ഉള്ളടക്കം

മുഖവുര

മർഹൂം കെ. എം. മൗലവി സാഹിബിൻെറ അവതാരിക

മാന്യ സഹോദരങ്ങളെ!

ഏകദേശം നാലു കൊല്ലം മുമ്പ് ഒരു ദിവസം, ജനാബ് കെ. പി. മുഹമ്മദ് സാഹിബിൻെറ ഒരു കത്ത് എനിക്ക് കിട്ടുകയുണ്ടായി. പരിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ ഒരു തഫ്സീർ മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹവും, അതിൻെറ സാമ്പത്തികവശമല്ലാത്ത മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ടുന്ന സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തുതരണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയുമായിരുന്നു കത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ഞാനും മറ്റു ചില സ്നേഹിതൻമാരും കൂടി അദ്ദേഹവുമായിക്കണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ ആലോചന നടത്തി. പലരിൽനിന്നുമായി, ഖുർആൻെറ ആദ്യത്തെ 15 ജുസ്ഉവരെയുള്ള തഫ്സീർ മലയാളത്തിൽ അതിനു മുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് ബാക്കിയുള്ള ഒടുവിലത്തെ 15 ജുസുഇൻെറ തഫ്സീർ ആദ്യം തയ്യാറാക്കാമെന്നും, ജനാബുമാർ പി.കെ. മൂസ്സാമൗലവി, എ. അലവി മൗലവി, മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി എന്നീ മൂന്നു സ്നേഹിതൻമാരും കൂടി ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിത്താമെന്നും തീരുമാനം ചെയ്തു.

അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം കൊണ്ട് ഒടുവിലത്തെ പതിനഞ്ചു ജുസുഇൻെറ തഫ്സീർ എഴുതി പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. അതിൻെറ ആദ്യത്തെ വാള്യം ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് തയ്യാറായിരിക്കുകയാണ്. ബാക്കിയുള്ള മേലേ പതിനഞ്ചു ജുസുഉം പൂർത്തിയാക്കുവാനും, എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനും അല്ലാഹു തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ! ആമീൻ!

ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതി വന്നത് മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു സ്നേഹിതൻമാരാണെങ്കിലും, ഇതിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പല നിലക്കും ഞാനും ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, ഈ പരിഭാഷയും, ഇതിലെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുമെല്ലാം 'സലഫീ'ങ്ങളുടെ മാതൃകയനുസരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്ന് എനിക്ക് തീർച്ചയായും പറയുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. പൗരാണിക മഹാൻമാരുടെ മാതൃക പിൻപറ്റുന്നതിലാണ് നമ്മുടെ എല്ലാ നൻമയും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. പിൻകാലക്കാരുടെ പുത്തൻ നിർമ്മാണങ്ങളിലാണ് എല്ലാ തിൻമയും നിലകൊള്ളുന്നത്.

ഇതിൻെറ മുഖവുരയിൽ നിന്നുതന്നെ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വായനക്കാർക്ക് നല്ലപോലെ അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പറയുവാൻ ഞാൻ പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇതിൻെറ പ്രസാധകൻമാരും, എൻെറ മാന്യ സ്നേഹിതൻമാരുമായ ജനാബ് കെ. പി. മുഹമ്മദ് സാഹിബിൻെറയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുജൻ ജ: കെ. പി. മൊയ്തീൻകുട്ടി സാഹാബിൻെറയും ഈ മഹത്തായ സേവനം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കട്ടെ! ഇതിൻെറ ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു പൂർത്തിയാക്കുവാനും, ഇതുപോലെയുള്ള മഹൽസേവനങ്ങൾ എപ്പോഴും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും അവർക്കു തൗഫീഖ് നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ! ഇതിൻെറ പരിഭാഷകൻമാരായ സ്നേഹിതൻമാർക്കും. നമുക്കെല്ലാവർക്കും അല്ലാഹു സദാ ഹിദായത്തും, തൗഫീഖും നൽകട്ടെ! ആമീൻ.

തിരൂരങ്ങാടി. എന്ന്,

(6-6-1964) കെ. എം. മൗലവി

നിർദ്ദേശങ്ങൾ

വായനക്കാർക്ക് ചില സൂചനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ

1. മുഖവുര വായിച്ചു ഗ്രഹിച്ച ശേഷമായിരിക്കണം പരിഭാഷയും വ്യാഖ്യാനവും വായിക്കുവാൻ ആരംഭിക്കുന്നത്. വായന കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുവാനും, വായനാ വേളയിൽ തോന്നിയേക്കാവുന്ന പല സംശയങ്ങൾക്കും സ്വയം മറുപടി കണ്ടെത്തുവാനും അത് സഹായകരമായിരിക്കും.

2. ആയത്തുകളുടെ പരിഭാഷയിൽ (), [ ] എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടു തരം ബ്രാക്കറ്റുകൾ (വളയങ്ങൾ) കൊടുത്തു കാണാം. ആയത്തുകളിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതോ, വാചകങ്ങളിൽ ലോപിച്ചുപോയതോ, ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്നതോ ആയ വാക്കുകളായിരിക്കും അവയിൽ കാണുന്നത്. എന്നാൽ, അർദ്ധവൃത്തത്തിലുള്ള ആദ്യത്തെ വളയങ്ങളിലെ വാക്കുകൾ വാച്യാർത്ഥം പൂർത്തിയാക്കുന്നവയും, അർദ്ധ ചതുരത്തിലുള്ള രണ്ടാമത്തെ വളയങ്ങളിലെ വാക്കുകൾ ഉദ്ദേശ്യം പൂർത്തിയാക്കുന്നവയുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ആദ്യത്തെ വിഭാഗം വാക്കുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ, ബ്രാക്കറ്റുകൾ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ എങ്ങിനെ വായിക്കാമോ അതേ രൂപത്തിലും, രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗം വാക്കുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ ബ്രാക്കറ്റിനു മുമ്പായി 'അതായത്' എന്നോ 'അഥവാ' എന്നോ ചേർത്തും വായിക്കാവുന്നതാണ്. ആയത്തുകളുടെ പരിഭാഷയിൽ മാത്രമാണ് ഈ വ്യത്യാസമുള്ളത്. മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ ബ്രാക്കറ്റുകളെല്ലാം സാധാരണപോലെത്തന്നെ.

3. വ്യാഖ്യാന വിവരണങ്ങളിൽ ഇടക്കിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ആയത്തുകളുടെശേഷം അവയുടെ സൂറത്തുകളുടെ പേരും-അല്ലെങ്കിൽ നമ്പറും-ആയത്തിന്റെ നമ്പറും, ഹദീസുകളുടെ അവസാനത്തിൽ അവ ഉദ്ധരിച്ച മഹാൻമാരുടെ പേരുകളും കൊടുത്തിരിക്കും. സ്ഥലച്ചുരുക്കം ഓർത്തു ഈ ആവശ്യാർത്ഥം താഴെ കാണുന്ന സൂചനാക്ഷരങ്ങളായിരിക്കും മിക്കപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുക:-

സൂ:/സൂറഃ = സൂറത്തു
അ. = അഹ്മദു
ബു. = ബുഖാരീ
മു. = മുസ്‌ലിം
ദാ. = അബൂദാവൂദ്
തി. = തിർമദീ
ജ. = ഇബ്നുമാജഃ
ഹാ. = ഹാകിം
ന. = നസാഈ
ബ. = ബൈഹഖീ

ത്വ. = ത്വബ്റാനീ

ص = الصحفة (പേജ്)

ج = المجلد (വാള്യം)

متفق عليه = ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും

4. ഇടക്കിടെ പല അറബിനാമങ്ങളും വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരിക്കും. അവ അവയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ തന്നെ വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ആവശ്യവുമായിരിക്കും. പക്ഷേ, അറബി അക്ഷരങ്ങളിൽ പകുതിയോളം മലയാള ലിപിയിൽ എഴുതുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അത്തരം അക്ഷരങ്ങൾക്കു പകരം ശബ്ദത്തിൽ അവയോടു കൂടുതൽ യോജിപ്പു കാണുന്ന മലയാള അക്ഷരങ്ങൾ കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. എന്നാലും അങ്ങിനെയുള്ള വാക്കുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ മലയാള ലിപിയെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കാതെ അവയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ തന്നെ ശരിക്കും ഉച്ചരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായതും സാക്ഷാൽ ഉച്ചാരണ രൂപം അറിയാവുന്നതുമായ വാക്കുകളിൽ ഈ നിഷ്കർഷ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല താനും. പ്രസ്തുത അറബി അക്ഷരങ്ങളും പകരം സ്വീകരിച്ച മലയാള അക്ഷരങ്ങളും ഇവയാണ്:-

ث = ഥ

ح = ഹ

خ = ഖ

د = ദ

ز = സ

ص = സ്വ

ض = ള്വ

ط = ത്വ

ظ = ള

ع = അ

غ = ഗ

ف = ഫ

ق = ഖ്വ

(ആകെ 13 അക്ഷരം)

5. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പേരിനുശേഷം 'സ്വലാത്തി'നെ (الصلوة -അനുഗ്രഹം നേരൽ)യും, പ്രവാചകൻമാരുടെ പേരുകൾക്കും, മലക്കുകളുടെ പേരുകൾക്കും ശേഷം 'തസ്ലീമി'നെ (التسليم രക്ഷനേരൽ)യും, സഹാബികളുടെ പേരുകൾക്കു ശേഷം 'തർളിയത്തി'നെ (الترضية -പൊരുത്തം നേരൽ)യും, മറ്റുള്ള മഹാൻമാരുടെ പേരുകൾക്കു ശേഷം 'തറഹ്-ഹുമി'നെ (الترحم കാരുണ്യം നേരൽ)യും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സാധാരണ ഇസ്ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെന്നപോലെ, ഇതിലും ഏതാനും സൂചനാക്ഷരങ്ങൾ കൊടുത്തു കാണാം. സാധാരണക്കാരായ വായനക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ച് പ്രസ്തുത അക്ഷരങ്ങളും, അവയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപങ്ങളും അർത്ഥങ്ങളും താഴെ കൊടുക്കുന്നു:-

(സൂചനാക്ഷരം -- സാക്ഷാൽ രൂപം = അർത്ഥം)

(1) ص സ. – صلى الله عليه وسلم (സ്വല്ലല്ലാഹു അലൈഹിവസല്ലം) = അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തി

നു അനുഗ്രഹവും സമാധാന ശാന്തിയും നൽകട്ടെ.

(2) ع അ. – عليه السلام (അലൈഹിസ്സലാം) = അദ്ദേഹത്തിന് സമാധാനരക്ഷയുണ്ടാവട്ടെ.

(3) رض റ .-- رضياللهعنه (റളിയല്ലാഹു അൻഹു) = അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടട്ടെ.

(4) رح റ. -- رحمه الله (റഹിമഹുല്ലാഹു) = അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു കരുണ ചെയ്യട്ടെ.

പേരുകൾ പുരുഷൻമാരുടേതും ഏകവചന രൂപത്തിലുള്ളതുമാകുമ്പോഴത്തെ രൂപങ്ങളാണിവ. സ്ത്രീകളുടേതാകുമ്പോൾ യഥാക്രമം عليها (അലൈഹ) എന്നും, عنها (അൻഹാ) എന്നും, رحمها (റഹിമഹാ) എന്നും ഉപയോഗിക്കണം. പുരുഷ നാമമായാലും സ്ത്രീ നാമമായാലും രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ചുവരുമ്പോൾ ها (ഹാ)യുടെ സ്ഥാനത്തെല്ലാം هما (ഹുമാ) എന്നുമായിരിക്കണം. രണ്ടിലധികം നാമങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുവരുമ്പോൽ (പുരുഷ നാമങ്ങളിൽ) യഥാക്രമം هم (ഹും) എന്നും (സ്ത്രീനാമങ്ങളിൽ) هن (ഹുന്ന) എന്നും ചേർക്കണം.

(6) അച്ചടി സംബന്ധമായ ചില സാങ്കേതിക കാരണങ്ങളാൽ ഒറ്റ വാക്കുകൾക്ക് 'ഹർക്കത്തു' കൊടുക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. മുകളിൽ ഹർക്കത്തു സഹിതം ആയത്തു കാണാവുന്നതുകൊണ്ട് വായനക്കു പ്രയാസം നേരിടുകയില്ല. ഓരോ വാക്കും ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ച അതേ രൂപത്തിൽ വായിച്ചുകൊണ്ടു വാക്കർത്ഥങ്ങൾ മനഃപാഠമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ അർത്ഥവും ആശയവും സ്വയം തന്നെ ഏതാണ്ടൊക്കെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. (ഇ.അ.) അതോടുകൂടി അറബിഭാഷയിൽ ഒരു പ്രാഥമികജ്ഞാനവും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

മുഖവുര

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ

അല്ലാഹുവിന് സർവ്വ സ്തുതിയും. അവൻ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. അവനെ ഉൽക്കൃഷ്ട സൃഷ്ടിയാക്കുകയും, ഇതര സൃഷ്ടികൾക്കില്ലാത്ത അനേകം സവിശേഷതകൾ നൽകി അവനെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും, അവൻെറ ഇരുലോക നൻമകൾക്ക് വേണ്ടുന്ന എല്ലാ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും കനിഞ്ഞേകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും. നബി മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(ﷺ) തിരുമേനിക്ക് അവൻ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു. അതു മുഖേന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സുവിശേഷവും ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് താക്കീതും നൽകുവാനായി തിരുമേനിയെ തൻെറ തിരുദൂതനാക്കി നിയോഗിച്ചു. പ്രസ്തുത കർത്തവ്യം അവിടുന്ന് തികച്ചും നിറവേറ്റി. ദൗത്യം വേണ്ടതുപോലെ നിർവ്വഹിച്ചു. സത്യമാർഗ്ഗം ലോകത്തിന് തുറന്നുകാട്ടി. അസത്യമാർഗ്ഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊടുത്തു.

മനുഷ്യാരംഭം മുതൽ തുടർന്നു കൊണ്ടിരുന്ന പ്രവാചകത്വത്തിൻെറയും, ദിവ്യദൗത്യത്തിൻെറയും ശൃംഖല നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോടുകൂടി അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി ഒരു പ്രവാചകൻെറ നിയമത്തിനോ ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അവതരണത്തിനോ ആവശ്യം നേരിടാത്തവണ്ണം വിശുദ്ധ ഖുർആനെ ലോകാവസാനംവരെ നിലനിർത്തുന്നതാണെന്ന് അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കും, അദ്ദേഹത്തിലും അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന ആ ദിവ്യ ഗ്രന്ഥത്തിലും സുദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രബോധന മാർഗ്ഗത്തിൽ സർവ്വാത്മനാ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഖാക്കളായ സഹാബികൾക്കും, വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറയും പ്രവാചക ചര്യയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെ മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിതോദ്ദേശ്യം സഫലമാക്കിയ എല്ലാ സജ്ജനങ്ങൾക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും, കാരുണ്യവും, ശാന്തിയും, സമാധാനവും സദാ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനൊരു ആമുഖമോ, പീഠികയോ ആവശ്യമില്ല. അത് മനുഷ്യസാദ്ധ്യവുമല്ല. ഖുർആനെയും അതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചും, അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനം, വിവരണം, പരിഭാഷ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ചും, നമ്മുടെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ വായനക്കാരെ മുൻകൂട്ടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ഈ മുഖവുരകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. വാസ്തവത്തിൽ ഈ മുഖവുരയിലെ വിഷയങ്ങൾ മിക്കവാറും വെവ്വേറെ വിസ്തരിച്ച് പ്രതിപാദിക്കപ്പെടേണ്ടവയാകുന്നു. മിക്കതിലും പല മഹാൻമാരും പ്രത്യേകമായി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. സ്ഥലകാല ദൈർഘ്യത്തെ ഭയന്ന് വിശദീകരണത്തിന് മുതിരാതിരിക്കുകയാണ്.

അല്ലാഹു നമുക്ക് സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള തൗഫീഖും മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകട്ടെ! ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വന്നേക്കാവുന്ന അബദ്ധങ്ങൾ അവൻ മാപ്പ് ചെയ്തുതരികയും, പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദവും അവൻെറ സൽപ്രീതിക്ക് കാരണവുമായ ഒരു സൽകർമ്മമായി ഇതിനെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ! ആമീൻ!

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ

അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് 40 വയസ്സിൽ പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചതുമുതൽ 63 വയസ്സിൽ അവിടുത്തെ വിയോഗമുണ്ടായതുവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ - പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി - അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു വേദഗ്രന്ഥമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. 'മുസ്ഹഫ്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം ഇന്ന് ലോകത്തിൻെറ ഏത് മൂലയിലും കാണാവുന്നതാണ്. ഏതൊരു മുസ്ലിമിൻെറ വീട്ടിലും അതിൻെറ ഒരു പ്രതിയെങ്കിലും കാണാതിരിക്കുക വിരളമാകുന്നു. ഇത്രയധികം പ്രതികൾ ലോകത്ത് വെളിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റൊരു മതഗ്രന്ഥവും ഇല്ലെന്ന് പറയാം.

ചെറുതും വലുതുമായി 114 അദ്ധ്യായങ്ങളും (സൂറത്തുകളും), 6000ത്തിൽപരം വചനങ്ങളും (ആയത്തുകളും) 77,000ത്തിൽപരം പദങ്ങളും (കലിമത്തുകളും) 3,20,000ത്തിലധികം അക്ഷരങ്ങളും അതുൾക്കൊള്ളുന്നു. ഏകദേശം സമവലിപ്പത്തിലുള്ള 30 ഭാഗങ്ങളായി (ജുസ്ഉകളായി) അത് ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുകളുടെ ചെറുപ്പവലിപ്പങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും, വിഷയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയും പല വിഭാഗങ്ങൾ (റുകൂഉകൾ) ആയി വീണ്ടും അവ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു മാസംകൊണ്ട് ഖുർആൻ ഒരാവർത്തി (ഒരു ഖത്തം) പാരായണം ചെയ്തു തീർക്കുന്നവർക്കും, നമസ്കാരത്തിൽ ഓരോ റക്അത്തിലും കുറേശ്ശ ഓതി വരുന്നവർക്കും ഈ വിഭജനങ്ങൾ വളരെ പ്രയോജനകരമാകുന്നു. കൂടാതെ, ജുസുഉകൾ പകുതി (നിസ്ഫു)കളായും, കാലു (റുബ്ഉ്)കളായും മറ്റും ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇതെല്ലാം സാധാരണ മുസ്ഹഫുകളിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിക്കാണാവുന്നതാണ്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ 1/8 കളായും, 1/7കളായും, 1/4കളായും, 1/2കളായും ഭാഗിച്ച് അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നവരുടെ സൗകര്യാർത്ഥം മുൻകാലത്തുള്ള ചില മഹാൻമാർ ചെയ്തുവെച്ച സേവനങ്ങളത്രെ ഇതെല്ലാം. പൂർവ്വ മുസ്ലിംകൾ ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ച് എത്രമാത്രം ഗൗനിച്ചുവന്നിരുന്നുവെന്നും, ജനങ്ങൾ ആ ഗ്രന്ഥം എത്രത്തോളം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്നുവെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

അവതരണം

നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് പ്രവാചകത്വം (നുബുവ്വത്ത്) ലഭിക്കുന്നതിന് അല്പം മുമ്പായി അവിടുന്ന് പല സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുകയും, അവ പ്രഭാതവെളിച്ചംപോലെ യഥാർത്ഥമായി പുലരുകയും പതിവായിരുന്നു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് ഏകാന്തവാസം ചെയ്യുവാൻ തിരുമേനിക്ക് ആഗ്രഹം തോന്നുകയുണ്ടായി. അതനുസരിച്ച് അവിടുന്ന് മക്കായുടെ അടുത്തുള്ള ഹിറാ മലയുടെ ഗുഹയിൽ പോയി ആരാധനാ നിമഗ്നനായിക്കൊണ്ടിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കുറേ ദിവസത്തേക്കുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങളോടുകൂടിയാണ് തിരുമേനി ഗുഹയിലേക്ക് പോയിരുന്നത്. അത് തീരുമ്പോൾ, സ്വപത്നിയായ ഖദീജ: (رضي الله عنها) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് വീണ്ടും കുറേ ദിവസത്തേക്കുള്ള ഭക്ഷണം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുപോകും.

ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഒരിക്കൽ ഗുഹയിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ 'വിശ്വസ്തദൂതനാ'യ

മലക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. 'മുഹമ്മദേ, സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുക! ഞാൻ ജിബ്രീലാണ്. താങ്കൾ ഈ സമുദായത്തിലേക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ദൂതനാകുന്നു (റസൂലാണ്)' എന്നറിയിച്ചു. അനന്തരം മലക്ക് പറഞ്ഞു: 'ഇഖ്റഅ്' (വായിക്കുക). തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞു: "എനിക്ക് വായിക്കുവാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ''. പിന്നീട്, തിരുമേനിക്ക് വിഷമം തോന്നുമാറ് മലക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നു കൂട്ടിപ്പിടിക്കുകയും, ഉടനെ വിടുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമതും മൂന്നാമതും ഇതേപ്രകാരം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടശേഷം, 'സൂറത്തുൽ അലഖി'ലെ ആദ്യവചനങ്ങൾ * മലക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. ഇതായിരുന്നു ഖുർആൻ അവതരണത്തിൻെറ ആരംഭം.

നബി (ﷺ)ക്ക് വിഷമം ഉണ്ടാകുമാറ് മലക്ക് കൂട്ടിപ്പിടിച്ചതിൻെറ യഥാർത്ഥ രഹസ്യം എന്താണെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും, ആത്മീയലോകവും ഭൗതികലോകവും തമ്മിലുള്ള ഒരു കൂട്ടി ഇണക്കലായിരുന്നു അതെന്ന് പറയാം. അഥവാ, ദൈവികസന്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രവാചകഹൃദയത്തിന് പക്വത വരുത്തുവാനായിരിക്കും അത്. ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ആ വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''സൃഷ്ടിച്ചവനായ നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നാമത്തിൽ വായിക്കുക! മനുഷ്യനെ അവൻ രക്തപിണ്ഡത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു. വായിക്കുക! നിൻെറ രക്ഷിതാവ് അത്യുദാരനാണ്; പേനകൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചവനാണ്. മനുഷ്യന് അറിയാത്തത് അവൻ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു''. എഴുത്തും വായനയുമാണല്ലോ മനുഷ്യന് അറിവ് ലഭിക്കുവാനുള്ള രണ്ട് പ്രധാന മാർഗ്ഗങ്ങൾ. ഇവ രണ്ടും അവന് അല്ലാഹു നൽകിയ രണ്ട് പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളാണെന്ന് ഇതിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻെറ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം, സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലേക്ക് അവനെ അത് നയിക്കുന്നതും, അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞക്കൊത്ത് ജീവിക്കുവാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഇതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ഒന്നാമതായി മനുഷ്യനെ ഉണർത്തുന്നത്.

ഹിജ്റ വർഷത്തിന് 13 കൊല്ലം മുമ്പ്-ക്രിസ്താബ്ദം 610ൽ-റമസാൻ മാസത്തിലെ ഒരു പുണ്യദിനത്തിലാണ് ഖുർആൻെറ അവതരണമാരംഭിച്ചത്. ഈ ദിവസം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയുക സാദ്ധ്യമല്ല. അന്ന് റമസാൻ 17 ആയിരുന്നുവെന്നാണ് ചില മഹാൻമാർ പറയുന്നത്. അത് ജൂലായ് മാസത്തിലാണെന്നും ഫിബ്രവരി മാസത്തിലാണെന്നും രണ്ട് പക്ഷമുണ്ട്. **الله اعلم**

നബി (ﷺ) തിരുമേനി 'ഉമ്മിയ്യ്'-എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്ത ആൾ- ആയിരുന്നു. അവിടുത്തെ ജനതയും 'ഉമ്മി'കൾ തന്നെ. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി അവർക്ക് യാതൊരു പരിചയവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഖുർആൻ ഒരേ പ്രാവശ്യം ഒന്നായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അവർക്ക്-നബി (ﷺ)ക്കു തന്നെയും - അത് പല വിഷമങ്ങൾക്കും കാരണമാകുമല്ലോ. ക്രമേണ ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ച് അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാവർക്കും അത് ഗ്രഹിക്കുവാനും പഠിക്കുവാനും കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കുന്നതാണ്. പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചതിന് ശേഷം ആദ്യത്തെ 13 കൊല്ലം സ്വദേശമായ മക്കായിലും അനന്തരം 10 കൊല്ലം മദീനായിലുമാണ് നബി (ﷺ) ജീവിച്ചത്. നബി (ﷺ) മക്കയിൽ വസിച്ചിരുന്ന

* (اقرأ بسم ربك ...... مالم يعلم)

കാലത്താണ് മിക്ക സൂറത്തുകളും അവതരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മക്കായിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകൾക്ക് 'മക്കിയ്യ' എന്നും മദീനായിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകൾക്ക് 'മദനിയ്യ' എന്നും പറയുന്നു. തൗഹീദ് (ഏക ദൈവ വിശ്വാസം), പരലോക വിശ്വാസം, മരണാനന്തര ജീവിതം, പ്രവാചകത്വം, ഖുർആന്റെ സത്യത ആദിയായ മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ് മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ പ്രധാനമായും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, സാമുദായികവും സാമൂഹ്യവുമായ കടമകൾ മുതലായവയെ സ്പർശിക്കുന്ന മതവിധികൾ മദനീ സൂറത്തുകളിലാണ് മിക്കവാറും പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ശൈലിയിലും, സ്വരത്തിലും സാമാന്യം വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. വിഷയ വ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് പുറമെ മക്കായിലും മദീനായിലുമുള്ള ജനങ്ങളുടെ പരിതഃസ്ഥിതികളും അതിന്ന് കാരണമായിരിക്കും. ഖുർആനിലെ 2, 3, 4, 5, 8, 9, 22, 24, 33, 47, 48, 49, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 110 എന്നീ ഇരുപത്തിമൂന്ന് സൂറത്തുകൾ (13, 55, 76, 98, 99 എന്നീ സൂറകളും മദനിയാണെന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ട്.) *

'എന്തുകൊണ്ടാണ്, ഇവന്ന് ഖുർആൻ ഒട്ടാകെ ഒന്നായി ഇറക്കപ്പെടാത്തത്?!' എന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ ആക്ഷേപിച്ചതിന് അല്ലാഹു മറുപടി പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമാണ്: ''അതെ, അങ്ങിനെ (പല പ്രാവശ്യമായി) ത്തന്നെയാണ് അവതരിക്കുന്നത്. നിന്റെ (നബിയുടെ) ഹൃദയത്തിന് സ്ഥൈര്യം നൽകുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. ശരിക്ക് സാവകാശം അനുക്രമം അതിനെ നാം ഓതിത്തരുകയാണ്'' (സൂ: ഫുർഖാൻ: 32) മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറഞ്ഞത് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ''സാവധാനത്തിലായി ജനങ്ങൾക്ക് നീ ഓതിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഖുർആനെ നാം ഭാഗങ്ങളായി വേർതിരിച്ചിരിക്കുകയാണ്'' (ബനൂ: ഇസ്റാഈൽ 106.)

ഒരു വേദഗ്രന്ഥമോ, പ്രവാചകത്വമോ ലഭിച്ചേക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷയാലോ ലഭിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്താലോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള പരിശ്രമമായോ ഒന്നും തന്നെയായിരുന്നില്ല നബി (ﷺ) ഹിറാഗുഹയിൽ പോയി ഏകാന്തവാസം അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നത്. പരിശ്രമം, പരിശീലനം, ആഗ്രഹം, സൽക്കർമ്മം, ആത്മസംയമനം ആദിയായ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ ഫലമായി നേടുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല നുബുവ്വത്തും, രിസാലത്തും (പ്രവാചകത്വവും, ദിവ്യദൗത്യവും). അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്-അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ-അവൻ അത് കൊടുക്കുന്നു. അത്രമാത്രം. പക്ഷേ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ അതിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, അവരറിയാതെത്തന്നെ അതിന്നവരെ പാകപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാവശ്യമായ പരിശുദ്ധിയും, പരിശീലനവുമെല്ലാം അവൻ അവരിൽ സംജാതമാക്കുകയും ചെയ്യും. സീനാ താഴ്‌വരയിൽവെച്ച് മൂസാ (അ) നബിക്ക് ദിവ്യദൗത്യം ലഭിച്ച അവസരത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുവചനങ്ങൾ കേൾക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായല്ലോ. ഈ അവസരത്തിൽ-അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ എടുത്തു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ-അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക: **ثم جئت على قدر يا موسى واصطنعتك لنفسي** അതായത്, മേൽപറഞ്ഞ വിധത്തിലെല്ലാം ഞാൻ നിന്നെ പരീക്ഷണം നടത്തിയ ശേഷം മുൻകൂട്ടിയുള്ള എന്റെ നിശ്ചയമനുസരിച്ച് നീ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനായി ഞാൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്ത്

* മദനീ വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവയാകുന്നു. ബാക്കിയെല്ലാം മക്കീ സൂറത്തുകളത്രെ.

ശരിപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാണ്. (ത്വാഹാ: 40, 41)

ലോകജനത പൊതുവിലും, സ്വജനങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിൽ മുഴുകി നട്ടംതിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചകണ്ട് സഹിക്കവയ്യാതെ, അവരെ സത്യത്തിൻെറയും, സൻമാർഗ്ഗത്തിൻെറയും പ്രകാശത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടും, അതിന് വേണ്ടുന്ന ദിവ്യപ്രകാശം തേടിക്കൊണ്ടുമായിരുന്നു നബി (ﷺ) ഹിറാ ഗുഹയിൽ ഏകാന്തവാസം നടത്തിയിരുന്നത് എന്ന് ചിലയാളുകൾ ധരിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ പാവനത്വം കളങ്കപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളായ ചില പാശ്ചാത്യരിൽനിന്നും മറ്റുമാണ് ഈ ജൽപനം ഉടലെടുത്തിട്ടുള്ളത്. പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ ചില മുസ്ലിംകളും അത് ഏറ്റുപാടാറുണ്ട്. സൽക്കർമ്മം, ആത്മശുദ്ധി, സ്വഭാവ സംസ്കരണം, ദൈവഭക്തി ആദിയായ ഗുണങ്ങൾ നിമിത്തം ലഭ്യമാകുന്ന ഒന്നാണ് പ്രവാചകത്വം എന്ന് സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരായ ചില പിഴച്ച കക്ഷികളും സമർത്ഥിക്കുന്നത് കാണാം. കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ ആകർഷകമായി തോന്നിപ്പോകുന്ന ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളും- നബി (ﷺ) തിരുമേനി പ്രവാചകത്വത്തിനായി ആഗ്രഹിക്കുകയോ പരിശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, പ്രവാചകത്വം മനുഷ്യൻെറ പരിശ്രമം കൊണ്ട് സാധിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നുമുള്ള വാദങ്ങൾ-യഥാർത്ഥം അറിയാത്ത ശുദ്ധഗതിക്കാരായ പലരെയും വഞ്ചിതരാക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. വാസ്തവമാകട്ടെ, ഈ രണ്ടഭിപ്രായവും തനി അബദ്ധവും അസംബന്ധവുമാകുന്നു. ഖുർആൻ അവയെ വ്യക്തമായി ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

(١) ما كنت تدرى ما الكتاب ولا الايمان ولكن جعلناه نورانهدى به من نشاء من عبادنا – الشورى
(٢) وما كنت ترجوا ان يلقى اليك الكتاب الا رحمة من ربك فلا تكونن ظهيرا للكافرين – القصص
انك لاتهدى من احببت ولكن الله يهدى به من يشاء – القصص

സാരം: [1] വേദഗ്രന്ഥമെന്താണെന്നോ, സത്യവിശ്വാസമെന്താണെന്നോ നിനക്ക് അറിയുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും നാം അതിനെ ഒരു പ്രകാശമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ അടിയാന്മാരിൽ നിന്ന് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നാം അതുകൊണ്ട് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു- ശൂറാ 52. [2] നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുമെന്ന് നീ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യമായിട്ടത്രെ [അത് നൽകപ്പെട്ടത്] ആകയാൽ നീ അവിശ്വാസികൾക്ക് പിന്തുണ നൽകുന്നവനായിത്തീരരുത്. - ഖസ്വസ്വ് 86. [3] നിശ്ചയമായും നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് നീ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതല്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു - ഖസ്വസ്വ് 56.

നബിമാർക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കാറുള്ളത് സാധാരണ 40 വയസ്സാകുമ്പോഴാണ്. എന്നാൽ, ഇതൊരു സാർവ്വത്രികമായ നിയമമാണെന്നു പറയാവതല്ല. യഹ്‌യാ നബി (അ) യെപ്പറ്റി واتيناه الحكم صبيا (ശിശുവായിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന് നാം 'ഹുക്മു' കൊടുത്തു.) എന്ന് സൂറ: മർയമിൽ കാണാം. 'ഹുക്മു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പ്രവാചകത്വമാണെന്നും, വിജ്ഞാനമാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ട് പക്ഷമുണ്ട്. ഇണ്ടായിരുന്നാലും, അദ്ദേഹം ശിശുവായിരിക്കെത്തന്നെ ഒരു ജ്ഞാനിയായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജനനം കഴിഞ്ഞ ഉടനെത്തന്നെ ഈസാ (അ), തൊട്ടിലിലായിരിക്കെ, ജനങ്ങളോട് സംസാരിച്ചതും സൂറ: മർയ

മിൽ കാണാം. അതിൽ **وجعلنى نبيا** (എന്നെ അവൻ-അല്ലാഹു-പ്രവാചകനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അന്ന് അദ്ദേഹം പ്രവാചകനായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രവചനമായിരുന്നു അത്. പരിശ്രമംകൊണ്ടോ മറ്റോ ലഭിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു പ്രവാചകത്വമെങ്കിൽ ഈ വാക്കിന് വിശേഷിച്ച് അർത്ഥമില്ലല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ, ''തൻെറ ദൗത്യം എവിടെയാണ് ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്ന് അല്ലാഹുവിന്ന് നല്ലപോലെ അറിയാം'' (**الله اعلم حيث يجعل رسالته – الا نعام ١٢٤**) അതിൽ മറ്റാർക്കും പങ്കോ അഭിപ്രായമോ ഇല്ല. ''അല്ലാഹു മലക്കുകളിൽ നിന്ന് ദൂതന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു, മനുഷ്യരിൽ നിന്നും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമാകുന്നു''.

(**الله يصطفى من الملئكة رسلا ومن الناس ان الله سميع بصير – الحج: ٧٥**)

നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് ഖുർആൻ മാത്രമല്ല അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. മറ്റനേകം വഹ്‌യുകളും (ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളും) ലഭിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: **الا وانى او تيت القرأن ومثله معه – ابوداود** (അറിഞ്ഞേക്കുക; എനിക്ക് ഖുർആനും അതോടുകൂടി അത്ര-വേറെ-യും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ, തിരുമേനി ചെയ്ത വിധിവിലക്കുകളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അവിടുന്ന് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: **وانها لمثل القرأن اواكثر – ابوداود** (അവ ഖുർആനോളമോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ അധികമോ ഉണ്ടായിരിക്കും.) ആകയാൽ, 'വഹ്‌യ്' എന്നു പറയുന്നതിൽ ഖുർആനും ഖുർആനല്ലാത്തതും ഉൾപ്പെടുന്നു.

നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല, പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാം. നബി (ﷺ) യോടായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:
(**النساء ١١٣**) **وانزل الله عليك الكتاب والحكمة** (അല്ലാഹു നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും ഹിക്മത്തും-വിജ്ഞാനവും- ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.) സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: **واذكروا نعمة الله عليكم وما انزل عليكم من الكتاب والحكمة – البقرة . (٢٣١)** (നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും വിജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നുമായി നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഇറക്കിത്തന്നതും നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുവിൻ.) പ്രവാചകന്മാരോട് അല്ലാഹു വാങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു കരാറിനെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: **لما اتيتكم من كتاب وحكمة ثم جاءكم رسول .....ال عمران : ٨١** (വേദഗ്രന്ഥമായോ വിജ്ഞാനമായോ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വല്ലതും നൽകുകയും, പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ വശമുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുന്ന ഒരു റസൂൽ നിങ്ങളിൽ വരുകയും ചെയ്താൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും വേണം) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യോദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ويعلمهم الكتاب والحكمة – الجمعة** (അദ്ദേഹം അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കും.)

ഖുർആൻ മാത്രമല്ല, അതിനു പുറമെ ഹിക്മത്താകുന്ന വിജ്ഞാനങ്ങളും അല്ലാഹു നബി (ﷺ)ക്കു ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും, വഹ്‌യു നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. നബിമാർക്കെല്ലാം ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളാകുന്ന വഹ്‌യു ലഭി

ക്കുന്നത് മലക്കു മുഖാന്തരവും അല്ലാതെയും ഉണ്ടാകാറുണ്ട് എന്ന് താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇന്ന തരത്തിൽ പെട്ട വഹ്‌യുകൾ മലക്കു മുഖാന്തരവും, അല്ലാത്തവ മറ്റു പ്രകാരത്തിലുമാണ് ലഭിക്കുക എന്നൊരു വിജ്ഞനമോ, വിശദീകരണമോ ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ഇല്ലതാനും. പക്ഷേ, ഖുർആൻ അവതരിച്ചത് ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്ക് മുഖാന്തരമാണെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വഹ്‌യുമായി വരുന്ന മലക്ക് അദ്ദേഹമാണ്. എന്നാൽ, ഖുർആൻ മാത്രമാണ്-അല്ലെങ്കിൽ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രമാണ്-ജിബ്‌രീൽ (അ) മുഖാന്തരം അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന് പുറമെയുള്ള വിജ്ഞാനങ്ങളൊന്നും മലക്ക് മുഖാന്തരം ലഭിച്ച വഹ്‌യുകളല്ലെന്നും മറ്റും ചില വക്രതാൽപര്യക്കാർ ജൽപിക്കാറുണ്ട്. ഇത് വാസ്തവ വിരുദ്ധവും, താൽപര്യപൂർവ്വം കെട്ടിച്ചമയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു കള്ളവാദവുമാകുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയെന്ന ആവശ്യാർത്ഥമല്ലാതെതന്നെ നബിമാരുടെ അടുക്കൽ മലക്കു വരാറുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും ശരിക്കും ഗ്രാഹ്യമാണ്.

സ്വകാര്യമായി വിവരമറിയിക്കുക എന്നാണ് ഭാഷയിൽ 'വഹ്‌യി'ൻെറ അർത്ഥം. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നബിമാർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങൾക്കാണ് സാധാരണ 'വഹ്‌യ്' എന്ന് പറയുന്നത്. വഹ്‌യിൻെറ ഇനങ്ങൾ പലതുണ്ട്. നബി (ﷺ) ക്ക് വഹ്‌യു ലഭിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവിടുന്ന് നൽകിയ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: "ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മണിയടിക്കുന്ന ('ചലചല') ശബ്ദം പോലെയാണ് അതെനിക്കു വരിക. അതാണ്, എനിക്ക് കൂടുതൽ ഭാരമായിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ അത് തീരുമ്പോഴേക്ക് അദ്ദേഹം (മലക്ക്) പറഞ്ഞുതന്നത് ഞാൻ പാഠമാക്കിയിട്ടുണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ, ഒരു മനുഷ്യരൂപത്തിൽ മലക്ക് എനിക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് എന്നോട് സംസാരിക്കും. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഞാൻ പഠിക്കും''. ആയിശാ (رضي الله عنها) പറയുകയാണ്: "കഠിനമായ തണുപ്പുള്ള ദിവസം തിരുമേനിക്ക് വഹ്‌യു വരുമ്പോൾ, അത് തീരുമ്പോഴേക്കും അവിടുത്തെ നെറ്റി വിയർപ്പു പൊടിയുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.'' (ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം) തിരുമേനി വാഹനപ്പുറത്തായിരിക്കെ വഹ്‌യ് വരുമ്പോൾ, അതിൻെറ ഭാരം നിമിത്തം, വാഹനം നിലംപതിക്കാറായിപ്പോകുമെന്നും ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

എന്താണ് ഈ ഭാരം? മണി അടിക്കുന്ന ശബ്ദം എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുന്നു? അതിൽ നിന്ന് എങ്ങിനെയാണ് തിരുമേനിക്ക് കാര്യം മനസ്സിലാവുക? എന്നീ ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും മറുപടി പറയുക നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. ആത്മീയ ലോകത്തിനും, ഭൗതികലോകത്തിനുമിടയ്ക്ക്, അഥവാ ദിവ്യലോകത്തിനും, മനുഷ്യലോകത്തിനുമിടയ്ക്ക് നടക്കുന്ന ഒരു വാർത്താബന്ധമാണത്. അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവും, അവൻെറ റസൂലും പറഞ്ഞുതന്നത് മാത്രം മസ്സിലാക്കുവാനേ നമുക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളു. അത് നാം വിശ്വസിക്കുകയും വേണം. മേൽകണ്ട രൂപങ്ങൾക്ക് പുറമെ, ചിലപ്പോൾ സ്വപ്നങ്ങൾ വഴിയും, മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിപ്പിക്കുക വഴിയും വഹ്‌യു ലഭിക്കാറുള്ളതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. മലക്ക് മുഖേനയുള്ള വഹ്‌യിനെക്കുറിച്ചാണ് മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബിമാർക്ക് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഖുർആൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

وما كان لبشر ان يكلمه الله الا وحيا او من ورائ حجاب او يرسل رسولا فيوحى باذنه ما يشآء –لشورى: ٥١

(വഹ്‌യായിട്ടോ- ബോധനമായിട്ടോ- അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു മറയുടെ അപ്പുറത്ത് നിന്നായിട്ടോ,

അല്ലെങ്കില്‍, ഒരു ദൂതനെ (മലക്കിനെ) അയച്ചു അദ്ദേഹം തന്‍െറ -അല്ലാഹുവിന്‍െറ- അനുവാദപ്രകാരം വഹ്‌യ് നല്‍കുകയായിട്ടോ അല്ലാതെ ഒരു മനുഷ്യനോടും അല്ലാഹു സംസാരിക്കുന്നതല്ല). അല്ലാഹു സഹായിച്ചാല്‍ ശൂഅറാഉ്, ശൂറാ എന്നീ സൂറത്തുകളിലും മറ്റും ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതല്‍ വിവരിക്കുന്നതാണ്.

മലക്ക് മനുഷ്യരൂപത്തില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ടെന്ന് ഹദീസില്‍ കണ്ടുവല്ലോ. വളരെ സുന്ദരനും, സുമുഖനുമായിരുന്ന ദഹിയ്യത്തുല്‍ കല്‍ബീ (دحية الكلبي –رضـ) എന്ന സഹാബിയുടെ രൂപത്തില്‍ ജിബ്‌രീല്‍ (അ) വന്നിരുന്നതായും, മനുഷ്യരൂപത്തില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ചില സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍ സഹാബികള്‍ ആ 'മനുഷ്യനെ' കണ്ടിട്ടുള്ളതായും, അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ സംസാരം കേട്ടതായും ഹദീസുകളില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, പിന്നീട് നബി (ﷺ) അവര്‍ക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തതിനു ശേഷമേ അത് മലക്കായിരുന്നുവെന്ന് അവര്‍ അറിഞ്ഞിരുന്നുള്ളു. മേല്‍പറഞ്ഞതെല്ലാം സാങ്കേതികാര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള വഹ്‌യിന്‍െറ ഇനങ്ങളെപ്പറ്റിയാകുന്നു. തേനീച്ചക്ക് വഹ്‌യ് നല്‍കി (واوحى ربك الى النحل) എന്നും മറ്റും ഖുര്‍ആനില്‍ വന്നിട്ടുള്ളത് ഭാഷാര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള വഹ്‌യിന്‍െറ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ദൈര്‍ഘ്യഭയം നിമിത്തം കൂടുതല്‍ വിവരിക്കുന്നില്ല.

എന്തിനു വേണ്ടി അവതരിച്ചു?

ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു എന്താവശ്യാര്‍ത്ഥമാണ് വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആന്‍ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് സാമാന്യമായെങ്കിലും അറിയാത്ത ആളുകളുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഭൂലോകജനതയുടെ വിജയവും, മോക്ഷവുമാണ് അതിന്‍െറ ലക്ഷ്യമെന്ന് ഖുര്‍ആന്‍ അറിയാത്തവര്‍ പോലും സമ്മതിക്കും. ഖുര്‍ആന്‍, അതിന്‍െറ അവതരണോദ്ദേശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പല സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അവയില്‍ ചിലതു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് സന്ദര്‍ഭോചിതമായിരിക്കും കൂടാതെതന്നെ, ഖുര്‍ആന്‍െറ ലക്ഷ്യങ്ങളെന്തൊക്കെയാണെന്ന് അതില്‍നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയും. ആയത്തുകളുടെ മൂലങ്ങള്‍ മുസ്ഹഫ് നോക്കി യഥാസ്ഥാനങ്ങളില്‍ നിന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാം. അവയുടെ സാരം മാത്രം താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

അല്ലാഹു പറയുന്നു:- ''ആ ഗ്രന്ഥം ഭയഭക്തന്‍മാര്‍ക്ക് മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം നല്‍കുന്നതാണ്.'' (അല്‍ബഖറ: 2.) നബിയോടായി: ''നീ താക്കീത് നല്‍കുവാനും, സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് ഉപദേശമായിക്കൊണ്ടും നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.'' (അഅ്റാഫ് :2) മനുഷ്യരോടായി: ''നിങ്ങള്‍ ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയാണ് അറബിഭാഷയിലുള്ള ഖുര്‍ആന്‍ നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നത്'' (യൂസുഫ് 2). നബിയോടായി: ''മനുഷ്യരുടെ രക്ഷിതാവിന്‍െറ അനുവാദപ്രകാരം നീ ജനങ്ങളെ അന്ധകാരങ്ങളില്‍നിന്നു പ്രകാശത്തിലേക്കു, പ്രതാപശാലിയും സ്തുത്യര്‍ഹനുമായ അല്ലാഹുവിന്‍െറ പാതയിലേക്ക്, കൊണ്ടുവരുവാന്‍ വേണ്ടി നിനക്ക് നാം അവതരിപ്പിച്ച വേദഗ്രന്ഥമാണത്.'' (ഇബ്റാഹീം :1). 'നിശ്ചയമായും, ഈ ഖുര്‍ആന്‍, ഏറ്റവും ചൊവ്വായതിലേക്ക് മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം നല്‍കുന്നു. സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് വലുതായ പ്രതിഫലമുണ്ടെന്ന്, അതവരെ സന്തോഷവാര്‍ത്തയറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരലോകത്തില്‍ വിശ്വസിക്കാത്ത

വർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും.'' (ബനൂഇസ്റാഈൽ 9, 10.) നബിയോടായി: ''നീ ഇത് (ഖുർആൻ) മുഖേന ഭയഭക്തന്മാർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, കുതർക്കികളായ ജനങ്ങളോട് താക്കീത് ചെയ്യുവാനും വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് നാമിത് നിന്റെ ഭാഷയിൽ എളുപ്പമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നത്'' (മർയം: 97). ''ഈ ഖുർആനിൽ മനുഷ്യർക്ക് (ആവശ്യമായ) സകല ഉപമകളും നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു'' (റൂം : 58). ''അത് ജീവസ്സുള്ളവരെ താക്കീത് ചെയ്യുവാനും, അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്യം സ്ഥിരപ്പെടുവാനും വേണ്ടിയുള്ള ഉപദേശവും സ്പഷ്ടമായ ഖുർആനും (പാരായണ ഗ്രന്ഥവും) അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല'' (യാസീൻ: 69, 70). ''നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും, സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും, പരലോകത്തിൽ ദൃഢവിശ്വാസം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, സന്തോഷവാർത്തയുമാണ് ഖുർആനാകുന്ന വേദ ഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്'' (നംല് : 1-3) നബിയോടായി: ''അവർ അതിന്റെ ആയത്തുകളെ ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും, ബുദ്ധിമാന്മാർ ഓർമ്മവെക്കുവാനും വേണ്ടി നാം നിനക്ക് അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള ഒരു അനുഗൃഹീത ഗ്രന്ഥമാണത്.'' (സ്വാദ് : 29). നബിയോട്: ''ഖുർആനിൽനിന്നും നാം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ശമനവും കാരുണ്യവുമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അക്രമികൾക്ക് അത് നഷ്ടമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല'' (ബനൂഇസ്റാഈൽ : 82). ഇതുപോലെ ഇനിയും പല ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ കാണാം.

സൂറത്തുൽ മാഇദ:യിൽ (46-48) തൗറാത്തിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, ഈസാ(അ)നെ സംബന്ധിച്ചും ഇഞ്ചീലിനെ സംബന്ധിച്ചും **مصدقا لما بين يديه من التوراة** ഇതിനു മുമ്പുള്ള തൌറാത്തിനെ സത്യമെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നത് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇഞ്ചീലിനെപ്പറ്റി **وهدى وموعظة للمتقين** (ഭയഭക്തന്മാർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, സദുപദേശവും) എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് തുടർന്നുകൊണ്ട് ഖുർആനെപ്പറ്റി നബി (ﷺ)യോട് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:-

وانزلنا اليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتاب ومهيمنا عليه فاحكم بينهم بما انزل الله ولا تتبع اهواء هم عما من الحق لكل جعلنا منكم شرعة ومنهاجا......– المائدة ٤٦–٤٨

(ഇതിന് മുമ്പിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ സത്യമെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതായും, അതിൽ മേലന്വേഷണം നടത്തുന്നതായുംകൊണ്ട് നാം നിനക്ക് സത്യസമേതം വേദഗ്രന്ഥം (ഖുർആൻ) ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് നീ അവർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കണം. നിനക്ക് വന്നിട്ടുള്ള സത്യത്തെവിട്ട് അവരുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നീ പിൻപറ്റിപ്പോകരുത്. നിങ്ങളിൽ ഓരോ കൂട്ടർക്കും ഓരോ നടപടിക്രമവും. പദ്ധതിയും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.) അപ്പോൾ, ഇഞ്ചീലും ഈസാ നബി (അ)യും അതിന് മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥമായ തൗറാത്തിന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, ഖുർആൻ അതിന് മുമ്പുള്ള എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും സത്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അതേ സമയത്ത് അവയുടെയെല്ലാം ഒരു മേലന്വേഷണം കൂടി ഖുർആൻ നടത്തുന്നുവെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മുൻവേദക്കാർ അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കൈകടത്തിയിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക, അതതു കാലത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചുമാത്രം നടപ്പാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നിയമങ്ങളും, അനുഷ്ഠാനമുറകളും ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തി അതിന്ന് പകരം സുസ്ഥിരവും കൂടുതൽ പ്രായോഗികവുമായ നിയമാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുക മുതലായവയാണ് ഇതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

മേലുദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഖുർആൻെറ അവതരണോദ്ദേശ്യം നല്ല പോലെ ഗ്രഹിക്കാം. ഒന്ന് രണ്ട് സംഗതികൾ ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അതായത്: ബുദ്ധിയും, ശ്രദ്ധയും കൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുവാനും, മനസ്സമാധാനവും, ബോദ്ധ്യവും വന്നാൽ പഴയതെല്ലാം വിട്ട് ഖുർആൻെറ മാർഗ്ഗദർശനം നിരുപാധികം സ്വീകരിക്കുവാനും തയ്യാറുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ഖുർആൻ ഫലം ചെയ്കയുള്ളു. സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനും, നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുവാനും തയ്യാറില്ലാത്തവർക്ക് ഖുർആൻ അനുഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതല്ല. നേരെമറിച്ച് കൂടുതൽ നാശനഷ്ടത്തിന് അത് വഴിവെക്കുന്നതുമാണ്. ഒരു ഹദീസിൽ നബി(ﷺ) ഈ വസ്തുത ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ''നിശ്ചയമായും, ഈ വേദഗ്രന്ഥം മുഖേന അല്ലാഹു ചില ജനങ്ങളെ ഉയർത്തിവെക്കുകയും, വേറെ ചില ജനങ്ങളെ താഴ്ത്തി വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:"

(ان الله يرفع بهذا الكتاب اقواما ويضع به اخرين–مسلم)

ഗ്രന്ഥരൂപത്തിലാക്കിയതും ക്രമീകരണവും

സന്ദർഭങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് കുറേശ്ശയായി 23 കൊല്ലംകൊണ്ടാണ് ഖുർആൻെറ അവതരണം പൂർത്തിയായതെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഒരിക്കൽ അവതരിച്ച ഭാഗത്തിൻെറ തുടർന്നുള്ള ഭാഗം തന്നെ അടുത്ത പ്രാവശ്യം അവതരിച്ചു കൊള്ളണമെന്നില്ലെന്നും, ആദ്യം തൊട്ട് അവസാനംവരെ ഒരേ ക്രമത്തിൽ അവതരിക്കാറില്ലെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അപ്പോൾ മുഴുവൻ ഭാഗവും അവതരിച്ചു തീരുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരേ ഏടിൽ അവ ക്രമപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുവാൻ സാധിക്കാതെയിരിക്കുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. അതത് സമയത്ത് അവതരിക്കുന്ന ഭാഗം എഴുതിവെക്കുവാൻ നബി (ﷺ) തിരുമേനി അവിടുത്തെ എഴുത്തുകാരോട് കൽപ്പിക്കും. അവരത് എഴുതി സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇന്നിന്നഭാഗം, ഇന്നിന്ന സൂറത്തിൻെറ ഇന്നിന്ന ഭാഗത്ത് ചേർക്കണമെന്ന് തിരുമേനി അവർക്ക് പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. മക്കായിലായിരുന്നപ്പോഴും, മദീനായിലായിരുന്നപ്പോഴും തിരുമേനിക്ക് പല എഴുത്തുകാരുമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ, അപ്പപ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന വഹ്‌യുകൾ ഒന്നിലധികം ആളുകൾ എഴുതിവെക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, എല്ലാ ഭാഗവും കൂടി-ആദ്യം തൊട്ട് അവസാനംവരെ-ക്രമപ്രകാരം ഒരേ ഏടിൽ രേഖപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒരേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അത് ക്രോഡീകരിക്കപ്പെടാതിരുന്നതിന് ഇത് മാത്രമല്ല കാരണം. അക്കാലത്ത് എഴുതുവാനും, രേഖപ്പെടുത്തുവാനുമുള്ള ഉപകരണങ്ങളുടെയും, സൗകര്യങ്ങളുടെയും വിരളതയും അതിന് കാരണമാകുന്നു. ആയിരമോ, പതിനായിരമോ പുറങ്ങളുള്ള ഒരു പുസ്തകം തയ്യാറാക്കുവാൻ ഇന്ന് നമുക്ക് പ്രയാസമില്ല. കടലാസ്സിനും, മഷിക്കും, പണം ചിലവാക്കിയാൽ മതി. അക്കാലത്ത് എഴുതുവാനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ, ഈന്തപ്പനയുടെ വീതിയുള്ള മടൽ, മരക്കഷ്ണം, തോൽക്കഷ്ണം, കനം കുറഞ്ഞ കല്ല്, എല്ല് ആദിയായ കണ്ടം തുണ്ടം വസ്തുക്കളായിരുന്നു. അപ്പോൾ, ഖുർആൻെറ മുഴുവൻ ഭാഗമോ,

ഏതാനും ഭാഗമോ എഴുതിവെച്ചിട്ടുളള ഒാളുടെ പക്കൽ കേവലം ഒരു പുസ്തകമല്ല ഉണ്ടായിരിക്കുക. അതതു സമയത്ത് തരപ്പെട്ട് കിട്ടിയ ഇത്തരം ചില വസ്തുക്കളുടെ ശേഖരമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവ ഒരു തലതൊട്ട് മറ്റേ തലവരെ ക്രമപ്പെടുത്തി വെക്കുവാൻ പ്രയാസവുമായിരിക്കും. ഖുർആൻ അല്ലാത്ത മറ്റു വല്ലതും-വഹ്‌യുകളാകട്ടെ, മറ്റു വിജ്ഞാന മൊഴികളാകട്ടെ-അക്കൂട്ടത്തിൽ കലർന്നു പിശകുപറ്റാതിരിക്കുവാനായി നബി (ﷺ) ആദ്യമേ തന്നെ നടപടി എടുത്തിരുന്നു. لاتكتبوا عني شيئا غير القرآن – مسلم (ഖുർആനല്ലാത്തതൊന്നും എന്നിൽനിന്നും നിങ്ങൾ എഴുതിവെക്കരുത് എന്ന് തിരുമേനി അവരോട് ഉപദേശിച്ചിരുന്നു.)

ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ പുസ്തകങ്ങളിൽ കുറിച്ചുവെക്കുകയും, സന്ദർഭം നേരിടുമ്പോൾ അതു നോക്കി ഓർമ്മപുതുക്കുകയും ചെയ്യുക നമ്മുടെ സാധാരണ പതിവാണ്. എന്നാൽ, അറബികളുടെ സ്ഥിതി ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. എഴുത്തറിയുന്ന വ്യക്തികൾ വളരെ വിരളം. എഴുതുവാനുള്ള ഉപകരണങ്ങളും തൃപ്തികരമല്ല. കേട്ടതെല്ലാം അപ്പടി മനഃപാഠമാക്കുവാനും, വേണ്ടുമ്പോഴെല്ലാം അതു ഓർമ്മയിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുവാനും അല്ലാഹു അവർക്കൊരു പ്രത്യേക കഴിവു തന്നെ കൊടുത്തിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ അക്കാലത്തു പ്രത്യേകിച്ചും അറബികൾക്കുള്ള വൈഭവം മറ്റേതു ജനതയേയും കവച്ചുവെക്കുമായിരുന്നു. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള പദ്യങ്ങളും, നീണ്ടു നീണ്ട വാർത്തകളും അക്ഷരം തെറ്റാതെ പലരും സ്മൃതിപഥത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുക പതിവാണ്. ആകയാൽ, ഖുർആൻ എഴുതിസൂക്ഷിച്ചിരുന്ന വ്യക്തികളെക്കാൾ എത്രയോ അധികം ആളുകൾ ഖുർആൻ മുഴുവനും ഹൃദിസ്ഥമാക്കീട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഹിജ്റ 4-ാം കൊല്ലത്തിൽ, നജ്ദിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് മതോപദേശാർത്ഥം നബി (ﷺ) എഴുപത് പേരെ അയക്കുകയും, ശത്രുക്കളുടെവഞ്ചനാപരമായ അക്രമം നിമിത്തം അവരിൽ ഒന്നോ, രണ്ടോ പേരൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം ബീർമഊന: (بئر معونة) യിൽവെച്ച് കൊല്ലപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഈ എഴുപത് പേരും ഖുർആൻ 'പാരായണക്കാർ' (القرأء) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരായിരുന്നു. ഇവരുടെ നഷ്ടത്തിൽ നബി (ﷺ) അത്യധികം വ്യസനിച്ചതും, ഒരു മാസത്തോളം നമസ്കാരത്തിൽ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന (ഖുനൂത്ത്) നടത്തിയതും പ്രസിദ്ധമാണ്. അതുവരെ അവതരിച്ച ഖുർആൻ മിക്കവാറും മനഃപാഠമായി ഓതിവന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് ഖുർറാഅ് എന്ന് പേരുണ്ടായത്. ഈ സംഭവത്തിൽ നിന്നുതന്നെ, ഖുർആൻ മനഃപാഠമാക്കിയിരുന്നവർ സഹാബികളിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. നബി (ﷺ) നമസ്കാരത്തിൽ വളരെ അധികം ഖുർആൻ ഓതാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു കേട്ടാണ് പലരും അതു പാഠമിട്ടിരുന്നത്. സമയം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ഖുർആൻ പാരായണം നടത്തലും, അതു കേൾക്കലും സഹാബികളുടെ പതിവുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ, ലിഖിതങ്ങളിലും, ഹൃദയങ്ങളിലും ഖുർആന്റെ പൂർണ്ണഭാഗം പലരുടെയും വശം തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കെയാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വഫാത്തു (വിയോഗം) സംഭവിച്ചത്.

തിരുമേനിയുടെ വഫാത്തോടുകൂടി അറബികളിൽ പല ഗോത്രങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്നു അകന്നുപോയതും ഒന്നാം ഖലീഫ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) അവരുടെ നേരെ വമ്പിച്ച

സൈന്യനടപടികൾ എടുത്തതും അതിനെത്തുടർന്ന് അവരെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്ന് അന്തരീക്ഷം ശാന്തമായതും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അന്നത്തെ സംഭവങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നായിരുന്നു, മുസൈലമത്ത് എന്ന കള്ളപ്രവാചകനുമായുണ്ടായ ഏറ്റുമുട്ടൽ. ആ യുദ്ധത്തിൽ ഖുർആൻ മനഃപാഠമാക്കിയിരുന്ന നൂറുക്കണക്കിലുള്ള സഹാബികൾ രക്ത സാക്ഷികളായിത്തീർന്നു. ഇതുപോലെ ഇനിയും വല്ല സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കുന്നപക്ഷം, ഖുർആൻ പാഴായിപ്പോകുമെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഖുർആൻ ആദ്യന്തം ഒരേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതി സൂക്ഷിക്കണമെന്നും ഉമർ (ﷺ) ഖലീഫ അബൂബക്കർ (ﷺ) നെ ഉണർത്തി. റസൂൽ (ﷺ) ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി താൻ എങ്ങിനെ ചെയ്യുമെന്ന് കരുതി അദ്ദേഹം ആദ്യം വിസമ്മതിച്ചു. എങ്കിലും ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി ഉമർ (ﷺ) വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അതിന് മുമ്പോട്ടുവരുകതന്നെ ചെയ്തു.

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം സൈദുബ്നുഥാബിത്ത് (زيد بن ثابت – رض) നെ വിളിച്ച് വരുത്തി കാര്യം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. അബൂബക്കർ (ﷺ) പറഞ്ഞു: "താങ്കൾ ബുദ്ധിമാനായ ഒരു യുവാവാകുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് താങ്കളെ പറ്റി യാതൊരു തെറ്റിദ്ധാരണയും ഇല്ല. താങ്കൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വഹ്‌യുകൾ എഴുതിയിരുന്ന ആളാണല്ലൊ. ആകയാൽ, താങ്കൾ ശരിക്ക് അന്വേഷണം നടത്തി ഖുർആനെ ഒന്നായി ശേഖരിക്കണം" സൈദ് (ﷺ) തന്നെ ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, 'ഒരു പർവ്വതം അതിൻെറ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ഭാരിച്ചതായ' ആ കൃത്യം അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തു. ആ കൃത്യത്തിന്ന് സൈദ് (ﷺ) നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള കാരണവും, അതിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ അർഹതയും അബൂബക്കർ (ﷺ) ൻെറ ഈ ചെറുപ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

സ്വന്തം; മനഃപാഠത്തെയോ, മറ്റു പലരുടെയും മനഃപാഠങ്ങളെയോ, അല്ലെങ്കിൽ എഴുതി വെച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ഏടുകളെയോ മാത്രം ആസ്പദമാക്കിയായിരുന്നില്ല, സൈദു (ﷺ) തൻെറ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചത്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ലിഖിതങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ അതേപടി നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് കേട്ടെഴുതിയതാണെന്ന് രണ്ടു സാക്ഷികളെങ്കിലും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകകൂടി ചെയ്തശേഷമേ അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. "റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും ഖുർആൻെറ വല്ല ഭാഗവും കേട്ടു രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതെല്ലാം ഹാജരാക്കണം" എന്നു ഉമർ (ﷺ) വിളംബരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടോ, നാലോ പേരുടെ സാക്ഷ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല- നിരവധി സഹാബികളുടെ ഏകകണ്ഠമായ അറിവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്-ആദ്യന്തം ഈ സംഗതി നടന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഖുആൻെറ ഓരോ വചനവും **متواتر** ('മുതവാതിർ'= സംശയത്തിന് പഴുതില്ലാത്തവിധം നിരവധി ആളുകളാൽ അറിയപ്പെട്ടത്) ആണെന്നു പറയുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. ഇപ്രകാരം സഹാബികളുടെയെല്ലാം അറിവോടുകൂടി, സൈദ് (ﷺ) ൻെറ കയ്യായി ഖുർആൻ മുഴുവൻ ഭാഗവും നാം ഇന്നു കാണുന്ന പ്രകാരം ഒരു ഏടിൽ സമാഹൃതമായി. ഈ ഏടിന് അബൂബക്കർ (ﷺ) 'മുസ്ഹഫ്' (**المصحف** -രണ്ടു ചട്ടക്കിടയിൽ ഏടാക്കി വെക്കപ്പെട്ടത്) എന്നു നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിയോഗം വരെ അദ്ദേഹവും, പിന്നീട് ഉമറും (ﷺ) അതു സൂക്ഷിച്ചുപോന്നു. ഉമർ (ﷺ) ൻെറ വിയോഗാനന്തരം അദ്ദേഹത്തിൻെറ മകളും, നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിയുമായിരുന്ന

ഹഫ്സ്വ (ﷺ) യുടെ അടുക്കലായിരുന്നു ആ മുസ്ഹഫ്.

ഉസ്മാൻ (ﷺ) ൻെറ ഖിലാഫത്ത് കാലമായപ്പോഴേക്ക് അതിവിദൂര പ്രദേശങ്ങളായ പല നാട്ടിലും ഇസ്ലാമിന് പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും, മുസ്ലിംകൾ പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുവല്ലോ. പല പ്രദേശക്കാരും, ഭാഷക്കാരുമായ ആളുകൾ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ, അവർക്കിടയിൽ വായനയിൽ അൽപാൽപ വ്യത്യാസങ്ങൾ, അനുഭവപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽയമാൻ (حذيفة بن اليمان –رض) മനസ്സിലാക്കി. വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽപോയി യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്ന ഒരു സഹാബിയായിരുന്നു ഹുദൈഫഃ (ﷺ). ഈ നില തുടരുന്നപക്ഷം, ജൂതരും, ക്രിസ്ത്യാനികളും അവരുടെ വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഭിന്നിച്ചതുപോലെ, മുസ്ലിംകളും ഭാവിയിൽ ഭിന്നിച്ചുപോകുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം ഉസ്മാൻ (ﷺ) നെ ധരിപ്പിച്ചു. ഉടനടി ഇതിന് പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നുണർത്തി. അങ്ങിനെ, അദ്ദേഹം, ഹഫ്സ്വഃ (ﷺ) യുടെ പക്കൽനിന്ന് ആ മുസ്ഹഫ് വരുത്തി അതിൻെറ പല പകർപ്പുകളും എടുക്കുവാൻ ഒരു സംഘം സഹാബികളെ ഏൽപിച്ചു. ഈ സംഘത്തിൻെറ തലവനും സൈദുബ്നുഥാബിത്ത് (ﷺ) തന്നെ ആയിരുന്നു.

പകർപ്പുകൾ എടുത്തശേഷം, മുസ്ഹഫ് ഹഫ്സ്വ: (ﷺ) ക്കു തന്നെതിരിച്ചു കൊടുക്കുകയും, പകർത്തെടുത്ത കോപ്പികൾ നാട്ടിൻെറ നാനാഭാഗത്തുളള പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു.* മേലിൽ, ഖുർആൻ പാരായണം പ്രസ്തുത മുസ്ഹഫുകളിലെ ക്രമമനുസരിച്ചായിരിക്കണമെന്ന് ഖലീഫ വിളംബരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഉസ്മാൻ (ﷺ) ൻെറ കാലത്ത് പല രാജ്യങ്ങളിലേക്കും അയച്ച ഈ മുസ്ഹഫുകളിൽ നിന്നുളള നേർപ്പകർപ്പുകളാണ് ലോകത്തിൻെറ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലുമുളള മുസ്ഹഫുകൾ. ഇക്കാരണം കൊണ്ടാണ്, മുസ്ഹഫുകൾക്ക് 'ഉസ്മാനീമുസ്ഹഫ്' (المصحف العثمانى) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്.

ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും അവതരിച്ചിരുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അതിനുമുമ്പ് അവതരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുളള ഭാഗങ്ങളുടെ ഏതേത് സ്ഥാനങ്ങളിൽ ചേർക്കണമെന്ന് നബി (ﷺ)

---

* [പ്രസ്തുത കോപ്പികളിൽ ഒന്ന് ഈജിപ്തിലേക്കായിരുന്നു അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ കോപ്പി ഈയിടെ ഈജിപ്തിൽ കണ്ടുകിട്ടുകയുണ്ടായി. അസ്ഹർ സർവ്വകലാശാലയിലെ പശ്ചിമ നാടുകളുടെ (മൊറോക്കോ, ബർബർ മുതലായ രാജ്യങ്ങളുടെ) പ്രത്യേക വിഭാഗമായ 'റുവാഖുൽ മഗാരിബ്' (رواق المغاربة) യിലെ ഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ നടന്ന ഒരു ഗവേഷണ മദ്ധ്യേയാണ് ഈ മുസ്ഹഫ് യാദൃശ്ചികമായി കണ്ടുകിട്ടിയിത്. മുൻകാലത്തു നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന (الخطا لكوفى) (കൂഫാ ലിപി)യിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, ഏകദേശം 1000 പേജ് വരുന്നതുമായ ഈ മുസ്ഹഫ് മാൻതോലിലാണത്രെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 800 കൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥാലയത്തിൽ അജ്ഞാതമായി കിടന്നിരുന്ന അനേകം ചരിത്ര നിക്ഷേപങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ് ഈ മുസ്ഹഫും അഹ്മദുബ്നു സർവഖ് (احمد بن زروق) എന്നു പേരായ ഒരു മഹാനാണ് ഈ മുസ്ഹഫ് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥാലയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചത്. 500 കൊല്ലം പഴക്കം ചെന്നിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു മാല (المسحة) യും ഇതോടൊപ്പം കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ഹിജ്റ 492-ൽ തങ്ക ലിപികളിൽ എഴുതപ്പെട്ട മറ്റൊരു മുസ്ഹഫും, വളരെ കാലം മുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റനേകം മുസ്ഹഫുക്കളും, പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആ ഗ്രന്ഥാലയത്തിൽനിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. 'അൽ അഹ്റാം' (الاهرام) എന്ന പ്രസിദ്ധ ഈജിപ്ഷ്യൻ പത്രമാണ് ഈ വിവരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. (1383 റബീഉൽ ആഖിർ മാസത്തിലെ-1963 സപ്തംബറിലെ-അൽഅറബ് മാസിക പു: 27, ല: 1 & 2 നോക്കുക)]

എഴുത്തുകാർക്ക് അപ്പപ്പോൾ നിർദ്ദേശം നൽകാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആകയാൽ, അതതു സൂറത്തുകൾ ഉൾക്കൊളളുന്ന ആയത്തുകളും, ഓരോ സൂറത്തിൻെറയും ആദ്യാവസാനങ്ങളും നബി (ﷺ) പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടുളളതാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. മാത്രമല്ല, ഓരോ സൂറത്തും 'ബിസ്മി'കൊണ്ട് വേർതിരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു സൂറത്തും മറ്റേ സൂറത്തും തമ്മിൽ നബി (ﷺ) വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നത് 'ബിസ്മി' അവതരിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അബൂദാവൂദ് (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇന്ന് മുസ്ഹഫുകളിൽ കണ്ടുവരുന്ന ക്രമമനുസരിച്ച് ഓരോ സൂറത്തും അതാതിൻെറ സ്ഥാനങ്ങളിലായി, ഇന്നതിന്നുശേഷം ഇന്നത് എന്ന നിലക്ക്, തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നോ എന്നതിനെപറ്റി പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇല്ലെന്ന അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇന്നു കാണപ്പെടുന്ന രൂപത്തിൽ 114 സൂറത്തുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തിയതും, പല കഷ്ണങ്ങളിലായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആക്കിയതുമാണ് സൈദുബ്നുഥാബിത്ത് (رضي الله عنه) മുഖാന്തരം അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ചെയ്തത്. സൈദു (رضي الله عنه) തയ്യാറാക്കിയ കോപ്പിയും, മറ്റു ചില സഹാബികളുടെ കയ്വശം നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന കോപ്പികളും തമ്മിൽ, സൂറത്തുകളുടെ ക്രമീകരണത്തിൽ സ്വല്പം വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഓരോ സൂറത്തും ഉൾക്കൊളളുന്ന ആയത്തുകളിലും, അവയുടെ ക്രമത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നമസ്കാരത്തിലോ മറ്റോ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ, അവരവർ തങ്ങളുടെ പക്കലുളള ക്രമമനുസരിച്ച് സൂറത്തുകൾ ഓതുകയും ചെയ്തിരിക്കാം. സൂറത്തുകളുടെ അവതരണക്രമമനുസരിച്ചായിരിക്കും മിക്കവാറും അവർ അവയ്ക്ക് ക്രമം നൽകിയിരിക്കുക എന്നു കരുതാം. ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه)ൻെറ കാലത്ത് മുസ്ഹഫിൻെറ കോപ്പികൾ വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അതിലെ ക്രമം എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കണമെന്ന് കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് സൂറത്തുകളുടെ ക്രമത്തിലും ഇന്നീ കാണുന്ന ഐക്യരൂപം നിലവിൽ വന്നു.

മുസ്ഹഫിൽ സൂറത്തുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തിയത് അവയുടെ അവതരണക്രമം അനുസരിച്ചായിരുന്നില്ല. ഇന്നിന്ന സൂറത്തുകൾക്ക് ശേഷം, അല്ലെങ്കിൽ മുമ്പ്, ഇന്നിന്ന സൂറത്തുകൾ മാത്രമേ പാരായണം ചെയ്യാവൂ എന്ന് ഒരു നിർദ്ദേശവും നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) ൻെറ വിളംബരത്തിന് ശേഷവും കുറേകാലം ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) താൻ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ക്രമം കൈവിടാതെ പാരായണം ചെയ്തിരുന്നത്. ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) ൻെറ നിർദ്ദേശം എല്ലാ സഹാബികളും സ്വീകരിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, ആ കൃത്യം അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും താനത് ചെയ്യുമായിരുന്നുവെന്ന് അലി (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുക പോലുമുണ്ടായി. ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) തന്നെയും, പിന്നീട് ആ അഭിപ്രായം ശരിവെച്ചു.

നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ റമസാൻ മാസത്തിൽ ജിബ്രീൽ (അ) വന്ന് ഖുർആൻ പാഠം നോക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ വിയോഗമുണ്ടായ കൊല്ലത്തിൽ മലക്ക് വന്ന് രണ്ട് പ്രാവശ്യം അങ്ങിനെ ഒത്തുനോക്കിയിരുന്നു. ഈ അവസരങ്ങളിൽ, സൂറത്തുകൾക്കിടയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ക്രമം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ട് സൂറത്തുകളുടെ ക്രമീകരണവും-ആയത്തുകളുടെ ക്രമീകരണം പോലെത്തന്നെ-നബി (ﷺ) സഹാബികൾക്ക് കാട്ടിക്കൊടുത്തിരിക്കുമെന്നും, ആ ക്രമീകരണംതന്നെയാണ് സൈദു (رضي الله عنه)

സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുമാണ് മറ്റു ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഏതായാലും, പാരായണവേളയിലും, പഠിക്കുമ്പോഴും മുസ്ഹഫുകളിൽ കാണുന്ന ഈ ക്രമമനുസരിച്ചുതന്നെ സൂറത്തുകൾ വഴിക്കുവഴിയായി ഓതുന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ലത് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, ഇത് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു നിർബന്ധ കടമയല്ല. അതേ സമയത്തു ഓരോ സൂറത്തിലേയും ആയത്തുകൾ മുസ്ഹഫിൽ നാം കാണുന്ന വഴിക്കുവഴി ക്രമത്തിൽ തന്നെ സ്വീകരിക്കൽ നിർബന്ധവുമാകുന്നു. ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും, സൂക്ഷ്മജ്ഞാനികളായ പല മഹാന്മാരും ബലപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും ഇപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരമാകുന്നു. നബി (ﷺ) നമസ്കാരങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന പതിവുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും ഈ അഭിപ്രായമാണ് ശരിയെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതുതന്നെ. മാത്രമല്ല, ആ ക്രമം മാറ്റി മറ്റൊരു ക്രമം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത് പല അനർത്ഥങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു.

സൂറത്തുകളുടെ വലിപ്പവും, ഏറെക്കുറെ വിഷയങ്ങളും പരിഗണിച്ചാണ് അവ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വലിപ്പം അനുസരിച്ച് സൂറത്തുകൾ നാല് വിഭാഗങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടാറുണ്ട്:

1. ആദ്യത്തെ ഏഴ് വലിയ സൂറത്തുകൾ (**السبع الطوال**)
2. നൂറും അതിലധികവും ആയത്തുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവ (**المئون**)
3. നൂറിന് അല്പം താഴെ ആയത്തുകളുള്ളവ (**المثانى**)
4. ചെറിയ ആയത്തുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവ (**المفصل**)

ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ വിഭാഗം തൗറാത്തിൻെറ സ്ഥാനത്തും, രണ്ടാം വിഭാഗം ഇഞ്ചീലിൻെറ സ്ഥാനത്തും, മൂന്നാമത്തേത് സബൂറിൻെറ സ്ഥാനത്തും നിലകൊള്ളുന്നുവെന്നും, നാലമത്തെ വിഭാഗം നബി (ﷺ) ക്ക് ലഭിച്ച പ്രത്യേക തരം വിഭാഗമാണെന്നും കാണിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകൾ (നിവേദനങ്ങൾ) മഹാനായ ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ സുപ്രസിദ്ധ തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

114 സൂറത്തുകളിൽ, ഒന്നൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം 'ബിസ്മി' കൊണ്ട് വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ഒമ്പതാമത്തെ സൂറയായ തൗബയുടെ തുടക്കത്തിൽ മാത്രമാണ് ബിസ്മിയില്ലാത്തത്. അതിന് പല കാരണങ്ങൾ പണ്ഡിതന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യഥാസ്ഥാനത്ത് അത് വിശദീകരിക്കുന്നതാണ്. ഏതായാലും അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ൻെറ കാലത്തുണ്ടായ ക്രമീകരണവും, ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) ൻെറ കോപ്പി വിതരണവും മുഖേന വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായേക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അടക്കപ്പെട്ടു. **انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحافظون – الحجر : ٩** (പ്രമാണത്തെ-ഖുർആനെ-നാമാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. നാം തന്നെ അതിനെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നവരുമാണ്) എന്ന അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം ഇതുമൂലം പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു. **الحمد لله**

ഖുർആനിലെ ഏറ്റവും വലിയ അദ്ധ്യായമായ അൽബഖറ:യിൽ 286 ആയത്തുകൾ അടങ്ങുന്നു. അതേ സമയത്ത് ചെറിയ ചില സൂറത്തുകളിൽ മൂന്ന് ആയത്തുകൾ മാത്രമാണ് കാണുക. ആയത്തുകളുടെ വലിപ്പത്തിലും ഇതേ സ്വഭാവം കാണാവുന്നതാണ്. ചില ആയത്തുകൾ ഏറെക്കുറെ ഒരു പേജോളം വലിപ്പം ഉണ്ടെങ്കിൽ, വേറെ ചില ആയത്തുകൾ

ഒന്നോ, രണ്ടോ പദങ്ങൾ മാത്രം അടങ്ങുന്നതായിരിക്കും. ആയത്തുകൾ തമ്മിൽ വിഷയ പരമായ ബന്ധങ്ങൾ മാത്രമല്ല-പലപ്പോഴും-ഘടനാപരവും, വ്യാകരണപരവുമായ ബന്ധ ങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. അഥവാ ചില അവസരങ്ങളിൽ ഒന്നിലധികം ആയത്തുകൾ കൂടിച്ചേ ർന്നായിരിക്കും ഒരു വാക്യം പൂർത്തിയാവുന്നത്. അതേ സമയത്ത് ചില ആയത്തുകൾ, ഒന്നി ലധികം പൂർണ്ണ വാക്യങ്ങൾ അടങ്ങുന്നതുമായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല കാരണങ്ങ ൾകൊണ്ടാണ് ചില ആയത്തുകളുടെ അവസാനത്തിൽ പൂർത്തിയായ നിറുത്തി വായന (الوقف التام) ചെയ്യാതിരിക്കണമെന്നും, ചില ആയത്തുകൾ അവസാനിക്കും മുമ്പായി അതി ൻെറ വാചകങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് നിറുത്തി വായിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും വരുന്നത്. (നിറുത്തി വായനയെ (الوقف) സംബന്ധിച്ച് ചില വിവരങ്ങൾ താഴെ വരുന്നുണ്ട്). ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വിഷയത്തിൻെറയൊ, വാചകഘടനയുടെയോ സ്വഭാവവും വലിപ്പവും മാത്രം ഗൗനിച്ചുകൊണ്ടല്ല ആയത്തുകളുടെ ആദ്യവസാനങ്ങൾ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. വായനാപരവും, സാഹിത്യപരവും, ആലങ്കാരികവുമായ ചില കാര്യങ്ങൾകൂടി പരിഗണിക്ക പ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരിക്കുവാൻ ഇവിടെ സൗകര്യം പോരാ. വിശുദ്ധ ഖുർആനും ഇതര ഗ്രന്ഥങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അനേകതരം വ്യത്യാസങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില സവിശേ ഷതകളും ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക മാത്രമാണ്.

പഠനവും പാരായണവും

ഖുർആൻ പഠിക്കുക, പഠിപ്പിക്കുക, ഗ്രഹിക്കുക, കേൾക്കുക, മനഃപാഠമാക്കുക, പാരാ യണം ചെയ്യുക എന്നിവയെല്ലാം വലിയ പുണ്യകർമ്മങ്ങളാകുന്നു. ഇതിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക ാർക്കും സംശയം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല, അനുഷ്ഠാനത്തിൽ മിക്കവരും വീഴ്ച വരുത്തു ന്നുണ്ടെങ്കിലും ശരി, ഖുർആൻ വചനങ്ങളും, നബി വചനങ്ങളും ഇതിൻെറ പ്രാധാന്യത്തെ വളരെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ചിലത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക മാത്രമേ നമുക്ക് ഇവിടെ ചെയ്യേ ണ്ടതുള്ളു.

അല്ലാഹു പറയുന്നു:- "നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബ് (വേദഗ്രന്ഥം) പാരാ യണം ചെയ്യുകയും, നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും, നാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് രഹസ്യ മായും പരസ്യമായും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ. തീരേ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകാത്ത ഒരു വ്യാപാരത്തെ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്......" (സൂ: ഫാത്വിർ: 29). നമസ്കാരം, ദാനധർമ്മം എന്നിവപോലെ സൽകർമ്മങ്ങളുടെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന കർമ്മമാണ് ഖുർആൻ പാരായണവും എന്നാണല്ലോ ഈ വചനം കാണിക്കുന്നത്. വീണ്ടും പറയുന്നു: ''അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ല വൃത്താന്തം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത്: പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ള ആവർത്തിത വചനങ്ങളായ ഒരു ഗ്രന്ഥം! തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ തൊലികൾ അതുനിമിത്തം വിറകൊള്ളുന്നതാണ്. പിന്നീട്, അവരുടെ തൊലികളും, ഹൃദയങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിലേക്ക് മയമായി വരുകയും ചെയ്യുന്നു'' (സൂ: സുമർ: 23). ''നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഹൃദയങ്ങൾ പേടിച്ച് നടുങ്ങുകയും, അവൻെറ ആയത്തുകൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവ തങ്ങൾക്ക് സത്യവിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാകുന്നു.'' അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ ഭരമേൽ

പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു......'' (അൻഫാൽ: 2). പ്രഭാതവേളയിൽ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്ത് നമസ്ക്കരിക്കണം, പ്രഭാതവേളയിലെ ഖുർആൻ പാരായണം പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതാണ്. രാത്രി ഖുർആൻ ഓതി 'തഹജ്ജുദ്' (ഉറക്കിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ചെയ്യുന്ന സുന്നത്തു നമസ്ക്കാരം) നടത്തണം എന്നൊക്കെ സുറത്തുബനൂഇസ്റാഈൽ 78-79ലും അല്ലാഹു പറയുന്നത് കാണാം.

ഇങ്ങിനെ-നമസ്ക്കാരത്തിലായും അല്ലാതെയും-ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്വാൻ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പലതുണ്ട്. നമസ്ക്കാരത്തിൽ ഖുർആൻ ധാരാളം ഓതണമെങ്കിൽ, അത് മനഃപാഠമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പാരായണം ചെയ്യുന്നത് ഖുർആൻെറ അർത്ഥവും സാരവും ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടും ആയിരിക്കണം. താൻ വായകൊണ്ട് പറയുന്നതെന്താണെന്ന് അറിയാതെയും, ഓർമ്മിക്കാതെയും ഉരുവിടുന്നതുകൊണ്ട് വിശേഷിച്ച് ഫലമൊന്നും ഉണ്ടാകുവാനില്ല. സാമാന്യമായെങ്കിലും ഖുർആൻെറ അർത്ഥം ഓരോ മുസ്ലിമും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. അർത്ഥം അറിയുകയില്ലെങ്കിൽ പോലും, ദൈവവാക്യമാണെന്ന ബഹുമാനത്തോടെ അത് പാരായണം ചെയ്യുന്നതും ഒരു നല്ല കാര്യം തന്നെ. പക്ഷേ, അർത്ഥം ഒട്ടും ഗ്രഹിക്കാതെയും , വായിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ തീരെ മനസ്സിരുത്താതെയും പാരായണം ചെയ്യുന്നതുമൂലം ഖുർആന്റെ അവതരണ ലക്ഷ്യം നിറവേറുന്നില്ല എന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. സൂറത്ത് സ്വാദിലെ 29-ാം വചനംകൊണ്ട് തന്നെ ഈ വസ്തുത ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാം. 'ജനങ്ങൾ (ഖുർആൻെറ) ആയത്തുകൾ ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും, ബുദ്ധിമാന്മാർ ഓർമ്മ വെക്കുവാനും വേണ്ടി'യാണ് അല്ലാഹു ആ അനുഗ്രഹീത വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് അല്ലാഹു അതിൽ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ഖുർആനെ ചിന്തിച്ചു പഠിക്കുവാൻ നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആരെങ്കിലും ഉറ്റാലോചിച്ച് നോക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടോ?' എന്ന് സൂറത്തുൽ ഖമറിൽ അല്ലാഹു പലവട്ടം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ചോദിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

ഖുർആനിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കാതിരിക്കുകയും, അതേ സമയം പലതരം കഥാനോവലുകൾ മുതലായവയിൽ വ്യാപൃതരാവുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നത് കാണുക: 'മനുഷ്യരിലുണ്ട് ചിലർ: യാതൊരു അറിവുമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും, അതിനെ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാനും വേണ്ടി വിനോദ വാർത്തകളെ അവർ വാങ്ങുന്നു. അക്കൂട്ടർക്ക് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ളവന്ന് നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ ഓതികേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, അവൻ അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ട്-അത് കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഭാവത്തിൽ-അവൻെറ രണ്ട് കാതിലും ഒരു ഭാരമുള്ളതുപോലെ-തിരിഞ്ഞു കളയും. (നബിയേ), അവന്ന് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുക!'' (ലുഖ്മാൻ 6, 7). മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നീ ഖുർആൻ വായിച്ചാൽ, നിനക്കും പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കുമിടയിൽ, ശക്തിമത്തായ ഒരു മറയെ നാം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അത് ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (തടസ്സമായി) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരുതരം ഭാരവും നാം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.....'' (ബനു ഇസ്റാഈൽ 45, 46). അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ, ഉരുവിട്ട് വായിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തി അടയുന്നവരും, അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽമതി

-പാരായണം ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നില്ല-എന്നു ധരിക്കുന്നവരും മേലുദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വചനങ്ങളും, താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന നബി വചനങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പലതരം പുസ്തകങ്ങളും, കലാസാഹിത്യങ്ങളും വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പതിവുണ്ടെങ്കിലും ഖുർആൻ പാരായണത്തിൽ വിമുഖത കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിദ്വാൻമാർ, സൂറ: ലുഖ്മാനിലെ മേലുദ്ധരിച്ച വചനവും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ! ആമീൻ.

ചില നബി വചനങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. 1. നബി (ﷺ) അരുളിചെയ്തതായി ഉസ്മാൻ(رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: **خيركم من تعلم القرأن وعلمه – البخارى** (നിങ്ങളിൽ വെച്ച് ഉത്തമനായുള്ളവൻ, ഖുർആൻ പഠിക്കുകയും അത് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.) 2. അബൂഹുറൈറാ(رضي الله عنه) പറയുന്നു: നബി(ﷺ) ചോദിച്ചു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ തൻെറ വീട്ടുകാരിലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ, തടിച്ചു കൊഴുത്ത ഗർഭിണികളായ മൂന്നു ഒട്ടകങ്ങളെ അവിടെ കണ്ടുകിട്ടുന്നത് അയാൾക്ക് ഇഷ്ടമായിരിക്കുമോ?'' ഞങ്ങൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'അതെ' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു:

فثلث ايا ت يقرأهن احدكم فى صلاته خيرله من ثلث خلفات عظام سمان–مسلم

(എന്നാൽ, നിങ്ങളൊരാൾ നമസ്കാരത്തിൽ ഓതുന്ന മൂന്നു ആയത്തുകൾ, മൂന്ന് തടിച്ചുകൊഴുത്ത ഗർഭിണികളായ ഒട്ടകങ്ങളെക്കാൾ അവന്ന് ഗുണമേറിയതാണ്). 3. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ആയിശാ (رضي الله عنها) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

الماهر بالقرأن مع السفرة الكرام البررة والذى يقرأ القرأن ويتمتع فيه وهو عليه شاق له اجران –متفق عليه

(ഖുർആനിൽ നൈപുണ്യം നേടിയവൻ, പുണ്യവാളന്മാരായ മാന്യദൂതന്മാരോടുകൂടിയായിരിക്കും. ഖുർആൻ ഓതുന്നത് ഞെരുക്കമായിരിക്കുകയും, അതിൽ വിക്കിവിക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാകട്ടെ, അവന്ന് രണ്ട് പ്രതിഫലമുണ്ട്). ഇവിടെ 'ദൂതൻമാർ' (**السفرة**) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ നബിമാരും മലക്കുകളും ആകാവുന്നതാകുന്നു. ശരിക്ക് വായിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ, വിഷമിച്ച് ഞെരുങ്ങിക്കൊണ്ട് വായിക്കുന്നവന്ന് അത് പാരായണം ചെയ്തതിൻെറ പേരിലും-വിഷമം സഹിച്ചതിൻെറ പേരിലും-രണ്ട് നിലക്കും-പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്ന് താൽപര്യം.

4. ബറാഉ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ഒരാൾ (സഹാബി) സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ് ഓതുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ രണ്ട് പിരിച്ച കയറുകളാൽ കെട്ടിയ ഒരു കുതിരയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു മേഘം അദ്ദേഹത്തെ ആവരണം ചെയ്ത് അടുത്തടുത്ത് വരികയായി. കുതിര വിറളി എടുക്കുകയുമായി. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു വിവരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു:

تلك السكينة نزلت بالقرآن – متفق عليه (അതു ശാന്തിയാണ്, അതു ഖുർആൻ നിമിത്തം ഇറങ്ങി വന്നതാണ്).

5. ഉസൈദുബ്നു ഹുളൈർ (**اسيدبن حضير – رض**) എന്ന സഹാബി സൂറത്തുൽ ബഖറ: ഓതിയപ്പോഴും, കെട്ടിയിട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുതിര വട്ടം ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടായി. അത് നിമിത്തം തൻെറ പുത്രനായ യഹ്യാക്ക് വല്ല ആപത്തും പിണഞ്ഞേക്കുമോ എന്ന് ഭയന്ന് അദ്ദേഹം ഓത്ത് നിറുത്തി. അദ്ദേഹം മേൽപ്പോട്ട് നോക്കുമ്പോൾ, മേഘം പോലെ ഒരു വസ്തു കാണുകയും, അതിൽ വിളക്കുകളെന്നപോലെ എന്തോ ചിലത് കാണു

കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.

انك الملئكة دنت الصوتك ولو قرأت لاصبحت ينظر الناس اليها لا تتوارى عنهم –متفق عليه

(അത് മലക്കുകളാണ്; താങ്കളുടെ (ഓത്തിൻെറ) ശബ്ദം നിമിത്തം അടുത്ത് വന്നിരിക്കുകയാണ്; താങ്കൾ ഓതിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ-ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞുപോകാതെ അവർക്ക് നോക്കിക്കാണാവുന്നവിധത്തിൽ-അത് രാവിലെയും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു.)

6. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബുഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്ന അല്പം ദീർഘമായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു.

وما اجتمع قوم فى بيت من بيوت الله يتلون كتاب الله ويتدا رسونه بينهم الا نزلت عليهم السكينة وغشيتهم الرحمة وحفتهم الملئكة وذكرهم الله فيمن عنده –مسلم

ഏതെങ്കിലും ഒരു ജനത അല്ലാഹുവിൻെറ വീടുകളിൽ പെട്ട ഒരു വീട്ടിൽ (പള്ളിയിൽ) ഒരുമിച്ചു കൂടി അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബ് പാരായണം ചെയ്യുകയും, അവർ അന്യോന്യം അത് പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവരിൽ ശാന്തി ഇറങ്ങുകയും, കാരുണ്യം അവരെ ആവരണം ചെയ്യുകയും, മലക്കുകൾ അവരെ വലയം ചെയ്യുകയും, അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളവരുടെ (മലക്കുകളുടെ) മദ്ധ്യെ അവരെപ്പറ്റി അവൻ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല). 7. നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് അബുഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു:

لاتجعلوا بيوتكم مقابر ان الشيطان ينفر من البيت الذى يقرأ فيه سورة البقرة – مسلم

(നിങ്ങളുടെ വീടുകൾ ഖബ്ർ സ്ഥാനങ്ങളാക്കരുത്. നിശ്ചയമായും സൂറത്തുൽ ബഖറഃ ഓതപ്പെടാറുള്ള വീട്ടിൽനിന്ന് പിശാച് വിറളിയെടുത്ത് പോകുന്നതാകുന്നു). 'ഖബർസ്ഥാനങ്ങളാക്കുക' എന്നുവെച്ചാൽ ഖബ്റുസ്ഥാനങ്ങളെപ്പോലെ മൂകങ്ങളാക്കുക എന്ന് സാരം. ഈ ഹദീസിൽനിന്ന് സൂറത്തുൽ ബഖറഃയുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാം. ഇസ്ലാമിലെ അനേകം നിയമങ്ങളും, തത്വങ്ങളും വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ദീർഘമായ സൂറത്താണത്. മറ്റു ചില സൂറത്തുകളെക്കുറിച്ചും ചില ഹദീസുകൾ കാണാം. ദൈർഘ്യം ഭയന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. സന്ദർഭോചിതം ചിലതെല്ലാം വഴിയെ നമുക്ക് വായിക്കാം. **ان شاء الله**

8. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

يقال لصاحب القرأن اقرأ وراتق ورتل كما كنت ترتل فى الدنيا فان منزلك عند اخراية تقرأها –احمد والترمذى وابوداود والنسائ

(ഖുർആൻെറ ആളോട് പറയപ്പെടും: 'നീ ഓതുക, കയറിപ്പോകുക, ഇഹത്തിൽവെച്ച് നീ എപ്രകാരം സാവകാശത്തിൽ (നന്നാക്കി) ഓതിയിരുന്നുവോ അപ്രകാരം സാവകാശത്തിൽ ഓതിക്കൊള്ളുക! നീ ഓതുന്ന അവസാനത്തെ ആയത്തിങ്കൽ വെച്ചായിരിക്കും നിൻെറ താവളം.) അതായത് ഇഹത്തിൽവെച്ച് ഓതിയിരുന്നപോലെ സാവകാശത്തിൽ നന്നാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഓത്ത് എത്ര ദീർഘിച്ചു പോകുന്നുവോ അതനുസരിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉന്നത പദവികൾ അവർക്ക് ലഭിക്കുമെന്ന് സാരം. ഖുർആൻ നന്നാക്കി ഓതുവാനും, കഴിയുന്നത്ര മനഃപാഠമാക്കുവാനുമുള്ള പ്രോത്സാഹനമാണ് ഈ ഹദീസിൽ ഉള്ളത്.'

9. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

من قرأ حرفا من كتاب الله فله به حسنة والحسنة بعشرة امثالها لا اقول الم حرف الف حرف ولام حرف

وميم حرف – الترمذى والدارمى

(ആണെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബിൽ നിന്ന് ഒരക്ഷരം ഓതിയാൽ അതിന് പകരം അവന്ന് ഒരുനന്മയുണ്ട്. നന്മയാകട്ടെ, (ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ) പത്തിരട്ടി പ്രതിഫലമുളളതാണ്. 'അലിഫ്-ലാം-മീം' എന്നുള്ളത് ഒരു അക്ഷരമാണെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. 'അലിഫ്' ഒരക്ഷരം, 'ലാം' ഒരക്ഷരം 'മീം' ഒരക്ഷരം ഇങ്ങിനെയാണ്.) ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭങ്ങളിലുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ഒന്നാണ് 'അലിഫ്-ലാം-മീം' (الم) ഇവയെപ്പറ്റി സന്ദർഭോചിതം നാം സംസാരിക്കുന്നതാണ്. ഏതായാലും, അവയുടെ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് നമുക്കറിവില്ല. അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നതിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രതിഫലം കിട്ടുമെന്നും, അർത്ഥം അറിയാത്തവർ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു നന്മയുമില്ലെന്ന് ചിലർ പറയാറുള്ളതു ശരിയല്ലെന്നും ഈ ഹദീസ് തെളിയിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന വചനങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നതിൽ മുസ്ലിംകൾ തെറ്റുകാരായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

10. അബൂ ഉമാമഃ (ﷺ) നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

إقرأوا القرانا فانه يأتى يوم القيمة شفيعا لا صحابه – مسلم (നിങ്ങൾ ഖുർആൻ ഓതുവിൻ. നിശ്ചയമായും അത് ഖിയാമത്തുനാളിൽ അതിൻെറ ആൾക്കാർക്ക് ശുപാർശകനായി വരുന്നതാകുന്നു.)

11. നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു ഉമർ (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

لا حسد الا على اثنين رجل اتاه الله القرأن فهويقوم بهاناء الليل وانآء النهار ورجل اتاه الله مالا فهو ينفق منه انآء الليل وانآءالنهار – متفق عليه

(രണ്ടാളുകളുടെ കാര്യത്തിലല്ലാതെ അസൂയയില്ല. ഒരാൾ അല്ലാഹു അവന്ന് ഖുർആൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു (പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.) എന്നിട്ട് രാത്രിസമയങ്ങളിലും, പകൽ സമയങ്ങളിലും അത് പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവൻ നമസ്കാരം നടത്തുന്നു. മറ്റൊരാൾ, അല്ലാഹു അവന്നു ധനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് രാത്രിസമയങ്ങളിലും, പകൽ സമയങ്ങളിലും അവൻ അതിൽനിന്ന് (നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ) ചിലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.) 'അസൂയ' കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, അവനെപ്പോലെ എനിക്കും ആയിത്തീരണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി പരിശ്രമം നടത്തുക എന്നത്രെ, എന്നല്ലാതെ അവൻെറ നന്മയിൽ അനിഷ്ടം കരുതുകയും, അവനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നല്ല.

മറ്റൊരാൾ ഖുർആൻ ഓതുമ്പോൾ അത് ശ്രദ്ധകൊടുത്ത് കേൾക്കുക, അന്യോന്യം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക, പാഠം ഒത്തുനോക്കുക മുതലായവയും നല്ലതാകുന്നു. സാരങ്ങൾ പരസ്പരം ഗ്രഹിക്കുവാനും, അഭിപ്രായവിനിമയങ്ങൾ നടത്തുവാനും അത് ഉതകുന്നു. മനപ്പാഠമാക്കിയ ഭാഗം മറന്നുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) നോട് തനിക്ക് ഖുർആൻ ഓതികേൾപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി 'ഖുർആൻ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത് അങ്ങേക്കായിരിക്കെ ഞാൻ അങ്ങേക്ക് ഓതിത്തരുകയോ?' എന്നു അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. **احب ان اسمعه من غيرى** (അത് മറ്റൊരാളിൽ നിന്ന് കേൾക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു) എന്നായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ മറുപടി. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം സൂറത്തുന്നിസാഉ് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയായി. അതിലെ 41-ാം

വചനമെത്തിയപ്പോൾ തിരുമേനി **حسبك الان** (ഇപ്പോൾ മതി!) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) നോക്കുമ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ കണ്ണുകൾ രണ്ടും അശ്രുധാര ഒഴുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത വചനം ഇതാകുന്നു:

فكيف اذا جئنا من كل امة بشهيد وجئنابك على هؤلاء شهيدا – النسآء (അപ്പോൾ, എല്ലാസമുദായത്തിൽ നിന്നും ഓരോ സാക്ഷിയെ നാം കൊണ്ടുവരികയും, ഇക്കൂട്ടർക്ക് സാക്ഷിയായി നിന്നെ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും?!) ഖിയാമത്തുനാളിൽ വരുവാനിരിക്കുന്ന ആ രംഗത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചത് കൊണ്ടാണ് തിരുമേനി കണ്ണുനീരൊഴുക്കിക്കൊണ്ട് 'ഇപ്പോൾ മതി' എന്നു പറഞ്ഞത്. ഒരിക്കൽ, ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ്നോട് തിരുമേനി: "താങ്കൾക്ക് ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു എന്നോട് കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്" എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: "അല്ലാഹു എൻെറ പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ?" തിരുമേനി: 'അതെ' എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ-അല്ലാഹുവിൻെറ സന്നിധിയിൽ തൻെറ പേര് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടുവല്ലോ എന്ന സന്തോഷാധിക്യത്താൽ-അദ്ദേഹത്തിൻെറ കണ്ണുകൾ ഒഴുകുകയുണ്ടായി. ഈ രണ്ട് സംഭവങ്ങളും ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ഉബയ്യ് (ﷺ), ഇബ്നു മസ്ഊദ് (ﷺ) എന്നീ രണ്ടുപേരും ഖുർആൻ പാരായണത്തിൽ നൈപുണ്യം നേടിയ സഹാബികളിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. ഖുർആൻ വളരെ നന്നായി ഓതിയിരുന്ന മറ്റൊരു സഹാബിയാണ് അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (ﷺ). ഒരു രാത്രി അദ്ദേഹം ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് നബി (ﷺ) ചെവികൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പിറ്റേന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഇന്നലെ രാത്രി ഞാൻ തൻെറ ഓത്ത് ശ്രദ്ധിച്ച് കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത് താൻ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ!' അപ്പോൾ, അബുമൂസാ (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവാണ് സത്യം! അവിടുന്ന് എൻെറ ഓത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടിരുന്നതായി ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാനത് വളരെ ഭംഗിയായി ഓതിക്കാണിച്ചു തരുമായിരുന്നു' ഈ സംഭവം മുസ്‌ലിം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ജമാഅത്ത് നമസ്ക്കാരത്തിൽ ഇമാം (മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നവൻ) ഉറക്കെ ഖുർആൻ ഓതണമെന്നും, പിന്നിലുള്ളവർ (മഅ്മൂമുകൾ) അത് സശ്രദ്ധം കേൾക്കണമെന്നും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. നബി (ﷺ) യും ജിബ്‌രീലും (അ) കൂടി റമസാൻ മാസങ്ങളിൽ ഖുർആൻ പാഠം നോക്കാറുണ്ടായിരുന്നത് നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഖുർആൻ പാരായണം കേൾക്കുമ്പോൾ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ പതിക്കുകയും, അതിന്ന് ഭംഗവും വിഘ്നവും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. സൂറ: അഅ്റാഫ് 204ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഖുർആൻ ഓതപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കൊടുത്തു കേൾക്കുകയും മൗനമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കുന്നതാണ്' ഖുർആനുമായി ജനങ്ങൾ സദാ ഇടപഴകിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻവേണ്ടി എന്തുമാത്രം നടപടികളാണ് ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം.

പഠിച്ചഭാഗം മറന്നുപോകുവാൻ ഇടയാക്കരുതെന്നും നബി (ﷺ) പ്രത്യേകം താക്കീത് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവിടുന്നു പറയുന്നു:

تعاهدوا القرأن فوالذى نفسى بيده لهو اشد تفشيا من الابل فى عقلها – متفق عليه

(നിങ്ങൾ, ഖുർആനെ ഗൗനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. കാരണം, എൻെറ ആത്മാവ്

ഏതൊരുവൻെറ കൈവശമാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! നിശ്ചയമായും അത്, കെട്ടിയിട്ട ഒട്ടകത്തേക്കാൾ വേഗം കുതറിപ്പോകുന്നതാണ്.) മറ്റൊരു വചനത്തിൽ واستذكروا القرأن (നിങ്ങൾ ഖുർആനെ ഓർമ്മ പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം) എന്നാണുള്ളത്.

ഖുർആൻ പാരായണം വെറും ഒരു തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചു വരുന്നവർ താഴെ കാണുന്ന രണ്ട് ഹദീസുകൾ ഗൗനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ ഇംറാൻ (عمران بن الحصين رض) ഒരു കഥാകാരൻ (വഅ്ള് പറയുന്നവൻ) ഖുർആൻ ഓതുകയും പിന്നീട് ജനങ്ങളോട് സഹായം ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കണ്ടു. ഉടനെ അദ്ദേഹം 'ഇസ്തിർജാഉ്' ചൊല്ലി. * അദ്ദേഹം പഞ്ഞു: റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു:

من قرأ القرأن فليسأل الله به فانه سيجيئ اقوام يقرأون القرأن يسألون به الناس – احمد والترمذى

(ഒരാൾ ഖുർആൻ ഓതുന്നതായാൽ അതിന് (പ്രതിഫലം) അല്ലാഹുവിനോട് ചോദിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ, വഴിയെ ചില ജനങ്ങൾ വരുവാനുണ്ട്: അവർ, ജനങ്ങളോട് ചോദിക്കുവാനായി ഖുർആൻ ഓതുന്നതാണ്.) വേറൊരു നബിവചനം ബുറൈദ: (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

من قرأ القرأن يتأكل به الناس جاء يوم القيمة ووجهه عظم ليس عليه لحم – اليهقى فى شعب الايمان

(ആരെങ്കിലും ജനങ്ങളെ പറ്റിത്തിന്നുവാനായി ഖുർആൻ ഓതുന്നതായാൽ ഖിയാമത്തു നാളിൽ, അവൻ മുഖത്ത് മാംസമില്ലാതെ എല്ലു മാത്രമായിക്കൊണ്ട് വരുന്നതാണ്.) ജനങ്ങളോട് യാചിച്ച് നടക്കുന്നത് നബി (ﷺ) കഠിനായി ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. യാചകൻ ഖിയാമത്തുനാളിൽ മുഖത്ത് മാംസമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ വരുവാൻ അതും കാരണമാകുമെന്നും താക്കീത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, യാചനക്ക് ഖുർആനെ ഒരു ആയുധം കൂടി ആക്കുമ്പോൾ, അത് കൂടുതൽ ദോഷകരമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. آمين

പാരായണ മര്യാദകൾ

ഇതര ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ കണക്കാക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല, വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഉള്ളടക്കം ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുകയും, അത് മനഃപാഠമാക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീടത് വായിക്കുന്നതിൽ വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. കവിഞ്ഞപക്ഷം, മറന്നുപോകാതിരിക്കുവാനായി ഇടക്ക് ഓരോന്നു നോക്കേണ്ടിവരുമെന്നു മാത്രം. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൻെറ വചനമാണ്. അത് വായിക്കുന്നത് തന്നെ ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണ്. അതിലെ വിജ്ഞാനങ്ങൾക്ക് ഒടുക്കമില്ല. ഓരോ പ്രാവശ്യം വായിക്കുമ്പോഴും മുമ്പു കാണാത്ത പല വിജ്ഞാനങ്ങളും, തത്വങ്ങളും പുത്തനായി അതിൽനിന്നു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വിശ്വാസ ദാർഢ്യവും, മാനസിക പരിവർത്തനവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിലും കാരുണ്യത്തിലുമുള്ള ആവേശവും, ആഗ്രഹവും അവൻെറ ശിക്ഷയേയും കോപത്തേയും കുറിച്ചുള്ള ഭയവും അത് വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിലെ ദൃഷ്ടാ

---

* (വല്ല ആപത്തോ അപായമോ അറിയുമ്പോൾ انالله وانا اليه راجعون (നാമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻേറതാണ്. നാം അവനിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുന്നവരാണ്.) എന്നു പറയുന്നതു നല്ലതാകുന്നു. ഇതിന്നാണ് 'ഇസ്തിർജാഉ്' (استرجاع) എന്നു പറയുന്നത്. മടക്കം കാണിക്കുക എന്നു വാക്കർത്ഥം.)

ന്തങ്ങൾ കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ആശ്ചര്യങ്ങൾ കൂടുതലായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു:

وفضل كلام الله على سائر الكلام كفضل الله على خلقه – الترمذى والبيهقى

(അല്ലാഹുവിൻെറ വചനത്തിന് ഇതര വചനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചുള്ള ശ്രേഷ്ഠത, അല്ലാഹുവിന് അവൻെറ സൃഷ്ടികളെ അപേക്ഷിച്ചുള്ള ശ്രഷ്ഠത പോലെയാകുന്നു) ഇതാണ് ഖുർആനും, ഇതര വചനങ്ങളും തമ്മിലുളള താരതമ്യത്തിൻെറ ചുരുക്കം. അതുകൊണ്ട് ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ പല മര്യാദകളും പ്രത്യേകം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതർഹിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ബഹുമാനത്തോടും, അച്ചടക്കത്തോടും കൂടി ആയിരിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്.

'അഊദും ബിസ്മിയും' (**التعوذ والبسملة**) കൊണ്ടായിരിക്കണം ഖുർആൻ പാരായണമാരംഭിക്കുന്നത്. ശപിക്കപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടുന്നതിനാണ് 'അഊദു' എന്ന് പറയുന്നത്.

فاذا قرأت القرأن فاستعذ بالله من الشيطان ارجيم – النحل : ٩٨ (നീ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നതായാൽ ആട്ടപ്പെട്ട-ശപിക്കപ്പെട്ട-പിശാചിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക.) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുനാമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനാണ്, 'ബിസ്മി' എന്ന് പറയുന്നത്. ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ഖുർആൻ വചനം തന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ പാരായണം ചെയ്യണമെന്ന് കൽപിക്കുന്നതായിരുന്നുവല്ലോ. ഖുർആൻ എന്ന് മാത്രമല്ല, ഏതൊരു നല്ല കാര്യവും ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലണമെന്ന് ഹദീസുകളിൽ വ്യക്തമാണ്. 'അഊദി' ൻെറയും 'ബിസ്മി' യുടെയും പൂർണ്ണരൂപം എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ.

കുറേ വായിച്ചു തീർക്കുകയെന്ന നിലക്ക് ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യരുത്. ഓയിക്കുന്ന ഭാഗം ഉന്മേഷത്തോടും ഹൃദയ സാന്നിദ്ധ്യത്തോടും കൂടി വായിക്കണം.

اقرأوا القرأن ما ائتلفت عليه قلوبكم فاذا اختلفتم نقوموا عنه – متفق عليه

(നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ഖുർആനുമായി ഇണക്കമുള്ളപ്പോൾ നിങ്ങളത് ഓതിക്കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് ഇണക്കക്കേടുണ്ടാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ മതിയാക്കി എഴുന്നേറ്റുപോയിക്കൊള്ളുവിൻ.) എന്നാണ് നബി (ﷺ) ഉപദേശിക്കുന്നത്.

ഉച്ചാരണവും ശബ്ദവും, എടുപ്പും വെപ്പും, നീട്ടലും മണിക്കലും തുടങ്ങിയ * തെല്ലാം കഴിയുന്നത്ര നല്ല നിലയിലും, അതതിൻെറ പ്രത്യേക സ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടിയും ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വിഷയകമായും പല ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: **ما اذن الله لشيئ ما اذن لنبى حسن الصوت بالقرأن يجهر به – متفق عليه** (സാരം: ശബ്ദഭംഗിയുള്ള പ്രവാചകന് ഖുർആൻ ഉറക്കെ ഓതുവാൻ സമ്മതം നൽകിയിട്ടുളളത്ര മറ്റൊന്നിനും-മറ്റൊന്നും ഓതുന്നതിന്-അല്ലാഹു സമ്മതം കൊടുത്തിട്ടില്ല.) ഖുർആൻ ശബ്ദം നന്നാക്കി ഉറക്കെ ഓതുന്നത് വളരെ നല്ലതാണെന്ന് താൽപര്യം. മറ്റൊരു ഹദീസിൽ

* (الخروج والصوت ابتداء والوقف والمد وغيرها)

തിരുമേനി പറയുന്നു: زينوا القرأن باصواتكم–احمد وابوداود وابن ماجة (നിങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങള്‍ കൊണ്ട് ഖുര്‍ആനെ അലങ്കരിക്കുവിന്‍.) വേറൊരു വചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ليس منا من لم يتغن بالقرأن –البخارى (ഖുര്‍ആന്‍ മണിച്ച് ഓതാത്തവന്‍ നമ്മില്‍ പെട്ടവനല്ല.) രാഗാത്മകമാക്കുക എന്നല്ല, ശബ്ദം നന്നാക്കി ഉച്ചത്തില്‍ ഭംഗിയായി ഓതുകയെന്നത്രെ മണിച്ചോതുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ വിവക്ഷ. വേറെ പല ഹദീസുകളില്‍നിന്നും ഇത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

നബി (ﷺ) യുടെ ഓത്ത് എപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോള്‍ അനസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞ മറുപടി كانت مدا مدا (അത്, നീട്ടിനീട്ടികൊണ്ടായിരുന്നു) എന്നായിരുന്നു. തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം 'ബിസ്മി' ഓതിക്കേള്‍പ്പിച്ചുകൊടുത്തു. അതില്‍ 'ബിസ്മില്ലാഹി' എന്നും, 'അര്‍-റഹ്മാനി' എന്നും, 'അര്‍-റഹീം' എന്നും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നീട്ടിക്കൊണ്ടാണ് ഓതിക്കൊടുത്തത്. ഈ സംഭവം ബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചതാകുന്നു. ഉമ്മു സലമഃ (رضي الله عنها) യോട് അതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോള്‍ അവര്‍ ഓരോ അക്ഷരവും വ്യക്തമായി ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഓതിക്കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇത് തിര്‍മദീ, അബൂദാവൂദ്, നസാഈ (رحمهم الله) എന്നിവര്‍ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കല്‍ ഇശാ (عشاء) നമസ്ക്കാരത്തില്‍ നബി (ﷺ) 'വത്തീനി' സൂറത്ത് (والتين) ഓതിയതിനെക്കുറിച്ച് ബറാഉ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ما سمعت احدا احسن صوتا منه – متفق عليه (തിരുമേനിയേക്കാള്‍ ശബ്ദംനല്ല ഒരാളെ ഞാന്‍ കേട്ടിട്ടില്ല.) മണിച്ചോതുക എന്നും, ശബ്ദം നന്നാക്കുക എന്നും പറഞ്ഞതിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇതില്‍നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ശബ്ദം നന്നാക്കുന്നതോടൊപ്പം, വിനോദരസം പ്രദര്‍ശിപ്പിക്കുന്ന പ്രതീതി ഉളവാകാത്തതും, ഭക്തിബഹുമാനം പ്രകടമാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതുമായിരിക്കണം വായന. ഖുര്‍ആനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഏറ്റവും നല്ല ശബ്ദമുള്ളവനും, ഏറ്റവും നല്ല വായനക്കാരനും എങ്ങിനെയുള്ളവനായിരിക്കും? (أى الناس احسن صوتا للقرأن واحسن قراءة) എന്നു നബി (ﷺ) യോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായെന്നും, അപ്പോള്‍ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും ത്വാഊസ് (رحمه الله) പറയുന്നു من اذا سمعته يقرأ اريت انه يخشى الله –الدارمى (ഏതൊരുവന്‍ ഓതുന്നത് കേട്ടാല്‍, അവന്‍ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് നിനക്ക് തോന്നുന്നുവോ അങ്ങിനെയുള്ളവനാണ്.) ത്വല്‍ഖ് (رضي الله عنه) അപ്രകാരമുള്ള ആളായിരുന്നുവെന്നും ത്വാഊസ് (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:* ഖുര്‍ആന്‍ മനഃപാഠമാക്കിയ ആളുകളും സാധാരണ പാരായണവേളയില്‍ മുസ്ഹഫ് നോക്കി ഓതുന്നതാണ് ഉത്തമം.

ധൃതിയോടുകൂടിയും ഉച്ചാരണ ശുദ്ധി കൂടാതെയും ഖുര്‍ആന്‍ ഉരുവിടുന്നത് ഒട്ടും

---

* [ത്വല്‍ഖ് (طلق رض) സഹാബിയും, ത്വാഊസ് (طاؤس – رح) താബിഈയും ആകുന്നു.]

** അല്ലാഹുവിന്ന് സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗ നമസ്ക്കാരം ചെയ്വാന്‍ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ചില ആയത്തുകള്‍ ഓതുമ്പോള്‍ ഓതുന്നവരും, കേള്‍ക്കുന്നവരും ഓരോ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന് നബി (സ) യുടെ സുന്നത്തിനാല്‍ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആയത്തുകളുടെ അവസാനത്തില്‍

سجود التلاوة (ഓത്തിന്‍റെ സുജൂദ്) എന്നു മുസ്ഹഫുകളില്‍ അടയാളപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങള്‍ ആര്‍ക്കും മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ പ്രയാസമില്ല. അതതു സ്ഥാനങ്ങളില്‍വെച്ച് യഥോചിതം നാം

അവയെപ്പറ്റി ഉണര്‍ത്തുന്നതുമാണ്. انشاءالله

നന്നല്ല. അത് ഖുർആനോടുള്ള ഒരു അനാദരവുകൂടിയാണ് ഖുർആൻ ധൃതിപ്പെട്ട് ഓതരുതെന്ന് അല്ലാഹു അവൻെറ റസൂലിനോടുതന്നെ വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളത് സൂറത്ത് ത്വാഹാ : 114 ലും മറ്റും കാണാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ രക്ഷാശിക്ഷകളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഓത്ത് നിറുത്തി കാരുണ്യത്തിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുകയും, ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സന്ദർഭത്തിനൊത്ത പ്രതികരണവും ഹൃദയത്തിൽ സംജാതമാകേണ്ടതുണ്ട്. സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്തുകൾ ഓതുമ്പോൾ സുജൂദ് ചെയ്യുകയുംവേണം.** പകലത്തെക്കാൾ രാത്രിയിലും, മറ്റവസരങ്ങളെക്കാൾ നമസ്ക്കാരത്തിലും, പ്രഭാതവേളയിലും മനസ്സാന്നിദ്ധ്യം കൂടുതൽ ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. സൂറ: മുസ്-സമ്മിലിൽ ഖുർആൻ സാവകാശം ഓതാനായി അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

വൃത്തിയോടുകൂടിയും, മാന്യവും ശുദ്ധവുമായ സ്ഥലത്തുവെച്ചും ആയിരിക്കുക, വുളു (ചെറിയശുദ്ധി)വോടുകൂടിയായിരിക്കുക മുതലായവയും ഖുർആൻ പാരായണ മര്യാദകളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. വലിയ അശുദ്ധി (ജനാബത്ത്) ഉള്ളവർക്ക് ഖുർആൻ പാരായണവും, നമസ്കാരവും പാടില്ലെന്ന് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഖുർആനല്ലാത്ത ദിക്ർ (ദൈവകീർത്തനം), ദുആ (പ്രാർത്ഥന) മുതലായവ നടത്താവുന്നതുമാണ്. ഇവയെല്ലാം തന്നെ ഖിബ്‌ലയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ നല്ലത്. വുളു കൂടാതെ മുസ്ഹഫ് എടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ രണ്ടഭിപ്രായമാണുള്ളത്. മുസ്ഹഫു എടുക്കുവാൻ വളു നിർബന്ധമാണെന്നാണ് പലരുടേയും പക്ഷം. മറ്റൊരു പക്ഷം നിർബന്ധമില്ലെന്നുമാകുന്നു. നിർബന്ധമാണെന്നുള്ളതിന് മതിയായ തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും വുളുവോടുകൂടി ആയിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അത്രയുമല്ല, ഒരു മുസ്‌ലിമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കഴിയുന്നത്ര എല്ലാ സമയത്തും വുളുവോടുകൂടിയിരിക്കുക എന്നുള്ളത് വളരെ നല്ലകാര്യമാകുന്നുവെന്ന് നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിനാൽ സ്ഥാപിതമായതാകുന്നു.

അശുദ്ധമായ സ്ഥലങ്ങളിലോ, നിന്ദ്യമായ സ്ഥാനങ്ങളിലോ മുസ്ഹഫ് വെക്കുന്നതും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശത്രുക്കൾ ഖുർആനെ അവഹേളിക്കുവാൻ സംഗതിവരുന്നപക്ഷം, മുസ്ഹഫ് ശത്രുനാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ട് പോകരുതെന്ന് ഹദീസിൽ പ്രത്യേകം വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങളും, തത്വങ്ങളും മാത്രമല്ല അതെഴുതിയ ഏടും ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ബഹുമാന്യനായ ഒരാളുടെ എഴുത്തുപോലും നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നത് ഒരു അപരാധമായിക്കരുതപ്പെടുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തെ അനാദരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതുണ്ടോ?! ഇത്തരം സംഗതികളിൽ ഇന്നു പൊതുവെ ഒരു അലസ നയമാണുള്ളത് എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വർത്തമാന പത്രങ്ങളുടെ കഷ്ണങ്ങളെന്നപോലെ, ഖുർആനോ നബിവചനങ്ങളോ എഴുതിയ കഷ്ണങ്ങളും പലരും പുറത്തെറിയുവാൻ മടിക്കാറില്ല. താരതമ്യേന 'പുരോഗമനവാദി'കളിലാണ് ഈ വക കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ കാണപ്പെടുക. ഹൃദയത്തിൽ ഖുർആനോട് യഥാർത്ഥമായ സ്നേഹബഹുമാനം ഉള്ളവർ ഒരിക്കലും അതു ചെയ്കയില്ല. ഖുർആൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം അതിനോടുള്ള കടപ്പാടുകൾ തീർന്നുവെന്നോ, അതിനെ ബഹുമാനിച്ചുവെന്നോ പറഞ്ഞുകൂടാ. അനുസരണക്കേടിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച അപരാധമാണ് അനാദരിക്കലും അപമാനിക്കലും എന്നോർക്കേണ്ടതുണ്ട്. സൂ: ഹജ്ജിൽ

അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ പരിപാവന വസ്തുക്കളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ അത് തൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ അവന്നു ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതാണ്.' (ഹജ്ജ് 30) വീണ്ടും അതേ സൂറത്തിൽ പറയുന്നു: ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും അത് ഹൃദയങ്ങളുടെ ഭക്തിയിൽനിന്നുള്ളതാണ്. (32) ഈ വചനം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അല്ലാഹു ബഹുമാനിച്ചിട്ടുള്ള പരിപാവനമായ മതചിഹ്നമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ലല്ലോ.

ശത്രുക്കളുടെ അവഹേളനത്തിനോ പരിഹാസത്തിനോ പാത്രമാകുമെന്ന് കണ്ടാൽ ഖുർആനുംകൊണ്ട് അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് പോകരുതെന്ന് കൽപിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസ് ബുഖാരിയിലും മുസ്‌ലിമിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇമാം അസ്ഖലാനീ (ﷺ) 'ഫത്തഹുൽബാരി'യിലും, മുസ്‌ലിമിൻെറ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇമാം നവവീ (ﷺ) 'ശറഹു മുസ്‌ലിമി'ലും ഈ ഹദീസിനെ വിശകലനം ചെയ്തു കാണാം. ഈ വിഷയത്തിൽ മുൻഗാമികളുടെ വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു വിശദീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഹദീസിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാരണം-അവഹേളനവും പരിഹാസവും-ഇല്ലാത്തപ്പോൾ അതിനു വിരോധമില്ലെന്ന് രണ്ടുപേരും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അമുസ്‌ലിംകൾ ഖുർആൻ തൊടുന്നതിനെയും, അവർക്കു ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെയും, സംബന്ധിച്ചു ഇമാം അസ്ഖലാനീ (ﷺ) ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ഇവിടെ സൗകര്യമില്ല. അദ്ദേഹവും പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'ഇമാമുകളിൽ ചിലർ പാടുണ്ടെന്നും, ചിലർ പാടില്ലെന്നും തീർത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പാടുള്ള അവസരവും, പാടില്ലാത്ത അവസരവും വെവ്വേറെ വിഭജിക്കുകയാണ് മറ്റു ചിലർ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ഖുർആൻെറ നേരെ അവഹേളനത്തിനും കയ്യേറ്റത്തിനും ഇട വരികയില്ലെന്നും, ഖുർആൻ മുഖേന വല്ല നൻമയും അവരിൽ ഉണ്ടായേക്കാമെന്നും കാണുമ്പോൾ അതിന് യാതൊരു വിരോധവുമില്ല.' (ഫത്ത്ഹുൽബാരി വാ: 1 പേ: 324, വാ: 6പേ: 81, 161, ശറഹ് മുസ്‌ലിം വാ: 2 പേ: 132)

ഖുർആനിലെ പദങ്ങളുടെയും, അക്ഷരങ്ങളുടെയും ഉച്ചാരണ മുറകൾ, അക്ഷരങ്ങൾ പരസ്പരം കൂട്ടിവായിക്കുമ്പോഴത്തെ സ്വരവ്യത്യാസങ്ങൾ, നീട്ടൽ, കുറുക്കൽ, മണിക്കൽ, എടുപ്പ്, വെപ്പ്, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പലതിനെയും ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ വിവരിക്കുന്നതും, മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാരിൽ നിന്ന് മുഖാമുഖമായും നിവേദനമാർഗ്ഗേണയും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വായനാനിയമങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതുമായ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും പലരും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. **علم القراءة والتجويد** (ഖുർആൻ വായനയുടെയും നന്നായി വായിക്കുന്നതിൻെറയും ശാസ്ത്രം) എന്ന പേരിൽ ഒരു ഇസ്‌ലാമിക ശാസ്ത്ര വിഭാഗം തന്നെ നിലവിലുണ്ട്. അറബിഭാഷാ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിൽ സാധാരണ ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ലാത്ത എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ഖുർആൻ പാരായണത്തിൽ ഗൗനിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. അവ നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് സഹാബികളും, അവരിൽനിന്ന് താബിഉകളും അവരിൽ നിന്ന് പിൻഗാമികളുമായി കർണ്ണാകർണ്ണികയായി പഠിച്ചു വന്ന പാരമ്പര്യ വിജ്ഞാനങ്ങളത്രെ. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നപക്ഷം, ഖുർആൻ പാരായണ നിയമങ്ങൾ ഒട്ടും അറിയാത്തവന് ഖുർആൻ ശരിക്കു വായിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് മാത്രം പഠിച്ചാലും പോരാ, ഗുരുമുഖങ്ങളിൽനിന്ന് തന്നെ നേരിൽ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കിയെങ്കിൽ മാത്രമേ അവ വേണ്ടതു

പോലെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

പരസഹായം കൂടാതെ ഒരു മലയാളി മലയാളത്തിൽ വിരചിതമായ 'ഇംഗ്ളീഷ്' ഭാഷാസഹായി'കളെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി ഇംഗ്ളീഷ് പഠിച്ചാലുള്ളതുപോലെ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഇംഗ്ളീഷുകാരൻ, ഇംഗ്ളീഷിൽ രചിക്കപ്പെട്ട 'മലയാള ഭാഷാ സഹായി'കളിൽനിന്ന് മലയാളം പഠിച്ചാലുള്ളതുപോലെയായിരിക്കും ഗുരുസഹായം കൂടാതെ ഖുർആൻ വായന പഠിച്ചാലുള്ള അനുഭവം, സംഗീത രീതികൾ പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് മാത്രം പഠിച്ചു സംഗീതം പാടിയാലുള്ള കഥയും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ഖുർആനാണെങ്കിൽ, സാധാരണ അറബി ഗദ്യങ്ങളുടെ മാതിരിയോ, പദ്യങ്ങളുടെ മാതിരിയോ ഉള്ള ഒന്നല്ല. അതിന്ന് അതിൻേറതായ ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവമാണുള്ളത്. അതു കവിതയല്ല. എന്നാലതു സാധാരണ രീതിയിലുള്ള ഗദ്യവുമല്ല. ആകയാൽ അതിന്നു അതിൻേറതായ വായനാരീതിയും, വായനാനിയമവും ഉണ്ട്.

ഖുർആൻ വായന ശരിപ്പെടുത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ അടുത്തകാലം വരെ-പണ്ഡിതൻ മാരും പാമരൻമാരും അടക്കം-പിൽക്കാല മുസ്ലിംകൾ പൊതുവിൽ കുറെ അതിരു —കവി ഞ്ഞു പോയിരുന്നു. അതേസമയത്ത് അതിൻെറ അർത്ഥവും ആശയവും പഠിക്കുകയും, പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ വളരെ അമാന്തം കാണിച്ചിരുന്നുവെന്നതും ഒരു പര മാർത്ഥമത്രെ. അവരുടെ ശ്രമം മുഴുക്കെ ഉച്ചാരണത്തിലും, വായനാശൈലിയിലും മാത്രം കേന്ദ്രീകരിക്കയാണ് ചെയ്തത്. ഖുർആനോടുള്ള തങ്ങളുടെ കടമ അതോടെ അവസാ നിച്ചുവെന്നും മിക്കവരും കരുതിവശായി. ഇന്ന് കാര്യവിവരമുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ പലരും ഇതിനെതിരിൽ ശബ്ദം ഉയർത്തിയും സമരം നടത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തൽ ഫലമായി ഒട്ടൊക്കെ ആളുകൾക്ക് ഖുർആൻ മനസ്സിലാക്കണമെന്ന ഒരു ബോധം ഉണ്ടാ യിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാം. الحمد لله നേരെമറിച്ച് ഖുർആൻെറ അർത്ഥം അറിഞ്ഞാൽ മതി-അതിൻെറ വായനയും പാരായണ കാര്യവും എങ്ങിനെയെങ്കിലും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ - എന്നൊരു നിലപാടുകൂടി അതോടൊപ്പം പലരിലും പ്രകടമായിക്കാണുന്നു. ഖുർആൻ ഗ്രഹി ക്കുവാനുള്ള താല്പര്യത്തിലും, പരിശ്രമത്തിലും സഹാബികൾ തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികളെ കവച്ചുവെക്കുന്ന ഒരൊറ്റ വ്യക്തിയും ഇന്നില്ല. അതിൻെറ പാരായണ മുറകളിലും, വായന നന്നാക്കുന്നതിലും അവർ എത്രമാത്രം ശ്രദ്ധ പതിച്ചിരുന്നുവെന്ന് മുകളിൽ വായിച്ച ഉദ്ധരണി കളിൽ നിന്നും മറ്റും നല്ലപോലെ ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ.

'തജ്‌വീദ്' (നന്നാക്കി ഓതൽ) നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു അവഗണനാനയം മാത്രമല്ല, അതൊരു പഴഞ്ചനും അനാവശ്യമാണെന്നുപോലും ഒരു ധാരണ ചിലരിൽ കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. വേറെയും എത്രയോ പ്രവാചകചര്യകളെ ഈ 'പരിഷ്കരണവാദികൾ' പഴ ഞ്ചനാക്കി പുറംതള്ളുക പതിവാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നുമാത്രമാണിതും. പണ്ഡിതന്മാരെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന പലരും ഇന്ന് ഖുർആൻ വായിക്കുന്നത് കേൾക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതം തോന്നും. ഒരക്ഷരം മറ്റൊരക്ഷരമായി മാറുക, അർത്ഥവ്യത്യാസം വന്നേക്കുമാറ് സ്ഥാനം തെറ്റി നിറുത്തുക(വഖ്ഫ് ചെയ്യുക), നിറുത്തി വായിക്കൽ അത്യാവശ്യമായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ കൂട്ടിവായിക്കുക തുടങ്ങിയ അബദ്ധങ്ങൾ പലതും അവർ നിർലജ്ജം ആവർത്തിക്കുന്നതു കാണാം. അതുപോലെത്തന്നെ, അറബിഭാഷ അല്പമൊക്കെ കൈകാര്യം ചെയ്‌വാൻ അറിയാവുന്നവരിൽപോലും തെറ്റുകൂടാതെ അറബി എഴുതുവാൻ-ഖുർആൻ വിശേഷിച്ചും-

കഴിയാത്ത പലരെയും കാണും. ഇതിലെല്ലാം ഇത്രയും അവഗണനാനയം സ്വീകരിക്കുന്ന ഇതേ ആളുകൾ, മറ്റു വല്ല പുസ്തകങ്ങളോ വർത്തമാനപത്രങ്ങളോ വായിക്കുമ്പോൾ ഒരാളുടെ പക്കൽ വല്ല അക്ഷരത്തെറ്റോ വടിവുകുറവോ കണ്ടാൽ അത് വളരെ പുച്ഛത്തോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. കോമ, പുള്ളി മുതലായ ചിഹ്നങ്ങൾ ഗൗനിക്കാതിരുന്നാൽ പോലും പരിഹാസത്തിനു വിഷയമാക്കുന്ന ഇവർ, ഖുർആൻ വായനയിലെ തെറ്റുകളെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നതു പഴഞ്ചനും നിസ്സാരവുമാക്കുന്നതു കേവലം ഒരു വിരോധാഭാസമത്രെ. ഖുർആനെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കുകയും, യഥാർത്ഥമായി ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അതിൻെറ വായനയും, അതിൻെറ എഴുത്തും എല്ലാംതന്നെ ഗൗനിക്കാതിരിക്കയില്ല-ഗൗനിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്.

എഴുത്തിലും വായനയിലും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ

ഉസ്മാൻ (ﷺ) ൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്ത് പല രാജ്യങ്ങളിലേക്കും മുസ്ഹഫിൻെറ പകർപ്പുകൾ അയച്ചുകൊടുത്തുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് മുസ്ഹഫുകൾക്ക് 'ഉസ്മാനീ മുസ്ഹഫ്' എന്നു പറയപ്പെടുന്നതെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അന്ന് ആ മുസ്ഹഫുകളിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള എഴുത്തിന് 'ഉസ്മാനീ എഴുത്ത്' (**الرسم العثمانى**) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. മുസ്ഹഫുകളിൽ പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതും ഈ സമ്പ്രദായം തന്നെ. പക്ഷേ, മുൻകാലത്തില്ലാത്ത പലതരം പരിഷ്ക്കരണങ്ങളും പിൽക്കാലങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉസ്മാനീ എഴുത്തും, സാധാരണ അറബി എഴുത്തും തമ്മിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. ഉച്ചാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പദങ്ങൾ എഴുതുന്ന സമ്പ്രദായം, വകഭേദങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പദങ്ങൾ എഴുതുന്ന സമ്പ്രദായം എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് സമ്പ്രദായങ്ങളുള്ളതാണ് ഈ വ്യത്യാസത്തിനു മുഖ്യകാരണം. ഉദാഹരണമായി: 'സ്വലാത്ത്' എന്നു ശബ്ദം വരുന്ന പദം **صلوة** എന്നും **صلاة** എന്നും, 'ജാവാസ' എന്നു വായിക്കുന്ന പദം **جوز** എന്നും **جاوز** എന്നും എഴുതപ്പെടുന്നു. 'റഹ്മത്ത്' എന്നുള്ളത് **رحمت، رحمة** എന്നീ രൂപങ്ങളിലും, 'അർസൽനാക' എന്നുള്ളത് **ارسلنك .ارسلناك** എന്നിങ്ങനെയും എഴുതിവരാറുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല.

മുസ്ഹഫുകളിൽ ഉസ്മാനീ എഴുത്തുതന്നെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ, ഇല്ലേ, എന്നതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇമാം മാലിക് (ﷺ), ഇമാം അഹ്മദ് (ﷺ) മുതലായവരും ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരും ഉസ്മാനി എഴുത്തുതന്നെ സ്വീകരിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്ന പക്ഷക്കാരാകുന്നു. ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിലുള്ള എഴുത്തുതന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്നുള്ളതിന് ബലപ്പെട്ട തെളിവില്ലെന്നും, ഉസ്മാൻ (ﷺ) ൻെറ കാലത്തുള്ള മുസ്ഹഫുകളും പിൽക്കാലങ്ങളിൽ എഴുതപ്പെട്ട മുസ്ഹഫുകളും തമ്മിൽ എഴുത്തിൽ പല വ്യത്യാസങ്ങളും കാണുന്നത് അതുകൊണ്ടാണെന്നുമാണ് മറ്റൊരു പക്ഷക്കാർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ, വായനാവേളയിൽ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ മാറ്റം വരത്തക്ക വ്യത്യാസം നേരിടുന്നതിന് എഴുത്തിൻെറ രൂപഭേദം കാരണമായിക്കൂടാ എന്നു തീർച്ചയാകുന്നു. മൂന്നാമതൊരു അഭിപ്രായം

ഇതാണ്: അതതുകാലത്ത് പ്രചാരത്തിലുള്ള ലിപി സമ്പ്രദായമാണ് മുസ്ഹഫിലും ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. എങ്കിലും പഴയ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള എഴുത്ത് ഒരു ചരിത്രലക്ഷ്യമെന്നനിലക്ക് സൂക്ഷിച്ചു വരേണ്ടതുണ്ടുതാനും. ഈ അഭിപ്രായം കൂടുതൽ യുക്തമായിത്തോന്നുന്നു. الله اعلم പൂർവ്വകാല സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള ലിപി-പിന്നീടു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട പരിഷ്ക്കരണങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ-അതേ രൂപത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചാൽ ജനങ്ങൾ കുഴപ്പത്തിലാകുന്നതുകൊണ്ട് ഇക്കാലത്ത് അത് ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ എന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു.

നബി (ﷺ) യുടെയും സഹാബികളുടെയും കാലത്ത് അറബിലിപിയിൽ പുള്ളിയും, 'ഹർക്കത്തു-സുകൂൻ' (ـــُـــَـــِـــ)മുതലായവയും നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അബ്ദുൽ മലികിൻെറ ഖിലാഫത്തു (ഹിജ്റ: 65-86) കാലത്തു ഹജ്ജാജുബ്നു യൂസുഫിൻെറ പരിശ്രമഫലമായിട്ടാണ് അവ മുസ്ഹഫിൽ നടപ്പാക്കപ്പെട്ടത് എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അബുൽ അസ്‌വദ്-ദ്ദുഅലി (رحمه الله) യാണ് ആദ്യമായി മുസ്ഹഫിൽ അക്ഷരങ്ങൾക്ക് പുള്ളിയും മറ്റും കൊടുത്തതെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും, ഇത് സമുദായത്തിന് ലഭിച്ച മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹം തന്നെ. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഖുർആനിൽ എത്രയോ ഭിന്നിപ്പുകൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. കാലക്രമത്തിൽ ഇവക്കുപുറമെ, സൂറത്തുകളുടെ പ്രാരംഭങ്ങളും, പേരുകളും പ്രത്യേകം അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. ഭാഗങ്ങളും ഉപവിഭാഗങ്ങളും (ജുസ്ഉകളും, റുകൂഉകളും), ഓരോ ഭാഗങ്ങളുടേയും 1/4, 1/2, 3/4 മുതലായവയും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു. നിറുത്തി വായിക്കേണ്ടതും, ചേർത്തു വായിക്കേണ്ടതുമായ സ്ഥാനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം അടയാളങ്ങളും ചിഹ്നങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിഷ്കരണങ്ങളെല്ലാം പിന്നീടുണ്ടായതാകുന്നു. ഇതെല്ലാം മുസ്ഹഫുകൾ തുറന്നുനോക്കിയാൽ കാണാവുന്നതത്രെ.

"വഖ്ഫും വസ്‌ലും" (الوقوف والوصل)

ഖുർആൻ വായനയിൽ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് 'വഖ്ഫും' 'വസ്‌ലും'. നിറുത്തിവായിക്കുക, അഥവാ രണ്ട് പദങ്ങൾക്കിടയിൽ മുറിച്ചുചൊല്ലുകയാണ് 'വഖ്ഫ്'. നിറുത്താതെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു വായിക്കലാണ് 'വസ്ൽ' നിറുത്തേണ്ട സ്ഥാനത്തു നിറുത്താതെയോ, നേരെമറിച്ചോ വായിക്കുന്നപക്ഷം ചിലപ്പോൾ വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിൽ മാറ്റമോ അവ്യക്തതയോ സംഭവിച്ചേക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞത്. ഗൗനിക്കേണ്ടുന്ന മറ്റൊരു വിഷയമാണ് 'മദ്ദു' (المد = ദീർഘം) 'മദ്ദു' കളിൽ അൽപം മാത്രം ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതും കൂടുതൽ ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. ഒരക്ഷരം മറ്റൊരക്ഷരത്തിനുമുമ്പിൽ വരുമ്പോൾ തമ്മിൽ മുറിച്ചുചൊല്ലേണ്ടതും, ഒന്നൊന്നിൽ ചേർത്തു ചൊല്ലേണ്ടതും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം പ്രതിപാദിക്കുന്ന പല അറബി ഗ്രന്ഥങ്ങളും കാണാം. അറബി മലയാളത്തിലും ചിലതെല്ലാം നിലവിലുണ്ട്. മലയാള ലിപിയിൽ ഈ വക വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുവാൻ സൗകര്യംപോരാ. ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നവർ ഓരോന്നും അതതിൻെറ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഓർമ്മിക്കുവാനായിട്ടത്രെ മുസ്ഹഫുകളിൽ ചില ചിഹ്നങ്ങൾ അടയാളപ്പെടുത്തി വരുന്നത്. അവയിൽ കൂടുതൽ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നവയും, അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും ഇവിടെ ചുരുക്കി വിവരിക്കാം. കാര്യകാരണസഹിതം വിശദീകരിച്ചു വിവരിക്കുവാൻ ഇവിടെ

സൗകര്യമില്ല.

ചിഹ്നങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും

م വഖ്ഫ് ചെയ്യൽ അത്യാവശ്യമാണ്. ഇല്ലാത്തപക്ഷം വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യാസം നേരിട്ടേക്കും.

ط വഖ്ഫ് ചെയ്യൽ വളരെ നല്ലതാണ്. പക്ഷേ സംസാരിക്കുന്ന വിഷയം പൂർത്തിയായിട്ടില്ല. വാചകം പൂർത്തിയായിട്ടുമുണ്ട്.

ج വഖ്ഫുചെയ്യാം. വഖ്ഫു ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല.

ز വഖ്ഫ് ചെയ്യലാണ് നല്ലത്.

ق വഖ്ഫിൻെറ ആവശ്യമില്ല.

قف വായിക്കുന്നവൻ കൂട്ടിവായിച്ചേക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. എങ്കിലും വഖ്ഫാണ് വേണ്ടത്.

س ، سكتة അൽപമൊന്നു നിറുത്തുക. വഖ്ഫു വേണ്ടതില്ല താനും.

وقفة അൽപംകൂടി അധികം നിറുത്തുക.

ص ചേർത്തുവായിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. നിറുത്തുന്നതിന്നു വിരോധവുമില്ല.

لا മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വാക്കുകൾ തമ്മിൽ ഘടനാപരമായ ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പൂർത്തിയായ വഖ്ഫ് ഇല്ല. ആയത്തിൻെറ (സൂക്തത്തിൻെറ) അവസാനത്തിലാണെങ്കിൽ വഖ്ഫു ചെയ്യാം. ഇടയ്ക്കു വെച്ചായിരുന്നാൽ-വായനക്കാരൻ വഖ്ഫു ചെയ്‌വാൻ ഹിതമുണ്ടെങ്കിലും. വഖ്ഫു ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

0 ആയത്തുകളുടെ അവസാനത്തെ കുറിക്കുന്നു. (ഈ ആവശ്യാർത്ഥം പലരും പല ചിഹ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.0

۞ ،ە ഈ ചിഹ്നമാണ് കൂടുതൽ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നത്). ആയത്തുകളുടെ അവസാനത്തിൽ നിറുത്തി ഓതുകയാണ് വേണ്ടത്.

ع ഒരു റുകൂഉ് (വിഭാഗം അഥവാ ഖണ്ഡിക) അവസാനിച്ചു.

سجدة ഓത്തിൻെറ സുജൂദുചെയ്യേണ്ടുന്ന സ്ഥലം.

ـ മദ്ദ് (ദീർഘിപ്പിക്കണം എന്ന അടയാളം) ഇതിൽ അധികം ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതും അല്ലാത്തതുമായി ഒന്നിലധികം തരമുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചറിയേണ്ടതാണ്.

മുസ്ഹഫുകളുടെ വരികൾക്കിടയിൽ സാധാരണ കാണപ്പെടാറുള്ള ചിഹ്നങ്ങളാണിവ. കൂടാതെ വേറെയും ചിലതു കണ്ടേക്കും. പക്ഷേ, മലബാറിൽ അച്ചടിക്കപ്പെടുന്ന മുസ്ഹഫുകളിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള ചിഹ്നങ്ങളെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും ഗൗനിച്ചു കാണാറില്ല. വ്യക്തമായ തെറ്റുകളും, അക്ഷരപ്പിഴവുകളും മലബാറീ മുസ്ഹഫുകളിൽ സാധാരണമാണെന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അച്ചുകൂടക്കാർ ഇക്കാര്യം ഗൗരവപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

സാധാരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ, വാക്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുകാണാറുള്ള പൂർണ്ണവിരാമം, അർദ്ധവിരാമം, കോമ (. ; ,) മുതലായ ചിഹ്നങ്ങളുടെ സ്ഥാനമാണ് മുസ്ഹഫുകളിൽ മേൽ കണ്ട ചിഹ്നങ്ങൾക്കുള്ളത്. അൽപം ബോധമുള്ള വായനക്കാരൻ വായനാവേളയിൽ ഇത്തരം ചിഹ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കുമല്ലോ. ഗൗനിക്കാത്തപക്ഷം ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ആശയക്കുഴപ്പവും അബദ്ധവും നേരിടുന്നതുമാകുന്നു. അതുപോലെ

ത്തന്നെയാണ്-അഥവാ അതിലും കൂടുതലാണ്-മുസ്ഹഫിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രസ്തുത ചിഹ്നങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി. ഖുർആന്റെ അർത്ഥം അറിയുകയും, അത് ഓർത്തുകൊണ്ട് വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഈ ചിഹ്നങ്ങളുടെ സന്ദർഭങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. 'ഖുർആനിലെ വഖ്ഫുകൾ അറിയാത്തവന് ഖുർആൻ അറിയുകയില്ല' എന്ന മഹദ്വാക്യം വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു.

വായനാവ്യത്യാസങ്ങൾ

ഖുർആൻ വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന മറ്റൊരു കാര്യമാണ് ചില പദങ്ങളിലുള്ള വായനാ വ്യത്യാസങ്ങൾ. മുൻകാലത്ത് ഖുർആൻ പഠനവും, വായനയും അഭ്യസിച്ചിരുന്നത് ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയായിരുന്നില്ല. നബി (ﷺ) യിൽനിന്നു സഹാബികളും, അവരിൽ നിന്ന് അവരുടെ പിൻഗാമികളുമായി നേരിൽ കേട്ടു പരിചയിക്കുന്ന പതിവായിരുന്നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ പരിചയിച്ചവരിൽ ചിലർ ഖുർആനിൽ കൂടുതൽ നൈപുണ്യം നേടിയവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ വായനാ രീതിയും, ഉച്ചാരണക്രമങ്ങളും പിൻഗാമികൾ കൂടുതലായി അനുകരിച്ചുവന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള മഹാന്മാരുടെ വായനാസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ പരസ്പരം ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടേക്കും. എന്നാൽ, അവയൊന്നും തന്നെ, ഖുർആന്റെ തത്വങ്ങളിലോ, ആശയങ്ങളിലോ, പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളിലോ മാറ്റം വരുത്തുന്നവയല്ലതാനും. അഥവാ, വ്യാകരണ പരമോ, സാഹിത്യപരമോ, ഉച്ചാരണസംബന്ധമോ ഉള്ള അൽപസ്വൽപ വ്യത്യാസങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കും. ഇതിന്റെ ഏതാണ്ടൊരു സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ചുരുക്കം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കാം:

(1) സൂറത്തുൽ ഫാത്തിഹ:യിലെ 3-ാം ആയത്തിൽ 'മലികി' എന്നും 'മാലികി' എന്നും വായനയുണ്ട്. (പ്രതിഫലദിവസത്തിന്റെ) 'രാജാവ്' എന്ന് ഒന്നാമത്തേതിനും, (പ്രതിഫല ദിവസത്തിന്റെ) 'ഉടമസ്ഥൻ' എന്ന് രണ്ടാമത്തേതിനും അർത്ഥം വരുന്നു. രണ്ടും തമ്മിൽ ആശയവിരുദ്ധമില്ലല്ലോ.
(2) സൂ: സബഅ് 15ൽ 'മസ്കനിഹിം' എന്നും, 'മസാകിനിഹിം' എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രമപ്രകാരം 'അവരുടെ വാസസ്ഥലം' എന്നും 'അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ' എന്നുമാണർത്ഥം. ഒന്ന് ഏകവചനവും, മറ്റേത് ബഹുവചനവുമാണ് എന്ന വ്യത്യാസം മാത്രം. അതേ സൂറത്ത് 13ൽ 'കൽ-ജവാബി' എന്നും 'കൽ-ജവാബീ' എന്നും വായനയുണ്ട്. ഇതുരണ്ടും എഴുത്തിലും വായനയിലും അൽപ വ്യത്യാസം കാണാമെങ്കിലും അർത്ഥവും പദവും ഒന്നുതന്നെയാണ്. വീണ്ടും അതേ സൂറത്തിൽതന്നെ 19ൽ 'ബഅ്-ഇദ്' (**بعد**) എന്നും, 'ബാഇദ്' **باعد** എന്നും വായനകാണാം. അക്ഷരവ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും അർത്ഥവ്യത്യാസമില്ല.
(3) **أإن** എന്ന ഇരട്ട അവ്യയം 'അഇന്ന, അയിന്ന, ആയിന്ന' എന്നും മറ്റും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉച്ചാരണത്തിൽ മാത്രമാണ് ഈ വ്യത്യാസം. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രധാന വായനാ വ്യത്യാസങ്ങളെപ്പറ്റി നാം അവസരോചിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതാണ്. **انشاءالله**

അബൂബക്കർ, ഉമർ, ഇബ്നുമസ്ഊദ്, ഉബയ്യ്, സൈദ്, സാലിം, മുആദ്, ഇബ്നു

അബ്ബാസ്, ഉസ്മാൻ അലി (ﷺ) തുടങ്ങിയ അനേകം പേർ ഖുർആനിൽ പ്രത്യേക ണൈ പുണ്യം നേടിയ സഹാബീവര്യന്മാരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാകുന്നു. ഇവരിൽ നിന്ന് കേട്ടും പരിച യിച്ചും വന്ന ശിഷ്യപരമ്പരയിൽ പെട്ടവരും ഹിജ്റ രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച ഖുർആൻ വായനക്കാരിൽ അഗ്രഗണ്യരും ആയിരുന്ന ഏഴു മഹാന്മാരുടെ നാമങ്ങൾക്ക് പിൽക്കാലത്ത് പ്രത്യേകം പ്രസിദ്ധി ലഭിച്ചു. അബൂഅംറ്, ഇബ്നുകഥീർ, നാഫിഅ്, ഇബ്നുആമിർ, ആസ്വിം, ഹംസ, അലി ഇവരാണ് ആ മഹാന്മാർ. ഇവർ 'ഏഴുഓത്തുകാർ' എന്ന പേരിൽ അറിയ പ്പെടുന്നു.

القراء السبعة :–هم : ابوعمر بن العلاء البصرى (ت ١٥٤)
ونافع بن عبد الرحمن المدنى (ت ١٢٩)
وابن كثير المكى (ت ١٢٠)
وعاصم بن ابى النجود الكوفى (ت ١٢٨)
وابن عامر الشامى(ت ١١٨)
وعلى بن حمزة الكسائى الكوفى (ت١٨٩)
وحمزة بن حبيب الكوفى (ت ١٥٦)

ഇവരുടെ വായനാരീതികളാണ് പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നത്. ഈ ഏഴു പേർക്കിടയിൽ ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന വായനാ വ്യത്യാസങ്ങളെയാണ് നാം ഉദാഹരണസഹിതം മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചത്.

ഒരേ ഭാഷാക്കാർപോലും പല ദേശക്കാരും പല കാലക്കാരും ആകുമ്പോൾ ചില വാക്കുകളുടെ പ്രയോഗത്തിലും, ഉച്ചാരണത്തിലും പരസ്പരം വ്യത്യാസം കാണുക സ്വാഭാവി കമാണ്. കേരളക്കരയുടെ തെക്കും, വടക്കും മദ്ധ്യത്തിലും താമസിക്കുന്നവർ തമ്മിലുള്ള ശബ്ദശൈലി വ്യത്യാസങ്ങൾ നമുക്ക് സുപരിചിതമാണല്ലോ. കയ്യെഴുത്തിൽ പോലും വ്യത്യാ സം കണ്ടേക്കും. അരനൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പും പിമ്പുമുള്ളവർ തമ്മിലും സംസാരത്തിലും ലിപി യിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല സംഗതികളാണ് ഖുർആനിലെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വായനാവ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് കാരണങ്ങൾ. എന്നാലും, ആശയവൈരുദ്ധ്യമോ, വിഷയവ്യതിയാനമോ ഉണ്ടാകത്തക്ക യാതൊന്നും, അവയിൽ ഇല്ലതാനും.

ഖുർആനിലെ വിജ്ഞാനങ്ങൾ

അത്യഗാധമായ ഒരു വിജ്ഞാന മഹാസാഗരമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. ബുദ്ധി ശക്തിയും പരിശ്രമവും അനുസരിച്ച് അതിൽ നിന്ന് വിജ്ഞാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാകുന്നു. ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും, താല്പര്യവും, അഭിരുചിയും, ഭാഗ്യവും അനുസരിച്ച് അതിൽ ഏറ്റക്കുറ വുണ്ടായിരിക്കും. ഓരോ ആവർത്തി പരിശോധിക്കുമ്പോഴും മുമ്പു ലഭിക്കാത്ത വിഭവങ്ങൾ പലതും വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് കാണാം. ഒരു വൈയാകരണന് വ്യാ കരണപാഠങ്ങൾ കൂടുതൽ ലഭിക്കുമ്പോൾ ഒരു സാഹിത്യകാരന് സാഹിത്യത്തിലേക്ക് മുതൽ കൂട്ടുകൾ ധാരാളം ലഭിക്കുന്നു. ഒരു മതോപദേഷ്ടാവിന് സദുപദേശങ്ങളും താക്കീതു കളുമാണ് കൂടുതൽ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഒരു കർമ്മശാസ്ത്രപണ്ഡിതനു

കർമ്മപരമായ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും, സൂചനകളുമായിരിക്കും അധികം കണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിയുക. ഒരു സമുദായനേതാവിന് അനേകം സാമൂഹ്യനിയമങ്ങളും ഭരണമുറകളും പഠിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന അതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് ഒരു താർക്കികന് തർക്കശാസ്ത്രവിജ്ഞാനങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. ഭയഭക്തിയും, പരലോക വിശ്വാസവും അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് സത്യവിശ്വാസവും, സന്മാർഗ്ഗവും അത് വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. അതേ സമയത്ത് അവിശ്വാസത്തിൻെറ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് നോട്ടമിടുകയും, നിഷേധമനസ്സോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അത് നഷ്ടമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ലതാനും. അങ്ങനെ, ശാസ്ത്രവീക്ഷകന് ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനങ്ങളും, ബുദ്ധിമാന് ബുദ്ധിവികാസവും സഹൃദയന് സൽകർമ്മവാഞ്ഛരയും അത് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ما فرطنا فى الكتاب من شيئ (ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം യാതൊന്നും വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടില്ല)

അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വം, അവൻെറ ഏകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം, പരലോക രക്ഷാശിക്ഷകൾ, വിശുദ്ധഖുർആൻെറയും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെയും സത്യത ആദിയായ മൗലിക പ്രദാനങ്ങളായ വിഷയങ്ങളാണ് ഖുർആനിലെ മുഖ്യപ്രതിപാദ്യം. ഖുർആനിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളെ പലരും പലവിധത്തിൽ ഭാഗിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും-ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ-അവയെല്ലാം താഴെ കാണുന്ന അഞ്ച് ഇനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു:-

(1) മതനിയമങ്ങൾ (الاحكام) ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ, ഇടപാടുകൾ, പെരുമാറ്റങ്ങൾ, ഗാർഹികവും സാമൂഹികവുമായ കാര്യങ്ങൾ തുടങ്ങി ജീവിതവശങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന വിധിവിലക്കുകളെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മതനിയമങ്ങൾ അഞ്ചുതരത്തിലാണുള്ളത്.
(1) നിർബന്ധം, അഥവാ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തത് (الواجب)
(2) ഐച്ഛികം, അഥവാ നിർബന്ധമല്ലാത്തതും അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും (المندوب)
(3) അനുവദനീയം, അഥവാ അനുഷ്ഠിക്കുകയോ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നത് (المباح)
(4) അനഭിലഷണീയം അഥവാ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട കാര്യം (المكروه)
(5) നിഷിദ്ധം, അഥവാ നിരോധിക്കപ്പെട്ടത് (الحرام)
ഈ അഞ്ചു വിധികൾ الاحكام الشرعية (ശരീഅത്ത് വിധികൾ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ വിഭാഗത്തെപ്പറ്റി വിശകലനം ചെയ്യുന്ന വിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിനാണ് ഇസ്ലാമിലെ കർമ്മശാസ്ത്രം അല്ലെങ്കിൽ ധർമ്മശാസ്ത്രം (علم الفقه) എന്നു പറയുന്നത്.

(2) ന്യായവാദങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും, അതായത്, സത്യനിഷേധികളുടെ വാദങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് ഖണ്ഡിക്കുക, അവരുടെ ന്യായവാദങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയുക, അവയുടെ നിരർത്ഥത സ്ഥാപിക്കുക മുതലായവ. ഖുർആൻ അവതരിക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ എതിരാളികൾ പ്രധാനമായി നാലു കൂട്ടരായിരുന്നു. ബഹുദൈവവിശ്വാസികളും (മുശ്‌രിക്കുകൾ) യഹൂദരും, ക്രിസ്ത്യാനികളും, കപടന്മാരും (മുനാഫിഖുകൾ). (ഇവരെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം താഴെ വരുന്നുണ്ട്.) നിരീശ്വരവാദികളെക്കുറിച്ചും പ്രകൃതിവാദികളെക്കുറിച്ചും ഖുർആനിൽ

പലതും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്ത് ഒരു പ്രത്യേക കക്ഷിയെന്ന നിലക്ക് അവർ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നില്ല ആകയാൽ, അവരുമായുള്ള സംവാദങ്ങൾ ഖുർആനിൽ താരതമ്യേന കുറവായിക്കാണാം. ഈ വിജ്ഞാനവിഭാഗത്തെപ്പറ്റി പ്രധാനമായും പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രമാണ് ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസശാസ്ത്രം. (علم الكلام او علم العقائد)

(3) അല്ലാഹുവിൻെറ ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആദിയായവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഉൽബോധനങ്ങൾ.

(4) സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങളുടെ സൽഫലങ്ങളും, അവിശ്വാസികളായ ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ ദുഷ്ഫലങ്ങളും ഉദാഹരിക്കുന്ന ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ വിവരണം.

(5) മരണം, മരണാനന്തരജീവിതം, വിചാരണ, രക്ഷാശിക്ഷകൾ തുടങ്ങിയ പാരത്രിക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം. ഈ മൂന്ന് തുറകളിലും വിരചിതമായ ഇസ്ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ധാരളമുണ്ട്.

ഈ അഞ്ചുതരം വിജ്ഞാനങ്ങളിൽ, അവസാനത്തെ നാലിനങ്ങൾക്കാണ് ഖുർആൻ ഒന്നാമത്തേതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം നൽകിക്കാണുക. കാരണം: സത്യവിശ്വാസവും, സന്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി കാർമ്മികനിയമങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചിട്ടു ഫലമില്ലല്ലോ. സത്യവിശ്വാസവും, സൻമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞവർക്ക് അവരുടെ ചര്യയെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നതിനാവശ്യമായ നിയമങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുകയും അവരത് അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. നേരെ മറിച്ച് അവിശ്വാസത്തിലും, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലും മുഴുകിക്കിടക്കുന്നവരെ അതിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ച് സത്യത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ഉപദേശലക്ഷ്യങ്ങളാകട്ടെ, ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു കേൾപ്പിച്ചാൽ മതിയാവുകയില്ല. അവർക്ക് മാനസാന്തരം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ആവർത്തിച്ചും വിവരിച്ചും കേൾപ്പിക്കൽ ആവശ്യമാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും വിധിവിലക്കുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാഗം അധികമൊന്നും കാണാതിരിക്കുന്നത്. ജനങ്ങൾ സത്യമാർഗ്ഗവുമായി പരിചയപ്പെടുകയും, മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതോടുകൂടിയാണ്, കർമ്മവശങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ മിക്കവാറും അവതരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. അജ്ഞതാന്ധകാരത്തിൽ മുഴുകിക്കിടക്കുന്ന ജനങ്ങളെ സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന ഉപദേശകൻമാരും ഖുർആൻെറ ഈ നയം അനുകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇറാഖുകാരനായ ഒരാളോട് ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ആയിശാ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ച ചില വാക്യങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. ആ വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: "നബി (ﷺ) ക്കു ആദ്യമായി അവതരിച്ചതു 'മുഫസ്-സ്വലാ'യ (ചെറിയ) സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. അതിൽ സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ജനങ്ങൾ ഇസ്ലാമിലേക്ക് വന്നു ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, 'ഹലാലും', ഹറാമും' (മതനിയമങ്ങൾ) അവതരിക്കുകയുണ്ടായി. ആദ്യം തന്നെ, നിങ്ങൾ കള്ളുകുടിക്കരുത് എന്ന് അവതരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ പറഞ്ഞേക്കും: ഞങ്ങളൊരിക്കലും കള്ള് ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല എന്ന്. നിങ്ങൾ വ്യഭിചരിക്കരുത് എന്ന് അവതരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ പറഞ്ഞേക്കും: ''ഞങ്ങൾ ഒരി

ക്കലും വ്യഭിചാരം ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല എന്ന്. ഞാൻ കളിച്ചു നടക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്ന കാലത്ത്(എൻെറ ചെറുപ്പത്തിൽ) തന്നെ, മക്കയിൽ ബെച്ച് മുഹമ്മദുനബി (ﷺ) ക്കു ഈ വചനം അവതരിച്ചു: بل الساعة موعدهم والساعة ادهى وامر (പക്ഷേ, അന്ത്യസമയമത്രെ അവരുടെ നിശ്ചിത സമയം. അന്ത്യസമയമാകട്ടെ, ഏറ്റവും ആപൽക്കരവും, ഏറ്റവും കയ്പുരസമുള്ളതുമായിരിക്കും. (സൂറത്തുൽ ബഖറയും സൂ: നിസാഉം ആകട്ടെ, ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നതിനുശേഷം (മദീനായിൽ ബെച്ച്) അല്ലാതെ അവതരിച്ചിട്ടില്ല.'' (ബുഖാരി.) തിരുമേനിക്ക് ഏറ്റവും ആദ്യമായി അവതരിച്ചത് സൂറത്തുൽ അലഖി (العلق) ലെ ആദ്യവചനങ്ങളാണെങ്കിലും, അനന്തരം കുറെ ദിവസങ്ങളോളം വഹ്‌യു വരാതിരിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. പിന്നീട് ആദ്യമായി അവതരിച്ചത് സൂറത്തുൽ മുദ്ദഥിർ (المدثر) ആയിരുന്നു. ഈ സൂറത്താണ് നബി (ﷺ) ക്കു ആദ്യം അവതരിച്ചതായി ആയിശ (رضي الله عنها) ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. പിന്നീട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ വചനം സൂറത്തുൽ ഖമറിലെ 46-ാം വചനവുമാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ചുതരം വിജ്ഞാനവിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് അടുത്ത അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നമുക്ക് വിവരിക്കാം. അതിനുമുമ്പായി, ഖുർആൻെറ പ്രതിപാദന സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ചിലത് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രതിപാദനരീതി

ഖുർആനിൽ വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന രീതി ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ളതാകുന്നു. ശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, സാഹിത്യം തുടങ്ങിയ കൃതികളിലൊന്നും തന്നെ സ്വീകരിക്കപ്പെടാറുളള പ്രതാപാദനരീതിയും, സംസാരശൈലിയും അല്ല ഖുർആൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു വിഷയമോ, സംഭവമോ വിവരിക്കുമ്പോൾ, അത് സംബന്ധമായ എല്ലാ കാര്യവും അവിടത്തന്നെ വിവരിക്കുക, ആദ്യം തൊട്ട് അന്ത്യം വരെ എല്ലാ വശങ്ങളും, ഉപാധികളും ക്രമമായി അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുക, ഒരു വിഷയം തീർന്നശേഷം മാത്രം മറ്റൊന്നിലേക്കു നീങ്ങുക, ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചതുമായി പ്രത്യക്ഷബന്ധമുള്ള വിഷയം മാത്രം തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുക, ഇന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങൾ വിവരിക്കണമെന്നു നിഷ്കർഷിക്കുക, ഇത്യാദി കാര്യങ്ങളൊന്നും ഖുർആനിൽ പതിവില്ല. ഗ്രന്ഥരചനയും, ശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനങ്ങളും പ്രചാരത്തിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാലത്തും, അവയുമായി പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ജനതാ മദ്ധ്യത്തിലാണല്ലോ ഖുർആൻ അവതരിച്ചത്. അതേ സമയത്ത് തങ്ങളറിയാതെത്തന്നെ, സാഹിത്യത്തിൻെറ മുൻപന്തിയിൽ ആ ജനത എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. കവിതകളും, പ്രസംഗങ്ങളുമാണ് അവരുടെ സാഹിത്യരംഗങ്ങൾ. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ, ഒന്നാമതായി പ്രസ്തുത ജനതയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവതരിക്കുന്ന ദൈവിക ഗ്രന്ഥം, അവർക്ക് പരിചിതമല്ലാത്ത ഒരു ശൈലീ സമ്പ്രദായത്തോടു കൂടിയായിരിക്കുന്നത് യുക്തമല്ലല്ലോ. ആ ഗ്രന്ഥമാകട്ടെ, ലോകാവസാനംവരെയുള്ള ജനങ്ങളെ ആകമാനം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുളളതുമാണ്. അപ്പോൾ, ആ ജനതക്കും ഭാവിതലമുറകൾക്കും ഒരുപോലെ ഹൃദ്യവും ആസ്വാദ്യകരവുമായിത്തീരുന്ന ഒരു സ്വഭാവവിശേഷതയോടുകൂടിയായിരിക്കണം ആ ഗ്രന്ഥം. അങ്ങനെ, ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തേക്കും, ഭാവികാലങ്ങൾക്കും പറ്റിയ ഒരു പ്രത്യേകതരം പ്രതിപാദനരീതിയാണ് ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻെറ പല സവിശേഷതകളിൽ ഒന്നത്രെ അത്.

സർവ്വസ്വീകാര്യമായ തത്വങ്ങളുടെയും, പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും, അടിസ്ഥാനത്തിൽ-സുഗ്രാഹ്യവും, സുപരിചിതവുമായ ഉപമകൾ സഹിതം -സുവ്യക്തങ്ങളായ ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടുകൂടി-മനസ്സിനു സമാധാനവും, മനസ്സാക്ഷിക്കു യുക്തവുമായിത്തോന്നുന്ന ന്യായവാദങ്ങളോടുകൂടി-അതു വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ വളരെ സംക്ഷിപ്തമായി ഉദ്ധരിച്ച ഒരു വാർത്ത മറ്റൊരിക്കൽ വളരെ സവിസ്തരമായി പ്രതിപാദിക്കും. ശാസ്ത്രീയവും താർക്കികവുമായ സാങ്കേതികാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിഷയങ്ങളെ ക്രമീകരിച്ച് ശ്രോതാക്കളെ ഉത്തരം മുട്ടിച്ചു വിജയഭേരി അടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അതിനില്ല ഹൃദയം കവരുന്നതും, മനസ്സിനെ വശീകരിക്കുന്നതുമായ ഒരു നയമാണ് അത് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ, താർക്കികവും, ശാസ്ത്രീയവുമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഖണ്ഡനങ്ങളോ വിമർശനങ്ങളോ ഖുർആനിൽ തീരെ ഇല്ലെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. നിശ്ചയമായും അതുണ്ട്. ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, അതിന്റെ നയവും പതിവും മുകളിൽ പറഞ്ഞതാണെങ്കിലും, സമർത്ഥനായ ഒരു എതിർവാദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് ശാസ്ത്രരീത്യാതന്നെ അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അവന്ന് അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്. പൊള്ളവാദങ്ങൾക്ക് വായടപ്പൻ മറുപടിയും, മുഷ്ടിവാദങ്ങൾക്ക് കടുത്ത മറുപടിയും അതു നൽകും.

ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിലോ, തത്വസംഹിതയിലോ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരാളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ശാസ്ത്രത്തിലെ, അല്ലെങ്കിൽ ആ സംഹിതയിലെ ഓരോ വശവും ഓരോ ഖണ്ഡികയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എടുത്തുകാട്ടി സമ്മതിപ്പിക്കുവാനോ, അയാളുടെ അടുക്കൽ തികച്ചും സ്വീകാര്യമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവയെ ന്യായീകരിച്ചു കാണിക്കുവാനോ സാധ്യമാകുകയില്ല. നേരെ മറിച്ച് ചില പ്രാഥമിക തത്വങ്ങളും, മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളുമായിരിക്കണം ആദ്യം അയാളുടെ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയമാക്കേണ്ടത്. അയാളുടെ ബുദ്ധിക്കും, യുക്തിക്കും അവ യോജിക്കുന്നുവെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടശേഷം മറ്റുള്ള തത്വങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങണം. ആ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങളും, മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം ഈ നീക്കം. പിന്നീട് ഇതെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അടുത്ത ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് നീങ്ങാം. ഉദാഹരണമായി: ഒരാൾ പ്രജായത്തഭരണ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒട്ടും വിശ്വാസമില്ലാത്തവനും, തനി രാജകീയ ഭരണത്തിൽ മാത്രം വിശ്വാസമുറപ്പിച്ചവനുമാണെന്ന് വിചാരിക്കുക. എന്നിരിക്കെ, ഒരു പ്രജായത്തഭരണഘടനയുടെ എല്ലാ വകുപ്പുകളും, അത്തു വകുപ്പനുസരിച്ചുള്ള നിയമങ്ങളും എടുത്തുകാട്ടി അവയുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ അയാളെക്കൊണ്ട് സമ്മതിപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ലല്ലോ. ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഇസ്ലാമിന്റെയും, ഖുർആന്റെയും സ്ഥിതിയും. അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരെയും അതിന്റെ എതിരാളികളെയും അതിലെ ഓരോ ഇനങ്ങളും വെവ്വേറെ പെറുക്കി എടുത്ത് അവരുടെ അടുക്കൽ സുസമ്മതമായ ഒരടിസ്ഥാനത്തിൽ തല കുലുക്കി സമ്മതിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചെന്നു വരികയില്ല. അതിനു പരിശ്രമിക്കുന്നത് പലപ്പോഴും പാഴ്വേലയായിരിക്കും. ചില തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി അയുക്തികമെന്നോ മറ്റോ വിധി കല്പിച്ചു തള്ളിക്കളയുവാൻ അതു കാരണമാകും. മാത്രമല്ല, ഈ സാഹസത്തിനു മുതിരുന്നവർ, ചിലപ്പോൾ ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വളച്ചുതിരിച്ച് ഒപ്പിച്ചു കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനോ, ചില വിട്ടുവീഴ്ചകളോടുകൂടി യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ചിത്രീകരിക്കുവാനോ നിർബന്ധിതരായെന്നും വരും.

നിരീശ്വരവാദിയായ ഒരുവനോട് തൗഹീദിൻെറ ഗുണഗണങ്ങളെക്കുറിച്ചോ, പരലോകകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചോ, നമസ്കാരം, നോമ്പ് മുതലായവയെക്കുറിച്ചോ, വേദമോതിയിട്ടു കാര്യമില്ല. ആദ്യമായി, ലോകത്തിന് ഒരു സ്രാഷ്ടാവുണ്ടെന്നുള്ളതിൻെറ തെളിവുകളും അതിനുശേഷം ആ സ്രഷ്ടാവിൻെറ അനിവാര്യമായ ഗുണങ്ങളും ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. അനന്തരം ഒരു മതത്തിൻെറ ആവശ്യം, പ്രാവചകന്മാരുടെ ആവശ്യം, വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ആവശ്യം, അവയുടെ സാധ്യത, സംഭവ്യത എന്നിങ്ങിനെ പലതും അയാൾക്കു വിശ്വാസ്യമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. അങ്ങനെ, ഖുർആൻ ദൈവഗ്രന്ഥമാണെന്നും, മുഹമ്മദ്(ﷺ) അവൻെറ തിരുദൂതനാണെന്നുമുള്ളതുവരെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ, ഖുർആനിലെ ഓരോ തത്വവും, ഓരോ നിയമവും തൊട്ടെണ്ണി അയാളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വീകാര്യമാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഏതോ ചില കാര്യങ്ങൾ-അയാളുടെ മനസ്ഥിതിക്കും താല്പര്യത്തിനും യോജിച്ചവമാത്രം-അയാൾക്കു സമ്മതിക്കുവാൻ സാധിച്ചേക്കുമെങ്കിലും പലതും അയാളെ സമ്മതിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവയായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി, ഇസ്‌ലാമിലെ 'സക്കാത്ത്' പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചു പ്രശംസിച്ച് പ്രസംഗിച്ചേക്കാവുന്ന ഒരു അമുസ്‌ലിം, അതേസമയത്ത് അതിനെക്കാൾ ഖുർആൻ വില കൽപിച്ചിട്ടുള്ള നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പുച്ഛിച്ചു സംസാരിച്ചേക്കും. കാരണം, സകാത്തിൻെറ പ്രായോഗികതലത്തെക്കുറിച്ച് അയാൾക്ക് കുറെയെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. നമസ്കാരത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി ഊഹിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുവാനും അയാൾക്ക് സാധിച്ചെന്ന് വരില്ല. നേരെമറിച്ച് ഖുർആനിലും, നബി (ﷺ) യിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരുവനെ സംബന്ധിച്ചിത്തോളം, അവ രണ്ടിനുമിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, ഇസ്‌ലാമല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഇസ്‌ലാമിലെ ഏതാനും കർമ്മങ്ങളെ തത്വപരമായിട്ടെങ്കിലും സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയും. അതേസമയത്ത് അതിലെ ചില ശിക്ഷാനിയമങ്ങളെയോ, വൈവാഹികനിയമങ്ങളെയോ, അനുകൂലിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരികയില്ല.

ഖുർആനിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളാകട്ടെ, നാനാമുഖങ്ങളോടുകൂടിയവയായിരിക്കും. നിരീശ്വരവാദികളെയും, നിർമ്മതവാദികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളത്, മതാവലംബികളാണെങ്കിലും ദൈവിക മതാവലംബികളല്ലാത്തവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളത്, ഏകദൈവിശ്വാസികളാണെങ്കിലും നേർമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് പിഴച്ചുപോയവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത്, ഖുർആനെയും പ്രവാചകനെയും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്, ഇങ്ങിനെ പല രീതിയിലുമുള്ളതായിരിക്കും. ആകയാൽ ഏതേതു തുറകളിലൂടെയാണ് അത് വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെന്ന് നോക്കിയും, ഏതേത് അടിസ്ഥാനത്തിലാണത് പ്രതിപാദിക്കുന്നതെന്ന് ആലോചിച്ചും വേണം, ഓരോന്നിൻെറ തെളിവും, ന്യായവും പരിശോധിക്കുവാൻ. മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളും, ശാഖാനിയമങ്ങളും ഒരേ മാനദണ്ഡം വെച്ച് കൊണ്ട് അളക്കുന്നതും യുക്തമല്ല.

മുസ്‌ലിംകളെന്നോ, അമുസ്‌ലിംകളെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും-അഥവാ മലയാള ഭാഷ അറിയുന്നവരെല്ലാം-നമ്മുടെ ഈ ഗ്രന്ഥവും ഇതുപോലെയുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചറിയണമെന്നാണ് നമ്മുടെ ആവശ്യവും അഭിലാഷവും. അപ്പോൾ, ആർ

ക്കെങ്കിലും, ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതോ, അതിൻെറ പ്രസ്താവനാവൃത്തത്തിൽ അടങ്ങിയതോ ആയ വല്ല വിഷയത്തിലും, എന്തെങ്കിലും പന്തികേടുണ്ടെന്ന് ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ തോന്നിയേക്കുന്ന പക്ഷം, മേൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യം മുന്നിൽവെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം അവർ വിധി കൽപ്പിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ഏതൊരു വിഷയവും-അതെത്ര പ്രധാനമോ അപ്രധാനമോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ-യുക്തിപൂർവ്വകവും, ന്യായപൂർണ്ണവുമായി കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനം ഗൗനിക്കാതെയുള്ള ഏതു തീരുമാനവും -ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചോ, മറ്റേതെങ്കിലും തത്വസംഹിതയെ സംബന്ധിച്ചോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ-കേവലം മൗഢ്യവും, വിഡ്ഢിത്വവുമായിരിക്കും. ഈ അടിസ്ഥാനം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ, ഖുർആൻെറ ഓരോ തത്വവും വെവ്വേറെ മുറിച്ചെടുത്ത് എല്ലാ തരം ആളുകളും പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ തന്നെ നിരുപാധികം അംഗീകരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചിത്രീകരിച്ചു കാണിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് തികച്ചും പാഴ്‌വേലയായിരിക്കും. ഖുർആൻ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഈ അടിസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അത് വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് കാണാവുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ചില തത്വങ്ങൾ ബുദ്ധിയുടേയും യുക്തിയുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിലും, ചിലത് ഖുർആൻ വാകൃങ്ങളുടേയും നബിവചനങ്ങളുടേയും മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിലും, മറ്റു ചിലകാര്യങ്ങൾ മുൻഗാമികളുടെ പ്രസ്താവനകളുടേയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിലും പ്രമാണപ്പെട്ട ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നതും.

ഒരു വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ, ശ്രോതാക്കൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന മറ്റൊരു കാര്യവും ഉണർത്തുക, ഒരു വാദത്തിൻെറ ഖണ്ഡനത്തിൽ അതിൻെറ മറുവശത്തിൻെറ സ്ഥാപനവും ഉൾപ്പെടുത്തുക, തിൻമയെ വിമർശിക്കുന്നതോടൊപ്പം നൻമയെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യുക, രക്ഷയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതോടുകൂടി ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് താക്കീതും നൽകുക, പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിനിടയിൽകൂടി ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക, സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ സ്രഷ്ടാവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളും നിരത്തിക്കാട്ടുക മുതലായ പലതും ഖുർആൻെറ പതിവുകളാകുന്നു. അങ്ങനെ ശ്രദ്ധകൊടുത്തു വായന ചെയ്യുന്നവരുടെ ജിജ്ഞാസ മന്ദീഭവിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അത് പ്രേരണ നൽകുന്നു. നിയമങ്ങൾ ഒരു ഭാഗത്ത്, ചരിത്രം ഒരു ഭാഗത്ത്, ഉപദേശങ്ങൾ ഒരു വശത്ത്, ഖണ്ഡനമണ്ഡനങ്ങൾ വേറൊരു വശത്ത് എന്നിങ്ങിനെ പ്രത്യേക പംക്തികളായിരുന്നു ഖുർആനെങ്കിൽ, ആ ഗ്രന്ഥം രണ്ടോ നാലോ തവണ പാരായണം ചെയ്താൽ പിന്നീടത് ആവർത്തിക്കുവാൻ ആവേശം തോന്നുമായിരുന്നില്ല. വിഷയങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പറയുന്നത് അതിൻെറ സാധാരണ പതിവാകുന്നു. കാർമ്മികമായ മതനിയമങ്ങൾമാത്രം അങ്ങിനെ ആവർത്തിക്കപ്പെടാറില്ല. ഓരോ ആവർത്തനത്തിലും, മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ കാണപ്പെടാത്ത നവീനതകളും, പുതുമകളും, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. വാചകഘടനകളും, അലങ്കാര പ്രയോഗങ്ങളും ഒന്നിനൊന്ന് മാറ്റു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുമിരിക്കും. വിഷയത്തിനും, സന്ദർഭത്തിനും അനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചതിന് ഉപോൽബലകമെന്നോണം അർത്ഥഗർഭങ്ങളായ ചില വാക്കുകൾകൊണ്ട് ആയത്തുകൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതും ഖുർആൻെറ പല പ്രത്യേകതകളിൽ ഒന്നാകുന്നു. മിക്കവാറും ആയത്തുകളുടെ അവസാനം പരിശോധിച്ചാൽ ഇത് കാണാവുന്നതാണ്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഖുർആൻ പാരായണം ഒരു പുണ്യകർമ്മമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിലും, അത് സദാ പാരായണം ചെയ്‌വാൻ പ്രോത്സാഹിക്കപ്പെട്ടതിലും അടങ്ങിയ രഹസ്യം ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. പക്ഷേ, അതിൻെറ ഭാഷയിലൂടെയും, അതിൻെറ സാഹിത്യശൈലിയിലൂടെയുമല്ലാതെ ഇപ്പറഞ്ഞ മഹൽ ഗുണങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുകൂടി നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതോടൊപ്പം ഹൃദയ സാന്നിദ്ധ്യവും ഉറ്റാലോചനയും വായനക്കാരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. ومن الله التوفيق

ഓരോ ആയത്തും അതിൻെറ അടുത്ത ആയത്തും തമ്മിലും, ഓരോ സൂറത്തും അടുത്ത സൂറത്തും തമ്മിലും പ്രത്യക്ഷബന്ധം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പതിവ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. പലപ്പോഴും അതിലവർ വിജയിച്ചേക്കുമെങ്കിലും, ചിലപ്പോഴെല്ലാം അതിനായി അവർ വളരെ സാഹസപ്പെടേണ്ടി വരുന്നുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ, ഖണ്ഡനങ്ങൾ, വിമർശനങ്ങൾ, മതവിധികൾ എന്നീ തുറകളിൽ വരുന്ന ആയത്തുകൾക്കെല്ലാം അവതരണഹേതുക്കളാകുന്ന ചില കഥകൾ കണ്ടുപിടിപ്പാനും ചിലർ മുതിരാറുണ്ട്. ഇതും തന്നെ, മിക്ക സ്ഥലത്തും സ്വീകാര്യമായ ഏർപ്പാടല്ല. ചില ആയത്തുകളും, ചില സൂറത്തുകളും തമ്മിൽ വിഷയപരമായി അടുത്ത ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ചില ആയത്തുകൾ അവതരിച്ചതിന് പ്രത്യക്ഷ കാരണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. ചിലതിൻെറ അവതരണം വല്ല പ്രത്യേക സംഭവത്തെ തുടർന്നുമായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ അങ്ങിനെയൊന്നും ഉണ്ടായില്ലെന്നോ, ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അത് അജ്ഞാതമായെന്നോ വന്നേക്കാം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ആയത്ത് അവതരിച്ച കാരണവും സന്ദർഭവും അറിയാത്തപക്ഷം, അതിൻെറ ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻപോലും പ്രയാസമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നിശ്ചയമായും അത് ആരായേണ്ടതാണുതാനും. ഖുർആൻെറ അവതരണ കാലത്ത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളും, ശത്രുക്കൾ അതിൻെറ നേരെ സ്വീകരിച്ചുവന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ, അതതു വിഷയത്തെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആയത്തുകളുടെ അവതരണത്തിന് മതിയായ കാരണങ്ങളാകുന്നു. അഥവാ ഓരോ ആയത്തിനും പ്രത്യേകം അവതരണഹേതു ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

സൂറത്തുകളുടെ പ്രാരംഭങ്ങളും, സമാപനങ്ങളും ഒരേ രീതിയിലല്ല ഉള്ളത്. അറബികൾക്കിടയിൽ പരിചയമുള്ളതും, സാഹിത്യകാരന്മാർക്കിടയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ പല രീതികളും ഖുർആൻ അംഗീകരിച്ചതായി കാണാം. പ്രസംഗം, കവിത, ലിഖിതരേഖകൾ, പ്രധാന സംഭാഷണങ്ങൾ ആദിയായവ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ ആദ്യത്തിൽ വർണ്ണന, പ്രശംസ, ദൈവസ്തോത്രം, ഉദ്ദേശ്യ സൂചന മുതലായ പ്രാരംഭച്ചടങ്ങുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക സാധാരണമാണല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ, വിഷയം അവസാനിക്കുമ്പോൾ, ചില സമാപനച്ചടങ്ങുകളും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടേക്കും. ഇപ്രകാരം, ഖുർആനിലും ചില സൂറത്തുകൾ (അൻആം, അൽകഹ്ഫു മുതലായവ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്തുതികീർത്തനങ്ങളോടുകൂടി ആരംഭിച്ചു കാണാം. അൽബഖറ, നൂർ മുതലായ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ, ഈ ഖുർആൻ-അല്ലെങ്കിൽ ഈ സൂറത്ത്-ഇന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ളതാണ് എന്നിങ്ങനെ ഒരു മുഖവുര കാണാം. സുമർ, മുഅ്മിൻ മുതലായ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭം.

ഇത് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള ഗ്രന്ഥമാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു പീഠികയോടുകൂടിയാവും. മറ്റു ചില സൂറത്തുകള്‍ (സ്വാഫ്-ഫാത്ത്, ദാരിയാത്ത് പോലെയുള്ളവ) പ്രകൃതി വസ്തുക്കളെയോ, മലക്കുകള്‍ മുതലായവയെയോ, കുറിച്ചുള്ള വര്‍ണ്ണനകളാകുന്നു. മുനാഫിഖൂന്‍, മുജാദലപോലെ ചില സൂറത്തുകള്‍, യാതൊരു ആമുഖവും കൂടാതെ, ആദ്യം മുതല്‍ക്കേ വിഷയത്തില്‍ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണ്. സമാപന വേളയിലും ഇതുപോലെ വൈവിധ്യം കാണും. ഖുര്‍ആന്‍ സൂക്ഷിച്ചു വായിക്കുന്നവര്‍ക്ക് ഇതെല്ലാം സമാന്യമായെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ സാധിക്കുന്നതാണ്.

എതിരാളികളും അവരോടുള്ള നയങ്ങളും

1 മുശ്‌രിക്കുകള്‍ (ബഹുദൈവ വിശ്വാസികള്‍)

അറേബ്യയിലെ മുശ്‌രിക്കുകള്‍, തങ്ങള്‍ ഇബ്‌റാഹീം (അ) നബിയുടെ മതക്കാരാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്നും വാദിക്കുന്നവരായിരുന്നു. അവര്‍, തങ്ങളെപ്പറ്റി 'ഹുനഫാഉ്' എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു.* ഇബ്‌റാഹീം (അ) നബിയുടെ മാര്‍ഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചവര്‍ എന്നാണ് ഈ വാക്കുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഹജ്ജുകര്‍മ്മം അനുഷ്ഠിക്കുക, കഅ്ബയെ 'ഖിബ്‌ല' യായി (അഭിമുഖകേന്ദ്രമായി) അംഗീകരിക്കുക, അതിനെ ബഹുമാനിക്കുക, ചേലാകര്‍മ്മം ചെയ്യുക, രക്തബന്ധവും മുലകുടിബന്ധവുമുള്ളവര്‍ തമ്മില്‍ വിവാഹം നടത്താതിരിക്കുക മുതലായി പലതും അവര്‍ സ്വീകരിച്ചുപോന്നിരുന്നു. ദാനധര്‍മ്മാദികള്‍, കുടുംബബന്ധം പാലിക്കല്‍, വാഗ്ദത്തം നിര്‍വ്വഹിക്കല്‍, അതിഥിസല്‍ക്കാരം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങള്‍ അവര്‍ക്കിടയില്‍ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഗുണങ്ങളായിരുന്നു. നമസ്കാരം, നോമ്പ്, ശുദ്ധീകരണം മുതലായവയും ചില രൂപത്തില്‍ അവര്‍ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. കൊല, വ്യഭിചാരം, കളവ് തുടങ്ങിയവ നിഷിദ്ധങ്ങളായും അവര്‍ കരുതിവന്നിരുന്നു. മതദൃഷ്ട്യാ ഇങ്ങിനെ പലതും- അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായും, ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായും-ഉണ്ടെന്ന് അവര്‍ സമ്മതിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, കര്‍മ്മരംഗത്ത് നോക്കുമ്പോള്‍ ചില വ്യക്തികളൊഴിച്ചു മറ്റെല്ലാവര്‍ക്കിടയിലും, മതപരമായ ഒരു അരാജകത്വമാണ് അന്നുണ്ടായിരുന്നത്.

വിശ്വാസപരമായി നോക്കുന്നപക്ഷം, ആകാശഭൂമികള്‍ ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു സ്രഷ്ടാവുണ്ട്. ലോകത്ത് നടക്കുന്ന മഹല്‍കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവന്‍റെ കൈക്കാണ് നടക്കുന്നത്. അവന്‍ സര്‍വ്വശക്തനും സര്‍വ്വജ്ഞനുമാണ്, അവന്‍റെ വിധിനിര്‍ണ്ണയങ്ങള്‍ക്കനുസരിച്ചേ കാര്യങ്ങള്‍ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ, സൃഷ്ടികളില്‍ മലക്കുകളാകുന്ന ഒരുതരം ആത്മീയ ജീവികളുണ്ട്, അവര്‍ പരിശുദ്ധരാണ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിശ്വാസങ്ങള്‍ അറബികള്‍ക്കുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, സിദ്ധാന്തങ്ങളും, തത്വങ്ങളും ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരുന്നുവെങ്കിലും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നില്ല അവരുടെ ജീവിതരീതി.

മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന്‍റെ ഇന്നത്തെ പൊതുനില പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാല്‍തന്നെ ഇപ്പറഞ്ഞത് വേഗം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മൂലതത്വങ്ങളും, പ്രധാന കടമകളുമെല്ലാം-

* ('ഹുനഫാഉ്' (حنفاء) എന്നത് 'ഹനീഫ്' (حيف) എന്നതിന്‍റെ ബഹുവചനമാകുന്നു. ഋജുവായ മാര്‍ഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചവര്‍ എന്നാണ് വാക്കിന്‍റെ താല്‍പര്യം.)

മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും-അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അനുഷ്ഠാനരംഗത്ത് നാം കാണുന്നതെന്താണ്? നമസ്കാരം, നോമ്പ്, സക്കാത്ത് മുതലായവ തീരെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും, കള്ളുകുടി, പലിശ, അക്രമം, കളവ്, വ്യഭിചാരം തുടങ്ങിയവ നിസ്സങ്കോചം പതിവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ സംഖ്യ ഒന്നു നോക്കുക! തൗഹീദാണ് (ഏകദൈവവിശ്വാസമാണ്) തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനവിശ്വാസമെന്ന് സമ്മതിക്കാത്ത മുസ്‌ലിം നാമധാരികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ, ഫലം മറിച്ചും! ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ, ശിർക്കിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും, അതു മതമായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ചയാണ് മിക്കവരിലും കാണുന്നത്. മതത്തിൻെറ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ച അനാചാരങ്ങളും, മാമൂലുകളും ഇതിന്നു പുറമെയും! ഇത്തരം ദുഷ്ചെയ്തികളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾ തങ്ങളെപ്പറ്റി നടിക്കുന്നതോ? തങ്ങളാണ് ഏറ്റവും മതവിശ്വാസവും മതഭക്തിയും ഉള്ളവരെന്നുമായിരിക്കും! ഏറെക്കുറെ ഈ നിലതന്നെയായിരുന്നു, അറബിമുശ്‌രിക്കുകളുടെയും. ചില വശങ്ങളിൽ അവർ കൂടുതൽ അതിരുകവിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നുമാത്രം.

മുശ്‌രിക്കുകൾ വഴിപിഴച്ചിരുന്നതിൻെറ പ്രധാന കാരണം ശിർക്കുതന്നെ. അല്ലാഹുവിന് പ്രത്യേകമായുള്ള അധികാരാവകാശങ്ങളിലും, ഗുണവിശേഷങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഇതര വസ്തുക്കൾക്ക് പങ്കോ, സാമ്യതയോ കൽപിക്കുന്നതാണല്ലോ ശിർക്ക്. ലോകകാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലും, അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ അറിയുന്നതിലും, രോഗം, സൗഖ്യം, ശാപം, അനുഗ്രഹം, ആഹാരം, രക്ഷ, ശിക്ഷ മുതലായവ നൽകുന്നതിലും മഹാത്മാക്കളായ ചിലർക്കും ചില പങ്കുകളുണ്ടെന്നായിരുന്നു അവർ ധരിച്ചുവന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവും, കഴിവും എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായതാണെന്ന് അവർക്കറിയാം. പക്ഷേ, ഒരു മഹാരാജാവ് തൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽ ചിലത് തനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട ചില പ്രത്യേകക്കാർക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുപോലെ, അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽ ചിലത് അവൻ ചില മഹാന്മാർക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം, അങ്ങനെ, ആ മഹാത്മാക്കളുടെ പ്രീതി അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കും, അവരുടെ അപ്രീതി അല്ലാഹുവിൻെറ അപ്രീതിക്കും കാരണമാണെന്നും, അവരുടെ ശുപാർശ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും, അത് അവൻെറ അടുക്കൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നും അവർ ധരിച്ചുവശായി. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പലതരം ആരാധനകളും നേർച്ച വഴിപാടുകളും ആ മഹാത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയും അവർ നടത്തിവന്നു. ഇതുവഴി, പ്രസ്തുത മഹാത്മാക്കൾക്കു യഥാർത്ഥ ദൈവത്തിൻെറ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുകയും, സകലവിധ ആരാധനകളും അവർക്കായി അർപ്പിക്കപ്പെടുകയും പതിവായിത്തീർന്നു. അതുമാത്രമാണ് മുക്തിമാർഗ്ഗമെന്നതുവരെ കാര്യം എത്തി. യഥാർത്ഥ ദൈവമായ അല്ലാഹുവിനുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വെറും വാക്കുകളിൽ മാത്രം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

നൂഹ് (അ) നബിയുടെ കാലംമുതൽക്കുതന്നെ വിഗ്രഹാരാധന ലോകത്ത് നടപ്പുണ്ടെന്ന് ഖുർആൻകൊണ്ട് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. (സൂറത്തുനൂഹ് നോക്കുക) എന്നാൽ, അറബികളിൽ അത് നടപ്പിൽ വരുത്തിയത് അംറ്ബ്നുലുഹാ (عمر بن لحي) എന്നു പേരായ ഒരാളായിരുന്നു. മിക്കവാറും ക്രിസ്താബ്ദം 3-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച ഒരു നാട്ടുരാജാവായിരുന്നു ഇയാൾ ശാമിൽനിന്നാണ് ഹിജാസിലേക്ക് വിഗ്രഹാരാധന കടത്തിക്കൊണ്ടു വന്നത്. മരണപ്പെട്ടു

പോയ മഹാത്മാക്കളുടെ സ്മരണക്കായിട്ടാണ്-പിശാചിൻെറ പ്രേരണപ്രകാരം-ആദ്യം ജനങ്ങൾ പ്രതിമകളുണ്ടാക്കി പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് എന്നും, ക്രമേണ ആ പ്രതിമകൾ ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി പരിണമിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ നബി(ﷺ) അതികഠിനമായി നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതും. വിഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, മരണപ്പെട്ട മഹാത്മാക്കളുടെ പ്രതിമകൾ മാത്രമല്ല കാലക്രമത്തിൽ ചില മലക്കുകളുടേയും, ചില ജിന്നുകളുടേയും പേരിലും വിഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ദേവീദേവൻമാരെന്ന പേരിലാണ് ഇന്ന് അവ അറിയപ്പെടുന്നത്. മലക്കുകൾ ദൈവത്തിൻെറ പുത്രിമാരാണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ സങ്കൽപ്പം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ലോകത്ത് തൗഹീദിൻെറ കേന്ദ്രമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ ദേവാലയമായ വിശുദ്ധ കഅ്ബയുടെ പരിസരങ്ങളിലായി-ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത്-വിവിധ തരത്തിലുള്ള 360 വിഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ, അതേ വിശുദ്ധ മന്ദിരം കെട്ടി ഉയർത്തിയ ഇബ്റാഹീം (അ) നബി, ഇസ്മാഈൽ (അ) നബി എന്നീ പ്രവാചകവര്യന്മാരുടെ പ്രതിമകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അടിത്തറ ഇളകിയാൽ കെട്ടിടത്തിന് ഇളക്കം ബാധിക്കുകയും, അത് സ്ഥാനം തെറ്റിയാൽ കെട്ടിടം ആകെ തകരുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അതുപോലെ തൗഹീദാകുന്ന അസ്തിവാരം നിലതെറ്റിയതോടെ, അറബികളുടെ ജീവിതക്രമം ആകമാനം അവതാളത്തിലായി. അതോടെ, 'ശിർക്കും', 'തശ്ബീഹും', 'തഹ്രീഫും' * (അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കു ചേർക്കലും, അവനു സാദൃശ്യം കൽപിക്കലും, മതവിധികളെ മാറ്റിമറിക്കലും) രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. അനേകതരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളും, ദുർന്നടപ്പുകളും മതത്വങ്ങളായി മാറി. മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലുള്ള വിശ്വാസം നശിച്ചതാണ് അവരെ ഏറ്റവും അധഃപതിപ്പിച്ചത്. മരിച്ചു മണ്ണായിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, മറ്റൊരു ജീവിതമോ, രക്ഷാശിക്ഷയോ ഇല്ലെന്നും, അതോടെ എല്ലാം അവസാനിച്ചുവെന്നും അവർ ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചു. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെപ്പറ്റി പൂർവ്വ വേദങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഖുർആനിലേതുപോലെ അത്ര വിശദവും, വ്യക്തവുമായ നിലയിൽ അവയിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. മുശ്രിക്കുകളായ അറബികൾക്കു പൂർവ്വവേദങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അടുത്ത പരിചയവും ഇല്ല. ഇബ്റാഹീം (അ) നബിയുടെയും, ഇസ്മാഈൽ (അ) നബിയുടെയും ശേഷം, മറ്റൊരു പ്രവാചകനുമായി അവർക്കു നേരിൽ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ അവസരവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അങ്ങനെ, ദേഹേച്ഛയും, പാരമ്പര്യവും, അനുകരണവും സർവ്വാധാരമായി ചിരകാലം നിലനിന്നുപോന്ന ആ സമുദായത്തിനു ഭൗതിക ദൃഷ്ടിക്കപ്പുറമുള്ള ഒരു ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയാതായിത്തീർന്നു.

ഇതിൻെറയെല്ലാം അനിവാര്യഫലമായിട്ടാണ്, മുശ്രിക്കുകൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വവും, ഖുർആനും നിഷേധിച്ചത്. പ്രവാചകത്വത്തെപ്പറ്റി അവർക്ക് നേരിട്ട് പരിചയമില്ലെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചുവരുന്ന വേദക്കാർ വഴിയും മറ്റും കേട്ടു പരിചയം ഉണ്ടെന്നതിൽ സംശയമില്ല. തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളും, വന്ദ്യ നേതാക്കളുമാണല്ലോ ഇബ്റാഹീം (അ) നബിയും, ഇസ്മാഈൽ (അ) നബിയും. മൂസാ (അ) നബി

* الشرك والتشبيه والتعريف

യെയും, ഈസാ (അ) നബിയെയും കുറിച്ചും അവർക്ക് കേട്ടറിവുണ്ട്. ആകയാൽ, അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽനിന്ന് പ്രവാചകന്മാരെയും, ദൈവദൂതന്മാരേയും നിയമിക്കുക പതിവുണ്ടെന്ന വസ്തുത അവർക്ക് അജ്ഞാതമല്ല. എന്നാൽ, പ്രവാചകൻമാരുടെ യഥാർത്ഥ നിലപാടുകളും, സ്ഥിതിഗതികളും എന്തെല്ലാമായിരുന്നുവെന്നോ, ജനങ്ങളും അവരുമായുള്ള ബന്ധം എപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നോ അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഊഹാപോഹങ്ങളും, പഴഞ്ചൻ കഥകളും വഴി, പ്രവാചകൻമാരെപ്പറ്റി അവർ എന്തൊക്കെയോ ഊഹിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയാണെങ്കിൽ, അവർക്കിടയിൽ അനാഥയായി പെറ്റു വളർന്നുവന്ന ഒരു സാധാരണ വ്യക്തി. മഹാത്മാക്കൾക്ക്-മഹാത്മാക്കളുടെ പേരിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട പ്രതിമകൾക്കുപോലും-ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചുവരായ അവർക്ക്, തങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു മനുഷ്യൻ ദൈവദൂതനായിത്തീരുകയെന്നത് ഒരു അസംഭവ്യ കാര്യമായിത്തോന്നി. അങ്ങനെ, പ്രവാചകൻ എങ്ങിനെയാണ് തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും അങ്ങാടിയിൽക്കൂടി നടക്കുകയുമെല്ലാം ചെയ്യുന്നത്? എന്നിത്യാദി ചോദ്യങ്ങൾ അവരിൽ നിന്നു പുറത്തുവന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ശിർക്ക്, പരലോകനിഷേധം, ഇബ്റാഹീം (അ) നബിയുടെ മാർഗ്ഗമനുസരിച്ചാണ് തങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന വാദം, മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ നിഷേധം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില സംഗതികളായിരുന്നു മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനു പ്രധാനമായി വിമർശിക്കേണ്ടിയിരുന്ന വിഷയങ്ങൾ. ഈ തുറകളിൽ അവർ കൊണ്ടുവരുന്ന ന്യായവാദങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയുകയും ആവശ്യമായിരുന്നു. അക്കാര്യങ്ങൾ ശരിയായിത്തീർന്നാൽ, മറ്റുള്ളതെല്ലാം പ്രയാസമന്യെ ശരിപ്പെട്ടുകൊള്ളുമായിരുന്നു. ഇതിനായി, മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഖുർആൻ സ്വീകരിച്ച നയങ്ങൾ പലതാണ്. ഉദാഹരണമായി:-

1) പൂർവ്വീകന്മാരുടെ അനുകരണവും, പരമ്പരാഗതമായ ഊഹാപോഹങ്ങളുമല്ലാതെ, ബുദ്ധിപൂർവ്വകമോ, വൈദികമോ, ദൈവീകമോ ആയ യാതൊരു തെളിവും അവർക്കില്ലെന്ന് ഉൽബോധിപ്പിക്കുക. 2) മതാചാരങ്ങളും, മതസിദ്ധാന്തങ്ങളുമായി തങ്ങൾ ആചരിച്ചുവരുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെയോ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയോ അദ്ധ്യാപനങ്ങളല്ലെന്നും, കെട്ടിച്ചമയ്ക്കപ്പെട്ടവ മാത്രമാണെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുക.

3) അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റേതൊരു വസ്തുവിനും, റബ്ബോ, ഇലാഹോ (രക്ഷിതാവോ, ആരാധ്യനോ) ആയിരിക്കുവാൻ ഒരു വിധേനയും അർഹതയോ, ന്യായമോ ഇല്ല എന്നും, അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ള സാമ്യരും പങ്കുകാരും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നും സ്ഥാപിക്കുക.

4) എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും പ്രബോധനം ചെയ്തതു തൗഹീദുമാത്രായിരുന്നുവെന്നും, അവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ അടിമകളും അടിയാന്മാരുമായിരുന്നുവെന്നും ഉറപ്പിക്കുക.

5) വിഗ്രഹങ്ങൾ ആരാധ്യവസ്തുക്കളാകുന്നത് പോയിട്ട് സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ പദവിപോലും അവക്കില്ലെന്ന് കാര്യകാരണസഹിതം ഉണർത്തുക.

6) അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്ന വാദം, അങ്ങേയറ്റം വഷളത്വം നിറഞ്ഞ നികൃഷ്ടവാദമാ

ണെന്നും, അല്ലാഹുവിന് മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുവിനോട് യാതൊരു തരത്തിലുള്ള സാദൃശ്യവും ഇല്ലെന്നും, അവർ സർവ്വോപരി പരിശുദ്ധനാണെന്നും സ്ഥാപിക്കുക.

7) മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബി ഒന്നാമത്തെ പ്രവാചകനല്ല, അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പ് എത്രയോ പ്രവാചകന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെയെല്ലാം പ്രബോധനതത്വം ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നു, അവരെല്ലാവരും തന്നെ മനുഷ്യരും, മനുഷ്യപ്രകൃതിയോടുകൂടിയവരുമായിരുന്നു, വഹ്‌യ് ലഭിക്കുന്നുവെന്നത് കൊണ്ട് അദ്ദേഹം മനുഷ്യനല്ലാതാകുന്നില്ല എന്നൊക്കെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുക.

8) ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കലും, അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയലും നബിമാർക്ക് സാധ്യമായ കാര്യങ്ങളല്ല, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച ദൃഷ്ടാന്തം മാത്രമേ അവരുടെ കയ്ക്കു വെളിപ്പെടുകയുളളു. അവൻ അറിയിച്ചു കൊടുത്ത അദൃശ്യകാര്യമല്ലാതെ അവർക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. പുതിയ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കണ്ടാൽതന്നെയും അതു ഗ്രഹിക്കുവാനോ വിശ്വസിക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറാവുകയില്ല. അതേ സമയത്ത് സത്യാന്വേഷണം ചെയ്യുന്ന ഏതൊരുവനും സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ടുതാനും. ഏറ്റവും വലിയ ദൃഷ്ടാന്തം അവരുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ഖുർആൻ തന്നെയാണ്. അതുപോലെയുളള ഒരു ഗ്രന്ഥമോ, അതിലെ അദ്ധ്യായം പോലെയുളള ഒരു അദ്ധ്യായമോ-അവർക്കാകട്ടെ, മറ്റാർക്കെങ്കിലുമാകട്ടെ-കൊണ്ടുവരുക സാദ്ധ്യമല്ല. അത് അല്ലാഹുവിൺറ ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതിന് ഇതുതന്നെ മതിയായ തെളിവാണ് എന്നൊക്കെ ഉൽബോധനം ചെയ്യുക.

9) നിർജ്ജീവമായിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയെ മഴ വർഷിപ്പിച്ച് ഉല്പാദനയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്ത് സസ്യലതാദികൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് ജീവികളെ ഉൽഭവിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ മരണപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നും, ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ച സ്രഷ്ടാവിന് ആ സൃഷ്ടിയെ രണ്ടാമതും ജീവിപ്പിക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ലെന്നും, ഖുർആൺറ ഒരു പുതിയവാദമല്ല-മുൻവേദങ്ങളെല്ലാം ഘോഷിച്ചതുതന്നെയാണ്-ഇതെന്നും തെര്യപ്പെടുത്തുക.

10) സത്യവിശ്വാസവും, സന്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന നേട്ടങ്ങളും അല്ലാത്തപക്ഷം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും, ശിക്ഷകളും വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക.

ഇങ്ങിനെയുള്ള വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടിയാണ് ഖുർആൻ മുശ്‌രിക്കുകളെ സമീപിക്കുന്നതും, അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതും. എല്ലാംതന്നെ അവർക്ക് സുഗ്രാഹ്യമായ ഭാഷാശൈലിയോടുകൂടിയും, സുവ്യക്തങ്ങളായ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതവും. പ്രതിപാദനരീതിയാകട്ടെ, കെട്ടിക്കുടുക്കും വക്രതയുമില്ലാത്തതും.

2. വേദക്കാർ അഥവാ യഹൂദരും, ക്രിസ്ത്യാനികളും.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ കേന്ദ്രം മക്കയാണല്ലോ. മദീനായിൽ ഇസ്‌ലാമിനു പുതുതായി നേരിടേണ്ടിവന്നത് വേദക്കാരായ യഹൂദരെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയുമായിരുന്നു. തൗറാത്തിൻറയും മൂസാ (അ) നബിയുടെയും അനുയായികളാണ് യഹൂദികൾ, അഥവാ ജൂതന്മാർ.

തൗറാത്തിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും അവരും തമ്മിലുളള ബന്ധം നാമമാത്രമായി അവശേഷിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അതിലെ വചനങ്ങൾ പോലും അവരുടെ കൈകടത്തലിന് പാത്രമായിരുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ, തൗറാത്തിൻെറ പരിഭാഷയിലും, ഉദ്ധരണിയിലും, വ്യാഖ്യാനത്തിലും അവർ കൃത്രിമങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. ഇതുവഴി, തൗറാത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ചിലത് അതിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കലും, ഉള്ള ചിലത് മൂടിവെക്കലും അവരുടെ സ്വഭാവമായിരുന്നു. പ്രാവചകത്വവും, പരലോക മോക്ഷവും അവരുടെ കുത്തകാവകാശമായി അവർ വാദിച്ചിരുന്നു. കവിഞ്ഞപക്ഷം ഒരു ജൂതൻ 40 ദിവസത്തിലധികം നരകത്തിൽ താമസിക്കേണ്ടിവരികയില്ലെന്നും, തങ്ങൾ ദൈവസന്താനങ്ങളും, അവൻെറ ഇഷ്ടക്കാരുമാണെന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. പ്രവാചകൻമാരിൽ അധികപേരും ഇസ്റാഈല്യരിൽനിന്നാണെന്ന വസ്തുത അവരുടെ ഈ ധാരണക്കു ശക്തികൂട്ടി. മൂസാ (അ) നബിക്കുശേഷം അവരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ദീർഘമായ കാലഘട്ടത്തിൽ അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്ന ആ ദുഷ്ചെയ്തികൾ, മറ്റേതൊരു സമുദായത്തെക്കാളും അവരെ അധഃപതിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. അതിയായ ലുബ്ധത, ധനമോഹം, വഞ്ചന, അസൂയ മുതലായവ അവരുടെ ചില പ്രത്യേകതകളായിരുന്നുതാനും.

ദൈവ വാക്യത്തേക്കാളും അവർ പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചുവന്നത് അവരിലുളള പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കാണ്. പണ്ഡിതൻമാരാകട്ടെ, സ്വാർത്ഥത്തിനും, കാര്യലാഭത്തിനുംവേണ്ടി എന്ത് ചെയ്വാനും മടിയില്ലാത്തവണ്ണം ദുഷിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈസാ (അ) നബിയിൽ യഹൂദർ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതുതന്നെ, പണ്ഡിതവർഗ്ഗത്തിൻെറ ദുഷ്പ്രേരണകൾമൂലമായിരുന്നു. വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ മാറ്റിമറിച്ചും, അതിൻെറ പേരിൽ കളവുകെട്ടിച്ചമച്ചും, ജനഹിതമനുസരിച്ചു മതവിധികളുണ്ടാക്കിയും അവർ മുതലെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം പാമര ജനങ്ങളെയും, അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങൾ നേടുന്ന പണ്ഡിതൻമാരെയും കുറിച്ച് ആലോചിച്ചാൽ, അന്നത്തെ യഹൂദരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി ഏതാണ്ടൊന്ന് അനുമാനിക്കാം. 'വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ പണ്ഡിതൻമാരെയും, പുരോഹിതൻമാരെയും, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ റബ്ബുകളാക്കി' (തൗബ: 31) എന്ന ഖുർആൻ വചനത്തെപ്പറ്റി അദിയ്യുബ്നു ഹാതിം (ﷺ) നബി (ﷺ) യോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'അല്ലാഹു അനുവദിച്ചതിനെ ആ പണ്ഡിതൻമാർ അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊടുത്തു. അതവർ നിഷിദ്ധമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അവർ അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുത്തു. അതവർ അനുവദനീയമായിക്കരുതുകയും ചെയ്തു'. (ബുഖാരി.) മുസ്ലിം സമുദായത്തിൻെറ അധഃപതനത്തിന്നുളള ഒരു മുഖ്യകാരണവും ഇതുതന്നെയാണല്ലോ.

മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രഥമ സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമത്രെ തൗറാത്ത്. കർമ്മപരമായ ജീവിതക്രമങ്ങളും, അനുഷ്ഠാനമുറകളും അതിൽ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നിയമസംഹിത എന്ന നിലക്കു ഈസാ(അ) നബിയും, അനുയായികളും ആ ഗ്രന്ഥം അംഗീകരിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരായിരുന്നു. ആകയാൽ, ഇനിയൊരു പ്രവാചകനും വേദഗ്രന്ഥവും ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് യഹൂദികൾ ധരിച്ചുവശായിരുന്നത്. എന്നാൽ, അക്കാലത്തേക്കും ആ ജനതക്കും വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു ആ നിയമസംഹിതയെന്നും, കാലാവ

സാനംവരേയുള്ള സകല ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും പറ്റിയ മറ്റൊരു പരിപൂർണ്ണ നിയമസംഹിത ആവശ്യമായിരുന്നുവെന്നും, അതാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ എന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അഥവാ ഈ പരമാർത്ഥം സമ്മതിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറായില്ല. ഖുർആനാണെങ്കിൽ, തൗറാത്തിനെ ഒരിക്കലും നിഷേധിക്കുകയല്ല-അതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും, ബലപ്പെടുത്തുകയുമാണ്-ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ, താൽക്കാലികങ്ങളായിരുന്ന അതിലെ ചില നിയമങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കുകയും, പോരാത്തത് കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പരിപൂർണ്ണ നിയമസംഹിത ലോകത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ് ഖുർആൻ. തൗറാത്തിലെ പല നിയമങ്ങളും, തത്വങ്ങളും അത് അപ്പടി സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞതിനു പുറമെ, മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി, ഇസ്മാഈൽ (അ) നബിയുടെ സന്താന പരമ്പരയിൽ ജനിച്ച ആളായതും-അവരുടെ വർഗ്ഗപിതാവായ ഇസ്ഹാഖ് (അ) നബിയുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽപെട്ട ആളല്ലാതിരുന്നതും-നബി(ﷺ)യിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുമൂലം തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളായ പാരമ്പര്യ നടപടികൾക്കും, നേതൃത്വങ്ങൾക്കും കോട്ടം തട്ടുമെന്ന ഭയവും നബി (ﷺ) യെ നിഷേധിക്കുവാൻ യഹൂദൻമാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഈ നിഷേധത്തെ ന്യായീകരിക്കുവാൻവേണ്ടി, തൗറാത്തിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളും അവർ പൂഴ്ത്തിവെക്കുകയും, ദുർവ്യാഖ്യാനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. നബി (ﷺ) യുടെ ആഗമനത്തെസംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങളും സൂചനകളുമാണ് ഇതിന് കൂടുതൽ ഇരയായത്.

യഹൂദരുടെ മിക്ക ദോഷങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈസാ (അ) നബിക്ക് ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചതും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെട്ട മറ്റു പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും കഴിച്ചാൽ, താരതമ്യേന യഹൂദരെക്കാൾ ഭേദമായിരുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഈസാ (അ) ദൈവപുത്രനാണെന്നാണ് പൊതുവിലുള്ള ക്രിസ്തീയവാദം. ഇതുവഴി, അല്ലാഹുവിൻെറ പരമ പരിശുദ്ധവും, സൃഷ്ടികളുമായി തെല്ലും സാമ്യമില്ലാത്തതുമായ ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയും, അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടിസമാനമാക്കുകയുമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെയ്യുന്നത്. ഇത് അങ്ങേ അറ്റം നികൃഷ്ടവും നീചവുമായ ഒന്നാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മൂസാ (അ) ദൈവമാണെന്നോ, ദൈവപുത്രനാണെന്നോ യഹൂദർ പറയുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഉസൈർ ദൈവപുത്രനാണെന്ന ഒരു വാദം അവരിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം ഈസാ (അ) നബിയെ വ്യഭിചാരപുത്രനെന്നും, ആഭിചാരിയെന്നും യഹൂദർ മുദ്ര കുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ക്രിസ്തീയ മതത്തിൻെറ പ്രധാന സിദ്ധാന്തം ത്രിയേകത്വ സിദ്ധാന്തമാകുന്നു. അതായത്: പിതാവും (ദൈവവും) പുത്രനും (ഈസായും) പരിശുദ്ധാത്മാവും (റൂഹുൽ ഖുദ്സും) ചേർന്നതാണ് സാക്ഷാൽ ദൈവം, മൂന്നും കൂടി ഒന്നാണുതാനും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിശ്വാസം. ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ വെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. ان شاء الله ഇതനുസരിച്ച് ഈസാ (അ) മനുഷ്യനാണെങ്കിലും അതേ സമയംതന്നെ അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനുമാണ്; മറ്റൊരു നിലക്ക് സാക്ഷാൽ ദൈവവും. ഇതാണ് അവരുടെ വാദം. ഇഞ്ചീലിൻെറ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തും, ഇഞ്ചീലുകളെന്ന (സുവിശേഷങ്ങളെന്ന) പേരിൽ പിൽക്കാലത്ത് എഴുതിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയും ഇവർ ഈ വാദത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നു. ഈസാ(അ) നബിയിലുള്ള വിശ്വാസം ഇവരിൽ അതിരുകവിഞ്ഞുപോയിരിക്കയാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇതുപോലെയുള്ള ചില

അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ, ചില 'ശൈഖൻമാരെ'യും 'ഔലിയാ'ക്കളെയും സംബന്ധിച്ച് ചില പാമര മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിലും കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. 'നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ളവരുടെ-വേദക്കാരുടെ-മാർഗ്ഗങ്ങളെ മുഴത്തിനു മുഴമായും, ചാണിനു ചാണായും, നിങ്ങളും പിൻപറ്റുന്നതാണ്'. لتتبعن سنن من كان قبلكم شبرا بشبر وذراعا بذراع –الترمذى എന്ന് നബി (ﷺ) പ്രവചനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് സ്മരണീയമാകുന്നു. ഈ ക്രിസ്തീയ മൂലസിദ്ധാന്തം അംഗീകരിക്കുന്നതിനു പകരം അങ്ങേ അറ്റം ആക്ഷേപിക്കുകയാണല്ലോ ഖുർആൻ ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ടും, മുഹമ്മദ് (ﷺ) ഇസ്‌റാഈൽ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ആളല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഖുർആൻെറ വൈരികളായി. തൗറാത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളെപ്പറ്റി യഹൂദർ ചെയ്തതുപോലെത്തന്നെ, നബി (ﷺ) യുടെ വരവിനെക്കുറിച്ച് ഇഞ്ചീലിൽ ഉള്ള പ്രവചനങ്ങളെ ഇരുവിഭാഗവും അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിച്ചു തൃപ്തിയടഞ്ഞു. തോന്നിയ വാസത്തിലും ദുർനടപ്പിലും ദീർഘകാല പാരമ്പര്യം യഹൂദർക്കായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഖുർആനിനോടുള്ള ശത്രുതയിൽ കൂടുതൽ കാഠിന്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നതും അവരിൽനിന്നായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത ഖുർആൻതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികളോട് ഏറ്റവും കഠിനമായ ശത്രുതയുള്ളത് യഹൂദർക്കും, മുശ്‌രിക്കുകൾക്കുമാണെന്നും ക്രിസത്യാനികളാണ് സത്യവിശ്വാസികളോട് കൂടുതൽ താൽപര്യബന്ധമുള്ളവരെന്നും (സൂറ: മാഇദഃ 85ൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരുകൂട്ടരോടും ഖുർആൻ കൈക്കൊണ്ടനയം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം:-

(1) അവരിൽ സത്യഭ്രംശം വന്നുപോയിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഖുർആൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. (2) വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അവർ ഒളിച്ചുവെച്ച പല ഭാഗവും അത് വെളിപ്പെടുത്തി. (3) അവർ ഒരു റസൂലിൻെറ വരവ് കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും, ആ റസൂൽ വന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അസൂയയും അഹന്തയും നിമിത്തം അവർ നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും അത് തുറന്നുകാട്ടി. (4) തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥം യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഖുർആനിലും നബിയിലും അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലായിരുന്നുവെന്ന് തെളിയിച്ചു. പലപ്പോഴും, അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ അവരുടെ അബദ്ധങ്ങൾ തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. (5) മോക്ഷവും വിജയവും ഒരു ജനതയുടെയോ, വർഗ്ഗത്തിൻെറയോ പ്രത്യേകാവകാശമല്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും സ്വീകരിക്കുന്നവർ ആരൊക്കെയാണോ അവർക്കെല്ലാം മോക്ഷവും, രക്ഷയും ഉണ്ടെന്നും അത് വിളംബരം ചെയ്തു. (6) അതുപോലെത്തന്നെ, പ്രവാചകത്വവും ഒരു വർഗ്ഗത്തിൻെറയും കുത്തകയല്ല, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക് അവൻ കൊടുക്കുന്ന ഒരു അനുഗ്രഹമാണത് എന്ന് ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. (7) ഒരു പ്രവാചകൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടാൽ, മുൻപ്രവാചകൻമാരുടെ സമുദായത്തിൽ നിലവിലുള്ളവരെല്ലാം ആ പ്രവാചകനിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രവാചകൻമാരുടെയെല്ലാം പ്രബോധന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയാണ്. അനുഷ്ഠാനപരമായ നടപടികളിൽ മാത്രമേ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരിക്കയുള്ളു. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ റബ്ബും, ഇലാഹും ആക്കുവാൻ പാടില്ല. പ്രവാചകൻമാരടക്കമുള്ള എല്ലാവരും അവൻെറ അടിമകളാകുന്നു. എന്നിങ്ങനെയുള്ള പരമാർത്ഥങ്ങൾ ഖുർആൻ അവരുടെ മുമ്പിൽ ബെച്ചു. (8) മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലൊന്നിനെയും ഖുർആൻ നിരാകരിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് എല്ലാറ്റിനേയും സത്യപ്പെടുത്തുകയും അവയിലെല്ലാം വിശ്വസിക്കണമെന്നു ശാസിക്കയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ, എന്നെന്നേക്കും നിലനിൽക്കത്തക്ക ഒരു പരിപൂർണ്ണ നിയമ സംഹിതയും, മനുഷ്യപുരോഗതിയുടെ

എല്ലാ കാലഘട്ടങ്ങള്‍ക്കും ഒത്തിണങ്ങുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും ആയിരിക്കുവാന്‍ അവകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നു, ആ സ്ഥാനം ഖുര്‍ആനിന്നാണുള്ളത് എന്നൊക്കെ അതു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

3. മുനാഫിഖുകള്‍ (കപടവിശ്വാസികള്‍).

മദീനായില്‍ ഖുര്‍ആനു നേരിടേണ്ടിവന്ന മറ്റൊരു ശത്രു വിഭാഗമാണ് മുനാഫിഖുകള്‍. രണ്ടുതരക്കാരെപ്പറ്റിയാണ് മുനാഫിഖുകള്‍ എന്നു പറയാറുള്ളത്. ഒരു തരക്കാര്‍, മനസ്സില്‍ തികച്ചും അവിശ്വാസം കുടികൊള്ളുന്നതോടൊപ്പം, താല്‍ക്കാലികമായ താല്‍പര്യങ്ങളും, പരിതഃസ്ഥിതിയും നിമിത്തം ഇസ്‌ലാമിന്‍റെ വേഷം അണിഞ്ഞവരായിരുന്നു. ഇവര്‍ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഇടയില്‍ വരുമ്പോള്‍ തങ്ങള്‍ മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് അഭിനയിക്കും. തക്കം കിട്ടുമ്പോള്‍ ഇസ്‌ലാമിന്നെതിരായി പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും, അവിശ്വാസികളുടെ അക്രമപ്രവര്‍ത്തനങ്ങളില്‍ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചാണ് സൂ:4: 145 ല്‍ 'നിശ്ചയമായും മുനാഫിഖുകള്‍ നരകത്തിലെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന പടിയിലാണ്.' എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇത്തരം 'നിഫാഖി'ന്‍റെ (കാപട്യത്തിന്‍റെ) ആള്‍ക്കാരെക്കുറിച്ച് നബി (ﷺ) യുടെ കാലശേഷം, ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാനും, തിരിച്ചറിയുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല. കാരണം, ബാഹ്യത്തില്‍ കാണപ്പെടുന്നതനുസരിച്ച് വിധി കല്‍പിക്കുകയല്ലാതെ, ഹൃദയത്തിലെ വിശ്വാസവും, അവിശ്വാസവും സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ വഹ്‌യ് കൊണ്ടല്ലാതെ സാധ്യമല്ലല്ലോ. ഒരു പ്രകാരത്തില്‍ നോക്കുമ്പോള്‍, പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളേക്കാള്‍ സൈ്വരക്കേടാണ് ഇവര്‍മൂലം ഇസ്‌ലാമിനുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. മുസ്‌ലിംകളുടെ രഹസ്യങ്ങള്‍ മനസ്സിലാക്കി ശത്രുക്കള്‍ക്ക് ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാനും ശത്രുക്കളുമായി ഗൂഢാലോചനകള്‍നടത്തി കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുവാനും ഇവര്‍ക്ക് കൂടുതല്‍ സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.

ഈ വിഭാഗക്കാരെക്കുറിച്ച് വളരെ പരുഷവും, കടുത്തതുമായ വാക്കുകളിലാണ് ഖുര്‍ആന്‍ സംസാരിക്കാറുള്ളത്. കനത്ത താക്കീതുകളും അവര്‍ക്ക് നല്‍കിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ പല രഹസ്യങ്ങളും, ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളും ഖുര്‍ആന്‍ തുറന്നുകാട്ടി. അവര്‍മൂലം ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന പല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളേയും അല്ലാഹു മുന്‍കൂട്ടി നബി (ﷺ) യെ ഉണര്‍ത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യക്ഷത്തത്തില്‍ മുസ്‌ലിംകളോടെന്നപോലെ നബി (ﷺ) അവരോടും പെരുമാറിയിരുന്നുവെങ്കിലും-യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ അവര്‍ ശത്രുക്കളാണെന്നു പൂര്‍ണ്ണബോധമുള്ളതുകൊണ്ട്-അവരെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും ജാഗ്രതയിലും ആയിരുന്നു. ഇവരെ തിരിച്ചറിയുമാറുള്ള ലക്ഷണങ്ങള്‍ പലതും ഖുര്‍ആന്‍ നബി (ﷺ)ക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അതുമുഖേന തിരുമേനി അവരെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതെല്ലാമായിട്ടും പാഠം പഠിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ മരവിച്ചുപോയിരുന്നു. ഒടുക്കം അവര്‍ മരണപ്പെട്ടാല്‍ അവരുടെ പേരില്‍ നമസ്കാരം നടത്തരുതെന്നുപോലും നബി(ﷺ) യോട് ഖുര്‍ആന്‍ ആജ്ഞാപിച്ചു. ഇവരുടെ കാപട്യം വിശ്വാസത്തില്‍തന്നെ ആയതുകൊണ്ട് ഇവരെപ്പറ്റി **منافقوا الايمان** (വിശ്വാസത്തിലെ കപടന്മാര്‍) എന്നു പറയാം.

രണ്ടാമത്തെ തരക്കാര്‍, കര്‍മ്മത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലുമുള്ള കപടന്മാരാണ്. **منافقوا العمل والاخلاق** ഇവര്‍ തനി അവിശ്വാസികളല്ലെങ്കിലും, വിശ്വാസത്തില്‍ സ്ഥിരതയും അടിയുറപ്പുമില്ലാത്ത ദുര്‍ബ്ബല വിശ്വാസക്കാരാകുന്നു. ഇവരില്‍ പല വകുപ്പുകള്‍ കാണാം:

സ്വജനങ്ങൾക്കൊപ്പിച്ച് വിശ്വാസത്തിലും അവിശ്വാസത്തിലും അരുനിൽക്കുന്നവർ, ഐഹിക താൽപര്യങ്ങളിൽ ലയിച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നവർ, ധനമോഹം നേതൃത്വമോഹം അസൂയ മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ ഇസ്‌ലാമികാദർശങ്ങളെ വകവെക്കാത്തവർ. ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളിലും മറ്റും വ്യാപൃതരായി പരലോകവിചാരവും മതനിഷ്ഠയും നഷ്ടപ്പെട്ടവർ, ഇസ്‌ലാമിനെ പൊതുവിൽ നിഷേധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചോ ഇസ്‌ലാമിൻെറ ഏതെങ്കിലും സ്പഷ്ടമായ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചോ സംശയവും ആശങ്കയും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ, ഇസ്‌ലാമിൻെറ ഏതെങ്കിലും എതിർകക്ഷികളോടുള്ള അനുഭാവവും ചായ്‌വും നിമിത്തം അവരെ സഹായിക്കുവാനും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനുംവേണ്ടി ഇസ്‌ലാമികതത്വങ്ങളെ നിസ്സാരമാക്കുന്നവർ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളവരെല്ലാം ഈ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട മുനാഫിഖുകളാകുന്നു.

ഇത്തരം മുനാഫിഖുകളെ എക്കാലത്തും കാണാം. ഇക്കാലത്ത് ഇത്തരക്കാരുടെ എണ്ണം വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഭൗതിക സുഖാഡംബരങ്ങളിൽ ലയിച്ചും, ധനസമ്പാദനം ജീവിതോദ്ദേശ്യമാക്കിയും, സ്ഥാനമാനാദികൾ നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് ഭയന്നും, വലിയ ആൾക്കാരുടെ അടുക്കലുള്ള സാമീപ്യവും സ്വാധീനവും നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന് പേടിച്ചും, ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടേയും യുക്തിവാദങ്ങളുടേയും പിന്നാലെ കൂടിയും, ഭൗതിക ഭ്രമവും പരിഷ്കാരപ്രേമവും തലക്കുകേറിയും-അങ്ങനെ പല വിധത്തിലും-കപട വിശ്വാസികൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമാണിത്. അറിവും പഠിപ്പുമുള്ളവരും, ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടി ഏതെങ്കിലും രംഗങ്ങളിൽ സേവനപാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോരുന്നവരുമായ ആളുകൾ പോലും-തങ്ങളറിയാതെത്തന്നെ-ഇക്കൂട്ടത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ വ്യസനകരം **والعياذ بالله** (അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!)

നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഒരാളിൽ നാലുകാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, അവൻ തനി മുനാഫിഖാകുന്നു. അവയിൽ ഒന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ, അത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുവരേക്കും കാപട്യത്തിൻെറ ഒരു കാര്യം അവനിൽഉണ്ടായിരിക്കും. അതായത്: വിശ്വസിച്ചാൽ വഞ്ചിക്കും, വർത്തമാനം പറഞ്ഞാൽ കളവു പറയും, വാഗ്ദത്തം ചെയ്താൽ ലംഘിക്കും, പിണങ്ങിയാൽ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും-(ബു മു.)'' ഏതാണ്ട് ഇതേപ്രകാരമുള്ള മറ്റൊരു ഹദീസിൽ മുസ്‌ലിം(ﷺ) ഇപ്രകാരംകൂടി ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; ''........അവൻ നോമ്പു നോൽക്കുകയും നമസ്ക്കരിക്കുകയും, മുസ്‌ലിമാണെന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്താലും ശരി.'' രണ്ടാമത്തെ തരക്കാരിൽപെട്ട മുനാഫിഖിൻെറ ചില ലക്ഷണങ്ങളാണ് ഇതുപോലുള്ള നബിവചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ, അവരുടെ പ്രവൃത്തിദോഷവും, സ്വഭാവദോഷവുംകൊണ്ട് മുനാഫിഖുകളായിത്തീരുമെന്ന് ഇതിൽതിന്നു വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) യുടെ സഹാബിമാർപോലും നിഫാഖിനെക്കുറിച്ചു സദാ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇബ്നുഅബീമുലൈകഃ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി (ﷺ) ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: ''നബി (ﷺ)യുടെ സഹാബികളിൽ മുപ്പതുപേരെ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാവരുംതന്നെ, തങ്ങളിൽ നിഫാഖ് വരുന്നത് ഭയപ്പെടുന്നവരായിരുന്നു.....''

മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടുതരം മുനാഫിഖുകളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ലക്ഷണങ്ങളും ഖുർആൻ പലപ്പോഴും എടുത്തുകാട്ടുന്നത് കാണാം. ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ച് അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുകയും, പ്രസ്തുത സ്വഭാവങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ മറ്റുള്ളവരോട് ഉപദേശിക്കുകയും പതിവാകുന്നു. അതോടുകൂടി, നിഷ്കളങ്കരും സജ്ജനങ്ങളുമായുള്ളവരുടെ ലക്ഷണങ്ങളും, സ്വഭാവങ്ങളും അടിക്കടി വിവരിച്ചും ആവർത്തിച്ചും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

എതിർകക്ഷികൾ അന്നും ഇന്നും

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് അതിൻെറ എതിർകക്ഷികളായി നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രധാന കക്ഷികളെയും, അവരോട് ഖുർആൻ കൈകൊണ്ട സാമാന്യനിലപാടും സംബന്ധിച്ചാണ് നാം മുകളിൽ സംസാരിച്ചത്. കൂടുതൽ വിവരം ഖുർആനിൽ അതതിടത്തുവെച്ച് കാണുകയും ചെയ്യാം. തനി നിരീശ്വരവാദികളായ ആളുകൾ-ഏതോ ചില വ്യക്തികളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ-ഖുർആൻെറ ഒരു എതിർകക്ഷിയായി അന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെക്കുറിച്ച് ഒരു കക്ഷിയെന്ന നിലക്കുള്ള സംവാദങ്ങളും, സംഭാഷണങ്ങളും ഖുർആനിൽ അധികം കാണുകയില്ല. സന്ദർഭവശാൽ ചിലപ്പോഴെല്ലാം, നിരീശ്വരവാദികൾക്കും, നാസ്തികൻമാർക്കും വായടപ്പൻ മറുപടികൾ കൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടുമില്ല. സന്ദർഭം പോലെ നാം അവയെപ്പറ്റി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതാണ് ان شاء الله. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഖുർആൻെറ മുമ്പിൽ വിലങ്ങടിച്ചു നില്ക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും -ശുദ്ധഹൃദയവും മനസ്സാക്ഷിയും ഉള്ളപക്ഷം-യഥാർത്ഥം ഗ്രഹിച്ച് സൻമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുവാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും, തെളിവുകളും ഖുർആൻ തികച്ചും വ്യക്തമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഖുർആനിൽ കാണുന്ന ആക്ഷേപങ്ങൾ, താക്കീതുകൾ മുതലായവയെല്ലാം, അന്നത്തെ അതിൻെറ എതിരാളികളായിരുന്നവർക്കുമാത്രം ബാധകമായതാണെന്ന് ആരും ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മുശ്രിക്ക് (ബഹുദൈവ വിശ്വാസി), കാഫിർ (അവിശ്വാസി), മുനാഫിഖ് (കപടവിശ്വാസി) എന്നിങ്ങനെയുള്ള അതിലെ പ്രയോഗങ്ങളും, അവരെ സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവനകളും അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നവർക്കെന്നപോലെ, അതിന് ശേഷം ലോകാവസാനം വരെ ഉണ്ടാകുന്നവർക്കും ബാധകമാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ അവകാശാധികാരങ്ങളിലും, അവൻെറ പ്രത്യേക ഗുണഗണങ്ങളിലും ഇതരവസ്തുക്കളെ പങ്കുചേർക്കുന്നവരെല്ലാം ഖുർആൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ മുശ്രിക്കുകളാകുന്നു. അങ്ങിനെ പങ്കു ചേർക്കലും, അതിലേക്കു വഴി തുറക്കലും അതിൻെറ ഭാഷയിൽ ശിർക്കുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിലും, പരലോകത്തിലും, റസൂലിലും, ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരെല്ലാം-അവർ ആസ്തിവാദക്കാരോ, നാസ്തിവാദക്കാരോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ-അതിൻെറ ഭാഷയിൽ കാഫിറുമാകുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിനെതിരായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചവർ മുനാഫിഖുകളുമാണ്. പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടൊപ്പം അതിൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നിരുപാധികമായി സ്വീകരിക്കുന്നവരാരോ അവരാണ് അതിൻെറ ഭാഷയിൽ മുഅ്മിനുകൾ (സത്യവിശ്വാസികൾ). ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളും, അനുഷ്ഠാനമുറകളും, ആചാരമര്യാദകളും സ്വീകരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചാണ് അത് മുസ്ലിംകൾ എന്ന് പറയുന്നതും.

'മതമേതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി' എന്ന വാദത്തിന് ഖുർആൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ യാതൊരു നിലയും വിലയുമില്ല. അല്ല, ഖുർആൻ ആ വാദങ്ങളെ അടിയോടെ തള്ളിക്കളയുകയും, ഒരു മുസ്‌ലിമിന് അത് അംഗീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് തുറന്ന ഭാഷയിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:
ان الدين عند الله الاسلام العمرا (നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ മതം ഇസ്‌ലാമത്രെ.) അപ്പോൾ ഇസ്‌ലാമല്ലാത്ത മറ്റൊരു മതവും അവൻ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അതിനെക്കുറിച്ച് തന്നെയാണ് മറ്റൊരു ആയത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്:
وان هذا صراطى مستقيما فاتبعوه ولاتتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله –الانعام ١٥٣
(ഇതാ-നേർക്കുനേരെ-ചൊവ്വായ നിലയിൽ എൻെറ പാത. അത് നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ. മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റരുത്. എന്നാലവ നിങ്ങളെ അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഭിന്നിപ്പിച്ചുകളയും) മറ്റൊരു വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:
ومن يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه وهو فى الاخرة من الخاسرين – ال عمران ٨٥
(ഇസ്‌ലാം അല്ലാത്ത ഒന്നിനെ ആരെങ്കിലും മതമായിതേടുന്നപക്ഷം അതവനിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതേ അല്ല. അവൻ പരലോകത്തിൽ നഷ്ടക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിലുമായിരിക്കും). അപ്പോൾ മുസ്‌ലിമാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് മേൽവാദത്തെ ബാഹ്യമായെങ്കിലും അനുകൂലിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?! ഒരു അമുസ്‌ലിമിൻെറ വായയിൽ നിന്നേ ആ വാദം പുറത്തുവരുവാൻ ന്യായമുള്ളു. എന്നാൽ, ആ ഏകമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് അത് ആരേയും നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല. ٢٥٦ لا اكراه فى الدين –البقرة (മതത്തിൽ നിർബ്ബന്ധം ചെലുത്തൽ ഇല്ല) എന്ന് അത് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങളും, അതിൻെറ നിയമാവലിയുമെല്ലാം ലോകത്തിൻെറ മുമ്പിൽ തുറന്നുവെച്ചുകൊണ്ട് അത് ഇങ്ങിനെ ഉൽഘോഷിക്കുന്നു: ٢٩ وقل الحق من ربكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر –الكهف (പറയുക: യഥാർത്ഥം നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് വേണ്ടുന്നവർ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, വേണ്ടുന്നവർ അവിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!). വിശ്വസിക്കുവാനും അവിശ്വസിക്കുവാനും തല്ക്കാലം സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് അത് കടുകടുത്ത താക്കീതുകൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഖുർആൻെറ അവതരണകാലത്ത് അതിന് ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള എതിർകക്ഷികൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ അവ മിക്കവാറും കാലദേശങ്ങളുടെ പരിതസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച വേഷം സ്വീകരിച്ച് ഇന്നും നിലവിലുണ്ട്. അന്ന് അവരോടും, അവരെക്കുറിച്ചും ഖുർആൻ എന്തെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചുവോ, അതെല്ലാം ഇന്ന് ഇവരോടും, ഇവരെക്കുറിച്ചും അതിന് പറയുവാനുള്ളത് തന്നെയാകുന്നു. ലോകാവസാനം വരെ അത് നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാഹുവിൻെറ നാമങ്ങൾ, ഗുണങ്ങൾ, അനുഗ്രഹങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുതലായവ (اسماء الله وصفاته والآؤه واياته)

അറബി, അറബിയല്ലാത്തവൻ, പണ്ഡിതൻ, പാമരൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാവർക്കും മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആൻ. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണങ്ങളെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകളിലും സാധാരണ എല്ലാവർക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്ന വാക്കുകളും, പ്രയോഗങ്ങളുമാണ് ഖുർആൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുനാമങ്ങളെയും, മഹൽഗുണങ്ങളെയും പൂർണ്ണമായി ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങൾ മനുഷ്യഭാഷയിലില്ല. മനുഷ്യബുദ്ധി എത്ര

പുരോഗമിച്ചതായാലും അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ മനുഷ്യന് സാധ്യവുമല്ല. അതുകൊണ്ട്, മനുഷ്യർക്ക് സുപരിചിതവും, സുഗ്രാഹ്യവുമായ വാക്കുകളിൽ, അവ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഖുർആൻ.

അങ്ങിനെയുള്ള വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കി അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണഗണങ്ങളെയോ പരിശുദ്ധ സത്തയെയോ മറ്റൊന്നിനോട് വല്ല വിധേനയും സാമ്യപ്പെടുത്തുവാനും, താരതമ്യപ്പെത്തുവാനും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ഈ അപകടം പിണയാതിരിക്കുന്നതിനായി വ്യക്തമായ ഒരു അടിസ്ഥാനം വിശുദ്ധ ഖുർആനിലൂടെ അല്ലാഹു നമുക്ക് വെച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്: അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല തന്നെ. അവൻ സർവ്വവും കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമത്രെ (42: 11) എന്നും, ദൃഷ്ടികൾ അവനെ കണ്ടുപിടിക്കുകയില്ല. അവൻ ദൃഷ്ടികളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു (6: 103) എന്നും ഉള്ളതാകുന്നു അത്. ഈ അടിസ്ഥാനപരിധിവിട്ടുകൊണ്ട് ഈ തുറകളിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും അനിസ്ലാമികവും അബദ്ധവുമാകുന്നു.

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച്, 'ഉന്നതൻ, വലിയവൻ, കേൾക്കുന്നവൻ, കാണുന്നവൻ, അറിയുന്നവൻ' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു കാണുമ്പോൾ, ആ ഗുണങ്ങൾ അവയുടെ ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണവും പരിശുദ്ധവുമായ അർത്ഥത്തിൽ അവനിൽ ഉണ്ട് എന്നല്ലാതെ, സൃഷ്ടികളുടെ ഗുണങ്ങളുമായി അവയെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാനോ, അവയെപ്പറ്റി വല്ല പ്രത്യേക അനുമാനവും നടത്തി രൂപപ്പെടുത്തുവാനോ നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ നാമങ്ങളായോ, ഗുണവിശേഷങ്ങളായോ അവനും അവൻെറ റസൂലും എന്തെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതിനപ്പുറം കടന്നുപറയുവാനും, അതിൽ ഏറ്റക്കുറവു വരുത്തുമാറുള്ള വാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കുവാനും നമുക്ക് പാടുള്ളതല്ല. കൂടുതൽ വിശകലനം നടത്തുന്നതു മിക്കപ്പോഴും അബദ്ധത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇസ്ലാമിൻെറ ഋജുവായ പാതയിൽ നിന്ന് പിഴച്ചുപോകുവാൻ ഇടവന്ന മിക്കകക്ഷികളും, അല്ലാഹുവിൻെറ നാമങ്ങളുടെയും, ഗുണങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നാണ് പിഴച്ചുപോയിട്ടുള്ളതെന്നും, പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നുമുള്ള വസ്തുത ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വിവരിക്കുമ്പോൾ സാധാരണക്കാർക്കുപോലും പരിചിതങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെയാണ് ഖുർആൻ എടുത്തു പറയുക പതിവ്. വലിയ ബുദ്ധിമാൻമാർക്കുമാത്രം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതോ, വളരെ ചിന്തിച്ചാൽ മാത്രം മനസ്സിലാകുന്നതോ ആയ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഖുർആനിൽ ഉണ്ടാകാറില്ല. അതേസമയത്ത് ബുദ്ധിയും, ചിന്തയും ഉള്ളവർക്ക്-മറ്റുള്ളവരാൽ കണ്ടുപിടിപ്പാൻ കഴിയാത്ത-പല യുക്തിരഹസ്യങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതുമായിരിക്കും. ആകാശഭൂമികളെയും, മനുഷ്യൻ തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചത്, മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നത്, ഉറവുപൊട്ടുന്നത്, സസ്യലതാദികൾ മുളച്ചുവരുന്നത്, ഭൂമിയിൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയത്, ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത്, രാവും പകലും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയത്, സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്രാദികളെ മനുഷ്യന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയത്, വെള്ളം, ഭക്ഷണം, കാറ്റ്, മുതലായവയെ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയത്, കേൾവിയും കാഴ്ചയും നൽകിയത്, ഉറക്കവും ഉണർച്ചയും ഏർപ്പെടുത്തിയത്, കന്നുകാലികളെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയത് ഇങ്ങിനെ പലതുമാണ് ഈ ഇനത്തിൽ

ഖുർആൻ സാധാരണ എടുത്തുദ്ധരിക്കാറുള്ളത്.

വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ ഉപയോഗം, പരമാണുവിൻെറ രഹസ്യം ചന്ദ്രഗോളത്തിലെ സ്ഥിതി ഗതികൾ, ശൂന്യാകാശത്തിലെ പ്രകൃതി വിശേഷങ്ങൾ ആദിയായ ഗഹനങ്ങളായ കാര്യങ്ങളാണ് അത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, ഖുർആൻ സകല ജനങ്ങൾക്കും ഉപയോഗപ്പെടുന്നതിന് പകരം, ഏതോ ചില വ്യക്തികൾക്കു മാത്രം ഉപകാരപ്പെടുന്ന കടങ്കഥയായി അവശേഷിക്കുമായിരുന്നു. ഓരോ ഉദാഹരണവും എടുത്തുപറയുമ്പോൾ, അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചിന്താപാഠങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടലും ഖുർആൻെറ പതിവാണ്. സാധാരണക്കാർക്ക് മനസ്സിലാകാത്തതും, മുൻകാലത്തുള്ളവരുടെ അറിവ് എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലാത്തതുമായ എത്രയോ വസതുക്കളും, വസ്തുതകളും നിലവിലുണ്ടെന്ന്-അല്ല, മനുഷ്യൻെറ ഊഹത്തിനും, കഴിവിനും അപ്പുറത്ത് എണ്ണമറ്റ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നു-ഇടക്കിടെ അതു ഉണർത്തുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. 'നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കും' (16: 8). 'അല്ലാഹുവിന് അറിയാം, നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ' (2: 216, 232). 'നിശ്ചയമായും അതൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് നിസ്സാരമാണ്' എന്നിങ്ങനെ 'എട്ടും പൊട്ടും തിരിയാത്ത' പാമരനോടും, ഉപരിഗോളങ്ങളെക്കൂടി കീഴടക്കി ഭരിക്കുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന ശാസ്ത്ര നിപുണൻമാരോടും അതു താക്കീതുചെയ്തു. 'നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൻ നിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല' (17: 85) എന്ന്. വാസ്തവത്തിൽ പ്രകൃതി രഹസ്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്തോറും മനുഷ്യൻെറ അജ്ഞതയുടെ വൃത്തം വിസ്തൃതമാകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ

ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ ആദ്യംതൊട്ട് അവസാനംവരെ എല്ലാവശങ്ങളും നിരത്തിക്കാട്ടുന്ന സമ്പ്രദായമല്ല ഖുർആൻ പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഓരോ സംഭവത്തിലും പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന പാഠങ്ങൾക്ക് പ്രാമുഖ്യം നൽകുകയാണ് പതിവ്. സത്യവിശ്വാസികളും സജ്ജനങ്ങളുമായുള്ളവർക്ക് ലഭിച്ച നേട്ടങ്ങൾ, സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ത്യാഗങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും, അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയ സഹായം മുതലായവയും, ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾ കൈക്കൊണ്ട അക്രമങ്ങളും താൽക്കാലികമായി അവർക്ക് ലഭിച്ച സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഒടുക്കം അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും അവരുടെ പര്യവസാനവും-ഇങ്ങിനെ പലതും-മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഉദാഹരണ സംഭവങ്ങളായിരിക്കും അത് ഉദ്ധരിക്കുക. അഥവാ ധാർമ്മിക ബോധവും, മനസംസ്കാരവും ഉളവാക്കുന്ന കഥാപാഠങ്ങളായിരിക്കും. അല്ലാതെ, നേരംപോക്കിനോ, കലാപ്രദർശനത്തിനോ വേണ്ടിയുള്ള ഒരൊറ്റ ഉദാഹരണവും അതിൽ കാണുകയില്ല.

പല ചരിത്ര കഥകളും വേദക്കാർ വഴിയോ മറ്റോ അറബികൾക്കു കുറെയൊക്കെ കേട്ടുപരിചയമുള്ളവയായിരിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ള കഥകളിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള അബദ്ധങ്ങളിൽനിന്നും, അനാവശ്യഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും സംശുദ്ധമായിരിക്കും ഖുർആൻെറ വിവരണം. ഓരോ കഥയും, ഓരോ സംഭവവും, അവസരോചിതം-ചുരുക്കിയും, വിസ്തരിച്ചും, വ്യക്തമായും, സൂചനയായും-ആവർത്തിച്ചു പറയുവാൻ അത് മടിക്കാറില്ല. പക്ഷേ, ഓരോ

ആവര്‍ത്തനത്തിലും പുതിയപുതിയ തത്വങ്ങളും, സാരങ്ങളും, അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം മാത്രം പറഞ്ഞു മതിയാക്കിയ കഥകളും ഇല്ലാതില്ല. ചിലപ്പോള്‍, കഥയുടെ നടുവില്‍നിന്നോ, ഇടയില്‍നിന്നോ ആരംഭിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങുക. ചിലപ്പോള്‍, ഏതെങ്കിലും ഒരു വക്താവിന്‍റെ വാചകങ്ങള്‍ ഉദ്ധരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും കഥയുടെ കുറെഭാഗങ്ങള്‍ അടങ്ങിയിരിക്കുക. സാധാരണ ചരിത്രകഥാ വിവരണംപോലെ, ആദ്യവസാനം വിസ്തരിച്ച ഒരു കഥയാണ് യൂസുഫ് (അ) നബിയുടെ കഥ. അതിലും, വായനക്കാര്‍ക്ക് പാഠം നല്‍കുന്ന ഓരോവശത്തിലേക്കും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആദം (അ) നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചത്, മലക്കുകള്‍ അദ്ദേഹത്തിന് സുജൂദു ചെയ്തത്, ഇബ്‌ലീസ് അതിനു വിസമ്മതിച്ചത്, അവന്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശാപകോപങ്ങള്‍ക്കു പാത്രമായത്, അവന്‍ മനുഷ്യന്‍റെ ശത്രുവായിത്തീര്‍ന്നത്, പ്രവാചകന്‍മാരായ നൂഹ്, ഹൂദ്, സാലിഹ്, ഇബ്റാഹീം, ലൂത്വ് , ശുഐബ് عليهم السلام എന്നീ നബിമാരുടേയും അവരുടെ ജനതകളുടേയും കഥകള്‍, മൂസാ (അ), ഫിര്‍ഔന്‍, ഇസ്റാഈല്യര്‍ എന്നിവരുടെ കഥകള്‍, മൂസാ (അ) നബിയുടെ കൈക്കു വെളിപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍, ദാവൂദ് (അ) നബിയുടേയും, സുലൈമാന്‍(അ) നബിയുടേയും കഥ, അവര്‍ക്ക് നല്‍കപ്പെട്ട പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങള്‍, അയ്യൂബ് (അ) നബിക്കും, യൂനുസ് (അ) നബിക്കും നേരിട്ട പരീക്ഷണങ്ങളും തുടര്‍ന്നു ലഭിച്ച ദൈവ കാരുണ്യങ്ങളും, സകരിയ്യാ (അ) നബിയുടെ പ്രാര്‍ത്ഥനാഫലം, ഈസാ (അ) നബിയുടെ ജനനസംഭവം, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ കൈക്കുണ്ടായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ എന്നിവയെല്ലാം പലവട്ടം ആവര്‍ത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്.

ഇബ്റാഹീം (അ) നബിയും, നംറൂദു രാജാവും തമ്മിലുണ്ടായ വാദപ്രതിവാദം, ഇബ്റാഹീം (അ) നബിക്ക് പക്ഷികളെ ജീവിപ്പിച്ചുകൊടുത്തത്, ഇസ്മാഈല്‍ (അ) നബിയുടെ ബലിസംഭവം, യൂസുഫ് (അ) നബിയുടെ കഥ, മൂസാ (അ) നബിയുടെ ജനനകഥ, അദ്ദേഹം ഖിബ്ത്തിയെ കൊന്നത്, മദ്‌യനിലേക്ക് പോയത്, വിവാഹം കഴിച്ചത്, അല്ലാഹുവിന്‍റെ വചനം കേട്ടത്, ഇസ്റാഈല്യര്‍ പശുവിനെ അറുത്തത്, മൂസാ (അ) നബിയും ഖിള്റും (അ) ഒരുമിച്ചു കൂടിയത്, ത്വാലൂത്തിന്‍റെയും ജാലൂത്തിന്‍റെയും കഥ, സബഇലെ രാജ്ഞിയുടെ (ബില്‍ഖീസിന്‍റെ) യും സുലൈമാന്‍ (അ) നബിയുടെയും കഥ, ഗുഹാവാസികളുടെ ('അസ്വ്ഹാബുല്‍ കഹ്ഫി'ന്‍റെ) കഥ, ദുല്‍ഖര്‍ണൈനിയുടെ കഥ മുതലായ പലതും അധികം ആവര്‍ത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവയാകുന്നു.

തൗഹീദിനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങള്‍, സദാചാരോപദേശങ്ങള്‍, ദുരാചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതുകള്‍, നബിമാരോട് സമുദായങ്ങള്‍ നടത്തിയ വാഗ്വാദങ്ങള്‍, അതിന്‍റെ മറുപടികള്‍, നബിമാര്‍ക്കും സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കും രക്ഷയും സഹായവും ലഭിച്ചത്, അവര്‍ നന്ദി കാണിച്ചത്, എതിരാളികള്‍ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന യാതനകള്‍, എന്നിത്യാദി വശങ്ങള്‍ അവയിലെല്ലാം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയപ്പെട്ടിരിക്കും.

വര്‍ത്തമാനകാല സംഭവങ്ങള്‍

മേല്‍പറഞ്ഞ കഥകളെല്ലാം, നബി (ﷺ)ക്ക് മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളാണല്ലോ. നബി

(ﷺ) യുടെ കാലത്ത് നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിൽ, ഖുർആൻ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു കാണാം. അതു മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. വർത്തമാനകാലസംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ, അവ സൂചനാ രൂപത്തിലായിരിക്കും മിക്കവാറും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുക. മാത്രമല്ല, ചുരുക്കം ചില സംഭവങ്ങൾ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതിലെല്ലാം, കഥാപാത്രങ്ങളുടെ പേർ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാറുമില്ല. ശ്രോതാക്കളുടെ ഇടയിൽവെച്ചു നടന്ന സംഭവങ്ങളായതുകൊണ്ട് പേര് പറയാതെത്തന്നെ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാമെന്നത് മാത്രമല്ല അതിനു കാരണം. സമുദായത്തിലെ ഭാവിതലമുറകളിൽ, അവ ഉദ്ധരിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം കഥാപാത്രങ്ങളിൽമാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നതാണെന്ന് കരുതപ്പെടാതിരിക്കുവാനും കൂടിയാകുന്നു അത്. ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം താഴെ വരുന്നതാണ്. ان شاء الله

സൂ: അൻഫാലിൽ ബദ്ർ യുദ്ധവും, ആലുഇംറാനിൽ ഉഹ്ദും, അഹ്സാബിൽ ഖൻദഖും, ഫത്ത്ഹിൽ ഹുദൈബിയാ സംഭവവും, ഹശ്റിൽ ബനൂ-നളീറും, ബറാഅത്തിൽ തബൂക്കും, അഹ്സാബിൽ സൈനബ: (ﷺ) യുടെ വിവാഹവും, നൂറിൽ ആയിശാ (ﷺ) യുടെ പേരിലുണ്ടായ ആരോപണ സംഭവവും, അഹ്ഖാഫിലും, ജിന്നിലും ജിന്നുകൾ ഖുർആൻ കേട്ടതും, ബനൂഇസ്റാഈലിൽ നബി (ﷺ) ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലേക്കു രാവുയാത്ര (الاسراء) ചെയ്തതും സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, സത്യവിശ്വാസികളിൽ ചിലരുടെ മാതൃകാ സേവനങ്ങളും, ത്യാഗങ്ങളും, അവിശ്വാസികളിൽ ചിലരുടെ കടുത്ത പ്രവർത്തനങ്ങളും, കപടവിശ്വാസികളുടെ ചില ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളും അവിടവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മതനിയമങ്ങളും, അനുഷ്ഠാന മുറകളും

കാലദേശവ്യത്യാസമില്ലാതെ, സകല ജനങ്ങൾക്കും റസൂലായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (ﷺ) മുഖേന ലോരക്ഷിതാവ് നൽകിയ നിയമസംഹിതയാണ് ഇസ്ലാം ശരീഅത്ത്. അതിൻെറ മൂലപ്രമാണമാണ് ഖുർആൻ. ആ നിയമസംഹിത മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണുന്നതും, ജീവിതത്തിൻെറ എല്ലാ വശങ്ങളെയും സ്പർശിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. അതിൻെറ മൂലപ്രമാണം അതിനു തക്കവണ്ണം സാർവ്വജനീനവും, സാർവ്വത്രികവുമായിരിക്കുകയും വേണം. അങ്ങിനെത്തന്നെയാണുള്ളതും. الحمدلله. അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക: ''എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും വിവരണമായിക്കൊണ്ടും, മുസ്ലിംകൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും, സന്തോഷവാർത്തയുമായിക്കൊണ്ടും നാം നിനക്കു വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.'' (സൂ. നഹ്ൽ 89)

എന്നാൽ, ലോകാവസാനംവരെയുള്ള മനുഷ്യരിൽ നവംനവങ്ങളായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ കാര്യവും തൊട്ടെണ്ണി അവക്ക് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിധി നിർണ്ണയിക്കുക എന്നുള്ളത്-അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പ്രയാസകരമല്ലെങ്കിലും-മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഏറ്റുവാങ്ങുക അസാധ്യമായിരിക്കുന്നതാണ്. അത് യുക്തിക്കും മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കും അനുയോജ്യമായിരിക്കയുമില്ല. ആകയാൽ, ഒരു സാർവ്വ ലൗകിക മതഗ്രന്ഥവും, സാർവ്വജനീനമായ നിയമ സംഹിതയും-അഥവാ ഒരു ലോകഭര

ണഘടന-എന്ന നിലക്ക് ഖുർആൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുളള നയം സാമാന്യമായി ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:-

(1) വിവിധ തുറകളിലുളള പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ മതവിധി ഇന്നതാണെന്ന് അതു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു. പലതിൻെറയും അനുഷ്ഠാനക്രമങ്ങൾ പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. (2) വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും-വചനംമൂലവും പ്രവർത്തിമൂലവും-വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ അത് നബി (ﷺ) യെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. നബി (ﷺ) യോട് അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ''ജനങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുളളതിനെ നീ അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി നാം നിനക്ക് ഉൽബോധനം-ഖുർആൻ-ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; അവർ ചിന്തിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും'' നഹ്ൽ 44. നബി (ﷺ) തിരുമേനി എന്തുകാണിച്ചുതന്നുവോ അതെല്ലാം സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അവിടുന്ന് എന്തു നിരോധിച്ചുവോ അതെല്ലാം വർജ്ജിക്കണമെന്നും അവൻ നമ്മോടും കൽപിച്ചു. ''റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് കൊണ്ടുതന്നുവോ അതു നിങ്ങൾ എടുത്തുക്കൊളളുവിൻ. അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് വിരോധിച്ചുവോ അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ വിരമിക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ'' അൽഹശ്ർ 7. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു തരുന്നടഃല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റ സന്ദേശങ്ങളായിരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം നമ്മെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. "അദ്ദേഹം ഇച്ഛയനുസരിച്ചു സംസാരിക്കുകയില്ല; അത് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെടുന്ന വഹ്യല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.'' (നജ്മ്: 3, 4) ചുമതലപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കൃത്യം അവിടുന്ന് ശരിക്കും നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ഇങ്ങിനെ പ്രഖ്യാപനവും ചെയ്തു:

محدثاتها وكل بدعة ضلالة– مسلم فان خيرا لحديث كتابا لله وخير الهدى هدىمحمد ﷺ وشر الامور

(വർത്തമാനത്തിൽ ഏറ്റവും ഗുണകരമായത് അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബും, ചര്യയിൽ ഏറ്റവും ഗുണകരമായത് മുഹമ്മദിൻെറ ചര്യയുമാകുന്നു. കാര്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ദോഷകരമായത് പുതുതായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. എല്ലാ നവീന നിർമ്മിതവും ദുർമ്മാർഗ്ഗമാകുന്നു. (മുസ്ലിം.)

(3) ഖുർആനിൽനിന്നോ, നബിചര്യയിൽ നിന്നോ വ്യക്തമായി വിധി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അവ രണ്ടിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അംഗീകൃത തത്വങ്ങളുടെയും, സദൃശങ്ങളായ വിധികളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ ഏതു പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണുവാനും, മതവിധി മനസ്സിലാക്കുവാനും മുസ്ലിം സമുദായത്തിലെ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട-കഴിവുറ്റ-ആളുകൾക്ക് അത് അനുമതിയും, പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിനക്ക് നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹീതമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണിത്. അവർ-ജനങ്ങൾ-അതിൻെറ ആയത്തുകൾ ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും, ബുദ്ധിമാൻമാർ ചിന്തിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണിത്.'' (സ്വാദ് 29) നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; اذا حكم الحاكم فاجتهد واصاب فله اجران واذا حكم فاجتهد واخطأ فله اجر واحد –رواه الجماعة സാരം: ''ഒരു വിധികർത്താവ് വിധിപറയുമ്പോൾ അയാൾ (സത്യം കണ്ടുപിടിപ്പാനായി) പരിശ്രമം നടത്തുകയും, അങ്ങിനെ വാസ്തവം കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്താൽ അയാൾക്ക് രണ്ട് പ്രതിഫലമുണ്ട്. വിധിപറയുമ്പോൾ പരിശ്രമം നടത്തുകയും, അബദ്ധം പിണയുകയും ചെയ്താൽ ഒരു പ്രതിഫലവുമുണ്ട്.''

മുആദ് (ﷺ)നെ യമനിലേക്ക് വിധികർത്താവായി അയച്ചപ്പോൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു: ''തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടിവരുന്ന വല്ലപ്രശ്നവും തനിക്ക് നേരിട്ടാൽ താൻ എങ്ങിനെ തീരുമാനം കൽപിക്കും?''. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബനുസരിച്ച് തീരുമാനിക്കും.'' തിരുമേനി ചോദിച്ചു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബിൽ തീരുമാനം കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിലോ?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ സുന്നത്തനുസരിച്ച്.'' തിരുമേനി: ''റസൂലിൻെറ സുന്നത്തിലും കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിലോ?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഒട്ടും വീഴ്ചവരുത്താതെ, എൻെറ അഭിപ്രായത്തിലൂടെ തീരുമാനിക്കാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും.'' അപ്പോൾ (സന്തോഷപൂർവ്വം) തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിൻെറ നെഞ്ചിൽ കൊട്ടിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:
الحمدلله الذى وفق رسول رسول الله لما يرضى رسول الله – ابوداود والترمذى والدارمى (അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ ദൂതന് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉതവി നൽകിയവനായ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും) ഈ വിഷയത്തെ-ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും വ്യക്തമായിക്കാണാത്ത മതവിധികളെ അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനെ-പുരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രം തന്നെ ഇസ്ലാമിലുണ്ട്. اصول الفقه (കർമ്മ ശാസ്ത്ര നിദാനം) എന്ന പേരിൽ അത് പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇങ്ങിനെ, ലോകാവസാനം വരെ മനുഷ്യരിൽ നേരിടുന്ന എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമാർഗ്ഗം നൽകുന്ന സാർവ്വജനീനമായ ഒരു മഹൽ ഗ്രന്ഥമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ مافرطنا فى الكتاب من شيء (വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം ഒന്നും വീഴ്ചവരുത്തിയിട്ടില്ല)

മേൽപറഞ്ഞ മൂന്ന് മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവസാനത്തെ രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതില്ല. അതിൻെറ സ്ഥാനം ഇതല്ലതാനും. ഒന്നാമത്തേതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ അല്പം സ്പർശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. വിവിധ തുറകളിലുള്ള പല മതവിധികളും ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പ്രാധാന്യത്തെ മുൻനിറുത്തിയായിരിക്കും ചില വിഷയങ്ങളെ അത് പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുക. ഖുർആൻ ഒന്നാമതായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് അന്നത്തെ അറബികളെയാണല്ലോ. അവർ മുഖാന്തരമാണ് മറ്റുള്ളവർക്കും, ഭാവിതലമുറകൾക്കും അത് എത്തിച്ചേരുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്ക് അന്ന് അവരുടെ ചുറ്റുപാടുകളും, പരിതസ്ഥിതികളും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കണം വിഷയങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നല്കുന്നതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മുമ്പ് ആർക്കും തീരെ പരിചയമില്ലാത്ത കുറെ പുതിയ നിയമങ്ങളും, പദ്ധതികളും ആവിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ട് 'ഇതങ്ങ് നടപ്പിലാക്കിക്കൊള്ളുക, ഇതപര്യന്തമുള്ള എല്ലാ നടപടിക്രമങ്ങളും വിട്ടേച്ചു കളയുക എന്നല്ല ഖുർആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. വേദക്കാരടക്കമുള്ള അന്നത്തെ ജനതാമദ്ധ്യേ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നടപടി ക്രമങ്ങളിലും മതപരമായ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും നല്ലത് നിലനിറുത്തുക, പരിഷ്കരിക്കേണ്ടത് പരിഷ്കരിക്കുക, നീക്കം ചെയ്യേണ്ടത് നീക്കം ചെയ്യുക, അലങ്കോലപ്പെട്ടത് നന്നാക്കിത്തീർക്കുക ഇതാണ് ഖുർആൻ ചെയ്തത്.

ആരാധനകൾ, ഇടപാടുക്രമങ്ങൾ, വൈവാഹികകാര്യങ്ങൾ, കുടുംബപരവും സാമൂഹ്യവുമായ കാര്യങ്ങൾ, ബലികർമ്മങ്ങൾ, ദാനധർമ്മാദികൾ എന്നിവയിലെല്ലാം തന്നെ-പല പോരായ്മയും, കൊള്ളരുതായ്മയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ശരി-ചില പ്രത്യേക സമ്പ്രദായങ്ങളും, രീതികളും അവർക്കിടയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി, ഹജ്ജു

കര്‍മ്മത്തിലും, ഉംറാകര്‍മ്മത്തിലും ആചരിക്കേണ്ടുന്ന പ്രധാന ചടങ്ങുകളില്‍ പെട്ടതാണ് 'സ്വഫാ-മര്‍വ'യുടെ ഇടയിലുള്ള നടത്തം. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഖുര്‍ആനില്‍ 'അതിന് തെറ്റില്ല' (2: 158) എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അത് നിര്‍ബ്ബന്ധമുണ്ടോ, അല്ലെങ്കില്‍ വേണ്ടപ്പെട്ടതാണോ എന്നൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് സ്വഫായിലും, മര്‍വായിലും ചില വിഗ്രഹങ്ങള്‍ ഉണ്ടായിരുന്നത് കാരണമായി, ഈ നടത്തം തെറ്റായ ഒന്നാണെന്ന ഒരു ധാരണ മുസ്‌ലിംകള്‍ക്കിടയില്‍ ഉണ്ടായിത്തീര്‍ന്നതായിരുന്നു അങ്ങിനെ പറയുവാന്‍ കാരണം ഈ വസ്തുത ആയിശ (ﷺ) വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചു പറയുവാന്‍ സൗകര്യമില്ല. ചില സൂചനകള്‍ നല്‍കുക മാത്രമാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ഇങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുതകള്‍ ഗൗനിക്കാതെ, ഖുര്‍ആന്‍റെ വാക്കുകളും, വാച്യാര്‍ത്ഥങ്ങളും മാത്രം നോക്കി എല്ലാ മതവിധികളും കണക്കാക്കുവാന്‍ മുതിരുന്നപക്ഷം, പലപ്പോഴും സത്യത്തില്‍ നിന്ന് പിഴച്ചുപോയേക്കും. ഉമര്‍ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്യം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു: من لم يعرف الجاهلية لم يعرف الاسلام (ജാഹിലിയ്യത്തിനെ-അജ്ഞാന കാലത്തെ-ക്കുറിച്ച് അറിയാത്തവന് ഇസ്‌ലാം അറിയുകയില്ല.) വളരെ അര്‍ത്ഥഗര്‍ഭമായ ഒരു വാക്യമാണിത്.

നമസ്കാരത്തിന്‍റെയും, സക്കാത്തിന്‍റെയും അനുഷ്ഠാനരൂപത്തെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഇസ്‌ലാമില്‍ അവയ്ക്കുള്ള പ്രാധാന്യത്തെയും, അവയുടെ ഗുണഗണങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചും, അവ ഉപേക്ഷിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെ സംബന്ധിച്ചും ഖുര്‍ആന്‍ ധാരാളം പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. നമസ്കാരം ഭയഭക്തിയോടും, ഹൃദയ സാന്നിദ്ധ്യത്തോടും കൂടിയായിരിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോള്‍ ഇഖാമത്ത് (നിലനിറുത്തുക) എന്ന വാക്കാണ് അത് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. പള്ളികളില്‍ വെച്ചു ബാങ്കുവിളിയോടുകൂടി 'ജമാഅത്തായി' (സംഘമായി) ശരിയായ രൂപത്തില്‍ നടത്തപ്പെടുക എന്നാണ് ആ വാക്കിന്‍റെ പൂര്‍ണ്ണമായ താല്‍പര്യം എന്നത്രെ നബിചര്യയില്‍നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. അതുപോലെത്തന്നെ, സമുദായത്തിന്‍റെ പൊതു നന്മക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുമാറ് വ്യവസ്ഥാപിതമായ രീതിയില്‍ ശേഖരിച്ച് വിതരണം ചെയ്യേണ്ടുന്ന നിര്‍ബന്ധധര്‍മ്മമാണ് സക്കാത്ത് എന്നും നബിചര്യയില്‍നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

നമസ്കാരത്തെയും, സക്കാത്തിനെയും കുറിച്ച് ഖുര്‍ആന്‍ ഇടക്കിടെ ഉണര്‍ത്തിക്കാണാറുള്ളതാകുന്നു. നോമ്പിനെപ്പറ്റി അല്‍ബഖറഃയിലും, ഹജ്ജിനെപ്പറ്റി അല്‍ബഖറഃയിലും ഹജ്ജിലും, യുദ്ധകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്‍ബഖറഃയിലും, അന്‍ഫാലിലും മറ്റു പലേടത്തും, ശിക്ഷാനിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാഇദഃ യിലും നൂറിലും, അനന്തരാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് നിസാഇലും, വൈവാഹികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അല്‍ബഖറഃ, നിസാഉ്, ത്വലാഖ് മുതലായവയിലും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. വുളൂ, കുളി, തയമ്മും (വുളൂവിനു പകരം മണ്ണുതടവല്‍) മുതലായ ശുദ്ധികര്‍മ്മങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നിസാഇലും, മാഇദഃയിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുതലിടപാടുകളെപ്പറ്റി അല്‍ബഖറഃയില്‍ പലതും കാണാം. കൂടാതെ, അയല്‍പക്കക്കാര്‍, മാതാപിതാക്കള്‍, കുടുംബങ്ങള്‍, അനാഥകള്‍ സ്വസമുദായം, ശത്രുപക്ഷക്കാര്‍, ഇതര സമുദായങ്ങള്‍, നേതാക്കള്‍ അബലന്‍മാര്‍, സ്ത്രീകള്‍ ആദിയായവരോട് പെരുമാറേണ്ടുന്ന മര്യാദകളും, നീതി, സത്യം, സമത്വം, വിട്ടുവീഴ്ച തുടങ്ങിയ ഉല്‍കൃഷ്ട ഗുണങ്ങളുമെല്ലാം ഇടക്കിടെ വിവരിച്ചു

കാണാം. സജ്ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളും, ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങളും അടിക്കടി ഉണർത്താറുള്ള വിഷയങ്ങളാകുന്നു.

മരണാനന്തര കാര്യങ്ങൾ

മരണം, മരണവേളയിൽ മനുഷ്യൻെറ സ്ഥിതിഗതിയിലുണ്ടാകുന്ന പരിവർത്തനങ്ങൾ, മലക്കുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്, അനന്തരം അനുഭവപ്പെടുന്ന സുഖദുഃഖവാർത്തകൾ, ലോകാവസാന സമയം, അതിൻെറ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ, സംഭവവികാസങ്ങൾ മുതലായവ പലപ്പോലും ഖുർആൻെറ പ്രതിപാദന വിഷയങ്ങളാകുന്നു. ലോകാവസാനസമയത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും അറിയാത്തവണ്ണം വളരെ പെട്ടെന്നൊരിക്കലാണ് അത് സംഭവിക്കുകയെന്ന് ഖുർആൻ ഖണ്ഡിതമായി ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു. എന്നാൽ, അതിൻെറ മുമ്പ് അതിൻെറ മുന്നോടിയായി ഉണ്ടാവുന്ന ചില കാര്യങ്ങളേയും അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. ഈസാ (അ) നബിയുടെ വരവിനെപ്പറ്റി നിസാഇലും, 'യാജൂജ്-മാജൂജി'നെപ്പറ്റി അൽകഹ്ഫിലും, അമ്പിയാഇലും, ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഒരു മൃഗം-അല്ലങ്കിൽ ജന്തു (دابة من الارض) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നംലിലും കാണാം. (ചില തൽപരകക്ഷികൾ ഇതൊക്കെ ദുർവ്യാഖ്യാനംചെയ്യാറുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി അതാതു സ്ഥാനങ്ങളിൽവെച്ച് നാം സംസാരിക്കുന്നതാണ്. (ان شاءالله) എല്ലാവരും നശിച്ചുപോകുവാൻവേണ്ടിയും, പിന്നീട് പുനർജ്ജീവിക്കുവാൻവേണ്ടിയുമുള്ള രണ്ടു കാഹളം ഊത്തിനെയും, അന്നു ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വമ്പിച്ച മാറ്റങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിചാരണക്കായി എല്ലാവരേയും ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുന്നത്, ഓരോരുത്തരുടെയും നൻമതിൻമകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരവർക്കു നൽകുന്നത്, അല്ലാഹു എല്ലാവരേയും വിചാരണ നടത്തുന്നത്, പലതരത്തിലുള്ള സാക്ഷികൾ തെളിവിന്നു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നത്, നൻമതിൻമകൾ തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്, സത്യവിശ്വാസികളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് സാദരം കൊണ്ടുപോകുന്നത്, അവർക്ക് അവിടെ ലഭിക്കുന്ന അവർണ്ണനീയമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ, അവിശ്വാസികളെയും പാപികളെയും നരകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത്, അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന കഠിന കഠോരമായ ശിക്ഷകൾ, സ്വർഗ്ഗക്കാരും, നരകക്കാരും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ചില സംഭാഷണങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പലതും-ചിലേടത്ത് സംക്ഷിപ്തമായും, മറ്റു ചില സ്ഥലത്ത് സവിസ്തരമായും-ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

3. ഖുർആൻെറ അമാനുഷികത

ഖുർആൻെറ അമാനുഷികത

അല്ലാഹു അവൻെറ പ്രവാചകന് അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത വേദഗ്രന്ഥമാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. ജിബ്രീൽ (അ) എന്ന മലക്കു മുഖേന അവൻ അത് അവതരിപ്പിച്ചു. ദൗത്യം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നല്ലാതെ ജിബ്രീലിനു-മറ്റാർക്കുംതന്നെ-അതിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ല. ഖുർആൻ ദൈവീക ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതിന്ന് അധിക തെളിവുകളൊന്നും ആരായേണ്ടതില്ല; അതിൽതന്നെ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള രണ്ടുമൂന്നു സൂക്തങ്ങൾ-ആയത്തുകൾ-മതിയാകും. മനുഷ്യരും ജിന്നുകളും എല്ലാകൂടിച്ചേർന്നാലും-അവർ പരസ്പരം സഹായസഹകരണങ്ങൾ

ചെയ്താലും-അതുപോലെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്ന് (ബനൂ ഇസ്റാഈൽ: 88ൽ) ഖുർആൻ ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അറബിസാഹിത്യത്തിൻെറ പരമകാഷ്ഠ പ്രാപിച്ചിരുന്ന- സാഹിത്യ കേസരികളാൽ നിബിഡമായിരുന്ന- ഖുറൈശികൾക്കാകട്ടെ, മറ്റേതെങ്കിലും പടുതര വിദഗ്ദൻമാർക്കാകട്ടെ-ഒറ്റയായോ കൂട്ടായോ-ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെ എതിരിടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മുഴുവനുമില്ലെങ്കിൽ, അതിലെ അദ്ധ്യായങ്ങളെ-സൂറത്തുകളെ-പ്പോലെ ഒരു പത്തദ്ധ്യായമെങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ, ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അതു ദൈവികഗ്രന്ഥമാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നും അല്ലാഹു അവർക്ക് ആഹ്വാനം നൽകി. (സൂറ: ഹൂദ് 13ലെ) ഈ ആഹ്വാനവും നേരിടുവാൻ ആളുണ്ടായില്ല. ഖുർആൻ വീണ്ടും ഒരദ്ധ്യായമെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കാൻ അവരെ വെല്ലുവിളിച്ചു: ''നിങ്ങൾക്ക് ഈ ഖുർആനെപ്പറ്റി വല്ല സംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ, ഇതിലെ അദ്ധ്യായംപോലെ ഒരു അദ്ധ്യായമെങ്കിലും നിങ്ങൾ കൊണ്ടു വരുവിൻ, അല്ലാഹു അല്ലാതെയുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹായകൻമാരെ മുഴുവനും അതിനായി ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ.'' ഒരിക്കലും നിങ്ങൾക്കതു സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് അസന്നിഗ്ദമായ ഭാഷയിൽ അതോടൊപ്പംതന്നെ അത് ഉറപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. (അൽബഖറ: 22, 23)

ഈ വചനങ്ങളെല്ലാം അന്നുതൊട്ട് ഇന്നോളം-1400 കൊല്ലങ്ങളോളമായി-ഖുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചു വായിക്കപ്പെടുന്നു. ഏതൊരു കെങ്കേമനും ഈ ആഹ്വാനത്തെ നേരിട്ട് ജയഭേരി അടിക്കുവാൻ ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, ഇനി കഴിയുന്നതുമല്ല. ഒരു സൂചിമുനയോളമെങ്കിലും വിടവ് കണ്ടാൽ അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന അന്നത്തെ ശത്രുക്കളാകട്ടെ, കഴിവിലും സാമർത്ഥ്യത്തിലും അവരെ കവച്ചുവെക്കുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ജനതയാകട്ടെ, അങ്ങനെ ഒരു സംരംഭത്തിനു മുന്നോട്ടുവരുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടതായി ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അക്ഷരജ്ഞാനത്തിൻെറ പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾപോലും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ-മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (ﷺ) തിരുമേനി നാൽപതു വർഷത്തോളം, അതേ നിലയിൽ സ്വജനങ്ങൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ശേഷം, പെട്ടെന്നൊരു ദിവസംമുതൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കയാണ് എന്നറിയുന്ന ഏതൊരാൾക്കും, വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഒരു ദിവ്യഗ്രന്ഥമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേറെ ലക്ഷ്യം അന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ല.

അതിനു സമാനമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമോ, അദ്ധ്യായമോ കൊണ്ടുവരുവാൻ സൃഷ്ടികൾക്കു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു പറയുന്നത് അതിൻെറ ഏതുവശത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്? അഥവാ ഖുർആൻെറ അമാനുഷികത നിലകൊള്ളുന്നത് ഏതു വശത്തിലൂടെയാണ്? ഈ ചോദ്യത്തിന് വ്യക്തവും ക്ലിപ്തവുമായ ഒരു മറുപടി പറയുക സാദ്ധ്യമല്ല. താഴെ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള പല വസ്തുതകളാണ് അതിന് കാരണമായി നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം: (1) നിത്യനൂതനവും അനുപമവുമായ വാചകശൈലിയും, ഘടനാരൂപവും. (2) പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള പ്രതിപാദനരീതി. (3) അക്ഷരജ്ഞാനമോ, വേദഗ്രന്ഥപരിചയമോ ഇല്ലാത്ത ഒരാൾ, മുൻകാല ചരിത്രസംഭവങ്ങളും, മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സത്യതയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നത്. (4) ഭാവികാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രവചനങ്ങളും, അവ, ശരിയായി പുലർന്നുവരുന്നതും. (5) സാഹിത്യരംഗത്തും, അലങ്കാരരംഗത്തുമുള്ള അത്യുന്നതനിലപാട്. അറബി സാഹിത്യശാസ്ത്രം, അലങ്കാരശാസ്ത്രം മുതലായവ ഉട

ലെടുത്തുതന്നെ ഖുർആണെ ആധാരമാക്കിയാണ് (6) വളരെ ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ വിപുലവിശാലമായ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. (7) അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകൾ. (8) സരളവും, ഹൃദ്യവുമായ വാചകഘടന (9) വായിക്കുവാനും, കേൾക്കുവാനും കൗതുകം തോന്നിക്കുന്നവശ്യശക്തി (10) ഇടകലർന്നുകൊണ്ടുള്ള വിവിധ വൈജ്ഞാനിക വിഷയക്രമങ്ങൾ . എന്നിങ്ങിനെ പലതും കൂടിയാണതിന് കാരണമെന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറയാം.

ഒരു കാര്യം ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്: അറബിഭാഷ അറിയാത്തവന് ഖുർആൻെറ ശബ്ദരസം ആസ്വദിക്കുവാനല്ലാതെ, മറ്റൊന്നിനും കഴിയുകയില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നാൽ, അറബിഭാഷ അത്യാവശ്യം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടും, ആധുനിക അറബിസാഹിത്യത്തിൽ കുറച്ചൊക്കെ പരിചയം ലഭിച്ചതുകൊണ്ടും ഖുർആൻെറ സാഹിത്യവൈഭവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നത് ശരിയല്ല. ഖുർആൻെറ സാഹിത്യവൈഭവമെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പോലും വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ അതുകൊണ്ട് മതിയാവുകയില്ല. ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തെ ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും, സാഹിത്യപ്രയോഗങ്ങളും എത്രകണ്ട് പരിചയപ്പെടുന്നുവോ അതനുസരിച്ചായിരിക്കും ഖുർആൻെറ സവിശേഷമഹത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാവുക. നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തുള്ളവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നത്ര പിൽക്കാലത്തുള്ളവർക്ക് ഖുർആൻെറ രഹസ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല തന്നെ പക്ഷെ ചില വ്യക്തികൾക്ക് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, മുൻകാലക്കാരായ പലരെക്കാളും കവിഞ്ഞ നിലക്കുള്ള വല്ല കഴിവും അല്ലാഹു നൽകിക്കൂടാ എന്നില്ല. ഖുർആൻെറ കടുത്ത ശത്രുക്കളായിരുന്ന ചിലർപോലും, അതിലെ വചനങ്ങൾ കേട്ടമാത്രയിൽ ഞെട്ടിപ്പോകുകയും, പെട്ടെന്ന് മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്ത പല സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മഹാധീരനായ ഉമർ (رضي الله عنه) ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ കാരണമായത് അദ്ദേഹം ഖുർആൻ കേട്ടതായിരുന്നുവല്ലോ. നബി (ﷺ) യുടെ കഠിന ശത്രുവായ ഉത്ത്ബത്ത് ഖുറൈശികളുടെ പ്രാതിനിദ്ധ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട്-വല്ലവിധേനയും തിരുമേനിയെ വശീകരിക്കുകയോ, തർക്കിച്ചു ജയിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്ന വിചാരത്തോടെ-തിരുമേനിയെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി. ഉത്ത്ബഃയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടശേഷം, തിരുമേനി ഹാമീംസജ്ദഃയിലെ ആദ്യവചനങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. അതുകേട്ട് വശ്യനായ ഉത്ത്ബത്ത് മടങ്ങിവന്ന് തൻെറ ആൾക്കാരോട് പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ''ഞാൻ മുഹമ്മദിൻെറ പക്കൽനിന്ന് കേട്ട ആ വാക്യങ്ങൾ കവിതയല്ല, ജോൽസ്യവുമല്ല, ജാലവുമല്ല, നിശ്ചയമായും, അതിന് എന്തോ മഹത്തായ ഒരു ഭാവിയുണ്ട്......'' ഇങ്ങിനെയുള്ള വേറെയും സംഭവങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ കാണാം.

ഏറ്റവും വലിയ ദൃഷ്ടാന്തം

നബിമാരുടെ നുബുവ്വത്തും, രിസാലത്തും (പ്രവാചകത്വവും, ദിവ്യ ദൗത്യവും) സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടി അവരുടെ കൈക്കു അല്ലാഹു ചില മുഅ്ജിസത്തുകൾ (അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അസാധാരണ സംഭവങ്ങളും) വെളിപ്പെടുത്താറുണ്ട്. മൂസാ (അ) നബിയുടെ വടി, സ്വാലിഹ് (അ) നബിയുടെ ഒട്ടകം മുതലായവയും, മാറാവ്യാധികൾ സുഖപ്പെടുത്തുക, മണ്ണുകൊണ്ട് കുരുവികളുണ്ടാക്കി ഊതിപ്പറപ്പിക്കുക മുതലായി ഈസാ (അ) നബിയുടെ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ടിരുന്നതും പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടവയത്രെ. അതാതു കാലദേശങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ പക്വതക്കും,

പരിതസ്ഥിതികൾക്കും അനുസരിച്ച വിധത്തിലായിരുന്നു നബിമാരിൽ നിന്ന് അവ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഖുർആനിൽ ഇതിന്ന് ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കൈക്കും ഇതുപോലെ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മുൻകാല ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കാറുള്ളതുപോലെ-അത്ര വ്യക്തവും വിശദവുമായ രൂപത്തിൽ-വർത്തമാനകാല സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കാറില്ലെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ നബി (ﷺ) യുടെ കൈക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അത്തരം ദിവ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഖുർആൻ അധികമൊന്നും പ്രസ്താവിക്കാറില്ല. എങ്കിലും, ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴിയും, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴിയും, അതിന് ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങളും വേണ്ടത്ര തെളിവുകളും ലഭിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളൊന്നും തന്നെ, നബിമാരുടെ ഇച്ഛയനുസരിച്ചോ, അവർ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്-അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ മാത്രം-അവരുടെ കൈക്ക് അവൻ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: "ഒരു റസൂലിനും അല്ലാഹുവിൻെറ സമ്മതപ്രകാരമല്ലാതെ യാതൊരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല (റഅ്ദ് 38) ഈ വിധത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, അതാത് നബിമാരുടെ കാലശേഷം നിലനില്ക്കത്തക്കവണ്ണം അവശേഷിക്കാറുമില്ല. അവരുടെ കാലം കഴിയുന്നതോടുകൂടി അവയും അവസാനിച്ചുപോകുന്നതാണ്.''

മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി അന്ത്യപ്രവാചകനാണ്. അവിടുന്ന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ലോകാവസാനംവരെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും റസൂലായിക്കൊണ്ടുമാണ്. അവിടുത്തെ ജനതയാകട്ടെ, സാഹിത്യനിപുണൻമാരുമായിരുന്നു. ഭാവി തലമുറകളാണെങ്കിൽ, ബുദ്ധിയിലും, ശാസ്ത്രവിജ്ഞാന രംഗങ്ങളിലും മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ, നബി (ﷺ) യുടെ കൈക്ക് വെളിപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ദൃഷ്ടാന്തം, ലോകാവസാനം വരെ നിലനില്ക്കുന്നതും, ഏതു കാലത്തും, ദൈവീക ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്ന് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾ വിധി കല്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കണമല്ലോ. ആകയാൽ, മറ്റേത് നബിമാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കാളും-നബി (ﷺ) യുടെ കൈക്കുതന്നെ വെളിപ്പെട്ട ഇതര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കാളും-ഏറ്റവും മഹത്തായ ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഒരു വചനത്തിൽ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു:

ما من الانبياء نبي الااعطى من الايات مامثله من عليه البشر وانما كان الذى اوتيته وحيا اوحاه الله الى فارجو ان اكون اكثرهم تابعا يوم القيمة – البخارى

സാരം: മനുഷ്യർക്ക് വിശ്വസിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്നത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നല്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു നബിയും ഇല്ലതന്നെ. എനിക്ക് നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹു എനിക്ക് തന്നിട്ടുള്ള 'വഹ്‌യു' തന്നെയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഖിയാമത്ത് നാളിൽ ഞാൻ അവരെക്കാൾ പിൻഗാമികളുള്ളവനായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. (ബു.)

'വഹ്‌യു' കൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം വിശുദ്ധ ഖുർആനാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തം ഖുർആൻ മാത്രമാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ, തിരുമേനിയുടെ കൈക്ക് വേറെ യാതൊരു അമാനുഷിക സംഭവവും വെളിപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് അതിനർത്ഥമില്ല. പക്ഷെ, അവയൊന്നും ഖുർആനെപ്പോലെ ശത്രുക്കളെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ

(ايات التحدى) ആയിരുന്നില്ല. അവ അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവങ്ങൾ (المؤيدات) മാത്രമായിരുന്നു. മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മൂസാ (അ) നബിക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈയും, വടിയും, സ്വാലിഹ് (അ) നബിക്ക് ഒട്ടകവും ശത്രുക്കളെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രവാചകത്വ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരുന്നു. അവ ബാഹ്യദൃഷ്ടി കൊണ്ട് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത് ബുദ്ധികൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ദൃഷ്ടാന്തം ആയിരുന്നു: അതത്രെ ഖുർആൻ.

മുൻ പ്രവാചകൻമാരുടേതുപോലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നബി (ﷺ)ക്കു നൽകപ്പെടാത്തതിൻെറ കാരണം സൂ: ഇസ്റാഅ് 59-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു 'ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അയക്കുന്നതിനു നമ്മെ തടസ്സം ചെയ്തതു മുൻസമുദായങ്ങൾ അവയെ വ്യാജമാക്കിയതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഥമൂദുഗോത്രത്തിനു കണ്ടറിയത്തക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒട്ടകത്തെ നാം നൽകി. എന്നിട്ട് അവർ അതിനോട് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. ഭയപ്പെടുത്തുവാനല്ലാതെ നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അയക്കാറില്ല.' മുൻസമുദായങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകിയിട്ട് അവർ അവയെ വ്യാജമാക്കുകയും, അങ്ങിനെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പൊതുശിക്ഷക്ക് അവർ പാത്രീഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്നൊരു ഉദാഹരണമാണ് ഥമൂദുജനത. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടുമനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട ഒട്ടകം. എന്നിട്ടും അവർ അവരുടെ പ്രവാചകനായ സ്വാലിഹു (അ) നബിയെയും, ആ ദൃഷ്ടാന്തത്തെയും വ്യാജമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവർ ഒട്ടകത്തെ അക്രമിച്ചും ശിക്ഷക്കു വിധേയരായി പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളയക്കുന്നത് ബുദ്ധി കുറഞ്ഞ ജനങ്ങളിൽ ഭീതിയും, സംഭ്രമവും ജനിപ്പിച്ച് അവരെ സത്യത്തിലേക്കു വരുത്തുവാൻവേണ്ടിയാണുതാനും. ബുദ്ധിയും ചിന്താശക്തിയും ഉള്ളവർക്ക് അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ ആവശ്യമില്ല. ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരിക്കും അവർക്ക് യോജിച്ചത്. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്.

സൂ: ഇസ്റാഇലെ ഈ ഖുർആൻ വചനം തെളിവാക്കിക്കൊണ്ടു ചില തൽപരകക്ഷികളും, പുരോഗമനത്തിൻെറ പേരിൽ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്ക് പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനം തേടിപ്പിടിക്കുന്ന ചില ആളുകളും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഖുർആൻ ഒഴിച്ചുള്ള എല്ലാ 'മുഅ്ജിസത്ത്'കളെയും നിഷേധിക്കാറുണ്ട്. ഖുർആനും, ഹദീസിനും, ഇസ്ലാമിക ചരിത്ര ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും തികച്ചും എതിരായ ഈ വാദത്തിനു ഈ വചനത്തിൽ യാതൊരു ന്യായീകരണവുമില്ലെന്ന് അതിലെ വാചകങ്ങൾക്കൊണ്ടുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. മുഅ്ജിസത്ത് എന്ന വാക്ക് ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. 'ആയത്ത്' എന്നാണ് അത് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ഇതിൻെറ ബഹുവചനമാണ് ഈ വചനത്തിലും മറ്റും കാണുന്ന 'ആയാത്ത്' എന്ന വാക്ക്. 'അടയാളം, ദൃഷ്ടാന്തം, ലക്ഷ്യം' എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വാക്കിൻെറ അർത്ഥം. മുഅ്ജിസത്തിൻെറ ഇനത്തിൽപെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ പലതരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഖുർആനിൽ 'ആയത്ത്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. (2: 164, 252, 259; 13: 1; 19: 10; 21; 24: 18; 26: 128 മുതലായവ നോക്കുക.) അക്കൂട്ടത്തിൽ, നബിമാരുടെ പ്രവാചകത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചും അത് 'ആയത്ത്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മൂസാ (അ) നബിയെ റസൂലായി നിയോഗിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കയ്യും

വടിയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സത്യതക്കുള്ള പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തതിനെപ്പറ്റിയും സൂ: ത്വാഹാ 23ലും, സ്വാലിഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായമായ ഥമൂദു ഗോത്രം അദ്ദേഹത്തിൻെറ സത്യതക്ക് ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒട്ടകത്തെ നൽകിയതിനെപറ്റി സൂ: ശുഅ്റാഅ് 154ലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇതിനു ഉദാഹരണമാകുന്നു.

ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതരത്തിലുള്ള-പ്രവാചകത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തളുടെ ഇനത്തിൽപെട്ട-ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അയക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള കാരണമത്രെ അല്ലാഹു മുൻ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ്-വേറെ വചനങ്ങളിലുള്ളതുപോലെ-'ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകുക' എന്നോ 'കൊണ്ടുവരുക' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ 'ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അയക്കുക' എന്ന് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും. മാത്രമല്ല, മുൻസമുദായങ്ങൾ കളവാക്കിയതുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) യെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അയക്കാതിരുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞതോടൊപ്പംതന്നെ, ഥമൂദു ഗോത്രത്തിന് കണ്ടറിയാവുന്ന (പ്രത്യക്ഷമായ) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒട്ടകത്തെ നൽകിയെന്നും അവരതിനെ അക്രമിച്ചുവെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. നബി (ﷺ) ക്കു നൽകപ്പെടാതിരുന്നിട്ടുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം ഒട്ടകത്തിൻെറ ഉദാഹരണത്തിന് ഇവിടെ പ്രസക്തിയില്ല. ഒട്ടകത്തെപ്പറ്റി 'കാണത്തക്കത്' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഈ വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ 'ഭയപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടല്ലാതെ നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അയക്കാറില്ല' എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അറിയാവുന്നതും ശത്രുക്കളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതും, നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് താക്കീതോടുകൂടിയതുമായ പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശമെന്ന് ഈ വാക്യവും കാണിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഭയപ്പെടുത്തലിന് സ്ഥാനമില്ലല്ലോ.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയിൽ നിന്നു ഖുർആൻ അല്ലാത്ത യാതൊരു 'മുഅ്ജിസത്തും', വെളിപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നോ, വെളിപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നോ ഈ വചനത്തിൽ-മറ്റു ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും-പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. മുൻ പ്രവാചകൻമാരുടെ ദിവ്യദൗത്യങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവരെ ചില പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടുകൂടി അയക്കാറുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അല്ലാഹു അയച്ചിട്ടില്ലെന്നും, മുൻസമുദായങ്ങൾ ചെയ്തതുപോലെ, ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കി ഈ സമുദായം ശിക്ഷക്കു പാത്രമാകാതിരിക്കാനാണ് അങ്ങിനെ അയക്കാതിരിക്കുന്നതെന്നുമാണ് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) യുടെ പ്രവാചകത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് (ഖുർആൻപോലെ) ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നബി (ﷺ) ക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനോ, ആ പ്രവാചകത്വത്തെ കൂടുതൽ ബലപ്പെടുത്തുമാറുള്ള വല്ല മുഅ്ജിസത്തുകളും തിരുമേനിയിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചു വെളിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനോ ഈ ഖുർആൻ വചനം ഒട്ടും എതിരാകുന്നില്ല.* ഈ ഖുർആൻ

* സൂറത്തുൽ ഇസ്റാഇലെ പ്രസ്തുത വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം അനുസരിച്ച് നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് തെളിവായി അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, മർഹൂം അല്ലാമാ സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

വചനത്തെയും, മറ്റു ചില വചനങ്ങളേയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും, നിരാക്ഷേപം സ്ഥാപിതമായ പല ഹദീസുകളേയും, പ്രബലമായ പല ചരിത്ര രേഖകളേയും കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടല്ലാതെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മുഅ്ജിസത്തുകളെ നിഷേധിക്കുവാൻ ആർക്കും സാദ്ധ്യവുമല്ല. പക്ഷേ, കഥാഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മറ്റും കാണുന്നതും, പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നതുമായ അനേകം മുഅ്ജിസത്തുക്കൾ വ്യാജ നിർമ്മിതവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമണെന്നത് ഒരു പരമാർത്ഥമാകുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ, അനിഷേധ്യമായ തെളിവുകളോടുകൂടി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ അസാധാരണ സംഭവങ്ങളേയും അടിയോടെ നിഷേധിക്കുന്നത് ന്യായമല്ലല്ലോ. ന്യായമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അത് അനിസ്‌ലാമികമായ ഒരു ധിക്കാരംകൂടിയാണ്.

4. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം
(تفسير القرأن)

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം

ഖുർആൻ അവതരിച്ചത് അറബിയിലാണ്. ആകയാൽ, അതിൻെറ വാച്യാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അറബികൾക്ക് പരസഹായം ആവശ്യമില്ല

انا انزلناه قرأناعربيا لعلكم تعقلون–يوسف: ٢ (നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി, അറബി ഭാഷയിലുളള ഒരു ഖുർആനായി നാം ഇതിനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൽ നിന്ന് തന്നെ ഇത് സ്പഷ്ടമാണ്. ചില ശൈലികളും, പ്രയോഗങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ, പല ഗോത്രവർഗ്ഗങ്ങൾക്കിടയിൽ അല്പം ചില വ്യത്യാസം കാണപ്പെട്ടേക്കാമെങ്കിലും, ഖുറൈശികളുടെ ഭാഷാരീതി അറബികൾക്കിടയിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സാഹിത്യപുരോഗതിയിൽ ഏറ്റവും മുന്നിട്ട് നില്ക്കുന്നതും അവരുടെ ഭാഷാരീതിയായിരുന്നു. ഖുറൈശികളിലാണല്ലോ നബി (ﷺ) ജനിച്ചു വളർന്നതും ആകയാൽ, ഖുറൈശികളുടെ ഭാഷാശൈലിയാണ് പൊതുവിൽ ഖുർആൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മുസ്ഹഫിൻെറ കുറേ കോപ്പികൾ തയ്യാറാക്കുവാൻ സൈദ്ബ്നുഥാബിത്ത് (رضي الله عنه) ൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) ഒരു സംഘത്തെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയ വിവരം നാം മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരോട് ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം ഉണർത്തിയിരുന്നതായി ബുഖാരിയിൽ കാണാം:

اذا اختلفتم انتم وزيدبن ثابت فى عربية من عربية القرأن فاكتبوها بلسان قريش فان القرأن نزل بلسانهم

(നിങ്ങളും, സൈദുബ്നുഥാബിത്തും തമ്മിൽ ഖുർആൻെറ അറബിഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളിൽ പെട്ട വല്ലതിലും ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായാൽ, നിങ്ങളത് ഖുറൈശികളുടെ ഭാഷയനുസരിച്ച് എഴുതിക്കൊളളുവിൻ. കാരണം, അവരുടെ ഭാഷയനുസരിച്ചാണ് ഖുർആൻ അവതരിച്ചിട്ടുളളത്.) സൈദു (رضي الله عنه) ഖുറൈശിയായിരുന്നില്ല-അൻസാരികളിൽപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു-എന്നതു ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. **بلسان عربى مبين الشعراء** (സ്പഷ്ടമായ അറബിഭാഷയിൽ) എന്ന വചനം മുഖേന ഖുർആനും ഈ വസ്തുത സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 'മുബീനായ' ഭാഷ

فا ماما وقع فعلا للرسل صلى الله عليه وسلم من خوارق شهدت به روايات صحيحة فكان اكراما من الله لعبده صحيحة فكان اكراما من الله لعبده
الرسالة (في سورة القمر)

എന്നാൽ ബലവത്തായ നിവേദനങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുളള ചില അസാധാരണ സംഭവങ്ങൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുകയുണ്ടായതാക്കട്ടെ അത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അവൻെറ അടിമയെ-റസൂലിനെ-ആദരിച്ചുകൊണ്ടുളളതായിരുന്നു. രിസാലത്തിനെ-ദിവദൗത്യത്തെ-സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുളള തെളിവായിട്ടില്ല) നാം മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആശയം തന്നെയാണ് ഈ പ്രസ്താവനയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുളളത്.

(لسان مبين) എന്നു ഖുറൈശികളുടെ ഭാഷയെപ്പറ്റി പറയപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ ഖുർആൻെറ വാച്യാർത്ഥങ്ങളും, വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അന്നത്തെ അറബികൾക്ക് പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർക്ക് മനസ്സിലാകാത്ത സൂചനകളും മറ്റും നബി(ﷺ) അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, പരലോകകാര്യങ്ങൾ, അദൃശ്യവാർത്തകൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് അധികം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതും, ചുഴിഞ്ഞന്വേഷണം നടത്തുന്നതും നിരുൽസാഹപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് അത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിൽനിന്നോ, നബിവാക്യങ്ങളിൽനിന്നോ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുന്നതിനപ്പുറം ആരായുന്ന പതിവ് സഹാബികൾക്കുണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. ഈ പതിവ് പിൽകാലത്തുണ്ടായിത്തീർന്നതാകുന്നു. ഖുർആൻ ഒരേ പ്രാവശ്യമായി അവതരിക്കാതെ, സന്ദർഭത്തിനൊത്തു 23 കൊല്ലംകൊണ്ട് അവതരണം പൂർത്തിയായതും, നബി(ﷺ) അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും ഖുർആൻ വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവർക്ക് വളരെ സൗകര്യം നൽകി. ബുദ്ധിശക്തി, സത്യാന്വേഷണ തല്പരത, ഭാഷയുമായുള്ള ഇണക്കം എന്നിവയ്ക്ക് പുറമെ, പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ തണലിൽ, ഖുർആൻെറ പ്രഭയേറ്റുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞു കൂടുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവരായിരുന്നു സഹാബികൾ.

നബി (ﷺ) യിൽ നിന്നും അവർ പകർത്തെടുത്ത വിജ്ഞാന ദീപങ്ങൾ അവരുടെ പിൻഗാമികളായ 'താബിഈങ്ങൾ' (التابعون) ക്കും അതേപ്രകാരം അവർ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. താബിഈങ്ങൾ അവരുടെ കൃത്യവും വേണ്ടുംവണ്ണം നിർവ്വഹിച്ചു. അക്കാലത്ത് ഇന്നത്തെപ്പോലെ, വിജ്ഞാനങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയരൂപം പൂണ്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഖുർആനല്ലാത്ത ലിഖിതഗ്രന്ഥങ്ങളും-അവർക്കിടയിൽ വിശേഷിച്ചും-ഇല്ലായിരുന്നു. മുഖാമുഖമായും, കർണ്ണാകർണ്ണികയായും കേട്ടു പഠിക്കലും, അത് അതേപടി പിന്നീടുള്ളവർക്ക് നിവേദനം (രിവായത്തു) ചെയ്തുകൊടുക്കലുമായിരുന്നു അവരുടെ പതിവ്. കേട്ടതു ഹൃദിസ്ഥമാക്കുവാനുള്ള വമ്പിച്ച കഴിവ് അവരുടെ ഒരു പ്രത്യേകതകൂടിയായിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രചരണത്തിലും, വിജയത്തിലും തങ്ങളുടെ മുഴുവൻ സമയവും അവർക്ക് ശ്രദ്ധപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ, ഖുർആൻ വ്യഖ്യാന വിഷയത്തിൽ വ്യാപൃതരാകേണ്ടുന്ന ആവശ്യമോ, അതിനുള്ള സന്ദർഭമോ മുൻഗാമികൾക്ക് അധികമൊന്നും നേരിട്ടിരുന്നില്ല.

കാലക്രമത്തിൽ, സ്ഥിതിഗതികൾക്കു മാറ്റം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അറബികളും അല്ലാത്തവരും കൂടിക്കലർന്നു. നുബുവ്വത്തിൻെറ തണലും വെളിച്ചവും ഏൽക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ രംഗത്തുവന്നു. ഭാഷാപരമായ രംഗങ്ങളിൽപോലും, അറബികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പല മാറ്റത്തിനും വിധേയമായി. നബി (ﷺ)ക്കു ശേഷം, യുദ്ധസംബന്ധവും ഭരണസംബന്ധവുമായ കാരണങ്ങളാൽ പണ്ഡിതൻമാരായ സഹാബികൾ പലരും രാജ്യത്തിൻെറ നാനാഭാഗത്തും വിട്ടുപോയി താമസമുറപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും അതതു സ്ഥലങ്ങളിൽ ശിഷ്യഗണങ്ങളുമുണ്ടായിത്തീർന്നു. ഒരു വിഭാഗക്കാർക്ക് ലഭിച്ച അറിവ് മറ്റേ വിഭാഗക്കാർക്ക് ലഭിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഇത് ഇടയാക്കി. ക്രമേണ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉടലെടുത്തു. അന്വേഷണങ്ങളും, ചോദ്യോത്തരങ്ങളും അധികരിച്ചു. വിജ്ഞാനതുറകളിൽ

ഗ്രന്ഥരചനയും ആരംഭിച്ചു. പലരും വിജ്ഞാനത്തിൻെറ ചില തുറകളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധയും ശ്രമവും ചെലുത്തുകയുണ്ടായി. ഇതെല്ലാം വിസ്തരിച്ചു പറയുവാൻ ഇവിടെ സൗകര്യമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ഖുർആൻ വ്യഖ്യാന വിജ്ഞാനം (علم التفسير) എന്ന പേരിൽ ഒരു ശാസ്ത്രം രൂപമെടുത്തു. അതോടെ നബി (ﷺ)യിൽ നിന്നും സഹാബികളിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമാണങ്ങൾക്ക് പുറമെ-മുമ്പില്ലാതിരുന്നതും, മുമ്പ് ആവശ്യമില്ലാതിരുന്നതുമായ-പല ഉപാധികളും അതിനാവശ്യമായി വന്നു. ഭാഷാനിഘണ്ടുകൾ, വ്യാകരണം, ഭാഷാ സാഹിത്യ ശാസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതും ആവശ്യമായി, ക്രമേണ ക്രമേണ ഖുർആൻ വ്യഖ്യാനത്തിൻെറ വൃത്തം അങ്ങനെ വിപുലമായിത്തീർന്നു.

ഖുർആൻെറ സാക്ഷാൽ വ്യഖ്യാതാവ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി തന്നെയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. 'ജനങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ച് കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് തനിക്ക് ഈ പ്രമാണം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.' എന്നാണല്ലോ (നഹ്ൽ 44) നബി (ﷺ) യോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻെറ എല്ലാ വാക്യങ്ങളും എടുത്തുദ്ധരിച്ച് അവയുടെ അർത്ഥവും, ഉദ്ദേശ്യവും വെവ്വേറെ വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടെന്നല്ല, നബി (ﷺ) ഖുർആൻെറ വ്യഖ്യാതാവാണെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം. അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും ഇല്ലായിരുന്നു. ചില വചനങ്ങളുടെ സാരോദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക, ചിലതിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടപ്പുള്ള രഹസ്യങ്ങളും തത്വങ്ങളും വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുക, ഉദാഹരണങ്ങൾ വിവരിക്കുക, ഖുർആൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തി പ്രവർത്തനത്തിൽ കാണിച്ചു കൊടുക്കുക, ചില കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവ ഇന്ന ആയത്തിൻെറ താൽപര്യത്തിൽ ഉൾക്കൊളളുന്നതാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക, സാമാന്യമായി പറഞ്ഞതിനെ വിശദീകരിക്കുക, സംക്ഷിപ്തമായിപ്പറഞ്ഞതിനെ വിസ്തരിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള കൃത്യങ്ങളായിരുന്നു നബി (ﷺ) ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. അതുതന്നെയാണ് അവിടുന്ന് നിർവ്വഹിച്ചതും. അതു തന്നെയാണ് നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്ത്, അഥവാ ഹദീസ് എന്നു പറയുന്നത്.

ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ, നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തുകൾ (വാക്കും പ്രവൃത്തിയും) രേഖപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നകാലത്തോളം, അവിടുത്തെ വ്യഖ്യാനവും നിലവിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സുന്നത്തുകളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്, വിഷയത്തിൻെറ സ്വഭാവമനുസരിച്ചു പല അദ്ധ്യായങ്ങളും, പംക്തികളുമായി-ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനപംക്തി എന്ന പ്രത്യേക തലക്കെട്ടുകളിൽ വളരെ അധികമൊന്നും ഹദീസുകൾ ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കണ്ടെന്നു വരികയില്ല. ഖുർആൻെറ ഏതെങ്കിലും വചനമോ, വാക്കോ അവതരണ സന്ദർഭമോ എടുത്തുദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളായിരിക്കും ഈ പംക്തിയിൽ സാധാരണ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുക. ഇക്കാരണത്താൽ, ഈ പ്രത്യേക പംക്തികളിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു കാണുന്ന ഹദീസുകൾമാത്രമാണ് ഖുർആൻ വ്യഖ്യാന വിഷയത്തിൽ നമുക്ക് നബി(ﷺ) യിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ധരിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, നബി(ﷺ)യുടെ വിയോഗത്തോടുകൂടി അവിടുത്തെ ഖുർആൻ വ്യഖ്യാന പരമ്പര മുറിഞ്ഞുപോയെന്നും, പിന്നീടുള്ളവരെല്ലാം അവരവരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് വ്യഖ്യാനിച്ചുപോരുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും ചിലർ ധരിക്കാറുളളതും പ്രചരിപ്പിക്കാറുള്ളതും തെറ്റാകുന്നു.

നബി(ﷺ) യുടെ കാലത്ത് ആവശ്യമില്ലാതിരുന്ന പലതും, ഖുർആൻ വ്യഖ്യാന വിഷയത്തിൽ പിന്നീട് ആവശ്യമായി വന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതിനെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ചില സൂചനകൾ മാത്രമേ ഇവിടെ നൽകുന്നുള്ളു. ഒരു വ്യഖ്യാതാവിന്-അറബിഭാഷാ പരിജ്ഞാനത്തിന് പുറമെ-വ്യാകരണം, സാഹിത്യം, അലങ്കാരം ആദിയായ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും വ്യുൽപത്തി വേണം. പദങ്ങളുടെയും, വാചകങ്ങളുടെയും ഘടനാവിശേഷതകളും, അവയിൽ അടങ്ങിയ പ്രത്യേകതകളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇത് ആവശ്യമാകുന്നു. സാധാരണ ഉപയോഗത്തിലില്ലാത്ത പദങ്ങളും, പ്രയോഗങ്ങളും, അർത്ഥവൈവിദ്ധ്യം വരുന്ന പദങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിചയിക്കുകയും, പരിശോധിക്കുകയും വേണം. സഹാബികൾ, താബിഉകൾ തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിതൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളും, അഭിപ്രായങ്ങളും ആരായേണ്ടതുണ്ട്. ഇസ്ലാമിക ചരിത്രങ്ങളും പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആയത്തുകളുടെ അവതരണ ഹേതുക്കൾ, അവതരിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ മുതലായവയും, അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഖുർആനിൽ നിന്നും, ഹദീസിൽനിന്നും മതവിധികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത കർമ്മശാസ്ത്രനിദാനവും അറിയേണ്ടതുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പലതും ഒരു ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാവ് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

നിസ്വാർത്ഥവും നിഷ്കളങ്കവുമായ ഹൃദയം, ഖുർആൻ എന്ത് പ്രസ്താവിക്കുന്നുവോ അത്-ആരുടെ ഇഷ്ടത്തിനോ, ആദർശത്തിനോ, താല്പര്യത്തിനോ നിരക്കാത്തതായാലും ശരി-അപ്പടി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള മനഃസ്ഥിതി, വളച്ചു തിരിച്ചോ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തോ സ്വന്തം താല്പര്യം നേടുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ, നേർക്കുനേരെ ഉള്ളടക്കം തുറന്നു കാണിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധത, താൻ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഉത്തരം പറയേണ്ടി വരുമെന്ന ബോധം, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രതിഫലത്തിലുള്ള മോഹം, ഉദ്ദേശ്യം ശരിക്കു മനസ്സിലാകാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ അത് തുറന്നുപറയുവാനുള്ള മനക്കരുത്ത്, സത്യവും ന്യായവും ആർ പറഞ്ഞാലും സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധത മുതലായ ഗുണങ്ങളും വ്യാഖ്യാതാവിന് അവശ്യം ആവശ്യമാകുന്നു. പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കാണുമ്പോൾ, അവ തമ്മിൽ, കഴിയുന്നത്ര യോജിപ്പിച്ച് നല്ലനിലക്ക് വ്യഖ്യാനിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. മറിച്ച്, വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങൾ പൊക്കിക്കാണിച്ചും, പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യം സ്ഥാപിച്ചും പുറംതള്ളിക്കളയുവാൻ തുനിയുകയല്ല വേണ്ടത്. വ്യക്തമായ തെളിവിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ, ആരുടെ അഭിപ്രായവും തള്ളിക്കളയുകയോ, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യരുത്. ആയത്തുകളുടെ വിവരണങ്ങളിൽ, കാലോചിതമായ സംഗതികളെ സ്പർശിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതും ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ആയത്തുകൾക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലാത്ത പുതിയ അർത്ഥം കല്പിച്ചുണ്ടാക്കി കാലത്തിനൊത്ത് വ്യഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിരുന്നത് വമ്പിച്ച അനീതിയുമാകുന്നു.

വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടുന്ന രീതി.

പ്രമുഖരായ ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പല നിലക്കും പ്രസിദ്ധി നേടിയ രണ്ട് മഹാന്മാരാണ്. ഇമാം ഇബ്നുജരീർത്വബ്രി (رحمه الله) യും, ഇമാം ഇബ്നുകഥീറും (رحمه الله).*

* (الامام ابوجعفر محمد بن جرير الطبرى والامام ابو الفداء اسماعيل بن كثير القريشى الدمشقى رحمهما الله تعالى)

ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) ഹിജ്റ 3-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച് 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൻെറ ആദ്യത്തിൽ-ഹി: 310ൽ അന്തരിച്ച ആളാണ്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിലെന്നപോലെ ഹദീസിലും, ഇസ്ലാം ചരിത്രത്തിലും ലോകപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഒരു മഹാനാണദ്ദേഹം. ഖുർആൻെറയും ഹദീസിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ-സഹാബികളുടെയും, താബിഈങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടും, അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളിൽ ലക്ഷ്യസഹിതം പരിശോധിച്ച് വിധി കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടും-വിരചിതമായ ഒരു മഹൽ ഗ്രന്ഥമത്രെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസിദ്ധ തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥം (**جامع البيان فى تفسير القرأن**) 'അതുപോലെയുള്ള ഒരു തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥം മറ്റാരാലും രചിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നകാര്യത്തിൽ മുസ്ലിം സമുദായത്തിനിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല' എന്നാണ്, ഇമാം നവവീ(ﷺ) അതിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആനും, ഹദീസും ധാരാളക്കണക്കിൽ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടും, കാര്യകാരണസഹിതം വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടും-മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും ഒട്ടും വ്യതിചലിക്കാതെ-ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനിച്ച മദ്ധ്യകാല പണ്ഡിതനാണ് ഇബ്നു കഥീർ(ﷺ) ഇദ്ദേഹം ഹിജ്റ 774ൽ അന്തരിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീർഗ്രന്ഥം, (**تتفسير القرأن العظيم**) പൂർവ്വ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം രചിക്കപ്പെട്ട തഫ്സീറുകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതും, എല്ലാവരാലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഈ രണ്ട് മഹൽഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും മുഖവുരകളിൽ ആ മഹാന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവയിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങളാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ നാം പ്രധാനമായി അവലംബിക്കുന്നത്.

ഖുർആൻ, ഹദീസ്, സഹാബികളുടെ വചനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ തെളിവുകൾ നിരത്തിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനസംബന്ധമായ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും-കാര്യകാരണത്തോടുകൂടി-സുദീർഘം സംസാരിച്ചശേഷം ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ച ചില വരികളുടെ സംഗ്രഹം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

''ഖുർആൻ, വ്യഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതിൻെറ പല വശങ്ങളെക്കുറിച്ചും നാം ഇതിനുമുമ്പ് സംസാരിച്ചു. ഖുർആൻെറ വ്യഖ്യാനം മൊത്തത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മൂന്നു വിധത്തിലാണെന്നും നാം പ്രസ്താവിച്ചു:-അതിലൊന്ന് അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അറിയാവുന്നതും, മറ്റാർക്കും അറിയുവാൻ കഴിയാത്തതുമാകുന്നു. അന്ത്യഘട്ടത്തിൻെറ (ഖിയാമത്തുനാളിൻെറ) സമയം. ഈസാ (അ) ഇറങ്ങിവരുന്ന സമയം, കാഹളത്തിൽ ഊതുന്ന സമയം എന്നിങ്ങനെ വരാനിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ സമയങ്ങളും, അതുപോലെയുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളുമാണിത്. ഉണ്ടാമത്തേതു, നബി(ﷺ) ക്കു മാത്രം അല്ലാഹു അറിയിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും, ജനങ്ങളിൽ മറ്റാർക്കും അറിയുവാൻ കഴിയാത്തതുമായ കാര്യങ്ങളാകുന്നു. അതായത്: നബി (ﷺ) തിരുമേനി വിവരിച്ചു കൊടുക്കാതെ ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാത്തവ. (മതവിധികൾ, ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനക്രമങ്ങൾ മുതലായവ) മൂന്നാമത്തേത്: ഖുർആൻ അവതരിച്ച ഭാഷ അറിയുന്നവർക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നത്. എന്നുബച്ചാൽ, അറബിഭാഷയും, അതിൻെറ വ്യാകരണവും അറിയുന്നവർക്ക് മാത്രം ഗ്രഹിക്കാവുന്നത്.''

''യഥാർത്ഥം ഇതാണെങ്കിൽ, ജനങ്ങൾക്ക് അറിയുവാൻ സാധ്യമായ വശങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ സത്യത്തോട് യോജിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവരും, ഏറ്റവും

വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ സഹിതം വ്യാഖ്യാന വിവരണം നൽകുന്നവരും ഇങ്ങിനെയുള്ളവരായിരിക്കും: അതായത് നബി, (ﷺ) യിൽ നിന്ന് വ്യാഖ്യാനം ലഭിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയത്തിൽ, നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകൾ വഴി കൂടുതൽ തെളിവു നൽകുന്നവർ. പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടിയും പ്രസിദ്ധമായ ഹദീസുകളെ ഉദ്ധരിച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ, വിശ്വസ്തരും, മര്യാദക്കാരുമായ നിവേദകൻമാരിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചോ ഇത് ചെയ്യാം. അല്ലാത്തപക്ഷം ഹദീസുകളുടെ ബലാബലം പരിശോധിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ഇത് ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഭാഷാജ്ഞാനങ്ങൾ വഴി ലഭിക്കാവുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ, ഭാഷക്കാരുടെ പ്രസിദ്ധ കവിതകളിൽനിന്നോ, അവർക്കിടയിൽ സുപരിചിതമായ സംസാരശൈലികളിൽനിന്നോ സാക്ഷ്യം നൽകിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. മുൻഗാമികളായ സഹാബികൾ, ഇമാമുകൾ, പിൻഗാമികളായ താബിഉകൾ, സമുദായത്തിലെ പണ്ഡിതൻമാർ എന്നിവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് പുറത്തുപോകാതിരിക്കുന്നപക്ഷം -ഇങ്ങിനെയുള്ള വ്യാഖ്യാനം ആരുടേതായിരുന്നാലും ശരി-ആ വിവരണവും, വ്യാഖ്യാനവും കൊള്ളാവുന്നതാകുന്നു.'' (തഫ്സീർ ഇബ്നുജരീർ വാ: 1 പേ : 21)

ഇനി, ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-

'ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം ഏതാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറയാം:-ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗമിതാണ്: ഖുർആൻ കൊണ്ടു തന്നെ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുക. ഒരിടത്ത് സാമാന്യമായി ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞ വിഷയം മറ്റൊരിടത്ത് വിശദീകരിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കും. അതിനു സാധ്യമാകാതെ വന്നാൽ, നീ 'സുന്നത്തി'നെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളുക. അത് ഖുർആനെ വിവരിച്ചുതരുന്നതും, വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നതുമാണ്. അത്രയുമല്ല, നബി(ﷺ) ഏതെല്ലാം കാര്യം വിധിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം തന്നെ, തിരുമേനി ഖുർആനിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ചതാണ് എന്നത്രെ ഇമാം ശാഫീ (رحمه الله) പറയുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

انا انزلنا اليك الكتاب با الحق لتحكم بين الناس بما اراك الله ولا تكن للخائنين خصيما – النسآء : ١٠٥

(നിനക്ക് അല്ലാഹു കാണിച്ചു-മനസ്സിലാക്കി-തന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നീ വിധി നടത്തുവാനായി നാം നിനക്കു യഥാർത്ഥപ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. നീ ചതിയൻമാർക്കുവേണ്ടി തർക്കം നടത്തുന്നവനാകരുത്) അല്ലാഹു വീണ്ടും പറയുന്നു:

وما انزلنا عليك الكتاب الا لتبين لهم الذى اختلفوا فيه وهدى ورحمة لقوم يؤمنون – النحل : ٦٤

(അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതു നീ അവർക്കു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടിയും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും കാരുണ്യവുമായിക്കൊണ്ടും അല്ലാതെ, നാം നിൻെറമേൽ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.)

و انزلنا اليك الذكر لتبين للناس ما نزل اليهم ولعلهم يتفكرون – النحل : ٤٤

(മനുഷ്യർക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് നീ അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടിയും അവർ ചിന്തിച്ചേക്കുവാൻ വേണ്ടിയും നാം നിനക്ക് പ്രമാണം-ഖുർആൻ-അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.)

'ഇതുകൊണ്ടാണ് റസൂൽ (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തത്:

الا انى اوتيت القرأن ومثله معه – ابوداود وابن ماجة (അറിയുക: എനിക്ക് ഖുർആനും, അതോടൊപ്പം അത്രയുംകൂടി നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) തിരുമേനിയുടെ സുന്നത്താണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. വാസ്തവത്തിൽ, സുന്നത്തും നബി(ﷺ) ക്കു ലഭിക്കുന്ന വഹ്‌യുതന്നെയാണ്. പക്ഷേ, ഖുർആൻ (വേദഗ്രന്ഥമെന്ന നിലക്ക്) പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. സുന്നത്ത് (ആ നിലക്ക്) പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല. ഈ വസ്തുത അനേക ലക്ഷ്യങ്ങൾ മുഖേന ഇമാം ശാഫീ (ﷺ) മുതലായ മഹാൻമാർ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അത് വിവരിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനം ഇതല്ല. ഖുർആൻെറ വ്യാഖ്യാനം ഖുർആനിൽ നിന്നുതന്നെ അന്വേഷിക്കുക, ലഭിക്കാത്തപക്ഷം സുന്നത്തിൽനിന്നും. ഇതാണിവിടെ പറയുവാനുള്ളത്.

'മുആദ്' (**معاذ رض**) നെ യമനിലേക്ക് അയച്ചപ്പോൾ നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തോട് നിർദ്ദേശിച്ചത് ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു. തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു: "നീ ഏതനുസരിച്ച് വിധിക്കും?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബനുസരിച്ച്," തിരുമേനി: "അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബിൽ നീ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലോ?'' മുആദ്: ''എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ സുന്നത്തനുസരിച്ച്." തിരുമേനി: "(അതിലും) കണ്ടില്ലെങ്കിലോ?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഞാൻ എൻെറ അഭിപ്രായം ആരായും'' അപ്പോൾ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിൻെറ നെഞ്ചിൽ (സന്തോഷപൂർവ്വം) കൊട്ടിക്കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന കാര്യത്തിലേക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ ദൂതന് ഉതവിചെയ്ത അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും!'' ഈ ഹദീസ് പല ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, നിവേദനപരമ്പര നല്ലതാണെന്ന് സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്.*

'ഖുർആനിലും, സുന്നത്തിലും വ്യാഖ്യാനം കണ്ടെത്താത്തപ്പോൾ നാം സഹാബികളുടെ വചനങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങണം. മറ്റാർക്കും കൈവന്നിട്ടില്ലാത്ത അവസരങ്ങളും സന്ദർഭങ്ങളും ലഭിച്ചവരാണല്ലോ അവർ. തികഞ്ഞ ബുദ്ധിശക്തിയും, യഥാർത്ഥമായ വിജ്ഞാനവും സൽക്കർമ്മശീലവും അവർക്ക്-അവരിൽനിന്നുള്ള പണ്ഡിതന്മാരായ മഹാൻമാർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും-നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇബ്നുമസ്ഊദ്(ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''താനല്ലാതെ മറ്റൊരു ഇലാഹും ഇല്ലാത്തവനായ അല്ലാഹുതന്നെയാണ് ! അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബിലെ ഏതൊരു ആയത്തും ആരുടെ കാര്യത്തിൽ അവതരിച്ചുവെന്നും എവിടെവെച്ച് അവതരിച്ചുവെന്നും എനിക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാത്തതായിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബിനെപ്പറ്റി എന്നെക്കാൾ അറിയുന്ന ഒരാൾ, വാഹനം ചെന്നെത്താവുന്ന വല്ല സ്ഥലത്തും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു,'' ഇബ്നുമസ്ഊദ്(ﷺ)ൽ നിന്ന് അഅ്മശ് (**الاعمشى** – റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഞങ്ങളിൽ-സഹാബികളിൽ-ഒരാൾ ഒരു പത്ത് ആയത്ത് പഠിച്ചാൽ, അവയുടെ സാരങ്ങളും, അവയനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനവും മനസ്സിലാക്കാതെ അതിനപ്പുറം കടക്കുകയില്ലായിരുന്നു.'' അബൂഅബ്ദിർ-റഹ്മാൻ സലമീ(ﷺ) പറയുന്നു: "ഞങ്ങൾക്ക് ഖുർആൻ ഓതിത്തരുന്നവർ (സഹാബികൾ) ഞങ്ങളോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:'' നബി(ﷺ) യിൽ നിന്ന് തങ്ങൾ ഖുർആൻ ഓതിക്കേട്ടിരുന്നു. പത്ത് ആയത്തുകൾ പഠിച്ചാൽ, അവയിൽ അടങ്ങിയ കാര്യം പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാതെ

* അബൂദാവൂദ് തിർമദീ, ദാരീമി (റ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസാണിത്. ഇത് നാം മുമ്പൊരിക്കൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവയുടെ പുറകെ വേറെ ആയത്തുകൾ ഞങ്ങൾ പഠിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ, ഖുർആനും അതനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനവും ഒന്നിച്ചുതന്നെ ഞങ്ങൾ പഠിച്ചു.

ഇബ്നു കഥീർ(﵀) തുടരുന്നു: "സഹാബികളിൽ ഖുർആനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളാണ് തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യപുത്രൻ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ബാസ് (﵄) തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി 'തർജുമാനുൽ ഖുർആൻ' (**ترجمان القرأن**) ഖുർആൻെറ വ്യാഖ്യാതാവ് എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധനായി. 'അല്ലാഹുവേ, ഇവന് മതത്തിൽ വിജ്ഞാനം നൽകുകയും, വ്യഖ്യാനം പഠിപ്പിക്കുകയുംവേണമേ! **اللهم فقه فى الدين وعلمه التأويل** ' എന്നു തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി 'ദുആ'ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ഇബ്നുമസ്ഊദ് 'ഖുർആൻെറ വളരെ നല്ല ഒരു ഭാഷകനാണ് ഇബ്നുഅബ്ബാസ്' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ഹിജ്റ 23ലാണ് ഇബ്നുമസ്ഊദ് (﵁) ൻെറ വിയോഗം. അതിനുശേഷം ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (﵄) 36 കൊല്ലം ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ഇബ്നുമസ്ഊദ് (﵁) നുശേഷവും അദ്ദേഹം എത്രയോ വിജ്ഞാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുമല്ലോ. അലി (﵁) ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തെ ഹജ്ജിൻെറ അമീറായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ സൂറത്തുൽ ബഖറ-സൂറത്തുന്നൂറാണെന്നും ഒരു രിവായത്തുണ്ട്.-ഓതി വ്യഖ്യാനിക്കുകയുണ്ടായി. റോമാക്കാരും, തുർക്കികളും, ദൈലമു[*] കാരും ആ വ്യഖ്യാനം കേട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെല്ലാം ഇസ്ലാമിൽ വരുമായിരുന്നു.'' എന്നിങ്ങിനെ അബൂവാഇൽ (﵁) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

''ഇങ്ങിനെയുള്ള കാരണങ്ങൾക്കൊണ്ടാണ് ഇസ്മാഈൽ[†] സുദ്ദീ (﵀) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്ന മിക്ക വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഇബ്നുമസ്ഊദ് (﵁), ഇബ്നു അബ്ബാസ് (﵄) എന്നീ രണ്ടുപേരിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള വ്യഖ്യാനങ്ങളായത്. എങ്കിലും, വേദക്കാരിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നബി(ﷺ) അനുവദിച്ച ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ചില പ്രസ്താവനകൾ സഹാബികൾ മുഖേന ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും അദ്ദേഹം-സുദ്ദീ (﵀)-ചിലപ്പോൾ ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. തിരുമേനി അരുളിചെയ്തതു ഇതാണ്:

بلغوا عنى ولواية وحدثوا عن بنى اسرائيل ولا حرج ومن كذب على متعمدا فليتبوا:مقعده من النار –البخارى

(ഒരു ആയത്തായിരുന്നാൽപോലും നിങ്ങൾ എന്നിൽനിന്നു -മറ്റുള്ളവർക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കണം. ഇസ്റാഈല്യരിൽനിന്നു ഉദ്ധരിക്കാം. വിരോധമില്ല. ആരെങ്കിലും എൻെറമേൽ കരുതിക്കൂട്ടി കളവുപറയുന്നപക്ഷം അവൻ നരകത്തിലുള്ള തൻെറ ഇരിപ്പിടം കാത്തിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. (ബു.) ഈ ഹദീസ് ഇബ്നുഉമർ (﵄) ഉദ്ധരിച്ചതാണ്. വേദക്കാരിൽനിന്നു വാർത്തകൾ ഉദ്ധരിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം ഈ ഹദീസിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് യർമൂക്ക് യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് വേദക്കാരുടെ ചില ഗ്രന്ഥക്കെട്ടുകൾ അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയശേഷം അതിൽനിന്നു അദ്ദേഹം വർത്തമാനങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുവന്നിരുന്നത്.''

''എന്നാൽ, ഇസ്റാഈലി വാർത്തകൾ (വേദക്കാരിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന വാർത്തകൾ) ഉദ്ധരിക്കുന്നത് അതുമുഖേന വിഷയങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയല്ല, സാക്ഷ്യപ്പെടു

[*] കാസ്പിയൻ കടലിന്റെ തെക്കുഭാഗത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഗിലാനി (جيلان) ലെമല പ്രദേശം

[†] اسماعيل بن عبد الرحمن السدى الكبير–رح)

ത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു. കാരണം, ഇസ്റാഈലി വാർത്തകൾ ഈ മൂന്നിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ളവയായിരിക്കും: (1) നമ്മുടെ കൈവശമുള്ള രേഖകളാൽ സത്യമാണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നവ. ഇത് ശരിയായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. (2) എതിരായ രേഖകൾ നമ്മുടെ കൈവശമുള്ളതിനാൽ, കളവാണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നത്. (3) സത്യമെന്നോ അസത്യമെന്നോ അറിയത്തക്കതെളിവില്ലാത്തവ. ഇത് നമുക്ക് വിശ്വസിക്കുവാനോ, കളവാക്കിത്തള്ളുവാനോ നിവൃത്തിയില്ല. മേൽ പറഞ്ഞ ആവശ്യാർത്ഥം (സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി) അത് ഉദ്ധരിക്കാവുന്നതാണ്. ഇത്തരം ഉദ്ധരണികളാകട്ടെ, മിക്കവാറും മതസംബന്ധമായി യാതൊരു പ്രയോജനവും നൽകാത്തവയുമായിരിക്കും, വേദക്കാരായ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ തന്നെ, ഈ വിഭാഗത്തിൽ വളരെ ഭിന്നിപ്പുകൾ കാണുന്നതും അത് കൊണ്ടാണ്. അതേ കാരണത്താൽ, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിലും അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. 'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫി'ന്റെ (ഗുഹാവാസികളുടെ) എണ്ണം, പേർ, അവരുടെ നായയുടെ വർണ്ണം, മൂസാ (അ) നബിയുടെ വടി ഏത് വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഇബ്റാഹീം (അ) നബിക്ക് അല്ലാഹു ജീവിപ്പിച്ചു കൊടുത്ത പക്ഷികൾ ഏതെല്ലാമായിരുന്നു, മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം കേട്ടത് ഏത് വൃക്ഷത്തിങ്കൽ നിന്നാണ്, എന്നിങ്ങിനെ ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രസ്താവനകളെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽ-സത്യമോ അസത്യമോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതും പ്രയോജനമില്ലാത്തതുമായ ഇസ്റാഈലി വാർത്തകളിൽ-ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു.''

''ഇസ്റാഈല്യരിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഭിന്നമായ പ്രസ്താവനകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന് തെറ്റില്ലെന്ന് ഖുർആൻ മുഖേനത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:
سيقولون ثلثة رابعهم كلبهم ...... الكهف (അവർ ഗുഹാവാസികൾ-മൂന്നാളാണ്, അവരിൽ നാലാമത്തേത് അവരുടെ നായയാണ് എന്ന് അവർ പറയും. അഞ്ചാളാണ്, ആറാമത്തേത് അവരുടെ നായയാണ് എന്നും പറയും. അദൃശ്യകാര്യത്തിൽ ഊഹപ്രകടനം നടത്തുകയത്രെ (അവർ ചെയ്യുന്നത്)! ഏഴുപേരാണ്, എട്ടാമത്തേത് അവരുടെ നായയാണ് എന്നും പറയുന്നു. (നബിയേ,) പറയുക: അവരുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് എന്റെ റബ്ബ് ശരിക്കറിയുന്നവനാകുന്നു. അല്പം ആളുകളല്ലാതെ അവരെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നതല്ല. എന്നിരിക്കെ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ, പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള ഒരു തർക്കമല്ലാതെ നീ തർക്കിക്കരുത്. അവരുടെ കാര്യത്തിൽ, ഇവരിൽ ഒരാളോടും നീ തീരുമാനമാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യരുത്.'' (അൽകഹ്ഫ്, 22.)

''ഇസ്റാഈലി വാർത്തകളെ സംബന്ധിച്ച് നാം ഗൗനിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ നമുക്ക് കാണിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. മൂന്ന് അഭിപ്രായങ്ങളെ അല്ലാഹു ഇതിൽ ഉദ്ധരിച്ചു. ആദ്യത്തെ രണ്ടും (ഊഹപ്രകടനമാണെന്നു പറഞ്ഞ്) ബലഹീനമാക്കിക്കാണിച്ചു. മൂന്നാമത്തേതിനെപ്പറ്റി ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന് വ്യക്തമാക്കാതെ-മൗനമവലംബിച്ചു. അപ്പോൾ, ഈ അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കുമെന്നുവരുന്നു. കാരണം, ഇതും തെറ്റായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇതിനെപ്പറ്റിയും അത് തെറ്റാണെന്ന് ഉണർത്തേണ്ടിയിരുന്നു. ഏതായാലും അവരുടെ എണ്ണം അറിയുന്നതിൽ വലിയ പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ലെന്നും അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. അവരുടെ എണ്ണം അല്ലാഹുവിന് നല്ലവണ്ണം അറിയാമെന്നും, അവരെപ്പറ്റി അറിയു

ന്നവർ അൽപം ആളുകളേയുള്ളു എന്നും, അക്കാര്യത്തിൽ പ്രയോജനമില്ലാത്ത തർക്കത്തിന് മുതിരേണ്ടതില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളിലെല്ലാം നാം കൈക്കൊള്ളേണ്ടതെന്താണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അതെ, അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ഉദ്ധരിക്കുക, അതിൽ ശരിയായത് ഏതാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക, അല്ലാത്തത് ദുർബ്ബലമാണെന്ന് കാണിക്കുക, വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വം എടുത്തുകാട്ടുക, ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, തർക്കവിതർക്കങ്ങൾക്ക് അവസരം കുറയുന്നതാണ്.

''എന്നാൽ, ഒരു വിഷയത്തിലുള്ള ഒരു അഭിപ്രായം മാത്രം ഉദ്ധരിച്ച് ബാക്കി വിട്ടേച്ച് കളയുന്നവൻ കാര്യത്തിന് പോരാത്തവനാണ്. കാരണം, ഒരുപക്ഷേ അവൻ ഉദ്ധരിക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങളിലായിരിക്കും യഥാർത്ഥം അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെത്തന്നെ, വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ബലപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കാതെ അപ്പടി ഉദ്ധരിച്ചു മതിയാക്കുന്നവനും പോരാത്തവൻ തന്നെ. യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയല്ലാത്തതിനെ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ബലപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം, തീർച്ചയായും അവൻ കൽപിച്ചുകൂട്ടി കളവ് കെട്ടിപ്പറയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇനി, അറിയാതെയാണിത് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, അവൻ അബദ്ധം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ, പ്രയോജനമില്ലാത്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ എടുത്തുകാട്ടുന്നവരും, സാരം നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ അഭിപ്രായമായി അവശേഷിക്കുമാറ് വാക്കുകളിൽ മാത്രം പരസ്പര വ്യത്യാസമുള്ള പ്രസ്താവനകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനും വൃഥാ സമയം ചിലവിഴിക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നത്.''

ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) തുടരുന്നു. ''മറ്റൊരു വിഷയം: ഇനി ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും വ്യാഖ്യാനം കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല. സഹാബികളിൽ നിന്നും ലഭിച്ചില്ല. എന്നാലോ? ഈ അവസരത്തിൽ അധിക ഇമാമുകളും (പണ്ഡിത നേതാക്കളും) താബിഉകളുടെ പ്രസ്താവനകളിലേക്കാണ് മടങ്ങാറുള്ളത്. താബിഉകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനിയായ മഹാനാണ് മുജാഹിദ് (ﷺ). അദ്ദേഹം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം (**اية فى التفسير**) തന്നെയാകുന്നു. മുഹമ്മദുബ്നു ഇസ്ഹാഖ് (ﷺ) പറഞ്ഞതുപോലെ, മുസ്ഹഫിൻെറ ആദ്യം മുതൽ അവസാനംവരെ ഓരോ ആയത്തി(വചനത്തി)ങ്കലും നിറുത്തി അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)ൻെറ അടുക്കൽനിന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഖുർആൻ പരിശോധന നടത്തിയ ആളാണ് മുജാഹിദു (ﷺ). ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)ൽനിന്നു ഇദ്ദേഹം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം പഠിച്ചു എഴുതിയെടുത്തിരുന്നതായി ഇബ്നു അബീമുലൈക (ﷺ) യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'മുജാഹിദിൽനിന്നു നിനക്ക് തഫ്സീർ ലഭിച്ചാൽ അതു തന്നെ മതി' എന്ന് സുഫ്യാൻ ഥൗരി(ﷺ) പറയാറുണ്ടായിരുന്നതും. അപ്രകാരം തന്നെ, സഈദുബ്നു ജുബൈർ, ഇക്രിമഃ അത്വാഉ്, ഹസൻബസരീ, മസ്റൂഖ്, സഈദുബ്നുൽ മുസയ്യബ്, അബുൽ ആലിയഃ, റബീഉ്, ഖത്താദഃ, ളഹ്-ഹാക്ക് മുതലായ താബിഉകൾ ഇവരുടെ പിൻഗാമികളായ 'താബിഉത്താബിഉകൾ', അവരുടെ ശേഷമുള്ളവർ ഇവരെല്ലാം ഖുർആൻ വചനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും നോക്കണം.

'ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ ഉദ്ധരിക്കുമ്പോൾ, വാചകങ്ങളിൽ പരസ്പരം വ്യത്യാസം കണ്ടേക്കും. വിവരമില്ലാത്ത ആളുകൾ അവയെല്ലാം വെവ്വേറെ അഭിപ്രായങ്ങളാ

ണെന്നു ധരിക്കുകയും, അങ്ങനെ ആ നിലക്ക് ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. വാസ്തവം അതായിരിക്കുകയുമില്ല. ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, ചിലർ സ്പഷ്ടമായ വാക്കുകളിലും, മറ്റു ചിലർ അതിനു സമാനമോ സദൃശമോ ആയ വേറെ വാക്കുകളിലും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. സാരത്തിൽ എല്ലാം ഒന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. മിക്കപ്പോഴും ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. ബുദ്ധിമാനായ മുഫസ്സിർ' (വ്യാഖ്യാതാവ്) ഈ വസ്തുത ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ശുഅ്ബ(ﷺ) മുതലായവർ ഇങ്ങിനെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു: 'താബിഉകളുടെ പ്രസ്താവനകൾ ശാഖാപരമായ കാര്യങ്ങളിൽപോലും തെളിവല്ല എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അവ തെളിവായിത്തീരുക?' ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് എതിരിൽ അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ തെളിവാകുന്നില്ല എന്നത്രെ. നേരെമറിച്ച് താബിഉകൾ ഏകോപിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായം തെളിവാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അവർ ഏകോപിക്കാതെ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിലോ? അപ്പോൾ, അവരിൽ ഒരാളുടെ അഭിപ്രായം അവരിൽപ്പെട്ടവരോ ശേഷമുള്ളവരോ ആയ മറ്റുള്ളവർക്കെതിരിൽ തെളിവാകുന്നതല്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ഖുർആൻെറ ഭാഷ, സുന്നത്ത്, അറബിഭാഷാശൈലി, സഹാബികളുടെ വാക്കുകൾ മുതലായതിലേക്ക് മടങ്ങേണ്ടതാണ്.

സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തിനൊത്തു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് 'ഹറാമാ'കുന്നു. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: **من قال فى القرأن برأيه او ما لا يعلم فليتبوأ مقعده من النار.** (ആരെങ്കിലും ഖുർആനിൽ തൻെറ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചോ, തനിക്കറിയാത്തതിനെക്കുറിച്ചോ പ്രസ്താവിക്കുന്നതായാൽ, അവൻ തൻെറ ഇരിപ്പിടം നരകത്തിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!) ഈ ഹദീസ് ഇബ്നുജരീർ, തിർമദീ, അബൂദാവൂദ്, നസാഈ മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതാകുന്നു. മറ്റൊരു 'രിവായത്തി' ലെ വാക്യം ഇതാണ്: **من قال فى كتاب الله برأيه فاصاب فقد اخطا** (ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബിൽ തൻെറ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയും, എന്നിട്ടതു നേരായിരിക്കുകയും ചെയ്താലും അവൻ പിഴച്ചുപോയി.) കാരണം, അവൻ തനിക്കു വിവരമില്ലാത്തതിനായി സാഹസം പ്രവർത്തിക്കുകയും, കല്പിക്കപ്പെടാത്തതിൽ തലയിടുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാണെന്നുവന്നാൽ തന്നെ-അറിവില്ലാത്തവൻ കൽപിക്കുന്ന വിധി ശരിയായിരുന്നാലും അവൻ നരകത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് (ഹദീസിൽ) വന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ-വേണ്ടാത്ത വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത് നിമിത്തം അവൻ അബദ്ധം പ്രവർത്തിച്ചവനായിത്തീരുന്നു. വ്യഭിചാരാരോപണം ചെയ്യുകയും, അതിന് നാല് സാക്ഷികളെ കൊണ്ട് വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: **فاذلم يأتوا بالشهداء فاولئك عندالله هم الكاذبون النور ١٣** "(അവർ സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അവർതന്നെയാണ് കളവു പറയുന്നവർ.) ആരോപണം യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യമായിരുന്നാൽപോലും നാലു സാക്ഷികളില്ലാത്തപക്ഷം, അവർ കളവു പറയുന്നവരാണെന്നാണല്ലോ ഈ വചനം വിധിക്കുന്നത്. തങ്ങൾക്ക് പ്രസ്താവിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത പ്രസ്താവനയാണ് അവർ പുറപ്പെടുവിച്ചത് എന്നുള്ളതാണ് ഇതിന് കാരണം. മുൻഗാമികളായ പല മഹാൻമാരും ശരിയായ വിധത്തിൽ തങ്ങൾക്കറിയാത്ത തഫ്സീറുകളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ മടി കാണിച്ചിരുന്നത് ഇങ്ങിനെ

യുള്ള കാരണങ്ങളാകുന്നു.''

സൂക്ഷ്മമായി അറിയാത്തതോ, തെളിവ് ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതോ ആയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പറയുവാൻ സഹാബികൾ, താബിഉകൾ തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികൾ വളരെ വൈമനസ്യം കാണിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്ന പല രിവായത്തുകളും, ഉദാഹരണങ്ങളും തുടർന്നു കൊണ്ട് ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതിലെ പ്രസക്ത ഭാഗംമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

'ഉമർ (ﷺ) പ്രസംഗപീഠത്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ട് (സൂറത്ത് 'അബസ'യിലെ **فاكهة وابا** (പഴവർഗ്ഗവും മേച്ചൽ ചെടികളും) എന്ന വചനം ഓതിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: **فاكهة** ('ഫാകിഹത്ത്') നമുക്കു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ **ابا** ('അബ്ബ്') എന്തായിരിക്കും?' പിന്നീട് അദ്ദേഹം തന്നോടായിത്തന്നെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ഉമറേ, (ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു) നീ ഇങ്ങിനെ വിഷമം പേറുന്നത് എന്തിനാണ്?!'' ഭൂമിയിൽ ഉൽപാദിക്കുന്ന ചെടിവർഗ്ഗമാണ് 'അബ്ബ്' എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാതിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. പക്ഷേ, (ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ) അത് എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്ന് സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തേണ്ടതില്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) നോട് ഒരാൾ, ''ആയിരം കൊല്ലത്തോളം വലുപ്പമുള്ള ദിവസം (**يوم كان مقداره الف سنة**)'' (32: 5) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ മറിച്ചു ചോദിച്ചു: "അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തോളം വലുപ്പമുള്ള ഒരുദിവസം **يوم كان مقداره خمسين الف سنة** (70:4) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ഏതാണ്?'' ചോദ്യകർത്താവു മറുപടി പറഞ്ഞു: "അതു പറഞ്ഞുതരുവാൻ വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് ഞാൻ താങ്കളോട് ചോദിക്കുന്നതും'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അങ്ങിനെ രണ്ടുദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവ ഏതാണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം," തനിക്ക് അറിയാത്തതിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല എന്നു ചുരുക്കം. മസ്റൂഖ് (ﷺ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: **اتقوا التفسير فانما هو الرواية عن الله** (നിങ്ങൾ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നത് സൂക്ഷിക്കണം. കാരണം, നിശ്ചയമായും അത് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യലത്രെ)

പിന്നീട് ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) തുടരുന്നു: "മേലുദ്ധരിച്ചതും, അതുപോലുള്ളതുമായ ബലവത്തായ പല രിവായത്തുകളും മുൻഗാമികളായ ഇമാമുകളിൽനിന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. തങ്ങൾക്കറിവില്ലാത്തതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നത് അവരെല്ലാവരും തെറ്റായി ഗണിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് അവയെല്ലാം കാട്ടിത്തരുന്നത്. എന്നാൽ, ഭാഷമുഖേനയും, മത വിജ്ഞാനം മുഖേനയും ലഭിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനം പറയുന്നതിൽ വിരോധമില്ലതാനും. അതു കൊണ്ടാണ് മേൽപറഞ്ഞവരും, അല്ലാത്തവരുമായ മഹാൻമാരിൽനിന്ന് വ്യാഖ്യാനസംബന്ധമായ പ്രസ്താവനകൾ പലതും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും. എന്നുവെച്ചാൽ, അവർ തങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതിൽ സംസാരിക്കുകയും, അറിയാത്തതിൽ മൗനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്തു. അതാണല്ലോ ഏവരുടേയും കടമ.''

അറിവില്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി മൗനം അവലംബിക്കുന്നത് നിർബന്ധമാണെന്നപോലെതന്നെ, അറിയാവുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ആരെങ്കിലും ചോദിക്കുമ്പോൾ അതു പറഞ്ഞുകൊടുക്ക

ലും നിര്‍ബന്ധമാകുന്നു. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളത്-വേദഗ്രന്ഥം-ജനങ്ങള്‍ക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കണം, അതിനെ ഒളിച്ചുവെക്കരുത്. (3:187) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു.
من سئل عن علم فكتمه الجم يوم القيمة بلجام من نار (ഒരു ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരാളോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടിട്ട് അവനത് ഒളിച്ചുവെച്ചാല്‍, ഖിയാമത്തുനാളില്‍ അവന് അഗ്നിയാലുള്ള ഒരു കടിഞ്ഞാണ്‍കൊണ്ട് കടിഞ്ഞാണിടപ്പെടുന്നതാണ്.) എന്നുള്ള നബിവചനവും പല മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍കൂടി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

''അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അറിയാവുന്ന ഭാഗങ്ങളും, പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ക്ക് അറിയാവുന്ന ഭാഗങ്ങളും, അറബികള്‍ക്ക് തങ്ങളുടെ ഭാഷവഴി അറിയാവുന്നതും, ആര്‍ക്കും അറിയാതിരിക്കുവാന്‍ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും (ഇങ്ങിനെ പല ഇനങ്ങള്‍) ഖുര്‍ആനിലുണ്ട്. ഈ വസ്തുത ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത് ഇബ്നു ജരീര്‍ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:
التفسير على اربعة اوجه تفسير تعرفه العرب من كلامها وتفسير لا يعذر احد بجهالته وتفسير يعرفه العلماء وتفسير لا يعلمه احد الا الله
(തഫ്സീര്‍ നാലു വിധത്തിലുണ്ട്: അറബികള്‍ തങ്ങളുടെ ഭാഷയില്‍നിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്ന തഫ്സീര്‍, ആര്‍ക്കും അറിയാതിരിക്കുവാന്‍ പാടില്ലാത്ത തഫ്സീര്‍, പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ക്ക് അറിയാവുന്ന തഫ്സീര്‍, അല്ലാഹുഅല്ലാത്ത ഒരാള്‍ക്കും അറിയാത്ത തഫ്സീര്‍ ഇവയാണത്.)''
[ഇബ്നു കഥീറില്‍നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി ഇവിടെ അവസാനിച്ചു.]

ആര്‍ക്കും അറിയാതിരിക്കുവാന്‍പാടില്ലാത്തത് എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍െറ വിവക്ഷ, എല്ലാവരും അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന 'ഹലാലും ഹറാമും' (അനുവദനീയവും നിഷിദ്ധവും) പോലെയുള്ള മതവിധികളാണെന്ന് ആ രണ്ടു മഹാന്‍മാരുടേയും പ്രസ്താവനകളില്‍നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയും. ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ മുന്‍ഗാമികളായ മഹാന്‍മാര്‍ സ്വീകരിച്ചുവന്നതും, അനുകരണീയവുമായ പൗരാണികരീതി-സലഫീ ശൈലി-എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് ഈ രണ്ട് മഹാന്‍മാരുടെയും മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനകളില്‍നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലായല്ലോ. അതേ മാര്‍ഗ്ഗം തെറ്റാതെ അവര്‍ തങ്ങളുടെ തഫ്സീര്‍ ഗ്രന്ഥങ്ങള്‍ രചിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് പൗരാണിക തഫ്സീറുകളില്‍ ഇബ്നു ജരീറിനും, മദ്ധ്യകാല തഫ്സീറുകളില്‍ ഇബ്നു കഥീറിനും ഉന്നതസ്ഥാനം ലഭിച്ചതും.

ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോള്‍, ഓരോ വാക്കിനും, ഓരോ ആയത്തിനും മുന്‍ഗാമികള്‍ നല്‍കിയിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനം മാത്രമേ നല്‍കാവൂ എന്നോ, അവരില്‍നിന്ന് ലഭിക്കാത്ത യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ എന്നോ മേല്‍ വിവരിച്ചതില്‍നിന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. ആ പ്രസ്താവനകളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്: (1) മുന്‍ഗാമികള്‍ ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായത്തിനെതിരായി സ്വന്തഅഭിപ്രായം പറയരുത്. (2) അവര്‍ക്കിടയില്‍ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണുന്നിടത്ത് പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം കൂടാതെ ഒന്നിന് മറ്റേതിനേക്കാള്‍ മുന്‍ഗണന നല്‍കരുത്. (3) ഖുര്‍ആന്‍െറ ഭാഷാ സാഹിത്യത്തില്‍നിന്നും, മതവിജ്ഞാനങ്ങളില്‍നിന്നും ലഭിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങള്‍ സ്വീകരിക്കുവാന്‍ പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ക്ക് അവകാശമുണ്ട്. എന്നാലവ മുന്‍ഗാമികള്‍ സ്വീകരിച്ചതിന് വിരുദ്ധമാകരുത്. (4) മറ്റെല്ലാ പ്രസ്താവനകളെക്കാളും നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിനാണ് വില കല്‍പിക്കേണ്ടത്. രണ്ടാമതായി സഹാബികളുടെ പ്രസ്താവനകള്‍ക്കും. (5) അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാര്‍ക്കും അറിയാവതല്ലാത്ത

കാര്യങ്ങളിൽ, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു നേർക്കുനേരെ സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനപ്പുറം കടന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൂടാത്തതാണ്. (6) നബി (ﷺ) മുഖേന മാത്രം അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ, നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വ്യാഖ്യാനം മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാവൂ. ബാക്കിയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ തത്വങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടത്. (7) ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെയുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തിനൊത്ത വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അംഗീകൃത തത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമല്ലാത്തതും, ഖുർആന്റെ ഭാഷാശൈലിയിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതുമായ വല്ല പുതിയ സാരങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ, കാലോചിതമായ വിവരണ മുഖങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചതുകൊണ്ടോ, അനുയോജ്യമായ ഉദാഹരണങ്ങളും പ്രതിപാദനരീതികളും സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടോ ഒരാളുടെ വ്യാഖ്യാനം അയാളുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായമാണെന്ന് വരുന്നതല്ല. വാസ്തത്തിൽ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ ആവശ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു തന്നെയാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പുതിയ പുതിയ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുവാൻ ഇടയായതും. ഒരാൾക്ക് ഒരു ആദർശമോ, അഭിപ്രായമോ ഉണ്ടായിരിക്കുക-അത് മതപരമോ, ഭൗതികമോ, ശാസ്ത്രീയമോ ഏതെങ്കിലുമാവട്ടെ-അത് ഖുർആൻ അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്നോ, പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുന്നുവെന്നോ, വരുന്നതിൽ അയാൾക്കു താൽപര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുക, എന്നിട്ട് വല്ല പഴുതും കാണുമ്പോൾ അതനുസരിച്ച് ഖുർആൻ വചനങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക, ഇതാണ് സ്വന്തം അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുക എന്ന് പറയുന്നത്. ഇതാണ് ആക്ഷേപാർഹവും കുറ്റകരവും. ആ ആദർശം-അല്ലെങ്കിൽ അഭിപ്രായം-യഥാർത്ഥത്തിൽ ഖുർആൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായിരിക്കണമെന്നോ, അത് മൗനം അവലംബിച്ചതായിരിക്കണമെന്നോ ഇല്ല. ഖുർആൻ പൊതുവിൽ അത് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള തത്വമാണെന്ന് വന്നാൽപോലും, ആ വിഷയത്തെസംബന്ധിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നതല്ലാത്ത ആയത്തുകളുടെ വിവരണത്തിൽ അത് ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും ആക്ഷേപാർഹം തന്നെയാകുന്നു. പലർക്കും പിണയാറുള്ള ഒരു അമളിയും, അബദ്ധവുമാണിത്. ചിലപ്പോൾ സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയായിരിക്കും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. ഓരോ ആയത്തിലെയും പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ ഏതാണോ അതിൽ ഏറ്റക്കുറവു വരുത്താതെ അതു വിവരിക്കുകയും, വ്യാഖ്യാനിക്കുകയുമാണ് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ചെയ്യേണ്ടത്. വാചകങ്ങളുടെ ഘടനാവിശേഷതകളോ, മുൻഗാമികളിൽനിന്ന് അവയെപ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളോ ഗൗനിക്കാതെ-അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കാതെ-വാക്കുകളുടെ ഭാഷാർത്ഥം മാത്രം ആസ്പദമാക്കി അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നതും ഭീമമായ അബദ്ധമാകുന്നു.

ഒരു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഖുർആൻ മുഴുവൻ ഭാഗവും ഹൃദിസ്ഥമായിരിക്കുക എന്നത് വളരെ വമ്പിച്ച ഒരു നേട്ടമാണ്. ഒരു സ്ഥലത്ത് ഉദ്ദേശ്യം സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ, മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് അതു സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും മറ്റും ഇത് അത്യാവശ്യമത്രെ. മുഴുവൻ ഭാഗം മനഃപാഠമില്ലെങ്കിൽ, തത്തുല്യമായ വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റ് ആയത്തുകൾ വേണ്ടുമ്പോൾ ഓർമ്മവരത്തക്കവണ്ണം പരിചയമുണ്ടായിരിക്കുകയെങ്കിലും ആവശ്യമാകുന്നു. ഇതും ഇല്ലാത്തപക്ഷം, പലപ്പോഴും അബദ്ധവും വിഷമവും പിണഞ്ഞേക്കുന്നതാണ്. والله الموفق والمعين

യഹൂദരിൽനിന്നോ, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നോ, അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നോ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നതെല്ലാം 'ഇസ്റാഈലിയ്യാത്തി'ൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സത്യാസത്യമോ, ന്യായാന്യായമോ നോക്കാതെ കണ്ടമാനം ഇസ്റാഈലിയ്യാത്ത് ഉദ്ധരിക്കുകയും, അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഖുർആന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുകവഴി, ഖുർആൻ വ്യഖ്യാന രംഗത്തു പല ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കളും അനേകം അബദ്ധങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഖുർആന്റെ മൂലതത്വങ്ങൾക്കുപോലും വിരുദ്ധമായ-അബദ്ധപൂർണ്ണമായ-പല തെറ്റിദ്ധാരണകളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അവ മുഖേന പൊതുജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നേരെമറിച്ച്, ഇസ്റാഈലിയ്യാത്തിൽപെട്ടതാണെന്നോ, ഇസ്റാഈലിയ്യാത്ത് ഉദ്ധരിക്കാറുളള ആളുകൾ ഉദ്ധരിച്ചതാണെന്നോ ഉള്ള ഏക കാരണത്താൽ-സത്യാസത്യമോ, ബലാബലമോ ഗൗനിക്കാതെ-എല്ലാം അങ്ങ് തള്ളിക്കളയുന്ന ചില ആളുകളെയും കാണാം. ഈ ഭ്രമം പിടിപെട്ടവർക്ക് ചിലപ്പോൾ, ഖുർആന്റെയോ ഹദീസിന്റെയോ പ്രസ്താവനകളാൽ സ്ഥാപിതമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളേപ്പോലും നിരസിക്കേണ്ടതായി നേരിടുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. മുൻപറഞ്ഞപോലെ, ഇസ്റാഈലിയ്യാത്തുകൾ മുഴുവനും സ്വീകാര്യമോ, മുഴുവനും തള്ളിക്കളയേണ്ടവയോ അല്ല. രണ്ടിനും നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗംകൂടി അതിലുണ്ട് എന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'വേദക്കാരെ നിങ്ങൾ സത്യപ്പെടുത്തുകയും, കളവാക്കുകയും ചെയ്യരുത്.' (لاتصدقوا اهل الكتاب ولا تكذبوهم البخارى) എന്നും മറ്റും നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതും.

വല്ല വിഷയത്തിലും ഇസ്രാഈലിയ്യാത്തിനെ തെളിവായെടുക്കുവാനോ, അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒരു വിഷയം സ്ഥാപിക്കുവാനോ പാടില്ലതാനും. ഖുർആനിലോ, ഹദീസിലോ വന്നിട്ടുള്ളവല്ല വിഷയത്തോടും യോജിച്ചു കാണുന്ന ഭാഗം അസത്യമാണെന്നു വെച്ച് തള്ളിക്കളയുവാനും പാടില്ല. ഈ വസ്തുതയും നബി (ﷺ) ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ട് ഒരിക്കൽ ഉമർ (رضي الله عنه) തനിക്ക് വേദക്കാരിൽ കിട്ടിയ ഒരു ഗ്രന്ഥവുമായി നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ, തിരുമേനി കോപിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ശുദ്ധവെളളയായ (കലർപ്പും സംശയവും കൂടാത്ത) വിധം കൊണ്ടുവന്നു തന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ അവരോട് ഒന്നും ചോദിച്ചറിയേണ്ടതില്ല. കാരണം, യഥാർത്ഥമായ വല്ലതും അവർ നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരുകയും നിങ്ങളതു വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അയഥാർത്ഥമായ വല്ലതും അവർ നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരുകയും, നിങ്ങളത് സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. എന്റെ ആത്മാവ് യാതൊരുവന്റെ കൈവശമാണോ അവൻതന്നെ സത്യം! മൂസാ (അ) ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ പിന്തുടരുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.'' (لو كان موسى حيا لما وسعه الا اتباعى) ഇമാം അഹ്മദും (رحمه الله) ഇബ്നു അബീശൈബ: (رحمه الله) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചതാണ് ഈ ഹദീസ്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചത് നാം മുമ്പ് വായിച്ചുവല്ലോ.

വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ട ചില വിഷയങ്ങൾ

1. ''മുഹ്കമും മുതശാബിഹും'' (المحكم والمتشابه)

'മുഹ്കമു' (المحكم) എന്നാൽ, 'ബലവത്തായത്, ദൃഢപ്രധാനമായത്, നിയമബലമുള്ളത്' എന്നൊക്കെ അർത്ഥംവരുന്ന പദമാകുന്നു. സൂറത്തുഹൂദിൻെറ ആരംഭത്തിൽ ഖുർആനെപ്പറ്റി احكمت اياته (അതിൻെറ ആയത്തുകൾ ബലവത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അനാവശ്യമോ, അകാര്യമോ ഇല്ലാതെ, സുദൃഢവും സുശക്തവുമായ സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞതാണ് അവ എന്ന് സാരം. 'മുതശാബിഹു' متشابه എന്നാൽ, 'പരസ്പരസാദൃശ്യമുളളത്' എന്നർത്ഥം. സൂ: സുമർ, 23ൽ كتابا متشابها (പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ള ഗ്രന്ഥം) എന്ന് അല്ലാഹു ഖുർആനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായത്, വാചകത്തിൻെറ മേൻമയിലും, സാരങ്ങളുടെ ഉൽകൃഷ്ടതയിലുമെല്ലാം പരസ്പര സാദൃശ്യ മുള്ളതും, ഒന്നിനൊന്ന് മെച്ചപ്പെട്ടതുമാണ് അതിലെ ഭാഗങ്ങൾ എന്നുദ്ദേശ്യം. അപ്പോൾ, ഒരുനിലക്ക് നോക്കുമ്പോൾ ഖുർആൻ മുഴുവനും മുഹ്കമും, മറ്റൊരു നിലക്ക് നോക്കുമ്പോൾ അത് മുഴുവനും മുതശാബിഹും ആകുന്നു. അന്യോന്യം പൊരുത്തക്കേടില്ലാത്ത അർത്ഥങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഈ രണ്ടു പദങ്ങൾക്കും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ, പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമുളള രണ്ട് ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥങ്ങളിലും ഈ പദങ്ങൾ ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ മുഹ്കമിനെയും, മുതശാബിഹിനെയും കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്. വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാണിത്. സൂ: ആലു ഇംറാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

هو الذى انزل عليك الكتاب منه ايات محكماتهن ام الكتاب واخر متشابهات فماالذين فى قلوبهمزيغ فيتبعون ابتغاء الفتنة وابتغاء تأويله – ال عمران : ٧

സാരം: 'നിനക്കു വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവൻ അവനത്രെ (അല്ലാഹുവത്രെ.) അതിൽ 'മുഹ്കമാ'യ (ദൃഢപ്രധാനമായ) ആയത്തുകളുണ്ട്. അവയത്രെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ മൂലമായുള്ളത്. വേറെ ചിലത് 'മുതശാബിഹു' കളും (പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളവയും) ആകുന്നു. എന്നാൽ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വക്രതയുള്ളവർ, കുഴപ്പത്തെ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, വ്യഖ്യാനം ചെയ്വാൻ-അഥവാ പൊരുളറിയുവാൻ-ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും അതിൽ നിന്നും 'മുതശാബിഹാ'യതിനു പിന്നാലെ കൂടുന്നു.)

ഈ വചനത്തിലെ 'മുഹ്കമു-മുതശാബിഹു'കളുടെ നിർവ്വചനം പല മഹാൻമാരും പല വാചകങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ കാണാവുന്ന കേവലാക്ഷരങ്ങൾ പോലെ, അല്ലെങ്കിൽ പരലോക സംബന്ധമായ അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾപോലെ, യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹുവിന്നുമാത്രം അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കാണു മുതശാബിഹു എന്ന് പറയുന്നത് എന്നത്രെ ചിലരുടെ പക്ഷം. വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അവയെല്ലാം പരിശോധിച്ചാൽ ലഭിക്കുന്ന ആകെ സാരവും, അവയിൽവെച്ച് ഏറ്റവും യുക്തമായി കാണുന്നതും ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) മുതലായ മഹാൻമാർ നൽകുന്ന നിർവ്വചനമാകുന്നു. അദ്ദേഹം 'മുഹ്കമു'കൾക്ക് നൽകിയ നിർവ്വചനം ഇതാണ്:

ای بینات واضحات الدلالة لاالتباس فيها على احد (ഒരാൾക്കും ആശയക്കുഴപ്പമില്ലാത്തവണ്ണം സ്പഷ്ടമായും വ്യക്തമായും സാരം നൽകുന്നവ) 'മുതശാബിഹു'കൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിർവ്വചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

ای تحتمل دلالتها موافقة الحكم وقد تحتمل شيأ اخرمن حيث اللفظ والتركيب لا من حيث المراد
(അതായത്, പദങ്ങളും ഘടനയും നോക്കുമ്പോൾ-ഉദ്ദേശ്യം നോക്കുമ്പോഴല്ല-മുഹ്കമിനോട് യോജിക്കുന്ന സാരമായിരിക്കുവാനും, മറ്റുവല്ല സാരവും ആയിരിക്കുവാനും ഹിതമുണ്ടായിരിക്കുന്നവ.)

ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗവും സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ള ഒന്നിലധികം അർത്ഥസാരങ്ങൾ വരാവുന്ന മറ്റൊരു വിഭാഗവും ഖുർആനിലുണ്ട്. ആദ്യത്തെ വിഭാഗമാണ് ഖുർആന്റെ മൂലപ്രധാനമായ ഭാഗം. രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ആയത്തുകൾക്ക് വ്യഖ്യാനം നൽകുവാനും, അതിന്റെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യം ചുഴിഞ്ഞന്വേഷിക്കുവാനും മുതിരുന്നത് കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കലാണ്. അതിനു മിനക്കെടുന്നവർ ഹൃദയത്തിൽ വക്രത-അഥവാ ദുരദ്ദേശ്യവും കാപട്യവും-ഉള്ളവരായിരിക്കും. സംശയം നേരിടുമ്പോൾ, ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിലേക്ക് മടങ്ങുകയും, അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാര്യങ്ങൾക്ക് തീരുമാനം കാണുകയും വേണം. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനം പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇമാം ശാഹ്‌വലിയ്യുല്ലാഹി-ദ്ദഹ്‌ലവീ(ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ* അൽഫൗസുൽ കബീർ (الفوز الكبير) എന്ന വിശ്രുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ 'മുഹ്കമിനും', 'മുതശാബിഹി' നും ഉദാഹരണസഹിതം നൽകിയിട്ടുള്ള നിർവ്വചനങ്ങളുംകൂടി നമുക്കൊന്ന് പരിശോധിക്കാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-

''അറിയുക: 'മുഹ്കമു' എന്നാൽ ഭാഷാപരിജ്ഞാനമുള്ളവന് ഒരേ ഒരു ആശയം (സാരം) അല്ലാതെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാകുന്നു. ആശയം മനസ്സിലാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പൂർവ്വ അറബികളുടെ നിലപാടാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടത്. അഥവാ, നമ്മുടെ കാലത്തുള്ള സൂക്ഷ്മഗവേഷകൻമാരുടെ നിലപാടല്ല. നിഷ്പ്രയോജനകരമായ സൂക്ഷ്മഗവേഷണം നടത്തൽ ഇന്നൊരു മഹാരോഗമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അത് 'മുഹ്കമി'നെ 'മുതശാബിഹും' അറിയപ്പെട്ടതിനെ അറിയപ്പെടാത്തതും, ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. 'മുതശാബിഹ്' എന്നാൽ, രണ്ട് (ഒന്നിലധികം) ആശയങ്ങൾ വരുവാൻ ഹിതമുള്ളതാകുന്നു.''

തുടർന്നുകൊണ്ട് ഒന്നിലധികം സാരങ്ങൾ വരുവാനുള്ള കാരണങ്ങളും, ഓരോന്നിനും ഉദാഹരണങ്ങളും ദഹ്‌ലവീ (ﷺ) വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:-(1) ഒരു സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടാവുന്ന നാമങ്ങൾ (المراجع) ഒന്നിലധികം ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഉദാഹരണം: امرنى الامير ان العن فلانا لعنه الله (ഇന്ന ആളെ ശപിക്കണമെന്ന് അമീർ

* ഖുർആൻ, ഹദീസ്, ഫിഖ്ഹ്, ശരീഅത്ത് നിയമരഹസ്യങ്ങൾ ആദിയായ ഇസ്‌ലാമിക വിഷയങ്ങളിൽ മഹൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ച ഒരു മഹാപുരുഷനത്രെ ദഹ്‌ലവീ الامام شاه ولى اللهالدهلوى- رحمه الله ഡൽഹിക്കാരനായ ഇദ്ദേഹം ഹിജ്റാ വർഷം 117ലാണ് പരലോകം പ്രാപിച്ചത്. ഇന്ത്യൻ മുസ്‌ലിംകളിൽ-പണ്ഡിതലോകത്ത് വിശേഷിച്ചും-മതപരവും വിജ്ഞാനപരവുമായ പുതിയ ഉണർവ്വും, വിപ്ലവകരമായ പരിഷ്കരണങ്ങളും വരുത്തിയ ഒരു സമുദായോദ്ധാരകൻ കൂടിയായിരുന്നു ശാഹ് വലിയുല്ലാഹി. الفوز الكبير فى اصول التفسير (ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന നിദാനങ്ങളിൽ മഹത്തായ വിജയം) എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം-വലിപ്പത്തിൽ അധിക്കമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും- ഉൾക്കനവും ഉള്ളടക്കവും നോക്കുമ്പോൾ, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന രംഗത്ത് ഒരു മഹത്തായ നേട്ടമാണ്.

എന്നോടു കൽപിച്ചു. അല്ലാഹു അയാളെ ശപിക്കട്ടെ.) ഈ വാക്യത്തിൽ 'അയാളെ' എന്നുള്ള സർവ്വനാമം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, 'ഇന്നവനും' 'അമീറും' ആകാവുന്നതാണല്ലോ. (2) രണ്ട് അർത്ഥമുളള പദമായിരിക്കുക. ഉദാഹരണം **لامستم** ('ലാമസ്തും') കൈകൊണ്ട് സ്പർശിച്ചു എന്നും, സംയോഗംമൂലം സ്പർശിച്ചു എന്നും ഇതിനു അർത്ഥം വരും. (3) ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നുമായി കൂട്ടിച്ചേർത്ത് (**عطف** ചെയ്തു) പറയുമ്പോൾ, അത് അടുത്തുള്ള വാക്കിനോടും, അകലത്തുളള വാക്കിനോടും ചേർന്നതായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടാവുക. ഉദാഹരണം: **وامسحوا برؤسكم وارجلكم** (നിങ്ങളുടെ തലകളെ തടവുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങളുടെ കാലുകളും) ഇതിൻെറ മുമ്പ് മുഖവും, കൈയും കഴുകണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ **ارجلكم** (കാലുകളും) എന്ന വാക്ക് മുഖങ്ങളോടും കൈകളോടും ചേർന്നതാണെന്ന് വെക്കുവാനും, തലകളോട് ചേർന്നതാണെന്ന് വെക്കുവാനും തരമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് (വുളു ചെയ്യുമ്പോൾ) മുഖവും കയ്യും പോലെ കാലും കഴുകണമെന്ന് വരുന്നു. അപ്പോൾ **وارجلكم** ('വഅർജുലക്കും') എന്നാണ് വായിക്കുക, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് തലയെപ്പോലെ കാലും വെള്ളംകൊണ്ടു തടവിയാൽ മതിയാകുമെന്ന് വരും. ഇതനുസരിച്ചാണ് **وارجلكم** ('വഅർജുലിക്കും') എന്ന് ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

(4) ഒരു വാക്ക് അതിനുമുമ്പുള്ള വാചകത്തോട് ചേർത്ത് പറയപ്പെട്ടതോ **المعطوف** അല്ലെങ്കിൽ പുതുതായി ആരംഭിക്കുന്നതോ **المستأنف** ആയിരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടാവുക. ഇതിനു ഉദാഹരണമായി ദഹ്‌ലവി കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ച (ആലുഇംറാനിലെ 7-ാമത്തെ) ആയത്തിൻെറ തുടർന്നുള്ള ഭാഗമാകുന്നു. അതിൽനിന്ന് നമുക്ക് ഇവിടെ പലതും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുളളതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ആയത്തിൻെറ ബാക്കി ഭാഗം:-

وما يعلم تأويله الا الله والراسخون فى العلم يقولون امنابه كل من عند ربنا وما يذكر الا اولو الالباب
ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب الخ –ال عمران

വായനക്കാർക്ക് വിഷയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും വിവരണത്തിൻെറ സൗകര്യത്തിനും വേണ്ടി ഇതിലെ ഓരോ വാക്യവും അതിൻെറ സാരവും നമുക്ക് വെവ്വേറെ പരിശോധിക്കാം:-

وما يعلم تأويله الا الله (അതിൻെറ-പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതിൻെറ-വ്യഖ്യാനം, അഥവാ പൊരുൾ അല്ലാഹു അല്ലാതെ അറിയുന്നതുമല്ല.) ഈ വാക്യത്തിൻെറ തൊട്ട വാക്യം തുടങ്ങുന്നത് **و** ('വ') എന്ന അവ്യയം കൊണ്ടാണല്ലോ. ഈ അവ്യയം ആ വാക്യത്തെ അതിൻെറ മുമ്പത്തെ വാക്യത്തോടു ചേർത്ത് പറയാനുള്ളത് (**عطف** ചെയ്‌വാനുള്ള അവ്യയം ആയിരിക്കുവാനിടയുണ്ട്. അപ്പോൾ രണ്ട് വാചകവും ചേർത്ത് ഇങ്ങിനെ വായിക്കാം. **وما يعلم تأويله الا الله والراسخون فى العلم** (അതിൻെറ വ്യഖ്യാനം, അഥവാ പൊരുൾ അല്ലാഹുവും, അറിവിൽ അടിയുറച്ചവരുമല്ലാതെ അറിയുന്നതുമല്ല) ഇതനുസരിച്ച് ഈ വാക്യത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ (**فى العلم** എന്നിടത്ത്) 'വഖ്ഫ്' (വിരാമം) വേണ്ടതാകുന്നു. പ്രസ്തുത അവ്യയം **و** പുതിയ വാചകത്തിൻെറ തുടക്കം കുറിക്കുവാനുള്ളതും (**استيناف** ൻേറതും) ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ആദ്യത്തെ വാചകം **الا الله** ('ഇല്ലല്ലാഹു') എന്നിടത്ത് അവസാനിക്കുന്നു. അവിടെ വഖ്ഫ് ചെയ്യുകയുംവേണം. രണ്ടാമത്തെ വാചകം ഇങ്ങിനെ വായിക്കാം: **والراسخون فى العلم يقولون الخ** (അറിവിൽ അടിയുറച്ചവരാകട്ടെ, അവർ പറയുകയും ചെയ്യും.....)

'വ്യാഖ്യാനം' അഥവാ 'പൊരുൾ' എന്ന് നാമിവിടെ അർത്ഥം കൽപിച്ചത് **تأويل** ('തഅ്‌വീൽ') എന്ന പദത്തിനാണ്. ഇതിനു 'വ്യാഖ്യാനം, വിവരണം' എന്നിങ്ങിനെയും, 'ആന്തരാർത്ഥം, പൊരുൾ, കലാശം' എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആയത്തുകൾക്കാണ് 'മുതശാബിഹു' എന്നു പറയുന്നതെന്ന അഭിപ്രായക്കാരും, 'തഅ്‌വീലി'ന് രണ്ടാമത് കാണിച്ച അർത്ഥം നൽകുന്നവരും ഒന്നാമത്തെ വാചകം **الا الله** എന്നിടത്ത് അവസാനിപ്പിച്ച് വഖ്ഫു ചെയ്യുന്നു. ഒന്നിലധികം സാരങ്ങൾ വരാവുന്ന ആയത്തുകൾക്കാണ് 'മുതശാബിഹു' എന്ന് പറയുന്നതെന്ന അഭിപ്രായക്കാരും, 'തഅ്‌വീലി'ന്നു നാം ആദ്യം കാണിച്ച അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നവരും, **فى العلم** എന്നിടത്തും അവസാനിപ്പിച്ചു വഖ്ഫ് ചെയ്യുകയും, തുടർന്നുള്ള വാക്യം **يقولون** ('യഖൂലൂന') മുതൽ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും വഖ്ഫ് ചെയ്യുന്ന പണ്ഡിതൻമാർ പലരും ഉണ്ട്. ഓരോരുത്തരും ഓരോ വീക്ഷണ കോണിൽകൂടിയാണ് അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. ശാഹുവലിയുല്ലാഹിദ്ദഹ്‌ലവീ (رحمه الله) ഈ വചനം 'മുതശാബിഹി' നു ഉദാഹരണമായിക്കാട്ടിയത് വളരെ യുക്തമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഇനി, നമുക്ക് ആയത്തിൻെറ ബാക്കി ഭാഗത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാം:-

'ഹൃദയത്തിൽ വക്രതയുള്ളവർ മുതശാബിഹിൻെറ പിന്നാലെകൂടി കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാനും അതിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാനും ശ്രമിക്കുന്നതാണ്' എന്ന് അല്ലാഹു ആദ്യം പറഞ്ഞുവല്ലോ. 'എന്നാൽ, അറിവിൽ അടിയുറച്ച ആളുകൾ, അഥവാ മതവിജ്ഞാനത്തിൽ പടുത്വം നേടിയ പണ്ഡിതൻമാർ 'മുതശാബിഹു'കളായ ആയത്തിനെക്കുറിച്ച് എന്തുനില കൈക്കൊള്ളും? ഇതാണ് അല്ലാഹു അടുത്ത വാക്യത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. **يقولون امنا به كل من عند ربنا** (അവർ പറയും: ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചു, എല്ലാം ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ളതാണ് എന്ന്. ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പ്രശംസിക്കുന്നു: **ومايذكر الا اولوا الا باب** (ബുദ്ധിമാൻമാരല്ലാതെ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നതല്ല.) അവർ ഇങ്ങിനെ തുടർന്നു പ്രാർത്ഥനയും നടത്തും: **ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب الخ** (ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളെ നീ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി തന്നിട്ടുള്ളതിനുശേഷം, ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തെറ്റിച്ചുകളയരുതേ! ഞങ്ങൾക്ക് നിൻെറ പക്കൽ നിന്ന് നീ കാരുണ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുകയും വേണമേ! നിശ്ചയമായും നീതന്നെയാണ് വളരെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ.)

ഈ ആയത്തിൽനിന്നും, മേൽവിവരിച്ചതിൽ നിന്നുമായി നമുക്ക് പല സംഗതികളും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. (1) സുവ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളുള്ളത് (**المحكم**) എന്നും, അല്ലാഹുവിന്ന് മാത്രം അന്തസാരങ്ങൾ അറിയാവുന്നത്-അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനും പാണ്ഡിത്യത്തിൽ അടിയുറച്ച ബുദ്ധിമാൻമാർക്കും അറിയാവുന്നത്- **المتشابه** എന്നും, ഇങ്ങിനെ രണ്ടുതരം വചനങ്ങൾ ഖുർആനിലുണ്ട്. (2) ആദ്യത്തേതാണ് ഖുർആൻെറ മൂലപ്രധാനമായ ഭാഗം. അതുകൊണ്ട് അതിനെ അവലംബമാക്കിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം എല്ലാ തത്വങ്ങളും കാര്യങ്ങളും തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതും, വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നതും. (3) 'മുതശാബിഹാ'യ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട വാക്യങ്ങൾക്ക് 'മുഹ്കമി'ൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വ്യാ

ഖ്യാനവും വിവരണവുമല്ലാതെ, അവയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ചുഴിഞ്ഞന്വേഷണം നടത്തുവാനോ, അവയുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യം തിട്ടപ്പെടുത്തി കുടുസ്സാക്കി കൈകാര്യം ചെയ്‌വാനോ, പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. (4) അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അതു മതത്തിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കലാണ്. ഹൃദയത്തിൽ വക്രതയുള്ള-അഥവാ ദുരുദ്ദേശ്യവും കാപട്യവും ഉള്ള-ആളുകളായിരിക്കും അതിന് മുതിരുക. (5) പാണ്ഡിത്യവും വിവേകവുമുള്ളർ അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കണ്ടുനോക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിരുകയില്ല. മാത്രമല്ല, അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുകയും, അവരുടെ പക്കൽ അബദ്ധം വന്നുപോകാതിരിക്കുന്നതിനും, കൂടുതൽ മാർഗ്ഗദർശനം ലഭിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. (6) അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യം തങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, അതിൽ അവർ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കുകയും യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യും. ചുരുക്കത്തിൽ ആയത്തിൻെറ സാരം ഇതാണ്.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ൻെറ മുകളിലുദ്ധരിച്ച ഒരു പ്രസ്താവന ഈ ആയത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നതാകകൊണ്ട് നമുക്ക് അതിവിടെ ഒന്നുകൂടി സ്മരിക്കാം: 'തഫ്സീർ നാല് വിധത്തിലാണുള്ളത് അറബികൾ അവരുടെ ഭാഷയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്ന തഫ്സീർ, ആർക്കും അറിയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത തഫ്സീർ, പണ്ഡിതൻമാർക്ക് അറിയാവുന്ന തസ്ഫീർ, അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയാവതല്ലാത്ത തഫ്സീർ ഇവയാണത്.

അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്ലിം (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ ആയിശാ (ﷺ) പറയുന്നു: "റസൂൽ(ﷺ) തിരുമേനി ഈ ആയത്ത് (ആലുഇംറാനിൽനിന്നു നാം ഉദ്ധരിച്ചു വിവരിച്ച വചനം) ഓതിക്കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: **فاذا رأيتم الذين يتبعون ما تشابه منه فاولئك الذين سمى الله فاحذروهم** (അപ്പോൾ, അതിൽ പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതിൻെറ പിന്നാലെ പോകുന്നവരെ നിങ്ങൾ കണ്ടാൽ അവരത്രെ, അല്ലാഹു (ഹൃദയത്തിൽ വക്രതയുള്ളവരെന്ന്) പേരുവച്ച കൂട്ടർ. ആകയാൽ, നിങ്ങളവരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.) അഹ്മദ് (ﷺ) ൻെറ നിവേദനത്തിലെ വാക്കുകൾ ഇതാണ്: **فاذا رأيتم الذين يجادلون فيه فهم الذين عنى الله فاحذروهم** (അതുകൊണ്ട് അതിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെ നിങ്ങൾ കണ്ടാൽ, അവരത്രെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവർ. ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം)

വാക്കർത്ഥങ്ങളിലാകട്ടെ, വാചകങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തിലാകട്ടെ, അവയുടെ താൽപര്യങ്ങളിലാകട്ടെ, പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഒന്നിലധികം രൂപം വരാവുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഉദ്ദേശ്യം ഇന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്ന മറ്റു ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നോ, നബി വചനങ്ങളിൽനിന്നോ, മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിതൻമാരുടെ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നോ അവയുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കണ്ടുകിട്ടാത്ത പക്ഷം, അവയുടെ സാരം ഇന്നതാണെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുവാനും, കണക്കില്ലാതെ ഗവേഷണം നടത്തി ഏതെങ്കിലുമൊന്ന് ഉറപ്പിക്കുവാനും പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു. കവിഞ്ഞപക്ഷം, ഇന്നിന്നപ്രകാരത്തിലെല്ലാം അതിൻെറ അർത്ഥവും, ഉദ്ദേശ്യവും വരാവുന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കുകയും, യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്ന് വെച്ച്

വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു. **ومن الله التوفيق**

ശാഹു വലിയ്യുല്ലാഹി ദ്ഹ്‌ലവീ (ﷺ) യുടെ ഒരു പ്രസ്താവനകൂടി ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''മുതശാബിഹായ ആയത്തുകൾക്കു വ്യഖ്യാനം നൽകുന്നതിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ **صفات الله** വിവരിക്കുന്നതിലും 'മുതകല്ലിം'കൾ (**المتكلمون** -വിശ്വാസശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻമാർ) സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന സമ്പ്രദായം എൻെറ അഭിപ്രായഗതിക്ക് നിരക്കാത്തതാണ്. ഇമാം മാലിക്, ഥൗരീ **الثوری** ഇബ്നുൽ മുബാറക്ക് (ﷺ) മുതലായവരുടെയും, പൗരാണിക പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായഗതിയാണ് എനിക്കുമുള്ളത്. മുതശാബിഹായുള്ളതിനെ അവയുടെ ബാഹ്യാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ വിട്ടേക്കുക, അവയുടെ വ്യഖ്യാനത്തിൽ പൂണ്ടു പിടിക്കാതിരിക്കുക, (ഖുർആനിൽനിന്നു) കണ്ടുകിട്ടുന്ന മതവിധികളിൽ തർക്കം നടത്താതിരിക്കുക, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക അഭിപ്രായഗതി (**المذهب**) മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളതെല്ലാം അവഗണിച്ചുകളയാതിരിക്കുക മുതലായവയത്രെ അത്. ഖുർആനിൽനിന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന തെളിവുകളെ തള്ളിക്കളയുവാൻ ഉപായം പ്രയോഗിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. അത് ഖുർആൻകൊണ്ട് തട്ടിക്കളിക്കുന്ന **التدارء بالقرآن** കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.* ആയത്തുകൾ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്ന സാരങ്ങൾ എന്താണെന്ന് അന്വേഷിക്കുക, സ്വന്തം അഭിപ്രായം അതിനോടു യോജിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും അതു അപ്പടി സ്വീകരിക്കുക, ഇതാണ് വേണ്ടത്. എന്നാൽ, ഖുർആൻെറ ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മുൻഗാമികളായ അറബികളുടെ ഉപയോഗങ്ങളിൽ നിന്നാണത് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഇതിൽ, സഹാബികളുടേയും താബിഉകളുടേയും പ്രമാണങ്ങളെയാണ് സാർവ്വത്രികമായ അവലംബമായി ഗണിക്കേണ്ടത്. **الفوز الكبير** കൂടുതൽ വിശദീകരണം ആലുഇംറാൻ 7-ാം ആയത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ.

2. അവതരണ ഹേതു (**سبب النزول**)

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രത്യേകം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാണ് ആയത്തുകളുടെ അവതരണ ഹേതു. ഏതെങ്കിലും സംഭവത്തെത്തുടർന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടിയായോ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചുവരും. ഇവക്ക് അവയുടെ അവതരണ ഹേതുക്കൾ എന്നു പറയുന്നു. അവതരണഹേതു രണ്ടുമൂന്ന് തരത്തിലുണ്ടാവാം. (1) ആയത്തിൻെറ അർത്ഥസാരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തത്: ഈ ഇനത്തിൽപെട്ടവയെക്കുറിച്ചു ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാവ് അറിഞ്ഞിരിക്കാത്തപക്ഷം, ആയത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യവും, താൽപര്യവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരും. (2) ആയത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു അനിവാര്യമല്ലെങ്കിലും അതിനു സഹായകമായിരിക്കുന്നത്. ഈ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട അവതരണഹേതുക്കളും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നന്നാ

* ചില കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതൻമാർ തങ്ങളുടെ 'മദ്ഹബു'ക്കളെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി നടത്താറുള്ള നയോപായങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ദഹ്‌ലവി (റ) ഉപായം പ്രയോഗിക്കുക (**التحيل**) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഒരു ഖുർആൻ വചനത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഒരു വിധിയെ മറ്റൊരു വചനം കൊണ്ടു ഖണ്ഡിക്കുവാൻ നടത്തുന്ന പരിശ്രമത്തിനാണ് ഖുർആൻകൊണ്ടു തട്ടിക്കളിക്കുക (**التدارء بالقرآن**) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതു ഹദീസിൽ പ്രത്യേകം വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പരസ്പരം ബലപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ, ഒരിക്കലും ഒന്നൊന്നിനു വിരുദ്ധമായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്ന തല്പരകക്ഷികളായിരിക്കും ഈ ദുഷ്കൃത്യത്തിനു മുതിരുക എന്നു പറയേണ്ടതില്ല

യിരിക്കും. (3) ആയത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു സഹായകമാകാത്തവ. ഈ ഇനത്തിന്നുവേണ്ടി സമയം പാഴാക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

അവതരണ ഹേതുക്കൾ എന്ന പേരിൽ, സാധാരണ തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിക്കാറുള്ള കഥകളിൽ ഒരു വ്യഖ്യാതാവ് അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ഭാഗം വളരെ ക്കുറച്ചേയുള്ളുവെന്നതാണ് വാസ്തവം. ഓരോ ആയത്തിനും ഓരോ അവതരണഹേതു ഉദ്ധരിക്കുവാനും, മിക്ക ആയത്തുകളുടെയും, താല്പര്യത്തിന് അനുയോജ്യമായ കഥകൾ പറയുവാനും ചില മുഫസ്സിറുകൾ മിനക്കെടാറുണ്ട്. ഇതിൻ ഫലമായി, അനാവശ്യവും, അടി സ്ഥാനരഹിതവുമായ എത്രയോ കഥകൾ പല തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ബലാബലമോ, സത്യാസത്യമോ അന്വേഷിക്കാതെ കണ്ടതും കേട്ടതുമെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തുക പതിവാക്കിയ ചില വ്യഖ്യാതാക്കളും ഉണ്ട്. തന്നിമിത്തം, സമുദായമദ്ധ്യെ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകളും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും നിരവധിയാകുന്നു. ഖുർ ആൻകൊണ്ടും, നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തുകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ക്കു നിരക്കാത്തതോ, വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതോ, തനി ഇസ്റാഈലിയ്യാത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതോ അല്ലാതിരിക്കുകയും, ആയത്തിൻെറ സാരം മന സ്സിലാക്കുന്നതിൽ സഹായകമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കഥകളും സംഭവങ്ങളും മാത്രമേ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുള്ളു.

'ഈ വചനം ഇന്ന വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ച്' 'ഇന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു പറ യുന്നത്' 'അതിനെത്തുടർന്ന് ഇന്ന വചനം അവതരിച്ചു' എന്നൊക്കെ മുൻഗാമികളുടെ വാ ക്കുകളിൽ കാണുമ്പോഴേക്കും അവ ആ ആയത്തുകളുടെ സാക്ഷാൽ അവതരണഹേതു ക്കൾതന്നെയാണെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൂടാത്തതാണ്. 'ഇന്നിന്ന വിധത്തിലുള്ള വിഷ യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ ആയത്തിൽ പറയുന്നത്' 'ഇതുപോലുള്ള വിഷയത്തിലാണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചത്' 'ഈ ആയത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഇതും ഉൾപ്പെടുന്നു.' എന്നിങ്ങി നെയുള്ള അർത്ഥത്തിലായിരിക്കും പലപ്പോഴും അവർ ആ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കു ന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ്, ഒരേ ആയത്തിനെ സംബന്ധിച്ചുതന്നെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഒന്നി ലധികം സ്വീകാര്യയോഗ്യമായ രിവായത്തുകൾ കാണപ്പെടാറുള്ളതും. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മന സ്സിലാക്കാത്തവർ, ആ രിവായത്തുകൾ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളാണെന്നോ, ചില ആയത്തുകൾ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നോ തെറ്റിദ്ധരിച്ചേക്കുന്നതാണ്. ഹദീസുകളിൽപോലും ചിലപ്പോൾ, ഇതുപോലെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടേക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ ആയത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്കു വെളിച്ചം നൽകുന്ന ഭാഗവും, കേവലം ഉദാഹരണമായിമാത്രം എടുക്കാവുന്ന ഭാഗവും പ്രത്യേകം മനസ്സിരു ത്തേണ്ടതാകുന്നു.

ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതുണ്ട്: ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഭവത്തെത്തു ടർന്നോ, ഏതെങ്കിലും വ്യക്തികളുടെ ചെയ്തികളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടോ അവതരിച്ച ആയ ത്തുകളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള വിധി, ആ സംഭവത്തിനുമാത്രം ബാധകമായതാണെന്നോ, അതിൽ സൂചിപ്പിച്ച വ്യക്തികളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്നോ കരുതിക്കൂടാത്ത താകുന്നു. ഈ വസ്തുത ഗ്രഹിക്കായ്ക നിമിത്തവും പലർക്കും പലപ്പോഴും അമളി പിണ

യാറുണ്ട്. الحكم عام وان كان النزول خاص (അവതരണഹേതു പ്രത്യേകമായതായിരുന്നാലും, വിധി പൊതുവായതാണ്.) എന്ന തത്വം സർവ്വസ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ള ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി: അബൂബക്കർ (ﷺ) ചെയ്ത ഒരു സൽ പ്രവർത്തിയെപ്പറ്റി ഒരു ആയത്തിൽ പ്രശംസിച്ചു പറയുന്നുവെന്ന് കരുതുക, അല്ലെങ്കിൽ അബൂജഹ്‌ലിൻെറ ദുഷ് ചെയ്തിയെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ച് ഒരു ആയത്തിൽ പറയുന്നുവെന്ന്‌വെക്കുക. അത്തരം സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും അതുപോലെയുള്ള പ്രശംസക്ക് അർഹരാണെന്നും, അത്തരം ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും അതുപോലെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് പാത്രമാണെന്നുമാണ് നാം അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

3. ''നസ്ഖ്'' (ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തൽ -النسخ)

വളരെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾക്കും, ഖണ്ഡനമണ്ഡനങ്ങൾക്കും ഇടയായിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമാണ്, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ 'നസ്ഖി'ൻെറ വിഷയം. മുൻഗാമികൾ ഈ വാക്കിന് നൽകിവരുന്ന അർത്ഥങ്ങളും, പിൻഗാമികൾ അതിനു നൽകിയ നിർവ്വചനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ് ഇതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം. 'നീക്കം ചെയ്യുക, പകർത്തുക' എന്നൊക്കെയാണ് 'നസ്ഖ്' النسخ എന്ന പദത്തിൻെറ ഭാഷാർത്ഥം. ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് പകർത്തി എഴുതുന്നതിനും, തണൽ വെയിലിനെ നീക്കുന്നതിനുമെല്ലാം 'നസ്ഖ്' എന്ന് പറയാറുള്ളത് ഈ അർത്ഥത്തിലാണ്. ഒരു അംഗീകൃതമായ രേഖമുഖേന മുമ്പുള്ള ഒരു മത നിയമം നീക്കം ചെയ്യുക, അഥവാ അതിനെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുക رفع حكم شرعى بدليل شرعى എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലാണ് പിൻഗാമികൾ 'നസ്ഖ്' ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതും, കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതും. ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തപ്പെട്ട നിയമത്തിനും, അതിൻെറ ലക്ഷ്യത്തിനും 'മൻസൂഖ്' المنسوخ എന്നും, ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുന്ന പുതിയ രേഖക്കും അതിലെ വിധിക്കും 'നാസിഖ്' الناسخ എന്നും പറയപ്പെടും. വിശദീകരണ വേളയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ പലതും കാണാമെങ്കിലും, ഈ നിർവ്വചനപ്രകാരം ഖുർആനിൽ നസ്ഖിന് വളരെ തുച്ഛം ഉദാഹരണങ്ങളല്ലാതെ ലഭിക്കുവാനില്ല. എന്നാൽ, സഹാബികൾ, താബിഈങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികളുടെ പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ, നീക്കം 'ചെയ്യുക' الازالة എന്ന ഭാഷാർത്ഥത്തിലാണ് അവർ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്ന് കാണാം. ഈ അർത്ഥമാകട്ടെ, കൂടുതൽ വിശാലവും വ്യാപകമായിട്ടുള്ളതാണ്.

ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിൻെറ പ്രവർത്തനകാലം അവസാനിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയിക്കുക, ഒരു വാക്കിൻെറ പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള അർത്ഥമല്ല അവിടെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് കാണിക്കുക, ഒരിടത്ത് ഏതെങ്കിലും ഉപാധിയോടുകൂടി പറയപ്പെട്ട ഒരു നിയമത്തിന് ആ ഉപാധി ഉണ്ടായിരിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്ന് കാണിക്കുക, സാമാന്യമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഒരു ലക്ഷ്യംകൊണ്ടുദ്ദേശം ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക, ഇസ്‌ലാമിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഏതെങ്കിലും പതിവുകളെ നീക്കം ചെയ്യുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല അർത്ഥങ്ങളിലും അവർ 'നസ്ഖ്' എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ആകയാൽ, മുൻഗാമികളുടെ അർത്ഥം അനുസരിച്ച് ഖുർആനിൽ നസ്ഖിൻെറ വൃത്തം വലുതായിത്തീരുന്നു. നൂറുകണക്കിൽ ആയത്തുകൾ 'മൻസൂഖു' കളുടെ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി മുൻഗാമികളിൽ ചിലർ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എണ്ണിക്കാണുന്നതിൻെറ രഹസ്യം ഇതാണ്.

ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാത്തവർ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നേരെ പുച്ഛഭാവം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് കാണാം. ഹിജ്റ 118 ൽ കാലഗതി പ്രാപിച്ച ഖത്താദ (ﷺ), മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുകാരായ അബൂഉബൈദ് (ﷺ), അബൂദാവൂദ് (ﷺ), അബൂജഅ്ഫർ-നഹ്ഹാസ് (ﷺ), ആറാം നൂററാണ്ടുകാരനായ ഇബ്നുൽ ജൗസീ (ﷺ) മുതലായ പലരും ഈ വിഷയകമായി പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മേൽപറഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കാതെ പലർക്കും അബദ്ധം പിണയാറുണ്ട്. 'നസ്ഖി'ന് പിൻഗാമികൾ കല്പിച്ചു വരുന്ന നിർവ്വചനങ്ങളിലൂടെമാത്രം അതിനെ പരിചയപ്പെടുകയും, അതോടൊപ്പം മേൽകണ്ട മഹാൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകൾ കാണുകയും ചെയ്യുന്നതിൻെറ ഫലമായി ഖുർആനിൽ എത്രയോ ആയത്തുകളുടെ വിധികൾ ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് പലരും ധരിച്ചുവശാകുകയും, അതുവഴി നിരവധി ആയത്തുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മതവിധികളും, തത്വങ്ങളും അവഗണിക്കപ്പെടുവാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചില തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. ശത്രുക്കൾക്ക് മാപ്പ് നല്കുവാനും, വിട്ടുവീഴ്ച കൈകൊള്ളുവാനും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ആയത്തുകൾ കാണുന്നിടത്തെല്ലാം, അവ യുദ്ധത്തിൻെറ ആയത്തുകൾ മുഖേന മൻസൂഖാണ് (ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്) എന്നും, ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്വാൻ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ഊന്നിപ്പറയുന്ന ആയത്തുകൾ കാണുമ്പോൾ അവ സക്കാത്തിൻെറ ആയത്തുകളാൽ 'മൻസൂഖാ'ണ് എന്നും ചിലർ വിധി കല്പിക്കാറുള്ളത് ഇതിന് ഉദാഹരണമത്രെ, വാസ്തവത്തിൽ ഇതൊന്നും തന്നെ 'മൻസൂഖ്' കളിൽപെട്ടതല്ല, 'മുഹ്കമു' (നിയമബലമുള്ളത്)കളിൽ പെട്ടവതന്നെയാണ്.*

നേരെമറിച്ച് നിലവിലുള്ള ഒരു നിയമം നീക്കംചെയ്ത് പകരം വേറെ ഒരു നിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നത് കേവലം യുക്തിപരമല്ലെന്നും ഏറ്റവും വലിയ യുക്തിമാനും സർവ്വജ്ഞാനിയുമായ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലെന്നുമുള്ള നിഗമനത്തിൽ മറ്റൊരു വിഭാഗം ആളുകൾ ഖുർആനിൽ 'നസ്ഖ്' എന്നൊന്ന് തീരെ ഇല്ലെന്ന് ധരിക്കുകയും, അങ്ങിനെ വാദിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, സഹാബികൾ അടക്കമുള്ള മുൻഗാമികൾ കല്പിച്ചിരുന്ന വിപുലാർത്ഥത്തിലുള്ള നസ്ഖ് ഖുർആനിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് (ചില ആയത്തുകൾ 'നാസിഖും', ചിലത് 'മൻസൂഖും' ആയേക്കുന്നത്) യുക്തിഹീനമല്ല, സ്വാഭാവികം മാത്രമാകുന്നു. ഇതുപോലെത്തന്നെ ഒരു നിയമത്തിന് ആസ്പദമായിരുന്ന താൽക്കാലികമായ ഒരു തത്വത്തിൻെറ അഭാവത്തിൽ-ആ തത്വം കാലാഹരണപ്പെട്ടുപോയതിനാൽ-തൽസ്ഥാനത്ത് കൂടുതൽ യുക്തമായ മറ്റൊരു നിയമം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതും, മനുഷ്യവംശത്തിൻെറ ബുദ്ധിപരവും സാമൂഹ്യവുമായ പക്വതയും പാകതയും പൂർത്തിയാകും മുമ്പ് അതാതുകാലത്തിനനുസരിച്ച് പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അനുഷ്ഠാന നിയമങ്ങൾ മാറ്റി പകരം കൂടുതൽ യുക്തമായ നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുക എന്നുള്ളതും ആവശ്യമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. നസ്ഖിന് മുൻഗാമികൾ കല്പി

* 'മഹ്കമു' (المحكم) എന്ന പദം മുമ്പുപറഞ്ഞതുപോലെ 'മുതശാബിഹി'ൻെറ വിപരീതമായി 'മൻസൂഖി'ൻെറ വിപരീതമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

ച്ചിരുന്ന അർത്ഥമനുസരിച്ച് ഇതെല്ലാം നസ്ഖിൻെറ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

(١) ماننسخ من اية او ننسيها فأت بخير منها او مثلها الم تعلم ان الله على كل شيئ قدير – البقرة : ١٠٦

(٢) واذا بدلنا اية مكان اية والله اعلم بما ينزل قالوا انما انت مفتربل اكثرهم لا يعلمون – النحل : ١٠١

സാരം: 1. നാം വല്ല ആയത്തും 'നസ്ഖ്' ചെയ്കയോ, അല്ലെങ്കിൽ അത് വിസ്മരിപ്പിച്ച് കളയുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അതിനേക്കാൾ ഉത്തമമോ അതുപോലെയുള്ളതോ ആയ മറ്റൊന്നിനെ നാം കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്ന് നിനക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടേ?! (അൽബഖറ: 106) 2. ഒരു ആയത്തിൻെറ സ്ഥാനത്ത് നാം വേറൊരു ആയത്ത് പകരമാക്കുന്നതായാൽ-അല്ലാഹുവാകട്ടെ, താൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും അറിയുന്നവനുമാണ്-അവർ പറയും: നീ കെട്ടിപ്പറയുന്നവൻ മാത്രമാണ് എന്ന്. പക്ഷെ അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല. (നഹ്ൽ: 101)

തൗറാത്തിലെ ചില അനുഷ്ഠാനക്രമങ്ങൾ ഖുർആൻ മുഖേന ദുർബലപ്പെടുത്തിപകരം കൂടുതൽ യുക്തമായ അനുഷ്ഠാനക്രമങ്ങൾ ഖുർആൻ നടപ്പാക്കിയതിനെയും, താൽക്കാലിക പരിത:സ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില നിയമങ്ങൾക്കു പകരം സ്ഥിരവും ശാശ്വതവുമായ മതവിധി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനേയും എടുത്തുപൊക്കിക്കൊണ്ട് യഹൂദികൾ മുതലായ ഇസ്ലാമിൻെറ വൈരികൾ ഖുർആൻെറയും, നബി (ﷺ)യുടെയും നേരെ തൊടുത്തു വിട്ടിരുന്ന ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു മറുപടിയായിട്ടാണ് ആദ്യത്തെ വചനം അവതരിച്ചിട്ടുളളത് എന്നു സ്മരണീയമാകുന്നു. നസ്ഖിൻെറ നിർവ്വചനത്തിലും, ഖുർആനിൽ നസ്ഖു വരുന്ന കാര്യത്തിലും പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിലുളള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ആ ആയത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

'അല്ലാഹുവിൻെറ 'ഹുക്മു' (മതവിധി)കളിൽ നസ്ഖ് വരികയെന്നത്-അതിൽ യുക്തിസഹമായ തത്വം ഉൾക്കൊളളുന്നതുകൊണ്ട്-'ജാഇസാ'ണെന്ന (വിരോധമില്ലാത്തതാണെന്ന) കാര്യത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ എല്ലാവരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. (ഖുർആനിൽ) അതു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പയുന്നവരുമാണ് അവരെല്ലാവരും. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവായ അബൂ മുസ്ലിം ഇസ്ഫഹാനീ * പറയുന്നതു ഖുർആനിൽ നസ്ഖിൽപെട്ട ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലെന്നാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ വാദം ദുർബ്ബലവും, തളളപ്പെട്ടതും ബാലിശവുമാണ്. ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടുളള നസ്ഖുകൾക്ക് മറുപടി പറയുവാൻ അദ്ദേഹം വളരെ പാടുപെടേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഭർത്താവു മരണപ്പെട്ട ഭാര്യ ഒരു കൊല്ലം 'ഇദ്ദ്': (**العدة**) ആചരിക്കേണമെന്നുള്ള (അൽബഖറ: 240ലെ) നിയമം, അവൾ നാലുമാസവും പത്തുദിവസവും

* ഒരു വലിയ മുഫസ്സിറാണ് അബൂ മുസ്ലിം ഇസ്ഫഹാനീ, പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തമായുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പലതും കാണാവുന്നതാണ്. നസ്ഖിന്റെ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അനുകരിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന ചില ആളുകളെ ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

‘ഇദ്ദഃ’ ആചരിക്കുകയെന്ന (അൽബഖറ: 234ലെ) നിയമംകൊണ്ടു നസ്ഖ് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഇതിന്നു അദ്ദേഹം സ്വീകാര്യമായ മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് ‘ഖിബ്ല’യായിരുന്നതിനുശേഷം, കഅ്ബ:യെ ‘ഖിബ്ല:’യാക്കിയതും നസ്ഖിൽപെട്ടതാണ്. ഇതിനും അദ്ദേഹം മറുപടി ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. യുദ്ധത്തിൽ, അവിശ്വാസികളായ പത്തു പേരോട് ഒരു മുസ്ലിം എന്ന കണക്കിൽ മുസ്ലിംകൾ ക്ഷമിച്ചു നില്ക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന കല്പന, രണ്ടുപേരോട് ഒരാൾ ക്ഷമിച്ചുനിന്നാൽ മതിയാകുമെന്ന് (അൻഫാൽ: 65-66) നിയമിച്ചതും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്.’’ (ابن كثير) ഈ ഒടുവിൽ കാണിച്ച ഉദാഹരണത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ വിധിമാറ്റി അതിനു പകരമായിട്ടാണ് രണ്ടാമത്തെ വിധി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൊണ്ടുതന്നെ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. الان خففالله عنكم (ഇപ്പോൾ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ലഘൂകരണം നല്കിയിരിക്കുന്നു) എന്നു മുഖവുരയോടുകൂടിയാണ് രണ്ടാമത്തെ വിധി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു വിധി മാറ്റി പകരം വേറൊരു വിധി നടപ്പാക്കുമ്പോൾ, ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചതു ഖുർആനിൽ വേറെയും കാണാം.

وان تبدوا ما فى انفسكم او تخفوه يحاسبكم به ا لله (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലുള്ളത് വെളിവാക്കിയാലും, അത് മറച്ചുവെച്ചാലും അല്ലാഹു അതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളെ വിചാരണ നടത്തും. (അൽബഖറ 284.) എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ ‘ഞങ്ങൾക്ക് സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത കാര്യം ഞങ്ങളോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ.’ كلفنا من الاعمال مالا نطيق എന്നു സഹാബികൾ നബി (ﷺ) യോട് സങ്കടപ്പെട്ടുവെന്നും, തിരുമേനി അവരോട് അതിനെപ്പറ്റി ഗുണദോഷിക്കുകയും അവർ സമാധാനപ്പെടുകയും ഉണ്ടായെന്നും, പിന്നീട് അൽബഖറ:യിലെ അവസാനത്തെ വചനം അവതരിച്ചു അതിനെ നസ്ഖ് ചെയ്തുവെന്നും അബൂഹുറൈറ: (رضي الله عنه) വഴി ഇമാം മുസ്ലിം രിവായത്തുചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽ കാണാം. ഓരോരുത്തനും കഴിവുള്ളതല്ലാതെ, ആരോടും ശാസിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും, മറന്നുകൊണ്ടോ, അബദ്ധത്തിലോ ചെയ്തുപോകുന്ന കുറ്റങ്ങൾ പാപങ്ങളല്ലെന്നും ആ വചനത്തിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ, കഴിവിൽപെട്ടതും, മറന്നോ അബദ്ധത്തിലോ വന്നുവശായതല്ലാത്തതുമായ കുറ്റങ്ങളിലേ ശിക്ഷയുണ്ടാകുകയുള്ളു എന്ന് വ്യക്തമായി. ഇതുപോലെത്തന്നെ, ആലുംഇംറാൻ 102-ൽ اتقوا الله حق تقاته (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന മുറപ്രകാരം സൂക്ഷിക്കുവീൻ!) എന്ന ആയത്തിന്റെ താല്പര്യത്തെ فاتقوا ا لله ما استطعتم (നിങ്ങൾക്കു സാദ്ധ്യമാകും പ്രകാരം അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.) (64: 16) എന്ന ആയത്തുകൊണ്ട് നസ്ഖ് ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ആയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, അതിന്റെ ബാഹ്യാർത്ഥം അനുസരിച്ചല്ല-രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടതനുസരിച്ചാണ്-നിലകൊള്ളുന്നത് എന്നത്രെ ഇതിന്റെ സാരം. മുൻഗാമികൾ ‘നസ്ഖി’ന്നു കൽപ്പിച്ചിരുന്ന വിശാലാർത്ഥത്തിലാണ്-പിൻഗാമികളുടെ സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലല്ല-ഇത്തരം സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം നസ്ഖ് ഉണ്ടെന്ന് പറയുന്നത്. ഭാഷാർത്ഥത്തിലുള്ള നസ്ഖിന്റെ ഇനത്തിൽപെട്ട ‘നാസിഖു-മൻസൂഖു’കൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ, അവയിൽ ‘നാസിഖാ’ണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ആയത്തുകൾ, അതിലെ ‘മൻസൂഖെ’ന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ആയത്തുകളുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിച്ചു തരികയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്.

ഒരു വിഷയത്തിൽ, സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള നസ്ഖ് ഉണ്ടെന്ന് വെക്കേണമെങ്കിൽ,

'നാസിഖും' 'മൻസൂഖു'മായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ആയത്തുകളുടെ സാരോദ്ദേശ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരുവിധേനയും കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാതിരിക്കണം. അതോടുകൂടി 'നാസിഖാ' യി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ആയത്ത് മറ്റേ ആയത്ത് അവതരിച്ചതിന് ശേഷം മാത്രം അവതരിച്ചതായിരിക്കുകയും വേണം. ഈ ഉപാധികൾ ശരിക്കും തിട്ടപ്പെട്ട നസ്ഖുകൾക്ക് ഉദാഹരണം ഖുർആനിൽ അധികമൊന്നും കാണുകയില്ല. ഇമാം സുയൂത്ത്വീ(ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ അൽ ഇത്ഖ്വാൻ [*] എന്ന വിശ്രുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ, നസ്ഖിനെപ്പറ്റി വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ, സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുളള മൻസൂഖായ ആയത്തുകളുടെ എണ്ണം ഏതാണ്ട് ഇരുപതോളം മാത്രമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ആ ഇരുപതിൽപെട്ട മിക്കതിലും ഈയുള്ളവന് ആലോചിക്കേണ്ടതായുണ്ട്' എന്നൊരു പ്രസ്താവനയോടുകൂടി ശാഹ്വലിയ്യുല്ലാഹിദ്ദഹ്ലവീ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'ഫൗസുൽകബീർ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവ ഓരോന്നും എടുത്തുദ്ധരിക്കുകയും, അഞ്ചെണ്ണത്തിലൊഴിച്ച് ബാക്കിയുളളതിലൊന്നും നസ്ഖ് ഉള്ളതായി തീർത്തു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് കാര്യകാരണസഹിതം വിധികല്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അബൂമുസ്ലിമിന്നെതിരായി ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച-മേൽ കണ്ട-മൂന്നു ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതും, അവസാനത്തേതുമാണ് ദഹ്ലവീ എണ്ണിയ അഞ്ചിൽ രണ്ടെണ്ണം. സുയൂത്ത്വീ (ﷺ) കാണിച്ച ഉദാഹരണങ്ങൾ ചർച്ചനടത്തിക്കൊണ്ട് സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള മൻസൂഖാകുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിധി കൽപിച്ച കൂട്ടത്തിൽ, നാം മേൽകാണിച്ച രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങളും- അൽബഖറ യിലെ 284ഉം, ആലുഇംറാനിലെ 102ഉം വചനങ്ങളും-ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാണ്: (1) ഖുർആനിൽ, തീരെ നസ്ഖ് ഇല്ലെന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല. വിശദീകരണത്തിലും, ഉദാഹരണത്തിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകുമെങ്കിലും, ഖുർആനിൽ നസ്ഖ് ഉണ്ടെന്നുളളത് തർക്കമറ്റതാകുന്നു. (2) 'നസ്ഖ്' എന്ന വാക്ക് മുൻഗാമികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് കുറേ വിശാലമായ അർത്ഥത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ, നസ്ഖിൻെറ ആയത്തുകൾ പലതും ഉള്ളതായിക്കണ്ടേക്കും. വാസ്തവത്തിൽ അവ ഇന്നറിയപ്പെടുന്ന സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള നസ്ഖുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയല്ല. അഥവാ, ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യഖ്യാനത്തിൻെറ ഇനത്തിൽപ്പെട്ടവയായിരിക്കും (3) ഇസ്ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ, പിൽകാല പണ്ഡിതൻമാർ കല്പിച്ചുവരുന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള നസ്ഖിൻെറ ആയത്തുകൾ വളരെ കുറച്ചേയുളളു. (4) മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ഉപാധികൾ പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ മാത്രമേ നസ്ഖിൻെറ കാര്യം ആലോചനാവിഷയമാകുകയുള്ളു. (5) ഉപാധികൾ പൂർത്തിയാകുന്നതിലും, വ്യാഖ്യാനം നല്കുന്നതിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകാവുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു വ്യാഖ്യാതാവ് നാസിഖും, മൻസൂഖുമായിക്കരുതുന്ന ആയത്തുകളിൽ മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാതാവ് നസ്ഖിൻെറ വാദം ശരിവെച്ചില്ലെന്നു വരാവുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.

(6) നിലവിലുളള ഏതെങ്കിലും ഒരു മതനിയമം നീക്കം ചെയ്ത് പകരം, കൂടുതൽ ഉപയുക്തമായ മറ്റൊരു നിയമം തൽസ്ഥാനത്തു കൊണ്ടുവരികയെന്നത് ഇസ്ലാമിൻെറയോ,

[*] ഖുർആൻെറയും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറയും നാനാവശങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് (السيوطة رح) ഇമാം സുയൂത്ത്വീരചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാഗ്രന്ഥമാണ് 'അൽഇത്ഖ്വാൻ' (الاتقان فى علوم القرآن)

ഖുർആൻെറയോ പോരായ്കകൊണ്ടോ, അപ്രായോഗികതകൊണ്ടോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നേരെ മറിച്ച്, അത് അതിൻെറ പ്രായോഗികതയും, മനുഷ്യൻെറ പൊതുനൻമയിൽ അതിനുള്ള താല്പര്യവുമാണ് കുറിക്കുന്നത്. കാരണം, മാനുഷിക വളർച്ച പൂർത്തിയായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാലത്തിനനുസരിച്ച് കൊണ്ടോ, ഇസ്ലാമിൻെറ മുഴുവൻ വശവും നടപ്പിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പ്-ഇസ്ലാമിൻെറ ആരംഭത്തിൽ-നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന താല്ക്കാലിക പരിതഃസ്ഥിതികൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടോ നിയമിതമായിരുന്ന ചുരുക്കം ചില നിയമങ്ങൾ മാത്രമാണ് നസ്ഖിന് വിധേയമായിട്ടുള്ളത്. അവയ്ക്കു പകരം സ്ഥാപിതമായ ശാശ്വത നിയമങ്ങളാകട്ടെ, പ്രായോഗികതയിലോ, അനുഷ്ഠാന സൗകര്യത്തിലോ, അല്ലെങ്കിൽ അവമൂലം ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന പുണ്യഫലങ്ങളിലോ-ഇവയെല്ലാറ്റിലുമോ-കൂടുതൽ ഗുണകരവും മെച്ചപ്പെട്ടവയാണുതാനും.

ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലെന്നപോലെ, നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിലും നസ്ഖ് ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. 'ഉസ്വൂലി'ൻെറ (കർമ്മശാസ്ത്ര നിദാനത്തിൻെറ) ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അതിനെപ്പറ്റി സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാവ് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന അത്യാവശ്യ വസ്തുതകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക മാത്രമാണ് നാമിവിടെ ചെയ്യുന്നത്. والله الموفق

വ്യഖ്യാനത്തിൽ ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ.

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും, പാലിക്കേണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ ഇനിയും പലതുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി ചുരുക്കം ചിലതുകൂടി ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കാം:-

(1) ലോപനം (الحذف). അതായത്: ഒരു വാക്യത്തിൽനിന്ന് അതിലെ ചില പദങ്ങൾ വിട്ടുകളയുക. ഇതു ഭാഷയിൽ സാധാരണമാണ്. ഉദാഹരണം; واشربوا فى قلوبهم العجل (അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പശുക്കുട്ടി കുടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) ഇവിടെ العجل (പശുക്കുട്ടി) എന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു പദം ലോപിച്ചിട്ടുണ്ട്. حب العجل (പശുക്കുട്ടിയോടുള്ള പ്രേമം) എന്നാണ് സാക്ഷാലുള്ളത്. واسأل القرية (രാജ്യത്തോട് ചോദിക്കുക) എന്നതിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപം واسأل اهل القرية (രാജ്യക്കാരോട് ചോദിക്കുക) എന്നും, واختار موسى قومه (മൂസാ തൻെറ ജനതയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു) എന്നതിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപം من قومه (തൻെറ ജനതയിൽനിന്ന് തിരഞ്ഞെടുത്തു) എന്നുമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഒന്നിലധികം പദങ്ങളും-ചിലപ്പോൾ വാക്യങ്ങൾ തന്നെയും-ഇങ്ങിനെ ലോപിച്ചിരിക്കും. ഉദാഹരണം:
فاوحينا الى موسى ان اصرب بعصاك البحر فانفلق (അപ്പോൾ നാം മൂസാക്ക് വഹ്യ് നൽകി. നീ നിൻെറ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ അടിക്കുക എന്ന്. അപ്പോൾ പിളർന്നു.) വഹ്യ് നൽകിയപ്പോഴേക്കും സമുദ്രം പിളർന്നുവെന്നല്ല فضرب موسى بعصاه البحر فانفلق (അങ്ങനെ, മൂസാ തൻെറ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ അടിച്ചു, അപ്പോൾ അത് പിളർന്നു) എന്നാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ അനേകം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഖുർആനിൽ കാണാം. ഇപ്രകാരം ലോപിച്ചുപോയ വാക്കുകളെ സന്ദർഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

(2) സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാനുള്ള വാക്കിനുപകരം മറ്റൊരു വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുക الابدال ഉദാഹരണം: اهذا الذى يذكر الهتكم (ഇവനാണോ നിങ്ങളുടെ ദൈവ

ങ്ങളെ പറയുന്നവൻ?) ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം الذى يسب الهتكم (നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ പഴിച്ചു പറയുന്നവൻ) എന്നത്രെ. اذاقها الله الباس الجوع (അപ്പോൾ അല്ലാഹു അതിന് വിശപ്പിൻെറ വസ്ത്രത്തെ ആസ്വദിപ്പിച്ചു.) എന്നിടത്ത് طعم الجوع (വിശപ്പിൻെറ രുചിയെ) എന്നാണുദ്ദേശ്യം. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളിൽ സാഹിത്യപരമായും, ആലങ്കാരികമായുമുള്ള പല സൂചനകളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണ്.

(3) ഇടക്കുവെച്ച് സംസാരമുഖം മാറ്റുക الالتفات فى الكلام ഉദാഹരണമായി, സംഭാഷകൻ തന്നെക്കുറിച്ച്, 'ഞാൻ' എന്നോ, 'ഞങ്ങൾ' എന്നോ (ഉത്തമ പുരുഷ രൂപത്തിൽ) സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഇടക്കുവെച്ച് 'അവൻ' എന്നോ, 'അവർ എന്നോ തന്നെപ്പറ്റിത്തന്നെ (പ്രഥമ പുരുഷ രൂപത്തിൽ) പ്രയോഗിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ശ്രോതാക്കളെക്കുറിച്ച് 'നിങ്ങൾ' എന്നോ 'നീ' എന്നോ (മദ്ധ്യമ പുരുഷ രൂപത്തിൽ) പറഞ്ഞുക്കൊണ്ടിരിക്കെ, 'അവർ,' എന്നോ 'അവൻ' എന്നോ (പ്രഥമ പുരുഷ രൂപത്തിൽ) പ്രസ്താവിക്കുക. ഖുർആനിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗവും ധാരാളം കാണാം. ഉദാഹരണം
وانزل من السماء ماء فاخرجنابه ازواجا من نبات شتى (അവൻ ആകാശത്തുനിന്ന് വെള്ളം ഇറക്കി. എന്നിട്ടു നാം അതുകൊണ്ട് പലജാതി സസ്യങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു. (20: 53) ഇവിടെ, 'നാം' ഉൽപാദിപ്പിച്ചു اخرجنا എന്നു പറഞ്ഞത് 'അവൻ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു' (اخرج) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്താകുന്നു. 'നാം' എന്നും 'അവൻ' എന്നും, ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെയാണ്. ഇതിലെല്ലാം അടങ്ങിയ സാഹിത്യരഹസ്യങ്ങൾ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

(4) കൂടാതെ, വാചകത്തിൻെറ സ്വാഭാവികമായ രൂപം മാറ്റി മറ്റൊരു രൂപം നൽകൽ القلب, ചില അവ്യയങ്ങളോ മറ്റോ കൂടുതലാക്കൽ الزيادة, ഒരു ക്രിയയിൽ മറ്റൊരു ക്രിയയുടെ അർത്ഥവുംകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തൽ التضمين, സാക്ഷാൽ അർത്ഥത്തിലല്ലാതെ ആലങ്കാരികമായ അർത്ഥത്തിൽ പദങ്ങളും, വാക്യങ്ങളും ഉപയോഗിക്കൽ المجاز എന്നിങ്ങിനെ അനേകം കാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അറബിഭാഷാ പരിജ്ഞാനംകൊണ്ട് ഏറെക്കുറെ ഇതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാമെങ്കിലും, ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, അതിനു പുറമെ ഖുർആൻെറ പ്രത്യേക സാഹിത്യവുമായുളള പരിചയംകൂടി ആവശ്യമാണ്.

ഇതുപോലെത്തന്നെ, വാച്യാർത്ഥം, വ്യംഗ്യാർത്ഥം, ദ്വയാർത്ഥം, സൂചനാർത്ഥം പദാർത്ഥം, താൽപര്യം, ബാഹ്യാർത്ഥം, ആന്തരാർത്ഥം ആദിയായി വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥ സാരങ്ങളിൽ വരുന്ന തരാതരങ്ങളും, താരതമ്യങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. والله الموفق والمعين

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ المفسرون

1. മുൻഗാമികൾ

വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാതാവും, ഏറ്റവും വലിയ വ്യാഖ്യാതാവും– അതെ, അതിൻെറ സാക്ഷാൽ വ്യാഖ്യാതാവ്–നബി (ﷺ) തിരുമേനിയാണെന്നും, തിരുമേനിയിൽനിന്ന് സഹാബികൾ ഖുർആൻെറ വ്യാഖ്യാനം മുഖാമുഖമായി കേട്ടുപഠിച്ചും, ചോദിച്ചറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും നാം കണ്ടുവല്ലോ. തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം, അവർ അന്യോന്യം അന്വേഷിച്ചും, ചർച്ച നടത്തിയും ഖുർആൻ വിജ്ഞാനങ്ങൾ പരസ്പരം കൈ

മാറ്റം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ഓരോരുത്തര്‍ക്കും അല്ലാഹു നല്‍കിയ ബുദ്ധിശക്തി, അന്വേഷണ സൗകര്യം, ജ്ഞാനഭാഗ്യം ആദിയായവയുടെ തോതനുസരിച്ച് വ്യക്തികള്‍ക്കിടയില്‍ ഏറ്റപ്പറ്റുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുമാത്രം.

അങ്ങനെ, സഹാബികളുടെ കൂട്ടത്തില്‍, ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാന വിജ്ഞാനത്തില്‍ കൂടുതല്‍ പ്രാമുഖ്യം നേടിയിരുന്നവര്‍ വിശിഷ്യാ പത്തുപേരായിരുന്നു. 'ഖുലഫാഉ-റാശിദീന്‍' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആദ്യത്തെ ഖലീഫമാരായ അബൂബക്കര്‍ (ﷺ), ഉമര്‍ (ﷺ), ഉസ്മാന്‍ (ﷺ), അലി (ﷺ) എന്നിവരും താഴെ കാണുന്ന ആറുപേരുമാണത്: അന്തരിച്ച ഹിജ്റാ വര്‍ഷമാണ് ബ്രാക്കറ്റില്‍.

1. അബ്ദുല്ലാഹ് ഇബ്നു മസ്ഊദ് (32) 2. അബ്ദുല്ലാഹ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (68) 3. ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ് (20) 4. സൈദുബ്നു ഥാബിത്ത് (45) 5. അബൂമൂസല്‍ അശ്അരി (44) 6. അബ്ദുല്ലാഹ് ഇബ്നുസുബൈര്‍ (73)

ഖുലഫാഉ-റാശിദീങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തില്‍ അലി (ﷺ) യില്‍ നിന്നാണ് കൂടുതല്‍ തഫ്സീറുകള്‍ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതിലും കൂടുതലായിട്ടാണ് ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ)ല്‍ നിന്നു ലഭിക്കുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ആകട്ടെ, 'തര്‍ജുമാനുല്‍ ഖുര്‍ആന്‍' (ഖുര്‍ആന്‍റെ അഭിഭാഷകന്‍) എന്നും, 'ഹിബ്റുല്‍ ഉമ്മ:' (**حبر الأمة** സമുദായത്തിലെ പണ്ഡിതന്‍) എന്നുമുള്ള അപരനാമങ്ങളാല്‍ പ്രസിദ്ധി നേടിയ മഹാനും, നബി (ﷺ) യുടെ പ്രത്യേക പ്രാര്‍ത്ഥന ലഭിക്കുവാന്‍ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച വ്യക്തിയുമാണ്.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)ല്‍ നിന്നു തഫ്സീറുകള്‍ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന മാര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍ പ്രധാനമായി നാലെണ്ണമാകുന്നു. (1) ഹിജ്റ 143 ല്‍ മരണമടഞ്ഞ അലിയ്യുബ്നു ത്വല്‍ഹഃ മുഖേന. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)ല്‍നിന്നു ഇദ്ദേഹം വഴി രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെടുന്ന തഫ്സീറുകളാണ് ഇമാം ബുഖാരി അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ഗ്രന്ഥത്തില്‍ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. (2) ഹി: 120ല്‍ മരണപ്പെട്ട ഖൈസുബ്നു മുസ്ലിം മുഖേന. (3) പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനായ ഇബ്നുഇസ്ഹാഖ് മുഖേന (4) ഹി: 146ല്‍ മരണപ്പെട്ട 'കല്‍ബീ' എന്ന മുഹമ്മദ്ബ്നു സാഇബ് മുഖേന. ഈ നാലാമത്തെ മാര്‍ഗ്ഗമാണ് ഇവയില്‍വെച്ചു ബലഹീനമായത്. ഇതുപോലെത്തന്നെ 'സുദ്ദീ സ്വഗീര്‍' (ചെറിയ സുദ്ദീ) എന്നറിയപ്പെടുന്ന മുഹമ്മദുബ്നുമര്‍വാന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗവും വളരെ ബലഹീനമായതാകുന്നു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (ﷺ)ല്‍ നിന്ന് വിവിധ മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍കൂടി ലഭിച്ച തഫ്സീറുകളെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് 'ഇബ്നു അബ്ബാസിന്‍റെ തഫ്സീര്‍' **تفسير ابن عباس** എന്ന പേരില്‍ അറിയപ്പെടുന്ന ഗ്രന്ഥം. പ്രസിദ്ധ അറബി നിഘണ്ടുവായ ഖാമൂസി **القاموس** ന്‍റെ കര്‍ത്താവായ ഫൈറൂസാബാദീയാണ് ഇതിന്‍റെ കര്‍ത്താവ്.

നബി (ﷺ)യുടെ കാലത്ത് തന്നെ ഖുര്‍ആന്‍ മനഃപാഠമാക്കിയവരില്‍ ഒരാളും, നല്ല ഓത്തുകാരനുമായിരുന്നു, ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ് (ﷺ). റംസാന്‍ മാസത്തിലെ രാത്രി നമസ്കാരത്തില്‍ ഉമര്‍ (ﷺ) ജനങ്ങള്‍ക്ക് ഇമാമായി നിശ്ചയിച്ചത് അദ്ദേഹത്തെയായിരുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ എഴുത്തുകാരില്‍പെട്ട ഒരു പ്രധാനിയും, അബൂബക്കര്‍ (ﷺ) ന്‍റെ കാലത്തു

ഖുർആൻ ശേഖരിച്ച് 'മുസ്ഹഫാ'ക്കിയ ആളുമാണ് സൈദുബ്നുഥാബിത്ത് (ﷺ). ഉസ്മാൻ (ﷺ) ൻെറ കാലത്ത് മുസ്ഹഫിൻെറ പകർപ്പുകളെടുത്ത സംഘത്തിൻെറ തലവനും അദ്ദേഹം തന്നെ. ഈ സംഘത്തിൽപെട്ട ഒരു അംഗം തന്നെയായിരുന്നു അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുബൈറും (ﷺ). അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (ﷺ) ഒരു നല്ല ഓത്തുകാരനായിരുന്നുവെന്നും, നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഓത്തു കേൾക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും നാം ഇതിനു മുമ്പ് കണ്ടുവല്ലോ.

സഹാബികളിൽനിന്നു ഖുർആൻ വിജ്ഞാനവും, തഫ്സീറും പഠിച്ചറിഞ്ഞ 'താബിഈ' പ്രമുഖൻമാരാണ് ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കളുടെ രണ്ടാമത്തെ തലമുറ. ഇവരെ മൂന്നായി ഭാഗിക്കാം: (1) ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (ﷺ) ൻെറ ശിഷ്യൻമാരായ മക്കായിലെ പണ്ഡിതൻമാർ. (2) ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) ൻെറ ശിഷ്യൻമാരായ കൂഫയിലെ പണ്ഡിതൻമാർ, (3) സൈദുബ്നു അസ്ലം (ﷺ) ൻെറ ശിഷ്യൻമാരായ മദീനായിലെ പണ്ഡിതൻമാർ. വളരെ സഹാബികളുമായി ബന്ധം പുലർത്തുകയും, അവരിൽനിന്ന് അറിവ് സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു പ്രസിദ്ധ താബിഈ പ്രമുഖനായിരുന്നു സൈദുബ്നു അസ്ലം زيد بن اسلم رض ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ വിയോഗം ഹിജ്റ : 136ലാകുന്നു.

ഇബ്നുഅബ്ബാസിൻെറ പ്രധാന ശിഷ്യൻമാർ:-

1. മുജാഹിദ് (103) 2. സഈദുബ്നു ജുബൈർ (94) 3. ഇക്രിമഃ മൗലാ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (105) 4. ത്വാഊസ് (106) 5. അത്വാഉ് ബിൻ അബീറബാഹ് (114)

'നാലാളുകളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ തഫ്സീർ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മഹാനായ സുഫ്യാനു-ഥൗരി, ഇവരിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നാളുടെ പേരും (താഴെ പറയുന്ന) ളഹ്-ഹാക് (ﷺ) ൻെറ പേരും എണ്ണുകയുണ്ടായെന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഖത്താദഃ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇങ്ങിനെ നിവേദനം വന്നിട്ടുണ്ട്: ''താബിഉകളിൽ ഏറ്റവും അറിവുള്ളവർ നാലാളാകുന്നു: (1) അത്വാഉ്, ഇദ്ദേഹം ഹജ്ജുകർമ്മങ്ങളെ المناسك സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ അറിയുന്നവരാണ്. (2) സഈദുബ്നുജുബൈർ, ഇദ്ദേഹം തഫ്സീർ കൂടുതൽ അറിയുന്നവരാണ്. (3) ഇക്രിമഃ ഇദ്ദേഹം ചരിത്രം കൂടുതൽ അറിയുന്നു. (4) ഹസൻ ബസരീ, ഇദ്ദേഹം 'ഹലാലും ഹറാമും' (മതനിയമങ്ങൾ) കൂടുതൽ അറിയുന്നു.'' മുജാഹിദ് (ﷺ)നെ ക്കുറിച്ചു ഇതിന്നുമുമ്പു നാം പരിചയപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇമാം ശാഫീ (ﷺ), ബുഖാരീ (ﷺ) മുതലായവർ തഫ്സീറിൽ അദ്ദേഹത്തെ അവലംബമാക്കാറുണ്ടെന്നത് പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ഇബ്നു മസ്ഊദ് (ﷺ) ൻെറ ശിഷ്യൻമാർ:-

1. അൽഖമഃ (102) 2. അസ്‌വദുബ്നുയസീദ് (75) 3. ഇബ്റാഹീംനഖ്ഈ (95) 4. ശഅ്ബീ (105)

സൈദുബ്നു അസ്ലം (ﷺ) ൻെറ ശിഷ്യൻമാർ:-

1. അബ്ദുറഹ്മാൻബിൻസൈദ് (182) 2. (ഇമാം) മാലിക് (179) 3. ഹസൻബസരീ (121) 4. അത്വാഉ് (135) 5. മുഹമ്മദുബ്നു കഅ്ബു (117) 6. ളഹ്-ഹാക്ക് (105) 7. അബുൽ ആലിയ:

(90) 8. അത്വിയ്യ: (111) 9. ഖത്താദ: (117) 10. റബീഉ് (139) 11. സുദ്ദീ കബീർ (ഇസ്മാഈൽബിൻ അബ്ദു റഹ്മാൻ) (127).

പല സഹാബികളിൽ നിന്നും, താബിഉകളിൽ നിന്നും വിജ്ഞാനം ശേഖരിച്ച മറ്റൊരു വിഭാഗം താബിഈ പ്രമുഖൻമാരാണ് 3-ാം തലമുറ:-

1. ഇബ്നുഉയൈന: എന്ന സുഫ്യാൻ (198) 2. വകീഉ് (197) 3. ശുഅ്ബ: (160) 4. ഇസ്ഹാഖുബ്നുറാഹവൈഹി (238) 5. ഇബ്നുഅബീശൈബ: മുതലായ പലരും ഈ തലമുറയിലുണ്ട്.

നാലാം തലമുറയിലെ പ്രധാനികളിൽ ചിലർ ഇവരാകുന്നു:-

1. ഇബ്നുഅബീഹാതിം (327) 2. ഇബ്നുമാജ: (273) 3. ഇബ്നുമർദവൈഹി (410) 4. ഇബ്നുഹിബ്ബാൻ (354) 5. ഇബ്നുൽമുൻദിർ (236) 6. ഇബ്നു ജരീർ (310)

പൗരാണിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു മഹാഗ്രന്ഥമാണ് ഇബനുൽ ജരീർ (ﷺ) ന്റെ തഫ്സീർ. ഇതിനെപ്പറ്റി മുമ്പ് നാം പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇമാം സുബ്കീ (ﷺ) തന്റെ ത്വബഖാത്ത് (طبقات السبكى)എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു: "ഇബ്നു ജരീർ തന്റെ അനുയായികളോട്: "ഖുർആന് ഒരു വ്യാഖ്യാനം എഴുതുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടോ?'' എന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അവർ ചോദിച്ചു: "അതിന്റെ വലിപ്പം എത്രവരും!'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''മുപ്പതിനായിരം കഷ്ണം''. അവർ പറഞ്ഞു: ''അത് പൂർത്തിയാകും മുമ്പായി ആയുഷ്കാലം കഴിഞ്ഞു പോയേക്കുമല്ലോ?'' എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം മുവ്വായിരത്തോളം കഷ്ണത്തിലായി അത് ചുരുക്കി എഴുതുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നിപ്രകാരം രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ മഹൽഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേർ جامع البيان فى تفسير القرآن (ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിലുള്ള വിവരണ സമാഹാരം) എന്നാണ്.''

2. പിൻഗാമികളായ മുഫസ്സിറുകൾ

മേൽകണ്ട മഹാൻമാരുടെ കാലങ്ങൾ കഴിയുമ്പോഴേക്കും മുസ്ലിംകളുടെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ ക്രമേണ പല മാറ്റങ്ങളും സംഭവിച്ചു തുടങ്ങി. മുമ്പില്ലാത്ത ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനങ്ങളും വൈദേശിക സംസ്കാരങ്ങളും പ്രചാരത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങൾ പലതും ശാസ്ത്രീയരൂപം പൂണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായി വിവിധ തുറകളിലും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടു. മുഖാമുഖമായും, നിവേദന പരമ്പരകളിൽകൂടിയുമായിരുന്ന ജ്ഞാനസമ്പാദന മാർഗ്ഗങ്ങളിലും, ഖുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ രീതിയിലും ഇതോടെ മാറ്റം സംഭവിച്ചു. മുൻഗാമികളുടെ പ്രസ്താവനകളും, അഭിപ്രായങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കുന്നതിൽ നിവേദന പരമ്പര വിവരിക്കുകയും, ബലാബലം പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു. ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും യുക്തിവാദങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലും ആദർശങ്ങളുടെയും കക്ഷികളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുമുള്ള ചിന്താഗതികളും താൽപര്യങ്ങളും ഉടലെടുത്തു.

ഇത്യാദി കാരണങ്ങളാൽ-മറ്റ് പലതിലുമെന്നപോലെ-ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനവിഷയത്തിലും പുതിയ സമ്പ്രദായങ്ങൾ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. കാലം ചെല്ലുന്തോറും അതത് കാലത്തിന്നനുസരിച്ച ചില മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതല്ലാതെ, ഖുർആന്റെ ഉള്ളടക്കം യഥാവിധി സമുദായത്തിന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, കാമ്പും കാതലുമായ വശങ്ങളിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ആനയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആ പഴയ പാരമ്പര്യം രണ്ടാമത് ഉടലെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. പൊതുനിലയാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. എങ്കിലും, നാളിതുവരെയും-ഇടക്കിടെ അല്ലാഹു സമുദായത്തിന് പ്രധാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില മഹാവ്യക്തികളുടെ സേവനങ്ങൾ മുഖേന-വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനസമ്പത്ത് സമുദായത്തിന് മുഴുവൻ നഷ്ടപ്പെടാതെ, അതിന്റെ സ്മരണകൾ അവൻ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. الحمد لله

അങ്ങനെ, ചില ആളുകൾ തങ്ങളുടെ തഫ്സീറുകളിൽ 'ഇൽമുൽ കലാം' (വിശ്വാസശാസ്ത്രം) സംബന്ധമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളും, ഖണ്ഡനമണ്ഡനങ്ങളും, ചോദ്യോത്തരങ്ങളും പ്രധാന വിഷയമാക്കി. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമങ്ങൾക്കും ഗുണവിശേഷങ്ങൾക്കും (اسماء الله وصفاته) ശാസ്ത്രീയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകുകയും, എതിർ കക്ഷികൾക്കു മറുപടി പറയുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ വ്യാപൃതരായി. മറ്റൊരു കൂട്ടർ, ഖുർആന്റെ സാഹിത്യത്തിലും, ഭാഷാഭംഗിയിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. അതിന്റെ അമാനുഷിക ഗുണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മാത്രം സമയം വിനിയോഗിച്ചു. വേറൊരു കൂട്ടർ, വ്യാകരണസംബന്ധമായും, ഭാഷാപരമായുമുള്ള വശങ്ങളിലാണ് പൂണ്ടു പിടിച്ചത്. വായനാമുറകൾ, ഉച്ചാരണരീതി, പാരായണ മര്യാദകൾ ആദിയായവയാണ് മറ്റു ചിലർ പ്രധാനമായും പരിശോധിച്ചത്. ഇനിയും ചിലർ, ഖുർആനിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടപ്പുള്ള അന്തസ്സാരങ്ങളും, രഹസ്യവിജ്ഞാനങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അതിന്റെ ആഴം തപ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതേ സമയത്ത് ഒരുതരം ആളുകൾ, ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ ചികിത്സകൾക്കും, മന്ത്രവാദത്തിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന സൂത്രങ്ങൾ ആരായുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്.

വേറൊരു കൂട്ടർ ചെയ്തത് ഇതൊന്നുമല്ല. ഓരോ ആയത്തിനോടും യോജിക്കുന്ന കഥകളും, വാർത്താനിവേദനങ്ങളും തേടിപ്പിടിച്ച് ശേഖരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. സ്വീകാര്യമെന്നോ അല്ലാത്തതെന്നോ വിവേചനം ചെയ്യാതെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഹദീസുകൾ, സഹാബികളുടെയും പണ്ഡിതൻമാരുടെയും പ്രസ്താവനകൾ, ഇസ്റാഈലീ വൃത്താന്തങ്ങൾ, നാടോടിക്കഥകൾ തുടങ്ങി കണ്ടതും കേട്ടതുമെല്ലാം അവർ തഫ്സീറുകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു. അതിശയോക്തികളും, കള്ളക്കഥകളും മാത്രമല്ല ഇത്തരം തഫ്സീറുകളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചത്. ഖുർആന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും, ഇസ്ലാമിലെ മൗലിക തത്വങ്ങൾക്കും കടകവിരുദ്ധമായ കഥകളും, പ്രസ്താവനകളും തഫ്സീറു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടി. മദ്ധ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിലും, അനന്തര കാലങ്ങളിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പലരും സ്വീകരിച്ചുവന്ന പൊതുനില ഇതാണ്. പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ പല തഫ്സീറുകളും പരിശോധിച്ചാൽ, ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാകുന്നതാകുന്നു.

ഒരു കാര്യം നാം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് ശേഷമുള്ള തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പൊതുനില മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരമാണെന്നുവെച്ച് അവയെല്ലാം അപ്പടി പുറംതള്ളിക്കളയേണ്ടതാണെന്നോ, അവയിലൊന്നും സമുദായത്തിന് ഉപകാ

രപ്രദങ്ങളായ സംഭാവനകൾ അടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നോ ധരിച്ചുകൂടാ. മൊത്തത്തിൽ പറയുമ്പോൾ, പല പോരായ്മകളും ന്യൂനതകളും ഉളളതോടൊപ്പം തന്നെ അനർഘങ്ങളായ അനേകം സംഭാവനകൾ അവ സമുദായത്തിന് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിലയേറിയ എത്രയോ വിജ്ഞാന രത്നങ്ങൾ കാഴ്ചവെച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഈ ശാസ്ത്രയുഗത്തിൽ പുതുതായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല നൂതനവാദങ്ങൾക്കും, ഭൗതിക വീക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് നാമ്പെടുക്കുന്ന പല ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കും ഖുർആൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറുപടി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വെളിച്ചം നൽകുന്ന പല തത്വങ്ങളും അവ മുഖേന നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. ഇതൊന്നും ആലോചിക്കാതെ-നല്ലതും ചീത്തയും വിവേചിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ-അവയെപ്പറ്റി ഒന്നടങ്കം 'കുറ്റം പറഞ്ഞു കൂലികഴിക്കു'വാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു തികച്ചും അക്രമവും ധാർഷ്ട്യവുമാകുന്നു. ഖുർആനിലെ വിജ്ഞാന സമ്പത്ത് സമുദായമദ്ധ്യേ വിതരണം ചെയ്യലാണ് എല്ലാവരുടെയും ലക്ഷ്യം. ഈ ലക്ഷ്യം നേടുന്നതിലുള്ള ജയാപജയങ്ങളുടെ തോതു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം. ഓരോന്നിലെയും നല്ല വശങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിഞ്ഞ് നല്ലവശം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണ് ആവശ്യം. അതാണ് ബുദ്ധി. പരിതസ്ഥിതികളുടെ ഒഴുക്കിനും, പരിസരങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിനും, കാലികമായ ആശയമാറ്റങ്ങൾക്കുമനുസരിച്ച് മനസ്സാക്ഷി മാറാതെ, ആത്മ സംയമനവും, വിശ്വാസ ദാർഢ്യതയും പാലിക്കുന്നവരത്രെ ഭാഗ്യവാൻമാർ. والله الموفق

5. ഖുർആൻ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യൽ

ഖുർആൻ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യൽ

قل يأيها الناس انى رسول الله اليكم جميعا الاعراف : ١٥٨
قل الله شهيد بينى وبينكم واوحى الى هذا القرأن الأنذركم به ومن بلغ –الانعام : ١٩

'പറയുക: ഹേ, മനുഷ്യരേ'! 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾ എല്ലാവരിലേക്കുമായി അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതനാകുന്നു.' 'പറയുക: അല്ലാഹു എൻെറയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ സാക്ഷിയാകുന്നു. ഈ ഖുർആൻ മുഖേന നിങ്ങളെയും, അത് ആർക്ക് എത്തിച്ചേർന്നുവോ അവരെയും താക്കീത് ചെയ്‌വാൻവേണ്ടി എനിക്ക് അത് ബോധനം നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ഖു.ശ.)

നബി (ﷺ) തിരുമേനി എല്ലാ ജനവിഭാഗത്തിലേക്കും റസൂലാണ്. ഖുർആൻ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥവുമാണ്. ഏതുകാലത്തോ, ഏതു ദേശത്തോ ഉള്ള ആളുകളായാലും ശരി, ഖുർആൻ അവർക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അവർക്കു താക്കീതുമായിരിക്കും. ഖുർആൻെറ സന്ദേശം എല്ലാജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും എത്തിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടുതാനും. ഖുർആനാകട്ടെ, ശുദ്ധ അറബി ഭാഷയിൽ, ജനവിഭാഗങ്ങളോ ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഭാഷക്കാരും. മുസ്‌ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അറബി ഭാഷ അറിഞ്ഞിരിക്കൽ അവരുടെ ഒരു കടമയാണെങ്കിലും, ഈ കടമ നിറവേറ്റിയവർ എക്കാലത്തും താരതമ്യേന വളരെ കുറവാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ, അതിൻെറ സന്ദേശം എല്ലാവർക്കും എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനും, അതിൻെറ വാക്യങ്ങളിലൂടെ അതി

ൻെറ താക്കീതുകൾ അവരെ കേൾപ്പിക്കുവാനും അതത് ജനങ്ങളുടെ ഭാഷകളിൽ ഭാഷാന്തര പ്പെടുത്തി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയല്ലാതെ മാർഗ്ഗമില്ല. ജനങ്ങളാകമാനം അറബിഭാഷ അറിയു ന്നവരാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇതിൻെറ ആവശ്യം ഇല്ലാതെ വരികയുളളു. നാളിതുവരെയും അറബി അറിയാത്തവർക്കു ഖുർആൻെറ സന്ദേശങ്ങളും, നബിവചനങ്ങൾ മുതലായ മതവിജ്ഞാനങ്ങളും എത്തിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അവരവരുടെ ഭാഷകളിലൂടെത്ത ന്നെയാണ്. باب ما يجوز من بفسير التورية وغيرها من كتا الله بالعربية وغيرها (തൗറാത്ത് മുതലായ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അറബിയിലും മറ്റു ഭാഷയിലും വിവരിക്കുന്നത് അനുവദനീയ മാണെന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച അദ്ധ്യായം) എന്ന തലക്കെട്ടോടുകൂടി ബുഖാരിയിൽ ഒരു അദ്ധ്യായം കാണാം. അതിൻെറ വ്യഖ്യാതാവായ ഇമാം അസ്ഖലാനീ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ തുപോലെ, അറബിയല്ലാത്ത വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ അറബിയിലും, അറബിയിലുളളവ അന്യഭാഷ കളിലും വിവരിക്കാമെന്നാണ് ഇതിൻെറ താൽപര്യം. അതുപോലെത്തന്നെ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ ഖുർആനും, ഖുർആനല്ലാതെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂലഭാഷ അറിയാത്തവർക്കുമാത്രം വിവർത്തനം ചെയ്തു കൊടുക്കാമെന്നാണോ, അതല്ല എല്ലാവർക്കും വിവർത്തനം ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്നാണോ ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം? എന്നിങ്ങനെ ഒരു ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട് അസ്ഖലാനി(ﷺ) പറയുന്നു: الاول قول الاكثر (ആദ്യം പറ ഞ്ഞതാണ് അധികപക്ഷത്തിൻെറയും അഭിപ്രായം). ഈ ശീർഷകത്തിനു നാലു തെളി വുകൾ ഇമാം ബുഖാരി (ﷺ) ആ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത തെളി വുകൾ ഇതാണ്:-

(1) قل فأتوا بالتورية فاتلوها ان كنتم صادقين (പറയുക, എങ്കിൽ നിങ്ങൾ തൗറാത്തുകൊ ണ്ടുവന്ന് അത് വായിക്കുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ (3:93) എന്ന ഖുർആൻ വചനം. തൗറാത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി തനിക്ക് നിഷിദ്ധമാ ക്കിയിരുന്ന വസ്തുക്കളല്ലാത്ത എല്ലാ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും ഇസ്രാഈല്യർ സന്തതികൾക്ക് അനുവദനീയമായിരുന്നുവെന്നും, അതിനെതിരായി ഇസ്രാഈല്യർ പുറപ്പെടുവി-ക്കുന്ന വാദങ്ങൾ ശരിയല്ലെന്നും, അവരുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ അത് തൗറാത്തിൽനിന്നു തെളി യിക്കട്ടെ എന്നുമാണ് ഈ ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം. തൗറാത്ത് ഹിബ്റു ഭാഷയിലാണല്ലോ. അറബികളായ മുസ്ലിംകൾക്ക് അതു വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ, അവർക്കത് മനസ്സിലാകേ ണമെങ്കിൽ അറബിയിൽ അർത്ഥം വിവരിച്ചുകൊടുക്കണം. ഒരു ഭാഷയിലുളള വേദഗ്രന്ഥം മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യാമെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

(2) നബി (ﷺ) റോമാചക്രവർത്തിയായ ഹിർഖലി هرقل ന് അയച്ച കത്ത് തൻെറ അഭി ഭാഷകൻ മുഖേന അദ്ദേഹം വായിച്ചുകേട്ട സംഭവം. തിരുമേനിയുടെ കത്ത് അറബി യിലായിരുന്നു. അതിൽ ആലുംഇംറാനിലെ 64-ാം വചനവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. രാജാ വിൻെറ ഭാഷ റോമൻ ഭാഷയായിരുന്നു. അഭിഭാഷകൻ അത് അറബിയിൽ നിന്ന് രാജാ വിൻെറ ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. രാജാവിന് ഖുർ ആൻെറ സന്ദേശം എത്തിക്കുകയായിരുന്നു കത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. അപ്പോൾ, അത് അന്യഭാ ഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തു എത്തിച്ചുകൊടുക്കാമെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു.

(3) വേദക്കാർ ഹിബ്റു ഭാഷയിലുളള തൗറാത്ത് വായിച്ച് മുസ്ലിംകൾക്ക് അറബിയിൽ

വിവരിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നുവെന്നും, അപ്പോൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനി മുസ്‌ലിംകളോട് 'നിങ്ങൾ അവരെ സത്യമാക്കുകയും അസത്യമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്' എന്ന് പറയുകയുണ്ടായെന്നും കാണിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസാണ്. തൗറാത്ത് അറബിയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യാമെന്ന് ഇതിൽനിന്നും വരുന്നു. കാരണം, വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് തിരുമേനി ആക്ഷേപം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സത്യമാക്കുകയും അസത്യമാക്കുകയും ചെയ്യരുതെന്ന് മാത്രമേ അവിടുന്നു നിർദ്ദേശിച്ചുളളു. ഇങ്ങിനെ നിർദ്ദേശിക്കുവാനുളള കാരണം നാം ഇതിനുമുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്.

(4) വ്യഭിചാരക്കുറ്റത്തിൻെറ ശിക്ഷ എറിഞ്ഞു കൊല്ലലാണെന്നുളള തൗറാത്തിൻെറ നിയമം ഒളിച്ചുവെക്കുകയും, പകരം മുഖത്ത് ചൂടുകുത്തിയാൽ (തീപൊളളിച്ചാൽ) മതിയെന്നു സമർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്ത യഹൂദികളോട് 'തൗറാത്ത് കൊണ്ടു വന്നു വായിക്കുവിൻ' എന്ന് നബി(ﷺ) ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവരത് കൊണ്ടുവന്നുവായിച്ചപ്പോൾ അതിൽ ഒരു സ്ഥലം അവർ കൈകൊണ്ടു മറച്ചുപിടിക്കുകയും, അപ്പോൾ തിരുമേനി അവരോട് കൈ പൊക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. മറച്ചുപിടിച്ച സ്ഥലത്ത് വ്യഭിചാരിയെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലണമെന്ന കല്പന അതിൽ വ്യക്തമായി കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ, തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു യഹൂദ വ്യഭിചാരികൾ-ഒരു പുരുഷനും ഒരു സ്ത്രീയും-എറിഞ്ഞു കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസാണ് നാലാമത്തേത്. വേദഗ്രന്ഥം ഏതായിരുന്നാലും അത് ഇതര ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു വിവരിക്കാമെന്നാണ് ഇമാം ബുഖാരീ (رحمه الله) ഈ അദ്ധ്യായം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മൂലഭാഷ അറിയാത്തവരുടെ ആവശ്യാർത്ഥം ഖുർആൻ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നാണ് മിക്ക പണ്ഡിതൻമാരുടേയും അഭിപ്രായം എന്ന് അസ്ഖലാനീ(رحمه الله) പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തുവല്ലോ.

സൂറത്തുൽ ഫാത്തിഹ: അറബിയിൽ ഓതുവാൻ സാധിക്കാത്തവന് നമസ്കാരത്തിൽ അത് പേർഷ്യൻ ഭാഷയിൽ ഓതാവുന്നതാണെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുളളതിനെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് ഇതേ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) പറയുന്നു: "ഇതിൽ വിശദീകരണം ആവശ്യമാണെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. (അഥവാ പാടുണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ മൊത്തത്തിലങ്ങ് വിധി പറഞ്ഞുകൂടാത്തതാണ്.) അറബിഭാഷയിൽ ഓതുവാൻ കഴിയുന്നവന് അത് വിട്ടുകളയുവാൻ (മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ ഓതുവാൻ) പാടില്ല. അവൻെറ നമസ്കാരം അതുകൊണ്ട് ശരിയാവുകയില്ല. അറബിയിൽ ഓതുവാൻ കഴിയാത്തവനാണെങ്കിൽ, അവൻ നമസ്കാരത്തിന്ന് പുറത്തായിരുന്നാൽ അവന് അവൻെറ ഭാഷയിൽ ഓതാവുന്നതാണ്. കാരണം, അവന് ഒഴികഴിവുണ്ട്. അവൻ സ്വീകരിക്കേണ്ടതും. ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ അവന് പഠിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും ഉണ്ട്. ഇവൻ നമസ്കാരത്തിലാണെങ്കിലോ, അതിനു പകരം (ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുളളപ്രകാരം) 'ദിക്ർ' ചൊല്ലണമെന്നാണ് നിയമം. ദിക്റിൻെറ ഇനത്തിൽ പെട്ട എല്ലാ വാക്കുകളും അറബികളല്ലാത്തവർക്കും ഉച്ചരിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതായിരിക്കയില്ലല്ലോ, ഖുർആൻ വായിക്കുവാൻ പഠിക്കുന്നതുവരെ അവൻ അത് (അവന് സാധ്യമായ 'ദിക്ർ') ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകും (ഫാത്തിഹ: തന്നെ വേണമെന്നില്ല.) അപ്പോൾ, ഒരാൾ ഇസ്‌ലാമിൽ വരികയോ വരാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ട് അവന് ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ

കഴിയാതെ വന്നാൽ, അതിലെ വിധിനിയമങ്ങൾ അവന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി-അല്ലാത്തപക്ഷം, (അവന് ഖുർആന്റെ പ്രബോധനം എത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്) അവന്റെ പേരിൽ ന്യായം സ്ഥാപിക്കുവാൻവേണ്ടി-അവന് ഭാഷ മാറ്റി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ല.

لا نذكركم به ومن بلغ (നിങ്ങൾക്കും, ഈ ഖുർആൻ ആർക്ക് എത്തിച്ചേർന്നുവോ അവർക്കും താക്കീത് ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി) എന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതിൽ 'അത് എത്തിച്ചേർന്നവർക്കും' എന്ന വാക്കിന് മുജാഹിദ് (ﷺ) നല്കുന്ന വ്യാഖ്യാനം അസ്ഖലാനീ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: **يعنى من اسلم من العجم وغيرهم** (അനറബികളിൽ നിന്നും മറ്റും മുസ്ലിമായവർക്കും). പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഇമാം ബൈഹഖീ (ﷺ) യുടെ ഒരു പ്രസ്താവന ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: "ചിലപ്പോൾ അവർ (ഖുർആനെപ്പറ്റി) അറിഞ്ഞില്ലെന്നുവരും. അപ്പോൾ, അവരുടെ ഭാഷയിൽ അവർക്ക് ഖുർആൻ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ അത് അവർക്ക് താക്കീതായിത്തീരുന്നതാണ്."

راجع فتح الباري ج ١٣ ص : ٤٤

പ്രസ്തുത മഹാൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് പലതും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അറബി അറിയാത്തവർക്ക് വേണ്ടി ഖുർആൻ അന്യഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യാം, ആ ഭാഷയിൽ അതു വായിക്കുകയും ചെയ്യാം. പക്ഷേ, നമസ്ക്കാരത്തിലാണെങ്കിൽ-ഫാത്തിഹ:ക്കു പകരം-അറബിയിലുള്ള ദിക്റുകളൊന്നും ചൊല്ലുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ മറ്റു ഭാഷയിൽ ഫാത്തിഹ: ഓതുവാൻ പാടുള്ളു. നമസ്കാരത്തിലല്ലാത്തപ്പോൾ വിരോധമില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ആവശ്യം കൂടിയാകുന്നു. ഖുർആൻ-അറബികൾക്കും അറബികളല്ലാത്തവർക്കും എത്തിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അറബി അറിയാത്തവർക്ക് അവരുടെ ഭാഷയിൽ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഖുർആന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവർ മനസ്സിലാക്കുക മാത്രമല്ല, ഖുർആന്റെ പ്രബോധനം അവർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ന്യായം സ്ഥാപിക്കുക കൂടി ചെയ്യേണ്ടത് മുസ്ലിംകളുടെ കടമയാകുന്നു. ഇത്രയെല്ലാം മേൽകണ്ട ഉദ്ധരണികളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. താഴെ പറയുന്ന ചില വസ്തുതകൾകൂടി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായുണ്ട്:-

(1) ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാണ്. അത് പാരായണം ചെയ്യുന്നത് ഒരു ആരാധനാകർമ്മവുമാണ്. അതിലെ ഒരു വള്ളിക്കോ പുള്ളിക്കോ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ പാടില്ല. **القرأن متعبد بتلاوته** (പാരായണം മുഖേന ആരാധനാ കർമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ് ഖുർആൻ) എന്ന് പറയുന്നതിന്റെ സാരം അതാകുന്നു. മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക്-അറബികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന സാധാരണ സംസാരഭാഷയിലേക്കുതന്നെയും-വിവർത്തനം ചെയ്താൽ അതിന്നു സാക്ഷാൽ ഖുർആന്റെ സ്ഥാനമോ, ഗുണമോ, സവിശേഷതയോ, മഹത്വമോ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. അത് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമായിരിക്കുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നതിന് പകരം അതിന്റെ ഏത് വിവർത്തനവും സ്വീകാര്യമല്ലെന്നുവന്നത്. പേർഷ്യൻസാഹിത്യം അറബിസാഹിത്യവുമായി അടുത്ത സാമ്യമുണ്ടെന്ന കാരണത്താൽ, ഏതാണ്ട് ഖുർആന്റെ സാഹിത്യത്തോട് കിടയൊക്കുന്ന വിവർത്തനം പേർഷ്യൻ ഭാഷയിൽ സാധ്യമാണെന്ന് ന്യായം പറഞ്ഞു

കൊണ്ടാണ് നമസ്ക്കാരത്തിൽ ഫാത്തി:ഹക്ക് പകരം അതിൻെറ പേർഷ്യൻ വിവർത്തനം വായിച്ചാൽ മതി എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ഈ ന്യായത്തെ പണ്ഡിതൻമാർ കാര്യ കാരണസഹിതം തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അതിനെ അനുകൂലിച്ചവർപോലും പേർഷ്യൻ വിവർത്തനം എല്ലാവിധേനയും സാക്ഷാൽ ഖുർആനുപകരം സ്വീകരിക്കാമെന്ന് പറയുന്നില്ലതാനും. പറയുവാൻ ന്യായവുമില്ലല്ലോ. 'ഇതുപോലെ ഒരദ്ധ്യായമെങ്കിലും കൊണ്ടു വരുവിൻ' എന്ന് ലോകത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചിട്ട് ഇക്കാലമത്രയും അതിന് ആരാലും സാധ്യമാകാത്ത-മേലിലും സാധ്യമല്ലെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാവുന്ന-ആ ദിവ്യഗ്രന്ഥത്തോട് ഏതെങ്കിലും വിധേന കിടനിൽക്കാവുന്ന മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമോ അദ്ധ്യായമോ ആർക്കു തന്നെ രചിക്കുവാൻ കഴിയും?!

(2) 'ഖുർആൻ ഭാഷാന്തരം (തർജ്ജമ) ചെയ്യാമോ, ഇല്ലേ, എന്ന വിഷയത്തിൽ മുൻകാല പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ സംശയവും അഭിപ്രായവ്യത്യാസവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ-പലരും ധരിച്ചുവശായതുപോലെ-ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന പരിഭാഷകളെക്കുറിച്ചായിരുന്നില്ല അത്. പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു വേദഗ്രന്ഥമെന്നോ, വായിക്കുന്നതുപോലും ഒരു ആരാധനാ കർമ്മമാണെന്നോ, ഒരക്ഷരവും ഏറ്റക്കുറവ് വരുത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നോ ഖുർആൻ പരിഭാഷാ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആരും കരുതുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ, ഖുർആന് സമാനമായ ഒരു സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള വിവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ആ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിലുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും സംശയങ്ങളും. ഖുർആനെ അതിൻെറ ഭാഷയിൽകൂടി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവർക്ക് അതിൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങളും വിധിവിലക്കുകളും, ഖുർആനിലൂടെത്തന്നെ ഗ്രഹിക്കുവാൻവേണ്ടി അത് വിവർത്തനം ചെയ്യുകയും, ആ ആവശ്യാർത്ഥം അത് വായിച്ചു പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആർക്കും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ല. ഖുർആൻ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ തനിക്ക് സാധിച്ചതിനെപ്പറ്റി കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം മഹാനായ ശാഹുവലിയ്യുല്ലാഹി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ച ഒരു വാക്യം നാം താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ നിന്നും ഈ വസ്തുത ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പരിഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ വചനമായ ഖുർആനല്ല. പാരായണം ചെയ്തു ആരാധനാകർമ്മം നടത്തപ്പെടുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുമല്ല. ഖുർആൻെറ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാത്രമാണവ.

(3) മേൽകണ്ടതുപോലുള്ള പണ്ഡിതൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളെല്ലാം മിക്കവാറും വാഗ്മൂല വിവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതുമാകുന്നു. വാഗ്മൂലം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിവർത്തനം എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുകയാണ് പരിഭാഷാ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേന ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ഖുർആൻ, ഹദീസ് തുങ്ങിയ എല്ലാറ്റിൻേറയും പരിഭാഷയും, വിവരണവും ഓരോ ഭാഷക്കാർക്കും അവരുടെ ഭാഷയിൽ നാവുകൊണ്ട് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും, പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. ഇതിൽ ആർക്കും പക്ഷാന്തരമില്ല. അത് ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ-ഓരോരുത്തനും അവൻെറ കഴിവനുസരിച്ച്-രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോഴേക്കും അതിൽ നിരോധം കടന്നുകൂടുവാൻ കാരണമെന്താണുള്ളത്?!

(4) ഒരു സംസാരം അതിൻെറ വക്താവിൽനിന്നു നേരിട്ടു കേട്ടാൽപോലും അയാളുടെ

ഇംഗിതങ്ങൾ ഏറ്റപ്പറ്റു കൂടാതെ-തികച്ചും സൂക്ഷ്മമായി-മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രോതാവിനു സാധിക്കാതെ വരും. അതേ സംസാരം വേറൊരാൾ ഉദ്ധരിച്ചു കേൾക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ എഴുതിക്കാണുകയോ ആണെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ആ വക്താവിൻെറ വികാരോദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ പലതും അതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കുക സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. ഒരേ ഭാഷയിലുള്ള സംസാരം മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടാലുള്ള അവസ്ഥയും ഇതുതന്നെ. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളായ ഖുർആനെ മനുഷ്യസൃഷ്ടികൾ തങ്ങളുടെ ഭാഷകളിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ സാരാംശങ്ങളും, അന്തസ്സാരങ്ങളും, സൂചനകളുമെല്ലാം-ഏറാതെ, കുറയാതെ, തെറ്റാതെ, തെറ്റിക്കാതെ-പ്രകടമാക്കുവാൻ ഒരിക്കലും ആരാലും സാധ്യമല്ലതന്നെ.

(5) ഒരു ഭാഷയിലുള്ള സംസാരം, അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥം ആ ഭാഷയുടെ സകലവിധ തൻമയത്വത്തോടുകൂടിയും, വക്താവിൻെറ എല്ലാവിധ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും പ്രതിഫലിച്ചുകൊണ്ടും മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ പ്രകടമാക്കുക സാധ്യമല്ല. പദങ്ങളിലും, ഘടനാരൂപങ്ങളിലും പ്രയോഗങ്ങളിലും, സാഹിത്യ വശങ്ങളിലും, വ്യാകരണങ്ങളിലും മറ്റും ഭാഷകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ് ഇതിന് കാരണം. ചിലപ്പോൾ, മൂലഭാഷയിലെ ഒരു പദത്തിൻെറയോ, ചെറുവാക്യത്തിൻെറയോ ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നിലധികം വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽപോലും വിവർത്തനഭാഷയിൽ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരും. ചിലപ്പോൾ, ഒരു വാക്യത്തിന് പകരം നേർക്കുനേരെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പറ്റിയ ഒരു വാക്യം വിവർത്തന ഭാഷയിൽ കണ്ടെന്ന് വരില്ല. മറ്റു ചില അവസരങ്ങളിൽ മൂലഭാഷയിലെ ഒരു വാക്യത്തിൻെറ ആശയം മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ ഒന്നിലധികം രൂപത്തിൽ വരുമായിരിക്കും. അവയിൽ ഒന്നുമാത്രം പറഞ്ഞ് മതിയാക്കുകയോ, എല്ലാംകൂടി എടുത്തുപറയുകയോ വേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെ പലതും സംഭവിക്കുവാനുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടാണ് 'പദാനുപദവിവർത്തന'ത്തെക്കാൾ 'അമ്പർത്ഥ വിവർത്തന' സമ്പ്രദായവും, നേർക്കുനേരെയുള്ള പരിഭാഷയെക്കാൾ ആശയ വിവർത്തനവും കൂടുതൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ അമ്പർത്ഥവിവരണം, ആശയവിവർത്തനം, സ്വതന്ത്ര പരിഭാഷ എന്നൊക്കെപ്പറയുന്നത് മൂലത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ പരിഭാഷയല്ല. മൂലത്തിൽനിന്ന് പരിഭാഷകൻ മനസ്സിലാക്കിയ പ്രധാന ആശയങ്ങളുടെ പ്രകാശനം മാത്രമാണവ അഥവാ മൂലത്തിന് അയാളുടെ വകയായുള്ള ഒരു തരം ചുരുക്ക വിവരണമാണ്. മൂലഗ്രന്ഥം ഖുർആനും കൂടിയാകുമ്പോൾ ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ വളരെ കൂടുതലായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഖുർആൻ അന്യഭാഷയിലേക്ക് നേർക്കുനേരെ തർജ്ജമ (വിവർത്തനം) ചെയ്തുകൂടാ എന്നും, ഖുർആൻെറ തഫ്സീർ മാത്രമേ തർജ്ജമ ചെയ്തുകൂടൂ എന്നും ചില പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

പദക്രമങ്ങൾ, വാചകഘടനകൾ മുതലായവ പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കാതെ, വിവർത്തനഭാഷയുടെ ഒഴുക്കും, മിനുക്കും, സർവ്വപ്രധാനമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള പരിഭാഷകൾക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഖുർആൻ പരിഭാഷ എന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാത്തതാണ്. അവയ്ക്ക് ഖുർആൻെറ ആശയ വിവർത്തനമെന്നോ, വ്യാഖ്യാനം വിവർത്തനമെന്നോ പറയേണ്ടതാകുന്നു. അതേസമയത്ത് വിവർത്തനഭാഷയുടേതായ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കൊന്നും വിലയ കോട്ടം കൂടാതെ, പദങ്ങളും, ഘടനാരൂപങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഭാഷാന്തരം ചെയ്വാൻ സാധ്യവുമല്ല. അതുകൊണ്ട് പദങ്ങളുടെയും, ഘടനാ രൂപങ്ങളുടെയും അർത്ഥസാരങ്ങളും,

സവിശേഷതകളും കഴിയുന്നത്ര നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടും, വിവർത്തനഭാഷക്ക് വലിയ കോട്ടം തട്ടാതെയും, വായനക്കാർക്ക് മൂലത്തിൻെറ ആശയം മനസ്സിലാക്കാവുന്ന തരത്തിൽ പരിഭാഷാകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വിവർത്തനഭാഷയുടെ ഒഴുക്കും മെച്ചവും പ്രധാന ഉന്നമാക്കുന്നപക്ഷം, ആയത്തുകളിൽ അടങ്ങുന്ന പല സൂചനകളും, മർമ്മവശങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കും. മറിച്ച്, ഭാഷയുടെ നിയമങ്ങളും, അത്യാവശ്യ ഗുണങ്ങളും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ പദഘടനയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ-അതേപടി പരിഭാഷയിൽ കൊള്ളിക്കുവാൻ മുതിരുന്നപക്ഷം, പരിഭാഷ ഉപയോഗശൂന്യവും, കടങ്കഥയുമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ രണ്ട് ദോഷങ്ങളും കഴിയുന്നത്ര ഗൗനിച്ചുകൊണ്ട്-സന്ദർഭത്തിനൊത്ത് യുക്തമായ പോംവഴികൾ കണ്ടുപിടിച്ചുകൊണ്ട്-ആയിരിക്കണം പരിഭാഷ, എന്നാൽത്തന്നെയും- ചില ആയത്തുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം വായനക്കാർക്ക് വ്യക്തമാക്കിക്കാണിക്കുവാനും, അർത്ഥത്തിൽ വന്നേക്കാവുന്ന തെറ്റിദ്ധാരണകൾ നീക്കുവാനായി-ബ്രാക്കറ്റുകൾ (ഇരുഭാഗത്തും വളയങ്ങൾ) കൊടുത്തോ മറ്റോ ചെറുവിവരണങ്ങൾ ഇടയ്ക്കുകൊടുക്കേണ്ടതായി വന്നേക്കും.

പരിഭാഷകൻെറ ആശയങ്ങളോ, തൻേറതായ വ്യാഖ്യാനത്തിന് വഴിതെളിയിക്കുന്ന സൂചനകളോ പരിഭാഷയിൽ കല്പിച്ചുകൂട്ടി അടക്കംചെയ്യുക, ആയത്തിൻെറ അർത്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്ന് തോന്നുമാറ് അത്തരം വാക്കുകൾ പരിഭാഷയിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തുക, ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനമുഖങ്ങൾ വരുന്ന ആയത്തുകൾക്ക് താൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന വാക്കുകൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അർത്ഥം കല്പിക്കുക ആദിയായ കൃത്യങ്ങൾ പരിഭാഷകൻമാർ അനുവർത്തിക്കുന്നത് ശരിയല്ല.

സർവ്വനാമങ്ങൾ, സൂചനാനാമങ്ങൾ (الضمائر والاشارات) മുതലായവകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാക്കുവാൻ, നിയമാനുസൃതം ലോപിച്ചുപോയിട്ടുള്ള ഭാഗം കാണിക്കുവാൻ, പരിഭാഷയിൽ കൊടുത്ത വാക്കിൻെറ താല്പര്യം സ്പഷ്ടമാക്കുവാൻ, സംസാരമുഖം-സംസാരം ആരോടാണെന്ന്-മനസ്സിലാക്കുവാൻ എന്നിങ്ങിനെ പല ആവശ്യങ്ങൾക്കുമായി സന്ദർഭോചിതം പരിഭാഷകൻെറ വക വാക്കുകൾ ചേർക്കേണ്ടതായി വരും. അതില്ലാത്തപക്ഷം വായനക്കാർക്ക് ആശയക്കുഴപ്പമോ, ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമോ നേരിട്ടേക്കും, ഇതെല്ലാം കഴിയുന്നതും-ബ്രാക്കറ്റുകൾ വഴിയോ മറ്റോ-വേർതിരിച്ചു കാണാവുന്നരൂപത്തിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം, അത്തരം വാക്കുകളെല്ലാം ഖുർആനിൽതന്നെ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നോ മറ്റോ ധരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്.

ബ്രാക്കറ്റുകളിലൂടെ പരിഭാഷയിൽ എന്തും ഉൾക്കൊള്ളിക്കാമെന്ന ഒരു ഭാവം ചിലരിൽ കാണാറുണ്ട്. പരിഭാഷ എന്ന നിലക്ക് ഇത് തീർച്ചയായും ക്ഷന്തവ്യമല്ല. അത്, പരിഭാഷയുടെ പേരിൽ സ്വന്തം അഭിപ്രായം ഇറക്കുമതി ചെയ്യലായിത്തീരുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഈ നില സ്വീകരിക്കുന്ന പരിഭാഷകൻ തൻെറ വക വിവരണമോ, വ്യാഖ്യാനമോ പിന്നീട് പ്രത്യേകം നൽകുവാൻപോകുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈ വഴക്കത്തെ അധികം ആക്ഷേപിച്ചുകൂടാ. കാരണം: ബ്രാക്കറ്റിലുള്ളതെല്ലാം അയാളുടെ വ്യാഖ്യാനമായും, അല്ലാത്ത ഭാഗം മാത്രം പരിഭാഷയായും ഗണിക്കാമല്ലോ. അറബി തഫ്സീറുകളിൽ ഈ സമ്പ്രദായമാണ് അധികം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു കാണുക. അഥവാ, ഖുർആനല്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളെല്ലാം-അക്ഷര വലുപ്പത്തിൻെറ

വ്യത്യാസംകൊണ്ടോ, ബ്രാക്കറ്റുകൾ മുഖേനയോ-വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇതൊരു നല്ല വഴക്കംതന്നെയാണ്.

നേരെ മറിച്ച് ഖുർആൻ പരിഭാഷയിൽ തീരെ ബ്രാക്കറ്റുകൾ കൊടുക്കരുതെന്ന അഭിപ്രായക്കാരായ ചിലരേയും കാണാം. ഇത് ഒരു തരം അറിവില്ലായ്മയാണ്. മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലുള്ള അത്യാവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിലും പരിഭാഷകൻെറ വകയായി വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കാത്തപക്ഷം, പരിഭാഷ അലങ്കോലപ്പെടുകയും, ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ചേർക്കപ്പെടുന്ന വാക്കുകൾ പ്രത്യേകം അടയാളപ്പെടുത്താത്തപക്ഷം അതെല്ലാംതന്നെ, ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പദങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കുകയും ചെയ്യും.

ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഗതികൾ മനുഷ്യൻെറ കഴിവനുസരിച്ച് അതേ രൂപത്തിൽ-ഭേദഗതി വരുത്താതെ-മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയാണല്ലോ ഖുർആൻ പരിഭാഷയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനു പുറമെയുള്ളതെല്ലാം ആ മൂലാശയങ്ങളുടെ വിശദീകരണവും, വിവരണവുമായിരിക്കും. നമ്മുടെ താല്പര്യത്തിനോ, സൗകര്യത്തിനോ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കാതെ, ആ വചനങ്ങൾ എന്തു വചിക്കുന്നുവോ അത്-അവയെ അവയുടെ സ്വാഭാവികമായ നിലയിൽ വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്നതെന്തോ അത്-ആകുന്നിടത്തോളം പരിഭാഷയിൽ വരുത്തുകയും, ബാക്കിയെല്ലാം പരിഭാഷക്കു പുറമെ യഥാവിധി വിവരിക്കുകയുമാണ് നാം വേണ്ടത്. പരിഭാഷകനു പറയാനുള്ളതെല്ലാം ഈ വിവരണത്തിൽ അടക്കം ചെയ്യാമല്ലോ.

ഖുർആൻെറ ഒരു വള്ളിയോ, പുള്ളിയോ മാറ്റിക്കൂടാത്തതാണ്. എന്നാൽ, അതിയോഗ്യനായ ഒരു പരിഭാഷകൻെറ പരിഭാഷയായാൽ പോലും പരിഭാഷകൻ ഉപയോഗിച്ച അതേ വാക്കുകളിൽമാത്രമേ ആയത്തുകളുടെ അർത്ഥം പറയാവു എന്നോ, പരിഭാഷകളിൽ കാണാവുന്ന വാക്കുകളും, പദങ്ങളും സുനിശ്ചിതങ്ങളാണെന്നോ ഇല്ലതന്നെ. ആകയാൽ, പരിഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അതത് ആയത്തുകളുടെ പരിഭാഷകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പദങ്ങളും, അക്ഷരങ്ങളുമല്ല വായനക്കാർ പ്രധാനമായി ഗൗനിക്കേണ്ടത്. അവമൂലം പരിഭാഷകൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങളും, അർത്ഥസാരങ്ങളുമാണ് മനസ്സിരുത്തേണ്ടത്. അതേ ആശയം, അയാൾ കൊണ്ടുവന്ന വാക്കുകളെക്കാൾ നല്ലതോ, അത് പോലെയുള്ളതോ ആയ വേറെ വാക്കുകളിലും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ-ഒരു പക്ഷെ, വായനക്കാർക്കുതന്നെ-സാധിച്ചേക്കുന്നതാണ്.

ഒന്ന് രണ്ട് ചെറിയ ഉദാഹരണങ്ങളെടുക്കാം:- ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين എന്നുള്ള ആയത്തിൻെറ ആശയത്തിൽ വളരെ മാറ്റമൊന്നും സംഭവിക്കാതെത്തന്നെ, പല വിധത്തിലും അത് അർത്ഥവിവർത്തനം ചെയ്യാം: (1) 'അത് ഗ്രന്ഥമാണ്. അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനമാണ്.' (2) ആ 'ഗ്രന്ഥം! അതിൽ സംശയമില്ല.........' (3) 'അതത്രെ ഗ്രന്ഥം..........' (4) 'ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഭയഭക്തന്മാർക്ക് വഴികാട്ടിയാണ്.' (5) '......വഴികാട്ടി എന്ന നിലയിൽ' ഇങ്ങിനെ പല വാക്കുകളിലും ഇതിന് അർത്ഥം വരാവുന്നതും പറയാവുന്നതുമാണ്. വ്യാകരണപരമായ അതിൻെറ ഘടനയും, ഘടകങ്ങളും കണക്കാക്കുവാനുള്ള വിവിധ സൗകര്യങ്ങളാണ് ഇതിന് കാരണം. ذكر (ദിക്ർ)

എന്ന പദത്തിന് 'പറയുക, സ്മരിക്കുക, വിചാരിക്കുക, പ്രസ്താവന, പ്രഖ്യാപനം, പ്രമാണം, പ്രബോധനം, ധ്യാനം, കീർത്തി, ചിന്തിക്കുക' എന്നിങ്ങനെ പല അർത്ഥങ്ങളും വരുന്നതാണ്. സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് പരിഭാഷകൻ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതായി വരുമല്ലോ. അതുകാണുമ്പോൾ, ആ വാക്കിൽ മാത്രമേ ആ പദത്തിന് അർത്ഥം പറയാവൂ എന്ന് ഉറപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. قال (ഖാല) എന്ന ഭൂതക്രിയാരൂപത്തിനുതന്നെ, 'പറഞ്ഞു, പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, പറയാം, പറയുന്നു, പറയും' എന്നിങ്ങിനെ സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം വരും. അതേ ക്രിയയുടെ വർത്തമാന-ഭാവിരൂപമായ يقول (യഖൂലു) വിന് 'പറയും, പറയുന്നു, പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും, പറയാം, പറഞ്ഞേക്കും, പറയണം, പറയുകയാണ്' എന്നൊക്കെയും അർത്ഥം വരാം. ഇങ്ങിനെ അക്ഷര വ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടിയ വാക്കുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആശയവ്യത്യാസമാണ് ശ്രോതാക്കളും, വായനക്കാരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. والله الموفق

മലയാള വിവർത്തനം

ഇതുവരെ നാം സംസാരിച്ചത്, അറബിയല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും ഭാഷയിലേക്ക് ഖുർആൻ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ. ഇനി, അറബിയും, മലയാളവും തമ്മിലുള്ള അന്തരവും, അകൽച്ചയും നോക്കുകയാണെങ്കിലോ? അത് വളരെകൂടുതലുമാണ്. അറബി ഭാഷ വലത്തുനിന്നു ഇടത്തോട്ടും, മലയാളം ഇടത്ത് നിന്ന് വലത്തോട്ടുമാണ് എഴുതുകയെന്നതുപോലെത്തന്നെ, പദങ്ങളുടെ ഘടനക്രമങ്ങളിലും മറ്റും അവ തമ്മിൽ അജഗജാന്തരമാണുള്ളത്. അതിലും, ഒരു സർവ്വസ്വീകാര്യമായ നിയമം കൈക്കൊള്ളുവാനില്ലാത്തതാണ് കൂടുതൽ വിഷമം. ചിലപ്പോൾ ഒരു അറബിവാക്യത്തിന് മലയാളത്തിൽ അർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടത്, അതിലെ ഒടുവിലത്തെ പദം തുടങ്ങി പിന്നോട്ട് പിന്നോട്ടായിരിക്കും. വേറെ ചിലപ്പോൾ, മദ്ധ്യത്തിൽനിന്ന് പിന്നോട്ടും, പിന്നീട് അവസാനംതൊട്ട് മദ്ധ്യത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. നന്നച്ചുരുക്കം സ്ഥലങ്ങളിൽ, യഥാക്രമം അർത്ഥം പറയുവാൻ സാധിച്ചെന്നും വരാം. വ്യാകരണരൂപത്തിലും, പ്രയോഗങ്ങളിലും, ആശയങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന സ്വഭാവങ്ങളിലുമെല്ലാംതന്നെ, രണ്ടു ഭാഷകളും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസം കാണാം.

മിക്ക ഭാഷകൾക്കും ആ ഭാഷക്കാരുടെ പൂർവ്വീക മതസംസ്കാരാദികളുമായി ഒരു പ്രത്യേക ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ആ മതതത്വങ്ങളും, സാംസ്ക്കാരിക വിഷയങ്ങളും കൈകാര്യം ചെയ്വാൻ ഏറെക്കുറെ സൗകര്യമുള്ള സാങ്കേതിക പദങ്ങളും, സാഹിത്യപ്രയോഗങ്ങളും ആ ഭാഷയിൽ കൂടുതലുണ്ടായിരിക്കും. ഈ നിലക്കു നോക്കുമ്പോഴും, അറബിയും, മലയാളവും തമ്മിൽ വളരെ അകൽച്ച കാണാം. ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു പാരമ്പര്യമാണ് മലയാളസാഹിത്യത്തിന് അടുത്തകാലംവരെ ഉള്ളത്. കുറച്ചുകാലം മുതൽ മലയാളസാഹിത്യം വളരെ പുരോഗമിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നത് വാസ്തവമാണ്. എങ്കിലും, തൗഹീദിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഏകദൈവീക മതമാകുന്ന ഇസ്ലാമിൻെറ ഭാഷയായ-മതഭാഷയും, സാംസ്കാരികഭാഷയും, സാഹിത്യ ഭാഷയും, രാഷ്ട്രീയഭാഷയും, വിജ്ഞാനഭാഷയും എല്ലാംതന്നെയായ-അറബിയുടെയും, മലയാളത്തിൻെറയും ഇടക്കുള്ള സ്വഭാവ വൈരുദ്ധ്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര ലഘൂകരണം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അറബിയാണെങ്കിൽ, പൗരാണിക 'സെമിറ്റിക്' ഭാഷകളിൽ പെട്ടത്.

മലയാളം ആര്യഭാഷയായ സംസ്കൃതത്തിൻെറയും, ദ്രാവിഡഭാഷയായ തമിഴിൻെറയും ലാളനകളിൽ വളർന്നതും, അപ്പോൾ, അവ തമ്മിൽ ഇത്തരം വ്യത്യാസം കാണുന്നത് സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. അറബിമൂലം മലയാളത്തിലേക്കോ, മറിച്ചോ വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ, വളരെ നീക്കുപോക്കുകളും, കുറേ ഇടമുഴകളും കൂടാതെ-'ചെരുപ്പിനുചെരുപ്പെന്നോണം'--ഒപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് കാണിക്കുകയാണ്, ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം.

ഒരേ പദത്തിന് വളരെ അർത്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഒരു അർത്ഥത്തിന് ധാരാളം പര്യായപദങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക, ചെറുവാക്യത്തിൽ വലിയ ആശയം അടക്കം ചെയ്വാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കുക, ഒരേ ക്രിയാരൂപത്തിന് ഒന്നിലേറെ അർത്ഥങ്ങൾ വരുവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടായിരിക്കുക, ഒരേ ക്രയയിൽ ഒരേ സമയത്ത് മറ്റൊരു ക്രിയയുടെ അർത്ഥം കൂടി ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുക, ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന അവ്യയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അതിൻെറ അർത്ഥത്തിൽ മാറ്റംവരുക എന്നിങ്ങിനെ അനേകം കാര്യത്തിൽ മലയാളവും, അറബിയും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കുറവുണ്ട്. ഒന്നുരണ്ടക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് അറബിയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു ആശയം ചിലപ്പോൾ ഒരു വാചകം കൊണ്ടുതന്നെ മലയാളത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവരും. വാചകത്തിൻെറ ഘടകങ്ങളായ പലപദങ്ങളിലും അറബിയിൽ സർവ്വനാമങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. മലയാളത്തിൽ ആ സർവ്വനാമങ്ങൾ അനാവശ്യങ്ങളായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അവയുടെ സ്ഥാനത്ത് സാധാരണ നാമങ്ങൾതന്നെ ആവശ്യമായെന്നും വരും. പല അറബിപദങ്ങൾക്കും ശരിക്ക് യോജിക്കുന്ന മലയാളപദങ്ങൾ ഇല്ലെന്നുള്ളതും, സാങ്കേതിക പദങ്ങളുടെ വിരളതയും-ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനരംഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും-ഒരു പരിഭാഷകനെ സദാ അലട്ടാറുള്ള വസ്തുതകളാണ്.

28 അക്ഷരം മാത്രമുള്ള അറബി ലിപികളിൽ 13 എണ്ണത്തിൻെറ ഉച്ചാരണങ്ങളും-അറബിഭാഷയുടെ ഇരട്ടിയോളം വരുന്ന മലയാള ലിപികളിൽ എഴുതിക്കാണിക്കുക സാധ്യമല്ലാത്തവയാണ്. ഇതുമൂലം, മലയാളക്കാർക്കിടയിൽ സുപരിചിതങ്ങളായ അറബി പദങ്ങൾ പോലും മലയാളത്തിൽ എഴുതുവാൻ പലപ്പോഴും നിവൃത്തിയുണ്ടാകയില്ല. കേരള മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന അറബി മലയാള ലിപി ഈ വിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റു പല കാര്യത്തിലും അറബിമൂല്യങ്ങൾക്ക് പരിഭാഷ എഴുതുവാൻ സൗകര്യപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങൾ എഴുതുവാൻ അറബി മലയാള ലിപിയോളം സൗകര്യം മലയാള ലിപിയിലില്ലാതിരുന്നിട്ടും, ഇന്ന് കേരള മുസ്ലിംകൾ ആ ലിപിയുടെ നേരെ കൈക്കൊള്ളുന്ന അവജ്ഞാനയം വ്യസനകരമാണ്. ഏതായാലും, അറബി മലയാള ലിപി അറിയാത്തവർക്കും, അമുസ്ലിംകൾക്കും അത് ഉപയോഗപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഓരോന്നിനും ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന പക്ഷം അത് വളരെ ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതുകൊണ്ട് അതിന് ഇവിടെ മുതിരുന്നില്ല. ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രം അറബിയും മലയാളവും തമ്മിൽ വളരെ യോജിപ്പുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു: ഇതരഭാഷക്കാരായ ആളുകൾക്ക് പഠിക്കുവാനും, ശരിയാംവണ്ണം പയറ്റുവാനും കുറെയൊക്കെ പ്രയാസമുള്ള ഭാഷകളാണ് അവ രണ്ടും. ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, വളരെ ക്ഷണത്തിലൊന്നും

വശത്താക്കാവുന്ന ഭാഷകളല്ല അറബിയും മലയാളവും.*

അറബി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ, വിവർത്തകനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏതാനും പ്രശ്നങ്ങളാണ് നാം മുകളിൽ കണ്ടത്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ വചനമായ ഖുർആൻ-അതിൻെറ സാഹിത്യവിശേഷതയും, അമാനുഷിക സ്വഭാവവും നമുക്കറിയാമല്ലോ-മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ, നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ എത്രമേൽ അധികമായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ആകയാൽ, ഖുർആൻെറ നേർക്ക് നേരെയുളള ഒരു പരിഭാഷ-കോട്ടമൊന്നും കൂടാതെ പരിപൂർണ്ണമായ നിലയിൽ-തയ്യാറാക്കുക സാധ്യമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതെ, വ്യക്തികളുടെ അറിവും, സാമർത്ഥ്യവും, ഓരോരുത്തർക്കും അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന തൗഫീഖും (ഉതവിയും) അനുസരിച്ച് പരിഭാഷകളുടെ ഗുണത്തിൽ ഏറ്റപറ്റുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുമാത്രം.

ഖുർആൻെറ പരിഭാഷാ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

ഖുർആൻ പരിഭാഷകൾ എന്നല്ല, ഇസ്‌ലാമിക വിജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ പൊതുവിൽ തന്നെ, പൂർവ്വനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ അറബി അല്ലാത്ത ഭാഷകളിൽ രചിക്കപ്പെടുന്ന പതിവ് അധികമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച്, ഒന്ന് രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഇതരഭാഷകളിലുള്ള എത്രയോ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അറബിഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സമ്പ്രദായം പ്രചാരത്തിൽ വരുകയുണ്ടായി. അറബിഭാഷക്ക് നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും ഉണ്ടായ സ്വാധീനം, ഇസ്‌ലാമിക വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അറബിഭാഷ മുഖേനത്തന്നെ അതിന് തയ്യാറെടുത്തു വന്നിരുന്നത് എന്നിങ്ങിനെ പലതുമായിരിക്കും അതിനുള്ള സ്വാഭാവികമായ കാരണങ്ങൾ. സ്ഥിതിഗതികളുടെ മാറ്റത്തോടുകൂടി, അറബിയല്ലാത്ത ഭാഷകളിലും ഇസ്‌ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങൾ വിരചിതമായിത്തുടങ്ങി. അറബിയുടെ അയൽഭാഷയും, അതുമായി പല നിലക്കും ബന്ധവും, സാദൃശ്യവുമുള്ള ഭാഷയുമാകകൊണ്ട്, പേർഷ്യൻ ഭാഷയിലാണ് ഇത് ഏറെ പ്രചാരത്തിൽ വന്നത്. ക്രമേണ ഖുർആൻ പരിഭാഷാപ്രവർത്തനവും ഉണ്ടായിത്തീർന്നുവെന്ന് സാമാന്യമായിപ്പറയാം.

ഖുർആൻെറ ഒന്നാമത്തെ പരിഭാഷ ഏതായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കറിവില്ല. ക്രിസ്താബ്ദം ഏതാണ്ട് 1143ൽ ഹിജ്റ 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ-ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ ഖുർആൻ പരിഭാഷ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അത് ക്രിസ്താബ്ദം 1543ൽ മാത്രമാണ് ക്രിസ്തീയ മിഷനറിമാരാൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതെന്നും അല്ലാമാ യൂസുഫലി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ക്രി. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും, അതിനുശേഷവുമായി പല യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലും പുറത്തിറക്കിയ ചില പരിഭാഷകളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ കർത്താക്കളിൽ മുസ്‌ലിംകളെയും, അമുസ്‌ലിംകളെയും കാണാം. അടുത്ത ഒന്നു രണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളിലാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഭാഷകളിലും ഖുർആൻ പരിഭാഷ പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളതെന്നാണ് മന

---

* കാറൽമാർക്സിൻെറ ഇണയും, തുണയുമായിരുന്ന ഏംഗൽസ് കാര്യങ്ങളിൽ ക്ഷണത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുന്ന ആളായിരുന്നുവെന്നും, ഇരുപത് ഭാഷ സംസാരിച്ചിരുന്നുവെന്നും മറ്റും പ്രശംസിച്ചു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, പ്രൊഫസർ കെസി. പീറ്റർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപതിപ്പ് പു: 39, ല: 44ൽ) കാണാം: '.....4000ത്തിലധികം ധാതുക്കളുള്ള അറബിഭാഷ മാത്രമേ, ഏംഗൽസിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിട്ടുള്ളു.....' അറബിഭാഷ ശരിക്ക് വശത്താക്കുവാൻ ചിലർ പറയാറുള്ളതുപോലെ അത്ര എളുപ്പമല്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

സ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم

വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയും അല്ലാതെയും, മുഴുവൻ ഭാഗം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായും ചില ഭാഗങ്ങൾമാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായും-ഇങ്ങിനെ പല തരത്തിലും-ഉള്ള ഖുർആൻ പരിഭാഷകൾ ഇന്ന് മിക്ക പ്രധാന ഭാഷകളിലും കാണാം. പ്രാചീനഭാഷകളിൽ, പേർഷ്യനും (ഫാരിസിയും) ആധുനിക ഭാഷകളിൽ ഉർദുവും ഇസ്‌ലാം ചരിത്രവുമായി വളരെ ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ട് ഭാഷകളിലും പല ഖുർആൻ പരിഭാഷകളും, അനേകം ഇസ്‌ലാമിക വിജ്ഞാന ഗ്രന്ഥങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. ലത്തീൻ, ജർമ്മനി, ഫ്രഞ്ച്, ഇംഗ്ലീഷ് തുടങ്ങിയ യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലും, ബങ്കാളി, മലയാ, തമിഴ് തുടങ്ങിയ പല പൗരസ്ത്യ ഭാഷകളിലും പല ഖുർആൻ പരിഭാഷകളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷകളിൽ അല്ലാമാ യൂസുഫലിയുടെ-വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ-ഗ്രന്ഥം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാകുന്നു. അടുത്ത കൊല്ലങ്ങളിലായി, സുഊദീ ഗവർമെന്റ് വക കൊല്ലംതോറും അതിൻെറ ധാരാളക്കണക്കിലുള്ള കോപ്പികൾ ഹജ്ജാജികൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടുവരുന്നത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. മാൽദ്വീപുകാരായ മുസ്‌ലിംകളുടെ വകയായി, അവരുടെ ഭാഷയിലുള്ള ഒരു പരിഭാഷ ഈയിടെയാണ് മലബാറിൽ നിന്ന് അച്ചടി തീർന്നത്.

ശാഹ്‌വലിയ്യുല്ലാഹിദ്ദഹ്‌ലവീ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'ഫൗസുൽ കബീറി'ൽ--തനിക്ക് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ-ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "നമുക്ക് സിദ്ധിച്ച ജ്ഞാനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണ്: വാചകത്തിൻെറ വലിപ്പത്തിലും മറ്റും അറബിഭാഷയോടു സദൃശമായ നിലയിൽ, പേർഷ്യൻ ഭാഷയിൽ ഖുർആൻ പരിഭാഷ ചെയ്‌വാൻ സാധിച്ചത് 'ഫത്ത്ഹു-റഹ്മാൻ-ഫീ-തർജ്ജുമത്തിൽ ഖുർആൻ' (ഖുർആൻ പരിഭാഷയിൽ പരമകാരുണികൻ നൽകിയ വിജയം.) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് നാമിത് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പക്ഷെ, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ, വിശദീകരണം കൂടാതെ വായനക്കാർക്ക് കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് ഭയപ്പെട്ടതുനിമിത്തം ഈ നിബന്ധന-അറബിയുടെ അതേ അളവിലായിരിക്കുക എന്ന നിശ്ചയം-നാം വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.''

ഹിജ്റ 1176 ലാണ് ദഹ്‌ലവീ (ﷺ) യുടെ വിയോഗം. അപ്പോൾ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം 207 കൊല്ലം മുമ്പ് അദ്ദേഹം ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കും. ഈ മഹാനെപ്പറ്റി ഇതിനു മുമ്പ് നാം പരിചയപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനനിദാനമായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'ഫൗസുൽകബീറും' അദ്ദേഹം രചിച്ചത് പേർഷ്യൻ ഭാഷയിലാണ്.* ഹിജ്റ 12-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ മതോദ്ധാരകനായി എണ്ണപ്പെട്ട ഒരു മഹാപണ്ഡിതനും, ഇസ്‌ലാമിനും മുസ്‌ലിംകൾക്കും വേണ്ടി എത്രയോ വിജ്ഞാന സേവനങ്ങൾ നടത്തിയ മഹാനുമായ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാൻ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'ഹുജ്ജത്തുല്ലാഹിൽ ബാലിഗഃ' حجة الله البالغة എന്ന ഒരൊറ്റ ഗ്രന്ഥം പരിശോധിച്ചാൽ മതിയാകും. ഇസ്‌ലാമിൻെറ സകല തുറകളിലുമുള്ള നിയമങ്ങളുടേയും യുക്തിവശങ്ങളും, തത്വരഹസ്യങ്ങളും യുക്തി യുക്തം-ഖുർആൻെറയും,

* അല്ലാമാ മുഹമ്മദ് മുനീർദി മശ്ഖീയാണ് അത് അറബിയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തത്. ഈ അറബി പരിഭാഷയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് നാം അതിലെ വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാറുള്ളത്. നമ്മുടെ ഉപരി മദ്രസകളിലും മറ്റും പാഠ്യഗ്രന്ഥമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതും അതാണ്.

ഹദീസിൻെറയും, യുക്തിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ-വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അനിതര സാധാരണമായ ഒരു മഹൽ ഗ്രന്ഥമാണത്. മേൽകാണിച്ച ഖുർആൻ പരിഭാഷ മുഴുമിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചത് എത്രമാത്രം അനുഗ്രഹമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കണക്കാക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാം. പേർഷ്യൻ ഭാഷക്കു അറബി ഭാഷയോടും, ഇസ്ലാമിനോടുമുള്ള ബന്ധങ്ങൾക്ക് പുറമെ, അതിന് ഇന്ത്യയോടും-വടക്കേ ഇന്ത്യയോട് പ്രത്യേകിച്ചും-ചരിത്രപരമായ പല ബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും അദ്ദേഹം പേർഷ്യൻ ഭാഷയിൽ പരിഭാഷ രചിച്ചത്. **الله اعلم**

പല നിലക്കും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒരു മഹാഗ്രന്ഥമാണ് മൗലാനാ അബ്ദുൽ ഹഖ്-ദഹ്‌ലവീ (ﷺ) യുടെ ഉർദു തഫ്സീർ (**تفسير حقانى**) 70ൽ പരം കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണ് അത് ആദ്യം അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത്. ഇപ്പോൾ 30 ഭാഗങ്ങളായി അതിൻെറ പുതിയ പതിപ്പ് പുറത്തിറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഖുർആൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രമാണസഹിതം, യുക്തിയുക്തമായ നിലയിൽ, മുൻഗാമികളായ മഹാന്മാരുടെ പാതയിൽനിന്ന് തെറ്റാതെ, വിശദീകരിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തഫ്സീറാണിത്. ശാസ്ത്രീയവും, ചരിത്രപരവുമായ വശങ്ങൾ പണ്ഡിതോചിതമായ നിലയിൽ അദ്ദേഹം അതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. മൗലാനാ അബുൽകലാം ആസാദ് അവർകളുടെ തർജ്ജുമാനുൽ ഖുർആനും (**ترجمان القرآن**) ഉർദു തഫ്സീറുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ വമ്പിച്ചൊരു മുതൽക്കൂട്ടാണ്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഇന്ന് ഇന്ത്യക്കാരായ ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഹൃദ്യവും സരളവുമായ ഭാഷയിൽ, വിഷയങ്ങളെ സയുക്തികം പ്രതിപാദിച്ചു കാണിക്കുവാനുള്ള കഴിവും, വിജ്ഞാനത്തിൻെറ നാനാ തുറകളിലുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ പാണ്ഡിത്യവും അതിൻെറ അടിമുതൽ മുടിവരെ അനുഭവപ്പെടുന്നതാകുന്നു. പക്ഷേ, ഖുർആൻെറ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തിൻെറ തഫ്സീർ അടങ്ങുന്ന ഭാഗം മാത്രമേ ഇതഃപര്യന്തം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളു. ഈ രണ്ട് തഫ്സീറുകളും നമ്മുടെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലേക്ക് വളരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

മലയാള ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഏറെക്കുറെ ഈ (ഹിജ്റ 14-ാം) നൂറ്റാണ്ടിൻെറ ആദ്യം മുതൽക്കോ, കഴിഞ്ഞ (13-ാം) നൂറ്റാണ്ടിൻെറ അവസാനം മുതൽക്കോ അറബിമലയാള ലിപിയിലുള്ള 'ഖുർആൻ തർജ്ജമ'കൾ പുറത്തിറങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാവുന്നത്. അറിവായേടത്തോളം, കണ്ണൂർക്കാരനായ മായൻകുട്ടി എളയാ* എന്ന പണ്ഡിതൻെറ തർജ്ജമയാണ്-കാലപ്പഴക്കംകൊണ്ടും ഖുർആൻെറ അത്യാവശ്യ വിവരണത്തോടുകൂടിയ മുഴുവൻ പരിഭാഷ എന്ന നിലക്കും-കൂട്ടത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത്. അതിൻേറതാണെന്ന് തോന്നുന്ന (സൂ: ഫാതിർ മുതൽ സൂ: ഫത്ത്ഹുകൂടി

* വടക്കേ മലബാറിലെ പ്രസിദ്ധ ക്കേയിവംശത്തിൽ ഒരു താവഴിയായ ചൊവ്വരക്കാരൻ വലിയ പുരയിലെ മായിൻകുട്ടി എന്ന ഇദ്ദേഹം, കണ്ണൂർ അറക്കൽ രാജസ്വരൂപത്തിൽ വിവാഹം കഴിച്ചതിൻെറ പേരിലാണ് അദ്ദേഹത്തെ 'എളയാവ്' എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. മക്കാ ശരീഫിൽ മലയാള ഹാജിമാരുടെ താമസ കേന്ദ്രമായിരുന്ന 'ക്കേയിറുബാത്തി'ൻെറ സ്ഥാപകനത്രെ അദ്ദേഹം. ഹിജ്റ 1294ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ആ റുബ്ബാത്ത് അൽപ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് മസ്ജിദുൽ ഹറമിന്റെ വികസനാർത്ഥം പൊളിച്ചുനീക്കപ്പെട്ട കെട്ടിടങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടു. അതിന്റെ വില (4 ലക്ഷം സൗദീറിയാൽ) ഖജനാവിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ പകരം മറ്റൊരു റുബ്ബാത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത് സംബന്ധിച്ച സംരംഭങ്ങൾ നടന്നു വരികയാണ്. (23-10-71ലെ ചന്ദ്രികാ വാരാന്ത പതിപ്പിൽനിന്ന്.

യുള്ള) ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ് ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ളത്.[*] അതിലെ ഭാഷാശൈലി, അതിൻെറ കാലപ്പഴക്കത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഒരു ചരിത്രസ്മരണിക എന്ന നിലക്കും, വായനക്കാർക്ക് അതിൻെറ ഏകദേശ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുവാനുമായി, ആ മഹാനുഭവൻ അന്നത്തെ അറബി മലയാളത്തിലെഴുതിയ ചില വാചകങ്ങൾ നമുക്കിവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. സൂ: സുമറിലെ 7-ാം വചനത്തിൻെറ പരിഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-

''വൊരുകുറ്റം ചെയ്തെ തടിചുമക്കയില്ലാ ബേറെവൊരു തടിൻെറ കുറ്റത്തിനെ, പിന്നെ നിങ്ങളെ റബ്ബിനെക്കൊളളയായിരിക്കും നിങ്ങൾക്കുളെള മടങ്ങും താനും. നിങ്ങൾ അമൽ ചെയ്യുന്നോല് ആയിരിന്നിരിന്നു അങ്ങനത്തെയാവൊന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങളോട് അവൻ ബിശയം അറിവിക്കുന്നദു മൂലം നുച്ചിയംതന്നെ അല്ലാഹുയാകുന്നത് അറിയുന്നോനായിരിക്കും. 'ഖൽബു' കളിൻെറ അകത്തുള്ളയാവൊന്നുകൊണ്ട് ഒക്കെയും''

ഖുർആൻെറ പല 'ജുസുഉ്' (ഭാഗം) കളും, സൂറത്തുകളും പലരാലും അറബി മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുളളത് ഇന്നും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ഓരോന്നിൻെറയും ഭാഷയിൽ, കാലത്തിണാത്ത മാറ്റങ്ങളും കാണാം. അറബി മലയാള ലിപിയിൽ ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങൾ വ്യവഹരിക്കുവാനുളള സൗകര്യം, മലയാള ലിപിയിൽ അതിനുളള അസൗകര്യം, അറബി മലയാളം മുസ്ലിംകളുടെ ഒരു പ്രത്യേക സമ്പത്താണെന്ന ബോധം. മലയാളം അഭ്യസിക്കുന്നതിൽ മുസ്ലിംകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പിന്നോക്ക മനസ്ഥിതി, അത് അമുസ്ലിംകളുടെ ഭാഷയാണെന്നുണ്ടായിരുന്ന തെറ്റുധാരണ, അറബി മലയാളത്തിന് മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രചാരം ഇങ്ങിനെ പല കാരണങ്ങളാൽ ഖുർആൻ പരിഭാഷകളും, ഇതര ഇസ്ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും അടുത്തകാലം വരെ അറബി മലയാളലിപിയിലായിരുന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നത്. ('തർജ്ജമ' എന്ന് പറഞ്ഞാൽതന്നെ, അറബിമലയാളത്തിലുളള ഗ്രന്ഥം എന്നായിരുന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അടുത്ത ചില വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഖുർആൻെറ മുഴുവൻഭാഗവും-അത്യാവശ്യ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി-അറബി മലയാളത്തിൽ പരിഭാഷ പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടിട്ടുളള ഒരു ഗ്രന്ഥം ജനാബ് കെ. ഉമർ മൗലവി സാഹിബിനാൽ വിരചിതമായിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ഏതാനും ഭാഗമേ ഇതപര്യന്തം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുളളു. ബാക്കി ഭാഗങ്ങളും താമസിയാതെ പുറത്തുവരുമെന്നാശിക്കാം.[†] ഇതിനകം മുഴുവൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മലയാള ലിപിയിൽ പലതവണ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉപരിസൂചിതങ്ങളായ സ്ഥിതിഗതികളിൽ മാറ്റം വരികയും, മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ മലയാളലിപിയും, മലയാളസാഹിത്യവും പ്രചരിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തതോടെ-മലയാള അച്ചുകൂടങ്ങളിൽ അറബി ടൈപ്പുകളും ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി വിശേഷിച്ചും-മലയാള ലിപിയിൽതന്നെ ഇസ്ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രചാരപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി.

[*] ഏറെക്കുറെ മുപ്പത് കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കാലഗതി പ്രാപിച്ച ഒരു മത ഭക്തനും ഇസ്ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിൽ ഉത്സുകനുമായിരുന്ന ഒരു മാന്യ വൃദ്ധൻെറ അനന്തരാവകാശികളിൽ നിന്നാണ് പ്രസ്തുത ഭാഗം കണ്ടുകിട്ടിയത്. അതിൻെറ ഇരുപുറത്തുമുള്ള കുറെ കഷ്ണങ്ങൾ നശിച്ചുപോയിരിക്കകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥകർത്താവിൻെറയോ, അച്ചടിച്ച കാലത്തിൻെറയോ, വിവരം അറിയുവാൻ കഴിയുന്നില്ല.

[†] ഇതിനകം മുഴുവൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മലയാള ലിപിയിൽ പലതവണ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങിനെ, രണ്ടുമൂന്ന് ദശവർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം മുതൽ ഖുർആൻെറ പല ഭാഗങ്ങളുടെയും തർജ്ജമകൾ മലയാളലിപിയിൽതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിം മാസികാപത്രങ്ങൾ വഴിയായും അതിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളുടെയും പരിഭാഷ പുറത്തുവരുന്നുണ്ട്. ഖുർആൻെറ അറബിമൂലത്തോടുകൂടി പരിഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ പുറത്തിറക്കുന്നതിൽ, ചില പണ്ഡിതൻമാർക്കൊക്കെ പ്രതിഷേധമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇന്ന് ആ നിലക്കും വളരെ മാറ്റം വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ, ഖുർആൻെറ വിജ്ഞാനം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും പൊതുവിൽ ശ്രമിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്ന് പറയാം.

25ൽ പരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഖുർആൻെറ ആദ്യത്തെ ചില 'ജുസു' കളുടെ പരിഭാഷ കോഴിക്കോട്, മുസ്‌ലിം ലിറ്ററേച്ചർ സൊസൈറ്റി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൻെറ തുടർന്നുളള ഭാഗങ്ങൾ പുറത്തു വരികയുണ്ടായില്ല. പിന്നീട് പല പണ്ഡിതൻമാരുടെയും വകയായി, അവസാനത്തെ ചില 'ജുസു'കളുടെ പരിഭാഷകളും ചില സൂറത്തുകളുടെ പരിഭാഷകളും പലപ്പോഴായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം അറബിമൂലത്തോടുകൂടിയ മലയാള ലിപിയിലാണുളളത്. ചുരുക്കം ചിലത് മാത്രം അറബിമൂലം കൂടാതെയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടാതില്ല. ഇവയിൽ പലതിലും, ഈ പരിഭാഷാ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ എളിയ കർത്താക്കളായ ഞങ്ങൾക്കും ഏറെക്കുറെ പങ്കുവഹിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നല്കിയ തൗഫീഖ് കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഇവിടെ സ്മരിച്ചുകൊളളുന്നു. ഖുർആൻെറ മുഴുവൻ മലയാള പരിഭാഷ അടങ്ങുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇതിനകം പുറത്തായിട്ടുളളത്, ജനാബ് സി.എൻ. അഹ്മദ്മൗലവി സാഹിബിൻേറതാകുന്നു. ആദ്യത്തെ വാള്യം, 10 കൊല്ലം മുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഈ പരിഭാഷ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കെ (ഒന്നരകൊല്ലം മുമ്പ്) അതിൻെറ തുടർന്നുളള ഭാഗങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണവും പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.*

6. നമ്മുടെ പരിഭാഷാ ഗ്രന്ഥം

ഇനി, നമ്മുടെ ഈ പരിഭാഷാഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചാണ് ചിലത് പറയുവാനുളളത്. ഇതിൽ ഖുർആൻെറ അറബിമൂലവും, പരിഭാഷയും, അത്യാവശ്യ വ്യാഖ്യാനവും, വിവരണവും അടങ്ങുന്നു. കൂടാതെ, ഒറ്റവാക്കുകളുടെ അർത്ഥവും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പരിഭാഷയിലും വ്യാഖ്യാന വിവരണങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുളള നിലപാടും, സ്വഭാവവും ഏതാണ്ട് എങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്ന് ഈ മുഖവുര വായിക്കുന്നവരെ പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച തത്വങ്ങളെ-ഇബ്നുജരീർ (ﷺ), ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ), ശാഹ്‌വലിയ്യുല്ലാഹ് (ﷺ) എന്നീ മഹാൻമാരിൽനിന്ന് നാം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനകളുടെ സാരങ്ങൾ വിശേഷിച്ചും-ഫലത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ഞങ്ങൾ കഴിവതും പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നപക്ഷം-പരിഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-ഖുർആൻെറ പദങ്ങളുടെയും, ഘടനക്രമങ്ങളുടെയും

* ഇതുവരെ ആരും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും, ഇസ്‌ലാമിക പ്രമാണങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്തതുമായ ചില അർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥം കേരള മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ വിമർശന വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. ഈ രണ്ടാം പതിപ്പ് അച്ചടി തുടങ്ങും മുമ്പ് വേറെ ചില ഖുർആൻ പരിഭാഷകളും പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്.

അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിട്ടുകളയാതെ തർജ്ജമയിൽ വരുത്തുവാനും അതോടൊപ്പം വാചകങ്ങളുടെ സാരങ്ങൾക്ക് കോട്ടം പറ്റാതെ കഴിക്കുവാനും കഴിവുപോലെ യത്നിച്ചിരിക്കുന്നു. വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ക്രമപ്രകാരം ഖുർആൻ, ഹദീസ്, സഹാബികൾ തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകൾ, പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ ബലമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ, എന്നിവയ്ക്കു മുൻഗണന നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഒറ്റവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇതൊരു 'സലഫീ തഫ്സീർ' (പൗരാണികാദർശത്തിലുള്ള ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം) ആയിരിക്കുവാനാണ് ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ഞങ്ങൾ എത്രകണ്ട് വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതേസമയത്ത്, കാലോചിതവും, സന്ദർഭോചിതവുമായ പല വിഷയങ്ങളും, യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊളളിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ആവശ്യം കാണുന്നിടത്ത് വിശദീകരണത്തോടുകൂടിയും, അല്ലാത്തപ്പോൾ സംക്ഷിപ്തമായും വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വ്യത്യസ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങളോ, ഉദ്ദേശ്യ വിവരണത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളോ കാണുന്നിടത്ത് കഴിയുന്നതും അവതമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുവാനും, അവയിലടങ്ങിയ പ്രയോജനകരമായ ഭാഗങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താനും ശ്രമിക്കും. അതിനു സാധ്യതയില്ലാത്തപ്പോൾ, അത്തരം പ്രസ്താവനകളെ അപ്പടി ഉദ്ധരിച്ചു മതിയാക്കുകയും, സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് കാണുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ അവഗണിച്ചു കളയുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, തെറ്റിദ്ധാരണയും ആശയക്കുഴപ്പവും ഉണ്ടാകുന്നതും, ജനമദ്ധ്യേ പ്രചാരത്തിലുള്ളതുമായ പ്രസ്താവനകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി അവയിലെ സത്യാസത്യങ്ങളെ എടുത്തുകാട്ടുവാനും പരിശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ചരിത്രപരവും, ശാസ്ത്രീയവുമായ പല വിവരണങ്ങളും അതത് സന്ദർഭമനുസരിച്ച് നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

അവസനാത്തെ ('മുഫസ്-സ്വൽ' വിഭാഗത്തിൽപെട്ട) ചെറിയ സൂറത്തുകളൊഴിച്ച് ബാക്കി എല്ലാ സൂറത്തുകളുടെയും ആരംഭത്തിൽ, അതത് സൂറത്തുകളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രധാന പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളുടെ സംഗ്രഹങ്ങളും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അവസാനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഫാത്തിഹ മുതൽ ഇസ്റാഅ് കൂടിയുള്ള ആദ്യപകുതിയിൽ ഈ സംഗ്രഹം ചേർത്തിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഈ പതിപ്പിൽ പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അതത് സ്ഥാനങ്ങളിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളും അതതിലെ പാഠങ്ങളും യഥാസമയം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതിന് പുറമെ, പ്രത്യേകം എടുത്തു വിവരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് കാണുന്ന വിഷയങ്ങൾ-പ്രത്യേക തലക്കെട്ടുകൾ കൊടുത്തുകൊണ്ട്-അതത് സൂറത്തുകൾക്ക് ശേഷവും വിവരിച്ചുകാണാം. ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ 'വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്' എന്ന പേരിൽ-സൗകര്യാർത്ഥം-പ്രത്യേകം ക്രമനമ്പറുകളോട് കൂടിയാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഈ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പുകൾ ഓരോന്നും വാസ്തവത്തിൽ ഓരോ സ്വതന്ത്ര ലേഖനമായിക്കരുതാവുന്നതാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, ഈ മുഖവുരയിലെ അവസാനത്തെ ഈ ഖണ്ഡിക ഒഴിച്ചു ബാക്കി ഭാഗങ്ങളും ഒരു സ്വതന്ത്ര ഗ്രന്ഥമായി കരുതാവുന്നതാകുന്നു. അഥവാ, അവയെല്ലാം, വേണ്ടിവന്നാൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാവുന്നതരത്തിലാണുള്ളത്.

വായനക്കാർ മിക്കവാറും രണ്ടുതരക്കാരായിരിക്കും: ഒന്നോ രണ്ടോ ആവർത്തി വായിച്ചു തൃപ്തിയടയുന്നവരും, ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു വായിച്ചു പഠിക്കുന്നവരും. ഈ

രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തെ കൂടുതൽ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത് എന്ന് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊള്ളുന്നു. ഒറ്റവാക്കുകളുടെ അർത്ഥങ്ങൾക്കായി ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കാര്യമായ ഒരു ഭാഗം വിനിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും മറ്റും അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. പരിഭാഷയും, വ്യഖ്യാനവും വായിച്ചതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാതെ, ഓരോ ആയത്തിന്റെയും പദാർത്ഥങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ആവർത്തിച്ചു വായിച്ചു വരുന്നതായാൽ, ഖുർആന്റെ അർത്ഥം ഏതാണ്ടൊരു വിധത്തിൽ സ്വയം തന്നെ ഗ്രഹിക്കുമാറാകുവാനും, അറബിഭാഷയിൽ ഒരു ചുരുങ്ങിയ പരിചയം കൈവരുവാനും അത് സഹായിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ. അല്ലാഹു സഹായിക്കട്ടെ آمين

ഓരോ ആയത്തിലും വന്നിട്ടുള്ള പദങ്ങൾക്ക്-അവ എത്രവട്ടം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശരി-അതത് ആയത്തുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അതേ പുറത്തുതന്നെ ആയത്തിന്റെ നമ്പർ സഹിതം ചുവട്ടിൽ അർത്ഥം കൊടുത്തു കാണാം. പല അർത്ഥങ്ങൾ വരാവുന്ന പദങ്ങൾക്ക് ഒന്നിലധികം അർത്ഥങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും, വാക്കർത്ഥത്തിന് പുറമെ ചിലേടങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥവും ബ്രാക്കറ്റിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും, പഠിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച് വായിക്കുന്നവർക്ക് വളരെ ഉപകാരപ്പെട്ടേക്കും. പദങ്ങളുടെ അർത്ഥങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ടശേഷം, ആയത്തുകളുടെ പരിഭാഷ ഒന്നുരണ്ടാവർത്തി വീണ്ടും വായിക്കുന്നപക്ഷം, വാക്യങ്ങളുടെ അത്യാവശ്യ സാരങ്ങളും സ്വയം ഗ്രാഹ്യമായിത്തുടങ്ങും. ان شاءالله

വലിയ ആയത്തുകളിൽ അധികവും, ഒന്നിലധികം-പൂർണ്ണമോ അപൂർണ്ണമോ ആയ-വാക്യങ്ങളാൽ ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ള ഘടകങ്ങളുടെ അർത്ഥം വെവ്വേറെ മനസ്സിലാകത്തക്കവണ്ണം പരിഭാഷയിൽ വാക്യങ്ങൾ വരിമാറ്റി-മുറിച്ച് മുറിച്ച്-ചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഓരോ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥവും വെവ്വേറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. വാചകഘടന നോക്കുമ്പോൾ, പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന ഒന്നിലധികം ആയത്തുകൾക്കും, നീണ്ട വാക്യങ്ങൾക്കും ഒന്നായി-ഒരേ വാചകത്തിൽ-അർത്ഥം കൊടുക്കാതെ, വാക്യങ്ങൾ മുറിച്ച് പരിഭാഷ നൽകിയിട്ടുള്ളതും ഈ ആവശ്യാർത്ഥമാകുന്നു. ഭാഷാപരമായ ഒഴുക്കിനെക്കാൾ വായനക്കാർക്ക് അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് അടിക്കുറിപ്പുകളായിക്കൊണ്ടല്ല, ഒന്നോ അധികമോ ആയത്തുകളും, അവയുടെ പരിഭാഷയും തീർന്ന ഉടനെ, ആ ആയത്തുകളെ സംബന്ധിച്ച വിവരണം തുടർന്നു കൊടുക്കുകയും, പിന്നീട് വേറെ ആയത്തുകൾ തുടങ്ങുകയുമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ആകയാൽ, ആയത്തുകളുടെ അർത്ഥം വായിച്ചു തീരും മുമ്പായി, ഇടക്കുവെച്ച് അടിക്കുറിപ്പുകൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം വായനക്കാർക്ക് നേരിടുകയില്ല. പരിഭാഷ വായിച്ചു കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളെ സംബന്ധിച്ച് മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷംമാത്രം അടുത്ത ആയത്തുകളിലേക്ക് നീങ്ങുവാൻ ഇത് സഹായകമായിരിക്കും.

വ്യഖ്യാന വേളയിൽ, സന്ദർഭോചിതങ്ങളായ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ, ഹദീസുകൾ മുതലായവ ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം. മിക്കവാറും അവയുടെ അറബിമൂലവും, തുടർന്നുകൊണ്ട് അർ

ത്ഥവും-അല്ലെങ്കിൽ സാരവും-കൊടുത്തിരിക്കും. ഇവ വായിക്കുമ്പോൾ, അർത്ഥസാരങ്ങൾ മാത്രം വായിച്ചു മതിയാക്കാതെ, മൂലവും വായിച്ചു ശീലിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഖുർആനും ഹദീസുമായി വായനക്കാർക്ക് കൂടുതൽ പരിചയം ഉണ്ടാക്കുകകൂടി ഇതുമൂലം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അറബിലിപികൾ വായിക്കുവാൻ അറിയാത്തവർക്ക് അറബിമൂലങ്ങൾകൊണ്ട് വിശേഷിച്ച് ഗുണമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, അതിന് സാധിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഇത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. സ്ഥലദൈർഘ്യം വന്നുപോകുന്നതോ, പ്രത്യേകാവശ്യം കാണപ്പെടാത്തതോ ആയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ-അറബിമൂലങ്ങൾ കൊടുക്കാതെ-അവയുടെ അർത്ഥമോ സാരമോ മാത്രം കൊടുത്തുമതിയാക്കാറുള്ളു. അവിടെ മിക്കവാറും ആയത്തിൻെറ നമ്പർ കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്.

അറബിപദങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ, അതത് പദങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണ രൂപങ്ങളും പദങ്ങളും, അർത്ഥസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ, അവയുടെ അർത്ഥരൂപങ്ങളും മലയാള ലിപിയിൽ പ്രത്യേകം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ഇതും വായനാവേളയിൽ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. അറബി വായിക്കുവാൻ അറിയാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആവശ്യമില്ലാത്തതോ, അവർക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമായതോ ആയ വല്ല വിശദീകരണവും നൽകേണ്ടി വരുമ്പോൾ, അത്തരം മൂലപദങ്ങളുടെ അറബി രൂപം കൊണ്ട് മതിയാക്കുകയും ചെയ്യും.

മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഇതൊരു സ്വതന്ത്ര പരിഭാഷയോ, ആശയവിവർത്തനമോ അല്ല കഴിയുന്നതും മൂലത്തിൻെറ നേർക്കുനേരെയുള്ള പരിഭാഷയാണ്. ആകയാൽ, മലയാളഭാഷയുടെ ഒഴുക്കും ഭംഗിയും വിലയിരുത്തുന്നതിൽ ഏറെക്കുറെ കോട്ടങ്ങൾ വന്നുപോയിരിക്കുമെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. ഇതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും, ഭാഷാപരമായി ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത തെറ്റുകൾ വരാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഞങ്ങൾ-ഞങ്ങളുടെ അറിവും കഴിവുമനുസരിച്ച്-ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ, ഈ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്നവരിൽ അറബി അറിയാത്ത ചില വായനക്കാർക്കു പോലും-ഒറ്റവാക്കുകളുടെ അർത്ഥം വേണ്ടതുപോലെ പരിചയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ-ചില ആയത്തുകൾക്കെങ്കിലും ഇതിനെക്കാൾ ഒഴുക്കിലും ഭംഗിയിലും പരിഭാഷ നല്കുവാൻ സാധിച്ചെന്നുവരാം. അങ്ങിനെ സാധിക്കുമാറാകണമെന്ന് തന്നെയാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിലാഷവും, പ്രാർത്ഥനയും. പരിഭാഷയുടെ ചന്തത്തിന് വേണ്ടി ആയത്തിൻെറ അർത്ഥപരമായ വല്ല വശങ്ങളിലും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ, അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടി ഭാഷാസൗന്ദര്യം കുറഞ്ഞുപോകുന്നതിലാണ് ഞങ്ങൾ നൻമ കാണുന്നത്. വായനക്കാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സാധാരണക്കാരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മലയാളം വായിക്കുവാൻ അറിയുന്നവർക്കെല്ലാം വായിച്ചറിയുവാൻ പറ്റുന്ന നിലവാരത്തിലായിരിക്കണം ഇതിൻെറ ഭാഷയും, പ്രതിപാദനരീതിയും എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. അതേസമയത്ത്, ഈയുള്ളവർ ഭാഷയിലോ മറ്റോ വ്യുൽപത്തി നേടിയവരൊട്ടല്ലതാനും.

'റബ്ബ്, ഇലാഹ്, റസൂൽ, നബി, സകാത്ത്, ഈമാൻ, ശിർക്ക് എന്നിവപോലെ, സാധാരണ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന അറബി വാക്കുകൾക്ക് മിക്കപ്പോഴും തർജ്ജമ കൊടുക്കാറില്ല. ഇതിന് പല കാരണങ്ങളുമുണ്ട്. ചില വാക്കുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കു

വാൻ അവയുടെ തർജ്ജമയെക്കാൾ ഉപകരിക്കുക അതേ മൂലവാക്കുകൾതന്നെയായിരിക്കും. ചില വാക്കുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം മുഴുവനും കാണിക്കത്തക്ക വാക്കുകൾ മലയാളത്തിൽ വിരളമായിരിക്കും. മറ്റു ചിലതിൻെറ ആശയം വ്യക്തമാക്കുവാൻ കുറെ അധികം മലയാള പദങ്ങൾ ആവശ്യമായേക്കും. ചില വാക്കുകൾക്കു പരിഭാഷ സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ആ വാക്കുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഗൗരവത്തിന് കോട്ടം ബാധിച്ചേക്കും. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, വായനക്കാരിൽ ക്രമേണ അറബിവാക്കുകളുമായി ഇണക്കവും പരിചയവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനും ഇത് ഉതകുമല്ലോ.

മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, ഹിന്ദി മുതലായ പദങ്ങൾ കൂട്ടിക്കലർത്തി സംസാരിക്കുന്നത് ഒരു 'പരിഷ്ക്കാര'മായിട്ടാണ് ചിലരൊക്കെ ഗണിക്കാറുള്ളത്. അതേ സമയത്ത് അത്യാവശ്യം അറബിയിൽ പരിചയമുള്ള ആളുകൾപോലും അന്യോന്യം സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ഇടയ്ക്ക് അറബിവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആ 'പരിഷ്ക്കാര'ത്തിന്നു നിരക്കാത്തതാണെന്ന ഭാവവും ചിലരിൽ പ്രകടമായിക്കാണാം. അറബിഭാഷയുടെ പ്രചരണത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകൾപോലും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവല്ലെന്നതാണ് കൂടുതൽ ആശ്ചര്യം! ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ-മലയാളത്തിനിടയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകളും മറ്റും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതുപോലെത്തന്നെ-വായനക്കാർക്കിടയിൽ പരിചിതങ്ങളായ ചില അറബിവാക്കുകൾ ഇടയ്ക്കിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും അഭംഗിയുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. എന്നാലും, ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവയുടെ അർത്ഥങ്ങളും നിർവ്വചനങ്ങളും കൊടുത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അറബിപദങ്ങളുടെ നേർക്കുനേരെയുള്ള വാക്കർത്ഥം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാവുകയില്ലെന്നുവരും. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ, പരിഭാഷയിൽ അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമായിരിക്കും കൊടുക്കുക. ഒറ്റ വാക്കർത്ഥവും, വ്യഖ്യാനവും വായിക്കുമ്പോൾ ഇതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

പല ഭൂപടങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് വായനക്കാർക്ക് വളരെ ഉപയോഗപ്പെടുമെന്ന് കരുതുന്നു. ഓരോ പടത്തെ സംബന്ധിച്ചും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന കുറിപ്പുകൾ അതതിൻെറ പിൻപുറത്ത് ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഈ പടങ്ങൾ എല്ലാം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ആദ്യഭാഗത്തിലാണ് ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുമ്പോൾ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും പ്രസ്തുത പടങ്ങൾ നോക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിട്ടേക്കാം. മറ്റു ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നവർക്കും ഈ പടങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതായിരിക്കും. വിവിധ അറ്റ്ലസുകൾ (ഭൂപട പുസ്തകങ്ങൾ) നോക്കി പരിശോധിച്ചും മറ്റു പ്രകാരത്തിലും വളരെ പരിശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടാണ് അവയിലെ പ്രാചീനകാല ചരിത്ര ഭൂപടങ്ങൾ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഈ വിഭാഗത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന സ്ഥലപേരുകളും, അതിർത്തിനിർണ്ണയങ്ങളും പ്രാചീനകാലത്തെ പേരുകളും, അതിരടയാളങ്ങളുമാകുന്നു. ഇന്ന് അവയെല്ലാം എത്രയോ മാറ്റങ്ങളെ പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ അവലംബം

ഖുർആൻ പരിഭാഷയിലും, വ്യാഖ്യാന വിവരണങ്ങളിലും, വാക്കർത്ഥങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ അവലംബമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പലതുണ്ട്. മുൻഗാമികളുടെയും പിൻ

ഗാമികളുടെയും പിൻഗാമികളുടെയും തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സാധാരണ പ്രചാരത്തിലുള്ള വളരെ അറബി തഫ്സീറുകളും, ചില ഉർദു-ഇംഗ്ലീഷ് തഫ്സീറുകളും, പല ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ഇസ്‌ലാം ചരിത്രം, ഭാഷാ നിഘണ്ടു മുതലായ വിഷയങ്ങളിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈ ആവശ്യാർത്ഥം ഞങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് ഇവയാകുന്നു:-

അറബി തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ:-

1. തഫ്സീർ ഇബ്നു ജരീർ
2. തഫ്സീർ ഇബ്നു കഥീർ
3. തഫ്സീർ റാസീ
4. തഫ്സീർ കശ്ശാഫ് (സമഖ്ശരീ)
5. തഫ്സീർ ബൈളാബി
6. തഫ്സീർ നീസാപൂരീ ١غرائ القرأن ورغائ الفرقان النظام الدين اليسابورى 1 തഫ്സീർ ഇബ്നു ജരീർ 2, തഫ്സീർ ഇബ്നു കഥീർ, 3, തഫ്സീർ റാസി, 4 തഫ്സീർ കശ്ശാഫ് (സമഖ്ശരി)5, തഫ്സീർ ബൈളാവി
7. തഫ്സീർ റൂഹുൽമആനീ (ആലൂസീ) روح المعانى للالوسى
8. തഫ്സീർ ഫത്ത്ഹുൽഖദീർ (ശൗകാനി) فتح القدير للشوكانى
9. തഫ്സീർ മറാഗീ تفسير المراغى للشيخ احمد مصطفى المراغى
10. തഫ്സീർ അൽമനാർ (റശീദ്‌രിളാ) تفسير المنار للسيد رشيد رضا
11. തഫ്സീർ സ്വഫ്‌വത്തുൽ ഇർഫാൻ (ഫരീദ് വജ്ദീ) صفوة العرفان للاستاذ فريد وجدى
12. തഫ്സീർ ഫീളിലാലിൽ ഖുർആൻ (മുഹമ്മദു ഖുത്ത്ബ്)
13. തഫ്സീർ ത്വൻതാവീ الجواهر للسيخ طنطاوى جوهرى
14. തഫ്സീറുൽ ഖുർആൻ ബികലാമിർ റഹ്മാൻ (ഥനാഉല്ലാ:)

تفسير القرأن بكلام الرحمن لا بى الوفاثناء الله

ഉർദു തഫ്സീറുകൾ:-

1. തഫ്സീർ ഹഖ്ഖാനീ تفسير حقانى لمولانا عبد الحق الدهلوى
2. തർജുമാനുൽ ഖുർആൻ (മൗലാനാ ആസാദ്) ترجمان القرأن لمولانا ابى الكلام ازاد ا
3. തഫ്സീർ ഥനാഈ تفسير الثنائي لمولانا ابى لوفاء ثناءالله

ഇംഗ്ലീഷ് തഫ്സീർ:-

1. അല്ലാമാ യൂസുഫ് അലിയുടെ ഇംഗ്ലീഷ് തഫ്സീർ Holy Quran by A. Yusuf Ali

ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ:-

1. സഹീഹുൽ ബുഖാരീ الجامع الصحيح للامام ابى عبد الله محمد بن اسماعيل البخارى
2. സഹീഹുമുസ്ലിം صحيح مسلم بن الحجاج القشيرى النيسابورى
3. ഫത്ത്ഹുൽ ബാരീ (ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാനം-അസ്ഖലാനീ)
فتح البارى للحافظ بن حجر العسقلانى
4. മിശ്ക്കാത്ത് (തിബ്രീസി) مشكاة المصابيح للشيخ ولى الدين التبريزى
5. രിയാളുസ്സാലിഹീൻ (നവവീ) رياض الصالحين للامام النووى

അറബി നിഘണ്ടുക്കൾ-

1. മുഫ്റദാത്ത് റാഗിബ് المفردات فى غريب القرأن للشيخ ابى القاسم الراغب
2. ഖാമൂസ് القاموس الكبير للامام الفيروز ابادى
3. മുൻജിദ് المنجد فى اللغة والادب والعلوم للكاتولكين

സമാപനം

ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം

ഇവയ്ക്കുപുറമെ, അറബീ, ഉർദു, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ഭാഷകളിലുള്ളതും, സാധാരണ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നതുമായ മറ്റു പല തഫ്സീറുകളും, ഉർദു, അറബി-ഇംഗ്ളീഷ്, ഇംഗ്ളീഷ്-മലയാളം, മലയാളം എന്നീ ഭാഷകളിലുളള ചില നിഘണ്ടുക്കളും, ഖുർആൻ, ഹദീസ്, ചരിത്രം മുതലായ ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാന തുറകളിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുളള ചില പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഞങ്ങൾ വളരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ പേരുകൾ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘപ്പിക്കുവാൻ ഇവിടെ മിനക്കെടുന്നില്ല.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴാണല്ലോ ഏതൊരു കാര്യവും ഉണ്ടാവുക. ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാവണമെന്ന് അവൻ നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ, അതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുന്നതിനാവശ്യമായ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ച് അവൻ അതിന് സന്ദർഭം ശരിപ്പെടുത്തുന്നു.

പരേതനായ ഖാൻബഹദൂർ, വി.കെ. ഉണ്ണിക്കമ്മുസാഹിബ് അവർകളുടെ പുത്രനും, കേരളത്തിലെ ഒരു പൗരപ്രധാനിയുമായ ജനാബ് കെ.പി. മുഹമ്മദ് സാഹിബ് (ബി.എ.) അവർകൾക്ക് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ മുഴുവൻ ഭാഗവും മലയാളത്തിൽ പരിഭാഷ ചെയ്തു പുറ

ത്തിറക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഒരു ആഗ്രഹം അല്ലാഹു ജനിപ്പിച്ചു. മൂന്നുകൊല്ലം മുമ്പ് ഒരു സുദിനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ ഈ സ്തുത്യർഹമായ പ്രചോദനമാണ് ഈ മഹത്തായ സംരംഭത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഏർപ്പെടുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നത്. അദ്ദേഹം, തൻെറ ആഗ്രഹം പണ്ഡിതവര്യനായ ജനാബ് കെ. എം. മൗലവി സാഹിബിനെ അറിയിക്കുകയും, തുടർന്നുണ്ടായ കൂടിയാലോചനകൾക്കുശേഷം മൗലവി സാഹിബിൻെറ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ മാനിച്ചുകൊണ്ട് പരിഭാഷാ പ്രവർത്തനം ഞങ്ങൾ നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ തനിക്കും പങ്കെടുക്കണമെന്നുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹം നിമിത്തം, ജ: മുഹമ്മദ് സാഹിബിൻെറ കനിഷ്ഠ സഹോദരനും, പൗരപ്രധാനിയുമായ ജനാബ് കെ.പി. മൊയ്തീൻകുട്ടി സാഹിബ് (ബി. എ.) അവർകളും ഈ സംരംഭത്തിൽ ആവേശപൂർവ്വം ഭാഗഭാക്കാവുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ, ഈ രണ്ടു മാന്യസഹോദരന്മാർ കൂടിയാണ് ഈ പരിഭാഷ പ്രവർത്തനത്തിനും, ഇതിൻെറ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനും വേണ്ടുന്ന എല്ലാവിധ ധനവ്യയവും നിർവ്വഹിച്ചു വരുന്നത്. ഉദാരമതികളും സമുദായ തല്പരൻമാരുമായ ഈ മാന്യ സഹോദരൻമാരുടെ ഇത്തരം മാതൃകാസേവനങ്ങൾക്ക് പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു മഹത്തായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും, ഇത്തരം സേവനങ്ങൾ പതിവായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനുള്ള ആവേശവും, കഴിവും അവർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഇതുപോലെയുള്ള പരിപാവനമായ ഇസ്ലാമിക സേവനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സമുദായത്തിലെ എല്ലാ പൗരപ്രധാനികൾക്കും അവൻ പ്രചോദനം നല്കുമാറാകട്ടെ! ആമീൻ.

ഹിജ്റവർഷം 1380 റബീഉൽഅവ്വൽ 15-ാം തിയ്യതി (1960 സെപ്തംബർ 7-ാംനു) ബുധനാഴ്ച 'ളുഹ്ർ' നമസ്ക്കാരാനന്തരം പരിഭാഷയുടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. മൂന്ന് തവണകളിലായി-ഏതാണ്ട് ഇരുപത് മാസത്തെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ട്-1382 റബീഉൽ ആഖിർ 28ന് (1962 സപ്തംബർ 28-ാംനു) വെള്ളിയാഴ്ച ജുമുഅക്ക് മുമ്പായി, സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ്മുതൽ സൂറത്തുന്നാസ് വരെയുള്ള ഭാഗത്തിൻെറ-ഖുർആൻെറ രണ്ടാമത്തെ പകുതിയുടെ-പരിഭാഷാപ്രവർത്തനം പൂർത്തിയായി. الحمد لله حمدا كثيرا (അല്ലാഹുവിന് ധാരാളം സ്തുതി!)

സൂറത്തുൽ ഫാത്തിഹഃ മുതൽ അൽകഹ്ഫ് വരെയുള്ള ഒന്നാമത്തെ പകുതിയും തുടർന്ന് പരിഭാഷ ചെയ്യണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൂർത്തിയായ ഭാഗം അച്ചടിക്കു തയ്യാറാക്കുക മുതലായ ആവശ്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി തൽക്കാലത്തേക്ക് പരിഭാഷയുടെ എഴുത്തുജോലി നിർത്തിവെച്ച അവസരത്തിലാണ് ഈ മുഖവുര തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടത്. മുമ്പ് സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഞങ്ങൾ ഈ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്ന കാലത്ത് ഖുർആൻെറ രണ്ടാമത്തെ പകുതിയുടെ മലയാള പരിഭാഷ ആരാലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, ഞങ്ങൾ രണ്ടാമത്തെ പകുതി മുതൽ പരിഭാഷ ചെയ്വാൻ ആരംഭിച്ചത്. ഈ പ്രവർത്തനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കേ, രണ്ടാം പകുതിയുടെ പരിഭാഷയും വെളിക്കു വന്ന് കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇത് ഞങ്ങൾക്ക് കുറേ ആശ്വാസം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് വിശിഷ്യാ പറയേണ്ടതില്ല. വളരെ ധൃതിപ്പെടാതെ, പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ വിശദീകരിച്ചെഴുതുവാനും മറ്റും ഇത് ഞങ്ങൾക്ക് അവസരം ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്.

വിശുദ്ധ ഖുർആനുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുവാനും, അതിൻെറ വിജ്ഞാനതുറകളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധചെലുത്തുവാനും, അതിൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ചുരുങ്ങിയ പങ്കുവഹിക്കാനും ഈ സംരംഭം ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ സഹായകമായിട്ടുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതിന് തൗഫീഖും, സന്ദർഭവും തന്നരുളിയതിൽ, ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സർവ്വാത്മനാ സ്തുതിച്ചുകൊളളുന്നു. അതിന് കാരണക്കാരായ ഇതിൻെറ പ്രസാധകന്മാരോട് ഖുർആൻെറ പേരിൽ ഞങ്ങൾ നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ബാക്കിഭാഗം എഴുതിത്തീർക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കും, പ്രസിദ്ധീകരണം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ അവർക്കും സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹു ആയുരാരോഗ്യവും, അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങളും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ! ആമീൻ. ആറു വാല്യങ്ങളിലായി പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ട 1-ാം പകുതിയുടെ ആദ്യത്തെ നാല് വാല്യങ്ങളും പ്രസ്തുത മാന്യൻമാരുടെ ചിലവിൽത്തന്നെ ലാഭേച്ഛകൂടാതെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവരുടെ അതിൻമേലുള്ള അവകാശങ്ങൾ മുജാഹിദീൻ ട്രസ്റ്റിനു സംഭാവന നൽകുകയും, പിന്നീടുള്ള വാല്യങ്ങൾ ട്രസ്റ്റു വകയായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എഴുതിത്തീർക്കുവാൻ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന ആദ്യത്തെ 15 ജൂസുവോളം വരുന്ന 1-ാം പകുതിയുടെ എഴുത്തും അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാറായിരിക്കുന്നു. الحمد لله حمدا كثيرا അതും പൂർണ്ണമായി പ്രസിദ്ധീകൃതമാകുവാൻ അല്ലാഹു തുണക്കട്ടെ. ആമീൻ.

വാർദ്ധക്യ സഹജമായ അനാരോഗ്യത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ആരംഭം മുതൽക്കേ ഞങ്ങൾക്കു വിലയേറിയ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾ തന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വന്ദ്യനായ കെ.എം. മൗലവി സാഹിബിൻെറ സഹായസഹകരണങ്ങൾ മറക്കാവതല്ല. ഇസ്ലാമിനും, സമുദായത്തിനും അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിജ്ഞാനസേവനങ്ങൾ ഇനിയും ചിരകാലം നിലനിൽക്കുമാറാകട്ടെ എന്ന് അല്ലാഹുവോട് ദുഹാ* ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗത്തിനുതന്നും മറ്റും ഞങ്ങൾക്ക് സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുളള എല്ലാ മാന്യ സഹോദരങ്ങൾക്കും ഞങ്ങൾ നന്ദി പറയുന്നു. എല്ലാവർക്കും അല്ലാഹു തക്ക പ്രതിഫലം നൽകട്ടെ! ആമീൻ.

ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങൾ മറന്നു കളയുകയോ, അബദ്ധം പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നീ ഞങ്ങളെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കരുതേ! ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പുളളവരുടെ മേൽചുമത്തിയതുപോലെ ഞങ്ങളുടെമേൽ ഭാരം ചുമത്തരുതേ! ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലാത്ത കാര്യം ഞങ്ങളെ വഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുതേ! ഞങ്ങൾക്കു മാപ്പു നൽകുകയും, ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരുകയും, ഞങ്ങൾക്കു കരുണ ചെയ്യുകയും വേണമേ! നീയത്രെ, ഞങ്ങളുടെ യജമാനൻ. ആകയാൽ, അവിശ്വാസികൾക്കെതിരിൽ നീ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കേണമേ!

---

* ഈ ആദ്യത്തെ വാല്ല്യം ഒന്നാം പതിപ്പ് അച്ചടിക്കഴിഞ്ഞ് പുറത്താകുമ്പോഴേക്കും മൗലാനാ കെഎം. മൗലവി സാഹിബ് പരലോകം പ്രാപിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനങ്ങൾക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാപങ്ങളെല്ലാം പൊറുത്തുകൊടുത്ത് സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഖുർആനെയും സുന്നത്തിനെയും പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃകാപരമായ ജീവിതത്തെ മാതൃകയാക്കി ജീവിക്കുവാൻ അവൻ നമുക്കെല്ലാം തൗഫീഖ് നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങളിൽനിന്ന് (ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ) നീ സ്വീകരിക്കേണമേ! നീയാണ്, എല്ലാം അറിയുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനും ഞങ്ങൾക്ക് പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു തരുകയും ചെയ്യേണമേ! നീയാണ് പശ്ചാത്താപം വളരെ സ്വീകരിക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ, മാതാപിതാക്കൾക്കും സത്യവിശ്വാസികളായ എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷൻമാർക്കും പൊറുത്തു തരേണമേ! ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും നീ ഞങ്ങൾക്ക് നൻമ നൽകേണമേ!

അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങളുടെ ഈ പ്രവർത്തനം നിൻെറ അടുക്കൽ തൃപ്തിപ്പെട്ട സൽക്കർമ്മമായി സ്വീകരിക്കുകയും, ഇതുമൂലം, നിൻെറ തിരുവചനമായ വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ വിജ്ഞാന സമ്പത്ത് മലയാളക്കാരായ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ കാരണമാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! ഇതിൽ, ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയേക്കാവുന്ന എല്ലാ പാകപ്പിഴവുകളും, തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും പൊറുത്തുതരുകയും, യഥാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗദർശനവും സഹായവും ഞങ്ങൾക്ക് കനിഞ്ഞേകുകയും വേണമേ! അല്ലാഹുവേ! വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ അനുയായികളുടെ എണ്ണം ലോകത്ത് കൂടുതൽ കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അതിൻെറ സന്ദേശങ്ങളും, സിദ്ധാന്തങ്ങളും കലവറ കൂടാതെ അനുഷ്ഠിച്ച് നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ എല്ലാവർക്കും സൻമനസ്സും തൗഫീഖും നല്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

അല്ലാഹുവേ! നീ ഞങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതിനെ ഞങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്തിത്തരുകയും, ഞങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമായതു പഠിപ്പിച്ചു തരുകയും ഞങ്ങൾക്ക് അറിവ് വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരുകയും ചെയ്യേണമേ! നീയല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് ആശ്രയമില്ല. നിന്നെക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിവുമില്ല. നീ അത്യുന്നതനും, അതിമഹാനുമത്രെ! ആമീൻ.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين

1383 റബീഉൽ അവ്വൽ 9-ാം നു- 1963 ജൂലായ് 31-ാം നു-

പരിഭാഷകൻമാർ

Translation & Intereptation by:

Muhammed Amani Moulavi
Published by:

Kerala Nadvathul Mujahideen – Mujahid Centre – Calicut -4

Prepared by:
www.islamhouse.com as per the copyright received from the Publishers:
To be used for Reference and Daawa purpose only.

1. സൂറത്തുൽ-ഫാതിഹഃ سورة الفاتحة

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്-വചനങ്ങൾ 7

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ആദ്യം വായിക്കപ്പെടുന്നതും, 'മുസ്ഹഫു'കളിൽ ഒന്നാമതായി എഴുതപ്പെടുന്നതുമായ സൂറത്ത് (അദ്ധ്യായം) എന്ന നിലക്ക് ഇതിന് 'സൂറത്തുൽ ഫാതിഹഃ' (سورة الفاتحة) അഥവാ പ്രാരംഭം എന്നും 'ഫാത്തിഹത്തുൽ കിതാബ് ' (فاتحة الكتاب) അഥവാ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ പ്രാരംഭം എന്നും പേർ പറയപ്പെടുന്നു. ഖുർആൻെറ മൂലം-അഥവാ കേന്ദ്രം-എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'ഉമ്മുൽ ഖുർആൻ' എന്നും, 'ഉമ്മുൽ കിതാബ്'' (ام القرأن, ام الكتاب) എന്നും പേരുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളായ വിശേഷണ നാമങ്ങൾ, ഏകദൈവ സിദ്ധാന്തം (തൗഹീദ്), മരണാനന്തര ജീവിതം, പ്രതിഫല നടപടി തുടങ്ങിയ മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, കർമ്മപരവും സാൻമാർഗ്ഗികവുമായ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ ആദിയായ വിഷയങ്ങളാണ് ഖുർആനിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ,. ഇവയുടെയെല്ലാം ഒരു സാരാംശം ഈ സൂറത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതത്രെ ഈ രണ്ട് പേരുകളും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. 'ഉമ്മ്' എന്ന പദത്തിന് 'ഉൽഭവസ്ഥാനം, കേന്ദ്രം, പ്രധാനഭാഗം, സങ്കേതം, മാതാവ്, മർമ്മം' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭംപോലെ അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്നതാണ്.

മേൽകണ്ട പേരുകൾക്ക് പുറമെ, ഹദീസുകളിലും, സഹാബികളും താബിഉകളുമായ മഹാൻമാരുടെ മൊഴികളിലുമായി വേറെയും പല പേരുകൾ ഈ സൂറത്തിന് പറയപ്പെട്ടു കാണാം. എല്ലാം തന്നെ ഇതിൻെറ ഓരോ തരത്തിലുള്ള പ്രാധാന്യവും ശ്രേഷ്ഠതയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഖുർആനിക വിജ്ഞാനങ്ങളുടെ മൗലികവശങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന നിലക്ക് 'അസാസുൽ ഖുർആൻ'(أساس القرأن)-ഖുർആൻെറ അസ്തിവാരം) എന്നും, മനസ്സിരുത്തി പഠിക്കുകയും വിശദവിവരങ്ങൾ തുടർന്നന്വേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന വർക്ക് ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഈ സൂറത്തുതന്നെ മതിയാകുമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'കാഫിയ' (الكافية- മതിയായത്) എന്നും, വിജ്ഞാന മൂല്യങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'കൻസു'(الكنز നിക്ഷേപം) എന്നുമുള്ള പേരുകൾ അവയിൽ ചിലതാകുന്നു. കൂടാതെ, ഇതിൻെറ തുടക്കം അല്ലാഹുവിൻെറ മഹൽഗുണങ്ങളെ എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ടുള്ള സ്തുതി കീർത്തനമായതുകൊണ്ട് سورة الحمد (സ്തുതി കീർത്തനത്തിൻെറ അദ്ധ്യായം), അവസാന ഭാഗം പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തി ലാകയാൽ سورة الدعاء (പ്രാർത്ഥനയുടെ അദ്ധ്യായം) നമസ്കാരത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാകയാൽ سورة الصلوة (നമസ്കാരത്തിൻെറ അദ്ധ്യായം) എന്നിങ്ങിനെയും ഇതിന് പേരുണ്ട്.

നബി മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മക്കാ ജീവിതകാലത്തിൻെറ ആദ്യഘട്ടത്തിലാണ് ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചത് എന്നാണ് ശരിയായ അഭിപ്രായം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ولقد اتيناك سبعا من المثاني والقرأن العظيم – الحجر (തീർച്ചയായും, ആവർത്തിത വചനങ്ങളിൽ പെട്ട ഏഴെണ്ണവും, മഹത്തായ ഖുർആനും നാം നിനക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. (ഹിജ്ർ: 87) ഏഴ് ആവർത്തിത വചനങ്ങൾ (السبع المثاني) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് സൂറ ത്തുൽ ഫാത്തിഹയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരി(ﷺ) മുതലായവർ അബൂസഈദിബ്നുൽ മുഅല്ലാ (رضي الله عنه) വിൽ നിന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു നബി വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. സൂറത്തുൽ ഫാത്തിഹ ഏഴ് ആയത്ത് (സൂക്തം) കളാണെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. അഞ്ച് നേരത്തെ നിർബ്ബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളിലായി ഓരോ മുസ്ലിമും പതിനേഴു പ്രാവശ്യം അത് ദിനം പ്രതി പാരായണം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. സുന്നത്ത് നമസ്കാരങ്ങളിലും മറ്റുമായി ദശക്കണക്കിലും

ശതക്കണക്കിലും വേറെയും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ഏഴ് ആവർത്തിത വചനങ്ങൾ എന്നു ഈ സൂറത്തിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതിൻെറയും, ഈ വചനത്തിൽ ഈ ഒരു സൂറത്തിനെ പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞതിൻെറയും രഹസ്യം ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സൂറത്തുൽ ഹിജ്ർ മക്കീ സൂറത്തുകളിൽപെട്ടതാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അപ്പോൾ, ഈ സൂറത്ത് അതിന് മുമ്പ് തന്നെ അവതിരിപ്പിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. المثاني (ആവർത്തിതങ്ങൾ) എന്ന വാക്കിന് വേറെ നിലക്കും വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി യഥാസ്ഥാനത്ത് വെച്ച് വിവിരിക്കാം. انشاء الله

അബൂസഈദിബ്നുൽ മുഅല്ലാ (ﷺ) വിൽ നിന്നുള്ള മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ഹദീസിൽ 'ഖുർആനിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഒരു സൂറത്ത് ഞാൻ തനിക്ക് പഠിപ്പിച്ച് തരട്ടെയോ' എന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചുകൊണ്ടത്രെ 'സൂറത്തുൽ ഫാത്തിഹയാണത്' എന്നും, 'അതാണ് ഏഴ് ആവർത്തിത വചനങ്ങൾ' എന്നും നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന് പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അഹ്മദ്, തിർമദീ (ﷺ) മുതലായവർ ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ് (ﷺ) വഴി ഉദ്ധരിച്ച വേറൊരു ഹദീസിൽ 'തൗറത്തിലാകട്ടെ, ഇഞ്ചീലിലാകട്ടെ, സബൂറിലാകട്ടെ, ഫുർഖാനി (ഖുർആനി) ലാകട്ടെ ഇതുപോലൊരു സൂറത്ത് അവതരിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായും വന്നിരിക്കുന്നു). അബൂഹുറൈറ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഉമ്മുൽ ഖുർആൻ ഓതിയിട്ടില്ലാത്ത വല്ല നമസ്കാരവും ആരെങ്കിലും നമസ്കരിച്ചാൽ അത് അപൂർണ്ണമാണ്, അത് അപൂർണ്ണമാണ്, അത് അപൂർണ്ണമാണ്' (മു; ന; തി.) 'ഫാതിഹത്തുൽ കിതാബ് ഓതാത്തവന് നമസ്കാരമില്ല.' എന്ന് മറ്റൊരു നബിവചനം ഉബാദത്തുബ്നുസ്സാമിത്ത് (عبادة بن الصامت – رض) ൽ നിന്ന് ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (ﷺ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഹദീസുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നമസ്കാരത്തിൻെറ ഓരോ 'റക്അത്തി'ലും ഫാതിഹ ഓതൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്ന് മാലിക്, ശാഫിഈ, അഹ്മദ്(ﷺ) മുതലായവരടക്കം ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരും ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. ഈ സൂറത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠതയും മഹത്വവും സംബന്ധിച്ച് ഇനിയും പലതും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും കൂടുതൽ ഉദ്ധരിച്ച് ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

'അഊദു' ചൊല്ലൽ (ഓതൽ) അഥവാ ശരണം തേടൽ
الاستعاذة

اعوذ باللّه من الشيطان الرجيم (അഊദു-ബില്ലാഹി-മിനശ്ശൈത്വാനി-റജീം) എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനക്കാണ് സാധാരണ 'അഊദു' ചൊല്ലൽ എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ആട്ടപ്പെട്ട - അഥവാ ശപിക്കപ്പെട്ട - പിശാചിൽനിന്ന് ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടുന്നു എന്നാണിതിൻെറ അർത്ഥം. മനുഷ്യൻെറ ആജീവനാന്ത ശത്രുവും, അവൻെറ നൻമയിൽ ഏറ്റവും കടുത്ത അസൂയാലുവുമത്രെ പിശാച്. പിശാചിൽ നിന്നുണ്ടാകാവുന്ന എല്ലാവിധ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷ തേടലാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യന് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ പലതരം ശത്രുക്കളുണ്ട്. ആ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷക്കുവേണ്ടിയും നാം അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, മനുഷ്യശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് നേരിടുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളും അതിനുള്ള നിവാരണങ്ങളും കുറേയെല്ലാം നമുക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. പിശാചാണെങ്കിൽ നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു അദൃശ്യ ജീവി.* അവൻെറ ചെയ്തികളും ഉപദ്രവങ്ങളും നമ്മുടെ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ട് കണ്ടെത്തുവാനോ,

* പിശാച് വർഗ്ഗത്തെയും, ആ വർഗ്ഗത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ വാദത്തെയും സംബന്ധിച്ച് സൂറത്തുൽ ഹിജ്റി (13-ാം അദ്ധ്യായം)ന് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബുദ്ധികൊണ്ട് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാനോ സാധ്യമല്ലാത്തവണ്ണം ഗോപ്യമായിരിക്കും. തന്നാൽ കഴിയുന്ന എല്ലാ അടവുകളും മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ താൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പാകെ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനത്രെ പിശാച്. ഈ വസ്തുത അല്ലാഹു ഖുർആൻ മുഖേന നമ്മെ ആവർത്തിച്ചറിയിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. (അഅ്റാഫ് 16, 17, ഹിജ്ർ 39, അൽകഹ്ഫ് 50, ഫാത്വിർ 6, സ്വാദ് 82 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നോക്കുക.) ചുരുക്കത്തിൽ പിശാചിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് തന്നെ നമുക്ക് ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരും പിശാചുക്കളുമാകുന്ന രണ്ടുതരം ശത്രുക്കളുടെയും ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നിച്ച് ഉപദേശം നൽകുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ മേൽപറഞ്ഞ പരമാർത്ഥം-പശാചിൻെറ ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷ തേടലാണെന്ന വസ്തുത-മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ, രണ്ട് ശത്രുക്കളിൽ നിന്നുമുള്ള രക്ഷാ മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നിച്ച് വിവരിക്കുന്ന മൂന്ന് സ്ഥലങ്ങളാണ് ഖുർആനിലുള്ളത്. ഇതാണവ:-

١) خذ العفو وأمر بالعرف – الى قوله سميع عليم – الاعراف ١٩٩–٢٠٠
٢) ادفع بالتي هي احسن السيئة – الى قوله يحضرون – المؤمنون – ٩٦–٩٨
٣) ادفع بالتي هي احسن الى قوله هو السميع العليم – حم السجدة ٣٤ – ٣٦

സാരം: 1. നീ മാപ്പ് സ്വീകരിക്കുകയും, സദാചാരം-അഥവാ സൽക്കാര്യം-കൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും, വിവരമില്ലാത്ത മൂഢൻമാരിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്യുക. പിശാചിൽനിന്ന് വല്ല ദുഷ്പ്രേരണയും വല്ലപ്പോഴും നിന്നെ ഇളക്കിവിടുന്ന പക്ഷം, നീ അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടുക. നിശ്ചയമായും, അവൻ കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്ന വനുമാണ്. (അഅ്റാഫ് 199-200) 2. കൂടുതൽ നന്നായുള്ളത് ഏതാണോ അതുവഴി നീ തിന്മയെ തടുത്തുകൊള്ളുക. അവർ വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാകുന്നു. 'എൻെറ റബ്ബേ, പിശാചുക്കളുടെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ നിന്നിൽ ശരണം തേടുന്നു' വെന്നും, 'അവർ എൻെറ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരാവുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ നിന്നിൽ ശരണം തേടുന്നു' വെന്നും നീ പറയുകയും ചെയ്യുക. (മുഅ്മിനൂൽ 96-98) 3. കൂടുതൽ നന്നായുള്ളത് കൊണ്ട് നീ (തിൻമയെ) തടുത്തുകൊള്ളുക. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ യാതൊരുവനും നിനക്കുമിടയിൽ ശത്രുതയുണ്ടോ അവൻ ഒരു ഉറ്റ ബന്ധുവെന്നപോലെ ആയിത്തീരും. ക്ഷമിക്കുന്നവർക്കല്ലാതെ ഇക്കാര്യം എത്തപ്പെടുകയില്ല.: വമ്പിച്ച ഭാഗ്യമുള്ളവർക്കുമല്ലാതെ ഇക്കാര്യം എത്തപ്പെടുകയില്ല. വല്ലപ്പോഴും പിശാചിൽ നിന്ന് വല്ല ദുഷ്പ്രേരണയും നിന്നെ ഇളക്കിവിടുന്ന പക്ഷം, നീ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അവനത്രെ കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനും. (ഹാമീം സജദ 34-36)

ശത്രു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, മയം, നയം, വിട്ടുവീഴ്ച, ഉപകാരം മുതലായവ വഴി അവനെ സൗമ്യപ്പെടുത്തുകയും, അവനുമായുള്ള ബന്ധം നന്നാക്കി ത്തീർക്കുകയും ചെയ്യാം. ശത്രു പിശാചായിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അദൃശ്യജീവി ആയതുകൊണ്ട് അവനോട് നയത്തിനോ, മയത്തിനോ മറ്റോ മാർഗ്ഗമില്ല. അവനിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളു എന്ന വസ്തുത ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പിശാചിനെക്കുറിച്ച് നാം സദാ ബോധവാൻമാരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ان شيطان لكم عدو فاتخذوه عدوا – الاية – فاطر : ٦ (നിശ്ചയമായും, പിശാച് നിങ്ങൾക്ക്

ശത്രുവാകുന്നു അതിനാൽ, നിങ്ങളവനെ ശത്രുവാക്കി വെക്കുവിൻ. അവൻ തൻെറ കക്ഷിയെ ക്ഷണിക്കുന്നത് ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരിൽ പെട്ടവരാകുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. (ഫാത്വിർ 6) അപ്പോൾ, പൊതുവിൽ എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും, വിശേഷിച്ച് പിശാചിൻെറ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്ക് വശംവദരാകുവാനിടയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലും നാം പിശാചിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷ തേടേണ്ടതുണ്ട്.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: فاذا قرأت القرأن فاستعذبالله من الشيطان الرجيم – النحل (നീ ഖുർആൻ ഓതുന്നതായാൽ ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക. (നഹ്ൽ 98) ഈ വചനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതും ഖുർആൻ പാരായണം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ 'അഊദു' ചൊല്ലേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ. ഹദീസിൻെറ പിൻബലവും ഈ അഭിപ്രായത്തിനുണ്ട്. ഖുർആൻ പാരായണത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റുന്നതിന് ഭംഗം വരുമാറ് പിശാചിൻെറ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾ ഏൽക്കാതിരിക്കുവാൻ ഇത് ഉപകരിക്കുന്നു. അവൻെറ ദുർമ്മന്ത്രത്തിന് സന്ദർഭം കാണുന്നിടത്തൊക്കെ 'അഊദു' ചൊല്ലുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന് ബുഖാരി (رحمه الله) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഹദീസിൻെറ പ്രസക്ത ഭാഗം ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കാം: 'നബി (ﷺ) യുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വെച്ച് രണ്ട് പേർ തമ്മിൽ ചീത്ത പറയുകയുണ്ടായി. കോപം നിമിത്തം ഒരാളുടെ മുഖം ചുവന്നു. അപ്പോൾ, നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'എനിക്ക് ഒരു വാക്ക് അറിയാം. അതവൻ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവനിൽ കാണുന്ന ആ കോപം അവനെ വിട്ടുപോയേക്കുമായിരുന്നു അതെ, اعوذ بالله من الشيطان الرجيم'

പ്രസ്തുത ഖുർആൻ വചനത്തിൻെറ ബാഹ്യാവസ്ഥ കണക്കിലെടുത്ത് കൊണ്ട് ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ 'അഊദു' ചൊല്ലൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്ന് പോലും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിർബ്ബന്ധമെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ: എങ്കിലും, പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഐഛികപുണ്യ കർമ്മമാണത് എന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരും പറയുന്നത്. പാരായണം നമസ്ക്കാരത്തിൽ വെച്ചാവുമ്പോൾ, 'അഊദു' പതുക്കെ ചൊല്ലുകയാണ് വേണ്ടത്. പിശാചിൽ നിന്ന് നേരിട്ടേക്കാവുന്ന ആപത്തുകളുടെ ആധിക്യവും, നിഗൂഢതയും, ഗൗരവവും ആലോചിക്കുകയും, അവയിൽനിന്നുള്ള രക്ഷാമാർഗ്ഗം അല്ലാഹുവിൻെറ കാവൽ മാത്രമാണെന്ന് ഓർക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴേ 'അഊദാ'കുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ ഗൗരവം വേണ്ടതുപോലെ വിലയിരുത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

'ബിസ്മി' ചൊല്ലൽ – അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ ആരംഭിക്കൽ
البسملة

അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (رضي الله عنه) ൻെറ കാലത്ത് ഖുർആൻ ക്രോഡീകരിച്ച് എഴുതപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ മുസ്ഹഫ് മുതൽക്കുള്ള എല്ലാ മുസ്ഹഫുകളിലും സൂറത്തു-ത്തൗബ ഒഴിച്ചു മറ്റുള്ള 113 സൂറത്തുകളും ആരംഭിക്കുന്നത് 'ബിസ്മി' കൊണ്ടാകുന്നു. (തൗബ സൂറത്തിൽ ബിസ്മി ഇല്ലാതിരിക്കുവാൻ കാരണം മുഖവുരയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം യഥാസ്ഥാനത്തുവെച്ചും കാണാം. انشاء الله കൂടാതെ, സൂറത്തുന്നംല് 30 -ാം വചനത്തിലും ഒരു 'ബിസ്മി' അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആ ബിസ്മി ആ വചനത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗമാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിലുള്ള ബിസ്മികൾ ഖുർആനിൽ പെട്ടതാണോ, അല്ലേ എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അവയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: (1) ഓരോന്നിലെയും ബിസ്മി ആ സൂറത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ ആയത്താകുന്നു. (2) അതതു

സൂറത്തുകളിലെ ഒന്നാം ആയത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗമാണ് ബിസ്മി. (3) സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയിൽ മാത്രം ഒന്നാമത്തെ ആയത്താകുന്നു. മറ്റു സൂറത്തുകളിലേത് സൂറത്തുകൾ തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയുവാനായി ആരംഭത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. (4) ഫാതിഹ അടക്കം എല്ലാ സൂറത്തുകളുടെയും ആരംഭം കുറിക്കുന്നതാണവ. അഥവാ ഒന്നും തന്നെ അതതു സൂറത്തുകളിലെ ആയത്തുകളല്ല. ഓരോ അഭിപ്രായക്കാർക്കും ഹദീസുകളിൽ നിന്നും മറ്റുമായി ഉദ്ധരിക്കുവാനുള്ള ന്യായങ്ങളും, തെളിവുകളും ഉദ്ധരിക്കുന്നപക്ഷം അത് കുറേ ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതാണ്.

ഒരു കാര്യം തീർത്തു പറയാം: ഖുർആൻ പാരായണം തുടങ്ങുമ്പോഴും, സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിലും-ഫാത്തിഹ: യുടെ ആരംഭത്തിൽ വിശേഷിച്ചും-'ബിസ്മി' ചൊല്ലൽ ആവശ്യമാകുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് അവതരിച്ച ഒന്നാമത്തെ ഖുർആൻ വചനം **اقرأ بسم ربك** (നീ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ നാമത്തിൽ വായിക്കുക) എന്നായിരുന്നു. റബ്ബിൻെറ നാമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിൻെറ പ്രാവർത്തികരൂപം 'ബിസ്മി' മുഖേന നമുക്ക് നബി (ﷺ) കാട്ടിത്തന്നിട്ടുമുണ്ട്. നബി (ﷺ) യുടെ ഖുർആൻ പാരായണത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, തിരുമേനി പാരായണം ചെയ്തിരുന്നത് നീട്ടി നീട്ടിക്കൊണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അനസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായും, അനന്തരം അദ്ദേഹം 'ബിസ്മില്ലാഹി' എന്നും, 'അർ-റഹ്മാനി' എന്നും, 'അർ -റഹീം' എന്നും നീട്ടി നീട്ടികൊണ്ട് ചൊല്ലിക്കാട്ടിയതായും ബുഖാരി (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തിരുമേനി ബിസ്മിയോടുകൂടിയാണ് ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തിരുന്നതെന്നാണ് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. കൂടാതെ, ഉമ്മുസലമ: (رضي الله عنها) യിൽ നിന്ന് അഹ്മദ്, അബൂദാവൂദ്, ഹാകിം (رحمه الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ, തിരുമേനിയുടെ ഓത്ത് മുറിച്ച് മുറിച്ചുകൊണ്ട് (ആയത്തുകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഓതാതെ) ആയിരുന്നുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞതായും, ബിസ്മിയും ഫാത്തിഹ:യിലെ രണ്ട് ആയത്തുകളും ഓതിക്കൊണ്ട് അതിന്നവർ ഉദാഹരണം കാട്ടിക്കൊടുത്തതായും വന്നിരിക്കുന്നു.

ഖുർആൻ പാരായണവേളയിൽ മാത്രമല്ല, നല്ലതും വേണ്ടപ്പെട്ടതുമായ ഏതൊരു കാര്യം തുടങ്ങുമ്പോഴും അത് അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ ആരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്ന്-അഥവാ ബിസ്മിയോടുകൂടി തുടങ്ങണമെന്ന്-നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ചര്യയിൽ നിന്ന് പൊതുവിൽ അറിയപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബിസ്മി ചൊല്ലുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഹദീസുകളും നിലവിലുണ്ട്. ജലപ്രളയത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാനായി അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരം നൂഹ് നബി (عليه السلام) കപ്പലിൽ കയറിയപ്പോൾ 'ബിസ്മില്ലാഹി' എന്ന് പറഞ്ഞതായും (ഹൂദ് 41) യമനിലെ രാജ്ഞിക്ക് സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബി അയച്ച കത്തിൻെറ ആദ്യത്തിൽ 'ബിസ്മി' മുഴുവനും എഴുതിയിരുന്നതായും (നംല് 30) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ ബിസ്മികൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന സ്വഭാവം പൂർവ്വ പ്രവാചകൻമാർ മുതൽക്കേയുള്ള പതിവാണെന്ന് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

നല്ല കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിൽ പല യുക്തിരഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാകും. നല്ലത് ചെയ്യാനുള്ള പ്രചോദനവും, കഴിവും, സാഹചര്യവും നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവാണല്ലോ. ഈ അനുഗ്രഹത്തിൻെറ സ്മരണയും, അതിനുള്ള ഒരു നന്ദിയുമായിരിക്കും അത്. ആരംഭിക്കുന്ന കാര്യം വേണ്ടതുപോലെ നിറവേറ്റുവാനുള്ള സഹായം, അതിന് പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷ, പ്രത്യേകിച്ചും

പിശാചിൻെറ ഇടപെടലിൽ നിന്നുള്ള കാവൽ, ആ കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായതായിരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് മാത്രം ലഭിക്കേണ്ടുന്നവയാണ്. ആ നിലക്ക് അവൻെറ നാമവും അവൻെറ കൃപാകടാക്ഷവും ഓർത്തും ഉച്ചരിച്ചും കൊണ്ടുള്ള ശുഭസൂചകമായ ആ തുടക്കം അതിൻെറ പര്യവസാനം ശുഭകരമായത്തീരുവാനും കാരണമാകുന്നതാണ്. ഒരാൾ ഒരു സൽക്കാര്യം തന്നെ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് വെക്കുക. ആ അവസരത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാര വികാരമൊന്നും കൂടാതെയാണ് അയാൾ അത് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ആ കാര്യം ചെയ്തതിൻെറ പേരിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കോ പ്രതിഫലത്തിനോ അയാൾക്ക് അവകാശമില്ല.

നമസ്ക്കാരത്തിലാകുമ്പോൾ ബിസ്മി ഉറക്കെ ചൊല്ലുന്നതോ, പതുക്കെ ചൊല്ലുന്നതോ നല്ലത് ? ഇതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. രണ്ടും തീർത്തു പറയത്തക്കവണ്ണം ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് തെളിവ് ലഭിക്കാത്തതും, ബിസ്മി ഖുർആനിലെ ഒരു ആയത്താണോ അല്ലേ എന്ന വിഷയത്തിലുള്ള വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങളുമാണ് ഈ ഭിന്നിപ്പിന് കാരണം. എങ്കിലും നമസ്കാരത്തിൽവെച്ച് ബിസ്മി ഉറക്കെ ചൊല്ലിയാലും, പതുക്കെ ചൊല്ലിയാലും നമസ്കാരത്തിന് അത്മൂലം ഭംഗം നേരിടുമെന്ന് ആരും പറയുന്നില്ല. രണ്ടിലൊന്ന് നിർബന്ധമാണെന്നും ആർക്കും അഭിപ്രായമില്ല. രണ്ടിൽ ഏതാണ് നല്ലത് എന്നതിൽ മാത്രമേ ഭിന്നിപ്പുള്ളു. ഇമാം ഇബ്നു ഖയ്യിം (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസിദ്ധ നബിചര്യാഗ്രന്ഥമായ സാദുൽ മആദി (زاد المعاد) ൽ നബി (ﷺ) യുടെ നമസ്കാരത്തിൻെറ രൂപം വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: '.....പിന്നീട് തിരുമേനി അഊദു ചൊല്ലും. പിന്നെ ഫാത്തിഹാ സൂറത്ത് ഓതും. ചിലപ്പോൾ ഉറക്കെ ബിസ്മി ചൊല്ലും. ഉറക്കെ ചൊല്ലുന്നതിനേക്കാൾ അധികം അവിടുന്ന് പതുക്കെ ചൊല്ലുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്. രാവും പകലും അഞ്ചുനേരങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് പതിവായി യാത്രയിൽവെച്ചും നാട്ടിൽവെച്ചും ഉറക്കെ ചൊല്ലി വരികയും, എന്നിട്ടത് ഖുലഫാഉ-റാശീദിനും, ഭൂരിപക്ഷം സഹാബികൾക്കും, ആ നല്ലകാലക്കാരായ നാട്ടുകാർക്കും അജ്ഞാതമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക സംഭവ്യമല്ലതന്നെ......' 'അഊദി'നെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെതന്നെ, ബിസ്മിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും, ഓരോ അഭിപ്രായത്തിനും ഹദീസുകളെയോ മറ്റോ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ന്യായീകരണങ്ങളും ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. (ഫിഖ്ഹു ഗ്രന്ഥങ്ങളാണതിൻെറ സ്ഥാനം.) ഉദ്ധരിക്കുവാനുള്ള ഹദീസുകളാകട്ടെ, -ഇബ്നുഖയ്യിം (رحمه الله) പറഞ്ഞതുപോലെ-ഒന്നുകിൽ വിഷയം വ്യക്തമല്ലാത്തതോ, അല്ലെങ്കിൽ ദുർബ്ബലങ്ങളോ ആണുതാനും.

എങ്കിലും അവയിൽനിന്ന് ഇത്രയും സംഗതികൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും: (1) സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭങ്ങളിലുള്ള ഓരോ ബിസ്മിയും സൂറത്തിലെ ഓരോ ആയത്തോ, ആയത്തിൻെറ ഭാഗമോ ആണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, അവ പൊതുവിൽ ഖുർആനിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും, അതോടൊപ്പം സൂറത്തുകളുടെ തുടക്കം കുറിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) തയ്യാറാക്കിയ ഒന്നാമത്തെ പകർപ്പ് മുസ്ഹഫ് മുതൽ ഇന്നേവരെയുള്ള എല്ലാ മുസ്ഹഫുകളിലും, തൗബ ഒഴികെ ഓരോ സൂറത്തിൻെറയും ആരംഭത്തിൽ 'ബിസ്മി' എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുതന്നെ ഇതിന് തെളിവാകുന്നു. (2) ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ ആദ്യം 'അഊദും,' പിന്നീട് 'ബിസ്മി' യും ചൊല്ലേണ്ടതാണ്. (3) ഓരോ സൂറത്തും 'ബിസ്മി'യോട് കൂടി ഓതുകയാണ് വേണ്ടത്. (4) നമസ്കാരത്തിലാവുമ്പോൾ 'അഊദു' പതുക്കെ ഓതണം. 'ബിസ്മി' പതുക്കെയും, ഉറക്കെയും ആവാമെങ്കിലും കൂടുതൽ നല്ലത് പതുക്കെയാകുന്നു. **الله اعلم** ഇനി നമുക്ക് സൂറത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

1	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١
2	സ്തുതി (മുഴുവന്‍) ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു;-	ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢
3	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവന്‍;-	ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣
4	പ്രതിഫലദിവസത്തിന്‍റെ ഉടമസ്ഥന്‍.	مَٰلِكِ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ٤
5	നിന്നെമാത്രം ഞങ്ങള്‍ ആരാധിക്കുന്നു; നിന്നോടുമാത്രം ഞങ്ങള്‍ സഹായം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു.	إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ٥
6	ചൊവ്വായ പാതയില്‍ നീ ഞങ്ങളെ വഴി ചേര്‍ക്കേണമേ!-	ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ٦
7	(അതായത്) യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേല്‍ നീ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവരുടെ പാതയില്‍, (അതേ,) കോപ വിധേയരല്ലാത്തവരും, വഴി പിഴച്ചവരല്ലാത്തവരുമായ (വരുടെ പാതയില്‍).	صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ٧

1. بِسْمِ നാമത്തില്‍. اللّهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ. الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികന്‍. الرَّحِيمِ കരുണാനിധി 2. الْحَمْدُ സ്തുതി (മുഴുവനും). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. رَبِّ രക്ഷിതാവ്, യജമാനന്‍, പരിപാലകന്‍ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ, ലോകങ്ങളുടെ(യെല്ലാം) 3. الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികന്‍. الرَّحِيمِ കരുണാനിധി 4. مَالِكِ ഉടമസ്ഥന്‍ (രജാവ്). يَوْمِ ദിവസത്തിന്‍റെ. الدِّينِ പ്രതിഫലത്തിന്‍റെ, നിയമ നടപടിയുടെ 5. إِيَّاكَ നിന്നെ (ത്തന്നെ), നിനക്ക് (മാത്രം). نَعْبُدُ ഞങ്ങള്‍ ആരാധിക്കുന്നു. وَ ഉം. إِيَّاكَ നിന്നോട് (തന്നെ-മാത്രം). نَسْتَعِينُ ഞങ്ങള്‍ സഹായം (ഉതവി) തേടുന്നു 6. اِهْدِ നീ നയിക്കേണമേ, ചേര്‍ക്കേണമേ, മാര്‍ഗദര്‍ശനം നല്‍കേണമേ. نَا ഞങ്ങളെ, ഞങ്ങള്‍ക്ക്. الصِّرَاطَ പാതയില്‍ الْمُسْتَقِيمَ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ 7. صِرَاطَ പാത. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ. أَنْعَمْتَ നീ അനുഗ്രഹിച്ചു. عَلَيْهِمْ അവര്‍ക്ക്, അവരുടെമേല്‍. غَيْرِ ഒഴികെയുള്ള, അല്ലാത്ത, الْمَغْضُوبِ കോപിക്കപ്പെട്ട (വര്‍), കോപ ബാധിത(ര്‍) عَلَيْهِمْ അവരുടെമേല്‍, അവരോട്, وَلاَ അല്ലാത്ത(വരും) الضَّالِّينَ വഴിപിഴച്ചവര്‍.

ഈ സൂറത്തിന്‍റെ അവസാനത്തില്‍ آمين (ആമീന്‍) എന്ന് ചൊല്ലേണ്ടതാകുന്നു ഈ പ്രാര്‍ത്ഥന സ്വീകരിക്കേണമേ എന്നര്‍ത്ഥം. കൂടുതല്‍ വിവരം താഴെ വരുന്നുണ്ട്. 'ബിസ്മി' സൂറത്തുല്‍ ഫാത്തിഹയിലെ ഒരു ആയത്താണെന്ന അഭിപ്രായക്കാര്‍ 6ഉം-7ഉം വചനങ്ങള്‍ കൂടി 7-ാമത്തെ വചനമായി എണ്ണിവരുന്നു. ആകെ 7വചനങ്ങളാണെന്നുള്ളതില്‍ ഭിന്നിപ്പില്ല.

الله (അല്ലാഹു) എന്ന വാക്കിന്‍റെ മൂല ധാതു ഏതാണെന്നുള്ളതില്‍ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങള്‍ കാണാം. ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അഖില ലോകങ്ങളുടെയും സ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവും പരിപാലകനും, രക്ഷിതാവും യജമാനനും, ഉടമസ്ഥനുമായ ആ ഏക മഹശ്ശക്തിയെ മാത്രം കുറിക്കുന്ന ഒരു സംജ്ഞാനാമ علم മത്രെ അത് അവന്‍റെ തിരുമാനങ്ങളായി ഖുര്‍ആനിലോ, മററു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലോ, പ്രവാചക വാക്യങ്ങളിലോ വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ നാമങ്ങളും അവന്‍റെ ഓരോ തരത്തിലുള്ള മഹല്‍ ഗുണങ്ങളെ എടുത്തുകാട്ടുന്ന വിശേഷണങ്ങളായിരിക്കും. 'അല്ലാഹു' എന്നുള്ള പേര്‍

അവന്നല്ലാതെ മററാർക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവതുമല്ല. ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു-അഥവാ ദൈവം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സദാ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണ് اله (ഇലാഹ്) ഈ രണ്ട് വാക്കുകളും തമ്മിൽ അക്ഷരത്തിലും അർത്ഥത്തിലും സാമാന്യം യോജിപ്പുണ്ടെന്നതിനെ മുൻനിറുത്തി اله എന്ന പദത്തിൽ ال (അൽ) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തു പ്രത്യേകിപ്പിച്ചതാണ് الله എന്ന പദമെന്ന് പലരും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് ആ സംജ്ഞാ നാമത്തിൻെറ അർത്ഥം, 'സാക്ഷാൽ ദൈവം'-അഥവാ ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ യഥാർത്ഥ അർഹതയുള്ളവൻ-എന്നായിരിക്കുന്നതാണ്. الله اعلم

ഖുർആൻ പാരായണം അടക്കമുള്ള എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളും തുടങ്ങുമ്പോൾ ബിസ്മി കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്നതിനെയും, ഓരോ സൂറത്തുകളുടെയും തുടക്കത്തിലുള്ള ബിസ്മികൾ അതത് സൂറത്തുകളിൽപെട്ട ആയത്തുകളാണോ എന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ച് നാം മുകളിൽ ചിലതെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇവിടെ ഒരു സംശയത്തിന് അവകാശമുണ്ട്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൻെറ വചനമാണ്. അവനാണത് അവതരിപ്പിച്ചതും. എന്നിരിക്കെ, അവൻ അവൻെറ നാമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യമെന്താണ്? ഇതാണാസംശയം. ഖുർആൻ പാരായണം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ നാം ആരംഭിക്കേണ്ടത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുക, മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് സൂചന നൽകുക, നല്ല ആരംഭത്തിൻെറ പ്രായോഗിക രൂപം കാണിച്ചു തരുക മുതലായവയത്രെ അിലടങ്ങിയ രഹസ്യം. മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടുന്നതെല്ലാം പഠിപ്പിക്കജശയാണല്ലോ ഖുർആൻെറ അവതരണോദ്ദേശ്യം. ഒരു നല്ല ഗ്രന്ഥം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ തുടക്കം നന്നായിരിക്കേണ്ടതിൻെറ അവശ്യകത പറയേണ്ടതില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഏത് ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കാളും എല്ലാ നിലക്കും ഉന്നത സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ഖുർആൻെറ തുടക്കം മറെറല്ലാറ്റിനെയുംകാൾ നന്നായിരിക്കണമല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിൽ പരം ഉത്തമമായ ആരംഭം വേറെ ഏതാണുള്ളത്?!

അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യവും, അതിലടങ്ങിയ യുക്തിയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ പോരുന്ന രണ്ടു നാമവിശേഷണങ്ങളാണ് 'അർ-റഹ്മാനും' 'അൽ-റഹീമും' (الرحمن الرحيم) ചെറുതോ വലുതോ, പ്രത്യക്ഷമോ പരോക്ഷമോ, പ്രത്യേകമായതോ പൊതുവെയുള്ളതോ, ഐഹികമോ പാരത്രികമോ ആയ സകല വിധ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെയും കർത്താവായ പരമകാരുണികൻ എന്ന് 'അർ-റഹ്മാനി'നും, നൻമ ചെയ്യുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകമായി സിദ്ധിക്കുവാനിരിക്കുന്ന മഹാനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ദാതാവായ കരുണാനിധി എന്ന് 'അർ-റഹീമി'നും വിവക്ഷ നൽകപ്പെടുന്നു.

കാരുണ്യത്തിൻെറയും, കൃപാകടാക്ഷത്തിൻെറയും, പരമകേന്ദ്രമെന്നപോലെ, അധികാരത്തിൻെറയും ന്യായാധിപത്യത്തിൻെറയും പരമ കേന്ദ്രവും തന്നെയാണ് അല്ലാഹു. അവൻ പറയുന്നു: نبئ عبادى أنى انا الغفور الرحيم وان عذابى هو العذاب الأليم – الحجر (എൻെറ അടിയാൻമാർക്കു വിവരമറിയിക്കുക: ഞാൻ തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാ നിധിയുമെന്നും, എൻെറ ശിക്ഷ തന്നെയാണ് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെന്നും. (ഹിജ്ർ 49: 50.) പക്ഷെ, അവൻെറ കാരുണ്യക്കനിവ് അവൻെറ കോപത്തെ കവിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. സത്യനിഷേധത്തിലും തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിയ ധിക്കാരികൾപോലും അവൻെറ എണ്ണമററ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സദാ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടത്രെ, സൂറ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ورحمتى وسعت كل شيئ (എൻെറ കാരുണ്യം എല്ലാ

വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു.) ഇതേ വാക്യത്തിൻെറ തുടർച്ചയായി ഇങ്ങിനെയും പറയുന്നു: فسأكتبها الذين يتقون ويؤتون الزكوة والذين هم باياتنا يؤمنون (സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കും, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും ഞാൻ അതിനെ രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചേക്കുന്നതാണ്. (അഅ്റാഫു: 156.) ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതിൻെറ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാക്കാണ് 'അർ-റഹ്മാൻ' എന്നും, രണ്ടാമത്തേതിൻെറ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാക്കാണ് 'അർ-റഹീം' എന്നും പറയാം.

ഈ രണ്ടു നാമവിശേഷണങ്ങളാൽ അല്ലാഹുവിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻെറ നാമത്തിൽ ഒരാൾ ഒരു കാര്യം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, തനിക്ക് അത്വരെ അവനിൽനിന്ന് ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സ്മരണയും, മേലിൽ അവനിൽ നിന്ന് തനിക്ക് ലഭിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ഒരപേക്ഷയും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഇമാം ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: 'അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, അവൻ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തി അവൻെറ അർശിനു (സിംഹാസനത്തിനു) മീതെ അവൻെറയടുക്കൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, എൻെറ കാരുണ്യം കോപത്തെ മുൻകടന്നിരിക്കുന്നു.' അവർ രണ്ടുപേരും ഉദ്ധരിച്ച വേറെ ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യം നൂറായി ഭാഗിച്ചാൽ അതിൻെറ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ് ഈ ലോകത്ത് ജിന്ന്, മനുഷ്യൻ, മൃഗം തുടങ്ങിയ എല്ലാ ജീവികൾക്കുമിടയിൽ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ കരുണയും ദയയും കാണിക്കുന്നത് അത് കൊണ്ടത്രെ. ദുഷ്ടമൃഗങ്ങൾ അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളോട് ദയ കാണിക്കുന്നതും അത് കൊണ്ട് തന്നെ. ബാക്കി തൊണ്ണൂററിഒമ്പത് ഭാഗവും ഖിയാമത്ത് നാളിൽ തൻെറ അടിയാൻമാർക്ക് കരുണ ചെയ്‌വാനായി അവൻ കരുതിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഹാ! അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യം എത്ര വിശാലം!

الحمد لله رب العالمين (സർവ്വലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു എല്ലാ സ്തുതിയും.) എന്നാണല്ലോ ആദ്യത്തെ വചനം. സ്തുതി കീർത്തനങ്ങളുടെ ഏതു വകുപ്പ് പരിശോധിച്ചാലും ശരി, സ്തുതി ഏതുകാര്യത്തിൻെറ പേരിലായാലും ശരി, യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ സ്തുതിക്കുള്ള കാരണക്കർത്താവും, ആ കാര്യത്തിൻെറ ഉത്ഭവകേന്ദ്രവും അല്ലാഹുവായിരിക്കുമെന്ന് കാണാം. ഉദാഹരണമായി: ഒരാളെ അയാളുടെ ഔദാര്യത്തിൻെറ പേരിൽ നാം സ്തുതിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുക. അയാളെ സൃഷ്ടിച്ചത്, ഉദാരശീലനാക്കിയത്, ഔദാര്യം ചെയ്യാനുള്ള വക അയാൾക്ക് നൽകിയത്, അത് മററുള്ളവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുമാറാക്കിയത്, അത് അയാളുടെ സൽകർമ്മമായി അംഗീകരിക്കുന്നത് എന്നിങ്ങിനെ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എത്രയോ കാര്യങ്ങളുടെ കർത്താവ് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മററാരാണ്?! അപ്പോൾ, എല്ലാ സ്തുതികർമ്മങ്ങളുടെയും അർഹൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവൻ തന്നെ.

ഒരാൾ തൻെറ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ച് ചെയ്യുന്ന സൽകാര്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി അയാളെ പ്രശംസിക്കുക എന്നാണ് حمد (സ്തുതി) കൊണ്ട് വിവക്ഷ. അതിൽ ال (അൽ) എന്ന അവ്യയം ചേർന്നപ്പോൾ സ്തുതിയുടെ ഇനത്തിൽപെട്ടതെല്ലാം അതിലുൾപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് الحمد എന്ന വാക്കിന് 'സർവ്വസ്തുതിയും' സ്തുതി മുഴുവനും

എന്നൊക്കെ അർത്ഥം കല്പിക്കപ്പെടുന്നത്. * സ്വന്തം ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരമല്ലാതെയുണ്ടാകുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളെപ്പററി പുകഴ്ത്തിപ്പറയുന്നതിന് حمد (സ്തുതി) എന്ന് പറയാറില്ല. അതിന്ന് مدح (പ്രശംസ) എന്നാണ് പറയപ്പെടുക. ഈ വാക്കാകട്ടെ, ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വവും അല്ലാതെയും ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഉദാഹരണം: ജ്ഞാനം, പരസഹായം, ഭയഭക്തി, കൃത്യനിഷ്ഠ ആദിയായ ഗുണങ്ങളെപ്പററി പുകഴ്ത്തുന്നതിന് حمد (സ്തുതി) എന്നും مدح (പ്രശംസ) എന്നും പറയാം. എന്നാൽ സൗന്ദര്യം, ശബ്ദഗുണം, ശരീരവടിവ് പോലെയുള്ളവയെപ്പററി പുകഴ്ത്തുന്നതിന് مدح (പ്രശംസ) എന്നല്ലാതെ حمد (സ്തുതി) എന്നു പറയാറില്ല. ഒരാളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ഏതെങ്കിലും ഉപകാരത്തിൻെറ പേരിൽ അയാളെ പ്രശംസിക്കുന്നതിന്ന് شكر (നന്ദി) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. നന്ദിയാകട്ടെ, വാഗ്മൂലം മാത്രമല്ല, മനസ്സുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തി മുഖേനയും പ്രകടിപ്പിക്കാവുന്നതുമാണ്. മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്ന് ഈ മൂന്ന് വാക്കുകളും തമ്മിൽ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ യോജിപ്പും, ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിയോജിപ്പും ഉണ്ടാവാമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. യോജിപ്പിൻെറ വശങ്ങളെ പരിഗണിച്ച് കൊണ്ടാണ് ഈ മൂന്ന് പദങ്ങളെയും ചിലർ പര്യായ പദങ്ങൾ എന്നോണം ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. ഈ ഉപയോഗം ചിലപ്പോൾ, ആശയക്കുഴപ്പത്തിന് കാരണമാകാറുള്ളത് കൊണ്ടാണ് ഈ വാക്കുകളെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും വിവരിച്ചത്.

എല്ലാ സ്തുതിയും അല്ലാഹുവിന് തന്നെയാണെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പോരുന്ന അവൻെറ ചില ഉൽകൃഷ്ട ഗുണവിശേഷങ്ങളാണ് തുടർന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് رب العالمين (ലോകരുടെ രക്ഷിതാവ്) الرحمن (പരമകാരുണികൻ) الرحيم (കരുണാനിധി.) مالك يوم الدين (പ്രതിഫലദിനത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥൻ) ഇവയാണത്. ഈ ഓരോ വിശേഷണങ്ങളിലും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സാരങ്ങളുടെ വൈപുല്യം ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം, സ്തുതി മുഴുവനും അല്ലാഹുവിനാണെന്നു പറഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

رب (റബ്ബ്) എന്ന വാക്കിനു 'രക്ഷിതാവ്, പരിപാലകൻ, വളർത്തുന്നവൻ, യജമാനൻ' എന്നിങ്ങനെയും 'ഉടമസ്ഥൻ, കൈകാര്യം നടത്തുന്നവൻ' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥങ്ങൾ വരും. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഈ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും അവൻ റബ്ബു തന്നെ. 'ലോകം' എന്നർത്ഥമായ عالم (ആലമു)ൻെറ ബഹുവചനമാണ് عالمين (ആലമീൻ). ഈ ബഹുവചനരൂപം ബുദ്ധി ജീവികളിലാണ് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറെങ്കിലും -ബുദ്ധിജീവികളെന്നോ മററു ജീവികളെന്നോ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ-അഖില ലോകങ്ങളുടെയും റബ്ബ് എന്നത്രെ رب العالمين കൊണ്ടു വിവക്ഷ. മൂസാ (عليه السلام) നബിയും, ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയും ഫിർഔൻെറ അടുക്കൽ ചെന്ന് انا رسول رب العالمين ('ഞങ്ങൾ റബ്ബുൽ ആലമീ'ൻെറ ദൂതൻമാരാണ്) എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഫിർഔൻ ചോദിച്ചു: وما رب العالمين (എന്താണ് 'റബ്ബുൽ ആലമീൻ'?) ഇതിനു മൂസാ (عليه السلام) നൽകിയ മറുപടി رب السموت والارض وما بينهما (ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിൽ ഉള്ളവയുടെയും റബ്ബ്) എന്നായിരുന്നു. (ശുഅറാഉ് : 16, 23, 24.)

الرحمن , الرحيم (പരമകാരുണികൻ, കരുണാനിധി) എന്നിവയെപ്പററി ബിസ്മിയുടെ

---

* ഇംഗ്ലീഷിലെ The എന്ന അവ്യയത്തിൻെറ സ്ഥാനമാണു അറബിയിലെ ال എന്ന അവ്യയത്തിനുള്ളത്. മലയാളത്തിൽ ഇതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്ന വാക്കുകളില്ല. ഒരു സാമാന്യ نكرة നാമത്തിൽ ال ചേരുമ്പോൾ അതിൻെറ സാമാന്യത്വം നീങ്ങി അതൊരു പ്രത്യേകാർത്ഥമുള്ളതായിത്തീരുന്നു. ഉദാഹരണം: قلم എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പേനയും القلم എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക പേനയോ, പേനയുടെ വർഗമോ ആയിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. കൂടുതൽ വിവരം ഭാഷാ സാഹിത്യശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നറിയേണ്ടതാകുന്നു.

വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ബിസ്മി ഈ സൂറത്തിലെ ഒരു ആയത്താണെന്ന അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാലും ഈ രണ്ടു തിരുനാമങ്ങൾ വീണ്ടും ഇവിടെആവർത്തിച്ചത് കേവലം ഒരു ആലങ്കാരികമായ ഉദ്ദേശത്തിലൊന്നുമല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മാനത്തിൽ ഖുർആൻ പാരായണം ആരംഭിക്കുന്നതിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു ബിസ്മിയിൽ ആ വിശേഷണങ്ങൾ. ഇവിടെയാകട്ടെ, സ്തുതികീർത്തനങ്ങളെല്ലാം എന്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് അവകാശപ്പെട്ടതായി എന്നുള്ളതിൻെറ പശ്ചാത്തലം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, അവൻെറ കാരുണ്യത്തിനുള്ള സ്ഥാനം കൂടി എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

'റഹ്മാൻ', 'റഹീം' എന്നീ രണ്ടു രൂപങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ അതിരറ്റ കാരുണ്യത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവയാണെങ്കിലും, 'റഹ്മാൻ' എന്ന രൂപമാണ് കാരുണ്യത്തിൻെറ അതിവിശാലതയെ കൂടുതൽ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നത്. 'റഹ്മാൻ' എന്ന് അല്ലാഹുവിനെ കുറിച്ചല്ലാതെ മററാരെക്കുറിച്ചും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറില്ല. 'അല്ലാഹു' എന്ന സംജ്ഞാ നാമത്തെ കഴിച്ചാൽ പിന്നെ അവൻെറ നാമവിശേഷണങ്ങളായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇതര നാമങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ സ്ഥാനം ഖുർആനിൽ കൽപിക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നതും 'റഹ്മാൻ' എന്ന നാമത്തിനാകുന്നു. 'അല്ലാഹു' എന്ന നാമം പോലെ-മററു വിശേഷണങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ -'അർ-റഹ്മാൻ' എന്ന നാമവും അല്ലാഹുവിന് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. (ഇസ്റാഉ് 110. സൂ: റഹ്മാൻ 1: ഫുർഖാൻ 59 മുതലായവയും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക) അതുകൊണ്ടാണ്- നാമമായോ വിശേഷണമായോ-അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മററാർക്കും 'റഹ്മാൻ' എന്ന് ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് പണ്ഡിതൻമാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതും. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് യമാമയിൽ പ്രവാചകനായി അഭിനയിക്കുകയും, അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)ൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്ത് യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്ത മുസൈലിമത്തുൽ കദ്ദാബിനെ (കള്ളപ്രവാചകനായ മുസൈലിമയെ) കുറിച്ചല്ലാതെ 'റഹ്മാൻ' എന്ന് പറയപ്പെട്ടതായി ചരിത്രമില്ല. അതും യമാമയിലെ റഹ്മാൻ (رحمن اليمامة) എന്ന ഉപാധിയോടുകൂടിയായിരുന്നു. *

അടുത്ത വിശേഷണമായി പറഞ്ഞത് **مالك يوم الدين** (പ്രതിഫല ദിവസത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥൻ) എന്നാണല്ലോ. **دين** (ദീൻ) എന്ന പദത്തിനാണ് ഇവിടെ 'പ്രതിഫലം' എന്നർത്ഥം കൊടുത്തത്. കൂടാതെ, 'മതം, നടപടിക്രമം, ആചാരം, വിചാരണ, നിയമനടപടി, അനുസരണം, പതിവ്' എന്നിങ്ങിനെ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് അതിന് പല അർത്ഥങ്ങളും വരും. സൃഷ്ടികളുടെ സകല കർമ്മങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കുകയും, ഓരോരുത്തനും തക്ക പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ആ മഹാ ദിനമായ ഖിയാമത്തുനാളാണ് പ്രതിഫല ദിവസംകൊണ്ടു വിവക്ഷ. **مالك** (മാലികി) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് **ملك** (മലികി) എന്നും വായനയുണ്ട്. † പ്രതിഫലദിവസത്തിൻെറ രാജാവ് എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ വാക്കർത്ഥം . രണ്ടായാലും ആ ദിവസത്തിലെ സർവ്വാധിപതിയും, ഏകാധിപതിയും അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കുമെന്ന് താൽപര്യം. പ്രതിഫലത്തിൻെറ ദിവസമെന്നാലെന്താണ് എന്ന് നിനക്കറിയാമോ എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് സൂറത്തുൽ ഇൻഫിത്വാറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

---

* അബ്ദുറഹ്മാൻ' എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് 'എ. റഹ്മാൻ' പോലെയുള്ള പ്രയോഗം നന്നല്ല. അല്ലാഹുവിന് മാത്രം യോജിക്കുന്ന നാമവിശേഷണങ്ങളെല്ലാംതന്നെ സൃഷ്ടികളുടെ പേരായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള അനാദരവായിരിക്കുന്നതാണ്.

† ഇതുപോലെ ഖുർആനിൽ ചില സ്ഥലത്ത് കാണപ്പെടുന്ന വായനാവ്യത്യാസങ്ങളെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് നോക്കുക.

يوم لا تملك نفس لنفس شيأ والامر يومئذ لله – الانفطار ١٩ (സാരം: ഒരാൾക്കുംതന്നെ മറ്റൊരാൾക്കുംവേണ്ടി യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത ദിവസം! അന്ന് കാര്യം-അഥവാ അധികാരം-അല്ലാഹുവിനായിരിക്കും.)

കേവലം മൂന്ന് ചെറുവാക്യങ്ങളിലായി എടുത്തുകാണിച്ച ഈ നാല് വിശേഷണങ്ങളിൽ ഓരോന്നും ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥ സാരങ്ങളുടെ അഗാധതയും, വൈപുല്യവും മനസ്സിരുത്തുന്നപക്ഷം, എല്ലാ സ്തുതികീർത്തനങ്ങൾക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ അർഹനായുള്ളവൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മററാരുമില്ലെന്ന് തികച്ചും ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ നാലു ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളെയും ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു അടിയാൻ അവന് സ്തുതികീർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ, തൻെറ മുമ്പിലും, തൻെറ സമീപത്തും അല്ലാഹു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു പ്രതീതി ആ അടിയാൻെറ മനസ്സിൽ പ്രകടമാകുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ പറയുകയാണ്: **اياك نعبد واياك نستعين** (നിന്നെമാത്രം ഞങ്ങൾ-ഞാനും എന്നെപ്പോലെയുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെല്ലാവരും -ആരാധിക്കുന്നു: നിന്നോട് തന്നെ ഞങ്ങൾ സഹായം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു, അതെ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അത്യുൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളോട് കൂടിയവൻ നീയല്ലാതെ ആരുമില്ലെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമാണ്; അത്കൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ആരാധനകളും, സഹായാർത്ഥനകളും നിൻെറ മുമ്പിൽ മാത്രമേ ഞങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് ഞങ്ങളിതാ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു എന്ന് താൽപര്യം.

نعبد എന്ന ക്രിയയുടെ മൂല ധാതുവായ **عبادة** (ഇബാദത്ത്)ൻെറ വിവർത്തനമായിട്ടാണ് 'ആരാധന' എന്ന വാക്ക് നാം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് **نستعين** എന്ന ക്രിയയുടെ മൂലധാതുവായ. **استعانة** (ഇസ്തിആനത്ത്) ൻെറ വിവർത്തനമായി 'സഹായം തേടുക' എന്നും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും പ്രബോധന വിഷയങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏററവും മൗലിക പ്രധാനമായ വിഷയം തൗഹീദ് (ഏക ദൈവസിദ്ധാന്തം)ആണല്ലോ. തൗഹീദിൻെറ കാതലായ വശമത്രെ ആരാധനയിലും, സഹായാർത്ഥനയിലുമുള്ള തൗഹീദ്. എന്നാൽ പിൽകാല മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ വളരെയേറെ തെററുധാരണയും വ്യതിയാനവും വന്നുപോയിട്ടുള്ള വിഷയവും അതാണ്. അങ്ങിനെ, തൗഹീദിൻെറ അടിത്തറക്കുതന്നെയും കോട്ടം തട്ടിക്കുന്ന എത്രയോ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, ആശയാദർശങ്ങളും, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും സമുദായമദ്ധ്യേ കടന്ന് കൂടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പൂർണ്ണമായ ശുദ്ധീകരണത്തിന് സാധ്യമാകാത്ത വിധം സമുദായത്തിൽ അവ വേരൂന്നിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. **معاذ الله** (അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!)

നിഘണ്ടുക്കൾ പരിശോധിച്ചാൽ 'ഇബാദത്ത് ' (**عبادة**) എന്ന പദത്തിനു പല അർത്ഥങ്ങളും കാണാം. 'അനുസരണം, പുണ്യകർമ്മം, കീഴ്പ്പെടൽ, ഭക്തി അർപ്പിക്കൽ, വഴിപാട്, താഴ്മ പ്രകടിപ്പിക്കൽ' എന്നിങ്ങിനെയും 'വണക്കം, ആരാധന, പൂജ, സേവ, പ്രീതിപ്പെടുത്തൽ, എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥങ്ങൾ കാണും. * ഈ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ വിനയത്തിൻെറയും താഴ്മയുടെയും അംശം അന്തർഭവിച്ചു കാണാം. എന്നാൽ 'ശറഇ'ൻെറ (മതത്തിൻെറ) സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ശരിക്കും വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒററ വാക്ക് മലയാളത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ഉള്ളവയിൽവെച്ച് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായതെന്ന നിലക്ക് 'ആരാധന' എന്ന് പരക്കെ അതിനു വിവർത്തനം നൽകപ്പെട്ടുവരുന്നു. താഴ്മയുടെയും ഭക്തി ബഹുമാനത്തിൻെറയും അങ്ങേ അററം

---

* **الطاعة ، الخضوع ، الخشوع ، التذلل ، التنسك ، ونحوها** Worship, adoration, piety, servitude, godliness, submission മുതലായവയും `

പ്രകടിപ്പിക്കുക اقصى غاية التذلل والخشوع എന്നാണ് മതത്തിൽ അതിനു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന വിവക്ഷ. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ഇസ്‌ലാമിലെ പണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠൻമാരും -വാക്കുകളിൽ അൽപ സ്വൽപ വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടേക്കാമെങ്കിലും-മുൻകാലം മുതൽക്കേ 'ഇബാദത്തി'നു നൽകി വരുന്ന നിർവചനം അതാണ്.

ഭാഷാപരമായും മതപരമായുമുള്ള അതിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെപ്പററി ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധ തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

— العبادة فى اللغة من الذلة يقال طريق معبد اي مذلل وفى الشرع عبارة عما يجمع كمال المحبة والخضوع والخوف

സാരം: 'ഭാഷയിൽ 'ഇബാദത്ത് ' എന്നാൽ, നിന്ദ്യതയിൽ-അഥവാ താഴ്മയിൽ-നിന്നുണ്ടാകുന്നതാണ്. 'മുഅബ്ബദായ' വഴി എന്നും 'മുഅബ്ബദായ' ഒട്ടകം എന്നും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. അതായത് 'മുദല്ലലായ' (അധികമായി ഉപയോഗിച്ച് ഒതുക്കവും പാകതയും വരുത്തപ്പെട്ട)ത് എന്നർത്ഥം. 'ശറഇ'ലാകട്ടെ, സ്നേഹത്തിന്റെയും, ഭക്തിയുടെയും, ഭയത്തിന്റെയും പൂർണ്ണതയെ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുന്ന (ഒത്തിണക്കുന്ന) കാര്യത്തിന് പറയപ്പെടുന്ന വാക്കാണത്'. താഴ്മയിൽ നിന്നും, വിനയത്തിൽനിന്നും മാത്രമല്ല-സ്നേഹത്തിൽ നിന്നും ഭയപ്പാടിൽനിന്നും കൂടിയാണ്-ഇബാദത്ത് രൂപം കൊള്ളുന്നതെന്നത്രെ ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അപ്പോഴേ താഴ്മയും ഭക്തിബഹുമാനവും അങ്ങേ അററത്തേതാകുകയുള്ളു എന്നാണതിന്റെ സൂചന. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുന്നവർ അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ അത്യധികം സ്നേഹിക്കുകയും, ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നാണ് അവയോടുള്ളതാഴ്മയും ഭക്തിയും ഉടലെടുക്കുന്നതും. സാധാരണമായ കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായി ഏതെങ്കിലും അദൃശ്യ ശക്തി ഒരു വസ്തുവിലുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുമ്പോഴായിരിക്കും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹവും ഭയവും അത്യധികമായിത്തീരുന്നത്. മറെറാരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഈ വിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന താഴ്മയുടെയും, ഭക്തിബഹുമാനത്തിന്റെയും പ്രകടനമാണ് ഇബാദത്താകുന്ന ആരാധന. സയ്യിദു റശീദുരിള്വാ മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ സ്നേഹം കൊണ്ടോ പ്രേമം കൊണ്ടോ ഒരാൾ മറെറാരാൾക്ക് ചെയ്യുന്ന താഴ്മയും, അധികാരശക്തിയോ അക്രമമോ ഭയന്നോ, വല്ല കാര്യ ലാഭവും പ്രതീക്ഷിച്ചോ ഒരാൾ മറെറാരാൾക്ക് ചെയ്യുന്ന താഴ്മയും -അതെത്ര വമ്പിച്ചതായാലും-അതിനൊന്നും 'ഇബാദത്ത് ' എന്ന് പറയപ്പെടാറില്ല. കാരണം, അവയൊന്നും അദൃശ്യമായ ഒരു കഴിവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തതല്ല.

സ്നേഹത്തിന്റെയും ഭയഭക്തിയുടെയും സമ്മേളനത്തിൽ നിന്നാണ് ഇബാദത്തിന്റെ ഉത്ഭവമെന്ന് വരുമ്പോൾ, ഇബാദത്ത് ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആളുടെ-അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുവിന്റെ-കൽപനാ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചോ, അറിവോടും തൃപ്തിയോടും കൂടിയോ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രകടനങ്ങളെ ഇബാദത്താകുകയുള്ളുവെന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അത്രയുമല്ല, ചിലപ്പോൾ ആരാധ്യന്റെ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായിപോലും അതുണ്ടാവാം. മരണപ്പെട്ടുപോയ മഹാത്മാക്കൾക്ക് പലരും ഇബാദത്ത് ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. ആ മഹാത്മാക്കൾ അതറിയുകയോ തൃപ്തിപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈസാ (عليه السلام) നബിക്ക് കൃസ്ത്യാനികൾ ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്നു. അതദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്ന തൗഹീദിനു കടകവിരുദ്ധവുമാണത്. വിഗ്രഹങ്ങളാണെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ ആരാധകരെപ്പററിയോ, ആരാധനയെപ്പററിയോ അറിയുവാനുള്ള ഗ്രഹണശക്തിപോലും അവക്കില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അങ്ങേയററത്തെ സ്നേഹം, ബഹുമാനം, ഭയം, ഭക്തി, താഴ്മ, വിനയം, അദൃശ്യമായ കഴിവിലുള്ള വിശ്വാസം ആദിയായവയുടെ സമ്മേളനത്തിൽ നിന്നാണ് ഇബാദത്ത്

ഉരുത്തിരിയുന്നത്.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: ومن الناس من يتخذ من دون الله اندادا يحبونهم كحب الله الخ (മനുഷ്യരിലുണ്ട് ചിലർ: അവർ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ ചില സമൻമാരെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അവർ അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനോടു ഏററവും ശക്തിമത്തായ സ്നേഹമുള്ളവരായിരിക്കും. (അൽബഖറ: 165 .) വീണ്ടും പറയുന്നു: قل ان كنتم تحبون الله فاتبعونى يحببكم الله الخ (പറയുക: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിച്ചു വരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻപററുവിൻ. എന്നാൽ, അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (ആലുഇംറാൻ, 31.) ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചു മറെറാരിടത്തു പറയുന്നു: ويخوفونك بالذين من دونه (അല്ലാഹുവിനു പുറമെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചു അവർ നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു (സുമർ, 36.) സത്യവിശ്വാസികളോടായി പറയുന്നു: وخافون ان كنتم مؤمنين (നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ എന്നെ ഭയപ്പെടുവീൻ (ആലുഇംറാൻ, 175.)

ഈ അടുത്തകാലംവരെ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാന സാഹിത്യങ്ങളിലും 'ഇബാദത്തി'ന് പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്ന മേൽകണ്ട അർത്ഥ വിവരണങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ഇപ്പോൾ ചില കക്ഷികൾ അതിന് 'അനുസരണം' എന്നും മററുമൊക്കെ അർത്ഥം കൽപ്പിക്കുകയും, തദടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരുടേതായ പല പുതിയ വാദഗതികളും പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പൊതുവെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ആ അർത്ഥത്തെപ്പററിയും അതിലടങ്ങിയ വൈകല്യങ്ങളെപ്പററിയും ഇവിടെ ഒരു ചർച്ചക്ക് മുതിരുന്നില്ല. മുതിരുന്നപക്ഷം അത് കുറേ ദീർഘിച്ചുപോകും. പല പണ്ഡിതൻമാരും, ഗ്രന്ഥകർത്താക്കളും അതിനെ ഖണ്ഡിക്കുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സത്യാന്വേഷികൾക്ക് കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ മുകളിൽ വിവരിച്ചതുകൊണ്ട് തന്നെ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. ان شاء الله

عبادة (ഇബാദത്തി)ന്ന് അർത്ഥം പറയുമ്പോൾ ചില പണ്ഡിതൻമാർ അറബിയിൽ അതിന്ന് **طاعة** (ത്വാഅത്ത്) എന്ന് പറഞ്ഞു കാണും. ഈ വാക്കിന്ന് 'അനുസരണം' എന്നർത്ഥമുണ്ട് താനും. ഇതാണ് ഇക്കൂട്ടർ അതിന് എടുത്തു കാണിക്കാറുള്ള ഒരു പ്രധാന തെളിവ്. വാസ്തവത്തിൽ കൽപന അനുസരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല അവർ അത് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. പുണ്യപ്പെട്ട കാര്യം-അഥവാ സ്വമേധയാ ചെയ്യുന്ന സൽക്കർമ്മം-എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അവരത് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കൽപന അനുസരിക്കുക-അല്ലെങ്കിൽ നിയമം അനുസരിക്കുക-എന്ന അർത്ഥത്തിലാകുമ്പോൾ അതിൻെറ ക്രിയാരൂപം اطاع (അത്വാഅ) എന്നായിരിക്കും. * പുണ്യം ചെയ്യുകയെന്നും സ്വമേധയാ നല്ല കാര്യം ചെയ്യുകയെന്നും അർത്ഥമാകുമ്പോൾ ക്രിയ تطوع (തത്വവ്വഅ) എന്നായിരിക്കും ഉപയോഗിക്കുക പതിവ്. ഐച്ഛികമായ (സുന്നത്ത്) നമസ്കാരം പോലെയുള്ള നിർബ്ബന്ധമല്ലാത്ത പുണ്യകർമ്മം ചെയ്യുക എന്നാണ് അതിൻെറ സുപരിചിതമായ അർത്ഥമെന്ന് ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതാണ്ട് അതുപോലെത്തന്നെ ഖാമൂസ് എന്ന പ്രസിദ്ധ നിഘണ്ടുവിൽ അതിൻെറ കർത്താവ് ഫൈറൂസാബാദീ (ﷺ)യും പറഞ്ഞുകാണാം. 2:15ലും, 2: 184ലും കാണാവുന്നതുപോലെ تطوع خيرا എന്നു പറയുമ്പോൾ നിർബന്ധമല്ലാത്ത നല്ല കാര്യം സ്വമേധയാ ചെയ്തു എന്നല്ലാതെ-നല്ലതായ അനുസരണം അനുസരിച്ചു എന്ന്-അർത്ഥം വരുന്നതല്ല. ആരും അങ്ങിനെ പറയാറുമില്ല.

* قال فى المنجد : يقال امره فاطاع بالا لف لا غير وقال اطاعه اطاعة وطاعة انقادله

ഖുർആൻെറ വാക്കർത്ഥങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതും എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചു വരുന്നതുമായ വിലപ്പെട്ട ഒരു നിഘണ്ടുവാണ് ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) ൻെറ 'അൽമുഫ്റദാത്ത്' **المفردات** അതിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

العبودية اظهار التذلل والعبادةابلغ لا نهاغاية التذلل ولا يستحقهاالا من له غاية الافضال وهو الله تعالى ولهذا قال لا تعبدوا الا اياه

(ഉബൂദിയ്യത്ത്- അടിമത്വം-എന്നാൽ താഴ്മ പ്രകടിപ്പിക്കലാണ്. 'ഇബാദത്ത്' അതിനേക്കാൾ ശക്തിയേറിയതാണ്. കാരണം, അത് അങ്ങേ അറ്റത്തെ താഴ്മ കാണിക്കലാണ്. അങ്ങേ അറ്റം അനുഗ്രഹം ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ളവനല്ലാതെ അതിന് അവകാശമില്ല. അത് അല്ലാഹുവാണ് താനും. അതുകൊണ്ടാണ് അവനല്ലാതെ ഇബാദത്ത് ചെയ്യരുതെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.) ഇതിൽനിന്ന് 'ഇബാദത്തും,' 'ഉബൂദിയ്യത്തും' **(العبادة والعبودية)** തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതായത്, ഉബൂദിയ്യത്തിനെക്കാൾ പ്രത്യേകമായതും, ഉബൂദിയ്യത്തിനെക്കാൾ ശക്തമായതും «**اخص منها وابلغ** ആയ ഒന്നാണ് ഇബാദത്ത്. മാത്രമല്ല **عبد** (അബദ) എന്ന ക്രിയക്ക് മാത്രമേ 'ഇബാദത്ത്' എന്ന ധാതുരൂപം വരുകയുള്ളൂ. 'ഉബൂദിയ്യത്ത്' ആകട്ടെ **عبد ,عبد** (മദ്ധ്യത്തിലെ അക്ഷരത്തിന് 'അ' കാരമായും 'ഉ'കാരമായും) എന്നീ രണ്ട് ക്രിയാ രൂപങ്ങളുടെയും ധാതുരൂപമായി വരുകയും ചെയ്യും. **عبد (بالفتح)** യുടെ ധാതുവാകുമ്പോൾ അതിനും 'ഇബാദത്തി'ൻെറ അർത്ഥം തന്നെയായിരിക്കും. അപ്പോൾ അത് സകർമ്മക രൂപത്തിലുള്ളതും **(متعدى)** ആയിരിക്കും. **عبد (بالضم)**യുടേതാകുമ്പോൾ അടിമത്വം എന്നുമായിരിക്കും അർത്ഥം. ഇപ്പോൾ ആ ക്രിയ അകർമ്മക ക്രിയയും **(لازم)** ആയിരിക്കും . ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, 'അബദ' എന്ന ക്രിയയും അതിൽനിന്നുള്ള പദങ്ങളും ആരാധിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. 'അബുദ' എന്ന ക്രിയയും അതിൽനിന്നുള്ള പദങ്ങളും അടിമത്വം-അഥവാ അടിമയായിരിക്കൽ-എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. 'ഉബൂദിയ്യത്ത്' ആകട്ടെ രണ്ട് ക്രിയാരൂപങ്ങളുടെയും ധാതുവായിവരുന്നതുകൊണ്ട് 'ആരാധന' എന്നും 'അടിമത്വം' എന്നുമുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും വരും. ഈ വ്യത്യാസങ്ങളെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുകയോ, ഗൗനിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് കൊണ്ടാണ് **عبادة** എന്നവാക്കിന് ഭാഷാർത്ഥങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ, 'അടിമത്വം, അടിമവേല, അടിമവൃത്തി' എന്നുമൊക്കെ അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടു വരുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ **عبودية** നല്ലാതെ **عبادة** നു അങ്ങിനെ ഭാഷയിലും അർത്ഥമില്ല.

അങ്ങേഅറ്റത്തെ സ്നേഹബഹുമാനത്തിനും, ഭയഭക്തിക്കും അർഹനായുള്ള ഏക മഹാശക്തി അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്ന് മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നാല് ഗുണവിശേഷണങ്ങളിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമായല്ലോ. അതിനെത്തുടർന്ന് ആരാധനക്കും സഹായാർത്ഥനക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ അർഹനായുള്ളവൻ നീ ഒരുവനേയുള്ളുവെന്ന് ഏറ്റുപറയലും മറ്റാരുടെ മുമ്പിലും അത് രണ്ടും ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയില്ലെന്ന പ്രതിജ്ഞയുമാണ് ഈ (4-ാം) വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. നമസ്കാരത്തിലും, നമസ്കാരത്തിനു പുറത്തുമായി ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും പല പ്രാവശ്യം ഇതാവർത്തിച്ചു പറയേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ സുതികീർത്തനമായി ആരംഭിക്കുകയും, അവനോടുള്ള മഹത്തായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയായി അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (അതെ, സൂറത്തുൽ ഹംദ് എന്നും, സൂറത്തുദ്ദുആ എന്നും കൂടി പറയപ്പെടുന്ന) ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ആ രണ്ടിനുമിടക്ക്വെച്ച് അവൻെറ അടിയാൻ അവനെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് സമർപ്പിക്കുന്ന ഈ പ്രതിജ്ഞ എത്രത്തോളം ഗൗരവമേറിയതാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ഇത് കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് 'സ്വകാര്യ സംഭാഷണത്തിൻെറ-അഥവാ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ- അദ്ധ്യായം **(سورة المناجاة)** എന്നു കൂടി ഈ സൂറത്തിന്നു പേർ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇനി, وإياك نستعين (നിന്നോട് മാത്രം ഞങ്ങൾ സഹായം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു.) എന്ന വാക്യത്തെകുറിച്ചാണ് ചിലത് മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ളത്. ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളിലുള്ള സഹായത്തിന്നാണീ അർത്ഥിക്കുന്നതെന്ന് ഇതിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഏതെല്ലാം കാര്യത്തിൽ സഹായത്തിന് ആവശ്യമായിരിക്കുമോ അതിലെല്ലാം സഹായമർത്ഥിക്കുന്നു എന്ന് വെക്കുവാനാണ് ന്യായം. സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തി علم البلاغة ൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട പൊതുതത്വമാണിത്. മിക്കവാറും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായവും ഇതുതന്നെ. ഇതിൻെറ തൊട്ടുമുമ്പത്തെ വാക്യത്തിൽ ആരാധനയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സഹായാർത്ഥന ഇതിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് തീർച്ചയായും പറയാം. മനുഷ്യൻെറ കടമകളിൽവെച്ച് പരമപ്രധാനമായ കടമയും അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കലാണല്ലോ. അത് വേണ്ടതുപോലെ നിറവേറ്റുവാനുള്ള ശേഷിയും, ഭാഗ്യവും, സാഹചര്യവുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുതന്നെ ലഭിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട്-ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നതുപോലെ-അതിനുവേണ്ടി മാത്രമുള്ള സഹായാർത്ഥനയാണെന്നുവെച്ച് അതിനെ പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

ഐഹികം, പാരത്രികം, മതപരം, ലൗകികം എന്നിങ്ങനെയുള്ള തരവ്യത്യാസം കൂടാതെ സകല കാര്യങ്ങൾക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം അനിവാര്യമാകുന്നു. സാധാരണഗതിയിൽ സ്വന്തം കഴിവിലോ, മനുഷ്യകഴിവിലോ പെട്ടതായി കരുതപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളും ഇതിൽനിന്നൊഴിവല്ലതന്നെ. ഒരു ഉദാഹരണം കൊണ്ട് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം: എഴുത്തും വായനയും അറിയുന്ന ഒരാൾക്ക് ഒരു കത്തെഴുതുവാൻ ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ ഒരു പേന, അൽപം മഷി, ഒരു കടലാസ്സുകഷ്ണം ഇത്രയേ വേണ്ടൂ. അൽപം ആലോചിച്ചുനോക്കൂ. ആ പേന കയ്യിലെടുക്കുവാൻ, അത് പിടിച്ചെഴുതുവാൻ, ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ തോന്നുവാൻ, അതിനുള്ള വാക്കുകൾ ഓർമ്മവരുവാൻ, അവ പിഴക്കാതെ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ-അങ്ങിനെ പലതും പലതും-അയാൾക്ക് സാദ്ധ്യമാകേണ്ടതുണ്ട്. ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന് തടസ്സം നേരിടുമാറുള്ള കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് അയാൾ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. കൈക്ക് ഒരു വിറയൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വേദന, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും ഒരപകടം എന്നിങ്ങനെ ഓർക്കാപ്പുറത്ത് നേരിടാവുന്ന എത്രയെത്ര കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് അയാൾ സുരക്ഷിതനായിരിക്കണം? ആലോചിച്ചുനോക്കുക ! ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഏതൊരു നിസ്സാര കാര്യത്തിലും അതിനുള്ള എല്ലാ സാഹചര്യവും ചുറ്റുപാടും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുതന്നെ ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സൃഷ്ടികളിൽ നിന്ന് ലഭ്യമല്ലാത്തതും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അദൃശ്യമായി മാത്രം ലഭിക്കുന്നതുമായ സഹായമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് 'നിന്നോടുമാത്രം ഞങ്ങൾ സഹായം തേടുന്നു' എന്ന് പറയുന്നതും. അദൃശ്യമായ കഴിവ് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാകകൊണ്ട് മറ്റാരോടും അതിനപേക്ഷിക്കുന്നത് വ്യർത്ഥമായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രമല്ല, അത് തനി ശിർക്കും കൂടിയാണുതാനും. അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം മറ്റാരെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കരുത് لا تدعوا مع الله احدا എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതും അതുകൊണ്ടുതന്നെ.

ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടും ആ വാക്യത്തെപ്പറ്റി വീണ്ടും ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക. വേണ്ടപ്പെട്ടതും നല്ലതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള സഹായാർത്ഥനയാണ് അതെന്ന് പറയുന്നതിൻെറ ഔചിത്യം അപ്പോൾ ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസ് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:- ഒരു ദിവസം ഞാൻ നബി (ﷺ) യുടെ പിന്നാലെയുണ്ടായിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവിടുന്ന് എന്നോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ''ഹേ, കുട്ടീ, ഞാൻ നിനക്ക് ചില വാക്കുകൾ പഠിപ്പിച്ചു തരാം: നീ അല്ലാഹുവിനെ

കാത്തുകൊള്ളുക. എന്നാലവൻ നിന്നെ കാക്കും. നീ അല്ലാഹുവിനെ കാത്തുകൊള്ളുക. എന്നാലവനെ നിനക്കു മുമ്പിൽ കണ്ടെത്താം. നീ (വല്ലതും) ചോദിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹുവിനോട് ചോദിക്കുക. നീ (വല്ലതിലും) സഹായമർത്ഥിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹുവിനോട് സഹായമർത്ഥിക്കുക. നീ അറിഞ്ഞേക്കണം: നിനക്ക് വല്ല ഉപകാരവും ചെയ്‌വാൻ സമുദായം ഒത്തൊരുമിച്ചാലും അല്ലാഹു നിനക്ക് നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചതല്ലാതെ ഒരു ഉപകാരവും അവർ നിനക്ക് ചെയ്കയില്ല. നിനക്ക് വല്ല ഉപദ്രവവും ചെയ്യാൻ അവർ ഒത്തൊരുമിച്ചാലും അല്ലാഹു നിൻെറ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചതല്ലാതെ അവർ നിനക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്കയുമില്ല.........'' (തിർമദീ.)

ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടികളോട് യാതൊരു കാര്യത്തിലും സഹായം അർത്ഥിക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, അർത്ഥിച്ചുകൂടാ എന്നോ ധരിക്കേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وتعاونوا على البر والتقوى (പുണ്യകരമായതിലും, ഭയഭക്തിയിലും-അഥവാ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നതിലും- നിങ്ങളന്യോന്യം സഹായം നൽകുവിൻ (മാഇദ: 2). മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുളള കഴിവിൽ പെട്ടതും നല്ലതുമായ ഏതു കാര്യങ്ങളിലും പരസ്പരം സഹായ സഹകരണം ചെയ്യണമെന്ന് സാരം. ഇത് തെറ്റല്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ചിലപ്പോൾ അത്യാവശ്യവും, ചിലപ്പോൾ അനിവാര്യവും കൂടിയായിരിക്കും. ദുൽഖർനൈനി (عليه السلام) പോലും- 'യാജൂജ് മാജൂജി'ൻെറ പ്രവേശനം തടയുവാനുളള അണക്കെട്ട് നിർമ്മാണത്തിൽ-ജനങ്ങളോട് اعينوني بقوة (ശക്തി നൽകി എന്നെ സഹായിക്കണം) എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതായും, അവർ ഇരുമ്പ് കട്ടികളും മറ്റും നൽകി സഹായിച്ചതായും സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, സൃഷ്ടികളുടെ കഴിവിൽ പെടാത്തതും, അദൃശ്യമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് മാത്രം ലഭിക്കേണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവനോട് മാത്രമേ സഹായം തേടാവൂ എന്നതിൽ സംശയമില്ല. അത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരോടും സഹായം അർത്ഥിക്കുന്നത് കേവലം നിരർത്ഥമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, അത് ശിർക്കും സൃഷ്ടികൾക്ക് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കലുമാകുന്നു.

ഈ സൂറത്തിൻെറ പാരായണം നടക്കുന്നത് പലപ്പോഴും ഒന്നിലധികംപേരുളള സംഘത്തിൽവെച്ചാവാമെങ്കിലും ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഒരാൾ ഒറ്റയായിക്കൊണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ, ഇങ്ങിനെയുളള സന്ദർഭങ്ങളിൽ 'ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു, ഞങ്ങൾ സഹായം തേടുന്നു, ഞങ്ങളെ വഴിചേർക്കണം' എന്നൊക്കെ ബഹുവചന രൂപത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൻെറ രഹസ്യമെന്താണെന്ന് സംശയിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. സത്യവിശ്വാസികളെല്ലാം ഒരേ ആദർശത്തിലും ലക്ഷ്യത്തിലും നിലകൊളളുന്നവരും, ഓരോ വ്യക്തിയും സമുദായത്തിൻെറ പൊതുനന്മയിലും വിജയത്തിലും പങ്കും താൽപര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടവരുമാണെന്നത്രെ അത് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികൾ സഹോദരൻമാരാണ് انما المؤمنون اخوة എന്നും, നിങ്ങളെല്ലാവരും അല്ലാഹുവിൻെറ പാശത്തെ മുറുകെപിടിക്കണം. നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കരുത് واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു. 'പരസ്പരം കരുണയും, സ്നേഹവും, ദയയും കാണിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ ഒരേ ശരീരം പോലെയാണ്-' അഥവാ ആയിരിക്കണം എന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും പറയുന്നു. (ബു: മു) ഓരോ വ്യക്തിയും സ്വന്തം കാര്യത്തിൽമാത്രം താൽപര്യം പുലർത്തിയാൽ പോരാ, ഏക മനസ്സോടെ കൂട്ടായ താൽപര്യവും, സംഘടിതമായ ഉത്തരവാദിത്വബോധവും ഉളളവരായിരിക്കണമെന്നാണല്ലോ ഇതിൻെറയൊക്കെ താൽപര്യം.

നിന്നെ മാത്രമേ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുളളുവെന്നും, നിന്നോട് മാത്രമേ ഞങ്ങൾ സഹായം തേടുന്നുളളുവെന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ അവൻെറ അടിയാൻമാർ

പ്രതിജ്ഞയെടുക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ലക്ഷ്യംവെക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സഹായം എന്താണെന്ന് ഒരു ചോദ്യത്തിന് സ്ഥാനമുണ്ടല്ലോ. ഇതിനുള്ള മറുപടി എന്നോണമാണ് **اهدنا الصراط المستقيم** (നേരെ ചൊവ്വായ പാതയിൽ ഞങ്ങളെ നീ വഴി ചേർക്കണമേ) എന്ന പ്രാർത്ഥന. ഞങ്ങൾ നിന്നിൽ നിന്നും അർത്ഥിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹം ഇതാണ്, ഈ അനുഗ്രഹം നീ ഞങ്ങൾക്ക് കനിഞ്ഞേകുന്നപക്ഷം ഞങ്ങളുടെ മറ്റാവശ്യങ്ങളെല്ലാം സഫലീകൃതമായിത്തീർന്നുകൊള്ളും എന്ന് സാരം.

هدى (ഹദാ) എന്ന ക്രിയയുടെ ആജ്ഞാരൂപം (**امر**) ആണ് **اهد** (ഇഹ്ദി). (ആജ്ഞക്കും, അപേക്ഷക്കും, ഉപദേശത്തിനുമൊക്കെ ഒരേ രൂപംതന്നെയാണ് അറബിയിലുള്ളത്.) ഇതിൻെറ ധാതുരൂപങ്ങളാണ് 'ഹിദായത്തും,' 'ഹുദായും (**الهداية, والهدى**) സൗമ്യമായി അറിയിക്കുക, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുക, വഴികാട്ടുക, വഴിയിൽചേർക്കുക, നിർദ്ദേശം നൽകുക
(**الدلالة بلطف، الدلالة، الارشاد، ارالة الطريق، الايصال اليها**) എന്നൊക്കെയാണ് ഈ രണ്ടിനും നിഘണ്ടുക്കളിൽ അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 'സൻമാർഗ്ഗം-അഥവാ നേർവഴി' എന്ന അർത്ഥത്തിലും അവ ഉപയോഗിക്കുക പതിവാണ്. നല്ലകാര്യത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതിലാണ് ഈ ധാതുവിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങൾ അധികം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഇവയുടെ വിപരീതാർത്ഥങ്ങളിൽവരുന്ന പദങ്ങളാണ് **ضلالة ،ضلال** (ളലാലും, ളലാലത്തും) അവയിൽ നിന്നുൽഭവിക്കുന്ന ഇതര രൂപങ്ങളും.

മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുക അഥവാ വഴികാട്ടുക എന്ന അർത്ഥത്തിലും, സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക അഥവാ നേർവഴിയിൽ ചേർക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഖുർആനിൽ 'ഹിദായത്ത്' ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഈ രണ്ടർത്ഥവും വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാകാത്തപക്ഷം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ ആശയക്കുഴപ്പം നേരിട്ടേക്കും, ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥത്തിന് ഉദാഹരണമാണ്: **واما ثمود فهديناهم فاستحبوا العمى على الهدى** (എന്നാൽ, ഥമൂദു ഗോത്രമാകട്ടെ, അവർക്കു നാം മാർഗ്ഗദർശനംനൽകി. എന്നിട്ടവർ നേർമാർഗ്ഗത്തേക്കാൾ അന്ധതയോട് ഇഷ്ടം കാണിക്കയാണ് ചെയ്തത് (ഹാമീം സജദ: 17) എന്നവാക്യം. അല്ലാഹു അവരെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞശേഷം അവരത് ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നല്ല. പ്രവാചകൻ മുഖേനയും മറ്റും സന്മാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തിട്ടും അതുവകവെക്കാതെ അന്ധതയിൽ-അഥവാ ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ-മുഴുകുകയാണ് അവർ ചെയ്തതെന്നത്രെ ഉദ്ദേശ്യം. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിന് ഉദാഹരണം: **انك لا تهدى من احببت ولكن الله يهدى من يشآء** (നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു. (ഖസ്വസ്, 56) എല്ലാവർക്കും നേർമാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കലാണ് നബി (ﷺ) യുടെ കൃത്യം. നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കൽ നബി (ﷺ) യുടെ കൃത്യമല്ല. അത് അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവൃത്തിയാണ് എന്ന് സാരം.

അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് മനുഷ്യർക്ക് ഹിദായത്ത് (മാർഗ്ഗദർശനം) ലഭിക്കുന്നത് ഏതെല്ലാം പ്രകാരത്തിലാണെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. **وان تعدو نعمة الله لا تحصوها** (അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം അത് നിങ്ങൾക്ക് കണക്കാക്കാവതല്ല.) എങ്കിലും-ഇമാം ബൈളാവി, ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ- അതിങ്ങിനെ ഭാഗിക്കാം: (1) ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റത്തക്കവണ്ണം വിശേഷബുദ്ധി, ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾ, ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങൾ മുതലായവ നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുക വഴി ലഭിക്കുന്നത് **ربنا الذى اعطى كل شيئ خلقه ثم هدى– طه** (എല്ലാ വസ്തുവിനും അതതിൻെറ സൃഷ്ടി നൽകുകയും, പിന്നീട് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തവനത്രെ നമ്മുടെ റബ്ബ്.) എന്ന വചനം ഇതിലേക്കാണ് ചൂണ്ടുന്നത്. (2) സത്യാസത്യങ്ങളും, നൻമതിൻമകളും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള തെളിവുകളും

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നൽകുകവഴി ലഭിക്കുന്നത് وهديناهالنجدين – البلد (അവന്-മനുഷ്യന്-പൊന്തി നിൽക്കുന്ന രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങളെ നാം കാട്ടിക്കൊടുത്തു) എന്ന വചനം ഈ ഇനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. (3) പ്രവാചകൻമാരും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന ലഭിക്കുന്നത് وجعلناهم ائمة يهدون بامرنا –الأنبياء (അവരെ-മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച പ്രവാചകൻമാരെ-നാം നമ്മുടെ കൽപന പ്രകാരം മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന നേതാക്കളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന വചനം ഇത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. (4) സൻമാർഗ്ഗ ചാരികളായ ആളുകൾക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന പ്രതേക സഹായമാകുന്ന 'തൗഫീഖ്' മൂലം ലഭിക്കുന്നത് والذين اهتدوا زادهم هدى (സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർക്ക് അവൻ സൻമാർഗ്ഗം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കും,) എന്നും, والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا – العنكبوت (നമ്മുടെ വിഷയത്തിൽ സമരം നടത്തുന്നവരെ നാം നമ്മുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചേർക്കുകതന്നെചെയ്യും) എന്നും പറഞ്ഞത് ഈ ഇനത്തിൽപെട്ട ഹിദായത്താകുന്നു. (5) പരലോകത്ത് വെച്ച് സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം തുടങ്ങിയ മഹാ ഭാഗ്യങ്ങൾ നൽകുന്നത് മുഖേനയുള്ളത്. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ രക്തസാക്ഷികളായി മരണപ്പെട്ടവരെപ്പറ്റി سيهديهم ويصلح بالهم الخ – محمد (വഴിയെ അവൻ -അല്ലാഹു-അവരെ വഴിചേർക്കുകയും, അവരുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുകയും, അവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഈ ഇനത്തിനും ഉദാഹരണമാകുന്നു.

അവിശ്വാസികൾക്കും, ദുർമാർഗ്ഗികൾക്കും ഹിദായത്ത് ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളത് ഇവയിൽ നാലാമത്തേതും, അഞ്ചാമത്തേതുമായ ഹിദായത്തുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോ മറ്റോ ഹിദായത്ത് നൽകുന്നതല്ല എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതിൽ ഒന്നാമത്തെയും, നാലാമത്തെയും, അഞ്ചാമത്തെയും ഹിദായത്തുകൾ ഉൾപെടുന്നു. ഈ മൂന്നും അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് മാത്രം സിദ്ധിക്കുന്നവയാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെയും, രണ്ടാമത്തെയും, മൂന്നാമത്തെയും ഹിദായത്തുകൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അല്ലാത്തവർക്കും നൽകപ്പെടുന്നവയാണ്. ഇവിടെ 'ഹിദായത്ത്' കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം മേൽ വിവരിച്ച എല്ലാ ഇനങ്ങളും ആയിരിക്കാമെങ്കിലും നാലും അഞ്ചും ഇനങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. ഭാഷാപരമായി നോക്കുമ്പോൾ 'ഹുദാ'യും 'ഹിദായത്തും' الهدى والهداية ഒരുപോലെയാണെങ്കിലും, രണ്ടും തമ്മിൽ അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് മാത്രം ലഭിക്കുന്ന ഹിദായത്തിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഖുർആനിൽ 'ഹുദാ' എന്നു പറയാറുള്ളതെന്നും ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. قل ان الهدى هدىالله –ال عمران (പറയുക: നിശ്ചയമായും 'ഹുദാ' അല്ലാഹുവിൻെറ 'ഹുദാ'യാകുന്നു. (3: 73) قل ان هدى الله هو الهدى – البقرة (പറയുക: നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ 'ഹുദാ'യാണ് 'ഹുദാ'. (2: 120) പോലെയുള്ള വചനങ്ങൾ അദ്ദേഹം തെളിവായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

'ഹിദായത്തി'ൻെറ വിവരണത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാരുടെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പ്രസ്താവനകൾ കാണാം. പലതും തത്വത്തിൽ യോജിക്കുമെങ്കിലും ചിലത് വിമർശന വിധേയങ്ങളോ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്ക് വഴിവെക്കുന്നതോ ആയിരിക്കും. ആധുനികഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കളുടെ പ്രസ്താവനകളിലാണ് ഈ ദോഷം കൂടുതൽ പ്രകടമാകുന്നത്. ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിന് ചിലർ നൽകുന്ന വ്യഖ്യാനം കാണുമ്പോൾ, ഹിദായത്തിൻെറ അതിപ്രധാനമായ പല വശങ്ങളും അവർക്ക് ചിന്താവിഷയമേ അല്ലെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില വസ്തുതകളെ പരിഗണിച്ചാണ് ഈ വിഷയം ഇവിടെ കുറച്ചൊന്ന് വിശദീകരിക്കേണ്ടിവന്നത്. ഖുർആനിൽ ഹിദായത്തിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്ന പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഈ വിശദീകരണം ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുന്നതുമാണ്. ان شاء الله വിഷയത്തിൻെറ പ്രധാന്യത്തെ

മുൻനിറുത്തിത്തന്നെയാണ് ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) തന്റെ ഖുർആൻ നിഘണ്ടുവിൽ 'ഹിദായത്തി'ന്റെ വിവരണത്തിനായി കുറെ പേജുകൾ വിനിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും, അറബി അറിയാവുന്നവരും താൽപര്യമുള്ളവരും ആ പേജുകളൊന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് നന്നായിരക്കും.

والله ولي التوفيق

ചൊവ്വായ പാത അഥവാ വളവും വക്രതയുമില്ലാത്തവഴി الصراط المستقيم കൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടതെന്തെന്ന് തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ സാമാന്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാലും വിശദീകരണത്തിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലരും വ്യത്യസ്തമായ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചുകാണാം. ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ബാഹ്യത്തിൽ അവ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി തോന്നുമെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ അവയെല്ലാം ഒരേ ആശയത്തിൽ ചെന്ന് കലാശിക്കുന്നവയാകുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ചുതന്ന മാർഗ്ഗം എന്നതിൽ ആ പ്രസ്താവനകളെല്ലാം എത്തിച്ചേരുന്നു. ഈ വസ്തുത ഇമാം ഇബ്നു ജരീറും (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. പലരുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചശേഷം എല്ലാ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വെച്ച് നല്ല വ്യാഖ്യാനം ഇതാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം (ﷺ) പറയുന്നു: ''(അല്ലാഹുവേ!) നീ തൃപ്തിപ്പെട്ടവരും, നിന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നീ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ ആളുകൾക്ക് നീ തൗഫീഖ് ചെയ്തു (സാധിപ്പിച്ചു) കൊടുത്ത വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും ഉറച്ചുനിൽക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് നീ തൗഫീഖ് നൽകേണമേ എന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ഇപ്പറഞ്ഞതാണ് 'ചൊവ്വായ പാത' കാരണം (സൂറ: നിസാഉ് 69ൽ പറഞ്ഞതുപോലെ അല്ലാഹു) അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള നബിമാർ, സ്വിദ്ദീഖുകൾ, ശുഹദാക്കൾ, സ്വാലിഹുകൾ (സജ്ജനങ്ങൾ) എന്നിവർക്ക് തൗഫീഖ് ലഭിച്ച അക്കാര്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ആർക്ക് തൗഫീഖ് ലഭിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് ഇസ്ലാമിനെ ആചരിക്കുവാനും, റസൂലുകളുടെ സത്യത അംഗീകരിക്കുവാനും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കുവാനും, അല്ലാഹു കൽപിച്ചതിനെ അനുസരിക്കുവാനും, വിരോധിച്ചതിനെ വർജ്ജിക്കുവാനും, നബി (ﷺ) യുടെയും ഖലീഫമാരുടെയും സജ്ജനങ്ങളുടെയും മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുവാനും തീർച്ചയായും തൗഫീഖ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് ചൊവ്വായ പാത'. ചൊവ്വായപാതകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ വന്നിട്ടുള്ള വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ഈ വിവരണത്തിൽ കൂട്ടിയിണക്കി സംയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചൊവ്വായ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചവരാണല്ലോ സത്യവിശ്വാസികൾ. എന്നിരിക്കെ, തങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞ ആ കാര്യത്തിന് വേണ്ടി നമസ്കാരങ്ങളിലും മറ്റും ഈ പ്രാർത്ഥന പിന്നെയും അവർ ആവർത്തിക്കുന്നത് എന്തിനാണ് ? എന്ന് സംശയിക്കാമല്ലോ. ഇതുപോലെയുള്ള ചില സംശയങ്ങൾ വേറെ ചില സന്ദർഭങ്ങളിലും ചിലർക്ക് തോന്നുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു മറുപടി ഈ സംശയത്തിന്ന് ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ഇവിടെ നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: 'സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞ അതേ കാര്യം പിന്നെയും സിദ്ധിക്കുവാനല്ല ഈ പ്രാർത്ഥന. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഹിദായത്ത് മനുഷ്യന് സദാ സമയത്തും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വഴിപിഴച്ചുപോകാതെ, സ്ഥിരചിത്തതയോടെ അതിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുവാനും, അതിൽ അഭിവൃദ്ധിയും വളർച്ചയും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും തൗഫീഖും സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാലല്ലാതെ സ്വന്തം ദേഹത്തിനുപോലും ഉപകാരമോ, ഉപദ്രവമോ ചെയ്യാൻ മനുഷ്യന് കഴിവില്ല. ആകയാൽ,

അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായഹസ്തം എല്ലാ സമയത്തും തൻെറ നേരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവൻ അവനോട് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഇത് മൂലം ഉണർത്തുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ തന്നെയാണ് ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു ഉപദേശിച്ചത്.

ربنا لا تزع قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب

(ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നീ ഞങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ ശേഷം, ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നീ തെറ്റിക്കരുതേ! ഞങ്ങൾക്ക് നിൻെറ പക്കൽ നിന്ന് നീ കാരുണ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുകയും വേണമേ! നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ് വലിയ ദാനക്കാരൻ. (ആലുഇംറാൻ: 8)'

الصراط المستقيم (ചൊവ്വായ പാത) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്താണെന്നും, അതിൻെറ ക്രിയാത്മകവും, നിഷേധാത്മകവുമായ വശങ്ങൾ ഏതാണെന്നും ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. **صراطالذين انعمت عليهم** (നീ അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ളവരുടെ പാത) ഇതാണതിൻെറ ക്രിയാത്മക വശം. ഈ അനുഗൃഹീതർ ആരാണെന്നും, അവർ ചരിച്ച പാതയിലൂടെ ചരിക്കുവാൻ നാം എന്ത് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും മറ്റൊരു വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

من يطع الله والرسول فاولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا النساء ٦٩

(സാരം: അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ അക്കൂട്ടർ, അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള നബിമാർ, സ്വിദ്ദീഖുകൾ, ശുഹദാക്കൾ, സ്വാലിഹുകൾ എന്നിവരോട് കൂടെയായിരിക്കും. അവർ വളരെ നല്ല സുഹൃത്തുക്കളാകുന്നു. (4: 69) ഇതിൻെറ ഒരു വിശദീകരണം തന്നെയാണ് അൽപം മുമ്പ് ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ൻെറ ഉദ്ധരണിയിലൂടെ നാം വായിച്ചതും.

ഈ വാക്യത്തിൻെറ വ്യഖ്യാനത്തിൽ ബൈളാവീ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ച ചില പ്രസ്താവനകളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം അറിയുന്നതും സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു. അതിങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കാം: ''അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം കണക്കറ്റതാണെങ്കിലും അവയെ ഐഹികമെന്നും പാരത്രികമെന്നും രണ്ടായി ഭാഗിക്കാം. ഒന്നാമത്തേത് രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ട്: ദൈവികമായി സിദ്ധിക്കുന്നതും, പരിശ്രമം വഴി സിദ്ധിക്കുന്നതും. ദൈവീകമായതിലും രണ്ടു വകയുണ്ട്: ആത്മീയവും ശാരീരികവും. ആത്മാവ് വിശേഷബുദ്ധി, കാര്യഗ്രഹണശക്തി, ചിന്താശക്തി ആദിയായവ ആത്മീയങ്ങളത്രെ. ശരീരഘടന, ആകൃതി, ആരോഗ്യം, സൗന്ദര്യം ആദിയായവ ശാരീരികങ്ങളുമാകുന്നു. സൽസ്വഭാവം, യോഗ്യത, പാണ്ഡിത്യം, നേതൃത്വം, സംസ്കാരം, സമ്പത്ത്, സ്വാധീനം ആദിയായവയും, ദുർഗുണങ്ങളിൽനിന്ന് സംശുദ്ധമായിരിക്കലുമെല്ലാം അദ്ധ്വാനം വഴി സിദ്ധിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളാണ്. രണ്ടാമത്തേത്-അഥവാ പാരത്രികമായത്-പാപം പൊറുക്കപ്പെടൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പൊരുത്തവും ലഭിക്കൽ, പുണ്യവാളൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശാശ്വത വിജയവും സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതവും സിദ്ധിക്കൽപോലെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട അനുഗ്രഹങ്ങളും, അവ ലഭിക്കുവാൻ സഹായകമായിത്തീരുന്ന മറ്റു വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട കാര്യങ്ങളുമാണ് ഇവിടെ 'അനുഗ്രഹം' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്.''

ആ പാതയുടെ നിഷേധാത്മകവശം ഇതാണ്: **غير المغضوب عليهم ولاالضالين** അതായത്, കോപവിധേയരും, വഴിപിഴച്ചവരുമായ ആളുകൾ സ്വീകരിച്ചതല്ലാത്ത മാർഗ്ഗം എന്ന് സാരം. എന്നാൽ, കോപബാധിതരും, വഴിപിഴച്ചവരും എന്ന് പറഞ്ഞത് ആരെ

ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് ഇനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. അഹ്മദ്, തിർമദീ, ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നു അബീഹാതിം, ഇബ്നുഹിബ്ബാൻ (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ചില ഹദീസുകളിൽ 'കോപബാധിതർ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം യഹൂദികളാണെന്നും, 'വഴിപിഴച്ചവർ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നസ്രാനി (ക്രിസ്ത്യാനി) കളാണെന്നും നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി വന്നിരിക്കുന്നു. സഹാബികളിൽനിന്നും അപ്രകാരം രിവായത്തുകൾ കാണാം ഈ രണ്ടു വാക്കുകളുടെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനവും ഉള്ളതായി എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നുപോലും ഇബ്നു അബീഹാതിം (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി കാണുന്നു. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഈ വ്യഖ്യാനം നിലവിലിരിക്കെ മറ്റു വ്യ ഖ്യാനങ്ങൾ ആരായേണ്ടതില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ, കോപവിധേയർ യഹൂദികളും, വഴിപിഴച്ചവർ ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണെന്ന് വരുവാൻ കാരണമെന്താണെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തിനും, വഴിപിഴവിനും കാരണമാക്കുന്ന ആ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്താണെന്നും നിശ്ചയമായും ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ചുരുക്കി വിവരിക്കുകയാണെങ്കിൽ--ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ- ഇങ്ങിനെ പറയാം: സത്യം അന്വേഷിച്ചറിയുകയും, അത് പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് അനുഗൃഹീതരുടെ മാർഗ്ഗം. സത്യം അറിഞ്ഞിട്ടും അത് അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്താതെ പുറം തള്ളിക്കളയുകയാണ് കോപവിധേയരുടെ മാർഗ്ഗം. സത്യം മനസ്സിലാ ക്കാതെ സത്യമാർഗ്ഗം തെറ്റിപ്പോകുന്നതാണ് വഴി പിഴച്ചവരുടെ മാർഗ്ഗം. യഹൂദികളെ ഉദ്ദേശിച്ച് കോപവിധേയരായവർ എന്ന് പറഞ്ഞത് അവർ അറിവുണ്ടായിട്ടും അതിന് എതിര് പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി വഴിപിഴച്ചവർ എന്ന് പറഞ്ഞത് അവർ സത്യം അറിയാതെ പിഴച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും ഇമാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ (ﷺ) യും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.
(اقتضاء الصراط المستقيم കാണുക)

മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, കോപവിധേയർ യഹൂദരും, വഴിപിഴച്ചവർ ക്രിസ്ത്യാനികളും തന്നെ. എങ്കിലും ഇവരല്ലാത്തവരിലും, കോപത്തിന് വിധേയരായവരും, വഴിപിഴച്ചവരുമുണ്ട് എന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ വ്യക്തമാണ്. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം മനപൂർവ്വം അതിനെ പരിത്യജിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി فعليهم غضب من الله (അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള കോപമുണ്ടായിരിക്കും..........(നഹ്ൽ 106) എന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ തടയുന്ന അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി قد ضلوا ضلالا بعيدا (അവർ വിദൂരമായ വഴിപിഴവ് പിഴച്ചുപോയി (നിസാഉ് 167) എന്നും പറയുന്നു. കപട വിശ്വാസികളെയും, മുശ്രിക്കുകളെയും സംബന്ധിച്ച് وغضب الله عليهم ولعنهم (അല്ലാഹു അവരുടെമേൽ കോപിക്കുകയും, അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ഫത്ഹ് 6) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു സമുദായമെന്ന നിലക്ക് കോപശാപങ്ങളിൽ യഹൂദ സമുദായവും, വഴിപിഴവിൽ ക്രിസ്തീയ സമുദായവും മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നുവെന്നായിരിക്കും മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ഹദീസുകളുടെ താൽപര്യം. الله اعلم. യഹൂദികളെപ്പറ്റി من لعن الله وغضب عليه(അല്ലാഹു ശപിക്കുകയും കോപിക്കുകയും ചെയ്തവർ (മാഇദ: 60) എന്നും بل لعنهم الله بكفرهم (അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചിരി ക്കുന്നു (അൽബഖറ : 88) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാ നികളെപ്പറ്റി قد ضلوا من قبل واضلوا كثيرا وضلوا من سواء السبيل അവർ മുമ്പേ വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ ആളുകളെ പിഴപ്പിക്കുകയും. ചൊവ്വായ മാർഗ്ഗംവിട്ട് പിഴക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, (മാഇദ : 77) എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകാതെ, സത്യ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വഴിപിഴച്ചുപോകാതെ അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പാത്രങ്ങളായിത്തീരുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അവൻ

നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

ഇമാം മുസ്‌ലിം, നസാഈ (رحمهما الله) മുതലായവർ അഹൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''നമസ്കാരം എനിക്കും എൻെറ അടിയാനുമിടയിൽ രണ്ട് പകുതിയായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എൻെറ അടിയാൻ ചോദിക്കുന്നത് അവന് ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അടിയാൻ الحمد الله رب العالمين എന്നു പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹു പറയും: എൻെറ അടിയാൻ എന്നെ സ്തുതിച്ചു. അവൻ الرحمن الرحيم എന്നു പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹു പറയും: എൻെറ അടിയാൻ എന്നെപ്പറ്റി പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞു. അവൻ مالك يوم الدين എന്നുപറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹു പറയും: എൻെറ അടിയാൻ എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. അവൻ اياك نعبد واياك نستعين എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹു പറയും: ഇത് എനിക്കും എൻെറ അടിയാനുമിടയിലുള്ള കാര്യമാണ്. എൻെറ അടിയാൻ ചോദിക്കുന്നത് അവന് ലഭിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ اهدناالصراط المستقيم – الي ولا الضآلين എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹു പറയും: ഇത് എൻെറ അടിയാനുളളതാണ്. അവൻ ചോദിക്കുന്നത് അവന് ലഭിക്കും.''

ഈ സൂറത്ത് ഓതിക്കഴിയുമ്പോൾ അതോടുചേർന്ന് 'ആമീൻ' (آمين) ചൊല്ലേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഈ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കേണമേ എന്നാണ് അതിൻെറ അർത്ഥമെന്നും നാം മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. നബി (ﷺ) അങ്ങിനെ ചൊല്ലിയിരുന്നതായി അഹ്മദ്, അബൂദാവൂദ്, തിർമദീ (رحمهم الله) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ചില രിവായത്തുകളിൽ തിരുമേനി അത് നീട്ടിച്ചൊല്ലിയിരുന്നതായും, മറ്റു ചിലതിൽ ഉറക്കെ ചൊല്ലിയിരുന്നതായും വന്നിരിക്കുന്നു. നമസ്കാരത്തിൽ ഇതൊരു ബലപ്പെട്ട സുന്നത്തുമത്രെ. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഇമാം ആമീൻ പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ആമീൻ പറഞ്ഞുകൊളളണം. കാരണം, ഒരാളുടെ ആമീൻ പറയൽ മലക്കുകൾ ആമീൻ പറയുന്നതുമായി യോജിച്ചുവന്നാൽ അവന് അവൻെറ മുൻകഴിഞ്ഞ പാപം പൊറുത്തുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.'' (ബു: മു.) വേറെയും ഹദീസുകൾ 'ആമീനെ'പ്പറ്റി ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്.

اللهم لك الحمد والمنة والفضل وانت الموفق والمعين تحب وترضى

2 സൂറത്തുൽ ബഖറഃ سورة البقرة

മദീനയിൽ അവതരിച്ചത്– വചനങ്ങൾ 286 – വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 40

വിശുദ്ധഖുർആനിലെ ഏറ്റവുംവലിയ സൂറത്താണിത്. ഇതിൻെറ മിക്കഭാഗവും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മദീനാ ജീവിതത്തിൻെറ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അവതരിച്ചതാകുന്നു. ചുരുക്കം ചില ആയത്തുകൾ അവസാനകാലങ്ങളിൽ അവതരിച്ചവയുമാണ്. ഖുർആൻെറ അവതരണം ആദ്യം തൊട്ടവസാനംവരെ ക്രമരൂപത്തിലോ, ഓരോ സൂറത്തുകളായോ ആയിരുന്നില്ലെന്നും, സന്ദർഭവും ആവശ്യവും അനുസരിച്ചു പലപ്പോഴായി അവതരിക്കുകയായിരുന്നു പതിവെന്നും, അപ്പപ്പോൾ അവതരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നിന്ന സൂറത്തുകളിൽ ഇന്നിന്ന ഭാഗത്തു ചേർക്കണമെന്നു നബി (ﷺ) എഴുത്തുകാരോടു കൽപിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നതെന്നും മറ്റും മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചത് ഓർമ്മിക്കുമല്ലോ.

മൗലികതത്വങ്ങൾ, വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, കർമ്മപരമായ വിധിവിലക്കുകൾ, നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, സാരോപദേശങ്ങൾ, ഉപമകൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ, സദാചാര മൂല്യങ്ങൾ, സന്തോഷ വാർത്തകൾ, താക്കീതുകൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള തുറകളിൽ മറ്റു സൂറത്തുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ സൂറത്തിൽ കൂടുതൽ കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യായിരിക്കാം ചില നബിവചനങ്ങളിൽ ഈ സൂറത്തിനെപ്പറ്റി سنام القرأن وذروته (ഖുർആൻെറ പൂഞ്ഞും അതിൻെറ കൊടുമുടിയും) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. (അ,ത്വ.) ഒട്ടകം, കാള മു തലായവയുടെ പുറത്ത് ഏറ്റവും പൊന്തിക്കാണുന്ന മുഴയാണല്ലോ പൂഞ്ഞ്. അതുപോലെ, പർവ്വതത്തിൻെറ ഭാഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉയരത്തായി കാഴ്ചയിൽപെടുന്നത് അതിൻെറ കൊട മുടിയായിരിക്കും. അതുപോലെ, ഖുർആനിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളിൽ സൂറത്തുൽ ബഖറ കൂടുതൽ മുഴച്ചുനിൽക്കുന്നുവെന്ന് സാരം. الله اعلم

നബി (ﷺ) യുടെ മക്കാജീവിതകാലത്ത് അവിടെ മുശ്രിക്കുകളുടെ ആധിപത്യവും സ്വാധീന വുമാണല്ലോ നടമാടിയിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മക്കീ കാലഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തു കളിലെ പ്രധാന പരാമർശങ്ങൾ തൗഹീദിനെയും ശിർക്കിനെയും സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. തിരു മേനിയും സഹാബികളും മദീനായിൽ ചെല്ലുമ്പോഴാകട്ടെ-അവർ അവിടെ എത്തും മുമ്പുത ന്നെ-അവിടെയുള്ള അറബികളിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു കഴി ഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാമിന് ഒരു തെളിഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം അവിടെ സംജാതമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആകയാൽ, മനുഷ്യൻെറ വ്യക്തിപരവും, സാമൂഹ്യവുമായ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ക്രിയാത്മകമായും, നിഷേധാത്മകമായും സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന വിധിവിലക്കുകളും, ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളും ആ സന്ദർഭത്തിൻെറ ആവശ്യമായിരുന്നു. മദീനാ ജീവിതത്തിൻെറ ആരംഭഘട്ടങ്ങളിൽ അവതരിച്ച ഈ സൂറത്തിൽ ഈ കാര്യം പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുകാണാം.

അതേസമയത്ത് ഇസ്ലാമിനും മുസ്ലിംകൾക്കും ഏറ്റവും കടുത്ത ഒരു പുത്തൻ ശത്രു സമൂഹത്തെ അവിടെ നേരിടേണ്ടി വന്നിരുന്നു. അതെ, യഹൂദികളെ. ദൈവീക മതത്തിന്റെയും, പ്രവാചക പാരമ്പര്യത്തിൻെറയും കുത്തകാവകാശം വാദിച്ചിരുന്ന അവർ, വാസ്തവത്തിൽ ആ രണ്ടിനോടും നാമമാത്ര ബന്ധം പോലുമില്ലാത്തവണ്ണം ദുഷിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്ലാ മിനെതിരിൽ യഹൂദികൾ സ്വീകരിച്ചുവന്ന വിദ്വേഷവും, വൈരാഗ്യവും, പകയും അസൂയയു മെല്ലാം പ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ സൂറത്തിൽ നല്ലൊരു ഭാഗം അവരെ സംബന്ധിക്കുന്നതാകുവാൻ കാരണം അതാണ്. കിട്ടുന്ന പഴുതെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനെതിരെ ഗൂഢാ ലോചനകൾ നടത്തുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടിരുന്ന മറ്റൊരു ശത്രുവിഭാഗവും അവിടെ രംഗത്തുണ്ടാ യിരുന്നു, മുനാഫിഖുകൾ (കപടവിശ്വാസികൾ) . സ്വാർത്ഥങ്ങളും, താൽക്കാലിക കാര്യലാ

ഭങ്ങളും ഓർത്ത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിൻെറ വേഷം അണിഞ്ഞിരുന്ന ഇവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളല്ലായിരുന്നു. ഇവരെക്കുറിച്ചും ഈ സൂറത്തിൽ പലതും പ്രസാതാവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, മറ്റു സൂറത്തുകളിൽ കാണപ്പെടാത്ത ചില പരാമർശങ്ങളും ഉപമകളും, സംഭവകഥകളും മറ്റും ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

സൂറത്തുൽ ബഖറ (പശുവിൻെറ അദ്ധ്യായം) എന്ന് ഇതിന് പേര് വരുവാൻ കാരണം, ഇസ്രാഈല്യരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു പശുവിൻെറ സംഭവം ഇതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഓരോ സൂറത്തിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക വിഷയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതോ, അതിൽ പ്രത്യേകം വന്നിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും വാക്കുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതോ ആയ പേരുകളിലായിരിക്കും മിക്ക സൂറത്തുകളും അറിയപ്പെടുന്നത്. ചുരുക്കം ചിലതിന് പ്രതിപാദ്യ വിഷയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പേരുകളുമായിരിക്കും. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സൂറത്തുകൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഒരു എളുപ്പ മാർഗ്ഗമെന്ന നിലക്ക് മാത്രമാണ് അവയുടെ പേരുകൾ. അതുകൊണ്ട് ഒരേ സൂറത്തിന് തന്നെ ചിലപ്പോൾ ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടായെന്നും വരും. വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലും, അവയുടെ ക്രമീകരണത്തിലുമെല്ലാം ഖുർആന് അതിമേതായ പ്രത്യേക രീതികളാണുള്ളത്. ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം മുഖവുരയിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമല്ല.

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ വീടുകളെ നിങ്ങൾ ഖബർ സ്ഥാനങ്ങളാക്കരുത്. സൂറത്തുൽ ബഖറ ഓതപ്പെടുന്ന വീടുകളിൽ നിശ്ചയമായും പിശാചു പ്രവേശിക്കുകയില്ല.' (അ;മു;തി;ന.) ഖുർആൻ പാരായണം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളൊന്നും നടത്താതെ വീടുകൾ മൂകവും ശൂന്യവുമാക്കരുതെന്നാണ് ഖബറുസ്ഥാനമാക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഇതുപോലെയുള്ള വേറെയും ഹദീസുകൾ കാണാം ഒരിക്കൽ, ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെ ഒരു ഭാഗത്തേക്ക് നിയോഗിച്ചയച്ചപ്പോൾ, അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുവാനുള്ള കഴിവ് നബി (ﷺ) പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. അവരിൽവെച്ച് ഇളം പ്രായക്കാരനായ ഒരാൾ തനിക്ക് ഖുർആൻെറ ഇന്നിന്ന ഭാഗവും സൂറത്തുൽ ബഖറയും അറിയാമെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'തൻെറ കൂടെ സൂറത്തുൽ ബഖറയുണ്ടോ? എന്നാൽ പോയിക്കൊള്ളുക . താൻ ഇവരുടെ അമീർ (നായകൻ) ആകുന്നു.' (തി;ന;ജ;ഹാ.) നവ്വാസുബ്നുസംആൻ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഖുർആനും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന അതിൻെറ ആൾക്കാരും (ഖിയാമത്തുനാളിൽ) കൊണ്ടുവരപ്പെടും സൂറത്തുൽ ബഖറയും ആലുഇംറാനും അവയുടെ ആൾക്കാർക്ക് വേണ്ടി (അവരെ ന്യായീകരിച്ചു) തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ട് അവരുടെ മുമ്പിൽ വരുന്നതാണ്.' എന്ന് നബി (ﷺ) പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. തിരുമേനി അവക്ക് മൂന്ന് ഉപമകളും വിവരിച്ചിരുന്നു. ഞാനത് ഇതവുരെയും മറന്നിട്ടില്ല അതായത്, അവ രണ്ടും രണ്ട് മേഘങ്ങളെന്നോണം, അല്ലെങ്കിൽ കറുത്ത രണ്ടു തണലുകളെന്നോണം, അല്ലെങ്കിൽ അണിനിരന്ന രണ്ടു പക്ഷിക്കൂട്ടമെന്നോണം എന്നായിരുന്നു അത്. (അ; മു; തി; ബു- താരീഖിൽ.)

ഇതുപോലെ, സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെയും, ആയത്തുൽ കുർസീ മുതലായ അതിലെ പ്രത്യേകം ചില ആയത്തുകളുടെയും ശ്രേഷ്ഠതകൾ വിവരിക്കുന്ന പല ഹദീസുകളും രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട് ചിലതൊക്കെ സന്ദർഭംപോലെ അതത് സ്ഥാനങ്ങളിൽ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടാം ان شاء الله ഈ സൂറത്തിലും പ്രസ്തുത ആയത്തുകളിലും അടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യവും മഹത്വവുമാണ് അതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമ കാരുണ്യകനും കരുണാനിധിയുമായ
അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

1 അലിഫ്-ലാം-മീം	الٓمٓ ﴿١﴾
2 ആ ഗ്രന്ഥം! അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല;- (അത്) മാർഗ്ഗദർശനമത്രെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക്.	ذَٰلِكَ ٱلْكِتَٰبُ لَا رَيْبَ ۛ فِيهِ ۛ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾
3 (അതായത്) അദൃശ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർ; നാം തങ്ങൾക്കു നൽകീട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അവർ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും;-	ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱلْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾
4 (നബിയേ,) നിന്നിലേക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും, നിൻെറ മുമ്പായി ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരും; പരലോകത്തിലാകട്ടെ, അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും. [ഇവരാണ് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർ.]	وَٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾
5 അക്കൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സന്മാർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് വിജയികളും!	أُو۟لَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

വാക്കർത്ഥങ്ങൾ

1. الم അലഫ് -ലാം-മിം. **2** ذَلِكَ ആ, അത്. الْكِتَابُ ഗ്രന്ഥം, ഗ്രന്ഥമാണ്. لاَ رَيْبَ സന്ദേഹമേ ഇല്ല فِيهِ അതിൽ. هُدًى മാർഗ്ഗദർശനമാണ്, لِّلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക്, ഭയഭക്തന്മാർക്ക്. 3 الَّذِينَയാതൊരു കൂട്ടർ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കും, بِالْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിൽ, وَيُقِيمُونَ അവർ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യും, الصَّلاَةَനമസ്ക്കാരം, وَمِمَّا യാതൊന്നിൽ നിന്ന് رَزَقْنَا നാം നൽകിയിരിക്കുന്നു, هُمْ അവർക്ക്, يُنْفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കും. 4. وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും, يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കും, بِمَا أُنْزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ, إِلَيْكَനിന്നിലേക്ക് , وَمَا أُنْزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും, مِنْ قَبْلِكَ നിൻെറമുമ്പ്, وَبِالآخِرَةِ പരലോകത്തിലാകട്ടെ, هُمْ അവർ, يُوقِنُونَ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. 5 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ, عَلَى هُدًى സന്മാർഗ്ഗത്തിലാണ് مِنْ رَّبِّهِمْതങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള, وَأُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ هُمُ അവർ(തന്നെ) , الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ.

ഖുർ ആനിലെ 29 സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ ഇതു പോലെയുള്ള ഏതാനും കേവലാക്ഷരങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്, തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളുമായി ഘടനാപരമോ, അർത്ഥപരമോ ആയ ബന്ധമില്ലാത്തവയായതുകൊണ്ട് ഇവയ്ക്ക് الحروف المقطعة (വേറിട്ടുനിൽക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ (ص,ن) പോലെ) ഒരക്ഷരം മാത്രമായും, ചിലതിൽ (حم ,طه പോലെ) രണ്ടക്ഷരമായുംചിലതിൽ (الم , الر പോലെ) മൂന്നക്ഷരമായും, ചിലതിൽ (المر ,المص പോലെ) നാലക്ഷരമായും, ചിലതിൽ (حم عسق ,كهيعص പോലെ) അഞ്ചക്ഷരമായും ഇങ്ങിനെ അഞ്ചുതരത്തിൽ-ഇവ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ തന്നെ ഒന്നിലധികം സൂറത്തിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടവയും, തീരെ ആവർത്തിക്കപ്പെടാത്തവയും കാണാം.

ഇത്തരം അക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രധാനമായി രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളാണ് നിലവിലുള്ളത്. (1) അല്ലാഹു അവൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രഹസ്യമാണത്. അവയിൽ

നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. അവയുടെ അർത്ഥമോ, വ്യാഖ്യാനമോ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇതാണൊരഭിപ്രായം. അബൂബക്കർ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ, അലി, ഇബ്നു മസ്ഊദ് (ﷺ) മുതലായ സഹാബീവര്യൻമാരും, ശഅബീ, സുഫ്യാനുഥൗരീ (ﷺ) പോലെയുള്ള താബിഉകളായ ഹദീസ് പണ്ഡിതൻമാരും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗവും ഈ നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. (2) അവയിൽ ചില സാരങ്ങളും സൂചനകളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് . അത് നാം ചിന്തിച്ചും പരിശോധിച്ചും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇതാണ് മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിൻെറ നിലപാട്. എന്നാൽ, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലോ, അവയിലടങ്ങിയ സൂചനാരഹസ്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതിലോ ഇവർക്ക് യോജിച്ച അഭിപ്രായം കാണുകയില്ല. വ്യത്യസ്തമായ സമീപനങ്ങളാണുള്ളത്. അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രസ്കതമായതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു:-

എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായ ഇത്തരം അറബി അക്ഷരങ്ങളാൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ് ഖുർആനും. എന്നാൽ, ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമോ ഇതിലെ ഒരദ്ധ്യായം പോലെയുള്ള ഒരു ഭാഗമോ നിങ്ങളൊന്ന് കൊണ്ടുവരുവീൻ എന്നിങ്ങിനെ നിഷേധികളായ ശത്രുക്കളോടുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ് ഈ അക്ഷരങ്ങൾ. സമഖ്ശരീ, ബൈളാവീ (ﷺ) മുതലായ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഈ അഭിപ്രായമാണ് ന്യായീകരിച്ചും വിശദീകരിച്ചും കാണുന്നത്. ഇമാം മുബർറദും (ﷺ) മറ്റു സൂക്ഷ്മാന്വേഷികളായ പലരും ഈ അഭിപ്രായക്കാരായും ഇമാം റാസി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ‘‘അശ് ശൈഖുൽ ഇമാം ഇബ്നു തൈമിയ്യയും നമ്മുടെ ഗുരുവര്യൻ അർഹാഫിള് അബുൽ ഹജ്ജാജിൽ മുസ്സീ الحافظ المزى) യും ഈ അഭിപ്രായക്കാരാണെന്ന് ഇബ്നു കഥീറും (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അറബി അക്ഷരമാലയിൽ 28 അക്ഷരങ്ങളാണുള്ളത്. അതിൻെറ പകുതിഭാഗമായ ق ,ن , ح ,س ,ط ,ع ,ي ,ه ,ك ر ,ص ,م ,ل ,ا എന്നീ 14 അക്ഷരങ്ങളാണ് സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിലുള്ള ഈ കേവലാക്ഷരങ്ങളിലുള്ളത്. ഉച്ചാരണവും സ്വരവ്യത്യാസവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് അറബി അക്ഷരങ്ങൾ പലതരമായി ഭാഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ തരത്തിലും പകുതി വീതം ഈ 14ൽ കാണാവുന്നതാണ്. * ബാക്കി പകുതികൾ ഇവയിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാമല്ലോ അതുപോലെത്തന്നെ, അറബിയിലെ പദങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഒന്നു മുതൽ അഞ്ചുവരെ അക്ഷരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയായിരിക്കും അവ. കൂടുതൽ കാണപ്പെടുന്ന പക്ഷം അവ അതതിൻെറ മൂലധാതുവിലുള്ള സാക്ഷാൽ അക്ഷരങ്ങൾക്ക് പുറമെ ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ വർദ്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കും. ഈ കേവലാക്ഷരങ്ങളിലും തന്നെ ഒന്നുമുതൽ അഞ്ചുവരെ അക്ഷരങ്ങളാണുള്ളത്. കൂടാതെ, നാമം, ക്രിയ, അവ്യയം എന്നിവയുടെ ഏതാനും തരവ്യത്യാസങ്ങളും രൂപവൈവിധ്യങ്ങളും ഇവയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതെല്ലാം ഇവിടെ വിസ്തരിച്ച് പറയുന്ന പക്ഷം, അത് വളരെ ദീർഘിച്ചു പോകുന്നതുകൊണ്ട് ഒരുഏകദേശ വിവരണം കൊണ്ട് മതിയാക്കുകയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായ അറബി അക്ഷരങ്ങളും, അവയാൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കുകളും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ എല്ലാ അറബി ഗദ്യ-പദ്യ സാഹിത്യങ്ങളും രൂപം കൊള്ളുന്നത്. ഇതേ അക്ഷരങ്ങളുടെയും വാക്കുകളുടെയും സമൂഹം തന്നെയാണ് ഖുർആനും, എന്നിരിക്കെ, ഇതിൻെറ മുഴുവൻ ഭാഗത്തോടോ, ഏതാനും ഭാഗത്തോടോ, കിടപിടിക്കത്തക്ക ഒരു കൃതി ആർക്കും സമർപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തത് അതിൻെറ അമാനുഷികതക്ക് സ്പഷ്ടമായ ഒരു തെളിവാകുന്നു.

* മലയാളത്തിൽ ഖരം, അതിഖരം, മൃദു, ഘോഷം എന്നിങ്ങിനെ അക്ഷരങ്ങൾ ഭാഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതു-[رخوة ، شدة ، همس ، جهر ، اطباق ، فتح نظ كطء ÷ لء مًّ എന്നും മറ്റും പലതായി തരം തിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻെറ പാരായണ ശാസ്ത്രമായ ‘ഇൽമുത്തജ്വീദി’ (علم التجويد) ൻെറ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇവയെപ്പറ്റി വിശദവിവരം കാണാം.

എന്നിങ്ങനെയാണ് ഈ സമീപനത്തിന്‍െറ സാരം. *

ഈ അഭിപ്രായത്തിന് പിന്‍ബലം നല്‍കുന്ന ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു. 29 സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിലാണ് ഇത്തരം അക്ഷരങ്ങളുള്ളത്. ആ സൂറത്തുകള്‍ പരിശോധിക്കുമ്പോള്‍, ഖുര്‍ആന്‍െറ സത്യതയും, മഹത്വവും, അമാനുഷികതയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ചില വാക്യങ്ങള്‍ അതോടെപ്പം തുടര്‍ന്നുകാണാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി: ഇവിടെ الم എന്ന അക്ഷരങ്ങളെത്തുടര്‍ന്ന് ആ ഗ്രന്ഥത്തില്‍ ഒട്ടും സന്ദേഹമില്ല (ذلك الكتاب لا ريب فيه) എന്നും, അടുത്ത സൂറത്തില്‍ അതിനെത്തുടര്‍ന്ന് അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല., അവന്‍ജീവത്തായുള്ളവനും നിയന്താവുമാണ്. അവന്‍ നിനക്ക് യഥാര്‍ത്ഥപ്രകാരം ഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. الله لا اله الاهو الحي القيوم نزل عليك الكتاب بالحق എന്നും പറയുന്നു. ഇത് പോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകള്‍ മറ്റു സൂറത്തുകളിലും കാണാവുന്നതാണ്. വേറെയും പല അഭിപ്രായങ്ങള്‍ ഈ അക്ഷരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാം ചില അഭിപ്രായങ്ങള്‍ എന്നല്ലാതെ അവക്ക് തെളിവുകളുടെ പിന്‍ബലം കാണുന്നില്ല.

ഒരു മഹാന്‍ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുനു കഥീര്‍ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''ഈ അക്ഷരങ്ങളെ വൃഥാപ്രയോജനമില്ലാതെ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്ന കാര്യം നിസ്സംശയമത്രെ. തീരെ അര്‍ത്ഥമില്ലാതെ തനി ആരാധനാപരമായത് تعبدى വല്ലതും ഖുര്‍ആനില്‍ ഉണ്ടെന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുന്ന പക്ഷം അത് വമ്പിച്ച ഒരബദ്ധമാണ്. അപ്പോള്‍, ആ അക്ഷരങ്ങള്‍ക്ക് എന്തോ അര്‍ത്ഥമുണ്ടെന്ന് തീര്‍ച്ചയാണ്. എന്നാല്‍, പാപ വിമുക്തനായ ആളില്‍ (റസൂലില്‍) നിന്ന് വല്ലതും നമുക്ക് ശരിയായി വന്നുകിട്ടിയാല്‍ നാം അതുപ്രകാരം പറയും. ഇല്ലാത്ത പക്ഷം നാം നില്‍ക്കുന്നേടത്ത് നാം നില്‍ക്കുകയും ചെയ്യും. امنا به كل من عند ربنا (നാം അതില്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; എല്ലാം നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കല്‍നിന്നുള്ളതാണ്) എന്ന് നാം പറയുകയും ചെയ്യും. ഒരു നിശ്ചിതമായ അഭിപ്രായത്തില്‍ പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ ഏകോപിച്ചിട്ടുമില്ല. അവര്‍ ഭിന്നിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അപ്പോള്‍, രേഖാമൂലം വല്ലവര്‍ക്കും വല്ല അഭിപ്രായവും വ്യക്തമായിക്കിട്ടിയാല്‍ അയാളത് പിന്‍പറ്റേണ്ടതാണ്. ഇല്ലെങ്കില്‍ കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നതുവരെ മൗനമായി നിലകൊള്ളുകയാണ് വേണ്ടത്.''

ചില വസ്തുതകള്‍ ഇവിടെ ഓര്‍മ്മിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. യാതൊരു അര്‍ത്ഥവും ഉദ്ദേശ്യവുമില്ലാത്തതൊന്നും ഖുര്‍ആനില്‍ ഇല്ലെന്നും ഉണ്ടാകാവതല്ലെന്നും തീര്‍ച്ചതന്നെ. പക്ഷേ, എല്ലാവര്‍ക്കും പൊതുവില്‍ മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയാത്ത ചില ഭാഗം അതിലുണ്ടായിരിക്കാമെന്ന് സൂ: ആലുഇംറാന്‍ 7-ാം വചനത്തില്‍വെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. متشا به (പരസ്പരസാദൃശ്യമായത്- അഥവാ തിരിച്ചറിയുവാന്‍ കഴിയാത്തത്) എന്നാണ് അതിന് അവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നവാക്ക്. ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയില്‍ നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു സഹായിച്ചാല്‍ ആലുഇംറാനില്‍വെച്ചും ചില വിവരങ്ങള്‍ കാണാവുന്നതാണ്.
ان شاء الله

ഈ അക്ഷരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള സ്വീകാര്യമായ ഒരു ഹദീസ് ഇതാണ്: ''അല്ലാഹുവിന്‍െറ കിത്താബില്‍ നിന്ന് ആരെങ്കിലും ഒരു അക്ഷരം ഓതിയാല്‍ അവന് അതിനൊരു നന്മയുണ്ട്. നന്മയാകട്ടെ, പത്തിരട്ടി പ്രതിഫലമുള്ളതാണ് . 'അലിഫ്-ലാം-മീം' എന്നത് ഒരക്ഷരമാണെന്ന് ഞാന്‍ പറയുന്നില്ല. 'അലിഫ്'ഒരക്ഷരം 'ലാം' ഒരക്ഷരം. 'മീം' ഒരക്ഷരം. ഹാകിം, തിര്‍മദീ, ബസ്സാര്‍, ദാരിമീ (ﷺ) എന്നിവരും ബുഖാരി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ 'താരീഖി'ലും ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) യില്‍ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചതാണ് ഈ ഹദീസ്. ഇതിലും പ്രസ്തുത

* കൂടുതല്‍ വിശദീകരണം അറിയുവാന്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നവര്‍, സമഖ്ശരീ, ബൈളാവി ﷺ)മുതലായ മഹാന്മാരുടെ തഫ്സീര്‍ ഗ്രന്ഥങ്ങള്‍ നോക്കുക.

അക്ഷരങ്ങളുടെ താൽപര്യം എന്താണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഖുർആൻ അർത്ഥം അറിയാതെ പാരായണം ചെയ്യുന്നതിലും നന്മയുണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. വിശദ വിവരത്തിന് മുഖവുര നോക്കുക.

ذلك الكتاب (ആ ഗ്രന്ഥം) എന്നു പറഞ്ഞത് ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെ. ഒരു വസ്തു സമീപത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുമ്പോൾ അതിലേക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ സാധാരണ നിലയിൽ **هذا** (ഇത്, ഈ) എന്നും മറ്റുമാണ് അറബിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ചിലപ്പോൾ, ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന വസ്തുവിൻെറ മഹത്വമോ, ഉന്നത പദവിയോ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തൽസ്ഥാനത്ത് **ذلك** (അത്, ആ) എന്നും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചാണ് ഇവിടെയും ആ സൂചനാനാമം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ആ മഹത്തായ ഗ്രന്ഥം എന്നുദ്ദേശ്യം. ഖുർആനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. (1) അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. (2) അത് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനമാണ്. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ ഗുണങ്ങൾ തുടർന്നു വിവരിക്കുകയും ആ ഗുണങ്ങളോട് കൂടിയവരാണ് സന്മാർഗ്ഗികളും വിജയികളുമെന്ന് ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ريب (റയ്ബ്) എന്ന വാക്കിന് സന്ദേഹം, തെറ്റിദ്ധാരണ എന്നും മറ്റും അർത്ഥം വരും. ആദ്യത്തെ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ ഖുർആൻെറ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളിലോ, സന്ദേശങ്ങളിലോ, ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലോ ഒന്നും തന്നെ സംശയത്തിന് പഴുതില്ല. എല്ലാം സുവ്യക്തമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാകുന്നു എന്നത്രെ **لا ريب فيه** (അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. പക്ഷെ, അത് സത്യസമ്പൂർണ്ണവും സുവ്യക്തവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അതിൻെറ മാർഗ്ഗദർശ്ശനം പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല; അതിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്കേ അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുള്ളുവെന്നാണ് **هدى للمتقين** (സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനമാകുന്നു) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

هدى، هداية (ഹുദാ, ഹിദായത്ത്) എന്നീ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു സൂ: ഫാതിഹഃ യിൽ വിവരിച്ചുവല്ലോ. **متقين** (മുത്തഖീൻ) എന്ന വാക്കിനാണ് 'സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അവൻെറ ശിക്ഷക്കും അപ്രീതിക്കും കാരണമാകുന്ന കാര്യങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാർ എന്നാണ് ആ വാക്കുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. ഈ സൂക്ഷ്.മതയാകുന്ന ഭയഭക്തിക്കാണ് **تقوى** (തഖ്വാ) എന്ന് പറയുന്നത്. ഈ വാക്കിനോ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ വാചകങ്ങൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി കണ്ടേക്കുമെങ്കിലും ഈ ആശയത്തിൽ അവരെല്ലാം യോജിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കേ ഖുർആൻെറ മാർഗ്ഗ ദർശനം പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നുള്ളതിൻെറ കാരണം മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

قل هو الذين امنو هدى وشفاء والذين لا يؤمنون في وقر وهو عليهم عمى – حم السجدة

(സാരം:പറയുക: അത്-ഖുർആൻ- വിശ്വസിച്ചവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും ശമനവും -ആശ്വാസപ്രദവും-ആകുന്നു. വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാകട്ടെ, അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരുതരം കട്ടിയുണ്ടായിരിക്കും. അത് അവർക്ക് ഒരു അന്ധതയുമായിരിക്കും (41:44) വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർ ഖുർആൻ കേൾക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവരുടെ നിഷേധം വർദ്ധിക്കുകയാണ് ഉണ്ടാകുക. അങ്ങിനെ, അതവർക്ക് കൂടുതൽ ദോഷകരമായി കലാശിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وننزل من القرأن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين ولا يزيد الظالمين الا خسارا** (സാരം: സത്യ വിശ്വാസികൾക്ക് ശമനവും കാരുണ്യവുമായുള്ളതിനെ ഖുർആനിലൂടെ നാം അവതരി പ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അക്രമികൾക്ക് അത് നഷ്ടത്തെയല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല. (17: 82) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങളായി അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവയാണത്:-

(1) يؤمنون بالغيب (അവർ അദൃശ്യകാര്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്) ഒരുകാര്യം സത്യമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നതിന് ഭാഷയിൽ ايمان(ഈമാൻ) എന്ന് പറയുന്നു. الذين امنو وعملو الصالحات (വിശ്യസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ) എന്നിങ്ങനെ വിശ്വാസവും പ്രവർത്തിയും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഈമാനാണുദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ, സത്യം സമ്മതിക്കുകയും അതിന് വഴങ്ങുകയും ചെയ്യുക എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഖുർആനിലും, ഇസ്ലാമിക സാഹിത്യങ്ങളിലും 'ഈമാനും' അതിൽനിന്നുൽഭവിക്കുന്ന പദങ്ങളും നിരുപാധികം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഈ അർത്ഥപ്രകാരം മനസ്സുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുകയും ആ വിശ്വാസം വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവർത്തികൊണ്ടും സാക്ഷാൽകൃതമാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നായിരിക്കും അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. അതുകൊണ്ടാണ് സൽകർമ്മങ്ങൾവഴി ഈമാൻ വർദ്ധിക്കുകയും, ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾവഴി ഈമാൻ കുറയകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഇമാം ശാഫിഈ, അഹ്മദ്, ബുഖാരീ (ﷺ) തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികളായ എത്രയോ മഹാൻമാർ പറയുന്നതും. പല ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും ഇതിന് തെളിവായി ഇമാ ബുഖാരീ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'സഹീഹിൽ' ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

غيب (ഗയ്ബ്) എന്ന വാക്കിന് 'അദൃശ്യം അഥവാ മറഞ്ഞകാര്യം' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞതൊക്കെ ഭാഷാർത്ഥപ്രകാരം 'ഗയ്ബാ'കുന്നു. ഭർത്താക്കളുടെ അഭാവത്തിൽ അനിഷ്ടങ്ങളൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഭാര്യമാരെപ്പറ്റി حافظات للغيب എന്ന് (4:34ൽ) പറഞ്ഞത് ഈ അർത്ഥത്തിലാണ്. 'ഗയ്ബി'ൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിൻെറ സത്ത, മലക്കുകൾ, പരലോകം, വിചാരണ, സ്വർഗ്ഗം, നരകം, ഖബ്റിലെ അനുഭവങ്ങൾ ആദിയായി ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയോ ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങൾവഴിയോ, അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധികൊണ്ടോ സ്വയം കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തതും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പ്രവാചകൻമാരുടെയും പ്രസ്താവനകൾ കൊണ്ടുമാത്രം അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളാകുന്നു.

മുത്തഖീങ്ങളുടെ (സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ) ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷണം 'ഗയ്ബി'ൽ വിശ്വസിക്കലാണെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. നേരിൽകണ്ടതും കേട്ടതും മാത്രമേ വിശ്വസിക്കൂ എന്നോ, ബുദ്ധികൊണ്ടു ചിന്തിച്ചും ഗവേഷണം നടത്തിയും കണ്ടുപിടി ക്കുന്നതിനപ്പുറം മറ്റൊന്നും ഉണ്ടാകുവാനില്ലെന്നോ ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുന്നവർക്ക് ഖുർആൻ മുഖേന യോ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേനയോ മാർഗ്ഗദർശനം ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള വരെക്കുറിച്ചാണ് മതനിഷേധികൾ, നിർമ്മതവാദികൾ എന്നും മറ്റും പറയുന്നത്. എല്ലാം തങ്ങൾക്കറിയാമെന്ന അഹംഭാവവും, മർക്കടമുഷ്ടിയും ഇവരുടെ സ്വഭാവമായിരിക്കും. തങ്ങൾ പുരോഗമനാശയക്കാരാണ്, അദൃശ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് കേവലം പഴഞ്ചനും അപരിഷ്കൃത വുമാണ് എന്നൊക്കെയായിരിക്കും ഇവരുടെ ജൽപനം. എന്നിരിക്കെ, ഇവരോട് പരലോകം, പുനരുത്ഥാനം, സ്വർഗ്ഗനരകം മുതലായ മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചൊന്നും ഉപദേശിച്ചിട്ട് ഫലമില്ലല്ലോ. അതാണ് ഖുർആൻെറ മാർഗ്ഗദർശനം ഇവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടാതിരിക്കുവാൻകാ രണം.

'ഗയ്ബി'നെ (അദൃശ്യകാര്യത്തെ) സാക്ഷാൽ 'ഗയ്ബ്' എന്നും, ആപേക്ഷികമായ 'ഗയ്ബ് 'എന്നും രണ്ടായി ഭാഗിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയുവാൻ കഴിയാ ത്തതെല്ലാം സാക്ഷാൽ 'ഗയ്ബാ'കുന്നു. ചിലർക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതും, മറ്റു ചിലർക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ ആപേക്ഷികമായ 'ഗയ്ബി'ലും പെടുന്നു. മലക്കുകൾക്ക് അവർ നിവസിക്കുന്ന ഉന്നത ലോകങ്ങളിലെ കാര്യങ്ങൾ പലതും അറിയുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും മനുഷ്യർക്ക് അതിന് കഴിവില്ലല്ലോ. മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ച് ഇത് രണ്ടാമത്തെ

ഇനത്തിൽപ്പെട്ട 'ഗയ്ബാ'ണ്. ബുദ്ധികൊണ്ട് ചിന്തിച്ചോ, ശാസ്ത്രീയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചോ, പരിചയംകൊണ്ടോ, ലക്ഷണം മുഖേനയോ സിദ്ധിക്കുന്ന അറിവുകളൊന്നം 'ഗയ്ബി'ൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ല. ഉദാഹരണമായി (1) കമ്പിയില്ലാ കമ്പി, റേഡിയോ, ശൂന്യാകാശ വാഹനം മുതലായ യന്ത്രസാമഗ്രികളുടെ സഹായത്തോടെ ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ. (2) നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും ഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഗതിവേഗം, ഭ്രമണം, ഭൂഗർഭത്തിലെ താപനില മുതലായവയെക്കുറിച്ച് നിരീക്ഷണം ചെയ്ത് ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ.(3) ദീർഘകാല പരിചയം, മുഖലക്ഷണം, ശബ്ദവ്യത്യാസം, ദീർഘദൃഷ്ടി, ബുദ്ധി സാമർത്ഥ്യം, സ്വപ്നസൂചന മുതലായവ വഴി ലഭിച്ചേക്കാവുന്ന അനുമാനങ്ങൾ. ഇവയൊന്നും ഗയ്ബിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. കവിഞ്ഞപക്ഷം ചില വ്യക്തികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും ചില വ്യക്തികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുമെന്ന നിലക്ക് ഭാഷാർത്ഥത്തിലുള്ള ആപേക്ഷികമായ 'ഗയ്ബ് ' എന്ന് വേണമെങ്കിൽ അവയെപ്പറ്റി പറയാം. അത്രമാത്രം

(2,3) ويقيمون الصلوة ومما رزقناهم ينفقون (അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, നാം തങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽനിന്നു ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും.) ഭാഷയിൽ 'പ്രാർത്ഥന' എന്നർത്ഥമുള്ള വാക്കാണ് صلوة (സ്വലാത്ത്) തക്ബീർ കൊണ്ടു തുടങ്ങി സലാം കൊണ്ടവസാനിക്കുന്ന പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള ഇസ്ലാമിക നമസ്കാര കർമ്മമാണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. അഞ്ചുനേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങൾ അവയുടെ ഘടകങ്ങളും നിബന്ധനകളും മര്യാദകളും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ട് സമയം തെറ്റാതെ നിർവ്വഹിക്കുക എന്നത്രെ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തൽ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. നാം നൽകിയതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഇസ്ലാമിലെ നിർബന്ധദാനമായ സക്കാത്തും സക്കാത്തിനു പുറമെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ ദാനധർമ്മങ്ങളുമാകുന്നു. അഞ്ചു നേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങൾക്കുപുറമെ വേറെയും ഐഛിക നമസ്കാരങ്ങളും, നിർബന്ധമായ ദാനധർമ്മങ്ങൾക്കു പുറമെ വേറെയും ദാനധർമ്മങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഇസ്ലാം പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, മുത്തഖികളുടെ അനിവാര്യ ഗുണങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന സന്ദർഭമായതുകൊണ്ടത്രെ നിർബന്ധമായ നമസ്കാരങ്ങളും ദാനധർമ്മങ്ങളുമാണുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞത്. മനുഷ്യന് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള അനുഷ്ഠാനപരമായ കടമകളിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് നമസ്കാര കർമ്മം. ദാനധർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഒരു കടമയാണെന്നതിനു പുറമെ സാമൂഹ്യമായ ഒരു കടമയും കൂടിയാകുന്നു. ഈ രണ്ടു കടമകളും നിറവേറ്റാത്തവർ മുത്തഖികളിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ലെന്നും, അവർക്കു ഖുർആൻെറ മാർഗ്ഗദർശനം ഫലപ്പെടുകയില്ലെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

ധനത്തിൽനിന്നു ചിലവഴിക്കുക എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, നാം നൽകിയതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കുക. مما رزقناهم ينفقون എന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. വളരെ അർത്ഥവത്തായ ഒരു വാക്കാണിത്. ഖുർആനിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഈ പ്രയോഗം കാണാം . ധനം സമ്പാദിക്കുന്നത് ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ള ഉൽപാദനവും പ്രയത്നവും വഴിയാണല്ലോ. ഭൂമിക്ക് ഉൽപാദന ശക്തി നൽകിയതും, അതിൽ നിന്ന് ഉൽപ്പന്നങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതും, അത് പ്രയോജനപ്രദമാക്കുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവാണ്. മനുഷ്യന് യത്നിക്കുവാനുള്ള അറിവും, കഴിവും, ഉപാധിയും, സാഹചര്യവും നൽകുന്നതും അല്ലാഹുതന്നെ . ഒരു വിഷയത്തിൽ ഒരേ പ്രകാരത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധയും ശ്രമവും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടുപേർക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളും, ഒരേ മണ്ണിൽ ഒരേ സ്വഭാവത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട രണ്ടു കൃഷികളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഫലങ്ങളും, ഒരേ വ്യക്തി തന്നെ ഒരേ രീതിയിലും ഒരേ അളവിലും രണ്ടു പ്രാവശ്യം പരിശ്രമിച്ചതിൻെറ നേട്ടങ്ങളും, എപ്പോഴും ഒന്നായിരിക്കയില്ല. ഒരിക്കൽ ആയിരക്കണക്കിനു മെച്ചം കിട്ടിയ അതേ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരിക്കൽ പൂജ്യമായിരിക്കും ഫലമെന്നു വരും. അപ്പോൾ, ഭൂമിയുടെ പ്രകൃതിയോ, അദ്ധ്വാനത്തിൻെറ സ്വഭാവമോ അനുസരിച്ചുമാത്രമല്ല വിഭവങ്ങൾ ലഭ്യമാകുന്നതെന്നും, അല്ലാഹുവാണ് എല്ലാം കണക്കാക്കുന്നതും നൽകുന്നതുമെന്നും സ്പഷ്ടമാണ്. പക്ഷേ,

അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയ ആ വിഭവങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത് അവൻ തന്നെ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയാണെന്നു മാത്രം. ഇങ്ങിനെ, അല്ലാഹു നൽകിയതാണ് മനുഷ്യൻെറ കയ്യിലുള്ള ധനവും വിഭവങ്ങളുമെല്ലാം. എന്നിരിക്കെ, അതിൽ നിന്നു ചിലവഴിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ എന്തിന് മടിക്കണം? അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്ന് അവൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ചിലവഴിച്ചാൽ അവൻ-ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്ന്-ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ-പകരം നൽകിയേക്കും എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ ഈ പ്രയോഗത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

(4) والذين يؤمنون من قبلك (നിനക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും നിനക്ക് മുമ്പ് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരായിരിക്കും) . അതായത്, നബി (ﷺ) ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ട ഈ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രത്യേകമായും മുൻപ്രവാചകൻമാർക്ക് അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ മുതലായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പൊതുവായും വിശ്വസിക്കുമെന്ന് സാരം. എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നത് ഇസ്‌ലാം തന്നെ. ان الدين عند الله الاسلام (നിശ്ചയമായും മതം അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഇസ്‌ലാമാകുന്നു (3:19) . പ്രാവർത്തികവും അനുഷ്ഠാനപരവുമായ രീതിയിൽ കാലോചിതമായ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുമാത്രം. لكل جعلنا منكم شرعة ومنهاجا (നിങ്ങളിൽ എല്ലാവർക്കും തന്നെ ഓരോ നടപടിക്രമവും തുറന്ന മാർഗ്ഗവും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (5:48) എന്നിരിക്കെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവാചകനിലോ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിലോ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത് ഫലത്തിൽ എല്ലാവരെയും നിഷേധിക്കലായിരിക്കുമല്ലോ. ഖുർആൻ അതിൻെറ മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ സത്യമാക്കുന്നതാണ് . مصدق لما بين يديه എന്നു ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാവുന്നതിൻെറ അർത്ഥം ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. (ഈ വിഷയകമായി, ഈ സൂറത്തിലെ 136, 137, 285 എന്നീ വചനങ്ങളിലും, സൂറത്തുന്നിസാഉ് 150-152 മുതലായ വചനങ്ങളിലും കൂടുതൽ വിശദീകരണം കാണാവുന്നതാണ്.)

യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാർ ചില പ്രത്യേക നബിമാരിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. വേദക്കാരല്ലാത്ത അറബികളാകട്ടെ, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുമായുള്ള ഒരു നാമമാത്ര പാരമ്പര്യ ബന്ധമല്ലാതെ മറ്റു പ്രവാചകൻമാരുമായി അവർക്ക് ഒരു ബന്ധവുമില്ല. അപ്പോൾ, വേദക്കാരിൽനിന്ന് ഇസ്‌ലാമിൽ വരുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അവർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും നബിമാരിലും വശ്വസിച്ചിരുന്നതിന് പുറമെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയിലും ഖുർആനിലും വീണ്ടും വിശ്വസിക്കേണ്ടതുണ്ട്; അറബികളിൽനിന്ന് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ ഖുർആനും നബി (ﷺ) യും അടക്കം എല്ലാ നബിമാരിലും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പുതുതായി വിശ്വസിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് വേദക്കാരിൽനിന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരെപറ്റി او لئك يؤتون اجرهم مرتين (അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ രണ്ടുപ്രാവശ്യം നല്കപ്പെടും (28 : 54) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''മൂന്നുകൂട്ടർക്ക് അല്ലാഹു രണ്ടു പ്രാവശ്യം പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്. തൻെറ പ്രവാചകനിലും, എന്നിലും വിശ്വസിച്ചവനും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമയും സ്വന്തം യജമാനനോടുള്ള കടമയും നിർവ്വഹിച്ചവനും, സ്വന്തം അടിമസ്ത്രീക്ക് നന്നായി മര്യാദപഠിപ്പിച്ച ശേഷം അവളെ സ്വതന്ത്രയാക്കിവിട്ട് വിവാഹം കഴിച്ചവനുമാണ് ആ മൂന്നുകൂട്ടർ.'' (ബു;മു.)

വേദക്കാരിൽനിന്ന് മുസ്‌ലീമായ ഓരോ വ്യക്തിയും മറ്റെല്ലാ മുസ്‌ലിംകളെക്കാളും -അവർ എത്ര ഉന്നതപദവിയിലുള്ളവരായിരുന്നാലും- ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവരായിക്കുമെന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം. ഒരു വിഷയത്തിൽ-അഥവാ പ്രവാചകൻമാരിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ-രണ്ടു നിലക്കുള്ള പ്രതിഫലം അവർക്കുലഭിക്കുമെന്നേ അതിനർത്ഥമുള്ളു. വിശ്വാസദാർഢ്യംകൊണ്ടും, സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ ആധിക്യംകൊണ്ടും മറ്റുള്ളവർക്ക് അവരെക്കാൾ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതിന് ഇത് എതിരല്ല. മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയെന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നിലവിലു

ള്ള തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലുമൊക്കെ വിശദമായി വിശ്വസിക്കുക എന്നല്ല. കാരണം, മാറ്റ ത്തിരുത്തലുകൾക്കോ, ഏറ്റക്കുറവുകൾക്കോ വിധേയമാകാതെ – ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തും അതിനു ശേഷവും – അവയൊന്നും അവയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ നിലവിലില്ല. ആകയാൽ മൊത്തത്തിലുള്ള വിശ്വാസമാണുദ്ദേശ്യം . മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അവ ഈ മൂന്നിലൊരു പ്രകാരത്തിലായിരിക്കും. 1. അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും പ്രസ്താവനകളോട് യോജിക്കുന്നത്. ഈ വിഭാഗം ശരിവെക്കലും വിശ്വസിക്കലും നിർബന്ധമാകുന്നു. 2. അവ രണ്ടിനോടും എതിരായത്. ഈ വിഭാഗം നിരാകരി ക്കലും വിശ്വസിക്കലും നിർബന്ധമാണ്. 3. രണ്ടുമല്ലാത്തത്. ഈ വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചാണ് നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്: ''വേദക്കാർ നിങ്ങളോട് വർത്തമാനം പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളവരെ സത്യമാക്കുകയും കളവാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എങ്കിലും ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞാകൊള്ളുക; ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.'' (ബു.)

(5) **وبالآخرة هم يوقنون** (പരലോകത്തിൽ അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു) വാസ്തവത്തിൽ 'ഗയ്ബി'ൽ വിശ്വസിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്, പരലോകത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും. പരലോകവിശ്വാസവും ദൃഢമാകുമ്പോൾ മാത്രമേ ഭൗതീക ജീവിതത്തിന് ശേഷം വരുവാനിരിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാവുകയുള്ളു. അനശ്വരമായതും എല്ലാ നന്മ തിൻമകൾക്കും കൃത്യവും കണിശവുമായി പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു ജീവിതമുണ്ടെന്നും, അവിടെ വെച്ച് സർവ്വ നിയന്താവായ അല്ലാഹുവിൻെറ മുന്നിൽ സകല ചെയ്തികളും കണക്കുബോധിപ്പിക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ള പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസവും ഉറപ്പുമാണ് മനുഷ്യൻെറ സന്മാർഗ്ഗബോധത്തിനുള്ള ഏകനിദാനം. ഇസ്‌ലാമിക വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിത്തറയാണ് അല്ലാഹുവിലും പരരോക ത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസം. അഥവാ മനുഷ്യൻെറ തുടക്കത്തെയും മടക്കത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ബോധം. മറെറാരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, താൻ എവിടെനിന്ന് വന്നു,, എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം. മറ്റുള്ള വിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം ഇതിൻെറ വിശദാം ശങ്ങളോ ഇതിൻെറ അനിവാര്യ വശങ്ങളോ ആയിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന മിക്ക സ്ഥലത്തും ഖുർആനിൽ, അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസ ത്തെപറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറയാറുള്ളതും.

ഈ അഞ്ചു ഗുണവിഷേശണങ്ങളോടുകൂടിയവരാണ് മുത്തഖികൾ (സൂക്ഷ്മത പ ാലിക്കു ന്നവർ) എന്നു പറഞ്ഞശേഷം അവരുടെ നേട്ടങ്ങളെന്തായിരിക്കുമെന്ന് വിവരിക്കുന്നു:
او لئك على هدى من ربهم (അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള സൻമാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും) അതെ, അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചതും, അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടതും, അവൻ അനുഗ്രഹിച്ചതുമായ യഥാർത്ഥ സൻമാർഗ്ഗം ഏതാണോ ആ മാർഗ്ഗം അംഗീകരിച്ചവരും അതിൽ ചരിക്കുന്നവരുമാണവർ . ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വെച്ച് ഒരാൾക്ക് ലഭിക്കുവാനുള്ള ഏറ്റവും വമ്പിച്ച സാക്ഷ്യപത്രമത്രെ ഇത്. ഇതിലുപരിയായി മറ്റൊന്നു ലഭിക്കുവാൻ എന്തുണ്ട്?! ഈ വാക്യത്തിന് മലയാളഭാഷാ ശൈലിക്കനുസരിച്ച് 'അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള സൻമാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും' എന്നാണ് നാം വിവർത്തനം നല്കിയതെങ്കിലും, പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം നേർക്കുനേരെ നോക്കുന്നപക്ഷം 'അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള സൻമാർഗ്ഗത്തിൻമേലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എന്നത്രെ പറയേണ്ടത്.' ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചന ഖുർആൻ വ്യാ ഖ്യാതാക്കൾ ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു, ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സൻമാർഗ്ഗം കേവലം ഒരു വാഹനവും, അവൻ അതിൻെറ പുറത്തിരിക്കുന്ന സവാരിക്കാരുമാകുന്നു. എല്ലാ വാഹനക്കാ ർക്കും അവർ എത്തിച്ചേരേണ്ടുന്ന ഒരു ലക്ഷ്യസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് പോലെ, ഇവർക്കുമുണ്ട് ഒരു ലക്ഷ്യസ്ഥാനം. ഇവരുടെ ലക്ഷ്യമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവുമാകുന്നു. വേറൊരു രൂപത്തിൽ പറയുന്ന പക്ഷം, സൻമാർഗ്ഗം അവരിൽ വെച്ചുകെട്ടുകയോ അടിച്ചേ

ല്പിക്കുകയോ അല്ല ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ രക്ഷിതാവ് അവർക്ക് നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്ത ആ സൻമാർഗ്ഗ ജീവിതം അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനും ഇച്ഛക്കും തികച്ചും അനുസരിച്ചുകൊണ്ടാണുള്ളത്. ഇതാണാസൂചന.

അവർ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാണ്, സൻമാർഗ്ഗം അവരുടെ ഇച്ഛക്കും അഭിലാഷത്തിനും ഇണങ്ങിയതുമാണ്. ശരി, എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് എന്തു നേട്ടമാണ് ലഭിക്കുവാനുള്ളത്.? അല്ലാഹു പറയുന്നു. واولئك هم المفلحون (അവർതന്നെയാണ് വിജയികളും) അതെ, ഏതിൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷകിട്ടുവാൻ അവർ സൂക്ഷിച്ചുവന്നിരുന്നുവോ, അതിൽ നിന്നെല്ലാം അവർക്ക് രക്ഷ ലഭിക്കുന്നു. ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ സിദ്ധിക്കണമെന്ന് അവർക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവോ അതെല്ലാം അവർക്ക് സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഇഹത്തിലും വിജയികളാണവർ. സുഖദുഃഖ സമ്മിശ്രമായ ഈ ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷ സന്താപ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, ശാന്തിയോടും സമാധാനത്തോടും കൂടി നിലകൊള്ളുവാൻ അവർക്കേ കഴിയൂ. എങ്കിലും, അതല്ല അവരുടെ ലക്ഷ്യം. പരലോക വിജയവും ഏറ്റവും ഉപരിയായി അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയുമാണവരുടെ ലക്ഷ്യം. ചുരുക്കത്തിൽ ആ ലക്ഷ്യത്തിൽ അവരെ അല്ലാഹു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘‘നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ നിറവേറ്റിത്തരപ്പെടുന്നത് ഖിയാമത്തുനാളിൽ മാത്രമാകുന്നു. അപ്പോൾ, ആർ നരകത്തിൽനിന്ന് അകറ്റപ്പെടുകയും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ അവർ ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു. ഇഹലോക ജീവിതം കൃത്രിമത്തിൻെറ ഉപകരണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.’’ (ആലുഇംറാൻ: 185) ‘‘അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രീതിയാകട്ടെ, ഏറ്റവും വലുതുമാകുന്നു. അതുതന്നെയാണ് വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം.’’ (തൗബ: 72)

ഖുർആൻെറ മാർഗ്ഗദർശ്ശനങ്ങൾ ഫലപ്രദമായിത്തീരുന്ന മുത്തഖികളായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഗുണങ്ങളും നേട്ടവും വിവരിച്ച ശേഷം, നേരെമറിച്ച് സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളെയും അവരുടെ അനുഭവത്തെയും കുറിച്ചു പറയുന്നു:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ سَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَأَنذَرۡتَهُمۡ أَمۡ لَمۡ تُنذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ٦

6 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ, അവരെ നീ താക്കീത് ചെയ്തുവോ, അല്ലെങ്കിൽ അവരെ താക്കീത് ചെയ്തില്ലയോ (രണ്ടായാലും) അവരിൽ സമമാകുന്നു. അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല.

خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ وَعَلَىٰ سَمۡعِهِمۡۖ وَعَلَىٰٓ أَبۡصَٰرِهِمۡ غِشَٰوَةٞۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ٧

7 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേലും, അവരുടെ കേൾവിയുടെ മേലും അല്ലാഹു മുദ്ര വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവരുടെ ദൃഷ്ടികളുടെ മേലും ഉണ്ട്, ഒരു (തരം) മൂടി. അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

---

6. إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ, كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു, سَوَاءٌ സമമാണ്, عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ, അവരിൽ, أَأَنْذَرْتَهُمْ നീ അവരെ താക്കീത് ചെയ്തുവോ, أَمْ അല്ലെങ്കിൽ لَمْ تُنْذِرْهُمْ നീ അവരെ താക്കീത് ചെയ്തില്ല لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല .7. خَتَمَ اللهُ അല്ലാഹു മുദ്ര വെച്ചു عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിന്മേൽ, وَعَلَى سَمْعِهِمْ അവരുടെ കേൾവിയുടെ (കാതുകളുടെ) , وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികളുടെ (കണ്ണിൻെറ) , غِشَاوَةٌ ഒരു (തരം) മൂടി, وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും عَذَابٌ ശിക്ഷ, عَظِيمٌ വമ്പിച്ച,

---

كفر (കഫറ) എന്ന ക്രിയയുടെ മൂലാർത്ഥം 'മറച്ചുവെച്ചു -അഥവാ മൂടിവെച്ചു' എന്നാകുന്നു. കൃഷിക്കാരൻ വിത്ത് മണ്ണിലിട്ട് മൂടുന്നത് കൊണ്ട് അവന് كافر (കാഫിർ) എന്നു പറയപ്പെടും. രാത്രി അതിൻെറ ഇരുട്ടുകൊണ്ട് വസ്തുക്കളെ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനാൽ അതിനെയും 'കാഫിർ' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഇതിൻെറ ധാതുനാമങ്ങളാണ് كفر ,كفران ,كفور (കുഫ്ർ, കുഫ്റാൻ; കുഫൂർ) എന്നീ പദങ്ങൾ. എങ്കിലും പ്രയോഗരംഗത്ത് അൽപം വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടേക്കും. ഉദാഹരണമായി: അവിശ്വാസം, സത്യ നിഷേധം എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ 'കുഫ്ർ' എന്ന രൂപവും നന്ദികേട് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'കുഫ്റാൻ' എന്ന രൂപവുമാണ് അധികം ഉപയോഗം. 'കുഫൂർ' എന്നതാകട്ടെ, രണ്ടർത്ഥത്തിലും ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ايمان (ഈമാൻ-സത്യവിശ്വാസം) ൻെറ വിപരീതമായി كفر (കുഫ്ർ) എന്ന വാക്കും مؤمن (മുഅ്മിൻ-സത്യവിശ്വാസി) ൻെറ വിപരീതമായി كافر (കാഫിർ) എന്ന വാക്കും പരക്കെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ شكر (ശുക്ർ-നന്ദി) ൻെറയും شاكر (ശാകിർ-നന്ദി ചെയ്യുന്നവൻ) ൻെറയും വിപരീതമായും അവ യഥാക്രമം ഉപയോഗിക്കപ്പെടും كفر ൻെറ ധാതുവിൽനിന്നുൽഭവിക്കുന്ന മറ്റു പദരൂപങ്ങളിലും ഈ രണ്ടർത്ഥവും വരും എല്ലാം സന്ദർഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

مؤمن (സത്യവിശ്വാസി) അല്ലാത്തവരെല്ലാം كافر (അവിശ്വാസി) ൻെറ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ എല്ലാ 'കാഫിറു'കളും ഒരേ തരക്കാരല്ല. ലക്ഷ്യങ്ങളും തെളിവുകളും അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നിഷേധിക്കുന്നവരും, അറിയായ്മകൊണ്ട് നിഷേധിക്കുന്നവരും, ധിക്കാരവും പരിഹാസവും കൊണ്ട് നിഷേധിക്കുന്നവരും, അവഗണനയോ ചിന്താശൂന്യതയോ നിമിത്തം വിശ്വസിക്കാത്തവരുമെല്ലാം 'കാഫിർ' തന്നെ. അവിശ്വാസത്തിൻെറ കാഠിന്യത്തിലും ലാഘവ ത്തിലും വ്യത്യസ്തരായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രം . എല്ലാതരം 'കാഫിറു'കളെയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന വാക്കെന്ന നിലയ്ക്കാണ് كافر ന് 'അവിശ്വാസി' എന്നും كفر ന് 'അവിശ്വാസം' എന്നും നാം ഭാഷാന്തരം നൽകിവരുന്നത് എന്നാൽ ഓരോ സ്ഥാനത്തും ഏതുതരം നിഷേധത്തിൻെറ അടി സ്ഥാനത്തിലാണ് അവിടെ അത് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് സന്ദർഭം നോക്കി മനസ്സിരുത്തേ ണ്ടതാണ്.

നബി (ﷺ) യും ഖുർആനും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാതെ സത്യത്തെ മൂടിവെക്കുകയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവഗണിച്ച് തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്ത സത്യനിഷേധികളായ മുശ്രിക്കുകളാണ് ഇവിടെ الذين كفروا (അവിശ്വസിച്ചവർ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നതും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതും ഒരുപോലെയാണ്- അവർ വിശ്വസി ക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല- എന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അറിയിക്കുന്നു. അജ്ഞതകൊണ്ടോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ പോരായ്മ കൊണ്ടോ ഉള്ള നിഷേധമാണെങ്കിൽ, താക്കീതുകൊണ്ടും ഉപദേശം കൊണ്ടും അവർക്ക് മാനസാന്തരം വന്നേക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കു വാനവകാശമുണ്ട്. സത്യം മനസ്സിലായിട്ടു പിന്നെയും കൽപ്പിച്ചു കൂട്ടി അതിനെ മറയ്ക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച് അതൊന്നും പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ചെവികൊടുക്കുകയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്വാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത എല്ലാ അവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തുള്ള ആ സത്യനിഷേധികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ അറിയിപ്പിൽ തിരുമേനിക്ക് ഒരു മനസ്സമാധാനം നൽകൽ കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിൽ നബി (ﷺ) ക്കുള്ള ഉൽകണ്ഠയും വ്യസനവും വളരെ വമ്പിച്ചതായി രുന്നു. അൽ കഹ്ഫ്, 6; ശുഅറാഉ്, 3 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവർ വിശ്വസിച്ചേക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല- അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹുവിന് അറിയാം -എന്നറിയുമ്പോൾ, അവരെപ്പറ്റി ഇനി വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, അതിൻെറ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും നബി (ﷺ) ക്ക് സമാധാനിക്കാമല്ലോ.

അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിൻെറ കാരണമാണ് ختم الله على قلوبهم (അല്ലാഹു

അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മുദ്ര വെച്ചിരിക്കുന്നു.....) എന്ന വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. **ختم** (ഖതമ) ക്ക് 'മുദ്രവെച്ചു' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. ഇതിൻെറ ഒരു പര്യായമാണ് **طبع** (ത്വബഅ) എന്ന ക്രിയയും ഇവയും, ഇവയുടെധാതുക്കളിൽനിന്നുള്ള മറ്റു രൂപങ്ങളും അലങ്കാര രൂപത്തിൽ വേറെ അർത്ഥങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഒരു പാത്രത്തിനോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കത്തിനോ, മുദ്രവച്ചാൽ, പിന്നീടതിൽ വല്ലതും കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനോ, അതിൽ നിന്ന് വല്ലതും ഒഴിവാക്കുവാനോ സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. അഥവാ അതോടുകൂടി അതിന് ഭദ്രതയും അന്തിമ രൂപവും വന്നുകഴിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് 'ഭദ്രമാക്കി, ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചു' എന്നും, 'അവസാനിപ്പിച്ചു, പൂർത്തിയാക്കി' എന്നുമുള്ള അഥത്ഥങ്ങളിൽ അവ ഉപയോഗിക്കുക പതിവാകുന്നു.* അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും, കേൾവിക്കും- അഥവാ കാതുകൾക്കു മുദ്രവെച്ചുവെന്നും മറ്റും പറയുന്നതിൻെറ അർത്ഥവും ഇതുതന്നെ. അതായത്, നിഷേധവും ധിക്കാരവും കൊണ്ട് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഇനി അതിലേക്ക് താക്കീതുകളോ, ഉപദേശങ്ങളോ, ദൃഷ്ടാന്തളോ, ഒന്നും പ്രവേശിക്കുകയില്ല; അതിലേക്കൊന്നും അവർ ശ്രദ്ധ പതിക്കുവാനോ, ചെവികൊടുക്കുവാനോ, കണ്ടുമനസ്സിലാക്കുവാനോ തയ്യാറാകുന്നതല്ല; അവരുടെ ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങൾ മരവിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന് താൽപര്യം.

'ഖതമ' എന്ന വാക്കിൻെറ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അർത്ഥങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഖുർആൻ നിഘണ്ടുവിൽ പ്രസ്താവിച്ച ചില വിവരങ്ങൾ- ഇവിടെ -മാത്രമല്ല- ഖുർആനിൽ താഴെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും, ചില നബി വചനങ്ങളിലും ഇതുപോലെ വന്നിട്ടുള്ള ചില പ്രയോഗങ്ങളുടെ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ ഉപകരിക്കുന്നതാകുന്നു. ആ പ്രസ്താവനയുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

'അപ്പോൾ **ختم الله على قلوبهم** (അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മുദ്രവെച്ചു) എന്നും, **ان اخذ الله سمعكم وابصاركم وختم على قلوبكم** (.....അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ കേൾവിയും കാഴ്ചകളും എടുത്തു കളയുകയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മുദ്രവെക്കുകയും ചെയ്താൽ..........(6: 46) എന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞത് അല്ലാഹു നടപ്പാക്കിയ ഒരു പതിവിലേക്കുള്ള സൂചനയാകുന്നു. അതായത്, മനുഷ്യൻ നിരർത്ഥമായ വിശ്വാസത്തിലും, നിഷിദ്ധമായ പ്രവർത്തികളിലും അങ്ങേയറ്റം എത്തുകയും, യഥാർത്ഥത്തിലേക്കുള്ള തിരിഞ്ഞുനോട്ടം ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ അനുസരണക്കേടും തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും ചെയ്യുന്നത് നന്നായി തോന്നുകയെന്ന ഒരു ശീലം അതവനിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും, അവൻെറ ഹൃദയം മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് **طبع الله على قلوبهم وسمعهم وابصارهم** (അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും കേൾവിക്കും കാഴ്ചക്കും അല്ലാഹു മുദ്രകുത്തി (16:108) എന്ന വചനവും. **من اغفلنا قلبه** (നാം ഹൃദയത്തെ അശ്രദ്ധയിലാക്കിയവൻ (18:28) എന്നതിലെ അശ്രദ്ധയിലാക്കലും, **وجعلنا على قلوبهم اكنة** (അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം ചില മൂടികളെ ആക്കി (6:25) എന്നതിലെ മൂടി ഇടലും, **وجعلنا قلوبهم قاسية** (അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നാം കടുപ്പമുള്ളതാക്കി (5:14) എന്നതിലെ കടുപ്പമാക്കലുമെല്ലാം ഈ പ്രകാരത്തിലുള്ള അലങ്കാര പ്രയോഗങ്ങളാണ്'. **المفردات** ഈ ഉദ്ധരണി ശരിക്ക് മനസ്സിരുത്തുന്നത് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വളരെ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതാണെന്ന് പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നു.

ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ ഖുർആനിലും ഹദീസിലും കാണുമ്പോൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം. മനസ്സിലേക്ക് സത്യവിശ്വാസം പ്രവേശിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ആദ്യമേ അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മുദ്രവച്ചു തടസ്സമുണ്ടാക്കുകയും, തൻമൂലം സത്യവിശ്വാസം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ അവർക്ക് കഴിയാതെ വരുകയും ചെയ്യുക എന്നല്ല അവിടങ്ങളിലൊന്നും ഉദ്ദേശ്യം. അവരുടെ നിഷേധവും ധിക്കാരസ്വഭാവവും മുഴുത്തപ്പോൾ,

---

* ഇങ്ങിനെയുള്ള അലങ്കാരാർത്ഥങ്ങളിൽ 'അരക്കിട്ടു സീൽവെച്ചു' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിലും പറയാറുണ്ടല്ലോ.

അതേ കാരണത്താൽ അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മുദ്രവെച്ചു-അഥവാ അതിലേക്ക് വിശ്വാസം കടന്നു ചെല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാക്കി-എന്നേയുള്ളു. ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ ഇത് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. ഇസ്‌റാഈല്യർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപത്തിന് പാത്രമാകുവാനുണ്ടായ കാരണങ്ങൾ എടുത്തു കാണിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, 'ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഉറയിലിട്ട് മൂടിയിരിക്കുകയാണ്' (നിങ്ങളുടെ ഈ പ്രബോധനങ്ങളൊന്നും അതിലേക്ക് കടക്കുകയില്ല.) എന്നുള്ള അവരുടെ പ്രസ്താവനയെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: بل طبع الله عليها بكفرهم – النسآء (പക്ഷെ, അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അതിൻമേൽ അല്ലാഹു മുദ്ര കുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. (4:155) അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ കുതർക്കം നടത്തുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള വമ്പിച്ച അമർഷത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: كذلك يطبع الله على كل قلب متكبر جبار – المؤمن (അപ്രകാരം, അഹംഭാവികളും സ്വേച്ഛാലുക്കളുമായവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെല്ലാം അല്ലാഹു മുദ്ര കുത്തുന്നതാണ് (40:35) ഈ ലോകത്തുള്ള ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്കും സാധാരണമായ ചില കാരണങ്ങൾ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ കാരണങ്ങൾ ഒത്തുകൂടുമ്പോൾ ആ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. അഥവാ, ആ സന്ദർഭത്തിൽ അല്ലാഹു അത് സംഭവിപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹു സംഭവിപ്പിക്കുന്നതാകകൊണ്ടാണല്ലോ ചിലപ്പോൾ നമുക്കറിയാവുന്ന കാരണങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ട് പിന്നെയും ചില കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കാതെ കാണുന്നത്. ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് അല്ലാഹു മുദ്രവച്ചു- അഥവാ മുദ്രവെക്കലിൻെറ കർത്താവ് അല്ലാഹുവാണ്-എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ആ സത്യനിഷേധികളോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള കഠിനമായ വെറുപ്പ് കൂടി ഈ പ്രയോഗത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. الله اعلم

സൂറത്തിൻെറ ആരംഭ വചനങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും, അനന്തരം ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ മുശ്‌രിക്കുകളായ അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് പുറമെ, മദീനായിൽ ഇസ്‌ലാമിൻെറ രണ്ട് പ്രത്യേക ശത്രുക്കളാണല്ലോ കപടവിശ്വാസി (المنافقون) കളും, വേദക്കാരായ യഹൂദികളും. അതുകൊണ്ട് കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി ഇവിടെ താരതമ്യേന കുറച്ചധികം സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദക്കാരെക്കുറിച്ചാകട്ടെ, വളരെ സൂക്തങ്ങൾ തന്നെ ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു വിനിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

വിഭാഗം-2

8 മനുഷ്യരിലുണ്ട് ചിലർ: അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്. അവർ (വാസ്തവത്തിൽ) സത്യ വിശ്വാസികളല്ലതാനും.	وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
9 അവർ അല്ലാഹുവിനോടും, വിശ്വസിച്ചവരോടും വഞ്ചന പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയല്ലാതെ വഞ്ചിക്കുന്നില്ലതാനും. അവർ (അത്) അറിയുന്നുമില്ല.	يُخَٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾
10 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട് ഒരു (തരം) രോഗം; എന്നിട്ട് അല്ലാഹു അവർക്ക് രോഗം വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്; അവർ വ്യാജം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നിമിത്തം.	فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ ٱللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا۟ يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾

8. وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട് , مَنْ يَقُولُ പറയുന്ന ചിലർ, പറയുന്നവർ, آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു വിശ്വസിച്ചവർ, സത്യവിശ്വാസികൾ, 9. يُخَادِعُونَ അവർ വഞ്ചന നടത്തുന്നു, اللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് , وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോടും, وَمَا يَخْدَعُونَ അവർ വഞ്ചിക്കുന്നില്ലതാനും, إِلَّا أَنفُسَهُمْ അവരെത്തന്നു , بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ, وَبِالْيَوْمِ ദിവസത്തിലു, الْآخِرِ അവസാനത്തെ, وَمَا هُمْ അവരല്ല താനും, بِمُؤْمِ ന്നെ (തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ) അല്ലാതെ, وَمَا يَشْعُرُونَ അവർ അറിയുന്നുമില്ല. അവർക്ക് ബോധമുണ്ടാകുന്നില്ലതാനും 10. فِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട് , مَرَضٌ ഒരു രോഗം, فَزَادَهُمُ എന്നിട്ട് അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, اللَّهُ അല്ലാഹു, مَرَضًا രോഗത്തെ, وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും, عَذَابٌ ശിക്ഷ, أَلِيمٌ വേദനയേറിയ, بِمَا كَانُوا അവരായിക്കൊണ്ടിരുന്നതുനിമിത്തം, يَكْذِبُونَ അവർ വ്യാജം പറയും.,

---

വാക്കും പ്രവർത്തിയും തമ്മിലും, രഹസ്യവും പരസ്യവും തമ്മിലും പൊരുത്തക്കേടുണ്ടാകുന്നതാണ് കാപട്യം (نفاق) വിശ്വാസങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ഉണ്ടാവാം കാപട്യം. വിശ്വാസത്തിലെ കാപട്യമാണ് ഏറ്റവും ഗൗരവപ്പെട്ടത്. എല്ലാ തരം കാപട്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഓരോ സന്ദർഭത്തിലായി ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാമിൻെറ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസത്തിൽ തന്നെ മുഴുത്ത കാപട്യം വെച്ച് പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന- ഉള്ളിൽ കുഫ്റും പുറമെ ഇസ്ലാമിക വേഷവും സ്വീകരിച്ചിരുന്ന- കപട വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ സൂക്തങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

മദനീ സൂറത്തുകളിലാണ് മുനാഫിഖുകളെപ്പറ്റി പരാമർശ്ശങ്ങളുള്ളത്. മക്കായിൽ മുനാഫിഖുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, അതോടുകൂടി ദൗർബല്യം കാരണം അതു മൂടിവെച്ചുകൊണ്ട് ബാഹ്യത്തിൽ അവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതരായ ചിലരാണ് മക്കായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. കാരണം, അവിടെ പ്രതാപവും ശക്തിയും മുശ്രിക്കുകൾക്കായിരുന്നല്ലോ. നബി (ﷺ) മദീനായിൽ വന്നപ്പോൾ ഔസ്, ഖസ്റജ് എന്നീ രണ്ടു ഗോത്രക്കാരായിരുന്നു അവിടുത്തെ അറബികൾ. മുമ്പ് അവരും മക്കാ മുശ്രിക്കുകളെപ്പോലെ വിഗ്രഹാരാധകൻമാരായിരുന്നുവെങ്കിലും നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും അവിടെ എത്തും മുമ്പു തന്നെ അവർക്കിടയിൽ ഇസ്ലാമിനു പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ വരവോടുകൂടി അത് കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. മദീനാ പരിസരങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു കൂട്ടർ യഹൂദികളായിരുന്നു. അവരുടെ യഹൂദ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു പോരുന്നവരായിരുന്നു അവർ. യഹൂദികൾ മൂന്നു ഗോത്രക്കാരായിരുന്നു ബനൂ ഖൈനുഖാഉ്, ബനൂ നളീർ, ബനൂഖുറൈള: قينقاع، قريظة، نضير ആദ്യത്തെ ഗോത്രവും ഖസ്റജും തമ്മിലും, അവസാനത്തെ രണ്ടു ഗോത്രവും ഔസും തമ്മിലും സഖ്യത്തിലായിരുന്നു. അറബികളിൽനിന്നു ധാരാളം ആളുകൾ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചുവെങ്കിലും യഹൂദികളിൽ നിന്ന് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാമും (رضي الله عنه) വളരെ ചുരുക്കം പേരും മാത്രമേ ഇസ്ലാമിൽ വന്നിട്ടുള്ളു. ഇക്കാലത്ത് മദീനായിൽ മുനാഫിഖുകളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭയപ്പെടത്തക്ക ഒരു ശക്തി അന്നു മുസ്ലിംകൾക്കു ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് കപടവേഷത്തിൻെറ ആവശ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. നബി (ﷺ) യാകട്ടെ, യഹൂദരുമായും, പരിസര പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള പല അറബി ഗോത്രങ്ങളുമായും സഖ്യ ഉടമ്പടി നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഖസ്റജ് ഗോത്രക്കാരനാണെങ്കിലും ഔസിലും ഖസ്റജിലും പൊതു നേതൃത്വം കൈവന്ന ഒരു നേതാവായിരുന്നു അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യിബ്നു സുലൂൽ. അബ്ദുല്ലായെ എല്ലാവരുടെയും രാജാവായി വാഴിക്കുവാൻ ആലോചന നടന്നു വരികയായിരുന്നു. അക്കാലത്താണ് ഇസ്ലാമിനു മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരമുള്ള സ്വാധീനം ഉണ്ടായിത്തീർന്നത്. പലരും ഇസ്ലാമിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെട്ടതോടെ ആ ആലോചന മുന്നോട്ടു പോകാതായി. നേതൃത്വമോഹിയായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യിനു ഇതുമൂലം ഇസ്ലാമിനോടും മുസ്ലിംകളോടും വെറുപ്പുളവായി.

സുപ്രസിദ്ധമായ ബ്ദർ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞതോടെ മുസ്‌ലിംകളുടെ യശ്ശസും പ്രതാപവും ശക്തി പ്പെട്ടുവല്ലോ. ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശക്തി പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, അവനും അവൻെറ സിൽബന്ധികളും അനുഭാവികളും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിനെ അം ഗീകരിച്ച് മുസ്‌ലീംകളായി അഭിനയിച്ചു. വേദക്കാരിൽപ്പെട്ട ചിലരും ഇക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടം മുതൽക്കാണ് 'മുനാഫിഖു'കളുടെ തുടക്കം. ക്രമേണ മദീനായിലും, ചുററു പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള 'അഅ്റാബി' (മരുഭൂവാസി) കൾക്കിടയിലും ഇവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചു. മക്കയിൽനിന്നു ഹിജ്റ വന്ന മുഹാജിറുകളിൽ ആരിലും 'നിഫാഖി' (കാപട്യത്തി) ൻെറ രോഗം ബാധിച്ചിട്ടില്ല. അവരാരും മറ്റുള്ളവരുടെ നിർബന്ധത്തിനോ, സ്വാധീനത്തിനോ വഴങ്ങി ഇസ്‌ലാ മിനെ അംഗീകരിച്ചവരോ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റാരുടെയെങ്കിലും പ്രീതിക്കുവേണ്ടി സത്യ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരോ അല്ലല്ലോ. (كما في ابن كثير)

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യും, അവൻെറ ആൾക്കാരും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ തന്നെയാണെങ്കിലും, ബാഹ്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു മുസ്‌ലീംകളായിരിക്കുകയാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവരുടെ ബാഹ്യാവസ്ഥ പരിഗണിച്ചു സത്യ വിശ്വാസികൾ വഞ്ചിതരാകുവാനും, ഓർക്കാപുറത്ത് അവർമൂലം പല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീരുവാനും ഇടവരും. ദുഷ്ടൻമാരെപ്പറ്റി ശിഷ്ടൻമാരെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നത് പല ആപത്തുകൾക്കും വഴിവെക്കുമല്ലോ. ആകയാൽ, മുനാഫിഖുകളെ സംബന്ധിച്ച് സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ട തുണ്ട്. ഈ വസ്തുത സത്യവിശ്വാസികളെ ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. വളരെ കരുതലോടെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു മൂന്നാം ചേരിയുംകൂടി ഇവിടെയുണ്ടെന്നും, അവരുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി ഇന്നിന്നതാണെന്നും അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് വാക്കുകൊണ്ടും ഭാവംകൊണ്ടും അവർ പ്രകടിപ്പിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ വിശ്വാസം അവരെ തീണ്ടിയിട്ടുപോലുമില്ല എന്നാണ് 8-ാം വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം, സൂറ: മുനാഫിഖീനിൽ ഈ കാര്യം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ''(നബിയേ) കപട വിശ്വാസികൾ നിൻെറ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവർ പറയും താങ്കൾ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ തന്നെയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുവെന്ന് . അല്ലാ ഹുവിനറിയാം നീ അവൻെറ റസൂൽ തന്നെയാണെന്ന് നിശ്ചയമായും കപടവിശ്വാസികൾ കളവു പറയുന്നവർ തന്നെയാണെന്ന് അല്ലാഹു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.'' താഴെ 14-ാം വചനം നോക്കുക.

അവരുടെ ഈ അഭിനയത്തിൽ ശുദ്ധാത്മാക്കളായ ചില സത്യവിശ്വാസികൾ ചിലപ്പോൾ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ടേക്കും. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികൾ പൊതുവെ അതിൽ വഞ്ചിതരാവുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെ വഞ്ചിക്കുവാൻ സാധ്യവുമല്ലല്ലോ. എന്നാലും തങ്ങളുടെ ഉള്ളുകള്ളി ആരും അറിയുകയില്ലെന്നാണവരുടെ ധാരണ. ഒരു പക്ഷേ, അല്ലാഹുപോലും തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി അറിയുകയില്ലെന്ന് അവർ ധരിച്ചുവശായിരിക്കാം. അവരെപ്പറ്റി ''നിങ്ങളോട് അവർ ശപഥം ചെയ്യുന്നതുപോലെ പുനരുത്ഥാന ദിവസം അവർ അല്ലാഹുവിനോട് ശപഥം ചെയ്തു പറയും'' എന്ന് 85:18ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇനി, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ആ ധാരണ അവർക്കില്ലെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിൻെറ കക്ഷിയായ സത്യവിശ്വാസി കളോട് നടത്തുന്ന വഞ്ചന അല്ലാഹുവിനോടും നടത്തുന്ന വഞ്ചനയാണല്ലോ . ഇത്രയും നിന്ദ്യമാ യ ഈ കാപട്യം മൂലം ഐഹികമായ ചില താൽക്കാലിക നേട്ടങ്ങൾ മാത്രമാണവരുടെ ലക്ഷ്യം. പക്ഷേ, അങ്ങേ അറ്റം വഷളത്തവും അപമാനവുമായിരിക്കും അതിൻെറ ഫലം. പരലോകത്തി ലാകട്ടെ, കഠിനകഠോരമായ ശിക്ഷയും! അപ്പോൾ, അവരുടെ വഞ്ചന യഥാർത്ഥത്തിൽ ബാധി ക്കുന്നത് അവർക്ക് തന്നെയല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമല്ല. ഇതൊന്നും ആ കപടൻമാർ - അവരുടെ വിഡ്ഢിത്വവും ഭോഷത്തവും കാരണമായി-ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതിനുള്ള സുബോധവും അവർക്കില്ല.

അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരുതരം രോഗമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം മേൽ പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. കാപട്യവും നിഷേധവുമൊക്കെ ആ രോഗത്തിൻെറ ലക്ഷണങ്ങളത്രെ. ഓരോ ഖുർആൻ വചനം അവതരിക്കുമ്പോഴും, ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തം കാണുമ്പോഴും അവരിലുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണം അതുതന്നെ. അങ്ങിനെ ആ രോഗം വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: واذا ما انزلت سورة – الي قوله كافرون – التوبة സാരം: ''വല്ല സൂറത്തും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരിൽ ചിലർ (പരിഹാസ്യമായി) പറയും: നിങ്ങളിൽ ആർക്കാണ് ഇത് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചത് എന്ന്. എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അത് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ സന്തോഷംകൊള്ളുകയും ചെയ്യും. ഹൃദയത്തിൽ രോഗമുള്ളവരാകട്ടെ, അതവരുടെ മ്ളേച്ഛതയിലൂടെ മ്ളേച്ഛതവർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട് മരണപ്പെടുകയും ചെയ്യും''. (തൗബ: 124, 125) അല്ലാഹു അവർക്ക് രോഗം വർദ്ധിപ്പിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

11	അവരോട്, ''നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ] നാശമുണ്ടാക്കരുത് '' എന്നു പറയപ്പെട്ടാൽ - അവർ പറയും : ''നിശ്ചയമായും,ഞങ്ങൾ നന്മയുണ്ടാക്കുന്നവർ മാത്രമാകുന്നു.'' എന്ന്	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ قَالُوٓا۟ إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾
12	അല്ലാ (-അറിഞ്ഞേക്കുക) ! നിശ്ചയമായും, അവർ തന്നെയാണ് നാശമുണ്ടാക്കുന്നവർ. എങ്കിലും അവർ അറിയുന്നില്ല.	أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

11. وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ, لَهُمْ അവരോട്, لاَ تُفْسِدُوا നിങ്ങൾ നാശം (കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കരുത്, فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) , قَالُوا അവർ പറയും, إِنَّمَا نَحْنُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള (മാത്രം-തന്നെ) ആകുന്നു, مُصْلِحُونَ നൻമയുണ്ടാക്കുന്നവർ, പരിഷ്കർത്താക്കൾ. 12 .أَلاَ അല്ലാ അല്ലേ (അറിയുക) إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ, هُمُ അവർ (തന്നെ) , الْمُفْسِدُونَ നാശമുണ്ടാക്കുന്നവർ, وَلَٰكِنْ എങ്കിലും, لاَ يَشْعُرُونَ അവർ അറിയുന്നില്ല. അവർക്കുബോധമുണ്ടാകുന്നില്ല.

സത്യനിഷേധം, സത്യവിശ്വാസികളെ കബളിപ്പിക്കൽ, ജന്മദൌര്‍ബ്ബല്യ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കൽ, വാക്കിനെതിരായ പ്രവർത്തനം, ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളുമായുള്ള രഹസ്യബന്ധങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പലതരത്തിലുള്ള അവരുടെ ചെയ്തികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നാട്ടിൽ നാശമുണ്ടാക്കരുതെന്ന് അവരോട് പറയുന്നത്. നാട്ടിൽ രക്തച്ചൊരിച്ചിലും ജീവനാശവും, അസമാധാനവും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണല്ലോ ഇതെല്ലാം. ഇത്തരം പ്രവർത്തികളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അത് സ്വീകരിക്കുവാനോ, അനുകൂലമായ മറുപടിപോലും പറയുവാനോ ആ കപടൻമാർ തയ്യാറില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം നാട്ടിനു നന്മയും ആവശ്യവുമാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. ശത്രുവിഭാഗവുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ട് കൊണ്ട് തങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മുസ്‌ലിംകൾക്കും അവർക്കുമിടയിൽ രഞ്ജിപ്പും യോജിപ്പും ഉണ്ടാക്കുകയാണ് എന്നും മറ്റും തങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെ അവർ ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതെല്ലാം തനി പൊയ്‌വാക്കുകളാണ്; നാശത്തിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്; ഇരുമുഖികളായ ഇത്തരക്കാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ നാട്ടിൽ നാശവും കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക; ഇതൊന്നും ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള തന്റേടമോ, നൻമയും നാശവും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേകമോ അവർക്കില്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഇവരുടെ മറുപടിയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

ഇവിടെയും, മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും കപടവിശ്വാസികളുടേതായി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ലക്ഷണങ്ങളും സ്വഭാവങ്ങളും മുഴവനുമോ ഏതാനുമോ ഒത്തിണങ്ങിയ മുസ്‌ലിം നാമധാരികളുടെ എണ്ണം കാലം ചെല്ലുംതോറും-ഇക്കാലത്ത് വിശേഷിച്ചും- പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. മുസ്‌ലിം കുടുംബത്തിലും സമുദായത്തിലും പിറന്ന് വളര്‍ന്നവരാകകൊണ്ട് തങ്ങള്‍ മുസ്‌ലിംകളല്ലെന്ന് തുറന്നുപറയുവാന്‍ അവര്‍ക്ക് മടിയോ ധൈര്യക്കുറവോ ഉണ്ടായിരിക്കും. വേണമെങ്കില്‍, തങ്ങള്‍ മുസ്‌ലിംകളുടെയും ഇസ്‌ലാമിന്‍െറയും ഗുണകാംക്ഷികളും സമുദായോദ്ധാരകന്‍മാരുമാണെന്ന് നടിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇസ്‌ലാമിനെ തുരങ്കം വെക്കുന്ന നിരീശ്വര നിര്‍മിത യുക്തിവാദങ്ങളും, ഭൗതിക താല്‍പര്യങ്ങളുമായിരിക്കും അവരുടെ യഥാര്‍ത്ഥ കൈമുതല്‍ . മുസ്‌ലിം ബഹുജനങ്ങളില്‍നിന്നും അവരറിയാതെ അവരുടെ വിശ്വാസവും മതഭക്തിയും നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പുരോഗമനത്തിന്‍െറപേരില്‍ കാലത്തിനൊത്ത കോലം കെട്ടിക്കുകയായിരിക്കും അവരുടെ ലക്ഷ്യം. സത്യവിശ്വാസികള്‍ ഇത്തരക്കാരെ ഇസ്‌ലാമിന്‍െറ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളെക്കാള്‍ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. والله المستعان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا۟ كَمَآ ءَامَنَ ٱلنَّاسُ قَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ كَمَآ ءَامَنَ ٱلسُّفَهَآءُ ۗ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلسُّفَهَآءُ وَلَـٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

13 ``മനുഷ്യര്‍ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ വിശ്വസിക്കുവിന്‍'' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാല്‍,- അവര്‍ പറയും: ``ഭോഷന്‍മാര്‍ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുകയോ!'' അല്ലാ (-അറിയുക) ! നിശ്ചയമായും, അവര്‍ തന്നെയാണ് ഭോഷന്‍മാര്‍. എങ്കിലും, അവര്‍ക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

وَإِذَا لَقُوا۟ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا۟ إِلَىٰ شَيَـٰطِينِهِمْ قَالُوٓا۟ إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾

14 വിശ്വസിച്ചവരെ അവര്‍ കണ്ടുമുട്ടിയാല്‍ അവര്‍ പറയും: ``ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്. അവര്‍ തങ്ങളുടെ പിശാചുക്കളിലേക്ക് (ചെന്ന്) തനിച്ചായാല്‍ അവര്‍ പറയുകയും ചെയ്യും : ``ഞങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ കൂടെ(ത്തന്നെ) യാണ്; ഞങ്ങള്‍ (അവരെ) പരിഹസിക്കുന്നവര്‍ മാത്രമാകുന്നു.''

ٱللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِى طُغْيَـٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

15 അല്ലാഹു അവരെ പരിഹസിക്കുന്നു; അവരുടെ അതിര് കവിച്ചലില്‍ (അന്തം വിട്ട്) അലഞ്ഞ് നടക്കുമാറ് അവരെ അയച്ചു വിടുകയും ചെയ്യുന്നു.

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلضَّلَـٰلَةَ بِٱلْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَـٰرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا۟ مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

16 അക്കൂട്ടര്‍, സന്മാര്‍ഗത്തിനു(പകരം) ദുര്‍മാര്‍ഗ്ഗം (വിലക്കു) വാങ്ങിയിട്ടുള്ളവരത്രെ. എന്നാല്‍, അവരുടെ കച്ചവടം ലാഭകരമായില്ല; അവര്‍ (ഉദ്ദിഷ്ട) മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരായതുമില്ല.

---

13. وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാല്‍, لَهُمْ അവരോട്, آمِنُوا നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുവിന്‍, كَمَا آمَنَ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ النّاسُ മനുഷ്യര്‍, قَالُوا അവര്‍ പറയും, പറയുകയായി, أَنُؤْمِنُ ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുകയോ, വിശ്വസിക്കുമോ, كَمَا آمَنَ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ, السُّفَهَاءُ ഭോഷന്‍മാര്‍, أَلاَ അല്ലാ, അല്ലേ (അറിയുക) , إِنَّهُمْ هُمُ നിശ്ചയമായും അവര്‍ തന്നെ, السُّفهَاءُ ഭോഷന്‍മാര്‍, وَلَكِنْ എങ്കിലും, لاَ يَعْلَمُونَ അവര്‍ അറിയുന്നി(ല്ല.) . 14 وَإِذَا لَقُوا അവര്‍ കണ്ടുമുട്ടിയാല്‍, الّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ, قَالُوا അവര്‍

പറയും, آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു, وَإِذَا خَلَوْا അവർ ഒഴിവായാൽ, തനിച്ചായാൽ إِلَى شَيَاطِينِهِمْ അവരുടെ പിശാചുകളിലേക്ക് قَالُوا അവർ പറയും, إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെയാണ് , إِنَّمَا نَحْنُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ (മാത്രം-തന്നെ) ആകുന്നു, مُسْتَهْزِءُونَ പരിഹസിക്കുന്നവർ. 15. اللَّهُ അല്ലാഹു, يَسْتَهْزِئُ പരിഹസിക്കുന്നു , പരിഹസിക്കും, بِهِمْ അവരെ, وَيَمُدُّهُمْ അവരെ നീട്ടി (അയച്ചു) ഇടുകയും ചെയ്യും, فِي طُغْيَانِهِمْ അവരുടെ അതിരുകവിച്ചലിൽ, ധിക്കാരത്തിൽ يَعْمَهُونَ അവർ (അന്ധാളിച്ചു-അന്തംവിട്ടു) അലഞ്ഞു നടക്കുമാറ് 16 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ, الَّذِينَ യാതൊരുവരാണ്, اشْتَرَوُا അവർ (വിലക്ക്) വാങ്ങി, الضَّلَالَةَ ദുർമ്മാർഗ്ഗം, بِالْهُدَى സൻമാർഗത്തിന് (പകരം) , فَمَا رَبِحَتْ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) ലാഭകരമായില്ല, تِّجَارَتُهُم അവരുടെ കച്ചവടം, وَمَا كَانُوا അവർ ആയതുമില്ല, مُهْتَدِينَ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ.

ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മുസ്ലിംകളാണെന്നുമൊക്കെ നിങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ, നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടപടിയുമാണെങ്കിൽ അതിനു കടക വിരുദ്ധവുമാണ്. നിങ്ങൾ പറയുന്നത് നേരാണെങ്കിൽ ഈ നിലമാറ്റി യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസി കൾ വിശ്വസിച്ചതുപോലെയുള്ള വിശ്വാസം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ് എന്നൊക്കെയാണ് امنو كما امن الناس (മനുഷ്യർ വിശ്വസിച്ചതുപോലെ വിശ്വസിക്കുവിൻ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ഇവിടെ 'മനുഷ്യർ' എന്ന് പറഞ്ഞത് നബി(ﷺ) യിൽ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ സത്യവ ിശ്വാസികളെപ്പറ്റിയാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അവരെപ്പറ്റി 'മനുഷ്യർ' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ അവരാണ് യഥാർത്ഥ മനുഷ്യർ-അവരെപ്പോലെ നിങ്ങളും മനുഷ്യത്വഗുണമുള്ളവരാകേണ്ടതാണ്-നിങ്ങളുടെ ഈ നിലപാട് മനുഷ്യത്വത്തിന് യോജിച്ചതല്ല എന്നൊക്കെ ചില സൂചനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. الله اعلم നബി (ﷺ) യും ഉൾപ്പെടുന്ന അതേ സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റിതന്നെയാണ് കപട വിശ്വാസികൾ ഭോഷൻമാർ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതും. അവരൊക്കെ തനി ഭോഷൻമാരായതുകൊണ്ടാണ് അത്രത്തോളം ആ വിശ്വാസത്തിൽ ലയിക്കുവാൻ കാരണം, ഞങ്ങൾ അതിനുമാത്രം അധ:പതിച്ചിട്ടില്ല, അവരെപ്പോലെയുള്ള വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ കിട്ടുകയില്ല എന്നൊക്കെയാണ് മറുപടിയിൽ അവർ വ്യംഗ്യമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വാസ്തവം നേരെമറിച്ചാണുള്ളത്. യഥാർത്ഥ ഭോഷൻമാർ അവരല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല, പക്ഷേ, അത് മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള തമേടവും വിവേകവും അവർക്കില്ല എന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഇരു മുഖന്മാരാണല്ലോ കപടവിശ്വാസികൾ. സത്യവിശ്വാസികളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ തങ്ങളും സത്യവിശ്വാസികളെന്നോണം അഭിനയിക്കും. മുസ്ലിംകളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തലും 'ഗനീമത്തു' (യുദ്ധത്തിൽ ലഭിച്ചേക്കുന്ന സ്വത്തു) കൾ മുതലായവയിൽ പങ്കുലഭിക്കലുമാണ വരുടെ ലക്ഷ്യം. അവിടംവിട്ടു തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ കൂട്ടുകാരുടെയും സുഹൃത്തുക്കളുടെയും അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഉള്ളിലിരിപ്പ് അവരോട് തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ മുസ്ലി ംകളുമായി പെരുമാറുന്നതുകണ്ട് നിങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. ഞങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പക്ഷക്കാർ തന്നെയാകുന്നു. പരിഹാസത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ അവരെ സമീപിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ നൻമയാണ് ഞങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം എന്നൊക്കെ. ഇതിനെപ്പററി യാണ് 14-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അവരുടെ ഈ പരിഹാസത്തെ അല്ലാഹു വെറുതെ വിടുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന് 15-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു അവരെ പരിഹസിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും; തൽക്കാലം അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ മതിമറന്നു നടക്കട്ടെ എന്നുവെച്ച് അവരെ അയച്ചുവിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പെട്ടെന്ന് നടപടി എടുക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിൽ ഒതുങ്ങാതെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ അവർക്കു കഴിയുകയില്ല.

شياطينهم (അവരുടെ പിശാചുക്കൾ) എന്നുപറഞ്ഞത് ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളായ യഹൂദികളിലും, ശിർക്കിന്റെ നേതാക്കളിലുമുള്ള അവരുടെ സുഹൃത്തുക്കളും വേഴ്ചക്കാരു മാകുന്നു. الله يستهزئ بهم (അല്ലാഹു അവരെ പരിഹസിക്കും) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താത്പര്യം

അവരുടെ പരിഹാസപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പേരിൽ ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുമെന്നത്രെ. وجزاء سيئة سيئة مثلها (ഒരു തിൻമയുടെ പ്രതിഫലം അതുപോലെയുള്ള ഒരു തിൻമയാകുന്നു. (42:40) കുറ്റത്തിനനുസരിച്ചായിരിക്കും അതിൻെറ പേരിലുള്ള ശിക്ഷാനടപടി എന്നു സാരം.

കൈവശമുള്ള ഒരു വസ്തുവിന് പകരം മറ്റൊരു വസ്തു സ്വീകരിക്കുന്നതിനാണ് വിലക്കു വാങ്ങുക എന്നും, കച്ചവടം നടത്തുക എന്നു പറയുന്നത്. ഇങ്ങോട്ടു പകരം ലഭിക്കുന്ന വസ്തു അങ്ങോട്ടു കൊടുക്കുന്നതിനെക്കാൾ ലാഭകരമോ പ്രയോജനകരമോ ആണെന്ന് കാണുമ്പോ ഴാണ് ക്രയവിക്രയം സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടാകാറുള്ളത്. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം അങ്ങോട്ടുകൊടു ത്തതും ഇങ്ങോട്ടു ലഭിച്ചതും സമവില കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിലുമായിരിക്കണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം ആ കച്ചവടം നഷ്ടകരമായിത്തീരുന്നു. മുനാഫിഖുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരു ടെ കച്ചവടം ലാഭകരമായില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ഇറക്കിയ മൂലധനം രക്ഷപ്പെട്ടുകിട്ടുകപോലുമുണ്ടാ യില്ല. അതും നഷ്ടപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ഖത്താദ : (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യ പ്പെട്ടത് പോലെ, സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ദുർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കും, യോജിപ്പിൽനിന്ന് ഭിന്നിപ്പി ലേക്കും, അഭയത്തിൽ നിന്ന് ഭയത്തിലേക്കും, സദാചാരത്തിൽ നിന്ന് ദുരാചാരത്തിലേക്കും വഴുതിപ്പോകുകയാണവർ ചെയ്തത്.

നല്ലതും ചീത്തയും തിരിച്ചറിയുവാനും അമ്പേഷിക്കുവാനുമുള്ള ബുദ്ധിയും ചിന്താ ശക്തിയും അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു അവർക്ക് റസൂലിനെ അയച്ചുകൊടു ക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മുഖാമുഖമായി അവരെ സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ലക്ഷ്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വേദഗ്രന്ഥം അവരുടെ മുമ്പിൽ തുറന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു. മനസ്സിലിരിപ്പ് എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും അതിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസം വാഗ്മൂ ലം അവർ രേഖപ്പെടുത്തുകയും, സന്ദർഭം വരുമ്പോൾ അതാവർത്തിച്ചും അഭിനയിച്ചും കൊണ്ടി രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ, സന്മാർഗ്ഗമാകുന്ന മൂലധനം അവർക്കു കൈവന്നു. അതവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ വളർത്തുകയോ അല്ല-അതിനെ പുറംതള്ളുകയും പകരം കൽപ്പി ച്ചുകൂട്ടി ദുർമാർഗ്ഗം ഏറ്റെടുക്കുകയുമാണ്-ചെയ്തത്, ഇതാണവർ ചെയ്ത കച്ചവടം. സൻമാർഗ്ഗം എന്തെന്നറിയാതെ, അല്ലെങ്കിൽ അത് പ്രാപിക്കുവാൻ അവസരം കിട്ടാതെ ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ പതിച്ചവരാണവർ. കൈവന്നശേഷം അത് വലിച്ചെറിയുകയാണവർ ചെയ്തത്. സൻമാർഗ്ഗം നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളൊന്നും നിറവേറിയതുമില്ല.

مَثَلُهُمۡ كَمَثَلِ ٱلَّذِى ٱسۡتَوۡقَدَ نَارًا فَلَمَّآ أَضَآءَتۡ مَا حَوۡلَهُۥ ذَهَبَ ٱللَّهُ بِنُورِهِمۡ وَتَرَكَهُمۡ فِى ظُلُمَٰتٍ لَّا يُبۡصِرُونَ ﴿١٧﴾

17 അവരുടെ ഉപമ യാതൊരുവൻെറ മാതിരിയാകുന്നു: അവൻ ഒരു തീ കത്തിച്ചുണ്ടാക്കി; എന്നിട്ട് അവൻെറ ചുറ്റുപാടിലുള്ളതിന് അത് വെളിച്ചം നൽകിയപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ [അവിടെയുള്ളവരുടെ] പ്രകാശം കൊണ്ടുപോയി. (കണ്ണു) കാണാത്ത നിലയിൽ അന്ധകാരങ്ങളിൽ [കൂരിരുട്ടിൽ] അവൻ അവരെ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തു.

صُمُّۢ بُكۡمٌ عُمۡىٌ فَهُمۡ لَا يَرۡجِعُونَ ﴿١٨﴾

18 ബധിരൻമാർ! ഊമകൾ! അന്ധൻമാർ! ആകയാൽ അവർ മടങ്ങുകയില്ല.

---

17 مَثَلُهُمْ അവരുടെ ഉപമ, كَمَثَلِ മാതിരിയാണ് الَّذِي യാതൊരുവൻെറ, اِسْتَوْقَدَ അവൻ കത്തിച്ചുണ്ടാക്കി, نَارًا ഒരു തീ, فَلَمَّا أَضَاءَتْ എന്നിട്ടത് വെളിച്ചം നൽകിയപ്പോൾ, مَا حَوْلَهُ അതിൻെറ ചുറ്റുമുളളതിനെ, ചുറ്റുപാടിലുളളവരെ, ذَهَبَ اللهُ അല്ലാഹു പോയി, بِنُورِهِمْ അവരുടെ പ്രകാശവും കൊണ്ട് وَتَرَكَهُمْ അവരെ ഉപേക്ഷിക്കുക (വിട്ടേക്കുക) യും ചെയ്തു فِي ظُلُمَاتٍ അന്ധകാരങ്ങളിൽ لاَ

يُبْصِرُونَ അവർ (കണ്ണു) കാണാതെ, 18. صُمٌّ ബധിരൻമാർ, بُكْمٌ ഊമകൾ, عُمْيٌ അന്ധൻമാർ, فَهُمْ അതിനാൽ അവർ, لاَ يَرْجِعُونَ മടങ്ങുകയില്ല.

കപടവിശ്വാസികളുടെ ചില ഉപമകളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻെറ പ്രതിപാദനരീതിയിൽ ഉപമകൾക്ക് നല്ലൊരു സ്ഥാനം നല്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രതിപാദ്യ വിഷയത്തിൻെറ മർമ്മവശവും വിശദാംശങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുവാനും, സാധാരണക്കാർക്ക് വിഷയം വേഗം മനസ്സിലാക്കുവാനും അത് പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. അറബികൾക്കിടയിൽ ഉപമകൾ വിവരിക്കുന്ന പതിവ് മുമ്പേയുള്ളതാണ്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഒരു നീണ്ട വിശദീകരണത്തേക്കാൾ ഒരു ചെറിയ ഉപമയായിരിക്കും കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുക. ഉപമകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ചില പ്രത്യേക പരാമർശങ്ങൾ തന്നെ താഴെ വചനങ്ങളിൽ വരുന്നുണ്ട്.

ഈ ഉപമയുടെ വിവരണമെന്നോണം പല രിവായത്തു (നിവേദനം) കളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തവും, ഹൃദ്യവുമായി തോന്നുന്നത് ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) മുതലായ ചില സഹാബികളിൽ നിന്ന് ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്താകുന്നു. അതിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയാണ്: 'റസൂൽ (ﷺ) മദീനായിൽ വന്ന അവസരത്തിൽ ചില ആളുകൾ ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചു. പിന്നീട് അവർ കപടവിശ്വാസികളായി മാറി. അവരുടെ ഉപമ ഒരു മനുഷ്യമേത് പോലെയായിത്തീർന്നു: അയാൾ ഇരുട്ടിലായിരുന്നു. അതിനാൽ അയാൾ തീ കത്തിച്ചു. ആ തീ അയാളുടെ ചുറ്റുപാടിലുമുള്ള കുണ്ടുകുഴികളിലും ഉപദ്രവ വസ്തുക്കളിലും വെളിച്ചം പരത്തി. അയാൾക്ക് അതെല്ലാം കാണുമാറായി . അയാൾ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതെന്തൊക്കെയാണെന്ന് അയാൾക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അയാളുടെ തീ കെട്ടുപോയി. അതുമൂലം, സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന ഉപദ്രവ വസ്തുക്കൾ തിരിച്ചറിയാതായി. ഇപ്രകാരമാണ് കപടവിശ്വാസിയും അവൻ ആദ്യം ശിർക്കാകുന്ന ഇരുട്ടിലായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവൻ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു. അതോടെ ഹലാലും ഹറാമും (പാടുള്ളതും പാടില്ലാത്തതും) , നല്ലതും ചീത്തയും അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ (വീണ്ടും) അവിശ്വാസിയായി. ഹറാമിൽനിന്ന് ഹലാലും ചീത്തയിൽ നിന്ന് നല്ലതും അറിയാതായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ, അവർ(കപടവിശ്വാസികൾ) ബധിരൻമാരും, ഊമകളും, അന്ധൻമാരുമാകുന്നു. ഇനി, അവർ ഇസ്ലാമിലേക്ക് മടങ്ങുകയില്ല.'

വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുകയോ, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ വാ തുറന്ന് സംസാരിക്കുകയോ, കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കിക്കാണുകയോ ചെയ്യാത്തവരാകകൊണ്ടാണ് അലങ്കാര രൂപത്തിൽ കപടവിശ്വാസികൾ ബധിരൻമാരും, ഊമകളും, അന്ധൻമാരുമാണെന്ന് പറഞ്ഞത്. സൂറത്തുൽ ഹജ്ജിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു. ''അവർ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ? എന്നാലവർക്ക് ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുമാറുള്ള ഹൃദയങ്ങളോ, കേട്ടറിയുമാറുള്ള കാതുകളോ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! എന്നാൽ, (വാസ്തവത്തിൽ) കണ്ണുകൾക്കല്ല. അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, നെഞ്ചുകളിലുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കത്രെ അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്.'' (ഹജ്ജ്; 46) കപടവിശ്വാസികൾക്ക് മറ്റൊരു ഉപമകൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فِيهِ ظُلُمَٰتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَٰبِعَهُمْ فِىٓ ءَاذَانِهِم مِّنَ ٱلصَّوَٰعِقِ حَذَرَ ٱلْمَوْتِ ۚ وَٱللَّهُ مُحِيطٌۢ بِٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٩﴾

19 അല്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ ഉപമ ആകാശത്തുനിന്ന് (ഒഴുകിവരുന്ന) ഒരു പെരുമഴ പോലെയാകുന്നു: അതിൽ അന്ധകാരങ്ങളും [കൂരിരുട്ടും], ഇടിയും, മിന്നലുമുണ്ട്. ഇടിവാളുകൾ നിമിത്തം മരണത്തെ ഭയന്ന് അവർ [ആ മഴയിൽ പെട്ടവർ] തങ്ങളുടെ വിരലുകളെ തങ്ങളുടെ ചെവികളിൽ ഇടുന്നു! അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ വലയം ചെയ്യുന്നവനാ

കുന്നു.

يَكَادُ ٱلْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَٰرَهُمْ ۖ كُلَّمَآ أَضَآءَ لَهُم مَّشَوْا۟ فِيهِ وَإِذَآ أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا۟ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَٰرِهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

20 മിന്നൽ അവരുടെ കാഴ്ചകളെ റാഞ്ചി എടുക്കുമാറാകുന്നു! അതവർക്കുവെളിച്ചം നൽകുമ്പോഴൊക്കെ അവരതിൽ നടക്കും; അതവരിൽ ഇരുട്ടാക്കിയാൽ അവർ നിന്നേക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ കേൾവിയും അവരുടെ കാഴ്ചകളും അവൻ കൊണ്ടുപോകുക [എടുത്തുകളയുക] തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

---

19. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ كَصَيِّبٍ ഒഴുകിവരുന്ന ഒരു (പെരു) മഴ പോലെയാണ് مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന് فِيهِ അതിലുണ്ട് ظُلُمَاتٌ അന്ധകാരങ്ങൾ وَرَعْدٌ ഇടിയും وَبَرْقٌ മിന്നലും يَجْعَلُونَ അവർ ആക്കുന്നു أَصَابِعَهُمْ അവരുടെ വിരലുകളെ فِي آذَانِهِم അവരുടെ കാതുകളിൽ مِنَ الصَّوَاعِقِ ഇടിമിന്നലു(ഇടിത്തീ, ഇടിവാൾ) കൾ നിമിത്തം حَذَرَ ഭയപ്പെട്ട് الْمَوْتِ മരണത്തെ وَاللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ مُحِيطٌ വലയം ചെയ്ത(ചെയ്യുന്ന) വനാണ് بِالْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ 20 يَكَادُ ആകാറാകുന്നു الْبَرْقُ മിന്നൽ يَخْطَفُ റാഞ്ചിയെടുക്കുക أَبْصَارَهُمْ അവരുടെ കാഴ്ചകളെ كُلَّمَا أَضَاءَ അത് വെളിച്ചം നൽകുമ്പോഴെല്ലാം لَهُمْ അവർക്ക് مَشَوْا അവർ നടക്കും فِيهِ അതിൽ وَإِذَا أَظْلَمَ അത് ഇരുട്ടാക്കിയാൽ عَلَيْهِمْ അവർക്ക് قَامُوا അവർ നില്ക്കും وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ اللهُ അല്ലാഹു لَذَهَبَ പോകുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു بِسَمْعِهِمْ അവരുടെ കേൾവിയെക്കൊണ്ട് وَأَبْصَارِهِمْ അവരുടെ കാഴ്ചകളെയും إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും قَدِيرٌ കഴിയുള്ളവനാണ്.

ആദ്യത്തെ ഉപമയെക്കാൾ കുറച്ചുകൂടി വിസ്തൃതമാണ് ഈ ഉപമ. രണ്ടുതരം വീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ ഈ ഉപമ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. (1) കപട വിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളുടെ പൊതുവെയുള്ള ഒരു ചിത്രീകരമാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്ന നിലക്ക്. (2) അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളുടെ ചില വശങ്ങളെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഇതിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന നിലക്ക്. ഈ രണ്ടു നിലക്കുള്ള വ്യാഖ്യാനം ഒന്നാമത്തെ ഉപമയിലും സ്വീകരിക്കപ്പെടാതില്ല. പക്ഷേ, ആ രണ്ട് നിഗമനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം കൂടുതൽ പ്രകടമാകുന്നത് ഈ ഉപമയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലാകുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ വീക്ഷണപ്രകാരം ഇതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഏതാണ്ടിങ്ങിനെയാണ്: ആകാശത്തു നിന്ന് വമ്പിച്ച മഴ പെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രാത്രിയുടെ അന്ധകാരത്തിനു പുറമെ, മഴയുടെ ആധിക്യംകൊണ്ടും, മഴക്കാറുകളുടെ കുന്നുകൂടൽ കൊണ്ടുമുള്ള അന്ധകാരങ്ങളും, എല്ലാം കൂടി വമ്പിച്ച കൂരിരുട്ട്. മുമ്പോട്ടു നീങ്ങുവാൻ വഴി കണ്ടുകൂടാ. തപ്പി നടക്കുവാൻ പോലും കഴിയാതെ മനസ്സിന്റെ സമനിലയും തെറ്റിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, ഇടതടവില്ലാത്ത ഇടിയും മിന്നലും. ഇടിവാളിന്റെ പൊട്ടലും ചീറ്റലും കേൾക്കുമ്പോൾ മരണത്തെ ഭയന്ന് ആളുകൾ ചെവിയിൽ വിരൽ തിരുകി കാതുപൊത്തിക്കളയും. മിന്നലിന്റെ അതിപ്രസരമാണെങ്കിൽ കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുമാറ് ഭയങ്കരവും. മിന്നലിന്റെ വെളിച്ചം കിട്ടുമ്പോൾ അൽപമൊന്നു നടന്നു നീങ്ങുവാൻ ശ്രമിക്കും. അപ്പോഴേക്ക് വീണ്ടും ഇരുട്ട്. അതോടെ സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കുകയായി. അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് ഭാഗ്യത്തിന് ചെകിട് പൊട്ടി കേൾവി നശിക്കാതെയും, കണ്ണുപൊട്ടി കാഴ്ച നശിക്കാതെയും രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന് മാത്രം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മഴയിൽ അകപ്പെട്ടാലത്തെ അവസ്ഥപോലെയാണ് കപടവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ. അതായത്, ഒരിക്കലും മനസ്സമാധാനമോ സ്വസ്ഥതയോ അവർക്കില്ല. സംശയങ്ങളും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും

ഒരു ഭാഗത്ത്. പരിഭ്രമവും ഭീതിയും മറ്റൊരു ഭാഗത്ത്. നബി (ﷺ) യുടെയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും പക്ഷത്ത് ചേർന്നാലുണ്ടാകുന്ന നേട്ടങ്ങളും, അതോടൊപ്പം അതിനാൽ നേരിട്ടേക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും വേറൊരുവശത്ത്. അവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ ചേർന്നാൽ ലഭിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥങ്ങളും അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തുകളും വേറെയും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മേൽ വിവരിച്ച മഴയിൽ അകപ്പെട്ടാലുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ തന്നെ എന്നു സാരം.

രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനരീതി ഏതാണ്ടിങ്ങിനെയാണ്; അവരുടെ നന്മക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ, സന്ദേശങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, വിധിവിലക്കുകൾ ആദിയായവയാണ് മഴയോട് ഉപമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മഴ ഭൂമിയെ ജീവസ്സുള്ളതാക്കുന്നതുപോലെ അവ മനുഷ്യനും ജീവസ്സുണ്ടാക്കുന്നുവല്ലോ. ശക്തിയായ മഴ വർഷിക്കുമ്പോൾ ഇടിയും മിന്നലും സ്വാഭാവികമാണ്. കപട വിശ്വാസികളുടെ സംശയം, കാപട്യം, ആശയക്കുഴപ്പം, ദുർമോഹം ആദിയായവയാണ് ഇരുട്ടിനോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ദിവ്യ സന്ദേശങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള താക്കീതുകൾ, മുന്നറിയിപ്പുകൾ മുതലായവ ഇടികളോടും, അതിലെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, സന്തോഷ വാർത്തകൾ മുതലായവ മിന്നലുകളോടും ഉപമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. താക്കീതുകളും ശാസനകളും കേട്ട് സഹിക്കവയ്യാതെ ബധിരൻമാരെപ്പോലെ അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നതിനെയാണ് ഇടിവാൾ നിമിത്തം മരണത്തെ ഭയന്ന് കാതുപൊത്തുന്നതിനോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, അവർ കാതുപൊത്തിയതുകൊണ്ട് രക്ഷ കിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്നത്രെ 'അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ വലയം ചെയ്യുന്നവനാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. സത്യമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചാൽ ഭൗതികമായും പാരത്രികമായും ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന നന്മകളെപ്പറ്റി ചിലപ്പോൾ അവർക്ക് ബോധോദയം ഉണ്ടാകും. അങ്ങനെ, ഗതി അൽപ്പം മുന്നോട്ടാകും. അപ്പോഴേക്കും സ്വാർത്ഥ വിചാരങ്ങളും പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളും ഓർമ്മ വരും. അതോടെ അത് സ്തംഭനത്തിലാകും. അതാണ് മിന്നൽ വെളിച്ചത്തിൽ മുമ്പോട്ട് നടക്കുമെന്നും ഇരുട്ടായാൽ നിന്നുപോകുമെന്നും പറഞ്ഞത്. കണ്ടും കേട്ടും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയതിനെ അവർ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ, അവയെ നിശ്ശേഷം എടുത്തുകളയുവാൻ അവന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. എങ്കിലും അതവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം.

മൊത്തരൂപത്തിലും, വിശദരൂപത്തിലുമുള്ള ഈ രണ്ടു വാഖ്യാന രീതികളിൽ സാധാരണ ബുദ്ധികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടാമത്തെ രൂപമായിരിക്കും കൂടുതൽ അനുകരണീയവും വ്യക്തവുമായി തോന്നുക. എങ്കിലും, സാഹിത്യ രംഗത്ത് കൂടുതൽ സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നത് ഒന്നാമത്തെ രൂപമാകുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും അവനവൻെറ ബുദ്ധി വികാസവും ചിന്താമണ്ഡലവും അനുസരിച്ച് ഓരോ ഉപമയിലും അടങ്ങിയ തത്വ രഹസ്യങ്ങൾ പരതി നോക്കി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഇതാണ് കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുക. **الله اعلم** ഈ രണ്ട് ഉപമകളും ഒരേ തരം മുനാഫിഖുകളെ സംബന്ധിച്ചുതന്നെയാണെന്നും, അല്ലെന്നും രണ്ടഭിപ്രായം വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിലുണ്ട്. ഇമാം ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) മുതലായ പലരും ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായവും ഇബ്നുകഥീർ(رحمه الله) മുതലായ പലരും രണ്ടാമത്തെ - അല്ലെന്നുള്ള - അഭിപ്രായവുമാണ് സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. വിശ്വാസം ഉള്ളിൽ തീണ്ടിയിട്ടേ ഇല്ലാത്ത മുഴുത്ത കപടൻമാരെ സംബന്ധിച്ചാണ് 17-ാം വചനത്തിലെ തീയിൻെറ ഉപമ. വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിലും അതിൻെറ ദുർബ്ബലത നിമിത്തം ഇസ്ലാമിക ശിക്ഷണത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻ കഴിയാത്തവരും, ചിലപ്പോഴൊക്കെ സംശയവും ആശയക്കുഴപ്പവും നേരിടുകയും ഇടക്ക് ബോധോദയവും സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ പ്രകാശവും പ്രകടമാകുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ടാംതരം കപടൻമാരെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിലെ ഉപമ. ഇതാണ് രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം, പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചും ഉദാഹരിച്ചും കൊണ്ട് ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ഈ അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ സ്ഥാപിച്ച് കാണാവുന്നതാണ്.

19-ാം വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ والله محيط بالكافرين (അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ വലയം ചെയ്യുന്നവനാണ്) എന്നും, 20ൻെറ അവസാനത്തിൽ ان الله على كل شيئ قدير (അല്ലാഹു എല്ലാകാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്.) എന്നും പറഞ്ഞതുപോലെ, മുമ്പുള്ള വാക്യങ്ങളുമായി ഘടനയിലോ വിഷയത്തിലോ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ബന്ധമില്ലാത്ത ചില വാക്യങ്ങൾ ഖുർആനിൽ കാണപ്പെടുക സർവ്വസാധാരണമാകുന്നു. മിക്ക ആയത്തുകളും സമാപിക്കുന്നത് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു വാക്യത്തോട് കൂടിയായിരിക്കും. മുൻവാക്യങ്ങളുമായി അവക്ക് പ്രത്യക്ഷ ബന്ധം തോന്നുകയില്ലെങ്കിലും -സംസാരവിഷയത്തിൻെറയും, സന്ദർഭ ത്തിൻെറയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ അല്പം ആലോചിച്ചാൽ ആ അനുബന്ധ വാക്യങ്ങൾ വലുപ്പം കൊണ്ട് വളരെ ചെറിയതായിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവ വളരെ അർത്ഥഗർഭങ്ങളാണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. സംസാരവിഷയത്തിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കമോ, അതിലടങ്ങിയ തത്വമോ, യുക്തിയോ, അതിന് നിദാനമായ ഏതെങ്കിലും യാഥാർത്ഥ്യമോ-അങ്ങിനെ പലതും-ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതായിരിക്കും ആ വാക്യങ്ങൾ. സന്ദർഭം നോക്കി ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അവയിൽ നിന്ന് പല സാരങ്ങളും കണ്ടെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ് താനും. والله الموفق

വിഭാഗം-3

സൂറത്തിൻെറ ആദ്യത്തെ ചില വചനങ്ങളിൽ ഭയഭക്തൻമാരെക്കുറിച്ചും, പിന്നീട് ചില വചനങ്ങളിൽ അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും, അതിന് ശേഷം ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ കപട വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചശേഷം, അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ മനുഷ്യസമുദായത്തെ ആകമാനം അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു :-

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعْبُدُوا۟ رَبَّكُمُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

21 ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരെയും സൃഷ്ടിച്ചവനായ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരായേക്കാം.

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ فِرَٰشًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا۟ لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

22 അതായത്, ഭൂമിയെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വിരിപ്പും, ആകാശത്തെ ഒരു കെട്ടിടവും (അഥവാ മേൽപുരയും) ആക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവൻ; ആകാശത്തു നിന്ന് അവൻ വെള്ളം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എന്നിട്ട് അതുമൂലം നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരത്തിനായി ഫലങ്ങളിൽനിന്നു (പലതും) ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു സമൻമാരെ ഉണ്ടാക്കരുത്; നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് (തന്നെ) .

---

21 يَاأَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരെ اعْبُدُوا ആരാധിക്കുവിൻ رَبَّكُمُ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ الَّذِي യാതൊരുവനായ خَلَقَكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു وَالَّذِينَ യാതൊരുവരെയും مِنْ قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി تَتَّقُونَ സൂക്ഷമത പാലിക്കും 22. الَّذِي ആക്കിയവൻ جَعَلَ നിങ്ങൾക്ക് لَكُمُ ഭൂമിയെ الْأَرْضَ ഒരു വിരിപ്പ് فِرَاشًا ആകാശത്തെ(യും) وَالسَّمَاءَ ഒരു കെട്ടിടം بِنَاءً അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു وَأَنْزَلَ ആകാശത്തുനിന്ന് مِنَ السَّمَاءِ വെള്ളം مَاءً എന്നിട്ട് പുറപ്പെടുവിച്ചു فَأَخْرَجَ അതുമൂലം, അതുകൊണ്ട് بِهِ ഫല(വർഗ്ഗ) ങ്ങളിൽ നിന്ന് مِنَ الثَّمَرَاتِ ആഹാര (ഉപജീവന) ത്തിനായി رِزْقًا നിങ്ങൾക്ക് لَكُمْ അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കരുത് فَلَا تَجْعَلُوا അല്ലാഹുവിന് لِلَّهِ തുല്യന്മാരെ أَنْدَادًا നിങ്ങൾ (ആയിരിക്കെ) وَأَنْتُمْ നിങ്ങൾ അറിയും. تَعْلَمُونَ

'ആരാധന' എന്ന് അർത്ഥം കൽപ്പിച്ച 'ഇബാദത്ത്' 'രക്ഷിതാവ്' എന്നർത്ഥം കൊടുത്ത 'റബ്ബ്', എന്നിവയുടെ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറ: ഫാതിഹയിലും, (പേ:108) 'സൂക്ഷ്മത പാലിക്കൽ' എന്നർത്ഥം കൽപ്പിച്ച 'തഖ്‌വാ' യെപ്പറ്റി ഈ സൂറത്തിൻെറ ആദ്യത്തിലും (പേ:123) വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

വിശ്വാസി, അവിശ്വാസി, കപടവിശ്വാസി എന്നീ വ്യത്യാസം കൂടാതെ, ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ളവരും, അതിനുശേഷം ഉണ്ടാകുന്നവരുമായ മനുഷ്യരെ ഒന്നടങ്കം സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്കെല്ലാം അസ്തിത്വം നൽകിയ സ്രഷ്ടാവും, അവരെ രക്ഷിച്ചും പരിപാലിച്ചുവരുന്ന രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കണമെന്നും, സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും അവൻ മാത്രമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ അവനു സമൻമാരെയും പങ്കാളികളെയും ഏർപ്പെടുത്തരുതെന്നും അല്ലാഹു കൽപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യലോകത്തെ തൗഹീദാകുന്ന ഏകദൈവ സിദ്ധാന്തത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അതിൻെറ അനിഷേധ്യമായ അനിവാര്യതകൂടി അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ എന്നുപറഞ്ഞതിൽ, ''നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വീകൻമാരും ഈ തൗഹീദ് സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ട് അതിന് വിപരീതമായി അവർ അനുവർത്തിച്ചുവന്ന ശിർക്കിൻെറ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ അവരെ പിൻപറ്റുന്നത് ശരിയല്ലെന്നുമുള്ള ഒരു സൂചന അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. തൗഹീദ് നിങ്ങളുടെ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള ഒരു കടമയാണെന്ന് മാത്രമല്ല, അത് മുഖേന മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരായിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.'' സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരാണ് സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ നിലകെള്ളുന്നവരെന്നും, അവർ മാത്രമാണ് വിജയം പ്രാപിക്കുന്നവരെന്നും മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടല്ലോ.

പ്രാഥമിക ബുദ്ധിക്കുപോലും അറിയാവുന്നതും, ഓരോ വ്യക്തിയും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, മനുഷ്യൻെറ നിലനിൽപിനും ജീവിതത്തിനും ആധാരവുമായ ചില വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. അവയിലൊന്നും അവമേതല്ലാത്ത ഒരു പങ്കും പ്രവർത്തനവും വേറെയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവയുടെ ഏക കർത്താവായ അവനോട് നന്ദിയും കീഴ്‌വണക്കവുമുള്ളവരായിരിക്കുക എന്ന നിലക്കും മനുഷ്യൻ മറ്റാരെയും ആരാധിച്ച് കൂടാത്തതാകുന്നു. അതെ, ആരാധ്യനായിരിക്കുവാനുള്ള അർഹത അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണെന്നതുപോലെ, അവൻെറ മാത്രം ആരാധകനായിരിക്കുവാനുള്ള ബാദ്ധ്യത മനുഷ്യനുമുണ്ട് എന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

ഇരിക്കുവാനും, കിടക്കുവാനും, നടക്കുവാനും, ഓടുവാനും, ചാടുവാനും എന്നുവേണ്ട ഇഷ്ടാനുസരണം വിഹരിക്കുവാൻ മനുഷ്യന് ഭൂമിയെ അല്ലാഹു പാകപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അതിനെ ഒരു വിരിപ്പ് فراشا ആക്കി എന്ന് പറഞ്ഞത്. വിരിപ്പുപോലെ പരന്നതാക്കി എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. ഭൂമി ഗോളാകൃതിയിലുള്ളതാണെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യവും ഈ വാക്കും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇനി, വിരിപ്പുപോലെ പരന്നതാക്കി എന്നുതന്നെ വെക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. ഗോളമായതോടൊപ്പം തന്നെ ഭൂമിയുടെ പരപ്പും വിശാലതയും അജ്ഞാതമല്ലല്ലോ. ഭൂമി മുഴുവനും പാറയോ, വെള്ളമോ, ചെളിയോ, മണലോ, മറ്റോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നാകെ സമനിരപ്പോ, കുന്നും കുഴിയും നിറഞ്ഞതോ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? ആലോചിച്ചുനോക്കുക!. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിയുടെ നിലവെച്ചല്ല-മനുഷ്യൻെറ പൊതുനില വെച്ചുകൊണ്ട്- ആലോചിക്കുമ്പോഴേ ഇതിൽ അടങ്ങിയ മഹാനുഗ്രഹത്തിൻെറ മഹത്വത്തെപപ്പറ്റി ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയൂ. ഭൂമിയെ ഒരു വമ്പിച്ച വീടായി സങ്കൽപിക്കുക. അതിൻെറ അടിനിലം വിതാനിച്ചുവെന്നും വെക്കുക. അപ്പോൾ, അതിൻെറ മേൽഭാഗത്ത് മേൽപുരയും വേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതാണ് ആകാശത്തെ ഒരു കെട്ടിടവും بناء അഥവാ മേൽപുരയും- ആക്കി എന്നു പറഞ്ഞത്. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത്

وجعلنا السماء سقفا محفوظا (ആകാശത്തെ നാം -സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു മേൽപുരയും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. (21:32) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ശരി. ഇനി, ഈ വീട്ടിലെ നിവാസികൾക്ക് ദാഹത്തിന് വെള്ളവും വിശപ്പിന് ഭക്ഷണവും വേണമല്ലോ അതിനായി ആകാശത്തുനിന്ന് -ഉപരി ഭാഗത്തുനിന്ന്- മഴ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുടിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല. കൃഷിതുടങ്ങിയ മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കും അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് വഴി ഭൂമിയിൽ പലതരം ഫലവർഗ്ഗങ്ങളും ഉൽപന്നങ്ങളും അവൻ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ‘‘അല്ലാഹുവത്രെ യാതൊരുവൻ: അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയെ വാസസ്ഥാനവും, ആകാശത്തെ കെട്ടിടവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ നന്നാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കവൻ ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള അവനത്രെ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു. (40:64) ഇപ്പോൾ, ഭൂമി ഒരു വീട് അതിൻെറ ഉടമസ്ഥനും അതു നിർമ്മിച്ചവനും അല്ലാഹു. അതിലെ നിവാസികളാകുന്ന മനുഷ്യർ അവൻെറ സൃഷ്ടി. അവർക്ക് അന്നവും വെള്ളവും നൽകി പരിപാലിച്ചു പോരുന്നവനും അവൻ തന്നെ. വാസ്തവം ഇതായിരിക്കെ, ഇത് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതുമായിരിക്കെ, അവനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയെങ്കിലും ആരാധിക്കുന്നതിനോ, കീഴ്വണങ്ങുന്നതിനോ, അവൻെറ മുമ്പിൽ ആരാധനയർപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നിനോ വല്ല ന്യായവുമുണ്ടോ?! فلا تجعلو لله اندادا وانتم تعلمون (അതിനാൽ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരെ ഉണ്ടാക്കരുത്)

അല്ലാഹുവിൻെറ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലോ, പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, അല്ലെങ്കിൽ അവൻെറ സത്തയിലോ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള തുല്യതയോ, പങ്കോ മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുവിനുണ്ടെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക എന്നത്രെ, അവന് സമൻമാരെ (أنداد) ഏർപ്പെടുത്തുക എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഈ സങ്കൽപ്പത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്നതും, ഈ സങ്കൽപ്പത്തിൽ പര്യവസാനിക്കുന്നതുമായ വാക്കും, പ്രവർത്തിയും, വിശ്വാസവുമെല്ലാം ശിർക്കിൻെറ ഇനങ്ങളിൽ പെട്ടവയാകുന്നു. ശിർക്കാകട്ടെ -അല്ലാഹുവും റസൂലും അർത്ഥശങ്കക്കിടമില്ലാത്തവണ്ണം സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ - പാപങ്ങളിൽ വെച്ചേറ്റവും കടുത്തതും, പൊറുക്കപ്പെടാത്തതുമാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് നേർച്ച നേരുന്നതും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നതും ശിർക്കാകുവാനുള്ളകാരണം മേൽപറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഇന്ന നക്ഷത്രത്തിൻെറ - അല്ലെങ്കിൽ രാശിയുടെ - കാരണത്താൽ മഴപെയ്തുവെന്ന് പറയുന്നതിനേയും, വല്ല കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ‘അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത്.’ ماشاء الله എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതോടു ചേർത്ത് ‘ഇന്നആളും ഉദ്ദേശിച്ചതും وشاء فلان’ എന്നു കൂടി പറയുന്നതിനേയും നബി(ﷺ) വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോർക്കുമ്പോൾ, ശിർക്കിൻെറ വ്യാപ്തി എത്ര വലുതാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക.! (165-ാം വചനത്തിൽ കുറച്ചുകൂടി വിശദീകരണം വരുന്നതാണ്. إن شاء الله)

ഈ വചനങ്ങളിൽ കണ്ടതുപോലെ, ആദ്യം അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടി കർത്തൃത്വവും خالقية രക്ഷാകർത്തൃത്വവും ربوبية ഉറപ്പിച്ചശേഷം, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവൻെറ ആരാധ്യത്വവും الوهية-അഥവാ ദൈവത്വവുംസ്ഥാപിക്കുക ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാവുന്ന ഒരു പതിവാകുന്നു. ആദ്യത്തെ ഗുണം അവന് വകവെച്ചുകൊടുക്കാത്തവരായി തനി ഭൗതിക-നിരീശ്വര-വാദികൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. ആ ഗുണം സമ്മതിക്കുന്നതോടെ രണ്ടാമത്തെ ഗുണവും സമ്മതിക്കുവാൻ ബുദ്ധി നിർബന്ധിതമാകും. രണ്ടാമത്തെ ഗുണത്തിൻെറ -രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിൻെറ-വിശദീകരണത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകാമെങ്കിലും വേദവാദികളാരും അത് സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ആ രണ്ടു ഗുണങ്ങളും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് മൂന്നാമത്തെ ഗുണവും (ആരാധ്യതയും) അല്ലാഹുവിന് മാത്രമായിരിക്കൽ അനിവാര്യമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതി

രിക്കാൻ ന്യായമില്ല. ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. തർക്കശാസ്ത്രപരമായ വാഗ്വാദങ്ങൾക്ക് പകരം, മനുഷ്യമനസ്സുകൾക്ക് സുപരിചിതവും, നിത്യസത്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കും, അവയുടെ പിന്നിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മഹാ അദൃശ്യ ശക്തിയിലേക്കും അവരുടെ ശ്രദ്ധതിരിക്കലായിരിക്കും കൂടുതൽ പ്രായോഗികമായിരിക്കുക. ഖുർആൻെറ നയവും ഇതുതന്നെയാണ്. കണ്ണിൽ കണ്ടതേ വിശ്വസിക്കൂ. തങ്ങൾ ശരിവെച്ചു കഴിഞ്ഞതിനപ്പുറം ചിന്തിക്കുകയില്ല എന്ന മുൻവിധിക്കാരായ അഹങ്കാരികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം -കഴിഞ്ഞ 6ഉം 7ഉം വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ- അവരെ കയ്യൊഴിക്കുക മത്രമേ കരണീയമായുള്ളു.

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കണം-അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ- എന്ന തത്വം അംഗീകരിക്കപ്പെടേണമെങ്കിൽ, ആദ്യം അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വം അറിയേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതിനു ഖുർആൻ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണെന്നും വിവരിച്ചശേഷം ഇമാം റാസീ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ (21-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ) പ്രസ്താവിച്ച ചില കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും . ആ പ്രസ്താവനയുടെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ''ഇപ്പറഞ്ഞത് നീ മനസ്സിലാക്കിയാൽ നാം പറയുന്നു: അല്ലാഹു അവൻെറ കിത്താബിൽ ഈ മാതിരി തെളിവുകളെ തെളിവായി സ്വീകരിച്ചത് രണ്ടു കാരണം കൊണ്ടാണ്: (1) ജനങ്ങൾക്ക് കാര്യം മസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്നതും ബുദ്ധിക്ക് കൂടുതൽ യോജിച്ചതും അതാണ്. ഖുർആനിലെ തെളിവുകൾ സൂക്ഷ്മ വിചിന്തനം ചെയ്യാതെത്തന്നെ വേഗം ഗ്രാഹ്യമാകുന്നതായിരിക്കണം. എന്നാലേ പൊതുജനങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക നിലപാടിലുള്ളവർക്കും ഉപകരിക്കുകയുള്ളൂ. സത്യമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബിൻെറ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ അതാണവർ സ്വീകരിച്ചതും.(2) ഖുർആനിക തെളിവുകളുടെ ലക്ഷ്യം വിവാദം നടത്തലല്ല. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉറപ്പിക്കലാണ്. മററെല്ലാതരം തെളിവുകളെക്കാളും ഇത്തരത്തിലുള്ളതാണ് ശക്തവും യുക്തവുമായത്. കാരണം, ഈ വിധം തെളിവുകൾ സ്രഷ്ടാവിൻെറ അസ്തിത്വത്തെപ്പറ്റി ഉറപ്പായ അറിവ് നൽകുന്നതുപോലെ, അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അനുഗ്രഹ സ്മരണയാകട്ടെ, സ്നേഹം ജനിപ്പിക്കുകയും, തർക്കം ഇല്ലാതാക്കുകയും, അനുസരണത്തെ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ആകയാൽ, ഖുർആൻ സ്വീകരിച്ച മാതിരിയുള്ള തെളിവുകളാണ് ഏററവും നന്നായിട്ടുള്ളത്''.

തുടർന്നുകൊണ്ട് മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർ അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് താർക്കികമോ ശാസ്ത്രീയമോ അല്ലാതെ-ഹൃദ്യവും യുക്തവുമായ രൂപത്തിൽ തെളിവ് നൽകിയിരുന്നതിന് പത്തു പതിനൊന്ന് ഉദാഹരണങ്ങളും റാസീ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ചിലത് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിലും ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം അവയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: (1) സ്രഷ്ടാവിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവെന്താണെന്ന് ഖലീഫാ ഹാറൂൻ റശീദ് (ﷺ) ഇമാം മാലിക് (ﷺ) നോട് ചേദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം നൽകിയ തെളിവ് ഭാഷകളുടെയും, ശബ്ദങ്ങളുടെയും, രാഗങ്ങളുടെയും വൈവിദ്ധ്യമായിരുന്നു. (2) ചില നിരീശ്വരവാദികൾ ഇമാം അബൂഹനീഫ (ﷺ) യോട് സ്രഷ്ടാവിൻെറ അസ്തിത്വത്തിന് തെളിവ് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ക്ഷമിക്കണം, ഞാൻ കേട്ട ഒരു വാർത്തയെപ്പററി ചിന്തിക്കുകയാണ് ഞാൻ. (അതുകൊണ്ട് അൽപം ഒഴിവ് തരണം) വാർത്ത ഇതാണ്: ''സമുദ്രത്തിൽ ഒരു കപ്പലുണ്ട്. പലതരം ചരക്കുകളാൽ അത് നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനെ കാക്കുവാനോ ഓട്ടാനോ ആരുമില്ല. എന്നാലും അത് സ്വയം പോകുകയും വരുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരമാലകളെ തള്ളിക്കടന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നു.'' ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''ഹേയ്! ബുദ്ധിയുള്ള ഒരാളും ഇങ്ങനെ പറയുകയില്ല.'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ച്ഛെ! മീതെ വാനലോകത്തും, താഴെ ഈ ഭൂലോകത്തും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കണക്കററ വസ്തുക്കളും, അവയോട് ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന അതിസമർത്ഥങ്ങളായ അനേകമനേകം കാര്യങ്ങളും! ഇതിനൊന്നും ഒരു കർത്താവില്ലെന്നോ?!''

അവരുടെ വായ അടഞ്ഞു. (*) അവര്‍ ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിച്ചു. (3) ഇമാം ശാഫി (ﷺ) യോട് അതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടതിന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ മറുപടി നല്‍കി: "ഇതാ, അമറാത്തിഇല. അതിന്‍െറ രുചി ഒരുപോലെത്തന്നെ. പുഴു അത് തിന്നുന്നു. പുഴുവില്‍ നിന്ന് പട്ട് പുറത്തു വരുന്നു. തേനീച്ച അത് തിന്നുന്നു. അതില്‍ നിന്നു തേന്‍ പുറത്തു വരുന്നു. ആടും, മാടും കാലികളും തിന്നുന്നു. അവ ചാണകവും കാഷ്ടവും ഇടുന്നു. മാനും അതു തിന്നുന്നു. അതില്‍നിന്നു കസ്തൂരിയുണ്ടാകുന്നു. തീറ്റയെല്ലാം ഒന്നു തന്നെ." (4) ഇമാം അഹ്മദ് (ﷺ) നല്‍കിയ തെളിവ് കോഴിമുട്ടയാണ് . അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഉറപ്പും മിനുസവുമുള്ള ഒരു കോട്ട. വാതിലോ പഴുതോ അതിനില്ല. പുറഭാഗം വെള്ളവെള്ളിപോലെ. ഉള്‍ഭാഗം തങ്കസ്വര്‍ണ്ണം പോലെ പെട്ടെന്നൊരിക്കല്‍ അതിന്‍െറഭിത്തികള്‍ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നു. രൂപഭംഗിയും, സുന്ദരശബ്ദമുള്ളതും, കേള്‍വിയും കാഴ്ചയുള്ളതുമായ ഒരു ജീവി വെളിക്ക് വരുന്നു!"

ഇതെല്ലാം പണ്ഡിത കേസരികളായ ചില മഹാന്‍മാരില്‍ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികളാണല്ലോ . ഒരു സാധാരണക്കാരനായ മനുഷ്യന്‍െറ വക തെളിവുകൂടി അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. റബ്ബ് ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന് തെളിവെന്താണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോള്‍ ഒരു അഅ്റാബി (മരുഭൂവാസി) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു കഥീര്‍ (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: "യാ സുബ്ഹാനല്ലാഹ് ! (ആശ്ചര്യം!) ചാണകം ഒട്ടകത്തെ അറിയിക്കുന്നു. കാലടയാളം നടന്നുപോയവനെ അറിയിക്കുന്നു. അപ്പോള്‍, രാശിമണ്ഡലങ്ങളുള്ള ആകാശം, വിശാലമായ നടമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളുള്ള ഭൂമി, തിരമാലകളുള്ള സമുദ്രം- ഇതൊന്നും-സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയായ ഒരുവനുണ്ടെന്ന് അറിയിക്കുന്നില്ലേ?!"

അനിഷേധ്യവും, അവിതര്‍ക്കിതവുമായ തെളിവുകളാല്‍ തൗഹീദിന്‍െറ അനിവാര്യത സ്ഥാപിച്ചശേഷം, അടുത്തവചനങ്ങള്‍ മുഖേന ഖുര്‍ആന്‍െറ അമാനുഷികതയും അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതോടെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വം സ്ഥാപിതമാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ലെന്നും, മുഹമ്മദ് (ﷺ) അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലാണെന്നും **لا اله إلا الله محمد رسول الله** ആണല്ലോ ഇസ്‌ലാമിന്‍െറ മുദ്രാവാക്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

23 നമ്മുടെ അടിയാന്‍െറമേല്‍ നാം അവതരിപ്പിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങള്‍ വല്ല (വിധേനയും) സന്ദേഹത്തിലാണെങ്കില്‍ അതുപോലയുള്ള ഒരു സൂറത്ത് (അദ്ധ്യായം) നിങ്ങള്‍ കൊണ്ടുവരുവിന്‍; അല്ലാഹുവിന് പുറമെയുള്ള നിങ്ങളുടെ സാക്ഷികളെ (സഹായികളെ) നിങ്ങള്‍ വിളിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിന്‍; നിങ്ങള്‍ സത്യവാന്‍മാരാണെങ്കില്‍! (അതൊന്നു കാണാമല്ലോ.)

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي

24 എന്നിട്ട് നിങ്ങള്‍ (അതു) ചെയ്തില്ലെങ്കില്‍, നിങ്ങള്‍ (ഒരിക്കലും) ചെയ്ക

* യുക്തിവാദികളാകട്ടെ, ശാസ്ത്രവാദികളാകട്ടെ, നിരീശ്വരവാദത്തിന് തെളിവായി, ശ്രോതാക്കളെ അമ്പരിപ്പിക്കുന്നതും ആകര്‍ഷിക്കുന്നതുമായ എന്തെല്ലാം ന്യായങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക് പറയുവാനുണ്ടായാലും അവയുടെയെല്ലാം ആകെസാരം രണ്ടിലൊന്നായിരിക്കും: ഒന്നുകില്‍ ഈ അഖിലാണ്ഡം ക്രമേണയങ്ങു സ്വയം രൂപം പൂണ്ടതാണ്. അലെങ്കില്‍ ഒരു മഹാവിസ്ഫോടനം നിമിത്തം സ്വയം നിര്‍മ്മിതമായതാണ്.

രണ്ടായാലും ശരി, ഇമാം അബൂഹനീഫ (ﷺ)യുടെ മറുപടിക്ക് മുമ്പില്‍ മുട്ടുകുത്തുവാനേ അവര്‍ക്ക് കഴിയൂ-യുക്തിഹീനതക്ക് 'യുക്തി' എന്ന് പേരുപറയാമെങ്കിലൊഴികെ

وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٤﴾

യില്ലതന്നെ. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ യാതൊരു നരകത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം: അതിൽ കത്തിക്കപ്പെടുന്നത് (അതിൻെറ ഇന്ധനം) മനുഷ്യരും കല്ലുകളുമാകുന്നു അത് അവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

---

23. وَإِن كُنْتُمْ നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കിൽ فِي رَيْبٍ വല്ല സന്ദേഹത്തിലും مِّمَّا نَزَّلْنَا നാം ഇറക്കിയതിനെപ്പറ്റി عَلَى عَبْدِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻെറ മേൽ فَأْتُوا എന്നാൽ വരുവിൻ بِسُورَةٍ ഒരു സൂറത്തും കൊണ്ട്, ഒരദ്ധ്യായത്തെ مِنْ مِّثْلِهِ അതുപോലെയുള്ള وَادْعُوا വിളിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ شُهَدَاءَكُم നിങ്ങളുടെ സാക്ഷികളെ مِنْ دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ إِن كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ. 24. فَإِن لَمْ تَفْعَلُوا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ وَلَن تَفْعَلُوا നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുമല്ലതന്നെ فَاتَّقُوا എന്നാൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ النَّارَ നരകത്തെ الَّتِي യാതൊരു وَقُودُهَا അതിൽ കത്തിക്കപ്പെടുന്നത്, ഇന്ധനം النَّاسُ മനുഷ്യരാകുന്നു وَالْحِجَارَةُ കല്ലുകളും أُعِدَّتْ അത് തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്.

മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ ഖുർആൻ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലെന്നോ, അത് അദ്ദേഹമോ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി മറ്റാരെങ്കിലുമോ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്നോ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദിവ്യദൗത്യവാദം ശരിയല്ലന്നോ വാദിക്കുകയോ, സംശയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കെല്ലാം-അവർ ഏത് കാലദേശക്കാരായാലും ശരി-ഒരു വമ്പിച്ച വെല്ലുവിളിയാണിത്. വെല്ലുവിളികൊണ്ടും അല്ലാഹു മതിയാക്കിയിട്ടില്ല. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റാരേയും വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് സഹായത്തിന് വിളിച്ചുകൂട്ടാം, എന്നാലും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കാലത്തും അതിന് സാധ്യമല്ല എന്ന് അതോടൊപ്പം തന്നെ തീർത്തു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുവാൻ കഴിയുകയില്ലന്ന് ബോദ്ധ്യമായിട്ട് പിന്നെയും പിൻമടങ്ങാത്ത പക്ഷം അതികഠിനമായ നരകശിക്ഷക്ക് തയ്യാറായിക്കൊള്ളണമെന്നൊരു കനത്ത താക്കീതും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തും ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ഈ വെല്ലുവിളി ആവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

١) قل لئن اجتمعت الانس والجن على ان يأتوا بمثل هذاالقرأنلا يأتون بمثله ولوكان بعضهم لبعض ظهيرا – الاسراء: ٨٨
٢) قل فأتوا بعشرسور مثله مفتريت وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين – هود : ١٣
٣) قل فأتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين – يونس : ٣٨

സാരം: 1. പറയുക: ഈ ഖുർആൻ പോലെയുള്ളതൊന്നു കൊണ്ടുവരുവാൻ മനുഷ്യരും ജിന്നുകളും ഒത്തൊരുമിച്ചാലും അവർ അതുപോലെയൊന്ന് കൊണ്ടുവരികയില്ല-അവരിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് പിന്തുണ നൽകുന്നവരായാലും ശരി. (ഇസ്രാഉ്, 88) 2. പറയുക: എന്നാൽ, കെട്ടിച്ചമയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു പത്ത് സൂറത്തുകളെ ഇതുപോലെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമായവരെയൊക്കെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരാണെങ്കിൽ. (ഹൂദ്, 13) 3. പറയുക: എന്നാൽ, ഇതുപോലെയുള്ളതായ ഒരു സൂറത്ത് നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമായവരെയൊക്കെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ. (യൂനുസ്, 38)

ഈ മൂന്ന് മക്കീസൂറത്തുകളിലായി കുറേക്കാലം മുശ്‌രിക്കുകൾക്കിയിൽ പരസ്യമായി ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടുവന്ന ഈ വെല്ലുവിളി ഇപ്പോൾ ഈ സൂറത്തിൽവെച്ച് മദീനായിലെ യഹൂദികൾക്കും മുനാഫിഖുകൾക്കും മദ്ധ്യേ അല്ലാഹു വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുകയാണ്. ഖുർആൻ പോലെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം (مثل هذا القرأن) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് ഒരിക്കൽ പത്ത്

സൂറത്തുകള്‍ (عشر سور) കൊണ്ടുവന്നാല്‍ മതിയെന്നു പറഞ്ഞു. മറെറാരിക്കല്‍ ഒരൊറ്റ സൂറത്തു (سورة) കൊണ്ടുവരുവിന്‍ എന്നും പറഞ്ഞുനോക്കി. എല്ലായ്പ്പോഴും മൗനമല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രതികരണവും ഉണ്ടായില്ല.ഖുര്‍ആനിലെ സൂറത്തുകള്‍ പല വലിപ്പത്തിലുള്ളവയാണല്ലോ. മൂന്നു ചെറിയ ആയത്തുകള്‍ മാത്രം ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നതും അവയിലുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതുപോലെ ഒരു ചെറിയ സൂറത്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവന്നാല്‍ ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിട്ടതായി അവര്‍ക്ക് അഹങ്കരിക്കാമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം കൂട്ടുവിളിക്കാതിരുന്നാല്‍ മതി-അവനു പുറമെ മനുഷ്യരെയും ജിന്നുവര്‍ഗ്ഗത്തെയുമെല്ലാം തന്നെ കൂട്ടിനും സഹായത്തിനും വിളിക്കാം- എന്നുകൂടി അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. അവരുടെ നിഷേധത്തിന് ന്യായത്തിന്‍െറ വല്ല കണികയ ുമുണ്ടെങ്കില്‍ അത് വെളിച്ചത്തുവരട്ടെ. അതൊന്നു ചെയ്തുനോക്കാന്‍ പലവട്ടം- കൊല്ലങ്ങളോളം തന്നെ- ആഹ്വാനം ചെയ്തു. അവരുടെ മറുപടിക്കൊന്നും കാത്തിരിക്കാതെ അര്‍ത്ഥശങ്കക്കിട മില്ലാത്ത ഭാഷയില്‍ അല്ലാഹു അതാ തീര്‍ത്തുപറയുന്നു: ഒരു കാലത്തും നിങ്ങള്‍ അത് ചെയ്കയില്ല- നിങ്ങള്‍ക്കതിന് സാധ്യമല്ല- എന്ന്!

ഇതൊക്കെ ആയിട്ടും അക്കാലത്തോ, അന്നുതൊട്ട് ഇന്നേവരെയോ വെല്ലുവിളി നേരിടുവാന്‍യാതൊരാളും ധൈര്യപ്പെട്ടിറങ്ങിയതായി ചരിത്രമില്ല. കാലാവസാനംവരെ ഈ വെല്ലുവിളി 'മുസ്ഹഫി'ന്‍െറ താളുകളില്‍ അതേപടി അവശേഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അറബി സാഹിത്യത്തിന്‍െറ പരമകാഷ്ഠ പ്രാപിച്ചവരെന്ന് പ്രസിദ്ധി നേടിയ എത്രയോ സാഹിത്യപടുക്കള്‍ അന്നും പിന്നെയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഏതാനും പേര്‍ ഒത്തുചേര്‍ന്ന് ഒരു സംഘടിത ശ്രമം അതിനുവേണ്ടി നടത്തിനോക്കിയതായും അറിയപ്പെടുന്നില്ല. വാസ്തവത്തില്‍, ഖുര്‍ആന്‍ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ളതാണെന്നുള്ളതിന് ഈ വചനത്തില്‍ രണ്ടു തെളിവുകള്‍ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഈ വെല്ലുവിളിയെ വെല്ലുവാന്‍ ആര്‍ക്കും കഴിയാത്തതും, അതിന് ഒരിക്കലും കഴിയുകയില്ലെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി മുന്‍കൂട്ടി പ്രവചിച്ചതും.

ഖുര്‍ആന്‍െറ അമാനുഷികത(اعجاز) കാരണമാണ് അതുപോലെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമോ അദ്ധ്യായമോ കൊണ്ടു വരുവാന്‍ ആര്‍ക്കും കഴിയാത്തതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഈ അമാനുഷികത അതിന്‍െറ ഏത് തുറയിലാണുള്ളത്? ഈ വിഷയത്തില്‍ പലരും പലതും പറഞ്ഞുകാണാമെങ്കിലും അതിന്‍െറ ഭാഷാസാഹിത്യശൈലികളിലും, ആശയങ്ങളിലും, തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും, പ്രതിപാദനങ്ങളിലുമെല്ലാം തന്നെ അത് വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നു വെന്നതാണ് പരമാര്‍ത്ഥം . ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയില്‍ * ആവശ്യമായ വിവരണം നല്‍കീ ട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതല്‍ വിവരിക്കുന്നില്ല ഇവയില്‍ ഏതെങ്കിലും ഒരു തുറയില്‍പോലും അതിനോട് തികച്ചും കിടയൊക്കുന്നതെന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥവും ഇതു വരെയുണ്ടായിട്ടില്ല. മനുഷ്യകൃതികളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ മാത്രമല്ല മുന്‍ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ പോലും ഖുര്‍ആനെപ്പോലെ ഒരു ഗ്രന്ഥമുണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സത്യതക്കുള്ള നിത്യ ദൃഷ്ടാന്തമായി ഖുര്‍ആന്‍ നിലകൊള്ളുന്നതും. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'മനുഷ്യര്‍ക്ക് വിശ്വസിക്കുവാന്‍ വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ നല്‍കപ്പെടാത്ത ഒരു പ്രവാചകനും ഇല്ല. എനിക്ക് നല്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അല്ലാഹു എനിക്ക് നല്‍കിയ വഹ്‌യു (ദിവ്യബോധനം) തന്നെയാണ്. അതിനാല്‍, ഖിയാമത്തുനാളില്‍ ഞാന്‍ അവരെക്കാള്‍ അനുയായികള്‍ അധികമുള്ളവനായിരിക്കുമെന്ന് ഞാന്‍ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.'(ബു.മു)

فأتوا بسورة من مثله എന്ന വാക്യത്തിലെ من (മിന്‍) എന്ന അവ്യയം പരിഗണിക്കുമ്പോള്‍ ''അത് (ഖുര്‍ആന്‍) പോലെയുള്ളതില്‍നിന്നുള്ള ഒരു സൂറത്ത് കൊണ്ടുവരുവിന്‍'' എന്നാണതിന് അര്‍ത്ഥം വരുക. സൂറത്ത് ഹൂദിലെ വചനത്തില്‍ بعشر سور مثله (അതുപോലെയുള്ള പത്ത്

* ഖുര്‍ആന്‍െറ അമാനുഷികത എന്ന അദ്ധ്യായം നോക്കുക.

സൂറത്തുകളെ) ന്നും, യൂനുസിലെ വചനത്തില്‍ بسورة مثله (അതുപോലെയുള്ള ഒരു സൂറത്ത്) എന്നുമാണുള്ളത്. ഇസ്രാഇലെ വചനത്തിലാകട്ടെ بمثل هذا القرأن (ഈ ഖുര്‍ആന്‍ പോലെയുള്ളത്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോള്‍, ഖുര്‍ആന്‍ പോലെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമോ, ഖുര്‍ആന്റേതുപോലെയുള്ള പത്ത് സൂറത്തുകളോ, അല്ലെങ്കില്‍ ഒരു സൂറത്തോ കൊണ്ടുവരിക എന്നാണ് ഇവയുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആ വാക്യത്തിന് ഒരാധുനിക പണ്ഡിതന്‍ ഒരുവിചിത്രമായ വ്യാഖ്യാനം എഴുതിക്കാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ വാചകം ഇതാണ്: 'ഖുര്‍ആനെപ്പോലെ മനുഷ്യജീവിതത്തെ വിജയകരമാക്കിത്തീര്‍ക്കാന്‍ പര്യാപ്തമായ ഒരു ജീവിത പദ്ധതിയുടെ ഒരദ്ധ്യായമെങ്കിലും എഴുതിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നാണതിന്‍െറ അര്‍ത്ഥം. ഇതനുസരിച്ച് ഖുര്‍ആന്‍ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം' 'ഒരു ജീവിത പദ്ധതി'യും, ഒരു സൂറത്തുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അതിന്‍െറ 'ഒരദ്ധ്യായ'വുമായിരിക്കണമല്ലോ. ഇതിന് തെളിവായി സൂറത്തുല്‍ ഖസ്വസിലെ 49-ാം വചനവും സൂത്രത്തില്‍ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ വചനത്തിന്‍െറ സന്ദര്‍ഭവും വിഷയവുമാണെങ്കില്‍ വേറെയാണുതാനും. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് നല്കപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ എന്തുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) ക്ക് നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് ആക്ഷേപിക്കുകയും അതേ സമയത്ത് മൂസാ (عليه السلام) നബിയിലും, നബി (ﷺ) യിലും അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണ് ആ വചനം. അതിലെ വാചകം ഇതാണ്: قل فأتوا بكتاب من عندالله هو اهدى منهما اتبعه (സാരം: പറയുക: എന്നാല്‍, ആ രണ്ടിനേക്കാളും-രണ്ടു നബിമാരും കൊണ്ടുവന്നതിനേക്കാളും-മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശകമായുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നും നിങ്ങള്‍ കൊണ്ടുവരുവിന്‍, ഞാനതിനെ പിന്‍പറ്റിക്കൊള്ളാം.....) രണ്ടും രണ്ട് വിഷയമാണെന്ന് പ്രഥമ ദൃഷ്ട്യാതന്നെ വ്യക്തമാണല്ലോ . വാസ്തവത്തില്‍, ഈ വളച്ചുതിരിച്ച വ്യാഖ്യാനത്തിന്‍െറ പിന്നിലുള്ളതെന്താണെന്നാലോചിക്കുമ്പോള്‍ മനസ്സിലാകുന്നതിതാണ്: ഖുര്‍ആന്‍െറ ഭാഷാ സാഹിത്യം, അവതരിച്ച കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും, എല്ലാ കാലത്തേക്കും അതിന്‍െറ ആ ഉന്നതസ്ഥാനം ബാധകമല്ല. ഭാഷാസാഹിത്യത്തില്‍ അതുപോലെയോ, അതിനെക്കാള്‍ കവിഞ്ഞ നിലയിലോ ഉള്ള ഗ്രന്ഥം മനുഷ്യരാല്‍ നിര്‍മ്മിക്കപ്പെടുന്നതിന് വിരോധമില്ല; സാഹിത്യശാസ്ത്രം അന്നത്തെക്കാള്‍ വളരെ പുരോഗമിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നൊക്കെയുള്ള ചില പുതിയ വാദക്കാര്‍ ഇന്നത്തെ ആധുനിക പണ്ഡിതന്‍മാരിലുണ്ട്. ആ വാദമായിരിക്കാം ഇതിന്‍െറ പിന്നിലുള്ളതെന്ന് തോന്നുന്നു.

ഖുര്‍ആന് തുല്യമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമില്ലെങ്കില്‍ അതിലെ അദ്ധ്യായംപോലെ ഒരദ്ധ്യായമെങ്കിലും കൊണ്ടുവരാന്‍ സാധ്യമല്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമായിട്ടു പിന്നെയും അതില്‍ വിശ്വസിക്കാത്തപക്ഷം, അത് മര്‍ക്കട മുഷ്ടിയും അഹങ്കാരവും മാത്രമാണന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം നരകത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, അതില്‍ കത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഇന്ധനം മനുഷ്യരും, കല്ലുകളുമാണെന്നു, അത് ഇത്തരം അവിശ്വാസികള്‍ക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നുമൊക്കെ അവരെ വളരെ ശക്തിയായി താക്കീതു ചെയ്യുന്നത്. നരകത്തിലെ ഇന്ധനം മനുഷ്യരാണെന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം അവിശ്വാസി കളാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാല്‍ കല്ലു (الحجارة)കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണ്? വേഗത്തില്‍ ആളിക്കത്തുന്നതും, അസഹ്യമായ നാറ്റമുണ്ടാകുന്നതുമായ നരകത്തിലെ ഒരു തരം ഗന്ധകക്കല്ലുകളാണതെന്നു ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) , മുജാഹിദ് (رحمه الله) മുതലായവരില്‍നിന്നുള്ള വിശ്വാസയോഗ്യമായ ചില രിവായത്തുകളില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. വിഗ്രഹാരാധകന്‍മാര്‍ ആരാധിച്ചു വരുന്ന കല്ലുകളാണെന്നും ചിലര്‍ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും ശരി, നരകാഗ്നിയുടെ കാഠിന്യവും ശിക്ഷയുടെ ഗൗരവവുമാണത് കുറിക്കുന്നത്. വിഗ്രഹങ്ങളാണെന്നു വരികില്‍, അവയുടെ ആരാധകരെ അപമാനിക്കല്‍കൂടി അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. നമുക്ക് പരിചയമുള്ള അഗ്നിയും നരകാഗ്നിയും ഒരുപോലെയല്ലെന്നും, നരഗാഗ്നി എത്രയോ മടങ്ങ് ശക്തിയേറിയ ഒരു പ്രത്യേക തരം അഗ്നിയാണെന്നും ഖുര്‍ആനില്‍ നിന്നും നബി വചനങ്ങളില്‍ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്.

നരകത്തെപ്പറ്റി അത് അവിശ്വാസികൾക്ക് വേണ്ടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. اعدت للكافرين എന്ന് ഇവിടെയും, ആലുംഇംറാൻ 131ലും പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, നരകം നേരത്തെതന്നെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പണ്ഡിതൻമാർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. പല ഹദീസുകളിൽ നിന്നും ഇത് കൂടുതൽ ദൃഢപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി അത് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. اعدت للمتقين എന്ന് 3:133ലും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. اعدت للذين امنوا എന്ന് 57:21ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, മുഅ്തസില ; വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ ചില യുക്തി ന്യായങ്ങളുടെ പേരിൽ ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഈ വക വിഷയങ്ങളിൽ യുക്തിന്യായങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനമില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത് അതേപടി സ്വീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ ۖ كُلَّمَا رُزِقُواْ مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُواْ هَـٰذَا ٱلَّذِى رُزِقْنَا مِن قَبْلُ ۖ وَأُتُواْ بِهِۦ مُتَشَـٰبِهًا ۖ وَلَهُمْ فِيهَآ أَزْوَٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٢٥﴾

25 (നബിയേ,) വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക: അടിഭാഗത്തിലൂടെ നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടെന്ന്. അതിൽ നിന്ന് അവർക്ക് ഏതൊരു ഫലവും ആഹാരമായി നൽകപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം അവർ പറയും: ‘‘ഇത് മുമ്പ് നമുക്ക് നൽകപ്പെട്ടതാണ് ’’ എന്ന്. അതിനെ, അവർക്ക് പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതായി കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർക്ക് അതിൽ പരിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ട ഇണകളുണ്ടായിരിക്കും. അവർ അവിടത്തിൽ നിത്യവാസികളുമാകുന്നു.

---

25. وَبَشِّرِ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക് وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ أَنَّ لَهُمْ അവർക്കുണ്ടെന്ന് جَنَّاتٍ ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ تَجْرِي ഒഴുകും مِنْ تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയിലൂടെ, താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി الْأَنْهَارُ നദികൾ, അരുവികൾ كُلَّمَا رُزِقُوا അവർക്ക് (ആഹാരം) നൽകപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ مِنْهَا അവിടത്തിൽ (അതിൽ) നിന്ന് مِنْ ثَمَرَةٍ ഫല(പഴ) ത്തിൽ നിന്ന്, വല്ല ഫലവും رِزْقًا ആഹാരം قَالُوا അവർ പറയും هَٰذَا ഇത് الَّذِي യാതൊന്നാണ് رُزِقْنَا നമുക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു مِن قَبْلُ മുമ്പേ وَأُتُوا അവക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു بِهِ അതിനെ مُتَشَابِهًا പരസ്പരം സാദൃശ്യമുള്ളതായി وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ أَزْوَاجٌ ഇണകൾ مُطَهَّرَةٌ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട وَهُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണ്

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ഖുർആനെ നിഷേധിച്ചവർക്കുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് താക്കീത് ചെയ്തു. തുടർന്നുള്ള ഈ വചനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു. ഖുർആന്റെ പ്രതിപാദന രീതികളിൽ ഒന്നാണിതെന്ന് മുഖവുരയിൽ മുമ്പ് നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സത്യ വിശ്വാസികൾക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ച് ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ-അഥവാ പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുമ്പോൾ, ഇത് മുമ്പ് നൽകപ്പെട്ടതാണെന്ന് അവർ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ഇതിനുമുമ്പത്തെ പ്രാവശ്യം നൽകപ്പെട്ട ഫലങ്ങൾ തന്നെയാണല്ലോ ഇത് എന്നാ

ണെന്നും, മുമ്പ് ഇഹലോകത്തുവെച്ച് തങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയിരുന്ന ആ ഫലങ്ങൾ തന്നെയാണല്ലോ ഇത് എന്നും രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. രണ്ടായാലും അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം, വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവിധം അവ പരസ്പരം സാദൃശ്യമുള്ളതായതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതായത്, രൂപത്തിലും വർണ്ണത്തിലുമൊക്കെ അവ ഒരുപോലെയിരിക്കും. രുചിയിലും സ്വാദിലുമാകട്ടെ, വ്യത്യസ്തങ്ങളുമായിരിക്കും. ദൃഷ്ടിയിൽപെടുന്നത് ആകൃതിയും വർണ്ണവുമായിമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി വന്നിട്ടുള്ള ഒരു രിവായത്ത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്: **ليس في الدنيا مما في الجنة الا الاسماء – ابن جرير وغيره** (സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് പേരുകളല്ലാതെ ഇഹലോകത്തിൽ ഇല്ല.) അഥവാ മാങ്ങ, മാതളം, കട്ടിൽ, മാംസം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പേരുകളിൽ മാത്രമല്ലാതെ മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ അവക്ക് യാതൊരു സാദൃശ്യവുമില്ലെന്ന് സാരം. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വസ്തുക്കളെയും സ്ഥിതിഗതികളെയും കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ സദാ ഈ തത്വം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നേരെ മറിച്ച് നരകത്തിലെ വസ്തുക്കളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതു തന്നെ. ഐഹിക വസ്തുക്കളായി അവയൊന്നും താരതമ്യം ചെയ്തുകൂടാത്തതാകുന്നു. പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ട ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണിത്.

ازواج (അസ്വാജ്) എന്നത് زوج ൻെറ ബഹുവചനമാകുന്നു. ഇണകൾ എന്ന് വാക്കർത്ഥം. എല്ലാതരം ഇണവസ്തുക്കളിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭാര്യമാർ, ഭാര്യാഭർത്താക്കൻമാർ, ഭർത്താക്കൾ എന്നീ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. എല്ലാം സന്ദർഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ ഭാര്യമാരാണെന്നാണ് വ്യക്തമാവുന്നത്. പരിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ടവർ (**مطهرة**) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം, ശാരീരികവും പ്രകൃതിപരവും സ്വഭാവ പരവും സൗന്ദര്യപരവുമായ എല്ലാതരം വൈകല്യങ്ങളിൽ നിന്നും മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും ശുദ്ധമായവർ എന്ന് മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം ശാശ്വതമായിരിക്കും-അതിന് അവസാനമോ ഭംഗമോ നേരിടുകയില്ല-എന്നത്രെ അവരതിൽ നിത്യവാസികളുമാണ് **وهم فيها خالدون** എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം. ബുഖാരി, മുസ്ലിം (رحمهما الله) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'സ്വർഗ്ഗക്കാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലും നരകക്കാർ നരകത്തിലും പ്രവേശിക്കും. പിന്നീട് ഒരാൾ അവർക്കിടയിൽ രംഗത്ത് വന്ന് ഉച്ചത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കും : നരകക്കാരേ, മരണമില്ല; സ്വർഗ്ഗക്കാരേ, മരണമില്ല. എല്ലാവരും അതതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.'

۞ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَسۡتَحۡيِۦٓ أَن يَضۡرِبَ مَثَلٗا مَّا بَعُوضَةٗ فَمَا فَوۡقَهَاۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَيَقُولُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلٗاۘ يُضِلُّ بِهِۦ كَثِيرٗا وَيَهۡدِي بِهِۦ كَثِيرٗاۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِۦٓ إِلَّا ٱلۡفَٰسِقِينَ ٢٦

26 നിശ്ചയമായും, ഏതൊന്നിനെയും ഉപമയാ (ക്കികാണി) ക്കുവാൻ അല്ലാഹു ലജ്ജിക്കുകയില്ല;- (അത്) ഒരു കൊതുവാകട്ടെ, അതിൻെറ മീതെയുള്ളതാവട്ടെ. എന്നാൽ, വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അത് തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമാണെന്ന് അവർക്കറിയുന്നതാണ്. അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവർ പറയും: "ഇത് കൊണ്ട് എന്തൊരു ഉപമയാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്?!" (അതെ,) അതുകൊണ്ട് അവൻ വളരെ ആളുകളെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് വളരെ ആളുകളെ അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (അനുസരണമില്ലാത്ത) തോന്നിയവാസികളെയല്ലാതെ അതുകൊണ്ട് അവൻ വഴി പിഴവിലാക്കുകയില്ലതാനും.

ٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مِيثَٰقِهِۦ وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾

27 അതായത്, യാതൊരുകൂട്ടരെ (യല്ലാതെ): അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവ് (അഥവാ അവനോടുള്ള കരാർ) ഉറപ്പിച്ചതിൻെറ ശേഷം അതിനെ അവർ ലംഘിക്കുന്നു; ചേർക്കപ്പെടുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അവർ മുറിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു; ഭൂമിയിൽ അവർ നാശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇവരെ മാത്രമേ വഴിപിഴവിലാക്കുകയുള്ളു) അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ.

---

26. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لاَ يَسْتَحْيِي അവർ ലജ്ജിക്കുകയില്ല أَنْ يَضْرِبَ ആക്കുവാൻ, വിവരിക്കുന്നതിന് مَثَلاً ഏതൊരു (എന്തൊരു) ഉപമയും مَّا بَعُوضَةً ഒരു കൊതുവിനെ(യാവട്ടെ) فَمَا فَوْقَهَا അതിനു മീതെയുള്ളതിനെ(യാവട്ടെ) فَأَمَّا എന്നാലപ്പോൾ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ فَيَعْلَمُونَ അവർ അറിയും أَنَّهُ الْحَقُّ അത് യഥാർത്ഥം ആണെന്ന് مِن رَّبِّهِم അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് وَأَمَّا الَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരു കൂട്ടരാവട്ടെ كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു فَيَقُولُونَ അവർ പറയും مَاذَا എന്തൊന്നാണ് أَرَادَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് بِهَذَا ഇതുകൊണ്ട് مَثَلاً ഉപമയായി يُضِلُّ بِهِ അതുകൊണ്ട് വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു كَثِيرًا പലരെയും وَيَهْدِي بِهِ അതുകൊണ്ട് നേർമാർഗ്ഗത്തിലുമാക്കുന്ന كَثِيرًا പലരെയും وَمَا يُضِلُّ بِهِ അതുകൊണ്ട് വഴിപിഴവിലാക്കുകയില്ലതാനും إِلاَّ الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളെ അല്ലാതെ 27.الَّذِينَ (അതായത്) യാതൊരു കൂട്ടർ يَنْقُضُونَ അവർ ലംഘിക്കും عَهْدَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവ്, കല്പന, കരാർ مِنْ بَعْدِ ശേഷമായി مِيثَاقِهِ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചതിൻെറ وَيَقْطَعُونَ അവർ മുറിക്കുകയും ചെയ്യും مَا أَمَرَ കല്പിച്ചതിനെ اللهُ അല്ലാഹു بِهِ അതിനെപ്പറ്റി أَن يُوصَلَ അതുചേർക്കപ്പെടുവാൻ وَيُفْسِدُونَ അവർ നാശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ هُمُ അവർതന്നെ(യാണ്) الْخَاسِرُونَ നഷ്ടക്കാർ

കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി തീയിൻെറയും മഴയുടെയും ഉപമകൾ മുമ്പ് വിവരിച്ചുവല്ലോ. അതുപോലെ, ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈച്ച, എട്ടുകാലി മുതലായവയെയും ഖുർആനിൽ ഉപമകളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അന്തസ്സിന് നിരക്കാത്തതാണ് ഇതൊക്കെയെന്ന് കപടവിശ്വാസികൾ ആരോപിച്ചിരുന്നു. അതിന് മറുപടിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുള്ളത്. ഉപമയിലും, ഉദാഹരണത്തിലും അടങ്ങിയ തത്വങ്ങളും സാദൃശ്യബന്ധങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കലാണല്ലോ അവകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഉപമയായി എടുത്തു കാട്ടിയ വസ്തുവിൻെറ ചെറുപ്പ വലിപ്പത്തിനോ, സ്ഥാനപദവികൾക്കോ അതിൽ പ്രസക്തിയില്ല. ഒരു കൊതുവിനെപ്പോലെ നിസാരമായ വല്ല വസ്തുവിനെയോ, അതിനേക്കാൾ ഉപരിയായ മറ്റു വല്ല വസ്തുവിനെയോ ഉപമയായി എടുക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് ലജ്ജയൊന്നുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അതാണ്. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഉപമയാക്കപ്പെട്ട വസ്തുവെപ്പറ്റി ആരായാതെ ആ ഉപമയിലടങ്ങിയ തത്വരഹസ്യങ്ങളും വിജ്ഞാനങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. നേരെമറിച്ച് അവിശ്വാസികൾ 'ഇതെന്തൊരുപമയാണ്, ഇതുകൊണ്ടെന്താണുദ്ദേശ്യം' എന്നൊക്കെ പരിഹസിച്ചു തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യും. ഇവരോടുള്ള പ്രതിഷേധവും താക്കീതുമാണ് يضل به كثيرا ويهدي به كثيرا (അതുമൂലം പലരെയും അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും പലരെയും നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്ന വാക്യം.

അതായത്, കപടവിശ്വാസികളും സത്യനിഷേധികളുമായുള്ളവർക്ക് അവരുടെ ദുർമാർഗ്ഗവും നിഷേധവും വർദ്ധിക്കുവാനും, സത്യവിശ്വാസികളുമായുള്ളവർക്ക് അവരുടെ സൻമാർഗ്ഗവും, വിശ്വാസവും വർദ്ധിക്കുവാനും അത് കാരണമായിത്തീരുന്നു. ഈ രണ്ടിൽ ഏതിലാണ് തങ്ങൾ

ഉൾപ്പെടേണ്ടതെന്ന് അവർ ആലോചിക്കട്ടെ എന്നാണിതിലുള്ള സൂചന. ഒരു ന്യായമായ മാനദണ്ഡമൊന്നും കൂടാതെ ഏതെങ്കിലും കുറേ ആളുകളെ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലും, വേറെ കുറേ ആളുകളെ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലും ആക്കുമെന്നല്ല ആ വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യമെന്നും, രണ്ടിനും ഒരു മാനദണ്ഡം അവൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തൊട്ട വാക്യത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെ, وما يضل به الاالفاسقين (തോന്നിയവാസികളെയല്ലാതെ അതുമൂലം അവൻ വഴി പിഴവിലാക്കുകയില്ല) അപ്പോൾ, നേർവഴിയിലാക്കുന്നത് ആരെയായിരിക്കുമെന്ന് പിന്നെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

'യഥാർത്ഥമാർഗ്ഗം വിട്ട് തെറ്റിപ്പോകൽ, കൽപന ധിക്കരിക്കൽ, തോന്നിയവാസം, തെമ്മാടിത്തം, ദുർന്നടപ്പ് ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങളുള്ള فسق (ഫിസ്ഖ്) ൻെറ കർത്തൃനാമമാണ് فاسق (ഫാസിഖ്) . ഭാഷാർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസികളിലും അവിശ്വാസികളിലും കപട വിശ്വാസികളിലും ഫാസിഖുകൾ ഉണ്ടാവാം. എല്ലാവരെക്കുറിച്ചും ഖുർആനിൽ അത് ഉപയോഗ ിച്ചുകാണാവുന്നതാണ്. മതശാസനകൾ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് മതത്തിൻെറ അച്ചടക്കം പാലിക്കാത്തവരെപ്പറ്റിയാണ് പൊതുവിൽ അതിൻെറ ഉപയോഗം. ഇവിടെ وما يضل به الا الفاسقين (അതുകൊണ്ട് തോന്നിയവാസികളെയല്ലാതെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയില്ല) എന്ന് പറഞ്ഞത് അവ ിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് വെക്കുവാനാണ് സാദ്ധ്യത. 27-ാം വചനത്തിൽ അവരുടെ ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം 'അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ' എന്നും, അതേ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളുള്ളവരെപ്പറ്റി (സൂറത്ത്- റഅ്ദു, 25ൽ) اولئك لهم اللعنة ولهم سوء الدار (അക്കൂട്ടർക്ക് തന്നെയാണ് ശാപം അവർക്ക് തന്നെയാണ് ചീത്ത ഭവനവും) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. തോന്നിയവാസികളുടെ മൂന്ന് ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളാണ് അല്ലാഹു വിവരിച്ചത്: (1) അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവ്-അഥവാ അവനോടുള്ള കരാർ-ലംഘിക്കൽ. (2) ചേർക്കുവാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ബന്ധം മുറിക്കൽ. (3) ഭൂമിയിൽ നാശമുണ്ടാക്കൽ.

عهد (അഹ്ദു) എന്ന പദത്തിനാണ് 'ഉത്തരവ്' എന്ന് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് .സന്ദർഭവും, തൊട്ടുനിൽക്കുന്ന അവ്യയങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും അനുസരിച്ച് അതിന് പല അർത്ഥങ്ങളും വരാം. 'ഉടമ്പടി, കരാർ, ഒസ്യത്ത്, ആജ്ഞ, ഉത്തരവ്, കൽപന, പ്രതിജ്ഞ, പരിചയം, ഉത്തരവാദം, കാലം' എന്നും മറ്റും. സാമാന്യമായി പറഞ്ഞാൽ, അല്ലാഹു ഉത്തരവിട്ടതും, നിറവേറ്റുവാൻ മനുഷ്യൻ കടപ്പെട്ടതുമായ കാര്യം എന്നാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. പല മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവ് عهد الله രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുണ്ട്: (1) മനുഷ്യരിൽ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള വിശേഷബുദ്ധിയും പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മുഖേനയുള്ള ഉത്തരവ്. അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വം, ഏകത്വം, ആരാധ്യത മുതലായവ ഗ്രഹിക്കുവാനും അംഗീകരിക്കുവാനും മനുഷ്യൻ ഇതുമുഖേന സ്വയം ബാദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നു. ഈ ബാദ്ധ്യത നിറവേറ്റാത്തപക്ഷം, മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവ് ലംഘിച്ചവനും അവനോടുള്ള കടമ ലംഘിച്ചവനുമാകുന്നു. എല്ലാതരം അവിശ്വാസികളും ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഉത്തരവ് ലംഘിച്ചവർ തന്നെ. (2) പ്രവാചകൻമാർ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ, അസാധാരണ ദൃഷ്ടാന്ത ങ്ങൾ എന്നിവ മുഖേനയുള്ള ഉത്തരവ്. വേദക്കാരിലുള്ള അവിശ്വാസികളും കപടവിശ്വാസികളും ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഉത്തരവ് ലംഘിച്ചവരാകുന്നു. കപട വിശ്വാസികൾ ആദ്യം ഇസ്ലാമിൻെറ മുദ്രാവാക്യം ഏറ്റുപറയുന്നതോടുകൂടി തൗഹീദും, പ്രവാചകത്വവും തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്.

ഇവിടെ عهد الله (അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവ്) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെപറ്റി വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി: (1) ആദം (عليه السلام) നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തി ൻെറ സന്തതികൾ അല്ലാഹുവാണ് തങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്ന് (ആത്മീയലോകത്തുവെച്ച്) സമ്മതിച്ച് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി സൂ: അഅ്റാഫ്, 172ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (കൂടുതൽ വിവരം അഅ്റാഫിൽവെച്ച് കാണാം. إن شاء الله) അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം . (2) ആദം(عليه السلام)

സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഭൂലോകത്തേക്ക് പോരുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വല്ല മാർഗ്ഗദർശനവും നിങ്ങൾക്ക് വന്നാൽ അത് നിങ്ങൾ പിൻപറ്റേണ്ടതാണെന്ന് അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി 'അൽബഖറ' 38ലും 'ത്വാഹാ' 123ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതാണുദ്ദേശ്യം. വാസ്തവത്തിൽ, ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം ആദ്യം നാം പ്രസ്താവിച്ച രണ്ടുതരം ഉത്തരവുകളിൽ ഒന്നാമത്തെ ഇനത്തിലും, രണ്ടാമത്തേത് അവയിൽ രണ്ടാമത്തെ ഇനത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു.

ചേർക്കുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ച ബന്ധങ്ങളിൽ, രക്തബന്ധം, കുടുംബബന്ധം, സ്നേഹബന്ധം, അയൽപക്കബന്ധം, മതബന്ധം, സാമൂഹ്യബന്ധം തുടങ്ങിയ എല്ലാ ന്യായമായ ബന്ധങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തുള്ള അവിശ്വാസികൾ ഈ വക ബന്ധങ്ങൾക്കെല്ലാം കടകവിരുദ്ധമായി ചെയ്തുകൂട്ടിയ അക്രമികൾക്ക് കയ്യും കണക്കുമില്ലെന്നുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇതുപോലെതന്നെ ഭൂമിയിൽ-അഥവാ നാട്ടിൽ-അവർ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത നാശങ്ങൾക്കും കുഴപ്പങ്ങൾക്കും കണക്കില്ല. മുനാഫിഖുകളും, മുശ്രിക്കുകളും യഹൂദികളുമെല്ലാം തന്നെ ആ കച്ചവടങ്ങളിൽ അവരവരാൽ കഴിയുന്ന പങ്കു വഹിച്ചവരാണ്. ഓരോ കൂട്ടരും വഹിച്ച പങ്കനുസരിച്ച്-ഇഹത്തിലും പരത്തിലും - അവർക്ക് നഷ്ടം തന്നെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, 'അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാരാ'യത് **اولئك هم الخاسرون**. നബി (ﷺ) ക്കാകട്ടെ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കാകട്ടെ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വിജയവും. അക്കാലത്തുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ പ്രസ്താവനയെന്നുവെച്ച് പിന്നീടുള്ളവർക്കും ഇതൊന്നും ബാധകമല്ലെന്നും കരുതേണ്ടതില്ല. എക്കാലത്തുമുള്ള അവിശ്വാസികളുടെയും കപടവിശ്വാസികളുടെയും പൊതുനില ഇതുതന്നെയാണെന്ന് ചരിത്രവും അനുഭവവും വെച്ചു നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِٱللَّهِ وَكُنتُمْ أَمْوَٰتًا فَأَحْيَـٰكُمْ ۖ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾

28 എങ്ങിനെ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കും? നിങ്ങൾ നിർജ്ജീവികളായിരുന്നു; എന്നിട്ടു നിങ്ങളെ അവൻ ജീവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കെ! പിന്നെ, അവൻ നിങ്ങളെ മരണപ്പെടുത്തുന്നു; പിന്നെ (വീണ്ടും) അവൻ നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു; പിന്നെ, അവനിലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

---

28. **كَيْفَ** എങ്ങിനെ **تَكْفُرُونَ** നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കും **بِاللهِ** അല്ലാഹുവിൽ **وَكُنتُمْ** നിങ്ങൾ ആയിരിക്കെ **أَمْوَاتًا** നിർജ്ജീവികൾ **فَأَحْيَاكُمْ** എന്നിട്ടവൻ നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിച്ചു **ثُمَّ** പിന്നെ **يُمِيتُكُمْ** നിങ്ങളെ അവൻ മരണപ്പെടുത്തുന്നു **ثُمَّ يُحْيِيكُمْ** പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു **ثُمَّ إِلَيْهِ** പിന്നെ അവനിലേക്ക്(തന്നെ) **تُرْجَعُونَ** നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വം, ഏകത്വം, കഴിവ്, പുനർജീവിതം ആദിയായവക്ക് മനുഷ്യൻ തന്നെ തെളിവാണെന്ന് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. ഈ ജീവിതരംഗത്ത് വരുന്നതിന് മുമ്പ് അവൻ എന്തായിരുന്നു? എവിടെയായിരുന്നു? അറ്റമില്ലാത്ത ആ ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുക! 'ബീജം, ഇന്ദ്രിയം, ഭ്രൂണം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അവൻെറ ചില ആദ്യദശകങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവന് ചിലതെല്ലാം പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. അതിന് മുമ്പുള്ള അവസ്ഥയോ? അതാണ് മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.
هل اتى على الانسان حين من الدهر (പറയത്തക്ക ഒരു വസ്തുവും ആയിരുന്നില്ലാത്ത ഒരു കാലഘട്ടം മനുഷ്യന് വന്നിരിക്കുന്നുവോ?! (സൂ:ഇൻസാൻ -1) അതെ, ഏത് അർത്ഥത്തിലും എത്രയോ കാലം അവനൊരു അജ്ഞാതനായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അനന്തരം അവൻ ഒരു വസ്തുവായി - ഒരു ജീവിയായി- ഒരു മനുഷ്യനായി- അസ്തിത്വംപൂണ്ട് രംഗത്തു വന്നു. കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ

അവൻ മരണമടയുന്നു. ആ ജീവിതം നൽകിയത് ആരാണ്? അല്ലാഹു. ആ മരണം നൽകിയത് ആരാണ്? അല്ലാഹു മനുഷ്യൻെറ ഈ മൂന്നവസ്ഥയും അവന് നിഷേധിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അപ്പോൾ, ആ നീണ്ട നിർജ്ജീവാവസ്ഥക്കുശേഷം അവനെ ഒരു ജീവിയാക്കിത്തീർത്ത അല്ലാഹുവിന് അവൻെറ മരണശേഷം അവന് വീണ്ടും ഒരു ജീവിതം നൽകുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് പറയുവാൻ ന്യായമുണ്ടോ?! ശുദ്ധ ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് ജീവിതം നൽകിയവന് അർദ്ധ ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് പിന്നെയും ജീവിപ്പിക്കുവാനുണ്ടോ വല്ല പ്രയാസവും?! ഇതല്ലേ, ആദ്യത്തേതിനേക്കാൾ എളുപ്പമായത്? **وهو اهون عليه – الروم : ٢٨** എന്നാൽ, ഈ രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തോടുകൂടി എല്ലാം അവസാനിക്കുമോ? ഇല്ല. കഴിഞ്ഞ ജീവിത്തിൽ ചെയ്തുവെച്ച നൻമതിൻമകളുടെ കണക്കുനോക്കി ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ വീതിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുവാനായി, അസ്തിത്വത്തിന് തുടക്കം നൽകിയ അതേ കർത്താവായ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഒടുക്കം മനുഷ്യൻ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. **كما بدأ كم تعودون – الاعراف : ٢٩** (നിങ്ങളെ അവൻ ആദ്യമായുണ്ടാക്കിയതുപോലെ നിങ്ങൾ വീണ്ടും മടങ്ങുന്നതാണ്.

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ لَكُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَسَوَّىٰهُنَّ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

29 അവനത്രെ, നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിലുള്ളത് മുഴുവനും സൃഷ്ടിച്ചു തന്നവൻ.പിന്നെ, അവൻ ആകാശത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് അവയെ ഏഴ് ആകാശങ്ങളാക്കി ശരിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തെകുറിച്ചും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

29. **هُوَ** അവൻ **الَّذِي** യാതൊരുവനാണ് **خَلَقَ** സൃഷ്ടിച്ചു **لَكُم** നിങ്ങൾക്കു **مَّا فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിലുളളത് **جَمِيعًا** മുഴുവനും **ثُمَّ** പിന്നെ **اسْتَوَى** അവൻ ശരിക്കുനിന്നു(തിരിഞ്ഞു) **إِلَى السَّمَاءِ** ആകാശത്തിലേക്ക് **فَسَوَّاهُنَّ** എന്നിട്ടുഅവയെ ശരിപ്പെടുത്തി **سَبْعَ** ഏഴായിട്ട് **سَمَاوَاتٍ** ആകാശങ്ങൾ **وَهُوَ** അവൻ **بِكُلِّ شَيْءٍ** എല്ലാ കാര്യത്തെ(വസ്തുവെ) പ്പറ്റിയും **عَلِيمٌ** അറിയുന്നവനാകുന്നു.

മൂന്നു വാക്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ വചനത്തിൽ ഒന്നാമതായി അല്ലാഹു മനുഷ്യന് നൽകിയിട്ടുള്ള കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, രണ്ടാമതായി അവൻെറ അപാരമായ കഴിവിനെയും, മൂന്നാമതായി അവൻെറ സർവജ്ഞതയെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഭൂമിയിൽ നിലവിലുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം മനുഷ്യനുവേണ്ടി-മനുഷ്യൻ അതിൽവാസം തുടങ്ങും മുമ്പുതന്നെ-അല്ലാഹു തയ്യാറാക്കിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ, ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരിക്കൽ ഒരുകൂട്ടർക്കല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കൂട്ടർക്ക്, ഒരു തുറയിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തുറയിൽ മനുഷ്യന് ഉപകാരപ്പെടാത്ത ഒരു വസ്തുവും ഈ ഭൂലോകത്തില്ല എന്നാണതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്. ഈ അടുത്ത നാളുകൾവരെയും ആവശ്യം തോന്നിയിരുന്നില്ലാത്ത-ചിലപ്പോൾ ഉപദ്രവകരം മാത്രമാണെന്ന് കരുതിവശായ -എത്രയെത്ര വസ്തുക്കൾ ഇന്ന് മനുഷ്യന് അത്യാവശ്യവസ്തുക്കളായി മാറിയിരിക്കുന്നു! ജനവർദ്ധനവ്, ജീവിതരീതിയിലുള്ള മാറ്റം, ശാസ്ത്രീയ പുരോഗതി, തുടർന്നുള്ള പരീക്ഷണ നിരീക്ഷണങ്ങൾ, ആകസ്മികമായ ചില അനുഭവങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള കാരണങ്ങളാൽ മനുഷ്യാവശ്യങ്ങളും ഉപയോഗങ്ങളും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഭൂമിയിലുള്ളത് മുഴുവനും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. (**خلق لكم ما في الارض جميعا**)എന്ന വാക്യം എത്ര അർത്ഥഗർഭമാണെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! മനുഷ്യസൃഷ്ടിക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ മഹത്തായ സ്ഥാനത്തിലേക്കും ഈ വാക്യം സൂചന നൽകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി അടുത്തവചനം മുതൽ കൂടുതൽ വിവരം വരുന്നുമുണ്ട്

ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഏതൊരു വസ്തുവും ഏതൊരാൾക്കും അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ നിരുപാധികം കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്നല്ല. മനുഷ്യ സമൂഹത്തിൻെറ പൊതുവെയുള്ള നന്മക്കുവേണ്ടിയാണ് അവസൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നാകുന്നു. ഏതു വസ്തുവും യാതൊരുവ്യവസ്ഥയും നിയന്ത്രണവും കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്നുവെക്കുന്ന പക്ഷം, അതു കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകൾ ആർക്കും ഊഹിച്ചറിയാവുന്നതാണ് അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് വസ്തുക്കൾ കൈകാര്യംചെയ്യുന്നതിൽ ഏതാനും ചില ഉപാധികളും പരിമിതി കളുമൊക്കെ മതത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

പിന്നെ അവൻ ആകാശത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് അവയെ ഏഴാകാശങ്ങളാക്കി ശരിപ്പെടുത്തി (ثم استوى الى السماء) എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലെ വിഭവങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച ശേഷമാണ് ആകാശം സൃഷ്ടിച്ചതെന്നാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുക. പക്ഷേ, സൂറത്തു-ന്നാസിആത്തിൽ ആകാശത്തെ നിർമ്മിച്ചുശരിപ്പെടുത്തിയ വിവരം പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: والارض بعد ذلك دحها (ഭൂമിയെഅതിനുശേഷം അവൻ പരത്തുകയും ചെയ്തു-79: 30) അതിനാൽ ഇവിടെ (പിന്നെ) എന്ന അവ്യയം കാലക്രമത്തെ കുറിക്കുവാനുള്ളതല്ല -ഒരു വിഷയം സംസാരിച്ചശേഷം മറെറാരു വിഷയത്തിലേക്ക് നീങ്ങുന്നതിനെ കുറിക്കുവാനുള്ളതാണ്- എന്നത്രെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പൊതുവിലുള്ള അഭിപ്രായം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയെ സംബന്ധിച്ചു അൽപം വിശദമായ ഒരു വിവരണം സൂറ : 'ഹാമീംസജദ' 10-12 വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ആകാശങ്ങൾ ഏഴെണ്ണമാണ് (سبع سموات) എന്നു ഖുർആനിൽ എട്ടുപത്തു സ്ഥലങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക ഖഗോള ശാസ്ത്രത്തിന് ഏഴു ആകാശങ്ങളെ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ട് ഖുർആനിൽ സ്പഷ്ടമായ വാക്കുകളിൽ ആവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പ്രസ്താവനയെ-ചിലർചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ -അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൂടാത്തതാകുന്നു. അവയുടെ സ്രഷ്ടാവു അവ ഏഴെണ്ണമാണെന്നു ആവർത്തിച്ചു പറയുമ്പോൾ, അതിനപ്പുറം കടന്നു വല്ലതും പറയുവാൻ ആർക്കും അവകാശവും അർഹതയുമില്ല. ശാസ്ത്രീയ നിഗമനങ്ങളാകട്ടെ, മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, നൂറു ശതമാനവും ശരിയെന്നു ഒരുകാലത്ത് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട ഒരു സിദ്ധാന്തം പിന്നൊരു കാലത്ത് നൂറുശതമാനം തെറ്റാണെന്നു അതേ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർതന്നെ വിധികൽപ്പിക്കുമാറ് മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമായതുമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഏഴിൽ ഓരോന്നിൻെറയും സ്വഭാവം, പ്രത്യേകത, അതിർത്തി മുതലായവയെക്കുറിച്ചൊന്നും നമുക്ക് വിധിപറയുക സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹു തുറന്നഭാഷയിൽ പറഞ്ഞത് അപ്പടി വിശ്വസിക്കുക, അതിനപ്പുറമുള്ളതിൻെറ വിവരം അവനറിയാമെന്നു വെച്ചു വിട്ടേക്കുക ഇതേ നമുക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളൂ. സൂറ: 'മുഅ് മിനൂൻ' 17ൻെറയും, സൂ: 'ത്വലാഖ്' 12ൻെറയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഈ വിഷയകമായി അൽപം വിശദീകരണവും കൂടികാണാം.

ആകാശഭൂമികളെയും, അവയിലെ സകലവസ്തുക്കളെയും അതിസമർത്ഥമായ രീതിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി വ്യവസ്ഥാപിതവും യുക്തവുമായ രീതിയിൽ നിയന്ത്രിച്ചു പരിപാലിച്ചു പോരുന്ന അല്ലാഹു ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവികാലവ്യത്യാസമന്യെ സർവ്വ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ചെറുപ്പവലിപ്പ വ്യത്യാസമന്യെ സകലവസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞൻ തന്നെ. (وهو بكل شيئ عليم)

വിഭാഗം - 4

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى جَاعِلٌ فِى ٱلْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ ٱلدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّىٓ أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

30 നിൻെറ റബ്ബ് മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) ''ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ഒരു 'ഖലീഫഃ' യെ ഏർപ്പെടുത്തു (വാൻ പോകു) ന്നു'' വെന്ന്. അവർ പറഞ്ഞു. ''അതിൽ നാശമുണ്ടാക്കുകയും, രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ നീ അതിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയോ?! ഞങ്ങൾ നിന്നെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹ്' (സ്തോത്ര കീർത്തനം) ചെയ്യുകയും, നിനക്ക് 'തഖ്ദീസ്' (നിൻെറ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തൽ) ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ.'' അവൻ പറഞ്ഞു ''നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് എനിക്കറിയാം.''

---

30. وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ് لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട് إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ جَاعِلٌ ആക്കുന്ന(ഉണ്ടാക്കുന്ന) വനാണ് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ خَلِيفَةً ഒരു ഖലിഫഃ: പിൻഗാമി, പ്രതിനിധി, അനന്തരഗാമിയെ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു أَتَجْعَلُ നീ ആക്കുകയോ فِيهَا അതിൽ مَنْ يُفْسِدُ നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരെ فِيهَا അതിൽ وَيَسْفِكُ ചിന്തുകയും ചെയ്യുന്ന الدِّمَاءَ രക്തങ്ങളെ وَنَحْنُ ഞങ്ങളാകട്ടെ نُسَبِّحُ ഞങ്ങൾ തസ്ബീഹ് ചെയ്യുന്നു, സ്തോത്ര കീർത്തനം നടത്തുന്നു. بِحَمْدِكَ നിന്നെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തുതിയോടെ وَنُقَدِّسُ ഞങ്ങൾ തഖ്ദീസും (പരിശുദ്ധി വാഴ്ത്തലും) ചെയ്യുന്നു لَكَ നിനക്ക് قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു إِنِّي أَعْلَمُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അറിയും مَا لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയാത്തത്

28-ാം വചനത്തിൽ നിർജ്ജീവാവസ്ഥക്കുശേഷം മനുഷ്യന് ജീവിതം നൽകിയതിനെയും, 29ൽ മനുഷ്യനുവേണ്ടി ഭൂമിയിലെ വിഭവങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചതിനെയും ഓർമ്മിപ്പിച്ച ശേഷം ഈ വചനത്തിൽ, മനുഷ്യൻ ഭൂജാതനാകും മുമ്പുതന്നെ അവന് അല്ലാഹു കൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉന്നതസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ ആയത്ത് ആരംഭിക്കുന്നത് واذ قال ربك (നിൻെറ റബ്ബ് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം) എന്നാണല്ലോ. ഇതുപോലെ اذ (ഇദ്=സന്ദർഭം) എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് വിഷയം ആരംഭിക്കുന്ന പതിവ് ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാം. വിവരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൻെറ പ്രാധാന്യം ഓർമ്മിക്കണമെന്നാണതിൻെറ താൽപര്യം. ഇവിടെ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠത, മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിലടങ്ങിയ ചില യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ ആദിയായവയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാണല്ലോ.

ആയത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് خليفة (ഖലീഫ) എന്ന വാക്കിനെപ്പറ്റി അൽപമൊന്നു മനസ്സിരുത്തുന്നത് നന്നായിരിക്കും. قدام (ഖുദ്ദാം) - അഥവാ മുൻഭാഗം-എന്ന വാക്കിൻെറ വിപരീതാർത്ഥമായ خلف (ഖൽഫു) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചതാണ് خليفة എന്ന പദം. നിഘണ്ടുക്കളിലും, ഖുർആൻ വ്യഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇതിനു നൽകിക്കാണുന്ന അർത്ഥം: من يخلف غيره ويقوم مقامه (മറ്റൊരാൾക്ക് പുറകിൽ വരുകയും അയാളുടെ സ്ഥാനത്ത് നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവൻ) എന്നാകുന്നു. ചിലരുടെ വാക്കുകളിൽ അൽപം അക്ഷരവ്യത്യാസമൊക്കെ കാണാമെങ്കിലും ആശയത്തിൽ എല്ലാവരും യോജിക്കുന്നു. ഇതിൻെറ ബഹുവചന രൂപങ്ങളായ خلفاء، خلائف (ഖുലഫാഉ്, ഖലാഇഫ്) എന്നീ പദങ്ങളും, ക്രിയാരൂപങ്ങളായ خلف (ഖലഫ) മുതലായ രൂപങ്ങളും, മൂലധാതുവിൽ നിന്നുള്ള മറ്റു ചില പദങ്ങളും ഖുർആനിൽ അവിടവിടെയായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ

കാണാവുന്നതുമാണ്.

എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായ ഒരു വാക്കാണല്ലോ **خلافة** (ഖിലാഫത്ത്) . ഖിലാഫത്തുള്ള ആൾക്കാണ് (**خليف**)'ഖലീഫ' എന്ന് പറയുന്നതും, അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, ഇമാം റാഗിബ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഖുർആൻ നിഘണ്ടുവിൽ 'ഖലീഫ': എന്ന വാക്കിന് പ്രത്യേകം അർത്ഥം കൊടുക്കാതെ 'ഖിലാഫത്തി'നുമാത്രം അർത്ഥം പറഞ്ഞു മതിയാക്കിയിരിക്കുന്നതും. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാചകം ഇതാണ്: **والخلافة النيابة عن الغير اما لغيبة المندوب عنه اما لموته واما لعجزه واما لتشريف المستخلف وعلى هذا الوجه الاخير استخلف الله اولياءه فى الارض** ('ഖിലാഫത്ത്' എന്നാൽ മറ്റൊരാൾക്ക് പകരം നില്ക്കുക എന്നാണ്. ഒന്നുകിൽ ആർക്കുവേണ്ടി പകരം നിൽക്കുന്നുവോ അയാളുടെ അഭാവം നിമിത്തം, അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ മരണം നിമിത്തം, അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ കഴിവുകേടുനിമിത്തം അല്ലെങ്കിൽ 'ഖലീഫ': യാക്കപ്പെടുന്ന ആളെ ബഹുമാനിക്കുവാൻ വേണ്ടി. ഈ അവസാനത്തെ വിധത്തിലാണ് അല്ലാഹു അവൻെറ 'ഔലിയാഇ' നെ- അവൻെറ മിത്രങ്ങളായ ആൾക്കാരെ- ഭൂമിയിൽ 'ഖലീഫ'; കളായിരിക്കുന്നത്) തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഉദാഹരണമായി ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അഭാവവും, മരണവും, കഴിവുകേടും അസംഭവ്യമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അവസാനത്തെ വിധത്തിലാണ് ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ആൾക്കാരെ അവൻ ഖലീഫയാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. വലിയ ഭരണാധികാരി (**السلطان الاعظم**) യെ ഉദ്ദേശിച്ചു 'ഖലീഫ': എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ ഭരണാധികാരി എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല അത്. ഒരു ഭരണാധിപൻെറ ശേഷം അയാളുടെ സ്ഥാനത്തു വന്ന് കാര്യം നടത്തുന്ന ആൾ എന്നുള്ളത് കൊണ്ടാണത്. ഇനി, ആ വാക്കിനു നേർക്കുനേരെ അങ്ങിനെയും ഒരു അർത്ഥമുണ്ടെന്നുവന്നാൽ തന്നെ ആ അർത്ഥം എല്ലാ ഇടത്തിലും യോജിക്കുകയില്ലതാനും.

മേൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള ഉദ്ധരണികളും, 'ഖിലാഫത്തി'നെയും 'ഖലീഫ'ഃയെയും സംബന്ധിച്ചു പല മഹാൻമാരുടെയും പ്രസ്താവനകളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ അവയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. (1) 'ഖലീഫ'ഃ എന്ന വാക്കിന് മലയാളത്തിൽ 'പിൻഗാമി, അനന്തരഗാമി, പ്രതിനിധി' എന്നൊക്കെ ഭാഷാന്തരം നൽകാം. (2) ആ പദത്തിൽ പ്രാതിനിധ്യത്തെക്കാൾ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് പിൻഗാമിത്വമാകുന്നു. കാരണം, ആ മൂലാർത്ഥമുള്ള ഒരു ധാതുവിൽ നിന്നാണ് ആ വാക്ക് രൂപം കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. (3) അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും ഖലീഫയാക്കി എന്നു പറഞ്ഞാൽ, ആ ഖലീഫ സാധാരണ അർത്ഥത്തിൽ അവൻെറ പിൻഗാമിയോ, പ്രതിനിധിയോ ആയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം- ഇമാംറാഗിബ് (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ - ഒരർത്ഥത്തിലുള്ള അഭാവവും അവനുണ്ടാകുകയില്ല. അവൻെറ ഏതെങ്കിലും ഒരു അധികാരമോ, പ്രവൃത്തിയോ, ബാധ്യതയോ മറ്റൊരാൾക്കുവിട്ടുകൊടുക്കുകയോ, ഏൽപിച്ചുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നവുമില്ല: (4) അപ്പോൾ, 'അല്ലാഹുവിൻെറ ഖലീഫ' എന്നു ആരെക്കുറിച്ചെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും പ്രയോഗിച്ചു കണ്ടാൽ അതു അല്ലാഹു ഖിലാഫത്തു സ്ഥാനം നൽകി ബഹുമാനിച്ച ആൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ലാതെ - അല്ലാഹുവിൻെറ പിൻഗാമി എന്നോ പ്രതിനിധി എന്നോ ഉള്ള അർത്ഥത്തിൽ- ആയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നു സ്പഷ്ടമായി.

ശരി, ഇനി, **اني جاعل فى الارض خليفة** (ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ഒരു ഖലീഫയെ ആക്കുവാൻ പോകുന്നു) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യമെന്താണെന്നു ആലോചിക്കാം. ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ഇതിനെപ്പറ്റി വിശദമായി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിലെ ചില പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ നമുക്ക് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം: **اي قوما يخلف بعضعم بعضا قرنابعد قرن وجيلا بعد جيل** (അതായത്, ഒരു തലമുറക്കുശേഷം മറ്റൊരു തലമുറയും ഒരു കാലക്കാർക്ക് ശേഷം മറ്റൊരു കാലക്കാരുമായിക്കൊണ്ട് ചിലർക്ക് പിന്നിൽ ചിലർ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ) എന്നു

പ്രസ്താവിച്ചശേഷം ഇതിനു തെളിവായി 'ഖലീഫ'യുടെ ബഹുവചനവും ക്രിയാരൂപവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചില ആയത്തുകളും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയാണത്:-

(١) هو الذي جعلكم خلائف فى الارض – فاطر : ٣٩ (٢) ويجعلكم خلفاء الارض – النمل : ٦٢

(٣) ولو نشاء لجعلنا منكم ملائكة فى الارض يخلفون – الزخرف : ٦٠ (٤) نخلف من بعدهم خلف – مريم : ٥٩

സാരം (1) അവനത്രെ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ 'ഖലാഇഫ് ' -പിൻഗാമികളായി വരുന്നവർ- ആക്കിയവൻ. (2) അവൻ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിലെ 'ഖുലഫാഉ' -മാറി മാറി വരുന്ന പിൻഗാമികൾ- ആക്കുന്നു. (3) നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഭൂമിയിൽ (നിങ്ങൾക്ക്) പിന്നിൽ പകരം വരുമാറ് നിങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ നാം മലക്കുകളെ ഏർപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. (4) അവരുടെ (ആ പ്രവാചകൻമാരുടെ) ശേഷം ഒരു 'ഖൽഫ് '- ഒരുതരം പിൻഗാമികൾ -പുറകിൽ വന്നു.

ഇബ്നുകഥീർ(ﷺ) തുടരുന്നു: ''ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ, 'ഖലീഫ' കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം ആദം (عليه السلام) മാത്രമല്ല. ഈ അഭിപ്രായം ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) എന്നിവരുടെയും പൊതുവിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായമായി ഖുർത്തുബീ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ (ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പൊതുവേയുള്ള അഭിപ്രായമാണെന്നു പറഞ്ഞതിൽ) അൽപം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിൽ വളരെ അഭിപ്രായഭിന്നിപ്പുണ്ട്. റാസീ (ﷺ) യും മറ്റും അത് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. വ്യക്തി എന്ന നിലക്ക് ആദം (عليه السلام) നബിയെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് വ്യക്തമാകുന്നതും കാരണം, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء (അതിൽ നാശമുണ്ടാക്കുകയും, രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ നീ അതിൽ ആക്കുകയോ) എന്നുള്ള മലക്കുകളുടെ ചോദ്യത്തിനു ഔചിത്യമില്ല. മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിൽ അങ്ങിനെയുള്ളവർ ഉണ്ടാകുമെന്നാണല്ലോ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മലക്കുകൾക്ക് സിദ്ധിച്ച വല്ലപ്രത്യേക അറിവു നിമിത്തമോ, അല്ലെങ്കിൽ മുട്ടിയാൽ ശബ്ദമുണ്ടാകുന്ന കറുത്ത കളിമണ്ണിൽ നിന്നാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് (انى خالق بشرا من صلصال من حما مسنون – الحجر : ٢٨) എന്ന് അല്ലാഹു അവരോട് പറഞ്ഞിരുന്നതിൽനിന്ന് മനുഷ്യ പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് അവർ മനസ്സിലാക്കിയത് നിമിത്തമോ, അല്ലെങ്കിൽ- ഖുർത്തുബീ പറഞ്ഞപോലെ -ഖലീഫ എന്ന വാക്കിൽ നിന്നു അന്യായങ്ങളിൽ തീരുമാനം കൽപിക്കുകയും നിഷിദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നും പാപങ്ങളിൽ നിന്നും തടയുകയും ചെയ്യുന്ന ആൾ എന്ന് അവർ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയതു നിമിത്തമോ, അതു മല്ലെങ്കിൽ-ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ-ഭൂമിയിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സമുദായത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം വെച്ച് മനുഷ്യരെ കണക്കാക്കിയതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കാം മലക്കുകൾ ആ ചോദ്യം ചോദിച്ചത്. അല്ലാതെ,- ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ തെറ്റിധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ-അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിലുള്ള ആക്ഷേപമെന്ന നിലക്കോ, ആദമിന്റെ സന്തതികളോടുള്ള അസൂയ നിമിത്തമോ അല്ല ആ ചോദ്യം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ അല്ലാഹുവിനെ മുൻ കടന്നു ഒന്നും പറയുകയില്ല; അനുവാദമില്ലാത്ത ചോദ്യം അവർ ചെയ്യുകയുമില്ല. لا يسبقونه بالقول (വാക്കുകൊണ്ട് അവർ അവനെ മുൻ കടക്കുകയില്ല. (21; 27) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

(അദ്ദേഹം തുടരുന്നു.) ''ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു ഒരു സൃഷ്ടിയെ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന വിവരം അവരെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവർ അങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. ആ സൃഷ്ടിയിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യമെന്താണെന്നുള്ള ഒരമ്പേഷണമാണ് ഈ ചോദ്യം. അതായത്, കുഴപ്പക്കാരും നാശക്കാരും ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഈ സൃഷ്ടിയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നിന്നെ ആരാധിക്കുക എന്നുള്ളതാണെങ്കിൽ, ഞങ്ങളിതാ എപ്പോഴും നിന്നെ ആരാധിച്ചു വരുന്നുവല്ലോ. ഇനി, വേറെ ഒരു കൂട്ടരെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? എന്ന് താൽപര്യം. അതിന് അല്ലാഹു; ''നിങ്ങൾക്കറിയാത്തത് എനിക്കറിയാം (اني اعلم مالا تعلمون) എന്നു മറുപടിയും നൽകി. അതായത്, നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ ദോഷം അതിലുണ്ടെങ്കിലും അതോടൊപ്പം അതിനേക്കാൾ കവിഞ്ഞ നൻമയും അതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്ന്

എനിക്കറിയാം നിങ്ങൾക്ക് അത് അറിയുകയില്ല. ഞാൻ അവരിൽ നബിമാരെയും, റസൂലുകളെയും നിയോഗിക്കും; അവരിൽ സിദ്ദീഖുകളും, ശുഹദാക്കളും, പുണ്യവാൻമാരും, ത്യാഗികളും, പണ്ഡിതൻമാരും, ഭക്തൻമാരും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്....''
(من ابن كثير باختصار)

റാസീ (﵀) ഉദ്ധരിച്ചതായി ഇബ്നു കഥീർ (﵀) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾകൂടി ഉദ്ധരിക്കും. 'ഖലീഫ' എന്ന വാക്കിനു من يخلف غيره ويقوم مقامه (മറ്റൊരാൾക്കു പുറകിൽ വരുകയും അയാളുടെ സ്ഥാനത്തു നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന ആൾ) എന്നു അർത്ഥം നൽകുകയും, മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ അതിനു തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു റാസീ (﵀) പറയുന്നു: ''ഖലീഫകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ആരാണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടു അഭിപ്രായമുണ്ട്. (ഒന്ന്) അത് ആദം (عليه السلام) ആകുന്നുവെന്നാണ്. അപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ നാശമുണ്ടാക്കുന്നവർ എന്നു പറഞ്ഞതു അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചല്ല, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും. (രണ്ട്) അദ്ദേഹത്തിൻെറ മക്കളാണെന്നാകുന്നു. ആദം (عليه السلام) നബിയാണുദ്ദേശ്യമെന്നു പറയുന്നവരിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഖലീഫ എന്നു പറയുവാനുള്ള കാരണത്തിൽ രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. (1) ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജിന്നു വർഗ്ഗത്തെ അല്ലാഹു നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടു ആദമിനെ ഭൂമിയിൽ താമസിപ്പിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹം അവരുടെ ഖലീഫ (പുറകിൽ വന്ന ആൾ) ആയി. (2) അല്ലാഹുവിൻെറ ശാസനകൾക്കു വിധേയരായവർക്കിടയിൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനു പകരം വിധി കൽപിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഖലീഫ എന്നു പറഞ്ഞതാണ്. ഇബ്നുമസ്ഊദ്, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, സുദ്ദീ (رضي الله عنهم) എന്നിവരിൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് ഇതാണ്. يا داود انا جعلناك خليفة فى الارض فاحكم بين الناس بالحق ص : ٢٦ – (ദാവൂദേ, നിന്നെ നാം ഭൂമിയിൽ ഒരു ഖലീഫയാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നീ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം വിധിക്കുക.) എന്ന ഖുർആൻ വചനം ഇതിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ, ആദമിൻെറ മക്കളാണ് ഖലീഫകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്നു പറയുന്നവർ പറയുന്നത് അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ പിറകിലായി വരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവർക്കു ഖലീഫ എന്നു പറഞ്ഞതു എന്നത്രെ. جعلكم خلا ئف الارض (നിങ്ങളെ ഭൂമിയിലെ ഖലീഫമാരാക്കി 6:165) എന്ന വചനം ഇതിനു ബലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ''ഖലീഫ (خليفة) എന്നവാക്കാകട്ടെ, ഒരാൾക്കും, കൂടുതൽ ആൾക്കും, ആണിനും, പെണ്ണിനും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.''
(من الرازى)

ഈ രണ്ടു മഹാൻമാരുമടക്കം പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും പ്രസ്താവനകളും വിവരണങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ انى جاعل في الارض خليفة (ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ഒരു ഖലീഫയെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നു.) എന്ന വാക്കിന് ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. എല്ലാറ്റിനും ഏറെക്കുറെ ന്യായീകരണങ്ങളും കാണാം അവയിൽ ഇന്നതു മാത്രം ശരിയും, മറ്റെല്ലാം തെറ്റുമാണെന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളുമില്ല. കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായത് ഏതാണെന്നുള്ളതാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത്. ആ വാഖ്യാനങ്ങളുടെ സാമാന്യരൂപം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:-

(1) ഈ ഭൂമിയിലെ നിവാസികളായിരുന്ന മറ്റൊരു സമുദായത്തിൻെറ പിൻഗാമികളായിട്ടാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതാണ് 'ഖിലാഫത്തി'ൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. ജിന്നു വർഗ്ഗമായിരുന്നു ആ പൂർവ്വ സമുദായം. അവർ ഭൂമിയിൽ അക്രമവും കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കിയതു നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ നശിപ്പിക്കുകയോ, ആട്ടിയോടിക്കുകയോ ചെയ്തു. പുതുതായി രംഗത്തു വരുന്ന മനുഷ്യ വർഗ്ഗവും അവരെപ്പോലെ അക്രമവും നാശവും ഉണ്ടാക്കിയേക്കുമെന്നു കരുതിയതുകൊണ്ടാണ് മലക്കുകൾ അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചത്. (2) ഒരു തലമുറയുടെ ശേഷം മറ്റൊരു തലമുറയായി ഭൂമിയിൽ മാറിമാറി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളായിട്ടാണ് മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതാണ് ഖിലാഫത്തു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഈ

രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണു ഖുർആന്റെ വാക്യങ്ങളോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചതായി കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇബ്നു ജരീർ, ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) മുതലായ പ്രമുഖ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇതിനു മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നതും. 'ഖലീഫ' എന്ന വാക്ക് -റാസീ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ - ആ വാക്കിന്റെ പ്രത്യേക ഘടനയനുസരിച്ച് ഏകവചനവും, ബഹുവചനവും, പുല്ലിംഗവും, സ്ത്രീലിംഗവുമായിട്ടെല്ലാം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലതാനും. ഇതുപോലെ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വാക്കുകൾ അറബി ഭാഷയിൽ വേറെയും സുലഭമത്രെ. കൂടാതെ, മനുഷ്യ പിതാവായ ആദം (عليه السلام) നെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്ന അവസരത്തിലാണല്ലോ അല്ലാഹു മലക്കുകളോടു ഇതു പറഞ്ഞത്. ആ സന്ദർഭമനുസരിച്ചു ഏകവചന രൂപത്തിൽ ഖലീഫ എന്നു പറഞ്ഞാൽ തന്നെയും ഉദ്ദേശ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളായിരിക്കുന്നതാണ്. ഗോത്രത്തിന്റെയോ വർഗ്ഗത്തിന്റെയോ ആദ്യ പിതാവിന്റെ പേരുകൾ ഗോത്രത്തിനും വർഗ്ഗത്തിനും ഒന്നായി ഉപയോഗിക്കൽ അറബിഭാഷയിൽ പതിവുമത്രെ.

(3) അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾക്കനുസരിച്ചു ഭൂമിയിൽ അവന്റെ സൃഷ്ടികൾക്കിടയിൽ വിധിയും നീതിയും നടത്തുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഖലീഫയാണ്- അഥവാ അവന്റെ പ്രതിനിധിയാണ് -ആദമും (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ നീതിയും സത്യവും പാലിച്ചു പോരുന്ന നല്ല ആളുകളും. ഇതനുസരിച്ച് നാശമുണ്ടാക്കുകയും, രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പറഞ്ഞത് അങ്ങിനെയല്ലാത്തവരെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും. ഭൂമിയിൽ നീതിയും നെറിയും നടപ്പിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയാത്തതുകൊണ്ടല്ല ഈ പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നതെന്ന് തീർച്ചയാണ്. രണ്ടു കാരണം അതിന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു. (ഒന്ന്) ദിവ്യ സന്ദേശങ്ങളും, ദൈവിക ശാസനകളും നേരിൽ ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ പറ്റിയ പ്രകൃതക്കാരല്ല പൊതുവിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം! അതുകൊണ്ടാണ് അവരിൽ നിന്ന് പ്രവാചകൻമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും, അവർ മുഖാന്തരം അവ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നതും . (രണ്ട്) ഖലീഫാസ്ഥാനം നൽകുകവഴി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയാണുദ്ദേശ്യം. എന്നല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിനു അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാവശ്യം ഉണ്ടായതുകൊണ്ടല്ല. ഈ മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്.

(4) മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നു രൂപം പൂണ്ടതും, അതിന്റെ വൃത്തം കുറച്ചു കൂടി വികസിപ്പിച്ചും ഭൗതിക വശത്തിന് പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകിയും കൊണ്ടുള്ളതുമായ ഒരു അഭിപ്രായമാണ് നാലാമത്തേത്. ആധുനിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ പലരും കൂടുതൽ താൽപര്യം കാണിക്കാറുള്ളത് ഈ അഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിലാകുന്നു. സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് (ﷺ) ന്റെ വിവരണത്തെ ആസ്പദമാക്കി അതിങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: ഈ ഭൂമിയിലെ ചരാചരങ്ങളുടെ കൈകാര്യം നടത്തിപ്പിന്റെ ചുക്കാൻ ഏൽപ്പിക്കുവാനും, അതിലെ വിഭവങ്ങളും, നിക്ഷേപങ്ങളും ഊർജ്ജങ്ങളും തേടിപ്പിടിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനും പറ്റിയ ഒരു സൃഷ്ടിവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയെന്നതാണ് ഖലീഫയെ ഏർപ്പെടുത്തുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അൽപം ഭൗതികമായ ആഭിമുഖ്യത്തോടുകൂടി ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്ക് വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ തുനിയാറുള്ളവർ സ്വാഭാവികമായും കുറെക്കൂടി മുന്നോട്ട് കടന്ന് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കൈകാര്യങ്ങൾ ഒട്ടുമുക്കാലും മനുഷ്യന്റെ കയ്യിലാണുള്ളതെന്നും, മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിപരമായും ശാസ്ത്രീയമായും പുരോഗമിച്ചു പുരോഗമിച്ചു ഏതാണ്ട് ദൈവത്തോടൊപ്പം എത്തുമാറായേക്കുമെന്നും വരെ സമർത്ഥിച്ചു കാണാം. ഈ സമർത്ഥത്തെപ്പറ്റി തൽക്കാലം നമുക്ക് പറയുവാനുള്ളത് സൂ: അൻആം 91ലും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ഒരു വാക്യമാകുന്നു: وما قدروا الله حق قدره (അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ട മുറപ്രകാരം അവർ അവനെ കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല.)

ഈ നാലാമത്തെ അഭിപ്രായം - അതിലെ അതിരു കവിയലുകൾ നീക്കം ചെയ്താൽ തന്നെയും -ഖുർആൻെറ ചില പ്രസ്താവനകൾക്ക് നിരക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ആദം (عليه السلام) നബിയോടും, ഹവ്വാഇനോടും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോരുവാൻ കൽപ്പിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ, നിങ്ങൾക്ക്-അഥവാ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു- എൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള വല്ല മാർഗ്ഗദർശനവും വന്നു കിട്ടിയാൽ ആ മാർഗ്ഗദർശനം പിൻപറ്റിയവർ വഴിപിഴക്കുകയോ വിഷമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി സൂറ: ത്വാഹാ: 123ൽ കാണാവുന്നതാണ്. വേണ്ടാ, അടുത്തു വരുന്ന 38-ാം വചനത്തിലും ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലേക്ക് മനുഷ്യരെ ഖലീഫയാക്കി അയക്കുമ്പോഴാണിത് അല്ലാഹു പറയുന്നതെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം കൊണ്ട് വിവക്ഷ നബിമാർക്ക് വഹ്‌യു മുഖേനയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേനയും അല്ലാഹു നൽകുന്ന മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളാണെന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. മേൽ കണ്ട ഓരോ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ വിശദ രൂപങ്ങളും ന്യായങ്ങളുമെല്ലാം വിവരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് വളരെ ദീർഘിച്ചു പോകുന്നതാണ്. ആപേക്ഷികമായി നോക്കുമ്പോൾ, ഇവയിൽ രണ്ടാമതായി ഉദ്ധരിച്ച അഭിപ്രായത്തിനാണ് പല നിലക്കും മുൻഗണനയുള്ളത്. ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ൻെറ ഉദ്ധരണിയിൽനിന്ന് ഈ വാസ്തവം കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വിവരം മലക്കുകളെ അല്ലാഹു അറിയിച്ചതിലടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് നമുക്ക് നിർണ്ണയിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും സന്ദർഭം വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ചിലതെല്ലാം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇതര സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ചില സവിശേഷതകളും ശ്രേഷ്ഠതകളും മനുഷ്യനുണ്ടെന്ന് അവരെ തെര്യപ്പെടുത്തുക, പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ പരസ്പരം കൂടിയാലോചന നടത്തുകയും, മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായം ആരായുകയും ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുക, താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം ആദമിന് സുജൂദ് ചെയ്വാൻ കൽപിക്കുവാനുള്ള കാരണത്തിലേക്ക് അവരുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുക, അവരിൽ നിന്ന് പ്രകടമാകുന്ന പ്രതികരണമനുസരിച്ച് മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ധാരണ ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക എന്നിങ്ങിനെ പലതും അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും മലക്കുകളുടെ മറുപടിക്ക് അല്ലാഹു കൊടുത്ത മറുപടി വളരെ അർത്ഥഗർഭവും ഗൗരവമേറിയതുമാകുന്നു. അതെ **اني اعلم مالا تعلمون** (നിങ്ങൾക്കറിയാത്തത് എനിക്കറിയാം) എന്ന് !

നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ ചില ദോഷവശങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽ ഉണ്ടാവാമെങ്കിലും, അതിൽ ഉപരിയായ പല നൻമകളും ഗുണങ്ങളും അവരിൽനിന്നുണ്ടാവാനുണ്ടെന്നും, നിങ്ങൾക്ക് വിഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത പല രഹസ്യങ്ങളും അതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു, ഈ യഥാർത്ഥം അനുഭവത്തിൽ നിന്നുതന്നെ മലക്കുകൾക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടതായി അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുമാണ്. മലക്കുകൾ എടുത്തു പറഞ്ഞ ആ ദോഷവശം- ഭൂമിയിൽ നാശവും രക്തമൊഴുക്കലും-മനുഷ്യരിൽ നിന്നുണ്ടാകുകയില്ലെന്നോ, അവരുടെ ആ ആരോപണം അബദ്ധമാണെന്നോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ ഉന്നതനും ഉത്തമനുമാണെങ്കിലും അവനിൽ ഒരു മറുവശവും കൂടി കിടപ്പുണ്ടെന്നുള്ളതാണിതിന് കാരണം. ഈ വാസ്തവം ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻ ഉണർത്താറുണ്ടുതാനും. മനുഷ്യൻെറ ശ്രേഷ്ഠതയുടെ അടിസ്ഥാനം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

31 അവൻ (അല്ലാഹു) ആദമിനു പേരുകളെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചു. പിന്നെ, അവരെ (ആ പേരുകളുള്ള വസ്തുക്കളെ) മലക്കുകൾക്ക് കാണിച്ചിട്ട് അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഇവരുടെ പേരുകളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എനി

وَعَلَّمَ ءَادَمَ ٱلۡأَسۡمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمۡ عَلَى ٱلۡمَلَـٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنۢبِـُٔونِى بِأَسۡمَآءِ هَـٰٓؤُلَآءِ إِن

كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿٣١﴾

ക്കു വിവരം പറഞ്ഞു തരുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ !''

قَالُوا۟ سُبْحَـٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾

32 അവർ പറഞ്ഞു: ''നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ (നിനക്കു സ്തോത്ര കീർത്തനം) ! നീ ഞങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിച്ചതല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് യാതൊരു അറിവുമില്ല നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെ സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.''

قَالَ يَـٰٓـَٔادَمُ أَنۢبِئْهُم بِأَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ إِنِّىٓ أَعْلَمُ غَيْبَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾

33 അവൻ (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: ''ആദമേ, അവർക്ക് ഇവരുടെ (ഈ വസ്തുക്കളുടെ) പേരുകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.'' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവർക്കു അവരുടെ പേരുകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊടുത്തപ്പോൾ, അവൻ (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളോട് ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആകാശഭൂമികളിലെ അദൃശ്യം അറിയുമെന്ന്?! നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഞാൻ അറിയുന്നതാണ്''.

---

(31) . **وَعَلَّمَ** അവൻ പഠിപ്പിച്ചു **آدَمَ** ആദമിന് **الْأَسْمَاءَ** പേരുകൾ **كُلَّهَا** അതൊക്കെ **ثُمَّ** പിന്നെ **عَرَضَهُمْ** അവരെ കാണിച്ചു **عَلَى الْمَلَائِكَةِ** മലക്കുകൾക്ക്, **فَقَالَ** എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു **أَنْبِئُونِي** നിങ്ങൾ എന്നോട് പറയുവിൻ **بِأَسْمَاءِ** പേരുകളെപ്പറ്റി **هَٰؤُلَاءِ** ഇവരുടെ **إِن كُنْتُمْ** നിങ്ങൾ ആകുന്നുവെങ്കിൽ **صَادِقِينَ** സത്യം പറയുന്നവർ (32) . **قَالُوا** അവർ പറഞ്ഞു **سُبْحَانَكَ** നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, നിനക്ക് സ്തോത്രകീർത്തനം **لاَ عِلْمَ** അറിവേ ഇല്ല **لَنَا** ഞങ്ങൾക്ക് **إِلاَّ مَا** യാതൊന്നല്ലാതെ **عَلَّمْتَنَا** നീ ഞങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ച **إِنَّكَ أَنْتَ** നിശ്ചയമായും നീ തന്നെ **الْعَلِيمُ** സർവജ്ഞൻ **الْحَكِيمُ** അഗാധജ്ഞൻ (33) . **قَالَ** അവൻ പറഞ്ഞു **يَا آدَمُ** ആദമേ. **أَنبِئْهُم** അവർക്ക് നീ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക. **بِأَسْمَائِهِمْ** അവരുടെ പേരുകളെപ്പറ്റി **فَلَمَّا أَنبَأَهُم** അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവരോട് വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ **بِأَسْمَائِهِمْ** അവരുടെ പേരുകളെപ്പറ്റി. **قَالَ** അവൻ പറഞ്ഞു. **أَلَمْ أَقُل** ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ **لَّكُمْ** നിങ്ങളോട് **إِنِّي أَعْلَمُ** നിശ്ചയമായും ഞാൻ അറിയും (എന്ന്) . **غَيْبَ** അദൃശ്യം. **السَّمَاوَاتِ** ആകാശങ്ങളിലെ **وَالْأَرْضِ** ഭൂമിയിലെയും ഞാൻ അറിയുകയും ചെയ്യും **مَا تُبْدُونَ** നിങ്ങൾ വെളിയാക്കുന്നത് **وَمَا كُنتُمْ** നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതും **تَكْتُمُونَ** നിങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നു.

ഭൂമിയിൽ ഒരു ഖലീഫയെ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്ന വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞ മറുപടിയുടെ സൂചന മനുഷ്യർ ഭൂമിയിൽ നാശമുണ്ടാക്കുകയും രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുന്നവരാകകൊണ്ട് അവർ ഖലീഫയാക്കപ്പെടുവാൻ അർഹരല്ലെന്നും, തങ്ങൾ 'തസ്ബീഹ്, തഖ്ദീസ്' മുതലായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാകകൊണ്ട് തങ്ങൾ അതിനർഹരാണെന്നുമാണല്ലോ. ഈ ധാരണ തെറ്റാണെന്ന് അല്ലാഹു അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ആദം (عليه السلام) നബിക്ക് എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും പേരുകൾ അവൻ പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. അതിനുശേഷം അവയെ മലക്കുകളെ കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവയുടെ പേരുകൾ പറയുവാൻ അവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർക്ക് അതിന് കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ കഴിവുകേട് സമ്മതിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്ത്വത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പറയുകയും ചെയ്കയാണ് ചെയ്തത്. ആദം (عليه السلام) നബിയോട് അവയുടെ പേരുകൾ പറയുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതെല്ലാം വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. അങ്ങിനെ, അനുഭവത്തിലൂടെ

അവരുടെ തെറ്റ് അല്ലാഹു അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. നിങ്ങൾക്കറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ എനിക്കറിയാം എന്ന് മുമ്പ് അവരോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരുന്നതിൻെറ പുലർച്ച അവർ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടു.

എല്ലാപേരുകളും (**الأسماء كلها**) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം എല്ലാതരം വസ്തുക്കളുടെയും പേരുകൾ എന്നാണെന്നാണ് മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) മുതലായവരിൽ നിന്നുള്ള ചിലരിവായത്തുകളും അതാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഇമാംബുഖാരീ (رحمه الله) ഈ വിഷയത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ശീർഷകംതന്നെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് **حديث الشفاعة** (ശുപാർശയുടെ ഹദീസു) എന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധ ഹദീസാകുന്നു. ഖിയാമത്തുനാളിൽ 'മഹ്ശറി'ൽ വെച്ചു തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് മനുഷ്യർ പ്രമുഖരായ നബിമാരോട് അപേക്ഷിക്കുന്ന വിവരമാണ് അതിലുള്ളത്. അതിൽ ആദം (عليه السلام) നബിയെ സംബന്ധിച്ച ഭാഗം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു. 'അവർ ആദമിൻെറ അടുക്കൽചെന്നു പറയും: അവിടുന്നു മനുഷ്യപിതാവാണ്. അല്ലാഹു അവൻെറ തൃക്കൈകൊണ്ട് അങ്ങയെ സൃഷ്ടിച്ചു. അങ്ങേക്ക് മലക്കുകളെക്കൊണ്ട് സുജൂദും ചെയ്യിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും പേരുകളും അങ്ങേക്കവൻ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ഈ സ്ഥാനത്ത് നിന്ന് ആശ്വാസം നൽകുവാൻ അങ്ങുന്നു റബ്ബിനോട് ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്താൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു! ......' (ഈ ഹദീസ് മുസ്ലിം മുതലായ പലരും ഉദ്ധരിച്ചതാണ്) ഇതിൽ 'എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും പേരുകൾ' എന്ന് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ, തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ആ വസ്തുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് **هم** (അവർ) എന്നു-ബുദ്ധി ജീവികളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുന്ന സർവ്വനാമം (**ضمير**) ചേർത്തു-പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് സാഹിത്യശൈലികളിൽപെട്ട ഒരു ശൈലിയാണെന്നും* ആ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 24: 45 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ പ്രയോഗം ഖുർആനിൽ വേറെയും കാണാവുന്നതുമാണ്. എങ്കിലും തുടർന്നുള്ള ഈ പ്രയോഗങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ബുദ്ധിജീവികളുടെ പേരുകൾ മാത്രമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. **الله اعلم**

'പേരുകൾ പഠിപ്പിച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ ഓരോന്നിനും ഇന്നിന്ന പേരാണെന്ന് പഠിപ്പിച്ചുവെന്നാണെന്നും, എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും പേരടക്കം അവയെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുവെന്നാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ച് അറിയുന്നതിലും പഠിപ്പിക്കുന്നതിലും അവയുടെ പേരുകൾക്ക് മുഖ്യസ്ഥാനമുണ്ടെന്നും, പേരുകൾ മുഖേനയാണ് വസ്തുക്കളെ പരിചയപ്പെടുന്നതെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. എന്തെല്ലാമായിരുന്നു, എപ്രകാരമായിരുന്നു ആദം (عليه السلام) നബിക്ക് പഠിപ്പിച്ചത് എന്നൊന്നും നമുക്കറിയാവതല്ല. അതെല്ലാം നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദൃശ്യമായ വിവരങ്ങളാകകൊണ്ട് അല്ലാഹുവോ അവൻെറ റസൂലോ പറഞ്ഞതിനപ്പുറം വല്ലതും അനുമാനിക്കുവാനും നമുക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, പിന്നീട് ആ വസ്തുക്കളെ മലക്കുകൾക്കു കാട്ടിക്കൊടുത്തു എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ വിശദീകരണവും നമുക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയാത്തതാകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്ന ഖിലാഫത്തിന് മനുഷ്യവർഗ്ഗമാണ്-മലക്കുകളല്ല-അർഹരെന്നും, മനുഷ്യരിൽ മലക്കുകൾക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ

---

* ബുദ്ധിജീവികളും അല്ലാത്തവയും ഉൾകൊള്ളുന്നവയെക്കുറിച്ച് മൊത്തത്തിൽ ബുദ്ധി ജീവികളെന്നും, ആണും പെണ്ണും ഉൾകൊള്ളുന്നവയെക്കുറിച്ചു പുരുഷൻമാരെന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നുമാറുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിൽ പതിവുള്ളതാണ്. നപുംസകത്തെപ്പറ്റി ചിലപ്പോൾ 'അവൻ' എന്നും, സ്ത്രീയും പുരുഷനുമടങ്ങുന്ന ആൾക്കൂട്ടത്തെപ്പറ്റി 'അവൻമാർ' എന്നും, സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും ഉദ്ദേശിച്ചു 'സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ' എന്നുമൊക്കെ പറയുന്നത് ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

കഴിയാതിരുന്ന ചില പ്രകൃതി വിശേഷതകള്‍ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, മലക്കുകള്‍ വളരെ പരിശുദ്ധരും ഉത്തമന്‍മാരുമായ സൃഷ്ടികള്‍ തന്നെയാണെങ്കിലും ഈ സവിശേഷതകള്‍ അവര്‍ക്കില്ലെന്നും, അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്ന സര്‍വജ്ഞനും എല്ലാം യുക്തിപൂര്‍വ്വം പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന അഗാധജ്ഞനുമാണെന്നും, തങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ മറുപടിയില്‍ തങ്ങള്‍ ഊഹിച്ചതും സൂചിപ്പിച്ചതും അബദ്ധമായെന്നും, മനുഷ്യനെ ഖലീഫയാക്കുന്നതില്‍ മഹത്തായ യുക്തിരഹസ്യങ്ങള്‍ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുമൊക്കെ മലക്കുകള്‍ക്ക് ഈ സംഭവം മൂലം തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.

وَإِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ أَبَىٰ وَٱسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾

34 ‘നിങ്ങള്‍ ആദമിന് ‘സുജൂദ് ’ ചെയ്യുവിന്‍ ’ എന്നു നാം മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം (ഓര്‍ക്കുക) : എന്നിട്ട് അവര്‍ ‘സുജൂദ്’ ചെയ്തു, ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ; അവന്‍ വിസമ്മതിച്ചു; അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്‍ അവിശ്വാസി (അഥവാ സത്യനിഷേധി) കളില്‍പെട്ടവനാകുന്നു.

---

(34) وَإِذْ قُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട് اسْجُدُوا സുജൂദു ചെയ്യുവിന്‍ لِآدَمَ ആദമിന് فَسَجَدُوا എന്നിട്ടവര്‍ സുജൂദ് ചെയ്തു إِلاَّ إِبْلِيسَ ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ أَبَى അവന്‍ വിസമ്മതിച്ചു وَاسْتَكْبَرَ അവന്‍ അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു وَكَانَ അവന്‍ ആയിരുന്നു مِنَ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസി (നിഷേധി) കളില്‍പെട്ട(വന്‍) .

ബഹുമാനവും താഴ്മയും കാണിക്കുക, കീഴൊതുക്കം പ്രകടിപ്പിക്കുക, തലകുനിക്കുക, കുനിയുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അര്‍ത്ഥങ്ങളാണ് ഭാഷയില്‍ (**سجود** സുജൂദ്) നുള്ളത്. ഈ സാരങ്ങളെല്ലാം ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നതോടെ, ആരാധനയെന്ന നിലക്ക് മുഖം നിലത്തുവെച്ചു ചെയ്യുന്ന സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലാണ് അത് മതത്തിന്‍െറ സാങ്കേതിക ഭാഷയില്‍ അറിയപ്പെടുന്നത്. ശാരീരികമായ ആരാധനാകര്‍മ്മങ്ങളില്‍വെച്ച് മതത്തില്‍ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം കല്‍പ്പിക്കപ്പെടുന്നതും അതുതന്നെ. ഈ സുജൂദ് അല്ലാഹുവിനുമാത്രമേ ചെയ്തുകൂടു എന്നുള്ളത് പരക്കെ എല്ലാവര്‍ക്കും അറിയാവുന്നതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആദം (عليه السلام) നബിക്ക് മലക്കുകള്‍ ചെയ്ത സുജൂദിന്‍െറ വിവരണത്തില്‍ പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ ഭിന്നമായ നിലപാടുകള്‍ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഓരോ അഭിപ്രായവും, അതതിന്‍െറ ന്യായങ്ങളും, അവയെ സംബന്ധിച്ച വിമര്‍ശനങ്ങളും ചുരുക്കിയെങ്കിലും വിവരിക്കുന്നപക്ഷം, അത് കുറേ ദീര്‍ഘിച്ചുപോകും. യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരന്‍മാരും ഫലസ്തീനില്‍ നിന്ന് ഈജിപ്തില്‍ വന്നപ്പോള്‍ അവര്‍ അദ്ദേഹത്തിനു സുജൂദ് ചെയ്തായി സൂറ:യൂസുഫ് 100-ാം വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. തലകുനിച്ചും, ദേഹംകൊണ്ടു കുനിഞ്ഞും ഉപചാരം ചെയ്യുക അക്കാലത്തു പതിവായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് അവര്‍ ചെയ്ത ഒരു ഉപചാരമായിരുന്നു അത്. അഥവാ ആരാധനയുടെ സുജൂദായിരുന്നില്ല, ഭാഷാര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു സുജൂദായിരുന്നു. അതുപോലെ, ഭാഷാര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള ഒരുതരം സുജൂദായിരുന്നു മലക്കുകള്‍ ആദം (عليه السلام) നബിക്കു ചെയ്തതും എന്നത്രെ ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളതിന്‍െറ ചുരുക്കം.

സുജൂദിന് ഇവിടെ നല്‍കപ്പെട്ട ഏത് വിശദീകരണം നോക്കിയാലും ഈ സുജൂദു ആദം (عليه السلام) നബിക്ക് ആരാധനയായിരുന്നില്ലെന്ന് തീര്‍ച്ച തന്നെ. മുസ്‌ലിംകളില്‍ ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ പറയുന്നുവെങ്കില്‍,- അതവരുടെ അജ്ഞതയല്ലാത്തപക്ഷം - അതിന്‍െറ പിന്നില്‍ എന്തെങ്കിലും ദുരുദ്ദേശം ഒളിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരിക്കുമെന്നേ പറയുവാനുള്ളു, ‘ആദമിന് സുജൂദ് ചെയ്വാന്‍ കല്‍പ്പിച്ചതിന്‍െറ വിവക്ഷ മനുഷ്യന്‍െറ ഹിതത്തിനു വഴങ്ങുവാന്‍ ആജ്ഞാപിച്ചു

എന്നാണെന്ന്' ഒരു ആധുനിക വ്യാഖ്യാതാവ് എഴുതിക്കാണുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റേതായ ചില ആശയാദർശങ്ങളിൽനിന്നു ഉടലെടുത്ത ഒരു പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനമെന്നല്ലാതെ, അതിൽ കവിഞ്ഞ ഒരടിസ്ഥാനവും അതിനില്ല. ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മലക്കുകളോടാണ് ഈ കൽപന. അവരുടെ പ്രകൃതിയും, ആകൃതിയും, സ്വഭാവവുമെല്ലാം മനുഷ്യരിൽ നിന്നും എത്രയോ വ്യത്യസ്തമാണ്. ആ നിലക്ക് അവരുടെ സുജൂദിന്റെ സ്വഭാവത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ സുജൂദിന്റെ രൂപത്തെപ്പറ്റി അവരോട് യോജിച്ച ഒരു രൂപത്തിലായിരിക്കും അത് എന്നേ നമുക്ക് കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. والله اعلم

മലക്കുകൾ മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിച്ച് ആദമിന് സുജൂദ് ചെയ്തു. ഇബ്‌ലീസു മാത്രം ചെയ്തില്ല. അവൻ ഗർവ്വ് കാണിക്കുകയും, ആഭിജാത്യത്തിൽ അഹങ്കാരം കൊള്ളുകയുമാണ് ചെയ്തത്. തീയിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഞാൻ മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഇവന് സുജൂദ് ചെയ്യുകയോ?! എന്നായിരുന്നു അവന്റെ ന്യായം. (7 : 12 ; 15 : 33; 17: 61 ;38 :76) അപ്പോൾ, അഹംഭാവം എത്ര ചീത്ത! അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതും: ''ഒരു കടുകുമണിയോളം അഹംഭാവം ഹൃദയത്തിലുള്ളവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല'' (മു.) ഇബ്‌ലീസിനെപ്പറ്റി وكان من الكافرين എന്നു പറഞ്ഞതിന് രണ്ടു തരത്തിൽ അർത്ഥസാധ്യതയുണ്ട്: ''അവൻ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു'' എന്നും, ''അവൻ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു'' എന്നും. 1-ാമത്തേതനുസരിച്ച് സുജൂദിന്റെ കൽപന ധിക്കരിച്ചതു നിമിത്തം അവിശ്വാസിയായിത്തീർന്നുവെന്നും, 2-ാമത്തേതനുസരിച്ച് അവൻ ബാഹ്യത്തിൽ നല്ലവനാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവന്റെ പര്യവസാനം അവിശ്വാസിയായിട്ടായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന് അറിയാമായിരുന്നുവെന്നും വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെടുന്നു. ഈ രണ്ടർത്ഥവും പരസ്പരം എതിരില്ലതാനും.

ഇബ്‌ലീസ് ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനാകുന്നു. (സൂ:അൽകഹ്ഫ്, 50) എന്നാലും സുജൂദിന്റെ കൽപന അവനും ബാധകമായിരുന്നു. മലക്കുകൾക്കിടയിൽ അവരിലൊരാളെപ്പോലെ അവൻ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നതുകൊണ്ടോ, അവനോട് പ്രത്യേക കൽപനയുണ്ടായതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കാം അത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായിരുന്നാലും ശരി, കൽപന അനുസരിക്കാതിരുന്നതിന് കാരണം പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ആ കൽപന തനിക്ക് ബാധകമല്ലായിരുന്നു വെന്ന് അവൻ വാദിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ, മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആ കൽപന തനിക്ക് ബാധകമല്ലായിരുന്നുവെന്ന് അവൻ വാദിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. അപ്പേൾ, മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരത്തക്കവണ്ണം ഒരു നല്ല നിലപാടിലാണ് അതുവരെ ഇബ്‌ലീസ് ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന് അതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഗർവ്വും ധിക്കാരവുമാണ് കാലാകാലശാപത്തിനും ശിക്ഷക്കും കാരണമായിത്തീർന്നത്. ഇമാം ഖുർത്തുബീ (رحمه الله) പറഞ്ഞതുപോലെ, ഒരാൾ ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ എത്ര ഉന്നതമായ പദവിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു കണ്ടാലും ആ വ്യക്തിയുടെ യഥാർത്ഥ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്ന് അതുകൊണ്ട് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. ലൈഥ് (رحمه الله) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി പറയപ്പെടുന്നു: ''ഒരു മനുഷ്യൻ വെള്ളത്തിനു മീതെ നടക്കുകയും, വായുവിലൂടെ പറക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടാലും അയാളുടെ കാര്യം കിത്താബിനോടും സുന്നത്തിനോടും ഒത്തുനോക്കാതെ അയാളിൽ നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരാവരുത്.''

وَقُلْنَا يَـٰٓـَٔادَمُ ٱسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ ٱلْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَـٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾

35 (ആദമിനോട്) നാം പറയുകയും ചെയ്തു: ''ആദമേ, നീയും, നിന്റെ ഇണ (ഭാര്യ) യും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളുക: അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിടത്തുനിന്നു സുഭിക്ഷമായി രണ്ടാളും ഭുജിച്ചുകൊള്ളുക. ഈ വൃക്ഷത്തെ

നിങ്ങള്‍ സമീപിക്കുകയും അരുത്; എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ രണ്ടുപേരും അക്രമികളില്‍പെട്ടവരായിത്തീരും.''

فَأَزَلَّهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا ٱهْبِطُوا۟ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

36 എന്നിട്ട് പിശാച് അവരെ അതില്‍നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിച്ചു; അങ്ങനെ, അവര്‍ രണ്ടാളും ഏതൊരു (സ്ഥിതിയിലായിരുന്നുവോ) അതില്‍നിന്ന് അവരെ പുറത്താക്കി. നാം പറയുകയും ചെയ്തു: ''നിങ്ങള്‍ (എല്ലാവരും) ഇറങ്ങിപ്പോകുവിന്‍. നിങ്ങളില്‍ ചിലര്‍ ചിലര്‍ക്ക് ശത്രുവാകുന്നു. നിങ്ങള്‍ക്കു ഭൂമിയില്‍ ഒരു (നിശ്ചിത) സമയം വരേക്കും (വസിക്കുവാനുള്ള) പാര്‍പ്പിടവും (ജീവിക്കുവാനുള്ള) വിഭവവും ഉണ്ടായിരിക്കും''.

---

(35) وَقُلْنَا നാം പറയുകയും ചെയ്തു يَا آدَمُ ആദമേ, اسْكُنْ നീ പാര്‍ത്തുകൊള്ളുക أَنْتَ നീ(യും) وَزَوْجُكَ നിന്‍റെ ഇണയും الْجَنَّةَ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍, തോപ്പില്‍ وَكُلَا (രണ്ടുപേരും) ഭുജിക്കുകയും ചെയ്യുക مِنْهَا അതില്‍നിന്ന് رَغَدًا സുഭിക്ഷം, വിശാലമായി حَيْثُ شِئْتُمَا നിങ്ങള്‍ (രണ്ടുപേരും) ഉദ്ദേശിച്ചിടത്തു നിന്ന് ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം وَلَا تَقْرَبَا നിങ്ങള്‍ (രണ്ടാളും) സമീപിക്കുകയും അരുത് هَذِهِ الشَّجَرَةَ ഈ വൃക്ഷത്തെ فَتَكُونَا എന്നാല്‍ നിങ്ങളായിത്തിരും مِنَ الظَّالِمِينَ ആക്രമികളില്‍പെട്ട(വര്‍) . (36) فَأَزَلَّهُمَا എന്നിട്ട് അവരെ വ്യതിചലിപ്പിച്ചു, പിഴപ്പിച്ചു الشَّيْطَانُ പിശാച്, ശൈത്താന്‍ عَنْهَا അതില്‍ നിന്ന് فَأَخْرَجَهُمَا അങ്ങനെ അവന്‍ അവരെ പുറത്താക്കി مِمَّا യാതൊന്നില്‍ (ഏതൊന്നില്‍) നിന്ന് كَانَا അവര്‍ രണ്ടുപേരുമായിരുന്നു فِيهِ അതില്‍ وَقُلْنَا നാം പറയുകയും ചെയ്തു. اهْبِطُوا നിങ്ങള്‍ ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുവിന്‍ بَعْضُكُمْ നിങ്ങളില്‍ ചിലര്‍ لِبَعْضٍ ചിലര്‍ക്ക് عَدُوٌّ ശത്രുവാണ് وَلَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കുുതാനും فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍ مُسْتَقَرٌّ പാര്‍പ്പിടം وَمَتَاعٌ വിഭവവും إِلَى حِينٍ ഒരു കാലം (സമയം) വരേക്കും.

സുജൂദിന്‍റെ സംഭവത്തിനുശേഷം, ആദമിനെയും, അവരുടെ ഭാര്യയായ ഹവ്വാഇനെയും (عليه السلام) അല്ലാഹു സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ താമസിപ്പിച്ചു. യഥേഷ്ടം എവിടെ നിന്നും എന്തും ഭക്ഷിക്കാമെന്നും അനുവദിച്ചു. പക്ഷേ, ഒരു നിശ്ചിത വൃക്ഷത്തില്‍ നിന്ന് ഭക്ഷിക്കരുതെന്ന് പ്രത്യേകം അവരെ വിലക്കി. അതില്‍ നിന്ന് ഭുജിക്കുന്നത് അക്രമമാണെന്ന് പ്രത്യേകം ഉണര്‍ത്തുകയും ചെയ്തു. ഇത് ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു. അതിന്‍റെ പര്യവസാനം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും അറിയാം. അറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല- പക്ഷേ, അതിനെത്തുടര്‍ന്നുള്ള നടപടിയെടുക്കുവാന്‍ അതൊരു കാരണമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം ആഭിജാത്യവും, അഹങ്കാരവും, അസൂയയും നിമിത്തമാണെങ്കിലും ഇബ്‌ലീസ് കാലാകാലം ആട്ടപ്പെട്ടവനായി ശപിക്കപ്പെടുവാന്‍ ഇടവന്നത് ആദമിന്‍റെ കാരണം കൊണ്ടാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആദം (عليه السلام) ആ പരീക്ഷണത്തില്‍ വിജയിക്കുന്നത് അവന് സഹിക്കുവാന്‍ കഴിഞ്ഞില്ല. ദുരുപദേശങ്ങളും ദുഷ്പ്രേരണകളും നല്‍കി അവന്‍ അവരെ അബദ്ധത്തില്‍ ചാടിച്ചു. അതെ, ആദമും ഹവ്വാഉം (عليه السلام) ആ വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തില്‍ നിന്ന് ഭക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവരുടെ സ്വര്‍ഗ്ഗീയജീവിതം അവര്‍ക്ക് നഷ്ടപ്പെടുവാനും, ഭൗമിക ജീവിതം നയിക്കുവാനും അവന്‍ കാരണമായിത്തീര്‍ന്നു.

ഭൂമിയിലേക്ക് അയക്കുമ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ തമ്മില്‍ ശത്രുക്കളായിരിക്കുമെന്നും, ഒരു നിശ്ചിത കാലം വരെ താമസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യവും, ജീവിക്കുവാനാവശ്യമായ വിഭവങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പ്രത്യേകം ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരെ-ആദം (عليه السلام) , ഹവ്വാഉ്

(عليه السلام) ഇബ്‌ലീസ് എന്നിവരെ-ഭൂമിയിലേക്കയച്ചു. ഇതായിരുന്നു അതിൻെറ അനന്തരഫലം. മനുഷ്യനും പിശാചും തമ്മിലുള്ള ആജീവാനന്ത ശത്രുതയും, മനുഷ്യർ തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന ശത്രുതയും, ശത്രുത നിമിത്തം നേരിടാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും സംബന്ധിച്ചു സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കണമെന്നുള്ള താക്കീതും, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച കാലാവധി തീരുംവരെ താമസിക്കുവാനുള്ള പാർപ്പിടസൗകര്യവും, ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും ഈ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള വാഗ്ദാനവും സഹിതമാണ് അല്ലാഹു അവരെ ഭൂലോകത്തേക്കയക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, പാർപ്പിടത്തിന് സ്ഥലം പോരാതെയോ, ഉപജീവനത്തിന് വിഭവങ്ങൾ മതിയാകാതെയോ മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ-യഥാർത്ഥത്തിൽ കഷ്ടപ്പാടൊന്നുമില്ല, കൃത്രിമമായ കഷ്ടപ്പാടേയുള്ളുവെന്ന് തീർച്ചയാണ്-അത് മനുഷ്യനുണ്ടാക്കിയ ഏടാകൂടങ്ങളുടെയും, അക്രമ നിയമങ്ങളുടെയും, തെറ്റായ സമീപനങ്ങളുടെയും കാരണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും.

മറയ്ക്കുക എന്നർത്ഥമായ جن (ജന്ന്) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ള പദമാണ് جنة (ജന്നത്ത്) വൃക്ഷങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള എല്ലാ തോട്ടങ്ങളും 'ജന്നത്ത് ' എന്ന് പറയപ്പെടും. വൃക്ഷങ്ങൾ അവയുടെ നിലം മൂടി മറക്കുമല്ലോ. സ്വർഗ്ഗീയ വസ്തുക്കളും ഭൗമിക വസ്തുക്കളും തമ്മിൽ നാമമാത്ര ബന്ധമേയുള്ളുവെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗത്തിനും, സ്വർഗ്ഗത്തോപ്പുകൾക്കും ആ വാക്ക് അറബിയിൽ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. ആദം (عليه السلام) നബിയെ അല്ലാഹു ആദ്യം താമസിപ്പിച്ച ആ 'ജന്നത്തു'കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം വാനലോകത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗമായിരുന്നുവോ, ഭൂമിയിൽ തന്നെയുള്ള ഒരു പ്രത്യേക തോട്ടമായിരുന്നുവോ എന്നതിൽ രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. 'മുഅ്തസില, ഖദ്‌രിയ്യ' എന്നീ കക്ഷികളും മറ്റു ചില പണ്ഡിതൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അത് ഭൂമിയിലെ ഒരു തോട്ടമായിരുന്നുവെന്നാകുന്നു. ഇത് അദനിലോ, ഫലസ്തീനിലോ, ഇറാഖിലോ ആയിരുന്നുവെന്നും പക്ഷാന്തരങ്ങളുണ്ട്. ബൈബിളിൽ 'ഏദെൻ തോട്ടം' എന്നാണിതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ''ഏദെൻ തോട്ടത്തിൻെറ സ്ഥലം ഏതായിരുന്നുവെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുവാനുള്ള പ്രയത്നങ്ങളൊന്നും ഫലപ്പെട്ടിട്ടില്ല'' എന്നും ''ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയ യഹൂദൻമാരും ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലരും അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഏദെൻ തോട്ടത്തെ വർണ്ണിച്ചു'' എന്നും ''പുതിയ നിയമത്തിൽ പറുദീസാ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഏദെൻ തോട്ടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയത്തിൽ നിന്നുവന്നതാണ്'' എന്നും 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവി'ൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. എന്നാൽ, ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം അത് സ്വർഗ്ഗം തന്നെയാണെന്നാകുന്നു. ഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും ഇതുതന്നെ. പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളല്ലാത്തപ്പോൾ 'അൽ-ജന്നത്തു' الجنة എന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് സാധാരണ പറയപ്പെടാറുള്ളതും.

വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് ആദമും ഹവ്വാഉം ഭുജിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അവരോട് ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ ''ഒരു കാലംവരേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിൽ പാർപ്പിടവും വിഭവങ്ങളുമുണ്ട്'' (ولكم في الارض مستقر ومتاع الي حين) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു അവരോട് പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ അവർ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നത് ഭൂമിയിലേക്കാണെന്നും, അതുവരെ അവർ ഭൂമിയിൽ അല്ലായിരുന്നുവെന്നുമാണ് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. സൂറ; ത്വാഹാ 118, 119 ൽ ഇതേ 'ജന്നത്തി'നെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു: .....ان لك ان لاتجوع فيها (നിനക്കവിടെ വിശക്കാതിരിക്കുകയും, നഗ്നമാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. നിനക്കവിടെ ദാഹിക്കാതിരിക്കുകയും വെയിൽ കൊള്ളാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാം:-) ഈ വർണ്ണന ഭൂമിയിലെ തോട്ടത്തെക്കാൾ അനുയോജ്യമായത് സ്വർഗ്ഗത്തോപ്പിനോടാണുതാനും. വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിൽനിന്നും ഫലം തിന്നതോടുകൂടി ആദമിൻെറയും ഹവ്വാഇൻെറയും അപമാനം- അഥവാ നഗ്നത- അവർക്ക് വെളിപ്പെട്ടുവെന്നും, അവർ ഇലയെടുത്ത് അത് മറക്കുവാൻതുടങ്ങി എന്നും بدت لهما سوأتهما وطفقا يخصفان സൂറ: അഅ്റാഫ് 22ലും വരുന്നുണ്ട്. ഇതും ഭൂമിയിലെ തോട്ടമല്ലെന്നാണ് കാണിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, ബൈബിളിൻെറ പഴയ നിയമത്തിലെ 'ഏദെൻ' എന്ന വാക്കും, പുതിയ നിയമത്തിലെ 'പറുദീസാ' എന്ന വാക്കും ഖുർആനിലെ അ്ദൻ (عدن) 'ഫിർദൗസ്'

(فردوس) എന്നീ വാക്കുകളുടെ ഒരു വകഭേദമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഖുർആനിലാകട്ടെ, ഈ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചാണ് താനും (18 : 107, 23 : 11, 13 : 23, 18 : 31 മുതലായവ നോക്കുക)

ആദം (عليه السلام) നബിയോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുവാൻ തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. അതിൻെറ പേരറിയുന്നതിൽ വിശേഷിച്ചു പ്രയോജനമില്ലതാനും. ആ വൃക്ഷം ഏതാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് തക്കതായ ഒരു തെളിവുമില്ലെന്നും, ചില ആളുകൾ പേരു പറഞ്ഞു കാണുന്ന വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ വേറെ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ ആവാമെന്നും, അതറിയാത്തതുകൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും പറ്റുവാനില്ലെന്നും ഇബ്നു കഥീർ, റാസീ (رحمه الله) മുതലായ മഹാൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

فَتَلَقَّىٰٓ ءَادَمُ مِن رَّبِّهِۦ كَلِمَٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

37 അനന്തരം ആദം തൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് ചില വാക്കുകൾ ഏറ്റെടുത്തു (പഠിച്ചു) . അങ്ങനെ അവൻ, അദ്ദേഹത്തിന് പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു (കൊടുത്തു) നിശ്ചയമായും. അവൻ തന്നെയാണ് പശ്ചാത്താപം വളരെ സ്വീകരിക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.

---

37 فَتَلَقَّى എന്നിട്ട് (അനന്തരം) ഏറ്റെടുത്ത്, കണ്ടെടുത്തു(പഠിച്ചു) آدَمُ ആദം مِنْ رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൽ നിന്ന് كَلِمَاتٍ ചില വാക്കു(വാക്യം) കളെ فَتَابَ عَلَيْهِ അങ്ങനെ അവൻ മടങ്ങി (പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ التَّوَّابُ വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

തൻെറ പക്കൽ വന്നുപോയ തെറ്റിനെപ്പറ്റി ആദം (عليه السلام) ഖേദിച്ചു. പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങേണ്ടുന്ന വിധവും അതിനുള്ള വാക്കുകളും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു. മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ തെറ്റും ഒന്നാമത്തെ പശ്ചാത്താപവുമാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. അങ്ങനെ, ആ വാക്കുകൾ മുഖേന അദ്ദേഹം പാപമോചനം തേടുകയും അല്ലാഹു അത് സ്വീകരിച്ചു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു സാരം. ആ വാക്യങ്ങൾ ഏതായിരുന്നുവെന്നു സൂറ: അഅ്റാഫു, 23-ാം വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ആദമും ഹവ്വാഉം (عليه السلام) ആ വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിൽനിന്നു ഭുജിച്ച സംഭവം വിവരിച്ചുകൊണ്ടു അതിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: قالا ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين – الاعراف (അവർ രണ്ടുപേരും പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും, 'ഞങ്ങളോട് കരുണ കാണിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത പക്ഷം, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവരായിത്തീരുന്നതാണേ!' 7:23) ഇതാണ് ആദം (عليه السلام) അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് പഠിച്ച ആ വാക്കുകൾ എന്ന് മുജാഹിദ്, സഈദുബ്നുൽ മുസയ്യബ്, അബുൽ ആലിയ (رحمه الله) തുടങ്ങിയ പല മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. മറ്റു ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഈ വാക്യങ്ങൾക്കു പുറമെ വേറെയും വല്ല പ്രാർത്ഥനാവാക്യങ്ങളും അവർ പറഞ്ഞു കൂടായ്കയില്ല. പക്ഷേ, സ്വീകരിക്കത്തക്കതെളിവുകളൊന്നുമില്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനി, അലി, ഫാത്വിമ, ഹസൻ, ഹുസൈൻ (رضي الله عنهم) എന്നിവരുടെ 'ഹഖ്-ഖ് ' കൊണ്ടാണവർ പ്രാർത്ഥിച്ചതെന്ന് ഒരു വ്യാജഹദീസ് ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാം. ഇത് ശീഅ കക്ഷിയിലെ അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു വിഭാഗമായ رافضة (റാഫിള) കളാൽ നിർമ്മിതമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഇതിൻെറ നിവേദക

നായ അംറുബ്നുഥാബിത്തു വ്യാജഹദീസ് ഉദ്ധരിക്കുന്നവനാണെന്നും, റാഫിളീയാണെന്നും മറ്റും പലമഹാൻമാരും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.*

تاب (താബ) എന്നാൽ 'മടങ്ങി' എന്ന് ഭാഷാർത്ഥം **تاب إلى الله** (അവൻ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങി) എന്നു പറയുമ്പോൾ, ചെയ്തുപോയതിനെപ്പറ്റി അവൻ ഖേദിക്കുകയും പശ്ചാത്താപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്തുവെന്ന് ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കും. **تاب الله عليه** (അവൻെറ മേൽ അല്ലാഹു മടങ്ങി) എന്നു പറയുമ്പോൾ അല്ലാഹു അവൻെറ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു പാപം പൊറുത്തു കൊടുത്തു എന്നാണുദ്ദേശ്യം. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മടക്കത്തിൻെറ കർത്താവ് സൃഷ്ടികളായിരിക്കുമ്പോൾ ആ ക്രിയക്കും അതിൽ നിന്നുള്ള മറ്റു പദങ്ങൾക്കും പശ്ചാത്തപിക്കുക എന്നും, അല്ലാഹു ആയിരിക്കുമ്പോൾ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുക എന്നും അർത്ഥം കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

قُلْنَا ٱهْبِطُوا۟ مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

38 നാം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ മുഴുവനും ഇവിടെ നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയിക്കൊള്ളുക. എന്നിട്ട് എൻെറ പക്കൽനിന്ന് വല്ല മാർഗ്ഗ ദർശനവും നിങ്ങൾക്ക് വരുന്നപക്ഷം (അത്) തീർച്ച തന്നെ- അപ്പോൾ എൻെറ മാർഗ്ഗദർശനം ആർ പിൻപറ്റിയോ, അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.''

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَآ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٣٩﴾

39 ''അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ അക്കൂട്ടർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു; അവര തിൽ സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കും.''

---

38 **قُلْنَا** നാം പറഞ്ഞു. **اهْبِطُوا** ഇറങ്ങിപ്പോകുവിൻ. **مِنْهَا** ഇതിൽനിന്ന്. **جَمِيعًا** മുഴുവൻ, എല്ലാവരും. **فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم** എന്നിട്ട് നിങ്ങളക്ക് നിശ്ചയമായും വരുന്നപക്ഷം. **مِّنِّي** എൻെറ പക്കൽനിന്ന്. **هُدًى** ഒരു മാർഗ്ഗ ദർശനം. **فَمَن** അപ്പോൾ ആർ. **تَبِعَ** പിൻപറ്റി. **هُدَايَ** എൻെറ മാർഗ്ഗദർശനം. **فَلاَ خَوْفٌ** എന്നാൽ ഒരു ഭയവുമില്ല. **عَلَيْهِمْ** അവരുടെ മേൽ. **وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ** അവർ വ്യസനിക്കുകയില്ല. 39 **وَالَّذِينَ** യാതൊരുവർ. **كَفَرُوا** അവർ അവിശ്വസിച്ചു. **وَكَذَّبُوا** അവർ കളവാക്കുകയും ചെയ്തു. **بِآيَاتِنَا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. **أُولَئِكَ** അക്കൂട്ടർ അവർ. **أَصْحَابُ النَّارِ** നരകക്കാരാണ്, നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു. **هُمْ** അവർ. **فِيهَا** അതിൽ. **خَالِدُونَ** സ്ഥിരവാസികൾ (ശാശ്വതന്മാർ) ആയിരിക്കും.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ മാതാപിതാക്കളായ ആദം(عليه السلام) നെയും, ഹവ്വാഉ്(അ.) നെയും ഭൂമിയിലേക്കയക്കുമ്പോൾ അവർ മുഖാന്തരം മനുഷ്യ സന്താനങ്ങൾക്കാകമാനം വേണ്ടി അല്ലാഹു നൽകിയ മറ്റൊരു അറിയിപ്പാണിത്. നല്ലതും ചീത്തയും, ഗുണവും ദോഷവും, നൻമയും തിൻമയും, സുഖവും ദുഃഖവും കലർന്ന ഒരു ജീവിതമാണ് നിങ്ങൾക്കിവിടെ നേരിടുവാനുള്ളത്. നിങ്ങളുടെ നൻമക്കും ഗുണത്തിനും ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ ഞാൻ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അഥവാ, പ്രവാചകൻമാർ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സന്ദേശങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുതലായവ വഴി നിങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് എൻെറ പക്കൽ നിന്ന് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ആ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു അതുപ്രകാരം നിങ്ങളിവിടെ

* صيانة الانسان لمحمد بشير السهسوانى الهندى

ജീവിതം നയിക്കുന്നപക്ഷം, ഇഹത്തിലോ പരത്തിലോ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും ഭയപ്പെടേണ്ടി വരികയില്ല. കഴിഞ്ഞതിനെപ്പററി നിങ്ങൾ വ്യസനിക്കേണ്ടതായും വരികയില്ല. നേരെ മറിച്ചു ആ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതെ നിരാകരിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയായിരിക്കും ആധാരം. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ അറിയിപ്പിൻെറ സാരം.

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് - 1

ആദം (عليه السلام) നബിയുടെയും, ഇബ്‌ലീസിൻെറയും കഥ ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രമാണോ?

ആദം (عليه السلام) നബിയുടെയും ഇബ്‌ലീസിൻെറയും കഥ ഖുർആനിൽ പല പ്രാവശ്യം വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, ഹൃദയത്തിൽ ചില പ്രത്യേക താൽപര്യം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് ഖുർആൻ എത്രതന്നെ സ്പഷ്ടമാക്കിപ്പറഞ്ഞ വിഷയവും, തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്ത് വ്യാഖ്യാനിക്കാതിരിക്കുവാൻ മനസ്സ് വരികയില്ലല്ലോ. സാധാരണക്കെതിരായോ, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതീതമായോ ഉള്ള വസ്തുക്കളെയും, വസ്തുത കളെയും ഖുർആനിലോ, ഹദീസിലോ പ്രസ്താവിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം -തങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രത്തി ൻെറയും, യുക്തിയുടെയും അനുമതി കിട്ടാതെ- സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഇവർക്ക് സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവർ പലപ്പോഴും വിഷമിക്കാറുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നാണ് ഈ കഥയും. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ച ഒരു കഥയല്ലെന്നും, മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രമാണെന്നുമത്രെ ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. ഇതിനായി, പരസ്പര വിരുദ്ധവും, ബാലിശവുമായ ചില ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇവർ ചെയ്യേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു.

ഇവരിൽ, വളരെ പുരോഗമനേച്ഛുക്കളാണെന്ന് ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ചിലർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''മനുഷ്യൻ വളരെ ഉൽകൃഷ്ടനും ഉന്നതനുമാണ്. നൻമക്കു മാത്ര[*]) മുള്ള വാസനയോടുകൂടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. വേണമെങ്കിൽ അവന് ഈ ലോകത്തെ സ്വർഗ്ഗമയമാക്കാം; നരകമാക്കാം, നരകശിക്ഷയുടെ എല്ലാ വശങ്ങളും ഇവിടെ അനുഭവിക്കാം. ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ അടക്കി ഭരിക്കുവാനും ശ്രമിക്കാം. എല്ലാ വസ്തുക്കളും അവന് കീഴ്പ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നത്. എല്ലാം അവന് തലകുനിക്കണം......... പക്ഷേ, അവന് മറ്റൊരു സ്വഭാവമുണ്ട്: അവൻ പുരോഗമനേച്ഛുവാകകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും വല്ലതും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി കൊടുത്താൽ വേഗം അതിനു വശംവദനാകും, ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയില്ല. ഒടുക്കം ഖേദിക്കും. ഈ സ്വഭാവമാണ് ഈ കഥയിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്........ ആനന്ദസാഗരത്തിൽ ആറാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവന് പലതും തോന്നും. ചിലപ്പോൾ പത്ഥ്യമല്ലാത്തത് അല്പമൊന്നുകഴിക്കും. അപ്പോഴേക്കും മട്ടുമാറി തലചുറ്റും, ഛർദ്ദിക്കും, പിച്ചുംപേയും പറയും, വസ്ത്രമഴിയും. നഗ്നത വെളിപ്പെടും. എല്ലാം കഴിഞ്ഞു ബോധം വരുമ്പോൾ ലജ്ജിച്ചു തല താഴ്ത്തും. തുണി അഴിഞ്ഞുപോയവൻ കുറെ ഇല പറിച്ചു പൊത്തിപ്പിടിക്കും. ഇങ്ങിനെ പല വിധത്തിലും തൻെറ പോരായ്മ മൂടിവെക്കുവാൻ പല ഉപായവും ഉപയോഗിക്കും. ഫലമെന്ത് ? എന്നിങ്ങിനെ മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഉദാഹരിച്ചതാണ്. ആദമിൻെറയും ഇബ്‌ലീസിൻെറയും കഥ.' ഇതാണ് ഇവരുടെ വർണ്ണനയുടെ സ്വഭാവം . ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ, ഈ കഥ വെറും ഒരു സങ്കൽപ കഥയാണെന്നു ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇതു കേവലം ഒരു യഥാർത്ഥ സംഭവമല്ലെന്നുള്ള പശ്ചാതലത്തിലാണ് ഈ വർണ്ണന എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. താഴെക്കാണുന്ന ഇവരുടെ ചില ന്യായവാദങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ വസ്തുത കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്.

---

[*] നൻമക്കു മാത്രമുള്ള വാസനയാണ് മനുഷ്യനുള്ളതെന്ന വാദം തുടങ്ങി ചിലതെല്ലാം ഇതിൽ വിമർശനാർഹമാണ് സന്ദർഭം മറ്റൊന്നായതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ഇവിടെ സ്പർശിക്കുന്നില്ല.

ഈ സംഭവം ഖുർആനിൽ അവർത്തിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. സൂ: അഅ്റാഫു: 11-27 ലാണ് കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങിനെ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നത് അതിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ചില പാഠങ്ങൾ പഠിക്കേണ്ടതുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. സംശയമില്ല. ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ മേലുദ്ധരിച്ച കഥാപാഠങ്ങളുടെ ചില വശങ്ങൾ സ്വീകാര്യങ്ങളാണെങ്കിലും അതിലെ മറ്റു ചില വശങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിൻെറയും ഖുർആൻെറയും അദ്ധ്യാപനങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്തവയാണ് എന്ന് പറയാതിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഭൗതികലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടും, മനുഷ്യന് ഇല്ലാത്ത കഴിവുകൾ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഒഴിച്ചു ബാക്കിഭാഗം സാമാന്യേന കഥാപാഠമായി നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം. വേണ്ടാ, ഈ കഥയിൽ നിന്നു നാം പഠിക്കേണ്ടുന്ന പാഠങ്ങളെ അല്ലാഹു തന്നെ ഖുർആനിൽ പലേടത്തായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ കഥ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം സൂ: അഅ്റാഫിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: **يا بنى ادم لا يفتننكم الشيطان كما أخرج ابو يكم من الجنة – الاعراف : ٢٧** (ആദമിൻെറ സന്തതികളേ! പിശാചു നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയതുപോലെ, നിങ്ങളെ അവൻ കുഴപ്പത്തിലാക്കാതിരിക്കട്ടെ) .

സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിൽ ഈ കഥ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞശേഷം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:- **افتتخذونه وذريته اولياء من دونى وهم لكم عدو – الكهف : ٥٠** (എന്നിരിക്കെ, എന്നെ വിട്ട് അവനെയും- ഇബ്‌ലീസിനെയും - അവൻെറ സന്തതികളെയും നിങ്ങൾ കാര്യ കർത്താക്കളാക്കുന്നുവോ? അവരാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുക്കളാണ്!) ഇതുപോലെയുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ വേറെയും കാണാം. ഈ കഥയിൽ നിന്നു പഠിക്കേണ്ടുന്ന പ്രധാന പാഠങ്ങൾ ആ ഖുർആൻ വചനങ്ങിൽ നിന്നുതന്നെ നമുക്ക് വ്യക്തമാണ്.

എന്നാൽ, മേൽപറഞ്ഞ പാഠങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 'ആദം, ആദമിൻെറ ഭാര്യ (ഹവ്വാഉ്) , ഇബ്‌ലീസ് (പിശാച്) , സുജൂദ്, സ്വർഗ്ഗം, വൃക്ഷം, നഗ്നത വെളിപ്പെടൽ, ഇലയെടുത്ത് നഗ്നത മറക്കൽ' ആദിയായി ആയത്തുകളിൽ സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ -ഉപമാലങ്കാരങ്ങളുടെ പ്രതീതിയൊന്നും കലരാത്ത ഭാഷയിൽ- പ്രസ്താവിച്ചുള്ളതെല്ലാം സങ്കൽപവും ഉപമാലങ്കാര പ്രയോഗങ്ങളുമാണെന്ന് സമ്മതിക്കുവാൻ, അല്ലാഹുവിലും ഖുർആനിലും യഥാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ആർക്കും തന്നെ ധൈര്യം വരികയില്ല. അത് വാസ്തവത്തിൽ ഖുർആനിനെ ഒരു കഥയോ, നോവലോ ആക്കുന്ന ഏർപ്പാടായിരിക്കും. തികച്ചും സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ ആവർത്തിച്ചു വിവരിക്കുകയും, യഥാർത്ഥ സംഭമാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും അതോട് ബന്ധപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ, പിന്നെയും അതൊരു ഉപമ മാത്രമാണെന്നുവെച്ച് വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നത് തീർച്ചയായും ഖുർആൻെറ നേർക്കുള്ള വമ്പിച്ച ഒരു കയ്യേറ്റമത്രെ. **يحرفون الكلم عن مواضعه** (വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ വാക്കുകളെ അവർ സ്ഥാനമാറ്റം ചെയ്യുന്നു) എന്ന് വേദക്കാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഇത് ഉൾപ്പെടുകയില്ലേ എന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!

തൗറാത്തിൽ (ബൈബിളിൽ) ആദം (عليه السلام) നബിക്ക് സുജൂദുചെയ്യുവാൻ കൽപിച്ച വിവരം കാണുന്നില്ല. പക്ഷേ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നു ഭുജിച്ച സംഭവവും മറ്റും കാണാം. ഖുർആനോട് യോജിച്ച ഏതുഭാഗവും പൂർവ്വ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കണ്ടാലത് തിരസ്കരിക്കുവാൻ പാടില്ല. ഖുർആനോട് എതിരായ ഭാഗമേതും സ്വീകരിക്കുവാനും പാടില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ മുസ്‌ലിം കൾക്കിടയിൽ തർക്കമില്ലാത്തതാണ്. എന്നാൽ, ഈ കഥാവിവരണത്തിൽ, തൗറാത്തിൻെറ വാചകങ്ങൾ ചിലത് ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളോട് തികച്ചും യോജിക്കുന്നതും, ചിലത് യോജിക്കാത്തുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ഈ വിഷയകമായി തൗറാത്തിലുള്ളത് അപ്പടി കെട്ടുകഥയാണെന്ന് പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയും, അതിൽനിന്നാണ് ഇതൊരു യഥാർത്ഥ സംഭവമാണെന്നു മുസ്‌ലിംകൾ കരുതിപ്പോരുവാൻ ഇടവന്നതെന്നു ധ്വനിപ്പിക്കുകയുമാണ് ഇക്കൂട്ടർ ചെയ്യുന്നത്. ഇത് ഒട്ടും ശരിയല്ല. ഖുർആനിലും, തൗറാത്തിലും, ഒരേവിധത്തിൽ

വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞതിനെ, അതിന്‍റെ സാക്ഷാല്‍രൂപത്തില്‍ ഇവര്‍ക്ക് സ്വീകരിക്കുവാന്‍ കഴിയാത്ത അതേ സമയത്ത്, തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് അല്‍പം ഗുണമായിക്കാണുന്ന ചില ഭാഗങ്ങള്‍ അതേ തൗറാത്തിന്‍റെ വാക്കുകളില്‍ നിന്നുതന്നെ ഇവര്‍ എടുത്തുദ്ധരിക്കുകയും, തെളിവായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍വെച്ച് ആദം (عليه السلام) നബിയോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ട കാര്യം നമുക്കില്ല. എങ്കിലും അതേതായിരുന്നുവെന്നതിനെക്കുറിച്ച് പല ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുകാണുമെന്ന് തീര്‍ച്ചയാണ്. അക്കൂട്ടത്തില്‍ 'നെല്ല്, ഗോതമ്പ്, മുന്തിരി' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞവരുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഖുര്‍ആന്‍ ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് **شجرة** (ശജറത്ത്) എന്നാകുന്നു 'വൃക്ഷം, മരം' എന്നെക്കെയാണ് ഈ പദത്തിന് അര്‍ത്ഥം. ചെറിയ ചെടികള്‍ക്കും ഈ വാക്ക് അറബിയില്‍ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെങ്കിലും, കാണ്ഡത്തിന്‍മേല്‍ നിലകൊള്ളുന്ന വൃക്ഷത്തിനാണ് സാധാരണ അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഈ വസ്തുതയെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് മേല്‍സൂചിപ്പിച്ച അഭിപ്രായക്കാരെപ്പറ്റി: ''ഖുര്‍ആന്‍ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുപോലും ഇവര്‍ ഗൗനിച്ചില്ല.'' എന്നും, ''സസ്യങ്ങള്‍ക്കും വള്ളികള്‍ക്കും ആ വാക്ക് (ശജറത്ത്) അറബിയില്‍ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല'' എന്നും മററും പറഞ്ഞ് ഇക്കൂട്ടര്‍ പരിഹസിച്ചുകാണാം.(*) അതേ അവസരത്തില്‍ ഇവിടെ വൃക്ഷം (ശജറത്ത്) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'തിന്‍മ'യാണെന്ന് ഇവര്‍ ജല്‍പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'തിന്‍മ'ക്കു 'വൃക്ഷ'മെന്നും, 'തിന്‍മ ചെയ്തു' എന്നതിനു 'വൃക്ഷത്തില്‍നിന്ന് തിന്നു' (**فاكلا منهما**) എന്നും പറയാമെങ്കില്‍ നെല്ലിനും മുന്തിരിക്കും എന്തുകൊണ്ട് വൃക്ഷമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ?

شجرة (വൃക്ഷം) കൊണ്ട് ഇവിടെ 'തിന്‍മ'യാണുദ്ദേശ്യമെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാന്‍ ഇവര്‍ കൊണ്ടുവരുന്ന തെളിവുകളാണ് കൂടുതല്‍ വിചിത്രം. (1) സൂ: അഅ്റാഫ് 19ല്‍ പിശാചിന്‍റെ അനുസരണക്കേടും ധിക്കാരവും എടുത്തുപറഞ്ഞതിനെത്തുടര്‍ന്നുക്കൊണ്ടാണ് **ولا تقربا هذه الشجرة** (ഈ വൃക്ഷത്തെ സമീപിക്കരുത്) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (2) തൗറാത്തില്‍ (ഉല്‍പത്തി: 2:17ല്‍) 'നന്‍മതിന്‍മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്‍റെ വൃക്ഷം' എന്ന് ഈ വൃക്ഷത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. (3) ഖുര്‍ആനില്‍ (14:24-26) നന്‍മയെയും തിന്‍മയെയും ഒരേ വൃക്ഷത്തോട് ഉപമിച്ചത്. ഇവയാണുപോല്‍, ഇതിനുള്ള തെളിവുകള്‍!.

പിശാചിന്‍റെ സ്വഭാവത്തപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടര്‍ന്ന് 'ഈ വൃക്ഷത്തെ സമീപിക്കരുത്' **ولا تقربا هذه الشجرة** എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് 'ശജറത്ത് ' (വൃക്ഷം) എന്ന വാക്കിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം 'തിന്‍മ'യായി മാറിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലല്ലോ. മാത്രമല്ല, ത്വാഹാ 121ല്‍ അവര്‍ രണ്ടാളും (ആദമും ഹവ്വഉം) 'ആ മരത്തെ സമീപിച്ചു' എന്നു പറയാതെ, 'അതില്‍ നിന്ന് തിന്നു' **فا كلامنها** എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ആ 'ശജറത്ത്' വാസ്തവത്തില്‍ ഒരു മരം തന്നെയായിരുന്നു വെന്നും, അതില്‍ ഭക്ഷിക്കുവാന്‍ പറ്റിയ കായയോ മറ്റോ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഇതില്‍നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. സൂറത്ത്-അഅ്റാഫില്‍ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ويا ادم اسكن انت وزوجك الجنة فكلا من حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين –الاعراف ١٩ (ആദമേ! നീയും നിന്‍റെ ഭാര്യയും സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ വസിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നിട്ട് നിങ്ങള്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തുനിന്ന് ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക-ഈ വൃക്ഷത്തെ നിങ്ങള്‍ സമീപിക്കരുത്. എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ അക്രമികളില്‍ പെട്ടുപോകും.) ആദ്യം ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തുനിന്ന് ഭക്ഷിക്കാമെന്ന്

---

* ഈ പദത്തിന്നു ഖാമൂസ് القاموس അര്‍ത്ഥംകൊടുക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

ماقام على ساق اوما سما بنفسه دق او جل قاوم الشتاء او عجز عنه (കാണ്ഡത്തില്‍ നിലകൊള്ളുന്നത് എന്നര്‍ത്ഥം. അല്ലെങ്കില്‍, സ്വയം പൊന്തിനില്‍ക്കുന്നത് എന്നര്‍ത്ഥം-അത് നന്നെചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ, ഹേമന്തകാലത്തെ ചെറുത്തു നില്‍ക്കട്ടെ. അതിനുകഴിയാതിരിക്കട്ടെ)

പറഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് ഒരു വൃക്ഷത്തെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് ഈ വൃക്ഷത്തോടടുക്കരുത് എന്ന് കൽപിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, വൃക്ഷത്തോട് സമീപിക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അതിൽനിന്ന് തിന്നരുതെന്നായിരിക്കണമല്ലോ (*) അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ആ കൽപ്നയെ ലംഘിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അതിനെ സമീപിച്ച് (تقربا) എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ 'അവർ അതിൽ നിന്നു തിന്നു' (فا كلامنها) എന്നുതന്നെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതും. 'വൃക്ഷത്തെ സമീപിക്കരുത്' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, 'തിൻമയോട് അടുക്കരുത്' എന്നായിരുന്നുവെങ്കിൽ, 'അവർ അതിനെ സമീപിച്ചു' എന്നായിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. താഹാ 116 മുതൽ 121വരെ ആയത്തുകൾ ശാന്തമായി വായിച്ചു നോക്കിയാലും ഈ പരമാർത്ഥം സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

എനി, തൗറാത്തിൽ ആ വൃക്ഷത്തിനു നൽകിയ പേരിനെപ്പറ്റി നോക്കാം. 'നൻമതിൻമകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിൻെറ വൃക്ഷം' എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞത്. അല്ലാതെ 'തിൻമയുടെ വൃക്ഷം' എന്നോ, 'നന്മയുടെ വൃക്ഷം' എന്നോ അല്ല. ഈ പ്രയോഗത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 'വൃക്ഷത്തിൻെറ അർത്ഥം' മാറ്റുകയാണെങ്കിൽ 'നൻമതിൻമകൾ' എന്നായിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. അതിൽ നിന്നു 'തിൻമ'യെമാത്രം ഇവർ തിരഞ്ഞെടുത്തത് ഒരിക്കലും ന്യായമായില്ല. ത്വാഹാ 120 ൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇബ്ലിസ് ആ വൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ചു شجرة الخلد (നിത്യവാസത്തിൻെറ വൃക്ഷം) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ ഇത് ഖുർആൻ ഉദ്ധരിച്ച സ്ഥിതിക്ക് 'വൃക്ഷം' കൊണ്ടുദ്ദേ്യം 'നിത്യവാസം' ആണെന്ന് ഇവർക്ക് പറയാമായിരുന്നു! ഇതായിരുന്നു അതിനേക്കാൾ ഭേദം.

മൂന്നാമത്തെ തെളിവ് ഖുർആനിൽ (14 :24-26) നൻമതിൻമകളെ വൃക്ഷത്തോട് ഉപമിച്ചതാണല്ലോ. അതെ, സൂ; ഇബ്രാഹീമിൽ ومثل كلمةخبيثة كشجرة خبيثة الخ (ഒരു ചീത്ത വാക്കിൻെറ ഉപമ ഒരു ചീത്തവൃക്ഷംപോലെയാണ്.....) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനുമുമ്പായി ومثل كلمة طيبة كشجرة طيبة الخ (നല്ല ഒരു വാക്കിൻെറ ഉപമ ഒരു നല്ല വൃക്ഷംപോലെയാണ്...) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിലുംതന്നെ, നൻമ അല്ലെങ്കിൽ തിൻമ, ഒരു വൃക്ഷമാണെന്നോ, വൃക്ഷം നൻമയോ അല്ലെങ്കിൽ തിൻമയോ ആണെന്നോ അല്ല അല്ലാഹു പറയുന്നത്. നല്ലതും ചീത്തയുമായ വാക്കുകളെ, (ആയത്തിൽ തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള) ചില പ്രത്യേകതരം വൃക്ഷങ്ങളോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുക മാത്രമാണ്. അത് ഉപമയാണെന്നു അതിൽതന്നെ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. സൂ; അൽകഹ്ഫു 45ൽ 'ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ ഉപമ വെള്ളം (മഴവെള്ളം) പോലെയാണ്'. എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ . ഇതുപോലെ വേറെ പല ഉപമകളും കാണാം. ഇക്കാരണത്താൽ വല്ലവരും 'ഐഹികജീവിതമെന്നാൽ വെള്ളമാണെ'ന്നോ മറിച്ചോ പറയുമോ? ഖുർ ആൻ 29;41ൽ 'ബഹുദൈവാരാധകൻമാരെ എട്ടുകാലിയോട് ഉപമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ട് 'ബഹുദൈവാരാധകൻമാർ എട്ടുകാലിയാണെ'ന്നോ മറിച്ചോ ആരും പറയുകയില്ലല്ലോ.

ആദം നബിയുടെയും ഇബ്ലീസിൻെറയും കഥ വെറും ഉപമാർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സങ്കൽപ കഥയാണെന്നു വരുത്തിതീർക്കുവാൻവേണ്ടി ഇവർകൊണ്ടുവന്ന ഏറ്റവും ബലപ്പെട്ട തെളിവുകളാണ് മേൽ കണ്ടത്. അവ ബാലിശങ്ങളാണെന്ന് നാം കണ്ടു. ഖുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചു പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, വളരെ ആയത്തുകൾ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു ഈ കഥ. ഇതൊരു യഥാർത്ഥ സംഭവമാണെന്ന നിലക്ക് ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും മറ്റനേകം കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ഈ സംഭവം ഒരു ഉപമ മാത്രമാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന വല്ല സൂചനയും

---

* അറബിഭാഷയിലെ സാഹിത്യശാസ്ത്ര (علم البلاغة) നിയമങ്ങളെപ്പറ്റി പരിചയമുള്ളവർക്ക് ഇത് വേഗം മനസ്സിലാക്കാം.

കാണപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്ക്- ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇക്കൂട്ടർ അത് എടുത്തു പൊക്കിക്കാട്ടു മായിരുന്നുവല്ലോ- ഈ ഉപമാവാദം സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരാൾക്കും സ്വീകാര്യമല്ലതന്നെ. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ഉപമാവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ഇവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ വേറെ ചിലതാണ്.

അതെന്താണെന്നുവച്ചാൽ: 'ഇബ്‌ലീസ്' എന്നു പറയുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക വസ്തു വൊന്നുമല്ല, ഒരുതരം ചീത്ത സ്വഭാവത്തെ- അല്ലെങ്കിൽ ദുഷിച്ച പ്രകൃതിയെ- ഉദ്ദേശിച്ചാണ്; 'ജിന്നും പിശാചു' (ശൈത്താനു) മെല്ലാം മനുഷ്യരിൽതന്നെയുള്ള ചില പ്രത്യേക വിഭാഗക്കാരാണ്; അഥവാ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്കതീതമായ സൃഷ്ടികളൊന്നുമല്ല; എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഇവരുടെ ചില പുത്തൻ വിശ്വാസങ്ങളിൽനിന്നും, നവീന വാദങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഇത്തരം പ്രസ്താവനകൾ പുറത്തുവരുന്നത്. ഇതുപോലെ ഖുർആനിൽനിന്നും, ഹദീസിൽനിന്നും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും, മുസ്‌ലിംകൾ പൊതുവിൽ വിശ്വസിച്ചു സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതുമായ മറ്റു പല കാര്യത്തിലും ഇവർക്ക് പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. എന്നിരിക്കെ, പലപ്പോഴും ഇമ്മാതിരി വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയല്ലാതെ ഇവർക്ക് നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. (ഇബലീസ്, ജിന്ന്, പിശാച് മുതലായവയെപ്പറ്റി സൂ: ഹിജ്റിൻെറ അവസാനത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്. ان شاء الله

അല്ലാഹു നമ്മെ യഥാർത്ഥ സത്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. امين

വിഭാഗം-5

അടുത്ത വചനം മുതൽ ഏതാണ്ടു നൂറോളം വചനങ്ങൾ മിക്കവാറും ഇസ്റാഈല്യരെ പരാമർശിച്ചും അഭിമുഖീകരിച്ചും കൊണ്ടുള്ളവയാകുന്നു. ഇടക്കുവെച്ച് സത്യവിശ്വാസികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും മുശ്രിക്കുകളെയും സംബന്ധിക്കുന്ന ചില പരാമർശങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. ഇസ്റാഈല്യരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ദീർഘമായ പ്രസ്താ വനകളിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങളെ മൊത്തത്തിൽ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: (1) അവർ പാരമ്പര്യ മായി അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും പ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തുവന്ന തത്വങ്ങളും, ഖുർആൻ മുഖേന നബി (ﷺ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളും ഒന്നു തന്നെയാ ണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുക. (2) ഒരു സമുദായമെന്ന നിലക്ക് അവർക്ക് സിദ്ധിച്ച പ്രത്യേകാനുഗ്ര ഹങ്ങളെ എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ട് അവരെ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഉൽസുകരാക്കുക. (3) അവർ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ബഹുദൂരം അകന്നുപോകുവാനും അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് പാത്രമാകുവാനും അവരിൽനിന്നുണ്ടായ കാരണങ്ങളെ അവർക്ക് നിഷേധിക്കുവാനാകാത്തവിധം തുറന്നു കാട്ടുക. (4) അതേ നില ഇനിയും തുടരുന്നപക്ഷം അവർക്ക് രക്ഷയില്ലെന്ന് താക്കീത് ചെയ്യുക. (5) അവരിൽ നിലവിലുള്ള പരമ്പരാഗതമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അഴിമതികളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക. (6) വേദക്കാരല്ലാത്തവർ അവരുടെ ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ അവരെ അനുകരിക്കുകയും, അവരുടെ പാരമ്പര്യവാദങ്ങൾ കേട്ട് വഞ്ചിതരായിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നത് തടയുക. (7) മതത്തിൻെറ പേരിൽ അവർ അനുവർത്തി ച്ചുവരുന്ന ആചാരങ്ങളേയും പ്രസ്താവനകളേയും ശരിവക്കുന്നതിൽനിന്നു സത്യവിശ്വാസികളെ തടയുക മുതലായവ.

നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുടെ ചര്യകളെ ചാണിനു ചാണായും, മുഴത്തിനു മുഴമായും പിൻപററിയേക്കു ന്നതാണ് എത്രത്തോളമെന്നാൽ, അവർ വല്ല ഉടുമ്പിൻെറ മാളത്തിലും പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ (അതിലും) അവരെ പിന്തുടരും ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനിയോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, യഹൂദികളേയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയുമോ?'' അപ്പോൾ തിരുമേനി

പറഞ്ഞു: (അല്ലാതെ) പിന്നെ ആരെയാണ്?!' (ബു. മു.) അപ്പോൾ വേദക്കാരുടെ ചെയ്തികളെ അനുകരിച്ച് വഴിപിഴച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ മുസ്‌ലിംകൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അവരുടേതായ സ്വഭാവ സംസ്കാരാദികളിൽ അവരെ മാതൃകയാക്കുവാൻ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പാടില്ലെന്നും ഇതിൽനിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ومن الله التوفيق

يَـٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِىٓ أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّـٰىَ فَٱرْهَبُونِ ﴿٤٠﴾

40 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തു തന്നിട്ടുള്ളതായ എൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ. എൻെറ [എന്നോടുള്ള] കരാറ് നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ [നിങ്ങളോടുള്ള] കരാർ ഞാൻ നിറവേറ്റുന്നതാണ്. എന്നെ മാത്രം ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَءَامِنُوا۟ بِمَآ أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوٓا۟ أَوَّلَ كَافِرٍۭ بِهِۦ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِى ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّـٰىَ فَٱتَّقُونِ ﴿٤١﴾

41 നിങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ സത്യമാക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്ന ആദ്യത്തേവർ നിങ്ങളായിത്തീരരുത്. എൻെറ 'ആയത്ത്' [ദൃഷ്ടാന്തം]കൾക്ക് നിങ്ങൾ തുച്ഛമായ വില വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നെ മാത്രം സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''

---

40 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ. اذْكُرُوا ഓർക്കുവിൻ نِعْمَتِيَ എൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ الَّتِي أَنْعَمْتُ ഞാൻ അനുഗ്രഹിച്ച عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ وَأَوْفُوا നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ بِعَهْدِي എൻെറ കരാറിനെ أُوفِ ഞാൻ നിറവേറ്റും بِعَهْدِكُمْ നിങ്ങളുടെ കരാറിനെ وَإِيَّايَ എന്നെ മാത്രം فَارْهَبُونِ എന്നെ ഭയപ്പെടുവിൻ (41) وَآمِنُوا വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ. بِمَا أَنْزَلْتُ ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ. مُصَدِّقًا സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്. لِّمَا مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ. وَلاَ تَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുകയും അരുത്. أَوَّلَ ഒന്നാമത്തെ. كَافِرٍ بِهِ അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്ന. وَلاَ تَشْتَرُوا നിങ്ങൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്. بِآيَاتِي എൻെറ ആയത്ത് (ദൃഷ്ടാന്തം) കൾക്ക് (വചനങ്ങൾക്ക്) . ثَمَنًا വില. قَلِيلاً തുച്ഛമായ. وَإِيَّايَ എന്നെ മാത്രം. فَاتَّقُونِ എന്നെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.

പ്രവാചകവര്യനായ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പുത്രനായ ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) നബിയുടെ മകൻ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയുടെ മറുപേരാണ് ഇസ്രാഈൽ. ഹിബ്രു ഭാഷയിലുള്ള ആ പേരിൻെറ അർത്ഥം അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻ എന്നാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് യൂസുഫ് (عليه السلام) നബി അടക്കം പന്ത്രണ്ട് മക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സന്താന പരമ്പര കാലക്രമത്തിൽ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളായിത്തീർന്നു. എല്ലാം യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) ൻെറ സന്തതികളാകകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും മൊത്തത്തിൽ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾ- അല്ലെങ്കിൽ ഇസ്റാഈല്യർ- بنو اسرائيل , اسرائيل എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലമാകുമ്പോഴേക്ക് ഏകദേശം നാലായിരം കൊല്ലത്തെ ചരിത്രം അവർ പിന്നിട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇസ്രാഈല്യർ പൊതുവെ യഹൂദികളാണെങ്കിലും, 'യഹൂദികളേ' എന്നോ മറ്റോ സംബോധന ചെയ്യാതെ 'ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ' എന്ന് അല്ലാഹു വിളിച്ചതിൽ അവർക്ക് വാസ്തവത്തിൽ ആവേശത്തിനും അഭിമാനത്തിനും വകയുണ്ട്. സർവ്വാദരണീയനും, ഒരു പ്രവാചക വര്യനുമായ ആ പിതാവിൻെറ സന്തതികളായ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്ന ആ നേർമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കേണ്ടവരാണല്ലോ എന്ന് വ്യംഗ്യമായ ഒരു സൂചനയും അതിലുണ്ട്.

اذكروا نعمتي الخ (ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തുതന്ന എൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ) എന്നുള്ള വാക്യം താഴെ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇതരസമുദായങ്ങൾക്കൊന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത എത്രയോ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ചെയ്തുതന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. അവയെ നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങളൊരിക്കലും നന്ദികെട്ടവരും ദുർമാർഗ്ഗികളുമായിരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഒന്ന് ഓർത്തുനോക്കുവിൻ എന്നാണതിൻെറ താൽപര്യം. ഫിർഔൻെറ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നും മർദ്ദനത്തിൽ നിന്നുമുള്ള അത്ഭുതകരമായ മോചനം, അസാധാരണമാം വിധത്തിൽ ചെങ്കടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടത്, 'തീഹു' വനാന്തരത്തിൽ വെച്ച് 'മന്നായും' 'സൽവാ'യും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്, പാറക്കല്ലിൽ നിന്ന് ഓരോ ഗോത്രക്കാർക്കുമായി പന്ത്രണ്ട് നീരുറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുകിയത്, വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാരുടെയും രാജാക്കളുടെയും പാരമ്പര്യമുള്ളവരായത് എന്നിങ്ങനെ വളരെയധികം അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഇസ്റാഈല്യർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പലതിനെക്കുറിച്ചും താഴെ വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഈ വക അനുഗ്രഹങ്ങളെ സ്മരിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. മൂസാ (عليه السلام) നബി അവരോട് ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി; ''എൻെറ ജനങ്ങളേ, അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ പ്രവാചകൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും, നിങ്ങളെ രാജാക്കളാക്കുകയും, ലോകരിൽ ഒരുവർക്കും നൽകാത്തത് നിങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കെ, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തുതന്ന അവൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുവിൻ.''
يا قوم اذكروا نعمة الله عليكم اذجعل فيكم انبياء الخ – المائدة : ٢٠

എന്നോടുള്ള കരാർ-അഥവാ പ്രതിജ്ഞ- നിറവേറ്റിയാൽ നിങ്ങളോടുള്ള കരാർ ഞാൻ നിറവേറ്റും اوفوا بعهدى اوف بعهدكم എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണാമെങ്കിലും ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങിനെയാണ്: നിങ്ങളോട് ഞാൻ കൽപിച്ചതെല്ലാം നിങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും, വിരോധിച്ചതെല്ലാം നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ നിങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. അത് നിങ്ങൾ നിറവേറ്റിയാൽ നിങ്ങളോടുള്ള ബാധ്യത ഞാനും നിറവേറ്റും. അതായത് ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുകയും, നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യും. മറ്റുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ഭൂരിപക്ഷത്തിൻെറ ഈ വാഖ്യാനത്തിന് പുറത്തുപോകുന്നില്ലെന്നതാണ് വാസ്തവം. (عهد എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി 27ാം വചനത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.)

'നിങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളത്' എന്ന് പറഞ്ഞത് അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, 'അതിനെ സത്യമാക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചത്' എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാകുന്നു. തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ മുതലായ എല്ലാ മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ശരിവെക്കുന്നതാണല്ലോ ഖുർആൻ. (2 :97 ;3 :3 ;5 :48 മുതലായവ നോക്കുക) . തത്വങ്ങളിലും, മൗലിക വിഷയങ്ങളിലും അവ പരസ്പരം യോജിക്കുന്നതും, ഒന്നൊന്നിൻെറ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്നതുമാണെന്ന് സാരം. എന്നിരിക്കെ, ഇസ്റാഈല്യരുടെ കൈവശമുള്ള തൗറാത്ത് -സാക്ഷാൽ തൗറാത്ത്-പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന അതേ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഖുർആനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ തൗറാത്തിൻെറ അനുയായികളെന്നു അവകാശപ്പെടുന്ന അവർ മറ്റെല്ലാവരേക്കാളും ആദ്യം മുന്നോട്ട് വരേണ്ടവരാണല്ലോ. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സംഭവിച്ചത് നേരെ മറിച്ചാണുതാനും. നബി (ﷺ) മദീനായിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന ആദ്യമാത്രയിൽതന്നെ അവരതിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും, നിഷേധിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. അത് സൂചിപ്പിച്ചാണ് 'അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ കൂട്ടർ നിങ്ങളാവരുത്' എന്ന് പറഞ്ഞത്.

'ആയത്തുകൾ (الايات)'എന്നാൽ, 'ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, തെളിവുകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ, അടയാളങ്ങൾ' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. ഏകവചനം 'ആയത്ത് (اية)' എന്നാകുന്നു.

ഖുർആനിൽ മിക്കവാറും നാലുതരം കാര്യങ്ങൾക്കാണ് ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. (1) പ്രാപഞ്ചികവും, പ്രകൃതിപരവുമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (الآيات الكونية) മഴ, കാറ്റ്, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ ആദിയായവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. (2) നബിമാർ മുഖേന വെളിപ്പെടാറുള്ള അസാധാരാണ സംഭവങ്ങളും (خوارق العادات) അമാനുഷിക സംഭവങ്ങളും المعجزات (3) ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അടക്കമുള്ള വേദ വാക്യങ്ങൾ. (4) ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാംതന്നെ ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള അടയാളങ്ങളും തെളിവുകളുമാണല്ലോ.

'എൻെറ ആയത്തുകൾക്ക് കുറഞ്ഞ വില വാങ്ങരുത്' ولاتشتروا باياتى ثمنا قليلا എന്ന വാക്യം കുറേ വിപുലമായ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളും, ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങളും, ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവക്ക് പകരം ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങളൊന്നും സ്വീകരിക്കരുതെന്നാണിതിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം. മത കാര്യങ്ങളിലും നീതിന്യായങ്ങളിലും കൈക്കൂലിയും മാമൂലും വാങ്ങുക, നേതൃത്വമോഹം, സ്ഥാനനഷ്ടഭയം, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാരണങ്ങളാൽ മതശാസനകൾ ലംഘിക്കുകയോ സത്യം മൂടിവെക്കുകയോ ചെയ്യുക, മത നിയമങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ച് അതിൽ നിന്ന് മുതലെടുക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇതിൽ പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു'കളെ അപേക്ഷിച്ച് അവയെല്ലാം വില കുറഞ്ഞതും നിസ്സാരവുമാണല്ലോ. قل متاع الدنيا قليل – النساء : ٧٧ (പറയുക: ഇഹലോക വിഭവം തുച്ഛമായതാകുന്നു.) ഇസ്റാഈല്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുംകൊണ്ട് ഇതു പറയുവാൻ കാരണം, മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലുള്ള ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങൾ അവരിൽ സർവ്വത്രയായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നത് അത്തരം ഐഹിക സ്വാർത്ഥങ്ങൾ നിമിത്തമായതുകൊണ്ടുമാകുന്നു. ഈ വാക്യം അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചാണെന്ന് വെച്ച് മുസ്ലിംകൾക്ക് ബാധകമല്ലെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. നിബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു. 'അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടേണ്ടതായ ഒരു അറിവ് ഒരാൾ പഠിച്ചു; ഇഹത്തിൽനിന്നുള്ള വല്ല വിഭവവും അതുമുഖേന നേടുവാനല്ലാതെ അവനത് പഠിച്ചിരുന്നില്ല; എന്നാൽ ഖിയാമത്തു നാളിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ വാസന അവൻ വാസനിക്കുകയില്ലതന്നെ. (ദാ)

ഈ ഹദീസ് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ച ചില സംഗതികൾ അറിയുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. അറിവ് (മതപരമായ അറിവ്) പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേറെ ആളില്ലാതെ ഒരാൾ നിയമിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ, അത് പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന് അവൻ പ്രതിഫലം വാങ്ങുവാൻ പാടില്ല. 'ബൈത്തുൽ മാലിൽ' (പൊതു ഭണ്ഡാരത്തിൽ) നിന്ന് അവൻെറയും ഭാര്യാമക്കൾ മുതലായവരുടെയും അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വക അവന് സ്വീകരിക്കാം. ബൈത്തുൽ മാലിൽ നിന്ന് അത് ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും, അദ്ധ്യാപനവൃത്തി നിമിത്തം വേറെ ജോലിക്ക് സാധിക്കാതെ വരുകയും ചെയ്താൽ പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നതിന് വിരോധമില്ല.

അനുഗ്രങ്ങളെ ഓർമിക്കലും കരാറു നിറവേറ്റലും എല്ലാവരുടെയും കടമയാണല്ലോ. അതിൽ പണ്ഡിതൻമാരും അല്ലാത്തവരുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ല. ആയത്തുകൾക്ക് തുച്ഛം വില വാങ്ങുന്ന വിഷയം പ്രധാനമായും പണ്ഡിതൻമാരെ ബാധിക്കുന്നതായിരിക്കും. ആ സ്ഥിതിക്ക്-ബൈളാവീ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ആദ്യത്തെ വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ 'എന്നെ ഭയപ്പെടുവിൻ (وإياي فارهبون') എന്നും രണ്ടാമത്തേതിൻെറ അവസാനത്തിൽ 'എന്നെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ (وإياي فاتقون') എന്നും, വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു.

42 നിങ്ങള്‍ യഥാര്‍ത്ഥത്തെ അയഥാര്‍ത്ഥവുമായി (കൂട്ടി) കലര്‍ത്തുകയും, യഥാര്‍ത്ഥത്തെ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യരുത്; നിങ്ങളാകട്ടെ, (യഥാര്‍ത്ഥം) അറിയുന്നു താനും!	وَلَا تَلْبِسُوا۟ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَـٰطِلِ وَتَكْتُمُوا۟ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾
43 നിങ്ങള്‍ നമസ്കാരം നിലനിര്‍ത്തുകയും, സക്കാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. കുമ്പിടുന്ന [നമസ്കരിക്കുന്ന] വരോടുകൂടി കുമ്പിടുക [നമസ്കരിക്കുക]യും ചെയ്യുവിന്‍.	وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱرْكَعُوا۟ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ﴿٤٣﴾

42 وَلاَ تَلْبِسُوا നിങ്ങള്‍ കൂട്ടിക്കലര്‍ത്തുകയും ചെയ്യരുത്. الْحَقَّ യഥാര്‍ത്ഥം, ന്യായം. بِالْبَاطِلِ അയഥാര്‍ത്ഥ (അന്യായ) വുമായി. وَتَكْتُمُوا നിങ്ങള മറച്ചു(മൂടി-ഒളിച്ചു) വെക്കുകയും (അരുത്) . الْحَقَّ യഥാര്‍ത്ഥത്തെ, ന്യായം,. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ. تَعْلَمُونَ അറിയുന്നു. 43 وَأَقِيمُوا നിങ്ങള്‍ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിന്‍. الصَّلاَةَ നമസ്കാരം. وَآتُوا കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. الزَّكَاةَ സക്കാത്ത്. وَارْكَعُوا കുമ്പിടുകയും (നമസ്കരിക്കുകയും) ചെയ്യുവിന്‍. مَعَ الرَّاكِعِينَ കുമ്പിടുന്നവരോടുകൂടി

മറ്റുള്ളവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന ആളുകള്‍ അതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന രണ്ടു മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളാണ് യഥാര്‍ത്ഥവും അയഥാര്‍ത്ഥവും- അഥവാ സത്യവും അസത്യവും-തമ്മില്‍ കൂട്ടിക്കലര്‍ത്തി രണ്ടും തിരിച്ചറിയാതാക്കലും, യഥാര്‍ത്ഥം മൂടിവെക്കലും, ആദ്യത്തേത് അല്‍പമൊക്കെ വിവരമുള്ളവരോടും, രണ്ടാമത്തേത് വിവരമില്ലാത്ത പാമരന്‍മാരോടുമായിരിക്കും അധികം ഉപയോഗിക്കുക. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവര്‍ക്ക് വേദഗ്രന്ഥവുമായി ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് അവരെ വഴി പിഴപ്പിക്കുവാന്‍ ഒന്നാമത്തെ മാര്‍ഗ്ഗവും, അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവര്‍ക്ക് വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാന്‍ രണ്ടാമത്തെ മാര്‍ഗ്ഗവും യഹൂദികള്‍- അവരിലുള്ള പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ വിശേഷിച്ചും-ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതില്‍നിന്ന് ജനങ്ങളെ പിന്തിതിരിപ്പിക്കുവാന്‍ അവര്‍ വിനിയോഗിക്കാറുള്ള ഈ രണ്ട് മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളും സത്യം ഇന്നതാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ നടത്തപ്പെടുന്ന വഞ്ചനകളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ അങ്ങിനെ ചെയ്യരുതെന്ന് പറഞ്ഞത്. സത്യം തിരിച്ചറിയാത്തതു കൊണ്ടായിരുന്നു അതെങ്കില്‍ അതിനൊരു നാമമാത്രമായ ന്യായീകരണമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. കല്‍പിച്ചുകൂട്ടി സത്യം ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കുകയായതുകൊണ്ട് കുറ്റം ഇരട്ടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ആഗമനത്തെയും, സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു തൗറാത്തില്‍ പലതും പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത യഹൂദികള്‍ക്ക് നിഷേധിക്കുവാന്‍ സാധ്യമല്ലാത്തവിധം പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരാകട്ടെ, ഒരു പ്രവാചകന്‍റെ വരവ് അക്ഷമയോടെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, തങ്ങളെക്കാള്‍ താണ ജനതയായി അവര്‍ ഗണിച്ചുപോന്നിരുന്ന അറബികളില്‍ നിന്നാണ് ആ പ്രവാചകനുണ്ടായതെന്ന കാരണത്താല്‍, അസൂയയും ശത്രുതയും പുലര്‍ത്തുകയാണവര്‍ ചെയ്തത്. മുമ്പ് തങ്ങള്‍തന്നെ പ്രചരിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്ന ആ സത്യങ്ങളെ വളച്ചൊടിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും, അവയില്‍ മായം ചേര്‍ക്കുവാനും, തുറന്നുപറയാതെ മൂടിവെക്കുവാനുമൊക്കെ അതോടെ അവര്‍ പ്രേരിതരായി. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് പ്രധാനമായും ആദ്യത്തെ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

നമസ്കാരവും സക്കാത്തും യഹൂദികളിലും നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അനുഷ്ഠാന സമ്പ്രദായങ്ങളില്‍ കുറേയൊക്കെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രം. എന്നാല്‍ രണ്ടു

വിഷയത്തിലും- ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തെപോലെത്തന്നെ- അവരുടെ നിലപാടും വളരെ ശോചനീയമായിരുന്നു. നമസ്കാരകര്‍മ്മങ്ങള്‍ വേണ്ടതുപോലെയോ, ഒട്ടും തന്നെയോ നിറവേറ്റപ്പെടാതായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നിറവേറ്റുന്നവരില്‍ തന്നെ അതൊരു ചടങ്ങുമാത്രമായി മാറുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സക്കാത്തിന്‍െറകാര്യം പറയേണ്ടതുമില്ല. ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതില്‍ യഹൂദികളോളം കടുത്ത പിശുക്കിന്‍െറ പാരമ്പര്യം പുലര്‍ത്തിവന്ന ഒരു സമുദായം വേറെയില്ല. പിശുക്കുമാത്രമല്ല, ധനത്തിന്‍െറ ആര്‍ത്തിയും അവരുടെ സഹജഗുണങ്ങളായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുതകളെ മുന്‍നിറുത്തികൊണ്ടാണ് അവരോട് നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാനും സക്കാത്തുകൊടുക്കുവാനും കല്‍പിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥം മുഖേന നിങ്ങള്‍ നിറവേറ്റുവാന്‍ ബാധ്യസ്ഥരായ ആ കാര്യങ്ങളൊക്കെത്തന്നെയാണ് മുഹമ്മദ് നബിയും ഉപദേശിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്‍െറയും, അദ്ദേഹത്തില്‍ വിശ്വസിച്ചവരുടെയും കൂടെച്ചേര്‍ന്നു നിങ്ങളും നമസ്കാരകര്‍മ്മം അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുവിന്‍. എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിന്‍െറ താല്‍പര്യം.

ركوع (റുകൂഉ്) എന്നാല്‍ 'കുമ്പിടുക, കുനിയുക, തലതാഴ്ത്തുക' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കര്‍ത്ഥം. നമസ്കാരത്തിലെ പ്രധാന ഘടകമാണല്ലോ റുകൂഉം, സുജൂദും, നിറുത്തവും (**الركوع والسجود والقيام**) ആ നിലക്ക് നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ മൂന്ന് വാക്കുകളും ഖുര്‍ആനിലും മറ്റും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു.

۞ أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ ٱلْكِتَـٰبَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾

44 നിങ്ങള്‍ മനുഷ്യരോട് പുണ്യകാര്യം (ചെയ്വാന്‍) കല്‍പിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെ നിങ്ങള്‍ മറന്നുകളയുകയും ചെയ്യുകയാണോ? നിങ്ങളാകട്ടെ, വേദഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു! അപ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ചിന്തി) ക്കുന്നില്ലേ?!

---

44 **أَتَأْمُرُونَ** നിങ്ങള്‍ കല്‍പിക്കുകയാണോ. **النَّاسَ** മനുഷ്യരോട്. **بِالْبِرِّ** പുണ്യ കാര്യത്തിന്. **وَتَنسَوْنَ** നിങ്ങള്‍ വിസ്മരിക്കുകയും. **أَنفُسَكُمْ** നിങ്ങളുടെ സ്വദേഹങ്ങളെ. **وَأَنتُمْ** നിങ്ങളാകട്ടെ. **تَتْلُونَ** നിങ്ങള്‍ പാരായണം ചെയ്യുന്നു. **الْكِتَابَ** വേദഗ്രന്ഥം. **أَفَلاَ تَعْقِلُونَ** അപ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ.

മറ്റുള്ളവരെ സല്‍കാര്യങ്ങള്‍ ചെയ്വാന്‍ ഉപദേശിക്കുന്നതിലല്ല ആക്ഷേപം. അത് നല്ല കാര്യം തന്നെ. ഉപദേശം നല്‍കുന്ന വിഷയത്തില്‍ മാതൃക കാണിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടവരാണ് ഉപദേഷ്ടാക്കള്‍. മറ്റുള്ളവരോട് ചെയ്വാന്‍ ഉപദേശിക്കുന്ന കാര്യം സ്വയം അനുഷ്ഠിക്കാതിരിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം വേദഗ്രന്ഥത്തിന്‍െറ പ്രബോധകരും അനുയായികളുമായി അഭിനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ആക്ഷേപം. ഇത് ബുദ്ധിഹീനമായ ഒരേര്‍പ്പാടാണെന്നും, ബുദ്ധിയുള്ളവര്‍ക്ക് യോജിച്ചതല്ലെന്നും ഈ വചനം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യഹൂദീ പണ്ഡിതന്‍മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ ആക്ഷേപമെങ്കിലും, ഇതുള്‍ക്കൊള്ളുന്ന തത്വം എല്ലാ മതോപദേഷ്ടാക്കള്‍ക്കും ബാധകമായതുതന്നെ. വേദക്കാരെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപരൂപത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളില്‍ നിന്നും സത്യവിശ്വാസികള്‍ പ്രത്യേകം ഒഴിവായിരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: **يا ايها الذين امنوا لم تقولون مالا تفعلون – الصف** (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, എന്തിനാണ് നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കാത്തത് നിങ്ങള്‍ പറയുന്നത്?! നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കാത്തത് നിങ്ങള്‍ പറയുന്നത് അല്ലാഹുവിന്‍െറ അടുക്കല്‍ വളരെ വലിയ ക്രോധകരമായ കാര്യമാണ്.

(സ്വഫ്ഫ്: 2,3.) ‘മിഅ്റാജി’ന്റെ രാത്രിയിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനി, ചില ആളുകളുടെ നാവും അധരങ്ങളും അഗ്നികൊണ്ടുള്ള കത്രികകളാൽ കത്രിക്കപ്പെടുന്നത് കണ്ടുവെന്നും അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ജിബ്രീൽ (عليه السلام) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുവെന്നും അഹ്മദ് (رحمه الله) മുതലയാവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒന്നിലധികം ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു: ‘താങ്കളുടെ സമുദായത്തിൽ ജനങ്ങളോട് സൽകാര്യം ഉപദേശിക്കുകയും, സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെ മറന്നുകളയുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രാസംഗികൻ മാരാണ് ഇവർ’. ഈ വിഷയകമായി വേറെയും പല ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാണ്.

وَٱسْتَعِينُوا۟ بِٱلصَّبْرِ وَٱلصَّلَوٰةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى ٱلْخَٰشِعِينَ ﴿٤٥﴾

45 ക്ഷമയും, നമസ്കാരവും വഴി നിങ്ങൾ സഹായം തേടിക്കൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും ഇത് വലിയ (ഭാരിച്ച) കാര്യം തന്നെയാകുന്നു, ഭക്തൻമാർക്കൊഴികെ.

ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُوا۟ رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَٰجِعُونَ ﴿٤٦﴾

46 അതായത്, തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നവരാണെന്നും, തങ്ങൾ അവങ്കലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവരാണെന്നും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ(ക്കൊഴികെ) .

---

45 وَاسْتَعِينُوا നിങ്ങൾ സഹായം തേടുവിൻ. بِالصَّبْرِ ക്ഷമകൊണ്ട് وَالصَّلاَةِ നമസ്കാരവും. وَإِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്. لَكَبِيرَةٌ ഒരു വലിയത് (കാര്യം) തന്നെ. إِلاَّ ഒഴികെ. عَلَى الْخَاشِعِينَ ഭക്തൻമാരുടെ മേൽ വിനീതന്മാർക്ക്. 46 الَّذِينَ يَظُنُّونَ വിചാരിക്കുന്നവർ. أَنَّهُم അവരാണെന്ന്. مُلاَقُوا കണ്ടുമുട്ടുന്നവർ. رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. وَأَنَّهُمْ അവരാണെന്നും. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. رَاجِعُونَ മടങ്ങുന്നവർ.

നബി (ﷺ) യിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കണം, മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിറുത്തൽ ചെയ്യണം, നമസ്കാരവും സക്കാത്തുംപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കണം. മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കുന്ന ഉപദേശം സ്വയം പാലിക്കുകയും വേണം എന്നിങ്ങനെ പലതും ഇസ്റാഈല്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ചിരകാലമായി അവർ ആചരിച്ചു വരുന്ന പാരമ്പര്യ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിട്ടേച്ച് അതിൽനിന്ന് ഭിന്നമായ ഒരു പുതിയ നടപടിക്രമം സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർക്ക് പല നിലക്കും വിഷമം തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഈ മനപ്രയാസത്തിനുള്ള ചികിത്സയായിട്ടാണ് ക്ഷമയും നമസ്കാരവും സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുവാൻ അവരോട് കൽപിക്കുന്നത്. എല്ലാതരം മനപ്രയാസങ്ങളിലും ഞെരുക്കങ്ങളിലും ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളുന്നപക്ഷം, അത് പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളെ എതിർത്ത് നിൽക്കുവാൻ കെല്പുണ്ടാക്കുന്നതും അതോടെ ഇസ്ലാമികജീവിതം നയിക്കുവാനുള്ള മനപ്രയാസം നീങ്ങിപ്പോകുന്നതുമാകുന്നു. നമസ്കാരം ശീലിക്കുന്നതും പതിവാക്കുന്നതുമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും, ഭയഭക്തിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ആത്മീയവും മാനസികവുമായ ശക്തിയും പരിശുദ്ധിയും നേടികൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സഹായവും ഉതവിയും ലഭിക്കുവാൻ ഇതു കാരണമായിത്തീരും. എന്നൊക്കെയാണ് ക്ഷമയും നമസ്ക്കാരവും വഴി സഹായം തേടുവാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

ഈ മഹത്തായ ഉപദേശവും തന്നെ, ഇസ്രാഈല്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ബാധകമായതാകുന്നു. ഇതേ സൂറത്തിലെ 153 -ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: يا ايهالذين امنوا استعينوا بالصبر ولصلوة الخ (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ ക്ഷമയും നമസ്ക്കാരവും വഴി സഹായം തേടിക്കൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയാകുന്നു.) മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: انها يوفى الصابرون اجرهم بغير حساب – الزهر (ക്ഷമാലുക്കൾക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം കണക്കില്ലാതെ

ത്തന്നെയായിരിക്കും നിറവേറ്റി കൊടുക്കപ്പെടുക. സുമർ: 10) നമസ്ക്കാരത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു: وأقم الصلوة ان الصلوةتنهى عن الفحشاء والمنكر – العنكبوت (.....നമസ്ക്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും നമസ്ക്കാരം നീചവൃത്തിയിൽനിന്നും നിഷിദ്ധമായതിൽനിന്നും തടയുന്നതാണ്. (അൻകബൂത്ത്:45) ഉമർ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുഹാതിം (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ക്ഷമ രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ട്; ആപത്തുകളിലുള്ള ക്ഷമ. ഇത് നല്ലതുതന്നെ. അതിനേക്കാൾ നല്ലതാണ് നിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ വിട്ടൊഴിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമ'. നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് വല്ല അസ്വാസ്ഥ്യവും നേരിടുമ്പോൾ അവിടുന്നു വേഗം നമസ്കാരത്തിലേക്ക് തിരിയുക പതിവായിരുന്നുയെന്ന് അഹമ്മദ്, അബൂദാവൂദ് (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

وانها لكبيرة (നിശ്ചയമായും അത് ഒരു വലിയ-അഥവാ ഭാരിച്ച- കാര്യം തന്നെയാണ്) എന്ന വാക്യത്തിലെ 'അത്'(**ها**) എന്ന സർവ്വനാമംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അതിൻെറ നേരെമുമ്പു പറഞ്ഞ നമസ്കാരം (**الصلوة**) ആണെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം വ്യഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. വാക്കുകളുടെ ബാഹ്യാവസ്ഥ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അതിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായമുള്ളതും. മറ്റുള്ളവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് ക്ഷമയും നമസ്കാരവും മുഖേനയുള്ള സഹായം തേടൽ (**الاستعانة**) ആണതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്നാകുന്നു. രണ്ടായാലും വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം വ്യക്തംതന്നെ.

അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുകയും, അവനിലേക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നുള്ള ബോധവും വിചാരവുമുള്ളരാണ് ഭക്തൻമാർ (**الخاشعون**) എന്ന് അല്ലാഹുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കെ, ഇനി ആ വാക്കിനൊരു വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ല. ഈ ബോധമുള്ളവരാകട്ടെ ഏക ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലങ്ങളുമായിരിക്കുമല്ലോ. അതിനായി കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കുവാനും, ത്യാഗം വരിക്കുവാനും അവർ തയ്യാറായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. **ومن الله التوفيق**

വിഭാഗം - 6

47 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തു തന്നിട്ടുള്ളതായ എൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ (മറ്റുള്ള) ലോകരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ടരാക്കിയതും [ഓർക്കുവിൻ].

يَـٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٤٧﴾

48 ഒരു (മഹാ) ദിവസത്തെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ: (അന്ന്) ഒരുദേഹവും ഒരു ദേഹത്തിനും (ഒരാളും ഒരാൾക്കും) ഒട്ടും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല; അതിൽ (ഒരാളിൽ) നിന്നും ഒരു ശുപാർശയും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അതിൽ (ഒരാളിൽ) നിന്നും ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുമില്ല; അവർ സഹായിക്കപ്പെടുകയുമില്ല (അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ദിവസം) .

وَٱتَّقُوا۟ يَوْمًا لَّا تَجْزِى نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَـٰعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

---

47 يَا بَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ. اذْكُرُوا ഓർക്കുവിൻ. نِعْمَتِيَ എൻെറ അനുഗ്രഹം. الَّتِي أَنْعَمْتُ ഞാൻ അനുഗ്രഹം ചെയ്തതായ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ ശ്രേഷ്ടരാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും. عَلَى الْعَالَمِينَ ലോകരെക്കാൾ. 48 وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക (കാക്കുക) യും ചെയ്വിൻ. يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ. لاَ تَجْزِي പ്രതിഫലം നൽകുകയില്ല, ഉപകരിക്കുകയില്ല. نَفْسٌ ഒരു ദേഹവും, ആത്മാവും. عَنْ نَفْسٍ ഒരു ദേഹത്തിനും ആത്മാവിനും. شيئا യാതൊന്നും. وَلاَ يُقْبَلُ സ്വീക

രിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. مِنْهَا അതില്‍ നിന്ന്. شَفَاعَةٌ ഒരു ശുപാര്‍ശ. وَلاَ يُؤْخَذُ മേടിക്ക(സ്വീകരിക്ക) പ്പെടുകയുമില്ല. مِنْهَا അതില്‍ നിന്ന്. عَدْلٌ കിടയൊത്തത്(പ്രായശ്ചിത്തം, തെണ്ടം) وَلاَ هُمْ അവര്‍ ഇല്ലതാനും. يُنْصَرُونَ അവര്‍ സഹായിക്കപ്പെടും.

ഇസ്റാഈല്യര്‍ക്ക് അല്ലാഹു നല്‍കിവന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അവര്‍ക്ക് ഇതരസമുദായങ്ങളെക്കാള്‍ നല്‍കിയ ശ്രേഷ്ഠതകളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും സന്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു. മറ്റുള്ള ജനങ്ങളെക്കാളെല്ലാം അതിനുമുമ്പോട്ടുവരേണ്ടതു നിങ്ങളാണെന്നു കൂടി ഇതുമൂലം അവരെ ഉണര്‍ത്തുന്നു. ഇസ്റാഈല്യര്‍ ഒരു മതത്തിന്റെ അനുയായികളെന്നനിലക്ക് ഒരു സമുദായമായിത്തീര്‍ന്നപ്പോള്‍, അക്കാലത്തുള്ള ഇതര സമുദായങ്ങളെക്കാള്‍ പല നിലക്കുള്ള ശ്രേഷ്ടതയും അവര്‍ക്കുണ്ടായിരുന്നു. എത്രയോ നബിമാര്‍ അവരില്‍നിന്നുണ്ടായി. വളരെയധികം രാജാക്കളും അവരില്‍ ഉണ്ടായി. അങ്ങനെ, മതനേതൃത്വവും ഭരണനേതൃത്വവും അവര്‍ക്ക് കൈവന്നു. മുന്‍വേദഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍വെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതസ്ഥാനം അര്‍ഹിക്കുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും നിയമസംഹിതയുമായ തൗറാത്തിന്റെ അനുയായികളാകുവാനുള്ള ഭാഗ്യവും അവര്‍ക്കാണ് സിദ്ധിച്ചത്. താഴെ വചനങ്ങളില്‍ കാണാവുന്നതുപോലെയുള്ള നിരവധി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും അവര്‍ കണ്ടനുഭവിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാല്‍, മതരംഗത്തും ലൗകികരംഗത്തുമുള്ള നേതൃത്വവും പ്രതാപവും ഇസ്രാഈല്യര്‍ക്കായിരുന്നു.

'ലോകരെക്കാള്‍ നിങ്ങളെ ശ്രേഷ്ഠമാക്കി' എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എക്കാലത്തുമുള്ള എല്ലാസമുദായങ്ങളെക്കാളും അവരെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയെന്നോ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സമുദായത്തെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയെന്നോ അര്‍ത്ഥമില്ല. നബി (ﷺ) യുടെ സമുദായത്തെപ്പറ്റി كنتم خير امة اخرجت للناس.... الخ (മനുഷ്യര്‍ക്കുവേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ഉത്തമ സമുദായം നിങ്ങളാകുന്നു (3:110) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനുള്ള കാരണങ്ങളും അല്ലാഹു അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

അവര്‍ക്ക് നല്‍കപ്പെട്ട അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, ശ്രേഷ്ഠതകളെയും ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചശേഷം, ആ നല്ല പാരമ്പര്യങ്ങളെല്ലാം അവരിപ്പോള്‍ കളഞ്ഞുകുളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അങ്ങനെ അവര്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ശിക്ഷക്കും വിധേയരായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഖിയാമത്തുനാളില്‍ അനുഭവിക്കുവാന്‍പോകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും അവരെ താക്കീതുചെയ്യുന്നു. ഖിയാമത്തുനാളിനെപ്പറ്റി നാലു കാര്യങ്ങള്‍ പ്രത്യേകം ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: (1) അന്ന് ഒരാളും ഒരാള്‍ക്കും ഉപകരിക്കുകയില്ല. (2) അന്ന് യാതൊരു ശുപാര്‍ശയും സ്വീകാര്യമല്ല. (3) അന്ന് ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അഥവാ ശിക്ഷയില്‍നിന്ന് ഒഴിവാക്കിക്കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അതിന് പകരം വല്ലതും നല്‍കി രക്ഷപ്പെടുവാന്‍ സാധ്യമല്ല. (4) എന്നുവേണ്ടാ, ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള സഹായവും അന്ന് അവര്‍ക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ല.

അതേ, ഓരോരുവനും അവനവന്‍ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിന്റെ ഫലം മാത്രം അനുഭവിക്കും. ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാള്‍ പേറുകയില്ല. (6:164; 35:18; 39:7) ഓരോരുത്തര്‍ക്കും അവരവരുടെ കാര്യം തന്നെ ധാരാളമുണ്ടായിരിക്കും. (80:37) മാതാപിതാക്കള്‍ മക്കള്‍ക്കോ, മക്കള്‍ മാതാപിതാക്കള്‍ക്കോ ഉപകരിക്കുകയില്ല (31:33) ശുപാര്‍ശക്കാരുടെ ശുപാര്‍ശകളൊന്നും അവിടെ ഫലപ്പെടുകയില്ല. (74:48) അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ അവന്റെ അടുക്കല്‍ ശുപാര്‍ശ നടത്തുവാന്‍ തക്കവന്‍ ആരാണുള്ളത്?! (2:255) അവിശ്വാസികളായ ആളുകള്‍ക്ക് ഭൂമിയിലുള്ളത് മുഴുവനും, അതോടൊപ്പം അത്രയും കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അത് തെണ്ടം നല്‍കി ശിക്ഷയില്‍

നിന്ന് ഒഴിവാകുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താലും അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. (5:39) വല്ലതും പകരം നൽകിയോ, സ്നേഹബന്ധത്തിൻെറ പേരിലോ രക്ഷപ്പെടാമോ? അതുമില്ല. (14:31) എന്നാൽ, അന്യോന്യം സഹായിക്കാമോ? അതും ഇല്ല. എല്ലാവരും കൽപനക്ക് വിധേയരായിരിക്കും. (37:25,26)

'ഞങ്ങൾ പ്രവാചകത്വത്തിൻെറയും വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും ആൾക്കാരാണ്, സ്വർഗ്ഗം ഞങ്ങളുടെ കുത്തകയാണ്, കവിഞ്ഞാൽ അൽപദിവസം മാത്രമേ ഞങ്ങൾ നരകത്തിൽ കിടക്കേണ്ടി വരികയുള്ളു, ഞങ്ങൾ ആല്ലാഹുവിൻെറ മക്കളും ഇഷ്ടക്കാരുമാണ്' എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ഇസ്റാഈല്യർ അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഈ അവകാശവാദങ്ങളെല്ലാം തനി വ്യാജവും നിരർത്ഥവുമാണെന്നും, അവരുടെ ഈ നില തുടരുന്ന പക്ഷം ഖിയാമത്തുനാളിൽ യാതൊരു രക്ഷാമാർഗ്ഗവും ലഭിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത അവർക്കില്ലെന്നും അല്ലാഹു ഇതുമൂലം അവരെ താക്കീതുചെയ്യുകയാണ്. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അരുടെ മുൻതലമുറകൾ അനുഭവിച്ചതും അവർ ദൃക്സാക്ഷികളായിരുന്നതും, പിൻതലമുറക്കാരായ ഇവർ അഭിമാന പൂർവ്വം ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു:-

وَإِذْ نَجَّيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

49 ഫിർഔൻെറ കൂട്ടർ നിങ്ങളെ കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, അവരിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) . അവർ നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അറുകൊല ചെയ്യുകയും, നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീക(ളായ മക്ക) ളെ ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച പരീക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു.

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ ٱلْبَحْرَ فَأَنجَيْنَٰكُمْ وَأَغْرَقْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٠﴾

50 നിങ്ങൾ നിമിത്തം സമുദ്രത്തെ നാം പിളർത്തിയ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) . അങ്ങനെ, നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, ഫിർഔൻെറ കൂട്ടരെ നിങ്ങൾ നോക്കി (ക്കണ്ടു) കൊണ്ടിരിക്കെ നാം മുക്കിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

---

49 وَإِذْ نَجَّيْنَاكُم നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭവും. مِّنْ آلِ കൂട്ടുകാരിൽ (ആൾക്കാരിൽ) നിന്ന്. فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ. يَسُومُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ. سُوءَ الْعَذَابِ കടുത്ത (ഹീനമായ) ശിക്ഷ. يُذَبِّحُونَ അവർ അറുകാല നടത്തിയിരുന്നു. أَبْنَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ. وَيَسْتَحْيُونَ അവർ ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.. نِسَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ. وَفِي ذَٰلِكُم അതിലുണ്ടായിരുന്നു. بَلَاءٌ ഒരു പരീക്ഷണം. مِنْ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച. 50 وَإِذْ فَرَقْنَا നാം പിളർത്തിയ സന്ദർഭവും. بِكُمُ നിങ്ങൾ നിമിത്തം. الْبَحْرَ സമുദ്രത്തെ. فَأَنجَيْنَاكُمْ അങ്ങനെ നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. وَأَغْرَقْنَا നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. آلَ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ കൂട്ടരെ. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ (ആയിരിക്കെ) . تَنْظُرُونَ നോക്കി (കണ്ടു) കൊണ്ടിരികുന്നു.

ഈ വചനങ്ങളിലും തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലുമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ ഇസ്റാഈല്യരുടെ ചരിത്രത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ചില പ്രധാനസംഭവങ്ങളാകുന്നു. അവയെപ്പറ്റി വേദക്കാർക്ക് അറിയാവുന്നതും, അവരുടെ കൈവശമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തുമാകകൊണ്ട് അധിക വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ എണ്ണിപ്പറയുകയാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ചിലതിനെപ്പറ്റി അഅ്റാഫ്, ത്വാഹാ, ഖസ്വസ് മുതലായ ചില സൂറത്തുകളിൽ അൽപം വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി അതതിടത്ത് വെച്ച് നമുക്ക് കാണാം. إن شاء الله ഈ സൂറത്തിൽമാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് യഥായോഗ്യം അത്യാവശ്യവിശദീകരണം നൽകുകയും ചെയ്യാം.

ومن الله التوفيق

സൂറത്ത് യൂസുഫിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ യൂസുഫ് (عليه السلام) നബി ഈജിപ്തിലെ (മിസ്രിലെ) ധനകാര്യമേധാവിയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവും- ഇസ്രാഈൽ എന്ന യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയും -സഹോദരൻമാരും ഈജിപ്തിൽചെന്ന് താമസമായി. ഏറെക്കുറെ നാനൂറു സംവത്സരങ്ങൾകൊണ്ട് ആ കുടംബം പെറ്റുപെരുകി ഒരു വമ്പിച്ച ജനതയായിത്തീർന്നു. ഇവരുടെ പെരുപ്പവും പാരമ്പര്യസംസ്കാരങ്ങളും ഈജിപ്തിലെ പഴയ വംശജരായ ഖിബ്ത്വീ (കൊപ്തി) കൾക്ക് സഹിക്കാതായി. അവരുടെ നേരെ അവർ അക്രമവും മർദ്ദനവും അഴിച്ചുവിട്ടു. രാജ്യഭരണം അവരുടെ കയ്യിലായിരുന്നുവല്ലോ. റോമിലെ ഭരണാധിപൻമാർ കൈസർ (സീസർ) എന്നും, പേർഷ്യയിലെ ഭരണാധിപൻമാർ കിസ്രാ (കൊസ്രൂ) എന്നും, യമനിലെ രാജാക്കൻമാർ തുബ്ബഅ് എന്നുമുള്ള നാമങ്ങളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ, ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധിപൻമാർ ഫിർഔൻ (ഫറോവാ) എന്നപേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഒരു ഫിർഔൻ്റെ കാലത്ത് ഇസ്റാഈല്യരോടുള്ള വിരോധവും, വർഗീയ പക്ഷപാതവും മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തി. അവരെ ഈ നിലക്ക് വിട്ടാൽ ക്രമേണ ഖിബ്ത്വികളുടെ പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും കോട്ടംതട്ടുമെന്നും, രാജ്യഭരണം തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടയാകുമെന്നും അവർ കരുതി.(*) അങ്ങിനെ ഇസ്റാഈല്യരെ അവർ തങ്ങളുടെ അടിമകളായി ഗണിക്കുകയും, അവരോട് തികച്ചും മൃഗങ്ങളെന്നോണം പെരുമാറുകയുമായി. കണക്കറ്റ മർദ്ദനങ്ങൾക്കും യാതനകൾക്കും അവർ ഇരയായി. ഈ വിഷയം ബൈബിളിൽ (പുറപ്പാട് പുസ്തകം, അദ്ധ്യായം: 1 ൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (സൂ: ഖസ്വസ് 4-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാമത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.)

പ്രസ്തുത മർദ്ദനങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഇസ്റാഈല്യരിൽ ജനിക്കുന്ന ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ഉടനെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനും പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുവാനുമുള്ള ഫിർഔൻെറ കൽപന. അതിനായി പ്രത്യേകം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എത്രയോ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അങ്ങിനെ മൃഗീയമായി അറുകൊല ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഇക്കാലത്താണ് മൂസാ(عليه السلام) ൻെറ ജനനം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാവ് അദ്ദേഹത്തെ പ്രസവിച്ച ഉടനെ കുഞ്ഞിനെ ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി നൈൽനദിയിലൂടെ ഒഴുക്കുവാൻ അല്ലാഹു അവർക്ക് തോന്നിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ, ഖിബ്ത്വികളുടെ പ്രതാപനാശത്തിനു കാരണക്കാരനാകുവാൻ പോകുന്ന ആ കുഞ്ഞ് ഫിർഔൻെറ കൊട്ടാര വാതിക്കൽക്കൂടി ഒഴുകിപ്പോകുന്ന നദിയുടെ കരക്കണഞ്ഞപ്പോൾ കൊട്ടാരവാസികൾ കണ്ടെടുക്കുകയും, അദ്ദേഹം കൊട്ടാരക്കുഞ്ഞായി വളർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (വിശദീകരണം സൂ: ത്വാഹായിലും, ഖസ്വസിലും കാണാവുന്നതാണ്) മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യദൗത്യവും (നുബ്ബുവ്വത്തും രിസാലത്തും) ലഭിച്ച് പ്രബോധന കൃത്യം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും ഫിർഔൻെറ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ വീണ്ടും ശക്തിപ്പെട്ടു. കൂട്ടത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യരുടെ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊല്ലുന്ന ഏർപ്പാട് അപ്പോഴും നടന്നിരുന്നു. (സൂറ: അഅ്റാഫ് 127-129 ൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പരാമർശം കാണാം.) ഇങ്ങിനെയുള്ള

* പരിഷ്കൃതയുഗമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തും ഇത്തരം വർഗ്ഗീയ മനസ്ഥിതി വെച്ചു പുലർത്തുന്ന ജനങ്ങളും ഭരണാധികാരികളും ധാരാളമുണ്ടല്ലോ.

കഠിനയാതനകളിൽ നിന്ന് മൂസാ (عليه السلام) മുഖേന അവർക്ക് മോചനം നൽകിയതിനെയാണ് ......واذ نجيناكم من ال فرعون (നിങ്ങളെ നാം ഫിർഔൻെറ കൂട്ടരിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം ഓർക്കുക.......) എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഇസ്റാഈല്യരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

بلاء (ബലാഉ്) എന്നാൽ പരീക്ഷണം എന്നർത്ഥം തിൻമയിലാണ് ഈ വാക്ക് അധികവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതെങ്കിലും നൻമമുഖേനയുള്ള പരീക്ഷണത്തിലും, തിൻമമുഖേനയുള്ള പരീക്ഷണത്തിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:
ونبلوكم بالشر و الخير فتنة – الانبياء : ٣٥ (തിൻമകൊണ്ടും നൻമകൊണ്ടും നാം നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതാണ്) തിൻമമുഖേനയുള്ളതിൽ ക്ഷമയും, നൻമ മുഖേനയുള്ളതിൽ നന്ദിയുമായിരിക്കും പരീക്ഷണം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് وفى ذالكم بلاء (അതിൽ പരീക്ഷണമുണ്ടായിരുന്നു) എന്ന വാക്യത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (1) ഫിർഔൻെറ കൂട്ടർ നിങ്ങൾക്ക് കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മക്കളെ അറുകൊല ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നത് നിങ്ങളുടെ ക്ഷമയും സഹനവും പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു. (2) ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയത് നിങ്ങളുടെ നന്ദിയും കൂറും പരിശോധിക്കുവാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനമാണ് അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. രണ്ടായാലും ആ പരീക്ഷണം വളരെ വമ്പിച്ചതായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിച്ച സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ഫിർഔൻെറ മർദ്ദനംഇസ്റാഈല്യർ സഹിച്ചു സഹിച്ചു മടുത്തപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരം മൂസാ (عليه السلام) അവരെയും കൂട്ടി രാത്രി പുറപ്പെട്ടു ചെങ്കടലിനടുത്തെത്തി. മൂസാ (عليه السلام) തൻെറ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിച്ചു. അപ്പോൾ, അവർക്കു നടന്നുപോകത്തക്കവിധം അല്ലാഹു സമുദ്രജലം പിളർത്തികൊടുത്തു. ഇരു ഭാഗത്തേക്കും ഒഴിഞ്ഞുനിന്ന ജലഭിത്തികൾക്കിടയിലൂടെ അവർ മറുകരപറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. അവർ സ്ഥലം വിട്ട വിവരം അറിഞ്ഞ് അവരെ പിൻതുടർന്നു വന്നിരുന്ന ഫിർഔനും സൈന്യവും അതേ ഇടവഴിയിലൂടെ സമുദ്രത്തിലിറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ പ്പോഴേക്കും ഇരുഭാഗത്തും ചിറച്ചു നിൽക്കുന്ന സമുദ്രജലം കൂട്ടിമുട്ടുകയും അവരെല്ലാം അതിൽ മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു. വാസ്തവത്തിൽ ഈഒരൊറ്റ സംഭവം മതി, ഇസ്റാഈല്യരെ ഇരുത്തിചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ. പക്ഷെ, കാലപ്പഴക്കത്തിൽ ആ സംഭവം ആവർത്തിച്ച് ഉരുവിട്ട് അഭിമാനം കൊള്ളുകയല്ലാതെ, അതിൻെറ നന്ദി അവരിൽ പ്രകടമായിരുന്നില്ല. ഈ മഹാ സംഭവത്തിൻെറ പൂർണ്ണ വിവരം സൂറ: ത്വാഹായിലും, ശുഅറാഇലും കാണാവുന്നതാണ്. (യുക്തിവാദങ്ങളും വക്രതാല്പര്യങ്ങളും അനുസരിച്ച് ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിർന്ന ചിലർ ഈ സംഭവത്തിനു നൽകുന്ന പുതിയ ചിത്രീകരണത്തെയും, ആ ആവശ്യാർത്ഥം പല ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കും അവർ നല്കിയ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെയുംസംബന്ധിച്ച് സൂറ: ത്വാഹായുടെ ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള സുദീർഘമായ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വേണ്ടത്ര നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.)

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാം: 'റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി മദീനായിൽ വന്നപ്പോൾ യഹൂദികൾ 'ആശൂറാഉ്, (മുഹർറ മാസം പത്താം) ദിവസം നോമ്പ് പിടിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ഈ ദിവസം എന്താണെന്ന് തിരുമേനി ചോദിച്ചു. ഇതൊരു നല്ല ദിവസമാണ്. ഇസ്റാഈല്യരെ അവരുടെ ശത്രുവിൽനിന്ന് അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയ ദിവസമാണിത്. അന്ന് മൂസാ (عليه السلام) നോമ്പ് നോറ്റു എന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'മൂസായെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങളേക്കാൾ അവകാശപ്പെട്ടവനാണ്' അങ്ങനെ, അന്ന് തിരുമേനി നോമ്പ് പിടിക്കുകയും, അന്ന് നോമ്പ് നോൽക്കുവാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു'. (അ:ബു; മു ;ന ;ജ) ഈ ഹദീസനുസരിച്ചാണ്

ആശൂറാ ദിവസം മുസ്‌ലിംകൾ നോമ്പ് പിടിക്കുന്നത്. അത് നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിൽപെട്ടതാണെന്ന് പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്.

وَإِذْ وَٰعَدْنَا مُوسَىٰٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿٥١﴾

51 മൂസായുമായി നാൽപത് രാത്രിക്ക് നാം കരാർ നിശ്ചയം നടത്തിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) . പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ (അഭാവത്തിന്) ശേഷം നിങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു: -നിങ്ങൾ അക്രമികളായും കൊണ്ട്.

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

52 പിന്നെ, അതിന് ശേഷം നാം നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പ് ചെയ്തു, നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി.

وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

53 മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥവും, (സത്യാസത്യ) വിവേചനവും നൽകിയ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) . നിങ്ങൾ സൻമാർഗം പ്രാപിക്കുവാൻവേണ്ടി.

---

51 وَإِذْ وَاعَدْنَا നാം കരാർ നിശ്ചയം നടത്തിയ സന്ദർഭം. مُوسَى മൂസായോട്. أَرْبَعِينَ നാൽപത്. لَيْلَةً രാത്രി (ദിവസം) . ثُمَّ പിന്നെ. اتَّخَذْتُمُ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി(ആക്കി) ത്തീർത്തു. الْعِجْلَ പശുക്കുട്ടിയെ. مِن بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശേഷം. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ (ആയിക്കൊണ്ട്) . ظَالِمُونَ ആക്രമികൾ. (52) ثُمَّ عَفَوْنَا പിന്നെ നാം മാപ്പ് ചെയ്തു. عَنكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّن بَعْدِ ശേഷമായി. ذَلِكَ അതിൻെറ, അതിന്. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആയേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യും. 53 وَإِذْ آتَيْنَا നാം നൽകിയ സന്ദർഭവും. مُوسَى മൂസാക്ക്. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. وَالْفُرْقَانَ വിവേചനവും. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ, ആയേക്കാം. تَهْتَدُونَ സൻമാർഗ്ഗം (നേർവഴി) പ്രാപിക്കുക.

ഫിർഔനും സൈന്യവും മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, ഇസ്റാഈല്യർ രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തശേഷം അവർക്കുള്ള നിയമ സംഹിത അടങ്ങുന്ന വേദഗ്രന്ഥം നൽകാമെന്നും, അതിനായി ആദ്യം മുപ്പതും, പിന്നീട് പത്തും കൂടി ആകെ നാൽപത്ദിവസം മൂസാ(عليه السلام) ധ്യാനം, വ്രതം മുതലായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടുകൂടി സീനാമലയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹവുമായി നിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നു. (വിശദ വിവരം അഅ്റാഫിൽ വരുന്നുണ്ട്) നിശ്ചയപ്രകാരം മൂസാ (عليه السلام) സീനായിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ തൻെറ അഭാവത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യരുടെ നേതൃത്വം സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയെ ഏൽപിച്ചു. മൂസാ (عليه السلام) നബി സ്ഥലം വിട്ടശേഷം സാമിരി എന്നുപേരായ ഒരുവൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യർ സ്വർണ്ണംകൊണ്ട് ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അനേക കൊല്ലങ്ങളായി ഈജിപ്തുകാരുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ പശുക്കളെ ആരാധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവുമായി അവർ ഇടപഴകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മൂസാ (عليه السلام) തേടിപ്പോയ ആ ദൈവമാണതെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ഹാറൂൻ (عليه السلام) തന്നാൽ കഴിയുന്ന തടസ്സങ്ങൾ പറഞ്ഞു നോക്കിയെങ്കിലും അവരത് ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. നിശ്ചിത ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് മൂസാ (عليه السلام) തൗറാത്തും കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വ്യസനവും കോപവും പിന്നെ പറയേണ്ടതുണ്ടോ?. ഇത്രയും കടുത്ത അപരാധം അവർ ചെയ്തിട്ടുപോലും പിന്നീട് അല്ലാഹു അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയുണ്ടായി. അവർ നന്ദിയുള്ളവരാ

യിത്തീരട്ടെ–അങ്ങനെ, അവര്‍ സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കട്ടെ– എന്നുദ്ദേശിച്ചാണ് അല്ലാഹു അവര്‍ക്ക് അത് മാപ്പാക്കിയത്.

വേദഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം തൗറാത്താകുന്നു. ഇസ്‌റാഈല്യര്‍ക്ക് മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശ്ശനത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാതത്വോപദേശങ്ങളും, നിയമനിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും, ചരിത്രപാഠങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു നിയമസംഹിതയും, സത്യാസത്യങ്ങളെയും, ന്യായാന്യായങ്ങളെയും വേര്‍തിരിച്ച് വിവരിക്കുന്ന മതഗ്രന്ഥവുമാണ് തൗറാത്ത് . ആ നിലക്ക് 'വേദഗ്രന്ഥവും വിവേചനവും (**الكتاب والفرقان**)' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം തൗറാത്ത്തന്നെ . 'വിവേചനം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മൂസാ (عليه السلام) നബി മുഖേനയുണ്ടായ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാ (**المعجزات**)ണെന്നും ചിലര്‍ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടായാലും ലക്ഷ്യം അവര്‍ സന്മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കല്‍ തന്നെ.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلْعِجْلَ فَتُوبُوٓا۟ إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَٱقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

54 മൂസാ തന്‍റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭവും (ഓര്‍ക്കുക) . ''എന്‍റെ ജനങ്ങളേ, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങള്‍ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയത് നിമിത്തം നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ആകയാല്‍, നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുവിന്‍; അങ്ങനെ, നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളെത്തന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുവിന്‍. അത്, നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിന്‍റെ അടുക്കല്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഗുണകരമാകുന്നു.'' എന്നിട്ട് അവന്‍ നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. നിശ്ചയമായും, അവന്‍ തന്നെയാണ് വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവന്‍.

---

54 **وَإِذْ قَالَ مُوسَى** മൂസാ പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭവും. **لِقَوْمِهِ** തന്‍റെ ജനതയോട്. **يَا قَوْمِ** എന്‍റെ ജനങ്ങളെ. **إِنَّكُمْ** നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍. **ظَلَمْتُمْ** നിങ്ങള്‍ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്തു.. **أنفُسَكُم** നിങ്ങളുടെ സ്വന്തത്തോട്, നിങ്ങളോട് തന്നെ. **بِاتِّخَاذِكُمُ** നിങ്ങള്‍ ഉണ്ടാക്കിയത് (നിങ്ങളുടെ ഉണ്ടാക്കല്‍) കൊണ്ട്. **الْعِجْلَ** പശുക്കുട്ടിയെ. **فَتُوبُوا** അതിനാല്‍ നിങ്ങള്‍ മടങ്ങുവിന്‍. **إِلَى بَارِئِكُمْ** നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുാക്കിയവനിലേക്ക്. **فَاقْتُلُوا** അങ്ങിനെ നിങ്ങള്‍ കൊല്ലുവിന്‍. **أنفُسَكُمْ** നിങ്ങളെത്തന്നെ. **ذَلِكُمْ** അത്. **خَيْرٌ لَّكُمْ** നിങ്ങള്‍ക്ക് ഉത്തമമാണ്. **عِنْدَ بَارِئِكُمْ** നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിന്‍റെ അടുക്കല്‍. **فَتَابَ عَلَيكُمْ** എന്നിട്ട് അവന്‍ നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. **إِنَّهُ هُوَ** നിശ്ചയമായും അവന്‍തന്നെ. **التَّوَّابُ** വളരെ (പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്ന) വന്‍. **الرَّحِيمُ** കരുണാനിധി.

പശുക്കുട്ടിയുണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഇസ്‌റാഈല്യര്‍ ഖേദിക്കുകയും, ഞങ്ങള്‍ക്ക് ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് പൊറുത്തുതരുകയും കരുണചെയ്യുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കില്‍ ഞങ്ങള്‍ നഷ്ടക്കാരാകുമല്ലോ എന്ന് അവര്‍ വിലപിക്കുകയും ചെയ്തു. (അഅ്റാഫ്, 149) ഈ സന്ദര്‍ഭത്തിലായിരിക്കാം മൂസാ (عليه السلام) അവരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ച് നിങ്ങള്‍ സ്വയം നിര്‍മ്മിച്ച ഒരു പശുക്കുട്ടിയുടെ പ്രതിമയെ ദൈവമാക്കിത്തീര്‍ത്തത് അതിഭീമമായ ഒരു അക്രമമാകുന്നു. അത് നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളോട് തന്നെ ചെയ്ത ഒരു അപരാധമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിന്‍. നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപത്തിന്‍റെ പൂര്‍ത്തീകരണവും നിഷ്കളങ്കതയുടെ സാക്ഷ്യവുമെന്ന നിലക്ക് നിങ്ങളെത്തന്നെ അഥവാ നിങ്ങളില്‍ ചിലര്‍ ചിലരെ– കൊലപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഈ കൊല വളരെ ഗൗരവമേറിയ ഒരു കാ

ര്യമാണെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ അപരാധത്തിൻെറ ഗൗരവവും അതിൻെറ അനന്തര ഫലവും നോക്കുമ്പോൾ, അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഗുണകരമായിത്തീരുക. എന്നൊക്കെയാണ് മൂസാ (عليه السلام) പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. അങ്ങനെ അവർ പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ച് അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്രാഈല്യരുടെ പശ്ചാത്താപത്തിൻെറ പൂർത്തീകരണമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഈ കൊലയുടെ സ്വഭാവം എങ്ങിനെയായിരിന്നുവെന്നതിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രിവായത്തുകൾ കാണാം. എങ്കിലും പശുക്കുട്ടിയുടെ ആരാധനയിൽ പങ്കില്ലാത്തവർ, പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ച തങ്ങളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളെ കൊലചെയ്യുവാനായിരുന്നു നിശ്ചയം എന്നത്രെ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്ന് ഇബ്നു ജരീർ, നസാഈ, ഇബ്നുഅബീഹാതിം (رحمهم الله) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച രിവായത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. അങ്ങിനെ കുറേ അധികം പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്നും, പിന്നീട് മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയെത്തുടർന്ന് അത് നിറുത്തൽ ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നു. **الله اعلم** ബൈബിളിൻെറ പ്രസ്താവനയും ഏതാണ്ട് ഇതേ പ്രകാരം തന്നെയാകുന്നു. (പുറപ്പാട്: 32 ൽ 27, 28 നോക്കുക)

എന്നാൽ, **اقتلوا انفسكم** (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ- നിങ്ങളെത്തന്നെ- കൊല്ലുവിൻ) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശരീരേച്ഛകളെ അടക്കി നിറുത്തി അവയെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുവിൻ എന്നാണെന്ന് ചില ആളുകൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. പശ്ചാത്താപത്തിൻെറ ഭാഗമായി കൊലയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിലും, വളരെ ആളുകളുടെ ജീവൻ നശിപ്പിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നതിലും ന്യായീകരണമൊന്നുമില്ലെന്നാണ് അരുടെ വാദം. സൂറ:നിസാഉ്. 153ൽ'- പിന്നെ അവർക്ക് തെളിവുകൾ വന്നതിനുശേഷം അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി. എന്നിട്ട് അതിനെപ്പറ്റി നാം മാപ്പ് നൽകി' എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ ചിലർ ഈ വാദത്തിന് തെളിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഈ വാദത്തിൽ എന്തോ കഴമ്പുണ്ടെന്നു തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും അല്ലാഹു ഇവിടെ പറഞ്ഞ വാക്കുകളും, മേൽസൂചിപ്പിച്ച രിവായത്തുകളും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പൊതുവെയുള്ള പ്രസ്താവനകളും നോക്കുമ്പോൾ, ഈ പുതിയ വ്യാഖ്യാനത്തിന് വില കൽപ്പിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. അതിനും പുറമെ, താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കുറേ വസ്തുതകൾ കൂടി മുന്നിൽ വെച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കണം ഈ കൊലയെ വിലയിരുത്തുന്നതും:-

ഇസ്രാഈല്യർ പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ച സംഭവം കേവലം ഒരു സാധാരണ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ സംഭവമല്ല. അതിന് അതിന്റേതായ ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. ഇസ്രാഈല്യർ ആരാണ്, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെന്താണ്, ഏത് സന്ദർഭത്തിലാണത് ചെയ്തത്, അപ്പോഴത്തെ ചുറ്റുപാടെന്തായിരുന്നു എന്നൊക്കെ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തൗഹീദിൻെറ സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി ജീവിതമർപ്പിച്ച ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മക്കളും പിൻഗാമികളുമായ ഇസ്ഹാഖ്, യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) എന്നീ പ്രവാചകൻമാരുടെയും പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായ അനന്തരാവകാശികളാണ് ഇസ്രാഈൽ ജനത. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ കെട്ടാറിപ്പോയ തൗഹീദിൻെറ ആ പാരമ്പര്യം അവരിൽ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുവാനും, നൂറ്റാണ്ടുകളായി അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും മർദ്ദനങ്ങളിൽ നിന്നും അവരെ സ്വതന്ത്രമാക്കുവാനും വേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനാണ് മൂസാ (عليه السلام) നബി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ട വമ്പിച്ച പല ദിവ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അത്യൽഭുതങ്ങളും നേരിൽ കണ്ടനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണവർ. മുമ്പോ പിമ്പോ മനുഷ്യലോകം കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മഹാൽഭുതത്തിലൂടെയാണവർ ചെങ്കടൽ കടന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് ഇപ്പോൾ സീനാ മരുഭൂമിയിൽ വന്ന് പാളയമടിച്ചു താമസിക്കുന്നത്. അന്ന് ലോകത്ത് അറിയപ്പെട്ട ഏറ്റവും പ്രതാപശാലിയായ ഫിർഔനും സൈന്യവും അസാധാരണവും അതിദാരുണവുമാംവണ്ണം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട കാഴ്ച അവർ ഒട്ടും മറക്കാറായിട്ടില്ല. ഈ അവസരത്തിലാണ്

അവരുടെ ശാശ്വത നന്മക്കും യശസ്സിനും നിദാനമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥം അവരുടെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ വേണ്ടി മൂസാ(عليه السلام) അവരിൽനിന്ന് -അതും ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയെ അവരുടെ നേതൃത്വം ഏൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് -വിട്ടുപോയത്. വിരൽകൊണ്ടെണ്ണാവുന്ന ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതേയുള്ളു. അപ്പോഴേക്കും മൂസാ തേടിപ്പോയ ദൈവമാണെന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അവരിൽപെട്ട ഒരു വികൃതി സ്വർണ്ണംകൊണ്ട് വാർത്തുണ്ടാക്കിയ ആ പശുക്കുട്ടിയെ ദൈവമാക്കി അതിൻെറ ചുറ്റും ഭജനമിരിക്കുകയും, പൂജാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. ബുദ്ധിപരമായ വീണ്ടുവിചാരങ്ങൾ പോകട്ടെ, തങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന ഹാറൂൻ (عليه السلام) നിബിയുടെ വിലക്ക് കേൾക്കുവാനോ, ഏതാനും ദിവസം കൊണ്ട് മടങ്ങി എത്തുന്ന മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വരവുവരെ കാത്തിരിക്കുവാനോ അവർക്ക് ക്ഷമയുണ്ടായില്ല. ഇതൊക്കെ ഒരുവശത്ത്. മറ്റൊരു വശം:-

ഇസ്രാഈല്യരുടെ ധിക്കാരബുദ്ധിയും, വിഡ്ഢിത്തവും, അനുസരണയില്ലായ്മയും പ്രസിദ്ധമാണ്. ചെങ്കടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടുപോരുന്ന മദ്ധ്യെയാണ് ചില ജനങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കും ഇതുപോലെയുള്ള ദൈവങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുതരണമെന്ന് അവർ മൂസാ(عليه السلام) നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതും, നിങ്ങൾ വിഡ്ഢികളായ ഒരു ജനത തന്നെ എന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞതും. (7:138) അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതും, അവരുടെ യാത്രാലക്ഷ്യവുമായിരുന്ന രാജ്യത്ത്- ബൈത്തുൽമുഖദ്ദിസിൽ- ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ മടിച്ചു നിന്ന അവർ, നിരീക്ഷകൻമാർ മുഖേന ശത്രുക്കളുടെ ശക്തി ദുർബ്ബലമാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടുപോലും മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്: 'അവരവിടെ ഉള്ളപ്പോൾ ഞങ്ങളൊരിക്കലും അതിൽ പ്രവേശിക്കുകകയില്ല. താനും തൻെറ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം നടത്തികൊള്ളുക. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്,' (5:24) ഇതുപോലെയുള്ള അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൻെറയും അനുസരണക്കേടിൻെറയും ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതും ഈ സൂറത്തിലും, മറ്റു സൂറത്തുളിലുമായി ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്.

ഇതൊക്കെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് വേണം അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചതിൻെറ ഗൗരവവും പ്രത്യേകതയും കണക്കാക്കുവാൻ. അതിൻെറ പേരിൽ അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയാകട്ടെ, കാലാകാല നരകശിക്ഷയും. ആ ശിക്ഷ ഒഴിവായിക്കിട്ടുവാനും, അവർ ധിക്കാരപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ച ആ നീച കൃത്യത്തിൽ അവർക്കുള്ള യഥാർത്ഥ പശ്ചാത്താപം തെളിയിക്കുവാനും, അവശേഷിക്കുന്ന ആളുകളിൽ ഇത്തരം നികൃഷ്ട സംഭവങ്ങൾ മേലിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, അതേ സമയത്ത് കൊല്ലപ്പെടുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ മാപ്പിനും പ്രീതിക്കുമായി ജീവൻ ത്യജിക്കുന്നത് നിമിത്തം അവരുടെ മഹാപാപം പൊറുക്കുവാനും - ഇങ്ങിനെ പലതിനുമായി-ആ കടും പാതകത്തിൽ മുൻകൈയെടുത്തവരെ കൊലപ്പെടുത്തണമെന്ന് അവരെ സൃഷ്ടിച്ച സ്രഷ്ടാവു കൽപ്പിച്ചെങ്കിൽ, അതിൽ അവൻെറ കാരുണ്യവും ഔദാര്യവുമായിരിക്കും ചിന്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ദർശിക്കുവാൻ കഴിയുക. ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കാം, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ കൊല ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞതേടൊപ്പം **ذلكم خير لكم عند بارئكم** (അത് നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിൻെറ അടുക്കൽ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കും) എന്നു മൂസാ (عليه السلام) നബി പറഞ്ഞതും. **الله اعلم** ഏതായാലും അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നോ ബലവത്തായ മറ്റുതെളിവുകളിൽനിന്നോ പ്രസ്തുത കൊലയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ഒരു തീരുമാനം പറയുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَـٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّـٰعِقَةُ وَأَنتُمْ

55 നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) 'മൂസാ, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നത്വരെ ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലതന്നെ'. എന്നിട്ട് നിങ്ങ

ൾ നോക്കി (കണ്ട്) കൊണ്ടിരിക്കെ (തന്നെ) നിങ്ങൾക്ക് ഇടിത്തീ പിടിപെട്ടു. | تَنظُرُونَ ﴿٥٥﴾

56 പിന്നീട്, നിങ്ങളുടെ മരണത്തിന് ശേഷം നിങ്ങളെ നാം എഴുന്നേൽപിച്ചു; നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി. | ثُمَّ بَعَثْنَٰكُم مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

---

55 وَإِذْ قُلْتُمْ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും. يَا مُوسَى മൂസാ. لَن نُّؤْمِنَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല. لَكَ നിന്നെ, താങ്കളെ. حَتَّى نَرَى ഞങ്ങൾ കാണുന്നതുവരെ. الله അല്ലാഹുവിനെ. جَهْرَةً പ്രത്യക്ഷത്തിൽ. فَأَخَذَتْكُمُ അപ്പോൾ നിങ്ങളെ പിടികൂടി. الصَّاعِقَةُ ഇടിത്തീ, ഘോരമായ ഇടിനാദം. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ. تَنْظُرُونَ നോക്കി (കണ്ടു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു 56 ثُمَّ بَعَثْنَاكُم പിന്നെ നിങ്ങളെ നാം എഴുന്നേൽപിച്ചു. مِّن بَعْدِ ശേഷം. مَوْتِكُمْ നിങ്ങളുടെ മരണത്തിൻെറ. لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി.

ഇസ്രാഈല്യർ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചശേഷം അതിനെക്കുറിച്ച് ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും, ഒഴി കഴിവ് പറയുവാനുംവേണ്ടി ഇസ്റാഈല്യരിൽ നിന്ന് നല്ലവരായ എഴുപതുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് മൂസാ (عليه السلام) സീനാമലയിലേക്ക് പോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവരാണ് അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞത് എന്നാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലരും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മൂസാ (عليه السلام) നോട് നാല്പത് ദിവസം നിശ്ചയിച്ചതും, അദ്ദേഹം (സീനായിൽ) ചെന്നതും, അല്ലാഹു അദ്ദേത്തോട് സംസാരിച്ചതും, തൗറാത്തുമായി മടങ്ങിയതും, മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചതറിഞ്ഞു കുപിതനായി തൗറാത്തിൻെറ പലകകൾ നിലത്തിട്ടതും, ഹാറൂൻ(عليه السلام) നോട് കയർത്തതുമെല്ലാം (142–154 വചനങ്ങളിൽ) വിവരിച്ചശേഷം സൂറ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:
وأختار موسي قومه سبعين رجلا لميقاتنا فلما اخذتهم الرجفة قال رب لو شئت اهلكتهم من قبل واياي اتهلكنا بما فعل السفهاء منا ان هي الا فتنتك – الاعراف : ١٥٥ (സാരം: നമ്മുടെ നിശ്ചയ സമയത്തേക്ക് വേണ്ടി മൂസാ തൻെറ ജനതയിൽനിന്ന് എഴുപത് പുരുഷൻമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവർക്ക് കമ്പനം- അഥവാ കിടുക്കം-പിടിപെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. റബ്ബേ, നീ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെയും, എന്നെത്തന്നെയും മുമ്പേ നിനക്ക് നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഭോഷൻമാർ പ്രവർത്തിച്ചത് നിമിത്തം നീ ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയാണോ? അത് നിൻെറ പരീക്ഷണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല... (അഅ്റാഫ് 155)

അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല- അഥവാ താങ്കളോട് അല്ലാഹു സംസാരിച്ചുവെന്നും മറ്റും താങ്കൾ പറയുന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് ബോദ്ധ്യ മാകേണമെങ്കിൽ അവനെ ഞങ്ങൾ നേരിൽ കാണുക തന്നെ വേണം- എന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടത് ഇസ്രാഈൽ ജനത മുഴുവനുമായിരുന്നില്ല. മേൽപറഞ്ഞ എഴുപതുപേരോ(അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ പറയുന്നതുപോലെ, വേറെ ഒരു കൂട്ടരോ) മാത്രമായിരുന്നു. അവർ ആ ജനതയിൽ നല്ലവരും അവരിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികളുമാകകൊണ്ട് 'അവർ പറഞ്ഞു' എന്നു മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഏതായാലും അവരുടെ ഈ ആവശ്യം-ആ അവസത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും-തനിബാലിശവും, മൗഢ്യവും, ധിക്കാരവും തന്നെ. അതിനാൽ, അവർക്ക് ഇടിത്തീ ബാധിച്ചു. അവരതിൽ മൃതിയടഞ്ഞു. അഅ്റാഫ് സൂറത്തിലെ വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, മൂസാ(عليه السلام) അല്ലാഹുവിനോട് സങ്കടപ്പെട്ടു. അല്ലാഹു അവരെ ജീവപ്പിച്ചു

കൊടുത്തു. ഇതിന്റെ പേരിൽ ആ സമുദായം എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ.

ഇടിത്തീ ബാധിച്ചതു നിമിത്തം അവർ മരണപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും **ثم بعثناكم من بعد موتكم** (പിന്നെ, നിങ്ങളുടെ മരണശേഷം നാം നിങ്ങളെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം മരണതുല്യമായ ബോധക്ഷയമോ മറ്റോ ഉണ്ടായശേഷം അതിൽ നിന്ന് ആശ്വാസം നൽകി എന്നാണെന്നും, **وانتم تنظرون** (നിങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ) എന്ന വാക്ക് ഇതിന് തെളിവാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഇടിത്തീ പിടിപെട്ടു (**اخذتهم الصاعقة**) എന്നു പറഞ്ഞത് കൊണ്ട് അവർ മരണപ്പെട്ടുവെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു കൂടാ. എങ്കിലും **من بعد موتكم** (നിങ്ങളുടെ മരണത്തിന് ശേഷം) എന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയ സ്ഥിതിക്ക് അവരെ മരണമാണോ ബാധിച്ചത്, അതല്ല ബോധക്ഷയമാണോ ബാധിച്ചത് എന്ന് സംശയിക്കുവാനോ, മരണമല്ല- ബോധക്ഷയമോ മറ്റോ ആണ്- ബാധിച്ചതെന്ന് പറയുവാനോ ആർക്കും അവകാശമില്ലതന്നെ. 'നിങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ' എന്ന വാക്കിന്റെ താൽപര്യമെന്താണെന്നാണ് പിന്നീട് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ഇടിത്തീ മൂലം അവർ മരണപ്പെട്ടെങ്കിൽ അവർ അതെങ്ങിനെ നോക്കിക്കാണും? എന്നാണിവർ ചോദിക്കുന്നത്. നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ മരണം പിടിപെട്ടുവെന്നല്ല- ഇടിത്തീ പിടിപെട്ടു എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. ഇടിത്തീ വരുന്നത് കണ്ണിൽ കാണലും മരിക്കലും ഒപ്പം കഴിയാമല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ, എല്ലാവരും ഒപ്പം മരണപ്പെടാതെ ചിലർ ആദ്യം മരണമടഞ്ഞതാണെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ അവർ മരണപ്പെടുന്നത് കണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഏതായാലും 'മരണശേഷം' എന്ന് സ്പഷ്ടമായ വാക്കിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന് യഥാർത്ഥമരണമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു അലങ്കാരാർത്ഥം കൊടുക്കുന്നതിനെക്കാൾ 'നിങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ' എന്ന വാക്കിന് സന്ദർഭത്തിനൊത്ത് ഒരു വ്യാഖ്യാനം നൽകുകയാണ് ശരി. സംശയമില്ല.

മറ്റൊരു ന്യായം പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്. 'മരണശേഷം ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് പിന്നെ അതിനെത്തുടർന്ന് മുൻകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായ രക്ഷാശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുകയല്ലേ വേണ്ടത്? അവർക്ക് പിന്നെ മതശാസനകളും നിയമങ്ങളുമൊന്നും ബാധകമായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ?' ഈ ന്യായത്തിന്റെ മറുപടി: ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇത് ശരിയാണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ചില പ്രത്യേക സംഭവങ്ങൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടതുണ്ട്. നൂറു കൊല്ലം മരണമടഞ്ഞു കിടന്നശേഷം ഒരാളെ (ഉസൈർ- അ-നെ) പിന്നീട് ജീവിപ്പിച്ച സംഭവം താഴെ 259-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നുണ്ട്. ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഒന്ന് അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതാണെന്ന് 3:49 ലും, 5:110 ലും കാണാം. മരണപ്പെട്ടത് മുതൽക്കല്ല- ഖിയാമത്ത് നാളിൽ മരണപ്പെട്ടവരെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുവാനുള്ള രണ്ടാമത്തെ കാഹളമൂത്ത് മുതൽക്കാണ്- പ്രതിഫല നടപടി ആരംഭിക്കുന്നതും. അതുവരെയുള്ള കാലത്തെപ്പറ്റി **برزخ** (ബർസഖ്) എന്നാണ് ഖുർആൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (23:100 നോക്കുക) അതോടുകൂടി, മരണശേഷം ഇങ്ങിനെ ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ വീണ്ടും ഭൗതിക ജീവിതം നൽകപ്പെടുന്ന ആളുകൾക്ക് ആത്മീയലോകത്തിലെയോ, പരലോകത്തിലെയോ അനുഭവങ്ങൾ ഒന്നും അനുഭവപ്പെടാതാക്കുവാനും അല്ലാഹുവിന് കഴിവുണ്ടല്ലോ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിലൊന്നും യുക്തി ന്യായങ്ങളെയോ പ്രകൃതി വാദങ്ങളെയോ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുന്നത് ശരിയല്ല, ബുദ്ധിപരമായി അസംഭവ്യത കാണാത്ത വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം അല്ലാഹു വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങളെ അതേ രൂപത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിലാണ് രക്ഷയുള്ളത്. **والله الموفق للصواب**

മർഹൂം ശൈഖ് മുഹമ്മദ് അബ്ദു: പ്രസ്താവിച്ചതായി മർഹൂം സയ്യിദ്റശീദുരിളാ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: 'ഇസ്രാഈല്യർ അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട സംഭവം പശുക്കുട്ടിയുടെ ആരാധനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല. ഒരു പ്രത്യേക

സംഭവമാണത്. അവരുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അത് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തനിക്ക് ഞങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ കാണുക തന്നെ വേണം എന്ന് മൂസാ(عليه السلام) നബിയോട് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അവർക്ക് പല ആപത്തുകളും പിടിപെട്ടു. അതിലൊന്നായിരുന്നു ഇടിത്തീ. ഒരു കൂട്ടരെ ഇടിത്തീ ബാധിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ അത് നോക്കിക്കണ്ടിരുന്നു. രോഗവും വ്യാധിയും നിമിത്തവും പലരും മരണമടഞ്ഞു'.

ثم بعثناكم من بعد موتكم (പിന്നെ നിങ്ങളുടെ മരണശേഷം നാം നിങ്ങളെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു) എന്ന വാക്യത്തിന് ശൈഖ് അ്ബദയുടെ വ്യാഖ്യാനം; അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ഇടിത്തീ കൊണ്ടും മറ്റുമായി അവർ മരണമടയുകയും, അവർ നിശ്ശേഷം നശിച്ചേക്കുമെന്നു കരുതപ്പെടുകയും ചെയ്ത ശേഷം അവരുടെ സന്തതികളെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിച്ചു അവരെ പുനരുദ്ധരിച്ചു'. **تفسير المنار**

ഇതിൽ ഇടിത്തീയിന് പുറമെ മറ്റു പല ആപത്തുകളും അവർക്കു ബാധിച്ചുവെന്നും, അതു മൂലം അവർ പലരും മരണമടഞ്ഞുവെന്നും പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ സൂചനയൊന്നും കാണുന്നില്ല. 'നിങ്ങളുടെ മരണശേഷം നിങ്ങളെ നാം എഴുന്നേൽപിച്ചു' വെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ വ്യാഖ്യാനമായി 'അവരുടെ സന്തതികളെ വർദ്ധിപ്പിച്ച് അവരെ പുനരുദ്ധരിച്ചു' എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖുർആൻെറ വാക്കുകളോട് യോജിക്കുന്നുമില്ല. ബൈബിളിൽ ഇസ്റാഈല്യർ അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതായി വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടും കാണുന്നില്ല. മൂസാ (عليه السلام) തൗറാത്ത് വാങ്ങുവാനായി പോയപ്പോൾ എഴുപത് മൂപ്പൻമാരെയും കൊണ്ടുപോയിരുന്നുവെന്നും, അവർ ദൈവത്തെ കണ്ടുവെന്നും, അവൻെറ പാദങ്ങൾക്ക് കീഴെ നീലക്കല്ലു പടുത്ത തളം പോലെയും ആകാശത്തിൻെറസ്വച്ഛത പോലെയും ആയിരുന്നുവെന്നും, ആ പ്രമാണികൾക്ക് തൃക്കയ്യാൽ ഒന്നും ഭവിച്ചില്ലെന്നും, അവർ ദൈവത്തെ കണ്ട് ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങൾ കഴിച്ചുവെന്നുമൊക്കെയാണ് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും. (പുറപ്പാട് 24-ാം അദ്ധ്യായം 1-11 നോക്കുക) ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നതും, ബുദ്ധിക്ക് യോജിക്കാത്തതും കൂടിയാണ് ബൈബിളിൻെറ ഈ വിവരണം. അതിനും പുറമെ, ബൈബിളിൻെറ തന്നെ മറ്റൊരു വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനക്ക് കടകവിരുദ്ധവുമാണിത്. അതേ പുസ്തകം 33-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ 20, 21 എന്നീ സൂക്തങ്ങളിൽ യഹോവ (ദൈവം) മോശെ (മൂസാ) യോട് ഇങ്ങിനെ കൽപിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. 'നിനക്ക് എൻെറ മുഖം കാണാൻ കഴികയില്ല. ഒരു മനുഷ്യനും എന്നെ കണ്ട് ജീവനോടെ ഇരിക്കയില്ല'. അപ്പോൾ, ബൈബിളിൻെറ ഈ പ്രസ്താവന അടിമുടി വിശ്വസനീയമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

57 (ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ) നിങ്ങൾക്ക് നാം മേഘത്തെ തണലാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങൾക്ക് നാം 'മന്നാ'യും 'സൽവാ'യും ഇറക്കിത്തരികയും ചെയ്തു. 'നാം നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ' (എന്നും പറഞ്ഞു) . (എന്നാൽ,) അവർ നമ്മെ അക്രമിച്ചില്ല; അവർ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു തന്നെയായിരുന്നു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്.

57 وَظَلَّلْنَا നാം തണലാക്കി (നിഴലിട്ടു) തരുകയും ചെയ്തു. عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْغَمَامَ മേഘത്തെ. وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു. عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْمَنَّ മന്നായെ (കട്ടിത്തേൻ) . وَالسَّلْوَىٰ സൽവായും (കാടപ്പക്ഷി) . كُلُوا തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. مِن طَيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന്. مَا رَزَقْنَاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയ. وَمَا ظَلَمُونَا അവർ നമ്മെ ആക്രമിച്ചില്ല. وَلَٰكِن كَانُوا എങ്കിലും അവരായിരുന്നു. أَنفُسَهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്. يَظْلِمُونَ അവർ ആക്രമം പ്രവർത്തിക്കും.

ചെങ്കടൽ കടന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട ശേഷം, തങ്ങൾക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട രാജ്യത്തേക്ക്- ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലേക്ക്- കടന്നുചെന്ന് ആ രാജ്യം അടക്കി വെച്ചിരുന്ന ശത്രുക്കളെ പുറത്താക്കുവാൻ ഇസ്രാഈല്യർ കൂട്ടാക്കാത്തതു നിമിത്തം അവർ നാല്പതു കൊല്ലം സീനാ താഴ്വരയിൽ കെട്ടിത്തിരിയേണ്ടി വന്നു. (മാഇദ:23-29 കാണുക.) അക്കാലത്ത് അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയ വമ്പിച്ച രണ്ട് അനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുന്നത്.

(1) മേഘം നിഴലാക്കിക്കൊടുത്തത്. സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും നീരുറവകളും ഇല്ലാത്ത പ്രദേശമാകകൊണ്ട് മരുഭൂമിയിലെ ഉഷ്ണാധിക്യം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇസ്രാഈല്യർക്കാണെങ്കിൽ അവിടെ വീടും പുരയും ഇല്ലതാനും. ക്രമേണ തമ്പും പാളയങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം. ഈ അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്കവിടെ നിത്യവും മേഘത്തണലുകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മേഘം എന്നർത്ഥം നൽകപ്പെട്ട **الغمام** എന്ന പദത്തെ ആസ്പദമാക്കി അത് വെളുത്തതും തണുപ്പു നൽകുന്നതുമായിരുന്നുവെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (2) ഭക്ഷണത്തിന് മന്നായും സൽവായും നൽകിയത്. ലക്ഷക്കണക്കിൽ ആളുകൾ. കൃഷിയോ മറ്റോ ചെയ്ത് ഉപജീവനം കഴിപ്പാൻ ഒരു നിലക്കും സൗകര്യമില്ല. അഭയാർത്ഥികളായി ഒരു രാത്രി ഗൂഢമായി ഓടിപ്പോന്നവരാണല്ലോ അവർ. ഇക്കാലത്ത് അല്ലാഹു അവർക്ക് ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമായി നൽകിയ രണ്ട് വിഭവങ്ങളത്രെ മന്നായും സൽവായും. ചില ചെടികളിൽ നിന്നോ വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നോ പുറത്തുവന്നിരുന്ന ഒരുതരം കറയായിരുന്നു മന്നാ എന്നും, മഞ്ഞുപോലെയോ, ചാറൽമഴപോലെയോ വർഷിച്ചു സസ്യങ്ങളിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന മെഴുകുസമാനമായ ഒരു പദാർത്ഥമായിരുന്നു അതെന്നും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും അദ്ധ്വാനമില്ലാതെ ലഭിക്കുന്നതും, വളരെ മധുരവും ഹൃദ്യവുമായ ഒരു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമായിരുന്നു മന്നാ. അതൊരു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമായും പാനീയമായും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അത് സ്വന്തമായി തിന്നാവുന്ന ഒരു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമായും, വെള്ളത്തിൽ കലർത്തി കുടിക്കത്തക്ക ഒരു പാനീയമായും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതായിരിക്കാം (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഒരു തരം കാടപ്പക്ഷിയോ, അല്ലെങ്കിൽ കാടപ്പക്ഷിയെപ്പോലെയുള്ള ചെറുപക്ഷിയോ ആണ് 'സൽവാ'. ഇതും യഥേഷ്ടം ലഭിക്കത്തക്കവിധം അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയിരുന്നു.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി വൈകുന്നേരം കാടപ്പക്ഷിയും, രാവിലെ മന്നായും അവർക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, മന്നാ മഞ്ഞുപോലെ വർഷിച്ചിരുന്നു; അത് വെളുത്തതും, കൊത്തമ്പാലരിപോലുള്ളതും മധുരമുള്ളതുമായിരുന്നു; അന്നന്നത്തേക്ക് ആവശ്യമുള്ളതേ എടുക്കാവൂ എന്ന് അവരോട് കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; അതിനെതിരായി ചലർ എടുത്ത് സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചത് പുഴുത്തുനാറുകയുണ്ടായി എന്നും മറ്റും ബൈബിൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. (പുറപ്പാട് 16-ാം അദ്ധ്യായം) ജനങ്ങൾ മന്നാ പെറുക്കി ഇടിച്ചും, പൊടിച്ചും, പുഴുങ്ങിയും അപ്പമുണ്ടാക്കിയിരുന്നതായും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (സംഖ്യാ. 11 ൽ 7) (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

മന്നായും സൽവായും അവർക്ക് സുഭിക്ഷം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും, അത് കേവലം ഹൃദ്യമായ ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും **كلوا من طيات ما رزقنا كم** (നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയ നല്ല വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ) എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്ന്

തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, ഇസ്റാഈല്യർ ഈ അനുഗ്രഹത്തിൽ നന്ദിയുള്ളവരാവുകയല്ല ചെയ്തത്, നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത് എന്നത്രെ... وما ظلمونا (അവർ നമ്മെ അക്രമിച്ചില്ല, എങ്കിലും അവർ അവരെത്തന്നെ അക്രമിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അഥവാ, അതുമൂലം അല്ലാഹുവിന് ഒരു ദോഷവും സംഭവിച്ചില്ല -സംഭവിക്കുകയുമില്ല-അവർക്ക് തന്നെ അത് കൊണ്ട് ദോഷം ഭവിച്ചത് എന്ന് സാരം. ബൈബിളിൻെറ ഉദ്ധരണിയിൽ കണ്ടതുപോലെ, അവർ തങ്ങളുടെ അന്നന്നത്തെ ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞു കൂടുതൽ എടുത്ത് സൂക്ഷിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഇപ്പറഞ്ഞതെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഈ വാക്യം അതിനെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുവെക്കുന്നത് ശരിയായിരിക്കയില്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. والله اعلم

وَإِذْ قُلْنَا ٱدْخُلُوا۟ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ فَكُلُوا۟ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَٰيَٰكُمْ ۚ وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

58 നാം (നിങ്ങളോട്) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : 'നിങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചേടത്തു നിന്ന് സുഭിക്ഷമായി തിന്നു കൊള്ളുക; നിങ്ങൾ 'സുജൂദ്' ചെയ്ത് (തലകുനിച്ച്) കൊണ്ട് (രാജ്യത്തിൻെറ) പടിവാതിൽ കടക്കുകയും, 'ഹിത്ത്വത്തുൻ' (പാപമോചനം) എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ. (എന്നാൽ,) നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെ നാം പൊറുത്തു തരുന്നതാണ്. സുകൃതം ചെയ്യുന്നവർക്ക് നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുത്തേക്കുകയും ചെയ്യും'.

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

59 എന്നാൽ, (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ തങ്ങളോട് പറയപ്പെട്ടതല്ലാത്ത ഒരു വാക്ക് (അതിന്) പകരമാക്കി (മാറ്റി) . ആകയാൽ, (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മേൽ ആകാശത്തുനിന്നു നാം ഒരു (കഠിന) ശിക്ഷ ഇറക്കി; അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം.

---

58 وَإِذْ قُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. ادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുവിൻ. هَذِهِ الْقَرْيَةَ ഈ രാജ്യത്തിൽ. فَكُلُوا എന്നിട്ട് തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. مِنْهَا അതിൽ നിന്ന്. حَيْثُ شِئْتُمْ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിടത്ത് നിന്ന്. رَغَدًا സുഭിക്ഷമായി. وَادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. الْبَابَ വാതിൽ, പടിവാതിൽ, കവാടം. سُجَّدًا സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായി, തല കുനിച്ചവരായിക്കൊണ്ട്. وَقُولُوا പറയുകയും ചെയ്വിൻ. حِطَّةٌ പാപമോചനം, താഴ്ത്തൽ, പൊറുക്കൽ. نَّغْفِرْ നാം പൊറുക്കും. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. خَطَايَاكُمْ നിങ്ങളുടെ തെറ്റ് (കുറ്റ) ങ്ങൾ. وَسَنَزِيدُ നാം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. الْمُحْسِنِينَ സുകൃതം (നൻമ) ചെയ്യുന്നവർക്ക്. 59 فَبَدَّلَ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) പകരമാക്കി, മാറ്റി മറിച്ചു. الَّذِينَ ظَلَمُوا ആക്രമം ചെയ്തവർ. قَوْلاً ഒരു വാക്ക്. غَيْرَ الَّذِي യാതൊന്നല്ലാത്ത. قِيلَ لَهُمْ അവരോട് അത് പറയപ്പെട്ട. فَأَنْزَلْنَا അതിനാൽ (അപ്പോൾ) നാം ഇറക്കി. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ. ظَلَمُوا അവർ ആക്രമം ചെയ്തു. رِجْزًا (കഠിന) ശിക്ഷ, മ്ളേച്ഛം. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട്. يَفْسُقُونَ അവർ തോന്നിയവാസം (ധിക്കാരം-തെമ്മാടിത്തം) പ്രവർത്തിക്കും.

هذه القرية (ഈരാജ്യം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസാ(*) ണെന്നും അരീഹാ(†) യാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മൂസാ (عليه السلام) അവരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി സൂ:മാഇദയിൽ പറയുന്നു: **ياقوم ادخلوا الارض المقدسة التي كتـ الله لكم** (എന്റെ ജനങ്ങളേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതായ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ മാഇദ:21) ഇത് മിക്കവാറും ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസിനെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യത. അതുകൊണ്ട് പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലരും ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്ന പക്ഷക്കാരാകുന്നു. ഈജിപ്തിൽനിന്ന് ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസിലേക്ക് പോകുന്ന വഴിയിലല്ല അരീഹ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും അതിനപ്പുറം കടന്നാണ് ആരാജ്യം.(‡) എങ്കിലും, അവർ ആദ്യം പ്രവേശിച്ചത് അരീഹായിലാണെന്നും, അപ്പോഴാണ് സുജൂദു ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രവേശിക്കുവാൻ പറഞ്ഞതെന്നും, പിന്നീടാണ് ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ പ്രവേശിച്ചതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഈ വിഷയം ബൈബിളിൽ കാണുന്നില്ല.

ഇസ്രാഈല്യരുടെ വംശപിതാക്കളായ ഇബ്റാഹീം, ഇസ്ഹാഖ്, യഅ്ഖൂബ് (عليهم السلام) എന്നീ പ്രവാചകൻമാർ വസിച്ചുവന്നതും, തങ്ങൾക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുമായ ആ പരിശുദ്ധഭൂമിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാനായി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അമാലിഖഃ എന്ന പോക്കിരി വർഗ്ഗത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരതിന് വിസമ്മതിക്കുകയും, ഭീരുത്വം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി നാൽപതുകൊല്ലം സീനാ മരുഭൂമിയിൽ അവർ കെട്ടിത്തിരിയേണ്ടി വന്നു. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം കഴിയുന്നതുവരെ അവർക്കവിടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധ്യമായില്ല. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയും, അവരുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന ആളുമായ യൂശഉ് (عليه السلام) നബി (3) യുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ആ രാജ്യം ജയിച്ചടക്കി അവരതിൽ പ്രവേശിച്ചത്. നാൽപതു കൊല്ലം മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞും, 61-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഒരേ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുമടുത്തും, കായ്കനികളും അരുവികളുമുള്ള നാട്ടിലേക്ക് പോകുവാൻ വെമ്പൽ കൊണ്ടുമിരുന്ന അവരോട് ആ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ നാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ പടിവാതിൽ കടക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയും വിനയവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരായി തലതാഴ്ത്തി കുനിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരക്കണമെന്നും, 'ഹിത്ത്വത്തുൻ' (**حطة**) എന്നു പറയണമെന്നും കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ തെറ്റ് കുറ്റങ്ങൾ പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും, സുകൃതം ചെയ്യുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ നൻമ നൽകുമെന്നും അല്ലാഹു അവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. **حطة** എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം താഴ്ത്തുക, അല്ലെങ്കിൽ ഇറക്കിവെക്കുക എന്നാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പാപം ഇറക്കിവെച്ചു-അഥവാ പൊറുത്തു-തരേണമേ എന്നുദ്ദേശ്യം. നബി (ﷺ) തിരുമേനി മക്കാവിജയദിവസം മക്കായിൽ പ്രവേശിച്ചതു വളരെ വിനയ ഭക്തിയോടുകൂടിയായിരുന്നുവെന്നും, പ്രവേശിച്ച ഉടനെ കുളിച്ച് വുളു എടുത്ത് നമസ്കരിച്ചുവെന്നും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

എന്നാൽ, അവർ ചെയ്തതു നേരെമറിച്ചായിരുന്നു. അവർ മുഴുവനുമല്ലെങ്കിൽ, അവരിലൊരു വിഭാഗം അഹങ്കാരപൂർവ്വം വിജയഭേരി മുഴക്കിക്കൊണ്ടാണു പ്രവേശിച്ചത്. അവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടവാക്ക് പറഞ്ഞില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പകരം മറ്റൊരു വാക്ക് പറയുകയും

---

* യെരൂശലം, ജരൂസലം (Jerusalem), അൽബുദ്സ്ശരീഫു (اورشليم ، القدس الشريف) എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസി (البيت المقدس)നെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു.

† അരീഹാ اريحاء അഥവാ യെരീഹോ (Jericho). ഇത് ജോർഡാൻ الاردن നദിയുടെ താഴ്വരക്ക് പടിഞ്ഞാറുഭാഗം ചാവുകടലിന്റെ (ബഹ്ർ ലൂത്ത്വിന്റെ) വടക്കെ അതിർത്തിയിൽനിന്ന് അഞ്ചുനാഴിക വടക്കുള്ള ഒരു പട്ടണമാണ്. (വേ. പു. നി)

‡ യൂശഉ് يوشع നബിയുടെ പേർ യോശുവ എന്നാണു ബൈബിളിൽ കാണുക.

ചെയ്തു. ചന്തികുത്തി ഞരങ്ങുകയും, حطة (പാപമോചനം) എന്നതിന് പകരം حنطة (ഗോതമ്പുമണി) എന്നുപറയുകയും ചെയ്തുവെന്ന് ബുഖാരീ (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. കൽപിക്കപ്പെട്ടതിനു നേരെ വിപരീതമെന്നു ചുരുക്കം. ഈ ധിക്കാരത്തിന് അല്ലാഹു അവരിൽ കടുത്ത ശിക്ഷ ഇറക്കി. പ്രസ്തുത ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്ളേഗോ; അതുപോലെയുള്ള ഏതോ ഒരു മഹാവ്യാധിയോ ആയിരുന്നു അതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

ഒരു സംഗതി ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്ന്. 'ശിക്ഷ ഇറക്കി, മന്നായും സൽവായും ഇറക്കി', 'ഇരുമ്പുഇറക്കി, വസ്ത്രം ഇറക്കി' എന്നിങ്ങനെ ഖുർആനിൽ അവിടവിടെയായി പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. ഇവിടെയൊക്കെ 'ഇറക്കി' എന്ന അർത്ഥമുള്ള انزل എന്ന ക്രിയയാണ് ഉപയോഗിച്ചു കാണുക. അതിൻെറ ഭാഷാർത്ഥം മുകളിൽ നിന്ന് കിഴ്പോട്ടിറക്കി എന്നു തന്നെയാണെങ്കിലും ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിലല്ല -അല്ലാഹു നൽകി, അല്ലെങ്കിൽ ഉൽപാദിപ്പിച്ചുതന്നു- എന്ന ഉദ്ദേശത്തിലാണു ഇറക്കി എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻ ഇറക്കി, മഴഇറക്കി എന്നൊക്കെ പറയുമ്പോൾ മുകളിൽ നിന്നു ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറക്കി എന്നുതന്നെയാണുദ്ദേശ്യം. ഈ സംഗതി ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിഘണ്ടുവിൽ ഉദാഹരണസഹിതം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-7

۞ وَإِذِ ٱسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ فَقُلْنَا ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ ۖ فَٱنفَجَرَتْ مِنْهُ ٱثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ مِن رِّزْقِ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

60 മൂസാ തൻെറ ജനതക്ക്വേണ്ടി (കുടിക്കുവാൻ) വെള്ളത്തിനപേക്ഷിച്ച സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) . അപ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞു: ''നിൻെറ വടികൊണ്ട് (ആ) പാറക്കല്ലിന് അടിക്കുക.'' അപ്പോൾ, അതിൽനിന്ന് പന്ത്രണ്ട് നീരുറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുകി. എല്ലാ മനുഷ്യരും അ(വര) വർ കുടിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനം അറിയുകയുണ്ടായി. ''അല്ലാഹുവിൻെറ (വക) ആഹാരത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. നാശകാരികളായിക്കൊണ്ടു ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ കുഴപ്പം പ്രവർത്തിക്കുകയും അരുത്'' (എന്നും പറയപ്പെട്ടു) .

---

60 وَإِذِ اسْتَسْقَى കുടിക്കുവാൻ (വെള്ളത്തിന്) അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ. مُوسَى മൂസാ. لِقَوْمِهِ തൻെറ ജനതക്ക്വേണ്ടി. فَقُلْنَا അപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു. اضْرِب നീ അടിക്കുക. بِّعَصَاكَ തിൻെറ വടികൊണ്ട്. الْحَجَرَ പാറക്കല്ലിന്, പാറയെ. فَانْفَجَرَتْ അപ്പോൾ പൊട്ടി ഒഴുകി. مِنهُ അതിൽ നിന്ന്. اثْنَتَا عَشْرَةَ പന്ത്രണ്ട്. عَيْنًا ഉറവ്, അരുവി. قَدْ عَلِمَ അറിയുകയുായി. كُلُّ أُنَاسٍ എല്ലാ മനുഷ്യരും. مَّشْرَبَهُمْ അവർ കുടിക്കേുന്ന സ്ഥാനം. كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുവിൻ. وَاشْرَبُوا കുടിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. مِن رِّزْقِ ആഹാരത്തിൽ നിന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവൻെറ. وَلاَ تَعْثَوْا നിങ്ങൾ കുഴപ്പം ചെയ്യരുത്. فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مُفْسِدِينَ നാശമുാക്കുന്നവരായി.

മരുഭൂവാസകാലത്ത് ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി മന്നായും സൽവായും ഇറക്കിക്കൊടുത്തതുപേലെ, വെള്ളത്തിൻെറ ആവശ്യത്തിനായി അല്ലാഹു അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹവും, അതോടൊപ്പം തന്നെ വമ്പിച്ച ഒരൽഭുതദൃഷ്ടാന്തവുമാണിത്.

അവർക്ക് വെള്ളത്തിന് വിഷമം നേരിട്ടപ്പോൾ മൂസാ(عليه السلام) പ്രാർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടികൊണ്ട് ഒരു പാറക്കല്ലിനു അടിക്കുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ഉടനെ, അതിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ട് നീരുറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുകി. ഇസ്റാഈല്യർ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ. തമ്മിൽ തിരക്കും വഴക്കും കൂടാതിരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഓരോ ഗോത്രത്തിനും ഓരോ ഉറവു പ്രത്യേകം ഒഴുക്കിക്കൊടുത്തു. ഓരോ ഗോത്രത്തിന്റേതും ഇന്നതാണെന്നു പ്രത്യേകം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ചെങ്കടലിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്ത് സൂയസ് (سويس) പട്ടണത്തിൽനിന്ന് അൽപം ദൂരെയായിരുന്നു അത്. പന്ത്രണ്ട് ഉറവുചാലുകൾ ഇന്നു വ്യക്തമായി കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും അവയിൽ ചിലത് ഇന്നും ഒഴുകിഒലിച്ചുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. **عيون موسي** (മൂസായുടെ നീരുറവുകൾ) എന്ന പേരിലാണത് ഇന്നും അറിയപ്പെടുന്നത്. ആ ജലം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവിടെ അൽപമൊക്കെ ഈത്തപ്പന കൃഷിയും നിലവിലുണ്ട്. ദേശസഞ്ചാരികൾ ആ സ്ഥലം പോയി സന്ദർശിക്കുക പതിവാകുന്നു. മൂസാ (عليه السلام) ന്റെ വടിയിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഒന്നുതന്നെയാണിതും. ഫിർഔന്റെ മുമ്പിൽ മഹാസർപ്പമായി മാറിയവടിയും, സമുദ്രത്തിലടിച്ചപ്പോൾ അതിലെ വെള്ളം പിളർന്ന വടിയും അതുതന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെല്ലാം സംഭവിക്കും. അതിൽ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കോ, യുക്തിയുടെ അനുമാനത്തിനോ ഒന്നും പറയാനാവില്ല.

وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَٰحِدٍ فَٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ مِنۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ ٱلَّذِى هُوَ أَدْنَىٰ بِٱلَّذِى هُوَ خَيْرٌ ۚ ٱهْبِطُوا۟ مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ وَٱلْمَسْكَنَةُ وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

61 (ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ,) നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) . ''മൂസാ, ഒരേ (തരം) ഭക്ഷണത്തിലായിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ സഹിക്കുകയില്ലതന്നെ. അതിനാൽ, താങ്കൾ താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം: ഭൂമിയിലെ ചീര, വെള്ളരി, ഗോതമ്പ്, പയർ, ഉള്ളി മുതലായി അത് മുളപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവയിൽനിന്ന് അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് ഉൽപാദിപ്പിച്ചു തരട്ടെ.'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''കൂടുതൽ ഉത്തമമായുള്ളതിന് പകരം നിങ്ങൾ താണതായുള്ളതിനെ ആവശ്യപ്പെടുകയാണോ?! (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ചോദിച്ചത് നിങ്ങൾക്ക് (അവിടെ) ഉണ്ടായിരിക്കും.'' നിന്ദ്യതയും നിർഗ്ഗതിയും (അഥവാ പതിതത്വവും) അവരുടെമേൽ അടിക്കപ്പെടുക [അവരെ മൂടിക്കളയുക] യും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കോപവും കൊണ്ട് അവർ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. [അവസാനം നേടിയത് അതാണ്.] അത് അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്ത്' [ദൃഷ്ടാന്തം] കളിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, ന്യായമില്ലാതെ നബിമാരെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നത് നിമിത്തമാകുന്നു. (അതെ,) അത് അവർ അനുസര

ണക്കേട് ചെയ്തതും, അവര്‍ അതിക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചിരുന്നതും നിമിത്തമാകുന്നു.

---

61 وَإِذْ قُلْتُمْ നിങ്ങള്‍ പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം. يَا مُوسَى മൂസാ. لَن نَّصْبِرَ ഞങ്ങള്‍ സഹിക്കുകയില്ലതന്നെ عَلَى طَعَامٍ ഭക്ഷണത്തിന്‍മേല്‍. وَاحِدٍ ഒരേ. فَادْعُ അതിനാല്‍ താങ്കള്‍ (നീ) പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുക. لَنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടി. رَبَّكَ താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട്. يُخْرِجْ لَنَا അവന്‍ ഞങ്ങള്‍ക്ക് പുറപ്പെടുവിച്ച് (ഉല്‍പാദിപ്പിച്ച്) തരട്ടെ. مِمَّا تُنْبِتُ മുളപ്പിക്കുന്നതില്‍നിന്ന്. الْأَرْضُ ഭൂമി. مِنْ بَقْلِهَا അതിലെ ചീരയില്‍നിന്നും, ഇലക്കറിയായും. وَقِثَّائِهَا അതിലെ വെള്ളരിയും, വെള്ളരി (കക്കിരി) യായും. وَفُومِهَا അതിലെ ഗോതമ്പും. وَعَدَسِهَا അതിലെ പയറും. وَبَصَلِهَا അതിലെ ഉള്ളിയും. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَتَسْتَبْدِلُونَ നിങ്ങള്‍ പകരമാവശ്യപ്പെടുകയോ. الَّذِي യാതൊന്നിനെ. هُوَ أَدْنَى അത് കൂടുതല്‍ താണതാണ്. بِالَّذِي യാതൊന്നിന് (പകരം) . هُوَ خَيْرٌ അത് ഉന്നതമാണ്. കൂടുതല്‍ നല്ലതാണ്. اهْبِطُوا നിങ്ങള്‍ ഇറങ്ങുവിന്‍ (ചെല്ലുവിന്‍) . مِصْرًا ഒരു പട്ടണത്തില്‍, വല്ല നഗരത്തിലും. فَإِنَّ لَكُم എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ടായിരിക്കും. مَّا سَأَلْتُمْ നിങ്ങള്‍ ചോദിച്ചത്. وَضُرِبَتْ അടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേല്‍, അവരില്‍. الذِّلَّةُ നിന്ദ്യത, എളിമ. وَالْمَسْكَنَةُ നിര്‍ഗ്ഗതിയും, പതിതത്വവും. وَبَاءُوا അവര്‍ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. بِغَضَبٍ കോപംകൊണ്ട്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള. ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ അത്. كَانُوا അവര്‍ ആയിരുന്നത്കൊണ്ടാണ്. يَكْفُرُونَ അവര്‍ അവിശ്വസിക്കും. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളില്‍. وَيَقْتُلُونَ അവര്‍ കൊല്ലുകയും ചെയ്യും. النَّبِيِّينَ പ്രവാചകന്‍മാരെ. بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായം (അവകാശം കാര്യം) കൂടാതെ. ذَلِكَ അത്. بِمَا عَصَوْا അവര്‍ അനുസരണക്കേട് ചെയ്തത് കൊണ്. وَّكَانُوا അവര്‍ ആയിരുന്നതും. يَعْتَدُونَ അതിര്‍ കവിയും.

ഇസ്റാഈല്യരുടെ നന്ദികേടിന്‍റെയും ദുശ്ശാഠ്യത്തിന്‍റെയും മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണിത്. അദ്ധ്വാനം കൂടാതെ സുഭിക്ഷം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മന്നായും സല്‍വായും കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാതെ, ഞങ്ങള്‍ക്ക് ഈയൊരു ഭക്ഷണം കൊണ്ട് ജീവിക്കുവാന്‍ സാധ്യമല്ലെന്നും, ഞങ്ങള്‍ക്ക് ധാന്യവും പച്ചക്കറിയുമൊക്കെ ഉല്‍പ്പാദിപിച്ചു കിട്ടണമെന്നും, അതിനായി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കണമെന്നും അവര്‍ മൂസാ(عليه السلام) നോട് ആവലാതിപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ പ്രാര്‍ത്ഥനാഫലമായി ഇതുപോലെ പലതും അവര്‍ക്ക് സാധ്യമായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ വിഷയം ബൈബിള്‍ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'പിന്നെ അവരുടെ ഇടയിലുള്ള സമ്മിശ്രജാതി ദുരാഗ്രഹികളായി. യിസ്രായേല്‍ മക്കള്‍ വീണ്ടും കരഞ്ഞുകൊണ്ട്: ഞങ്ങള്‍ക്ക് തിന്‍മാന്‍ ഇറച്ചി ആര്‍ തരും? ഞങ്ങള്‍ മിസ്രയീമില്‍ (ഈജിപ്തില്‍) വെച്ച് വിലകൂടാതെ തിന്നിരുന്ന മല്‍സ്യം, വെള്ളരിക്കാ, മത്തങ്ങ, ഉള്ളി, ചുവന്നുള്ളി, ചുറ്റുള്ളി (വെളുത്തുള്ളി) എന്നിവ ഞങ്ങള്‍ ഓര്‍ക്കുന്നു. ഇപ്പോഴോ ഞങ്ങളുടെ പ്രാണന്‍ പൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ മന്നാ അല്ലാതെ ഒന്നും കാണ്‍മാനില്ല. എന്ന് പറഞ്ഞു.' (സംഖ്യാപുസ്തകം, 11:4-7)

പ്രതിഷേധസ്വരത്തില്‍ മൂസാ (عليه السلام) അവരോട് പറഞ്ഞു: അദ്ധ്വാനിക്കാതെ ഇഷ്ടംപോലെ ലഭിച്ചു വരുന്ന, അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ക്ക് പ്രത്യേകമായി അനുഗ്രഹിച്ചു തന്ന, രുചികരവും ആസ്വാദ്യവുമായ ഈ ഉത്തമ ഭക്ഷണം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാതെ, അതിന് പകരം ഭൂമിയില്‍ പ്രയത്നംചെയ്തു മാത്രം ലഭിക്കുന്ന, എല്ലാവരും പൊതുവെ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന താഴേകിടഭക്ഷണം തന്നെ വേണമെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം? ആശ്ചര്യം തന്നെ! അങ്ങിനെയാണെങ്കില്‍, നിങ്ങള്‍ ഈ മരുഭൂമിയില്‍ നിന്നു വല്ല നഗരത്തിലും പോയി താമസിച്ചുകൊള്ളുക. എന്നാല്‍ നിങ്ങളുടെ ഈ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം സാധിക്കുന്നതാണ് എന്നൊക്കെ. പക്ഷെ, അവരുണ്ടോ അതിനു തയ്യാറാകുന്നു. തയ്യാറാകുമായിരുന്നെങ്കില്‍ ആ മരുഭൂമിയില്‍ അവര്‍ അലഞ്ഞു തിരിയേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ലല്ലോ.

وضربت عليهم الذلة والمسكنة (അവരുടെമേൽ നിന്ദ്യതയും പതിതത്വവും അടിക്കപ്പെട്ടു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം, അവരെ ഉള്ളിലാക്കിക്കൊണ്ട് അവരുടെ മീതെ ഒരു തമ്പടിച്ചാലെന്നപോലെ, നിന്ദ്യതയും പതിതത്വവും വിട്ടുമാറാതെ അവരെ മൂടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നത്രെ. അഥവാ ശൗര്യവും വീര്യവുമില്ലാത്ത, അഭിമാനവും അന്തസ്സുമില്ലാത്ത ഒരു സമുദായമായി അവർ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു താൽപര്യം. وباؤا بغضب من الله (അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള കോപവും കൊണ്ട് അവർ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവരുടെ ജീവിതയാത്രയിൽ അവർക്ക് ആകെ നേടിയെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിൻെറ കോപമാണ് എന്നത്രെ. അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് അവർ പാത്രമായത് ഒരേ ഭക്ഷണവുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ലെന്ന് അവർ പറഞ്ഞതു നിമിത്തമാണെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ തുടർന്നുള്ള രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹുതന്നെ അതാ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, ന്യായമില്ലാതെ നബിമാരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടാണത്. അവർ അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചതും, അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും കൊണ്ടാണത്.' അതെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കൽ, പ്രവാചകൻമാരെ കൊലചെയ്യൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനകളെ അനുസരിക്കാതിരിക്കൽ, അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കൽ എന്നിവയൊക്കെ അവരുടെ പതിവായിത്തീർന്നതാണ് അതിനു കാരണം. ഒരു മതസമുദായമെന്ന നിലക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, ഈ വിഷയങ്ങളിൽ മറ്റേതൊരു സമുദായത്തിൻെറ ചരിത്രത്തേക്കാളും ക്രൂരമായതാണ് യഹൂദികളുടെ ചരിത്രം.

അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഈ നാലു കാരണങ്ങളിൽ പ്രവാചകൻമാരെകൊലചെയ്യൽ ഒഴിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം മുതൽ തന്നെ അവരിൽ ആരംഭിച്ചു കഴിയുകയും, പിന്നീട് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. പ്രവാചകൻമാരെ കൊലപ്പെടുത്തലാകട്ടെ, മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ശേഷം കുറെ കഴിഞ്ഞാണ് ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ, യഹൂദികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങളാൽ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ട- അഥവാ ശപിക്കപ്പെട്ട- സമുദായമായിത്തീർന്നത് മൂസാ (عليه السلام) ൻെറ കാലത്തല്ലെന്നും, പിൽക്കാല ങ്ങളിലാണെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അവരുടെ പൂർവ്വകാലക്കാരെപ്പറ്റി ഇതിനു മുമ്പ് فضلتكم على العالمين (നിങ്ങളെ, ലോകരെക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതും ഇതും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടില്ലെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നിന്ദ്യരും ഹീനരുമായിട്ടല്ലാതെ - അന്തസ്സും അഭിമാനവുമുള്ള ഒരു സമുദായമായിക്കൊണ്ടു - ലോകത്ത് കഴിഞ്ഞു കൂടിയ ഒരു ചരിത്രം യഹൂദ സമുദായത്തിനുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഒരപവാദമായി പറയുവാനുള്ളത് അൽപവർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഫലസ്തീനിൽ അവർ സ്ഥാപിച്ചഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രം മാത്രമാണുള്ളത്. ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ വെച്ച് ഒരു രാഷ്ട്രമെന്ന നിലക്ക് ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ട അതിൻെറ സ്ഥാപനവും അതിൻെറ നിലനിൽപും വാസ്തവത്തിൽ അതിൻെറ സ്വന്തം കാലുകളില്ല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ചില വൻകോയ്മകളുടെ സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളും സഹായങ്ങളുമാണ് അതിൻെറ പന്നിലുള്ളത്. (ഇതിനെപ്പറ്റി ആലു ഇംറാൻ 112-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നമുക്ക് കൂടുതൽ സംസാരിക്കാം. ان شاء الله)

ഇസ്റാഈല്യരുടെ അനുസരണക്കേടിനും, അതിക്രമത്തിനും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കായ്മക്കും പല ഉദാഹരണങ്ങളും ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, അവർ പ്രവാചകൻമാരെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായി പൊതുവിൽ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സംഭവവും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകളിലും കാണപ്പെടു ന്നില്ല. അതേ സമയത്ത് അവരുടെ കയ്യിൽ നിലവിലുള്ള അവരുടെ വേദ പുസ്തകത്തിൽ -ബൈബിളിൽ-അതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതുണ്ടുതാനും. അവ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ-താഴെ 87-ാം വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ - പ്രവാചകൻമാരുടെ നേരെ ക്രൂരമർദ്ദന ങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലും, അവരെ മൃഗീയമായി കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിലും, അവർക്കൊരു

പാരമ്പര്യം തന്നെയുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ബൈബിളിലെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം:-

ഒരു ഇസ്രാഈലീ രാജാവായിരുന്ന ആബീലിൻെറ അക്രമവും മർദ്ദനവും ഭയന്ന് ഏലിയാ പ്രവാചകൻ (ഇൽയാസ് നബി) നാടുവിടേണ്ടിവന്നു. നാൽപത് ദിവസം മുഴുപ്പട്ടിണി സഹിച്ച്, നടന്ന് നടന്ന് ഒടുക്കം ഹോറേബ് (حورب) പർവ്വതത്തിലെത്തി ഒരു ഗുഹയിൽ പാർത്തു. അവിടെവെച്ച് ആ പ്രവാചകൻ യാഹോവയോട് (അല്ലാഹുവിനോട്) ഇങ്ങിനെ സങ്കടപ്പെടുന്നു: യിസ്രായേൽ മക്കൾ നിൻെറ പ്രവാചകൻമാരെ വാൾകൊണ്ട് കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഞാൻ ഒരുത്തൻ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ എനിക്കും ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു. (1 രാജാക്കൾ 19ൽ 8-10) ഇസ്രാഈലീരാഷ്ട്രമായിരുന്ന യെഹൂദിയ്യ (يهودية) യിൽ വിഗ്രഹാ രാധനയെയും, വ്യഭിചാരത്തെയും ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം യോവാശ് രാജാവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം, യാഹോവയുടെ ആലയത്തിൻെറ പ്രകാരത്തിൽവെച്ച് അവർ (ജനക്കൂട്ടം) സകരിയാ (عليه السلام) നെ കല്ലെറിഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവ് തനിക്ക് ചെയ്തിരുന്ന ദയപോലും വകവെക്കാതെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. (2-ദിനവൃത്താന്തം 24ൽ 20-23) യെഹൂദിയയിലെ രാജാവായ ഹെരോദയുടെ ദുർന്നടപ്പുകളെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിച്ചതിനെത്തുടർന്നും, അവൻെറ ഒരു കാമുകിയായിരുന്ന ബാലയുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചും അവൻ യോഹന്നാൻെറ (യഹ്‌യാ നബിയുടെ) തലവെട്ടി തളികയിൽ അവൾക്ക് വെച്ചുകൊടുത്തു. (മാർക്കോസ് 6ൽ 17-29) ഇത് പോലെ വേറെയും സംഭവങ്ങൾ കാണാം.

വിഭാഗം-8

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلنَّصَـٰرَىٰ وَٱلصَّـٰبِـِٔينَ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

62 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരും, യഹൂദിയായവരും, നസ്രാനി [ക്രിസ്ത്യാനി] കളും, 'സ്വാബീ'കളും (എല്ലാം തന്നെ) , ആർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ,-എന്നാലവർക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽ അവരുടെ പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയപ്പാടുമില്ല. അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

---

62 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു. وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. هَادُوا അവർ യവൂദികളായി. وَالنَّصَارَى ക്രിസ്ത്യാനികളും. وَالصَّابِئِينَ സ്വാബീകളും. مَنْ آمَنَ ആർ വിശ്വസിച്ചു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിലും. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. صَالِحًا സൽകർമ്മം. فَلَهُمْ എന്നാൽ അവർക്കുണ്ട്. أَجْرُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം. عِندَ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. وَلاَ خَوْفٌ ഒരു ഭയവുമില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. وَلاَ هُمْ അവർ ഇല്ലതാനും. يَحْزَنُونَ അവർ വ്യസനിക്കും.

സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ അവകാശികൾ തങ്ങൾ മാത്രമണെന്ന് യഹൂദികളും, ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയാറുണ്ട്. (111-ാം വചനം നോക്കുക) തനി വർഗ്ഗീയതയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഈ കുത്തകാവകാശവാദത്തെ ഖണ്ഡിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന ചെയ്യുന്നത്. നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിച്ചവരെന്നോ, യഹൂദികളെന്നോ, ക്രിസ്ത്യനികളെന്നോ, സ്വാബീകളെന്നോ മറ്റോ ഉള്ള വർഗ്ഗ വ്യത്യാസംകൂടാതെ, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും ശരിക്കു വിശ്വസിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തി

ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആരാണോ അവർക്കാണ് മോക്ഷവും വിജയവുമുള്ളത് എന്നു സാരം. മോക്ഷത്തിൻെറയും വിജയത്തിൻെറയും മാനദണ്ഡം വർഗ്ഗീയമോ സാമുദായികമോ അല്ല. വിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവുമാണ് എന്ന് ചുരുക്കം.

ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യത്തിനവകാശമുണ്ട്: നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത യഹൂദികൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുതലായവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇപ്പറഞ്ഞത് വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ, നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'അവർ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ' എന്നു പറയുന്നതിൻെറ താൽപര്യമെന്തൊണ്? ഒരിക്കൽ വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞവർ പിന്നീട് എങ്ങിനെ പുതുതായി വിശ്വസിക്കും? ഇതാണ് ചോദ്യം. അൽപം ആലോചിച്ചാൽ, ഈ ചോദ്യത്തിൽ കഴമ്പില്ലെന്നു കാണാം. ആർക്കായാലും സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മ വുംകൊണ്ടേ രക്ഷയുള്ളു എന്ന് പറയുമ്പോൾ, അത് രണ്ടും അനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്നവർ അതിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കാതെ അതേ അവസ്ഥയിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കണമെന്നും, രണ്ടും അനുഷ്ഠി ച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ അതു അനുഷ്ഠിച്ചു തുടങ്ങണമെന്നുമായിരിക്കും അതിൻെറ വിവക്ഷ. എന്നല്ലാതെ, ഒരിക്കൽ വിശ്വസിച്ചവർ വീണ്ടും ഒരു പുതിയ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കണമെന്നല്ല അർത്ഥം.

വക്രതാൽപര്യങ്ങളും അനിസ്ലാമിക ചിന്താഗതികളും മനസ്സിൽ ഒളിച്ചുവെച്ച ചില ആളുകൾ ഈ വചനവും, ഇതേമാതിരിയുള്ള സൂ: മാഇദയിലെ 72-ാം വചനവും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകാണാറുണ്ട്. ഇസ്‌ലാം മതം തന്നെ അംഗീകരിക്കണമെന്നില്ല ഏതുമതം സ്വീകരിച്ചാലും വിരോധമില്ല- ദൈവത്തിലും പരലോകജീവിതത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും നല്ലകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആർക്കും രക്ഷയും മോക്ഷവും ലഭിക്കുമെന്നത്രെ അവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ ചുരുക്കം. 'സർവ്വമതസത്യവാദം' എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഒരു നിർമ്മതവാദത്തെ ഈ രണ്ടു ഖുർആൻ വചനങ്ങളും അനുകൂലിക്കുന്നുവെന്നു സമർത്ഥി ക്കുകയാണവർ ഇതുമുഖേന ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസം, സൽക്കർമ്മം എന്നീ രണ്ടുകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവ എങ്ങിനെയെല്ലാമായിരിക്കണമെന്ന് വിവരിക്കുന്ന ധാരാളക്കണക്കിലുള്ള വചനങ്ങൾ ഖുർആനിൽ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും, അവ രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു വചനങ്ങൾ മാത്രമേ ഖുർആനിലുള്ളുവെന്ന് വരുകയുമാണെങ്കിൽ, ഇവരുടെ ഈ വ്യാഖ്യാനം ഒരുവിധം ശരിയാണെന്ന് നമുക്കും സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കാമായിരുന്നു. വിശ്വാസമെന്നും, സൽക്കർമ്മമെന്നും ഖുർആൻ ഒരു സ്ഥലത്ത് നിരുപാധികം പറയുമ്പോൾ, ആ രണ്ടിനും ഖുർആനിൽ മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം വിശദീകര ണങ്ങളും ഉപാധികളും അവക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ടോ അവയെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടുള്ള അർത്ഥത്തിലായിരിക്കണം അതെന്ന് തീർച്ചയാണ്.

അപ്പോൾ, ഖുർആൻ അംഗീകരിക്കുന്നതും വിഭാവന ചെയ്യുന്നതുമായ വിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും ഏതാണോ- എങ്ങിനെയാണോ-അതുതന്നെയാണ് ഇവിടെയും മറ്റെവിടെയും ഖുർആനിൽ ആ രണ്ടുംകൊണ്ട് വിവക്ഷ. അല്ലാതെ, ഓരോമതക്കാരും അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും ഖുർആൻ അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്നല്ല ഇതിൻെറ താൽപര്യം. തനി വിഗ്രഹാരാധനയിലും, വ്യക്തമായ ബഹുദൈവ വാദത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ മതത്തിൻെറ അനുയായികൾപോലും തങ്ങൾ ദൈവവിശ്വാസികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു. മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ മിക്കമതക്കാരും വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു പറയാറുണ്ടെങ്കിലും ഓരോ കൂട്ടരുടെയും വിശ്വാസം ഓരോ പ്രകാരത്തിലാണ്. ഒരു കൂട്ടർ പാപമായി വിചാരിക്കുന്നതിനെ മറ്റൊരുകൂട്ടർ പുണ്യകർമ്മമായി ആചരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, തനി ശിർക്കും കുഫ്റു മാണെന്നും, പൊറുക്കപ്പെടാത്തതാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയ സൃഷ്ടിപൂജ പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ ഏറ്റവും വലിയ പുണ്യകർമ്മമായി മറ്റു ചില മതക്കാർ എണ്ണിവരുന്നു.

എന്നിരിക്കെ, ഇവരെല്ലാവരും ഖുർആൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ വിജയികളും മോക്ഷക്കാരു മായിരിക്കുമെന്ന് വരുന്ന ആ വ്യാഖ്യാനം തികച്ചും അനിസ്ലാമികവും, ദുരുദ്ദേശ്യപരവും, നിരർത്ഥവുമാണെന്നു പറയേണ്ടതുണ്ടോ?! ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഇസ്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നതും ഖുർആൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതുമായ വിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കേ രക്ഷയുള്ളു- ഒരു സമുദായത്തിൻെറയോ വർഗ്ഗത്തിൻെറയോ കുത്തകയല്ല അത് -എന്നു മാത്രമാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം. ഇസ്ലാമല്ലാത്ത ഒരു മതവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. **ومن يتبع غير الاسلام دينا فلم يقبل منه وهو فى الآخرة من الخاسرين – ال عمران** (ഇസ്ലാമിന്റേതല്ലാത്ത ഒരുമതത്തെ ആരെങ്കിലും തേടുന്നപക്ഷം അവനിൽനിന്ന് അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ. അവൻ പരലോകത്തിൽ നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ടവനുമായിരിക്കും.) (3:85) ഇസ്ലാമിമേതല്ലാത്ത വിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും ഖുർആൻെറ ഭാഷയിൽ വിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവു മാകുകയില്ലതന്നെ.

സ്വാബീകൾ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, യഹൂദ മതവും ക്രിസ്തീയമതവും ഉപേക്ഷിച്ച് നക്ഷത്രങ്ങളെയോ, മലക്കുകളെ (ദേവീദേവൻമാരെ) യോ ആരാധിച്ചുവരുന്നവരാണെന്നും, മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഈ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗക്കാർ ഇപ്പോൾ ഇല്ല. മത ംമാറിയവർ എന്നാണ് ആ പദത്തിന് വാക്കർത്ഥം.

وَإِذۡ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَكُمۡ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُواْ مَآ ءَاتَيۡنَٰكُم بِقُوَّةٖ وَٱذۡكُرُواْ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

63 (നിങ്ങളോട്) നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (അഥവാ കരാർ) നാം വാങ്ങുകയും, നിങ്ങളുടെ മീതെ 'ത്വൂർ' [പർവ്വതം] നാം ഉയർത്തുക യും ചെയ്ത സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) . ''നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയതിനെ നിങ്ങ ൾ ബലത്തോടെ എടുത്ത് (സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ; അതിലുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരായേക്കാം'' (എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു) .

ثُمَّ تَوَلَّيۡتُم مِّنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَۖ فَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ لَكُنتُم مِّنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ﴿٦٤﴾

64 പിന്നീട്, അതിനുശേഷമായി നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു, എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ദയയും (അഥവാ അനുഗ്രഹവും) , കാരുണ്യവും ഇല്ലായി രുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവരാകുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു.

---

63 وَإِذْ أَخَذْنَا നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം. مِيثَاقَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ്, കരാർ. وَرَفَعْنَا നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. ഉയർത്തിയിരിക്കെ. فَوْقَكُمُ നിങ്ങളുടെ മീതെ. الطُّورَ ത്വൂറിനെ, പർവ്വതത്തെ. خُذُوا നിങ്ങൾ പിടിക്കുവിൻ, സ്വീകരിക്കുവിൻ. مَا آتَيْنَاكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയതിനെ. بِقُوَّةٍ ശക്തിയോടെ, ബലമായി. وَاذْكُرُوا ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. مَا فِيهِ അതിലുള്ളതിനെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി. تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കും. 64 ثُمَّ تَوَلَّيْتُم പിന്നെ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുക ളഞ്ഞു. مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം. فَلَوْلاَ എന്നാൽ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. فَضْلُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ദയ, അനുഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. وَرَحْمَتُهُ അവൻെറ കാരുണ്യവും. لَكُنتُم നിങ്ങൾ ആയരി ക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. مِّنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ.

വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നേരിൽ കാണുകയും, വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചു കൊള്ളാമെന്ന് ഉറപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തിട്ട് പിന്നെയും അനുസരണക്കേടിൽ തന്നെ ഇസ്റാഈല്യർ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നതിന് വേറൊരു ഉദാഹരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഈ സംഭവം അന്നത്തെ ഇസ്റാഈല്യർക്കിടയിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അധികം വിശദീകരിക്കപ്പെടാതിരുന്നത്.

ميثاق (മീഥാഖ്) എന്ന വാക്കിന് 'ഉറപ്പ്, ഉടമ്പടി, കരാർ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം നൽകാം. സത്യം ചെയ്തോ, പ്രതിജ്ഞ വഴിയോ ഉറപ്പിക്കുന്ന കരാർ എന്നാണ് ഇമാം റാഗിബ് അതിന് അർത്ഥം കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. طور (ത്വൂർ) എന്നാൽ 'പർവ്വതം' എന്നർത്ഥം. സൂ: അഅ്റാഫ് 171 ൽ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ الجبل (മല) എന്ന വാക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'അൽ' എന്ന അവ്യയം ചേർത്ത് الطور എന്ന് പറയുമ്പോൾ, അത് സീനാ പർവ്വതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അതിനാൽ, رفعنا فوقكم الطور (നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം ത്വൂർ ഉയർത്തി) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് സീനാ പർവ്വതത്തെ ഉയർത്തി എന്നാണെന്ന് ചിലരും, ഏതോ, ഒരു പർവ്വതത്ത ഉയർത്തി എന്നാണെന്ന് മറ്റു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. രണ്ടിൽ ഏതായിരുന്നാലും പർവ്വതത്തിൻെറ പേർ അറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേകം പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

പരിഭാഷയിൽ കണ്ടതുപോലെ أخذنا ميثا قكم (നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് നാം വാങ്ങി) എന്നും, ورفعنا فوقكم الطور (നിങ്ങളുടെ മീതെ പർവ്വതത്തെ നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു) എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ രണ്ടും വെവ്വേറെ വാക്യങ്ങളായും രണ്ടും ചേർന്നു ഒരേ വാക്യമായും വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അവക്ക് അർത്ഥം കൽപിച്ചുകാണാം. ഒരേ വാക്യമാകുമ്പോൾ 'നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം പർവ്വതത്തെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് വാങ്ങിയ സന്ദർഭം ഓർക്കുക'. എന്നായിരിക്കും അർത്ഥമായിരിക്കുക.(*) ഈ വചനത്തിലെയും ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന മറ്റു വചനങ്ങളിലെയും വാക്കുകളും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പ്രസ്താവനകളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ഇസ്റാഈല്യർ അല്ലാഹുവിലും, മൂസാ (عليه السلام) നബിയിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തൗറാത്തിലെ വിധിവിലക്കുകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. എന്നാൽ, അതിൽ അവർ വീഴ്ചവരുത്തുകയും അതിനെ അഗണ്യമക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർക്ക് അല്ലാഹു കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് പർവ്വതം ഉയർത്തൽ. തങ്ങളുടെ മേൽ അത് വീണേക്കുമോ എന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടു. ഈ അവസരത്തിൽ തൗറാത്തിനെ മുറുകെ പിടിക്കണമെന്നും, അതിലെ വിധിവിലക്കുകൾ ശരിക്ക് പാലിക്കണമെന്നും അവരോട് അല്ലാഹു കൽപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് അവർ ഉറപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് പിന്നെയും അവർ പഴയപടി തന്നെ അതെല്ലാം അവഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എങ്കിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും നിമിത്തം അവരെ അവൻ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടവരാക്കിയില്ല.

അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണണമെന്ന് ഇസ്റാഈല്യർ ആവശ്യപ്പെട്ടതും, അതിനെത്തുടന്ന് ഇടിത്തീ ബാധിച്ചതും മറ്റും എടുത്തു പറഞ്ഞ ശേഷമാണ് സൂ: നിസാഉ് 154 ൽ അല്ലാഹു ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ورفعنا فوقكم الطور بميثاقهم (അവരുടെ ഉറപ്പിനെ-കരാറിനെ-സംബന്ധിച്ചു നാം അവരുടെ മീതെ ത്വൂറിനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ സംഭവം വിവരിച്ച മറ്റൊരു സൂറത്ത് അഅ്റാഫാകുന്നു. അതിലും തന്നെ ഇടിത്തീബാധിച്ച സംഭവവും വേറെ പല സംഭവങ്ങളും വിവരിച്ച ശേഷമാണ് 171-ാം വചനത്തിൽ ഈ സംഭവത്തപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. واذنتقنا الجبل فوقهم (അവരുടെ മീതെ മലയെ നാം

* يعني ان الواو عاطفة على الاولى وللحال على الثاني

പുഴക്കിയ സന്ദർഭം ഓർക്കുക) എന്നുതുടങ്ങിക്കൊണ്ടാണത് വിവരിക്കുന്നത്. അതേമാതിരിത്ത ന്നെയാണല്ലോ ഇവിടെയും ഉള്ളത്. അഥവാ, അല്ലാഹുവിനെ കാണണമെന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതും, അവർക്ക് ഇടിത്തീ ബാധിച്ചതുമടക്കം പല വിഷയങ്ങളും വിവരിച്ച ശേഷമാണ് ഇവിടെയും ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, ഇസ്റാഈല്യർക്ക് ഇടിത്തീ ബാധിച്ച സംഭവവും, അവരുടെ മീതെ പർവ്വതം ഉയർത്തിയ സംഭവവും ഒന്നല്ലെന്നും, രണ്ടും രണ്ടാണെന്നും സംശയത്തിനിടമില്ലാത്തവണ്ണം വ്യക്തമാണ്. എല്ലാ വ്യാഖ്യാതക്കളും അങ്ങിനെത്തന്നെയാണ് പറയുന്നതും. എന്നാൽ, രണ്ടും ഒരേസംഭവമാണെന്ന് ചില വക്രതാൽ പര്യക്കാർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഘോരമായ ഇടിയുടെ കിടുക്കം നിമിത്തമോ, ഭൂകമ്പം നിമിത്തമോ തങ്ങളുടെ അടുത്ത് വളരെ ഉയരത്തിൽ പൊന്തി നിൽക്കുന്ന ആ പർവ്വതം തങ്ങളുടെ മീതെ വീണേക്കുമോ എന്നു അവർ ഭയപ്പെടുക സ്വാഭാവികമാണെന്നും, പർവ്വതം തലക്കുമീതെ ഉയർത്തൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലന്നുമാണ് അരുടെ സമർത്ഥനം. അതൊരു അസാധരണ സംഭവമൊന്നുമല്ലെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കലാണിവരുടെ ലക്ഷ്യമെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്.

എന്നാൽ, മനുഷ്യനറിയാവുന്ന പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കതീതമായി അല്ലാഹു ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ടെന്നും, ബുദ്ധിപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അസംഭവ്യം (محال) അല്ലാത്ത ഏതൊരു കാര്യവും സംഭവിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നും, ബുദ്ധിപരമായി സാധ്യതയുള്ള ഏതൊരു കാര്യവും അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവിൽപെട്ടതാണെന്നും, വ്യക്തമായ വാക്കുകളിൽ അല്ലാഹു ഒരു കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചാൽ അതിനെ മറിച്ചുതിരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സൃഷ്ടികൾക്ക് അവകാശമില്ലെന്നുമൊക്കെ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങിനെയുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്ക് തരിമ്പുപോലും വിലകൽപിക്കുവാനില്ല. ഇവിടെയും, സൂ: നിസാഇലുമായി രണ്ട് സ്ഥലത്ത് ഇസ്റാഈല്യരുടെ മീതെ നാം പർവ്വതം ഉയർത്തി (رفعنا فوقكم الطور – رفعنا فوقهم الطور) എന്നും, സൂ: അഅ്റാഫിൽ അവരുടെ മീതെ നാം മലപുഴക്കി (نتقنا الجبل فوقهم) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. അഅ്റാഫിൽ ഒരു തണലെന്നോണം (كانه ظللة) എന്നു കൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.نتق യുടെ വാക്കർത്ഥത്തെപ്പററി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. വൃക്ഷം, കുട എന്നിങ്ങിനെ തണൽ നൽകുന്ന വസ്തുവിനാണ് ظللة എന്നു പറയുക. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, അതു അവരിൽ വീണുപോകുമെന്നു അവർ കരുതി (ظنوا انه واقع بهم) എന്നും പറയുന്നു. ഇത്രയൊക്കെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ട് പിന്നെയും പർവ്വതം ഉയർത്തൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല-അത് നിൽക്കുന്നേടത്ത് തന്നെ പൊന്തി നിന്നതല്ലാതെ നിലംവിട്ടു പൊന്തിയിരുന്നില്ല എന്നു ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ഒരാൾ പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നതിൽ ആശ്ചര്യം തോന്നുന്നു!

ഈ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മർഹൂം ശൈഖുമുഹമ്മദ് അബ്ദയെ സംബന്ധിച്ച് തഫ്സീറുൽമനാറിൽ സയ്യിദ് റഷീദ്രിളാ ഉദ്ധരിച്ച രണ്ട് പ്രസ്താവനകൾ അറിയുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: (1) ''അൽഉസ്താദുൽഇമാം (ശൈഖ്അബ്ദ) പറയുന്നു:- അല്ലാഹുവി ൻെറ കിതാബിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതിൻെറ വാചാലമായ ശൈലി മുഖേന അത് അറിയിച്ചു തരുന്നതല്ലാത്ത മററൊന്നിൻെറ ആവശ്യം നമുക്കില്ല. അതിനോട് വല്ലതും കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ അനുബന്ധിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യവുമില്ല. ഇസ്റാഈല്യരുടെ മീതെ പർവ്വതം ഉയർത്തിയ വിഷയം അത് നമുക്ക് പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കുന്നു. അവരെ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് നിർബ്ബന്ധിക്കുവാനായിരുന്നു അതെന്നു അത് (ഖുർആൻ) പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അത് (പർവ്വതം) അവരിൽ വീണേക്കുമെന്നു അവർ കരുതി എന്നുമാത്രമാണ് മറെറാരു ആയത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (തുടർന്ന് കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അഅ്റാഫിലെ ആയത്ത് ഉദ്ധരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടുപറയുന്നു:) النتق എന്നാൽ കുലുക്കം, ആട്ടം, വലി, കുടയൽ, (الزعزة ,الهز ,الجذب ،النفض) എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. نتق شيئ (ഒരു വസ്തുവെ 'നത്ഖ്' ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനെ വലിച്ചു പുഴക്കിയെടുത്തു (جذبه واقتلعه) എന്നത്രെ. ഒരു പക്ഷേ, അതുവല്ല കമ്പനംകൊണ്ടും ഉണ്ടായതായിരിക്കാം. അവരോട് ഉറപ്പ് വാങ്ങിയെന്ന് പറഞ്ഞതിൽ

(اخذ الميثاق) നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത് അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, മൂസാ(ﷺ) നോട് പ്രതിജ്ഞ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്. അപ്പോൾ അതിനുശേഷം പർവ്വതം ഉയർത്തിയതും, അതു തങ്ങളുടെ മീതെ വീഴുമെന്നു അവർ കരുതിയതുമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻ കാരണം അവർക്കു നൽകപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥത്തെ അവർ ഉൽസാഹത്തോടും ഗൗരവത്തോടുംകൂടി സ്വീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കും. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുന്നതു വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ബോധവും അനുഭവും ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.'' (2) ''പർവ്വതം ഉയർത്തിയതു ഒരു പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം (اية كونية) ആയിരുന്നുവെന്നതിൽ അൽഉസ്താദുൽ ഇമാം (ശൈഖ് അബ്ദ്) ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പക്ഷത്താകുന്നു. അതായത്, പർവ്വതം ഭൂമിയിൽ നിന്ന് പുഴുക്കി ഉയർത്തപ്പെടുകയും, അവരുടെ മീതെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തൂങ്ങിനിറുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നു സാരം. മററൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിനും ഇടമില്ലാത്തവിധം അത്ര സ്പഷ്ടമായ വാക്കുകളല്ലെങ്കിലും ഖുർആൻെറ വാചകങ്ങൾ നോക്കുമ്പേൾ, അതിൽനിന്നു അതു തന്നെയാണു വെളിവാകുന്നത്. കാരണം, ഉയർത്തുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ മേൽപോട്ടു പൊക്കുക എന്നാണല്ലോ.'' (من تفسير المنار)

ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതു ഇവിടെയും, ഇതുപോലെയുള്ള അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മററു സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. അതായത്: പൂർവ്വകാല സമുദായങ്ങൾ ഇന്നത്തെ തലമുറകളെ അപേക്ഷിച്ച് ബുദ്ധിശക്തിയിലും, ചിന്താശക്തിയിലും കേവലം ബാല്യദശയിലായിരുന്നു. കാലം ചെല്ലുംതോറും മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു പക്വതയും വളർച്ചയും കൈവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ വളർച്ചയും പുരോഗതിയും മനുഷ്യൻ നല്ലവഴിക്കോ ചീത്തവഴിക്കോ തിരിച്ചുവിടുന്നുവെന്നുള്ളതു വേറൊരു വിഷയമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു പൂർവ്വകാല പ്രവാചകൻമാരുടെ കൈക്ക് ജനങ്ങളെ കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങൾക്കതീതമായ അൽഭുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹു വെളിവാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. മുൻസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ഏററവും വലിയ ചരിത്രമുള്ള ഒരു സമുദായമാണല്ലോ ഇസ്രാഈലിമേതും, അവരെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ നിയുക്തനായ നബി മൂസാ (ﷺ) മേതും. ആകയാൽ, ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഏററവുമധികം കാണപ്പെടുന്നതു മൂസാ (ﷺ) ൻെറ കൈക്കും, ഇസ്റാഈല്യരുടെ മുമ്പിലുമാകുന്നു. ഏതു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ണിൽകണ്ടാലും, അതുകണ്ട് അൽപം കഴിയുമ്പോഴേക്കും ചെറുകുട്ടികളെപ്പോലെ, അതെല്ലാം മറന്ന് വീണ്ടും പഴയസമ്പ്രദായം തുടരലും, പലവട്ടം ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ച കരാറും പ്രതിജ്ഞയും ലംഘിക്കലും ഇസ്റാഈല്യരുടെ പതിവായിത്തീർന്നതിൻെറ പിന്നിലുള്ള രഹസ്യം അതാകുന്നു. ചെങ്കടൽ പിളർന്നപോലെയും, വടി ഒരു മഹാസർപ്പമായി മാറിയപോലെയുമുള്ള വലിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തമല്ല മല ഉയർന്നതെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കിയാലറിയാം. ഇന്നു അത്തരം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടേക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ നിശ്ചമായും അക്കാലത്തുള്ളവരെപ്പോലെ അത്രവേഗം അതു മറന്നുപോകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പക്വബുദ്ധി വന്നിട്ടില്ലാത്തവരെ ഉപദേശംകൊണ്ടോ, ന്യായവാദംകൊണ്ടോ മാത്രം നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇടക്കിടെ ഭീഷണിയും, പേടിപ്പെടുത്തലും അനിവാര്യമാകുന്നു. വിശ്വാസം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. കുട്ടികളുടെ മനശ്ശാസ്ത്രം അറിയുന്നവർക്ക് ഈ വാസ്തവം വേഗം മനസ്സിലാക്കാൽ കഴിയും

അന്ത്യപ്രവാചകരായ മുഹമ്മുദ് (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലമായപ്പോഴേക്ക് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പക്വപ്രായം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ആ നിലക്ക് തിരുമേനിയുടെ കൈക്കു- പല അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽപോലും-അവിടുത്തെ പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതു വിശുദ്ധ ഖുർആനെയാണല്ലോ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹു തന്നെ സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഇൽ ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

وما منعناان نرسل بالايات الاتخويفا (സാരം: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയുംകൊണ്ടു അയക്കുവാൻ നമുക്കു തടസ്സമായതു പൂർവ്വീകൻമാർ അവയെ വ്യാജമാക്കിയതല്ലാതെ മററൊന്നുമല്ല. ഥമൂദു

ഗോത്രത്തിന്നു കണ്ടറിയത്തക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ടു നാം ഒട്ടകത്തെ നൽകി. എന്നിട്ട് അവർ അതിനെ അക്രമിച്ചുകളഞ്ഞു. ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും കൊണ്ടു നാം അയക്കാറില്ല.) (ഇസ്രാഉ് : 59) കൂടുതൽ വിവരം സൂറ: ഇസ്രാഉൽവെച്ചു കാണാം. إن شاء الله മുഖവുരയിലും ചിലതെല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും, പൂർവ്വകാല നബിമാരുടെയും കൈക്കു വെളിപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, അവ മിക്കവാറും ഭയപ്പെടുത്തുന്ന തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعْتَدَوْا۟ مِنكُمْ فِى ٱلسَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟ قِرَدَةً خَـٰسِـِٔينَ ﴿٦٥﴾

65 (ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ) നിങ്ങളിൽ നിന്ന് 'സബ്ത്തി' [ശബ്ബത്ത് ആചരണ ത്തി]ൽ അതിക്രമം ചെയ്തവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ അവരോട് നാം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ഹീന ൻമാരായ കുരങ്ങുകളായിത്തീരുവിൻ!''

فَجَعَلْنَـٰهَا نَكَـٰلًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

66 അങ്ങനെ, അതിനെ നാം അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളവർക്കും, അതിൻെറ പിമ്പിലു ള്ളവർക്കും ഒരു (പാഠം നൽകുന്ന) ശിക്ഷയാക്കി; സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർ ക്ക് ഒരു സദുപദേശവും (ആക്കി) .

---

65 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. عَلِمْتُمُ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരെ. اعْتَدَوْا അവർ അതിക്രമിച്ചു. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. فِي السَّبْتِ ശബ്ബത്തിൽ, ശനിയാഴ്ച്ചയിൽ. فَقُلْنَا അപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു. لَهُمْ അവരോട്. كُونُوا നിങ്ങൾ ആകുവിൻ. قِرَدَةً കുരങ്ങുകൾ. خَاسِئِينَ ഹീനൻമാരായ, നിന്ദ്യൻമാരായിക്കൊണ്ട്. 66 فَجَعَلْنَاهَا അങ്ങിനെ അതിനെ നാം ആക്കി. نَكَالاً ഒരു ശിക്ഷ, താക്കീത്, തടവ്, ശിക്ഷാപാഠം. لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിന് (മുമ്പിലുള്ളവർക്ക്) . وَمَا خَلْفَهَا അതിൻെറ പിമ്പിൽ ഉള്ളതിനും (....വർക്കും) . وَمَوْعِظَةً ഒരു സദുപദേശവും. لِّلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മ. പാലിക്കുന്നവർക്ക്.

ഇസ്റാഈല്യരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു അനുസരണക്കേടും അതിനാൽ ലഭിച്ച ശിക്ഷയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. മുസ്ലിംകൾക്കു വെള്ളിയാഴ്ചയെന്നപോലെ, ഇസ്റാഈല്യർക്ക് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രധാന ദിവസമായിരുന്നു ശനിയാഴ്ച. അവർ അന്ന് ജോലികളിൽനിന്നെല്ലാം ഒഴിവായിരിക്കണമെന്നും, ചില പ്രത്യേക അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങൾ ആചരിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ആചരണത്തിനു 'സബത്ത് '-അഥവാ 'ശബ്ബത്ത് ' (سبت) എന്നു പറയുന്നു. ശനിയാഴ്ചക്ക് 'സബ്ത്തുദിവസം' (يوم السبت) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, في السبت എന്ന വാക്കിന് ശനിയാഴ്ച ദിവസത്തിൽ എന്നും, ശബ്ബത്ത് ആചരണത്തിൽ എന്നും അർത്ഥം വരാം. സാരത്തിൽ രണ്ടും വ്യത്യാസമില്ലതാനും. യഹൂദികൾ ഇന്നും ശബ്ബത്ത് ആചരിച്ചു വരുന്നതു ആഴ്ചവട്ടത്തിൻെറ അവസാന ദിവസമായ ശനിയാഴ്ച തന്നെ. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതാചരിക്കുന്നതു ആഴ്ചവട്ടത്തിൻെറ ഒന്നാം ദിവസമെന്ന നിലക്കു ഞാറാഴ്ചയുമാകുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ വെള്ളിയാഴ്ചയെക്കുറിച്ച് നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഇതായിരുന്നു അവർക്കു (വേദക്കാർക്ക്) നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദിവസം. എന്നിട്ട് അവർ അതിൽ ഭിന്നിച്ചു. നമുക്കു അല്ലാഹു അതിലേക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. ജനങ്ങൾ അതിൽ നമ്മുടെ പിന്നാലെയാണുള്ളത്. അതായതു യഹൂദികൾ പിറേറന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ പിറേറന്നിൻെറ പിറേറന്നും.'' (ബു; മു.)

ശബ്ബത്തു സംഭവം അഅ്റാഫ് 163-166ൽ കുറെകൂടി വിശദമായി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്: സമുദ്രതീരത്ത് വസിച്ചിരുന്ന ഒരു രാജ്യക്കാർ

മൽസ്യവേട്ട നടത്തുന്നവരായിരുന്നു. ശബ്ബത്തു നാളിൽ ജേലിചെയ്തുകൂടായ്കയാൽ അന്ന് അവർക്ക് മീൻ പിടിക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. മൽസ്യമാണെങ്കിൽ അന്നത്തെ ദിവസം കൂട്ടംകൂട്ടമായി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു അത്. അവർ ഒരു ഉപായം കണ്ടുപിടിച്ചു. ശനിയാഴ്ച്ച ദിവസം സമുദ്രത്തിൻെറ അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കുഴികളുണ്ടാക്കി നീർച്ചാലുകൾ വഴി അതിലേക്ക് വെള്ളം കടത്തിവിടുക. ശനിയാഴ്ച ദിവസം അതിൽ മൽസ്യം വന്നു നിറയുമ്പോൾ ചാലുകൾ അടച്ചിടുക. ശബ്ബത്തിൻെറ സമയം കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ ആ മൽസ്യം പിടിച്ചു ശേഖരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പററി അവരിലുണ്ടായിരുന്ന നല്ല മനുഷ്യൻമാർ അവരെ ഉപദേശിച്ചു നോക്കിയെങ്കിലും അവരത് ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. ആ നല്ല മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, അതിക്രമം ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു കുരങ്ങുകളാക്കി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ, അൽ-അഖബ: (العقبة) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു 'ഐലത്തു' (ايلة-ഏലാത്ത്) ആയിരുന്നു ആ രാജ്യമെന്നും, അതിനടുത്ത് മദ്‌യനിലായിരുന്നു സംഭവം നടന്നതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.([*]) ആ ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ അനവധികാലം ഇസ്രാഈൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്നു.

മതനിയമത്തെ മറികടക്കുവാനുള്ള അവരുടെ ആ ഉപായം നിയമത്തെ ധിക്കരിക്കലും വഞ്ചനയുമാണല്ലോ. ഉപദേഷ്ടാക്കളുടെ ഉപദേശങ്ങളും അവർ വിലവെച്ചില്ല. അപ്പോൾ, അവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കൊത്ത ശിക്ഷതന്നെ അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകി. അവരെ കുരങ്ങുകളാക്കി രൂപം മാററി. ശരീരാകൃതിയിൽ മനുഷ്യനും കുരങ്ങും കുറേയൊക്കെ സാമ്യമുള്ളതുപോലെ, അവരുടെ പ്രവൃത്തികളും ബാഹ്യത്തിൽ നിയമം പാലിച്ചുവെന്ന് പറയാവുന്നവിധത്തിലാണല്ലോ. ബാഹ്യത്തിൽ മതത്തിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ അനുസരിക്കുന്നുവെന്ന് വരുത്തുകയും, യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും-അവർ അക്കാലത്തുള്ളവരാകട്ടെ, പിൽക്കാലത്തുള്ളവരാകട്ടെ-ആ മീൻപിടുത്ത ക്കാരെ അനുകരിക്കുകയാണ് വാസ്തവത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കെല്ലാം പാഠം നൽകുന്ന ഒരു താക്കീതാണ് ആ ശിക്ഷയെന്നും, ആ മീൻപിടുത്തക്കാരെ ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ആ നല്ല മനുഷ്യൻമാരെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചുപോ രുന്ന ഭയഭക്തൻമാർക്ക് ഈ സംഭവത്തിൽനിന്ന് ഉപദേശം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ കഴിയുന്നതാ ണെന്നും 66ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

كونو قردة (നിങ്ങൾ കുരങ്ങുകളായിത്തീരുവിൻ) എന്ന് അല്ലാഹു അവരോട് പറഞ്ഞമാത്രയിൽ അവർ കുരങ്ങുകളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് തീർച്ചതന്നെ. ഏതൊരു കാ ര്യത്തെക്കുറിച്ചും അത് ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ പറഞ്ഞാൽ അതുണ്ടാവുകതന്നെ ചെയ്യും. (36: 82) ഇവരെ കുരങ്ങുകളാക്കി എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അവരുടെ ശരീരത്തിൻെറ രൂപം മാററിയെന്നല്ലെന്നും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കുരങ്ങുകളുടെ ഹൃദയം പോലെയാക്കി-അഥവാ ഉപദേശവും താക്കീതും ഫലപ്പെടാതാക്കി-എന്നാണെന്നുമാണ് മുജാഹിദ് (ﷺ) പ്രസ്താവച്ചിരി ക്കുന്നത്. മററാരും ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. ഇവിടെയും മാഇദഃ 63ലും, അഅ്റാഫ് 166ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ വ്യക്തമായ അർത്ഥത്തിന് യോജിക്കാത്ത ഒരൊററപ്പെട്ട അഭിപ്രായം മാത്രമാണ് മുജാഹിദ് (ﷺ) ൻെറ ഈ അഭിപ്രായമെന്ന് ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. പല മഹാൻമാരുടെയും പ്രസ്താവനകളും അഭിപ്രായങ്ങളും

[*] ചെങ്കടലിൻെറ വടക്കേതല രണ്ടായി പിളർന്ന് ഒന്ന് ഇടത്തോട്ട് സൂയസ് വഴി മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിൽ ചേരുന്നു. മറ്റേത് വലത്തോട്ട് അൽഅഖബഃ എന്ന ഐലത്തുവരെ നീണ്ടുപോകുന്നു. രണ്ടു ശാഖക ൾക്കുമിടയിൽ മുക്കോണാകൃതിയിൽ കിടക്കുന്ന കരയിലും പരിസരങ്ങളിലുമാണ് സീനാ പർവ്വതം, തീഹുമരുഭൂമി, ഹേറോബ്, മദ്‌യൻ (മിദ്യാൻ) മുതലായവ. ഇന്നത്തെ ഇസ്റാഈൽ രാഷ്ട്രത്തിൻെറ കീഴിലാണ് ആ തുറമുഖം ഇപ്പോഴുള്ളത്.

ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഈ ഇമാമുകളിൽ നിന്നെല്ലാം ഈ വാക്യങ്ങൾ ഇവിടെ നാം ഉദ്ധരിക്കുവാൻ കാരണം, അക്കൂട്ടരുടെ ശരീരാകൃതി മാററിയിട്ടില്ലെന്നും, മാനസികമായ പ്രകൃതിമാററമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളുവെന്നും മുജാഹിദ്-അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് കരുണ നൽകട്ടെ-പറഞ്ഞതിനെതിരാണ് ആ മഹാൻമാരെല്ലാം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും അവർ കോലം മാററപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് ശരി.'

അസാധാരണ സംഭവങ്ങളൊന്നും ദഹിക്കാത്ത ചില ആളുകൾ മുജാഹിദ് (ﷺ) ൻെറ ഒററപ്പെട്ട അഭിപ്രായത്തിന് മുൻഗണന നൽകുകയും, മററുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും, തെളിവുകളും അഗണ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ആ ശിക്ഷ ശബ്ബത്തു നാളിൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ച ഒരു ജനതക്ക് പ്രത്യേകം നൽകപ്പെട്ട ശിക്ഷയായി പ്രസ്താവിക്കുകയും, ആ സംഭവത്തിൻെറ മുമ്പിലും പിമ്പിലുമുള്ളവർക്ക് അതൊരു പാഠം നൽകുന്ന ശിക്ഷയാണെന്ന് അല്ലാഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കെ, ഈ അഭിപ്രായത്തിന് ന്യായീകരണം കാണുന്നില്ല. പാപവും ധിക്കാരവും അധികമാകുമ്പോൾ ഹൃദത്തിലേക്ക് വേണ്ടതൊന്നും പ്രവേശിക്കാത്ത വിധം അവ മുദ്രവെക്കപ്പെടുന്നതാണെന്ന് ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് അക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട ഒരു സംഭവമായിട്ടേ ഈ സംഭവത്തെ ഗണിക്കുവാനുള്ളു. ഏതായാലും, രൂപം മാററപ്പെട്ടവരാരും പിന്നീട് അധികം ജീവിക്കുകയോ, അവർക്ക് സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം മുസ്‌ലിം (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''കുരങ്ങുകളും പന്നികളും, രൂപം മറിക്കപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നുണ്ടായതാണോ എന്ന് നബി (ﷺ) യോട് ചോദിച്ചവരോട് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു ഒരു കൂട്ടരെ നശിപ്പിക്കുകയോ ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അവർക്ക് അവൻ സന്താനം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. കുരങ്ങുകളും പന്നികളും അതിന് മുമ്പ് തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു.''

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُوا۟ بَقَرَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿٦٧﴾

67 മൂസാ തൻെറ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) . '' അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് നിങ്ങൾ ഒരു പശുവിനെ അറുക്കണമെന്ന് കൽപിക്കുന്നു.'' അവർ പറഞ്ഞു: ''താങ്കൾ ഞങ്ങളെ പരിഹാസ്യവസ്തുവാക്കുകയാണോ?!'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ വിഡ്ഢികളിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടുന്നു. [വിഡ്ഢികളുടെ സ്വഭാവമാണല്ലോ പരിഹസിക്കൽ.]''

قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِىَ ۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ فَٱفْعَلُوا۟ مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾

68 അവർ പറഞ്ഞു: ''താങ്കൾ താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക: അത് എന്ത് (തരം) പശുവാണെന്ന് അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരട്ടെ.'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അവൻ പറയുന്നു: അത് നന്നേ പ്രായം കൂടിയതും പ്രായം കുറഞ്ഞതുമല്ലാത്ത ഒരു പശുവാണ്. (അതെ) അതിനിടയിൽ ഒരു മദ്ധ്യ പ്രായത്തിലുള്ളത് (ആയിരിക്കണം) . ഇനി, നിങ്ങളോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ ''

قَالُواْ ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوۡنُهَاۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٞ صَفۡرَآءُ فَاقِعٞ لَّوۡنُهَا تَسُرُّ ٱلنَّـٰظِرِينَ ﴿٦٩﴾

69 അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക: അതിന്റെ നിറമെന്തായിരിക്കുമെന്ന് അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരട്ടെ.’’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘അവൻ പറയുന്നു: ‘‘അത് നോക്കുന്നവർക്ക് സന്തോഷമുണ്ടാകുമാറ് നിറം ശുദ്ധ മഞ്ഞ വർണ്ണമുള്ളതായ ഒരു പശുവാണ് (ആയിരിക്കേണ്ടത്.) ’’

قَالُواْ ٱدۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ إِنَّ ٱلۡبَقَرَ تَشَٰبَهَ عَلَيۡنَا وَإِنَّآ إِن شَآءَ ٱللَّهُ لَمُهۡتَدُونَ ﴿٧٠﴾

70 അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കണം: അത് ഏത് (തരം) പശുവായിരിക്കുമെന്ന് അവൻ ഞങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരട്ടെ; (കാരണം) നിശ്ചയമായും, (പരസ്പര സാദൃശ്യത നിമിത്തം) പശു (ഏതെന്ന്) ഞങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചറിയാതായിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവർ തന്നെയായിരിക്കും’’

قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٞ لَّا ذَلُولٞ تُثِيرُ ٱلۡأَرۡضَ وَلَا تَسۡقِي ٱلۡحَرۡثَ مُسَلَّمَةٞ لَّا شِيَةَ فِيهَاۚ قَالُواْ ٱلۡـَٰٔنَ جِئۡتَ بِٱلۡحَقِّۚ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُواْ يَفۡعَلُونَ ﴿٧١﴾

71 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘അവൻ പറയുന്നു: അത്, ഭൂമി ഉഴുകയാകട്ടെ, വിള നനക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്തു ശീലിച്ചതല്ലാത്ത പശുവാകുന്നു; (അതെ) കലർപ്പുവർണ്ണമില്ലാത്ത (ന്യൂനതകളിൽനിന്ന്) സുരക്ഷിതമായതാകുന്നു (അഥവാ ആയിരിക്കണം.) ’’ അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘ഇപ്പോൾ, താങ്കൾ യഥാർഥ (വിവര) വും കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു.’’ അങ്ങനെ, അവർ അതിനെ അറുത്തു. അവർ (അത്) ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. [എങ്കിലും, അവസാനം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്തു.]

---

67 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. مُوسَى മൂസാ. لِقَوْمِهِ തന്റെ ജനതയോട്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَأْمُرُكُمْ നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നു. أَن تَذْبَحُوا നിങ്ങൾ അറുക്കുവാൻ. بَقَرَةً ഒരു പശുവെ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَتَتَّخِذُنَا താങ്കൾ (ഞങ്ങളെ) ആക്കുകയാണോ. هُزُوًا പരിഹാസം, പരിഹാസ്യം. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَعُوذُ ഞാൻ ശരണം തേടുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനോട്. أَنْ أَكُونَ ഞാൻ ആകുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. مِنَ الْجَاهِلِينَ വിവരമില്ലാത്തവരിൽ, വിഡ്ഢികളുടെ (വിവേകമില്ലാത്തവരുടെ) കൂട്ടത്തിൽ. 68 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. ادْعُ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി താങ്കൾ പ്രാർത്ഥിക്കുക. رَبَّكَ താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട്. يُبَيِّن അവൻ വിവരിച്ചുതരട്ടെ. لَّنَا ഞങ്ങൾക്ക്. مَا هِيَ അത് എന്താണെന്ന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّهُ يَقُولُ നിശ്ചയമായും അവൻ പറയുന്നു. إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്. بَقَرَةٌ ഒരു പശുവാകുന്നു. لَّا فَارِضٌ (വളരെ) പ്രായം ചെന്നത് (കിഴവി, ചാവാറായത്) അല്ല. وَلاَ بِكْرٌ പ്രായം കുറഞ്ഞതും (കന്യകയും) അല്ല. عَوَانٌ മദ്ധ്യതരം, ഇടത്തരം. بَيْنَ ذَلِكَ അതിനിടയിൽ. فَافْعَلُوا എന്നി നിങ്ങൾ ചെയ്യുവിൻ. مَا تُؤْمَرُونَ നിങ്ങളോട് കല്പിക്കപ്പെടുന്നത്. 69 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. ادْعُ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. رَبَّكَ താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട്. يُبَيِّن لَّنَا അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരട്ടെ. مَا لَوْنُهَا അതിന്റെ നിറം എന്തെന്ന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّهُ يَقُولُ അവൻ പറയുന്നു. إِنَّهَا بَقَرَةٌ അത് ഒരു പശുവാകുന്നു. صَفْرَاءُ മഞ്ഞ വർണ്ണമുള്ളത്. فَاقِعٌ തനി (ശുദ്ധ) . لَّوْنُهَا അതിന്റെ

നിറം. تَسُرُّ അത് സന്തോഷിപ്പിക്കും. النَّاظِرِينَ നോക്കുന്ന (കാണുന്ന) വരെ. 70 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. ادْعُ لَنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക് വേി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുക . رَبَّكَ താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട്. يُبَيِّن لَّنَا അവര്‍ ഞങ്ങള്‍ക്ക് വിവരിച്ചുതരട്ടെ. مَا هِيَ അത് എന്താണെന്ന്. إِنَّ الْبَقَرَ നിശ്ചയമായും പശു. تَشَابَهَ പരസ്പരം സാദൃശ്യമായി (തിരിച്ചറിയാതായി) രിക്കുന്നു. عَلَيْنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക്. وَإِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍. إِن شَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാല്‍. لَمُهْتَدُونَ നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവര്‍തന്നെ. 71 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّهُ يَقُولُ അവന്‍ പറയുന്നു. إِنَّهَا بَقَرَةٌ അത് ഒരു പശുവാകുന്നു. لَّا ذَلُولٌ വിധേയമായത് (ശീലിച്ചത്, ഉപയോഗിച്ചത്, പരിചയിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്) അല്ല. تُثِيرُ ഉഴുന്ന, ഉഴുമാറ്. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. وَلَا تَسْقِي നനക്കുകയുമില്ല. الْحَرْثَ വിളയെ, കൃഷിയെ. مُسَلَّمَةٌ സുരക്ഷിതമായത്. لَّا شِيَةَ (വര്‍ണ്ണത്തിന്‍െറ) യാതൊരു കലര്‍പ്പുമില്ലാത്ത. فِيهَا അതില്‍. قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. الْآنَ ഇപ്പോള്‍. جِئْتَ താങ്കള്‍ വന്നു. بِالْحَقِّ യഥാര്‍ത്ഥവും കൊണ്ട്. فَذَبَحُوهَا അങ്ങിനെ അവര്‍ അതിനെ അറുത്തു. وَمَا كَادُوا അവര്‍ ആകുമായിരുന്നില്ല. يَفْعَلُونَ ചെയ്യും.

ഈ സൂറത്തിന് പശു എന്നര്‍ത്ഥമുള്ള അല്‍ബഖറ (**البقرة**) എന്നു പേര്‍ പറയപ്പെടുവാന്‍ കാരണമായ പശുവിന്‍െറ സംഭവമാണിത്. ഈ വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഒരു പശുവിനെ ബലി അറുക്കേണമെന്ന ഇസ്റാഈല്യരോട് കല്‍പിക്കപ്പെടുവാന്‍ കാരണം അടുത്ത വചനങ്ങളില്‍ വിവരിക്കുന്ന ഒരു വധ സംഭവമാണെന്നത്രെ ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പൊതുവെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വിശദാംശങ്ങളില്‍ ഭിന്നാഭിപ്രായം കാണാമെങ്കിലും സംഭവത്തിന്‍െറ സ്വഭാവം ചുരുക്കത്തില്‍ ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഒരു ധനികനെ അയാളുടെ ഒരു അവകാശി കൊലപ്പെടുത്തി. മൃതദേഹം ഒരു പെരുവഴിയിലോ മറ്റോ കൊണ്ടുപോയിവെച്ചു. പിന്നീട് അതേ ഘാതകന്‍ തന്നെ കൊലക്കുറ്റം മറ്റുള്ളവരുടെമേല്‍ ആരോപിച്ചു. അങ്ങിനെ, തര്‍ക്കവും വഴക്കുമായി. കേസ്സ് മൂസാ (عليه السلام) ന്‍െറ അടുക്കലെത്തി അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം 67-ാം വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഒരു പശുവിനെ അറക്കുവാന്‍ അവരോടു കല്‍പിച്ചത്. അറുത്തശേഷം 73-ാം വചനത്തില്‍ പറയുന്നതുപോലെ, ആ പശുവിന്‍െറ ഒരംശമെടുത്തു അതുകൊണ്ട് മൃതദേഹത്തില്‍ അടിക്കപ്പെടുകയും, അപ്പോള്‍ അതിന് ജീവനുണ്ടാകുകയും, ഘാതകന്‍ ഇന്ന ആളാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. മൃതദേഹം വീണ്ടും പഴയപടി നിര്‍ജ്ജീവമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ഇതനുസരിച്ചു പ്രസ്തുത വധമാണ് ആദ്യം സംഭവിച്ചത്. പിന്നീടാണ് പശുവിനെ അറക്കുവാനുള്ള കല്‍പന. സംഭവങ്ങള്‍ വിവരിക്കുമ്പോള്‍ ആദ്യഭാഗം ആദ്യവും, പിന്നീടുള്ളത് പിന്നീടുമായി ക്രമപ്രകാരം തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പതിവ് ഖുര്‍ആനിന്‍ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറില്ല. ചിലപ്പോള്‍ ഇടയില്‍നിന്നും, ഒടുവില്‍നിന്നും അതു കഥ ആരംഭിച്ചെന്നു വരും. ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നതില്‍ ചില യുക്തി രഹസ്യങ്ങള്‍ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടുതാനും. ഇതിനെപ്പററി മുഖവുരയില്‍ 'ഖുര്‍ആന്‍െറ പ്രതിപാദനരീതി' എന്ന ശീര്‍ഷകത്തില്‍ നാം സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പശുവിനെ അറക്കുവാനുള്ള കല്‍പനയും, അതിനെത്തുടര്‍ന്ന് ഇസ്റാഈല്യര്‍ പസ ചോദ്യങ്ങള്‍ നടത്തിയതും, അതിന്‍െറ അനന്തരഫലവും അടങ്ങുന്ന ഭാഗം ഒരു സ്വതന്ത്ര സംഭവമായി വിവരിച്ചത് അവരുടെ വിശ്വാസദൗര്‍ബ്ബല്യം, അച്ചടക്കമില്ലായ്മ, നിയമപാലനത്തില്‍നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാനുള്ള അവരുടെ വാഞ്ഛ, പരിഹാസം, മുട്ടുചോദ്യം ആദിയായ സ്വഭാവങ്ങളിലേക്ക് കൂടുതല്‍ ശ്രദ്ധ ആകര്‍ഷിക്കുവാന്‍ പര്യാപ്തമാണല്ലോ. വധവും അതിനെത്തുടര്‍ന്നുള്ള കാര്യങ്ങളും വേറൊരു സ്വതന്ത്രസംഭവമെന്നോണം പിന്നീട് വിവരിച്ചത് അല്ലാഹുവിന്‍െറ മഹത്തായ കഴിവ്, മരണാനന്തര ജീവിതം, മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ സത്യത ആദിയായവയെപ്പററി പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കുവാനും ഉതകുന്നു. ഒരു കഥയെന്നോണം ആദ്യന്തം തുടര്‍ച്ചയായി വിവരിക്കുമ്പോള്‍ ഈ പുതുമയും ഗൗരവവും അതിനുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

ആദ്യം സംഭവിച്ചത് പശുവിനെ അറുത്ത സംഭവമാണെന്നും, പിന്നീടാണ് വധവും

തര്‍ക്കവും ഉണ്ടായതെന്നും, അപ്പോള്‍ ആ പശുവിന്‍െറ അംശംകൊണ്ട് മൃതദേഹത്തെ അടിക്കുവാന്‍ കല്‍പനയുണ്ടായതാണെന്നുമാണ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ-ചില മഹാന്‍മാര്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ വധത്തിന്‍െറ സംഭവം ആദ്യം നടന്നിരുന്നാല്‍ തന്നെയും പശുവിന്‍െറ അറവ് കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണിതിന്‍െറ ഒരംശംകൊണ്ട് മൃതദേഹത്തെ അടിക്കുവാനുള്ള കല്‍പനയുണ്ടായതെന്നും വരാവുന്നതാണ്. (വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഏതായിരുന്നാലും പശുവിനെ അറുത്ത സംഭവവും തുടര്‍ന്നുള്ള വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്ന വധത്തിന്‍െറ സംഭവവും പരസ്പരം ബന്ധമില്ലാത്ത രണ്ടു സ്വതന്ത്ര സംഭവങ്ങളല്ല- ഒരേ സംഭവത്തിന്‍െറ രണ്ടു വശങ്ങളാണത് രണ്ടും-എന്നുള്ളതില്‍ ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ക്കിടയില്‍ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. തല്‍പരകക്ഷികളായ ചില ആധുനിക പണ്ഡിതന്‍മാരില്‍ നിന്ന് മാത്രമേ രണ്ടും രണ്ടുപ്രത്യേക സംഭവങ്ങളാണെന്ന വാദം പുറപ്പെട്ടു കാണുന്നുള്ളു ഇതിനെപ്പററി വഴിയെ പരിശോധിക്കാം
ان شاء الله

സന്ദര്‍ഭം ഏതാവട്ടെ, ഒരു പശുവിനെ അറുക്കുവാന്‍ അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുന്നതായി മൂസാ (عليه السلام) ഇസ്രഈല്യരെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലും അവരുടെ മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശിയും നേതാവുമായിരിക്കെ, ആ കല്‍പന അവര്‍ ഉടനെയങ്ങു അനുസരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പക്ഷേ, ആ കല്‍പന അവര്‍ക്ക് ദഹിച്ചില്ല. മൂസ (عليه السلام) തങ്ങളെ പരിഹസിക്കുകയാണോ എന്നൊരു സംശയവും! അല്ല. അതവര്‍ തുറന്നുചോദിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അവരെപ്പററി വേണ്ടത്ര പഠിച്ചു പരിചയിച്ച റസൂലാണല്ലോ അദ്ദേഹം. മയത്തിലും നയത്തിലും തന്നെ അദ്ദേഹം അതിന് മറുപടികൊടുത്തു. ഞാന്‍ വിഡ്ഢികളുടെ കൂട്ടത്തില്‍ ചേരുകയോ? അല്ലാഹു എന്നെ കാക്കട്ടെ! ഇതായിരുന്നു മറുപടി. വിഡ്ഢികളാരെന്ന് പറയാതെ, വ്യംഗമായി അതാരാണെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. ആ കല്‍പന, കളിയോ പരിഹാസമോ അല്ല-കാര്യം തന്നെയാണ്-എന്ന് തീര്‍ച്ചപ്പെട്ടപ്പോഴെങ്കിലും അവരത് അനുസരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഒരു പശുവിനെ അറുക്കണമെന്നല്ലാതെ മററു ഉപാധികളൊന്നും പറയാത്തസ്ഥിതിക്ക് ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ അറുത്താല്‍ മതിയായിരുന്നു. എന്നാല്‍, എങ്ങിനെയെങ്കിലും കല്‍പന നിറവേററുന്നതില്‍ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാന്‍ ഒഴികഴിവുകള്‍ തേടുന്ന പാരമ്പര്യശീലമുണ്ടോ അവര്‍ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു?!എന്തു പശുവായിരിക്കണം, ഏത് തരത്തിലുള്ളതാവണം? എന്നിങ്ങനെ, ഒന്നിന് പിന്നാലെ ഓരോ ചോദ്യങ്ങള്‍ അവര്‍ നടത്തുകയായി.

ഓരോ ചോദ്യത്തിലെയും വാക്കുകള്‍ പരിശോധിച്ചു നോക്കുക. അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്‍െറ ദൗര്‍ബ്ബല്യവും. അച്ചടക്കരാഹിത്യവും, അവഗണനാ മനസ്ഥിതിയും ആ വാക്കുകളിലൂടെ പ്രകടമായി കാണാം. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികള്‍ തിരുമേനിയെ സംബോധനചെയ്തിരുന്നതുപോലെ, 'നബിയേ' എന്നോ 'റസൂലേ' എന്നോ ഒന്നുമല്ല- 'മൂസാ' എന്നാണ്- അവര്‍ തങ്ങളുടെ പ്രവാചകനെ വിളിക്കാറുള്ളത്. 'താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് ഞങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കണം' എന്നാണ് ആവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ ആവശ്യം. 'അല്ലാഹുവിനോട്'' 'നമ്മുടെ റബ്ബിനോട് ' പോലെയുള്ള പ്രയോഗം അവരുടെ നാവില്‍ കാണുന്നില്ല. അല്ലാഹു മൂസാ നബി (عليه السلام) ന്‍െറ മാത്രം റബ്ബാണെന്ന് തോന്നിയേക്കും അവരുടെ ആ വാക്ക് കണ്ടാല്‍. മൂസാ (عليه السلام) അതിലൊന്നും അവരോട് തര്‍ക്കം നടത്തുന്നില്ല. മാന്യതയും, ഗുണകാംക്ഷയും നിറഞ്ഞ ശാന്തമായ സ്വരത്തില്‍ ഓരോ ചോദ്യത്തിനും മറുപടി നല്‍കുന്നു. ഓരോ മറുപടിയും ലഭിക്കുമ്പോള്‍, ചോദ്യം അവിടെവെച്ച് മതിയാക്കിയെങ്കില്‍ അതവര്‍ക്ക് തന്നെ ഗുണമായിരുന്നേനെ. ചോദ്യം ചെയ്യല്‍ അധികരിക്കുംതോറും സ്വയം പ്രയാസം പേറുകയും, അനുസരണക്കുറവ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയുമാണല്ലോ അത് മൂലം സംഭവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങളെ ഖുര്‍ആനില്‍ വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങള്‍ക്ക് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടുതന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് അതൃപ്തി ഉളവാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങള്‍ ചോദിക്കരുത്. ഖുര്‍ആന്‍ അവതരിക്കപ്പെടുന്ന

സമയത്ത് അവയെപ്പററി നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം അവ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്...,'' (മാഇദ: 101) ചോദ്യം അധികരിപ്പിക്കുന്നതിനെ നബി (ﷺ) വെറുത്തിരിക്കുന്നതായി ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഓരോ ചോദ്യവും വരുമ്പോൾ മൂസാ (عليه السلام) അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കും. ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യത്തിൽ വളരെ പ്രായം ചെല്ലാത്തതും, നന്നേ പ്രായം കുറഞ്ഞതുമല്ലാത്ത മദ്ധ്യനിലയിലുള്ള ഒരു പശുവായാൽ മതിയെന്ന് മറുപടികിട്ടി. ഇങ്ങിനെയുള്ള പശു ഒട്ടും ദുർലഭമല്ലല്ലോ. വീണ്ടും ചോദ്യംചെയ്യാതെ ആ കൽപന പാലിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ വഴങ്ങിയില്ല. നിറം എന്തായിരിക്കണമെന്നായി. തനി മഞ്ഞ വർണ്ണമുള്ളതും കാഴ്ചക്ക് കൗതുകമുള്ളതുമാവണം എന്നായിരുന്നു മറുപടി. ഇങ്ങിനെയുള്ള പശുവിനെ കിട്ടുവാൻ കുറച്ചുകൂടി പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കുമല്ലൊ. എന്നാൽ ചോദ്യം അതോടെ അവസാനിച്ചില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ള പശുക്കൾ പലതുമുള്ളതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കുകാര്യം വ്യക്തമായില്ല, ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കണമെന്നായി. പക്ഷെ, ഇത്രയുമായപ്പോൾ അവർക്ക് അൽപം ബോധോദയം വന്നിരിക്കുന്നു. 'അറുക്കേണ്ടുന്ന പശുവിനെ തിരിച്ചറിയാത്തതുകൊണ്ട് ചോദിക്കുകയാണ്, അല്ലാഹുഉദ്ദേശിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നതാണ് ' എന്നീ വാക്കുകൾ അതാണല്ലോ കാണിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ, നിലം ഉഴുക, വെള്ളം തേവുക മുതലായ ജോലികളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാത്തതും, ഇതര വർണ്ണങ്ങളുടെ കലർപ്പും കലയുമില്ലാത്തതും അംഗഭംഗവും മുടന്തും പോലെയുള്ള പോരായ്മകൾ ഇല്ലാത്തതും കൂടിയായിരിക്കണമെന്നുള്ള അവസാനത്തെ ഉത്തരത്തോടുകൂടി അന്വേഷണത്തിന്റെ രംഗം അവസാനിച്ചു. പശുവിനെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര വിവരണം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞുവെന്ന് അവർ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു

ഇനി, പ്രസ്തുത ഉപാധികളും ഗുണങ്ങളും ഒത്തിണങ്ങിയ ഒരു പശുവിനെ കണ്ടുകിട്ടണമല്ലോ. തിരഞ്ഞു തിരഞ്ഞ് അവസാനം കണ്ടെത്തി. വമ്പിച്ച വിലകൊടുത്താണ് അങ്ങിനെയൊരെണ്ണം അവർക്ക് കരസ്ഥമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അത് സ്വാഭാവികവുമാണ്. പശുവിനെ കിട്ടുവാനുള്ള പ്രയാസം, അവരുടെ മാനസികനിലപാടുകൾ തുടങ്ങിയവ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ആ കൽപന പാലിക്കുക അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുറേ വിദൂരം തന്നെയായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒടുക്കം അവരത് പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുക തന്നെ ചെയ്തു. ഇനി, ഇങ്ങനെ ഒരു പശുവിനെ അറുക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിലടങ്ങിയ രഹസ്യം എന്താണെന്ന് അടുത്ത് വചനങ്ങളിൽവെച്ച് കാണാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

വിഭാഗം-9

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا ۖ وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾

72 (ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ,) നിങ്ങൾ ഒരു ദേഹത്തെ [ആളെ] കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ട് അതിൽ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം (ആരോപണം നടത്തി) ഒഴിഞ്ഞു മാറിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) . അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ വെളിക്ക് വരുത്തുന്നവനുമത്രെ.

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾

73 അപ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ അവനെ അതിന്റെ [പശുവിന്റെ] ചില ഭാഗം (അഥവാ ഒരംശം) കൊണ്ട് അടിക്കുവിൻ.'' അപ്രകാരം അല്ലാഹു മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു (ത്തു ചിന്തി) ക്കുവാൻ

വേണ്ടി അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ
അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തരുകയും
ചെയ്യുന്നു.

---

72 وَإِذْ قَتَلْتُمْ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം. نَفْسًا ഒരു ദേഹത്തെ, ആളെ. فَادَّارَأْتُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഒഴിഞ്ഞുമാറി, അന്യോന്യം ആരോപണം നടത്തി. فِيهَا അതിൽ. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. مُخْرِجٌ പുറത്തു വരുത്തുന്നവനാണ്. مَّا كُنْتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെ. تَكْتُمُونَ നിങ്ങൾ ഒളിച്ചു (മറച്ചു) വെക്കും. 73 فَقُلْنَا അപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു. اضْرِبُوهُ അവനെ അടിക്കുവിൻ. بِبَعْضِهَا അതിൻെറ ചില വേണ്ട ഭാഗം കൊണ്ട്. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. يُحْيِي ജീവിപ്പിക്കും. اللَّهُ അല്ലാഹു. الْمَوْتَىٰ മരണപ്പെട്ട. وَيُرِيكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ കാണിച്ചുതുരകയും ചെയ്യുന്നു. آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആകുവാൻവേണ്ടി ആയേക്കാം. تَعْقِلُونَ ബുദ്ധി കൊടുക്കും, ഗ്രഹിക്കും.

മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സംഭവത്തിൻെറ ആദ്യഭാഗമാണിത്. ഒരാൾ കൊല്ലപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഘാതകൻ ആരായിരുന്നുവെന്നും, വധത്തിന് കരണമെന്തായിരുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. കഥ വിവരിക്കലല്ലല്ലോ ഉദ്ദേശ്യം. കഥാപാഠം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അതൊന്നും അറിയേണ്ടതുമില്ല. ഇസ്റാഈല്യർക്കിടയിൽ മുമ്പു നടന്നതും, അതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ കഴിവിനും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിനും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നതുമായ ഒരു സംഭവമെന്ന നിലക്കാണ് ഇതിവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. 73-ാം വചനത്തിലെ അവസാനത്തെ രണ്ടു വാക്യങ്ങളിൽനിന്നും ഇത് ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാം. അങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും ഹൃദയം കടുത്തു ദുർമാർഗ്ഗത്തിൻെറ പാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോരുന്ന നിലവിലുള്ള ഇസ്റാഈല്യരെ താക്കീത് ചെയ്യലും, അവരെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കലുമാണ് അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ ആ സംഭവം വിവരിച്ചതിൻെറ ലക്ഷ്യം. അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്ന് ഈ വസ്തുത കുറേകൂടി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്.

യഥാർത്ഥ കൊലയാളി ആരെന്നറിയാതെ അവർ അന്യോന്യം ആരോപണവും പ്രത്യാരോപണവുമായി, ഭിന്നിപ്പും വഴക്കുമായി, കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം അറുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ പശുവിൻെറ ഏതോ ഒരു അംശം എടുത്ത് അതുകൊണ്ട് ആ കൊലപ്പെട്ടവനെ അടിക്കുവാൻ ആ അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ആ അംശം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അംശം ഏതായിരുന്നാലും ശവത്തിന് ജീവൻ നൽകുന്നതിൽ അതിന് പ്രത്യേക സ്ഥാനമൊന്നുമില്ലെന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം കൽപനയും മാത്രമാണിതിനു കാരണമാകുന്നതെന്നും വ്യക്തമാണ്. ആ അംശം കൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ മൃതദേഹത്തിന് ജീവൻ തിരിച്ചുവന്നുവെന്നും, എന്നെ വധിച്ചത് ഇന്ന ആളാണെന്ന് അത് പറയുകയുണ്ടായെന്നുമാണ്- എതിരായ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക്-ആയത്തിൻെറ ശൈലിയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അതാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. താഴെ കാണുന്ന ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:-

(1) ഘാതകനെ തിരിച്ചറിയാതെ ജനങ്ങൾ അന്യോന്യം ആരോപണം നടത്തി ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് പശുവിൻെറ അംശം കൊണ്ട് മൃതദേഹത്തെ അടിക്കുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്. (2) നിങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്ന കാര്യം അല്ലാഹു വെളിക്ക് വരുത്തുമെന്ന് (والله يخرج ما كنتم تكتمون) പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ആ കൽപന നൽകിയിരിക്കുന്നതും. അപ്പോൾ , ആ കൊലയാളി ആരാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തലാണ് ഈ കൽപനകയുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. (3) തുടർന്നുകൊണ്ട് അപ്രകാരമാണ് അല്ലാഹു മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപിക്കുക (كذالك يحيي الله الموتى) എന്നും പറയുന്നു. (4) അവസാനം, നിങ്ങൾ

ബുദ്ധികൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു (ويريكم اياته الخ) എന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ, മരണപ്പെട്ട ആളെ അത മൂലം ജീവിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമെന്ന നിലക്കാണ് സംഭവിച്ചതെന്നും ഈ വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യക്തമായി. (5) 'പശുവിന്റെ അംശംകൊണ്ട് കൊല്ലപ്പെട്ടവനെ അടിച്ചു' എന്നും, 'അവൻ അതുമൂലം ജീവിച്ചു' എന്നും, 'അവൻ തന്റെ ഘാതകൻ ഇന്ന ആളാണെന്ന് പറഞ്ഞു' എന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അത് വ്യക്തമാണ്. മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി അറിയപ്പെടുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൗനമവലംബിക്കുന്നത് ഖുർആൻ പ്രതിപാദന ശൈലികളിൽ ഒന്നാണ്. ഇതിനെപ്പററി മുഖവുരയിലും മററും മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പശുവിനെ അറുത്ത സംഭവവും, വധത്തിന്റെ സംഭവവും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്നുള്ളതിന് വളരെ വ്യക്തമായ ഒരു തെളിവാണ് اضربوه ببعضها (അവനെ അതിന്റെ അംശംകൊണ്ട് അടിക്കുക) എന്ന വാക്യം. ഇതിൽ اضربوه (അവനെ അടിക്കുക) എന്നതിലെ സർവ്വനാമം (الضمير) കൊണ്ട് വിവക്ഷ ആ കൊല്ലപ്പെട്ട ആളും, ببعضها (അതിന്റെ അംശം) എന്നതിലെ സർവ്വനാമം കൊണ്ട് വിവക്ഷ മുൻ വചനങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ട പ്രകാരം അറുക്കപ്പെട്ട ആ പശുവും അല്ലാതെ മറെറാന്നും ആയിരിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്ന് അറബിഭാഷാപരമായ പ്രാഥമിക അറിവെങ്കിലുമുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, പശുവിന്റെ ഒരംശം കൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ മൃതദേഹത്തിന് ജീവൻ തിരിച്ചു വരിക പോലെയുള്ള അസാധാരണ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനംചെയ്യുക പതിവാക്കിയവർ ഇങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുതകളുടെ നേരെകണ്ണടക്കലും, എന്തെങ്കിലും ദുർന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു തൃപ്തി അടയുവാൻ ശ്രമിക്കലും സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. പശുവിനെ അറുത്തതും വധവും തമ്മിൽ ബന്ധമില്ലെന്നും, രണ്ടും വെവ്വേറെ സംഭവങ്ങളാണെന്നും വാദിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സംഭവത്തിന്റെ അസധാരണത്വം ഒഴിവാക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്ന ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:-

(1) ഇവിടെ كذالك يحيى الله الموتى (അപ്രകാരമാണ് അല്ലാഹു മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നത്) എന്ന വാക്യത്തിന് അവർ അർത്ഥമാക്കുന്നത് 'മരണകാര്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതും, അതുവഴി മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതും അങ്ങിനെയാണ് ' എന്നത്രെ. മനുഷ്യരെ ഉദ്ധരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 8:24ലും, ഭൂമിയെ ഉദ്ധരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 57:17ലും يحيى (ജീവിപ്പിക്കുക) എന്ന വാക്ക് ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇതിന് അവർ കാണിക്കുന്ന തെളിവ്. ഈ സൂറത്തിലും മററുമായി മരണശേഷം ജീവിപ്പിക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ വേറെയും അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം അവർ ഇതുപോലെയുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നടത്താതിരുന്നിട്ടുമില്ല. അവരുടെ ചില പ്രസ്താവനകൾ കണ്ടാൽ - ഏതെങ്കിലും ഒരു അലങ്കാരാർത്ഥത്തി (المعنى المجازى) ലല്ലാതെ 'മരണത്തിന് ശേഷം ജീവിപ്പിക്കുക' എന്ന് ശരിക്കും അർത്ഥം വരുമാറുള്ള വാക്കുകൾ അറബിഭാഷയിൽ ഇല്ലെന്ന് തോന്നിപ്പോകും!

മേൽപറഞ്ഞ രണ്ട് സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, വേറെയും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ 'ഉദ്ധരിക്കുക' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ احياء (ജീവിപ്പിക്കൽ) എന്ന പദം ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. എന്നാൽ, അവിടെയൊക്കെ, സാക്ഷാൽ അർത്ഥം (المعنى الحقيقى) അല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അലങ്കാരാർത്ഥമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും കാണിക്കുന്ന ചില അടയാളങ്ങൾ (قرينة) ഉണ്ടായിരിക്കും. ഏതൊരു വാക്കിനും അതിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥമല്ല ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് കാണിക്കുന്ന പ്രത്യേക അടയാളം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അതിന് സന്ദർഭോചിതമായ ഒരു അലങ്കാരാർത്ഥം കൽപിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്ന് സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തി (علم البلاغة) ലെ ഒരു അംഗീകൃത തത്വമത്രെ. മരണപ്പെട്ടവരെ ഈ ലേ ാകത്ത് വെച്ച് തന്നെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിവുണ്ടെന്ന് അവരും

സമ്മതിക്കുമായിരിക്കും. പക്ഷേ, നമുക്ക് സുപരിചിതമായ പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കതീതമായ സംഭവങ്ങളായതുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്‌വാൻ അവർ പ്രേരിതരാകുന്നത്. പക്ഷേ, കേവലം അസാധാരണവും, പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കതീതവുമായ ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എന്ന നിലക്കാണ് ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നതെന്ന വാസ്തവംകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്

അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആ രണ്ട് ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:
يا ايها الذين امنوا استجيبوا الله وللرسول اذادعا كم لما يحييكم (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലേക്ക് റസൂൽ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനും അദ്ദേഹത്തിനും ഉത്തരം നൽകുവിൻ.) (അൻഫാൽ:24) . **ان الله يحيي الارض بعد موتها** (നിശ്ചയമായും, ഭൂമിയെ അതിൻെറ മരണത്തിന്-നിർജ്ജീവാവസ്ഥക്ക്-ശേഷം അല്ലാഹു ജീവിപ്പിക്കുന്നു.) (ഹദീദ്:17) ആദ്യത്തെ വചനം ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ആളുകൾ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. അവരുടെ മരണശേഷം അവരെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലേക്കല്ല- അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ അവരെ ഉദ്ധരിക്കുവാനാവശ്യമായ കാര്യത്തിലേക്കാണ്-റസൂൽ അവരെ ക്ഷണിക്കുന്നതെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. അതുപോലെത്തന്നെ, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ ഭൂമിയുടെ മരണവും ജീവിതവുംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ജീവജന്തുക്കളുടെ അതേമാതിരിത്തന്നെയുള്ള മരണവും ജീവിതവുമല്ലെന്നും, അതിൽ ഉൽപന്നങ്ങൾ ഉൽപാദിതമാകാത്തവണ്ണം തരിശായിക്കിടക്കലാണ് അതിൻെറ മരണംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, ആ നിലമാറി അതിൽ സസ്യാദി ഉൽപന്നങ്ങൾ ഉൽപാദിതമാകലാണ് അതിൻെറ ജീവിതംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. സൂ: ഖാഫ്: 11ൽ മഴവെള്ളംകൊണ്ട് നാം ചത്ത-നിർജ്ജീവമായ-രാജ്യത്തെ ജീവിപ്പിച്ചു **واحيينا به بلدة ميتا** എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയൊക്കെ 'ജീവിപ്പിച്ചു' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അങ്ങിനെത്തന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും സംശയമില്ല. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ 'മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുക' എന്ന് തുറന്ന ഭാഷയിലാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വേറെ അലങ്കാരാർത്ഥങ്ങളൊന്നും ഇവിടെ നൽകുവാൻ പററുകയില്ല.

(2) പശുവിനെ അറുത്തതും വധവും രണ്ട് പ്രത്യേക സംഭവങ്ങളാണ്-തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല-എന്ന് വാദിക്കുന്ന ഇവർ അവസാനം 'ഒരു പശുവിനെ അറുത്ത ചരിത്രം ഇവിടെയും വരുന്നുണ്ടെ'ന്ന് പറയേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവം ഇസ്റാഈല്യരുടെ മനസ്സിൽനിന്ന് പശുഭക്തി ഇല്ലാതാക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നുവെന്നും, രണ്ടാമത്തേത് കൊലയാളിയെ തെളിയിക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നെന്നും, ഈ രണ്ടാമത്തേതിലേക്കുള്ള സൂചനയാണ് **اضربوه ببعضها** (അതിൻെറ അംശം കൊണ്ട് അവനെ അടിക്കുക) എന്ന വാക്ക് എന്നും ഇവർ പറയുന്നു. പശുവിൻെറ അംശംകൊണ്ട് വിവക്ഷ ഏതായിരുന്നാലും അതുകൊണ്ട് കൊല്ലപ്പെട്ടവനെ അടിക്കുമ്പോൾ ഘാതകനെ എങ്ങിനെ അറിയുവാൻ കഴിയും? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടുമല്ലോ. ഇവരുടെ മറുപടി ഇങ്ങിനെയാണ്: കൊലപാതകം ചെയ്തതായി സംശയിക്കപ്പെടുന്ന ആളുകൾ അറുക്കപ്പെട്ട പശുവിൻെറ ശരീരത്തിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അത് ചെയ്തിട്ടുമില്ല, അതിനെപ്പററി ഞങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുംകൂടാ എന്ന് സത്യം ചെയ്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോൾ, യഥാർത്ഥ കുററവാളിയോ, അവനെപ്പററി അറിയാവുന്നവരോ ആ കൂട്ടത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അവർ സത്യം തുറന്നു പറയും. കൊലയാളി ഏതെന്നു അറിയപ്പെടാത്ത കൊലക്കുററം തെളിയിക്കുവാൻ അക്കാലത്ത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു യാഗകർമ്മ സമ്പ്രദായമായിരുന്നു അത്. പശുവോടുള്ള ഭക്തിയും, യാഗകർമ്മം മുഖേന മനസ്സിൽ ഏർപ്പെടുന്ന നടുക്കവും കാരണം കുററക്കാരൻ കുററം തുറന്നു പറയുവാൻ മുമ്പോട്ട് വരും ഇപ്പറഞ്ഞതു ഒരു മനഃശാസ്ത്ര തത്വമായി വകവെക്കാമെങ്കിലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ആ വാക്യത്തിൽ അതിൻെറ ഒരു സൂചനപോലും കാണപ്പെടുന്നില്ല.

(3) പശുവിനെ അറുത്ത രണ്ട് സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുവാൻ ഇവർക്ക് പ്രചോദനം നൽകിയതും, തങ്ങൾക്ക പിൻബലമായി ഇവർ എടുത്ത് കാട്ടുന്നതും ബൈബിളിലെ രണ്ട് പ്രസ്താവനകളാകുന്നു. 1-ാമത്തേത്, സംഖ്യാപുസ്തകം 19ൽ 1-10ൽ നിന്നുള്ളതാണ്. 'കളങ്കവും, ഊനവുമില്ലാത്തതും, നുകംവെക്കാത്തതുമായ ഒരു ചുവന്ന പശുക്കിടാവിനെ അറുക്കണം. പുരോഹിതൻ അതിൻെറ രക്തം അൽപമെടുത്ത് കൂടാരത്തിൻെറ നേരെ തളിക്കണം. അത് ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ സഭക്ക് വേണ്ടി ശുദ്ധീകരണ ജലത്തിനായി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കണം. അത് ഒരു പാപയാഗം' ഇതാണ് അവിടെ പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം. ഇതു മുഖവിലക്കെടുക്കുന്ന പക്ഷം, ഇസ്റാഈല്യരുടെ മനസ്സിൽനിന്ന് പശുഭക്തി നശിപ്പിക്കലാണോ, അതല്ല അത് പുഷ്ടിപ്പെടുത്തലാണോ ഈ യാഗം കൊണ്ടുണ്ടായിത്തീരുക? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അവർ മുമ്പ് ആരാധിച്ച സ്വർണ്ണപ്പശുക്കുട്ടിയെ ചുട്ടെരിച്ചു സമുദ്രത്തിൽ വിതറുകയാണുണ്ടായതെന്ന് സൂ: ത്വാഹാ, 97-ാം വചനത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. നേരെമറിച്ച് അതിനെ ചുട്ട് ഭസ്മമാക്കി വെള്ളത്തിൽ വിതറി ഇസ്രായേൽ മക്കളെ കുടിപ്പിച്ചു എന്നാണ് ബൈബിളിൽ (പുറപ്പാട്, 32ൽ 20ൽ) പറയുന്നത്. ഇതുപോലെ തികച്ചും അവിശ്വസനീയമായ ഒരു ഉദ്ധരണിയാണിതും എന്നുള്ളതിൽ നമുക്ക് സംശയമില്ല.

'ബൈബിളിൻെറ 2-ാമത്തെ പ്രസ്താവന ആവർത്തന പുസ്തകം, 21ൽ 1-9ലുള്ളതാണ്. കൊലക്കുററം ചെയ്തവനെ തിരിച്ചറിയാതെ വന്നാൽ, മൂപ്പൻമാരും ന്യായാധിപൻമാരും ചേർന്ന് പട്ടണത്തിലേക്കുള്ള ദൂരം അളക്കണം. കൊല്ലപ്പെട്ടവർ കിടക്കുന്ന ചുററുവട്ടത്തിൽ ഏററവും അടുത്ത പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പൻമാർ വേല ചെയ്യിക്കാത്തതും നുകം വെക്കാത്തതുമായ ഒരു പശുക്കിടാവിനെ അവിടെവെച്ച് കഴുത്തൊടിക്കണം. പിന്നെ പുരോഹിതൻമാർ ചെന്ന് സകല വ്യവഹാരവും അടികലശവും തീർക്കണം. ആ പട്ടണത്തിലെ മൂപ്പൻമാരൊക്കെയും പശുക്കിടാവിൻമേൽ കൈകഴുകി ആ രക്തം ഞങ്ങൾ ചിന്തിയിട്ടില്ല. ഞങ്ങളുടെ കണ്ണ് അത് കണ്ടിട്ടുമില്ല എന്ന് പറയണം. എന്നാൽ ആ കൊലപാതകം മോചിക്കപ്പെടും.' ഇതാണ് ആ പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം. ഇത് ഇസ്റാഈല്യർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു നടപടി ക്രമമെന്നനിലക്ക് വിവരിച്ചതല്ലാതെ, അങ്ങിനെ ഒരു സംഭവം നടന്നതായോ, ഒരു കൊലയാളിയെ അതുവഴി തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞതായോ അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇവരുടെ വാദത്തിന് ഒരു ന്യായീകരണവും ഇതിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുവാനില്ല.

ഒരു കൊലക്കേസ്സിൽ ഘാതകനെ തിരിച്ചറിയുവാൻവേണ്ടി ഒരു പശുവിനെ അറുക്കുകയും മററും ചെയ്ത സംഭവം ഇസ്റാഈല്യരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ച സ്ഥിതിക്ക് ബൈബിളിൽ അങ്ങനെ ഒരു സംഭവം കാണാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? എന്ന് ആരെങ്കിലും സംശയിച്ചേക്കാം. ഇസ്റാഈല്യരെപ്പററി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ച ഈ ഒരു സംഭവം മാത്രമല്ല, വേറെ ചില സംഭവങ്ങളും ബൈബിളിൽ കാണുന്നില്ല. ബൈബിളിൽ കാണാത്തതു കൊണ്ട് അതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വെക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. يحرفون الكلم عن مواضعه ونسوا حظا مما ذكروا به (വാക്കുകളെ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും അവർ മാററം വരുത്തുന്നു. അവർക്ക് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽനിന്നും ഒരു ഭാഗം അവർ മറന്നുകളയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) (മാഇദഃ 13) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച കൂട്ടത്തിൽ അതും അകപ്പെട്ടിരിക്കാമെന്നേ നമുക്ക് പറയുവാൻ കഴിയൂ. والله اعلم ഈ മൂന്ന് ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ ഇവരുടെ വാദത്തിൻെറ പൊള്ളത്തരം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِىَ كَٱلْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۚ وَإِنَّ مِنَ ٱلْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا

74 എന്നിട്ട് അതിനുശേഷം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി. അങ്ങനെ, അവ (പാറക്-) കല്ലു പോലെയിരിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ കടുപ്പത്തിൽ (അതിനെക്കാൾ) കൂടുതൽ കാഠിന്യമുള്ളവയത്രെ. നിശ്ചയമായും, (പാറക്-) കല്ലുകളിൽ

يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ ٱلْمَآءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

തന്നെയുണ്ട് അരുവികള്‍ പൊട്ടി ഒഴുകുന്നവ. അവയില്‍തന്നെയുണ്ട് പൊട്ടിപ്പിളര്‍ന്ന് അതിലൂടെ വെള്ളം പുറത്തുവരുന്നവയും. അവയില്‍ തന്നെയുണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ ഭയന്നതിനാല്‍ (കീഴ്പോട്ട്) വീഴുന്നവയും. അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധനൊന്നുമല്ല.

---

74 ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ട്. قَسَتْ കടുത്തു, കടുപ്പംകൂടി. قُلُوبُكُم നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍. مِّن بَعْدِ ശേഷം. ذَٰلِكَ അതിന്. فَهِيَ അങ്ങനെ അവ. كَالْحِجَارَةِ കല്ല് (പാറക്കല്ല്) പോലെയാണ്. أَوْ أَشَدُّ അല്ലെങ്കില്‍ കൂടുതല്‍ കഠിനമായതാണ്. قَسْوَةً കടുപ്പം, കടുപ്പത്തില്‍. وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ നിശ്ചയമായും കല്ലുകളില്‍ (തന്നെ) ഉ്. لَمَا യാതൊന്നും. يَتَفَجَّرُ പൊട്ടി ഒഴുകും. مِنْهُ അതില്‍ നിന്ന്. الْأَنْهَارُ അരുവി (നദി) കള്‍. وَإِنَّ مِنْهَا അവയില്‍തന്നെയുണ്ട്. لَمَا يَشَّقَّقُ പൊട്ടിപ്പിളരുന്നത്. فَيَخْرُجُ എന്നിട്ട് പുറത്ത്‌വരും. مِنْهُ അതില്‍നിന്ന്, അതിലൂടെ. الْمَاءُ വെള്ളം. وَإِنَّ مِنْهَا അവയില്‍ തന്നെയു്. لَمَا يَهْبِطُ വീഴുന്നത്. مِنْ خَشْيَةِ ഭയം നിമിത്തം. الله അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ. وَمَا الله അല്ലാഹു അല്ല താനും. بِغَافِلٍ അശ്രദ്ധനൊന്നും. عَمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങള്‍ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

കഴിഞ്ഞ പല വചനങ്ങളിലുമായി പ്രസ്താവിച്ചത് പോലെയുള്ള എത്രയോ അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ ആസ്വദിക്കുകയും, വളരെയേറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ കണ്ടനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് പിന്നെയും അവരുടെ-ഇസ്റാഈല്യരുടെ-ഹൃദയങ്ങള്‍ക്ക് പരിവര്‍ത്തനം വരാത്തതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രതിഷേധമാണ് ഈ വചനം. ഇതൊക്കെയായിട്ടും നിങ്ങള്‍ക്ക് മാനസാന്തരം വരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ പാറക്കല്ലുപോലെ ഉറച്ച് കടത്തുപോയിരിക്കയാണ്. സദുപദേശങ്ങളാകട്ടെ, താക്കീതുകളാകട്ടെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. സത്യത്തെയും, സന്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തെയും കുറിച്ചു നിങ്ങള്‍ ചിന്തിക്കുന്നുമില്ല. സ്വന്തം രക്ഷാമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളെപ്പററി നിങ്ങള്‍ ആലോചിക്കുന്നുമില്ല. വാസ്തവത്തില്‍ പാറക്കല്ലുപോലെ എന്നു പറഞ്ഞാല്‍ പോരാ, അതിനെക്കാള്‍ കടുത്തതാണ് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ എന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, പാറക്കല്ലുകളില്‍ പോലും കുറെയൊക്കെ അയവും ചലനവും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ചില പാറക്കല്ലുകളുടെ ഉള്ളില്‍ നിന്ന് നീരുറവകളും അരുവികളും ഒഴുകാറുണ്ട്. ചില കല്ലുകള്‍ പൊട്ടിപ്പിളര്‍ന്ന് അതിലൂടെ വെള്ളം പുറത്തുവരാറുണ്ട്. വേറെ ചിലത് മുകളില്‍ നിന്ന് താഴോട്ട് വീഴാറുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ, ഒരു തരത്തിലുള്ള മാററവും സംഭവിക്കാതെ തികച്ചും നിശ്ചേഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുകയാണ്. കഷ്ടം! ഒരു കാര്യം നിങ്ങള്‍ ഓര്‍ത്തിരിക്കണം: നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളൊന്നും തന്നെ അല്ലാഹു അറിയാതെയോ വീക്ഷിക്കാതെയോ പോകുന്നില്ല. ഇതിന്‍റെയൊക്കെ പ്രതിഫലം അവന്‍റെ പക്കല്‍ നിന്ന് നിങ്ങള്‍ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും എന്നു സാരം.

പാറക്കല്ലുകളില്‍ നിന്ന് അരുവികളും ഉറവകളും ഒഴുകുന്നതും പുറത്തുവരുന്നതും, വമ്പിച്ച പാറകള്‍ അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളില്‍ നിന്ന് നീങ്ങുകയും, ഉരുണ്ടുമറിയുകയും ചെയ്യുന്നതും എല്ലാവര്‍ക്കും അറിയാം. എന്നാല്‍, അല്ലാഹുവിനെ ഭയന്നത് നിമിത്തം (من خشية الله) കീഴ്പോട്ട് വീഴുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? പാറക്കല്ലുകള്‍ക്ക് ബുദ്ധിയും മനസ്സും ഇല്ലല്ലോ എന്ന് ചോദിച്ചേക്കാം. ഇതിന് ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തില്‍ മറുപടി പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തില്‍ ഖുര്‍ആനില്‍ നിന്ന് തന്നെ ഇതിന് മറുപടി ലഭിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് വേറെ അഭിപ്രായങ്ങള്‍ ആരായേണ്ടതായിട്ടില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **تسبح له السموات والارض ومن فيهن وان من شيئ الايسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم** (ഏഴ് ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയിലുള്ളവരും അവന് 'തസ്ബീഹു' (സ്തോത്രകീര്‍ത്തനം) നടത്തുന്നു. ഒരു വസ്തുവും തന്നെ അവനെ സ്തുതിച്ച് കൊണ്ട് 'തസ്ബീഹ്' നടത്താതെയില്ല. എങ്കിലും അവരുടെ

'തസ്ബീഹു' നിങ്ങള്‍ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല (ഇസ്രാഉ്:44) . ഓരോ വസ്തുവിലും അതതിന് അനുയോജ്യമായ ചില ബോധങ്ങളും ഗുണങ്ങളും അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതില്‍ നിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. അപ്പോള്‍, പാറക്കല്ലുകളില്‍ നിന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും, അവയില്‍ അവന്‍ നിക്ഷിപ്തമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നതുമായ പ്രത്യേകതകള്‍ എന്തോ അത് അവയില്‍ നിന്ന് പ്രകടമാകുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അത് എങ്ങിനെയാണ്, ഏത് പ്രകാരത്തിലാണ് എന്നൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിനേ അറിയുകയുള്ളു. ഏതായാലും ചിലര്‍ ധരിക്കുന്നതുപോലെ, വെറും ഒരു അലങ്കാരവാക്കായി അതിനെ അവഗണിച്ചുകൂടാ.

۞ أَفَتَطۡمَعُونَ أَن يُؤۡمِنُواْ لَكُمۡ وَقَدۡ كَانَ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ يَسۡمَعُونَ كَلَٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُۥ مِنۢ بَعۡدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ﴿٧٥﴾

75 (സത്യവിശ്വാസികളേ) അപ്പോള്‍, അവര്‍ [ഇസ്രാഈല്‍ സന്തതികള്‍] നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുമെന്ന് നിങ്ങള്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? അവരില്‍നിന്ന് ഒരു കൂട്ടര്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ വചനം കേള്‍ക്കുകയും, പിന്നീട് അത് (ബുദ്ധികൊടുത്ത്) ഗ്രഹിച്ചശേഷം, അവര്‍ അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് (തന്നെ) അതിനെ മാറ്റിമറിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നുവെന്നിരിക്കെ!

وَإِذَا لَقُواْ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٖ قَالُوٓاْ أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ ٱللَّهُ عَلَيۡكُمۡ لِيُحَآجُّوكُم بِهِۦ عِندَ رَبِّكُمۡۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ﴿٧٦﴾

76 വിശ്വസിച്ചവരെ കണ്ടുമുട്ടിയാല്‍ അവര്‍ പറയും: ''ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്. അവരില്‍ ചിലര്‍, ചിലരിലേക്ക് ഒഴിഞ്ഞു ചെന്നാലാകട്ടെ, അവര്‍ പറയും: ''അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ക്ക് തുറന്നു (വെളിവാക്കി) തന്നിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയാണോ? അതുമായി നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്‍െറ അടുക്കല്‍ വെച്ച് നിങ്ങളോടവര്‍ ന്യായവാദം നടത്തുവാന്‍വേണ്ടി! അപ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?!''.

أَوَلَا يَعۡلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَ ﴿٧٧﴾

77 അവര്‍ക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അവര്‍ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, പരസ്യമാക്കുന്നതും അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണെന്ന്?!

---

75 أَفَتَطْمَعُونَ അപ്പോള്‍ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങള്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ. أَن يُؤْمِنُوا അവര്‍ വിശ്വസിക്കുമെന്ന്. لَكُمْ നിങ്ങളെ. وَقَدْ كَانَ ആയിരുന്നുവെന്നിരിക്കെ. فَرِيقٌ ഒരു കൂട്ടര്‍, വിഭാഗം. مِّنْهُمْ അവരില്‍നിന്ന്. يَسْمَعُونَ അവര്‍ കേള്‍ക്കും. كَلاَمَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍െറ വചനം. ثُمَّ പിന്നെ. يُحَرِّفُونَهُ അതിനെ അവര്‍ മാറ്റി മറിക്കും. مِن بَعْدِ ശേഷമായി. مَا عَقَلُوهُ അതിനെ അവര്‍ ഗ്രഹിച്ചതിന്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. يَعْلَمُونَ അറിയുന്നു (താനും) . 76 وَإِذَا لَقُوا അവര്‍ കുമുട്ടിയാല്‍. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. قَالُوا അവര്‍ പറയുകയായി. آمَنَّا ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചരിക്കുന്നു. وَإِذَا خَلاَ ഒഴിവായാല്‍, തനിച്ചായാലാകട്ടെ. بَعْضُهُمْ അവരില്‍ ചിലര്‍. إِلَى بَعْضٌ ചിലരിലേക്ക് (ചിലരുടെ അടുക്കല്‍) . قَالُوا പറയുകയായി. أَتُحَدِّثُونَهُم നിങ്ങളവര്‍ക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയാണോ. بِمَا فَتَحَ തുറന്നു (വെളിവാക്കി) തന്നതിനെപ്പറ്റി. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. لِيُحَاجُّوكُم അവര്‍ നിങ്ങളോട് ന്യായവാദം ചെയ്വാന്‍വേ. بِهِ അതിനെ പറ്റി, അതുനിമിത്തം. عِندَ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്‍െറ അടുക്കല്‍. أَفَلاَ تَعْقِلُونَ അപ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?. 77 أَوَلاَ يَعْلَمُونَ അവര്‍ അറിയുന്നില്ലേ, അവര്‍ക്കറിഞ്ഞുകൂടേ. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹുവാ

ണെന്ന്. يَعْلَمُ അറിയുന്നു. مَا يُسِرُّونَ അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതിനെ. وَمَا يُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്ന തിനെയും.

മുൻ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഹൃദയം ദുഷിച്ച് പാറക്കല്ലുകളെപ്പോലെ കടുത്തു മരവിച്ച ആ യഹൂദവർഗ്ഗം നിങ്ങൾ പറയുന്നത് സ്വീകരിച്ച് സത്യവിശ്വാസി കളായിത്തീരുമെന്ന പ്രതീക്ഷക്കവകാശമില്ലെന്ന് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുക യാണ്. വരാനിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകനെപ്പററിയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഗുണഗണങ്ങളെപ്പററിയും തൗറാത്തിൽനിന്നും മററുമായി അവർക്ക് ധാരാളം അറിയാമായിരുന്നു. മതത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ തത്വങ്ങളും നിയമങ്ങളും ഏറെക്കുറെ അവർക്കറിയാം. അതെല്ലാം അറബികളോട് അവർ തുറന്നു പറയലും പതിവായിരുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനി പ്രവാചകനായി വന്നപ്പോൾ, അവർക്ക് അസൂയയും ശത്രുതയും, വിദ്വേഷവുമാണുണ്ടായത്. ഈ വിരോധാഭാസം അവരിൽ പുതുതായി ഉണ്ടായതല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളാകുന്ന വേദവാക്യങ്ങളെയും, ദിവ്യോപദേശങ്ങളെയും ശരിക്കും കേട്ട് മനസ്സിലാക്കുകയും, ആശയം ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് പിന്നെയും സ്വാർത്ഥങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അവയെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യലും, മാററിമറിക്കലും അവരുടെ മുമ്പേയുള്ള പതിവാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ സമ്പ്രദായം മാററിവെച്ച് സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ അവർ മുന്നോട്ട് വരുമെന്ന് കരുതേണ്ടതില്ല എന്ന് താൽപര്യം.

യഹൂദികളിൽ ചില കപടൻമാരുണ്ടായിരുന്നു, മുസ്ലിംകളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പേൾ തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരാണെന്ന് അവർ അഭിനയിക്കും, ചിലപ്പപ്പോൾ നബി (ﷺ) യെ സംഗ്ധിച്ച ചില സത്യങ്ങൾ മുസ്ലിംകളോട് തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്യും. അവിടംവിട്ട് സ്വന്തം ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഇവർ അവരുടെ ആക്ഷേപത്തിന് വിധേയരാകും . നിങ്ങൾക്ക അല്ലാഹു വെളിവാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ള ഈ രഹസ്യങ്ങൾ നിങ്ങളവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നുവോ? അതിൻെറ അനന്തരഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നു ണ്ടോ? ആ കാര്യങ്ങൾവെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ അവർ നിങ്ങളോട് ന്യായം പറഞ്ഞു നിങ്ങളെ കുററക്കാരാക്കുവാൻ അത് കാരണമായിത്തീരും. ഇതൊന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ?! എന്നൊക്കെ സ്വകാര്യത്തിൽ അവരെ അവർ ഗുണദോഷിക്കും. അവരുടെ ഈ ഗുണദോഷിക്കൽ കണ്ടാൽ അവരുടെ രഹസ്യങ്ങളും ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളുമൊന്നും അല്ലാഹുവിന് അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് തോന്നുമല്ലോ. 'അവരുടെ രഹസ്യപരസ്യ ങ്ങളൊക്കെ അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ടെന്ന വസ്തുത അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ?!' എന്ന് 77-ാം വചനത്തിലെ ചോദ്യം അവരുടെ ഈ വിഡ്ഢിത്തത്തിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْكِتَـٰبَ إِلَّآ أَمَانِىَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾

78 അവരിൽ ചില അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാ ത്തവരുമുണ്ട്. ചില വ്യാമോഹങ്ങളല്ലാ തെ, വേദഗ്രന്ഥത്തെ(ക്കുറിച്ച്) അവർ ക്കറിയുകയില്ല. അവർ ഊഹിക്കുകയല്ലാ തെ (മറ്റൊന്നും) ചെയ്യുന്നില്ല.

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ ٱلْكِتَـٰبَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَـٰذَا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشْتَرُوا۟ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

79 അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടർക്കാണ് കഷ്ടം! അവർ തങ്ങളുടെ കൈകൾ കൊണ്ട് ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നു; പിന്നീട്, ഇത് അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള താണ് എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യും; അത മൂലം തുച്ഛമായ വിലവാങ്ങുവാൻ വേണ്ടി. അങ്ങനെ, അവരുടെ കൈകൾ കൊണ്ട് അവർ എഴുതിയത് നിമിത്തം

അവർക്ക് കഷ്ടം! അവർ സമ്പാദിക്കുന്നത് നിമിത്തവും അവർക്ക് കഷ്ടം!!

---

78 وَمِنْهُمْ അവരിലുണ്ട്താനും, അവരിൽപെട്ടതുമാണ്. أُمِّيُّونَ (ചില) അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ. وَإِنْ لاَ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുകയില്ല. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. إِلاَّ أَمَانِيَّ (ചില) വ്യാമോഹങ്ങളല്ലാതെ. وَإِنْ هُمْ അവരല്ല. إِلاَّ يَظُنُّونَ അവർ ഊഹിക്കുകയല്ലാതെ. 79 فَوَيْلٌ അപ്പോൾ കഷ്ടം, നാശം. لِّلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്കാണ്. يَكْتُبُونَ അവർ എഴുതും. الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം. بِأَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾകൊ്. ثُمَّ يَقُولُونَ പിന്നെ അവർ പറയും. هَذَا ഇത്. مِنْ عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നാണ്. لِيَشْتَرُوا അവർ വാങ്ങുവാൻ. بِهِ അതിന്, അത്മൂലം. ثَمَنًا വില. قَلِيلاً തുച്ഛമായ. فَوَيْلٌ അപ്പോൾ (ആകയാൽ) കഷ്ടം, നാശം. لَّهُم അവർക്ക്. مِّمَّا كَتَبَتْ എഴുതിയതിനാൽ. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾ. وَوَيْلٌ കഷ്ടവും. لَّهُم അവർക്കുണ്ട്. مِّمَّا يَكْسِبُونَ അവർ സമ്പാദിക്കുന്നതിനാൽ.

വേദക്കാരിൽ രണ്ട് തരക്കാരുണ്ട്. ഒന്ന്: എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്ത പൊതുജനങ്ങൾ. അവർ വേദഗ്രന്ഥം പഠിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. അവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ചില വ്യാമോഹങ്ങളും ഊഹങ്ങളും മാത്രമായിരിക്കും മതം. കേട്ട് കേൾവിയെയും പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇന്നിന്ന നൻമകളും ഗുണങ്ങളുമൊക്കെ നമുക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നും മററുമുള്ള ചില വ്യാമോഹങ്ങളും, മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നുള്ള ഏതാനും ചില ഊഹാപോഹങ്ങളും മാത്രമേ അവരുടെ പക്കലുണ്ടാകൂ. അതായിരിക്കും അവരുടെ മതപ്രമാണം. അന്വേഷിച്ചറിയാത്തതിലും, ചിന്തിക്കാത്തതിലും ഇവർ കുററക്കാർ തന്നെ മറ്റൊരു കൂട്ടരുണ്ട്: പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാർ, ഇവരുടെ കാര്യമാണ് വളരെ കഷ്ടം. വേദഗ്രന്ഥത്തെപ്പററി അവർക്കറിയാം. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിൻെറയും മതത്തിൻെറയും പേരിൽ അവർ കളവും അനീതിയും കെട്ടിച്ചമയ്ക്കും. വായകൊണ്ട് മാത്രമല്ല. ഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതി അവ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത് മുഖേന അവരുടെ ലക്ഷ്യം ഐഹികമായ സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുകയല്ലാതെ മററൊന്നുമല്ല. അഥവാ അത് വഴി ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്ത് ധനവും സ്വാധീനവും സമ്പാദിക്കൽ അവരുടെ ജോലിയായിരിക്കും. തങ്ങളെഴുതിയ ആ ലിഖിതങ്ങൾ മതഗ്രന്ഥങ്ങളും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളുമായിരിക്കും അവർ ജനമദ്ധ്യെ അവതരിപ്പിക്കുക. ഇവരുടെ ഓരോ പ്രവർത്തനവും, അതിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഓരോ നേട്ടവും അവർക്ക് കഷ്ടവും നാശവും ശിക്ഷയുമായി കലാശിക്കുന്നതാണ്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ആഗമം, സ്വഭാവവിശേഷതകൾ, തിരുമേനി പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ചില സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് കൃത്രിമമായ പല വിവരണങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതുകയും അത് അവരിലുള്ള സാധാരണക്കാർക്കിടയിലും, അറബികൾക്കിടയിലും പ്രചരിപ്പിക്കലും യഹൂദികളുടെ പതിവായിരുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകൾ കാണാം. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രസാതാവനയിൽ നിന്ന് തന്നെയും അങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. കൂടാതെ, യഥാർത്ഥ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് പുറമെ, അവരിൽ പെട്ട ചില വ്യക്തികൾ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലിഖിതങ്ങളും രചിക്കുകയും, അവർക്കിടയിൽ അവ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് നിലവിലുള്ള ബൈബിൾ തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വചനം യഹൂദികളെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് അവതരിച്ചതാണെങ്കിലും, ഖുർആനെയും നബി വചനങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടും, ഇസ്ലാമിൻെറ അംഗീകൃത തത്വങ്ങളെയും നിയമങ്ങളെയും മാററി മറിച്ചു കൊണ്ടും, അതിന് കൃത്രിമമായ തെളിവുകളും ന്യായങ്ങളും സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേനയോ മറേറാ മതത്തിൻെറ പേരിൽ പ്രചരണം നടത്തി മുതലെടുക്കുന്ന എല്ലാ പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാർക്കും അക്ഷരാർത്ഥ

ത്തിൽ തന്നെ ബാധകമാണ് ഈ താക്കീത് എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

وَقَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامًا مَّعۡدُودَةً قُلۡ أَتَّخَذۡتُمۡ عِندَ ٱللَّهِ عَهۡدًا فَلَن يُخۡلِفَ ٱللَّهُ عَهۡدَهُۥٓۖ أَمۡ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٨٠﴾

80 അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു: ‘‘എണ്ണം കണക്കാക്കപ്പെട്ട ചില ദിവസങ്ങളല്ലാതെ നരകം ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതേയല്ല.’’ (നബിയേ,) പറയുക: ‘‘നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ വല്ല കരാറും ഉണ്ടാക്കിവച്ചിരിക്കുന്നുവോ?!. എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവൻെറ കരാർ ലംഘിക്കുകയില്ലതന്നെ. അതല്ല, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾക്കറിയാത്തത് (കെട്ടി) പറയുകയാണോ?!’’

بَلَىٰ مَن كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَٰطَتۡ بِهِۦ خَطِيٓـَٔتُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٨١﴾

81 അങ്ങനെയല്ല, ആർ തിൻമയെ നേടിവെക്കുകയും, തൻെറ തെറ്റുകുറ്റംതന്നെ വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ, അക്കൂട്ടർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു; അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٨٢﴾

82 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു; അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

---

80 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു (ചെയ്യുന്നു) . لَن تَمَسَّنَا ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുകയേ ഇല്ല. النَّارُ നരകം. إِلاَّ أَيَّامًا ചില ദിവസങ്ങളല്ലാതെ. مَعْدُودَةً എണ്ണം കണക്കാക്കപ്പെട്ട. قُلْ പറയുക. أَتَّخَذْتُمْ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നുവോ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. عَهْدًا വല്ല കരാറും. فَلَن يُخْلِفَ എന്നാൽ ലംഘിക്കുകയില്ലതന്നെ. اللهُ അല്ലാഹു. عَهْدَهُ അവൻെറ കരാർ. أَمْ അതല്ല, അതോ. تَقُولُونَ നിങ്ങൾ പറയന്നു (വോ) . عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. مَا لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്. 81 بَلَى അങ്ങനെയെല്ലാ, ഇല്ലാതെ (ഉണ്ട്) . مَن كَسَبَ ആർ (വല്ലവരും) നേടി. سَيِّئَةً വല്ല തിൻമയും. وَأَحَاطَتْ വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. بِهِ അവനെ. خَطِيئَتُهُ അവൻെറ തെറ്റുകുറ്റം (പാപം) . فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ ആൾക്കാരാണ്. النَّارِ നരകത്തിൻെറ. هُمْ അവർ. فِيهَا അതിൽ. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണ്. 82 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ ആൾക്കാരാണ്. الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ. هُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ. خَالِدُونَ നിത്യ (ശാശ്വത) വാസികളായിരിക്കും.

വിജയത്തിൻെറയും മോക്ഷത്തിൻെറയും കുത്തകാവകാശികളാണ് തങ്ങൾ, തങ്ങളാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഏററവും ഉൽകൃഷ്ട വിഭാഗം എന്നൊക്കെയാണ് യഹൂദികൾ അന്നും ഇന്നും കരുതിപ്പോരുന്നത്. ഇതിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, വ്യാജവാദങ്ങളും അവർക്കുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നത്രെ, നരകശിക്ഷ ഞങ്ങളെ ബാധിക്കുകയില്ല, ബാധിച്ചാൽതന്നെ അൽപം ചില ദിവസങ്ങൾ മാത്രമേ അതുണ്ടാകുകയുള്ളു, പിന്നീട് ഞങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അവരുടെ വാദം. ഈ വാദത്തെ അല്ലാഹു

ഖണ്ഡിക്കുകയാണ്. നരശിക്ഷയും, സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളും കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡം വർഗ്ഗീയമോ ആഭിജാത്യപരമോ അല്ല എന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവരുടെ വാദം നോക്കുമ്പോൾ, അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നും, അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗം നൽകുമെന്നും അല്ലാഹു അവരുമായി വല്ല കരാറും ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നാം. അങ്ങിനെ വല്ല കരാറും ഉണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹു കരാർ ലംഘിക്കുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. പക്ഷേ, അതില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണല്ലോ. അപ്പോൾ യഥാർത്ഥം മറെറാന്നാണ്. അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതും, ഇല്ലാത്തതുമായ കാര്യം അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കെട്ടിപ്പറയുകതന്നെ. സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങൾക്കുള്ള അർഹതക്ക് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള മാനദണ്ഡം സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മങ്ങളുമാകുന്നു. ആർ അവ ിശ്വാസവും ദുഷ്പ്രവർത്തികളും സമ്പാദിച്ചുവോ അവർക്ക് സ്ഥിരമായ നരകശിക്ഷ. ആർ സത്യവിശ്വാസവും സൽപ്രവർത്തികളും സമ്പാദിച്ചുവോ അവർക്ക് സ്ഥിരമായ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം. ഇതിൽ വർഗ്ഗത്തിനോ ആഭിജാത്യത്തിനോ ഒട്ടും സ്ഥാനമില്ല.

'തിൻമ സമ്പാദിക്കുകയും, തെററുകുററം വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു' എന്ന വാക്യത്തിൽനിന്ന് ഒരു സംഗതി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്: പാപം ചെയ്യുംതോറും രക്ഷാ മാർഗ്ഗം കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെയായി അടഞ്ഞുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അത് വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു വലയം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി രക്ഷാമാർഗ്ഗം നിശ്ശേഷം അടഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ ഈ സംഗതി നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: ''നിസ്സാരമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന പാപങ്ങളെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം, അവ മനുഷ്യനിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി അവസാനം അവനെ അത് നാശത്തിലകപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.'' (അഹ്മദ്)

വിഭാഗം-10

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَقُولُوا۟ لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنكُمْ وَأَنتُم مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

83 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പ് (അവരോട്) നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കുകയില്ല [ആരാധിക്കരുത്] എന്നും, മാതാപിതാക്കൾക്കും, അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കും, അനാഥകൾക്കും, അഗതികൾക്കും നന്മ ചെയ്യണമെന്നും, നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോട് നല്ലത് പറയണമെന്നും, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും സക്കാത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും, [ഇതായിരുന്നു ആ ഉറപ്പ്.] പിന്നീട് (ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ,) നിങ്ങൾ-നിങ്ങളിൽ അൽപം ആളുകൾ ഒഴിച്ചു-(അതിൽനിന്ന്) പിന്മാറിക്കളഞ്ഞു. നിങ്ങളാകട്ടെ, തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരുമാകുന്നു. [അത് നിങ്ങളുടെ പതിവാണ്.]

83 وَإِذْ أَخَذْنَا നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം. مِيثَاقَ ഉറപ്പ്. بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ. لاَ تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയല്ല എന്ന്. إلاَّ الله അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ. وَبِالْوَالِدَيْنِ മാതാപിതാക്കൾക്കും. إِحْسَانًا നന്മചെയ്യൽ (വേണം) . وَذِي الْقُرْبَى അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവർക്കും. وَالْيَتَامَى അനാഥകൾക്കും. وَالْمَسَاكِينِ അഗതികൾക്കും. وَقُولُوا പറയുകയും ചെയ്വിൻ. لِلنَّاسِ മനുഷ്യരോട്. حُسْنًا നല്ലത്. وَأَقِيمُوا നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. الصَّلاَةَ നമസ്കാരം. وَآتُوا കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. الزَّكَاةَ സക്കാത്ത്. ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ പിന്നെ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുപോയി. إلاَّ قَلِيلاً അൽപം (ആളുകൾ) ഒഴികെ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَأَنْتُم നിങ്ങളാകട്ടെ. مُّعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളയുന്നവരാണ്.

لا تعبدون എന്ന ക്രിയാരൂപം വർത്തമാന രൂപത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും നിരോധാജ്ഞയാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, ഇസ്റാഈല്യരോട് അല്ലാഹു വാങ്ങിയ ഈ കരാറ് അവർക്ക് മാത്രം ബാധകമായ കരാറല്ല. അതിലെ ഓരോ വകുപ്പുകളും അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നും പാലിക്കുവാൻ എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളും ബാധ്യസ്ഥരത്രെ. നമസ്കാരം, സകാത്ത് എന്നിവയുടെ വിശദാംശങ്ങളിൽ അൽപമൊക്കെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രം. എല്ലാ സമുദായങ്ങളോടും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന മൗലികമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഒന്നാമത്തേതും, എല്ലാററിലും വെച്ച് മുഖ്യമായതും അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്ന തൗഹീദ് തന്നെ. തുടർന്നുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൻമ ചെയ്യലും. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ഇതുപോലെ-ഒന്നാമത് തൗഹീദും, അടുത്തതായി മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൻമചെയ്യലുമായിക്കൊണ്ട്-ഖുർആനിൽ പലേടത്തും എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. പിന്നീട്, അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ, അനാഥകൾ, ദരിദ്രർ എന്നിവരുടെ നേരെ പ്രത്യേകിച്ചും, മനുഷ്യരോട് പൊതുവിലും നല്ല നിലയിൽ വർത്തിക്കുവാൻ അൽപിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം സ്വഭാവപരമായ മൗലിക വിഷയങ്ങളാണല്ലോ. പിന്നീട് ശാരീരികവും സാമ്പത്തികവുമായ അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ട് കർമ്മങ്ങളായ നമസ്കാരത്തെയും സകാത്തിനെയും കുറിച്ചു പറയുന്നു. ഈ രണ്ട് കർമ്മങ്ങൾക്കും ഖുർആൻ കൽപിച്ച പ്രാധാന്യം സുപ്രസിദ്ധമാണ്. അനുഷ്ഠാനമുറകളിൽ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും ഇത് രണ്ടും മുമ്പ് മുതൽക്കേ ഇസ്‌ലാമിലെ രണ്ട് പ്രധാനപ്പെട്ട നിർബന്ധ കർമ്മങ്ങളാകുന്നു. ഈ കൽപനകൾ ഇന്നും ബൈബിളിൻെറ പഴയ നിയമത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇസ്റാഈല്യരെ നോക്കി വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَـٰقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُم مِّن دِيَـٰرِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

84 നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (നിങ്ങളോട്) നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : നിങ്ങൾ (തമ്മതമ്മിൽ) നിങ്ങളുടെ രക്തം ചിന്തുകയില്ലെന്നും, നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെത്തന്നെ നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുകയില്ലെന്നും. പിന്നെ, നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് (അത് ഏറ്റ്) സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ أَنتُمْ هَـٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنكُم مِّن دِيَـٰرِهِمْ تَظَـٰهَرُونَ عَلَيْهِم بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسَـٰرَىٰ تُفَـٰدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ ۚ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ ٱلْكِتَـٰبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَن يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْىٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ ٱلْعَذَابِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا

85 (എന്നിട്ട്) പിന്നെയും നിങ്ങളിതാ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാകുന്നു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കൊലചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരെ അവരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! കുറ്റവും അതിക്രമവും വഴി അവർക്കെതിരിൽ നിങ്ങൾ പരസ്പരം പിൻതുണ നൽകിക്കൊണ്ട്. അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ തടവുകാരായി വന്നാലാകട്ടെ, നിങ്ങൾ അവർക്ക് മോചനമൂല്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു! അതാകട്ടെ, [കാര്യമാകട്ടെ,] അവരെ പുറത്താക്കൽ നിങ്ങളുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ചില ഭാഗത്തിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും, ചില ഭാഗത്തിൽ

تَعۡمَلُونَ ﴿٨٥﴾

നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയുമാണോ ചെയ്യുന്നത്?!. എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം, ഇഹലോകജീവിതത്തിൽ അപമാനമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. 'ഖിയാമത്തു' നാളിലാകട്ടെ, അവർ അതികഠിനമായ ശിക്ഷയിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുന്നതുമാണ്. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനൊന്നുമല്ല.

أُوْلَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا بِٱلۡأٓخِرَةِۖ فَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾

86 അക്കൂട്ടർ, പരലോകത്തിന് (പകരം) ഇഹലോകജീവിതം വാങ്ങിയിട്ടുള്ളവരത്രെ. ആകയാൽ, അവർക്ക് ശിക്ഷ ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

---

84 وَإِذْ أَخَذْنَا നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം. مِيثَاقَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ്, കരാർ. لاَ تَسْفِكُونَ നിങ്ങൾ ചിന്തുക (ഒഴുക്കുക) യില്ല (എന്ന്) . دِمَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്തങ്ങളെ. وَلاَ تُخْرِجُونَ നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുകയുമില്ല. أنفُسَكُم നിങ്ങളെത്തന്നെ. مِّن دِيَارِكُمْ നിങ്ങളുടെ വീട് (വാസസ്ഥലം) കളിൽനിന്ന്. ثُمَّ പിന്നെ (അതിനുപുറമെ) . أَقْرَرْتُمْ നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു, ഏറ്റുപറഞ്ഞു. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ, നിങ്ങളായിക്കൊണ്ട്. تَشْهَدُونَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. 85 ثُمَّ പിന്നെയും. أَنْتُمْ നിങ്ങൾ . هَؤُلاَءِ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണ്. تَقْتُلُونَ നിങ്ങൾ കൊല്ലുന്നു. أنفُسَكُمْ നിങ്ങളെത്തന്നെ. وَتُخْرِجُونَ നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. فَرِيقًا مِّنكُم നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരെ. مِّنْ دِيَارِهِمْ അവരുടെ ഭവനങ്ങളിൽനിന്ന്. تَظَاهَرُونَ നിങ്ങൾ പരസ്പരം പിൻതുണ നൽകിക്കൊണ്ട്. عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ (എതിരിൽ) . بِالإِثْمِ കുറ്റംകൊണ്ട്. وَالعُدْوانِ അതിക്രമവും. وَإِن يَأْتُوكُمْ അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാലോ. أُسَارَى തടവുകാരായി. تُفَادُوهُمْ നിങ്ങൾ അവർക്ക് മോചനമൂല്യം നൽകുന്നു. وَهُوَ അത് (കാര്യം) ആവട്ടെ. مُحَرَّمٌ നിഷിദ്ധമാണ്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. إخْرَاجُهُمْ അവരെ പുറത്താക്കൽ. أَفَتُؤْمِنونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയാണോ. بِبَعْضِ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ചിലതിൽ (ചിലഭാഗത്തിൽ) . وَتَكْفُرُونَ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയും (ആണോ) . بِبَعْضٍ ചിലതിൽ. فَمَا جَزَاءُ എന്നാൽ പ്രതിഫലമല്ല. مَنْ يَفْعَلُ ചെയ്യുന്നവരുടെ. ذَلِكَ അത് (പ്രകാരം) . مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. إِلاَّ خِزْيٌ അപമാനം (നിന്ദ്യത) അല്ലാതെ. فِي الحَيَاةِ ജീവിതത്തിൽ. الدُّنْيَا ഐഹിക. وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിലാകട്ടെ. يُرَدُّونَ അവർ തള്ളപ്പെടും മടക്കിപ്പെടും. إِلَى أَشَدِّ ഏറ്റവും കഠിനമായതിലേക്ക്. الْعَذَابِ ശിക്ഷ (യിൽവെച്ച്) . وَمَا اللهُ അല്ലാഹു അല്ലാതാനും. بِغَافِلٍ ഒട്ടും അശ്രദ്ധൻ. عَمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. 86 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാണ്. اشْتَرَوْا അവർ വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തെ. بِالآخِرَةِ പരലോകത്തിന് (പകരം) . فَلاَ يُخَفَّفُ അതിനാൽ ലഘുവാക്കപ്പെടുകയില്ല. عَنْهُمُ അവർക്ക്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. وَلاَ هُمْ അവർ സഹായിക്കപ്പെടുകയുമില്ല..

മദീനായിലും പരിസരത്തിലുമുള്ള അറബികൾ ഔസ്, ഖസ്റജ് (الاوس والخزرج) എന്നീ രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നു. എല്ലാവരും വിഗ്രഹാരാധകർ തന്നെ. ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ ഇടക്കിടെ യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. മദീനായിലെ യഹൂദികളാകട്ടെ, മൂന്ന് ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നു. ഖൈനുഖാഉം, നളീറും, ഖുറൈളയും (قينقاع،نضير، قريظة) ആദ്യത്തെ രണ്ട് ഗോത്രവും ഖസ്റജുമായും, മൂന്നാമത്തെ ഗോത്രം ഔസുമായും സഖ്യബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഓരോ ഗോത്രവും തങ്ങളുടെ സഖ്യകക്ഷിയുടെ പക്ഷത്തുചേർന്നു അതിൽ പങ്കെടുക്കും. യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ യഹൂദികളെന്നോ, അറബികളെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ

പരസ്പരം കൊലയും കൊള്ളയും നടത്തുകയും, വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ആട്ടി ഓടിക്കുകയും, ബന്ധനത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യും. യുദ്ധം അവസാനിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളായ യഹൂദികളിൽ നിന്ന് ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ അവർ തന്നെ ധനം ശേഖരിക്കുകയും, മോചനമൂല്യം കൊടുത്ത് അവരെ ചിറയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പററി ചോദിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരുടെ മറുപടി ഇതായിരിക്കും: ''സഖ്യകക്ഷികളെ വഞ്ചിക്കുന്നത് അപമാനകരമായതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അവരൊന്നിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങളോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും.'' ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

'നിങ്ങളുടെ രക്തം', 'നിങ്ങളെത്തന്നെ കൊല്ലുക', 'നിങ്ങളെത്തന്നെ പുറത്താക്കുക' എന്നൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ, ഒരേ മതാവലംബികളായ സമുദായം ഒരേ ദേഹം പോലെയാണെന്നും, അതിലെ അംഗങ്ങൾ ഏകോദര സഹോദരൻമാരായി വർത്തിക്കേണ്ടവരാണെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. തൗറാത്തിലും, മൂസാ (عليه السلام) നബിയിലും വിശ്വസിച്ചതോടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ എല്ലാ നിയമങ്ങളും പാലിക്കുവാൻ അവർ നിർബന്ധരാണ്. മാത്രമല്ല, തൗറാത്തിൻെറ വിധികൾ അനുസരിക്കുകയും പാലിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് അവർ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവരും ഏററു സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളവരുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ചില വിധികൾ മാത്രം അനുഷ്ഠിക്കുകയും, മററു ചിലത് തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ന്യായരഹിതവും അക്രമവുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് 'വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ചില ഭാഗത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ചിലതിൽ അവിശ്വസിക്കുകയുമാണോ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്?' എന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഇതിൻെറ ഫലം ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അപമാനവും, പരലോകത്തുവെച്ച് അതികഠിനമായ ശിക്ഷയുമാണെന്ന് അവരെ താക്കീതും ചെയ്യുന്നു. ഇവർ ഇത്രത്തോളം അധഃപതിക്കുവാനും, വിരോധാഭാസങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായിത്തീരുവാനും കാരണം, അവർ ഐഹിക ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി പാരത്രിക നൻമകളെ ബലികഴിച്ചതാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത് യഹൂദികളുടെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിലാണെങ്കിലും ഇസ്ലാമിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ ശരിവെച്ചു സമ്മതിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവയിൽ ചിലത് മാത്രം അനുഷ്ഠിക്കുകയും, ചിലത് തീരെ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കെല്ലാം ഇതിലെ താക്കീതും ആക്ഷേപവും ബാധകമാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി മുസ്ലിംകളിൽ ചിലർ ഇസ്ലാമിലെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട നിർബന്ധ കർമ്മമായ നമസ്കാരവും, വേറെ ചിലർ സക്കാത്തും പാടെ അവഗണിച്ചുകളയുന്നു. അതേ സമയത്ത് മറ്റു ചില മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ അവർക്ക് നിഷ്കർഷയും ഉണ്ടായേക്കും. അതുപോലെ, ചിലർ പലിശയുടെ കാര്യത്തിൽ യഹൂദികളുടെയും, മറ്റു ചില ദുർവൃത്തികളിൽ അവിശ്വാസികളുടെ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചു കാണാം. ചിലർ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരും, സാമൂഹ്യബാധ്യതകൾ അവഗണിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. ചിലർ നേരെ മറിച്ചും. ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള മതവിധിയും, അതിൻെറ ഗൗരവവും അറിഞ്ഞും സമ്മതിച്ചും കൊണ്ട് തന്നെയാണ് പലരും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതാണ് വലിയ അൽഭുതം! മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് അല്ലാഹു നേർവഴിയും തൻേറടവും നൽകുമാറാകട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം-11

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ بِٱلرُّسُلِ ۖ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ٱلْبَيِّنَـٰتِ وَأَيَّدْنَـٰهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا

87 തീർച്ചയായും മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശേഷം നാം ദൂതൻമാരെ തുടർച്ചയായി അയക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ നാം നൽകു

جَآءَكُمْ رَسُولٌۢ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ ٱسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ നാം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ (അഥവാ മനസ്സുകൾ) ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതുമായി നിങ്ങൾക്ക് വല്ല റസൂലും വരുമ്പോഴൊക്കെയും നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിക്കുകയാണോ?! അങ്ങനെ, ഒരു കൂട്ടരെ നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കി; ഒരു കൂട്ടരെ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു!

---

87 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം നൽകുകയുായി. مُوسَى മൂസാക്ക്. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. وَقَفَّيْنَا നാം തുടർത്തുകയും ചെയ്തു. مِنْ بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം. بِالرُّسُلِ ദൂതൻമാരെ. وَآتَيْنَا നാം നൽകുകയും ചെയ്തു. عِيسَى ഈസാക്ക്. ابْنَ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ. الْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ. وَأَيَّدْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം ബലിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. بِرُوحِ الْقُدُسِ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട്. أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ എപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) നിങ്ങൾക്ക് വരുമ്പോഴൊക്കെയുമോ. رَسُولٌ ഒരു ദൂതൻ, വല്ല റസൂലും. بِمَا യാതൊന്നുമായി. لاَ تَهْوَى ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. أَنفُسُكُمُ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ, മനസ്സുകൾ. اسْتَكْبَرْتُمْ നിങ്ങൾ അഹംഭാവം കാണിച്ചു (വോ) . فَفَرِيقًا എന്നിട്ട് ഒരു വിഭാഗത്തെ. كَذَّبْتُمْ നിങ്ങൾ കളവാക്കി. وَفَرِيقًا ഒരു കൂട്ടരെ. تَقْتُلُونَ നിങ്ങൾ വധിക്കുന്നു.

മൂസാ (عليه السلام) നബി മുതൽ ഈസാ (عليه السلام) നബി വരെയുള്ള എത്രയോ പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെയും ശിക്ഷണങ്ങളെയും ധിക്കരിക്കുകയും, പല പ്രവാചകൻമാരെയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് ഇസ്റാഈല്യരുടേത്. പ്രവാചകൻമാർ കൊണ്ടുവരുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ അവരുടെ ദേഹേച്ഛകൾക്കും തന്നിഷ്ടത്തിനും അനുയോജ്യമല്ലായ്ക നിമിത്തം അവർ ഗർവ്വിഷ്ടരും അഹംഭാവികളുമായിത്തീർന്നതാണിതിനു കാരണമെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവർ നബിമാരെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി 61-ാം വചനത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വ്യക്തിപരമായും, സാമൂഹ്യമായുമുള്ള നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വേദഗ്രന്ഥമാണ് തൗറാത്ത്. അതിൻെറ സത്യതക്ക് തെളിവായി പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവർ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാർ അവരിൽ തുടരെത്തുടരെ വന്നുകൊണ്ടുമിരുന്നു. എല്ലാവരുടെയും ലക്ഷ്യം തൗറാത്തിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും, അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയുമായിരുന്നു. സൂറ:മാഇദ:യിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: انا انزلنا التوراة............ والاحبار (സാരം: നാം തൗറാത്ത് അവതരിപ്പിച്ചു. അതിൽ മാർഗ്ഗദർശനവും പ്രകാശവുമുണ്ട്. യഹൂദരായുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചവരായ നബിമാരും, 'റബ്ബാനീ'കളും- പുണ്യപുരുഷൻമാരും- പണ്ഡിതൻമാരും അതനുസരിച്ചു വിധിച്ചിരുന്നു.) (മാഇദ: 47) ഇസ്റാഈല്യരിൽ അവസാനത്തെ റസൂലായ ഈസാ (عليه السلام) വന്നപ്പോൾ, തൗറാത്തിലെ ചുരുക്കം ചില നടപടിക്രമങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തപ്പെട്ടുവെങ്കിലും മൊത്തത്തിൽ തൗറാത്തിൻെറ നിയമസംഹിത തന്നെയാണ് അദ്ദേഹവും പിൻപറ്റിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൗത്യകാലത്തുണ്ടായ ആ ഭേദഗതിയുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹം തൗറാത്തിനെ നിഷേധിക്കുന്നുവെന്നു ആക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വ്യക്തമായ പല തെളിവുകളും ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു നൽകി. (അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൃഷടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ആലുഇംറാനിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.) അതിനെത്തുടർന്ന് ഇസ്റാഈല്യരോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ومصد قالما بين يدي من التوراة (സാരം: എൻെറ മുമ്പിലുള്ള തൗറാത്തിനെ

സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാക്കുവാനുമാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നും ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) (ആലുംഇംറാൻ; 49, 50 നോക്കുക.)

وايدناه بروح القدس (അദ്ദേഹത്തെ നാം പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട് ബലപ്പെടുത്തി) എന്ന് പറഞ്ഞതിന് ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (1) ഇഞ്ചീലാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് അഥവാ 'റൂഹുൽ ഖുദുസ്' ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ വിജയങ്ങളും, ആത്മീയ പരിശുദ്ധിയും കൈവരുത്തുന്നതാണല്ലോ ഇഞ്ചീൽ എന്നതാണ് ഇതിനുള്ള ന്യായം. (2) ഈസാ (عليه السلام) ന്റെ ആത്മാവാണുദ്ദേശ്യം. അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിൽ അല്ലാഹു അവന്റെ വക ജീവൻ ഊതിയിട്ടുണ്ടെന്ന് (21;91 ൽ) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും മറ്റുമാണിതിന് പറയുന്ന ന്യായം. (3) ജിബ്രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇതാണ് ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായവും, ഖുർആന്റെയും ഹദീസിന്റെയും പിൻബലമുള്ളതും, ഖുർആനെപ്പറ്റി نزله روح القدس من ربك (നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നു അതിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു.) (നഹ്ൽ: 102) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഇത് ജിബ്രീൽ (عليه السلام) നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രസിദ്ധ കവിയായിരുന്ന ഹസ്സാനുബ്നുഥാബിത്ത് (حسان بن ثابت – رض) നുവേണ്ടി 'അല്ലാഹുവേ, അദ്ദേഹത്തെറൂഹുൽഖുദ്സിനെക്കൊണ്ടു ബലപ്പെടുത്തണേ!' എന്ന് തിരുമേനി പ്രാർത്ഥിച്ചതായും, 'ജിബ്രീൽ തന്നോട് കൂടെയുണ്ടായിരിക്കും' എന്ന് തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞതായും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ബു: മു.) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ബലപ്പെടുത്തി എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അദ്ദേഹത്തിന് ജിബ്രീൽ (عليه السلام) മുഖേന ലഭിച്ചിരുന്ന ആത്മീയ സഹായങ്ങളായിരിക്കുമെന്ന് മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ഈസാ (عليه السلام) നോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: اذا يدتك بروح القدس تكلم الناس في المهد وكهلا (സാരം: തൊട്ടിലിൽവെച്ചും, മദ്ധ്യവയസ്കനുമായിരുന്നപ്പോഴും ജനങ്ങളോട് നീ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ നാം നിന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട് ബലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം) (മാഇദ 113)

وَقَالُوا۟ قُلُوبُنَا غُلْفٌۢ ۚ بَل لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

88 അവർ പറയുന്നു: ''ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (ഉറയിട്ട്) മൂടപ്പെട്ടവയാണ് '' (അതല്ല,) പക്ഷേ, അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, വളരെ കുറച്ചേ അവർ വിശ്വസിക്കൂ.

---

88 وَقَالُوا അവർ പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. قُلُوبُنَا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. غُلْفٌ ഉറയിടപ്പെട്ടതാണ്, മൂടിക്കിടക്കുന്നവയാണ്. بَلْ പക്ഷേ. لَّعَنَهُمُ അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. الله അല്ലാഹു. بِكُفْرِهِمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം. فَقَلِيلاً مَّا വളരെ കുറച്ച് (മാത്രം) . يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കും.

ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് പുതുതായൊന്നും പ്രവേശിക്കാത്തവിധം അവ ഉറയിട്ടു മൂടപ്പെട്ടുകിടക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് മുഹമ്മദും മറ്റും നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളൊന്നും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ കടക്കുന്നില്ല. എന്നു യഹൂദികൾ പരിഹാസപൂർവ്വം പറഞ്ഞിരുന്നു. സൂറഃഹാമീം സജദ: 5 ൽ അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: ...... وقالوا قلوبنا في اكنة مما تدعونا اليه (അവർ പറയുന്നു: നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഏതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ മൂടികളിലാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കാതുകളിലും ഒരു തരം കട്ടിയുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെയും

നിൻെറയും-നബിയുടെയും- ഇടക്ക് ഒരു തരം മറയുണ്ട്.) ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു വാക്കാണ് യഹൂദികളും പറയുന്നത്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് വേണ്ടതൊന്നും പ്രവേശിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ശരി തന്നെ. പക്ഷെ, അവ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതോ മറേറാ അല്ല അതിനു കാരണം. അവരുടെ അവിശ്വാസവും സത്യനിഷേധവും നിമിത്തം അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപത്തിനു പാത്രമായതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിനു കാരണമെന്ന് അല്ലാഹു അവർക്ക് മറുപടി നൽകുന്നു.

യഹൂദികളുടെ അവിശ്വാസം അറബികളുടെ അവിശ്വാസത്തെക്കാൾ ആക്ഷേപാർഹമാണല്ലോ. കാരണം, അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ, നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും കൽപ്പിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടുമുള്ള നിഷേധമാണ് യഹൂദികളുടേത്. അതിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്താണ് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ മൂടപ്പെട്ടതാണെന്നും മറ്റുമുള്ള അവരുടെ പരിഹാസവാക്കുകൾ. ആ വാക്ക് നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് **بل لعنهم الله عليها بكفرهم** (പക്ഷേ, അവരുടെ അവിശ്വാസം മൂലം അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.) എന്ന് ഇവിടെയും, അതേ വാക്ക് ഉദ്ധരിച്ചശേഷം അതിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് **بل طبع الله عليها بكفرهم** (പക്ഷേ, അവരുടെ അവിശ്വാസം മൂലം അല്ലാഹു അവയുടെ മീതെ മുദ്രകുത്തിയിരക്കുകയാണ്) എന്ന് സൂറഃ നിസാഉ് 155ലും അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടി ഈ വസ്തുതയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ട്.([*]) അങ്ങിനെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപത്തിന് അവർ പാത്രമായിത്തീർന്നതു കൊണ്ട് അവരിൽ നിന്ന് അധികമൊന്നും വിശ്വാസം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല-അവർ വളരെ കുറച്ചേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളു- എന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ അറിയിക്കുന്നു.

'അവർ വളരെ കുറച്ചേ വിശ്വസിക്കൂ' എന്ന് പറഞ്ഞതിന് രണ്ടുതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (1) യഹൂദികളിൽ നിന്ന് വളരെ കുറഞ്ഞ ആളുകളേ നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കയുള്ളുവെന്ന്. വാസ്തവത്തിൽ, യഹൂദികളിൽ നിന്ന് മുസ്‌ലിമായവർ വളരെ കുറഞ്ഞ വ്യക്തികളേയുള്ളുവെന്നത് പ്രസിദ്ധമാണ്. (2) പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം അവരിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചുകൂടാ- വളരെ കുറഞ്ഞ വിശ്വാസമേ അവർക്കുണ്ടാകുകയുള്ളു- എന്ന്. അവർ വേദക്കാരായതുകൊണ്ട് ഏതാനും ചില കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ അവർക്ക് വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. പക്ഷേ, വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ വിഷയത്തിലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയില്ല. ഉള്ള വിശ്വാസം തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുകയമില്ല എന്ന് സാരം. രണ്ട് വ്യാഖ്യാനവും പരസ്പരം എതിരില്ലതാനും.

وَلَمَّا جَآءَهُمۡ كِتَٰبٞ مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٞ لِّمَا مَعَهُمۡ وَكَانُواْ مِن قَبۡلُ يَسۡتَفۡتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَمَّا جَآءَهُم مَّا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِۦۚ فَلَعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ٨٩

89 തങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ (ശരിവെച്ച്) സത്യമാക്കുന്നതായ ഒരു ഗ്രന്ഥം അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നും വന്നപ്പോൾ, -മുമ്പ് അവർ, അവിശ്വസിച്ചവർക്കെതിരിൽ വിജയം അർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുതാനും (അതെ) അങ്ങനെ, അവർക്കറിയാവുന്ന (ആ) കാര്യം അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ, അവരതിൽ അവിശ്വസിക്കുകയായി. ആകയാൽ, (ആ) അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപമുണ്ടായിരിക്കും.

[*] അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മുദ്രവെച്ചുവെന്നും മറ്റും പറയുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം 7-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

89 وَلَمَّا جَاءَهُمْ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. كِتَابٌ ഒരു (വേദ) ഗ്രന്ഥം. مِنْ عِنْدِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽനിന്ന്. مُصَدِّقٌ സത്യമാക്കുന്ന, (ശരിവെക്കുന്ന) . لِّمَا مَعَهُمْ അവരുടെ കൂടെ ഉള്ളതിനെ. وَكَانُوا അവരായിരുന്നുതാനും. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. يَسْتَفْتِحُونَ അവർ വിജയം (സഹായം) അർത്ഥിക്കും) . عَلَى الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്കെ (എതിരിൽ) . كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു. فَلَمَّا جَاءَهُم എന്നിട്ട് അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. مَّا عَرَفُوا അവർക്കറിയാവുന്നത്. كَفَرُوا بِهِ അതിൽ അവർ അവിശ്വസിച്ചു. فَلَعْنَةُ اللهِ ആകയാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപം. عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ ഉായിരിക്കും.

അന്ത്യപ്രവാചകൻെറ ആഗമനത്തേയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഗുണഗണങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് തൗറാത്ത് മുഖേനയും പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയും യഹൂദികൾക്ക് പരമ്പരാഗതമായ അറിവുണ്ട്. മദീനായിലെ യഹൂദികൾ അക്ഷമരായിക്കൊണ്ട് ആ പ്രവാചകൻെറ വരവ് കാത്തിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. അവർ മുഖാന്തരം അറബികൾക്കും ഇതിനെപ്പറ്റി അറിയാമായിരുന്നു. അറബികളും അവരും തമ്മിൽ വല്ല ഇടയലോ ഏറ്റുമുട്ടലോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ 'അടുത്ത് വെളിവാകുവാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകൻ വരട്ടെ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തരാം, അന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ആ പ്രവാചകൻ മുഖേന ശക്തിയും പ്രതാപവും അല്ലാഹു നൽകുന്നതായിരിക്കും' എന്നൊക്കെ അവർ അഭിമാനപൂർവ്വം പറഞ്ഞിരുന്നു. 'ആ പ്രവാചകനെ വേഗം അയച്ചുതന്നു ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണേ' എന്ന് അവർ പ്രാർത്ഥിക്കാറുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചും, പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രവാചകൻ വരുകയും, അവരുടെ കൈവശമുള്ള വേദഗ്രന്ഥത്തെ- തൗറാത്തിനെ-ശരിവെച്ച് അതിൻെറ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു വേദഗ്രന്ഥം-ഖുർആൻ-അവതരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അതാ അവരുടെ മട്ടെല്ലാം മാറി! നബി (ﷺ) ഇസ്രാഈൽ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ആളായില്ല, അറബികളിൽ പെട്ട ആളായിപ്പോയി, തങ്ങൾ മതമായി ആചരിക്കുന്ന എല്ലാ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ദുരാചാരങ്ങളും അദ്ദേഹം അനുവദിക്കുന്നുമില്ല. ഇതൊക്കെയാണ് നിഷേധത്തിന് കാരണം. അങ്ങനെ, ആ പ്രവാചകൻെറ കടുത്ത ശത്രുക്കളും, പരിപൂർണ്ണ നിഷേധികളുമായി മാറുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപത്തിനും കോപത്തിനും പാത്രമാകുകയുമാണ് അവർ ചെയ്തത്. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

بِئْسَمَا ٱشْتَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا۟ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۚ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾

90 യാതൊന്നിനു (പകരം) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ വിറ്റു കളഞ്ഞുവോ അതുവളരെ ചീത്ത! അതായത്, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നത്; (അതെ) , അല്ലാഹു തൻെറ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് തൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനാലുള്ള അസൂയകൊണ്ട് അങ്ങനെ, അവർ കോപത്തിനുമേൽ കോപവുമായി മടങ്ങി, (അതാണവർക്കു ലഭിച്ച നേട്ടം) അവിശ്വാസികൾക്ക് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

---

90 بِئْسَمَا യാതൊന്ന് വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത. اشْتَرَوْا بِهِ അതിന് അവർ വിറ്റു, വാങ്ങി. أَنفُسَهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ. أَن يَكْفُرُوا അതായത് അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നത്. بِمَا أَنزَلَ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ. اللهُ അല്ലാഹു. بَغْيًا അക്രമമായിട്ട്, അസൂയകൊണ്ട്. أَن يُنَزِّلَ ഇറക്കുന്നതിനാൽ. اللهُ അല്ലാഹു. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്. عَلَى مَن ചിലരുരുടെമേൽ, യാതൊരുവന്. يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. مِنْ عِبَادِهِ അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. فَبَاءُوا അങ്ങനെ അവർ മടങ്ങി (അവർ നേടി) . بِغَضَبٍ കോപവും കൊണ്ട്, കോപത്തെ. عَلَى غَضَبٍ കോപത്തിനുമേൽ. وَلِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. مُهِينٌ നിന്ദ്യകരമായ, അപമാനിക്കുന്ന.

താല്ക്കാലികമായ ദേഹേച്ഛകളും സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണവർ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നത്. അതാകട്ടെ, അവരുടെ ഭാവിയെ എന്നെന്നേക്കും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. അപ്പോൾ, അവിശ്വാസമാകുന്ന വിലവാങ്ങിക്കൊണ്ട് തങ്ങളെത്തന്നെ വിറ്റു നശിപ്പിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ക്രയവിക്രയങ്ങളിൽ വിൽക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുവെക്കാൾ പ്രിയംകരമായത് അതിന് പകരം ലഭിക്കുന്ന വിലയായിരിക്കുമല്ലോ . ഇവിടെ നേരെ മറിച്ചാണുള്ളത്. വിറ്റ് നശിപ്പിച്ചത് ശാശ്വതമായ ഭാവി വിജയവും, പകരം കിട്ടിയത് ശാശ്വതമായ ശിക്ഷയുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഇതിനേക്കാൾ ബുദ്ധിഹീനമായ ഇടപാട് മറ്റെന്താണ്?! അവരുടെ നിഷേധത്തിന് കാരണം, തങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തിൽ പെടാത്ത ഒരാൾക്ക്-നബി (ﷺ) ക്കു -പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചതിലുള്ള അസൂയയാണല്ലോ . എന്നാൽ, പ്രവാചകത്വമാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും വിഭാഗത്തിൻെറ കുത്തകാവകാശമോ, വല്ല യോഗ്യതകൊണ്ടും സിദ്ധിക്കുന്നതോ അല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ നൽകുന്ന ഒരനുഗ്രഹം മാത്രമാണത്. അങ്ങനെ, പലനിലക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തിന് മുമ്പേ വിധേയരായ അവർ ഖുർആനിലും മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയിലുമുള്ള അവിശ്വാസം നിമിത്തം വീണ്ടും അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തിന് പാത്രമായിരിക്കുകയാണ്. ഇതാണ് ആ ക്രയവിക്രയംകൊണ്ട് അവർക്ക് കിട്ടിയ നേട്ടം.

اشتروا എന്ന ക്രിയക്കാണ് 'അവർ വിറ്റു' എന്ന് വിവർത്തനം നൽകിയത്. 'അവർ വാങ്ങി' എന്നും അതിന് വിവർത്തനം നൽകാം. ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് ആ വാക്ക് അധികം ഉപയോഗവും. ക്രയവിക്രയത്തിൽ ഇരുഭാഗത്ത് നിന്നും സാധനം കൈമാറുമ്പോൾ അതിൽ വിലയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന സാധനം ആർ കൈപ്പറ്റുന്നുവോ അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ഇടപാടിന് വിൽപന എന്നും, മറ്റേ സാധനം കൈപ്പറ്റുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതിന് വാങ്ങുക എന്നും, പറയുന്നുവെന്ന് മാത്രം. അതിനാൽ, ഒരു വസ്തുവിന് പകരം മറ്റൊരു വസ്തു കൈമാറുകയെന്ന നിലക്ക് വിൽപനയിലും വാങ്ങലിലും അത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ 'വാങ്ങുക' എന്ന് തന്നെ അതിന് അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും- അങ്ങിനെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്- സാരം ഏതാണ്ട് മേൽവിവരിച്ചപ്പോലെത്തന്നെയായിരിക്കും കലാശിക്കുക.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا۟ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُوا۟ نُؤْمِنُ بِمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُۥ وَهُوَ ٱلْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنۢبِيَآءَ ٱللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

91 അവരോട്: ''അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ'' എന്നു പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു'' എന്ന്. അതിനപ്പുറമുള്ളതിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതാവട്ടെ, അവരുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ (ശരിവെച്ച്) സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള യഥാർഥമാണുതാനും (എന്നിട്ടും) . (നബിയേ) പറയുക: ''എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് മുമ്പ് അല്ലാഹുവിൻെറ നബിമാരെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്-നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ?!''

۞ وَلَقَدْ جَآءَكُم مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ

92 മൂസാ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ കൊണ്ടു വരികയുണ്ടായല്ലോ. പിന്നെ, അതിനുശേഷം, നിങ്ങൾ അക്രമികളായുംകൊണ്ട് പശുക്കുട്ടിയെ നിങ്ങൾ

ظَٰلِمُونَ ﴿٩٢﴾

ഉണ്ടാക്കി (ആരാധിച്ചു) .

---

91 وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ. لَهُمْ അവരോട്. آمِنُوا വിശ്വസിക്കുവിൻ. بِمَا أَنزَلَ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ. اللَّهُ അല്ലാഹു. قَالُوا അവർ പറയുകയായി. نُؤْمِنُ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. بِمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ. عَلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക്. وَيَكْفُرُونَ അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും بِمَا وَرَاءَهُ അതിനപ്പുറമുളളതിൽ. وَهُوَ അതാകട്ടെ. الْحَقُّ യഥാർത്ഥമാണ്. مُصَدِّقًا സത്യമാക്കിക്കൊണ്ട്. لِّمَا യാതൊന്നിനെ. مَعَهُمْ അവരുടെ കൂടെയുളള. قُلْ പറയുക. فَلِمَ എന്നാലെന്തിന്?. تَقْتُلُونَ നിങ്ങൾ കൊല്ലുന്നു. أَنبِيَاءَ അല്ലാഹുവിന്റെ നബി(പ്രവാചകൻ) മാരെ. اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ مِن قَبْلُ മുമ്പ്. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ. 92 وَلَقَدْ جَاءَكُم തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. مُّوسَىٰ മൂസാ. بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾകൊണ്ട്. ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ പിന്നെ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി, ഏർപ്പെടുത്തി. الْعِجْلَ പശുക്കുട്ടിയെ. مِن بَعْدِهِ അതിന്ശേഷം. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ (ആയിക്കൊണ്ട്. ظَالِمُونَ അക്രമികൾ.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിലെല്ലാം വിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധമാണല്ലോ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ലേ എന്ന് യഹൂദികളോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, ഞങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്, ഞങ്ങൾക്ക് അത് തന്നെ മതി എന്നായിരിക്കും അവരുടെ ഉത്തരം. ഖുർആനാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് അവതരിക്കപ്പെട്ട ആ ഗ്രന്ഥത്തെ നിഷേധിക്കുകയല്ല- അതിൻെറ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയാണ്-ചെയ്യുന്നതും. എന്നിട്ടും അതിലവർ അവിശ്വസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആ നിലക്ക് വേദത്തെപ്പറ്റി അറിയാത്തവരായ അറബികളേക്കാൾ വിശ്വാസത്തിലേക്ക് മുന്നോട്ട് വരേണ്ടവരാണവർ. എന്നാൽ, അവരുടെ കയ്യിലുള്ള ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത് ശരിയാണോ? അല്ല. അതിലവർ ശരിക്ക് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മുമ്പ് അവരിലുണ്ടായിരുന്ന പല നബിമാരെയും അവർ കൊലപ്പെടുത്തുമായിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ ആ പറഞ്ഞത് ശരിയല്ല. അത് മാത്രമോ? മൂസാ (عليه السلام) നബിയാണല്ലോ അവരുടെ പ്രവാചകൻമാരിൽ തലവൻ. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തിന് സുവ്യക്തങ്ങളായ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ട് വന്നിട്ടുകൂടി പശുക്കുട്ടിയെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ചവരാണവർ. അപ്പോൾ, ഖുർആനിലും, നബി (ﷺ) യിലും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥമായ തൗറാത്തിലും, അവരുടെ പ്രവാചകനായ മൂസാ (عليه السلام) നബിയിലും തന്നെ ശരിക്ക് വിശ്വാസമില്ലാത്തവരാണവർ.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُوا۟ مَآ ءَاتَيْنَٰكُم بِقُوَّةٍ وَٱسْمَعُوا۟ قَالُوا۟ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا۟ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِۦٓ إِيمَٰنُكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

93 നാം നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് [കരാർ] വാങ്ങുകയും, നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം 'ത്വൂർ' [പർവ്വതം] ഉയർത്തുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം; ''നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയതിനെ നിങ്ങൾ ബലമായി പിടിക്കുവിൻ; കേൾക്കുകയും (മനസ്സിലാക്കുകയും) ചെയ്യുവിൻ'' (എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ട്) . അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ കേട്ടു; ഞങ്ങൾ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'' അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവർക്ക് പശുക്കുട്ടി കുടിപ്പിക്കപ്പെടുക [പശുക്കുട്ടിയോടുള്ള സ്നേഹം നിറയുക] യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പറയുക: ''നിങ്ങളുടെ (ആ) വിശ്വാസം നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്തയത്രെ -നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ!''

93 وَإِذْ أَخَذْنَا നാം വാങ്ങിയ സന്ദർഭം. مِيثَاقَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് കരാർ. وَرَفَعْنَا നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. فَوْقَكُمُ നിങ്ങളുടെ മീതെ. الطُّورَ ത്വൂർ പർവ്വതം. خُذُوا പിടിച്ചു (എടുത്തു) കൊള്ളുവിൻ. مَا آتَيْنَاكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയത്. بِقُوَّةٍ ബലമായി. وَاسْمَعُوا കേൾക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. سَمِعْنَا ഞങ്ങൾ കേട്ടു. وَعَصَيْنَا ഞങ്ങൾ അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചു, എതിർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. وَأُشْرِبُوا അവർക്ക് കുടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. فِي قُلُوبِهِمُ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الْعِجْلَ പശുക്കുട്ടി. بِكُفْرِهِمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം. قُلْ പറയുക. بِئْسَمَا യാതൊന്ന്, വളരെ ചീത്ത. يَأْمُرُكُم بِهِ അതിനെ നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നു. إِيمَانُكُمْ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. إِن كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആകുന്നുവെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ.

ഇസ്റാഈല്യരോട് ഉറപ്പ് വാങ്ങിയെന്നും, പർവ്വതം ഉയർത്തിയെന്നും പറഞ്ഞത് മുമ്പ് 63-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അതേ സംഭവങ്ങൾ തന്നെ ഒന്നു കൂടി ആവർത്തിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം ബന്ധപ്പെട്ട ചില വിഷയങ്ങൾ കൂടി വിവരിക്കുകയുമാണ് ഇവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. തൗറാത്ത് വളരെ കാര്യമായും കണിശമായും സ്വീകരിക്കണം, അതി ലെ കൽപ്പനകളെല്ലാം കേട്ട് മനസ്സിലാക്കണം എന്നൊക്കെ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞ മറുപടി سمعنا وعصينا (ഞങ്ങൾ കേട്ടു, അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്നായിരുന്നു. കാതുകൊണ്ട് കേട്ടുകൊള്ളാം, പക്ഷെ പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ തയ്യാറില്ല എന്ന് സാരം. വാക്കുകളിലും പ്രവർത്തികളിലും ധിക്കാരവും ധാർഷ്ട്യവും കാണിക്കൽ ഇസ്റാഈല്യരുടെ പതിവാണല്ലോ. 'താങ്കളും താങ്കളുടെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക, ഞങ്ങളിവിടെ ഇരിക്കുകയാണ് ' എന്നും, 'അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ കാണാതെ ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല'. എന്നു മറ്റും മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് പറഞ്ഞതുമോലെയുള്ള ഒരു വാക്കായിട്ടേ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിനെപ്പറ്റിയും കരുതേണ്ടതുള്ളു. ഒരു പക്ഷെ, വായ കൊണ്ട് അനുസരിച്ചുവെന്നും, ഭാവംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തി കൊണ്ടും അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നും, ആയിരിക്കാം ആ വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലെങ്കിൽ, മല ഉയർത്തി ഉറപ്പ് വാങ്ങിയപ്പോൾ കേട്ടനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നും, പിന്നീട് കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു വെന്നും ആവാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

واشربوا في قلوبهم الخ (അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവർക്ക് പശുക്കുട്ടി കുടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യം, അവർ ആരാധ്യവസ്തുവായി സ്വീകരിച്ച ആ പശുക്കുട്ടിയോട് അവർക്കുള്ള പ്രേമത്തിന്റെ ആധിക്യമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആലങ്കാരികമായ ഒരു ഉന്നത സാഹിത്യശൈലിയിലാണ് ഈ വാചകമുള്ളത്. പശുക്കുട്ടിയെ- അഥവാ അതിനോടുള്ള പ്രേമത്തെ- ഒരു പാനീയത്തോടും, ഹൃദയങ്ങളെ വയറുകളോടും ഇതിൽ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വളരെ രുചികരവും ഹൃദ്യവുമായ പാനീയം മൂക്കറ്റം കുടിച്ച് വയറ് നിറഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു പ്രതീതിയാണ് ആ പശുക്കുട്ടിയോടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ അവരുടേത്- ആകയാൽ അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് ഉപദേശങ്ങൾക്കൊന്നും പ്രവേശന മില്ലാതായിരിക്കുന്നു- എന്ന് ചുരുക്കം. ഞങ്ങൾ മുമ്പേ വിശ്വാസികളാണ്, ഇനി പുതുതായി ഒന്നിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണല്ലോ യഹൂദികളുടെ വാദം. വിശ്വാസമാകട്ടെ, സൽക്കർമ്മങ്ങളിലേക്കും സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുമാണ് നയിക്കുക. അവരുടെ നിലയാണെങ്കിൽ നേരെ മറിച്ചുമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് അവരോട് بئسما يأمر كم به ايمانكم (നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത!) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ല; ശരിയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഗതികൾ ഇപ്രകാരമാകുമായിരുന്നില്ല എന്ന് സൂചന.

قُلۡ إِن كَانَتۡ لَكُمُ ٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ عِندَ ٱللَّهِ خَالِصَةٗ مِّن دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُاْ ٱلۡمَوۡتَ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ٩٤

94 (നബിയേ) പറയുക: ''പരലോക ഭവനം(മറ്റുള്ള) മനുഷ്യരെക്കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിങ്ങൾക്ക് മാത്രമായുള്ളതാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മരിക്കുവാൻ കൊതിക്കുവിൻ- നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ!

وَلَن يَتَمَنَّوۡهُ أَبَدَۢا بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ٩٥

95 അവരുടെ കൈകൾ മുൻചെയ്തു വെച്ചിട്ടുള്ളത് നിമിത്തം, അവർ അതിന് ഒരു കാലത്തും കൊതിക്കുകയില്ല തന്നെ. അല്ലാഹു അക്രമികളെപ്പറ്റി (ശരിക്ക്) അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَلَتَجِدَنَّهُمۡ أَحۡرَصَ ٱلنَّاسِ عَلَىٰ حَيَوٰةٖ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمۡ لَوۡ يُعَمَّرُ أَلۡفَ سَنَةٖ وَمَا هُوَ بِمُزَحۡزِحِهِۦ مِنَ ٱلۡعَذَابِ أَن يُعَمَّرَۗ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِمَا يَعۡمَلُونَ ٩٦

96 നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യരിൽവെച്ച് ജീവിതത്തിന് ഏറ്റവും ആർത്തിയുള്ളവരായി അവരെ നീ കണ്ടെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും; 'ശിർക്ക്' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസം]സ്വീകരിച്ചവരേക്കാൾ തന്നെയും അവരിൽ ഒരാൾ [ഓരോരുത്തൻ] മോഹിക്കുന്നു, തനിക്ക് ആയിരം കൊല്ലം ആയുസ്സ് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്!. അവന് ദീർഘായുസ്സ് നൽകപ്പെടുന്നത് അവനെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അകറ്റിക്കളയുന്നതല്ല താനും. അല്ലാഹു അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

94 قُلْ പറയുക. إِن كَانَتْ ആണെങ്കിൽ, ആയിരുന്നാൽ. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الدَّارُ الْآخِرَةُ പരലോക ഭവനം. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ. خَالِصَةً മാത്രമായി. مِّن دُونِ കൂടാതെ, പുറമെ. النَّاسِ മനുഷ്യരെ. فَتَمَنَّوُا എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൊതിക്കുവിൻ. الْمَوْتَ മരണം, മരിക്കാൻ. إِن كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ. 95 وَلَن يَتَمَنَّوْهُ അവർ അതിന് കൊതിക്കുകയേ ഇല്ല. أَبَدًا ഒരു കാലത്തും. بِمَا قَدَّمَتْ മുൻ ചെയ്തത് നിമിത്തം. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾ. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلِيمٌ (വളരെ) അറിയുന്നവനാണ്. بِالظَّالِمِينَ അക്രമികളെപ്പറ്റി. 96 وَلَتَجِدَنَّهُمْ തീർച്ചയായും അവരെ നീ കണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. أَحْرَصَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും മോഹമുള്ളവരായി. عَلَى حَيَاةٍ ജീവിതത്തിന്. وَمِنَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെക്കാളും. أَشْرَكُوا അവർ ശിർക്ക് സ്വീകരിച്ചു. يَوَدُّ മോഹിക്കുന്നു. أَحَدُهُمْ അവരിലൊരാൾ. لَوْ يُعَمَّرُ അവന് ദീർഘായുസ്സ് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്. أَلْفَ سَنَةٍ ആയിരംകൊല്ലം. وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും. بِمُزَحْزِحِهِ അവനെ അകറ്റിക്കളയും. مِنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. أَن يُعَمَّرَ അവന് ദീർഘായുസ്സ് നൽകപ്പെടൽ. وَاللهُ അല്ലാഹു. بَصِيرٌ കറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

പരലോകഭവനം (الدار الاخرة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സ്വർഗ്ഗമത്രെ. സ്വർഗ്ഗം തങ്ങളുടെ കുത്തകാവകാശമാണെന്നും, മറ്റാരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ലെന്നും, തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ഇഷ്ടക്കാരും മക്കളുമാണെന്നുമൊക്കെ യഹൂദികൾ വാദിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളിലുമുണ്ട് ഈ വാദങ്ങൾ. (2:80; 2:111; 5:20 നോക്കുക) ഈ വാദത്തെ അല്ലാഹു അടിയോടെ ഖണ്ഡിക്കുകയും, കളവാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യമായും,

ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടിയുമാണ് അവർ ഈ വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരൊന്ന് മരിക്കുവാൻ കൊതിക്കട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞ് അല്ലാഹു മതിയാക്കുന്നില്ല. ഒരു കാലത്തും അവരതിന് തയ്യാറാകുകയില്ലെന്നു കൂടി ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത്രയുമല്ലാ എല്ലാ മനുഷ്യരെക്കാളും-പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത മുശ്രിക്കുകളേക്കാൾ പോലും-ജീവിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹമാണവർക്കുള്ളതെന്നും, ഒരു പക്ഷേ ആയിരം കൊല്ലത്തെ ജീവിതം അവരിൽ ആർക്കെങ്കിലും ലഭിച്ചാൽ തന്നെയും അതുകൊണ്ട് അവന് ശിക്ഷക്കു യാതൊരു ഒഴിവും ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും കൂടി വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

فتمنوا الموت (നിങ്ങൾ മരിക്കുവാൻ കൊതിക്കുവിൻ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അവർ അവരുടെ മനസ്സുകൊണ്ട് മോഹിക്കുക എന്നാവാൻ തരമില്ല. കാരണം, മനസ്സിൽ ഒട്ടും മോഹമില്ലാതെത്തന്നെ 'ഞങ്ങൾ മോഹിക്കുന്നു' എന്നു അവർ പറയുന്നപക്ഷം, അത് കളവാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് تمنوا (നിങ്ങൾ കൊതിക്കുവിൻ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. (1) 'ഞങ്ങൾ മരിച്ചാൽ നന്നായേനേ' എന്ന് അവർ വായകൊണ്ടു പറയുക എന്നാണുദ്ദേശ്യം. ഖുർആൻെറ വാക്കിനോട് കൂടുതൽ യോജിച്ചത് ഇതാണെന്നും, ഇതിനാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതെന്നുമാണ് ഇമാംറാസീ(ﷺ) പറയുന്നത്. (2) മുസ്ലിംകളും യഹൂദികളുമാകുന്ന ഇരുകക്ഷികളിൽ അസത്യവാദിയായ കക്ഷി ഏതാണോ ആ കക്ഷി മരണമടയട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറാവുക എന്നാണ് സാരം. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ൻെറ അഭിപ്രായം ഇതാണ്. ഇതനുസരിച്ച് ഇത് യഹൂദികളോടുള്ള ഒരു 'മുബാഹലഃ' (അന്യോന്യം ശാപപ്രാർത്ഥന നടത്തൽ) ക്കുള്ള(*) ഒരു വെല്ലുവിളിയായിരിക്കും. ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ശരിവച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ അഭിപ്രായമാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തെ അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വിമർശനത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു;-

''ആ വ്യഖ്യാനം യഹൂദികൾക്കെതിരിൽ ന്യായീകരിക്കാവതല്ല. അവരുടെ വാദത്തിൽ അവർ സത്യവാൻമാരാണെന്നു അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ മരണത്തിനു കൊതിച്ചുകൊള്ളണമെന്നില്ല. മരണമോഹവും നൻമയും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. എത്രയോ നല്ല മനുഷ്യർ മരണപ്പെടുവാൻ മോഹിക്കാത്തവരായുണ്ട്. കൂടുതൽ പദവികൾ ലഭിക്കുവാനായിരിക്കും അവരുടെ മോഹം. 'ആയുസ്സു വർദ്ധിച്ചു കിട്ടുകയും, കർമ്മം നന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്തവനാണ് നിങ്ങളിൽ വെച്ചു ഉത്തമൻ' എന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുമുണ്ട്. യഹൂദികൾ ഇങ്ങിനെ പറയുവാനും ഇടയുണ്ട്: ''മുസ്ലിംകളേ, നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗാവകാശികളാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ആരോഗ്യമുള്ളപ്പോൾ മരിക്കുവാൻ കൊതിക്കുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾക്ക് ബാധകമാകാത്ത ആ കാര്യം ഞങ്ങൾക്കു ബാധകമാകുന്നതെങ്ങിനെ?'' പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ ന്യൂനതയാണിത്. ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(ﷺ) ൻെറ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം ഈ ദോഷമൊന്നുമില്ല. നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗാവകാശികളും, അല്ലാഹുവിൻെറ ഇഷ്ടക്കാരുമൊക്കെയാണെന്നു നിങ്ങൾക്ക് ശരിക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരു 'മുബാഹലഃ' ക്കു തയ്യാറാകുവിൻ. അഥവാ രണ്ടു കൂട്ടരിൽ വ്യാജവാദിയായ കക്ഷി ഏതാണെങ്കിൽ അവർ മരണമടയട്ടെ. എന്നു പ്രാർത്ഥന നടത്തുക എന്നാണ് ആ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ താൽപര്യം. മുബാഹലഃ വ്യാജവാദികളെ തീർച്ചയായും നശിപ്പിക്കുമെന്ന് യഹൂദികൾക്ക് അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് അവരതിന് തയ്യാറായില്ല. ഈ മുബാഹലഃക്ക് تمنى (കൊതിക്കുക) എന്നു പറയുവാൻ കാരണം, അസത്യത്തിൻെറ കക്ഷിയെ

---

* ഇരുകക്ഷികളിൽ വ്യാജവാദിയായ കക്ഷി ഏതാണോ അതിൻെറമേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപത്തിനും ശിക്ഷക്കുംവേണ്ടി ഇരുകൂട്ടരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനാണ് 'മുബാഹലഃ' (مباهلة) എന്നു പറയുന്നത്. ക്രി സ്ത്യാനികളെ ഒരു 'മുബാഹല'ക്കു ആഹ്വാനം ചെയ്ത വിവരം ആലുഇംറാൻ 61ൽ വെച്ചുകാണാവുന്നതാണ്.

അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചാൽ നന്നായേനേ എന്ന് സത്യത്തിൻെറ കക്ഷിക്കു കൊതിയുണ്ടാകുന്നതാണ് വ്യക്തമായ തെളിവുള്ളപ്പോൾ വിശേഷിച്ചും.''

ഏതായാലും യഹൂദികൾ ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. ധൈര്യപ്പെടുകയില്ലെന്നു അല്ലാഹു തീർത്തു പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സത്യതക്കു ഒന്നല്ല- രണ്ടു തെളിവുകൾ തന്നെ- ഈ വെല്ലുവിളി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. യഹൂദികളോടുള്ള ഈ വെല്ലുവിളി സൂറത്തുൽ ജുമഅ;യിലും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. فل الله الحجة البالغة

വിഭാഗം–12

97 (നബിയേ) പറയുക: ആരെങ്കിലും ജിബ്‌രീലിന് ശത്രുവാണെങ്കിൽ (ആയിക്കൊള്ളട്ടെ) ! എന്നാൽ, അദ്ദേഹമത്രെ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവ് പ്രകാരം അത് [ഖുർആൻ] നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്; അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാർഗ്ഗ ദർശനവും, സന്തോഷ വാർത്തയുമായിക്കൊണ്ടും.

قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُۥ نَزَّلَهُۥ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ ٱللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

98 ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനും, അവൻെറ മലക്കുകൾക്കും, അവൻെറ റസൂലുകൾക്കും, ജിബ്‌രീലിനും, മീകാഈലിനും ശത്രുവാണെങ്കിൽ (അവർ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ): എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (ആ) അവിശ്വാസികൾക്ക് ശത്രുവാകുന്നു.

مَن كَانَ عَدُوًّا لِّلَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَىٰلَ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَٰفِرِينَ ﴿٩٨﴾

---

97 قُلْ പറയുക. مَن كَانَ ആരെങ്കിലുമാണെങ്കിൽ. عَدُوًّا ശത്രു. لِّجِبْرِيلَ ജിബ്‌രീലിന്. فَإِنَّهُ എന്നാലദ്ദേഹം. نَزَّلَهُ അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചു. عَلَى قَلْبِكَ നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽ. بِإِذْنِ ഉത്തരവ് (അനുമതി) പ്രകാരം. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. مُصَدِّقًا സത്യമാക്കിക്കൊണ്ട്. لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിനെ. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനമായും. وَبُشْرَى സന്തോഷവാർത്തയായും. لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. 98 مَن كَانَ ആരെങ്കിലുമായാൽ. عَدُوًّا ശത്രു. لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. وَمَلَائِكَتِهِ അവൻെറ മലക്കുകൾക്കും. وَرُسُلِهِ അവൻെറ റസൂലുകൾക്കും, ദൂതൻമാർക്കും. وَجِبْرِيلَ ജിബ്‌രീലിനും. وَمِيكَالَ മീകാഈലിനും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَدُوٌّ ശത്രുവാണ്. لِّلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്.

ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) തങ്ങളുടെ ശത്രുവാണെന്നും, അതിനാൽ അദ്ദേഹം കൊണ്ടു വന്നുതന്ന ഖുർആൻ തങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും യഹൂദികൾ പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. ജിബ്‌രീലിനെ ആരെങ്കിലും ശത്രുവായി ഗണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഗണിക്കട്ടെ, അതിൻെറ ഫലം അവർക്ക് കാണാം. എന്നാൽ, അവർ ഒരു യഥാർത്ഥം അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവുപ്രകാരമാണ് നബി (ﷺ) ക്ക് അദ്ദേഹം ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനൊത്ത് അവതരിപ്പിച്ചതൊന്നുമല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഒരു ദൂതൻ മാത്രമാണദ്ദേഹം. ഖുർആനാകട്ടെ, മുൻ വേദങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നുമില്ല. അവയുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതോടുകൂടി സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അത് സൻമാർഗ്ഗദായകവും വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതു

മാണുതാനും. എന്നിരിക്കെ, ജിബ്രീലിനോട് പകവെക്കുന്നവർ, അല്ലാഹുവിനോടും, അവൻെറ ദൂതൻമാരായ ജിബ്രീൽ മീകാഈൽ തുടങ്ങിയ മലക്കുകളോടും, മനുഷ്യദൂതൻമാരായ പ്രവാചകൻമാരോടും പകവെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതാകട്ടെ, തനി കുഫ്റും നിഷേധവുമാണ്. അല്ലാഹു അവരുടെ ശത്രുവുമാകുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു അവരോട് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും, യഹൂദികളും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ, അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വാഗ്വാദത്തിലായിരുന്നു അവർ ജിബ്രീൽ (عليه السلام) തങ്ങളുടെ ശത്രുവാണെന്ന് പറഞ്ഞതെന്നും, അതല്ല, ഉമറും (رضي الله عنه) അവരും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണത്തിലാണ് അതുണ്ടായതെന്നും കാണിക്കുന്ന രണ്ടു തരം രിവായത്തുകൾ കാണാം. എങ്കിലും നബി (ﷺ) യുമായി നടന്ന സംഭാഷണത്തിലാണെന്നുള്ള രിവായത്തുകൾക്കാണ് മുൻഗണനയുള്ളത്. രണ്ടായിരുന്നാലും അവയുടെ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇതാണ്: യഹൂദികൾ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. മറുപടി അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ മറുപടി പറഞ്ഞത് ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു: 'നബി (ﷺ) ക്ക് വഹ്‌യ് കൊണ്ടുവരുന്നത് ജിബ്രീലാകകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്തത്. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ ശത്രുവാണ്. ആപത്തുകളും ശിക്ഷകളുമായി വരുന്ന ആളാണദ്ദേഹം. മീകാഈലാണ് കൊണ്ടുവരുന്നതെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ മിത്രമാണ്'.

അനസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി മദീനായിൽ വന്ന വിവരം അറിഞ്ഞ് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം(رضي الله عنه) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു. പ്രവാചകൻമാർക്കല്ലാതെ മറുപടി പറയുവാൻ കഴിയാത്ത ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നബി (ﷺ) യോട് ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു. അൽപം മുമ്പ് ജിബ്രീൽ (عليه السلام) എനിക്ക് അവയെക്കുറിച്ച് വിവരം നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) അതിന് മറുപടിയും കൊടുത്തു. ജിബ്രീൽ (عليه السلام) നെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ജിബ്രീലോ? അദ്ദേഹം യഹൂദികളുടെ ശത്രുവാണ്.' അപ്പോൾ, തിരുമേനി ഈ വചനങ്ങൾ ഓതി, തിരുമേനിയുടെ മറുപടി കേട്ട് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം (رضي الله عنه) അപ്പോൾ തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അബ്ദുല്ലാ ഹി ബ്നുസലാം (رضي الله عنه) ൻെറ സംഭാഷണത്തിന് മുമ്പ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കു മെന്നാണ് ഈ ഹദീസിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. **الله اعلم** യഹൂദികളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ പണ്ഡിതനും നേതാവുമായിരുന്നു അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം(رضي الله عنه)

99 തീർച്ചയായും, നിനക്ക് നാം സുവ്യക്തങ്ങളായ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. തോന്നിയവാസികളല്ലാതെ (ആരും) അവയിൽ അവിശ്വസിക്കുകയില്ല.	وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ ۖ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ إِلَّا ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٩٩﴾
100 അവർ വല്ല കരാറും (അഥവാ പ്രതിജ്ഞയും) ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും അവരിൽ നിന്ന് ഒരു കൂട്ടർ അതിനെ വലിച്ചെറിയുകയാണോ?! എന്നല്ല, അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.	أَوَكُلَّمَا عَٰهَدُوا۟ عَهْدًا نَّبَذَهُۥ فَرِيقٌ مِّنْهُم ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾
101 അവരുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുന്നതായ ഒരു റസൂൽ അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് വന്നപ്പോൾ,	وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٌ

لِّمَا مَعَهُمۡ نَبَذَ فَرِيقٞ مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَرَآءَ ظُهُورِهِمۡ كَأَنَّهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿١٠١﴾	ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥം തങ്ങളുടെ പിൻ പുറത്തേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു; അവർ അറി യാത്തതുപോലെ.

99 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കി (യിട്ടുണ്ട്) . إِلَيْكَ നിനക്ക്. آيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, സൂക്തങ്ങൾ. بَيِّنَاتٍ സുവ്യക്തങ്ങളായ. وَمَا يَكْفُرُ അവിശ്വസിക്കുകയില്ല (താനും) . بِهَا അവയിൽ. إِلاَّ الْفَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികൾ (ദുർന്നടപ്പുകാർ) അല്ലാതെ. 100 أَوَ كُلَّمَا എല്ലായ്പ്പോഴുമോ. عَاهَدُوا അവർ കരാർ ചെയ്തു. عَهْدًا വല്ല കരാറും, ഒരു ഉടമ്പടി. نَّبَذَهُ അതിനെ ഇട്ടു (എറിഞ്ഞു) കളഞ്ഞു. فَرِيقٌ مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് ഒരു സംഘം. بَلْ എന്നല്ല പക്ഷെ. أَكْثَرُهُمْ അവരിലധികം (ആൾ) . لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 101 وَلَمَّا جَاءَهُمْ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. رَسُولٌ ഒരു റസൂൽ. مِّنْ عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽനിന്ന്. مُصَدِّقٌ സത്യമാക്കുന്ന. لِّمَا مَعَهُمْ അവരുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ. نَبَذَ ഇട്ടു (എറിഞ്ഞു) കളഞ്ഞു. فَرِيقٌ ഒരു കൂട്ടർ, വിഭാഗം. مِّنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽ നിന്ന്. أُوتُوا الْكِتَابَ അവർക്ക് (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടു. كِتَابَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തെ. وَرَاءَ പിമ്പുറത്ത്. ظُهُورِهِمْ തങ്ങളുടെ മുതുക് (പുറം) കളുടെ. كَأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നപോലെ. لاَ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നില്ല.

സുവ്യക്തങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (ايات بينات) എന്ന വാക്ക് ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ, വേദക്കാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാദ്ധ്യത. യഹൂദികൾക്കു മാത്രം അറിയാമായിരുന്ന വിവരങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പണ്ഡിതൻമാർക്കു മാത്രം അറിയാമായിരുന്ന രഹസ്യങ്ങൾ, മുൻഗാമികളായ ഇസ്റാഈല്യരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ വാർത്തകൾ, വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ അവർ നടത്തിയ കൈകടത്തലുകൾ ആദിയായവയെപ്പറ്റി ഖുർആൻ മുഖേന നബി (ﷺ) വെളിപ്പെടുത്തിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അക്ഷരജ്ഞാനവും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിചയവും ഇല്ലാത്ത നബി (ﷺ) അതെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അവിടുത്തെ സത്യതയെ നിഷേധിക്കുവാൻ നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയും നീതിബോധവുമുള്ള ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. ധിക്കാരികളും തോന്നിയവാസികളും മാത്രമേ അതിനു മുതിരുകയുള്ളു.

പ്രതിജ്ഞകളും, കരാറുകളും ലംഘിക്കൽ ഇസ്റാഈല്യരുടെ ചിരകാല പാരമ്പര്യമാണെന്നു ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. എന്നാലും അതിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവരായി ചുരുക്കം വ്യക്തികളെങ്കിലും നല്ലവരുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതാണ് 'അവർ അത് വലിച്ചെറിഞ്ഞു' എന്ന് പറയാതെ 'അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ അത് വലിച്ചെറിഞ്ഞു (نبذ فريق منهم)' എന്നു പറഞ്ഞതിലെ സൂചന. പക്ഷെ, കരാർ പാലിക്കാതെ വലിച്ചെറിഞ്ഞവരായിരുന്നു അവരിൽ അധികഭാഗവും എന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കരാർ ലംഘിക്കുക പതിവാക്കിയ അവർ അവസാനം അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തെത്തന്നെ പുറം തള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതെ, അവരുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രവചിച്ചതും, അവർക്ക് വേണ്ടത്ര അറിയാവുന്നതും, അവർ അക്ഷമരായി കാത്തിരുന്നതും, തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ സാതൃത ശരിവെച്ച് സ്ഥാപിക്കുന്നതുമായ ആ അന്ത്യപ്രവാചകൻ വന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, തങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയാതൊന്നും അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ – തനി അസൂയയും ധിക്കാരവും കൊണ്ടു മാത്രം-അദ്ദേഹത്തെ അവർ നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതും, തങ്ങളുടെ ഏക ഗ്രന്ഥവുമെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നതുമായ തൗറാത്തിനെ പുറകോട്ട് വലിച്ചെറിയുകയാണ് ഫലത്തിൽ അവർ ഇപ്പോൾ

ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അത് മാത്രമോ? അവർ 'സിഹ്റി'ൻെറ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുക കൂടി ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു;-

وَٱتَّبَعُواْ مَا تَتْلُواْ ٱلشَّيَـٰطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَـٰنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَـٰنُ وَلَـٰكِنَّ ٱلشَّيَـٰطِينَ كَفَرُواْ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحْرَ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَـٰرُوتَ وَمَـٰرُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦ ۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُواْ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنْ خَلَـٰقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

102 സുലൈമാൻെറ രാജവാഴ്ചയെപ്പറ്റി പിശാചുക്കൾ ഓതി (പ്രചരിപ്പിച്ചു) വന്നിരുന്നതിനെ അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. സുലൈമാൻ അവിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലതാനും. എങ്കിലും, മനുഷ്യർക്ക് 'സിഹ്ർ' [ആഭിചാരം] പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പിശാചുക്കളത്രെ അവിശ്വസിച്ചത്. ബാബിലിൽ [ബാബിലോണിൽ] ഹാറൂത്തും, മാറൂത്തുമെന്ന രണ്ടു മലക്കുകൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതും (അവർ പിൻപറ്റി) . (അവരാകട്ടെ.) ''ഞങ്ങൾ ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ്, അതിനാൽ നീ അവിശ്വസിച്ചു പോകരുത്'' എന്നു പറയാതെ, ഒരാൾക്കും അവർ രണ്ടാളും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതുമില്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യൻെറയും, അവൻെറ ഇണയുടെയും ഇടയിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം അവർ ആ രണ്ടാളിൽനിന്നും പഠിച്ചിരുന്നു. (വാസ്തവത്തിൽ) , അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതി പ്രകാരമല്ലാതെ ഒരാൾക്കും തന്നെ അതുകൊണ്ട് അവർ ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നവരല്ലതാനും. അവർക്ക് ഉപദ്രവം വരുത്തുകയും, അവർക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യം അവർ പഠിക്കുകയും ചെയ്യും. തീർച്ചയായും, അവർ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; അതിനെ ആർ വാങ്ങിയോ അവന് പരലോകത്തിൽ യാതൊരു ഓഹരിയും ഇല്ലെന്ന്. യാതൊന്നിന് (പകരം) അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ വിറ്റു (കളഞ്ഞു) വോ അത് വളരെ ചീത്തതന്നെ! അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ (നന്നായേനെ) !

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُواْ وَٱتَّقَوْاْ لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ خَيْرٌ ۖ لَّوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

103 അവർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ! അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഏതൊരു പ്രതിഫലവും ഏറ്റവും ഉത്തമമത്രെ. അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ (നന്നായേനെ) !

102 وَاتَّبَعُوا അവൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. مَا تَتْلُوا ഓതിയിരുന്നതിനെ. الشَّيَاطِينُ പിശാചുക്കൾ. عَلَى مُلْكِ രാജത്വത്തിൻെറ പേരിൽ, രാജവാഴ്ചയെപ്പറ്റി. سُلَيْمَانَ സുലൈമാൻെറ. وَمَا كَفَرَ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ല. سُلَيْمَانُ സുലൈമാൻ. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. الشَّيَاطِينَ പിശാചുക്കൾ. كَفَرُوا അവർ അവിശസിച്ചു. يُعَلِّمُونَ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്. النَّاسَ മനുഷ്യർക്ക്. السِّحْرَ സിഹ്ർ, ആഭിചാരം, മാരണം,. وَمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതും. عَلَى الْمَلَكَيْنِ രണ്ട് മലക്കുകളുടെമേൽ. بِبَابِلَ ബാബിലി (ബാബിലോണി) ൽ. هَارُوتَ അതായത് ഹാറൂത്തിന്. وَمَارُوتَ മാറൂത്തിനും. وَمَا يُعَلِّمَانِ അവർ രണ്ടാളും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. مِنْ أَحَدٍ

ഒരാൾക്കുംതന്നെ. حَتَّى يَقُولاَ അവർ രണ്ടാളും പറയുന്നത്വരെ (പറയാതെ) . إِنَّمَا نَحْنُ ഞങ്ങൾ മാത്ര മാണ്, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. فِتْنَةٌ ഒരു പരീക്ഷണം (മാത്രമാണ്) . فَلاَ تَكْفُرْ അതിനാൽ നീ അവി ശ്വസിക്കരുത്, കാഫിറാകേണ്ട. فَيَتَعَلَّمُونَ എന്നിട്ട് അവർ പഠിച്ചിരുന്നു, പഠിക്കും. مِنْهُمَا രാ ളിൽനിന്നും. مَا യാതൊന്ന്, ഒരു കാര്യം. يُفَرِّقُونَ അവർ ഭിന്നിപ്പാക്കും, വേർപെടുത്തും. بِهِ അതു കൊണ്ട്, അതിനാൽ. بَيْنَ الْمَرْءِ മനുഷ്യന്റെ ഇടയിൽ. وَزَوْجِهِ അവന്റെ ഇണ (ഭാര്യ) യുടെയും. وَمَا هُم അവരല്ലതാനും. بِضَارِّينَ ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നവർ. بِهِ അതുകൊണ്ട്. مِنْ أَحَدٍ ഒരാളെയും (ത ന്നെ) . إِلاَّ بِإِذْنِ അനുമതി (ഉത്തരവ്) കൂടാതെ. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. وَيَتَعَلَّمُونَ അവർ പഠിക്കു കയും ചെയ്യും. مَا يَضُرُّهُمْ അവർക്ക് ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നത്. وَلاَ يَنفَعُهُمْ അവർക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാ ത്തതും. وَلَقَدْ عَلِمُوا തീർച്ചയായും അവർ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. لَمَنِ اشْتَرَاهُ അതിനെ വാങ്ങിയവൻ (തീർച്ച യായും) . مَا لَهُ അവനില്ല. فِي الآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. مِنْ خَلاَقٍ ഒരു ഓഹരിയും, വിഹിതവും. وَلَبِئْسَ വളരെ ചീത്തതന്നെ. مَا യാതൊന്ന് (കാര്യം) . شَرَوْا അവർ വിറ്റു. بِهِ അതിന്. أَنفُسَهُمْ തങ്ങ ളെത്തന്നെ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ. لَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായേനെ) . يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും. 103 وَلَوْ أَنَّهُمْ അവർ ആയിരുന്നെങ്കിൽ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു. وَاتَّقَوْا അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. لَمَثُوبَةٌ തീർച്ചയായും വല്ല പ്രതിഫലവും, ഒരു പ്രതിഫലം. مِّنْ عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള. خَيْرٌ നല്ലതാണ്, ഏറ്റം ഉത്തമമാണ്. لَّوْ كَانُوا അവരായിരുന്നെ ങ്കിൽ. يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും.

ഇസ്റാഈല്യർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ പുറംതള്ളിക്കളഞ്ഞ വിവരം കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അവരുടെ മറ്റൊരു ദുഷ്ചെയ്തിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'സിഹ്ർ' അഥവാ ക്ഷുദ്രകല അഭ്യസിക്കലും, പ്രവർത്തിക്കലും, പ്രചരിപ്പിക്കലും, അതിന് മതത്തിന്റെ പരിവേഷം നൽകലും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. പല കൃതികളും ഈ വിഷയത്തിൽ അവർക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള കൃതികളെല്ലാം ശേഖരിച്ച് സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബി ഭൂമിക്കടിയിൽ കുഴിച്ചിട്ടുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം പിശാചുക്കൾ അവയെപ്പറ്റി മനുഷ്യർക്ക് അറിവു കൊടുത്തുവെന്നും, ജനങ്ങൾ അവ കണ്ടെടുത്ത് അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വന്നുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നു. ഏതായാലും സുലൈമാൻ (عليه السلام) ന്റെ രാജാവാഴ്ച നടന്ന കാലത്ത് ജിന്നുകൾ, പറവകൾ മുതലായവയെ കീഴ്പ്പെടുത്തുക തുടങ്ങി മറ്റാർക്കും സിദ്ധിക്കാത്ത പല കഴിവുകളും അദ്ദേഹത്തിന് സിദ്ധിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ഇതൊക്കെ സിഹ്ർ മൂലമാണെന്ന് അവർ ജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ സിഹ്റിനു പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നത്. സിഹ്റിന്റെ പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തിപ്പോന്ന യഹൂദികൾ സുലൈമാൻ (عليه السلام) നെ ആഭിചാര വിദഗ്ദനായ ഒരു രാജാവായി ഗണിച്ചു വരുന്നു. അതിനൊരു ഖണ്ഡനം കൂടിയാണ് ഈ വചനം.

تلاوة (ഓതുക, പാരായണം ചെയ്യുക) എന്ന വാക്ക് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ വന്ദിക്കപ്പെടുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വായനയിലാണ് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. സിഹ്റിനു ഒരു മത വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഛായ കൂടി അവർ നൽകിയിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് **ما تتلو الشياطين** (പിശാചുക്കൾ ഓതിക്കൊടുത്തിരുന്നത്) എന്ന് സിഹ്റിന്റെ വായനയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതെന്നു ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 'പിശാചുക്കൾ' കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരും, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരുമായ രണ്ടുതരം പിശാചുക്കളുമാണെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. 'മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള പിശാചുക്കളെ എല്ലാ നബിമാർക്കും നാം ശത്രുക്കളായിട്ടുണ്ട് ....**وكذلك جعلنا لكل نبي عدو**' എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (6: 112)

ആഭിചാരം, ക്ഷുദ്രം, ഇന്ദ്രജാലം, ചെപ്പടിവിദ്യ, മായതന്ത്രം, വശീകരണം, ജാലവിദ്യ, കൺകെട്ട്, മാരണം, എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം മൊത്തത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കാണ് 'സിഹ്ർ' (السحر) കാര്യകാരണബന്ധം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമായ എല്ലാ ഉപായ കൃത്യങ്ങൾക്കും സിഹ്ർ എന്നു പറയാം, സിഹ്റിൻെറ പല വകുപ്പുകളും ഉദാഹരണങ്ങളും പല മഹാൻമാരും വിവരിച്ചു കാണാം. ചുരുക്കത്തിൽ മന്ത്രതന്ത്രങ്ങൾ, ജപഹോമാദികൾ, ഉറുക്കു നറുക്കുകൾ, അക്കക്കളങ്ങൾ, രക്ഷാതകിടുകൾ, കയ്യൊതുക്കം, മെസ്മരിസം, ഹിപ്നോട്ടിസം, മയക്കുവിദ്യകൾ ആദിയായവയെല്ലാം സിഹ്റിൻെറ ഇനങ്ങളത്രെ. 'ഇസ്മിൻെറ പണി' 'ത്വൽസമാത്ത് ' മുതലായ പേരുകളിലറിയപ്പെടുന്ന വിദ്യകളും അങ്ങിനെത്തന്നെ. മിക്കതിലും ഭൂതം, ജിന്ന്, മലക്ക്, ദേവൻ, ദേവി, പിശാച്, മരണമടഞ്ഞവർ, നക്ഷത്രഗ്രഹങ്ങൾ ആദിയായ ഏതിൽ നിന്നെങ്കിലുമുള്ള സഹായാർത്ഥനളും, ചില പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള കർമ്മ മുറകളും അടങ്ങിയിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ, ചില മരുന്നുകളും മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളും കൂട്ടിയിണക്കി ക്കൊണ്ടുമായിരിക്കും . ഗൂഢവും അദൃശ്യവുമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ആപത്തുകളിൽനിന്നു രക്ഷനേടുക, ശത്രുക്കൾക്കും മററും ആപത്ത് വരുത്തുക, മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയുക, വൻകാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുക, ആളുകൾ തമ്മിൽ ഇണക്കുകയോ പിണക്കുകയോ ചെയ്യുക, മരണപ്പെട്ടവരുടെ ആത്മാക്കളുമായി ബന്ധപ്പെടുക, അൽഭുത കൃത്യങ്ങൾ കാണിക്കുക. മുതലായവയാണ് സിഹ്റിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, മിക്കവാറും ഇനങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമില്ലാത്തതും, തനി പകിട്ടും മായയുമായിരിക്കും . ചിലതാകട്ടെ, മാനസികമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും, അതുവഴി ചില അനുഭവങ്ങൾ പ്രകടമാകുന്നതുമായിരിക്കും.

മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്ന് സിഹ്ർ പല തരത്തിലുണ്ടെന്നും, ഗൗരവത്തിലും ലാഘവത്തിലും എല്ലാം ഒരുപോലെയല്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. മൊത്തത്തിൽ എല്ലാം കുറ്റകരവും വെറുക്കപ്പെട്ടതും തന്നെയെങ്കിലും എല്ലാ തരം സിഹ്റും യഥാർത്ഥത്തിൽ ശിർക്കും കുഫ്റുമാകുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. എല്ലാ സിഹ്റും കുഫ്റാണെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു കാണാമെങ്കിലും സിഹ്റിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തിയും അതിലെ തരാതരങ്ങളും ഗൗനിക്കാതെയുള്ള ഒരഭിപ്രായം മാത്രമാണത്. ഏതായാലും സത്യവിശ്വാസത്തിനും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും യോജിക്കാത്തതും, അവിശ്വാസത്തിനും, അവിശ്വാസികൾക്കും മാത്രം യോജിക്കുന്നതുമാണ് സിഹ്റിൻെറ എല്ലാ ഇനങ്ങളുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. كفر (കുഫ്ർ) എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഇമാംറാഗിബ് (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ അറിയുന്നത് ഉപകാരമായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''പ്രശംസിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ (നല്ല) കാര്യങ്ങളും, ഈമാനിൽ (സത്യവിശ്വാസത്തിൽ) ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതാകകൊണ്ട് ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ (ചീത്ത) കാര്യങ്ങളും കുഫ്റിൽ (അവിശ്വാസത്തിൽ) ഉൾപ്പെടുന്നതായും ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സിഹ്റിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ (ഇവിടെ) 'സുലൈമാൻ അവിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല, എങ്കിലും സിഹ്ർ പഠിപ്പിച്ചും കൊണ്ട് പിശാചുക്കൾ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.' എന്നും, ഹജ്ജിൻെറ നിർബന്ധത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചാൽ അല്ലാഹു ലോകരുടെ ആശ്രയം വേണ്ടാത്തവനാണ്' (3:97) എന്നുമൊക്കെ (ഖുർആനിൽ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.''

സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ ജ്ഞാനം, അദ്വിതീയവും അതിവിദഗ്ധവുമായ രാജവാഴ്ച, ഭരണപരവും കലാപരവുമായ അഭിവൃദ്ധി ആദിയായവയെപ്പറ്റി വേദക്കാർ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുക പതിവാണ്. അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അതു സംബന്ധമായ അനേകം പ്രസ്താവനകളും കാണാം. അതേ സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തെ അവർ ഒരു പ്രവാചകനായ രാജാവായിട്ടല്ല ഗണിക്കുന്നത്. കേവലം അക്രമിയും, ധൂർത്തനും, സ്വേച്ഛാധിപതിയുമായ ഒരു രാജാവായിട്ടേ ഗണിക്കുന്നുള്ളു. വിഗ്രഹാരാധനപോലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ അവർ ചുമത്തിക്കാണാം. വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ അദ്ദേഹത്തെ പരാമർശിച്ചെഴുതിയ ചില വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതിലെ ചില വാചകങ്ങൾ നോക്കുക: (1) ''ഇവൻ (ശലോമോൻ) ഇതര ജനങ്ങളാൽ എത്രത്തോളം പ്രശംസനീയനായിത്തീർന്നുവോ അത്രത്തോളം

സ്വജനങ്ങളെ നാശഗര്‍ത്തത്തിലേക്ക് വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും ഇവന്‍റെ കാലത്ത് യഹോവയുടെ ആരാധനക്ക് വളരെ പ്രസിദ്ധിയുണ്ടായി.'' (2) ''ഇവന്‍(ശാലോമോന്‍) ഉത്തമമായ യഹോവേ വന്ദന സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, യിസ്രായേല്‍ രാജ്യത്തെ വിസ്തൃതമാക്കുന്നതിനും, ഇതര ജനങ്ങള്‍ക്കും യിസ്രായേല്‍ ജനതക്കുമിടയില്‍ സഖ്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനും ആദ്യമായി ശ്രമിച്ചു. എന്നാല്‍, ഇവന്‍ താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന അനേകം ഭാര്യമാരുടെ പ്രേരണക്ക് വശംവദനായി അന്യദേവന്‍മാരെ ആരാധിക്കയാലും, വ്യര്‍ത്ഥാഢംബരങ്ങള്‍ക്കായി അനവധി ദ്രവ്യം ദുര്‍വ്യയം ചെയ്കയാലും തന്‍റെ രാജ്യത്തില്‍ താന്‍ ഉണ്ടാക്കിയ അഭിവൃദ്ധിയെല്ലാം നഷ്ടമാക്കി. തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനത്താല്‍ തന്നെത്താന്‍ നിയന്ത്രിച്ചു നടത്തുന്നതിന് പ്രാപ്തിയില്ലാതെ സ്വാര്‍ത്ഥതല്‍പരതയും, അഹംഭാവവും നിമിത്തം തനിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മഹിമയെല്ലാം അവന്‍ ക്ഷയിപ്പിച്ചു.'' അതേ പുസ്തകത്തില്‍ തന്നെ യിസ്രായേലിന്‍റെ ചരിത്രത്തിന്നാധരാമയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തില്‍ ഇങ്ങിനെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ''ഇവയെല്ലാം ഒത്തുനോക്കിയാല്‍ ശലോമോന്‍റെ മരണപര്യന്തമുള്ള ചരിത്രത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളില്‍ കുറേശ്ശേ സംശയങ്ങള്‍ ഉള്ളതായി തോന്നാം.''

സുലൈമാന്‍ (عليه السلام) നബിയെപ്പറ്റി വേദക്കാര്‍ ഗണിച്ചുവരുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നു ഈ വരികളില്‍ നിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് 'സുലൈമാന്‍ സിഹ്ര്‍ ചെയ്തിട്ടില്ല' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ **وما كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا** (സുലൈമാന്‍ അവിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല; എങ്കിലും പിശാചുക്കളത്രെ അവിശ്വസിച്ചത്) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നതും. എല്ലാ ദുര്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെയും ദുഷ്ടതകളുടെയും മൂര്‍ത്തികളാണല്ലോ പിശാചുക്കള്‍. ജിന്നു പിശാചുക്കള്‍ അവരാല്‍ കഴിയുന്ന മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളും മനുഷ്യ പിശാചുക്കള്‍ അവരാല്‍ കഴിയുന്ന മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി മനുഷ്യര്‍ക്ക് സിഹ്റിന്‍റെ വിദ്യകള്‍ പഠിപ്പിച്ചും പ്രചരിപ്പിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് **يعلمون الناس السحر** (അവര്‍ ജനങ്ങള്‍ക്ക് സിഹ്ര്‍ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത്. അടുത്ത വാക്യത്തില്‍ **وما انزل على الملكين ببابل** (ബാബിലോണില്‍ രണ്ടു മലക്കുകള്‍ക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടതും) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതില്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ക്കിടയില്‍ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്.

അവയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: (1) **وما انزل** എന്ന വാക്കിന് 'ഇറക്കപ്പെട്ടതും' എന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാതാക്കളും അര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാചകഘടനയുടെ സ്വാഭാവികമായ നില നോക്കുമ്പോഴും അതാണ് മുന്‍ഗണന അര്‍ഹിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് ഈ വാക്ക് അതിന്‍റെ നേരെ മുമ്പുള്ള **يعلمون الناس السحر** (അവര്‍ മനുഷ്യര്‍ക്ക് സിഹ്ര്‍ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു.) എന്ന വാക്യത്തോട് ചേര്‍ന്നതായിരിക്കും. അപ്പോള്‍, പിശാചുക്കള്‍ സിഹ്റും അതിനു പുറമേ രണ്ടു മലക്കുകള്‍ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതും പഠിപ്പിച്ചിരിന്നു എന്നായിരിക്കും അര്‍ത്ഥം. അല്ലെങ്കില്‍, **اتبعوا ما تتلو الشياطين** (പിശാചുക്കള്‍ ഓതി കൊടുത്തതിനെ അവര്‍ പിന്‍പറ്റി) എന്ന വാക്യത്തോട് ചേര്‍ന്നതുമാവാം. ഇതാണ് പലരും സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. അപ്പോള്‍, പിശാചുക്കള്‍ ഓതിക്കൊടുത്തിരുന്നതിനു പുറമെ രണ്ട് മലക്കുകള്‍ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതും യഹൂദികള്‍ പിന്‍പറ്റി- അഥവാ പ്രയോഗിച്ചു വന്നു- എന്നായിരിക്കും അര്‍ത്ഥം.(2) **وما انزل** എന്ന വാക്കിന് 'ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല' എന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ അര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ചിരിക്കുന്നു. **ما** (عليه السلام) എന്ന പദത്തിന് 'ഇല്ല' എന്ന നിഷേധത്തി **نفي** ന്‍റെ അര്‍ത്ഥമുണ്ടങ്കിലും, വാചകത്തിന്‍റെ ഘടനാപരമായ സ്വഭാവം, ആ മലക്കുകളെപ്പറ്റി തുടര്‍ന്നു പറയുന്ന പ്രസ്താവനകള്‍ മുതലായവ നോക്കുമ്പോള്‍ ഈ അഭിപ്രായം കേവലം ദുര്‍ബ്ബലമായ ഒരു അഭിപ്രായമായിട്ടാണ് തോന്നുന്നത്. ദൈര്‍ഘ്യം ഭയന്ന് കൂടുതല്‍ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം 'മലക്കുകള്‍ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതും' എന്ന് അര്‍ത്ഥമാകുമ്പോള്‍, മലക്കുകള്‍ക്ക് സിഹ്റിന്‍റെ വകുപ്പില്‍ പെട്ട കാര്യങ്ങള്‍ അവതരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, അവര്‍ ജനങ്ങള്‍ക്ക് സിഹ്ര്‍ പഠിപ്പിച്ചുവെന്നും വരുമല്ലോ. ഇതില്‍ നിന്നുളവാക്കുന്ന സംശയങ്ങള്‍ക്കാണ് വാസ്തവത്തില്‍ 'മലക്കുകള്‍ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല' എന്ന രണ്ടാമത്തെ അര്‍ത്ഥം കല്‍പിക്കപ്പെടുവാന്‍ കാ

രണമായിരിക്കുന്നത്. ഈ സംശയങ്ങള്‍ക്കുള്ള മറുപടി താഴെ വരുന്ന വിവരണങ്ങളില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. إن شاءالله

ملكين (മലകൈനി) എന്ന് പറഞ്ഞത് രണ്ട് യഥാര്‍ത്ഥ മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെയാണെന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. മലക്കുകളെപ്പോലെ ശുദ്ധന്‍മാരായ- അല്ലെങ്കില്‍ ശുദ്ധന്‍മാരും നല്ലവരുമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന- രണ്ട് മനുഷ്യന്‍മാര്‍ എന്നാണുദ്ദേശ്യ മെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ملكين (മലികൈനി) എന്നും ആ വാക്ക് വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. 'രണ്ടു രാജാക്കള്‍' എന്നായിരിക്കും അപ്പോള്‍ അതിനര്‍ത്ഥം. യഥാര്‍ത്ഥ മലക്കുകള്‍ തന്നെ എന്നുള്ളതാണ് കൂടുതല്‍ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായം. മലക്കുകള്‍ മനുഷ്യരൂപത്തില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും, ജനങ്ങളുമായി ഇടപെടുകയും ചെയ്യുന്നത് അസാധാരാണമാണെങ്കിലും അതില്‍ അസാംഗത്യമായി ഒന്നുമില്ല. ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെയുള്ള രൂപത്തില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാന്‍ കഴിവുള്ളവരാണ് മലക്കുകള്‍. തുടര്‍ന്നു പറയുന്നതുപോലെ, ഒരു പരീക്ഷണമായിരിന്നു അതെന്നുകൂടി വരുമ്പോള്‍, അതൊട്ടും വിദൂരമല്ലതാനും. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കല്‍ അതിഥികളുടെ രൂപത്തിലും, ലൂത്ത് (عليه السلام) ന്‍െറ അടുക്കല്‍ സുന്ദരന്‍മാരായ യുവാക്കളുടെ രൂപത്തിലും, മര്‍യം (عليها السلام) ന്‍െറ അടുക്കല്‍ പുരുഷരൂപത്തിലും മലക്കുകള്‍ ചെന്നത് ഖുര്‍ആനില്‍ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതാണല്ലോ. ഒരിക്കല്‍ സഹാബികള്‍ക്ക് അപരിചിതനായ ഒരാള്‍ വന്നു നബി (ﷺ) യോട് പലതും ചോദിച്ചറിഞ്ഞു പോയശേഷം, അത് ജിബ്രീല്‍ (عليه السلام) ആയിരുന്നുവെന്നും, മതകാര്യങ്ങള്‍ ചോദിച്ചറിയുന്നതെങ്ങിനെയെന്ന് നിങ്ങള്‍ക്ക് കാണിച്ചു തരുവാന്‍ വേണ്ടി വന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്നും നിബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി മുസ്ലിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു പ്രസിദ്ധ ഹദീസിലും കാണാം. 'ഇറക്കപ്പെട്ടത്' (ما انزل) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് അത് 'വഹ്യി'ന്‍െറ നിലക്കുള്ളതാവണമെന്നൊന്നുമില്ല. ഭൂമിയില്‍ ഇരുമ്പ് ഉല്പാദിച്ചതിനെപ്പറ്റി وانزلنا الحديد (നാം ഇരുമ്പ് ഇറക്കുകയും ചെയ്തു) (57 : 25) എന്നും, റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിക്കും സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കും മനശ്ശാന്തി നല്കുന്നതിനെപ്പറ്റി) انزل الله سكينة അല്ലാഹു അവന്‍െറ ശാന്തി ഇറക്കി (9 : 26) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ അപ്പോള്‍, ജനങ്ങള്‍ക്കൊരു പരീക്ഷണമായി അയക്കപ്പെട്ട ആ രണ്ട് മലക്കുകള്‍ക്ക് ഏതെങ്കിലും വിധേന അറിയപ്പെട്ടുവെന്നേ അതില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുള്ളൂ. ഏതായാലും അവര്‍ക്ക് പ്രത്യേകമായി നല്‍കപ്പെട്ടിരുന്നത് സിഹ്റിന്‍െറ ഇനത്തില്‍പ്പെട്ട ചില അറിവുകളായിരുന്നുവെന്ന് തുടര്‍ന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

പരീക്ഷണമായി അയക്കപ്പെട്ട ആ രണ്ടു പേരും യഥാര്‍ത്ഥ മലക്കുകളാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, അവരുടെ പേര്‍ ഹാറൂത്ത് എന്നും മാറൂത്ത് എന്നുമായിരുന്നു. സംഭവം നടന്നത് ബാബിലോണില്‍ വെച്ചുമായിരുന്നു. (ببابل هاروت وما روت) നെ ബോഖദ്നേസര്‍ (بختنصر) രാജാവിന്‍െറ ആക്രമത്തില്‍ ഇസ്റാഈല്യരെ ബാബിലോണിലേക്ക് നാടുകടത്തപ്പെട്ടതും, വളരെക്കാലം അവിടെ അവര്‍ അടിമകളായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയതും പ്രസിദ്ധമാണ്. അക്കാലത്തായിരിക്കാം ഒരു പക്ഷെ ഈ സംഭവം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഹാറൂത്തും, മാറൂത്തും ചെയ്തിരുന്നതെന്താണെന്നും അതിന്‍െറ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: وما يعلمان من احد حتي يقولا انما نحن فتنة فلا تكفر (ഞങ്ങള്‍ ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ് അതു കൊണ്ട് നീ അവിശ്വാസിയായിപ്പോകരുത് എന്ന് പറയാതെ അവര്‍ ആര്‍ക്കും പഠിപ്പിക്കുമായിരുന്നില്ല.) അതെ, അവര്‍ ജനങ്ങള്‍ക്ക് ചിലതെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. പക്ഷെ, ഇത് പഠിച്ച് പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ളതല്ല, അങ്ങിനെ ചെയ്താല്‍ നീ അവിശ്വാസിയാകുവാന്‍ ഇടവരും, അത് സൂക്ഷിക്കണം, നല്ലവരെയും ദുഷിച്ചവരേയും വേര്‍തിരിക്കുവാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവര്‍ മാത്രമാണ് ഞങ്ങള്‍, അതുകൊണ്ട് നീ വഞ്ചിതനാകരുത് എന്നൊക്കെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അവര്‍ ജനങ്ങള്‍ക്ക് അത് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

ആ രണ്ടു പേരിൽ നിന്ന് മനുഷ്യർ പഠിച്ചിരുന്ന അറിവിൻെറ സ്വഭാവം എന്തായിരുന്നുവെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു: فيتعلمون منهما ما يفرقون به بين المرء وزوجه അതെ, മനുഷ്യനും അവൻെറ ഇണക്കുമിടയിൽ-അഥവാ ഭാര്യാഭർത്താക്കൾക്കിടയിൽ - ഭിന്നിപ്പും ഛിദ്രവുമുണ്ടാക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ. ഇത് സിഹ്റിൻെറ ഇനത്തിൽ പെട്ടതും വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. എന്നിരിക്കെ, അതുമൂലം ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ പിണക്കവും ഭിന്നിപ്പുമുണ്ടാക്കുവാൻ അവർക്കെങ്ങിനെ കഴിയും? അതെ, وماهم بضارين به من احد الا باذن الله (അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവുകൂടാതെ ഒരാൾക്കും അവർ ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നവരല്ല) ഇന്ന കാര്യം പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഇന്ന ഫലമുണ്ടാകുമെന്ന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫലങ്ങളാകട്ടെ, നല്ലതും ചീത്തയുമാവാം. ഉപകാരവും ഉപദ്രവവുമാകാം. അതുകൊണ്ടാണ് ചീത്തയും ഉപദ്രവകരവുമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യരുതെന്ന് അവൻ വിരോധിക്കുന്നതും. ഉദാഹരണമായി, വാളെടുത്ത് മനുഷ്യൻെറ കഴുത്തിന് വെട്ടിയാൽ മരണത്തിന് ഇടയാകുമെന്നുള്ളത് അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചയങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും . അതേ സമയത്ത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും ഉത്തരവും കൂടാതെ ഒരു കാര്യവും സംഭവിക്കുന്നതുമല്ല. ഓരോന്നിനും കാരണങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചതും, ആ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതതു കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതും അവൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും ഉത്തരവും അനുസരിച്ചു തന്നെ. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദെശ്യവും ഉത്തരവും കൂടാതെ സിഹ്റിൻെറയോ, സിഹ്ർ ചെയ്യുന്നവൻെറയോ സ്വന്തം കഴിവുകൊണ്ടല്ല.- സിഹ്റിനെ ഒരു ഉപദ്രവകാരണമാക്കി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ടാണ് -ഭാര്യഭർത്താക്കൾക്കിട യിൽ അതുമൂലം ഭിന്നിപ്പുണ്ടാകുന്നത് എന്ന് സാരം.

ഇവിടെ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു സംഗതിയുണ്ട്: 'ഭാര്യാഭർത്താക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യം' എന്ന് മൊത്തത്തിലങ്ങ് പറഞ്ഞതല്ലാതെ, അക്കാര്യം പ്രാവർത്തി കമാകുന്നത് എങ്ങിനെയണെന്ന് അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടില്ല. അത് വിവരിക്കല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യവും. അങ്ങിനെ ചില ദുഷ്പ്രവർത്തികളൊക്കെയുണ്ട്; അവ അവിശ്വാസത്തിൽ പെട്ടതാണ്; പക്ഷെ, അവമൂലം ഉപദ്രവകരങ്ങളായ അനുഭവങ്ങൾ വല്ലതും ഉണ്ടായേക്കാം; എന്നാലത് തൽകർത്താ ക്കൾക്ക് അദൃശ്യമോ അമാനുഷികമോ ആയ വല്ല കഴിവുകളും ഉള്ളതുകൊണ്ടാന്നുമല്ല; അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതും മനുഷ്യർക്ക് കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതുമായ ചില രഹസ്യ ങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്; അതുകൊണ്ട് അത്തരം വിഷയങ്ങൾ കണ്ട് മനുഷ്യർ വഞ്ചിതരാവരുത്. എന്നൊക്കെ ഉണർത്തുകയാണ് ഈ വാക്യം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. തുടർന്നു പറയുന്ന വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക:-

ويتعلمون ما يضرهم ولا ينفعهم (അവർക്ക് ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതും അവർക്ക് ഉപകാരം വരുത്താത്തതുമായ കാര്യം അവർ പഠിക്കുന്നു) സിഹ്ർ മൂലം യാതൊരു ഗുണവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അത് ദോഷം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇനി, ഇഹത്തിൽ വെച്ച് താൽക്കാലികമായ വല്ല നിസ്സാര നേട്ടങ്ങളും അതുവഴി ലഭിച്ചാൽ തന്നെയും അവരുടെ പരലോ കഗുണം നഷ്ടപ്പെടലാണ് അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നത്. ولقد علموا لمن اشتريه ما له فى الاخرة من خلاق (അവർക്ക് തീർച്ചയായും അറിയാം, അതിനെ വാങ്ങിയവന് പരലോകത്തിൽ യാതൊരു പങ്കു മില്ലെന്ന്) ഞങ്ങൾ വെറും പരീക്ഷണമാണെന്നും, ഇത് പഠിച്ച് അവിശ്വസിയാകുവാൻ ഇടവരുത്തരുതെന്നുമുള്ള താക്കീതോട് കൂടിയാണല്ലേ മലക്കുകൾ അതു പഠിച്ചുമിരുന്നത്. അപ്പേൾ അറിയാതെ അപകടത്തിൽ ചാടുകയല്ല അവർ ചെയ്തിരുന്നത് എന്ന് സാരം. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും കൽപിച്ചുകൂട്ടിയും പരലോക ഗുണം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ആപത്ത വിലക്കുവാങ്ങുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അതെ, ولبئس ما شروا به انفسهم (അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ ഏതൊന്നിനു വിറ്റു കളഞ്ഞുവോ അത് വളരെ ചീത്തതന്നെ!) ഈ വാസ്തവം അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്രയും ഭീമമായ അപകടത്തിൽ അവർ പതിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഹാ! لو كانوا يعلمون (അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!)

ولو انهم امنوا واتقوا الخ (അവര്‍ വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കില്‍ ! അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഏതൊരു പുണ്യഫലവും അവര്‍ക്ക് വളരെ ഉത്തമം തന്നെ. അവര്‍ അറിഞ്ഞിരുന്നങ്കില്‍ നന്നായേനേ!) അതെ, ഇത്രയും വിനാശകരമായ സിഹ്റിന്‍െറ പ്രവര്‍ത്തനം പിന്‍പറ്റി പരലോകഗുണം പാടെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനു പകരം, അവര്‍ സത്യവിശ്വാസത്തില്‍ ഉറച്ചു നില്‍ക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്‍െറ വിധിവിലക്കുകള്‍ സൂക്ഷിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കില്‍ അവര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പുണ്യഫലം എത്രമാത്രം ഉത്തമമായിരുന്നു! പക്ഷെ, അതൊന്നും അവര്‍ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. കഷ്ടം!

ബാബിലോണില്‍വെച്ചു ഇസ്റാഈല്യര്‍ക്കിടയില്‍ സിഹ്റിനു പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചതും, സിഹ്റിന്‍െറ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളില്‍ അവര്‍ മുഴികിയിരുന്നതും വേദക്കാര്‍ക്കിടയില്‍ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന വിഷയമാണ്. ബൈബിളില്‍ നിന്നു തന്നെ ഈ വാസ്തവം സ്പഷ്ടമാണ്. അതു കൊണ്ടാണ് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വിശദമായി വിവരിക്കാതെ വിഷയം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക മാത്രം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇസ്രാഈല്യര്‍ സത്യമാര്‍ഗ്ഗം വിട്ടു വ്യതിചലിച്ചുപോയ കാരണങ്ങള്‍ എടുത്തു പറയുന്ന കൂട്ടത്തില്‍ അതും എടുത്തു പറയുക മാത്രമാണിവിടെ അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഖുര്‍ആന്‍ അവതരിച്ച കാലത്തുള്ള യഹൂദികള്‍ക്കു ഖുര്‍ആന്‍െറ ഈ അരോപണത്തെ എതിര്‍ക്കുവാനോ വിമര്‍ശിക്കുവാനോ കഴിയാതെ അവര്‍ മൗനമവലംബിച്ചതും അതുകൊണ്ടായിരുന്നു. (*)

---

* ബൈബിളിന്‍െറ ആധികാരിക നിഘണ്ടുവായ വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവില്‍നിന്ന് ക്ഷുദ്രത്തെ (സിഹ്റിനെ) സംബന്ധിച്ച ചില പ്രസ്താവനകള്‍ ഇവിടെ സ്മര്‍ത്തവ്യമാകുന്നു. അതിലെ ചില പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങള്‍ മാത്രം ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം:- 1) എബ്രായര്‍ (ഇസ്രാഈല്യര്‍) കനാല്‍ (ഫലസ്തീന്‍) ദേശത്തു വന്നപ്പോള്‍ പൂര്‍വ്വനിവാസികള്‍ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്ന ദേവന്‍മാരുടെ ദയ ലഭിക്കുകയും രഹസ്യങ്ങള്‍ വെളിപ്പെടുത്തി കിട്ടുകയും വേണമെന്നുള്ളത് അവരുടെ ഇടയില്‍ നടപ്പുള്ള ക്ഷുദ്രത്തിനു കാരണമായി. 2) മന്ത്രോച്ചാരണത്താല്‍ ദൈവഹിതം മനസ്സിലാക്കാമെന്ന് എല്ലാ ദേശക്കാരും പൊതുവെ വിചാരിച്ചിരുന്നപോലെ ക്ഷുദ്രവിദഗ്ധന്‍മാര്‍ക്ക് മരിച്ചവരെ പാതാളത്തില്‍നിന്നു വിളിച്ചു വരുത്തുവാന്‍ കഴിയുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം എബ്രായര്‍ക്ക് ദൃഢമായിരുന്നു. 3) അശ്ശൂര്യര്‍ (ബാബിലോണിയക്കാര്‍) യിസ്രായേ- - ല്യരോട് യുദ്ധത്തിന് വന്നപ്പോള്‍ യിസ്രായേല്യര്‍ ചുറ്റുമുള്ളവരോട് യോജിച്ച് അവരില്‍നിന്ന് ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം വശമാക്കുവാന്‍ തങ്ങളുടെ ദേശത്ത് അവര്‍ക്ക് സ്ഥലം കൊടുക്കുവാനിടയായി. 4) ബാബിലോണ്‍ പ്രവാസകാലത്ത് പല രസകരങ്ങളായ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് എബ്രായര്‍ക്ക് അറിയാനിടയായി. ബാബിലോണില്‍ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗവും, രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തലും രാജാവിന്‍െറ പരിവാരങ്ങളില്‍ പലരുടെയും ഉദ്യോഗമായിരുന്നു. മന്ത്രവാദികളും, ആഭിചാരികളും, ക്ഷുദ്രക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. 5) സ്വപ്നം മൂലമായി യഹോവയുടെ ഇഷ്ടം അറിയാമെന്ന് യിസ്രായേല്‍ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. ചിലപ്പോള്‍ ഇത് വാസ്തവമാണെങ്കിലും കള്ളപ്രവാചകന്‍മാര്‍ ഇതുമൂലം പലരെയും കബളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 6) ലക്ഷണം നോക്കല്‍ പല വിധത്തിലായിരുന്നു. പാത്രത്തില്‍ വെള്ളമോ വീഞ്ഞോ ഒഴിച്ച് അഞ്ജനം നോക്കുന്നവരെപ്പോലെ നോക്കി ഭാവിഫലങ്ങള്‍ പറയാമെന്ന് വാദിച്ചു. മേഘങ്ങളെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും നോക്കി ലക്ഷണം പറയുന്ന ജോല്‍സ്യന്‍മാര്‍ ബാബിലോണിലുണ്ടായിരുന്നു. 7) ക്ഷുദ്രവിദഗ്ധന്‍മാര്‍ ഭാവി കാര്യം അറിയുവാന്‍ ഭൂതങ്ങളെയും മരിച്ചവരെയും വിളിച്ചു വരുത്തുമെന്നും മറ്റും യിസ്രായേല്യര്‍ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. യെഹൂദര്‍ മാത്രമല്ല, യവന്‍മാരും (ഗ്രീക്കുകാരും) വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കള്‍ ഈ ലോകത്ത് വരികയില്ലെന്ന് നമുക്ക് പറയുവാന്‍ കഴിയുകയില്ല. എന്നാല്‍ ക്ഷുദ്രപ്രയോഗത്തിന് അവയെ വരുത്തുവാന്‍ കഴിയുമെന്നുള്ളതിന് തെളിവില്ല. 8) ഭൂമിയില്‍നിന്ന് നിധി എടുക്കുക, ശത്രുക്കള്‍ക്ക് ആപത്തുണ്ടാക്കുക എന്നിവ ക്ഷുദ്രത്താല്‍ സാധിക്കുമെന്ന് എബ്രായര്‍ വിശ്വസിച്ചു. ക്ഷുദ്രത്തിലുള്ള ആപത്തിന് പകരം ക്ഷുദ്രം നല്ലതാണെന്നായിരുന്നു ആ അഭിപ്രായം. 9) മറ്റുള്ളവര്‍ക്ക് വിരോധമായ ക്ഷുദ്രത്തെക്കുറിച്ച് പ്രവാചകന്‍മാര്‍ പലപ്പോഴും ശാസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലര്‍ മന്ത്രം പറഞ്ഞു ചീരവേവിച്ച് ശാപവാക്കുകള്‍ ഉച്ചരിക്കും. ചിലര്‍ മരുന്നിടും. ചിലര്‍ കയറുകളില്‍ മുടിച്ചിടും (കെട്ടുകളിടും). ചിലര്‍ ശുഭാശുഭ ദിനങ്ങള്‍ ഗണിക്കും. ചിലര്‍ ശത്രുക്കളുടെ രൂപമുണ്ടാക്കി അതില്‍ മുറിവുകളുണ്ടാക്കും. 10) ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളില്‍ പലരും ക്ഷുദ്രത്തെ ഭയുപ്പെട്ടു. എന്നാല്‍, കാലക്രമത്തില്‍ ക്ഷുദ്രത്തില്‍ യാതൊരു വാസ്തവവുമില്ലെന്ന് അവര്‍ തീരുമാനിച്ചു. 11) ക്ഷുദ്രക്കാര്‍ മറ്റുള്ളവര്‍ക്ക് അജ്ഞാതമായ ശാസ്ത്രജ്ഞാനം നിമിത്തം അത്ഭുതങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുവെന്നും, അവര്‍ പറഞ്ഞതുപോലെ യാദൃശ്ചികമായി സംഭവിക്കുന്നത് കണ്ട് അവര്‍ക്ക് അത്ഭുത കാര്യങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കാമെന്നും ബുദ്ധിഹീനന്‍മാര്‍ വിചാരിച്ചു.

മലക്കുകൾ വന്നു ജനങ്ങൾക്ക് സിഹ്റിന്റെ വകുപ്പുകൾ പഠിപ്പിച്ചുവെന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന പല സംശയങ്ങൾക്കും മുകളിൽ കണ്ട വിവരണത്തിൽ നിന്നു മറുപടി ലഭിക്കുന്നതാണ്. മർഹൂം സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ (**فى ظلال القرآن**) (ഖുർആന്റെ തണലുകളിൽ) എന്ന തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഈ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തോടനുബന്ധിച്ചു ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നു ഇതിലേക്ക് കൂറേക്കൂടി വെളിച്ചം ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ സാരം കൂടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ആ പ്രസ്താവന അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ ആരംഭിക്കുന്നു: 'ഇനി, ആ യഹൂദികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കിത്താബിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പിൻപറ്റിയ സിഹ്റിനെയും, ഭാര്യാഭർത്താക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പിച്ചിരുന്ന കാര്യത്തെയും കുറിച്ചു ഒരു വാക്ക് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു'. അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു:-

'ശാസ്ത്രത്തിനു യാഥാർത്ഥ്യം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ചില പ്രത്യേകതകൾ ചില ആളുകളിൽ എല്ലാ കാലത്തും കാണപ്പെടാറുണ്ട്. അവക്ക് ശാസ്ത്രം ചില പേരുകൾ മാത്രം നൽകുന്നു. അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യമോ മാർഗ്ഗമോ അതിനറിയുകയില്ല. ഇതാ 'ടെലെപതി' (*) നോക്കുക. എന്താണത്? അതെങ്ങിനെ സാധിക്കുന്നു? മനുഷ്യന്റെ കാഴ്ചയോ, ശബ്ദമോ എത്താത്ത ദൂരത്ത് നിന്ന് ഒരാൾ ഒരാളെ വിളിച്ചു പറയുകയും അത് മറ്റേയാൾ കേട്ട് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറകളും ദൂരങ്ങളും അതിന് തടസ്സമാകുന്നില്ല. ഇതാ 'മാഗ്നറ്റിസം'.(†) അതെന്താണ്? എങ്ങിനെയാണ്? ഒരാളുടെ ഉദ്ദേശ്യം മറ്റേയാളിൽ എങ്ങിനെ ശക്തി ചെലുത്തുന്നു? ഒരു തുറന്ന പുസ്തകം നോക്കി വായിച്ചാലെന്നപോലെ ഒരാളുടെ സ്വകാര്യ സന്ദേശം മറ്റേയാൾ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നു. ഇതിനൊക്കെ ചില പേരുകൾ നൽകുകയല്ലാതെ അതിനെ അപഗ്രഥിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെ പലതുമുണ്ട്. സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ മതിയായ അനുഭവമോ, പരിചയമോ, സിദ്ധിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ, ശാസ്ത്രം അവയെപ്പറ്റി തർക്കവിമർശനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ ആത്മീയ ശക്തികളെയും നിഷേധിച്ചു തള്ളുന്ന വമ്പൻമാർക്ക് അങ്ങിനെ ഒന്നില്ലെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അജ്ഞാതമായ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഞാനൊരു സ്വപ്നം കാണുന്നു. ആ സ്വപ്നം അതേമാതിരി പുലരുന്നു. അവർ നിഷേധിക്കുന്ന ആത്മീയേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങിനെയൊരു ഭാവി സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് എങ്ങിനെയാണ് ബോധമുണ്ടാകുന്നത്? അറിയായ്മയും, കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇല്ലായ്മയും കൊണ്ടു മാത്രം മനുഷ്യനിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടപ്പുള്ള ഇത്തരം അജ്ഞാത ശക്തികളെ നിഷേധിക്കുന്നത് തികച്ചും ഗർവ്വല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.'

സയ്യിദ്ഖുത്ത്ബ് തുടരുന്നു: 'ഈ ഇനത്തിൽപെട്ടതാണ് സിഹ്റും. പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യർക്ക് പഠിപ്പിക്കലും അതിൽ പെട്ടതുതന്നെ. ഒരു പക്ഷെ, ശരീരത്തിലോ, അവയവങ്ങളിലോ, ഇന്ദ്രിയശക്തികളിലോ, ചിന്താ ശക്തികളിലോ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാനുള്ള വല്ല കഴിവുകളുമായിരിക്കും ഇതിന്റെ രൂപങ്ങളിൽ ഒന്ന്. എന്നാൽ ഫിർഔനിന്റെ സിഹ്റുകാർ ചെയ്തതായി ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ സിഹ്ർ കേവലം ചില പകിട്ട് വിദ്യകളായിരുന്നു. (അതും, ഇതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്) അതിന് യാഥാർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. **يخيل اليه من سحرهم انهاتسعى** അവരുടെ സിഹ്ർമൂലം അവരുടെ വടികളും കയറുകളും ഓടുന്നതായി മൂസാ നബിക്ക് തോന്നിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്വാധീനം ഭാര്യാഭർത്താക്കൾക്കും സ്നേഹജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കുകയെന്ന ഫലം ഉളവാക്കുന്നതിന് തടസ്സമില്ല. പ്രതികരണങ്ങളിൽ നിന്ന്

---

[*] Telepathy–മാനസസന്ദേശം, അന്തകരണവിദ്യ–അഥവാ മനസ്സുകൾക്കിടയിൽ നടക്കുന്ന വാർത്താ വിനിമയം

[†] Personal Magnetism–വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വശീകരണശക്തി

മാനസാന്തരം ഉണ്ടാകുന്നു. കാര്യങ്ങളും, കാരണങ്ങളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുമതികൊണ്ടല്ലാതെ സംഭവിക്കുന്നതല്ലെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ.''

വീണ്ടും അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: ''ഇനി, ഹാറൂത്ത്, മാറൂത്ത് എന്നുള്ള മലക്കുകള്‍ ആരാണ്? എപ്പോഴാണവര്‍ ബാബിലോണില്‍ ഉണ്ടായിരുന്നത്? ഇതിന്‍െറ കഥ യഹൂദുകള്‍ക്കിടില്‍ സുപരിചിതമായിരുന്നു. ഖുര്‍ആനില്‍ അത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. അതവര്‍ നിഷേധിക്കുകയോ, കളവാക്കുകയോ ചെയ്യാത്തതു തന്നെ അതിനു തെളിവാണ്. ഏതൊരു കൂട്ടരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണോ പറയുന്നതെങ്കില്‍, അവര്‍ക്കിടയില്‍ പരിചയമുള്ള സംഭവം പറയുമ്പോള്‍, ഖുര്‍ആന്‍ അത് വിസ്തരിച്ചു പറയാതെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറുവാന്‍ അതുമതി. പിന്നെ, വിശദീകരണത്തിന്‍െറ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. രണ്ട് മലക്കുകളുടെ സംഭവത്തെപ്പറ്റി വന്നിട്ടുള്ള കഥകളുടെ പിന്നാലെ പോകുവാന്‍ 'ഖുര്‍ആന്‍െറ തണലുകളില്‍' (ഈ ഗ്രന്ഥത്തില്‍) നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. വിശ്വസനീയമായ ഒരു രിവായത്തും അതില്‍ ഇല്ല.''

''മനുഷ്യചരിത്രത്തില്‍ അതതു കാലഘട്ടങ്ങള്‍ക്കനുസൃതമായി പലവിധ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തില്‍ രണ്ടു മലക്കുകളുടെയോ, മലക്കുകളെപ്പോലെയുള്ള രണ്ടു സല്‍പുരുഷന്‍മാരുടെയോ ഒരു പരീക്ഷണം നടന്നുവെങ്കില്‍-മനുഷ്യചരിത്രത്തില്‍ കഴിഞ്ഞുപോയ അസാധാരണങ്ങളും വിവിധ രൂപങ്ങളിലുള്ള വയുമായ സംഭവങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോള്‍- അതില്‍ പുതുമയൊന്നുമില്ല തന്നെ. ദൈവികമായ പ്രകാശകിരണങ്ങളിലേക്ക് മനുഷ്യചരിത്രം അടിവെച്ചു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക യാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ ആയത്തില്‍ വ്യക്തവും ദൃഢവുമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സാരങ്ങള്‍ ഒരു നീണ്ട കാലത്തിനുശേഷം, അവ്യക്തങ്ങളായ മറ്റൊന്നിനെയും ആശ്രയിക്കാതെ നമുക്ക് മനസ്സിലായേക്കും. ഐതിഹ്യങ്ങളുടെ പിന്നാലെ കൂടിയും അല്ലാഹുവിന്‍െറ കിതാബിനെ പുറം തള്ളിയും ഇസ്റാഈല്യര്‍ വഴിപിഴച്ചുപോയി എന്നും സിഹ്ര്‍ പിശാചിന്‍െറ പ്രവര്‍ത്തിയാണെന്നും, അത് കുഫ്റില്‍പ്പെട്ടതാണെന്നും അത് പരലോകം നിശേഷം നഷ്ടപ്പെടുത്തുമെന്നും അറിയുന്നതുകൊണ്ട് നമുക്കിപ്പോള്‍ മതിയാക്കാം. (**فى ظلال القرأن**)

വിഭാഗം-13

104 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങള്‍ 'റാഇനാ' [ഞങ്ങളെ ഗൗനിക്കണം] എന്ന് പറയരുത്. നിങ്ങള്‍ 'ഉന്‍ളുര്‍നാ' [ഞങ്ങളെ നോക്കണം] എന്ന് പറയുകയും, (പറയുന്നത്) കേള്‍ക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. അവിശ്വാസികള്‍ക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقُولُواْ رَٰعِنَا وَقُولُواْ ٱنظُرۡنَا وَٱسۡمَعُواْۗ وَلِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١٠٤

105 വേദക്കാരില്‍ നിന്നാകട്ടെ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളില്‍ നിന്നാകട്ടെ, അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവര്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവില്‍ നിന്ന് നിങ്ങള്‍ക്ക് വല്ല ഗുണവും ഇറക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവന്‍െറ കാരുണ്യംകൊണ്ട് അവന്‍ പ്രത്യേകമാക്കുന്നു. അല്ലാഹു മഹത്തായ അനുഗ്രഹശാലിയുമാകുന്നു.

مَّا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ وَلَا ٱلۡمُشۡرِكِينَ أَن يُنَزَّلَ عَلَيۡكُم مِّنۡ خَيۡرٖ مِّن رَّبِّكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَخۡتَصُّ بِرَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ١٠٥

104 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَقُولُوا നിങ്ങള്‍ പറയരുത്. رَاعِنَا 'റാഇനാ' എന്ന്. وَقُولُوا പറയുകയും ചെയ്യുവിന്‍. انظُرْنَا 'ഉന്‍ളുര്‍നാ' എന്ന്. وَاسْمَعُوا കേള്‍ക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. وَلِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികള്‍ക്കുണ്ട്. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. 105 مَّا يَوَدُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവര്‍. مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരില്‍നിന്ന്. وَلاَ الْمُشْرِكِينَ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളില്‍നിന്നുമില്ല. أَن يُنَزَّلَ ഇറക്കപ്പെടുന്നത്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. مِّنْ خَيْرٍ ഒരു ഗുണവും. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവില്‍നിന്ന്. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يَخْتَصُّ അവന്‍ പ്രത്യേകമാക്കുന്നു. بِرَحْمَتِهِ അവന്‍റെ കാരുണ്യംകൊണ്ട്. مَنْ يَشَاءُ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. ذُ الْفَضْلِ അനുഗ്രഹം (ദയവ്, ഔദാര്യം) ഉള്ളവനാകുന്നു. الْعَظِيمِ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച.

راعنا (റാഇനാ) എന്ന വാക്കിനു 'ഞങ്ങളെ ഗൗനിക്കണം', അഥവാ ഞങ്ങള്‍ക്കു മനസ്സിലാക്കുന്ന വിധം പറഞ്ഞു തന്നു ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കണം എന്നാണര്‍ത്ഥം. അതേ വാക്കുതന്നെ അവരുടെ ഭാഷയില്‍ 'വിഡ്ഢി, മൂഢന്‍' എന്നിങ്ങിനെ ചീത്ത പറയുന്ന വാക്കായും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. നബി (ﷺ) വല്ലതും പറയുമ്പോള്‍, സന്ദര്‍ഭത്തിനൊത്ത് ആദരവും മര്യാദയും പാലിക്കുകയാണെന്ന് തോന്നുമാറ് യഹൂദികള്‍ നബി (ﷺ) യോട് ഈ വാക്ക് പറയും. അവരുടെ യഥാര്‍ത്ഥ ഉദ്ദേശ്യമാകട്ടെ, തിരുമേനിയെ വിഡ്ഢിയെന്നു വിളിച്ചു പരിഹസിക്കലുമായിരുന്നു. (ഇതു പോലെ വേറെയും ചില കൃത്രിമ വാക്കുകള്‍ അവര്‍ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി സൂറ: നിസാഉ് 46ല്‍ കാണാവുന്നതാണ്) സത്യവിശ്വാസികളും നബി (ﷺ) യോട് ഈ വാക്കു പറയാറുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. മാത്രമല്ല സത്യവിശ്വാസികളും തങ്ങളെപ്പോലെ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതില്‍ യഹൂദികള്‍ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് അത്തരം വാക്കുകള്‍ സത്യവിശ്വാസികള്‍ ഉപയോഗിക്കരുതെന്നും, അര്‍ത്ഥ ശങ്കക്കിടമില്ലാത്തതും, കളങ്കരഹിതവുമായ വാക്കുകള്‍ ഉപയോഗിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. 'റാഇനാ'യുടെ സ്ഥാനത്ത് 'ഉന്‍ളുര്‍നാ' (انظرنا) എന്നു പറയുവാനും, നബി (ﷺ) പറയുന്നത് ശരിക്കു കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും കല്‍പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളെ നോക്കണം-അഥവാ ശ്രദ്ധിക്കണം- എന്നു തന്നെയാണ് ഈ വാക്കിന്‍റെ അര്‍ത്ഥം. പക്ഷെ 'റാഇനാ'യിലുള്ളതുപോലെ കളങ്കത്തിനും പരിഹാസത്തിനും ഇതില്‍ പഴുതില്ല. ആയത്തിന്‍റെ അവസാനത്തില്‍ ''അവിശ്വാസികള്‍ക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട് '' എന്ന താക്കീതില്‍ അത്തരം പരിഹാസവാക്കുകള്‍ നബി (ﷺ) യോട് ഉപയോഗിക്കുന്നത് അവിശ്വാസം നിമിത്തമാണെന്നും, സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് യോജിച്ചതല്ലെന്നും സൂചനയുണ്ട്.

സത്യവിശ്വാസികളായ നിങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് യാതൊരു നന്‍മയും ലഭിക്കുന്നത് വേദക്കാരും മുശ്‌രിക്കുകളുമാകുന്ന അവിശ്വാസികള്‍ക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. അഥവാ അവരുടെ ശത്രുതയും ദുഷ്ടമനസ്ഥിതിയും വളരെ കടുത്തതാണ്. പ്രവാചകത്വമാകുന്ന അനുഗ്രഹം, അതില്‍ വിശ്വസിച്ചു വിജയം നേടുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എന്നിവയൊക്കെ എല്ലാവര്‍ക്കും ലഭിക്കാതെ, ചിലര്‍ക്ക് മാത്രം ലഭിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും കുടുസ്സായതു കൊണ്ടല്ല. അതു വളരെ മഹത്തായതും വമ്പിച്ചതും തന്നെ. പക്ഷെ, അവന് മാത്രം അറിയാവുന്ന ചില യുക്തി രഹസ്യങ്ങളനുസരിച്ച് അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്കായിരിക്കും അവനത് നല്‍കുക. എന്നൊക്കെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം. അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗം വിട്ടു പിഴച്ചു പോകുന്നവര്‍ ആരാണെന്നും, നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവര്‍ ആരാണെന്നും അവന് നല്ലതുപോലെ അറിയാമല്ലോ. (6 ;117)

۞ مَا نَنسَخْ مِنْ ءَايَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ أَوْ مِثْلِهَآ ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾

106 വല്ല 'ആയത്തി'നെ [വചനത്തെ]യും നാം നീക്കം ചെയ്യുക (അഥവാ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുക) യോ, അതിനെ വിസ്മരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ അതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായതിനെയോ, അതുപോലെയുള്ളതിനെയോ നാം കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്ന്?!

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾

107 നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹുവിന് തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടേയും രാജാധികാരമുള്ളതെന്ന്?! അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു രക്ഷാധികാരിയുമില്ല: ഒരു സഹായകനുമില്ല.

---

106 مَا نَنْسَخْ വല്ലതും നാം നീക്കം ചെയ്താൽ, ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിയാൽ. مِنْ آيَةٍ ആയത്തിൽപെട്ട വല്ല ആയത്തിനെയും. أَوْ نُنسِهَا അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ വിസ്മരിപ്പിച്ചാൽ. نَأْتِ നാം (കൊണ്ട്) വരും. بِخَيْرٍ കൂടുതൽ നല്ലതിനെ. مِّنْهَا അതിനേക്കാൾ. أَوْ مِثْلِهَا അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെയുള്ളത്. أَلَمْ تَعْلَمْ നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാകുന്നു. 107 أَلَمْ تَعْلَمْ നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) വെന്ന്. لَهُ അവന്നാകുന്നു. مُلْكُ രാജാധിപത്യം. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടേയും. وَمَا لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ഇല്ലതാനും. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവന് പുറമെ. مِن وَلِيٍّ ഒരു ബന്ധവും, രക്ഷാധികാരി, മിത്രം. وَلَا نَصِيرٍ സഹായകനും ഇല്ല.

نسخ (നസ്ഖ്) എന്നാൽ 'നീക്കം ചെയ്യുക, പകർത്തുക' എന്നൊക്കെയാണ് ഭാഷാർത്ഥം. ഒരു മതവിധിക്ക് ആസ്പദമായ തത്വം അവസാനിക്കുമ്പോൾ, ആ വിധി ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തി തൽസ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരുവിധി കൊണ്ടു വരുക എന്നാണതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. اية (ആയത്ത്) എന്നാൽ 'അടയാളം, ദൃഷ്ടാന്തം, ചിഹ്നം' എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥമാകുന്നു. വേദവാക്യങ്ങൾക്കും, ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കും 'ആയത്തുകൾ' എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾക്കും സന്ദേശങ്ങൾക്കുമുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണല്ലോ അവ ننسها (ആയത്തുകളെ വിസ്മരിപ്പിക്കുക.) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, വായനയിൽ നിന്നും ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നും അവയെ നീക്കം ചെയ്ത് അവയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നത്രെ.

ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ യഹൂദികൾ ഉന്നയിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളിൽ ഒന്നിൻെറ മറുപടിയായിട്ടാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മുഹമ്മദ് ഒരു പ്രവാചകനും, ഖുർആൻ ദൈവവചനവുമാണെന്നാണല്ലോ പറയുന്നത്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളൊക്കെ അവതരിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവാണ്. എന്നിരിക്കെ തൗറാത്തിലെ ചില നിയമങ്ങളെ ഖുർആൻ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തി പുതിയ നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഖുർആനിൽ പോലും നസ്ഖ് ഉള്ളതായി കാണുന്നു. ഇതെല്ലാം എങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നു? അല്ലാഹു ഒരിക്കൽ അവതരിച്ചത് പിന്നീട് അവൻ തന്നെ മാറ്റുകയോ? ആദ്യത്തെ വിധിയിൽ അവനു അബദ്ധം പിണഞ്ഞതുകൊണ്ടാണോ അത്? എന്നൊക്കെയായിരുന്നു അവരുടെ ആക്ഷേപത്തിൻെറ സ്വഭാവം. 142 -ാം വചനത്തിലും അതിനെ തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും കാണാവുന്നതുപോലെ, ഖിബ്ലഃ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസായിരുന്നത് മാറ്റി കഅ്ബഃയെ ഖിബ്ലഃയാക്കി സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയ അവസരത്തിലാണ് ഈ ആരോപണം മൂർച്ഛിച്ചത്. അജ്ഞതകൊണ്ടോ, അന്വേഷണ വാഞ്ഛകൊണ്ടോ ഉളവായ സംശയങ്ങളായിരു

ന്നില്ല അത്. കിട്ടുന്ന പഴുത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ഖുർആനെ എതിർക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയുമായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം.

വാസ്തവത്തിൽ, ഖുർആനിൽ മാത്രമായി കണ്ടുതുടങ്ങിയതല്ല നസ്ഖ്. മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും നസ്ഖുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കയ്യിലുള്ള തൗറാത്തിൽ തന്നെയും നസ്ഖ് കാണാം. ആദം (عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻമാരും, പുത്രിമാരും തമ്മിൽ വിവാഹം നടത്താമായിരുന്നു. അന്ന് അന്യസ്ത്രികൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് അത് നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. ഇസ്റാഈല്യർക്ക് ആദ്യകാലത്ത് രണ്ട് സഹോദരിമാരെ ഒന്നിച്ചു വിവാഹം കഴിക്കാമായിരുന്നത് തൗറാത്ത് മുഖേന ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തി ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയോട് മകനെ അറുക്കുവാൻ ആദ്യം കൽപിച്ചു. പിന്നീട് ആ കൽപന ദുർബലപ്പെടുത്തി ഒരു ആടിനെ അറുത്താൽ മതിയെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ച ഇസ്റാഈല്യരെ കൊല്ലുവാൻ ആദ്യം കൽപിച്ചു. കുറെ പേർ കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോൾ കൊല നിറുത്തൽ ചെയ്യാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ പലതും. ഇതെല്ലാം യഹൂദികൾക്ക് നിഷേധിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഈ ആരോപണത്തിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന മറുപടി കേവലം യഹൂദികളെ വായടപ്പിക്കുന്ന ഒരു മറുപടി മാത്രമല്ല. എല്ലാവരും പൊതുവിൽ അറിയേണ്ടതും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമായ ഒരു യാഥാർതഥ്യം കൂടിയാകുന്നു. മതവിധികളിൽ നസ്ഖ് ഉണ്ടാകാവതല്ലെന്നും, അത് യുക്തിക്ക് യോജിക്കുകയില്ലെന്നും വാദിക്കുന്ന ഏവർക്കും ധാരാളം ചിന്തിക്കുവാനുള്ള വക ഈ മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതേ വാദം ഖുറൈശികളും വാദിക്കുകയും, അതിന്റെ പേരിൽ ഖുർആൻ നബി (ﷺ) യുടെ സ്വന്തം കൃതിയാണെന്ന് അവർ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്തതിന് അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടി സൂറത്തുന്നഹ്ൽ 101 ൽ വെച്ചു കാണാം. ആ മറുപടിയും ഇവർ ഗൗനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ പറഞ്ഞ മറുപടയിയുടെ താൽപര്യം ഇതാണ്: ആകാശ ഭൂമികളും അവയിലുള്ളതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. ഉടമസ്ഥതയും, ഭരണാധികാരവും, രക്ഷാകർതൃത്വവും അവന് തന്നെ. അവയിലുള്ളവർക്ക് വേണ്ടുന്നതെല്ലാം നിർണ്ണയിക്കുവാനും അവൻ മാത്രമേയുള്ളു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നിയമനടപടികൾ നടപ്പാക്കുവാനും, എടുത്തകളയുവാനും, എപ്പോൾ -എവിടെ -ആർക്ക്-ഏതേത് നിയമങ്ങൾ വേണം എന്നൊക്കെ നിശ്ചയിക്കുവാനും അവനാണ് അവകാശവും അർഹതയുമുള്ളത്. അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്വാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല. അവരുടെ നൻമയും ഗുണവും ഏതിലാണ്, അവർക്ക് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായത് ഏതാണ് എന്നൊക്കെ അറിയുന്നവനാണവൻ. എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിയുന്നവനുമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം സുസമ്മതമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ള അവൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഏതെങ്കിലും വിധിയെ ദുർബലപ്പെടുത്തി, അല്ലെങ്കിൽ ജനഹൃദയങ്ങളിലും പാരായണങ്ങളിലും അവശേഷിക്കാത്ത വിധം തീരെ വിസ്മരിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ, അതിനെക്കാൾ ഉത്തമവും ഗുണകരവുമായ മറ്റൊരു വിധി തൽസ്ഥാനത്ത് അവൻ കൊണ്ട് വരുകയും ചെയ്യുന്നു. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം അതിന് സമാനമായതെങ്കിലും കൊണ്ടുവരും. വസതുത ഇതായിരിക്കെ, അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതും, വിമർശിക്കുന്നതും ധിക്കാരവും അക്രമവുമാകുന്നു.

ബുദ്ധിപരവും, മാനസികവും, സാംസ്കാരികവും, സാമൂഹ്യവുമായ തുറകളിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം, മറ്റുള്ള ജീവവർഗ്ഗങ്ങളെപ്പോലെ അതിന്റെ ആദ്യകാലം തൊട്ടു ഇന്നുവരെ ഒരേ നിലവാരത്തിലല്ല ഉള്ളത്. കാലം ചൊല്ലുംതോറും പുരോഗമിച്ചും വളർന്നുംകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ചുറ്റുപാടും പരിസ്ഥിതികളും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മാറ്റത്തിൽ വാർത്താവിതരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ, ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങൾ ആദിയായവക്കും പങ്കുണ്ട്. അതനുസരിച്ചാണ് മുൻകാലങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ള പ്രവാചകൻമാരും, അവരുടെ ദൗത്യങ്ങളും, പ്രബോധനങ്ങളും ഏതെങ്കിലും കാലത്തേക്കും ദേശത്തേക്കും മാത്രമായിരുന്നത്. അങ്ങനെ, മനുഷ്യന്റെ വളർച്ചയുടെ ബാല്യദശ പിന്നിട്ടശേഷം, എല്ലാ കാലത്തേക്കും ദേശത്തേക്കുമുള്ള റസൂലും

അന്തിമ പ്രവാചകനുമായി മുഹമ്മദ് (ﷺ) നിയമിക്കപ്പെടുകയും, ലോകജനതക്കാകമാനമുള്ള വേദഗ്രന്ഥമായി ഖുർആൻ അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ആ നിലക്ക് ഒരു കാലത്തോ, ഒരു ജനതക്കോ അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില നിയമനടപടികൾ എല്ലാ കാലത്തേക്കും പ്രായോഗികവും യുക്തവുമല്ലാതായിത്തീരുക സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. അവക്ക് പകരം എല്ലാവരിലും പ്രായോഗികമായ സ്ഥിരപ്പെട്ട നിയമ നടപടികൾ ആവശ്യമായിതീർന്നു. അപ്പോൾ, മുൻവേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ ഏതെങ്കിലും ചില നിയമങ്ങളും, ആചാരനുഷ്ഠാനമുറകളും ഖുർആൻ വഴി നസ്ഖ് ചെയ്യുന്നത് കേവലം യുക്തമായ ഒരു നടപടി മാത്രമല്ല, അനിവാര്യമായ ഒരാവശ്യംകൂടിയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമനിർമ്മാണത്തിലുള്ള പോരായ്മയല്ല, അതിൻെറ പരിപൂർണ്ണതയാണത് കാണിക്കുന്നത്.

തൗറാത്തിലെ ചില നിയമങ്ങൾ ഇഞ്ചീലിലും, രണ്ടിലേയും ചില നിയമങ്ങൾ ഖുർആനിലും അല്ലാഹു നസ്ഖ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام), മൂസാ (عليه السلام) മുതലായ ചില പ്രവാചകൻമാർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ചില ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ- അഥവാ ഏടുകൾ (**الصحف**) പിന്നീട് നിലനിറുത്തപ്പെടാതെ ജനസ്മൃതിയിൽ നിന്നുപോലും എടുക്കപ്പെട്ടുപോകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, തൗറാത്തിലെ ചില നിയമങ്ങളെ ഖുർആനിൽ നസ്ഖ് ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി മാത്രം യഹൂദികളോ മറ്റോ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.

മതവിധികളിൽ 'നസ്ഖ് ' ഉണ്ടാവാമെന്നും, ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ളതിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. ഖുർആനിൽ തന്നെയും നസ്ഖ് ചെയ്യപ്പെട്ട(വിധി ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തപ്പെട്ട) ചുരുക്കം ആയത്തുകൾ ഉണ്ടെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. വസ്തുതാപരമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇതുതന്നെയാണ് ശരിയായ അഭിപ്രായവും. ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ൻെറ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് ഇതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ 'ഹുക്മു' (മതവിധി) കളിൽ നസ്ഖ് ഉണ്ടാകുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നുള്ളതിൽ മുസ്‌ലിംകൾ ഏകോപിച്ചിരിക്കുന്നു. കാരണം, അതിൽ ശക്തിമത്തായ യുക്തി അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്, അത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവരെല്ലാം പറയുന്നു: ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവായ അബൂമുസ്‌ലിം ഇസ്ഫഹാനീ (رحمه الله) പറയുന്നു: ഖുർആനിൽ ഒരു നസ്ഖും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ വാക്ക് ദുർബ്ബലവും അബദ്ധവുമാകുന്നു. ഉണ്ടായ നസ്ഖുകളെപ്പറ്റി മറുപടി പറയുവാൻ അദ്ദേഹം സാഹസപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. (ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ) ഇദ്ദകാലം ഒരു കൊല്ലമായിരുന്നത് നാലുമാസവും പത്ത് ദിവസവും ആക്കപ്പെട്ടത് അതിലൊന്നാണ്. ഇതിന് അദ്ദേഹം സ്വീകാര്യമായ ഒരു മറുപടിയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് ഖിബ്ലഃയായിരുന്നതിനുശേഷം, അത് കഅ്ബഃയിലേക്ക് മാറ്റിയതും അതിൽപെട്ടതാണ്. ഇതിന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല.........'' (പ്രസ്താവനയുടെ പൂർണ്ണരൂപം മുഖവുരയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. 'നസ്ഖ് ' എന്ന ശീർഷകം നോക്കുക.)

''(മരണപ്പെട്ട ആളുടെ) സ്വത്ത് മക്കൾക്കായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കൾക്ക് വസിയ്യത്തായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. (ഒരു നിശ്ചിത ഓഹരി ഇല്ലായിരുന്നു.) പിന്നീട് അല്ലാഹു അതിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിനെ നസ്ഖു ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ആണിന് രണ്ടു പെണ്ണിൻെറ ഓഹരിയാക്കി. മാതാപിതാക്കൾ ഓരോരുത്തർക്കും ആറിലൊന്നും മൂന്നിലൊന്നുമാക്കി. ഭർത്താവിനു പകുതിയും നാലിലൊന്നുമാക്കി. ഭാര്യക്ക് നാലിലൊന്നും എട്ടിലൊന്നുമാക്കി.'' (*) എന്നിങ്ങിനെ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) യിൽ നിന്ന് ബുഖാരീ(رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ, ഇമാം ഇബ്നുഹജർ അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''..... നസ്ഖിനെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ഹദീസിൽ ഖണ്ഡനമുണ്ട്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവായ അബമുസ്‌ലിം ഇസ്ഫഹാനീ

* മരണപ്പെട്ട ആൾക്ക് മക്കൾ ഉള്ളപ്പോഴും, ഇല്ലാത്തപ്പോഴും പ്രസ്തുത അവകാശികളുടെ ഓഹരിയിൽ ഉണ്ടാവുന്ന വ്യത്യാസം മൂലമാണ് ഒരാൾക്ക് തന്നെ രണ്ടുവിഹിതം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ചിലർ ശുഭാശ

(ﷺ) യിൽ നിന്നില്ലാതെ, മുസ്‌ലിംകളിൽ ഒരാളിൽ നിന്നും അതിൽ നിഷേധം ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല താനും. അദ്ദേഹം നസ്ഖിനെ നിരുപാധികം നിഷേധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പുള്ള എല്ലാ ശരീഅത്തിനെ (മതനിയമസംഹിതയെ) യും ഇസ്‌ലാം ശരീഅത്ത് നസ്ഖു ചെയ്തിരിക്കയാണെന്നുള്ളതിലുള്ള 'ഇജ്മാഉ' (മുസ്‌ലിംകളുടെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായം) കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ ശരീഅത്ത് വെളിപ്പെടുന്നതുവരെ മാത്രമേ മുൻ ശരീഅത്തുകൾ നിലവിലുള്ളു. അതുകൊണ്ട് അതിന് 'തഖ്സ്വീസ്' (പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുക) എന്നല്ലാതെ, 'നസ്ഖ്' എന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇബ്നുസ്സംആനീ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: "ഈ ശരീഅത്തിൽ നസഖുചെയ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അബൂമുസ്‌ലിം സമ്മതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് ഒരു ഗർവ്വ് മാത്രമാണ്. ഞാൻ അതിന് നസ്ഖ് എന്ന് പേരു പറയുന്നില്ല എന്നാണദ്ദേഹം പറയുന്നതെങ്കിൽ, ഭിന്നിപ്പ് കേവലം വാക്കുകളിൽ മാത്രമാണ്. (യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭിന്നിപ്പില്ല.)"

നസ്ഖിനെ സംബന്ധിച്ച മുഖവുരയിൽ ഒരു പ്രത്യേക ശീർഷകം തന്നെയുണ്ട്. ഇസ്‌ലാം ശരീഅത്തിലും, ഖുർആനിലും നസ്ഖു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും, നസ്ഖിൻെറ പല ഉദാഹരണങ്ങളും അതിൽ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിവരണത്തിന് അവിടെ നോക്കുക. (പേജ്: 74-77)

ഒരു ആയത്ത് നസ്ഖ് ചെയ്യുകയോ വിസ്മരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായതോ, അതുപോലെയുള്ളതോ മറ്റൊന്നു നാം കൊണ്ടുവരുന്നതാണ് എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. മനുഷ്യരുടെ നൻമ, സൗകര്യം, ലഘുത്വം, പ്രയോഗികത, പുണ്യഫലം ആദിയായവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും അവയുടെ മേൻമയും തുല്യതയുമെന്ന് കരുതാം.
والله اعلم

أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْـَٔلُوا۟ رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلْكُفْرَ بِٱلْإِيمَـٰنِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

108 അതല്ല, മുമ്പ് മൂസായോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടതു പോലെ, നിങ്ങളുടെ റസൂലിനോട് ചോദിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ?! ആർ അവിശ്വാസത്തെ സത്യവിശ്വാസത്തിന് പകരം സ്വീകരിച്ചുവോ അവൻ തീർച്ചയായും ശരിയായ മാർഗ്ഗം പിഴച്ചുപോയി.

108 أَمْ അതല്ല. تُرِيدُونَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (വോ) . أن تَسْألُوا നിങ്ങൾ ചോദിക്കുവാൻ. رَسُولَكُمْ നിങ്ങളുടെ റസൂലിനോട്. كَمَا سُئِلَ ചോദിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ. مُوسَى മൂസായോട്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَمَن ആരെങ്കിലും. يَتَبَدَّلِ പകരം സ്വീകരിച്ചാൽ. الْكُفْرَ അവിശ്വാസത്തെ. بِالإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസത്തിന്. فَقَدْ ضَلَّ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവർവഴി പിഴച്ചു. سَوَاءَ السَّبِيلِ ശരിയായ (മദ്ധ്യമ) മാർഗ്ഗം.

മൂസാ (عليه السلام) ൻെറ നേരെ ഇസ്റാഈല്യർ തൊടുത്തുവിട്ടിരുന്ന ചോദ്യങ്ങളുടെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും മുൻവചനങ്ങളിൽ നാം കണ്ടുവല്ലോ. ചിലത് അധികപ്പറ്റായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ചിലത് ധിക്കാരവും ഭോഷത്തവും, മറ്റുചിലത് പരിഹാസവുമായിരുന്നു. പശുവിനെ അറുക്കാൻ കൽപ്പിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ ചോദ്യങ്ങളും, അല്ലാഹുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനാവശ്യപ്പെട്ടതും അവയിൽപെട്ട ചിലതാണ്. അനാവശ്യമായ ചോദ്യങ്ങളും അന്വേഷണങ്ങളും നബി (ﷺ) യോട് യഹൂദികളും നടത്തിയിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളെ അതിനവർ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിനാൽ, യഹൂദികളുടെ നേരെയുള്ള പ്രതിഷേധത്തോടൊപ്പം, സത്യവിശ്വാസികൾ നബി (ﷺ) യോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിൽ മിതത്വവും മര്യാദയും

പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നുകൂടി ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു മുസ്‌ലിംകളോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചോദ്യത്തിൽ അതിരുകവിയൽ അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് വഴി തെളിയിക്കുമെന്നും, അത് ഗൗരവപൂർവ്വം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും താക്കീതും ചെയ്യുന്നു.

നബി (ﷺ) യോട് സംശയങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയുകയോ, ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയോ ചെയ്തുകൂടാ എന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം. മൂസാ(عليه السلام) നോട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത ചോദിച്ചമാതിരി ചോദ്യങ്ങൾ നബി (ﷺ) യോട് ചോദിക്കരുതെന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. സൂറഃ മാഇദഃയിൽ പറയുന്നു:
يا ايها الذين امنوا لا تسألوا عن ا شياء ان تبدلكم تسؤكم.........كافرين (സാരം: ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് വെറുപ്പായിത്തീരുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ചോദിക്കരുത്. ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്ത് അവയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നപക്ഷം അവ നിങ്ങൾക്ക് വെളിവാക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്.......... അങ്ങിനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള ചില ജനങ്ങൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് അവരതിൽ അവിശ്വാസികളായിത്തീരുകയാണ് ചെയ്തത്.) (മാഇദഃ 104,105.) മുഗീറത്തുബ്നുശുഅ്ബഃ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''(അവൻ പറഞ്ഞു, ആരോ പറഞ്ഞു എന്നിങ്ങിനെ) കണ്ടതും കേട്ടതും പറയുന്നതും, ധനം പാഴാക്കിക്കളയുന്നതും, അധികം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതും നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.'' (ബു; മു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിടുമ്പോൾ (ഇന്ന കാര്യം ഇന്ന പ്രകാരം വേണമെന്ന് കൽപിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ) നിങ്ങൾ എന്നെ വിട്ടേക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവർ നാശത്തിൽപെട്ടത് അവർ ചോദ്യം അധികരിപ്പിക്കുകയും, അവരുടെ നബിമാരോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്തതു കൊണ്ടുമാത്രമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളോട് വല്ലതും കൽപിച്ചാൽ, അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നത്ര ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളോട് വല്ലതിനെപ്പറ്റിയും വിരോധിച്ചാൽ നിങ്ങൾ അതിനെ (പാടെ) വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.'' (മു) അനാവശ്യമോ, അർത്ഥശൂന്യമോ ആയ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക, ആവശ്യത്തിലധികം ചുഴിഞ്ഞന്വേഷണം നടത്തുക, അനുഷ്ഠാനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഉദ്ദേശമില്ലാതെ വൃഥാചോദ്യം ചെയ്യുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങളാണ് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. വിവരമില്ലാത്തത് ചോദിച്ചറിയണമെന്ന് ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രത്യേകം പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും.

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنۢ بَعْدِ إِيمَٰنِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم مِّنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَٱعْفُوا۟ وَٱصْفَحُوا۟ حَتَّىٰ يَأْتِىَ ٱللَّهُ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾

109 വേദക്കാരിൽ നിന്ന് അധികമാളുകളും നിങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തിന് ശേഷം നിങ്ങളെ അവർക്ക് അവിശ്വാസികളായി മടക്കാൻ (കഴിഞ്ഞെ) ങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു) എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്; അവർക്ക് യഥാർത്ഥം വ്യക്തമായിട്ടുള്ളതിനുശേഷം, അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ നിന്നുള്ള അസൂയയാൽ! എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവൻെറ കൽപന കൊണ്ട് വരുന്നതു വരേക്കും നിങ്ങൾ മാപ്പ് ചെയ്കയും, തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ ۚ وَمَا

110 നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും, സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങള്‍ക്കു വേണ്ടി നന്മയായി ഏതൊന്നും മുന്‍കൂട്ടി ചെയ്യുന്നതെന്തും, അത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടുക്കല്‍ നിങ്ങള്‍ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

109 وَدَّ മോഹിക്കുയാണ്. كَثِيرٌ അധികമാളുകള്‍. مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരില്‍നിന്ന്. لَوْ يَرُدُّونَكُم അവര്‍ നിങ്ങളെ മടക്കിയെങ്കില്‍ കൊള്ളാം എന്ന്. مِّن بَعْدِ ശേഷം. إِيمَانِكُمْ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്. كُفَّارًا അവിശ്വാസികളായി. حَسَدًا അസൂയയാല്‍. مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم അവരുടെ മനസ്സുകളില്‍നിന്ന്. مِّن بَعْدِ ശേഷം. مَا تَبَيَّنَ വ്യക്തമായതിന്. لَهُمُ അവര്‍ക്ക്. الْحَقُّ യഥാര്‍ത്ഥം. فَاعْفُوا എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ മാപ്പാക്കുവിന്‍. وَاصْفَحُوا തിരിഞ്ഞുകളയുക (അവഗണിക്കുക) യും ചെയ്‌വിന്‍. حَتَّى يَأْتِيَ വരുന്നത് വരേക്ക്. اللهُ അല്ലാഹു. بِأَمْرِهِ അവന്‍റെ കല്‍പനയുംകൊണ്ട്. إِنَّ اللهَ നിശിചയമായും അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.. 110 وَأَقِيمُوا നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَآتُوا കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. الزَّكَاةَ സകാത്ത്. وَمَا تُقَدِّمُوا നിങ്ങള്‍ എന്ത് (ഏത്-യാതൊന്ന്) മുന്‍കൂട്ടി ചെയ്തുവോ, മുന്തിച്ചാലും. لِأَنفُسِكُم നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങള്‍ക്ക്‌വേണ്ടി. مِّنْ خَيْرٍ നന്മയായി. تَجِدُوهُ അത് നിങ്ങള്‍ കണ്ടെത്തും. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടുക്കല്‍. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്..

വേദക്കാരായ അവിശ്വാസികള്‍ ഇസ്‌ലാമിന് വിരുദ്ധമായി സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന വിഷയങ്ങളിലൊന്നും നിങ്ങള്‍ പങ്ക് കൊള്ളരുത്. അവര്‍ നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളാണ്. നിങ്ങളെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസത്തില്‍ നിന്ന് പിഴപ്പിച്ച് അവരെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളാക്കണമെന്നാണ് അവരില്‍ പലരുടെയും മോഹം. അതിനാണവര്‍ ശ്രമിക്കുന്നതും. യഥാര്‍ത്ഥം മനസ്സിലാവാത്തതു കൊണ്ടല്ല- വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണ്- അവരതു ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ മനസ്സുകളില്‍ അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള അസൂയകൊണ്ടു മാത്രമാണത്. അതിനാല്‍, അവരുടെ കെണിയില്‍ അകപ്പെടാതെ നിങ്ങള്‍ സൂക്ഷിക്കണം. അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നത് അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ച് കൊള്ളട്ടെ, വഴിയെ അതിനുള്ള പരിഹാരം അല്ലാഹു ചെയ്‌വാന്‍ പൊകുന്നുണ്ട്. (നിങ്ങള്‍ക്ക് വിജയവും പ്രതാപവും നല്‍കിയും, അവര്‍ക്ക് പരാജയവും അപമാനവും നല്‍കിയും അവനത് നടപ്പില്‍ വരുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.) അവന് കഴിയാത്തതായി ഒന്നുമില്ല. അതുവരെ നിങ്ങള്‍ കാത്തിരിക്കുകയും, ക്ഷമയും അവഗണനയും അവലംബിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. നിങ്ങളുടെ പ്രധാന കടമകളായ നമസ്കാരവും സക്കാത്തും മുറക്കു പാലിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുക. എന്നു വേണ്ട, നന്‍മയും പുണ്യവുമായിട്ടുള്ളതെന്തും ചെയ്ത് സമ്പാദിക്കുവാനും നോക്കുക. മരണത്തിന് മുമ്പ് നിങ്ങള്‍ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു നന്‍മക്കും അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടുക്കല്‍ നിന്നു വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കാതെ ഒന്നും പാഴായിപ്പോകുന്നതേയല്ല. അവന്‍റെ അറിവിലും കണക്കിലും ഉള്‍പ്പെടാതെ ഒന്നും വിട്ടുപോകുന്നതുമല്ല. എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല ഉപദേശ നിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് നല്‍കുകയാണ്.

وَقَالُواْ لَن يَدْخُلَ ٱلْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُواْ بُرْهَٰنَكُمْ

111 അവര്‍ [വേദക്കാര്‍] പറയുകയാണ്; ''ജൂതന്മാരോ, നസ്രാണി [ക്രിസ്ത്യാനി]കളോ ആയവരല്ലാതെ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ (മറ്റാരും) പ്രവേശിക്കുന്നതേയല്ല.'' അതവരുടെ വ്യാമോഹങ്ങളത്രെ. (നബിയേ)

إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١١١﴾

പറയുക: ''നിങ്ങളുടെ തെളിവുകൊണ്ടു വരുവിൻ, നിങ്ങൾ സത്യവാന്മാരാ ണങ്കിൽ!''

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُۥٓ أَجْرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

112 അങ്ങനെയല്ല, ആരൊരുവൻ, താൻ സുകൃതം ചെയ്യുന്നവനായുംകൊണ്ട് തൻെറ മുഖം അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പെടു ത്തിയോ [പൂർണ്ണമായി കീഴൊതുങ്ങി യോ] അവന് തൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ തൻെറ പ്രതിഫലം ഉണ്ട്; അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുന്നതുമല്ല.

---

111 وَقَالُوا അവർ പറയുകയാണ്. لَن يَدْخُلَ പ്രവേശിക്കുന്നതേയില്ല. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. إِلاَّ مَن كَانَ ആയവരൊഴികെ. هُودًا യഹൂദികൾ. أَوْ نَصَارَى അല്ലെങ്കിൽ നസ്രാണികൾ. تِلْكَ അത്. أَمَانِيُّهُمْ അവരുടെ മോഹങ്ങളാണ്. قُلْ പറയുക. هَاتُوا കൊണ്ടുവരിൻ. بُرْهَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ തെളിവ് . إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ. 112 بَلَى അങ്ങനെയല്ല, ഇല്ലാതെ (ഉണ്ട്) . مَنْ أَسْلَمَ ആർ കീഴൊതുക്കിയോ. وَجْهَهُ തൻെറ മുഖം. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. وَهُوَ അവൻ (ആയിക്കൊണ്ട്) . مُحْسِنٌ സുകൃതം ചെയ്യുന്നവൻ. فَلَهُ എന്നാലവനുണ്ട്. أَجْرُهُ അവൻെറ പ്രതിഫലം. عِندَ رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. وَلاَ خَوْفٌ ഒരു ഭയവുമില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. وَلاَ هُمْ അവരില്ലതാതനും. يَحْزَنُونَ വ്യസനിക്കും,.

വേദക്കാർ സ്വയം വഞ്ചിതരായി വഴിപിഴവിലായ ചില വാദങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ അവകാശികൾ തങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നുള്ള അവരുടെ വാദം. ഈ വാദത്തിൽ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും യോജിക്കുന്നുവെങ്കിലും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ആ അവകാശം വക വെക്കുവാൻ യഹൂദികളോ, യഹൂദികൾക്കു വക വെക്കുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളോ തയ്യാറില്ല താനും. അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അവരുടെ വെറും ഒരു വ്യാ മോഹമെന്നല്ലാതെ, തെളിവിൻെറയും ന്യായത്തിൻെറയും കണികപോലും അതിലില്ലെന്നു അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചും തറപ്പിച്ചും പറയുന്നു. വല്ല തെളിവും ഉണ്ടങ്കിൽ അതു സമർപ്പിക്കുവാൻ അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം വിഷയത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ നില ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി വിലക്കുകൾക്കു തികച്ചും കീഴടങ്ങുന്നവരാരോ അവർക്കാണ് രക്ഷയും സ്വർഗ്ഗവു മൊക്കെയുള്ളത്. അവർക്ക് ഭയപ്പെടുവാനോ വ്യസനപ്പെടുവാനോ ഒന്നുമില്ലതാനും. അല്ലാത്ത വർക്ക് സ്വർഗ്ഗമാകട്ടെ, അഭയമാകട്ടെ ഒന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ ലഭിക്കുവാനില്ല. ഇതിൽ വർഗ്ഗത്തിനോ, സമൂഹത്തിനോ, ആഭിജാത്യത്തിനോ ഒട്ടും സ്ഥാനമില്ല. ഇതാണ് യഥാർത്ഥം എന്നു സാരം.

محسن (മുഹ്സിൻ) എന്ന വാക്കിന് 'സുകൃതം ചെയ്യുന്നവൻ, സൽഗുണവാൻ, നൻമ ചെയ്യുന്നവൻ' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. നിഷ്കളങ്കമായും, വിശ്വാസത്തോടും സദുദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടിയും നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ-അഥവാ മതദൃഷ്ട്യാ അംഗീകൃ തമായ സൽകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്നവൻ- എന്നുദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ടാണ് അവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്ന സൽകർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ വിലപ്പോകാത്തത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وقدمنا الى ما عملوا........منثورا (അവർ പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങളുടെ നേരെ ചെന്ന് അതിനെ നാം വിതറപ്പെട്ട ധൂളിയാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ്) (സൂ;ഫുർഖാൻ 23) മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചെയ്യപ്പെടുന്ന കർമ്മങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമാകുകയില്ലെന്നുള്ളതും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. നബി (ﷺ)

പറയുന്നു: من عمل عملا ليس عليه امرنا فهو رد – مسلم (സാരം: നമ്മുടെ കാര്യം -അഥവാ നടപടി- എപ്രകാരമാണോ അപ്രകാരമല്ലാത്ത വല്ല കർമ്മവും ആരെങ്കിലും ചെയ്താൽ അത് തള്ളപ്പെട്ടതായിരിക്കും.) (മു) 'ഇഹ്സാൻ' എന്നാലെന്താണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടതിന് ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) നൽകിയ ഉത്തരം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:
ان تعبد الله كانك تراه فان لم تك تراه فان يراك – مسلم (അല്ലാഹുവിനെ നീ കാണുന്നുണ്ടെന്നോണം അവനെ നീ ആരാധിക്കലാണ്. അവനെ നീ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും നിന്നെ അവൻ കാണുന്നുണ്ട്.) (മു)

വിഭാഗം-14

وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ لَيْسَتِ ٱلنَّصَـٰرَىٰ عَلَىٰ شَىْءٍ وَقَالَتِ ٱلنَّصَـٰرَىٰ لَيْسَتِ ٱلْيَهُودُ عَلَىٰ شَىْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ ٱلْكِتَـٰبَ ۗ كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

113 ജൂതൻമാർ പറയുന്നു; ''നസ്രാണി [ക്രിസ്ത്യാനി]കൾ ഒന്നിലുമല്ല. [-അവർക്ക് ഒരടിസ്ഥാനവുമില്ല]'' എന്ന്; നസ്രാണികൾ പറയുന്നു; ജൂതൻമാർ ഒന്നിലുമല്ല [-അവർക്ക് ഒരടിസ്ഥാനവുമില്ല] എന്ന്. അവർ (ഇരുകൂട്ടരും) വേദഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്തുവരുന്നുതാനും. അതുപോലെ, ഇവരുടെ വാക്കുപോലെ (ത്തന്നെ) അറിവില്ലാത്തവരും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ, യാതൊരു കാര്യത്തിൽ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, 'ഖിയാമത്തു'നാളിൽ അല്ലാഹു അവർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കുന്നതാണ്.

---

113 وَقَالَتِ الْيَهُودُ ജൂതൻമാർ പറയുന്നു. لَيْسَتِ النَّصَارَى ക്രിസ്ത്യാനികളല്ല. عَلَى شَيْءٍ ഒരു കാര്യത്തിലും. وَقَالَتِ النَّصَارَى ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയുന്നു. لَيْسَتِ الْيَهُودُ ജൂതൻമാരല്ല. عَلَى شَيْءٍ ഒന്നിലും. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. يَتْلُونَ പാരായണം ചെയ്യുന്നു. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. كَذَٰلِكَ അതുപോലെ. قَالَ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, പറയുന്നു. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. لَايَعْلَمُونَ അവർ അറയുകയില്ല. مِثْلَ പോലെ. قَوْلِهِمْ അവരുടെ വാക്ക്. فَاللهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു. يَحْكُمُ വിധിക്കും. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. كَانُوا فِيهِ അതിൽ അവരായിരുന്നു. يَخْتَلِفُونَ ഭിന്നിക്കും.

ഏതാനും ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഇരു കൂട്ടർക്കും യോജിപ്പുണ്ടെങ്കിലും യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ ബദ്ധവൈരമാണ് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളത്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു യാതൊരടിസ്ഥാനവും, പ്രമാണവുമില്ലെന്ന് യഹൂദികളും, നേരെ മറിച്ച് യഹൂദികളെപ്പറ്റി അതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും വാദിക്കുന്നു. രണ്ടുകൂട്ടരും വേദഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട് താനും. പിന്നീട് വരുന്ന പ്രവാചകൻമാരിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകതയും, ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനവും തൗറാത്തിൻെറ ആൾക്കാരായ യഹൂദികൾക്കറിയാം. മുൻപ്രവാചകൻമാരെ നിഷേധിക്കുവാനല്ല- ബലപ്പെടുത്തുവാനാണ്-താൻ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു ഈസാ (عليه السلام) പറഞ്ഞത് ഇഞ്ചീലിൻെറ ആൾക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും അറിയാം. ഇതൊന്നും വകവെക്കാതെയാണ് ഓരോ കൂട്ടരും പരസ്പരം മറ്റേവരുടെ അടിസ്ഥാനത്തെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, വേദഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ജനങ്ങളും ഇതുപോലെ വാദിക്കുന്നതിൽ അൽഭുതമില്ലല്ലോ. ഏതായാലും, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു എല്ലാ വിഭാഗക്കാരെയും വിചാരണ ചെയ്തു തീരുമാനമെടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ അറിയാം, സത്യത്തിൻെറ കക്ഷി ഏതാണ്, ആരുടെ വാദമാണ് ശരി എന്നൊക്കെ.

الذين لا يعلمون (അറിയാത്തവർ) എന്നു പറഞ്ഞത് അറബി മുശ്‌രിക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് അധിക വ്യഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. തൗറാത്തിന് മുമ്പുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ് ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ശരിവെച്ച അഭിപ്രായം. ഇതാണ് കൂടുതൽ നന്നായി തോന്നുന്നതും, മുൻകാലത്തും, പിൽക്കാലത്തുമുള്ള പല സമുദായക്കാരിലും, മതക്കാരിലും കാണപ്പെടുന്ന ഒരു വാദം തന്നെയാണ് മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അടി സ്ഥാനമില്ലാത്തവരാണ്, തങ്ങൾ മാത്രമാണ് അടിസ്ഥാനമുള്ളവർ എന്ന വാദം. ഇന്ത്യയിലെ പല ജാതിക്കാരിലും ഈ വിശ്വാസം കാണാവുന്നതാണ്. ഈ വചനത്തിലെ അവസാനത്തെ താക്കീത് എല്ലാവർക്കും ബാധകം തന്നെ. അതെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ എല്ലാവരുടെ കാര്യത്തിലും അല്ലാഹു വിധി നടത്തുന്നതാണ്.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَـٰجِدَ ٱللَّهِ أَن يُذْكَرَ فِيهَا ٱسْمُهُۥ وَسَعَىٰ فِى خَرَابِهَآ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَآ إِلَّا خَآئِفِينَ ۚ لَهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ وَلَهُمْ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

114 അല്ലാഹുവിൻെറ പള്ളികളെ - അവയിൽവെച്ച് അവൻെറ നാമം സ്മരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ-തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും, അവയുടെ ശൂന്യതയിൽ (അഥവാ അവയെ പാഴാക്കുന്നതിൽ) പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തവനേക്കാൾ അധികം അക്രമി ആരാണുള്ളത്?! (അങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ, ഭയപ്പെട്ടവരായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ അവർക്ക് അതിൽ പ്രവേശിക്കാവതല്ല. ഇഹലോകത്ത് അവർക്ക് അപമാനമുണ്ടായിരിക്കും; പരലോകത്ത് അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

---

114 وَمَنْ ആരുണ്ട്. أَظْلَمُ അധികം അക്രമി. مِمَّن ഒരുവനെക്കാൾ. مَّنَعَ അവൻ തടസ്സപ്പെടുത്തി. مَسَاجِدَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പള്ളികളെ. أَن يُذْكَرَ സ്മരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ. فِيهَا അവയിൽവെച്ച്. اسْمُهُ അവൻെറ പേർ. وَسَعَى അവൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. فِي خَرَابِهَا അവയുടെ ശൂന്യതയിൽ, നാശത്തിൽ. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. مَا كَانَ لَهُمْ അവർക്ക് ആകാവതല്ല (പാടില്ല) . أَن يَدْخُلُوهَا അവയിൽ പ്രവേശിക്കൽ. إِلاَّ خَائِفِينَ ഭയപ്പെട്ടവരായിട്ടല്ലാതെ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. خِزْيٌ അപമാനം. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് (താനും) . فِي ٱلآخِرَةِ പരത്തിൽ. عَذَابٌ ശിക്ഷ. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച.

مسجد (മസ്ജിദ്) ൻെറ ബഹുവചനമാണ് مساجد സജൂദു ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം എന്ന് വാക്കർത്ഥം. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന പള്ളി (മുസ ്ലിംപള്ളി) കൾക്കുള്ള പേരാണത്. അതിൽ വെച്ച് അവൻെറ നാമം സ്മരിക്കപ്പെടുക- അല്ലെങ്കിൽ കീർത്തിക്കപ്പെടുക- എന്നത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, നമസ്ക്കാരം, പ്രാർത്ഥന മുതലായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളാകുന്നു. خراب (ഖറാബ്) എന്ന വാക്കിന് 'ശൂന്യത, പാഴാകുക, നാശം' എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. ഒരു വീട്ടിൽ ആൾ പാർപ്പില്ലാതെയോ, ഉപയോഗിക്കുവാൻ കൊള്ളാതെയോ വന്നാലും, അതുപൊളിച്ചോ മറ്റോ അതിനു കേടുപാടുവന്നാലും ആ വിട്ടീനെപ്പറ്റി بيت خراب (ഖറാബായ വീട്) എന്നു പറയാം.

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാനും, അവൻെറ നാമം സ്മരിക്കപ്പെടുവാനും, കീർത്തിക്കപ്പെടുവാനുംവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന പള്ളികളിൽവെച്ച് അത് നടത്തപ്പെടുന്നതിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കുകയും, അതിനനുവദിക്കാതെ അതിനെ ശൂന്യമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അക്രമങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ അക്രമമാണെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന അക്രമകാരികൾക്ക് പള്ളികളിൽ നിർഭയം പ്രവേശിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. ഇഹത്തിൽ അവർക്ക് അപമാനവും, പരത്തിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും

അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും താക്കീതും ചെയ്യുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക പള്ളിയെമാത്രം പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ല ഈ വചനം. ഇതിലടങ്ങിയ ആശയം എല്ലാ പള്ളികളെയും ബാധിക്കുന്നത് തന്നെയാകുന്നു. അവിശ്വാസത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവർക്ക് പള്ളികൾ പരിപാലിക്കുവാനും, സംരക്ഷിക്കുവാനും അവകാശമില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യ നാളിലും വിശ്വസിക്കുകയും, നമസ്കാരവും സകാത്തും നിർവ്വഹിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് മാത്രമേ അതിനവകാശമുള്ളുവെന്നും സൂ: തൗബ 17, 18 വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെവെച്ചു കാണാം.

പള്ളികളെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിലാണ് ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെങ്കിലും അതിൻെറ വാചകശൈലി നോക്കുമ്പോൾ പള്ളിയെ മുടക്കംചെയ്ത ഏതോ ഒരു സംഭവം നടന്നിട്ടുണ്ടെന്ന ഒരു സൂചന അതിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ സംഭവം ഏതാണെന്നുള്ളതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കാണാം. നബി (ﷺ) യും, സഹാബികളും ഉംറഃ കർമ്മത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് മദീനായിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു മക്കാ ഹറമിനടുത്ത് ഹുദൈബിയ്യയിലെത്തിയപ്പോൾ ഖുറൈശികൾ അവരെ തടഞ്ഞതും, അവസാനം പ്രസിദ്ധമായ ഹുദൈബിയാസന്ധി നടന്നതും, തൽക്കാലം മടങ്ങി അടുത്തകൊല്ലം ഉംറഃ കർമ്മം നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായതും ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇഹത്തിൽവെച്ച് ആ അക്രമികൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട അപമാനവും പ്രസ്സിദ്ധമാണ്. ഈ സംഭവമാണ് ഇതിൻെറ പിന്നിലുള്ളതെന്നാണ് ചിലർ പറയുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുമ്പ് അവർക്ക് യഹൂദികളോടുള്ള വൈരാഗ്യം നിമിത്തം ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ അക്രമം നടത്തുകയും, യഹൂദികളെ തടയുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളതിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഓരോ അഭിപ്രായത്തെക്കുറിച്ചും ചില വിമർശനങ്ങളും ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതേ സമയത്ത് നടന്നു കഴിഞ്ഞ ഒരു സംഭവത്തെയല്ല അതിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായേക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സൂചനയാണതിലുള്ളതെന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഏതായിരുന്നാലും ആയത്തിലെ ആശയവും താൽപര്യവും വ്യക്തം തന്നെ.

ചില അഭിപ്രായഭിന്നിപ്പുകളുടെ പേരിൽ, ഒരു പ്രദേശത്തുള്ള മുസ്‌ലിംകളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും സ്വാധീന ശക്തിയും ഉള്ള കക്ഷി മറ്റേകക്ഷിയെ പള്ളികളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയോ, അതിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ ഇക്കാലത്ത് സമുദായമദ്ധ്യെ നടന്നു വരുന്നത് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും അനാചാരങ്ങളെയും എതിർക്കുന്ന വിഭാഗത്തോടാണ്- അവരായിരിക്കുമല്ലോ മിക്കപ്പോഴും ന്യൂനപക്ഷം- ഈ അക്രമം അധികവും നടത്തപ്പെടാറുള്ളത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരും ഈ വചനം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

وَلِلَّهِ ٱلْمَشْرِقُ وَٱلْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا۟ فَثَمَّ وَجْهُ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

115 അല്ലാഹുവിൻേറതാണ് ഉദയസ്ഥാനവും, അസ്തമനസ്ഥാനവും. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എവിടേക്ക്തന്നെ തിരിഞ്ഞാലും അവിടെ അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖം ഉണ്ടായിരിക്കും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിശാലനാണ്, സർവ്വജ്ഞനാണ്.

---

115 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الْمَشْرِقُ ഉദയ സ്ഥാനം. وَالْمَغْرِبُ അസ്തമന സ്ഥാനവും. فَأَيْنَمَا അതിനാൽ എവിടേക്ക്. تُوَلُّوا നിങ്ങൾ തിരിയുന്ന (തായാലും) . فَثَمَّ അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരിക്കും. وَجْهُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. وَاسِعٌ വിശാലനാകുന്നു. عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞൻ.

ഉദയാസ്തമന സ്ഥാനങ്ങൾ-അഥവാ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമെല്ലാം- അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. അതെ, എല്ലാ ഭാഗവും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉടമയും, അവൻെറ അറിവിലും നിയന്ത്രണ ത്തിലുമാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഭാഗവുമായോ പ്രദേശവുമായോ അവന് പ്രത്യേകം അടുപ്പവും ബന്ധവുമില്ല. അതിനാൽ, അവനു ചെയ്യുന്ന ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും ഇന്നഭാഗത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടായെങ്കിലേ അവൻെറ ആഭിമുഖ്യവും ശ്രദ്ധയും അതിലുണ്ടാക ുകയുള്ളുവെന്നില്ല. അവൻ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തോ ഭാഗത്തോ പരിമിതമായുള്ളവനല്ല. വിശാലനും സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു. എങ്ങോട്ട് തിരിഞ്ഞു ചെയ്യുന്ന കർമ്മവും അവൻെറ അറിവിലും ശ്രദ്ധയിലും ഉൾപ്പെടും എന്ന് സാരം.

ഒരു പ്രത്യേകഭാഗം ഖിബ്ലയാക്കി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹു ആ ഭാഗത്തായത് കൊണ്ടോ, ആ ഭാഗത്തോട് അവന് പ്രത്യേക ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടോ അല്ല. സമുദായത്തിൻെറ ഏകീകരണം, സൗകര്യം തുടങ്ങിയ പല ലക്ഷ്യങ്ങളെയും ഉന്നമാക്കിക്കൊണ്ടാണത്. നിബി (ﷺ) മക്കാജീവിതകാലത്ത് ഖുറൈശികളുടെ പതിവനുസരിച്ചു കഅ്ബയെ ഖിബ്ലയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. മദീനായിൽ വന്നശേഷം യഹൂദികളുടെ ഖിബ്ലയായിരുന്ന ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് തിരുമേനിയും ഖിബ്ലായായി സ്വീകരിച്ചുവന്നു. പതിനാറോ പതിനേഴോ മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം താഴെ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം വീണ്ടും കഅ്ബയിലേക്ക് തന്നെ തിരിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് യഹൂദികൾ പലതും പറഞ്ഞു പരത്തുകയും, മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അവർ അതൊരായുധമാക്കുകയും ചെയ്തു. ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിനെ ഖിബ്ലയാക്കിയതിനെപ്പറ്റി അറബികളിലും പിറുപിറുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം ഒരു മറുപടിയായിക്കൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ വചനം.

فاينما تولوا فثم وجه الله (നിങ്ങളെങ്ങോട്ട് തിരിഞ്ഞാലും അവിടെ അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖമുണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, നിങ്ങൾ തിരിയുന്ന ഭാഗത്തായിരിക്കും അവൻെറ മുഖം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നോ, അവൻ എല്ലാ ഇടത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സർവ്വവ്യാപിയാണെന്നോ അല്ല. ഈ സങ്കൽപം അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തലും, സൃഷ്ടികളെ കണക്കാ ക്കുന്ന മാനദണ്ഡംവെച്ച് അവനെ കണക്കാക്കലുമാകുന്നു. **ليس كمثله شيئ وهو السميع البصير** (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല. അവനത്രെ എല്ലാം കേട്ടും കണ്ടും അറിയുന്നവൻ) അവനില്ലാതെ ഒരു സ്ഥലവും ഒഴിവായിരിക്കുകയില്ല (**لا يخلو منه مكان**) എന്ന് ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) പറയുകയാണ്: ''അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവ് എല്ലാ ഇടത്തും ഉണ്ടെന്ന അർത്ഥത്തിലാണത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ ശരിയാണ്. അവൻെറ അറിവ് അഖിലത്തെയും വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇനി, അല്ലാഹുവിൻെറ സത്ത അവൻെറ സൃഷ്ടികളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെങ്കിൽ അത് ശരിയല്ല. **تعال الله عن ذلك علوا كبيرا** (അല്ലാഹു അതിൽ നിന്നെല്ലാം വളരെ ഉന്നതനാകുന്നു) വാസ്തവത്തിൽ, ആ വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് അതിൻെറ തൊട്ടവാചകം തന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതിയാകും. അതെ, അല്ലാഹു വിശാലനും സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു. (**ان الله واسع عليم**) എന്ന അവസാന വാക്യം.

(**وجه الله**) 'അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖം', (**يد الله**)'അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ' എന്നൊക്കെ ഖുർ ആനിലോ ഹദീസിലോ പ്രയോഗിച്ചു കാണുമ്പോൾ, അതിനൊന്നും സ്വന്തം വകയായി വ്യാ ഖ്യാനങ്ങൾ നൽകാതെ, 'വാക്കിൻെറ അർത്ഥം നമുക്കറിയാം- അതിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യം എന്താണെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ' എന്ന് പറയലാണ് മുൻഗാമി (**سلف**)കളായ മഹാൻമാരുടെ പതിവ്. അവരതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നുവെച്ച് വിട്ടേക്കുക യും ചെയ്യും. പിൻഗാമി (**خلف**) കളിൽ പലരും സന്ദർഭത്തിനൊത്ത് അവർക്ക് ചില വ്യാഖ്യാനം നൽകുകയാണ് പതിവ്. രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിന് സൃഷ്ടികളോട് വല്ല

വിധത്തിലും സാമ്യതതോന്നിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥം ആ വാക്കുകൾക്ക് കൽപിക്കാതിരിക്കുക എന്നുള്ളതത്രെ. കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായ മാർഗ്ഗം മുൻഗാമികളുടേതാണുതാനും. ബാഹ്യാർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ, സൃഷ്ടി ഗുണങ്ങളോട് സാമ്യത തോന്നിക്കുന്ന ഇത്തരം വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെയും നബി വചനങ്ങളുടെയും ശൈലിയും സന്ദർഭവും പരിശോധിച്ചാൽ തന്നെ- ഒരു പക്ഷെ വാക്ക് രൂപത്തിൽ നിർവ്വചിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടാകാമെങ്കിൽപോലും-അവയുടെ സാരം ഇന്നതാണെന്ന് ഏറെക്കുറെ ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതായിരിക്കും. ومن الله توفيق

وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحَـٰنَهُۥ ۖ بَل لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ كُلٌّ لَّهُۥ قَـٰنِتُونَ ﴿١١٦﴾

116 അവർ പറയുന്നു: ''അല്ലാഹു സന്താനത്തെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്! (ഹാ!) അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! (അങ്ങിനെയല്ല;) പക്ഷേ, അവന്നത്രെ ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത് (ഒക്കെയും) . എല്ലാവരും അവന് കീഴൊതുങ്ങിയവരാണ്.

بَدِيعُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

117 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും മാതൃകയില്ലാതെ നിർമ്മിച്ചവനത്രെ (അവൻ) അവൻ ഒരു കാര്യം (വേണമെന്ന്) തീരുമാനിച്ചാൽ, ''ഉണ്ടാകുക'' എന്ന് അതിനോട് പറയുകയേ വേണ്ടൂ, അത് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

---

116 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു. اتَّخَذَ സ്വീകരിച്ചു. اللهُ അല്ലാഹു. وَلَدًا സന്താനം. سُبْحَانَهُ അവൻ പരിശുദ്ധൻ. بَل പക്ഷേ, എന്നാൽ. لَّهُ അവന്നാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. كُلٌّ لَّهُ എല്ലാം അവന്ന്. قَانِتُونَ കീഴ്പ്പെട്ടവരാണ്.. 117 بَدِيعُ മാതൃകയില്ലാതെ നിർമ്മിച്ചവൻ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയെയും. وَإِذَا قَضَى അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ. أَمْرًا ഒരു കാര്യം. فَإِنَّمَا يَقُولُ എന്നാൽ പറയുകയേയുള്ളു. لَهُ അതിനോട്. كُن ഉണ്ടാവുക. فَيَكُونُ അപ്പോഴതുണ്ടാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന് സന്താനമുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്ന കക്ഷികൾ പലതുണ്ട്. മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നത് ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്ന് പറയാം. ക്രിസ്തീയ മതത്തിൻെറ തറക്കല്ലുതന്നെ ഈസാ (عليه السلام) ദൈവപുത്രനാണെന്നുള്ളതാണ്. ഉസൈർ (عليه السلام) (عزير) അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രനാണെന്ന് യഹൂദികൾക്കും, മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രിമാരാണെന്ന് അറബിമുശ്രിക്കുകൾക്കും വാദമുണ്ട്. ഇതുപോലെ ഹിന്ദുമതക്കാരും മറ്റും ചില വ്യക്തികളെക്കുറിച്ച് ദൈവ സന്താനങ്ങളെന്നു സങ്കൽപിച്ചുവരുന്നു. ഈ വാദത്തെപ്പറ്റി ഈ വചനത്തിലുള്ളതിനേക്കാൾ വളരെ അമർഷവും, ഗൗരവവും നിറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽ ഖുർആനിൽ പലേടത്തും അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിതമഹത്വത്തിനും, പരമപരിശുദ്ധതയ്ക്കും നിരക്കാത്തതും, അവന് വളരെയേറെ ക്രോധകരവുമായ ഈ വാദമുന്നയിക്കുന്നവരുടെമേൽ, ഈ ലോകത്ത് വെച്ചുതന്നെ അവൻ ശിക്ഷാനടപി എടുക്കാത്തത് അവൻെറ കാരുണ്യവിശാലത തന്നെ. അത് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഈ വാദത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന പലേടത്തും (19:88, 91,92, 21:26; 43:17,81) അല്ലാഹുവിൻെറ ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളിൽവെച്ചു വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന 'പരമകാരുണികൻ' (الرحمن) എന്ന നാമം ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. الله اعلم തികച്ചും നീചവും നികൃഷ്ടവുമായ ഈ വാദത്തിൻെറ പൊള്ളത്തരം വ്യക്തമാക്കുന്ന നാലഞ്ച് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു:-

(1) سبحانه (അവന്‍ മഹാപരിശുദ്ധന്‍!) എന്നുള്ളതുതന്നെ അല്‍ഭുതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാക്കാണിതെന്നുള്ളതിനുപുറമേ, അതിലടങ്ങിയ ആശയവിശാലത നോക്കുമ്പോള്‍ ഈ വാദത്തിന്‍െറ മറ്റു ഖണ്ഡനങ്ങളെല്ലാം അതില്‍ ഒതുങ്ങിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. സൃഷ്ടിഗുണങ്ങളില്‍ നിന്നെല്ലാം പരമപരിശുദ്ധനും, എല്ലാ ഉല്‍ക്കൃഷ്ട ഗുണങ്ങളിലും പരിപൂര്‍ണ്ണനും പരമോന്നതനുമാണ് അവന്‍ എന്നിരിക്കെ, സൃഷ്ടികളെപ്പോലെ അവന് മക്കളുണ്ടാകുന്നത് എങ്ങിനെയാണ്?! എന്നു താല്‍പര്യം

(2) له مافى السموت والارض (ആകാശഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം അവന്‍േറതാണ്) എല്ലാം അവന്‍ സൃഷ്ടിച്ചത്, അവന്‍െറ ഉടമ, അവന്‍െറ നിയന്ത്രണവും അധികാരവുമനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നത് അതിലൊന്നും അവന് ഇണയോ, തുണയോ, സഹായികളോ, പങ്കുകാരോ ഇല്ല. ഈസായോ, ഉസൈറോ, മലക്കുകളോ, 'ദേവീദേവന്‍മാരോ'- എന്നുവേണ്ട, ഒരൊറ്റ വസ്തുവും-ഇതില്‍നിന്ന് ഒഴിവല്ല. എന്നിരിക്കെ, അവന്‍െറ സൃഷ്ടികളില്‍ ചിലത് എങ്ങിനെ അവന്‍െറ സന്താനങ്ങളാകും?! انى يكون له ولد ولم تكن له صاحبة وخلق كل شيئ وهوبكل شيئ عليم (അവന് എങ്ങിനെ സന്താനമുണ്ടാകും? അവന് ഒരു തുണയുമില്ല; എല്ലാറ്റിനെയും അവന്‍ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവനാകട്ടെ എല്ലാ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു എന്നിരിക്കെ! (ആന്‍ആം: 101)

(3) كل له قانتون (എല്ലാവരും അവന് കീഴൊതുങ്ങുന്നവരാണ്) എല്ലാവരും അവന്‍ നിശ്ചയിച്ച നിയമവ്യവസ്ഥകള്‍ക്കും, പ്രകൃതിചട്ടങ്ങള്‍ക്കും, അവന്‍െറ ഉദ്ദേശ്യങ്ങള്‍ക്കും വിധേയരാണ്. എന്നിരിക്കെ ചിലര്‍ മാത്രം അതില്‍നിന്ന് ഒഴിവായി അവന്‍െറ സന്തതിസ്ഥാനത്തേക്കും അവന്‍െറ തുല്യതയിലേക്കും എങ്ങിനെ എത്തിച്ചേരുന്നു?! മക്കള്‍ മാതാപിതാക്കളുടെ വര്‍ഗ്ഗസ്വഭാവത്തോട് കൂടിയവരായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവിടെയാണെങ്കില്‍ വര്‍ഗ്ഗമൊന്നില്ലതാനും.
(4) بديع السموات والارض (ആകാശ ഭൂമികളെ മാതൃകകൂടാതെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനാണവന്‍) അതെ, മറ്റൊരു മാതൃകയില്ലാതെ, ശുദ്ധശൂന്യതയില്‍നിന്ന് അവന്‍ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി. എല്ലാം അവന്‍ നിര്‍മ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയതല്ലാതെ അവനില്‍നിന്ന് ജനിച്ചതായി ഒന്നുമില്ല. അവന്‍ മറ്റൊന്നില്‍നിന്ന് ജനിച്ചതുമല്ല. അവന് തുല്യമായി വല്ലതുമുണ്ടോ? അതുമില്ല. لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد (5) واذا قضي امرا .... الخ (അവന്‍ ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാല്‍ 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന് അതിനോട് പറയുകയേ വേണ്ടൂ. അതുണ്ടാകുന്നതാണ്) ചെറുതും വലുതും ജീവിയും നിര്‍ജ്ജീവിയുമെല്ലാം ഇതില്‍ സമമാണ്. എന്നിരിക്കെ, ചിലരെ അതില്‍ നിന്നൊഴിവാക്കി അവര്‍ അവന്‍െറ സന്താനങ്ങളായി അസ്തിത്വം പൂണ്ടവരാണെന്ന് പറയുന്നതിന് ഒരു ന്യായവുമില്ല. ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെയെല്ലാം കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് സന്താനമുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനെ പഴിക്കലും, അവന്‍െറ പരമോന്നതയും പരമപരിശുദ്ധതയും ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തലുമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?

നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു; 'അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''ആദമിന്‍െറ മകന്‍ (മനുഷ്യന്‍) എന്നെ കളവാക്കി. അവനത് പാടില്ലായിരുന്നു. അവന്‍ എന്നെ പഴിപറയുകയും ചെയ്തു. അതും അവന് പാടില്ലായിരുന്നു. അവന്‍ എന്നെ കളവാക്കിയതെന്തെന്നുവെച്ചാല്‍, അവന്‍ (ആദ്യം) ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ എനിക്കവനെ (രണ്ടാമത്) മടക്കിക്കൊണ്ടുവരുവാന്‍ കഴിയുകയില്ലെന്ന് അവന്‍ പറയുന്നതാണ്. അവന്‍ എന്നെ പഴിപറഞ്ഞതാകട്ടെ, എനിക്ക് സന്താനമുണ്ടെന്ന് അവന്‍ പറയുന്നതാണ്. ഒരു തുണക്കാരിയെയോ സന്താനത്തെയോ സ്വീകരിക്കുന്നതില്‍നിന്നും ഞാനെത്രയോ പരിശുദ്ധന്‍!'' (ബുഖാരി) വേറൊരു നബി വചനത്തില്‍ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''ശൈ്വര്യം കെട്ടവാക്കുകള്‍ കേട്ടിട്ടു അതിനെപ്പറ്റി (നടപടി എടുക്കാതെ) അല്ലാഹുവിനെക്കാള്‍ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നവര്‍ വേറെ ഒരാളും തന്നെയില്ല. അവര്‍ (അവിശ്വാസികള്‍) അവന് സന്താനത്തെ ആരോപിക്കുന്നു. അവനാകട്ടെ, അവര്‍ക്ക് ആഹാരം നല്‍കുകയു, ആരോഗ്യം നല്‍കുകയും ചെയ്യുന്നു.'' (ബു ; മു.)

وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ لَوۡلَا يُكَلِّمُنَا ٱللَّهُ أَوۡ تَأۡتِينَآ ءَايَةٞۗ كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِم مِّثۡلَ قَوۡلِهِمۡۘ تَشَٰبَهَتۡ قُلُوبُهُمۡۗ قَدۡ بَيَّنَّا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ١١٨

118 അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർ പറയുന്നു: ''അല്ലാഹു ഞങ്ങളോട് സംസാരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും വരുകയോ ചെയ്തു കൂടേ?! [എന്തു കൊണ്ട് അതൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ല!]'' അതുപോലെ, ഇവർ പറഞ്ഞതുപോലെ (ത്തന്നെ) ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരുടെ (ഇരുകൂട്ടരുടെയും) ഹൃദയങ്ങൾ പരസ്പരം സാദൃശ്യമായിരിക്കുകയാണ്. ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വ്യക്തമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

---

118 وَقَالَ പറയുന്നു. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. لاَ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുകയില്ല. لَوْ لاَ ആയിക്കൂടേ, എന്തുകൊണ്ടില്ല. يُكَلِّمُنَا ഞങ്ങളോട് (നമ്മോട്) സംസാരിക്കും. الله അല്ലാഹു. أَوْ تَأْتِينَا അല്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് (ഞങ്ങൾക്ക്) വരും. آيَةٌ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും. كَذَلِكَ അപ്പോലെ, അതുപ്രകാരം. قَالَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ പറഞ്ഞു. مِن قَبْلِهِم ഇവരുടെ മുമ്പുള്ള. مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ഇവരുടെ വാക്ക്പോലെ. تَشَابَهَتْ പരസ്പരം സാദൃശ്യമായിരിക്കുന്നു. قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. قَدْ بَيَّنَّا നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ألآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. لِقَوْمٍ ഒരു ജനങ്ങൾക്ക്. يُوقِنُونَ അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

الذين لا يعلمون(അറിയാത്തവർ) എന്നു പറഞ്ഞത് അറബി മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പറ്റിയാകുന്നു. അവർ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരാണല്ലോ. വിഡ്ഢികൾ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ആയിക്കൂടാ എന്നില്ല. മുഹമ്മദേ, നീ പറയുന്നതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് അത് ഞങ്ങളോട് നേരിട്ട് അല്ലാഹുവിന് പറഞ്ഞുകൂടാ?! എന്തുകൊണ്ട് അത് നിന്റെ മാദ്ധ്യമത്തോട് കൂടിത്തന്നെ ആവണം?! അല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാകത്തക്കവണ്ണം വല്ല പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തവും എന്തുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തന്നുകൂടാ?! അല്ലാഹുവിന് അതിനു കഴിവില്ലേ?! എന്നൊക്കെ അവർ നബി (ﷺ) യോട് പറഞ്ഞിരുന്നു.ഇതിന് അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ് : ഇത്തരം ആവശ്യങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് ഇവർ ആദ്യമായിട്ടല്ല. മുമ്പും പലരും-ഇസ്റാഈല്യരും മറ്റും- അവരവരുടെ നബിമാരോട് ഇങ്ങിനെ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദുർവാശി, സത്യനിഷേധം, ധിക്കാരം ആദിയായവയിൽ എല്ലാവരുടെയും മനസ്ഥിതി ഒരേ പ്രകാരത്തിലാണുള്ളത്. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും കണ്ട് സംശയം തീർക്കുകയോ, സത്യം ഗ്രഹിക്കുകയോ അല്ല അവരുടെയൊന്നും ഉദ്ദേശ്യം. അതിനു വേണ്ടിയാണെങ്കിൽ, വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും അവർക്ക് നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇനി പുതുതായി ഒന്നിന്റെയും ആവശ്യമില്ല.

അവർ ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടതിനുള്ള മറുപടിയേ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അല്ലാഹു അവരോട് സംസാരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതിന് മറുപടിയായി ഒന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. യാതൊരു മറുപടിയും അർഹിക്കാത്തവിധം ദുരുപദിഷ്ടവും ധിക്കാരപരവുമായ ഒരാവശ്യമായതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അതിനെ അവഗണിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇതേമാതിരിയുള്ള അവരുടെ വേറെ ചില ആവശ്യങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സൂറത്തിൽ ഫുർഖാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وقال الذين لا يرجون لقاءنا .....وعتوا عتوا كبيرا (സാരം: നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവർ പറയുന്നു: നമ്മുടെമേൽ മലക്കുകൾ ഇറക്കപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ റബ്ബിനെ നാം കാണുകയോ ചെയ്തുകൂടേ?!

എന്ന്.തീർച്ചയായും അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഗർവ്വ് നടിക്കുകയും, വലിയ ധിക്കാരം ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്! (ഫുർഖാൻ ;21)

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ بَشِيرٗا وَنَذِيرٗاۖ وَلَا تُسۡـَٔلُ عَنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلۡجَحِيمِ ١١٩

119 നിശ്ചയമായും, നിന്നെ നാം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, താക്കീത് നൽകുന്നവനുമായിക്കൊണ്ട് യഥാർത്ഥവുമായി അയച്ചിരിക്കുകയാണ്. കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരെപ്പറ്റി നിന്നോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല.

119 إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ നിശ്ചയമായും നാം നിന്നെ അയച്ചു. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവുമായി. بَشِيرًا സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനായി. وَنَذِيرًا താക്കീത്കാരനായും. وَلَا تُسْأَلُ നീ ചോദിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. عَنْ أَصْحَابِ ആൾക്കാരെപ്പറ്റി. الْجَحِيمِ കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്നതിൻെറ (നരകത്തിൻെറ) .

പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനത്തിൻെറ രണ്ട് വശങ്ങളാണ് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, ഭയവാർത്ത അറിയിക്കലും. അതായത്, സത്യവും നേർമാർഗ്ഗവും വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതോടൊപ്പം അതിനാൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളെയും പുണ്യഫലങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷ വാർത്തകൾ അറിയിച്ചുകൊടുക്കലും, അസത്യവും ദുർമാർഗ്ഗവും വിവരിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അതിനാൽ നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെയും ശിക്ഷകളെയും കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പും താക്കീതും നൽകലും. ഇതാണ് പ്രവാചകൻമാരുടെ ചുമതല. അതോടെ അവരുടെ കർത്തവ്യം നിറവേറുന്നു. സത്യം സ്വീകരിക്കുന്നതും, അസത്യം നിരാകരിക്കുന്നതും ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും കടമയാകുന്നു. നബിമാർക്കതിൽ ബാധ്യതയില്ല. എന്തുകൊണ്ട് ഇന്നിന്നവൻ വിശ്വസിച്ചില്ല, അല്ലെങ്കിൽ സൻമാർഗ്ഗിയായില്ല എന്ന് അവരോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: فانما عليك البلاغ وعلينا الحساب – الرعد : ٤٠ പ്രബോധനം മാത്രാമണ് നിൻെറ ബാധ്യത, വിചാരണ നമ്മുടെ ബാധ്യയാണ് എന്ന് സാരം.

وَلَن تَرۡضَىٰ عَنكَ ٱلۡيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمۡۗ قُلۡ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلۡهُدَىٰۗ وَلَئِنِ ٱتَّبَعۡتَ أَهۡوَآءَهُم بَعۡدَ ٱلَّذِي جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٍ ١٢٠

120 യഹൂദികളാകട്ടെ, നസ്രാണി [ക്രിസ്ത്യാനി]കളാകട്ടെ, അവരുടെ (നടപടി) മാർഗ്ഗത്തെ നീ പിൻ പറ്റുന്നതുവരെയും നിന്നെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ലതന്നെ. പറയുക: ''നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനമത്രെ മാർഗ്ഗദർശനം.'' നീ (എങ്ങാനും) അറിവിൽനിന്നും നിനക്ക് വന്ന് കിട്ടിയതിനുശേഷം, അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റിയെങ്കിൽ, നിനക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് യാതൊരു രക്ഷകനുമില്ല; യാതൊരു സഹായകനുമില്ല.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيۡنَٰهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ يَتۡلُونَهُۥ حَقَّ تِلَاوَتِهِۦٓ أُوْلَٰٓئِكَ يُؤۡمِنُونَ بِهِۦۗ وَمَن يَكۡفُرۡ بِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ١٢١

121 യാതൊരുകൂട്ടർ, അവർക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകി അവരത് പാരായണ മുറപ്രകാരം പാരായണം ചെയ്തു വരുന്നുവോ, അക്കൂട്ടർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്. ആർ അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ, അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ.

120 وَلَن تَرْضَىٰ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല തന്നെ عَنكَ നിന്നെക്കുറിച്ച്. الْيَهُودُ യഹൂദികൾ وَلاَ النَّصَارَىٰ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇല്ല حَتَّىٰ تَتَّبِعَ നീ പിൻപറ്റുവോളം مِلَّتَهُمْ അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ, നടപടിക്രമ ത്തെ, മതത്തെ. قُلْ പറയുക. إِنَّ هُدَى اللَّهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനം هُوَ الْهُدَىٰ അതത്രെമാർഗ്ഗദർശനം. وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ നീ പിൻപറ്റിയെങ്കിൽ. أَهْوَاءَهُمْ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ. بَعْدَ الَّذِي യാതൊന്നിന്ശേഷം جَاءَكَ നിനക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു مِنَ الْعِلْمِ അറിവിൽനിന്നും مَا لَكَ നിനക്കില്ല مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. مِن وَلِيٍّ ഒരു ബന്ധവും (രക്ഷകനും) , രക്ഷാധികാരിയും. وَلاَ نَصِيرٍ ഒരു സഹായകനുമില്ല. 121 الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. آتَيْنَاهُمُ അവർക്ക് നാം നൽകിയിരിക്കുന്നു. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. يَتْلُونَهُ അതവർ പാരായണം ചെയ്യുന്ന നിലയിൽ. حَقَّ تِلاَوَتِهِ അതിനെ ഓതുന്ന (പാ രായണം ചെയ്യുന്ന) മുറപ്രകാരം. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. يُؤْمِنُونَ بِهِ അതിൽ വിശ്വസിക്കും. وَمَن ആരെ ങ്കിലും, വല്ലവരും يَكْفُرْ بِهِ അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്ന (തായാൽ) . فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. هُمُ അവർ (തന്നെ) . الْخَاسِرُونَ നഷ്ടക്കാർ.

യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും വേദക്കാരായിരുന്നിട്ടും നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് അവിടുത്തെ സത്യതയിൽ അവർക്ക് സംശയമുള്ളതുകൊണ്ടല്ല. തെളിവ് പോരാത്തതുകൊണ്ടുമല്ല. അവർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന നടപടി മാർഗ്ഗങ്ങൾ നബി (ﷺ) സ്വീകരിക്കുന്നില്ലന്നുള്ള ഏക കാരണം കൊണ്ടാണ്. നബി (ﷺ) അവയെ പിൻപറ്റാത്ത കാ ലത്തോളം അവർ നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുവാനും പോകുന്നില്ല. അതിനാൽ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിൽ പരിഭവമോ വ്യസനമോ വേണ്ടതില്ല എന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. ഖത്താദ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, സത്യത്തിനും തെളിവിനും വില കൽപിക്കാത്ത ദുർമാർഗ്ഗികളുമായി വാഗ്വാദം നടക്കുമ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവർക്കെതിരെ സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരന്തിമ ന്യായം അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്ക് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതത്രെ, 'അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗദർശ്ശനമാണ് മാർഗ്ഗദർശ്ശനം' (**ان هدى الله هو الهدى**) എന്ന വാക്യത്തിൽ കാണുന്നത്. അതായത്, ശരിയായ മാർഗ്ഗം ഏതാണെന്ന് കാണിച്ചു തരുന്നത് അല്ലാഹുവാണ്. അവൻെറ മാർഗ്ഗദർശനമാണ് ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുവിട്ട് മറ്റൊരു മാർഗ്ഗദർശനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ ആളല്ല. എന്നെക്കുറിച്ച് അങ്ങിനെയൊരു പ്രതീക്ഷ നിങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണ്ടാ എന്ന് സാരം.

വേദക്കാരുടെയെന്നല്ല, ആരുടെയും തന്നെ ഇച്ഛക്കോ, തന്നിഷ്ടത്തിനോ നബി (ﷺ) വഴങ്ങുകയില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ ഇച്ഛകളെയെങ്ങാനും നീ പിൻപറ്റിപ്പോയാൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് യാതൊരു രക്ഷകനോ, സഹായകനോ ഉണ്ടായിരി ക്കുകയില്ല. (**ولئن اتبعت اهواءهم الخ**) എന്നിങ്ങിനെ കഠിനസ്വരത്തിലുള്ളഒരു താക്കീതിൻെറ ആവശ്യ മെന്താണെന്ന് വല്ലവർക്കും സംശയം തോന്നിയേക്കാം. നബി നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛക്ക് വഴിപ്പെടുമെന്നുള്ള വ്യാമോഹം നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടാ എന്നു വേദക്കാരെ നിരാശപ്പെടുത്തലും, അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ആരെങ്കിലും അവരുടെ വലയിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുന്നത് ഗൗരവപൂർവ്വം സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾക്കുള്ള താക്കീതുമാണ് അതിൻെറ താൽപര്യം.

121-ാം വചനത്തിന് രണ്ടുമൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെടാവുന്നതാണ്. (1) ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആ ഗ്രന്ഥം മുറപ്രകാരം പാരായണം ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവരതിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഈ വാഖ്യാനപ്രകാരം തൗറാത്തും ഖുർആനും അടക്കം എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും, അതതിൻെറ അനുയായികളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) വേദക്കാർ അവരുടെ ഗ്രന്ഥം വേണ്ടതുപോലെ പാരായണം ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവർ ഇതിലും – ഖുർആനി ലും – വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. കാരണം, നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ചുള്ള പല പ്രവചനങ്ങളും ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉണ്ടല്ലോ. (3) ഖുർആനാകുന്നു ഈ ഗ്രന്ഥം ശരിക്കു പാരായണം ചെയ്യുന്നവർ

നബി (ﷺ) യിലും ഖുർആനിലും അചഞ്ചലമായി വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. പാരായണം അതിൻെറ മുറപ്രകാരമല്ലാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, വിശ്വാസം നാമമാത്രമായിരിക്കയും ചെയ്യും. **الكتاب** (ഗ്രന്ഥം) കൊണ്ടും **به** (അതിൽ) എന്നതിലെ സർവ്വനാമം കൊണ്ടുമുള്ള വിവക്ഷ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലുള്ള വ്യത്യസ്ത സാധ്യതകളാണ് ഈ വാഖ്യാനങ്ങൾക്ക് കാരണം. തത്വത്തിൽ മൂന്നും എതിരല്ലതാനും. എങ്കിലും രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്.

വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ പാരായണം മുറപ്രകാരമായിരിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞത് വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. ഖുർആനെ വേദഗ്രന്ഥമായി അംഗീകരിച്ച മുസ്‌ലിംകൾ വിശേഷിച്ചും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു സംഗതിയാണിത്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി മുസ്‌ലിം സമുദായത്തെ ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, കാലംചൊല്ലുംതോറും അവരിൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ അധഃപതനങ്ങൾക്കും കാരണം, മുസ്‌ലിംകൾ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യാത്തതല്ല; അത് അതിൻെറ മുറപ്രകാരമല്ലാത്തത് മാത്രമാണ്. ഒന്നാമതായി അർത്ഥവും ആശയവും മനസ്സിലാക്കണം. അതുകൊണ്ടായില്ല, ചിന്തിച്ചും മനസ്സിരുത്തിയുംകൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിൻെറ വചനമാണതെന്നും, മനുഷ്യൻെറ സകല നൻമക്കുമുള്ള ഏക നിദാനവുമാണതെന്നുമുള്ള ബോധത്തോടുകൂടിയും ആയിരിക്കണം. അതിൻെറ വിധി വിലക്കുകളും, ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങളും അപ്പടി സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള പൂർണ്ണസന്നദ്ധതയും, മനസ്സുറപ്പും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതിൻെറ നേർക്കുനേരെയുള്ള ആശയങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളുമെല്ലാം ബലികഴിക്കുവാനുള്ള കരളുറപ്പും വേണം. അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചും ആവേശം വെച്ചുകൊണ്ടും, അവൻെറ താക്കീതുകളെ സൂക്ഷിച്ചും ഭയന്നും കൊണ്ടുമായിരിക്കണം. ഉറ്റാലോചനയോടും ഭയഭക്തിയോടും കൂടിയുമായിരിക്കണം ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത്. **والله الموفق والمعين**

വിഭാഗം-15

122 ഹേ, ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തുതന്നിട്ടുള്ള എൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളെ (മറ്റുള്ള) ലോകരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയതും (ഓർക്കുവിൻ) .

يَٰبَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتِيَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ وَأَنِّي فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٢٢

123 ഒരു (വമ്പിച്ച) ദിവസത്തെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ: (അന്ന്) ഒരു ദേഹവും ഒരു ദേഹത്തിനും (അഥവാ ഒരാൾ ഒരാൾക്കും) ഒട്ടും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല; അതിൽ (അഥവാ ഒരാളിൽ) നിന്നും ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുമില്ല; അതിന് (അഥവാ ഒരാൾക്കും) ഒരു ശുപാർശയും പ്രയോജനം ചെയ്കയുമില്ല. അവർ സഹായിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. (അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ദിവസം) .

وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا لَّا تَجۡزِي نَفۡسٌ عَن نَّفۡسٖ شَيۡـٔٗا وَلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا عَدۡلٞ وَلَا تَنفَعُهَا شَفَٰعَةٞ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ١٢٣

---

122 يَا بَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്രാഈൽസന്തതികളേ. اذْكُرُوا ഓർക്കുവിൻ. نِعْمَتِيَ എൻെറ അനുഗ്രഹം. الَّتِي أَنْعَمْتُ ഞാൻ അനുഗ്രഹം ചെയ്തതായ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَأَنِّي ഞാൻ (ആകുന്നു) എന്നും. فَضَّلْتُكُمْ നിങ്ങളെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കി (എന്നും) . عَلَى الْعَالَمِينَ ലോകരെക്കാൾ. 123 وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ. لاَ تَجْزِي ഉപകരിക്കുക (പ്രതിഫലം നൽകുക) യില്ല. نَفْسٌ ഒരു ദേഹവും, ആത്മാവും, വ്യക്തിയും. عَن نَّفْسٍ ഒരു ദേഹത്തിനും شَيْئًا യാതൊന്നും (ഒട്ടും)

. وَلا يُقْبَلُ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. عَدْلٌ സമാനമായത്, പ്രായശ്ചിത്തം, തെണ്ടം. وَلاَ تَنفَعُهَا അതിന് പ്രയോജനപ്പെടുകയുമില്ല. شَفَاعَةٌ ഒരു ശുപാർശയും. وَلاَ هُمْ അവർ ഇല്ല താനും. يُنصَرُونَ സഹായിക്കപ്പെടും.

ഏറെക്കുറെ ഇതേപ്രകാരത്തിലുള്ള രണ്ടുവചനങ്ങൾ (47ലും 48ലുമായി) മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക. ഇസ്‌റാഈല്യരെപ്പറ്റിയും, അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടും പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അല്ലാഹു അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഓർത്തുകൊണ്ട് അവർ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാനും, ഇല്ലാത്തപക്ഷം നേരിടുന്ന ഭവിഷത്തുകളെക്കുറിച്ച് അവർ ജാഗരൂകരായിരിക്കുവാനും വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുണർത്തുകയാണ്. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദീർഘമായ പ്രസ്താവനകൾക്കിടയിലൂടെ അറബി മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചും ചിലതെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും വംശപിതാവും, എല്ലാവരും അഭിമാനപൂർവ്വം ബഹുമാനിച്ചാദരിച്ചുവരുന്ന പ്രവാചകവര്യനും, തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധന ചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം ത്യാഗംവരിച്ച മഹാനുഭാവനുമായ ഇബ്‌റാഹീം(عليه السلام) നബിയെ സംബന്ധിച്ച ചില പരാമർശങ്ങളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പുത്രനായസ്ഹാഖ് (عليه السلام) ന്റെ സന്താനപരമ്പരയാണ് യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അടങ്ങുന്ന ഇസ്‌റാഈല്യർ. മറ്റൊരു പുത്രനായ ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) ന്റെ സന്താനപരമ്പരയാണ് അറബികൾ. ഓരോ വിഭാഗക്കാരും തങ്ങൾ ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു വരുന്നവരാണെന്നാണ് വാദിക്കുന്നതും. ആ നിലക്ക് ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി ഇന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇരുകൂട്ടരും തങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ള വ്യതിയാനങ്ങൾ തിരുത്തുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണല്ലോ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ وَإِذِ ٱبْتَلَىٰٓ إِبْرَٰهِـۧمَ رَبُّهُۥ بِكَلِمَـٰتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِى ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٢٤﴾

124 ഇബ്‌റാഹീമിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് ചില വാക്കുകൾ [കൽപനകൾ] മൂലം പരീക്ഷണം നടത്തിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) . എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം അവ പൂർത്തിയാക്കി (നിർവ്വഹിച്ചു) . അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നിന്നെ മനുഷ്യർക്ക് നേതാവാക്കുകയാണ്.'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും (നേതാക്കളെ ഉണ്ടാക്കേണമേ!) '' അവൻ പറഞ്ഞു: ''എന്റെ കരാറ് (അഥവാ വാഗ്ദത്തം) അക്രമികൾക്ക് ബാധകമാകുകയില്ല.''

---

124 وَإِذِ ابْتَلَى പരീക്ഷണം ചെയ്ത സന്ദർഭം. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹീമിനെ. رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ്. بِكَلِمَاتٍ ചില വാക്കുകൾമൂലം. فَأَتَمَّهُنَّ എന്നിട്ട് അവയെ അദ്ദേഹം പൂർത്തിയാക്കി. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. إِنِّي جَاعِلُكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ ആക്കുന്നവനാണ്. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. إِمَامًا നേതാവ്, മുമ്പൻ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. وَمِن ذُرِّيَّتِي എന്റെ സന്തതികളിൽ (സന്താനപരമ്പരയിൽ) നിന്നും. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. لاَ يَنَالُ ബാധിക്കുക (എത്തുക, കിട്ടുക) യില്ല. عَهْدِي എന്റെ കരാർ, വാഗ്ദത്തം. الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ.

ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നെ അല്ലാഹു പരീക്ഷണം നടത്തിയ ആ വാക്കുകൾ - അഥവാ കൽപനകൾ- ഏതായിരുന്നു? ഇസ്‌ലാമിന്റെ അനുഷ്ഠാനപരമായ ചില നടപടികളായിരുന്നുവെന്നും,

ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നെ ബലി അർപ്പിക്കുവാനുള്ള കൽപന മുതലായ ചിലതായിരുന്നുവെന്നും, തൗഹീദിൻെറ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ത്യാഗപരിശ്രമങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും കാണിക്കുന്ന ഏതാനും ചില രിവായത്തുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇമാംഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) പറയുന്നു: ''ആ വാക്കുകൾകൊണ്ട് വിവക്ഷ ഇതെല്ലാം കൂടിയായിരിക്കാം, അവയിൽ ചിലതു മായിരിക്കാം. ഹദീസോ പണ്ഡിതൻമാരുടെ ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമോ ഇല്ലാതെ ഒന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ പാടില്ല.'' എല്ലാം ഉൾപപെടാമെന്ന അഭിപ്രായമാണ് ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

പ്രസ്തുത കൽപനകൾ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, ആ കൽപനകൾ പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിക്കൽ സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്ക് സാധ്യമല്ലാത്തതും, അദ്ദേഹത്തിന് മനുഷ്യരുടെ നേതൃത്വം നൽകപ്പെടുമാറ് അദ്ദേഹത്തെ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കുന്നതുമായിരിക്കുവാനാണ് ന്യായ മുള്ളത്. وابراهيم الذي وفى (കടമകൾ പൂർണ്ണമായി നിറവേറ്റിയ ഇബ്റാഹീം 53:37) എന്നാണ് അല്ലാഹു ഒരു സ്ഥലത്ത് അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ - ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാറുള്ളതുപോലെ - നഖം മുറിക്കുക, മീശ വെട്ടുക, ചേലാകർമ്മം നടത്തുക പോലെയുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകവ ര്യനായ ആ മഹാൻെറ ചരിത്രത്തെയും, അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പലേടത്തായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളെയും മുമ്പിൽ വെച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ പരീക്ഷണം ചെയ്ത ആ കൽപനകളുടെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് എറെക്കുറെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ([*])

امام (ഇമാം) എന്നാൽ പിൻതുടരപ്പെടുന്ന ആൾ- അഥവാ നേതാവ്- എന്നർത്ഥം. ഏത് വിഷയത്തിലാണോ പിൻപറ്റപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ ആ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം മുമ്പനും മറ്റുള്ളവർക്ക് മാതൃകയുമായിരിക്കും. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവിത്തിൻെറ ഓരോ കണ്ണിയും മനുഷ്യർക്ക് മാതൃകയായിരുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശേഷമുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും, അവരുടെ സമുദായങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതൃക പിൻപറ്റുവാൻ ആജ്ഞാപിക്ക പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, ഓരോ സമുദായവും - തെറ്റായാലും ശരിയായാലും -തങ്ങൾ അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ മാതൃക പിൻപറ്റുന്നവരാണെന്ന് അഭിമാനപൂർവ്വം പറയുന്നതും ഖുർആനിൽ പലേടത്തും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. (അടുത്ത 130,135 എന്നീ വചനങ്ങളും, നിസാഉ് 125; ആൻആം 161; നഹ്ൽ 123 ; ഹജ്ജ് 78 മുതലായ വചനങ്ങളും കാണുക) സൂറഃ ആലു ഇംറാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:- ان اولى الناس بابراهيم الذين اتبعوه وهذا النبي والذين امنوا ال عمران : ٦٨ – (മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഇബ്റാഹീമിനോട് ഏറ്റവും ബന്ധപ്പെട്ടവർ അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരും, ഈ പ്രവാചകനും, വിശ്വസിച്ചവരുമാകുന്നു)

അദ്ദേഹത്തെ നേതാവാക്കുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളിലും ആ നേതൃത്വം അവശേഷിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. അല്ലാഹുവിൻെറ തൗഹീദും സന്ദേശങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നേതൃത്വമല്ലാതെ, ഭൗതികമായ നേതൃത്വപദവിയല്ലല്ലോ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ട് ആ അനുഗൃഹീത പദവി തൻെറ സന്താന പരമ്പരയിലും നിലനിൽക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. പ്രവാചകൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തങ്ങളുടെ തൗഹീദു പ്രബോധനത്തിനു ജനമദ്ധ്യെ സ്വീകരണം ലഭിക്കുന്നതും, തങ്ങളുടെ കാലശേഷവും തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരിൽ ആ പ്രബോധനം തുടർന്ന് നടത്തുന്ന ആളുകളുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നുള്ളതും അവരുടെ അതിരറ്റ ആഗ്രഹമായിരിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, തനിക്കു വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചിട്ടും

[*] സൂറത്തു ഇബ്റാഹീമിൻെറ ആമുഖമായി കൊടുത്ത കുറിപ്പ് നോക്കുക.

മക്കളില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ, സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബി പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്:‘‘......... എന്റെ പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന കുടുംബങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. എന്റെ ഭാര്യ മച്ചിയുമാണ്. അതുകൊണ്ട് എനിക്കും, യഅ്ഖൂബ് കുടുംബത്തിനും അനന്തരാവകാശിയായിത്തീരുന്ന ഒരു ബന്ധുവെ നിന്റെ പക്കൽനിന്നും നീ എനിക്കു പ്രദാനം ചെയ്യണമേ! റബ്ബേ, അവനെ നീ ഒരു സമ്മതനായ ആളാക്കുകയും വേണമേ! ....وانى خفت الموالي من وراء (മർയം 5) മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് അല്ലാഹു ദിവ്യദൗത്യം (രിസാലത്തു) നൽകിയപ്പോൾ: ‘‘എന്റെ സ്വന്തക്കാരിൽ നിന്നും എനിക്കൊരു സഹായകനെ നൽകണേ! (واجعل لى وزيرا من اهلى)’’ (ത്വാഹാ 29) എന്ന് അദ്ദേഹവും പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനത്തിലുള്ള മാതൃകാനേതൃത്വം തന്റെ ശേഷം തന്റെ സന്തതികളിലും നിലനിറുത്തണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. അല്ലാഹു ആ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وجعلنا فى ذيرته النبوة والكتاب – العنكبوت : ٢٧ (അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽ നാം പ്രവാചകത്വവും വേദഗ്രന്ഥവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.)

എന്നാൽ, ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹു നേരത്തെത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ ഉണർത്തി; ‘‘എന്റെ കരാർ അക്രമികൾക്കു ബാധകമാകുകയില്ല (لا ينال عهدى الظالمين)’’ എന്നായിരുന്നു അത്. തന്റെ സന്തതികളെല്ലാം നല്ലവരായിരിക്കുകയില്ലെന്നും, അവരിൽ അക്രമികളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുമുള്ള ഒരു അറിയിപ്പാണിത്, അല്ലാതെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെയുള്ള വെറുപ്പോ പ്രതിഷേധമോ അല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാരായ ഇസ്മാഈൽ, ഇസ്ഹാഖ് (عليهما السلام) എന്നീ പ്രവാചകൻമാർ വഴിയാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനപരമ്പര നിലനിൽക്കുന്നത്. ‘‘അവർ രണ്ടു പേരുടെയും സന്തതികളിൽ സുകൃതവാൻമാരും അക്രമികളുമുണ്ട്. (ومن ذيرتهما محسن وظالم لنفسه مبين – الصافات ١٠٣)’’ എന്ന് അല്ലാഹു തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരല്ലാത്തവരാണ് ‘അക്രമികൾ’ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നുകൂടി ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ‘‘എന്റെ കരാർ അക്രമികൾക്ക് ബാധകമല്ല’’ എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനെ ആസ്പദമാക്കി അക്രമികൾക്ക് ഖലീഫയോ, ന്യായാധിപനോ, ഭരണാധികാരിയോ, മുഫ്ത്തിയോ (മതവിധി പറയുന്നവനോ) , സാക്ഷിയോ, നിവേദകനോ ആകുവാൻ അർഹതയില്ലെന്ന് ചില മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

وَإِذْ جَعَلْنَا ٱلْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَٱتَّخِذُوا۟ مِن مَّقَامِ إِبْرَٰهِـۧمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلْعَـٰكِفِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

125 (ആ) വീട്ടിനെ [കഅ്ബഃയെ] നാം മനുഷ്യർക്ക് ഒരു സങ്കേതവും, ഒരു നിർഭയ (സ്ഥാന) വും ആക്കിവെച്ച സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) . ‘മഖാമു ഇബ്റാഹീമി’ൽ [ഇബ്റാഹീം നിന്ന സ്ഥാനത്തിൽ] നിന്നും ഒരു നമസ്കാര സ്ഥാനം നിങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ, ഇബ്റാഹീമിനും, ഇസ്മാഈലിനും നാം കൽപന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ‘ത്വവാഫ്’ [പ്രദക്ഷിണം] ചെയ്യുന്നവർക്കും, ഭജനമിരിക്കുന്നവർക്കും, സാഷ്ടാംഗം കുമ്പിട്ട് നമസ്കരിക്കുന്നവർക്കും വേണ്ടി നിങ്ങൾ രണ്ടാളും എന്റെ വീടിനെ ശുദ്ധമാക്കണമെന്ന്.

---

125 وَإِذْ جَعَلْنَا നാം ആക്കിയ സന്ദർഭം. الْبَيْتَ ആ വീട് (കഅ്ബഃ) . مَثَابَةً ഒരു സങ്കേതം. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَأَمْنًا അഭയവും. وَاتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹിം നിന്ന സ്ഥാനത്ത്നിന്ന്. مُصَلًّى ഒരു നമസ്കാര സ്ഥാനം. وَعَهِدْنَا നാം കൽപന കൊടുക്കുകയും

ചെയ്ത്. إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹീമിന്. وَإِسْمَعِيلَ ഇസ്മാഈലിനും. أَن طَهِّرَا നിങ്ങള്‍ രണ്ടാളും ശുദ്ധമാക്കണമെന്ന്. بَيْتِيَ എന്‍റെ വീട്. لِلطَّائِفِينَ ത്വവാഫ് (പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്യുന്നവര്‍ക്ക്. وَالْعَاكِفِينَ ഭജനമിരിക്കുന്നവര്‍ക്ക്. وَالرُّكَّعِ കുമ്പിടുന്ന (കുമ്പിട്ടു നമസ്കരിക്കുന്ന) വര്‍ക്കും. السُّجُودِ സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുന്നവരായ.

'ബൈത്തുന്‍' എന്നാല്‍ 'വീട് ' എന്നര്‍ത്ഥം. البيت (അല്‍ബൈത്ത്) എന്നു പറയുമ്പോള്‍, 'ആ വീട് 'അഥവാ 'ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട പ്രത്യേക വീട് ' എന്നര്‍ത്ഥമാകും. അല്ലാഹുവിന്‍റെ വീടാ (بيت الله) കുന്ന കഅ്ബയെ ഉദ്ദേശിച്ച് ആ വാക്ക് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെയും അതാണുദ്ദേശ്യം. 'സമ്മേളിക്കുന്ന സ്ഥാനം, അഭയസ്ഥാനം, രക്ഷാകേന്ദ്രം, മടങ്ങി ചെന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലം, പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനം, പുണ്യസ്ഥലം' എന്നൊക്കെ അര്‍ത്ഥങ്ങളുള്ളവാക്കാണ് مثابة. വാസ്തവത്തില്‍, ഈ അര്‍ത്ഥങ്ങളെല്ലാം ഒത്തിണങ്ങുന്ന ഒരു സങ്കേതം തന്നെയാണ് കഅ്ബാലയം എന്നതില്‍ സംശയമില്ല. امن എന്നാല്‍ 'നിര്‍ഭയം, സമാധാനം' എന്നര്‍ത്ഥം. അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്ന് പാപമോചനവും കാരുണ്യവും തേടിച്ചെല്ലുന്നവര്‍ക്കെന്നപോലെ, ശത്രുക്കളില്‍ നിന്നും, കയ്യേറ്റക്കാരില്‍ നിന്നും അഭയം തേടിച്ചെല്ലുന്നവര്‍ക്കും അത് നിര്‍ഭയസ്ഥനമാകുന്നു. കഅ്ബയുടെ പരിസരപ്രദേശമായ ഹറമില്‍വെച്ച് ആരെയും കയ്യേറ്റം ചെയ്യാനോ, ശിക്ഷാനടപടികള്‍ എടുക്കുവാനോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ومن دخله كان امنا – ال عمران : ٩٧ (അതില്‍ ആര്‍ പ്രവേശിച്ചുവോ അവന്‍ നിര്‍ഭയനായി) യുദ്ധപ്രിയരും, കലഹപ്രിയരുമായിരുന്ന അറബികള്‍ 'ജാഹിലിയ്യാ' കാലത്തുപോലും അവിടെ വെച്ച് യുദ്ധമോ, കയ്യേറ്റമോ, നടത്തുമായിരുന്നില്ല. മക്കാ ഹറമിന്‍റെ അതിര്‍ത്തിക്കുള്ളില്‍ വെച്ച് ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടുവാനും, മരങ്ങളും ചെടികളും മുറിച്ചുകളയുവാനും പാടില്ല. അടുത്ത വചനത്തില്‍ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ചെയ്ത പ്രാര്‍ത്ഥനക്ക് അല്ലാഹു ഉത്തരം നല്‍കിയ കൂട്ടത്തില്‍ ഒന്നാണിത്.

مقام ابراهيم (മഖാമു ഇബ്റാഹീം) എന്ന വാക്കിന് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി നിന്ന സ്ഥാനം എന്നാണ് വാക്കര്‍ത്ഥം. മക്കായിലെ ഹറമ് മുഴുവനും, അല്ലങ്കില്‍-സഫാ, മര്‍വാ, മിനാ, അറഫാത്ത് മുതലായി-ഹജ്ജിന്‍റെ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങള്‍ മുഴുവനും മഖാമു ഇബ്റാഹീമില്‍ ഉള്‍പ്പെടുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകള്‍ കാണാം. പക്ഷേ, അവ വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളല്ല. മഖാമു ഇബ്റാഹീം (ഇബ്രാഹീം മഖാം) എന്ന പേരില്‍ തന്നെ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നതും, കഅ്ബയുടെ അടുത്ത് അതിന്‍റെ വാതിലിന് മുന്‍വശത്ത് വാതിലിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു നില്‍ക്കുന്നവരുടെ അല്‍പം വലഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമായ പ്രസിദ്ധ കല്ലാണ് അത് എന്നത്രെ, ഭൂരിപക്ഷം ഖുര്‍ആന്‍ വ്യഖ്യാതാക്കളും പണ്ഡിതന്‍മാരും പറയുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ബലപ്പെട്ട ചില ഹദീസുകളുമുണ്ട്. കല്ലിനെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നതാണ്.
إن شاء الله

അനസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം അഹ്മദ് (رحمه الله) ഉദ്ദരിക്കുന്നു: ''ഉമര്‍ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: ഞാന്‍ എന്‍റെ റബ്ബുമായി മൂന്നു കാര്യത്തില്‍ ഒത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. (*) (റസൂല്‍

---

* ഞാന്‍ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ അല്ലാഹു നിയമം അവതരിപ്പിച്ചു എന്നാണ് ഉമര്‍ (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതിന്‍റെ താല്‍പര്യം. നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് അക്കാര്യങ്ങള്‍ മുന്‍കൂട്ടി മനസ്സിലായിരുന്നില്ലെന്നോ, അല്ലെങ്കില്‍ തിരുമേനിക്ക് അതില്‍ എതിരഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ ഇതില്‍നിന്ന് ധരിച്ചുകൂടാ. കല്‍പന കിട്ടാതെ തിരുമേനി ആ വിഷയങ്ങളില്‍ സ്വന്തം അഭിപ്രായം നടപ്പാക്കുവാന്‍ മുമ്പോട്ട് വന്നില്ലെന്ന് മാത്രമേ അതിലുള്ളു. 'എന്നോട് കല്‍പിക്കപ്പെട്ടതേ ഞാന്‍ ചെയ്യൂ' എന്ന് തിരുമേനി പറഞ്ഞതായും ചില നിവേദനങ്ങളില്‍ വന്നിട്ടുണ്ടുതാനും.

തിരുമേനിയോട്) ഞാന്‍ പറഞ്ഞു; അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലേ, മഖാമു ഇബ്രാഹീമില്‍ നിന്ന് (അതിനടുത്തുവെച്ച്) നാം ഒരു നമസ്കാരസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചെങ്കില്‍ ! എന്ന്. അങ്ങനെ, **واتخذوا من مقام ابراهيم مصلى** (മഖാമു ഇബ്രാഹീമില്‍നിന്നും നിങ്ങള്‍ ഒരു നമസ്കാരസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍) എന്ന് അവതരിച്ചു .ഞാന്‍ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലേ, അങ്ങയുടെ ഭാര്യമാരുടെ അടുക്കല്‍ നല്ലവരും ദുഷിച്ചവരും പ്രവേശിച്ചേക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവരോട് പര്‍ദ്ധ ആചരിക്കുവാന്‍ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞെങ്കില്‍ ! എന്ന്. അങ്ങനെ, പര്‍ദ്ദയുടെ ആയത്ത് അവതരിച്ചു. റസൂല്‍ തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാര്‍ തിരുമേനിക്കെതിരെ (ചിലവിനു കിട്ടിയതു പോരാ എന്ന പ്രശ്നത്തില്‍) ഏകോപിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോള്‍ അവരോട് ഞാന്‍ പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹം (നബി) നിങ്ങളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തുവെങ്കില്‍ അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ റബ്ബ് അദ്ദേഹത്തിന് നിങ്ങളെക്കാള്‍ ഉത്തമകളായ ഭാര്യമാരെ നല്‍കിയേക്കാം എന്ന്. അതേപ്രകാരം **عسي ربه ان طلقكن........التحريم ٥** എന്ന് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തു''. ഉമര്‍ (ﷺ) ന്‍െറ ഈ പ്രസ്താവന അല്‍പസ്വല്‍പ വ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടിയാണെങ്കിലും പല സഹാബികളില്‍ നിന്നും പല മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍കൂടി ബുഖാരീ, മുസ്ലിം, തിര്‍മദീ, നസാഈ, ഇബ്നുമാജഃ (ﷺ) മുതലായ പലരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. കഅ്ബഃ പ്രദക്ഷിണം (ത്വവാഫ്) കഴിഞ്ഞ ഉടനെ മഖാമു ഇബ്റാഹീമിന്‍െറ പിന്നില്‍ - മഖാമും കഅ്ബയും മുന്നിലാക്കിക്കൊണ്ട്-നബി (ﷺ) രണ്ട് റക്അത്ത് നമസ്കരിച്ചതായി വ്യക്തമാക്കുന്ന ഹദീസുകള്‍ ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (ﷺ) മുതലായവര്‍ വേറെയും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനി നടപ്പാക്കിയ ഈ സുന്നത്ത് നമസ്കാരം ത്വാവഫ് കഴിഞ്ഞ ശേഷം അന്നു മുതല്‍ എല്ലാവരും ആചരിച്ചു വരുന്നു.

മേലുദ്ധരിച്ചതുപോലെ, മഖാമു ഇബ്രാഹീമിനെ സംബന്ധിച്ചു വന്ന പല ഹദീസുകളും ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം ഇബ്നു കഥീര്‍ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ച ചില പ്രസ്താവനകളുടെ സാരം അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതിങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കാം: ''കഅ്ബഃ പടുത്തുയര്‍ത്തുവാന്‍ വേണ്ടി ഇബ്റാഹീം (ﷺ) നിന്നിരുന്ന കല്ലാണ് മഖാമു ഇബ്റാഹീം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്ന് ഇതെല്ലാം തെളിയിക്കുന്നു. ചുവര്‍ പൊന്തിയപ്പോള്‍ അദ്ദേഹത്തിന് (ചവിട്ടി) നില്‍ക്കുവാന്‍ ഇസ്മാഈല്‍ (ﷺ) കൊണ്ടുവന്ന് കൊടുത്തതാണത്. അങ്ങനെ, ഇസ്മാഈല്‍ കല്ലുകള്‍ കൊണ്ടുവരുകയും അദ്ദേഹം അതിന്‍മേല്‍ നിന്ന് ചുവര്‍ പടുത്തു പൊന്തിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഒരു ഭാഗം പൂര്‍ത്തിയാകുമ്പോള്‍ അത് മറ്റേ ഭാഗത്തേക്ക് നീക്കും. അങ്ങിനെ, ചുവര്‍ പൂര്‍ത്തിയായി. അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ കാല്‍പ്പാടുകള്‍ രണ്ടും ആ കല്ലില്‍ വ്യക്തമായി പതിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ കല്ല് പിന്നീട് അറിയപ്പെട്ടുകൊണ്ടേ വന്നു. ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തെ അറബികള്‍ക്കും അത് സുപരിചിതമായിരുന്നു. അബൂത്വാലിബിന്‍െറ പ്രസിദ്ധമായ 'ലാമിയ്യഃ' ('ലാം' എന്ന അക്ഷരത്തില്‍ അവസാനിക്കുന്ന കവിത) യില്‍ അതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മുസ്ലിംകളും അതിനെ മനസ്സിലാക്കിവന്നു. അനസുബ്നുമാലിക്ക് (ﷺ) ല്‍ നിന്ന് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു വഹബ് ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''മഖാമില്‍ അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ വിരലുകളും കാലടികളും ഞാന്‍ കാണുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ ജനങ്ങളുടെ കൈകള്‍ തൊട്ടുതടവി അത് മായ്ച്ചിരിക്കുന്നു''.

ഇബ്നു കഥീര്‍ (ﷺ) തുടരുന്നു: ''**واتخذوا من مقام ابراهيم مصلى** (മഖാമു ഇബ്രാഹീമില്‍നിന്നു ഒരു നമസ്ക്കാരസ്ഥാന സ്വീകരിക്കുവിന്‍) എന്ന വചനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഖത്താദഃ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുജരീര്‍ (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അതിന്‍െറ അടുക്കല്‍ വെച്ച് നമസ്ക്കരിക്കുവാനേ മനുഷ്യരോട് കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. അത് തൊട്ടു തടവാന്‍ കല്‍പ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മുന്‍സമുദായങ്ങള്‍ ചെയ്യാത്ത ഒരു കാര്യം ചെയ്യുവാന്‍ ഈ സമുദായം സാഹസപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ- ഇബ്റാഹീം (ﷺ) ന്‍െറ-മടമ്പിന്‍െറയും വിരലുകളുടെയും പാടുകള്‍ അതില്‍ കണ്ടവര്‍ നമ്മോടു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ സമുദായം തൊട്ടുതടവി അത് തേഞ്ഞും മാഞ്ഞും പോയിരിക്കുകയാണ്.ഞാന്‍ (ഇബ്നു കഥീര്‍) പറയുന്നു: ''പണ്ടു കാലത്ത് ഈ കല്ല് കഅ്ബ്യുടെ ചുവരിനോട് തൊട്ടുകിടക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്ന് കഅ്ബ്യുടെ വാതിലിന്‍െറ നേരെ മുമ്പില്‍നിന്ന് അല്‍പം വലത്തോട്ടു മാറി ഒരു പ്രത്യേക

സ്ഥലത്ത് അതിന്റെ സ്ഥാനം പ്രസിദ്ധമാണ്. പടവ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) അത് കഅ്ബഃയുടെ ചുവരിനോട് ചേർത്ത് വെച്ചതായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അവിടെവെച്ച് പടവ് അവസാനിച്ചപ്പോൾ അവസാനിച്ചേടത്തുതന്നെ വിട്ടേച്ചതായിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, ത്വവാഫു കഴിയുമ്പോൾ അതിനടുത്ത് വെച്ച് നമസ്ക്കരിക്കുവാൻ കൽപിച്ചത്. കഅ്ബയുടെ ചുവരിന്റെ അടുത്ത് നിന്ന് അത് പിന്നോട്ട് വെച്ചത് 'ഖുലഫാഉ റാശിദീനി'ൽപ്പെട്ട ഒരാളും, ''എന്റെ ശേഷമുള്ള രണ്ടു ഖലീഫാമാരെ- അബൂബക്കറിനെയും ഉമറിനെയും-തുടരുവിൻ'' എന്നു നബി (ﷺ) പറഞ്ഞവരിൽ ഒരാളുമായ ഉമർ (رضي الله عنه) തന്നെയായിരുന്നു. അതിന്റെ അടുത്ത് വെച്ച് നമസ്കരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിച്ചാണല്ലോ ഖുർആൻ അവതരിച്ചതും, അതിനാൽ, സഹാബികളിൽ ആരും അതിനെപ്പറ്റി പ്രതിഷേധിച്ചതുമില്ല.'' ابن كثير

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കുശേഷം-ആയിരക്കണക്കിന് കൊല്ലങ്ങൾ ആ കല്ല് കഅ്ബ്യുടെ ചുവരിനോട് തൊട്ട് കിടന്നശേഷം-അല്ലെങ്കിൽ ചില രിവായത്തുകൾ വന്നതുപോലെ, മലവെള്ളം വന്ന് കല്ല് ഒലിച്ചുപോകുമോ എന്ന് ഭയന്ന് മുമ്പാരോ സ്ഥാനത്ത് നിന്ന നീക്കിവെക്കുകയും കൊല്ലങ്ങൾ പിന്നിടുകയും ചെയ്തശേഷം-ഉമർ (رضي الله عنه) അതിനെ ചുവരിൽനിന്ന് അൽപം അകറ്റിവെച്ചത് ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്നവരുടെ സൗകര്യത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണെന്നും ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണാം. ഏതായാലും, ഉമർ(رضي الله عنه) മാറ്റിവെച്ച സ്ഥാനത്ത് 1300ൽപരം കൊല്ലം സ്ഥിതി ചെയ്തശേഷം, ത്വാവാഫിനു വരുന്നവരുടെ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തിരക്കും ആധിക്യവും നിമിത്തം, ലോകമുസ്ലിം പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞശേഷം-ഏതാണ്ട് പന്ത്രണ്ട് കൊല്ലം മുമ്പ് ഫൈസലു അബ്നു അബ്ദിൽ അസീസ് രാജാവ് (*) ആ കല്ല് അൽപ്പംകൂടി പുറകോട്ട് മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിൽ ('ഖുബ്ബ'യിൽ) പരക്കെ ആർക്കും കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തവിധം അത് ഭദ്രമായി വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ കെട്ടിടം പൊളിച്ചുനീക്കി ഒരു വലിയ പളുങ്കുകൂട്ടിൽ, പുറമെ നിന്ന് കാണത്തക്കവണ്ണം കഅ്ബയുടെ മുൻവശത്ത് അത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

മുഹമ്മദ് ത്വാഹിറുൽ കുർദീ-അൽമക്കീ (†) എന്ന പണ്ഡിതൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'മഖാമു ഇബ്റാഹീം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആ കല്ലിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ച ചില വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കാം:- ''ഏതാണ്ട് ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ആ കല്ലിന്റെ മുകൾഭാഗത്ത് മൂന്ന് വശം 36 സെ. മീറ്റർ വീതവും ഒരുവശം 38 സെ. മീറ്ററുമാകുന്നു. അടിഭാഗം അൽപം കൂടുതൽ വരും. ഉയരം-അഥവാ കനം- 20 സെ.മീറ്റർ. അതേ വലിപ്പത്തിലുള്ള ഒരു മാർബിൾ തറയിൽ അത് ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ തറ മറ്റൊരു തറയിലും അതൊരു മരപ്പെട്ടിയിലുമാണ്. എല്ലാം

* ഹിജാസുകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സുഊദീ അറേബ്യയുടെ സ്ഥാപക രാജാവായ മർഹൂം അബ്ദുൽ അസീസിന്റെ മരണത്തെത്തുടർന്ന് ക്രി. 1953ൽ മൂത്തപുത്രൻ സുഊദ് രാജാവായി. പിന്നീട് ക്രി. 1964ൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുകയും, അനുജൻ ഫൈസൽ രാജാവായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം മതരംഗത്തും ഭരണരംഗത്തും വളരെ കീർത്തി നേടിക്കൊണ്ടിരുന്നു, ക്രി. 1975 മാർച്ച് മാസത്തിൽ-ഹി. 1395 റബീഉൽഅവ്വലിൽ-രാജകുടുംബത്തിൽപെട്ട ഒരക്രമിയുടെ വെടിയേറ്റ് അദ്ദേഹം പരലോകം പ്രാപിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് കരുണ നൽകട്ടെ. ഇപ്പോഴത്തെ രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ ഖാലിദാകുന്നു.1

† ഹിജ്റ 1369ലാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകൃതമായത്. കഅ്ബഃയെയും ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഇതിൽ സവിസ്തരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹി. 1367 ശഅ്ബാൻ 27ന് അന്നത്തെ രാജാവായ അബ്ദുൽ അസീസ് രാജാവിന്റെ കിരീടാവകാശിയായിരുന്ന അമീർസുഊദിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് മഖാമു ഇബ്റാഹീം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഖുബ്ബഃ തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെട്ടുവെന്നും. ആ അവസരത്തിൽ മറ്റു പല പ്രമുഖ നേതാക്കളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ താൻ ശരിക്ക് അളന്ന് പരിശോധിച്ചാണ് അതിനെ സംബന്ധിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

വെള്ളിത്തകിട് പതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (*) ഈ തകിട് ഹിജ്റ 1113 ല്‍ നിര്‍മ്മിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് അതില്‍ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ന്‍റെ കാല്‍പ്പാടുകള്‍ പതിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് ദീര്‍ഘകാലമായി ജനങ്ങള്‍ തൊട്ടുതടവിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാല്‍, വലിയ രണ്ട് കുഴികളാണുള്ളത്. അവയുടെ നീളം മുകള്‍പ്പരപ്പില്‍ 27 സെ.മീറ്ററും അടിയില്‍ 25 സെ.മീറ്ററും വരും. രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വിടവ് ഒരു സെ.മീറ്റര്‍ മാത്രം. കുഴികള്‍ വലുതായതോടെ തമ്മിലുള്ള അകലം കുറഞ്ഞുവന്നതാണ്. വിരലടയാളം തീരെ കാണുകയില്ല. കല്ലിന്‍റെ നിറം കുറേശ്ശ ചുവപ്പും മഞ്ഞയും കലര്‍ന്ന വെള്ളനിറത്തിലാണ് കാണുന്നത്.''

ആ ഗ്രന്ഥത്തില്‍ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഒരു സംഗതികൂടി അറിയുന്നത് നന്നെന്ന് തോന്നുന്നു. അതിന്‍റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''ജാഹിലിയ്യാ അറബികള്‍- മക്കാ പരിസരങ്ങളിലുള്ളവര്‍ പ്രത്യേകിച്ചും-കല്ലുകളെ ആരാധിക്കുന്നതില്‍ പ്രസിദ്ധരായിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാലും 'ഹജറുല്‍ അസ്‌വദി'നെയും, 'മഖാമു ഇബ്റാഹീമി'നെയും അവര്‍ ആരാധിച്ചതായി അറിയുന്നില്ല. അതേ സമയത്ത് ആ രണ്ടുകല്ലിനെയും അവര്‍ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോള്‍ മനസ്സിലായത് ഇതാണ്: അന്ന് അവ ആരാധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കില്‍, പിന്നീട് (ത്വവാഫില്‍) ഹജറുല്‍ അസ്‌വദിന്‍റെ മൂല ركن الحجر തൊട്ട് മുത്തുവാനും, മഖാമുഇബ്റാഹീമിങ്കല്‍ നമസ്ക്കരിക്കുവാനും കല്‍പ്പിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, ഇസ്‌ലാമിന്‍റെ ശത്രുക്കളും കപടവിശ്വാസികളും അതിനെ ആയുധമാക്കി വിഗ്രഹങ്ങളോടുള്ള ബഹുമാനത്തില്‍നിന്ന് ഇസ്‌ലാമും ശുദ്ധമല്ലെന്ന് പറയുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം രണ്ടും ആരാധിക്കപ്പെടുവാന്‍ ഇടവരാതെ അല്ലാഹു കാത്തു സൂക്ഷിച്ചത്.'' ഇദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ഈ അഭിപ്രായം ഏതാണ്ട് യുക്തമായി തോന്നുന്നു.
والله اعلم

''واتخذوا من مقام ابراهيم مصلى മഖാമുഇബ്റാഹീമില്‍നിന്നും ഒരു നമസ്കാരസ്ഥാനം ഏര്‍പ്പെടുത്തികൊള്ളുക.''എന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്‍റെ കല്‍പന, ത്വവാഫിന്ശേഷം അതിന്‍റെ അടുത്തുവെച്ച് രണ്ട് റക്അത്ത് സുന്നത്ത് നമസ്കാരം വഴി നബി (ﷺ) നടപ്പാക്കിയെന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസില്‍ കണ്ടുവല്ലോ. മുസ്‌ലിംകള്‍ ഇന്നും അത് ആചരിച്ചുപോരുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാല്‍, എല്ലാവരും പറയുന്നതില്‍ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ പുത്തന്‍ അഭിപ്രായങ്ങള്‍ പറയുവാന്‍ താല്‍പര്യം കാണിക്കാറുള്ള ഒരു ആധുനികപ്രിയനായ പണ്ഡിതന്‍ പറയുന്നത്: 'മഖാമുഇബ്റാഹീം' എന്നാല്‍ ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നമസ്ക്കരിച്ച സ്ഥലം- അഥവാ കഅ്ബയാണെന്നും, കഅ്ബയെ നമസ്കാരസ്ഥലമാക്കുവാനുള്ള കല്‍പനയാണ് ഇത്' എന്നുമാകുന്നു. ആശ്ചര്യം തോന്നുന്നു! എവിടെനിന്നാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടിയതെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. (مقام) 'മഖാമു' എന്ന വാക്കിന് നമസ്കരിച്ച സ്ഥലം എന്നര്‍ത്ഥമില്ല. വാക്കര്‍ത്ഥമില്ലെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യം അതാണെന്നുള്ളതിന് ഒരു തെളിവും ഇല്ല. ചില പ്രത്യേക അവസരങ്ങളില്‍ കഅ്ബയുടെ വാതില്‍ തുറക്കപ്പെടുമ്പോള്‍ ചുരുക്കം ചിലര്‍ അതിനുള്ളില്‍ കടന്ന് എപ്പോഴെങ്കിലും സുന്നത്ത് നമസ്കരിക്കുന്നതല്ലാതെ, കഅ്ബയെ ഒരു നമസ്കാരസ്ഥലമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള നടപടി ഇസ്‌ലാമില്‍ അറിയപ്പെടുന്നില്ല. മക്കാ വിജയസംഭവമുണ്ടായ അവസരത്തിലോ, ഹജ്ജത്തുല്‍വിദാഇലോ (തിരുമേനിയുടെ അവസാനത്തെ ഹജ്ജിലോ) അല്ലാതെ, നബി (ﷺ) യും കഅ്ബയുടെ ഉള്ളില്‍ നമസ്കാരം നടത്തിതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷേ, കഅ്ബ്യെ നമസ്കാരസ്ഥലമാക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍റെ താല്‍പര്യം, അതിന്‍റെ അടുത്തസ്ഥലത്ത്- മസ്ജിദുല്‍ഹറാമില്‍-നമസ്കരിക്കുക എന്നാണെന്ന് പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാല്‍, സൂഃ ആലുഇംറാന്‍ 97 ല്‍ കഅ്ബയെപ്പറ്റി, അതില്‍

---

* ഇന്ന് ഇതിലെല്ലാം വ്യത്യാസം വരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.
(1) ഈ പുനഃപ്രസിദ്ധീകരണ സമയത്ത് ഭരണാധികാരി ഫഹദ്ബ്നു അബ്ദില്‍ അസീസാണ്. (പ്രസാധകര്‍)

സുവ്യക്തങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മഖാമുഇബ്റാഹീം പ്രത്യേകം അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് فيه ايات بينات مقام ابراهيم കാണാം. അപ്പോൾ, മഖാമു ഇബ്റാഹീമിനെ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം കഅ്ബയാണെന്നു വെക്കുന്നപക്ഷം, കഅ്ബയിൽ കഅ്ബയുണ്ടെന്നായിരിക്കണമല്ലോ അതിനർത്ഥം. ഇങ്ങിനെയൊക്കെ പറയുവാൻ ഇവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന മനസ്ഥിതി വളരെ അൽഭുതംതന്നെ!

ഇനി, ത്വവാഫ് ചെയ്യുന്നവർക്കും, ഭജനമിരിക്കുന്നവർക്കും, സാഷ്ടാംഗം കുമ്പിട്ടു നമസ്കരിക്കുന്നവർക്കുംവേണ്ടി എന്റെ വീട് ശുദ്ധിയാക്കണമെന്ന് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നോടും, ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നോടും കൽപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. 'എന്റെ വീട് (بيتى) എന്ന് പറഞ്ഞത് കഅ്ബയെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെ. ആ പരിശുദ്ധാലയത്തിന് അല്ലാഹു കൽപിച്ച ഉന്നതസ്ഥാനമാണ് ആ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി അടുത്ത സൂറത്ത് 96ൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. കഅ്ബയുടെ വാതിലിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നവരുടെ ഇടത് ഭാഗത്തെ മൂലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന 'ഹജറുൽ അസ്വദ് ' മുതൽ ആരംഭിച്ച കഅ്ബയെ ഇടത് വശത്താക്കിക്കൊണ്ട് ഏഴുവട്ടം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതിനാണ് ത്വവാഫ് എന്ന് പറയുന്നത്. പള്ളികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ രണ്ട് റക്അത്ത് 'തഹിയ്യത്ത്' (ഉപചാര നമസ്കാരം) നമസ്കരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ, മസ്ജിദുൽ ഹറാം പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ചെയ്യേണ്ടത് ത്വവാഫത്രെ. ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിലും ഉംറഃ കർമ്മത്തിലും അത് നിർബന്ധവുമാകുന്നു. സൗകര്യപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് നല്ലതുമാകുന്നു. 'ഭജനമിരിക്കുന്നവർ' എന്ന് അർത്ഥം നൽകിയിരിക്കുന്നത് (عاكفين) എന്ന വാക്കിനാണ്. ഒരു വസ്തുവോടുള്ള ബഹുമാനം നിമിത്തം അതിനെ വേറിട്ട് പോകാതിരിക്കുന്നതിന് (عكوف) എന്ന് പറയുന്നു. كما فى المفردات പള്ളികളിൽ നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന മുതലായ കർമ്മങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മിനക്കെട്ടിരിക്കുന്നതിന് 'ശർഇ'ന്റെ സാങ്കേതികഭാഷയിൽ اعتكاف (ഭജനമിരിക്കൽ) എന്ന് പറയുന്നു. ഇതേ ആവശ്യാർത്ഥം കഅ്ബയുടെ അടുക്കൽ (മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ) വന്നുകൂടുന്നവരാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. സാഷ്ടാംഗം കുമ്പിടുന്നവർ الركع السجود എന്ന് പറഞ്ഞത് നമസ്കരിക്കുന്നവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാകുന്നു. (നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'സുജൂദ് ' എന്നും 'റുകൂഉ' എന്നും പറയപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി 43-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്)

വിഗ്രഹങ്ങൾ, ശിർക്ക്പരമായ ആരാധനകൾ, മ്ളേച്ഛതകൾ, തോന്നിയവാസങ്ങൾ, സഭ്യമല്ലാത്ത സംസാരങ്ങൾ, മാലിന്യങ്ങൾ, അക്രമങ്ങൾ ആദിയായവയിൽ നിന്നെല്ലാം ആ പരിശുദ്ധാലയം ശുദ്ധമായിരിക്കണം. അതിനൊന്നും അവിടെ സ്ഥാനമുണ്ടാകരുത്. എന്നൊക്കെയാണ് 'അവർക്ക് വേണ്ടി ആ വീട്ടിനെ ശുദ്ധമാക്കേണമെന്ന്' കൽപനയുടെ താൽപര്യം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ന്റെ കാലത്ത് അവിടെ വിഗ്രഹങ്ങളോ, വിഗ്രഹാരാധനയോ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ അവകാശമില്ല. ഉണ്ടായതായി അറിയുന്നുമില്ല. എങ്കിലും, നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം മുതൽക്കേ വിഗ്രഹാരാധന ജനമദ്ധ്യേ പ്രചാരത്തിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ നാടും വീടുമെല്ലാം വിഗ്രഹകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നതും, അവയോട് പടപൊരുതിക്കൊണ്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രവും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ ആരാധനകളിൽ നിന്നെല്ലാം പരിപൂർണ്ണമായും ഒഴിവായിക്കൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനമാത്രം നടത്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടുമായിരിക്കണം ആ പരിശുദ്ധ മന്ദിരം എന്നായിരിക്കും മുഖ്യമായും ആ ശുദ്ധീകരണംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് കരുതാം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) തങ്ങളുടെ കുലപിതാവാണെന്നതിൽ അഭിമാനിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമാണ് തങ്ങൾ ആചരിച്ചുവരുന്നതെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും, അതേ സമയത്ത് നൂറുകണക്കായ വിഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ട് കഅ്ബയെ മ്ളേച്ഛമാക്കുകയും ചെയ്ത അറബീ മുശ്രിക്കുകൾ അവരുടെ നിലപാടിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാനുള്ള ഒരു ആഹ്വാനം കൂടി ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّ ٱجۡعَلۡ هَٰذَا بَلَدًا ءَامِنٗا وَٱرۡزُقۡ أَهۡلَهُۥ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ مَنۡ ءَامَنَ مِنۡهُم بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ قَالَ وَمَن كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُۥ قَلِيلٗا ثُمَّ أَضۡطَرُّهُۥٓ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلنَّارِۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾

126 ഇബ്റാഹീം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : ''എന്റെ റബ്ബേ, നീ ഇതൊരു നിർഭയമായ രാജ്യമാക്കുകയും, അതിലെ ആൾക്കാർക്ക് ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും ആഹാരം നൽകുകയും വേണമേ! (അതെ) അവരിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിച്ചവർക്ക് (ആഹാരവും നൽകണേ) '' അവൻ പറഞ്ഞു: ''അവിശ്വസിച്ചവന്നും (ആഹാരം നൽകുന്നതാണ്) . എന്നാൽ, അവനെ ഞാൻ അൽപം സുഖമനുഭവിപ്പിക്കും; പിന്നീട് അവനെ ഞാൻ നരകശിക്ഷയിലേക്ക് (വരുവാൻ) നിർബന്ധിതനാക്കുന്നതാണ്. (ആ) വന്ന് ചേരുന്ന (മടക്ക) സ്ഥാനം വളരെ ചീത്ത!''

---

126 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. إِبْرَاهِيمُ ഇബ്രാഹീം. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. اجْعَلْ هَذَا ഇതിനെ നീ ആക്കേണമേ. بَلَدًا ഒരു രാജ്യം. آمِنًا നിർഭയമായ. وَارْزُقْ നീ ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽക്കുകയും വേണമേ. أَهْلَهُ അതിലെ ആൾക്കാർക്ക്. مِنَ الثَّمَرَاتِ ഫലങ്ങളാൽ, ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്ന്. مَنْ آمَنَ വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. مِنهُم അവരിൽനിന്ന്. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الآخِرِ അവസാനത്തെ ദിവസത്തിലും. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. وَمَن كَفَرَ അവിശ്വസിച്ചവർക്കും, അവിശ്വസിച്ചവനും. فَأُمَتِّعُهُ എന്നിട്ട് (എന്നാൽ) അവന് ഞാൻ സുഖമനുഭവിപ്പിക്കും, ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. قَلِيلاً അൽപം. ثُمَّ പിന്നെ. أَضْطَرُّهُ അവനെ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനാക്കും, നിർബ്ബന്ധമായി ക്കൊണ്ടുവരും. إِلَى عَذَابِ ശിക്ഷയിലേക്ക്. النَّارِ നരകത്തിന്റെ. وَبِئْسَ വളരെ ചീത്ത. الْمَصِيرُ (ആ) ചെന്നെത്തുന്ന (മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന) സ്ഥാനം.

രണ്ട് കാര്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷകളാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനയിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഒന്ന് മക്കാരാജ്യത്തെ നിർഭയമായ ഒരു രാജ്യമാക്കുവാനും, മറ്റൊന്ന് അതിലെ നിവാസികൾക്ക് ഫലവർഗ്ഗങ്ങളാൽ ആഹാരം നൽകുവാനും. ഒന്നാമത്തേതിനെക്കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിന്റെ വ്യഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചുവല്ലോ. രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റി വഴിയെ വിവരിക്കാം. സൂഃഇബ്റാഹീമിലും അദ്ദേഹം ഈരണ്ട് കാര്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചതായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. എന്നാൽ-ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ-അവിടെയും ഇവിടെയും ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ രണ്ടും രണ്ട് സന്ദർഭങ്ങളിലായി അദ്ദേഹം ചെയ്തതാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഭാര്യ ഹാജറിനെയും മകൻ ഇസ്മാഈലിനെയും (عليه السلام) മക്കായിൽ താമസിപ്പിക്കുകയും, കഅ്ബഃ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തശേഷമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആ പ്രാർത്ഥന ചെയ്തതെന്ന് ആ സൂറത്തിലെ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചത് ഒരു പക്ഷെ, അവരെ ആദ്യമായി മക്കായിൽകൊണ്ടുപോയി ആക്കിയ ഉടനെ ചെയ്ത പ്രാർത്ഥനയുമായിരിക്കാം. അന്ന് അവിടെ ജനവാസമോ വെള്ളത്താവളമോ ഒന്നും ഉണ്ടായിരിന്നില്ലെന്നും, പിന്നീടാണ് അതെല്ലാം ഉണ്ടായിത്തീർന്നതെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇവിടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ 'ഇതൊരു നിർഭയമായ രാജ്യമാക്കണേ (اجعل هذا بلدا امنا)' എന്നും അവിടെ ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ 'ഈ രാജ്യത്തെ നിർഭയമായ രാജ്യമാക്കണേ (اجعل هذا بلدا امنا)' എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് അഥവാ, ഈ പ്രാർത്ഥനാവേളയിൽ അതൊരു ജനവാസമുള്ള രാജ്യമായിരുന്നില്ലെന്നും, രണ്ടാമത്തെ

പ്രാർത്ഥനയുണ്ടായത് അവിടെ ജനവാസം തുടങ്ങുകയും, അതൊരു രാജ്യമെന്ന് പറയുമാറായിത്തീരുകയും ചെയ്ത ശേഷമായിരിക്കുമെന്നും കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.' (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

പ്രാർത്ഥനയിലെ രണ്ടാമത്തെ അപേക്ഷ ആ രാജ്യക്കാർക്ക് ഫലവർഗ്ഗങ്ങളാൽ ആഹാരത്തിന് വക നൽകണേ وارزق اهل من الثمرات എന്നുള്ളതാണ്. തൻെറ സന്തതികളിലും നേതൃത്വം നിലനിർത്തുവാൻ വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ, അക്രമികളായുള്ളവർക്ക് നേതൃത്വം നൽകുകിയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉണർത്തിയല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഒരുപക്ഷേ, എല്ലാവർക്കും ആഹാരം നൽകുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് മര്യാദക്കേടായിത്തീരുമെന്ന് അദ്ദേഹം തരുതിയിരിക്കാം. അതിനാലായിരിക്കാം ആ രാജ്യക്കാരിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിച്ചവർക്ക് من امن منهم بالله واليوم الاخر എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) എന്നാൽ, നേതൃത്വത്തിൻെറ മാതിരിയല്ല ആഹാരത്തിൻെറ കാര്യമെന്നും, ആഹാരം നൽകുന്ന വിഷയത്തിൽ വിശ്വാസി-അവിശ്വാസി, നീതിമാൻ-അക്രമിയെന്ന വ്യത്യാസമില്ലെന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കി. അതാണ് ومن كفر (അവിശ്വസിച്ചവർക്കും ആഹാരം നൽകാം) എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ആഹാരവിഷയത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരുപോലെയാണെന്ന് വെച്ച് മറ്റു വിഷയങ്ങളിലും അവർ തുല്യനിരക്കാരായിരിക്കുമെന്ന് കരുതേണ്ടതില്ലെന്നും അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ....فامتعه قليلا ثم (എന്നാൽ അവന് ഞാൻ അൽപം സുഖമനുഭവിപ്പിക്കുകയും, പിന്നീടവനെ നരകത്തിലേക്ക് വരുവാൻ നിർബന്ധിതനാക്കുകയും ചെയ്യും.) അതെ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു ദുരോദ്യോഗമുണ്ടാകുകയില്ല. ആഹാരത്തിലും സുഖസൗകര്യങ്ങളിലും ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റക്കുറവ് ഒരാളുടെ നൻമതിൻമയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല; അത് അല്ലാഹു-അവന് മാത്രം അറിയാവുന്ന ചില രഹസ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ-കണക്കാക്കുന്നതാണ് എന്ന് താൽപര്യം.

ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ആഹാരം നൽകണേ എന്നാണല്ലോ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചത്. ثمرات എന്ന വാക്ക് ചിലപ്പോൾ എല്ലാതരം ഫലവിഭവങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടുമെങ്കിലും വൃക്ഷ ങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഫലങ്ങൾക്കാണ് സാധാരണയായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. സൂഃഇബ്റാഹീമി ലെ വാചകത്തിൽ ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ എൻെറ സന്തതികളിൽ ചിലരെ കൃഷിയിടമില്ലാത്ത ഒരു താഴ്വരയിൽ, നിൻെറ വീട്ടിന്നടുക്കൽ ഞാൻ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (ربنا انى اسكنت من ذرتى بواد غير ذى عند بيتك المحرم)'' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് ഫലവർഗ്ഗങ്ങളി ൽനിന്ന് ആഹാരം നൽകണേ എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നത്. അറേബ്യ, വെള്ള സൗകര്യ ങ്ങളും കൃഷിസൗകര്യങ്ങളും ഇല്ലാത്ത രാജ്യമാണല്ലോ.(*) സംസം زمزم പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതോടെയാ ണ് മക്കായിൽ ആദ്യമായി ഒരു വെള്ളത്താവളമുണ്ടായതെന്ന് ഹദീസുകളിൽ നിന്നും മറ്റും മന സ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചത്. ബുഖാരി(رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ''അന്ന് അവിടെ ആ രാജ്യക്കാർക്ക് ധാന്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; ഉണ്ടായിരിന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അവർക്ക് അതിനുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു.

(ولم يكن لهم يومئذ حب ولو كان لهم لدعالهم فيه)'' എന്ന് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനയും അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മക്കായിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് അമ്പത് നാഴിക അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ത്വാഇഫ് (طائف) രാജ്യം വളരെ ഫലസമൃദ്ധമായ ഒരു പ്രദേശമാണ്. അവിടെ നിന്നും ചുറ്റുപാടിലുള്ള മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും, ഫലസ്തീൻ ശാം മുതലായ ദൂരദേശങ്ങളിൽ നിന്നുമായി എല്ലാ കാലത്തും, എല്ലാതരം

* ഇപ്പോൾ അവിടവിടെ ചില വെള്ളത്താവളങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ചുരുങ്ങിയ തോതിലുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ നിലവിൽ വരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പൊതുവിൽ ഇന്നും അറേബ്യാ ഉപദ്വീപ് ഒരു കർഷകരാജ്യമല്ല.

ഫലവർഗ്ഗങ്ങളും മക്കായിലേക്ക് മുമ്പു മുതൽക്കേ ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടു വരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, അതിവിദൂര പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും എല്ലാതരം ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളും മക്കായിലേക്ക് പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. സൂഃ ഖസ്വസ്വിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:''

٥٧ : القصص – اولم نمكن لهم حرما امنا يجبى اليه ثمرات كل شيئ رزقا من لدنا (നിർഭയമായ ഒരു ഹറം അവർക്ക് നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലേ? നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ആഹാരമായി എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും ഫലങ്ങൾ അവിടേക്ക് ശേഖരിച്ചു കൊണ്ട് വരപ്പെടുന്നു.) '' സൂറഃ ഇബ്രാഹീമിൽവെച്ച് കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. **إن شاء الله**

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَٰهِـۧمُ ٱلْقَوَاعِدَ مِنَ ٱلْبَيْتِ وَإِسْمَـٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

127 (ആ) വീട്ടിൽ നിന്നും (അതിൻെറ) അടിത്തറ ഇബ്റാഹീമും, ഇസ്മാഈലും (കെട്ടി) ഉയർത്തിയിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) . (അവർ ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു:) ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളിൽനിന്ന് നീ (ഈ കർമ്മം) സ്വീകരിക്കേണമേ! നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമായുള്ളവൻ.''

رَبَّنَا وَٱجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَآ أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

128 ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളെ (രണ്ടാളെയും) നിനക്ക് കീഴൊതുങ്ങിയവരാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! ഞങ്ങളുടെ സന്തതികളിൽനിന്നും നിനക്ക് കീഴ്പ്പെടുന്നതായ ഒരു സമുദായത്തെ (ഉണ്ടാക്കേണമേ!) ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ (അഥവാ ത്യാഗ കർമ്മങ്ങൾ) കാണിച്ചുതരികയും, ഞങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് (വളരെ) പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.

رَبَّنَا وَٱبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

129 ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, അവരിൽ, അവരിൽ നിന്ന് (തന്നെ) ഒരു റസൂലിനെ നീ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! (അതെ,) അവർക്ക് നിൻെറ 'ആയത്ത്' [ദൃഷ്ടാന്തം] കൾ ഓതിക്കൊടുക്കുകയും, അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുകയും, അവരെ സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ഒരു റസൂലിനെ) , നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.''

---

127 وَإِذْ يَرْفَعُ ഉയർത്തുന്ന (പൊക്കിയിരുന്ന) സന്ദർഭം. إِبْرَاهِيمُ ഇബ്രാഹീം. الْقَوَاعِدَ അടിത്തറകളെ, അസ്തിവാരം. مِنَ الْبَيْتِ (ആ) വീട്ടിൽനിന്ന്. وَإِسْمَعِيلُ ഇസ്മാഈലും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. تَقَبَّلْ നീ സ്വീകരിക്കണേ. مِنَّا ഞങ്ങളിൽനിന്ന്. إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ തന്നെ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ. 128 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. وَاجْعَلْنَا ഞങ്ങളെ നീ ആക്കുകയും വേണമേ. مُسْلِمَيْنِ കീഴൊതുങ്ങിയവർ. لَكَ നിനക്ക്. وَمِن ذُرِّيَّتِنَا ഞങ്ങളുടെ സന്തതികളിൽനിന്നും.

أُمَّةً ഒരു സമുദായത്തെ. مُسْلِمَةً കീഴ്പ്പെട്ട. لَّكَ നിനക്ക്. وَأَرِنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക് കാട്ടിത്തരുകയും വേണമേ. مَنَاسِكَنَا ഞങ്ങളുടെ ആരാധനാ കര്‍മ്മങ്ങളെ, ത്യാഗ കര്‍മ്മങ്ങളെ, ബലികാര്യങ്ങളെ تُبْ عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയും വേണമേ. إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ്. التَّوَّابُ അധികം പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവന്‍. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി. 129 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. وَابْعَثْ നീ നിയോഗിക്കുയും വേണമേ. فِيهِمْ അവരില്‍. رَسُولاً ഒരു ദൂതനെ. مِّنْهُمْ അവരില്‍ നിന്ന്. يَتْلُوا ഓതികൊടുക്കും. عَلَيْهِمْ അവര്‍ക്ക്. آيَاتِكَ നിന്‍െറ ആയത്തുകള്‍, ലക്ഷ്യങ്ങള്‍ (വചനങ്ങള്‍) . وَيُعَلِّمُهُمُ അവര്‍ക്ക് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. الْكِتَابَ വേദ (ഗ്രന്ഥം) . وَالْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനവും തത്വവും. وَيُزَكِّيهِمْ അവരെ സംസ്കരിക്കും. إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ തന്നെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞന്‍, യുക്തിമാന്‍.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയും, ഇസ്മാഈല്‍ (عليه السلام) നബിയും കഅ്ബാമന്ദിരം കെട്ടി ഉയര്‍ത്തുമ്പോള്‍ ചെയ്ത പ്രാര്‍ത്ഥനകളാണിത്. കഅ്ബയുടെ അടിത്തറ മാത്രമല്ല, അതിന്‍െറ മീതെ ഭിത്തികെട്ടി പൂര്‍ത്തിയാക്കുകയും അവര്‍ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അടിത്തറകെട്ടുമ്പോള്‍ തന്നെ പ്രാര്‍ത്ഥനയും നടന്നിരുന്നുവെന്നാണ് ഈ വചനങ്ങളില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ ഈ കര്‍മ്മം സ്വീകരിക്കണമേ എന്നും മറ്റും പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുവാന്‍ ഏറ്റവും യോജിച്ച സന്ദര്‍ഭമാണല്ലോ അത്. കഅ്ബ നിര്‍മ്മിക്കുവാനുള്ള കല്‍പന ലഭിച്ചത് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം പുത്രന്‍ ഇസ്മാഈലും (عليه السلام) അതില്‍ സഹകരിച്ചുവെന്നും, ഇസ്മാഈല്‍ (عليه السلام) കല്ല് ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് കൊടുക്കു കയും, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) അത് വാങ്ങി ഭിത്തിപടുക്കുകയുമായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നതെന്നും ഹദീസു കളില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രാര്‍ത്ഥനയില്‍ താഴെ കാണുന്ന ആറ് അപേക്ഷകളാണ് അവര്‍ അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഓരോന്നില്‍ നിന്നും നമുക്ക് പലതും മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടിത്തന്നെയാണല്ലോ അല്ലാഹു അതൊക്കെ ഉദ്ധരിച്ചതും. ഇവയാണത്:-

(1) .....ربنا تقبل منا (റബ്ബേ, ഞങ്ങളില്‍നിന്ന് ഈ കര്‍മ്മം സ്വീകരിക്കണേ) എന്നാകുന്നു. പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന കാര്യം കല്‍പിക്കപ്പെട്ടതും, പുണ്യകര്‍മ്മവുമായിരുന്നാല്‍ തന്നെയും അത് അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചെങ്കിലേ അതിന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയുള്ളു. പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ കാണപ്പെടാവു ന്നതോ, അല്ലാത്തതോ ആയ പല കാരണങ്ങളാലും അത് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ സ്വീകാര്യമാകാ തിരിക്കുവാന്‍ സാധ്യതയുണ്ട്. സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങള്‍ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ, വല്ല ദാനധര്‍മ്മവും നല്‍കുമ്പോള്‍ തങ്ങള്‍ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവരാണെന്നുള്ള ചിന്തയാല്‍ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ നടുങ്ങിക്കൊണ്ടായിരിക്കും അവരത് നല്‍കുക.
(والذين يؤتون ما اتوا.......) എന്ന് (23: 60 ല്‍) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് സ്മരണീയമത്രെ.
(2) واجعلنا مسلمين لك (ഞങ്ങളെ രണ്ടാളെയും നിനക്ക് കീഴൊതുങ്ങിയവര്‍ - അഥവാ മുസ്ലി ംകള്‍-ആക്കേണമേ) എന്നാണ്. നിന്‍െറ വിധിവിലക്കുകള്‍ക്കെതിരായി ആരുടെ കല്‍പനകള്‍ക്കും വഴങ്ങാത്ത, നിന്നെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്ന നിഷ്കളങ്കരാക്കണേ എന്ന് സാരം. മുസ്ലിംകളെന്ന് മാത്രമല്ല, പ്രവാചകന്‍മാര്‍കൂടിയായ ആ മഹാന്‍മാര്‍ ഇങ്ങിനെ പ്രാര്‍ത്ഥി ക്കുമ്പോള്‍, നമ്മെപ്പോലെ പാപികളും, തെറ്റുകുറ്റങ്ങളില്‍ മുഴുകിയവരുമായ ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ പ്രാര്‍ത്ഥനയുടെ ആവശ്യകത എത്ര വമ്പിച്ചതാണെന്ന് ആലോച്ചിച്ചു നോക്കുക! ഒരാള്‍ പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ നിയമദൃഷ്ട്യാ മുസ്ലിമായാല്‍പോരാ, അല്ലാഹുവിന് തികച്ചും കീഴ്പെട്ട യഥാര്‍ത്ഥ മുസ്ലിം തന്നെ ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരിക്കല്‍ മുസ്ലീമായിക്കഴിഞ്ഞാല്‍ പോരാ, മരണം വരെ ആ ഇസ്ലാം നില നില്‍ക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ولا تموتن الا وانتم مسلمون (നിങ്ങള്‍ മുസ്ലിംകളായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ മരിക്കരുത്.)

(3) ومن ذريتنا امة مسلمة لك (ഞങ്ങളുടെ സന്തതികളിലും നിനക്ക് കീഴ്പ്പെടുന്ന ഒരു സമുദായത്തെ-മുസ്ലിംകളായ സമുദായത്തെ- ഉണ്ടാക്കണേ) എന്ന്. അവനവന് വേണ്ടി മാത്രം

പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ പോരാ, അവനവൻെറ മക്കൾക്കും, കുടുംബത്തിനും, ഭാവിതലമുറക്കും വേണ്ടികൂടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ട്; അവരും നന്നായിത്തീരണമെന്നുള്ള മോഹവും താൽപര്യവും ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം; പ്രാർത്ഥനയിൽ ആദ്യം സ്വന്തത്തിനു വേണ്ടിയാണ് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത്; പിന്നീടാണ് മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടത് എന്നൊക്കെ ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സജ്ജനങ്ങളുടെ സവിശേഷ ഗുണങ്ങൾ പലതും പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ' والذين يقولون ربنا هـ لنا من ازواجنا.... (ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽ നിന്നും സന്തതികളിൽ നിന്നും നീ ഞങ്ങൾക്ക് കൺകുളിർമ്മ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും, ഞങ്ങളെ നീ ഭയഭക്തൻമാർക്ക് മുമ്പൻമാരാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ എന്ന് പറയുന്നവരുമായിരിക്കും അവർ (25:74) . നിന്നെ ഞാൻ ജനങ്ങൾക്ക് നേതാവാക്കുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിച്ചപ്പോൾ, തൻെറ സന്തതികളിലും നേതൃത്വം നിലനിർത്തുവാൻവേണ്ടി ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി പ്രാർത്ഥിച്ചതും നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഞങ്ങളുടെ സന്തതികൾ (ذريتنا) എന്ന വാക്കിൽ ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) ൻെറ സന്താനപരമ്പരയായ ഇസ്റാഈല്യരും, ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) ൻെറ സന്താനപരമ്പരയായ അറബികളും ഉൾപ്പെടുമെങ്കിലും – സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ– മുഖ്യമായും ഈ പ്രാർത്ഥന അറബികളുടെ വിഷയത്തിലാണ് സാക്ഷാൽകൃതമാകുന്നതെന്നുവേണം കരുതുവാൻ. മുസ്ലിം സമുദായം നിലനിന്ന് വന്നതും പ്രധാനമായും അവരിലൂടെത്തന്നെയാണല്ലോ.

(4) وارنا مناسكنا (ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ കാണിച്ചു തരേണമേ) എന്നുള്ളതാണ് مناسك എന്നാൽ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ എന്നാണ് വാക്കർത്ഥമെങ്കിലും, ഹജ്ജുസംബന്ധമായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടും അതുപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. സന്ദർഭം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെയും ഈ ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) അല്ലാഹുവിനായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളുടെ രൂപവും സ്വഭാവങ്ങളും എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്ന് അവനിൽ നിന്നു തന്നെ അറിവും അനുമതിയും കിട്ടേണ്ടതുണ്ടെന്നും, മനുഷ്യൻ അവക്ക് സ്വയം രൂപകൽപന നൽകിയാൽപോരാ എന്നും ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. لايعبد الله الا بما شرع (അല്ലാഹു നിയമിച്ച പ്രകാരമല്ലാതെ അവന് ആരാധന ചെയ്യപ്പെട്ടുകൂടാ) എന്നുള്ളത് ഇസ്ലാമിലെ ഒരു അംഗീകൃത തത്വമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്, അല്ലാഹുവോ, അവൻെറ റസൂലോ, കാണിച്ചും അംഗീകരിച്ചും തന്നിട്ടില്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധനാ രൂപങ്ങളും അനാചാരങ്ങളായിത്തീരുന്നതും.

(5) وتـ علينا (ഞങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കണേ) എന്നാകുന്നു. പ്രവാചകൻമാർപോലും പാപമോചനം തേടുകയും, അല്ലാഹുവിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും പതിവാണെന്നിരിക്കെ, ആ വിഷയത്തിൽ നാം എത്ര മാത്രം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലേക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുവിൻ. ഞാൻ തന്നെ, ദിനംപ്രതി നൂറുപ്രാവശ്യം പശ്ചാത്താപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.'' (മു)

(6) .....ربنا وابعث فيهم رسولا (അവർക്ക് അവരിൽനിന്ന് ഒരു റസൂലിനെ നിയോഗിക്കണേ) എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള അപേക്ഷയാകുന്നു. തങ്ങളുടെ ഭാവിസന്തതികളിൽ അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്ന ഉത്തമ സമുദായമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള ആ മഹാൻമാരുടെ ആവേശത്തിൽനിന്ന് ഉളവായതാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന, ഒരു ജനതക്കു സത്യോപദേശം നൽകുവാൻവേണ്ടി നിയുക്തനാകുന്ന ദൈവദൂതൻ, അതേ ജനതക്കു പരിചിതനായ ഒരാളായിരിക്കുന്നതാണല്ലോ പല നിലക്കും നന്നായിരിക്കുക. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥന നബി മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നിയോഗം മൂലം അല്ലാഹു നിവൃത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. انا دعوة ابى ابراهيم (ഞാൻ എൻെറ പിതാവ് ഇബ്റാഹീമിൻെറ പ്രാർത്ഥനയാണ്) എന്ന് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുമുണ്ട്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ നിയോഗിച്ചയച്ച അനുഗ്രഹം

ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ റസൂലിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങളായി അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അതേ ഗുണങ്ങളാൽ നബി (ﷺ)യെ വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അത് ഓർമ്മിപ്പിക്കാറുള്ളത്. താഴെ 151-ാം വചനവും, സൂറ: ജുമുഅ: 2-ാം വചനവും നോക്കുക.)

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ആ പ്രാർത്ഥന ചെയ്ത കാലത്ത് മക്കാ പരിസരത്ത് ഒരു ജനതയാകട്ടെ, സമുദായമാകട്ടെ നിലവിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭാവിയിൽ വരാൻ പോകുന്നതേയുള്ളൂ. ഓരോ പ്രാർത്ഥനയുടെയും ലക്ഷ്യമെന്താണെന്നും, അത് സഫലമാക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭമേതാണെന്നും ഏറ്റവും അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണല്ലോ. അങ്ങനെ, ആ പ്രാർത്ഥനക്കുശേഷം -ഏറെക്കുറെ നാലായിരംകൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം- അല്ലാഹു ആ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി അറേബ്യായിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ റസൂലാക്കി നിയോഗിച്ചു. ഇതിൽ നിന്ന് ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് അപ്പപ്പോൾ തന്നെ ഉത്തരം കിട്ടിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ഓരോന്നും തക്കസമയത്തായിരിക്കും അല്ലാഹു നടപ്പിലാക്കുക. പ്രാർത്ഥനകളിൽ ധൃതികൂട്ടരുതെന്നും, ധൃതികൂട്ടാത്ത പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം കിട്ടുമെന്നും നബി (ﷺ) സത്യവിശ്വാസികളോട് ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും അതുകൊണ്ടാകുന്നു; (ബു ;മു)

റസൂലിൻെറ പ്രത്യേകതകളായി ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) പ്രാർത്ഥനയിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞതും, ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയെ വിശേഷിപ്പിച്ചതുമായ ആ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഇവയാണ്:(1) അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ- അഥവാ ലക്ഷ്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും-അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക. (**يتلو عليهم اياتك**) അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം മുതലായവ സംബന്ധിച്ചു ആവശ്യമായ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നു സാരം. (2) അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കുക. (**ويعلمهم الكتاب**) വിശുദ്ധ ഖുർആൻമുഖേനയാണ് ഈ വിശേഷണം പൂർത്തിയാകുന്നത്. (3) അവർക്ക് വിജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുക. **والحكمة** 'യുക്തി, യുക്തിതത്വം, വിജ്ഞാനം' എന്നൊക്കെയാണ് **حكمة** (ഹിക്മത്ത്) നു വാക്കർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഓരോ കാര്യവും അതതിൻെറ സ്ഥാനത്തും യഥാരൂപത്തിലും അറിയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നാണതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. നബി (ﷺ) ജനങ്ങൾക്ക് 'ഹിക്മത്ത് ' പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നത് അവിടുത്തെ 'സുന്നത്താ'കുന്ന ചര്യമുഖേനയാണ് നിവൃത്തിയാകുന്നത്. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങളുടെയും, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളുടെയും പ്രാവർത്തികരൂപവും, അവയനുസരിച്ചുള്ള ജീവിതക്രമവും, തിരുമേനി സമുദായത്തിനു വിവരിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത് അവിടുത്തെ വാക്ക് മുഖേനയും പ്രവൃത്തി മുഖേനയുമാണല്ലോ. അതാണ് അവിടുത്തെ സുന്നത്തും. ചില ഭൗതികപ്രേമികൾ കരുതുന്നതുപോലെ, ഭൗതികശാസ്ത്രങ്ങളോ, ശാസ്ത്രീയ തത്വങ്ങളോ അല്ല അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. (4) അവരെ സംസ്കരിക്കുക. (**ويزكيهم**) കേവലം ഐഹികമായ ഏതാനും ജീവിതപരിഷ്കരണങ്ങൾ നബി (ﷺ) വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നല്ല ഇതിൻെറ താൽപര്യം. വിശ്വാസാചാരങ്ങളിലോ, സ്വഭാവത്തിലോ, പെരുമാറ്റത്തിലോ, ഇടപാടുകളിലോ മാത്രമല്ല, മാനുഷിക ജീവിതത്തിൻെറ- പ്രധാനമെന്നോ അപ്രധാനമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ-എല്ലാ തുറകളിലും വ്യാപകമായിരുന്നതായിരുന്നു നബി (ﷺ) തിരുമേനി വരുത്തിയ സംസ്കരണം. ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കൾക്കുപോലും നിഷേധിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ചരിത്ര സത്യമാണിത്. ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരത്തിക്കാട്ടുന്ന പക്ഷം, അത് വളരെയേറെ ദീർഘിച്ചു പോകും കേവലം ഒന്നുരണ്ടു ചെറിയ ഉദാഹരണം മാത്രം ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:-

സൽമാൻ (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: ''മുശ്‌രിക്കുകളിൽ ചിലർ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: നിങ്ങളുടെ ആൾ (നബി തിരുമേനി) നിങ്ങൾക്ക് മലമൂത്രവിസർജ്ജനംകൂടി പഠിപ്പിക്കുന്നതായി കാണുന്നുവല്ലോ.'' ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''ശരി, ഞങ്ങൾ (വിസർജ്ജനവേളയിൽ) ഖിബ്ലക്കു മുന്നിടരുതെന്നും, വലങ്കൈകൊണ്ട് ശുചീകരണം ചെയ്യരുതെന്നും, മൂന്നിൽ

കുറഞ്ഞകല്ലുകൾകൊണ്ട് മതിയാക്കരുത്-അതിൽ കാഷ്ടവും എല്ലും ഉണ്ടാവരുത്- എന്നും അവിടുന്ന് ഞങ്ങളോട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.'' (അ. മു.) ആയിശ (ﷺ) യിൽ നിന്ന് ഉർവത്തുബ്നുസുബൈർ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''നാല് വിധത്തിലായിരുന്നു 'ജാഹിലയ്യ'ത്തിൽ വിവാഹം നടന്നിരുന്നത്. അവയിൽ ഒന്ന് ഇന്ന് ജനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന വിവാഹമാകുന്നു. അതായത്, ഒരാൾ ഒരാളുടെ അടുക്കൽ അയാളുടെ മകളെയോ അധികാരത്തിൽ പെട്ടവളെയോ വിവാഹാലോചന നടത്തി മഹ്ർ കൊടുത്ത് വിവാഹം ചെയ്യുക. മറ്റൊന്ന്: ഒരാൾ തൻെറ ഭാര്യ ആർത്തവത്തിൽനിന്ന് ശുദ്ധിയാകുമ്പോൾ അവളോട്; ''നീ ഇന്ന ആളുടെ അടുക്കൽചെന്ന് ദാമ്പത്യ ജീവിതം നയിച്ചുകൊള്ളുക'' എന്നു പറഞ്ഞു അവളെ അയക്കുകയും, പിന്നീട് അവൻ അവളുമായി സമീപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങിനെ അയാളിൽനിന്ന് അവൾ ഗർഭം ധരിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പക്ഷം അവൻ അവളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. കുട്ടിക്ക് സാമർത്ഥ്യവും യോഗ്യത യുമുണ്ടായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടിയാണിത് ചെയ്യുന്നത്. (*) വേറൊരു വിവാഹം ഇതാണ്: പത്തിനു താഴെ പുരുഷൻമാർ ഒരു സ്ത്രീയുടെ അടുക്കൽചെന്ന് അവളുമായി സംസ്സർഗ്ഗമുണ്ടാകുക. അവൾ ഗർഭം ധരിച്ച് പ്രസവം കഴിഞ്ഞാൽ, അവൾ അവരെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവരിൽ ഇന്നവമേതാണ് കുട്ടി എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുക. അങ്ങിനെ, കുട്ടി അവൻേറതായി ഗണിക്കപ്പെടുക. അതവന് നിഷേധിക്കുവാൻ വയ്യ. നാലാമത്തെ വിവാഹം ഇങ്ങിനെയാണ്: ഒരു സ്ത്രീയെ പലരും സമീപിക്കുക. ആരുചെന്നാലും അവൾ സ്വീകരിക്കും. തേവിടിശ്ശികളാണിവർ. ആർക്കും പ്രവേശനമുണ്ടെന്നറിയിക്കുവാൻ അവർ തങ്ങളുടെ വാതിൽക്കൽ ഒരു കൊടി നാട്ടുകയും ചെയ്യും. ഗർഭം ധരിച്ചു കുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചാൽ എല്ലാവരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരിൽ ആരുടെ കുട്ടിയാണെന്നാണോ നിരീക്ഷകൻെറ അഭിപ്രായമെങ്കിൽ അപ്രകാരം അവൻേറതാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കുക. അവനത് നിരസിക്കുവാൻ പാടില്ല. (†) അങ്ങനെ, സത്യവുമായി മുഹമ്മദ് (ﷺ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഇന്ന് ജനങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള ഈ (ഒന്നാമത്തെ) വിവാഹമല്ലാത്ത ജാഹിലിയ്യാ വിവാഹങ്ങളെല്ലാം അവിടുന്ന് തകർത്തുകളഞ്ഞു.'' (ബുഖാരി)

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ അടങ്ങിയ ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങളിൽ ഓരോന്നിൻേറയും അവസാനത്തെ വാചകം ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കുക. ആദ്യത്തേതിൽ, തങ്ങളുടെ കർമ്മം സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ''അല്ലാഹുവേ, നീ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണ്.'' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിൽ, ഞങ്ങളെ മുസ്ലിംകളാക്കു കയും, ഞങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളിലും മുസ്ലിംകളായ ഒരു സമുദായം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും മറ്റും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ''അല്ലാഹുവേ, നീ വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ്.'' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തേതിൽ, ഭാവി യിൽ അവരിൽ ഒരു റസൂലിനെ നിയോഗിക്കുക വഴി അവരെ ഒരുത്തമ സമുദായ മാക്കിത്തീർക്കുവാൻ വേണ്ടതൊക്കെ ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ''അല്ലാഹുവേ, നീ പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാണ്'' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനാവേളയിൽ, പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങൾ സാധിപ്പിച്ചുതരുമാറുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങൾ വഴി സന്ദർഭോചിതം അവനെ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുന്നത് നല്ലതാണെന്നും, അത് പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒരു മര്യാദയാണെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഈ സംഗതി വേറെയും ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും, നബിവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഗ്രാഹ്യമാണ്.

---

* നേതാക്കളും യോഗ്യൻമാരുമായവരുടെ അടുക്കലേക്ക് മാത്രമേ സ്വന്തം ഭാര്യയെ ഇങ്ങിനെ വിട്ടയക്കാറുള്ളു. അവരിൽനിന്ന് ജനിക്കുന്ന കുട്ടിക്ക് സാമർത്ഥ്യവും ബുദ്ധിയുമൊക്കെ ഉണ്ടാകു മെന്നാണവരുടെ കണക്ക് കൂട്ടൽ فتح البارى

† അവസാനത്തെ രണ്ടും ചില അപരിഷ്കൃത വിഭാഗങ്ങളിൽ ഇന്നും ദുർല്ലഭമായെങ്കിലും നിലവിലുള്ളതാണ്. അൽപം ചില വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുമെന്ന് മാത്രം.

വിഭാഗം -16

وَمَن يَرۡغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبۡرَٰهِـۧمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفۡسَهُۥۚ وَلَقَدِ ٱصۡطَفَيۡنَٰهُ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَإِنَّهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ١٣٠

130 ആരാണ് ഇബ്റാഹീമിൻെറ മാർഗ്ഗത്തോട് അതൃപ്തി കാണിക്കുക-തന്നെത്തന്നെ ഭോഷനാക്കിയവനല്ലാതെ?! ഇഹത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ നാം (ശുദ്ധനായി) തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്; പരലോകത്തിൽ അദ്ദേഹമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും സജ്ജനങ്ങളിൽപെട്ടവനുമാകുന്നു.

إِذۡ قَالَ لَهُۥ رَبُّهُۥٓ أَسۡلِمۡۖ قَالَ أَسۡلَمۡتُ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٣١

131 അദ്ദേഹത്തോട് തൻെറ രക്ഷിതാവ് ''നീ കീഴൊതുങ്ങുക [മുസ്ലിമാകുക]'' എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ,- അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ ലോകരക്ഷിതാവിന് കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.''

وَوَصَّىٰ بِهَآ إِبۡرَٰهِـۧمُ بَنِيهِ وَيَعۡقُوبُ يَٰبَنِيَّ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰ لَكُمُ ٱلدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسۡلِمُونَ ١٣٢

132 ഇതിനെപ്പറ്റി ഇബ്റാഹീം തൻെറ മക്കളോട് വസിയ്യത്തും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; യഅ്ഖൂബും, തൻെറ മക്കളോട് (അതെ) ''എൻെറ മക്കളേ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് മതത്തെ (ശുദ്ധമാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്ത് തന്നിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, നിങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങിയവരായി [മുസ്ലിംകളായി] ക്കൊണ്ടല്ലാതെ തീർച്ചയായും മരണപ്പെടരുത്'' എന്ന്.

---

130 وَمَن ആർ, ഏതൊരുത്തൻ. يَرْغَبُ عَن അതൃപ്തിപ്പെടും. مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹീമിൻെറ മാർഗ്ഗത്തോട്. إِلاَّ مَن യാതൊരുവനല്ലാതെ. سَفِهَ അവൻ വിഡ്ഢിയാക്കി. نَفْسَهُ തന്നെതന്നെ. وَلَقَدِ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. اصْطَفَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം തിരഞ്ഞെടുത്തു, തെളിയിച്ചെടുത്തു. فِي الدُّنْيَا ഇഹലോകത്തിൽ. وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹമാകട്ടെ. فِي الآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. لَمِنَ الصَّالِحِينَ സജ്ജനങ്ങളിൽപെട്ടവനാണ്. 131 إِذْ قَالَ لَهُ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ. رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ രക്ഷിതാവ്. أَسْلِمْ നീ കീഴൊതുങ്ങുക, മുസ്ലിമാകുക. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَسْلَمْتُ ഞാൻ കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്. 132 وَوَصَّى بِهَا ഇതിനെപ്പറ്റി വസിയ്യത്തും ചെയ്തു. إِبْرَاهِيمُ ഇബ്രാഹീം. بَنِيهِ തൻെറ മക്കളോട്, പുത്രന്മാരോട്. وَيَعْقُوبُ യഅ്ഖൂബും. يَا بَنِيَّ എൻെറ മക്കളെ, പുത്രൻമാരേ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. اصْطَفَى തിരഞ്ഞെടുത്തു (തെളിയിച്ചെടുത്തു) തന്നിരിക്കുന്നു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الدِّينَ മതത്തെ, നടപടിക്രമത്തെ. فَلاَ تَمُوتُنَّ അതിനാൽ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ മരണപ്പെടരുത്. إِلاَّ وَأَنتُم നിങ്ങൾ ആയിക്കൊണ്ടല്ലാതെ. مُّسْلِمُونَ കീഴൊതുങ്ങിയവർ, മുസ്ലിംകൾ.

يَرْغَبُ (യർഗബ്) എന്ന ക്രിയാരൂപത്തിൻെറ തൊട്ടുനിൽക്കുന്ന അവ്യയം فى ആകുമ്പോൾ അതിന് 'ആഗ്രഹിക്കുക, തൃപ്തി കാണിക്കുക' എന്നും عن ആകുമ്പോൾ 'വെറുക്കുക അതൃപ്തി കാണിക്കുക' എന്നും അർത്ഥമായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ രൂപത്തിലാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) സ്വീകരിച്ചുവന്ന വിശ്വാസാദർശങ്ങളും നടപടി ക്രമങ്ങളും മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരമായിരുന്നു. അതെ, ഇസ്ലാമിൻെറ മാർഗ്ഗമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ

മാർഗ്ഗം. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആ മാർഗ്ഗം വിട്ടേച്ച് മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർ തങ്ങളെത്തന്നെ സ്വയം വിഡ്ഢികളാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇബ്റാഹീം (ﷺ) ആണെങ്കിൽ, ജനങ്ങൾക്ക് നേർമാർഗ്ഗവും തൗഹീദും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഈ ലോകത്ത് അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ച ഒരു നേതാവാണ്. പരലോകത്തിലോ, അല്ലാഹുവിൻെറ നല്ലവരായ അടിയാൻമാരിൽ ഒരാളുമാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹു സർവ്വലോക രക്ഷിതാവാകകൊണ്ട് അവൻെറ കൽപനകൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങി ജീവിക്കൽ മനുഷ്യൻെറ കടമയാണെന്നുള്ള ബോധത്തോടെ, അവൻെറ കൽപനകൾക്കെല്ലാം പരിപൂർണ്ണമായി കീഴൊതുങ്ങിയ ഒരു മുസ്ലിമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അതാണതിന് കാരണം. മാത്രമല്ല, തൻെറ മക്കളോടും സന്തതികളോടും അതേ നിലയിൽ ജീവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്താനപരമ്പരകളായ ഇസ്റാഈല്യരും അറബികളുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആ മാർഗ്ഗം പിൻതുടരുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പൗത്രനായ യഅ്ഖൂബ് (ﷺ) ൻെറ സന്തതികളാണല്ലോ ഇസ്റാഈല്യർ. യഅ്ഖൂബും (ﷺ) തന്നെ അപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിൻെറ മക്കളോടും വസിയ്യത്തുചെയ്തിരിന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ച് തന്നിട്ടുള്ള മതമാണ് ഇസ്ലാം; നിങ്ങളുടെ സർവ്വ നൻമകൾക്കുമുള്ള ഏകാവലംബം അതാണ്; ആകയാൽ, മറ്റൊരു മാർഗ്ഗത്തിലേക്കും വഴുതിപ്പോകാതെ യഥാർത്ഥ മുസ്ലിംകളായിക്കൊണ്ടേ നിങ്ങൾ മരിക്കാവൂ. എന്നൊക്കെയായിരുന്നു രണ്ടുപേരുടെയും വസിയ്യത്ത്.

ജീവിതവും, മരണവും അല്ലാഹുവിൻെറ കയ്യിലാണ്; മനുഷ്യന് അതിലൊന്നും സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഇന്ന സ്ഥിതിയിലേ മരിക്കാവൂ എന്ന് മനുഷ്യരോട് കൽപിക്കുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാം. ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ, ഇതിനുള്ള മറുപടി ഇതാണ്: നിങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്തിൽ ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനെ കൈവിടരുത്, എപ്പോഴാണ് മരണം വന്നെത്തുകയെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് മരണം എപ്പോൾ വന്നാലും അപ്പോഴൊക്കെ നിങ്ങൾ മുസ്ലിംകളല്ലാതായിരിക്കുവാൻ ഇടവരരുത്, ഇടവരുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്കും കോപത്തിനും പാത്രമായിത്തീരും.

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ ٱلْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنۢ بَعْدِى قَالُوا۟ نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ ءَابَآئِكَ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ إِلَـٰهًا وَٰحِدًا وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

133 അതല്ല, യഅ്ഖൂബിന് മരണം ആസന്നമായ അവസരത്തിൽ നിങ്ങൾ (അവിടെ) സന്നിഹിതരായിരുന്നുവോ? അതായത്, അദ്ദേഹം തൻെറ മക്കളോട്: ''നിങ്ങൾ എൻെറ ശേഷം എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുക'' എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യനും, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെ ഇബ്റാഹീമിൻെറയും, ഇസ്മാഈലിൻെറയും, ഇസ്ഹാഖിൻെറയും-ആരാധ്യനുമായുള്ളവനെ-(അതെ) ഒരേ ഒരു ആരാധ്യനെ-(ത്തന്നെ) ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കും: ഞങ്ങൾ അവന് കീഴൊതുങ്ങിയവരും [മുസ്ലിംകളും] ആയിരിക്കും.''

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

134 അതൊരു സമുദായം- അതു (കാലം) കഴിഞ്ഞുപോയി! അത് സമ്പാദിച്ചുവെച്ചത് അതിനുണ്ടായിരിക്കും; നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചത് നിങ്ങൾക്കുമുണ്ടായിരിക്കും. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ

പ്പറ്റി നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

---

133 أَمْ അതല്ല അതോ. كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നു (വോ) . شُهَدَاءَ സാക്ഷികൾ, സന്നിഹിതർ. إِذْ حَضَرَ ആസന്നമായ സന്ദർഭത്തിൽ. يَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിന്. الْمَوْتُ മരണം. إِذْ قَالَ അതായാത് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ. لِبَنِيهِ തൻെറ മക്കളോട്, പുത്രൻമാരോട്. مَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ എന്തിനെ (ഏതിനെ) ആരാധിക്കും . مِن بَعْدِي എൻെറ ശേഷം. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. نَعْبُدُ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കും. إِلَٰهَكَ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യനെ-ദൈവത്തെ. وَإِلَٰهَ آبَائِكَ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെ ആരാധ്യനെയും. إِبْرَاهِيمَ അതായത് ഇബ്രാഹീമിൻെറ. وَإِسْمَاعِيلَ ഇസ്മാഈലിൻെറയും. وَإِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിൻെറയും. إِلَٰهًا وَاحِدًا ഓരോ ഒരാരാധ്യനെ. وَنَحْنُ لَهُ ഞങ്ങളാകട്ടെ അവന്. مُسْلِمُونَ മുസ്ലിംകൾ (കീഴൊതുങ്ങിയവർ) ആകുന്നു (താനും) . 134 تِلْكَ അത്. أُمَّةٌ ഒരു സമുദ്രയാത്ര. قَدْ خَلَتْ അത് കഴിഞ്ഞുപോയി. لَهَا അതിനുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും. مَا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ചു വെച്ചത്, നേടിയത്. وَلَكُم നിങ്ങൾക്കുമുു്. مَّا كَسَبْتُمْ നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചത്. وَلَا تُسْأَلُونَ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. عَمَّا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും..

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പാരമ്പര്യവാദികളായ അറബി മുശ്രിക്കുകളെയും, ഇസ്റാഈല്യരായ അവിശ്വാസികളെയും പൊതുവെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതാണ് മേൽ കണ്ട ചോദ്യം. ആ വാദത്തിൻെറ ഒരു ഖണ്ഡനമാണത്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) യഅ്ഖൂബ്(عليه السلام) എന്നിവരുടെ വസിയ്യത്തിനെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അറബികളുടെയും ഇസ്റാഈല്യരുടെയും സ്ഥിതിഗതികളാകട്ടെ, അതിനു കടകവിരുദ്ധവുമാണ്. അവരുടെ നിലപാട് കണ്ടാൽ, ആ വസിയ്യത്ത് മേലുദ്ധരിച്ച മാതിരിയിലല്ല-മറ്റേതോ വിധത്തിലായിരുന്നു-എന്നു തോന്നിപ്പോകും. അതുകൊണ്ടാണ് അവരോട് നിങ്ങൾ ആ വസിയ്യത്ത് നടന്നപ്പോൾ അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്ന് നിഷേധരൂപത്തിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.

യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) ന് മരണമടുത്ത സമയത്ത് അദ്ദേഹം തൻെറ മക്കളെ വിളിച്ച് എൻെറ ശേഷം നിങ്ങൾ ആരെയാണ് ഇലാഹായി സ്വീകരിച്ചാരിധിക്കുക-അഥവാ നിങ്ങൾ തൗഹീദിൻെറ മാർഗ്ഗം വിട്ടേച്ച് ഇതര ജാതിക്കാരുടെ ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചേക്കുമോ-എന്ന് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അവർ ഒരേ സ്വരത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു: നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും (ഞങ്ങളുടെ പിതാമഹൻമാരും) ചെയ്തിരുന്ന മാതിരി അല്ലാഹുവിനെ ത്തന്നെയായിരിക്കും ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുക; ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളായിത്തന്നെ ജീവിക്കും; മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയില്ല എന്നൊക്കെ. ഇതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നത്. അങ്ങിനെയല്ല-മറ്റൊരു വിധത്തിലായിരുന്നു-അതെന്നു നിങ്ങൾ വാദിക്കുന്ന പക്ഷം, അതറിയുവാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ അപ്പോഴവിടെ ഹാജറുണ്ടായിരുന്നുവോ? ഇല്ലെന്നു തീർച്ചതന്നെ. അതിരിക്കട്ടെ, സംഭവിച്ചത് എന്തുതന്നെയായാലും ശരി, അവരെല്ലാം എത്രയോ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയി. അവരെല്ലാം ഒരേ ആദർശത്തിലും മാർഗ്ഗത്തിലും അടിയുറച്ചു ജീവിച്ചവരായിരുന്നു. അവരെപ്പറ്റി തർക്കിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. അവരുടെ കർമ്മഫലം അവർക്ക് മാത്രമായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ കർമ്മഫലം നിങ്ങൾ തന്നെ അനുഭവിക്കണം. അവരുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടത് കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷ കിട്ടുകയില്ല. അവരുടെ ചെയ്തികളെപ്പറ്റി നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല. നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യ വാദത്തിന് ഒരർത്ഥവുമില്ല എന്ന് സാരം.

യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام)ൻെറ പിതാവ് ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) ആകുന്നു. ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതൃവ്യനാകുന്നു. പിതാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പിതൃവ്യനെയും എണ്ണിയിരിക്കുകയാണ്. ഏതാണ്ട് പിതാവിൻെറ സ്ഥാനം തന്നെയാണല്ലോ പിതൃവനുമുള്ളത് كَسَب (സമ്പാദ്യം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജീവിതത്തിൽ ചെയ്തുവെക്കുന്ന കർമ്മങ്ങളത്രെ. അതാണല്ലോ

പരലോകത്തേക്ക് ഈ ലോകത്തു നിന്ന് നേടിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള സമ്പാദ്യം. നല്ല കർമ്മമെങ്കിൽ നല്ല സമ്പാദ്യവും. ചീത്ത കർമ്മമെങ്കിൽ ചീത്ത സമ്പാദ്യവുമായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം.

وَقَالُوا۟ كُونُوا۟ هُودًا أَوْ نَصَـٰرَىٰ تَهْتَدُوا۟ ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِـۧمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

135 അവർ [വേദക്കാർ] പറയുന്നു: ''നിങ്ങൾ യഹൂദികളോ, നസ്രാണി [ക്രിസ്ത്യാനി] കളോ ആയിക്കൊള്ളുവിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കും'' പറയുക: ''(അതല്ല,) പക്ഷേ, ഋജുമനസ്കനായിരുന്ന ഇബ്റാഹീമിൻെറ മാർഗ്ഗം. [അതാണ് ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുക] അദ്ദേഹം 'മുശ്രിക്കു' [ബഹുദൈവവിശ്വാസി]കളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നതുമില്ല.''

---

135 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു, പറയുകയും ചെയ്തു. كُونُوا നിങ്ങൾ ആകുവിൻ. هُودًا ജൂതൻമാർ. أَوْ نَصَارَى അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ. تَهْتَدُوا (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കും. قُلْ പറയുക. بَلْ പക്ഷേ. مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹീമിൻെറ മാർഗ്ഗം, മതം, നടപടി. حَنِيفًا ഋജുമാനസനായിക്കൊണ്ട് ശുദ്ധഹൃദയനായിക്കൊണ്ടുളള. وَمَا كَانَ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നിട്ടുമില്ല . مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്രിക്കുകളിൽ പെട്ട(വൻ) .

വേദക്കാർ സത്യവിശ്വാസികളോട് പറയാറുള്ള ചില വാക്കുകളെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപ സ്വരത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചതാണിത്. യഹൂദികൾ പറയും: ഞങ്ങളെപ്പോലെ ജൂതമതം സ്വീകരിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാമെന്ന്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയും. ഞങ്ങളെപ്പോലെ ക്രിസ്തീയമതം സ്വീകരിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാമെന്ന്. അഥവാ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നെങ്കിലേ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. ഇല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചവരായിക്കുമെന്ന് ഓരോ കൂട്ടരും പറയുമെന്നർത്ഥം. ഓരോ കൂട്ടരും മറ്റേവർ പിഴച്ചവരാണെന്ന് വാദിക്കുന്നവരാണല്ലോ. അവരോട് ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നു: ഇല്ല. അതിനു ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല. അതുവഴി സൻമാർഗ്ഗം ലഭിക്കുവാനും പോകുന്നില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങളും ഞങ്ങളും ആദരിക്കുകയും, ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ പിതാമഹൻ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി സ്വീകരിച്ചിരുന്ന മാർഗ്ഗം നമുക്ക് പിൻപറ്റാം. അതാണ് ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റി വരുന്നത്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളെപ്പോലെ ശിർക്കുപരമായ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കാതെ, അതിൽനിന്നെല്ലാം വിട്ടൊഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങളെപ്പോലെ തൗഹീദിൻെറ ഏകമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ച ആളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ മാർഗ്ഗം കൈവിടുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല.

قُولُوٓا۟ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَآ أُوتِىَ ٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

136 (സത്യ വിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ പറയുവിൻ: ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, ഞങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും, ഇബ്റാഹീമിനും, ഇസ്മാഈലിനും, ഇസ്ഹാഖിനും, യഅ്ഖൂബിനും (അദ്ദേഹത്തിൻെറ) സന്തതികൾക്കും അവതരിക്കപ്പെട്ടതിലും, മൂസാക്കും ഈസാക്കും നൽകപ്പെട്ടതിലും, പ്രവാചകൻമാർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് നൽകപ്പെട്ടതിലും (എല്ലാം) വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരിൽനിന്ന് ഒരാൾക്കിടയിലും ഞങ്ങൾ വ്യത്യാസം വരു

ത്തുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ അവന്[അല്ലാഹുവിന്] കീഴൊതുങ്ങിയവരും [മുസ്‌ലിംകളും] ആകുന്നു.''

فَإِنْ ءَامَنُوا۟ بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا هُمْ فِى شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

137 എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ ഏതൊന്നിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരമുള്ളതിൽ അവരും വിശ്വസിച്ചുവെങ്കിൽ, അവർ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും അവർ കക്ഷി പിരിവിൽ തന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ, അവരെ (നേരിടുവാൻ) നിനക്ക് അല്ലാഹു മതിയാകും. അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.

صِبْغَةَ ٱللَّهِ ۖ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُۥ عَـٰبِدُونَ ﴿١٣٨﴾

138 (അതെ) അല്ലാഹുവിൻെറ വർണ്ണം നൽകൽ! [അതത്രെ, ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്] ആരാണ്, വർണ്ണം നൽകുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ നല്ലവൻ?! ഞങ്ങൾ അവന് തന്നെ ആരാധന ചെയ്യുന്നവരുമാകുന്നു.

---

136 قُولُوا പറയുവിൻ. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَمَا أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും. إِلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക്. وَمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും. إِلَى إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്. وَإِسْمَعِيلَ ഇസ്മാഈലിനും. وَإِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിനും. وَيَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിനും. وَالْأَسْبَاطِ സന്തതി (കുലം) കൾക്കും, പൗത്രൻമാർക്കും. وَمَا أُوتِيَ കൊടുക്കപ്പെട്ടതിലും. مُوسَى وَعِيسَى മൂസാക്കും ഈസാക്കും. وَمَا أُوتِيَ കൊടുക്കപ്പെട്ടതിലും. النَّبِيُّونَ പ്രവാചകൻമാർക്ക്. مِن رَّبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. لاَ نُفَرِّقُ ഞങ്ങൾ വ്യത്യാസം വരുത്തുകയില്ല, വേർപിരിക്കുന്നതല്ല. بَيْنَ أَحَدٍ ഒരാൾക്കിടയിലും. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. وَنَحْنُ ഞങ്ങളാവട്ടെ. لَهُ അവന്. مُسْلِمُونَ കീഴൊതുങ്ങിയവർ (മുസ്‌ലിംകൾ) ആകുന്നു.. 137 فَإِنْ آمَنُوا എന്നിട്ട് അവർ വിശ്വസിച്ചെങ്കിൽ. بِمِثْلِ مَا യാതൊന്നുപോലെയുള്ളതിൽ. آمَنتُمْ بِهِ നിങ്ങളതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. فَقَدِ എന്നാൽ തീർച്ചയായും. اهْتَدَوْا അവൻ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. وَإِن تَوَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞുവെങ്കിൽ. فَإِنَّمَا هُمْ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവർ. فِي شِقَاقٍ കക്ഷി പിരിവിൽ (കക്ഷിത്തത്തിൽ) തന്നെ. فَسَيَكْفِيكَهُمُ എന്നാൽ വഴിയെ അവൻ അവരെ നിനക്ക് തടുത്തുതരും, അവരോട് നിനക്ക് മതിയായേക്കും. اللهُ അല്ലാഹു. وَهُوَ അവൻ, അവൻതന്നെ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ. 138 صِبْغَةَ വർണ്ണം നൽകൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ . وَمَنْ ആരാണ്, ആരുണ്ട്. أَحْسَنُ അധികം നല്ലവൻ. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ. صِبْغَةً വർണ്ണം നൽകലിൽ, ചായം കൊടുക്കലിൽ. وَنَحْنُ ഞങ്ങളാവട്ടെ. لَهُ അവന്. عَابِدُونَ ആരാധിക്കുന്നവരാകുന്നു.

നിങ്ങൾ യഹൂദികളോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആയാൽ നിങ്ങൾക്ക് സൻമാർഗ്ഗം ലഭിക്കുമെന്ന് വേദക്കാർ പറഞ്ഞതിന് അർത്ഥഗർഭവും, ചിന്താർഹവും, അതോടൊപ്പം അൽപം ഗൗരവസ്വരത്തിലുള്ളതുമായ ഒരു മറുപടി കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ഈ വചനങ്ങളിൽ, അൽപം ശാന്തവും, അതോടൊപ്പം ഇസ്‌ലാമിക വിശ്വാസവും വേദക്കാരുടെ വിശ്വാസവും തമ്മിലുള്ള മൗലികമായ അന്തരം തുറന്ന് കാട്ടുന്നതുമായഒരു മറുപടി കൂടി സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പോലെ, ചില നബിമാരിലും ചില വേദഗ്രന്ഥത്തിലും മാത്രം വിശ്വസിച്ച് ബാക്കിയുള്ളതിൽ അവിശ്വസി

ക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ നിലപാടിതാണ്: ശിർക്കിൻെറ കലർപ്പൊന്നുമില്ലാതെ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആൾ വ്യത്യാസമോ കാലവ്യത്യാസമോ നോക്കാതെ, ഇബ്റാഹീം, ഇസ്മാഈൽ, ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) എന്നിവരും, അവരുടെ സന്തതികളിൽപെട്ട വരുമടക്കം എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരിലും, അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട എല്ലാ ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നവരിൽ വിശ്വസിക്കും, ഇന്നവരിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പക്ഷഭേദമൊന്നും ഞങ്ങൾക്കില്ല. അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിൻെറ എല്ലാ ശാസനകൾക്കും കീഴൊതുങ്ങി ജീവിക്കുന്ന മുസ്‌ലിംകളുമാണ് ഞങ്ങൾ. എന്നൊക്കെയാണ് ആ മറുപടിയുടെ സാരം.

തികച്ചും ന്യായയുക്തവും, വർഗ്ഗീയതയോ, കക്ഷിത്വമോ തീണ്ടാത്തതുമായ ഈ വിശ്വാസസിദ്ധാന്തം സ്വീകരിക്കുവാൻ വേദക്കാർ തയ്യാറുണ്ടെങ്കിൽ, അവരും സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കും. ഒരുക്കമില്ലെങ്കിൽ, അതവരുടെ ചേരിപിരിവും, മാൽസര്യവും മാത്രമാണ്. അവരാൽ നേരിട്ടേക്കാവുന്ന എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളിൽനിന്നും അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷ നൽകുന്നതാണ്. അവരിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ അല്ലാഹു തന്നെ മതി. എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണല്ലോ അവൻ, എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെയും സത്യ വിശ്വാസികളെയും സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

سبط (സിബ്ത്) എന്ന വാക്കിൻെറ ബഹുവചനമാണ് اسباط (അസ്ബാത്) . 'സന്തതികൾ, കുലങ്ങൾ, ഗോത്രങ്ങൾ, പൗത്രപരമ്പര' എന്നൊക്കെയാണിതിന് അർത്ഥം. ഇസ്രാഈൽ എന്നുകൂടി പേരുണ്ടായിരുന്ന യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിക്ക് പന്ത്രണ്ട് പുത്രൻമാരാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഓരോരുത്തരുടെയും സന്താനപരമ്പരകൾക്ക് സിബ്ത് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അറബികൾ തങ്ങളുടെ ഗോത്രങ്ങൾക്ക് قبيلة (ഖബീലഃ) എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് ഇസ്റാഈല്യർ 'സിബ്ത് ' എന്ന് പറയുന്നു. ഇസ്റാഈല്യരെ നാം പന്ത്രണ്ട് സിബ്തുകളാക്കി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. (وقطعناهم اثنتى عشرة اسباطا) എന്ന് (7:160) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

നബിമാരിൽ വിശ്വസിച്ചു എന്ന് പൊതുവിൽ പറഞ്ഞതുമതിയാക്കാതെ, ചില നബിമാരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുവാൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ആദ്യം ഇബ്റാഹീം, ഇസ്മാഈൽ, ഇസ്ഹാഖ്, യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) എന്നിവരുടെ പേരുകൾ എടുത്തു പറഞ്ഞു. ഇസ്റാഈല്യരുടെയും, അറബികളുടെയും വന്ദ്യരായ പിതാമഹൻമാരും, ഗോത്ര പിതാക്കളുമാണല്ലോ അവർ നാലുപേരും. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇസ്റാഈല്യരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മറ്റെല്ലാ പ്രവാചകൻമാരെക്കുറിച്ചും മൊത്തതിൽ والاسباط (സന്തതികൾക്കും) എന്നും പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ഇസ്രാഈലികളാകുന്ന യഹൂദികൾ തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക പ്രവാചകനായി സ്വീകരിക്കുന്ന ആളെന്ന നിലക്ക് മൂസാ (عليه السلام) നെയും, പിന്നീട് ഇസ്റാഈല്യരും അല്ലാത്തവരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ പ്രത്യേക പ്രവാചകനായി സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ഈസാ(عليه السلام) നെയും എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവസാനം, ഇവർക്ക് പുറമെ ലോകത്ത് വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പ്രവാചകൻ മാർക്ക് നൽകപ്പെട്ടതിലും وما اوتى النبيون എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

എല്ലാ പ്രവാചകൻമാർക്കും അവതരിക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് സത്യ വിശ്വാസികൾ. എന്നാൽ, മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ട ഖുർആനിലുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസം വിശദരൂപത്തിൽതന്നെ ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അഥവാ അതിലെ ഓരോ വചനത്തിലും, അതുൾക്കൊള്ളുന്ന ഓരോ തത്വസിദ്ധാന്തത്തിലും തന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, അവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നും, സത്യമാണെന്നും മൊത്തത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നത്രെ. ഖുർആനെപ്പോലെ വിശദമായ വിശ്വാസം അവയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സാധ്യമല്ലല്ലോ.

കാരണം, അവയിൽ പലതും തീരെ അജ്ഞാതമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ചിലതിൽ മാറ്റത്തിരുത്തലും കൈകടത്തലും വന്നുപോയത് നിമിത്തം യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളത് ഏതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധ്യമല്ലാതെയും വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാലും അവയിൽ ഖുർആനോട് ശരിക്കും യോജിച്ച് കാണുന്നഭാഗം സത്യമെന്ന് വിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധമാണുതാനും. ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനക്ക് വ്യക്തമായും എതിരായിക്കാണുന്ന ഭാഗം നിരസിക്കുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയുമില്ല. രണ്ടും കൽപിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ഭാഗത്തെപ്പറ്റി- തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും അടങ്ങിയതെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ ബൈബിളിലെ അധികഭാഗവും ഈ വിഭാഗത്തിൽപെട്ടതാണുതാനും- മൗനമവലംബിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. അബൂഹുറൈറ (ﷺ) യിൽ നിന്ന്ബുഖാരീ (ﷺ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''ഹിബ്രു ഭാഷയിൽനിന്ന് വേദക്കാർ തൗറാത്ത് വായിച്ച് മുസ്ലിംകൾക്ക് അറബിഭാഷയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ വേദക്കാരെ സത്യമാക്കുകയും അവരെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്യരുത് അല്ലാഹുവിലും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ.''

സത്യവിശ്വാസികൾ അവരുടെ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നു 136-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ആ പ്രഖ്യാപനത്തിന് വേദക്കാരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ മറുപടി 137-ാം വചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചു. അതിന് ശേഷം ആ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തിന് ആസ്പദമായ ഒരു തത്വം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അതിൻെറ തുടർച്ച എന്ന നിലക്കാണ് 138-ാം വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. ഈ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ-വിശദാംശങ്ങളിൽ അൽപമൊക്കെ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും -മഹാൻമാരായ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൻെറ ആകെ സാരം ഇതാകുന്നു: വേദക്കാരായ നിങ്ങൾ നടത്താറുള്ള സ്നാനകർമ്മം വഴി ആളുകൾക്ക് ജൂദവർണ്ണവും, ക്രിസ്തീയ വർണ്ണവും നൽകി ജാതി തിരിക്കലാണല്ലോ നിങ്ങളുടെ പതിവ്. ഞങ്ങൾ യഹൂദികളോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആയാൽ ഞങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാകുമെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നതിൻെറ അർത്ഥം, ആ വർണ്ണം, നൽകി ജാതിതിരിക്കലല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമാകയില്ല. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നപോലെയുള്ള ചില ചടങ്ങുകൾ വഴി സ്വീകരിച്ച വർണ്ണമല്ല ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവർണ്ണം-അതെ, ഞങ്ങളുടെ മതം-മനുഷ്യ പ്രകൃതിക്കനുയോജ്യമായി അല്ലാഹു അംഗീകരിച്ചു തന്ന ഇസ്ലാമാകുന്ന വർണ്ണമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ നന്നായി വർണ്ണം നൽകുവാൻ ആർക്കാണ് കഴിയുക?! ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നത് അവനെ മാത്രമാണുതാനും. ഇതാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയും സ്വീകരിച്ചിരുന്ന വർണ്ണം. അഥവാ മതം. അല്ലാതെ, നിങ്ങളെപ്പോലെ, സ്നാനജലം കൊണ്ട് വർണ്ണം നൽകി ജാതി തിരിക്കുന്ന മതമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിമേത്.

അല്ലാഹു നൽകിയ വർണ്ണം صبغة الله കൊണ്ട് വിവക്ഷ അവൻെറ മതമായ ഇസ്ലാമാണെന്നു മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. അല്ലാഹു നൽകിയ പ്രകൃതി فطرة الله യാണ് അത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതിൻെറയും താൽപര്യം, മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിയ പ്രകൃതി-അഥവാ ആ പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ച നടപടിക്രമം- എന്ന് തന്നെയാകുന്നു. ഇസ്ലാംമതത്തെക്കുറിച്ച് دين الفطرة (പ്രകൃതി മതം) എന്നും, മനുഷ്യൻെറ യഥാർത്ഥ പ്രകൃതിക്കൊത്തമതം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ فطرة الاسلام (ഇസ്ലാമാകുന്ന പ്രകൃതി) എന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെടുന്നതും ഇതനുസരിച്ചു തന്നെ ഇസ്ലാം മതം മനുഷ്യമതമായി അംഗീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി വർണ്ണം നൽകുക صبغة എന്ന് ഉപയോഗിച്ചത്, തങ്ങളുടെ മതത്തിൽ ഒരാൾക്ക് ഔപചാരികമായ അംഗത്വം നൽകുന്നതിന് വേണ്ടി വേദക്കാർ ചെയ്യാറുള്ള ഒരു ചടങ്ങിനോട് കിടയൊപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗമത്രെ. ഇതിന് അറബി സാഹിത്യത്തിൽ مشاكلة (മുശാകലത്ത്) എന്ന് പറയുന്നു. ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) പറയുകയാണ്: ''ഇവിടെ വർണ്ണം നൽകൽകൊണ്ട് വിവക്ഷ ഇസ്ലാമിൻെറ വർണ്ണം നൽകലാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ

കുട്ടികളെ ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഒരു പ്രത്യേക തരം വെള്ളത്തിൽ അവരെ മുക്കുമായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളുടെ 'ജനാബത്ത് ' കുളി (വലിയ അശുദ്ധിയിൽ നിന്നുള്ള കുളി) പോലെയുള്ള ഒരു തരം ശുദ്ധീകരണമാണിതെന്ന് അവർ പറയുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിസത്തിലുള്ള ഒരു വർണ്ണം നൽകൽ ചടങ്ങാണത്.'' ഇതുപോലെ വേറെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കാണാം. ഈ സ്നാനത്തിന് ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നത് മഞ്ഞ വർണ്ണത്തിലുള്ള ഒരു തരം വെള്ളമായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അതിന് ചായം (വർണ്ണം) കൊടുക്കൽ എന്നർത്ഥമായ صبغة എന്ന പേർ വന്നതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. الله اعلم

യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ വചനങ്ങളുള്ളത്. ആ നിലക്ക്- ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ- ആ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും ഇടയിൽ നടപ്പുള്ളതല്ലാത്ത-അഥവാ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ മാത്രം നടപ്പുള്ള ഒരു കർമ്മത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഉപയോഗിച്ചതായിരിക്കും ആ വാക്ക് صبغة എന്നുവെക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. രണ്ടുകൂട്ടരുടെ ഇടയിലും നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ഏതെങ്കിലും വർണ്ണം കൊടുക്കൽ കർമ്മത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം ആ വാക്ക് എന്നുവെക്കുവാനാണ് ന്യായം കാണുന്നത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ബൈബിൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും രണ്ടുകൂട്ടരിലും ഓരോ തരത്തിലുള്ള സ്നാന സമ്പ്രദായം നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നതും. (*)

قُلْ أَتُحَآجُّونَنَا فِى ٱللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَآ أَعْمَـٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَـٰلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

139 പറയുക: ''അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് ന്യായവാദം നടത്തുകയോ? അവനാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാണ് താനും. ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളും, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളുമാണുള്ളതും. ഞങ്ങൾ അവനോട് നിഷ്കളങ്കൻമാരുമത്രെ''.

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطَ كَانُوا۟ هُودًا أَوْ نَصَـٰرَىٰ ۗ قُلْ ءَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ ٱللَّهُ ۗ وَمَنْ

140 അതല്ല, നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ:''നിശ്ചയമായും, ഇബ്റാഹീമും, ഇസ്മാഈലും, ഇസ്ഹാഖും, യഅ്ഖൂബും, സന്തതികളും യഹൂദികളോ, അല്ലെങ്കിൽ നസ്രാണി [ക്രിസ്ത്യാനി]കളോ ആയിരുന്നു''എന്ന്?! പറയുക: ''നിങ്ങളാണോ ഏറ്റവും അറി

* ബൈബിളിലെ പുതിയ നിയമത്തിൽ നിന്നും പഴയ നിയമത്തിൽ നിന്നുമുള്ള ഉദ്ധരണികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഈ സ്നാനത്തെപ്പറ്റി വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഒരു നീണ്ട വിവരണം നൽകിക്കാണാം. പിൽക്കാലക്കാരായ യഹൂദികളിലും ചില സ്നാന സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഈസാ (عليه السلام)നബിക്ക് ശേഷം ക്രിസ്ത്യാനികളിലും പലതരം സ്നാനങ്ങൾ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അതിലെ ചുരുക്കം ചില വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാം: (1) ക്രിസ്തവിന് ഏകദേശം 250 കൊല്ലം മുമ്പെഴുതിയ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് 'സ്നാനം' 'സ്നാനം കഴിക്കൽ' എന്നീ അർത്ഥമുള്ള പദം ആദ്യമായി കാണുന്നത്. (2) ബപ്തിസൈൻ Baptisain എന്ന പദം യഹൂദാചാരപ്രകാരമുള്ള ശുദ്ധീകരണത്തെക്കുറിക്കുന്നു. (3) യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ അടുക്കൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചവർ അതിന് ബപ്തിസം Baptism എന്ന് പേർ പറഞ്ഞത്കൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളും ആ പേർ സ്വീകരിച്ചു. (4) ഏതായാലും ആദ്യം ഇത് യഹൂദികളുടെ ശുദ്ധീകരണത്തെ മാത്രം കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു. (5) ക്രൈസ്തവസ്നാനം ആത്മീയമാണ്. യേശുവിന്റെ ശേഷമാണിത് നടപ്പിലായത്. (6) പുതിയ നിയമത്തിൽ സ്നാനത്തിന്റെ വിധം വിശദമാക്കിയിട്ടില്ല. അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. (7) ജ്ഞാനസ്നാനം, മരിച്ചവനെ തൊട്ട് അശുദ്ധനായവന്റെ ശുദ്ധീകരണം, മാനസാന്തര സ്നാനം., ശിശുസ്നാനം, എന്നിങ്ങിനെ സ്നാനങ്ങൾ പലതുണ്ട്.

أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَٰدَةً عِندَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾

യുന്നവർ,അതല്ല, അല്ലാഹുവോ?!. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് (സിദ്ധിച്ചതായി) തൻെറ പക്കലുള്ള വല്ല സാക്ഷ്യത്തെയും മറച്ചുവെച്ചവനെക്കാൾ അധികം അക്രമി ആരുണ്ട്?! നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനൊന്നുമല്ല.''

---

139 قُلْ പറയുക. أَتُحَاجُّونَنَا നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തുകയോ. فِي اللهِ അല്ലാഹുവി(ൻെറ കാര്യത്തി) ൽ. وَهُوَ رَبُّنَا അവൻ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. وَرَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാണ്, നിങ്ങളുടെയും റബ്ബാണ്. وَلَنَا ഞങ്ങൾക്കായിരിക്കും, ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും. أَعْمَالُنَا ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ. وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും,. أَعْمَالُكُمْ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ. وَنَحْنُ ഞങ്ങളാവട്ടെ. لَهُ അവന്. مُخْلِصُونَ നിഷ്കളങ്കരാകുന്നു. 140 أَمْ تَقُولُونَ അതല്ല നിങ്ങൾ പറയുന്നന്നുവോ. إِنَّ നിശ്ചയമായും إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹീം. وَإِسْمَعِيلَ ഇസ്മാഈലും. وَإِسْحَقَ ഇസ്ഹാഖും. وَيَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബും. وَالْأَسْبَاطَ (യഅ്ഖൂബ്) സന്തതികളും. كَانُوا അവരായിരുന്നു (എന്ന്) . هُودًا ജൂതൻമാർ. أَوْ نَصَارَى അല്ലെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ. قُلْ പറയുക. أَأَنتُمْ നിങ്ങളോ. أَعْلَمُ അധികം അറിയുന്നവർ. أَمِ اللهُ അതോ അല്ലാഹുവോ. وَمَنْ ആരാണ്. أَظْلَمُ അധികം ആക്രമി. مِمَّن كَتَمَ മറച്ചുവെച്ചവനേക്കാൾ. شَهَادَةً ഒരു സാക്ഷ്യം, വല്ല സാക്ഷ്യത്തെയും. عِندَهُ തൻെറ പക്കലുള്ള. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَمَا اللهُ അല്ലാഹു അല്ലതാനും. بِغَافِلٍ അശ്രദ്ധനേ. عَمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

ജൂതമതമോ, ക്രിസ്തീയമതമോ സ്വീകരിച്ചെങ്കിലേ രക്ഷയുള്ളു, ഞങ്ങളുടെ വേദവും മതവുമാണ് മുമ്പേയുള്ളത്, നമ്മുടെയെല്ലാം പിതാക്കളായ ഇബ്റാഹീം നബി തുടങ്ങിയവരുടെ മതമാണ് ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു വരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ സൻമാർഗ്ഗികൾ ഞങ്ങളാണ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വേദക്കാരുടെ ന്യായവാദങ്ങൾക്കും കുതർക്കങ്ങൾക്കുമുള്ള മറുപടിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ. യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും പൊതുവിൽ ബാധിക്കുന്നതാണ് മറുപടി. ആദ്യത്തെ വചനത്തിൻെറ ചുരുക്ക സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: അല്ലാഹു നമ്മിൽ ഒരു കൂട്ടരുടെ മാത്രം റബ്ബല്ല. രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബാണവൻ. എല്ലാവരുടെയും കർമ്മഫലങ്ങൾ അവരവർ തന്നെ അനുഭവിക്കുകയും വേണം. ഒരു കൂട്ടരുടെ ചെയ്തികളെപ്പറ്റി മറ്റേ കൂട്ടർക്ക് ബാധ്യതയൊന്നുമില്ല. അവൻെറ ആരാധനയിൽ കളങ്കം ചേർക്കുകയും, അവൻെറ മതശാസനകളിൽ മായം ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ നമ്മിൽ ആരാണോ അവർ പിഴച്ചവരും, അവയിൽ നിഷ്കളങ്കത പാലിക്കുന്നവർ ആരോ അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗികളുമായിരിക്കും. ആരാധനയിലാകട്ടെ, മതശാസനകളിലാകട്ടെ, കളങ്കവും കാപട്യവും കലർത്തുന്ന പതിവ് ഞങ്ങൾക്കില്ല നിങ്ങൾക്കാണുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ ന്യായവാദങ്ങൾക്കും തർക്കങ്ങൾക്കും ഒർത്ഥവുമില്ല.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: നമ്മുടെ പിതാക്കളും, മുൻപ്രവാചകൻമാരുമായിരുന്ന അവരൊക്കെ യഹൂദികളോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആയിരുന്നുവെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? അവരാരും യഹൂദികളോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആയിരുന്നില്ല. ഇസ്റാഈല്യരുടെ ഉത്ഭവംതന്നെ ഇബ്റാഹീം, ഇസ്മാഈൽ, ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) എന്നിവരുടെ ശേഷം യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) മുതൽക്കാണ്. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ തൗറാത്താണെങ്കിൽ, പിന്നീട് വളരെ കാലത്തിനുശേഷം അവതരിച്ചതും. യഹൂദ മതമാകട്ടെ, അത് തൗറാത്തിനെമാത്രം പ്രമാണമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളതുമല്ല. പിന്നീട് നിലവിൽവന്ന യഹൂദപണ്ഡിത സഭയാൽ ആവിഷ്കൃതമായ ആചാരമുറകളനുസരിച്ചാണുള്ളത്. ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവർ ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ അനുയായികളെന്നാണല്ലോ വാദിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനനം മേൽപറഞ്ഞവരുടെശേഷം എത്രയോ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്. അവർ ആചരിച്ചുവരുന്ന

മതമാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറയോ അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന ഇഞ്ചീലിൻെറയോ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ അടി സ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം നിലവിൽ വന്ന ക്രിസ്തീയ സഭകളാൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ചില പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതുമാകുന്നു. വാസ്തവം ഇതെല്ലാമായിരിക്കെ, ആ വാദത്തിന് എന്താണർത്ഥമുള്ളത്?! ആ പ്രവാചകൻ മാരൊക്കെ നിങ്ങളുടെ മതം ആചരിക്കുന്നവരായിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു. അല്ലെന്ന് അല്ലാഹുവും പറയുന്നു. ആർ പറയുന്നതായിരിക്കും ശരി?! ആർക്കാണ് വാസ്തവം കൂടുതൽ അറിയുക?! നിങ്ങൾക്കോ, അല്ലാഹുവിനോ?! അല്ലാഹുവിനു തന്നെ. സംശയമില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അവൻെറ പ്രവാചകൻമാരും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സത്യസാക്ഷ്യങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്താതെ, സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങളെയും, തന്നിഷ്ടങ്ങളെയും ലക്ഷ്യ മാക്കി പുതിയ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തും യഥാർത്ഥം മൂടിവെക്കുന്ന നിങ്ങളേക്കാൾ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ വേറെ ആരാണുള്ളത്?! ഇതൊന്നും അല്ലാഹു അറിയുകയോ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് കരുതേണ്ടാ. അവൻെറ മുമ്പിൽ നിങ്ങൾ ശരിക്കും ഉത്തരം പറയേണ്ടി വരുമെന്ന് ഓർത്തുകൊള്ളുക!

മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: يا اهل الكتاب لم تحاجون فى ابراهيم.......افلا تعقلون ഹേ, വേദക്കാരേ, എന്തിനാണ് ഇബ്റാഹീമിൻെറ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ന്യായവാദം നടത്തുന്നത് ? തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷമല്ലാതെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലല്ലോ! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?! (ആലുഇംറാൻ 65) പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയോ വേദഗ്രന്ഥം മുഖേനയോ സ്ഥാപിതമായ വാസ്തവങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്ത വിധിനിയമങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും മതത്തിൻെറ പേരിൽ വെച്ചുകെട്ടുന്ന പണ്ഡിതൻമാരെ-അവർ യഹൂദികളോ, ക്രിസ്ത്യാനികളോ, മുസ്ലീംകളോ മറ്റോ എന്ന വ്യത്യാസം കൂടാതെ- പ്രത്യേകം ബാധിക്കുന്ന ഒരു കനത്ത താക്കീതാണ്. .....ومن اظلم ممن كتم شهادة عنده (അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് തൻെറ പക്കൽ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വല്ല സാക്ഷ്യത്തെയും മറച്ചു വെക്കുന്നവനേക്കാൾ അക്രമി ആരാണുള്ളത്?!....) എന്നുള്ള വാക്യം. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

141 അതൊരു സമുദായം-അത് (കാലം) കഴി ഞ്ഞുപോയി. അത് സമ്പാദിച്ചുവെച്ചത് അതിനുണ്ടായിരിക്കും; നിങ്ങൾ സമ്പാദി ച്ചുവെച്ചത് നിങ്ങൾക്കുമുണ്ടായിരിക്കും. ''അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ പ്പറ്റി നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുന്നതു മല്ല.''

---

141 تِلْكَ അത്. أُمَّةٌ ഒരു സമുദായം. قَدْ خَلَتْ അത് കഴിഞ്ഞുപോയി. لَهَا അതിനുായിരിക്കും. مَا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദച്ചത്. وَلَكُم നിങ്ങൾക്കുായിരിക്കും. مَّا كَسَبْتُمْ നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചത്. وَلاَ تُسْأَلُونَ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. عَمَّا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

ഇതേ മാതിരി ഒരു വചനം 134ൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ കൊടുത്ത വിവരണം ഇവിടെയും ഓർമ്മിക്കുക. ഇബ്റാഹീം(عليه السلام) നബി തുടങ്ങി മേൽപ്രസ്താവിച്ച ആ പ്രവാചകൻമാരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണ് അവിടെയും ഇവിടെയും ഈ പ്രസ്താവന യുള്ളത്, 40-ാം വചനം മുതൽ ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങൾ മിക്കവാറും വേദക്കാരെയും, അവരുടെ ചെയ്തികളെയും സംബന്ധിക്കുന്നവയായിരുന്നു. അടുത്ത വചനം മുതൽ സംസാരഗതി മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്ക് നീങ്ങുകയാണ്.

ജുസ്ഉ് -2

വിഭാഗം-17

മക്കാ ജീവിതകാലത്ത് നബി (ﷺ) ഖിബ്‌ലയായി (അഭിമുഖകേന്ദ്രമായി) നമസ്കാരത്തിൽ അംഗീകരിച്ചു പോന്നത് കഅ്ബയായിരുന്നുവെന്നും, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസായിരുന്നുവെന്നും, അതല്ല, രണ്ടിനെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു നമസ്കരിച്ചിരുന്നതെന്നുമൊക്കെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. ഏതായാലും അത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള വല്ല പ്രത്യേക കൽപനയും അനുസരിച്ചായിരുന്നുവോ, അല്ലേ എന്നുള്ളതിന് പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. മദീനായിൽ ചെന്നശേഷം, പതിനാറോ, പതിനേഴോ മാസക്കാലം ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിനെ ഖിബ്‌ലയാക്കിക്കൊണ്ടായിരുന്നു നബി (ﷺ) യും സത്യവിശ്വാസികളും നമസ്കരിച്ചിരുന്നത്. മദീന ജൂതൻമാരുടെ അധിവാസകേന്ദ്രമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമെന്ന നിലക്ക് കൂടിയായിരുന്നു അതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇതും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വല്ല കൽപന പ്രകാരമായിരുന്നുവോ അല്ലേ എന്ന് ഉറപ്പിക്കത്തക്ക തെളിവുകൾ കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വഹ്‌യ് മൂലമുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചായിരുന്നു ഇതെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നുവെന്നു മാത്രം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

യഹൂദികളാകട്ടെ, ഇതിൽ നിന്ന് മുതലെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മുഹമ്മദും കൂട്ടരും ഞങ്ങളുടെ ഖിബ്‌ല സ്വീകരിച്ചത് ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം ശരിയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞങ്ങളെ അവരുടെ പുതിയ മതത്തിലേക്ക് അങ്ങോട്ട് ക്ഷണിക്കുകയല്ല-അവർ ഞങ്ങളുടെ മതത്തിലേക്ക് ഇങ്ങോട്ട് വരികയാണ്- വേണ്ടത് എന്നും മറ്റും അവർ അഹങ്കരിക്കുകയായി. അതേ അവസരത്തിൽ, അറബികളായ മുസ്‌ലിംകൾക്കോ? കഅ്ബയോടുള്ള അചഞ്ചലമായ ബഹുമാനവും, യഹൂദികളുടെ ദുഷ്പ്രചാരണവും അഹങ്കാരവും കാരണം വളരെ മനപ്രയാസവും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കഅ്ബയെത്തന്നെ ഖിബ്‌ലയായി അംഗീകരിച്ചു കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹവുമായി. അതുസംബന്ധിച്ച് വഹ്‌യു വരുന്നതും പ്രതീക്ഷിച്ച് അവിടുന്ന് മേൽപോട്ട് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. എങ്കിലും തിരുമേനി മൗനമവലംബിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. കൽപന കിട്ടാതെ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ശരിയല്ലല്ലോ. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, നബി (ﷺ) യുടെ ആഗ്രഹം അനുസരിച്ച് ഖുർആൻ അവതരിക്കുകയും, കൽപന കിട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതോടുകൂടി, ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് പുതിയ ആരോപണങ്ങളും ആക്ഷേപങ്ങളും ഉയർന്നു. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻ അവർ ഇതൊരു ആയുധമാക്കി. തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലെ സംസാരവിഷയം ഇതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ سَيَقُولُ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَ ٱلنَّاسِ مَا وَلَّىٰهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ ٱلَّتِى كَانُوا۟ عَلَيْهَا ۚ قُل لِّلَّهِ ٱلْمَشْرِقُ وَٱلْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

142 മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള ഭോഷന്മാർ (അടുത്ത ഭാവിയിൽ) പറയും: ''ഇവർ (ഇതേവരെ) യാതൊരു ഖിബ്‌ലയിൽ (നിലകൊള്ളുന്നവർ) ആയിരുന്നുവോ അതിൽനിന്ന് ഇവരെ തിരിച്ചുവിട്ടതെന്താണ്?!'' പറയുക: ''അല്ലാഹുവിൻേറതാണ് ഉദയ സ്ഥാനവും, അസ്തമന സ്ഥാനവും. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേരേയുള്ള [ചൊവ്വായ] പാതയിലേക്ക് വഴി ചേർക്കുന്നതാണ്.''

---

142 سَيَقُولُ പറഞ്ഞേക്കും, വഴിയെ പറയും. السُّفَهَاءُ ഭോഷൻമാർ. مِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്ന്. مَا وَلَّاهُمْ അവരെ തിരിച്ചതെന്താണ്. عَن قِبْلَتِهِمُ അവരുടെ ഖിബ്‌ലയിൽനിന്ന്. الَّتِي كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതായ. عَلَيْهَا അതിൽ (നിലകൊള്ളുന്നവർ) . قُلْ പറയുക. لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറതാണ്. الْمَشْرِقُ ഉദയ സ്ഥാനം. وَ الْمَغْرِبُ അസ്തമനസ്ഥാനവും. يَهْدِي അവൻ വഴി ചേർക്കുന്നു, മാർഗ്ഗദർശനം

നല്‍കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. إِلَى صِرَاطٍ പാതയിലേക്ക്. مُّسْتَقِيمٍ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ.

മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, ഏതാനും മാസക്കാലം ബൈത്തുല്‍ മുഖദ്ദസ് ഖിബ് ലയായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം, കഅ്ബയെ സ്ഥിരം ഖിബ്‌ലയാക്കി നിയമിച്ചുകൊണ്ടവതരിച്ച വചനങ്ങളാണ് ഇതും തുടര്‍ന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളും. ഖിബ്‌ല മാറ്റി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള യഥാര്‍ത്ഥ കല്‍പന അടുത്ത രണ്ടാമത്തെ (144-ാം) വചനത്തിലാണുള്ളത്. അതിനു മുമ്പു തന്നെ, ആ മാറ്റത്തെത്തുടര്‍ന്ന് ശത്രുപക്ഷക്കാരില്‍ നിന്നുണ്ടാവാന്‍ പോകുന്ന ആരോപണങ്ങളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു മുന്‍കൂട്ടി അറിയിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അടുത്ത ഭാവിയില്‍ പറയും എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള سيقول എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചത്. ആരോപണങ്ങള്‍ക്കുള്ള മറുപടിയും അതോടൊപ്പം അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

കല്‍പന വരേണ്ട താമസമേ ഉണ്ടായുള്ളു. ശത്രുചേരികളില്‍ കോലാഹലങ്ങളും തുടങ്ങി. പൂര്‍വ്വ പ്രവാചകന്‍മാരുടെ ഖിബ്‌ലയെ-(ബൈത്തുല്‍ മുഖദ്ദസിനെ) മുഹമ്മദ് പുറംതള്ളിക്കളഞ്ഞു. അതിലേക്ക് വീണ്ടും തിരിച്ചുവരാതെ ഞങ്ങളവനെ സ്വീകരിക്കുകയില്ല. എന്നും മററും യഹൂദികള്‍ പറഞ്ഞുവന്നു. മുഹമ്മദിന് ഒന്നിലും സ്ഥിരതയില്ല. ഒരിക്കല്‍ തന്‍റെ പിതാക്കളുടെ ഖിബ്‌ല (കഅ്ബ) വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. ഇപ്പോഴിതാ വീണ്ടും അതുതന്നെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. കുറേ കഴിയുമ്പോള്‍, ഇതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ (വിഗ്രഹ) മതത്തിലേക്കുതന്നെ അവന്‍ തിരിച്ചു വന്നേക്കും എന്നിങ്ങിനെ അറബി മുശ്‌രിക്കുകളും. കപടവിശ്വാസികള്‍ക്ക് സ്വന്തമായ ഒരുറച്ച നിലപാടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവസരം പോലെ അവരും അതെല്ലാം ഏറ്റുപാടുകയും ചെയ്തു.

അധികം ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കിയതും, ദുര്‍ബ്ബലഹൃദയരായ മുസ്‌ലിംകളില്‍ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുവാന്‍ കാരണമാക്കിയതും ചില യഹൂദികളായിരുന്നു. 'മുഹമ്മദിന്‍റെ മതം അല്ലാഹുവില്‍ നിന്നുള്ളതല്ല. ആണെന്നുണ്ടെങ്കില്‍ ഒരിക്കല്‍ നടപ്പാക്കിയ നിയമം അവന്‍ പിന്നീടു മാറ്റുകയില്ല.(*) സ്വയം നിര്‍മ്മിക്കുന്ന മതമായതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെ മാറ്റേണ്ടി വരുന്നത്.' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവര്‍ അവരെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കിയിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാല്‍, ഖിബ്‌ല മാറ്റിയത് നിമിത്തം മതത്തിന്‍റെ അടിത്തറതന്നെ പൊളിഞ്ഞു പോയതായി ശത്രുക്കള്‍ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ആരോപണങ്ങളെക്കുറിച്ചോ, അവയുടെ വക്താക്കളെക്കുറിച്ചോ വിശദീകരണമൊന്നും കൂടാതെ അവയെല്ലാം ഉള്‍ക്കൊ ള്ളുന്ന ഒരൊറ്റവാക്യംകൊണ്ട് അല്ലാഹു മതിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്:
سيقول السفهاء ... (മനുഷ്യരില്‍ നിന്നുള്ള ഭോഷന്‍മാര്‍ പറയും:. ഇവര്‍ ഇതേവരെ നിലകൊണ്ടിരുന്നതായ ഖിബ്‌ലയില്‍ നിന്നു ഇവരെ തിരിച്ചു വിട്ടതെന്താണെന്ന്) ആ ആരോപണ ങ്ങളെല്ലാം തനിഭോഷത്വമാണെന്നും, ഒന്നും മറുപടി അര്‍ഹിക്കുന്നില്ലെന്നും സാരം. അവയത്രയും നിരര്‍ത്ഥങ്ങളാണെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു യാഥാര്‍ത്ഥ്യം അവരെ ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുവാന്‍ നബി (ﷺ) യോട് കല്‍പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: قل لله المشرق والمغرب (പറയുക: അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് ഉദയസ്ഥാനവും അസ്തമനസ്ഥാനവും) കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമെല്ലാം-അഥവാ ഭൂമിയുടെ മുഴുവന്‍ ഭാഗവും- അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു നിശ്ചിത സ്ഥാനം ഖിബ്‌ലയാക്കി ആ ഭാഗത്തേക്ക് തിരിയുവാന്‍ അവന്‍ കല്‍പിച്ചാല്‍ അങ്ങോട്ടു തിരിയണമെന്നല്ലാതെ, ഇന്നഭാഗത്തേക്ക് തിരിയല്‍ അനിവാര്യമാണെന്നു വരത്തക്ക പ്രത്യേകത ഒരിടത്തിനുമില്ല

---

* മതപരമായ ഒരു വിധി മാറ്റി അതിന്‍റെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരു വിധിക്കൊണ്ടു വരുക എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള 'നസ്ഖി' (نسخ)നെ യഹൂദികള്‍ പാടേ നിഷേധിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി 106-ാം വചനത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുഖവുരയിലും മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്നാണ് ഈ വാക്യത്തിൻെറ സാരം. (115-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഈ വാക്യത്തെപ്പറ്റി മുമ്പു വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.)

ഇന്ന ഭാഗത്തേക്കു തിരിയണം എന്നു അല്ലാഹു കൽപിച്ചാൽ യുക്തിമത്തായ ചില തത്വങ്ങൾ അതിലുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അത് ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് അധികാരമില്ല. നിരുപാധികം ആ കൽപന അനുസരിക്കലാണ് മനുഷ്യരുടെ കടമ. അതാണ് നേർക്കുനേരെയുള്ള മാർഗ്ഗം. ആ മാർഗ്ഗമാണ് ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവർക്കേ അതിനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയുള്ളു. അങ്ങിനെ, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയാൽ തൗഹീദിൻെറ കേന്ദ്രമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കഅബ്യെ ഖിബ്ലയാക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്ക് തന്നനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ്..... **يهدى من يشاء** (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേരായ പാതയിലേക്ക് വഴി കാട്ടുന്നു.) എന്ന വാക്യത്തിലടങ്ങിയ ആശയം. സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا۟ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ وَيَكُونَ ٱلرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا ٱلْقِبْلَةَ ٱلَّتِى كُنتَ عَلَيْهَآ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ ٱلرَّسُولَ مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَٰنَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

143 അപ്രകാരം, നാം നിങ്ങളെ ഒരു മദ്ധ്യമ (അഥവാ ഉത്തമ) സമുദായമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെ മേൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിരിക്കുവാനും, നിങ്ങളുടെമേൽ റസൂൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനായിരിക്കുവാനും വേണ്ടി (യത്രെ അത്) . നീ (ഇതേവരെ) യാതൊരു ഖിബ്ലയിൽ (നിലകൊള്ളുന്നവൻ) ആയിരുന്നുവോ അതിനെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. (വന്നപാടെ) മടമ്പുകളിൽ തിരിഞ്ഞു (മടങ്ങി) പോകുന്നവരിൽ നിന്ന് റസൂലിനെ പിൻപറ്റുന്നവരെ നമുക്ക് (വേർതിരിച്ച്) അറിയുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ. അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയവർക്കൊഴികെ അത് ഒരു വലിയ കാര്യം തന്നെയാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ സത്യ വിശ്വാസം പാഴാക്കിക്കളയുവാൻ അല്ലാഹു(വിന് ഉദ്ദേശ്യം) ഇല്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു മനുഷ്യരോട് ദയാലുവും കരുണാനിധിയും തന്നെ.

---

143 وَ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. جَعَلْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം ആക്കി. أُمَّةً ഒരു സമുദായം. وَسَطًا മദ്ധ്യമ, മദ്ധ്യനിലയിലുള്ള(ഉത്തമ) . لِّتَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. شُهَدَاءَ സാക്ഷികൾ. عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്, മനുഷ്യരുടെമേൽ. وَ يَكُونَ الرَّسُولُ റസൂൽ ആയിരിക്കുവാനും. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ മേൽ. شَهِيدًا സാക്ഷി. وَ مَا جَعَلْنَا നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) യിട്ടില്ല. الْقِبْلَةَ الَّتِي യാതൊരു ഖിബ്ലയെ. كُنتَ നീ ആയിരുന്നു. عَلَيْهَا അതിൽ. إِلاَّ لِنَعْلَمَ നാം (നമുക്ക്) അറിയുവാനല്ലാതെ. مَن يَتَّبِعُ ആർ പിൻപറ്റുമെന്ന്, പിൻപറ്റുന്നതാരെന്ന്. الرَّسُولَ റസൂലിനെ. مِمَّن يَنْقَلِبُ മറിഞ്ഞു (തിരിഞ്ഞു മടങ്ങി) പോകുന്നവരിൽ നിന്ന്. عَلَى عَقِبَيْهِ തൻെറ കുതി (മടമ്പ്) കാലുകളിൽ. وَ إِن كَانَتْ അത് ആയിരിക്കുന്നു.. لَكَبِيرَةً ഒരു വലിയ കാര്യം തന്നെ. إِلاَّ ഒഴികെ. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ. هَدَى اللهُ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി. وَ مَا كَانَ اللهُ അല്ലാഹു (തയ്യാർ) ഇല്ല, അല്ലാഹു (ഉദ്ദേശിക്കുന്നവൻ) അല്ല. لِيُضِيعَ വിഫലമാക്കുന്നതിന്. إِيمَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِالنَّاسِ മനുഷ്യരോട്. لَرَءُوفٌ ദയയുളളവൻ തന്നെ. رَّحِيمٌ കാരുണ്യമുളളവനും.

ഈ വചനത്തിൽ പല വിഷയങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: (ഒന്ന്) ഖിബ്‌ലയുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളെ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, നിങ്ങളെ അവൻ ഒരു ഉത്തമ സമുദായമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. وكذلك جعلنا كم امة وسط എന്ന് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുന്നു. وسط (വസത് വ്) എന്ന വാക്കിന് 'മദ്ധ്യമം, മദ്ധ്യത്തിലുള്ളത് ' എന്നിങ്ങനെയാണ് വാക്കർത്ഥം. 'ഉത്തമമായത്, ശ്രേഷ്ഠമായത്, മിതമായത്' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. സയ്യിദ്ഖുത്ത്ബ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ആ വാക്കിന് ഏത് അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും ശരി, മുസ്‌ലിം സമുദായം ആ വിശേഷണത്തിന് അർഹർതന്നെ. വിശ്വാസാചാരങ്ങളിലും, വിചാരവികാരാദികളിലുമെല്ലാം തന്നെ. അവർ മറ്റു സമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് മദ്ധ്യനിലയിലുള്ളവരും, ശ്രേഷ്ഠൻമാരും, മിതത്വമുള്ളവരുമാകുന്നു. ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മാതിരി മതത്തിൽ വെച്ചുകെട്ടി അതിരുകവിഞ്ഞവരോ യഹൂദികളുടെ മാതിരി മതത്തെ വെട്ടിച്ചുരിക്കയവരോ അല്ല മുസ്‌ലിം സമുദായം. മുസ്‌ലിം സമുദായം കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ നാമമാത്രമായ മുസ്‌ലിംകളല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവും റസൂലും കാണിച്ചു തന്ന യഥാർത്ഥ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച മുസ്‌ലിംകളാണെന്നും പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

(രണ്ട്) ഈ സമുദായത്തെ മദ്ധ്യമ സമുദായം-അഥവാ ഉത്തമസമുദായം-ആക്കിയതിൻെറ പരിണിതഫലം അല്ലാഹു വിവരിച്ചത് ''നിങ്ങൾ മനുഷ്യരുടെമേൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരും, റസൂൽ നിങ്ങളുടെമേൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ആളും ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി (لتكونوا شهداء على الناس.....) '' എന്നാണ്. ഈ സാക്ഷ്യംകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ഇഹത്തിൽവെച്ചുള്ള സാക്ഷ്യമാണെന്നും, പരലോകത്ത്വെച്ചുള്ള സാക്ഷ്യമാണെന്നും, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വെച്ചുള്ള സാക്ഷ്യമാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അവയുടെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം; (1) വിശ്വാസാചാരങ്ങളിലും, കർമ്മപരമായ നടപടികളിലുമെല്ലാം മറ്റുള്ളവർക്ക് മാതൃകയും നേതൃത്വവും നൽകിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ മനുഷ്യസമുദായങ്ങൾക്ക് സാക്ഷികളായിരിക്കണം. നിങ്ങളുടെ ജീവിതവും നടപടിക്രമങ്ങളും എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന് നിങ്ങൾക്ക് മാതൃകയും നേതൃത്വവും നൽകികൊണ്ട് റസൂൽ (ﷺ) നിങ്ങൾക്കും സാക്ഷിയായിരിക്കും. (2) മറ്റുള്ളവർ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാണോ, ദുർമാർഗ്ഗത്തിലാണോ എന്നുള്ളതിന് നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അഥവാ നിങ്ങളുടെ സാൻമാർഗ്ഗിക ജീവിതത്തെ മാനദണ്ഡമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ നൻമയും തിൻമയും അളക്കപ്പെടുക. നിങ്ങളുടെ നൻമയും തിൻമയുമാകട്ടെ, റസൂൽ കാണിച്ചും പഠിപ്പിച്ചും തന്നതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലും അളക്കപ്പെടും. (3) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേനയും, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയും നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് മുൻകഴിഞ്ഞ പ്രവാചകൻമാർ അവരുടെ സമുദായങ്ങൾക്ക് സത്യമാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്ന് ശരിക്കും വിവരിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും, സത്യമാർഗ്ഗം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിൽ ഒരു സമുദായത്തോടും അല്ലാഹു പിശുക്ക് കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നും നിങ്ങൾ പരലോകത്തു വെച്ച് അവർക്കെതിരെ സാക്ഷികളായിരിക്കുന്നതാണ്. അഥവാ സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടവരാണ്. പ്രവാചകൻെറയും വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ നിങ്ങൾ ശരിക്ക് പാലിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നതിന് നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് റസൂലും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളായി തോന്നുന്ന ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലെല്ലാം അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനതത്വം എല്ലാറ്റിലും ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അതോടുകൂടി മറ്റൊരു വസ്തുതകൂടി ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതായത്, ഈ സമുദായം മറ്റുള്ളവർക്ക് സാക്ഷിയായിത്തീരുന്നത് ഈ സമുദായത്തിൻെറ ശ്രേഹ്ഠതയായതോടൊപ്പം തന്നെ, മറ്റുസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ സമുദായത്തിൻെറ മേലുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച ബാധ്യതകൂടിയാണ് അത് കുറിക്കുന്നത്. കാരണം, ആ സാക്ഷ്യത്തിനുള്ള അർഹതക്ക് കളങ്കം വരുത്താതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൻെറ കടമയാകുന്നു.

ഈ വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥവിശാലതയിലേക്ക് വെളിച്ചം നൽകുന്നതും, സാക്ഷ്യത്തിൻെറ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ പല ഹദീസുകളും രിവായത്തുളുംഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണാർത്ഥം ചിലത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം; (1) ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (ﷺ) മുതലായവർ അനസ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും ഒരു ജനാസയൊന്നിച്ച് (മൃതദേഹം കൊണ്ടുപോകുന്ന കൂട്ടത്തിൽ) പോകുമ്പോൾ, ആ ആളെപ്പറ്റി ആരോ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ നബി (ﷺ) : ''അതു സ്ഥിരപ്പെട്ടു'' എന്ന് മൂന്നു പ്രവാശ്യം പറഞ്ഞു. മറ്റൊരു ജനാസയൊന്നിച്ചു പോകുമ്പോൾ, ആ ആളെപ്പറ്റി മോശമായ നിലയിൽ പറയപ്പെട്ടു. അപ്പോഴും തിരുമേനി അതേമാതിരിത്തന്നെ പറഞ്ഞു. പിന്നീട് ഉമർ (ﷺ) ഇതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ആരെപ്പറ്റി നല്ല നിലയിൽ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുന്നുവോ അവന് സ്വർഗ്ഗം സ്ഥിരപ്പെട്ടു. നിങ്ങൾ ആരെപ്പറ്റി മോശമായ നിലയിൽ പ്രസത്ാവിക്കുന്നുവോ അവന് നരകവും സ്ഥിരപ്പെട്ടു. നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ സാക്ഷികളാകുന്നു.'' ഈ വാക്യം തിരുമേനി മൂന്ന് പ്രാവശ്യം പറയുകയുണ്ടായി. തിർമദീ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച രിവായത്തിൽ, തിരുമേനി അപ്പോൾ.... وكذلك جعلنا كم എന്നുള്ള ഈ വചനം അവസാനംവരെ ഓതി എന്നുകൂടിയുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികൾ ഒരാളെക്കുറിച്ച് സ്തുതിച്ചു പറയുമ്പോൾ, അയാൾ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണെന്നുള്ളതിൻെറയും, ഒരാളെപ്പറ്റി അവർ ദുഷിച്ചു പറയുമ്പോൾ, അയാൾ ഒരു ചീത്ത മനുഷ്യനാണെന്നുള്ളതിൻെറയും അടയാളമായിരിക്കും അത് എന്നത്രെ ഈ ഹദീസിലടങ്ങിയ തത്വം. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇതുപോലെ വേറെയും ചില ഹദീസ ുകളും, രിവായത്തുകളും കാണാവുന്നതാണ്.

(2) ഇമാം അഹ്മദും (ﷺ) മറ്റു ചിലരും അബൂസഈദിൽ ഖുദ്‌രീ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: ''ഖിയാമത്ത് നാളിൽ നബിമാരും അവരുടെ സമുദായങ്ങളും കൊണ്ടുവരപ്പെടും. ചിലരൊന്നിച്ച് ഒരാളോ, രണ്ടാളോ, അതിലധികമോ മാത്രമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. അങ്ങനെ, ഒരു നബിയുടെ ജനതയെ വിളിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് ഇദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നുവോ എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടും. ''ഇല്ല'' എന്ന് അവർ ഉത്തരം പറയും. ആ നബിയോട് ചോദിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ''അതെ'' എന്നും പറയും. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തോട്: തനിക്ക് സാക്ഷിയായി ആരുണ്ട് എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടും. അദ്ദേഹം മുഹമ്മദും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സമുദായവും ഉണ്ടെന്ന് ഉത്തരം പറയും. ഇദ്ദേഹം ആ ജനതക്ക് പ്രബോധനം നൽകിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അവരോട് ചോദിക്കപ്പെടും. അവർ ''ഉണ്ട് '' എന്ന് മറുപടി പറയും. നിങ്ങൾക്ക് അതിനെപ്പറ്റി വിവരം ലഭിച്ചത് എങ്ങിനെ എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടും. അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ നബി വന്ന് വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്, റസൂലുകൾ അവരവരുടെ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രബോധനം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന്. അതാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ....وكذلك جعلنا كم امة (അതുപോലെ നിങ്ങളെ നാം ഒരു ഉത്തമ സമുദായമാക്കിയിരിക്കുന്നു......) '' ഒരു രിവായത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും കൂടി ഉണ്ട്: ''അപ്പോൾ മുഹമ്മദിനെ വരുത്തും. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തോട് തൻെറ സമുദായത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കും. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരെപ്പറ്റി വളർത്തിപ്പറയും. അവരെപ്പറ്റി അവർ മര്യാദക്കാരാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്യും.'' ഈ ഹദീസിലെ വിഷയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേറെയും ചില ഹദീസുകൾ ബുഖാരിയിലും, മുസ്‌ലിമ ിലും മറ്റും കാണാവുന്നതാണ്.

എല്ലാ നബിമാരിലും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് കടമയാണല്ലോ. ഇതിൽ നിന്നാണ് മറ്റുള്ള നബിമാരെയും സമുദായങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന് സാധ്യമാകുന്നത്. ചില നബിമാരൊന്നിച്ച് ഒന്നോ രണ്ടോ അതിലധികമോ ആളുകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം, ആ നബിമാരിൽ വിശ്വസിച്ചവർ അത്രമാത്രമായിരിക്കുമെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിൽ ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം അവിശ്വാസികളായിരിക്കുമെന്നുമാകുന്നു.

(3) നബി (ﷺ) മദീനായിൽ വന്നതു മുതൽ ഇതുവരെ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ഖിബ്‌ലയെ-ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിനെ-താൽക്കാലിക ഖിബ്‌ലയാക്കി വെക്കുവാനുള്ള കാരണം, അതിൽ ആരൊക്കെയാണ് റസൂലിനെ പിൻപറ്റുകയെന്നും ആരൊക്കെയാണ് അതിൻെറ പേരിൽ (അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് തന്നെ) മടങ്ങിപ്പോകുകയെന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു കണ്ടറിയുവാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് وما جعلنا القبلة التي كنت عليها എന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റസൂൽ (ﷺ) കൊണ്ടുവന്നതെന്തും ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ, വിമർശിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ സ്വീകരിക്കുകയാണ് അവരുടെ കടമ. അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവരുടെ വിശ്വാസം യഥാർത്ഥ വിശ്വാസമായിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഖിബ്‌ല മാറ്റം പോലെയുള്ള വല്ല പുതിയ വിധികളും നിയമങ്ങളും വരുമ്പോൾ അവർക്ക് സംശയവും ആശയക്കുഴപ്പവും നേരിടുന്നത്. 'വല്ല സൂറത്തും അവതരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ...... സത്യവിശ്വാസി കൾക്ക് അത് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അവർ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, ഹൃദയത്തിൽ രോഗമുള്ളവർക്ക് അത് മ്ളേച്ഛതയിൽകൂടി മ്ളേച്ഛത വർദ്ധിപ്പിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക' എന്നും സൂ:തൗബ: 124,125 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് സ്മരണീയമ ാകുന്നു.

ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ''ഖുബായിലെ പള്ളിയിൽ വെച്ച് ജനങ്ങൾ സുബ്ഹ് നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ, ഒരാൾ വന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ഇന്ന് നബി (ﷺ) ക്ക് ചില ഖുർആൻ (വാക്യങ്ങൾ) അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനിയോട് കഅ്ബയുടെ നേരെ മുന്നിട്ട് നമസ്കരിക്കുവാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അങ്ങോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ. ഉടനെ, അവർ (അതേ നമസ്കാരത്തിൽവെച്ചുതന്നെ) അങ്ങോട്ട് തിരിഞ്ഞു.'' ഈ സംഭവം മുസ്‌ലിമും (رحمه الله) വേറെ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. തിർമദീ (رحمه الله) യുടെ രിവായത്തിൽ, അവർ റുകൂഉ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അത് ഉണ്ടായതെന്നും, റുകൂഉ് ചെയ്തുകൊണ്ട് അപ്പാടെ തന്നെ അവർ വട്ടത്തിൽ തിരിഞ്ഞ് ഖിബ്‌ലിക്ക് നേരെ തിരിഞ്ഞു എന്നും കൂടി വന്നിരിക്കുന്നു. അതായത്, മുമ്പിലുള്ളവരും ഇമാമും പിമ്പിലും, പിന്നിലുള്ളവർ മുമ്പിലും വരത്തക്കവണ്ണം അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിൽ അവർ നടന്നു തിരിഞ്ഞുവെന്നർത്ഥം. (കഅ്ബ അവിടെ നിന്ന് തെക്കുഭാഗത്തും, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് വടക്കുഭാഗത്തുമായിട്ടാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.) സത്യവിശ്വാസികൾ റസൂലിനെ പിൻപറ്റുന്ന വരായിരിക്കുമെന്നതിൻെറ ഒരു ഉത്തമ മാതൃകയാണ് ഖുബായിലെ ഈ സംഭവം. നേരെ മറിച്ച് ചില ആളുകൾ ഈ ഖിബ്‌ല മാറ്റത്തെത്തുടർന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെത്തന്നെ ബഹിഷ്കരിച്ചു പോകുകയും ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ, രണ്ടു കൂട്ടരെയും വേർതിരിച്ചറിയുവാനാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തതെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പുലരുകയും ചെയ്തുവല്ലോ.

(4) അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ ഖിബ്‌ല മാറ്റവും മറ്റും അത്ര വമ്പിച്ച കാര്യമൊന്നുമല്ല. റസൂൽ (ﷺ) മുഖേന നടപ്പാക്കപ്പെടുന്ന ഏതൊരു കാര്യത്തിലും അവർക്ക് ആശയക്കുഴപ്പമോ മനപ്രയാസമോ തോന്നുകയില്ല. ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അത് അപ്പടി സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ ഒരുക്കമായിരിക്കും. എന്നാൽ, നേർമാർഗ്ഗം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്കാകട്ടെ, വലിയൊരു വിഷമമായിട്ടേ അതിനെ ഗണിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. وان كانت لكبيرة الا على الذين هدى الله അതെ, നാമമാത്ര വിശ്വാസികളും കപടവിശ്വാസി കളുമായുള്ളവർക്കും, അവിശ്വാസികൾക്കും ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ അനുകൂലിക്കുവാനും ന്യായീകരിക്കുവാനും കഴിയാതിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതിൽ അൽഭുതപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ല

ഇവിടെ ഒരു സംഗതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് ആവശ്യമായിത്തോന്നുന്നു; അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗം നൽകിയവരല്ലാത്തവരുടെ അടുക്കൽ ഇതൊരു വലിയ കാര്യമായിരിക്കുമെന്നും, ഉദയാസ്തമന സ്ഥാനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിമേതാണെന്നും ഈ വചനത്തിലും, നിങ്ങൾ എവിടേക്ക് തിരിഞ്ഞാലും

അവിടെ അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് 115-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിനെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ, ഇപ്പോൾ ചില ആളുകൾ കുറേ അതിരു കവിഞ്ഞതായി കാണുന്നു. ഖിബ്ലയെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയെന്നത് ഒരു ചടങ്ങ് മാത്രമാണ് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമൊന്നും അതിനില്ലെന്നാണ് അവരുടെ വിവരണം കാണിക്കുന്നത്. തികച്ചും വാസ്തവവിരുദ്ധവും, ഇസ്ലാമിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളിൽപെട്ട ഒന്നിനെ നിസ്സാരമാക്കലുമാണിത്. ഇസ്ലാമിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ്: 30,32 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ, അതവർക്ക് ഗുണകരമല്ലെന്നും, ഹൃദയത്തിൽ ഭയഭക്തിയുടെ കുറവാണതിന് കാരണമെന്നും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. (കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക) ഖിബ്ലയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതിന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം താഴെ 149,150 വചനങ്ങളിൽ നിന്നും ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ വിഷയകമായി മർഹൂം സയ്യിദുഖുത്തുബ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ഈ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽവെച്ച് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ദീർഘമായ പ്രസ്താവനയുടെ സാരം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായി തോന്നുന്നു. അതിങ്ങിനെ വായിക്കാം:-

'വിശ്വാസത്തിലും ഭാവനയിലും ആരാധനയിലും ഖിബ്ലയിലുമെല്ലാം തന്നെ, മുസ്ലിം സമുദായത്തിനും അതിമേതായ വിശേഷതകൾ അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ, ആരാധനാപരമായ ചിഹ്നങ്ങളിലും, ഖിബ്ലയിലുമുള്ളതുപോലെ, മറ്റൊന്നിലും ഈ പ്രത്യേകത അത്ര വ്യക്തമായി വെളിപ്പെട്ടു കാണുകയില്ല. ഇതിൽ നിന്നാണു ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളുടെ ബാഹ്യരൂപങ്ങൾ പുലർത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുന്നത്. അവയെപ്പറ്റിയും മാനുഷിക മനശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റിയും വേണ്ടതുപോലെ ചിന്തിക്കാത്തവർക്കു അവ കുടുസ്സായ ചില യാഥാസ്ഥിതികത്വങ്ങളായോ, ബാഹ്യമായ ചില ചടങ്ങുകളായോ തോന്നിയേക്കും. ദൃശ്യമായ ശരീരവും, അദൃശ്യമായ ആത്മാവും ചേർന്നുള്ള മനുഷ്യപ്രകൃതി തന്നെ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട് അവൻെറ വിചാര വികാരങ്ങളെ ബാഹ്യത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചില കർമ്മരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന്. പ്രകൃത്യായുള്ള ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇസ്ലാം അതിൻെറ ആരാധനാപരമായ ചിഹ്നങ്ങളെ നിലനിറുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വെറും ഉദ്ദേശ്യംകൊണ്ടോ, ആത്മസാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടോ, ആ ലക്ഷ്യം നിറവേറുന്നതല്ല. അതിനാൽ, ഇന്നഭാഗത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞു നിൽക്കണം, ഇന്നപ്രകാരം കുമ്പിടണം, തലവെക്കണം, ഇന്നേടത്തുനിന്ന് 'ഇഹ്റാം' (ഹജ്ജിലും ഉംറഃയിലുള്ള പ്രവേശം) നടത്തണം, ഇന്ന വസ്ത്രം ധരിക്കണം, ഇന്നതുചൊല്ലണം, കരുതണം, ഇന്നത് തിന്നരുത്, ചെയ്യരുത് എന്നിങ്ങിനെ രൂപവും ഭാവവും ഓരോന്നിലും നിർണ്ണയിക്കാതെ പറ്റുകയില്ല. വിചാരവികാരങ്ങൾ ബാഹ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതിനു അധികൃതമായ രൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതിൽനിന്നാണ് കല്ല്, മരം, സൂര്യൻ, നക്ഷത്രം, പക്ഷി, മൃഗം ആദിയായവയുടെ ആരാധനകൾ രൂപം കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.'

''ആകയാൽ, ആരാധനാ സംബന്ധമായ ചിഹ്നങ്ങൾക്കു ഒരു നിശ്ചിത രൂപം വേണമെന്ന മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ആവശ്യത്തെ ഇസ്ലാം സ്വാഗതം ചെയ്തു. അവൻെറ മനസ്സും ശരീരവ ുംകൊണ്ട് അവൻ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മുന്നിടുമ്പോൾ എങ്ങോട്ടാണവൻ തിരിഞ്ഞു നിൽക്കേണ്ടതെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തു. പക്ഷേ, ഒരു നിബന്ധനയുണ്ട്: അല്ലാഹുവിൻെറ സത്തയെക്കുറിച്ചുള്ള യാതൊരു രൂപസങ്കൽപവും ഉണ്ടായിക്കൂടാ. അമുസ്ലിംകളുടേതായ പ്രത്യേകതകളിൽ അവരോട് സാദൃശ്യം വഹിക്കുവാനും, അവരെ അനുകരിക്കുവാനും പാടില്ലെന്ന് വിലക്കിയതും ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ തന്നെ. ഇതൊക്കെ കേവലം ചില വർഗ്ഗീയ കാര്യങ്ങളോ, യാഥാസ്ഥിതികങ്ങളോ, ചടങ്ങുകളോ അല്ല. ബുദ്ധി, വിചാരം, വികാരം, മനസ്സ്, സ്വഭാവം, ആഭിമുഖ്യം, ആദിയായവയിലെല്ലാം ഒരു ജനതയെ ഇതര ജനതകളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുന്നതിനുള്ള നിദാനങ്ങളത്രെ അവ. റസൂൽ (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി

അബൂഹുറൈറ (ﷺ) പറയുന്നു: ''ജൂതരും ക്രിസ്ത്യാനികളും (നരച്ച താടി മുടിക്ക്) വർണ്ണം കൊടുക്കാറില്ല. നിങ്ങൾ അവരോട് എതിരായിരിക്കണം.'' (മാ;ബു;മു;ദാ.) നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അവർ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അജമികൾ (പേർഷ്യക്കാർ തുടങ്ങിയ അനറബികൾ) തമ്മതമ്മിൽബഹുമാനപൂർവ്വം എഴുന്നേൽക്കാറുള്ളതുപോലെ നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കരുത്.'' (ദാ;ജ) . തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ക്രിസ്ത്യാനികൾ മർയമിൻെറ മകനെ (ഈസാനബിയെ) അമിതപ്രശംസനടത്തിയതുപോലെ എന്നെ നിങ്ങൾ അമിത പ്രശംസ നടത്തരുത്. ഞാൻ ഒരു അടിയാൻ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാനും അവൻെറ റസൂലും എന്നുപറഞ്ഞുകൊള്ളുക.'' (ബു.) കാഴ്ചപ്പാട്, വസ്ത്രവേഷം, വാക്ക്, പ്രവൃത്തിപോലെയുള്ള എല്ലാറ്റിലും മുസ്ലിംകൾ മറ്റുള്ളവരോട് സാദൃശ്യം വഹിക്കൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൻെറയൊക്കെ പിന്നിലുള്ള കാരണം, വിചാരവികാരമാറ്റങ്ങൾക്കു അവ പ്രചോദനമാകുമെന്നുള്ളതാകുന്നു.'' فى ظلال القرا ن

(5) നിങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെ അല്ലാഹു പാഴാക്കിക്കളയുകയില്ല. وما كان الله ليضيع ايمانكم എന്ന് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് മാറ്റി കഅ്ബയെ സ്ഥിരം ഖിബ്ലയാക്കി നിയമിച്ചപ്പോൾ, ആ ഇടക്കാലത്തിൽ മരണമടഞ്ഞ ചില സത്യവിശ്വാസികളുടെ നമസ്കാരത്തിൻെറ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് സഹാബികളിൽ ചിലർക്ക് സംശയം തോന്നി. ഇതിനുള്ള മറുപടിയാണിതെന്ന് ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, 'നിങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെ അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല.' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം, സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള നമസ്കാരം പോലെയുള്ള കർമ്മങ്ങളെ അല്ലാഹു വെറുതെയാക്കുകയില്ല അത് അവൻ സ്വീകരിക്കുകയും അതിന് പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും-എന്നാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇമാം ബുഖാരീ (رحمه الله) മുതലായ ചില മഹാൻമാർ ايمانكم (നിങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസം) എന്നു പറഞ്ഞത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'നിങ്ങളുടെ നമസ്കാരം' എന്നാണെന്ന് പറയുന്നതിൻെറ താൽപര്യം ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു കൽപന നിരുപാധികം അനുസരിക്കുകയും, ആ അനുസരണം വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ കൽപന പ്രകാരം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കർമ്മങ്ങളെ സ്വീകാര്യമല്ലാതാക്കുന്നത് ദയയില്ലായ്മയും കാരുണ്യമില്ലായ്മയുമാണല്ലോ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ മനുഷ്യരോട് വളരെ ദയയും വാൽസല്യവും ഉള്ളവനാണ്, വളരെ കാരുണ്യമുള്ളവനുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവൻ നിങ്ങളുടെ ആ നമസ്ക്കാരങ്ങളെ പാഴാക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല എന്നും അവസാനം അവരെ ഉണർത്തുന്നു.
ان الله بالناس لرؤف رحيم

ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരായവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീയെ നബി (ﷺ) കണ്ടു. അവളുടെ കുട്ടി അവളിൽ നിന്നും കൈവിട്ടുപോയിരുന്നു. അവൾ അവളുടെ കുട്ടിയെ തിരഞ്ഞു കൊണ്ട് ചുറ്റി നടക്കുകയായി. ഇടക്കുവെച്ച് കാണുന്ന കുട്ടികളെയെല്ലാം എടുത്ത് അവൾ മാറോടണപ്പിക്കും. സ്വന്തം കുട്ടിയെ കണ്ട ഉടനെ അതിനെ എടുത്ത് അണച്ചുപിടിച്ച് അതിനു മുല കൊടുത്തു. തിരുമേനി ഇത് കണ്ട് (സഹാബികളോട്) ചോദിച്ചു: ഇവളുടെ കുട്ടിയെ തീയിൽ ഇടാതിരിക്കുവാൻ ഇവൾക്ക് കഴിവുള്ളപ്പോൾ, ഇവൾ ഇവളുടെ കുട്ടിയെ തീയിൽ ഇട്ടേക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? -അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഇല്ല- റസൂലേ അപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാൻമാരോട് ഇവൾക്ക് ഇവളുടെ കുട്ടിയോടുള്ളതിനെക്കാൾ കാരുണ്യമേറിയവനാകുന്നു.'' (ബുഖാരി) അല്ലാഹുവേ! നീ ഞങ്ങളെയെല്ലാം നിൻെറ വിശാലമായ കാരുണ്യത്തിന് പാത്രമാക്കേണമേ!

144 (നബിയേ) , നിൻെറ മുഖം ആകാശത്തിൽ (നോട്ടമിട്ടു) തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരി

قَدۡ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجۡهِكَ فِي ٱلسَّمَآءِۖ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ

قِبۡلَةً تَرۡضَىٰهَاۚ فَوَلِّ وَجۡهَكَ شَطۡرَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِۚ وَحَيۡثُ مَا كُنتُمۡ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ شَطۡرَهُۥۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ لَيَعۡلَمُونَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّهِمۡۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا يَعۡمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

ക്കുന്നത് നാം കാണുന്നുണ്ട്. അതിനാല്‍, നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതായ ഒരു ഖിബ്‌ല (യിലേ) ക്ക് നാം നിന്നെ നിശ്ചയമായും തിരിച്ചുതരാം. ഇനി, നിന്‍റെ മുഖത്തെ 'മസ്ജിദുല്‍ ഹറാമി'ന്‍റെ നേര്‍ക്ക് നീ തിരിച്ചു കൊള്ളുക. നിങ്ങള്‍ എവിടെയായാലും നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ അതിന്‍റെ നേര്‍ക്ക് തിരിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍. നിശ്ചയമായും, വേദഗ്രന്ഥം നല്‍കപ്പെട്ടവര്‍ക്ക് അറിയാം, അത് അവരുടെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള യഥാര്‍ത്ഥമാകുന്നുവെന്ന്. അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനൊന്നുമല്ല.

---

144 قَدْ نَرَى നാം കാണുന്നുണ്ട്. تَقَلُّبَ തിരിഞ്ഞു (മറിഞ്ഞു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. وَجْهِكَ നന്‍റെ മുഖം. فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തില്‍. فَلَنُوَلِّيَنَّكَ അതിനാല്‍ (എന്നാല്‍) നാം നിശ്ചയമായും നിന്നെ തിരിച്ചുതരാം, തന്നിരിക്കുന്നു.. قِبْلَةً ഒരു ഖിബ്‌ല(യിലേ) ക്ക്, അഭിമുഖകേന്ദ്രത്തിന്. تَرْضَاهَا അതിനെ നീ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു. فَوَلِّ ഇനി (അതിനാല്‍) നീ തിരിക്കുക. وَجْهَكَ നിന്‍റെ മുഖം. شَطْرَ നേരെ ഭാഗത്തേക്ക്. الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ മസ്ജിദുല്‍ ഹറാമിന്‍റെ, പവിത്രമായ പള്ളിയുടെ. وَحَيْثُمَا كُنتُمْ നിങ്ങള്‍ എവിടെയായാലും ആകുന്നിടത്ത് വെച്ച്. فَوَلُّوا നിങ്ങള്‍ തിരിക്കുവിന്‍. وُجُوهَكُمْ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ. شَطْرَهُ അതിന്‍റെ നേരെ. وَ إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടര്‍. أُوتُوا الْكِتَابَ അവര്‍ക്ക് ഗ്രന്ഥം നല്‍കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لَيَعْلَمُونَ അവര്‍ അറിയുകതന്നെ ചെയ്യും. أَنَّهُ അതാണെന്ന്. الْحَقُّ യഥാര്‍ത്ഥം, ന്യായമായത് . مِن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബില്‍നിന്ന് . وَ مَا اللهُ അല്ലാഹു അല്ലതാനും. بِغَافِلٍ അശ്രദ്ധനേ. عَمَّا يَعْمَلُونَ അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന(തിനെപ്പറ്റി) .

ബൈത്തുല്‍ മുഖദ്ദസ് ഖിബ്‌ലയായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള താല്‍ക്കാലിക നിയമം മാറ്റി തല്‍സ്ഥാനത്ത് കഅ്ബയെ സ്ഥിരം ഖിബ്‌ലയാക്കി നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കല്‍പനയാണിത്. ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഖിബ്‌ല മുസ്‌ലിംകളുടെ ഖിബ്‌ലയായി കിട്ടിയാല്‍ കൊള്ളാമെന്ന അതിയായ മോഹവും, തങ്ങളുടെ മതം സ്വീകരിക്കാതെ തങ്ങളുടെ ഖിബ്‌ലയെ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് യഹൂദികളില്‍നിന്നുള്ള ശൈര്യക്കേടും നിമിത്തം, അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്ന് വല്ല വഹ്‌യും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) ആവേശപൂര്‍വ്വം മേല്‍പോട്ട് നോക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. **تقلب** (തിരിഞ്ഞുമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുക) എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചതില്‍ നിന്ന് നബി (ﷺ) പലപ്പോഴും അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, ആഗ്രഹം മനസ്സില്‍ അടക്കി വെക്കുകയല്ലാതെ പുറത്ത് പറയാറുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. അതൊക്കെ നാം കാണുന്നുണ്ട്, ആ ആഗ്രഹം നാം നിറവേറ്റിത്തരാം, താന്‍ ആശിക്കുന്ന ഖിബ്‌ല തന്നെ തനിക്ക് നിയമിച്ചുതരാം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സന്തോഷസൂചകമായ ഒരു മുഖവുരയോടു കൂടിയാണ് ഈ കല്‍പന അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ അറിയിക്കുന്നത്.

ഹിജ്ര രണ്ടാംകൊല്ലത്തിലാണ് ഈ കല്പന അവതരിച്ചത്. ഇതിനുശേഷം കഅ്ബയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) ആദ്യം നമസ്കരിച്ചത് അസര്‍ നമസ്കാരമായിരുന്നുവെന്ന് ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിച്ച ഖുബായിലെ പള്ളി മദീനായില്‍ നിന്ന് രണ്ടുമൂന്ന് നാഴിക അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതാകകൊണ്ട് അവിടെ ആ വിവരം ലഭിച്ചത് സുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തിന്‍റെ ജമാഅത്ത് നടക്കുമ്പോഴായിരുന്നു. അതാണ്-മുമ്പ് പറഞ്ഞപ്രകാരം – സുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തില്‍ അവര്‍ കഅ്ബയിലേക്ക് തിരുയുവാന്‍ കാരണം. നമസ്കാരം ഖിബ്‌ലയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു കൊണ്ടായിരിക്കല്‍ നിര്‍ബ്ബന്ധമാണല്ലോ. നമസ്കാരത്തില്‍ അല്ലാതെയും ഖിബ്‌ലയുടെ നേരെ

തിരിയുന്നത് നന്നായിരിക്കുന്ന ചില അവസരങ്ങളുണ്ട്. പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുമ്പോഴും, മരണപ്പെട്ടവരെ ഖബ്റിൽ കിടത്തുമ്പോഴും അതുവേണ്ടതാണെന്ന് ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

എവിടെയായിരുന്നാലും അതിൻെറ നേർക്ക് മുഖം തിരിക്കണം .... وَحَيْثُمَا كُنتُمْ فَوَلُّوا എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് അടുത്തുള്ളവരും, ദൂരത്തുള്ളവരും ഈ വിഷയത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. എന്നാൽ, യാത്രക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സുന്നത്ത് നമസ്കാരങ്ങളിൽ ഈ നിയമത്തിൽ ഇളവുള്ളതായി ഹദീസുകളിൽ കാണാം. നമസ്കരിക്കുന്ന ആൾ നേരെ മുമ്പോട്ടുപോയാൽ, കഅ്ബയുടെ കെട്ടിടത്തിൽ ചെന്നുമുട്ടുമാറ് സൂക്ഷ്മമായി തിരിയേണ്ടതുണ്ടോ? അതല്ല, ഏതാണ്ട് കഅ്ബയുടെ ഭാഗത്തേക്കാകത്തക്കവണ്ണം ആയിരുന്നാൽ മതിയോ? പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ മുമ്പേ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ള ഒരു വിഷയമാണിത്. കഴിവതും സൂക്ഷ്മമായിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ, ചില പണ്ഡിതൻമാർ പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ശാസ്ത്രീയനിരീക്ഷണങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും വഴി കൃത്യത ബോധ്യപ്പെട്ടെങ്കിലേ ഓരോ നമസ്കാരവും ശരിയാവുകയുള്ളുവെന്നില്ലതാനും. പക്ഷേ, സൂക്ഷ്മമായ വിവരമുള്ളവരും കഅ്ബയുടെ അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവരും അതിലേക്ക് കൃത്യമായിത്തന്നെ തിരിയണമെന്നുള്ളതിൽ സംശയവുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽവെച്ച് ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ, ജനങ്ങൾ ഇമാമിൻെറ പിന്നിൽ ചൊവ്വെയുള്ള അണികളായി നിൽക്കാതെ, കഅ്ബയെയും ഇമാമിനെയും മദ്ധ്യത്തിലാക്കി വട്ടമിട്ടുള്ള അണികളായി നിൽക്കുന്നതും. അല്ലാത്തപക്ഷം, കുറച്ചാളുടെ നമസ്കാരംമാത്രം കഅബ്യുടെ നേരെയും, മറ്റുള്ളവരുടേത് അല്ലാതെയും ആയിരിക്കുമല്ലോ. കഅബ്യുടെ ഉള്ളിൽവെച്ച് നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ഏത് ഭാഗത്തേക്കും തിരിയാവുന്നതുമാണ്.

ഈ കൽപന അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമാണെന്ന് വേദക്കാർക്ക് തീർച്ചയായും അറിയാമെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെയും തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെയും വിശേഷതകളെക്കുറിച്ച് അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും പ്രവാചകരിൽനിന്നും അവർക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവായിരിക്കാം ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കാൻവേണ്ടി ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ആരാധനാലയവും,(*) ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഖിബ്ലയും കഅ്ബയായിരുന്നുവെന്നും, ഇബ്രാഹീം(عليه السلام) നബിയുടെ മാർഗ്ഗമാണ് നബി (ﷺ) പിൻപറ്റേണ്ടതെന്നും വേദക്കാർക്ക് അജ്ഞാതമല്ല. ഏതായാലും-അടുത്ത് 146-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ-അവർക്ക് അറിവുണ്ടായിട്ട് പിന്നെയും അതുമൂടിവെച്ച് കൊണ്ടാണവർ ആരോപണങ്ങൾക്കും കുഴപ്പത്തിനും മുതിരുന്നത്. അതവർക്ക് നന്നല്ലെന്നും, അതിൻെറ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുമുള്ള താക്കീതാണ് അവസാനം ''അവർ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനൊന്നുമല്ല'' എന്ന വാക്യം. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَلَئِنْ أَتَيْتَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ بِكُلِّ ءَايَةٍ مَّا تَبِعُوا۟ قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا

145 വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ അടുക്കൽ എല്ലാ(വിധ) ദൃഷ്ടാന്തവുമായി നീ ചെന്നുവെങ്കിൽതന്നെയും അവർ നിൻെറ ഖിബ്ലയെ പിൻതുടരുകയില്ല. നീ അവരുടെ ഖിബ്ലയെ പിൻതുടരുന്നവനുമല്ല. അവരിൽ

* ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഏറെക്കുറെ 4000 കൊല്ലം മുമ്പാണ് കഅ്ബയുടെ സ്ഥാപനം. ഏതാണ്ട് 1000ത്തിലധികം കൊല്ലംമുമ്പ് മാത്രമാണ് ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്.

بَعْضُهُم بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾

ചിലർ, ചിലരുടെ ഖിബ്‌ലയെ പിൻതുടരുന്നവരുമല്ല. അറിവിൽനിന്നും നിനക്ക് വന്നു കിട്ടിയതിനുശേഷം, നീ (എങ്ങാനും) അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റിയെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, അപ്പോൾ നീ, അക്രമികളിൽപെട്ടവൻ തന്നെയായിരിക്കും.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْرِفُونَهُۥ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَآءَهُمْ ۖ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

146 നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ, തങ്ങളുടെ മക്കളെ അറിയുന്നത് പോലെ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അവരിൽനിന്ന് ഒരു വിഭാഗം, അവർ അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു(തന്നെ) യഥാർത്ഥം ഒളിച്ചുവെക്കുന്നു.

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾

147 യഥാർത്ഥം നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്നത്രെ (ലഭിക്കുന്നത്) . അതിനാൽ, സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തീർച്ചയായും നീ ആയിത്തീരരുത്.

---

145 وَلَئِنْ എങ്കിൽതന്നെയും. أَتَيْتَ നീ ചെന്നു. الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ അടുക്കൽ. أُوتُوا الْكِتَابَ അവർക്ക് ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടു. بِكُلِّ آيَةٍ എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവുംകൊണ്ട്. مَّا تَبِعُوا അവർ പിൻതുടരുന്നതല്ല. قِبْلَتَكَ നിൻെറ ഖിബ്‌ലയെ. وَمَا أَنتَ നീ അല്ലതാനും. بِتَابِعٍ പിൻതുടരുന്നവൻ. قِبْلَتَهُمْ അവരുടെ ഖിബ്‌ലയെ. وَمَابَعْضُهُم അവരിൽ ചിലരുമല്ല. بِتَابِعٍ പിൻതുടരുന്നവർ. قِبْلَةَ بَعْضٍ ചിലരുടെ ഖിബ്‌ലയെ. وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ നീ പിൻപറ്റിയെങ്കിൽ. أَهْوَاءَهُم അവരുടെ ഇച്ഛകളെ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ. مِّن بَعْدِ ശേഷം, ശേഷമായി. مَا جَاءَكَ നിനക്ക് വന്നതിൻെറ. مِنَ الْعِلْمِ ജ്ഞാനത്തിൽനിന്ന്. إِنَّكَ إِذًا നിശ്ചയമായും അപ്പോൾ നീ. لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ആക്രമികളിൽപെട്ട(വൻ) തന്നെ. 146 الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. آتَيْنَاهُمُ അവർക്ക് നാം നൽകിയിരിക്കുന്നു. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. يَعْرِفُونَهُ അദ്ദേഹത്തെ അവർ അറിയും, അതിനെ (പരിചയപ്പെട്ട്) അറിയും. كَمَا يَعْرِفُونَ അവർ അറിയുന്നതുപോലെ. أَبْنَاءَهُمْ അവരുടെ പുത്രൻമാരെ(മക്കളെ) . وَإِنَّ فَرِيقًا നിശ്ചയമായും ഒരു വിഭാഗം. مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്നുള്ള. لَيَكْتُمُونَ അവർ ഒളിച്ചു (മറച്ചു, മൂടി) വെക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. الْحَقَّ യഥാർത്ഥം, സത്യം, ന്യായം. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. يَعْلَمُونَ അറിയുന്നുതാനും. 147 الْحَقُّ യഥാർത്ഥം, സത്യം. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നാകുന്നു. فَلَا تَكُونَنَّ ആകയാൽ തീർച്ചയായും നീ ആയിത്തീരരുത്. مِنَ الْمُمْتَرِينَ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരിൽ, സംശയാലുക്കളിൽ(പെട്ടവൻ) .

സത്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും മനസ്സിലാകാത്തതുകൊണ്ടാണ് വേദക്കാർ ഖിബ്‌ലയുടെ വിഷയം അനുകൂലിക്കാത്തതെങ്കിൽ, അവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തവും തെളിവും ബോധ്യപ്പെടുത്തി കാര്യം മനസ്സിലാക്കാമയിരുന്നു. പക്ഷെ, യഥാർത്ഥം ശരിക്കും അറിഞ്ഞു കൊണ്ട് കൽപിച്ചുകൂട്ടി അത് മൂടിവെക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, അവർക്ക് തെളിവുകൾ കാട്ടിക്കൊടുത്തിട്ട് ഫലമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ പിന്നെ, നബി (ﷺ) ക്ക് അവരുടെ ഖിബ്‌ലയെത്തന്നെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ഇല്ല. യഹൂദികളുടെ ഖിബ്‌ല ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസും ക്രിസ്ത്യാനികളുടേത് കിഴക്കുഭാഗവുമാണ്. പിൻപറ്റാമെന്ന് സങ്കൽപിച്ചാൽ തന്നെയും രണ്ടിലൊന്നല്ലാതെ സ്വീകരിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഇനി വേദക്കാർ തമ്മിൽ യോജിച്ച് ഒരു കൂട്ടർ മറ്റേ കൂട്ടരുടെ ഖിബ്‌ല സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുമോ? അതും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ഖിബ്‌ലയുടെ വിഷയത്തിൽ നബിയും വേദക്കരും തമ്മിൽ ഒരു നിലക്കും യോജിക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല. അവർ തമ്മിലും യോജിക്കകയില്ല.

അവരുടെ ഇച്ഛകളെ നീ പിൻപറ്റിയാൽ നീ അക്രമികളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുമെന്നും, നീ

സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിത്തീരരുതെന്നും നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞത് നബി (ﷺ) ക്ക് വല്ല ചാഞ്ചല്യവും ഉണ്ടായേക്കാമെന്ന നിലക്കല്ല. വല്ല സന്ദർഭത്തിലും നബി (ﷺ) അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനും മോഹത്തിനും വഴങ്ങിയേക്കാമെന്നോ, കുറച്ച് കാലം ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിനെ ഖിബ്‌ലയായി അംഗീകരിച്ചതുപോലെ ഇനിയൊരിക്കൽ ഈ കൽപനയിൽ വല്ല മാറ്റവും സംഭവിച്ചേക്കുമെന്നോ മറ്റോ അവർ വ്യാമോഹം വെച്ച് കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് അവരെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഈ കൽപനയുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കുവാനും അത് ഉതകുന്നു.

يعرفونه എന്ന വാക്കിലെ (ه എന്ന) സർവ്വനാമത്തിന് 'അദ്ദേഹത്തെ' എന്നും, 'അതിനെ' എന്നും അർത്ഥം വരാം. അതുകൊണ്ട് ആ വാക്യത്തിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടാറുണ്ട്; (1) അദ്ദേഹത്തെ-അഥവാ നബി (ﷺ) യെ-അവർ അവരുടെ സ്വന്തം മക്കളെ അറിയുന്നതുപോലെ അറിയും എന്ന്. അതായത്, തിരുമേനി അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവാചകനാണ്, അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവരുന്നതെല്ലാം യഥാർത്ഥമാണ് എന്നൊക്കെ നിസ്സംശയം അവർക്കറിയാമെന്ന് താൽപര്യം. ഈ അർത്ഥമാണ് അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും, പരിഭാഷയിൽ നാം കൊടുത്തതും. സംശയലേശം കൂടാതെ അറിയാമെന്ന ഉദ്ദേശത്തിലാണ് മക്കളെ അറിയും പോലെ അറിയാമെന്ന് പറയുന്നത്. ഈ പ്രയോഗം അറബിയിലെന്നപോലെ വേറെ ഭാഷകളിലും ഇല്ലാതില്ല. നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ച് ഇതിൻെറ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ആ സർവ്വനാമം കൊണ്ട് നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്ങിനെയെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാം. സന്ദർഭം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാമെന്നും, മക്കളെ അറിയുന്നതുപോലെ എന്ന ഉപമയിൽ നിന്ന് അതാണ് മനസ്സിലാകുന്നതെന്നുമാണ് ഇതിന് മറുപടി. (2) അത് -അഥവാ ഖിബ്‌ലയുടെ കാര്യം- അവർക്ക് തങ്ങളുടെ മക്കളെ അറിയാവുന്നതുപോലെ നന്നായി അറിയാം എന്ന്. അതായത്, ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ ഖിബ്‌ലയാണ് കഅ്ബ എന്നും, അതാണ് നബി (ﷺ) യുടെയും ഖിബ്‌ലയായിരിക്കേണ്ടതെന്നും അവർക്ക് ശരിക്കറിയാമെന്ന് സാരം. ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. എല്ലാം ഒരേ തത്വത്തിൽ തന്നെ കലാശിക്കുന്നവയാകുന്നു. നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ചായാലും, ഖിബ്‌ലയെക്കുറിച്ചായാലും വേദക്കാരിലുള്ള പണ്ഡിതൻമാർക്കാണല്ലോ ആ അറിവുണ്ടായിരിക്കുക. അവരിൽ നിന്നുള്ള വല്ല കേട്ടുകേൾവിയും മാത്രമേ സാധാരണക്കാർക്കുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ട് അവരിലുള്ള പണ്ഡിതൻമാരെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ''അവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗക്കാർ അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് യഥാർത്ഥം മറച്ചുവെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് '' എന്ന് പറഞ്ഞത്.

വിഭാഗം-18

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا ۖ فَٱسْتَبِقُوا۟ ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ أَيْنَ مَا تَكُونُوا۟ يَأْتِ بِكُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

148 എല്ലാവർക്കും [ഓരോ വിഭാഗത്തിനും] ഉണ്ട് ഒരു അഭിമുഖ സ്ഥാനം; അത് [ഓരോ വിഭാഗവും] അതിന് (മുഖം) തിരിക്കുന്നതായിരിക്കും. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ഉത്തമ (കാര്യ) ങ്ങളിലേക്ക് മുന്നോട്ടു വരുവിൻ. നിങ്ങൾ എവിടെ (തന്നെ) ആയിരുന്നാലും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ മുഴുവനും കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

---

148 وَلِكُلٍّ എല്ലാവർക്കും (ഓരോവിഭാഗത്തിനും) ഉ്. وِجْهَةٌ ഒരു അഭിമുഖസ്ഥാനം, ലക്ഷ്യം. هُوَ അവൻ, അത്. مُوَلِّيهَا അതിന് (അതിലേക്ക്) തിരിക്കുന്നതായിരിക്കും. فَاسْتَبِقُوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ മുന്നേറുവിൻ, മുൻകടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ, (വാശിയോടെ) മുമ്പോട്ട് പോകുക. الْخَيْرَاتِ നല്ല

കാര്യങ്ങൾക്ക്, ഉത്തമങ്ങളിലേക്ക്. أَيْنَ مَا എവിടെത്തന്നെ. تَكُونُوا നിങ്ങൾ ആയിരുന്നാലും. يَأْتِ بِكُمُ നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവരും. اللهُ അല്ലാഹു. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിയുള്ളവനാണ്..

സാരം: ജൂതൻമാർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ മതക്കാർക്കും വിഭാഗക്കാർക്കും അവരവരുടെ ആരാധനകളിൽ മുഖം തിരിക്കുവാനുള്ള ഓരോ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം-അഥവാ ഖിബ്‌ല-ഉണ്ടായിരിക്കും. ഓരോ വിഭാഗവും അവരുടേതായ ആ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് തിരിയുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ അനുകൂലമോ പ്രതികൂലമോ നോക്കാതെ, ഖിബ്‌ലയുടെ കാര്യത്തിലും മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങളിലുമെല്ലാം തന്നെ, കൂടുതൽ ഉത്തമവും ഗുണപ്രദവുമായത് നേടിയെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി-പരസ്പരം വാശിയോടെന്നപോലെ-ധൃതിപൂർവ്വം മുന്നേറുവാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ. ആർ, എവിടെ, എങ്ങിനെ ആയിരുന്നാലും ശരി, എല്ലാവരെയും അല്ലാഹു ഖിയാമത്ത് നാളിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി എല്ലാവരുടെ മേലും തക്ക നടപടി എടുക്കാതിരിക്കയില്ല. അവന് കഴിയാത്ത ഒരു കാര്യവുമില്ല.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ۖ وَإِنَّهُۥ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

149 നീ പുറപ്പെട്ടുപോയേടത്തുനിന്ന് (എല്ലാം തന്നെ) നിൻെറ മുഖം 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൻെറ നേരെ തിരിച്ചു കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അത് നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥം തന്നെയാകുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനൊന്നുമല്ല.

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۥ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَٱخْشَوْنِى وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِى عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

150 നീ പുറപ്പെട്ടുപോയേടത്തുനിന്ന് (എല്ലാം തന്നെ) നിൻെറ മുഖം 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൻെറ നേരെ തിരിച്ചു കൊള്ളുക. നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ നിങ്ങൾ അതിനുനേരെ തിരിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു ന്യായവും (കൊണ്ടുവരുവാൻ) ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി; (അതെ,) അവരിൽ നിന്ന് അക്രമം ചെയ്തവർക്കൊഴികെ. എന്നാൽ, അവരെ നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ടാ, എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. എൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തരുവാനും, നിങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചേക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അത്) .

---

149 وَمِنْ حَيْثُ ഇടത്തിൽനിന്ന്, ഇടത്തിൽ വെച്ച്. خَرَجْتَ നീ പുറത്തുപോയി, പുറപ്പെട്ട്. فَوَلِّ നീ തിരിക്കുക. وَجْهَكَ നിൻെറ മുഖം. شَطْرَ നേരെ, ഭാഗത്തിന്. الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ. وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَلْحَقُّ യഥാർത്ഥം (സത്യം) തന്നെ. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള. وَمَا اللهُ അല്ലാഹു അല്ലതാനും. بِغَافِلٍ അശ്രദ്ധേന. عَمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. 150 وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ നീ പുറപ്പെട്ടു പോയേടത്തു നിന്ന്. فَوَلِّ وَجْهَكَ നിൻെറ മുഖത്തെ നീ തിരിക്കുക. شَطْرَالْمَسْجِدِ മസ്ജിദിൻെറ(പള്ളിയുടെ) നേരെ. الْحَرَامِ പവിത്രമായ. وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ നിങ്ങൾ എവിടെയായാലും, നിങ്ങൾ ആകുന്നിടത്ത് വെച്ച്. فَوَلُّوا നിങ്ങൾ തിരിക്കുവിൻ. وُجُوهَكُمْ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ. شَطْرَهُ അതിൻെറ നേരേ ഭാഗത്തേക്ക്. لِئَلاَّ يَكُونَ ഉണ്ടാവാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്.

عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ. حُجَّةٌ ഒരു ന്യായം , തെളിവ്. إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക് ഒഴികെ. ظَلَمُوا ആക്രമം ചെയ്ത, അവർ അനീതി പ്രവർത്തിച്ചു. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. فَلاَ تَخْشَوْهُمْ അതിനാൽ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ അവരെ പേടിക്കേണ്ട. وَاخْشَوْنِي എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَلِأُتِمَّ ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കുവാൻവേണ്ടിയും. نِعْمَتِي എൻെറ അനുഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെമേൽ. وَلَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കുവാനും. تَهْتَدُونَ നിങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുക..

ഖിബ്‌ലയുടെ വിഷയം എത്ര ഗൗരവത്തോടുകൂടിയാണ് അല്ലാഹു കണക്കിലെടുത്തിരിക്കുന്നതെന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളും, അവക്കിടയിലൂടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളും മനസ്സിരുത്തി ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. മതചിഹ്നങ്ങളിൽ ഖിബ്‌ലക്കുള്ള സ്ഥാനവും, ഖിബ്‌ല മാറ്റത്തെത്തുടർന്ന് ശത്രുചേരികളിൽ നിന്ന് പ്രകടമായ എതിർപ്പിൻെറ രൂക്ഷതയും അതിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ആദ്യം 144-ാം വചനത്തിൽ, നബി (ﷺ) യുടെ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റിത്തരാമെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ നേരെ തിരിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ തിരുമേനിയോട് കൽപിച്ചു. പിന്നീട് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം, ഈ വചനങ്ങളിൽ നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടു പ്രാവശ്യം വീണ്ടും ആ കൽപന ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം സത്യവിശ്വാസികളെയും കൂടി അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് നാലാമതും അത് ആവർത്തിക്കുന്നു.

പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്ന വിഷയത്തിൻെറ പ്രാധാന്യം ശ്രോതാക്കളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി വാക്കുകളെയോ, വാക്യങ്ങളെയോ ആവർത്തിക്കുക ഭാഷകളിൽ പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെടാറുള്ള ഒരു പതിവാകുന്നു. അറബി ഭാഷയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഈ പതിവ് കാണാം. ഇത്രയും ശക്തമായ രൂപത്തിൽ ഈ വിഷയം ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കുവാനുള്ള പല കാരണങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ മതക്കാർക്കും ഓരോ ഖിബ്‌ലയുണ്ട്; അതുപോലെ മുസ്‌ലിംകൾക്കും ഒരു ഖിബ്‌ല വേണ്ടതുണ്ട്; അത് എല്ലാറ്റിലും കൂടുതൽ ഉത്തമവും ഗുണകരവുമായിരിക്കണം എന്നൊക്കെ 148-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചു. ഇത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന വേണ്ടപ്പെട്ടതായ ഒരു യഥാർത്ഥമാണെന്ന് 149ലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. എതിർ കക്ഷികൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ ന്യായവാദമൊന്നും കൊണ്ടുവരാതിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം അവർക്ക് പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവാനും, അവർ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണിതെന്ന് 150ലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അൽപം മനസ്സിരുത്തി പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം വേറെയും പല സൂചനകളും ഈ വചനങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. ഈ വിഷയം ഇത്രയും ഗൗരവമർഹിക്കുവാൻ അന്നത്തെ ചുറ്റുപാടിൽ വേറെയും ഒരു കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. മതപരമായ അനുഷ്ഠാന നിയമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ 'നസ്ഖ് ' (നിലവിലുള്ള ഒരു വിധി മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്ത് വേറൊരു വിധി നടപ്പാക്കൽ) ആയിരുന്നു ഈ ഖിബ്‌ല മാറ്റം. നസ്ഖിൻെറ പേരിൽ ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നുണ്ടായ രൂക്ഷമായ എതിർപ്പുകളും, ശുദ്ധഗതിക്കാരായ ചില മുസ്‌ലിംകളിൽ അത് വരുത്തിയ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് 106-ാം വചനത്തിലും അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും നാം കണ്ടുവല്ലോ.

''പുറത്തുപോയേടത്തു നിന്നെല്ലാം മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ നേരെ തിരിയണം. ......ومن حيث خرجت'' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം, എവിടെ യാത്ര പോയാലും അവിടെ നിന്നെല്ലാം നമസ്കാരത്തിൽ കഅ്ബയിലേക്ക് തിരിയണമെന്നും, ''നിങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നേടത്തു നിന്നൊക്കെ തിരിയണം (وحيثما كنتم الخ'') എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം, നിങ്ങൾ കഅ്ബയുടെ അടുത്തോ ദൂരെയോ ആയാലും, കഅ്ബ കാണാവുന്നിടത്തോ കാണാത്തിടത്തോ ആയാലും

അങ്ങിനെ ചെയ്യണമെന്നുമാകുന്നു. ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിനെ സ്ഥിരം ഖിബ്ലയായി നിയമിക്കുന്ന പക്ഷം, ഇവർ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ ഖിബ്ലയെ അനുകരിക്കുന്നതെന്നും, ഇവർ കഅ്ബയെ ഖിബ്ല:യാക്കേണ്ടവരല്ലേ എന്നുമൊക്കെ വേദക്കാർ പറയുവാൻ ഇടവരും. മുഹമ്മദിന്റെ മാർഗ്ഗം ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ന്റെ മാർഗ്ഗമാണെന്ന് വാദിക്കുകയും, അതോടുകൂടി ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ന്റെ ഖിബ്ല അവൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും മറ്റും മുശ്രിക്കുകളും പറഞ്ഞേക്കും. ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് ''നിങ്ങൾക്കെതിരെ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു ന്യായം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി (لئلا يكون الناس الخ'') എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ദുർവാശിക്കാരും, ദുരുദ്ദേശപൂർവ്വം നിഷേധത്തിനൊരുങ്ങിയവരുമായ ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സത്യത്തിനും ന്യായത്തിനും സ്ഥാനമില്ല. ഖിബ്ല മാറ്റിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും, കഅ്ബയായാലും അല്ലെങ്കിലും അവർ- ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നായി-ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. ഇത്തരക്കാരെപ്പറ്റിയാണ്, ''അവരിൽ നിന്നുള്ള അക്രമികളൊഴികെ(....الا الذين ظلمو'') എന്നു പറഞ്ഞത്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും ആരോപണങ്ങളുമൊന്നും ചെവിക്കൊള്ളേണ്ടതില്ല; അവഗണിച്ചു തള്ളുകയേ വേണ്ടൂ; അവർ മൂലം ഒന്നും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല; അവരെയൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ട; അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമാണ് ഭയപ്പെടേണ്ടത്; നിങ്ങളുടെ മതനിയമങ്ങൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി നിയമിച്ചു തരുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ കനിഞ്ഞേകുന്ന അനുഗ്രഹമാണ്; അത് മുഖേന നിങ്ങൾക്ക് നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു വിജയം നേടാവുന്നതാണ് എന്നൊക്കെ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

كَمَآ أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولاً مِّنكُمْ يَتْلُواْ عَلَيْكُمْ ءَايَـٰتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱلْكِتَـٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُواْ تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

151 (അതെ) നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു റസൂലിനെ നാം അയച്ചത് പോലെ; അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം] കൾ ഓതിത്തരുകയും, നിങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് വേദ ഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് അറിയുമായിരുന്നില്ലാത്തത് അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരുകയും ചെയ്യുന്നു. [അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു റസൂലിനെ.]

فَٱذْكُرُونِىٓ أَذْكُرْكُمْ وَٱشْكُرُواْ لِى وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

152 ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ സ്മരിക്കുവിൻ, (എന്നാൽ) ഞാൻ നിങ്ങളെ(യും) സ്മരിക്കുന്നതാണ്. എനിക്ക് നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; എന്നോട് നന്ദികേട് കാണിക്കുകയും അരുത്.

---

151 كَمَا أَرْسَلنَا നാം അയച്ചതുപോലെ. فِيكُمْ നിങ്ങളിൽ. رَسُولاً ഒരു റസൂലിനെ, ദൂതനെ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. يَتْلُوا عَلَيْكُمْ അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് ഓതിത്തരുന്നു. آيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തു (വചനം-ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം) കളെ. وَيُزَكِّيكُمْ നിങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യും. وَيُعَلِّمُكُمُ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിക്കുകയും. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. وَالْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനവും, തത്വജ്ഞാനവും. وَيُعَلِّمُكُم നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിക്കുകയും (ചെയ്യും) . مَّا لَمْ تَكُونُوا നിങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ലാത്തത്. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും. 152 فَاذْكُرُونِي ആകയാൽ എന്നെ സ്മരിക്കുവിൻ. أَذْكُرْكُمْ ഞാൻ നങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കാം. وَاشْكُرُوا നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. لِي എനിക്ക്, എന്നോട്. وَلاَ تَكْفُرُونِ എന്നോട് നന്ദികേട് (കൃതഘ്നത) കാണിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

കഅ്ബയെ ഖിബ്‌ലയാക്കിയതിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ച കൂട്ടത്തിൽ, നിങ്ങൾക്ക് എൻെറ അനുഗ്രഹം പൂർത്തിയാക്കിത്തരുവാനും, നിങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ് അതെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അതു മാത്രമല്ല, വേറെയും ഒരു വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തു തന്നിട്ടുണ്ട്; ആ അനുഗ്രഹത്തിൻെറ ഒരു വശം മാത്രമാണിത്; നിങ്ങൾക്ക് സന്മാർഗ്ഗം കാണിച്ചു തരുവാനായി ഒരു റസൂലിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അയച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്; അതാണ് ഇതിനെക്കാൾ വലിയ അനുഗ്രഹം എന്നൊക്കെ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് റസൂലിൻെറ സ്ഥിതിഗതികളും കൃത്യങ്ങളും ഇന്നതാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതിനുശേഷം, ഇത്രയും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തുതന്നിരിക്കെകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എപ്പോഴും എന്നെക്കുറിച്ച് സ്മരണയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നും, ഒരിക്കലും എന്നോട് നന്ദികേട് കാണിക്കരുതെന്നും, അതിൻെറ ഫലം നിങ്ങൾക്ക് തന്നെയാണെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

നബി (ﷺ)യുടെ ചുമതലകളായി പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങളെ-അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ ഓതിത്തരുക, സംസ്ക്കരിക്കുക, വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുക എന്നിവയെ-പ്പറ്റി ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ പ്രാർത്ഥനയുടെ വിവരണത്തിൽ (129 -ാം വചനത്തിൽ വെച്ച്) മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിമേ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉത്തരമെന്ന നിലക്കാണ് റസൂൽ (ﷺ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതെന്നും അവിടെ നാം കണ്ടുവല്ലോ. നിങ്ങൾക്ക് അറിയുമായിരുന്നില്ലാത്തതും അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിക്കും (**ويعلمكم مالم تكونوا تعلمون**) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, വഹ്‌യു മൂലവും പ്രവാചകൻ മുഖേനയുമല്ലാതെ -ബുദ്ധികൊണ്ടോ മറ്റോ-അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ പലതും അദ്ദേഹം മുഖേന നിങ്ങൾക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയുന്നു എന്നത്രെ.

ഇമാം അഹ്മദ് (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രാകാരമാകുന്നു; അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘‘ആദമിൻെറ മകനെ, എന്നെക്കുറിച്ച് നീ നിൻെറ സ്വന്തത്തിൽ (മനസ്സിൽ) ഓർമ്മിക്കുന്നതായാൽ, ഞാൻ എൻെറ സ്വന്തത്തിൽ നിന്നെയും ഓർമ്മിക്കും. എന്നെക്കുറിച്ച് നീ ഒരു സംഘത്തിൽ വെച്ച് ഓർമ്മിക്കുന്നതായാൽ (പ്രസ്താവിച്ചാൽ) അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായ സംഘത്തിൽ (മലക്കുകളുടെ സംഘത്തിൽ) വെച്ച് ഞാനും നിന്നെ ഓർമ്മിക്കും. നീ എന്നോട് ഒരു ചാൺ അടുക്കുന്ന പക്ഷം, ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു മുഴം അടുക്കും. നീ എന്നോട് ഒരു മുഴം അടുക്കുന്നതായാൽ ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു മാർ അടുക്കുന്നതാണ്. നീ എൻെറ അടുക്കലേക്ക് (പതുക്കെ) നടന്നുവരുന്നതായാൽ, ഞാൻ നിൻെറ അടുക്കലേക്ക് (വേഗം) ഓടി വരുന്നതാണ്.’’ ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള വേറെ ഹദീസ് ബുഖാരിയിലും മുസ്‌ലിമിലും കാണാം.

വിഭാഗം - 19

153 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, ക്ഷമയും, നമസ്കാരവും വഴി നിങ്ങൾ സഹായം തേടിക്കൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ക്ഷമിക്കുന്നവരോടൊപ്പമായിരിക്കും.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱسْتَعِينُواْ بِٱلصَّبْرِ وَٱلصَّلَوٰةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٥٣﴾

---

153 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. اسْتَعِينُوا നിങ്ങൾ സഹായം തേടുവിൻ. بِالصَّبْرِ സഹനം കൊണ്ട്. وَالصَّلَاةِ നമസ്കാരവും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. مَعَ الصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയാണ്.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുവാനും, അവനോട് നന്ദി കാണിക്കുവാനും പറഞ്ഞശേഷം, ഈ വചനത്തിൽ ക്ഷമയും നമസ്കാരവും മുറുകെ പിടിക്കുവാനും, അത് വഴി

സഹായം തേടിക്കൊള്ളുവാനും ഉപദേശിക്കുന്നു. ക്ഷമയുള്ളവരുടെ പക്ഷത്തായിരിക്കും അല്ലാഹു എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ക്ഷമയുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം ഊന്നിപ്പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവൻെറ പ്രത്യേക സഹായവും അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളും അവർക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് താൽപര്യം. അനുഗ്രഹത്തിലും സന്തോഷത്തിലും നന്ദിയെന്നപോലെ, പരീക്ഷണങ്ങളിലും വിഷമങ്ങളിലും ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളൽ സത്യവിശ്വാസിയുടെ സ്വഭാവമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം ആശ്ചര്യം തന്നെ. അവൻെറ കാര്യങ്ങളില്ലൊം അവന് ഗുണകരമായിരിക്കും. ഇത് സത്യവിശ്വാസിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമില്ല. അവന് സന്തോഷകരമായത് വല്ലതും ഭവിച്ചാൽ അവൻ നന്ദി കാണിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, അതവന് ഗുണമായിത്തീരുന്നു. അവന് ഉപദ്രവകരമായത് വല്ലതും ഭവിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അതും അവന് ഗുണമായിത്തീരുന്നു.'' (മു) ക്ഷമയെക്കുറിച്ചും, അതിന് പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ള വളരെ ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവാക്യങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്.

നമസ്കാരമാകട്ടെ, ശാരീരികമായ അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽ അതി പ്രധാനമായ ഒരു കർമ്മമാകുന്നു. അല്ലാഹുവുമായുള്ള ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയും, അവൻെറ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം ചെയ്തുകൊണ്ട് നടത്തപ്പെടുന്ന ഭക്തി നിർഭരമായ പ്രാർത്ഥനയുമാകുന്നു അത്. ആ പ്രാർത്ഥനക്ക് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം വില കൽപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയിക്കുവാനില്ല. വല്ല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും നേരിടുമ്പോൾ, നബി (ﷺ) നമസ്കാരത്തെ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്നതായി -വേഗം നമസ്കാരത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരുന്നതായി-ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഈ വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിലേക്ക് ആവശ്യമായ വിവരങ്ങൾ പലതും 45-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.

154 അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ, 'മരണപ്പെട്ടവർ' എന്ന് പറയരുത്. എന്നാൽ, (അവർ) ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാകുന്നു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ (അത്) ഗ്രഹിക്കുകയില്ല.

وَلَا تَقُولُواْ لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَٰتٌۢ بَلْ أَحْيَآءٌ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

154 وَلاَ تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയരുത്. لِمَن يُقْتَلُ കൊല്ലപ്പെടുന്നവരെക്കുറിച്ച്. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. أَمْوَاتٌ മരിച്ചുപോയവർ എന്ന്. بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ. أَحْيَاءٌ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ്. وَلَكِن എങ്കിലും. لاَّ تَشْعُرُونَ നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല, അറിയുകയില്ല..

മുൻ ആയത്തിൽ ക്ഷമയെയും നമസ്കാരത്തെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചു. ക്ഷമയുള്ളവർ സഹനമുള്ളവരും, നമസ്കാരമുള്ളവർ ഭയഭക്തരുമായിരിക്കുമല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുവാനും ജീവൻ ത്യജിക്കുവാനും തയ്യാറാകുന്നതും ഇങ്ങിനെയുള്ളവരായിരിക്കും. സമരവേളയിൽ വല്ലവരും വധിക്കപ്പെട്ട് രക്തസാക്ഷികളാകുന്ന പക്ഷം, അവർ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മരണപ്പെട്ടവരാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ മരണപ്പെട്ടവരല്ല; അതുകൊണ്ട് അവരെപ്പറ്റി സാധാരണ മരണപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ കരുതിക്കൂടാ; അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ തന്നെയാണ്; പക്ഷേ നിങ്ങൾക്കതു മനസ്സിലാകുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. രക്തസാക്ഷികളുടെ (ശഹീദുകളുടെ) മരണം വാസ്തവത്തിൽ മരണമല്ലെന്നോ, മരിച്ചുവെന്ന് അവരെപ്പറ്റി പറയുവാൻ പാടില്ലെന്നോ അല്ല- മറ്റുള്ളവരുടെ മരണവും അവരുടെ മരണവും ഒരേ നിലയിൽ കണക്കാക്കിക്കൂടാ എന്നത്രെ-അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം. ആലുഇംറാൻ 169-171 വചനങ്ങളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. إن شاء الله അവർക്ക് ആഹാരം നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അതോടൊപ്പം വന്നുചേരുവാനിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അവർ സന്തുഷ്ടരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും മറ്റും അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശുഹദാക്കളുടെ (രക്തസാക്ഷികളുടെ) ആത്മാക്കൾ പച്ചവർണ്ണമുള്ള ചില പക്ഷികളുടെ ഉള്ളങ്ങളിലായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവർ ഉദ്ദേശിച്ചേടത്തുകൂടി മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലങ്ങൾകണ്ട് തങ്ങളെ ഇഹത്തിലേക്ക് മടക്കി വീണ്ടും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധംചെയ്തു കൊല്ലപ്പെടുമാറാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ അവർ അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിക്കുമെന്നും, ഇനി മടക്കമില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നതായി അല്ലാഹു അവരോട് മറുപടി പറയുമെന്നും നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (മു) അല്ലാഹുവും റസൂലും അറിയിച്ചുതന്നതിനപ്പുറം അവരുടെ ആത്മീയമായ ആ അദൃശ്യജീവിതത്തെപ്പറ്റി നമുക്കൊന്നും അനുമാനിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതാണ് **ولكن لا تشعرون** (എങ്കിലും നിങ്ങൾ അത് ഗ്രഹിക്കുകയില്ല) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതും. യുദ്ധത്തിൽവെച്ചോ, ശത്രുക്കളുടെ കൈക്കോ കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ മാത്രംപോരാ. നിഷ്കളങ്ക മനസ്സോടും, ഐഹികമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വെച്ചു കൊണ്ടല്ലാതെയും രണാങ്കണത്തിലിറങ്ങി കൊല്ലപ്പെവരായെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇപ്പറഞ്ഞ നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് പല ഹദീസുകളിലും നബി (ﷺ) വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ക്ഷമയെപ്പറ്റി വീണ്ടും പറയുന്നു;-

وَلَنَبْلُوَنَّكُم بِشَىْءٍ مِّنَ ٱلْخَوْفِ وَٱلْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَنفُسِ وَٱلثَّمَرَٰتِ ۗ وَبَشِّرِ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٥٥﴾

155 ഭയം, വിശപ്പ്, സ്വത്തുക്കളിലും ദേഹങ്ങളിലും ഫലങ്ങളിലും കുറവ് എന്നിവയിൽ പെട്ട വല്ലതുംകൊണ്ട് നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതാണ്. ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക് സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക;

ٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوٓا۟ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّآ إِلَيْهِ رَٰجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

156 അതായത് യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്: അവർക്ക് വല്ല ബാധയും [ആപത്തും] ബാധിച്ചാൽ അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുള്ളവരാണ്; ഞങ്ങൾ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങുന്നവരുമാകുന്നു''.

أُو۟لَٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَٰتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

157 അക്കൂട്ടർ-അവരിൽ, അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളും, കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കും. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്, സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരും.

155 وَلَنَبْلُوَنَّكُم നിങ്ങളെ നാം നിശ്ചയമായും പരീക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. بِشَيْءٍ ഒരു വസ്തു (അൽപം-വല്ലതും) കൊണ്ട്. مِّنَ الْخَوْفِ ഭയത്തിൽനിന്ന്. وَالْجُوعِ വിശപ്പിൽ നിന്നും. وَنَقْصٍ കുറവിൽ (ചുരുക്കത്തിൽ) നിന്നും. مِّنَ الْأَمْوالِ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്ന്. وَالْأَنْفُسِ ദേഹങ്ങളിൽ നിന്നും. وَالثَّمَراتِ ഫലങ്ങളിൽനിന്നും. وَبَشِّرِ സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക. الصابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക്.. 156 الَّذِينَ യാതാരുകൂട്ടർക്ക്. إِذَا أَصَابَتْهُم അവർക്ക് ബാധിച്ചാൽ, എത്തിയാൽ. مُّصِيبَةٌ വല്ല ബാധയും, ഒരു വിപത്ത്. قَالُوا അവർ പറയും. إِنَّا لِلَّهِ ഞങ്ങൾ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന് (ഉള്ളവർ) ആകുന്നു. ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുതന്നെ. وَإِنَّا إِلَيْهِ ഞങ്ങൾ അവനിലേക്ക് തന്നെ. رَاجِعُونَ മടങ്ങുന്നവരുമാണ്.

157 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ ഉായിരിക്കും, അവർക്കു്. صَلَوَاتٌ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ. مِّن رَّبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൽ നിന്ന്. وَ رَحْمَةٌ കാരുണ്യവും. وَأُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. هُمُ അവർതന്നെ. الْمُهْتَدُونَ സന്മാർഗ്ഗികൾ, നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവർ.

അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പരീക്ഷണം രണ്ടുവിധത്തിലുണ്ട്. തിൻമ മുഖേനയും നന്മ മുഖേനയും. ''ونبلوكم بالشر والخير فتنة – الانبياء (തിൻമകൊണ്ടും നന്മകൊണ്ടും നിങ്ങളെ നാം ഒരു പരീക്ഷണം പരീക്ഷിക്കുന്നതാണ്.) '' (21;35) തിൻമയിൽ ക്ഷമയും സഹനവും, നൻമയിൽ നന്ദിയുംകൂറും പുലർത്തുകയാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യേണ്ടത്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം 153-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ച നബി വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ രണ്ടുതരം പരീക്ഷണവും അവർക്കു ഗുണകരമായിതന്നെ കലാശിക്കും. ഇല്ലെങ്കിലോ? രണ്ടും ദോഷമല്ലാതെ വരുത്തുകയുമില്ല. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ ക്ഷമയെക്കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നു മനുഷ്യനിൽ ഇടക്കിടെ അനുഭവപ്പെട്ടേക്കുന്ന വിപത്തുകൾ മുഖേനയുണ്ടാകുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അവയിൽ ക്ഷമ കൈകൈക്കാള്ളേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്.

അഞ്ചുവിധം പരീക്ഷണങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞത്: (1) ഭയം, യുദ്ധം, കലഹം, ശത്രുക്കൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ കാരണത്താലും ഏർപ്പെടുന്ന ഭയം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) വിശപ്പ്: ക്ഷാമംകൊണ്ടോ ദാരിദ്ര്യാധിക്യംകൊണ്ടോ, മറ്റു കാരണംകൊണ്ടോ ഉണ്ടാകുന്ന പട്ടിണിയെന്നർത്ഥം. (3) ധനനഷ്ടം: ഉള്ള ധനത്തിന് നാശനഷ്ടം പിണഞ്ഞും, വരവ് കുറഞ്ഞും ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാതരം നഷ്ടങ്ങളും.(4) ആൾ നഷ്ടം: രോഗം, പകർച്ചവ്യാധികൾ, അപകടങ്ങൾ, യുദ്ധങ്ങൾ, അത്യാഹിതങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ സ്വന്തം കുടുംബങ്ങളിലും ബന്ധുമിത്രങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ ജീവനാശങ്ങളും. (5) ഫലങ്ങളുടെ കുറവ്: കൃഷിയുൽപന്നങ്ങൾ, കായ്കനികൾ മുതലായവയിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ഉൽപാദനക്കുറവ്. ഇവയെല്ലാം പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ള വിപത്തുകളാണല്ലോ. ബാഹ്യമായ കാര്യകാരണബന്ധങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി ഇവക്കെല്ലാം ചില കാരണങ്ങൾ മനുഷ്യന് പലപ്പോഴും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കും. എങ്കിലും അവയൊക്കെ വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ചില പരീക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. അവയിൽ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും നൻമകളും ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും, അവരാണ് സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച ഭാഗ്യവാൻമാരെന്നും അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച് അക്ഷമയും വേവലാതിയുമായി കഴിയുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇഹത്തിൽ ആപത്തുകളുടെ ഗൗരവം വർദ്ധിക്കലും, പരത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അപ്രീതി സമ്പാദിക്കലും മാത്രമായിരിക്കും അനുഭവം.

മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ച് കാര്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും പരീക്ഷണം നടത്തും എന്ന് പറയാതെ ''അവയിൽ അൽപം വല്ലതും കൊണ്ട് പരീക്ഷണം നടത്തും (ولنبلونكم بشيء) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. ഇവയിൽപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ചിലതൊക്കെ ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടെന്നു വരും, അപ്പോൾ അതിൻെറ പേരിൽ ക്ഷമകേടും നിരാശയും ബാധിക്കരുത്, നേരെമറിച്ച് ക്ഷമ അവലംബിച്ചുകൊണ്ട് അവ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായി കലാശിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്, അതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച ആപത്തുകൾ സംഭവിക്കാത്തത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഔദാര്യമായി കരുതണം എന്നൊക്കെയുള്ള സൂചനകൾ ആ വാക്കിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഒരു ആപത്ത് നേരിടുമ്പോൾ, അതുപോലെ സംഭവിക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ള കൂടുതൽ വലുതായ ആപത്തുകളെപ്പറ്റി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത് സംഭവിച്ച ആപത്തിൻെറ ഗൗരവം ലഘൂകരിക്കുവാൻ ഉതകുന്നതായിരിക്കും. ക്ഷമാലുക്കളുടെ ഒരു നിർവ്വചനമെന്നോണം അവരെ അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. ''അവർക്ക് വല്ല ആപത്തു ബാധിച്ചാൽ, انا لله وانا اليه راجعون (ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുള്ളവരാണ്; ഞങ്ങൾ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങുന്നവരുമാണ്.) എന്ന് അവർ പറയും.''

വല്ല ആപത്തുകളും നേരിടുമ്പോൾ ഈ വാക്ക് പറയുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് ഈ

വചനത്തിൽ നിന്നും പല ഹദീസുകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, നാവുകൊണ്ട് ഉരുവിട്ടതുകൊണ്ട് മാത്രം പ്രയോജനമില്ല. അതിലടങ്ങിയ ആശയം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടും, ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടും ആയിരിക്കണം അത്. തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളാണ് അവൻെറ അടിമകളാണ്, തങ്ങളുടെ കൈകാര്യങ്ങളും നിയന്ത്രണങ്ങളുമെല്ലാം അവൻെറ കയ്യിലാണ്, അവന് തങ്ങളിൽ എന്തും നടപ്പിലാക്കുവാൻ അധികാരാവകാശമുണ്ട്. അതിന് വഴങ്ങുന്നത് തങ്ങളുടെ കടമയാണ്, ഞങ്ങൾ മരണാനന്തരം അവനിലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലേണ്ടവരുമാണ്, ഇവിടെ വെച്ച് ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാറ്റിനും അവൻെറ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ ഉത്തരം പറയേണ്ടി വരും. യാതൊരു നൻമയും അവൻെറയടുക്കൽ ഞങ്ങൾക്ക് പാഴായിപ്പോകുകയില്ല. ഒരു തിൻമയും അവൻെറ ശ്രദ്ധയിൽപെടാതെ ഒഴിവാകുകയില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാക്യത്തിലടങ്ങിയ ആശയം. ആപത്തുകൾ നേരിടുമ്പോൾ, ഈ ബോധത്തോടുകൂടി ആ വാക്ക് പറഞ്ഞു സ്വയം സമാധാനിക്കുന്ന ക്ഷമാലുക്കൾക്ക് അവരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളും കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക മാത്രമല്ല അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. അവർ തന്നെയാണ് സൻമാർഗ്ഗികൾ എന്നൊരു സാക്ഷിപത്രം കൂടി അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. ഇതിൽ നിന്നു തന്നെ, ഈ വാക്യം വളരെ മഹത്തായ ഒരു ആശയമാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘‘الصابرون اجرهم بغير حساب (ക്ഷമാലുക്കൾക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ ഒരു കണക്കും കൂടാതെ ത്തന്നെയായിരിക്കും നിറവേറ്റപ്പെടുക.) (സുമർ: 10)

ആപത്തുകൾ ചെറുതായാലും വലുതായാലും ശരി, അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം (انا لله الخ) പറയേണ്ടതാണെന്ന് ഹദീസുകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ആയത്തിൽ നിന്നു തന്നെയും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണത്. ഈ വാക്ക് പറയുന്നതിന് ‘ഇസ്തിർജാഉ്’ (استرجاع=മടക്കം കാണിക്കൽ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. വല്ല ആപത്തും സംഭവിച്ചശേഷം, കുറേകാലം കഴിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും അത് ഓർമ്മവരുമ്പോൾ ‘ഇസ്തിർജാഉ് ’ പുതുക്കുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അതിന് പ്രതിഫലം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് അഹ്മദും, ഇബ്നുമാജഃ (رحمهما الله) യും നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽവന്നിട്ടുണ്ട്. നബി (ﷺ) യുടെ പത്നി ഉമ്മുസലമ (رضي الله عنها) പറഞ്ഞതായി മുസ്ലിം (رحمه الله) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ‘‘വല്ല അടിയാന്നും ഒരു ആപത്ത് ബാധിക്കുമ്പോൾ അവൻ انا لله وانا اليه راجعون.اللهم اجرني في مصيبتي واخلف لى خيرا منها (ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിമേതാണ് ഞങ്ങൾ അവനിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങുന്നവരുമാണ്. അല്ലാഹുവേ, എൻെറ ഈ ആപത്തിൽ നീ എനിക്ക് പ്രതിഫലം നൽകേണമേ! എനിക്ക് അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതിനെ നീ പകരം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ!) എന്നു പറയുന്ന പക്ഷം, അവൻെറ ആപത്തിൽ അല്ലാഹു അവന് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും, അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതിനെ അവന് പിന്നീട് നൽകുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല.’’ എന്നിങ്ങനെ റസൂൽ (ﷺ) പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ, എൻെറ ഭർത്താവ് അബൂ സലമഃ മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ, റസൂൽ (ﷺ) കൽപിച്ച പ്രകാരം ഞാൻ പറഞ്ഞു. എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ ഉത്തമനായ ആളെ അല്ലാഹു പകരം തരുകയും ചെയ്തു. അതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിനെ.

۞ إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلْمَرْوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ ٱلْبَيْتَ أَوِ ٱعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ ٱللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

158 നിശ്ചയമായും, ‘സ്വഫാ’യും, ‘മർവഃ’യും അല്ലാഹുവിൻെറ (വക) ചിഹ്നങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അതിനാൽ, ആരെങ്കിലും (ആ) ഭവനത്തിങ്കൽ [കഅ്ബയുടെ അടുക്കൽ] ‘ഹജ്ജു’ ചെയ്യുകയോ, ‘ഉംറഃ’ ചെയ്യു കയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവൻ ആ രണ്ടിലൂടെയും പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതിന് തെറ്റില്ല. ആരെങ്കിലും സ്വമേധയാ വല്ല നൻ മയും പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ, നിശ്ചയ മായും, അല്ലാഹു നന്ദി കാണിക്കുന്നവനും,

സർവജ്ഞനുമാകുന്നു. [അതവൻ പാഴാ
ക്കുകയില്ല]

---

158 إِنَّ الصَّفَا നിശ്ചയമായും സ്വഫാ. وَالْمَرْوَةَ മർവഃയും. مِن شَعَائِرِ ചിഹ്ന(അടയാള) ങ്ങളിൽപെട്ട താണ്. اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. فَمَنْ حَجَّ അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും ഹജ്ജ് ചെയ്താൽ, കരുതിച്ചെ ന്നാൽ. الْبَيْتَ (ആ) വീട്ടിങ്കൽ, വീട്ടിനെ (കഅ്ബയെ) . أَوِ اعْتَمَرَ അല്ലെങ്കിൽ ഉംറഃ ചെയ്താൽ, സന്ദർശനത്തിന് വന്നാൽ. فَلَا جُنَاحَ എന്നാൽ തെറ്റില്ല, വിരോധമില്ല. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ. أَن يَطَّوَّفَ അവൻ പ്രദീക്ഷണം ചെയ്യൽ, ചുറ്റിനടക്കൽ. بِهِمَا അവ രണ്ടിനെയും, രണ്ടിലൂടെ. وَمَن تَطَوَّعَ വല്ല വരും സ്വമേധയാ ചെയ്താൽ, പുണ്യം പ്രവർത്തിച്ചാൽ. خَيْرًا ഒരു നൻമയെ, വല്ല ഗുണവും. فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. شَاكِرٌ നന്ദി ചെയ്യുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിവുള്ളവനാണ്, സർവ്വജ്ഞനാണ്.

കഅ്ബയുടെ അടുത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന രണ്ട് മേട് (ചെറിയകുന്ന്) കളാണ് സ്വഫായും, മർവയും, ഹജ്ജും, ഉംറയും ചെയ്യുന്നവർ അവ രണ്ടിനുമിടയിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടുമായി ഏഴ് പ്രാവശ്യം നടക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) ഹാജറിനെയും ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നെയും മക്കായിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കി തിരിച്ചുപോയശേഷം, തനിക്കും തൻെറ പൈതലിനും വെള്ളമില്ലാതെ ഹാജറ വിഷമിച്ചു. ദാഹം കഠിനമായപ്പോൾ, വല്ല വഴിയാത്രക്കാരും ആ വഴിക്ക് പോകുന്നതു കണ്ടാൽ അവരോട് വെള്ളം ചോദിച്ചുനോക്കാമെന്ന് കരുതി ഇസ്മാഈലിനെ ഇപ്പോൾ സംസം കിണർ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്ത് കിടത്തി അവർ ആ കുന്നുകളിൽ ഓരോന്നിലും കയറി നോക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ടിനുമിടയിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടുമായി അവർ ഏഴു പ്രാവശ്യം നടക്കുകയുണ്ടായി...... ഈ സംഭവം സവിസ്തരം ഹദീസുകളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. (കൂടുതൽ വിവരത്തിന് സൂ: ഇബ്റാഹീമിൻെറ ആമുഖകുറിപ്പ് നോക്കുക) ഹജ്ജുകർമ്മങ്ങളുടെ അധികഭാഗവും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെയും, ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബിയുടെയും ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണല്ലോ. ഹാജറിൻെറ ആ നടത്തത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഈ നടത്തം എന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ്(رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'സഅ്യു' (سعي- വേഗംനടക്കൽ) എന്ന പേരിലാണ് ഇത് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ നടത്തത്തെപ്പറ്റിയാണ് ان يطوف بهما (അവ രണ്ടിനുമിടയിൽ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുക) എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളായി സുഊദി ഭരണകൂടം മസ്ജിദുൽഹറാമിൽ നടത്തിവരുന്ന വിപുലീകരണത്തിൻെറയും പരിഷ്കരണങ്ങളുടെയും കൂട്ടത്തിൽ, സഫായും, മർവയും, അവരുടെ ഇടയിലുള്ള നടപ്പാതയും മുഴുവൻ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സുദീർഘവും ഭീമവുമായ ഒരു കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ 'സഅ്യു' ചെയ്യുന്നവർക്കു വെയിലും മഴയും കൊള്ളാതെ അതു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയും. ഹജ്ജിലും ഉംറയിലും 'സഅ്യു' നിർബന്ധമാണ്. അത് നിർബന്ധമല്ലെന്നു തോന്നിയേക്കാവുന്നവിധം لا جناح (തെറ്റില്ല) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുവാനുള്ള കാരണം താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഹജ്ജും, ഉംറയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇതാണ്: ഹജ്ജ് കർമ്മങ്ങൾ നടക്കുന്നത് ദുൽഹജ്ജു മാസത്തിലെ നിശ്ചിത ദിവസങ്ങളിലായിരിക്കൽ നിർബന്ധമാണ്. ഉംറക്കു കാലനിശ്ചയമില്ല. മറ്റൊന്ന്: ഹജ്ജിൻെറ പ്രധാന ഘടകമാണു അറഫയിൽ സമ്മേളിക്കൽ. ഉംറയിൽ അതില്ല താനും. മറ്റു കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം രണ്ടും ഒരുപോലെത്തന്നെ.

ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് മുശ്രിക്കുകളുടെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നുവല്ലോ കഅ്ബയും, ഹജ്ജു കർമ്മവുമെല്ലാം. കഅ്ബയും പരിസരങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളാൽ നിറക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അക്കാലത്ത് സഫായിൽ 'ഇസാഫ് ' اساف എന്നും, മർവയിൽ 'നാഇലഃ' نائلة എന്നും ഓരോ

ബിംബങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മക്കാ വിജയത്തോടുകൂടി വിഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം തുടച്ചു നീക്കപ്പെട്ട കൂട്ടത്തിൽ അവയും നീക്കപ്പെട്ടു. എന്നാലും, ആ രണ്ടു സ്ഥലവും വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും വിഗ്രഹാരാധനയുടെയും സ്ഥാനമായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ആ രണ്ടു സ്ഥലത്തിനും ഇസ്ലാമിലുള്ള യഥാർത്ഥ സ്ഥാനമെന്താണെന്ന് അറിയപ്പെടാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും രണ്ടിനുമിടയിൽ 'സഅ്‌യു' നടത്തുന്നത്. നന്നല്ലെന്നും, അത് തെറ്റായിരിക്കുമെന്നും മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ഒരു ധാരണ ഉളവായി. കൂടാതെ, ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ജാഹിലിയ്യാ സമ്പ്രദായപ്രകാരം മദീനായിൽനിന്നു ഹജ്ജിനു വരുന്നവർ 'മനാത്ത് ' مناة എന്ന വിഗ്രഹത്തിൻെറ നാമത്തിൽ ഹജ്ജുകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നവരും, സ്വഫാ- മർവയിൽ ബിംബങ്ങൾക്കിടയിൽ സഅ്‌യു ചെയ്‌വാൻ മടിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു. കഅ്ബയെ മാത്രം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്താൽ മതിയെന്നായിരുന്നു അവരുടെ നിലപാട്.

പ്രസ്തുത ധാരണ ശരിയല്ലെന്നും, സ്വഫായും, മർവയും അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളിൽ പെട്ട പരിപാവന സ്ഥാനങ്ങളാണെന്നും, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) മുതൽക്കു തന്നെ നടപ്പാക്കപ്പെട്ട ഹജ്ജു കർമ്മങ്ങളിൽ അവർക്കിടയിലുള്ള നടത്തവും ഉൾപ്പെടുമെന്നും, ബിംബങ്ങളിൽ നിന്ന് ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇനി ആ കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അവർ ധരിച്ചതു പോലെയുള്ള ആശങ്കകൾക്കൊന്നും സ്ഥാനമില്ലെന്നും ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു സത്യ വിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ''ഹജ്ജും ഉംറയും ചെയ്യുന്നവർ അവ രണ്ടിലൂടെയും പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നതിന് തെറ്റില്ല'' എന്നു പറഞ്ഞത്. 'അതിനു തെറ്റില്ല' എന്ന് പറയുമ്പോൾ, 'അത് ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ലല്ലോ' എന്നു ഉർവത്തുബ്നു സുബൈർ (رضي الله عنه) ചോദിച്ചപ്പോൾ, ആയിശാ (رضي الله عنها) ഈ വചനം അവതരിച്ച (മേൽ വിവരിച്ച) പശ്ചാത്തലം അദ്ദേഹത്തിനു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അത് റസൂൽ (صلى الله عليه وسلم) ചെയ്തു നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളതാക കൊണ്ട് ആർക്കും അത് വിട്ടുകളയുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കികൊടുക്കുകയും ചെയ്തതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന വേറെയും ഹദീസുകൾ ബുഖാരിയിലും മുസ്ലിമിലും മറ്റും കാണാവുന്നതാണ്.

شعيرة (ശഈറത്ത്) എന്ന വാക്കിൻെറ ബഹുവചനമാണ് شعائر (ശആഇർ) 'അടയാളം, ചിഹ്നം' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങൾ എന്നോ ഇസ്ലാമിൻെറ ചിഹ്നങ്ങൾ എന്നോ شعائر الاسلام, شعائر الله പറയുമ്പോൾ, മതകല്പനകളും മതസിദ്ധാന്തങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുകയും മാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൻെറ പ്രത്യക്ഷ അടയാളമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഹജ്ജും ഉംറയുമാകുന്ന ആരാധനാകർമ്മങ്ങളും അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളുമാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം. ഈ രണ്ടു സ്ഥലവും അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അത് രണ്ടും രണ്ട് പരിപാവന സ്ഥലങ്ങളാണെന്നും, അവയുടെ ഇടയിലുള്ള 'സഅയു' ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട പുണ്യകർമ്മമാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''
ومن يعظم شعائر الله فانهم من تقوى القلوب – الحج (ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും അത് ഹൃദയങ്ങളുടെ ഭക്തിയിൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു.) ''
(ഹജ്ജ്:32) ومن تطوع خيرا الخ (ആരെങ്കിലും സ്വമേധയാ വല്ല നല്ല കർമ്മവും പ്രവർത്തിച്ചാൽ അല്ലാഹു നന്ദി കാണിക്കുന്നവനും, എല്ലാം അറിയുന്നവനുമാണ്.) എന്ന വാക്യവും തന്നെ അതിന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന പ്രാധാന്യത്തെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഒരു വസ്തുത പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്: ഏതെങ്കിലും പുണ്യസ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി അവ അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളാണെന്നോ, അവയെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതാണെന്നോ പറയുന്നതിൻെറ അർത്ഥം, ആ സ്ഥലത്തെ മണ്ണിനോ കല്ലിനോ മറ്റോ ഒരു തരം ദിവ്യത്വമുണ്ടെന്നോ, അവ തൊട്ടു തടവിയോ മറ്റോ വല്ല കാര്യങ്ങളും സാധിപ്പിക്കാമെന്നോ അല്ല. ആ സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ച് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ട കർമ്മങ്ങൾ യഥാവിധി ഭയഭക്തിയോടെ അനുഷ്ഠിക്കുകയും, അവയെ ഒരു വിധത്തിലും അനാദരിക്കുകയോ അവഹേളിക്കുകയോ

ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നാണുദ്ദേശ്യം. ആ സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ പ്രത്യേക പരിഗണനയുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

ومن تطوع خيرا الخ (ആരെങ്കിലും സ്വമേധയാ ഒരു നല്ല കർമ്മംചെയ്താൽ.......) എന്ന വാക്യത്തിൽ നിർബന്ധകർമ്മങ്ങൾക്ക് പുറമെ ചെയ്യപ്പെടുന്ന എല്ലാ ഐച്ഛിക കർമ്മങ്ങൾക്കുമുള്ള പ്രോൽസാഹനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാലും -സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ- ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഐച്ഛികമായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഹജ്ജും ഉംറയുമാണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. സഫാ-മർവക്കിടയിലുള്ള നടത്തമാകട്ടെ, ഹജ്ജിലും ഉംറയിലുമല്ലാതെ ഒരു പ്രത്യേക കർമ്മമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. അഥവാ കഴിവുള്ളവർക്ക് ആയുസ്സിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രമേ ഹജ്ജും ഉംറയും നിർബന്ധമുള്ളുവെങ്കിലും, കൂടുതൽ ചെയ്യുന്നത് പുണ്യകർമ്മവും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുമാണെന്ന് ഈ വാക്യത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഹദീസുകളിൽനിന്ന് അത് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും കഴിയുന്നു. അപ്പോൾ, കഴിവുള്ളവർക്ക് പോലും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഹജ്ജും ഉംറയും ചെയ്യുന്നതിന് ഇസ്‌ലാമിൽ പരിഗണനയൊന്നുമില്ലെന്നും മറ്റുമൊക്കെ വക്രതാൽപര്യക്കാരായ ചില ആധുനിക പണ്ഡിതൻമാർ പറഞ്ഞും പ്രചരിപ്പിച്ചും വരുന്നത് തെറ്റാണെന്നും, അടുത്ത വചനത്തിലെ താക്കീത് അവർക്കും ബാധകമായേക്കുമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും അതിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. മദീനാ ഹിജ്റക്ക് ശേഷം നബി (ﷺ) ഒരു ഹജ്ജല്ലാതെ ചെയ്തതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ അതിന് ചില കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നതായി കാണാം. മക്കാ ജീവിതകാലത്ത് അവിടുന്ന് എത്ര ഹജ്ജു ചെയ്തിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് തെളിവുമില്ല. പക്ഷെ, മദീനാ ഹിജ്റക്കുശേഷം നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അറിവോടും കൽപനപ്രകാരവും തന്നെ സഹാബികൾ ഹജ്ജും ഉംറയും ഒന്നിലധികം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് തീർച്ചയാണ്. والله اعلم

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلْنَا مِنَ ٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلْهُدَىٰ مِنۢ بَعْدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِى ٱلْكِتَٰبِ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ﴿١٥٩﴾

159 നിശ്ചയമായും, (വ്യക്തമായ) തെളിവുകളായും, മാർഗ്ഗദർശനമായും നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ-വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം അത് മനുഷ്യർക്ക്വേണ്ടി വിവരിച്ചതിനുശേഷം-മറച്ചുവെക്കുന്നവർ, (അതെ,) അക്കൂട്ടർ-അവരെ അല്ലാഹു ശപിക്കുന്നതാണ്; (മറ്റ്) ശപിക്കുന്നവരും അവരെ ശപിക്കുന്നതാണ്;-

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ وَأَصْلَحُوا۟ وَبَيَّنُوا۟ فَأُو۟لَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

160 പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, (പ്രവർത്തി) നന്നാക്കുകയും (വ്യക്തമാക്കി) വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തവരെയൊഴികെ. എന്നാൽ, അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, അവരുടെ പശ്ചാത്താപം നാം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. ഞാനത്രെ, വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.

---

159 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. يَكْتُمُونَ അവർ മൂടിവെക്കും. مَا أَنزَلْنَا നാം അവതരിപ്പിച്ചതിനെ. مِنَ الْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകളായി, തെളിവുകളിൽനിന്നും. وَالْهُدَى മാർഗ്ഗദർശനവും, സൻമാർഗ്ഗവും. مِن بَعْدِ ശേഷം, പിറകെയായി. مَا بَيَّنَّاهُ നാമതിനെ വിവരിച്ചതിൻെറ, വ്യക്തമാക്കിയതിൻെറ. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. فِي الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. يَلْعَنُهُمُ അവരെ ശപിക്കും. اللهُ അല്ലാഹു. وَيَلْعَنُهُمُ അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്യും. اللاَّعِنُونَ ശപിക്കുന്നവർ. 160 إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെയൊഴികെ. تَابُوا അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു. وَأَصْلَحُوا അവർ നല്ലത് ചെയ്കയും ചെയ്തു. وَبَيَّنُوا വ്യക്തമാക്കുകയും, വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. أَتُوبُ

عَلَيْهِمْ ഞാൻ അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കും. وَأَنَا ഞാൻ. التَّوَّابُ വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെയും, അവിടുത്തെ ദൗത്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു തൗറത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും വന്നിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കാതെ മൂടിവെക്കുന്ന ജൂദ-ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതൻമാരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സത്യം മൂടിവെക്കുകയും ജനങ്ങൾക്ക് അത് വിവരിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ് ഈ താക്കീതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അവതരണഹേതു പ്രത്യേകമായിരുന്നാലും ആയത്തുകളിലെ വിധി തത്തുല്യമായ എല്ലാ സംഭവങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ലാത്തതാണ്.

അബുഹുറൈറ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബിലുള്ള ഒരു ആയത്ത് ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വിവരവും പറഞ്ഞുതരുമായിരുന്നില്ല.'' തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഈ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. റസൂൽ (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നു ഇപ്രകാരവും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''ആരോടെങ്കിലും ഒരു അറിവിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെട്ടിട്ട് അവൻ അത് (ശരിക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാതെ) മറച്ചുവെക്കുന്നപക്ഷം, ഖിയാമത്തു നാളിൽ അവന് അഗ്നിയാലുള്ള ഒരു കടിഞ്ഞാണിടപ്പെടുന്നതാകുന്നു.'' (ദാ;തി.) അബൂഉമാമഃ (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവും, അവൻെറ മലക്കുകളും, ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുള്ളവരും-മാളത്തിലുള്ള ഉറുമ്പുപോലും-ജനങ്ങൾക്ക് നല്ല കാര്യം പഠിപ്പിക്കുന്ന ആളുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം നേരുന്നതാണ്.'' (തി.) ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് ലഭിക്കുന്നതായി നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ച ഈ മഹാഭാഗ്യത്തിൻെറ നേരെ വിപരീത ഫലമാണ്, അറിവുണ്ടായിട്ടും അത് മൂടിവെക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ താക്കീതു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മതവിജ്ഞാനങ്ങൾ പഠിക്കുകയും, പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കടുത്ത അക്രമമാണല്ലോ അറിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും കൽപിച്ചുകൂട്ടി അത് മൂടിവെക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടും, വേദഗ്രന്ഥത്തോടും, ജനങ്ങളോടും, സ്വന്തം ആത്മാവിനോടും ചെയ്യുന്ന കടുത്ത വഞ്ചനയും അനീതിയുമാണത്. അതുകൊണ്ട് അതുമൂലം നേരിടുന്ന ഭവിഷ്യത്തും അതിഭയങ്കരമായിരിക്കും. അതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപവും, ശപിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും ശാപങ്ങളും!

വെറുപ്പിൻെറ ആധിക്യം നിമിത്തം ദയാകാരുണ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അകറ്റിക്കളയുന്നതിനാണ് ശാപം لعنة എന്ന് പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപംകൊണ്ട് വിവക്ഷ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവൻെറ ദയാദാക്ഷിണ്യങ്ങളും സഹായവും ലഭിക്കാതിരിക്കലും പരലോകശിക്ഷക്ക് വിധേയമാകലുമാകുന്നു. സൃഷ്ടികൾ ഒരാളെ ശപിക്കുക എന്നതിൻെറ താൽപര്യം അവർക്ക്, അവനോട് വെറുപ്പും വിരോധവും ഉണ്ടായിരിക്കലും അവന്നെതിരിൽ പ്രാർത്ഥിക്കലുമായിരിക്കും. 'അല്ലാഹുവും ശപിക്കുന്നവരും ശപിക്കും' എന്ന് ഒറ്റവാക്യമായി പറയാതെ, 'അല്ലാഹു ശപിക്കും, ശപിക്കുന്നവരും ശപിക്കും' എന്ന് രണ്ട് വാക്യങ്ങളായി പറഞ്ഞതിൽ രണ്ട് ശാപങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിലേക്ക് സൂചന കാണാം. 'ശപിക്കുന്നവർ' എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം , ശാപം ആരിൽനിന്നെല്ലാം ഉണ്ടാകാമോ അവരുടെയെല്ലാം ശാപം എന്ന് തന്നെ. അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, മലക്കുകളും മനുഷ്യരും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇത്രയും കടുത്ത അപരാധമാണ് യഥാർത്ഥത്തെ മൂടിവെക്കൽ. എങ്കിലും ഖേദിച്ചു മടങ്ങുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങൽ യഥാർത്ഥവും ഫലപ്രദവുമാകേണമെങ്കിൽ, ചെയ്തുപോയതിനെപ്പറ്റി നിർവ്യാജം ഖേദിക്കുകയും, ചെയ്ത തെറ്റ് തിരുത്തുകയും-അഥവാ മൂടിവെച്ചത് വ്യക്തമാക്കുകയും- അതാവർത്തിക്കാതി

രിക്കുകയും വേണമല്ലോ. 'പശ്ചാത്തപിക്കുകയും പ്രവൃത്തി നന്നാക്കുകയും വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ' എന്ന വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ كُفَّارٌ أُو۟لَـٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ ٱللَّهِ وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

161 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, അവിശ്വാസികളായുംകൊണ്ട് മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തവർ, (അതെ,) അക്കൂട്ടർ -അവരുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറയും, മുഴുവൻ മലക്കുകളുടെയും, മനുഷ്യരുടെയും ശാപമുണ്ടായിരിക്കും;

خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾

162 -അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അവർക്ക് ശിക്ഷ ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയുമില്ല; അവർക്ക് ഇടകൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല.

---

161 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. وَمَاتُوا അവർ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. كُفَّارٌ അവിശ്വാസികളുമാണ്. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേലുായിരിക്കും. لَعْنَةُ اللهِ അല്ലാഷുവിൻെറ ശാപം. وَالْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളുടെയും. وَالنَّاسِ മനുഷ്യരുടെയും. أَجْمَعِينَ മുഴുവൻ. 162 خَالِدِينَ ശാശ്വത വാസികളായിട്ട്. فِيهَا അതിൽ. لاَ يُخَفَّفُ ലഘുവാക്കപ്പെടുകയില്ല. عَنْهُمُ അവർക്ക്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. وَلاَ هُمْ അവരല്ലതാനും. يُنظَرُونَ അവർ നോക്കപ്പെടും.(ഇടകൊടുക്കപ്പെടും)

ഒരാൾ സത്യവിശ്വാസിയോ അവിശ്വാസിയോ എന്ന് അവസാനമായി തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നത് അയാളുടെ മരണത്തോടു കൂടിയായിരിക്കും. ആയുഷ്കാലമത്രെയും അവിശ്വാസിയായിരുന്ന ഒരാൾ, ഒടുക്കംവെച്ച് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും അതേ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അയാൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഒരാളായിത്തീരുന്നു. മറിച്ച് ഒരു സത്യവിശ്വാസി മരണത്തിൻെറ തൊട്ടു മുമ്പുള്ള നിമിഷത്തിൽ ആ വിശ്വാസം വെടിഞ്ഞ് അവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം അയാൾ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ശാപത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ, 'അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മേൽ' എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, 'അവിശ്വസിക്കുകയും, അവിശ്വാസികളായി മരണമടയുകയും ചെയ്തവരുടെ മേൽ' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, ഒരാൾ അവിശ്വാസിയായി കാണപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അയാളെ ശപിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അവിശ്വാസിയായി മണപ്പെട്ടുവെന്ന് അറിയപ്പെട്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അയാളെ ശപിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അവിശ്വാസികളെ മൊത്തത്തിൽ ശപിക്കാമെങ്കിലും, അവിശ്വാസിയായ പ്രത്യേക വ്യക്തികളെ ശപിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് പണ്ഡിതൻമാർ പറയുവാൻ കാരണം ആ വ്യക്തിയുടെ അന്ത്യം എങ്ങിനെ കലാശിച്ചുവെന്ന് അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ അറിയുകയില്ല എന്നുള്ളതാണ്. വഹ്‌യുകൊണ്ട് മാത്രമേ നബിമാർക്കുപോലും അത് തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. എന്നാൽ തന്നെയും ആ വ്യക്തിയെ ശപിക്കാമെന്നല്ലാതെ, അതൊരു നല്ല കർമ്മമായി ഗണിക്കുന്നതുമല്ല. അവിശ്വാസികളെയും, അക്രമികൾ, വ്യാജവാദികൾ മുതലായവരെയും പൊതുവെ ശപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല വാക്യങ്ങളും ഖുർആനിൽ കാണാം. എന്നാൽ പിശാചിനെയല്ലാതെ വ്യക്തികളെ ശപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. പല പ്രാവശ്യം മദ്യപാനംചെയ്ത ഒരാളെ ശിക്ഷിച്ച അവസരത്തിൽ, അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നവരിൽ ഒരാൾ: ''അല്ലാഹു അവനെ ശപിക്കട്ടെ, എത്രയധികം പ്രാവശ്യമാണവൻ കുടിച്ചത്.!'' എന്ന് പറയുകയു ണ്ടായെന്നും, അത് കേട്ടപ്പോൾ, 'നിങ്ങളുടെ സഹോദരനെതിരിൽ നിങ്ങൾ പിശാചിന് സഹായമായിത്തീരരുത്' എന്ന് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞുവെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ബു,മു.)

മനുഷ്യരിൽ വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും ഉണ്ടായിരിക്കെ, അവിശ്വാസികളുടെമേൽ എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ശാപമുണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനെ? അവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം ശപിക്കുമോ? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാം. സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകളുടെ ശാപമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ ചിലർ ഇതിന് നൽകുന്ന മറുപടി. പക്ഷെ, ഈ ശപിക്കൽ ഇഹത്തിൽവെച്ചോ, പരലോകത്തിൽ വെച്ചോ, രണ്ടിടത്തുംവെച്ചോ എന്നൊന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അതേസമയം പരലോകത്തുവെച്ച് അവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം നിഷേധിക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് എന്ന് സൂറ: അങ്കബൂത്ത് 25ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. ഇവിടെയും അതാവാം ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, ശാപത്തിൽനിന്ന് അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരിക്കലും രക്ഷയില്ലെന്നും അവർക്ക് കാലാകാല ശിക്ഷയായിരിക്കും അനുഭവമെന്നും, ഒരിക്കലെങ്കിലും ശിക്ഷ ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയോ ആശ്വാസത്തിമേതായ ഇടവേളയോ അവധി നൽകപ്പെടുകയോ ഇല്ലെന്നും അല്ലാഹു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

163 നിങ്ങളുടെ 'ഇലാഹ്'(ആരാധ്യൻ) ഏക 'ഇലാഹാ'കുന്നു. അവനല്ലാതെ 'ഇലാഹേ' യില്ല; കാരുണ്യവാനും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവനത്രെ (അവൻ) .

وَإِلَـٰهُكُمْ إِلَـٰهٌ وَاحِدٌ ۖ لَّآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلرَّحْمَـٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

---

163 وَإِلَٰهُكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ്, ആരാധ്യൻ, ദൈവം. إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഒരേ ഇലാഹാകുന്നു. لاَّ إِلَٰهَ ഒരു ഇലാഹുമില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. الرَّحْمَٰنُ കാരുണ്യവാൻ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

اله (ഇലാഹ്=ആരാധ്യൻ) എന്ന വാക്കിലടങ്ങിയ സാരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും الرحمن الرحيم (റഹ്മാൻ, റഹീം) എന്നീ വാക്കുകളിലടങ്ങിയ സാരങ്ങളെപ്പറ്റി 'ബിസ്മി'യുടെ വിവരണത്തിലും മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. لا اله الاالله (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഇലാഹ്-ആരാധ്യൻ-ഇല്ല) എന്നു പറയുന്നതിൻെറ അർത്ഥം അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ആരാധനചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല എന്നല്ല. യഥാർത്ഥത്തതിലുള്ള ആരാധ്യൻ അല്ലാഹുമാത്രമാണ്, ആരാധനക്ക് അർഹനായുള്ളവൻ അവനല്ലാതെ വേറെയില്ല, ആരാധ്യനായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നവയെല്ലാം മിഥ്യകളും കൃത്രിമങ്ങളുമാണ് എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. അല്ലാഹു മാത്രമേ ഇലാഹായിരിക്കുവാൻ അർഹനായുള്ളുവെന്നുള്ളതിൻെറ തെളിവുകളാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്:-

വിഭാഗം-20

164 നിശ്ചയമായും, ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചതിലും, രാവും, പകലും (മാറി മാറി) വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലും, മനുഷ്യർക്ക് ഉപകാരപ്പെടുന്ന വ(സ്തുക്കളെ)യും കൊണ്ടു സമുദ്രത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന കപ്പലുകളിലും, ആകാശത്തുനിന്ന് അല്ലാഹു വെള്ളത്തെ ഇറക്കുകയും, എന്നിട്ട് അത്മൂലം, ഭൂമിയുടെ നിർജ്ജീവതക്ക്ശേഷം അതിനെ സജീവമാക്കി അതിൽ എല്ലാ (തരം) ജീവജന്തുക്കളെയും വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തി ട്ടുള്ളതിലും, കാറ്റുകളുടെയും, ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമിടയിൽ കീഴ്പ്പെടുത്ത [നിയന്ത്രിക്ക]പ്പെടുന്ന

إِنَّ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَـٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱلْفُلْكِ ٱلَّتِى تَجْرِى فِى ٱلْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٍ فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ ٱلرِّيَـٰحِ وَٱلسَّحَابِ ٱلْمُسَخَّرِ بَيْنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ

لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ١٦٤

മേഘത്തിന്റെയും നടത്തിപ്പിലും, ബുദ്ധി കൊടു (ത്ത് ഗ്രഹി)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

---

164 إِنَّ فِي خَلْقِ നിശ്ചയമായും സൃഷ്ടിപ്പിൽ (ഉണ്ട്) . السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَاخْتِلَافِ വ്യത്യാസത്തിലും, വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലും. اللَّيْلِ രാത്രിയുടെ. وَالنَّهَارِ പകലിന്റെയും. وَالْفُلْكِ കപ്പലുകളിലും, കപ്പലിലും. الَّتِي تَجْرِي സഞ്ചരിക്കുന്ന. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ. بِمَا يَنْفَعُ ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതുമായി. النَّاسَ മനുഷ്യർക്ക്. وَمَا أَنْزَلَ ഇറക്കിയതിലും. اللهُ അല്ലാഹു. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത്നിന്ന്. مِن مَّاءٍ വെള്ളമായി, വെള്ളത്തിൽനിന്നും. فَأَحْيَا بِهِ എന്നിട്ട് അതുകൊണ്ട് അവൻ ജീവിപ്പിച്ചു. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. بَعْدَ مَوْتِهَا അതിന്റെ മരണത്തിന്റെ ശേഷം. وَبَثَّ പരത്തുക (വിതരണം ചെയ്യുക-വ്യാപിപ്പിക്കുകയും) . فِيهَا അതിൽ. مِن كُلِّ دَابَّةٍ എല്ലാ(തരം) ജന്തുക്കളെയും, ജന്തുക്കളിൽനിന്നും. وَتَصْرِيفِ നടത്തിപ്പിലും, നിയന്ത്രണത്തിലും. الرِّيَاحِ കാറ്റുകളുടെ. وَالسَّحَابِ മേഘത്തിന്റെയും. الْمُسَخَّرِ കീഴ്പെടുത്തപ്പെട്ട(നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന) . بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമിടയിൽ. لَآيَاتٍ പല (ചില) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (ഉണ്ട്) . لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يَعْقِلُونَ അവർ ചിന്തിക്കും.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം, സാർവ്വത്രികമായ കഴിവ്, മഹത്തായ അനുഗ്രഹം, സൃഷ്ടിവൈഭവം ആദിയായവക്ക് സ്പഷ്ടമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഓരോ കാര്യവും. ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും എത്ര ഗാഢമായും വ്യാപകമായും ചിന്തിക്കുവാൻ മനുഷ്യന് കഴിയുമോ- അല്ലെങ്കിൽ അവൻ അതിനു തയ്യാറാകുമോ- അത്രത്തോളമായിരിക്കും അവയിൽ നിന്ന് അവന് സിദ്ധിക്കുന്ന വിജ്ഞാന സമ്പത്തുകൾ. അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:-

(1) ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. അനന്തവിശാലമായ ആകാശങ്ങൾ, എണ്ണവും വണ്ണവും അജ്ഞാതങ്ങളായ അവയിലെ നക്ഷത്ര ലോകങ്ങൾ, ഗ്രഹങ്ങൾ, ഉപഗ്രഹങ്ങൾ, ഓരോന്നിന്റെയും വ്യവസ്ഥാപിതവും അത്യൽഭുതകരവുമായ ഗതിവിഗതികൾ, പരസ്പര ബന്ധങ്ങൾ, നാം നിവസിക്കുന്ന ഈ ഭൂമി, അതിന്റെചലനങ്ങൾ, അതുൾക്കൊള്ളുന്ന വൻകരകൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, പർവ്വതങ്ങൾ, നദികൾ, മരുഭൂമികൾ, നാടുകൾ, കാടുകൾ, ജീവജാലങ്ങൾ, പദാർത്ഥങ്ങൾ, വ്യത്യസ്തമായ ഭൂപ്രകൃതികൾ, അവയെ കീഴടക്കുവാനും ചൂഷണം ചെയ്യുവാനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ, അങ്ങിനെ പലതും പലതും. (2) രാപ്പകലുകളുടെ വ്യത്യാസം. ഒന്നിന് പിന്നാലെ മറ്റൊന്നായിക്കൊണ്ട് അവ രണ്ടും മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്നിന്റെസമയം വർദ്ധിച്ചാൽ മറ്റേതിന്റെ സമയം ചുരുങ്ങുന്നു. ഭൂമിയുടെ ഒരർദ്ധഭാഗത്ത് പകൽ വെളിച്ചം വീശുമ്പോൾ മറ്റേ അർദ്ധഭാഗത്ത് രാത്രി ഇരുട്ടു മൂടുന്നു. അങ്ങിനെ പലതും. (3) ജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദങ്ങളായ വസ്തു വിഭവങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു സമുദ്രങ്ങളിലൂടെ അങ്ങുമിങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്ന കപ്പലുകൾ. അഥവാ ആഴക്കടലും, ദൂരെക്കടലും വ്യത്യാസമില്ലാതെ, രാപ്പകൽ വ്യത്യാസം കൂടാതെ, ഓരോ നാട്ടിലെ കയറ്റുമതിച്ചരക്കുകൾ മറ്റു നാടുകളിൽ എത്തിച്ചു ഇറക്കുമതി ചെയ്യുവാനും, സമുദ്രവിഭങ്ങളെ തേടിപ്പിടിക്കുവാനും കാറ്റും കോളും തിരമാലകളും ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് അന്തരീക്ഷത്തിൽ പാറിപ്പറന്നുനടക്കുന്ന പറവകൾ കണക്കെ, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഓടി നടക്കുന്ന വിവിധ തരത്തിലുള്ള എണ്ണമറ്റ ജലവാഹനങ്ങളും, അവയുടെ സഞ്ചാരത്തിന് ഉപയുക്തമാംവിധം സമുദ്രമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതും മറ്റും.

(4) ആകാശത്തുനിന്ന്-അഥവാ ഉപരിഭാഗത്ത് നിന്ന്- മഴവെള്ളം ഇറക്കി അതു വഴി, നിർജ്ജീവമായിക്കിടക്കുന്ന തരിശു ഭൂമികൾക്കു നവജീവൻ നൽകുന്നത്. ഈർപ്പമില്ലാതെ, ഉൽപാദന ശേഷിയില്ലാതെ, വരണ്ടു കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ മഴപെയ്യുന്നതോടുകൂടി അതിന്റെ മട്ടുമാറുന്നു. നനവുതട്ടി മണ്ണു ചീർക്കുന്നു. സസ്യലതാദികൾ മുളച്ചുപൊങ്ങുന്നു. കൃഷിയോഗ്യ

മായിത്തീരുന്നു. അങ്ങിനെ ഭൂതലം പച്ച വിതാനമായിമാറുന്നു. (5) വിവിധതരം ജീവജന്തുക്കളെ ഭൂമിയിൽ വിതരണം ചെയ്തത്. ദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമല്ലാത്ത വിധം ചെറുതായ പ്രാണികൾ തൊട്ട് ഭീമാകാരികളായ ജീവികൾ വരെ, ഏററവും അപരിഷ്കൃതങ്ങളെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന താഴേകിട ജീവികൾ തൊട്ട് ഏററവും പരിഷ്കൃതരും മേലേ കിടയിലുള്ളവരുമായ മനുഷ്യർവരെ, കരയിലും കടലിലും, നാട്ടിലും കാട്ടിലും, അന്തരീക്ഷത്തിലുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന എണ്ണമറ്റ ജീവജാലങ്ങൾ, അവയുടെ ജാതി-വർണ്ണർഗ്ഗ-സ്വഭാവവ്യത്യാസങ്ങൾ, ഒന്നിനൊന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ജീവിത രീതികൾ, ആവശ്യങ്ങൾ, ഉപയോഗങ്ങൾ, ആകൃതികൾ, പ്രകൃതികൾ തുടങ്ങിയവ. (6) കാറ്റുകളുടെ നടത്തിപ്പും നിയന്ത്രണവും. കാലവർഷക്കാറ്റ്, വാണിജ്യക്കാറ്റ്, ശീതക്കാറ്റ്, ഉഷ്ണക്കാറ്റ്, ഇളങ്കാറ്റ്, കൊടുങ്കാറ്റ്, ചുഴലിക്കാറ്റ് ആദിയായവയും, അവയുടെ ഉൽഭവം , ഗതി, ഉപകാരം, ഉപദ്രവം ആദിയായവയും . (7) ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമിടയിൽവെച്ച് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന മേഘത്തിൻെറനടത്തിപ്പ്. ആവശ്യത്തിലധികം മേൽപോട്ട് കയറിപ്പോകാതെ, ഉപദ്രവകരമായവിധം ഭൂമിയിൽ താഴോട്ടിറങ്ങി ഉപദ്രവിക്കാതെ, അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുകയും, ആവശ്യമുള്ള ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് ഓടിനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാർമേഘങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണ നടപടി ക്രമങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ.

ഇത്യാദി മഹൽ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിനൊന്ന് വിരുദ്ധമോ തടസ്സമോ ആകാതെ തികച്ചും വ്യവസ്ഥാപിതമായ രീതിയിൽ, സൃഷ്ടിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചു നടത്തിപ്പോരുന്നവനാരോ അവന്- അല്ലാഹുവിന്- മാത്രമേ ഇലാഹായിരിക്കുവാൻ (ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ) അർഹതയുള്ളുവെന്നും, മറ്റുള്ള ആരാധ്യവസ്തുക്കളൊന്നും ആരാധനക്കർഹതയില്ലാത്ത മിഥ്യകളാണെന്നും ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുന്ന ഏവർക്കും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇവ മാത്രമല്ല, ഇവപോലെയുള്ള അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വേറെയും.

പക്ഷെ, യഥാർത്ഥ സ്രഷ്ടാവിനെ നേരത്തെത്തന്നെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് വൈരാഗ്യപൂർവ്വം ഒഴിച്ചു നിറുത്തി പകരം മറ്റൊരു സ്രഷ്ടാവിനെ -അതിന് പേർ പ്രകൃതിയെന്നോ, ഊർജ്ജമെന്നോ, പരിണാമമെന്നോ, വിസ്ഫോടനമെന്നോ എന്തു തന്നെ പറഞ്ഞാലും ശരി-പ്രതിഷ്ഠിച്ചു പൂജിച്ചുകൊണ്ടു അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അവയിലൂടെ യഥാർത്ഥ സ്രഷ്ടാവിനെയും അവൻെറ മാഹാത്മ്യങ്ങളെയും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്ന് വരുകയില്ല. മുൻവിധിയും യഥാവിധം ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കാത്തതും, ചിലപ്പോൾ അഹന്തയുമായിരിക്കും അതിൻെറ കാരണം. എന്നാൽ മുൻവിധികൂടാതെ സത്യം ദർശിക്കുവാനുള്ള താൽപര്യത്തിൽ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നവർ സ്രഷ്ടാവിനെയും സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യത്തെയും കണ്ടെത്തുകയും സ്രഷ്ടാവിനെ വളർത്തുകയും ചെയ്യും. സൂ:ആലു ഇംറാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘‘ആകാശ ഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചതിലും, രാവും പകലും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലും നിശ്ചയമായും ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്’’ അതായത്, നിന്നും, ഇരുന്നും, പാർശ്വങ്ങളിലായും -അഥവാ കിടന്നും-അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുകയും, ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയിൽ ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ. തുടർന്നുകൊണ്ട് അവരുടെ ചിന്താഫലമായി അവർ ഇങ്ങിനെ പറയുമെന്നുകൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: ‘‘
ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار – ال عمران (സാരം: ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഇതൊക്കെ നീ നിരർത്ഥകമായി സൃഷ്ടിച്ചതല്ല. നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ! ആകയാൽ നീ ഞങ്ങളെ നരകത്തിൽനിന്ന് കാത്തു രക്ഷിക്കണേ!) ’’ (ആലുംഇംറാൻ: 190, 191)

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ ٱللَّهِ ۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ إِذْ

165 മനുഷ്യരിലുണ്ട് ചിലർ: അവർ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ (അവന്) ചില സമൻമാരെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു പോലെ അവർ അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനോട് ഏറ്റവും ശക്തമായ സ്നേഹമുള്ളവരത്രെ. (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ശിക്ഷയെ

يَرَوْنَ ٱلْعَذَابَ أَنَّ ٱلْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾

(നേരിൽ) കാണുന്ന അവസരത്തിൽ, ശക്തി മുഴുവനും അല്ലാഹുവിനാണുള്ളതെന്ന് അവർ കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ...! അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നവനാണെന്നും (കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ) ....!

إِذْ تَبَرَّأَ ٱلَّذِينَ ٱتُّبِعُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوا۟ وَرَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ ٱلْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾

166 (അതെ) പിൻപറ്റപ്പെട്ടവർ (തങ്ങളെ) പിൻപറ്റിയവരിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്ന സന്ദർഭം; അവർ (രണ്ടു കൂട്ടരും) ശിക്ഷ(നേരിൽ) കാണുകയും, അവരിൽ (നിന്ന്) ബന്ധങ്ങൾ മുറിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന (സന്ദർഭം) .

وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوا۟ لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا۟ مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ ٱللَّهُ أَعْمَٰلَهُمْ حَسَرَٰتٍ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنَ ٱلنَّارِ ﴿١٦٧﴾

167 പിൻപറ്റിയവർ പറയുകയും ചെയ്യും: ''ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു മടക്കം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, എന്നാൽ-ഞങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയതുപോലെ, അവരിൽനിന്ന് ഞങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞുമാറുമായിരുന്നു!'' അപ്രകാരം, അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ അവരുടെമേൽ വേദങ്ങളായി അല്ലാഹു അവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അവർ, നരകത്തിൽനിന്ന് പുറത്ത് പോകുന്നവരല്ല താനും.

---

165 وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. مَن يَتَّخِذُ ചിലർ-അവരുണ്ടാക്കും, ഉണ്ടാക്കുന്ന(സ്വീകരിക്കുന്ന) ചിലർ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെകൂടാതെ. أَندَادًا (ചില) സമൻമാരെ. يُحِبُّونَهُمْ അവർ അവരെ സ്നേഹിക്കും. كَحُبِّ اللهِ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നത്പോലെ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ.أَشَدُّ حُبًّا സ്നേഹത്തിൽ കൂടുതൽ ശക്തരാണ്. لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിനോട്. وَلَوْ يَرَى കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ. ആക്രമം ചെയ്തവർ. إِذْ يَرَوْنَ അവർ കാണുന്ന സന്ദർഭം, കാണുമ്പോൾ. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. أَنَّ الْقُوَّةَ ശക്തി (ആകുന്നു) എന്ന്. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. جَمِيعًا മുഴുവനും. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും. شَدِيدُ കഠിനമായവൻ. الْعَذَابِ ശിക്ഷ. 166 إِذْ تَبَرَّأَ ഒഴിഞ്ഞുമാറുമ്പോൾ, നിരപരാധിത്വം നടിക്കുമ്പോൾ. الَّذِينَ اتُّبِعُوا പിൻപറ്റപ്പെട്ടവർ (നേതാക്കൾ) . مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽ നിന്ന്. اتَّبَعُوا അവൻ പിൻതുടർന്നിരിക്കുന്നു. وَ رَأَوُا അവർ കാണുകയും (ചെയ്യുമ്പോൾ) . الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. وَتَقَطَّعَتْ മുറിഞ്ഞു (അറ്റു) പോകുകയും. بِهِمُ അവരിൽ. الْأَسْبَابُ ബന്ധങ്ങൾ (ബന്ധപ്പെട്ട കാരണങ്ങൾ) . 167. وقال പറയുകയും ചെയ്യും الذين اتبعوا പിൻപറ്റിയവർ لو انّ لنا ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ كرّة ഒരു മടക്കം, ഒരു ചാട്ടം, ഒരു പ്രാവശ്യം فنتبرّأ منهم എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ഒഴിഞ്ഞുമാറാമായിരുന്നു كما تبرّءوا അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയതു പോലെ منّا ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് كذالك അപ്രകാരം يريهم الله അവർക്ക് അല്ലാഹു കാണിക്കും اعمالهم അവരുടെ പ്രവർത്തികളെ حسرات ഖേദങ്ങളായി, ഖേദങ്ങളായി عليهم അവർക്ക് അവരുടെമേൽ وماهم അവരല്ലതാനും بخارجين പുറത്ത് പോകുന്നവരേ من النار നരകത്തിൽ നിന്ന്.

പ്രാഥമിക ബുദ്ധികൾക്കുപോലും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന മുൻ വിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതുണ്ടായിട്ടും അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന് ചില സമൻമാരെ സ്വീകരിച്ച് അവരെ ആരാധിച്ചും, അവരോട് പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്ന ഒരു തരം ആളുകൾ മനുഷ്യരിലുണ്ടെന്നും, അവർക്ക് നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന ഭാവി അങ്ങേയറ്റം ഖേദകരമായിരിക്കുമെന്നും, ഇപ്പോൾ അവർ കണ്ണു തുറക്കാത്ത പക്ഷം അന്ന് കണ്ണു തുറക്കുമെന്നും,

പക്ഷെ, അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും അവർക്ക് ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു ശക്തിയായി താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

انداد (സമൻമാർ) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥോദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി 22-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമൻമാരെക്കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് വിഗ്രഹങ്ങളാണെന്നും, ശിർക്കിൻെറ നേതാക്കളും തലവൻമാരുമാണെന്നും, അതല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ ഏതെങ്കിലും ഗുണവിശേഷണങ്ങളിലോ, പ്രവർത്തികളിലോ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, സാമ്യമോ പങ്കോ ഉണ്ടെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന എല്ലാവസ്തുക്കളുമാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. സൂക്ഷ്മജ്ഞാനികളായ പല മഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതുപോലെ, ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായമാണ് ഏറ്റവും ശരിയായിട്ടുള്ളത്. ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഒന്നാമതായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് അറബിമുശ്രിക്കുകളെയാണല്ലോ അപ്പോൾ, അന്ന് അവർ ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചിരുന്ന കല്ലുകൾ, മരങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, ഗ്രഹങ്ങൾ, മലക്കുകൾ, പിശാചുക്കൾ മുതലായവർ തന്നെയായിരിക്കും പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് കരുതാം. അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധവിടുത്തിക്കളയുന്ന എല്ലാവസ്തുക്കളും സമൻമാരിൽ ഉൾപ്പെട്ടേക്കുമെന്നാണ് ഇമാം ബൈളാവീ(ﷺ) അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. സയ്യിദുഖുത്ത്ബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സമൻമാരുടെ സ്വഭാവത്തിലും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ആളുകളോ, വസ്തുക്കളോ, ചിഹ്നങ്ങളോ, പ്രതിമകളോ എല്ലാം തന്നെ സമൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന് സമത്വം കൽപിക്കുകയെന്നതിൻെറ വൃത്തം എത്ര വലുതാണെന്നും, ശിർക്ക് കടന്നുകൂടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എത്ര നിഗൂഢങ്ങളാണെന്നും താഴെ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ഉദ്ധരണികളിൽ നിന്ന് സത്യാന്വേഷികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു:-

1. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ''അല്ലാഹുവും അങ്ങുന്നും ഉദ്ദേശിച്ചത് **ماشاءالله وشعت**''എന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) യോട് പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, തിരമേനി പറഞ്ഞു: ''താൻ എന്നെ അല്ലാഹുവിന് സമനാക്കി! അല്ലാഹുമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചത് എന്നാണ് പറയേണ്ടത്.'' (അ; ന; ജ. മുതലായവരും അദബുൽ മുഫ്റദിൽ ബുഖാരിയും) 2. ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽയമാൻ (رضي الله عنه) നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''അല്ലാഹുവും ഇന്ന ആളും ഉദ്ദേശിച്ചത് **ماشاءالله وشاء فلان** എന്ന് നിങ്ങൾ പറയരുത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് എന്നും, പിന്നീട് ഇന്ന ആൾ ഉദ്ദേശിച്ചത് എന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.'' (അ;ദാ,ന;ജ;ബ; ഇബ്നു അബീശൈബഃ) ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ വേറെയും രിവായത്തുകളുണ്ട്. 3. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്ത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്: 'അൻദാദ് ' (സമൻമാർ) എന്ന് പറഞ്ഞത്, രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിൽ കറുത്ത മിനുസമുള്ള കല്ലില്ലൂടെ ഉറുമ്പ് അരിക്കുന്നതുപോലെ വളരെ ഗൂഢമായ ശിർക്കാകുന്നു. (ഒരാളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട്) അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ്, താങ്കളുടെ ജീവിതത്തെയും തന്നെയാണ് എൻെറ ജീവിതത്തെയും തന്നെയാണ് (സത്യം!) എന്നിങ്ങിനെ പറയുക, ഇന്ന ആളുടെ പട്ടി ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഇന്നലെ രാത്രി കള്ളൻമാർ വരുമായിരുന്നുവെന്നും, പാറാവില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ കള്ളൻമാർ വന്നിരുന്നുവെന്നും പറയുക, അല്ലാഹുവും താനും ഉദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം എന്ന് പറയുക, അല്ലാഹുവും ഇന്ന ആളും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ..... എന്ന് പറയുക. ഇവയെല്ലാം ശിർക്കാകുന്നു.'' 4. പാപങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചത് ഏതാണെന്ന് നബി(ﷺ) യോട് ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ചോദിച്ചു. ''നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചത് അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവന് നീ വല്ല സമനെയും ഏർപ്പെടുത്തലാണ്.'' എന്നായിരുന്നു നബി (ﷺ) മറുപടി പറഞ്ഞത്. (ബു;മു)

ഇതുപോലെയുള്ള രേഖകൾ മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് മുസ്ലിം ബഹുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള ചില വാക്കുകളെപ്പറ്റിയും, ആ വാക്കുകൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന

വിശ്വാസങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! ഉദാഹരണമായി: ''അല്ലാഹുവിൻെറയും നിങ്ങളുടെയും സഹായം ഉണ്ടെങ്കിൽ'', ''പടച്ചവനും നേർച്ചക്കാരും സഹായിച്ചാൽ'', ''അല്ലാഹുവിൻെറയും ശുഹദാക്കളുടെയും കാവൽ'', ''അല്ലാഹുവിൻെറയും അമ്പിയാ-ഔലിയാക്കളുടെയും സഹായംകൊണ്ട് '', ''ശൈഖിൻെറബർക്കത്ത് കൊണ്ട് '' എന്നിത്യാദി പലതും! ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് ഓരോ തരത്തിലുള്ള സമൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തലാണെന്ന് നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയത്തോടുകൂടി ചിന്തിക്കുന്ന ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വാക്ക് ഒരു വ്യക്തി പറയുമ്പോഴേക്ക് അയാൾ മുശ്‌രിക്കായി എന്നോ, അയാൾ ഇസ്‌ലാമിൽനിന്ന് ഭ്രഷ്ടായിപ്പോയി എന്നോ വിധി കൽപിക്കാം-അഥവാ കൽപിക്കണം-എന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം. ശിർക്കിൽ തന്നെ പ്രത്യക്ഷമായതും, പരോക്ഷമായതും, ചെറുതും, വലുതും ഉള്ളതുകൊണ്ട് യാതൊരു വിധ വ്യാഖ്യാനത്തിനും ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം വ്യക്തമായ അവിശ്വാസം (كفر بواح) കൊണ്ടേ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് അങ്ങിനെ വിധി കൽപ്പിക്കപ്പെടാവൂ. പാപങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയതും, പൊറുക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിച്ചതുമാണ് ശിർക്ക് എന്നോർക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, ന്യായീകരിക്കുവാൻ കാരണങ്ങൾ എത്രതന്നെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, ശിർക്കിൻെറ ഇനങ്ങളിൽ പെട്ടതായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ള ഏതൊരുകാര്യത്തിൽനിന്നും തികച്ചും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത് ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയുടെയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയത്രെ. അല്ലാത്തപക്ഷം അവൻെറ ഭാവിയെപ്പറ്റി അവൻ ഭയപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുപോലെ അവൻെറ സൃഷ്ടികളായ ചില മഹാൻമാരെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക, അവനോട് സഹായം തേടുന്ന അതേ മാതിരി അവരോട് സഹായം തേടുക, അവരുടെ നാമത്തിൽ നേർച്ചവഴിപാടുകൾ നടത്തുക മുതലായ ചില കാര്യങ്ങളെ ശിർക്കിൽനിന്ന് മാറ്റിനിർത്തുവാനും, അവയൊക്കെ ഇസ്‌ലാമികാചാരങ്ങളായി സമർത്ഥിക്കുവാനും ചില പണ്ഡിതൻമാർ പാടുപെടുന്നത് കാണുമ്പോൾ വളരെ അത്ഭുതവും സങ്കടവും തോന്നിപ്പോകുന്നു. എന്തെല്ലാം വ്യാഖ്യാനങ്ങളോ, ന്യായവാദങ്ങളോ അവർക്ക് സമർപ്പിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും ശരി, അല്ലെങ്കിൽ ചില നല്ല പേരുകൾ നൽകിയോ, മതഛായ നൽകിയോ അവയെ മോടികൂട്ടിയാലും ശരി, വാസ്തവത്തിൽ അവയെല്ലാം നേർക്കുനേരെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരെ ഉണ്ടാക്കലാകുന്നു. സത്യാന്വേഷിയും നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുമായ ഒരാൾക്ക് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥനില മനസ്സിലാക്കുവാൻ അധികമൊന്നും പരതിനോക്കേണ്ടതില്ല, ഖുർആനിലെ രണ്ടുമൂന്ന് വാക്യങ്ങൾ മാത്രം മതിയാകുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി: ഓരോ മുസ്‌ലിമും നിത്യം ഓതിവരുന്ന സൂറത്തുൽ ഫാതിഹഃയിലെ اياك نعبد واياك نستعين (നിനക്ക് മാത്രം ഞങ്ങൾ ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്നു; നിന്നോട് മാത്രം ഞങ്ങൾ സഹായമർത്ഥിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യവും, സൂറത്തുൽ ജിന്നിലെ فلا تدعوا مع الله احدا (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് കൂടി ഒരാളെയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കരുത്) എന്ന വാക്യവും, സൂറത്ത്-സുമർ: 36ലെ اليس الله بكاف عبده (അല്ലാഹുപോരേ, അവൻെറ അടിയാന്ന്?!) എന്ന വാക്യവും. വാസ്തവത്തിൽ ഈ മൂന്ന് വാക്യങ്ങൾ മുഴുവൻ തന്നെയും ആവശ്യമില്ല-ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വാക്യം തന്നെ മതി-ഒരു സത്യാന്വേഷിക്ക് കാര്യം സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

ഒരു വസ്തുത പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. നിരീശ്വരവാദികൾ അല്ലാഹുവിനെയും, അവൻെറ ഗുണങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുന്നവരാകകൊണ്ട് അവർ അല്ലാഹുവിനോട് മറ്റുള്ളവരെ സമപ്പെടുത്തുന്നവരായിരിക്കയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ സ്ഥാനത്ത് മറ്റു വല്ലതിനെയും പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. ദൈവവാദികളും, അതോടൊപ്പം വിശ്വാസം ശരിയായിട്ടില്ലാത്തവരുമായിരിക്കും മറ്റുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹുവിനോട് സമത്വം കൽപിക്കുക. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണ് മനുഷ്യരിൽ അധികഭാഗവും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''
وما يؤمن اكثرهم باالله الا وهم مشركون (അവരിൽ- മനുഷ്യരിൽ-അധികമാളുകളും തങ്ങൾ ശിർക്ക് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായുംകൊണ്ടല്ലാതെ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.) '' (യൂസുഫ്: 106)

മുന്‍കാലത്തും ഇക്കാലത്തുമുള്ള വിഗ്രഹാരാധകന്‍മാരും അല്ലാഹുവിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരല്ല. അല്ലാഹുവില്‍ അവര്‍ക്ക് വിശ്വാസമുണ്ട്. പക്ഷേ, വിശ്വാസം യഥാര്‍ത്ഥ രൂപത്തിലും പൂര്‍ണ്ണ രൂപത്തിലുമല്ലെന്നുള്ളതാണ് അവരുടെ ശിര്‍ക്കിന് കാരണം. ഈ ദുരവസ്ഥ തന്നെയാണ് ഇന്ന് മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലും കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതെന്ന്-അപാരമായ വ്യസനത്തോടും ലജ്ജ യോടും കൂടിയാണെങ്കിലും-പറയാതെ വയ്യ. വിഗ്രഹാരാധകന്‍മാര്‍ തങ്ങളുടെ ആരാധനയെ ന്യായീകരിക്കുവാന്‍ പറഞ്ഞിരുന്നതും, പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ അതേ ന്യായങ്ങളും, അവര്‍ക്ക് സമാന്തരങ്ങളായ മറ്റു ചില ന്യായങ്ങളും തന്നെയാണ് ശിര്‍ക്കുപരമായ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുവാന്‍ മുസ്‌ലിംകള്‍ക്കിടയിലും നിലവിലുള്ളത്. ''ബാഹ്യത്തില്‍ മഹാത്മാക്കളെ വിളിച്ചാണ് പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നതെങ്കിലും യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ പ്രാര്‍ത്ഥന അല്ലാഹുവിനോടാണ്; ഗുണവും ദോഷവും ചെയ്‌വാന്‍ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ കഴിവുള്ളു വെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മഹാത്മാക്കളെ വിളിച്ചു വല്ല കാര്യത്തിനും അപേക്ഷിക്കുന്നത് അവര്‍ അക്കാര്യം സാധിപ്പിച്ചു തരുമെന്ന് കരുതിക്കൊണ്ടല്ല; അവരുടെ ശുപാര്‍ശ മൂലം അല്ലാഹു അത് സാധിപ്പിച്ചു തരുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിലാണ്; ആ മഹാത്മാക്കള്‍ സ്വന്തം നിലക്ക് തന്നെ അത് സാധിപ്പിച്ചു തരുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ അപേകഷിക്കുന്നത് മാത്രമേ പ്രാര്‍ത്ഥനയാകുക യുള്ളു.......'' എന്നൊക്കെയാണല്ലോ മഹാത്മാക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നതിന് പറയപ്പെ ടാറുള്ള ന്യായങ്ങള്‍. പണ്ഡിത വിഭാഗങ്ങളില്‍ നിന്ന് കേള്‍ക്കുന്ന ഇടത്തരം ന്യായങ്ങള്‍ കേട്ട് സാധാരണക്കാര്‍ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്യുന്നു! نعوذ بالله

സ്വാര്‍ത്ഥലാഭങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടിയോ, നേതൃത്വവും സ്വാധീനവും നിലനിറുത്തുവാന്‍ വേണ്ടിയോ, കക്ഷി താല്‍പര്യങ്ങള്‍ക്കു വേണ്ടിയോ കല്‍പ്പിച്ചുകൂട്ടി സത്യത്തെ മൂടിവെക്കുകയും പ്രമാണങ്ങളെ ദുര്‍വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവര്‍ക്ക് രേഖകളും തെളിവുകളും വിവരിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. എങ്കിലും, അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടും, തെറ്റിദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടും ശിര്‍ക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അനാചാരങ്ങളിലും അകപ്പെടുന്നവര്‍ക്ക് വേണ്ടി ചില സംഗതികള്‍ ഇവിടെ ശ്രദ്ധയില്‍ പെടുത്തുവാന്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സല്‍ബുദ്ധിയും, ശുദ്ധമനസ്കതയും ഉള്ളവര്‍ക്ക് നിശ്ചയമായും അതില്‍ നിന്ന് ഏറെക്കുറെ സത്യാവസഥ മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയുന്നതാണ്. إن شاء الله

(1) മഹാന്‍മാരും പുണ്യാത്മാക്കളുമായ അമ്പിയാഉ്, ശൈഖുകള്‍, ശുഹദാക്കള്‍ മു തലായവരെ വിളിച്ചു സഹായത്തിനും രക്ഷക്കും അപേക്ഷിക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാമിലെ ഒരു നിര്‍ബന്ധ നിയമമാണെന്നോ, ഒരു മുസ്‌ലിം തന്‍െറ മരണം വരെ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും വിളിച്ചു പ്രാര്‍ത്ഥിക്കാത്ത പക്ഷം, അവന്‍ ഇസ്‌ലാമില്‍ നിന്ന് തെററിപ്പോകുമെന്നോ ഒരൊററ മുസ ്‌ലിമിനും വാദമില്ല . അങ്ങിനെ ആരും വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല. എന്തെല്ലാം ദുര്‍ന്യായങ്ങള്‍ സമര്‍പ്പിച്ചാലും ശരി, അത് അനുവദനീയമാണെന്നോ, കവിഞ്ഞ പക്ഷം ഒരു നല്ല കാര്യമാ ണെന്നോ അല്ലാതെ, അതിനപ്പുറം ഒരു കക്ഷിയും വാദിക്കുന്നുമില്ല. അതേ സമയത്ത് അത് അല്ലാഹുവിനോട് ആ മഹാന്‍മാരെ സമപ്പെടുത്തലും ശിര്‍ക്കുമാണെന്ന് ഖുര്‍ആനും, ഹദീസും, മുന്‍ഗാമികളായ മഹാന്‍മാരുടെ പ്രസ്താവനകളും തുറന്ന മനസ്സോടെ പരിശോധിക്കുന്ന ഏവര്‍ക്കും വ്യക്തമാകുന്നതുമാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നവരുടെ വാദമനു സരിച്ച് പുണ്യം സമ്പാദിക്കാമെന്നാണോ, അതല്ല, അത് ശിര്‍ക്കും ഏററവും വമ്പിച്ച മഹാപാപവുമാണെന്നുവെച്ച് നരകശിക്ഷയില്‍ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടണമെന്നാണോ ഒരു മുസ്‌ലിം നിശ്ചയിക്കേണ്ടത്? വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവര്‍ ചിന്തിക്കട്ടെ.!

(2) മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകള്‍ അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളായ ദൈവങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക് ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്‌വാന്‍ കഴിവുള്ളവരായിരുന്നുവെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടല്ല അവയെ ആരാധിച്ചിരുന്നത്. അവയെ ആരാധിക്കുന്നതു വഴി അവ തങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ സാമീപ്യം നേടിക്കൊടുക്കുമെന്നും, അവ അല്ലാഹുവിന്‍െറ അടുക്കല്‍ തങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി ശുപാര്‍ശ

നടത്തുമെന്നും, അങ്ങനെ അല്ലാഹു അവരുടെ കാര്യം സാധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടെയായിരുന്നു ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നത്. തനി പാമരന്‍മാരല്ലാത്ത എല്ലാ വിഗ്രഹാരാധകരുടെയും ന്യായം ഇതുതന്നെയായിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: "والذين اتخذوا من دونه اولياء – إلى قوله زلفى – الزمر" (സാരം: അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ഔലിയാ ഇനെ-കാര്യകര്‍ത്താക്കളെ-സ്വീകരിച്ചവര്‍ പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഞങ്ങളെ ഒരു അടുപ്പം അടുപ്പിക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയല്ലാതെ ഞങ്ങള്‍ അവരെ ആരാധിക്കുന്നില്ല.) " (സുമര്‍: 3) വീണ്ടും പറയുന്നു: " ويعبدون من دون الله مالا يضرهم ويقولون هؤلاء شفعاؤنا عند الله – يونس (തങ്ങള്‍ക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതും ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തുമായ വസ്തുക്കളെ അവര്‍ ആരാധിക്കുന്നു. ഇവര്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ അടുക്കല്‍ നമ്മുടെ ശുപാര്‍ശക്കാരാണെന്ന് അവര്‍ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു) " (യൂനുസ്:18) . ഇതേ ന്യായീകരണം തന്നെയാണ് മഹാന്‍മാരെ വിളിച്ച് പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നവര്‍ക്കുള്ള ന്യായീകരണവും. അപ്പോള്‍, പ്രാര്‍ത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവര്‍ക്ക് ഗുണവും ദോഷവും ചെയ്‌വാന്‍ കഴിയുമെന്ന വിശ്വാസമല്ല ഇത് ശിര്‍ക്കാകുവാന്‍ കാരണമെന്ന് ഇതില്‍ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

(3) നമസ്കാരം പോലെയുള്ള ശാരീരികമായ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ മാത്രമേ ആരാധനയാകുക യുള്ളുവെന്നില്ല. സത്യം ചെയ്യല്‍, നേര്‍ച്ചയാക്കല്‍, അദൃശ്യമായ മാര്‍ഗ്ഗേണ ലഭിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യ ങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷ, അഥവാ പ്രാര്‍ത്ഥന, അത്തരം കാര്യങ്ങള്‍ക്ക് കഴിവുണ്ടെന്ന വിശ്വാസം ഇവയെല്ലാം തന്നെ ആരാധനകളില്‍ പെട്ടതും, അത് അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരാളു ടെ പേരിലായാലും ശിര്‍ക്കും, അല്ലാഹുവിനോട് അവരെ സമപ്പെടുത്തലുമാകുന്നു. അല്ലാഹു വിന്‍െറ പേരിലും, അവന്‍െറമഹത്വത്തെയും പ്രീതിയെയും ഉന്നമാക്കിയും കൊണ്ട് ചെയ്യപ്പെ ടേണ്ടുന്ന ഏത് കാര്യങ്ങളും അവനല്ലാത്തവരുടെ പേരിലോ, അവരുടെ മഹത്വത്തെയും പ്രീതി യെയും ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടോ ചെയ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അത് അവരെ അല്ലാഹുവിനോട് സമമാക്കല്‍ തന്നെ. സത്യത്തെ സത്യമായും, അസത്യത്തെ അസത്യമായും കാണുവാന്‍ അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം തൗഫീഖ് നല്‍കട്ടെ. آمين

അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ അവര്‍ ആ സമന്‍മാരെയും സ്നേഹിക്കും (يحبونهم كحب الله) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍െറ സാരം ഇതാണ്: അല്ലാഹുവിനെ അവര്‍ നിഷേധിക്കുകയോ, നിശ്ശേഷം കൈവെടിയുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; പക്ഷേ, ആരാധനകളും പ്രാര്‍ത്ഥനകളും സമര്‍പ്പിക്കുകവഴി അല്ലാഹുവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ അവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും, അവനോട് ഭക്തി കാണിക്കുന്നതുപോലെ അവരോട് ഭക്തി കാണിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. സ്നേഹത്തില്‍ നിന്നാണല്ലോ ഭക്തിയും ബഹുമാനവും ഉല്‍ഭവിക്കുന്നത്. കരുണയും ദയയും തോന്നുന്നതും സ്നേഹം നിമിത്തം തന്നെ. (ഇതിനെപ്പറ്റി ഇബാദത്തിന്‍െറ അര്‍ത്ഥ വിവരണത്തില്‍ സൂറത്തുല്‍ ഫാതിഹയില്‍വെച്ച് വിവരിച്ചത് ഓര്‍ക്കുക.) അല്ലാഹു പറയുന്നു: " قل ان كنتم تحبون الله فاتبعونى يحببكم الله – ال عمران (പറയുക: നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കില്‍ എന്നെ പിന്‍പറ്റിക്കൊള്ളുവിന്‍. എന്നാല്‍, അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങള്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് അവന്‍ പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും) (ആലുംഇംറാന്‍ :31) . എന്നാല്‍, സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതി ഇതില്‍നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. അവര്‍ക്ക് മറ്റുള്ളവരോട് സ്നേഹമുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും അതിനൊരു പരിധിയുണ്ട്. അവരെ ആരാധിക്കുവാനോ പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുവാനോ അതവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള അവരുടെ സ്നേഹംമാത്രമേ അതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയുള്ളു. അതെ, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള അവരുടെ സ്നേഹം ഏറ്റവും കടുത്ത സ്നേഹമായിരിക്കും. والذين امنوا اشد حبالله

ആ അക്രമം ചെയ്തവര്‍ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കില്‍ (ولويرى الذين ظلموا) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിലെ ആശയം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അല്ലാഹുവിന് സമന്‍മാരെ ഉണ്ടാക്കുകവഴി അനീതി പ്രവര്‍ത്തിച്ചവര്‍ പരലോകത്ത് ചെല്ലുമ്പോള്‍, അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ-അവരുടെ ആരാധ്യ

വസ്തുക്കൾക്കോ മറ്റോ-യാതൊരു കഴിവുമില്ലെന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷാ നടപടികളിൽ നിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുവാൻ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ കാണാറാകും. അപ്പോൾ അവർ തീരാദുഃഖത്തിലും ഖേദത്തിലുമായിത്തീരും. ഈ സംഗതി അവർ നേരത്തെത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ കടുത്ത ദുരവസ്ഥ അവർക്ക് നേരിടുമായിരുന്നില്ല.

166,167 വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ദുർമാർഗ്ഗത്തിൻെറയും, ശിർക്കിൻെറയും നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന തലവൻമാരും, അവരെ പിൻപറ്റിയിരുന്ന അനുയായികളും ഒരുപോലെ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരും നിസ്സഹായരുമായിത്തീരും. ആ അവസരത്തിൽ, തങ്ങൾക്ക് വല്ല ലഘുത്വവും കിട്ടിയെങ്കിലോ എന്നു കരുതി അനുയായികൾ നേതാക്കളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുകയും, അവരെ പഴി ചാരുകയും ചെയ്യും. നേതാക്കളാകട്ടെ, അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും, ഞങ്ങളവരെ പിഴപ്പിച്ചതല്ലെന്നും അവർ സ്വയം പിഴച്ചുപോയതാണെന്നും വാദിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക. ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ആ പഴയ ബന്ധങ്ങളും, കൂട്ടുകെട്ടുകളുമൊന്നും അവിടെ കാണുകയില്ല. ഓരോരുത്തർക്കും അവരുടെ സ്വന്തം കാര്യം മാത്രമായിരിക്കും പ്രശ്നം. അനുയായികളുടെ സങ്കടവും അമർഷവും ഇതുമൂലം വർദ്ധിക്കുമല്ലോ. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവർ പറയും: അയ്യോ! ഭൂമുഖത്തേക്ക് ഒന്നു കൂടി മടങ്ങിപ്പോകുവാനുള്ള ഒരവസരം ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ! എന്നാൽ ഇതിന് പകരം ഞങ്ങൾ അവർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുത്തേനെ!........ എന്നൊക്കെ. പക്ഷേ, രണ്ട് കൂട്ടർക്കും ഒരിക്കലെങ്കിലും ഒഴിവുകിട്ടാത്ത ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷ തന്നെയായിരിക്കും ഫലം.

വിഭാഗം-21

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُوا۟ مِمَّا فِى ٱلْأَرْضِ حَلَٰلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٨﴾

168 ഹേ, മനുഷ്യരേ, ഭൂമിയിലുള്ളവയിൽനിന്ന് അനുവദനീയവും, വിശിഷ്ടവുമായത് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. പിശാചിൻെറ കാലടികളെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.

إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِٱلسُّوٓءِ وَٱلْفَحْشَآءِ وَأَن تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

169 തിന്മക്കും, നീചവൃത്തിക്കും മാത്രമേ അവൻ നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുകയുള്ളു; (കൂടാതെ) അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ, നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുവാനും.

---

168 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. كُلُوا തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. مِمَّا യാതൊന്നിൽനിന്ന്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ള. حَلَالاً അനുവദനീയമായത്. طَيِّبًا നല്ല, ശുദ്ധമായ, ഹൃദ്യമായത്, വിശിഷ്ടമായത്. وَلاَ تَتَّبِعُوا പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. خُطُوَاتِ കാലടികളെ, ചവിട്ടടികളെ. الشَّيْطَانِ പിശാചിൻെറ. إِنَّهُ لَكُمْ നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങൾക്ക്. عَدُوٌّ ശത്രുവാണ്. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ. 169 إِنَّمَا يَأْمُرُكُم അവൻ നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുകയുളള. നിശ്ചയമായും കൽപിക്കുന്നു. بِالسُّوءِ തിന്മകൊണ്ട് (മാത്രം) . وَالْفَحْشَاءِ നീച(ദുഷ്ട) വൃത്തിയും. وَأَن تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുവാനും. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. مَا لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാത്തത്.

അല്ലാഹു മാത്രമാണ് സ്രഷ്ടാവും, രക്ഷിതാവുമെന്നപോലെ, അവൻ മാത്രമാണ് ആരാധ്യനുമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് പലതും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനുശേഷം അന്നദാതാവും അവൻതന്നെയാണെന്നും, ഭൂവിഭവങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം വിരോധിക്കപ്പെട്ടതോ

ദോഷകരമായതോ അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെല്ലാം മനുഷ്യർക്ക് ഭക്ഷിക്കാവുന്നതാണെന്നും, പിശാചിൻെറ ദുരുപദേശങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിക്കൊണ്ട് ഇല്ലാത്ത നിരോധങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കി അവയെ കുടുസ്സാക്കരുതെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിൽ നേർച്ച വഴിപാടാക്കപ്പെട്ട ചില മൃഗങ്ങളെ മുശ്‌രിക്കുകൾ നിഷിദ്ധമായി ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നു. (ഇവയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം മാഇദ: 106ൽ വരുന്നുണ്ട്.) യഹൂദികളിൽ ചിലർ ഒട്ടക മാംസവും, വേറെ ചിലർ മറ്റു ചില വസ്തുക്കളും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. ഇതെല്ലാം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട മതനിയമങ്ങളായിട്ടാണ് ആചരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിലക്കുകളൊന്നും അല്ലാഹു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല; മനുഷ്യൻെറ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവായ പിശാചിൻെറ പ്രേരണ പ്രകാരം അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വെച്ചുകെട്ടപ്പെടുന്ന നിയമങ്ങൾ മാത്രമാണവ; ദുരുപദേശങ്ങൾവഴി മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടവനാണ് പിശാച്; അതുകൊണ്ട് അവൻെറ കെണിയിൽ പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കണം എന്നൊക്കെ മനുഷ്യരെ ഉണർത്തുകയാണ് അല്ലാഹു.

ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് 29-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കാത്ത പദാർത്ഥങ്ങൾ ഭൂമിയിലില്ല. എങ്കിലും മുഴുവൻ വസ്തുക്കളും തിന്നാൻ കൊള്ളുന്നവയല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് كلوا مما فى الارض (ഭൂമിയിലുള്ളവയിൽ നിന്ന് തിന്നുകൊള്ളുവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. താഴെ, 173-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, അൽപം ചില വസ്തുക്കൾ ഭക്ഷിക്കുന്നത് വിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ചിലത് വൃത്തികെട്ടതോ ഉപദ്രവകരമോ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടാണ് (حلال طيبا) 'അനുവദനീയമായതും വിശിഷ്ടമായതും' എന്നു കൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 'നല്ലത്, ശുദ്ധമായത്, ഹൃദ്യമായത്, വിശിഷ്ടമായത്' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം കൽപിക്കാവുന്ന വാക്കാണ് طيب (ത്വയ്യിബ്) . ഇതിൻെറ എതിർ പദമാണ് خبيث (ഖബീഥ്) . 'ചീത്തയായത്, ദുഷിച്ചത്, മ്ളേച്ഛമായത്' എന്നൊക്കെയാണിതിനർത്ഥം മനസ്സിന് സ്വതവേ നന്നായും തൃപ്തികരമായും തോന്നുന്നത് എന്നാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് സാമാന്യായി പറയാം. ചുരുക്കത്തിൽ, മതത്തിൻെറ വ്യക്തമായ വിലക്കില്ലാത്തതും, മ്ളേച്ഛവും ഉപദ്രവകരവുമല്ലാത്തതുമായ വസ്തുക്കളെല്ലാം ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നാണ് ഇസ്‌ലാമിൻെറ വിധിയെന്നു പൊതുവിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُوا۟ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُوا۟ بَلْ نَتَّبِعُ مَآ أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَآ ۗ أَوَلَوْ كَانَ ءَابَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾

170 ''അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ പിൻപറ്റുവിൻ'' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും; ''(ഇല്ല) പക്ഷേ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഞങ്ങൾ ഏതൊരു പ്രകാരത്തിൽ കണ്ടെത്തിയോ അത് ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റും.'' അവരുടെ പിതാക്കൾ യാതൊന്നും ബുദ്ധികൊടു(ത്തു ഗ്രഹി) ക്കാതെയും, സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാതെയും ആയിരുന്നാലുമോ [എന്നിരുന്നാലും അവരെത്തന്നെ പിൻപറ്റുമോ]?!

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ كَمَثَلِ ٱلَّذِى يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَآءً وَنِدَآءً ۚ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

171 അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ഉദാഹരണം (പറയുന്നതായാൽ,) ഒരു 'വിളിയും തെളിയും' അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) കേട്ടറിയാത്തതിനോട് [മൃഗത്തോട്] ഒച്ചയിടുന്നവൻെറ മാതിരിയാണ്. (അതെ) ബധിരൻമാർ! ഊമകൾ!! അന്ധൻമാർ!!! അതിനാൽ, അവർ ബുദ്ധികൊടു (ത്തു ഗ്രഹി)

ക്കുകയില്ല.

---

170 وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ. لَهُمُ അവരോട്. اتَّبِعُوا പിൻപറ്റുവിൻ, തുടരുവിൻ. مَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ. قَالُوا അവർ പറയും. بَلْ പക്ഷേ. نَتَّبِعُ ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റും. مَا യാതൊന്ന്. أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ അത് പ്രകാരം ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ (പൂർവികൻമാരെ) . أَوَلَوْ كَانَ ആയിരുന്നാലുമോ. آبَاؤُهُمْ അവരുടെ പിതാക്കൾ. لاَ يَعْقِلُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَلاَ يَهْتَدُونَ അവർ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നതുമില്ല. 171 وَمَثَلُ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ഉപമ, ഉദാഹരണം. كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു. كَمَثَلِ الَّذِي യാതൊരുവൻെറമാതിരിയാണ്. يَنْعِقُ അവൻ ശബ്ദം (ഒച്ച) ഇടുന്നു. بِمَا لاَ يَسْمَعُ കേൾക്കാത്ത (കേട്ടറിയാത്ത) തിനോട്. إِلاَّ دُعَاءً ഒരു വിളി (ക്കുന്ന ശബ്ദം) അല്ലാതെ. وَنِدَاءً ഒരു വിളി(തെളി) യും, സംബോധനവും. صُمٌّ ബധിരർ. بُكْمٌ ഊമകൾ. عُمْيٌ അന്ധൻമാർ. فَهُمْ അതിനാലവർ. لاَ يَعْقِلُونَ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല..

സത്യവും തെളിവും അന്വേഷിച്ചറിയുവാൻ തുനിയാതെയും, അതു വിവരിച്ചുകൊടുത്താൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെയും പൂർവ്വീകൻമാരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ അനുകരിച്ചു വരുന്ന സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപമാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽകാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരെ ഉണ്ടാക്കുക, അനുവദനീയമായ ചില വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കുക പോലെയുള്ള ദുർമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം ആ സമ്പ്രദായത്തിൻെറ സന്തതികളാണല്ലോ. ഈ അന്ധമായ അനുകരണ രോഗം ബാധിച്ചവരെ സത്യോപദേശം നൽകി നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് വരുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

അവതരണഹേതു അന്നത്തെ മുശ്രിക്കുകളോ യഹൂദികളോ ആയിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. പൂർവ്വികൻമാരെ അനുകരിക്കൽ സത്യത്തിൻെറ മാനദണ്ഡമായി കണക്കാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം എല്ലാ കാലത്തും മനുഷ്യരിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു മഹാവ്യാധിയാകുന്നു. അല്ലാഹുവും, അവൻെറ റസൂലും കാണിച്ചു തരുന്നത് ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണ്, അതിലേക്ക് മടങ്ങേണ്ടതാണ് എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, അക്കാലത്തുള്ള അവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞിരുന്ന അതേ മറുപടി തന്നെയായിരിക്കും എല്ലാവർക്കും പറയുവാനുള്ളത്. വാസ്തവത്തിൽ, പൂർവ്വീകൻമാർ എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നല്ല- അല്ലാഹു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്നത്രെ- നോക്കേണ്ടത്. അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു തന്നെയാണ് പൂർവ്വീകൻമാരുടെ നടപടിയെങ്കിൽ അതിൽ ആക്ഷേപിക്കുവാനൊന്നുമില്ല; അവരെ അതിൽ പിൻതുടരുന്നത് ആവശ്യവുമാണ്. നേരെ മറിച്ച് അല്ലാഹു നിമയമിച്ചതും, അവരിൽ നിന്നു ലഭിച്ച പാരമ്പര്യവും പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ, അവർ സത്യം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും, അവർ സ്വീകരിച്ചു വന്ന മാർഗ്ഗം ശരിയായിരുന്നില്ലെന്നുമുള്ളതിന് തെളിവാണത്. അതാണ് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്; ''അവരുടെ പിതാക്കൾ യാതൊന്നും ഗ്രഹിക്കുകയാകട്ടെ, നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യാതായിരുന്നാലും അവരെത്തന്നെ പിൻപറ്റുകയോ?!''

അനുകരണത്തിൻെറയും പാരമ്പര്യത്തിൻെറയും പേരിൽ, അവിശ്വാസത്തിലും അന്ധവിശ്വാസത്തിലും അടിയുറച്ച് സത്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർ തനി മൃഗതുല്യരാണെന്നാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അവയെ മേക്കുന്നവൻ അവയെ വിളിക്കുകയോ, തെളിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻെറ ശബ്ദം അവ കേൾക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ, അവൻ പറയുന്നതെന്താണെന്നും, ആ ശബ്ദമിടുന്നവൻ പറയുന്നതിൻെറഅർത്ഥവും സാരവുമെന്താണെന്നും ആ മൃഗങ്ങൾക്കറിയുകയില്ലല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഇവരുടെയും സ്ഥിതി. അവരെ സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും, അവർക്ക് ഉപദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയല്ലാതെ അതിനപ്പുറമൊന്നും അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയില്ല; അവരുടെ നാവിലൂടെ സത്യത്തിൻെറ വാക്കുകൾ പുറത്തു വരുകയുമില്ല; കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കി സത്യാവസ്ഥ അവർ മനസ്സിലാക്കു

കയുമില്ല. അതെ, സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവര്‍ ബധിരന്‍മാരും ഊമകളും അന്ധന്‍മാരുമായിരിക്കും എന്ന് സാരം.

172 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങള്‍ക്ക് നാം നല്‍കിയിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കളില്‍ നിന്നു നിങ്ങള്‍ തിന്നുകൊള്ളുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന് നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍-നിങ്ങള്‍ അവനെത്തന്നെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെങ്കില്‍.	يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِلَّهِ إِن كُنتُمۡ إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

---

172 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ,. كُلُوا നിങ്ങള്‍ തിന്നുവിന്‍. مِن طَيِّبَاتِ നല്ലതായ (വിശിഷ്ടമായ) വയില്‍നിന്ന്. مَا رَزَقْنَاكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് നാം നല്‍കിയിട്ടുളള. وَاشْكُرُوا നിങ്ങള്‍ നന്ദികാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനോട്. إِن كُنْتُمْ നിങ്ങള്‍ ആകുന്നെങ്കില്‍. إِيَّاهُ അവനെ (തന്നെ) . تَعْبُدُونَ ആരാധിക്കുന്നു..

മനുഷ്യരെ പൊതുവില്‍ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭൂവിഭവങ്ങളില്‍ നിന്ന് അനുവദനീയവും വിശിഷ്ടവുമായ വസ്തുക്കളെ ഭക്ഷിച്ച് കൊള്ളുവാന്‍ എന്ന് 168-ാം വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ചു. സത്യവിശ്വാസികളെ പ്രത്യേകം സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അവര്‍ക്ക് അല്ലാഹു നല്‍കിയിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളെ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍ ഈ വചനത്തില്‍ വീണ്ടും കല്‍പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവിടെ ആ കല്‍പനയോടൊപ്പം, അല്ലാഹു അനുമവദിച്ചുതന്ന ചില വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കുക പോലുള്ള പൈശാചിക സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ച് താക്കീതും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഇവിടെ, ആ കല്‍പനയോടനുബന്ധിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞത് നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെങ്കില്‍ അവന് നന്ദിയും ചെയ്യണം എന്നത്രെ. അവിടെ 'ഭൂമിയിലുള്ള വസ്തുക്കളില്‍ അനുവദനീയവും വിശിഷ്ടവുമായത് തിന്നുകൊള്ളുവിന്‍ (كلوا مما فى الارض حلالا طيبا') എന്ന് പറഞ്ഞതിന് പകരം, ഇവിടെ 'നിങ്ങള്‍ക്ക് നാം നല്‍കിയിട്ടുള്ള വിശുദ്ധ വസ്തുക്കളില്‍ നിന്ന് തിന്നുകൊള്ളുവിന്‍ (كلوا من طيبات ما رزقناكم') എന്നുമാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അഥവാ അനുവദനീയമായത് حلال എന്ന് ഇവിടെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അവിടത്തെ ആഭിമുഖ്യം വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളുമടക്കം എല്ലാ മനുഷ്യരോടും, ഇവിടത്തെ ആഭിമുഖ്യം സത്യവിശ്വാസികളോട് മാത്രവുമായതാണ് ഇതിന് കാരണം.

അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതെല്ലാം അനുവദനീയവും, അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയത് മാത്രം നിഷിദ്ധവുമാക്കുന്നവരായിരിക്കും സത്യവിശ്വാസികള്‍. അവര്‍ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്കയുള്ളു. എന്നിരിക്കെ, അവരോട് വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കള്‍ ഭക്ഷിക്കണമെന്നും, അല്ലാഹുവിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെങ്കില്‍ അവനോട് നന്ദികാണിക്കണമെന്നും കല്‍പിക്കുന്നതില്‍ ചില സൂചനകള്‍ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ബാഹ്യദൃഷ്ട്യാ അനുവദനീയമാണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും-താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസില്‍ കാണാവുന്നതുപോലെ -ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള സംശയത്തിന്‍െറയോ പാപത്തിന്‍െറയോ കലര്‍പ്പില്‍ നിന്നുകൂടി ആ വസ്തുക്കള്‍ ശുദ്ധമായിരിക്കുവാന്‍ സത്യവിശ്വാസികള്‍ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിച്ചുവരുന്നവരായ സ്ഥിതിക്ക് അവന്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഭക്ഷണം നല്‍കി അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്‍െറപേരില്‍ നിങ്ങള്‍ അവനോട് സദാ നന്ദിയുള്ളവരും കൂടിയായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും മറ്റുമാണ് ആ സൂചനകള്‍.

മനുഷ്യരെ പൊതുവിലും, സത്യവിശ്വാസികളെ പ്രത്യേകമായും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ കല്‍പന അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലുകളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടും

മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം, അല്ലാഹു പറയുന്നു: يا ايها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحا انى بما تعملون عليم – المؤمنون (ഹേ, റസൂലുകളേ, നിങ്ങൾ വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. സൽകർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അറിയുന്നവനാണ്. (മുഅമിനൂൻ: 51) . ഇവിടെയും 'അനുവദനീയമായത്' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. സത്യവിശ്വാസികളോട് 'നന്ദി ചെയ്യുവിൻ' എന്ന് കൽപിച്ചതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് ഇവിടെ 'സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുവിൻ' എന്നുമാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഒരേ വിഷയം തന്നെയാണെങ്കിലും അത് ആരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നുവോ അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ കണക്കിലെടുത്ത് കൊണ്ട് അവതരിപ്പിക്കലും, അവരോട് യോജിച്ച ചില നിർദ്ദേശങ്ങളും സൂചനകളും അതോടൊപ്പം നൽകലും ഖുർആൻെറ പതിവാകുന്നു.

ബാഹ്യാവസ്ഥ നോക്കുമ്പോൾ നിയമാനുസൃതമാകാമെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ വല്ല ദോഷവും കലർന്നിരിക്കുവാൻ ഇടയുള്ള ഭക്ഷ്യ വസ്തുക്കൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണെന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭക്ഷ്യ വസ്തുക്കളിൽ മാത്രമല്ല, എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും ഇത് ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. നബി(ﷺ) അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിശിഷ്ടനാകുന്നു. വിശിഷ്ടമായതല്ലാതെ അവൻ സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല. റസൂലുകളോട് കൽപിച്ചപ്രകാരംതന്നെ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോടും കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത്, (റസൂലുകളോട്) അവൻ പറഞ്ഞു: يا ايها الرسل كلوا من الطيبات الخ (ഹേ, റസൂലുകളേ, നിങ്ങൾ വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ....) എന്ന്. (സത്യവിശ്വാസികളോട്) അവൻ പറഞ്ഞു: **يا ايها الذين امنوا كلوا من طيبات الخ** (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ള വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് തിന്നുകൊള്ളുവിൻ.....) എന്നും. (തിരുമേനി തുടർന്നു:) ജഡമുടിയും, പൊടിയാടിയുംകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ദീർഘയാത്ര ചെയ്യും. അവൻെറ ഭക്ഷണമാകട്ടെ, അവൻെറ പാനീയമാകട്ടെ, അവൻെറ വസ്ത്രമാകട്ടെ ഹറാമും(നിഷിദ്ധവും) ആയിരിക്കും. അവൻ അന്നമൂട്ടി വളർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ഹറാമുകൊണ്ടായിരിക്കും. അവൻ ആകാശത്തേക്ക് 'എൻെററബ്ബേ' എന്ന് കൈ നീട്ടും. അപ്പോൾ, അതിന്എങ്ങിനെയാണ് അവന് ഉത്തരം കിട്ടുക?!'' (അ;മു;തി.)

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحْمَ ٱلْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِۦ لِغَيْرِ ٱللَّهِ ۖ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

173 ശവവും, രക്തവും, പന്നിമാംസവും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറുക്കപ്പെട്ട]തും മാത്രമേ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് 'ഹറാമാ'ക്കി [നിഷിദ്ധമാക്കി] യിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ, (നിയമലംഘനം) കാംക്ഷിക്കുന്നവനല്ലാതെയും, അതിരുവിട്ടവനല്ലാതെയും ആരെങ്കിലും നിർബന്ധിതനാകുന്നപക്ഷം, അവൻെറമേൽ (അതിൽ) കുറ്റമില്ല. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

---

173 إِنَّمَا حَرَّمَ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുളള. عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْمَيْتَةَ ശവം(മാത്രം) . وَالدَّمَ രക്തവും. وَلَحْمَ മാംസവും. الْخِنزِيرِ പന്നിയുടെ. وَمَا യാതൊന്നും. أُهِلَّ بِهِ അതുകൊണ്ട് (അതുമൂലം) ശബ്ദമുയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഉറക്കെ ശബ്ദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِغَيْرِاللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കായി. فَمَنِ എന്നാൽ വല്ലവനും. اضْطُرَّ നിർബന്ധത്തിലകപ്പെട്ടു (നിർബന്ധിതനായി) . غَيْرَبَاغٍ കാംക്ഷിക്കുന്നവനല്ലാത്ത നിലയിൽ, ധിക്കാരം ചെയ്യുന്നവനല്ലാതെ. وَلَاعَادٍ അതിക്രമം ചെയ്യുന്ന (അതിരുവിട്ട) വനുമല്ലാതെ. فَلَا إِثْمَ എന്നാൽ കുറ്റമില്ല, പാപമില്ല. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്..

മനുഷ്യരെ പൊതുവായും, സത്യവിശ്വാസികളെ പ്രത്യേകമായും സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ ഭൂമിയിലെ വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ ഭക്ഷിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹത്തിന് അവർ നന്ദി ചെയ്വാനും, പിശാചിനെ പിൻപറ്റികൊണ്ട് ആ അനുഗ്രഹത്തെ അവഗണിക്കാതിരിക്കുവാനും കൽപ്പിച്ചശേഷം, വളരെ കുറഞ്ഞ വസ്തുക്കളെ മാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു നിയമവിരുദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളുവെന്നും, അവ ഇന്നതൊക്കെയാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. നിരോധിച്ച വസ്തുക്കൾ ആകെ നാലെണ്ണമാണുള്ളത്. ഈ വചനത്തിനു പുറമേ, സൂ: മാഇദാഃ4ലും, അൻആം 145ലും, നഹ്ൽ 115ലും ഈ വിഷയം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വചനത്തിലുള്ളതുപോലെ, പ്രത്യേക വിശദീകരണമൊന്നും കൂടാതെയാണ് സൂ: നഹ്ലിലെ ആയത്തും ഉള്ളത്. മാഇദഃ യിലെയും, അൻആമിലെയും ആയത്തുകളിൽ വിഷയം കുറെകൂടി വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണംകൊണ്ട് മതിയാക്കി കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് ആ രണ്ട് സൂറത്തുകളിലേക്കും നീട്ടിവെക്കാം. ومن الله التوفيق

നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ ഇവയാകുന്നു:- الميتة (ശവം) . അറവുകൊണ്ടല്ലാതെ -രോഗം കൊണ്ടോ പരുക്കുകൊണ്ടോ-ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ട എല്ലാ ശവങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാണെന്ന് മാഇദഃ 99ൽനിന്നും, മൽസ്യവും വെട്ടുകിളിയും ഒഴിവാണെന്ന് ഹദീസുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതുകൊണ്ട് കരജീവികളുടെ ശവമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''രണ്ടു ശവങ്ങളും, രണ്ടു രക്തങ്ങളും നമുക്ക് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത്, മൽസ്യവും വെട്ടുകിളിയും, കരളും പ്ളീഹയും (അ;ജ;ഹാ) ജാബിർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു പ്രസിദ്ധ സംഭവത്തിൽ, സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് കരക്കടിഞ്ഞ ഒരു ചത്ത തിമിംഗലത്തെ സഹാബികൾ ഭക്ഷിച്ചതായും, നബി (ﷺ) അതിനെ അനുകൂലിച്ചതായും ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. (2) الدم (രക്തം) . മാംസത്തിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന രക്തത്തിനു വിരോധമില്ലെന്നും ഒഴുകി വരുന്ന രക്തമാണ് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും സൂ: ആൻആമിലെ 145-ാംആയത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അവിടെ مسفوح (ഒഴുക്കപ്പെട്ടത്) എന്ന് രക്തത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. (3) لحم الخنزير (പന്നി മാംസം) . സാധാരണ നിലക്ക് ഭക്ഷിക്കപ്പെടാറുള്ളത് മാംസമായതുകൊണ്ട് 'മാംസം' എന്ന് പറഞ്ഞുവെങ്കിലും പന്നിയുടെ എല്ലു മുതലായ അംശങ്ങളും വിരോധിക്കപ്പെട്ടതു തന്നെ. പന്നിയെ നിഷിദ്ധമാക്കുവാൻ കാരണം അത് മ്ളേച്ഛമായ ഒരു വസ്തുവാണ് (فانه رجس) എന്ന് അൻആമിൽ പറയുന്നുണ്ട്. പന്നി അറുക്കപ്പെട്ടതായാലും അല്ലെങ്കിലും നിഷിദ്ധം തന്നെ.''

(4) ما اهل به لغير الله (അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടത്) . അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റാരുടെയെങ്കിലും- അത് വിഗ്രഹങ്ങളോ മഹാൻമാരോ പിശാചുക്കളോ ആരുതന്നെ ആയാലും ശരി-നാമത്തിലോ, അവരുടെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടിയോ അറുക്കപ്പെട്ടത് എന്നാണിതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് നേർച്ചയോ വഴിപാടോ ആയി അറുക്കപ്പെട്ടതും, യാഗം, ബലി മുതലായവക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥനങ്ങളിൽവെച്ച് അറുക്കപ്പെട്ടതുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. 'അറുക്കപ്പെട്ടത് ' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ما اهل به (ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടത്) എന്ന വാക്ക് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) പറയുന്നതു കാണുക. ما اهل به എന്നു പറയുവാൻ കാരണം, അവർ (മുശ്രിക്കുകൾ) തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾക്ക് വഴിപാടാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വസ്തുക്കളെ അറുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, ആ ദൈവങ്ങളുടെ പേരുകൾ പറയുകയും, അത് ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ പതിവായിപ്പോന്ന് അവസാനം, (ദൈവങ്ങളുടെ) പേരുപറഞ്ഞോ പറയാതെയോ, ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിച്ചോ അല്ലാതെയോ അറു

ക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും مهل (ശബ്ദം ഉയർത്തുന്നവൻ) എന്നു പറയപ്പെട്ടുവന്നു. ما اهل به لغير الله(അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടത്) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ശബ്ദം ഉയർത്തൽ الهلال കൊണ്ട് വിവക്ഷ ഇതാണ്. 'ഹജ്ജിലോ ഉംറയിലോ 'തൽബിയത്ത്' (*) പറയുന്നവൻ ശബ്ദം ഉയർത്താറുള്ളത് കൊണ്ട് അവനെപ്പറ്റി مهل (ശബ്ദം ഉയർത്തുന്നവൻ എന്ന് പറയുന്നതും, ശിശുജനിക്കുമ്പോൾ അത് ഒച്ചയിട്ട് കരയുന്നതിനും, മഴ നിലത്ത് വീണ് ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നതിനും استهلال (ശബ്ദം ഉയർത്തിക്കാട്ടുക) എന്നു പറയുന്നതും ഈ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടതാണ്.' (†)

ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ)ന്റെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്ന് ചില കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും; അറുക്കുമ്പോൾ ആരുടെ പേര് പറഞ്ഞുവെന്നല്ല നോക്കേണ്ടത്. ആർക്ക് വേണ്ടിയാണ്-അഥവാ ആരുടെ പേരിലോ, പ്രീതിക്കോ വേണ്ടിയാണ്-അറുക്കപ്പെടുന്നത് എന്നാണ് നോക്കേണ്ടത്. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരുടെ പേരിലോ ആരുടെ പ്രീതിക്കോ ആർക്ക് നേർച്ച വഴിപാടായോ അറുക്കപ്പെട്ടാലും, അതെല്ലാം ഈ വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതും ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരിൽ വിഗ്രഹങ്ങളും, മഹാൻമാരും, ദേവീദേവൻമാരും, വിശിഷ്ടൻമാരും, നികൃഷ്ടൻമാരും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. അലി(ﷺ) യിൽനിന്ന് മുസ്ലിം(ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിൽ ولعن الله من ذبح لغير الله (അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി അറുത്തവനെയും അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ വ്യഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം നവവീ (ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം: ''അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി അറുക്കുക എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കുക എന്നാകുന്നു. അതായത്, വിഗ്രഹത്തിനോ, കുരിശിനോ, മൂസാ(ﷺ) ക്കോ, ഈസാ(ﷺ) ക്കോ, കഅ്ബ മുതലായതിനോ വേണ്ടി അറുക്കുന്നതുപോലെ. ഇതെല്ലാം 'ഹറാമാ'കുന്നു. ഈ അറുക്കപ്പെട്ടത് (ഭക്ഷിക്കൽ) അനുവദനീയവുമല്ല. അറുത്തവൻ മുസ്ലിമോ, ക്രിസ്ത്യാനിയോ, യഹൂദിയോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. ശാഫിഈ (ﷺ) ഇത് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ആൾക്കാർ (പണ്ഡിതൻമാർ) അതിൽ യോജിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ഏതൊന്നിനായി അറുക്കപ്പെട്ടുവോ അതിനെ ബഹുമാനിക്കലും ആരാധിക്കലും കൂടി അതോടൊപ്പം കരുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് 'കുഫറു' (അവിശ്വാസവു) മാണ്. അറുത്തവൻ മുമ്പ് മുസ്ലിമായിരുന്നാൽ അവനിപ്പോൾ മതഭ്രഷ്ടനാകുകയും ചെയ്തു.'' من شرح مسلم

സുൽത്താന്റെ (ഭരണാധിപന്റെ) സ്വീകരണവേളയിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമീപ്യം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അറവ് ഹറാമാണെന്നും, അത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി അറുക്കപ്പെട്ട (ما اهل به لغير الله) തിൽ പെടുമെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവിലുള്ള സന്തോഷ പ്രകടനമെന്ന നിലക്കാണെങ്കിൽ വിരോധമില്ലെന്നുമുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങളും തുടർന്നുകൊണ്ട് നവവീ(ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. അപ്പോൾ, അറുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേര് പറഞ്ഞ് അറുത്താൽതന്നെയും അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും ആളുടെയോ വസ്തുവിമേയോ ബഹുമാനാർത്ഥം അറുക്കുന്നതും നിഷിദ്ധമാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച നാലു വസ്തുക്കൾക്ക് പുറമെയാണെന്ന് ബാഹ്യത്തിൽ തോന്നാവുന്നതും, വാസ്തവത്തിൽ ഈ നാലിൽതന്നെ ഉൾപ്പെടുന്നതുമായ ചില ഇനങ്ങളെപ്പറ്റി സൂ: മാഇദയിലും, ഇവർക്ക് പുറമെ നബി(ﷺ) ചില വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച്

---

* ഹജ്ജിലും ഉംറയിലും لبيك اللهم لبيك الخ ചൊല്ലപ്പെടാറുള്ളതിനാണ് 'തൽബിയത്ത് ' (تلبية) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്.

† മാസപ്പിറവി കണ്ടു വിളിച്ചു പറയുന്നതിലും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

വിരോധിച്ചതായി ഹദീസുകളിലും കാണാം. ആദ്യത്തേതിനെപ്പറ്റി മാഇദ 4ൻെറയും, രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റി ആൻആം: 145 ൻെറയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽവെച്ച് നമുക്ക് സംസാരിക്കാം. ان شاء الله

ഈ നാലു വസ്തുക്കളും നിഷിദ്ധങ്ങളാകകൊണ്ട് അവ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ശിക്ഷാർഹമായ പാപമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, നിർബന്ധിതാവസ്ഥ നേരിടുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് തെറ്റില്ലെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. സഹിക്കവയ്യാത്ത വിശപ്പോ ദാഹമോ ഉണ്ടാകുകയും, ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കിട്ടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത്രെ നിർബന്ധിതാവസ്ഥ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. പക്ഷേ, ഇതിലും ചില ഉപാധികളുണ്ട്; നിയമത്തെ ലംഘിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടാവരുത്; ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞുകൊണ്ടുമാവരുത്. അഥവാ നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ സ്വന്തം നിലക്ക് ആഗ്രഹം തോന്നാതിരിക്കുകയും, അസഹനീയമായ വിഷമത്തിൽ നിന്നു മോചനം ലഭിക്കുവാനുള്ള അളവിൽ കവിയാതിരിക്കുകയും വേണം. ഇസ്‌ലാമിക ഭരണകൂടത്തിനെതിരിൽ രാജ്യദ്രോഹം നടത്തുക, കൊള്ളയും കവർച്ചയും നടത്തുക മുതലായ അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടത് നിമിത്തമാണ് നിർബന്ധിതാവസ്ഥ നേരിട്ടതെങ്കിൽ, ഈ ആനുകൂല്യം അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ബാധകമാകുന്നതല്ലെന്ന് ഈ ഉപാധികളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഇത്തരം അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തെറ്റായത് കൊണ്ട് ഒരാൾ അയാളുടെ ജീവനെ പട്ടിണിയിട്ട് കൊല്ലുകയെന്ന തെറ്റ് ഇല്ലതാകുന്നു, അതുകൊണ്ട് നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിലുള്ള ഈ ആനുകൂല്യം അവർക്കും ബാധകം തന്നെയാണെന്നുമാണ് ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ ആനുകൂല്യത്തെയും ഉപാധിയെയും സംബന്ധിച്ചു മാഇദഃയിലെ ആയത്തിലെ വാചകം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. فمن اضطر مخمصة غير متجانف لاثم فان الله غفور رحيم (എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും കുറ്റത്തിലേക്ക് ചായ്‌വു കാണിക്കാതെ കഠിന വിശപ്പിലായി നിർബ്ബന്ധിതനായാൽ, അപ്പോൾ അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.)

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَشۡتَرُونَ بِهِۦ ثَمَنٗا قَلِيلًا أُوْلَٰٓئِكَ مَا يَأۡكُلُونَ فِي بُطُونِهِمۡ إِلَّا ٱلنَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٤

174 നിശ്ചയമായും, വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ മറച്ചുവെക്കുകയും, അതിന് (പകരം) അൽപമായ വില വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർ, അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ വയറുകളിൽ (നരക) അഗ്നിയല്ലാതെ തിന്നു (നിറക്കു) ന്നില്ല; 'ഖിയാമത്തു' നാളിൽ അല്ലാഹു അവരോട് സംസാരിക്കുകയുമില്ല; അവരെ സംസ്കരി (ച്ചു ശുദ്ധമാ) ക്കുകയുമില്ല; അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشۡتَرَوُاْ ٱلضَّلَٰلَةَ بِٱلۡهُدَىٰ وَٱلۡعَذَابَ بِٱلۡمَغۡفِرَةِۚ فَمَآ أَصۡبَرَهُمۡ عَلَى ٱلنَّارِ ١٧٥

175 അക്കൂട്ടർ, സന്മാർഗ്ഗത്തിന് (പകരം) ദുർമാർഗ്ഗവും, പാപമോചനത്തിന് (പകരം) ശിക്ഷയും വാങ്ങിയവരത്രെ.അപ്പോൾ നരകത്തെപ്പറ്റി അവർക്ക് (ഇത്രയേറെ) സഹനമുണ്ടാക്കിയതെന്താണ്?!

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ نَزَّلَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّۗ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخۡتَلَفُواْ فِي ٱلۡكِتَٰبِ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ

176 വേദഗ്രന്ഥത്തെ അല്ലാഹു യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രെ അത്. [അതാണ് ഈ കടുത്ത ശിക്ഷക്ക് കാരണം] വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം കാണിച്ചവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും,

വിദൂരമായ കക്ഷി പിരിവിൽ തന്നെയാകുന്നു. (١٧٦)

---

174 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. يَكْتُمُونَ അവർ മറച്ചു(മൂടി) വെക്കും. مَا أَنزَلَ اللَّهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ. مِنَ الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്, ഗ്രന്ഥത്തിൽപെട്ടതായി. وَيَشْتَرُونَ അവർ വാങ്ങുകയും ചെയ്യും.. بِهِ അതിന് (പകരം) . ثَمَنًا വില. قَلِيلاً അല്പമായ. أُولَئِكَ ആ കൂട്ടർ. مَا يَأْكُلُونَ അവർ തിന്നുന്നില്ല. فِي بُطُونِهِمْ അവരുടെ വയറുകളിൽ. إِلاَّ النَّارَ അഗ്നിയല്ലാതെ. وَلاَ يُكَلِّمُهُمُ അവരോട് സംസാരിക്കയുമില്ല. اللَّهُ അല്ലാഹു. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. وَلاَ يُزَكِّيهِمْ അവരെ സംസ്കരിക്കുക (ശുദ്ധമാക്കി നന്നാക്കുക) യുമില്ല. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ. 175 أُولَئِكَ അവർ യാതൊരുകൂട്ടരാണ്. الَّذِينَ اشْتَرَوُا അവർ വാങ്ങി. الضَّلاَلَةَ വഴിപിഴവ്, ദുർമ്മാർഗ്ഗം. بِالْهُدَى നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിന് (പകരം) . وَالْعَذَابَ ശിക്ഷയെയും. بِالْمَغْفِرَةِ പാപമോചനത്തിന്, പൊറുക്കുന്നതിന്. فَمَا أَصْبَرَهُمْ അപ്പോൾ അവർക്ക് സഹനമുാക്കിയതെന്ത്. عَلَى النَّارِ നരകത്തെക്കുറിച്ച്. 176 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്. نَزَّلَ الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം ഇറക്കി (എന്നത്) . بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥപ്രകാരം മുറയനുസരിച്ച്. وَإِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. اخْتَلَفُوا അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരിക്കുന്നു. فِي الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ. لَفِي شِقَاقٍ കക്ഷിത്തത്തിൽ തന്നെ. بَعِيدٍ വിദൂരമായ.

അവതരണ സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സത്യതയെ സ്ഥാപിച്ചും പ്രവചിച്ചുംകൊണ്ട് തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും വന്നിട്ടുള്ള സത്യങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്ക് വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കാതെ മൂടിവെക്കുന്ന വേദക്കാരായ പണ്ഡിതൻമാരെ–വിശേഷിച്ചും യഹൂദീ പണ്ഡിതൻമാരെ–സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, ഈ വചനങ്ങളിലെ വാചകങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും, അവതരണ കാരണം പ്രത്യേകമായിരുന്നാലും വിധി പൊതുവായിരിക്കുമെന്ന തത്വപ്രകാരവും ഈ വചനങ്ങൾ അവരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്ന് കരുതിക്കൂടാ. വേദവിജ്ഞാനങ്ങളും മതസത്യങ്ങളും അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്–എന്തെങ്കിലും കാര്യലാഭങ്ങളെയും സ്വാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്–മൂടിവെക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ് ഈ താക്കീതുകൾ എന്ന് സംശയമില്ല. ഈ ദുസ്സമ്പ്രദായത്തിൻെറ ഭയങ്കരത എത്രമാത്രമാണെന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത് നോക്കുക:–

(1) അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചതിനെയാണവർ മൂടിവെക്കുന്നത്. ഇത് അല്ലാഹുവിനോട് ചെയ്യുന്ന ധിക്കാരമാണല്ലോ.(2) മൂടിവെക്കുന്നതിന് പകരം അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന വില– അഥവാ അതിന് പകരം ലഭിക്കുന്ന നേട്ടം – കേവലം തുച്ഛവും നിസ്സാരവുമായിരിക്കും. ഐഹികമായ ലഭ്യങ്ങളോ താൽകാലിക നേട്ടങ്ങളോ മാത്രമാണ് ഈ കൃത്യത്തിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഐഹികമായ നേട്ടങ്ങൾ എത്ര തന്നെ വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും അത് കേവലം നിസ്സാരം തന്നെയായിരിക്കും. فما متاع الحيوة الدنيا فى الاخرة الاقليل (ഇഹലോക ജീവിതത്തിൻെറ സുഖസൗകര്യം, പരലോകസുഖത്തെ അപേക്ഷിച്ച് തുച്ഛമല്ലാതെ ഇല്ല.) (തൗബ:38) . (3) ധനസമ്പാദനവും നേതൃത്വമോഹവും ഉദരപൂരണവുമായിരിക്കുമല്ലോ ഇത്തരക്കാരുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. വാസ്തവത്തിൽ അത് അഗ്നികൊണ്ട് വയറുനിറക്കലാണ്. അഥവാ അതിൻെറ പേരിൽ അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ ഓരോന്നും പരലോകത്തിൽ അവരെ നരകാഗ്നിക്ക് ഇരയാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. (4) അത്തരക്കാർ ഇവിടെ വലിയ നേതാക്കളും വമ്പൻമാരുമായി അഭിനയിക്കുന്നവരായിരിക്കുമെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ അവർ നിന്ദ്യരും വെറുക്കപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും. അതിനാൽ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു അവരോട് സംസാരിക്കുകപോലും ചെയ്കയില്ല. ഇതിലധികം നിന്ദ്യത മറ്റെന്താണുള്ളത്?! (5) അവരുടെ ദയനീയതയോ നിസ്സഹായതയോ പരിഗണിച്ച് അവരെ ഏതെങ്കിലും വിധേന നന്നാക്കി എടുക്കുവാനോ,

അവർക്ക് പരിശുദ്ധി നൽകുവാനോ അല്ലാഹു തയ്യാറാകുന്നതുമല്ല. (6) ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും. അഥവാ കഠിനകഠോരമായ നരകശിക്ഷയും!

സത്യം ഇന്നപ്രകാരമാണെന്ന് അറിയാതെയും, അന്വേഷിക്കാതെയും വഴിപിഴച്ചു പോകുന്നതിനെക്കാൾ ഗൗരവപ്പെട്ടതാണ് ഇക്കൂട്ടരുടെ വഴിപിഴവ്. സത്യം അറിഞ്ഞിട്ടും കൽപിച്ചു കൂട്ടി ഒളിച്ചുവെക്കുകയാണിവർ ചെയ്യുന്നത്. അതും തുച്ഛമായ നേട്ടങ്ങൾക്കു വേണ്ടി. അപ്പോൾ, സൻമാർഗ്ഗം വിറ്റ് ദുർമാർഗ്ഗം വിലക്കുവാങ്ങുകയും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് പാപമോചനം ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൊട്ടി അടച്ച് അതിന് പകരം അവൻെറ ശിക്ഷ കൈ നീട്ടി വാങ്ങുകയുമാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ പ്രവർത്തനം മുഖേന സംഭവിക്കുന്നത്. നരക ശിക്ഷ എത്ര തന്നെ കഠിനകഠോരമായാലും അത് തങ്ങൾ സഹിച്ചും ക്ഷമിച്ചും കൊള്ളാം, താൽകാലിക മായ ഈ കാര്യലാഭങ്ങളാണ് അതിനെക്കാൾ തങ്ങൾക്ക് പ്രിയംകരമായത് എന്ന ഭാവമാണല്ലോ ഇവരിൽ നിന്ന് പ്രകടമാകുന്നത്. അതാണ് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്: ''ഇവർക്ക് നരകത്തെപ്പറ്റി ഇത്ര സഹനം നൽകിയത് എന്താണ്?! فما اصبرهم على النار എന്ന്. ഇക്കാര്യം ഇത്രത്തോളം ഭയങ്കര പാതകമാകുവാനുള്ള മർമ്മപ്രധാനമായ കാരണങ്ങളാണ് അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതായത്: അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥ മുറയനുസരിച്ചാണ്. അതിലുള്ളതെല്ലാം തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥം. അത് വിവരിക്കേണ്ടുന്ന മുറപ്രകാരംതന്നെ അതിൽ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, അതിൽ നിന്ന് വല്ലതും ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ നിഷേധവും, അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യത്തെ അവതാളപ്പെടുത്തലുമാണ്. വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഭിന്നിപ്പും ഭിന്നാഭിപ്രായവും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഇവർ അല്ലാഹുവിൻെറ എതിർകക്ഷിയായി അവനെതിരിൽ മത്സരം നടത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതാകട്ടെ, വിജയ സാധ്യതയിൽ നിന്നും, ന്യായ സാധ്യതയിൽ നിന്നും അതിവിദൂരം തന്നെ!

വിഭാഗം-22

۞ لَّيْسَ ٱلْبِرَّ أَن تُوَلُّوا۟ وُجُوهَكُمْ قِبَلَ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلْكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّۦنَ وَءَاتَى ٱلْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَٱلسَّآئِلِينَ وَفِى ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَٰهَدُوا۟ ۖ وَٱلصَّٰبِرِينَ فِى ٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَحِينَ ٱلْبَأْسِ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُوا۟ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

177 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ ഉദയ സ്ഥാനത്തിൻെറയും, അസ്തമന സ്ഥാന ത്തിൻെറയും നേർക്ക് [കിഴക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാട്ടും] തിരിക്കുന്നതല്ല പുണ്യം. പക്ഷെ, പുണ്യവാൻ എന്നാൽ യാതൊരു വനാണ്: അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തി ലും, മലക്കുകളിലും, വേദഗ്രന്ഥത്തിലും, പ്രവാചകൻമാരിലും അവൻ വിശ്വസിച്ചു; ധനം-അതിനോട് പ്രിയമുള്ളതോടെ (ത്ത ന്നെ) -കുടുംബ ബന്ധമുള്ളവർക്കും, അനാഥ (ക്കുട്ടി) കൾക്കും, അഗതികൾ ക്കും, വഴിപോക്കനും, ചോദിച്ചു വരുന്ന വർക്കും, അടിമകളുടെ വിഷയത്തിലും അവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു; നമസ് കാരം നിലനിർത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. (ഇങ്ങിനെയുള്ള വനാണ്) . (അതെ) കരാർ ചെയ്താൽ, തങ്ങളുടെ കരാർ നിറവേറ്റുന്നവരും. (വി ശേഷിച്ച്) വിഷമതയിലും, കഷ്ടതയിലും, യുദ്ധത്തിൻെറ അവസരത്തിലും ക്ഷമ കൈകൊള്ളുന്നവരും. അക്കൂട്ടരത്രെ, സത്യം പറഞ്ഞവർ. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്

സൂക്ഷ്മതയുള്ള [ഭയഭക്തരായുള്ള] വരും.

---

177 لَيْسَ അല്ല. الْبِرَّ പുണ്യം, നൻമ. أَن تُوَلُّوا നിങ്ങൾ തിരിക്കൽ. وُجُوهَكُمْ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ. قِبَلَ നേരെ നേർക്ക്. الْمَشْرِقِ ഉദയസ്ഥാനത്തിൻെറ, കിഴക്കിൻെറ. وَالْمَغْرِبِ അസ്തമന സ്ഥാനത്തി (പടിഞ്ഞാറി) ൻെറയും. وَلَٰكِنَّ പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ. الْبِرَّ പുണ്യം, പുണ്യവാൻ, നൻമ, നൻമ ചെയ്യുന്നവൻ. مَنْ യാതൊരുവനാണ്, യാതൊരുവൻെറയാണ്. آمَنَ അവൻ വിശ്വസിച്ചു. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. وَالْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളിലും. وَالْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിലും. وَالنَّبِيِّينَ (പ്രവാചകൻ) മാരിലും. وَآتَى കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.. الْمَالَ ധനം. عَلَىٰ حُبِّهِ അതിനോട് പ്രിയത്തോടെ. ذَوِي الْقُرْبَىٰ അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധം ഉള്ളവർക്ക്. وَالْيَتَامَىٰ അനാഥകൾക്കും. وَالْمَسَاكِينَ അഗതകൾക്കും. وَابْنَ السَّبِيلِ വഴിപോക്കനും. وَالسَّائِلِينَ ചോദിക്കുന്നവർക്കും. وَفِي الرِّقَابِ അടിമകളിലും. وَأَقَامَ അവൻ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَآتَى الزَّكَاةَ സകാത്തുകൊടുക്കുകയും (ചെയ്തു) . وَالْمُوفُونَ നിറവേറ്റുന്നവരും. بِعَهْدِهِمْ തങ്ങളുടെ കരാറിനെ, ഉടമ്പടിയെ, പ്രതിജ്ഞയെ. إِذَا عَاهَدُوا അവർ കരാൽ (ഉടമ്പടി-പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്താൽ. وَالصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവരും (വിശേഷിച്ച്) . فِي الْبَأْسَاءِ വിഷമതയിൽ, ദുരിതാവസ്ഥയിൽ. وَالضَّرَّاءِ കഷ്ടപ്പാടിലും. وَحِينَ الْبَأْسِ സങ്കടത്തിൻെറ (യുദ്ധത്തിൻെറ) അവസരത്തിലും. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ صَدَقُوا സത്യം പറഞ്ഞവരത്രെ. وَأُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. هُمُ അവർ (തന്നെ) . الْمُتَّقُونَ സൂക്ഷമതയുളളവർ, ഭയഭക്തൻമാർ.

بر (ബിർ-റ്) എന്നാൽ 'പുണ്യം', 'നല്ലകാര്യം' എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. 'പുണ്യവാൻ, നൻമ ചെയ്യുന്നവൻ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലും അതേ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഈ വചനത്തിലും താഴെ 189-ാം വചനത്തിലും ഈ രണ്ടർത്ഥത്തിൽ അത് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റൊരു പദമാണ് عدل (അദ്ൽ) 'നീതി' എന്നും 'നീതിമാൻ' എന്നുമുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ ഇതും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

ഉദയസ്ഥാനത്തിൻെറയും അസ്തമനസ്ഥാനത്തിമേയും നേരെ തിരുയുക-അഥവാ കിഴക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാട്ടും തിരിയുക-എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖിബ്‌ല മാറ്റത്തെച്ചൊല്ലി വേദക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച ആക്ഷേപങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ചിലരും, അതല്ല, ഉപമാലങ്കാര രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞതാണെന്ന് ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണാം. രണ്ടായാലും ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ഒരു നിശ്ചിത ഭാഗത്തേക്ക് തിരയുകപോലെയുള്ള ചില ബാഹ്യമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാൾ പുണ്യവാനും സദ്വൃത്തനും ആകുന്നതല്ല. ഇന്ന ഭാഗത്തേക്ക് തിരിയണമെന്ന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുമ്പോൾ അത് നിർബന്ധമായിത്തീരുന്നുവെന്നല്ലാതെ, അതുകൊണ്ട് മാത്രം പുണ്യം നേടുക സാധ്യമല്ല. ഒരാൾ പുണ്യവാനായിത്തീരണമെങ്കിൽ, അവൻ വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം വിശ്വസിക്കുകയും, അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കുകയും വേണം.

വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവ ഇവയാണ്: (1) അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസം. അതായത്, അല്ലഹുവിൻെറഅസ്തിത്വം, ഏകത്വം, അധികാരാവകാശങ്ങൾ, ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങൾ എന്നിവയിലെല്ലാം വിശ്വസക്കുക.(2) അന്ത്യനാളിലുള്ള വിശ്വാസം. അതായത്, ഐഹിക ജീവിതത്തിനു ശേഷം രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം കൂടിയുണ്ട്; ഈ ജീവിത്തിൽ ചെയ്ത സകല കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവിടെ വെച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും; സൽക്കർമ്മികൾക്ക് രക്ഷയും ദുഷ്ക്കർമ്മികൾക്ക് ശിക്ഷയുമായിരിക്കും ഫലം. ആദിയായ വിശ്വാസം. (3) മലക്കുകളിലെ വിശ്വാസം. മലക്കുകൾ എന്ന ഒരുതരം ആത്മീയ ജീവികളുണ്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളു. അല്ലാഹുവിന് അവർ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഈ ലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങളും അവർ മുഖാന്തരം അല്ലാഹു നടത്താറുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനും

അവൻെറ പ്രവാചകൻമാരായ റസൂലുകൾക്കുമിടയിലുള്ള ദൗത്യവാഹകൻമാർ മലക്കുകളാണ്. എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസങ്ങൾ. (4) വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം. അല്ലാഹു അവൻെറ പ്രവാചകൻമാർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പൊതുവിലും മൊത്തമായും വിശ്വസിക്കുക. ഖുർആൻ അവസാനത്തെ ഗ്രന്ഥവും ലോകാവാസാനം വരെ നിലനിൽക്കുന്നതു മാകകൊണ്ട് അതിൽ പ്രത്യേകം വിശദമായും വിശ്വസിക്കുക. (5) നബിമാരിൽ വിശ്വസിക്കുക. പേരറിയപ്പെട്ടവരും അല്ലാത്തവരുമായി മുൻ കഴിഞ്ഞ എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരിലും പൊതുവെയും, അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയിൽ പ്രത്യേകമായും വിശ്വസിക്കുക. ഇവയാണ് വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ വിഷയങ്ങൾ. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവ്യവസ്ഥകൾ (القضاء والقدر) സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങൾ ആദിയായവയിലുള്ള വിശ്വാസങ്ങൾ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും വിഷയങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവയത്രെ.

അനുഷ്ഠാനപ്രധാനമായ വിഷയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞ 1-ാമത്തെ വിഷയം ധനത്തോട് ഇഷ്ടവും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരിക്കെ അത് ചിലവഴിക്കുക എന്നാകുന്നു. ധനത്തിൽ പ്രതിപത്തിയോ മോഹമോ ഇല്ലാത്തവർക്ക് ധനം ചിലവാക്കുന്നതിൽ മടിയുണ്ടാകുകയില്ല. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ ത്യാഗത്തിൻെറ മനസ്ഥിതിയോ പുണ്യസമ്പാദന ത്തിൻെറ മോഹമോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല. ധനത്തോടുള്ള പ്രേമം എത്ര കണ്ടുണ്ടോ അതനുസരിച്ചായിരിക്കും അത് നല്ല വിഷയത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്നവൻെറ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധി വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്തതും: ''ദാന ധർമ്മത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റം ശ്രേഷ്ടമായത്, നീ ധനത്തെ മോഹിച്ചും, ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്നും കൊണ്ട് ആരോഗ്യവാനും പിശുക്കനുമായിരിക്കെ ചെയ്യുന്ന ദാനധർമ്മമാകുന്നു.'' (ബു;മു.) വേറൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവയിൽ നിന്ന് ചിലവഴിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ പുണ്യം പ്രാപിക്കുകയില്ല.'' (3:92) . ഇതിനേക്കാൾ കുറച്ചുകൂടി കവിഞ്ഞ നിലപാടാണ് സ്വന്തം നിലക്ക് അത്യാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യത്തിന് മുൻഗണന നൽകൽ. ഇത് അൻസാരികളായ സഹാബികളുടെ ഒരു വിശിഷ്ട ഗുണമായി സൂറത്തുൽ ഹശ്റിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം.(59:9)

ധനം ചിലവഴിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൂടി അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ചിലവഴിക്കു ന്നവൻെറ മനസ്ഥിതിപോലെത്തന്നെ, അത് വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് ആരിലാണെന്നും, ആർക്കാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതെന്നു കൂടി ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് ഇത് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. (1) കുടുംബബന്ധമുള്ളവർ. ഒരു ഹദീസിൽ നബി(ﷺ) പറയുന്നു: ''സാധുക്കൾക്ക് ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നത് ഒരു ധർമ്മമാകുന്നു. ചാർച്ച ബന്ധമുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുന്നത് രണ്ടു കാ ര്യങ്ങളാണ്: ധർമ്മവും ചാർച്ചബന്ധം പാലിക്കലും.'' (അ;തി;ന;ജ.) (2) 'യതീമു' (അനാഥ) കൾ. അതായത്, പിതാക്കൾ മരണപ്പെട്ടവരും; ഉപജീവനത്തിനു വകയില്ലാത്തവരുമായ കുട്ടികൾ. ഇവരെപ്പറ്റി ഖുർആനും ഹദീസും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഒരു ഹദീസിൽ നബി(ﷺ) പറയുകയാണ്: ''തമേതോ മറ്റുള്ളവരുടേതോ ആയ യത്തീമിനെ ഏറ്റെടുക്കുന്നവനും ഞാനും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇപ്രകാരമായിരിക്കും.'' ഇതു പറയു മ്പോൾ തിരുമേനി ചൂണ്ടാണിവിരലും നടുവിരലും വിടർത്തിപ്പിടിച്ചു കാണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.(മു) സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽ പെട്ടതായാലും അന്യകുടുംബത്തിൽ പെട്ടതായാലും ശരി, യത്തീമിൻെറ ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽക്കുന്നവന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വമ്പിച്ച പദവിയാണുള്ളതെന്നു സാരം.(3) 'മിസ്കീനുകൾ' (അഗതികൾ) . മിസ്കീൻ എന്നാൽ ആരാണെന്നു നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''ഒരു കാരക്കയോ, രണ്ടു കാരക്കയോ, ഒരു പിടി ഭക്ഷണമോ, രണ്ടു പിടി ഭക്ഷണമോ കിട്ടിയാൽ മടങ്ങുമാറ് അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഈ ആളുകൾക്കല്ല മിസ്കീൻ എന്നു പറയുന്നത്. എന്നാൽ, മറ്റൊരാളെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കത്തക്ക ധനം കയ്യിലില്ലാതിരിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു വല്ല ദാനധർമ്മവും കിട്ടത്തക്കവണ്ണം തൻെറ സ്ഥിതി മററുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാകാതിരിക്കുകയും

ചെയ്യുന്നവനാണ് മിസ്കീൻ'' (ബു; മു.) അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടും തിടുക്കവുമുണ്ടെങ്കിലും അത് മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കാതെ അഭിമാനം കാത്തുസൂക്ഷിച്ച് വരുന്നവൻ എന്നു താൽപര്യം.

(4) വഴിപോക്കൻ. അതായത്, സ്വദേശത്തേക്ക് തിരിച്ചു പോകുവാൻ വകയില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന യാത്രക്കാരൻ, വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി യാത്രക്കൊരുങ്ങിയവൻ, നിരാശ്രയരായ വിദേശികൾ മുതലായവർ. (5) ചോദിച്ചു വരുന്നവർ. യാചിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മാന്യൻമാർക്ക് യോജിച്ചതല്ല. ഇസ്ലാമാണെങ്കിൽ, വളരെയധികം വെറുക്കുന്ന ഒരു കാര്യവുമ ാകുന്നു അത്. നേരെ മറിച്ച് യാചിച്ചു വരുന്നവരെപ്പറ്റി ചുഴിഞ്ഞന്വേഷണം നടത്തി വഷളാക്കി വിടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും, ഒന്നും കൊടുക്കാതെ-നല്ലവാക്കെങ്കിലും പറയാതെ-വിരട്ടി അയക്കു ന്നതും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു; 'ചോദിച്ചു വന്നവന് ഒരവകാശമുണ്ട്. അവൻ കുതിരപ്പുറത്ത് വന്നിരുന്നാലും ശരി.' (അ; ദ.) സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങളെ എടുത്ത് പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ 'അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ ചോദിക്കുന്നവനും, (ചോദിക്കുവാൻ) തടസ്സം നേരിട്ടവനും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും.' (51:19;70:24;25.) എന്ന് അല്ലാഹുവും പറയുന്നു. (6) അടിമകളുടെ വിഷയത്തിൽ. അതായത്, അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കുക, അവരുടെ മോചനത്തിനും, രക്ഷക്കും സഹായകമാകുന്ന സംരംഭങ്ങളിൽ ധന സഹായം ചെയ്യുക മുതാലായവ. ഇക്കാര്യവും ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വളരെയധികം പ്രാധാന്യം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതത്രെ.

അനുഷ്ഠാന കാര്യങ്ങളിൽ 2-ാമത്തെ വിഷയം നമസ്കാരം നിലനിറുത്തലും, 3-ാമത്തേത് സകാത്ത് കൊടുക്കലുമാണ്. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബി വചനങ്ങളും നിരവധിയാണ്. രണ്ടിനും ഇസ്ലാം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യം-രണ്ടിലും വീഴ്ച വരുത്തുന്നവർക്കിടയിൽപോലും- പ്രസിദ്ധമാണ്. 4-ാമത്തെ വിഷയം കരാർ ചെയ്താൽ അത് നിറവേറ്റുകയാണ്. ഇതിൻെറ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റിയും ഒരു വിശദീകരണത്തിൻെറ ആവശ്യമില്ല. കപടവിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ, കളവുപറയലും, വാഗ്ദത്തം ലംഘിക്കലും, വിശ്വാസ വഞ്ചനയും എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നെണ്ണമാണെന്നുള്ള സുപ്രസിദ്ധ നബി വചനം മാത്രം മതി ഇതി ൻെറ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. 5-മത്തേത് ക്ഷമയാണ്. ക്ഷമയും തന്നെ ധാരാളക്കണക്കിൽ ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പരാമർശ വിഷയമാകുന്നു. ക്ഷമിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, അതിൻെറ മുമ്പുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ തുടർന്നുപോന്ന വ്യാകരണശൈലിയിൽ അൽപമൊരു മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ട് 'ക്ഷമിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ചും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു' എന്നർത്ഥം വരാറുമുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ശൈലി(*) അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. (അറബി വ്യാകരണത്തിൽ അൽപ പരിചയമുള്ളവർക്ക് ഇത് വേഗം മനസ്സിലാകും.) ക്ഷമകൈകൊള്ളേണ്ടത് എപ്പോഴാ ണെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതെ, വിഷമാവസ്ഥയിലും, കഷ്ടാവസ്ഥയിലും അഥവാ ദാരിദ്ര്യം തുടങ്ങിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും, രോഗം പോലെയുള്ള കഷ്ടനഷ്ട ങ്ങളിലുമെല്ലാം തന്നെ. കൂട്ടത്തിൽ വളരെ ഗൗരവപ്പെട്ടതും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നേരിടേണ്ടി വരുന്നതുമായ ഒരു ഘട്ടമാണല്ലോ യുദ്ധാവസരം. അതുകൊണ്ട് അത് പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

പുണ്യപ്രധാനങ്ങളായ വിശ്വാസാനുഷ്ഠാന കാര്യങ്ങൾ യഥാവിധി സ്വീകരിച്ചു വരുന്നവർക്ക് അവസാനമായി രണ്ടു സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളും അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നു.
(1) اولئك الذين صدقوا (അവരാണ് സത്യം പറഞ്ഞവർ) എന്നും, (2) واولئك هم المتقون അവർ തന്നെയാണ് മുത്തഖീകളും) എന്നും. അതെ, വിശ്വാസം സാക്ഷാൽക്കരിച്ചവരും, വിശ്വാസികളാണെന്ന വാദം പ്രവർത്തനം മുഖേന സത്യമായി പുലർത്തിയവരും അവരാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ

* يعني ان قوله : الصابرين منصوب على المدح والحث فلهذا لم يرفع ولم يعطف عطف النسق

ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭയഭക്തരായിത്തീരുകയും ചെയ്ത യഥാർത്ഥ പുണ്യവാൻമാരും അവരാണ്. എന്ന് സാരം. ഇങ്ങിനെയുള്ള പുണ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. آمين

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْقِصَاصُ فِى ٱلْقَتْلَى ۖ ٱلْحُرُّ بِٱلْحُرِّ وَٱلْعَبْدُ بِٱلْعَبْدِ وَٱلْأُنثَىٰ بِٱلْأُنثَىٰ ۚ فَمَنْ عُفِىَ لَهُۥ مِنْ أَخِيهِ شَىْءٌ فَٱتِّبَاعٌۢ بِٱلْمَعْرُوفِ وَأَدَآءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَٰنٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

178 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ വിഷയത്തിൽ പ്രതിക്രിയ നടത്തൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത്, സ്വതന്ത്രന് സ്വതന്ത്രനും, അടിമക്ക് അടിമയും, സ്ത്രീക്ക് സ്ത്രീയും (എന്ന നിലക്ക്) . എന്നാൽ, ആർക്കെങ്കിലും തൻെറ സഹോദരനിൽനിന്ന് വല്ലതും മാപ്പു ചെയ്ത് കിട്ടുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ, (ആചാര) മര്യാദയെ പിൻപറ്റലും, നല്ലനിലയിൽ അവന് കൊടുത്തു വീട്ടലുമാണ് (വേണ്ടത്) . അത്, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് (നിങ്ങൾക്ക്) ഒരു ഇളവ് നൽകലും, കാരുണ്യവുമാകുന്നു. ഇനി, അതിനുശേഷം, ആരെങ്കിലും അതിരുവിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം, അവന് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

وَلَكُمْ فِى ٱلْقِصَاصِ حَيَوٰةٌ يَٰٓأُولِى ٱلْأَلْبَٰبِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

179 പ്രതിക്രിയ നടത്തുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്ക്-ഹേ, ബുദ്ധിമാൻമാരേ-ഒരു (തരം) ജീവിതം ഉണ്ടായിരിക്കും, നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചേക്കാവുന്നതാണ്.

---

178 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരെ. كُتِبَ രേഖപ്പെടുത്ത(നിയമിക്ക) പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെമേൽ. الْقِصَاصُ പ്രതിക്രിയ നടത്തൽ. فِي الْقَتْلَى വധിക്കപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ. الْحُرُّ സ്വതന്ത്രൻ. بِالْحُرِّ സ്വതന്ത്രന് (പകരം) . وَالْعَبْدُ അടിമയും. بِالْعَبْدِ അടിമക്ക് (പകരം) . وَالْأُنْثَى സ്ത്രീയും. بِالْأُنْثَى സ്ത്രീക്കു(പകരം) . فَمَنْ അപ്പോൾ വല്ലവരും, ആർ. عُفِيَ لَهُ അവന് മാപ്പ് ചെയ്യപ്പെട്ടു (വെങ്കിൽ) . مِنْ أَخِيهِ തൻെറ സഹോദരനിൽനിന്ന്. شَيْءٌ വല്ലതും, എന്തെങ്കിലും വസ്തു. فَاتِّبَاعٌ എന്നാൽ പിൻപറ്റൽ, തുടരൽ. بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരപ്രകാരം, മര്യാദ (വഴക്കം) അനുസരിച്ച്. وَأَدَاءٌ കൊടുത്തുവീട്ടലും. إِلَيْهِ അവനിലേക്ക്, അവന്. إِحْسانٍ ന[3]മ ചെയ്തുകൊണ്ട് (നല്ലനിലയിൽ) . ذَٰلِكَ അത്. تَخْفِيفٌ ലഘൂകരണം (ഇളവ്) . مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും. فَمَنِ اعْتَدَى ഇനി ആരെങ്കിലും അതിരുവിട്ടാൽ, ക്രമം തെറ്റിയാൽ. بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം. فَلَهُ എന്നാൽ അവനുണ്ട്. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ. 179 وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِي الْقِصَاصِ പ്രതികാര നടപടിയിൽ. حَيَاةٌ ഒരു (തരം) ജീവിതം. يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാരേ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കും.

كتب (കതബ) എന്ന ക്രിയയുടെ കർമ്മണി പ്രയോഗ (مجهول) രൂപമാണ് كتب (കുതിബ) . ഒന്നൊന്നിനോട് കൂട്ടിച്ചേർക്കുക എന്നത്രെ ഇതിൻെറ സാക്ഷാൽ ഭാഷാർത്ഥം അക്ഷരങ്ങളും പദങ്ങളും അന്യോന്യം കൂട്ടിച്ചേർക്കലെന്ന നിലക്ക് 'എഴുതുക' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണത് സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഇതിൽനിന്നാണ് 'ഗ്രന്ഥം' എന്ന് كتاب (കിതാബ്) എന്ന പദത്തിന് അർത്ഥം വരുന്നതും 'രേഖപ്പെടുത്തുക, നിയമിക്കുക, വിധിക്കുക, നിശ്ചയിക്കുക' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു, 'നിയമിക്കപ്പെട്ടു' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെയും, താഴെ 180,183 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും كتب (കുതിബ) ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ വരുമ്പോൾ മിക്കപ്പോഴും ആ നിയമനം നിർബന്ധ

രൂപത്തിലുള്ളതായിരിക്കുകയാണ് പതിവ് ചിലപ്പോൾ നിർബന്ധമല്ലാതെയും വന്നേക്കും. എല്ലാം സന്ദർഭംകൊണ്ടും, മറ്റു തെളിവുകൾകൊണ്ടും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു **معروف** (മഅ്റൂഫ്) എന്ന പദം ഖുർആനിൽ പലേടത്തും ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. 'അറിയപ്പെട്ടത്, പരിചയപ്പെട്ടത് ' എന്നൊക്കെയാണതിന് വാക്കർത്ഥം. ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ബുദ്ധി മുഖേനയോ, മതനിയമങ്ങൾ മുഖേനയോ നല്ല വഴക്കമായി അറിയപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യത്തിനും 'മഅ്റൂഫ് ' എന്ന് പറയപ്പെടും. ഇതിൻെറനേരെ വിപരീതമാണ് **منكر** (മുൻകർ) ഈ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് **معروف** 'സദാചാരം, ആചാരം, മര്യാദ' എന്നിങ്ങിനെയും, **منكر** ന് ദുരാചാരം, ദുർമര്യാദ, വെറുക്കപ്പെട്ടത്, അപരിചിതം' എന്നിങ്ങിനെയും സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു.

കൊലക്ക് പകരം കൊല എന്ന സമ്പ്രദായം അറബികളിലും വേദക്കാരിലും മുമ്പേ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിൽ നീതിയും സമത്വവും പാലിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. മേലേക്കിടയിലുള്ളവരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവരെ താഴേക്കിടയിലുള്ളവർ കൊലപ്പെടുത്തിയാൽ ഒന്നിലധികം പേരെ പകരം കൊല്ലുക. ഘാതകൻ അടിമയാണെങ്കിൽ അവൻെറയജമാനനെ കൊല്ലുക, സ്ത്രീയാണെങ്കിൽ ഭർത്താവിനെയോ ബന്ധത്തിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും പുരുഷനെയോ കൊല്ലുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള അക്രമങ്ങളും അനീതികളും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് പ്രതാപത്തിലും ശക്തിയിലും താണ നിലവാരക്കാരെ ഉയർന്നവർ കൊല്ലുന്നപക്ഷം ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഉപായ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഘാതകനെ പ്രതിക്കൊലയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില അനീതികൾ ഇന്നും ചില ജനവിഭാഗങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ളതാണ്. ഇത്തരം നീതികെട്ട സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്ത് കൊലക്കുറ്റത്തിനുള്ള പ്രതികാരത്തിൽ സമത്വം പാലിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്ന് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. പ്രതിക്രിയ നടത്തൽ നിങ്ങളിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (**كتب عليكم القصاص**) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം കൊന്നവനെ കൊല്ലൽ നിർബന്ധമാണെന്നല്ല. പ്രതിക്കൊലയിൽ സമത്വവും നീതിയും പാലിക്കേണമെന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം. സ്വതന്ത്രന് സ്വതന്ത്രനും, അടിമക്ക് അടിമയും, സ്ത്രീക്ക് സ്ത്രീയും എന്ന് പറഞ്ഞത് അതിൻെറ വിശദീകരണമത്രെ. പകരം കൊല്ലാതെ, പ്രായശ്ചിത്തം-അഥവാ തെണ്ടം-കൊണ്ട് മതിയാക്കുവാൻ വധിക്കപ്പെട്ടവൻെറ അവകാശികൾക്ക് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നതും, അതിന് അവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാണല്ലോ.

എന്നാൽ, ഒരു അടിമയെ ഒരു സ്വതന്ത്രനോ, അല്ലെങ്കിൽ മറിച്ചോ, ഒരു സ്ത്രീയെ ഒരു പുരുഷനോ, അല്ലെങ്കിൽ മറിച്ചോ വധിച്ചുവെങ്കിലോ? ഇതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഇതിൻെറ വിശദീകരണത്തിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാം. ആ അഭിപ്രായങ്ങളും തെളിവുകളും ന്യായങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് കുറേ ദീർഘിച്ചുപോകുന്നത് കൊണ്ട് ഇവിടെ അതിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. ഫിഖ്ഹിൻെറ(കർമ്മ ശാസ്ത്രത്തിൻെറ) ഗ്രന്ഥങ്ങളിലാണ് അതിൻെറസ്ഥാനം. സൂ: മാഇദഃ 48ൽ വെച്ച് ഏതാനും ചില വിവരങ്ങൾ കാണാവുന്നതുമാകുന്നു **إن شاء الله** ഒരാളെ കൊല ചെയ്തത് ഒന്നിലധികം പേർ ചേർന്നുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ, അവരെല്ലാം കൊല ശിക്ഷക്ക് ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണെന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ഒരു സംഭവത്തിൽ ഉമർ (رضي الله عنه) അപ്രകാരം വിധിച്ചതായി ബുഖാരി (ﷺ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്.

فمن عفى له من اخيه شيئ.... (ആർക്കെങ്കിലും തൻെറ സഹോദരനിൽനിന്ന് വല്ലതും മാപ്പ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ സദാചാര മര്യാദയെ പിൻപറ്റലും, അവന് നല്ല നിലയിൽ കൊടുത്തുവീട്ടലുമാണ് വേണ്ടത്) എന്ന വാക്യത്തിൽ ഇരു ഭാഗക്കാരേയും ബാധിക്കുന്ന പല സംഗതികളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഉദാരഹരണമായി:(1) ഒരു കൊലപാതകം നടന്നതുകൊണ്ട് ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള ഇസ്ലാമിക സാഹോദര്യ ബന്ധം മുറിഞ്ഞുപോകുന്നില്ല. 'അവൻെറ

സഹോദരനില്‍നിന്ന് വല്ലതും മാപ്പ് ചെയ്യപ്പെട്ടാല്‍' എന്ന വാക്ക് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പരസ്പരം സഹോദരന്‍മാരായതുകൊണ്ട് പ്രതിക്രിയയില്‍ വല്ലതും വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. (2) കൊല്ലപ്പെട്ടവന്‍റെ കൈകാര്യം നടത്തുന്നവരില്‍ ചിലരെങ്കിലും പ്രതിക്കൊല നടത്തുന്നതില്‍ ഇളവ് നല്‍കുന്ന പക്ഷം ഘാതകനെ പകരം കൊല ചെയ്തുകൂടാ എന്നും ഇതില്‍നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. 'വല്ലതും മാപ്പ് ചെയ്യപ്പെട്ടാല്‍' എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. (3) പ്രതിക്കൊലയില്‍നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടാല്‍ പിന്നെ സദാചാര മര്യാദയെ പിന്‍പറ്റലും അവന് നല്ല നിലയില്‍ കൊടുത്തുതീര്‍ക്കലുമാണ് വേണ്ടത്. അതായത് സദാചാര മുറപ്രകാരമുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം-അഥവാ പ്രായശ്ചിത്തം-ഘാതകന്‍റെ പക്ഷത്തുനിന്ന് വധിക്കപ്പെട്ടവന്‍റെ അവകാശികള്‍ക്ക് കൊടുത്തു തീര്‍ക്കണം. അതില്‍ വീഴ്ചയോ, തര്‍ക്കമോ നടത്തിക്കൂടാ. ഭംഗിയായും നല്ലനിലയിലും അത് നിര്‍വ്വഹിക്കണം. എന്നിങ്ങിനെ പലതും ഈ വാക്യത്തില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഒരിക്കല്‍ കൊലയില്‍നിന്ന് മാപ്പ് നല്‍കിയിട്ട് പിന്നെയും കൊലപ്പെടുത്തുക, ചില അവകാശികള്‍ മാപ്പ് നല്‍കിയശേഷം മറ്റേ അവകാശികള്‍ കൊല നടത്തുക പ്രായശ്ചിത്തം വാങ്ങിയിട്ടു പിന്നെയും കൊലചെയ്യുക യഥാര്‍ത്ഥ ഘാതനെയല്ലാതെ മറ്റാരേയെങ്കിലും കൊല്ലുക, പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്‍റെ സംഖ്യയില്‍ ആചാര വഴക്കത്തില്‍ കവിഞ്ഞ് ആവശ്യപ്പെടുക, പ്രായശ്ചിത്തം നല്‍കുവാന്‍ നിശ്ചയിച്ചിട്ട് അത് ശരിക്ക് കൊടുത്ത് തീര്‍ക്കാതിരിക്കുക മുതലായ അനീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതാണ് فمن اعتدى بعد ذلك ...... (അതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും അതിക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചാല്‍ അവന് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്) എന്ന വാക്യം. ഉദ്ദേശ്യപൂര്‍വ്വമല്ലാതെ അബദ്ധത്തില്‍ വന്നുപോകുന്ന കൊലകളില്‍ പ്രായശ്ചിത്തം നല്‍കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് സൂറത്തുന്നിസാഉ് 92-ാംവചനത്തില്‍ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കല്‍പിച്ചുകൂട്ടിയുള്ള കൊലയെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പ്രായശ്ചിത്തം നൂറ് ഒട്ടകമാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവ കൊടുത്ത് തീര്‍ക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയാണെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങള്‍ ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഫിഖ്ഹ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം.

يا اولى الالباب (ബുദ്ധിമാന്‍മാരെ) എന്ന സംബോധനയോടുകൂടി 179-ാം വചനത്തില്‍ കൊലക്ക് പകരം കൊല ചെയ്യുകയെന്ന നിയമത്തിലടങ്ങിയ തത്വം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിമാന്‍മാര്‍ക്കേ അത് ചിന്തിച്ച് ഗ്രഹിക്കുവാന്‍ കഴിയുകയുള്ളു-സാധാരണക്കാര്‍ക്കും ബാഹ്യാവസ്ഥ മാത്രം കണക്കിലെടുക്കുന്നവര്‍ക്കും അത് വേഗത്തില്‍ മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിഞ്ഞെന്ന് വരികയില്ല- എന്നാണ് ആ സംബോധന സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രതിക്കൊല നിയമിച്ചതില്‍ മനുഷ്യര്‍ക്ക് ഒരു ജീവിതമുണ്ട്-അഥവാ അവരുടെ ജീവന് ഒരു തരത്തില്‍ രക്ഷയുണ്ട്- എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഈ നിയമം മുഖേന കൊലക്കുറ്റം സമുദായത്തില്‍ കുറഞ്ഞുപോകുമെന്ന് തീര്‍ച്ചയാണ്. എന്തെങ്കിലും വിരോധമോ, സ്വാര്‍ത്ഥമോ ഉണ്ടാകുമ്പോഴേക്കും അന്യനെ വധിക്കുവാന്‍ പ്രേരിതരാകുന്ന ആളുകള്‍- ഇത്തരക്കാര്‍ മനുഷ്യസമുദായത്തില്‍ ദുര്‍ല്ലഭമല്ലെന്നുള്ളത് അനിഷേധ്യമത്രെ- ആ കൃത്യത്തില്‍ നിന്ന് പിന്‍മാറുവാന്‍ ഈ നിയമം കാരണമാകുന്നു. ഒരിക്കല്‍ ഒരാളെ കൊലചെയ്തവന്, അവന്‍ ഒരു കഠിന ശിക്ഷക്ക് വിധേയനാകുന്നില്ലാത്തപക്ഷം, വീണ്ടും കൊല നടത്തുവാനുള്ള ധൈര്യം വര്‍ദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. അവന്‍ കൊലശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നത് അവനെപ്പോലെയുള്ള മറ്റുള്ളവര്‍ക്കും ഒരു പാഠമായിരിക്കുമെന്നപോലെത്തന്നെ, അവന്‍റെ കൈക്ക് വീണ്ടും കൊല നടക്കുവാനുള്ള മാര്‍ഗ്ഗം ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ദശക്കണക്കിലും നൂറുകണക്കിലും ഭീമമായ കൊലകള്‍ നടത്തിയ ക്രൂരന്‍മാരെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും നാം കേള്‍ക്കാറുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ കൊലയില്‍ അവന്‍റെ മേല്‍ കൊലശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കില്‍, അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യപ്രകൃതിയെയും, അവന്‍റെ അക്രമവാസനയില്‍ നിന്നും അവിവേകത്തില്‍ നിന്നും അവനെ തടയുവാനുള്ള നടപടിയെയും കുറിച്ച്

മനുഷ്യനേക്കാൾ അറിയുക അവനെ സൃഷ്ടിച്ച സ്രഷ്ടാവിനാണല്ലോ. അക്രമവാസനകളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരെ തടയുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം, കുറ്റത്തിനനുസരിച്ച് ശിക്ഷ നൽകുകയാണെന്നുള്ള അടിസ്ഥാന തത്വം സ്വീകരിക്കാത്തവർ-അവർ നിർമ്മത നിരീശ്വരവാദികളായിരുന്നാൽ പോലും -ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അല്ലെന്ന് വല്ലവരും കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ വിഡ്ഢി കളിൽ വിഡ്ഢികളാണെന്നേ പറയുവാനുള്ളു, ഈ അടിസ്ഥാന തത്വമനുസരിച്ച് പ്രായോഗിക വും യുക്തവുമായ ശിക്ഷാനിയമങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇസ്ലാമിൻെറ നിയമങ്ങളായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും.

കൊലക്കു പകരം പ്രതിക്കൊല ചെയ്യുന്നതിൽ ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് പലരും അതി രുകവിഞ്ഞിരുന്നതായി മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, അവരിൽ ചില വിഭാഗക്കാർ പ്രതിക്കൊല നടത്താതെ നഷ്ടപരിഹാരം വാങ്ങി തൃപ്തി അടഞ്ഞിരുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. ഇന്ന് 'പരിഷ്കൃത രാഷ്ട്രങ്ങൾ' എന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ചില നാടുകളിൽ പ്രതിക്കൊല നടത്തുന്നത് ഒരു പഴഞ്ചൻ സമ്പ്രദായമാണെന്നും, കിരാതനിയമമാണെന്നുമൊക്കെയുള്ള ഒരു ചിന്താഗതി പ്രചരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൗതികവീക്ഷണഗതികളിൽ നിന്നും പൈശാചികമായ ദുഷ്പ്രേരണകളിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്ത ഈ ചിന്താഗതി നിമിത്തം ചിലേടങ്ങളിൽ കൊല ശിക്ഷ നിറുത്തൽ ചെയ്യുകയും, പകരം മററു ചില ശിക്ഷകൾകൊണ്ട് മതിയാക്കുകയും ചെയ്തിരി ക്കുന്നു, അതിൻെറ ഫലമോ? കൊലക്കുറ്റത്തിൻെറ വർദ്ധനവും, കൊല ചെയ്യുന്ന രൂപത്തിലുള്ള വികൃത പരിഷ്കാരങ്ങളുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലതാനും! കണ്ണുള്ളവർക്കൊക്കെ കാണുവാനും, കാതുള്ളവർക്കൊക്കെ കേൾക്കുവാനും കഴിയുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണിത്. കൊലശിക്ഷ എടുത്തുകളഞ്ഞശേഷം വീണ്ടും അതു നടപ്പിലാക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതമായ രാഷ്ട്രങ്ങളും ഉണ്ട്. പഴഞ്ചനെന്നും കിരാതമെന്നും മുദ്രകുത്തപ്പെട്ട ആ ഇസ്ലാമിക ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ നടപ്പിലുള്ള നാട്ടിലും, പരിഷ്കൃതമെന്നും ആധുനികമെന്നും മറ്റും ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ നിലവിലുള്ള നാടുകളിലും നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൊല, കളവ്, കവർച്ച തുടങ്ങിയ അക്രമങ്ങളുടെ കണക്കുകളൊന്ന് പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ ഈ പരമാർത്ഥം ആർക്കും ബോധ്യപ്പെടും. ഇസ്ലാമിക നിയമം നടപ്പുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഒരു കൊല്ലം പത്തിനു താഴെ കൊലകളാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിൽ, മറ്റേതിൽ മണിക്കൂറിൽ പത്തോ നൂറോ കണക്കിലായിരിക്കും കൊലപാതകങ്ങളുടെ എണ്ണം കാണുക. എന്നിട്ടും മനുഷ്യൻ കണ്ണു തുറക്കാത്തതാണ് അൽഭുതം. (*) പക്ഷേ, സ്രഷ്ടാവിനെയും, സ്രഷ്ടാവിൻെറ നിയമങ്ങളെയും ധിക്കരിക്കുന്നവർക്ക് ഈ വക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിൽ അൽഭുതമില്ല.

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا ٱلْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى ٱلْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

180 നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് മരണം ആസന്നമായാൽ-അവൻ വല്ല ഗുണവും [ധനവും] വിട്ടുപോകുന്നപക്ഷം-നിങ്ങളുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: മാതാപിതാക്കൾക്കും, അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കും (ആചാര) മര്യാദയനുസരിച്ച് 'വസിയ്യത്ത് ' ചെയ്യൽ. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ മേൽ ഒരു കടമ(യത്രെ അത്) .

فَمَنۢ بَدَّلَهُۥ بَعْدَمَا سَمِعَهُۥ فَإِنَّمَآ إِثْمُهُۥ عَلَى

181 എന്നിട്ട് ആരെങ്കിലും അത് കേട്ടതിനു ശേഷം അതിനെ മാറ്റി മറിച്ചാൽ, അതിൻെറ കുറ്റം അത് മാറ്റിമറിക്കുന്നവരുടെ മേൽ

* വാഷിംഗ്ടനിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വാർത്തയിൽ, ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പരിഷ്കൃതവും സമ്പന്നരാഷ്ട്ര വുമായ അമേരിക്കയിൽ കഴിഞ്ഞവർഷം 12,000 ആളുകൾ-അതായത് ദിനംപ്രതി 32പേർ-കൊല്ലപ്പെട്ട തായി 'മലയാളമനോരമ' ദിനപ്പത്രം അതിൻെറ 10-7-78ലെ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ٱلَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

തന്നെയായിരിക്കും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

فَمَنْ خَافَ مِن مُّوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٢﴾

182 ഇനി, 'വസിയ്യത്ത്' ചെയ്യുന്ന വല്ലവനിൽ നിന്നും (ഏതെങ്കിലും) ഒരു തെറ്റോ കുറ്റമോ (ഉണ്ടായതായി) ആരെങ്കിലും ഭയപ്പെട്ടിട്ട് അവരുടെ [വസിയ്യത്ത് ചെയ്യപ്പെടുന്നവരുടെ] ഇടയിൽ അവൻ നന്നാക്കിത്തീർത്താൽ, അവൻെറ മേൽ (അതിൽ) കുറ്റമില്ല. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

180 كُتِبَ നിയമിക്ക(രേഖപ്പെടുത്ത) പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. إِذَا حَضَرَ ആസന്നമായാൽ. أَحَدَكُمُ നിങ്ങളിൽ ഒരുവന്. الْمَوْتُ മരണം. إِن تَرَكَ അവൻ വിട്ടു (ബാക്കിയാക്കി) പോകുന്ന പക്ഷം. خَيْرًا വല്ല ഗുണവും, നല്ലതിനെ. الْوَصِيَّةُ വസിയ്യത്ത് (ഒസ്യത്ത്) ചെയ്യൽ. മരണപത്രം. لِلْوَالِدَيْنِ മാതാപിതാക്കൾക്ക്. وَالأَقْرَبِينَ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കും. بِالْمَعْرُوفِ ആചാരമനുസരിച്ച്, മര്യാദപ്രകാരം. حَقًّا കടമ, മറ. عَلَى الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ (ഭയഭക്തൻമാരുടെ) മേൽ. 181 فَمَن എന്നിട്ട് (എന്നാൽ) ആരെങ്കിലും. بَدَّلَهُ അതിനെ മാറ്റി മറിച്ചു. ഭേദഗതി വരുത്തി. بَعْدَ ശേഷം, പിറകെ. مَا سَمِعَهُ അതവൻ കേട്ടതിൻെറ. فَإِنَّمَا إِثْمُهُ എന്നാലതിൻെറ കുറ്റം (തന്നെ-മാത്രം) . عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ (തന്നെ - മാത്രം) . يُبَدِّلُونَهُ അവൻ അതിനെ മാറ്റി മറിക്കും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. 182 فَمَنْ خَافَ എന്നാൽ ആരെങ്കിലും ഭയപ്പെട്ടാൽ. مِن مُّوصٍ വല്ല വസിയ്യത്തുകാരനിൽ(വസിയ്യത്തുചെയ്യുന്ന ഒരാളിൽ) നിന്ന്. جَنَفًا വല്ല ചായ്‌വും, മറിവും, തെറ്റ്. أَوْ إِثْماً അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റ്, പാപം. فَأَصْلَحَ എന്നിട്ട് അവൻ നന്നാക്കി. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. فَلاَ എന്നാൽ ഇല്ല. إِثْمَ കുറ്റം. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുവാനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

خير (ഗുണം അഥവാ നൻമ) കൊണ്ട് ഇവിടെ ധനമാണ് വിവക്ഷ. ധനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് അറബികൾക്കിടയിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. മലയാള ഭാഷക്കാരായ നമ്മുടെ ഇടയിലും ധനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'ഗുണം' എന്ന് പറയാറുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ, നാമമാത്രമായ അൽപം വല്ലതിനെയും ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറില്ലെന്നും ഒരു ധനികൻ എന്നു പറയപ്പെടത്തക്കവണ്ണം കുറച്ചധികം വല്ലതും ഉണ്ടാകുമ്പോഴേ ആ വാക്ക് പറയാറുള്ളുവെന്നും, അതുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും ഈ വസിയ്യത്ത് ബാധകമല്ല-അൽപം വകയും കഴിവും ഉള്ളവർക്കേ നിർബന്ധമുള്ളു-എന്നും ചില പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. **معروف** (മര്യാദ) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശ്യവും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: അൽപം ധനം കൈവശമുള്ള ആളുകൾ ആസന്നമരണരാകുമ്പോൾ-അതായത് മരണം അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന രോഗമോ മറ്റോ സംഭവിക്കുമ്പോൾ-തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കും, അടുത്ത കുടുംബബന്ധമുള്ളവർക്കും സാധാരണ നിലക്ക് മര്യാദയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന തോതിൽ തൻെറ ധനത്തിൽ നിന്ന് കൊടുക്കുവാൻ ഒസ്യത്ത് ചെയ്യുന്നത് സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ കടമയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ഭയഭക്തൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കടമയാണത്. ഒസ്യത്ത് ശരിക്ക് കേട്ട് മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷം, സാക്ഷികളിലോ, ഒസ്യത്ത് പ്രകാരം ധനം ലഭിക്കേണ്ടവരിലോ ആരെങ്കിലും അതിൻെറ യഥാരൂപത്തിന് വല്ല വ്യത്യാസവും വരുത്തുന്ന പക്ഷം, അതിൻെറകുറ്റം

അവര്‍ക്കായിരിക്കും. ഒസ്യത്ത് ചെയ്തവന് അതുകൊണ്ട് കുറ്റമൊന്നും ബാധിക്കുവാനില്ല. യഥാര്‍ത്ഥ കുറ്റക്കാര്‍ ആരാണെന്നുള്ളത് അല്ലാഹുവിന് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നതാണല്ലോ. ഇനി, ഒരാളുടെ ഒസ്യത്തില്‍ മര്യാദക്കേടായി വല്ലതും വന്നുപോകുകയോ, കുറ്റകരമായ വല്ലതും ഉള്‍പ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തതായി കണ്ടാല്‍, അത് മനസ്സിലാക്കിയവര്‍ ആ തെറ്റുകുറ്റം പരിഹരിക്കുമാറ് വസിയ്യത്തിന്‍െറ അവകാശികള്‍ക്കിടയില്‍ യോജിപ്പുണ്ടാക്കി നന്നാക്കി വിടുന്നതിന് വിരോധമില്ലതാനും. അത് നല്ലതും കൂടിയാണ്. അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള പാപമോചനവും കാരുണ്യവും അവര്‍ക്ക് സിദ്ധിച്ചേക്കുന്നതുമാണ്.

സൂറത്തുന്നിസാഇല്‍ അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങള്‍ സവിശദം വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കല്‍പനകള്‍ അവതരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവതരിച്ചതാണ് ഈ വചനങ്ങള്‍. അനന്തരാവകാശികള്‍ ആരെല്ലാമാണെന്നും ഓരോരുത്തരുടെയും അവകാശം ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണെന്നും അവിടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ. ഒസ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടില്ല. ധനത്തിന്‍െറ എത്രഭാഗം ഒസ്യത്ത് ചെയ്യണമെന്നോ, ഓരോരുത്തര്‍ക്ക് എത്ര വീതം നല്‍കണമെന്നോ, മാതാപിതാക്കള്‍ക്ക് പുറമെ പറഞ്ഞ അടുത്ത ബന്ധുക്കളില്‍ ആരൊക്കെ ഉള്‍പ്പെടുമെന്നോ നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. 'മര്യാദയനുസരിച്ച് بالمعروف' എന്ന് മാത്രമെ പറഞ്ഞിട്ടു ള്ളു. അനന്തരാവകാശികള്‍ക്കെല്ലാം അനന്തരാവകാശ നിയമപ്രകാരം അവരവരുടെ അവക ാശങ്ങള്‍ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അനന്തരാവകാശികള്‍ക്ക് മേലില്‍ ഒസ്യത്ത് പാടില്ലെന്ന് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകളില്‍ വന്നിട്ടുമുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കാ രണമായി, ഈ വചനങ്ങളില്‍ കല്‍പിക്കപ്പെട്ട ഒസ്യത്തിന്‍െറ വിധിയെപ്പറ്റി പണ്ഡിതന്‍ മാര്‍ക്കിടയില്‍ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. അവ ശരിക്കു പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം, ചില വിശദാംശങ്ങളൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളതിലെല്ലാം അവ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളാകുന്നില്ലെന്നും, സാങ്കേതികമായ ചില സമീപനങ്ങളില്‍ നിന്നുല്‍ഭവിച്ചവയാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങളെന്നും കാണാവുന്നതാകുന്നു. الله اعلم

ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്‍മാരുടെയും, പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം, അനന്തരാവകാശത്തിന്‍െറ ആയത്തുകള്‍ അവതരിച്ചതോടുകൂടി ഒസ്യത്തിന്‍െറ നിര്‍ബന്ധം കാലാഹരണപ്പെട്ടു (മന്‍സൂഖായി) പോയിട്ടുണ്ട് എന്നാകുന്നു. മേല്‍ സൂചിപ്പിച്ച വസ്തുക്കള്‍ക്ക് പുറമെ, ഇവര്‍ക്കുള്ള പ്രധാന തെളിവുകള്‍ താഴെ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകളാണ്: (1) ഒരു പ്രസംഗത്തില്‍ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അംറുബ്നുഖാരിജഃ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ''നിശ്ചയമായും, എല്ലാ അനന്തരാവകാശികള്‍ക്കും അവരുടെ അവക ാശം (ഓഹരി) കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാല്‍, ഒരു അനന്തരാവകാശിക്കും ഒസ്യത്തില്ല.'' (അ:ജ:ബ:ദാ.) അല്‍പം ചില അക്ഷരവ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടിയാണെങ്കിലും ഈ ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഹദീസുകളും, മഹാന്‍മാരില്‍ നിന്നുള്ള രിവായത്തുകളും വേറെയും പലരും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹദീസാണെങ്കില്‍ ന്യൂനതകളില്ലാത്തതുമാകുന്നു. (2) സഅ്ദുബ്നു അബീവഖ്-ഖാസ് (رضي الله عنه) രോഗ ശയ്യയിലായിരുന്നപ്പോള്‍, തനിക്ക് കുറേ ധനമുണ്ടെന്നും, നേരെ അവകാശിയായി ഒരു മകള്‍ മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്‍െറ ധനത്തിന്‍െറ മൂന്നില്‍ രണ്ടംശം ഒസ്യത്തായി നല്‍കാമോ എന്ന് നബി (ﷺ) യോട് അദ്ദേഹം ചോദിക്കുക യുണ്ടായി. അത് പാടില്ലെന്ന് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു. എന്നാല്‍ പകുതി ആകാമോ എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. അതും നബി (ﷺ) അനുവദിച്ചില്ല. എന്നാല്‍ മൂന്നില്‍ ഒരംശം ആകാമോ എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. അപ്പോള്‍ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''എന്നാല്‍ മൂന്നിലൊന്ന്. മൂന്നിലൊന്ന് തന്നെ ധാരാളമാണ്. തന്‍െറ അനന്തരാവകാശികളെ ജനങ്ങളോട് കൈകാട്ടു ന്നവരായി വിട്ടുപോകുന്നതിനെക്കാള്‍ തനിക്ക് ഉത്തമം, അവരെ ധനികരായി വിട്ടുപോകു ന്നതാകുന്നു.'' ഈ സംഭവം ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും(رحمهما الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്.

അനന്തരാവകാശ നിയമപ്രകാരം സ്വത്തിന് അവകാശികളായിരിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒസ്യത്തിൻെറനിയമം ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവകാശികളല്ലാതായിത്തീരുന്ന മാതാപിതാക്കളെയും അടുത്ത കുടുംബങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒസ്യത്തിൻെറ നിയമം നിലവിലുണ്ടെന്നുമാണ് മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. വിമതസ്ഥരായതുകൊണ്ടോ, സ്വത്തുടമയെ വധിച്ചതുകൊണ്ടോ മാതാപിതാക്കൾക്ക് നിയമപ്രകാരം അനന്തരാവകാശം ലഭിക്കാതെ വരാം. കൂടുതൽ അടുത്ത കുടംബാംഗങ്ങൾ ഉള്ള കാരണത്താൽ അവരെക്കാൾ അകന്ന കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും അവകാശം കിട്ടാതെ വരാം. അതോടുകൂടി അവർ ദരിദ്രരും ജീവിത ക്ളേശം അനുഭവിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ഈ മാതാപിതാക്കൾക്കും കുടുംബങ്ങൾക്കും ഒസ്യത്ത് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അനന്തരാവകാശം ലഭിക്കുന്ന ആർക്കും ഒസ്യത്ത് നിർബന്ധമില്ലെന്നുമാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാരുടെ പക്ഷം. ഒസ്യത്തിൻെറകൽപന ഒരു നിർബന്ധ നിയമമല്ലെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ അഭിപ്രായം. അനന്തരാവകാശനിയമം കൊണ്ട് ഒസ്യത്തിൻെറ നിയമം ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തപ്പെടുകയല്ല ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നും, ഒസ്യത്തിൻെറ നിയമം പ്രാവർത്തിക്കമാക്കുന്നതിൻെറ ഒരു വിശദീകരണം മാത്രമാണ് അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങളെന്നുമാണ് വേറെ ചിലർ പറയുന്നത്. ഇത് അർത്ഥവത്തായ ഒരഭിപ്രായമായി തോന്നുന്നില്ല.

മേൽ കണ്ട അഭിപ്രായങ്ങളും, അവയുടെ ഏതാനും തെളിവുകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കാം: ഒസ്യത്തിൻെറ നിയമം ഒരു നിർബന്ധ നിയമം തന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നാണ് ചിലർ പറയുന്നത്. അതുതന്നെയാണ് ആയത്തിൻെറ വാചകങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതും. അപ്പോൾ, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികമാളുകളും ഫുഖഹാക്കളിൽ കാര്യപ്പെട്ടവരായ ആളുകളും പറയുന്നതുപോലെ, ഇത് -ഒസ്യത്തിൻെറ ഈ ആയത്ത്- അനന്തരാവകാശകത്തിൻെറ ആയത്ത് മുഖേന 'മൻസൂഖാ'യി (കാലഹരണപ്പെട്ടതായി)രിക്കണമെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുന്നു. കാരണം, അനന്തരാവകാശികളായി വരുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്കും അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്കും ഒസ്യത്ത് ചെയ്യുന്നതിൻെറ നിർബന്ധം ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് 'ഇജ്മാഉ് ' (പണ്ഡിതൻമാരുടെ ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായം) ഉള്ളതാകുന്നു. അത്രയുമല്ല, 'എല്ലാ അനന്തരാവകാശികൾക്കും അവരുടെ അവകാശം അല്ലാഹു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇനി ഒരു അനന്തരാവകാശിക്കും ഒസ്യത്തില്ല' എന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസുമൂലം അത് വിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, അനന്തരാവകാശത്തിൻെറ ആയത്ത് ഒരു സ്വതന്ത്ര നിയമം തന്നെയാകുന്നു. (അത് ഒസ്യത്തിൻെറ വിശദീകരണമല്ല) അനന്തരാവകാശത്തിൽ ഓഹരിയും പങ്കുമുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു നിർബന്ധ വിധിയുമാണത്. അത് മുഖേന ഒസ്യത്തിൻെറ ഈ വിധി പാടെ നിറുത്തൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി, അനന്തരാവകാശികളല്ലാത്ത അടുത്ത ബന്ധുക്കളുടെ കാര്യമാണ് ബാക്കിയുള്ളത്. അവർക്ക് സ്വത്തിൻെറ മൂന്നിലൊരുഭാഗത്തിൽ നിന്ന് ഔസ്യത്ത് ചെയ്യുന്നത് ഒരു വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യവുമാകുന്നു. ഈ ആയത്തിൻെറ സാരം വ്യാപകമാണെന്നുള്ളതിന് പുറമെ, ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) ൽ നിന്ന് ബുഖാരിയിലും മുസ്‌ലിമിലും ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും ഇതിന് തെളിവാകുന്നു. അതായത്, ''ഒരാൾക്ക് ഒസ്യത്ത് ചെയ്യത്തക്ക വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് തൻെറ അടുക്കൽ എഴുതിവെക്കപ്പെടാതെ രണ്ടു രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടാതിരിക്കൽ അവൻെറ കടമയാണ് എന്ന് റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.'' ഇബ്നു ഉമർ(رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: ''റസൂൽ (ﷺ) ഇതു പറയുന്നത് കേട്ടമുതൽ ഒരു രാത്രി പോലും എൻെറ ഒസ്യത്ത് എൻെറ അടുക്കൽ എഴുതിവെക്കപ്പെടാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.'' അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് നൻമയും ഗുണവും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് ആയത്തുകളും ഹദീസുകളും വളരെ അധികമുണ്ടുതാനും.'' ابن كثير

ഒരാളുടെ ധനം എത്ര കുറച്ചോ അധികമോ ആയിരുന്നാലും അയാളുടെ അവകാശികൾ ആരൊക്കെയാണെന്നും, ഓരോരുത്തർക്കും അവകാശപ്പെട്ടത് എത്രയാണെന്നും അനന്തരാവ

കാശ നിയമപ്രകാരം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒസ്യത്തും കടവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് രണ്ടും കഴിച്ചു ബാക്കി മാത്രമേ അവകാശികൾക്ക് ഭാഗിക്കാവൂ എന്നും ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഒസിയ്യത്ത് ആർക്കെല്ലാം എത്ര വീതം വേണമെന്ന് ആയത്തിലും ഹദീസിലും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. കവിഞ്ഞപക്ഷം ആകയുള്ള സ്വത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരംശം മാത്രമേ ഒസ്യത്ത് ചെയ്യാവൂ എന്ന് മുകളിൽ സഅ്ദുബ്നു അബീവക്വ്-ഖാസ് (ﷺ) ന്റെ സംഭവത്തിൽ നബി (ﷺ) കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ എല്ലാ വസ്തുതകളും തെളിവുകളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഒസ്യത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് മനസസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്:-

(1) അനന്തരാവകാശ നിയമപ്രകാരം സ്വത്തവകാശം ലഭിക്കുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായി ഒസ്യത്തു ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അത് പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു. (2) സ്വത്തവകാശം കിട്ടുന്നവരിൽ തന്നെ കൂടുതൽ ദാരിദ്ര്യവും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവർക്ക് അവരുടെ ആ പ്രത്യേകത കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് വല്ലതും ഒസ്യത്ത് ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അത് മറ്റുള്ള അവകാശികളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചില ഹദീസുകളിൽ ഇത് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (3) സ്വത്തവകാശം ലഭിക്കാത്ത അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് വല്ലതുമൊക്കെ ഒസ്യത്ത് ചെയ്യൽ എല്ലാവരുടെയും ധാർമ്മികമായ കടമയാകുന്നു. ഈ കടമയെക്കുറിച്ച് നീതിന്യായ കോടതിയിൽ നിയമപരമായി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവതല്ലെങ്കിലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു ബാധ്യതയാണത്. സൂക്ഷ്മതയുള്ള ഭയഭക്തൻമാരുടെ മേൽ കടമയാണത് حقا على المتقين എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്ന് ഇതിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കാം. (4) ധനത്തിന്റെ തോതും, അടുത്ത ബന്ധുക്കളുടെ സ്ഥിതി ഗതികളും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഒസ്യത്ത്. അതിൽ പക്ഷഭേദം വരുത്താതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഒസ്യത്ത് ആചാരമര്യാദയനുസരിച്ച് بالمعروف ആയിരിക്ക ണമല്ലോ. (5) ആകെ സ്വത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരംശത്തിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കണം ഒസ്യത്ത്. ഒരു കാരണത്താലും അതിൽ കവിയുവാൻ പാടില്ലെന്ന് നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

ഒസ്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വളരെ അധികം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മുസ്‌ലിം സമുദായ മദ്ധ്യേ ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ അലസതയും അവഗണനയുമാണുള്ളത്. ഒസ്യത്ത് ചെയ്യുന്നവരിൽ പോലും ചിലർ അവകാശി കളെ തോൽപിക്കുക മുതലായ ചില ദുരുദ്ദേശ്യങ്ങൾ വെച്ചു കൊണ്ട് അത് ചെയ്യുന്നവരും ദുർലഭമല്ല. ഇത്തരം സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളായി ചമയ ുകയും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങളെ മാറ്റിമറിക്കുവാൻ യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില പിൻതിരിപ്പൻമാർ മുതലെടുത്തു വരുന്നത്. ഒരാളുടെ ജീവിതകാലത്ത് അയാളുടെ ഒരു പുത്രൻ മരണപ്പെട്ടാൽ, മറ്റു ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള പുത്രൻമാരെപ്പോലെ ആ മരണപ്പെട്ട പുത്രന്റെ മക്കൾക്കും-അഥവാ സ്വത്തുടമയുടെ നേരെ പുത്രൻമാരുള്ളപ്പോൾ തന്നെ പൗത്രൻമാർക്കും-സ്വത്താവകാശം നൽകപ്പെടാത്തത് അനന്തരാവകാശ നിയമത്തിലെ ഒരു അനീതിയാണെന്നും, അനാഥരായ ആ പൗത്രരോട് ചെയ്യുന്ന ഒരു അക്രമമാണതെന്നും, ഈ നിയമം തിരുത്തേണ്ടതാണെന്നും മറ്റും അവർ ജൽപിക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിൽ ഈ അപവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ആ ആളുകൾ ഒരു യഥാർത്ഥം വിസ്മരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒരാൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളവരിൽ അയാളുമായി കൂടുതൽ അടുപ്പവും ബന്ധവുമുള്ളവർ ആരാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അനന്തരാവകാശം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ദാരിദ്ര്യമോ ധനമോ, കഴിവോ കഴിവുകേടോ അതിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നേരെ മറിച്ചു ഒസ്യത്തിലാകട്ടെ, അക്കാര്യങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നിന്നവർക്ക് ഇത്രവീതം എന്നു കണക്കാക്കാതെ മര്യാദയും സദാചാരവുമനുസരിച്ചായിരിക്കണം ഒസ്യത്ത് എന്ന് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും പഠിപ്പിച്ചു തന്ന മുറപ്രകാരം അനന്തരാവകാശനിയമവും, ഒസ്യത്ത് നിയമവും സമുദായം കൈകാര്യം ചെയ്യാത്തതിൽ

നിന്നാണ് ഇത്തരക്കാർക്ക് ഇസ്‌ലാമിൻെറ പേരിൽ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ ഇടവന്നതും, വരുന്നതുമെന്ന് മുസ്‌ലിം സമുദായം ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം—23

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

183 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, നിങ്ങളുടെ മേലും നോമ്പു നോൽക്കൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചേക്കാം.

أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى ٱلَّذِينَ يُطِيقُونَهُۥ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۖ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ ۚ وَأَن تَصُومُوا۟ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

184 (അതെ) എണ്ണപ്പെട്ട (അൽപം) ചില ദിവസങ്ങളിൽ. എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും രോഗിയോ, യാത്രയിലോ ആയിരുന്നാൽ, അപ്പോൾ, മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽനിന്ന് (അത്ര) എണ്ണം (പൂർത്തിയാക്കണം) അതിന് (ഞെരുങ്ങി) സാധിപ്പുണ്ടാകുന്നവരുടെമേൽ (അവർ നോമ്പു നോൽക്കാതിരുന്നാൽ) തെണ്ടം-ഒരു സാധുവിൻെറ ഭക്ഷണം-(കടമ) ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും ഒരു നന്മ സ്വമേധയാ ചെയ്യുന്നതായാൽ അതവന് ഉത്തമമത്രെ. നിങ്ങൾ നോമ്പുനോൽക്കുന്നതാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക്(കൂടുതൽ) ഉത്തമമാകുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് അറിയാവുന്നതാണെങ്കിൽ.

شَهْرُ رَمَضَانَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَـٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ وَٱلْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ ٱلشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا۟ ٱلْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا۟ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

185 ‘റമളാൻ’ മാസം ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാ(യ മാസമാ) കുന്നു;- മനുഷ്യർക്ക് സൻമാർഗ്ഗദർശകമായും, മാർഗ്ഗദർശനവും (സത്യാസത്യ) വിവേചനവുമാകുന്ന വ്യക്തമായ തെളിവുകളായും കൊണ്ട്. ആകയാൽ നിങ്ങളിൽ ആർ (ആ) മാസത്തിൽ ഹാജറുണ്ടായോ അവൻ, അതിൽ നോമ്പുനോറ്റുകൊള്ളട്ടെ. ആരെങ്കിലും രോഗിയോ, യാത്രയിലോ ആയിരുന്നാൽ, മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ നിന്ന് (അത്ര) എണ്ണം (പൂർത്തിയാക്കണം) . അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ എളുപ്പത്തെ [സൗകര്യത്തെ] ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ അവൻ ഞെരുക്കത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല. നിങ്ങൾ എണ്ണം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു സൻമാർഗ്ഗം കാണിച്ചു തന്നതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ അവന് ‘തക്ബീർ’ [മഹത്വകീർത്തനം] നടത്തുവാൻവേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുവാൻവേണ്ടിയുമാകുന്നു (ഇതല്ലാം നിശ്ചയിച്ചത്) .

183 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരെ. كُتِبَ നിയമിക്ക (രേഖപ്പെടുത്ത) പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെമേൽ. الصِّيَامُ നോമ്പുനോൽക്കൽ. كَمَا كُتِبَ നിയമിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ. عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ മേൽ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി. تَتَّقُونَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കും. 184 أَيَّامًا ചില ദിവസങ്ങളിൽ. مَّعْدُودَاتٍ എണ്ണപ്പെട്ട (എണ്ണം കണക്കാക്കപ്പെട്ട) . فَمَن كَانَ എന്നാൽ ആരെങ്കിലുമായിരുന്നാൽ. مِنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്. مَّرِيضًا രോഗി. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ. عَلَى سَفَرٍ യാത്രയിൽ. فَعِدَّةٌ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) എണ്ണം. مِّنْ أَيَّامٍ ദിവസങ്ങളിൽനിന്ന്. أُخَرَ മറ്റുള്ള. وَعَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെമേലുണ്ടായിരിക്കും. يُطِيقُونَهُ അതിന്ന് സാധിപ്പുാകും, അതിനവർക്ക് കഴിവുണ്ടായിത്തീരുന്നതാണ്. فِدْيَةٌ ഒരു തെണ്ടം (പ്രായശ്ചിത്തം) . طَعَامُ (അതായത്) ഭക്ഷണം. مِسْكِينٍ ഒരു സാധുവിൻെറ പാവത്തിൻെറ. فَمَن എന്നാൽ ആർ, ആരെങ്കിലും. تَطَوَّعَ സ്വമേധയാ ചെയ്തു, സ്വയം വഴിപ്പെട്ടു ചെയ്തു. خَيْرًا വല്ല നൻമയും, നല്ലകാര്യം. فَهُوَ എന്നാലത്. خَيْرٌ لَّهُ അവന് ഗുണമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ്. وَأَن تَصُومُوا നിങ്ങൾ നോമ്പു നോൽക്കുന്നത്. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാകുന്നു. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കിൽ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും. 185 شَهْرُ رَمَضَانَ റമളാൻ മാസം. الَّذِي أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ്. فِيهِ അതിൽ. الْقُرْآنُ ഖുർആൻ. هُدًى മാർഗ്ഗദർശനമായി, സന്മാർഗ്ഗമായി. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَبَيِّنَاتٍ തെളിവുകളായും, വ്യക്തമായ അടയാളങ്ങളായും. مِّنَ الْهُدَى മാർഗ്ഗദർശനമാകുന്ന, സൻമാർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട. وَالْفُرْقَانِ വിവേചനവും, വേർതിരിക്കുന്നതും. فَمَن شَهِدَ ആകയാൽ (അപ്പോൾ) ആരെങ്കിലും ഹാജറുണ്ടായാൽ. مِنكُمُ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. الشَّهْرَ (ആ) മാസത്തിൽ. فَلْيَصُمْهُ എന്നാലവൻ അതിൽ നോമ്പുനോൽക്കട്ടെ. وَمَن كَانَ ആരെങ്കിലും ആയിരുന്നാൽ, ആണെങ്കിൽ. مَرِيضًا രോഗി. أَوْ عَلَى سَفَرٍ അല്ലെങ്കിൽ യാത്രയിൽ. فَعِدَّةٌ എന്നാൽ എണ്ണം. مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ മറ്റുദിവസങ്ങളിൽനിന്ന്. يُرِيدُ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. بِكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْيُسْرَ എളുപ്പം (സൗകര്യം) , ലഘുത്വം. وَلاَ يُرِيدُ بِكُمُ നിങ്ങളിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല. الْعُسْرَ ഞെരുക്കം, പ്രയാസം. وَلِتُكْمِلُوا നിങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ വേണ്ടിയും. الْعِدَّةَ എണ്ണം. وَلِتُكَبِّرُوا നിങ്ങൾ 'തക്ബീർ' ചെയ്വാനും, മഹത്വകീർത്തനം നടത്തുവാനും. اللَّهَ അല്ലാഹുവിന. عَلَى مَا هَدَاكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയതിൻെറ പേരിൽ. وَلَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആകുവാനും, ആകുകയും ചെയ്യാം. تَشْكُرُونَ നന്ദി കാണിക്കും.

ഇസ്‌ലാമിൻെറ പഞ്ചസ്തംഭങ്ങളിൽ ഒന്നായ നോമ്പ് നിയമമാക്കിയതും, അത് സംബന്ധിച്ച കുറേ കാര്യങ്ങളുമാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം. അവയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നമുക്കിവിടെ ഒരു സാമാന്യവീക്ഷണം നടത്താം. താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

(1) ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടാണ് നോമ്പ് നിങ്ങളിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതിനാൽ, ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും നോമ്പ് നിർബന്ധമാകുന്നു. പ്രത്യേകം ഒഴിവ് നൽകപ്പെട്ടവർ മാത്രമേ ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവുള്ളു. ഈ വിഷയത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. (2) ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളും സ്ത്രീസംസർഗ്ഗവും ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വ്രതമാണ് ഇസ്‌ലാമിലെ നോമ്പ്. ഇത് പൊതുവെ എല്ലാവർക്കും അൽപം പ്രയാസകരമായ ഒന്നാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ആ നിലക്ക് ഇതൊരു ഭാരപ്പെട്ട നിയമമായി കരുതപ്പെടുവാൻ കാരണമുണ്ട്. മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയുടെ സമുദായമായ നിങ്ങൾക്ക് മാത്രം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിയമമല്ല ഇതെന്നും, മുൻ സമുദായങ്ങളിലും നോമ്പ് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമെ നോമ്പ് നോൽക്കേണ്ടതുള്ളുവെന്നുമൊക്കെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ മനഃപ്രയാസം നീക്കം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. (3) മുൻ സമുദായങ്ങളിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കെകൊണ്ട് മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ നോമ്പും ഈ സമുദായത്തിൻെറ നോമ്പും എല്ലാം വിശദാംശങ്ങളിലും യോജിച്ചിരിക്കണമെന്നില്ല. രണ്ടും തമ്മിൽ അൽപമൊക്കെ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നതിന് വിരോധമില്ല.

(4) നോമ്പുകൊണ്ട് സാധിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷ്യമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് لعلكم تتقون (നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരാകുവാൻ വേണ്ടി) എന്നാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെപാലിക്കുക വഴി ഭയഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുക എന്നത്രെ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കൽ കൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇക്കാര്യം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പ് നാം പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. മനുഷ്യനിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പാപങ്ങളും തെററുകുററങ്ങളും അവൻെറ ശരീരേച്ഛകളിൽ നിന്നും, വികാരങ്ങളിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ. നോമ്പാകട്ടെ, ആ രണ്ടിനെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നതാണുതാനും. അതുകൊണ്ടാണ് വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ കഴിവില്ലാത്ത യുവാക്കളോട് നബി (ﷺ) നോമ്പ് നോൽക്കുവാൻ ഉപദേശിച്ചതും, നോമ്പ് പാപങ്ങളെ തടുക്കുന്ന ഒരു പരിചയാണെന്ന് പറഞ്ഞതും. (ബു;മു.) ഒന്നോ രണ്ടോ നോമ്പ് നോൽക്കു മ്പോഴേക്കും അത് ശാരീരിക വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചു നിറുത്തുമെന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം. നോമ്പ് പതിവായി നോൽക്കുന്ന പക്ഷം ശരീരവും ആത്മാവും മനസ്സുമെല്ലാം സ്വയം നിയന്ത്രിതമാകുമെന്ന് തീർച്ച തന്നെ. കേവലം ശാരീരികമായ പരിശീലനമോ, ആരോഗ്യപരമായ ഒരു ശുദ്ധീകരണമോ മാത്രമല്ല നോമ്പ്. മാനസികവും, ആത്മീയവുമായ വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങളും അത് മുഖേന സിദ്ധിക്കുവാനുണ്ട്. പക്ഷേ, നോമ്പ് നാമമാത്രമായാൽ പോരാ, ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയുള്ളതായിരിക്കണം. അതാണ് നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്: ''അക്രമം പറയുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ആർ ഉപേക്ഷിച്ചില്ലയോ അവൻ അവൻെറ ഭക്ഷണവും പാനീയവും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് ഒരാവശ്യവുമില്ല.'' (ബു.) (5) എണ്ണപ്പെട്ട ചില ദിവസങ്ങൾ (اياما معدودات) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ റമളാൻ മാസത്തിലെ ദിവസങ്ങളാണെന്ന് മൂന്നാമത്തെ വചനം കൊണ്ട് വ്യക്തമാണ്. അധികകാലമൊന്നുമില്ല-കുറച്ചു ദിവസങ്ങളെ വേണ്ടതുള്ളു-എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് നോമ്പിൻെറ ഭാരം കുറച്ച് കാണിക്കുകയാണ് ആ വാക്ക് ചെയ്യുന്നത്.

(6) രോഗികളെയും ,യത്രക്കാരെയും നോമ്പിൻെറ നിർബന്ധത്തിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, രോഗവും യാത്രയും ഏത് തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കണമെന്ന് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവ നിമിത്തം എത്ര ദിവസത്തെ നോമ്പ് വിട്ടുപോയോ അത്ര എണ്ണം മറ്റ് ദിവസങ്ങളിലായി അത് നോറ്റ് വീട്ടണമെന്ന് കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നോമ്പ് പിടിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കത്തക്കതോ, നോമ്പ് നോൽക്കുന്ന പക്ഷം ശരീരത്തിനോ അവയവ ങ്ങൾക്കോ വല്ല കേടുപാടും സംഭവിക്കാവുന്നതോ ആയ രോഗമായിരിക്കണമെന്നും, നമസ്കാരം ചുരുക്കി (ഖസ്വറാക്കി) നമസ്കരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നത്ര ദൂരയാത്രയായിരിക്കണ മെന്നുമാണ് പല പണ്ഡിതൻമാരും പറഞ്ഞ് കാണുന്നത്. നമസ്കാരം ഖസ്റാക്കുന്നതിനുള്ള ദൂരം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലാണെങ്കിൽ, പല അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടുതാനും. അവയിൽ ഇന്നത് മാത്രമാണ് ശരിയായതെന്ന് തീരുമാനിക്കത്തക്ക തെളിവുകളില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കും, അല്ലാഹു ഒരു ഉപാധിയും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കും സാധാരണ പതിവനുസരിച്ച് 'രോഗി' എന്നും 'യാത്രക്കാരൻ' എന്നും ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ പറയപ്പെടത്തക്ക രോഗവും യാത്രയും ഉണ്ടായാൽ മതിയാകും എന്നത്രെ മറ്റൊരഭിപ്രായം. ഇതാണ് കൂടുതൽ ന്യായയുക്തമായി തോന്നുന്നത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്: അങ്ങാടിയിൽ സാമാനം വാങ്ങാൻ പോകുന്നവനും, അൽപം ജലദോഷം പിടിപെട്ടവനുമൊക്കെ യാത്രക്കാരനും രോഗിയുമായി കണക്കാക്കാമെന്നും, അവർക്കൊക്കെ നോമ്പിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകാമെന്നും വരെ ഇതിനെ വ്യാ ഖ്യാനിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. രോഗിക്കും യാത്രക്കാരനും ഇളവ് നൽകിയതിലുള്ള ഒരു തത്വം, അവർക്ക് നോമ്പ് നോൽക്കുവാൻ സ്വാഭാവികമായുണ്ടാകുന്ന വിഷമമാണല്ലോ. വിഷമമാകട്ടെ, തിട്ടപ്പെടുത്തി അളന്ന് കണക്കാക്കാവുന്ന കാര്യവുമല്ല. മാത്രമല്ല, വിഷമമുണ്ടെങ്കിൽ എന്നൊരു ഉപാധി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമില്ല ഹദീസിലും അത് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. അതു

കൊണ്ട് നോമ്പിന് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും രോഗിക്കും യാത്രക്കാരനും നോമ്പ് ഒഴിവാക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും, ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പക്ഷം നോമ്പ് ഉപേക്ഷിക്കുകതന്നെ വേണമെന്നും മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ഹദീസുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതാണ് മനസ്സിലാകുന്നതും. ചില ഹദീസുകൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ان شاء الله

(7) ...وعلى الذين يطيقونه فدية (നോമ്പിന് സാധിപ്പുണ്ടാകുന്നവരുടെ മേൽ തെണ്ടം കടമയുണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യത്തെപ്പറ്റി രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. ഭൂരിഭാഗം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പണ്ഡിതൻമാരും സ്വീകരിച്ച അഭിപ്രായം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: നോമ്പ് നിർബ്ബന്ധമാക്കപ്പെട്ട ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അത് കുറേ പ്രയാസകരമായി അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. (ഹിജ്റ രണ്ടാം കൊല്ലത്തിൽ യുദ്ധ നിയമം അവതരിക്കുന്നതിന് അൽപം മുമ്പായിരുന്നു നോമ്പിൻെറ നിയമമായത്) അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവർക്ക് അന്ന് അനുവദിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു ഇളവായിരുന്ന് അത്. അതായത്, നോമ്പ് പിടിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവർക്ക്-രോഗികളും യാത്രക്കാരുമല്ലാത്തവർക്ക്-നോമ്പ് നോൽക്കുകയോ, നോമ്പിന് പകരം ഓരോ ദിവസത്തിനും ഓരോ സാധുവിൻെറ ഭക്ഷണം വീതം തെണ്ടമായി കൊടുക്കുകയോ ചെയ്താൽ മതിയായിരുന്നു. അതേ സമയം നോമ്പ് നോൽക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമമെന്നും അറിയിച്ചിരുന്നു. നോമ്പ് പിടിക്കാതെ തെണ്ടംകൊണ്ട് മതിയാക്കുന്നവർ പിന്നെ ആ നോമ്പ് നോറ്റ് വീട്ടേണ്ടതുമില്ല, ഇതാണ് ആ വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം. പിന്നീട്-ഒരു കൊല്ലത്തിനുശേഷമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു- അടുത്ത (185-ാം) വചനത്തിൽ فمن شهد منكم الشهر فليصمه (ആമാസത്തിൽ ആർ ഹാജറുണ്ടായോ അവൻ അതിൽ നോമ്പ് നോൽക്കട്ടെ) എന്ന് അവതരിച്ചതോടെ ഈ ഇളവ് ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോകുകയും, നോമ്പ് നോൽക്കുകതന്നെ വേണമെന്ന് നിയമമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇസ്‌ലാമിലെ മറ്റ് പല നിയമങ്ങളുമെന്നപോലെ, നോമ്പിൻെറ നിയമവും ക്രമേണയായിട്ടാണ് സ്ഥിരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്. ഈ അഭിപ്രായത്തിന് ആസ്പദമായ ഹദീസ് ഇതാകുന്നു:-

സലമത്ത്ബ്നുൽ അക്‌വഊ് سلمة بن الاكوع – رض പ്രസ്താവിച്ചതായി പ്രധാന ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: ''...وعلى الذين يطيقونه فدية (സാധിപ്പുണ്ടാകുന്നവരുടെ മേൽ തെണ്ടമുണ്ട്) എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, ഞങ്ങളിൽ നോമ്പ് നോൽക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചവർ നോൽക്കുകയും, നോമ്പ് വിട്ടുകളയുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചവർ വിട്ടുകളയും തെണ്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഇതിൻെറ ശേഷമുള്ള فمن شهد منكم الشهر فليصمه (ആ മാസത്തിൽ ഹാജറുള്ളവർ നോമ്പുനോൽക്കട്ടെ) എന്ന വചനം അവതരിച്ച് അതിനെ 'നസ്ഖു' ചെയ്യുന്നത് (ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നത്) വരെ അങ്ങിനെ ചെയ്ത് വന്നു'' (ബു;മു;ദാ;തി;ന;ത്വ. മുതലായവർ) രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) മുതലായവരുടേതാണ്. നോമ്പിന് കഴിവുള്ളവർ തെണ്ടം കൊടുക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞത്, വാർദ്ധക്യം മൂലം നോമ്പ് നോൽക്കുവാൻ പ്രയാസം നേരിടുന്ന സ്ത്രീ പുരുഷൻമാരെ സംബന്ധിച്ചാണ് എന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നോമ്പ് മൂലം ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിന് ദോഷം ബാധിക്കുമെന്ന് കാണുന്ന ഗർഭിണികളും, മുലകുടിക്കുന്ന കുട്ടിക്ക് ദോഷം ബാധിക്കുമെന്ന് കാണുന്ന മാതാക്കളും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് വേറെ ചിലരിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അൽപം വിഷമം സഹിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യന് ചെയ്വാൻ കഴിയുന്നത് എന്നാണ് طاقة (ത്വാഖത്ത്) ൻെറ അർത്ഥം. ഈ മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ള ക്രിയയാണ് يطيق(യുത്വീഖു) . അതോടുകൂടി, يطوقون (യുത്വാവ്വഖൂന) എന്നും മറ്റും ഇവിടെ വായനയുമുണ്ട്. ഞെരുങ്ങിക്കഴിവുണ്ടാക്കുക എന്നാണിതിന് അർത്ഥം. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് الذين يطوقونه എന്ന വാക്കിന് 'അതിന് (ഞെരുങ്ങി) കഴിവുണ്ടാകുന്നവർ' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മേൽക്കണ്ട അഭിപ്രായങ്ങളും അവയുടെ തെളിവുകളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇമാം ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ പ്രസക്തഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:- ''
...وعلى الذين يطيقونه فدية (അതിന് സാധിപ്പുണ്ടാകുന്നവരുടെ മേൽ ഒരു സാധുവിൻെറ ഭക്ഷണം നൽകുകയെന്ന തെണ്ടമുണ്ട്) എന്നതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഏറ്റവും നല്ല അഭിപ്രായം, അത് 'മൻസൂഖാ' കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. കാരണം, നോമ്പിന് കഴിവുണ്ടാകുന്നവരുടെ മേൽ തെണ്ടം കൊടുക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്ന് വരുകയും, അതേ സമയം യാത്രക്കാരല്ലാത്ത ആരോഗ്യവാൻമാരായി നാട്ടിൽ വസിക്കുന്നവരിൽ നോമ്പിന് കഴിവുള്ളവരെല്ലാം നോമ്പ് നോൽക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും നോമ്പ് നോൽക്കാതെ തെണ്ടം കൊടുക്കുന്നത് അനുവദനീയമല്ലെന്നും മുസ്ലിംകളെല്ലാം ഏകോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുമ്പോൾ, ആ വചനം മൻസൂഖാണെന്ന് തീർച്ചയാണ്. മാത്രമല്ല, ഇതിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന തെളിവുകൾ മുആദ്, ഇബ്നുഉമർ, സലമത്തുബ്നുൽ അക്വഉ് (رضي الله عنهم) എന്നിവരിൽ നിന്ന് ഇതിന് മുമ്പ് നാം ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.''

മൊത്തത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയാം: ''നോമ്പ് പിടിക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള കിഴവൻമാരും കിഴവികളും നോമ്പ് നോൽക്കേണ്ടതില്ല. കഴിവുള്ള പക്ഷം ഓരോ ദിവസത്തിനും ഒരു സാധുവിൻെറ ഭക്ഷണം തെണ്ടം കൊടുക്കണം. പിന്നീട് നോറ്റു വീട്ടുന്ന പ്രശ്നം അവരെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ഗർഭത്തിലിരിക്കുന്നതോ, മുലകുടിക്കുന്നതോ ആയ ശിശുക്കളെപ്പറ്റിയോ, സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെപ്പറ്റിയോ നോമ്പുമൂലം ദോഷം ഭവിക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകളും നോമ്പ് പിടിക്കേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ, തെണ്ടം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നും, അതല്ല സാധ്യമാകുമ്പോൾ നോറ്റ് വീട്ടുകകൂടി വേണ്ടതുണ്ടെന്നും, തെണ്ടം വേണ്ടതില്ല-നോറ്റു വീട്ടുകയാണ് വേണ്ടത്- എന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. كما فى ابن كثير വിശദീകരണങ്ങൾക്കും ഓരോന്നിൻെറയും ന്യായങ്ങൾക്കും ഇവിടെ മുതിരുന്നില്ല. രോഗികളെയും, യാത്രക്കാരെയും സംബന്ധിച്ചു അല്ലാഹു തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രായം തികയാത്ത കുട്ടികൾക്കും വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്തവർക്കും നോമ്പും മറ്റും നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നുള്ളതിലും തർക്കമില്ല. ഇപ്പറഞ്ഞവരല്ലാത്ത ആളുകളെല്ലാം റമളാൻ നോമ്പുനോൽക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നുള്ളതിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ അടുത്തകാലത്ത് മാത്രം ചിലർ മേൽപറഞ്ഞ യഥാർത്ഥങ്ങളൊന്നും വകവെക്കാതെ ഈ വാക്യത്തിൻെറ ബാഹ്യാർത്ഥം മാത്രം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് റമളാൻ മാസത്തിൽ നോമ്പ് നോൽക്കുകയോ, പകരം തെണ്ടം കൊടുക്കുകയോ ചെയ്താൽ മതിയെന്നാണ് ഇസ്ലാമിലെ വിധി എന്നു സമർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. തങ്ങൾക്കല്ലാതെ മുമ്പുള്ളവർക്കൊന്നും ഖുർആൻ വേണ്ടത് പോലെ മനസ്സിലാക്കുവാനോ, ഖുർആൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വിലയിരുത്തുവാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന ഒരു പൊങ്ങച്ചഭാവം കൂടി ഇവരുടെ വാക്കുകളിൽ പ്രകടമാകുന്നു. ആധുനിക ലഹരി, ഭൗതിക ചിന്താഗതി, പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ വഴി ജനശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുവാനുള്ള താൽപര്യം ആദിയായവയാണ് ഇതുപോലയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് പിന്നിലുള്ളതെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മതവിശ്വാസികളിൽപോലും മതബോധം നശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് മതശാസനകളിൽ ഇതുപോലെ അയവ് ലഭിക്കുമാറുള്ള ഏത് അഭിപ്രായവും സ്വാഗതം ചെയ്വാൻ ഇക്കാലത്ത് ആളെ കിട്ടാതെ വരികയില്ലല്ലോ.

(8) തെണ്ടം കൊടുക്കേണ്ടത് ഒരു സാധുവിൻെറ ഭക്ഷണം طعام مسكين ആണെന്നാണ് അല്ലാഹുപറഞ്ഞത്. അത് ഇന്നതരം ഭക്ഷണമായിരിക്കണമെന്നോ, ഇത്ര അളവ് വേണമെന്നോ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് സാധാരണ ഗതിയിൽ ഭക്ഷണമായി കരുതപ്പെടുന്ന ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥവും, സാധാരണഗതിയിൽ ഒരാൾക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിവരുന്ന അളവും മതിയാകുമെന്ന് വെക്കുവാനാണ് ന്യായം. ഒരു ദിവസത്തെ നോമ്പിൻെറ സ്ഥാനത്താണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. കൂടുതൽ ദിവസത്തേക്ക് കൂടുതൽ സാധുക്കൾക്ക് വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണവും നൽകണം. അനസുബ്നുമാലിക് (رضي الله عنه) അദ്ദേഹത്തിന് പ്രായാധിക്യം നിമിത്തം നോമ്പ്

പിടിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിത്തീർന്നപ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലം ഓരോ ദിവസവും ഓരോ സാധുവിന് മാംസവും റൊട്ടിയും ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുത്തിരുന്നതായി സഹീഹുൽ ബുഖാരിയിൽ (നിവേദന പരമ്പര കൂടാതെ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരാളുടെ ഭക്ഷണത്തിന് ഒരു 'മുദ്ദ്' (രണ്ട് കൈകളും ചേർത്ത് വാരിയാൽ കിട്ടുന്നത്ര) ധാന്യം എന്ന് ചില മഹാൻമാർ കണക്കാക്കിക്കാണുന്നത് അതിൻെറ ഒരേകദേശ നിർണ്ണയമെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്തതായാലും മതിയെന്നത്രെ അനസ് (رضي الله عنه) ൻെറ പ്രവർത്തിയിൽനിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കുന്നത്. والله اعلم (9) ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കാണ്
ومن تطوع خيرا فهو خير له (ആരെങ്കിലും ഒരു നല്ല കാര്യം സ്വയമേവ ചെയ്യുന്നതായാൽ അതവന് ഉത്തമമായിരിക്കും) എന്ന വാക്യം നിലകൊള്ളുന്നത്. എങ്കിലും സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ, ഒരാളുടെ ഭക്ഷണത്തെക്കാൾ കൂടുതലായി വല്ലതും നൽകുകയോ, അല്പം പ്രയാസം സഹിച്ചു കൊണ്ടെങ്കിലും നോമ്പ് തന്നെ പിടിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നോമ്പ് പിടിക്കുന്നതോടൊപ്പം സാധുവിന് ഭക്ഷണം നൽകുകകൂടി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അത് കൂടുതൽ പുണ്യപ്പെട്ടതാണ് എന്നായിരിക്കും അതിൻെറ താൽപര്യം.

(10) തെണ്ടം കൊടുത്ത് നോമ്പിൻെറ നിർബ്ബന്ധത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാകാവുന്ന അവസര ത്തിൽപോലും കഴിയുന്നതും നോമ്പ് നോൽക്കുവാൻ തന്നെ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നു: وان تصوموا خير لكم (നിങ്ങൾ നോമ്പ് നോൽക്കുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തമമാകുന്നു.) നോമ്പ് മൂലം ലഭിക്കുവാനുള്ള നേട്ടങ്ങളും പ്രതിഫലങ്ങളും അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, അത് തെണ്ടം മൂലം ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ഗുണത്തെക്കാൾ വമ്പിച്ചതാണെന്നും, തൽക്കാലത്തെ വിഷമവും പ്രയാസവും ഓർത്ത് ആ നൻമ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതെന്നും താൽപര്യം. ان كنتم تعلمون (നിങ്ങൾക്കറിയാമെങ്കിൽ) എന്ന വാക്ക് ഈ യഥാർത്ഥത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് നോക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നോമ്പിൻെറ പ്രാധാന്യവും, അതിന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന സ്ഥാനവും എത്ര വമ്പിച്ചതാണെന്ന് നബി(ﷺ) യുടെ ഒരു വചനത്തിൽനിന്ന് ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാം. അവിടുന്ന് പറയുന്നു: ''മനുഷ്യൻെറഎല്ലാ കർമ്മങ്ങൾക്കും പത്തിരട്ടി മുതൽ എഴുനൂറിരട്ടിവരെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും.'' അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നോമ്പൊഴികെ-അത് എനിക്കുള്ളതാണ്-ഞാനാണതിന് പ്രതിഫലം നൽകുക. അവൻ എൻെറ കാരണത്താൽ അവൻെറ ഇച്ഛയും ഭക്ഷണവും ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.'' (ബു;മു.)

(11) ......شهر رمضان الذى (റമളാൻ മാസം ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട മാസമാകുന്നു) എന്ന വാക്യം, മുൻവചനത്തിൽ എണ്ണം കണക്കാക്കപ്പെട്ട ദിവസങ്ങൾ اياما معدودات എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതോടുകൂടി, നോമ്പിന് ആ മാസം തിരഞ്ഞെടുക്കു വാനുള്ള കാരണവുംകൂടി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ മനുഷ്യവർഗ്ഗ ത്തിന് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുവാനും, സത്യാസത്യവിവേചനം നൽകുവാനും വേണ്ടി അവതരിച്ച താണല്ലോ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. ആ ദിവ്യഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചത് ആ മാസത്തിലാണെന്ന നിലക്കും, ഖുർആൻെറ അവതരണ സ്മരണ നിലനിറുത്തുവാൻ ഉതകുന്നതെന്ന നിലക്കും, ആ മാസത്തെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. മറ്റുള്ള ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവതരണവും ഇതേ മാസത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നും ചില ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (അ.) ഏതായാലും, ഖുർആൻ അവതരിച്ച മാസത്തിലാണ് നോമ്പ് നിയമിക്കപ്പെട്ടതെന്നിരിക്കുമ്പോൾ, ആ മാസത്തിൽ ഖുർആൻ പാരായണത്തിനും, പഠനത്തിനും കൂടുതൽ പരിഗണന നൽകപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഹദീസുകൾ ഇതിന് പിൻബലം നൽകുന്നുമുണ്ട്. എല്ലാ റമളാനിലും ജിബ്രീൽ (عليه السلام) നബി(ﷺ) യുടെ അടുക്കൽവന്ന് ഖുർആൻ പാഠം നോക്കാറുണ്ടാ യിരുന്നുവെന്നും, അവസാനത്തെ റമളാനിൽ അങ്ങിനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം സംഭവിക്കുകയുണ്ടാ യെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

ഖുര്‍ആന്‍ അവതരിച്ചത് 'ലൈലത്തുല്‍ ഖദ്റി'ലാണെന്ന് സൂ: ഖദ്റിലും, ഒരു അനുഗൃഹീത രാത്രിയിലാണെന്ന് സൂ:ദുഖാനിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖുര്‍ആന്‍െറ അവതരണം പൂര്‍ത്തിയായതാകട്ടെ, ഇരുപത്തിമൂന്ന് കൊല്ലംകൊണ്ടുമാണ്. അപ്പോള്‍, ആ മാസത്തിലാണ് ഖുര്‍ആന്‍ അവതരിച്ചതെന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍െറ അര്‍ത്ഥമെന്തെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാം. ഇതിനെപ്പറ്റി ആ രണ്ടു സൂറത്തുകളിലുംവെച്ച് നാം വിവരിക്കുന്നു. ചുരുക്കം ഇതാണ്: ലൈലത്തുല്‍ ഖദ്റും, അനുഗൃഹീത രാത്രിയും ഒന്നുതന്നെ. ആ രാത്രി റമളാനിലുമാണ്. ആ രാത്രിയിലും ആ മാസത്തിലും അവതരിച്ചു എന്ന് പറയുന്നതിന്‍െറ താല്‍പര്യം, അല്ലാഹുവിന്‍െറ ജ്ഞാനരേഖ യാകുന്ന 'ലൗഹുല്‍ മഹ്ഫൂളി' (اللوح المحفوظ) ല്‍ നിന്ന് അടുത്ത ആകാശത്തേക്ക് ആ രാത്രിയില്‍ അവതരിക്കുകയും, പിന്നീട്, അവിടെനിന്ന് ഗഡുക്കളായി അവതരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് മിക്ക ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതല്ല, ഖുര്‍ആന്‍ ആദ്യം അവതരിക്കുവാന്‍ തുടങ്ങിയത് റമളാനിലാണെന്നാണ് അതിന്‍െറ താല്‍പര്യമെന്നത്രെ മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിന്‍െറ അഭിപ്രായം . ഈ രണ്ടഭിപ്രായവും ശരിയായിരിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലതാനും. والله اعلم

(12) നോമ്പ് റമളാനിലാക്കിയതിന്‍െറ തത്വം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു: فمن شهد منكم الشهر فليصمه (അതിനാല്‍, ആ മാസത്തില്‍ ആര്‍ ഹാജറുണ്ടായോ അവന്‍ അതില്‍ നോമ്പ് നോറ്റ് കൊള്ളട്ടെ) നോമ്പിന്‍െറ നിയമം ഉണ്ടായ ആദ്യകാലത്ത് നോമ്പ് പിടിക്കുവാന്‍ കഴിവുള്ളവര്‍ക്കും വേണമെങ്കില്‍ തെണ്ടംകൊണ്ട് മതിയാക്കാമായിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീടത് ഈ വചനം മുഖേന എടുത്തുകളയപ്പെടുകയാണുണ്ടായതെന്നുമാണ് ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതന്‍മാരു ടെയും അഭിപ്രായമെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം, ഈ വചനം ആദ്യത്തെ ആ സ്വാതന്ത്ര്യം എടുത്തുകളയുകയും, റമളാനില്‍ എല്ലാവരും നോമ്പ് പിടിക്കുകതന്നെ വേണമെന്ന് ശാസിക്കുകുയം ചെയ്യുന്നു. ആ മാസത്തില്‍ ഹാജരുള്ളവരെല്ലാം നോമ്പ് പിടിക്കണമെന്ന് വരുമ്പോള്‍, മുന്‍ ആയത്തില്‍ ഒഴിവു നല്‍കപ്പെട്ട രോഗികള്‍ക്കും, യാത്രക്കാ ര്‍ക്കും കൂടി ഈ കല്‍പന ബാധകമാകുമോ എന്ന് സംശയം തോന്നാതിരിക്കുവാന്‍വേണ്ടിയാണ് അവരെപ്പറ്റി വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി ഈ വചനത്തില്‍................ ومن كان مريضا او على سفر (ആരെങ്കിലും രോഗിയോ, യാത്രയിലോ ആയിരുന്നാല്‍ മറ്റു ദിവസങ്ങളില്‍നിന്ന് അത്ര എണ്ണം) എന്ന് ആവര്‍ത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നും അവര്‍ പറയുന്നു. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം, മുന്‍ ആയത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ച അക്കാര്യം ഒന്നുകൂടി ആവര്‍ത്തിച്ചുറപ്പിക്കുക മാത്രമായിരിക്കും ഈ ആവര്‍ത്തനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. കൂടുതല്‍ യുക്തമായി തോന്നുന്നത് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം തന്നെ.

ആ മാസത്തില്‍ ഹാജരുണ്ടായിരിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞിതിന്‍െറ ഉദ്ദേശ്യം, ആ മാസം വരുമ്പോള്‍ ആരോഗ്യവാനായിക്കൊണ്ട് സ്വദേശത്തുണ്ടായിരിക്കുക എന്നത്രേ. രോഗികള്‍ക്കും യാത്രക്കാര്‍ക്കും നോമ്പില്‍ ഇളവുണ്ടെന്നും കുട്ടികള്‍ക്കും വിശേഷ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവര്‍ക്കും നോമ്പ് നിര്‍ബന്ധമില്ലെന്നും പ്രസവ രക്തവും ഋതു രക്തവുമുള്ളവര്‍ക്ക് നോമ്പ് നിഷിദ്ധ മാണെന്നും മറ്റു തെളിവുകളാല്‍ അിറയപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രത്യേകം ഒഴിവ് നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരോ വ്യക്തിയും-അവന്‍ റമളാന്‍ മാസക്കാലത്ത് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെ ങ്കില്‍-നോമ്പ് പിടിക്കല്‍ നിര്‍ബന്ധമാണ്-നോമ്പിന് പകരം തെണ്ടം കൊടുത്താല്‍ പോരാ-എന്ന് ചുരുക്കം.

(13) രോഗിയാകുകയോ യാത്രയിലായിരിക്കുകയോ ചെയ്താല്‍ അതുമൂലം എത്ര ദിവസത്തെ നോമ്പ് ഒഴിവായോ അത്ര എണ്ണം നോമ്പ് വേറെ ദിവസങ്ങളില്‍ നോല്‍ക്കണമെന്നു കല്‍പിച്ചതിനെത്തുടര്‍ന്ന്. يريدالله بكم اليسر (അല്ലാഹു നിങ്ങളില്‍ എളുപ്പത്തെ-അഥവാ നിങ്ങള്‍ക്ക് സൗകര്യം വരുത്തണമെന്ന്-ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; നിങ്ങളില്‍ ഞെരുക്കത്തെ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല) എന്നു പറഞ്ഞത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാര്‍ഹമാകുന്നു. അല്ലാഹു സ്വയം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പൊതു തത്വവും അവന്‍െറ മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹവുമാണ് ഈ വാക്യം കുറിക്കുന്നത്. വുളുവിനും

കുളിക്കും വെള്ളം കിട്ടാത്തപ്പോൾ മണ്ണുകൊണ്ട് 'തയമ്മും', ചെയ്യണമെന്ന് കൽപിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സൂ; മാഇദഃയിൽ പറയുന്നു: ما يريد الله ليجعل عليكم من حرج (നിങ്ങളുടെ മേൽ വല്ല വിഷമവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. (മാഇദ: 7) . അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ മുറപ്രകാരം സമരം നടത്തണമെന്ന് കൽപിച്ച ശേഷം സൂ: ഹജ്ജിൽ പറയുന്നു. وما جعل عليكم فى الدين من حرج (നിങ്ങളുടെ മേൽ മത കാര്യത്തിൽ അവൻ ഒരു വിഷമവും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (ഹജ്ജ് :78) بعثت بالحنيفية السمحة (വിട്ടുവീഴ്ചയുള്ള-വിശാലമായ-ഋജുവായ മാർഗ്ഗവും കൊണ്ട് ഞാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്നും മറ്റും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത കൽപനകളൊന്നും മതത്തിലില്ല: മനുഷ്യരുടെ കഴിവും പരിതസ്ഥികളും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, ആവശ്യവായ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടും മാത്രമേ മതവിധികളുള്ളു എന്നൊക്കെയാണ് ഇവയുടെ സാരം. രോഗമുള്ളപ്പോഴും, .യാത്രയിലായിരിക്കുമ്പോഴും നോമ്പ് നോൽക്കുകതന്നെ വേണമെന്ന് നിർബ്ബന്ധിച്ചു നിങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല, അതുകൊണ്ടാണ് വേറെ ദിവസങ്ങളിൽ എണ്ണം തികച്ചാലും മതി എന്ന് വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാണ് ഇവിടത്തെ സൂചന.

ഹൃദയത്തിൽ മത ബോധം തീണ്ടാത്തവരും, മതതത്വങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടതുപോലെ അറിയാത്തവരുമായ ചില ആളുകൾ, തങ്ങളുടെ ഇച്ചക്കൊത്തവണ്ണം മതകൽപനകളെ മറികടക്കുവാൻവേണ്ടി ഈ തത്വം-അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ ഞെരുക്കത്തെ ഉദ്ധേശിക്കുന്നില്ല എന്ന തത്വം-ഒരു ആയുധമാക്കി എടുക്കാറുണ്ട്. അവരുടെ ന്യായം കേട്ടാൽ തോന്നും, അൽപം ഞെരുക്കമോ ബുദ്ധിമുട്ടോ ആയി തോന്നാവുന്ന ഒരു മതവിധിയും ഇസ്ലാമിൽ ഇല്ലെന്നും, ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ ഹിതത്തിനും സൗകര്യത്തിനും അനുസരിച്ച് മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നുമാണിതിൻെറ അർത്ഥമെന്നും! معاذا الله

(14) ഒഴിഞ്ഞുപോയ നോമ്പ് മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ നോറ്റു വീട്ടണമെന്നും, നിങ്ങൾക്ക് ഞെരുക്കം കൂടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചിതെന്നും പറഞ്ഞ ശേഷം, അല്ലാഹു ഈ വിഷയം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് നോക്കുക: ولتكملوا العدة............ ولعلكم تشكرون (നിങ്ങൾ എണ്ണം പൂർത്തിയാക്കുവാനും, നിങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് മഹത്വകീർത്തനം ചെയ്വാനും വേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും.) ഇതിൽ നിന്ന് പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി: (ഒന്ന്) അല്ലാഹു ഒരു കാര്യം കൽപിക്കുമ്പോൾ, അതിൻെറ പരിപൂർണ്ണ രൂപത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയാത്ത പക്ഷം, കഴിയുന്നത്ര അവൻ കൽപിച്ചതുപോലെ ആയിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഞാൻ നിങ്ങളോട് വല്ല കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും വിരോധിച്ചാൽ നിങ്ങളത് (അപ്പടി) വർജ്ജിക്കണമെന്നും, ഞാൻ നിങ്ങളോട് വല്ലകാര്യത്തെക്കുറിച്ചും കൽപിച്ചാൽ അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നത്ര കൊണ്ടുവരണമെന്നും നബി (ﷺ) അരുളിചെയ്തതായി പ്രബലമായ ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നത്ര നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ എന്ന് (64: 16) അല്ലാഹുവും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു നിർബന്ധ കർമ്മം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കൽപന തികച്ചും അതിൻെറ യഥാരൂപത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കാത്തതിൻെറ പേരിൽ അത് പാടെ വിട്ടുകളയുവാൻ പാടില്ലെന്നും, ആകുന്നത്ര അതിൻെറ ബാഹ്യവും ആന്തരീകവുമാകുന്ന വശങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നുമാണ് ഇതിൻെറയെല്ലാം സാരം. (രണ്ട്) ഒരു നല്ല കർമ്മം ചെയ്തു കഴിയുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുയും, ആ സൽകാര്യം ചെയ്വാൻ അനുഗ്രഹിച്ചതിൽ അല്ലാഹുവിന് നന്ദികാണിക്കയും ചെയ്യുന്നത് ആവശ്യമാണെന്നുള്ളതാണ്. 'മഹത്വകീർത്തനം' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത് تكبير (തക്ബീറ്) നാകുന്നു. 'അല്ലാഹു അക്ബർ' (അല്ലാഹു ഏറ്റവും വലിയ മഹാൻ) എന്നുള്ള കീർത്തനത്തിനാണ് 'തക്ബീർ' എന്ന് സാധാരണ പറഞ്ഞു വരുന്നത്. ഒരു നൻമ ചെയ്തുതീർക്കുവാൻ കഴിയുമ്പോൾ അതിൽ സന്തോഷം തോന്നുന്നതും, ഒരു ചീത്തകാര്യം ചെയ്തുപോയാൽ

അതിൽ വെറുപ്പ് തോന്നുന്നതും സത്യവിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണമാണെന്ന് ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുമുണ്ട്. (അ.)

അപ്പോൾ, ഒരുമാസക്കാലം അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നോമ്പുനോൽക്കുവാൻ സാധിച്ചതിലുള്ള സന്തോഷവും നന്ദിയും അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിലൂടെ പ്രകടമാക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. നോമ്പിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ള അനുഷ്ഠാനകർമ്മങ്ങളിലും ഈ തത്വം ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഹജ്ജുകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞാൽ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ സ്മരിക്കുന്നതുപോലെ, അഥവാ അതിൽ ഉപരിയായി നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കണമെന്ന് താഴെ (200-ാം വചനത്തിൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നുണ്ട്. ജുമുഅ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടാൽ, ഭൂമിയിൽ പരന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറഅനുഗ്രഹം തേടിക്കൊള്ളുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുകയും വേണമെന്നും (സൂ: ജുമുഅഃ 10) നമസ്കാരത്തിന് ശേഷം അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യണമെന്നും (സൂറഃ ഖാഫ് :40) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നമസ്കാര കർമ്മങ്ങൾക്കു ശേഷം പല 'ദിക്റു' കളും നബി (ﷺ) ഉപദേശിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. (മൂന്ന്) റമളാൻ നോമ്പ് അവസാനിക്കുന്നതോടുകൂടി ഉണ്ടാകുന്ന ചെറിയ പെരുന്നാൾ ദിവസം തക്ബീറിൻെറയും, നന്ദിയുടെയും, സന്തോഷത്തിൻെറയും ദിവസമാണെന്നുള്ള ഒരു സൂചനയും ഇതിൽ കാണാം. والله اعلم

യാത്രകളിൽ നോമ്പ് നിർബന്ധമില്ലെങ്കിലും കൂടുതൽ നല്ലത് നോമ്പ് പിടിക്കലോ, പിടിക്കാതിരിക്കലോ എന്ന വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണാം. ഇതുസംബന്ധമായി ഹദീസുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ, ആ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് അപ്പടി ശരിവെക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. സന്ദർഭവും, പരിതസ്ഥിതിയും, വ്യക്തികളുടെ സ്ഥിതിഗതിയും അനുസരിച്ച് ചിലപ്പോൾ നോമ്പ് അനുഷ്ഠിക്കലും, ചിലപ്പോൾ നോമ്പ് വിട്ടുകളയലുമാണ് നന്നായിരിക്കുക എന്നാണ് പൊതുവെ മനസ്സിലാകുന്നത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഉദാഹരണാർത്ഥം ചില ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിക്കാം:-

1. ജാബിർ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ''മക്കാ വിജയയാത്രയിൽ കുറാഉൽ ഗമീം(*) എന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തുന്നതുവരെ നബി(ﷺ) റമളാൻ നോമ്പ് പിടിച്ചിരുന്നു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, തിരുമേനി ഒരു കോപ്പ വെള്ളം കൊണ്ടു വരുവാൻ കൽപിച്ചു അത് ജനങ്ങൾ നോക്കിക്കാണുമാറ് പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ചില ആളുകൾ നോമ്പ് തുടരുകയാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അവർ അനുരണക്കേട് കാണിക്കുന്നവരാണ്! അവർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നവരാണ്!'' (മു:തി.) പിന്നീട് അവരും നോമ്പ് മുറിച്ചതായി രിവായത്തുണ്ട്. 2. അനസ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ''ഞങ്ങൾ നബി(ﷺ) യൊന്നിച്ച് ഒരു യാത്രയിലായിരുന്നു ഞങ്ങളിൽ നോമ്പുള്ളവരും, നോമ്പില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരുന്നു അങ്ങനെ, ഉഷ്ണമുള്ള ഒരു ദിവസം ഞങ്ങളൊരു താവളത്തിൽ ഇറങ്ങി. പുതപ്പ് കൈവശമുള്ള ആളുകളായിരുന്നു ഞങ്ങളിൽ അധികം തണൽ കിട്ടുന്ന ആളുകൾ. ചിലർ കൈകൊണ്ട് വെയിൽ തടുക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, നോമ്പുള്ളവർ തളർന്നു. നോമ്പില്ലാത്തവർ എഴുന്നേറ്റു തമ്പുകൾ കെട്ടുകയും, വാഹനമൃഗങ്ങൾക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: ''നോമ്പു പിടിക്കാത്തവർ കൊണ്ടുപോയി, ഇന്ന് പ്രതിഫലം!'' (ബു;മു;ന.) 3. അനസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച വേറെ ഒരു ഹദീസിൽ, നോമ്പുള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെയും, ഇല്ലാത്തവർ ഉള്ളവരെയും കുറ്റപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല എന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (മാ; ബു; മു;

* കുറാഉൽഗമീം (كراع الغميم) ഉസ്ഫാനീ (عسفان)ൽ നിന്ന് മൂന്ന് നാഴിക അകലെയാണ് മക്കയിൽ നിന്ന് രണ്ട് 'മർഹലഃ' (രണ്ട് ദിവസത്തെ യാത്രാദൂരം) അകലെ മദീനായിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉസ്ഫാനും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. (القاموس)

ദാ.)

(4) . ജാബിർ (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഒരു യാത്രയിൽ (ഞങ്ങളൊന്നിച്ച്) നബി (ﷺ) ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻെറ അടുക്കൽ ആളുകൾ ഒരുമിച്ചുകൂടുകയും, അദ്ദേഹത്തിന് മീതെ തണലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കകയും ചെയ്തതായി അവിടുന്നു കണ്ടു. അയാൾക്ക് എന്താണെന്ന് അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു. അയാൾ നോമ്പുകാരനാണെന്ന് അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.'' അപ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''യാത്രയിൽ നോമ്പുനോൽക്കൽ പുണ്യകാര്യത്തിൽപെട്ടതല്ല'' (മാ;ബു; മു;ദാ;ന.) 5. ആയിശ (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഹംസത്തുബ്നു അംറിൽ അസ്‌ലമീ (ﷺ) യാത്രയിലെ നോമ്പിനെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) യോടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം വളരെ നോമ്പുനോൽക്കാറുള്ള ഒരാളായിരുന്നു.'' അപ്പോൾ, നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''തനിക്ക് വേണമെങ്കിൽ നോമ്പ് നോറ്റുകൊള്ളുക; വേണമെങ്കിൽ നോമ്പ് വിട്ടുകൊള്ളുക.'' (മാ;ബു;മു;ദാ;തി;ന.) 6. അബുദ്ദർദാഉ് (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഉഷ്ണത്തിൻെറ കാഠിന്യം നിമിത്തം തലയിൽ കൈവെച്ചുപോകുമായിരുന്ന വിധം കഠിന ഉഷ്ണമുള്ള ഒരു ദിവസം ഞങ്ങൾ നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ച് റമളാനിൽ യാത്ര പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഞങ്ങളിൽ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയും, ഇബ്നുറവാഹത്തും (ﷺ) അല്ലാതെ നോമ്പുള്ളവർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.'' (ബു: മു;ദാ.) 7. ഹംസത്തുബ്നു അംറിൽ അസ്‌ലമീ (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, എനിക്ക് യാത്രയിൽ നോമ്പിന് ശക്തിയുള്ള തായി ഞാൻ കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്കതിൽ തെറ്റുണ്ടോ?'' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അത് പ്രതാപശാലിയും മഹാനുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ വക ഒരു ഇളവാകുന്നു. അത് ആരെങ്കിലും സ്വീകരിച്ചാൽ അത് നല്ലതാണ്. ഒരാൾ നോമ്പ് നോൽക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അവൻെറമേൽ തെറ്റുമില്ല.'' (മു) ഇതിനെക്കുറിച്ചായിരിക്കും 5-ാമത്തെ ഹദീസിൽ ആയിശാ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചത്. الله اعلم

ഇതുപോലെ ഹദീസുകൾ വേറെയും പലതും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇവതന്നെ മതിയല്ലോ. ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഹദീസുകളെയോ സംഭവത്തെയോ മാത്രം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് യാത്രക്കാരന് നോമ്പാണ് നല്ലതെന്നോ, നോമ്പുനോൽക്കാതിരിക്കലാണ് നല്ലതെന്നോ പൊതുവിൽ ഒരു വിധി കൽപിക്കുന്നത് ശരിയായിരിക്കയില്ല. ഓരോന്നിൻെറയും സന്ദർഭംകൂടി കണക്കിലെടുത്തുവേണം യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

അല്ലാഹു നൽകിയ ഇളവുകളും വിട്ടുവീഴ്ചകളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് നന്നല്ലെന്ന ഭാവത്തിൽ, ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സ്വയം അനുഭവിക്കുന്ന സ്വഭാവവും, നേരെമറിച്ച് നാമ മാത്രമായെങ്കിലും കാണുന്ന പഴുതുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു നൽകിയ ഇളവിൻെറ പേരിൽ നിയമത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സ്വഭാവവും-രണ്ടും തന്നെ-നന്നല്ലെന്നും, ഒന്നാമത്തേത് ഒരു തരം നന്ദികേടും, രണ്ടാമത്തേത് ഒരു തരം ധിക്കാര വുമാണെന്നും ഇതിൽനിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നോമ്പ് വിട്ടുകളയുവാൻ ഒരാൾക്ക് തക്കതായ കാരണമുണ്ടായാൽ തന്നെയും ആ കാരണം മറ്റുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതായിരിക്കുമ്പോൾ, അയാൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുക മുതലായി നോമ്പിന് യോജിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നത് പരസ്യമാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും അമുസ്‌ലി ംകൾക്കിടയിൽ ഇത് ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാത്തപക്ഷം വൃഥാ തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്ക് കാ രണമാകുമെന്നുള്ളത് മാത്രമല്ല ഇതിലുള്ള ദോഷം. ഒരു തരത്തിൽ റമളാൻ മാസത്തിൻെറ നേരെയുള്ള ഒരു അനാദരവും, ഇസ്‌ലാമിന് നേരെ വിമതസ്ഥർക്ക് പരിഹാസം തോന്നിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തുന്നതുമാണത്. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ ശരിക്കും പാലിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. آمين

186 (നബിയേ) എൻെറ അടിയാൻമാർ എന്നെ പ്പറ്റി നിന്നോട് ചോദിച്ചാൽ, നിശ്ചയമായും

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ

ٱلدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا۟ لِى وَلْيُؤْمِنُوا۟ بِى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

ഞാൻ സമീപസ്ഥനാകുന്നു (എന്നുപറയുക) . എന്നെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ച്ചാൽ ഞാൻ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നവൻെറ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതാണ്. എന്നാൽ, അവർ എനിക്ക് [എൻെറ വിളിക്ക്] ഉത്തരം ചെയ്യുകയും, എന്നിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ; അവർ നേർവഴി പ്രാപിച്ചേക്കുന്നതാണ്.

---

186 وَإِذَا سَأَلَكَ നിന്നോട് ചോദിച്ചാൽ. عِبَادِي എൻെറ അടിയാന്മാർ. عَنِّي എന്നെപ്പറ്റി. فَإِنِّي എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞാൻ. قَرِيبٌ സമീപസ്ഥനാണ്. أُجِيبُ ഞാൻ ഉത്തരം നൽകും. دَعْوَةَ വിളിക്ക്, പ്രാർത്ഥനക്ക്. الدَّاعِ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന) വൻെറ. إِذَا دَعَانِ അവൻ എന്നെ വിളിച്ചാൽ, എന്നോട് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ. فَلْيَسْتَجِيبُوا എന്നാൽ അവൻ ഉത്തരം ചെയ്യട്ടെ, അതിനാൽ അവർ ഉത്തരം തേടിക്കൊള്ളട്ടെ. لِي എനിക്ക്, എന്നോട്. وَلْيُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. بِي എന്നിൽ, എന്നെക്കൊ്. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ വേി. يَرْشُدُونَ അവർ നേർവഴിക്കാകും.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ നോമ്പിനെക്കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. അവസാനം അല്ലാഹുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനും, അവന് നന്ദി കാണിക്കുവാനും ഉപദേശിച്ചു. തുടർന്നു കൊണ്ട് ഈ വചനത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ വീണ്ടും നോമ്പ് സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഇടക്കുവെച്ച് പ്രാർത്ഥനയുടെ കാര്യം പറയുകയും, അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിൽനിന്ന് നോമ്പും പ്രാർത്ഥനയും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്ന്-അഥവാ നോമ്പ് കാലത്തെ പ്രാർത്ഥനക്ക് പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് -മനസ്സിലാക്കുവുന്നതാണ്. നോമ്പുകാരൻ നോമ്പ് തുറക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥനക്ക് പ്രത്യേകം ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന് ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും, ഇക്കാരണത്താൽ ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) നോമ്പ് തുറക്കുന്ന സമയത്ത് തൻെറ വീട്ടുകാരേയും മക്കളെയും ഒരുമിച്ച് കൂട്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് രിവായത്ത് ചെപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. (ഇബ്നുകസീർ നോക്കുക) ഈ വചനവും, ഇതിൻെറ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വചനങ്ങളും മനസ്സിരുത്തി പരിശോധിക്കുന്നവർക്ക് നോമ്പും പ്രാർത്ഥനയും തമ്മിലുള്ള പ്രത്യേക ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

എന്നാൽ-മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-നോമ്പിന് കഴിവുള്ളവർ നോമ്പ് നോൽക്കാതെ പകരം തെണ്ടം കൊടുത്താലും മതിയെന്നുള്ള വിധി ഇന്നും നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ള പുത്തൻ അഭിപ്രായക്കാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നോമ്പിനോ, നോമ്പും പ്രാർത്ഥനയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിനോ അത്ര വലിയ സ്ഥാനമൊന്നും ഇല്ലാതിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അതു കൊണ്ടായിരിക്കാം അവരിൽ ചിലർ, ഈ ആയത്തും ഇതിൻെറ മുമ്പത്തെ ആയത്തുകളും തമ്മിൽ ഒരു പുതിയ കൂട്ടി ഇണക്കൽ നടത്തിക്കാണുന്നത്. ഈ ആയത്തിൻെറ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പറയുന്നു: ''പട്ടിണി കിടന്ന് ദേഹം പീഡിപ്പിച്ചാലേ ദൈവസാമീപ്യം പ്രാപിക്കാറാവുകയുള്ളുവെന്നുള്ള പഴയ ധാരണ തെറ്റാണ്. എൻെറ അടിമകൾ നിന്നോട് എന്നെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചാൽ (നീ പറയുക: എന്നെ സമീപിക്കുവാൻ അവർ പാടുപെടേണ്ടതില്ല) ഞാൻ (അവരുടെ) സമീപസ്ഥനാകുന്നു....'' ഈ വാചകങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ള മനസ്സിരുപ്പ് നോമ്പിന് ഇസ്‌ലാമിൽ കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥാനം-അഥവാ അതിൻെറ ആത്മീയ വശം-ഒന്ന് താഴ്ത്തിക്കാട്ടലല്ലാതെ മറ്റെന്താണെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇത്തരം ചില പ്രയോഗങ്ങൾ ഇവരിൽ നിന്നൊക്കെ വേറെയും കാണാറുള്ളതാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ ചര്യയിൽ നിന്നറിയപ്പെട്ട സുന്നത്ത് നോമ്പുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പുച്ഛമായ സ്വരത്തിൽ ഇത്തരക്കാരുടെ പ്രസ്താവനകൾ അവയിൽ ചിലതാകുന്നു.

''നമ്മുടെ റബ്ബ് സമീപസ്ഥനാണോ? എങ്കിൽ നമുക്ക് അവനുമായി പതുക്കെ സംഭാഷണം ചെയ്യാം. അവൻ ദൂരസ്ഥനാണോ? എങ്കിൽ അവനോട് നമുക്ക് വിളിച്ചു ചോദിക്കാം'' എന്ന് ഒരു അഅ്റാബി (മരുഭൂമിവാസിയായ അറബി) ചോദിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും, ''നമ്മുടെ റബ്ബ് എവിടെയാണ്?'' എന്നു ചിലർ അന്വേഷിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അവതരിച്ചതാണെന്നുമൊക്കെ ചില രിവായത്തുകൾ കാണാം. യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങിനെ ഒരു ചോദ്യം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലും ആരെങ്കിലും അങ്ങിനെ ചോദിച്ചാൽ ഇന്ന വിധത്തിൽ ഉത്തരം പറയണമെന്ന് അല്ലാഹു നബി(ﷺ) യെ പഠിപ്പിച്ചതുമാകാവുന്നതാണ്. (അല്ലാഹു വിനറിയാം) ഏതായാലും 'എന്റെ അടിമകൾ ചോദിച്ചാൽ (اذا سألك عبيدى)' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ 'എന്റെ അടിയാൻമാർ ചോദിച്ചാൽ اذا سألك عبادى' എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ, എന്നെ ആരാധിക്കുന്ന എന്റെ അടിമകളായ ആളുകൾക്ക് എന്നെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാകും-അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുക-എന്നൊരു ആശയം അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.(*) അല്ലാഹു എപ്പോഴും തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ അടുത്തു തന്നെയുണ്ട്, അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം അവൻ എപ്പോഴും കേൾക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്യും, അവരുടെ അപേക്ഷകളെ അവൻ പാഴാക്കിക്കളയുകയില്ല, അതുകൊണ്ട് അവന്റെ മുമ്പിൽ അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിന് അവർ പ്രത്യേക സമയമോ സ്ഥലമോ നോക്കേണ്ടതില്ല, മറ്റൊരാളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥമോ ശുപാർശയോ അതിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതുമില്ല, അവനെ കേൾപ്പി ക്കുവാൻവേണ്ടി ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറയേണ്ടതുമില്ല എന്നൊക്കെ ജനങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നു. അവർ എന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന് ഉത്തരം നൽകുവാൻ സദാ ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് എന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുക വഴി എന്റെ വിളിക്കും അവരും ഉത്തരം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും, എന്നിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുംകൂടി ഉണർത്തുന്നു. فليستجيبوا لى എന്നവാക്കിനു 'അതിനാൽ അവർ എന്നോട് ഉത്തരം നൽകുവാൻ തേടിക്കൊള്ളട്ടെ' എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. ഈ അർത്ഥം സ്വീകരിച്ചാലും അവസാനം അതും മേൽ വിവരിച്ച സാരത്തിൽ തന്നെ കലാശിക്കുന്നതാണ്. കാരണം, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടല്ലാതെ അവനോട് ഉത്തരം നൽകുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതിന് അർത്ഥമില്ല. എങ്കിലും ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ച അർത്ഥമാണ് ആ വാക്കിന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചു കാണുന്നത്. കൂടുതൽ നന്നായി തോന്നുന്നതും അതുതന്നെ.

'വിളിച്ചു, പ്രാർത്ഥിച്ചു, അപേക്ഷിച്ചു, യാചിച്ചു, തേടി' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്ന دعا (ദആ) എന്ന ക്രിയയുടെ ധാതുവാണ് دعاء (ദുആഅ്) എന്ന വാക്ക്. ഇതേ മാതിരിയുള്ള മറ്റൊരു വാക്കാണ് دعوة (ദഅ്വത്ത്) എന്നതും. അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു, അവനോട് തേടി' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയുമ്പോൾ അവനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലായിരിക്കുമല്ലോ അത്, അതുപോലെ, ഈ വാക്കുകളും അല്ലാഹുവിനോട് ചേർത്ത് പറയുമ്പോൾ അവനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. പ്രാർത്ഥനയാകട്ടെ, ആരാധനയുടെ വിവിധ രൂപങ്ങളിൽ ഒന്നാണു താനും. അത്രയുമല്ല, ആരാധനകളുടെ കാതലായ വശം തന്നെ പ്രാർത്ഥനയാണ്. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'ദുആ (പ്രാർത്ഥന) തന്നെയാണ് ഇബാദത്ത് (ആരാധന.) ' തുടർന്നുകൊണ്ട് (ഇതിന് തെളിവായി) സൂറത്തുൽ മുഅ്മിൻ 60-ാം വചനം തിരുമേനി ഓതുകയും ചെയ്തു. (അ; തി; ദ; ന,) പ്രസ്തുത വചനത്തിന്റെ സാരം ഇതാകുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ എന്നെ

---

* അടിമ എന്നർത്ഥമായ عبد (അബ്ദ്)ലുള്ള തരവ്യത്യാസങ്ങളെയും, അതിന്റെ ബഹുവചനങ്ങളായ عبيد، عباد (ഇബാദു, അബീദ്) എന്നീ പദങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെയും കുറിച്ചു ഇമാംറാഗിബ്(رحمه الله) ന്റെ പ്രസ്താവനകൾ സൂ:ആലുഇംറാൻ 182-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണുക.

വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും, എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ നിന്ദ്യൻമാരായ നിലയിൽ വഴിയെ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്.' ഈ വചനത്തിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ പ്രാർത്ഥനയെ പറ്റിയാണ് രണ്ടാമത് ആരാധന എന്ന് പ്രയോഗിച്ചത്. മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞ വാചകം: 'ദുആ ഇബാദത്തിൻെറ മജ്ജയാകുന്നു.' എന്നാകുന്നു. (തി.) ഇതുകൊണ്ടാണ്, ആരാധനയിലുള്ള തൗ ഹീദിനെയും, ശിർക്കിനെയുംകുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, മറ്റുള്ള ആരാധനാകർമ്മങ്ങളെക്കാൾ അധികമായി 'ദുആ'യെ (വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കലിനെ) ക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ പരാമർശി ക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നതും.

انى قريب (ഞാൻ സമീപത്തുള്ളവനാണ്) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻെറ അടുത്ത സ്ഥലത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്നല്ല. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽ നിന്നു അതിൻെറ താൽപര്യം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം: അഹ്മദ്, ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (رحمهم الله) മുതലായ പലരും അബൂമൂസൽ അശ്അരീ(رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: ''ഞങ്ങൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയൊന്നിച്ച് ഒരു യുദ്ധയാത്ര യിലായിരുന്നപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ വല്ല കുന്നിലേക്കും കയറുകയോ, കുന്നിൻ മുകളിലായിരിക്കു കയോ, വല്ല താഴ്വരയിലും ഇറങ്ങുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം തന്നെ, ശബ്ദം ഉയർത്തി 'തക് ബീർ' ചൊല്ലാതിരിക്കുമായിരുന്നില്ല.'' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളോട് മിതത്വം കാണിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നത് ബധിരനായ ഒരുവനെയോ, സന്നിഹിതനല്ലാത്ത ഒരുവനെയോ അല്ല. (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്ന വനുമായ ഒരുവനെയാണ് നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നത്. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവൻ നിങ്ങൾ ഒരോരുത്തരുടെയും കഴുത്തിനെക്കാൾ അവനോട് അടുപ്പമുള്ളവനാകുന്നു....'' നബി (ﷺ) പറഞ്ഞുകേട്ടതായി അബൂഹുറൈറ: (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നു ഇമാം അഹ്മദ് (رحمه الله) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''എൻെറഅടിയാൻ എന്നെ സ്മരിക്കുകയും, എന്നെകുറിച്ചു അവൻെറ അധര ങ്ങൾ ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴെക്കെ ഞാൻ അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കു ന്നതാണ്.''

''എന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻെറ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഞാൻ ഉത്തരം നൽകും (**اجيب دعوة الداع**....)'' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കെ, നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രാർത്ഥന കൾക്കും ഉത്തരം കിട്ടിക്കാണാത്തതെന്താണെന്ന് വല്ല വരും സംശയിച്ചേക്കാം. ഇതിനുള്ള മറുപടി നബി(ﷺ) യുടെ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നതാണ്. തിർമദിയും, ഇമാം അഹ്മദിൻെറ പുത്രൻ അബ്ദുല്ലാ (رحمه الله) യും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി(ﷺ) പറയുന്നു: ''ഭൂമിയുടെ മുകളിലുള്ള മുസ്ലിമായ ഏതൊരുവനും അല്ലാഹുവിനോട് വല്ലതും പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ-അവൻ ഒരു കുറ്റകരമായ കാര്യത്തിനോ, ചാർച്ചാബന്ധം മുറിക്കുന്നതിനോ പ്രാർത്ഥിക്കാത്തപക്ഷം-അല്ലാഹു അവന് അത് നൽകുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തിൻമയിൽ നിന്നു അതിനോട് തുല്യമായതൊന്നു തട്ടിനീട്ടിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല. അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രീ (رضي الله عنه) യിൽനിന്ന് ഇമാം അഹ്മദ് (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണ്: ''കുറ്റമില്ലാത്തതോ, ചാർച്ചാബന്ധം മുറിക്കലില്ലാത്തതോ ആയ വല്ല പ്രാർത്ഥനയും ഒരു മുസ്ലിം ചെയ്യുന്നതായാൽ, അല്ലാഹു അവനു മൂന്നിൽ ഒരു കാര്യം ചെയ്തു കൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല: ഒന്നുകിൽ അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ച കാര്യം അവനു വേഗമാക്കിക്കൊടുക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ അവനുവേണ്ടി പരലോകത്തേക്ക് സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ അവനിൽനിന്ന് അതിൻെറ അത്ര തിൻമയെ തിരിച്ചുകളയുക.'' അപ്പോൾ, സാഹാബികൾ പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ നമുക്ക് (പ്രാർത്ഥന) അധികരിപ്പിക്കാമല്ലോ!'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു കൂടുതൽ അധികം നൽകുന്ന വനാകുന്നു.'' ഇമാം മുസ്ലിം (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഹദീസ് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''കുറ്റകരമായതിനോ ചാർച്ചാബന്ധം മുറിക്കുന്നതിനോ, ഒരു അടിയാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാത്തപ്പോൾ-അവൻ ധൃതികൂട്ടാത്തപക്ഷം-അവനു ഉത്തരം

നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.'' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'ധൃതികൂട്ടുക എന്നാലെന്ത്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, എനിക്കു ഉത്തരം കിട്ടിക്കാണുന്നില്ല എന്നു പറയുകയും, അങ്ങിനെ കുണ്ഠിതപ്പെട്ട് പ്രാർത്ഥന വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുക.'' വേറെ ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുകയാണ്: ''അടിയാൻ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് രണ്ടു കയ്യും നീട്ടി അതിലേക്ക് വല്ല നൻമയും ചോദിച്ചിട്ട് (ഒന്നും നൽകാതെ) അതു രണ്ടിനെയും പരാജയമടഞ്ഞ നിലയിൽ മടക്കിക്കളയുവാൻ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ലജ്ജിക്കുന്നതാണ്.'' (ദാ; തി;ജ.) ''പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻെറ പ്രാർത്ഥന എപ്പോൾ, എങ്ങിനെ, എത്രകണ്ട് സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അവനു കൂടുതൽ മെച്ചം ഏതായിരിക്കുമെന്നുമൊക്കെ അവനെക്കാളും, മറ്റാരെക്കാളും അറിയുക അല്ലാഹുവിനാണല്ലോ.'' വീണ്ടും നോമ്പിൻെറ വിഷയം തന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ ٱلصِّيَامِ ٱلرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَآئِكُمْ ۚ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ ۖ فَٱلْـَٰٔنَ بَٰشِرُوهُنَّ وَٱبْتَغُوا۟ مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمْ ۚ وَكُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ ٱلْخَيْطُ ٱلْأَبْيَضُ مِنَ ٱلْخَيْطِ ٱلْأَسْوَدِ مِنَ ٱلْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتِمُّوا۟ ٱلصِّيَامَ إِلَى ٱلَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَٰشِرُوهُنَّ وَأَنتُمْ عَٰكِفُونَ فِى ٱلْمَسَٰجِدِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

187 നോമ്പിൻെറ രാത്രിയിൽ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] കളുമായി സംസർഗ്ഗം നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു (തരം) വസ്ത്രമാണ്; നിങ്ങൾ അവർക്കും ഒരു (തരം) വസ്ത്രമാകുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു തന്നെ വഞ്ചന നടത്തിയിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവൻ നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനി, ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവരുമായി സ്പർശനം നടത്തുകയും [കൂടിച്ചേരുകയും] അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് (വിധിച്ചു) നിശ്ചയിച്ചതിനെ നിങ്ങൾ തേടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവിൻ; കറുപ്പു നൂലിൽ [ഇരുട്ടിൽ] നിന്നു പ്രഭാതമാകുന്ന വെള്ളനൂൽ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായിത്തീരുന്നതുവരേക്കും.പിന്നെ, നിങ്ങൾ രാത്രിവരെ നോമ്പ് പൂർത്തിയാക്കുക. നിങ്ങൾ പള്ളികളിൽ 'ഇഅ്തികാഫ്' [ഭജനമിരിക്കൽ] ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കുമ്പോഴും അവരുമായി നിങ്ങൾ സ്പർശനം നടത്തരുത് [കൂടിച്ചേരരുത്] അവ(യൊക്കെ) അല്ലാഹുവിൻെറ (നിയമ) അതിർത്തികളാകുന്നു: അതിനാൽ, അവയെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കരുത്. അപ്രകാരം, അല്ലാഹു അവൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ മനുഷ്യർക്ക് (വ്യക്തമാക്കി) വിവരിച്ചുതരുന്നു; അവർ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചേക്കാം.

---

187 أُحِلَّ ഹലാലാക്ക (അനുവദിക്ക) പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. لَيْلَةَ രാത്രിയിൽ. الصِّيَامِ നോമ്പിൻെറ. الرَّفَثُ സ്വകാര്യ സല്ലാപം, സംസർഗ്ഗം. إِلَى نِسَائِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളുമായി. هُنَّ അവർ. لِبَاسٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വസ്ത്രമാണ്. وَأَنتُمْ നിങ്ങളും. لِبَاسٌ لَّهُنَّ അവർക്ക് ഒരു വസ്ത്രമാണ്. عَلِمَ اللهُ അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. أَنَّكُمْ كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നവെന്ന്. تَخْتَانُونَ നിങ്ങൾ വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കും. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്. فَتَابَ عَلَيْكُمْ എന്നാൽ അവൻ

നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. وَعَفَا മാപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَنكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فَالْآنَ അതിനാൽ ഇപ്പോൾ. بَاشِرُوهُنَّ നിങ്ങൾ അവരോട് സ്പർശനം (കൂടിച്ചേരൽ) നടത്തിക്കൊള്ളുവിൻ. وَابْتَغُوا നിങ്ങൾ തേടുക (ആഗ്രഹിക്കുക) യും ചെയ്യുവിൻ. مَا كَتَبَ اللَّهُ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച (വിധിച്ച-രേഖപ്പെടത്തിയ) തു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَكُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاشْرَبُوا കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ വ്യക്തമായിത്തീരുന്നതുവരേക്ക്. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْخَيْطُ നൂൽ. الْأَبْيَضُ വെള്ള വെളുത്ത. مِنَ الْخَيْطِ നൂലിൽനിന്ന്. الْأَسْوَدِ കറുത്ത. مِنَ الْفَجْرِ പ്രഭാതത്തിനാൽ, പ്രഭാതമാകുന്ന. ثُمَّ أَتِمُّوا പിന്നെ നിങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവിൻ. الصِّيَامَ നോമ്പ്. إِلَى اللَّيْلِ രാത്രിവരെ. وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ നിങ്ങളവരോട് സ്പർശനം നടത്തരുത്. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കെ. عَاكِفُونَ നിങ്ങൾ ഇഅ്തികാഫ് ചെയ്യുന്നവർ, ഭജനമിരിക്കുന്നവർ. فِي الْمَسَاجِدِ പള്ളികളിൽ. تِلْكَ അവ, അത്. حُدُودُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അതിര് (അതിർത്തി) കളാകുന്നു. فَلَا تَقْرَبُوهَا അതിനാൽ അവയോട് അടുക്കരുത്. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. يُبَيِّنُ اللَّهُ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു, വ്യക്തമാക്കും. آيَاتِهِ അവൻെറ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-വചനം) കൾ. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ വേി. يَتَّقُونَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കും.

നോമ്പുകാലത്ത് രാത്രി ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് മുസ്‌ലിംകൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയോ, ഭാര്യമാരെ സമീപിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഭക്ഷണത്തിനു മുമ്പായി ഉറങ്ങിപ്പോയാൽ പിറ്റേന്ന് നോമ്പ് തുറക്കാറാകുന്നതുവരെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരിക്കും. ഇതിന് കാരണമെന്താണെന്ന് തീർത്തു പറഞ്ഞുകൂടാ. വേദക്കാർ ആചരിച്ചു വന്നിരുന്ന സമ്പ്രദായം മുസ്‌ലിംകളും അനുവർത്തിച്ചു വന്നതാണെന്നും, നോമ്പിൻെറ ആയത്തിൽ (183-ാം വചനത്തിൽ) ''നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ (كما كتب علي الذين من قبلكم)'' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് അവരങ്ങിനെ ധരിച്ചുവശായതാണെന്നും മറ്റും പറയപ്പെട്ടു കാണുന്നു. (അല്ലാഹു വിനറിയാം.) കാരണമെന്തായാലും ആ സമ്പ്രദായം തുടരുക വളരെ വിഷമകരമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഒരു സഹാബിക്ക് നോമ്പ് തുറക്കുന്ന സമയത്ത് ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടാതെ വരുകയും, അദ്ദേഹം പകലത്തെ അദ്ധ്വാനക്ഷീണം നിമിത്തം ഉറങ്ങിപ്പോകുകയും ഉണ്ടായെന്നും, പിറ്റേന്ന് നോമ്പുനോറ്റുകൊണ്ട് ഉച്ചയായപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹത്തിന് ബോധക്ഷയമുണ്ടായെന്നും ബുഖാരീ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉറങ്ങിയ ശേഷം ചിലർ ഭാര്യമാരെ സമീപിക്കുകയും, വേറെ ചിലർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്വാനിടയാകുകയും, പിന്നീട് ഖേദിച്ച് വ്യസനത്തിലാകുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായതായി ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള കർശനങ്ങളിൽ നിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ലഘുത്വം നൽകുകയാണ് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്.

رفث (റഫഥ്) എന്നാൽ, വെളിക്ക് പറയുവാൻ അപമാനമോ പോരായ്മയോ തോന്നുന്ന സംസാരം, സ്ത്രീകളുമായുള്ള സ്വകാര്യ സല്ലാപം എന്നൊക്കെയാണ് സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. വ്യംഗ്യാർത്ഥം സ്ത്രീസംസർഗ്ഗമെന്നും. അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം പറയുന്നത്. നോമ്പിൻെറ രാത്രിയിൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ തമ്മിലുള്ള എല്ലാവിധ സമ്പർക്കവും നടത്തുന്നതിന് വിരോധമില്ല-അത് അനുവദനീയമാണ്-എന്ന് അറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം അതനുവദിച്ചതിലടങ്ങിയ തത്വം കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെ, അവർ നിങ്ങൾക്കും, നിങ്ങൾ അവർക്കും ഒരു തരത്തിലുള്ള വസ്ത്രമായിട്ടാണുള്ളത് هن لباس لكم وانتم لباس لهن എന്ന്. എത്ര അർത്ഥഗർഭവും എത്ര ആകർഷകവുമായ ഒരു വാക്യം?! ഭാര്യാഭർത്തൃബന്ധത്തെ ഇത്ര മാന്യമായും ഭംഗിയായും ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഒരു അലങ്കാരവാക്യം വേറെ ഏതാണുള്ളത്?! ഇതിലടങ്ങിയ അർത്ഥസൂചനകൾ വിവരിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

''നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടുതന്നെ വഞ്ചന പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു'' എന്ന് പറഞ്ഞത് മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങളെ

ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയല്ലെങ്കിലും പാടില്ലാത്തതാണെന്ന് ധരിച്ച കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് സ്വന്തം ആത്മാക്കളോട് ചെയ്യുന്ന വഞ്ചനയും അനീതിയുമാണല്ലോ. എന്നാലും അവരുടെ ഖേദവും മടക്കവും അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും, തെറ്റ് മാപ്പു ചെയ്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു. മേലിൽ അങ്ങിനെയുള്ള തെറ്റുകൾ സംഭവിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രഭാതം വരെ നിരുപാധികം ഭാര്യമാരുമായി സമ്പർക്കം നടത്തുന്നതിനോ, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനോ വിരോധമില്ലെന്നും അറിയിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി മറ്റൊരു സംഗതികൂടി പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നു: ഭാര്യാഭർത്തൃ ബന്ധം കേവലം ശാരീരികമായ സുഖാസ്വാദനമായിക്കരുതിയാൽ പോരാ, വൈവാഹിക ജീവിതം മുഖേന സന്താനലാഭംകൂടി ഉദ്ദേശിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതിനുള്ള മാർഗ്ഗമായി അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിച്ചു തന്നതാണ് ആ ബന്ധമെന്നും, അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹു വിധിച്ചിട്ടുള്ള സന്താനലബ്ധിക്കായി നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നുമത്രെ ആ സംഗതി. അതാണ് وابتغوا ما كتب الله لكم (അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിച്ചത് നിങ്ങൾ തേടുവിൻ) എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നത്. ഭൗതികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളെയും ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളെയും ജീവിതലക്ഷ്യമായി ഗണിക്കുകയും, സന്താനങ്ങൾമൂലം അതിൽ ഭംഗം നേരിട്ടേക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഈ വാക്യവും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും രുചിച്ചില്ലെന്ന് വരാം. പക്ഷെ, വമ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹവും, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ നിലനിൽപിനും വളർച്ചക്കും പ്രകൃതിപരമായ ഒരാവശ്യവുമായിട്ടാണ് ഖുർആൻ സന്താനലബ്ധിയെ വിലയിരുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇതുസംബന്ധമായി ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽവെച്ച് നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. إن شاء الله

സൂര്യാസ്തമനം മുതൽ സൂര്യോദയംവരെയുള്ള സമയം രാത്രിയും, പിന്നീട് അടുത്ത അസ്തമനംവരെയുള്ള സമയം പകലുമായിട്ടാണ് പൊതുവിൽ കണക്കാക്കപ്പെടാറുള്ളത്. പക്ഷേ, ഇസ്‌ലാം ശരീഅത്തിൻെറദൃഷ്ടിയിൽ പ്രഭാതം (فجر) മുതൽ അസ്തമനം (غروب) വരെയുള്ള സമയം പകലും, പിന്നീട് പ്രഭാതംവരെയുള്ള സമയം രാത്രിയുമായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് സ്ത്രീകളുമായി സംസർഗ്ഗം നടത്താമെന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞശേഷം, പ്രഭാതം വെളിപ്പെടുന്നതുവരെ എന്ന് അതിന് അതിർത്തി നിശ്ചയിച്ചതും, പിന്നീട് അതുമുതൽ രാത്രി-അഥവാ അടുത്ത അസ്തമനം-വരെ നോമ്പു തുടരണമെന്ന് കൽപിച്ചതും. പ്രഭാതത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ, حتى يتبين لكم الخيط الابيض من الخيط الاسود (വെള്ളനൂൽ കറുപ്പുനൂലിൽനിന്ന് വ്യക്തമായിത്തീരുന്നതുവരെ) എന്നൊരു ഉപമാലങ്കാരത്തിന്ശേഷം من الفجر (പ്രഭാതമാകുന്ന) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിനെ വിവരിക്കുക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വെള്ളനൂലിനോട് ഉപമിച്ചത് പ്രഭാതത്തെയാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അപ്പോൾ, കറുപ്പുനൂലിനോട് ഉപമിക്കുന്നത് രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിനെയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. രാത്രിയുടെ ഇരുട്ട് നീങ്ങി പ്രഭാതം പുലരുന്നതുവരെ എന്ന് സാരം. ഈ വാക്യത്തിൻെറബാഹ്യാർത്ഥം അനുസരിച്ചു ചിലർ രാത്രി വെള്ളനൂലും കറുപ്പുനൂലും എടുത്തുവെച്ച് രണ്ടും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയുന്നത് പരിശോധിച്ചതായും, വെള്ളനൂൽ പ്രഭാതത്തെയും കറുപ്പുനൂൽ രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്ന് നബി (ﷺ) അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുത്തതായും ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (ഈ ഹദീസുകൾ ചിലരുടെ വിമർശനത്തിന് വിധേയമായിക്കാണുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ സമയം കൃത്യമായി അറിയുവാൻ ഘടികാരങ്ങളോ മറ്റോ ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് ആ വാക്യത്തിൻെറ ബാഹ്യാവസ്ഥയിൽനിന്ന് കറുപ്പുനൂലും വെളുപ്പുനൂലും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയുന്നത് പ്രഭാതം പുലരുന്നതിൻെറ അടയാളമാണന്നു ധരിച്ചുകൊണ്ട് ശുദ്ധഗതിക്കാരായ ചില ആളുകൾ അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അസാംഗത്യമായി ഒന്നുമില്ല. കേവലം സ്വാഭാവികമാണത്. (വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.)

'പിന്നെ നിങ്ങൾ രാത്രിവരെ നോമ്പ് പൂർത്തിയാക്കുവിൻ' എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് നോമ്പിൻെറ തുടക്കം പ്രഭാതം മുതൽക്കാണെന്നും അതിൻെറ അവസാനം രാത്രിയാകുന്ന

തോടെ-അതെ, അസ്തമനത്തോടെ-യാണെന്നും മനസ്സിലായി. മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ഈ വാക്യത്തില്‍നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതായത്, ഈ സമയത്തിന്നിടയില്‍ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങള്‍ കഴിക്കുകയോ സ്ത്രീകളുമായി സംസര്‍ഗ്ഗം ഉണ്ടാകുകയോ പാടില്ലെന്നും, അതുമൂലം നോമ്പ് നഷ്ടപ്പെടുമെന്നും.

നോമ്പുകാലത്ത് അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടാറുള്ളതും, നബി (ﷺ) വാക്കുമൂലവും പ്രവര്‍ത്തി മൂലവും വളരെ പ്രോത്സാഹനം നല്‍കിയിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു പുണ്യ കര്‍മ്മമാണ് 'ഇഅ്തി കാഫ് ' (الاعتكاف) ഏതെങ്കിലും ഒന്നില്‍ നിന്ന് വേര്‍പിരിയാതെ അതിന്‍െറ അടുക്കല്‍ ചുറ്റിപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞുകൂടുക എന്നാണ് ആ വാക്കിന്‍െറ അര്‍ത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്‍െറ ആരാധനയിലും, ധ്യാനം, പ്രാര്‍ത്ഥന മുതലായ സ്മരണകളിലുമായി പള്ളിയില്‍ അടങ്ങിയിരിക്കുക എന്നാണ് അതിന് ഇസ്ലാമിലെ സാങ്കേതികമായ അര്‍ത്ഥം. 'ഇഅ്തികാഫ് ' എല്ലാ കാലത്തും ചെയ്യാവുന്ന ഒരു പുണ്യകര്‍മ്മമാകുന്നു. റമളാനിലും, വിശേഷിച്ച് അവസാനത്തെ പത്തു ദിവസങ്ങളിലും പ്രത്യേകം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നോമ്പ് സമയങ്ങളില്‍ സ്ത്രീകളുമായുള്ള അടുപ്പത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോള്‍-സന്ദര്‍ഭവശാല്‍-ഇഅ്തികാഫിലും അത് പാടില്ലെന്ന് കൂടി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു: ''നിങ്ങള്‍ പള്ളികളില്‍ 'ഇഅ്തികാഫ് ' ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കുമ്പോഴും , അവരുമായി സ്പര്‍ശനം നടത്തരുത് '' 'ഇഅ്തികാഫി'ല്‍ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളും മറ്റു നിത്യാവശ്യങ്ങളും തടയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവയൊന്നും പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ നിയമങ്ങളെല്ലാം വിവരിച്ചശേഷം അവയെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് പറയുന്നു:
تلك حدود الله فلا تقربوها (അവ അല്ലാഹുവിന്‍െറ അതിര്‍ത്തികളാകുന്നു; അതുകൊണ്ടു അവയെ നിങ്ങള്‍ സമീപിക്കരുത്) അതായത്, മേല്‍പറഞ്ഞതെല്ലാം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച നിയമപരമായ അതിര്‍ത്തികളാണ്; ആ അതിര്‍ത്തി വിട്ടുകടക്കുന്നതും അത് ലംഘിക്കുന്നതും കുറ്റകരവും ശിക്ഷാര്‍ഹവുമാകുന്നു; അതുകൊണ്ട് ആ അതിര്‍ത്തികളുടെ അടുത്തുപോലും നിങ്ങള്‍ ചെല്ലരുത്: നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കുവാന്‍ അത് ഇടയാക്കിയേക്കും എന്ന് സാരം. വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു ഉപദേശമാണ് ഈ വാക്യം മൂലം അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് നല്‍കുന്നത്. അനുവാദത്തിന്‍െറ പരിധി എവിടെ വെച്ചവസാനിക്കുന്നുവോ അതേ ബിന്ദുവില്‍നിന്നുതന്നെ നിരോധത്തിന്‍െറ പരിധി ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടിനുമിടയിലുള്ള അതിര്‍ത്തിവരമ്പ് കേവലം സാങ്കല്‍പികം മാത്രമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അനുവാദത്തിന്‍െറ പരിധി നിശ്ശേഷം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാന്‍ തുനിയുമ്പോള്‍, അതു നിരോധത്തിന്‍െറ വലയത്തില്‍ ചെന്നുചാടുവാന്‍ എളുപ്പമാകുമല്ലോ. അനുവാദങ്ങള്‍ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതില്‍ അത്ര പോകരുതെന്നും, അതിര്‍ത്തിയുടെ ഏതാണ്ടടുത്തുവെച്ച് മതിയാക്കണമെന്നുമാണ് ഈ ഉപദേശത്തിലടങ്ങിയ തത്വം. ഇത് ഇവിടെ മാത്രമല്ല, എല്ലാ നിയമാതിര്‍ത്തികളിലും ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. വ്യഭിചാരം, അനാഥയുടെ ധനം കൈകാര്യം ചെയ്യല്‍പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോഴും നിങ്ങള്‍ അവയെ സമീപിക്കരുത് (.....لا تقربو) എന്നുള്ള വാക്ക് ഖുര്‍ആനില്‍ ഉപയോഗിച്ചുകാണാം. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും മതിയാക്കാതെ, അവസാനമായി അല്ലാഹു ഈ വചനം ഇങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു: അപ്രകാരം അല്ലാഹു അവന്‍െറ ആയത്തുകളെ മനുഷ്യര്‍ക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു-അവര്‍ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചേക്കാമല്ലോ. ആദ്യം (183-ാം വചനത്തില്‍) നോമ്പിന്‍െറ നിയമനത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോള്‍ അവിടെ ''നിങ്ങള്‍ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചേക്കുവാന്‍വേണ്ടിയാണ് അത് (لعلكم تتقون)'' എന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. അതേ വാക്കുകൊണ്ട് തന്നെ നോമ്പിന്‍െറ വിഷയം ഇവിടെ അവന്‍ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ വചനത്തിന്‍െറ ഉള്ളടക്കങ്ങളിലേക്കും, മേല്‍വിവരിച്ച ചില വിഷയങ്ങളിലേക്കും കൂടുതല്‍ വെളിച്ചം ലഭിക്കത്തക്ക ചുരുക്കം ചില നബി വചനങ്ങള്‍ ഇവിടെ ഓര്‍ക്കുന്നത്

നന്നായിരിക്കും. റസൂൽ (ﷺ) പറയുന്നു: (1) ''നിങ്ങൾ അത്താഴം (രാത്രിയുടെ അവസാന യാമത്തിലെ ഭക്ഷണം) കഴിക്കണം. നിശ്ചയമായും അത്താഴത്തിൽ ബറക്കത്തുണ്ട്.'' (ബു;മു) (2) ''നമ്മുടെ നോമ്പിനും വേദക്കാരുടെ നോമ്പിനുമിടക്കുള്ള വ്യത്യാസം അത്താഴവേളയിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കലാണ്.'' (മു) 3. ''എൻെറസമുദായം നോമ്പുതുറക്കൽ വേഗമാക്കുക (സമയമായ ഉടനെത്തന്നെ നോമ്പ് തുറക്കുക) യും, അത്താഴം പിന്തിച്ചാക്കുക (പ്രഭാതത്തോടടുത്ത സമയമാക്കുക) യും ചെയ്യുന്ന കാലത്തോളം അവർ ഗുണത്തിലായിരിക്കുന്നതാണ് '' (ﷺ) . അല്ലാഹു നൽകുന്ന ഇളവും അനുവാദവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലുള്ള സന്തോഷവും നന്ദിയും പ്രകടമാക്കലാണല്ലോ അതുരണ്ടും. 4. ഒരാൾ വലിയ അശുദ്ദി (ജനാബത്ത്) യോടെ നേരം പുലർന്നാൽ അത് നോമ്പിന് തടസ്സമാകുമോ? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ ജനാബത്തുകാരനായിരിക്കെ എനിക്ക് നമസ്കാരം (സുബ്ഹ് നമസ്ക്കാരത്തിനുള്ള) സമയമാകാറുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഞാൻ നോമ്പ് പിടിക്കുന്നു'' (ബു;മു.) അതായത്, 'ജനാബത്ത് ' ഉണ്ടായാൽനമസ്കാരത്തിന് മുമ്പ് കുളിക്കണമെന്നല്ലാതെ, നോമ്പിന് അത് തടസ്സമാകുകയില്ലെന്ന് സാരം. 5. ''ഈ ഭാഗത്തിലൂടെ രാത്രി മുന്നോട്ട് വരികയും, ഈ ഭാഗത്തിലൂടെപകൽ പിന്നോട്ട് പോകുകയും സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നോമ്പുകാരന് നോമ്പില്ലാതായി.'' (ബു;മു) അസ്തമനത്തോടെ നോമ്പ് അവസാനിച്ചുവെന്ന് സാരം.

6. ആയിശാ (رضي الله عنها) പറയുകയാണ്: ''റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി മരണമടയുന്നതു വരെ റമളാൻ അവസാനത്തെ പത്തു ദിവസങ്ങളിൽ 'ഇഅ്തികാഫ്' ചെയ്യുമായിരുന്നു പിന്നീട്, തിരുനമേനിയുടെ ശേഷം അവിടുത്തെ ഭാര്യമാരും 'ഇഅ്തികാഫ്' ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു.'' (ബു;മു.) 7. അബൂഹുറൈറ: (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൻെറ അന്ത്യഭാഗം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ''നബി (ﷺ) എല്ലാ കൊല്ലവും (റമളാനിലെ) പത്തു ദിവസം ഇഅ്തികാഫ് ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്ന് കാലഗതി പ്രാപിച്ച കൊല്ലത്തിൽ ഇരുപത് ദിവസം ഇഅ്തികാഫ് ചെയ്തു.'' (ബു.) ആയിശാ(رضي الله عنها) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ''റസൂൽ ഇഅ്തികാഫ് ചെയ്യുമ്പോൾ, അവിടുന്ന് പള്ളിയിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് തല എൻെറ അടുക്കലേക്ക് (വെളിയിലേക്ക്) കാട്ടിത്തരും. എന്നിട്ട് ഞാൻ (തലമുടി) വാർന്നുകൊടുക്കും (മലമൂത്രവിസ്ർജ്ജനം മുതലായ) മനുഷ്യാവശ്യങ്ങൾക്കല്ലാതെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കാറില്ലായിരുന്നു.'' (ബു;മു.) 8. ഇഅ്തികാഫിലായിരിക്കുമ്പോൾ നബി (ﷺ) രോഗികളെ സന്ദർശിക്കുവാൻ പോയിരുന്നുവെന്നും, എന്നാൽ വഴിയിലൊന്നും അവിടുന്ന് തങ്ങിത്തിരിയാതെ നടന്നു പോകലായിരുന്നു പതിവെന്നു ആയിശാ (رضي الله عنها) പറഞ്ഞതായും ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (ദാ ;ജ.)

وَلَا تَأْكُلُوٓا۟ أَمْوَٰلَكُم بَيْنَكُم بِٱلْبَـٰطِلِ وَتُدْلُوا۟ بِهَآ إِلَى ٱلْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا۟ فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ بِٱلْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

188 നിങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ [തമ്മതമ്മിൽ] അന്യായമായ വഴിക്കു തിന്നരുത്; അവയെ വിധികർത്താക്കളിലേക്ക് (അഥവാ ഭരണാധികാരികളിലേക്ക്) ഇട്ടുകൊടുക്കുകയും (അരുത്) ; മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗത്തെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് (തന്നെ) കുറ്റമായ നിലക്ക് നിങ്ങൾ തിന്നുവാൻ വേണ്ടി.

188 وَلاَ تَأْكلُوا നിങ്ങൾ തിന്നരുത്. أَمْوَالَكُم നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെ. بَيْنَكُم നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. بِالْبَاطِلِ അന്യായം വഴി. وَتُدْلُوا ഇട്ട് കൊടുക്കുകയും (സമീപിക്കുകയും) . بِهَا അതിനെ (അതുമായി) . إِلَى الْحُكَّامِ വിധികർത്താക്കളിലേക്ക്, ഭരണാധികാരികളുടെ അടുക്കൽ. لِتَأْكُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുവാൻ വേണ്ടി. فَرِيقًا ഒരു വിഭാഗം. مِّنْ أَمْوَالِ സ്വത്തുക്കളിൽ (ധനത്തിൽ) നിന്ന്. النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ. بِالْإِثْمِ കുറ്റ(കര) മായിട്ട്, തെറ്റായിക്കൊണ്ട്, പാപമായി. وَأَنتُمْ നിങ്ങളോ. تَعْلَمُونَ അറിയുന്നു (താനും) .

സത്വവിശ്വാസികൾ സഹോദരന്മാരും, ഒരേ ശരീരത്തിൻെറ അവയവങ്ങളെപ്പോലെ വർത്തിക്കേണ്ടവരുമാണല്ലോ. ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ''അന്യരുടെ ധനം തിന്നരുത് '' എന്നു പറയാതെ ''നിങ്ങളുടെ ധനം തിന്നരുത് (لا تأكلوا اموالكم)'' എന്ന് പറഞ്ഞത് അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള പ്രയോഗം 4:29 ലും കാണാം. കൂടാതെ, കൊലയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, (4: 29ൽ തന്നെ) ''നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കൊലപ്പെടുത്തരുത് (لا تقتلو انفسكم)'' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ഈ തത്വം തന്നെ യാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അനുവദനീയവും ന്യായവുമല്ലാത്ത ഏതൊരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയും ഒരാൾ മറ്റൊരാളുടെ ധനം കൈക്കലാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞ ശേഷം, അധികാരസ്ഥൻമാർ മുഖാന്തരം മറ്റുള്ളവരുടെ ധനം കൈക്കലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതി നെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം നിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ''വിധികർത്താക്കളിലേക്ക് ധനത്തെ ഇട്ടു കൊടുക്കുക.'' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, അന്യൻെറ ധനം കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുമാറുള്ള വിധിയും സ്വാധീനവും ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി വിധികർത്താക്കളെ സമീപിക്കുക-അഥവാ അധികാരികളുടെ മുമ്പിൽ കള്ളക്കേസ് സമർപ്പിക്കുക-എന്നും, പ്രസ്തുത ആവശ്യാർത്ഥം അവർക്ക് കൈക്കൂലി കൊടുക്കുക എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ഫലത്തിൽ ഒരുപോലെത്തന്നെ. ധനം കൈക്കലാക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'തിന്നുക (تأكلوا)' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അത് കേവലം നിന്ദ്യവും മൃഗീയവുമായ ഒരു നീചസ്വഭാവമാണെ ന്നുള്ള സൂചനയാണതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അന്യൻെറ ധനം വഞ്ചിക്കുകയോ അക്രമിക്കു കയോ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ മലയാളക്കാർക്കിടയിലും 'തിന്നുക' എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലോ.

റസൂൽ (ﷺ) അരുളി ചെയ്തതായി ഉമ്മുസലമഃ (رضي الله عنها) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇതാകുന്നു: ''ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെ. നിങ്ങൾ എൻെറ അടുക്കൽ കേസ്സ് സമർപ്പിക്കും. ഒരു പക്ഷേ, നിങ്ങളിൽ ചിലർ, മറ്റേവരെക്കാൾ തെളിവ് കൊണ്ടു വന്നിരിക്കാം. അങ്ങനെ, അയാളിൽ നിന്ന് ഞാൻ കേട്ടതനുസരിച്ച് അയാൾക്ക് ഞാൻ വിധിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരി ക്കാം. എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരാൾക്ക് (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അവൻെറ സഹോദരന് അവക ാശപ്പെട്ട വല്ലതും ഞാൻ വിധിച്ചു കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം, ഞാൻ അവന് വിധിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് നരകത്തിൽ നിന്നുള്ള കഷ്ണമായിരിക്കുന്നതാണ്.'' (ബു;മു.) തെളിവനുസരിച്ചാണല്ലോ വിധികർത്താവ് കേസ്സുകളിൽ വിധി കൽപിക്കുക. തെളിവ് നൽകുന്നവൻെറ തെളിവുകളിലുള്ള കൃത്രിമങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും, അതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയും അവനായിരിക്കും. അതിൽ വിധികർത്താക്കൾക്ക് ഉത്തരവാദിത്വമില്ല. അതുകൊണ്ട് വിധി കർത്താവ് വിധിച്ചതിൻെറ പേരിൽ, മറ്റൊരാളുടെ ധനം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നത് അക്രമവും കുറ്റകരവുമാണ് എന്ന് സാരം. നബി (ﷺ) തിരുമേനി വിധിച്ച വിധിയുടെ സ്ഥിതിപോലും ഇതാണെങ്കിൽ, മറ്റുള്ള വിധികർത്താക്കളുടെ-അവർ ഇസ്ലാമിക നിയമമനുസരിച്ചുതന്നെ വിധിക്കുന്നവരായാലും ശരി-വിധിയെക്കുറിച്ച് പറയുവാനുണ്ടോ?! ഇന്നത്തെ കോടതികളെപോലെ, തെളിവുകളിലും വിധികളിലുമെല്ലാം തന്നെ, ഇസ്ലാമിന് നിരക്കാത്ത നിയമനടപടികൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിധികളാകുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും! കോടതികളിൽ നിന്ന് വിധി കിട്ടിയതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റൊരാളുടെ വസ്തുക്കൾ അന്യായമായി കൈവശപ്പെടുത്തുന്ന ആളുകൾക്ക് ആ വ്സുത്ക്കൾ മൂലം ലഭിക്കുന്നത് നരകത്തിലെ തീ കഷ്ണങ്ങളാണെന്ന് അവർ ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ഇബ്നുഉമർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: ''കൈക്കൂലി കൊടുക്കുന്നവനെയും, കൈക്കൂലി മേടിക്കുന്നവ നെയും റസൂൽ (ﷺ) ശപിച്ചിരിക്കുന്നു.'' (ദാ;ജാ;തി.) അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നുള്ള മറ്റൊരു രിവായത്തിൽ ''കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നവനെയും'' എന്നുകൂടിയുണ്ട്. (അ;ബ.)

വിഭാഗം-24

۞ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْأَهِلَّةِ ۖ قُلْ هِىَ مَوَٰقِيتُ لِلنَّاسِ وَٱلْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ ٱلْبِرُّ بِأَن تَأْتُوا۟ ٱلْبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا وَلَـٰكِنَّ ٱلْبِرَّ مَنِ ٱتَّقَىٰ ۗ وَأْتُوا۟ ٱلْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَٰبِهَا ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

189 (നബിയേ) അവർ നിന്നോട് മാസപ്പിറവികളെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നതാണ് പറയുക: ''അവ മനുഷ്യർക്കും ഹജ്ജിനുമുള്ള സമയനിർണ്ണയങ്ങളാകുന്നു. നിങ്ങൾ വീടുകളിൽ അവയുടെ പുറഭാഗങ്ങളിലൂടെ ചെല്ലുന്നതു കൊണ്ടല്ല പുണ്യം (ലഭിക്കുന്നത്) . എങ്കിലും, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവനത്രെ പുണ്യവാൻ. വീടുകളിൽ അവയുടെ വാതിലുകളിൽകൂടി (തന്നെ) ചെല്ലുകയും ചെയ്യുവിൻ; അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

---

189 يَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കും, ചോദിക്കുന്നു. عَنِ الْأَهِلَّةِ മാസപ്പിറവികളെക്കുറിച്ച് (ബാലചന്ദ്രൻമാരെപ്പറ്റി) . قُلْ പറയുക. هِيَ അവ. مَوَاقِيتُ സമയ നിർണ്ണയങ്ങളാണ്. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَالْحَجِّ ഹജ്ജിനും. وَلَيْسَ الْبِرُّ പുണ്യമല്ല. بِأَن تَأْتُوا നിങ്ങള ചെല്ലുന്നത്കൊണ്ട്. الْبُيُوتَ വീടുകളിൽ. مِن ظُهُورِهَا അവയുടെ പിൻവശങ്ങളിലൂടെ, പുറങ്ങളിലൂടെ. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. الْبِرَّ പുണ്യം, പുണ്യവാൻ. مَنِ اتَّقَى സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവനാണ്. وَأْتُوا നിങ്ങൾ ചെല്ലുകയും ചെയ്യുവിൻ. الْبُيُوتَ വീടുകളിൽ. مِنْ أَبْوَابِهَا അവയുടെ വാതിലുകളിലൂടെ. وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. تُفْلِحُونَ നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കുക..

മാസപ്പിറവി-അഥവാ ബാലചന്ദ്രൻ-എന്നർത്ഥമായ **هلال** (ഹിലാൽ) ൻെറ ബഹുവചനമാണ് **اهلة** (അഹില്ലത്ത്) **بر** എന്ന പദത്തിന് പുണ്യം എന്നും, പുണ്യവാൻ എന്നും അർത്ഥം വരുമെന്ന് 177-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടുവല്ലോ. മാസപ്പിറവികളെപ്പറ്റി അവർ ചോദിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമേ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ചോദ്യത്തിൻെറ വിശദരൂപം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മാസപ്പിറവി കാണുമ്പോൾ ചന്ദ്രൻ ക്ഷയിച്ചും പിന്നീട് വൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുവാനുള്ള കാരണം, അതിലടങ്ങിയ രഹസ്യം ആദിയായവയെക്കുറിച്ചു ജനങ്ങൾ നബി (ﷺ) യോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായെന്ന് ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, ഗോളശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ കുറേ മുഖവുരകൾ സഹിതമുള്ള ഒരു വിവരണമായിരിക്കും അതിനു മറുപടിയായി നൽകേണ്ടത്. എന്നാൽ, ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചിടത്താളം-ശാസ്ത്രീയമായ അനേകം തത്വങ്ങളും വിജ്ഞാനങ്ങളും അതിൽ സ്വാഭാവികമായും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും-ശാസ്ത്രീയ തത്വങ്ങൾ വിവരിക്കുക അതിൻെറ ലക്ഷ്യമല്ല. അക്കാര്യം മനുഷ്യൻെറ ബുദ്ധിക്കും നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനത്തിൽ അതൊരു വിഷയവുമല്ല. കൂടാതെ, പൊതുജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്തരം വിവരണങ്ങൾ അവർക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസവുമാകുന്നു. പ്രബോധന വിഷയങ്ങളാകട്ടെ, എല്ലാ തരക്കാർക്കും ഗ്രാഹ്യമായിരിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ചോദിക്കപ്പെട്ട വിഷയത്തെപ്പറ്റി പരക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും, മതദൃഷ്ട്യാ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമായ ഒരു മറുപടി മാത്രം നൽകുവാൻ അല്ലാഹു നബി(ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നു. ''പറയുക: അവ മനുഷ്യർക്കും ഹജ്ജിനുമുള്ള കാലനിർണ്ണയങ്ങളാണെന്ന്.''

അതായത്, ലൗകീകമോ മതപരമോ ആയ കാര്യങ്ങളിൽ, സമയം നിർണ്ണയിച്ചറിയേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുന്ന എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും--ഇന്നപ്പോൾ, ഇന്ന സമയം മുതൽ ഇന്ന സമയംവരെ എന്നൊക്കെ-നിർണ്ണയിക്കുവാൻ പൊതുവിലും, ഹജ്ജു സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളുടെ കാലം കണക്കാക്കുവാൻ പ്രത്യേകിച്ചും ഈ മാസപ്പിറവികൾ സഹായമാകുന്നുവെന്നു

സാരം. മതപരമായിത്തന്നെ, ഹജ്ജല്ലാത്ത പലതിലും സമയനിര്‍ണ്ണയത്തിന്‍െറ ആവശ്യങ്ങളുണ്ടല്ലോ. ഹജ്ജിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്‍െറ മാസങ്ങളും, ദിവസങ്ങളും നാഴികകളുമെല്ലാം ലോകമുസ്‌ലിംകള്‍ക്കു പൊതുവിലും, ഹജ്ജിനു പോകുന്നവര്‍ക്കും അറബികള്‍ക്കും പ്രത്യേകിച്ചും അറിയേണ്ടതായുണ്ട്. ഇതെല്ലാം മുന്‍നിറുത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഹജ്ജിന്‍െറ കാര്യം പ്രത്യേകം അല്ലാഹു എടുത്തുപറയുന്നത്.

ഹജ്ജില്‍ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാല്‍, അത് അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പു വീടുകളില്‍ പ്രവേശിക്കേണ്ടി വരുമ്പോള്‍, ശരിക്കുള്ള വാതിലുകളിലൂടെ അകത്തു കടക്കാതെ, ചുവര്‍ കയറിയോ, പിന്‍പുറങ്ങളിലുള്ള ജനല്‍ പഴുതുകളിലൂടെയോ അകത്തു കടക്കുക ഒരു ജാഹിലിയ്യാ സമ്പ്രദായമായിരുന്നു. ഇതൊരു പുണ്യാചാരമായി അവര്‍ ഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചിലര്‍ വീട്ടില്‍നിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടുപോയശേഷം, വഴിയില്‍ വെച്ചു വീട്ടില്‍ വരേണ്ടുന്ന വല്ല ആവശ്യം നേരിട്ടാലും അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നവത്രെ. ഇത് നിരര്‍ത്ഥമായ ഒരു പതിവാണെന്നും, അതില്‍ ഒരു പുണ്യവുമില്ലെന്നും, വീട്ടില്‍ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം നേരെയുള്ള പ്രവേശന മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍കൂടിത്തന്നെ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, അല്ലാഹുവിന്‍െറ വിധിവിലക്കുകള്‍ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരായിരിക്കുന്നതിലാണ് പുണ്യമുള്ളതെന്നും, അതുകൊണ്ടേ വിജയവും മോക്ഷവും ലഭിക്കുകയുള്ളുവെന്നും അറിയിക്കുന്നതാണ് ആയത്തിന്‍െറ തുടര്‍ന്നുള്ള ഭാഗം. ഓരോ കാര്യത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നത് അതതിന് നേര്‍ക്കുനേരെയുള്ള മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയായിരിക്കണം-വളഞ്ഞ മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയാകരുത്-എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു ഉപമാവാക്യം കൂടിയാണ് وأتوا البيوت من ابوابها (വീടുകളില്‍ അവയുടെ വാതിലുകളില്‍കൂടി ചെല്ലുക) എന്ന വാക്യം.

وَقَٰتِلُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يُقَٰتِلُونَكُمۡ وَلَا تَعۡتَدُوٓاْۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُعۡتَدِينَ ١٩٠

190 നിങ്ങളോട് യുദ്ധത്തിന് വരുന്നവരോട് അല്ലാഹുവിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ യുദ്ധം ചെയ്യുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ അതിക്രമിക്കുകയുമരുത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അതിക്രമിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

وَٱقۡتُلُوهُمۡ حَيۡثُ ثَقِفۡتُمُوهُمۡ وَأَخۡرِجُوهُم مِّنۡ حَيۡثُ أَخۡرَجُوكُمۡۚ وَٱلۡفِتۡنَةُ أَشَدُّ مِنَ ٱلۡقَتۡلِۚ وَلَا تُقَٰتِلُوهُمۡ عِندَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَٰتِلُوكُمۡ فِيهِۖ فَإِن قَٰتَلُوكُمۡ فَٱقۡتُلُوهُمۡۗ كَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٩١

191 കണ്ടുമുട്ടിയേടത്തുവെച്ച് നിങ്ങള്‍ അവരെ കൊലപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവിന്‍. അവര്‍ നിങ്ങളെ പുറത്താക്കിയിടത്തുനിന്ന് നിങ്ങള്‍ അവരെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. 'ഫിത്‌ന' [കുഴപ്പം] കൊലയെക്കാള്‍ കഠിനമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. 'മസ്ജിദുല്‍ ഹറാമി'ങ്കല്‍ വെച്ച് അവര്‍ നിങ്ങളോട് (ഇങ്ങോട്ട്) യുദ്ധത്തിന് വരുന്നതുവരെ, നിങ്ങള്‍ അവിടെ വെച്ച് അവരോട് (അങ്ങോട്ട്) യുദ്ധം ചെയ്യരുത്. ഇനി, അവര്‍ (അവിടെ വെച്ച്) നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണെങ്കില്‍, അപ്പോള്‍ (അവിടെവെച്ച്) നിങ്ങള്‍ അവരെ കൊന്നുകൊള്ളുക. അപ്രകാരമാണ് അവിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലം.

فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٩٢

192 എന്നാല്‍, അവര്‍ (പിന്‍മാറി) വിരമിച്ചെങ്കില്‍, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ لِلَّهِۖ فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَلَا عُدۡوَٰنَ إِلَّا عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ١٩٣

193 'ഫിത്ന' [കുഴപ്പം] ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും,'ദീൻ' [മതം] അല്ലാഹുവിന് ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതുവരേക്കും നിങ്ങൾ അവരോട് യുദ്ധം നടത്തിക്കൊള്ളുവിൻ. അങ്ങനെ, അവർ വിരമിച്ചുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ (പിന്നെ) , അക്രമം ചെയ്യുന്നവർക്കെതിരെയല്ലാതെ അതിക്രമം ഇല്ല [പാടില്ല]

---

190 وَقَاتِلُوا യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. الَّذِينَ യാതൊരുവരോട്. يُقَاتِلُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. وَلاَ تَعْتَدُوا അതിക്രമം ചെയ്യുകയുമരുത്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يُحِبُّ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. الْمُعْتَدِينَ അതിക്രമം ചെയ്യുന്നവരെ. 191 وَاقْتُلُوهُمْ അവരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യുവിൻ. حَيْثُ ഇടത്തുവെച്ച്. ثَقِفْتُمُوهُمْ അവരെ കണ്ടുമുട്ടിയ. وَأَخْرِجُوهُم അവരെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. مِّنْ حَيْثُ ഇടത്തിൽനിന്ന്. أَخْرَجُوكُمْ അവർ നിങ്ങളെ പുറത്താക്കിയ. وَالْفِتْنَةُ കുഴപ്പം. أَشَدُّ അധികംകഠിനമായതാണ്. مِنَ الْقَتْلِ കൊലയേക്കാൾ. وَلاَ تُقَاتِلُوهُمْ നിങ്ങളവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യരുത്. عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിങ്കൽവെച്ച്. حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു വരെ . فِيهِ അതിൽ. فَإِن قَاتَلُوكُمْ ഇനി അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്താൽ. فَاقْتُلُوهُمْ നിങ്ങളവരെ കൊല്ലുവിൻ. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്. جَزَاءُ പ്രതിഫലം പകരം കൊടുക്കൽ. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ. 192 فَإِنِ انتَهَوْا എന്നാൽ (അങ്ങനെ, ഇനി) അവർ വിരമിച്ചാൽ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്. 193 وَقَاتِلُوهُمْ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുക. حَتَّى لاَ تَكُونَ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവോളം, ഇല്ലാതിരിക്കുന്നവരെ. فِتْنَةٌ കുഴപ്പം. وَيَكُونَ الدِّينُ ദീൻ (മതം) ആകുകയും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. فَإِنِ انتَهَوْا അങ്ങനെ അവർ വിരമിച്ചാൽ. فَلاَ عُدْوَانَ അപ്പോൾ അതിക്രമമില്ല. إِلاَّ عَلَى الظَّالِمِينَ ആക്രമികളുടെ അല്ലാതെ.

മദീനായിൽവെച്ച് യുദ്ധസംബന്ധമായി ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ അവതരിച്ച ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽപെട്ടവയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളുമായുള്ള ധർമ്മ യുദ്ധങ്ങളിൽ അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന പല അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളും ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. ഇവയിലെ ഉള്ളടക്കം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:-

(1) ''നിങ്ങളോട് യുദ്ധത്തിന് വരുന്നവരോട് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലായി നിങ്ങൾ യുദ്ധം നടത്തിക്കൊള്ളുവിൻ.'' നിങ്ങളോട് യുദ്ധത്തിനു വരുന്നവർ എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, സത്യവിശ്വാസികളോട് യുദ്ധം ചെയ്വാൻ പരിപാടിയിടുകയും, ഒരുക്കം കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു. ഇങ്ങോട്ടുവന്ന് യുദ്ധം തുടങ്ങിയ ശേഷമേ അങ്ങോട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യാവൂ എന്ന് വെക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തവും, ആത്മഹത്യാപരവുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങോട്ട് എതിർക്കുവാൻ തയ്യാറെടുത്ത് തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോട് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു കല്പിക്കുന്നു. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് ശത്രുക്കളോട് പക വീട്ടുവാനോ, പേരിനും പെരുമക്കും വേണ്ടിയോ ആയിരിക്കാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കണം-അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ ദീനിൻെറ സുരക്ഷിതത്വത്തിനും, അവൻെറ വാക്യം ഉന്നതിപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയായിരിക്കണം-- എന്ന് പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയും ചെയതിരിക്കുന്നു. (2) ''അതിക്രമം ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും അതിക്രമികളെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.'' ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്യണമെന്നുദ്ദേശ്യമില്ലാത്ത സമാധാനപ്രിയരായ-അല്ലെങ്കിൽ സഖ്യ ഉടമ്പടികൾ കാരണം അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന-കൂട്ടരുടെ നേരെ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുക, യുദ്ധശാലികളല്ലാത്ത വൃദ്ധൻമാർ, കുട്ടികൾ, സ്ത്രീകൾ മുതലായവരെ വധിക്കുക. യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ അംഗങ്ങൾ ഛേദിക്കുക പോലെയുള്ള കടുംകൈകൾ

ചെയ്യുക എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാവാൻ പാടില്ലാത്തതും, അതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളുമാണെന്ന് സാരം. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല ഹദീസുകളും കാണാവുന്നതുമാണ്.

(3) ''അവരെ കണ്ടുമുട്ടിയിടത്തുവെച്ച് കൊലപ്പെടുത്തണം.'' മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രകാരം അങ്ങോട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെടുവാൻ അർഹരായ ശത്രുക്കളെ കിട്ടുന്ന തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വധിക്കുകതന്നെവേണം. അവരെ ബാക്കി വെക്കുന്നത് സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ഇസ്‌ലാമിനും ആപത്തായിരിക്കുമെന്നാണ് ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. (4) ''അവർ നിങ്ങളെ പുറത്താക്കി യിടത്തുനിന്ന് നിങ്ങൾ അവരെയും പുറത്താക്കിക്കൊള്ളുക.'' മക്കാ മുശ്‌രിക്കു കൾ-അവരാണല്ലോ മുഖ്യ ശത്രു-നബി (ﷺ) യുടെയും, സത്യവിശ്വാസികളുടേയും നേരെ അഴിച്ചുവിട്ട മൃഗീയമായ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങളാൽ നിൽക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതെ നാടും വീടും വിട്ടോടിപ്പോന്നിരിക്കയാണല്ലോ അവർ. അതുപോലെ അവരെയും അവിടെനിന്ന് പുറത്താക്കണമെന്ന് സാരം. മക്കാ വിജയത്തോടെ ഇത് പ്രയോഗത്തിൽ വരുകയും ചെയ്തു. മക്കയിലെ മുശ്‌രിക്കുകൾ മിക്കവാറും ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയും ശിർക്കിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്നവർ പുറത്താക്കപ്പെടുകയും, മേലിൽ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് അവിടെ പ്രവേശനം നിരോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ നിരോധം അന്ന് തൊട്ട് ഇന്നോളം നിലവിലുണ്ടുതാനും.

(5) ''ഫിത്‌ന'-അഥവാ കുഴപ്പം-കൊലയെക്കാൾ കഠിനമായതാണ്.'' മനുഷ്യൻ കൊല്ലപ്പെടുന്ന കാര്യം ഒരു കഠിനകൃത്യം തന്നെ. എന്നാൽ, ഫിത്‌നയുടെ കാര്യം അതിലും ഭയങ്കരമാണ്. അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ആപൽക്കരമായ അക്കാര്യം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ശത്രുക്കളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവാനും, അവരെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനും കൽപിക്കുന്നത് എന്ന് താൽപര്യം. 'ഫിത്‌ന' (الفتنة) എന്ന വാക്ക് പല അർത്ഥങ്ങളും വരുന്ന ഒരു പദമത്രെ. '(സ്വർണ്ണം മുതലായ ലോഹങ്ങൾ) തീയിൽ കാട്ടി ഉരുക്കുക, വഴിപിഴപ്പിക്കുക, ഭ്രാന്ത്, ആപത്ത്, പരീക്ഷണം,സ്വാഭിപ്രായത്തിൽ സംതൃപ്തി അടയുക, സമ്പത്തും സന്തതികളും, ആദർശത്തിലെ ഭിന്നിപ്പ്, പാപം, അവിശ്വാസം, അപമാനം, ശിക്ഷ, മർദ്ദനം' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ആ പദത്തിന് വരും. ഈ അർത്ഥങ്ങളിൽ മിക്കതും ഉൾകൊള്ളുന്ന ഒരർത്ഥത്തിലാണ് അതിവിടെ നിലകൊള്ളുന്നത് എന്ന് പറയാം. താഴെ 217-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് ഏറെക്കുറെ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. ഈ വാക്കുകൊണ്ട് ഇവിടെയുള്ള വിവക്ഷയെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ വിവരണം പലതരത്തി ലാണുള്ളത്. എല്ലാം ഫിത്‌നയുടെ ഓരോ വശങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതാണതിന് കാരണമെന്ന് അവ പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്. മുശ്‌രിക്കുകളുടെ അവിശ്വാസവും, അതിനെത്തുടർന്ന് സത്യവിശ്വാസത്തിനും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും എതിരെ അവർ അഴിച്ചു വിടുന്ന അക്രമ മർദ്ദനങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ, യുദ്ധം നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകൾ അവയെക്കാൾ ലഘുവാണെന്നാണ് മൊത്തത്തിൽ അവയുടെ രത്നചുരുക്കം.

സഹാബികളുടെ കാലത്ത് നടന്ന ആഭ്യന്തര യുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാതിരുന്ന ഇബ്നുഉമർ(رضي الله عنه) നോട് അതിനെപ്പറ്റി ചിലർ ചോദിക്കുകയും, അദ്ദേഹം അവരോട് മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തതായി ബുഖാരീ(رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ, (193 -ാം വചനത്തിലെ ''ഫിത്‌ന ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ (وقاتلو هم حتي لاتكون فتنة'') എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ എന്ന് ചോദ്യകർത്താവ് ചോദിച്ചതിന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞുകാണും: ''ഫിത്‌ന ഇല്ലാതാകുകയും, മതം അല്ലാഹുവിനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ, ഫിത്‌ന ഉണ്ടാകുകയും മതം അല്ലാഹുവിനല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്.'' മറ്റൊരു വാചകത്തിൽ ഇങ്ങിനെയാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്: ''അതെ, റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് ഞങ്ങൾ അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അന്ന് ഇസ്‌ലാം (മുസ്‌ലിംകൾ) അൽപമായിരുന്നു. അതിനാൽ, മനുഷ്യൻ തന്റെ

മത കാര്യത്തിൽ ഫിത്നക്ക് (പരീക്ഷണത്തിന്) വിധേയനാകുമായിരുന്നു. ഒന്നുകിൽ അവൻ കൊല്ലപ്പെടും, അല്ലെങ്കിൽ മർദ്ദിക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ, ഇസ്ലാം (മുസ്ലിംകൾ) വർദ്ധിച്ചു. അപ്പോൾ ഫിത്ന ഇല്ലാതായി.......''

(6) ''മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ അടുക്കൽവെച്ച് അവർ (ശത്രുക്കൾ) ഇങ്ങോട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുവരെ അവിടെ വെച്ച് നിങ്ങൾ അങ്ങോട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യരുത്.'' മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ അടുക്കൽ എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം മക്ക ഹറമാകുന്നു. ഇബ്രഹീം നബി (عليه السلام) കഅബാ മന്ദിരംകെട്ടി ഉയർത്തുകയും, ആ രാജ്യം ഒരു നിർഭയമായ രാജ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാൻവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്ത വിവരം മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അന്ന് തൊട്ട് മക്കാ ഹറമിൽ യുദ്ധമോ കയ്യേറ്റങ്ങളോ ഒന്നും പാടില്ലെന്ന് എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള അറബികൾ പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചും പാലിച്ചും വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തുപോലും അതിൽ മാറ്റമുണ്ടായിട്ടില്ല. മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ ഈ തത്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണല്ലോ. അതിനാൽ, യുദ്ധത്തിന് വട്ടം കൂട്ടുന്ന ശത്രുക്കളെ എവിടെവെച്ചു കണ്ടു കിട്ടിയാലും കൊലപ്പെടുത്തണമെന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് മക്കാഹറം സ്വഭാവേന ഒഴിവാകുന്നു. പക്ഷെ, അതുകാരണത്താൽ, ശത്രുക്കൾ കഅ്ബയുടെ പരിസരത്തുവെച്ചു തന്നെ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങിയാലും മുസ്ലിംകൾ അവരോട് നേരിടാതെ--കയ്യുംകെട്ടി--നിൽക്കണമെന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. അതുവേണ്ടതില്ല. അവിടെ വെച്ച് മുസ്ലിംകൾ അങ്ങോട്ട് യുദ്ധം ആരംഭിക്കുവാൻ പാടില്ല. നേരെമറിച്ച് ശത്രുക്കൾ അവിടെ വെച്ചു ഇങ്ങോട്ട് യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നപക്ഷം പിന്നെ പിൻമാറേണ്ടതില്ല. അവിടെവെച്ചുതന്നെ അങ്ങോട്ടും നടപടി എടുത്തുകൊള്ളണം. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുകയാണ്.

(7) ''എന്നാൽ, അവർ (ശത്രുക്കൾ) വിരമിച്ചുവെങ്കിൽ അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.'' അതെ, ശത്രുക്കൾ അവരുടെ നിലപാടുമാറ്റി സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, യുദ്ധങ്ങളും എതിർപ്പുകളും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുന്നതാണ്. മുമ്പു ചെയ്ത അക്രമങ്ങളുടെ പേരിൽ അവരോട് നടപടി എടുക്കുകയില്ല. (8) ''ഫിത്ന ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, ദീൻ അല്ലാഹുവിനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവരുമായി യുദ്ധം നടത്തിക്കൊള്ളുക'' അഥവാ യുദ്ധ നടപടികൾമൂലം സാധിക്കേണ്ടുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ഫിത്ന ഇല്ലാതാവലും, മതം അല്ലാഹുവിനായിരിക്കലും. എന്നുവെച്ചാൽ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള കുഴപ്പങ്ങൾ അവസാനിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മതമാകുന്ന ഇസ്ലാമിനെതിരെ ആക്രമണങ്ങളും കൈകടത്തലുകളും ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും, അതിനു ലോകത്ത് അഭിമാനപൂർവ്വം സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുമാറാകുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭം എപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നുവോ, അതുവരെ യുദ്ധത്തിൻെറ ആവശ്യകത നിലവിലുണ്ടായിരിക്കും എന്ന് താൽപര്യം. അല്ലാതെ, ലോകത്ത് എവിടെയും ശിർക്കും, കുഫ്റും അവശേഷിക്കാതെ എല്ലാ മനുഷ്യരും മുസ്ലിംകളായിത്തീരുന്നതുവരെ യുദ്ധം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നല്ല ഇതിൻെറ അർത്ഥം. ഇസ്ലാമിൽ അങ്ങിനെ ഒരു വിധിയില്ലതാനും. മതവിഷയത്തിൽ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം നടത്തുകയോ നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ ബഹിഷ്ക്കരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവർക്ക് നൻമ ചെയ്യുകയും, അവരോട് നീതിമുറ പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും, മതവിഷയത്തിൽ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം നടത്തുകയും നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ ബഹിഷ്ക്കരിക്കുകയും അതിന് പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവരോട് നിങ്ങൾ മൈത്രി കാണിക്കുന്നത് മാത്രമേ വിരോധമുള്ളുവെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. (സൂ: മുംതഹിന:8,9 നോക്കുക)

(9) ''അവർ വിരമിച്ചാൽ പിന്നെ അക്രമകാരികൾക്കെതിരായിട്ടല്ലാതെ അതിക്രമം പാടില്ല.'' അതായത്, ശത്രുക്കൾ അവരുടെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങളും കയ്യേറ്റങ്ങളും നിറുത്തൽ ചെയ്താൽ മുസ

ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അവർക്കെതിരെ യുദ്ധമോ ആക്രമണമോ ഒന്നും ഉണ്ടായിക്കൂടാ. ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം അത് അക്രമവും അനീതിയുമായിരിക്കും. അവർ മുമ്പ് അക്രമികളായിരുന്നുവെന്നുവെച്ച് ഇപ്പോൾ അവരുടെ നേരെ അത്തരം നടപടികളൊന്നും എടുക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു സാരം. അക്രമികൾ ഇങ്ങോട്ട് സ്വീകരിക്കുന്ന അതിക്രമങ്ങൾക്കു പകരം അതേ മാതിരി അങ്ങോട്ടും നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഇവിടെ അതിക്രമം (عدوان) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. യഥാർത്ഥിൽ ഇത് അതിക്രമമല്ലെങ്കിലും ബാഹ്യത്തിൽ അതിക്രമതുല്യമാണല്ലോ.

ٱلشَّهْرُ ٱلْحَرَامُ بِٱلشَّهْرِ ٱلْحَرَامِ وَٱلْحُرُمَٰتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَٱعْتَدُوا۟ عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا ٱعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

194 ‘ഹറാമാ’യ [പവിത്രമായ] മാസം ‘ഹറാമാ’യ [പവിത്രമായ] മാസത്തിന് (പകരം) ആകുന്നു. ‘ഹുർമത്തു’[പവിത്ര വസ്തു]ക്കളും പ്രതിക്രിയ (നടത്തപ്പെടുന്നവ) യാകുന്നു. ആകയാൽ, ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെമേൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചാൽ, നിങ്ങളുടെ മേൽ അവൻ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ച (അതേ) മാതിരിയിൽ നിങ്ങൾ അവൻെറ മേലും അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെകൂടെയായിരിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുംകൊള്ളുവിൻ.

---

194 الشَّهْرُ മാസം. الْحَرَامُ ഹറാമായ, അലംഘ്യമായ, പവിത്രമായ. بِالشَّهْرِ മാസത്തിനു (പകരം) ആകുന്നു. الْحَرَامِ ഹറാമായ. وَالْحُرُمَاتُ ഹുർമത്തുകൾ, അലംഘ്യവസ്തുക്കൾ, പവിത്രമായവ. قِصَاصٌ പ്രതികാരമാകുന്നു. فَمَنِ അതിനാൽ (അപ്പോൾ) ആരെങ്കിലും. اعْتَدَى അതിക്രമം ചെയ്തു, അതിരുവിട്ടു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്കെതിരെ. فَاعْتَدُوا എന്നാൽ അതിക്രമം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ (എതിരിൽ) . بِمِثْلِ പോലെയുള്ളതുകൊണ്ട്, മാതിരിയിൽ. مَا اعْتَدَى അവൻ അതിക്രമം ചെയ്തത്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. وَاتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചും കൊള്ളുവിൻ. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുക. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആണെന്ന്. مَعَ الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷിക്കുന്നവരോടുകൂടെ.

അലംഘ്യത, പവിത്രത, ആദരണീയത, നിഷിദ്ധത എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാക്കുകളാണ് حرام ،حرمة (ഹറാം, ഹുർമത്ത്) എന്നിവ. പവിത്രമായ മാസം (الشهر الحرام) എന്നു പറഞ്ഞത് യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ പവിത്രമാസങ്ങളെയും, പവിത്ര വസ്തുക്കൾ (حرمات) എന്നു പറഞ്ഞത് അനാദരിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്ത എല്ലാ പവിത്ര വസ്തുക്കളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ദുൽഖഅ്ദ്, ദുൽഹജ്ജ്, മുഹറം എന്നീ തുടർച്ചയായ മൂന്നു മാസങ്ങളും, റജബു മാസവും കൂടി നാലു മാസങ്ങളാണ് യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ട മാസങ്ങൾ. ആരാധനാ സ്ഥലങ്ങൾ, പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾ, പുണ്യദിവസങ്ങൾ, പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ ആദിയായവയെല്ലാം പവിത്രമായ വസ്തുക്കളിലും ഉൾപ്പെടുന്നു.

നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഹജ്ജിനു വരുന്ന ആളുകൾക്ക് ഭയാശങ്കകളൊന്നും കൂടാതെ, സ്വൈര്യപൂർവ്വം ഹജ്ജുകർമ്മങ്ങൾ നിറവേറ്റി തിരച്ചുപോകുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ആദ്യത്തെ മൂന്നു മാസങ്ങൾ തുടർച്ചയായി പവിത്രമാസങ്ങളാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഹജ്ജിൻെറ പ്രധാനകർമ്മങ്ങൾ നടക്കുന്നത് ദുൽഹജ്ജിലാണെങ്കിലും ദൂരദിക്കിൽനിന്ന് വരുന്നവരുടെയും മടങ്ങുന്നവരുടെയും സൗകര്യവും മറ്റും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് അതിൻെറമുമ്പും പിമ്പും ഓരോ മാസവും കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇടക്കുവെച്ച് ഉംറാകർമ്മം ചെയ്വാൻ

ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അത് നിർവ്വഹിച്ചുപോകുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുമാറ് റജബുമാസവും പവിത്രമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മാസങ്ങളിൽ യുദ്ധങ്ങളും ആക്രമണങ്ങളുമില്ലാതെ എല്ലാവരും സമാധാനത്തിലായിരിക്കണമെന്നുള്ളത് അറബികൾക്കിടയിൽ പൊതുവെ അംഗീകരിക്ക പ്പെട്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു തത്വമാകുന്നു. 217-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇസ്‌ലാമിലും നിലവിലുള്ള നിയമമാണത്. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത മാസങ്ങളിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽവെച്ച് യുദ്ധം അത്യാവശ്യമാണെന്നു കണ്ടാൽ ആ മാസത്തിൽ തന്നെ യുദ്ധം നടത്തുകയും, അതിനുപകരം മറ്റൊരു മാസത്തെ പവിത്രമാസമായി ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവ് ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് അറബി മുശ്‌രിക്കുകൾ സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നു. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ:തൗബ:37ൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്)

ശത്രുക്കൾ ഹറമിൽ വെച്ച് ഇങ്ങോട്ട് യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുമ്പോൾ, അവിടെ വെച്ചുതന്നെ അവരോട് യുദ്ധം നടത്തണമെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അതുപോലെ, ഈ പവിത്രമാസങ്ങളെ അനാദരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ യുദ്ധത്തിന് വന്നാൽ അപ്പോൾ, ആ മാസങ്ങളുടെ പവിത്രത കാരണം പിന്നോക്കം നിൽക്കാതെ മുസ്‌ലിംകളും അവരോട് ഏറ്റുമുട്ടണമെന്നും, അങ്ങനെ ആ അതിക്രമണത്തിനെതിരിൽ അതേ മാതിരി നടപടി അങ്ങോട്ടും സ്വീകരിക്ക ണമെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോട് കൽപിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അലം ഘ്യവും ആദരണീയവുമായി കരുതപ്പെടുന്ന മറ്റേത് പവിത്രവസ്തുക്കളെയോ വസ്തുതകളെയോ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവർ നടത്തുന്ന ഏതു അക്രമങ്ങളിലും അതേപടി അങ്ങോട്ടും പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതാവശ്യമാണെന്ന ഒരു പൊതു തത്വം കൂടി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഈ തത്വം സ്വീകരിക്കാത്ത പക്ഷം--ശത്രുക്കൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നമുക്ക് അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൂടാ എന്നുവെച്ച് മുസ്‌ലിംകൾ ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പക്ഷം-അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, ഈ പ്രതികാര നടപടിയിലും തങ്ങളുടെ പക്കൽ നിന്ന് വല്ല പാകപ്പിഴവുകളും ഉണ്ടാകുന്നത് പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അങ്ങിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നവരുടെ പക്ഷത്ത് അല്ലാഹു ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَأَنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا تُلْقُوا۟ بِأَيْدِيكُمْ إِلَى ٱلتَّهْلُكَةِ ۛ وَأَحْسِنُوٓا۟ ۛ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

195 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കൈകളെ നി ങ്ങൾ നാശത്തിലേക്ക് ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്യ രുത്. നിങ്ങൾ നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം. നിശ്ചയമായും, നന്മ ചെയ്യു ന്നവരെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നതാണ്.

---

195 وَأَنفِقُوا നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുവിൻ. فِي سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. وَلاَ تُلْقُوا ഇടുകയും ചെയ്യരുത്. بِأَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകളെ. إِلَى التَّهْلُكَةِ നാശത്തിലേക്ക്, അപായത്തിലേക്ക്. وَأَحْسِنُوا നിങ്ങൾ നൻമ ചെയ്യുവിൻ. നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കുന്നു. 3\ الْمُحْسِنِينَമ ചെയ്യുന്നവരെ, നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ..

ഇസ്‌ലാമിനെയും മുസ്‌ലിംകളെയും നാടും, വീടും, സമ്പത്തും നൽകി സഹായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന അൻസാരികളായ ചില സഹാബികൾ-ഇസ്‌ലാമിന് പ്രതാപവും ശക്തിയും സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ-ഇനി നാം മുമ്പത്തെ അത്രതന്നെ ചിലവഴിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യ മില്ലെന്നും, നമുക്ക് നമ്മുടെ സ്വത്തും ധനവുമൊക്ക അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാമെന്നും തമ്മതമ്മിൽ സ്വകാര്യം പറയുകയുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് അബൂഅയ്യൂബിൽ അൻസാരീ (رضي الله عنه) യുടെ ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (മു; ജ; ന; തി.) അവതരണസന്ദർഭം അതായിരുന്നാൽ തന്നെയും ആയത്തിന്റെഉള്ളടക്കം പൊതുവെ ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ കഴിയുന്നത്ര ധനം

ചിലവഴിക്കണമെന്നും, പിശുക്കു പിടിച്ച് നാശഗര്‍ത്തത്തില്‍ പതിക്കുവാന്‍ ഇടവരാതെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും സത്യവിശ്വാസികളോട് ഈ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുന്നു. ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങള്‍ നന്നായും, നിഷ്കളങ്കമായും, ഭംഗിയായും ചെയ്യണമെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവരുടെ പക്ഷത്തായിരിക്കും അല്ലാഹു-അഥവാ അവന്‍െറ കാരുണ്യവും സഹായവും അവര്‍ക്കാണ് ലഭിക്കുക-എന്നും ഉണര്‍ത്തിക്കൊണ്ട് അവരെ അതിന് ആവേശഭരിതരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

في سبيل الله (അല്ലാഹുവിന്‍െറമാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍) എന്ന് പറഞ്ഞതില്‍, അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളും ഉള്‍പ്പെടും. ഇസ്ലാമിന്‍െറ നിലനില്‍പിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും വളര്‍ച്ചക്കും ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങള്‍, ശത്രുക്കളുമായുള്ള സമരങ്ങള്‍ ആദിയായവ അവയുടെ മുന്‍പന്തിയില്‍ നിലകൊള്ളുന്നു. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളില്‍ ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം നടത്തുന്നത് സംബന്ധിച്ച പലതും വിവരിച്ചതിനെത്തുടര്‍ന്നാണ് ഈ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ ചിലവഴിക്കുവാന്‍ കല്‍പിക്കുന്നതെന്ന് ഓര്‍ക്കുമ്പോള്‍, ഈ അവസാനം പറഞ്ഞ കാര്യമാണ് ഇവിടെ മുഖ്യമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് കരുതാവുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ കൈകളെ നാശത്തിലേക്ക് ഇടരുത് (ولا تلقوا بايديكم الى التهلكة) എന്ന വാക്യം സത്യവിശ്വാസികള്‍ വളരെ ഗൗരവപൂര്‍വ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു വസ്തുതയിലേക്കാണ് വിരല്‍ ചൂണ്ടുന്നത്. മേല്‍ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളില്‍--മതസംബന്ധമായ സമരകാര്യങ്ങളില്‍ വിശേഷിച്ചും--ധനം ചിലവഴിക്കുവാന്‍ നിങ്ങള്‍ മുന്നോട്ട് വരാത്ത പക്ഷം, അത് നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കള്‍ക്ക് ശക്തി വര്‍ദ്ധിക്കുവാനും, നിങ്ങളുടെ ഭാവി അപകടപ്പെടുവാനും കാരണമായേക്കും; അതുകൊണ്ട് അതിന് ഇടവരുത്തരുത് എന്നുള്ള ഒരു താക്കീതാണിത്.

വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളില്‍ ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ നാശത്തിന് ഹേതുവായേക്കുമെന്നും, അത് സൂക്ഷിക്കണമെന്നും മാത്രമല്ല, വേണ്ടാത്ത വിഷയത്തില്‍ ധനം ചിലവഴിച്ച് നിങ്ങള്‍ക്ക് ആപത്ത് പിണയുവാന്‍ ഇടയുണ്ടെന്നും, അതിന് ഇടവരുത്തരുതെന്നുകൂടി ആ വാക്യത്തില്‍ സൂചനയുണ്ട് എന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ വാക്യത്തിന്‍െറ അര്‍ത്ഥവ്യാപ്തി നോക്കുമ്പോള്‍ ഇത് ശരിയാണുതാനും. 'ആപത്തില്‍ കയ്യിടരുത് 'എന്നും 'കഷ്ടകാലം കടംകൊള്ളരുത് ' എന്നും പറയാറുള്ളതുപോലെ ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാണ് 'നാശത്തിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ കൈ ഇടരുത്' എന്നുള്ള ഈ വാക്യവും. അടുത്ത വചനങ്ങളില്‍ ഹജ്ജിനേയും, ഉംറയേയും കുറിച്ചു പറയുന്നു:-

وَأَتِمُّوا۟ ٱلْحَجَّ وَٱلْعُمْرَةَ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا ٱسْتَيْسَرَ مِنَ ٱلْهَدْىِ ۖ وَلَا تَحْلِقُوا۟ رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ ٱلْهَدْىُ مَحِلَّهُۥ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِۦٓ أَذًى مِّن رَّأْسِهِۦ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَآ أَمِنتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ بِٱلْعُمْرَةِ إِلَى ٱلْحَجِّ فَمَا ٱسْتَيْسَرَ مِنَ ٱلْهَدْىِ ۚ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَٰثَةِ أَيَّامٍ فِى ٱلْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۗ

196 നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനായി 'ഹജ്ജും', 'ഉംറഃ'യും പൂര്‍ത്തിയാക്കുവിന്‍. ഇനി, നിങ്ങള്‍ക്ക് മുടക്ക് ബാധിച്ചെങ്കില്‍, അപ്പോള്‍ 'ഹദ്‌യി'ല്‍ [ബലിമൃഗത്തില്‍] നിന്നും സൗകര്യപ്പെട്ടതു (ബലികഴിക്കുക) . 'ഹദ്‌യു' അതിന്‍െറ അനുവദനീയ സ്ഥാനത്ത് [നിശ്ചിത സ്ഥാനത്ത്] എത്തുന്നതുവരേക്കും നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ തല മുണ്ഡനം ചെയ്യരുത്. എന്നാല്‍, നിങ്ങളില്‍ ആരെങ്കിലും രോഗിയായിരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കില്‍ അവനില്‍ അവന്‍െറ തലയില്‍നിന്നുള്ള വല്ല ഉപദ്രവവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്താല്‍, അപ്പോള്‍ നോമ്പോ ദാനധര്‍മ്മമോ ബലികര്‍മ്മമോ ആകുന്ന ഒരു തെണ്ട [പ്രായശ്ചിത്ത]മാകുന്നു (വേണ്ടത്) . എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ നിര്‍ഭയാവസ്ഥയിലായാല്‍-എന്നിട്ട് ആരെങ്കി

تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُۥ حَاضِرِى ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

ലും 'ഉംറഃ' (നിർവ്വഹിച്ചു) കൊണ്ട് 'ഹജ്ജു' വരെ സുഖമെടുക്കുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ, 'ഹദ്‌യ'ിൽ [ബലിമൃഗത്തിൽ] നിന്നു സൗകര്യപ്പെട്ടത് (ബലികഴിക്കുക) . ഇനി, ആർക്കെങ്കിലും (അതു) കിട്ടാത്തപക്ഷം, ഹജ്ജി(ൻെറ ദിവസങ്ങളി) ൽ മൂന്നു ദിവസവും നിങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോയാൽ (വേറെ) ഒരു ഏഴും നോമ്പ് നോൽക്കുക. (അങ്ങനെ) അത് പൂർത്തിയായ പത്ത് (നോമ്പ്) . അത് [ആ പറഞ്ഞ വിധി], ആരുടെ കുടുംബം 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി' ങ്കൽ സന്നിഹതർ [നിവസിക്കുന്നവർ] ആയിട്ടില്ലയോ അവർക്കുള്ളതാകുന്നു. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അല്ലാഹു കഠിനമായ ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നവനാണെന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞും കൊള്ളുവിൻ.

---

196 وَأَتِمُّوا നിങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവിൻ. الْحَجَّ ഹജ്ജ്. وَالْعُمْرَةَ ഉംറയും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി. فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ ഇനി (എന്നന്നാൽ) നിങ്ങൾ ഉപരോധിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ, മുടക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്ന (തടയപ്പെടുന്ന) പക്ഷം. فَمَا അപ്പോൾ യാതൊന്ന്. اسْتَيْسَرَ എളുപ്പമായ, സൗകര്യപ്പെട്ട. مِنَ الْهَدْيِ ഹദ്‌യിൽ (ബലിമൃഗത്തിൽ) നിന്ന്. وَلاَ تَحْلِقُوا നിങ്ങൾ മുണ്ഡനം ചെയ്യരുത്. رُءُوسَكُمْ നിങ്ങളുടെ തലകളെ. حَتَّى يَبْلُغَ എത്തുന്നതുവരെ. الْهَدْيُ ഹദ്‌യ്. مَحِلَّهُ അതിൻെറ നിശ്ചിത സ്ഥാനത്ത്, അനുവദനീയ സ്ഥാനത്ത്. فَمَن كَانَ എന്നാൽ (ഇനി) ആരെങ്കിലും ആയാൽ. مِنكُم നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. مَّرِيضًا രോഗി. أَوْ بِهِ അല്ലെങ്കിൽ അവനിൽ ഉണ്ട്. أَذًى വല്ല ഉപദ്രവവും, ശല്യം. مِّن رَّأْسِهِ അവൻെറ തലയിൽനിന്ന്. فَفِدْيَةٌ അപ്പോൾ ഒരു തെണ്ടം. مِّن صِيَامٍ നോമ്പിനാലുള്ള. أَوْ صَدَقَةٍ അല്ലെങ്കിൽ ദാന ധർമ്മം. أَوْ نُسُكٍ അല്ലെങ്കിൽ ബലികർമ്മം. فَإِذَا أَمِنتُمْ ഇനി നിങ്ങള നിർഭയത്തിലായാൽ. فَمَن അപ്പോൾ ആരെങ്കിലും. تَمَتَّعَ സുഖമെടുത്തു. 'മുത്അത്' ചെയ്തു(എങ്കിൽ) . بِالْعُمْرَةِ ഉംറകൊണ്ട് (മുഖേന) . إِلَى الْحَجِّ ഹജ്ജുവരെ. فَمَا اسْتَيْسَرَ എന്നാൽ സൗകര്യമായത്. مِنَ الْهَدْيِ ഹദ്‌യിൽ നിന്ന്. فَمَن لَّمْ يَجِدْ ഇനി ആർക്കെങ്കിലും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ. فَصِيَامُ എന്നാൽ നോമ്പ്. ثَلاَثَةِ أَيَّامٍ മൂന്നുദിവസങ്ങൾ. فِي الْحَجِّ ഹജ്ജി(ദിവസങ്ങളി) ൽ. وَسَبْعَةٍ ഒരു ഏഴും. إِذَا رَجَعْتُمْ നിങ്ങൾ മടങ്ങിയാൽ. تِلْكَ അത്, അവ. عَشَرَةٌ ഒരു പാത്താകുന്നു. كَامِلَةٌ പൂർത്തിയായ. ذَلِكَ അത്. لِمَن യാതൊരുവന്നാണ്. لَّمْ يَكُنْ ആയിട്ടില്ല. അല്ല. أَهْلُهُ അവൻെറ കുടുംബം, ആൾക്കാർ. حَاضِرِي ഹാജറുള്ളവർ (നിവസിക്കുന്നവർ) . الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിങ്കൽ. وَاتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്‌വിൻ. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. شَدِيدُ കഠിനമായവൻ. الْعِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി.

അൽപം ദീർഘമായ ഈ വചനത്തിൽ ഹജ്ജ്, ഉംറ എന്നീ കർമ്മങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ പലതും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഹജ്ജിൻെറ ഘടകകർമ്മങ്ങളായ അറഫായിൽ സമ്മേളിക്കൽ ഒഴിച്ചു മറ്റുള്ളതെല്ലാം ഉംറയിലും അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. നിശ്ചിത മാസങ്ങളിലും ദിവസങ്ങളിലും മാത്രമേ ഹജ്ജിൻെറ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാവൂ. ഉംറക്ക് കാലനിർണ്ണയമില്ല. താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം ഹജ്ജിനോടൊപ്പവും,സ്വന്തമായും ഉംറ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടാം. കഴിവുള്ളവർ ആയുസ്സിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം ഹജ്ജ് ചെയ്യൽ നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. (ആലുംഇംറാൻ, 97 നോക്കുക) ഇസ്‌ലാമിൻെറ പഞ്ചസ്തംഭങ്ങളിൽ അഞ്ചാമത്തേതുമാണത്. ഉംറ ഒരിക്കലെങ്കിലും നിർവ്വഹിക്കൽ നിർബന്ധമുണ്ടോ എന്നതിൽ രണ്ടഭിപ്രായം സഹാബികൾ മുതൽക്കേ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ നിലവിലുണ്ട്. രണ്ടിലൊന്നു തീർത്തു പറയുവാൻ തെളിവില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് നിർബന്ധമാണെന്ന്

പറയാതിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന്- രണ്ടു വിഭാഗക്കാരുടെയും തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട്- ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. നിർബന്ധമായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഹജ്ജും ഉംറയും ഇസ്‌ലാമിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ട് ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളത്രെ. സൗകര്യവും കഴിവുമുള്ളവർ രണ്ടും കൂടുതൽ അനുഷ്ഠിച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി നേടുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

നബി (ﷺ) തിരുമേനി മക്കാജീവിതകാലത്ത് എത്ര ഹജ്ജും ഉംറയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്ന തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. പലവട്ടം ചെയ്തിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യത. ഹിജ്റക്കു ശേഷം മിക്കവാറും അഞ്ചാം കൊല്ലത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിൽ ഹജ്ജിൻെറ നിയമം അവതരിച്ചുവെങ്കിലും അക്കാലത്ത് മക്കായിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ സുരക്ഷിതമല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും അക്കാലത്ത് ഹജ്ജു ചെയ്കയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒമ്പതാം കൊല്ലത്തിൽ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സംഘം സഹാബികൾ ഹജ്ജ് നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി. പത്താം കൊല്ലത്തിൽ നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും ഒന്നിച്ചുപോയി ഹജ്ജ് നിർവഹിച്ചുപോന്നു. ഇതാണ് الحجة الوداع (ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഉ്) എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമായ നബി (ﷺ) യുടെ അവസാനത്തെ ഹജ്ജ്. ഉംറ കർമ്മം മൂന്നു പ്രാവാശ്യമാണ് നബി (ﷺ) ചെയ്തിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അതിനുവേണ്ടി നാലു പ്രാവശ്യം അവിടുന്ന് മദീനായിൽ നിന്നു പോയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത് ഹിജ്റ 6-ാം കൊല്ലത്തിലായിരുന്നു. പക്ഷേ, മുശ്രിക്കുകളുടെ തടസ്സം നിമിത്തം ഹുദൈബിയ്യയിൽ വെച്ചുണ്ടായ സുപ്രസിദ്ധ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ച് തിരുമേനി അന്ന് മടങ്ങിപ്പോന്നു. രണ്ടാമത്തേത്, ആ സന്ധി നിശ്ചയപ്രകാരം അടുത്ത കൊല്ലംപോയി ഉംറ നിർവ്വഹിച്ചു പോന്നതാകുന്നു. മൂന്നാമത്തേത്, 8-ാം കൊല്ലത്തിലായിരുന്നു. ഇതിന് 'ഇഹ്റാം' (പ്രവേശനം) ഉണ്ടായത് ജിഇർ-റാന (جعرانة) എന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നായതുകൊണ്ട് 'ഉംറത്തുൽ-ജിഇർ റാന' എന്ന പേരിൽ ഇത് അറിയപ്പെടുന്നു. നാലമത്തേത്, ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇലുമായിരുന്നു. ഇനി നമുക്ക് ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച മുഖ്യവിഷയങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാം. അവ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:-

(1) അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ഹജ്ജും ഉംറയും പൂർത്തിയാക്കുക, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന അനുസരിച്ചും, അവൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ഉദ്ദേശിച്ചും കൊണ്ട് അത് രണ്ടും നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുക എന്നു സാരം. ഏതൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും 'അല്ലാഹുവിനായി ചെയ്യുക' എന്നു പറയുന്നതിൻെറതാൽപര്യം ഇതുതന്നെ, എന്നല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഏതെങ്കിലും ആവശ്യമോ ഗുണമോ നിറവേററുവാൻവേണ്ടി എന്ന് അതിനർത്ഥമില്ല. സൃഷ്ടികളുടെ ആരാധനകൊണ്ടോ, മറേറതെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ മുഖേനയോ അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു നേട്ടവും ഉണ്ടാകുവാനില്ല തന്നെ. ആരുടെയും ആശ്രയമോ സഹായമോ ആവശ്യമില്ലാത്ത സർവ്വധന്യനാണല്ലോ അവൻ. 'ഹജ്ജും ഉംറയും പൂർത്തിയാക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 1. രണ്ടിലും ആചരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ആദ്യന്തം ശരിയായും നന്നായും ചെയ്തുതീർക്കുക. 2. നിർബ്ബന്ധകടമയെന്ന നിലക്കായാലും, ഐച്ഛികമെന്ന നിലക്കായാലും രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതു മുഴുവൻ ചെയ്തു പൂർത്തിയാക്കുക തന്നെ വേണം. ഇടക്കുവെച്ച് വല്ല തെററുകൾ വന്നുപോയാൽപോലും ബാക്കി മുഴുമിക്കാതെ ഇടക്കുവെച്ച് നിറുത്തിക്കളയുവാൻ പാടില്ല. 3. പ്രസ്തുത കർമ്മങ്ങളെമാത്രം ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം അവക്കുള്ള യാത്ര. അഥവാ, കച്ചവടം മുതലായ മററു ലക്ഷ്യങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടുവരുകയോ, വന്ന സ്ഥിതിക്ക് അവകൂടി നടത്തുമെന്നു വെക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുക.(*) 4. രണ്ടിൻെറയും യാത്രച്ചിലവുകൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന ധനം ശുദ്ധമായ

* ഇപ്പോഴത്തെ ഹജ്ജു യാത്രക്കാരിൽ ഒരു വിഭാഗം ഇത്തരക്കാരാകുന്നുവെന്നത് ഖേദകരമാകുന്നു.

തും, അനുവദനീയ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി സമ്പാദിച്ചതുമായിരിക്കുക. (*) ഇവ കൂടാതെ വേറേയും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. വാസ്തവത്തിൽ 'അല്ലാഹുവിനായി പൂർത്തിയാക്കുക' എന്നതിന്റെ സാരത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് യഥാർത്ഥം.
والله اعلم

(2) വല്ല മുടക്കും ബാധിച്ചാൽ സൗകര്യപ്പെട്ട ഒരു മൃഗത്തെ ബലി ചെയ്യുക. മുടക്കു ബാധിക്കുക എന്ന് അർത്ഥം നൽകിയത് احصر എന്ന ക്രിയക്കാകുന്നു. ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ, ശത്രുക്കളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതുപോലെയുള്ള പ്രത്യക്ഷ മുടക്കുകളിലും, രോഗം മുതലായവ മൂലമുണ്ടാകുന്ന മററുതരം മുടക്കുകളിലും, ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ശത്രുക്കളാൽ നേരിടുന്ന മുടക്കാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നാണ് അധിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. ഹിജ്റ 6-ാം കൊല്ലത്തിൽ നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും ഉംറക്കു പോയപ്പോൾ ഹുദൈബിയ്യയിൽവെച്ച് ഖുറൈശികൾ അവരെ തടഞ്ഞുവല്ലോ. ആ സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും മററുമാണ് ഇതിന് അവർ പറയുന്ന ന്യായം. എങ്കിലും, ഭാഷാപരമായി നോക്കുമ്പോഴും, ചില ഹദീസുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും ശത്രുക്കൾ നിമിത്തമോ, രോഗം മുതലായ കാരണങ്ങൾ നിമിത്തമോ ഏർപ്പെടുന്ന എല്ലാ മുടക്കുകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നുള്ളതാണ് ശരിയായി തോന്നുന്നത്. അവതരണ സന്ദർഭം അതായതുകൊണ്ട് അതു മാത്രമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നുവെച്ച് ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥ വ്യാപ്തി പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ലല്ലോ. (വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം) هدي (ഹദ്‌യു) എന്ന വാക്കിനാണ് ബലിമൃഗം എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. ഈ വാക്കിന് 'ചര്യ, നടപടി, പവിത്രമായത് ' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. ഹറമിലേക്ക് ബലികർമ്മത്തിനായി കൊണ്ടുപോകുന്ന ആട്, മാട്, ഒട്ടകം എന്നീ മൃഗങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ട് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുക സാധാരണമാകുന്നു. അതാണ് ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. 'സൗകര്യപ്പെട്ട ബലി മൃഗത്തെ ബലികഴിക്കണം.' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഹജ്ജന്റെയോ ഉംറയുടെയോ കൃത്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വല്ല മുടക്കും നേരിടുമ്പോൾ ഒരു മൃഗത്തെ ബലിചെയ്യൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും, അത് ഒരു ആടായാലും മതിയാകുമെന്നും, മാടോ ഒട്ടകമോ ആയിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

(3) ബലിമൃഗം അതിന്റെ നിശ്ചിത സ്ഥാനത്ത് എത്തുന്നതുവരെ തലമുടി കളയുവാൻ പാടില്ല. ഹജ്ജിന്റെയും ഉംറയുടെയും പ്രധാന കർമ്മങ്ങൾ അവസാനിച്ച ശേഷം തലമുടി എടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതോടുകൂടിയാണ് അവയിൽനിന്ന് വിരമിക്കുന്നത്. തലമുടി കളയുകതന്നെ വേണമെന്നില്ല- മുടിവെട്ടിയാലും മതിയാകും- എന്ന് സൂ: ഫത്ഹ് 27-ാം വചനത്തിൽനിന്നും ഹദീസുകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ട് 'തല മുണ്ഡനം ചെയ്യുക' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'തലമുടി എടുക്കുക'യാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ബലി കർമ്മം കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷമായിരിക്കണം മുടി എടുക്കൽ എന്നും, ബലി നടത്തുന്നത് അതിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തു വെച്ചായിരിക്കണമെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ബലികർമ്മത്തിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനം (محل) മക്കാഹറമാകുന്നു. എന്നാൽ, നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും ഹുദൈബിയ്യായിൽവെച്ചു ശത്രുക്കളാൽ തടയപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് മടങ്ങേണ്ടി വന്നപ്പോൾ, അവർ ബലികർമ്മത്തിനായി കൂടെക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഒട്ടകങ്ങളെ അവിടെവെച്ചുതന്നെ ബലികഴിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ശത്രുക്കളുടെ തടസ്സം കാരണം അവയെ ഹറമിലേക്ക് എത്തിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തതെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ള മുടക്കുകൾ നേരിടുമ്പോൾ മുടക്കു നേരിടുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചുതന്നെ ബലി നടത്താമെന്നുമാണ് ഇത് സംബന്ധിച്ച് ഒരഭിപ്രായം. മറെറാരഭിപ്രായപ്രകാരം, അവർ ഹുദൈബിയ്യായിൽവെച്ച്

* ഈ വിഷയത്തിലും പലരുടെയും നില ശോചനീയം തന്നെ.

അവയെ ബലികഴിച്ച സ്ഥലം ഹറമിൻെറ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ പെട്ടതുതന്നെയായിരുന്നു വെന്നുമാണ്. ഏതായാലും, സാധാരണ ഗതിയിൽ ബലികർമ്മം നടത്തുന്നത് ഹറമിൽ വെച്ചായിരിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. അതിനു ശേഷമായിരിക്കണം തലമുടി എടുക്കുന്നത്.

(4) വല്ല രോഗം നിമിത്തമോ, തലയിൽ പേൻ മുതലായ മററു ശല്യങ്ങൾ നിമിത്തമോ മുൻകൂട്ടി മുടി കളയേണ്ടുന്ന അത്യാവശ്യം നേരിട്ടാൽ അതിന് വിരോധമില്ല. അതിന് പ്രതിവിധിയായി ഒരു തെണ്ടം വേണ്ടതുണ്ട്. നോമ്പ്, അല്ലെങ്കിൽ ദാനധർമ്മം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ബലി കർമ്മം. ഇതാണ് തെണ്ടം. ഇവയിൽ ഓരോന്നും എത്ര വീതമെന്നോ, ഏതു രൂപത്തിലായിരിക്കണമെന്നോ, അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിൽ നിന്ന് അവയെപ്പററി നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. കഅ്ബുബ്നു ഉജ്റഃ (كعببن عجرة – رض) യോട് ഒരാൾ ഇതിനെപ്പററി ചോദിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: എന്നെ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുകയുണ്ടായി. എൻെറ മുഖത്തിലൂടെ പേൻ ഉതിർന്നുവീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: തനിക്ക് ഇത്രകണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായി ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. തനിക്ക് ഒരു ആടിനെ കിട്ടുമോ? (ആടിനെ ബലികഴിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?) ഞാൻ പറഞ്ഞു: ഇല്ല, തിരുമേനി : എന്നാൽ, താൻ മൂന്നു ദിവസം നോമ്പ് നോൽക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ആറ് സാധുക്കൾക്ക് അര 'സ്വാഉ് ': (*) വീതം ഭക്ഷണം നൽകുക. മുടി കളഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ വിധി (ഈ മൂന്നിൽ ഒന്നു ചെയ്യണമെന്ന വിധി) എൻെറ പ്രത്യേക വിഷയത്തിലാണുണ്ടായതെങ്കിലും അത് നിങ്ങൾക്കെല്ലാം പൊതുവെയുള്ള വിധിയാകുന്നു. സംഭവം അഹ്മദ്, ബുഖാരി (رحمهم الله) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇത് ഹുദൈബിയാ സംഭവകാലത്തായിരുന്നുവെന്നു ചില രിവായത്തുകളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, മൂന്നു ദിവസം നോമ്പു പിടിക്കുകയോ, ഒരു ആടിനെ ബലികഴിക്കുകയോ, അര 'സ്വാഉ' വീതം ആറ് സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണസാധനം നൽകുകയോ ചെയ്യുകയെന്നാണ് ഈ തെണ്ടംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമായല്ലോ. എന്നാൽ, ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ- അല്ലെങ്കിൽ അവയിൽ ചിലത്- ഹറമിൽ വെച്ചുതന്നെ വേണമോ? അതല്ല, എവിടെ വെച്ചും ആവാമോ? ഇതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളത്. രണ്ടായാലും വിരോധമില്ലെന്നാണ് ഹദീസിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നത്. അതിനെതിരിൽ തക്ക തെളിവുകളില്ലതാനും الله اعلم

(5) സമാധാനാവസ്ഥയിലായിരിക്കുമ്പോൾ-അപ്പോഴാണല്ലോ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയുക-ഹജ്ജിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി ഉംറ നിർവ്വഹിച്ച് കഴിയുകയും, അങ്ങനെ, അതുവരെ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന (താഴെ കാണുന്ന) കാര്യങ്ങൾ അനുവദനീയമായിത്തീരുമാറ് സുഖമെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ സൗകര്യപ്പെട്ട ഒരു മൃഗത്തെ ബലിചെയ്യേണ്ടതാണ്. 'സൗകര്യപ്പെട്ടത്' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കെകൊണ്ട്-മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ- അത് ആടായാലും മതി. മാടോ, ഒട്ടകമോ ആകുന്നത് കൂടുതൽ നല്ലതുമാണ്.

ഹജ്ജിലും ഉംറയിലും ഔപചാരികമായി പ്രവേശിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് അത് അവസാനിച്ച് അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുന്നതുവരെ പുരുഷൻമാർ തലമറക്കൽ, സ്ത്രീകൾ മുഖം മറക്കൽ, വാസനാദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കൽ, കാലുറ-കുപ്പായം-തൊപ്പി പോലെയുള്ളവ ധരിക്കൽ, മുടി എടുക്കൽ, സ്ത്രീപുരുഷബന്ധം, ജന്തുവേട്ട എന്നിങ്ങിനെ ചില കാര്യങ്ങൾ നിഷിദ്ധമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് 'ഇഹ്റാം' احرام അഥവാ നിഷിദ്ധം ഏർപ്പെടുത്തൽ) എന്നും, അവയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുന്നതിന് 'തഹല്ലുൽ (تحلل അഥവാ അനുവദനീയമാകൽ) ' എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഓരോ ഭാഗത്തുനിന്നും വരുന്ന ആളുകൾ

* നാല് مد 'മുദ്ദ്' ചേർന്നതാണ് ഒരു صاع 'സ്വാഉ്' ഏതാണ്ട് രണ്ട് കൈയും നിറയെ വാരിയാൽ കിട്ടുന്നത്രയുള്ള ഒരു അളവാണ് മുദ്ദ്. (ഒരു സാഉ് 2.024 കിലോഗ്രാം എന്നാണ് വിദഗ്ദാഭിപ്രായം-പ്രസാ.)

ഇന്നിന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇഹ്റാം ചെയ്യണമെന്ന് നിബന്ധനയുണ്ട്. ആ സ്ഥാനങ്ങൾക്ക് 'മീഖാത്ത്' **ميقات** -അഥവാനിശ്ചിത സ്ഥാനം) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വിദേശത്ത് നിന്ന് വരുന്നവർ ആദ്യം ഒരു ഉംറ കർമ്മം ചെയ്ത് പൂർത്തിയാക്കുന്നതോട് കൂടി മേൽ കണ്ട നിരോധനങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോകും. പിന്നീട് ഹജ്ജിൻെറ ദിവസങ്ങൾ ആസന്നമാകുമ്പോൾ മക്കാനിവാസികളെപ്പോലെ മീഖാത്തുകളിൽ പോകാതെ അവരവർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചുതന്നെ ഹജ്ജിന് ഇഹ്റാം ചെയ്താൽ മതിയാകും. ഈ ഇടക്കാലത്ത് മേൽ പറഞ്ഞ നിരോധങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവായി സ്വതന്ത്രമാകുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് 'ഉംറ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹജ്ജ് വരെ സുഖമെടുക്കുക' **تمتع با لعمرة إلى الحج**) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ദൂരെ നിന്ന് വരുന്നവർ അധികവും സൗകര്യം ഓർത്ത് ഇങ്ങിനെയാണ് ചെയ്തുവരുന്നത്. ഹജ്ജിനുവേണ്ടി മാത്രം മീഖാത്തിൽ നിന്ന് ഇഹ്റാം ചെയ്യുന്നതിന് **افرد** (ഒറ്റപ്പെടുത്തുക) എന്നും, ഹജ്ജിനും ഉംറക്കും കൂടി ഇഹ്റാം ചെയ്യുന്നതിന് **قران** (കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ആദ്യം പറഞ്ഞ **تمتع** (സുഖമെടുക്കൽ) ൻെറ ഉംറയെക്കുറിച്ചാകുന്നു.

(6) **تمتع** (സുഖമെടുക്കൽ) ചെയ്യുന്നവർ അവർക്ക് ഇടക്കുവെച്ച് ലഭിക്കുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് പകരം സൗകര്യപ്രദമായ ഒരു ബലി (**هدي**) നടത്തണമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിന് സാധിക്കാത്ത പക്ഷം, അവർ പത്ത് നോമ്പ് നോൽക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഇതിൽ മൂന്നെണ്ണം ഹജ്ജിൻെറ ദിവസങ്ങളിൽ-അഥവാ ദുൽഹജ്ജ് പത്തിന് മുമ്പായി-തീർക്കണം. ബാക്കി ഏഴും നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം പൂർത്തിയാക്കണം. എന്നാൽ 'തമത്തുഇ'ൻെറ ആനുകൂല്യം ഹറം നിവാസികൾക്കില്ല. അതിനാൽ അനുബന്ധ പ്രായശ്ചിത്തവും അവർക്ക് ബാധകമല്ല.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഓരോന്നിനെ സംബന്ധിച്ചും കൂടുതൽ വിശദീകരണം അറിയുവാൻ ആഗ്രിക്കുന്നവർ ഫിഖ്ഹു ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും 'മനാസികി' ൻെറ(ഹജ്ജ് കർമ്മ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളുടെ) പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അവലംബിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആയത്തിൻെറ അവസാനഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും അതതിൻെറ യഥാരൂപത്തിലും, സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടിയും, ഭക്തിനിർഭരമായും പ്രവർത്തിക്കണം. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടുമായിരിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷാ നടപടിയെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്, എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാക്യത്തിലെ സൂചനകൾ.
والله الموافق والمعين

വിഭാഗം—25

ٱلْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَـٰتٌ ۚ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ ٱلْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِى ٱلْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ ٱللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا۟ فَإِنَّ خَيْرَ ٱلزَّادِ ٱلتَّقْوَىٰ ۚ وَٱتَّقُونِ يَـٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَـٰبِ ﴿١٩٧﴾

197 ഹജ്ജു(കാലം) അറിയപ്പെട്ട ചിലമാസങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ, അവയിൽ ആരെങ്കിലും ഹജ്ജ് നിർബന്ധമാക്കിയാൽ [ഹജ്ജിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ] സ്ത്രീ സല്ലാപമാകട്ടെ തോന്നിയവാസമാകട്ടെ, തർക്കം നടത്തലാകട്ടെ ഹജ്ജിൽ പാടില്ല. നിങ്ങൾ നന്മയായുള്ളത് എന്തു ചെയ്താലും അത് അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ യാത്രാഭക്ഷണം [യാത്രക്കുള്ളവിഭവങ്ങൾ] ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. എന്നാൽ, യാത്രാ ഭക്ഷണത്തിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമായത് 'തഖ്‌വ' [സൂക്ഷ്മത]യാകുന്നു. എന്നെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ-ഹേ, ബുദ്ധിമാൻമാരേ!

لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَبۡتَغُواْ فَضۡلٗا مِّن رَّبِّكُمۡۚ فَإِذَآ أَفَضۡتُم مِّنۡ عَرَفَٰتٖ فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ عِندَ ٱلۡمَشۡعَرِ ٱلۡحَرَامِۖ وَٱذۡكُرُوهُ كَمَا هَدَىٰكُمۡ وَإِن كُنتُم مِّن قَبۡلِهِۦ لَمِنَ ٱلضَّآلِّينَ ١٩٨

198 നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള വല്ല അനുഗ്രഹവും നിങ്ങള്‍ തേടുന്നതിന് നിങ്ങളുടെ മേല്‍ തെറ്റില്ല. അങ്ങനെ, 'അറഫാത്തു' നിന്നു നിങ്ങള്‍ ഒഴുകി പ്പോന്നാല്‍, 'മശ്അറുല്‍ ഹറാമി'ന്‍റെ അടുക്കല്‍വെച്ച് നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുവിന്‍. അവന്‍ നിങ്ങള്‍ക്കു മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം നല്‍കിയപോലെ, നിങ്ങള്‍ അവനെ (യും) സ്മരിക്കുവിന്‍. നിശ്ചയ മായും, നിങ്ങള്‍ ഇതിനുമുമ്പ് വഴിപിഴച്ച വരില്‍പെട്ടവര്‍തന്നെയായിരുന്നു.

ثُمَّ أَفِيضُواْ مِنۡ حَيۡثُ أَفَاضَ ٱلنَّاسُ وَٱسۡتَغۡفِرُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٩٩

199 പിന്നെ (ഒരുകാര്യം) മനുഷ്യന്‍മാര്‍ ഒഴുകി പ്പോരുന്നേടത്തുനിന്നു (തന്നെ) നിങ്ങള്‍ ഒഴുകിപ്പോരുവിന്‍. അല്ലാഹുവിനോട് നിങ്ങള്‍ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യു വിന്‍ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാ കുന്നു.

---

197 الْحَجُّ ഹജ്ജു. أَشْهُرٌ (ചില) മാസങ്ങളാണ്. مَّعْلُومَاتٌ അറിയപ്പെട്ട. فَمَن فَرَضَ എന്നാല്‍ ആരെ ങ്കിലും നിര്‍ബന്ധമാക്കിയാല്‍. فِيهِنَّ അവയില്‍. الْحَجَّ ഹജ്ജിനെ. فَلاَ رَفَثَ അപ്പോള്‍ സ്ത്രീസല്ലാപം (സ്ത്രീകളുമായുള്ള സമ്പര്‍ക്കം) ഇല്ല(പാടില്ല) . وَلاَ فُسُوقَ തോന്നിയവാസവും ഇല്ല(പാടില്ല) . وَلاَ جِدَالَ തര്‍ക്കം നടത്തലും ഇല്ല (പാടില്ല) . فِي الْحَجِّ ഹജ്ജില്‍. وَمَا تَفْعَلُوا നിങ്ങള്‍ എന്തു ചെയ്യു ന്നുവോ (ചെയ്താലും) . مِنْ خَيْرٍ നന്മയായുള്ളത്. يَعْلَمْهُ അതിനെ അറിയും. اللهُ അല്ലാഹു. وَتَزَوَّدُوا നിങ്ങള്‍ യാത്രാഭക്ഷണം (യാത്രാവിഭവം) ഒരുക്കുകയും ചെയ്വിന്‍. فَإِنَّ خَيْرَ എന്നാല്‍ ഏറ്റവും ഉത്തമം. الزَّادِ യാത്രാഭക്ഷണത്തിലെ, യാത്രാവിഭവത്തിലെ. التَّقْوَى ഭയഭക്തിയാണ്. وَاتَّقُونِ എന്നെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാന്‍മാരേ. 198 لَيْسَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേല്‍ ഇല്ല. جُنَاحٌ തെറ്റ്. أَن تَبْتَغُوا നിങ്ങള്‍ തേടുന്നതിന്. فَضْلاً അനുഗ്രഹം, ദയവ്. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്ന്. فَإِذَا أَفَضْتُم അങ്ങനെ നിങ്ങള്‍ ഒഴുകിവന്നാല്‍ (പോന്നാല്‍) . مِّنْ عَرَفَاتٍ അറഫാത്തില്‍ നിന്ന്. فَاذْكُرُوا അപ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ സ്മരിക്കുവിന്‍. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ മശ്അറുല്‍ ഹറാ മിന്‍റെ അടുക്കല്‍ വെച്ച്. وَاذْكُرُوهُ അവനെ നിങ്ങള്‍ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. كَمَا هَدَاكُمْ അവന്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം നല്‍കിയപോലെ. وَإِن كُنتُم നിശ്ചയമായും നിങ്ങളായിരുന്നു. مِّن قَبْلِهِ അതിനുമുമ്പ്. لَمِنَ الضَّالِّينَ വഴിപിഴച്ചവരില്‍ തന്നെ.199 ثُمَّ പിന്നെ. أَفِيضُوا നിങ്ങള്‍ ഒഴുകിപ്പോ രുവിന്‍(വരുവിന്‍) . مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ ഒഴുകിപ്പോരുന്നിടത്തു നിന്ന്. النَّاسُ മനുഷ്യര്‍. وَاسْتَغْفِرُوا പാപമോ ചനം തേടുകയും ചെയ്യുവിന്‍. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

ഹജ്ജിന്‍റെ മാസങ്ങള്‍ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന ചില മാസങ്ങളാകുന്നു. അതായത്, ശവ്വാ ലും, ദുല്‍ഖഅ്ദും, ദുല്‍ഹജ്ജും, ഹജ്ജിന്‍റെ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ ദുല്‍ഹജ്ജ് ആദ്യത്തെ പകുതിയില്‍ അവസാനിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഹജ്ജിന്‍റെ മാസങ്ങള്‍ എണ്ണുമ്പോള്‍ അതും എണ്ണ പ്പെടുന്നുവെന്നുമാത്രം. നിശ്ചിത കാലത്തല്ലാതെ ഹജ്ജ് ചെയ്യാന്‍ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ശവ്വാ ലിന് മുമ്പായി ഹജ്ജിന് ഇഹ്റാം ചെയ്യുവാന്‍ പാടില്ലെന്ന് ഇതില്‍ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ

മാസങ്ങളിൽ ഹജ്ജ് നിർബന്ധമാക്കുക (فرض فيهن الحج) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അതിനുവേണ്ടി ഇഹ്റാം ചെയ്തു പ്രവേശിക്കുക എന്നത്രെ. ഹജ്ജിൽ പ്രവേശിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ, ഇടക്കുവെച്ച് മുടക്കം ബാധിച്ചാൽ തന്നെയും അതിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പരിഹാരമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കണമെന്നല്ലാതെ, നിരുപാധികം വിരമിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് 196-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. അപ്പോൾ, ഹജ്ജിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതോടുകൂടി അത് പൂർത്തിയാക്കൽ നിർബ്ബന്ധമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഹജ്ജ് നിർബ്ബന്ധമാക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞത്.

ഹജ്ജിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ പിന്നീട് മൂന്ന് കാര്യങ്ങളെ അല്ലാഹു കർശനമായി വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു: സ്ത്രീ സല്ലാപവും, തോന്നിയവാസവും, തർക്കവും (رفث، فسوق، جدال) ഇവയിൽ رفث എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് 187-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് സ്ത്രീ സംസർഗ്ഗമായിരുന്നു ഇവിടെ, സംയോഗം മാത്രമല്ല, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചുംബനം മുതലായ പ്രാഥമിക ക്രീഡകളും സംസാരങ്ങളും കൂടിയാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് ഹദീസുകളിൽനിന്നും, മുൻഗാമികളുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ നാം അതിന് 'സ്ത്രീ സല്ലാപം' എന്ന് വിവർത്തനം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. തോന്നിയവാസം (فسوق) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ മതത്തിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിക്കാതെയും, അച്ചടക്കം പാലിക്കാതെയുമുള്ള എല്ലാ ചെയ്തികളും ഉൾപ്പെടുന്നു. അന്യോന്യം കയർത്തും, ശണ്ഠകൂടിയും, വിവാദം നടത്തിയും കൊണ്ടുള്ള എല്ലാ സംസാരങ്ങളും തർക്കം നടത്തലി (جدال) ലും ഉൾപ്പെടുന്നു. അവസാനത്തെ രണ്ടുകാര്യങ്ങളും എല്ലായ്പ്പോഴും വർജ്ജിക്കൽ നിർബന്ധം തന്നയാണെങ്കിലും ഹജ്ജ് സമയത്ത് കൂടുതൽ കർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളും വർജ്ജിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നതോടുകൂടി പുണ്യകരമായ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയും, നല്ല കാര്യം എത്ര ചെറുതായാലും അല്ലാഹു അത് പാഴാക്കുകയില്ലെന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അനന്തരം, ഹജ്ജുയാത്രക്കൊരുങ്ങുമ്പോൾ അതിനാവശ്യമായ അത്യാവശ്യ വസ്തുക്കളെല്ലാം ഒരുക്കിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം പോകുന്നതെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു.
زاد (സാദു) എന്നാണ് അല്ലാഹു ഇതിനുപയോഗിച്ച വാക്ക്. യാത്രക്കുള്ള ഭക്ഷണസാധനമെന്നാണ് അതിൻെറ വാക്കർത്ഥമെങ്കിലും, യാത്രക്ക് ആവശ്യമായ എല്ലാ സാമാനങ്ങളുമാണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഹജ്ജുകർമ്മത്തിന് പോകുമ്പോൾ, യാത്രക്കുള്ള സാധനസാമഗ്രികൾ ഒരുക്കിക്കൊണ്ട് പോകുന്നത് നന്നല്ലെന്നും, അതാവശ്യമില്ലെന്നും, അത് 'തവക്കുലി'ന് (അല്ലാഹുവിൽ കാര്യങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കണമെന്നുള്ളതിന്) എതിരാണെന്നുമൊക്കെ ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് ചിലർ കരുതിയിരുന്നു. ഇക്കാലത്തും ചുരുക്കം ചിലർക്ക് ഈ ധാരണ ഇല്ലാതില്ല. ഇത്തരക്കാർക്ക് ഒരു ഖണ്ഡനമാണിത്. യമൻ പ്രദേശത്ത് നിന്നു ഹജ്ജിന് വരുന്നവർ, തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവരാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് യാത്രാസാമാനങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ വരാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതാണ് ഇതവതരിക്കുവാൻ കാരണമെന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്ത് പണം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ മിക്കവാറും എല്ലാ സാധനങ്ങളും മക്കായിൽ വാങ്ങുവാൻ കഴിയും. എന്നാലും ചില ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം കരുതുന്നത് അത്യാവശ്യമായിരിക്കും. മുൻകാലത്ത് പണം കയ്യിലുണ്ടായാൽ തന്നെയും ആവശ്യവസ്തുക്കൾ വിലക്ക് കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുമല്ലോ. അവസാനം അവർ സ്വയം കഷ്ടത അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയോ, മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒരു ഭാരമായിത്തീരുകയോ ആയിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. അതിന് ഇടവരുത്തരുതെന്നും, യാത്രയിൽ ആവശ്യവസ്തുക്കൾ കരുതിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത് ഹജ്ജിൻെറ ലക്ഷ്യത്തിന് വിരുദ്ധമല്ലെന്നും അല്ലാഹു ഈ കൽപന മുഖേന അറിയിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യംകൂടി ഉണർത്തുന്നു: യാത്രാസാമാനങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉത്തമമായത് തഖ്വാ (تقوى) യാണ് എന്നത്രെ അത്. മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിക്കാതെയും യാചിക്കുവാൻ ഇടയാക്കാതെയും

സൂക്ഷിക്കുക എന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുക-അഥവാ ഭയഭക്തി-എന്നും രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ ഇവിടെ ഈ വാക്യത്തിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ ഈ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനത്തിലെയും ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പൊതു അർത്ഥത്തിലാണ് ആ വാക്യമെന്നും വരാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) (**تقوى**) എന്ന പദത്തിൻെറ വാക്കർത്ഥം സൂക്ഷിക്കുക എന്നുതന്നെ. എങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭയഭക്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഖുർആനിലും മറ്റും അതും അതിൽനിന്നുൽഭവിക്കുന്ന മറ്റ് പദങ്ങളും അധികം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. അടുത്ത വാക്യത്തിൽ (**واتقون يا اولى الالباب**) (ബുദ്ധിമാൻമാരേ, എന്നെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം) എന്ന് പറഞ്ഞതിലെ സൂക്ഷ്മതകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം രണ്ടാമത് പറഞ്ഞതാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഐഹികമായ ഒരാവശ്യമാണല്ലോ യാത്രാസാമാനങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നത് അതു കൊണ്ട് ഈ കൽപനയെ ആസ്പദമാക്കി ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അധികം പൂണ്ടുപിടിക്കരുത്-അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്ന കാര്യമാണ് കൂടുതൽ ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടത്-എന്നത്രെ ഇതെല്ലാം ഉണർത്തുന്നത്. മനുഷ്യർക്ക് നഗ്നത മറക്കുവാനും, അലങ്കാരത്തിനുമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സൂ:അഅ്റാഫ് 26ൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: **ولباس التقوى ذلك خير** (തഖ്വയാകുന്ന വസ്ത്രമത്രെ കൂടുതൽ ഉത്തമമായത്.) അതും ഈ തത്വം തന്നെയാണ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

തുടർന്നുകൊണ്ട് മുസ്ലിംകളിൽ കടന്നുകൂടിയിരുന്ന ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണ നീക്കം ചെയ്യുന്നതാണ് 198-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഉകാള്, മജ്നഃ, ദുൽമജാസ് (**عكاظ, مجنة, ذوالمجاز**) മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ച് ജാഹിലിയ്യാ അറബികൾ ഹജ്ജു കാലത്ത് വമ്പിച്ച കച്ചവടങ്ങൾ നടത്തുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇത് നന്നല്ലെന്ന് കരുതി മുസ്ലിംകൾ അതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കുമായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ....**ليس عليكم جناح** (നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുമുള്ള അനുഗ്രഹം തേടുന്നതിന് നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റില്ല.) എന്ന് അവതരിച്ചതെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنهما) മുതലായവരിൽനിന്ന് ബുഖാരീ (رحمه الله) അടക്കം പലരും ഉദ്ധരിച്ച രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഉമർ (رضي الله عنه) നോട് അബൂസ്വാലിഹ് (رضي الله عنه) ചോദിച്ചു: 'അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ! ഹജ്ജു കാലത്ത് നിങ്ങൾ കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നുവോ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അവരുടെ (അറബികളുടെ) ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഹജ്ജിലല്ലാതെ (മറ്റ് വല്ലതിലും) ആയിരുന്നുവോ?!'

ദുൽഹജ്ജ് 9-ാം ദിവസം ഹാജിമാർ അറഫായിൽ സമ്മേളിക്കുന്നു. അവിടെനിന്നുള്ള മടക്കത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ഒഴുകിപ്പോരുക (**أفاضة**)' എന്ന് പറയുന്നത്. ഹാജിമാരുടെ പ്രവാഹത്തെ വെള്ളം ഒഴുകുന്നതിനോട് ഉപമിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ആ പ്രയോഗം. 'അറഫാത്ത്' എന്നും 'അറഫ' (**عرفات, عرفة**) എന്നും പറയുന്നത് ഒന്നുതന്നെ. അറഫായിൽ നിന്ന് വൈകുന്നേരം ഇറങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ മുസ്ദലിഫ **مزدلفة** എന്നിടത്ത് രാത്രി തങ്ങേണ്ടതുണ്ട്. മുസ്ദ ലിഫയെ-അല്ലെങ്കിൽ അവിടെയുള്ള ഖുസഹ് **قزح** എന്ന കുന്നിനെ-ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'മശ്അറു ൽഹറാം' **المشعر الحرام** എന്ന് പറയുന്നത്. അറഫായിൽനിന്ന് ഒഴുകിപ്പോരുമ്പോൾ അറിഞ്ഞി രിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്ത് കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: (1) മശ്അറുൽ ഹറാമിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവിടെവെച്ച് ഇന്നിന്ന 'ദിക്റോ' 'ദുആ'യോ വേണമെന്നൊന്നും നിർബ്ബന്ധമില്ല. എങ്കിലും, ദിക്ർ, ദുആ, തൽബിയത്ത് എന്നിവയൊക്കെ കഴിയുന്നത്ര വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മഗ്രിബും ഇശായും അവിടെവെച്ചു ജംആക്കി (ഒരുമിച്ച്) നമസ്കരിക്കുകയും വേണം. ഇതെല്ലാമാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്ന് പറയാം. (2) ഹജ്ജ് കർമ്മങ്ങളിലും അവയുടെആചരണങ്ങളിലും ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് പല അനാചാരങ്ങളും കടന്നുകൂടിയിരുന്നു. അവയിലെ ശരിയും തെറ്റും തിരിച്ചറിയുവാൻപോലും സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ, അവയുടെ യഥാർത്ഥ രൂപം വിവരിച്ചുകൊടുത്തും, സത്യവിശ്വാ

സവും സൻമാർഗവും സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം നൽകിയുംകൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകളെ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിന് നന്ദിയായി എല്ലായ്പ്പോഴും പൊതുവിലും, ഹജ്ജ് കർമ്മങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും അല്ലാഹുവിനെ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഉണർത്തുന്നു.

(3) ഒഴുകിപ്പോരുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ പൊതുവെ ഒഴുകിപ്പോരുന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നുതന്നെയായിരിക്കണം പോരുന്നത് എന്നുള്ളതാണ് മറ്റൊരു കാര്യം. ഖുറൈശികൾ അവരുടെ ആഭിജാത്യത്തിൻെറയും, നേതൃത്വത്തിൻെറയും പേരിൽ ഹജ്ജിൻെറ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ കടത്തിക്കൂട്ടിയിരുന്ന ഒരു ദുസ്സമ്പ്രദായത്തിൻെറ ഖണ്ഡനമാണിത് അറഫായിൽനിന്ന് പോരുമ്പോൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആദ്യം വിവരിച്ചശേഷം, പിന്നെ മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി ثم എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം മുതൽക്കേ ഹജ്ജിൽ സമ്മേളിക്കുന്ന ആളുകൾ അറഫായിൽ പോകുകയും, അവിടെനിന്ന് മുസ്ദലിഫാ വഴി മടങ്ങുകയുമാണ് പതിവ് എന്നാൽ, ഖുറൈശികളും, അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചിലരും മറ്റുള്ള ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരാതെ, 'ഞങ്ങൾ യോഗ്യൻമാരും വീരൻമാരുമാണ് (نحن الحمس)' എന്നും മറ്റും അഹങ്കരിച്ചു കൊണ്ട് മുസ്ദലിഫായിൽ സമ്മേളിക്കുകയും, അവിടെനിന്ന് തിരിച്ചുപോരുകയും ചെയ്യുമായി രുന്നു, മേലിൽ മുസ്‌ലിംകൾ ആരും അങ്ങിനെ ചെയ്യരുതെന്നും. എല്ലാവരും അറഫായിൽ പോയി അവിടെനിന്നുതന്നെ മടങ്ങണമെന്നും അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കയാണ് (4) അവസാനം അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയും, അവൻ വളരെ പൊറുക്കു ന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിന് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

നമസ്കാരത്തിനുശേഷവും നോമ്പിനുശേഷവും ഇതേപ്രകാരം കല്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി മുമ്പ് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. ഇവിടെ, അറഫായിൽനിന്നുള്ള മടക്കത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവി ച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ ഉപദേശം. ഹജ്ജ് സംബന്ധമായ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും നിർവ്വഹിച്ചു കഴിയുന്ന അവസരത്തിലും അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കണമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ വീണ്ടും ഇതുപോലെ അല്ലാഹു ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. എല്ലാ ആരാധനകളുടെയും സത്തയും ജീവനും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിലും അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധത്തി ലുമാണല്ലോ. ഇതാണിതിന് കാരണം. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പാപമോചനം തേടുവാൻ ഉപദേശി ച്ചതിൽ ഒരു പ്രത്യേക രഹസ്യംകൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തരം കിട്ടാവുന്നതും, അവൻെറ കൃപാ കടാക്ഷങ്ങൾ കൂടുതൽ ലഭിക്കാവുന്നതുമായ സന്ദർഭങ്ങളിലും, സ്ഥാനങ്ങളിലുമാണല്ലോ അവർ (ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നവർ) ഇപ്പോഴുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഈ അവസരം അതിന് ഉപയോഗിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നത്രെ അത്. ذكر (ദിക്ർ) എന്ന വാക്കിന് വാക്കർത്ഥം 'ഓർമ്മിക്കുക, സ്മരിക്കുക, ധ്യാനിക്കുക, പറയുക, കീർത്തനം ചെയ്യുക' എന്നൊക്കെയാണ്. ഇത്തരം സ്ഥലങ്ങളിൽ അത് പ്രാവർത്തികമാകുന്നത് ഹംദ്, തസ്ബീഹ്, തഹ്‌ലീൽ, തക്ബീർ, ദുആ മുതലായവ മുഖേനയാകുന്നു. മനസ്സാന്നിധ്യവും, നിഷ്കളങ്കതയും, ഭയഭക്തിയും അവയുടെ ജീവൽവശമ ാകുന്നു. ومن الله التوفيق

200 അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ (ഹജ്ജ് സംബന്ധമായ) ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നിർ വ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ സ്മരിക്കുന്നതുപോലെ-അഥവാ അതിനെക്കാൾ ശക്തമായ സ്മരണ-അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. എന്നാൽ, മനുഷ്യരിലുണ്ട് ചിലർ-അവർ പറയും:	فَإِذَا قَضَيْتُم مَّنَٰسِكَكُمْ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَذِكْرِكُمْ ءَابَآءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا وَمَا لَهُۥ

فِي ٱلْأَخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ ﴿٢٠٠﴾

''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഇഹ ലോകത്തിൽ നൽകേണമേ!'' പരലോക ത്തിൽ അവർക്ക് യാതൊരു ഓഹരിയും ഇല്ലതാനും.

وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى ٱلْأَخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿٢٠١﴾

201 അവരിലുണ്ട് ചിലരും അവർ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഇഹ ലോകത്തിൽ നന്മ നൽകേണമേ!, പരലോ കത്തിലും നന്മ (നൽകേണമേ) ! ഞങ്ങളെ നരകശിക്ഷയിൽ നിന്ന് കാത്തു തരുകയും ചെയ്യേണമേ!''

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا۟ ۚ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

202 അക്കൂട്ടർക്ക് അവർ സമ്പാദിച്ചതു നിമിത്തം ഒരു (വമ്പിച്ച) വിഹിതമുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, വിചാരണ വേഗം നടത്തു ന്നവനാകുന്നു.

---

200 فَإِذَا قَضَيْتُم അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചാൽ. مَّنَاسِكَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആരാധനാ (ഹജ്ജു) കർമ്മ ങ്ങളെ. فَاذْكُرُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സ്മരിക്കുവിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. كَذِكْرِكُمْ നിങ്ങൾ ഓർമ്മി ക്കുന്നപോലെ. آبَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. أَوْ أَشَدَّ അല്ലെങ്കിൽ (അഥവാ) , കൂടുതൽ ശക്ത മായ. ذِكْرًا സ്മരണ. فَمِنَ النَّاسِ എന്നാൽ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. مَن يَقُولُ പറയുന്നവർ, ചിലർ പറയും. رَبَّنَا آتِنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ഞങ്ങൾക്കു നൽകണേ. فِي الدُّنْيَا ഇഹ(ലോക) ത്തിൽ. وَمَا لَهُ അവന്നില്ല താനും. فِي الْآخِرَةِ പര(ലോക) ത്തിൽ. مِنْ خَلَاقٍ ഒരു അംശവും, ഓഹരിയിൽനിന്നും (ഒന്നും) . 201 وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്. مَّن يَقُولُ പറയുന്നവർ. رَبَّنَا آتِنَا റബ്ബേ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകണേ. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. حَسَنَةً നന്മ/ നല്ലത്. وَفِي الْآخِرَةِ പരത്തിലും. حَسَنَةً നന്മ നല്ലത്. وَقِنَا ഞങ്ങളെ കാക്കുകയും (ഞങ്ങൾക്ക് കാത്തുതരുകയും) വേണമേ. عَذَابَ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന്, ശിക്ഷയെ. النَّارِ നരക ത്തിൻെറ. 202 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. نَصِيبٌ പങ്കു, ഓഹരി. مِّمَّا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ചതി നാൽ, അവർ ചെയ്തുവെച്ചതിൽ നിന്ന്. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. سَرِيعُ വേഗമുള്ളവനാകുന്നു. الْحِسَابِ വിചാരണ, കണക്കു നോക്കൽ.

مناسك(മനാസിക്) എന്ന വാക്കിന് 'ത്യാഗകർമ്മങ്ങൾ, ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥമെങ്കിലും ഹജ്ജ് സംബന്ധമായ കർമ്മങ്ങൾക്കാണത് അധികവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത് ഹജ്ജ് കർമങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കീർത്തനം, ധ്യാനം, പ്രാർത്ഥന മുതലായവ നടത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണ പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയാണ്. 'നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ സ്മരിക്കുന്നതുപോലെ' എന്ന് പറയുവാൻ കാരണം. ഹജ്ജ് കഴിഞ്ഞാൽ, മിനായിലും മററും സമ്മേളിച്ച് ഓരോ ഗോത്രക്കാരും തങ്ങളുടെ പൂർവ്വീ കന്മാരുടെയും, പിതാക്കളുടെയും യോഗ്യതകളും മഹത്വങ്ങളും എണ്ണിപ്പറഞ്ഞും, പാടിപുകഴ്ത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കുക അറബികളുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇതിൻെറ അനൗചിത്യം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുകയാണ്: നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് അതല്ല ; അതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് അല്ലാഹു വിനെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഓർമ്മയും കീർത്തനവുമൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. അല്ല, അതുപോര; അതിലുപരിയായിത്തന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണക്ക് നിങ്ങൾ പ്രാധാന്യം കൽപ്പി ക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നൊക്കെ. ഈ കൽപന വേറൊരു പ്രകാരത്തിലും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ കുട്ടികളായിരിക്കുമ്പോൾ, എൻെറ ബാപ്പ, എൻെറ ഉമ്മ എന്നൊക്കെ വിളിച്ചും പറഞ്ഞും ആവശ്യപ്പെട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ: അതുപോലെയും, അതിലുപരിയായും നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ക്കുറിച്ച് സ്മരിക്കുകയും അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത് എന്നത്രെ ആ വ്യാ

ഖ്യാനത്തിൻെറ ചുരുക്കം. രണ്ടായാലും ഒരേ ആശയത്തിൽ തന്നെ- അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകതയിൽതന്നെ-കലാശിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാവണം, എങ്ങിനെ ആവരുത് എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറയുന്നു :-

ചില മനുഷ്യർ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിലും അവർക്ക് ഐഹികമായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമെ ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരിക്കയുള്ളു. 'റബ്ബേ, ഞങ്ങൾക്ക് ഇഹത്തിൽ ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങൾ നൽകേണമേ'! (ربنا اتنا فى الدنيا) എന്നായിരിക്കും അവരുടെ പ്രാർത്ഥന. പരലോക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെ യുള്ളവർക്കു പരലോകത്തുവെച്ച് ഒന്നും ലഭിക്കുവാനുണ്ടാവുകയില്ല. ഐഹികാവശ്യങ്ങളാകട്ടെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച അളവിൽ ലഭിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കും. വേറൊരു വിഭാഗം ആളുകളുണ്ട് : അവർ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ നൻമക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 'ഞങ്ങൾക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നൻമ നൽകേണമേ! (ربنا اتنا فى الدنيا حسنة وفى الاخرة حسنة*') എന്നായിരിക്കും അവർ പറയുക. അതെ, ആരോഗ്യം, സമാധാന ജീവിതം, ആവശ്യത്തിനുള്ള ധനം, പാർപ്പിടം, നല്ല വീട്ടുകാർ, ജനസമ്മതി, അറിവ്, വിജ്ഞാനം, സൽകർമ്മം ചെയ്‌വാനുള്ള സൗകര്യം, ആപത്തുകളിൽനിന്നും വിഷമങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള രക്ഷ ആദിയായി ലൗകികമായ എല്ലാ നൻമകൾക്കുവേണ്ടിയും അവർ പ്രാർത്ഥിക്കും. എന്നാൽ അവരുടെ ലക്ഷ്യം അതു കൊണ്ടവസാനിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി, പാപമോചനം, സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങൾ തുടങ്ങിയ നൻമകൾ ലഭിക്കലായിരിക്കും അവരുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ കോപശാപങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു നരകശിക്ഷക്കു വിധേയരാകാതെ ഞങ്ങളെ കാത്തു രക്ഷിക്കണേ (وقنا عذاب النار) എന്നുകൂടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്കും മററുള്ളവരെപ്പോലെ ഇഹത്തിൽവെച്ചു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ ലഭിക്കും. പരലോകത്തിലാകട്ടെ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളും കർമ്മങ്ങ ളുമായി അവർ ഇഹത്തിൽവെച്ചു സമ്പാദിച്ചുവെച്ച നേട്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അതിമഹത്തായ ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടുതരം പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഏതാണ് മാതൃകായോഗ്യ മെന്നും, ഏതാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നും ആലോചിച്ച് ഉചിതമായത് അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന് സാരം . അല്ലാഹു എല്ലാവരുടെയും വിചാരണ വളരെ വേഗം നടത്തി അവരവർ അർഹി ക്കുന്ന പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണെന്നും, കാലതാമസമോ മററു പ്രതിബന്ധങ്ങളോ ഒന്നും അതിൽ നേരിടുവാനില്ലെന്നും അവസാനം ഉണർത്തുന്നു.

സൂ: ഇസ്രാഉൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'താൽക്കാലികമായി ഈ ലോകത്തെ ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, നാം വേണമെന്നുവെക്കുന്നത് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നാം വേഗമാക്കിക്കൊടുക്കും. പിന്നീട് അവന് നാം നരകത്തെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. അവൻ അതിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും, നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട് എരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി സത്യവിശ്വാസിയായും കൊണ്ട് അതിമേതായ പരിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിയോടെ സ്വീകരികക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും-അക്കൂട്ടർക്കും ഇക്കൂട്ടർക്കും തന്നെ-നിൻെറ റബ്ബിൻെറവക കൊടുതിയെ നാം അയച്ചിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ്. നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കൊടുതി തടസ്സം ചെയ്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കയില്ല.'' (ഇസ്രാഉ് ,18,19,20) ഒരു മാതൃകാ പ്രാർത്ഥന യായി അല്ലാഹു പഠിപ്പിച്ചുതന്ന ഈ പ്രാർത്ഥന: ربنا اتنا فى الدنيا حسنة وفى الاخرة حسنة وقنا عذاب النار നാവുകൊണ്ട് ഉച്ചരിക്കുവാൻ വളരെ ലഘുവായതോടൊപ്പം ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ എല്ലാവിധ നൽമകളെയും ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള മഹത്തായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് നബി(ﷺ) ഈ പ്രാർത്ഥന സാധാരണ പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതും, (ബു) തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥന അധികവും ഈ വാചകങ്ങളിലായിരുന്നതും, (ﷺ) കഅ്ബയെ ത്വവാഫു ചെയ്യുക. മുതലായ ഹജ്ജ് കർമ്മങ്ങൾക്കിടയിലും ഈ പ്രാർത്ഥനക്ക് വളരെ സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

۞ وَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ فِىٓ أَيَّامٍ مَّعْدُودَٰتٍ ۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِى يَوْمَيْنِ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ ٱتَّقَىٰ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

203 എണ്ണപ്പെട്ട (അൽപം) ചില ദിവസങ്ങളിലും നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും രണ്ടുദിവസം കൊണ്ട് ധൃതിപ്പെട്ടുപോരുന്ന പക്ഷം, അവൻെറ മേൽ കുറ്റമില്ല. ആരെങ്കിലും പിന്തി നിന്നാൽ അവൻെറ മേലും കുറ്റമില്ല; (അതെ) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക്. [അവർക്കാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്] നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും നിങ്ങൾ അവങ്കലേക്ക് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ.

---

203 وَاذْكُرُوا الله അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. فِي أَيَّامٍ ചില ദിവസങ്ങളിൽ. مَّعْدُودَاتٍ എണ്ണപ്പെട്ട. فَمَن എന്നാൽ ആരെങ്കിലും. تَعَجَّلَ ധൃതിപ്പെട്ടു(വെങ്കിൽ) . فِي يَوْمَيْنِ രു ദിവസങ്ങളിൽ. فَلَا إِثْمَ എന്നാൽ കുറ്റമില്ല. عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ. وَمَن تَأَخَّرَ ആരെങ്കിലും പിന്തി നിന്നാൽ, താമസിച്ചെങ്കിൽ. فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ എന്നാലവൻെറ മേൽ കുറ്റമില്ല. لِمَنِ اتَّقَى സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്. وَاتَّقُوا الله അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ. أَنَّكُمْ നിങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്ന്. إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ അവനിലേക്ക് ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടും (എന്ന്) .

ايام معدودات (എണ്ണപ്പെട്ട ചില ദിവസങ്ങൾ) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം വലിയ പെരുന്നാൾ ദിവസത്തെ തുടർന്നുള്ള മൂന്ന് ദിവസങ്ങളാകുന്നു. അതായത് 'അയ്യാമുത്തശ്‌രീഖ് (**ايام التشريق**)' എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ദുൽഹജ്ജ് 11,12,13 തിയ്യതികൾ. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം അല്ലഹുവിൻെറ ദിക്ർ (സ്മരണ) വേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണ്, ആ ദിവസങ്ങളിൽ നമസ്കാരങ്ങൾക്ക് ശേഷവും ജംറഃ(*) കളിൽ എറിയുമ്പോഴും, ബലിമൃഗങ്ങളെ അറുക്കുമ്പോഴും മറ്റും തക്ബീർ ചൊല്ലുന്നത് സുന്നത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, 'അയ്യാമുത്തശ്‌രീഖ്' തിന്നുവാനും, കുടിക്കുവാനും, ദിക്റിനുമുള്ള ദിവസങ്ങളാണെന്ന് നബി (ﷺ) അരുളിചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. (മു) ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഹാജിമാർ മിനായിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് ജംറകളിൽ കല്ലേറുനടത്തേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ, രണ്ട് ദിവസം കൊണ്ട് അത് പൂർത്തിയാക്കി രണ്ടാം ദിവസം അവിടെ വിട്ടുപോരുന്നതിനും, മൂന്ന് ദിവസം നിന്ന് മൂന്നാം ദിവസം പോരുന്നതിനും വിരോധമില്ലെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. മൂന്നാം ദിവസം പോരുന്നതാണ് നല്ലതെങ്കിലും രണ്ടും ആവാമെന്ന് സാരം. രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസമെന്നുള്ളതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കേണ്ടത് ഭയഭക്തിക്കും സൂക്ഷമതക്കുമാണെന്നും, രണ്ടും സ്വന്തം സ്വാർത്ഥങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിയാകരുതെന്നും ഉണർത്തുന്നു. അവസാനം-മുമ്പ് പലപ്പോഴും കണ്ടതുപോലെ-അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കണമെന്നും, എല്ലാവരും അവസാനം അവൻെറ അടുക്കൽ തിരിച്ച് ചെല്ലേണ്ടി വരുമെന്ന് ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും വീണ്ടു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُۥ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيُشْهِدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا فِى قَلْبِهِۦ وَهُوَ أَلَدُّ

204 മനുഷ്യരിലുണ്ട് (ഇങ്ങിനെ) ചിലരും: ഐഹിക ജീവിത (വിഷയ) ത്തിൽ അവൻെറ വാക്ക് [സംസാരം] നിന്നെ അൽഭുതപ്പെടുത്തും; അവൻെറ ഹൃദയത്തിലുള്ള

---

* മിനായിൽ വെച്ചു മൂന്നു പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏഴേഴു പ്രാവശ്യം കല്ലെറിയേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ആ സ്ഥലങ്ങൾക്കാണ് ജംറഃ (جمرة)കൾ എന്ന് പറയുന്നത്.

ٱلۡخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾

തിനെ [ആത്മാർത്ഥതയെ] പ്പറ്റി അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. അവനാകട്ടെ, (വാസ്തവത്തിൽ) കുതർക്കിയായ വഴക്കുകാരനും (അഥവാ കടുത്ത വൈരാഗ്യമുള്ളവനും) ആയിരിക്കും.

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي ٱلۡأَرۡضِ لِيُفۡسِدَ فِيهَا وَيُهۡلِكَ ٱلۡحَرۡثَ وَٱلنَّسۡلَۚ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلۡفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾

205 അവൻ തിരിഞ്ഞുപോയാലാകട്ടെ, അവൻ ഭൂമിയിൽ പരിശ്രമം നടത്തുകയായി, അതിൽ നാശം [കുഴപ്പം] ഉണ്ടാക്കുവാനും, വിളയും സന്തതിയും നാശപ്പെടുത്തുവാനും! അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നാശം[കുഴപ്പ]ത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലതാനും.

وَإِذَا قِيلَ لَهُ ٱتَّقِ ٱللَّهَ أَخَذَتۡهُ ٱلۡعِزَّةُ بِٱلۡإِثۡمِۚ فَحَسۡبُهُۥ جَهَنَّمُۖ وَلَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾

206 അവനോട്: ''നീ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക'' എന്ന് പറയപ്പെട്ടാലാകട്ടെ, പ്രതാപം (അഥവാ രോഷം) അവനെ കുറ്റ(കൃത്യ)ത്തിന്നു പ്രേരിപ്പിക്കുകയായി. എന്നാൽ, അവനു 'ജഹന്നം' [നരകം] മതി! അത് എത്രയോ മോശപ്പെട്ട വിതാനം തന്നെ!

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشۡرِي نَفۡسَهُ ٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِ ٱللَّهِۚ وَٱللَّهُ رَءُوفُۢ بِٱلۡعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

207 മനുഷ്യരിലുണ്ട് (വേറെ) ചിലരും: അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ തേടിക്കൊണ്ട് തൻെറ സ്വന്തത്തെ [ആത്മാവിനെ] അവൻ വിൽക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു അടിയാൻമാരോടു വളരെ കൃപയുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

204 وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. مَن യാതൊരുവൻ, ചിലർ. يُعْجِبُكَ നിന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. قَوْلُهُ അവൻെറ വാക്ക്. فِي الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൽ. الدُّنْيَا ഐഹികമായ. وَيُشْهِدُ അവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ അവൻെറ ഹൃദയത്തിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. أَلَدُّ കുതർക്കിയാണ്, മഹാവഴക്കുകാരനാകുന്നു. الْخِصَامِ തർക്കം (വഴക്ക്-കേസ്സ്-എതിർപ്പ്) കൂടുന്നതിൽ. 205 وَإِذَا تَوَلَّى അവൻ തിരിഞ്ഞുപോയാൽ, അധികാരം ലഭിച്ചാൽ. سَعَى അവൻ പരിശ്രമിക്കും, ഉൽസാഹിക്കുകയായി. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. لِيُفْسِدَ നാശം(കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുവാൻ. فِيهَا അതിൽ. وَيُهْلِكَ നശിപ്പിക്കുവാനും. الْحَرْثَ വിള, കൃഷി. والنَّسْلَ സന്തതി, വംശം. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. لاَ يُحِبُّ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. الْفَسَادَ നാശം കുഴപ്പം. 206 وَإِذَا قِيلَ لَهُ അവനോട് പറയപ്പെട്ടാൽ. اتَّقِ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. أَخَذَتْهُ അവനെ പിടികൂടും. الْعِزَّةُ പ്രതാപം (രോഷം, ദുരഭിമാനം, അഹങ്കാരം) . بِالإِثْمِ കുറ്റത്തിന്, പാപത്തിന്. فَحَسْبُهُ എന്നാൽ അവനു മതി. جَهَنَّمُ ജഹന്നം, നരകം. وَلَبِئْسَ എത്രയോ മോശം തന്നെ വളരെ ചീത്ത. الْمِهَادُ (ആ) തൊട്ടിൽ, വിതാനം, വിരിപ്പ്. 207 وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. مَن يَشْرِي വിൽക്കുന്നവൻ. نَفْسَهُ തന്നെത്തന്നെ, സ്വന്തത്തെ, തൻെറ ആത്മാവിനെ. ابْتِغَاءَ ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ. مَرْضَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി, പൊരുത്തപ്പാട്. وَاللهُ رَءُوفٌ അല്ലാഹു വളരെ കൃപ (ദയ-കനിവ്) ഉള്ളവനാണ്. بِالْعِبَادِ അടിയാൻമാരോട്.

ഐഹികമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും, ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ നൻമകൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുമായ രണ്ട് തരം ആളുകളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അതുപോലെയുള്ള വേറെ രണ്ട് തരം ആളുകളെയും അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഒരു കൂട്ടർ

കപടൻമാരും ദുഷ്ട മനസ്ഥിതിക്കാരും, മറ്റേവർ നിഷ്കളങ്കരും വിശിഷ്ട മനസ്ഥിതിക്കാരുമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ രണ്ടുതരം മനുഷ്യരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ തരക്കാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം: ആകർഷകവും, മധുരമയവുമായ സംസാരം. കേൾക്കുന്നവർക്ക് കൗതുകവും ആശ്ചര്യവും തോന്നിപ്പോകും. തങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥതയും ശുദ്ധതയും സ്ഥാപിക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം ഇടക്കിടെ അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും അവനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യത്തോടും സത്യത്തിൻെറ കക്ഷിയോടും കടുത്ത ശത്രുതയും വൈരാഗ്യവുമാണ് അവരുടെ ഉള്ളിലുള്ളത്. കുതർക്കവും വഴക്കും കൂടുന്നതിൽ നിപുണൻമാരുമായിരിക്കും. സംസാരം രംഗത്ത് നിന്ന് മാറി കർമരംഗത്ത് വന്നാലാകട്ടെ, നാട്ടിൽ കുഴപ്പത്തിൻെറയും നാശത്തിൻെറയും മാർഗ്ഗങ്ങളിലായിരിക്കും അവരുടെ യത്നവും ശ്രദ്ധയും. ഉൽപന്നങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുക, സമാധാന ജീവിതം താറുമാറാക്കുക മുതലായ അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ, ആരെങ്കിലും അവരോട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം, ഇതൊന്നും അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ അതിലേക്ക് ചെവി കൊടുക്കുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, നേരെ മറിച്ച് അഹങ്കാരവും രോഷവും പിടികൂടുകയും, കൂടുതൽ തോന്നിയവാസവും ധിക്കാരവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ ഊക്കും പ്രതാപവും അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയുമായിരിക്കും ചെയ്യുക. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ ഗുണദോഷിച്ചിട്ടോ, ഉപദേശിച്ചിട്ടോ ഫലമില്ല. അവരെ ഒതുക്കുവാൻ അല്ലാഹു നേരത്തെത്തന്നെ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്-നരകം! അതുമതി അവർക്ക്! അവിടെ എത്തുമ്പോൾ അവരുടെ ഈ ഊക്കും ധിക്കാരവുമൊന്നും കാണുകയില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ഇത്തരക്കാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. നന്നേ ചുരുക്കം വാക്കുകളിലായി അവരോട് ചെയ്ത ഈ താക്കീതിൻെറ ഗൗരവം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക!

അക്കാലത്തുള്ള കപടവിശ്വാസികളെ അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽപെട്ട ചിലരെ-പ്പറ്റിയാണ് ഈ വിവരണമെന്നും, അവരുടെ കാര്യത്തിലാണ് ഇതിൻെറ അവതരണമെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ചിലരൊക്കെ പ്ര്താവിച്ച് കാണാമെങ്കിലും-ഖത്താദ, മുജാഹിദ്, റബീഉ് (رحمهم الله) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ-സത്യവിശ്വാസികളിലാകട്ടെ, കപടവിശ്വാസികളിലാകട്ടെ, ഈ സ്വഭാവക്കാരായ എല്ലാവരെയും സംബന്ധിക്കുന്നതാണിത് എന്നത്രെ ശരിയായ അഭിപ്രായം. ഇത്തരക്കർ താരതമ്യേന എല്ലാ കാലത്തും സുലഭമാണല്ലോ. നമ്മുടെ ഇക്കാലത്ത് വിശേഷിച്ചും. واذا تولى എന്ന വാക്കിന് 'തിരിഞ്ഞു പോയാൽ' എന്നും, 'അധികാരം ലഭിച്ചാൽ' എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അവർ സംസാരരംഗത്തുനിന്ന് വിട്ടുമാറിയാൽ എന്നും, രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അവർക്ക് നാട്ടിൽ വല്ല അധികാരമോ സ്വാധീനമോ കൈവന്നാൽ എന്നും ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കും. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് മുകളിൽ കണ്ട വിവരണം. വാചകഘടന നോക്കുമ്പോൾ അതിനാണ് മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥമാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് ആശയം കൂടുതൽ വ്യക്തവുമാണ്. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസവും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയഭക്തിയും മനസ്സിൽ തീണ്ടാത്തവർക്ക് അധികാരവും സ്വാധീനവും കിട്ടിയാലുണ്ടാകുന്ന ചെയ്തികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നൽകിയ ആ വിവരണം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നാം കണ്ടും അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ.

രണ്ടാമത്തെ തരക്കാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അധികം വിശദീകരിച്ചിട്ടില്ല. വിശദീകരണം കൂടാതെത്തന്നെ അവരെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണുതാനും. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പൊരുത്തപ്പാടുമാണ് അവരുടെ ഏക ലക്ഷ്യം. അതിനായി ഏത് ത്യാഗവും വരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറാണ്. ധനം, പ്രതാപം മുതലായവ മാത്രമല്ല, സ്വന്തം ആത്മാവിനെപ്പോലും അതിന് വേണ്ടി ബലി കഴിക്കുവാൻ അവർ ഒരുക്കമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ വാക്കും പ്രവർത്തിയും

അതിനനുസരിച്ചായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതിനൊരു ഉദാഹരണമായി സ്വുഹൈബ് (ﷺ) ന്റെ(*) സംഭവം ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാള്‍ എടുത്ത് കാണിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും ചിലര്‍ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവതരണ കാരണം ഏതായാലും അതിലെ ഉള്ളടക്കം അദ്ദേഹത്തിനുമാത്രം ബാധമമായതല്ല പൊതുവെ ബാധകമാണ്-എന്നതില്‍ സംശയമില്ല. സ്വുഹൈബ് (ﷺ) ഹിജ്റക്ക് ഒരുങ്ങിയപ്പോള്‍, ഖുറൈശികള്‍ അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞു. നീ ഒരു ദരിദ്രനായിക്കൊണ്ട് ഈ നാട്ടില്‍വന്ന് ഇവിടെവെച്ച് സമ്പാദിച്ച സ്വത്തുക്കളുമായി നാടുവിടുവാന്‍ ഞങ്ങള്‍ സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്ന് അവര്‍ ശഠിച്ചു. വേണമെങ്കില്‍ സ്വന്തം ദേഹവുമായി പോയിക്കൊള്ളാമെന്നായി. അമ്പെയ്ത്തിലും മറ്റും വിദഗ്ദനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അവരുമായി ഒരു സംഘട്ടനത്തിനൊരുങ്ങാതെ, തന്റെ സ്വത്തുക്കളത്രയും മക്കായില്‍ വിട്ടേച്ചുകൊണ്ട് മദീനായിലേക്ക് യാത്രപോയി. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോള്‍ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''സ്വുഹൈബ് ലാഭം നേടി! സ്വുഹൈബിന്റെ കടച്ചവടം ലാഭത്തിലായി!'' ഇതാണാസംഭവം. ആദ്യത്തെ തരക്കാരെപ്പറ്റി 'അവര്‍ക്ക് ജഹന്നം മതി' എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെങ്കില്‍ ഈ വിഭാഗക്കാര്‍ക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത് والله رؤوف بالعباد (അല്ലാഹു അടിയാന്‍മാരെപ്പറ്റി കൃപയുള്ളവനാണ്.) എന്നത്രെ. ജീവിതമത്രയും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കായി നീക്കിവെച്ച ഇവര്‍ക്ക് ഇതിലധികം വലിയൊരു വാഗ്ദാനം വേറെ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?!

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱدْخُلُوا۟ فِى ٱلسِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَـٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

208 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങള്‍ മുഴുവനുമായി സമാധാനത്തില്‍ [ഇസ്‌ലാമില്‍] പ്രവേശിക്കുവിന്‍, നിങ്ങള്‍ പിശാചിന്റെ കാലടികളെ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും അവന്‍ നിങ്ങള്‍ക്കു പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.

فَإِن زَلَلْتُم مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ ٱلْبَيِّنَـٰتُ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

209 എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകള്‍ വന്നുകിട്ടിയതിന് ശേഷം (പിന്നെയും) നിങ്ങള്‍ വഴുതിപ്പോകുകയാണെങ്കില്‍, നിങ്ങള്‍ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം, അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാണെന്ന്!

208 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. ادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുവിന്‍. فِي السِّلْمِ സമാധാനത്തില്‍, കീഴൊതുക്കത്തില്‍, ഇസ്‌ലാമില്‍. كَافَّةً മുഴുവനും, ആകമാനമായി. وَلاَ تَتَّبِعُوا പിന്‍പറ്റുകയും അരുത്. خُطُوَاتِ കാലടികളെ, ചവിട്ടടികളെ. الشَّيْطَانِ പിശാചിന്റെ. إِنَّهُ لَكُمْ നിശ്ചയമായും അവന്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക്. عَدُوٌّ ശത്രുവാകുന്നു. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ, തനി. 209 فَإِن زَلَلْتُم ഇനി (എന്നാല്‍) നിങ്ങള്‍ വഴുതിയെങ്കില്‍, ഇടറിയാല്‍. مِّن بَعْدِ ശേഷമായി. مَا جَاءَتْكُمُ നിങ്ങള്‍ക്കാവുന്നതിന്. الْبَيِّنَاتُ തെളിവുകള്‍. فَاعْلَمُوا നിങ്ങള്‍ അറിയുവിന്‍. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലി. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞന്‍.

* (صحيب) സ്വുഹൈബ് സ്വതവേ ഇറാഖുകാരനായിരുന്നു. ചെറുപ്പകാലത്ത് ഒരു യുദ്ധത്തില്‍ റോമക്കാര്‍ അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ച് അടിമയാക്കിക്കൊണ്ടുപോയി. കാലക്രമത്തില്‍ അദ്ദേഹം മക്കായില്‍ വന്നു താമസമാക്കി വ്യാപാരം വഴി കുറേ സമ്പാദിച്ചു. ഇസ്‌ലാമില്‍ ആദ്യമായി വിശ്വസിച്ച പൂര്‍വ്വ വിശ്വാസികളില്‍ ഒരാളായ അദ്ദേഹത്തിന് നാട്ടില്‍ ഉറ്റവരാരുമില്ലത്തതുകൊണ്ട് ഖുറൈശി മുശ്രിക്കുകളില്‍നിന്ന് വളരെകൂടുതല്‍ മര്‍ദ്ദനങ്ങള്‍ അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നിരുന്നു.

ഇസ്‌ലാമിലെ ചില നിയമനടപടികൾ അംഗീകരിക്കുകയും, മറ്റ് ചിലത് അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ പാടില്ലെന്നും, ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് അതിലെ മുഴുവൻ നടപടിക്രമങ്ങളെയും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ച് കൽപിക്കുന്നു. വേദക്കാരിൽപെട്ട ചിലർ ഇസ്‌ലാമിൽവന്ന് ശേഷവും അവരുടെ പഴയ ചില ആചാരങ്ങൾ വിട്ടേക്കുവാൻ മടിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ കൽപനയുണ്ടായതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അത് ശരിയാണെങ്കിൽ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തത്വത്തെ അത് കൂടതൽ ബലപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മതത്തിൻെറ ഏതാനും വശങ്ങളിൽ ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും അതോടൊപ്പം സ്വാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങളെയും കാര്യ ലാഭങ്ങളെയും മുൻനിറുത്തി മറ്റു വശങ്ങളിൽ അനിസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കെല്ലാം ബാധകമാണ് ഈ കല്പന. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് പിശാചിൻെറ കാലടികളെ പിൻപററലാണെന്നും, അവൻ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പരമ ശത്രുവാണെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതും നൽകുന്നു. പിശാചിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവരെ നരകത്തിനവകാശികളാക്കിത്തീർക്കുവാനല്ലാതെ അവൻ ശ്രമിക്കുകയില്ലല്ലോ **انما يدعوا حزبه ليكونا من اصحاب السعير** (അവൻെറ കക്ഷിയെ അവർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരിൽപെട്ടവരായിരിക്കുവാൻ മാത്രമെ അവൻ ക്ഷണിക്കുകയുള്ളു.)

സത്യം ഇന്നതാണ്, ഇസ്‌ലാമിലെ നിയമ നടപടി ഇന്നതാണ് എന്നൊക്കെ വ്യക്തമായ അറിവ് കിട്ടിയിട്ട് പിന്നെയും നേർമാർഗം വിട്ട് കാൽ വഴുതിപ്പോകുന്നവർക്ക് നീതിയുക്തമായ ശിക്ഷ കിട്ടുമെന്നും, അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാനോ, രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനോ ആർക്കും സാധ്യമല്ലെന്നും രണ്ടാമതും ഒരു താക്കീതാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. **سلم** (സിൽമ്) എന്ന വാക്കിന് 'കീഴൊതുക്കം, സമാധാനം, അനുസരണം' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. ഇവയിൽ ഏത് അർത്ഥം എടുത്താലും അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനം പര്യവസാനിക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാം എന്നതിൽ തന്നെയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് പലരും അതിന് ഇസ്‌ലാം എന്നർത്ഥം കൽപിച്ചുകാണുന്നതും.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن يَأْتِيَهُمُ ٱللَّهُ فِى ظُلَلٍ مِّنَ ٱلْغَمَامِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

210 അവർ നോക്കി (കാത്തു) ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ? അവരുടെ അടുക്കൽ മേഘത്തണലുകളിലായി അല്ലാഹുവും, മലക്കുകളും വരുന്നതിനെയല്ലാതെ! കാര്യം തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നത്.

---

210 هَلْ يَنظُرُونَ അവർ നോക്കുന്നുവോ, കാത്തിരിക്കുന്നോ. إلاَّ أَن يَأْتِيَهُمُ അവർക്ക് വരുന്നതിനെയല്ലാതെ. اللهُ അല്ലാഹു. فِي ظُلَلٍ തണലുകളിൽ. مِّنَ الْغَمَامِ മേഘത്തിനാലുള്ള. وَالْملائِكَةُ മലക്കുകളും. وَقُضِيَ വിധിക്ക(തിരുമാനിക്ക) പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْأَمْرُ കാര്യം. وَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക് (തന്നെ) . تُرْجَعُ മടക്കപ്പെടും, മടക്കപ്പെടുന്നു. الْأُمُورُ കാര്യങ്ങൾ.

അല്ലാഹു മേഘത്തണലുകളിൽ വരുക എന്നതിന് ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടു കാണാം. ഖുർആനിലും നബി വാക്യങ്ങളിലുംവന്നിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുനാമങ്ങളെയും ഗുണ വിശേഷണങ്ങളെയും, (اسماء الله وصفاته) വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അംഗീരിക്കപ്പെട്ടുവന്നിട്ടുള്ള രണ്ട് വ്യത്യസ്ത നിലപാടുകളാണ് ഇതിന് കാരണം. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: (1) അവർക്ക് വ്യാഖ്യാനങ്ങളോ ഉപാധികളോ നൽകാതെ അവയുടെ ബാഹ്യാർത്ഥത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതുകൊണ്ട് മതിയാക്കുകയും, സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യവും വ്യാഖ്യാനവും അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നുവെച്ച് വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക. അവ ഉപവയോഗിച്ച് സന്ദർഭങ്ങളിൽനിന്ന് അടർത്തിയെടുത്തുകൊണ്ട് അവയെ കൈകാര്യം

ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുക. ഇതാണ് മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർ സ്വീകരിച്ചുവന്ന നയം. (2) അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തിനും പരിശുദ്ധതക്കും എതിരാവാത്ത വിധം സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച അർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകുക. 'മുതകല്ലിമു'കളും (വിശ്വാസ ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതൻമാരും) പിൻഗാമികളിൽ അധികപക്ഷവും സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന മാർഗ്ഗം ഇതാണ്. സാധാരണക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതാണ് കൂടുതൽ കരണീയമായി തോന്നുക യെങ്കിലും കൂടുതൽ സുരക്ഷിതവും, അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിത മഹത്വത്തോട് കൂടുതൽ യോജി ച്ചതും മുൻഗാമികളുടെ നയമത്രെ. ഈ വിഷയകമായി കുറേകൂടി വിശദീകരണം ആലുഇംറാൻ, 7-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വരുന്നതാണ്. إن شاء الله

ഖിയാമത്ത് നാളിൽ സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്ന ആ 'മഹ്ശർ' മഹാസമ്മേളനത്തിൽ എല്ലാവരും ദീർഘകാലം അങ്ങേഅറ്റം പരിഭ്രമത്തിലും ഭയത്തിലും മുഴ ുകിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വല്ല തീരുമാനവും എടുക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു വിനോട് ശുപാർശ ചെയ്‌വാനപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പ്രാവാചകൻമാരിൽ പ്രധാനികളായ പലരെയും സമീപിക്കുമെന്നും, എല്ലാവരും ഓരോ കാരണം പറഞ്ഞ് അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകു മെന്നും, ഒടുക്കം നബി മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനോട് അതിനായി അപേക്ഷിക്കു മെന്നും, ആ ശുപാർശ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളുടെ വിചാരണ നടത്തുമെന്നും പല ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) മു തലായ പലരും അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ അല്ലാഹുവിൻെറയും മലക്കുകളുടെയും വരവിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: '......എന്നിട്ട് ഓരോ ആകാശവും പൊട്ടിപ്പിളർന്ന് അതിലെ മലക്കുകളെല്ലാം ഇറങ്ങിവരും. അങ്ങനെ, മേഘത്തണലു കളിലായി അല്ലാഹുവും മലക്കുകളും വരും. മലക്കുകൾ പലവിധം തസ്ബീഹ് (സ്തോത്ര കീർത്തനം) കൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയും: ജിന്നുകളുടെയും, മനുഷ്യരു ടെയും കൂട്ടമേ! നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത് മുതൽ ഇതുവരെ ഞാൻ നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കാതിരുന്നു വെങ്കിലും നിങ്ങൾ പറയുന്നതും ചെയ്യുന്നതുമൊക്കെ ഞാൻ കേട്ടും കണ്ടും കൊണ്ടിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഏടുകൾ ഇതാ. അതിൽ നൻമ കണ്ടെത്തുന്നവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, മറ്റ് വല്ലതും കാണുന്നവർ അവരവരെത്തന്നെയല്ലാതെ കുറ്റപ്പെടുത്താതിരുന്നുംകൊള്ളട്ടെ. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു സൃഷ്ടികൾക്കിടയിൽ തീര ുമാനമെടുക്കും.'

ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളുടെ വിചാരണക്ക് വരുന്ന സന്ദർഭത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതെന്നാണ് ഈ ഹദീസിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. എന്നാൽ, മേഘത്തണൽ എന്നു പറഞ്ഞത് എന്താണ്? എങ്ങിനെയാണ്? എന്തുകൊണ്ട് മേഘത്തണലിൽ വരുന്നു? ഇതൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അവൻ പറഞ്ഞതിൽ ഒന്നും കൂട്ടുകയോ കുറക്കുകയോ ചെയ്യാതെ നമുക്കത് വിശ്വാസിക്കാം. അപ്പോൾ, ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും: അവർ-കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഇസ്‌ലാമിൽ പരിപൂർണ്ണമായി പ്രവേശിക്കാതെ പിശാചിൻെറ കാലടികളെ പിൻപറ്റി പിഴച്ചുപോയവർ-വ്യക്തമായ തെളിവുകളിൽനിന്ന് സത്യം മനസ്സിലാക്കി നേർമാർഗ ത്തിൽ ചരിക്കുന്നില്ലാത്ത പക്ഷം, മലക്കുകൾ സഹിതം അല്ലാഹു വന്ന് അവരുടെ വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കുന്ന ആ സന്ദർഭമല്ലാതെ, മറ്റെന്താണ് അവർക്ക് കാത്തിരിക്കുവാനു ള്ളത്?! അതെ, മറ്റൊന്നും കാത്തിരിക്കുവാനില്ല. ആ സന്ദർഭം വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവർക്കൊട്ടു രക്ഷയുമില്ല.

'അല്ലാഹു വരുക' എന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന-അല്ലെങ്കിൽ ശി ക്ഷ-വരുക എന്നും മറ്റുമാണ് മേൽ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ടാമത്തെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചവരുടെ അഭിപ്രായം. മുമ്പ് ചില സമുദായങ്ങളിൽ ഇറങ്ങിയ ശിക്ഷയുടെ മുന്നോടിയായി അവർ ആദ്യം

കണ്ടത് മേഘരൂപത്തിലുള്ള വസ്തുവായിരുന്നു, മഴപെയ്യുമെന്ന സുപ്രതീക്ഷയോടെ അവര്‍ സന്തോഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെയാണ് മലക്കുകള്‍ അവരില്‍ മഹാ ശിക്ഷ വര്‍ഷിപ്പിച്ചത്. അതുപോലെയുള്ള വന്‍ശിക്ഷ ഇവര്‍ക്കും സംഭവിക്കുവാന്‍ കാത്തിരിക്കുകയാണോ ഇവര്‍ ചെയ്യുന്നത്?! എന്നിങ്ങിനെയായിരിക്കും ഈ അഭിപ്രായ പ്രകാരം ഏതാണ്ട് ആയത്തിന്‍റെ സാരം. രണ്ടായിരുന്നാലും, അവസരം മുഴുവന്‍ പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞ ശേഷം, പിന്നീട് ഖേദിച്ചിട്ട് ഫലമില്ലാത്ത അവസരത്തില്‍ ഖേദിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന ശക്തിയായ ഒരു താക്കീതാണിത്.

وقضى الامر (കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍റെ താല്‍പര്യം, ഇന്ന കാര്യം ഇന്ന വിധമെന്നും, വിശ്വാസത്തിന്‍റെയും പ്രവര്‍ത്തനത്തിന്‍റെയും കാലം ഇന്നതാണെന്നും, പ്രതിഫലത്തിന്‍റെ സന്ദര്‍ഭം ഇന്നതാണെന്നുമൊക്കെ മുമ്പേ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാകുന്നു. ഭൂതക്രിയാരൂപത്തിലാണ് **قضى** എന്ന ക്രിയ ഉള്ളത് എന്ന നിലക്കാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. 'തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും' എന്ന് ഭാവികാലരൂപത്തിലും അതിനര്‍ത്ഥം വന്നുകൂടാ എന്നില്ല. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ ഇങ്ങിനെയാണതിന് അര്‍ത്ഥം കല്‍പിക്കുന്നതും. അപ്പോള്‍ ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതല്‍ വ്യക്തവുമാണല്ലോ. സംഭവിക്കുമെന്ന് തിട്ടപ്പെട്ട കാര്യം ഭൂതകാലരൂപത്തില്‍ വിവരിക്കുക ഭാഷയില്‍ പതിവുള്ളതും, ഖുര്‍ആനില്‍ പലപ്പോഴും കാണപ്പെടാറുള്ളതുമാകുന്നു. എല്ലാം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുവെച്ച അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തന്നെയാണല്ലോ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഒടുക്കം ചെന്നവസാനിക്കുന്നതും. **(وإلى الله ترجع الامور)**

വിഭാഗം-26

سَلْ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَٰهُم مِّنْ ءَايَةٍۭ بَيِّنَةٍ ۗ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

211 (നബിയേ) ഇസ്രാഈല്‍ സന്തതികളോട് ചോദി(ച്ചുനോ) ക്കുക: വ്യക്തമായ എത്ര ദൃഷ്ടാന്തമാണ് നാം അവര്‍ക്കു നല്‍കിയിരിക്കുന്നത്?! ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹം തനിക്ക് വന്നതിനുശേഷം അതിനെ മാറ്റി മറിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവനാകുന്നു.

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۘ وَٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ فَوْقَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾

212 അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവര്‍ക്ക് ഐഹികജീവിതം ഭംഗിയാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരെപ്പറ്റി അവര്‍ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരാകട്ടെ, ഖിയാമത്തുനാളില്‍ അവരുടെ മീതെയുമായിരിക്കും. അല്ലാഹു, അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്ക് കണക്കില്ലാതെ നല്‍കുകയും ചെയ്യും.

---

211 سَلْ ചോദിക്കുക. بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്രാഈല്‍ സന്തതികളോട്. كَمْ എത്ര(യധികം) . آتَيْنَاهُم അവര്‍ക്ക് നാം നല്‍കിയിരിക്കുന്നു. مِّنْ آيَةٍ ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ട്. بَيِّنَةٍ വ്യക്തമായ, തെളിവായ. وَمَن يُبَدِّلْ ആരെങ്കിലും പകരമാക്കിയാല്‍, മാറ്റിമറിച്ചെങ്കില്‍. نِعْمَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹത്തെ. مِن بَعْدِ ശേഷം, ശേഷമായി. مَا جَاءَتْهُ അതവന്നുവന്നതിന്. فَإِنَّ اللهَ എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. شَدِيدُ കഠിനമായവനാണ്. الْعِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി. 212 زُيِّنَ ഭംഗിയാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അലങ്കാരമാക്കപ്പെട്ടു. لِلَّذِينَ യാതൊരുവര്‍ക്ക്. كَفَرُوا അവര്‍ അവിശ്വസിച്ചു. الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതം. وَيَسْخَرُونَ അവര്‍ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യും. مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَالَّذِينَ اتَّقَوْا

സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരാകട്ടെ. فَوْقَهُمْ അവരുടെ മീതെയായിരിക്കും. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. وَاللهُ يَرْزُقُ അല്ലാഹു നൽകും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. بِغَيْرِ حِسَابٍ കണക്കില്ലാതെ.

ഇസ്റാഈല്യർക്ക് സുവ്യക്തങ്ങളായ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ച് കൊടുത്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് നന്ദി കാണിക്കുന്നതിന് പകരം അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത് അതിന് തക്കതായ കഠിനശിക്ഷ അല്ലാഹു നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. അതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികൾ ആയിത്തീരരുത് എന്നത്രെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം. സത്യനിഷേധികൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണം അവർ ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ മോടിയിൽ വഞ്ചിതരായതാണ്. അവരുടെ ഏക ലക്ഷ്യം ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ സ്വാഭാവികമായും സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അവരുടെ താഴേക്കിടയിലായി കാണുന്നതിനെയും, സത്യത്തിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർ പരമാവധി പരിശ്രമിക്കുകയും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ച് അവർ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അത് വിലവെക്കരുത്, ഇഹത്തിലെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നാലും ശരി, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ച് ജീവിക്കുകയും ചെയ്തവരായിരിക്കും ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അവരെക്കാൾ മീതെക്കിടയിലുള്ളവർ. അതിനും പുറമെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ കണക്കില്ലാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൻെറസാരം.

كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ بِٱلْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ ۚ وَمَا ٱخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَـٰتُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۖ فَهَدَى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِمَا ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ مِنَ ٱلْحَقِّ بِإِذْنِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ يَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾

213 മനുഷ്യർ ഒരേ സമുദായമായിരുന്നു. അങ്ങനെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരും, താക്കീത് നൽകുന്നവരുമായി അല്ലാഹു നബിമാരെ നിയോഗി(ച്ചയ) ച്ചു. അവരോടൊപ്പം യഥാർത്ഥവുമായി വേദഗ്രന്ഥവും അവൻ അവതരിപ്പിച്ചു; മനുഷ്യർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായോ അതിൽ അവർക്കിടയിൽ അതു വിധി കൽപിക്കുവാൻ വേണ്ടി. അത് നൽകപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായില്ലതാനും; (അതെ) അവർക്കു (വ്യക്തമായ) തെളിവുകൾ വന്നു കിട്ടിയതിനു ശേഷം, അവർക്കിടയിലുള്ള സ്പർദ്ധ (അഥവാ ധിക്കാരം) നിമിത്തം. അപ്പോൾ, യാതൊന്നിൽ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായോ ആ യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് തൻെറ അനുമതി പ്രകാരം അല്ലാഹു വിശ്വസിച്ചവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി. അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് (നേരെ) ചൊവ്വായ പാതയിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതാണ്.

---

213 كَانَ النَّاسُ മനുഷ്യരായിരുന്നു. أُمَّةً وَاحِدَةً ഒരേ സമുദായം. فَبَعَثَ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അയച്ചു നിയോഗിച്ചു. اللهُ അല്ലാഹു. النَّبِيِّينَ പ്രവാചകൻമാരെ. مُبَشِّرِينَ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായി. وَمُنذِرِينَ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുന്നവരായും. وَأَنزَلَ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. مَعَهُمُ അവരോടൊപ്പം. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവുമായി. لِيَحْكُمَ അത് (അവൻ-അദ്ദേഹം) വിധിക്കുവാൻ വേണ്ടി. بَيْنَ النَّاسِ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. اخْتَلَفُوا അവർ ഭിന്നിച്ചു (ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി) , വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. فِيهِ അതിൽ. وَمَا اخْتَلَفَ ഭിന്നിച്ചതുമില്ല. فِيهِ

അതിൽ. إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ. أُوتُوهُ അവർക്കതു നൽകപ്പെട്ടു. مِن بَعْدِ ശേഷം. مَا جَاءَتْهُمُ അവർക്ക് വന്നതിന്. الْبَيِّنَاتُ തെളിവുകൾ. بَغْيًا സ്പർദ്ധ(അതിക്രമം-ധിക്കാരം-മാൽസര്യം-അസൂയ) നിമിത്തം. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. فَهَدَى اللهُ അപ്പോൾ അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. لِمَا യാതൊന്നിലേക്ക്. اخْتَلَفُوا فِيهِ അതിൽ അവർ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. مِنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിൽനിന്നും, യഥാർത്ഥമാകുന്ന. بِإِذْنِهِ അവൻെറ അനുമതി (സമ്മത) പ്രകാരം, അനുവാദംകൊണ്ട്. وَاللهُ يَهْدِي അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു. വഴി കാട്ടുന്നു, ചേർക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുവരെ. إِلَى صِرَاطٍ പാതയിലേക്ക്. مُّسْتَقِيمٍ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ.

മനുഷ്യസമുദായം അതിൻെറ ആരംഭം മുതൽ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയാണ് ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഭിന്നിപ്പോപിളർപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്രമേണ അഭിപ്രായ ഭിന്നതകളും പിളർപ്പുകളുമായി. അപ്പോൾ അല്ലാഹു നബിമാരെയും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അയച്ച് ഭിന്നിപ്പുള്ള വിഷയങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. എന്നിട്ടും ഭിന്നിച്ചവർ അവരുടെ ധിക്കാരവും, സ്പർദ്ധയും കൈവിടാതെ അതിൽ തന്നെ ശഠിച്ച് നിൽക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ലഭിക്കാതെ ആരും ഭിന്നിപ്പിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. എന്നാൽ, സത്യം മനസ്സിലാക്കി അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറായവർക്ക് അതുവഴി സൻമാർഗം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം അല്ലാഹു കൊടുത്തു. അവരെ അവൻ നേർവഴിയിലാക്കിത്തീർത്തു.

സൂറത്തുയൂനുസിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما كان الناس الا امة واحدة فاختلفوا (മനുഷ്യർ ഒരേ സമുദായമല്ലാതെ ആയിരുന്നില്ല. എന്നിട്ട് അവർ ഭിന്നിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. യൂനുസ്, 19.) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുജരീറും, ഹാകിമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ആദമിനും, നൂഹിനും (عليهما السلام) ഇടയിൽ പത്തുതലമുറയുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും യഥാർത്ഥ ശരീഅത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവർ ഭിന്നിച്ചു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു നബിമാരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായും, താക്കീത് നൽകുന്നവരായുംകൊണ്ട് നിയോഗിച്ചയച്ചു.'' ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെല്ലാം നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീടാണ് അഭിപ്രായ ഭിന്നതകളുണ്ടായത്, അപ്പോഴാണ് അല്ലാഹു പ്രവാചകൻമാരെ അയച്ചുവന്നത് എന്ന് കാണിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകൾ അബുൽആലിയ:, ഖത്താദ:, മുജാഹിദ് (رحمهم الله) എന്നിവരിൽനിന്ന് ഇബ്നു കഥീറും (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച് കാണാം. അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ആദ്യകാലത്ത് മനുഷ്യരെല്ലാം ആദം (عليه السلام) നബിയുടെ മതമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ച് വരുന്നവരായിരുന്നു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിഗ്രഹാരാധന നിലവിൽ വന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു നൂഹ് (عليه السلام) നബിയെ റസൂലായി അയച്ചു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹമാണ് അറിയപ്പെട്ടേടത്തോളം ഒന്നാമതായി അയക്കപ്പെട്ട റസൂൽ.

'ആരംഭകാലത്ത് മനുഷ്യന് ദൈവത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല; ക്രമേണ ചില ശക്തികളെയും വസ്തുക്കളെയും ദൈവങ്ങളായി ഗണിച്ച് വന്നു; അവസാനമാണ് ദൈവവിശ്വാസത്തിലും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിലും മനുഷ്യൻ എത്തിച്ചേർന്നത്.' എന്നും മറ്റുമൊക്കെ ചിലർ മനുഷ്യചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് ഊഹിച്ച് പറയാറുണ്ട്. ഇത് ശരിയല്ലെന്നും നേരെ മറിച്ചാണ് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളതെന്നും മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلِكُم ۖ مَّسَّتْهُمُ ٱلْبَأْسَآءُ وَٱلضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوا۟ حَتَّىٰ يَقُولَ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ

214 അതല്ല, (ഒരുപക്ഷെ) നിങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്ന് നിങ്ങൾ ഗണിച്ചിരിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങളുടെ മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളവരുടെ മാതൃക നിങ്ങൾക്ക് വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെ! അവർക്ക് വിഷമതയും, കഷ്ടതയും ബാധിക്കുക

ءَامَنُواْ مَعَهُۥ مَتَىٰ نَصۡرُ ٱللَّهِۗ أَلَآ إِنَّ نَصۡرَ ٱللَّهِ قَرِيبٞ ﴿٢١٤﴾

യുണ്ടായി. (മാത്രമല്ല) റസൂലും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരും ''അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം എപ്പോഴായിരിക്കും'' എന്നു പറയു(കപോലും ചെയ്യു) മാറ് അവർ കിടിലം കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അല്ലാ (-അറിഞ്ഞേക്കുക) ! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം സമീപത്തുള്ളതു (തന്നെ) ആകുന്നു.

---

214 أَمْ അതല്ല, അതോ. حَسِبْتُمْ നിങ്ങൾ ഗണിച്ചു, ധരിച്ചു(വോ) . أَن تَدْخُلُوا നിങ്ങൾ കടക്കുമെന്ന്, നിങ്ങൾക്ക് പ്രവേശിക്കാമെന്ന്. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. وَلَمَّا يَأْتِكُم നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുമില്ല വരാതെ. مَّثَلُ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മാതൃക, മാതിരി. خَلَوْا അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. مِن قَبْلِكُم നിങ്ങളുടെ മുമ്പ്. مَّسَّتْهُمُ അവരെ സ്പർശിച്ചു, ബാധിച്ചു. الْبَأْسَاءُ വിഷമത, ബുദ്ധിമുട്ട്. وَالضَّرَّاءُ കഷ്ടപ്പാടും, ദുരിതവും. وَزُلْزِلُوا അവർ വിറപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. حَتَّىٰ يَقُولَ പറയുംവരെ, പറയുമാറ്. الرَّسُولُ (ദൈവ) ദൂതൻ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരും. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം. مَتَىٰ എപ്പോഴാണ്. نَصْرُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം. أَلَا അറിയുക, അല്ല. إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം. قَرِيبٌ അടുത്തതാണ്; സമീപത്തുള്ളതാണ്.

മുൻ കഴിഞ്ഞ പ്രവാചകൻമാരുടെ സമുദായങ്ങളിലും രോഗം, യുദ്ധം, ദാരിദ്യം, ക്ഷാമം തുടങ്ങിയ ദുരിതങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സത്യനിഷേധികളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്നും സത്യവിശ്വാസികൾ വളരെയേറെ മർദ്ദനങ്ങളും, ആക്രമണങ്ങളും, യാതനകളും അനുഭവിക്കേണ്ടിയും വന്നിട്ടുണ്ട്. സഹിക്കവയ്യാതെ ഭയവിഹ്വലരായിത്തീരുകയും, പേടിച്ച് വിറക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് 'എപ്പോഴാണ് ഇനി നമുക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സഹായം വന്നെത്തുക-നമുക്ക് സഹിക്കവയ്യാതായല്ലോ.....' എന്നൊക്കെ സമുദായങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന റസൂലുകളും, അവരോടൊപ്പമുള്ള സത്യവിശ്വാസികളും സങ്കടപ്പെടുകപോലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത്രയും കടുത്ത പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് അവർ വിധേയരായിരുന്നു. സത്യത്തിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ അങ്ങിനെയുള്ള ചില പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളും വിധേയരാകേണ്ടി വരും. അതൊന്നും കൂടാതെ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് കഴിയുമ്പോഴേക്കും സ്വർഗത്തിൽ കടന്നുകളയാമെന്ന് നിങ്ങൾ കണക്കുകൂട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ശരിയല്ല എന്ന് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുകയാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള പരീക്ഷണ ഘട്ടങ്ങളുടെ പിന്നാലെത്തന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും ഉണ്ടായിരിക്കും. അത് വളരെ വിദൂരമൊന്നുമല്ല, അതിൻെറ സമയമാകുമ്പോൾ ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം സമീപത്തുതന്നെയുണ്ട് എന്നൊക്കെ അവരെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം സൂ: അൻകബൂത്ത്, 2,3 വചനങ്ങളിലും മറ്റുമായി അല്ലാഹു വേറെ സ്ഥലത്തും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത് കാണാം.

ഖബ്ബാബുബ്നുൽ അറത്ത് (رضي الله عنه) ൽനിന്നുള്ള ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിനോട് അങ്ങുന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സഹായം തേടുന്നില്ലേ, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലേ എന്നിങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരിൽ, ഒരാളുടെ തലയുടെ മൂർദ്ധാവിൽ ഈർച്ചവാൾ വെച്ച് അയാളുടെ കാലടി വരെ പൊളിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടത് അയാളെ അയാളുടെ മതത്തിൽനിന്ന് തിരിച്ചുകളയുമായിരുന്നില്ല. ഇരുമ്പിൻെറ ചീർപ്പുകൊണ്ട് ഒരാളുടെ മാംസം എല്ലിൽ നിന്നും ഈർന്നെടുക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. അതും അയാളുടെ മതത്തിൽനിന്ന് അയാളെ തിരിച്ചുകളയുമായിരുന്നില്ല.'' പിന്നീട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിശചയമായും, അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം പൂർത്തിയാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഒരു വാഹനക്കാരൻ സ്വൻആയിൽ നിന്ന് ഹളർ മൗത്തുവരെ അല്ലാഹുവിനെയും, ആടുകളെ സംബന്ധിച്ച് ചെന്നായകളെയും അല്ലാതെ

മറ്റൊന്നും പേടിക്കുവാനില്ലാതെ യാത്രചെയ്തേക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, നിങ്ങള്‍ ധൃതികൂട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. (ബു.) (*)

يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلْ مَآ أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ وَٱلْيَتَـٰمَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾

215 (നബിയേ) അവര്‍ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു: എന്താണ് അവര്‍ ചിലവഴിക്കേണ്ടത് എന്ന്. പറയുക: നല്ലതായുള്ളതെന്തു (തന്നെ) നിങ്ങള്‍ ചിലവഴിക്കുന്നുവോ അതു, മാതാപിതാക്കള്‍ക്കും, അടുത്ത ബന്ധുക്കള്‍ക്കും, അനാഥകള്‍ക്കും, അഗതികള്‍ക്കും, വഴിപോക്കനുമാണ് (വേണ്ടത്) . നിങ്ങള്‍ നല്ലതായുള്ളതെന്തു ചെയ്താലും നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

215 يَسْأَلُونَكَ അവര്‍ നിന്നോട് ചോദിക്കും, ചോദിക്കുന്നു. مَاذَا എന്തൊന്ന്. يُنفِقُونَ അവര്‍ ചിലവഴിക്കും, ചിലവവാക്കണം. قُلْ പറയുക. مَا أَنفَقْتُم നിങ്ങള്‍ എന്തു ചിലവഴിച്ചുവോ, എന്തു ചിലവഴിച്ചാലും. مِّنْ خَيْرٍ നല്ലതായി, നല്ലതില്‍പെട്ട. فَلِلْوَالِدَيْنِ (അതു) മാതാപിതാക്കള്‍ക്കാണ് (വേണ്ടത്) . وَالأَقْرَبِينَ അടുത്തവര്‍ (ബന്ധു കുടുംബങ്ങള്‍) ക്കും. وَالْيَتَامَى അനാഥകള്‍ക്കും. وَالْمسَاكِينِ അഗതികള്‍ക്കും, പാവങ്ങള്‍ക്കും. وَابْنِ السَّبِيلِ വഴിപോക്കനും. وَمَا تَفْعَلُوا നിങ്ങള്‍ എന്തു ചെയ്യുന്നുവോ. مِنْ خَيْرٍ നല്ലതായിട്ട്, വല്ല നന്‍മയും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِهِ عَلِيمٌ അതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

എന്താണ് ചിലവഴിക്കേണ്ടത് എന്നതിനെക്കാള്‍ പ്രസക്തം എങ്ങിനെയാണ് ചിലവഴിക്കേണ്ടത് എന്നുള്ളതാകുന്നു. എന്തെങ്കലിലും നന്‍മ-അഥവാ പ്രയോജനം-ഉള്ള ഏത് വസ്തുവും ചിലവഴിക്കുവാന്‍ പറ്റിയത് തന്നെ. വന്‍തുകയോ, വിലപിടിച്ചതോ തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നൊന്നുമില്ല. എന്നാല്‍, ചിലവഴിക്കുമ്പോള്‍ മുന്‍ഗണന നല്‍കേണ്ടത് മാതാപിതാക്കള്‍, അടുത്ത കുടുംബങ്ങള്‍, അനാഥകള്‍, സാധുക്കള്‍, സ്വദേശം വിട്ട് ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന വഴിയാത്രക്കാര്‍ എന്നിവര്‍ക്കൊക്കെയാകുന്നു. ദാനധര്‍മ്മങ്ങളിലെന്നല്ല, എല്ലാ തുറയിലുമുള്ള ഏത് നന്‍മയും വൃഥാവിലായിപ്പോകുകയില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹു അറിഞ്ഞും കണക്കുവെച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോന്നിനും അവന്‍ പ്രതിഫലം നല്‍കാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് സാരം. ധര്‍മ്മവിഷയങ്ങളില്‍ ഏറ്റവും മുന്‍ഗണന നല്‍കേണ്ടത് കൂടുതല്‍ ഉറ്റവര്‍ക്കും, കൂടുതല്‍ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവര്‍ക്കുമാണെന്നുള്ള തത്വം ഖുര്‍ആനിലും ഹദീസിലും ആവര്‍ത്തിച്ച് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. മേല്‍ പറയപ്പെട്ടവര്‍ക്ക് ഉപജീവനത്തിന് വകയില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുമ്പോള്‍ അത് നല്‍കല്‍ ഓരോരുത്തന്‍െറയും കഴിവനുസരിച്ച് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമകൂടിയാകുന്നു.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰٓ أَن تَكْرَهُوا۟ شَيْـًٔا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰٓ أَن

216 (സത്യവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങളുടെ മേല്‍ യുദ്ധം നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതാവട്ടെ, നിങ്ങള്‍ക്കു (സ്വതവേ) ഒരു വെറുപ്പു(ള്ളതു) മാകുന്നു. ഒരു കാര്യം നിങ്ങള്‍ക്ക് (വാസ്തവത്തില്‍) ഗുണകരമായിരിക്കെ, നിങ്ങള്‍

---

* യമനിലെ ഒരു പ്രധാന പട്ടണമാണ് സ്വന്‍ആഅ് (صنعاء). അവിടെനിന്ന് ഹള്വര്‍മൗത്തി (حضرموت) ലേക്ക് പോകുന്നവര്‍ അറേബ്യാ ഉപദ്വീപിന്‍െറ തെക്കേ തീരങ്ങളിലും അറബിക്കടലിന്‍െറ വടക്കേ കരയിലുമായി അനേകം മലമ്പ്രദേശങ്ങള്‍ താണ്ടിപോകണ്ടതുണ്ട്.

تُحِبُّواْ شَيْـًٔا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

ക്കതിനോട് വെറുപ്പുണ്ടായേക്കാം; ഒരു കാര്യം നിങ്ങള്‍ക്കു (വാസ്തവത്തില്‍) ദോഷകരമായിരിക്കെ നിങ്ങള്‍ അതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കാം. (യഥാര്‍ത്ഥം) അല്ലാഹു അറിയുന്നു; നിങ്ങള്‍ക്ക് അിറയുകയില്ല.

---

216 كُتِبَ നിയമിക്ക(വിധിക്ക-രേഖപ്പെടുത്ത) പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെ മേല്‍. الْقِتَالُ യുദ്ധം. وَهُوَ അത്, അതാകട്ടെ,. كُرْهٌ അനിഷ്ടമാണ്. لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. وَعَسَى ആയേക്കാവുന്നതു മാണ്. أَن تَكْرَهُوا നിങ്ങള്‍ വെറുക്കുക. شَيْئًا ഒരു കാര്യം, വസ്തു. وَهُوَ അത്, അതാകട്ടെ. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഗുണം (നല്ലത്) ആയിരിക്കും. وَعَسَى ആയേക്കുകയും ചെയ്യാം. أَن تُحِبُّوا നിങ്ങള്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുക. شَيْئًا ഒരു കാര്യം. وَهُوَ شَرٌّ അത് ദോഷവുമാണ്, മോശമാകുന്നു. لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. وَاللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു. وَأَنتُمْ നിങ്ങള്‍, നിങ്ങളാകട്ടെ. لاَ تَعْلَمُونَ അറിയുന്നതല്ല (താനും) .

യുദ്ധം നിര്‍ബ്ബന്ധമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കല്‍പനയാണിത്. യുദ്ധംമൂലം പലതരം ഞെരുക്കങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളുമുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് അതിനോട് നിങ്ങള്‍ക്ക് വെറുപ്പും, അനിഷ്ടവും ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. തല്‍ക്കാലം ചില ദോഷങ്ങള്‍ അതുമൂലം ഉണ്ടായേക്കുമെങ്കിലും ഇസ്ലാമിന്‍െറയും മുസ്ലിംകളുടെയും രക്ഷക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കും അത്യാവശ്യമാണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതുകൊണ്ടാണതിന് കല്‍പിക്കുന്നത് എന്ന് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉല്‍ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ചില കാര്യങ്ങള്‍ പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ അനിഷ്ടമായിരിക്കുമെങ്കിലും യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ അവമൂലം പല നന്‍മയും ലഭിക്കുവാനുണ്ടായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് ചില കാര്യങ്ങള്‍ പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതും അഭികാമ്യവുമായിരിക്കുമെങ്കിലും യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ അവമൂലം പല ദോഷവും ബാധിക്കുവാനുമുണ്ടായിരിക്കും. അതൊന്നും മനുഷ്യന് അറിയുവാന്‍ കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്നേ അതറിയൂ. അതിനാല്‍, അല്ലാഹുവിന്‍െറ വിധിവിലക്കുകള്‍ നിങ്ങളുടെ യഥാര്‍ത്ഥ നന്മയും ഭാവിഗുണവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് നിങ്ങള്‍ മനസ്സിലാക്കുകയും, പൂര്‍ണ്ണ മനസ്സോടെ അവ സ്വീകരിക്കുകയും വേണമെന്ന് കൂടി ഉണര്‍ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് വളരെ മനസ്സമാധാനവും ആവേശവും നല്‍കുന്നതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. (യുദ്ധം ആരോട് നടത്തേണമെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങള്‍ കഴിഞ്ഞ 190-193 വചനങ്ങളില്‍ വിവരിച്ചത് ഓര്‍ക്കുക.)

വിഭാഗം-27

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلشَّهْرِ ٱلْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَكُفْرٌۢ بِهِۦ وَٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِۦ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ ٱللَّهِ ۚ وَٱلْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ ٱلْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَـٰتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ ٱسْتَطَـٰعُوا۟ ۚ وَمَن

217 (നബിയേ) നിന്നോട് അവര്‍ 'ഹറാമാ'യ [പവിത്രമായ] മാസത്തെ-അതായത്, അതില്‍ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനെ-പ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: ''അതില്‍ യുദ്ധം ചെയ്യല്‍ ഒരു വലിയ കാര്യം (തന്നെ) ആകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയലും, അവനില്‍ അവിശ്വസിക്കലും, 'മസ്ജിദുല്‍ ഹറാമി'ല്‍ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ തടയലും) , അതിന്‍െറ ആള്‍ക്കാരെ [അവിടുത്തുകാരെ] അവിടെ നിന്നു പുറത്താക്കലും അല്ലാഹുവിന്‍െറ അടുക്കല്‍ (അതിനെക്കാള്‍) കൂടുതല്‍ വലിയതാകുന്നു. 'ഫിത്ന' [കുഴപ്പം] കൊലയെക്കാള്‍ വലി

يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُوْلَـٰٓئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَـٰلُهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَأُوْلَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٢١٧﴾

യതുമാകുന്നു. അവർക്ക് സാധ്യമായെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ നിന്ന് മടക്കിക്കളയുന്നതുവരേക്കും അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം നടത്തിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും തന്റെ മതത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടു പിൻതിരിയുകയും, അങ്ങനെ, അവൻ അവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ടു മരണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ അക്കൂട്ടർ, ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായി. അക്കൂട്ടർ, നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരുമാകുന്നു. അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَجَـٰهَدُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أُوْلَـٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ ٱللَّهِ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾

218 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരും, 'ഹിജ്റ' [സ്വദേശം വിട്ട്] പോകുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരും, (അതെ) അക്കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

217 يَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, ചോദിക്കും. عَنِ الشَّهْرِ മാസത്തെപ്പറ്റി. الْحَرَامِ ഹറാമായ, അലംഘനീയമായ, പവിത്രമായ. قِتَالٍ فِيهِ അതായത് അതിൽ യുദ്ധം ചെയ്യലിനെ(പ്പറ്റി) . قُلْ പറയുക. قِتَالٌ فِيهِ അതിൽ യുദ്ധം ചെയ്യൽ. كَبِيرٌ വലുതാണ്, വലിയൊരു കാര്യമാണ്. وَصَدٌّ തടയൽ, തിരിച്ചുവിടൽ. عَن سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. وَكُفْرٌ بِهِ അവനിൽ അവിശ്വസിക്കലും. وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ നിന്നും. وَإِخْرَاجُ ബഹിഷ്ക്കരിക്കലും. أَهْلِهِ അതിന്റെ ആൾക്കാരെ (അവിടുത്തുകാരെ) . مِنْهُ അതിൽ നിന്ന്. أَكْبَرُ കൂടുതൽ (ഏറ്റം) വലുതാകുന്നു. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ. وَالْفِتْنَةُ ഫിത്നഃ കുഴപ്പം. أَكْبَرُ അധികം വലിയതാണ്. مِنَ الْقَتْلِ കൊലയെക്കാൾ. وَلاَ يَزَالُونَ അവർ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കും. يُقَاتِلُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യും. حَتَّى يَرُدُّوكُمْ നിങ്ങളെ അവർ മടക്കുന്നത് (പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നത്) വരേക്കും. عَن دِينِكُمْ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ നിന്ന്. إِنِ اسْتَطَاعُوا അവർക്ക് സാധ്യമായെങ്കിൽ. وَمَن ആരെങ്കിലും. يَرْتَدِدْ പിൻതിരിയുന്ന(മടങ്ങുന്ന) തായാൽ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. عَن دِينِهِ തന്റെ മതത്തിൽനിന്ന്. فَيَمُتْ എന്നിട്ട് (അങ്ങിനെ) അവൻ മരണപ്പെടുന്ന(തായാൽ) . وَهُوَكَافِرٌ അവൻ അവിശ്വാസിയായും കൊണ്ട്. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. حَبِطَتْ നിഷ്ഫലമായി, വെറുതെയായി. أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَالآخِرَةِ പരത്തിലും. وَأُولَئِكَ അക്കൂട്ടരാകട്ടെ. أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരുമാകുന്നു. هُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ. خَالِدُونَ സ്ഥിരവാസികളാകുന്നു. 218 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ. وَالَّذِينَ ഹിജ്റ പോയവരും. هَاجَرُواوَجَاهَدُوا ജിഹാദു(സമരം) ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. يَرْجُونَ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, അഭിലഷിക്കുന്നു. رَحْمَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. غَفُورٌ (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിന്റെ അവതരണമെന്ന് പല രിവായത്തുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ഹിജ്റ രണ്ടാംകൊല്ലത്തിൽ അബ്ദുല്ലാ ഹിബ്നുജഹ്ശ് (رضي الله عنه)ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ

മുഹാജിറുകളായ ഏഴോ എട്ടോ പേരടങ്ങുന്ന ഒരു ചെറിയ സൈന്യസംഘത്തെ ഒരു എഴുത്ത് സഹിതം നബി (ﷺ) അയക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ട് ദിവസത്തെ യാത്രക്കുശേഷം മാത്രമേ എഴുത്തുപൊളിച്ച് വായിക്കാവൂ എന്നും തിരുമേനി കൽപിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി ശത്രുക്കളാരും മണത്തറിവാൻ ഇടവരാതിരിക്കുവാനായിരുന്നു നബി (ﷺ) അങ്ങിനെ ചെയ്തത്. കത്ത് തുറന്ന് നോക്കുമ്പോൾ (മക്കായുടെയും ത്വാഇഫിൻെറയും ഇടയിലുള്ള ഒരു സ്ഥലമായ) നഖ്‌ല (**نخلة**) യിൽ ചെന്ന് പതിയിരുന്ന് ഖുറൈശികളുടെ നീക്കങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി വരണമെന്നായിരുന്നു അതിലെ ഉള്ളടക്കം. ഇടക്കുവെച്ച് അവരിൽ രണ്ടുപേർ അവരുടെ വാഹനമായിരുന്ന ഒട്ടകം വഴിതെറ്റിപ്പോയത് നിമിത്തം കൂട്ടം വിട്ടുപോകയുണ്ടായി. ബാക്കിയുള്ളവർ നഖ്‌ലയിലായിരിക്കെ ഖുറൈശികളുടെ ഒരു ചെറിയ കച്ചവടസംഘം ആ വഴിക്കുവന്നു. അതിൽ അംറുബ്നുൽഹള്റമീയും വേറെ മൂന്ന് പേരുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവിടെവെച്ച് സൈന്യസംഘം എന്തുവേണമെന്ന് തമ്മിൽ കൂടിയാലോചന നടത്തി. അവസാനം കച്ചവടസംഘവുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. ഏറ്റുമുട്ടലിൽ ഇബ്നുൽഹള്റമി കൊല്ലപ്പെടുകയും, രണ്ടുപേർ ബന്ധനസ്ഥരാകുകയും ചെയ്തു. മൂന്നാമൻ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇത് റജബ് മാസം അവസാനിക്കുകയും, ശഅ്ബാൻ മാസം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിലായിരുന്നു. അതല്ല, ജമാദുൽ ആഖിറിൻെറ അവസാനവും, റജ്ബിൻെറആദ്യവുമായിരുന്നുവെന്നും ചില രിവായത്തുകളിലുണ്ട്. ബന്ധനത്തിലാക്കിയവരെയും, കിട്ടിയ കച്ചവടച്ചരക്കുകളെയും കൊണ്ട് അവർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു. ഇതായിരുന്ന് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് ലഭിച്ച ഒന്നാമത്തെ ഗനീമത്ത് (**غنيمة** യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ധനം) . ശത്രുക്കൾ ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആക്ഷേപവും പരിഹാസവും തൊടുത്തുവിട്ടു. യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ മാസത്തിൽ (റജബിൽ) മുഹമ്മദും കൂട്ടരും യുദ്ധം നടത്തി അതിനെ അവഹേളിച്ചുവെന്ന് അവർ പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ മാസത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കൽപിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന് നബി (ﷺ) യും പറഞ്ഞു. മുസ്‌ലിംകളും അവരോട് പ്രതിഷേധം നടത്തുകയുണ്ടായി. അവർ വളരെ ഖേദത്തിലായി. ഇതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചത്.

ഇതിൽ, ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ ആരോപണങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: യുദ്ധം ഹറാമായ (അലംഘ്യ) മാസത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് വമ്പിച്ച തെറ്റുതന്നെ. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗമായ സത്യമതം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ജനങ്ങളെ തടയുക, അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ സ്ഥാപിതമായ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിലേക്ക് സത്യവിശ്വാസികളെ പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുക, ആ നാട്ടുകാരായ ആളുകളെ അവിടെ താമസിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കാതെ ബഹിഷ്ക്കരിക്കുക മുതലായ കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അതിനേക്കാൾ വമ്പിച്ച തെറ്റാകുന്നു. രണ്ട് തെറ്റുകൾ പരസ്പരം അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ, കൂടുതൽ വമ്പിച്ച തെറ്റിനെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻവേണ്ടി ചെറിയ തെറ്റ് സ്വീകരിക്കുകയെന്നുള്ളത് കേവലം ന്യായവും പ്രായോഗികവുമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, പ്രസ്തുത കുഴപ്പങ്ങൾകൊണ്ടും അവർ മതിയാക്കുവാനും ഭാവമില്ല. ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചവരെ കഴിയുമെങ്കിൽ അതിൽനിന്ന് പിൻമടക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യവും കൂടി അവർക്കുണ്ട്. അതിനായി മുസ്‌ലിംകളോട് യുദ്ധം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുവാനാണ് അവരുടെ പരിപാടി. അപ്പോൾ, മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ അവർ (മുശ്‌രിക്കുകൾ) നടത്തുന്ന ഫിത്ത്നയുടെ ഗൗരവം വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്. എന്നിരിക്കെ, അതിനെ അപേക്ഷിച്ച് അവരിൽനിന്ന് ചിലരെ കൊലപ്പെടുത്തിയത് കേവലം നിസ്സാരമായി ഗണിക്കാവതേയുള്ളു. (ഫിത്ത്നയെപ്പറ്റി 191-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക)

സന്ദർഭവശാൽ മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി സത്യവിശ്വാസകിളെ അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉണർത്തുന്നു: സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒരു മുസ്‌ലിം-സ്വന്തം നിലക്കാകട്ടെ, ശത്രുക്കളുടെ പ്രേരണ നിമിത്തമാകട്ടെ-ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞുപോകുന്നപക്ഷം. അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് വളരെ

വമ്പിച്ചതാണ്. അവൻ ചെയ്ത യാതൊരു കർമ്മവും ഇഹത്തിലാകട്ടെ, പരത്തിലാകട്ടെ സ്വീകാര്യമല്ല. ഇസ്‌ലാമിലായിരുന്നപ്പോൾ അവൻ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങൾക്കുപോലും പരിഗണനയില്ല. അവിശ്വാസികളോടെന്നപോലെത്തന്നെ അവരോടും പെരുമാറും. പരലോകത്താകട്ടെ, കാലാകാല നരകശിക്ഷയും **فيمت وهو كافر** (അവൻ അവിശ്വാസിയായുംകൊണ്ട് മരണപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് അവൻ വീണ്ടും ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങിവന്നാൽ അവൻെറ മടക്കം സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്നും, മരിക്കുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ നോക്കിയാണ് അവസാന തീരുമാനമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുജഹ്ശും (ﷺ) കൂട്ടുകാരും ചെയ്തുപോയത് തെറ്റാണെങ്കിലും അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും നല്ലതായിരുന്നുവെന്നും, അവർക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും 218-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, ഹിജ്റ പോകുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരാണല്ലോ അവർ. ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, അവർക്ക് സന്തോഷമായെന്നും, അവർ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഗനീമത്ത് സ്വത്തുക്കളിൽനിന്ന് നബി (ﷺ) അതിൻെറ അഞ്ചിലൊരു ഭാഗം സ്വീകരിച്ചുവെന്നും മേൽസൂചിപ്പിച്ച ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അവർ ബന്ധനത്തിലാക്കികൊണ്ട് വന്ന തടവുകാരെ മുമ്പ് അവരിൽനിന്ന് വഴിതെറ്റി പോയിരുന്ന രണ്ട് സഹാബികൾ തിരിച്ചെത്തിയശേഷം മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് നബി (ﷺ) വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ഒരാൾ മുസ്‌ലിമായി മദീനായിൽ തന്നെ താമസമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

جهاد, مجاهدة (ജിഹാദ്, മുജാഹദഃ) എന്നീ ധാതുക്കളിൽനിന്നുള്ള ക്രിയാരൂപമാണ് **جاهد** (ജാഹദ) . 'കഴിവതും പരിശ്രമിച്ചു, അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തു, കിണഞ്ഞു ശ്രമം നടത്തി' എന്നൊക്കെയാണതിന് അർത്ഥം. യുദ്ധം അടക്കമുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ജിഹാദിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നല്ലാതെ, യുദ്ധത്തിൻെറ ഒരു പര്യായപദമല്ല അത്. ഖുർആനിലും മറ്റും ഈ വാക്കുകൾകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന അർത്ഥം ഇമാംറാഗിബ് (ﷺ) ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു: 'ശത്രുവെ ചെറുക്കുന്നതിൽ മുഴുവൻ കഴിവും വിനിയോഗിക്കലാണ് 'ജിഹാദും', 'മുജാഹദത്തും'. 'ജിഹാദ്' മൂന്നുതരത്തിലുണ്ട്: പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവിനോടുള്ളതും, പിശാചിനോടുള്ളതും, സ്വന്തം ദേഹത്തോടുള്ളതും. **وجاهدوا فى الله حق جهادة** (അല്ലാഹുവിൻെറകാര്യത്തിൽ ജിഹാദ് ചെയ്യേണ്ട മുറപ്രകാരം ജിഹാദ് ചെയ്യുവിൻ. (22: 78) എന്നും **وجاهدوا باموالكم وانفسكم فى سبيل الله** (അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെക്കൊണ്ടും ദേഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ജിഹാദു ചെയ്യുവിൻ. (9:41) എന്നും മറ്റുമുള്ള വചനങ്ങൾ ഈ മൂന്നും അടങ്ങുന്നതാകുന്നു. 'മുജാഹത്ത്' നാവുകൊണ്ടും കൈകൊണ്ടും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്: നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''നിങ്ങൾ അവിശ്വാസികളോട് നിങ്ങളുടെ കൈകൊണ്ടും നാവുകൊണ്ടും ജിഹാദ് ചെയ്യുവിൻ.'' **المفردات** ഈ ഉദ്ധരണിയിൽനിന്ന് **جهاد** (ജിഹാദി) നും അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന മറ്റുപദരൂപങ്ങൾക്കും വാളെടുത്ത് യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്നല്ല അർത്ഥമെന്നും, 'സമരം ചെയ്യുക' എന്നർത്ഥത്തിലാണ് അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും മനസ്സിലായല്ലോ. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അന്ധവിശ്വാസങ്ങളോടും, അനാചാരങ്ങളോടും സമരം നടത്തുന്നതിന്ന് 'ജിഹാദ്' എന്നും, സമരം നടത്തുന്നവർക്ക് 'മുജാഹിദുകൾ' എന്നും പറയപ്പെടുന്നത്.

۞ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْخَمْرِ وَٱلْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَآ إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَـٰفِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَآ أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ ٱلْعَفْوَ ۗ

219 കള്ളിനെയും 'മൈസിറി'നെ [ചൂതാട്ടത്തെ]യും കുറിച്ചു അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: ''ആ രണ്ടിലും വലിയ കുറ്റ [ദോഷ]വും, മനുഷ്യർക്ക് ചില പ്രയോജനങ്ങളുമുണ്ട്. അവയുടെ കുറ്റ [ദോഷ]മാകട്ടെ, അവയുടെ പ്രയോജനത്തെക്കാൾ വലുതാകുന്നു,'' എന്താണവർ ചില

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْأَيَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

വഴിക്കേണ്ടതെന്നും അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: ''സൗകര്യപ്പെട്ടതു [ശിഷ്ടം] ഇപ്രകാരം, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] ൾ വിവരിച്ചു തരുന്നു; നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ വേണ്ടി,-''

---

219 يَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. عَنِ الْخَمْرِ കള്ളിനെ (മദ്യത്തെ) പ്പറ്റി. وَالْمَيْسِرِ മൈസറിനെയും, ചൂതാട്ടത്തെയും, പന്തയത്തെയും. قُلْ പറയുക. فِيهِمَا ആ രണ്ടിലുമുണ്ട്. إِثْمٌ കുറ്റം, പാപം, ദോഷം. كَبِيرٌ വലിയ. وَمَنَافِعُ ചില പ്രയോജന (ഉപകാര) ങ്ങളും. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَإِثْمُهُمَا അവരണ്ടിൻെറയും കുറ്റം(പാപം-ദോഷം) . أَكْبَرُ അധികം വലുതാണ്. مِن نَّفْعِهِمَا അവയുടെ പ്രയോജനത്തെക്കാൾ. وَيَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَاذَا എന്തൊന്ന്. يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കും(ചിലവഴിക്കണം) എന്ന്. قُلِ പറയുക. الْعَفْوَ മാപ്പ് (വിട്ടുവീഴ്ച) ചെയ്യാവുന്നത് (സൗകര്യപ്പെട്ടത്, ശിഷ്ടം) . كَذَٰلِكَ അതുപോലെ, ഇപ്രകാരം. يُبَيِّنُ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْآيَاتِ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-വചനം) കളെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ, ആയേക്കാം. تَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുക, ആലോചിച്ചു നോക്കുക.

خمر '(ഖംറ്) ' എന്ന വാക്കിന് കള്ള്, മദ്യം എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറഞ്ഞുവരുന്നു. അതിൻെറ ധാത്വർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ മൂടുക അഥവാ മറയ്ക്കുക എന്നാണ് ഭാഷയിൽ അർത്ഥം. മദ്യം ബുദ്ധിയെ മൂടി മറക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിന് ആ പേർ വന്നു. സ്ത്രീകൾ തലമുടി മറക്കുവാൻ തലയിലിടുന്ന മക്കനക്ക് (തട്ടത്തിന്) خمار (ഖിമാർ) എന്ന് പറയുന്നതും ഇതുപോലെതന്നെ. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പനവർഗ്ഗങ്ങളുടെ നീരിൽനിന്നുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന കള്ളിൻെറ സ്ഥാനത്ത് അറബികൾക്കിടയിൽ അക്കാലത്ത് മുന്തിരിച്ചാറിൽനിന്നും, ഈത്തപ്പഴച്ചാറിൽനിന്നും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന കള്ളായിരുന്നു അധികം പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. പക്ഷേ, കള്ളിൻെറ ഇനങ്ങളിൽപെട്ട എല്ലാറ്റിനും ആ പേർ പറയപ്പെടും. ഇവിടെയും എല്ലാതരം കള്ളുകളും തന്നെയാണുദ്ദേശ്യം. അർത്ഥശങ്കക്കിടയില്ലാത്തവണ്ണം നബി (ﷺ) അത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: كل مسكر خمر (മത്തുണ്ടാക്കുന്നതെല്ലാം കള്ളാകുന്നു. ബു;മു) അപ്പോൾ, കള്ള്, മദ്യം, ചാരായം, വിസ്കി, ബ്രാണ്ടി, കഞ്ചാവ് തുടങ്ങിയ ഏതുപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതായാലും ശരി, എല്ലാവിധ ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നും, എല്ലാം നിഷിദ്ധമാണെന്നുമുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെയും പറയുന്നു: ''നിശ്ചയമായും, എൻെറ സമുദായത്തിൽനിന്നുള്ള ചില മനുഷ്യർ കള്ളുകുടിക്കും. അവർ അതിന് മറ്റുപേർ നൽകുന്നതാണ് (ദാ;ജ.) തിരുമേനിയുടെ ഈ പ്രവചനത്തിൻെറ പുലർച്ച ലോകം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ميسر (മൈസിർ) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ചൂതാട്ടം' എന്നുഅർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ട് വരുന്നത്. ഭാഷാപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ ധാത്വർത്ഥം എളുപ്പവും വേഗവുമുള്ള വല്ല മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയും ധനംകൈക്കലാക്കുക (اخذالمال بيسر وسهولة) എന്നത്രെ. എല്ലാതരം ചൂതുകളികളെയും പന്തയങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വാക്കാണത്. അതിനോട് തികച്ചും അനുയോജ്യമായ ഒരു ഒറ്റവാക്ക് മലയാളത്തിൽ കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ നാടുകളിലും നമ്മുടെ കാലത്തും ചില പ്രത്യേകതരം ചൂതാട്ടങ്ങളും, ഷോടതികളും, ഭാഗ്യക്കുറികളും, പന്തയങ്ങളുമെല്ലാം നിലവിലുള്ളതുപോലെ, ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് അറബികൾക്കിടയിലും ചില പ്രത്യേകതരം 'മൈസിറു'കൾ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നുവെച്ച് അവ മാത്രമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശമെന്ന് പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചൂതാട്ടങ്ങളും, പന്തയങ്ങളും, ഷോടതികളുമെല്ലാം തന്നെ നിഷിദ്ധങ്ങളാകുന്നു. ആകർഷകമോ, സുന്ദരമോ ആയ വല്ല പുതിയ പേരുകളും

നിൽകിയതുകൊണ്ടോ, എന്തെങ്കിലും ചില യുക്തിന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ന്യായീകരിച്ചതുകൊണ്ടോ ഒരു മുസ്‌ലിമിന് അവയിലില്ലൊന്നും പങ്കെടുക്കാവതല്ല.

(ഇസ്‌ലാമിലെ മറ്റ് ചില നിയമങ്ങളെപ്പോലെ, മദ്യപാനത്തെയും ചൂതാട്ടങ്ങളെയും നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൽപനയും പടിപടിയായിട്ടാണ് നടപ്പാക്കപ്പെട്ടത്. അതിൻെറ ഒന്നാമത്തെ പടിയായിട്ടാണ് ഈ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. രണ്ടിലും ചില ദോഷങ്ങളും ഗുണങ്ങളുമുണ്ട് എന്നാൽ ദോഷമാണ് മികച്ച് നിൽക്കുന്നത്; അതുകൊണ്ട് അത് രണ്ടും വർജ്ജിക്കുകയാണ് വേണ്ടത് എന്നാണിവിടെ അത് സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം സത്യവിശ്വാസികൾ പലരും അവയിൽനിന്ന് വിരമിച്ചുവെങ്കിലും ചിലർ വീണ്ടും തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മദ്യപിച്ചതിനെ തുടർന്ന് അൽപം ചില അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ അവരിൽനിന്നുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം, ലഹരി ബാധിച്ചവരായിക്കൊണ്ട് നമസ്കാരത്തെ സമീപിക്കരുതെന്ന് (സൂറ: നിസാഉ് 43ൽ) കൽപന വന്നു. പിന്നീടാണ് അവസാനം കർശനമായി നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൽപന (മാഇദ: 93,91ൽ) അവതരിച്ചത്. കൂടുതൽ വിവരം അതാതിടത്തിൽവെച്ചുകാണാം. إن شاء الله)

فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۗ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْيَتَـٰمَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَٰنُكُمْ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ ٱلْمُفْسِدَ مِنَ ٱلْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

220 ഇഹത്തിൻെറയും, പരത്തിൻെറയും കാര്യത്തിൽ, അനാഥകളെപ്പറ്റിയും അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: ''അവർക്കു നന്മ വരുത്തൽ ഉത്തമമായ കാര്യമാകുന്നു; നിങ്ങൾ, അവരുമായി കൂടിക്കല (ർന്നു ജീവിച്ചുവ) രുകയാണെങ്കിൽ, (അവർ) നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളുമാകുന്നു. അല്ലാഹു വാകട്ടെ നാശമുണ്ടാക്കുന്നവനെ നന്മയുണ്ടാക്കുന്നവനിൽ നിന്നു (വേർതിരിച്ച്) അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.''

---

220 فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തി(ൻെറ കാര്യത്തി) ൽ, ഇഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു. وَالْآخِرَةِ പരത്തി(ൻെറ കാര്യത്തി) ലും പരത്തെപ്പറ്റിയും. وَيَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. عَنِ الْيَتَامَى അനാഥകളെപ്പറ്റി. قُلْ പറയുക. ³\ إِصْلَاحٌ മ വരുത്തൽ, നന്നാക്കിത്തീർക്കൽ, നൻമയുണ്ടാക്കൽ. لَّهُمْ അവർക്കു. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, നല്ലതാണ്. وَإِن تُخَالِطُوهُمْ നിങ്ങൾ അവരോടുകൂടിക്കലരുന്നുവെങ്കിൽ. فَإِخْوَانُكُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാണ്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. يَعْلَمُ അറിയും, അറിയുന്നു. الْمُفْسِدَ നാശം (കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുന്ന(വരുത്തുന്ന) വനെ. ³\³\ مِنَ الْمُصْلِحِ മമയുണ്ടാക്കുന്നവനിൽനിന്ന്. وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. اللَّهُ അല്ലാഹു. لَأَعْنَتَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടി (വിഷമിപ്പി) ക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാകുന്നു. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനായ.

മദ്യപാനികളിൽനിന്ന് സ്വന്തം കുടുംബങ്ങൾക്കും, അയൽക്കാർക്കും, നാട്ടുകാർക്കും അനുഭവപ്പെടുന്ന ശല്യങ്ങളും അക്രമങ്ങളും ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. വാക്കേറ്റവും, അടിപിടിയും മാത്രമല്ല, നിയമലംഘനം, കളവ്, തോന്നിയവാസങ്ങൾ, കൊലപാതകങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ നീചകൃത്യങ്ങൾക്കും മദ്യപാനം ഇടയാക്കുന്നു. ആരോഗ്യപരവും സാമ്പത്തികവുമായ കഷ്ട നഷ്ടങ്ങൾ പുറമെയും, ചൂതാട്ടങ്ങളുടെ കഥയും ഏറെക്കുറെ

ഇതുതന്നെ. കള്ളുകുടി നിമിത്തം ദുർവ്യയം ശീലിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ചൂതാട്ടം നിമിത്തം അന്യരുടെ ധനം അന്യായമായി കൈക്കലാക്കലായിരിക്കും ലക്ഷ്യം. ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കാതെ വരുമ്പോൾ പാപ്പരത്തവും നേരിടും. ഇതെല്ലാംതന്നെ കുറ്റകരവും പാപകരവുമാണല്ലോ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ദോഷവശങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് فيهما اثم كبير (രണ്ടിലും വലിയ തെറ്റുണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞത്. അതേസമയത്ത് താൽക്കാലികമായ ചില ഗുണങ്ങളും അവമൂലം ലഭിക്കുന്നു. ആനന്ദം, ഉൻമേഷം, ധൈര്യം, ദഹനശക്തി, ധനം നേടൽ, തൊഴിൽ സാദ്ധ്യത മുതലായവ. എല്ലാം താൽക്കാലികം മാത്രമാണെങ്കിലും അവ അതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന പ്രയോജനങ്ങളാണല്ലോ. ഇത്തരം ഗുണങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ومنافع للناس (മനുഷ്യർക്ക് ചില പ്രയോജനങ്ങളുമുണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഗുണങ്ങളേക്കാൾ ദോഷങ്ങളാണ് കവിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതെന്ന് വെറും ഭൗതിക വീക്ഷണത്തിൽക്കൂടിമാത്രം അവയെ വിലയിരുത്തുന്നവർക്കുപോലും അറിയാവുന്നതാണ്. അതെ, മനസ്സാക്ഷിയുണ്ടെങ്കിൽ, ഭൗതിക ജീവിതത്തിലും, പാരത്രിക ജീവിതത്തിലും നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന ദോഷങ്ങളാകട്ടെ, കൂടുതൽ ഭയങ്കരവും ഗൗരവതരവുംതന്നെ. ചില ആളുകൾ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, ഗുണദോഷങ്ങളുടെ എണ്ണം നോക്കിയല്ല-ഗൗരവം നോക്കിയാണ്-അവയുടെ പ്രയോജനത്തെക്കാൾ കുറ്റമാണ് അധികം വലുത് واثمهما اكبر من نفعهما എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് മേൽവിവരച്ചതിൽനിന്നുംമറ്റും സ്പഷ്ടമാണ്.

മൂന്ന് വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളും മറുപടികളുമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉള്ളത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ ചില അന്വേഷണങ്ങളായിരുന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ചോദ്യങ്ങൾ എന്നാണ് പല രിവായത്തുകളിൽനിന്നുമായി മനസ്സിലാകുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ, ചോദ്യം വാക്കാൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിൽതന്നെയും സന്ദർഭവും പരിതഃസ്ഥിതിയും നോക്കുമ്പോൾ, ആ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയുവാനുള്ള അവരുടെ ആഗ്രഹത്തെ മുൻനിർത്തി ചോദ്യോത്തര രൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും വരാവുന്നതാണ്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) അഹമദ്, ഇബ്നുഅബീശൈബ, ഇബ്നു ഹുമൈദ്, അബൂദാവൂദ്, തിർമദീ, നസാഈ, ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങൾക്ക് കള്ളിനെപ്പറ്റി മനസ്സമാധാനം നൽകുന്ന ഒരു വിവരണം നൽകേണമേ! കാരണം, അത് ധനത്തെയും, ബുദ്ധിയെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. എന്ന് ഉമർ (رضي الله عنه) പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, يسألونك عن الخمر والميسر (അവർ നിന്നോട് കള്ളിനെയും ചൂതാട്ടത്തെയും കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നു) എന്ന വചനം അവതരിച്ചു. ഉമർ (رضي الله عنه) ഇത് ഓതിക്കേട്ടപ്പോൾ വീണ്ടും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട്, സൂറത്തുന്നിസാഇലെ (43-ാം) വചനം അവതരിച്ചു. അപ്പോഴും അദ്ദേഹം അങ്ങിനെത്തന്നെ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, സൂറത്തുൽ മാഇദഃയിലെ (93,94) വചനം അവതരിച്ചു അതിൽ فهل انتم منتهون (നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നോ?!) എന്നിടത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം; ഞങ്ങൾ വിരമിച്ചു! ഞങ്ങൾ വിരമിച്ചു! എന്ന് പറഞ്ഞു.'' കള്ളിൻെറയും ചൂതാട്ടത്തിൻെറയും വിഷയത്തിലുള്ള വിധിയെന്താണെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരണമെന്ന് വേറെ ചിലരും നബി (ﷺ) യോട് ചോദിച്ചതായും രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖും, ഇബ്നു അബീഹാതിമയും (ﷺ) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നുദ്ധരിച്ച ഒരു നിവേദനത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ''സഹാബികളിൽപെട്ട ഒരു കൂട്ടരോട് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടു. അവർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ ധനത്തിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കേണ്ടുന്നത് എന്താണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അപ്പോൾ يسألونك ماذا ينفقون (അവർ എന്ത് ചിലവഴിക്കണം എന്ന് നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു) എന്ന വചനം അവതരിച്ചു. അതിനുമുമ്പ് ഒരാൾ അയാളുടെ ധനം (മുഴുക്കെ) ചിലവഴിച്ച് ഒന്നും ബാക്കിയാകാതെയും, അയാൾക്ക് ധർമ്മം കിട്ടാത്തപക്ഷം ഭക്ഷണത്തിന് വകയില്ലാതെയും ഇരിക്കുമാറ് ചിലവഴിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.' ഇതുപോലെയുള്ള ചില രിവായത്തുകൾ വേറെയും ഉണ്ട്. ഇതിൽനിന്ന് ഈ രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലായല്ലോ. ഇതിനുള്ള മറുപടി العفو (വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാവുന്നത്-അഥവാ സൗകര്യപ്പെട്ടത്)

എന്നാകുന്നു. ഞെരുക്കവും ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടാക്കാത്തതും, അത്യാവശ്യം കഴിച്ച് മിച്ചമുള്ളതും എന്നാണിതുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എല്ലാവർക്കും അനുഷ്ഠാനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിക്കുന്നതും പ്രായോഗികവും അതാണല്ലോ. ഒരാൾ കൂടുതൽ ത്യാഗസന്നദ്ധനായിക്കൊണ്ടും, തൻെറ ആവശ്യത്തെക്കാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യത്തിന് മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ടും കൂടുതൽ ചിലവഴിക്കുന്നപക്ഷം അത് നല്ലതും ഉത്തമവും തന്നെ. അൻസാരികളായ സഹാബികളെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾക്ക് അത്യാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നാലും അവർ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെക്കാൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു (ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രസ്താവ്യമാണ്. (59:9)

ഒരാളോട് റസൂൽ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി ജാബിർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു : ''നീ നിൻെറ ദേഹം കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുക. അങ്ങനെ, അതിന് ധർമ്മം ചെയ്യുക. എന്നിട്ട് വല്ലതും മിച്ചമുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നിൻെറ വീട്ടുകാർക്ക്. വീട്ടുകാരിൽനിന്ന് വല്ലതും മിച്ചമായെങ്കിൽ അത് നിൻെറ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും, നിൻെറകുടുബങ്ങളിൽ നിന്നും മിച്ചമുണ്ടെങ്കിൽ ഇതാ, ഇങ്ങിനെയും ഇങ്ങനെയും ചെയ്തുകൊള്ളുക''. (മുസ്ലിം.) അതായത് പിന്നീട് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് കൊടുത്തുകൊള്ളുക എന്ന് സാരം. മറെറാരു ഹദീസിൽ അവിടുന്ന് പറയുന്നു: ''ആദാമിൻെറ മകനെ, (മനുഷ്യാ) മിച്ചമുള്ളത് ചിലവഴിക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും നിനക്ക് നല്ല കാര്യമാണ്. അത് പിടിച്ചുവെക്കുന്നത് നിനക്ക് ദോഷമുമാണ്. ആവശ്യത്തിന് മാത്രമുള്ളതിനെപ്പററി നിന്നെ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. നിൻെറ പ്രാരാബ്ധത്തെ (നീ ചിലവഴിക്കുവാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ട നിൻെറ ഭാര്യാമക്കളെ) ക്കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുക. ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന (കൊടുക്കുന്ന) കൈ, താണു നിൽക്കുന്ന (വാങ്ങുന്ന) കൈയിനെക്കാൾ ഉത്തമമാകുന്നു''. (മുസ്ലിം)

മൂന്നാമത്തെ ചോദ്യം അനാഥക്കുട്ടികളുടെ വിഷയത്തിലാണ്. 'ഏററവും നല്ല മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ അനാഥകളുടെ സ്വത്തിനെ സമീപിക്കരുത് ' (6: 152; 17: 34.) എന്നും, 'അനാഥകളുടെ സ്വത്ത് അക്രമമായി തിന്നുന്നവർ അവരുടെ വയറ് നിറക്കുന്നത് അഗ്നി മാത്രമാണ്.' (4: 10) എന്നുമൊക്കെ അവതരിച്ചപ്പോൾ, അനാഥകളുടെ കൈകാര്യം നടത്തി വന്നിരുന്നവർക്ക് വളരെ വിഷമം തോന്നി. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിൽപോലും അവരുമായി കൂടിക്കലരാതെ സൂക്ഷിക്കുമാറ് അവർ സ്വയം കർശനം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ നിലപാട് സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതായപ്പോൾ, അവരിൽനിന്നുണ്ടായ ചില അന്വേഷണങ്ങളാണ് ഈ ചോദ്യംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്ന് അബൂദാവൂദ്, നസാഈ, ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച പല രിവായത്തുകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. ഇതിന് നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം :-

സ്വത്തുക്കളിലാകട്ടെ, മററു വിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, അനാഥകൾക്ക് നൻമയും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകുന്ന ഏത് കാര്യവും ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും വളരെ നല്ലതാകുന്നു. അവർക്ക് ഇഹത്തിലും നിങ്ങൾക്ക് പരത്തിലും അതുമൂലം വലിയ പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കുവാനുണ്ട്. ഇതൊരു പൊതുതത്വമാകുന്നു. ഇനി, നിങ്ങളും അവരും കൂട്ടുജീവിതം സ്വീകരിച്ചു വരുകയാണെങ്കിൽ, അതിന് വിരോധമൊന്നുമില്ല. അവർ മതത്തിൽ-ചിലപ്പോൾ കുടുംബത്തിലും- നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാണല്ലോ. നിങ്ങളുടെ നേരെ സഹോദരങ്ങളെന്നപോലെ, സ്നേഹത്തിലും ഇണക്കത്തിലും അവരുമായി പെരുമാറുകയും, അവരുടെ ഗുണത്തിനും നൻമക്കും വേണ്ടി യത്നിക്കുകയും, അവർക്ക് നാശമോ നഷ്ടമോ വരുന്നത് സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾപോലെയുള്ള നിത്യാവശ്യങ്ങളിൽ സഹോദരങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ അന്യോന്യം കൂട്ടായി വിനിയോഗിക്കുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾക്കും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, അവർക്ക് ഉപദ്രവവും നഷ്ടവും വരുത്തുവാനോ, അവരുടെ ധനം ചൂഷണം ചെയ്യാനോ ഇടയാകരുത് എന്നേയുള്ളു. നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യുന്നു, നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ത് എന്നൊക്കെ

അല്ലാഹുവിന് നല്ലപോലെ അറിയാം. ഇത് നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത നിയമങ്ങളും നിർബ്ബന്ധങ്ങളും ചുമത്തി നിങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ആ മറുപടിയിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. والله اعلم

وَلَا تَنكِحُوا۟ ٱلْمُشْرِكَٰتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ ۚ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۗ وَلَا تُنكِحُوا۟ ٱلْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا۟ ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ ۖ وَٱللَّهُ يَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱلْجَنَّةِ وَٱلْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِۦ ۖ وَيُبَيِّنُ ءَايَٰتِهِۦ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

221 (സത്യവിശ്വാസികളേ) ബഹുദൈവ വിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു വരേക്കും നിങ്ങൾ അവരെ വിവാഹം കഴിക്കരുത്. സത്യവിശ്വാസിനിയായ ഒരു അടിമ സ്ത്രീ തന്നെയാണ്, ഒരു ബഹുദൈവ വിശ്വാസിനിയായ സ്ത്രീയെക്കാൾ ഉത്തമം- അവൾ നിങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയാലും [നിങ്ങൾക്ക് കൗതുകം ജനിപ്പിച്ചാലും] ശരി. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾക്ക്, അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതുവരേക്കും നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യരുത്. സത്യ വിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമ തന്നെയാണ്, ഒരു ബഹുദൈവ വിശ്വാസിയെക്കാൾ ഉത്തമം-അവൻ നിങ്ങളെ അൽഭുതപ്പെടുത്തി [കൗതുകപ്പെടുത്തി]യാലും ശരി. (കാരണം) അക്കൂട്ടർ നരകത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻ അവൻെറ ഉത്തരവ് [വിധി വിലക്കുകൾ] മുഖേന സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും, പാപമോചനത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നു. അവൻ തൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ മനുഷ്യർക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി.

---

221 وَلاَ تَنكِحُوا നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കരുത്. الْمُشْرِكَاتِ ബഹുദൈവ വിശ്വാസിനികളെ. حَتَّى يُؤْمِنَّ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ. وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ വിശ്വാസിനിയായ ഒരു അടിമ സ്ത്രീ തന്നെ. خَيْرٌ ഉത്തമം. مِّن مُّشْرِكَةٍ ഒരു ബഹുദൈവ വിശ്വാസിനിയേക്കാൾ. وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ അവൾ നിങ്ങളെ അൽഭുത (കൗതുക) പ്പെടുത്തിയാലും. وَلاَ تُنكِحُوا നിങ്ങൾ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും അരുത്. الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക്. حَتَّى يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ. وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമതന്നെ. خَيْرٌ ഉത്തമം. مِّن مُّشْرِكٍ ഒരു മുശ്‌രിക്കിനെക്കാൾ. وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ ആശ്ചര്യ (കൗതുക) പ്പെടുത്തിയാലും. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. يَدْعُونَ ക്ഷണിക്കുന്നു, അവർ വിളിക്കുന്നു. إِلَى النَّارِ നരകത്തിലേക്ക്. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يَدْعُو ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു. إِلَى الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക്. وَالْمَغْفِرَةِ പാപമോചനത്തിലേക്കും. بِإِذْنِهِ അവൻെറ അനുമതി (സമ്മതം-ഉത്തരവു) മുഖേന. وَيُبَيِّنُ അവൻ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. آيَاتِهِ അവൻെറ ലക്ഷ്യം (വചനം) കളെ. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. لَعَلَّهُمْ അവരാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം. يَتَذَكَّرُونَ ഉറ്റാലോചിക്കും, ഓർമ്മ വെക്കും.

ഇതുമുതൽ ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ, വൈവാഹികവും ഗാർഹികവുമായ തുറകളിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന പല നടപടിച്ചട്ടങ്ങളും നിയമങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളായ-അതെ, മുസ്‌ലിംകളായ-പുരുഷൻമാർ മുശ്‌രിക്കുകളായ

സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുവാനും, മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളെ മുശ്‌രിക്കുകളായ പുരുഷൻമാർക്കു വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുവാനും പാടില്ലെന്നു കൽപിച്ചുകൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകളും അമുസ്‌ലികളും തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധം നടത്തുന്നതിനെ അല്ലാഹു പാടെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. സൗന്ദര്യം, ധനം, ആഭിജാത്യം, ആകർഷകമായ പെരുമാററം, യോഗ്യത, മുതലായ ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ അവരിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ നിങ്ങളെ എത്ര തന്നെ ആകർഷിച്ചാലും അവരുമായി വിവാഹബന്ധം നടത്തിക്കൂടാ എന്നും, അതിനെക്കാൾ നല്ലത് സത്യവിശ്വാസികളായ അടിമകളുമായി വിവാഹബന്ധം നടത്തലാണെന്നും കൂടി അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, മുശ്‌രിക്കുകളെ (ബഹു ദൈവ വിശ്വാസികളെ) സംബന്ധിച്ച് മാത്രമാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു-പൊതുവെ അവിശ്വാസി (കാഫിറു) കളെക്കുറിച്ചു ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ- ആ സ്ഥിതിക്ക് മുശ്‌രിക്കുകളല്ലാതെ അവിശ്വാസികളല്ലാത്ത അവിശ്വാസികളുമായി വിവാഹബന്ധം നടത്തിക്കൂടേ? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. ഇതിനു
മറുപടി:-

(1) സത്യവിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകൾ ഹിജ്റ വന്നാൽ അവരെ അവിശ്വാസി (കാഫിറു) കളിലേക്ക് മടക്കി അയക്കരുതെന്ന് കൽപിച്ച ശേഷം സൂറത്തിൽ മുംതഹിനഃയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: لا هن حل لهم ولاهم يحلون لهن –الممتحنة – ١٠ (ആ സ്ത്രീകൾ അവർക്ക്- അവിശ്വാസികൾക്ക് - അനുവദനിയമല്ല; അവർ അവർക്കും - ആ സ്ത്രീകൾക്കും- അനുവദനീയമല്ല.) അപ്പോൾ മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പോലെത്തന്നെയാണ് എല്ലാ കാഫിറു (അവിശ്വാസി) കളുമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. (2) വിഗ്രഹാരാധനപോലെ പ്രത്യക്ഷമായ ശിർക്കുകൾ ഒരു പക്ഷെ കാണപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും-ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ ശിർക്കിൽ നിന്ന് ശുദ്ധമായ അവിശ്വാസികളെ കാണുകയില്ല താനും. (3) ഇരു കൂട്ടരും തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധം പാടില്ലെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതിലടങ്ങിയ തത്വം അല്ലാഹു തന്നെ വിവരിച്ചത്, 'അവർ ക്ഷണിക്കുന്നത് നരകത്തിലേക്കാണ്' (اولئك يدعون إلى النار) എന്നാണല്ലോ. അവിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെല്ലാംതന്നെ നരകത്തിലേക്ക് വഴി തെളിയിക്കുന്നവയും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം തടയുന്നതുമാണല്ലോ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വേദക്കാരിൽനിന്നുള്ള സ്ത്രീകളെ ചുരുക്കം ചില ഉപാധികളോടുകൂടി മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്യാമെന്ന് സൂറത്തുൽ മാഇദ: 6-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മുസ്‌ലിംകളും അമുസ്‌ലിംകളും തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധം സ്ഥാപിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള പൊതു നിയമത്തിൽനിന്ന് ഇതുമാത്രമെ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു.

ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളുടെ ആഘാതം നിമിത്തം ചില ആധുനിക ചിന്താഗതിക്കാർ ഈ നിരോധത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ, ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ തമ്മിൽ ആദർശപ്പൊരുത്തം ഇല്ലാത്തപക്ഷം അവരുടെ വിവാഹബന്ധം വിജയകരമാകുകയില്ലെന്നും, അതാണ് അവർ നരകത്തിലേക്കും അല്ലാഹു സ്വർഗത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരമെന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞ് ഈ നിയമത്തിൻെറ കാർക്കശ്യം ഒന്ന് ലഘുവാക്കിക്കാണിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കാണാം. വാസ്തവത്തിൽ, വിവാഹബന്ധം വിജയകരമാകുകയെന്നത് ഇസ്‌ലാമിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം തന്നെയാണെങ്കിലും അതിൻെറ വിജയപരാജയമല്ല ഈ നിരോധത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ പശ്ചാത്തലം. സത്യവിശ്വാസത്തിലുള്ള ഐക്യവും അനൈക്യവുമാണ് അതിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ വചനത്തിലെ വാക്കുകളിൽ നിന്നുതന്നെ അത് ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. കേവലം വല്ല ആദർശത്തിൻെറയും ഐക്യത്തേക്കാൾ ഉപരിയാണ് മതത്തിലും വിശ്വാസത്തിലുമുള്ള യോജിപ്പ്. അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''നാല് കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്ത്രീ വിവാഹം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: അവളുടെ ധനത്തിനുവേണ്ടിയും, കുലമഹത്വത്തിനുവേണ്ടിയും, സൗന്ദര്യത്തിന് വേണ്ടിയും, മതത്തിന് വേണ്ടിയും, എന്നാൽ, മതമുള്ളവളെ (വിവാഹം കഴിച്ചു)

കൊണ്ട് നീ ഭാഗ്യം നേടിക്കൊള്ളുക. (അല്ലാത്ത പക്ഷം) നിന്‍റെ കൈകള്‍ മണ്‍പുരളട്ടെ''. (ബു ;മു.) അഥവാ നിനക്ക് നിര്‍ഭാഗ്യമായിരിക്കുമെന്ന് സാരം. മറ്റൊരു ഹദീസില്‍ തിരുമേനി പറയുന്നു: ''ഇഹലോകം ഒരു വിഭവമത്രെ. ഇഹലോകവിഭവങ്ങളില്‍ ഏറ്റവും ഉത്തമമായത് സദ്‌വൃത്തയായ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) യാകുന്നു''. (മു.)

വിഭാഗം-28

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَٱعْتَزِلُوا۟ ٱلنِّسَآءَ فِى ٱلْمَحِيضِ ۖ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۖ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ ٱللَّهُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلتَّوَّٰبِينَ وَيُحِبُّ ٱلْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

222 അവര്‍ നിന്നോട് ആര്‍ത്തവത്തെക്കുറിച്ചും ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: ''അത് ഒരു(തരം) ഉപദ്രവമാകുന്നു; അതിനാല്‍ ആര്‍ത്തവ (കാല) ത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ സ്ത്രീകളെ വിട്ടു നില്‍ക്കുവിന്‍. അവര്‍ ശുദ്ധിയാകുന്നതു വരേക്കും നിങ്ങള്‍ അവരെ സമീപിക്കുകയും അരുത്. അങ്ങനെ, അവര്‍ ശുദ്ധിയായിത്തീര്‍ന്നാല്‍, അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് കല്‍പിച്ച വിധത്തിലൂടെ നിങ്ങള്‍ അവരുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്നു കൊള്ളുവിന്‍. നിശ്ചയമായും, പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; ശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നവരെയും അവന്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا۟ حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوا۟ لِأَنفُسِكُمْ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّكُم مُّلَٰقُوهُ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾

223 നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകള്‍ [ഭാര്യമാര്‍] നിങ്ങളുടെ കൃഷി(യിടം) ആകുന്നു. അതിനാല്‍, നിങ്ങളുടെ കൃഷിയുടെ അടുക്കല്‍ നിങ്ങള്‍ എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ അപ്രകാരം ചെന്നുകൊള്ളുക; നിങ്ങള്‍ നിങ്ങള്‍ക്കുതന്നെ (വേണ്ടത്) മുന്‍കൂട്ടി ചെയ്തുവെക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, നിങ്ങള്‍ അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നവരാണെന്ന് അറിയുകയും ചെയ്യുവിന്‍. (നബിയേ) സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് സന്തോഷവാര്‍ത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

---

222 وَيَسْأَلُونَكَ അവര്‍ നിന്നോട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. عَنِ الْمَحِيضِ ആര്‍ത്തവത്തെപ്പറ്റി ഋതുകാലത്തെപ്പറ്റി. قُلْ പറയുക. هُوَ അത്. أَذًى ഒരു ഉപദ്രവമാണ്, ശല്യമാണ് (മ്ലേഛമാണ്) . فَاعْتَزِلُوا അതിനാല്‍ നിങ്ങള്‍ വിട്ടു (അകന്നു) നില്‍ക്കുവിന്‍. النِّسَاءَ സ്ത്രീകളെ. فِي الْمَحِيضِ ആര്‍ത്തവത്തില്‍, ഋതുകാലത്തില്‍. وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ അവരെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. حَتَّى يَطْهُرْنَ അവര്‍ ശുദ്ധിയാകുന്നതുവെരെ. فَإِذَا تَطَهَّرْنَ എന്നിട്ട്(അങ്ങനെ) അവര്‍ ശുദ്ധിയായിത്തീര്‍ന്നാല്‍. فَأْتُوهُنَّ നിങ്ങളവരുടെ അടക്കുല്‍ ചെന്നുകൊള്ളുവിന്‍. مِنْ حَيْثُ വിധത്തിലൂടെ. أَمَرَكُمُ നിങ്ങളോട് കല്‍പിച്ച. اللهُ അല്ലാഹു. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُحِبُّ അവന്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും. التَّوَّابِينَ (പശ്ചാത്തപിച്ചു) മടങ്ങുന്നവരെ. وَيُحِبُّ അവന്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. الْمُتَطَهِّرِينَ ശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നവരെ. 223 نِسَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകള്‍. حَرْثٌ കൃഷി (വിളയിടം) ആകുന്നു. لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്, നിങ്ങളുടെ. فَأْتُوا അതിനാല്‍ നിങ്ങള്‍ ചെല്ലുവിന്‍. حَرْثَكُمْ നിങ്ങളുടെ വിളക്കല്‍, കൃഷിയുടെ അടുക്കല്‍. أَنَّى شِئْتُمْ നിങ്ങള്‍ എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ (അങ്ങിനെ) . وَقَدِّمُوا നിങ്ങള്‍ മുന്‍കൂട്ടി (മുന്‍ ചെയ്തു വെയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക) . لِأَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങള്‍ക്ക്, നിങ്ങള്‍ക്കുതന്നെ. وَاتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യു

വിൻ. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുക. أَنَّكُم നിങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്ന്. مُّلَاقُوهُ അവനുമായി കുമു ട്ടുന്നവർ. وَبَشِّرِ സന്തോഷം അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.

ഇമാം അഹ്മദും, മുസ്‌ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: ''സ്ത്രീകൾക്ക് ആർത്തവകാലമായാൽ യഹൂദികൾ അവരൊന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയോ, വീട്ടിൽ ഒന്നിച്ച് പെരുമാറുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. സഹാബികൾ ഇതിനെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) യോടു ചോദിച്ചു. അപ്പോഴാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചത്. അങ്ങനെ, സംഭോഗം ഒഴിച്ചുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ, ഈ മനുഷ്യന് നമ്മോട് എതിര് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നേയുള്ളുവെന്ന് യഹൂദികൾ പറയുകയുണ്ടായി. അതിൽ പ്രതിഷേധി ച്ചുകൊണ്ട് ചില സഹാബികൾ വന്ന് നബി (ﷺ) യോട്: എന്നാൽ, നമുക്ക് സംഭോഗവും കൂടി നടത്തിയാലെന്താണ് എന്ന് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ നബി (ﷺ) യുടെ മുഖഭാവം മാറി (ദേഷ്യപ്പെട്ടു) ''. ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിലും യഹൂദികളെപ്പോലെ, ആർത്തവകാലത്ത് സ്ത്രീകളുമായി ഐത്തം ആചരിച്ച് വരുന്ന സമ്പ്രദായം നിലവിലുണ്ട്. എല്ലാ കാര്യത്തിലുമെന്നപോലെ, ഈ വിഷയത്തിലും ഇസ്‌ലാം വസ്തു നിഷ്ഠമായ ഒരു സമീപനമാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ആർത്തവം ഒരു ഉപദ്രവമാകുന്നു. അഥവാ മാലിന്യവും വൃത്തിഹീനവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആർത്തവകാലത്ത് ഭാര്യമാരുമായി സമീപിക്കാതെ വിട്ട് നിൽക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു സത്യ വിശ്വാസികളോട് കൽപിക്കുന്നു. സമീപിക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അവരുടെ അടുത്തൊന്നും ചെന്നുകൂടാ എന്നോ, അവർക്ക് ആരേയും തീണ്ടുവാൻ പാടില്ലെന്നോ അല്ല. പ്രസ്തുത മാലിന്യ സ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സമീപനം-അഥവാ സംഭോഗം-പാടില്ല എന്നാണെന്നും, മറ്റുള്ള സമീപനങ്ങൾക്കും സമ്പർക്കങ്ങൾക്കും വിരോധമില്ലെന്നും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഹദീസുകളിൽനിന്ന് വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. ആർത്തവരക്തം ഒരു മാലിന്യ വസ്തുവാണെന്നല്ലാതെ, ആർത്തവമുള്ളപ്പോൾ സ്ത്രീകൾ മാലിന്യവതികളായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 'ശുദ്ധിയാകുക' എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ആർത്തവരക്തം നിന്നുപോയശേഷം കുളിച്ച് ശുദ്ധിയാകുക എന്നാകുന്നു. ഈ കുളി നിർബ്ബന്ധമാണ് താനും. 'അല്ലാഹു കൽപിച്ച വിധത്തിലൂടെ ചെല്ലുക' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, മാനുഷികവും പ്രകൃതിപരവുമായ മര്യാദകളും, മതനിർദ്ദേശങ്ങളും ലംഘിക്കാത്ത വിധത്തിൽ സമീപിക്കുക എന്നത്രെ. ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ തമ്മിലുള്ള ദാമ്പത്യജീവിതത്തെ പൊതുവിൽ ബാധിക്കുന്ന ഒരു കൽപനയാണിത്. അഥവാ ആർത്തവ ശുദ്ധിക്കുശേഷമുള്ള സമീപനത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കൽപനയല്ല. ബാഹ്യത്തിലുള്ളതും ശാരീരികവുമായ ഒരു അശുദ്ധിയാണ് ആർത്തവമെന്നും, അതിൽനിന്നുള്ള ശുദ്ധീകരണമാണ് കുളിയെന്നും വ്യക് തമാണല്ലോ. എന്നാൽ അതുപോലെ ആന്തരീകവും ആത്മീയവുമായ ചില മാലിന്യങ്ങളാണ് പാപങ്ങളെന്നും, അവയിൽനിന്നുള്ള ശുദ്ധീകരണം പശ്ചാത്താപമാണെന്നും, രണ്ടുതരം ശുദ്ധീകരണങ്ങളെയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണെന്നുംകൂടി അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരി ക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, പശ്ചാതപിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, ശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്ന വരെയും അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.'

نساؤكم حرث لكم (നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾ-ഭാര്യമാർ-നിങ്ങളുടെ കൃഷിയിടമാണ്) എന്ന വാക്യം വളരെ മഹത്തായ ഒരു തത്വത്തെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. നിലം ശരിപ്പെടുത്തി വിത്തിടുകയും, വിത്ത് മുളച്ച് ഉൽപന്നങ്ങൾ വിളയുകയും ചെയ്യുന്നതാണല്ലോ കൃഷി. അപ്പോൾ, ഒരർത്ഥത്തിൽ ഒരു കൃഷിയിടം തന്നെയാണ് ഭാര്യമാരും. കൃഷിയുടെ നൻമയും അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങളും പൊതുവെ കർഷകന് ആനന്ദവും സന്തോഷവും ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കുമെങ്കിലും അതിൽ നിന്നുള്ള വിളവാണല്ലോ അതിൽ നിന്നും അവന്റെ ലക്ഷ്യം. അതുപോലെ സന്താനമാണ് ഈ കൃഷിയുടെ സാക്ഷാൽ ലക്ഷ്യം. മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഈ ലോകത്ത് നിലനിൽക്കുന്നതും, വളർന്ന്

വർദ്ധിക്കുന്നതും ഈ കൃഷിയിലൂടെയാകുന്നു. സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഒരു പ്രകൃതി നിയമമത്രെ അത്. കേവലം പ്രേമവികാരങ്ങളെയോ, ശാരീരിക മോഹങ്ങളെയോ നിവൃത്തിയാക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപാധി മാത്രമായിട്ടല്ല-അതും പരിഗണനീയം തന്നെയാണെങ്കിലും- അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായ ആ ലക്ഷ്യത്തെ ഉന്നമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു വിവാഹ ബന്ധത്തെ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് ഇതിൻെറ അർഥം. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിലും അതിലേക്കുള്ള സൂചന കാണാം. വേറെ പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും ഈ യഥാർത്ഥം വളരെ വ്യക്തമായിത്തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നതുമാണ്.

ഭാര്യമാർ കൃഷിയിടമാണെന്ന് പറഞ്ഞശേഷം, 'അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ കൃഷിയിടത്തിൽ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം ചെന്നുകൊള്ളുക' എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെ, അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ട വിധമെല്ലാം സ്വീകരിക്കാമെന്ന് സാരം. എന്നാൽ, ഉൽപാദനത്തിനുപയുക്തമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയായിരിക്കണം കൃഷി യിടങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതെന്നും, അതിന് വിരുദ്ധമായ പ്രവേശങ്ങൾ ശരിയല്ലെന്നും പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു അവൻെറ സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യർക്ക് പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ദാമ്പത്യ പാഠങ്ങളും, അതിനുപയോഗിച്ച വാക്കുകളും നോക്കുക! വളരെ ലളിതവും, മാന്യവും ഹൃദ്യവുമായ ചുരുക്കം ചില വാക്കുകൾ! സ്നേഹവും കനിവും നിറഞ്ഞ ശൈലി! അല്ലാഹുവിൽ നിന്നല്ലാതെ ഇത്തരം അദ്ധ്യാപന ശൈലി എവിടെ കാണുവാനാണ്?! الله اكبر ഒരു മാതാവിന് അവളുടെ മുലകുടിക്കുന്ന പിഞ്ചോമനയോടുള്ളതിനേക്കാൾ കൃപയാണ് അല്ലാഹുവിന് അവൻെറ അടിയാൻമാരോടുള്ളതെന്ന് നബി (ﷺ) ഒരവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഇവിടെ സ്മരണിയമാകുന്നു.

അടുത്ത വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുതന്നെവേണ്ടി മുന്നൊരുക്കം ചെയ്തുകൊള്ളണം, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം, അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടി വരുമെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കണം' എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. വൈവാഹിക ജീവിതത്തിലും മറ്റുമായി ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിക്കൊണ്ട് സ്വന്തം ഭാവി മറന്നുപോകരുത്, സൽ ക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി വിലക്കുകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് ഭാവി വിജയ ത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നേരത്തെക്കൂട്ടി ഒരുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കണം, മരണാനന്തരം അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരായി അവൻെറ വിചാരണ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് സദാ ഓർമ്മയുണ്ടായിരി ക്കണമെന്ന് താൽപര്യം.

وقدموا لأنفسكم (നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ മുൻകൂട്ടി ചെയ്തുവെക്കുവിൻ) എന്ന വാക്യത്തിന് മേൽകണ്ട അർത്ഥത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനമാണ് മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അതിനുശേഷമുള്ള രണ്ടുവാ ക്യങ്ങളും-അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുമെന്നറിഞ്ഞിരിക്കണ ണെന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ-ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാര്യമാര ുമായുള്ള സമീപനത്തിൽനിന്ന് സൽക്കർമ്മികളായ നല്ല സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കുവാനും, അവർവഴി വംശപരമ്പര നിലനിൽക്കുവാനുമായിരിക്കണം നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം, അതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വാക്യത്തിൻെറതാൽപര്യമെന്നത്രെ മറ്റ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. ഭാര്യ-ഭർതൃ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിതെന്നുള്ളതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഈ അഭിപ്രായം. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ-മരണശേഷവും മുറിഞ്ഞുപോകാതെ ഒരു സൽക്കർമ്മമാ ണല്ലോ നല്ല സന്താനം. എന്നിരിക്കെ, അതിനുവേണ്ടി ആഗ്രഹിക്കുന്നതും, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ഒരു നല്ല കർമം തന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, അതുമാത്രമാണ് ഈ വാക്യം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് കരുതിക്കൂടാ.

റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''മനുഷ്യൻ മരണമടഞ്ഞാൽ, മൂന്ന് കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്നതല്ലാത്ത അവൻെറ കർമ്മം (മുഴുവനും) മുറിഞ്ഞുപോകുന്നു. അതായത്, നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദാനധർമ്മവും, ഉപകാരപ്രദമായ ജ്ഞാനവും, തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സദ്വൃത്തനായ സന്താനവും.'' (മു.) റസൂൽ(ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങളൊരാൾ തൻെറ വീട്ടുകാരുടെ (ഭാര്യയുടെ) അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ (സംയോഗവേളയിൽ) بسم الله اللهم جنبنا الشيطان وجنب الشيطان ما رزقنا എന്ന് പറയുകയും, രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ സന്താനം വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ആ സന്താനത്തിന് പിശാച് ഒരിക്കലും ഉപദ്രവം വരുത്തുകയില്ല'' (ബു; മു.) ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ സാരം ഇതാകുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ. അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങളിൽനിന്ന് നീ പിശാചിനെ അകറ്റിത്തരേണമേ! ഞങ്ങൾക്ക് നീ നൽകുന്നതിൽ (സന്താനത്തിൽ) നിന്നും പിശാചിനെ അകറ്റിത്തരേണമേ!''

മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടുമല്ലാത്ത വളരെ വിചിത്രമായ ഒരു അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം ഈ വാക്യത്തിന് ഒരു പണ്ഡിതൻ ഇപ്പോൾ നൽകിക്കാണുന്നു. അതിങ്ങിനെയാണ്: '(കൃഷിസ്ഥലത്ത് ചെല്ലുമ്പോൾ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ) മുൻകൂട്ടി ചെയ്തുവെക്കുകയും ചെയ്യുക.' ഈ വാക്യത്തിന് ആ പണ്ഡിതൻ തന്നെ നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങിനെയുമാണ്: 'സ്ത്രീകളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കണം. അതായത്, അതിൽ സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പരിപാലനത്തിനും, പരിശീലനത്തിനും വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുവെക്കണം. സന്താനങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രം അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചാൽ പോരാ എന്നർത്ഥം' ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളെ കഴിവതും ഭൗതികജീവിതത്തിൻെറ വിജയത്തിലേക്ക് മുതൽക്കൂട്ടായി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തപ്പെടുന്ന അർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ ഇത്. മനസ്സാക്ഷിയും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയുള്ള ഏവർക്കും ഇതിൻെറ പിന്നിലുള്ള പ്രേരണ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതെന്തായാലും ശരി, ചില വസ്തുക്കൾ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ഈ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനമൊന്ന് പരിശോധിച്ച് നോക്കുക:-

നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്ക്-അഥവാ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ-വേണ്ടി മുൻകൂട്ടി ചെയ്തുവെക്കണം قدموا لأنفسكم എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഇവർ പറയുന്നതാകട്ടെ, ഭാവിയിൽ ജനിക്കുവാൻ പോകുന്ന സന്താനങ്ങളുടെ പരിപാലനത്തിനും പരിശീലനത്തിനും വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുവെക്കണമെന്നുമാണ്. ഈ ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുവെക്കുന്നതാകട്ടെ,- ഇവർ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചുതന്നെ-സ്ത്രീകളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോഴാണുതാനും. ഇതിൻെറ അർത്ഥം നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വിവാഹത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ ഈ ഒരുക്കം ചെയ്തുവെക്കേണമെന്നാണ് പറയുന്നതെങ്കിൽ അതിന് അൽപമെങ്കിലും ഒരത്ഥമുണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കാമായിരുന്നു. ഇനി, സന്താനങ്ങളെ പോറ്റിവളർത്തുവാനും പരിശീലിപ്പിക്കുവാനുമൊക്കെയുള്ള വക മുൻകൂട്ടി കണ്ടുവെച്ച ശേഷമേ വിവാഹം കഴിക്കാവൂ എന്നോ, ഭാര്യമാരെ സമീപിക്കാവൂ എന്നോ അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും കൽപിക്കുകയോ ഉപദേശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? അതുമില്ല. നേരെമറിച്ച് സ്വതന്ത്രകളായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവർ അടിമസ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാമെന്നും (4:25) , അവിവാഹിതർക്കും നല്ലവരായ അടിമകൾക്കും വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും, അവർ ദരിദ്രരാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു വഴിയെ അവർക്ക് ധന്യത നൽകിക്കൊള്ളുമെന്നും (24:32) അല്ലാഹു പറയുന്നു. വിവാഹം നടത്തുവാൻ കഴിവുള്ള യുവാക്കൾ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നും, കഴിവില്ലാത്തവർ നോമ്പ് പിടിക്കണമെന്നും നബി (ﷺ) യും കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു;മു,) വിവാഹം ചെയ്യാൻ കഴിവുണ്ടായാൽ അത് ചെയ്യാമെന്നല്ലാതെ അതിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന സന്താനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിവരുന്ന വക മുൻകൂട്ടി കണ്ട് വെച്ചിട്ടുവേണം അതെന്ന് ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നുതന്നെ ഇവരുടെ ഈ പുതിയ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം സത്യവിരുദ്ധമാണെന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ.

وَلَا تَجۡعَلُواْ ٱللَّهَ عُرۡضَةٗ لِّأَيۡمَٰنِكُمۡ أَن تَبَرُّواْ وَتَتَّقُواْ وَتُصۡلِحُواْ بَيۡنَ ٱلنَّاسِۚ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ﴿٢٢٤﴾

224 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെ ഒരു വിലങ്ങ് [തടസ്സം] ആക്കരുത്; അതായത്, നിങ്ങൾ പുണ്യം പ്രവർത്തിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, മനുഷ്യർക്കിടയിൽ നന്മയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

لَّا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ بِٱللَّغۡوِ فِيٓ أَيۡمَٰنِكُمۡ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتۡ قُلُوبُكُمۡۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٞ ﴿٢٢٥﴾

225 നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിൽ (മനഃപൂർവ്വമല്ലാത്ത) വ്യർത്ഥവാക്കു മൂലം അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പിടികൂടുകയില്ല. എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (മനഃപൂർവ്വം) പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ചതുമൂലം അവൻ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും സഹനശീലനുമാകുന്നു.

---

224 **وَلاَ تَجْعَلُوا** നിങ്ങൾ ആക്കരുത്. **اللهَ** അല്ലാഹുവിനെ. **عُرْضَةً** ഒരു വിലങ്ങ്, തടസ്സം നാട്ടക്കുറി. **لِّأَيْمَانِكُمْ** നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾക്ക്. **أَن تَبَرُّوا** നിങ്ങൾ നൻമ (പുണ്യം) ചെയ്യുന്നതിന്. **وَتَتَّقُوا** നിങ്ങൾ സൂക്ഷമത പാലിക്കുകയും. **وَتُصْلِحُوا** നിങ്ങൾ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയും, നന്നാക്കുകയും. **بَيْنَ النَّاسِ** മനുഷ്യർക്കിടയിൽ. **وَاللهُ سَمِيعٌ** അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനാകുന്ന. **عَلِيمٌ** അറിയുന്നവനാകുന്നു. 225 **لاَ يُؤَاخِذُكُمُ** നിങ്ങളെ പിടികൂടുകയില്ല. **اللهُ** അല്ലാഹു. **بِاللَّغْوِ** അനുവശ്യം (വ്യർത്ഥം-പൊയ്‌വാക്ക്) മൂലം. **فِي أَيْمَانِكُمْ** നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിൽ. **وَلَكِن** എങ്കിലും. **يُؤَاخِذُكُم** അവൻ നിങ്ങളെ പിടികൂടും. **بِمَا كَسَبَتْ** സമ്പാദിച്ചത് (ചെയ്തുവെച്ചത്, പ്രവർത്തിച്ചത്) നിമിത്തം. **قُلُوبُكُمْ** നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. **وَاللهُ** അല്ലാഹു. **غَفُورٌ** പൊറുക്കുന്നവനാണ്. **حَلِيمٌ** സഹനശീലനാണ്.

സൽക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി വിലക്കുകൾ അനുസരിക്കുന്നതിനും, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ സന്ധിയാക്കുക മുതലായ നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിനും ഭംഗം വരുത്തത്തക്കവിധം അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ സത്യം ചെയ്യരുത്. അഥവാ, അങ്ങിനെവല്ല സത്യവും ചെയ്തുപോയാൽ, ആ സത്യത്തിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുകയും ആ നല്ലകാര്യം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നത് അങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് തടസ്സമാകുവാൻ പാടില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൻെറ സാരം. മനഃപൂർവ്വമല്ലാതെ, നാവിലൂടെ വന്ന് പോകുന്ന സത്യവാക്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചോ, സത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വമല്ലാതെ വന്നുവശാകുന്ന അബദ്ധവാക്കുകളെപ്പറ്റിയോ അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുകയില്ലെന്നും, നേരെ മറിച്ച് മനസ്സറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വം ചെയ്യുന്ന സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ് നടപടി എടുക്കുകയെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. സംസാരമദ്ധ്യേ ചിലപ്പോൾ-അശ്രദ്ധ, വികാരം മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ-മനസ്സറിയാതെ വല്ല വാക്കുകളും വന്നുപോയേക്കും. ചില വ്യക്തികളുടെയും, ചില ഭാഷക്കാരുടെയും സംസാരങ്ങളിൽ സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തുമൊക്കെ ‘അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ്‘ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സത്യ വാക്യങ്ങളുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ സുലഭമായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ, ഒരാൾ അയാളുടെ അറിവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇന്നകാര്യം ഇന്നപോലെ എന്ന് സത്യം ചെയ്തുപറഞ്ഞേക്കും. വാസ്തവം അതായിരിക്കുകയുമില്ല. ഇത്തരം സത്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥനില എന്താണെന്ന് അല്ലാഹു നമുക്ക് വിവരിച്ച് തരുകയാണ്.

നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഒരാൾ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി സത്യം ചെയ്തിട്ട് അതിനേക്കാൾ ഉത്തമം മറ്റൊന്നായിരുന്നുവെന്ന് കണ്ടാൽ, അവൻ അവന്റെ സത്യത്തിന് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുകയും, ആ ഉത്തമമായ കാര്യ ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.'' (ബു; മു.) സത്യം ലംഘിക്കുന്നതിന് ചെയ്യേണ്ടുന്ന പ്രായശ്ചിത്തം (كفارة) പത്ത് സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണമോ, വസ്ത്രമോ കൊടുക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയെസ്വതന്ത്രമാക്കി വിടുക, അതിന് കഴിയാത്തപക്ഷം മൂന്ന് ദിവസം നോമ്പ് നോൽക്കുക ഇവയാകുന്നു. (മാഇദ:92) വേറൊരു ഹദീസ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ആദമിന്റെ മകന് (മനുഷ്യന്) സാധിക്കാത്ത വിഷയത്തിലാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്ന വിഷയത്തിലാകട്ടെ, കുടുംബബന്ധം മുറിക്കുന്നതിലാകട്ടെ, സത്യവും പാടില്ല, നേർച്ചയും പാടില്ല, ഒരാൾ, ഒരു കാര്യത്തിൽ ശപഥം ചെയ്തിട്ട് അതിനേക്കാൾ ഉത്തമം മറ്റൊന്നായിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നപക്ഷം, അതിനെ വിട്ടേച്ച് ആ ഉത്തമമായത് എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. ആ കാര്യം അവൻ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.' (ദ.) ആയിശാ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'വ്യർത്ഥവാക്ക് اللغو എന്ന് പറയുന്നത് തമാശയിലും, വിനോദത്തിലും മാത്രമാകുന്നു. അതായത് (സംസാരവശാൽ) 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ് ഇല്ല' എന്നും, 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ് അതെ' എന്നുമൊക്കെ മനുഷ്യൻ പറയലാകുന്നു. അതിൽ പ്രായശ്ചിത്തം ഇല്ല. ചെയ്യണമെന്ന് ഹൃദയംകൊണ്ട് ഉറപ്പിക്കുകയും, പിന്നീട് ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ് പ്രായശ്ചിത്തമുള്ളത്.'

ولا تجعلوا الله عرضة الخ (അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾക്ക് ഒരു വിലങ്ങാക്കരുത്) എന്ന് തുടങ്ങിയ വാചകത്തിന് ഇങ്ങിനെയും ഒരു വ്യാഖ്യാനം ചിലർ നൽകിയിട്ടുണ്ട്: പുണ്യം ചെയ്യുക, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുക, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനെ ഒരു നാട്ടുക്കുറിപോലെ ആക്കി സത്യം ചെയ്യരുത്. എന്നുവെച്ചാൽ, പ്രസ്തുത നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്ന് അവന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവന്റെ നാമത്തെ വിലകെടുത്തരുത്, അത്യാവശ്യം നേരിടുമ്പോഴല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് സാരം. സത്യംചെയ്യൽ അധികരിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി (68:10ൽ) ഖുർആനിലും, നബി വാക്യങ്ങളിലും ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതാണുതാനും.

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۖ فَإِن فَآءُو فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

226 തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച് (സംയോഗം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു) ശപഥം ചെയ്യുന്നവർക്ക് നാലുമാസത്തെ കാത്തിരിപ്പുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ, അവർ മടങ്ങിവരുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَإِنْ عَزَمُوا۟ ٱلطَّلَٰقَ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

227 അവർ വിവാഹമോചനത്തിനു തീർച്ചയാക്കുകയാണെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

226 لِلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർക്കു്. يُؤْلُونَ ഈലാഉ് (ശപഥം) ചെയ്യുന്ന. مِن نِّسَائِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി. تَرَبُّصُ കാത്തിരിക്കൽ. أَرْبَعَةِ നാലു്. أَشْهُرٍ മാസങ്ങൾ. فَإِن فَاءُوا എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അവർ മടങ്ങിവന്നാൽ. فَإِنَّ الله എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.. 227 وَإِنْ عَزَمُوا അവർ തീർച്ചയാക്കിയെങ്കിൽ, ഉറച്ചെങ്കിൽ. الطَّلَاقَ ത്വലാഖ്, വിവാഹമോചനം. فَإِنَّ الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

يؤلون (യുഅ്ലൂന) എന്ന ക്രിയയുടെ ധാതു إيلاء (ഈലാഉ്) എന്നാണ് ശപഥം ചെയ്യുക എന്നത്രെ അതിന് ഭാഷയിൽ അർത്ഥം. ഭാര്യാഭർത്താക്കൾക്കിടയിൽ വല്ല അനിഷ്ടങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, മേലിൽ താൻ ഭാര്യയുമായി സംയോഗം നടത്തുകയില്ലെന്ന് ശപഥം ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവ് മുമ്പ് അറബികളിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രത്യേക ശപഥത്തിനാണ് 'ഈലാഉ്' എന്ന് മതത്തിൻെറ സാങ്കേതിക ഭാഷയിൽ പറയപ്പെടുന്നത്. ഇത് ചിലപ്പോൾ ഒരു നിശ്ചിതകാലം വരേക്കും, ചിലപ്പോൾ അനിശ്ചിത കാലത്തേക്കുമായിരിക്കും. ഇത് കേവലം വിവാഹമോചനമായി ('ത്വലാഖാ'യി) കരുതപ്പെടാറുമില്ല. എങ്കിലും, സ്ത്രീകളുമായി സംസർഗ്ഗം നടത്തായ്കമൂലം അവർക്കത് വിഷമവും ഉപദ്രവും വരുത്തുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് 'ഈലാഇ'നെ സംബന്ധിച്ച് ഇസ്ലാം ശരീഅത്തിൽ അനുവർത്തിക്കേണ്ട വിധി എന്താണെന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു.

ഒരാൾ തൻെറ ഭാര്യയെ സംബന്ധിച്ച് ഈലാഉ് ചെയ്യുന്നപക്ഷം, പരമാവധി നാല് മാസം അവന് ഒഴിവ് നൽകാം. അതുവരെ അവൻെറ മേൽ നിയമനടപടിയൊന്നും എടുത്തുകൂടാ. നാലുമാസം തികയുന്നതോടെ-അല്ലെങ്കിൽ അതിന് മുമ്പ് തന്നെ-അവൻ ആ ശപഥത്തിൽനിന്ന് മടങ്ങി പിൻമാറിയെങ്കിൽ നല്ലത്. അവന് അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുത്തേക്കും. നാലുമാസം തികയുമ്പോൾ രണ്ടിലൊരു കാര്യം അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. ഒന്നുകിൽ ശപഥം പിൻവലിച്ച് ഭാര്യയുമായി സംസർഗ്ഗം പുനരാരംഭിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം അവളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്ത് വിട്ടയച്ചേക്കണം. വിവാഹമോചനത്തിന് തക്ക കാരണമുണ്ടോ. ഇല്ലേ എന്നിങ്ങനെയുള്ളതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും അറിയാം. അതുകൊണ്ട് സൂക്ഷിച്ചുവേണം അത് ചെയ്വാൻ, എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

'നാലുമാസത്തെ കാത്തിരിപ്പുണ്ട്' എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് 'ഈലാഉ്' ചെയ്ത ഭർത്താവിൻെറ പേരിൽ ഭാര്യക്കോ മറ്റോ നിയമപരമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ നാലുമാസം കഴിഞ്ഞേ പാടുള്ളുവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. 'മടങ്ങൽ' വായകൊണ്ട് പറഞ്ഞാൽ പോരാ, പ്രവർത്തനംമൂലം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതാണ്. ശപഥത്തിൽനിന്ന് മടങ്ങുകയാണ് അഭി കാമ്യമെങ്കിലും-മുൻവചനങ്ങളിൽനിന്നും ഹദീസുകളിൽനിന്നും അറിയാവുന്നതുപോലെ-സത്യം ലംഘിച്ചതിനുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം كفارة അവൻ നൽകേണ്ടതുണ്ടുതാനും. ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായവും അതുതന്നെ. 'വിവാഹമോചനം ചെയ്വാൻ തീർച്ച യാക്കിയാൽ' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാലുമാസം കഴിയുമ്പോഴും അവൻ തൻെറ ശപഥത്തിൽനിന്ന് മടങ്ങാത്തപക്ഷം, അത് കേവലം വിവാഹമോചന മായിത്തീരുകയില്ലെന്നും, നിയമാനുസൃതം വിവാഹമോചനം വേറെത്തന്നെ നടത്തേണ്ടതു ണ്ടെന്നുമാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. നാല് മാസം കഴിയുന്നതോടെ ഭാര്യ ത്വലാഖായി (വിവാഹമോചിതയായി) പോകുമെന്നത്രെ ഉമർ, ഉസ്മാൻ, അലി (رضي الله عنهم) മു തലായ ചില സഹാബികളുടെയും മറ്റും അഭിപ്രായം.

'ഈലാഇ'നെ സംബന്ധിച്ച ഈ വചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെ ചില മഹാൻമാർ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. 'ഈലാഉ്' മുഖേനയല്ലെങ്കിലും തക്കതായ കാരണം കൂടാതെ കുറേ അധികകാലം ഒരു ഭർത്താവ് അയാളുടെ ഭാര്യയെ സമീപിക്കാതിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. കവിഞ്ഞപക്ഷം സാധാരണനിലയിൽ ഭർത്താവിൻെറ സമീപനംകൂടാതെ ഒരു സ്ത്രീക്ക് നാലുമാസക്കാലത്തിലധികം ക്ഷമിച്ചി രിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. ചില കാരണങ്ങളെ തുടർന്ന് ഉമർ (رضي الله عنه) ഇതിനെപ്പറ്റി സ്ത്രീകളോട് ആലോചന നടത്തിയതായും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തൻെറ സൈന്യങ്ങളിൽ ആരേയും നാലുമാസത്തിലധികം കാലം

വീടുവിട്ടുപോകുവാൻ താൻ അനുവദിക്കുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായും ഇമാംമാലിക് (ﷺ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭർത്താക്കളോട് ഭാര്യമാർക്കുള്ളതുപോലെ, ഭാര്യമാരോട് ഭർത്താക്കൾക്കും ചില മര്യാദകൾ പാലിക്കേണ്ട കടമയുണ്ടെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. വിവാഹിതയും അവിവാഹിതയുമല്ലാത്ത വിധം സ്ത്രീകളെ ഇട്ട് കഷ്ടപ്പെടുത്തരുതെന്ന് അൽബഖറ: 231-ാം വചനത്തിലും 4:129ലും കാണാവുന്നതുമാകുന്നു. 'നിനക്ക് നിന്നോടും, നിൻെറ വീട്ടുകാരോടും ചില കടമകളുണ്ട്' എന്ന് നബി (ﷺ) യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു.) സത്യം ചെയ്യാതെയാണെങ്കിലും ശരി, ന്യായമായ വല്ല കാരണവും കൂടാതെ ഭാര്യാഭർത്തൃസംബന്ധം പാലിക്കാത്ത ഭർത്താവിനെപ്പറ്റി ഭാര്യക്ക് ന്യായാധിപ സ്ഥാനത്ത് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതും, അതിന് ന്യായാധിപൻ പരിഹാരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

وَٱلْمُطَلَّقَـٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَـٰثَةَ قُرُوٓءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِىٓ أَرْحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ ۚ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِى ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوٓا۟ إِصْلَـٰحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ ٱلَّذِى عَلَيْهِنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ ۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

228 വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ അവരുടെ ദേഹങ്ങളുമായി [സ്വയം] മൂന്ന് 'ഖുർഉ്' [ആർത്തവശുദ്ധി] കൾ കാത്തിരിക്കണം. അവരുടെ ഗർഭാശയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഒളിച്ചുവെക്കൽ അവർക്ക് അനുവദനീയമാകുകയില്ല; അവർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ. അതിൽ [ആ കാലത്തിൽ] അവരെ മട(ക്കിയെടു) ക്കുന്നതിന് അവരുടെ വരൻമാർ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു: (അതെ) അവർ നന്മ വരുത്തുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. അവരുടെ [ഭാര്യമാരുടെ] മേലുള്ളതുപോലെ, (സദാചാര) മര്യാദയനുസരിച്ച് അവരോടും (ബാധ്യത) ഉണ്ട്. പുരുഷൻമാർക്ക് അവരെക്കാൾ ഒരു പദവി ഉണ്ടുതാനും. അല്ലാഹു പ്രതാപ ശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

228 وَالْمُطَلَّقَاتُ ത്വലാഖ് (വിവാഹമോചനം) ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ. يَتَرَبَّصْنَ അവർ കാത്തിരിക്കണം, പ്രതീക്ഷിക്കണം. بِأَنفُسِهِنَّ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളുമായി. ثَلاثَةَ മൂന്ന്. قُرُوءٍ ഖുർഉ (ആർത്തവശുദ്ധി-ആർത്തവം) കൾ. وَلاَ يَحِلُّ അനുവദനീയമാകയില്ല. لَهُنَّ അവർക്ക്. أَن يَكْتُمْنَ അവർ ഒളിച്ചു (മറച്ചു-മൂടി) വെക്കൽ. مَا خَلَقَ اللهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതിനെ. فِي أَرْحَامِهِنَّ അവരുടെ ഗർഭാശയ (ഗർഭപാത്ര) ങ്ങളിൽ. إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. وَبُعُولَتُهُنَّ അവരുടെ ഭർത്താക്കൾ. أَحَقُّ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവരാണ്. بِرَدِّهِنَّ അവരെ മടക്കുവാൻ (മടക്കി എടുക്കുവാൻ) . فِي ذَلِكَ അതിൽ. إِنْ أَرَادُوا അവർ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. إِصْلاَحًا നന്മ വരുത്തുവാൻ, നന്നാക്കിത്തീർക്കൽ. وَلَهُنَّ അവർക്കു്, അവരോടുമുണ്ട്. مِثْلُ الَّذِي യാതൊന്നും പോലെയുള്ളത്. عَلَيْهِنَّ അവരുടെമേൽ. بِالْمَعْرُوفِ മര്യാദ (ആചാരം-വഴക്കം) അനുസരിച്ചു. وَلِلرِّجَالِ പുരുഷൻമാർക്കു്. عَلَيْهِنَّ അവരുടെ മേൽ, അവരെക്കാൾ. دَرَجَةٌ ഒരു പദവി, പടി. وَاللهُ عَزِيزٌ അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാകുന്നു. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

قروء (ഖുറൂഉ്) എന്ന വാക്കിൻെറ ഏകവചനം قرء ('ഖുർഉ്') എന്നത്രെ. ആദ്യത്തെ അക്ഷരത്തിന് അകാരം فتح നൽകി 'ഖർഉ' എന്നും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം, ശുദ്ധി അവസാനിച്ച ശേഷം ആർത്തവത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയാണെന്നും, ശുദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആർത്തവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നും ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ)

ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു നിശ്ചിതകാലത്ത് സംഭവിക്കാറുള്ള ഒരു കാര്യം സംഭവിക്കുകയോ, ഒരു നിശ്ചിതകാലത്ത് അവസാനിക്കാറുള്ള ഒരു കാര്യം അവസാനിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സമയം എന്നാണ് ഭാഷയിൽ അതിനർത്ഥമെന്നും, അതിനാൽ ആർത്തവമുണ്ടാകുന്ന സമയത്തിനും, ശുദ്ധിയുണ്ടാകുന്ന സമയത്തിനും ആ വാക്ക് അറബികൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുമെന്നും ഇമാം ഇബ്നുജരീറും(ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വാക്കർത്ഥമെന്തായാലും ശുദ്ധിയുടെ സമയമെന്നും, ആർത്തവത്തിൻെറ സമയമെന്നുമുള്ള രണ്ട് വിപരീതാർത്ഥങ്ങളിലും ഒരുപോലെ ആ വാക്ക് ഉപയോഗപ്പെടാമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ആ രണ്ടിലേതാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ എന്നുള്ളതിൽ സഹാബികൾ മുതൽക്കേ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണാം. ശുദ്ധികാലം എന്ന അഭിപ്രായത്തിനാണ് ഇവിടെ മുൻഗണന കാണുന്നത്. الله اعلم

'ഈലാഇ'നെത്തുടർന്നായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ത്വലാഖ് (വിവാഹമോചനം) ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ മൂന്ന് 'ഖുർഉ'കാലം കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കാത്തിരിപ്പിനാണ് عدة (ഇദ്ദഃ) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. ശുദ്ധികാലമാണ് 'ഖുർഉ'കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നുവെക്കുമ്പോൾ, ശുദ്ധികാലത്ത് വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഇദ്ദഃ അതിന് ശേഷമുണ്ടാകുന്ന മൂന്നാമത്തെ ആർത്തവം തുടങ്ങുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്നു. അതായത്, വിവാഹമോചനം നടക്കുമ്പോഴുള്ള ശുദ്ധിയും, ഒന്നാമത്തെ ആർത്തവത്തിന് ശേഷവും രണ്ടാമത്തെ ആർത്തവത്തിനു ശേഷവും ഉണ്ടാകുന്ന ശുദ്ധികളുംകൂടി ആകെ മൂന്ന് ഖുർഉകൾ. ഇനി, 'ഖുർഉ'കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ആർത്തവമാണെന്നുവെക്കുകയാണെങ്കിൽ, മൂന്നാമത്തെ ആർത്തവം കഴിഞ്ഞ് അടുത്ത ശുദ്ധി ആരംഭിക്കുമ്പോഴേ മൂന്ന് ഖുർഉ പൂർത്തിയാകുകയുള്ളു. (ആർത്തവകാലത്ത് സ്ത്രീകളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യുന്നത് തെറ്റാണെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങൾ സൂ:ത്വലാഖ് ആദ്യവചനത്തിലും അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നോക്കുക.)

സംയോഗം നടന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ത്രീകൾക്ക് ഇദ്ദ ആചരിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന് 33:49ലും, ആർത്തവം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവരോ, ആർത്തവം നിലച്ചുപോയിട്ടുള്ളവരോ ആയ സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദ മൂന്നുമാസമാണെന്നും, ഗർഭിണികളുടെ ഇദ്ദ അവരുടെ പ്രസവം വരെ ആണെന്നും 65:4ലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവർ സംയോഗം നടന്നിട്ടുള്ളവരും, ആർത്തവരക്തമുണ്ടാകാറുള്ളവരും, ഗർഭമില്ലാത്തവരുമായ സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദയെക്കുറിച്ചാണ് മൂന്ന് 'ഖുർഉ'കൾ എന്നിവിടെ പറഞ്ഞ വിധിയെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ولا يحل لهن ان يكتمن الخ (അവരുടെ ഗർഭാശയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതിനെ അപ്പോൾ ഒളിച്ചുവെക്കുവാൻ പാടില്ല.) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവർക്ക് ഗർഭം ഉണ്ടെന്ന് കണ്ടാൽ അതും, ആർത്തവം ഉണ്ടായാൽ അതും മൂടിവെക്കരുതെന്നാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും സ്വാർത്ഥമോ പ്രേരണയോ നിമിത്തം ചിലപ്പോൾ, ഇദ്ദകാലം വേഗം അവസാനിക്കണമെന്നോ, കഴിവതും നീണ്ടുപോകണമെന്നോ അവർക്ക് ആഗ്രഹം തോന്നിയേക്കുവാനും, അതനുസരിച്ച് അവർ യഥാർത്ഥം മറച്ചുവെക്കുവാനും ഇടയായേക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ കാര്യം അല്ലാഹു പ്രത്യേകം വിലക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതുമൂലം സംഭവിക്കാവുന്ന ഭവിഷ്യത്താകട്ടെ, വലുതുമായിരിക്കും. മടക്കി എടുക്കലും പുതിയ വിവാഹം നടത്തലുമെല്ലാം ഇദ്ദയെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ നടക്കുക. ബാഹ്യമായ തെളിവനുസരിച്ചേ നിയമനടപടികൾ എടുക്കുവാനും വഴിയുള്ളു. അതിനും പുറമെ, അക്കാര്യങ്ങൾ മിക്കവാറും സ്ത്രീകൾക്ക് മാത്രം അറിയാവുന്നതും, പരക്കെ അറിയാൻ കഴിയാത്തതുമാണുതാനും. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് വളരെ ഗൗരവസ്വരത്തിൽ 'അവർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ (ان كن يؤمن بالله واليوم الاخر) എന്നുകൂടി താക്കീത് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഒളിച്ചുവെക്കുന്നത് വമ്പിച്ച തെറ്റും ശിക്ഷാർഹവുമാണെന്നത്രെ ഈ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ വിവാഹമോചനം ചെയ്തശേഷം, അതുവേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്ന് ഖേദിക്കലും, അല്ലെങ്കിൽ ആ കാരണം അവസാനിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് മേലിൽ തങ്ങൾക്ക് യോജിച്ച് പോകാമായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നലും മനുഷ്യസഹജമായ സ്വഭാവമാണല്ലോ, അതിനാൽ, വിവാഹമോചനം ചെയ്ത ഭർത്താവിന് ഇദ്ദകാലം കഴിയുംമുമ്പ് അവളെ വീണ്ടും പഴയ വിവാഹത്തിലേക്ക് മടക്കിയെടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഇസ്‌ലാമിൽ നിയമപരമായിത്തന്നെ അവസരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. പുതിയൊരു വിവാഹത്തെക്കാൾ നല്ലത് അതാണെന്നും, കഴിവതും മടക്കി എടുക്കുകയാണ് നല്ലതെന്നും സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതാണ് ''അതിൽ-ഇദ്ദകാലത്തിൽ-അവരെ മടക്കി എടുക്കുവാൻ അവരുടെ വരൻമാർ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവരാകുന്നു'' എന്ന് പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, രണ്ടുപ്രാവശ്യം വിവാഹമോചനം നടത്തുകയും, മടക്കി എടുക്കുകയും ചെയ്ത് കഴിഞ്ഞശേഷം മൂന്നാമതും വിവാഹമോചനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഈ അവസരം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നതാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. മടക്കി എടുക്കുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്: മടക്കി എടുക്കുന്നത് വല്ല ദുരുദ്ദേശ്യവും വെച്ചുകൊണ്ടായിക്കൂടാ. മടക്കി എടുക്കുന്നത് കൊണ്ട് പ്രത്യേകം ഉപദ്രവമൊന്നും ഉണ്ടായിത്തീരുവാനും പാടില്ല. നൻമ വരുത്തണം, തമ്മിൽ നന്നായിത്തീരണം, തങ്ങളുടെ ഭാവി ഗുണകരമായിത്തീരണം എന്നൊക്കെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയായിരിക്കണം മടക്കി എടുക്കുന്നത്. 'അവൻ നൻമ വരുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ' എന്ന ഉപാധിയോടെയാണ് മടക്കി എടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്ന് മടക്കി എടുക്കുന്നവരും, അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നവരും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വല്ല ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും ഒരാൾ മടക്കി എടുക്കുന്നപക്ഷം, അത് തെളിയിക്കുവാനും, അതിൻെറപേരിൽ നിയമനടപടി എടുക്കുവാനും പ്രയാസമാണെങ്കിലും അത് അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ വെളിച്ചത്താകുമെന്നും, അല്ലാഹു അതിൻെറ പേരിൽ ശിക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുമെന്നും അവർ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു: ഭാര്യമാരുടെമേലുള്ള ബാധ്യതപോലെ അവരോട് ഭർത്താക്കൾക്കും ബാധ്യതയുണ്ട് (ولهن مثل الذى عليهن) എന്ന്, വളരെ വിശാലവും അർത്ഥഗർഭവുമായ ഒരാശയമാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരക്കുന്നത്. സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പൊതുവിൽ പറഞ്ഞാൽ അവർ കേവലം വീട്ടുസാമാനങ്ങളെപ്പോലെയോ, അടിമകളെപ്പോലെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ആടുമാടുകണക്കിലുള്ള ചില ജീവി കളെപ്പോലെയോ മാത്രം കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് സ്ത്രീകൾക്ക് അവരർഹിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളെല്ലാം ഈ ഒരൊറ്റ വാക്യം കൊണ്ട് അല്ലാഹു വകവെച്ച് കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഓരോ ഭാഗത്ത് നിന്നും മറ്റേ ഭാഗത്തോട് നിറവേറ്റേണ്ടുന്ന ബാധ്യതകൾ ഇന്നതൊക്കയാണെന്ന് എണ്ണിപ്പറയുക പ്രയാസമാണല്ലോ. മതദൃഷ്ട്യാ പ്രത്യേകം അറിയപ്പെട്ടതും, സദാചാരപരമായി പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതുമായ ബാധ്യതകളും, ഗാർഹികം, കുടുംബപരം, ദാമ്പത്യപരം, സാമ്പത്തികം ആദിയായ തുറകളിൽ പരസ്പരം അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന ബാധ്യതകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുമാറ് 'ആചാരമര്യാദയനുസരിച്ച്' (بالمعروف) എന്ന വിശേഷണം കൊണ്ട് അല്ലാഹു മതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.(*) എല്ലാതരം ബാധ്യതകളും ഈ വാക്കിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്നുമാത്രമല്ല, ആ ബാധ്യതകൾ പാലിക്കുന്നത് ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവും പരിതസ്ഥിതിയും അനുസരിച്ച് വേണമെന്ന ഒരു സൂചനകൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാം. സ്ത്രീകളോട് പുരുഷൻ നിറവേറ്റേണ്ടുന്ന ബാധ്യതകൾക്ക് ഏതാനും ചില ഉദാഹരണങ്ങളും, അതിൻെറ വിസ്തൃതിയെക്കുറിച്ച് ഏതാണ്ടൊരു അനുമാനവും താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണ്:-

---

* معروف എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥോദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി 178-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക

1. നിങ്ങൾക്ക് സ്ത്രീകളോടും, സ്ത്രീകൾക്ക് നിങ്ങളോടും ചില കടപ്പാടുകളുണ്ടെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''എന്നാൽ സ്ത്രീകളുടെമേൽ നിങ്ങളോടുള്ള കടപ്പാട്: നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരെ നിങ്ങളുടെ വിരുപ്പിൽ ചവിട്ടുവാൻ അവർ അനുവദിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവർക്ക് നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ അവർ അനുവാദം നൽകുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളുടെമേൽ അവരോടുള്ള കടപ്പാട്: അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളിലും ഭക്ഷണത്തിലും നിങ്ങൾ അവർക്ക് നന്നാക്കിക്കൊടുക്കലാകുന്നു'' (തി;ന;ജ) 2. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി വകീഉം (رحمه الله) മറ്റുപലരും ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''എനിക്കുവേണ്ടി ഭാര്യ അഴക് സ്വീകരിക്കുന്നത് എനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതുപോലെ, അവൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ അഴക് സ്വീകരിക്കുന്നത് ഞാനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. കാരണം അല്ലാഹു പറയുന്നു.: **ولهن مثل الذى عليهن** (അവരുടെ മേലുള്ളതുപോലെ ബാധ്യത അവരോടുമുണ്ട്.) '' 3. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഒരു സത്യവിശ്വാസി ഒരു സത്യവിശ്വാസിനിയോട് ഉരസലുണ്ടാകാതെ (ഈർഷ്യതയുണ്ടാക്കാതെ) ഇരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. അവളിൽ നിന്ന് ഒരു സ്വഭാവം അവന് അനിഷ്ടമായെങ്കിൽ മറ്റൊരു സ്വഭാവം അവളിൽ നിന്ന് അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുമായിരിക്കും.'' (മു.) 4. ഭാര്യയോട് ഭർത്താവിനുള്ള കടമയെപ്പറ്റി ഒരാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''നീ ഭക്ഷിക്കുന്നതായാൽ അവൾക്കും ഭക്ഷണം നൽകുക. നീ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതായാൽ അവൾക്കും വസ്ത്രം നൽകുക. മുഖത്തടിക്കരുത്, ചീത്തവാക്ക് പറയരുത്, വീട്ടിൽവെച്ചല്ലാതെ അവളുമായി പിണങ്ങാതിരിക്കുക (പിണക്കം നിമിത്തം വീടുവിട്ട് പോകുവാൻ ഇടവരുത്താതിരിക്കുക) ഇവയാണത്.'' (അ;ദാ;ജ) 5. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഏറ്റവും വിശ്വാസം പൂർത്തിയായവർ അവരിൽ ഏറ്റവും നല്ല സ്വഭാവമുള്ളവരാകുന്നു. നിങ്ങളിൽവെച്ച് ഉത്തമൻമാർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരോട് ഉത്തമൻമാരാകുന്നു.'' (തി.) 6. സ്ത്രീകളിൽവെച്ച് നല്ലവൾ ഏതാണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''അവൻ (ഭർത്താവ്) നോക്കിയാൽ അവന് സന്തോഷമുളവാക്കുകയും, അവൻ കൽപിച്ചാൽ അവനെ അനുസരിക്കുകയും, തൻെറ ദേഹത്തെയോ ധനത്തെയോ സംബന്ധിച്ച വിഷയത്തിൽ അവന് അതൃപ്തിയുണ്ടാകുന്ന വിധം എതിർ പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവളാകുന്നു.'' (ന.ബ-ശുഅബുൽഈമാനിൽ)

സ്ത്രീകൾക്ക് പുരുഷൻമാരോടുള്ളതുപോലെ പുരുഷൻമാർക്ക് സ്ത്രീകളോടും കടമയുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, പുരുഷനും സ്ത്രീയും എല്ലാ ബാദ്ധ്യതയിലും സമനിലക്കാരാണെന്നോ, സ്ത്രീയുടെ മേൽ പുരുഷന് യാതൊരു നിയന്ത്രണാധികാരവും ഇല്ലെന്നോ ധരിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി അടുത്തവാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''പുരുഷൻമാർക്ക് അവരെക്കാൾ ഒരു പദവിയുണ്ടുതാനും (**وللرجال عليهن درجة**) ഈ പദവി എന്താണെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും സൂ: നിസാഉ് 34ൽ നിന്ന് അത് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പുരുഷന്മാർക്ക് പ്രകൃത്യാ അല്ലാഹു ചില ശ്രേഷ്ഠതകൾ നൽകിയിട്ടുള്ളതും, സ്ത്രീകളുടെ ചെലവുകൾക്ക് ധനം ചിലവഴിക്കുന്നത് പുരുഷൻമാരായതും നിമിത്തം അവരുടെ നിയന്ത്രണവും രക്ഷാധികാരവും പുരുഷന്മാർക്കാണെന്നത്രെ അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. (കൂടുതൽ വിവരം അവിടെവെച്ചുകാണാം.**إن شاء الله**) അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളെ വകവെക്കാത്തവരെ കീഴൊതുക്കുവാനും അവരുടെമേൽ തക്ക നടപടി എടുക്കാനും അവന് കഴിയുമെന്നും, അവൻെറനിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം തന്നെ തികച്ചും യുക്തവും ന്യായവും മാത്രമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും അതിൽ യാതൊരു ഭേദഗതിക്കും സ്ഥാനമില്ലെന്നും അവസാനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. **والله عزيز حكيم** (അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.)

സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങൾ യഥാവിധി വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ-പൊതുവെ നോക്കിയാൽ-പുരുഷന്മാർ എക്കാലത്തും വളരെ അമാന്തം കാണിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതെങ്കിലും, മുൻകാലത്തെപ്പോലെ അവരെ ആടുമാടുകളെപ്പോലെയോ, അടിമകൾ കണക്കെയോ കണക്കാക്കിവരുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്ന് അധികമൊന്നും കാണപ്പെടുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് അവർക്ക് അനിയന്ത്രിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും, യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ അർഹിക്കാത്ത

അവകാശങ്ങളും നൽകപ്പെടുന്നതാണ് ഇന്ന് കൂടുതൽ ആപൽക്കരമായിട്ടുള്ളത്. സദാചാര രംഗത്തും, ധാർമ്മിക രംഗത്തും മാത്രമല്ല, സാമൂഹ്യ രംഗത്ത് പൊതുവെതന്നെയും ഇതുമൂലം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനർത്ഥങ്ങൾ ഭയങ്കരമാണ്. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

വിഭാഗം-29

ٱلطَّلَٰقُ مَرَّتَانِ ۖ فَإِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌۢ بِإِحْسَٰنٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَأْخُذُوا۟ مِمَّآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا إِلَّآ أَن يَخَافَآ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا ٱفْتَدَتْ بِهِۦ ۗ تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

229 ‘ത്വലാഖു’ [വിവാഹമോചനം] രണ്ടു പ്രാവശ്യമാകുന്നു (ഉള്ളത്) . എന്നിട്ട് (പിന്നെ, ആചാര) മര്യാദയനുസരിച്ച് വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടു പിരിച്ചയക്കുക. (-ഇതാണ് വേണ്ടത്). നിങ്ങൾ അവർക്ക് [ഭാര്യമാർക്ക്] കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും (തിരിച്ചു) വാങ്ങൽ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാവുകയില്ല; അവർ [ഭാര്യാ-ഭർത്താക്കൾ]രണ്ടു പേരും അല്ലാഹുവിൻെറ (നിയമ) അതിർത്തികളെ നിലനിർത്തിപ്പോരുകയില്ലെന്ന് അവർ ഭയപ്പെടുന്നതായാലല്ലാതെ. ഇനി, അവർ രണ്ടുപേരും അല്ലാഹുവിൻെറ (നിയമ) അതിർത്തികളെ തങ്ങൾ നിലനിർത്തിപ്പോരുകയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടെങ്കിൽ, അപ്പോൾ, അവൾ യാതൊന്നു(കൊടുത്തു) കൊണ്ട് സ്വയം മോചിതയാകുന്നുവോ അതിൽ രണ്ടുപേരുടെ മേലും തെറ്റില്ല. അത് (ഒക്കെയും) അല്ലാഹുവിൻെറ (നിയമ) അതിർത്തികളാകുന്നു; ആകയാൽ, അവയെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകടക്കരുത്. ആർ അല്ലാഹുവിൻെറ (നിയമ) അതിർത്തികളെ വിട്ടുകടക്കുന്നുവോ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُۥ ۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّآ أَن يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

230 എന്നിട്ട് (പിന്നെയും) അവൻ അവളെ ത്വലാഖ് [വിവാഹമോചനം] നടത്തിയെങ്കിൽ അവനല്ലാത്ത (വേറെ) ഒരു ഭർത്താവിനെ അവൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതുവരേക്കും ഇനി അവൾ അവന് അനുവദനീയമാകുകയില്ല. എന്നിട്ട്; അവൻ [രണ്ടാമത്തേവൻ] അവളെ വിവാഹമോചനം നടത്തിയെങ്കിൽ,- അപ്പോൾ, അവർ രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം മടങ്ങിവരുന്നതിന് അവരുടെ മേൽ തെറ്റില്ല; (അതെ) അവർ രണ്ടാളും അല്ലാഹുവിൻെറ (നിയമ) അതിർത്തികളെ തങ്ങൾ നിലനിർത്തിപ്പോരുമെന്ന് വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ. അവ (ഒക്കെയും) അല്ലാഹുവിൻെറ (നിയമ) അതിർത്തികളാകുന്നു; അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ അവ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്.

229 الطَّلَاقُ വിവാഹമോചനം, ത്വലാഖ്. مَرَّتَانِ രു പ്രാവശ്യം ആകുന്നു. فَإِمْسَاكٌ എന്നിട്ട് പിടിച്ചുവെക്കൽ (പിരിച്ചയക്കാതിരിക്കുക) . بِمَعْرُوفٍ ആചാരം (മര്യാദ) അനുസരിച്ച്. أَوْ تَسْرِيحٌ അല്ലെങ്കിൽ പിരിച്ചയക്കുക, വേർപെടുത്തുക വിട്ടയക്കുക. بِإِحْسَانٍ നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ട് (നല്ലനിലക്ക്) . وَلَا يَحِلُّ അനുവദനീയമാകുകയില്ല. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. أَن تَأْخُذُوا നിങ്ങൾ വാങ്ങൽ. مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ അവർക്ക് നിങ്ങൾകൊടുത്തതിൽനിന്ന്. شَيْئًا യാതൊന്നും. إِلَّا أَن يَخَافَا അവർ രണ്ടുപേരും ഭയപ്പെടുന്നതായാലല്ലാതെ. أَلَّا يُقِيمَا അവർ നിലനിറുത്തുക (നടത്തിപ്പോരുക) യില്ലെന്ന്. حُدُودَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അതിർത്തികളെ, പരിധികളെ. فَإِنْ خِفْتُمْ ഇനി നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ. أَلَّا يُقِيمَا അവർ രാളും നിലനിർത്തുകയില്ലെന്ന്. حُدُودَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അതിർത്തികളെ, പിരിധികളെ. فَلَا جُنَاحَ എന്നാൽ കുറ്റമില്ല, തെറ്റില്ല. عَلَيْهِمَا അവർ രണ്ടാളുടെയും മേൽ. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. افْتَدَتْ അവൾ സ്വയം മോചിതയായി, തെണ്ടം നൽകി. بِهِ അതുകൊ്, അതുമൂലം. تِلْكَ അത്, അവ. حُدُودُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അതിർത്തികളാകുന്നു. فَلَا تَعْتَدُوهَا അതിനാൽ നിങ്ങളത് വിട്ടുകടക്കരുത്, അതിക്രമിക്കരുത് (ലംഘിക്കരുത്) . وَمَن يَتَعَدَّ ആരെങ്കിലും അതിക്രമിച്ചാൽ, വിട്ടുകടക്കുന്നപക്ഷം. حُدُودَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അതിരുകളെ. فَأُولَٰئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർതന്നെ. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ. 230 فَإِن طَلَّقَهَا എന്നിട്ട് അവൻ അവളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്താൽ. فَلَا تَحِلُّ لَهُ എന്നാൽ അവൾ അവന് അനുവദനീയമാകയില്ല. مِن بَعْدُ പിന്നീട്, ശേഷം. حَتَّىٰ تَنكِحَ അവൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത്വരെ. زَوْجًا ഒരു ഭർത്താവിനെ. غَيْرَهُ അവനല്ലാത്ത, അവനൊഴികെ. فَإِن طَلَّقَهَا എന്നിട്ട് അവൻ അവളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്താൽ. فَلَا جُنَاحَ എന്നാൽ തെറ്റില്ല. عَلَيْهِمَا അവർ രാളുടെ മേൽ. أَن يَتَرَاجَعَا അവർ രണ്ടാളും അന്യോന്യം മടങ്ങുന്നതിന്. إِن ظَنَّا രണ്ടാളും വിചാരിച്ചെങ്കിൽ, ധരിച്ചാൽ. أَن يُقِيمَا രണ്ടാളും നിലനിറുത്തുമെന്ന്. حُدُودَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അതിർത്തികളെ. وَتِلْكَ അവ, അതും. حُدُودُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അതിർത്തികളാകുന്നു. يُبَيِّنُهَا അവയെ അവൻ വിവരിക്കുകയാണ്, വ്യക്തമാക്കുന്നു. لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക് (ജനങ്ങൾക്ക്) വേണ്ടി. يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും.

കഴിഞ്ഞ 224, 225 വചനങ്ങളിൽ സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു. തുടർന്നുള്ള രണ്ട് വചനങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേകതരം സത്യമായ 'ഈലാഉ' നെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചു. സന്ദർഭവശാൽ, അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ത്വലാഖിനെ (വിവാഹമോചനത്തെ) സംബന്ധിച്ചും സ്പർശിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ, 228-ാം വചനത്തിൽ, ത്വലാഖ് സംബന്ധമായ നിയമങ്ങൾ വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ, ത്വലാഖിനുശേഷം ഭാര്യയെ മടക്കി എടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും, ഇദ്ദയെപ്പറ്റിയും സംസാരിച്ചു. അതിനെ തുടർന്ന് ഇവിടെ മടക്കി എടുക്കാവുന്ന ത്വലാഖ് ഏതാണെന്നും, മടക്കി എടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ത്വലാഖ് ഏതാണെന്നും, ത്വലാഖ് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്നത് എങ്ങിനെയായിരിക്കണമെന്നും മറ്റും വിവരിക്കുന്നു. ത്വലാഖ് സംബന്ധമായി പ്രധാനപ്പെട്ട പല നിയമങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇടക്കിടെ നാലഞ്ചുപ്രാവശ്യം അവയെപ്പറ്റി حدود الله (അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച നിയമാതിർത്തികൾ) എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുകയും, അവ ലംഘിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കർശനമായ താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു പ്രസ്തുത നിയമങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ഗൗരവമാണ് ഇതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. പക്ഷേ, ഇതൊക്കെയായിട്ടും മുസ്ലിം സമുദായം ഈ കർശനമായ നിയമാതിർത്തികളെ മിക്കതും ലംഘിക്കുകയും, മറികടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ചയാണ് കാണുന്നതെന്ന് അപാരമായ വ്യസനത്തോടുകൂടി പറയേണ്ടിവന്നിരിക്കുകയാണ്! فإلى الله المشتكى

അറബികൾക്കിടയിൽ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന പല നടപടിക്രമങ്ങളും-അവയിൽ ചില പരിഷ്ക്കാരങ്ങളോ, നിയന്ത്രണങ്ങളോ വരുത്തിക്കൊണ്ടു-ഇസ്ലാം അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽപെട്ടതാണ് വിവാഹമോചനവും, അതിനുശേഷമുള്ള മടക്കി എടുക്കലും (الطلاق والرجعة). ഒരാൾക്ക് അയാളുടെ ഭാര്യയെ എത്ര പ്രാവശ്യം വേണമെങ്കിലും വിവാഹമോചനം നടത്തുകയും, മടക്കി എടുക്കുകയും ചെയ്വാൻ അന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാ

യിരുന്നു. ഇതുമൂലം സ്ത്രീകൾ വളരെയധികം കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിയും വന്നിരുന്നു. വിവാഹം നിമിത്തം ലഭിക്കേണ്ടുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുകയോ, വിവാഹമോചനംവഴി ലഭിക്കേണ്ടുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ-അതെ, വിവാഹിതയോ, വിവാഹമോചിതയോ അല്ലാത്തവിധം-എത്രയോ സ്ത്രീകൾ -ആയുഷ്ക്കാലം ഉന്തിനീക്കേണ്ടി വരുകയും പതിവായിരുന്നു. തമ്മിൽ വല്ല വഴക്കോ വക്കാണമോ കൂടുമ്പോൾ ''ഞാൻ നിന്നെ ഒരു കാലത്തും ഏറ്റെടുക്കുകയുമില്ല, വിട്ടയക്കുകയുമില്ല'' എന്ന് ചിലർ തുറന്ന് പറയുക കൂടി ചെയ്തേക്കും. ഇസ്‌ലാമിൻെറആരംഭത്തിൽ അൻസാരികൾക്കിടയിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടാകുകയും, ആ സ്ത്രീ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടായതായി രിവായത്തുകൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ നികൃഷ്ട സമ്പ്രദായത്തിന് അറുതി വരുത്തുകയും, നീതിയുകത്വും ഉപകാരപ്രദവും പ്രായോഗികവുമായ നിയമങ്ങൾ വഴി അതിന് നിയന്ത്രണം വരുത്തുകയും, അങ്ങനെ, അത്തരം അക്രമങ്ങൾക്ക് ഇരയാകുന്നതിൽനിന്ന് സ്ത്രീ സമുദായത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ജാഹിലിയ്യ കാലത്ത് അറബികളിൽ സ്ത്രീകളുടെ വിവാഹമോചന വിഷയത്തിൽ ഒരുതരം അരാജകത്വമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. അതുപോലെയോ, അതിലുപരിയായോ ഉള്ള ഒരരാജകത്വം പരിഷ്കൃത യുഗമെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തും-ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ബഹുഭൂരിപക്ഷമുള്ള യൂറോപ്യൻ നാടുകളിൽ പോലും-നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതേ സമയത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, ബൈബിളിൻെറ വിധി നേരെ മറിച്ചാണുള്ളതും. ഒരു പുരുഷൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ, പിന്നീട് ഒരു കാരണവശാലും അവന് അവളെ വിവാഹമോചനം നൽകി വിടുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. തമ്മിൽ യോജിക്കാതെ വേർപിരിഞ്ഞ് താമസിക്കേണ്ടി വന്നാൽ പോലും രണ്ട് കൂട്ടർക്കും വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ പാടില്ല. വിവാഹം കഴിക്കുന്നപക്ഷം -പുരുഷനാവട്ടെ, സ്ത്രീയാവട്ടെ-അത് വ്യഭിചാരമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. (മത്തായി: 5ൽ 31,32; ലൂക്കോസ്: 16ൽ 18;1. കൊരിന്ത്യർ: 7ൽ 10-12 നോക്കുക) അൽപാൽപ വ്യത്യാസം കാണപ്പെടുമെങ്കിലും ഏറെക്കുറെ ഹിന്ദുമതാനുയായികളിലും ഇതുപോലെയുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളാണുള്ളത്. ഇസ്‌ലാമാകട്ടെ, പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ ഈ രണ്ട് നയങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യെ-മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് അനുയോജ്യവും, പ്രായോഗിക ജീവതത്തിന് അനുയുക്തവുമായ ഒരു നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഏവർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഇനി നമുക്ക് ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ മുഖ്യവിഷയങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കൊടുക്കാം. **ومن الله التوفيق**

(ഒന്ന്:) **الطلاق مرتان** (ത്വലാഖ്-വിവാഹമോചനം-രണ്ടുപ്രാവശ്യമാകുന്നു.) ഇദ്ദ കാലത്ത് മടക്കിയെടുക്കാവുന്ന ത്വലാഖ് രണ്ടുപ്രാവശ്യമാണുള്ളതെന്ന് സാരം. അല്ലാതെ, ഒരാൾക്ക് തൻെറ ഭാര്യയെ ആകെ രണ്ട് പ്രാവശ്യമേ ത്വലാഖ് നടത്താവൂ എന്നല്ല അർത്ഥം. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇത് സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നുവെച്ചാൽ ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം ത്വലാഖ് നടത്തിയാൽ അതിൻെറ ഇദ്ദ കഴിയും മുമ്പായി ഭർത്താവിന് ഭാര്യയെ വിവാഹത്തിലേക്ക് മടക്കിയെടുക്കാം. ഇദ്ദ കഴിയുന്നതുവരെ മടക്കിയെടുക്കാതെ വിവാഹമോചനം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യാം. മടക്കി എടുക്കുന്നപക്ഷം ആവശ്യം നേരിട്ടാൽ രണ്ടാമതും ത്വലാഖ് നടത്താം. ഈ ത്വലാഖിനുശേഷം ഭർത്താവ് രണ്ടിലൊന്ന് സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായി: **فامساك بمعروف او تسريح باحسان** (സദാചാര മര്യാദപ്രകാരം അവളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ നൻമചെയ്തുകൊണ്ടു-നല്ല നിലയിൽ-അവളെ പിരിച്ചുവിടുക.) അതായത് അവളെ വിവാഹത്തിലേക്ക് മടക്കി എടുത്ത് നല്ല രൂപത്തിലും മര്യാദയനുസരിച്ചും അവളുമായി പെരുമാറിക്കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ് കൂടുക. മടക്കി എടുക്കുന്നത് വല്ല ദുരുദ്ദേശ്യവും വെച്ചുകൊണ്ടോ, അവളുമായി സുഖകരമല്ലാത്ത പെരുമാറ്റം പെരുമാറിക്കൊണ്ടോ ആയിരിക്കരുത്. ഇതിന് തയ്യാറില്ലാത്ത-അല്ലെങ്കിൽ സാധിക്കാത്ത-പക്ഷം, നല്ല നിലക്കും മാന്യമായ രീതിയിലും അവളെ പിരിച്ചയക്കുക. ഈ

രണ്ടിലൊന്ന് സ്വീകരിക്കുവാൻ ഭർത്താവ് നിർബന്ധിതനാകുന്നു.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നിയമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില വസ്തുതകളും വിശദീകരണങ്ങളും കൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി: (1) 'ത്വലാഖ് രണ്ടെണ്ണമാണ്' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ 'ത്വലാഖ് രണ്ട് പ്രാവശ്യമാണ്' (الطلاق مرتان) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ഒരേസമയംതന്നെ ഒരടിയായി രണ്ടോ മൂന്നോ ത്വലാഖുകൾ നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ശരിയല്ലെന്നും, ഓരോ ത്വലാഖും വെവ്വേറെ പ്രാവശ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഈ വിഷയത്തിലുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് താഴെ സംസാരിക്കാം. إن شاء الله (2) ഇദ്ദയുടെ കാലം ദീർഘിച്ച് പോകുവാൻ ഇടയാകാത്ത അവസരത്തിലായിരിക്കണം ത്വലാഖ് നടക്കുന്നത്. അഥവാ, സംയോഗം നടന്നിട്ടില്ലാത്ത ശുദ്ധികാലത്തായിരിക്കണം. ആർത്തവകാലത്തോ, സംയോഗം നടന്നിട്ടുള്ള ശുദ്ധികാലത്തോ ആവരുത്. ഇത് സംബന്ധിച്ച് സൂ: ത്വലാഖിലെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിന് പുറമെ, ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) അത് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. വിശദവിവരത്തിന് സൂ: ത്വലാഖിൻെറ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക. (3) ഒന്നാം പ്രാവശ്യത്തെ ത്വലാഖിനെ തുടർന്നുള്ള ഇദ്ദ അവസാനിക്കുന്നതുവരെ മടക്കി എടുക്കാത്തപക്ഷം, പിന്നീട് അവൾക്ക് വേറെ വിവാഹം കഴിക്കാം. ഇരു വിഭാഗക്കാർക്കും ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ വിവാഹമോചനം നടത്തിയ ആദ്യത്തെ ഭർത്താവിന് തന്നെയും അവളെ വിവാഹം കഴിക്കാവുന്നതാണ്. രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ത്വലാഖ് നടത്തിയാലുള്ള വിധിയും ഇപ്പോലെ തന്നെ. ഇദ്ദ കാലത്ത് മടക്കി എടുക്കായ്കകൊണ്ടോ, താഴെ പറയും പ്രകാരം പ്രതിഫലം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള ത്വലാഖായത് (خلع) നിമിത്തമോ ആണ് ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിൽ വേർപ്പെട്ട് പോകുന്നതെങ്കിൽ, അതിന് بينونة صغرى (ചെറിയ വേർപാട്) എന്നാണ് സാങ്കേതിക ഭാഷയിൽ പറയപ്പെടുക. കാരണം, വേണമെങ്കിൽ ഈ വേർപാടിനുശേഷവും അവർക്ക് പുതിയൊരു വിവാഹംമുഖേന പഴയ ബന്ധത്തിലേക്ക് മടങ്ങാവുന്നതാണ്. മൂന്നാം പ്രാവശ്യത്തെ ത്വലാഖിന് ശേഷം മടക്കിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ല. താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം മറ്റൊരാൾ വിവാഹം കഴിക്കുകയും, അവൻ വിവാഹമോചനം നടത്തി ഇദ്ദ കഴിയുകയും ചെയ്താലല്ലാതെ വീണ്ടും വിവാഹം കഴിപ്പാനും പാടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വേർപാടിന് بينونة كبرى (വലിയ വേർപാട്) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. (4) ആർത്തവ (حيض) കാലത്തോ, സംയോഗം നടന്നിട്ടുള്ള ശുദ്ധികാലത്തോ ത്വലാഖ് നടത്തുന്നത് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിന് അനാചാരമായ ത്വലാഖ് (طلاق بدعة) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഈ ത്വലാഖ് സാധുവാകുമോ എന്നതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും അതു വിരോധിക്കപ്പെട്ട താണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

(രണ്ട്:) ......ولا يحل لكم ان تأخذوا (നിങ്ങൾ അവർക്ക് കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് യാതൊന്നും തിരിച്ച് മേടിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് പാടില്ല) വിവാഹത്തിൽ മഹ്റായി (വിവാഹമൂല്യമായി) നൽകപ്പെട്ട ധനമോ, അതിൻെറ ഒരു ഭാഗമോ തിരിച്ച് വാങ്ങിക്കൂടാ എന്നുദ്ദേശ്യം. സംഭാവനയായി വല്ലതും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും തിരിച്ചു വാങ്ങാവതല്ല. ഒരിക്കൽ ദാനമായി കൊടുത്തതിനെ പിന്നീട് തിരിച്ചുവാങ്ങുന്നത് ഛർദ്ദിച്ച വസ്തുവെ വീണ്ടും തിന്നുന്ന നായയുടെ സ്വഭാവമാണ് എന്നത്രെ നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഭാര്യാ ഭർത്താക്കൾ തമ്മിൽ സ്വരചേർച്ചയില്ലാതാകുമ്പോഴാണല്ലോ ത്വലാഖ് നടക്കുക. അപ്പോൾ, താൻ മുമ്പ് അവൾക്കു നൽകിയിരുന്ന വല്ലതും മടക്കികിട്ടുവാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുക സ്വാഭാവിക മായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് ത്വലാഖിനെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഇക്കാര്യവും പ്രത്യേകം ഇവിടെ എടുത്തു പറയുന്നത്. ഒരാൾ തൻെറ ഭാര്യമാർക്കു വളരെ വമ്പിച്ച സംഖ്യതന്നെ കൊടുത്തിരുന്നാലും വിവാഹമോചന വേളയിൽ അതിൽനിന്ന് വല്ലതും തിരിച്ചു വാങ്ങുന്നത് കുററകരമാണെന്നും, മാന്യതക്ക് യോജിക്കാത്തതാണെന്നും സൂ: നിസാഉ് 20-21ൽ വെച്ച് കാണാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും അവൾ സന്തോഷപൂർവ്വം വല്ലതും വിട്ടുകൊടുക്കുന്നപക്ഷം അതു സ്വീകരിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലതാനും. (നിസാഉ് :4) എന്നാൽ, രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ യോജിച്ചും

പരസ്പരം ബാദ്ധ്യതകൾ നിറവേററിയുംകൊണ്ട് ഒത്തൊരുമിച്ച് കഴിയുകയില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ഈ നിരോധം ബാധകമല്ല. അതാണ് الا ان يخاف الخ (അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമാതിർത്തികളെ അവർ രണ്ടാളും നിലനിറുത്തുകയില്ലെന്നു അവർ ഭയപ്പെട്ടാലൊഴികെ.) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഈ അവസരത്തിൽ എന്താണുപോംവഴി എന്നു അടുത്തവാക്യത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം:-

(മൂന്ന്:) فان خفتم الا يقيما الخ (ഇനി, അവർ രണ്ടുപേരും അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമാതിർത്തികളെ നിലനിർത്തുകയില്ലെന്നു നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോൾ അവൾ ഏതൊന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ടു സ്വയം മോചിതയാകുന്നുവോ അതിൽ രണ്ടുപേർക്കും തെററില്ല.) ഈ വാക്യത്തിൽ 'നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടാൽ' എന്ന വാക്കു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇരു പക്ഷത്തുമുള്ള ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർ, ഭരണകർത്താക്കൾ, മദ്ധ്യസ്ഥൻമാർ മുതലായവരെയാണ് ഇത് അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ യോജിച്ചു പോകയില്ലെന്ന് അവർക്കുതോന്നുകയും, അവൾക്ക് അവനിൽനിന്ന് മോചനം സിദ്ധിക്കണമെന്ന് ആവശ്യമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, വിവാഹമോചനത്തിന് അവൾ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും, അവനതു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് വിവാഹമോചനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ല എന്നു താല്പര്യം. ഇങ്ങിനെ പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിവാഹമോചനത്തിനാണ് 'ഖുൽഉ്' (خلع) എന്ന് സാങ്കേതികമായി പറയപ്പെടുന്നത്.(*) തക്കതായ കാരണംകൂടാതെ ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ഭർത്താവിനോട് -പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചു കൊണ്ടോ അല്ലാതേയോ- വിവാഹമോചനത്തിന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൂടാത്തതാകുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീ എന്തെങ്കിലും വിഷമംകൂടാതെ അവളുടെ ഭർത്താവിനോട് തൻെറ ത്വലാഖിന് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അവളുടെമേൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ വാസന ഹറാമാകുന്നതാണ്.'' (ഇബ്നുജരീർ; തി; അ; ദാ.) ഈ ഹദീസിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തമ്മിൽ കക്ഷി വഴക്കില്ലാത്തപ്പോൾ 'ഖുൽഉ്' പാടില്ല എന്ന് പല മഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഥാബിത്തുബ്നുഖൈസ് (رضي الله عنه) ൻെറ ഭാര്യ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽവന്ന് തൻെറ ഭർത്താവിനെക്കുറിച്ച് മത വിഷയത്തിലോ സ്വഭാവത്തിലോ തനിക്ക് വെറുപ്പൊന്നുമില്ലെന്നും, പക്ഷേ, (അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചില ശാരീരിക വൈകല്യങ്ങൾ നിമിത്തം) അദ്ദേഹമൊന്നിച്ച് കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ സാദ്ധ്യമെല്ലന്നും അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം അവർക്ക് (മഹ്റായി) നൽകിയിരുന്ന തോട്ടം അങ്ങോട്ട് മടക്കിക്കൊടുക്കാമോ എന്ന് നബി (ﷺ) അവരോട് ചോദിച്ചു. കൊടുക്കാമെന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. ആ തോട്ടം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്ക് ത്വലാഖ് നൽകുവാൻ നബി (ﷺ) ഥാബിത്ത് (رضي الله عنه) നോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം ബുഖാരി (رحمه الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. 'ഖുൽഇ'ൽ പ്രതിഫലമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന സംഖ്യ വിവാഹവേളയിൽ നൽകപ്പെട്ട മഹറിനേക്കാൾ കവിയാതിരിക്കുകയാണ് നല്ലതെന്ന് ഈ ഹദീസിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. കൂടുതൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് നീതിയും മര്യാദയുമല്ലതാനും. അതുകൊണ്ട് 'ഖുൽഇ' ൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന പ്രതിഫലം 'മഹറി' നേക്കാൾ കവിയുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, അവൾ ഏതൊന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ട് സ്വയം മോചിതയാകുന്നുവോ അതിൽ രണ്ടാൾക്കും തെററില്ല (فلا جناح عليهما فيها افتدت به) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹുപറഞ്ഞ വാക്ക്. അവൾക്ക് ഭർത്താവിൽനിന്ന് മോചനം സിദ്ധിക്കുവാൻവേണ്ടി അവൾ സ്വയം നൽകുന്ന ഏതു പ്രതിഫലവും സ്വീകരിക്കാമെന്നാണ് ഇതിൽനിന്ന് ധ്വനിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ ഒന്നും വാങ്ങിക്കൂടാ എന്ന് ഹദീസിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ തീരുമാനിക്കുന്ന ഏത് തുകയും 'ഖുൽഇ' ൽ പ്രതിഫലമായി നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ല എന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ചില സഹാബികളും ഈ അഭിപ്രായക്കാരാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

* 'ഉരിയുക, അഴിച്ചുവെക്കുക' എന്നൊക്കെയാണ് خلع ൻെറ ഭാഷാർത്ഥം.

ഏതായാലും പരസ്പരം ഒരു ധാരണയിലെത്താതെ, താങ്ങാനാവാത്ത സംഖ്യ ഭർത്താവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് അനീതിയും അക്രമവുമാകുന്നു. 'ഖുൽഉ' നടന്നാൽ പിന്നെ, അതിനെതുടർന്നുള്ള ഇദ്ദയിൽ മടക്കി എടുക്കുവാനുള്ള ഭർത്താവിൻെറ അവകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നതാകുന്നു.

(നാല്:) فان طلقها فلا (ഇനി അവൻ അവളെ വിവാഹമോചനം നടത്തിയെങ്കിൽ, അവനല്ലാത്ത ഒരു ഭർത്താവിനെ അവൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതുവരെ ഇനി അവൾ അവന് അനുവദനീയമാകുകയില്ല.) അതായത്, മുമ്പ് രണ്ട് വട്ടം ത്വലാഖ് കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മൂന്നാമതും ത്വലാഖ് നടത്തിയാൽ പിന്നെ മടക്കി എടുക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല. മറെറാരു ഭർത്താവ് അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും, അവൻ അവളെ വിവാഹമോചനം നടത്തുകയും വേണം. അതിൻെറ നിയമപ്രകാരമുള്ള ഇദ്ദ കഴിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ മാത്രമെ പിന്നീട് അവന് അവളെ വീണ്ടും വിവാഹം കഴിക്കാൻ പാടുള്ളു. 'അവളെ മറെറാരാൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതുവരെ' എന്നോ മറേറാ പറയാതെ 'അവൾ മറെറാരു ഭർത്താവിനെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതുവരെ حتي تنكح زوجا غيره' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ആ വിവാഹം സാധാരണ ഗതിയിലുള്ള വിവാഹമായിരിക്കണം-ആദ്യ ഭർത്താവിൻെറയോ മറേറാ നിർബ്ബന്ധപ്രകാരമോ ആവശ്യപ്രകാരമോ ആയിരിക്കരുത്-എന്നാണത് കാണിക്കുന്നത്. 'വിവാഹം കഴിക്കുന്നതുവരെ' എന്ന് മാത്രമേ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും ആ വിവാഹത്തിൽ അവർ തമ്മിൽ സംയോഗം നടന്നിരിക്കുകകൂടി വേണമെന്ന് നബി (ﷺ) വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (ബു: മു) فان طلقها فلا جناح الخ (എന്നിട്ട് അവൻ അവളെ വിവാഹമോചനം നടത്തുന്നപക്ഷം, അവർ രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം മടങ്ങിവരുന്നതിന് തെററില്ല.) എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്ന് ആ നിക്കാഹ് (വിവാഹം) പോലെത്തന്നെ ആ ത്വലാഖും സാധാരണ ഗതിയിൽ നടന്നതായിരിക്കണം -മറെറാരു നിർബ്ബന്ധത്തിന്നോ ആവശ്യത്തിനോ വഴങ്ങിക്കൊണ്ടാവരുത്-എന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ത്വലാഖ് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതിനെത്തുടർന്നുള്ള ഇദ്ദയും കഴിയേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ആ ഭർത്താവ് അവളെ മടക്കി എടുക്കാതിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യ മില്ലല്ലോ.

ഇതെല്ലാം ശരിയായാൽ പിന്നെയും ഒരു ഉപാധിയുണ്ട്. തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധം നടന്നശേഷം മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ആ ബന്ധത്തിന് വിഘാതം നേരിടുകയുണ്ടായ ആ ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ തമ്മിൽ മേലിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമപരിധിക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിന്നു രജ്ഞിപ്പോടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷ രണ്ടുപേർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം. രണ്ടാൾക്കുമോ, രണ്ടിൽ ഒരാൾക്കോ അങ്ങിനെ പ്രതീക്ഷയില്ലാത്തപക്ഷം അവർ വീണ്ടും വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് ശരിയല്ല. ان ظنا ان يقيما حدود الله (അല്ലാഹുവിൻെറ അതിർത്തി കളെ തങ്ങൾ നിലനിറുത്തിപ്പോരുമെന്ന് രണ്ടുപേരും കരുതിയാൽ) എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്ന് ഇത് സ്പഷ്ടമാണ്. മൂന്നു പ്രാവശ്യം തെററിപ്പിരിഞ്ഞ അവർ നാലാമത്തെ പ്രാവശ്യം പ്രത്യേകം ഇക്കാര്യം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. മനുഷ്യരുടെ മനശ്ശാസ്ത്രം മനുഷ്യരെക്കാൾ അറിയാവു സ്രഷ്ടാവ് ഓരോ വാക്യത്തിലും മനുഷ്യൻെറ നൻമക്കുവേണ്ടി നൽകുന്ന മാർഗ്ഗദർശനത്തെപ്പററി ഒന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ബാഹ്യാവസ്ഥക്കല്ല-യഥാർത്ഥമായ മനസ്ഥിതിക്കാണ്-ഇവിടെ പരിഗണനയുള്ളതെന്ന് ആർക്കും വ്യക്തമാകും. മനസ്സിരുപ്പ് മറെറാന്നായിക്കൊണ്ടാണ് അവർ രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ പിന്നെയും വിവാഹബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതെങ്കിൽ-നിയമദ്രഷ്ട്യാ വിവാഹം സാധുവായേക്കുമെങ്കിലും-അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ കുററക്കാരായിരിക്കും. ഇഹത്തിലാകട്ടെ, ആ ബന്ധം അവർക്ക് പൂർവ്വാധികം അസ്വാസ്ഥ്യമുളവാക്കുവാനേ ഉപകരിക്കുകയുമുള്ളു

മൂന്ന് പ്രാവശ്യം വിവാഹമോചനം ചെയ്തതിനുശേഷം സ്ത്രീകളെ വീണ്ടും വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ച മേൽ കണ്ട ഉപാധികളെ മറി

കടക്കുവാനുള്ള ചില സൂത്രങ്ങൾ നടത്തുന്ന പതിവ് ഇന്ന് മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ചില പണ്ഡിതവിഭാഗങ്ങൾ അതിന് അരുനിൽക്കുകയും പിന്തുണനൽകുകയും ചെയ്തും വരുന്നു. വല്ല വിഡ്ഢികളെയും പ്രതിഫലം കൊടുത്തോ മറ്റോ സ്വാധീനിച്ച് ഒരു നാമമാത്ര വിവാഹം ബാഹ്യത്തിൽ നടത്തുക, അടുത്ത അവസരം തന്നെ അവരെക്കൊണ്ട് വിവാഹമോചനവും ചെയ്യിക്കുക. ഇതാണ്. ചില വിഡ്ഢികൾ പ്രതിഫലം മോഹിച്ചുകൊണ്ട് സ്വയം തന്നെ അതിന് തയ്യാറെടുക്കലും ഉണ്ട്. 'ചടങ്ങ് നിൽക്കുക' എന്ന പേരിലാണ് ഈ വിവാഹം അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ പേരുതന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമത്തെ അവഗണിക്കലാണെന്നും അതിനെ കേവലം ഒരു ചടങ്ങായി മാറ്റലാണെന്നും വിളിച്ചോതുന്നു. തക്കതായ കാരണം കൂടാതെയും, ഭാവിയെപ്പറ്റി വീണ്ടുവിചാരമില്ലാതെയും രണ്ടും മൂന്നുമൊക്കെ ത്വലാഖ് ഒറ്റ അടിക്ക് നടത്തിക്കളയും. അടുത്ത ദിവസംതന്നെ അതിനെപ്പറ്റി ഖേദത്തിലുമാകും. അടുത്ത ആലോചന ഈ ശപിക്കപ്പെട്ട ചടങ്ങിനെക്കുറിച്ചായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ തോന്നിയവാസത്തിൽ നിന്ന് തോന്നിയവാസത്തിലേക്കായി അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമപരിധികളെയെല്ലാം അവർ അതിലംഘിക്കുന്നു. അല്ലാഹു കൽപിച്ച പ്രകാരമാണ് ആദ്യംമുതൽക്കേ ത്വലാഖ് നടക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഇങ്ങിനെയുള്ള തോന്നിയവാസങ്ങൾക്കൊന്നും ആവശ്യം നേരിടുമായിരുന്നില്ല. ഏതായാലും ഈ ചടങ്ങുനിൽക്കലും, ചടങ്ങ് നിറുത്തലും, അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടക്കുന്ന വിവാഹവും ശരിയല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കലാണെന്നും മുകളിൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. മാത്രമല്ല, ഈ ചടങ്ങിനെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) പറഞ്ഞ വാക്യം ഓർമ്മയിലുള്ള ഒരു മുസ്‌ലിം-സത്യവിശ്വാസം അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ-തീർച്ചയായും ഈ ചടങ്ങിനെ അനുകൂലിക്കുകയില്ലതന്നെ. 'വായ്പ വാങ്ങിയ കൂറ്റനെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുതരട്ടെയോ?' എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് സഹാബികളോട് നബി (ﷺ) പറയുകയാണ്: ''അത് ചടങ്ങ് നിൽക്കുന്നവനാണ്. ചടങ്ങ് നിൽക്കുന്നവനെയും, ആർക്കുവേണ്ടി ചടങ്ങുനിൽക്കുന്നുവോ അവനെയും അല്ലാഹു ശപിക്കട്ടെ!'' (ജ;ബ;ഹാ) ഇതുപോലെ വേറെയും ചില രിവായത്തുകൾ കാണാം.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ വിധികളെല്ലാം വിട്ടുവീഴ്ചക്ക് പഴുതില്ലാത്തവിധം കർശനമായ വിധികളാണെന്നും, അവയെ ലംഘിക്കുകയോ മറികടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്കും കോപശാപത്തിനും കാരണമായിത്തീരുമെന്നും അല്ലാഹു ശക്തിയായി താക്കീത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമാതിർത്തികളാണവയെന്ന് നാലഞ്ചു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞു. ആ അതിർത്തി ലംഘിക്കുന്നവരാണ് അക്രമികളെന്ന് ആദ്യ വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിലും, അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണിതൊക്കെ വിവരിക്കുന്നതെന്ന് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിലും ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇനി-മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ-ഒരേ സമയത്തുതന്നെ ഒറ്റയടിക്ക് മൂന്ന് ത്വലാഖും നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ച് രണ്ട് വാക്കുകൂടി സംസാരിക്കാം. ആയത്തിൽ കണ്ടപ്രകാരം ഓരോ ത്വലാഖും വെവ്വേറെ പ്രാവാശ്യത്തിലായിരിക്കുന്നതാണ് ത്വലാഖിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപമെന്നും, അങ്ങിനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്നും, അതിനെതിര് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നുമുള്ളതിൽ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരു മുസ്‌ലിമിനും തർക്കമുണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. എന്നാലും അങ്ങിനെ ഒരേ അടിക്ക് മൂന്ന് ത്വലാഖും ഒന്നിച്ച് നടത്തിയൽ-അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് നിയമ ദൃഷ്ട്യാ ഹറാമാകട്ടെ, അല്ലാതിരിക്കട്ടെ-അതെങ്ങിനെ നടപ്പിൽ വരുത്താം? ഈ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇന്നും ഇന്നലെയും ഉണ്ടായതുമല്ല. ഏറെക്കുറെ സഹാബികളുടെ കാലം മുതൽക്കുതന്നെ നിലവിലുള്ളതാകുന്നു. എത്രയോ കക്ഷിവഴക്കുകളും, ആരോപണ പ്രത്യാരോപണങ്ങളും ഇത് സംബന്ധിച്ച് മുമ്പ് നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും നടക്കുന്നു. പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിലുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും, ത്വലാഖിന് പ്രയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വിശദീകരണങ്ങളും, ഓരോ അഭിപ്രായത്തിൻെറയും ന്യായങ്ങളും,

തെളിവുകളും എതിർഭാഗത്തുനിന്നുള്ള മറുപടികളും സാമാന്യമായിട്ടെങ്കിലും വിവരിക്കുന്നപക്ഷം, അതൊരു പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥം തന്നെ ആയിത്തീരും. ചിലരെല്ലാം അങ്ങിനെ പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനിവിടെ സ്ഥാനവും സന്ദർഭവുമില്ല. ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ ആശയവൃത്തത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുകടന്നുള്ള വിവരണം നമുക്ക് യോജിച്ചതുമല്ല. അതോടുകൂടി, ഈ വിഷയത്തിലുള്ള തർക്കവിതർക്കങ്ങളെപ്പറ്റി സാമാന്യമായെങ്കിലും കേട്ടറിയാത്തവർ ഇക്കാലത്ത് തുലോം കുറവുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് യാതൊരു വിശദീകരണത്തിനും ഇവിടെ മുതിരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. സന്ദർഭവശാൽ, നിലവിലുള്ള പ്രധാന അഭിപ്രായങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം മാത്രം ഉദ്ധരിച്ച് മതിയാക്കാം:-

മൂന്ന് ത്വലാഖും ഒന്നിച്ച് ഒരേ വാചകത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ സാധുതയെപ്പറ്റി പ്രധാനമായും നാല് അഭിപ്രായങ്ങളാണ് പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിലുള്ളത്: (1) ഒന്നുപോലും സാധുവാകയില്ല. കാരണം, അത് ബിദ്അത്തായ (അനാചാരമായ) ത്വലാഖാകുന്നു. ളാഹിരീ الظاهرى മദ്ഹബുകാരായ ചിലരുടെയും ശീആ വിഭാഗത്തിന്റെയും അഭിപ്രായമാണിത്. ബിദ്അത്തായ ത്വലാഖിൽ ഇത് പെടുമോ, പെട്ടാൽതന്നെയും സാധുവാകുമോ എന്ന വിഷയത്തിലും പണ്ഡിതൻമാർക്ക് ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമില്ല. (2) ഒന്നുമാത്രം സാധുവാകും. ബാക്കി രണ്ടും നിരർത്ഥമായിരിക്കും. അതിനാൽ, ഇദ്ദകാലത്ത് മടക്കി എടുക്കുന്നതിന് അത് തടസ്സമാകുകയില്ല. ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസുകളിൽനിന്നും പൊതുവെ മനസ്സിലാകുന്നതും, ത്വലാഖിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളോട് യോജിച്ചതും ഈ അഭിപ്രായമാകുന്നു. സഹാബികളിലും മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാരിലുംപെട്ട ചിലർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു.(*) ശൈഖുൽ ഇസ്‌ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ, ഇബ്നുൽഖയ്യിം (ﷺ) മുതലായ പണ്ഡിതൻമാരും ഈ അഭിപ്രായമാണ് ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. തെളിവിന്റെ പിൻബലം കൂടുതൽ കാണുന്നതും ഇതിനാകുന്നു. (3) മൂന്നും സാധുവാകും. അതുകൊണ്ട് പിന്നീട് മടക്കി എടുക്കുവാനോ, മറ്റൊരാൾ വിവാഹം കഴിച്ച് ത്വലാഖും ഇദ്ദയും കഴിഞ്ഞശേഷമല്ലാതെ വീണ്ടും വിവാഹം കഴിക്കുവാനോ പാടില്ല. മുൻകാലത്തും പിൽക്കാലത്തുമുള്ള ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം ഇതാകുന്നു. പ്രധാന മദ്ഹബുകളിലും ഈ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (4) ഭർത്താവും ഭാര്യയും തമ്മിൽ സംയോഗം നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മൂന്നും സാധുവാകും. ഇല്ലാത്ത പക്ഷം ഒന്നേ സാധുവാകുകയുള്ളു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ന്റെ ശിഷ്യൻമാരായ പലരുടെയും, ഇസ്ഹാഖുബ്നു റാഹവൈഹി (ﷺ) യുടെയും അഭിപ്രായം ഇതാണെന്ന് കാണുന്നു.

ഇതാണാഅഭിപ്രായങ്ങളുടെ ചുരുക്കം. കൂടുതൽ വിശദീകരണം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് അന്വേഷിച്ചറിയേണ്ടതാകുന്നു. മേൽകണ്ട അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചശേഷം. പ്രസിദ്ധ ഹദീസുഗ്രന്ഥമായ 'ബുലൂഗൽമറാമി'ന്റെ വ്യാഖ്യാതാവ് അല്ലാമാ മുഹമ്മദുബ്നു ഇസ്മാഈൽസ്വൻആനീ (ﷺ) ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ സാരം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''ശാഖാ വിഷയങ്ങളിൽ ചർച്ച നടത്തുന്നവർ ഈ വിഷയത്തിൽ ദീർഘമായി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉമർ (رضي الله عنه) മൂന്ന് ത്വലാഖും(†) നടപ്പിലാക്കി എന്നതിനെ (‡) ആസ്പദമാക്കി നാല് മദ്ഹബുകളുടെ ആൾക്കാരെല്ലാം അതിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനോട് വിയോജിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അവരുടെ പ്രതിഷേധം വളരെ

---

* راجع فتح البارى وغيره

† ഒരേ അവസരത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട മൂന്ന് ത്വലാഖാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

‡ ജനങ്ങൾ ത്വലാഖിന്റെ കാര്യത്തിൽ ധൃതികൂട്ടിത്തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട് അവരെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം നടപ്പാക്കിയതെന്ന് അതേ രിവായത്തിൽ തന്നെ കാണാം.

കഠിനമാകുന്നു. ഒന്നേ സാധുവാകുകയുള്ളുവെന്ന് ഫത്‌വാ ചെയ്ത (വിധി പറഞ്ഞ) കാരണത്താൽ ശൈഖുൽഇസ്‌ലാം ഇബ്നുതൈമിയ്യ (ﷺ) മർദ്ദനമേൽക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശിഷ്യൻ ഹാഫിളുബ്നുൽഖയ്യിമിനെ (ﷺ) ഒട്ടകപ്പുറത്ത് കയറ്റി നാട് ചുറ്റിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശാഖാപരമായ ഒരു വിഷയത്തിലുള്ള കടുത്ത പക്ഷപാത മനസ്ഥിതി മാത്രമാണിതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. സമുദായത്തിലെ മുൻഗാമികൾക്കും പിൻഗാമികൾക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ള ഒരു വിഷയമാണിത്. എന്നിരിക്കെ, ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും ഒന്നിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുവാനില്ലെന്ന വസ്തുത പ്രസിദ്ധമാണ്. ചിന്തകരും ഭയഭക്തൻമാരുമാകുന്ന നീതിമാൻമാരും, അല്ലാത്തവരും തമ്മിൽ വേർതിരിയുന്നത് ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലാകുന്നു''.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۚ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا۟ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥ ۚ وَلَا تَتَّخِذُوٓا۟ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًا ۚ وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهِۦ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾

231 നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തിട്ട് അവർ അവരുടെ (ഇദ്ദയുടെ) അവധി പ്രാപിച്ചാൽ, അവരെ നിങ്ങൾ (ആചാര) മര്യാദയനുസരിച്ചു വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുവിൻ; അല്ലെങ്കിൽ (ആചാര) മര്യാദയനുസരിച്ച് അവരെ പിരിച്ചുവിടുവിൻ. നിങ്ങൾ അതിരു വിട്ടുപോകുമാറ് ദ്രോഹമുണ്ടാക്കുവാനായിട്ട് അവരെ നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യരുത്. ആരെങ്കിലും അത് ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവൻ അവനോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തു [വചനം] കളെ നിങ്ങൾ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർക്കരുത്, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യണം; വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, വിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നുമായി നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകിക്കൊണ്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതും(ഓർക്കുവിൻ) . നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ.

---

231 وَإِذَا طَلَّقْتُمُ നിങ്ങൾ വിവാഹമോചനം ചെയ്താൽ. النِّساءَ സ്ത്രീകളെ. فَبَلَغْنَ എന്നിട്ടവർ എത്തി, പ്രാപിച്ചു. أَجَلَهُنَّ അവരുടെ അവധി. فَأَمْسِكُوهُنَّ എന്നാലവരെ വെച്ചുകൊണ്ടാരിക്കുവിൻ. بِمَعْرُوفٍ ആചാരം (മര്യാദ) അനുസരിച്ചു. أَوْ سَرِّحُوهُنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരെ പിരിച്ചയക്കുക, വേർപെടുത്തുക. بِمَعْرُوفٍ ആചാരപ്രകാരം, മര്യാദയനുസരിച്ച്. وَلاَ تُمْسِكُوهُنَّ അവരെ നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവെക്കരുത്. ضِرَارًا ദ്രോഹം ചെയ്‌വാൻ,. لِّتَعْتَدُوا നിങ്ങൾ അതിരുവിടുവാനായിട്ട്, അതിക്രമം ചെയ്യുമാറ്. وَمَن يَفْعَلْ ആരെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതായാൽ. ذَلِكَ അത്. فَقَدْ ظَلَمَ എന്നാലവൻ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. نَفْسَهُ അവനോട് തന്നെ. وَلا تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കിത്തീർക്കരുത്. آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ. هُزُوًا പരിഹാസം (പരിഹാസ്യം) . وَاذْكُرُوا ഓർക്കുകയു ചെയ്‌വിൻ. نِعْمَتَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَمَا أَنزَلَ അവൻ ഇറക്കിയതിനെയും. عَلَيْكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنَ الْكِتابِ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്. وَالْحِكْمَةِ വിജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും. يَعِظُكُم بِهِ അതുവഴി നിങ്ങൾക്ക് അവൻ സദുപദേശംനൽകികൊണ്ട് (നൽകുവാൻ) . وَاتَّقُوا

اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاعْلَمُوا അറിയുകയു ചെയ്വിൻ. أَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവൻ.

ത്വലാഖിനെത്തുടർന്ന് സ്ത്രീകൾ ആചരിക്കേണ്ടുന്ന ഇദ്ദകാലം കഴിയാറാകുമ്പോൾ ഭർത്താവ് രണ്ടിലൊന്ന് ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു: ഒന്നുകിൽ അവളെ വിവാഹബന്ധത്തിലേക്ക് മടക്കി എടുത്ത് അവളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ മടക്കി എടുക്കാതെ പിരിച്ച് വിടുക. മടക്കി എടുക്കുന്നത് ഇദ്ദകാലം കഴിയുംമുമ്പ് എപ്പോഴും ആവാമെന്ന് മുൻ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ ഇവിടെ വിഷയം രണ്ട് കാര്യത്തിലാണ് ഊന്നിനിൽക്കുന്നത്: ഇദ്ദയുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കാറാകുമ്പോഴാണ് രണ്ടിലൊന്ന് അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നത്. ഇദ്ദയുടെ അവസരം പാഴാക്കിയാൽ മടക്കി എടുക്കുന്ന പ്രശ്നം ഇല്ലാതായിത്തീരും. ഇതാണ് ഒന്ന്. മറ്റൊന്ന്: രണ്ടിൽ ഏത് സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, അത് നീതിയും മര്യാദയും അനുസരിച്ചായിരിക്കണം. ഏതെങ്കിലും ദുരുദ്ദേശ്യം വെച്ചുകൊണ്ടോ, ഉപദ്രവും ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടാകുന്ന തരത്തിലോ ആയിക്കൂടാ എന്നുള്ളതാണ്. ഇക്കാര്യമാണ് ഈ വചനത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ വിഷയം. ആദ്യത്തെ ഒന്നുരണ്ട് വാക്യങ്ങൾ ഒഴിച്ചാൽ മറ്റ് വാക്യങ്ങളെല്ലാം ഈ വിഷയത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളതാണെന്ന് കാണാം.

ചിലപ്പോൾ മടക്കി എടുക്കുന്നതിലായിരിക്കും ഇരുവരുടെയും നൻമ. ചിലപ്പോൾ ഭാര്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതായിരിക്കും നല്ലത്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നേരെ മറിച്ചുമായിരിക്കും. പരിതസ്ഥിതികളും ചുറ്റുപാടുകളും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഏതിലാണ് നൻമയെന്നും, ഏതാണ് കരണീയമെന്നും ആലോചിച്ച് വേണം രണ്ടിലൊന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ. അൽപം വല്ല വഴക്കും ഉണ്ടാകുമ്പോഴേക്കും ഭാര്യയെ ത്വലാഖ് നടത്തുക, എന്നിട്ട് ഇദ്ദ കഴിയുമ്പോഴേക്ക് മടക്കിഎടുക്കുക, അധികം താമസിയാതെ മറെറാരു കാരണം കിട്ടുമ്പോൾ വീണ്ടും ത്വലാഖ് നടത്തുക, പിന്നെയും മടക്കിഎടുക്കുക, അങ്ങിനെ രണ്ടുമല്ലാത്ത നിലയിൽ അവളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുക, അല്ലെങ്കിൽ മടക്കിഎടുത്ത ശേഷം നല്ല നിലക്ക് പെരുമാറാതിരിക്കുക, ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടുന്ന ബാധ്യതകളിൽ വീഴ്ച വരുത്തുക, അവസാനം പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിവാഹമോചനത്തിന് ('ഖുൽഇ'നു) അവൾ നിർബ്ബന്ധിതയാകുക തുടങ്ങിയ ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതാണ് ولا تمسكوهن ضرارا الخ (അതിരുകവിയുമാറ് ദ്രോഹം ചെയ്വാനായിട്ട് അവരെ പിടിച്ചുവെക്കരുത്) എന്ന വാക്യം.

ഇത്തരം ഉപദ്രവങ്ങൾ ചെയ്വാൻ വേണ്ടി സ്ത്രീകളെ മടക്കിഎടുക്കരുതെന്ന് വിരോധിച്ചു കൊണ്ട് അല്ലാഹു വിഷയം മതിയാക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അവനവനോടുതന്നെ ചെയ്യുന്ന അക്രമമാണ്. അഥവാ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് അവരവർതന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്ന് താക്കീതും ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല, അത് അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തു കളെ അവഗണിക്കലും പരിഹസിക്കലുമാണെന്നും അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളോടും, ഖുർആനിലൂ ടെയോ നബി (ﷺ) മുഖാന്തരമോ അവൻ നൽകിയ സദുപദേശങ്ങളോടും കാണിക്കുന്ന നന്ദികേടുമാണെന്നും സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവസാനം അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണ മെന്നും, അവൻ എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാണെന്ന് ഓർമ്മവെക്കണമെന്നും ഉണർത്തുന്നു. അപ്പോൾ, ഈ വിഷയം എത്രമാത്രം ഗൗരവത്തിലാണ് അല്ലാഹു കണക്കിലെടു ത്തിരിക്കുന്നതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ഇതെല്ലാമായിട്ടും ഇന്നത്തെ മുസ്ലിംകൾ അധികവും ഈ വിഷയത്തിൽ അവലംബിച്ചുവരുന്ന സമ്പ്രദായം ഓർക്കുമ്പോൾ അതിയായ സങ്കടം തോന്നുന്നു. ഇസ്ലാമിലെ വൈവാഹിക വ്യക്തിനിയമങ്ങൾക്കെതിരിൽ ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കൾ ഇന്ന് പ്രചാരണം നടത്തുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനുള്ള യഥാർത്ഥ കാരണക്കാർ അല്ലാഹുവിൻെറഇത്തരം കൽപനകളെ അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളിക്കളയുന്ന മുസ്ലിംകൾ തന്നെയല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. വൈവാഹിക ജീവിതത്തിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റേത് തുറയിലും അല്ലാഹുവും

അവൻെറ റസൂലും പഠിപ്പിച്ചും ഉപദേശിച്ചും തന്ന നിയമങ്ങൾ അതേപടി പാലിക്കുകയും, അവയിലടങ്ങിയ തത്വോദ്ദേശ്യങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്ത നടപടികൾ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകൾ ജീവിക്കുന്ന ഏതുകാലത്തും, ഏത് ദേശത്തും ഇസ്‌ലാമിൻെറ നിയമ നടപടികൾക്കെതിരെ പ്രചാരണം നടത്തുവാൻ അതിൻെറ ശത്രുക്കൾ ആയുധം കിട്ടാതെ കുഴങ്ങേണ്ടിവരുമെന്ന് തീർച്ച.

നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ''മൂന്ന് വിഷയങ്ങളുണ്ട്: അതിൽ കാര്യവും കാര്യംതന്നെ തമാശയും കാര്യംതന്നെ. അതായത്, നികാഹും, ത്വലാഖും (വിവാഹവും, വിവാഹമോചനവും) , മടക്കിഎടുക്കലും''. (ദാ;തി;ജ.) അതായത് ഈ മൂന്ന് വിഷയവും നടക്കുന്നത് കാര്യമായിട്ടായാലും, തമാശയായിട്ടായാലും നിയമ പരമായി അത് സാധുവായി ത്തന്നെ ഗണിക്കപ്പെടും-അത് തമാശയായി നടന്നതാണെന്നുപറഞ്ഞ് ഒഴിവാകുവാൻ സാധ്യമല്ല-എന്ന് സാരം. ഈ ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഹദീസുകൾ വേറെയും കാണാം.

വിഭാഗം-30

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَن يَنكِحْنَ أَزْوَٰجَهُنَّ إِذَا تَرَٰضَوْا۟ بَيْنَهُم بِٱلْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ مِنكُمْ يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

232 നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ 'ത്വലാഖ്' [വിവാഹ മോചനം] നടത്തിയിട്ട് അവർ അവരുടെ (ഇദ്ദയുടെ) അവധി പ്രാപിച്ചാൽ, അവർ അവരുടെ ഭർത്താക്കളെ-തങ്ങൾക്കിടയിൽ (സദാചാര) മര്യാദപ്രകാരം അവർ പര സ്പരം തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽ-വിവാഹം ചെയ്യു ന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങളവരെ മുടക്കി യിടരുത്. ഇത് [ഈ കൽപന] മൂലം, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യ ദിനത്തിലും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നവർക്ക് സദുപദേശം നൽകപ്പെടുകയാണ്. അത് നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റം സംശുദ്ധമായതും, ഏറ്റം വൃത്തിയായതുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനറി യാം; നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

---

232 وَإِذَا طَلَّقْتُمُ നിങ്ങൾ വിവാഹമോചനം ചെയ്താൽ. النِّساءَ സ്ത്രീകളെ. فَبَلَغْنَ എന്നിട്ടവർ എത്തി (യാൽ) , പ്രാപിച്ചു. أَجَلَهُنَّ അവരുടെ അവധി. فَلاَ تَعْضُلُوهُنَّ എന്നാൽ നിങ്ങളവരെ മുടക്കിയിടരുത്. أَن يَنْكِحْنَ അവർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന് (ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന്) . أَزْوَاجَهُنَّ അവരുടെ ഭർത്താക്കളെ. إِذَا تَرَاضَوْا അവർ പരസ്പരം തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽ. بَيْنَهُم അവർക്കിടയിൽ. بِالْمَعْرُوفِ മര്യാദ (സദാചാരം) അനുസരിച്ച്. ذَلِكَ അത്. يُوعَظُ بِهِ അത്മുഖേന സദുപദേശം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. مَن كَانَ ആയിട്ടുള്ളവർക്ക്. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الآخِرِ അന്ത്യനാളിലും. ذَلِكُمْ അത്. أَزْكَى لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റം സംശുദ്ധമായതാണ്. وَأَطْهَرُ അധികം വൃത്തിയായതും. وَاللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ. لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുക(യില്ല) .

വിവാഹമോചനം നടത്തിയ ഭർത്താക്കളെയും, വിവാഹമോചനം നടത്തപ്പെട്ട സ്ത്രീകളുടെ കൈകാര്യ കർത്താക്കളെയും, മറ്റ് ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവരെയും പൊതുവിൽ അഭിമുഖീകരിക്കു ന്നതാണ് ഈ വചനം. എങ്കിലും സ്ത്രീയുടെ കൈകാര്യം നടത്തുന്ന ബന്ധുക്കളോടാണ് കൂടുതൽ ആഭിമുഖ്യമുള്ളത്. രണ്ടാമതായി, ത്വലാഖ് നടത്തിയ ഭർത്താക്കളോടും, ഇദ്ദകാലത്ത്

മടക്കി എടുക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ത്രീക്ക് സദാചാര മര്യാദകളെ അതിലംഘിക്കാത്തവിധം പരസ്പരം തൃപ്തിപ്പെട്ട ഭർത്താക്കളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കരുതെന്നും, അതിന് തടസ്സം നേരിടുമാറ് അവരെ മുടക്കിയിടുവാൻ പാടില്ലെന്നും രണ്ടുകൂട്ടരോടും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. أزواجهن (അവരുടെ ഭർത്താക്കളെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, വിവാഹമോചനം നടത്തിയ ആദ്യത്തെ ഭർത്താക്കളും, പുതുതായി ഭർത്തൃത്വം ഏൽക്കുവാൻ മുമ്പോട്ട് വരുന്നവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇരു ഭാഗത്തുനിന്നും പരസ്പരം നല്ല നിലക്കുള്ള തൃപ്തിഉളവായിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതാണ് പ്രധാനം.

ബുഖാരീ (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച് ഒരു സംഭവത്തിൽനിന്ന് ഈ വചനത്തിലെ ആശയം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. അതിങ്ങിനെയാണ്: മഅ്ഖലുബ്നുയസാർ (رضي الله عنه) ൻെറ സഹോദരിയെ അവരുടെ ഭർത്താവ് ത്വലാഖ് നടത്തി. ഇദ്ദ കഴിയുന്നതുവരെ മടക്കി എടുക്കാതെ അദ്ദേഹം അവരെ വിട്ടു. പിന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന് ആ സ്ത്രീയോടും, സ്ത്രീക്ക് അദ്ദേഹത്തോടും സ്നേഹം തോന്നി. പിന്നീട് ആ സ്ത്രീയെ വിവാഹാലോചന നടത്തിയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹവും വിവാഹാലോചന നടത്തുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ മഅ്ഖൽ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''ഹേ, വിഡ്ഢി! അവളെക്കൊണ്ട് ഞാൻ നിന്നെ ആദരിക്കുകയും, അവളെ ഞാൻ നിനക്ക് ഇണയാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് നീ അവളെ വിവാഹമോചനം നടത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ്! ഇനി, നിൻെറ അടുക്കലേക്ക് അവൾ ഒരിക്കലും മടങ്ങി വരുകയില്ല!'' മഅ്ഖൽ (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: ''അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് അവളിലേക്കും അവൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിലേക്കുമുള്ള ആവശ്യം അല്ലാഹു അറിഞ്ഞു. അവൻ وإذا طلقتم الخ എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അവതരിപ്പിച്ചു. എൻെറ ഈ വിഷയത്തിലാണ് ഇത് അവതരിച്ചത്.'' (ബു;തി;ജ;ദാ.)

അവതരണഹേതു പ്രത്യേകം സംഭവമായിരുന്നാലും ആയത്തിലെ വിധി പൊതുവെ യുള്ളതുതന്നെ. അപ്പോൾ, സദാചാരമര്യാദകൾക്കനുസരിച്ച് പരസ്പരം തൃപ്തി തോന്നിയ ഭർത്താക്കളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിന് സ്ത്രീകളെ അനുവദിക്കാതെ, അവരുടെ കൈകാര്യക്കാ രോ (വലിയ്യുകളോ) മറ്റാരെങ്കിലുമോ അവരെ കുടുക്കിലാക്കരുതെന്നാണ് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്. കുലമഹത്വം, പൂർവ്വവൈരം, ദുരഭിമാനം, ദുർവ്വാശി, പ്രതികാര മനസ്ഥിതി, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യം ആദിയായ കാരണങ്ങളാൽ, സ്ത്രീകളുടെ കൈകാര്യ കർത്താക്കളും, ചിലപ്പോൾ നാട്ടുകാരിൽ സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരും, ചിലപ്പോൾ മുമ്പ് വിവാഹ മോചനം നടത്തിയ ഭർത്താക്കളും, അവരുടെ പക്ഷക്കാരുമൊക്കെ ഇങ്ങിനെ സ്ത്രീകളെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ സാധാരണമാണ്. മുൻ വചനത്തിലെന്നപോലെ, ഈ വചനത്തിലും ഈ വിഷയത്തിന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന പ്രാധാന്യവും, അതിനെ അവഗണിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ നൽകുന്ന താക്കീതും നോക്കുക! ''നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നവർക്കാണ് ഇതുമുഖേന സദുപദേശം നൽകപ്പെടുന്നത്'' എന്ന് ആദ്യമായി ഉണർത്തുന്നു. ഈ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും ശരിക്ക് വിശ്വാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നാണല്ലോ ഇതിൻെറ അർത്ഥം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വാസമുള്ളവർ ഈ ഉപദേശം പാലിക്കാതിരി ക്കുകയില്ല എന്ന് സാരം. തുടർന്നുകൊണ്ട് ''അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും സംശുദ്ധമായതും വെടുപ്പുള്ളതും'' എന്നും പറയുന്നു. ഈ ഉപദേശം വിലവെക്കാതിരുന്നാൽ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നിങ്ങൾക്കത് നിന്ദ്യതക്കും അപമാനത്തിനും കാരണമാകും, അതുകൂടാതെ കഴിക്കേണമെങ്കിൽ ഈ ഉപദേശം നിങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതാണെന്ന് സാരം. അവസാനം അല്ലാഹുവിന് എല്ലാം അറിയാം, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഗുണദോഷങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പോലും അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അഥവാ അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയൊക്കെ ഉപദേശിക്കുന്നതും, ഇങ്ങിനെയെല്ലാം വിവരിച്ച് തരുന്നതും എന്നുകൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

(والله يعلم وانتم لا تعلمون) അല്ലാഹുവിന് അവൻെറ സൃഷ്ടികളുടെ ഗുണത്തിലുള്ള താൽപര്യം എത്ര മഹത്തരം!

۞ وَٱلْوَٰلِدَٰتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَٰدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ۖ لِمَنْ أَرَادَ أَن يُتِمَّ ٱلرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى ٱلْمَوْلُودِ لَهُۥ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَٰلِدَةٌۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَّهُۥ بِوَلَدِهِۦ ۚ وَعَلَى ٱلْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَن تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدتُّمْ أَن تَسْتَرْضِعُوٓا۟ أَوْلَٰدَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُم مَّآ ءَاتَيْتُم بِٱلْمَعْرُوفِ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

233 മാതാക്കൾ അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണമായ രണ്ടുകൊല്ലം മുലകൊടുക്കണം; (ഇത്) മുലകുടി(ക്കാലം) പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കുള്ളതത്രെ. യാതൊരുവന് (സന്താനം) ജനിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവൻെറ മേലാണ് (ആചാര) മര്യാദയനുസരിച്ച് അവരുടെ [മുലകൊടുക്കുന്നവരുടെ] ആഹാരവും, വസ്ത്രങ്ങളും(ബാധ്യത) ഉള്ളത്. ഒരു ദേഹത്തോടും അതിൻെറ കഴിവ് (അനുസരിച്ച്) അല്ലാതെ ശാസിക്കപ്പെടുകയില്ല. ഒരു മാതാവ് അവളുടെ സന്താനം നിമിത്തമാകട്ടെ, യാതൊരുവനു(സന്താനം) ജനിച്ചുവോ അവൻ അവൻെറ സന്താനം നിമിത്തമാകട്ടെ, ദ്രോഹം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൂടാ. അനന്തരാവകാശിയായുള്ളവൻെറ മേലും അതുപോലെ (ബാധ്യത) യുണ്ട്. ഇനി, അവർ രണ്ടാളിൽനിന്നുമുള്ള പരസ്പര തൃപ്തിയോടെയും, കൂടിയാലോചനയോടെയും (മുലകുടി) പിരിക്കുവാൻ അവർ രണ്ടാളും ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ, രണ്ടാളുടെമേലും (അതിൽ) തെറ്റില്ല. നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് (മറ്റൊരുവൾ മുഖേന) മുലകൊടുപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ, (അതിനും) നിങ്ങളുടെമേൽ തെറ്റില്ല; നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നത് (ആചാര) മര്യാദപ്രകാരം നിങ്ങൾ ഏൽപിച്ചു കൊടുത്താൽ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ.

233 وَالْوَالِدَاتُ മാതാക്കൾ, പ്രസവിച്ച സ്ത്രീകൾ. يُرْضِعْنَ അവർ മുലകൊടുക്കണം. أَوْلاَدَهُنَّ അവരുടെ കുട്ടി (സന്താനം) കൾക്ക്. حَوْلَيْنِ ൨ കൊല്ലം. كَامِلَيْنِ (൨) പൂർണ്ണമായ. لِمَنْ أَرَادَ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക്. أَن يُتِمَّ പൂർത്തിയാക്കുവാൻ. الرَّضَاعَةَ മുലകുടി. وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ യാതൊരുവന് ജനിച്ചുവോ അവൻെറ മേലാണ്. رِزْقُهُنَّ അവരുടെ ആഹാരം, ഉപജീവനം. وَكِسْوَتُهُنَّ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളും. بِالْمَعْرُوفِ മര്യാദപ്രകാരം. لاَ تُكَلَّفُ ശാസിക്കപ്പെടുകയില്ല. نَفْسٌ ഒരു ദേഹവും, ആത്മാവും. إِلاَّ وُسْعَهَا അതിൻെറ കഴിവ് (സാധിക്കുന്നത്) അല്ലാതെ. لاَ تُضَارَّ ദ്രോഹിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ, ഉപദ്രവം ഏൽപ്പിക്കപ്പെടരുത്. وَالِدَةٌ ഒരു മാതാവും. بِوَلَدِهَا അവളുടെ കുട്ടി (സന്താനം) നിമിത്തം. وَلاَ مَوْلُودٌ لَّهُ യാതൊരുവന്നു ജനിച്ചുവോ അവനും (പിതാവും) പാടില്ല. بِوَلَدِهِ അവൻെറ കുട്ടി (സന്താനം) കാരണം. وَعَلَى الْوَارِثِ അനന്തരാവകാശിയുടെ മേലുമുണ്ട്. مِثْلُ ذَلِكَ അത്പോലെയുള്ളത്. فَإِنْ أَرَادَا എനി അവർ രാളും ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. فِصَالاً (മുലകുടി)

പിരിക്കുവാൻ. عَن تَرَاضٍ പരസ്പര തൃപ്തിയോടെ. مِّنْهُمَا അവർ രാളിൽനിന്നും. وَتَشَاوُرٍ അന്യോന്യം ആലോചനയോടെയും. فَلَا جُنَاحَ എന്നാൽ തെറ്റില്ല, കുറ്റമില്ല. عَلَيْهِمَا അവർ രളുടെമേൽ. وَإِنْ أَرَدتُّمْ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. أَن تَسْتَرْضِعُوا നിങ്ങൾ മുല കൊടുപ്പിക്കുവാൻ. أَوْلَادَكُمْ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക്. فَلَا جُنَاحَ എന്നാൽ കുറ്റമില്ല, തെറ്റില്ല. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങൾക്ക്. إِذَا سَلَّمْتُم നിങ്ങൾ ഏൽപിച്ചുകൊടുത്താൽ. مَّا آتَيْتُم നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നത്. بِالْمَعْرُوفِ മര്യാദപ്രകാരം, ആചാരമനുസരിച്ച്. وَاتَّقُوا اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ. أَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ് (എന്നു) .

കഴിഞ്ഞ ചില വചനങ്ങളിൽ വിവാഹമോചനത്തെയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ വചനത്തിൽ ശിശുക്കളുടെ മുലകുടി സംബന്ധമായി ചില കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു. ശിശുക്കളെ പാലൂട്ടി വളർത്തുന്ന കാര്യം വൈവാഹിക ജീവിതത്തിൻെറ ഒരു വശമാണല്ലോ. ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ തമ്മിൽ വിവാഹമോചനംവഴി വേർപിരിയുമ്പോൾ അതൊരു വലിയ പ്രശ്നമായിമാറുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പരമ കാരുണികനായ അല്ലാഹു വിവാഹമോചനം സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം ഇക്കാര്യവും വിവരിക്കുന്നത്. ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) കുട്ടികളുടെ മാതാക്കളാണ്-അഥവാ കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചവരാണ്-അവർക്ക് മുല കൊടുക്കേണ്ടത് 'മാതാക്കൾ അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് മുലകൊടുക്കണം (**والوالدات يرضعن اولادهن**)' എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. അവർ പ്രസവിച്ച കുട്ടികൾക്ക് അവരാണല്ലോ മുലകൊടുക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരും അവകാശപ്പെട്ടവരും എന്നൊരു സൂചന ആ വാക്യത്തിൽ കാണാം. അപ്പോൾ മാതാക്കൾ അത് നിറവേറ്റുവാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യത്തിലേ മറ്റ് മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായേണ്ടതുള്ളുവെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മുലപ്പാലല്ലാത്ത മറ്റ് പാലുകളോ, കൃത്രിമാഹാരങ്ങളോ നൽകി ശിശുക്കളെ വളർത്തുകയും. അമ്മമാർ അവരുടെ യുവത്വവും സൗന്ദര്യവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ആ കൃത്യത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നത് ഒരു പരിഷ്കാരമായി ചിലർ കരുതാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ശിശുക്കലുടെ ആരോഗ്യത്തിനും നൻമക്കും-മാതാക്കളുടെ നൻമക്കുതന്നെയും-ഈ പരിഷ്കാരം ഹാനി വരുത്തുമെന്നുള്ള വസ്തുത വൈദ്യ ശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധൻമാർക്കിടയിൽ സമ്മതിക്കപ്പെട്ട ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നു. (2) പൂർണ്ണമായ രണ്ട് കൊല്ലമാണ് മുലകുടിയുടെ കാലം. മൂന്നോ നാലോ മാസം കഴിയുമ്പോൾ മുലപ്പാലിന് പുറമെ മററു ഭക്ഷണങ്ങളും കുറേശ്ശെ കുട്ടി കഴിക്കുമെങ്കിലും അക്കാലത്ത് മുലപ്പാലിൻെറആവശ്യം കുട്ടിക്ക് ഇല്ലാതാകുന്നില്ല എന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആരോഗ്യ ശാസ്ത്രം മറ്റാരേക്കാളും അറിയുക അല്ലാഹുവിനാണല്ലോ. (3) രണ്ടുകൊല്ലക്കാലം എന്ന് പറഞ്ഞത് മുലകുടയുടെ പരിപൂർണ്ണ കാലമാകുന്നു. അഥവാ, താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഉപാധികളുള്ളപ്പോൾ രണ്ട് കൊല്ലം പൂർത്തിയാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. രണ്ടുകൊല്ലത്തിലധികം കാലം മാതാവ് മുലകൊടുക്കുകയോ, അതിന് വേണ്ട ചിലവ് പിതാവ് വഹിക്കുകയോ വേണ്ടതില്ല. രണ്ടുകൊല്ലം തികയുന്നതിന് മുമ്പ് പ്രത്യേക കാരണം കൂടാതെ രണ്ടാൾക്കും അവരവരുടെ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് സ്വന്തം നിലക്ക് ഒഴിഞ്ഞുമാറാവുന്നതുമല്ല.

മുലകുടിയുടെ കാലം രണ്ടുകൊല്ലമാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. മുലകൊടുക്കുന്നത് കുട്ടിയുടെ യഥാർത്ഥ മാതാവല്ലാത്ത മറ്റുവല്ല സ്ത്രീയുമാണെങ്കിൽ, മുലകുടിച്ച കുട്ടിയും അവളുമായി ആ മുലകുടി നിമിത്തം ഒരു മാതൃബന്ധം ഉണ്ടായിത്തീരുമെന്നും, വിവാഹകാര്യങ്ങളിലും മറ്റും ഈ മുലകുടി ബന്ധം കുടുംബ ബന്ധം പോലെത്തന്നെ പരിഗണിക്കപ്പെടുമെന്നുമാണല്ലോ ഇസ്‌ലാമിലെ വിധി. ഈ മുലകുടിബന്ധം സ്ഥാപിതമാകുന്നത് കുട്ടിക്ക് രണ്ട് വയസ്സ് തികയും മുമ്പായി മുലകുടിക്കു

മ്പോൾ മാത്രമായിരിക്കുമെന്നും, പിന്നീട് മുലകുടിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ബന്ധം സ്ഥാപിതമാകുകയില്ലെന്നും ഇതിൽനിന്ന്-മുലകുടിയുടെ പൂർണ്ണമായ കാലം രണ്ടുകൊല്ലമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന്-മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായവും അതാണ്. ഹദീസിൻെറ പിൻബലവും അതിനാണുള്ളത്.

(4) മുലകൊടുക്കുന്ന മാതാക്കൾക്ക് ഭക്ഷണത്തിനും വസ്ത്രങ്ങൾക്കുമുള്ള വക നൽകേണ്ടതുണ്ട്. കുട്ടി ആർക്ക് ജനിച്ചുവോ അവനാണ്-അതെ, പിതാവാണ്-അത് നൽകുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥൻ. രണ്ടുപേരും വിവാഹ ബന്ധത്തിലുള്ളപ്പോൾ, കുട്ടി മുല കുടിക്കുവാനില്ലെങ്കിലും അത് ഭർത്താവിൻെറ കടമയാകുന്നു. വിവാഹബന്ധം നിലവിലില്ലാത്തപ്പോൾ, കുട്ടിക്ക് മുല കൊടുത്ത് വളർത്തിപ്പോരുവാൻ അവൾ മിനക്കെടുന്നതിൻെറ പേരിലും, അക്കാലത്ത് വേറെ ഉപജീവന മാർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര സമയവും സൗകര്യവും അവൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കാത്തതിൻെറ പേരിലും അവൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു ആനുകൂല്യവും അവകാശവുമാണത്. എന്നല്ലാതെ, തൻെറ കുട്ടിക്ക് മുലകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിശ്ചിത പ്രതിഫലമോ, കൂലിയോ എന്ന നിലക്കല്ല അത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽനിന്നുതന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. പിതാവിൻെറ ബാദ്ധ്യതകളാണിത് എന്ന് പറയാതെ, കുട്ടി ഏതൊരുവന് ജനിച്ചുവോ അവൻെറ ബാദ്ധ്യതയാണ് (وعلى المولود له الخ) എന്ന് പറഞ്ഞതും അർത്ഥവത്താണ്. അവന് ജനിച്ച കുട്ടിയെ മുലകൊടുത്ത് വളർത്തുവാൻവേണ്ടുന്ന ചിലവുകൾ ചെയ്യേണ്ടത് സ്വാഭാവികമായും അവനാണ് എന്നത്രെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. (5) ഭക്ഷണത്തിനും വസ്ത്രത്തിനും നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന തുകയോ അളവോ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സാധാരണ നിലക്ക് മര്യാദയായി കരുതപ്പെടുന്ന അളവിൽ (بالمعروف) എന്നേയുള്ളു. അഥവാ കഷ്ടപ്പെടാതെയും, മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിക്കാതെയും അവളുടെ ഭക്ഷണത്തിൻെറയും വസ്ത്രത്തിൻെറയും കാര്യം ഇതുമുഖേന അവൾക്ക് ലഭിക്കണം. രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും കഴിവ്, ജീവിതമാർഗ്ഗം, ജീവിതരീതി, കുടുംബനില, നാടിൻെറയും കാലത്തിൻെറയും പരിതസ്ഥിതി ഇതെല്ലാം അനുസരിച്ച് ഇതിൻെറ അളവും തോതും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതാണ്. തമ്മിൽ തർക്കം നേരിടുന്നപക്ഷം മദ്ധ്യസ്ഥൻമാർ മുഖേനയോ, അധികാരസ്ഥൻമാർ മുഖേനയോ സംഖ്യയും തോതും നിർണ്ണയിക്കാവുന്നതാണ്. ഓരോരുത്തൻെറയും കഴിവും ബാധ്യതയും അനുസരിച്ചേ അവൻ നൽകേണ്ടതുള്ളുതാനും. (6) കഴിവിനപ്പുറം നൽകുവാൻ പിതാവിനോടോ, അത്യാവശ്യത്തിൽ കുറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മതിയാക്കുവാൻ മാതാവിനോടോ നിർബ്ബന്ധിക്കുവാനും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ഇക്കാര്യം ഇക്കാലത്ത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പിതാവിൻെറ കഴിവും ഞെരുക്കവും പരിഗണിക്കപ്പെടാതെ കഴിയുന്നത്ര വലിയ സംഖ്യ വിധിച്ചു കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി മാതാവിൻെറ ഭാഗക്കാരും , നേരെമറിച്ച് മാതാവിന് നൽകേണ്ടുന്ന സംഖ്യയിൽ നിന്ന് കഴിവതും ഒഴിവായിക്കിട്ടുവാൻ വേണ്ടി പിതാവിൻെറ ഭാഗക്കാരും കൃത്രിമ രേഖകളുമായി കോടതികളെ സമീപിക്കൽ ഇക്കാലത്ത് പലരുടെയും പതിവാണല്ലോ.

(7) ഭക്ഷണത്തിനും വസ്ത്രത്തിനുമുള്ള തുക കൊടുക്കുന്നതിലും വാങ്ങുന്നതിലും മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങളിലും തന്നെ മുലകുടിക്കുന്ന കുട്ടിമൂലം മാതാവിനോ പിതാവിനോ ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകാവതല്ല. കുട്ടിയെ തനിക്ക് വിട്ടുകിട്ടാതെ, അല്ലെങ്കിൽ ചിലവിനുള്ള വക നൽകപ്പെടാതെ, അല്ലെങ്കിൽ തനിക്ക് വിവാഹത്തിലേർപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളൊന്നും കുട്ടിമൂലം മാതാവിന് വരുത്തുവാൻപാടില്ല. കുട്ടിയെ ഏററുവാങ്ങാതെ, കഴിവിൽ കവിഞ്ഞ സംഖ്യ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, കുട്ടിയെ കാണുവാൻപോലും അനുവദിക്കാതെ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളൊന്നും പിതാവിനും വരുത്തുവാൻ പാടില്ല. രണ്ടുപേരും വിവാഹബന്ധത്തിലായിരിക്കുമ്പോഴും ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് തന്നെ. എങ്കിലും വിവാഹബന്ധം നിലവിലില്ലാത്തപ്പോൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. (8) അനന്തരാവകാശികൾക്കും മേൽപറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ബാധ്യതയുണ്ട്. (وعلى الوارث مثل ذلك) ഈ വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ

കാണാവുന്നതാണ്. അനന്തരാവകാശി (الوارث) എന്ന് പറഞ്ഞത് പിതാവിൻെറ അവകാശികളെ ഉദ്ദേശിച്ചും, കുട്ടിയുടെ അവകാശികളായി വരുന്നവരെ ഉദ്ദേശിച്ചും, മാതാവടക്കം എല്ലാവരുടെയും അവകാശികളെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അവകാശികളിൽതന്നെ മാതാപിതാക്കൾപോലുള്ള അടുത്ത അവകാശി (العصبة) കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആയിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായ ഭിന്നിപ്പിന് പ്രധാന കാരണം. 'അതുപോലെയുള്ളത് (مثل ذلك) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ മുമ്പ് പറഞ്ഞ എല്ലാ ബാധ്യതകളും ഉൾപ്പെടുവാനും, അതിൻെറ തൊട്ടുമുമ്പ് പറഞ്ഞ കാര്യം-മാതാവിനും പിതാവിനും കുട്ടിമൂലം ദ്രോഹം ഉണ്ടാകാവതല്ല എന്നുള്ളതു-മാത്രം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഇതാണതിന് മറ്റൊരു കാരണം. ഈ ഓരോ ബാധ്യതയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഈ ഒരൊറ്റ ചെറുവാക്യത്തിൽനിന്ന് ശാഖോപശാഖകളായ പല കാര്യങ്ങളും കർമ്മശാസ്ത്ര നിയമങ്ങളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട് കാണാം. ഇത് സംബന്ധിച്ച് സയ്യിദുറശീദുരിളാ (ﷺ) 'തഫ്സീറുൽമനാറി'ൽ പ്രസ്താവിച്ചതാണ് നമുക്കും ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളത്. അതായത്, ഇത്രയും വിപുലമായ അർത്ഥസാധ്യതയുള്ള ഈ വാചകം അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചതിൻെറ രഹസ്യം, ഒരു പക്ഷേ അവയെല്ലാം അതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുള്ളത് തന്നെയായിരിക്കും. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഒരു കാര്യം ധൈര്യമായി പറയാം: പിതാവോ മാതാവോ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ രോഗംകൊണ്ടോ മറ്റോ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലാത്ത ഫലത്തിലാണെങ്കിൽ, ഇരുകൂട്ടരുടെയും ബന്ധപ്പെട്ടവർ കുട്ടിയുടെ കാര്യത്തിൽ വേണ്ടതുചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

(9) രണ്ടുകൊല്ലമാണ് മുലകുടിയുടെ കാലം എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ വല്ല പരിതസ്ഥിതിയും നിമിത്തം മാതാപിതാക്കൾ തമ്മിൽ കൂടിയാലോചിച്ച് പരസ്പരം തൃപ്തിയോടെ കുട്ടിയുടെ മുലകുടി അതിന് മുമ്പ് തന്നെ നിർത്തണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ല. പക്ഷേ, തീരുമാനം ഏകപക്ഷീയമാകരുത്. കാരണം, തൻെറ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഒഴിവാക്കാൻവേണ്ടി മാതാവും, തൻെറ ബാദ്ധ്യതകളിൽനിന്ന് മുക്തി ലഭിക്കുവാൻ പിതാവും ചിലപ്പോൾ ധൃതികൂട്ടിയെന്ന് വരും. കുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് ദോഷകരവുമായിരിക്കും. രണ്ട് ഭാഗത്തുനിന്നുമുള്ള പൂർണ്ണസമ്മതത്തോടെയാകുമ്പോൾ -ഇന്നത്തെപ്പോലെ സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങളോടുപോലും കുരണതോന്നാത്ത മൃഗീയ പരിഷ്ക്കാരത്തിൻെറ ലഹരി ബാധിക്കാത്ത മാതാപിതാക്കളാണെങ്കിൽ-തങ്ങളുടെ കുട്ടിയുടെ നൻമകൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടേ ആ തീരുമാനമുണ്ടാകൂ. (10) കുട്ടിയുടെ നൻമയോ, മാതാവിൻെറ വിഷമതയോ പിതാവിൻെറപരിതസ്ഥിതികളോ പരിഗണിച്ച് മാതാവല്ലാത്ത മറ്റ് വല്ല സ്ത്രീകളെയും കുട്ടിക്ക് മുലകൊടുത്ത് വളർത്തുവാൻ ഏൽപിക്കുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് കുറ്റമില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രത്യേക ഉപാധികളൊന്നും പറഞ്ഞ് കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും, മാതാവിൻെറ അനുമതികൂടാതെ പിതാവോ, പിതാവിൻെറ സമ്മതമില്ലാതെ മാതാവോ അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലെന്ന് മേൽ വിവരിച്ച വസ്തുതകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സൂ: ത്വലാഖ് 6ൽ 'وان تعاسرتم فسترضع له اخرى' (നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഞെരുക്കം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അവന് -ഭർത്താവിനു-വേണ്ടി മറ്റൊരു സ്ത്രീ മുല കൊടുക്കാം) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഈ വിഷയം ഇവിടെയും സൂ: ത്വലാഖിലും പിതാക്കളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കുട്ടിയുടെ നൻമയെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കേണ്ടുന്ന ബാദ്ധ്യതയിൽ പിതാക്കൾക്കാണ് മുൻഗണനയെന്നാണ് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. (11) മറ്റൊരു സ്ത്രീയാണ് കുട്ടിക്ക് മുലകൊടുക്കുന്നതെങ്കിൽ അവൾക്കും സാധാരണ ആചാരമര്യാദക്കനുസരിച്ചുള്ള വേതനം ലോഭം കൂടാതെ നൽകേണ്ടതാണ്. അതിൽ പിശുക്ക് പിടിക്കുകയോ, അമാന്തം വരുത്തുകയോ ചെയ്തുകൂടാ. ഇത് സ്വന്തം കുട്ടിക്ക് തന്നെ ദോഷമായി ഭവിക്കുന്നതിന് പുറമെ ആ കുട്ടിയെ വളർത്തുന്ന മാതാവിനോട് ചെയ്യുന്ന അനീതിയുമായിരിക്കുമല്ലോ. (12) അവസാനമായി -ഇങ്ങിനെയുള്ള നിയമോപദേശങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം പലപ്പോഴും അല്ലാഹു ഉണർത്താറുള്ളതുപോലെ മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശരിക്കും പാലിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ

സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അതിൽ വീഴ്ചയോ, കൃത്രിമമോ നടത്തുന്നത് അല്ലാഹു വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوۡنَ مِنكُمۡ وَيَذَرُونَ أَزۡوَٰجٗا يَتَرَبَّصۡنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرۡبَعَةَ أَشۡهُرٖ وَعَشۡرٗاۖ فَإِذَا بَلَغۡنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِيمَا فَعَلۡنَ فِيٓ أَنفُسِهِنَّ بِٱلۡمَعۡرُوفِۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ﴿٢٣٤﴾

234 നിങ്ങളിൽനിന്ന് യാതൊരു കൂട്ടർ മരിക്കുകയും, ഭാര്യമാരെ വിട്ടേച്ചു പോകുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, (അവരുടെ ശേഷം) അവർ [ആ ഭാര്യമാർ] അവരുടെ ദേഹങ്ങളുമായി നാലു മാസവും ഒരു പത്തും [പത്തു ദിവസവും] കാത്തിരിക്കണം. എന്നിട്ട്, അവർ തങ്ങളുടെ അവധി പ്രാപിച്ചാൽ, അപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ (ആചാര) മര്യാദയനുസരിച്ചു ചെയ്യുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ തെറ്റില്ല. അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

234 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. يُتَوَفَّوْنَ അവർ മുഴുവനുമായി പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നു (മരിക്കുന്നു) . مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَيَذَرُونَ അവർ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. أَزْوَاجًا ഇണകളെ (ഭാര്യമാരെ) . يَتَرَبَّصْنَ ആ സ്ത്രീകൾ കാത്തിരിക്കണം. بِأَنفُسِهِنَّ അവരുടെ ദേഹങ്ങളുമായി, സ്വന്തങ്ങളും കൊണ്ട് . أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ നാലു മാസങ്ങൾ. وَعَشْرًا ഒരു പത്തും (പത്തുദിവസവും) . فَإِذَا بَلَغْنَ എന്നിട്ട് അവർ എത്തിയാൽ, പ്രാപിച്ചാൽ. أَجَلَهُنَّ അവരുടെ അവധി. فَلاَ جُنَاحَ അപ്പോൾ തെറ്റില്ല. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. فِيمَا فَعَلْنَ അവർ ചെയ്യുന്നതിൽ. فِي أَنفُسِهِنَّ അവരുടെ സ്വന്തം (കാര്യ) ങ്ങളിൽ, ദേഹങ്ങളെപ്പറ്റി. بِالْمَعْرُوفِ മര്യാദ (ആചാര) പ്രകാരം. وَاللهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرٌ സൂക്ഷമമായി അറിയുന്നവനാണ്.

توفي (തവഫ്-ഫ) എന്നാൽ 'നിറവേറ്റുക, പൂർത്തിയാക്കുക, മുഴുവൻ എടുക്കുക' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. ഒരാൾ മരണപ്പെടുന്നത് അയാളുടെ ആയുഷ്കാലം അല്ലാഹു പൂർത്തിയാക്കുമ്പോഴാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് 'മരണപ്പെടുക' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ആ ധാതുവിൽനിന്നുള്ള പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക സാധാരണമാണ്. മരണപ്പെടുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'കാലം കഴിഞ്ഞും കാലഗതി പ്രാപിച്ചു' എന്നുംമറ്റും മലയാളത്തിൽ പറയപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ അറബിയിലുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിത്. عشر (അശ്ർ) എന്ന വാക്കിന് 'പത്ത്' എന്നേ വാക്കർത്ഥമുള്ളുവെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യം പത്തുദിവസം എന്നാകുന്നു. ദിവസങ്ങളാണുദ്ദേശ്യമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ എണ്ണംപറഞ്ഞു മതിയാക്കൽ അറബിയിൽ പതിവുള്ളതാണ്. (20:103ലും ഇങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ച് കാണാം.)

ഭർത്താക്കൾ കാലഗതി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ ഭാര്യമാർ നാലുമാസവും പത്ത് ദിവസവും ഇദ്ദ ആചരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അത് കഴിഞ്ഞാൽ അവർക്ക് സദാചാര മര്യാദകൾക്ക് വിരുദ്ധമല്ലാത്തവിധം അവരുടെ ഭാവികാര്യം തീരുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അതിൽ അവരെ മുടക്കംചെയ്യാൻ പാടില്ല. അവർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഭർത്താക്കളെ സ്വീകരിക്കുകയോ, തൽക്കാലം വിവാഹം വേണ്ടെന്നുവെക്കുകയോ യുക്തംപോലെ ചെയ്യാം എന്ന് സാരം. ഇദ്ദ കാലങ്ങളിൽ വിവാഹവും വിവാഹാലോചനയും വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭർത്താവിൻെറ മരണത്തെത്തുടർന്നുള്ള ഈ ഇദ്ദയിൽ സൗന്ദര്യാലങ്കാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതും വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിലക്കുകളെല്ലാം ഇദ്ദയോടൊപ്പം അവസാനിക്കുന്നു.

ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ടാൽ ഒരുകൊല്ലംവരെ സ്ത്രീകൾ അതിദയനീയമായ നിലയിൽ ദുഃഖാചരണം നടത്തുന്ന സമ്പ്രാദായമായിരുന്നു ജാഹിലിയ്യ കാലത്തുണ്ടായിരുന്നത്. അതുവരെ നിന്ദ്യവും മലിനവുമായ വസ്ത്രം ധരിച്ച് കൂട്ടുകുടുംബങ്ങളുമായി സമ്പർക്കം പാടില്ലാതെ, വല്ല കുടിലിലോ മറ്റോ വീട്ടുമൃഗങ്ങൾ കണക്കെ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിയിരുന്നു. അതോടൊപ്പം കുറേ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും ആചരിക്കുകയും വേണ്ടിയിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമാകട്ടെ, ഇദ്ദയുടെ കാലം അതിൻെറ മൂന്നിലൊന്നാക്കി ചുരുക്കുകയും ദുഃഖാചരണത്തിലെ നിരർത്ഥകമായ മാമൂലുകളെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്തു. സൗന്ദര്യാലങ്കാരങ്ങളിൽ നിന്നും വിവാഹാലോചനകളിൽ നിന്നും ഒഴിവായാൽ മതിയെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയും തന്നെ ഭർത്താവിൻെറ പേരിൽ നാല് മാസവും പത്ത് ദിവസവുമല്ലാതെ-മറ്റാരെങ്കിലും മരണപ്പെട്ടതിൻെറ പേരിൽ മൂന്നുദിവസത്തിലധികം ദുഃഖാചരണം നടത്തുന്നത് അനുവദനീയമാകുകയില്ല.'' (ബു:മു.)

ഭർത്താവിൻെറ മരണത്തെത്തുടർന്നുള്ള ഇദ്ദ നാല് മാസവും പത്ത് ദിവസവുമാണെന്നുള്ളതിൽ സ്ത്രീകളുടെ ചെറുപ്പവലിപ്പമോ, സംയോഗം നടന്നിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നോ മറ്റോ ഉള്ള വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലെന്നാണ് ആയത്തിൽ നിന്ന് വരുന്നത്. വിശദാംശങ്ങളിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടുതാനും. എന്നാൽ ഈ വിധിയിൽനിന്ന് ഗർഭിണികൾ ഒഴിവാണെന്നും, അവരുടെ ഇദ്ദ ഗർഭം പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ മാത്രമാണെന്നും സൂ: ത്വലാഖ് 4-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. സഅ്ദുബ്നുഖൗലഃ (رضي الله عنه) മരണമടയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യ സുബൈഇയ്യഃ (رضي الله عنها – سبيعة) ഗർഭിണിയായിരുന്നുവെന്നും അധികം താമസിയാതെ അവർ പ്രസവിക്കുകയും അതോടെ അവരുടെ ഇദ്ദ അവസാനിച്ചതായി നബി (ﷺ) വിധികൊടുക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. വിവാഹമോചനത്തിനും, ഭർത്താവിൻെറ മരണത്തിനും ശേഷം സ്ത്രീകൾ ഇദ്ദ ആചരിക്കുവാൻ നിയമിച്ചതിലടങ്ങിയ ഒരു പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം അവർക്ക് ഗർഭമുണ്ടോ എന്നറിയുകയാണ്. അതാകട്ടെ, സാധാരണ ഗതിയിൽ മൂന്നുനാല് മാസം കൊണ്ട് അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്നിരിക്കെ, നാലുമാസവും പത്തുദിവസവുമെന്ന് ഇവിടെ ഇദ്ദകാലം കൃത്യമായി നിയമിച്ചതിൻെറ രഹസ്യമെന്താണെന്ന് നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിനറിയാം എന്നുമാത്രമേ നമുക്ക് പറയുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു. ഇതുപോലെ, നമസ്കാരത്തിൻെറ എണ്ണം, സക്കാത്തിൻെറ തോത്, ചില ദിക്റുകളുടെ എണ്ണം എന്നിങ്ങിനെ പലതിൻെറയും നിർണ്ണയത്തിലടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യം നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതായുണ്ട്. ചിലതിൽ ചില തത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയതായി ഊഹിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുമെന്നല്ലാതെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി അവയെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തരം കാര്യങ്ങൾക്ക് **تعبدى** ('തഅബ്ബുദീ'-അഥവാ ആരാധനാപരമായ കാര്യം) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഈ ഇദ്ദയോട് ബന്ധപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾകൂടി അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു തടുർന്ന് പറയുന്നു:-

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِۦ مِنْ خِطْبَةِ ٱلنِّسَآءِ أَوْ أَكْنَنتُمْ فِىٓ أَنفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ ٱللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَـٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّآ أَن تَقُولُوا۟ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۚ وَلَا تَعْزِمُوا۟ عُقْدَةَ ٱلنِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ ٱلْكِتَـٰبُ أَجَلَهُۥ ۚ

235 (ആ) സ്ത്രീകളുടെ വിവാഹാർത്ഥന സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾ (വല്ലതും) സൂചന നൽകുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ ഒളിച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ തെറ്റില്ല. നിങ്ങൾ വഴിയേ അവരെ ഓർത്തേക്കുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം, എങ്കിലും, നിങ്ങൾ അവരോട് രഹസ്യമായി (ഒരു) വാഗ്ദാനം നടത്തരുത്; - നിങ്ങൾ മര്യാദയുള്ള വല്ല വാക്കും പറയുക എന്നുള്ളതല്ലാതെ. നിയമം അതിൻെറ അവധി

وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِيٓ أَنفُسِكُمۡ فَٱحۡذَرُوهُۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾

യിലെത്തുന്നതുവരേക്കും വിവാഹബന്ധം നിങ്ങള്‍ തീര്‍ച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലുള്ളത് അറിയുമെന്ന് നിങ്ങള്‍ അറിഞ്ഞുംകൊള്ളുക. ആകയാല്‍, നിങ്ങള്‍ അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചു (കാത്തു) കൊള്ളുവിന്‍. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, സഹനശീലനുമാണെന്ന് അറിയുകയും ചെയ്യുവിന്‍.

---

235 وَلاَ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേല്‍ തെറ്റില്ല. فِيمَا യാതൊന്നില്‍, ഒരുകാര്യത്തില്‍. عَرَّضْتُم بِهِ അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ സൂചന നല്‍കി. مِنْ خِطْبَةِ വിവാഹാര്‍ത്ഥന സംബന്ധിച്ചു. النِّسَاءِ (ആ) സ്ത്രീകളുടെ. أَوْ أَكْنَنتُمْ അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ ഒളിച്ചു (മറച്ചു) വെച്ചു . فِي أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളില്‍ (മനസ്സുകളില്‍) . عَلِمَ اللهُ അല്ലാഹുവിനറിയാം. أَنَّكُمْ നിങ്ങള്‍ (ആകുന്നു) എന്ന്. سَتَذْكُرُونَهُنَّ വഴിയെ നിങ്ങള്‍ അവരെ ഓര്‍മ്മിക്കും. وَلَكِن എങ്കിലും. لاّ تُوَاعِدُوهُنَّ നിങ്ങളവരോട് വാഗ്ദാനം നടത്തരുത്. سِرًّا രഹസ്യമായി, സ്വകാര്യത്തില്‍. إِلاَّ أَن تَقُولُوا നിങ്ങള്‍ പറയുന്നതൊഴികെ. قَوْلاً വല്ല വാക്കും. مَّعْرُوفًا മര്യാദയായ (മിതമായ) . وَلاَ تَعْزِمُوا നിങ്ങള്‍ തീര്‍ച്ചപ്പെടുത്തുക (ഉറപ്പിക്കുക) യും അരുത്. عُقْدَةَ النِّكَاحِ വിവാഹബന്ധത്തെ. حَتَّى يَبْلُغَ എത്തുന്നതുവരേക്ക്. الْكِتَابُ നിയമം, രേഖ. أَجَلَهُ അതിന്‍െറ അവധി. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്‌വിന്‍. أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണെന്ന്. مَا فِي أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലുള്ളത്. فَاحْذَرُوهُ അതിനാല്‍ നിങ്ങളവനെ ശ്രദ്ധിച്ചു കാക്കുവിന്‍. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുക. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവന്‍. حَلِيمٌ സഹനശീലന്‍.

كتاب നിയമംകൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ ഇദ്ദയാകുന്നു. ഭര്‍ത്താക്കളുടെ മരണത്തെത്തുടര്‍ന്ന് ഇദ്ദയിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ നിശ്ചിതകാലം അവസാനിക്കും മുമ്പായി അവരോട് വിവാഹാഭ്യര്‍ത്ഥന നടത്തുകയോ, വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് രഹസ്യമായി വല്ല വാഗ്ദാനങ്ങളും നടത്തുകയോ, ഇദ്ദ കഴിഞ്ഞാല്‍ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്ന് നിശ്ചയം ചെയ്യുകയോ പാടില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന കല്‍പ്പിക്കുന്നു. എന്നാല്‍, സംഗതി തുറന്ന് പറയാതെ, വല്ല സൂചനാവാക്കും പറയുകയോ, ഇദ്ദ കഴിഞ്ഞാല്‍ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്ന് മനസ്സില്‍വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തില്‍, മടക്കി എടുക്കുവാന്‍ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത നിലക്കുള്ള വിവാഹമോചനത്തെത്തുടര്‍ന്ന് ഇദ്ദ ആചരിക്കുന്നവരും, ഭര്‍ത്താവിന്‍െറ മരണശേഷം ഇദ്ദയിലിരിക്കുന്നവരും ഒരുപോലെയാകുന്നു. എന്നാല്‍ മടക്കി എടുക്കുവാന്‍ സാദ്ധ്യതയുള്ള വിവാഹമോചനത്തിന്‍െറ ഇദ്ദയിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളോട് മേല്‍പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള സൂചനപോലും പാടില്ല. കാരണം, അവളെ മടക്കി എടുക്കുവാന്‍ അവളുടെ ഭര്‍ത്താവിന് എപ്പോഴും അവകാശമുള്ളതുകൊണ്ട് ആ അവകാശത്തിന് നേരെയുള്ള ഒരു കയ്യേറ്റമായിരിക്കും അത്. അല്ലാഹുവിന്‍െറ നിയമാതിര്‍ത്തികളെ ലംഘിക്കാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച താക്കീതുകളാണ് ആയത്തിന്‍െറ അവസാന ഭാഗത്തില്‍ കാണുന്നത്.

വിഭാഗം-31

لَّا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ إِن طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ مَا لَمۡ تَمَسُّوهُنَّ أَوۡ تَفۡرِضُواْ لَهُنَّ فَرِيضَةًۚ

236 സ്ത്രീകളെ [ഭാര്യമാരെ] നിങ്ങള്‍ സ്പര്‍ശിക്കുകയോ, അവര്‍ക്ക് (മഹ്റിന്‍െറ) ഒരു നിര്‍ണ്ണയം നിര്‍ണ്ണയിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തപ്പോള്‍, അവരെ നിങ്ങള്‍ വിവാഹമോചനം നടത്തിയെങ്കില്‍ നിങ്ങളുടെ മേല്‍ തെറ്റില്ല,

وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى ٱلْمُوسِعِ قَدَرُهُۥ وَعَلَى ٱلْمُقْتِرِ قَدَرُهُۥ مَتَٰعًۢا بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾

അവർക്ക് നിങ്ങൾ 'മുത്അത്ത്' [അനുഭവിക്കുവാനുള്ള വിഭവം] നൽകുകയും ചെയ്യണം;- നിവൃത്തിയുള്ളവൻെറ മേൽ അവൻെറ തോതും, ഞെരുക്കമുള്ളവൻെറ മേൽ അവൻെറ തോതുമത്രെ (ബാധ്യത) - (ആചാര) മര്യാദയനുസരിച്ചുള്ള ഒരു വിഭവം (നൽകണം) ;- (അതെ) സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരുടെ മേൽ ഒരു കടമ!

---

236 لاَ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ തെറ്റില്ല. إِن طَلَّقْتُمُ നിങ്ങൾ വിവാഹമോചന നടത്തിയെങ്കിൽ. النِّساءَ സ്ത്രീകളെ. مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ അവരെ നിങ്ങൾ സ്പർശിക്കാത്തപ്പോൾ. أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് നിശ്ചയിക്കാത്ത (നിർണ്ണയിക്കാത്ത-നിർബ്ബന്ധമാക്കാത്ത) പ്പോൾ. فَرِيضَةً ഒരു നിർണ്ണയം, നിശ്ചയം, നിർബന്ധം. وَمَتِّعُوهُنَّ നിങ്ങൾ അവർക്ക് മുത്അത്ത് (വിഭാഗം-ഉപഭോഗ വസ്തു) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. عَلَى الْمُوسِعِ നിവൃത്തിയുള്ള (കഴിവുള്ള) വൻെറ മേലു്. قَدَرُهُ അവൻെറ തോത്. وَعَلَى الْمُقْتِرِ ഞെരുക്ക(തിടുക്ക) ക്കാരൻെറ മേലും ഉ്. قَدَرُهُ അവൻെറ തോത്. مَتَاعًا ഒരു വിഭവം (നൽകൽ) . بِالْمَعْرُوفِ ആചാര (മര്യാദ) പ്രകാരം. حَقًّا കടമ, അവകാശം, ന്യായം. عَلَى الْمُحْسِنِينَ സുകൃതം (നൻമ) ചെയ്യുന്നവരുടെ മേൽ.

ഭാര്യമാരെ വിവാഹമോചനം നടത്തുന്നതിന് നിയമദൃഷ്ട്യാ അംഗീകാരമുണ്ടെങ്കിലും സ്വതവേ അതൊരു നല്ല കാര്യമല്ലല്ലോ. 'അനുവദനീയമായ കാര്യത്തിൽ വെച്ച് അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും കോപകരമായുള്ളത് ത്വലാഖാകുന്നു (വിവാഹമോചനമാകുന്നു) ' എന്ന് ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. (ദാ;ജ;ഹാ.) എന്നിരിക്കെ, വിവാഹകർമ്മം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ സ്പർശനം-അഥവാ സംയോഗം-നടന്നിട്ടില്ലാതിരിക്കുകയും, അവർക്ക് വിവാഹമൂല്യമായി നൽകപ്പെടുന്ന സംഖ്യ (മഹ്ർ) എത്രയാണെന്ന് ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട് കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ സ്ത്രീയെ വിവാഹമോചനം നടത്തുന്നതിന് വിരോധമുണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കാമല്ലോ. വിവാഹമോചനത്തിൻെറ ആവശ്യം നേരിടുന്നപക്ഷം ആ അവസരത്തിലും അത് നടത്താം-അതിൽ തെറ്റില്ല-അത് നിയമാനുസൃതം തന്നെയാണ് എന്നും, അവൾക്ക് മഹ്ർ കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ത്വലാഖ് നടക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമായും അവരുടെ മനസ്സിന് വലിയ ക്ഷതം ഏൽപ്പിക്കുന്ന കാര്യമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട്-അവർക്ക് ഒരു മനസ്സമാധാനമെന്ന നിലക്ക്-എന്തെങ്കിലും ഒരു വിഭവം സമ്മാനമായി നൽകണമെന്നും, അത് ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവിനും പദവിക്കും അനുസരിച്ച് വേണമെന്നും കൽപിക്കുന്നു. ഈ വിഭവം متعة (മുത്അത്ത്) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

'മുത്അത്ത്' എന്തായിരിക്കണം, എത്ര വേണം എന്നൊന്നും ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഭർത്താവിൻെറ കഴിവനുസരിച്ചും സദാചാരമര്യാദയനുസരിച്ചും വല്ലതും കൊടുക്കണമെന്നേ കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ, സുകൃതവാൻമാരായ ആളുകൾക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു കടമയാണ് അതെന്നുകൂടി അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരും അത് നൽകേണ്ടതില്ല എന്നല്ല ഇതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. സുകൃതവും മാന്യവുമായ ഒരു കാര്യമാണതെന്നും, അതിൽ ആരും പിശുക്ക് കാണിക്കരുതെന്നും ശക്തിയായ ഭാഷയിലുള്ള ഒരു പ്രോൽസാഹനം നൽകലാണത്. മിതമായ തോതിലുള്ള 'മുത്അത്തി'ന് പല മഹാൻമാരും പല ഉദാഹരണങ്ങളും പറഞ്ഞുകാണാം. ഒരുകൂട്ടം വസ്ത്രം, ഒരു വേലക്കാരൻ, ഒരു കുപ്പായവും തട്ടവും തുണിയും എന്നിങ്ങനെയും, സാധാരണ ഗതിയിൽ അതത് സ്ത്രീകൾക്ക് ലഭിക്കാറുള്ള മഹ്റിൻെറ പകുതി, പത്തോ മുപ്പതോ പണം എന്നിങ്ങനെയുമൊക്കെ അതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ പറയപ്പെട്ട് കാണാം. ചില മഹാൻമാർ ആയിരക്കണക്കിൽ സംഖ്യ മുത്അത്ത് നൽകിയതായും

നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, കഴിവും, മാനമര്യാദയും, കാലദേശവ്യത്യാസങ്ങളുമനുസരിച്ച് ആ സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു മനസ്സമാധാനവും സന്തോഷവും ലഭിക്കാത്തക്കവിധം വല്ല വിഭവവും നൽകുക എന്നതാണ് 'മുത്അത്തു'കൊണ്ട് വിവക്ഷ എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം.

വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോൾ ഭർത്താവ് ഭാര്യക്ക് മഹ്ർ കൊടുക്കൽ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു നിർബ്ബന്ധമത്രെ. എന്നാൽ, വിവാഹകാര്യം (നിക്കാഹ്) നടക്കുമ്പോൾതന്നെ മഹ്റിന്റെ സംഖ്യ നിർണ്ണയിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമില്ല. അത് പിന്നീട് നിശ്ചയിച്ചാലും മതിയാകും. വിവാഹ കർമ്മത്തോടോപ്പംതന്നെ മഹ്ർ മുഴുവൻ കൊടുത്തേതീരു എന്നുമില്ല. രണ്ടു കൂട്ടരും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന നിശ്ചയപ്രകാരം പിന്നീട് കൊടുത്താലും മതിയാകും. എന്നൊക്കെ ഈ വചനത്തിൽനിന്നും അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നുമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. കൂടാതെ, ഹദീസുകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ വിവാഹകർമ്മം നടക്കുമ്പോൾ മഹ്ർ ഇത്രയാണെന്ന് പറയാറുണ്ടെങ്കിലും അത് കൊടുത്തുതീർക്കാതിരിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ചിലർക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ട്. പിന്നീട് വിവാഹമോചനത്തെത്തുടർന്നോ, മരണത്തെത്തുടർന്നോ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിലുള്ള ധനപരമായ കണക്കുകൾ അന്യോന്യം പറയുമ്പോൾമാത്രമേ അവർ മഹ്റിന്റെ സംഖ്യയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാറുള്ളു. ഇത് ശരിയല്ലെന്നും, നിശ്ചയിച്ച മഹ്ർ യഥാസമയം കൊടുത്ത് തീർക്കണമെന്നും സമുദായ സ്നേഹികളായ പലരും ശബ്ദമുയർത്താറുള്ളതിന്റെ അർത്ഥം വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിക്കാത്തതിന്റെ ഫലമായി വിവാഹകർമ്മം നടക്കുമ്പോൾതന്നെ മഹ്ർ മുഴുവൻ കൊടുക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും ചിലർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതായി കാണാം. വാസ്തവം മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമാണുതാനും.

وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّآ أَن يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَا۟ ٱلَّذِى بِيَدِهِۦ عُقْدَةُ ٱلنِّكَاحِ ۚ وَأَن تَعْفُوٓا۟ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَنسَوُا۟ ٱلْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٧﴾

237 അവരെ [ഭാര്യമാരെ] സ്പർശിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി നിങ്ങൾ അവരെ വിവാഹ മോചനം ചെയ്തുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവർക്ക് ഒരു നിർണ്ണയം നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും-എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നിർണ്ണയം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ പകുതിയാണ് (കൊടുക്കേണ്ടത്) ; അവർ [ആ സ്ത്രീകൾ] മാപ്പാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹ ബന്ധം യാതൊരുവന്റെ കൈവശമാണോ അവൻ മാപ്പാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായാലൊഴികെ. നിങ്ങൾ മാപ്പാക്കുന്നതാകട്ടെ, സൂക്ഷ്മത (അഥവാ ഭയഭക്തി) യിലേക്ക് കൂടുതൽ അടുത്തതുമാകുന്നു നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠത (അല്ലെങ്കിൽ ഔദാര്യം) നിങ്ങൾ മറന്നുകളയുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.

---

237 وَإِن طَلَّقْتُمُوهُنَّ നിങ്ങളവരെ ത്വലാഖ് (വിവാഹമോചനം) ചെയ്തുവെങ്കിൽ. مِن قَبْلِ മുമ്പായി, മുമ്പ്. أَن تَمَسُّوهُنَّ നിങ്ങളവരെ സ്പർശിക്കുന്നതിന്. وَقَدْ فَرَضْتُمْ നിങ്ങൾ നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്, നിശ്ചയിച്ചിരിക്കെ. لَهُنَّ അവർക്ക്, അവരോട്. فَرِيضَةً ഒരു നിർണ്ണയം, നിശ്ചയം. فَنِصْفُ എന്നാൽ പകുതിയാണ്. مَا فَرَضْتُمْ നിങ്ങൾ നിർണ്ണയിച്ചതിന്റെ, നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ. إِلاَّ أَن يَعْفُونَ അവർ മാപ്പാക്കിയാലല്ലാതെ, വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്താലൊഴികെ. أَوْ يَعْفُوَ അല്ലെങ്കിൽ മാപ്പുചെയ്യുക. الَّذِي യാതൊരുവൻ. بِيَدِهِ അവന്റെ കയ്യിലാണ്. عُقْدَةُ ബന്ധം, ഉറപ്പ്, കെട്ട്. النِّكَاحِ വിവാഹത്തിന്റെ.

وَأَن تَعْفُوا നിങ്ങൾ മാപ്പുചെയ്യുന്നതാകട്ടെ. أَقْرَبُ കൂടുതൽ അടുത്തതാണ്. لِلتَّقْوَى സൂക്ഷമതയോട്, ഭയഭക്തിക്ക്. وَلاَ تَنسَوُا നിങ്ങൾ മറക്കുക (വിസ്മരിക്കുക) യും അരുത്. الْفَضْلَ ശ്രേഷ്ഠത, യോഗ്യത, ഔദാര്യം, ദയവ് .. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിഖൽ (തമ്മിലുള്ള) . إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കറിയുന്നവനാണ്.

ഭാര്യയുമായി സ്പർശനം-സംയോഗം-നടക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവളെ ഭർത്താവ് വിവാഹമോചനം ചെയ്തു. അവളുടെ മഹ്ർ എത്രയാണെന്ന് നേരത്തെ നിർണ്ണയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എങ്കിൽ, ആ നിശ്ചയിച്ച മഹ്റിൻെറ പകുതി കൊടുക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. 'മുത്അത്തി'ൻെറ നിർബന്ധം ഇവിടെയില്ല. ഇനി, സ്ത്രീ അവളുടെ സ്വന്തം മനസ്സാലെ അതിൽ ഏതാനും ഭാഗമോ മുഴുവനുമോ ഒഴിവാക്കി കൊടുക്കുന്നപക്ഷം, ഭർത്താവ് പിന്നെ അത് കൊടുത്തുതീർക്കണമെന്നില്ല. ഭർത്താവ് അവൻെറ ഔദാര്യമെന്ന നിലക്ക് പകുതിയിലധികമോ മുഴുവൻ ഭാഗമോ അങ്ങ് കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് സ്വീകരിക്കുന്നതിന് അവൾക്കും വിരോധമില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്. രണ്ടിൽ ഏത് ഭാഗത്തുനിന്നായാലും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ ശാഠ്യവും പിശുക്കും കാണിക്കുന്നത് നന്നല്ലെന്നും, വിട്ടുവീഴ്ചാ മനസ്ഥിതിയാണ് സൂക്ഷ്മതക്കും ഭയഭക്തിക്കും അനുയോജ്യമായതെന്നും പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠത-അഥവാ ഔദാര്യമനസ്ഥിതി -മറന്നുപോകരുതെന്നുകൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിന് ആവേശമൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്രേഷ്ടഠതയും മാന്യതയും പാലിക്കുവാനും, ഔദാര്യവും വിട്ടുവീഴ്ചയും കാണിക്കുവാനും സ്ത്രീയെ അപേക്ഷിച്ച് പുരുഷനാണ് പലനിലക്കും കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവൻ എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ചിലപ്പോൾ പരിതസ്ഥിതികൾ മറിച്ചായെന്നുംവരും. അപ്പോൾ, സ്ത്രീയുടെ ഭാഗത്തായിരിക്കും അതിന് മുൻതൂക്കമുണ്ടായിരിക്കുക.

(الذي بيده عقدة النكاح വിവാഹബന്ധത്തിൻെറ കൈവശമുള്ളവൻ) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഭർത്താവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. വിവാഹബന്ധം സ്ഥാപിക്കലും അത് മോചിപ്പിക്കലും അവൻെറ കൈക്കാണല്ലോ ബലത്തിൽ വരുന്നത്. ഭർത്താവ് മാപ്പാക്കുക-അല്ലെങ്കിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുക-എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം അവൻ കൊടുക്കുവാൻ കടമപ്പെട്ടതിലും കൂടുതലായി കൊടുക്കുക എന്നത്രെ. നിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള മഹ്റിൻെറ സംഖ്യ മുഴുവനും ഭർത്താവ് ത്വലാഖിന് മുമ്പ് തന്നെ കൊടുത്ത് കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ അതിൽ പകുതി ഭാഗം തിരിച്ചുമേടിക്കുവാൻ അവനവകാശമുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അത് തിരിച്ചുവാങ്ങാതിരിക്കുന്നതും അവൻ ചെയ്യുന്ന ഔദാര്യമാകുന്നതാണ്. ആരെല്ലാമാണ് നിയമവും മര്യാദയും പാലിക്കുന്നത്, ആരെല്ലാമാണ് സൂക്ഷ്മതയും ഭയഭക്തിയുമുള്ളവർ എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു കണ്ടറിഞ്ഞും വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്-മുൻവചനങ്ങളിലെപ്പോലെ-അവസാനം ഇവിടെയും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചുണർത്തിയിരിക്കുന്നു. അനുഷ്ഠാന നിയമങ്ങൾ വിവരിക്കുക മാത്രമല്ല അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. അവയെല്ലാം അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തി മനുഷ്യർ സൻമാർഗ്ഗി കളായിത്തീരുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ വിവരിച്ചുതന്നതിനോട് ചേർന്ന് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉപദേശങ്ങളും താക്കീതുകളും അല്ലാഹു ആവർത്തിക്കുന്നതും.

حَـٰفِظُواْ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلْوُسْطَىٰ وَقُومُواْ لِلَّهِ قَـٰنِتِينَ ﴿٢٣٨﴾

238 (എല്ലാ) നമസ്കാരങ്ങളെയും (വിശിഷ്യാ) മദ്ധ്യനമസ്കാരത്തെയും സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുപോരുവിൻ. (ഒതുക്കത്തോടുകൂടി) ഭക്തിയുള്ളവരായ നിലയിൽ അല്ലാഹുവിന്വേണ്ടി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۖ فَإِذَآ أَمِنتُمْ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا۟ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾

239 ഇനി, നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നപക്ഷം, കാൽ നടക്കാരായിക്കൊണ്ടോ, വാഹനമേറിയവരായിക്കൊണ്ടോ (ആവാം) എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (ഭയം നീങ്ങി) സമാധാനത്തിലായാൽ, നിങ്ങൾക്കറിയുമായിരുന്നില്ലാത്തത് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചു തന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ അവനെ സ്മരിക്കുവിൻ,

---

238 حَافِظُوا സൂക്ഷിച്ചു (കാത്തു) പോരുവിൻ. عَلَى الصَّلَوَاتِ നമസ്ക്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി. وَالصَّلَاةِ നമസ്ക്കാരത്തെയും. الْوُسْطَى മദ്ധ്യ (നടുവിലുള്ള-ശ്രേഷ്ഠമായ) . وَقُومُوا നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നായി, അല്ലാഹുവിന്നുവേണ്ടി. قَانِتِينَ ഭക്തരായിട്ട്, ഒതുക്കമുളളവരായിക്കൊണ്ട്. 239 فَإِنْ خِفْتُمْ എനി നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടെങ്കിൽ. فَرِجَالًا അപ്പോൾ കാൽനടക്കാരായിക്കൊണ്ട്. أَوْ رُكْبَانًا അല്ലെങ്കിൽ വാഹനക്കാരായി (വാഹനമേറി) ക്കൊണ്ട്. فَإِذَا أَمِنتُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടാൽ, നിർഭയമായാൽ. فَاذْكُرُوا الله അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുവിൻ. كَمَا عَلَّمَكُم അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ച (അറിവു നൽകിയ) പോലെ. مَّا لَمْ تَكُونُوا നിങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ലാത്തത്. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുക (യായിരുന്നില്ലാത്തത്) .

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വൈവാഹികവും സാമുദായികവുമായ ചില വിഷയങ്ങളായിരുന്നു സംസാരവിഷയം. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ വീണ്ടും തുടരുന്നുമുണ്ട്. ഇടക്കുവെച്ച് ഇസ്‌ലാമിലെ നിത്യാനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട നമസ്ക്കാരത്തെക്കുറിച്ചും, അത് കൃത്യമായി അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഭാര്യാ മക്കൾ, ഗാർഹിക കാര്യങ്ങൾ, കുടുംബകാര്യങ്ങൾ ആദിയായവയിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിലും നമസ്കാരത്തിലുമുള്ള ശ്രദ്ധ വിട്ടുപോയിക്കൂടാ എന്നൊരു സൂചനയായി ഇത് കണക്കാക്കാം.

اقامة الصلوة (നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക) എന്ന പ്രയോഗം ഖുർആനിൽ സാധാരണമാണ്. ഇവിടെ കണ്ടതുപോലെ محافظة على الصلوة (നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷിച്ചുപോരുക) എന്ന പ്രയോഗം ചുരുക്കം സന്ദർഭങ്ങളിലെ കാണപ്പെടുകയുള്ളു. പതിവായും കൃത്യസമയത്തും ചിട്ടയോടെ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുക എന്നത്രെ അതിൻെറ സാമാന്യ വിവക്ഷ. നമസ്കാരത്തിന് ഇസ്‌ലാം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യം ഏറെക്കുറെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. മനുഷ്യൻെറയും ശിർക്കു കുഫ്റുകളുടെയും ഇടക്കുള്ള അതിർവരമ്പാണ് നമസ്കാരം എന്നത്രെ നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. (മു) കർമ്മങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത് ഏതാണെന്ന് ഇബ്നു മസ്ഊദു (رضي الله عنه) ചോദിച്ചപ്പോൾ 'നമസ്കാരം അതിൻെറ സമയത്ത് ചെയ്യലാണ്' എന്നായിരുന്നു നബി (ﷺ) മറുപടി പറഞ്ഞത്. പിന്നെ ഏതാണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൻമ ചെയ്യുന്നതിനെയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെയുംകുറിച്ച് തിരുമേനി പറഞ്ഞത്. (ബു; മു.) ഓരോ നമസ്കാരവും അതതിൻെറ ആദ്യസമയത്ത് തന്നെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിഷ്കർഷയും, അതിൽ സഹാബികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ഉൽസാഹവും പ്രസിദ്ധമാണ്.

നമസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷിച്ച് പോരണമെന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞശേഷം, മദ്ധ്യ നമസ്കാരത്തെ الصلوة الوسطىപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. الوسطى എന്ന വാക്കിന് മദ്ധ്യത്തിലുള്ളത് എന്നാണ് സാക്ഷാൽ അർത്ഥമെങ്കിലും, 'ഉൽകൃഷ്ടമായത്, ഉത്തമമായത്'

എന്നീ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്ന് മുമ്പ് 143-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവിടെയും അതാണുദ്ദേശ്യം. 'മദ്ധ്യനമസ്കാരം' ഏതാണെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷേ, അസർ നമസ്കാരമാണ് അതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും, വ്യക്തമാക്കുന്നതുമായ ഒന്നിലധികം ഹദീസുകൾ ഇമാം മുസ്‌ലിം (ﷺ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ഇമാം ഇബ്നുകഥിർ അവ ഉദ്ധരിച്ച് കാണാം.) അതിനാൽ പണ്ഡിതൻമാരിൽ അധിക ഭാഗവും അതാണ് ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അസർ നമസ്കാരത്തെ പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറയുവാൻ കാരണം-ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-അതിൻെറ സമയം ഉച്ചനേരത്തെ വിശ്രമശേഷമായതുകൊണ്ട് അത് കൃത്യസമയത്ത് നിർവ്വഹിച്ച് പോരണമെങ്കിൽ കൂടുതൽ പതിക്കേണ്ടതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. മറ്റൊരു നിലക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, പകലത്തെ രണ്ട് നമസ്കാരങ്ങളായ സുബ്ഹ്, ളുഹ്ർ എന്നിവയുടെയും, രാത്രി നമസ്കാരങ്ങളായ മഗ്‌രിബ്, ഇശാ എന്നിവയുടെയും മദ്ധ്യത്തിലാണ് അസർ നമസ്കാരം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും. والله اعلم

'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്നുവേണ്ടി ഭക്തിയുള്ളവരായിക്കൊണ്ട് നിൽക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം, അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ നമസ്കരിക്കുവാൻ നിൽക്കുന്നത് ഭക്തിയോടുകൂടിയും, അച്ചടക്കവും ഒതുക്കവും പാലിച്ചുകൊണ്ടുമായിരിക്കണം എന്നത്രെ. അപ്പോൾ, സംസാരം, തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞുനോക്കൽ മറ്റ് വിഷയങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കൊടുക്കൽ, ധൃതഗതിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടൽ, കൈകാലുകൾ മുതലായവ അടക്കിവെക്കാതിരിക്കൽ ആദിയായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നമസ്കാത്തിൽ വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഹദീസുകളിലാകട്ടെ, ഇവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം പ്രത്യേകം വിവരിച്ച് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സൈദുബ്നു അർഖം (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഞങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിൽ സംസാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരാൾ തൻെറ സഹോദരനോട് തൻെറ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ **وقوموا لله قانتين** എന്നുള്ള (ഈ വചനം) അവതരിച്ചു. അപ്പോൾ, ഞങ്ങളോട് അടങ്ങിക്കൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടു.'' (ബു.) ഒരാളോട് ഒരവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ഈ നമസ്കാരത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ സംസാരമൊന്നും പറ്റുകയില്ല, അത് തസ്ബീഹും, തക്ബീറും ഖുർആൻ പാരായണവുമാകുന്നു.'' (മു.) സുജൂദു ചെയ്യുമ്പോൾ (നിലത്തെ) മണ്ണു നിരപ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരാളോട് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''നീ അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അത് ഒരു പ്രാവശ്യമാകട്ടെ.'' (ബു; മു.) കൂടുതൽ ചെയ്യുന്നത് അച്ചടക്കത്തിന് നിരക്കാത്തതാണെന്ന് സൂചന. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''നിങ്ങളിലൊരാൾ നമസ്കാരത്തിൽ കോട്ടുവാ ഇടുന്നതായാൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം അവനത് ഒതുക്കി നിർത്തട്ടെ. അവൻ (വാ തുറന്ന്) 'ഹാ' എന്നു പറയരുത്. കാരണം, അതു പിശാചിൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. അവൻ അതു നിമിത്തം (സന്തോഷിച്ച്) ചിരിക്കുന്നതാണ്.'' (ബു.) നമസ്കാരത്തിൽ ഊരക്കു കൈകുത്തി നിൽകുന്ന നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അബൂഹുറൈറ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു; മു.) നമസ്കാരത്തിൽ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതിനെപ്പററി ആയിശാ (ﷺ) ചോദിച്ചതിന് നബി (ﷺ) മറുപടി പറഞ്ഞതിങ്ങിനെയാണ് : ''അടിയാൻെറ നമസ്കാരത്തിൽനിന്നു പിശാച് തട്ടിയെടുക്കുന്ന ഒരു തട്ടിയെടുക്കലാണത് '' (ബു ; മു.)

നമസ്കാരം, കൃത്യസമയത്തും, ഭക്തിയോടുകൂടിയും അനുഷ്ഠിച്ചു പോരണമെന്ന് കൽപിക്കുമ്പോൾ, അതിനു സാദ്ധ്യമല്ലാതായിത്തീരുന്ന ദുർഘട ഘട്ടങ്ങളിൽ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് സംശയിച്ചേക്കാമല്ലോ: അതിനുള്ള മറുപടിയാണു രണ്ടാമത്തെ വചനം. അതായത്, ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ അഗ്നി, കാട്ടുമൃഗം, കൊടുങ്കാററ്, മലവെള്ളം, അക്രമി എന്നിങ്ങനെയുള്ള വല്ലതിനെയും കുറിച്ചോ ഭയപ്പെടുകയും, നമസ്കാരം യഥാരൂപത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുകയും ചെയ്താൽ നടന്നുകൊണ്ടോ, വാഹനപ്പുറത്തു കയറിയോ സാധിക്കുന്നതുപോലെ അത് നിർവ്വഹിക്കണം. എന്നാലും നമസ്ക്കാരം വിട്ടുകള

യുവാൻ പാടില്ല എന്നു സാരം. ഈ അവസരത്തിൽ ഖിബ്‌ലക്കു തിരിഞ്ഞേ തീരൂ എന്നില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, സുജൂദ്, റുകൂഉ മുതലായവയും സാധിക്കുന്നത്ര നന്നായി ചെയ്താൽ മതിയാകും. സൗകര്യമുള്ളേടത്തോളം എല്ലാം ചെയ്യണമെന്നേയുള്ളു. ഭയപ്പാടിന്റെ കാരണം നീങ്ങി സമാധാനപ്പെട്ടാൽ അല്ലാഹു പഠിപ്പിച്ചുതന്നപോലെ ശരിയായ രൂപത്തിൽ തന്നെ അതു നിർവ്വഹിക്കുകയും വേണം.

وَٱلَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَٰجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَٰجِهِم مَّتَٰعًا إِلَى ٱلْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِى مَا فَعَلْنَ فِىٓ أَنفُسِهِنَّ مِن مَّعْرُوفٍ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٠﴾

240 നിങ്ങളിൽ നിന്ന് യാതൊരു കൂട്ടർ മരിക്കുകയും, ഭാര്യമാരെ വിട്ടേച്ചുപോകുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർക്ക് ഒരു ഒസ്വിയ്യത്ത് (അവർ ചെയ്യേണ്ടതാണ്) . അതായത്: (വീട്ടിൽ നിന്ന്) പുറത്താക്കാത്തവിധം (ഒരു) കൊല്ലത്തേക്കുള്ള (ഒരു) വിഭവം. ഇനി, അവർ (സ്വയം) പുറത്തുപോയെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ (സദാചാര) മര്യാദയായി ചെയ്യുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ തെറ്റില്ല. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

240 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. يُتَوَفَّوْنَ مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് മരിക്കുന്ന. وَيَذَرُونَ വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന. أَزْوَاجًا ഭാര്യമാരെ. وَصِيَّةً ഒരു ഒസിയ്യത്ത്. لِّأَزْوَاجِهِمْ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർക്ക്. مَّتَاعًا ഒരു വിഭവം, സാമാനം. إِلَى الْحَوْلِ കൊല്ലത്തേക്ക്. غَيْرَإِخْرَاجٍ പുറത്താക്കാതെ. فَإِنْ خَرَجْنَ എനി അവർ പുറത്ത് പോയെങ്കിൽ. فَلَا جُنَاحَ എന്നാൽ തെറ്റില്ല. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. فِي مَا فَعَلْنَ അവർ ചെയ്ത (ചെയ്യുന്ന) തിൽ. فِي أَنفُسِهِنَّ അവരുടെ ദേഹങ്ങളിൽ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ. مِن مَّعْرُوفٍ മര്യാദയായിട്ട്, ആചാരമായി. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാകുന്നു.

മുൻ ആയത്തുകളിൽ വിവാഹമോചന സംബന്ധമായും മററും സംസാരിച്ചിരുന്ന വിഷയങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായിട്ടാണ് ഈ വചനവും അടുത്ത രണ്ട് വചനവും നിലകൊള്ളുന്നത്. ഭർത്താക്കൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് മാറിത്താമസിപ്പിക്കാതെ ഒരു കൊല്ലം അവിടെത്തന്നെ പാർപ്പിക്കുവാനും, അക്കാലത്ത് അവർക്ക് വേണ്ടുന്ന ചിലവുകൾ കൊടുക്കുവാനും അവർ ഒസിയ്യത്ത് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, ആ സ്ത്രീകൾ അവരുടെ സ്വന്തം നിലക്ക് ആ വീട് വിട്ടുപോകുവാനും, സദാചാരവിരുദ്ധമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ അവരുടെ (വിവാഹം മുതലായ) ഭാവികാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാനും ഇഷ്ടപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അവരെ മുടക്കം ചെയ്യുകയും വേണ്ടാ. അവർക്ക് അവരുടെ വീടുകളിലേക്ക് നീങ്ങാവുന്നതാണ്. ഇത്രയുമണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയവും താൽപര്യവും വിവരിക്കുന്നതിൽ, മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഭിന്നമായ നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. അവയിൽ പ്രസക്തമായ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇതാണ്:-

(1) ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന വിധിയാണിത്. പിന്നീട് ഭർത്താക്കൾ മരണപ്പെട്ടാൽ സ്ത്രീകൾ നാലു മാസവും പത്തു ദിവസവും ഇദ്ദ ആചരിക്കണമെന്ന നിയമം, (234-ാം വചനത്തിൽ) അവതരിക്കുകയും, ഭാര്യമാർക്കുള്ള അനന്തരാവകാശം (സ്വത്തിന്റെ നാലിലൊന്നോ എട്ടിലൊന്നോ) നടപ്പാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി ഈ വിധി-ഒരു കൊല്ലം വീട്ടിൽ താമസിപ്പിച്ചു ചിലവുകൊടുക്കണമെന്ന വിധി-ദുർബ്ബലപ്പെടുകയും ('മൻസൂഖാ'കുകയും)

ചെയ്തിരിക്കുന്നു.(*) ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികപക്ഷവും ഈ നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ഒരു വിധി 'മൻസൂഖാ'ണെന്നു വെക്കുവാനുള്ള ഉപാധികൾ പൂർത്തിയാകുകയും, രണ്ടു വിധികളും തമ്മിൽ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ 'നസ്ഖി'ൻെറ പ്രശ്നം ഉത്ഭവിക്കുന്നുള്ളു. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ, പ്രസ്തുത ഉപാധികൾ വേണ്ടത്ര പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന മുജാഹിദ് (ﷺ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ, രണ്ട് വിധികളും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടില്ലാത്ത വിധം യോജിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടുതാനും.

(2) ഭർത്താവിൻെറ മരണശേഷം സ്ത്രീ ആ വീട്ടിൽ താമസിക്കുവാനും അവിടെ നിന്ന് ചിലവ് പററാനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നപക്ഷം, ഒരു കൊല്ലം വരെ അവൾക്ക് താമസവും ചിലവും നൽകുവാൻ ഒസിയ്യത്ത് ചെയ്യണമെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം. അവൾ അതിന് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തപക്ഷം നാലു മാസവും പത്തു ദിവസവും നിർബ്ബന്ധമായും ഇദ്ദ ആചരിക്കണമെന്നാണ് ആ വചനത്തിൽ (234ൽ) പറയുന്നത്. അഥവാ, നാലു മാസവും പത്ത് ദിവസവും ഇദ്ദ ആചരിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും, പിന്നീടുള്ള ഏഴു മാസവും ഇരുപത് ദിവസവും കൂടി ആചരിക്കുന്നത് അവളുടെ ഇഷ്ടംപോലെയാവാമെന്നും ചുരുക്കം. ഈ അഭിപ്രായം മുജാഹിദ് (ﷺ) മുതലായവരുടേതായി അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ യുക്തമായി തോന്നുന്നത്. **والله اعلم** നിർബന്ധമായ ഇദ്ദയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം മറെറാരു വിവാഹത്തിനുള്ള സൗകര്യം ലഭിക്കാത്തപ്പോൾ, ഒരു കൊല്ലം പൂർത്തിയാകുന്നതു വരേക്കും വിഷമം കൂടാതെ ജീവിക്കുവാൻ അവൾക്ക് ഈ ഒസിയ്യത്ത് വളരെ സഹായകരമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ അഭിപ്രായം വിവരിച്ചശേഷം ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: അപ്പോൾ, പ്രസവംനിമിത്തമോ, നാലുമാസവും പത്തുദിവസവും തികഞ്ഞത് നിമിത്തമോ അവളുടെ ഇദ്ദ കഴിയുകയും, അവൾ ആ (ഭർത്താവിൻെറ വക) വീട്ടിൽനിന്ന് നീങ്ങുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്താൽ അത് തടയുവാൻ പാടില്ല. അവർ പുറത്തുപോയി അവരുടെ കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത് ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ല **فان خرجن فلا جنح الخ** എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഈ അഭപ്രായത്തിന് ന്യായമുണ്ട്. (ആയത്തിലെ) വാചകത്തിൽ അതിന് സാധ്യതയുമുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഈ അഭിപ്രായമാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. അവരിൽ ഒരാളാണ് അബുൽ അബ്ബാസ് ഇബ്നുതൈമിയ്യ: (ﷺ) . മറെറാരു കൂട്ടർ ഇതിനെ ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ഒരാളാണ് അബൂഉമർ ഇബ്നു അബ്ദിൽബർ-റ് (ﷺ) .

241 വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക് (ആചാര) മര്യാദയനുസരിച്ചു വല്ല വിഭവവും (ലഭിക്കേണ്ടത്) ഉണ്ട്. (അതെ) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ മേൽ ഒരുകടമ!	وَلِلْمُطَلَّقَٰتِ مَتَٰعٌۢ بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٢٤١﴾

241 **وَلِلْمُطَلَّقَاتِ** വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കുണ്ട്. **مَتَاعٌ** വല്ല വിഭവവും, ഒരു വിഭവം (നൽകൽ) മുത്അത്ത്. **بِالْمَعْرُوفِ** ആചാരം (മര്യാദ) അനുസരിച്ച്. **حَقًّا** ഒരു കടമ, വേണ്ടപ്പെട്ടത്. **عَلَى الْمُتَّقِينَ** സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നവരുടെ മേൽ.

* 'നസ്ഖി'നെ (മുൻവിധി ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തലിനെ)പ്പറ്റി മുഖവുരയിലും 106-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കെല്ലാം സദാചാരമര്യാദയനുസരിച്ച് വല്ല വിഭാഗവും ('മുത്അത്ത് ') നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അത് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ മേൽ കടമയാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. സംയോഗം നടക്കുകയും, മഹ്ർ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ അവർക്ക് 'മുത്അത്ത് ' നൽകൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്ന് 236-ാം വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സംയോഗം നടന്നിട്ടില്ലാതിരിക്കുകയും മഹ്ർ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് മഹ്റിൻെറ പകുതി കൊടുത്താൽ മതി-മുത്അത്ത് നൽകാൻ നിർബ്ബന്ധമില്ല-എന്ന് 237-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ട് വിവാഹമോചനം നൽകപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക് വല്ല വിഭവവും (മുത്അത്ത്) നൽകണമെന്നും, അത് സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരുടെ മേൽ കടമയാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം വിവരിക്കുന്നതിലും പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. (1) സംയോഗം നടന്നവരെന്നോ നടക്കാത്തവരെന്നോ, മഹ്ർ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവരെന്നോ, അല്ലാത്തവരെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ, വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട എല്ലാ സ്ത്രീകൾക്കും മുത്അത്ത് കൊടുക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണ്. ആരും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവല്ല. (2) സംയോഗം നടന്നിട്ടില്ലാത്തവരെപ്പററി മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്ക കൊണ്ട് സംയോഗം നടന്നിട്ടുള്ളവർ മാത്രമാണ് ഈ വചനത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത. (3) നിർബ്ബന്ധമായതും അല്ലാത്തതു (ഐച്ഛികമായതു) മായ രണ്ടുതരം 'മുത്അത്തു'കൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഈ വചനം. അതായത്, സംയോഗവും മഹ്ർ നിർണ്ണയവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് നിർബ്ബന്ധമായും നൽകേണ്ടുന്ന മുത്അത്തും, മററുള്ളവർക്ക് നിർബ്ബന്ധമല്ലാത്ത വിധം-ഐച്ഛികമായി-നൽകേണ്ടുന്ന മുത്അത്തും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പൊതുവിധിയാണിത്. ഇതനുസരിച്ച് കടമ حقا' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറഉദ്ദേശ്യം വേണ്ടപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം എന്നായിരിക്കും. ഇതാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ചുരുക്കം. കൂടാതെ, ഇവിടെ വിഭവം നൽകണം متاعا എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തരത്തിലുള്ള 'മുത്അത്ത'ല്ലെന്നും, ഇദ്ദയിലിരിക്കുമ്പോൾ നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന ചിലവുകളാണ് വിവക്ഷയെന്നും വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ട്.(*)

* 241-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞ 'മത്താഅ്' എന്ന പദത്തിന് ഇതഃപര്യന്തം മുഫസ്സിറുകൾ നൽകിയ വിശദീകരണമാണ് നാമിവിടെ കണ്ടത്. വിവാഹമോചനംമൂലം സ്ത്രീക്കേൾക്കുന്ന മാനസികാഘാതം ലഘൂകരിക്കുന്നതിനുപകരിക്കത്തവിധം പുരുഷൻ നൽകേണ്ടുന്ന ഒരു പാരിതോഷികമെന്നേ 'മതാഅ്' എന്നതിന് ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാതാക്കളും അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ വിവാഹമോചിതരായ എല്ലാ സ്ത്രീകൾക്കും അത് നല്കൽ നിർബ്ബന്ധമുണ്ടോ, ഇല്ലേ എന്നതിൽ മാത്രമാണ് അവർ തമ്മിൽ അഭിപ്രായ ഭിന്നതയുള്ളത്. ചുരുക്കം ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇദ്ദ കാലത്ത് പുരുഷൻ സ്ത്രീക്ക് നൽകേണ്ടുന്ന ജീവനാംശമാണ് ഈ വചനത്തിലെ മത്താഅ് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നും അല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും പാരിതോഷികം നൽകൽ നിർബ്ബന്ധമല്ലെന്നും പറയുന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിലെ 'ജീവനാംശ'മെന്നതിനെ പൊക്കിക്കാട്ടി, അത് ഇദ്ദ കാലത്തിൽ പരിമിതമാണെന്ന വസ്തുത സൗകര്യപൂർവ്വം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട്, സ്ത്രീ പുനർ വിവാഹിതയാവുന്നതുവരെയോ മരിക്കുന്നതുവരെയോ ജീവനാംശം നൽകാൻ 2:241 ൻെറ ഖുർആൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ചില തൽപര കക്ഷികൾ ഈയിടെയായി തട്ടി വിടാറുണ്ട്. സത്യത്തിൽ 2:241 ൻെറ വ്യാഖ്യാനമായി ഒരൊറ്റ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി അറിയില്ല. ഇപ്പോൾ ആ വിധത്തിൽ ഈ ആയത്തിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർപോലും നേരത്തെ പ്രസദ്ധീകരിച്ച സ്വന്തം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ 'മത്താഅ്' എന്നതിന് മരണംവരെയോ പുനർവിവാഹം വരെയോഉള്ള ജീവനാംശമെന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ചില്ലെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഈ നൂതന വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ സാഹചര്യവും പ്രചോദനവും ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്. ജാതിമതഭേദമന്യെ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും ബാധകമായ പൊതു സിവിൽകോഡുണ്ടാവണമെന്ന് പലരും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദുരുദ്ദേശ്യമില്ലാത്ത അപൂർവ്വം ചിലരക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടെങ്കിലും സാർവ്വത്രികമായ ഹൈന്ദവവൽക്കൃത സംസ്കാരമാണ് അധിക പേരുടെയും മനസ്സിലിരുപ്പ് തുറന്നടിക്കുന്നവരും കുറവല്ല. ഈ നീക്കത്തിൽ പ്രധാന പ്രതികൂലികൾ മുസ്ലിംകളാണെന്നത് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. വിവാഹം, വിവാഹമോചനം, പിന്തുടർച്ചാവകാശം തുടങ്ങിയ കുടുംബ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ദൈവദത്തമായ ഒരു നിയമ സംഹിത (ശരീഅത്ത്) യനുസരിച്ച് നിർവ്വഹിക്കാൻ മുസ്ലിംകൾ മതപരമായി ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്. അതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. അതു കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകർത്താ

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾

242 അപ്രകാരം, അല്ലാഹു അവൻെറ 'ആയത്തു' (ലക്ഷ്യം) കൾ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരുന്നു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു മനസ്സിലാ) ക്കുവാൻ വേണ്ടി.

---

242 كَذَٰلِكَ അതുപോലെ. يُبَيِّنُ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. آيَاتِهِ അവൻെറ ആയത്ത് (വചനം-ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം) കളെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആക്കുവാൻവേ, ആയേക്കാം. تَعْقِلُونَ ബുദ്ധി കൊടുക്കും, മനസ്സിലാക്കുന്ന (വർ) .

വളരെ അർത്ഥവത്തായ ഒരു ഉപദേശമാണിത്. അല്ലാഹു വിവരിച്ചുതരുന്ന നിയമങ്ങളും അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും യഥാവിധി പാലിക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായിട്ടുള്ളത്. എന്തെങ്കിലും ഒഴികഴിവുകളോ, യുക്തിന്യായങ്ങളോ, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളോ നിമിത്തം അവയിൽ നിന്ന് ഒഴുഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ബുദ്ധിഹീനതയാണ്. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ഈ

ക്കൾപോലും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പ്രത്യേക വ്യക്തിനിയമമനുവദിച്ചതും.

1973ൽ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്തിയപ്പോൾ ഭർത്താവ് ഭാര്യക്ക് ചെലവിന് കൊടുക്കണമെന്ന നിയമത്തിലെ 'ഭാര്യ'യുടെ നിർവ്വചനത്തിൽ 'വിവാഹമോചനം നേടുകയോ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ട് പുനർ വിവാഹം ചെയ്യപ്പെടാത്ത സ്ത്രീ' എന്നുകൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഇത് സംബന്ധമായി മുസ്‌ലിംകളെ ഭേദഗതിയുടെ വരുതിയിൽ നിന്നൊഴിവാക്കാനുള്ള ഭേദഗതി വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ വിവാഹമുക്തയായ സ്ത്രീക്ക് പുനർവിവാഹംവരെ, അല്ലെങ്കിൽ മരണം വരെ മുൻഭർത്താവ് ജീവനാംശം നൽകണമെന്ന നിയമത്തിൽനിന്ന് മുസ്‌ലികൾ വാസ്തവത്തിൽ ഒഴിവായിരുന്നുവെങ്കിലും ചില ജഡ്ജിമാർ മുസ്‌ലിംകൾക്കും പ്രസ്തുത നിയമം ബാധകമാക്കിക്കൊണ്ടു വിധിക്കുകയുണ്ടായി.
ഇൻഡോറിലെ ഷാബാനുബീഗത്തിന് മുൻഭർത്താവ് അഡ്വ: മുഹമ്മദു അഹ്മദുഖാൻ ചെലവിന് കൊടുക്കണമെന്ന് മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ കീഴ്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും വിധിച്ചു. ഇതിനെതിരിൽ ഖാൻ സുപ്രീം കോടതിയിൽപോയി. ചീഫ് ജസ്റ്റീസടക്കം അഞ്ചു ജഡ്ജിമാരടങ്ങുന്ന ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് ഖാനെതിരിൽ വിധിയെഴുതി. ദേശിയോൽഗ്രന്ഥത്തിന് ഏക സിവിൽകോഡിൻെറ ആവശ്യകത വിധിയിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഖുർആൻ 2:241ൽ കൽപിച്ച 'മത്താഅ്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം വിവാഹ മോചിതക്ക് മരണംവരെ, അല്ലെങ്കിൽ പുനർവിവാഹംവരെ ചെലവിന് കൊടുക്കുകയാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. യൂസുഫ് അലി തൻെറ ഖുർആൻ പരിഭാഷയിൽ ഇവിടെ 'മത്താഇ'ന് Maintenance അഥവാ ജീവനാംശം എന്നാണ് അർത്ഥം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതെന്ന് പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. (മുൻ മുഫസ്സിറുകളിൽ ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചപോലെ ഇദ്ദ കാലത്തിലെ ജീവനാംശത്തിലുപരി ആജീവനാന്ത ജീവനാംശമാണ് യൂസുഫ് അലി ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് പറയുവാൻ യാതൊരു ന്യായവും കാണുന്നില്ല.)

ഈ വിധിക്കെതിരെ ദീനി താൽപര്യമുള്ള മുസ്‌ലിം സംഘടനകളും നേതാക്കളും യോജിച്ചു ശബ്ദമുയർത്തി. ശരീഅത്തിൻെറ സംരക്ഷണത്തിന് സമാധാനപൂർവ്വമായ സമരമുറകൾ കൈകൊണ്ടു. (അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ മുസ്‌ലിംകൾ ലക്ഷ്യം നേടി. മുസ്‌ലിംകളുടെ കാര്യത്തിൽ പാർലമെൻറ് പ്രത്യേക നിയമം പാസ്സാക്കി). ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിൻെറ വിരോധികൾ ശരീഅത്തിനെ പഴഞ്ചൻ കാട്ടാള നിയമമായി നാടുനീളെ അപലപിച്ചു നടന്നു. വിവാഹമുക്തയായ മുസ്‌ലിം സ്ത്രീക്ക് വേണ്ടി അവർ മുതലക്കണ്ണീർ വാർത്തു. ഇതെല്ലാമായപ്പോൾ, ഇസ്‌ലാം പഴഞ്ചനായിപ്പോകരുതല്ലോ, ആധുനിക കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാവണമല്ലോ എന്നതിൽ തൽപരരായ ചിലർ സുപ്രീം കോടതിയുടെ ചുവടുപിടിച്ചു 2:241ലെ 'മത്താഅ്'ന് നൂതനവ്യാഖ്യാനം നൽകുകയാണുണ്ടായത്. മുൻഭർത്താവിൻെറ ഓശാരംപറ്റി എന്നെന്നും ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ മാത്രം അന്തസ്സും അഭിമാനവുമില്ലാത്തവളായി സ്ത്രീയെ ഇസ്‌ലാം തരംതാഴ്ത്തീട്ടില്ലെന്നതാണ് വസ്തുത.

'മത്താഅ്' എന്തായിരിക്കണം, എത്ര വേണമെന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേക നിയമമില്ല. മഹ്ർ എത്രയെന്ന് നിശ്ചയിക്കാതെ സ്പർശനത്തിനുമുമ്പ് വിവാഹമോചനം ചെയ്താലുള്ള 'മത്താഅ്'നെപറ്റി 236 -ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവിടെ നൽകിയെ വിശദീകരണം ഇവിടെയും പ്രസ്ക്തമാണ്.

വിവരണങ്ങളൊന്നും ഫലപ്രദമാകയില്ല. നിങ്ങളുടെ ഐഹികവും പരോത്രികവുമായ ഗുണത്തിനു വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങിനെയൊക്കെ വിശദീകരിച്ചുതരുന്നതെന്ന് ബുദ്ധികൊടുത്ത് ചിന്തിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ മനസ്സിലാകും. എന്നൊക്കെയുള്ള സൂചനകൾ ഈ വാക്യത്തിൽ കാണാം. والله الموافق والمعين

അനുഷ്ഠാനപരമായ പല നിയമങ്ങളും തത്വോപദേശങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ത്യാഗസന്നദ്ധതയും, സമരവീര്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുതകുന്ന ചില ചരിത്ര പാഠങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ഈ പംക്തിയിൽ രണ്ട് സംഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. الم تر (കണ്ടില്ലേ!) എന്നു പറഞ്ഞു ശ്രോതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധയെ തട്ടിഉണർത്തിക്കൊണ്ടാണതു രണ്ടും ആരംഭിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തേത് അതിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ ആരാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കാതെ, സംഭവത്തിലെ മർമ്മപ്രധാനമായ ഭാഗം മാത്രം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സംക്ഷിപ്തരൂപത്തിലും, രണ്ടാമത്തേത് ഏറെക്കുറെ വിശദമായ രൂപത്തിലുമാണുള്ളത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

വിഭാഗം-32

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُوا۟ مِن دِيَـٰرِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ ٱلْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ ٱللَّهُ مُوتُوا۟ ثُمَّ أَحْيَـٰهُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾

243 നീ കണ്ടില്ലേ, യാതൊരു കൂട്ടരെ?! അവർ ആയിരങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും മരണഭയത്താൽ തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവർ പുറത്തുപോയി. എന്നിട്ട് അവരോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു; ''നിങ്ങൾ മരണമടയുവിൻ;'' പിന്നെ, അവൻ അവരെ ജീവിപ്പിച്ചു. [ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കൂട്ടരെ കണ്ടില്ലേ?!] നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു മനുഷ്യരുടെ മേൽ ഔദാര്യം (അഥവാ അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവൻ തന്നെയാകുന്നു. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.

---

243 أَ لَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെ. خَرَجُوا അവർ പുറപ്പെട്ടു, പുറത്തുപോയി. مِن دِيَارِهِمْ അവരുടെ വസതികളിൽനിന്ന്. وَهُمْ أُلُوفٌ അവർ ആയിരങ്ങളുായിട്ടും. حَذَرَ ഭയന്ന്, കാത്തുകൊണ്ട്. الْمَوْتِ മരണത്തെ. فَقَالَ لَهُمُ എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അവരോട് പറഞ്ഞു. اللهُ അല്ലാഹു. مُوتُوا മരണപ്പെടുവിൻ. ثُمَّ പിന്നീട്. أَحْيَاهُمْ അവരെ അവൻ ജീവിപ്പിച്ചു. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَذُوفَضْلٍ ദയവ് (അനുഗ്രഹം-ഔദാര്യം) ഉള്ളവൻ തന്നെ. عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ മേൽ. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لَا يَشْكُرُونَ നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.

ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നിലധികം രിവായത്തുകൾ തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചുകാണാം. ഒന്നും സ്വീകരിക്കത്തക്കവിധം ബലവത്തല്ല. ആകയാൽ, അവയെ ഉദ്ധരിച്ച് ദീർഘിപ്പിക്കുവാനും, അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു വിശദീകരണം നൽകുവാനും നാം തുനിയുന്നില്ല. സംഭവത്തിൽ നിന്ന് പഠിക്കേണ്ടുന്ന പാഠം പഠിക്കുവാൻ അതിൻെറ ആവശ്യവുമില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അല്ലാഹു തന്നെ അതിന് വേണ്ടുന്ന വിശദീകരണം നൽകുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞ അതേ രൂപം കൊണ്ട് നമുക്കും മതിയാക്കാം. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഒരു ജനത മരണത്തെ ഭയന്ന് തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലം വിട്ട് ഓടിപ്പോയി. ഭയത്തിന് കാരണം ശത്രുക്കളോ, ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, മാരകമായ ഏതെങ്കിലും പകർച്ചവ്യാധിയോ ആയിരിക്കാം. الله اعلم അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ

മരണഭയവും, ധൈര്യക്ഷയവും കൂടാതെ സമരം ചെയ്യുവാനുള്ള പ്രചോദനവും പ്രോൽസാഹനവും നൽകലാണ് ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ് ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ജനതയുടെ ഭയം അവരുടെ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചായിരുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. ഏതായാലും മരണഭയം നിമിത്തമുള്ള അവരുടെ ഓടിപ്പോക്കുകൊണ്ട് ഫലമുണ്ടായില്ല. അല്ലാഹു അവരോട് മരണമടയുവാൻ കൽപിച്ചു. അതെ, അവർ മരണമടയുകതന്നെ ചെയ്തു. മരണം ഒരടിയായിട്ടായിരുന്നുവോ, ക്രമേണയായിരുന്നുവോ? ശത്രുക്കളുടെ കൈക്കോ, രോഗം നിമിത്തമോ ആയിരുന്നുവോ? അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നും തട്ടിപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞുകൂടാ.

അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹു ജീവിപ്പിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ യഥാർത്ഥ താൽപര്യവും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ചില രിവായത്തുകളിൽ പറയുന്നതുപോലെ, ഏതെങ്കിലും പ്രവാചകൻെറ പ്രാർത്ഥനയെ തുടർന്നോ മററോ ഒരിക്കൽ പെട്ടെന്ന് അങ്ങിനെ ഉണ്ടായിക്കൂടെന്നില്ല. അത് അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവിൽപെട്ടതാണല്ലോ. ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതുപോലെ, മരണപ്പെട്ട തലമുറക്കുശേഷം, കൂടുതൽ മനോവീര്യവും ദൃഢവിശ്വാസവുമുള്ള ഒരു പിൻതലമുറ അവരുടെ ശേഷം രംഗത്ത് വന്ന് ആ സമുദായം പുനരുദ്ധരിച്ച് എന്ന അലങ്കാരാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു വാക്കാണതെന്നുംവരാം. യഥാർത്ഥം നമുക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിടാം. അതാണ് സുരക്ഷിതമായ മാർഗ്ഗം.

ഏതായാലും, സംഭവത്തിൽനിന്ന് ലഭിക്കുവാനുള്ള ഗുണപാഠം വ്യക്തമാണ്. ജീവിതവും മരണവുമൊക്കെ അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതും, അവൻെറ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ളതുമാകുന്നു. യുദ്ധമോ, മററു പരീക്ഷണ ഘട്ടങ്ങളോ നേരിടുമ്പോൾ ഭീരുത്വവും, വെപ്രാളവുംകാട്ടി ഓടി രക്ഷപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ, എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചും, അവൻെറ വിധിയിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടുംകൊണ്ട് ധൈര്യ സമേതം ഉറച്ച് നിൽക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, അവൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള സഹായവും ഔദാര്യവും ലഭിക്കുകയും, വിജയം കൈവരുകയും ചെയ്യും. വിഷമാവസ്ഥകളിൽ ത്യാഗത്തിന് തയ്യാറില്ലാതെ ഭീരുത്വം അവലംബിച്ചു പിൻമാറി പിന്നോക്കം പോകുന്നത് അല്ലാഹുവിനോട് ചെയ്യുന്ന നന്ദികേടുകൂടിയാണ്. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് ഇതിൽ നിന്ന് പഠിക്കുവാനുള്ള പാഠങ്ങൾ. ശത്രുക്കളുമായി നേരിടുന്നതിൽ ഭീരുത്വം നിമിത്തം ഓടിപ്പോകുന്നതിനെ ഖുർആനിലും (8:16) ഹദീസുകളിലും വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. വിഷൂചിക മുതലായ പകർച്ചവ്യാധികളുടെ നാട്ടിലേക്ക് പോകരുതെന്നും, അവ ഒരു നാട്ടിൽ സംഭവിച്ചാൽ അവിടെനിന്ന് ഓടിപ്പോകരുതെന്നും നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബു; മു.) ഇതെല്ലാം ഈ തത്വത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു തുടർന്നുപറയുന്നു:-

وَقَـٰتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٤﴾

244 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുകയും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ചെയ്വിൻ.

244 وَقَاتِلُوا നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുക. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവൻ. عَلِيمٌ അറിയുന്നവൻ.

ആപൽഘട്ടങ്ങളിൽ വെപ്രാളംപൂണ്ട് ഓടിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിയെ തടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുപോലെത്തന്നെ, അവൻെറ മാർഗഗത്തിൽ യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറാ

കാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയോ യുദ്ധവേളയിൽ പിൻതിരിഞ്ഞോടുകയോ ചെയ്തിട്ടും ഫലമുണ്ടാകാനില്ല സംഭവിക്കേണ്ടത് സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. اينما تكونوا يدرككم الموت ولو كنتم فى بروج مشيدة (നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും മരണം നിങ്ങളെ പ്രാപിക്കും. നിങ്ങൾ ഉന്നത സൗധങ്ങളിലായിരുന്നാലും ശരി. (4:78.) യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് കൊണ്ട് മരണം നേരത്തെ സമീപിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിനു ഒരു തെളിവാണ് മുസ്ലിം സൈന്യനേതാക്കളിൽ അഗ്രഗണ്യനും 'സൈഫുല്ലാഹി' (അല്ലാഹുവിൻെറ വാൾ) എന്നറിയപ്പെടുന്ന മഹാനായ ഖാലിദുബ്നുൽവലീദ് (ﷺ) . അദ്ദേഹം മരണാസന്നനായ സമയത്ത് വ്യസനപൂർവ്വം പറയുകയാണ്: ഞാൻ ഇത്രയിത്ര യുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. എൻെറ ഏതൊരു അവയവത്തിലും അമ്പോ, വെട്ടോ, കുത്തോ ഏററ് മുറിവ് പററാത്തതില്ല. എന്നിട്ടും ഞാനിതാ വിരുപ്പിൽകിടന്ന് ഒട്ടകംചാകുംപോലെ മരണമടയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭീരുക്കളുടെ കണ്ണുകൾ ഉറങ്ങാതിരിക്കട്ടെ! അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ദേഹംകൊണ്ട് യുദ്ധം ചെയ്താൽ മാത്രംപോരാ, അതിൽധനം ചിലവഴിക്കുക കൂടി വേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

مَّن ذَا ٱلَّذِى يُقْرِضُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَـٰعِفَهُۥ لَهُۥٓ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۚ وَٱللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

245 ആരുണ്ട് അല്ലാഹുവിന് നല്ല കടമായി കടംകൊടുക്കുന്നവൻ?! എന്നാലവന് അതിനെ വളരെ ഇരട്ടികളായി ഇരട്ടിച്ച് അവൻ കൊടുക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു (ചുരുക്കി) പിടിക്കുകയും, നീട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവങ്കലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

245 مَن ذَا ആരുണ്ട്, ഇങ്ങിനെയുള്ളവൻ ആരാണ്. الَّذِي يُقْرِضُ കടം കൊടുക്കുന്നവൻ. الله അല്ലാഹുവിന്. قَرْضًا കടം. حَسَنًا നല്ലതായ. فَيُضَاعِفَهُ എന്നാൽ അവൻ അതിനെ ഇരട്ടിയായിക്കൊടുക്കും. لَهُ അവന്. أَضْعَافًا ഇരട്ടികൾ. كَثِيرَةً വളരെ, അധികം. وَاللهُ അല്ലാഹു. يَقْبِضُ പിടിക്കുന്നു, ചുരുക്കി എടുക്കും. وَيَبْسُطُ നീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു, പരത്തുകയും ചെയ്യും. وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്കുതന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

'അല്ലാഹുവിനു കടം കൊടുക്കുക' എന്നും 'നല്ല കടം' എന്നും പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പററി സൂറ: ഹദീദ്, 11ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ കാണുക. പൂർണ്ണമനസ്സോടെയും, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രതിഫലം മോഹിച്ചും നൽകുന്ന ഏതു സംഭാവനയും, ദാനധർമ്മങ്ങളും അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കും. ഒന്നും ഒഴിവാകാതെ എല്ലാം അവൻ കണക്കുവെക്കുകയും, അതിനെ വളർത്തി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവസാനം ധാരാളക്കണക്കിൽ ഇരട്ടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ധാരാളക്കണക്കിൽ പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും. എന്നു സാരം. ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, അൻസാരിക്കാരനായ അബുദ്ദഹ്ദാഹ് (ابو الدحداح – رض) അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ഏകസ്വത്തും അറുനൂററ് ഈത്തപ്പനകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു തോട്ടം 'ഞാനിതാ അല്ലാഹുവിനു കടംകൊടുക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതു നബി (ﷺ) യെ ഏൽപിച്ചു കൊടുക്കുകയുണ്ടായെന്ന് ഇബ്നു അബീഹാതിമും (ﷺ) മററും ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

നല്ല വിഷയത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല. ധനവും ഉപജീവനമാർഗ്ഗവുമൊക്കെ കൊടുക്കുന്നതും, എടുക്കുന്നതും, അതു വിശാലമാക്കുന്നതും, കുടുസ്സാക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണ്. അവസാനം എല്ലാവരും അവങ്കലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യും.

അപ്പോൾ, ചെലവഴിച്ചതിന്റെ ലാഭവും, ചെലവഴിക്കാത്തതിന്റെ നഷ്ടവും അവിടെവെച്ചു അനുഭവപ്പെടും. എന്നൊക്കെയാണ് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلْمَلَإِ مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰٓ إِذْ قَالُوا۟ لِنَبِىٍّ لَّهُمُ ٱبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْقِتَالُ أَلَّا تُقَٰتِلُوا۟ ۖ قَالُوا۟ وَمَا لَنَآ أَلَّا نُقَٰتِلَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِن دِيَٰرِنَا وَأَبْنَآئِنَا ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ تَوَلَّوْا۟ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٤٦﴾

246 നീ കണ്ടില്ലേ, മൂസായുടെ (കാല) ശേഷം ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികളെ?!- അതായത്, അവർ അവരുടെ ഒരു പ്രവാചകനോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: ''താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു രാജാവിനെ നിയോഗിച്ചു തരണം-ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളാം.'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; ''നിങ്ങളുടെ മേൽ യുദ്ധം നിയമിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യാതിരുന്നേക്കുമോ?'' അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾക്കെന്താണ്, ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ (കാരണമുള്ളത്) ? ഞങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽനിന്നും, മക്കളിൽനിന്നും ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക്!'' എന്നിട്ട്, അവരുടെമേൽ യുദ്ധം നിയമിക്കപ്പെടാതെ, അവർ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞു-അവരിൽനിന്ന് അൽപം (ആളുകൾ) ഒഴികെ. അല്ലാഹു അക്രമകാരികളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമത്രെ.

---

246 أَ لَمْ تَرَ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الْمَلإِ പ്രധാനികളെ, സംഘത്തിലേക്ക്. مِن بَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്രാഈല്യരിൽനിന്നുള്ള. مِن بَعْدِ مُوسَى മൂസായുടെ ശേഷം. إِذْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لِنَبِيٍّ لَّهُمُ അവരുടെ ഒരു നബിയോട്. ابْعَثْ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് നിയോഗിച്ചു തരുക. مَلِكًا ഒരു രാജാവിനെ. نُّقَاتِلْ ഞങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യാം. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَلْ عَسَيْتُمْ നിങ്ങൾ ആയേക്കുമോ. إِنْ كُتِبَ നിയമിക്ക (വിധിക്ക) പ്പെട്ടാൽ. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെ മേൽ,. الْقِتَالُ യുദ്ധം. أَلاَّ تُقَاتِلُوا നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യാതി(രിക്കുവാൻ) . قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. وَمَا لَنَا ഞങ്ങൾക്കെന്താണ്. أَلاَّ نُقَاتِلَ ഞങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യാതിരക്കുവാൻ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَقَدْ أُخْرِجْنَا ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കെ. مِن دِيَارِنَا ഞങ്ങളുടെ വസതികളിൽനിന്ന്. وَأَبْنَائِنَا ഞങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരിൽ (മക്കളിൽ) നിന്നും. فَلَمَّا كُتِبَ എന്നിട്ട് നിയമിക്ക (നിർബന്ധമാക്ക) പ്പെട്ടപ്പോൾ. عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ. الْقِتَالُ യുദ്ധം. تَوَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. إِلاَّ قَلِيلاً അല്പം ഒഴികെ. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്നു. وَاللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِالظَّالِمِينَ അക്രമികളെപ്പറ്റി.

മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ രണ്ടു ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതാണ് ഈ വചനത്തിലും തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും വിവരിക്കുന്നത്. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കുശേഷം പല നൂററാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞ് ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ ആദ്യകാലത്ത് സംഭവിച്ച ഒരു സംഭവമാണിത്. ''ഇസ്റാഈല്യരിൽ പ്രധാനികൾ തങ്ങളുടെ ഒരു പ്രവാചകനോട് പറഞ്ഞത് കണ്ടില്ലേ'' എന്ന് പറഞ്ഞ് സംഭവത്തിലേക്ക് അല്ലാഹു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു. ملا (മലഉ്) എന്ന വാക്കിന് ' പ്രധാനികൾ, മുഖ്യൻമാർ, മൂപ്പൻമാർ, പ്രമാണികൾ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാം. ചിലപ്പോൾ 'ജനക്കൂട്ട'ത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ബഹുവചനാർത്ഥത്തിലേ അത്

ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളു. ഇസ്റാഈല്യരിൽ വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രവാചകൻെറ പേര് പറയാതെ അവരിൽപെട്ട ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞത്, സംഭവത്തിലെ ഗുണപാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രവാചകൻെറ പേരറിയണമെന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കും. താഴെ കാണുന്ന വിവരങ്ങളിൽ നിന്ന് അത് ശമവീൽ (شمويل – او صمويل – ع) അഥവാ ശമുവേൽ) പ്രവാചകനായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ബൈബിളിൽ ശമുവേൽ ഒന്നാം പുസ്തകത്തിൽ (*) ഈ ചരിത്രം വളരെ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞു കാണാം. ചില പ്രസ്താവനകളിൽ അത് ഖുർആനുമായി യോജിക്കുന്നില്ല. ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ പല പ്രസ്താവനകളുടെയും ഒരു വിശദീകരണം അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുമുണ്ട്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും, ചില പ്രവാചക ചരിത്ര ഗ്രന്ഥകാരൻമാരുടെയും, ബൈബിളിൻെറയും പ്രസ്താവനകൾ മുമ്പിൽവെച്ച് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, സംഭവത്തിൻെറ പശ്ചാത്തലം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:-

മൂസാ(عليه السلام) ൻെറ വിയോഗാനന്തരം, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശുശ്രൂഷകനായിരുന്ന യോശുവാ (يوشع بن نون – ع) പ്രവാചകൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ഇസ്രാഈൽ ജനത ഫലസ്തീനിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം, അദ്ദേഹം അവരുടെ ഓരോ ഗോത്രത്തിനുമുള്ള വാസസ്ഥലം നിർണ്ണയിച്ചു കൊടുക്കുകയും, (†) അവരിൽ ന്യായാധിപൻമാരെ നിയമിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണംവരെ ഇസ്റാഈല്യർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. മൂസാ (عليه السلام) ക്കു ശേഷം നാലാം നൂററാണ്ടിൻെറ മദ്ധ്യംവരെ അവരിൽ രാജാക്കളുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രവാചകരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ച് ന്യായാധിപൻമാർ കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചുപോന്നു. പ്രവാചകൻമാർ അവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രവാചകൻതന്നെ ന്യായാധിപനുമായിരിക്കും. കാലക്രമേണ ബിംബാരാധനയും, ദൈവപ്രതിഷ്ഠകളുംവരേയുള്ള ദുരാചാരങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും ഇസ്റാഈല്യരിൽ പടർന്നുപിടിച്ചു. ഇടക്കാലങ്ങളിൽ അമ്മോന്യർ, മിദ്യാനികൾ, ഫെലിസ്ത്യർ, മോവാബ്യർ മുതലായ അമാലിഖ: (عمالقة) വർഗ്ഗങ്ങളും, ഇസ്രാഈൽ വർഗ്ഗവും തമ്മിൽ പല യുദ്ധങ്ങളും നടക്കുകയുണ്ടായി. നാലാം നൂററാണ്ടിൽ ഫെലിസ്ത്യരുമായുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യർക്ക് ദാരുണമായ പരാജയം നേരിട്ടു. തങ്ങളുടെ വിജയവും രക്ഷയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങൾ ഒപ്പം കൊണ്ടുപോയിരുന്ന നിയമപെട്ടകം(‡) എന്നറിയപ്പെടുന്ന 'താബൂത്തും' തൗറാത്തും ഫെലസ്ത്യർ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. ഇതുമൂലം അവർ വമ്പിച്ച വിലാപത്തിലാകുകയും, അവരുടെ വീര്യവും ഗൗരവവും നശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്ത് ഇസ്റാഈല്യരിൽ പ്രവാചകൻമാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രവാചക പാരമ്പര്യമുണ്ടായിരുന്ന കുടുംബത്തിലെ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം കിട്ടി എന്ന അർത്ഥത്തിലാണത്രെ അതിന് ശെമുവേൽ (ശിംവീൽ) എന്ന് പേരിട്ടത്. അദ്ദേഹത്തിന് പിന്നീട് പ്രവാചകത്വവും സിദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം അവരുടെ പ്രവാചകനും, ന്യായാധിപനുമായിരുന്നു.

---

* ശമുവേൽ പ്രവാചകൻെറ ജനനം മുതൽ ദാവൂദ് (عليه السلام)ൻെറ മരണം വരെയാണിതിലെ ഉള്ളടക്കം.

† ഓരോ ഗോത്രത്തിനും ഫലസ്തീനിൽ ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം

‡ ഈ പെട്ടകത്തെക്കുറിച്ചാണ് التابوت താബൂത്ത് എന്ന് പറയുന്നത്. വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു പറയുന്നു: 'ഇതിന് യഹോവയുടെ പെട്ടകം, വിശുദ്ധപെട്ടകം എന്നും മറ്റും പേരുണ്ട്. മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കി സ്വർണ്ണംകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞതാണിത്. അതിൽ ന്യായപ്രമാണപ്പലക (തൗറാത്ത് എഴുതി പലക) കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. യിസ്റാഈല്യർ ഇതിനെ ഭക്തിബഹുമാനത്തോടെ സൂക്ഷിച്ചു കൂടെകൊണ്ടുനടന്നു. ഒടുവിൽ ശിലോ എന്ന ആരാധനാ സ്ഥലത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഇത് ഇരുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലൊക്കെയും യഹോവയുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ശലോമോൻ രാജാവ് (സുലൈമാൻ നബി) ദൈവാലയത്തിൽ ഇതിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ച ശേഷമുള്ള ചരിത്രം ഒന്നും അറിയാൻ പാടില്ല.'

അദ്ദേഹത്തിന് വാർദ്ധക്യം പിടിപെട്ട അവസരത്തിലായിരുന്നു തങ്ങളെ നയിക്കുവാനും, യുദ്ധത്തിലും മററും നേതൃത്വം നൽകുവാനുംവേണ്ടി ഒരു രാജാവിനെ നിയോഗിച്ചുതരണമെന്ന് ഇസ്റാഈല്യർ ആ പ്രവാചകനോടാവശ്യപ്പെട്ടത്. ഒരു രാജാവ് നിലവിൽ വന്നാൽ അവരിലുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണവും സ്വഭാവവും ഇന്നമാതിരിയായിരിക്കുമെന്ന് അവരുമായി ഇടപഴകിയ ആ പ്രവാചകന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. അങ്ങിനെ, ഒരു രാജാവിനെ നിയോഗിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴിൽ ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം നടത്തേണ്ടി വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പിൻമാറി അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചേക്കുമോ? എന്ന് അദ്ദേഹം അവരോട് ചോദിച്ചു. ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം നടത്തുവാൻ ഞങ്ങൾ സ്വയം തയ്യാറാകുമാറുള്ള കാരണങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടല്ലോ. ശത്രുക്കൾ ഞങ്ങൾക്ക് വരുത്തിത്തീർത്ത വിനകൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഞങ്ങളെ നാട്ടിൽനിന്നും വീട്ടിൽനിന്നും തുരത്തിവിടുക, ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ പിടിച്ച് ബന്ധനത്തിലാക്കുക മുതലായ പലതും അവർ ചെയ്തിരിക്കെ, ഒരു രാജാവിൻെറ നേത്രത്വം കൂടി ലഭിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ പിൻമാറും? എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. അവസാനം സംഭവിച്ചത് മിക്കവാറും പ്രവാചകൻ സംശയിച്ചതുപോലെത്തന്നെ. അതാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് : ''എന്നിട്ട് അവരുടെമേൽ യുദ്ധം നിയമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരിൽ അൽപം ആളുകളൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവർ പിൻമാറി''. കൂടുതൽ വിവരം താഴെ വരുന്നുണ്ട്.

ഈ രംഗം ബൈബിൾ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: ''യിസ്രായേൽ മൂപ്പൻമാർ ശമുവേലിൻെറ അടുക്കൽ വന്നു പറഞ്ഞു : നീ വൃദ്ധനായി. നിൻെറ പുത്രൻമാർ നിൻെറ വഴിയിൽ നടക്കുന്നില്ല. ആകയാൽ, എല്ലാ ജാതികൾക്കുമുള്ളതുപോലെ ഞങ്ങളെ ഭരിക്കേണ്ടതിനു ഒരു രാജാവിനെ നിയമിച്ചുതരണം. ഇതു ശമുവേലിനു അനിഷ്ടമായി. ശമുവേൽ യഹോവയോടു (ദൈവത്തോടു) പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവരുടെ അപേക്ഷ കേൾക്കുകയും, എന്നാൽ അവരെ വാഴുന്ന രാജാവിൻെറ ന്യായം അവരെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നു യഹോവ ഉത്തരം കേൾപ്പിച്ചു. അവർ തങ്ങൾക്കു രാജാവു വേണമെന്നു ശഠിച്ചു'' (1. ശമുവേൽ, 8:4-22)

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ۚ قَالُوٓا۟ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ ٱلْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِٱلْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ ٱلْمَالِ ۚ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُۥ بَسْطَةً فِى ٱلْعِلْمِ وَٱلْجِسْمِ ۖ وَٱللَّهُ يُؤْتِى مُلْكَهُۥ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾

247 അവരുടെ പ്രവാചകൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ത്വാലൂത്തിനെ നിങ്ങൾക്കു രാജാവായി നിയോഗിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്.'' അവർ പറഞ്ഞു: ''എങ്ങിനെയാണ് അവന് ഞങ്ങളുടെ മേൽ രാജത്വം ഉണ്ടാകുന്നത്? ഞങ്ങളാകട്ടെ, രാജത്വത്തിന് അവനെക്കാൾ അർഹതയുള്ളവരാകുന്നു; (മാത്രമല്ല) ധനം സംബന്ധിച്ചു (വേണ്ടുന്ന) ഒരു കഴിവും അവന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല (എന്നിരിക്കെ) !'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങളുടെ മേൽ (രാജത്വത്തിന്) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അവൻ അദ്ദേഹത്തിന് അറിവിലും, ശരീരത്തിലും വികാസം കൂട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻെറ (വക) രാജത്വം നൽകുന്നു. അല്ലാഹു വിശാലനും (എല്ലാം) അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.''

247 وَقَالَ لَهُمْ അവരോട് പറയുകയും ചെയ്തു. نَبِيُّهُمْ അവരുടെ പ്രവാചകൻ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. قَدْ بَعَثَ നിയോഗിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. طَالُوتَ ത്വാലൂത്തിനെ. مَلِكًا ഒരു രാജാവായിട്ട്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَنَّى يَكُونُ എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകും, ആകുന്നതെങ്ങിനെ. لَهُ അവന്. الْمُلْكُ രാജത്വം. عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെമേൽ. وَنَحْنُ ഞങ്ങളാവട്ടെ. أَحَقُّ കൂടുതൽ അർഹരാണ്. بِالْمُلْكِ രാജത്വത്തിന്. مِنْهُ അവനെക്കാൾ. وَلَمْ يُؤْتَ അവന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. سَعَةً വല്ല കഴിവും, ഒരു വലുപ്പം വിശാലത. مِّنَ الْمَالِ ധനത്തിൽനിന്ന്, ധനത്താൽ, ധനം സംബന്ധിച്ച്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയം അല്ലാഹു. اصْطَفَاهُ അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. وَزَادَهُ അദ്ദേഹത്തിന് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بَسْطَةً വികാസം, വിശാലത, വലുപ്പം. فِي الْعِلْمِ അറിവിൽ, ജ്ഞാനത്തിൽ. وَالْجِسْمِ ശരീരത്തിലും. وَاللهُ يُؤْتِي അല്ലാഹു കൊടുക്കും. مُلْكَهُ അവന്റെ (വക) രാജത്വം. مَن يَشَاءُ അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَاللهُ وَاسِعٌ അല്ലാഹു വിശാലനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

അവരുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം ത്വാലൂത്ത് എന്നു പേരായ ഒരാളെ അവർക്ക് രാജാവാക്കി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തു. ഈ വിവരം പ്രവാചകൻ അവരെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് അതു തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. അതെങ്ങിനെ ശരിയാകും? അവനെക്കാൾ അർഹത അതിനു ഞങ്ങൾക്കാണല്ലോ ഉള്ളത്. ധനംകൊണ്ടുള്ള കഴിവും അവനില്ല. എന്നൊക്കെയായിരുന്നു അവരുടെ പ്രതികരണം. പ്രവാചകൻ അവരെ കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. 1-ാമത് അല്ലാഹുവാണ് അദ്ദേഹത്തെ രാജാവാക്കി നിയമിച്ചത്-ഞാനല്ല. നിങ്ങൾക്കു രാജാവാകുവാൻ അദ്ദേഹം മതിയെന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാവുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവനങ്ങിനെ ചെയ്തത്. 2-ാമത്, അറിവുകൊണ്ടും ശരീരസ്ഥിതികൊണ്ടും അദ്ദേഹം മികച്ചു നിൽക്കുന്നു. ഭരിക്കുവാനും നയിക്കുവാനും വേണ്ടത് അറിവാണ്. യുദ്ധം പോലെയുള്ള സന്നിഗ്ധഘട്ടങ്ങളെ നേരിടുവാൻ വേണ്ടതു ശരീരശക്തിയാണ്. രണ്ടും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. 3-ാമത്, രാജത്വം നൽകലും മററും അല്ലാഹു തന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചു ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. അതിൽ നമ്മുടെ അഭിപ്രായത്തിനു സ്ഥാനമില്ല. 4-ാമത്, അനുഗ്രഹംകൊണ്ടും കഴിവുകൊണ്ടും കരുണകൊണ്ടുമെല്ലാം അല്ലാഹു അങ്ങേഅററം വിശാലനാണ്. അവൻ സർവ്വജ്ഞനുമാണ്. അപ്പോൾ സൃഷ്ടികളുടെ ഗുണവും ആവശ്യവും അവന് അജ്ഞാതമല്ല. അതിലവൻ പിശുക്കും കാണിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെ.

ഇസ്റാഈല്യർ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ. അവരിൽ ലേവീ ഗോത്രത്തിൽ പ്രവാചകത്വവും, യെഹൂദ്യാ ഗോത്രത്തിൽ ന്യായാധിപത്യവും പാരമ്പര്യമായി തുടർന്നു പോന്നിരുന്നു. അവരിൽ ഒരു ചെറുഗോത്രമായ ബിൻയാമീൻ ഗോത്രത്തിൽപെട്ട ആളായിരുന്നു ത്വാലൂത്ത്. അദ്ദേഹം കാലികളെ മേക്കുക, ചെരുപ്പ് തുന്നുക മുതലായ ജോലികൾ ചെയ്തിരുന്നു. പറയത്തക്ക ധനശേഷിയൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. അവനെക്കാൾ രാജത്വത്തിന് അർഹൻ ഞങ്ങളാണല്ലോ എന്നു അവർ പറഞ്ഞത് അതുകൊണ്ടാണ്. ത്വാലൂത്ത് എന്ന പേരിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ബൈബിളിൽ കാണുന്ന പേർ ശൗൽ (شاول) എന്നത്രെ.(*) അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു പേരുണ്ടായിരുന്നതാണോ, അതല്ല ഒരു പേർ ലോപിച്ചു മാററം വന്നതാണോ ഈ വ്യത്യാസത്തിനു കാരണമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതായാലും ഖുർആനിൽ വന്ന പേരുകൊണ്ടു നമുക്ക് തൃപ്തിപ്പെടാം.

ഈ രംഗം ബൈബിൾ വിശദീകരിച്ചതിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു:- ''ബിൻയാമീൻ ഗോത്രത്തിൽ കീശു (قيس) എന്ന ധനികനു ശൗൽ എന്നു പേരുള്ള ഒരു മകനുണ്ടായിരുന്നു. യൗവനവും കോമളത്വവും ഉള്ളവനും, എല്ലാവരേക്കാളും തോൾമുതൽ പൊക്കമേറിയവനുമായിരുന്നു. കീശിന്റെ കാണാതായ കഴുതകളെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു

---

* ശൗലിനെപ്പറ്റി വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: ' ഇവൻ യിസ്റായേലിലെ ഒന്നാമത്തെ രാജാവായിരുന്നു. കാലം ക്രി. മു. 1050-1017 എന്നു പറയാം.'

ഭൃത്യനോടൊപ്പം അവൻ മകൻ ശൗലിനെ പറഞ്ഞയച്ചു. തേടിത്തിരഞ്ഞു നടന്ന കൂട്ടത്തിൽ ശമുവേലിൻെറ പട്ടണത്തിലെത്തി. ഇവിടെ ഒരു ദൈവപുരുഷനുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം കഴുതകളെപ്പററി പറഞ്ഞുതരുമെന്നും അദ്ദേഹത്തെ നമുക്ക് കാണാമെന്നും ഭൃത്യൻ പറഞ്ഞു. രണ്ടാളും ചെന്നു ശമുവേലിനെ കണ്ടു . അദ്ദേഹം ശൗലിനെ സൽക്കരിക്കുകയും, തൻെറ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് പറയുകയും ചെയ്തു. ശൌലിൻെറ വരവിനെപ്പററി അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പുതന്നെ വെളിപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ, അദ്ദേഹം എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അദ്ദേഹത്തെ രാജാവാക്കുന്ന വിവരം അറിയിക്കുകയും, രാജധർമ്മത്തെപ്പററി വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. സാമാനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കയായിരുന്ന ശൗലിനെ ജനമദ്ധ്യെ വരുത്തി. എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു. രാജാവേ, ജയജയ എന്നു വിളിച്ചു. എങ്കിലും, ചില നീചൻമാർ, ഇവൻ എങ്ങിനെ നമ്മെ രക്ഷിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു ശൗലിനെ ധിക്കരിച്ചു.'' (1. ശമു. അ: 9, 10.)

ശൗലിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട പല യുദ്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ശമുവേൽ 1-ാം പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു ''ശൗൽ യിസ്രായേലിൽ രാജത്വം ഏററശേഷം മോവാബ്യർ അമ്മോന്യർ, ഏദോമ്യർ, സോബാരാജാക്കൻമാർ, ഫെലിസ്ത്യർ എന്നിങ്ങിനെ ചുററുമുള്ള സകല ജാതിക്കാരോടും യുദ്ധം ചെയ്തു. അവൻ ചെന്നേടത്തൊക്കെയും ജയം പ്രാപിച്ചു. അവൻ ശൗര്യം പ്രവർത്തിച്ചു. അമാല്യരെ (അമാലിഖയെ) ജയിച്ചു. യിസ്രാഈല്യരെ കവർച്ചക്കാരുടെ കയ്യിൽനിന്ന് വിടുവിക്കുകയും ചെയ്തു.'' (1. ശമു. 14:47-49) ത്വാലൂത്ത് രാജാവിനെക്കുറിച്ചു ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല മനുഷ്യനും അനുഗൃഹീതനുമായിരുന്നുവെന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. ബൈബിളിലെ ചില പരാമർശങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ, കേവലം സാധാരണ രാജാക്കളെപ്പോലെ പല പാകപ്പിഴവുകളും, അനുസരണക്കേടുകളും ചെയ്ത ഒരാളാണ് ശൗൽ എന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഖുർആനോടും മററു തെളിവുകളോടും യോജിക്കുന്നതുമാത്രം ശരിവെക്കുവാനും, അതിനെതിരായ പരാമർശങ്ങളെല്ലാം തള്ളിക്കളയുവാനും, രണ്ടും കൽപിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ഭാഗം സത്യമെന്നോ അസത്യമെന്നോ നിശ്ചയിക്കാതെ വിട്ടേക്കുവാനും മാത്രമേ നമുക്കു നിവൃത്തിയുള്ളു. അതാണു നബി (ﷺ) നമുക്കു പഠിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതും.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ ءَايَةَ مُلْكِهِۦٓ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَءَالُ هَٰرُونَ تَحْمِلُهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

248 അവരുടെ പ്രവാചകൻ അവരോട് (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: ''അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജത്വത്തിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തം (ആ) താബൂത്ത് [പെട്ടകം] നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുകയാണ്. അതിൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് (മനഃ) ശാന്തിയും, മൂസായുടെ ആൾക്കാരും ഹാറൂൻെറ ആൾക്കാരും വിട്ടേച്ചുപോയതിൽ നിന്നുള്ള ചില അവശിഷ്ടവുമുണ്ടായിരിക്കും. മലക്കുകൾ അത് വഹിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട് - നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.''

---

248 وَقَالَ لَهُمْ അവരോട് പറയുകയും ചെയ്തു. نَبِيُّهُمْ അവരുടെ നബി. إِنَّ آيَةَ നിശ്ചയമായും ദൃഷ്ടാന്തം. مُلْكِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജത്വത്തിൻെറ. أَن يَأْتِيَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വരുകയാണ്. التَّابُوتُ താബൂത്ത്, പെട്ടി പേടകം. فِيهِ അതിലുണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) . سَكِينَةٌ ശാന്തി, സമാധാനം, അടക്കം. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. وَبَقِيَّةٌ അവശിഷ്ടവും, മിച്ചപ്പെട്ടതും. مِّمَّا تَرَكَ വിട്ടുപോയതിൽനിന്ന്. آلُ مُوسَى മൂസായുടെ ആൾക്കാർ. وَآلُ هَارُونَ ഹാറൂൻെറ ആളുകളും. تَحْمِلُهُ

അതിനെ വഹിക്കും. الْمَلاَئِكَةُ മലക്കുകൾ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെ. إِن كُنتُم നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ.

ത്വാലൂത്തിനെ രാജാവായി നിയമിച്ചതിൽ ഇസ്റാഈല്യർ തൃപ്തരായിരുന്നില്ലെന്ന് മുമ്പ് വിവരിച്ചതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജത്വത്തിനും, അദ്ദേഹം അവരെ നയിക്കുവാൻ പററിയ ആളാണെന്നുള്ളതിനും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പ്രവാചകൻ അവരെ അറിയിച്ചു. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ശത്രുക്കൾ മുമ്പ് പിടിച്ചെടുക്കുകയും, അതുമൂലം നിങ്ങൾ വളരെയധികം മനസ്താപത്തിലും പതിതത്വത്തിലുമായിത്തീരുകയും ചെയ്ത ആ പെട്ടകം (التابوت) നിങ്ങളുടെ യാതൊരു പരിശ്രമവും കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചു വരുന്നതാണ്. മലക്കുകളായിരിക്കും അത് കൊണ്ടുവരുക. ഇതാണ് ദൃഷ്ടാന്തം. ഇതവർക്ക് ആവേശവും മനോവീര്യവും മനസ്സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതാണ് ''അതിൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള ശാന്തിയുണ്ടായിരിക്കും'' എന്ന് പറഞ്ഞത്. ''മൂസായുടെയും ഹാറൂൻെറയും ആൾക്കാർ വിട്ടേച്ചുപോയ ചില അവശിഷ്ടവുമുണ്ടായിരിക്കും'' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നു. തൗറാത്തിൻെറ പകർപ്പ്-അല്ലെങ്കിൽ അതെഴുതിയ ചില പലകകളോ, അതിൻെറ കഷ്ണങ്ങളോ- എന്നും, മൂസാ (عليه السلام) ൻെറയും ഹാറൂൻ (عليه السلام) ൻെറയും വടികൾ എന്നും, അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ എന്നും മററുമൊക്കെ പറയപ്പെടുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.)

'മലക്കുകൾ അത് വഹിച്ചുകൊണ്ടുവരും' എന്ന വാക്യത്തെപ്പററി, മലക്കുകൾ അത് ത്വാലൂത്തിൻെറ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു എന്ന് ഖത്താദ (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നും, ഒന്നോ രണ്ടോ പശുക്കളെ കെട്ടിയ ഒരു വണ്ടിയിൽ മലക്കുകൾ അത് കൊണ്ടുവന്നു എന്ന് ഥൗരീ (رضي الله عنه) യുടെ ഗുരുവര്യൻമാർ പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും പെട്ടിയുടെ മടങ്ങിവരവ് ത്വാലൂത്തിൻെറ രാജത്വത്തിന് ഒരു അടയാളമാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പെട്ടിയുടെ മടങ്ങിവരവിനെപ്പററി ബൈബിൾ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജത്വത്തിൻെറ അടയാളമായി അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ബൈബിൾ വിവരിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു:-

''ഫെലിസ്ത്യർ ദൈവത്തിൻെറ പെട്ടകംകൊണ്ട് ദാഗോൻ (داجون) എന്ന വിഗ്രഹത്തിൻെറ ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു. ദാഗോൻ അതുമൂലം മറിഞ്ഞുവീണുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് മാററിവെച്ചുനോക്കി. അവിടങ്ങളിലും മരണം, എലിശല്യം, മൂലക്കുരു മുതലായ ആപത്തുകൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം ചിലരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം അത് മടക്കി അയക്കുവാനും, പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കുറേ വസ്തുക്കളുണ്ടാക്കി അതോടൊപ്പം പ്രായശ്ചിത്തമായി അയക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു. അവയെല്ലാം ഒരു വണ്ടിയിൽ കയററി രണ്ട് കറവുള്ള പശുക്കളെ കെട്ടി വണ്ടി വിട്ടു. വണ്ടി തെളിക്കുവാനോ, വഴി കാട്ടുവാനോ ആളില്ലായിരുന്നു. പശുക്കൾ നേരെ ബേത്തുശേമസി (بيت الشمس) ലേക്ക് പോയി. അവിടെ നിന്ന് അതെങ്ങോട്ട് പോകുന്നുവെന്ന് നോക്കുവാൻ പിന്നാലെ ഫെലിസ്ത്യപ്രഭുക്കളും പോയിരുന്നു അവർ അവിടെനിന്ന് മടങ്ങിപ്പോയി. പിന്നീട്- ചില കാരണങ്ങളാൽ-യെയാരീം (يعاريم) നിവാസികൾ അതുകൊണ്ടുപോയി അബീനാദാബിൻെറ വീട്ടിൽ വെച്ചു. അവൻെറ മകനെ ശുശ്രൂഷക്കേൽപ്പിച്ചു. ഏഴു മാസം അത് ഫിലിസ്ത്യരുടെ അടുക്കലും, ഇരുപതു കൊല്ലം യെയാരീമിലും ഇരുന്നു. യിസ്രായേൽ യഹോവയോട് വിലപിച്ചു. ഈ സമയത്തു ശമുവേൽ പ്രവാചകൻ അവരെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി. നിങ്ങൾ യഹോവയിലേക്ക് പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ തിരിയുന്നുവെങ്കിൽ അന്യ ദൈവങ്ങളെയും, പ്രതിഷ്ഠകളെയും നീക്കി യഹോവയെ മാത്രം സേവിക്കണം. എന്നാലവൻ നിങ്ങളെ ഫിലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്ന്

രക്ഷിക്കും. അങ്ങനെ അവർ വിഗ്രഹങ്ങളെയും, പ്രതിഷ്ഠികളെയും ഉപേക്ഷിച്ചു''. (1. ശമു. അ: 4-8)

പെട്ടിയുടെ വരവ് ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ആ വണ്ടിയെയും അതിൽ കെട്ടിയ പശുക്കളേയും നിയന്ത്രിക്കുവാനോ, തെളിക്കുവാനോ ആളില്ലാതെ അത് വളരെദൂരം സഞ്ചരിക്കുകയും, വഴിതെററാതെ എത്തേണ്ട സ്ഥലത്ത് വന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്ത സ്ഥിതിക്ക് അതിൻെറ നിയന്ത്രണം നടത്തിയിരുന്നത് ഒരു അദൃശ്യശക്തി തന്നെയായിരിക്കുമെന്നും, ഇമാംഥൗരീ (ﷺ) യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം അതാണ് , മലക്കുകൾ അത് വഹിച്ചുകൊണ്ടുവരും, എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും. (ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ 'പശു' എന്നതിനുപകരം 'കാള' എന്നും കാണാം. രണ്ടും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമില്ലാത്തതാകുന്നു) വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

വിഭാഗം-33

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِٱلْجُنُودِ قَالَ إِنَّ ٱللَّهَ مُبْتَلِيكُم بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّى وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُۥ مِنِّىٓ إِلَّا مَنِ ٱغْتَرَفَ غُرْفَةًۢ بِيَدِهِۦ ۚ فَشَرِبُوا۟ مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۚ فَلَمَّا جَاوَزَهُۥ هُوَ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ قَالُوا۟ لَا طَاقَةَ لَنَا ٱلْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ ۚ قَالَ ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُوا۟ ٱللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةًۢ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٢٤٩﴾

249 അങ്ങനെ, ത്വാലൂത്ത് സൈന്യങ്ങളെയുംകൊണ്ടു (സ്ഥലം) വിട്ടു പോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ഒരു നദിമുഖേന നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതാണ്; അപ്പോൾ, അതിൽനിന്ന് ആർ (വെള്ളം) കുടിച്ചുവോ അവൻ എൻെറ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനല്ല; ആർ അത് രുചി നോക്കിയില്ലയോ അവൻ എൻെറ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവനാണ്; തൻെറ കൈകൊണ്ട് ഒരു കോരൽ കോരിയെടു (ത്തുകുടി) ക്കുന്നവനൊഴികെ. [അതിനു വിരോധമില്ല.] എന്നിട്ട് അവരിൽനിന്ന് അൽപം (ആളുകൾ) ഒഴികെ (ബാക്കിയെല്ലാം) അതിൽനിന്നു കുടിച്ചു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹവും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരും അത് [നദി] വിട്ടുകടന്നപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു: ''ജാലൂത്തിനോടും, അവൻെറ സൈന്യങ്ങളോടും (ഏറ്റുമുട്ടാൻ) ഇന്ന് നമുക്ക് കഴിവില്ല.'' തങ്ങൾ അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നവരാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ പറഞ്ഞു: ''കുറഞ്ഞതായ എത്രയോ സംഘം (ആളുകൾ) അധികരിച്ചതായ സംഘത്തെ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതി പ്രകാരം ജയിച്ചടക്കിയിട്ടുണ്ട്! അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കും.''

---

249 فَلَمَّا فَصَلَ അങ്ങനെ, പിരിഞ്ഞ (വേറിട്ട) പ്പോൾ. طَالُوتُ ത്വാലൂത്ത്. بِالْجُنُودِ സൈന്യങ്ങളെയുംകൊണ്ട്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. مُبْتَلِيكُم നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നവനാണ്. بِنَهَرٍ ഒരു പുഴ മുഖേന. فَمَن شَرِبَ അപ്പോൾ ആർ കുടിച്ചുവോ. مِنْهُ അതിൽനിന്ന്. فَلَيْسَ എന്നാൽ അവനല്ല. مِنِّي എന്നിൽനിന്നുള്ള, എൻെറ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട(വൻ) . وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ അതിനെ ആർ രുചി നോക്കിയില്ല (കഴിച്ചില്ല) യോ. فَإِنَّهُ مِنِّي എന്നാലവൻ എന്നിൽ

പെട്ട(വൻ) ആകുന്നു. إِلاَّ مَنِ اغْتَرَفَ കോരി (മുക്കി) എടുത്തവനൊഴികെ. غُرْفَةً ഒരു കോരൽ. بِيَدِهِ തൻെറ കൈകൊണ്ട്. فَشَرِبُوا എന്നിട്ട് അവർ കുടിച്ചു. مِنْهُ അതിൽനിന്ന്. إِلاَّ قَلِيلاً അൽപം (ആളുകൾ) ഒഴികെ. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. فَلَمَّا جَاوَزَهُ അങ്ങനെ അതിനെ വിട്ടു കടന്നപ്പോൾ. هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا അദ്ദേഹവും വിശ്വസിച്ചവരും. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لاَ طَاقَةَ കഴിവി(ല്ല) . لَنَا الْيَوْمَ നമുക്ക് ഇന്ന്. بِجَالُوتَ ജാലൂത്തിനോട്. وَجُنُودِهِ അവൻെറ സൈന്യങ്ങളോടും. قَالَ പറഞ്ഞു. الَّذِينَ يَظُنُّونَ വിചാരിക്കുന്നവർ. أَنَّهُم തങ്ങൾ (അവർ) എന്ന്. مُّلاَقُوا اللَّهِ അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നവരാണ് (എന്ന്) . كَم എത്ര, എത്രയോ (ഉണ്ട്) . مِّن فِئَةٍ സംഘത്തിൽനിന്ന്. قَلِيلَةٍ കുറഞ്ഞ, അൽപമായ. غَلَبَتْ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു. فِئَةً كَثِيرَةً അധികരിച്ച (വളരെയുള്ള) സംഘത്തെ. بِإِذْنِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതികൊണ്ട് (ഉത്തരവ്-സമ്മത പ്രകാരം) . وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. مَعَ الصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവരോട് കൂടെയായിരിക്കും.

ഇസ്റാഈല്യരുടെ അച്ചടക്കരാഹിത്യവും, വിശ്വാസ ദൗർബ്ബല്യവും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അർദ്ധ മനസ്സോടെ പുറപ്പെട്ടവരും, രാജാവിനെക്കുറിച്ച് ആശങ്ക പുലർത്തുന്നവരും, ത്യാഗസന്നദ്ധരല്ലാത്തവരും അവരിലുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ളവരെയും, നിഷ്കളങ്കരെയും വേർതിരിക്കുവാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണം നടന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ വാസ സ്ഥലങ്ങളിലൂടെ ഒഴുകുന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധ നദിയാണ് ജോർഡാൻ നദി. അതിന് വളരെ പോഷക നദികളുമുണ്ട്. ത്വാലൂത്തും സൈന്യവും പടയെടുത്തു പോകുമ്പോൾ അവയിൽ ഏതോ ഒന്ന് കടന്ന് പോകേണ്ടിയിരുന്നു. അവിടെവെച്ചാണ് പരീക്ഷണം നടക്കുന്നത്. നദിയിൽനിന്നും ആരും വെള്ളം കുടിക്കരുത് ; കുടിച്ചവരെ സൈന്യത്തിൽ ചേർക്കുകയില്ല ; കുടിക്കാത്തവരെ മാത്രമേ സ്വീകരിക്കുകയുള്ളു ; അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ കൈകൊണ്ട് ഒന്ന് കോരിക്കുടിക്കാം ; അതിലധികം പാടില്ല. ഇതായിരുന്നു കൽപന. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നതുപോലെ, ഉഷ്ണവും ദാഹവും കൂടുതലുള്ള ഒരു സന്ദർഭം കൂടയായിരിക്കാം അത്. അപ്പോഴാണല്ലോ പരീക്ഷണഫലം പൂർത്തിയാകുക. അൽപനേരത്തേക്ക് ദാഹം സഹിക്കുവാൻപോലും തയ്യാറില്ലാത്തവരെ, അതിനേക്കാൾ വമ്പിച്ച ആപത്തുകളെ നേരിടുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നത് ഗുണത്തിലേറെ ദോഷം വരുത്തുകയാണ് ചെയ്യുക. പരീക്ഷണം ഫലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അൽപം ആളുകൾ മാത്രമേ വെള്ളം കുടിക്കാതിരുന്നുള്ളു. അങ്ങനെ, ഭൂരിഭാഗവും സൈന്യത്തിൽനിന്നും പുറന്തള്ളപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല

ശൗലും (ത്വാലൂത്തും) സൈന്യവും ശത്രുക്കളുമായി നടത്തിയ പല യുദ്ധങ്ങളെപ്പററിയും ബൈബിൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു യുദ്ധത്തിൽ 'സന്ധ്യക്ക് മുമ്പും, ഞാൻ ശത്രുക്കളോട് പ്രതികാരം ചെയ്യുവോളവും ആഹാരം കഴിക്കുന്നവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ' എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായും, അന്ന് ജനങ്ങൾ ആഹാരം കഴിക്കാതെ വിഷമത്തിലായതായും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (1. ശമു. 14:24.) എന്നാൽ ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ഒരു പരീക്ഷണ സംഭവം ബൈബിളിൽ കാണുന്നില്ല. ചരിത്രസംഭവങ്ങളിൽ ഖുർആൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന മർമ്മപ്രധാനമായ പല രംഗങ്ങളും ബൈബിളിൽ കാണപ്പെടാതിരിക്കുക പതിവാണ്. വെള്ളം കുടിക്കാത്തവർ-അതെ, യഥാർത്ഥ വിശ്വാസവും ഉറച്ച മനസ്ഥിതിയും ഉള്ളവർ-അൽപം മാത്രമായിരുന്നുവെന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരുടെ അത്ര എണ്ണം-മുന്നൂററിപത്തിൽപരം പേർ-മാത്രമായിരുന്നു അവർ എന്ന് ബുഖാരി, ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

പരീക്ഷണം കഴിഞ്ഞശേഷം ത്വാലൂത്തും, പരീക്ഷണത്തിൽ വിജയിച്ചവരും നദി കടന്നു പോർക്കളത്തിലേക്കണഞ്ഞപ്പോൾ, ശത്രു സൈന്യത്തിൻെറ പെരുപ്പവും, തങ്ങളുടെ എണ്ണക്കുറവും കണ്ട് അവരിൽ ചിലർ : നമുക്ക് ഇന്ന് ജാലൂത്തിനോടും അവൻെറ സൈന്യ

ത്തോടും നേരിടുവാൻ കഴിവില്ലല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു. അവരിൽ കൂടുതൽ അറിവും ബോധവും വിശ്വാസവും ഉള്ളവർ അവരെ പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചു: അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയും സഹായവുംകൊണ്ട് ചെറിയ ചെറിയ സംഘങ്ങൾ വലിയ വലിയ സംഘങ്ങളോട് വിജയം നേടിയ സംഭവങ്ങൾ എത്രയോ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതെ, നാം കേവലം ഒരു ന്യൂന സംഘമാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയും കൽപനയും അനുസരിച്ചാണല്ലോ നാം യുദ്ധത്തിനിറങ്ങുന്നത്. അപ്പോൾ, അവൻ നമ്മെ സഹായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. നാമെല്ലാം അവങ്കലേക്കാണല്ലോ മടങ്ങിച്ചെല്ലുക. അതുകൊണ്ട് നാം ക്ഷമ കൈകൊള്ളണം. ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ പക്ഷത്താണ് അല്ലാഹു ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നൊക്കെ. ഉമർ (رضي الله عنه) ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞ ഒരു വാക്യം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാക്കുന്നു : ''ആൾ കുറവു നിമിത്തം നമുക്ക് പരാജയം ബാധിക്കുകയില്ല. പാപങ്ങൾ നിമിത്തമാണ് നമുക്ക് പരാജയം ബാധിക്കുക.''

ശത്രു സൈന്യത്തിൻെറ നായകനായിരിക്കും ജാലൂത്ത് എന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നുമായി തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഒരുപക്ഷേ, അവരിൽവെച്ച് ഏററവും ശൂരനും വീരനുമായ ഒരു പടയാളിയാണെന്നുംവരാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ബൈബിളിൽ, ജാലൂത്തിനെപ്പററി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''അനന്തരം, ഫെലസ്ത്യർ സൈന്യങ്ങളെ യുദ്ധത്തിന് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി...ശൗലും യിസ്രായേല്യരും ഒരുമിച്ചുകൂടി... അപ്പോൾ, ഫെലസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിൽനിന്ന് ഗഥ്യനായ ഗൊല്യാത്ത് (*) എന്ന ഒരു മല്ലൻ പുറപ്പെട്ടു. അവൻ ആറുമുഴവും ഒരു ചാണും(†) നെടുപ്പമുള്ളവനായിരുന്നു...ഗൊല്യാത്തിൻെറ തലയിൽ താമ്ര ശിരസ്ത്രമുണ്ടായിരുന്നു. അയ്യായിരം ശേക്കൽ തൂക്കമുള്ള താമ്രകവചവും, താമ്ര(‡) കൊണ്ടുള്ള കാൽചട്ടയും മററും അവൻ ധരിച്ചിരുന്നു.'' (1. ശ മു. 17 : 1-6)

والله مع الصابرين (അല്ലാഹു ക്ഷമിക്കുന്നവരോടൊപ്പമായിരിക്കും) എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യം, ആ സത്യവിശ്വാസികളുടെ വാക്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായും, അല്ലാഹുവിൻെറ വക വാക്യമായും വരാം. രണ്ടായാലും ക്ഷമയുള്ളവർക്കായിരിക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം ലഭിക്കുക എന്ന് താൽപര്യം.

وَلَمَّا بَرَزُوا۟ لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِۦ قَالُوا۟ رَبَّنَآ أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

250 അവർ ജാലൂത്തിനോടും അവൻെറ സൈന്യങ്ങളോടും (യുദ്ധത്തിൽ) പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ ക്ഷമ ചൊരിഞ്ഞുതരുകയും, ഞങ്ങളുടെ പാദങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചുതരികയും ചെയ്യേണമേ! അവിശ്വാസികൾക്കെതിരിൽ ഞങ്ങളെ നീ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!'

---

* ഗൊല്യാത്ത് (Goliath) എന്ന പേരിൻെറ അറബി ഉച്ചാരണത്തിലുള്ള വകഭേദമാണ് ജാലൂത്ത് (جالوت)

† ഗൊല്യാത്തിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, വേദപുസ്ത നിഘണ്ടു പറയുന്നു: 'ഏകദേശം ഒമ്പതടി പൊക്കമുള്ള ഈ ഫെലിസ്ത്യൻ അനാക്യർ (നീണ്ട കഴുത്തുള്ളവർ) എന്ന പൂർവ്വ ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു യുദ്ധവീരനായിരുന്നു. ഇവനെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ അസ്ഥികൂടങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്ര പൊക്കമുള്ള ഒരുത്തൻ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ'.

‡ താമ്രം=ചെമ്പും വെള്ളിയവും ചേർന്നുള്ള ഒരു ലോഹം. ശേക്കൽ=ഏറെക്കുറെ ഒരു പുണത്തിൻെറ തൂക്കം വരുന്ന ഒരു പ്രചീന തൂക്ക അളവ്. (വേ. പു. നി.)

فَهَزَمُوهُم بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُۥدُ جَالُوتَ وَءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلْمُلْكَ وَٱلْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُۥ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ ٱلْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٥١﴾

251 അങ്ങനെ, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതി കൊണ്ട് അവരെ തോല്പിച്ചു കളഞ്ഞു; ജാലൂത്തിനെ ദാവൂദ് കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു രാജത്വവും, വിജ്ഞാനവും നൽകുകയും ചെയ്തു; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ചിലത് അദ്ദേഹത്തിന് അവൻ പഠിപ്പിച്ചും കൊടുത്തു. അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ- അവരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കൊണ്ട്-തടുക്കലില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഭൂമി നാശപ്പെടുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ലോകരുടെ മേൽ ദയവുള്ളവനാകുന്നു.

---

250 وَلَمَّا بَرَزُوا അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട (രംഗത്തുവന്ന) പ്പോൾ. لِجَالُوتَ ജാലൂത്തിനോട്. وَجُنُودِهِ അവൻെറ സൈന്യങ്ങളോടും. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. أَفْرِغْ ചൊരിയണേ. عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ. صَبْرًا ക്ഷമ, സഹനം. وَثَبِّتْ ഉറപ്പിക്കുക (സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്യണേ. أَقْدَامَنَا ഞങ്ങളുടെ പാദങ്ങൾ. وَانصُرْنَا ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുകയു ചെയ്യണേ. عَلَى الْقَوْمِ ജനങ്ങൾക്കെതിരെ. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ. 251 فَهَزَمُوهُم അങ്ങനെ അവർ അവരെ പൊട്ടിച്ചു. പരാജയപ്പെടുത്തി. بِإِذْنِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതികൊണ്ട്. وَقَتَلَ دَاوُدُ ദാവൂദു കൊല്ലുകയും ചെയ്ത. جَالُوتَ ജാലൂത്തിനെ. وَآتَاهُ اللهُ അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. الْمُلْكَ രാജത്വം. وَالْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനവും. وَعَلَّمَهُ അദ്ദേഹത്തിനവൻ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. مِمَّا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിൽ നിന്നും (ചിലത്) . وَلَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. دَفْعُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ തടവ്, തടുക്കൽ. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. بَعْضَهُم അവരിൽ ചിലരെ. بِبَعْضٍ ചിലരെക്കൊണ്ട്. لَّفَسَدَتِ നാശപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു, ദുഷിക്കുന്നതാണ്. الْأَرْضُ ഭൂമി. وَلَكِنَّ اللهَ പക്ഷെ, (എന്നാൽ, എങ്കിലും) അല്ലാഹു. ذُو فَضْلٍ ദയവ് (അനുഗ്രഹം-ഔദാര്യം ഉള്ളവനാണ്) . عَلَى الْعَالَمِينَ ലോകരുടെമേൽ, ലോകരോട്.

അല്ലാഹു ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ ആയിരിക്കുമെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധക്കളത്തിലിറങ്ങിയപ്പോൾ ആ സത്യവിശ്വാസികൾ, തങ്ങളിൽ ക്ഷമയാകുന്ന അനുഗ്രഹം വർഷിച്ചുതരുവാനും, ശത്രുക്കളുമായി സധീരം അടരാടി വിജയം വരിക്കുമാറ്-ഭീരുത്വവും കാൽപതറലും കൂടാതെ പാദം ഉറപ്പിച്ചു തരുവാനും, അവസാന വിജയം തങ്ങൾക്കായിത്തീരുവാനും അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആൾബലവും ആയുധ ശക്തിയും ധാരാളമുണ്ടായാൽ പോലും വിജയവും സഹായവും യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുതന്നെ ലഭിക്കേണമല്ലോ. (وما النصر الا من عند الله) അതാ, അവരുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയും സഹായവുംകൊണ്ട് ആ വമ്പിച്ച ശത്രുസൈന്യത്തെ അവർ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും തുരത്തുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ നട്ടെല്ലായിരുന്നു ഭീമൻ ജാലൂത്തിനെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു ദാവൂദ് (عليه السلام) കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ത്വാലൂത്ത് രാജാവിനുശേഷം ദാവൂദ് (عليه السلام) ഇസ്റാഈല്യരുടെ രാജാവായിത്തീർന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വവും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. വിജ്ഞാനം (الحكمة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പ്രവാചകത്വംകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കാം. الله اعلم ഏതായാലും രാജത്വത്തിൻെറയും പ്രവാചകത്വത്തിൻെറയും പദവികൾ ഒന്നിച്ചലങ്കരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച ഒന്നാമത്തെ മഹാൻ ദാവൂദ് (عليه السلام) നബി തന്നെയാണെന്നത്രെ അറിയപ്പെടുന്നത്. പടയങ്കി നിർമ്മിക്കൽ, പക്ഷികളുടെഭാഷ മനസ്സിലാക്കൽ മുതലായ ചില അറിവുകൾ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകം

നൽകപ്പെട്ട അനുഗ്രഹങ്ങളായി ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു **وعلمه مما يشاء** എന്നു പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ജാലൂത്തിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയ കാലത്ത് അദ്ദേഹം ആടുകളെ മേച്ചുകൊണ്ട് നടന്നിരുന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നുവെന്നും മററും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണാം. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ബൈബിളിൻെറ ഉദ്ധരണിയിലും അങ്ങിനെ പറയുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഈ രംഗം ബൈബിൾ വിവരിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

''......അവൻ (ഗൊല്യാത്ത്) യിസ്രായേൽ നിരകളോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യനും നിങ്ങൾ ശൗലിൻെറ ചേവകരുമാണല്ലോ. ഒരാൾ എൻെറ അടുക്കൽ വരട്ടെ. അവൻ അങ്കം വെട്ടി എന്നെ കൊല്ലുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അടിമകളാകാം. ഈ വാക്കു കേട്ട് ശൌലും കൂട്ടരും ഭയപ്പെട്ടു. ദാവീദു (ദാവൂദ്) യെഹൂദ്യയിലെ ബെത്ത്ലെഹെമി (**بيت الحم**) ലെ യിശ്ശായിയുടെ മകനായിരുന്നു. യിശ്ശായിയുടെ മൂത്ത മൂന്നു മക്കൾ യുദ്ധത്തിന് പോന്നിരുന്നു. ദാവീദ് ചെറിയവനും ആടുകളെ മേക്കാൻ പോകുന്നവനുമായിരുന്നു. ജ്യേഷ്ഠൻമാരുടെ വിവരം അറിയുവാനും, അവർക്ക് ചില സാധനങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനും യിശ്ശായി ദാവീദിനെ അയച്ചു. ചെന്നപ്പോൾ ഗൊല്യാത്തിൻെറ വാക്കുകൾകേട്ടു. അവനെ കൊല്ലുന്നവന് രാജാവ് എന്ത് കൊടുക്കുമെന്ന് ദാവീദു അന്വേഷിച്ചു. രാജാവ് അവനെ സമ്പന്നനാക്കും, മകളെ അവനു കെട്ടിച്ചുകൊടുക്കും എന്നും മററും ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു. വിവരം ശൗൽ അറിഞ്ഞു, ദാവീദിനെ വരുത്തി ചോദ്യം ചെയ്തു. എൻെറ ആടുകളെ പിടിക്കുവാൻ സിംഹവും കരടിയും വന്നിട്ട് ഞാനവയെ അടിച്ചുകൊന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, ശൗൽ ദാവീദിനു അങ്കിയും വാളും മററും നൽകി. പക്ഷേ, അതൊന്നും മുമ്പ് ശീലിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ദാവീദു അതെല്ലാം അഴിച്ചുവെച്ചു. വടി എടുത്തു. അഞ്ചുകല്ലുംപെറുക്കി ഇടയ സഞ്ചിയിലിട്ടു. കയ്യിൽ കവണയുമായി ഗൊല്യാത്തിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നു. ബാലനും കോമളനുമായ ദാവീദിനോട് വടിയും കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ നായയാണോ എന്നും മററും ചോദിച്ചു ഗൊല്ല്യാത്ത് നിന്ദിച്ചു. ദാവീദ് ഒരു കല്ല് കവണയിൽവെച്ച് വീശി. അതവൻെറ നെററിക്കുകൊണ്ടു. അവൻ വീണു. അങ്ങനെ, ഒരു കല്ലുകൊണ്ടു അവനെ കൊന്നു. ഇത് കണ്ടു ഫെലിസ്ത്യർ ഓടി. യിസ്രാഈല്യരും, യഹൂദ്യരും ആർത്തുവിളിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ പിൻതുടർന്നു.'' (1. ശ മു. അദ്ധ്യായം:17)

''ശൗൽ ദാവീദിനു മകളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തെങ്കിലും പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് ജനങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള സ്നേഹവും സ്വാധീനവുംകണ്ട് ശൗലിനു അദ്ദേഹത്തോട് ശത്രുതയായി ; അതിനെത്തുടർന്ന് അവർക്കിടയിൽ പല സംഘട്ടനങ്ങളും നടന്നു ; അതിലൊക്കെ ശൗലിൻെറ ഒരു മകൻ ദാവീദിന് അനുകൂലമായി പ്രവർത്തിച്ചു ; ശമുവേൽ പ്രവാചകനും ശൗൽ രാജാവും തമ്മിൽ തന്നെയും വിയോജിപ്പുണ്ടായി ; ശൗലിൻെറശേഷം രാജത്വം തനിക്കാണെന്ന് ദാവീദിനോട് ശമുവേൽ പറഞ്ഞിരുന്നു ; ഫെലിസ്ത്യരുമായുണ്ടായ ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ശൗൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു ; അതിനു മുമ്പായി ശമുവേൽ കാലഗതി പ്രാപിച്ചിരുന്നു ; ശൗലിനു ശേഷം യെഹൂദ്യക്കാർ ദാവീദിനെ രാജാവായി സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും മററുള്ളവർ ശൗലിൻെറ ഒരു മകനെ രാജാവാക്കി ; ആ മകൻെറമരണശേഷമാണ് ഇസ്രായീല്യർ മുഴുവനും ദാവീദിനെ രാജാവായി അംഗീകരിച്ചത്.'' എന്നൊക്കെ തുടർന്നുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ബൈബിൾ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചു കാണാം. ഇതിൽ അധിക ഭാഗവും ഖുർആൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ ശരിവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാകുന്നു . ഖുർആനാകട്ടെ, ദാവൂദ് (عليه السلام) ൻെറ ചരിത്രപ്രധാനമായ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം കൂടി ഇവിടെ 'ദാവൂദ് ജാലൂത്തിനെ കൊന്നു' എന്നും, 'അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് രാജത്വവും വിജ്ഞാനവും നൽകി' എന്നും, 'അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു പഠിപ്പിച്ചു' എന്നുമുള്ള (**وقتل داود قوله مما يشاء**) മൂന്നു ചെറുവാക്യങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ബൈബിൾ ഒന്നിലധികം അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി വിവരിച്ച ഒരു സംഭവം ഒന്നും

രണ്ടും വാക്കുകളിൽ ഒതുക്കിപ്പറയുന്ന സമ്പ്രദായം ഖുർആനിൽ ഇതുപൊലെ വേറെയും സ്ഥലങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഈ ചരിത്രസംഭവം വിവരിച്ചശേഷം ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിലടങ്ങിയ തത്വം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് (ولو لا دفع الله الناس الخ) (മനുഷ്യരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു തടുക്കലില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഭൂമി നാശപ്പെട്ടുപോകുമായിരുന്നു.) ഭൂലോകം നശിച്ചു പോകുകയെന്നോ ഭൗതികജീവിതം നിലച്ചുപോകുകയെന്നോ അല്ല-ഭൂലോകത്ത് സമാധാന ജീവിതവും ധാർമ്മിക ജീവിതവും താറുമാറാകുക എന്നത്രെ-ഭൂമി നാശപ്പെടുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. അവിശ്വാസത്തിൻെറയും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൻെറയും വൻശക്തികൾക്കെതിരെ സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറയും സൻമാർഗ്ഗത്തിൻെറയും ദൗത്യവാഹകൻമാരെ അല്ലാഹു ഇടക്കിടെ സഹായിച്ചു വിജയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവയെ തടുത്തു നിർത്താത്തപക്ഷം, ഭൂലോകമാകെ പൈശാചികത്വത്തിൻെറയും മൃഗീയതയുടെയും കൂത്തരങ്ങായിമാറുമല്ലോ. അതില്ലാതാക്കുവാൻവേണ്ടി- ലോകരുടെ പൊതുനൻമയെ ഉദ്ദേശിച്ച്-അല്ലാഹു അവൻെറ ഔദാര്യവും അനുഗ്രഹവും നിമിത്തം ഈ ലോകത്ത് നടപ്പിൽവരുത്തുന്ന നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽ ഒന്നാണത് എന്ന് താല്പര്യം. സൂ:ഹജ്ജിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ..... ولو لا دفع الله الناس بعضهم ببعض الهدمت صوامع (സാരം: മനുഷ്യരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു തടുക്കലില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം ധാരാളമായി കീർത്തിക്കപ്പെടുന്ന പല സന്യാസിമഠങ്ങളും, ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങളും, ജൂത ദേവാലയങ്ങളും, മുസ്ലിംപള്ളികളും പൊളിച്ച് തകർക്കപ്പെടുമായിരുന്നു.) (ഹജ്ജ് :40)

252 അത് (ഒക്കെയും) അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം] കളാകുന്നു; യഥാർത്ഥപ്രകാരം, നാം അവയെ നിനക്ക് ഓതിത്തരുകയാണ്. നിശ്ചയമായും, നീയും 'മുർസലു'കളിൽ [ദിവ്യദൗത്യം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ] പെട്ടവൻതന്നെയാകുന്നു.	تِلْكَ ءَايَـٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ ۚ وَإِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

252 تِلْكَ അത്, അവ, ഇവ. آياتُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളാണ്. نَتْلُوهَا അവയെ നാം ഓതിത്തരുന്നു. عَلَيْكَ നിൻെറ മേൽ, നിനക്ക്. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥപ്രകാരം, മുറയനുസരിച്ച്. وَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീയും. لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളിൽ പെട്ട(വൻ) തന്നെ.

മേൽ വിവരിച്ചതെല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന യഥാർത്ഥസംഭവങ്ങളാണ്. വേദക്കാർക്കും ചരിത്രാന്വേഷികൾക്കും അറിയാവുന്ന പരമാർത്ഥങ്ങളാണ്, നീ അല്ലാഹുവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ട ദൈവദൂതനായത് കൊണ്ട് നിനക്ക് ഇതൊക്കെ നാം (മലക്കുമുഖേന) ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു വിവരിച്ചു തരുകയാണ് എന്നൊക്കെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്.

ജുസ്ഉ്-3

വിഭാഗം –34

253 (മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട) ആ റസൂലുകൾ, അവരിൽ ചിലരെ ചലരെക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരിൽനിന്ന് (ചിലർ) അല്ലാഹു	۞ تِلْكَ ٱلرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۘ مِّنْهُم مَّن كَلَّمَ ٱللَّهُ ۖ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَـٰتٍ ۚ

وَءَاتَيْنَا عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ٱلْبَيِّنَٰتِ وَأَيَّدْنَٰهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلَ ٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِم مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ وَلَٰكِنِ ٱخْتَلَفُوا۟ فَمِنْهُم مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُم مَّن كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلُوا۟ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

സംസാരിച്ചവരുണ്ട്. അവരിൽ ചിലരെ അവൻ പല പദവികൾ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാക്ക് നാം വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ നൽകുകയും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് മുഖേന അദ്ദേഹത്തെ നാം ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ ശേഷമുള്ളവർ അവർക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ വന്നതിനു ശേഷം (പരസ്പരം) ശണ്ഠ കൂടുകയില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവർ (അഭിപ്രായ) ഭിന്നിപ്പിലായി; എന്നിട്ട് അവരിൽ നിന്ന് (ചിലർ) വിശ്വസിച്ചവരുണ്ട്; അവരിൽ നിന്ന് (ചിലർ) അവിശ്വസിച്ചവരുമുണ്ട്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ (പരസ്പരം) ശണ്ഠ കൂടുകയില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നു.

---

253 تِلْكَ الرُّسُلُ ആ റസൂലുകൾ. فَضَّلْنَا നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു. بَعْضَهُمْ അവരിൽ ചിലരെ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ. مِّنْهُمْ അവരിലുണ്ട്. مَّن كَلَّمَ اللهُ അല്ലാഹു സംസാരിച്ചവർ. وَرَفَعَ അവൻ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بَعْضَهُمْ അവരിൽ ചിലരെ. دَرَجَاتٍ പല പദവികൾ, പടികൾ. وَآتَيْنَا നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. عِيسَى ഈസാക്ക്. ابْنَ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ. الْبَيِّنَاتِ (വ്യക്തമായ) തെളിവുകൾ. وَأَيَّدْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. بِرُوحِ الْقُدُسِ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട്. وَلَوْ شَاءَاللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. مَا اقْتَتَلَ ശണ്ഠ കൂടുക (യുദ്ധം ചെയ്യുക-കൊലനടത്തുക) യില്ലായിരുന്നു. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. مِن بَعْدِهِم അവരുടെ ശേഷമുള്ള. مِّن بَعْدِ ശേഷം, ശേഷമായി. مَا جَاءَتْهُمُ അവർക്ക് വന്നതിൻെറ. الْبَيِّنَاتُ തെളിവുകൾ. وَلَكِنِ എങ്കിലും. اخْتَلَفُوا അവർ ഭിന്നിച്ചു. فَمِنْهُم എന്നിട്ട് അവരിലുണ്ട്, അവരിൽ ചിലർ ആകുന്നു. مَّنْ آمَنَ വിശ്വസിച്ചവർ. وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്, ചിലർ ആകുന്നു. مَّن كَفَرَ അവിശ്വസിച്ചവർ. وَلَوْ شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. مَا اقْتَتَلُوا അവർ ശണ്ഠ കൂടുകയില്ലായിരുന്നു. وَلَكِنَّ اللهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു. يَفْعَلُ അവൻ ചെയ്യും, ചെയ്യുന്നു. مَا يُرِيدُ അവൻ (താൻ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഈ സൂറത്തിൽ, ഇതേവരെയായി പല റസൂലുകളെക്കുറിച്ചും അവരുടെ സമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അവസാനം, കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും ആ റസൂലുകളിൽ പെട്ട ഒരാളാണെന്നും പറഞ്ഞു. അതിനു ശേഷം മേൽ പ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ റസൂലുകളെയും ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പൊതു പ്രസ്താവനയാണിത്. അതായത്: ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുവാനായി നിയോഗിച്ചയക്കപ്പെട്ട ദൈവദൂതൻമാരാണ് അവരെല്ലാം. എന്നാൽ, ശ്രേഷ്ഠതയിലും പദവികളിലും എല്ലാവരും സമനിലക്കാരല്ല. അവരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠരാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലർക്ക് നൽകപ്പെടാത്ത പല പദവികളും വേറെ ചിലർക്ക് നൽകിയിരിക്കും . ഉദാഹരണമായി, മലക്കുകളുടെയോ മറേറാ മാദ്ധ്യമം കൂടാതെ നേരിൽ തന്നെ അല്ലാഹു സംസാരിച്ചവർ അവരിലുണ്ട്. അതുപോലെ, വേറെ ചിലർക്ക് മററവർക്കില്ലാത്ത ചില പ്രത്യേകതകളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നത്രെ ആദ്യത്തെ വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

അല്ലാഹു നേരിൽ സംസാരിക്കുകയെന്ന മഹാഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച റസൂലാണ് മൂസാ നബി (عليه السلام) . അദ്ദേഹത്തോട് അല്ലാഹു സംസാരിച്ചതായി അല്ലാഹു തന്നെ സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. (4: 164) കൂടാതെ, സീനാ താഴ്‌വരയിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് അല്ലാഹു സംസാരിച്ച സംഭവം ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തും ഖുർആനിൽ കാണാം. ഈ ഭൂലോകത്തുവെച്ച് ഈ ഭാഗ്യം മററാർക്കും ഉണ്ടായതായി അറിയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പററി **كليم الله** (കലീമുല്ലാഹി= അല്ലാഹു സംസാരിച്ച ആൾ) എന്ന് പറയുന്നതും. നബി (ﷺ) തിരുമേനുടെ പ്രസിദ്ധമായ 'മിഅ്റാജി'ൽ (വാനാരോഹണ യാത്രയിൽ) തിരുമേനിയോട് അല്ലാഹു സംസാരിച്ചതായി ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. സൂറത്തുന്നജ്മിൽ അതിൻെറ ചില സൂചനകളും കാണാവുന്നതുമാണ്. എല്ലാ റസൂലുകളും ഏതെങ്കിലും ഒരു ജനതയിലേക്കും കാലത്തേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ലോകജനതയിലേക്ക് ആകമാനമായി അയക്കപ്പെട്ട ആളും, അന്ത്യപ്രവാചകനും എന്ന പദവി നബി (ﷺ) ക്ക് മാത്രമാണുള്ളത്. ഇതുപോലെ മററു പ്രവാചകൻമാർക്കില്ലാത്ത ബഹുമതികൾ പലതും വേറെയും തിരുമേനിക്കുണ്ട്. ഇതുപോലെ, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കും തന്നെ മററുള്ളവർക്ക് ലഭിക്കാത്ത പല സ്ഥാനപദവികളും ശ്രേഷ്ഠതകളും ഉള്ളതായി ഖുർആനിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. 'അദ്ദേഹത്തെ അല്ലഹു ചങ്ങാതി ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് 4: 125ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പററി **خليل الله** ('ഖലീലുല്ലാഹി'=അല്ലാഹുവിൻെറ ചങ്ങാതി) എന്ന് പറയുന്നത്. എല്ലാ റസൂലുകൾക്കും അവരവരുടെ ദൗത്യ നിർവ്വഹണത്തിനാവശ്യമായ തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നൽകപ്പെടാതിരുന്നിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവയിലും റസൂലുകളുടെ നില വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഈസാ (عليه السلام) നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ട തെളിവുകൾ അതിനുദാഹരണമാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുവാദപ്രകാരം മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുക, മണ്ണുകൊണ്ട് കുരുവികളുണ്ടാക്കി പറപ്പിക്കുക, മാറാവ്യാധികൾ സുഖപ്പെടുത്തുക മുതലായവ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരുന്നു.

ഈസാ (عليه السلام) നെപ്പററി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദൈവപുത്രനാണെന്നും ദൈവം തന്നെയാണെന്നും വാദിച്ചുവരുന്നു. ഈ വാദം കളവാണെന്നും, അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളാണെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിച്ച മനുഷ്യൻ മാത്രമാണെന്നുമുള്ള യഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈസാ(عليه السلام) നബിയെപ്പററി പറയുമ്പോൾ മിക്കപ്പോഴും **عيسى ابن مريم**(മർയമിൻെറമകൻ ഈസാ) എന്ന പ്രയോഗംമുഖേന അല്ലാഹു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവ് (**روح القدس**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജിബ്രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിമ് ജിബ്രീൽ (عليه السلام) മുഖേന ലഭിച്ചിരുന്ന ആത്മീയ സഹായങ്ങളായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തെകൊണ്ട് ബലപ്പെടുത്തി എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യമെന്നും 87-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക. (പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തീയ ജൽപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് സൂറത്തുന്നിസാഇൻെറ അവസാന ഭാഗത്തിൽ വെച്ച് വിവരിക്കുന്നതാണ്. (**ان شاءالله**)

ശ്രേഷ്ഠതകളിലും പദവികളിലും റസൂലുകൾ വ്യത്യസ്ത നിലക്കാരായിരുന്നുവെങ്കിലും അവരുടെയെല്ലാം പ്രബോധന തത്വം ഒന്നായിരുന്നു. അത് സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ എല്ലാവർക്കും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിട്ടും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പു നിലനിൽക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളുമായി ചേരിപിരിഞ്ഞ് ശണ്ഠയും കലഹവും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതൊക്കെ അല്ലാഹു അറിയാതെ സംഭവിക്കുന്നതല്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കരുതെന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അഥവാ എല്ലാവരും ഒന്നടക്കം സത്യവിശ്വാസികളും സൻമാർഗ്ഗികളും തന്നെ ആകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, നല്ലതും ചീത്തയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേചന ബുദ്ധിയും വേണ്ടത്ര തെളിവുകളും നൽകിയതോടൊപ്പംതന്നെ, ഇഷ്ടമുള്ളതിനെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാ സ്വാതന്ത്ര്യവും മനുഷ്യന് അല്ലാഹു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ആ

സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ ഈ ജീവിതത്തിൽ എന്ത് നിലപാട് സ്വീകരിക്കുന്നുവോ ഭാവിജീവിതത്തിൽ അതനുസരിച്ചുള്ള പ്രതിഫലം അവന് നൽകുവാനാണ് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു കൂട്ടർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നു. വേറൊരു കൂട്ടർ അത് ദുരുപയോഗപ്പടുത്തി ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ ആപതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് പ്രസ്തുത ശണ്ഠകൾക്കും ഭിന്നിപ്പുകൾക്കും കാരണം. എന്നൊക്കെയാണ് പിന്നീടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിലടങ്ങിയ സാരം. ഈ വിഷയകമായി സൂ : ഹൂദ് 118,119 വചനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവരം വരുന്നതാണ്. ان شاءالله

മേൽപറഞ്ഞ ഭിന്നിപ്പ് (اختلاف) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യൻെറ പുരോഗതിക്കും വളർച്ചക്കും ആവശ്യമായ ഭിന്നവാസനകളാണെന്ന് സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ചിലർ ചില പുതിയ ആശയങ്ങൾ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചു കാണുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ആ ഭിന്നിപ്പിനെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് فمنهم من آمن ومنهم من كفر (അങ്ങിനെ, അവരിൽ വിശ്വസിച്ചവരുമുണ്ട് ; അവിശ്വസിച്ചവരും ഉണ്ട്) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുമായിരുന്നില്ല. 'അവരിൽ കച്ചവടക്കാരും കൃഷിക്കാരുമുണ്ട് ' എന്നിങ്ങനെ മററുവല്ലതുമായിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്.

മനുഷ്യർക്ക് രണ്ടും സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്തിന് നൽകപ്പെട്ടു? എന്തുകൊണ്ട് സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള വാസന മാത്രം നൽകിക്കൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടില്ല? എന്നിങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്വാൻ മനുഷ്യന് അർഹതയില്ല. അതിൻെറഉത്തരം ഗ്രഹിക്കത്തക്ക ത്രാണിയും മനുഷ്യനില്ല. لايسأل عما يفعل وهم يسألون- الانبياء (അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല; അവരാകട്ടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.) എല്ലാം അല്ലാഹുവൻെറസൃഷ്ടി. അവൻെറനിയമ വ്യവസ്ഥ. ഓരോ സൃഷ്ടിക്കും നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന ആകൃതിയേത്, പ്രകൃതിയേത് എന്നൊക്കെ അവനറിയാം. അവനേ അതറിഞ്ഞുകൂടു. എല്ലാം അവൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും ഹിതവും ولكن الله يفعل ما يريد അതനുസരിച്ചു എല്ലാം അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തും.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقْنَـٰكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَـٰعَةٌ ۗ وَٱلْكَـٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٢٥٤﴾

254 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ, നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുവിൻ, ഒരു ക്രയവിക്രയമാകട്ടെ ശുപാർശയാകട്ടെ, ചങ്ങാതിത്തമാകട്ടെ, (ഉണ്ടായിരിക്കുക) ഇല്ലാത്ത ഒരു ദിവസം വന്നെത്തുന്നതിന് മുമ്പായി. അവിശ്വാസികൾ തന്നെയാണ് അക്രമകാരികൾ.

254 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ,. أَنفِقُوا നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുവിൻ. مِمَّا رَزَقْنَاكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകയതിൽനിന്ന്. مِّن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن يَأْتِيَ വരുന്നതിന്. يَوْمٌ ഒരുദിവസം. لاَّ بَيْعٌ ഒരു ക്രയവിക്രയവും (വിൽപനയും-കച്ചവടവും) ഇല്ല. فِيهِ അതിൽ. وَلاَ خُلَّةٌ ചങ്ങാതിത്തവും (സുഹൃൽ ബന്ധവും) ഇല്ല. وَلاَ شَفَاعَةٌ ശുപാർശയുമില്ല. وَالْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ. هُمُ അവർ തന്നെ. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ.

243-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സംഭവം വിവരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചെലവഴിക്കുവാൻ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ, ഇസ്റാഈല്യരിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടാമത്തെ (ത്വാലൂത്തിൻെറ) സംഭവം വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം ഇവിടെയും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. സത്യദീനിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്വാൻ ദേഹങ്ങളെന്നപോലെ ധനവും ആവശ്യമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് സമരത്തെയും യുദ്ധത്തെയും കുറിച്ചു പറയുന്ന

തോടൊപ്പം പലപ്പോഴും ധനം ചെലവഴിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഉണർത്താറുള്ളത്. ക്രിയവിക്രയവും, ചങ്ങാതിത്തവും ശുപാർശയുമില്ലാത്ത ദിവസം എന്നു പറഞ്ഞതു ഖിയാമത്തു നാളിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അന്ന് കർമ്മങ്ങളാകട്ടെ, സാധനസാമഗ്രികളാകട്ടെ അന്യോന്യം കൈമാറി രക്ഷപ്പെടുവാനോ, സ്നേഹബന്ധങ്ങൾകൊണ്ടോ, ശുപാർശയും സ്വാധീനവും മുഖേനയോ രക്ഷപ്പെടുവാനോ കഴിയുകയില്ലല്ലോ. ആ ദിവസം പെട്ടന്നൊരിക്കൽ വന്നെത്തിയേക്കും. അതിനുമുമ്പായി ചെയ്തുവെച്ചതു മാത്രമേ അന്നു ഉപകരിക്കുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നത്ര ധനം അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെലവഴിച്ചു അന്നത്തേക്കു വേണ്ടി സമ്പാദിച്ചു വെക്കുവിൻ. ധനമാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു നൽകിയ ഒരനുഗ്രഹമാണുതാനും. അത് അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുവാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

255 അല്ലാഹു അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല (അവൻ) ജീവത്തായുള്ളവൻ; സർവ്വ നിയന്താവായുള്ളവൻ മയക്കമാകട്ടെ, ഉറക്കമാകട്ടെ, അവനെ പിടിപെടുകയില്ല. അവൻേറതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) , ആരുണ്ട്, അവൻെറ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ അവൻെറ അടുക്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവൻ?! [ആരുമില്ല] അവരുടെ മുമ്പിലുള്ളതും, അവരുടെ പിമ്പിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു. അവൻെറ അറിവിൽ നിന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിനെക്കുറിച്ചല്ലാതെ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചും അവർ സൂക്ഷ്മമമായി അറിയുകയില്ല. അവൻെറ 'കുർസിയ്യ്' [രാജപീഠം] ആകാശങ്ങൾക്കും ഭൂമിക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [അവ രണ്ടും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണത്] അവ രണ്ടിൻെറയും സംരക്ഷണം അവനെ ഭാരപ്പെടുത്തുന്നുമില്ല. അവനത്രെ, ഉന്നതനും മഹത്തായുള്ളവനും.

---

255 اللهُ അല്ലാഹു. لاَ إِلَهَ ഒരു ഇലാഹുമല്ല, ആരാധ്യനേയില്ല, ദൈവവുമില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. الْحَيُّ ജീവത്തായുള്ളവനാണ്. الْقَيُّومُ സർ നിയന്താവുമാണ്, സ്വയം നിലകൊള്ളുന്നവൻ. لاَ تَأْخُذُهُ അവനെ പിടിപെടുകയില്ല. سِنَةٌ മയക്കം (പ്രാഥമികനിദ്ര) . وَلاَ نَوْمٌ നിദ്രയുമില്ല. لَّهُ അവനാണ്, അവന്റേതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. مَن ذَا الَّذِي (ഇങ്ങിനെയുള്ള) ഒരുവൻ ആർ, ആരുണ്ട്. يَشْفَعُ അവൻ ശുപാർശ ചെയ്യും. عِندَهُ അവൻെറ അടുക്കൽ. إِلاَّ بِإِذْنِهِ അവൻെറ അനുമതി കൂടാതെ. يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു, അറിയും. مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾക്കിടയിലുള്ള (മുമ്പിലുള്ള) തു. وَمَا خَلْفَهُمْ അവരുടെ പിമ്പിലുള്ളതും. وَلاَ يُحِيطُونَ അവർ വലയം ചെയ്കയില്ല (സൂക്ഷ്മമമായി അറിയുകയില്ല) . بِشَيْءٍ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റിയും. مِّنْ عِلْمِهِ അവൻെറ അറിവിൽനിന്ന്. إِلاَّ بِمَا شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിനെപ്പറ്റിയല്ലാതെ. وَسِعَ വിശാലമായിരിക്കുന്നു. كُرْسِيُّهُ അവൻെറ കുർസിയ്യു (രാജപീഠം) . السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങൾക്ക്. وَالْأَرْضَ ഭൂമിക്കും. وَلاَ يَئُودُهُ അവനെ ഭാരപ്പെടുത്തുകയില്ല, വിഷമിപ്പിക്കയില്ല. حِفْظُهُمَا അവ രണ്ടിനെയും സൂക്ഷിക്കൽ, കാക്കൽ, സംരക്ഷിക്കൽ. وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ. الْعَلِيُّ ഉന്നതൻ. الْعَظِيمُ മഹത്തായുള്ളവൻ, മഹാൻ.

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ 'കുർസിയ്യി'നെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് 'ആയത്തുൽ കുർസിയ്യ് (اية الكرسى) എന്ന പേരിൽ ഈ വചനം അറിയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളായ പല നാമങ്ങളും മഹൽഗുണങ്ങളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വചനത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠതയും പ്രാധാന്യവും കുറിക്കുന്ന പല ഹദീസുകളും കാണാം. ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ് (ﷺ) ൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബിലുള്ള ഏററവും മഹത്തായ ആയത്ത് (اعظم اية فى كتاب الله) എന്നു നബി(ﷺ) ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (മു) രാത്രി ഉറങ്ങുവാൻ കിടക്കുമ്പോൾ, ഈ ആയത്ത് ഓതുന്നപക്ഷം, നേരം പുലരുന്നതുവരെ പിശാചിൻെറ ദോഷം ബാധിക്കുകയില്ലെന്നു ബുഖാരി (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒന്നിലധികം ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ചില ഹദീസുകളിൽ, നമസ്കാരത്തിനുശേഷവും മററും ഈ വചനം ഓതുവാൻ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും കാണാം, പിശാചിൻെറ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കാവലാണ് ആയത്തുൽ കുർസിയ്യ എന്നുള്ളത് പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യമത്രെ. പക്ഷേ, വായകൊണ്ടു-തത്തയെപ്പോലെ-ഉരുവിടുന്നതുകൊണ്ട് ആ ഫലം കാണുകയില്ല. അതിലെ ഉള്ളടക്കവും ആശയവും ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, ഹൃദയം സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടുമായിരിക്കണം ഓതുന്നത്.

പ്രവാചകൻമാർ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ സഹിതം പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും മനുഷ്യർ ഭിന്നിക്കുകയും, ഒരുകൂട്ടർ സത്യവിശ്വാസികളും ഒരുകൂട്ടർ അവിശ്വാസികളുമായി പരസ്പരം ശണ്ഠകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി 253-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ആ പ്രവാചൻമാരെല്ലാം പ്രബോധനം ചെയ്ത തൗഹീദിന് ആസ്പദമായ പല മൗലിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും കേവലം പത്തു ചെറു വാക്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

(1) അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല (الله لااله الاهو) ഇസ്ലാമിൻെറ പ്രഥമ പ്രധാനമായ മുദ്രാവാക്യമാകുന്ന വാക്യത്തെപ്പററി ഇവിടെ പ്രത്യേകമൊന്നും വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ല. ഇതിൻെറ അനിവാര്യത സ്ഥാപിക്കുമാറുള്ളതാണ് തുടർന്നുള്ള ഓരോ വാക്യവും, പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ആശയം. (2) അവൻ ജീവത്തായുള്ളവനും, സർവ്വനിയന്താവുമാകുന്നു. (الحي القيوم) 'ജീവൻ, ജീവസ്സ്, ജീവിതം' എന്നിങ്ങിനയുള്ള വാക്കുകൾ പല അർത്ഥങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. വസ്തുവർഗ്ഗങ്ങളെ അപേക്ഷിക്കുമ്പോഴാണ് ആ വ്യത്യാസം പ്രകടമാകുന്നത്. ഉദാഹരണമായി: സസ്യങ്ങളുടെ വളർച്ചാശക്തി, ജീവ ജന്തുക്കളുടെ ഗ്രഹണ ശക്തി, ചലനശേഷി, ഭൂമിയുടെ ഉൽപാദനശക്തി, സമുദായത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധി എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം അവ ഉപയേഗിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, സൃഷ്ടിയായ ഏതൊരു വസ്തുവിൻെറയും ജീവൻ-അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതം-പരിശോധിച്ചാൽ ആ വസ്തുവിൽനിന്നും അന്യമായ മറെറാരു കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നായിരിക്കും അതിൻെറ ഉത്ഭവവും നിലനിൽപുമെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ആ കേന്ദ്രം നഷ്ടപ്പെടുകയോ, അതിനു മാററം സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതോടെ ആ ജീവസ്സു നശിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവൻെറ ജീവിതം ഇതിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. അവൻെറ പരിശുദ്ധ സത്ത (الذات المقدسة) യോടു മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് അവൻെറ ജീവിതം. അതല്ലാത്ത-അഥവാ അതിൽനിന്നും അന്യമായ-മറെറാന്നിനെയും ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ല അവൻെറ ജീവിതം. മറെറാരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സൃഷ്ടി വർഗ്ഗങ്ങളുടേതായി മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ഏത് അർത്ഥത്തിലുള്ള ജീവിതം എടുത്താലും അതിൻെറയെല്ലാം സാക്ഷാൽ ഉത്ഭവകേന്ദ്രം അല്ലാഹുവാകുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, സ്വയംഭൂവാണ്. യാതൊന്നിനെയും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടോ, യാതൊന്നുമായും സംബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടോ ഉള്ളതല്ല അവൻെറ ജീവിതം. അതെ, അവൻെറ പരിശുദ്ധ സത്തയെപ്പോലെത്തന്നെ, അനാദിയും, അനന്തവുമാണത്

അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ജീവത്തായുള്ളവനാണ് എന്നോ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനാണ് എന്നോ (الحي) പറയുമ്പോൾ-അവൻെറ മററു ഗുണവിശേഷങ്ങളിലെന്നപോലെത്തന്നെ-അത് സാധാരണ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു ജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല എന്നും, അവനോട് മാത്രം യോജിക്കുന്ന ഒരർത്ഥത്തിലുള്ള ജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. അങ്ങനെ, സ്വയം നിലകൊള്ളുന്നവനും, അവനല്ലാത്ത മറെറല്ലാ വസ്തുക്കളെയും, അവയെ സംബന്ധിച്ച സകല കാര്യങ്ങളെയും വ്യവസ്ഥാപിതമായി നിയന്ത്രിച്ചു കൈകാര്യം നടത്തുന്നവനുമാണ് എന്നത്രെ സർവ്വ നിയന്താവ് القيوم എന്നത് കൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളും അവനു മാത്രമായുള്ളതായിരിക്കെ, ആരാധ്യനായിരിക്കുവാനുള്ള യഥാർത്ഥ അർഹതയും അവനു മാത്രമായിത്തീരുന്നു.

(3) മയക്കമോ ഉറക്കമോ അവനെ ബാധിക്കുകയില്ല. (لا تأخذه سنة ولا نوم) നിദ്രയുടെ പ്രാരംഭാവസ്ഥയാണ് മയക്കം (سنة) അതിൻെറ പൂർണ്ണാവസ്ഥയാണ് ഉറക്കം نوم. രണ്ടും അവനെ തീണ്ടുകയില്ല. ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ക്ഷീണത്തിൽ നിന്നും, തളർച്ചയിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരുതരം വിശ്രമമാണല്ലോ ഇതു രണ്ടും. ഇത്യാദി കാര്യങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിന് പിടിപെടുവാനില്ല. അവൻ സർവ്വത്ര പരിപൂർണ്ണനും പരിശുദ്ധനുമത്രെ. ഒരു യന്ത്രവാഹനം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആൾ സ്വൽപം ഒന്ന് തൂങ്ങി ഉറങ്ങിപ്പോയാലത്തെ ഭവിഷ്യത്ത് എല്ലാവർക്കും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നിരിക്കെ, ലോകാലോകങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ മഹച്ഛക്തിക്കു മിടിയിടയെങ്കിലും ഉറക്കോ മയക്കമോ ബാധിച്ചാലുള്ള കഥ എന്തായിരിക്കും?! (4) ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതെല്ലാം അവമേതാണ്. (له ما فى السموات وما فى الارض) എല്ലാം അവൻ സൃഷ്ടിച്ചത്. എല്ലാം അവൻെറ ഉടമയും അടിമയും. എല്ലാം അവൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനും അധികാരത്തിനും വിധേയം. ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ-മനുഷ്യർക്കോ മറേറാ നാമമാത്രമായ എന്തെങ്കിലും അവകാശാധികാരങ്ങളും കൈകാര്യങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അതും അവൻ നൽകിയതുതന്നെ. അവൻ നിശ്ചയിച്ച നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ഒതുങ്ങിയതുമാത്രം. എന്നിരിക്കെ, അവനല്ലാത്തവരെ ആരാധ്യരായി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ എന്താണർത്ഥമുള്ളത്?!

(5) അവൻെറഅനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ അവൻെറ അടുക്കൽ ശുപാർശ നടത്തുന്നവരായി ആരുണ്ട് ?! (من ذا الذى يشفع عنده الا باذنه) ആരും തന്നെയില്ല. അവൻ അനുവദിച്ചവർക്ക്, അവൻ അനുവദിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി, അവൻ അനുവദിച്ചപ്രകാരം അല്ലാതെ, അവൻെറ അടുക്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യാനുള്ള കഴിവോ അവകാശമോ ആർക്കുമില്ല. പ്രവാചകൻമാരോ മലക്കുകളോ ആരുംതന്നെ ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവല്ല. ഈ വിഷയകമായി ഇതിനുമുമ്പ് ചില ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിന് പുറമെ, താഴെ വീണ്ടും പല സ്ഥലങ്ങളിലും പരാമർശങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. പരലോകത്ത് വെച്ച് നടക്കുന്ന ശുപാർശകളിൽവെച്ച് ഏററവും വലിയ ശുപാർശ (الشفاعة الكبرى) നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ശുപാർശയാകുന്നു. അതുപോലും മേൽപറഞ്ഞ ഉപാധികളോട് കൂടിയായിരിക്കും. ആ വമ്പിച്ച ശുപാർശയെ സംബന്ധിച്ചു ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (ﷺ) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാരെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഹദീസുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം

സൃഷ്ടികൾ ആകമാനം 'മഹ്ശർ' മഹാസമ്മേളനത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ ഭയവിഹ്വലരായിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വല്ല തീരുമാനവും എടുത്തുതരുവാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് അവർ പ്രവാചക പ്രധാനികളായ പലരോടും അപേക്ഷിക്കും. ഓരോ പ്രവാചകനും ഓരോ കാരണം പറഞ്ഞ് തനിക്ക് അതിനു അർഹതയില്ലെന്നു മറുപടി പറയും. അവസാനം ജനങ്ങൾ നബി മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയോട് അപേക്ഷിക്കും. തിരുമേനി അല്ലാഹുവിന് സുജൂദായി വീഴുകയും, അല്ലാഹു അപ്പോൾ തോന്നിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സ്തുതി കീർത്തനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും

നടത്തുകയും ചെയ്യും. അനന്തരം അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ 'മുഹമ്മദേ, തലഉയർത്തി ചോദിച്ചുകൊള്ളുക, ശുപാർശ ചെയ്തുകൊള്ളുക' എന്ന് അല്ലാഹു ഉത്തരവ് നൽകും . അപ്പോഴായിരിക്കും തിരുമേനി ആ അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുക. അല്ലാഹു ഒരു അതിർത്തി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കും. അതിനപ്പുറം തിരുമേനി ചോദിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെ ആ ഹദീസുകളിൽ തന്നെ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ശുപാർശ സാധാരണ അർത്ഥത്തിലുള്ള ശുപാർശയല്ലെന്നും, ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള സ്വാധീനത്തിന് അതിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്നും, അവൻെറ നീതിന്യായ നിയമനടപടികൾ അതുമൂലം അവൻ വ്യത്യാസം ചെയ്കയില്ലെന്നും ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

(6) അവരുടെ മുമ്പിലുള്ളതും പിമ്പിലുള്ളതുമെല്ലാം അവൻ അറിയുന്നു (يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم) അതെ, ആകാശഭൂമികളില്ലുള്ളവരുടെ സകലകാര്യങ്ങളും-ഭൂതവർത്തമാനഭാവികാല വ്യത്യാസമോ ചെറുപ്പ വലുപ്പ വ്യത്യാസമോ, കൂടാതെ-അവൻ അറിയുന്നു. എല്ലാം അവൻ കണ്ടും, കേട്ടും, വീക്ഷിച്ചും, രേഖപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (7) അതേ സമയത്ത്, അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവിൽപെട്ട ഏതൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ ആർക്കും സൂക്ഷ്മമായി ഒന്നും അറിയുകയില്ലതാനും. (ولا يحيطون بشيئ من علمه الا بما شاء) അവമേതായ അറിവ്, അവനെ സംബന്ധിച്ച അറിവ് അവന് അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്നൊക്കെ (അവൻെറ അറിവ്) എന്ന വാക്കിന് വിവക്ഷ നൽകപ്പെടാറുണ്ട്. ഇവയിൽ ഏത് വിവക്ഷ സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതും അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുത്തതുമല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ലതന്നെ. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അവനാണല്ലോ അറിയപ്പെട്ടേടത്തോളം അറിവ് സമ്പാദിക്കുവാൻ കൂടുതൽ കഴിവ് നൽകപ്പെട്ട സൃഷ്ടി-അവൻെറ അറിവ് വികസിക്കുംതോറും അവൻെറ അജ്ഞതയുടെ വിശാലത അവന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

(8) അവൻെറ 'കുർസിയ്യ് ' ആകാശഭൂമികൾഉൾക്കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം വിശാലമായതാകുന്നു. (وسع كرسيه السموات والارض) 'പീഠം, രാജപീഠം, ഔദ്യോഗിക ഇരിപ്പിടം' എന്നൊക്കെയാണ് 'കുർസിയ്യി'ന് വാക്കർത്ഥം. ഈ അർത്ഥത്തിൽ നിന്നാണ് കസേരക്ക് അറബി ഭാഷയിൽ كرسي (കുർസിയ്യ്) എന്ന് പേർ വന്നത്. ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ എന്താണെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. അല്ലാഹുവിൻെറസിംഹാസനമാകുന്ന അർശും العرش കുർസിയ്യും (الكرسي) ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും, രണ്ടും വെവ്വേറെയാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു, ഓരോന്നിനും അനുകൂലമായ ചില രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരണികളും എടുത്തുകാണിക്കാറുണ്ടെന്നല്ലാതെ, തക്കതായ തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഭരണാധിപത്യത്തെയും, അധികാര മഹത്വത്തെയും, ജ്ഞാനവിശാലതയെയും കുറിക്കുന്ന ഒരു ഉപമാലങ്കാരവാക്കാണ് അതെന്ന് പലരും പറയുന്നു. അപ്പോൾ, ആകാശഭൂമികളും അവയിലുള്ളതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ ഭരണാധികാരത്തിലും, അവൻെറ അറിവിലും ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നവയാണ് എന്നായിരിക്കും ഈ വാക്യത്തിലെ ആശയം ചുരുക്കത്തിൽ. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഖുർആനിൽനിന്നോ, നബി വാക്യങ്ങളിൽനിന്നോ വ്യക്തമായ വിവരം ലഭിക്കാത്തപ്പോൾ, ഭാഷാപരമായ അർത്ഥത്തെ മാത്രം ആധാരമാക്കി നമുക്ക് അനുമാനം നടത്തിക്കൂടാത്തതാണ്. അതുകൊണ്ട് 'കുർസിയ്യി' ൻെറയും, അതു വിശാലമാണെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറയും യാഥാർത്ഥ്യമെന്തെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം എന്നുവെച്ച് നമുക്ക് സമാധാനിക്കുകയാണ് നല്ലത്.

(9) ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നത് അല്ലാഹുവിന് ഒരു ഭാരമായിത്തീരുന്നില്ല (ولايؤده حفظهما) അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വസ്തുക്കളുടെയോ, വസ്തുതകളുടെയോ എണ്ണവണ്ണങ്ങളും, ചെറുപ്പവലുപ്പങ്ങളും ഒരു പ്രശ്നമാകുന്നതല്ല. ഏതൊരു

കാര്യവും വേണമെന്ന് അവൻ നിശ്ചയിക്കുകയേ വേണ്ടൂ. അതുണ്ടായിക്കൊള്ളും. (36:82) അവരണ്ടിലും അണു അളവിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ പോലും അവൻ അറിയാതിരിക്കുകയുമില്ല. (34:3.) അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തോ അതവൻ പ്രവർത്തിക്കും. (11:107) അവൻ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പററി അവനെ ചോദ്യം ചെയ്വാനും ആരുമില്ല. (21:23) എന്നിരിക്കെ, ആകാശഭൂമികളുടെ കൈകാര്യവും നിയന്ത്രണവും അവന് എങ്ങിനെ ഒരു ഭാരമായിത്തീരും?! (10) അവൻ തന്നെയാണ് ഉന്നതനും, മഹത്തായുള്ളവനും. (وهو العلي العظيم) നിരുപാധികമായ അർത്ഥത്തിൽ, പാരിമിത്യത്തിൻെറ സൂചനപോലും തീണ്ടാത്ത ഭാഷയിൽ, പരമവും പരിപൂർണ്ണവുമായ ഔന്നത്യവും മഹത്വവും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മററാർക്കും ഇല്ലതന്നെ. മററാരെക്കുറിച്ചായാലും ശരി, അവൻ ഉന്നതനെന്നോ മഹാനെന്നോ പറയുമ്പോൾ, അത് തികച്ചും ആപേക്ഷികവും, സോപാധികവുമായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ അധികമൊന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

ഒരു യഥാർത്ഥം ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങളെയും, പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു വസ്തുതയുണ്ട്. അതായത്, 'അല്ലാഹു കാണുന്നവനാണ്, കേൾക്കുന്നവനാണ്, നീതിമാനാണ്, വലിയവനാണ്, അവൻ കോപിച്ചു, തൃപ്തിപ്പെട്ടു,കൊടുത്തു, അയച്ചു' എന്നിത്യാദി നാമവിശേഷണങ്ങളും ക്രിയാവിശേഷണങ്ങളും അവനെപ്പററി പറയുമ്പോൾ, അവയൊക്കെ സൃഷ്ടികളെക്കുറിച്ച് പറയാറുള്ള അതേ അർത്ഥത്തിലല്ല ഉള്ളത്. അല്ലാഹുവിമേതായ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ പ്രത്യേകം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മനുഷ്യഭാഷയിൽ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും, അങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേകാർത്ഥമുള്ള ഭാഷയിൽ അവയെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചാൽ നമുക്കത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടും നമുക്ക് പരിചിതമായ വാക്കുകളിൽ അവ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അവയുടെ ഏററവും പരിപൂർണ്ണവും ഏററവും പരിശുദ്ധവുമായ അർത്ഥത്തിൽ മാത്രമേ അവ വിലയിരുത്തപ്പെടാവൂ. കാരണം, അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല. (ليس كمثله شيئ) അവനോട് കിടയൊത്ത ഒരാളും ഇല്ല. (ولم يكن له كفوا احد) ആയത്തുൽ കുർസിയ്യിൻെറവ്യാഖ്യാനം ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്: 'ഈ ആയത്തുകളിലും, അവയുടെ അർത്ഥത്തിലുള്ള ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകളിലും ഏററവും നല്ലത് 'സലഫുസ്സ്വാലിഹി'ൻെറ (സജ്ജനങ്ങളായ മുൻഗാമികളുടെ) മാർഗ്ഗമാകുന്നു. ഇന്ന പ്രകാരത്തിലെന്ന്, വ്യാഖ്യാനിക്കുകയോ, സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാതെ, അവ (ഖുർആനിലും ഹദീസിലും) വന്നപോലെ അവയെ വിട്ടേക്കുക. ഇതാണ് അവർ ചെയ്തത്.'

മേൽ കണ്ട ഒമ്പത് വാക്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും അടങ്ങിയ തത്വയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല (الله لااله الا هو) എന്ന ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതുമാണ് അവ ഓരോന്നും എന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. وهو الموفق والمعين وهو يهدى السبيل

لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشۡدُ مِنَ ٱلۡغَيِّۚ فَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤۡمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسۡتَمۡسَكَ بِٱلۡعُرۡوَةِ ٱلۡوُثۡقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَاۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾

256 മതത്തിൽ നിർബന്ധം ചെലുത്തലേ ഇല്ല; ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് നേർമാർഗ്ഗം (വേർതിരിഞ്ഞ്) വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഏതൊരുവൻ 'ത്വാഗൂത്തി'ൽ [ദുർമൂർത്തികളിൽ] അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, എന്നാലവൻ, വളരെ ബലവത്തായ പിടിക്കയർ മുറുകെ പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതിന് അറ്റുപോകൽ (സംഭവിക്കുക) ഇല്ല. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

ٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ يُخۡرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِۗ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٥٧﴾

257 അല്ലാഹു വിശ്വസിച്ചവരുടെ ബന്ധു (അഥവാ രക്ഷാധികാരി) ആകുന്നു;- അവരെ അവൻ അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്കു പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവരുടെ ബന്ധുക്കൾ (അഥവാ കാര്യകർത്താക്കൾ) 'ത്വാഗൂത്തു' [ദുർമൂർത്തികളു] മാകുന്നു;- അവർ അവരെ പ്രകാശത്തിൽനിന്ന് അന്ധകാരങ്ങളിലേക്കു പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. അക്കൂട്ടർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരത്രെ. അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

---

256 لَاَ إِكْرَاهَ നിർബന്ധം ചെലുത്തലില്ല, ബലാൽക്കാരമില്ല. فِي الدِّينِ മതത്തിൽ. قَد تَّبَيَّنَ വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. الرُّشْدُ നേർമാർഗ്ഗം, നേർവഴി. مِنَ الْغَيِّ ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ (വഴികേടിൽ) നിന്ന്. فَمَن يَكْفُرْ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) യാതൊരുവൻ അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ, ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം.بِالطَّاغُوتِ ത്വാഗൂത്തിൽ (ദുർമൂർത്തിയിൽ-പിശാചിൽ) . وَيُؤْمِن വിശ്വിസിക്കുകയും. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. فَقَدِ اسْتَمْسَكَ എന്നാലവൻ മുറുകെ പിടിച്ചു, പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. بِالْعُرْوَةِ പിടിക്കയറിനെ, പിടിബന്ധത്തെ. الْوُثْقَى വളരെ ബലവത്തായ, ഏറ്റം ഉറപ്പുള്ള. لاَ انفِصَامَ لَهَا അതിന് അറ്റു (മുറിഞ്ഞു-പൊട്ടി പോകലില്ല. وَاللهُ അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. 257 اللهُ അല്ലാഹു. وَلِيُّ ബന്ധു (മിത്രം, രക്ഷാധികാരി) ആകുന്നു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരുടെ. يُخْرِجُهُم അവൻ അവരെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, വെളിക്കു വരുത്തും. مِّنَ الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന്. إِلَى النُّورِ പ്രകാശത്തിലേക്ക്. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. أَوْلِيَاؤُهُمُ അവരുടെ ബന്ധുക്കൾ, മിത്രങ്ങൾ, കൈകാര്യക്കാർ. الطَّاغُوتُ ത്വാഗൂത്താകുന്നു. يُخْرِجُونَهُم അവർ അവരെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. مِّنَ النُّورِ പ്രകാശത്തിൽനിന്ന്. إِلَى الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിലേക്ക്. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു. هُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണ്.

മതത്തിൽ-ഇസ്‌ലാമിൽ-ആരെയും നിർബന്ധിച്ചു പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതിനുള്ള കാരണവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു നേർമ്മാർഗ്ഗം വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു قد تبين الرشد من الغى എന്നുള്ളതാണ്. അതായത്, സത്യവിശ്വാസവും സൻമാർഗ്ഗവും ഇന്നതാണെന്നും, അവിശ്വാസവും ദുർമ്മാർഗ്ഗവും ഇന്നതാണെന്നും സ്പഷ്ടമായി തിരിച്ചറിയത്തക്ക തെളിവുകളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ധാരാളം നിലവിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആരേയും നിർബന്ധിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. 'വേണമെന്നുള്ളവർക്കു വിശ്വാസിക്കാം. വേണമെന്നുള്ളവർക്കു അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാം.' 18;29 فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر ١٨:٢٩ രണ്ടിനും അവർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. പക്ഷേ, നേരായ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളാകുന്നവർക്ക് ഭാവിയിൽ രക്ഷയും, അല്ലാത്തവർക്കു കാലാകാല ശിക്ഷയുമായിരിക്കും അനുഭവം. സൂ: യൂനുസ് 99ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ولو شاء ربك لامن من فى الارض كلهم جيعا افانت تكره الناس حتى يكونوا مؤمنين (നിൻെറ റബ്ബു ഉദ്ദേശിച്ചിരിന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിലുള്ളവർ മുഴുവനും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യർ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കുവാൻ നീ അവരെ നിർബന്ധിക്കുകയോ?!)

لا اكراه في الدين (മതത്തിൽ നിർബന്ധം ചെലുത്തലില്ല) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ''അതായത്, ഇസ്‌ലാം മതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ആരേയും നിർബന്ധിക്കരുത്. കാരണം അതിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളും

തെളിവുകളും വ്യക്തമാണ്. അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിലേക്കു വഴി ചേർക്കുകയും, അവൻെറ ഹൃദയത്തിന് വികാസം നൽകുകയും, അവൻെറ അന്തർ ദൃഷ്ടിക്ക് പ്രകാശം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവൻ അതിൽ വ്യക്തമായ തെളിവോടെത്തന്നെ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളും. ആരുടെ അന്തർ ദൃഷ്ടിക്കു അല്ലാഹു അന്ധത നൽകുകയും, അവൻെറ കേൾവിക്കും കാഴ്ചക്കും മുദ്രവെക്കുകയും(*) ചെയ്തുവോ അവൻ നിർബ്ബന്ധത്തിനും ബലാൽക്കാരത്തിന്നും വിധേയനായിക്കൊണ്ടു മതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ അവനു പ്രയോജനവുമില്ല. ഈ വചനത്തിലെ വിധിപൊതുവായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും ഇതിൻെറ അവതരണഹേതു അൻസാരികളിൽപെട്ട ചില ആളുകളാണെന്നു അവർ (ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ) പറയുന്നു.'' തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇതു സംബന്ധമായ ചില രിവായത്തുകളും പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങളും ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചതും അല്ലാത്തതുമായി വന്നിട്ടുള്ള ആ രിവായത്തുകളുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''മദീനക്കാരായ അൻസാരികളിൽപെട്ട ചിലർക്ക് യഹൂദമതമോ ക്രിസ്തീയമതമോ സ്വീകരിച്ച മക്കളുണ്ടായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളായ ആ പിതാക്കൾ അവരെ തടയുകയും ഇസ്‌ലാംമതം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചത്.'' ഈ വചനത്തെക്കുറിച്ച് പണ്ഡിതൻമാരുടെ വേറെ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്; അവർ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് കപ്പം കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അവരെ നിർബന്ധിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ഇതാണ് ഒരഭിപ്രായം. മറ്റൊരഭിപ്രായം, യുദ്ധ കൽപനയോടുകൂടി ഇതിലെ വിധി ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു എന്നുമാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കോ, ഇതുപോലെയുള്ള വേറെ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾക്കോ സ്വീകാര്യമായ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുവാനില്ലതാനും. ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായമായി സ്വീകരിച്ചതും ആദ്യമുദ്ധരിച്ചതുമായ വ്യാഖ്യാനം തന്നെയാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളത്. 1-ാമതായി: അവതരണഹേതു എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും ആയത്തിലെ വാചകം പൊതുവെയുള്ളതും ഉപാധി വെക്കാത്തതുമാണ്. അവതരണഹേതു പ്രത്യേകമായാൽ തന്നെയും ആയത്തുകളുടെ വിധി പൊതുവെ ബാധകമാണെന്നുള്ളത് തർക്കമറ്റതാകുന്നു. 2-ാമതായി: മതം (الدين) കേവലം ബാഹ്യമായ ചില ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മാത്രമല്ല. വിശ്വാസമാണ് അതിൻെറ അടിസ്ഥാനം. നിർബ്ബന്ധവും ശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് വിശ്വാസം മാറ്റുവാനും ഉണ്ടാക്കുവാനും സാധ്യമല്ല. 3-ാമതായി: യുദ്ധകൽപനയും, മതത്തിൽ നിർബ്ബന്ധം പാടില്ലെന്ന കൽപനയും തമ്മിൽ പരസ്പരം വൈരുദ്ധ്യമില്ല. യുദ്ധകൽപനയാകട്ടെ, ഇസ്‌ലാമിൽ ആളുകളെ നിർബന്ധിച്ചു ചേർക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലതാനും.

طاغوت (താഗൂത്ത്) എന്ന പദത്തിൻെറ ക്രിയാരൂപം **طغى** (ത്വഗാ) എന്നാണ് 'അതിരുവിട്ടു, ധിക്കരിച്ചു' എന്നൊക്കെയാണതിനു അർത്ഥം. അനുസരണക്കേടിൽ 'അതിരുവിട്ടു, എല്ലാവർക്കും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾക്കും ആ പദം ഉപയോഗി'ക്കപ്പെടാറുണ്ട്. മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന നേതാക്കൾ, ആഭിചാരികൾ, പ്രശ്നക്കാർ, പിശാചുക്കൾ, ദുർഭൂതങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങൾ ആദിയായവയെ ഉദ്ദേശിച്ചും ത്വാഗൂത്ത് എന്നു പറയപ്പെടും. ഏകവചനാർത്ഥത്തിലും ബഹുവചനാർത്ഥത്തിലും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. (**كما فى مفردات الراغب وفى القاموس**) 'ദുർമൂർത്തി, സ്വേച്ഛാധിപതി, ചെകുത്താൻ' എന്നിങ്ങിനെ മലയാളത്തിലുള്ള ചില പ്രയോഗങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു പ്രയോഗമാണു അറബിയിൽ 'ത്വാഗൂത്ത്' എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. ഇവിടെ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിൻെറ നേരെ വിപരീതവശമായിക്കൊണ്ടാണ്' ത്വാഗൂത്തിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരി

* മുദ്രവെക്കലിൻെറ താൽപര്യത്തെപ്പറ്റി 7-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത- പിശാചടക്കമുള്ള- എല്ലാ ആരാധ്യവസ്തുക്കളുമാണ് ഈ വചനത്തിൽ 'ത്വാഗൂത്ത് ' കൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 'മുറിഞ്ഞു പോകാത്ത ബലവത്തായ പിടിക്കയർ മുറുകെ പിടിച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം വ്യക്തമാണ്. ത്വാഗൂത്തുകളിലെല്ലാം അവിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ശാശ്വതമായ രക്ഷാമാർഗ്ഗം അവലംബിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നർത്ഥം وَلِي (വലിയ്യ്) എന്ന വാക്കിൻെറ ബഹുവചനമാണ് اولياء (ഔലിയാഉ്) 'ബന്ധു, മിത്രം, കൈകാര്യകർത്താവ്, രക്ഷാധികാരി, സഹായകൻ, അയൽക്കാരൻ, സഖി, ചങ്ങാതി' എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭോചിതം പല അർത്ഥത്തിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. അടുപ്പവും ബന്ധവും ഉള്ളവൻ എന്നാണതിൻെറസാക്ഷാൽ അർത്ഥം.

അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചും അവനെ ആരാധിച്ചും വരുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു അവരുടെ മിത്രവും, ബന്ധുവും രക്ഷാകർത്താവും, സഹായിയുമായിരിക്കും. ശിർക്ക്, കുഫ്ർ, സംശയം, കാപട്യം, ആശയക്കുഴപ്പം, ദുർനടപടികൾ, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ ആദിയായ എല്ലാ അന്ധകാര ങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തി സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറയും സൻമാർഗ്ഗത്തിൻെറയും പ്രകാശ ത്തിലേക്കു അവൻ അവരെ നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസി ക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ ബന്ധുക്കളും, മിത്രങ്ങളും, കാര്യകർത്താക്കളുമൊക്കെ ത്വാഗൂത്തു കളായിരിക്കും. ഏതെല്ലാം അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടു ത്തുന്നുവോ അതേ അന്ധകാരങ്ങളിലേക്കായിരിക്കും ആ ത്വാഗൂത്തുകൾ അവരെ നയിക്കുക. അവസാനം ഒരു കാലത്തും രക്ഷകിട്ടാത്തവിധം കാലാകാല നരകശിക്ഷയും!

വിഭാഗം-35

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِى حَآجَّ إِبْرَٰهِـۧمَ فِى رَبِّهِۦٓ أَنْ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ رَبِّىَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا۠ أُحْىِۦ وَأُمِيتُ ۖ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَأْتِى بِٱلشَّمْسِ مِنَ ٱلْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ ٱلْمَغْرِبِ فَبُهِتَ ٱلَّذِى كَفَرَ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٢٥٨﴾

258 നീ കണ്ടില്ലേ, ഇബ്റാഹീമിനോട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബിൻെറ കാര്യത്തിൽ ന്യായവാദം നടത്തിയ ഒരുവനെ?- (അതെ) അവന് അല്ലാഹു രാജത്വം നൽകിയതിനാൽ! (അതായത്:) ''എൻെറ റബ്ബത്രെ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവൻ'' എന്ന് ഇബ്റാഹീം പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു (വല്ലോ) ,'' ഇബ്റാഹീം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, അല്ലാഹു സൂര്യനെ കിഴക്കു ഭാഗത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്നു; നീ അതിനെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തു നിന്ന് (ഒന്നു) കൊണ്ടു വരുക! അപ്പോൾ, (ആ) അവിശ്വസിച്ചവൻ (ഉത്തരം മുട്ടി) സ്തംഭിച്ചു. അല്ലാഹു, അക്രമകാരികളായ ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

---

258 أَ لَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِي حَاجَّ ന്യായവാദംചെയ്തവനെ. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹീമിനോട്. فِي رَبِّهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ (റബ്ബിൻെറ കാര്യത്തിൽ) . أَنْ آتَاهُ اللهُ അവന് അല്ലാഹു നൽകിയതിനാൽ. الْمُلْكَ രാജത്വം. إِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. إِبْرَاهِيمُ ഇബ്രാഹീം. رَبِّيَ എൻെറ റബ്ബ്, റബ്ബത്രെ. الَّذِي يُحْيِي ജീവിപ്പിക്കുന്നവനാണ് (.........വൻ) . وَيُمِيتُ മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. أَنَا أُحْيِي ഞാൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَأُمِيتُ ഞാൻ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. قَالَ إِبْرَاهِيمُ ഇബ്രാഹീം പറഞ്ഞു. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَأْتِي അവൻ വരുന്നു.

بِالشَّمْسِ സൂര്യനെക്കൊണ്ട്. الْمَشْرِقِ കിഴക്കുനിന്ന്, ഉദയസ്ഥാനത്തുനിന്ന്. فَأْتِ بِهَا എന്നാൽ നീ അതിനെ കൊണ്ടുവാ. مِنَ الْمَغْرِبِ പടിഞ്ഞാറുനിന്നു, അസ്തമനസ്ഥാനത്തുനിന്ന്. فَبُهِتَ അപ്പോൾ സ്തംഭിച്ചു പരിഭ്രമിച്ചു (ഉത്തരംമുട്ടി) . الَّذِي كَفَرَ അവിശ്വസിച്ചവൻ. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. لاَ يَهْدِي നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല . الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ.

അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ ബന്ധുവും രക്ഷാകർത്താവും അല്ലാഹുവായിരിക്കുമെന്നും, അവൻ അവരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രാകശത്തിലേക്ക് നയിക്കുമെന്നും, നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ബന്ധുക്കളും കൈകാര്യകർത്താക്കളും ത്വാഗൂത്തുകളായിരിക്കുമെന്നും, അവർ അവരെ പ്രകാശത്തിൽ നിന്ന് അന്ധകാരങ്ങളിലേക്കാണ് തള്ളിവിടുക എന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് ഈ വചനം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) സത്യത്തിൻെറയും ന്യായത്തിൻെറയും പ്രകാശം ആസ്വദിച്ചു വിജയിച്ചതും അദ്ദേഹത്തോട് തർക്കം നടത്തിയ ആ രാജാവിന് ആ പ്രകാശം ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവൻ അന്ധകാരത്തിൽ മുഴുകി പരാജയമടഞ്ഞതുമാണ് ആ സംഭവത്തിൽ കാണുന്നത്. പ്രസ്തുത രാജാവിൻെറ പേർ നംറൂദ് (نمرود) എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത് നാടു ഭരിക്കുന്ന രാജാക്കൾ ദൈവങ്ങളായി ചമയലും, പ്രജകൾ അവരെ ദൈവങ്ങളാക്കി ആരാധിക്കലും പൂർവ്വകാലത്ത് പതിവായിരുന്നു. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ശേഷം ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണല്ലോ മൂസാ(عليه السلام) നബിയുടെ കാലം. അക്കാലത്ത് ഈജിപ്തിലെ രാജാവായിരുന്ന ഫിർഔൻ, ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബ് (انا ربكم الاعلى) എന്നും, ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു ഇലാഹുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല (ما علمت لكم من اله غيرى) എന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. രാജാക്കളെ ദൈവങ്ങളായി കരുതുന്ന സമ്പ്രദായം അടുത്തകാലം വരെ ജപ്പാൻ, സയാം മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും ചുരുക്കം ജനങ്ങളിൽ ആ വിശ്വാസം നിശ്ശേഷം നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് പറയാം. ഫിർഔനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ ഖുർആനിൽ ധാരാളം കാണാമെങ്കിലും, നംറൂദിനെക്കുറിച്ച് ഈ വചനത്തിലല്ലാതെ ഖുർആനിൽ പരാമർശം കാണുന്നില്ല. ആ പേരും ഖുർആനിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയും അവനും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തിൽ നിന്ന് അവനും താനൊരു ദൈവമാണെന്ന് വാദിച്ചിരുന്നതായിട്ടാണ് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നത് എന്നുമാത്രം.

ഏതായാലും ദൈവവാദികളായ ആരുംതന്നെ ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചതും, അവയിലെ വൻകാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്നതും തങ്ങളാണെന്ന് വാദിച്ചതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല വല്ലവരും അങ്ങനെ വാദിച്ചാൽതന്നെയും അത് അംഗീകരിക്കുവാൻ എക്കാലത്തും ആളുണ്ടാകുമെന്ന് തോന്നുന്നുമില്ല. ലോകസ്രഷ്ടാവും, ലോകനിയന്താവുമായ ഒരു മഹാശക്തി ഉള്ളതോടെത്തന്നെ, തങ്ങളുടെ അധികാരാതിർത്തിക്കുള്ളിലെ അധികാരങ്ങളും കൈകാര്യങ്ങളുമൊക്കെ തങ്ങൾക്കാണെന്നും, അക്കാരണത്താൽ എല്ലാവരുടെയും ആരാധനാവണക്കങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശം തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നുമായിരിക്കും അവരുടെ വാദം. അതോടുകൂടി, നാട്ടിലെ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളെല്ലാം തങ്ങളുടെ വക അനുഗ്രഹങ്ങളായും, ആപത്തുകളും അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും തങ്ങളുടെ ശാപകോപങ്ങളായും സമർത്ഥിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കും. അല്ലാഹു മാത്രമാണ് റബ്ബും ഇലാഹും (ലോകരക്ഷിതാവും ആരാധ്യനും) എന്നതാണല്ലോ എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരുടെയും മൗലിക പ്രധാനമായ പ്രബോധനതത്വം. ഈ തത്വം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതോടുകൂടി ആ വാദങ്ങളും, അവയെ അടിത്തറയാക്കി കെട്ടിപ്പൊക്കപ്പെട്ട എല്ലാ വൻകോട്ടകളും പൊളിഞ്ഞു പോകുന്നു. അതോടൊപ്പം അധികാരത്തിൻെറയും, ഔന്നത്യത്തിമേയും സഹജങ്ങളായ ഔദ്ധത്യവും അധികാരവും അവരിൽ പ്രകടമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതാണിവിടെ നംറൂദിൻെറ തർക്കത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ ان اتاه الله الملك (അവന് അല്ലാഹു രാജത്വം നൽകിയതിനാൽ) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നത്.

ഈ വിവാദത്തെപ്പറ്റി ബൈബിളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും തൽമൂദിൽ(*) ഈ സംഭവം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) വിഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുകയും അവയെ കൊത്തിമുറിക്കുകയും ചെയ്തതിനെത്തുടർന്നാണത് സംഭവിച്ചത് എന്നത്രെ അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഏതായാലും മൂസാ (عليه السلام) നബി ഫിർഔനെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ **فمن ربكما يا موسى** (മൂസാ, അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ രണ്ടാളുകളുടെയും-മൂസാ (عليه السلام) ൻെറയും ഹാറൂ (عليه السلام) ൻെറയും-റബ്ബ് ആരാണ്?) എന്നും, **وما رب العالمين** (എന്താണ് ഈ ലോകരക്ഷിതാവ്?) എന്നുമൊക്കെ അവൻ ചോദിച്ചതുപോലെ നംറൂദും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നോട് ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചിരിക്കാം. അതിനെത്തുടർന്നായിരിക്കാം അദ്ദേഹം **ربي الذي يحيي ويميت** (എൻെറ റബ്ബ് ജീവിപ്പിക്കുകയും മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ്) എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞത്. **الله اعلم**

ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനും സർവ്വ സ്വീകാര്യമായ ഒരു ശാസ്ത്രീയ നിർവ്വചനം നൽകുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്ക് ഇതേവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അത് രണ്ടും തിരിച്ചറിയുവാൻ എല്ലാവർക്കും കഴിയുന്നവിധം വ്യക്തമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണവ. അതുപോലെത്തന്നെ, ഈ രണ്ടു കാര്യത്തിനും ബാഹ്യമായ ചില കാരണങ്ങളൊക്കെ പറയുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ മുതിർന്നേക്കുമെങ്കിലും ആ കാരണങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ള യഥാർത്ഥ കാരണം അല്ലാഹുവാണെന്നതിലും സംശയമില്ല. ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്തതെല്ലാം കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുന്ന നാസ്തികൻമാർക്ക് മാത്രമേ അതിൽ എതിരഭിപ്രായമുണ്ടാകുകയുള്ളു. ജീവികൾക്ക് ജീവിതവും മരണവും നൽകുന്ന സാക്ഷാൽ കർത്താവ് ഏതാണോ അതാണ് എൻെറ റബ്ബ്-ആ റബ്ബിലേക്കാണ് ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നത്- എന്നാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

ഇതംഗീകരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ നംറൂദിൻെറ അഹന്തയുണ്ടോ സമ്മതിക്കുന്നു?! അവൻ ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനും ഒരു പുതിയ വ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കൊണ്ട് ആ യഥാർത്ഥത്തെ മറികടക്കുവാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ.'' അതെ, അപ്പോൾ ഞാനല്ലേ റബ്ബാകേണ്ടത് എന്നർത്ഥം. എത്രയോ പേരെ അതിനുമുമ്പ് അവൻ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയും, പലരെയും കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും കൊല്ലാതെ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുമല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ-ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതുപോലെ -രണ്ടുപേരെകൊണ്ടുവന്ന് അവരിൽ ഒരാൾക്ക് കൊലശിക്ഷ നൽകുകയും, മറ്റേയാളെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കാം. അതുമല്ലെങ്കിൽ-ഇബ്നു കഥീർ(رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-അതു രണ്ടും എൻെറ സ്വന്തം പ്രവൃത്തി തന്നെയാണെന്ന് അവൻെറ അഹങ്കാരവും ഔദ്ധത്യവും ദുർവ്വാശിയും അവനെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിച്ചതുമാകാം. അഥവാ 'നിങ്ങൾക്ക് ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി എനിക്കറിയില്ല.' എന്ന് ഫിർഔൻ അഹങ്കരിച്ചതുപോലെയുള്ള ഒരു അഹങ്കാര വാക്കായിരിക്കും. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഏതായാലും, അതൊന്നും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) പറഞ്ഞതിന് ഒരു വിധത്തിലും ഖണ്ഡനമാകുന്നില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടംതന്നെ.

* ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ യഹൂദി പണ്ഡിത ശ്രേഷ്ഠൻമാരിൽ രചിക്കപ്പെട്ട യഹൂദമത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് തൽമൂദ് (Talmud) വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ പറയുന്നു: 'യെഹൂദ പാരമ്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തെളിവായി അറിയണമെങ്കിൽ റബ്ബിമാർ രചിച്ച തൽമൂദും അതിൻെറ പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങളും പരിശോധിക്കണം.. 'പഠിത്തം' എന്നർത്ഥമുള്ള തൽമൂദു യൂദ റബ്ബിമാർ നിർമ്മിച്ചു. കോടാനുകോടി പാരമ്പര്യങ്ങൾ, വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, തർക്കശാസ്ത്രങ്ങൾ മുതലായവ അടങ്ങിയ കലാസാഗരമാണത്...തൽമൂദും മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണവും ഒന്നുപോലെ അധികാരമുള്ളവയാണെന്ന് യെഹൂദ ശാസ്ത്രിമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു...'

എന്നാലും നംറൂദിൻെറ വാക്കിനെ വിശകലനം ചെയ്വാനോ, താൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകളെ വിശദീകരിക്കുവാനോ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) മുതിർന്നില്ല. തത്വത്തിൽ ആദ്യവാദത്തിൻെറ മറ്റൊരു രൂപംതന്നെയാണെങ്കിലും ഒരു വെല്ലുവിളികൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സംസാരഗതി മാറ്റുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ......**فان الله يأتي باالشمس** (എന്നാൽ, അല്ലാഹു സൂര്യനെ കിഴക്കുനിന്ന് കൊണ്ടുവരുന്നു. താനത് പടിഞ്ഞാറ് നിന്ന് കൊണ്ടു വരുക!) ശരി. ജീവിതവും മരണവും താനാണ് നൽകുന്നത്-അല്ലെങ്കിൽ താനും നൽകുന്നു-എങ്കിൽ അതങ്ങിനെയിരിക്കട്ടെ, ഈ സൂര്യനെ അനുദിനം കിഴക്കുനിന്ന് ഉദിപ്പിച്ച് പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് അസ്തമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മഹാശക്തിയുണ്ട്. അത് താനല്ലല്ലോ. ആ ശക്തിയെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ റബ്ബ് എന്ന് പറയുന്നത്. താൻ റബ്ബാണെങ്കിൽ തനിക്ക് അതിനെ പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് കിഴക്കോട്ട് കൊണ്ടുവരാനും സാധിക്കണമല്ലോ. അതൊന്നു കാണട്ടെ, എന്ന് സാരം. നംറൂദ് ഉത്തരംമുട്ടി സ്തംഭിച്ചുപോയി. അനന്തരം എന്തുണ്ടായി എന്ന് അല്ലാഹു തുടുർന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സംശയത്തിൽനിന്നോ അറിവില്ലായ്മയിൽനിന്നോ അല്ലാതെ-അഹന്തയിൽനിന്നും ഔദ്ധത്യത്തിൽ നിന്നും മാത്രം-ഉടലെടുത്ത വാദങ്ങളുടെ കർത്താക്കൾ ഉത്തരം മുട്ടിയാലും വാദം പിൻവലിക്കുക പ്രയാസമാണല്ലോ. ഫിർഔൻ മൂസാ (عليه السلام) നോട് ഉത്തരംമുട്ടിയപ്പോൾ, നിങ്ങളിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ട ഒരു റസൂൽ ഒരു ഭ്രാന്തൻതന്നെയാണ്. (26:27) എന്ന് ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞു തൃപതി അടയുകയും. ഞാനല്ലാത്ത മറ്റൊരു ഇലാഹിനെ നീ സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം ഞാൻ നിന്നെ കാരാഗൃഹത്തിലിടും(26:29) എന്ന് മൂസാ (عليه السلام) നെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ചെയ്തത്. അതുപോലെ വല്ലതും നംറൂദും ചെയ്തരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഒന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഏതായാലും അവൻ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുകയോ, തൻെറ വാദത്തിൽ നിന്ന് പിൻമടങ്ങുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് തീർച്ചതന്നെ. **والله لا يهدى القوم الظالمين** (അക്രമികളായജനങ്ങളെ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തന്നെ അത് മനസ്സിലാക്കാം. അദ്ദേഹം അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ എറിയപ്പെട്ടതും, അവസാനം രാജ്യം ത്യജിച്ചു ഹിജ്റപോയതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ;

أَوْ كَٱلَّذِى مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْىِۦ هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۖ فَأَمَاتَهُ ٱللَّهُ مِا۟ئَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُۥ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِا۟ئَةَ عَامٍ فَٱنظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَٱنظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ ۖ وَٱنظُرْ إِلَى ٱلْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

259 അല്ലെങ്കിൽ,ഒരു രാജ്യത്തിലൂടെ നടന്നുപോയ ഒരുവൻെറ മാതിരി (കണ്ടില്ലേ?) അത് [ആ രാജ്യം] അതിലെ മേൽക്കൂരകളോടെ വീണടിഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്; (അപ്പോൾ) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇത് ചത്തു (നിർജ്ജീവമായി) പോയതിൻെറ ശേഷം ഇതിനെ അല്ലാഹു ജീവിപ്പിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയായിരിക്കും?!'' എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു നൂറുവർഷം മരിപ്പിച്ചു (കിടത്തി) ; പിന്നെ അദ്ദേഹത്തെ (ജീവിപ്പിച്ച്) എഴുന്നേൽപിച്ചു. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''നീ എത്ര (കാലം) കഴിഞ്ഞുകൂടി?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ ഒരു ദിവസം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദിവസത്തിൻെറ കുറച്ചുഭാഗം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്നു.'' അവൻ പറഞ്ഞു: ''(അല്ല) പക്ഷേ നീ നൂറുവർഷം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്നു;- എന്നാൽ നിൻെറ ഭക്ഷണത്തിലേക്കും പാനീയത്തിലേക്കും നോക്കൂ: അത് (പഴക്കം പിടിച്ച്) മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല. നിൻെറ കഴുതയിലേക്കും

നോക്കുക (അതെങ്ങിനെയുണ്ടെന്ന്) ! നിന്നെ മനുഷ്യര്‍ക്കു നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ആക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയും (കൂടി) ആകുന്നു (ഇത്) . (അതാ, ആ) എല്ലുകളിലേക്കും നോക്കുക. നാം അവയെ എങ്ങിനെ ഘടിപ്പിക്കുകയും, പിന്നെ അവക്കു മാംസം ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന്!'' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിനു (കാര്യം) വ്യക്തമായിത്തീര്‍ന്നപ്പോള്‍, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്നു ഞാന്‍ (അനുഭവത്തിലൂടെ) അറിയുന്നു.

---

259 أَوْ كَالَّذِي അല്ലെങ്കില്‍ യാതൊരുവന്‍െറ മാതിരി,. مَرَّ അദ്ദേഹം നടന്നുപോയി. عَلَى قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യത്തിലൂടെ. وَهِيَ خَاوِيَةٌ അതു വീണടിഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ്. عَلَى عُرُوشِهَا അതിലെ മേല്‍പുര (കൂര) കളോടെ. قَالَ أَنَّى അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എങ്ങിനെയായിരിക്കും,. يُحْيِي هَٰذِهِ ഇതിനെ ജീവിപ്പിക്കുക. اللَّهُ അല്ലാഹു. بَعْدَ مَوْتِهَا ഇതു നിര്‍ജ്ജീവമായതിനുശേഷം. فَأَمَاتَهُ اللَّهُ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു മരണപ്പെടുത്തി. مِائَةَ عَامٍ നൂറു വര്‍ഷം. ثُمَّ بَعَثَهُ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തെ എഴുന്നേല്‍പിച്ചു. قَالَ അവന്‍ പറഞ്ഞു. كَمْ لَبِثْتَ നീ എത്ര താമസിച്ചു, കഴിഞ്ഞുകൂടി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لَبِثْتُ يَوْمًا ഞാന്‍ ഒരു ദിവസം താമാസിച്ചു, കഴിഞ്ഞുകൂടി. أَوْبَعْضَ يَوْمٍ അല്ലെങ്കില്‍ ഒരു ദിവസത്തിന്‍െറ കുറച്ചുഭാഗം. قَالَ അവന്‍ പറഞ്ഞു. بَلْ لَبِثْتَ പക്ഷേ (എന്നാല്‍) നീ താമസിച്ചു. مِائَةَعَامٍ നൂറു വര്‍ഷം. فَانظُرْ എന്നാല്‍ നീ നോക്കുക. إِلَى طَعَامِكَ നിന്‍െറ ഭക്ഷണ (സാധന) ത്തിലേക്ക്. وَشَرَابِكَ നിന്‍െറ പാനീയത്തിലേക്കും. لَمْ يَتَسَنَّهْ അതു കാലപ്പഴക്കം ചെന്നിട്ടില്ല മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല. وَانظُرْ നോക്കുകയും ചെയ്യുക. إِلَى حِمَارِكَ നിന്‍െറ കഴുതയിലേക്ക്. وَلِنَجْعَلَكَ നിന്നെ ആക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയുമാണ്. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യര്‍ക്ക്. وَانظُرْ നോക്കുകയും ചെയ്യുക. إِلَى الْعِظَامِ എല്ലുകളിലേക്ക്. كَيْفَ എങ്ങിനെയൊണ് (എന്ന്) . نُنشِزُهَا നാമതിനെ ഘടിപ്പിക്കുന്നു, അവയെ കൂട്ടിച്ചേര്‍ക്കുന്നു, പൊക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. ثُمَّ نَكْسُوهَا പിന്നെ നാമതിന് ധരിപ്പിക്കുന്നു. لَحْمًا മാംസത്തെ. فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ അങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്ന് വ്യക്തമായപ്പോള്‍. قَالَ أَعْلَمُ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഞാന്‍ അറിയുന്നു. أَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവന്‍.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുമായി അഹങ്കാരപൂര്‍വ്വം തര്‍ക്കം നടത്തുകയും, സത്യത്തിന്‍െറ പ്രകാശം ഏല്‍ക്കുവാന്‍ കഴിയാതെ അന്ധകാരത്തില്‍ ഉറച്ചുനില്‍ക്കുകയും ചെയ്ത നംറൂദിന്‍െറ കഥ വിവരിച്ചു. കണ്ടില്ലേ الم تر എന്ന് പറഞ്ഞു സംബോധിതരുടെ ശ്രദ്ധ ആകര്‍ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ കഥ അവിടെ വിവരിച്ചത്. നേരെ മറിച്ച് സത്യവിശ്വാസിയും സത്യാന്വേഷിയുമായ ഒരാള്‍ക്ക് അല്ലാഹു കൂടുതല്‍ പ്രകാശം നല്‍കി അനുഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായ ഒരു സംഭവമാണ് ഈ വചനത്തില്‍ വിവരിക്കുന്നത്. അതല്ലെങ്കില്‍ ഇതാ മറ്റൊരു ഉദാഹരണം- ഇതൊന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക-എന്ന അര്‍ത്ഥത്തില്‍ اوكالذى الخ (അല്ലെങ്കില്‍ യാതൊരുവന്‍െറ മാതിരി) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ സംഭവത്തിലേക്കും അല്ലാഹു ശ്രദ്ധ ആകര്‍ഷിക്കുന്നു. ജീവിതവും മരണവും നല്‍കുന്നത് അല്ലാഹുവാണെന്ന് വിശ്വാസമുള്ളവരില്‍ തന്നെ, മരണാനന്തരജീവിതത്തെ പാടെ നിഷേധിക്കുന്നവരും, പാടെ നിഷേധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ചില ദുര്‍വ്യാഖ്യാനങ്ങള്‍ നല്‍കി യഥാര്‍ത്ഥാവസ്ഥയെ നിഷേധിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. മാത്രമല്ല, ഒരിക്കല്‍ മരണം ബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാല്‍ പിന്നെ ഒരു കാരണത്താലും ഈ ലോകത്തുവെച്ച് രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം സംഭവിക്കുക അസംഭവ്യമാണെന്നും, ബാഹ്യമായ കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങള്‍ക്കപ്പുറം ഈ ലോകത്ത് ഒന്നും സംഭവിക്കാവതല്ലെന്നും ധരിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്.

ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്കെല്ലാം മതിയായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഈ സംഭവം.

'ഒരു രാജ്യത്തിലൂടെ നടന്നുപോയ ആൾ' എന്ന് പറഞ്ഞത് ആരെപ്പറ്റിയാണെന്നും, ആ രാജ്യം ഏതായിരുന്നുവെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഹദീസിലും കാണുന്നില്ല. സംഭവത്തിൻെറസ്വഭാവവും അതിൽ നിന്നുള്ള പാഠവും ഗ്രഹിക്കുവാൻ അതറിയണമെന്നി ല്ലതാനും. അർമിയാ (യിരെമ്യാ) പ്രവാചകനായിരുന്നുവെന്നും, ഹസ്ഖീൽ (യെഹെസ്കേൽ) പ്രവാചകനായിരുന്നുവെന്നും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും, കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായ അഭിപ്രായം അത് ഉസൈർ (او كالذى الخ എസ്രാ) പ്രവാചകനായിരുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. ഭൂരിപക്ഷം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അംഗീകരിച്ചു കാണുന്നതും അതാകുന്നു. ആ വ്യക്തി ആരായിരുന്നാലും അതൊരു പ്രവാചകനായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആൻെറ വിവരണത്തിൽ നിന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത രാജ്യം ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് അഥവാ യെരൂശലം ആയിരുന്നുവെന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ആരായിരുന്നാലും ആ മഹാൻെറ ഒന്നിച്ചു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കഴുതയും, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, നശിച്ചു ശൂന്യമായിക്കിടക്കുന്ന ആ രാജ്യത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെ കണ്ട കാഴ്ചയാണ് സംഭവത്തിന് കാരണമായതെന്നും ആയത്തിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. വീടുകളും കെട്ടിടങ്ങളും തകർന്നു വീണുകിടക്കുന്ന കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചാണ് وهى خاوية على عروشها (അതതിൻെറ മേൽകൂരകളോടെ വീണു കിടക്കുകയാണ്) എന്നു പറഞ്ഞത്. മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ വീണു നശിക്കുമ്പോൾ ആദ്യം അവയുടെ പന്തലുകൾ വീഴുകയും രണ്ടാമതും നിവർത്തി ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്തവിധം വള്ളികൾ അതിനു മീതെ വീണമ്പുകയുമാണല്ലോ ഉണ്ടാകുക. ഇതിൽ നിന്നാണ് അതിനു ഈ പ്രയോഗം ഉൽഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബാബിലോണ്യൻ രാജാവായിരുന്നു ബുഖ്ത്തുനസ്സർ (بختنصر നെബൂഖദ്നേസർ) ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് ആക്രമിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും, ഇസ്റാഈല്യരെ കൂട്ടക്കൊല നടത്തുകയും, ശേഷിച്ചവരെ അടിമകളാക്കി ബാബിലോണ്യയിലേക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്ത സംഭവം ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്. അങ്ങനെ, ആ രാജ്യം വളരെക്കാലം നിർജ്ജീവമായും ജനശൂന്യമായും കിടക്കുകയായിരുന്നു. ആ കാലത്തെയാണ് ഇത് കുറിക്കുന്നതെന്നാണ് അധിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ഈ സംഭവം ബൈബിളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇതിലെ ചില വശങ്ങളുമായി സാമ്യം തോന്നിക്കുന്നതോ, ഇതുമായി ബന്ധം തോന്നിക്കുന്നതോ ആയ ചില സംഭവങ്ങൾ അതിൽ കാണാവുന്നതുമാണ്.

''ഈ രാജ്യം ചത്ത് നിർജ്ജീവമായതിനു ശേഷം ഇതെങ്ങിനെയായിരിക്കും അല്ലാഹു ജീവിപ്പിക്കുക'' എന്ന് ആ മഹാൻ പറഞ്ഞതു കേവലം നിഷേധരൂപത്തിലോ, സംശയരൂപത്തിലോ ആയിരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ അപാരമായ കഴിവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും ഉളവായ ഒരു ആശ്ചര്യത്തിൻെറ പ്രകടനമായിരുന്നു അതെന്നു തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അക്കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന് അനുഭവത്തിലൂടെത്തന്നെ കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു. ലക്ഷ്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വഴി വിശ്വാസം എത്രതന്നെ സുദൃഢമായിരുന്നാലും അനുഭവത്തിൽ കാണുന്നത് അതിനെ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുമല്ലോ. അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്ന ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സംഭവത്തിൽ നിന്ന് ഈ വാസ്തവം കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു ആ മഹാനെ നൂറു കൊല്ലം മരണപ്പെടുത്തുകയും പിന്നീട് ജീവിപ്പിച്ച് എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും കാലം അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടു കിടന്നത് എവിടെയായിരുന്നു? വല്ല മനുഷ്യരും അതു കണ്ടിരുന്നുവോ? നൂറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പെട്ടെന്നു ജീവിക്കുകയാണോ ചെയ്തത്? അതല്ല പടിപടിയായി ജീവൻ വീണ്ടുകിട്ടുകയാണോ ചെയ്തത്? അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഇതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളുടെ പരിധിക്കപ്പുറം കടന്നു വല്ലതും പറയുവാൻ നമുക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. വിശ്വസനീയമായ മറ്റു തെളിവുകളുമില്ല. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു തന്നതുകൊണ്ട് നമുക്ക് മതിയാക്കാം. അതിൽ പരിപൂർണ്ണമായി

വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാം.

അദ്ദേഹം ജീവിച്ചശേഷം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോട് താൻ മരണാവസ്ഥയിൽ എത്രകാലം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് ചോദിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്നറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ല, അദ്ദേഹത്തിനു യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം. നൂറുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞതൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനറിയുകയില്ലല്ലോ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഒരു ദിവസമോ, ഒരു ദിവസത്തിന്റെ കുറച്ചു ഭാഗമോ അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കും. അർദ്ധമരണമായ ഉറക്കിൽപെട്ടു മുന്നൂറിൽപരം കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഗുഹാവാസികൾ اصحاب الكهف അവരുടെ ഉറക്കിൽനിന്ന് ഉണർന്നപ്പോൾ അവർ തമ്മിലും ഇതേമാതിരി അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചതായി സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ് 19ൽ കാണാം. അദ്ദേഹം മരിക്കുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മാറ്റങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം ജീവിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രകടമായിരുന്നില്ലെന്നാണ് ഈ മറുപടിയിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. പ്രസ്തുത ചോദ്യം അദ്ദേഹത്തോട് അല്ലാഹു ചോദിച്ചതും, അതിനു അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞതും വഹ്യ് മൂലമോ, മലക്കു മുഖാന്തരമോ ആയിരിക്കാം. അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനായിരിക്കുമെന്നാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. (വാസ്തവം അല്ലാഹുവിന്നറിയാം) താൻ വിചാരിച്ചതുപോലെയല്ല കാര്യം-താൻ നൂറുകൊല്ലം മരിച്ചു കിടന്നിരിക്കുന്നു-എന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന് യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നത്.

ഇവിടെ ഒരു സംശയം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. ഒരു ഐഹിക ജീവിതവും ഒരു മരണാനന്തര ജീവിതവും എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടു ജീവിതമാണല്ലോ ഉള്ളത്. ഇദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജീവിതം മൂണ്ണെണ്ണമാകുമല്ലോ. മാത്രമല്ല, മരണപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു പുനരുത്ഥാനം വരെയുള്ള ഇടക്കാലത്തു (عالم البرزخ ൽവെച്ചു) ഓരോരുത്തന്റെയും സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ചു സുഖത്തിന്റേതോ, ദു:ഖത്തിന്റേതോ ആയ ആത്മീയാനുഭവങ്ങളും അഭൗതികമായ ചില കാഴ്ചകളും അനുഭവപ്പെടുമെന്നു ഖുർആൻ കൊണ്ടും നബി വാക്യങ്ങൾകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ, നൂറുകൊല്ലം മരിച്ചുകിടന്ന ഇദ്ദേഹത്തിനും അങ്ങിനെ അനുഭവപ്പെടേണ്ടതല്ലേ? ഇതാണാ സംശയം ഇത്തരം സംശയങ്ങൾക്ക് മൊത്തത്തിൽ പറയുവാനുള്ള മറുപടി ഇതാണ്: യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹുവിന്നറിയാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള സങ്കൽപങ്ങളെയും സംശയങ്ങളെയും ആസ്പദമാക്കി സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ച സംഗതികളെ നമ്മുടെ യുക്തിക്കനുസരിച്ചു ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതു ശരിയല്ല. അവയെ അവയുടെ മുഖവിലക്കു അംഗീകരിക്കുകയും, അതിൽനിന്നുളവാകുന്ന സംശയങ്ങൾക്കു മറ്റു തെളിവുകളിൽനിന്നു തക്കതായ മറുപടി കാണാത്തപ്പോൾ വാസ്തവം അല്ലാഹുവിന്നറിയാമെന്നുവെച്ചു സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് നാം വേണ്ടത്. അതോടുകൂടി താഴെ പറയുന്നതുപോലുള്ള ചില വസ്തുതകൾകൂടി ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്:--

(1) ഭൗതിക ജീവിതം ഒരാൾക്കു ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ അനുഭവത്തിൽ വരൂ എന്നത് പൊതുവായ ഒരു നിയമം തന്നെ. ഈ നിയമത്തിൽ മനുഷ്യർ മാത്രമല്ല, ഇതര ജീവികളും ഉൾപെടുന്നു. പക്ഷേ, പൊതുവെയുള്ള പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കതീതമായ ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഈ പൊതു നിയമത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്ഥമായും ചിലതു സംഭവിച്ചുകൂടാ എന്നില്ല. ഈ വചനത്തിൽതന്നെ ആ മഹാന്റെ ചത്ത കഴുതയെ ജീവിപ്പിച്ച വിവരം അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ വരുന്നുണ്ട്. അടുത്ത വചനത്തിൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു പക്ഷികളെ ജീവിപ്പിച്ചുകാണിച്ച സംഭവവും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈസാ (عليه السلام) നബിക്കു നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഒന്നു മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. (3:49;5:113) . അപ്പോൾ ചുരുങ്ങിയതു ഒരിക്കലെങ്കിലും അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചിരിക്കുമെന്നാണല്ലോ കരുതേണ്ടത്. ഇവിടെയൊക്കെ അത് അലങ്കാര പ്രയോഗങ്ങളാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാൻ മുതിരുന്നപക്ഷം, അതേ മാനദണ്ഡംവെച്ചുകൊണ്ടു ഖുർആനിലെ മിക്ക പ്രസ്താവനകളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം തുറക്കലായിരിക്കും അതിന്റെ

ഫലം.

(2) ഈ സംഭവത്തിലെ ആ മഹാനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, ആ നൂറുകൊല്ലക്കാലം ആത്മീയമായ അനുഭവങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ഉണ്ടായിട്ടില്ലാതിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നാൽ തന്നെയും രണ്ടാമത്തെ ഭൗതിക ജീവിതത്തോടുകൂടി അതദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്മൃതിപഥത്തിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഇതുപോലെ ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവങ്ങളിൽ വിശേഷിച്ചും. അല്ലാഹുവിനു എല്ലാറ്റിനും കഴിവുണ്ടല്ലോ. (3) പ്രവാചകൻമാർക്കു ചില അദൃശ്യജ്ഞാനങ്ങൾ അല്ലാഹു വെളിവാക്കിക്കൊടുത്തെന്നുവരും. (72:27) ജനങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേനയും തെളിവുകൾ വഴിയും മനസ്സിലാക്കി വിശ്വസിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അവർ അനുഭവത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നതും. (ഇതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ അടുത്ത വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാണാം.) നബി (ﷺ) ക്കുണ്ടായ ഒരു അനുഭവം ഇതാ. ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''എനിക്കു സ്വർഗ്ഗവും നരകവം പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. നൻമയിലും തിൻമയിലും അന്നത്തെപ്പോലെ (മറ്റൊരു ദിവസവും) ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. എനിക്ക് അറിയാവുന്നത് നിങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കുറച്ചു (മാത്രം) ചിരിക്കുകയും, നിങ്ങൾ ധാരാളമായി കരയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു''. (ബു;മു.)

നൂറുകൊല്ലക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ആ മഹാൻെറ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങൾക്കു മാറ്റമൊന്നും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. അതേ സമയത്ത് കഴുതയാകട്ടെ, ചത്തു ജീർണ്ണിക്കുകയും, എല്ലുകൾമാത്രം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു! കഴുതചത്തു ജീർണ്ണിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു അതു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ, ആ രാജ്യത്തെ പുനരുദ്ധരിച്ച് അതിൽ ജനപ്പെരുപ്പവും സമ്പൽസമൃദ്ധിയുമുണ്ടാക്കി അതിനെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒരു പ്രയാസവുംമില്ലെന്നും, മരണാനന്തര ജീവിതം മുതലായി മനുഷ്യ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രയാസകരമെന്നു തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കേവലം നിസ്സാരങ്ങളാണെന്നുമൊക്കെ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് ഈ സംഭവം മുഖേന അനുഭവത്തിൽ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. മാത്രമല്ല, ആ സംഭവത്തെ മറ്റുള്ളവർക്കുകൂടി ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുവാന് അല്ലാഹു ഇതു മുഖേന ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ولنجعلك اية للناس

ഇക്കാലമത്രയും ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ മാറ്റമൊന്നും കൂടാതെ ശേഷിച്ചതുതന്നെയാണ് അതിലണങ്ങിയ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. അതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. കഴുതചത്തു ദ്രവിച്ചതാകട്ടെ, സാധാരണഗതിയിൽ സ്വഭാവികം മാത്രമാണ് അതുകൊണ്ട് കഴുതയിലൂടെ കാട്ടിക്കൊടുത്ത ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ചേ വിവരിക്കേണ്ടതുള്ളു. അത് ചത്ത് ജീർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എല്ലുകൾ മാത്രമാണ് ശേഷിപ്പുള്ളതെന്നുംകണ്ട അദ്ദേഹത്തോട് ആ എല്ലുകളിലേക്ക് നോക്കുവാനും, അവയെ പുനസ്സംഘടിപ്പിച്ച് മാംസംകൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ് വീണ്ടും അതിനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുവാനും അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹം കാണത്തന്നെ അതു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പിന്നെ എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ല. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ ആ മഹാൻ പറഞ്ഞുപോയി: അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്-ഒരു കാര്യവും അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രയാസകരമല്ല-എന്നു ഞാനിതാ അനുഭവം കൊണ്ട് കണ്ടറിയുന്നു എന്ന്! **فلما تبين له قال اعلم ان الله على كل شيئ قدير** മുമ്പേ അറിഞ്ഞും, വിശ്വസിച്ചും വരുന്ന യഥാർത്ഥം കാഴ്ചയിൽ കണ്ടറിഞ്ഞുവെന്ന് സാരം. ഇവിടെ **اعلم** (അഅ്ലമു) എന്നവർത്തമാന ക്രിയയുടെ സ്ഥാനത്ത് **اعلم** (ഇഅ്ലം) എന്ന് ശാസനാ ക്രിയ രൂപത്തിലും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ''അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്ന് നീ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക എന്ന അദ്ദേഹത്തോട്

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു'' എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അർത്ഥം. രണ്ടായാലും അറിവ് علم കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അനുഭവപൂർവമുള്ള അറിവുതന്നെ.

ഈ സംഭവം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം സയ്യിദ്ഖുത്ത്ബ് (رحمه الله) പറഞ്ഞ ചില വാക്കുകൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യയോഗ്യമാകുന്നു. അതിങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കാം:'' ഈ അസാധാരണ സംഭവം എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി? മറ്റെല്ലാ അസാധാരണ സംഭവങ്ങളും പോലെത്തന്നെ! അതെ, ഒന്നാമത്തെ ജീവിതത്തിലെ അസാധാരണത്വംപോലെത്തന്നെ! അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അത് സംഭവിച്ചുവെന്നല്ലാതെ-അതെങ്ങിനെ (എന്തുകൊണ്ട്) സംഭവിച്ചുവെന്ന്-നമുക്കറിവില്ലല്ലോ. ജീവ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരിൽ വലിയ ആളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഡാർവിൻ അതാ ജീവനെ സംബന്ധിച്ച തന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിലൂടെ ജീവന്റെ അഗാധതയിലേക്ക് പടിപടിയായി ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് പരിശോധന നടത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അവസാനം അതാ, ഒന്നാമത്തെ പടിയിൽച്ചെന്ന് നിലമുട്ടിപ്പോകുന്നു! ഒന്നാമത്തെ പടിയിൽ-അഥവാ കോശത്തിൽ(cell) ജീവൻ എങ്ങിനെ വന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷെ, മനുഷ്യന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു ശക്തിയുണ്ടെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായില്ല. ഈ ഒന്നാമത്തെ പടിയിലെങ്കിലും ജീവൻ നൽകിയ ഒരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുവാനും അദ്ദേഹം തയ്യാറില്ല!....''

ഈ സംഭവത്തിലെ കഥാപാത്രമായ ആ മഹാൻ പിന്നീടു ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ചെന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യകാലത്ത് അറിയാമായിരുന്നവരും അങ്ങേഅറ്റം വാർദ്ധക്യം പിടിപെട്ടിരുന്ന വരുമായ ചിലർ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഞാൻ ഇന്ന ആളാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം എത്രയോ കാലം മുമ്പു മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചില്ലെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ കഴുതപ്പുറത്തു കയറിച്ചെന്ന് ഞാൻ ഉസൈറാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തൗറാത്ത് ഒരക്ഷരം പിഴക്കാതെ മന:പ്പാഠം വായിച്ചു കേൾപിച്ചു: അപ്പോഴാണവർ അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചത്: അതുമുതൽക്കാണ് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ മകനാണെന്ന് ഇസ്‌റാഈല്യർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്: തൗറത്തു കാണാപാഠം അറിയുന്നവർ വേറെ ആരുമില്ലായിരുന്നു. എന്നിങ്ങനെയും ചിലരൊക്കെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ശരിയാണൊ അല്ലേ എന്നു നമുക്ക് തീരുമാനിച്ചുകൂടാ. അല്ലാഹു പ്രകാശം നൽകുന്നതിനു ഉദാഹരണമായ മറ്റൊരു അസാധാരണ സംഭവമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്:-

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِـۧمُ رَبِّ أَرِنِى كَيْفَ تُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَـٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِى ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ ٱلطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ ٱجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ٱدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَٱعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾

260 ഇബ്റാഹീം പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) ; ''എന്റെ റബ്ബേ, മരണപ്പെട്ടവരെ നീ എങ്ങിനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കു നീ (ഒന്ന്) കാണിച്ചു തരേണമേ!'' അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''നീ (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലേ?! [പിന്നെ എന്തിനാണിത് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്?]'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇല്ലാതേ! (വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്.) എങ്കിലും, എന്റെ ഹൃദയം സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു.'' അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ നീ പക്ഷികളിൽ നിന്ന് ഒരു നാലെണ്ണം പിടിക്കുക; എന്നിട്ട് അവയെ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് കൂട്ടിച്ചേർത്തു കൊള്ളുക. പിന്നീട്, അവയിൽ നിന്നുള്ള ഓരോ അംശം എല്ലാ (ഓരോ) മലകളി

ലും ആക്കിക്കൊള്ളുക; പിന്നെ, നീ അവ യെ വിളിക്കുക-അവ നിൻെറ അടുക്കൽ ഓടി വരുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പ്രതാപ ശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാണെന്ന് നീ അറിഞ്ഞും കൊള്ളുക.''

---

260 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. إِبْرَاهِيمُ ഇബ്റാഹീം. رَبِّ أَرِنِي റബ്ബേ എനിക്ക് കാണിച്ചു തരണേ. كَيْفَ تُحْيِي നീ എങ്ങിനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന്. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. أَوَلَمْ تُؤْمِن നീ വിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ലേ. قَالَ بَلَى അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഇല്ലാതേ (ഉണ്ട്) . وَلَكِن എങ്കിലും. لِّيَطْمَئِنَّ സമാധാനമടയുവാൻ (ശാന്തമാകുവാൻ) വേണ്ടിയാണ്. قَلْبِي എൻെറ ഹൃദയം, മനസ്സ്. قَالَ فَخُذْ അവൻ പറഞ്ഞു എന്നാൽ നീ പിടിക്കുക, എടുക്കുക. أَرْبَعَةً നാലെണ്ണം. مِّنَ الطَّيْرِ പക്ഷികളിൽനിന്ന്. فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ എന്നിട്ട് അവയെ നിന്നിലേക്ക് കൂട്ടിച്ചേർക്കുക, പാട്ടിലാക്കുക, വശീകരിക്കുക, കഷ്ണിച്ചെടുക്കുക,. ثُمَّ اجْعَلْ പിന്നെ ആക്കുക. عَلَى كُلِّ جَبَلٍ എല്ലാ മലമേലും, മലയിലും. مِّنْهُنَّ جُزْءًا അവയിൽനിന്ന് ഒരംശം, (ഒരുഭാഗം) . ثُمَّ ادْعُهُنَّ പിന്നെ അവയെ വിളിക്കുക. يَأْتِينَكَ എന്നാലവ നിൻെറ അടുക്കൽ വരും. سَعْيًا ഓടിക്കൊണ്ട് (വേഗം) . وَاعْلَمْ അറിഞ്ഞുംകൊള്ളുക. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലി. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവ് അപാരമാണ്. മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അവന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന സാധാരണ നടപടിക്രമങ്ങൾക്കതീതമായ ചില സംഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇരു ലോകത്ത് വെളിപ്പെടുത്താറുണ്ട്. എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായ ഒരു സംഭവം കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ വിവരിച്ചശേഷം, അതെ തരത്തിലുള്ള മറ്റൊരു സംഭവം കൂടി ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സംഭവത്തിലെ കഥാനായകനായ ദൃക്സാക്ഷി ഏത് വ്യക്തിയായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അതൊരു പ്രവാചകനായിരുന്നുവെന്നാണ് ആ ആയത്തിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാകുന്നതെന്ന് മാത്രം. ഈ സംഭവത്തിലെ കഥാനായകനും ദൃക്സാക്ഷിയുമായ വ്യക്തി, പ്രവാചക കുടുംബത്തലവനായ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചും, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള സ്ഥാനപദവികളെക്കുറിച്ചും ഖുർആനുമായി അൽപമാത്രമെങ്കിലും ബന്ധമുള്ള ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഒരു (ഉറ്റ) ചങ്ങാതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. (و اتخذ الله ابراهيم خليلا النسآء : ١٣٥) എന്നും, ആകാശഭൂമികളുടെ രാജാധിപത്യം അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു കാണിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. (وكذلك نري ابراهيم ملكوت السموات والارض الانعام : ٧٥) എന്നുമുള്ള രണ്ട് വചനങ്ങൾ മാത്രം മതി, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു നൽകിയ ബഹുമതികളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

പ്രവാചകൻമാർക്ക് അവരുടെ പ്രബോധനദൗത്യം കാര്യകാരണസഹിതം വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെയും, അനുഭവത്തിൻെറ സാക്ഷ്യങ്ങളിലൂടെയും വസ്തുനിഷ്ഠമായും സ്പഷ്ടമായും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം, മറ്റുള്ളവർക്ക് ലഭിക്കാത്തതും ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യതയില്ലാത്തതുമായ ചില വെളിപ്പാടുകളും, കാഴ്ചപ്പാടുകളും അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക്-ഹദീസുകളിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടതുപോലെ-സ്വർഗ്ഗവും നരകവും പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. ഇസ്രാഉം മിഅ്റാജും (ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലേക്കുള്ള രാവുയാത്രയും വാനാരോഹണയാത്രയും) ഉണ്ടായത്, ജിബ്രീൽ (عليه السلام) നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽരൂപത്തിൽ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞത്, മൂസാ (عليه السلام) അല്ലാഹുവിൻെറ സംസാരം കേട്ടത്, കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ വിവരിച്ച സംഭവം ആദിയായവയെല്ലാം ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. വസ്തുതകൾ നേരിൽ കണ്ടറിഞ്ഞവർ നൽകുന്ന വിവരണവും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും

മുഖേന-അവ എത്രതന്നെ ശക്തങ്ങളും വ്യക്തങ്ങളുമായിരുന്നാലും ശരി-നൽകപ്പെടുന്ന വിവരണവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് നിഷ്പ്രയാസം കഴിയുമെന്ന് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ന് ശരിക്കും അറിയാം. അതിലദ്ദേഹത്തിന് ദൃഢമായ വിശ്വാസവുമുണ്ട്. എന്നാലും സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് അതിനൊരു മാതൃക കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അത് തനിക്കൊരു മനസ്സമാധാനമായിത്തീരുമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അറിവും വിശ്വാസവും പൂർവ്വാധികം ശക്തമാകുവാനും, അനുഭവത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രബോധനവേളയിൽ മരണാനന്തര ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാനും അത് ഉപകരിക്കുമല്ലോ. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു: ''എൻെറ രക്ഷിതാവേ, മരണപ്പെട്ടവരെ നീ ജീവിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്ന് എനിക്കൊന്ന് കാട്ടിത്തരേണമേ!'' ആ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒട്ടും സംശയമോ ആശയക്കുഴപ്പമോ ഇല്ലെന്ന് അല്ലാഹുവിന് അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ അറിയാം. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ നില അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കിലൂടെത്തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തി ജനങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. ''നീ അതറിയുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലേ?'' പിന്നെ എന്തിനാണിത് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? എന്ന് താൽപര്യം. അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവേ, ഇല്ലാതേ! തീർച്ചയായും എനിക്കതിനെപ്പറ്റി അറിവും വിശ്വാസവുമുണ്ട്. എന്നാലും നേരിൽ കണ്ടറിഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന മനസ്സമാധാനം ഒന്നു വേറെത്തന്നെയാണല്ലോ. അതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഈ അപേക്ഷ.'' അല്ലാഹു അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ അറിയിച്ചു: ''ശരി, എന്നാൽ നീ ഏതെങ്കിലും നാലു പക്ഷികളെ പിടിച്ചു വശപ്പെടുത്തി കൊണ്ടുവരുക. എന്നിട്ട് അവയുടെ ഓരോ അംശം എല്ലാ മലകളിലും കൊണ്ടുപോയി വച്ചേക്കുക. പിന്നീട് ആ പക്ഷികളെ നീ വിളിച്ചേക്കുക. എന്നാലവ ജീവൻ പൂണ്ട് നിൻെറ അടുക്കൽ ഓടിയെത്തുന്നത് നിനക്ക് കാണാം.'' ഇത്രയും സംഗതികളാണ് അല്ലാഹു ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി വിവരിച്ചത്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) കൽപനപ്രകാരം നാലു പക്ഷികളെ പിടിച്ച് അങ്ങിനെ ചെയ്തിരിക്കുമെന്നും, അവ ചത്ത ശേഷം വീണ്ടും ജീവിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ ഓടിവന്നിരിക്കുമെന്നും നമുക്ക് ഖണ്ഡിതമായും തീർത്തും പറയാവുന്നതാണ്.

ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വളച്ചൊടിക്കലോടുകൂടിയോ ഒരു മുൻവിധി മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടോ അല്ലാതെ, നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയോടും സത്യാന്വേഷണ മനസ്ഥിതിയോടും കൂടി അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്ന ഏവർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും, മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതുമായ ഏതാനും ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം:-

(1) മരണപ്പെട്ടവരെ എങ്ങനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ആശ്ചര്യ രൂപത്തിലോ സംശയ രൂപത്തിലോ ചോദിക്കുകയല്ല ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് ഉറപ്പായി വിശ്വാസമുള്ള അക്കാര്യം സംഭവിക്കുന്നതിൻെറ ഒരു രൂപം തനിക്കൊന്ന് കാണിച്ചുതരേണമേ എന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിക്കുകയാണദ്ദേഹം ചെയ്തത്. (2) ഭൂമിയെയോ, രാജ്യത്തെയോ, സമുദായത്തെയോ ഉദ്ധരിക്കുക-അഥവാ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുക-എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'ജീവിപ്പിക്കുക' (احياء) എന്ന് പറയപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ 'ജീവിപ്പിക്കൽ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സാക്ഷാൽ അർത്ഥത്തിലുള്ള ജീവിപ്പിക്കൽ -അഥവാ ജീവൻ നൽകി എഴുന്നേൽപ്പിൽ- തന്നെയാകുന്നു. കാരണം, മരണപ്പെട്ടവരെ (الموتى) ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചോദ്യം. ഭൂമിയെയോ ജനങ്ങളെയോ കുറിച്ചല്ല. **موتى** എന്ന വാക്കിന് ഭാഷയിലും പ്രയോഗത്തിലുമൊക്കെ 'മരണപ്പെട്ടവർ' എന്ന അർത്ഥം തന്നെയാണുള്ളതും. ഖുർആനിൽ പതിനേഴു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ വാക്ക് കാണാം. ആ സ്ഥലങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവിടെയെല്ലാം ഈ അർത്ഥം തന്നെയാണുദ്ദേശ്യമെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്.

(3) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചോദ്യം മനസ്സമാധാനത്തിനു വേണ്ടിയായിരിക്കെ, ഒന്നുകിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആഗ്രഹവും അപേക്ഷയും നിവൃത്തിച്ചുകൊടുക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ നിരുപാധികമോ സോപാധികമോ അതിനെ നിരാകരിക്കുക. ഈ രണ്ടിലൊരു രൂപത്തിലുള്ള തായിരിക്കണം മറുപടി. അഥവാ, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് സാധിക്കുമെന്ന് വല്ല ഉപമ മുഖേനയോ, തെളിവു മുഖേനയോ അദ്ദേഹത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു മറുപടിയല്ല ഇവിടെ ആവശ്യം. അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയാകട്ടെ, അപേക്ഷ നിരുപാധികം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതുമാണ്. നാല് പക്ഷികളെ പിടിച്ച് ഇന്നിന്നപ്രകാരമൊക്കെ ചെയ്താൽ മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്ന് നിനക്ക് കണ്ടറിയാമെന്നാണല്ലോ അതിൻെറ ചുരുക്കം. (4) പക്ഷികളുടെ ഇനത്തിൽ പെട്ട നാലെണ്ണമെന്നേ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ഇന്നിന്ന പക്ഷികളായിരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല, അദ്ദേഹം പിടിച്ചുകൊണ്ടു വന്ന പക്ഷികൾ ഇന്നിന്നവയായിരുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചില പ്രസ്താവനകൾ ചില തഫ്സീറു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാമെങ്കിലും, അതിന് വിശ്വാസയോഗ്യമായ തെളിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, പക്ഷികളുടെ പേര് നിർണ്ണയിച്ചറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേകം പ്രയോജനമെന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും നാം അതൊന്നും, ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല (5) പക്ഷികളെ പിടിച്ച ശേഷം അവയെക്കൊണ്ട് എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന വിവരണത്തിലെ ചില വാക്കുകളെപ്പറ്റി അൽപമൊന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാത്രമേ സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ രൂപം വ്യക്തമാക ുകയുള്ളു:-

(ഒന്ന്) : **صرهن اليك** ഇതു 'സ്വർഹുന്ന' എന്നും 'സ്വിർഹുന്ന' എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ വായനയാണ് കൂടുതൽ പ്രസിദ്ധമായത്. തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളും, അറബി നിഘണ്ടുക്കളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ വാക്കിനു ഭാഷാർത്ഥമെന്ന നിലക്കോ, ഉദ്ദേശാർത്ഥമെന്ന നിലക്കോ നൽകപ്പെട്ടുകാണുന്ന അർത്ഥങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു: **املهن: اضممهن: اجمعن: قطعهن: اوثقهن** ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തേതായ **امل** ('അമിൽ') എന്ന വാക്കിനു വശപ്പെടുത്തുക, പാട്ടിലാക്കുക, ചായ്വുണ്ടാക്കുക, സ്വാധീനിക്കുക, വശീകരിക്കുക, വളക്കുക, ഒടിക്കുക, ചെരിക്കുക, മറിക്കുക എന്നൊക്കെ സന്ദർഭംപോലെ ഭാഷാന്തരം നൽകാം. കൂടുതൽ വിവരം താഴെ വരുന്നുമുണ്ട്. **اضممهن** എന്ന വാക്കിന് കൂട്ടിച്ചേർക്കുക എന്നും **اجمعهن** എന്നതിനു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക, ശേഖരിക്കുക എന്നും, **قطعهن** എന്നതിന് ക്ഷമിക്കുക, മുറിക്കുക, എന്നും, **اوثقهن** എന്നതിന് ബന്ധിക്കുക, കൂട്ടിക്കെട്ടുക എന്നും മലയാളത്തിൽ വിർത്തനം നൽകാം. ഈ ക്രിയയുടെ തൊട്ട് **اليك** (നിങ്കലേക്കു) എന്നു കൂടിയുള്ളതുകൊണ്ടു നാലാമത്തെ അർത്ഥമായ **قطعهن** (ക്ഷണിക്കുക) എന്ന അർത്ഥം ഇവിടെ യോജിക്കുന്നില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, **الى** (ഇലാ) എന്ന അവ്യയത്തോടു യോജിക്കുന്ന ഒരർത്ഥംകൂടി അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്ത പ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും(*) അപ്പോൾ 'അവയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവരുക' എന്നോ 'കൊണ്ടുവന്നു ക്ഷണിക്കുക' എന്നോ അർത്ഥമാകാമെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മേൽക്കണ്ട അർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രം പറഞ്ഞവരെയും, രണ്ടോ മൂന്നോ അർത്ഥങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു പറഞ്ഞവരെയും കാണാം. ഇതെല്ലാംകൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ **فصرهن اليك** എന്ന വാക്യത്തിൻെറ സാരം ആ പക്ഷികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു നിൻെറ പാട്ടിലാക്കി വെക്കുക എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ അവയെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു ക്ഷണിക്കുക എന്നോ- ഈ രണ്ടിൽ ഒന്ന്-ആയിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം.

(രണ്ട്:) **ثم اجعل على كل جبل منهن جزءا** (പിന്നീട് എല്ലാ മലയിലും അവയിൽനിന്നു ഓരോ അംശം ആക്കിക്കൊള്ളുക.) എന്ന വാക്യത്തിൽ എല്ലാ മലകളുമെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ചുറ്റുപാടിൽ സൗകര്യപ്പെട്ട എല്ലാ മലകളിലും എന്നല്ലാതെ ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ മലകളുമാണെന്ന് ആരും ധരിക്കുകയില്ല. 'അംശം' എന്നർത്ഥം കൊടുത്ത **جزء** (ജുസ്ഇ) നെപ്പറ്റിയാണ് അൽപം

---

* അറബി സാഹിത്യശാസ്ത്ര(علم البلاغة)ത്തിൽ ഇതിന് تضمين (ഒരു ക്രിയയിൽ മറ്റൊരു ക്രിയയുടെ അർത്ഥം കൂടി ഉൾക്കൊള്ളിക്കുക) എന്നു സാങ്കേതികമായി പറയപ്പെടുന്നു.

ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിൻെറ അംശം-അഥവാ അതിൻെറ ഒരു ഭാഗം-എന്ന അർത്ഥത്തിലും പലതും ചേർന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു ഒരംശം അഥവാ അതിൽപ്പെട്ട ചിലത്-എന്ന അർത്ഥത്തിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ആദ്യത്തെ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം പക്ഷികളെ അറുത്തോ മുറിച്ചോ കഷ്ണിച്ച് അവയുടെ ഓരോ അംശം എല്ലാ മലയിലും കൊണ്ടുപോയി ഇട്ടേക്കണമെന്നു സാരമായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥം എടുക്കുമ്പോൾ ആ നാലു പക്ഷികളിൽ ഓരോ വിഭാഗത്തെ-ഓരോന്നിനെ, അല്ലെങ്കിൽ ചിലതിനെ-എല്ലാ മലയിലും കൊണ്ടുപോയി വെക്കണമെന്നും സാരമായിരിക്കും. രണ്ട് കാരണംകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ അർത്ഥവും സാരവുമാണിവിടെയുള്ളതന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു 1-ാമതായി: جزء എന്ന വാക്ക് രണ്ടർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെങ്കിലും ആദ്യത്തെ അർത്ഥത്തിലാണ് അതിന് കൂടുതൽ വ്യക്തതയും പ്രചാരവും ഉള്ളത്. 2-ാമതായി എല്ലാ മലകളിലും (على كل جبل) എന്നല്ലാതെ മലകളുടെ എണ്ണം വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് കുറെ അധികം മലകളിലും വേണമെങ്കിൽ വെക്കാവുന്നത്ര جزء (അംശം) കൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. എത്ര മലകളിലാണ് അദ്ദേഹം വെച്ചതെന്നുള്ളതിനു തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. നാലു മലയിലാണെന്നും ഏഴു മലയിലാണെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രം. പക്ഷികളെ അറുത്തു കഷ്ണിക്കാതെ ഭാഗിച്ചു കൊണ്ടുപോയി വെക്കുകയാണെങ്കിൽ അധികരിച്ചാൽ നാലു മലകളിൽ മാത്രമേ വെക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുവെന്നു വ്യക്തമാണ്. അപ്പോൾ 'എല്ലാ മലകളിലും' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനു വിശേഷിച്ചും അർത്ഥമൊന്നുമില്ലെന്നുവരും. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ വാക്കാകട്ടെ, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നു സൗകര്യം തോന്നുന്ന എല്ലാ മലയിലും- അവ നാലോ ഏഴോ കൂടുതലോ ആയാലും ശരി- കൊണ്ടുപോയിവെക്കാമെന്നാണ് കുറിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, തെളിവായി സ്വീകരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമല്ലാത്ത വല്ല രിവായത്തുകളെയും പൊക്കിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടോ മറ്റോ അവയെ നാലോ മൂന്നോ രണ്ടോ ആയി ഗണിക്കുന്നതു ന്യായമല്ല. صرهن എന്ന വാക്കിന് കഷ്ണിക്കുക എന്നു അർത്ഥമില്ലെങ്കിൽപോലും അവയെ അദ്ദേഹം ആ മലകളിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കത്തക്കവണ്ണം അംശങ്ങളാക്കിയിരിക്കുമല്ലോ.

(മൂന്ന്) ثم ادعهن يأتينك سعيا (പിന്നെ നീ അവയെ വിളിക്കുക. അവ നിൻെറഅടുക്കൽ ഓടിവരുന്നതാണ്.) അതായത് ഏതൊരു പക്ഷികളുടെ അംശങ്ങളാണോ അദ്ദേഹം പല മലകളിലായി കൊണ്ടുപോയി വെച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ആ പക്ഷികളെ അദ്ദേഹം വിളിച്ചാൽ അവ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ ഓടിവരുന്നതുകാണാം. അതെ, പല അംഗങ്ങളാക്കി ഭാഗിച്ചു പല മലകളിലും കൊണ്ടുപോയിവെച്ച ആ അംശങ്ങൾ പരസ്പരം കൂടിച്ചേർന്ന് അവക്ക് വീണ്ടും ജീവൻവെച്ച് ഓടിവരുന്നത് കാണുന്നതോടെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അപേക്ഷ നിവൃത്തിക്കപ്പെടുകയും, ആഗ്രഹം സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്നു താൽപര്യം.

(6) ഇനി ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി അങ്ങിനെയെല്ലാം ചെയ്തുവോ? അദ്ദേഹം വിളിച്ചപ്പോൾ അവ ജീവനോടെ ഓടിവന്നോ? എന്നാണുള്ളത്. സന്ദർഭംകൊണ്ട് വ്യക്തമാകുന്ന സംഗതികൾ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല പ്രസ്താവിക്കാതെത്തന്നെ അറിയാവുന്നതാണത്. മുമ്പോ പിമ്പോ ഉള്ള വാക്കുകളിൽനിന്നും സന്ദർഭങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതോ, അറിയപ്പെടാവുന്നതോ ആയ ചില കാര്യങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കാതെ മൗനമവലംബിക്കുക ഖുർആനിലും ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിലും പതിവാണ്. ''ഞാൻ ഇന്നലെ അവൻെറവീട്ടിൽ ചെല്ലുവാൻ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു; അപ്പോഴാണ് അവൻ എന്നോട് അക്കാര്യം പറഞ്ഞത് '' എന്ന് ഒരാൾ പറഞ്ഞാൽ, 'അങ്ങനെ ഞാൻ അവൻെറവീട്ടിൽചെന്നു' എന്നൊരുവാക്യം അതിൽ ലോപിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, ആ അവസരത്തിലാണ് അക്കാര്യം പറഞ്ഞത് എന്നുമാണതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയെ അഗ്നിയിൽ എറിയുവാൻ ജനങ്ങൾ തീരുമാനിച്ച വിവരം (21:68 ലും, 37;97ലും) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തിയെന്നും അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചുവെന്നും തുടർന്നു പറയുന്നുമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ

അവർ അഗ്നിയിൽ ഇട്ടുവെന്നു തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ ആ വാക്ക് ഖുർആനിൽ എവിടെയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. കാരണം, അതുപറയാതെത്തന്നെ വ്യക്തമാണ്. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ആ മഹാൻെറ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളെപ്പറ്റി لم يتسنه وانظر الي العظام (അതുപഴക്കംചെന്നു മാറ്റം വന്നിട്ടില്ല.) എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ, കഴുതയെപ്പറ്റി അതു ചത്തു ജീർണ്ണിച്ചുവെന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. കാരണം പിന്നീട് എല്ലുകളെനോക്കാൻ (وانظر الى العظام) പറഞ്ഞതിൽനിന്നും മറ്റും അതു ശരിക്കും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെ ധാരാളക്കണക്കിൽ ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ ഖുർആനിൽ കാണാം. മാത്രമല്ല, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതു തനിക്കുകാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ അപേക്ഷ. അപ്പോൾ ഇന്നിന്ന പ്രകാരം ചെയ്താൽ ഇന്നതു സംഭവിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കുകയും, അതു നടപ്പിൽ വരുത്തികാട്ടിക്കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, ആ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. തെളിവുകൾ മുഖേന മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസത്തിനു പുറമെ ഒരു പ്രത്യേക മനസ്സമാധാനം അതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കുവാനും പോകുന്നില്ല.
الله اعلم

(7) فصرهن اليك എന്ന വാക്കിന് 'ആ പക്ഷികളെ നിൻെറ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടിച്ചേർക്കുക' എന്നു അർത്ഥമാണെങ്കിൽ ആ കൽപനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ചോദിക്കപ്പെടാം. ഇതിനു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ-താഴെ കാണുന്നതുപോലെ യുക്തമായ മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷികളെപിടിച്ച ഉടനെത്തന്നെ-അവയുടെ രൂപം, വലുപ്പം, വർണ്ണം മുതലായവനോക്കി പരിചയപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി-അവയെ അറുത്തു കഷ്ണിച്ചു മലമേൽ കൊണ്ടുപോയി ഇട്ടേക്കുന്ന പക്ഷം, അദ്ദേഹം വിളിക്കുമ്പോൾ ഓടിവരുന്ന പക്ഷികൾ മുമ്പത്തെ പക്ഷികൾ തന്നെയാണോ, അവയിൽ വല്ലമാറ്റവും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു നേരത്തെത്തന്നെ അവയുമായി പരിചയപ്പെടുകയാണ് ഈ കൽപനകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്നത്രെ അത്. (8) കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ-അല്ല, മിക്കവചനങ്ങളിലും കാണാവുന്നതുപോലെ-ഈ വചനത്തിൻെറ അവസാനവും അതിലെ ഉള്ളടക്കത്തെ കൂടുതൽ ദൃഢപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സമാപന വാക്യം അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. واعلم ان الله عزيز حكيم (അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാണെന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക) എന്നത്രെ ആ വാക്യം, عزيز എന്നാൽ 'പ്രതാപമുള്ളവൻ, വീര്യമുള്ളവൻ, ഊക്കൻ, ശക്തൻ, ബഹുമാന്യൻ' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. حكيم എന്നാൽ 'അഗാധമായജ്ഞാനമുള്ളവൻ, യുക്തിമാൻ, വിജ്ഞാനി, തത്വജ്ഞൻ, എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥം പറയാം. അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ രണ്ടു ഗുണവിശേഷങ്ങളും ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞതിലുള്ള സൂചന ഇതാണ്: അവൻ പ്രതാപശാലിയായതുകൊണ്ടു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതൊരു കാര്യവും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ അവനു കഴിയും. അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനോ മുടക്കം ചെയ്വാനോ ഒരു ശക്തിക്കും സാധ്യമല്ല. അവൻ അഗാധജ്ഞനായതുകൊണ്ടു ഓരോ കാര്യവും എങ്ങിനെ, എപ്പോൾ വേണം എന്നൊക്കെ അവനറിയാം. അതനുസരിച്ചായിരിക്കും അവൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. അയുക്തികമായോ അന്യായമായോ അവൻ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല.

ഈ സംഭവത്തിനു ചില ആധുനിക വ്യാഖ്യാതാക്കൾ നൽകിയ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അവക്കു മറുപടിയും.

മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനായിരുന്നു ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചത്-അഥവാ ചൈതന്യമറ്റു നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന മനുഷ്യരെ ഉദ്ധരിച്ചു നന്നാക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനായിരുന്നില്ല-എന്നും, മരണമടഞ്ഞ പക്ഷികളെ ജീവിപ്പിച്ചു കാണിച്ചു കൊണ്ടാണ് ആ അപേക്ഷ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചതെന്നും, ആ അപേക്ഷക്കു അദ്ദേഹത്തെ

പ്രേരിപ്പിച്ചത് മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചോ മറ്റോ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സംശയമോ, ആശയക്കുഴപ്പമോ ആയിരുന്നില്ലെന്നും മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു നമുക്ക് വ്യക്തമായി. എന്നാൽ, ഖുർആനിൽ നിന്നു നിഷ്പക്ഷമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും, മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ മുസ്‌ലിംകൾ-പണ്ഡിത-പാമര വ്യത്യാസം കൂടാതെ- പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചു വരുന്ന പ്രസ്തുത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ചില വക്ര ചിന്താഗതിക്കാരായ ആളുകൾ നിഷേധിക്കുകയും ഈ വചനത്തിനു പല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകി തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഖുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട മിക്ക അസാധാരണ സംഭവങ്ങളും ഇവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനത്തിനു വിധേയ ങ്ങളാകുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നു മാത്രമാണിതും. അവരുടെ വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ചു സംഭവത്തിൻെറ രൂപം ഇതാണ്. ‘ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബി സ്വജനതയെ പല നയതന്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് വളരെക്കാലം സത്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. ഫലമുണ്ടായില്ല. അഗ്നിപരീക്ഷണ ത്തിനുപോലും വിധേയനായി. ഒടുക്കം നിരാശനായി രാജ്യം വിട്ടു. അപ്പോഴാണ് നിർജ്ജീവ മായികിടക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യരെ എങ്ങിനെയാണു നീ ജീവിപ്പിക്കുക? അതെങ്ങിനെ സാധ്യമാകും? എന്നു ചോദിച്ചത്. അപ്പോൾ നാലു പക്ഷികളെ പിടിച്ചു ഇണക്കുവാനും, ശരിക്കു ഇണങ്ങിക്കഴിഞ്ഞശേഷം ഓരോ കുന്നുകളിന്മേൽ കൊണ്ടുപോയി വെച്ചു അവയെ വിളിക്കു വാനും ഉപദേശിച്ചു. മനുഷ്യരോട് ഇണക്കമില്ലാതെ, കണ്ടാൽ പറന്നുപോകുന്നവയാണ് പക്ഷികൾ. അവയെ പിടിച്ചു കുറേ ദിവസം ഇണക്കിയാൽ അവ വിളിച്ചേടത്തു വരും. മനുഷ്യന് ഇങ്ങിനെ ചെയ്‌വാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന മനുഷ്യരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയമായും കഴിയുമെന്ന പാഠമാണ് ഇതുമുഖേന അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) ന്നുള്ള മനസ്സമാധാനക്കുറവ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അധഃപതിച്ചുകിടക്കുന്ന ജനങ്ങളെക്കുറിച്ചാ യിരുന്നു. അവരെക്കുറിച്ചു നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു ഉപമയാണിത്.’ ഇതാണവർ ഈ സംഭവത്തിന് നൽകുന്ന രൂപത്തിൻെറ ചുരുക്കം.

കുറച്ചുവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കേരള മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ ഇവരുടെ ഈ ദുർവ്യാഖ്യാന ങ്ങൾ അൽപം ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുകയുണ്ടായി. അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ (المعجزات) അടിയോടെ നിഷേധിക്കാതെ തന്നെ അവയെ സാധാരണ സംഭവങ്ങളാക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കുക പതിവാക്കിയ ചിലരിൽ നിന്നാണ് അവ ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടത് എന്തു അബദ്ധമായിരുന്നാലും പുതിയതൊന്നു കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, പിന്നാലെ കൂടുവാൻ പൂർവ്വാധികം ആളുകളെ കിട്ടുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. അതൊക്കെ ‘ബുദ്ധിജീവി’കളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളായി ചിത്രീ കരിക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ സത്യത്തിലേക്കു മടക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിലും ശുദ്ധഗതിക്കാരും, സത്യാന്വേഷികളുമായ സഹോദരങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാനും, പ്രസ്തുത ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ അവർ വഞ്ചിതരാകാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടി ഈ സംഭവം സംബന്ധിച്ച അവരുടെ ഏതാനും പ്രസ്താവനകളും അതിനുള്ള മറുപടികളും ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

(1-ാമതായി:) فصرهن اليك (ഫ-സ്വർഹുന്ന-ഇലൈക) എന്ന വാക്യത്തിനു ‘അവയെ നീയുമായി (നല്ലപോലെ) ഇണക്കുക’ എന്ന് അർത്ഥം നൽകിക്കൊണ്ട് അവർ പറയുന്നു : ‘‘ബൈളാവീ, സമഖ്ശരീ, അബുസ്സുഊദ് മുതലായ പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും, ഇമാം റാഗിബിൻെറ മുഫ്‌റദാത്തിലും, സാധാരണ നിഘണ്ടുക്കളിലും കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ഈ അർത്ഥം തന്നെയാകുന്നു. ചിലർ അതിന് ‘അറുക്കുക’ എന്ന് അർത്ഥം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അറബി സാഹിത്യത്തിൽ പിൻതുണയില്ല. ആ അർത്ഥം അപരിചിതവും അസാധാരണമാണെന്നു ഖാളീഇയാളു പറഞ്ഞത് ഇബ്നുഹജർ ‘ഫത്ഹുൽബാരീ’യിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അർദ്ധസത്യങ്ങളും അസത്യങ്ങളും കൂടിക്കലർന്ന ഈ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ചില വസ്തുതകൾ അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ചിലപ്പോൾ വേറെ സന്ദർഭങ്ങളിലും അതുകൊണ്ട് സത്യാന്വേഷികൾക്കു ഗുണം ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ്.’’ ان شاءالله

(1) 'സ്വുര്‍' صر എന്ന വാക്കിന്‍െറ അര്‍ത്ഥം വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ അറബി ഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ 'അമില്‍' (امل) എന്ന വാക്കും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്ന് മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ വാക്കിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് ഇവര്‍ അതിന് 'ഇണക്കുക' എന്ന് അര്‍ത്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തില്‍, മനുഷ്യരുമായി ഇണക്കമില്ലാത്ത ജന്തുക്കളെ ഇണക്കുക-അഥവാ മെരുക്കുക- എന്നല്ല ആ വാക്കിന്‍െറ അര്‍ത്ഥം. ഇനി, അറബിഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ ഉപയോഗിച്ച പര്യായപദങ്ങളില്‍ 'ഇണക്കുക' എന്നൊരര്‍ത്ഥംകൂടി ഉള്‍പ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു സമര്‍ത്ഥിക്കപ്പെട്ടാല്‍ പോലും സംഭവത്തിനു ഇവര്‍ നല്‍കിയ രൂപം ശരിയല്ലെന്നു താഴെ വിവരിക്കുന്നതില്‍നിന്നു വ്യക്തമാണ്.(2) ഒരു വാക്കിനോ വാക്യത്തിനോ അര്‍ത്ഥം വിവരിക്കുമ്പോള്‍ ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതല്‍ വ്യക്തമാക്കുവാന്‍ വേണ്ടി ഏതാണ്ട് അതേ അര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള ഒന്നിലധികം വാക്കുകളോ വാക്യങ്ങളോ അതോടുകൂടി കൂട്ടിച്ചേര്‍ത്തു പറയുക സാധാരണമാണ്. അറബിസാഹിത്യങ്ങളില്‍ ഈ പതിവ് കൂടുതലുമുണ്ട്. **عطف تفسير**(വ്യക്തമാക്കുവാനുള്ള കൂട്ടിച്ചേര്‍ക്കല്‍) എന്നാണതിന്‍െറ സാങ്കേതിക നാമം. ആദ്യം ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളും, പിന്നീട് അതോടു ചേര്‍ത്തു പറയപ്പെട്ട വാക്കുകളുംകൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കണം അപ്പോള്‍ വക്താവിന്‍െറ സാക്ഷാല്‍ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അവയില്‍ ഏതെങ്കിലും ചിലതിനെമാത്രം എടുത്തുകൊണ്ട് അതാണ് സാക്ഷാല്‍ വാക്കര്‍ത്ഥമെന്നു വെക്കുന്നതു ശരിയല്ല. (3) ഇതനുസരിച്ച് صر('സ്വുര്‍' അല്ലെങ്കില്‍ 'സ്വിര്‍') എന്ന വാക്കിനു അര്‍ത്ഥം പറയുമ്പോള്‍ امل എന്ന പദത്തിനു പുറമെ വേറെ വല്ല പദങ്ങളും അതോടു ചേര്‍ത്തു പറയുമ്പോള്‍ ആ പദങ്ങളില്‍ നിന്നു മൊത്തത്തില്‍ സിദ്ധിക്കുന്നഅര്‍ത്ഥമായിരിക്കും അതിന്‍െറ വക്താവ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്, ഇനി നമുക്ക് ഇവരുടെ മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധിക്കാം. ആദ്യം ഇവര്‍ പേരെടുത്തു പറഞ്ഞ ആ മഹാന്‍മാരുടെ വാചകങ്ങള്‍ പരിശോധിക്കാം:-

ഖാളീബൈളാവീ (رحمه الله) യുടെ തഫ്സീറിലെ വാചകം ഇതാണ്: (اليك فصرهن الميك) فاملهن واضممهن ഇതേ അക്ഷരങ്ങളില്‍ ഇതേവാക്കുകള്‍ തന്നെയാണ് അബുസ്സുഊദ് (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ തഫ്സീറിലും, സമഖ്ശരീ(رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ തഫ്സീറി (കശ്ശാഫി) ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. **املهن** എന്ന വാക്കിന് ഇക്കൂട്ടര്‍ പറയുന്നതുപോലെ 'ഇണക്കുക' എന്ന് അര്‍ത്ഥമുണ്ടെങ്കില്‍പോലും **واضممهن** എന്നു കൂടി അവര്‍ കൂട്ടിച്ചേര്‍ത്ത സ്ഥിതിക്ക് ആ അര്‍ത്ഥത്തിന് ന്യായമില്ല. പക്ഷികളെ പിടിച്ച് ഇണക്കിയശേഷം-ഇതിന് കുറേ ദിവസങ്ങള്‍തന്നെ വേണ്ടിവരും-മലയില്‍ കൊണ്ടു പോയിവെച്ചാല്‍ അവ വിളിച്ചേടത്തു വരുമെന്നാണ് ആയത്തിന്‍െറ താല്‍പര്യം എന്നാണല്ലോ ഇവര്‍ പറയുന്നത്. امل എന്ന് അതിന് അര്‍ത്ഥം പറഞ്ഞ ആ മഹാന്‍മാരും ഈ അര്‍ത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടേ ഇല്ല. അവരുടെ വാചകങ്ങളില്‍ നിന്നുതന്നെ സ്പഷ്ടമാണത്. പക്ഷികളെ പിടിക്കുവാന്‍ കല്‍പിച്ചതിനു പുറമെ അവയെ തന്‍െറഅടുക്കലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാന്‍കൂടി കല്‍പ്പിച്ചതിന് കാരണമായി-മേലുദ്ധരിച്ച വാക്കുകളെ തുടര്‍ന്ന്-അതേ മഹാന്‍മാര്‍ പറഞ്ഞ വാചകങ്ങള്‍ നോക്കുക. ബൈളാവീ (رحمه الله) പറയുന്നു. **لتتأملها وتعرف شياتها لئلا تلتبس عليك بعد الاحياء** (അവയെ ജീവിപ്പിച്ചതിനുശേഷം നിനക്ക് അവയെ തിരിച്ചറിയാതെ വരാതിരിക്കുവാന്‍വേണ്ടി അവയെക്കുറിച്ചും അവയുടെ വര്‍ണ്ണക്കലര്‍പ്പുകളെക്കുറിച്ചും നന്നായി പഠിച്ചു പരിചയപ്പെടുവാനാണത്.) അബുസ്സുഊദും (رحمه الله) അങ്ങിനെത്തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സമഖ്ശരീ (رحمه الله) ആകട്ടെ, ഈ രണ്ടു പേരെക്കാള്‍ ഒരുപടി മുന്നോട്ടു കടന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

فان قلت ما منى امره يضمها الى نفسه بعد ان يأخذها قلت ليتأملها ويعرف اشكالها وهيأتها وحلاها لئلا تلتبلس عليه بعد الاحياء ولايتوهم انها غير تلك

(ആ പക്ഷികളെ പിടിച്ചതിനുശേഷം അവയെ അദ്ദേഹത്തിലേക്ക് കൂട്ടിച്ചേര്‍ത്തുകൊണ്ടുവരുവാന്‍ കല്‍പിച്ചതിന്‍െറ സാരം എന്താണെന്ന് നീ ചോദിച്ചാല്‍ ഞാന്‍ പറയുന്നു: അവയെ

ജീവിപ്പിച്ചതിനുശേഷം അവയെ അദ്ദേഹത്തിന് തിരിച്ചറിയാതെ വരാതിരിക്കുവാനും, അവ വേറെ പക്ഷികളാണെന്ന് അദ്ദേഹം തെറ്റിദ്ധരിക്കാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടി, അവയെക്കുറിച്ച് നന്നായി മനക്കുകയും, അവയുടെ രൂപങ്ങളും ആകൃതികളും മാതിരികളും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനാണ്) ഇക്കാര്യം വേറെ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്.

അപ്പോൾ, പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു കുറേകാലം പക്ഷികളെ ഇണക്കി പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുക എന്നല്ല ഇവരൊന്നും ആ വാക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ തന്നെ അവയെ പരിശോധിച്ച് അവയുടെ ആകൃതിയും നിറവുമെല്ലാം മനസ്സിലാക്കണമെന്നാണെന്നും, പിന്നീട് അവയെ അറുത്തോ മുറിച്ചോ മലകളിൽ കൊണ്ടുപോയി വെച്ചാൽ വിളിക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും അവ ജീവിച്ചുവരുമെന്നാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. സമഖ്ശരി (ﷺ) യുടെ വാചകങ്ങളിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി മനസ്സിലാക്കാം, അദ്യം **صر** എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം **امل** എന്നുകൂടി പറഞ്ഞെങ്കിലും പിന്നീട് 'അവയെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിൻെറ സാരം **معنى امره بضمها الى نفسه**' എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ഇവരുടെ വാദപ്രകാരം 'ഇണക്കുവാൻ **بامالتها** കൽപിച്ചതിൻെറ സാരം' എന്ന് പറഞ്ഞില്ല. ഇതിൽനിന്ന് 'ഇണക്കലും കൂട്ടിച്ചേർക്കലും' അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന് വ്യക്തം. മറ്റൊരു സംഗതികൂടി: **صر** (സ്വുർ) എന്നും **صر** (സ്വിർ) എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ടെന്നും, രണ്ടായാലും അർത്ഥം ഇതുതന്നെയാണെന്നും, ഈ മൂന്നു പേരും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. (അവരുടെ തഫ്സീറുകൾ നോക്കുക.)

ഇനി, ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) 'മുഫ്റദാത്തിൽ' പറഞ്ഞതെന്തന്നു നോക്കാം.

صرهن اى املهن من الصور اى الميل وقيل قطعهن وقرئ صرهن وقيل ذلك لغتان وقال بعضهم صرهن اى صح بهن

('സ്വർഹുന്ന' എന്നാൽ 'അമിൽഹുന്ന' എന്നർത്ഥം) ഇത് (മൈൽ) **ميل** എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. **قطعهن** (അവയെ കഷ്ണമാക്കുക) എന്നും അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'സ്വുർഹുന്ന' എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ട് ഇങ്ങിനെ ഭാഷയിൽ രണ്ടും പറയാമെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചിലർ പറയുന്നു: 'സ്വർഹുന്ന' എന്നാൽ അവയെ ഉച്ചത്തിൽ വിളിക്കുക എന്നാണെന്ന്.) **ميل** എന്ന വാക്കിന് 'ചെരിവ്, വളവ്, തൂക്കം, തെറ്റുക, ചായ്വ് ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരും. അതിൽ നിന്നുള്ള സകർമ്മകക്രിയ **متعدى** യുടെ ശാസനാരൂപത്തിലുള്ള അർത്ഥമാണ് **صر** എന്ന വാക്കിനുള്ളത് എന്നത്രെ റാഗിബ് (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. അദ്ദേഹം ആ അർത്ഥത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും വേറെയും രണ്ടർത്ഥങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹമാകട്ടെ, ബൈളാവി, അബുസ്സുഊദു, സമഖ്ശരീ (ﷺ) എന്നിവരാകട്ടെ-ആരും തന്നെ- **امل** എന്ന് മാത്രം അതിന് അർത്ഥം പറഞ്ഞു മതിയാക്കിയിട്ടില്ല. മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ, **اوثقهن** , **اجمعهن** (ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുക, ബന്ധിക്കുക) എന്നും മറ്റും വേറെ വാക്കുകളും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും.

ഇനി, ഖാളീഇയാള് (ﷺ) ൻെറ വാചകം ഫത്ഹുൽബാരിയിൽ ഇബ്നുഹജർ(ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചതു പരിശോധിക്കാം. **فصرهن** എന്ന വാക്കിനു **قطعهن** (അവയെ കഷ്ണിക്കുക) എന്ന് ഇമാം ബുഖാരീ (ﷺ) അർത്ഥം കൊടുത്തതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കവെ, ഈ അർത്ഥം ഇബ്നു അബ്ബാസ്(ﷺ) യിൽ നിന്നും പല താബിഉകളിൽനിന്നും പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ഇബ്നുഹജർ (ﷺ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) യിൽ നിന്നു തന്നെ വേറെ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അതിന് **اوثقهن ثم اذبحهن** (അവയെ സംബന്ധിച്ച് പിന്നീട് അറുക്കുക) എന്നുകൂടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അനന്തരം ആ വാക്കിലെ വായനാവ്യത്യാസങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ഇബ്നു ഹജർ(ﷺ) പറയുന്നു:

قال عياض تفسير صرهن بقطعن غريب والمعروف ان معناها املهن (ഇയാള് പറയുന്നു **صرهن** എന്നതിന് **قطعهن** (അവയെ കഷ്ണിക്കുക) എന്നു വ്യാഖ്യാനം കൊടുക്കുന്നത് അപൂർവ്വമാണ്. **املهن** –എന്നുള്ളതാണ് സുപരിചിതമായ അർത്ഥം) ഖാളീഇയാള് (ﷺ) -ഇക്കൂട്ടർ പറഞ്ഞതു

പോലെ- അറുക്കുക ذبحهن എന്ന അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരവും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. കഷ്ണിക്കുക قطعهن എന്ന അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി അത് അപൂർവ്വമാണ് غريب എന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു امل قطع‌اضمم راجع فتح البارى الجزء الثامن باب واذ قال ابراهيم لربه الخ ക്ഷണിക്കുക എന്ന അർത്ഥം അപൂർവ്വമായിട്ടെങ്കിലും അതിന് വരുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കു തടസ്സവുമല്ല. തടസ്സമാണെങ്കിൽ തന്നെ, മറ്റുള്ള മഹാൻമാർ ആ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു കാണുന്നുമില്ല.

മുൻഗാമികളായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഏതുനിലക്കും അഗ്രഗണ്യനായ ഇമാം ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസിദ്ധ തഫ്സീറിൽ صرهن എന്ന വാക്കിലെ വായനാ വ്യത്യാസങ്ങളെയും, അതിൻെറ അർത്ഥത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള اهل قطع‌اضمم എന്നീ പദങ്ങളെയും, അഭിപ്രായങ്ങളെയും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം: ''صُر (സ്വുർ) എന്നുള്ളതും صِر (സ്വിർ) എന്നുള്ളതും ഒരേ അർത്ഥത്തിലുള്ള രണ്ടു ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളാണെന്നും, ഇവിടെ ആ രണ്ടു പ്രയോഗത്തിൻെറയും അർത്ഥം قطعهن (അവയെ കഷ്ണമാക്കുക) എന്നാണെന്നും اليك (നിന്നിലേക്ക്) എന്ന അവ്യയം خذ (പിടിക്കുക) എന്ന ക്രിയയോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും ബസറക്കാരായ പണ്ഡിതൻമാരിൽ നിന്നു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു നാം പറഞ്ഞ അഭിപ്രായമാണു വാസ്തവമായിരിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടത്. കാരണം, نصرهن എന്നവാക്ക് 'ഉ' കാരത്തിലോ 'ഇ' കാരത്തിലോ (بالضم والفتح) വായിച്ചാലും ശരി, അതിൻെറ അർത്ഥം ഒന്നുകിൽ قطعهن (അവയെ കഷ്ണമാക്കുക) എന്നോ, اضممهن (അവയെ നിന്നിലേക്കു കൂട്ടിച്ചേർക്കുക) എന്നോ ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതക്കൾക്കു ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായമാണുള്ളത്.'' (*)

ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ൻെറ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നു ചില കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാം 1. 'ഇണക്കുക' എന്ന് ഇവർ അർത്ഥം കൽപിച്ച املهن യെക്കാൾ 'കഷ്ണമാക്കുക' എന്നർത്ഥമായ قطعهن ക്കും 'കൂട്ടിച്ചേർക്കുക' എന്നർത്ഥമായ اضممهن ക്കുമാണ് അദ്ദേഹം സ്ഥാനം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. 2.صرهن ക്ക് ഈ രണ്ടർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് അദ്ദേഹവും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. 3. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസ്താവനയനുസരിച്ച് فخذ اربعة من الطير اليك فصرهن എന്ന വാക്യത്തിൻെറ സാരം, നാലുപക്ഷികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് അവയെ ക്ഷണിക്കണം എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ നാലുപക്ഷികളെ പിടിച്ചു നിൻെറ അടുക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നോ മാത്രമായിരിക്കും. അവയെ പിടിച്ച ഇണക്കുക എന്നായിരിക്കുകയില്ല. ഇമാംബുഖാരീ (ﷺ) ആകട്ടെ, കഷ്ണിക്കുക قطعهن എന്ന ഒരേ അർത്ഥമല്ലാതെ പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. അതാകട്ടെ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (ﷺ) യിൽ നിന്നും, പല താബിഉകളിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ടെന്ന് ഇമാം അസ്ഖലാനീ(ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

(2-ാമതായി:-) അവർ പറയുന്നു. ''ഖുർആൻ അറബിയാണ്. ആ ഭാഷാമുറക്കു വിരുദ്ധമായി അതു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൂടാ. 'ഇണക്കുക' എന്നു അല്ലാഹു പറയുമ്പോൾ, അതിലടങ്ങിയ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനേ നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളു. ആ അർത്ഥം കൽപിക്കുമ്പോൾ ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് അവർ (ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ) പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടി സമ്പ്രദായം സൂക്ഷിക്കായ്കകൊണ്ട് വന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയാണത്. സംശയ നിവൃത്തിക്കു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക അല്ലാഹുവിൻെറ സമ്പ്രദായമാണ്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ ദുശ്ശാഠ്യം മൂലം മൂസാനബി (عليه السلام) അല്ലാഹുവിനെ കാണണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, മലയിലേക്കു നോക്കാനാണല്ലോ കൽപിച്ചത്. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ആ പട്ടണം എങ്ങിനെ ജീവിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം സംശയിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ ആ

* ദൈർഘ്യം ഭയന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അറബിമൂലം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. സംശയമുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ

മനുഷ്യനെ മരിപ്പിച്ചു ജീവിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്............'' ഈ പ്രസ്താവനയും തന്നെ, ഉള്ളതും ഇല്ലാത്തതും കൂടി മിശ്രമാകുന്നു.

ഖുർആൻ അറബിയാണ്, ആ ഭാഷാമുറയനുസരിച്ചേ അത് വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൂടൂ. ശരിയാണ്, തർക്കമില്ല. പക്ഷെ, صر എന്ന വാക്കിന് 'ഇണക്കുക' എന്നു മാത്രമേ അർത്ഥമുള്ളുവെന്നും, ഇണക്കുവാൻ തന്നെയാണ് അല്ലാഹു കൽപിച്ചതെന്നും ഇവർ വാദിച്ചു വരുന്നത് അറബിഭാഷാ മുറ പ്രകാരമാകുമോ? വേറെ അർത്ഥങ്ങളാണ് അതിനുള്ളതെന്ന് മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതെന്നും ഭാഷാമുറയിൽ ഉൾപെടുകയില്ലേ? അല്ലാഹു ഇണക്കുവാൻ കൽപിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമല്ല- ക്ഷണിക്കുവാനോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനോ, ഒരു മിച്ചു കൂട്ടുവാനോ, ബന്ധിക്കുവാനോ, ഉച്ചത്തിൽ വിളിക്കുവാനോ, അറുക്കുവാനോ ഏതിന് കൽപിച്ചാലും ശരി-അതിൻെറ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പല മഹാൻമാരും-ഇവരേക്കാൾ യോഗ്യരും ചിന്തകരുമായ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും-ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയ ചില രഹസ്യങ്ങൾ ഇതിന് മുമ്പ് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇക്കൂട്ടർ തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായി മുമ്പ് പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞ മഹാൻമാരുടെ വാചകങ്ങളും നാം കണ്ടു. ഇണക്കലും ചോദ്യോത്തരങ്ങളും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കയാണെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടി സമ്പ്രദായം അവർ സൂക്ഷിക്കാത്തതാണതിന് കാരണമെന്നും ഇവർ പറഞ്ഞത് കുറേ കടന്ന വാക്കായിപ്പോയി! അതിരിക്കട്ടെ സംശയ നിവൃത്തിക്കു ഉദാഹരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടൽ അല്ലാഹുവിൻെറ സമ്പ്രദായമാണെന്നു 'സൂക്ഷ്മ ചിന്തകൻമാരായ' ഇവർ മാത്രമല്ല, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇവിടെയുള്ളത് ഇബ്രഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഒരു സംശയത്തിനുള്ള മറുപടിയല്ലെന്നും സംശയനിവാരണത്തിന് അത് മാത്രമല്ല മാർഗ്ഗമുള്ളതെന്നും അവർക്കറിയാം. പക്ഷികളുടെ ഈ സംഭവം ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ സംശയത്തിന് നിവൃത്തി വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഒരു 'ഉദാഹരണ'മാണ് എന്നുള്ള സ്വന്തം വാദത്തെ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആ രണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങളും അതിന് ശരിക്കും ഉദാഹരണം തന്നെയാണോ? ആണെങ്കിൽ തന്നെ, ഈ സംഭവവും അതിലൊന്നാണോ? ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) അതിനപേക്ഷിച്ചത് സംശയം നിമിത്തമായി രുന്നുവോ? ഇതൊക്കെയാണിവിടെ ആലോചിക്കേണ്ടത്.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കും മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിയുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമോ വിശ്വാസക്കുറവോ ഇല്ല. അത് ഉറപ്പായ കാര്യമായതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അതൊന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചതും. എന്നിരിക്കെ, സംശയനിവൃത്തിക്കുവേണ്ടി ഉപമ വിവരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇവിടെയില്ല. ഒന്നുകിൽ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ അതു നിരസിക്കുകയും അതിന് കാരണം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുക, അതുമല്ലെങ്കിൽ അങ്ങിനെ അപേക്ഷിച്ചതു മര്യാദകേടാണെന്നു ആക്ഷേപിക്കുക. ഇതാണ് വേണ്ടത്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുകതന്നെയാണ് ചെയ്തതും. പിന്നെ, സംശയനിവൃത്തിക്കപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ ഉപമ വിവരിച്ചുകൊടുത്തു മതിയാക്കി യതാണ് എന്നുള്ളതിന് ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഉദാഹരണങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി പരിശോധി ക്കുവാനുള്ളത്. അതിൽ ഒന്നാമത്തേത് മൂസാ(عليه السلام) നബി അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ അപേക്ഷിച്ചതാണല്ലോ. അതിനെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളതും ഇതുപോലെത്തന്നെ. മൂസാ(عليه السلام) അതിനപേക്ഷിച്ചത് ഇസ്റാഈല്യരുടെ ദുശ്ശാഠ്യം കൊണ്ടാണെന്നു പറഞ്ഞതു ശരിയല്ല. ഇസ്റാഈല്യർ അല്ലാഹുവിനെ തങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക്ഷത്തിൽ കാണണമെന്ന് ശഠിച്ച സംഭവവും മൂസാ(عليه السلام) അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച സംഭവവും സന്ദർഭവും വെവ്വേറെ ത്തന്നെയാണ്. (2:55; 4:153; 7:143 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ നോക്കുക.) (*)

* രണ്ടും കൂടി ഒരു സംഭവമാക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടർ ഒരു പാഴ്ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഅ്റാഫ് 143ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കാം. ان شاء الله

ഏതായാലും, അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ സാധിക്കുമോ ഇല്ലെ എന്നോ മറ്റോ ഉള്ള സംശയമല്ല മൂസാ(عليه السلام) ൻെറ ആ അപേക്ഷക്കും കാരണം. അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം തൗറാത്ത് ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം സീനാ പർവ്വതത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ സംസാരം നേരിൽ കേൾക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം, 'എൻെറ റബ്ബേ, ഞാൻ നിന്നെ ഒന്നു നോക്കിക്കാണട്ടെ, നീ എനിക്കു കാട്ടിത്തരണേ! (رب ارنى انظر اليك الخ) എന്ന് അപേക്ഷിച്ചതെന്നു അല്ലാഹു തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (അഅറാഫു 143 നോക്കുക) അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുവചനങ്ങൾ കേട്ടാസ്വദിച്ചതിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച അത്യാവേശമായിരുന്നു ആ അപേക്ഷക്കു കാരണമെന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു സംശയത്തിൽ നിന്ന് ഉളവായ-അതും ഇസ്റാഈല്യരുടെ ദുശ്ശാഠ്യം കാരണം-അപേക്ഷയാണതെന്നു ഇവർക്കല്ലാതെ തോന്നുവാനിടയില്ല. ഏതായാലും, ആ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല. ഈ ലോകത്തുവെച്ചു എന്നെ കാണുവാൻ നിനക്കു കഴിയുകയില്ലെന്നു അറിയിക്കുകയും, ചില അനുഭവങ്ങൾ മുഖേന അത് അദ്ദേഹത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയുമാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തത്. (കൂടുതൽ വിവരം യഥാസ്ഥാനത്തു നോക്കുക.) കേവലം ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു കൊടുത്തു അല്ലാഹു മതിയാക്കുകയുണ്ടായില്ല.

അടുത്ത ഉദാഹരണവും നോക്കുക. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിലെ സംഭവമാണല്ലോ ഇവർ രണ്ടാമതായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. അവിടെയും ഒരു സംശയം നിമിത്തമുള്ള അപേക്ഷയോ, ആ അപേക്ഷക്ക് ഒരു ഉപമ വിവരിച്ചു കൊടുത്തു കൊണ്ടുള്ള മറുപടിയോ കാണുന്നില്ല. ആ സഞ്ചാരി-അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനായിരിക്കുവാനാണ് ന്യായമെന്ന് നാം മുമ്പ് കണ്ടതാണ്- ആ രാജ്യം വീണടിഞ്ഞു നശിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ആശ്ചര്യഭരിതനായിക്കൊണ്ട് സ്വയം പറഞ്ഞു: ''ഇത്രയും നിർജ്ജീവാവസ്ഥായിലുള്ള ഈ രാജ്യം അല്ലാഹു ജീവിപ്പിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയായിരിക്കും? ആശ്ചര്യംതന്നെ'' (انى يحيى هذه الله بعد موتها) ആ രാജ്യത്തെ അല്ലാഹു പുനരുദ്ധകരിക്കുമെന്നും, അതിൽ മരണപ്പെട്ടവരെ വീണ്ടും ഒരിക്കൽ ജീവിപ്പിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അത്ഭുതം തോന്നിയതും. അദ്ദേഹം വല്ലസംശയവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ സംശയനിവൃത്തിക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇനി, സംശയം കൊണ്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപോയതെന്ന് വെക്കുക, എന്നാലും ഒരു ഉപമമൂലം ആ സംശയം ദൂരികരിക്കുകയല്ല അല്ലാഹു ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തെയും, കഴുതയെയും മരിപ്പിച്ചു ജീവിപ്പിച്ചു കൊടുത്തും, ഭക്ഷണപാനീയം നൂറു കൊല്ലം കേടുവരാതെ കാണിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവ് അദ്ദേഹത്തിന് അനുഭവത്തിലൂടെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ കാണിച്ചുകൊടുക്കലിൻെറ ലക്ഷ്യം, ആ മഹാന് മനസ്സമാധാനമോ, സംശയനിവൃത്തിയോ നൽകൽ മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആ സംഭവം ജനങ്ങൾക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കൂടിയായിരിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നും അല്ലാഹുതന്നെ അവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (ولنجعلك للناس اية)

(3-ാമതായി :) അവർ വീണ്ടും പറയുന്നു: ''വാസ്തവത്തിൽ സംശയനിവൃത്തിക്ക് അഥവാ മനസ്സമാധാനത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതാരാണെന്ന് നാം നല്ലപോലെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.'' (തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇബ്റാഹീം നബിയുടെ ചില ശ്രേഷ്ഠതകളും വിശ്വാസദാർഢ്യവും വിവരിച്ച ശേഷം അവർ പറയുന്നു:) ''അങ്ങനെ, അഗ്നിയിലിട്ട് പരീക്ഷിച്ച ഘട്ടത്തിൽ പോലും യാതൊരു ചാഞ്ചല്യവുമില്ലാതെ പാറപോലെ ഉറച്ചുനിന്ന ഒരു ഹൃദയത്തിനാണോ പുനരുത്ഥാന സമ്പ്രദായം അനുഭവമായി കാണാത്തതുകൊണ്ട് അസ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടാകുന്നത്? പുനരുത്ഥാനം കണ്ണുകൊണ്ട് കാണാത്തതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സമാധാനം ഉണ്ടായില്ലെന്നോ? അത് നമ്മെ അറിയിക്കുവാനാണോ ഈ സംഭവം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചത്? ആണെന്നു വെക്കണമെങ്കിൽ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ വേണം........... അദ്ദേഹം പല നയതന്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു. ഫലമുണ്ടായില്ല. ഒരു

മനുഷ്യനും ഉണർന്നില്ല. അങ്ങനെ നിരാശനായിട്ടാണ് രാജ്യം വെടിഞ്ഞത്. അപ്പോഴാണ് നാഥാ! നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യരെ എങ്ങനെയാണ് ജീവിപ്പിക്കുക? അതെങ്ങനെ സാധ്യമാകും? എന്ന് ചോദിക്കുന്നതും...........'' ഈ പ്രസ്താവന വായിക്കുമ്പോൾ, ഇത് ചെറുകുട്ടികളെ വശീകരിച്ചു പാട്ടിലാക്കാനുള്ള ഒരു ചെപ്പടിവിദ്യ മാത്രമാണോ എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു! സംശയം, അസ്വാസ്ഥ്യം, മനസ്സമാധാനം ആദിയായ ചില വാക്കുകൾ സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ പ്രസ്താവനക്ക് ബുദ്ധിയും മനസ്സാക്ഷിയുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾ വില കൽപിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

മരണശേഷം ജീവിപ്പിക്കുമെന്നതിൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു സംശയമുണ്ടായതായോ, അത് അനുഭവത്തിൽ കാണാത്തതിനാൽ അസ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ ആരും പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല- ഇവരല്ലാതെ, ഇല്ലാത്തതൊന്നു കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കി ഖണ്ഡിക്കുവാൻ മുതിരലും, അതിലൂടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വഴി തുറക്കലും ഇക്കൂട്ടരുടെ ഒരു പതിവാണ്. (ഇതിന് വേറെയും ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്) ഇവർ എടുത്തുപറഞ്ഞ എല്ലാ യോഗ്യതകളും, പാറക്കല്ലിനെക്കാൾ ഉറച്ച ഹൃദയവും ഉള്ള ആളാണ് ആ പ്രവാചകവര്യനെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം.(അവർ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ചില യോഗ്യതകളെപ്പറ്റി പ്രസംഗവശാൽ ഇവിടെ അവർ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞതല്ലാതെ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്കതിൽ വിശ്വാസമില്ലെന്നു വഴിയെ കാണാം.) ആ മഹാനുഭാവൻെറ അത്രയും ഉന്നതമായ നിലപാടുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിച്ചു കാണുവാനുള്ള ഭാഗ്യംകൂടി തനിക്കുണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ആഗ്രഹം തോന്നിയതും. ഒരു മുടക്കും ഉപാധിയും പറയാതെയും, വല്ല ഉപമയും വിവരിച്ചുകൊടുത്ത് മതിയാക്കാതെയും ആ ആഗ്രഹം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു സാധിപ്പിച്ചുംകൊടുത്തു. ഉദാഹരണങ്ങളോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോ വിവരിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് പുനരുത്ഥാനത്തിൻെറസാധ്യത തെളിയിച്ചു കൊടുക്കൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നുമാത്രം സിദ്ധിച്ചതോ, സിദ്ധിക്കാവുന്നതോ ആയ കാര്യമല്ല. ഖുർആനിൽ തന്നെ ഇതിനു ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. കാട്ടിലെ പക്ഷികളെപിടിച്ചു കുറേകാലം ഇണക്കി പരിചയപ്പെടുത്തിയാൽ അവയുടെ യജമാനൻ വിളിച്ചാൽ അവ വിളിച്ചേടത്തുവരും എന്നതിനെക്കാൾ വ്യക്തവും യുക്തവുമായ എത്രയോ ഉദാഹരണവും ദൃഷ്ടാന്തവും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടുതാനും. അപ്പോൾ, എല്ലാവർക്കും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊടുത്തതുപോലെയുള്ള ഒരു ഉദാഹരണം ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടികൊടുത്തുവെന്നറിയിക്കുവാനാണോ ഈ കഥ അല്ലാഹു ഇവിടെ പറഞ്ഞതെന്നു നമുക്ക് അവരോടും ചോദിക്കാം.

തെളിവുകളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വഴി ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് എത്ര തന്നെ അചഞ്ചലവും സുദൃഢവുമായ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നാൽപോലും, അത് അനുഭവത്തിൽ കാണുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാകലും, കണ്ണിൽക്കണ്ടാൽ കൂടുതൽ മനസ്സമാധാനവും സന്തോഷവും അനുഭവപ്പെടലും മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു ഗുണമാണെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. കണ്ടനുഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതിൽ സംശയമോ അസ്വാസ്ഥ്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അതിനർത്ഥമില്ല. തെളിവും ദൃഷ്ടാന്തവും വഴിയുള്ള അറിവ് ഉറപ്പായ അറിവ് (علم اليقين) തന്നെ. പക്ഷേ, അത് അനുഭവത്തിൽ കാണുമ്പോൾ ഉറപ്പായ അനുഭവം (عين اليقين) ആയി ഉയരുന്നുവെന്നുമാത്രം. ഈ വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ സയ്യിദുറശീദുരിളാ (رحمه الله) യുടെ ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ സാരം അറിയുന്നത് ഇവിടെ സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: ''ഇബ്രാഹീം(عليه السلام) ൻെറ ഈ ചോദ്യത്തിൽനിന്നു പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ അദ്ദേഹം അസ്വസ്ഥനായിരുന്നുവെന്നു ചില മനുഷ്യർ മനസ്സിലായിക്കിയിരുന്നു. അസ്വാസ്ഥ്യത സംശയമാണല്ലോ. വല്ലാത്തൊരു വിഡ്ഢിത്തം! എത്ര വിദൂരമായ ബുദ്ധി! ബുഖാരീ-മുസ്ലിമിൻെറഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു. نحن اولى بالشك من ابراهيم (നാം ഇബ്റാഹീം നബിയെക്കാൾ സംശയത്തിനു അർഹരാണ്.) അതായത്, നമുക്കു സംശയമില്ലെന്നുള്ളതു ഖണ്ഡിതമാണെന്നതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തിനും സംശയമില്ലെന്നും നാം ഖണ്ഡിതമായി പറയുന്നു.

അഥവാ അതിനെക്കാൾ ഖണ്ഡിതമായിപ്പറയുന്നു എന്നു സാരം. എന്നാൽ, ആ വാക്കിൽ സംശയത്തിൻെറ യാതൊരു ലാഞ്ഛനയുമില്ല. പല കാര്യങ്ങളും ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുകയും അതിൻെറ രൂപം എങ്ങിനെയാണെന്നു കണ്ടറിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതു കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവരുണ്ടായിരിക്കയില്ല. നോക്കൂ. ഈ കമ്പിസന്ദേശം! നിമിഷ നേരംകൊണ്ടു പൗരസ്ത്യ ദേശത്തുനിന്നു പാശ്ചാത്യദേശത്ത് അത് എത്തുന്നുവെന്നു അതു നിലവിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യക്കാർക്കും അറിയാം. പക്ഷേ, അതെങ്ങിനെയാണ് ഇത്രവേഗം എത്തുന്നതെന്നു അറിയുന്നവർ കുറവായിരിക്കും. അപ്പോൾ, അതൊന്നു കണ്ടറിയണമെന്നു വല്ലവരും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അയാൾ അതിൽ സംശയിക്കുന്നുവെന്നാണോ അർത്ഥം?!'' (*)

ഇവരുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയ ഒരു ഒളിച്ചുകളി ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു: അഗ്നിയിലിട്ടു പരീക്ഷിച്ചപ്പോൾപോലും ചാഞ്ചല്യമില്ലാതെ ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) പാറപോലെ ഉറച്ചുനിന്നു എന്നു ഇവർ പറഞ്ഞുവല്ലോ. യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അഗ്നിയിലിട്ട സംഭവത്തെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുകയാണ് ഇവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെയുള്ള കുറേ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും സമർത്ഥനങ്ങളും നിരത്തിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് ശത്രുക്കളുടെ കോപാഗ്നിയിലാണ്-യഥാർത്ഥ അഗ്നിയാലല്ല- അദ്ദേഹം പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് (സൂറത്തുൽ അമ്പിയാഉ് 69-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽവെച്ച്) ഇവർ തുറന്നു പറഞ്ഞു കാണാവുന്നതാണ്. അതിരിക്കട്ടെ, പല നയതന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടും ഉണരാതെ നിർജ്ജീവമായിപ്പോയ തൻെറ ജനതയെ ഇനി എങ്ങനെ ജീവിപ്പിക്കും (ഉദ്ധരിക്കും) ? അതെങ്ങിനെ സാധ്യമാകും? എന്നായിരുന്നു ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) ചോദിച്ചതെന്നു ഇവർ സമർത്ഥിച്ചതും ശരിയല്ലെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ. മരണപ്പെട്ടവരെ നീ എങ്ങിനെയാണ് ജീവിപ്പിക്കുക **كيف تحيي الموتى** എന്നാണദ്ദേഹം ചോദിച്ച വാക്ക്. **الموتى** എന്ന വാക്കിനു 'മരണപ്പെട്ടവർ' എന്നാണർത്ഥമെന്നും 'നയതന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടും ഉണരാതെ നിർജ്ജീവമായിപ്പോയവർ' എന്നല്ല അതിനു അർത്ഥമെന്നും നാം മുകളിൽ കണ്ടുവല്ലോ.

(4-ാമതായി:) അവർ പറയുന്നു:- ''മനുഷ്യരുമായി ഇണക്കമില്ലാത്ത പക്ഷികളെപിടിച്ചു ഇണക്കുവാനും, വിളിക്കുന്നേടത്തു വരുത്തുവാനും മനുഷ്യനു കഴിയുമെങ്കിൽ നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന മനുഷ്യരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന പാഠമാണ് അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പക്ഷികളെ പിടിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിൽ അർത്ഥമുണ്ടെന്നു പലരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇബ്‌റാഹീം നബിക്കുണ്ടായിരുന്ന മനസ്സമാധാനക്കുറവ് തൻെറ ജനതയെ ക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ഇവിടെ ഇത് ഉദ്ധരിച്ചതിൻെറ ആവശ്യകത നോക്കുമ്പോഴും അത് വ്യക്തമാണ്. അധഃപതിച്ചുകിടക്കുന്ന ലോകത്തെ ഉദ്ധരിക്കുവാനാണ് നബി (ﷺ) യെ അല്ലാഹു അയച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറയും അനുയായികളുടെയും ത്യാഗങ്ങൾക്കു ഫലമുണ്ടാകുമെന്നു കാണിക്കു വാനാണ് ഈ സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്.'' (അവർ തുടരുന്നു:) ''ഇബ്‌റാഹീം നബിയുടെ ചോദ്യത്തിൻെറയും അല്ലാഹുവിൻെറ മറുപടിയുടെയും താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഇമാംറാസീ പന്ത്രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നാണ് നാം വിവരിച്ചത്. ഈ അഭിപ്രായം ഇമാം ഖുർത്വുബീ അദ്ദേഹത്തിൻെറതഫ്സീറിലും, ഇബ്നുഹജർ അസ്ഖലാനീ 'ഫത്ഹുൽബാരീ'യിലും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അജ്ഞാനാന്ധകാരം പിടിപെട്ടവരെക്കുറിച്ച് നിർജ്ജീവി കളെന്നും, വിദ്യയും സംസ്കാരവുമുള്ളവരെക്കുറിച്ച് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ എന്നും പറയുന്നത് അറബി സാഹിത്യത്തിൽ സാധാരണമാണെന്നതിന് 'റൂഹുൽമആനീ' മുതലായ തഫ്സീറുകളിൽ

* കുറച്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു എഴുതിയതാണ് റശീദുരിളാ(رحمه الله)ഇതു. അമേരിക്കയിലെയും റഷ്യയി ലെയും ചില വ്യക്തികൾ ചന്ദ്രനിൽ പോയിവരുവാൻ വേണ്ടുന്ന അറിവും സാമഗ്രികളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർപോലും ആ വ്യക്തികളെപ്പോലെ തങ്ങൾക്കും ചന്ദ്രനിൽ പോയിക്കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടായാൽ അവർക്കതിൽ സംശയം ഉണ്ടെന്നു അർത്ഥമ ാകുമോ?

പല ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഖുർആനിൽതന്നെ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം'. ഇതെല്ലാം കേൾക്കുമ്പോൾ കഥ അറിയാത്ത സാധാരണക്കാർ അതിശയിച്ചു പോയേക്കുമെങ്കിലും വിഷയങ്ങളുടെ ഉള്ളിലേക്കുകടന്നു നോക്കുമ്പോഴേ ഈ വാചകങ്ങളിലെ പൊള്ളത്തരവും കൃത്രിമവും മനസ്സിലാകു.

മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നത് കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനല്ല-അധഃപതിച്ചു നിർജ്ജീവമായ ജനങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചു ജീവിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നാണ്-ഇബ്റാഹീം(عليه السلام) ചോദിച്ചതെന്ന തങ്ങളുടെ വാദത്തെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി, ഈ സംഭവം അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതിൻെറ ആവശ്യകത ഇന്നതാണെന്ന് ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ. നബി(ﷺ) യുടെയും അനുയായികളുടെയും ത്യാഗങ്ങൾക്ക് ഫലമുണ്ടാകുമെന്നു കാണിക്കുവാനാണത്രെ അത്. വാസ്തവത്തിൽ ഇത് വാദത്തെ വാദംകൊണ്ടുതന്നെ ന്യായീകരിക്കലും, വാദത്തിനു വാദിയുടെ മൊഴിതന്നെ തെളിവാക്കലുമാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ ജനതക്കു നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രധാനമായ ഒരു ആക്ഷേപം മരണനാന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് തിരുമേനി സംസാരിക്കു ന്നതാണ്. ആ ജനതയാണെങ്കിൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ സന്തതികളും അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചും ആദരിച്ചും വരുന്നവരുമാണ്. ആ നിലക്ക് തങ്ങളുടെ പിതാമഹന് മരണപ്പെട്ട വസ്തുക്കളെ അല്ലാഹു ജീവിപ്പിച്ചു കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ആ ജനങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഇത് ഉദ്ധരിച്ചതെന്ന് വെക്കുന്നതല്ലെ കൂടുതൽ ന്യായമായിട്ടുള്ളത്? പക്ഷെ, ഈ സംഭവം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചത് എന്താവശ്യത്തിന് വേണ്ടി യാണെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും യുക്തവും ന്യായവുമായിത്തോന്നുന്ന അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കാമെന്നുവെച്ചു നമുക്കത് വിട്ടേക്കാം. അജ്ഞാനാന്ധകാരങ്ങളിൽ മുഴുകിയവരെപ്പറ്റി നിർജ്ജീവികളെന്നും, ഉറങ്ങിയ വരെന്നും, അറിവും സംസ്കാരവും ഉള്ളവരെപ്പറ്റി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെന്നും ഉണർന്നവരെ ന്നുമൊക്കെ സാധാരണ സാഹിത്യങ്ങളിലും-ഖുർആനിൽ തന്നെയും- പറയാറുണ്ടെന്ന് നമുക്കും അറിയാം. പക്ഷേ, അതാണോ ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നാണു നോക്കേണ്ടത്. അതിനുമുമ്പായി, റാസീ, ഖുർത്ത്വുബീ, അസ്ഖലാനീ, റൂഹുൽമ ആനീയുടെ കർത്താവായ ആലൂസീ(رحمه الله) എന്നിവരുടെ പേരുകൾ ഇവർ ചൂഷണം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ഒരന്വേഷണം നടത്താതെ വിടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ചോദിക്കുവാനുള്ള കാരണത്തെപ്പറ്റി പണ്ഡിതൻമാർ പല വിധത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് പന്ത്രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇമാം റാസീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത് ശരിയാണ്. അവയിൽ ഒന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറയും ബക്കിയുള്ളവ പലരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളാകുന്നു. ഇവിടെ അതൊന്നും ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അവയിൽ 6-ാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് ഇക്കൂട്ടർ തങ്ങൾക്കു പിൻബലമായിചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. അതിനെപ്പറ്റി റാസീ (رحمه الله) പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്: ''ആറാമത്തേത് 'തസവ്വുഫ് ' കാരുടെ (സൂഫികളുടെ) ഭാഷയിൽ ഉള്ളതാകുന്നു. അതായത്, (ദൈവികമായ) ദർശനങ്ങളുടെയും വെളിപ്പാടിൻെറയും പ്രകാശങ്ങളിൽ നിന്നു മറയിടപ്പെട്ട ഹൃദയങ്ങളാണ് 'മരണപ്പെട്ടവർ' എന്ന വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.(*) 'ജീവിപ്പിക്കൽ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ആ വെളിപ്പാടും ദൈവീക പ്രകാശ ങ്ങളും ലഭിക്കലുമാകുന്നു. അപ്പോൾ മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്ന് എനിക്കു കാണിച്ചു തരണമെന്നു ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) പറഞ്ഞത് ആ വെളിപ്പാടും ദർശനങ്ങളും തേടലാകുന്നു. 'നീ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലേ' എന്ന് ചേദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറുപടിയുടെ സാരം, ഞാനത് അദൃശ്യത്തിൻെറ വിശ്വാസം വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ആ വെളിപ്പാട് ലഭിക്കുക മുഖേന എൻെറഹൃദയം സമാധാനപ്പെടുവാൻ വേണ്ടിയാണ്' എന്നുമാകുന്നു. 'മുതകല്ലിമു'കളുടെ (ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരുടെ) അഭിപ്രായത്തിൽ, ലക്ഷ്യം മുഖേന ലഭിക്കുന്ന

* റാസീ (رحمه الله)യുടെ മൂലവാചകം ഇതാണ്: ان المراد من الموتى القلوب المحجوبة عن انوار المكاشفات والتجلى الخ

അറിവിൽ സംശയങ്ങളും സന്ദേഹങ്ങളും കടന്നുകൂടുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതൊന്നും കടന്നുകൂടാത്ത വിധം അനിവാര്യമായ അറിവ് (**العلم الضرورى**) നൽകണമെന്നു തേടിയതാണ് അദ്ദേഹം എന്നാകുന്നു.'' ഇതാണ് റാസീ (ﷺ) യുടെ വാചകം. (ഇമാം സമഖ്ശരീയും മുതകല്ലിമുകളുടെ അഭിപ്രായക്കാരനാകുന്നു.

ഇനി ഇമാംഖുർത്ത്വുബീയും, ഇമാം അസ്ഖലാനീ (ﷺ) യും പറഞ്ഞത് നോക്കുക:. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ അപേക്ഷക്കുള്ള കാരണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, അസ്ഖലാനീ (ﷺ) യും പറയുന്നു: ''(എൻെറ'ഹൃദയം' സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടി എന്ന വാക്കിലെ) ഹൃദയം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതനാണെന്ന് അറിവില്ലാത്ത ചിലർ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുത്തീൻ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനെക്കാൾ വിദൂരമായതാണ് ചില സൂഫികളിൽ നിന്ന് ഖുർ ആൻ വ്യാഖ്യാതാവായ ഖുർത്ത്വുബീ ഉദ്ധരിച്ചത്. അതായത്, ഹൃദയങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം (ഇബ്റാഹീം നബി) ചോദിച്ചതെന്ന്.'' (*)

റൂഹുൽമആനീയിൽ ആലൂസി (ﷺ) പറഞ്ഞതാണ് ഇനി ബാക്കിയുള്ളത്. പല നിലക്കും വളരെ ഉപകാരപ്പെട്ടതും നല്ലതുമായ ഒരു തഫ്സീറാണ് 'റൂഹുൽമആനീ.' എന്നാൽ, കുറേ 'സൂഫിസം' അതിൽ ഇടക്കിടെ കാണാം. മിക്ക ആയത്തുകളുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും അവയെ സംബന്ധിച്ച ന്യായങ്ങളും വേണ്ടതുപോലെ വിവരിച്ച ശേഷം: **ومن باب الاشارة** (സൂചനാർത്ഥത്തിൽപെട്ടത്) എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ആ ആയത്തിനു സൂഫികൾ സ്വീകരിക്കാറുള്ള ചില ഗോപ്യാർത്ഥങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുക അദ്ദേഹത്തിൻെറ പതിവാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഇവിടെയും ആ ശീർഷകത്തിൻ കീഴിലാണ് ഈ അഭിപ്രായം അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: 'മരണപ്പെട്ടവർ **الموتى** എന്നാൽ അജ്ഞാനമാകുന്ന രോഗം കൊണ്ട് മരണമടഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളാകുന്നു; നീ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലേ (**اولم تؤمن**) എന്നാൽ ദൃഢമായ അറിവില്ലേ എന്നാകുന്നു: എൻെറഹൃദയം സമാധാനിക്കുവാൻ വേണ്ടി (**ليطمئن قلبى**) എന്നാൽ നിൻെറ 'അർശാ'കുന്ന ഹൃദയം എന്നാകുന്നു: നാല് പക്ഷികളെ പിടിക്കുക **فخذ اربعة من الطير** എന്നാൽ ശരീരമാകുന്ന കൂട്ടിലുള്ള അദൃശ്യമായ ബുദ്ധി, ഹൃദയം, മനസ്സ്, ആത്മാവ് എന്നീ പക്ഷികളാകുന്നു; **صرهن اليك** എന്നാൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു അറുക്കുക എന്നാകുന്നു' (തുടർന്നു കൊണ്ട് അവയെ അറുക്കുന്ന രൂപങ്ങളും, മലകളുടെയും വിളിയുടെയും ഓടിവരുന്നതിൻെറയുമെല്ലാം സാരങ്ങൾ എന്താണെന്നും അതേ ഗോപ്യാർത്ഥ ശൈലിയിലൂടെ വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

റാസീ, ഖുർത്തുബീ, അസ്ഖലാനീ, ആലൂസി(ﷺ) എന്നിവരെല്ലാം തന്നെ ആയത്തിൻെറ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം പലരും പലതും പറഞ്ഞതിനെ ഉദ്ധരിച്ച കൂട്ടത്തിലാണ് ഇതൊക്കെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവരെല്ലാം ഈ പുതിയ വാദത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നവരാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാനുള്ള ഇക്കൂട്ടരുടെ പാഴ്ശ്രമത്തിൻെറ ഉള്ളുകള്ളി ഇപ്പോൾ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ആറാമതായി റാസീ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ആ അഭിപ്രായം സൂഫികളുടെ വകയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. ചില സൂഫികളുടെ അഭിപ്രായമാണതെന്നനിലക്കാണ് ഖുർത്ത്വുബീ (ﷺ) യും അത് ഉദ്ധരിച്ചത്. അത് ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടാണ് അസ്ഖലാനീ (ﷺ) അത് ഉദ്ധരിച്ചതും. (സത്യത്തിൽ നിന്നും വളരെ വിദൂരമായ ഒരഭിപ്രായമാണതെന്ന് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.) ആലൂസി (ﷺ) ആകട്ടെ, സൂഫികളുടെ ഗോപ്യാർത്ഥങ്ങളിലാണ് അത് ഉദ്ധരിച്ചതും ആ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതോടു ചേർന്ന് അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചതും അറബി ഭാഷാ സാഹിത്യങ്ങളിലെവിടെയും കാണപ്പെടാത്തതു

---

* ونص عبارة : وابعد منه ما حكاه القرطبي المفسر عن بعض الصوفية ان سأل من ربه ان يريه كيف يحي القلوب الخ راجع فتح البارى – الجزء السادس باب قوله ونبئهم عن ضيف ابراهيم الخ .

മായ (പക്ഷികൾ അറുക്കൽ മുതലായവയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച) വേറെ കുറെ അർത്ഥങ്ങളും കൂടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടുതാനും. അതെല്ലാം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടർ തയ്യാറുണ്ടാകുമോ? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! തയ്യാറില്ലാത്ത പക്ഷം തികച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ആ ഗോപ്യാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ ഒന്നു മാത്രം സ്വീകരിച്ചതിന് യാതൊരു നീതീകരണവുമില്ല. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ 'സൂഫികൾ' എന്ന പേര് കേൾക്കുമ്പോഴേക്കുതന്നെ പുച്ഛവും പരിഹാസവും തോന്നുന്ന പുരോഗമനാശയക്കാരാണിവർ എന്നാണ് വയ്പ്. പക്ഷെ, തെറ്റായ ഒരു പുത്തൻ ആശയം ബലപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി എന്തടവും സ്വീകരിക്കാമെന്ന ഒരു നയമാണ് ഇവിടെയെന്നപോലെ പലപ്പോഴും ഇവർ ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. ഇത് മാന്യതക്കും പാണ്ഡിത്യത്തിനും യോജിക്കുന്നതല്ല.

പ്രസ്തുത പണ്ഡിതൻമാർ അവരുടെ പതിവനുസരിച്ച് പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഈ ഒരഭിപ്രായവും ഉദ്ധരിച്ചുവെന്നല്ലാതെ, ഒരാൾ പോലും അതിനെ ശരിവെച്ചിട്ടില്ല. സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയോ സൂചന നൽകുകയോ ചെയ്തിരിക്കുന്നുതാനും. ഇവരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാളാകട്ടെ, പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിലോ ഹദീസു വ്യാഖ്യാതാക്കളിലോ പെട്ട മറ്റാരെയെങ്കിലുമാകട്ടെ, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ അപേക്ഷ യഥാർത്ഥത്തിൽ മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചല്ലെന്നോ, പക്ഷികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് അറുത്ത് കഷ്ണമാക്കി മലകളിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കുവാനല്ല-അവയെ ഇണക്കി പരിശീലിപ്പിച്ചു ജീവനോടെ മലകളിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കുവാനാണ്-അല്ലാഹു കൽപിച്ചതെന്നോ, മരണപ്പെട്ട പക്ഷികളെ ജീവിപ്പിച്ചു കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നോ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവു മാത്രം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി താഴെ നാം സ്പർശിക്കുന്നുമുണ്ട്.)

(5-ാമതായി:) അവർ തുടരുന്നു:- 'ഓരോ അംശം (ജുസുഉ്) ഓരോ മലയിൽ വെക്കുവാൻ പറഞ്ഞതാണ് സംശയത്തിനു മറ്റൊരു കാരണം. 'ജുസുഉ്' എന്നു ഒന്നിൻെറഒരംശത്തിനും ഒരു സമൂഹത്തിൻെറ ഒരു വിഭാഗത്തിനും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഖുർആനിൽ 15:44ൽ ആ അർത്ഥമുണ്ടള്ളത്.......മല നാലെണ്ണമായിരുന്നു; കോഴി, മയിൽ, പ്രാവ്, കാക്ക ഇങ്ങിനെ നാലു പക്ഷികളെയാണ് പിടിച്ചത് എന്നെല്ലാം പറയുന്നത് കഥകൾ മാത്രമാണ്. ഖുർആനിൽ ഇല്ല. ഖുർആൻ പറഞ്ഞ രൂപം ശരിപ്പെടേണമെങ്കിൽ രണ്ടു മല മാത്രമുണ്ടായാലും മതി.'

'ജുസൂഉ് (جزء) എന്ന വാക്കിന് 'അംശം, ഭാഗം, ചിലത്, അവയവം' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാമെന്നും ഒരു വസ്തുവിൻെറ അംശത്തിനും ഒരു സമൂഹത്തിലെ വിഭാഗത്തിനും അത് ഉപയോഗിക്കാമെന്നും നാമും സമ്മതിക്കുന്നു. എങ്കിലും അധികവും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത് ഒരു വസ്തുവിൻെറ അംശം എന്ന അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. അതാണതിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥവും: 15:44ൽ ഉള്ളതുപോലെ, ഒരു സമൂഹത്തെ ഒട്ടാകെ ഒരു വസ്തുവായി കണക്കാക്കിക്കൊണ്ട് അതിലെ ഒരു വിഭാഗത്തിനും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നത് ശരിയാണ്. ഈ സംഭവത്തിന് ഇവർ നൽകുന്ന ഈ പുതിയ രൂപത്തിന് യോജിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ഒഴിവാക്കിയാൽ, അതിന് അതിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം തന്നെ നൽകുന്നതിന് ഒരു തടസ്സവും ഇവിടെ ഇല്ലതാനും . എന്നിരിക്കെ, ഈ ന്യായത്തിന് വലിയ പ്രസക്തിയൊന്നുമില്ല. പിന്നെ, മലകൾ നാലെണ്ണമാണ്, എഴാണ്, പക്ഷികൾ കോഴി മുതലായവയാണ് എന്നൊക്കെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ നാമും വലിയ വിലയൊന്നും കൽപ്പിക്കുന്നില്ല. ആയിരിക്കാമെന്ന് മാത്രം. എന്നാൽ, ഇതൊക്കെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയോ മുസ്ലീംകളുടെയോ പൊതു അംഗീകാരമുള്ളതാണെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന ചിത്രീകരണം മാന്യതക്ക് യോജിച്ചതായില്ല. ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ രൂപം ശരിപ്പെടുവാൻ മല രണ്ടെണ്ണമായാലും മതി എന്നുള്ള ഗണിത തത്വത്തിലടങ്ങിയ രഹസ്യം ഇതാണ്: ഓരോന്നിനെ ഓരോ മലയിൽ വെക്കുവാൻ കൽപിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. രണ്ടു രണ്ടുമായോ, ഒന്നും മൂന്നുമായോ ഭാഗിച്ച് ഒരു വിഭാഗം ഒരു മലയിലും മറ്റേത് മറ്റേ മലയിലും വെക്കാം. പക്ഷെ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്:

اجعل على كل جبل منهن جزءا(എല്ലാ ഓരോ മലയിലും ഓരോ 'ജുസുഉ്' ആക്കിക്കൊള്ളുക) എന്നാണ് كل جبل എന്ന വാക്കിൻെറ നേർക്ക് നേരെ അർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ - റാസീ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ- ലോകത്തുള്ള എല്ലാ മലകളും എന്നാണ് വരുന്നത്. പക്ഷെ, അങ്ങിനെ ആരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിന് ന്യായവുമില്ല. സാധ്യമാകുന്ന മലകൾ എന്നാണ് മുജാഹിദും, ളാഹ്-ഹാകും (ﷺ) പറയുന്നത്. ചുറ്റുപാടിലുള്ളവ, അല്ലെങ്കിൽ സൗകര്യപ്പെട്ടവ എന്നാണ് പൊതുവിലുള്ള അഭിപ്രായം. ഏതായാലും എണ്ണം ക്ളിപ്തമല്ലെന്ന് തീർച്ചതന്നെ. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചുറ്റപാടിലുള്ളതും അദ്ദേഹത്തിന് സൗകര്യപ്പെട്ടതുമായ മലകളുടെ എണ്ണം എത്രയുണ്ടായാലും അതിലെല്ലാം വെക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം 'ജുസ്ഉ' കൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. പക്ഷികളെ അറുത്തു കഷ്ണിക്കാതെ ഇത് സാധ്യമല്ലല്ലോ. 'എല്ലാ മലകളും' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എത്ര എണ്ണമാണെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്ന തെളിവില്ലാത്ത കാലത്തോളം മലകളെ രണ്ടിലോ നാലിലോ ഒതുക്കി നിർത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

(6-ാമതായി:) അവർ തുടർന്നു പറയുന്നു:- 'പക്ഷികളെ അറുത്തിട്ട് (അവ) ജീവിച്ചു എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തെ ഹിജ്റ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച പ്രസിദ്ധ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇമാം അബൂ മുസ്‌ലിം ശക്തിയായി എതിർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇമാം റാസീ മുതലായവർ അത് ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' അതെ, അബൂ മുസ്‌ലിം ഇസ്ഫഹാനീ (ﷺ) പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവുതന്നെ. അതേ സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് മറ്റാരും സ്വീകരിക്കാത്ത ചില സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങളുള്ളതും, ചില തൽപര കക്ഷികളൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം അവ ഖണ്ഡിക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ജീവിച്ചതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായമെല്ലാം ശരിയായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലല്ലോ. ഒന്നാം നൂററാണ്ടിൽ ജീവിച്ച പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായംപോലും തെളിവുകൾക്ക് നിരക്കാത്തപക്ഷം സ്വീകാര്യമല്ല . ഇമാം റാസീ(ﷺ) പോലുള്ളവർ അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുമ്പോൾ, അവരെല്ലാം ആ അഭിപ്രായം ശരിവെച്ചുവെന്നാണ് ഇവർ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത് തികച്ചും വാസ്തവ വിരുദ്ധമാണ്. അറിഞ്ഞേടത്തോളം-ഇവരെ പോലെയുള്ള ചില ആധുനിക പ്രിയൻമാരല്ലാത്ത പണ്ഡിതൻമാരാരും അത് ശരിവെച്ചിട്ടില്ല. റാസീ(ﷺ) അടക്കം ആ അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചവർ അതിനെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉദ്ധരിച്ചതാണുതാനും. ഇവരുടെ പല പ്രസ്താവനകളും സന്ദർഭവശാൽ നാം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതുകൊണ്ട് നാം അവയൊക്കെ ശരിവെച്ചുവെന്ന് ആരെങ്കിലും ധരിക്കുമോ?! അങ്ങിനെ വല്ലവരും ധരിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അത് വഞ്ചനയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?!

ഇവർ ഉദ്ധരിച്ച അബൂമുസ്‌ലിമിൻെറ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി ഇവർതന്നെ അംഗീകരിക്കുന്ന പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതെന്താണെന്ന് നോക്കുക. അതിനെപ്പറ്റി റാസീ (ﷺ) യുടെ പ്രതികരണം ഇതാണ്: 'ഈ ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം ആ പക്ഷികളെ കഷ്ണിക്കണമെന്നാണെന്നും, അവയുടെ അവയവങ്ങളും മാംസങ്ങളും തൂവലുകളും രക്തങ്ങളുമെല്ലാം ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) മുറിച്ച് കഷ്ണിച്ച് കൂട്ടിക്കലർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ളതിൽ, അബൂ മുസ്‌ലിം അല്ലാത്ത ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഏകോപിച്ചിരിക്കുന്നു. അബൂ മുസ്‌ലിം ഇത് നിഷേധിച്ചിരിക്കയാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അബൂമുസ്‌ലിമിൻെറ അഭിപ്രായങ്ങളും ന്യായങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കുകയും പിന്നീട് പല കാരണങ്ങളും എടുത്തുകാട്ടി അവയെ ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. റൂഹുൽമ ആനീയിൽ ആലൂസി(ﷺ) ആകട്ടെ- അദ്ദേഹത്തെയും തങ്ങളുടെ അനുകൂലികളിൽപ്പെട്ട ഒരു വ്യാഖ്യാതാവാക്കുവാൻ ഇവർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ-അൽപം രൂക്ഷമായ ഭാഷയിലാണ് അതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നത്. അബൂമുസ്‌ലിമിൻെറ അഭിപ്രായം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: ''ഇത് മുസ്‌ലിംകളുടെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായത്തിന് എതിരാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഒരുതരം പിച്ചു വാക്കുകളാണത്. മതബോധമുള്ളവർ അതിലേക്ക് ചായുകയില്ല. ശരിയായ ഹദീസുകളുടെയും

(മുൻഗാമികളിൽനിന്നുള്ള) ഉദ്ധരണികളുടെയും പിൻബലത്തോടുകൂടി ആയത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന അർത്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനവുമാകുന്നു.''

(7-ാമതായി :) ചില ഉർദു-ഇംഗ്ളീഷ് ഖുർ ആൻ ഭാഷ്യങ്ങളുടെ പേര് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇവയിലെല്ലാം صرهن എന്ന വാക്കിന് 'ഇണക്കുക' എന്നാണ് അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് എന്ന് ഇവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇത് കണ്ടാൽ തോന്നും صر എന്ന വാക്കിന് 'ഇണക്കുക' എന്ന അർത്ഥം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, ഇവരുടെ ഈ ദുർവാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം സത്യസമ്പൂർണ്ണമായിത്തീരുമെന്നും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ആ അർത്ഥം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ല- അല്ലെങ്കിൽ അവരത് കൽപിച്ചുകൂട്ടി വകവെച്ചില്ല- എന്നും, ഇവർ മാത്രമാണതു കണ്ടുപിടിച്ചത് എന്നുമൊക്കെ. ഒരു വാക്കിൻെറ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിന് പലരും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വാക്കുകളായിരിക്കും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുക. നിഘണ്ടുക്കളിലാകട്ടെ, ഓരേ വാക്കിന് ഒന്നിലധികം അർത്ഥങ്ങളും പറഞ്ഞിരിക്കും. അക്കൂട്ടത്തിൽ صر എന്ന വാക്കിന് 'ഇണക്കുക' എന്നു അർത്ഥം പറയാവുന്ന വല്ല വാക്കുകളും അവർ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുവാനും സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. എന്നുവെച്ച് ആ ഓരേ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ ശരിയായതെന്നും, മറ്റുള്ളതൊന്നും ശരിയല്ലെന്നും കൽപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതേ സമയത്ത്-ഇണക്കുക എന്ന് ആ വാക്കിന് അർത്ഥം വരാമെങ്കിൽപോലും-അതല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമാണ് അതിൻെറ അർത്ഥമെന്നും ഇവർ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന പല മഹാൻമാരും വ്യക്തമാക്കിയതു നാം കണ്ടുവല്ലോ.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ എതിർപ്പിൻെറ മർമ്മം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് 'ഇണക്ക'ത്തിൻെറ കാര്യത്തിലല്ല. സത്യത്തോടും നേർക്കുനേരെയുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തോടും കാണിക്കപ്പെടുന്ന 'പിണക്ക'ത്തിലാണ് പ്രധാനമായും നമുക്ക് എതിർപ്പുള്ളത്.

ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ താൽപര്യങ്ങൾക്കും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളടക്കം പൊതുവെ മുസ്ലിം പണ്ഡിതൻമാരുടെ ഏകകണ്ഠമായ പ്രസ്താവനകൾക്കും വിരുദ്ധമായ ഇത്തരം ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെപ്പറ്റി സത്യാന്വേഷികളായ സത്യവിശ്വാസികൾ-ഇക്കാലത്തു വിശേഷിച്ചും- ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ ഇത്രയും സംസാരിക്കേണ്ടി വന്നതാണ്. അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാവർക്കും സൽബുദ്ധിയും, സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാനും സ്വീകരിക്കുവാനുമുള്ള തൗഫീഖും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം-36

مَّثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِى كُلِّ سُنۢبُلَةٍ مِّا۟ئَةُ حَبَّةٍ ۗ وَٱللَّهُ يُضَٰعِفُ لِمَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

261 അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ ചെലവഴിക്കുന്നവരുടെ ഉപമ, എല്ലാ (ഓരോ) കതിരിലും നൂറു ധാന്യമണിയുള്ളതായ ഏഴു കതിരുകൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ധാന്യമണിയുടെ മാതിരിയാകുന്നു. അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഇരട്ടി (പ്പടി) യായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു വിശാലനും (എല്ലാം) അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

261 مَثَلُ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ഉപമ, ഉദാഹരണം. يُنْفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കുന്നു. أَمْوَالَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെ. فِي سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. كَمَثَلِ حَبَّةٍ ഒരു ധാന്യമണിയുടെ മാതിരിയാണ്. أَنْبَتَتْ അതു ഉൽപാദിപ്പിച്ചു. سَبْعَ سَنَابِلَ ഏഴു കതിരു (കുല) കളെ. فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ എല്ലാ കതിരിലുമുണ്ട്. مِائَةُ حَبَّةٍ നൂറു ധാന്യമണി. وَاللهُ അല്ലാഹു. يُضَاعِفُ ഇരട്ടി (പ്പടി)

യായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. لِمَن يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ അല്ലാഹു വിശാലനുമാകുന്നു. عَلِيمٌ (എല്ലാം) അറിയുന്നവൻ.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചെലവഴിക്കുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യവും, ധനം ചെലവഴിക്കുന്നതിൽ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന പല കാര്യങ്ങളും വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ വചനവും തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളും. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗം سبيل الله കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന എല്ലാനല്ല വിഷയങ്ങളുമാകുന്നു. അതിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിലകൊള്ളുന്നതാണ് 'ജിഹാദ്'-അഥവാ ഇസ്‌ലാമിലെ ധർമ്മ സമരം. നൻമകൾക്കു ചുരുങ്ങിയത് പത്തിരട്ടി പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്നും, തിൻമകൾക്കു അതേ അളവിൽ മാത്രമേ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നും (സൂ: അൻആം, 160ൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചെലവഴിക്കുകയെന്ന നൻമക്ക് ഏഴുനൂറു ഇരട്ടിവരെ പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും, അത്രയുമല്ല അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അതിലും കൂടുതലായും ലഭിക്കുമെന്നും ഈ വചനം മുഖേന അറിയിക്കുന്നു. എത്ര അധികം പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിലും പിശുക്കോ, മടിയോ, വിഷമമോ ഇല്ലാത്തവനാണ് അവൻ എന്നും, ആർക്കെല്ലാമാണ് കൂടുതൽ നൽകേണ്ടതെന്നും, ഏതിനൊക്കെയാണ് അധികം നൽകേണ്ടതെന്നുമൊക്കെ അവന്നറിയാമെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എഴുനൂറിരട്ടി പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നു പറയാതെ, നൂറുമണിവീതമുള്ള ഏഴുകതിർ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന ധാന്യം പോലെ എന്നു പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ചെലവഴിക്കുന്ന ധനത്തിൻെറ പരിശുദ്ധി, വിഷയത്തിൻെറ പ്രാധാന്യം, ചെലവഴിക്കുന്നവൻെറ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യം ആദിയായവ അനുസരിച്ചും, ചെലവഴിച്ചതിൻെറ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന നൻമകളുടെ തോതനുസരിച്ചുമായിരിക്കും ആ വർദ്ധനവ് എന്നുള്ള സൂചനയാണിതിലുള്ളത്. വിത്തിൻെറ ഗുണം, മണ്ണിൻെറ ഗുണം, വെള്ളവും വളവും ലഭിക്കുന്ന തോത് എന്നിവയനുസരിച്ചാണല്ലോ ചെടിയുടെ വളർച്ചയും വിളവും ഉണ്ടാകുക. ധനം ചെലവഴിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല, എല്ലാ സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി ഇതു തന്നെ. ഈ വസ്തുത നബി വചനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു കാണാം.

നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''ഒരാൾ പരിശുദ്ധമായ സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കാരക്ക സമാനമായ വല്ലതും ധർമ്മം ചെയ്താൽ- പരിശുദ്ധമായതല്ലാതെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയില്ലതാനും- അല്ലാഹു അതവൻെറ വലങ്കൈ കൊണ്ട് (സസന്തോഷം) സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് നിങ്ങളൊരാൾ തൻെറ കുതിരക്കുട്ടിയെ (ലാളിച്ചു) വളർത്തുന്നതുപോലെ അതിൻെറ ആൾക്കുവേണ്ടി അവൻ അതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, അത് മലപോലെആയിത്തീരും'' (ബു:മു.) ഒരാൾ ഒരു മൂക്കുകയറിട്ട ഒട്ടകവുമായിവന്ന് നബി (ﷺ) യോട് പറഞ്ഞു: ''റസൂലേ, ഇത് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ളതാണ്.'' അപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അതിന് പകരം തനിക്ക് ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഏഴുനൂറ് ഒട്ടകമുണ്ടായിരിക്കും.'' (അ;മു;ന.) മറ്റൊരു നബി വചനത്തിൻെറ സാരം ഇതാണ്: ''മനുഷ്യൻെറ എല്ലാ (നല്ല) കർമ്മങ്ങളും ഒരു നൻമ അതിൻെറ പത്തത്ര കണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ, ഏഴുനൂറിരട്ടിവരെ ഉണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു. നോമ്പൊഴികെ- അതെനിക്കുള്ളതാണ്- ഞാനത്രെ അതിന് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുക. അവൻ എൻെറ കാരണത്താൽ അവൻെറ ദേഹേച്ഛയും ഭക്ഷണവും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.........'' (ബു; മു)

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ لَا

262 യാതൊരു കൂട്ടർ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കുകയും, പിന്നീട് തങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചതി

يُتۡبِعُونَ مَآ أَنفَقُواْ مَنّٗا وَلَآ أَذٗى لَّهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

നെത്തുടർന്ന് ഉപകാരം എടുത്തു പറയുകയാകട്ടെ, ദ്രോഹിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അവർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല. അവർ വ്യസനപ്പെടുകയുമില്ല.

۞ قَوۡلٞ مَّعۡرُوفٞ وَمَغۡفِرَةٌ خَيۡرٞ مِّن صَدَقَةٖ يَتۡبَعُهَآ أَذٗىۗ وَٱللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٞ ﴿٢٦٣﴾

263 (നല്ല) മര്യാദപ്പെട്ട വല്ല വാക്കും, പൊറുത്തു കൊടുക്കലും, ദ്രോഹം തുടർന്നു വരുന്നതായ ധർമ്മത്തെക്കാൾ ഉത്തമമായതാകുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, (പരാശ്രയം വേണ്ടാത്ത) ധന്യനും സഹനശീലനുമാണ്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُبۡطِلُواْ صَدَقَٰتِكُم بِٱلۡمَنِّ وَٱلۡأَذَىٰ كَٱلَّذِي يُنفِقُ مَالَهُۥ رِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ صَفۡوَانٍ عَلَيۡهِ تُرَابٞ فَأَصَابَهُۥ وَابِلٞ فَتَرَكَهُۥ صَلۡدٗاۖ لَّا يَقۡدِرُونَ عَلَىٰ شَيۡءٖ مِّمَّا كَسَبُواْۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٢٦٤﴾

264 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, ഉപകാരം എടുത്തു പറയലും, ദ്രോഹിക്കലും വഴി, നിങ്ങളുടെ (ദാന) ധർമ്മങ്ങളെ നിങ്ങൾ നിഷ്ഫലമാക്കരുത്;- (അതെ) മനുഷ്യരെ കാണിക്കുവാനായി തൻെറ ധനം ചെലവഴിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെ. എന്നാൽ, അവൻെറ ഉദാഹരണം, മീതെ (കുറച്ച്) മണ്ണുള്ളതായ ഒരു മിനുസപ്പാറയുടെ മാതിരിയാകുന്നു; എന്നിട്ട് അതിന് ഒരു കനത്ത മഴ ബാധിച്ചു അതതിനെ ഉറച്ചു മിനുത്ത നിലയിൽ വിട്ടേച്ചുകളഞ്ഞു. (അതായത്:) അവർ ചെയ്തുവെച്ചതിൽ യാതൊന്നിനും [യാതൊന്നും അനുഭവിക്കുവാൻ] അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയുമില്ല.

---

262 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. يُنْفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കും. أَمْوَالَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെ, ധനത്തെ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. ثُمَّ لايُتْبِعُونَ പിന്നെ അവർ തുടർന്ന് ചെയ്കയില്ല. مَا أَنْفَقُوا അവർ ചിലവഴിച്ചതിനെ (തുടർന്ന്) . مَنًّا ഉപകാരം എടുത്തുപറയൽ. وَلاَ أَذًى ദ്രോഹവും (ഉപദ്രവവും) ഇല്ല. لَّهُمْ അവർക്കുണ്ട്. أَجْرُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം. عِندَ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. وَلاَ خَوْفٌ യാതൊരു ഭയവുമില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവർക്ക്. وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ അവർ വ്യസനപ്പെടുകയുമില്ല. 263 قَوْلٌ مَعْرُوفٌ മര്യാദപ്പെട്ട (സദാചാരമായ) ഒരു വാക്ക് (വല്ലവാക്കും) . وَمَغْفِرَةٌ (വല്ല) പൊറുത്തുകൊടുക്കലും. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്. مِنْ صَدَقَةٍ ഒരു ധർമ്മത്തെക്കാൾ. يَتْبَعُهَا അതിനെ തുടർന്നുണ്ടാകും. أَذًى ഉപദ്രവം. وَاللهُ അല്ലാഹു. غَنِيٌّ ധന്യനാണ്, അനാശ്രയനാകുന്നു. حَلِيمٌ സുശീലനാകുന്നു. 264 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَتُبْطِلُوا നിങ്ങൾ നിഷ്ഫലമാക്കരുത്. صَدَقَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ (ദാന) ധർമ്മങ്ങളെ. بِالْمَنِّ ഉപകാരം എടുത്തു പറയൽ കൊണ്ട്. وَالْأَذَى ദ്രോഹവും. كَالَّذِي يُنفِقُ ചിലവഴിക്കുന്നവനെപ്പോലെ. مَالَهُ തൻെറ ധനത്തെ. رِئَاءَ النَّاسِ മനുഷ്യരെ കാണിക്കുവാൻ (മാനം നേടാൻ) . وَلاَ يُؤْمِنُ അവൻ വിശ്വസിക്കയുമില്ല. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. فَمَثَلُهُ എന്നാൽ അവൻെറ ഉപമ. كَمَثَلِ صَفْوانٍ ഒരു മിനുസപ്പാറമാതിരിയാണ്. عَلَيْهِ تُرابٌ അതിൻമേൽ മണ്ണുണ്ട്. فَأَصَابَهُ എന്നിട്ട് അതിന് ബാധിച്ചു. وَابِلٌ ഒരു പേമാരി. فَتَرَكَهُ

എന്നിട്ടത് അതിനെ വിട്ടേച്ചു (ബാക്കിയാക്കി വിട്ടു) . صَلْدًا ഉറച്ചതായി, ഉറച്ചു മിനുത്തുകൊണ്ട്. لاَّ يَقْدِرُونَ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. عَلَى شَيْءٍ യാതൊന്നിനും. مِّمَّا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ചു (ചെയ്തു) വെച്ചതിൽ(പെട്ട) . وَاللَّهُ لاَ يَهْدِي അല്ലാഹു സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയുമില്ല. الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ-അഥവാ സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ-ധനം ചെലവഴിക്കുന്നവർ അവശ്യം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ദാനധർമ്മങ്ങൾ ഫലശൂന്യമാക്കിത്തീർക്കുന്ന മൂന്ന് കാര്യങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അവ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (1) ചെയ്ത ഉപകാരം എടുത്തു പറയുകയും, എണ്ണിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുക (المن). ദുരഭിമാനവും സൽപേര് സമ്പാദിക്കുവാനുമുള്ള വാഞ്ചനയുമാണ് ഇതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുക. ഉപകാരം ചെയ്യപ്പെട്ടവർക്കാകട്ടെ, അവരുടെ അന്തസ്സിനും മാനത്തിനും ഇത് ക്ഷതം ഏൽപിക്കുകയും ചെയ്യും. (2) ഉപകാരം ചെയ്യപ്പെട്ട ആൾക്ക് വാക്കുകൊണ്ടോ, പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ ഉപദ്രവവും സ്വൈരക്കേടും വരുത്തുക (الاذى). ചെയ്ത ഉപകാരത്തിൻെറ പേരിൽ നന്ദിയും, കൂറും പുലർത്തിക്കാണുവാനോ, പ്രത്യുപകാരം ലഭിക്കുവാനോ ഉള്ള മോഹത്തിൽ നിന്നും അവൻ തന്നോട് കടപ്പെട്ടവനാണെന്ന ദുർവിചാരത്തിൽ നിന്നുമാണ് ഇതിൻെറ ഉത്ഭവം.(3) അന്യരെ കാണിക്കുവാനും, അവർ കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും പ്രവർത്തിക്കുക (الرياء) ജനമദ്ധ്യെ പേരും കീർത്തിയും നേടുകയാണിതിൻെറലക്ഷ്യം. ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളും ദാനധർമ്മങ്ങളെ നിഷ്ഫലമാക്കുമെന്നും, അവയിൽ നിന്നു സുരക്ഷിതമാകുകയും അല്ലാഹുവിൻെറ, മാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുകയും ചെയ്തെങ്കിലേ അവ പ്രതിഫലം അർഹിക്കുകയുള്ളുവെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ള ധന വ്യയങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു വമ്പിച്ച ഫലം ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ചെയ്യപ്പെടുന്ന നല്ല കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഫലം സിദ്ധിക്കാതെയോ, വല്ല ഹാനിയും നേരിട്ടോ അവ പാഴായിപ്പോകുമെന്ന ഭയം വേണ്ടാ, ചെലവഴിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഭാവിയിൽ ഒരിക്കലും വ്യസനപ്പെടേണ്ടി വരുകയുമില്ല എന്ന് വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനെത്തുടർന്ന് വല്ല ഉപദ്രവമോ സ്വൈരക്കേടോ ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം-അത് വ്യക്തികളെയോ സ്ഥാപനങ്ങളെയോ ബാധിക്കുന്നതായാലും ശരി- അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അതിനെക്കാൾ ഭേദം ആ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാതിരിക്കലാണ്; നല്ല വാക്ക് പറഞ്ഞു സമാശ്വസിപ്പിക്കലും, വിട്ടുവീഴ്ചയോടെ പെരുമാറലുമാണ് അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത് എന്നൊക്കെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലെ ആശയങ്ങൾ. ജനങ്ങളുടെ ദാനധർമ്മങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിന് ആവശ്യമില്ല; അതിൻെറ ഗുണം അവർക്കുതന്നെയാണ്; അതുകൊണ്ട് അത് നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവർ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്; സൂക്ഷിക്കാത്തവരുടെ പേരിൽ തൽക്കാലം നടപടിയൊന്നും എടുക്കാതിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹനം കൊണ്ടാണ് എന്നൊക്കെയുള്ള സൂചനകളാണ് 'അല്ലാഹു ധന്യനും സഹനശീലനുമാകുന്നു والله غني حليم' എന്ന വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ചെയ്ത ഉപകാരം എടുത്തുപറഞ്ഞും, ഉപദ്രവവും സ്വൈരക്കേടും ഉണ്ടാക്കിയും ദാനധർമ്മങ്ങളെ നിഷ്ഫലമാക്കരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വാസമില്ലാതെ, ജനമദ്ധ്യെ പേരിനും പെരുമക്കുംവേണ്ടി ധനം ചെലവഴിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ് അതെന്നും അത് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് യോജിച്ചതല്ലെന്നും ഒരു ഉദാഹരണസഹിതം മൂന്നാമത്തെ വചനത്തിലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉറപ്പും മിനുസവുമുള്ള ഒരുപാറക്കല്ലിൻമേൽ കുറച്ച് മണ്ണുണ്ടായിരിക്കെ, അതിന് ശക്തിയായ മഴ തട്ടിയാൽ ആ മണ്ണ് അവിടെ പിന്നെ ഒട്ടും ബാക്കിയാവുകയില്ലല്ലോ. അതുപോലെയാണ് അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ. അവകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവും പരലോകത്ത് അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ല എന്നത്രെ ഉപമയുടെ സാരം.

യാതൊരു പ്രതിഫലമോ നന്ദിയോ ഉദ്ദേശിക്കാതെ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയെ മോഹിച്ചും, അവന്‍റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു ഒഴിവാകുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുംകൊണ്ടു സാധുക്കൾക്കു അന്നദാനം ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുദ്ദഹ്റിൽ (സൂ: ഇൻസാനിൽ) അല്ലാഹു വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. നബി (ﷺ) ഇപ്രാകരം പറഞ്ഞതായി അബൂദർ-റ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ''മൂന്നു കൂട്ടരുണ്ട്: ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹു അവരോട് (കോപം നിമിത്തം) സംസാരിക്കുകയില്ല; അവരിലേക്കു നോക്കുകയുമില്ല; അവരെ സംസ്കരിക്കുകയുമില്ല, അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കും. അതായത്, കൊടുത്തതിനെപ്പറ്റി എടുത്തുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനും, (അന്തസ്സിനുവേണ്ടി) വസ്ത്രം നിലത്തടിക്കുന്നവനും, കള്ള സത്യം മുഖേന ചരക്കു ചെലവഴിക്കുന്നവനും'' (മു) ധനം ചെലവഴിക്കുന്നവരുടെ ലക്ഷ്യം എന്തായിരിക്കണമെന്നും തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-37

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمُ ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ ٱللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍۭ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَـَٔاتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾

265 അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയെ തേടിയും, തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളിൽ [മനസുകളിൽ] നിന്നുള്ള ദൃഢീകരണമായുംകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവരുടെ ഉപമയാകട്ടെ, ഒരു മേടുപ്രദേശത്തുള്ള ഒരു തോട്ടത്തിന്‍റെ മാതിരിയാകുന്നു: അതിന് ഒരു കനത്ത മഴ കിട്ടി; എന്നിട്ട് അത് അതിന്‍റെ കനി രണ്ടിരട്ടിയായി നൽകി (-ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു തോട്ടത്തിന്‍റെ മാതിരി]. ഇനി, അതിനു കനത്ത മഴ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, ഒരു ചാറൽ മഴ (മതിയാകും) . അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

265 وَمَثَلُ ഉപമായകട്ടെ. الَّذِينَ يُنفِقُونَ ചിലവഴിക്കുന്നവരുടെ. أَمْوَالَهُمُ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെ. ابْتِغَآءَ തേടിക്കൊണ്ടും. مَرْضَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതി. وَتَثْبِيتًا ദൃഢപ്പെടുത്തലായും. مِّنْ أَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ നിന്നുള്ള. كَمَثَلِ جَنَّةٍ ഒരു തോട്ടം മാതിരിയാകുന്നു. بِرَبْوَةٍ ഒരു മേടിൽ പീഠപ്രദേശത്ത്. أَصَابَهَا അതിനു കിട്ടി. وَابِلٌ ഒരു കനത്ത മഴ. فَآتَتْ അങ്ങനെ അതു നൽകി. أُكُلَهَا അതിന്‍റെ കനി, ഫലം. ضِعْفَيْنِ രണ്ടിരട്ടിയായി. فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا എനി അതിന് കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ. وَابِلٌ ഒരു കനത്ത മഴ. فَطَلٌّ എന്നാൽ ഒരു (നേരിയ) ചാറൽ മഴ. وَاللهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കറിയുന്നവാനാണ്.

അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയും പൊരുത്തവും ലക്ഷ്യമാക്കികൊണ്ടും, അവന്‍റെ സന്ദേശങ്ങളിലും വാഗ്ദാനങ്ങളിലുമുള്ള വിശ്വാസത്തിന്‍റെ ദൃഢീകരണമായിക്കൊണ്ടും സൽകാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചെലവഴിക്കുന്നവരുടെ ഒരു ഉപമ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. സാധാരണമായ നിലപ്പരപ്പിൽനിന്നും കുറേ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന ഒരു മേടു പ്രദേശത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു തോട്ടം. അവിടത്തെ വായുവും മണ്ണും മാലിന്യത്തിൽനിന്നു ശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതിലെ കായ്കനികൾക്കു പ്രത്യേകം ഗുണവും സ്വാദുമുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. കൊടുക്കുന്ന വളങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതോടുകൂടി നല്ല മഴയും കിട്ടിയാൽ, ഇതരതോട്ടങ്ങളിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്നതിന്‍റെ രണ്ടത്ര ഫലം അതിൽനിന്നു ലഭിക്കും. വേണ്ടത്ര മഴ കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും നേരിയ മഴ കിട്ടിയാലും കുറേയൊക്കെ ഫലം ആ തോട്ടം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെത്തന്നെയാണ് അവരുടെ ദാനധർമ്മങ്ങളും.

പേരിനും പെരുമക്കും വേണ്ടിയല്ല അവർ ചെലവ് ചെയ്യുന്നത്. ചെയ്ത ഉപകാരം എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ, അതിൻെറ പേരിൽ വല്ല ശൈ്വരക്കേടുണ്ടാക്കലോ അവരിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ ദാനധർമ്മങ്ങൾക്കു ഫലം സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയും, വിശ്വാസദൃഢതയും എത്രകണ്ടു കൂടുതലാകുന്നുവോ അതനുസ രിച്ച് ആ ഫലം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു സാരം. ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളും നിലപാടും മനസ്ഥിതിയും സസൂക്ഷ്മം അല്ലാഹു കണ്ടറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കൂടി അവസാനം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُۥ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ لَهُۥ فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَأَصَابَهُ ٱلْكِبَرُ وَلَهُۥ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ فَأَصَابَهَآ إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَٱحْتَرَقَتْ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْـَٔايَـٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾

266 നിങ്ങളിൽ (ആരെങ്കിലും) ഒരുവൻ ആഗ്ര ഹിക്കുമോ, ഈത്തപ്പനകളുടെയും, മുന്തി രിവള്ളികളുടെയും ഒരു തോട്ടം അവനു ണ്ടായിരിക്കുവാൻ? അതിൻെറ അടിയിലൂ ടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അതിൽ അവന് എല്ലാ (വിധ) ഫലവർഗ്ഗ ങ്ങളിൽപെട്ടതുമുണ്ട്; (അതേസമയം) അവന് വാർദ്ധക്യം ബാധിക്കുകയും ചെ യ്തിരിക്കുന്നു; ദുർബ്ബലരായ (കുറേ) സന്താനങ്ങൾ അവനുണ്ടു താനും; എന്നിട്ട് തീ ഉള്ളതായ ഒരു (കടുത്ത) ചുഴലിക്കാറ്റ് അതിന് ബാധിച്ചു അത് കരിഞ്ഞുപോയി! [ഇങ്ങിനെയൊരു തോട്ടമുണ്ടായിരിക്കു വാൻ വല്ലവരും ആഗ്രഹിക്കുമോ?!] ഇപ്ര കാരം അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ആയത്തു [ലക്ഷ്യം]കൾ വിവരിച്ചു തരുന്നു-നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുവാൻവേണ്ടി.

---

266 أَيَوَدُّ മോഹിക്കു (ഇഷ്ടപ്പെടു) മോ. أَحَدُكُمْ നിങ്ങളിലൊരുവൻ. أَنْ تَكُونَ لَهُ അവനുണ്ടായിരിക്കുവാൻ. جَنَّةٌ ഒരു തോട്ടം. مِنْ نَخِيلٍ ഈത്തപ്പനകളുടെ. وَأَعْنَابٍ മുന്തിരിവള്ളികളുടെയും. تَجْرِي ഒഴുകും. مِنْ تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിഭാഗത്തിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവി(നദി) കൾ. لَهُ فِيهَا അവനുണ്ട് അതിൽ. مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ എല്ലാ ഫലങ്ങളിൽനിന്നും. وَأَصَابَهُ അവന് ബാധിക്കുക (എത്തുക) യും ചെയ്തു. الْكِبَرُ വാർദ്ധക്യം. وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ അവന് കൂറെ സന്താനങ്ങളുമുണ്ട്. ضُعَفَآءُ ദുർബ്ബലരായ. فَأَصَابَهَا എന്നിട്ടതിന് ബാധിച്ചു. إِعْصَارٌ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റ്. فِيهِ نَارٌ അതിൽ തീയുണ്ട്. فَاحْتَرَقَتْ അങ്ങനെ അത് കരിഞ്ഞു. كَذَلِكَ അ (ഇ) പ്രകാരം. يُبَيِّنُ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിച്ചുതരുന്നു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് الْآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം. تَتَفَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കും.

ഈത്തപ്പനത്തോട്ടങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളുമായിരുന്നു അറബികളെ സംബന്ധി ച്ചിടത്തോളം ഏററവും നല്ല വരുമാനം ലഭിക്കുന്ന സമ്പത്ത്. ആ തോട്ടങ്ങളിൽതന്നെ മറ്റു പലതരം ഫലങ്ങൾ നൽകുന്ന ചെടികളും വൃക്ഷങ്ങളും വേറെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. നനക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര വെള്ള സൗകര്യവും നീർചാലുകളുംകൂടി ഒത്തിണങ്ങിയാൽ ആ തോട്ടത്തിൻെറമെച്ചം പറയേണ്ടതില്ല. നിത്യവും വരുമാനം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇമ്മാതിരി ഒരു വലിയ തോട്ടത്തിൻെറ ആവശ്യകതയും ഉപകാരവും ഏറ്റവും അധികമായിത്തീരുന്നത് തോട്ടമുടമസ്ഥന് വാർദ്ധക്യം പിടിപെടുകയും, അതോടൊപ്പം ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി യത്നിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയോ പ്രായമോ എത്താത്ത കുറേ മക്കൾകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണല്ലോ. ഈ അവസ്ഥയിൽ, അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു തോട്ടത്തിന് പെട്ടന്ന് ഒരു വമ്പിച്ച ചുഴലിക്കാറ്റും അഗ്നിയും ബാധിക്കുകയും, തോട്ടമങ്ങ് കത്തി നശിച്ച് പോകുകയും ചെയ്താ

ലത്തെ കഥയെന്തായിരിക്കും?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇതുപോലെയാണ് സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പലതും ചെയ്യുകയും, അവയെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ സ്ഥിതി. ഐഹിക ജീവിത്തിൽവെച്ച് ചെയ്തിട്ടുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം ആസ്വദിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റു ഗത്യന്തരമൊന്നും ഇല്ലാത്ത അവസരമാണല്ലോ ഖിയാമത്ത് നാൾ. ആ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ നിഷ്ഫലമാണെന്ന് വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അതിലധികം ആപത്തും നഷ്ടവും മറ്റെന്തുണ്ട്?! അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഇമാം ബുഖാരീ (ﷺ) ഈ വചനത്തിനൊരു വ്യാഖ്യാനമെന്നോണം ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഈ വചനം ആരുടെ വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നാണ് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമെന്ന് സഹാബികളുടെ ഒരു സദസ്സിൽവെച്ച് ഉമർ(﵁) ചോദിച്ചു. അല്ലാഹുവിനറിയാം എന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഈ മറുപടി അദ്ദേഹത്തിന് രസിച്ചില്ല. അറിയാമെന്നോ അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നോ രണ്ടിലൊന്ന് പറയണമെന്നായി. ഈ അവസരത്തിൽ, എൻെറ മനസ്സിൽ അത് സംബന്ധിച്ച് ഒരഭിപ്രായം ഉണ്ടെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (﵁) പറഞ്ഞു മടി കൂടാതെ അത് തുറന്നു പറയുവാൻ (ചെറുപ്പക്കാരനായ) ഇബ്നു അബ്ബാസ്(﵁) നെ അദ്ദേഹം ധൈര്യപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘ധനികനായ ഒരാൾ അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു: പിന്നീട് പിശാചിൻെറ പ്രേരണമൂലം അവർ അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് പ്രവർത്തിക്കുന്നു.. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാണ്.’’ ഇതാണ് ഹദീസ്. ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ധനം ചിലവഴിക്കൽ മാത്രമല്ല, എല്ലാകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കും ബാധകമാകുന്ന ഒരു ഉപമയാണിത്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَنفِقُوا۟ مِن طَيِّبَـٰتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا۟ ٱلْخَبِيثَ مِنْهُ تُنفِقُونَ وَلَسْتُم بِـَٔاخِذِيهِ إِلَّآ أَن تُغْمِضُوا۟ فِيهِ ۚ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾

267 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയ (നല്ല) ശുദ്ധമായ വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുവിൻ; ഭൂമിയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് നാം (ഉൽപാദിപ്പിച്ച്) പുറപ്പെടുവിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും (ചെലവഴിക്കുവിൻ) . ചീത്തയായുള്ളതിനെ, അതിൽ നിന്നുതന്നെ ചെലവഴിക്കുവാനായി നിങ്ങൾ കരുതിവെക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ കണ്ണടക്കുന്നതായാലല്ലാതെ, അത് നിങ്ങൾ (ഇങ്ങോട്ട്) വാങ്ങുന്നവരല്ലല്ലോ. അല്ലാഹു (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യനും സ്തുത്യർഹനുമാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞും കൊള്ളുവിൻ.

ٱلشَّيْطَـٰنُ يَعِدُكُمُ ٱلْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِٱلْفَحْشَآءِ ۖ وَٱللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾

268 പിശാച് നിങ്ങളോട് ദാരിദ്ര്യത്തെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുകയും, നിങ്ങളോട് നീചപ്രവൃത്തിക്ക് കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനവും, ദയവും (അഥവാ അനുഗ്രഹവും) നിങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു വിശാലനും, (എല്ലാം) അറിയുന്നവനുമാണ്.

267 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ. أَنفِقُوا ചിലവഴിക്കുവിൻ. مِن طَيِّبَاتِ നല്ല വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന്. مَا كَسَبْتُمْ നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയതിലെ. وَمِمَّا أَخْرَجْنَا നാം പുറപ്പെടുവിച്ച (ഉല്പാദിപ്പിച്ച) തിൽ നിന്നും. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنَ ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന്. وَلَا تَيَمَّمُوا നിങ്ങൾ

കരുതിവെക്കുകയും അരുത്. الْخَبِيثَ ചീത്തയായതിനെ. مِنْهُ تُنفِقُونَ അതിൽനിന്നുതന്നെ ചിലവഴിക്കുമാറ്, (ചിലവഴിക്കുവാൻ) . وَلَسْتُم നിങ്ങൾ അല്ലതാനും. بِآخِذِيهِ അത് വാങ്ങുവാൻ. إِلَّا أَن تُغْمِضُوا നിങ്ങൾ കണ്ണടക്കുന്നതായാലല്ലാതെ, കണ്ണു താഴ്ത്തുന്നതായാലൊഴികെ. فِيهِ അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുക. أَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. غَنِيٌّ ധന്യൻ. حَمِيدٌ സ്തുത്യർഹൻ. 268 الشَّيْطَانُ പിശാച്, ശൈത്താൻ. يَعِدُكُمُ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്-ഭീഷണി) ചെയ്യുന്നു. الْفَقْرَ ദാരിദ്ര്യത്തെ. وَيَأْمُرُكُم നിങ്ങളോടവൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. بِالْفَحْشَاءِ നീചവൃത്തിക്ക്. وَاللَّهُ يَعِدُكُم അല്ലാഹുവാകട്ടെ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു. مَّغْفِرَةً مِّنْهُ അവങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനം. وَفَضْلاً ദയവും, അനുഗ്രഹവും, ഔദാര്യവും. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. وَاسِعٌ വിശാലനാകുന്നു. عَلِيمٌ (എല്ലാം) അറിയുന്നവനുമാണ്.

ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾ മുഖ്യമായും രണ്ടെണ്ണമാണ്. അദ്ധ്വാനിച്ചും ജോലിയെടുത്തും സമ്പാദിക്കുന്നതും, ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉൽപാദിതമാകുന്നതും. ഈ രണ്ടിൽ ഏത് മാർഗ്ഗേണ ലഭിച്ചതായിരുന്നാലും അതിൽ നിന്ന് സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ ചെലവഴിക്കണമെന്നും ചെലവഴിക്കുന്നധനം നല്ലതും ശുദ്ധമായതുമായിരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ച നബി വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, ശുദ്ധമായതല്ലാതെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയില്ലതാനും. ചെലവഴിക്കുന്ന വസ്തു താണതരത്തിൽപെട്ടതോ, കേടുപാടുള്ളതോ, നിഷിദ്ധമായതോ, ആയിരിക്കരുത് എന്നത്രെ നല്ല വസ്തുക്കളിൽ (طيبات) നിന്ന് ചെലവഴിക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. ദാധർമ്മങ്ങൾക്ക് ചീത്തയായതും താണതരത്തിൽപ്പെട്ടതുമായ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പലരിലും കാണാം. ഇത് അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കളെ ഇങ്ങോട്ടാരെങ്കിലും തരുമ്പോൾ-വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്ത് കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ-അത് സ്വീകരിക്കുവാൻ ആരും മടിക്കുമല്ലൊ. അതുപോലെ അങ്ങോട്ട് കൊടുക്കുന്ന വസ്തുക്കളും നല്ലതും മുന്തിയതുമായിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെയൊക്കെ കൽപിക്കുന്നതും ഉപദേശിക്കുന്നതും മനുഷ്യൻെറ തന്നെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയാണ്, അല്ലാഹുവിന് അതിലൊന്നും യാതൊരാവശ്യമോ നേട്ടമോ ഇല്ല. അവന് ആരുടെയും ഒരു വിധത്തിലുള്ള ആശ്രയവും വേണ്ടാ, അവൻെറ ഗുണങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലുമെല്ലാം അവൻ പരിപൂർണ്ണമായും സ്തുതികീർത്തനങ്ങൾക്ക് അർഹനാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് والله غني حميد (അല്ലാഹു ധന്യനും സ്തുത്യർഹനുമാണ്) എന്ന വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

കയ്യിൽ ഉള്ളതു ചിലവഴിച്ചാൽ കുടുങ്ങിപ്പോകും. സ്വന്തം അത്യാവശ്യങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുവാൻ വേറെ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിചാരവും ഭയവുമാണ് മനുഷ്യനെ പിശുക്കനാക്കുന്നത്. അതേ സമയത്തു നല്ല വഴിയിൽ ചെലവഴിക്കുവാൻ പിശുക്കു തോന്നുന്ന അതേ വസ്തുക്കളേ ചിലപ്പോൾ ദുർവൃത്തികളിലും തോന്നിയ വാസങ്ങളിലും അവൻ ചെലവഴിച്ചെന്നും വരും. പിശാചിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഭീഷണികളുടെയും ദുഷ്പ്രേരണകളുടെയും ഫലമാണിത്. മനുഷ്യമനസ്സിൽ ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തി വഴിപിഴപ്പിക്കലാണ് പിശാചിൻെറ ജോലി. അവനാണ് ആ വിചാരങ്ങൾ മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ കുത്തിച്ചെലുത്തുന്നത്. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവും മനുഷ്യരോടു ചില വാഗ്ദാനങ്ങളൊക്കെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വല്ലതും ചെലവഴിച്ചാൽ ഉടനെത്തന്നെ അതിലധികം അവനു പകരം ലഭിക്കുമെന്നല്ല അത്. അതിനെക്കാൾ മഹത്തരമത്രെ അവൻെറ വാഗ്ദാനം. പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും, അനുഗ്രഹവും ദയവും നൽകുമെന്നുമാണിത്. ഈ ജീവിതത്തിൽവെച്ചു ലഭിക്കാവുന്ന ഏതു നേട്ടത്തെക്കാളും വമ്പിച്ചത് അതാണുതാനും.

ഇവിടെ 'പിശാചു' (الشيطان) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അദൃശ്യജീവിയായ സാക്ഷാൽ പിശാചു തന്നെ. ധനം ചിലവഴിച്ചാൽ ദാരിദ്ര്യം പിടിപെടുമെന്നു ഭയപ്പെടുത്തുന്ന മനുഷ്യപ്പിശാചാണിവിടെ

ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് സാക്ഷാൽ പിശാചിനെ നിഷേധിക്കുന്ന ചിലർ എഴുതിക്കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതു പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നത്. പൈശാചികമായ ഈ ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തുന്ന ചില മനുഷ്യപിശാചുക്കൾ ഉണ്ടെന്നതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, ഈ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നത് സാക്ഷാൽ പിശാചായിരിക്കും മറ്റൊരാളുടെ ഭീഷണിയോ ദുർമ്മന്ത്രമോ കൂടാതെത്തന്നെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും കടുത്ത പിശുക്കൻമാരായിക്കഴിയുന്ന എത്രയോ ആളുകളുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ആർക്കാണ് നിഷേധിക്കുവാൻ കഴിയുക?! എന്നാൽ, അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള 'ബുദ്ധി ജീവികൾ'ക്കേ സാക്ഷാൽ പിശാചിനെയും മനുഷ്യപ്പിശാചിനെയും ശരിക്ക് തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

يُؤْتِي ٱلْحِكْمَةَ مَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ ٱلْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِىَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٢٦٩﴾

269 അവൻ [അല്ലാഹു] ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ വിജ്ഞാനം നൽകുന്നു. ഏതൊരുവനു വിജ്ഞാനം നൽകപ്പെടുന്നുവോ അവന് ധാരാളം നന്മ നൽകപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു! (സൽ) ബുദ്ധിയുള്ളവരല്ലാതെ ഉറ്റാലോചിക്കുകയില്ലതാനും.

---

269 يُؤْتِي അവൻ നൽകുന്നു. الْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനം, തത്വജ്ഞാനം, യുക്തി. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്.وَمَن يُؤْتَ ആർക്കും (ഏതൊരുവനും) നൽകപ്പെടുന്നുവോ. الْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനം, യുക്തി. فَقَدْ أُوتِيَ എന്നാലവന് നൽകപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. خَيْرًا كَثِيرًا ധാരാളം.مَا يَذَّكَّرُ ഉറ്റാലോചിക്കുക(യില്ല) . إِلاَّ أُولُوا الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാർ (സൽബുദ്ധിയുള്ളവർ) അല്ലാതെ.

ധനം ചെലവഴിക്കുന്നതുമൂലം ദാരിദ്ര്യം വരുമെന്നു ഭയപ്പെടുത്തലും, നീചവൃത്തിക്കു പ്രേരിപ്പിക്കലും പിശാചിൻെറ പണിയാണെന്നും, പാപമോചനവും അനുഗ്രഹവും സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നതെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങളും അതിനു മുമ്പും വിവരിച്ചു, തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടതുപോലെ ചിന്തിച്ചു വിലയിരുത്തുവാനും, അവ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നു പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും ആർക്കാണ് ഭാഗ്യമുണ്ടാകുക എന്നത്രെ ഇടക്കുവെച്ച് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. വളരെ അർത്ഥവത്തും സാരഗർഭവുമായ ഒരു തത്വമാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരക്കുന്നത്.

حكمة (ഹിക്മത്ത്) എന്ന വാക്കിന് 'വിജ്ഞാനം, തത്വജ്ഞാനം, യുക്തിതത്വം' എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. കാര്യം അതിൻെറ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുവാനും അതു പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടു വരുവാനും ഉതകുന്ന അറിവാണ് മൊത്തത്തിൽ അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇവിടെ 'ഹിക്മത്ത്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പല മഹാൻമാരും പല വാക്കുകളിലും വിവരിച്ചു കാണാം. ബുദ്ധി, ശക്തി, ജ്ഞാനം, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാട്, ഖുർആനിക വിജ്ഞാനം, നബിചര്യ, കാര്യഗ്രഹണശക്തി, വാക്കും പ്രവർത്തിയും യഥാർത്ഥത്തോടു യോജിച്ചതായിരിക്കുക എന്നൊക്കെയാണവയുടെ ചുരുക്കം. വാസ്തവത്തിൽ ഇതെല്ലാം മേൽപറഞ്ഞ അർത്ഥത്തിൽ ചെന്നു കലാശിക്കുന്നു. ഭൗതിക താൽപര്യക്കാരായ ചിലരുടെ വാക്കുകൾ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, തന്ത്രപരമായ സാമർത്ഥ്യമോ, തത്വശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനങ്ങളോ അല്ല അത് കൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് തീർത്ത് പറയാം. താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അത് കൂടുതൽ വ്യക്താമാകുന്നതാണ്.

ഇമാം മാലിക്ക് (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഹിക്മത്ത് എന്നാൽ, മതത്തെ സംബന്ധിച്ച വിജ്ഞാനവും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും നിമിത്തം ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉളവാകുന്ന ബോധവുമാകുന്നുവെന്നത്രെ എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഒരു മനുഷ്യൻ ഐഹിക വിഷയത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, നീ അവനെ ബുദ്ധിമാനായി കാണുന്നു. വേറെ ഒരുവനെ ഐഹിക കാര്യങ്ങളിൽ ദുർബ്ബലനായും, മത കാര്യങ്ങളിൽ അറിവും ഉൾക്കാഴ്ചയും ഉള്ളവനായും കാണുന്നു. ഇത് ഇയാൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകുന്നതാകുന്നു. മറ്റേയാൾക്ക് അത് ലഭിക്കാതെ പോയിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ, 'ഹിക്മത്ത്' എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തിലുള്ള വിജ്ഞാനമായിരിക്കും. 'ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും' (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''അല്ലാഹു നൻമ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവന് അവൻ മതത്തിൽ വിജ്ഞാനമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. ഞാൻ (വിജ്ഞാനം) ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരാൾ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവാണ് (യഥാർത്ഥത്തിൽ) കൊടുക്കുന്നത്.''

കേവലം കുറെ അറിവുകളോ, വിദ്യയോ കരസ്ഥമാക്കിയതുകൊണ്ടുമാത്രം 'ഹിക്മത്ത് ' ലഭ്യമാകുന്നതല്ല; അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിനും പ്രതിഫലത്തിനും പാത്രമാകത്തക്കവണ്ണം അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഭാഗ്യംകൂടി ഉണ്ടാകുമ്പോഴേ അത് ലഭ്യമാകുന്നുള്ളു. 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ ഹിക്മത്ത് നൽകുന്നു' എന്നും 'ഹിക്മത്ത് ആർക്ക് നൽകപ്പെടുന്നുവോ അവന് ധാരാളം നൻമ നൽകപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു' എന്നുമുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 4:54; 2:251; 38:20 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽനിന്നും, മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽനിന്നും ഇമാം മാലിക് (ﷺ) ൻെറ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാകുന്നു. ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഹിക്മത്തിൻെറ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ പദവിയാണ് പ്രവാചകത്വം. പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികൾക്കും അവരുടെ ഭാഗ്യമനുസരിച്ച് ഹിക്മത്ത് നൽകപ്പെടുന്നു. 'അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാടാണ് ഹിക്മത്തിൻെറതല (അഥവാ പ്രധാനഭാഗം) ' എന്ന് ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. പ്രസിദ്ധമായ മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലല്ലാതെ അസൂയ പാടില്ല. അതായത്, അല്ലാഹു ധനം നൽകിയിട്ട് വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ അതിനെ മുഴുവൻ വിനിയോഗിക്കുന്ന മനുഷ്യനും അല്ലാഹു ഹിക്മത്ത് നൽകിയിട്ട് അത് പ്രകാരം വിധി നടത്തുകയും, അത് (മറ്റുള്ളവർക്ക്) പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യനും.'' (ബു;മു.) അസൂയകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അവർക്ക് ലഭിച്ചതിൽ വെറുപ്പും അനിഷ്ടവും തോന്നുകയെന്നല്ല, അവരെപ്പോലെ തനിക്കും വേണമെന്ന ആഗ്രഹമാകുന്നു. ഹദീസിൻെറ ചില രിവായത്തുകളിൽ നിന്നുതന്നെ അത് മനസ്സിലാകുന്നതുമാണ്.

(وما يذكر الا اولوا الالباب) (സൽബുദ്ധിയുള്ളവരല്ലാതെ ഉറ്റാലോചിക്കുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈ വചനം അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. വളരെ ശ്രദ്ധേയമായൊരു വാക്യമാണിത്. ഹിക്മത്ത് ലഭിച്ചവരേ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ ചിന്തിച്ചറിയുകയും അത് യഥാവിധി പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്കയുള്ളു, അങ്ങിനെയുള്ളവരാണ് യഥാർത്ഥ ബുദ്ധിമാൻമാർ എന്നാണിത് കാണിക്കുന്നത്. 'സൽബുദ്ധിയുള്ളവർ' എന്നു നാം അർത്ഥം നൽകിയത് اولوا الالباب എന്ന വാക്കിനാണ്. لب (ലുബ്ബ്) എന്ന പദത്തിൻെറ ബഹുവചനമാണ് الباب (അൽബാബ്) 'കാമ്പ്, കാതൽ, സത്ത്, മേദസ്സ്' എന്നൊക്കെയാണിതിന് സാക്ഷാൽ ഭാഷാർത്ഥം. ഊഹത്തിൻെറ കലർപ്പോ സ്വന്തം താൽപര്യത്തിൻെറചായ്‌വോ കൂടാതെ തികച്ചും ശുദ്ധഗതിക്കുള്ള ബുദ്ധി എന്നാണതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുർആൻെറ നിഘണ്ടുവായ ഇമാംറാഗിബ് (ﷺ) ൻെറ 'അൽമുഫ്റദാത്തി'ലും ഒരു ആധുനിക നിഘണ്ടുവായ 'അൽമുൻജിദി'ലും അതിൻെറ അർത്ഥം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കാണുന്നത്: അപ്പോൾ എല്ലാം 'ലുബ്ബും' ബുദ്ധിയാകുന്നു; എല്ലാ ബുദ്ധിയും 'ലുബ്ബല്ല' ഈ സവിശേഷതയിലേക്കുള്ള ഒരു സൂചനയായിട്ടാണ് പരിഭാഷയിൽ നാം അതിന് 'സൽബുദ്ധിയുള്ളവർ' എന്ന്

വിവര്‍ത്തനം നല്‍കിയിരിക്കുന്നത്. ഇമാംറാഗിബ് (ﷺ) തുടര്‍ന്നുകൊണ്ടു പറയുന്നു: ''പരിശുദ്ധമായ ബുദ്ധികള്‍ക്കല്ലാതെ മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയാത്ത മതവിധികളെ 'ഉലൂല്‍-അല്‍ബാബു'മായി അല്ലാഹു ബന്ധപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്നതും അതുകൊണ്ടാകുന്നു.'' ഇതിന് പിന്‍ബലമായി അദ്ദേഹം ഈ വചനം തന്നെ എടുത്തുകാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാല്‍ 'ബുദ്ധിമാന്‍മാര്‍ ബുദ്ധിശാലികള്‍' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അര്‍ത്ഥത്തില്‍ അറബി ഭാഷയില്‍ സാധാരണ ഉപയോഗപ്പെടാറുള്ള عقلاء , اهل لعقول പോലെയുള്ളവാക്കുകളില്‍ അടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേകാര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമാന്‍മാരാണ് اولوا الالباب കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രീയമായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങള്‍, തത്വശാസ്ത്രപരമായ സിദ്ധാന്തങ്ങള്‍, അധികാരവും സ്വാധീനവും സ്വായത്തമാക്കുവാനുള്ള സാമര്‍ത്ഥ്യങ്ങള്‍ മുതലായവക്കു പ്രാപ്തമാകുന്ന തരത്തിലുള്ള ബുദ്ധിയല്ല 'ലുബ്ബ് ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സൂറഃ ആലുഇംറാന്‍ 7ഉം 190ഉം വചനങ്ങളില്‍ ഇത് സംബന്ധിച്ച് കൂടുതല്‍ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. ان شاءالله

وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُهُۥ ۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٢٧٠﴾

270 നിങ്ങള്‍ വല്ല ചെലവും ചെലവഴിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കില്‍ വല്ല നേര്‍ച്ചയും നേര്‍ച്ചയാക്കുകയോ ചെയ്താലും, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അതിനെ അറിയുന്നതാണ്. അക്രമികള്‍ക്കു യാതൊരു സഹായികളും ഇല്ല.

إِن تُبْدُوا۟ ٱلصَّدَقَٰتِ فَنِعِمَّا هِىَ ۖ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا ٱلْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّـَٔاتِكُمْ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾

271 നിങ്ങള്‍ ദാനധര്‍മ്മങ്ങളെ വെളിവാക്കി ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അത് എത്രയോ നല്ലത് (തന്നെ) . നിങ്ങള്‍ അത് മറച്ചു ചെയ്യുകയും, ദരിദ്രന്‍മാര്‍ക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അത് നിങ്ങള്‍ക്കു (കൂടുതല്‍) ഗുണകരമാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ തിന്‍മകളില്‍നിന്നും (കുറെഭാഗം) അവന്‍ മൂടിവെ(ച്ചുമാപ്പാ) ക്കുകയും ചെയ്യുതാണ്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

270. وَمَاأَنْفَقْتُمْ നിങ്ങള്‍ എന്തു ചിലവഴിക്കുന്നുവോ. مِنْ نَفَقَةٍ ചിലവായിട്ട്, വല്ല ചിലവും. أَوْنَذَرْتُمْ അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ നേര്‍ന്നു (വോ) . مِنْ نَذْرٍ വല്ല നേര്‍ച്ചയും നേര്‍ച്ചയായിട്ട്. فَإِنَّ الله എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَعْلَمُهُ അതിനെ അറിയും. وَمَا لِلظَّالِمِينَ അക്രമികള്‍ക്കില്ല. مِنْ أَنصَارٍ യാതൊരു സഹായികളും. 271 إِنْ تُبْدُوا നിങ്ങള്‍ വെളിവാക്കുന്നപക്ഷം, വ്യക്തമാക്കിയെങ്കില്‍ الصَّدَقَاتِ ദാനധര്‍മ്മങ്ങളെ. فَنِعِمَّا എന്നാല്‍ വളരെ (എത്രയോ) നല്ലതത്രെ,. هِيَ അവ അത്. وَإِن تُخْفُوهَا അവയെ നിങ്ങള്‍ മറച്ചുവെക്കുന്ന പക്ഷം. وَتُؤْتُوهَا അവയെ കൊടുക്കുകയും. الْفُقَرَآءَ ദരിദ്രന്‍മാര്‍ക്ക്. فَهُوَ എന്നാലത്. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഉത്തമമാണ്. وَيُكَفِّرُ عَنكُم നിങ്ങള്‍ക്ക് (നിങ്ങളില്‍നിന്ന്) അവന്‍ മൂടിവെക്കുക (മാപ്പാക്കുക) യും ചെയ്യും. مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ തിന്‍മകളില്‍നിന്ന് (ചിലത്) . وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرٌ സൂക്ഷമമായി അറിയുന്നവനാണ്.

ദാനധര്‍മ്മങ്ങളെന്ന നിലക്കോ അല്ലാതെയോ ചെയ്യപ്പെടുന്ന എല്ലാ ചെലവുകളെക്കുറിച്ചും എല്ലാതരം നേര്‍ച്ചകളെക്കുറിച്ചും-അവ ചെറുതോ വലുതോ, രഹസ്യമോ പരസ്യമോ ഉദ്ദേശ്യ

ശുദ്ധിയോടെയോ അല്ലാതെയോ ആവട്ടെ-അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നും അവന്‍റെ കണക്കില്‍പെടാതിരിക്കയില്ല. അതതിനു തക്ക പ്രതിഫലം അവന്‍ നല്‍കുകയും ചെയ്യും. വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയത്തില്‍ ചെലവഴിക്കാതിരിക്കുന്നതും, അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍ ചെലവഴിക്കുന്നതും, അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ മറ്റു വല്ല ലക്ഷ്യവും വെച്ചുകൊണ്ടു ചെലവഴിക്കുന്നതും അക്രമവും അനീതിയുമാകുന്നു. അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിക്കുവര്‍ക്കാകട്ടെ, ഖിയാമത്തുനാളില്‍ യാതൊരു രക്ഷയും, സഹായവും ലഭിക്കുകയില്ല താനും എന്നൊക്കെയാണ് ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിന്‍റെ സാരം. ദാനധര്‍മ്മങ്ങള്‍ ചെയ്യുന്നത് മറ്റുള്ളവര്‍ കാണത്തക്കവിധം പരസ്യമായി ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമൊന്നുമില്ല. വളരെ നല്ലതു തന്നെ. പരസ്യമായിപ്പോയെന്നതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അതു സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. പക്ഷേ, ശുദ്ധമനസ്സോടെയും അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുമായിരിക്കണമെന്നു മാത്രം. എങ്കിലും, ചിലവഴിക്കുന്നത് രഹസ്യമായിക്കുകയും, ദരിദ്രവിഭാഗത്തിനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അതിനെക്കാള്‍ ഉത്തമം. കൂടുതല്‍ പുണ്യം അതിലാണുള്ളത്. ദാനധര്‍മ്മങ്ങള്‍ക്കു-സ്വകാര്യമായി ചെയ്യുന്നവര്‍ക്കു വിശേഷിച്ചും-അല്ലാഹു വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നല്‍കുമെന്നു മാത്രമല്ല, ചെയ്തുപോയ പല പാപങ്ങളും പൊറുക്കുവാന്‍കൂടി അതു കാരണമാകുന്നതാണ്. ആരൊക്കെ എന്തൊക്കെ ചെയ്യുന്നു, ഓരോന്നും എത്ര കണ്ടു പ്രതിഫലം അര്‍ഹിക്കുന്നു. എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനു സസൂക്ഷ്മം അറിയാം. അതനുസരിച്ച് അവന്‍ നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിന്‍റെസാരം.

നിര്‍ബന്ധമില്ലാത്ത വല്ല പുണ്യകര്‍മ്മവും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു സ്വയം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നതിനാണ് نذر (നേര്‍ച്ച) എന്നു പറയുന്നത്. ഇത് ആരാധനയുടെ ഇനത്തില്‍പെട്ടതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നേര്‍ച്ചകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്നു നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരു കാര്യം നേര്‍ച്ചയാക്കിയാല്‍ അതു നിര്‍വ്വഹിക്കല്‍ നിര്‍ബ്ബന്ധമാകുന്നു. പുണ്യകരമായ കാര്യങ്ങളല്ലാതെ നേര്‍ച്ചയാക്കുവാന്‍ പടില്ല താനും. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ''ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവാന്‍ (അനുസരണത്തിന്‍റെ ഇനത്തില്‍പെട്ട വല്ലതും ചെയ്വാന്‍) നേര്‍ച്ചയാക്കിയാല്‍, അവന്‍ അവനെ (അല്ലാഹുവിനെ) അനുസരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ആരെങ്കിലും അവനോട് അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുകയും അരുത്'' (ബു) ''അനുസരണക്കേടില്‍ നേര്‍ച്ചയേ ഇല്ല''. എന്നും തിരുമേനി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.(മു) അല്ലാഹുവിന്‍റെ തണലല്ലാത്ത മറ്റൊരു തണലും ഇല്ലാത്ത ദിവസം -ഖിയാമത്തുനാളില്‍-അല്ലാഹു തണല്‍ നല്‍കുന്ന ഏഴുകൂട്ടരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധ ഹദീസില്‍, 'വലത്തേ കൈ ചിലവഴിക്കുന്നത് ഇടത്തേ കൈ അറിയാത്ത വിധം സ്വകാര്യമായി ധനം ചിലവഴിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ'യാണ് നബി (ﷺ) ഒന്ന് എണ്ണിയിരിക്കുന്നത്. (ബു; മു) സ്വകാര്യമായി ദാനധര്‍മ്മം ചെയ്യുന്നവന്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാംക്ഷിക്കുന്നില്ലല്ലോ. അതാണിതിന് കാരണം.

ധനികന്‍മാര്‍ക്ക് ധര്‍മ്മം നല്‍കപ്പെടുന്നത് ദുര്‍ലഭമാണെങ്കിലും കാര്യമായ ഞെരുക്കമോ ബുദ്ധിമുട്ടോ ഇല്ലാത്തവര്‍ക്കും ചിലപ്പോള്‍ ധര്‍മ്മം നല്‍കപ്പെട്ടുവെന്നുവരാം. ചിലപ്പോള്‍ ധനിക-ദരിദ്ര വ്യത്യാസം അറിയപ്പെടാതെ കൊടുക്കേണ്ടിയും വരാം. എന്നാലും അത് നല്ല കാര്യം തന്നെ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ദാനധര്‍മ്മങ്ങള്‍ പരസ്യമാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോള്‍, ദരിദ്രന്‍മാക്കെന്നോ ധനികര്‍ക്കെന്നേ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കാത്തതും, കൂടുതല്‍ നല്ലതിനെപ്പററി പറഞ്ഞപ്പോള്‍ രഹസ്യമാക്കുന്നതോടൊപ്പം ദരിദ്രന്‍മാര്‍ക്കായിരിക്കുക എന്നുകൂടി ചേര്‍ത്തു പറഞ്ഞതും. الله اعلم പരസ്യമായ ധര്‍മ്മത്തെക്കാള്‍ രഹസ്യമായ ധര്‍മ്മമാണ് ഉത്തമമെന്നുള്ളത് ഒരു പൊതു തത്വം തന്നെ. ചില സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍ അതില്‍ വ്യത്യാസം വരാം. ഉദാഹരണമായി, ഒരാള്‍ ചെലവഴിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവര്‍ക്ക് മാതൃകയായിത്തീര്‍ന്നേക്കും. അല്ലെങ്കില്‍ അയാള്‍ ചെലവഴിക്കാതിരിക്കുകയോ, ചെലവഴിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവര്‍ അറിയാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു നിമിത്തം തെറ്റിദ്ധാരണയോ, പൊതു നന്‍മക്ക് ദോഷമോ ഉണ്ടായേക്കാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള

സന്ദർഭങ്ങളിൽ പരസ്യമാക്കുന്നതായിരിക്കും നന്നായിരിക്കുകയെന്ന് പണ്ഡിതൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

۞ لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَىٰهُمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يَشَآءُ ۗ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ ٱللَّهِ ۚ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٢﴾

272 (നബിയേ) അവരെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കൽ നിൻെറ മേൽ (ബാധ്യത) ഇല്ല. എങ്കിലും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നത്. നിങ്ങൾ നല്ലതായുള്ളത് എന്തു ചിലവു ചെയ്താലും (അത്) നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി (തന്നെ)യായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖത്തെ [പ്രീതിയെ] തേടിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുന്നുമില്ല (എന്നിരിക്കെ). നിങ്ങൾ നല്ലതായുള്ളതെന്ത് ചിലവഴിക്കുന്നതായാലും അത് [അതിൻെറ പ്രതിഫലം] നിങ്ങൾക്ക് നിറവേറ്റിത്തരപ്പെടുന്നതാണ്; നിങ്ങളോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല താനും.

---

272 لَيْسَ عَلَيْكَ നിൻെറ മേൽ ഇല്ല. هُدَاهُمْ അവരുടെ സൻമാർഗ്ഗം, സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കൽ. وَلَكِنَّ اللهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു. يَهْدِي അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ധേശിക്കുന്നവരെ. وَمَا تُنفِقُوا നിങ്ങൾ എന്തു ചിലവഴിക്കുന്നുവോ. مِن خَيْرٍ നല്ലതായിട്ട്. فَلِأَنفُسِكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്. وَمَا تُنفِقُونَ നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുന്നുമില്ല, ചിലവഴിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്ക്. إِلاَّ ابْتِغَاءَ തേടിക്കൊണ്ടല്ലാതെ, തേടുവാനല്ലാതെ. وَجْهِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) . وَمَا تُنفِقُوا നിങ്ങൾ എന്ത് ചിലവഴിച്ചാലും. مِن خَيْرٍ നല്ലതായിട്ട്. يُوَفَّ അത് നിറവേറ്റപ്പെടും. إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ. لاَ تُظْلَمُونَ നിങ്ങൾ അക്രമിക്ക(അനീതി ചെയ്യ) പ്പെടുകയുമില്ല.

പ്രബോധനം ചെയ്യുക, ഉപദേശിക്കുക, സൻമാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുക ഇതൊക്കെയാണ് നബി (ﷺ) യുടെ ചുമതല. എന്നല്ലാതെ, അത് അംഗീകരിപ്പിച്ചു നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർക്കുക തിരുമേനിയുടെ ബാധ്യതയല്ല. അത് അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കും ആരെയാണ് നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കേണ്ടത്, ആരാണതിന് അർഹൻ എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിനാണല്ലോ അറിയുക. ഈ സംഗതി ഖുർആനിൽ പല സ്ഥലത്തും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

ദാനധർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇക്കാര്യം എടുത്തുപറയുവാൻ കാരണമുണ്ടെന്ന് പല രിവായത്തുകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അവയുടെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: സത്യവിശ്വാസികളിൽ പലരും തങ്ങളുടെ അവിശ്വാസികളായ ബന്ധുക്കൾക്കും സ്വന്തക്കാർക്കും നൽകി വന്നിരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ നിറുത്തൽ ചെയ്കയും, അവർക്ക് ദാനധർമ്മങ്ങൾ നൽകുവാൻ മടിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഈ വചനം അവതിരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മുസ്‌ലിംകൾക്കല്ലാതെ ധർമ്മം കൊടുക്കരുതെന്ന് നബി (ﷺ) യും ഉപദേശിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഇബ്നു അബീഹാതിം(رحمه الله) മുതലായവരുടെ ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തതിലുള്ള വെറുപ്പുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുവാനും കൂടിയായിരുന്നു അത്. ആ സമ്പ്രദായം തുടരേണ്ടതില്ലെന്ന് ഈ വചനം മുഖേന അറിയിക്കുന്നു. ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് മുസ്‌ലിംകൾക്കുതന്നെ ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ഏത് മതസ്ഥർക്കും ആവാം. ആർക്ക് നൽകിയാലും അത് നല്ല കാര്യം തന്നെ. അവർ

സന്മാര്‍ഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിന്‍റെ ബാധ്യത നിങ്ങള്‍ക്കില്ല. അക്കാര്യം അല്ലാഹുവും അവരും തമ്മില്‍ ആയിക്കൊള്ളും. അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു ദാനധര്‍മ്മവും-അതെത്ര നിസ്സാരമായതായാലും ശരി- ചെയ്യുന്നതിന്‍റെഫലം നിങ്ങള്‍ തന്നെയാണ് ആസ്വദിക്കുക. ഒന്നും അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല. പ്രതിഫലത്തില്‍ യാതൊരു കുറവും വരുത്താതെ അതവന്‍ നിറവേറ്റിത്തരുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് തുടര്‍ന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ താല്‍പര്യം.

വിശ്വാസികള്‍ക്കും അവിശ്വാസികള്‍ക്കും നല്‍കുന്ന ധര്‍മ്മങ്ങളും, സജ്ജനങ്ങള്‍ക്കും ദുര്‍ജ്ജനങ്ങള്‍ക്കും നല്‍കുന്ന ധര്‍മ്മങ്ങളും എല്ലാ നിലക്കും ഒരുപോലെയായിരിക്കുമെന്ന് ധരിക്കേണ്ടതില്ല. വാങ്ങുന്നവര്‍ ഏതുതരക്കാരായാലും കൊടുക്കുന്നത് പുണ്യകര്‍മ്മം തന്നെ എന്നേ മേല്‍ പറഞ്ഞതിന് അര്‍ത്ഥമുള്ളു. സക്കാത്തുപോലെയുള്ള നിര്‍ബന്ധ ധര്‍മ്മങ്ങള്‍ മുസ്ലിംകള്‍ക്കുതന്നെ നല്‍കപ്പേടേണ്ടതുമുണ്ട്. നല്‍കപ്പെടുന്ന ധനം ഇസ്‌ലാമിനെതിരെയോ, ദുര്‍മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലോ വിനിയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നുകണ്ടാല്‍, അപ്പോള്‍ അങ്ങിനെയുള്ളവര്‍ക്ക് ദാനധര്‍മ്മങ്ങളോ സംഭാവനകളോ നല്‍കിക്കൂടാത്തതുമാകുന്നു. നല്‍കപ്പെടുന്ന ആളുകളുടെയും, ചെലവഴിക്കപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് ദാനധര്‍മ്മങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യത്തില്‍ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അടുത്ത വചനത്തില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

لِلْفُقَرَآءِ ٱلَّذِينَ أُحْصِرُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِى ٱلْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ ٱلْجَاهِلُ أَغْنِيَآءَ مِنَ ٱلتَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُم بِسِيمَٰهُمْ لَا يَسْـَٔلُونَ ٱلنَّاسَ إِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾

273 അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ തടഞ്ഞു വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരായ ദരിദ്രര്‍ക്കത്രെ (ദാനധര്‍മ്മങ്ങള്‍ നല്‍ധകേണ്ടത്) ; ഭൂമിയില്‍ സഞ്ചരിക്കുവാന്‍ അവര്‍ക്ക് കഴിയുന്നതല്ല; ആത്മാഭിമാനം പാലിക്കുന്നതു നിമിത്തം, അറിയാത്തവന്‍ അവരെ ധനികന്മാരായി കണക്കാക്കുന്നു; അവരുടെ ലക്ഷണം കൊണ്ട് അവരെ നിനക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്; അവര്‍ മനുഷ്യരോട് ബുദ്ധിമുട്ടിച്ച് (ഒന്നും) ചോദിക്കുകയില്ല. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവര്‍ക്കത്രെ ദാനധര്‍മ്മങ്ങള്‍ നല്‍കേണ്ടത്.] നിങ്ങള്‍ നല്ലതായുള്ളത് എന്ത് ചിലവഴിക്കുന്നതായാലും അല്ലാഹു അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

273 لِلْفُقَرَآءِ ദരിദ്രര്‍ക്ക്. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരായ. أُحْصِرُوا അവര്‍ തടഞ്ഞുവെക്കപ്പെട്ടു, മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. فِي سَبِيلِ الله അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍. لاَيَسْتَطِيعُونَ അവര്‍ക്ക് കഴിയുകയില്ല. ضَرْبًافِي الْأَرْضِ ഭൂ(മിയില്‍) സഞ്ചരിക്കുവാന്‍, യാത്രക്ക്. يَحْسَبُهُمُ അവരെ കണക്കാക്കും, ഗണിക്കും. الْجَاهِلُ അറിയാത്തവന്‍, മൂഢന്‍. أَغْنِيَاءَ ധനികന്‍മാരെന്ന്. مِنَ التَّعَفُّفِ ആത്മാഭിമാനം പാലിക്കല്‍ നിമിത്തം. تَعْرِفُهُمْ നിനക്കവരെ മനസ്സിലാക്കാം. بِسِيمَاهُمْ അവരുടെ ലക്ഷണം (അടയാളം) കൊണ്ട്. لاَ يَسْأَلُونَ അവര്‍ ചോദിക്കുക(യില്ല) . النَّاسَ മനുഷ്യരോട്. إِلْحَافًا ബുദ്ധിമുട്ടിച്ച്. وَمَا تُنفِقُوا നിങ്ങള്‍ എന്തു ചിലവഴിക്കുന്നതായാലും. مِنْ خَيْرٍ നല്ലതായിട്ട്. فَإِنَّ الله എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِهِ عَلِيمٌ അതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നവനാണ്.

ആര്‍ക്കായാലും ദാനധര്‍മ്മം ചെയ്യുന്നത് നല്ലകാര്യമാണെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി എന്നാല്‍, അതിന് ഏറ്റവും അര്‍ഹരായവര്‍ ആരാണെന്ന് ഈ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മക്കായില്‍ ഹിജ്റ വന്നവരും പാര്‍പ്പിടമോ ഉപജീവനമാര്‍ഗ്ഗമോ ഇല്ലാത്തവരു

മായ കുറേ സഹാബികൾ മദീനാപള്ളിക്കോലായയിലും പരിസരത്തുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു ണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമിക വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുക, നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം സമരങ്ങളിലും സൈനിക നടപടികളിലും പങ്കെടുക്കുക മുതലായ ദീനീ സേവനങ്ങളിൽ മുഴുകിയവരായിരുന്നു അവർ. 'സ്വഫ്- ഫത്തുകാർ' اصحاب الصفة (കോലായയിൽ താമസിക്കു ന്നവർ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അവർ ഏറെക്കുറെ മുന്നൂറു പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർക്കാണ് ദാനധർമ്മങ്ങളിൽ മുൻഗണന നൽകപ്പെടേണ്ടതെന്ന് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. ഇക്കാലത്ത് സ്വുഫ്-ഫത്തുകാർ ഇല്ലെങ്കിലും - ഭാഗികമായിട്ടെങ്കിലും അവരെപ്പോലെ മതവി ജ്ഞാന സമ്പാദനം തുടങ്ങിയ ദീനീ സേവനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട് ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിന് വകയില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർക്കും ഇതുപോലെ എല്ലാകാലത്തും മുൻഗണന നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അവർക്കുവേണ്ടി ധനം ചെലവഴിക്കുന്നത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. സ്വുഫ്-ഫത്തുകാരുടെ മാതൃകാപരമായ ചില സ്വഭാവങ്ങൾ അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്:-

(1) അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ തടഞ്ഞുവെക്കപ്പെട്ടവരാണ്. അതെ, ഭൗതികമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളൊന്നും അവർക്കില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തിനുവേണ്ടി അവർ നാടും വീടും ത്യജിച്ചുപോന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി സമ്പാദിക്കലും ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടി തങ്ങളാൽ കഴിയുന്ന ത്യാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കലുമാണവരുടെ ജീവിത ലക്ഷ്യം.(2) ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് കച്ചവടം, കൃഷി മുതലായവ നടത്തുവാനുള്ള പരിതസ്ഥിതികളും സൗകര്യവും അവർക്കില്ല. (3) അതേസമയം അവരുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ച് അറിയാത്തവർ അവരെപ്പറ്റി കേ വലം ധനികൻമാരാണെന്നായിരിക്കും ധരിക്കുക. കാരണം, അവർ അത്രക്കും ആത്മാഭിമാനം സംരക്ഷിക്കുന്നവരാകുന്നു. അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിലോ, സംസാരത്തിലോ ദാരിദ്ര്യത്തിൻെറയും, ഞെരുക്കത്തിൻെറയും സൂചനകൾ അവർ പ്രകടിപ്പിക്കുകയില്ല. (4) പക്ഷേ, ചില പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങൾ-വിനയം, ഒതുക്കം, വിളർത്ത മുഖം, ഒട്ടിയ വയർ, പരവശപ്പെട്ട ശരീരം, കീറിയതും പഴയതുമായ വസ്ത്രം ആദിയായ അടയാളങ്ങൾ-വഴി അവരുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. വിശപ്പിൻെറ കാഠിന്യം മൂലം അവരിൽ ചിലർ പള്ളിയിൽ നമസ്കാരവേളയിൽ വീണുപോകുകയും, ഉൾനാട്ടുകാരായ അറബികൾ അത് കാണുമ്പോൾ അവർക്ക് ഭ്രാന്താണെന്ന് ധരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ബുഖാരീ (ﷺ) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഹദീസിൽ അബൂഹുറൈറ: (ﷺ) പറയുകയാണ്: ''സ്വുഫ്- ഫത്തിൻെറ ആൾക്കാരിൽ എഴുപത് പേരെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ഒരാൾക്കെങ്കിലും ഒരു തട്ടം (രണ്ടാം മുണ്ട്) ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒന്നുകിൽ ഒരു തുണി, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കരിമ്പടം (കമ്പിളി) . അതവർ തോളുകളിൽ കെട്ടിയിരിക്കും. ചിലത് കണങ്കാലിൽ പകുതിവരെയും, ചിലത് ഞെരിയാണിവരെയും എത്തുമായിരിക്കും. ഗുഹ്യസ്ഥാനം കാണാതിരിക്കുവാനായി അവർ അത് (കൈകൊണ്ടു) കൂട്ടി പ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു.'' (5) എന്നാലും മറ്റുള്ളവരോടു യാചിക്കുകയോ, വല്ലതും ചോദിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയോ അവർ ചെയ്കയില്ല. അനിവാര്യമായ ഘട്ടത്തിൽപോലും ആരോടെങ്കിലും വല്ലതും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽതന്നെ അത് മാന്യമായ നിലയിലും സൂചനാരൂപത്തിലു മായിരിക്കും. ഇവർക്ക് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകത ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

യാചനയും, അന്യരോട് ചോദിച്ചു വാങ്ങുന്നതും ഇസ്‌ലാമിൽ എത്രമാത്രം ആക്ഷേപ കരമായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് താഴെ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള പല നബി വചനങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതാണ്: (1) ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (ﷺ) മുതലായവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു നബി വചനത്തിൻെറ സാരമാണിത്: ''ഒന്നോ രണ്ടോ കാരക്കയോ, ഒന്നോ രണ്ടോ പിടി ഭക്ഷണമോ കൊടുത്താൽ മടങ്ങിപ്പോകുന്ന ഈ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നവരല്ല സാധുക്കൾ. പരാശ്രയം കൂടാതെ കഴിക്കാവുന്ന ധനമില്ലാതെയും, ദാനധർമ്മം ലഭിക്കാത്തവണ്ണം മറ്റുള്ളവർക്ക് തന്നെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെയും, മനുഷ്യരോട്

ഒന്നും ചോദിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവനാണ് സാധു.'' (2) ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച മറ്റൊരു നബിവചനം: ''നിങ്ങളിലൊരാൾ ചോദിച്ചു വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന സമയത്ത് (ഖിയാമത്ത് നാളിൽ) അവന്റെ മുഖത്ത് ഒരു പിച്ച് മാസവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.'' ''ധനം വർദ്ധിക്കുവാനായി ആരെങ്കിലും ജനങ്ങളോട് ചോദിച്ചു വാങ്ങുന്നതായാൽ, അവൻ, തീക്കനലാണ് ചോദിക്കുന്നത്. ആയകാൽ അവൻ, (ചോദ്യം) കുറുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അധികരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയോ (ഇഷ്ടം പോലെ) ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.'' (മു) (4) ആർ അഭിമാനം കാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവോ അവന് അല്ലാഹു അഭിമാനം കാത്തുകൊടുക്കും. ആർ ധന്യത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവോ അവന് അല്ലാഹു ധന്യത നൽകും. (ബു:മു.) (5) ഒരവസരത്തിൽ ഖബീസ്വ: (رضي الله عنه) എന്ന സഹാബിയോട് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരമിതാണ്: ''ചോദിച്ചുവാങ്ങുവാൻ മൂന്നാളുകൾക്കേ പാടുള്ളു: വല്ല കടബാദ്ധ്യതയും ഏറ്റെടുത്തവന് അത് ലഭിക്കുന്നതുവരെയും വല്ല അത്യാപത്തും സംഭവിച്ചു ധനം നശിച്ചുപോയവന് അത്യാവശ്യ ജീവിതത്തിനുള്ള വക ലഭിക്കുന്നതുവരെയും, ഇന്ന ആൾക്ക് ദാരിദ്ര്യം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് നാട്ടുകാരായ മൂന്ന് ബുദ്ധിമാൻമാർ പറയത്തക്കവിധം ദാരിദ്ര്യം പിടിപെട്ട ആൾക്ക് അത്യാവശ്യ ജീവിതത്തിനുള്ള വക ലഭിക്കുന്നതുവരെയും. പിന്നീടവൻ നിറുത്തണം. ഇതല്ലാത്ത ചോദ്യം- ഖബീസ്വാ-ഹറാമാകുന്നു. അത് തിന്നുന്നവൻ ഹറാമു തിന്നുകയാണ്.(മു) .

വിഭാഗം-38

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

274 യാതൊരു കൂട്ടർ, രാത്രിയും പകലും, രഹസ്യമായും, പരസ്യമായും തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ ചിലവഴിക്കുന്നുവോ, അവർക്ക് അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ അവരുടെ പ്രതിഫലം ഉണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെമേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനപ്പെടുകയുമില്ല.

---

274 الَّذِينَ يُنفِقُونَ ചിലവഴിക്കുന്നവർ. أَمْوَالَهُم തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെ. بِالَّيْلِ രാത്രിയിൽ. وَالنَّهَارِ പകലിലും,. سِرًّا രഹസ്യമായി. وَعَلانِيَّةً പരസ്യമായും. فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ എന്നാൽ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം ഉണ്ടായിരിക്കും. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ. وَلاَ خَوْفٌ ഒരു പേടിയും ഇല്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ അവർ വ്യസനപ്പെടുകയില്ല..

രാപ്പകൽ വ്യത്യാസമെന്യെ രഹസ്യമായും പരസ്യമായും സന്ദർഭത്തിനും കഴിവിനുമനുസരിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ട് സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവർക്കു അവരുടേതായ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങൾ അല്ലാഹു ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെഅടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതവർക്ക് ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും. അവർക്ക് ഒരു തരത്തിലുള്ള ഭയമോ വ്യസനമോ ഏർപ്പെടുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു. വേണ്ടപ്പെട്ട എല്ലാ വിഷയത്തിലുമുള്ള ധനവ്യയം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസിൽ സഅ്ദുബ്നു അബീവഖ്-ഖാസ് (رضي الله عنه) നോടു നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു വചനം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു: ''അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖത്തെ പ്രീതിയെ - തേടിക്കൊണ്ടു നീ ചിലവഴിക്കുന്ന ഏതൊരു ചിലവും തന്നെ, തനിക്കു അതുമൂലം പദവിയും, ഉയർച്ചയും വർദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയില്ല- തന്റെ ഭാര്യയുടെ വായയിലേക്കു കൊടുക്കുന്ന ഭക്ഷണംവരെ'' (ബു;മു.) ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്ന മറ്റൊരു നബിവചനം: ''ഒരു മുസ

ُലിം (അല്ലാഹുവിൻെറ) പ്രതിഫലം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് തൻെറ വീട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി ചിലവഴിച്ചാൽ അതു അവൻെറ വക ഒരു ധർമ്മമായിത്തീരുന്നതാണ്. (ബു:മു.)

ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ ٱلرِّبَوٰاْ لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ ٱلَّذِى يَتَخَبَّطُهُ ٱلشَّيْطَٰنُ مِنَ ٱلْمَسِّ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوٓاْ إِنَّمَا ٱلْبَيْعُ مِثْلُ ٱلرِّبَوٰاْ ۗ وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلْبَيْعَ وَحَرَّمَ ٱلرِّبَوٰاْ ۚ فَمَن جَآءَهُۥ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ فَٱنتَهَىٰ فَلَهُۥ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ ۖ وَمَنْ عَادَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٧٥﴾

275 പലിശ (മുതൽ) തിന്നുന്നവർ, ബാധ (അഥവാ ഭ്രാന്തു) നിമിത്തം പിശാചു മറിച്ചു വീഴ്ത്തുന്നവൻ എഴുന്നേൽക്കുന്ന പോലെയല്ലാതെ എഴുന്നേൽക്കുന്നതല്ല. അത് (സംഭവിക്കുന്നത്) ''നിശ്ചയമായും കച്ചവടം [കൊള്ളക്കൊടുക്കൽ] പലിശ പോലെത്തന്നെയാണ്'' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞത് കൊണ്ടത്രെ. കച്ചവടം [കൊള്ളക്കൊടുക്കൽ] അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കുകയും, പലിശ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഏതൊരുവന് തൻെറ റബ്ബിൽ നിന്നുള്ള സദുപദേശം വന്നിട്ട് അവൻ (അതിൽ നിന്നു) വിരമിച്ചുവോ,- എന്നാലവന് മുൻകഴിഞ്ഞത് ഉണ്ടായിരിക്കും. [അതവന് എടുക്കാം.] അവൻെറ കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുമാകുന്നു. [അവൻ തീരുമാനമെടുത്തുകൊള്ളും] യാതൊരുവർ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുവോ, അക്കൂട്ടർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു;- അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

---

275 الَّذِينَ يَأْكُلُونَ തിന്നുന്നവർ. الرِّبَا പലിശ. لاَيَقُومُونَ അവർ എഴുന്നേൽക്കുകയില്ല. إِلاَّكَمَايَقُومُ എഴുന്നേൽക്കുന്നതുപോലെയല്ലാതെ. الَّذِي യാതൊരുവൻ. يَتَخَبَّطُهُ അവനെ മറിച്ചു വീഴ്ത്തും. الشَّيْطَانُ പിശാച്. مِنَ الْمَسِّ ബാധ (ഭ്രാന്തു) നിമിത്തം, സ്പർശനത്താൽ. ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞ (പറയുന്ന) തുകൊണ്ടാണ്. إِنَّمَا الْبَيْعُ നിശ്ചയമായും വിൽപന, കച്ചവടം, ക്രയവിക്രയം. مِثْلُ الرِّبَا പലിശമാതിരിതന്നെയാണ്. وَأَحَلَّ اللهُ അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْبَيْعَ വിൽപന, കച്ചവടം. وَحَرَّمَ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الرِّبَا പലിശയെ. فَمَن جَاءَهُ എന്നാൽ ആർക്കു വന്നുവോ. مَوْعِظَةٌ സദുപദേശം. مِّن رَّبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൽനിന്നു. فَانتَهَى എന്നിട്ടവൻ വിരമിച്ചു, ഒഴിവായി. فَلَهُ എന്നാലവനുായിരിക്കും. مَا سَلَفَ മുൻകഴിഞ്ഞത്. وَأَمْرُهُ അവൻെറകാര്യം. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കായിരിക്കും. وَمَنْ عَادَ ആരെങ്കിലും മടങ്ങിയാൽ, ആവർത്തിച്ചാൽ. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു. هُمْ فِيهَا അവരിതിൽ. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ ദാനധർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച് പലതും വിവരിച്ചശേഷം, അവയുമായി എല്ലാ നിലക്കും വിപരീതമായ പലിശയെക്കുറിച്ച് ഈ വചനത്തിലും തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സദുദ്ദേശ്യം, ഔദാര്യം, ഹൃദയശുദ്ധി, ത്യാഗം, പരസഹായം, സാധുദയ, സാമൂഹ്യനൻമ, ആദിയായ സൽഗുണങ്ങളാണ് ദാനധർമ്മങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നതെങ്കിൽ, നേരെമറിച്ച് ദുരുദ്ദേശം, കുടിലമനസ്കത, സ്വാർത്ഥം, അതിമോഹനം, ചൂഷണം, സാമൂഹ്യദ്രോഹം ആദിയായ ദുർഗുണങ്ങളാണ് പലിശയുടെ പ്രേരകങ്ങൾ. ധർമ്മം നൽകുന്നവൻ അതിനുപകരം മറ്റൊന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. കൊടുത്ത സംഖ്യപോലും

അവനു നഷ്ടപ്പെടുന്നു. പലിശക്കാരന് അവൻ കൊടുത്ത സംഖ്യയും പുറമെ ഒരു നിശ്ചിത തുകയും മടക്കിക്കിട്ടുന്നു. ധർമ്മിഷ്ഠൻ തൻെറ ബുദ്ധിമുട്ടുപോലെ മറ്റുള്ളവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടും കണക്കാക്കി അവരെ സഹായിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പലിശക്കാരൻ തൻെറ ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമിരിക്കുന്ന ധനത്തെ അൽപകാലത്തേക്കു മറ്റുള്ളവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിൻെറ പേരിൽ പാപവപ്പെട്ടവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ചൂഷണം ചെയ്ത് സമ്പാദിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവൻ ചോരനീരാക്കി അദ്ധ്വാനിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽനിന്നു അന്യനെ സഹായിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇവൻ അന്യൻെറ അദ്ധ്വാനം പിഴിഞ്ഞെടുക്കുകയും, അവൻെറ രക്തം ഊറ്റിക്കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദാനധർമ്മങ്ങൾ മനുഷ്യത്വപരമായ സൽസ്വഭാവത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കും പ്രതിഫലത്തിനും അവൻ പാത്രമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. പലിശയ ാകട്ടെ, പൈശാചിക സ്വഭാവവും, അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്കും ശിക്ഷക്കും കാ രണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ഏതു വശത്തിലൂടെ നോക്കിയാലും അവ രണ്ടും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളത്രെ. മായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ഏതു വശത്തിലൂടെ നോക്കിയാലും അവ രണ്ടും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളത്രെ.

പലിശ മുതൽ ഉപയോഗിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി الذين يأكلون الربوا (പലിശതിന്നുന്നവർ) എന്ന പ്രയോഗം അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള വെറുപ്പിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ധനംകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മുഖ്യാമയതു തീറ്റയാണല്ലോ. കൂടാതെ-ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ഈ വചനം അവതരിക്കുമ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പലിശക്കച്ചവട ക്കാരുടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗം തന്നെ അതായിരുന്നു. നിഷിദ്ധവും അക്രമവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അന്യരുടെ ധനം ചൂഷണം ചെയ്യുന്നവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപസൂചകമായി 'ധനം തിന്നുക' എന്ന പ്രയോഗം ഖുർആനിൽ വേറെയും കാണാം. പലിശ വാങ്ങുന്നവർ മാത്രമല്ല, അതിൽ ഏതെങ്കിലും നിലക്കു പങ്കുവഹിക്കുന്നവരും കുറ്റക്കാർ തന്നെ. ജാബിർ (ﷺ) പറയുന്നു: ''പലിശ തിന്നുന്നവനെയും, അതു തീറ്റുന്നവനെയും അതിൻെറ ഇരുസാക്ഷികളെയും, അതിൻെറ എഴുത്തുകാരനെയും നബി(ﷺ) ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരെല്ലാം സമമാണെന്നും അവടുന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.'' (അ; മു; ദാ; തി) 'ഹറാമായ വിഷയത്തിൽ സഹായിക്കുന്നതും പങ്കു വഹിക്കുന്നതും ഹറാമ് തന്നെയാണെന്നുള്ളത് ഒരു പൊതുതത്വമത്രെ. പക്ഷേ, കുറ്റത്തിൽ എല്ലാവരും ഭാഗഭാക്കാണെങ്കിലും പലിശ വാങ്ങുന്നവൻെറ കുറ്റം മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കഠിനമായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. വിനാശകരങ്ങളായ ഏഴു മഹാപാപങ്ങളിൽ നബി (ﷺ) പലിശയെയാണ് ഒന്ന് എണ്ണിയിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യവും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ([*]) വേറൊരു ഹദീസിൽ, പലിശ എഴുപതു വിധത്തിലുണ്ടെന്നും, അവയിൽ ഏറ്റവും ലഘുവായത്, ഒരാൾ അവൻെറ മാതാവിനെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണെന്നും നബി(ﷺ) അരുളിചെയ്തിരിക്കുന്നു. ജ;ബ)

ربوا (രിബാ) എന്ന മൂലപദമാണ് 'പലിശ' എന്ന് ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ([†]) ഇതിന് ഭാഷാർത്ഥം 'വളർച്ച' അല്ലെങ്കിൽ 'വർദ്ധനവ്' എന്നത്രെ. മൂലധനം വർദ്ധിച്ചു വളർന്നു കിട്ടുന്ന ആദായമാണല്ലോ പലിശ. പലിശ ഇടപാടുകൾ സ്വഭാവേന രണ്ട് ഇനമായി വിഭജിക്കപ്പെടുന്നു. അതായത്:-

---

[*] ശിർക്ക്, സിഹർ, അന്യായമായകൊല, പലിശതിന്നൽ, അനാഥകളുടെ ധനം തിന്നൽ, യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും പിൻമാറിപ്പോരൽ, പതിവ്രതകളായ സത്യവിശ്വാസിനികളെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരാരോപണം ചെയ്യൽ ഇവയാണ് ആ ഏഴെണ്ണം (ബു; മു.)

[†] ഇത് ربا എന്നും ربوا എന്നും എഴുതപ്പെടുന്നു. മുസ്ഹഫുകളിൽ ربوا എന്നാണ് സാധാരണ എഴുതപ്പെടാറുള്ളത്.

(1) കടക്കാരന് അവധി അനുവദിക്കുന്നതിൻെറ പേരിൽ ഈടാക്കപ്പെടുന്ന ആദായം. ഇത് ربا النسيئة (അവധിപ്പലിശ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ ഇനത്തിൽ അറബികൾക്കിടയിൽ അക്കാലത്ത് പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നതും, അവർ പലിശ ഇടപാടുകളായി ഗണിച്ചു വന്നിരുന്നതും മൂന്നുതരം ഇടപാടുകളായിരുന്നു. ഒന്ന്: വല്ല സാധനവും അവധിവെച്ച് ഒരു സംഖ്യക്ക് വിറ്റ ശേഷം, അത് വാങ്ങിയവൻ ആ അവധിക്ക് വില തീർക്കാത്തപക്ഷം വീണ്ടും അവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കുകയും, വിലയുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നേയും അവധി വീണ്ടും നീട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന പക്ഷം വീണ്ടും സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. രണ്ട്: ഇത്ര കാലത്തേക്ക് ഇന്ന തോതിൽ ആദായം കൂട്ടിത്തരണമെന്ന് നിശ്ചയത്തോടെ കടം കൊടുക്കുക. മൂന്ന്: കടത്തിന് ഒരു നിശ്ചിത അവധിവെക്കുകയും അന്ന് ഇത്ര സംഖ്യ കൂട്ടിത്തരണമെന്ന നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതിലെല്ലാംതന്നെ കടത്തിന് അവധി നൽകുന്ന തിൻെറ പേരിലാണ് മൂലസംഖ്യയേക്കാൾ വർദ്ധനവ് ഈടാക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇന്ന് നിലവിലുള്ള എല്ലാ പലിശ ഇടപാടുകളും വിശകലനം ചെയ്താൽ- കാലാനുസൃതമായ ചില വ്യവസ്ഥകളും ഉപാധികളും ഒഴിവാക്കിയാൽ-ഈ മൂന്നിലൊരു തരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതായി കാണാം.

(2) സ്വർണ്ണം സ്വർണ്ണത്തിനും, ഗോതമ്പ് ഗോതമ്പിനുമെന്നപോലെ, ഒരു സാധനം അതേ ഇനത്തിൽപെട്ട സാധനത്തിന് വിൽക്കുമ്പോൾ (കൈമാറുമ്പോൾ) വസൂലാക്കപ്പെടുന്ന അധികാദായം. ഇത് **ربا الفضل** (മിച്ചപ്പലിശ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിന് **ربا النقد** (റൊക്കപ്പലിശ) എന്നും പറയപ്പെടും. ഈ മിച്ചാദായം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കച്ചവടലാഭമായി കരുതപ്പെടാവുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്തരം ഇടപാടുകളെ അറബികൾ പലിശ ഇടപാടുകളായി ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, കടക്കാരന് അവധി അനുവദിക്കുന്നതിൻെറ പേരിൽ ആദായം ഈടാക്കുകയെന്ന തത്വം ഇതിൽ വ്യക്തവുമല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ്- താഴെ വരുന്നതു പോലെ-ഈ ഇനം പലിശയെ സഹാബികളിൽപെട്ട ചില വ്യക്തികൾ ആദ്യം നിഷേധിച്ചതും, പിന്നീട് നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകളെപ്പറ്റി അറിവായപ്പോൾ ആ അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങിയതും. ആ ധാരണ നീക്കം ചെയ്വാനായിരിക്കാം രണ്ടാമത്തെ ഇനം പലിശയെപ്പറ്റി ഹദീസുകളിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചു കാണുന്നതും. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂസഈദിൽ ഖുദ്‌രീ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''സ്വർണ്ണം സ്വർണ്ണത്തിനും, വെള്ളി വെള്ളിക്കും, ഗോതമ്പ് ഗോതമ്പിനും, യവം യവത്തിനും, കാരക്ക കാരക്കക്കും, ഉപ്പ് ഉപ്പിനും തുല്യത്തിന് തുല്യമായും, കൈക്കു കയ്യായും ആയിരിക്കണം (വിൽക്കുന്നത്) . ആരെങ്കിലും അധികം നൽകുകയോ, അധികം ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ അത് പലിശയായിത്തീരുന്നു. വാങ്ങുന്നവനും കൊടുക്കുന്നവനും ഇതിൽ സമമാണ്. (ബു;മു) . ഹദീസിൻെറ ചില വാചകങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ഏററക്കുറവ് വരുത്തരുത്' എന്നും, ചില വാചകങ്ങളിൽ 'ഈ ജാതികൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടാൽ-അത് കൈക്കുകയ്യായി (റൊക്കമായി) ട്ടാണെങ്കിൽ -നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം വിറ്റുകൊള്ളുക' എന്നും വന്നിട്ടുണ്ട്. അക്ഷര വ്യത്യാസങ്ങളും പദവ്യത്യാസങ്ങളും കാണപ്പെടുമെങ്കിലും ഈ ആശയം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു ള്ള പല ഹദീസുകളും ബുഖാരി മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) തുടങ്ങിയ ഹദീസ് പണ്ഡിതൻമാർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും, പല സഹാബികൾ വഴിയായും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് പ്രസ്താവ്യ മാകുന്നു. അബൂസഈദിൽ ഖുദരീ (رضي الله عنه) വീണ്ടും ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ബിലാൽ (رضي الله عنه) കുറച്ചു ബറനീ (എന്ന ഉയർന്നതരം) കാരക്ക കൊണ്ടുവരുകയുണ്ടായി. 'ഇതു എവിടെ നിന്നു (കിട്ടി) ' എന്നു നബി (ﷺ) ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ കുറച്ച് താണതരം കാരക്കയുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽനിന്ന് രണ്ട് 'സ്വാഇ'ന്നു ഒരു 'സ്വാഉ' വീതം വാങ്ങിയതാണ്.'' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ആവൂ! തനി പലിശ! തനി പലിശ! അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. താൻ വാങ്ങുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, കാരക്ക വേറെ ഒരു വിൽപനയായി വിറ്റേക്കുക. എന്നിട്ട് അതിന് (മറ്റേതു) വാങ്ങിക്കൊള്ളുക.'' (ബു;മു)

പലിശയുടെ കലർപ്പിനു മാർഗ്ഗമായിത്തീരുന്ന മറ്റു പല ഇടപാടുകളെയും ഇതുപോലെ നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മറ്റു സുലഭമാകുന്നു.''

കാലാവധി അനുവദിക്കുന്നതിൻെറ പേരിൽ അസൽ സംഖ്യയെക്കാൾ കൂടുതൽ ഈടാക്കുന്നതാണല്ലോ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പലിശയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഒരു സാധനം അതേ ഇനത്തിൽപെട്ട സാധനത്തിന് വിൽക്കുമ്പോൾ വിൽക്കുവാനോ വാങ്ങുന്നവനോ കൂടുതൽ അളവ് കൈപറ്റുന്നതും, രണ്ടിലൊരാൾക്ക് അവധി അനുവദിക്കുന്നതും പലിശ ഇടപാടകളോട് അതിന് സാദൃശ്യം വരുത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടും ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പലിശ ഇടപാടുകളിലടങ്ങിയ ദോഷവശങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു തോന്നിക്കുന്ന എല്ലാ ഇടപാടുകളും ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് നിർമാർജ്ജനം ചെയ്യണമെന്ന നിലക്കാണ് നബി (ﷺ) ഇത്തരം ഇടപാടുകളെല്ലാം പലിശ ഇടപാടുകളായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ പലിശയുടെയും, പലിശ ഏർപ്പെടുന്ന ഇടപാടുകളുടെയും വിശദീകരണം നൽകുകയും, പലിശ ഇടപാടുകളുമായി സാമ്യമുള്ള ഇടപാടുകൾ വിരോധിക്കുകയുമാണ് നബി (ﷺ) ഇത് മുഖേന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, ഒരേ ഇനത്തിൽപെട്ട വസ്തുക്കളെ ഏതെങ്കിലും ചില ആവശ്യത്തെ മുൻനിറുത്തി സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിൽ കൈമാറ്റം ചെയ്യേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ അതിൻെറ പേരിൽ ഒരു ആദായം പറ്റുവാൻ തുനിയാതെ, അന്യോന്യം സഹായസഹകരണം ചെയ്യേണ്ടതിനുള്ള ഒരു പ്രോത്സാഹനംകൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൂടിയേ കഴിയൂ എങ്കിൽ- മേലുദ്ധരിച്ച ബിലാൽ (رضي الله عنه) ൻെറ സംഭവത്തിലും മറ്റും നബി (ﷺ) പറഞ്ഞത് പോലെ-കയ്യിലുള്ള സാധനം റൊക്കം വിലക്ക് വിറ്റ് ആ വിലകൊണ്ട് ആവശ്യമുള്ള സാധനം വേറെ വാങ്ങാവുന്നതുമാണല്ലോ. എന്നിട്ടെങ്കിലും പലിശയുടെ ചുവയിൽനിന്ന് മുസ്‌ലിംകൾ സംശുദ്ധമായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് ബിലാൽ (رضي الله عنه) നോട് നബി (ﷺ) കൽപിച്ചതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്.

ഹദീസുകളിൽ എടുത്തു പറയപ്പെട്ട മേൽക്കണ്ട ആറു വസ്തുക്കളുടെ വിൽപനയിൽ-ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരമല്ലാതെ അവ വിറ്റാൽ -പലിശ ഏർപ്പെടുമെന്ന കാര്യത്തിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. ആ ആറിൽ മാത്രമേ പലിശ ഏർപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നാണ് ഒരു വിഭാഗക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. ആ ആറിന് പുറമെയുള്ള സാധനങ്ങളിലും പലിശ ഏർപ്പെടുമെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. (വിശദവിവരം യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിയേണ്ടതാകുന്നു.) ഏതായാലും ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് അനിഷേധ്യമാംവണ്ണം അറിയപ്പെടുന്നതാണ് മിച്ചപ്പലിശ **ربا الفضل** യും ഇസ്‌ലാമിൽ നിഷിദ്ധമാണെന്ന്. നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകൾ പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരാൾക്കും അതംഗീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ല.

പലിശ തിന്നുന്നവരെപ്പറ്റി ... **لايقومون إلا كما يقومون** ((ബാധ നിമിത്തം പിശാച് മറിച്ച് വീഴത്തുന്നവൻ എഴുന്നേൽക്കുന്നതുപോലെയല്ലാതെ അവർ എഴുന്നേൽക്കുകയില്ല)) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഭ്രാന്തിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് **مس** (മസ്സ്) എന്ന് അറബികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. 'ബാധ, സ്പർശനം' എന്നൊക്കെയാണ് അതിന് വാക്കർത്ഥം. പിശാചിൻെറ ബാധനിമിത്തമാണ് ഭ്രാന്തുണ്ടാകുന്നത് എന്ന് അവരുടെ ധാരണയിൽ നിന്നാണ് ഭ്രാന്തിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് ആ വാക്ക് പ്രയോഗത്തിൽ വന്നത്. ആ ധാരണ അനുസരിച്ചുള്ള പ്രയോഗം മാത്രമാണ് പിശാച് മറിച്ചു വീഴ്ത്തുക **يتخبطه الشيطان** എന്ന വാക്ക്-അഥവാ പിശാച് ആരെയും മറിച്ചു വീഴ്ത്തുന്നില്ല- എന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. പല കാരണങ്ങളാൽ ഈ അഭിപ്രായം അപ്പടി ശരിവെക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല.

മരണാനന്തരം ഖബറുകളിൽനിന്ന് പുനർജ്ജീവിച്ച് എഴുനേൽക്കുമ്പോൾ പലിശ തീറ്റക്കാർക്കുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥയാണിത് എന്നാണ് മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും

അഭിപ്രായം. ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ ഓരോരുത്തരും കൈകൊണ്ടിരുന്ന നടപടികൾക്കനുയോജ്യമായ ചില അവസ്ഥാ വിശേഷങ്ങൾ ഖിയാമത്തുനാളിൽ എല്ലാവരിലും വെളിപ്പെട്ടു കാണുമെന്നുള്ളത് ഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ധനം കബളിപ്പിച്ചെടുത്തവൻ കബളിപ്പിച്ചെടുത്ത വസ്തുവുമായി ഖിയാമത്ത് നാളിൽ വരും എന്ന് (3:161ൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നു. വുളു ചെയ്യുന്നതിൻെറഫലമായി ഖിയാമത്തു നാളിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മുഖവും കൈകാലുകളും വെളുത്തിരിക്കുമെന്ന് ഹദീസിലും വന്നിരിക്കുന്നു. പലിശ തിന്നുന്നവരുടെ വയറ് വീടുകളെപ്പോലെ വലുതായിരിക്കുമെന്നും ബൈഹഖീ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ വേറെയും പലതും കാണാം. അപ്പോൾ പലിശമുതൽ കൊണ്ടു വയറുനിറച്ചു വന്നതിൻെറ ഫലമായി ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്ക് ശരിക്കു എഴുന്നേൽക്കുവാനോ നടക്കുവാനോ കഴിയാതെ, ഭ്രാന്തൻമാരെപ്പോലെ ചരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും വീണു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു സാരം. മറ്റൊരഭിപ്രായം ഇതാണ്: പലിശക്കാർ ഭ്രാന്തും ലഹരിയും പിടിക്കപ്പെട്ടവരെപ്പോലെയായിരിക്കും ഭൂമിയിൽ വർത്തിക്കുക. അഥവാ ധനം ശേഖരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ ഭ്രാന്തൻമാരെപ്പോലെ എന്തും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നു സാരം. الله اعلم

പലിശക്കാർക്കു ഈ നിന്ദ്യാവസ്ഥ അനുഭവപ്പെടുവാനുള്ള കാരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: 'കച്ചവടം പലിശ പോലെത്തന്നെയാണ് എന്ന്, അവർ പറഞ്ഞത് നിമിത്തമാണത്' മുതൽ മുടക്കി ആദായം എടുക്കലാണ് പലിശ. അതു കുറ്റമാണെങ്കിൽ കച്ചവടവും കുറ്റകരമാകേണ്ടതല്ലേ അതും ആദായമെടുക്കൽ തന്നെയാണല്ലോ. എന്നിരിക്കെ പലിശ വാങ്ങൽ തെറ്റായതും, കച്ചവടം ചെയ്യൽ തെറ്റില്ലാത്തുമാകുന്നതെങ്ങിനെ?! എന്നൊക്കെയാണ് അവർ പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം . ഇതു പഴയ കാലത്തെ അപരിഷ്കൃതരായിരുന്ന ആ അറബികളിൽ നിന്നു മാത്രം ഉയർന്ന ഒരു പഴഞ്ചൻ ന്യായമല്ല. എല്ലാ നിലക്കും പരിഷ്കൃതരും പുരോഗമിച്ചവരുമെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ ചില മഹാരഥൻമാരിൽ നിന്നുപോലും കേൾക്കാവുന്ന ഒരു ന്യായവാദമാണിത്. പലിശവാങ്ങി തിന്നുകയെന്ന അക്രമത്തിന്നു പുറമെ, ആ അക്രമത്തെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള മറ്റൊരു അക്രമവുമാണിത്. എന്നാൽ, ഇതിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന മറുപടി നോക്കുക: احل الله البيع وحرم الربوا (അല്ലാഹു കച്ചവടത്തെ അനുവദനീയമാക്കിയിരിക്കുന്നു. പലിശയെ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) കച്ചവട ഇടപാടും, പലിശ ഇടപാടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമോ, ഒന്ന് അനുവദനീയവും മറ്റേത് നിഷിദ്ധവും ആക്കുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നോ അല്ലാഹു ഈ മറുപടിയിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല. അതിൻെറആവശ്യമില്ല. സാധാരണക്കാർ മുതൽ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്ര വിദഗ്ധൻമാർവരെയുള്ള എല്ലാവർക്കും – പലിശപ്രിയൻമാരും അവരുടെ സഹകാരികളുമല്ലാത്ത ഏവർക്കും–അൽപം ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ് രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. അതിനെക്കാളെല്ലാം ഗൗരവമേറിയ ഒരു തത്വമാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്.

അതായത്:– മനുഷ്യനടക്കമുള്ള സകല വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനും, രക്ഷാധികാരിയുമാണ് അല്ലാഹു എല്ലാം അവൻെറ അടിമയും ഉടമയും. മനുഷ്യൻെറ വ്യക്തിപരവും, സാമൂഹ്യവും, നാഗരീകവുമായ എല്ലാവിധ നൻമക്കും പുരോഗതിക്കും വേണ്ടത് എന്തൊക്കെയാണ്, ഏതൊക്കെയാണ് എന്ന് മനുഷ്യനേക്കാൾ അറിയുന്നവനും അവൻ തന്നെ. എന്നിരിക്കെ, നിയമനിർമ്മാണത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ അധികാരവും അർഹതയും അവന് മാത്രമാണുള്ളത്. അതനുസരിക്കാൻ മനുഷ്യൻ ബാധ്യസ്ഥനുമാകുന്നു. അതിലേ അവന് യഥാർത്ഥത്തിൽ രക്ഷയുമുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ഏതൊരു കാര്യത്തിലും അല്ലാഹു അത് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടോ, നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിച്ച് അതിനെ പിൻപറ്റുകയത്രെ മനുഷ്യൻെറ കടമ. അവൻെറ നിയമങ്ങളിലടങ്ങിയ യുക്തി തത്വങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതും ആരായുന്നതും നല്ലതുതന്നെ. പക്ഷേ, അത് ബോധ്യപ്പെട്ടെങ്കിലേ ആ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കൂ എന്നുവെക്കുവാൻ മനുഷ്യന് പാടില്ല. അതിൽ കുതർക്കവും ന്യായവാദവും നടത്തുവാൻ അവന് അർഹതയുമില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാക്യത്തിലടങ്ങിയ സൂചനകൾ.

അല്ലാഹു തുടരുന്നു:- 'ആകയാൽ, ഏതൊരുവന് രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സദുപദേശം വന്നിട്ട് അവൻ അതിൽ നിന്ന് വിരമിച്ചാൽ, മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയത് അവനുണ്ടായിരിക്കും.' അതായത്, പലിശ ഏർപ്പാട് ഇത്രയും കടുത്ത പാപമാണെന്നും, അത് അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ട് അത് വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണെന്നും വിവരം കിട്ടിയ ഉടനെ അതിൽ നിന്ന് വല്ലവരും വിരമിച്ചു നിലവിലുള്ള ഇടപാട് തുടരാതെയും പുതിയ ഇടപാട് നടത്താതെയുമിരുന്നാൽ, മുമ്പ് അവർ നടത്തിയ പലിശ ഇടപാടുകളെപ്പറ്റി അവരുടെ മേൽ നടപടിയൊന്നും എടുക്കപ്പെടുകയില്ല; മുമ്പ് പലിശയായി വസൂൽ ചെയ്തിരുന്ന സംഖ്യയൊന്നും തിരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുമില്ല എന്നു താൽപര്യം എന്നാൽ, അവൻ വിരമിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും അതിൽ അവൻെറമാനസിക സ്ഥിതിയെന്താണ്? ശുദ്ധമനസ്സോടും അനുസരണ ബുദ്ധിയോടും കൂടിയാണോ വിരമിച്ചത്? അതല്ല, പ്രതിഷേധത്തോടും വെറുപ്പോടും കൂടിയാണോ? തൻെറ ഇടപാടുകാരെ അവൻ എത്ര കണ്ട് ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്? എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളൊന്നും ഇപ്പോൾ ചുഴിഞ്ഞന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ല. അതെല്ലാം അല്ലാഹു പരിശോധിച്ച് വേണ്ടതു ചെയ്തു കൊള്ളും എന്നൊക്കെയാണ് وامره الى الله (അവൻെറ കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ്) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ സാരം. സയ്യിദുറശീദുരിളാ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, പലിശ നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കൽപനയെ കുറിച്ച് അറിയുന്നതിൻെറമുമ്പ് വാങ്ങി ഉപയോഗിച്ച പലിശ മടക്കിക്കൊടുക്കൽ നിർബ്ബന്ധമില്ലെങ്കിലും കൂടുതൽ നല്ലത് മടക്കിക്കൊടുക്കലാണെന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. ഇനി വല്ലവരും ഈ ഉപദേശം വിലവെക്കാതെ പിന്നേയും പഴയപടി തുടരുകയോ, പുതിയ പലിശ ഇടപാട് നടത്തുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിലോ? അല്ലാഹു പറയുന്നു:...
ومن عاد فاولئك اصحاب النار....... (വല്ലവരും ആവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം, അക്കൂട്ടർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു. അവരതിൽ സ്ഥിരവാസികളുമായിരിക്കും.) പലിശ ഏർപ്പാട് എത്രമേൽ ഗൗരവപ്പെട്ട അപരാധമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ന് ഈ താക്കീതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. പലിശ ഇടപാട് നടത്തുക മാത്രമല്ല, അതിനെ ന്യായീകരിക്കുകയും അതിനായി അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും വാക്യങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയുംകൂടി ചെയ്യുന്നവർ ഈ താക്കീത് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പലിശ ഇസ്ലാമിൽ കർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു മഹാപാപമാണെന്ന് പ്രസിദ്ധമാണെങ്കിലും-ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ-വിശദാംശങ്ങളിൽ പല ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുമുള്ള ഒരു വിഷയമാണത്. ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തികതത്വശാസ്ത്രങ്ങളും ഭരണവ്യവസ്ഥകളും അവയെ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാക്കിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസ് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമത്രെ. അതിങ്ങിനെയാണ്: 'ജനങ്ങൾ പലിശ തിന്നുന്ന ഒരു കാലം അവരിൽ വരും'. എന്ന് നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'എല്ലാ മനുഷ്യരുമോ'? തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അതിൽ നിന്ന് തിന്നിട്ടില്ലാത്തവർക്കും അതിൻെറ പൊടിപടലത്തിൽനിന്നും ബാധിക്കുന്നതാണ്''. (അ;ദാ; ന; ജ) അതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നതും പലിശ ഇടപാടുകളിൽ നിന്നും അതിൻെറപൊടിപടലങ്ങളിൽനിന്നും സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുവാൻ ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പലിശയുടെ നേരിയ ചുവയെങ്കിലും ഉണ്ടാകാവുന്ന ഇടപാടുകളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും, അത്തരം ഇടപാടുകളെ ശുദ്ധമായ ഇടപാടുകളാക്കി ന്യായീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുകയുമാണ് അതിനുള്ള പോംവഴി. താഴെ കാണുന്നതു പോലെയുള്ള ഹദീസുകൾ ഇതിനു മാർഗ്ഗദർശകങ്ങളായിരിക്കുന്നതാണ്:-

(1) ഞാൻ നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ പഠിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഹസനുബ്നുഅലീ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''നിനക്ക് ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നതിനെ വിട്ട് ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാത്തതിലേക്ക് തിരിയുക. കാരണം, സത്യം മനസ്സമാധാനവും അസത്യം

ആശയക്കുഴപ്പവുമായിരിക്കും'' (അ ; തി; ന.) (2) വാബിസ്വ(رضي الله عنه) യോടു നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചു: 'താൻ പുണ്യത്തെയും പാപത്തെയുംപറ്റി ചോദിക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണോ?' അദ്ദേഹം 'അതെ' എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി വിരലുകൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറനെഞ്ചിൽ കൊട്ടിക്കൊണ്ട്: 'തൻെറമനസ്സിനോട് വിധി തേടിക്കൊള്ളുക' എന്ന് മൂന്ന് പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു. പിന്നീട് പറഞ്ഞു: ''പുണ്യം എന്നാൽ ഏതൊന്നിൻെറ നേരെ മനസ്സിനു സമാധാനവും, ഹൃദയത്തിന് ശാന്തതയും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നുവോ അതാണ്. പാപം എന്നാൽ, ജനങ്ങൾ (എന്തു) വിധി പറഞ്ഞാലും ശരി, മനസ്സിൽ കെട്ടിപ്പിണവുണ്ടാക്കുന്നതും, നെഞ്ചിൽ ആശങ്ക ഉളവാക്കുന്നതുമായിരിക്കും.'' (അ; ദാരിമീ.) (3) നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ജാബിർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഹറാമിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചുണ്ടായ മാംസം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കടക്കുകയില്ല. ഹറാമിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചുണ്ടായ മാംസത്തിന് കൂടുതൽ അർഹമായിട്ടുള്ളതു നരകമാകുന്നു''. (അ;ദ;ബ.) (4) നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഏതൊരടിയാനും ഹറാമിൻെറ ധനം സമ്പാദിച്ച് അതിൽ നിന്ന് ധർമ്മം ചെയ്യുന്നതായാൽ അവനിൽ നിന്ന് അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അതിൽ നിന്ന് ചിലവഴിച്ചാൽ അതിൽ ബർക്കത്ത് (അഭിവൃദ്ധി) നൽകപ്പെടുന്നതുമല്ല. അത് ബാക്കിവെച്ചു (മരണപ്പെട്ട്) പോയാൽ അതവന് നരകത്തിലേക്കുള്ള യാത്രാസാമാനമാകാതിരിക്കുകയുമില്ല.'' (അ; ശറഹുസ്സുന്നഃ) അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം അവൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ച് ജീവിപ്പിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

يَمْحَقُ ٱللَّهُ ٱلرِّبَوٰا۟ وَيُرْبِى ٱلصَّدَقَٰتِ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾

276 പലിശയെ അല്ലാഹു തുടച്ചു നീക്കുന്നു; ദാനധർമ്മങ്ങളെ അവൻ വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, മഹാപാപിയായ നന്ദികെട്ട (അഥവാ അവിശ്വാസിയായ) എല്ലാവരെയും [ഒരാളെയും] ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുമല്ല.

276 يَمْحَقُ തുടച്ചുനീക്കും, മായിക്കും, അഭിവൃദ്ധിയില്ലാതാക്കും. اللهُ അല്ലാഹു. الرِّبَا പലിശയെ. وَيُرْبِي അവൻ വളർത്തുക (അഭിവൃദ്ധപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്യും. الصَّدَقَاتِ ദാനധർമ്മങ്ങളെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുക (സ്നേഹിക്കുക) യില്ല. كُلَّ كَفَّارٍ എല്ലാ (ഓരോ) നന്ദികെട്ടവരെയും, അവിശ്വാസക്കാരനെയും. أَثِيمٍ (മഹാ-കടുത്ത) പാപിയായ.

ദാനധർമ്മങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവനകളെ തുടർന്നുകൊണ്ടാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പലിശയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ വചനത്തിൽ രണ്ടിൻെറയും അനന്തരഫലങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പലിശയെ തുടച്ചുനീക്കുകയും, ദാനധർമ്മങ്ങളെ വളർത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം പലിശക്കാരുടെ ധനമെല്ലാം നശിച്ചുപോകുമെന്നും, ധർമ്മം ചെയ്യുന്നവരുടെ ധനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുമെന്നുമല്ല ചിലപ്പോൾ അങ്ങിനെ സംഭവിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും മറിച്ചും സംഭവിക്കാറുണ്ടെന്നുള്ളത് നിഷേധിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സുഖത്തോടും സംതൃപ്തിയോടുംകൂടി ജീവിക്കുക. സമൂഹമദ്ധ്യെ മാന്യതയും അന്തസ്സും ഉണ്ടായിത്തീരുക. ജനങ്ങളുടെ സ്നേഹാദരവുകൾ ലഭിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങളാണല്ലോ ധനം മൂലം ഇഹത്തിൽ ലഭിക്കുവാനുള്ള നേട്ടങ്ങൾ. പലിശക്കാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇത്തരം കാര്യങ്ങളൊന്നും അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ല. ധനം വർദ്ധിക്കുന്തോറും അവർക്ക് പിശുക്കും ആർത്തിയും സമാധാനക്കുറവും വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. അതോടുകൂടി, ജനങ്ങളുടെ വെറുപ്പും ശത്രുതയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കും . പരലോകത്തിലാകട്ടെ, ആ ധനം കൊണ്ട് യാതൊരു ഉപകാരവും അവർക്കില്ല. വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ തന്നെ ചിലവഴിച്ചാലും- അതു ഹറാമായ സമ്പാദ്യമായത് കൊണ്ട്- അത് മൂലം അവർക്ക് പുണ്യം ലഭിക്കുവാനില്ല. ഹറാമായ ധനം ഉപയോഗിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്ന കാ

ര്യങ്ങൾ അവർക്ക് ദോഷകരമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ധർമ്മിഷ്ഠനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവൻ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ചിലവുകൾക്കും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയും അവൻെറ ധർമ്മങ്ങളെ അല്ലാഹു വളർത്തി വലുതാക്കുകയും ചെയ്യും. ധനം കുറഞ്ഞുപോയാലും ഉള്ളതിൽ അവനു സംതൃപ്തിയും മനസ്സമാധാനവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ജനങ്ങൾക്ക് അവനോട് സ്നേഹവും അനുഭാവവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കും. കൂടാതെ, പലിശയെയും ദാനധർമ്മങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും, മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളിൽനിന്നും, വേറെയും ചില വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

ഇബ്നമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വന്നിരിക്കുന്നു: ''പലിശ അത് അധികമുണ്ടായാലും ശരി-അതിൻെറ പര്യവസാനം കുറവിലേക്കായിരിക്കും.'' (അ:ജ) ശുദ്ധമായ സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കാരക്കസമാനം വല്ലവരും ധർമ്മം ചെയ്താൽ, അതിനെ നിങ്ങളിലൊരാൾ തൻെറ കുതിരക്കുട്ടിയെ ലാളിച്ചു വളർത്തുന്നതുപോലെ അല്ലാഹു അവന് വേണ്ടി അതിനെ വളർത്തി മലപോലെ വലുതാക്കുമെന്ന് ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (رحمهما الله) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഹദീസ് ഇതിന് മുമ്പ് നാം കണുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''പറയുക: ദുഷിച്ചതും നല്ലതും സമമാകുകയില്ല- ദുഷിച്ചതിൻെറ ആധിക്യം നിന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയാലും ശരി'' (മാ ഇദ: 103) ''ആരെങ്കിലും ഒരു നല്ല കാര്യം ചെയ്തുവെച്ചാൽ അതില അവന് നാം നൻമ വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്''. (ശൂറാ:23)

'മഹാപാപിയായ നന്ദികെട്ട ഒരാളെയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.' എന്ന വാക്യം വളരെ ഗൗരവസ്വരത്തിലുള്ള ഒരു വാക്യമാകുന്നു. ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കാണ് ആ വാക്യം നിലകൊള്ളുന്നത്. എന്നാലും പലിശക്കാരപ്പെറ്റി അതിൽ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് സന്ദർഭംകൊണ്ടു വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹു തനിക്കു അനുവദിച്ചു കൊടുത്ത ഹലാലായ ധനവും സമ്പാദ്യവും കൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ, ദുഷിച്ച മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അന്യൻെറ ധനം ചൂഷണം ചെയ്യുന്നവനാണല്ലോ പലിശക്കാരൻ. അപ്പോൾ, അവൻ നന്ദികെട്ടവനും മഹാപാപിയുമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അവനെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അവനോട് അല്ലാഹുവിന് അനിഷ്ടവും വെറുപ്പുമാണുള്ളതെന്നും, അവൻെറ പക്കൽ നിന്ന് വല്ല സഹായമോ രക്ഷയോ അവന് കിട്ടുകയില്ലെന്നുമാകുന്നു. ഇതിൽപരം കഷ്ടവും നഷ്ടവും മറ്റെന്താണുള്ളത്?! അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ. അല്ലാഹുവിൻെറ ഇഷ്ടത്തിന് പാത്രമായിത്തീരുന്നവരും, അവനോട് നന്ദിയുള്ളവരും എങ്ങിനെയുള്ളവരായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

277 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, നമസ്ക്കാരം നിലനിർത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം ഉണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനപ്പെടുകയുമില്ല.

---

277 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങളെ. وَأَقَامُوا അവർ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَآتَوُا الزَّكَاةَ സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. لَهُمْ أَجْرُهُمْ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം ഉണ്ട്. عِندَ رَبِّهِمْ

അവരുടെ റബ്ബിന്‍റെ അടുക്കല്‍. وَلاَ خَوْفٌ ഒരു ഭയവുമില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേല്‍. وَلاَ هُمْ അവര്‍ ഇല്ലതാനും . يَحْزَنُونَ വ്യസനപ്പെടുക.

പലിശ നിരോധനത്തെത്തുടര്‍ന്ന് സത്യവിശ്വാസികള്‍ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങള്‍ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു:-

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَذَرُوا۟ مَا بَقِىَ مِنَ ٱلرِّبَوٰٓا۟ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾

278 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍; പലിശയില്‍നിന്നും (ഈടാക്കുവാന്‍) ബാക്കിയുള്ളതിനെ നിങ്ങള്‍ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുവിന്‍; നിങ്ങള്‍ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കില്‍.

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا۟ فَأْذَنُوا۟ بِحَرْبٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۖ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَٰلِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾

279 ഇനി, നിങ്ങള്‍ (അങ്ങിനെ) ചെയ്തില്ലെങ്കില്‍, അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നും, അവന്‍റെ റസൂലില്‍നിന്നുമുള്ള ഒരു (ഭയങ്കര) യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ അറിഞ്ഞിരിക്കുവിന്‍! നിങ്ങള്‍ പശ്ചാത്തപിച്ചുവെങ്കിലോ, നിങ്ങളുടെ മൂലധനങ്ങള്‍ നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ടായിരിക്കും; നിങ്ങള്‍ അക്രമം ചെയ്കയുമില്ല, നിങ്ങളോട് അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല (എന്ന നിലക്ക്) .

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۚ وَأَن تَصَدَّقُوا۟ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

280 വല്ല ഞെരുക്കക്കാരനും ഉണ്ടായെങ്കില്‍, ഒരു സൗകര്യം (ഉണ്ടാകുന്നതു) വരെ കാത്തിരിക്കലാണ് (വേണ്ടത്) . നിങ്ങള്‍ ധര്‍മ്മമാ(ക്കി വിട്ടുകൊടു) ക്കലാവട്ടെ, നിങ്ങള്‍ക്ക് ഉത്തമവുമാകുന്നു; നിങ്ങള്‍ക്ക് അറിയാവുന്നതാണെങ്കില്‍!

وَٱتَّقُوا۟ يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى ٱللَّهِ ۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

281 നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുന്നതായ ദിവസത്തെ നിങ്ങള്‍ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. പിന്നെ, എല്ലാ (ഓരോ) ദേഹത്തിനും അത് സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയത് [അതിന്‍റെ പ്രതിഫലം] നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അവരാകട്ടെ, അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലതാനും.

---

278 يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ. اتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍. وَذَرُوا വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുവിന്‍. مَا بَقِيَ ബാക്കിയായത്. مِنَ الرِّبَا പലിശയില്‍നിന്ന്. إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കില്‍. مُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികള്‍. 279 فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا ഇനി നിങ്ങള്‍ ചെയ്തില്ലെങ്കില്‍. فَأْذَنُوا എന്നാല്‍ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക, കേട്ടറിയുക. بِحَرْبٍ ഒരു യുദ്ധത്തെ (പോരാട്ടത്തെ) പ്പറ്റി. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവില്‍നിന്ന്. وَرَسُولِهِ അവന്‍റെ റസൂലില്‍നിന്നും. وَإِن تُبْتُمْ നിങ്ങള്‍ പശ്ചാത്തപിച്ചുവെങ്കില്‍. فَلَكُمْ എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ട്. رُءُوسُ أَمْوالِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളുടെ മൂലധനം, അസ്സല്‍ മുതല്‍. لاَ تَظْلِمُونَ നിങ്ങള്‍ അക്രമിക്കുകയില്ല (അക്രമിച്ചുകൂട) . وَلاَ تُظْلَمُونَ നിങ്ങള്‍ അക്രമിക്കപ്പെടുകയുമില്ല (അക്രമിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ) . 280 وَإِن كَانَ ഉണ്ടായെങ്കില്‍. ذُو عُسْرَةٍ വല്ല ഞെരുക്കക്കാരനും,. فَنَظِرَةٌ എന്നാല്‍ നോക്കല്‍ (കാത്തിരിക്കല്‍) . إِلَى مَيْسَرَةٍ ഒരു സൗകര്യം (സാധ്യത-എളുപ്പം) വരെ. وَأَن تَصَدَّقُوا നിങ്ങള്‍ ധര്‍മ്മമാക്കല്‍ (വിട്ടുകൊടുക്കല്‍) . خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഉത്തമമാകുന്നു. إِن كُنتُمْ

നിങ്ങൾ ആകുന്നുവെങ്കിൽ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും. 281 وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ. تُرْجَعُونَ فِيهِ അതിൽ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടും. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. ثُمَّ تُوَفَّى പിന്നെ നിറവേറ്റപ്പെടും, പൂർത്തിയായി കൊടുക്കപ്പെടും. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹത്തിനും, ആത്മാവിനും. مَّا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ചത്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ അവർ. لاَ يُظْلَمُونَ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല..

1-ാമത്തെ വചനത്തിൽ, ആദ്യമായി അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു മൊത്തത്തിൽ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. പിന്നീട്, നിങ്ങൾ മുമ്പ് നടത്തിയിട്ടുള്ള പലിശ ഇടപാടുകളിൽ നിശ്ചയപ്രകാരം പിരിഞ്ഞുകിട്ടുവാൻ ബാക്കിയുള്ളതൊന്നും മേലിൽ വസൂലാക്കരുതെന്നും, അത് അപ്പടി ഉപേക്ഷിക്കുകതന്നെ വേണമെന്നും കൽപിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസിയാണെന്നു വാദിക്കുന്ന ഒരാൾക്കു ഈ കൽപന അനുസരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നത്രെ. 'നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ' എന്ന വാക്കിൻെറ താൽപര്യം.

സൈദ്ബ്നു അസ്‌ലം, ഇബ്നുജുറൈജ്, മുഖാത്തിൽ, സുദ്ദീ (رحمهم الله) എന്നിവരിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള ചില രിവായത്തുകൾ കാണിക്കുന്നത് ഈ വചനം മക്കാ വിജയം ഉണ്ടായതിൻെറ അടുത്ത കാലത്ത് അവതരിച്ചതാണെന്നാകുന്നു. ആ രിവായത്തുകളുടെ സാരം ഇപ്രാകാരമാണ്: ഥഖീഫു ഗോത്രത്തിൽപെട്ട ബനൂഅംറ് കുടുംബങ്ങളിൽ ചിലർക്ക് മഖ്സൂം ഗോത്രക്കാരായ മുഗീറഃ കുടുംബത്തിലെ ചില അംഗങ്ങളിൽനിന്ന് കുറച്ച് പലിശ പിരിഞ്ഞു കിട്ടുവാൻ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച ശേഷം, ഥഖീഫുകാർ തങ്ങൾക്കു കിട്ടേണ്ടുന്ന ആ സംഖ്യ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മുഗീറ കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂടിയാലോചന നടത്തിയ ശേഷം, ഇസ്‌ലാമിൽ വെച്ചുണ്ടാകുന്ന സമ്പാദ്യം കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഇനി പലിശ തന്നു തീർക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെന്ന് അവർ മറുപടി കൊടുത്തു: ഈ വിവരം നബി (ﷺ) മക്കായിലെ അമീറായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന അത്താബ് عتاب بن اسيد رض തിരുമേനിക്ക് എഴുതി. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചത്. തിരുമേനി ഈ വചനം അറിയിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടിയും അയച്ചു. അപ്പോൾ, ഥഖീഫുകാർ: ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും, ബാക്കി പലിശ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു.

പലിശ നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കൽപന വരുന്നതിന് മുമ്പ് വാങ്ങിപ്പറ്റിയ പലിശസംഖ്യ തിരിച്ചുകൊടുക്കൽ നിർബന്ധമില്ലെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ബാക്കി കിട്ടുവാനുള്ളത് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് മാത്രമാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പലിശയായി മുമ്പ് വാങ്ങിയതൊക്കെ തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെങ്കിലും അത് നിർബന്ധമാക്കുന്ന പക്ഷം അതനുഷ്ഠിക്കുവാൻ പലപ്പോഴും സാധ്യമാകാതെ വന്നേക്കും. മാത്രമല്ല, അത് കൈപ്പറ്റുമ്പോൾ അതിൽ നിയമതടസ്സമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അത് മടക്കിക്കൊടുക്കവാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതിന് ന്യായവുമില്ലല്ലോ.

2-ാമത്തെ വചനത്തിൽ, അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം, അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവർക്കെതിരെ അല്ലാഹുവും റസൂലും യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുമെന്ന് ശക്തിയായി താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ചെയ്തുപോയതിനെപ്പറ്റി ഖേദിച്ചു മടങ്ങിയാൽ മൂലധനം-അഥവാ കടംകൊടുത്ത സംഖ്യ-രക്ഷപ്പെട്ടു കിട്ടുമെന്നും അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. 'നിങ്ങൾ അക്രമിക്കുകയും, അക്രമിക്കപ്പെടുകയും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. മൂലധനത്തെക്കാൾ അധികം വാങ്ങി അക്രമം ചെയ്വാനോ, അതിൽ നിന്നും വല്ലതും വിട്ടുകൊടുത്തു അക്രമത്തിന് വിധേയരാകുവാനോ അനുവദിക്കുകയില്ല എന്നത്രെ. അല്ലാഹുവും റസൂലും ആരോടും യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുവോ അവർ, പരലേ

ാകത്ത് അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്കും ശിക്ഷക്കും വിധേയരായിക്കുമെന്നും, അവർ ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളായിരിക്കുമെന്നും വ്യക്തമാണ്.

പലിശയിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞു മടങ്ങാത്തവരോട് അല്ലാഹുവും റസൂലും യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: (1) അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമത്തിനു വഴങ്ങാത്തവരായതുകൊണ്ടു അവർ അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലുൻെറയും എതിർപക്ഷ ക്കാരായിത്തീരുന്നുവെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ കഠിനമായ കോപത്തിനു വിധേയരായി രിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു കനത്ത താക്കീതാണത്. പക്ഷേ, ആയത്തിലെ വാക്കുകൾക്കു മുമ്പിൽ ഈ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രസക്തി കാണുന്നില്ല. (2) അവർക്കെതിരെ ജനരോഷം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അവരുമായി സമരങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ അഭിപ്രായം, കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ يمحق الله الربو (അല്ലാഹു പലിശയെ തുടച്ചു നീക്കും) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപെടുത്താമെന്നല്ലാതെ, ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുന്ന ചില ആധുനിക പണ്ഡിതൻമാർ, ഇക്കാലത്തു സർവ്വത്ര കാണപ്പെടുന്ന 'മുതലാളി-തൊഴിലാളി' സംഘട്ടനങ്ങളും, ധനിക വർഗ്ഗവും ദരിദ്ര വർഗ്ഗവും തമ്മിൽ നടമാടുന്ന വടംവലികളും ഈ യുദ്ധപ്രഖ്യാ പനത്തിൻെറ സാക്ഷാൽകരണമായി ചിത്രീകരിക്കാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ പ്രസ്തുത സംഘട്ടനങ്ങളും വടംവലികളും പരിശോധിച്ചാൽ, അധിക ഭാഗവും പലിശയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല-മറ്റു പലതുമാണ്- അതിന് കാരണമെന്ന് കാണാവുന്നതാകുന്നു.

(3) പലിശ ഇടപാടിൽ നിന്ന് വിരമിച്ചു മടങ്ങുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും അവർ മടങ്ങാത്തപക്ഷം ഭരണാധികാരി അവരോട് യുദ്ധം പ്രാഖ്യാപിക്കണം. ഒറ്റൊറ്റ വ്യക്തികളാണെ ങ്കിൽ അവർ കൊലശിക്ഷക്കും വിധേയരായിരക്കും. ഇതാണ് മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. ഇസ്‌ലാമിക ഭരണം നിലവിലുള്ളേടത്തേ അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്. സക്കാത്തുകൊടുക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ച ജനങ്ങളോട് അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) യുദ്ധം നടത്തിയത് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. കവർച്ച, കൊല മുതലായ പൊതുജനദ്രോഹങ്ങൾ നടത്തുന്നവരെയും ഇസ്‌ലാമിക ഭരണകൂടം അടിച്ചമർത്തേണ്ടതായുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു നടപടിയാണിതും. ഇതത്രെ മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. കൂടുതൽ യുക്തവും, ആയത്തിലെ വാക്കുകളോട് കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതും ഇതുതന്നെ. ഥഖീഫു ഗോത്രക്കാരും മഖ്സൂം ഗോത്രക്കാരും തമ്മിൽ നടന്നതായി മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച സംഭവത്തിൽ ഥഖീഫു ഗോത്രം പശ്ചാത്തപിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത പക്ഷം, അവരോട് യുദ്ധം നടത്തുവാൻ നബി (ﷺ) അത്താബ് (رضي الله عنه) ന് എഴുതിയ കത്തിൽ അറിയിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ഥഖീഫു ഗോത്രക്കാർ 'ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടും ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ കഴിവില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നും പലരും ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാമിക വാഴ്ച നിലവിലില്ലാത്തപ്പോൾ മുസ്‌ലിം സമുദായം അവരുടെ നേരെ തങ്ങളുടെ പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 'നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മൂലധനം ലഭിക്കും. وان تبتم فلكم رؤس اموالكم' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് അവർ സ്വയം മടങ്ങാതെ ബലം പ്രയോഗിച്ചു മടക്കേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം അവരുടെ മൂലധനം കൂടി അവർക്ക് നൽകേണ്ടതില്ലെന്ന് വരുന്നു. പല പണ്ഡിതൻമാരും അങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും.

3-ാമത്തെ വചനത്തിൽ, കടക്കാരന് കടം വീട്ടുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം ഞെരുക്കം ബാധിച്ചാൽ, അതിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ അവന് ഒഴിവു കൊടുക്കണമെന്നും, അതുവരെ അവനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കതരുതെന്നും കൽപിക്കുന്നു. എല്ലാ കടക്കാരെയും ബാധിക്കുന്ന ഒരു കൽപനയാണിത്. ഓരോ മുസ്‌ലിമും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കടമയുമാകുന്നു. കടസംഖ്യ പാടെ വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ശാസിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ

ശാസിക്കുന്നപക്ഷം, ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവർക്ക് കടം കൊടുത്തു സഹായിക്കുവാൻ ആരും തയ്യാറാകാതെ വരുമല്ലോ. എന്നാൽ, അത് ധർമ്മമാക്കി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണു നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഉത്തമമെന്നും, നിങ്ങൾകാര്യം വേണ്ടതു പോലെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതെന്നും പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയതിരിക്കുന്നു. മുഴുവൻ വിട്ടുകൊടക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിൽ കുറെ ഭാഗമെങ്കിലും വിട്ടുകൊടുത്താൽ അതും വളരെ നല്ലതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. കടം വീട്ടുവാൻ കഴിയാതെ ഞെരുക്കം ബാധിച്ചവർക്ക് കടം തീർക്കുവാനുള്ള അവധി നീട്ടിക്കൊടുക്കുക, സംഖ്യ വിട്ടുകൊടുക്കുക മുതലായ ഇളവുകൾ ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ചു പല ഹദീസുകളിലും വളരെയധികം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഉദാഹരണത്തിനു മാത്രം ചിലത് ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

(1) മുഹമ്മദുബ്നുകഅ്ബ (القرظى رض) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം :- അബൂഖത്താദ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു കടക്കാരനെ തേടിച്ചെല്ലുമ്പോൾ കടക്കാരൻ വെളിക്കുവരാതെ ഒളിച്ചിരിക്കുകയായി. ഒരിക്കൽ അവർ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടി. ഞാൻ ഞെരുക്ക ക്കാരനാണ്, എനിക്ക് കടം തന്നു തീർക്കുവാൻ കഴിവില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ, അബൂഖത്താദ (ﷺ) ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിൽ സത്യമായും അതെയോ?' കടക്കാരൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൽ സത്യം! അതെ'. അപ്പോൾ, അബൂഖത്താദ (ﷺ) കരഞ്ഞുംകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ഖിയാമത്തുനാളിലെ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു തന്നെ രക്ഷ പ്പെടുത്തുന്നത് ആർക്കെങ്കിലും സന്തോഷമാണെങ്കിൽ, അവൻ ഞെരുക്കക്കാരന് ആശ്വാസം നൽകുകയോ, അവന്വിട്ടുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.'' എന്ന് റസൂൽ (ﷺ) പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. (അ;മു) (2) നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''വല്ലവനും ഒരു ഞെരുക്കക്കാരന് താമസം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയോ, വിട്ടുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹുവിൻെറ തണലല്ലാതെ മറ്റു തണലില്ലാത്ത ആ ദിവസം അല്ലാഹു അവൻെറ തണലിൽ അവനു തണൽ നൽകുന്നതാണ്.'' (അ:മു) (3) അബൂസഈദ് (ﷺ) പറയുന്നു: ''നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്ത് ഒരാൾ വാങ്ങിയിരുന്ന ഫലങ്ങളിൽ ആപത്തു ബാധിച്ചു. അങ്ങിനെ, അയാളുടെ കടം വർദ്ധിച്ചു. അപ്പോൾ ജനങ്ങളോട് അദ്ദേഹത്തിനു ധർമ്മം നൽകുവാൻ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു. ജനങ്ങൾ ധർമ്മം നൽകി. എന്നാലതു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കടം തീർക്കുവാൻ മതിയായിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കടമിടപാടുകാരോട് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയത് നിങ്ങൾ എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. അതല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നുമില്ല.'' (മു) കടം വീട്ടുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത വരെ എല്ലാവരും സഹായിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും കടം തീർക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമം നടത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നും, കൊടുത്തു തിർക്കുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവുമില്ലാത്തപ്പോൾ ഭരണാധികാരി ഇടപെട്ട് കടബാധ്യതയിൽ നിന്ന് കടക്കാരനെ ഒഴിവാക്കാമെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

കടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു മറ്റൊരു വശം കൂടിയുണ്ട്. ഇക്കാലത്തു വിശേഷിച്ചും ഈ വശത്തിനു വളരെ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കടം വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ഏതെങ്കിലും സൂത്രങ്ങളോ, ന്യായങ്ങളോ, കള്ളത്തെളിവുകളോ ഉപയോഗിച്ചു കടം കൊടുത്തു തീർക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പലരും ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റിയും നബി (ﷺ) പല ഹദീസു കളിലും താക്കീതു ചെയ്തു കാണാം. ഉദാഹരണമായി:(1) ''ധനികൻ (കടം തീർക്കാതെ) അമാന്തം വരുത്തൽ അക്രമമാകുന്നു. നിങ്ങളിൽ ഒരാളെ ഒരു കഴിവുള്ളവനോടുകൂടി ഏൽപിക്കപ്പെട്ടാൽ അവൻ അവനെ പിൻതുടർന്നു കൊള്ളട്ടെ.'' (ബു.മു) അതായത് യഥാർത്ഥ കടക്കാരൻ തൻെറ കടം മറ്റൊരാളെ ഏൽപിച്ചു തരുകയും, ഏൽപിക്കപ്പെട്ട ആൾ കഴിവുള്ള ആളായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ കൽപന സ്വീകരിക്കണമെന്നർത്ഥം. (2) ''ആരെങ്കിലും ജനങ്ങളുടെ ധനം, അതു വീട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു (കടം) മേടിച്ചാൽ അത് അല്ലാഹു അവന് വീട്ടിക്കൊടുക്കും. ആരെങ്കിലം അത് (കൊടുക്കാതെ) നശിപ്പിക്കണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് മേടിച്ചാൽ അല്ലാഹു അത് നശിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്.'' (ബു) (3) ''ജനങ്ങളിൽ വെച്ചു ഉത്തമൻ അവരിൽവെച്ച് നന്നായി കടം വീട്ടുന്നവനാകുന്നു.'' (മു) (4) ''ഉള്ളവൻ (കടം

തീര്‍ക്കാതെ) അമാന്തം വരുത്തുന്നപക്ഷം അവന്‍റെ മാനത്തെ സ്പര്‍ശിക്കലും (അവനെ) ശിക്ഷിക്കലും അനുവദനീയമാകുന്നു'' (ദാ;ന) അവനോട് പരുഷമായി സംസാരിക്കുകയും, വേണ്ടിവന്നാല്‍ ബന്ധനത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു സാരം. (5) അബൂഖത്താദ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ഒരു മനുഷ്യന്‍ ചോദിച്ചു: ''അല്ലാഹുവിന്‍റെ റസൂലേ കണ്ടുവോ? (ഇതൊന്നു പറഞ്ഞു തരണം) : ഞാന്‍ ക്ഷമയുള്ളവനായും, അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രതിഫലം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവനായും, പിന്‍തിരിയാതെ മുന്നോട്ട് ചെല്ലുന്നവനായും കൊണ്ടിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ (യുദ്ധത്തില്‍) വെച്ചു ഞാന്‍ കൊല്ലപ്പെട്ടുവെങ്കില്‍, എന്‍റെ പാപം അല്ലാഹു എനിക്കു മാപ്പാക്കിത്തരുമോ?'' അപ്പോള്‍ തിരുമേനി 'അതെ' എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു അയാള്‍ തിരിഞ്ഞു പോയപ്പോള്‍ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''അതെ, കടം ഒഴികെ (കടം അല്ലാഹു പൊറുക്കുകയില്ല.) ജിബ്രീല്‍ എന്നോടു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞു തന്നിരിക്കുന്നു''. (മു)

4-ാമത്തെ വചനത്തില്‍, ഈ ജീവിതം താല്‍ക്കാലികമാണ്, ശാശ്വതമായ പരലോക ജീവിതം വരാനിരിക്കുന്നു, അവിടെവെച്ചാണ് എല്ലാ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ക്കും തക്കതായ പ്രതിഫലം നല്‍കപ്പെടുക, അതുകൊണ്ട് അന്നത്തേക്കു വേണ്ടുന്ന മുന്‍കരുതലുകള്‍ ചെയ്തുകൊള്ളണം എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വചനമാണ് അവസാനം അവതരിച്ച ഖുര്‍ആന്‍ വചനമെന്നും, പിന്നീട് ഏതാനും ദിവസങ്ങള്‍ മാത്രമേ നബി (ﷺ) ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ളുവെന്നും ചില രിവായത്തുകളില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. **الله اعلم**

വിഭാഗം-39

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيْنٍ إِلَىٰٓ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَٱكْتُبُوهُ ۚ وَلْيَكْتُب بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ بِٱلْعَدْلِ ۚ
وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ ٱللَّهُ ۚ
فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ ٱلَّذِى عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ وَلْيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ
وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔا ۚ فَإِن كَانَ ٱلَّذِى عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ
سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَن يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِيُّهُۥ بِٱلْعَدْلِ ۚ وَٱسْتَشْهِدُوا۟ شَهِيدَيْنِ مِن رِّجَالِكُمْ ۖ
فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَٱمْرَأَتَانِ مِمَّن تَرْضَوْنَ
مِنَ ٱلشُّهَدَآءِ أَن تَضِلَّ إِحْدَىٰهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَىٰهُمَا
ٱلْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْبَ ٱلشُّهَدَآءُ إِذَا مَا دُعُوا۟ ۚ وَلَا تَسْـَٔمُوٓا۟
أَن تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰٓ أَجَلِهِۦ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِندَ ٱللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَـٰدَةِ وَأَدْنَىٰٓ أَلَّا تَرْتَابُوٓا۟ ۖ إِلَّآ أَن
تَكُونَ تِجَـٰرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ

282 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളൊരു നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധി വരേക്ക് (കാലം വെച്ചുകൊണ്ട്) അന്യോന്യം വല്ല കടമിടപാടും നടത്തിയാല്‍, നിങ്ങളത് എഴുതിവെക്കുവിന്‍. ഒരെഴുത്തുകാരന്‍ നിങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ നീതിയനുസരിച്ച് (അത്) എഴുതുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ, ഒരെഴുത്തുകാരനും (തന്നെ) അവന് അല്ലാഹു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതുപോലെ, (അത്) എഴുതുവാന്‍ വിസമ്മതിക്കുകയും അരുത്, അങ്ങനെ, അവന്‍ എഴുതിക്കൊള്ളട്ടെ; യാതൊരുവന്‍റെ മേലാണോ കടബാദ്ധ്യത ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് അവന്‍ വാചകം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും, തന്‍റെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ അവന്‍ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. അതില്‍നിന്ന് അവന്‍ ഒരു വസ്തുവും കുറവ് വരുത്തുകയും അരുത്. ഇനി, കടബാദ്ധ്യതയുള്ളവന്‍ ഒരു ഭോഷനോ, അല്ലെങ്കില്‍ ദുര്‍ബ്ബലനോ, അല്ലെങ്കില്‍ അവന്‍ (സ്വന്തം നിലക്ക്) വാചകം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുവാന്‍ സാധിക്കാതെയോ ആയിരുന്നെങ്കില്‍, അപ്പോള്‍ അവന്‍റെ കൈകാര്യക്കാരന്‍ നീതിപൂര്‍വ്വം വാചകം പറഞ്ഞുകൊടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങളുടെ പുരുഷന്‍മാരില്‍ നിന്നുള്ള രണ്ട് സാക്ഷികളോട് നിങ്ങള്‍ സാക്ഷ്യം (വഹിക്കുവാന്‍) ആവശ്യ

عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۗ وَأَشْهِدُوٓا۟ إِذَا تَبَايَعْتُمْ ۚ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِن تَفْعَلُوا۟ فَإِنَّهُۥ فُسُوقٌۢ بِكُمْ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

പ്പെടുകയും ചെയ്യുവിൻ. ഇനി, അവർ (രണ്ട് സാക്ഷികൾ) പുരുഷൻമാരായി ല്ലെങ്കിൽ, സാക്ഷികളായി നിങ്ങൾ തൃപ്തി പ്പെടുന്നവരിൽനിന്ന് ഒരു പുരുഷനും, രണ്ട് സ്ത്രീകളും (ആവട്ടെ) ; അവർ രണ്ടിലൊരുവൾക്ക് പിഴവ് പറ്റുകയും, അപ്പോൾ അവരിലൊരുവൾ മറ്റേവളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് (വേ ണ്ടി.) സാക്ഷികൾ (സാക്ഷ്യത്തിന്) വിളി ക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവർ വിസമ്മതിക്കു കയും ചെയ്യരുത്. ചെറുതാകട്ടെ, വലുത ാകട്ടെ അത് അതിൻെറ അവധിവരെ എഴുതിവെക്കുവാൻ നിങ്ങൾ മടിക്കുക യും ചെയ്യരുത്. അതൊക്കെ, അല്ലാഹു വിൻെറ അടുക്കൽ കൂടുതൽ നീതിപൂർവ്വ കമായതും, സാക്ഷ്യത്തിനു കൂടുതൽ ബലം നൽകുന്നതും, നിങ്ങൾ സന്ദേഹപ്പെ ടാതിരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ അടുപ്പ [സൗകര്യ] മായതുമാകുന്നു; നിങ്ങൾക്കി ടയിൽ നിങ്ങൾ നടത്തുന്ന വല്ല റൊ ക്കക്കച്ചവടവും [ഇടപാടും] ആയാലൊഴി കെ: അപ്പോൾ, അത് എഴുതിവെ ക്കാതിരിക്കുന്നതിന് നിങ്ങളുടെമേൽ തെറ്റില്ല. നിങ്ങളന്യോന്യം വിൽപന [കൊള്ളക്കൊടുക്കൽ) നടത്തുമ്പോൾ നിങ്ങൾ സാക്ഷി നിർത്തുകയും ചെയ്വിൻ, ഒരു എഴുത്തുകാരനാകട്ടെ, ഒരു സാക്ഷിയാകട്ടെ, ദ്രോഹിക്കപ്പെടുക യും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ (അങ്ങിനെ) ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലോ, അത് നിങ്ങളിലുള്ള ധിക്കാരമായിരിക്കും. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവി നെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളു വിൻ. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരു കയാണ്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യ ത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

282 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. إِذَا تَدَايَنتُم നിങ്ങളന്യോന്യം കടമിടപാടു നടത്തിയാൽ. بِدَيْنٍ വല്ല കടത്തെ (കടമിടപാടിനെ) യും. إِلَى أَجَلٍ ഒരവധിവരേക്കു. مُّسَمًّى പേരുപറയപ്പെട്ട (നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട) . فَاكْتُبُوهُ എന്നാലതു നിങ്ങൾ എഴുതുവിൻ. وَلْيَكْتُب എഴുതുകയും ചെയ്യട്ടെ. بَّيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. كَاتِبٌ ഒരെഴുത്തുകാരൻ. بِالْعَدْلِ നീതിയനുസരിച്ചു . وَلاَ يَأْبَ വിസമ്മതി ക്കുകയും ചെയ്യരുത്. كَاتِبٌ ഒരെഴുത്തുകാരനും. أَن يَكْتُبَ എഴുതുവാൻ. كَمَا عَلَّمَهُ അവനെ പഠി പ്പിച്ചതുപോലെ. الله അല്ലാഹു. فَلْيَكْتُبْ അങ്ങനെ അവൻ എഴുതട്ടെ. وَلْيُمْلِلِ വാചകം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. الَّذِي യാതൊരുവൻ. عَلَيْهِ الْحَقُّ അവൻെറ മേലാണ് കടബാധ്യത. وَلْيَتَّقِ അവൻ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. اللهَ رَبَّهُ അവൻെറ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ. وَلاَ يَبْخَسْ അവൻ കുറവു വരുത്തുക (നഷ്ടപ്പെടുത്തുക) യും അരുത്. مِنْهُ അതിൽനിന്ന് شَيْئًا യാതൊന്നും. فَإِن كَانَ എനി ആയിരുന്നെങ്കിൽ. الَّذِي യാതൊരുവൻ. عَلَيْهِ الْحَقُّ അവൻെറ മേലാ ണ് കടബാധ്യത. سَفِيهًا വിഡ്ഢി. أَوْ ضَعِيفًا അല്ലെങ്കിൽ ദുർബലൻ. أَوْ لاَ يَسْتَطِيعُ അല്ലെങ്കിൽ

അവന്നു സാധിക്കുകയില്ല. أَن يُمِلَّ هُوَ അവൻ (തന്നെ) വാചകം പറയുവാൻ. فَلْيُمْلِلْ എന്നാൽ വാചകം പറഞ്ഞു കൊടുക്കട്ടെ. وَلِيُّهُ അവന്റെ കൈകാര്യക്കാരൻ. بِالْعَدْلِ നീതിയനുസരിച്ച്. وَاسْتَشْهِدُوا നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്‌വിൻ. شَهِيدَيْنِ രണ്ടു സാക്ഷികളോട്. مِن رِّجَالِكُمْ നിങ്ങളുടെ പുരുഷൻമാരിൽനിന്നും. فَإِن لَّمْ يَكُونَا എനി അവർ രുപേർ ആയില്ലെങ്കിൽ. رَجُلَيْنِ രു പുരുഷൻമാർ. فَرَجُلٌ എന്നാൽ ഒരു പുരുഷൻ. وَامْرَأَتَانِ രണ്ടു സ്ത്രീകളും. مِمَّن تَرْضَوْنَ നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്നവരിൽപെട്ട. مِنَ الشُّهَدَاءِ സാക്ഷികളിൽനിന്ന്. أَن تَضِلَّ പിഴവു പറ്റുന്നതിന്. إِحْدَاهُمَا അവർ രിൽ ഒരുവൾക്ക്. فَتُذَكِّرَ അപ്പോൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും. إِحْدَاهُمَا രണ്ടിലൊരുവൾ. الْأُخْرَىٰ മറ്റേവളെ. وَلَا يَأْبَ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. الشُّهَدَاءُ സാക്ഷികൾ. إِذَا مَا دُعُوا അവർ വിളിക്ക(ക്ഷണിക്ക) പ്പെട്ടാൽ. وَلَا تَسْأَمُوا നിങ്ങൾ മടിക്കുക (വൈമനസ്യം കാണിക്കുക) യും അരുതു. أَن تَكْتُبُوهُ അതെഴുതുവാൻ. صَغِيرًا ചെറുത് (ആവട്ടെ) . أَوْ كَبِيرًا അല്ലെങ്കിൽ വലുത് (ആവട്ടെ) . إِلَىٰ أَجَلِهِ അതിന്റെ അവധിവരെ. ذَٰلِكُمْ അതു (നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞതൊക്കെ) . أَقْسَطُ കൂടുതൽ നീതിപൂർവ്വകമാണ്. عِندَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ. وَأَقْوَمُ അധികം ബലം നൽകുന്നതും, കൂടുതൽ ചൊവ്വായതും. لِلشَّهَادَةِ സാക്ഷ്യത്തിന്. وَأَدْنَىٰ കൂടുതൽ അടുപ്പമുളളതും (സൗകര്യപ്പെട്ടതും) . أَلَّا تَرْتَابُوا നിങ്ങൾക്ക് സംശയമുാകാതിരിക്കുന്നതിന്. إِلَّا أَن تَكُونَ അതായിരുന്നാലൊഴികെ. تِجَارَةً ഒരു കച്ചവടം (ഇടപാട്) . حَاضِرَةً റൊക്കമായ. تُدِيرُونَهَا നിങ്ങൾ അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഇല്ല. جُنَاحٌ തെറ്റ്, ഒരു തെറ്റും. أَلَّا تَكْتُبُوهَا നിങ്ങളതു എഴുതാതിരിക്കുന്നതിന്. وَأَشْهِدُوا നിങ്ങൾ സാക്ഷി നിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِذَا تَبَايَعْتُمْ നിങ്ങളന്യോന്യം വിൽപന (ക്രയവിക്രയം) നടത്തിയാൽ. وَلَا يُضَارَّ ദ്രോഹിക്കപ്പെടുകയും അരുത്, ദ്രോഹിക്കുകയുമരുത്. كَاتِبٌ വല്ല എഴുത്തുകാരനും. وَلَا شَهِيدٌ വല്ല സാക്ഷിയും അരുത്. وَإِن تَفْعَلُوا നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലോ. فَإِنَّهُ فُسُوقٌ എന്നാലത് ധിക്കാരമാണ്, തോന്നിയവാസമായിരിക്കും. بِكُمْ നിങ്ങളിലുളള. وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَيُعَلِّمُكُمُ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. اللَّهُ അല്ലാഹു. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ) പറ്റിയും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പലിശയെയും, പലിശ ഇടപാടുകളെയും കുറിച്ച് പലതും വിവരിച്ചതിന്റെശേഷം മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിലെ നിത്യാവശ്യങ്ങളായ മുതലിടപാടുകളിൽ പൊതുവെ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതും, അവയുടെ നൻമക്കും സുരക്ഷിതത്വത്തിനും ഉപയുക്തമായതുമായ പല ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളും, വിധി വിലക്കുകളും ഖുർആനിലെ ഏററവും വലിയ സൂക്തമായ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുമെന്നപോലെ, ധനപരമായ ഇടപാടുകളിലും സത്യവിശ്വാസികൾ ഉന്നതവും മാന്യവുമായ നിലവാരം പുലർത്തി മറ്റുള്ളവർക്ക് മാതൃകയാകേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. വ്യക്തവും വിശദവുമായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഇടപാട് മര്യാദകൾ വേണ്ടതുപോലെ പാലിക്കപ്പെടായ്കകൊണ്ട്-അവ പാലിക്കുവാൻ മറ്റാരെക്കാളും കൂടുതൽ ബാദ്ധ്യസ്ഥരായിരുന്നിട്ടുപോലും-മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ ഇടപാടു സംബന്ധമായ വഴക്കും, വക്കാണവും ഇക്കാലത്ത് സാധാരണമാണെന്നുള്ളത് പരിതാപകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ. അധിക വ്യാഖ്യാനമോ വിവരണമോ കൂടാതെത്തന്നെ, ഏറെക്കുറെ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നവിധം വ്യക്തമാണ് ഈ വചനത്തിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ. എന്നാലും ഓരോ വാക്യത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ നമ്മുടെ മതപണ്ഡിതൻമാർ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കർമ്മപരമായ പല നിയമങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും നൽകിക്കാണാം. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ വാചകശൈലിയുടെയും, പ്രതിപാദന രീതിയുടെയും സവിശേഷതയാണത്. സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളുടെ സാരാംശം നമുക്കിങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) ഒരു നിശ്ചിത അവധിവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള കടമിടപാടുകൾ നടത്തുമ്പോൾ അത് എഴുതി. രേഖപ്പെടത്തിവെക്കേണ്ടതാകുന്നു. കടമിടപാടുകൾ എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, മതദൃഷ്ട്യാ വിരോധിക്കപ്പെടാത്തതും, അങ്ങുമിങ്ങും കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടുന്ന ബാധ്യത റൊക്കം തന്നെ കൊടുത്തുതീർപ്പെടാത്താതുമായ എല്ലാ ഇടപാടുകളും ഉൾപെടുന്നു. ഈ കൽപന നിയമപരമായ ഒരു നിർബന്ധം- അല്ലെങ്കിൽ നിബന്ധന- എന്ന നിലക്കുള്ളതല്ല. അഥവാ, എഴുതി വെക്കാത്തുകൊണ്ടുമാത്രം ശിക്ഷക്കു വിധേയമാകുകയോ, ഇടപാട് സാധുവല്ലാതാകുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല എന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം, ഭാവിയിൽ സംശയത്തത്തിനോ, കശപിശക്കോ മാർഗ്ഗമുണ്ടായേക്കുമെന്ന് കണ്ടാൽ, നിൽബന്ധമായി ത്തീരുന്നതാണ് താനും. അടുത്ത വചനത്തിൽ فان امن بعضكم بعضا (നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ വിശ്വസിച്ചാൽ) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യം ഇതിനു തെളിവായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവും അവിടെ വെച്ച് നമുക്ക് കാണാം. ان شاءالله ഏതായാലും ഇടപാടു കേവലം ചെറുതാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു മാതം എഴുതിവെക്കൽ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ല. പരസ്പരം വിശ്വാസ വഞ്ചന ചെയ്കയില്ലെന്നുള്ളതിൻെറപേരിൽ മാത്രമേ അത് വേണ്ടെന്നുവെച്ച് കൂടൂ. ഇടപാടു ചെറുതായാലും വലുതായാലും എഴുതിവെക്കുവാൻ മടിക്കരുത് എന്ന് അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നുണ്ടല്ലോ.

(2) എഴുതിരേഖപ്പെടുത്തുന്നതു എഴുത്തറിയുന്ന ഒരു മൂന്നാമൻെറ കൈക്കായിരിക്കണം. ഇടപാടുകാരിൽ ഒരാളായാൽ, എഴുത്തിൽ അയാൾ തൻെറതാൽപര്യത്തിന് അനുകൂലമായ വല്ല വ്യത്യാസമോ സൂചനയോ വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ ഇടയാകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങിനെ സംശയിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാമല്ലോ മൂന്നാമനാകുമ്പോൾ ഈ ദോഷം സംഭവിക്കുവാനില്ല. അവൻ നീതി പാലിക്കണം-ഒരു പക്ഷത്തിന് പ്രത്യേകം ഗുണമോ ദോഷമോ ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും ചെയ്വാൻ പാടില്ല -താനും. അഥവാ, ഇടപാടിൻെറ സ്വഭാവവും നിശ്ചയങ്ങളും ശരിക്കും അനുസരിച്ചായിരിക്കണം എഴുതുന്നത്. (3) എഴുത്തറിയുന്നവൻ-അവൻ എഴുതിക്കൊടുക്കേണ്ടു ന്ന സന്ദർഭം വന്നാൽ-അതിന് വിസമ്മതിച്ചുകൂടാ. അവന് എഴുതുവാൻ കഴിവുണ്ടായത് അല്ലാഹു അവനു ചെയ്തു കൊടുത്ത ഒരു അനുഗ്രഹമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു തൻെറ സഹോദരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആ കഴിവ് അവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് അല്ലാഹുവിനോട് ചെയ്യുന്ന ഒരു നന്ദികൂടിയാകുന്നു. അതിനു വിസമ്മതിക്കുന്നത് നന്ദികേടുമായിരിക്കും. ഇത് കേ വലം ഒരു സേവനമെന്ന നിലക്കാണു ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടത്. എങ്കിലും പ്രതിഫലം അർഹിക്കത്തക്കവണ്ണം അതിനുവേണ്ടി സമയവും ബുദ്ധിമുട്ടും വിനിയോഗിക്കേണ്ടി വരുന്ന പക്ഷം, എഴുത്തുകാരന് പ്രതിഫലം വാങ്ങാവുന്നതുമാകുന്നു. എഴുത്തുകാരനോടും സാക്ഷി യോടും ഉപദ്രവം കാണിക്കരുത് എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. (4) രേഖതയ്യാറാക്കുമ്പോൾ അതിൽ എഴുതേണ്ടുന്ന വാചകം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം, ആ ഇടപാടിൽ ആരുടെ പേരിലാണ് കടബാധ്യത വരുന്നതെങ്കിൽ അവനുള്ളതാണ്. അവൻ തന്നെ വാചകം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുമ്പോൾ ആ ബാധ്യത താൻ ഏറ്റെടുക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു ഏറ്റുപറയലും കൂടിയായിരിക്കും അത്. അവൻെറ ഇഷ്ടംപോലെ എന്തും അതിൽ എഴുതിച്ചേർക്കാമെന്നു ഇതിനർത്ഥമില്ല. ഉഭയ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾക്കോ മതനിയമങ്ങൾക്കേ. യോജി ക്കാത്ത വല്ല കൃത്രിമ വാക്കുകളും അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാൻ പാടില്ല. 'അവൻ അവൻെറ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ'. എന്നു പറഞ്ഞത് അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. വാചകങ്ങളിൽ വല്ല പാകക്കേടും വരുന്നുണ്ടോ എന്ന് മറുകക്ഷിക്ക് ആരായാവുന്നതുമാകുന്നു.

(5) ഇടപാടുകളെ സംബന്ധിച്ച രേഖകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് എഴുതിക്കുവാൻ എല്ലാവർക്കും സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. ഉദാഹരണമായി: ഭോഷൻ , അവിവേകി, ഭ്രാന്തൻ, കുട്ടി, ഭാഷ അറിയാത്തവൻ, ഊമ, രോഗി, വിദേശത്തു താമസിക്കുന്നവൻ ഇവർക്കെല്ലാം അതിനു കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് വേണ്ടി അവരുടെ

കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന രക്ഷിതാക്കളോ പ്രതിനിധികളോ അക്കാര്യം നിർവ്വഹിക്കണം. ഇവരും നീതിയുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. നിശ്ചയത്തിനും യഥാർത്ഥത്തിനും വിരുദ്ധമായി അവരവരുടെ വക അതിലൊന്നും കൂട്ടിക്കലർത്തിക്കൂടാ. (6) എഴുതി രേഖ പ്പെടുത്തിവെച്ചാൽ മാത്രം പോരാ, രണ്ടുപേരെ സാക്ഷിനിറുത്തുകയും വേണം. സാക്ഷികൾ മുസ ്ലിംകളും പ്രായപൂർത്തി എത്തിയ പുരുഷൻമാരുമായിരിക്കണം. 'നിങ്ങളുടെ പുരുഷൻമാരിൽ പെട്ടവർ' എന്ന വിശേഷണത്തിൽ നിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. സ്ത്രീകളെ സാക്ഷിയാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി തുടർന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇടപാട് കാര്യങ്ങളിൽ പുരുഷൻ മാരാണ് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാൻ സ്ത്രീകളേക്കാൾ അർഹരെന്ന് ഇതിൽ സൂചനയുണ്ട്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവേകവും പരിചയവും പുരുഷൻമാർക്കാണല്ലോ ഉണ്ടാകുക. കോടതി യിലും മറ്റും സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യവും കൂടുതൽ അവർക്കായിരിക്കും. സാക്ഷികൾ മര്യാദക്കാരും പൊതു സമ്മതൻമാരുമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതാണ് ممن ترضون (നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്നവരുൽ നിന്ന്) എന്ന വിശേഷണം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. (7) സംഗതിവശാൽ രണ്ടു പുരുഷൻമാരെ സൗകര്യപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഒരു പുരുഷനും രണ്ടു സ്ത്രീകളുമാവാം സാക്ഷികൾ. സ്ത്രീകളുമായി പ്രത്യേക ബന്ധമുള്ള ചില കാര്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളുടെ സാക്ഷ്യത്തിന് പ്രത്യേക സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇടപാടുകളുടെ കാര്യത്തിൽ സ്ത്രീകൾ മാത്രം സാക്ഷികളായാൽ പോരാ എന്നാണു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്.

(8) ഒരു പുരുഷൻെറ സ്ഥാനത്ത് രണ്ട് സ്ത്രീകൾ വേണമെന്നു വെക്കുവാൻ കാരണം അവർക്ക് പലപ്പോഴും ഓർമ്മതെറ്റും പിഴവും പിണഞ്ഞേക്കുമെന്നുള്ളതാണ് എന്നു കൂടി അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഒരുവൾക്ക് അബദ്ധം പിണഞ്ഞാൽ മറ്റേവൾ അത് ഓർമ്മപ്പെടുത്തി തിരുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ ഇത് ഉതകുമല്ലോ. വ്യക്തികളെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ചില സ്ത്രീകൾ ബുദ്ധിയിലും ഓർമ്മശക്തിയിലുമൊക്കെ പല പുരുഷൻമാരെയും കവച്ചു വെച്ചേക്കാമെങ്കിലും സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ പൊതുവെയുള്ള ബുദ്ധിപരമായ വ്യത്യാ സമാണ് അല്ലാഹു ഇതു മുഖേന സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) സ്ത്രീകളോടു ഇങ്ങിനെ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി ''നിങ്ങൾ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും അധികമായി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യണം. നരകക്കാരിൽ സ്ത്രികൾ അധികമായിട്ടാണ് എനിക്ക് കാണപ്പെട്ടരിക്കു ന്നതു. അപ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ അതിന് കാരണം ചോദിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ബന്ധുക്ക ളോട് നന്ദികേട് കാണിക്കുകയും ശാപം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബുദ്ധിയും മതവും കുറവായ നിങ്ങളിൽ ഒരുവൾ ദൃഢമനസ്കനായ ഒരു പുരുഷൻെറ ബുദ്ധിയെ പരാജയ പ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാൾ (അതിനു കഴിവുള്ള) മറ്റാരെയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.'' അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ചോദിച്ചു: 'ഞങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിയിലും മതത്തിലും എന്താണു കുറവ്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''രണ്ടു സ്ത്രീയുടെ സാക്ഷ്യം ഒരു പുരുഷൻെറ സ്ഥാനത്ത് നിലകൊള്ളുന്നുവെന്നുള്ളത് അവളുടെ ബുദ്ധിയുടെ കുറവ് നിമിത്തമാണ്. അവൾ ദിവസങ്ങളോളം നമസ്ക്കരിക്കാതെയും, റമസാനിൽ നോൽക്കാതെയും (ഋതുകാലങ്ങളിൽ) കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത് അവളുടെ മതത്തിലുള്ള കുറവുമാകുന്നു.'' (മുസ്ലിം.)

(9) സാക്ഷ്യം ഏറ്റെടുക്കുന്ന സന്ദർഭം നേരിടുമ്പോൾ സാക്ഷികൾ അതിന് വിസമ്മതിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. ഇടപാട് നടക്കുന്നിടത്ത് ചില നിശ്ചിത വ്യക്തികൾ മാത്രമാണ് ഹാജറുള്ളതെങ്കിൽ അവർ തന്നെ അത് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവരും. സാക്ഷ്യത്തിന് കൊള്ളാവുന്ന പലരും തയ്യാറുണ്ടെങ്കിൽ അവരില ആരെങ്കിലുമായി അതു നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ഒരു സാമൂഹ്യ കടമയും കൂടിയാണിത്. ആവശ്യം വരുമ്പോൾ, വിധികർത്താളുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥൻ മാരുടെയും മുമ്പിൽ സാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കൽ അവരുടെ ചുമതലയ ാകുന്നു. ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: ''സാക്ഷികളിൽ ഏറ്റവും നല്ലവനെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരട്ടെയോ? ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് തൻെറ (താൻ ഏറ്റെടുത്ത)

സാക്ഷ്യവുമായി വരുന്നവനാകുന്നു.'' (മു) വേണ്ടിവരുമ്പോൾ മടികൂടാതെ സാക്ഷ്യം നിറവേറ്റുന്നവൻ എന്ന് സാരം. മറ്റൊരു നബിവചനത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും വന്നിരിക്കുന്നു: ''സാക്ഷികളിൽവെച്ചു മോശമായവനെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരട്ടെയോ? സാക്ഷി നിൽക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാനണത്.'' (ബു;മു) ഇത് കള്ള സാക്ഷികളുടെ ലക്ഷണമാണല്ലോ.

(10) ഇടപാട് ചെറുതായാലും വലുതായാലും കടപത്രം എഴുതിവെക്കുവാൻ വൈമനസ്യം കാണിച്ചുകൂടാ. അഥവാ വലിയ ഇടപാടുകൾ മാത്രം രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചാൽ മതിയെന്നു വെക്കുന്നത് ശരിയല്ല. കടമിടപാടുകളെപ്പറ്റിയാണല്ലോ സംസാരം. അതുകൊണ്ട് ഇടപാടിൻെറ അവധി കഴിഞ്ഞ് അത് അവസാനിക്കുന്നതുവരെ അതിൻെറ രേഖ സൂക്ഷിക്കുകതന്നെ വേണ്ടതുണ്ട്. രേഖ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുവാനുള്ള അവകാശം ആർക്കാണെന്നു വക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും വാചകം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം കടബാധ്യത ഏൽക്കുന്നവന്നുള്ളതാകകൊണ്ട് കടം തീർത്തുകിട്ടേണ്ടുന്ന ആൾക്കാണ് രേഖ സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള അവകാശം. മാത്രമല്ല, വേണ്ടിവന്നാൽ ഇടപാടിലെ നിശ്ചയങ്ങളും നിബന്ധനകളും തെളിയിക്കേണ്ടി വരുക അവനാണല്ലോ.

(11) എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇത്ര ഊന്നിപ്പറയുവാനുള്ള കാരണങ്ങളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടണിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്: അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ കൂടുതൽ നീതിപൂർവ്വകമായത് അതാണ്. രണ്ട് പക്ഷത്തിനും ദോഷം പറ്റാതെ ഇടപാടിലെ നിശ്ചയങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു കാര്യങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അത് ഉതകുന്നു. രണ്ടാമതായി: സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യത്തിനു അതൊരു പിൻബലവുമായിരിക്കും. സാക്ഷികളുടെ മൊഴിയും എഴുതിവെച്ച രേഖയുംകൂടിയാകുമ്പോൾ തെളിവ് കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടും. കാലപ്പഴക്കംകൊണ്ടോ മറ്റോ സാക്ഷികൾക്ക് വല്ല മറവിയോ സംശയമോ നേരിട്ടാലും ആ എഴുത്തുനോക്കി യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. മൂന്നാമതായി: ഇടപാടുകാർക്കു തന്നെയും ഇടപാടിലെ വല്ല വ്യവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ചോ വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ചോ സംശയങ്ങൾ നേരിടുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടു. ആ സംശയം തീർക്കുവാനും വളരെ സഹായകരമായിരിക്കും അത്. മനുഷ്യരുടെനൻമയിൽ അല്ലാഹുവിന് എത്രമാത്രം താൽപര്യമാണുള്ളതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! (12) ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചതെല്ലാം കടമിടപാടുകളെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. ഇനി, ഇടപാട് കൈക്കും മൊഴിക്കും അവസാനിക്കുന്ന-അഥവാ സാധനം കൊടുക്കലും പ്രതിഫലം വാങ്ങലും ഒപ്പം തീരുന്ന -റൊക്ക ഇടപാടായിരുന്നാലോ? അത് എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തണമെന്നില്ല. സാധാരണ ഗതിയിൽ അതിൻെറആവശ്യകതയും നേരിടുന്നതല്ല. വൻതോതിലുള്ള ഇടപാടായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ ഭാവിയിൽ ഉടമസ്ഥത തെളിയിക്കേണ്ടുന്ന ഘട്ടം നേരിടുമെന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ടോ മറോ അത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ആവശ്യമാണെന്നുവരുമ്പോൾ എഴുതിവെക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതുമില്ല.

(13) എന്നാലും, റൊക്ക ഇടപാടുകളിലും രണ്ടാളെ സാക്ഷി നിറുത്തുന്നത് ആവശ്യമാകുന്നു. കക്ഷികൾ തമ്മിലോ പുറമേ നിന്നേ വല്ല തർക്കവും വാദവും ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, അതില്ലാതാക്കുവാൻ ഇത് പ്രയോജനപ്പെടും. നിത്യേന ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില്ലറ കൊള്ളക്കൊടുക്കലുകളിലെല്ലാം രണ്ടു സാക്ഷികൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ധരിക്കേണ്ടതില്ല. കാര്യപ്പെട്ടതും, ഭാവിയിൽ സാക്ഷിയുടെ ആവശ്യം നേരിട്ടേക്കാമെന്നു തോന്നുന്നതുമായ ഇടപാടുകളിൽ മാത്രമേ സാക്ഷി നിറുത്തേണ്ടതുള്ളു. റൊക്ക ഇടപാടുകളിൽ ഇരു കക്ഷികളുടെയും ബാദ്ധ്യത അപ്പപ്പോൾ തീർന്നുപോകുന്നു. കടമിടപാടുകളിൽ അവയുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുമ്പോഴേ ബാദ്ധ്യത അവസാനിക്കുന്നുള്ളു. ഇതാണ് രണ്ടും തമ്മിൽ ഈ വ്യത്യാസത്തിന് കാരണം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം കടമിടപാട് ചെറുതായാലും

വലുതായാലും അത് എഴുതിവെക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ, റൊക്കമിടപാടുകൾ ചെറുതായാലും വലുതായാലും സാക്ഷി നിറുത്തേണമെന്ന് അല്ലാഹു പറയാതിരുന്നതും. الله اعلم

(14) ولا يضار كاتب ولا شهيد എന്ന വാക്യത്തിലെ يضار എന്ന ക്രിയാ രൂപം കർത്താവ് അറിയപ്പെടുന്നതും (معروف) കർത്താവ് അറിയപ്പെടാത്തതും (مجهول) ആയിരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടു. ഇതനുസരിച്ച് അതിൻെറ തൊട്ടുനിൽക്കുന്ന രണ്ടു നാമങ്ങൾ (كاتب ، شهيد) അതിൻെറ കർത്താവോ കർമ്മമോ (الفاعل او المفعول) ആകാവുന്നതുമാണ്. അതിനാൽ ആ വാക്യത്തിന് രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥംവരാം. ഒന്നാമത്തേതുപ്രകാരം "എഴുത്തുകാരനാകട്ടെ, സാക്ഷിയാകട്ടെ ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കരുത് " എന്നും രണ്ടാമത്തേതു പ്രകാരം "എഴുത്തുകാരനോടാകട്ടെ, സാക്ഷിയോടാകട്ടെ ഉപദ്രവം ചെയ്യപ്പെടരുത് " എന്നും, അർത്ഥമായിരിക്കും. ഈ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥമാണ്. നാം പരിഭാഷയിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. എഴുത്തിലോ, സാക്ഷ്യമൊഴിയിലോ കൃത്രിമം നടത്തുക, ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ എഴുതിക്കൊടുക്കുവാൻ മടിക്കുക, സ്ക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കാതിരിക്കുക, മര്യാദയിൽ കവിഞ്ഞ കൂലിയോ യാത്രാച്ചിലവോ വാങ്ങുക മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങൾ എഴുത്തുകാരൻെറയും സാക്ഷിയുടെയും ഭാഗത്തു നിന്നു ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നായിരിക്കും ആദ്യത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. എഴുത്തിലോ സാക്ഷ്യത്തിലോ കൃത്രിമം നടത്തുവാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുക, മര്യാദപ്രകാരം നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന കൂലിച്ചെലവുകൾ കൊടുക്കാതിരിക്കുക, ഒഴിവും സൗകര്യവുമില്ലാത്തവരെ എഴുതുവാനും സാക്ഷി പറയുവാനും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുക മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങൾ ഇടപാടുകാരുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നായിരിക്കും രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അതിൻെറ താൽപര്യം.

(15) ആരുടെ ഭാഗത്ത് നിന്നായാലും ഉപദ്രവവും അനീതിയും ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം അതവരിൽ നിന്നുള്ള ധിക്കാരവും തോന്നിവാസവുമായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് എല്ലാവരും എല്ലാവിഷയത്തിലും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, ഇത്രയൊക്കെ വിശദരൂപത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു തരുന്നത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതനിയമങ്ങൾ പഠിച്ചറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും, നിങ്ങളുടെ നൻമക്കും വിജയത്തിനും ആവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന്, നിങ്ങൾ അവ എത്രത്തോളം പാലിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു തുടങ്ങിയ സർവ്വകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ടെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ മഹത്തായ വചനം അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന് അവൻെറ അടിയാൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഐഹികവും പാരിത്രികവുമായ ജീവിതങ്ങൾ വിജകരമാക്കുന്നതിലുള്ള താൽപര്യവും, അവരുടെ നേരെ അവൻ കാണിക്കുന്ന കാരുണ്യവും എത്ര മഹത്തരം! മുലകുടിക്കുന്ന ശിശുവിനോട് അതിൻെറ മാതാവിനുള്ളതിനേക്കാൾ എത്രയോ കരുണയാണ് അല്ലാഹുവിന് അവൻെറ അടിയാൻമാരോടുള്ളതെന്ന് നബി (ﷺ) ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്ത ഹദീസും നാം മുമ്പ് വായിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. اللهم فلك الحمد حتى ترضى

۞ وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا۟ كَاتِبًا فَرِهَـٰنٌ مَّقْبُوضَةٌ ۖ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ ٱلَّذِى ٱؤْتُمِنَ أَمَـٰنَتَهُۥ وَلْيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا۟ ٱلشَّهَـٰدَةَ ۚ وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُۥٓ ءَاثِمٌ قَلْبُهُۥ ۗ وَٱللَّهُ

283 നിങ്ങൾ വല്ല യാത്രയിലുമായിരിക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് ഒരെഴുത്തുകാരനെ കിട്ടാതിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ, കൈവശം നൽകപ്പെടുന്ന പണയങ്ങൾ (കൊടുക്കേണ്ടതാണ്) ഇനി, നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ വിശ്വസിച്ചുവെങ്കിൽ അപ്പോൾ, വിശ്വാസമർപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ തൻെറ വിശ്വാസ്യത നിർവ്വഹിച്ചു [പാലിച്ചു] കൊള്ളട്ടെ; അവൻ തൻെറ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിച്ചും കൊള്ളട്ടെ; നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യത്തെ (നിറ

بِمَا تَعۡمَلُونَ عَلِيمٞ ﴿٢٨٣﴾

വേറ്റാതെ) മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യരുത്. ആരെങ്കിലും അതിനെ മറച്ചുവെക്കുന്നപക്ഷം, അവന്‍, ഹൃദയം പാപിയായവനാകുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാണ്.

---

283 وَإِن كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നെങ്കില്‍. عَلَى سَفَرٍ വല്ലയാത്രയിലും. وَلَمْ تَجِدُوا നിങ്ങള്‍ക്ക് കിട്ടിയതുമില്ല. كَاتِبًا ഒരെഴുത്തുകാരനെ. فَرِهَانٌ എന്നാല്‍ പണയം നല്‍കുക, പണയങ്ങള്‍. مَّقْبُوضَةٌ കൈവശം നല്‍കപ്പെടുന്ന. فَإِنْ أَمِنَ എനി വിശ്വസിച്ചെങ്കില്‍. بَعْضُكُم നിങ്ങളില്‍ ചിലര്‍. بَعْضًا ചിലരെ. فَلْيُؤَدِّ എന്നാല്‍ അവന്‍ നിര്‍വഹിച്ചു(പാലിച്ചു) കൊള്ളട്ടെ. الَّذِي اؤْتُمِنَ വിശ്വാസമര്‍പ്പിക്കപ്പെട്ടവന്‍. أَمَانَتَهُ തന്റെ വിശ്വസ്തത. وَلْيَتَّقِ അവന്‍ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. اللهَ رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ. وَلاَ تَكْتُمُوا നിങ്ങള്‍ ഒളിച്ചു (മറച്ചു-മൂടി) വെക്കുകയും അരുത്. الشَّهَادَةَ സാക്ഷ്യത്തെ. وَمَن يَكْتُمْهَا ആരെങ്കിലും അതിനെ ഒളിച്ചുവെക്കുന്ന പക്ഷം. فَإِنَّهُ എന്നാല്‍ നിശ്ച.മായും അവന്‍. آثِمٌ قَلْبُهُ അവന്റെ ഹൃദയം പാപിയായവനാണ്. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിലെ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങള്‍ തന്നെയാണ് ഈ വചനത്തിലുമുള്ളത്. പ്രധാനമായും മൂന്നു കാര്യങ്ങളത്രെ ഇതില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. (1) യാത്രകളില്‍വെച്ച് കടമിടപാടു നടത്തുമ്പോള്‍ കടപത്രം എഴുതുവാന്‍ ആളെ കിട്ടാത്തപക്ഷം, കടം വാങ്ങുന്നവന്‍ (അധമര്‍ണ്ണന്‍) കടം കൊടുക്കുന്നവന് (ഉത്തമര്‍ണ്ണനു) വല്ല വസ്തുവും പണയമായി കൈവശം കൊടുത്തു ഇടപാടിനു ഉറപ്പു നല്‍കണമെന്നാകുന്നു. യാത്രയിലായിരിക്കലും, എഴുത്തുകാരനെ കിട്ടാതിരിക്കലും പണയം നല്‍കലിന് ഒരു നിബന്ധനയാണ്-അഥവാ യാത്രയിലല്ലാത്തപ്പോഴും എഴുത്തുകാരന്‍ നിലവിലുള്ളപ്പോഴും പണയം നല്‍കികൂടാ-എന്നില്ല. യാത്രയിലാകുമ്പോഴായിരിക്കും എഴുത്തുകാരനെ കിട്ടുവാനുള്ള വിഷമവും, പണയത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും കൂടുതല്‍ അനുഭവപ്പെടുക. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുവെന്നേയുള്ളു. മുന്‍കാലത്ത് എഴുത്തറിയുന്നവരുടെ വിരളതയും, അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാത്ര ഒരു നിത്യസംഭവമായിരുന്നുവെന്നതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. നബി(ﷺ) തിരുമേനി കാലഗതി അടയുമ്പോള്‍, അവിടത്തെ പടയങ്കി ഒരു യഹൂദന്റെ കയ്യില്‍ പണയത്തിലായിരുന്നുവെന്നും, വീട്ടുകാരുടെ ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി ധാന്യം കടം മേടിച്ചതിന്റെ പേരിലായിരുന്നു അതെന്നും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമത്രെ. യാത്ര പണയത്തിനു ഒരു നിബന്ധനയല്ലെന്ന് ഇതില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. പണയത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ഉത്തമര്‍ണ്ണനു തന്റെ സംഖ്യ തീര്‍ത്തു കിട്ടുമെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തലാണ്. ഈ ലക്ഷ്യം സാധിക്കണമെങ്കില്‍ പണയ വസ്തു അവനു കൈവശം ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ടു. അതുകൊണ്ടാണു 'കൈവശം നല്‍കപ്പെടുന്ന പണയം' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

(2) പരസ്പരം വിശ്വാസം അര്‍പ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞാല്‍ ആ വിശ്വാസ്യത ശരിക്കും പാലിക്കേണ്ടത് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടവന്റെ കടമയാണ്: അതില്‍ കൃത്രിമമോ വഞ്ചനയോ നടത്തുന്നതില്‍ അവന്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളണം എന്നുള്ളതാണ്. ഇതൊരു പൊതുവായ തത്വമായിട്ടാണു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പണയം വാങ്ങുന്നവനും കൊടുക്കുന്നവനും അടക്കമുള്ള ഇടപാടുകാരെ ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഉന്നം വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സന്ദര്‍ഭം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാം. കടസംഖ്യ കൊടുത്തു തീര്‍ക്കുമ്പോള്‍ മടികൂടാതെ പണയവസ്തു മടക്കിക്കൊടുക്കുക, അതുവരെ കേടുപാടൊന്നും വരുത്താതെ അതിനെ സൂക്ഷിക്കുക, പണയമോ സാക്ഷിയോ ഇല്ലാതെയും കടപത്രം എഴുതി രേഖപ്പെടുത്താതെയും പരസ്പര വിശ്വാസത്തിന്‍മേല്‍ നടത്ത

പ്പെട്ട ഇടപാടാകുമ്പോൾ അതിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി നിറവേററുക, കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ കടപ്പെട്ട വസ്തുവിൽ മായം ചേർക്കുക പോലെയുള്ള കൃത്രിമങ്ങളൊന്നും ചെയ്യാതെ നന്നാക്കികൊടുക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശ്വാസവഞ്ചനയെപ്പററി ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളും , നബി വചനങ്ങളും പ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. (3) സാക്ഷ്യം മൂടിവെക്കുവാൻ പാടില്ല. ഹൃദയം ദുഷിച്ചവരുടെ സ്വഭാവ മാണത്. ഹൃദയം ദുഷിച്ചവൻെറ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും ദുഷിക്കുമെന്നും, അവൻ കുററക്കാരനും പാപിയുമായിത്തീരുമെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കാതിരിക്കുക, യഥാർത്ഥ വിരുദ്ധമായ സാക്ഷിമൊഴി നൽകുക മുതലായവയെല്ലാം സാക്ഷ്യത്തെ ഒളിച്ചുവെക്കൽതന്നെ. ന്യായവിരുദ്ധവും, സത്യവിരുദ്ധവുമായ ക്രമക്കേടുകൾ ആരുതന്നെ ചെയ്താലും ശരി, അത് എന്തുതന്നെ ആയാലും ശരി, എല്ലാം അല്ലാഹു അറിയുമെന്നും, അവൻെറ മുമ്പിൽ അതിന് ഉത്തരം പറയേണ്ടി വരുമെന്നും അവസാനം അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം-40

لِّلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۗ وَإِن تُبْدُوا۟ مَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُم بِهِ ٱللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨٤﴾

284 അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ നിങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്താലും അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

---

284 لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَإِن تُبْدُوا നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നപക്ഷം, വ്യക്തമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ. مَا فِي أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ (മനസ്സുകളിൽ) ഉള്ളത്. أَوْ تُخْفُوهُ അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ മറച്ചുവെക്കുന്നുവെങ്കിൽ. يُحَاسِبْكُمْ بِهِ അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ വിചാരണ ചെയ്യും. الله അല്ലാഹു. فَيَغْفِرُ എന്നിട്ട് അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കും. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيُعَذِّبُ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَالله അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

ഖുർആനിലെ ഏററവും വലിയ ഈ മഹത്തായ സൂറത്തിൽ ഇതേവരെയായി തത്വോപദേശങ്ങൾ, ചരിത്രപാഠങ്ങൾ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തന്നു. അതിനു ശേഷം മൗലിക പ്രധാനമായ ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഈ സൂറത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ പോകുകയാണ്. ആകാശഭൂമികളിൽ-അതെ, അഖിലാണ്ഡത്തിൽ-ഉള്ള സർവ്വ വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. അവൻെറ സൃഷ്ടിയും അവൻെറ ഉടമയുമാണ്. അവൻെറ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണ്. രഹസ്യപരസ്യമെന്നോ, ഗൂഢവ്യക്തമെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവനറിയാവുന്നതാണ്. അവൻെറ അടിയാൻമാർ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയോ വാക്കുകളിലൂടെയോ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും, വെളിപ്പെടുത്താതെ മനസ്സിൽ മറച്ചു വെക്കുന്നതുമായ എല്ലാ വിചാരവികാരങ്ങളെയും അവൻ അറിയുന്നു. അവയെപ്പററി അവൻ

വിചാരണ നടത്തുകയും ചെയ്യും. എന്നിട്ടു പൊറുത്തുകൊടുക്കേണ്ടവർക്കു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും, ശിക്ഷിക്കേണ്ടവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും .എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള വിചാരങ്ങളടക്കം എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളെയും പരസ്യങ്ങളെയും അല്ലാഹു അറിയുമെന്നുള്ളത് പലപ്പോഴും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു അവൻ മനുഷ്യരെ വിചാരണ നടത്തുമെന്നു ഈ വചനത്തിൽ മാത്രമാണ് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ നിന്നായിരിക്കും താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള രിവായത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ സഹാബികൾക്ക് മനപ്രയാസം അനുഭവപ്പെടുകയുണ്ടായതും.

അഹ്മദ്, മുസ്‌ലിം (ﷺ) മുതലായ മഹാൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ‘‘ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ സഹാബികൾക്ക് അതു സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതായി. അവർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു സങ്കടപ്പെട്ടു. ഞങ്ങളുടെ കഴിവിൽ പെട്ട നമസ്കാരം, നോമ്പ്, ധർമ്മം, സമരം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ ഞങ്ങൾ ശാസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇപ്പോഴിതാ ഈ വചനം അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു ഞങ്ങളുടെ കഴിവിനപ്പുറമാണല്ലോ. (മനസ്സിലെ വിചാരങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിവില്ലല്ലോ) എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. നബി (ﷺ) അവരോടു പറഞ്ഞു: ‘‘മുമ്പ് വേദക്കാർ ചെയ്തതുപോലെ, ഞങ്ങൾ കേട്ടു, ഞങ്ങൾ എതിരു പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു പറയാതെ, ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ’’. അങ്ങനെ, കുറച്ചു കാലം അവർ ഈ വചനം പാരായണം ചെയ്തു പരിചയപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവരുടെ മനപ്രയാസം നീങ്ങുകയും, അല്ലാഹു അടുത്ത ആയത്ത് അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.’’ ഓരോരുത്തർക്കും കഴിവുള്ളതല്ലാതെ ആരോടും ശാസിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും മററും അടുത്ത രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

പ്രസ്തുത സംഭവം നിവേദനം ചെയ്ത ചില സഹാബികൾ, ഈ വചനത്തെ അടുത്ത വചനം ‘നസ്ഖ് ’ ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഈ വാക്കിനെ ആധാരമാക്കി ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ വചനം ‘മൻസൂഖാ’ണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, സാധാരണ പറയപ്പെടാറുള്ള-സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള-നസ്ഖ് (വിധി ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തൽ) അല്ല അവർ ആ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആദ്യം അവതരിച്ച വചനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം പിന്നീട് അവതരിച്ച വചനം വിവരിച്ച് തരുന്നുവെന്നേ ആ ‘നസ്ഖി’ന് അർത്ഥമുള്ളു. ഇമാം അസ്ഖലാനീ (ﷺ) മുതലായവർ ഈ സംഗതി പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. [മുൻഗാമികൾ നസ്ഖി (نسخ) ന് കൽപിച്ചിരുന്ന അർത്ഥവും പിൻകാല പണ്ഡിതൻമാർ അതിന് നൽകി വരുന്ന സാങ്കേതികാർത്ഥവും അടക്കം ‘നസ്ഖി’നെ സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കം ചിലതെല്ലാം 106-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിലും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക.]

മനുഷ്യൻെറ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ വിചാരങ്ങളെയും, തോന്നലുകളെയും കുറിച്ച് അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുമെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. നല്ല വിചാരങ്ങളും ചീത്തവിചാരങ്ങളും പരിശോധിച്ചു അതാതിനനുസരിച്ച നടപടി എടുക്കുമെന്നും, മാപ്പു നൽകേണ്ടവർക്ക് മാപ്പും ശിക്ഷ നൽകേണ്ടവർക്കു ശിക്ഷയും നൽകുമെന്നും, ആരൊക്കെയാണ് മാപ്പിന്നു-അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷക്കു-അർഹരെന്നു അല്ലാഹുവിന്നറിയാമെന്നുമാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. വിചാരണ നടത്തുമെന്നു പറഞ്ഞതിനെതുടർന്ന് (എന്നിട്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കു

ന്നുവല്ലോ. താഴെ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് ഇപ്പറഞ്ഞതു കൂടുതൽ വിശദമാകുന്നതാകുന്നു:-

(1) നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''നിശ്ചയമായും, എന്റെ സമുദായത്തിന് അവരുടെ മനസ്സുകൾ വർത്തമാനം പറയുന്നതു (മനസ്സിൽ തോന്നിയതു) -അതവർ പ്രവർത്തിക്കുകയോ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത പക്ഷം-അല്ലാഹു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.'' പ്രധാന ഹദീസ് പണ്ഡിതൻമാരെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണിത്. (2) മറ്റൊരു നബി വചനത്തിന്റെ സാരം: ''ഒരാൾ ഒരു നൻമ ചെയ്‌വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ട് അതവൻ ചെയ്തില്ല. എന്നലാവന് ഒരു പൂർണ്ണമായ നൻമയായി അത് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും. ഒരു നൻമ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ട് അതവൻ ചെയ്താൽ, പത്തു മുതൽ ഏഴ് നൂറിരട്ടിവരെയായി അത് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും. ഒരാൾ ഒരു തിൻമ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ട് അതവൻ ചെയ്തില്ല , എന്നാലത് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയില്ല. അതവൻ ചെയ്താൽ ഒരു തിൻമയായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും.'' ബുഖാരീയും, മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ധരിച്ചതാണിത്. (3) മുസ്‌ലിം (رحمه الله) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'ഒരു സംഘം ആളുകൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കു അവന്റെ മനസ്സിൽ ചിലതു (ചില ദുർബ്ബോധനങ്ങൾ) അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതു (വെളിക്കു) പറയുന്നതു അയാൾക്കു ഭയങ്കരമായും തോന്നുന്നു.'' (ഇതിനെപ്പററി തിരുമേനി എന്ത് പറയുന്നു?) തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കു അനുഭവപ്പെടുന്നുവോ?' അവർ 'അതെ' എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അതു സ്പഷ്ടമായ വിശ്വാസമാകുന്നു.'' വിശ്വാസസംബന്ധമായ തത്വങ്ങൾക്കു എതിരാകുന്ന വിധം മനസ്സിൽ ചിലപ്പോൾ തോന്നിപ്പോകുന്നതും , മററുള്ളവരോടു തുറന്നു പറയുവാൻ പോലും ധൈര്യം വരാത്തതുമായ ശങ്കാവിചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് സഹാബികൾ നബി (ﷺ) യോട് സംശയം ചോദിച്ചത്. അത് പറയുവാൻ പോലും അവർക്ക് മടിതോന്നുന്നത് അവരുടെ വിശ്വാസദാർഢ്യത്തെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ള തോന്നലുകൾ ഇല്ലാതാക്കുക മനുഷ്യന്റെ കഴിവിൽ പെട്ടതല്ലാത്തത് കൊണ്ടു അവ മൂലം സത്യവിശ്വാസത്തിന് കോട്ടം തട്ടുന്നതല്ലെന്നുമാണു നബി (ﷺ) അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം.

മനസ്സിന്റെ വിചാരവികാരങ്ങളിൽ തന്നെ, നല്ലതും ചീത്തയും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, ചിലതു പുണ്യത്തിലേക്കും ചിലതു പാപത്തിലേക്കും നയിക്കുമെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. സത്യവിശ്വാസം, നിഷ്കളങ്കത, ഭയഭക്തി, സൽക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്‌വാനുള്ള ആഗ്രഹം ആദിയായവയും, സത്യനിഷേധം, അഹംഭാവം, അസൂയ, കാപട്യം, ഭൗതികമോഹം ആദിയായവയുമെല്ലാം മനസ്സിന്റെ സന്തതികളാണല്ലോ. ഒരേ പ്രവൃത്തി തന്നെ, മനസ്സിലെ വിചാരമനുരിച്ചു നല്ലതും ചീത്തയുമായിത്തീർന്നു. ആകയാൽ, സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹു ഓരോരുത്തന്റെയും പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമല്ല, അവന്റെ മനസ്സിലെ വിചാരവികാരങ്ങളെയും ഉദ്ദേശ്യതാൽപര്യങ്ങളെയും മുഴുവൻ പരിശോധിച്ച് ഓരോന്നിന്റെ പേരിലും അർഹിക്കുന്ന നടപടി സ്വീകരിക്കുമെന്നും, മനുഷ്യന്റെ കഴിവിനും നിയന്ത്രണത്തിനും വിധേയമല്ലാത്തവയെ വിട്ടുകൊടുക്കുമെന്നും മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. വിചാരവികാരങ്ങളെ അനിയന്ത്രിതമായി അയച്ചുവിടാതെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതുണ്ട്, ദുർ വിചാരങ്ങൾക്കും ദുരുദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും കഴിയുന്നത്ര കടിഞ്ഞാണിടേണ്ടതുണ്ട്, നിയന്ത്രണാതീതമായവയെ പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാതെ അടക്കി നിറുത്തുവാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നൊക്കെയാണു നാം ഇതിൽ നിന്നുപഠിക്കേണ്ടത്.

والله الموفق والمعين

ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ

285 റസൂലിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ, അദ്ദേഹവും സത്യവിശ്വാസികളും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരും (തന്നെ) അല്ലാഹുവി

وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِۦ ۚ وَقَالُوا۟ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾

ലും, അവന്റെ മലക്കുകളിലും, അവന്റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, അവന്റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ റസൂലുകളിൽ ഒരാൾക്കിടയിലും ഞങ്ങൾ വ്യത്യാസം കാണിക്കുകയില്ല. (ഇതാണ വരുടെ നില) . അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു: ''ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പൊറുക്കൽ-(അതാണ് ഞങ്ങൾ തേടുന്നത്) -ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ നിന്റെ അടുക്കലേക്കത്രെ തിരിച്ചുവരവും.''

لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا ٱكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ إِن نَّسِينَآ أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦ ۖ وَٱعْفُ عَنَّا وَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَآ ۚ أَنتَ مَوْلَىٰنَا فَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

286 ഒരു ആത്മാവിനോടും [ഒരു വ്യക്തിയോടും] അതിനു നിവൃത്തിയുള്ളതല്ലാതെ അല്ലാഹു ശാസിക്കുകയില്ല. അത് (നന്മ) സമ്പാദിച്ചത് അതിനു തന്നെയായിരിക്കും; അത് (തിന്മ) സമ്പാദിച്ചു കൂട്ടിയതും അതിന്റെമേൽ തന്നെയായിരിക്കും. (പ്രാർത്ഥിക്കുക:) ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾ മറന്നു പോകുകയോ, ഞങ്ങൾ അബദ്ധം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിൽ നീ ഞങ്ങളെ പിടികൂടരുതേ! [ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കരുതേ!] ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ മേൽ നീ ചുമത്തിയതുപോലെ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ ഭാരം ചുമത്തുകയും ചെയ്യരുതേ! ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾക്കു സാധ്യതയില്ലാത്തത് ഞങ്ങളെ (ക്കൊണ്ട്) നീ വഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുതേ! ഞങ്ങൾക്ക് മാപ്പും നൽകേണമെ! ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും വേണമേ! ഞങ്ങളോട് കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണമേ! നീ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു. ആകയാൽ, അവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ ഞങ്ങളെ നീ സഹായിക്കേണമേ!''

---

285 آمَنَ الرَّسُولُ റസൂൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بِمَا أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കട്ട (ഇറക്കപ്പെട്ട) തിൽ. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്. مِن رَّبِّهِ തന്റെ റബ്ബിൽനിന്ന്. وَالْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികളും. كُلٌّ آمَنَ എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَمَلَائِكَتِهِ അവന്റെ മലക്കുകളിലും. وَكُتُبِهِ അവന്റെ (വേദ) ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും. وَرُسُلِهِ അവന്റെ റസൂലുകളിലും, ദൂതൻമാരിലും. لَا نُفَرِّقُ ഞങ്ങൾ വ്യത്യാസം കൽപ്പിക്കുകയില്ല. بَيْنَ أَحَدٍ ഒരാൾക്കിടയിലും. مِّن رُّسُلِهِ അവന്റെ റസൂലുകളിൽനിന്ന്. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു, പറയുന്നു. سَمِعْنَا ഞങ്ങൾ കേട്ടു. وَأَطَعْنَا ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു. غُفْرَانَكَ നിന്റെ പൊറുക്കൽ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ. وَإِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് തന്നെയാണ്. الْمَصِيرُ തിരിച്ചുവരവ്, പര്യവസാനം. 286 لَا يُكَلِّفُ اللهُ അല്ലാഹു ശാസിക്കുകയില്ല, നിർബ്ബന്ധിക്കുകയില്ല, കീർത്തിക്കുകയില്ല. نَفْسًا ഒരു ആത്മാവിനോടും (ആളോടും-വ്യക്തിയോടും) . إِلَّا وُسْعَهَا അതിന്റെ നിവൃത്തി (സൗകര്യം - കഴിവ്) അല്ലാതെ. لَهَا അതിനാണ്, അതിനുായിരിക്കും, അതിന്റേതാണ്. مَا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ചത്. وَعَلَيْهَا അതിന്റെ മേലും തന്നെ, അതിന് തന്നെ. مَا اكْتَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ചുകൂട്ടിയത്. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. لَا تُؤَاخِذْنَا ഞങ്ങളെ

നീ പിടികൂടരുതേ. إِن نَّسِينَا ഞങ്ങള്‍ മറന്നു പോയെങ്കില്‍. أَوْ أَخْطَأْنَا അല്ലെങ്കില്‍ അബദ്ധം ചെയ്തെങ്കില്‍. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. وَلاَ تَحْمِلْ ചുമത്തുകയും ചെയ്യരുതേ. عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേല്‍, ഞങ്ങള്‍ക്ക്. إِصْرًا ഭാരം (ഞെരുക്കം) . كَمَا حَمَلْتَهُ നി അത് ചുമത്തിയതുപോലെ. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെമേല്‍. مِن قَبْلِنَا ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിലുളള. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. وَلاَ تُحَمِّلْنَا ഞങ്ങളെ വഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുതേ. مَا യാതൊന്നിനെ. لاَ طَاقَةَ കഴിവില്ല, സാധിപ്പില്ല. لَنَا بِهِ ഞങ്ങള്‍ക്ക് അതിന്. وَاعْفُ عَنَّا ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് (ഞങ്ങള്‍ക്ക്) മാപ്പു നല്‍കുകയും വേണമേ. وَاغْفِرْ لَنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക് പൊറുത്തു തരുകയും വേണമേ. وَارْحَمْنَا ഞങ്ങളോട് കൃപ കാണിക്കുകയും വേണമേ. أَنتَ مَوْلاَنَا നീ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു, തമ്പുരാനാണ്. فَانصُرْنَا ആകയാല്‍ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണേ. عَلَى الْقَوْمِ ജനങ്ങളുടെ മേല്‍ (എതിരെ) . الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ.

സൂറത്തിന്‍െറ ആരംഭത്തില്‍, വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആന്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ വിധിവിലക്കുകള്‍ സൂക്ഷിക്കുന്ന 'മുത്തഖീ'കള്‍ക്ക് മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനമാണെന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു. അദൃശ്യകാര്യങ്ങളില്‍ വിശ്വസിക്കുക, നമസ്കാരം നിലനിര്‍ത്തുക, അല്ലാഹു നല്‍കിയതില്‍ നിന്ന് ചിലവഴിക്കുക, റസൂല്‍ തിരുമേനിക്കും മുന്‍ പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്കും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവരാണ് മുത്തഖീകള്‍ എന്ന് തുടര്‍ന്നു വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം, ഇതേവരെയായി വളരെയേറെ കാര്യങ്ങള്‍ വിവരിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരംഭത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ആ മുത്തഖീകള്‍ നബി (ﷺ) യും, നബി (ﷺ) യില്‍ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികളുമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടും, വിശ്വാസം, ഭയഭക്തി, അനുസരണം ആദിയായവയില്‍ അവരുടെ നിലപാട് എന്താണെന്നു വിവരിച്ചുകൊണ്ടും ഈ സൂറത്ത് അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

റസൂലിന് അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്നു എന്തെല്ലാം അവതരിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതിലെല്ലാം അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. (امن الرسو بما انزل اليه من ربه) അദ്ദേഹം അതില്‍ വിശ്വസിക്കുക യെന്നുള്ളതു സ്വാഭാവികവുമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോള്‍, وحق له ان يؤمن (അദ്ദേഹം അതില്‍ വിശ്വസിക്കുവാന്‍ അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന് നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായതും. (ബൈഹഖീ, ഹാകിം, ഇബ്നുജരീര്‍.) റസൂല്‍ മാത്രമാണോ അതില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നത്? അല്ല. എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (والمؤمنون). അത് അവതരിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, ഒന്നാമതായി വിശ്വസിക്കേണ്ടത് അല്ലാഹുവിലാണല്ലോ. മലക്കുകളാകുന്ന അദൃശ്യദൂതന്‍മാരുടെ കൈക്കാണ് അത് അവതരിപ്പിക്കുന്നതും. അതിനാല്‍ മലക്കുകളിലും വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) ക്ക് മാത്രമോ, നബി (ﷺ) ക്ക് അവതരിക്കപ്പെട്ട ഖുര്‍ആന്‍ മാത്രമോ അല്ല അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പല റസൂലുകള്‍ ക്കുമായി വേറെയും പല വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇതിന് മുമ്പ് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ആ റസൂലുകളുടെയും ദൗത്യങ്ങളും, പ്രബോധനങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ, നബി (ﷺ) യുടെയും ഖുര്‍ആന്‍െറയും ദൗത്യത്തില്‍ നിന്നും, പ്രബോധനങ്ങളില്‍ നിന്നും അന്യമായിരുന്നതുമില്ല. അതിനാല്‍, അവരെല്ലാവരും-റസൂലും സത്യവിശ്വാസികളുമെല്ലാം തന്നെ-അല്ലാഹുവിലും, അവന്‍െറ മലക്കുകളിലും അവന്‍െറ മുഴുവന്‍ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, അവന്‍െറ എല്ലാ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.
كل امن بالله وملئكته وكتبه ورسله

അല്ലാഹുവിന്‍െറയും അവന്‍െറ റസൂലുകളുടെയും ഇടയില്‍ വ്യത്യസ്തഭാവം കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് نؤمن ببعض ونكفر ببعض (ഞങ്ങള്‍ ചിലതില്‍ വിശ്വസിക്കും, ചിലതില്‍ ഞങ്ങള്‍ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും-4: 150) എന്നു അവിശ്വാസികള്‍ പറഞ്ഞതുപോലെ അവര്‍ പറയുകയില്ല. വേദക്കാര്‍ ചെയ്തതുപോലെ نؤمن بما أنزل إلينا (ഞങ്ങള്‍ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതില്‍ ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കും-2: 91) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മററുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ അവര്‍ അവിശ്വസിക്കയുമില്ല. അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലുകളില്‍ പെട്ട ഒരാള്‍ക്കിടയിലും ഞങ്ങള്‍ വ്യത്യാസം

കാണിക്കുകയില്ല. എന്നത്രെ അവർ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന നിലപാട്. അഥവാ, എല്ലാ റസൂലുകള ിലും, അവർക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണവർ. അതുപോലെത്തന്നെ, മുമ്പ് ഇസ്രാഈല്യർ പറഞ്ഞതുപോലെ سمعنا وعصينا (ഞങ്ങൾ കേട്ടു, അനുസരണക്കേടും കാണിക്കുന്നു. (2: 93) എന്നും അവർ പറയുകയില്ല. ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നായിരിക്കും അവർ പറയുക. وقالوا سمعنا واطعنا അതെ, അല്ലാഹു എന്ത് കൽപിച്ചാലും വിരോധിച്ചാലും അതെല്ലാം ശരിക്ക് കേട്ട് സ്വീകരിക്കുവാനും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനും തയ്യാറുള്ളവരാണവർ. കാരണം, അവരുടെ ഏക ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപപൊറുതിയാണ്. തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെന്നു അവൻെറ മുമ്പിൽ കണക്കുബോധിപ്പിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന ബോധവും അവർക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നിൻെറ പൊറുതി-അതാണു ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്-ഞങ്ങളുടെ തിരിച്ചുവരവു നിൻെറ അടുക്കലേക്കാണല്ലോ'. എന്ന് അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും.

ശരി, മേൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നവരും, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി വിലക്കുകളെല്ലാം നിരുപാധികം അനുസരിക്കുന്നവരുമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ എല്ലാ വിധിവിലക്കുകളും അപ്പടി സ്വീകരിച്ചു അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ മനുഷ്യന് കഴിയുമോ? എന്നു വല്ലവർക്കും സംശയം തോന്നിയേക്കാമെങ്കിൽ അതിനുള്ള മറുപടിയായി അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''ഒരാളോടും ആ വ്യക്തിക്ക് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സൗകര്യമായതല്ലാതെ അതിനപ്പുറം അല്ലാഹു ശാസിക്കുന്നതല്ല. لا يكلف الله نفسا الا وسعها'' വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വാക്യമാണിത്. 'പരമാവധി സാധ്യമാകുന്നത്' എന്നോ, 'വിഷമത്തോടു കൂടെയെങ്കിലും കഴിയുന്നത്' എന്നോ മറേറാ അർത്ഥം വരാവുന്ന مقدورها ،طاقتها പോലെയുള്ള വാക്കുകളൊന്നും ഉപയോഗിക്കാതെ, 'അനുസരിക്കുവാൻ സൗകര്യവും നുവൃത്തിയുമുള്ളത്' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ وسعها എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. വലിയ വിഷമമൊന്നും സഹിക്കേണ്ടിവരാതെ-അസഹ്യമായ കഷ്ടനഷ്ടമൊന്നും ബാധിക്കാതെ-അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്താവുന്ന കാര്യങ്ങളേ അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നാണിതിൻെറ താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما جعل عليكم فى الدين من حرج (മതത്തിൽ അവൻ നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു വിഷമവും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. (22: 78.) സാധാരണനിലയിൽ പറയത്തക്കബുദ്ധിമുട്ടുകൂടാതെ നിർവ്വഹിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളേ അല്ലഹു മതത്തിൽ ശാസിക്കുന്നുള്ളു. എന്നുസാരം. അതോടു കൂടി, താൽകാലികമായോ, സാന്ദർഭികമായോ ഏർപ്പെടുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളിൽ അതതിനനുസരിച്ച പ്രതിവിധികളും ഇളവുകളും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും.

പക്ഷെ, തികച്ചും സ്വതന്ത്രനായി-ഇഷ്ടത്തിനും ഇച്ഛക്കുമൊത്തവിധം-ജീവിച്ചുകൊള്ളുവാൻ മനുഷ്യനെ അല്ലാഹു അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് പരമാർത്ഥമാണ്. അത് അല്ലാഹുവിൻെറ നീതിക്കും, അവൻെറ സൃഷ്ടികളോട് അവനുള്ള ദയക്കും യോജിക്കുന്നതുമല്ല. ബുദ്ധിയോ യുക്തിയോ അതിനെ ശരിവെക്കുകയുമില്ല. അങ്ങിനെ ജീവിക്കുന്നതിന് മതം ഒരു തടസ്സമായി കാണുകയും, അതിൻെറ പേരിൽ മതത്തോട് വെറുപ്പും അറപ്പും തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പററി, അവർ കേവലം പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെയുള്ള ഒരുതരം പ്രാകൃത ജീവികളെന്നേ കരുതേണ്ടതുള്ളു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഓരോ വ്യക്തിയും ചെയ്തുവെക്കുന്ന നൻമ അതിനുതന്നെയാണ് ഗുണം ചെയ്യുന്നത്. അത് ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന തിൻമ അതിനുതന്നെയാണ് ദോഷം വരുത്തുന്നതും. لها ما كسبت وعليها ما كتسبت അതിൽ അല്ലാഹുവിന് എന്തെങ്കിലും നേട്ടമോ കോട്ടമോ ഉണ്ടാവാനില്ല. പക്ഷേ, മനുഷ്യന് ഗുണകരമായി കലാശിക്കുന്നത് ഏതൊക്കെയാണ്, ദോഷകരമായി കലാശിക്കുന്നത് ഏതൊക്കെയാണ് എന്നുള്ള സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം അവന് മാത്രമാണുള്ളത്. മനുഷ്യന് അതറിഞ്ഞുകൂടാ. അതുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യൻ ജീവിക്കേണ്ടത് ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണെന്ന് അല്ലാഹു ശാസിക്കുന്നതും.

നബി (ﷺ) യും സത്യവിശ്വാസികളും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതും, പ്രാർത്ഥിക്കാറുള്ളതുമായ മഹത്തായ ഒരു പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടാണ് ഈ അദ്ധ്യായം അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: ''റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ജീബ്രീൽ (عليه السلام) ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരവസരത്തിൽ ഒരു ശബ്ദം കേൾക്കപ്പെട്ടു. ജിബ്രീൽ മേൽപോട്ട് നോക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞു : ആകാശത്ത് മുമ്പ് തീരെ തുറക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കവാടം തുറക്കപ്പെട്ടതാണത്. അങ്ങനെ, അതിലൂടെ ഒരു മലക്ക് ഇറങ്ങി നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: താങ്കൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രണ്ടു പ്രകാശങ്ങൾകൊണ്ട് സന്തോഷപ്പെട്ടുകൊള്ളുക. താങ്കളുടെ മുമ്പ് ഒരു പ്രവാചകനും അത് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതായത് 'ഫാതിഹത്തുൽ കിതാബും' (സൂറ: ഫാതിഹ: യും) , സൂറത്തുൽ ബഖറ: യുടെ അന്ത്യഭാഗങ്ങളും. അവ രണ്ടിൽ നിന്നും താങ്കൾ ഏതക്ഷരം ഓതിയാലും അത് താങ്കൾക്ക് നൽകപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല.'' (മു.ന) സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയുടെയും, ഈ സൂറത്തിൻെറയും അവസാനത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകളാണ് ആ രണ്ട് പ്രകാശങ്ങൾകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് അല്ലാഹു ഉത്തരം നൽകാതിരിക്കുകയില്ലെന്നത്രെ മലക്ക് നബി (ﷺ) യെ അറിയിച്ചത്. അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികൾ അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവൻതന്നെ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത പ്രാർത്ഥനയായിരിക്കെ, ആ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് അവൻ ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകാതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.

ربنا (ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥനയിലെ അപേക്ഷകൾ ഇവയാണ്: (1) ''ഞങ്ങൾ മറന്നുപോകുകയോ, ഞങ്ങൾ അബദ്ധം പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ നീ ഞങ്ങളെ പിടികൂടി ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കരുതേ!'' മറവി മൂലമോ, അബദ്ധത്തിലോ ചെയ്യുന്ന തെററുകൾക്ക് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതല്ലെന്ന് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു, പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അത് വ്യക്തമാകുന്നുമുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് തോന്നിയേക്കാം. അശ്രദ്ധമൂലവും കർത്തവ്യ ബോധത്തിൻെറ പോരായ്മ നിമിത്തവുമായിരിക്കും മിക്കപ്പോഴും മറവിയുടെയും അബദ്ധത്തിൻെറയും കാരണം. ചിലപ്പോൾ അനാവശ്യമോ ആക്ഷേപാർഹമോ ആയ വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ മുഴുകിപ്പോയതുകൊണ്ടുമായിരിക്കും. അപ്പോൾ, എല്ലാ മറവിയിലും അബദ്ധത്തിലും മനുഷ്യൻ തികച്ചും നിരപരാധിയായിരിക്കുകയില്ല. ഇനി, മറവികൊണ്ടോ അബദ്ധത്തിലോ ചെയ്തുപോയ തെററുകൾ മാപ്പുചെയ്യപ്പെട്ടാൽ തന്നെയും അതിനെ തുടർന്ന് തൃപ്തികരമല്ലാത്ത ഭവിഷ്യത്തുകൾ വേറെ സംഭവിക്കുവാനും ഇടയുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് മറവി ബാധിച്ചോ അബദ്ധം പിണഞ്ഞോ ഉണ്ടാകാവുന്ന ദോഷങ്ങളൊന്നും ബാധിക്കാതെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഞങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കണേ എന്നാണിതിൻെറ താൽപര്യം.

(2) ''മുമ്പുള്ളവരുടെ മേൽ ചുമത്തിയതുപോലുള്ള ഭാരങ്ങളൊന്നും ഞങ്ങളുടെ മേൽ ചുമത്തരുതേ!'' മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ മേലുണ്ടായിരുന്നുതുപോലെയുള്ള ചില കർശന നിയമങ്ങളും, പ്രയാസം കൂടിയ കർമ്മാചാരങ്ങളുമാണ് ഭാരം (اصر) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. നബി(ﷺ) യുടെ ദൌത്യോദ്ദേശ്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ويضع عنهم اصرهم والاغلال التى كانت عليهم (അവരുടെ-വേദക്കാരുടെ- ഭാരവും, അവരുടെ മേലുണ്ടായിരുന്ന കുടുക്കുബന്ധങ്ങളും അദ്ദേഹം അവരിൽനിന്ന് ഇറക്കിവെക്കും (അഅ്റാഫ്: 157) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. മുൻ സമുദായങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പല നിയമങ്ങളും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സമുദായത്തിന് ലഘൂകരിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. (3) ''ഞങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളൊന്നും ഞങ്ങളെ വഹിപ്പിക്കരുതേ!'' അഥവാ ഞങ്ങൾക്ക് താങ്ങുവാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽ സംഭവിപ്പിക്കരുതേ! ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഞങ്ങൾക്ക് സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത കഷ്ടപ്പാടുകൾ വരാതെ ഞങ്ങളെ കാത്തുതരണേ! എന്ന് സാരം. (4) ''ഞങ്ങൾക്ക് മാപ്പു നൽകണേ!'' (5) ''ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരണേ!'' (6) ''ഞങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യണേ!'' ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളും തെററുകുററങ്ങളും വെളിക്ക് വരുത്താതെ മൂടിവെച്ചു മാപ്പാക്കുകയും,

അവ മൂലം ഞങ്ങളെ ശിക്ഷയിലും അപമാനത്തിലും അകപ്പെടുത്താതെ പൊറുത്ത് തരുകയും ചെയ്യേണമേ! എന്ന് വേണ്ട, ഞങ്ങളുടെ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ ജീവിതങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലായ്പോഴും കാരുണ്യമേകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! എന്ന് താൽപര്യം.

(7) പ്രാർത്ഥനയിലെ അവസാന വാക്യത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- ''റബ്ബേ! നീയത്രെ ഞങ്ങളുടെ യജമാനൻ. വേറെ ആരുടെ യജമാനത്വവും ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ച് ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുവാനും, നിൻെറ അടിയാൻമാരും സത്യവിശ്വാസികളുമായ ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ സഹായം നൽകുവാനും ഞങ്ങൾക്ക് നിന്നെയല്ലാതെ ആരേയും ആശ്രയിക്കുവാനില്ലല്ലോ. ആകയാൽ, അവിശ്വാസികളായ എല്ലാവർക്കുമെതിരിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഞങ്ങളെ നീ സഹായിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണേ!''

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) ൽ നിന്ന് ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (ﷺ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു:- ''സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ അവസാനത്തിൽ നിന്ന് രണ്ട് ആയത്തുകൾ ആരെങ്കിലും ഒരു രാത്രിയിൽ ഓതിയാൽ അവ അവന് മതിയാകും''. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ നബി (ﷺ) അവ ഓതിയപ്പോൾ, ഓരോ വാക്യത്തിൻെറയും ഉടനെ **قد فعلت** (അപ്രകാരം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) എന്ന് പറയപ്പെട്ടതായി ഇബ്നു അബ്ബാസും (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (മു. തി.) ഈ വചനങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെ കുറിക്കുന്ന വേറെയും പല ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ സൂറത്ത് ഓതിക്കഴിയുമ്പോൾ മുആദ് (ﷺ) 'ആമീൻ' (**امين** ഉത്തരം നൽകേണമേ!) എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതായി ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او أخطأنا – الاية**

[اللهم ربنا ولك الحمد ولك المنة والفضل]

3. സൂറത്തു ആലു ഇംറാൻ سورة آل عمران

മദീനയിൽ അവതരിച്ചത്– വചനങ്ങൾ 200 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 20

ഈ സൂറത്തിൽ ഇംറാൻ കുടുംബത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് ഇതിന് സൂറത്ത് ആലു ഇംറാൻ (ഇംറാൻ കുടുംബം) എന്നുപറയപ്പെടുന്നു. ഈ സൂറത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠതകൾ ഉൾകൊള്ളുന്ന ചില ഹദീസുകൾ സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിൽ വളരെ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അതുപോലെ, ഈ സൂറത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചും കുറേ അധികം പ്രസ്താവനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഹിജ്റ ഒമ്പതാം കൊല്ലത്തിൽ നജ്രാൻ(*) ദേശക്കാരായ ഒരു ക്രിസ്തീയ നിവേദക സംഘം നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽവന്ന സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ സൂറത്തിൻെറ ആദ്യം മുതൽക്കുള്ള എൺപതിൽപരം വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത് എന്നത്രെ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ആ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ചില ആശയങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഇസ്‌ലാം ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, ചില ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത സംഭ വത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

അറുപത് പേരടങ്ങിയ ഒരു ക്രീസ്തീയ സംഘമായിരുന്നു അത്. അവരുടെ പ്രസിദ്ധ നേതാക്കളും പണ്ഡിതൻമാരുമായ പതിനാലു പേരടങ്ങിയ ഒരു നേതൃസംഘവും അതി ലുണ്ടായിരുന്നു. ‘അസ്വർ’ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെയായിരുന്നു അവർ മദീനാ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചത്. അവരുടെ നമസ്കാരത്തിൻെറ (പ്രാർത്ഥനാകർമ്മത്തിൻെറ) സമയമായപ്പോൾ പള്ളിയിൽവെച്ച് തന്നെ അത് നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നബി (ﷺ) അവർക്ക് അനുമതി നൽകി. അവർ അവരുടെ പതിവ് പ്രകാരം കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് അത് നിർവ്വഹിച്ചു. കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ നേതാക്കളായിരുന്ന മുന്ന് പേർ നബി (ﷺ) യുമായി സംഭാഷണം നടത്തി. ഈസാ (عليه السلام) ദൈവമാണെന്നും, ദൈവപുത്രനാണെന്നും, (പിതാവ്, മാതാവ്, (†) പുത്രൻ എന്നീ) മൂന്നും ചേർന്നതാണ് ദൈവമെന്നുമുള്ള പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും സംസാരം നടന്നു. മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുകമുതലായ ചില അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഈസാ (عليه السلام) നബി കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ടിരുന്നത് അദ്ദേഹം ദൈവമാ യത് കൊണ്ടാണെന്നും, അദ്ദേഹം ജനിച്ചതു പിതാവില്ലാതെയായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനായതുകൊണ്ടാണെന്നും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ‘ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു, ഞാൻ കൽപിച്ചു’ എന്നിങ്ങനെ ഏകവചന രൂപത്തിൽ പറയേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്ത് നാം സൃഷ്ടിച്ചു, നാം കൽപിച്ചു, എ ന്നും മറ്റും ബഹുവചന രൂപത്തിൽ പറയുന്നത് ദൈവം ഒന്നിലധികം പേരുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നും മറ്റും അവർ സമർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി.(‡) അവരുടെ വാദങ്ങളെയും, ന്യായങ്ങളെയും ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് ഖുർആൻ അവതരിക്കുകയും, അവർ നബി (ﷺ) യോട് ഉത്തരത്തിൽ മു ട്ടുകയും ചെയ്തു. അവരെ നബി (ﷺ) ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ഞങ്ങൾ മുമ്പേ മുസ്‌ലീംകളായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർ വാദിച്ചു. അല്ലാഹുവിന് സന്താനമുണ്ടെന്ന വാദം, പന്നിമാംസം ഭുജിക്കൽ, കുരിശാരാധന മുതലായവ നിങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങൾ ഇസ്‌ലാം അം ഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് നബി (ﷺ) മറുപടി പറഞ്ഞു. സത്യം മനസ്സിലായിട്ടും അതിലേക്കുമടങ്ങുവാൻ

---

[*] ഹിജാസിനും, യമനിനും ഇടയിലുള്ള ഒരു രാജ്യം.

[†] ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ത്രിയേകത്വ സിദ്ധാന്തത്തിൽ ഇക്കാലത്തു മാതാവിനും (മർയംബീവിക്കു) സ്ഥാനമില്ല. പകരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി സന്ദർഭോചിതം പിന്നീട് വിവരിക്കുന്നതാണ്. انشاء الله

[‡] ഇത്തരം ക്രിസ്തീയവാദങ്ങളെല്ലാം-കലോചിതമായ ചില പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും സഹിത മാണെങ്കിലും-ഇന്നും പാതിരിമാർക്കിടയിൽ സാധാരമണമാകുന്നു.

തയ്യാറാകാതിരുന്ന അവരെ താഴെ -61-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ - നബി (ﷺ) ഒരു 'മുബാഹലക്കു' (പരസ്പരം ശാപപ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതിന്) ആഹ്വാനം ചെയ്തു.അതിൽ നിന്ന് അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണ് ചെയ്തത്. അവസാനം കപ്പം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് കരാർ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ മടങ്ങിപ്പോയി. അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന ചില ആഭ്യന്തര വഴക്കുകളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ പറ്റിയ വിശ്വസ്തനായ ഒരാളെ തങ്ങളൊന്നിച്ചു അയച്ചുതരണമെന്ന അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം, സമുദായത്തിലെ വിശ്വസ്തർ (**امين الامة**) എന്ന കീർത്തി നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അബൂഉബൈദഃ (رضي الله عنه) യെ അവരൊന്നിച്ച് നബി (ﷺ) അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം.

ക്രിസ്ത്യാനികളെയും, അവരുടെ വാദങ്ങളെയും പരാമർശിച്ചു കൊണ്ടാണ് ഈ സൂറത്തിലെ ഏതാനും വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന സ്ഥിതിക്കു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ പലതിനെയും ഈ സൂറത്തിൽ ഖണ്ഡിക്കുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത് കാണാം. അതേസമയത്തു തത്തുല്യങ്ങളായമറ്റു പല അബദ്ധ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയിലാണ് അവ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വേറൊരു വസ്തുതകൂടി ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്ന്: ആദ്യത്തെ 80 ൽ പരം വചനങ്ങൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നജ്റാൻ നിവേദക സംഘത്തിൻെറ സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് അവതരിച്ചവയാണെന്ന് പല ഖുർ ആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും മൊത്തത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ ചില വചനങ്ങളിലെ വിഷയവും സംസാരശൈലിയും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവ അതിന് മുമ്പു തന്നെ അവതരിച്ചിരിക്കണമെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ബദ്ർ യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന 13-ാം വചനം ഇതിനൊരു ഉദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. പ്രസ്തുത 80 ൽ പെട്ട ചില വചനങ്ങളുടെ അവതരണം നജ്റാൻ സംഘത്തിൻെറ വരവിനെ തുടർന്നുണ്ടായതല്ലെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകൾ നിലവിലുണ്ടുതാനും. ആ സ്ഥിതിക്ക് 80 ആയത്തുകൾ നജ്റാൻകാരെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നുള്ള രിവാത്തുകളെ ആസ്പദമാക്കി അത് ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനാൽ, ആ എപതിൽ മിക്കവാറും വചനങ്ങൾ അവരെ സംബദ്ധിച്ചും , മറ്റു ചിലത് വേറെ അവസരങ്ങളിലും അവതരിപ്പിച്ചതായിരിക്കുമെന്ന് കരുതുവാനാണ് ന്യായം. **الله اعلم**

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമ കാരുണ്യകനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

الٓمٓ ﴿١﴾

1 അലിഫ്-ലാം-മീം

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُ ﴿٢﴾

2 അല്ലാഹു-അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല. (അവൻ) ജീവത്തായുള്ളവൻ; സർവ്വ നിയന്താവായുള്ളവൻ.

---

1 **الٓم** അലിഫ്-ലാം-മീം. 2 **الله** അല്ലാഹു. **لاَ إِلَهَ** ആരാധ്യനേയില്ല. **إِلاَّ هُوَ** അവനല്ലാതെ. **الْحَيُّ** ജീവത്തായുള്ളവൻ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനായ. **الْقَيُّومُ** സർവ്വനിയന്താവ്, സ്വയം നിലകൊള്ളുന്നവനായ.

'അലിഫ്-ലാം-മിം' എന്നതു പോലെ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിലുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ചു സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലെ ആശയങ്ങൾ അതിലെ 255-ാം വചനമായ 'ആയത്തുൽ കുർസി'യുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലഹുവിനല്ലാതെ വേറെ ആർക്കും ആരാധ്യനാകുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നുള്ളതിന്നു ഒരു കാരണം, അവൻ ജീവത്തായുള്ളവനും, സർവ്വ നിയന്താവായുള്ളവനുമാകുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നും നാം അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

نَزَّلَ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ ﴿٣﴾

3 (നബിയേ, ഈ) വേദഗ്രന്ഥത്തെ- അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യമാക്കി (ശരിവെച്ചു) കൊണ്ട് -യഥാർത്ഥ പ്രകാരം അവൻ നിനക്ക് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഇതിന്) മുമ്പായി-മനുഷ്യർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനമായിക്കൊണ്ട്; (സത്യാസത്യ) വിവേചനവും അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

---

3 نَزَّلَ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചു. عَلَيْكَ നിന്റെമേൽ, നിനക്ക്. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം, മുറപ്രകാരം, സത്യവുമായി. مُصَدِّقًا സത്യമാക്കി (ശരിവെച്ചു) കൊണ്ട്. لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ അതിന്റെ മുമ്പിലുളളതിനെ. وَأَنزَلَ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. التَّوْرَاةَ തൗറാത്ത്. وَالْإِنجِيلَ ഇഞ്ചിലും. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പായി. هُدًى മാർഗ്ഗദർശനമായിട്ട്. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَأَنزَلَ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْفُرْقَانَ വിവേചനം, വേർതിരിക്കുന്നത്.

الكتاب (വേദഗ്രന്ഥം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുർആൻ തന്നെ. വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും, അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളിലും എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും യോജിക്കുന്നത്കൊണ്ട് ഖുർആൻ അതിന്റെ മുമ്പുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ശരിവെക്കുകയും, അവയുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഖുർആനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും പ്രസിദ്ധിയുള്ളതും തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലുമാണല്ലോ. അവയുടെ അനുയായികളായി രണ്ടു സമുദായങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടുതാനും. അതിനാൽ അവ രണ്ടും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സത്യം ഇന്നതെന്നു അസത്യം ഇന്നതെന്നും വേർതിരിച്ചു വിവേചിക്കുക എന്നത്രെ **الفرقان** എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. മുൻവേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സത്യമാക്കി ശരിവെക്കുക മാത്രമല്ല, ഖുർ ആൻ മുഖേന അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സത്യാസത്യങ്ങളും ന്യായാന്യായങ്ങളും അതുമുഖേന വിവേചിച്ചു വിവരിക്കുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് താൽപര്യം. യഹൂദികളും, ക്രിസ്ത്യാനികളും അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലശേഷം സ്വീകരിച്ചുവന്ന നിലപാട് നോക്കുമ്പോൾ, തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലുമെന്ന രണ്ട് ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ മുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ എന്നുപോലും ലോകത്തിന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമാകുമായിരുന്നു. അവർ പിന്നീട് സ്വീകരിച്ചുപോന്ന സത്യാസത്യങ്ങളെ വിവേചിക്കുക കൂടിയാണ് ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നത്.

തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും കൊണ്ട്-ഇവിടെയും മറ്റെല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും തന്നെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ബൈബിളും, അതിലെ പഴയ നിയമങ്ങളും പുതിയ നിയമങ്ങളുമാകുന്ന വിഭാഗങ്ങളും അല്ല. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ തൗറാത്തും, ഈസാ (അ)നബിക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ ഇഞ്ചീലുമാകുന്നു. ഇതു രണ്ടിന്റെയും ശരിയായ പകർപ്പു-ഏറ്റക്കുറവില്ലാത്ത സാക്ഷാൽ പകർപ്പു-ജൂതൻമാരുടെയോ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയോ മറ്റോ കൈവശം ഇല്ലതന്നെ. പക്ഷേ-പല കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളുടെയും, മാറ്റത്തിരുത്തലുകളുടെയും ഇടയിൽ കൂടി-പഴയ നിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ സാക്ഷാൽ തൗറാത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങളും, പുതിയ നിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ സാക്ഷാൽ ഇഞ്ചീലിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം. ആ ഭാഗങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കുക സാധ്യമല്ല. അവയുടെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, മൂസാ (عليه السلام) ന്റെയും, ഈസാ (عليه السلام) ന്റെയും ശേഷം മതഗ്രന്ഥങ്ങളെന്നോ, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെന്നോ, ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളെന്നോ, സന്ദേശങ്ങളെന്നോ ഉള്ള നിലക്കു പലരാൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണവ എന്നു കാണാവുന്നതാകുന്നു. ചുരുക്കം ചിലതിൽ അവ എഴുതിയ കർത്താക്കളുടെ പേരുപോലും കാണാം. മൂസാ നബിയുടെ കാലശേഷമുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ പഴയ നിയമത്തിലും ഈസാ നബിയുടെ കാ

ലശേഷമുള്ള ചില സംഭവങ്ങൽ പുതിയ നിയമത്തിലും കാണാവുന്നതുമാകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ചില തൽപര കക്ഷികൾ പറഞ്ഞുവരുന്നതുപോലെ, ഖുർആൻ ശരി വെക്കുന്നതു നിലവിലുള്ള ബൈബിളിലെ പഴയ നിയമങ്ങളാകുന്ന തൗറാത്തിനെയോ പുതിയ നിയമങ്ങളാകുന്ന ഇഞ്ചീലിനെയോ അല്ല. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച യഥാർത്ഥ തൗറാത്തിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും മാത്രമാകുന്നു.

مِن قَبۡلُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ ٱلۡفُرۡقَانَۗ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ ۝٤

4 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ (ആരോ), അവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയുണ്ട്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, പ്രതാപശാലിയാണ്; ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവനാണ്

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخۡفَىٰ عَلَيۡهِ شَيۡءٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ ۝٥

5 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു-ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ യാതൊന്നും അവൻെറ മേൽ അവ്യക്തമായിരിക്കയില്ല.

هُوَ ٱلَّذِي يُصَوِّرُكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡحَامِ كَيۡفَ يَشَآءُۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ۝٦

6 അവനത്രെ, താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം ഗർഭാശയങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നവൻ. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല; അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയാണ് (അവൻ).

---

4 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ,. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ ശിക്ഷ. شَدِيدٌ കഠിനമായ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്. ذُوانتِقَامٍ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവനാണ്, പ്രതികാരമെടുക്കുന്നവനായ. 5 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَخْفَى عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ അവ്യക്തമാകയില്ല(മറഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല). شَيْءٌ ഒരു വസ്തുവും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَلاَ فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലുമില്ല. 6 هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ അവനത്രെ നിങ്ങളെരൂപപ്പെടുത്തുന്നവൻ. فِي الْأَرْحَامِ ഗർഭാശയങ്ങളിൽ. كَيْفَ يَشَاءُ അവൻ എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ (അങ്ങിനെ). لآ إِلَهَ ഒരു ആരാധ്യനു(മില്ല). إلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

മാതാക്കളുടെ ഗർഭാശയങ്ങളിൽവെച്ചു ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടേതായ രൂപം നൽകി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. അതാകട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന രൂപത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും. അതിൽ നിങ്ങൾക്കോ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കോ ആരാധ്യൻമാർക്കോ മറ്റോ യാതൊരു പങ്കുമില്ല. ആരുടെ ഉദ്ദേശത്തിനും അതിൽ സ്ഥാനമില്ല.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ مِنۡهُ ءَايَٰتٞ مُّحۡكَمَٰتٌ هُنَّ أُمُّ ٱلۡكِتَٰبِ وَأُخَرُ مُتَشَٰبِهَٰتٞۖ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمۡ زَيۡغٞ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَٰبَهَ مِنۡهُ ٱبۡتِغَآءَ ٱلۡفِتۡنَةِ وَٱبۡتِغَآءَ تَأۡوِيلِهِۦۗ وَمَا يَعۡلَمُ تَأۡوِيلَهُۥٓ

7 (നബിയെ) അവനത്രെ, നിൻെറ മേൽ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചവൻ. 'മുഹ്കമായ' [ദൃഢപ്രധാനമായ] ഒരു തരം 'ആയത്ത്' [വചനം] കൾ അതിൽ പെട്ടതാകുന്നു. അവ (ആ) ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ മൂലകേന്ദ്രമത്രെ. 'മുതശാബിഹായ' [പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതായ] മറ്റൊരു വിഭാഗവും (അതിൽ) ഉണ്ട്. എന്നാൽ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വക്രതയുള്ളവർ, കുഴപ്പത്തെ ആഗ്ര

إِلَّا ٱللَّهُ ۗ وَٱلرَّٰسِخُونَ فِى ٱلْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِۦ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٧﴾

ഹിച്ചും, വ്യാഖ്യാനത്തെ (അഥവാ പൊരുളിനെ) ആഗ്രഹിച്ചുംകൊണ്ട് അവർ അതിൽനിന്നും പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ള തിന് [‘മുതശാബിഹാ’യതിന്നു] പിന്നാലെ കൂടുന്നതാകുന്നു. അതിൽ വ്യാഖ്യാനം (അഥവാ പൊരുൾ) അല്ലാഹുവല്ലാതെ അറിയുകയില്ലതാനും. അറിവിൽ അടിയുറ ച്ചവരാകട്ടെ, അവർ പറയും: ‘‘ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; എല്ലാം നമ്മു ടെ റബ്ബിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു.’’ (സൽ) ബുദ്ധിയുള്ളവരല്ലാതെ, ഉറ്റാലോചി ക്കുന്നതല്ലതാനും.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ ﴿٨﴾

8 (അവർ തുടരും:) ‘‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങളെ നീ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ ശേഷം (വീണ്ടും) ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങ ളെ നീ തെറ്റിക്കരുതേ! ഞങ്ങൾക്ക് നിൻെറ അടുക്കൽ നിന്ന് നീ കാരുണ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുകയും വേണമേ! നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് വളരെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന വൻ.’’

رَبَّنَآ إِنَّكَ جَامِعُ ٱلنَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ ﴿٩﴾

9 ‘‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും നീ, യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ലാത്തതായ ഒരു ദിവസത്തേക്ക് മനുഷ്യരെ(യെല്ലാം) ഒരുമി ച്ചു കൂട്ടുന്നവനാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വാഗ്ദത്ത നിശ്ചയത്തിന് എതിര് പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല.’’

---

7 هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവനത്രെ, അവനത്രെ യാതൊരുവൻ. أَنْزَلَ عَلَيْكَ നിൻെറ മേൽ അവത രിച്ച, അവൻ ഇറക്കി. الْكِتَابَ (വേദ)ഗ്രന്ഥം, (ഈ) ഗ്രന്ഥത്തെ. مِنْهُ അതിലുണ്ട്, അതിൽപെട്ട താണ്. آيَاتٌ ചില ആയത്തുകൾ, ഒരു(തരം) ആയത്ത് (വചനം)കൾ. مُحْكَمَاتٌ ദൃഢപ്രധാനമായ, ബലവത്തായ, നിയമബലമുള്ള. هُنَّ അവ. أُمُّ الْكِتَابِ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ മൂലമാകുന്നു (കേന്ദ്രമാണ്, മർമ്മപ്രധാനമാണ്-തള്ളയാണ്). وَأُخَرُ വേറെ ചിലതുമുണ്ട്, മറ്റ് ചിലത്. مُتَشَابِهَاتٌ പരസ്പരം സാദൃശമായവ, അന്യോന്യം തരിച്ചറിയാത്തവ. فَأَمَّا الَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുകൂട്ടർ. فِي قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള (ഉണ്ട്). زَيْغٌ വക്രത, തെറ്റൽ. فَيَتَّبِعُونَ അവർ പിൻപറ്റും (പിന്നാലെ കൂടും). مَا تَشَابَهَ مِنْهُ അതിൽനിന്ന് പരസ്പര സാദൃശ്യമായതിന്. ابْتِغَاءَ ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ. الْفِتْنَةِ കുഴപ്പത്തെ. وَابْتِغَآءَ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും. تَأْوِيلِهِ അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തെ, പൊരുളിനെ, പര്യവ സാനത്തെ. وَمَا يَعْلَمُ അറിയുകയുമില്ല. تَأْوِيلَهُ അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനം, പൊരുൾ. إِلاَّ اللهُ അല്ലാഹുവ ല്ലാതെ. وَالرَّاسِخُونَ അടിയുറച്ചവർ,പൂണ്ട് പിടിച്ചവരാകട്ടെ, അടിയുറച്ചവരും. فِي الْعِلْمِ അറിവിൽ, ജ്ഞാനത്തിൽ. يَقُولُونَ അവർ പറയും. آمَنَّا بِهِ ഞങ്ങളതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. كُلٌّ എല്ലാം. مِّن عِندِ رَبِّنَا നമ്മുടെ (ഞങ്ങളുടെ) റബ്ബിൻെറ പക്കൽ നിന്നാകുന്നു. وَمَا يَذَّكَّرُ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നതുമല്ല, ഓർമ്മവെക്കുകയുമില്ല. إِلاَّ أُولُوا الأَلْبَابِ (സൽ)ബുദ്ധിമാൻമാരല്ലാതെ. **8.** رَبَّنَا لاَ تُزِغْ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ നീ തെറ്റിക്കരുതേ, വക്രമാക്കരുതേ. قُلُوبَنَا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ. بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا നീ ഞങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തലാക്കിയതിന് ശേഷം. وَهَبْ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് നീ പ്രദാനവും ചെയ്യേണമേ. مِن لَّدُنكَ നിൻെറ പക്കൽ നിന്ന്, നിൻെറ വകയായി. رَحْمَةً കാരുണ്യം. إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ തന്നെ. الْوَهَّابُ വളരെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ, (വലിയ) ദാനക്കാരൻ. **9.** رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. إِنَّكَ جَامِعُ നിശ്ചയമായും നീ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുന്നവനാകുന്നു. النَّاسِ മനുഷ്യരെ. لِيَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തേക്ക്. لاَّ رَيْبَ

യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ല. فِيهِ അതിൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَا يُخْلِفُ അവൻ വ്യത്യാസം (എതിര്-ലംഘനം) ചെയ്കയില്ല. الْمِيعَادَ വാഗ്ദത്ത നിശ്ചയം, നിശ്ചിത അവധി.

'മുഹ്കമും മുതശാബിഹും (المحكم والمتشابه) എന്ന തലക്കെട്ടിൽ മുഖവുരയിൽ ഒരു അദ്ധ്യായം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ 7-ാം വചനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവ രണ്ടിനെയും സംബന്ധിച്ചു അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട പല വിഷയങ്ങളും അവിടെ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.ഈ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അവ കൂടി ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം;-

ഖുർആനാകുന്ന ഈ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവാണ്. അതിൽ 'മുഹ്കമ'ായ വചനങ്ങൾ (ايات محكمات) എന്നും 'മുതശാബിഹാ'യ വചനങ്ങൾ (متشابهات) എന്നും രണ്ടു തരം വചനങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ വിഭാഗമാണ് ഖുർആന്റെ മൂലപ്രധാനമായ ഭാഗം. രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വ്യാഖ്യാനവും പൊരുളും അല്ലാഹുവിന്നേ അറിയുകയുള്ളു. എന്നാൽ, വക്രഹൃദയരാ.യ ആളുകൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാനും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുവാനും വേണ്ടി ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ പിന്നാലെ കൂടുന്നതാണ്. അടിപതറാത്ത അറിവുള്ള ആളുകൾ ഈ വിഭാഗത്തിന്നു തങ്ങളുടെ വക വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാനും അതിൽ ചുഴിഞ്ഞന്വേഷണം നടത്തുവാനും മുതിരുകയില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതും സത്യയാഥാർത്ഥ്യവുമാണെന്നു ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുകയും, വിശദാംശങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലേക്കു വിട്ടേക്കുകയുമായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. തങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ല വക്രതയും അബദ്ധവും പറ്റിപ്പോകാതിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം ലഭിക്കുവാനും അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

'മുഹ്കമ്' (محكم) എന്ന വാക്കിന് ബലവത്തായത്, ദൃഢമാക്കപ്പെട്ടത്, യുക്തിമത്തായത്, സുവ്യക്തമായത്, നിയമബലമുള്ളത് എന്നൊക്കെ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് അർത്ഥം നൽകാവുന്നതാണ്. 'മുതശാബിഹു' (متشابه) എന്നാൽ പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളത്, (സാദൃശ്യം നിമിത്തം) വേർതിരിച്ചറിയാത്തത്, അന്യോന്യം തുല്യമായുള്ളത് എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥമാകുന്നു. ഇവിടെ 'മുഹ്കമു' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലരും പല വിധത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണാം. അവയിൽ കൂടുതൽ യുക്തവും അനുയോജ്യവുമായി കാണുന്നതും, സൂക്ഷ്മജ്ഞാനികളായ പല മഹാൻമാരും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതുമായ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:- സംശയത്തിനും ആശയകുഴപ്പത്തിനും ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം അർത്ഥവും ആശയവും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുന്നതെല്ലാം 'മുഹ്കമും', അല്ലാത്തവ 'മുതശാബിഹു'മാകുന്നു. ഈ നിർവചനം വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ, മറ്റുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ഈ നിർവ്വചനത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നവയോ, അതിന്റെ ചില വശങ്ങൾക്കുമാത്രം പ്രാധാന്യം നൽകുന്നവയോ ആണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

ഇമാംറാഗിബ് (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖുർആൻ നിഘണ്ടുവായ 'അൽമുഫ്റദാത്തി'ൽ ഈ രണ്ടു വാക്കുകളെയും വിവരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ച ചില വിവരങ്ങൾ അറിയുന്നത് നന്നായി രിക്കും. حكم എന്ന മൂലപദത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ ഈ (7-ാം) വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടികൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'മുഹ്കമ്' എന്നാൽ, പദത്തെ അപേക്ഷിച്ചാകട്ടെ, അർത്ഥത്തെ അപേക്ഷിച്ചാകട്ടെ യാതൊരു ആശങ്കയും ഏർപ്പെടുവാനില്ലാത്തതാകുന്നു. 'മുതശാബിഹു' പല തരത്തിലുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി തൽസ്ഥാനത്തു പ്രസ്താവിക്കാം. പിന്നീട് (شبه) എന്ന മൂല പദത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഈ വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റിക്കൊണ്ടു സുദീർഘമായ ഒരു വിശദീകരണം അദ്ദേഹം നൽകിക്കാണാം. അതിന്റെ രത്നചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

''വാക്കിലോ അർത്ഥത്തിലോ മറ്റൊന്നിനോടു സാദൃശ്യമുള്ള കാരണത്താൽ, വ്യാഖ്യാനത്തിൽ സംശയം കൂടുങ്ങുന്ന ഭാഗത്തിനാണ് ഖുർആനിൽ 'മുത്തശാബിഹ് ' എന്ന് പറയുന്നത് ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവ മൂന്നു വിധത്തിലായിരിക്കും.: (1) നിരുപാധികം മുഹ്കമായത്. (2) നിരുപാധികം മുതശാബിഹായത്. (3) ഒരു വശത്തൂടെ നോക്കുമ്പോൾ മുഹ്കമും, വേറൊരു വശത്തൂടെ നോക്കുമ്പോൾ മുതശാബിഹുമായത്, മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മുതശാബിഹിനെ മൊത്തത്തിൽ മൂന്നായി ഭാഗിക്കാം: (1) പദം നോക്കുമ്പോൾ മുതശാബിഹായത്. ഒറ്റവാക്കുകളുടെ അർത്ഥം സുനിശ്ചിതമല്ലായ്കകൊണ്ടും, വാചകഘടനയുടെ പ്രത്യേക സ്വഭാവം നിമിത്തവും ഇതുണ്ടാകുന്നു. (2) ഉദ്ദേശ്യം നോക്കുമ്പോൾ മുതഷാബിഹായതു. അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, ഖിയാമത്തുനാളിലെ വിവരങ്ങൾ ആദിയായവ ഇതിൽപെട്ടതാകുന്നു. കാരണം, അവ നമ്മുടെ ഊഹത്തിനും,അനുമാനത്തിനും, പരിചയത്തിനും അതീതമാകുന്നു. (3) പദങ്ങൾ നോക്കുമ്പോഴും ഉദ്ദേശ്യം നോക്കുമ്പോഴും മുതശാബിഹായത്. ഇതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളുമുണ്ട്. (ആയത്തിലെ) വിധി പൊതുവായതോ പ്രത്യേകമാതോ? നിർബ്ബന്ധരൂപത്തിലുള്ളതോ ഉപദേശരൂപത്തിലുള്ളതോ? ആദ്യം അവതരിച്ചതോ പിന്നീട് അവതരിച്ചതോ? വിധി ഏതു സന്ദർഭത്തിലേക്ക് ബാധകമായതാണ്? വിധിയുടെ ഉപാധികൾ എന്തൊക്കെ ? എന്നിത്യാദി വിഷങ്ങളിൽ നേരിടുന്ന അവ്യക്തതയായിരിക്കും ഇതിനു കാരണം. ഈ വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ, മുതശാബിഹിനു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാഥാക്കൾ നൽകിയിട്ടുള്ള വ്യത്യസ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. من المفردات

താൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രസ്തുത ഓരോ ഇനം മുതശാബിഹിനും ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) ഉദാഹരണങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈർഘ്യഭയം നിമിത്തം നാമതുവിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മുതശാബിഹിൻെറ വിശദീകരണത്തിൽ നിന്ന് മുഹ്കമിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇമാം ശാഹ് വലിയ്യുല്ലാഹിദ്ദഹ്ലവീ (ﷺ) യിൽ നിന്നും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു, മേൽക്കണ്ട ഉദ്ധരിണിയിൽ നിന്നുമായി മുഹ്കമ്-മുതശാബിഹിനെപ്പറ്റി അത്യാവശ്യ വിവരം ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ان شاء الله

മുഹ്കമ്, മുതശാബിഹ്, തഅ്വീൽ (المحكم والمتشابه والتأويل) എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ സവിശദം വിവരിച്ചശേഷം, സയ്യിദ് രശീദ്രിളാ (ﷺ) തഫ്സീറുൽ മനാറിൽ പ്രസ്ഥാവിച്ച ഒരു പ്രസ്ഥാവനയുടെ രത്നചുരുക്കം കൂടി അറിയുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. അതിങ്ങനെ ഉദ്ധരിക്കാം. 'ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ (ﷺ') അദ്ദേഹത്തിൻെറ സൂറത്തുൽ ഇഖ്ലാസിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ 'മുതശാബിഹി'നെയും, 'തഅ്വീലി'നെയുംകുറിച്ചു സംസാരിച്ച ഭാഗം സൂക്ഷ്മായി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, അതാണ് ഏറ്റവും യഥാർത്ഥവും, ശരിയുമായ വിവരണമെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. അർത്ഥം ഗ്രാഹ്യമല്ലാത്ത വാക്യം ഖുർആനിൽ ഇല്ല എന്നും, മുതശാബിഹു കേവലം ആപേക്ഷികമാണ്-ദുർബ്ബലൻമാർക്കു (സാധാരണക്കാർക്ക്) മുതശാബിഹായിരിക്കുന്നത് അടിയുറച്ച പണ്ഡിതന്മാർക്ക് മുതശാബിഹായിരിക്കുകയില്ല-എന്നും,അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെയും, സ്വർഗ നരകങ്ങൾ മുതലായവ അദൃശ്യ ലോകങ്ങളുടെയും യാഥാർത്ഥ്യം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും 'തഅ്വീൽ'(പൊരുൾ)അറിയാത്തവ കൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്നും അദ്ദേഹം അതിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ 'ഖുദ്റത്ത്' (കഴിവ്) എങ്ങിനെയുള്ളതാണ്, 'അർശി'ൻമേൽ അല്ലാഹു ആരോഹണം ചെയ്യുന്നത് എങ്ങിനെയാണ്, സ്വർഗസ്ഥർക്കു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളുടെയും നരകസ്ഥർക്ക് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷകളുടെയും യഥാർത്ഥ രൂപം എങ്ങിനെയാണ് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ അറിയുകയില്ലല്ലോ. (സ്വർഗക്കാരെപ്പറ്റി) 'കൺകുളിർമയായിക്കൊണ്ട് അവർക്കുവേണ്ടി ഗോപ്യമായി സൂക്ഷിച്ചു വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഒരാൾക്കും അറിയാവുന്നതല്ല.' എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. (32:17) നരകത്തിൻെറ അഗ്നി ഭൂലോകത്തിൻെറ അഗ്നി പോലെയല്ല. അത് വേറൊരു തരം അഗ്നിയാണു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പഴങ്ങളും പാലും തേനുമൊക്കെ ഈ ലോക

ത്തു നമുക്കു പരിചയപ്പെട്ട പഴങ്ങളും പാലും തേനും അല്ല. അവയും വേറെതരത്തിലുള്ളവയാകുന്നു.

മുഹ്കമായ വചനങ്ങളാണ് ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ-ഖുർആൻെറ മൂലപ്രധാനമായ ഭാഗം (**هن ام الكتاب**) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഖുർആൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, വിധിവിലക്കുകൾ, ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ, ആചാരാനുഷ്ഠാനമുറകൾ ആദിയായവയെല്ലാം മുഹ്കമായ വചനങ്ങളിലാണുള്ളത് എന്നത്രെ അതിൻെറ താത്പര്യം.അപ്പോൾ, അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും, അവയുടെ ആശയപരിധികൾക്കു പുറത്തു കടക്കാതെയുമുള്ള സമീപനം മാത്രമെ മുതശാബിഹുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാടുള്ളൂ. അതിനപ്പുറം കടന്ന് മുതശാബിഹുകളിൽ മുഴുകുകയോ അവയെ പരതിനോക്കി അവയുടെ ആഴം കണക്കാക്കുവാനും അവക്കു വ്യാഖ്യാന വിവരണം നൽകുവാനും ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നന്നല്ല. അത് ഗുണത്തേക്കാളേറെ ദോഷത്തിന് കാരണമാകും. പലപ്പോഴും അപകടത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. അതാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്:

فاماالذين في قلوبهم زيغ....... (എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ വക്രതയുള്ളവർ കുഴപ്പത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, വ്യാഖ്യാനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുംകൊണ്ട് അതിൽ നിന്നുള്ള മുതശാബിഹായവയുടെ പിന്നാലെ കൂടുന്നതാണ്.) അതെ, വക്രമനസ്ഥിതിക്കാരും, ദുരുദ്ദേശ്യം വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരുമായിരിക്കും അവയിൽ മുഴുകുക. മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും, സനാതനതത്വങ്ങലിലും, ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങളിലും ആശയക്കുഴപ്പവും ഭിന്നിപ്പുമുണ്ടാക്കി കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുക, അതിനായി അവയെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുക. ഇതായിരിക്കും അതിൻെറ ഫലം എന്നു സാരം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സദുദ്ദേശ്യവും, സത്യതൽപരതയുമുള്ള നിഷ്കളങ്കൻമാർ മുതശാബിഹുകളിൽ മുഴുകി പ്രവേശിക്കുവാനോ, അവയെ വിശകലനം ചെയ്തു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനോ മുതിരുകയില്ല. ഈ വചനം ഓതിക്കൊണ്ട് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ആയിശാ (رضي الله عنها) യിൽ നിന്നു ഇമാംബുഖാരീ (رحمه الله) യും മറ്റും ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''അപ്പോൾ,അതിൽ-ഖുർആനിൽ- നിന്നു മുതശാബിഹായതിൻെറ പിന്നാലെ കൂടുന്നവരെ നിങ്ങൾ കണ്ടാൽ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് (ഹൃദയങ്ങളിൾ വക്രതയുള്ളവർ എന്നു) അല്ലാഹു പേരു വെച്ച കൂട്ടർ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ചു ജാഗരൂകരായിരുന്നുകൊള്ളണം.''

മുതശാബിഹുകളുടെ പിന്നാലെ കൂടലും, അവർക്കു ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് ഇസ്ലാമിലെ അംഗീകൃത തത്വങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യലും എല്ലാ പിഴച്ച കക്ഷികളിലും കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സ്വഭാവമാകുന്നു. ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരത്തുന്ന പക്ഷം അതു തന്നെ വലിയ ഒരു ഗ്രന്ഥമായിത്തീരും. ഖുർആനിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വാക്കിനോ, വാക്യത്തിനോ വരാൻ സാധ്യതയുള്ള പല അർത്ഥ സാരങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെക്കാൾ സ്പഷ്ടമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുകയും, അതിൻെറ പേരിൽ സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വക്രബുദ്ധികളുടെ പല ദുർവ്യാഖ്യാനാങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം പലപ്പോഴും ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുള്ളതാണ്.

നജ്രാനിലെ ക്രിസ്തീയ നിവേദക സംഘം നബി (ﷺ) യുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ സൂറത്തിലെ ഏതാനും വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നുള്ള അഭിപ്രായം മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈസാ (عليه السلام) നബിയെപ്പറ്റി (4: 171 ൽ കാണാവുന്നതുപോലെ) **كلمة......وروح منه** (അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്കും, അവൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവും) എന്ന് ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൈവത്വം ഖുർആൻ അംഗീകരിച്ചതാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുവാൻ ആ സംഘത്തിലെ ചിലർ മുതിരുകയുണ്ടായെന്ന് ആ സംഭവം വിവരിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് പ്ര,സ്താവ്യമാകുന്നു. വേണ്ട, ഇന്നു പല ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ ആ രണ്ടു വാക്കുകളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഖുർആൻ ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ ദിവ്യത്വം അംഗീകിരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സമർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. മുസ്ലീം ബഹുജനങ്ങളെ ക്രിസ്തീയ മത

ത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ ഇന്നു അവർ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന പുതിയ പല സൂത്രങ്ങളിൽ ഒന്നുമാണത്.

മുതശാബിഹിൻെറ പിന്നാലെ കൂടുന്നതും, അതിനു വ്യാഖ്യാനം തേടുന്നതും ഇത്രയും അപകടകരമാകുവാനുള്ള കാരണം തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതിനു മുമ്പ് ചില സംഗതികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും: (1) تأويل എന്ന വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം ഒരവസ്ഥയിൽനിന്നു മറ്റൊരവസ്ഥയിലേക്കാക്കിത്തീർക്കുക (التصيير من حالة الى حالة) എന്നാകുന്നു. വ്യാഖ്യാനം, വിവരണം (التفسير والبيان) എന്നിങ്ങനെയും, അന്തസാരം, യഥാർത്ഥ പൊരുൾ, തത്വം, ലക്ഷ്യം, പര്യവസാനം എന്നിങ്ങിനെയും (الحقيقة العلة والحكمة العاقبة, مايؤل اليه ونحوها) പല അർത്ഥങ്ങളിൽ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഖുർആനിൽ തന്നെ ഇതിനെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങളും കാണാം. ഇവിടെ ആ വാക്കിനു (വ്യാഖ്യാന വിവരണം എന്ന) അർത്ഥമാണു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം സ്വീകരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു വിഭാഗം അന്തസാരം-പൊരുൾ മുതലായ അർത്ഥവും സ്വീകരിക്കുന്നു.

(2) അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, പരലോകവാർത്തകൾ, എന്നിങ്ങനെ നമ്മുടെ ഊഹത്തിനും പരിചയത്തിനും അതീതമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളും,'അലിഫ്-ലാം-മീം' പോലെ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിലുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളുമാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മുതശാബിഹുകൾ. അവയുടെ യഥാർത്ഥ പൊരുളും അവയിലടങ്ങിയ അന്തസാരങ്ങളും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണല്ലോ അറിയുക.

(3) ومايعلم تأويله الاالله (അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനം-അഥവാ പൊരുൾ-അലാഹുവല്ലാതെ അറിയുകയില്ല) എന്നുള്ളത് ഒരു വാചകവും والراسخون فى العلم يقولون الخ(അറിവിൽ അടിയുറച്ച ആളുകൾ പറയും ....) എന്നുള്ളത് മറ്റൊരു വാചകവുമാണെന്നത്രെ പണ്ഡിതൻമാരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. അതനുസരിച്ച് ഈ അഭിപ്രായക്കാർ الاالله എന്നിടത്തു 'വഖ്ഫു' ചെയ്യുന്നു (നിറുത്തി വായിക്കുന്നു.) (*) പരിഭാഷയിൽ ഈ അഭിപ്രായമാണു നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു വിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ وما يعلمമുതൽ فى العلم വരെയുള്ളതെല്ലാം ചേർന്നു ഒരു വാചകമാകുന്നു. അടുത്ത വാചകം يقولون മുതൽ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് ആ വാചകത്തിൻെറ അർത്ഥം : 'അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനം അല്ലാഹുവും, അറിവിൽ അടിയുറച്ചവരുമല്ലാതെ അറിയുകയില്ല' എന്നായിരിക്കും. (*)

تأويل(തഅ്‌വീൽ) എന്ന വാക്കിന് ' യഥാർത്ഥ പൊരുൾ- അഥവാ അന്തസാരം' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നവരും, അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് 'മുതശാബിഹു' കൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്ന അഭിപ്രായക്കാരുമാണ് الاالله എന്നിടത്തു വഖ്ഫു ചെയ്യുന്നത്. تأويل ന്നു വ്യാഖ്യാനം, വിവരണം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നവരും, മുതശാബിഹുകളിൽ അല്ലാഹുവിനു മാത്രം അറിയാവുന്നതും, അല്ലാഹുവിനും വിജ്ഞാനപടുക്കളായ ആളുകൾക്കും അറിയാവുന്നതും ഉണ്ടാവാമെന്ന അഭിപ്രായക്കാരുമാണ് അവിടെ വഖ്ഫു ചെയ്യാതെ يقولون മുതൽ രണ്ടാമത്തെ വചനം ആരംഭിക്കുന്നത്. രണ്ടിൽ ഓരോ അഭിപ്രായത്തിന്നും പല ന്യായീകരണങ്ങളും തെളിവുകളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടിലൊന്നു തീർത്തു പറയത്തക്ക രേഖകളൊന്നുമില്ല.

---

* والراسخون എന്നതിലെ 'വ' എന്ന അവ്യയം (الواو) അതിൻെറ മുമ്പുള്ള നാമത്തോട് ചേർത്തുപറയുവാനുള്ളതു (واوالعطف) ആയിരിക്കുവാനും, പുതിയ വാചകത്തിൻെറ തുടക്കം കുറിക്കുന്നതു (واوالاستياف) ആയിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് കാരണം.

അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്-മുഖവുരയിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ -ശാഹ് വലിയുല്ലാഹി (﵀) മുതലായവർ മുതശാബിഹായ വചനങ്ങളുടെ ഉദാഹരണങ്ങൾ വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഈ വാക്യങ്ങളും ഒരു ഉദാഹരണമായി എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നതും.

ഒരു വാസ്തവം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അറിവിൽ അടിയുറച്ചവർ الراسخون فى العلم എന്നും, സൽബുദ്ധിമാൻമാർ اولوالالباب എന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം-ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ-മതപരമോ ലൗകീകമോ ആയ കുറേ സാങ്കേതിക, വിജ്ഞാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കിയവരും, തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിലോ ശാസ്ത്രീയ ചിന്തകളിലോ നിപുണൻമാരായവരും അല്ല. സത്യവിശ്വാസവും, ഭയഭക്തിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിജ്ഞാനങ്ങൾ നേടിയവരും അല്ലാഹുവിനെയും പരലോകത്തെയും കുറിച്ചു ബോധവും ചിന്തയുമുള്ളവരുമാണുദ്ദേശ്യം. 8ഉം 9 ഉം വചനങ്ങളിൽ അവരുടെ വാക്കുകളായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നും, ബുദ്ധിമാൻമാരായ ആളുകളെപ്പറ്റി താഴെ 190-194 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഈ സംഗതി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. اولوالالباب എന്ന വാക്കിലടങ്ങിയ അർത്ഥസാരങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബഖറ: 269 ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു നാം വിവരിച്ചതും ഓർക്കുക. ഇബ്നുഅബീഹാതീം (﵀) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു.'ഏതൊരുവൻ, അവൻ സത്യം ചെയ്ത കാര്യം പാലിക്കുകയും, അവൻെറ നാവ് സത്യം പറയുകയും, മനസ്സ് ചൊവ്വായതായിരിക്കുകയും, വയറും ഗുഹ്യസ്ഥാനവും മാന്യമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ അറിവിൽ അടിയുറച്ച ആളുകളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു. നാഫിഇബ്നുയസീദ് (﵀) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുൽ മുൻദിർ (﵀) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അറിവിൽ അടിയുറച്ചവർ എന്നു പറയുന്നത്, അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തി കാണിക്കുന്ന-അവൻെറ പ്രീതിക്ക് വേണ്ടി താഴ്മ അർപ്പിക്കുന്ന-മീതെയുള്ളവരോട് അഹങ്കാരം കാണിക്കാത്ത- താഴെയുള്ളവരെ നിസ്സാരമാക്കാത്ത ആളുകൾക്കാകുന്നു.'

എല്ലാവരും ഗ്രഹിക്കേണ്ടുന്ന വേദഗ്രന്ഥമാണല്ലോ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. എന്നിരിക്കെ അതിലെ ചില വചനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ആശയം അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയുകയില്ലെന്നു വരുന്നതു യുക്തമല്ല എന്നത്രെ മറ്റേ അഭിപ്രായക്കാരുടെ പ്രധാന ന്യായം. അഥവാ الاالله والراسخون فى العلم (അല്ലാഹുവും അറിവിൽ അടിഉറച്ചവരുമല്ലാതെ) എന്നു ചേർത്തു വായിക്കുന്നതിന് അവർ മുൻഗണന നൽകുവാൻ അതാണ് കാരണം. പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഈ ന്യായം ശരിയായി തോന്നാം. പക്ഷേ, അർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, സാക്ഷാൽ പൊരുൾ എന്താണെന്നും യാഥാർത്ഥ്യം എങ്ങിനെയാണെന്നും സൃഷ്ടികൾക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ ഖുർആനിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. കേവലം സ്വാഭാവകവുമാണത്. ഖുർആനിലെ പദങ്ങളുടെയും, വാക്യങ്ങളുടെയും, ഭാഷാപരമായ അർത്ഥം പൊതുവിൽ മനസ്സിലാകുന്നത് തന്നെ. സംശയമില്ല. എന്നാലും-ഭാഷാർത്ഥവും ബാഹ്യമായ വ്യാഖ്യാനവും അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട്-എല്ലാറ്റിൻെറയും യഥാർത്ഥ പൊരുൾ ഇന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, പരലോകത്തിലെ അനുഭവങ്ങൾ, സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളെ സംമ്പദ്ധിച്ച വിവരണങ്ങൾ, കർമ്മങ്ങളെ തൂക്കുന്ന തുലാസ്സു പോലെയുള്ള പല കാര്യങ്ങളും, അല്ലാഹു 'അർശി'ൻമേൽ ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നതു പോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകളും ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളത്രെ. ഇവയുടെയെല്ലാം യഥാർത്ഥ രൂപം എന്താണ്, എന്നിങ്ങനെയാണ് എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കറിയും?! അങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ അവയുടെ യഥാരൂപത്തിൽ വിവരിക്കത്തക്ക വാക്കുകൾപോലും മനുഷ്യഭാഷകളിൽ ഇല്ലെന്നുകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇബനു അബ്ബാസ് (﵄) പറഞ്ഞതായി പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഉദ്ധരിച്ച ചില വാക്കുകൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''അറബികൾക്ക് അവരുടെ ഭാഷയിലൂടെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നത്, ആർക്കും അറിയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത മതവിധികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്, പണ്ഡിതന്മാർക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത്, അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയു

വാൻ കഴിയാത്തത് എന്നിങ്ങനെ നാലുവകയാണ് തഫ്സീർ(ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം).'' അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവല്ലാതെ അറിയുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തും തർക്കമില്ലാത്തതുമാണല്ലോ. അപ്പോൾ മേൽ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള അദൃശ്യകാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യന് എങ്ങിനെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും?! ഇതെല്ലാം കാരണമായി ട്ടാണ് ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) പോലെയുള്ള മഹാൻമാരായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഭൂരിഭാഗവും ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായം (الا الله എന്നിടത്ത് വഖ്ഫ് ചെയ്തു والراسخون മുതൽ വേറെ വാചകം ആരംഭിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം) സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഇതാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളതും.

ഖുർആൻ മുഴുവൻ ഭാഗവും മുഹ്കമായിരിക്കാതെ, അതിൽ ചിലഭാഗം മുതശാബിഹായതി ലടങ്ങിയ ചില യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ ചില മഹാൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ മിക്കതും തുടർന്നുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽതന്നെ കണ്ടെത്താവുന്നതുകൊണ്ട് അതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നി ല്ല. മുതശാബിഹിൻെറ നിർവ്വചനത്തിലും വിശദീകരണത്തിലും മുകളിൽ കണ്ട ഏതഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, അറിവും വിവേകവുമുള്ളവർക്ക് അത് വിശ്വാസവും ഉറ്റാലോചനയും വർദ്ധി പ്പിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അതെ, അവർ പറയും: امنا به كل من عند ربنا (ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസി ച്ചിരിക്കുന്നു; എല്ലാം നമ്മുടെ റബ്ബിൽ നിന്നുള്ളത് തന്നെ.) وما يذكر الا اولوا الالباب (സൽബുദ്ധിയു ള്ളവരല്ലാതെ ഉറ്റാലോചിക്കുകയില്ലതാനും) അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൻെറയും ഉറ്റാലോചനയുടെ യും ഫലമായി അവർ അവയെ-മുതശാബിഹുകളെ-ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാൻ മുതിരുകയില്ല. കാരണം, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ യാതൊരു വക്രതയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് തങ്ങൾ തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കണം, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിന് തങ്ങൾ പാത്രമായിരിക്കണം, ഖിയാമത്തുനാളിൽ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപ ത്തിന് പാത്രമായിത്തീരരുത് എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവരുടെ ലക്ഷ്യം.അതെ, അതിനായി അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

വിഭാഗം-2

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ وَقُودُ ٱلنَّارِ ١٠

10 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചവർ, അവരുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, അവരുടെ മക്കളാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അവർക്ക് യാതൊന്നും ഉപകരിക്കുകയില്ല തന്നെ. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് നരകത്തിൻെറ വിറകും.

كَدَأۡبِ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمۡۗ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١١

11 (അതെ) ഫിർഔൻെറ കൂട്ടരുടെയും, അവർക്ക് മുമ്പുള്ളവരുടെയും സമ്പ്രദായം പോലെ (ത്തന്നെ). (അതായത്)അവർ നമ്മുടെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോൾ, അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവരെ അല്ലാഹു പിടി (ശിക്ഷി)ച്ചു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, കഠിനമായി ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവനാകുന്നു.

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ سَتُغۡلَبُونَ وَتُحۡشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٢

12 (നബിയേ) അവിശ്വസിച്ചവരോട് പറയുക: ''വഴിയെ നിങ്ങൾ ജയിച്ചടക്കപ്പെടുക [പരാജയപ്പെടുക]യും, 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ലേക്ക് ശേഖരിച്ചുകൊണ്ട് വരപ്പെടുകയും ചെയ്യും.'' അത് എത്രയോ ചീത്ത വിതാനം!

10 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. لَن تُغْنِيَ ധന്യമാക്കുക (ഉപകരിക്കുക)യില്ല തന്നെ. عَنْهُمْ അവർക്ക്. أَمْوَالُهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ. وَلاَ أَوْلاَدُهُم അവരുടെ മക്കളും ഇല്ല. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന്. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَأُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. هُمْ അവർ(തന്നെ). وَقُودُ കത്തിക്കപ്പെടുന്നത് (വിറക്). النَّارِ നരകത്തിൻെറ. **11** كَدَأْبِ സമ്പ്രദായംപോലെ. آلِ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരുടെ. وَالَّذِينَ യാതൊരുവരുടെയും. مِن قَبْلِهِمْ അവർക്ക് മുമ്പുള്ള. كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കി. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. فَأَخَذَهُمُ اللهُ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു. بِذُنُوبِهِمْ അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. شَدِيدُ കഠിനമായവനാണ്. الْعِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി, പ്രതികാര നടപടി. **12** قُل പറയുക. لِّلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരോട്. سَتُغْلَبُونَ വഴിയെ നിങ്ങൾ ജയിക്കപ്പെടും, പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെടും. وَتُحْشَرُونَ നിങ്ങൾ ശേഖരിക്ക(ഒരുമിച്ചു കൂട്ട)പ്പെടുകയും ചെയ്യും. إِلَى جَهَنَّمَ ജഹന്നമിലേക്ക്. وَبِئْسَ അത് എത്രയോ (വളരെ ചീത്ത. الْمِهَادُ വിതാനം.

അറേബ്യാ ഉപദ്വീപു മുഴുവൻ ഇസ്‌ലാമിന് അധീനപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അവസരത്തിലാണ് നിങ്ങൾ ജയിച്ചടക്കപ്പെടുമെന്നും, അങ്ങിനെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വിജയം കൈവരുമെന്നും അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ താക്കീതുചെയ്യുന്നത്. ഇത് ഖുർആൻെറയും, നബി (ﷺ)യുടെയും സത്യതക്കു ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. അവിശ്വാസികളുടെ പരാജയത്തിൻെറ ആരംഭം കുറിച്ച പ്രസിദ്ധ സംഭവമാണല്ലോ ബദ്ർയുദ്ധം അതിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ فِي فِئَتَيْنِ ٱلْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَٰتِلُ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأْيَ ٱلْعَيْنِ ۚ وَٱللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِۦ مَن يَشَآءُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي ٱلْأَبْصَٰرِ ﴿١٣﴾

13 പരസ്പരം കണ്ടു (ഏറ്റു)മുട്ടിയ (ആ) രണ്ടു സംഘങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (അതെ) ഒരു കക്ഷി അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു; മറ്റൊന്ന് അവിശ്വാസികളായുള്ളതും. അവർ [അവിശ്വാസികൾ] തങ്ങളുടെ രണ്ടത്രയായി കൺകാഴ്ചയിൽ അവരെ കണ്ടിരുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ തൻെറ സഹായംകൊണ്ട് ബലപ്പെടുത്തുന്നു. നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ഉൾ) കാഴ്ചയുള്ളവർക്ക് ഒരു (വലിയ) ചിന്താപാഠമുണ്ട്.

---

13 قَدْ كَانَ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. آيَةٌ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. فِي فِئَتَيْنِ രണ്ട് കക്ഷി (സംഘം-കൂട്ടം-വിഭാഗം)കളിൽ. الْتَقَتَا രണ്ടും കണ്ടുമുട്ടി. فِئَةٌ ഒരു സംഘം. تُقَاتِلُ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَأُخْرَى മറ്റേത്. كَافِرَةٌ അവിശ്വസിച്ചതും. يَرَوْنَهُم അവർ അവരെ കണ്ടിരുന്നു. مِّثْلَيْهِمْ തങ്ങളുടെ രണ്ടത്ര(ഇരട്ടി). رَأْيَ الْعَيْنِ കൺകാഴ്ചയിൽ. وَاللهُ يُؤَيِّدُ അല്ലാഹു ബലപ്പെടുത്തുന്നു. بِنَصْرِهِ തൻെറ സഹായം കൊണ്ട്. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന(വരെ). إِنَّ فِي ذلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَعِبْرَةً ഒരു ചിന്താവിഷയം (പാഠം). لِّأُولِي الْأَبْصَارِ (ഉൾ) കാഴ്ചയുള്ളവർക്ക്.

യാതൊരു മുന്നൊരുക്കവും കൂടാതെ, അക്കാലത്ത് അറബികൾ പതിവായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന വാളുകൾമാത്രം ധരിച്ച മുന്നൂറ്റിപ്പത്തിൽപരം സത്യവിശ്വാസികളും, കഴിയുന്നത്ര യുദ്ധ സന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി, തയ്യാറെടുത്ത് വന്നിരുന്ന ആയിരത്തോളം മുശ്‌രിക്കുകളും തമ്മിൽ നടന്ന ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ യുദ്ധമത്രെ ബദർയുദ്ധം. അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ലഭിച്ച അഭൂതപൂർവ്വമായ വിജയത്തിലടങ്ങിയ മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് അല്ലഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

സത്യവിശ്വാസത്താൽ പ്രചോദിതരായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധത്തിനിറങ്ങേണ്ടി വന്ന ആ ചെറു സംഘത്തിന് അവിശ്വാസ ലഹരിയിൽ ഉൻമത്തരായിക്കൊണ്ട് അവരോട് ഏറ്റുമുട്ടിയ ആ വലിയ സംഘത്തെ അമ്പേ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായംകൊണ്ട് മാത്രമാണല്ലോ. മേലിലും സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു വിജയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അങ്ങിനെ, സത്യനിഷേധികൾ നിശ്ശേഷം പരാജിതരായിത്തീരുമെന്നും ദീർഘദൃഷ്ടിയും, തമേടവുമുള്ളവർക്കു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ എന്നു സാരം.

يرونهم مثليهم رأي العين (കൺകാഴ്ചയിൽ-അഥവാ ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ-അവർ അവരെ അവരുടെ രണ്ടത്രയായി കണ്ടിരുന്നു) എന്ന വാക്യത്തിലെ സർവ്വനാമ (**ضمير**) ങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. അവയിൽ പ്രസക്തങ്ങളായ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു. (1) അവിശ്യാസികൾക്കു സത്യവിശ്യാസികൾ തങ്ങളുടെ രണ്ടത്ര-അഥവാ രണ്ടായിരത്തോളം-ഉള്ളതായി ബാഹ്യദൃഷ്ട്യാ തോന്നിയിരുന്നു. (2) അവിശ്വാസികൾക്കു സത്യവിശ്വാസികളുടെ യഥാർത്ഥ എണ്ണത്തിന്റെ രണ്ടത്ര-അഥവാ ആറു നൂറിൽപരം-ഉള്ളതായി തോന്നിയിരുന്നു. രണ്ടായാലും സത്യവിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം യഥാർത്ഥത്തിൽ വളരെ കുറവാണെങ്കിലും മുശ്രിക്കുകളുടെ കാഴ്ചയിൽ അവർ അധികമുള്ളതായി തോന്നിയിരുന്നുവെന്ന് സാരമായിരിക്കും. 'നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവരെയും, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിങ്ങളെയും അല്ലാഹു കുറച്ചു കാണിച്ചിരുന്നു' എന്ന് സൂ: അൻഫാൽ-44ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില രിവായത്തുകളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ, ഇതു രണ്ടും രണ്ടവസരങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതാകുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾ വളരെ കുറച്ചേയുള്ളുവെന്നു കരുതി ആവേശപൂർവ്വം അവരെ നേരിടുവാൻ മുശ്രിക്കുകൾക്കും, മുശ്രിക്കുകൾ അധികമില്ലെന്നു കരുതി ധൈര്യപൂർവ്വം അവരോട് ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ മുസ്‌ലീംകൾക്കും ആദ്യം അല്ലാഹു അങ്ങിനെ തോന്നിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് അൻഫാലിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. പിന്നീട് യുദ്ധക്കളത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ ശത്രുക്കളുടെ മനോവീര്യം നശിച്ച് പരാജയമടയുവാൻ വേണ്ടി മുസ്‌ലിംകൾ വളരെ അധികമുള്ളതായി അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നി. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്.

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ وَٱلْبَنِينَ وَٱلْقَنَـٰطِيرِ ٱلْمُقَنطَرَةِ مِنَ ٱلذَّهَبِ وَٱلْفِضَّةِ وَٱلْخَيْلِ ٱلْمُسَوَّمَةِ وَٱلْأَنْعَـٰمِ وَٱلْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَـٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسْنُ ٱلْمَـَٔابِ ﴿١٤﴾

14 കാമ്യ വസ്തുക്കളോടുള്ള പ്രേമം മനുഷ്യർക്ക് അലങ്കാരമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;- (അതെ) സ്ത്രീകളും, പുത്രൻമാരും, സ്വർണ്ണത്തിൽനിന്നും വെള്ളിയിൽ നിന്നുമായി അട്ടിയിടപ്പെട്ട കൂമ്പാരങ്ങളും, ലക്ഷണമൊത്ത കുതിരകളും, (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന) കാലികളും, കൃഷിയിടങ്ങളുമാകുന്ന (കാമ്യവസ്തുക്കളോട്). അത് ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ വിഭവമത്രെ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവന്റെ അടുക്കലാണ് നല്ല മടക്കസ്ഥാനമുള്ളത്.

۞ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيْرٍ مِّن ذَٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّـٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿١٥﴾

15 പറയുക: "അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരം നൽകട്ടെയോ? സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ, അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും; അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. പരിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ട ഇണകളും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) പ്രീതി

യും (ഉണ്ടായിരിക്കും). അല്ലാഹു, അടിയാ
ൻമാരെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

14 زُيِّنَ ഭംഗി (മോടി) യാക്കപ്പെട്ടു, അലങ്കാരമാ(യി കാണി) ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. حُبُّ സ്നേഹം. الشَّهَوَاتِ ഇച്ഛകളെ, ഇച്ഛാവസ്തു(കാമ്യവസ്തു)ക്കളോട്. مِنَ النِّساءِ സ്ത്രീകളാകുന്ന, സ്ത്രീകളിൽനിന്നുളള. وَالْبَنِينَ പുത്രൻമാരും. وَالْقَنَاطِيرِ കൂമ്പാരങ്ങളും (ധാരാളക്കണക്കിലുളള ധനവും). الْمُقَنطَرَةِ അട്ടിയിടപ്പെട്ട, കൂന്നുകൂട്ടപ്പെട്ട. مِنَ الذَّهَبِ സ്വർണ്ണത്തിൽ(നിന്ന്). وَالْفِضَّةِ വെളള യിൽനിന്നും. وَالْخَيْلِ കുതിരയും, കുതിരകളും. الْمُسَوَّمَةِ അടയാളമാക്കപ്പെട്ട, ലക്ഷണമൊത്ത. وَالْأَنعَامِ കന്നുകാലികളും. وَالْحَرْثِ കൃഷിയും, കൃഷിയിടവും. ذَٰلِكَ അത്. مَتَاعُ ഉപകരണമാണ്, വിഭവമാകുന്നു. الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൻെറ. الدُّنْيَا ഐഹിക. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عِندَهُ അവൻെറ പക്കലാണ്. حُسْنُ الْمَآبِ നല്ല മടക്കസ്ഥാനം. **15** قُلْ പറയുക. أَؤُنَبِّئُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരമറി യിക്കട്ടെയോ. بِخَيْرٍ ഉത്തമമായതിനെപ്പറ്റി. مِّن ذَٰلِكُمْ അതിനെക്കാൾ. لِلَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷമത പാലിച്ച വർക്ക്. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. جَنَّاتٌ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. تَجْرِي ഒഴുകി. مِن تَحْتِهَا അവ യുടെ അടിയിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവികൾ. خَالِدِينَ സ്ഥിരവാസികളായിട്ട്. فِيهَا അവയിൽ. وَأَزْوَاجٌ ഇണകളും. مُّطَهَّرَةٌ (പരി)ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട. وَرِضْوَانٌ പ്രീതിയും, ഒരു പ്രീതിയും. مِّنَ اللَّهِ അല്ലാഹു വിൽനിന്ന്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. بِالْعِبَادِ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി.

قنطار (ഖിൻത്വാർ)ൻെറ ബഹുവചന രൂപമാണ് **قناطير**(ഖനാത്വീർ). കൂമ്പാരം, അട്ടി എന്നൊ ക്കെയാണതിന് അർത്ഥം. ഏറെക്കുറെ നൂറുറാത്തൽ വരുന്ന ഒരു തൂക്ക അളവിനും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ധാരാളക്കണക്കിലുള്ള ധനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെയും അതാണുദ്ദേശ്യം. സ്ത്രീകൾ തുടങ്ങി മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുക്കളെല്ലാം മനുഷ്യർക്കു വളരെ കാര്യമായി തോന്നുന്നവയാണ് അവയോടുള്ള പ്രേമം തങ്ങൾക്കു ഒരു അലങ്കാരമായി അവർ കരുതുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അവയെല്ലാം താൽക്കാലികവും നശ്വരവുമായ ഐഹിക സുഖങ്ങൾ മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയോടല്ല മനുഷ്യന് പ്രേമമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. അവ യെക്കാൾ എത്രയോ ഉന്നതവും അനശ്വരവുമായ സ്വർഗ്ഗീയ അനുഗ്രങ്ങളാണ് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള ത്. എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായതത്രെ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി. ഇവയോടെല്ലാമാണ് അവൻ പ്രേമം കാണിക്കേണ്ടത്. അവക്കു വേണ്ടിയാണ് അവൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതും എന്നു സാരം.

പുത്രാകളത്രാദിയും സമ്പത്തുക്കളുമൊന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൂടാ എന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതി ൻെറ താൽപര്യം. അവക്കു അമിതമായ വില കൽപിക്കുക, പരലോകാനുഗ്രങ്ങളെക്കാൾ മുൻഗണ ന അവക്കു നൽകുക, അവയിൽ ശ്രദ്ധപതിച്ചും മുഴുകിയുംകൊണ്ടു പരലോക കാര്യം വിസ്മരി ക്കുക, ഇതൊക്കെയാണ് ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നത്. കൈവന്ന സുഖങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദി കാണിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെയും പരലോകത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ബോധത്തിന് അത് ഉലച്ചിൽ വരുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവ ദോഷകരമാകുകയില്ല. നേരെമറിച്ച് ഗുണകരമായി രിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **قل من حرم زينة الله .... الاعراف** (പറയുക: അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാൻമാർക്കുവേണ്ടി ഉൽപാദിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അലങ്കാരത്തെയും, നല്ല വിശിഷ്ടമായ ആഹാര വസ്തുക്കളെയും നിഷിദ്ധമാക്കിയതാരാണ് ?! (അഅ്റാഫ്: 32)

ആരെല്ലാമാണ് ഭൗതികസുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത്, അവയെ ജീവിത ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത് ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്, ആരൊക്കെയാണ് അവയെ മിതവും നിയമാനുസൃ തവുമായ രീതിയിൽ കയ്യാളുന്നത്, പരലോകാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കും അവയെക്കാൾ വില കൽപിക്കുന്നത് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും അറിയാം. ഓരോരുത്തനും അർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലം അവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് 'അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണ്' എന്ന

അവസാന വാക്യം മുഖേന ഉണർത്തുന്നത്. സ്വർഗ്ഗം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കാണ് എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ സ്വഭാവ വിശേഷതകൾ അടുത്ത വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٦﴾

16 അതായത്, (ഇങ്ങിനെ) പറയുന്നവർ: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു തരുകയും, ഞങ്ങളെ നരക ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് കാത്തു തരുകയും ചെയ്യേണമേ!''

ٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلْقَٰنِتِينَ وَٱلْمُنفِقِينَ وَٱلْمُسْتَغْفِرِينَ بِٱلْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾

17 (അതെ) ക്ഷമാലുക്കളും, സത്യവാൻമാരും, ഭക്തന്മാരും, ചിലവഴിക്കുന്നവരും, നിശാന്ത്യവേളകളിൽ പാപമോചനം തേടുന്നവരും! [ഇവരാണ് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർ.]

---

16 **الَّذِينَ يَقُولُونَ** പറയുന്നവർക്ക്. **رَبَّنَا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. **إِنَّنَا آمَنَّا** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. **فَاغْفِرْ لَنَا** ആകയാൽ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്ത് തരണേ. **ذُنُوبَنَا** ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ. **وَقِنَا** ഞങ്ങളെ കാക്കുകയും വേണമേ. **عَذَابَ النَّارِ** നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന്. **17** **الصَّابِرِينَ** ക്ഷമാലുക്കൾ. **وَالصّادِقِينَ** സത്യവാൻമാരും. **وَالْقَانِتِينَ** ഭക്തൻമാരും, ഒതുക്കമുള്ളവരും, അച്ചടക്കമുള്ളവരും. **وَالْمُنفِقِينَ** ചിലവഴിക്കുന്നവരും. **وَالْمُسْتَغْفِرِينَ** പാപമോചനം തേടുന്നവരും. **بِالْأَسْحَارِ** രാത്രിയുടെ അവസാനയാമങ്ങളിൽ.

ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരുകയും, ശിക്ഷയിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ കാത്തുതരുകയും ചെയ്യേണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ - അഥവാ പാപമോചനത്തെയും, ശിക്ഷാമോചനത്തെയും സത്യവിശ്വാസത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞതിൽ- മൗലികമായ ഒരു തത്വം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവർക്കു മാത്രമേ പാപമോചനവും രക്ഷയും ലഭിക്കുകയുള്ളു, അവർക്കു മാത്രമെ അതു രണ്ടിനും അപേക്ഷിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളൂവെന്നുള്ളതാണത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ മുഖേന അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു വിനയവും താഴ്മയും അർപ്പിക്കുന്നവരാണ് അവരെങ്കിൽ, അവരെ അതിനു പരിപക്വരാക്കിത്തീർക്കുന്ന ചില സവിശേഷ ഗുണങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. ആ ഗുണങ്ങളത്രെ: (1) ക്ഷമ അതായത്, കൽപന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിലും, നിരോധങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും നേരിടുന്ന എല്ലാ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും, സഹിക്കുക,ആപത്തുകളിലും, അനിഷ്ടങ്ങളിലും ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുക. മുതലായവ. (2) സത്യം അതായത്, ഉദ്ദേശ്യത്തിലും, പ്രവൃത്തിയിലും, വാക്കിലും സത്യം പാലിക്കുക. (3) ഭക്തി, അഥവാ വിനയത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടി അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കൽ. (4) ചിലവഴിക്കൽ, നിർബന്ധമായ ദാനധർമ്മങ്ങളും , സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ ഉദാരപൂർവ്വം ധനം വിനിയോഗിക്കലും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (5) നിശാന്ത്യത്തിൽ - രാത്രിയുടെ അവസാന സമയങ്ങളിൽ പാപമോചനത്തിനു പ്രാർത്ഥിക്കക. ഈ സമയം പ്രാർത്ഥനകൾക്കു പ്രത്യേകം ഉത്തരം ലഭിക്കുന്ന സമയമാണെന്നും , നമസ്കാരത്തിനും ദിക്ർ മുതലായ കർമ്മങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ വിശേഷപ്പെട്ട സമയമാണെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും, നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്.

شَهِدَ ٱللَّهُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟

18 താനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്ന് അല്ലാഹുവും, മലക്കുകളും, അറിവുള്ളവരും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു;-(അതെ, അവ

ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِٱلْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

ൻ) നീതിമുറ നിലനിർത്തുന്നവനായിക്കൊണ്ട്. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല; അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയത്രെ (അവൻ).

---

18 شَهِدَ اللهُ അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. اَنَّهُ لَآ إِلَهَ ഒരാരാധ്യനുമില്ലെന്നു. إِلاَّ هُوَ അവൻ(താൻ)അല്ലാതെ. وَالْملائِكَةُ മലക്കുകളും. وَأُولُوا الْعِلْمِ അറിവുള്ളവരും. قَائِمًا നിലകൊള്ളുന്ന (നടത്തുന്ന)വനായും കൊണ്ട്. بِالْقِسْطِ നീതിമുറയും കൊണ്ട്, നീതിയെ. لاَ ഇല്ല. إِلَهَ ഒരു ആരാധ്യൻ. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി, അജയ്യൻ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധനക്കർഹതയുള്ള ഏക ആരാധ്യൻ, മറ്റുള്ള ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെല്ലാം മിഥ്യകളും അനർഹങ്ങളുമാകുന്നുവെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, തെളിവുകളും വഴി അല്ലാഹു സ്പഷ്ടമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലക്കുകളും അറിവുള്ളവരുമെല്ലാം അതു മനസ്സിലാക്കുകയും വിശ്വസിച്ചുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഖിലലോക നീതിവ്യവസ്ഥ നിലനിറുത്തി നടത്തിപ്പോരുന്നവൻ അവനല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല, അജയ്യനായ പ്രതാപശാലിയും, തത്വവിജ്ഞാന സമ്പൂർണ്ണനായ യുക്തിമാനും അവനാണ്. അതുകൊണ്ടു ആരാധ്യനായിരിക്കുവാൻ അവനു മാത്രമേ അർഹതയുള്ളൂ എന്നു താൽപര്യം. ഈ വചനം ഓതുമ്പോൾ, ''റബ്ബേ, ഞാനും അതിനു സാക്ഷിയാണ്'' **وانا على ذلك من الشاهدين يا رب** എന്ന് നബി(ﷺ) പറഞ്ഞിരുന്നതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ലെന്ന് അറിവുള്ളവരും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു. ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വത്തിനും, ഏകത്വത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കാത്ത ആളുകൾ-അവർ മറ്റു ചില വിഷയങ്ങളിൽ അതീവ യോഗ്യരായിരുന്നാലും-അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ കേവലം അജ്ഞരും വിഡ്ഢികളുമായിരിക്കുമെന്നത്രെ അത്.

إِنَّ ٱلدِّينَ عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ ۗ وَمَا ٱخْتَلَفَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿١٩﴾

19 നിശ്ചയമായും, മതം അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ 'ഇസ്‌ലാമാ'കുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ-തങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ധിക്കാരം (അഥവാ അസൂയ) നിമിത്തം-തങ്ങൾക്ക് അറിവ് വന്നെത്തിയ ശേഷമല്ലാതെ, ഭിന്നിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്ത്' [ദൃഷ്ടാന്തം] കളിൽ ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം,-എന്നാൽ, (അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വേഗം വിചാരണനടത്തുന്നവനാകുന്നു.

فَإِنْ حَآجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِىَ لِلَّهِ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِ ۗ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ أَسْلَمُوا۟ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٢٠﴾

20 ഇനി, അവർ നിന്നോട് (തർക്കിച്ച്) ന്യായവാദം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, നീ പറയുക: ''എൻെറ മുഖം ഞാൻ അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുക്കിയിരിക്കുന്നു-എന്നെ പിൻപറ്റിയവരും (കീഴൊതുക്കിയിരിക്കുന്നു).'' വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരോടും, അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത (അഥവാ വേദഗ്രന്ഥം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത) വരോടും ''നിങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവോ'' എന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നിട്ട്, അവർ കീഴൊതുങ്ങിയെ

ങ്കിൽ, അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞു; അവർ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞുവെങ്കിലോ, നിൻെറ മേൽ പ്രബോധനം മാത്രമാണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്. അല്ലാഹു അടിയാൻമാരെക്കുറിച്ച് കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

19 إِنَّ الدِّينَ നിശ്ചയമായും മതം. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. الْإِسْلَامُ ഇസ്‌ലാമാകുന്നു. وَمَا اخْتَلَفَ ഭിന്നിച്ചിട്ടില്ല. الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ. . إِلاَّ مِن بَعْدِ ശേഷമായിട്ടല്ലാതെ. مَا جَاءَهُمُ അവർക്ക് വന്നതിൻെറ. الْعِلْمُ അറിവ്. بَغْيًا ധിക്കാരമായിട്ട്, അതിക്രമമായി (അസൂയയാൽ). بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിലുള്ള. وَمَن يَكْفُرْ ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം)കളിൽ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَرِيعُ വേഗമുള്ളവനാകുന്നു. الْحِسَابِ വിചാരണ, കണക്കുനോക്കൽ. **20** فَإِنْ حَاجُّوكَ അവർ നിന്നോട് ന്യായവാദം (തർക്കം) ചെയ്താൽ. فَقُلْ നീ പറയുക. أَسْلَمْتُ ഞാൻ കീഴൊതുക്കിയിരിക്കുന്നു. وَجْهِيَ എൻെറ മുഖം. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. وَمَنِ اتَّبَعَنِ എന്നെ പിൻപറ്റിയവരും. وَقُل പറയുക (ചോദിക്കുക) യും ചെയ്യുക. لِّلَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടവരോട്. الْكِتَابَ (വേദ)ഗ്രന്ഥം. وَالْأُمِّيِّينَ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാതെ (വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കാത്ത) വരോടും. أَأَسْلَمْتُمْ നിങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങിയോ. فَإِنْ أَسْلَمُوا എന്നിട്ടവർ കീഴൊതുങ്ങിയാൽ. فَقَدِ اهْتَدَوْا എന്നാലവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. وَّإِن تَوَلَّوْا തിരിഞ്ഞുപോയെങ്കിലോ. فَإِنَّمَا عَلَيْكَ എന്നാൽ നിൻെറ മേൽ (ബാദ്ധ്യത). الْبَلَاغُ പ്രബോധനം, എത്തിക്കൽ (മാത്രം) ആകുന്നു. وَاللهُ അല്ലാഹു. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. بِالْعِبَادِ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി.

സൂറത്തുൽ ഫാതിഹ:യിൽ വെച്ച് വിവരിച്ചതുപോലെ, ദീൻ (**الدين**) എന്ന വാക്കിന് 'നടപടിക്രമം ആചാരം, നിയമനടപടി, അനുസരണം, പതിവ്, മതം' എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭോചിതം പല അർത്ഥവും വരാം. മതം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അധികവും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഇവിടെയും അതാണുദ്ദേശ്യം. മതം ഒരു ജീവിത വ്യവസ്ഥ-അഥവാ ജീവിതത്തിൽ ദൈവ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന നിയമ വ്യവസ്ഥയാകുന്നു. പക്ഷേ- ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോല-'ദീൻ' എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥമല്ല അത്. കച്ചവടം ഒരു തൊഴിലായതുകൊണ്ട് കച്ചവടം എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം 'തൊഴിൽ' എന്നാണെന്നു വരുകയില്ലല്ലോ.

മനുഷ്യാരംഭം തൊട്ട് മനുഷ്യാവസാനം വരെയുള്ള എല്ലാവർക്കും അല്ലാഹു നിയമിച്ചതും, ഒന്നാമത്തെ പ്രവാചകനും ഒന്നാമത്തെ വേദഗ്രന്ഥവും തുടങ്ങി അന്ത്യപ്രവാചകനും അവസാന വേദഗ്രന്ഥമായ വിശുദ്ധ ഖുർആനും വരെ പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതും, അല്ലാഹു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു തൃപ്തിപ്പെട്ടു കൊടുത്തതുമായ ഏകമതമാണ് ഇസ്‌ലാം, അതിലേക്കു മാത്രമാണ് എക്കാലത്തും അവൻ മനുഷ്യരെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുള്ളതും, ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. 85-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നതുപോലെ, അതല്ലാത്ത മറ്റൊരു മതവും അവങ്കൽ സ്വീകാര്യവുമല്ല . എന്നാൽ, വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുകയും, പ്രവാചകന്മാരുടെ അനുയായികളെന്ന പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ചില സമുദായങ്ങൾ ഈ സത്യത്തിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിനു കാരണം അവർക്കു വേണ്ടത്ര അറിവ് ലഭിക്കായ്കയല്ല. അറിവു കിട്ടിയിട്ടു പിന്നെയും അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്ന അസൂയ, പക, വിദ്വേഷം, അതിമോഹം ആദിയായ ധിക്കാര സ്വഭാവങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. വാസ്തവം ഇതാണെങ്കിലും ഈ സത്യത്തിന് വിരുദ്ധമായി ഇസ്ലാമിൻെറ പരമാടിസ്ഥാനമായ തൗഹീദിൽ പോലും അവർ തർക്കവും, ന്യായവാദവും നടത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അവരോട് വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയിട്ടു കാര്യമില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരോടു തർക്കത്തിനു നിൽക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, ഞാനും എന്നെ പിൻപറ്റുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തിൽ

വിശ്വസിച്ച് അവനെ മാത്രം ആരാധിച്ച് അവന് കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു ഒഴിവായാൽ മതിയെന്നും അല്ലാഹു നബീ (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നു.

വേദക്കാരായാലും, വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത നിരക്ഷരകുക്ഷികളായ അറബികളായാലും ശരി, എല്ലാവർക്കും ഇസ്ലാമിൻെറ പ്രബോധനം എത്തിക്കുകയും, അതിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും മാത്രമേ നബി (ﷺ) ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ. അവരെയെല്ലാം മുസ്ലീമാക്കിത്തീർക്കുക നബി (ﷺ) യുടെ ബാധ്യതയല്ല. പ്രബോധനവും ക്ഷണവും ലഭിച്ചിട്ടു പിന്നെയും കീഴൊതുങ്ങാത്തവരുടെ വിചാരണയും തീരുമാനവും അല്ലാഹു നടത്തികൊള്ളും. അതിനു യാതൊരു പ്രയാസവും അവനില്ല. ഓരോരുത്തരുടെയും സ്ഥിതി അവൻ കണ്ടും അറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നു നബി (ﷺ) യെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه)വിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''എൻെറ ആത്മാവു യാതൊരുവൻെറ കയ്വശമാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! ഈ (മനുഷ്യ) സമുദായത്തിൽപെട്ട ഏതൊരാളും തന്നെഅതു യഹൂദിയാകട്ടെ, ക്രിസ്ത്യാനിയാകട്ടെ-എന്നെക്കുറിച്ച് കേൾക്കുകയും, ഞാൻ യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവൻ നരകക്കാരിൽപെട്ടവനാകാതിരിക്കുകയില്ല.'' (മു)

വിഭാഗം-3

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ ٱلَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِٱلْقِسْطِ مِنَ ٱلنَّاسِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾

21 നിശ്ചയമായും, യാതൊരു കൂട്ടർ: അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും, യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ പ്രവാചകൻമാരെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും, മനുഷ്യരിൽ നിന്നും നീതിമുറ പാലിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നവരെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു(വോ),- അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَـٰلُهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّـٰصِرِينَ ﴿٢٢﴾

22 അക്കൂട്ടർ, ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും, തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ വിഫലമായിപ്പോയവരത്രെ. സഹായികളായിട്ട് അവർക്ക് (ഒരാളും തന്നെ) ഇല്ലതാനും.

---

21 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. يَكْفُرُونَ അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നു. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ. وَيَقْتُلُونَ കൊല്ലുകയും. النَّبِيِّينَ നബിമാരെ. بِغَيْرِ حَقٍّ ഒരു ന്യായവും കൂടാതെ. وَيَقْتُلُونَ കൊല്ലുകയും. الَّذِينَ യാതൊരുവരെ. يَأْمُرُونَ കൽപിക്കുന്ന, ഉപദേശിക്കുന്ന. بِالْقِسْطِ നീതിമുറയെപ്പറ്റി. مِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്ന്. فَبَشِّرْهُم അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക. بِعَذَابٍ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി. أَلِيمٍ വേദനയേറിയ, വേദനപ്പെട്ട. 22 أُولَئِكَ الَّذِينَ അക്കൂട്ടർ യാതൊരുവരാണ്. حَبِطَتْ വിഫലമായിരിക്കുന്നു, പൊളിഞ്ഞുപോയി. أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَالْآخِرَةِ പരത്തിലും. وَمَا ഇല്ല. لَهُم അവർക്ക്. مِّن نَّاصِرِينَ സഹായികളായിട്ട് (ആരും).

വേദക്കാർ അനുവർത്തിച്ചു വന്ന ചില ധിക്കാരങ്ങളെയും അഴിമതികളെയും കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. വേദ വാക്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമാകുന്ന അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കുക. പ്രവാചകൻമാരെയും, മതോപദേഷ്ടാക്കളെയും നിർദ്ദയം കൊലചെയ്യുക മുതലാവയിൽ

ഒരു നീണ്ട പാരമ്പര്യം തന്നെ അവർക്കുണ്ട്. സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും നാം കാണുകയുണ്ടായി. ആ പഴയ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു അവർ : സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു മടങ്ങാത്തപക്ഷം, അവർക്കു അതികഠിനമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് മാത്രമല്ല, നല്ല കർമ്മങ്ങളായി വല്ലതും അവർപ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇഹത്തിലാകട്ടെ, പരത്തിലാകട്ടെ അവർക്കതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുവാനില്ല. അവർക്കു യാതൊരു സഹായവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുമില്ല.എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതുചെയ്യുന്നു. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്ത പക്ഷം ആ കർമ്മങ്ങൾമൂലം ഇഹത്തിൽ വെച്ചു അവർ വല്ല പ്രശംസക്കോ കീർത്തിക്കോ, ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കോ പാത്രമാകുകയില്ല: പരലോകത്തു യാതൊരു പുണ്യഫലവും അവരക്കു ലഭിക്കുന്നതുമല്ല എന്നു സാരം.

ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു താക്കീതു ചെയ്യുക എന്നു പറയേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്ത് 'സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞത് പരിഹാസ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാകുന്നു. അവർക്കു വല്ല സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതുശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണുള്ളത് എന്നു താൽപര്യം.

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ نَصِيبًا مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَٰبِ ٱللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

23 വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ഒരു ഓഹരി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ നീ (നോക്കി) കണ്ടില്ലേ? അവർക്കിടയിൽ വിധികൽപിക്കുവാനായി അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിലേക്ക് അവർ വിളിക്കപ്പെടുന്നു;- (എന്നിട്ട്) പിന്നെ, അവരിൽ നിന്ന് ഒരു കക്ഷി (അതാ) വിമുഖരായും കൊണ്ട് തിരിഞ്ഞു കളയുന്നു!

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا۟ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ ۖ وَغَرَّهُمْ فِى دِينِهِم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

24 ''എണ്ണപ്പെട്ട (അൽപം) ചില ദിവസങ്ങളല്ലാതെ നരകം ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുകയേ ഇല്ല'' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞുവന്നതു നിമിത്തമാകുന്നു അത്, അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് അവരുടെ മത (കാര്യ)ത്തിൽ അവരെ വഞ്ചി(തരാ)ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

25 എന്നാൽ, യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ലാത്ത ഒരു ദിവസത്തേക്ക് അവരെ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയാൽ എങ്ങിനെയായിരിക്കും (അവരുടെ സ്ഥിതി)?! (അന്ന്) ഓരോ വ്യക്തിക്കും അത് സമ്പാദിച്ചുവെച്ചത് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും:- അവരാകട്ടെ, (അവരോട്) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

23 أَلَمْ تَرَ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരിലേക്ക്. أُوتُوا അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. نَصِيبًا ഒരു ഓഹരി, പങ്ക്. مِّنَ الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്. يُدْعَوْنَ അവർ വിളിക്ക(ക്ഷണിക്ക)പ്പെടുന്നു. إِلَى كِتَابِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിലേക്ക്. لِيَحْكُمَ അത് വിധി കൽപിക്കുവാൻ. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. ثُمَّ يَتَوَلَّى എന്നിട്ട് (പിന്നെ) തരിഞ്ഞു (പിൻമാറി) കളയുന്നു. فَرِيقٌ مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് ഒരു കക്ഷി. وَهُم അവർ (ആയിക്കൊണ്ട്). مُّعْرِضُونَ വിമുഖർ, അവഗണിക്കുന്നവർ. **24** ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ്. لَن تَمَسَّنَا ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുകയേ ഇല്ല. النَّارُ നരകം . إِلاَّ أَيَّامًا ചില ദിവസങ്ങളല്ലാതെ. مَّعْدُودَاتٍ എണ്ണപ്പെട്ട (നിശ്ചിത). وَغَرَّهُمْ അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. فِي دِينِهِم അവരുടെ മതത്തിൽ. مَّا كَانُوا അവർ ആയി

രുന്നത്. يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുക. **25** فَكَيْفَ അപ്പോള്‍(എന്നാല്‍) എങ്ങിനെയായിരിക്കും. إِذَا جَمَعْنَاهُمْ അവരെ നാം ഒരുമിച്ച് കൂട്ടിയാല്‍. لِيَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലേക്ക്. لاَّ رَيْبَ സന്ദേഹമില്ലാത്ത. فِيهِ അതില്‍. وَوُفِّيَتْ നിറവേറ്റിക്കൊടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. كُلُّ نَفْسٍ ഓരോ ആത്മാവിനും, ദേഹത്തിനും, വ്യക്തിക്കും. مَّا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ച് വെച്ചത്. وَهُمْ അവര്‍, അവരാകട്ടെ. لاَ يُظْلَمُونَ അനീതി (അക്രമം) ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല.

തൗറാത്തിന്‍െറയും ഇഞ്ചീലിന്‍െറയും അനുയായികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവേദക്കാര്‍, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുന്ന വിഷയത്തില്‍ അതേ ഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വിധികളെ സ്വീകരിക്കുവാന്‍ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. എന്നിട്ടും അതിനു അവരെ ക്ഷണിച്ചാല്‍, ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതെ അവര്‍ പിന്‍മാറിക്കളയുന്നു. ഇതു ശിക്ഷാര്‍ഹവും തെറ്റായതുമാണെന്ന് അവര്‍ക്ക് അറിയുകയും ചെയ്യാം. ഞങ്ങള്‍ എന്തു തെറ്റുകുറ്റം ചെയ്താലും കവിഞ്ഞപക്ഷം ചില നിശ്ചിത ദിവസങ്ങളോളം മാത്രമേ ഞങ്ങള്‍ നരകശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയുള്ളുവെന്നും മറ്റും നേരെത്തന്നെ മതത്തിന്‍െറ പേരില്‍ അവര്‍ സ്വയം കെട്ടിച്ചമച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലാന്തരത്തില്‍ അതൊക്കെ മതതത്വങ്ങളായി അവര്‍ അംഗീകരിച്ച് വഞ്ചിതാരാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് കാരണം. ഇത്തരം അന്തവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമായ ധാരണകള്‍ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടാ എല്ലാവരേയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി ഓരോരുത്തരുടെയും ചെയ്തികള്‍ക്കു യാതൊരു അനീതിയും കൂടാതെ തക്കതായ നടപടി കൈകൊള്ളുന്ന 0ഒരു ദിവസം വരുവാനുണ്ട്. അന്ന് അവര്‍ ഖേദിക്കേണ്ടിവരും. ആ ഖേദം കൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുകയുമില്ല: അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോള്‍ തന്നെ രക്ഷാമാര്‍ഗ്ഗം തേടിക്കൊള്ളുകയാണ് അവര്‍ക്കു നല്ലത്. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. (അല്‍പ ദിവസമല്ലാതെ ഞങ്ങളെ നരശിക്ഷ ബാധിക്കുകയില്ലെന്നു അവര്‍ പറഞ്ഞതിന്‍െറ താല്‍പര്യം അല്‍ബഖറ 80 ലും വ്യാഖ്യാനാത്തിലും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

قُلِ ٱللَّهُمَّ مَٰلِكَ ٱلْمُلْكِ تُؤْتِى ٱلْمُلْكَ مَن تَشَآءُ وَتَنزِعُ ٱلْمُلْكَ مِمَّن تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَآءُ ۖ بِيَدِكَ ٱلْخَيْرُ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾

26 (നബിയേ) പറയുക: ''അല്ലാഹുവേ, രാജാധിപത്യത്തിന്‍െറ ഉടമസ്ഥനേ! നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്ക് നീ രാജാധിപത്യം കൊടുക്കുന്നു; നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരില്‍നിന്ന് നീ രാജാധിപത്യം നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു; നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നീ പ്രതാപത്തിലാക്കുകയും, നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നീ നിന്ദ്യതയിലാക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. നിന്‍െറ കൈവശമത്രെ നന്മയുള്ളത്. നിശ്ചയമായും നീ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.''

تُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَتُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ ۖ وَتُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ ۖ وَتَرْزُقُ مَن تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

27 ''നീ രാത്രിയെ പകലില്‍ കടത്തുകയും, പകലിനെ രാത്രിയില്‍ കടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; നീ ജീവിയെ നിര്‍ജ്ജീവിയില്‍ നിന്ന് പുറത്തു വരുത്തുകയും, നിര്‍ജ്ജീവിയെ ജീവിയില്‍ നിന്ന് പുറത്തു വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്ക് നീ കണക്കില്ലാതെ നല്‍കുകയും ചെയ്യുന്നു.''

---

26 قُلِ പറയുക. اللَّهُمَّ അല്ലാഹുവേ. مَالِكَ الْمُلْكِ രാജത്വ(രാജാധിപത്യ)ത്തിന്‍െറ ഉടമസ്ഥനേ. تُؤْتِي നീ നല്‍കുന്ന. الْمُلْكَ രാജത്വത്തെ. مَن تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്ക്. وَتَنزِعُ നീ നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. الْمُلْكَ രാജത്വത്തെ. مِمَّن تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരില്‍നിന്ന്. وَتُعِزُّ നീ പ്രതാപത്തി

ലാക്കുക (പ്രതാപം നൽകുക)യും ചെയ്യുന്നു. مَن تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَتُذِلُّ നീ നിന്ദിക്കുക (നിസ്സാരപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യുന്നു. مَن تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. بِيَدِكَ നിൻെറ കയ്യിലാണ്. الْخَيْرُ ഗുണം. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിയുള്ളവനാകുന്നു. **27** تُولِجُ നീ കടത്തുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. فِي النَّهَارِ പകലിൽ. وَتُولِجُ നീ കടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. النَّهَارَ പകലിനെ. فِي اللَّيْلِ രാവിൽ. وَتُخْرِجُ നീ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. الْحَيَّ ജീവിയെ. مِنَ الْمَيِّتِ നിർജ്ജീവമായിതിൽ നിന്ന്. وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ നിർജ്ജീവമായതിനെ നീ പറപ്പെടുവിക്കുന്നു. مِنَ الْحَيِّ ജീവനുള്ളതിൽനിന്ന്. وَتَرْزُقُ നീ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു, ഉപജീവനം നൽകുന്നു. مَن تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. بِغَيْرِ حِسَابٍ കണക്ക് കൂടാതെ.

പ്രവാചകത്വം, പ്രതാപം, രാജത്വം ആദിയായവ തങ്ങളുടെ കുത്തകാവകാശമായി ഗണിക്കുകയും, ആഭിജാത്യത്തിൽ ദുരഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് വേദക്കാറ്. സത്യനിഷേധത്തിനും ധിക്കാരത്തിനും അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന കാരണവും അതാകുന്നു. അത്തരം വാദങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു ഖണ്ഡനമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. സത്യവിശ്വാസികൾ ദാരിദ്ര്യവും ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ ശത്രുപക്ഷങ്ങൾ സുഖാഡംബരങ്ങളിലും പ്രതാപത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളാണ് അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെങ്കിൽ അവർക്കല്ലേ സുഖസൗകര്യങ്ങളും കഴിവും കൂടുതൽ ലഭിച്ചിരിക്കേണ്ടത്? അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നുണ്ടാകാറുള്ള ഈ ചോദ്യത്തിനു മറുപടിയും ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലാണു ബാഹ്യത്തിൽ ഈ വചനങ്ങളെങ്കിലും മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സംഗതികൾ അതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. അതെ, മഹത്തായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയും, തത്വപരമായ കുറെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന പ്രാർത്ഥന ചെയ്താൽ ഉത്തരം കിട്ടാതിരിക്കുകയില്ലെന്നു കാണിക്കുന്ന ചില ഹദീസുകൾ ത്വബ്റാനി (رحمه الله) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്. അവയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം : അല്ലാഹുവേ, എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള സ്ഥാനപദവികളും, നൻമകളും കനിഞ്ഞേകുന്നതും, അവ എടുത്തുകളയുന്നതും, രാപകലുകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും, ജീവികളും നിർജീവവസ്തുക്കളുമാകുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്നതും നീയാകുന്നു. എല്ലാം നിൻെറ മാത്രം ഉടമയിലും നിയന്ത്രണാധികാരത്തിലും ഉൾപെട്ടതാകുന്നു. നിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും പരിപാടിയും അനസരിച്ചല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. നിന്നെ കൂടാതെ, മറ്റാർക്കും അതിലൊന്നും പങ്കോ അവകാശമോ ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് നിൻെറ ഔദാര്യവും കൃപാകടാക്ഷവും ഞങ്ങളിൽ വർഷിപ്പിക്കേണമേ.!

രാത്രിയെ പകലിലും, പകലിനെ രാത്രിയിലും കടത്തുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം രാത്രി കുറയുമ്പോൾ ആ കുറവ് പകലിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, പകൽ കുറവാകുമ്പോൾ ആ കുറവ് രാത്രിയിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നാകുന്നു. അസ്തമനത്തെത്തുടർന്നു പകൽ രാത്രിയിലും, പ്രഭാതത്തെത്തുടർന്ന് രാത്രി പകലിലും ലയിച്ചുപോകുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറ :ഹജ്ജ്, 61: ലുഖ്മാൻ, 29 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചതു നോക്കുക.) ജീവികളിൽ നിന്നു നിർജീജീവ വസ്തുക്കളും, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു ജീവ വസ്തുക്കളും ഉണ്ടാകുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഇന്ദ്രിയത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യനും, മനുഷ്യനിൽനിന്നു ഇന്ദ്രിയവും, വിത്തിൽ നിന്നു ചെടിയും ചെടിയിൽനിന്ന് വിത്തും, പക്ഷിയിൽ നിന്നു മുട്ടയും. മുട്ടയിൽ നിന്നു പക്ഷിയും, വളത്തിൽ നിന്നു പുഴുവും, പുഴുക്കളിൽ നിന്നു വളവും, അങ്ങിനെ കണക്കറ്റ ഉദാഹരണങ്ങൾ നിത്യം നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാം

ബാഹ്യമായ ചില കാരണങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കു എണ്ണിപ്പറയുവാൻ സാധിച്ചേക്കുമെങ്കിലും, വാസ്തത്തിൽ ആ കാരണങ്ങൾക്കു കാരണവും, അവയെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു നിയന്ത്രിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണല്ലോ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ നൽകുമെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽനിന്നു അവൻ നീക്കിക്കളയുമെന്നും പറഞ്ഞതിനും തന്നെ, ഭൂതവർത്തമാനകാല ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ- വ്യക്തിവ്യത്യാസമോ സമൂഹവ്യത്യയാസമോ കൂടാതെ-ധാരാളക്കണക്കിൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. നൂറുകണക്കിലും ആയിരക്കണക്കിലും കൊല്ലക്കാലം അതീവ പ്രതാപവും പ്രശസ്തിയും പാരമ്പര്യമായി നിലനിന്നുപോന്ന സമൂഹങ്ങൾ പെട്ടെന്നു നിന്ദ്യൻമാരിൽ നിന്ദ്യൻമാരും, ലോകം മുഴുവൻ കീർത്തിമുദ്ര നേടിയ വമ്പൻമാർ പെട്ടെന്നു ലോകദൃഷ്ട്യാ അധമൻമാരിൽ അധമൻമാരുമായി മാറുന്നതും, നേരെ മറിച്ചു ഇതിനു വിപരീതം സംഭവിക്കുന്നതും എക്കാലത്തും അനുഭവത്തിൽ കാണാറുള്ള കാഴ്ചകളാണല്ലോ. അതെ, എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടി. എല്ലാം അവൻെറ കൽപന. (**الاله الخلق والامر**)

لَّا يَتَّخِذِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلْكَـٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ ٱللَّهِ فِى شَىْءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُوا۟ مِنْهُمْ تُقَىٰةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

28 സത്യവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളെയല്ലാതെ, അവിശ്വാസികളെ മിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുത്. ആരെങ്കിലും അത് ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നിലും (തന്നെ) അല്ല [അവന് അല്ലാഹുവുമായി യാതൊരു പൊരുത്തപ്പാടും ബന്ധവുമില്ല]; അവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ഒരു (തരം) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കൽ എന്നുള്ളതല്ലാതെ. [അതിന് വിരോധമില്ല.] അല്ലാഹു അവനെക്കുറിച്ചുതന്നെ (ജാഗരൂകരായിരിക്കണമെന്ന്) നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ തിരിച്ചു വരവ്.

---

28 **لاَ يَتَّخِذِ** ആക്കിവെക്കരുത്. **الْمُؤْمِنُونَ** സത്യവിശ്വാസികൾ. **الْكَافِرِينَ** അവിശ്വാസികളെ. **أَوْلِيَاءَ** മിത്രങ്ങൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ. **مِن دُونِ** കൂടാതെ (അല്ലാതെ) . **الْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികളെ. **وَمَن يَفْعَلْ** ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും) ചെയ്താൽ. **ذَلِكَ** അത് (അങ്ങിനെ). **فَلَيْسَ** എന്നാൽ അവനല്ല. **مِنَ اللهِ** അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച്, അല്ലാഹുവിനോട്. **فِي شَيْءٍ** ഒരു കാര്യത്തിലും (ഒന്നിലും). **إِلاَّ أَن تَتَّقُوا** നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കൽ അല്ലാതെ. **مِنْهُمْ** അവരെക്കുറിച്ച്. **تُقَاةً** ഒരു സൂക്ഷ്മത (കാവൽ). **وَيُحَذِّرُكُمُ** നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു, ജാഗരൂകരാക്കുന്നു. **اللهُ** അല്ലാഹു. **نَفْسَهُ** തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ. **وَإِلَى اللهِ** അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ്. **الْمَصِيرُ** തിരിച്ചെത്തൽ, പര്യവസാനം.

അവിശ്വാസികളായ വ്യക്തികളോടോ, സംഘങ്ങളോടോ സ്നേഹബന്ധം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെ മിത്രങ്ങളും കൈകാര്യക്കാരുമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹു കർശനമായി വിരോധിക്കുന്നു.അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല-അഥവാ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു അവന് യാതൊരു കരുണയും സ്നേഹവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല-എന്നു കനത്ത താക്കീതും നൽകുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് വല്ല ആപത്തോ, അസഹനീയമായ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങളോ ഉണ്ടായേക്കാമെന്നു ഭയപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കാനുള്ള ഒരു കരുതലെന്ന നിലക്ക് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവരുമായി മൈത്രിയും സ്നേഹബന്ധവും സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ആ ബന്ധം പരിധിയിൽ കവിയുകയോ, ആവശ്യത്തിലധികമായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുന്നതു സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, ഇല്ലാത്ത പക്ഷം അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുമെന്നും കൂടി ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ശത്രുപക്ഷക്കാരുമായുള്ള അണഞ്ഞ ബന്ധം ഇസ്ലാമിനും മുസ്ലീംകൾക്കും ദ്രോഹകരമായിത്തീരുമെന്നുള്ള

താണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഇത്രയും കർശനമായ താക്കീതിന് കാരണം. മാത്രമല്ല, സ്വന്തം മതത്തിൻെറയും സമുദായത്തിൻെറയും നൻമക്കുവേണ്ടത്ര വില കൽപിക്കുന്നില്ലെന്നും, ശത്രുക്കളുടെ നിലപാടുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്നുമാണല്ലോ അവരെ മിത്രങ്ങളായി കരുതുന്നതിൻെറ അർത്ഥം.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ, നിങ്ങൾ യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും മിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുത്. അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ (അവർ തമ്മതമ്മിൽ) മിത്രങ്ങളത്രെ. നിങ്ങളിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും അവരെ മിത്രങ്ങളാക്കുന്ന പക്ഷം അവൻ അവരിൽപെട്ടവനായിരിക്കും.'' (മാഇദ: 51) ''അവിശ്വസിച്ചവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ മിത്രങ്ങളാകുന്നു. (നിങ്ങൾക്കു അവർ മിത്രങ്ങളല്ല.) അങ്ങിനെ നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്ത പക്ഷം ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പവും വലിയ നാശവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.'' (അൻഫാൽ ; 73) ''ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ, എൻെറ ശത്രുവും, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവുമായവരോട് സ്നേഹം കാട്ടിക്കൊണ്ട് അവരെ നിങ്ങൾ മിത്രങ്ങളാക്കരുത്. ....'' (മുംതഹന :1.) ഈ വചനത്തിൻെറ പൂർണ്ണഭാഗവും വ്യാഖ്യാനവും സൂറഃ മുംതഹനയിൽ നോക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. അബുദ്ദർദാഉ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു : ''ചില ജനങ്ങളുടെ മുഖത്ത് ഞങ്ങൾ (ചിരിച്ച്) പല്ലുകാട്ടും. ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ശപിക്കുന്നുമുണ്ടായിരിക്കും.'' അതായത് ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളിൽ പെട്ട ചിലരുമായി കാണുമ്പോൾ, പുറമേ ഞങ്ങൾ ചിരിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അവരോട് വെറുപ്പും അറപ്പുമായിരിക്കുമെന്ന് സാരം. ഈ വചനത്തിൽ (**تقية**) (സൂക്ഷ്മത കാണിക്കുക) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ വ്യാഖ്യാനമായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ൽ നിന്ന് ഇമാംഥൗരീ (ﷺ) മുതലായവർ ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു : ''പ്രവൃത്തി കൊണ്ടല്ല സൂക്ഷമത.'' നാവ്കൊണ്ട് മാത്രമാണ് സൂക്ഷമത. അതായതു, സംസാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തലും സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ, ഹൃദയം ഇണങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള സ്നേഹമോ, സ്നേഹബന്ധത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളോ ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നു സാരം. ഗത്യന്തരമില്ലാത്ത ഘട്ടത്തിൽ, ഹൃദയത്തിൽ സത്യവിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് 'കുഫ്റി'ൻെറ വല്ല വാക്കുകളും പറയേണ്ടിവന്നാൽ അതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് (സൂ: നഹ്ൽ 106ൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

മുസ്ലീംകളുമായി ശത്രുത വെച്ചു പുലർത്തിപ്പോരുകയും, തക്കം കിട്ടിയാൽ ഉപദ്രവിക്കുവാനും അക്രമിക്കുവാനും വട്ടം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണ് മേൽപ്രസ്താവിച്ചതെല്ലാം എന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മനസ്സിൽ ശത്രുത ഒളിച്ചു വെക്കുകയോ, പുറമേ പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയൊ ചെയ്യാതെ അന്യോന്യം നല്ല നിലയിൽ വർത്തിച്ചുപോരുന്ന അവിശ്വാസികളോട് മുസ്ലീംകൾ അങ്ങോട്ടും സ്നേഹത്തിലും സൗഹാർദ്ദത്തിലും തന്നെ വർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സൂറത്തുൽ മുംതഹന : 8,9 വചവനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.അമുസ്ലീംകളുമായി ഇടപെടുന്നതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം ആ വചനങ്ങളിലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും കാണാവുന്നതാണു. അവിടെ നോക്കുക.

قُلْ إِن تُخْفُوا۟ مَا فِى صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ ٱللَّهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

29 പറയുക:''നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം]കളിലുള്ളത് നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചാലും, അല്ലെങ്കിൽ അതു വെളിവാക്കിയാലും അല്ലാഹു അതറിയുന്നതാണ്. ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.''

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ

30 ''എല്ലാ (ഓരോ) ആത്മാവും (തന്നെ), അതു നന്മയായിട്ട് എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവോ

مُّحۡضَرٗا وَمَا عَمِلَتۡ مِن سُوٓءٖ تَوَدُّ لَوۡ أَنَّ بَيۡنَهَا وَبَيۡنَهُۥٓ أَمَدَۢا بَعِيدٗاۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفۡسَهُۥۗ وَٱللَّهُ رَءُوفُۢ بِٱلۡعِبَادِ ﴿٣٠﴾

അതിനെ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതായി അത് കണ്ടെത്തുന്ന ദിവസം! അത് [ഓരോ ആത്മാവും] തിന്മയായിട്ട് എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവോ, തൻെറയും അതിൻെറയും [ആ ആത്മാവിൻെറയും ആ തിന്മയുടെയും] ഇടയിൽ വിദൂരമായ അകലം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായേനെ)! എന്ന് അത് കൊതിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു അവനെക്കുറിച്ചു തന്നെ (ജാഗരൂകരായിരിക്കണമെന്ന്) നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു അടിയാൻമാരോട് വളരെ ദയയുള്ളവനുമാകുന്നു.''

---

29 قُلْ പറയുക. إِن تُخْفُوا നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചാൽ. مَا فِي صُدُورِكُمْ നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകളിലുള്ളത്. أَوْ تُبْدُوهُ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളത് വെളിപ്പെടുത്തിയാലും. يَعْلَمْهُ അതറിയുന്നതാണ്. الله അല്ലാഹു. وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുളളതും. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്. **30** يَوْمَ ദിവസം. تَجِدُ കണ്ടെത്തുന്ന. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ആളും, ആത്മാവും, ദേഹവും, വ്യക്തിയും. مَّا عَمِلَتْ അത് പ്രവർത്തിച്ചത്. مِنْ خَيْرٍ നന്മയായി. مُّحْضَرًا ഹാജരാക്ക (തയ്യാറാക്ക)പ്പെട്ടതായി. وَما عَمِلَتْ അത് എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവോ അത്. مِن سُوءٍ തിൻമയായിട്ട്. تَوَدُّ അത് കൊതിക്കും. لَوْ أَنَّ ഉണ്ടായി (ആയി)രുന്നെങ്കിൽ. بَيْنَهَا അതിൻെറ (തൻെറ) ഇടയിൽ . وَبَيْنَهُ അതിൻെറ (തിൻമയുടെ-ആ ദിവസത്തിൻെറ)യും ഇടയിൽ. أَمَداً അകലം. بَعِيداً വിദൂരമായ. وَيُحَذِّرُكُمُ നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു, ജാഗരൂകരാക്കുന്നു. الله അല്ലാഹു. نَفْسَهُ തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ. وَاللهُ അല്ലാഹു വളരെ കനിവുള്ളവനാണ്. رَءُوفٌ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി, അടിയാൻമാരോട്. بِالْعِبَادِ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ.

വ്യാകരണപരമായി നോക്കുമ്പോൾ **يوم تجد** മുതൽ(**من سوء** വരെയുള്ളതെല്ലാം ചേർന്നു ഒരു വാക്യമായും, **تود** മുതൽ രണ്ടാമത്തെ വാക്യം ആരംഭിക്കുന്നതായും വരാവുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിനു ഇങ്ങിനെ അർത്ഥം പറയാം: ''എല്ലാ ഓരോ ആത്മാവും-അഥവാ വ്യക്തിയും-നൻമയായിട്ട് എന്തു പ്രവർത്തിച്ചുവോ അതും തിൻമായായിട്ട് എന്തു പ്രവർത്തിച്ചുവോ അതും ഹാജരാക്കപ്പെട്ടതായി അതു കണ്ടെത്തുന്ന ദിവസം!'' ഇതു ഖിയാമത്ത് നാളിനെ ഉദ്ധേശിച്ചാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്ത എല്ലാ നൻമതിൻമകളും മുമ്പിൽ കാണുന്ന ദിവസമാണല്ലോ അത്.. രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥം ഇങ്ങിനെയും പറയാം: ''അതിനും അതിനുമിടയിൽ - അഥവാ ആ ആത്മാവിനും ആ ദിവസത്തിനുമിടയിൽ-വിദൂരമായ അകലം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായേനെ)! എന്നു അതു കൊതിക്കും.'' രണ്ടായാലും തിന്മ പ്രവർത്തിച്ചവർ ഖിയാമത്തുനാളിൽ അതുമൂലം തീരാദുഃഖത്തിലായിത്തീരുമെന്നു സാരം.

വിഭാഗം–4

قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٣١﴾

31 പറയുക: ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻപറ്റുവിൻ; (എന്നാൽ) അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും,

കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.''

32 പറയുക: ''നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിന്‍.'' എന്നിട്ട് അവര്‍ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (ആ) അവിശ്വാസികളെ സ്നേഹിക്കുന്നതല്ല.

قُلْ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾

---

31 قُلْ പറയുക. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കില്‍. تُحِبُّونَ الله അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു(വെങ്കില്‍). فَاتَّبِعُونِي എന്നാല്‍ എന്നെ പിന്‍പറ്റുവിന്‍. يُحْبِبْكُمُ الله അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കും. وَيَغْفِرْ അവന്‍ പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. لَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് . ذُنُوبَكُمْ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ. وَاللهُ غَفُورٌ അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്. 32 قُلْ പറയുക. أَطِيعُوا الله അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിന്‍. وَالرَّسُولَ റസൂലിനെയും. فَإِن تَوَلَّوْا എന്നിട്ടവര്‍ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞെങ്കില്‍. فَإِنَّ الله എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يُحِبُّ അവന്‍ സ്നേഹിക്ക(ഇഷ്ടപ്പെടുക)യില്ല. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ.

ഞങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ മക്കളും ഇഷ്ടക്കാരുമാണ് (نحن ابناء الله واحباؤه) എന്നു വാദിക്കുന്ന ജൂദരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാര്‍, അല്ലാഹുവിന്‍െറ സാമീപ്യം സമ്പാദിക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയാണെന്ന ഭാവേന - പ്രത്യക്ഷമായോ -പരോക്ഷമായോ-അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുകയും പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവര്‍, ഞങ്ങളാണ് യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുന്നവരെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് നബിചര്യകളും, നബിവചനങ്ങളും അവഗണിച്ചു പുറംതള്ളുന്ന അഹ്‌ലുല്‍ ഖുര്‍ആനികള്‍ എന്നു പറയപ്പെടുന്നവര്‍ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവര്‍ക്കെല്ലാം തക്കതായ ഖണ്ഡനം ഈ വചനങ്ങളില്‍ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു: റസൂലിനെ അനുസരിക്കുകയും റസൂലിന്‍െറ മാര്‍ഗം പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്യാത്തവര്‍, അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത അവിശ്വാസികളാകുന്നുവെന്നത്രെ അവസാനത്തെ വചനം കാണിക്കുന്നത്. റസൂലിനെ അനുസരിക്കുകയെന്ന കാര്യം- ചില ലഘുബുദ്ധികള്‍ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ-കേവലം ഒരു നിസ്സാര വിഷയമൊന്നുമല്ല. മുന്‍ കഴിഞ്ഞുപോയ എല്ലാ പ്രവാചകന്‍മാരും എല്ലാ റസൂലുകളും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നെങ്കില്‍, അവര്‍ ഓരോരുത്തരും നബി (ﷺ) യെ പിന്‍പറ്റി നടക്കുവാന്‍ ബാധ്യസ്ഥരാകുമായിരുന്നു. അത്രയും ഗൗരവപ്പെട്ടതാണ് ആ വിഷയം. ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ 81-ാം വചനത്തില്‍ കൂടുതല്‍ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. انشاء الله

സൂറത്തുല്‍ ഫാതിഹയില്‍ വെച്ചു മുമ്പു വിവരിച്ചതുപോലെ, സ്നേഹത്തില്‍ നിന്നാണ് ഭയഭക്തിയുടെയും അനുസരണത്തിന്‍െറയും ബഹുമാനത്തിന്റെയും ഉല്‍ഭവം. അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്ന ഏവരും നബി (ﷺ) തിരുമേനി കാണിച്ചു തന്ന മാര്‍ഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാന്‍ ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു ഹദീസില്‍ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത് : 'ഏതൊരുപ്രകാരത്തിലാണോ നമ്മുടെ കാര്യം, അപ്രകാരമല്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി ആരെങ്കിലും പ്രവര്‍ത്തിച്ചാല്‍ അതു തള്ളപ്പെട്ടതായിരിക്കും.' (ബു) അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നെണ്ടന്ന വാദം സാക്ഷാല്‍കരിക്കുന്നതു റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ചര്യ സ്വീകരിക്കുന്നതു വഴിയാണ്; അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവരെയാണ് അല്ലഹുവും സ്നേഹിക്കുക. സ്നേഹിക്കുക മാത്രമല്ല അവരുടെ പാപങ്ങള്‍ അവന്‍ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകകൂടി ചെയ്യും ; അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കലും റസൂലിനെ അനുസരിക്കലും വിഭിന്നമല്ല - രണ്ടും ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു- എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്‍െറ സാരം. വേറൊരിടത്തില്‍ അല്ലാഹു പറയുന്നു: من يطع الرسول فقد اطاع الله – النسآء (റസൂലിനെ ആര്‍ അനുസരിക്കുന്നുവോ അവന്‍ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു.) (നിസാഉ് : 80)

﴿إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰٓ ءَادَمَ وَنُوحٗا وَءَالَ إِبۡرَٰهِيمَ وَءَالَ عِمۡرَٰنَ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٣﴾

33 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ആദമിനേയും, നൂഹിനേയും, ഇബ്റാഹീം കുടുംബത്തെയും, ഇംറാൻ കുടുംബത്തെയും ലോകരിൽ (ഉൽകൃഷ്ടരാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.

﴿ذُرِّيَّةَۢ بَعۡضُهَا مِنۢ بَعۡضٖۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٣٤﴾

34 (അതെ) ചിലർ (മറ്റു) ചിലരിൽ നിന്നുള്ള സന്തതികളായിക്കൊണ്ട്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനാണ്, അറിയുന്നവനാണ്.

---

33 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. اصْطَفَى തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു, തെളിയിച്ചെടുത്ത. آدَمَ ആദമിനെയും . وَنُوحًا നൂഹിനെയും. وَآلَ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീം കുടുബത്തെയും. وَآلَ عِمْرَانَ ഇംറാൻ കുടുംബത്തെയും. عَلَى الْعَالَمِينَ ലോകരിൽ. **34** ذُرِّيَّةً സന്തതികളായിക്കൊണ്ട്. بَعْضُهَا അവയിൽ ചിലർ. مِن بَعْضٍ ചിലരിൽ നിന്നാകുന്നു. وَاللهُ سَمِيعٌ അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

സൂറത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ആദ്യം മുതൽ എൺപതിൽപരം വചനങ്ങൾ മുഴുവനും നജ്രാനിൽ നിന്നു വന്ന ക്രിസ്തീയ നിവേദക സംഘത്തെത്തുടർന്ന് അവതരിച്ചതായിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഈ വചനങ്ങളിലും തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലും പ്രസ്തുത സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യപിതാവും, ഒന്നാമത്തെ പ്രവാചകനുമാണല്ലോ ആദം നബി(അ). അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം അറിയപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ റസൂലാണ് നൂഹ്നബി(അ). അനന്തരം നിയുക്ത്രായ റസൂലുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ പല നിരക്കും മഹത്തായ സ്ഥാനപദവികൾ ലഭിച്ച പ്രവാചക വര്യനാണ് ഇബ്രാഹിം നബി(عليه السلام). അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്താനപരമ്പരകളത്രെ ഇസ്റാഈല്യരും അറബികളും. ഇസ്റാഈല്യരിൽ പെട്ട ഒരു പ്രധാന ശാഖയാണു ഇംറാൻ കുടുംബം (ആലുഇംറാൻ). ഇവർക്കെല്ലാം അതതു കാലത്തുള്ള ഇതര ജനങ്ങളെക്കാൾ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നു സാരം.

ഇംറാൻ (**عمران**) എന്നു പറഞ്ഞത് മൂസാ, ഹാറൂൻ (عليهما السلام) എന്നീ നബിമാരുടെ പിതാവായ ഇംറാനാണെന്നും ഇംറാൻ കുടുംബം എന്ന വാക്കിൽ അവർ രണ്ടുപേരും ഉൾപെടുമെന്നുമാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ മാതാവായ മർയം (عليها السلام) ബീവിയുടെ പിതാവായ ഇംറാനും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുടുംബവുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയം ഈസാ (عليه السلام) നെക്കുറിച്ചാണെന്ന വസ്തുതയും, 'ഇംറാൻെറ സ്ത്രീ പറഞ്ഞപ്പോൾ' എന്നുള്ള അടുത്ത വചനത്തിൻെറ തുടക്കവും നോക്കുമ്പോൾ, ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻഗണന കാണുന്നത്. 'ഇംറാൻെറ സ്ത്രീ' എന്നതിനും ഇംറാൻെറ കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ഒരു സ്ത്രീ എന്നാണ് ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാർ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇതത്ര നന്നായി തോന്നുന്നില്ല. ഏതായാലും തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ഈസാ സകരിയ്യാ, യഹ്‌യാ (عليهم السلام) എന്നീ നബിമാരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകൾക്കു ഒരു മുഖവുരയെന്നോണമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത്. ആദം (عليه السلام) തൊട്ട് ഈംറാൻ കുടുംബം വരെയും, അതിനു ശേഷവുമുള്ള എല്ലാ ചരിത്രങ്ങളും സവിശദം അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നുള്ള ഒരുസൂചന, അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണ് (**و الله سميع عليم**) എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ ഉള്ളതായി കാണാവുന്നതാണ്. (**و الله اعلم**)

إِذْ قَالَتِ ٱمْرَأَتُ عِمْرَٰنَ رَبِّ إِنِّى نَذَرْتُ لَكَ مَا فِى بَطْنِى مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّىٓ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

35 ഇംറാൻെറ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ''എൻെറ റബ്ബേ, നിശ്ചയമായും എൻെറ വയറ്റിലുള്ളതിനെ [ഗർഭസ്ഥ ശിശുവെ] സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ ഞാൻ നിനക്ക് (നേർച്ച) നേർന്നിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, നീ എന്നിൽനിന്ന് (അത്) സ്വീകരിക്കേണമേ! നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും''.

---

35 إِذْ قَالَتِ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. امْرَأَةُ عِمْرَانَ ഇംറാൻെറ സ്ത്രീ. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. إِنِّي نَذَرْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നേർന്നിരിക്കുന്നു. لَكَ നിനക്ക്. مَا فِي بَطْنِي എൻെറ വയറ്റിലുള്ളതിനെ. مُحَرَّرًا സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ. فَتَقَبَّلْ അതിനാൽ നീ സ്വീകരിക്കേണമേ. مِنِّي എന്നിൽ നിന്ന്. إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ.

മർയം (عليها السلام) ബീവിയുടെ മാതാവാണ് ഇംറാൻെറ ഭാര്യ. അവരുടെ പേര് ഹന്ന (حنة) എന്നാണറിയപ്പെടുന്നത് . അവർക്ക് മക്കൾ ജനിച്ചിരുന്നില്ല ; ഒരു കുട്ടിക്കുവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു; ഗർഭവതിയായപ്പോൾ ഗർഭസ്ഥശിശു ജനിച്ചാൽ അതിനെ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലെ പരിചരണത്തിനും, അവിടെ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും വേണ്ടി വഴിപാടാക്കുവാൻ നേർച്ചനേർന്നു; ഗർഭവതിയായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ കുട്ടിയുടെ പിതാവ് മരണപ്പെട്ടിരുന്നു; എന്നൊക്കെ പലതും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു.ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലെ ശുശ്രൂഷക്കു വേണ്ടി ആകുട്ടികളെ വഴിപാടാക്കുക അക്കാലത്തു പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു ആ മഹതിയും അങ്ങിനെ ചെയ്തു. താൻ പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടി ആണായിരിക്കുമെന്നു അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കാം. ആണായിത്തീരണമെന്ന ആഗ്രഹവും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം പ്രസവിക്കും മുമ്പുതന്നെ അങ്ങിനെ നേർച്ചയാക്കിയതെന്നാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ടവനാക്കുക (محرر) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. പള്ളിയുടെ പരിചരണത്തിലും ആരാധാനയിലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നിലും ശ്രദ്ധ പതിക്കാത്തവനാക്കുക എന്നത്രെ.

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّى وَضَعْتُهَآ أُنثَىٰ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ ٱلذَّكَرُ كَٱلْأُنثَىٰ ۖ وَإِنِّى سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّىٓ أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾

36 എന്നിട്ട് അവൾ അതിനെ [ആ പെൺകുട്ടിയെ] പ്രസവിച്ചപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു: ''എൻെറ റബ്ബേ, ഞാൻ അതിനെ പെണ്ണായി പ്രസവിച്ചു (വല്ലോ)!''-അവൾ പ്രസവിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ് താനും- ''ആണ് പെണ്ണിനെപ്പോലെ അല്ല(ല്ലോ). ഞാൻ അവൾക്ക് 'മർയം' എന്ന് പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നു; അവൾക്കും, അവളുടെ സന്തതികൾക്കും ആട്ടപ്പെട്ട [ശപിക്കപ്പെട്ട] പിശാചിൽ നിന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് ശരണം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു.''

---

36 فَلَمَّا وَضَعَتْهَا എന്നിട്ട് അതിനെ (അവളെ) അവൾ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ. قَالَتْ رَبِّ അവൾ പറഞ്ഞു എൻെറ റബ്ബേ. إِنِّي وَضَعْتُهَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ അതിനെ (അവളെ പ്രസവിച്ചു). أُنثَى പെണ്ണായിട്ട്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു . أَعْلَمُ ഏറ്റം(നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനുമാണ്. بِمَا وَضَعَتْ അവൾ പ്രസവിച്ചതിനെപ്പറ്റി. وَلَيْسَ الذَّكَرُ ആണല്ലതാനും, ആണല്ലല്ലോ. كَالْأُنثَى പെണ്ണിനെപ്പോലെ. وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. سَمَّيْتُهَا അവൾക്ക് പേരു വെച്ചിരിക്കുന്നു. مَرْيَمَ മർയം എന്ന്. وَإِنِّي أُعِيذُهَا ഞാൻ അവൾക്ക്

ശരണം തേടുക (ശരണമാക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. بِكَ നിന്നോട്, നിന്നെക്കൊണ്ട്. وَذُرِّيَّتَهَا അവളുടെ സന്തതികൾക്കും. مِنَ الشَّيْطَانِ പിശാചിൽനിന്ന്. الرَّجِيمِ ആട്ടപ്പെട്ട (ശപിക്കപ്പെട്ട).

ഇംറാൻെറ ഭാര്യ പ്രസവിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, കുട്ടി പ്രതീക്ഷക്കു വിരുദ്ധമായി പെണ്ണായിട്ടാണ് ജനിച്ചത്. 'ഞാൻ പ്രസവിച്ചത് ഒരു പെൺകുട്ടിയായല്ലോ! ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യത്തിൽ ആൺകുട്ടിയും പെൺകുട്ടിയും ഒരുപോലെയല്ലല്ലോ! എന്ന് അവർ സങ്കടപ്പെട്ടു. ഗർഭത്തിലുള്ള കുട്ടിയെ നേർച്ച നേർന്ന സ്ഥിതിക്കു ആണായാലും പെണ്ണായാലും ആ നേർച്ച നിർവ്വഹിക്കണമല്ലോ. അതവർ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. കുട്ടിക്കു മറിയം എന്നു പേരു വെക്കുകയും, മർയമിനും അവരിൽനിന്നുണ്ടായേക്കാവുന്ന സന്തതികൾക്കും പിശാചിൻെറ ഉപദ്രവങ്ങളൊന്നും ബാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. **و الله اعلم بما وضعت** (അവൾ പ്രസവിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റം അറിയുന്നവനുമാണ്) എന്ന വാക്യം ഇടക്കു വെച്ചു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതാകുന്നു. പ്രസവിച്ച കുട്ടി ആണോ പെണ്ണോ എന്നും, ഉദ്ദേശിച്ച വിഷയത്തിൽ കുട്ടി പെണ്ണായതുകൊണ്ടുള്ള വിഷമം എന്തൊക്കെയാണെന്നും, അതോടു കൂടി ആ പെകുട്ടി വഴി ഭാവിയിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നുവെന്നുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിനു നല്ലപോലെ അറിയാം. അതറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അതിനെ പെകുട്ടിയാക്കി ജനിപ്പിച്ചതും. എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ ആ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا ٱلْمِحْرَابَ وَجَدَ عِندَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَٰمَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

37 അങ്ങനെ, അവളുടെ റബ്ബ് അവളെ [മർയമിനെ] നല്ലതായ ഒരു സ്വീകരണം സ്വീകരിച്ചു: അവളെ അവൻ ഒരു നല്ല ഉൽപാദനമായി ഉൽപാദിപ്പി (ച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടിരി)ക്കുകയും ചെയ്തു. അവളെ (സംരക്ഷിക്കുവാൻ) സകരിയ്യാക്ക് അവൻ ഏൽപിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. സകരിയ്യാ മിഹ്റാബിൽ [പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപത്തിൽ] അവളുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അദ്ദേഹം അവളുടെ അടുക്കൽ (ചില) ആഹാരം കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു;''മർയമേ, എവിടെ നിന്നാണ് നിനക്കിത് (കിട്ടിയത്)?'' അവൾ പറഞ്ഞു: ''അത് അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നാണ് (ലഭിക്കുന്നത്)'' നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കണക്കില്ലാതെ നൽകുന്നതാണ്.

---

37 فَتَقَبَّلَهَا അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവളെ സ്വീകരിച്ച്. رَبُّهَا അവളുടെ റബ്ബ്. بِقَبُولٍ ഒരു സ്വീകരണം, സ്വീകരണംകൊണ്ട്. حَسَنٍ നല്ലതായ. وَأَنبَتَهَا അവളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുക(വളർത്തുക)യും ചെയ്തു.. نَبَاتًا حَسَنًا നല്ല ഒരു ഉൽപാദനമായി, നല്ല വളർത്തൽ. وَكَفَّلَهَا അവളെ ഏറ്റെടുപ്പിക്കുക (ഏൽപിച്ചു കൊടുക്കുക)യും ചെയ്തു. زَكَرِيَّا സകരിയ്യാക്ക്. كُلَّمَا دَخَلَ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും. عَلَيْهَا അവളുടെ അടുക്കൽ. زَكَرِيَّا സകരിയ്യാ. الْمِحْرَابَ പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽ. وَجَدَ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. عِندَهَا അവളുടെ അടുക്കൽ. رِزْقًا ആഹാരം. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു . يَا مَرْيَمُ മർയമേ. أَنَّى لَكِ എവിടെ നിന്നാണ് (എങ്ങിനെയാണ്) നിനക്ക്. هَذَا ഇത്. قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. هُوَ അത്. مِن عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നാണ്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَرْزُقُ അവൻ (ആഹാരം) നൽകുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. بِغَيْرِ حِسَابٍ ഒരു കണക്കും കൂടാതെ.

ആ മഹതിയുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകിരിച്ചു. പിശാചിൻെറ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നു മർയം (عليها السلام) നെ അവൻ കാത്തു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. സൽസ്വഭാവം, വിശ്വാസദാർഢ്യം, വിജ്ഞാനം, ഭയഭക്തി, അച്ചടക്കം, ചാരിത്ര്യശുദ്ധി ആദിയായ ഗുണങ്ങളോടുകൂടി അല്ലാഹു അവരെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നു. ഇതിനൊക്കെ സഹായകമാകുമാറ് മർയം (عليها السلام) ൻെറ സംരക്ഷണ ഉത്തരവാദിത്വം സകരിയ്യാ (അ)നെ ഏൽപിക്കുകയും ചെയ്തു.അഥവാ 44-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ- മർയമിനെ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതു ആരാണെന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ വേണ്ടി പുരോഹിതൻമാർക്കിടയിൽ നടന്ന നറുക്കെടുപ്പിൽ സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിക്കാണ് നറുക്കുവന്നത്. അദ്ദേഹം ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലെ പുരോഹിതൻമാരുടെ തലവനും, മർയമിൻെറ മാതൃസഹോദരിയുടെ ഭർത്താവും കൂടിയായിരുന്നു. [*എന്നാൽ സൂറത്തു മർയമിലെ 3-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ''അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യ ഈസാ നബിയുടെ മാതൃസഹോദരിയും ഇംറാൻെറ മകളുമാകുന്നു' എന്നാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. അതാണ് ശരി. (സ്വഹീഹുൽ ബുഖാരീ: 3888) പ്രസാദകർ.*] അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സംരക്ഷണത്തിലും, പ്രത്യേക പരിഗണനയിലും, പുരോഹിതൻമാരുടെ പൊതുവെയുള്ള ലാളനയിലുമായി മർയം വളർന്നു വന്നു. പള്ളിയിലെ മിഹ്റാബിൽ-പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപത്തിൽ- തന്നെയായിരുന്നു മർയമിനും സ്ഥലം ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നത്. (*)

മർയമിനു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുക, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ അന്വേഷിക്കുക, അവർക്കാവശ്യമായ സാധനങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കായി സകരിയ്യാ (عليه السلام) പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക പതിവായിരിക്കുമല്ലോ. ചെല്ലുമ്പോഴൊക്കെ, അവിടെ സാധാരണ ഗതിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലാത്ത ഭക്ഷ്യസാധങ്ങൾ അദ്ദേഹം കാണുമായിരുന്നു. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ആശ്ചര്യം തോന്നി മർയമേ, നിനക്കെവിടെ നിന്നാണു ഇതു കിട്ടുന്നത്? (يا مريم انى لكِ هذا) എന്നു അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഇതു അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നു കിട്ടുന്നതാണ് (هو من عند الله) എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. സകരിയ്യാ (عليه السلام) നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയ ആ വസ്തുക്കൾ എന്തായിരുന്നു? അതു കിട്ടിയിരുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏതായിരുന്നു ? ഇതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ പ്രസ്ഥാവിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. പൗരാണിക മഹാൻമാരിൽ നിന്നു ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടുതരം രിവായത്തുകളാണ് ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കുവാനുള്ളത് : (1) മുജാഹിദു, ഇക്രിമ സഈദുബ്നു ജുബൈർ, ഖത്താദ, റബീഉ് (رحمهم الله) മുതലായ പലരിൽ നിന്നും ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ഉദ്ധരിച്ചതും, മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഉദ്ധരിക്കാറുള്ളതുമാകുന്നു. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ് : ഉഷ്ണകാലത്തെ പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ ശൈത്യകാലത്തും, ശൈത്യകാലത്തെ പഴവർഗ്ഗങ്ങൾഉഷ്ണകാലത്തും അദ്ദേഹം മർയമിൻെറ അടുക്കൽ കണ്ടിരുന്നു.

(2) 'മറ്റു ചിലർ പറയുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചതാണു രണ്ടാമത്തേത്, അതിങ്ങിനെയാണ് : 'സകരിയ്യ (عليه السلام) മർയമിൻെറ അടുക്കൽ മിഹ്റാബിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, അവരുടെ ഭക്ഷണച്ചിലവു നടത്തിയിരുന്ന ആൾ അവർക്കു കൊടുത്തു വന്നിരുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഭക്ഷണ സാധനം അദ്ദേഹം അവിടെ കണ്ടിരുന്നു.' തുടർന്നു

---

* പള്ളികളിൽ നമസ്കാരത്തിന്നു നേതൃത്വംനൽകുന്ന ഇമാമിനു നിൽക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തിനാണ് നാം ഇപ്പോൾ 'മിഹ്റാബു' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇവിടെ അതല്ല ഉദ്ദേശ്യം. ക്രിസ്തീയ പള്ളികളിലും മറ്റും അവിടത്തെ പുരോഹിതൻമാർക്കും, പരിചാരകൻമാർക്കും പ്രാർത്ഥനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ വേണ്ടി പ്രത്യേകം സജ്ജമാക്കപ്പെടുന്നതും. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളെക്കാൾ അൽപം ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നതുമായ പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപമാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്.

കൊണ്ടു ഇതിന്നാസ്പദമായി മുഹമ്മദുബ്നു ഇസ്ഹാഖ് (ﷺ)ൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു രിവായത്തും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: അക്കാലത്ത് വലിയ ഭക്ഷണ ക്ഷാമമുണ്ടായി. സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിക്കോ മറ്റോ അവരുടെ ചിലവ് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയാതായി. അവസാനം നറുക്കിട്ടു. ജുറൈജ് എന്നൊരാൾക്ക് നറുക്കു വീണു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിഷമം കണ്ടപ്പോൾ മർയം (عليها السلام) അദ്ദേഹത്തെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു.അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന് അന്നന്നത്തെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വക കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ദിവസവും അതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം മർയമിനുള്ള പങ്കു നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.അദ്ദേഹം അതു കൊണ്ടു ചെന്നാൽ അല്ലാഹു അത് വളർത്തി വർദ്ധിപ്പിക്കും.സകരിയ്യാ (عليه السلام) ചെല്ലുമ്പോൾ,ജുറൈജു കൊടുക്കാറുള്ള അളവിൽ കൂടുതൽ സാധനങ്ങൾ അദ്ദേഹം അവിടെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ-രണ്ടും തന്നെയോ-ശരിയാണെന്നു വന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഒരു കാര്യം നമുക്കു തീർത്തു പറയാം: സാധാരണഗതിയിൽ മർയമിനു ലഭിക്കുവാൻ ഇടയില്ലാത്തതും, സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്നതുമായ ഏതോ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ലഭിച്ചതായിരിക്കണം ആ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടാണദ്ദേഹം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടതും, ആ ചോദ്യം ചോദിച്ചതും, അവിടെ കണ്ട ഏതോ ഭക്ഷണസാധനത്തെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അതുകൊണ്ടുവന്നു തന്ന മനുഷ്യൻ ആരാണെന്നുള്ള ഒരു കേവലാന്വേഷണമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചോദ്യം. മർയമിൻെറ മറുപടിയും തന്നെ, അത് ലഭിച്ച മാർഗ്ഗത്തിൽ ഏതോ ഒരു തരം അസാധാരണത്വമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ, മർയമിനെ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ അസാധാരണമായ ആദരവ് ആദരിച്ചു കണ്ടപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം തൻെറ ഭാര്യവന്ധ്യയും, താൻ വൃദ്ധനുമായിരുന്നിട്ടുപോലും തനിക്കൊരു സന്താനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും.

......ان الله يرزق (അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കണക്കില്ലാതെ നൽകുന്നു) എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യം, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്വന്തം വാക്യമായും, മർയമിൻെറ മറുപടിയിൽപെട്ട വാക്യമായും വരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു സാധനങ്ങൾ കണക്കില്ലാതെയങ്ങുവർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവർക്ക് ലഭിക്കാത്തതും, അവർക്കു പ്രതീക്ഷക്കവകാശമില്ലാത്തതുമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതും ആ വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മർയമിൻെറ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۥ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِى مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ ﴿٣٨﴾

38 അവിടെവെച്ച് സകരിയ്യാ തൻെറ റബ്ബിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. (അതെ) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''റബ്ബേ, എനിക്ക് നിൻെറ പക്കൽ നിന്ന് [നിൻെറ വകയായി] ഒരു വിശിഷ്ടസന്തതിയെ പ്രദാനം ചെയ്യണേ:- നിശ്ചയമായും, നീ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന [സ്വീകരിക്കുന്ന]വനാകുന്നു.''

فَنَادَتْهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ يُصَلِّى فِى ٱلْمِحْرَابِ أَنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًۢا بِكَلِمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٣٩﴾

39 എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം 'മിഹ്റാബി'ൽ [പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽ] നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുകയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ മലക്കുകൾ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു): ''യഹ്‌യാ (എന്ന കുട്ടി)യെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു തനിക്കു സന്തോഷമറിയിക്കുന്നുവെന്ന്;'' അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു 'വാക്കി'നെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനും, നേതാവും, ആത്മനിയന്ത്രകനും, സദ്‌വൃത്തൻമാരിൽ പെട്ട പ്രവാചകനുമായിക്കൊണ്ട്.

38 هُنَالِكَ അവിടെവെച്ച് (ആ സന്ദർഭത്തിൽ). دَعَا زَكَرِيَّا സകരിയ്യാ പ്രാർത്ഥിച്ചു, വിളിച്ചു. رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബിനോട്, റബ്ബിനെ. قَالَ رَبِّ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു റബ്ബേ. هَبْ لِي എനിക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യണേ مِن لَّدُنكَ നിന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന്. ذُرِّيَّةً സന്തതിയെ. طَيِّبَةً വിശിഷ്ടമായ, പരിശുദ്ധ മായ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. سَمِيعُ കേൾക്കുന്നവനാണ്. الدُّعَاءِ പ്രാർത്ഥന, വിളി. **39** فَنَادَتْهُ എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ച്. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. وَهُوَ قَائِمٌ അദ്ദേഹം നിൽക്കുന്നവ നായിരിക്കെ. يُصَلِّي നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട്. فِي الْمِحْرَابِ മിഹ്റാബിൽ. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. يُبَشِّرُكَ നിനക്ക് (തനിക്ക്) സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു (എന്ന്). بِيَحْيَى യഹ്‌യയെക്കുറിച്ച്. مُصَدِّقًا സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിട്ട്. بِكَلِمَةٍ ഒരു വാക്കിനെ. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള. وَسَيِّدًا നേതാ വായും. وَحَصُورًا നിയന്ത്രിതനായും (ആത്മനിയന്ത്രകനായും). وَنَبِيًّا പ്രവാചകനായും. مِّنَ الصَّالِحِينَ സദ്‌വൃത്തരിൽപെട്ട.

മർയംബീവിയുടെ കഥയാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ വിഷയം. അതിന്റെ തുടർന്നു ള്ള ഭാഗം 42-ാം വചനം മുതൽ താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇടക്ക് വെച്ച് അതോടു പല നിലക്കും ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവമെന്ന നിലക്ക് സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബി സന്താനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കു കയും, ആ പ്രാർത്ഥന സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സംഭവം വിവരിച്ചിരിക്കയാണ്.

അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ, സകരിയ്യാ (عليه السلام) വളരെ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു. ഭാര്യയാണെങ്കിൽ പ്രസവിക്കാത്ത ഒരു വന്ധ്യയും. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിനൊരു പിൻതുടർച്ചവകാശി ഇല്ലാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം വ്യസനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. കേവലം വൃദ്ധ യായ ഒരു മാതാവിൽനിന്ന് മർയം ജനിച്ചതും, തന്റെ സംരക്ഷണത്തിൻ കീഴിൽ വളർന്ന മർയമിനെ അല്ലാഹു വളരെ വിശിഷ്ടവും പരിശുദ്ധവുമായ നിലപാടിൽ എത്തിച്ചതും, സാധാരണ മല്ലാത്ത ഏതോ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ആഹാരം നൽകിയും മറ്റും മർയമിനെ അവൻ ആദരിച്ചതും അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഇങ്ങിനെയുള്ള അത്ഭുതങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന് തനിക്കൊരു സന്താനത്തെ പ്രദാനം ചെയ്‌വാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ലല്ലോ. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ തനിക്കും ഒരു സന്താനത്തെ തന്നനുഗ്രഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ സന്താനം ഒരു വിശിഷ്ടനും പരിശുദ്ധനുമായിരിക്കേണമേ എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു. തന്റെ ധനത്തിനോ സ്വത്തുക്കൾക്കോ അവകാശിയായിത്തീരുന്ന ഒരു പിൻതുടർച്ചക്കാരൻ ഉണ്ടായിത്തീരുകയല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യം. സത്യദീനിന്റെ പ്രബോധനകൃത്യങ്ങൾ തന്റെ ശേഷം നിർവ്വഹിക്കുമാറുള്ള ഒരു പിൻതുടർച്ചാവകാശി ഉണ്ടായിരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടത് (19: 5,6) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും, അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽ നമസ്ക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചുവെന്നുള്ള സന്തോ ഷവാർത്ത മലക്കുകൾ മുഖാന്തരം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹ ത്തിന് ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്ന കുട്ടി ആണായിരിക്കുമെന്നും, പേര് യഹ്‌യാ എന്നായിരിക്കുമെന്നും അറിയിച്ചു (19:7). മാത്രമല്ല, ആ കുട്ടിയുടെ സവിശേഷഗുണങ്ങളും മുൻകൂട്ടി അറിച്ചുകൊടുത്തു.

അതായത്; (1) അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു വാക്കിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവ നായിരിക്കും.'വാക്ക്'' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈസാ (عليه السلام) നബിയാകുന്നുവെന്ന് 45-ാം വചനത്തിൽ നി ന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ വെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. **انشاء الله** ഈസാ (അ)ക്കു പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൽ ഒന്നാമതായി വിശ്വസിച്ച ആളും, അദ്ദേഹത്തി ന്റെ പ്രബോധന തത്വങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ആളുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. **كلمة** (വാക്കു)കൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷ വേദഗ്രന്ഥമോ, വഹ്‌യോ (ദിവ്യസന്ദേശമോ) ആണെന്ന് അബൂഉബൈദ (رضي الله عنه)യിൽ നിന്ന് വിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വാക്കുകളടങ്ങിയ സംസാരത്തിനും **كلمة** എന്ന് പറയപ്പെടാറുണ്ടുതാനും. (2) അദ്ദേഹം ഒരു നേതാവായിരിക്കും. മതവിജ്ഞാനം, ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാ വം ഭയഭക്തി മുതലായവയിലെല്ലാം പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സമുദായത്തിലെ മതനേതാവു

മായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'സ്നാപകനായ യോഹന്നാൻ' (*) എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നതും. (3) ആത്മനിയന്ത്രണമുള്ള ആളായിരിക്കും. കളി വിനോദങ്ങളിലോ, പാപങ്ങളിലോ,മാന്യമല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളിലോ അദ്ദേഹം ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. (4) സദ്വൃത്തനായ ഒരു പ്രവാചകനുമായിരിക്കും. ഇത് മറ്റെല്ലാറ്റിനെക്കാളും ഉന്നതമായ യോഗ്യത തന്നെ.

'ആത്മനിയന്ത്രണമുള്ളവൻ' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത് حصور(ഹസ്വൂർ) എന്ന വാക്കിൽനാണു സ്ത്രീ സമ്പർക്കം നടത്താത്തവൻ എന്നത്രെ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇതിനു അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രകൃത്യാ അദ്ദേഹത്തിനു അതിന് കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇത് ശരിയല്ലെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആത്മനിയന്ത്രണം കൊണ്ടായിരുന്നു അതെന്നും പ്രഗത്ഭരായ പല മഹാൻമാരും തറപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവരിൽപെട്ട ഒരാളാണ് ഖാളീഇയാളു (رحمه الله). അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'ശിഫാ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാണ്: ''യഹ്‌യാ (عليه السلام) സ്ത്രീ സമ്പർക്കത്തിനു കഴിയാത്ത ആളായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നത് ശരിയല്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിലും പണ്ഡിതന്മാരിലും ഉൾപ്പെട്ട പല യോഗ്യന്മാരും അതിനെ ഖണ്ഡിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതൊരു പോരായ്മയാണെന്നും, അതു പ്രവാചകന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തിനു യോജിച്ചതല്ലെന്നും അവർ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. പാപത്തിൽനിന്നു സുരക്ഷിതമായവൻ എന്നാണ് حصور കൊണ്ടു വിവക്ഷ. ശരീരേച്ഛയില്ലാത്തവൻ എന്നും, സ്ത്രീകളോടു മോഹം കാണിക്കാത്തവൻ എന്നും മറ്റും അതിന് അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വിവാഹത്തിന് കഴിവില്ലാതിരിക്കുന്നത് ഒരു താഴ്മയാണെന്നും, കഴിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ആത്മനിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നതിലാണ് യോഗ്യതയുള്ളതെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. എന്നാൽ അതിന് കഴിവുണ്ടായിരിക്കുകയും, അത് പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുകയും, അതിൻെറ മര്യാദകളും കടമകളും പാലിക്കുകയും, അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾക്ക് അത് മുടക്കം വരുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ യോഗ്യത. അതാണ് നമ്മുടെ നബി (صلى الله عليه وسلم) യുടെ സ്ഥിതി. നബി (صلى الله عليه وسلم) തിരുമേനിക്കു ഭാര്യമാർ അധികമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവിടുത്തെ ആരാധനാനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയല്ലാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവിടുന്ന് ഐഹിക ജീവിതത്തിന് വില കല്പിച്ചിരുന്നതുമില്ല.'' ഖാളീഇയാളിൻെറ ഈ പ്രസ്താവന ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِى غُلَـٰمٌ وَقَدْ بَلَغَنِىَ ٱلْكِبَرُ وَٱمْرَأَتِى عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكَ ٱللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤٠﴾

40 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''റബ്ബേ, എനിക്ക് എങ്ങിനെയാണ് ആൺകുട്ടിയുണ്ടാകുക? എനിക്ക് വാർദ്ധക്യം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു; എൻെറ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) മച്ചിയുമാകുന്നു (എന്നിരിക്കെ)!'' അവൻ (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: ''അപ്രകാരം തന്നെയാണ് (കാര്യം); അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നു.''

قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّىٓ ءَايَةً ۖ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَـٰثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۗ وَٱذْكُر رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِٱلْعَشِىِّ وَٱلْإِبْكَـٰرِ ﴿٤١﴾

41 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''റബ്ബേ, എനിക്ക് ഒരു അടയാളം ഏർപ്പെടുത്തിത്തരണേ!'' അവൻ പറഞ്ഞു: ''നിൻെറ അടയാളം, സൂചനയായിട്ട് (ആംഗ്യം മുഖേന) അല്ലാതെ മൂന്നുദിവസം നീ മനുഷ്യരോട് സംസാരിക്കാതിരിക്കലാകുന്നു. നിൻെറ റബ്ബിനെ നീ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുകയും, വൈകിട്ടും കാലത്തും സ്തോത്രകീർത്ത

* ബൈബിളിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്നും يحيى المعدان എന്നും John Baptist എന്നുമൊക്കെ പറയുന്നത് യഹ്‌യാ (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ 'ജ്ഞാന സ്നാന'ത്തെപ്പറ്റി അൽബഖറ: 138ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

നം (തസ്ബീഹ്) ചെയ്യുകയും ചെയ്തു
കൊള്ളുക.''

---

40 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. أَنَّى يَكُونُ എങ്ങിനെയുണ്ടാകും. لِي എനിക്ക്. غُلَامٌ ആൺകുട്ടി, ബാലൻ. وَقَدْ بَلَغَنِيَ എനിക്ക് എത്തിയിരിക്കെ, എത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. الْكِبَرُ വാർദ്ധക്യം. وَامْرَأَتِي എന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ)യാകട്ടെ. عَاقِرٌ വന്ധ്യയാകുന്നു. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്. اللَّهُ يَفْعَلُ അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതാണ്. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. **41** قَالَ رَبِّ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു റബ്ബേ. اجْعَل لِّي എനിക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തരണേ. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു . 42 آيَتُكَ നിന്റെ അടയാളം. 41 أَلاَّ تُكَلِّمَ നീ സംസാരിക്കാതിരിക്കലാണ്. النَّاسَ മനുഷ്യരോട്. ثَلاَثَةَ أَيَّامٍ മൂന്നുദിവസം. إِلاَّ رَمْزًا സൂചന (ആംഗ്യം) ആയിട്ടല്ലാതെ. وَاذْكُر رَّبَّكَ നിന്റെ റബ്ബിനെ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുക. كَثِيرًا വളരെ. وَسَبِّحْ തസ്ബീഹും (സ്തോത്രകീർത്തനവും) ചെയ്യുക. بِالْعَشِيِّ വൈകുന്നേരം. وَالْإِبْكَارِ രാവിലെയും.

അല്ലാഹുവിനു എല്ലാകാര്യത്തിനും കഴിവുണ്ട്. അസാധാരണമായ പല സംഭവങ്ങളും അവൻ ഇവിടെ നടപ്പിൽ വരുത്താറുണ്ട്. അവൻ ചെയ്ത വാഗ്ദാനം അവൻ നിറവേറ്റാതിരിക്കുകയില്ല എന്നൊക്കെ സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിക്കു നന്നായറിയാം. എന്നാലും ഒരു കിഴവനായിത്തീർന്ന തനിക്കു വന്ധ്യതയും പ്രായം ചെന്നവളുമായ ഒരു ഭാര്യയിൽ നിന്നു ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുന്നത് അൽഭുതമാണല്ലോ. തനിക്കു ജനിക്കുവാൻ പോകുന്ന കുട്ടി ആൺകുട്ടിയായിരിക്കുമെന്നു മലക്കുകളുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് സന്തോഷ നിർഭരവും,അത്ഭുത ജനകവുമായ ആ സന്ദർഭത്തിൽ **اني يكون لى غلام** (എനിക്കെങ്ങിനെ ഒരു ആൺകുട്ടിയുണ്ടാകും) എന്നു അദ്ദേഹം ചോദിച്ചത്. ഒരു പക്ഷേ, തന്റെയും ഭാര്യയുടെയും ശരീരപകൃതിയിലോ മറ്റോ വല്ല മാറ്റവും വരുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കുമോ അത് എന്നും അദ്ദേഹത്തിനു സംശയം തോന്നാമല്ലോ. എന്നാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള മാറ്റങ്ങളൊന്നും ഭവിക്കാതെ തന്നെ അതു സംഭവിക്കുമെന്നും, ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തും, ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നുമായിരുന്നു അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടി. അദ്ദേഹത്തിനു ആവേശം വർദ്ധിച്ചു. കുട്ടി എപ്പോൾ ജനിക്കുമെന്നുള്ളതിനു നേരത്തെത്തന്നെ ഒരു അടയാളം അറിയിച്ചു തന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു. ജനങ്ങളോടു വല്ല ആംഗ്യവും മുഖേന എന്തെങ്കിലും സൂചന നൽകുകയല്ലാതെ, മൂന്നു ദിവസക്കാലം ആരോടും സംസാരിക്കാതിരിക്കലാണ് അതിന്റെ അടയാളമെന്നും, അതു സംഭവിച്ചാൽ കുട്ടിയുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പിക്കാമെന്നും മറുപടി കിട്ടി. അതോടുകൂടി, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാനും വിട്ടുപോകരുതെന്നും ഉപദേശിച്ചു. അങ്ങനെ, പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു രാവിലത്തെയും, വൈകുന്നേരത്തെയും സ്തോത്രകീത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ അദ്ദേഹം ആംഗ്യം വഴി ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. (സൂ: മർയം 11 നോക്കുക.)

'സംസാരിക്കുക' (**ان لا تكلم**) എന്നതിന്റെ സാരം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: (1) ശാരീരികമായ യാതൊരു തകരാറും ബാധിക്കാതെതന്നെ മൂന്നു ദിവസം സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുക, നമസ്കാരം, തസ്ബീഹ് മുതലായവർക്കു തടസ്സം നേരിടുകയില്ല താനും. സൂറ്ത്തു മർയം 10,11 വചനങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതും, മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ വ്യാഖ്യാനമാകുന്നു. (2) തസ്ബീഹ് മുതലായവ ഒഴിച്ച് മറ്റുള്ള സംസാരങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസം സ്വയം നിറുത്തൽ ചെയ്യുക.അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അതു മുതൽ കുട്ടിയുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതായി കണക്കാക്കാം.(3) മൂന്നു ദിവസം വ്രതം ആചരിക്കുക. നോമ്പുകാലത്തു ജനങ്ങളുമായി സംസാരിക്കാതെ മൗനം ആചരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അക്കാലത്തു പതിവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഏതായാലും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നതുപോലെ, കുട്ടിയെപ്പറ്റി മലക്കുകൾ

സുവിശേഷം അറിയിച്ചിട്ടു പിന്നെയും അദ്ദേഹം അതിനൊരടയാളം ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ പേരിൽ കൽപിക്കപ്പെട്ട ഒരു ശിക്ഷയായിരുന്നില്ല. അതു ബൈബിളിലെ (ലൂക്കോസ് 1:20) ചില പ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കാം അവർ അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം. ഒരു പ്രവാചകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മലക്കുകളുടെ സുവിശേഷ വാർത്തകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കുകയെന്നതു കേവലം സംഭവ്യമല്ല.

യഹ്‌യാ (അ)ന്റെയും ഈസാ (അ)ന്റെയും ജനന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് കുറച്ചധികം വിവരിച്ച മറ്റൊരു അദ്ധ്യായമാണ് സൂറത്തു മർയം. കൂടുതൽ വിശദീകരണത്തിന് ആ സൂറത്തും അതിന്റെ വ്യഖ്യാനവുംകൂടി നോക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

വിഭാഗം-5

وَإِذْ قَالَتِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرْيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصْطَفَىٰكِ وَطَهَّرَكِ وَٱصْطَفَىٰكِ عَلَىٰ نِسَآءِ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٢﴾

42 മലക്കുകൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): ''മർയമേ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിന്നെ (വിശിഷ്ടയായി) തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, നിന്നെ ശുദ്ധിയാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ലോകരിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ നിന്നെ അവൻ (ശ്രേഷ്ഠയായി) തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.''

يَٰمَرْيَمُ ٱقْنُتِى لِرَبِّكِ وَٱسْجُدِى وَٱرْكَعِى مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ﴿٤٣﴾

43 ''മർയമേ, നിന്റെ റബ്ബിനോട് നീ ഭക്തി കാണിക്കുക; നീ 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസകാരം] ചെയ്കയും, 'റുകൂഉ്' [കുമ്പിട്ടു നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവരോടൊപ്പം 'റുകൂഉ്' [കുമ്പിട്ടു നമസ്കാരം] ചെയ്കയും ചെയ്തു കൊള്ളുക.''

---

42 وَإِذْ قَالَتِ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. يَا مَرْيَمُ മർയമേ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. اصْطَفَاكِ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു, തെളിയിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. وَطَهَّرَكِ നിന്നെ ശുദ്ധിയാക്കുകയും. وَاصْطَفَاكِ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَى نِسَاءِ സ്ത്രീകളിൽ, സ്ത്രികളെക്കാൾ. الْعَالَمِينَ ലോകരിലെ. **43** يَا مَرْيَمُ മർയമേ. اقْنُتِي നീ ഭക്തി (ഒതുക്കം) കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക. لِرَبِّكِ നിന്റെ റബ്ബിന്. وَاسْجُدِي സുജൂദും ചെയ്യുക. وَارْكَعِي റുകൂഉം ചെയ്യുക. مَعَ الرَّاكِعِينَ റുകൂഉ് ചെയ്യുന്നവരോടുകൂടി.

മർയം (عليها السلام) ന്റെ സംഭവം വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ ഇടക്കുവെച്ച് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതെന്ന നിലക്ക് സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിയുടെ ചില വർത്തമാനങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം വീണ്ടും ആ സംഭവം തുടരുകയാണ്. മർയം (عليها السلام) ബീവിക്ക് പ്രവാചകത്വ സ്ഥാനമില്ലെങ്കിലും മലക്കുകൾ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിരുന്നതായും, അവർക്ക് പല സന്ദേശങ്ങൾ അറിയിച്ചിരുന്നതായും ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. മലക്കുകൾ അവർക്ക് രണ്ടുമൂന്ന് അനുമോദന സന്ദേശങ്ങൾ നൽകിയതായി ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: അല്ലാഹു അവരെ വിശിഷ്ടയാക്കി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും, ശുദ്ധമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, അതായത് ആരാധന, ഭയഭക്തി, സ്വഭാവഗുണം, ത്യാഗം, വിജ്ഞാനം ആദിയായ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളും, ദുർഗ്ഗുണങ്ങളിൽ നിന്നും മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള പരിശുദ്ധിയും നൽകി അല്ലാഹു അവരെ ഉയർത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും സാരം. ലോകത്തുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ പദവി നൽകി അല്ലാഹു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മലക്കുകൾ അറിയിച്ചു. അക്കാലത്തുള്ള ഇതര

സ്ത്രീകളെക്കാൾ ഉന്നതമായ പദവി എന്നാണിതുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്നത്രെ താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്:-

ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''ഇംറാൻ മകൾ മർയം തന്റെ (കാലത്തെ) സ്ത്രീകളിൽ ഉത്തമയും ഖുവൈലിദു മകൾ ഖദീജ: തന്റെ (കാലത്തെ) സ്ത്രീകളിൽ ഉത്തമയുമാകുന്നു.'' തിർമദീ (ﷺ) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ചില ഹദീസുകളിൽ, ഇവർ രണ്ടാൾക്ക് പുറമെ, ഫിർഔന്റെ ഭാര്യയായ ആസിയ, നബി (ﷺ) യുടെ പുത്രിയായ ഫാത്തിമ (ﷺ) എന്നിവരും, വേറെ ചിലതിൽ ഈ നാലുപേർക്ക് പുറമെ, നബി (ﷺ) യുടെ പത്നി ആയിശ (ﷺ) യും സ്ത്രീകളിൽവെച്ച് ഉത്തമകളായി എണ്ണപ്പെട്ടു കാണാം. സൂറത്ത്-ത്തഹ്‌രീമിൽ, സത്യവിശ്വാസിനികളായ രണ്ട് മാതൃകാവനിതകളുടെ പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തേത് ഫിർഔന്റെ ഭാര്യയെയും, രണ്ടാമത്തേത് മർയമിനെയുമാകുന്നു.

മേൽകണ്ട അനുമോദന സന്ദേശങ്ങൾക്ക് പുറമെ, സുജൂദും, റുകൂഉം ചെയ്‌വാനും മലക്കുകൾ മർയം (عليها السلام) നോട് ഉപദേശിക്കുന്നു. മുഖം നിലത്തുവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള സാഷ്ടാംഗ നമസ്‌ക്കാരമാണ് സുജൂദ്. കുമ്പിട്ട് കുനിഞ്ഞുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന നമസ്‌ക്കാരമാണ് റുകൂഅ്. അക്കാലത്തുള്ള നമസ്കാര കർമ്മത്തിന്റെയും, നിലവിലുള്ള നമസ്കാര കർമ്മത്തിന്റെയും അനുഷ്ഠാന ക്രമങ്ങളിൽ അൽപമൊക്കെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും സുജൂദ്, റുകൂഅ്, ഖിയാം (നിറുത്തം) എന്നിവ അന്നും ഇന്നും നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ് നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഖുറആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്തുത ഘടകങ്ങളായ ഈ മൂന്ന് വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നതും. കുമ്പിടുന്നവരോടൊപ്പം കുമ്പിട്ടുകൊള്ളുവാൻ കൽപിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം, നമസ്ക്കരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം ചേർന്ന് ഒന്നിച്ച് നമസ്ക്കരിക്കണമെന്നാണെന്നും, നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കാറുള്ള സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ താനും ഉൾപ്പെടേണമെന്നാണെന്നും-ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും - വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. **الله اعلم** അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ذَٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَٰمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

44 അത് (ഒക്കെയും) അദൃശ്യവാർത്തകളിൽ പെട്ടതാകുന്നു; നാം നിനക്ക് അത് 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യ സന്ദേശം] നൽകുകയാണ്. മർയമിനെ തങ്ങളിൽ ഏതൊരുവൻ ഏറ്റെടുക്കണമെന്ന് അവർ തങ്ങളുടെ പേനകൾ (-അഥവാ അമ്പുകോലുകൾ-മുഖേന നറുക്ക്) ഇട്ടപ്പോൾ, നീ അവരുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല(ല്ലോ). അവർ തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും നീ അവരുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

---

44 **ذَٰلِكَ** അത്. **مِنْ أَنۢبَآءِ** വാർത്ത(വർത്തമാനം)കളിൽ പെട്ടതാണ്. **الْغَيْبِ** അദൃശ്യത്തിന്റെ. **نُوحِيهِ** അതിനെ നാം വഹ്‌യു നൽകുന്നു. **إِلَيْكَ** നിനക്ക്. **وَمَا كُنتَ** നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. **لَدَيْهِمْ** അവരുടെ അടുക്കൽ. **إِذْ يُلْقُونَ** അവർ ഇടുമ്പോൾ. **أَقْلَامَهُمْ** അവരുടെ പേനകളെ, അമ്പുകോലുകളെ. **أَيُّهُمْ** അവരിൽ ഏതൊരുവൻ (ആർ). **يَكْفُلُ** ഏറ്റുവാങ്ങും. **مَرْيَمَ** മർയമിനെ. **وَمَا كُنتَ** നീ ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. **لَدَيْهِمْ** അവരുടെ അടുക്കൽ. **إِذْ يَخْتَصِمُونَ** അവർ തർക്കിക്കു (കേസ്സുകൂടു)മ്പോൾ.

മർയം (عليها السلام) ജനിച്ച ശേഷം മാതാവ് തന്റെ നേർച്ച നിറവേറ്റുവാനായി കുട്ടിയെ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ കൊണ്ടു ചെന്നപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ നേതാവായിരുന്ന ഇംറാന്റെ പുത്രിയായ ആ കുട്ടിയെ ആർ ഏറ്റുവാങ്ങണമെന്നതിൽ അവിടുത്തെ പുരോഹിത-പരിചാരകവൃത്തങ്ങളിൽ തർക്ക

മായി. അവസാനം അവർ നറുക്കിട്ടു. സകരിയ്യ (عليه السلام) നബിക്കാണ് നറുക്ക് വീണത്. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവരെ ഏറ്റുവാങ്ങി. ഈ സംഭവങ്ങളൊന്നും നടന്നപ്പോൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനി അവിടെ ഇല്ലല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതെല്ലാം അദൃശ്യ വാർത്തകളാകുന്നു. വഹ്‌യു മുഖേന അല്ലാഹു അറിയച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് നബി (ﷺ) ക്ക് അതറിയുവാൻ കഴിയുന്നത് എന്ന് സാരം. ഈ നറുക്കെടുപ്പിനെക്കുറിച്ച് ബൈബിളിൽ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. വേദക്കാർക്കിടയിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വിഷയവുമല്ല അത്. നബി (ﷺ) ക്കാകട്ടെ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി പരിചയവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ വേദക്കാരുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് നബി (ﷺ) ഇത്തരം വർത്തമാനങ്ങൾ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ അതൊന്നും നിഷേധിക്കാതിരുന്നത് നബി (ﷺ) യുടെ സത്യതക്ക് തെളിവാണെന്ന് വ്യക്തം.

വല്ല വിഷയത്തിലും തർക്കവും ഭിന്നിപ്പും വരുമ്പോൾ നറുക്കു മൂലം തീരുമാനമെടുക്കുന്ന പതിവ് ഇന്നും പരക്കെയുള്ളതാണ്. നറുക്കിടുന്നതിന് പലരും പല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അവയിൽ ഏതോ ഒരു രൂപം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും അവർ അവരുടെ പേനകൾ-അല്ലെങ്കിൽ അമ്പുകോലുകൾ-മുഖേന നറുക്കിട്ടത്. അതെങ്ങിനെയാണ് ഇട്ടതെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എല്ലാവരും അവരവരുടെ വകയായി ഓരോന്ന് ജോർഡാൻ നദി **نهر الأردن** യിൽ ഇടുകയും, ആരുടേത് വെള്ളത്തിൽ ഒഴുകിപ്പോകാതെ അവശേഷിച്ചുവോ അയാൾക്ക് നറുക്കു വീണതായി കണക്കാക്കുകയുമായിരുന്നു ചെയ്യുന്നതെന്ന് ചിലരൊക്കെ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

إِذْ قَالَتِ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرْيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ٱسْمُهُ ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾

45 മലക്കുകൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ''മർയമേ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു 'വാക്കി'നെക്കുറിച്ചു നിനക്ക് സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു; -അവൻെറ പേർ, മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ എന്ന 'മസീഹാ'കുന്നു-ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും, പ്രമുഖനായും, സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരിൽപെട്ടവനായുംകൊണ്ട്.''

وَيُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِى ٱلْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٤٦﴾

46 തൊട്ടിലിലായിരിക്കെയും, മദ്ധ്യവയസ്കനായ നിലയിലും അവൻ മനുഷ്യരോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യും; സദ്‌വൃത്തരിൽപെട്ടവനാകുന്നു (അവൻ).

---

45 إِذْ قَالَتِ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. يَا مَرْيَمُ മർയമേ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُبَشِّرُكِ നിനക്ക് സന്തോഷവാർത്ത (സുവിശേഷം) അറിയിക്കുന്നു. بِكَلِمَةٍ ഒരു വാക്കുകൊണ്ട്. مِّنْهُ അവങ്കൽ നിന്നുള്ള. اسْمُهُ അവൻെറ (അദ്ദേഹത്തിൻെറ) പേർ. الْمَسِيحُ മസീഹു എന്നാകുന്നു عِيسَى ഈസ (എന്ന). ابْنُ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ. وَجِيهًا പ്രമുഖനായിക്കൊണ്ട്. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَالْآخِرَةِ പരത്തിലും. وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ അടുപ്പിക്കപ്പെട്ട (സാമീപ്യം നൽകപ്പെട്ട-അടുപ്പം സിദ്ധിച്ച) വരിൽപെട്ട (വനും). **46** وَيُكَلِّمُ അദ്ദേഹം (അവൻ) സംസാരിക്കയും ചെയ്യും. النَّاسَ മനുഷ്യരോട്. فِي الْمَهْدِ തൊട്ടിലിൽവെച്ച്. وَكَهْلاً മദ്ധ്യവയസ്കനായും, യുവാവായും. وَمِنَ الصَّالِحِينَ സദ്‌വൃത്തരിൽപെട്ട (വനും).

39-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ 'അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വാക്ക് **كلمة من الله** കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈസാ (عليه السلام) നബിയാണെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം സാധാരണ പ്രകൃതി നിയമപ്രകാരം മാതാപിതാക്കളുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ

ശിശുക്കളുടെ ജനനമുണ്ടാകുന്നത്. യഹ്‌യാ (عليه السلام) ൻെറ ജനനത്തിൽ മറ്റൊരു നിലക്കുള്ള അസാധാരണത്വം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ പ്രകൃതിനിയമമനുസരിച്ചുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറയും ജനനമുണ്ടായത്. ഇതിനൊരു അപവാദമായിരുന്നു ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ ജനനം. അദ്ദേഹം മാതാപിതാക്കളുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നോ, സ്ത്രീ പുരുഷബീജ സങ്കലനത്തിൽ നിന്നോ ജനിച്ചതല്ല. അടുത്ത വചനത്തിലും 59–ാം വചനത്തിലും, സൂറത്തു മർയം 35 ലും പറയുന്നതുപോലെ, അദ്ദേഹം ഉണ്ടാവണമെന്ന് അല്ലാഹു കൽപിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഉണ്ടായി എന്നുമാത്രം. അതിനാൽഅല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു വാക്കുമൂലം ഉണ്ടായ ആളാണെന്ന നിലക്ക് – അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി كلمة الله (അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്ക്) എന്നും, كلمة من الله (അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു വാക്ക്) എന്നും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നു. ചിലപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ വക ആത്മാവ് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ روح الله എന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 'മസീഹ്' المسيح എന്നു പറയുവാൻ കാരണം പലരും പല വിധത്തിൽ വിവരിച്ചുകാണാം. അവയിൽ കൂടുതൽ ന്യായയുക്തമായി കാണുന്ന അഭിപ്രായം ഇതാണ്: 'മശീഹാ' അല്ലെങ്കിൽ 'മിശിഹാ' എന്ന ഹിബ്റു വാക്കിൻെറ അറബിശൈലി അനുസരിച്ചുള്ള ഉച്ചാരണമാണ് 'മസീഹു'. ആ വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ-അഥവാ അഭിഷിക്തൻ-എന്നാകുന്നു. ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു യവന (ഗ്രീക്ക്) പദമത്രെ 'ക്രിസ്തു' എന്ന വാക്കും. ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നതുപോലെ, ഒരു അറബി വാക്കുതന്നെയാണ് 'മസീഹു' എന്നു വെച്ചാലും അതേ അർത്ഥത്തിൽതന്നെയാണ് അപ്പോഴും അത് കലാശിക്കുന്നത്. കാരണം 'തടവുക' എന്നർത്ഥമായ مسح (മസ്ഹ്) ൽ നിന്നുള്ളതായിരിക്കും ആ വാക്ക്. ഒരാളെ രാജാവായോ പുരോഹിതനായോ വാഴിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ തലയിൽ ഒരു പ്രത്യേകതരം തൈലം ഒഴിച്ച് തൊട്ടുതടവിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു അഭിഷേക കർമ്മം അക്കാലത്ത് വേദക്കാരിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

ഈസാ (അ)നെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ച ഈ മൂന്നു വാക്കുകളെയും കുറെ വലിച്ചു നീട്ടി ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകണ്ട് ഈസാ (عليه السلام) നബിക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികൾ കൽപിക്കുന്ന ദിവ്യതത്തെ ഖുർആനും അനുകൂലിക്കുന്നുവെന്ന് വരുത്തുവാൻ ഇപ്പോൾ ചില പാതിരിമാർ ഒരു പാഴ്ശ്രമം നടത്താറുണ്ട്. മുസ്‌ലിം പൊതുജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി അടുത്തകാലത്ത് ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട ക്രിസ്തീയ കുതന്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണതും. പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയെങ്കിലുമുള്ള ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ കൊള്ളരുതായ്മക്കു തെളിവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനേ ആ കുതന്ത്രം ഉപയോഗപ്പെടുകയുള്ളു.

ഈസാ(عليه السلام) നെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ മർയം (عليها السلام)ബീവിക്ക് സുവിശേഷം അറിയിച്ചപ്പോൾ, ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു പ്രത്യേകതയെ കുറിക്കുന്ന വിശേഷണനാമമായി كلمة من الله (അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വാക്ക്) എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരു വ്യക്തമാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേത്തിൻെറ ഒരു സ്ഥാനപദവിയെ കുറിക്കുന്ന المسيح (അഭിഷിക്തൻ) എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചു. പിന്നീടാണ് സാക്ഷാൽ പേരായ عيسى (ഈസാ) എന്നു പറഞ്ഞത്. പേരു കൊണ്ടും മതിയാക്കാതെ ابن مريم (മർയമിൻെറ മകൻ) എന്നുകൂടി വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈസാ (عليه السلام) നെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, പലപ്പോഴും ഖുർആനിൽ മർയമിൻെറ മകൻ എന്ന ഈ വിശേഷണത്തോടുകൂടിയാണ് പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. പിതാവില്ലാതെ-മാതാവിൽനിന്ന് മാത്രം-ജനിച്ച ആളാണദ്ദേഹമെന്നുള്ളതിന് പുറമെ, ഈ പ്രയോഗത്തിൽ വേറെയും സൂചന അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ, ദൈവ പുത്രൻ എന്നുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദത്തിൻെറയും, യോസേഫിൻെറ പുത്രനെന്നും (*) വ്യഭിചാര പുത്രനെന്നുമുള്ള യഹൂദികളുടെ വാദത്തിൻെറയും

[*] കന്യകയായ മർയമിനെ ദാവീദു വംശജനായ യോസേഫു വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. മർയം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗർഭം ധരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിപ്പാൻ മടിച്ചു. പിന്നീട് മർയമ്മിൻെറ പരിശുദ്ധത മനസ്സിലായപ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്തു. മാതവിനെയും കുട്ടിയേയും

ഖണ്ഡനം കൂടി അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പ്രമുഖനാണെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാമിപ്യം സിദ്ധിച്ച ആളാണെന്നും, സദ്‌വൃത്തരിൽ പെട്ടവനാണെന്നും പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം വ്യക്തമാണല്ലോ. തൊട്ടിലിൽവെച്ചും, മദ്ധ്യവയസ്കനായിരിക്കുമ്പോഴും ജനങ്ങളോട് സംസാരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമെന്ന നിലക്ക് ശൈശവത്തിലും, പ്രവാചകനും ദൈവദൂതനുമെന്ന നിലക്ക് വലുപ്പത്തിലും സംസാരിക്കുമെന്നായിരിരക്കും. പ്രസവം കഴിഞ്ഞശേഷം കുട്ടിയുമായി മർയം (عليها السلام)ജനമദ്ധ്യേ വന്നപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ അവരുടെ നേരെ ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുവെന്നും, അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരം കുട്ടിയുടെ നേരെ അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയെന്നും, ഞാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാനും പ്രവാചകനുമാണെന്നും മറ്റും അദ്ദേഹം അപ്പോൾ പറയുകയുണ്ടായെന്നും സൂറത്തു മർയമിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (മർയം 27–33)

قَالَتۡ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞۖ قَالَ كَذَٰلِكِ ٱللَّهُ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

47 അവൾ (മർയം)പറഞ്ഞു: ''എൻെറ റബ്ബേ, എനിക്കെങ്ങനെ കുട്ടിയുണ്ടാകും? എന്നെ ഒരു മനുഷ്യനും സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ!'' അവൻ പറഞ്ഞു: ''അങ്ങിനെത്തന്നെയാണ് (കാര്യം); അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിക്കുന്നു. (അതെ) അവൻ ഒരു കാര്യം തീരുമാനം ചെയ്താൽ, അതിനോട് 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന് മാത്രം പറയുന്നു; അപ്പോൾ അത് ഉണ്ടാകുന്നു.''

---

47 قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ രക്ഷിതാവെ. أَنَّى يَكُونُ എങ്ങിനെയുണ്ടാകും. لِي എനിക്ക്. وَلَدٌ ഒരു കുട്ടി. وَلَمْ يَمْسَسْنِي എന്നെ തൊട്ടിട്ടുമില്ല. بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യൻ. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. كَذَلِكِ അപ്രകാരമാണ്. اللهُ يَخْلُقُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിക്കുന്നു. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. إِذَا قَضَى അവൻ തീരുമാനച്ചാൽ. أَمْرًا ഒരു കാര്യം. فَإِنَّمَا يَقُولُ എന്നാലവൻ പറയുകമാത്രം ചെയ്യും. لَهُ അതിനോട്, അതിനെക്കുറിച്ച്. كُنْ ഉണ്ടാകുക എന്ന്. فَيَكُونُ അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകും.

അല്ലാഹുവിന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതൊരു കാര്യവും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്ന് സകരിയ്യ (عليه السلام) നെപ്പോലെത്തന്നെ, മർയം (عليها السلام) ബീവിക്കും അറിയാം. പക്ഷെ, നിയമാനുസൃതമായ രീതിയിലോ അല്ലാതെയോ പുരുഷ സമ്പർക്കമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീക്ക് കുട്ടി ജനിച്ച ഒരു സംഭവം ഇതിന് മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവർക്കതിൽ അത്ഭുതം തോന്നുകയും, അതെങ്ങിനെയാണെന്നറിയുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുക സ്വഭാവികമാണല്ലോ. ചോദ്യത്തിന് ലഭിച്ച മറുപടിയാകട്ടെ മർയമിന് മാത്രം ബാധകമായ മറുപടിയായിരുന്നില്ല. കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള എല്ലാ അത്ഭുത സംഭവങ്ങളിലും മനുഷ്യൻ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു മറുപടിയായിരുന്നു അത്. അതെ, 'കാര്യം അങ്ങിനെയൊക്കെത്തന്നെ. അല്ലാഹു എന്തു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അതവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എതൊരു കാര്യവും-അതു പ്രകൃതി സാധാരണമായതാവട്ടെ, അല്ലാത്തതാവട്ടെ-ഉണ്ടാവണമെന്ന് അവൻ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അത് ഉണ്ടാകണമെന്ന് അതിനോട് കൽപിക്കുകയേ വേണ്ടൂ, അതുണ്ടായിക്കൊള്ളും.' ഇതായിരുന്നു

കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പിതൃസംരക്ഷണങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നൊക്കെയാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളും ബൈബിളും (മത്തായി അ:1,2) പറയുന്നത്. ഈസാ (അ)നെക്കുറിച്ചു അപവാദങ്ങൾ പരത്തുവാൻ ജൂദന്മാർക്ക് ഇതുവളരെ സഹായമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

മറുപടി.

പ്രകൃതി നിയമങ്ങളെന്ന് നാം ധരിച്ചുവരുന്നതും, നമുക്ക് സുപരിചിതവുമായ കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് നിരക്കാത്ത സംഭവങ്ങളൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നൊരു ധാരണ മനസ്സിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞ ചിലർക്ക് ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ ജനനം പിതാവില്ലാതെയായിരുന്നുവെന്ന് സമ്മതിക്കുവാൻ കുറെ മനപ്രയാസം അനുഭവപ്പെടുന്നതായി കാണുന്നു. മുസ്‌ലിം സമുദായ ത്തിൽപെട്ടവരാകകൊണ്ട് ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളെ പരസ്യമായി നിഷേധിക്കുവാൻ അവർക്ക് ധൈര്യക്ഷയവും! അതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത യുക്തിവാദത്തിന് രണ്ട് സമർത്ഥന മാർഗ്ഗങ്ങളാണവർ സ്വീകരിക്കാറുള്ളത്. (1) യോസേഫ് എന്നു പേരായ ഒരാൾ വിവാഹം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് മർയം (عليها السلام) ഗർഭിണിയായതെന്ന ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവന അൽപം വലിച്ചു നീട്ടിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വ്യാഖ്യാനം. (2) ഈസാ (عليه السلام) പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളാണെന്ന് ഖുർആൻ ഖണ്ഡിതമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചില്ലെന്ന് തട്ടിമൂളിക്കൽ. വാസ്തവത്തിൽ, ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, മുസ്‌ലിമെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരൊറ്റ വ്യക്തിക്കും ഈ പുതിയ വാദം സ്വീകരിക്കുക സാധ്യമല്ല. അത്രയുമല്ല, അത് ശരിയായേക്കുമോ എന്നൊരു നേരിയ സംശയം പോലും തോന്നുവാനവകാശമില്ല. 'ഈസാക്കു പിതാവില്ല' എന്നൊരു വാക്ക് ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നത് ശരിതന്നെ, അതേസമയത്ത് പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളാണദ്ദേഹമെന്ന് പ്രാഥമിക മനുഷ്യ ബുദ്ധിയെങ്കിലുമുള്ളവർക്കെല്ലാം മനസ്സിലാകുമാറുള്ള വാക്കുകളും, പ്രസ്താവനകളും ഖുർആനിൽ നിരവധിയുണ്ടുതാനും ഈസാ (عليه السلام) ക്കു പിതാവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ, പിതാവിൽ നിന്നും മാതാവിൽ നിന്നുമായി അദ്ദേഹം ജനിച്ചു വെന്നോ സൂചിപ്പിക്കുന്ന-അല്ലെങ്കിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്ന-ഒരൊറ്റ വാക്കെങ്കിലും ഖുർആനിൽ തൊട്ടു കാണിക്കുവാൻ അവരെ നാം ധൈര്യസമേതം വെല്ലുവിളിക്കുന്നു.

قل فلله الحجة البالغة

സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിയുടെയും, മർയം (عليها السلام) ൻെറയും കഥകളിൽ, അവർക്ക് സന്താന മുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചത് മലക്കുകളാണ്. അതിനെതുടർന്ന് അവർ രണ്ടുപേരും ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതും 'റബ്ബേ'(**رب**) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുമായിരുന്നു. അഥവാ മലക്കുകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തു മർയമിലെ പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിക്ക് സുവിശേഷം അറിയിച്ചത് അല്ലാഹുവാണെന്നും, തനിക്കെങ്ങിനെ കുട്ടിയുണ്ടാകുമെന്ന് മർയം (عليها السلام) ചോദിച്ചത് മലക്കിനോ ടായിരുന്നുവെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. (മർയം: 7, 20, 21 നോക്കുക.) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ദൗത്യം അപ്പടി എത്തിക്കുക മാത്രമാണ് മലക്കുകൾ ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ ആ ദൗത്യ നിർവ്വഹണവേളയിൽ അവർ പറയുന്നതും, അവരോട് പറയപ്പെടുന്നതുമെല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതും, അല്ലാഹുവിനോട് പറയപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും. ഇതാണ് ഈ വ്യത്യസ്ത മായ പ്രസ്താവനകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന രഹസ്യം. സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിയുടെ ചോദ്യത്തിന് നൽകിയ മറുപടിയിൽ **الله يفعل ما يشاء** (അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യും) എന്നും, മർയം (അ)ൻെറ ചോദ്യത്തിന് നൽകിയ മറുപടിയിൽ **الله يخلق ما يشاء** (അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിക്കും) എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിക്കു കുട്ടി ജനിച്ചതിലുള്ള അസാധാരണത്വം, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാർദ്ധക്യത്തിലും ഭാര്യ പ്രസവിക്കാത്ത വന്ധ്യയായിരുന്നതിലുമായിരുന്നു. മർയം (അ)ന്ന് കുട്ടി ജനിച്ചതിലുള്ള അസാധാരണത്വമാകട്ടെ, അതിലും ഉപരിയായതാണ്. പുരുഷൻെറ നാമമാത്ര സ്പർശനം പോലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയിൽ നിന്നാണ് ആ കുട്ടിയുടെ ജനനം. പക്ഷേ, ഈ കാരണത്താൽ ആ കുട്ടി ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ, ദൈവാംശമോ ഒന്നും തന്നെ ആകുന്നില്ലെന്നും, ആ കുട്ടിയും മറ്റു കുട്ടികളെ പ്പോലെ അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളിൽപെട്ട ഒരു സൃഷ്ടി മാത്രമാണെന്നും. അല്ലാഹു എന്ത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലും അത് അവന് ചെയ്‌വാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ലെന്നുമുള്ള സൂചനകൾ

രണ്ടാമത്തെ മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം.

യഹ്‌യാ (അ)ൻെറ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് സകരിയ്യാ (അ)ക്കും, ഈസാ (അ)യുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് മർയം (അ)നും നൽകപ്പെട്ട സന്തോഷവാർത്തകളെ സംബന്ധിച്ച് ലൂക്കോസ് 1-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ബൈബിൾ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. യഹ്‌യാ (അ)നെ സംബന്ധിച്ച ഭാഗം സൂറത്തു മർയമിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ യഥാസ്ഥാനത്ത് നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈസാ (عليه السلام) നെ സംബന്ധിച്ച അതിലെ പ്രസ്താവന ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''ആ നാളുകൾ (സെഖര്യാവു മൗനമായിരുന്ന നാളുകൾ) കഴിഞ്ഞിട്ട് ഭാര്യ എലിശബെത്ത് ഗർഭം ധരിച്ചു.........ആറാം മാസത്തിൽ ദൈവം ഗബ്രിയേൽ ദൂതനെ നസറേത്ത് എന്ന ഗലീലയിൽ യോസേഫ് എന്നൊരു പുരുഷന് വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകാ മറിയയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. ദൂതൻ പറഞ്ഞു: വന്ദനം. കർത്താവ് നിന്നോടുകൂടെയുണ്ട്. അവൾ ഭ്രമിച്ചു. ദൂതൻ: മറിയയേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ, നിനക്ക് ദൈവ കൃപ ലഭിച്ചു. നീ ഗർഭം ധരിച്ച് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. അവന് യേശു(*) എന്ന് പേർ വിളിക്കണം. 'അത്യുന്നതൻെറ പുത്രൻ' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും, കർത്താവായ ദൈവം അവൻെറ ((യേശു വിൻെറ)) പിതാവായ ദാവീദിൻെറ സിംഹാസനം അവന് കൊടുക്കും. യാക്കോബ് ഗൃഹത്തിന് എന്നും രാജാവാകും എന്നും പറഞ്ഞു. മറിയ: ഞാൻ പുരുഷനെ അറിയായ്കയാൽ ഇത് എങ്ങനെ സംഭവിക്കും ? ദൂതൻ: പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിൻെറ മേൽ വരും. അത്യുന്നതൻെറ ശക്തി നിൻെറ മേൽ നിഴലിടും. ആകയാൽ, ഉത്ഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധ പ്രജ 'ദൈവപുത്രൻ' എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. നിൻെറ ചാർച്ചക്കാരി എലിശബെത്തും വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മച്ചി എന്നു പറഞ്ഞുവന്നവൾക്ക് ഇത് ആറാം മാസം. ദൈവത്തിന് ഒരു കാര്യവും അസാധ്യമല്ലല്ലോ.....'' (ലൂക്കോസ് 1: 26-38.)

മർയം (عليها السلام) ന് ലഭിച്ച ഈ സുവിശേഷ വാർത്തയെപ്പറ്റി ബൈബിളിൽ ലൂക്കോസ് മാത്രമേ ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നുള്ളൂ. ലൂക്കോസിൻെറ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ കുറേയെല്ലാം ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനയുമായി യോജിക്കുന്നുവെങ്കിലും 'അത്യുന്നതൻെറ പുത്രൻ,' 'ദൈവത്തിൻെറ പുത്രൻ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സത്യവിരുദ്ധമായ ചിലതും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഇത് ആ ഗ്രന്ഥകർത്താവിൻെറയോ മറ്റോ വക കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളു. മറ്റു സുവിശേഷങ്ങളുടെ കർത്താക്കളാരും ഈ വാക്കുകൾ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, 'ദാവീദിൻെറ സിംഹാസനം അവന് കൊടുക്കു'മെന്നും, 'അവൻ എന്നും രാജാവാകു'മെന്നും പറഞ്ഞതും ശരിയല്ല. യേശു ഒരു രാജാവായിരുന്നില്ലെന്നും, ദാവീദിൻെറ (ദാവൂദ്-അ-ൻെറ) സിംഹാസനം അദ്ദേഹത്തിന് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ലൂക്കോസാണെങ്കിൽ, യേശുവിൻെറ ശിഷ്യനോ, ശിഷ്യൻമാരുടെ ശിഷ്യനോ അല്ല. പിൽക്കാലത്ത് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ഒരാൾ മാത്രമാകുന്നു. അപ്പോൾ, പിൽക്കാലത്ത് പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട ക്രിസ്തീയവിശ്വാസ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ലൂക്കോസ് തൻെറ സ്വന്തം വകയായി യേശുവിന് നൽകിയ സ്ഥാനപദവികളാണവയെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കോസിൻെറ സുവിശേഷ പുസ്തകത്തിൻെറ ആരംഭം തന്നെ ഇങ്ങിനെയാണ്: 'നമ്മുടെ ഇടയിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രമാണിച്ചു വരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ചരിത്രം ചമെപ്പാൻ പലരും തുനിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് അതു ക്രമമായി

---

* ഹിബ്രു ഭാഷയിലെ 'യോശുവാ' (يسوع) എന്ന വാക്കും, യവന ഭാഷയിലെ 'യേശു' എന്ന വാക്കും ഏതാണ്ടു ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയുള്ളതാകുന്നു.

എഴുതുന്നത് നന്നെന്ന് എനിക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു.' ഈ മുഖവുര പ്രസ്തുത അനുമാനത്തിന് ശക്തി കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇടക്കുവെച്ച് മർയം (عليها السلام) ൻെറ ചോദ്യവും, അതിൻെറ ഉത്തരവും ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം, മലക്കുകളുടെ സുവിശേഷ വാർത്തയുടെ ബാക്കിഭാഗം അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു:-

وَيُعَلِّمُهُ ٱلْكِتَـٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ ﴿٤٨﴾

48 അവൻ [അല്ലാഹു] അവന് [ഈസാക്ക്] ഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും, തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും;-

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَنِّى قَدْ جِئْتُكُم بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ أَنِّىٓ أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ ٱلطِّينِ كَهَيْـَٔةِ ٱلطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًۢا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ ٱلْأَكْمَهَ وَٱلْأَبْرَصَ وَأُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۖ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِى بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

49 ''ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിലേക്ക് റസൂലായും (അവനെ അയക്കും): നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു (ള്ള ദൗത്യവുമായി); അതായത്, പക്ഷിയുടെ ആകൃതിപോലെ കളിമണ്ണിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് (രൂപം) സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിത്തരും; എന്നിട്ട് ഞാനതിൽ ഊതും, അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുവാദംകൊണ്ട് അത് പക്ഷിയായിത്തീരും. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുവാദംകൊണ്ട് ജാത്യാന്ധനെയും, വെള്ളപ്പാണ്ഡുകാരനെയും ഞാൻ സുഖപ്പെടുത്തുകയും, മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ തിന്നുന്നതിനെയും, നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വൃത്താന്തമിറയിക്കുകയും ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും, അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ.''

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ ٱلَّذِى حُرِّمَ عَلَيْكُمْ ۚ وَجِئْتُكُم بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٥٠﴾

50 ''തൗറാത്താകുന്ന എൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായും, നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ ചിലത് നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാക്കിത്തരുവാൻ വേണ്ടിയും (ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു). നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''

إِنَّ ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ ۗ هَـٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

51 ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എൻെറ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാകുന്നു; അതിനാൽ അവനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ. ഇത് നേരെ (ചൊവ്വെ) യുള്ള പാതയാകുന്നു. [ഇതൊക്കെയാണ് എൻെറ ദൗത്യം]''

48 وَيُعَلِّمُهُ അവൻ അവന് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം. وَالْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനവും. وَالتَّوْرَاةَ തൗറാത്തും. وَالْإِنجِيلَ ഇഞ്ചീലും. **49** وَرَسُولاً ദൂതനായും. إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിലേക്ക്. أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന്. بِآيَةٍ ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ട്. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. أَنِّي أَخْلُقُ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ച് (രൂപപ്പെടുത്തി) ഉണ്ടാക്കുമെന്ന്. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنَ الطِّينِ കളിമണ്ണിനാൽ. كَهَيْئَةِ ആകൃതി (രൂപം-മാതിരി)പോലെ. الطَّيْرِ പക്ഷി (പറവ) യുടെ. فَأَنفُخُ എന്നിട്ട് ഞാൻ ഊതും. فِيهِ അതിൽ. فَيَكُونُ അപ്പോൾ അതായിത്തീരും. طَيْرًا പക്ഷി. بِإِذْنِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതി (ഉത്തരവ് - അനുവാദം) കൊണ്ട്. وَأُبْرِئُ ഞാൻ ഒഴിവാക്കുക (സുഖപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്യും. الْأَكْمَهَ ജാത്യന്ധനെ (പിറവിയിലേ അന്ധനായവനെ). وَالْأَبْرَصَ വെളളപ്പാണ്ഡുകാരനെയും. وَأُحْيِي ഞാൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ. بِإِذْنِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുവാദംകൊണ്ട്, ഉത്തരവുപ്രകാരം. وَأُنَبِّئُكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വൃത്താന്തമറിയിക്കുകയും ചെയ്യും. بِمَا تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുന്നതിനെപ്പറ്റി. وَمَا تَدَّخِرُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും. فِي بُيُوتِكُمْ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ. **50** وَمُصَدِّقًا സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായും. لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ എൻെറ മുന്നിലുളളതിനെ. مِنَ التَّوْرَاةِ തൗറാത്താകുന്ന, തൗറാത്തിൽനിന്ന്. وَلِأُحِلَّ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അനുവദനീയമാക്കുവാനും. بَعْضَ الَّذِي യാതൊന്നിൽ ചിലത്. حُرِّمَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട. وَجِئْتُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بِآيَةٍ ദൃഷ്ടാന്തവുമായി. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. فَاتَّقُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. **51** إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. رَبِّي وَرَبُّكُمْ എൻെറ റബ്ബും നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാണ്. فَاعْبُدُوهُ അതിനാൽ അവനെ ആരാധിക്കുവിൻ. هَٰذَا صِرَاطٌ ഇതു ഒരു പാതയാകുന്നു. مُّسْتَقِيمٌ നേരായ, ചൊവ്വായ.

തനിക്ക് ജനിക്കുവാൻ പോകുന്ന കുട്ടി ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഒരു പ്രമുഖനായിരിക്കും, ശിശുവായിരിക്കുമ്പോഴും മദ്ധ്യവയസ്കനായിരിക്കുമ്പോഴും അവൻ ജനങ്ങളോട് സംസാരിക്കും എന്നും മറ്റും മലക്കുകൾ മർയം (عليها السلام) നോട് പറഞ്ഞതായി 45, 46 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന് വേദ വിജ്ഞാനങ്ങളും, തത്വവിജ്ഞാനങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണെന്നും, അദ്ദേഹം ഇസ്റാഈല്യരിലേക്ക് റസൂലായിരിക്കുമെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ അവർ തുടർന്നറിയിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി, അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'രിസാലത്തിൻെറ' (ദിവ്യദൌത്യത്തിൻെറ) പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നും, പ്രധാന ദൗത്യവിഷയങ്ങൾ എന്താണെന്നും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥം **الكتاب** എന്ന വാക്കിൽ, എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പൊതുവിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് പുറമെ ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാനങ്ങളെല്ലാം തത്വവിജ്ഞാനം **الحكمة** എന്ന വാക്കിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. (ഈ വാക്കിൻെറ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബഖറ 129-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുളളത് ഓർക്കുക) ഇസ്റാഈല്യർക്കിടയിൽ നിലവിലുളളതും, മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് അവതരിച്ചതുമായ തൗറാത്ത് തന്നെയായിരുന്നു ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ കാലത്തും മതത്തിൻെറ നിയമ സംഹിതയായി-ന്യായപ്രമാണമായി-പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈസാ (അ)ക്ക് പ്രത്യേകമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥമാണ് ഇഞ്ചീൽ എന്ന സാക്ഷാൽ സുവിശേഷം. അതുകൊണ്ട് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ആദ്യം പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, തൗറാത്തിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ രണ്ടു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈസാ (عليه السلام) നബിക്ക് ഹൃദിസ്ഥമായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഈസാ (അ)ക്ക് എഴുത്തും വായനയും അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അദ്ദേഹത്തിന് തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും പഠിപ്പിക്കുമെന്ന് പിന്നീട് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടും **يعلمه الكتاب** എന്ന

വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം 'അദ്ദേഹത്തിന് എഴുത്ത് പഠിപ്പിക്കും' എന്നാണ്-അഥവാ വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കും എന്നല്ല-എന്നു ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ധാത്വർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ അതിന് സാധ്യതയുണ്ടുതാനും. ഈസാ (عليه السلام)ഇസ്രാഈൽ സമുദായത്തിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ട ഒരു റസൂലായിരുന്നുവെന്നും (ورسولا الى بني اسرائيل) ഈ സുവിശേഷത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ജനസമുദായത്തിനും റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ട അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനി വന്നശേഷം ഇസ്റാഈല്യർ മുഴുവനും തിരുമേനിയെ പിൻപറ്റുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണെന്നും ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പല മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, ഓരോ കാലത്ത് നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന റസൂലുകളുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവരുടെ കൈക്ക് അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്താറുള്ള അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ('മുഅ്ജിസത്തുക'ൾ) അതതു കാലത്തെ ജനങ്ങളുടെ വളർച്ചക്കും, പരിതസ്ഥിതികൾക്കും അനുസരിച്ചായിരിക്കും, വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത്. മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ കാലം 'സിഹ്റി'നു വളരെ പ്രചാരമുള്ള കാലമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ട പ്രധാന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സിഹ്റിനെ വെല്ലുന്നവയായിരുന്നു. നബി (ﷺ) തരുമേനിയുടെ കാലം സാഹിത്യത്തിന് വളരെ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന കാലമായിരുന്നു. തിരുമേനിക്ക് നൽകപ്പെട്ട പ്രധാന ദൃഷ്ടാന്തം സാഹിത്യകാരൻമാരെ വെല്ലുന്ന ഖുർആനാകുന്നു. അതുപോലെ, ഈസാ (അ) നബിയുടെ കാലമാകട്ടെ, തത്വശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം മുതലായവയിൽ വളരെ പുരോഗതി പ്രാപിച്ച ഒരു കാലമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അങ്ങിനെയുള്ള ശാസ്ത്രീയ കഴിവുകളെയെല്ലാം വെല്ലുമാറുള്ളവയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'മുഅ്ജിസത്തു'കളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകത്വവും സത്യതയും സ്ഥാപിക്കുകയെന്നതിന് പുറമെ, മറ്റൊരു രഹസ്യംകൂടി അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ആലോചിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്. പിതാവില്ലാതെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തിൽ അസംഭവ്യതയൊന്നുമില്ല എന്നുകൂടി തെളിയിക്കുന്നതരത്തിലുള്ളതാണവ. സയ്യിദ്ഖുത്ത്ബ് (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, നിർജ്ജീവ വസ്തുവിന് ജീവൻ നൽകുക, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുക, മറഞ്ഞകാര്യം പറയുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടികളിൽപെട്ട ഒരാളുടെ കൈക്ക് സംഭവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന അല്ലാഹുവിന്-മനുഷ്യന്റെ അളക്കുന്ന മാനദണ്ഡം കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെയും അളക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തപക്ഷം - ആരുടെ കൈക്ക് അവൻ അവ വെളിപ്പെടുത്തിയോ ആ ആളെ സാധാരണക്കെതിരായി, പിതാവില്ലാതെ ജനിപ്പിക്കുവാനും കഴിയുമെന്നുള്ളതിലുണ്ടോ വല്ല സംശയവും?!

ഈസാ (عليه السلام)ന്റെ 'മുഅ്ജിസത്തു'കളായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു: (1) കളിമണ്ണുകൊണ്ട് പക്ഷികളുടെ ആകൃതിയിൽ രൂപമുണ്ടാക്കി അതിൽ അദ്ദേഹം ഊതിയാൽ അത് പക്ഷിയായിത്തീരുക. (2) രോഗം നിമിത്തമോ മറ്റോ അല്ലാതെ, ജനനാൽതന്നെ കാഴ്ചയില്ലാത്തവരായ ജാത്യാന്ധൻമാരെയും, മാറാവ്യാധിയായ വെള്ളപ്പാണ്ഡുകാരെയും സുഖപ്പെടുത്തി വിടുക. (3) മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുക. (4) ജനങ്ങൾ തിന്നുന്നതും, അവർ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതുമായ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുക, അഥവാ അങ്ങിനെയുള്ള മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പറയുക. ഇവയെല്ലാം ചിലപ്പോഴെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവാമെന്ന് നമുക്കു തീർത്തുപറയാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി എണ്ണുന്നതിന് അർത്ഥമില്ലല്ലോ. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും കണ്ടിട്ടുപോലും അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുകയും കയ്യേറ്റം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് യഹൂദികൾ ചെയ്തതെന്ന് പ്രസിദ്ധമാണ്. ബൈബിളിലെ പുതിയ നിയമ പുസ്തകങ്ങളിൽ-അവയിലെ സത്യാസത്യങ്ങൾ തിരിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും-അന്ധതയും പാണ്ഡും അദ്ദേഹം സുഖപ്പെടുത്തിയ പല സംഭവങ്ങളും, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിച്ച ചുരുക്കം ചില സംഭവങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചു കാണാവുന്നതുമാണ് മുഅ്ജിസത്തുകളെ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞശേഷം ان في ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين (നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കതിൽ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നുതന്നെ ഇത് വ്യക്തമാണ്. ഇതെല്ലാം എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം

വാദിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവയൊന്നും സംഭവിച്ചു കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയെക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസത്യതക്കാണല്ലോ തെളിവായിത്തീരുക. എന്നാൽ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെന്നോണം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് വെളിപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ പലതും ചില രിവായത്തുകളിലും, ബൈബിളിലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാമെന്നല്ലാതെ ഒന്നിനും വിശ്വാസയോഗ്യമായ തെളിവു കാണുന്നില്ല.

ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതായുണ്ട്. **قد جئتكم باية من ربكم** (നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തവുമായി വന്നിരിക്കുന്നു.) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈസാ (عليه السلام) ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു വെളിപ്പെടുമെങ്കിലും അവയുടെ യഥാർത്ഥ കർത്താവ് അല്ലാഹുവാണെന്നാണിത് കാണിക്കുന്നത്. പിന്നീട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ അതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം (**باذن الله**) ആകുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചുപറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ മാഇദ 110 ൽ ഈസാ (عليه السلام)നെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഇതേ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, അവയെല്ലാം നീ ചെയ്യുന്നത് എന്റെ അനുവാദപ്രകാരം (**باذني**) ആണെന്ന് അവിടെയും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ, അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിരുത്താതെ, പലർക്കും അമളി പിണയുകയും, അങ്ങനെ, പ്രവാചകൻമാരും അല്ലാത്തവരുമായ പല മഹാന്മാർക്കും അവർ ദിവ്യത്വം കൽപ്പിക്കുവാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ മഹാത്മാക്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവർക്ക് പല അസാധാരണ സംഭവങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുവാനും, ചിലമറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയുവാനും കഴിയുമെന്നും അവർ ധരിച്ചുവശായിരിക്കുന്നു. ഈ ധാരണ നിമിത്തം മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ ശിർക്കു പരമായ എത്രയോ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ കടന്നുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടുകൂടി അയക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകന്മാർക്കുപോലും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ അനുവാദപ്രകാരം മാത്രമേ അവർക്കും അതിന് സാധ്യമുള്ളു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وما كان لرسول ان ياتي باية الا باذن الله لكل اجل كتاب – الرعد** (ഒരു റസൂലിനും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവരാനാകുകയില്ല. എല്ലാ അവധിക്കുമുണ്ട് ഓരോ നിയമ നിശ്ചയം. (റഅ്ദു: 38.)

ഈസാ (عليه السلام) നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായുള്ള രണ്ടു കാര്യങ്ങളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഒന്ന്:) തന്റെ മുമ്പിലുള്ള തൗറാത്താകുന്ന വേദഗ്രന്ഥത്തെ അദ്ദേഹം സത്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അതെ, അദ്ദേഹം തൗറാത്തിന്റെ തത്വങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും തൗറാത്തിന്റെ നിയമ നടപടികളെ പിൻപറ്റുകയും അതിനെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അവതരിപ്പിച്ച ഇഞ്ചീൽ ഒരു പുതിയ നിയമ സംഹിതയായിരുന്നില്ല. ഉപദേശങ്ങൾ, താക്കീതുകൾ, ഉപമകൾ ആദിയായവയാണ് അവയിലെ പ്രധാന ഉള്ളടക്കം. ഇഞ്ചീൽ (**الانجيل**) എന്ന വാക്കിന് തന്നെ സുവിശേഷമെന്നാണർത്ഥം. ഈ വാസ്തവം യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിലൂടെ ബൈബിൾ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ (തൗറാത്തിനെ) യോ, പ്രവാചകൻമാരെയോ നീക്കേണ്ടതിന് വന്നു എന്ന് നിരൂപിക്കരുത്. നീക്കുവാനല്ല, നിവൃത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നത്. സത്യമായിട്ട് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു: ''ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും വരെ സകലവും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വള്ളിയെങ്കിലും പുള്ളിയെങ്കിലും ഒരു നാളും ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല.'' (മത്തായി, 5, 17, 18.)

(മറ്റൊന്ന്:) ഇസ്റാഈല്യരുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം അവർക്ക് അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കും. ഇപ്പറഞ്ഞതിന് രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെടുന്നു: (1) പൊതുവിൽ തൗറാത്തിന്റെ നിയമനടപടി തന്നെയാണ് അദ്ദേഹവും പിൻപറ്റുന്നതെങ്കി

ലും അതിൽ ഇസ്‌റാഈല്യർക്ക് നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുടെ നിരോധം അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്ത് 'നസ്ഖ്' ചെയ്യപ്പെടുക (ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുക) യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. യഹൂദികൾക്ക് അനുവദനീയമായിരുന്ന ചില വസ്തുക്കൾ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായി അല്ലാഹു (4: 160; 6: 146) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വല്ലതും പിന്നീട് ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ കാലത്ത് അവർക്ക് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കാം. ഈ അഭിപ്രായത്തെയാണ് ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) മുതലായവർ ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുപോലെയുള്ള നല്ല നിയമങ്ങളിലും കാലാനുസൃതമായ എന്തെങ്കിലും ചില്ലറ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നത് തൗറാത്തിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് എതിരാകുന്നില്ലെന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. (2) യഥാർത്ഥത്തിൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവയല്ലെങ്കിലും പുരോഹിതൻമാരുടെയോ മറ്റോ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും കാരണമായി നിഷിദ്ധങ്ങളെന്ന് കരുതപ്പെട്ടു വന്നിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ വിധി തുറന്നു കാട്ടും. ഈസാ (عليه السلام) പറഞ്ഞതായി മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് **ولابين لكم بعض الذى تختلفون فيها** (നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ചിലത് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാനും (സുഖ്റുഫ്: 63) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഈ അഭിപ്രായത്തിന് തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. **الله اعلم**

അവസാനം, 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു'വെന്ന് ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരുടെയും ദൗത്യ പ്രധാനമായ മൗലിക തത്വങ്ങൾ ഈസാ (عليه السلام) നബിയും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. **فاتقوا الله واطيعون........صراط مستقيم** അതെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം, എന്നെ അനുസരിക്കണം, എൻെറയും നിങ്ങളുടെയും റബ്ബ് അല്ലാഹുതന്നെയാണ്. അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കണം, ഇതാണ് നേർക്കുനേരെയുള്ള മാർഗ്ഗം എന്നൊക്കെ, ഈ ഉൽബോധനങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്തുതന്നെ വ്യാഖ്യാനം നൽകിയാലും ശരി അവരുടെ അംഗീകൃത വേദഗ്രന്ഥങ്ങളായി അവർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന നിലവിലുള്ള സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഈ പരമാർത്ഥം ഇന്നും അവിടവിടെയായി ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്ന വസ്തുത അവർക്ക് പോലും നിഷേധിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല. ഉദാഹരമായി: പിശാചിൻെറ ഒരു പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയനായ അവസരത്തിൽ യേശു അവനോട് പറയുകയാണ്: ''സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോ, നിൻെറ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ച് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പിശാച് അവനെ വിട്ടുപോയി.'' (മത്തായി 4: 10, 11) ജൂദ പണ്ഡിതൻമാരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് യേശു പറയുന്നു: ''........ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവ വചനത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കപട ഭക്തിക്കാരായ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് യെശയ്യാവു പറഞ്ഞത് ശരി: 'ഈ ജനം അധരംകൊണ്ട് എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം എങ്കൽനിന്ന് ദൂരത്ത് അകന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യകൽപനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ ഇവർ ഉപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്നെ വ്യർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു.'' (മാർക്കോസ്, 7: 5-7; മത്തായി, 15: 7-9).

۞ فَلَمَّآ أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنۡهُمُ ٱلۡكُفۡرَ قَالَ مَنۡ أَنصَارِيٓ إِلَى ٱللَّهِۖ قَالَ ٱلۡحَوَارِيُّونَ نَحۡنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَٱشۡهَدۡ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ٥٢

52 എന്നിട്ട് ഈസാ അവരിൽ [ഇസ്രാഈല്യരിൽ] നിന്ന് അവിശ്വാസത്തെ (അനുഭവത്തിൽ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള (മാർഗ്ഗത്തിൽ) എൻെറ സഹായികൾ ആരുണ്ട്?'' 'ഹവാരീകൾ' പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ (മാർഗ്ഗത്തിൽ) സഹായികളാകുന്നു; ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ 'മുസ്‌ലിം'കളാകുന്നുവെന്ന് താങ്കൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യണം.''

53 ‘‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നീ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും, ഞങ്ങൾ റസൂലിനെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നീ ഞങ്ങളെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരോടൊപ്പം രേഖപ്പെടുത്തേണമേ!’’

رَبَّنَآ ءَامَنَّا بِمَآ أَنزَلْتَ وَٱتَّبَعْنَا ٱلرَّسُولَ فَٱكْتُبْنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٥٣﴾

54 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു; അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു.

وَمَكَرُوا۟ وَمَكَرَ ٱللَّهُ ۖ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلْمَٰكِرِينَ ﴿٥٤﴾

---

52 فَلَمَّا أَحَسَّ എന്നിട്ട് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞാരെ. عِيسَى ഈസാ. مِنْهُمُ അവരിൽനിന്ന്. الْكُفْرَ അവിശ്വാസം. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. مَنْ أَنصَارِي എന്റെ സഹായികൾ ആരാണ്. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. قَالَ الْحَوَارِيُّونَ ഹവാരികൾ പറഞ്ഞു. نَحْنُ ഞങ്ങൾ. أَنصَارُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളാകുന്നു. آمَنَّا بِاللهِ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. وَاشْهَدْ താങ്കൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുക. بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ഞങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന്. **53** رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بِمَا أَنزَلْتَ നീ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ. وَاتَّبَعْنَا ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الرَّسُولَ റസൂലിനെ. فَاكْتُبْنَا അതിനാൽ ഞങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തണേ.
مَعَالشَّاهِدِينَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരോടൊപ്പം. **54** وَمَكَرُوا അവർ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. وَمَكَرَ اللهُ അല്ലാഹു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. خَيْرُ الْمَاكِرِينَ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു..

സൂ: സ്വഫ്-ഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘‘ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ, മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് എന്റെ സഹായികൾ ആരാണ് എന്നു ‘ഹവാരീ’കളോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളാണ് എന്ന് ഹവാരീകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളായിത്തീരുവിൻ.’’ എന്നിട്ട് ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിൽനിന്ന് ഒരു വിഭാഗം വശ്വസിച്ചു; ഒരു വിഭാഗം അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അവരുടെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ നാം ബലം നൽകി. അങ്ങിനെ, അവർ (വിജയം നേടി) പ്രത്യക്ഷരായത്തീർന്നു. **يا ايها الذين امنوا كونو انصار الله .... الصف** ‘ഹവാരി’കൾ **الحواريون** എന്ന പദത്തിന്റെ വാക്കർത്ഥത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അവർ അലക്കുകാരായിരുന്നുവെന്നും, മൽസ്യവേട്ട നടത്തുന്നവരായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും ‘സഹായികൾ’ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അഹ്സാബ് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നബി (ﷺ) ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ, സുബൈർ (رضي الله عنه) വേഗം ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി, ‘എന്റെ ഹവാരിയാണ് സുബൈർ’ എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. (ബു;മു.)

ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ സത്യോപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വകവെക്കാതെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത-ഇസ്റാഈല്യർ-അവിശ്വാസത്തിൽ ശഠിച്ചു നിന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യദൗത്യം നിഷേധിക്കുക മാത്രമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അവർ കള്ളാരോപണങ്ങൾ തൊടുത്തുവിടുകയും അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢശ്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ ‘‘അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ ആരാണ് തയ്യാറുള്ളത്.’’ (**من انصارى الى الله**) എന്നു തന്റെ അനുയായികളോട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. കുറച്ചാളുകൾ മുന്നോട്ട് വന്ന് ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറാണ് (**نحن انصار الله**) എന്നറിയിച്ചു അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ

തയ്യാറാണെന്ന് താൽപര്യം. ഇവരാണ് 'ഹവാരികൾ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇവർ പന്ത്രണ്ട് പേരായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) തങ്ങൾ യഥാർത്ഥ സത്യ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരും, അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പനകൾക്ക് നിരുപാധികം കീഴടങ്ങിയവരും (മുഅ്മിനുകളും, മുസ്‌ലിംകളും) ആണെന്നും ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ മുമ്പിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുക യും, റസൂലിനെ പിൻപറ്റിയ സത്യസാക്ഷികളിൽ തങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനായി അല്ലാഹുവിനോ ട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചവരാകട്ടെ-ഇവരാണ് ബഹുഭൂരിഭാഗവും - അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സത്യപ്രബോധനങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി പല കുത ന്ത്രങ്ങളും അക്രമങ്ങളും നടത്തിപ്പോന്നു. പക്ഷേ, അവർക്കെതിരായ ചില തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളി ൽ നിന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ളത്.

ഈസാ (عليه السلام) നബിയിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്കെതിരെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ച തന്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, അവർ ഈസാ (عليه السلام) ക്കെതിരെ പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ഖുർആൻെറ പല പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും മറ്റുമായി അവ ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പ്പറ്റി വ്യഭിചാരപുത്രൻ, ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരൻ, കള്ളവാദി, രാജദ്രോഹി, മതദ്രോഹി, ജനങ്ങൾക്കിട യിൽ ഭിന്നിപ്പും കലഹവുമുണ്ടാക്കുന്നവൻ എന്നിങ്ങനെ പലതും അവർ ആരോപിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാവിനെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരിണി എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. ആ പ്രവാചകവര്യൻെറ തത്വോപദേശങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ ആകൃഷ്ടരാകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പൗരോഹിത്യ താൽപര്യങ്ങൾക്കും പാരമ്പര്യാചാരങ്ങൾക്കും അത് മൂലം ഹാനിനേരിടുമെന്ന ഭയവും, അവരുടെ അസൂയയും മാത്രമാണ് ഇതിനൊക്കെ കാരണം. അദ്ദേഹ ത്തിന് പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യദൗത്യവും ലഭിക്കുകയും, അദ്ദേഹം മതപ്രബോധനം ചെയ്തു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തതോടെയാണ് ഇതെല്ലാം ആരംഭിച്ചത്. മേപ്പടി സംരംഭങ്ങളിലൊന്നും അവർക്ക് വിജയിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, എതിർപ്പും കുതന്ത്രങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനും ക്രൂശിക്കുവാനും ശ്രമം നടത്തി. ബൈബിളിൻെറ (യോഹ ന്നാൻ, മാർക്കോസ് മുതലായ സുവിശേഷങ്ങളിലെ) വിവരണങ്ങളനുസരിച്ച് സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്:-

റോമൻ കൈസറുടെ കീഴിൽ പിലാത്തോസ് രാജാവായിരുന്നു ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. ഈസാ (عليه السلام) നെപ്പറ്റി ആ ദുഷ്ടൻമാർ രാജാവിൻെറ മുമ്പിൽ പല ആരോപണങ്ങളും ഉന്നയിച്ചു. അദ്ദേഹം റോമൻ ഭരണകൂടത്തിനെതിരിൽ പ്രചാരവേല നടത്തുക യാണ്, യഹൂദരുടെ രാജാവായിത്തീരുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയാണ്, ഞങ്ങൾക്ക് രാജാവായി കൈസർ തന്നെ മതി എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ആരോപണത്തിൻെറ താൽപര്യം. കേവലം ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനായിരുന്ന പിലാത്തോസ് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു വിചാരണ നടത്തിയതിൽ, ആരോപണങ്ങളൊന്നും ശരിയല്ലെന്ന് തെളിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും 'അവനെ ക്രൂശിക്കുക' എന്ന് ആർത്ത് വിളിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണം (തൗറത്ത്) അനുസരിച്ച് വേണ്ടത് ചെയ്തുകൊള്ളുക എന്ന് പിലാത്തോസ് അവരോട് പറഞ്ഞു. നിയമപ്രകാരം അവനെ കൊല്ലേണ്ടത ണെന്നും, കൊല്ലുവാൻ ഞങ്ങൾക്കധികാരമില്ലല്ലോ എന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. അത്രയു മല്ല, അവനെ കൊലപ്പെടുത്താത്തപക്ഷം, താൻ (പിലത്തോസ് രാജാവ്) റോമൻ കൈസറുടെ എതിരാളിയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കൈസറെ അറിയിക്കുമെന്ന് അവർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുന്ന പാപത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഒഴിവാണെന്നും, നിങ്ങൾ തന്നെ ആ പാപം ഏൽക്കണമെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ട് പിലാത്തോസ് അവസാനം യഹൂദികളുടെ ആവശ്യത്തിന് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. ഈസാ (അ)ൻെറ ശിഷ്യഗണങ്ങളിൽ യൂദാ (യൂദാസ്) എന്ന് പേരായ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ മുപ്പത് പണം പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ച് ഏറ്റിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ യഹൂദപുരോഹിതൻമാരെയും പിലാത്തോസിൻെറ പട്ടാള

ക്കാരെയും കൂട്ടി പന്തം കൊളുത്തി രാത്രി ഈസാ (അ)നെ തിരഞ്ഞുപോയി. അദ്ദേഹവും ഏതാനും ശിഷ്യൻമാരും ഒരു തോട്ടത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. യൂദാ ആംഗ്യം മുഖേന അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കൂടെയുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കുകയും, മുൾക്കിരീടം ധരിപ്പിക്കുക മുതലായ പല അക്രമങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ കയറ്റുകയും ചെയ്തു.... ഇതാണ് ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം.

യഥാർത്ഥത്തിൽ, കുരിശു സംഭവത്തിൻെറ പര്യവസാനം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. അവർ ഒരാളെ പിടികൂടിയതും, കുരിശിൽ തറച്ചതും ശരിതന്നെ, പക്ഷേ, ആ ആൾ ഈസാ (عليه السلام) ആയിരുന്നില്ല. അവരറിയാതെ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായത്. അതെ, **ومكروا ومكر الله و اللهاخير الماكرين** (അവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തന്ത്രജ്ഞൻമാരിൽവെച്ച് ഉത്തമനുമാകുന്നു) അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രമെന്തെന്ന് വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-6

إِذْ قَالَ ٱللَّهُ يَـٰعِيسَىٰٓ إِنِّى مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَجَاعِلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوكَ فَوْقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۖ ثُمَّ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾

55 (അതെ) അല്ലാഹു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: ''ഈസാ, നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുകയും, നിന്നെ എൻെറ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്ന് നിന്നെ (ഞാൻ) ശുദ്ധമാക്കുകയും, നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരെ ഖിയാമത്തുനാൾ വരേക്കും അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മീതെ ആ(ക്കിവെ) ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പിന്നീട് എൻെറ അടുക്കലേക്കായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ മടങ്ങി വരവ് അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടി രിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞാൻ വിധി കൽപിക്കുന്നതാകുന്നു.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّـٰصِرِينَ ﴿٥٦﴾

56 ''എന്നിട്ട് അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടർ അവ ിശ്വസിച്ചുവോ അവരെ ഇഹത്തിലും, പര ത്തിലും ഞാൻ കഠിനമായ ശിക്ഷ ശിക്ഷി ക്കും; അവർക്കു സഹായികളായിട്ട് (ആരും ഉണ്ടാകുക) ഇല്ലതാനും.''

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٥٧﴾

57 ''എന്നാൽ, യാതൊരുകൂട്ടർ വിശ്വസിക്കു കയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുക യും ചെയ്തുവോ അവർക്ക് അവൻ [അല്ലാ ഹു] അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ പൂർത്തിയാ ക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു, അക്രമികളെ സ്നേഹിക്കുകയില്ല.''

---

55 إِذْ قَالَ اللهُ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. يَا عِيسَى ഈസാ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. مُتَوَفِّيكَ നിന്നെ പൂർണ്ണമായെടുക്കുന്ന (പിടിച്ചെടുക്കുന്ന)വനാണ്. وَرَافِعُكَ നിന്നെ ഉയർത്തുന്നവനുമാണ്. إِلَيَّ എന്നിലേക്ക്. وَمُطَهِّرُكَ നിന്നെ ശുദ്ധമാക്കുന്നവനുമാണ്. مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരിൽനിന്ന്. وَجَاعِلُ ആക്കുന്നവനുമാണ്. الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരെ. فَوْقَ മീതെ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ. إِلَى يَوْمِ നാൾവരെ. الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തിൻെറ. ثُمَّ إِلَيَّ പിന്നെ എൻെറ അടുക്കലേക്കാണ്. مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം . فَأَحْكُمُ അപ്പോൾ ഞാൻ വിധി കൽപിക്കും, വിധിക്കും.

بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. كُنتُمْ فِيهِ അതിൽ നിങ്ങളായിരുന്നു. تَخْتَلِفُونَ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു (ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി) കൊണ്ടിരിക്കും. **56** فَأَمَّا എന്നാലപ്പോൾ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. فَأُعَذِّبُهُمْ അവരെ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കും. عَذَابًا شَدِيدًا കഠിനമായ ശിക്ഷ. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽവെച്ച്. وَالْآخِرَةِ പരത്തിലും. وَمَا لَهُم അവർക്കില്ലതാനും. مِّن نَّاصِرِينَ സഹായികളായട്ട് (ആരും). **57** وَأَمَّا الَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരു കൂട്ടർ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു. وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. فَيُوَفِّيهِمْ അവർക്കവൻ നിറവേറ്റി (പൂർണ്ണമായി) കൊടുക്കും . أُجُورَهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ, കൂലി. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ

ഈസാ (عليه السلام) നബിയിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്കെതിരെ അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുവെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. പ്രസ്തുത നടപടി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തും മുമ്പ് അതെങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്ന് ഈസാ (അ)ക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ച വിവരമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. അതിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: ആ അവിശ്വാസികൾ എന്ത് കുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചാലും ശരി, അവരുടെ കെണിയിൽ അകപ്പെടാതെ നിന്നെ (ഈസാനബിയെ) ഞാൻ രക്ഷപ്പെടുത്തും. നിന്നെ ഞാൻ അവരിൽ നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്ത് എൻെറ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് വരും. അങ്ങനെ, ആ ദുഷ്ടൻമാരിൽനിന്ന് നിനക്ക് ഞാൻ മോചനം നൽകും. നിന്നെ പിൻപറ്റിയിട്ടുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഖിയാമത്തുനാൾവരെ ആ അവിശ്വാസികളെക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവസാനം എല്ലാവരും എൻെറ അടുക്കൽ മടങ്ങി വരുമല്ലോ. അപ്പോഴായിരിക്കും നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഭിന്നിപ്പുകളെ സംബന്ധിച്ച അന്തിമ തീരുമാനം ഞൻ എടുക്കുക. അവിശ്വാസികൾക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഞാൻ കഠിനമായ ശിക്ഷ നൽകും. അതിൽനിന്ന് അവരെ സഹായിച്ചു രക്ഷ നൽകുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും സ്വീകരിച്ചവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം ഞാൻ പൂർണ്ണമായി നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അക്രമികളെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുക എന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല.

ഈസാ (عليه السلام) നെ കുരിശിൽ തറച്ചു മൃഗീയമായ രൂപത്തിൽ വധിക്കുവാനയിരുന്നുവല്ലോ യഹൂദികൾ വട്ടം കൂട്ടിയിരുന്നത്. അവരിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു രക്ഷിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയ ഈ വഗ്ദാനം അല്ലാഹു എങ്ങിനെ പാലിച്ചുവെന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇസ്റാഈല്യർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് പാത്രമാകുവാനുള്ള പല കാരണങ്ങളും എടുത്ത് പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലും മർയമിൻെറ മകനുമായ മസീഹു ഈസായെ ഞങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള അവരുടെ വാദം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സൂറത്തുന്നിസാഇൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല; അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിച്ചിട്ടുമില്ല. എങ്കിലും, അവർക്കദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയാതാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായവർ, അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു. അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഊഹത്തെ പിൻപറ്റുകയല്ലാതെ ഒരു അറിവുമില്ല. ഉറപ്പായും അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു തൻെറ അടുക്കലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.'' (നിസാഉ്: 157, 158) അതെ, അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം അവർ ചെയ്തുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ അവർക്ക് പിടികിട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹമെന്ന് ധരിച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് രൂപ സാദൃശ്യമുള്ള ഒരാളെ പിടിച്ചു ക്രൂശക്കുകയാണുണ്ടായത്. തങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയത് അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെയാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു തെളിവോ ഉറപ്പായ അറിവോ അവർക്കില്ല. അവർ ഊഹിച്ചത് അങ്ങിനെയാണെന്നു മാത്രം. യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചത് മറ്റൊന്നാകുന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തിക്കളഞ്ഞു. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുക?!

യേശുവിനെ തങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയെന്ന് അഹങ്കരിക്കുന്ന യഹൂദികൾക്കോ, യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും, ക്രമേണ ആ സങ്കൽപത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പുതിയൊരു മതസംഹിത കെട്ടിപ്പടുത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കോ ആ സംഭവത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപം അറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ, അവർ കുരിശിലേറ്റിയത് യേശുവിനെത്തന്നെയാണെന്നോ, അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയത് അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെയാണെന്നോ അവർക്ക് ഉറപ്പില്ലെന്നുള്ള യഥാർത്ഥം ബൈബിളിൻെറ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് വന്നവർ അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ അറിയാത്തവരായിരുന്നു. രാത്രി പന്തം കൊളുത്തിക്കൊണ്ടാണ് അവർ തോട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞു നടന്നത്, വിചാരണസമയത്ത് യഹൂദികൾ മാത്രമേ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, യേശുവിനോട് രൂപസാദൃശ്യമുള്ള ആളുകൾ വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. യേശുവിൻെറ തന്നെയും രൂപഭാവം മാറുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു, ചില മണിക്കൂറുകൾ മാത്രമേ അദ്ദേഹം കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നിട്ടുള്ളൂ (*) കുരിശിൽനിന്നിറക്കിയപ്പോൾ മുറിവിൽനിന്ന് രക്തം ഒഴുകിയിരുന്നു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അതിൻെറ പല പ്രസ്താവനകളും, അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാ എന്ന ശിഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പരാമർശങ്ങളും വസ്തുനിഷ്ഠമായി പരിശോധിക്കുന്നവർക്ക് ഈ വാസ്തവം ബോധ്യമാകും. കൂടുതൽ വിശദീകരണത്തിന് മുതിരുന്നപക്ഷം അത് കുറേ ദീർഘിച്ചു പോകുന്നതാണ്.

ദുർവ്യാഖ്യാനവും, മുൻവിധിയും, യുക്തിവാദവുമൊക്കെ ഒരു ഭാഗത്ത് ഒതുക്കിവെച്ചുകൊണ്ട് ശുദ്ധ മനസ്സോടെ അല്ലാഹു വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചതെന്തും മുഖവിലക്ക് സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടെ ഈ ഖുർആൻ വചനവും, സൂ: നിസാഇൽനിന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച വചനവും വായിക്കുന്ന ഒരു മുസ്ലിമിന് മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഈസാ (عليه السلام) നബിയും മരിച്ചുമണ്ണടിഞ്ഞു പോയിരിക്കുകയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹു തൻെറ അടുക്കലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തി (**رفعه الله اليه**) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആത്മാവിനെ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി എന്നാണെന്നോ, അവൻെറ അടുക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഉന്നത പദവി നൽകി എന്നാണെന്നോ പറഞ്ഞു തൃപ്തിപ്പെടുവാനും സാധ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (**وما قتلوه**) എന്നും, അദ്ദേഹത്തെ അവർ ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല (**وما صلبوه**) എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ 'അദ്ദേഹത്തെ' എന്ന സർവ്വനാമം (**ضمير**) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഏതൊന്നാണോ അതേ വസ്തുതന്നെയായിരിക്കണമല്ലോ 'അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തി' (**رفعه الله اليه**) എന്ന വാക്യത്തിലെ സർവ്വനാമം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയും, വക്രതയില്ലാത്ത ഏതൊരു സാമാന്യ ബുദ്ധിക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്. ആദ്യത്തെ രണ്ടിലും ജഡവും ആത്മാവും കൂടിയുള്ള ഈസാ (عليه السلام) നബിയാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ മൂന്നാമത്തേതിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ആദ്യത്തെ രണ്ടിലും ജഡവും ആത്മാവും കൂടിയ അദ്ദേഹമാണെന്നും, മൂന്നാമത്തേതിൽ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആത്മാവ് മാത്രമാണെന്ന്- അല്ലെങ്കിൽ ജഡം മാത്രമാണെന്നും - പറയുന്നതിന് നീതികരണമില്ല. ഭാഷാചട്ടങ്ങൾക്കോ യുക്തിക്കോ അത് യോജിക്കുന്നതുമല്ല.

رفعه الله اليه (അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തി) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നതപദവി നൽകി എന്നാണെന്നുള്ള വാദം, പാമരൻമാരെ പകിട്ടാക്കുവാൻ മാത്രമേ ഉപകരിക്കുകയുള്ളൂ. കാരണം, ഒരു ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതിനുശേഷം **إلى** (ഇലാ) എന്ന അവ്യയം വരുമ്പോൾ ആ ക്രിയ സംഭവിക്കുന്ന കാലത്തിൻെറയോ, സ്ഥലത്തിൻെറയോ അവസാനം കുറിക്കുവാനുള്ളതായിരിക്കും അത്.

* അക്കാലത്തു നിലവിലുള്ള കുരിശു മരത്തിൻെറ രൂപവും, അതിൽ മനുഷ്യരെ ക്രൂശിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും നോക്കുമ്പോൾ കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ട ആൾ മരണപ്പെടുവാൻ രണ്ടുമൂന്നുദിവസം വേണ്ടിവരുമായിരുന്നു.

(يعني لانتهاء الغاية الزمانية اوالمكانية) ഈ അവ്യയത്തിന് മലയാളത്തിൽ നാം '-ലേക്ക്' എന്നും 'വരെ' എന്നും സാധാരണ വിവർത്തനം നൽകാറുള്ളതും ഇതേ അർത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെയാകുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് എത്തുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തെ അവൻ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി എന്നു സാരം. നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ വചനത്തിൽ رفعك الى (എന്നിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നു) എന്നും, സൂറ: നിസാഇലെ വചനത്തിൽ رفعه الله اليه (അല്ലാഹു അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തി) എന്നുമാണല്ലോ ഉള്ളത്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഉയർത്തി എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യമെന്താണ്? ഇതാണ് ഇനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തി എന്നാണതിൻെറ താൽപര്യ മെന്നത്രെ പണ്ഡിതൻമാരുടെ അടുക്കലുള്ള ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായം. ഏതായാലും, മേൽപോട്ട് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി എന്നതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്ക് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ല. ഉപരിലോക ത്തേക്ക് എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം എന്നല്ലാതെ, സ്ഥാനം തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ തക്ക തെളിവുകളില്ല. യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നത പദവി നൽകുക എന്നുള്ള ഈ പുതിയ അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നവർ, അതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ഇദ്‌രീസു (عليه السلام) നബിയെപ്പറ്റി സൂറത്ത് മർയമിൽ ورفعناه مكانا عليا (അദ്ദേഹത്തെ നാം ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് ഉയർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതി നെ എടുത്ത് കാണിക്കാറുണ്ട്. ഇതിൽ 'ഇലാ' (الى) എന്ന അവ്യയം ഇല്ലെന്നുമാത്രമല്ല, 'ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത്' (مكانا عليا) എന്ന് അല്ലാഹുതന്നെ സ്പഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നേരെ മറിച്ച് 'ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തേക്ക്' (الىمكانا عليا) എന്നായിരുന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം തന്നെയായിരിക്കും ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. നമസ്കാരത്തിലെ ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ وارفعني (എന്നെ ഉയർത്തണേ) എന്നുള്ളതും ഇവർ എടുത്ത് കാണിക്കാറുണ്ട്. ഇതിലും الى എന്ന അവ്യയം ഇല്ലല്ലോ. അറബിഭാഷയെ സംബന്ധിച്ച് പ്രാഥമിക ജ്ഞാനമെങ്കിലും ഉള്ളവർക്കറിയാം, ക്രിയകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന അവ്യയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ക്രിയകളുടെ അർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യാസം നേരിടുമെന്ന്.

'ഖാദിയാനികൾ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അഹ്മദീ മതക്കാർക്ക് അവരുടെ പുതിയ മതാടിസ്ഥാനങ്ങൾ കെട്ടിപ്പൊക്കുന്നതിന് ഈസാ (عليه السلام) മരണപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് സ്ഥാപിക്കേ ണ്ടുന്ന ഗതികേടുള്ളതുകൊണ്ട് അവരും പുരോഗമനവാദികളെന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്ന ചില മുസ്‌ലിം യുക്തിവാദികൾക്ക് അവരുടെ യുക്തിവാദങ്ങൾക്കും ശാസ്ത്രീയ നിഗമനങ്ങൾക്കും നിര ക്കായ്കകൊണ്ട് അവരും ഈസാ (عليه السلام) നബിയെ ഉപരിലോകത്തേക്ക് അല്ലാഹു ഉയർത്തിയ തിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാകുന്നു. ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങളെ-കുറേ പാടുപെട്ടെങ്കിലും-തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായി അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നു. അവരുടെ ചില അർത്ഥ വ്യാഖ്യാന ങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് നാം മുകളിൽ ചിലതെല്ലാം സംസാരിച്ചത്. വളരെ കാര്യമായി അവർ കടിച്ചു തൂങ്ങാറുള്ള ഒരു വാക്കാണ് متوفيك (മുതവഫ്-ഫീക) എന്നുള്ളത്. 'നാം നിന്നെ മരണപ്പെടുത്തു ന്നതാണ്' എന്നും മറ്റുമാണ് അവർ ഈ വാക്കിന് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വാക്കിനെ പ്പറ്റിയും അൽപമൊന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. توفى (തവഫ്-ഫി) എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുള്ള കർതൃ നാമം (اسم الفاعل) ആണത്. 'നിറവേറ്റി എടുക്കുക, പൂർണ്ണമായെടുക്കുക, മുഴുവൻ എടുക്കുക' എന്നൊക്കെയാണ് അതിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. കടം മുഴുവൻ തീർത്തുവാങ്ങി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ توفى الدين എന്നു പറയാറുള്ളത് ഈ അർത്ഥ മനുസരിച്ചാകുന്നു. മരണം മനുഷ്യനെ മുഴുവനായി പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് പോകുന്നതുകൊണ്ട് മരണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ഉറക്കം കേവലം ഒരു അർദ്ധ മരണമായതുകൊണ്ട് ഉറക്കത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടുതാനും 'മരണപ്പെട്ടു' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'കാലം കഴിഞ്ഞു, കാ ലഗതി പ്രാപിച്ചു, കഥ കഴിഞ്ഞു' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ ഒരു പ്രയോഗമാണിതും. അഥവാ വാക്കർത്ഥമോ, ഭാഷാർത്ഥമോ എന്ന നിലക്കല്ല-സന്ദർഭത്തിനൊത്ത ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം എന്ന നിലക്കാണത് എന്ന് സാരം. (توفى എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥങ്ങളെയും, പ്രയോഗങ്ങളെയും കുറിച്ച് സുമർ, 42; സജദ: 11 എന്നീ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ

വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.)

മരണവേളയിലും ഉറക്കത്തിലും അല്ലാഹു ആളുകളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു (الله يتوفى الانفس حين موتها الخ) എന്നു സുമർ 42 ലും, സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദഃയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ, അവരെ മരണം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതുവരെ (حتي يتوفيهن الموت) എന്നു നിസാഉ് 15ലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രണ്ടു സ്ഥലത്തും توفى എന്ന വാക്ക് തന്നെയാണുള്ളത്. ആ വാക്കിന് 'മരണപ്പെടുത്തുക' എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നപക്ഷം, ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിന് 'മരണവേളയിലും ഉറക്കിലും അല്ലാഹു ആളുകളെ മരണപ്പെടുത്തുന്നു' എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിന് 'മരണം അവരെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ' എന്നും ആയിരിക്കുമല്ലോ അർത്ഥം വരുക. ഇതു തികച്ചും നിരർത്ഥമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ توفى എന്ന വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'മരണപ്പെടുത്തുക' എന്നോ 'ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുക' എന്നോ അല്ലെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണ്. ശരി, വാസ്തവം ഇതാണെങ്കിലും اني متوفيك എന്ന വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമെന്ന നിലക്ക് 'ഞാൻ നിന്നെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതാണ്' എന്ന് എന്തുകൊണ്ട് അതിന് അർത്ഥമാക്കിക്കൂടാ? എന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. തുടർന്നുകൊണ്ട് ورفعك الى (നിന്നെ എൻെറ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതുമാണ്) എന്നു കൂടിപറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ആ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം ഇവിടെ കൽപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതാണിതിന് മറുപടി. കാരണം, മരണപ്പെട്ട ആളെ ഉയർത്തുന്നത് ഒന്നുകിൽ അയാളുടെ ജഡത്തെ ഉയർത്തുകവഴിയോ, ആത്മാവിനെ ഉയർത്തുകവഴിയോ മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകുകയുള്ളു. ഇത് രണ്ടും ശരിയല്ലെന്നും, ജഡവും ആത്മാവും ചേർന്നുള്ള ഈസാ (عليه السلام) നെ ഉയർത്തുമെന്നേ അതിന്നർത്ഥമായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നും നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ.

ഈസാ (عليه السلام) മരണപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ട്-ഉപരിലോകത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല- എന്നു വാദിക്കുന്നവർ, തങ്ങളുടെ ഒരു ഊന്നുവടിയായി ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു ഖുർആൻ വചനമാണ് واوينا هما الى ربوة ذات قرار ومعين (അവർ രണ്ടാൾക്കും--ഈസാക്കും മാതാവിനും-നിവാസ യോഗ്യവും ഒഴുക്കു ജലമുള്ളതുമായ ഒരു മേടു പ്രദേശത്തേക്ക് നാം അഭയം നൽകി.) എന്ന സൂ: മഅ്മിനൂനിലെ 50-ാം വചനം. യഹൂദികൾ അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചുകൊല്ലുവാൻ വട്ടം കൂട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും മാതാവിനെയും അവരുടെ ഉപദ്രവം ഏൽക്കാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നും, അവിടെവെച്ച് അദ്ദേഹം മതപ്രചരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും, അങ്ങനെ അവിടെ വെച്ച് അദ്ദേഹം സ്വാഭാവികമായി മരണം പ്രാപിച്ചുവെന്നുമൊക്കെയാണ് അവർ ആ വചനത്തിന് നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം. ഖാദിയാനീ (അഹ്മദീ) മതക്കാരാകട്ടെ, ഇതൊന്നു കൂടി വലിച്ചുനീട്ടി വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആ മേടുപ്രദേശം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം കാശ്മീർ പ്രദേശമാണെന്നും, അവിടെ ഈസാ (അ)ൻെറ ഖബ്ർ നിലവിലുണ്ടെന്നും മറ്റും ജൽപിച്ചും വരുന്നു. സത്യത്തിൻെറ കണികപോലുമില്ലാത്ത ചില കെട്ടുകഥകളും, ദുസ്സമർത്ഥനങ്ങളും മാത്രമാണിതെല്ലാം. ഈസാ (عليه السلام) ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾ, അന്നവിടെ രാജാവായിരുന്ന ഹിറോദോത്തസ് അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ നടത്തിയ ഗൂഢശ്രമത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെയും മാതാവിനെയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇക്കൂട്ടർ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ, കുരിശു സംഭവത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനെ സംബന്ധിച്ചല്ലതന്നെ. അതേ വചനത്തിൽ ആദ്യം وجعلنا ابن مريم وامه اية (മർയമിൻെറ മകനെയും, അവൻെറ മാതാവിനെയും നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചതിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, അതിനെത്തുടർന്നാണ് ആ വാക്യം അല്ലാഹു അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, അതോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വിഷയമാണ് - കുരിശു സംഭവത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയമല്ല-അതെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ബൈബിളിൽ കാണുന്നതുപോലെ, കുരിശു സംഭവം നടക്കുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാവ് മർയം (عليها السلام) ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വന്നാൽ തന്നെയും കുരിശു സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു അഭയം നൽകലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതെന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടർക്ക് സാധ്യമല്ലതാനും.

അല്ലാഹു പ്രസതാവിച്ച ആ മേടുപ്രദേശം (ربوة) ദിമശ്ഖി (ഡമസ്കസി)ലാണെന്നും, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലാണെന്നും, ഫലസ്തീനിലെ റംലയിലാണെന്നും, ഈജിപ്തിലാണെന്നുമൊക്ക അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഈസാ (عليه السلام) നബിയും മാതാവും താമസിച്ചിട്ടുളളതായിരിക്കാം ഇതിനു കാരണം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഏതായാലും കാശ്മീരിലാണെന്ന് - കഴിഞ്ഞ ചില ദശവൽസരങ്ങളായി ഖാദിയാനീ മതക്കാർ പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് - ഒരു പണ്ഡിതനും പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. പറയുവാൻ ന്യായവുമില്ല. ബൈബിളിൻെറ പ്രസ്താവന ശരിയാണെങ്കിൽ, ആ മേടുപ്രദേശം ഈജിപ്തിലായിരിക്കുമെന്ന് അനുമാനിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടുതാനും. ബൈബിൾ പറയുന്നു: ''കർത്താവിൻെറ ദൂതൻ യോസേഫിന് സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. നീ എഴുന്നേറ്റ് ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് മിസ്രയീമി (ഈജിപ്തി)ലേക്ക് ഓടിപ്പോയി ഞാൻ നിന്നോട് പറയുംവരെ അവിടെ പാർക്കുക. ഹെറോദാവു (രാജാവു) ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന് അവനെ അന്വേഷിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു...... ഹെറോദാവിൻെറ മരണത്തോളം അവർ അവിടെ പാർത്തു.........എന്നാൽ, ഹെറോദാവു കഴിഞ്ഞുപോയശേഷം കർത്താവിൻെറ ദൂതൻ മിസ്രയീമിൽ വെച്ച് യോസേഫിന് സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. ശിശുവിന് പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവൻ മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ട് നീ എഴുന്നേറ്റ് ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടി യിസ്രായേൽ ദേശത്തേക്ക് പോക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരെയുംകൂട്ടി യിസ്രായേൽ ദേശത്തുവന്നു.'' (മത്തായി അദ്ധ്യായം : 2ൽ 13-22) (യഹൂദൻമാരുടെ രാജാവ് പിറക്കാറായിട്ടുണ്ടെന്ന് ജോൽസ്യൻമാരിൽ നിന്നു അറിവു കിട്ടിയതനുസരിച്ചാണ് ഹിറോദസ് (ഹെറോദാവു) രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതെന്നും, രണ്ടു വയസ്സിനു താഴെയുളള വളരെ ശിശുക്കളെ ഇക്കാരണത്താൽ ബെത്ലെഹേമി بيت لحم ൽ കൊല്ലപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

اني متوفيك ورافعك الى എന്ന വാക്യത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാന വിവരണത്തിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഏതാനും ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണെങ്കിലും, ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ഐഹികജീവിതം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ഉപരിലോകത്തേക്ക് അല്ലാഹു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുമെന്നാണ് അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അദ്ദേഹം ഉപരിലോകത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുമുളളതിൽ അവരെല്ലാം ഏകാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധമായി അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ, ലോകാവസാനഘട്ടമാകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നുളളതിലും അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പില്ല. ആരുംതന്നെ, അദ്ദേഹം ഉപരിലോകത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നോ, മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ട് ഖബ്റിൽ അടക്കപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുകയാണെന്നോ പറയുന്നില്ല. യേശു ക്രിസ്തു ശത്രുക്കളാൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, ശിഷ്യൻമാരിൽ ഒരാളായ യൂദാസാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തതെന്നും, മൂന്നാം ദിവസമോ മറ്റോ ശവക്കല്ലറയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കപ്പെടുകയും, ആകാശലോകത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നുമാണ് ബൈബിളും ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നത് പക്ഷെ, കുരിശുസംഭവത്തെയും ക്രിസ്തുവിൻെറ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപിനെയും സംബന്ധിച്ചു ബൈബിളിലെ സുവിശേഷങ്ങളും, പ്രസ്താവനകളും പരിശോധിച്ചാൽ അവ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യം നിറഞ്ഞതായി കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് അവയെ ആസ്പദമാക്കി ആ സംഭവത്തിന് ഒരു ഐക്യരൂപം നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് തന്നെയും സാധിക്കാതെയാണിരിക്കുന്നത്. (*)

* ഈ വിഷയകമായി വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. അതിലെ ചില വരികളുടെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അതിന് ഒന്നാമത്തെ തെളിവു നാലു സുവിശേഷങ്ങളല്ല. അവയിലെ വൃത്താന്തങ്ങളെ ഒത്തുനോക്കി പരിശോധിക്കുന്നവർ അബദ്ധമായ അഭിപ്രായത്തിന് അധീനരാകും. സുവിശേഷങ്ങൾ എഴുതപ്പെടുന്നതിന് അനേക സംവത്സരങ്ങൾ മുമ്പ് യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവെന്നു അനേകായിരും (?) പേർ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിൻെറ പേരിൽ അവർ മർദ്ദനത്തിന് വിധേയരാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതാണു പ്രധാന തെളിവ്. അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് സുവിശേഷങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്..... ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രധാന

ലോകാവസനാകാലത്ത് ഈസാ (عليه السلام) ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നും, ഇസ്‌ലാമിൻെറ നിയമ നടപടികൾക്കനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം നീതിന്യായം നടത്തുമെന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ കെട്ടിച്ച മച്ചുണ്ടാക്കിയ പല നടപടികളെയും അദ്ദേഹം എതിർക്കുമെന്നും മറ്റും നബി (ﷺ) തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും, പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഇതിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന ചില സൂചനകൾ സൂ: നിസാഉ് 159ലും, സുഖ്റുഫ് 61ലും കാണാവുന്നതുമാകുന്നു. യുക്തിവാദങ്ങളെയോ, കക്ഷിതാൽപര്യങ്ങളെയോ മുൻനിറുത്തി ഈ സത്യത്തിനുനേരെ കണ്ണടക്കുകയും, ഒരു മുൻവിധി വെച്ചുകൊണ്ട് ഖുർആനെയും നബിവചനങ്ങളെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിരുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കേ ഇതിൽ വിയോജിപ്പുണ്ടാകുവാൻ അവകാശമുള്ളു.

ഈസാ (عليه السلام) നബിക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദിവ്യത്യം കൽപിച്ചതിനെയും, അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈസൂറത്തിലെ പല വചനങ്ങളും. മറ്റു സൂറത്തുകളിലും ഇതുപോലെ പല വചനങ്ങളും കാണാവവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യത്വവും ആരാധ്യതയും കൽപിക്കപ്പെടുവാൻ അവർ പറയുന്ന പ്രധാന ന്യായങ്ങൾ മൂന്നെണ്ണമത്രെ: (1) അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചത്. (2) അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്ക് പ്രത്യേകമായി വെളിപ്പെട്ട അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. (3) അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടശേഷം ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളത്. ഈ മൂന്നിൽ ഒന്നാമത്തേതിനെയും, രണ്ടാമത്തേതിനെയും ഖുർആൻ ഒട്ടും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, രണ്ടിനെയും സ്ഥാപിക്കുകയും, വിശദീകരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, അതോടൊപ്പം തന്നെ, അക്കാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ ആകുന്നില്ലെന്നും, അതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവിൽപെട്ടതും, അവൻെറ പ്രവൃത്തിയുമാണെന്നും, ആകയാൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിയും അടിയാനും അല്ലാതാകുന്നില്ലെന്നും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച് ഈ രണ്ടു ന്യായങ്ങളെയും അപ്പാടെ നിഷേധിക്കുകയായിരുന്നു ഖുർആൻെറ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ ഇത്രയൊന്നും വിശദീകരണമോ ആവർത്തനമോ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ഒരൊറ്റ പ്രാവശ്യം ഈസായുടെ പിതാവ് ഇന്ന വ്യക്തിയാണെന്നോ, അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പിതാവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ അങ്ങു പറഞ്ഞാൽ ഒന്നാമത്തെ ന്യായം ഖണ്ഡിക്കുവാൻ അതുമാത്രം മതിയായേനെ. അതുപോലെതന്നെ, രണ്ടാമത്തെ ന്യായത്തെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ, അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ, അദ്ദേഹം കാണിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മറ്റു വല്ലതുമായിരുന്നുവെന്നോ ഒരു സൂചന നൽകിയാലും മതിയാകുമായിരുന്നു. അതൊന്നും ചെയ്യാതെ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രസ്തുത ന്യായങ്ങളെ ശരിവെക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദിവ്യത്വത്തെ നിഷേധിക്കുകയുമാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്.

എന്നാൽ, മൂന്നാമത്തെ ന്യായത്തെ-ക്രൂശിച്ച് കൊല്ലപ്പെട്ടശേഷം ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്നതിനെ-സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാക്കുകയും, ഉയർത്തപ്പെട്ടതിനെ സ്ഥാപിക്കുകയുമാണ് ഖുർആൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതെ, **وماقتلوه وما صلبوه** (അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല, ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല) എന്നു തുറന്ന ഭാഷയിൽ ആ ന്യായത്തിൻെറ ആദ്യത്തെവശം ഖണ്ഡിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്ന വശത്തെ **بل رفعه الله اليه** (എങ്കിലും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തൻെറ അടുക്കലേ

തെളിവ് നാലു സുവിശേഷങ്ങളല്ല. ക്രിസ്താബ്ദം 55-ാം കൊല്ലത്തിൽ എവുതപ്പെട്ട കൊരിന്ത്യർക്കെഴുതിയ പൗലോസിൻെറ 1-ാം ലേഖനമാണു തെളിവ്. ഇവൻ ക്രിസ്തുവിനുശേഷം മൂന്നോ നാലോ ഏഴോ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് വിശ്വസിച്ച ആളാണ്.' (വേ. പു. നി. പേജ് 410) ബൈബിളിലെ പരസ്പര വിരുദ്ധമായ പ്രസ്താവനകൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെത്തന്നെ ഒരെത്തും പിടിയും കിട്ടാതെ കുഴക്കിയിരിക്കുകയാണെന്നു ഇതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ നിലവിലുള്ള മിക്ക വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും കാരണക്കാരൻ പൗലോസാണെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

ക്ക് ഉയർത്തുകയാണ് ചെയ്തത്) എന്നു പറഞ്ഞ് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, കുരിശുസംഭവത്തിൻെറ കഥ ഉണ്ടാകുവാനും പ്രചരിക്കുവാനുമുള്ള കാരണം എന്താണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതെ, **ولكن شبه لهم** (എങ്കിലും അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയാതെ പോയിരിക്കുകയാണ്) എന്നും അഥവാ ഈസായാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് വേറെ ഒരാളെ അവർ കുരിശിൽ തറച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായത് എന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ട ആൾ അദ്ദേഹം തന്നെയാണെന്ന് അവർക്ക് യാതൊരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല (**ما لهم به من علم**) എന്നുമൊക്കെ വിസ്തരിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

എന്നിരിക്കെ, ക്രൂശിച്ചതും കൊലപ്പെടുത്തിയതും സത്യമല്ലാത്തതുപോലെ, ഉപരിലോക ത്തേക്ക് ഉയർത്തിയതും സത്യമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ-അഥവാ, ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് എങ്ങിനെയോ രക്ഷപ്പെടുകയും പിന്നീട് എല്ലാവരെയുംപോലെ മരണമടയുകയും, ആത്മാവ് മാത്രം ഉയർത്തപ്പെ ടുകയുമാണ് ഉണ്ടായതെങ്കിൽ - അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല, ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയിട്ടുമില്ല എന്നോ മറ്റോ ആയിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരു ന്നത്. (അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തി) എന്ന വാക്കിൻെറ താൽപര്യം, മരണശേഷം ആത്മാവിനെ ഉയർ ത്തി എന്നാണെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ആശയക്കുഴപ്പവും, തെറ്റായ വിശ്വാസ വും നീക്കുവാനല്ല--കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമായിരിക്കും-അത് ഉപയോഗപ്പെടുക.

وجاعل الذين اتبعوك...... (നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരെ ഖിയമാത്തുനാൾവരേക്കും നാം അവ ിശ്വസിച്ചവർക്ക് മീതെയാക്കി വെക്കുന്നതാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ഓരോ വീക്ഷണത്തിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ രണ്ടും ശരിയായിരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടുതാനും. അവയുടെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: (1) പിൻപറ്റിയവർ എന്നു പറഞ്ഞത് ക്രിസ്ത്യാ നികളെയും, അവിശ്വസിച്ചവർ എന്ന് പറഞ്ഞത് യഹൂദികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് എത്രതന്നെ പിഴച്ചുപോയിട്ടു ണ്ടെങ്കിലും - അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുയായികളെന്ന പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നവരെന്ന നിലക്ക്-ആ സമുദായം യഹൂദികളെ അപേക്ഷിച്ച് ശക്തിയിലും പ്രതാപത്തിലും കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും. (2) ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച സത്യമാർഗ്ഗം തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളു മാണ് 'പിൻപറ്റിയവർ'എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ. അല്ലാത്തവരെല്ലാം അവിശ്വസിച്ചവരും ഇതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരെ അവിശ്വാസികളുടെ മീതെയാക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞ തിൻെറ താൽപര്യം, ശക്തിയിലും പ്രതാപത്തിലും മീതെയാക്കുക എന്നല്ല. ന്യായം, സത്യം, തെളിവ്, അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള സ്ഥാനപദവി ആദിയായവരിലും അവരെക്കാൾ മികച്ചവരാക്കുക എന്നായിരിക്കും. **الله اعلم** മേൽ വിവരിച്ച വിഷയങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ ٱلْءَايَٰتِ وَٱلذِّكْرِ ٱلْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

58 (നബിയേ) അത് [മേൽ വിവരിച്ചത്] ലക്ഷ്യങ്ങളും, യുക്തിമത്തായ ഉൽബോധ നവുമായിക്കൊണ്ട് നാം നിനക്ക് ഓതി കേൾപ്പിക്കുകയാണ്.

---

58 ذَٰلِكَ അത്. نَتْلُوهُ അത് നാം ഓതിത്തരുന്നു. عَلَيْكَ നിനക്ക്. مِنَ ٱلْآيَاتِ ആയത്തു (ദൃഷ്ടാന്തം) കളായിട്ട്. وَالذِّكْرِ ഉൽബോധനവും, പ്രസ്താവനയും. الْحَكِيمِ യുക്തിമത്തായ.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സത്യതക്കും, ഈസാ (عليه السلام) നെ സംബന്ധിച്ച സത്യാവസ്ഥ വേദക്കാർ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നും മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളും, ഖുർആൻെറ ഉൽബോധനങ്ങളുമായി

ക്കൊണ്ട് നബി (ﷺ) ക്ക് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ് മേല്‍ പ്രസ്താവിച്ച വിവരങ്ങളൊക്കെ എന്നു സാരം. ഈസാ (عليه السلام) ന്‍റെ വിഷയത്തിലുള്ള സത്യാവസ്ഥ മുകളില്‍ വിവരിച്ച പോലെത്തന്നെയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനനത്തിലുണ്ടായ പ്രത്യേകത നിമിത്തം, മറ്റു മനുഷ്യര്‍ക്കൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തചില പ്രത്യേക സ്ഥാനപദവികള്‍ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ എന്നു വല്ലവരും കരുതുന്നപക്ഷം, അതിന്നുള്ള മറുപടി അല്ലാഹു നല്‍കുന്നു:

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ ٱللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ ۖ خَلَقَهُۥ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾

59 നിശ്ചയമായും, ഈസായുടെ ഉപമ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടുക്കല്‍ ആദമിന്‍റെ ഉപമ പോലെയാകുന്നു. [അതില്‍ കവിഞ്ഞൊന്നുമില്ല.] (അതെ) അവന്‍ അദ്ദേഹത്തെ മണ്ണിനാല്‍ സൃഷ്ടിച്ചു (രൂപപ്പെടുത്തി); പിന്നീട് അതിനോട് 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന് പറഞ്ഞു; അപ്പോള്‍ (അതാ) അതുണ്ടാകുന്നു!

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾

60 യഥാര്‍ത്ഥം, നിന്‍റെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. ആകയാല്‍, നീ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരരുത്.

---

59 إِنَّ مَثَلَ നിശ്ചയമായും ഉപമ. عِيسَى ഈസായുടെ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടുക്കല്‍. كَمَثَلِ ഉപമപോലെയാകുന്നു. آدَمَ ആദമിന്‍റെ. خَلَقَهُ അദ്ദേഹത്തെ അവന്‍ സൃഷ്ടിച്ചു (രൂപപ്പെടുത്തി). مِن تُرَابٍ മണ്ണിനാല്‍, മണ്ണില്‍നിന്ന്. ثُمَّ قَالَ പിന്നെ അവന്‍ പറഞ്ഞു. لَهُ അതിനോട്. كُن ഉണ്ടാകുക. فَيَكُونُ അപ്പോള്‍ അത് (അവന്‍) ഉണ്ടാകുന്നു (ഉണ്ടാകുകയായി). **60** الْحَقُّ യഥാര്‍ത്ഥം, സത്യം. مِن رَّبِّكَ നിന്‍റെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്നാകുന്നു. فَلاَ تَكُن അതിനാല്‍ നീ ആയിരിക്കരുത്.. مِّنَ الْمُمْتَرِينَ സംശയപ്പെടുന്നവരില്‍.

മനുഷ്യ വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെ ആദ്യ പിതാവും ഒന്നാമത്തെ മനുഷ്യനുമായ ആദം (عليه السلام)നെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയത് പിതാവില്‍നിന്നോ, മാതാവില്‍നിന്നോ അല്ല. ഒരു സ്ത്രീ പുരുഷ സമ്പര്‍ക്കം അതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. മണ്ണില്‍നിന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയുണ്ടാക്കി. പിന്നീട് അതിനോട് മനുഷ്യനാവണമെന്ന് കല്‍പിച്ചു. അത് മനുഷ്യനായിത്തീര്‍ന്നു. അത്രമാത്രം. ഈസായുടെ ജനനമാണെങ്കില്‍ അത് ഒരു മാതാവില്‍ നിന്നാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതിനെക്കാള്‍ എത്രയോ പുതുമയും അത്ഭുതകരവുമാണ് ആദമിന്‍റെ ഉത്ഭവം. എന്നിരിക്കെ, ഈസയെക്കാള്‍ ഉന്നതസ്ഥാനം കല്‍പിക്കപ്പെടേണ്ടത് ആദമിനല്ലേ? അദ്ദേഹത്തിന് ആരും ദിവ്യത്വം കല്‍പിക്കുന്നില്ല. യാഥാര്‍ത്ഥ്യം ഇതായിരിക്കെ, ഈ വിഷയത്തില്‍ സംശയത്തിനോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ സ്ഥാനമില്ല എന്നു സാരം. നബി (ﷺ) യോട് സന്ദേഹപ്പെടരുത് എന്ന് കല്‍പിച്ചത്, നബി (ﷺ) സംശയിക്കുവാന്‍ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടല്ല; മറ്റുള്ളവര്‍ സംശയത്തന്നധീനരായിത്തീരരുതെന്നുള്ള ഒരു താക്കീതാണിത്.

ആണും പെണ്ണും കൂടാതെ അല്ലാഹു ആദം (عليه السلام) നെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഒരു പെണ്ണിലൂടെ അല്ലാതെ ഹവ്വാഉ് (അ)നെയും സൃഷ്ടിച്ചു. ആണിന്‍റെ ബന്ധം കൂടാതെ ഈസാ (عليه السلام) നെയും അവന്‍ സൃഷ്ടിച്ചു. ആണില്‍നിന്നും പെണ്ണില്‍നിന്നുമായിട്ടാണ് മറ്റുള്ളവരുടെയെല്ലാം സൃഷ്ടി നടന്നുവരുന്നത്. അപ്പോള്‍, അല്ലാഹു എന്ത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അത് ചെയ്വാന്‍ അവന് കഴിവുണ്ടെന്നും, അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മാറ്റം വരുത്തുവാന്‍ പാടില്ലാത്ത പ്രകൃതി നിയമം എന്നൊന്നില്ലെന്നും സ്പഷ്ടമത്രെ. നാം സാധാരണ കണ്ടു പരിചയിച്ചു വരുന്ന ചില കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി നാം ഇന്നിന്നത് പ്രകൃതി നിയമമെന്ന് കരുതുകയും, അതിനെതിരില്‍ വല്ലതും സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം അത് നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ആ പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥയുടെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാം ഒരുപോലെ

ത്തന്നെ. ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാവണമെന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതുണ്ടാകണമെന്ന് അവൻ കൽപി ക്കുകയേവേണ്ടൂ., അതങ്ങുണ്ടാകുകയായി അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

فَمَنْ حَآجَّكَ فِيهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا۟ نَدْعُ أَبْنَآءَنَا وَأَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلْكَـٰذِبِينَ ﴿٦١﴾

61 ഇനി, നിനക്ക് അറിവ് വന്നുകിട്ടിയശേഷം, അതിൽ [അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ] നിന്നോട് വല്ലവരും (തർക്കിച്ച്) ന്യായ വാദം നടത്തുന്നതായാൽ, നീ പറയുക: ''വരുവിൻ, ഞങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെയും, നിങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെയും, ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും, നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ യും ഞങ്ങളെത്തന്നെയും, നിങ്ങളെത്ത ന്നെയും നാം വിളിക്കുക; പിന്നെ നാം ഉള്ളഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുക; അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപത്തെ നാം വ്യാജം പറയുന്നവരുടെ മേൽ ആ(ക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥി) ക്കുക.''

إِنَّ هَـٰذَا لَهُوَ ٱلْقَصَصُ ٱلْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلَـٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

62 നിശ്ചയമായും, ഇതുതന്നെയാണ് യഥാർ ത്ഥമായ കഥാവിവരണം. അല്ലാഹു അല്ലാ തെ യാതൊരു ആരാധ്യനും ഇല്ലതാനും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയും.

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾

63 എന്നിട്ട് അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നാശകാരികളെ പ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു. [ഇതവർ ഓർ ത്തിരിക്കട്ടെ.]

---

61 فَمَنْ ഇനി (അതിനാൽ) വല്ലവരും. حَاجَّكَ നിന്നോട് ന്യായവാദം ചെയ്താൽ. فِيهِ അതിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ. مِن بَعْدِ ശേഷമായിട്ട്. مَا جَاءَكَ നിനക്ക് വന്നതിൻെറ. مِنَ الْعِلْمِ അറിവിൽ നിന്നും. فَقُلْ അപ്പോൾ പറയുക. تَعَالَوْا വരുവിൽ. نَدْعُ നാം വിളിക്കുക. أَبْنَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെ. وَأَبْنَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെയും. وَنِساءَنَا ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും. وَنِساءَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീക ളെയും. وَأنفُسَنَا ഞങ്ങളുടെ സ്വന്ത (ദേഹ)ങ്ങളെയും. وَأنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്ത (ദേഹ)ങ്ങ ളെയും. ثُمَّ نَبْتَهِلْ പിന്നെ നാം ഉള്ളഴിഞ്ഞപേക്ഷിക്കുക (നമുക്ക് ഭക്തിയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കാം). فَنَجْعَل അങ്ങിനെ നാം ആക്കുക. لَّعْنَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപത്തെ. عَلَى الْكَاذِبِينَ വ്യാജം പറയു ന്നവരുടെ മേൽ. **62** إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്. لَهُوَ ഇത് തന്നെയാണ്. الْقَصَصُ കഥനം. الْحَقُّ യ ഥാർത്ഥമായ. وَمَا مِنْ إِلَهٍ ഒരു ഇലാഹുമില്ലതാനും. إلاَّ اللهُ അല്ലാഹുവല്ലാതെ. وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَهُوَ الْعَزِيزُ അവൻതന്നെ പ്രതാപശാലി(യും). الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ. **63** فَإِن تَوَلَّوْا എന്നിട്ട് (ഇനി) അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിവുള്ളവനകുന്നു. بِالْمُفْسِدِينَ നാശകാരികളെപ്പറ്റി.

ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രം ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണെന്നും അദ്ദേഹം ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ, അല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചു. അതിൽ സംശയത്തിന് ഇനി വകയില്ലെന്നും ചൂണ്ടക്കാട്ടി. അതെല്ലാം കേട്ടറിയുകയും അതിനെതിരിൽ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുപോലും സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ, അവിശ്വാസത്തിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ-ഒരു അവസാനക്കൈ എന്നോണം-അല്ലാഹു ഒരു 'മുബാഹല: (**مباهلة**) ക്ക് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതാണ്

61-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അന്യോന്യം ഉള്ളഴിഞ്ഞ് ശാപപ്രാർത്ഥന നടത്തുക-അഥവാ രണ്ടുകൂട്ടരും ഒരുമിച്ചുകൂടി നമ്മിൽ കളളവാദികളായവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപം വരട്ടെ എന്ന് എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിനോട് അകമഴിഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നത്രെ 'മുബാഹല:കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം'

ഈ സൂറത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ ഏറെക്കുറെ എൺപത് വചനങ്ങൾ- അല്ലെങ്കിൽ ഏതാനും വചനങ്ങൾ-നജ്റാനിൽ നിന്നുവന്ന ക്രിസ്തീയ നിവേദക സംഘത്തിൻെറ വരവിനെത്തുടർന്ന് അവതരിച്ചതാണെന്നും, നബി (ﷺ) അവസാനം അവരെ മുബാഹലക്ക് ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും, നാം മുമ്പ് കണ്ടുവല്ലോ. ഈ വചനമനുസരിച്ചായിരുന്നു നബി (ﷺ) അവരെ അതിന് ക്ഷണിച്ചത് ആദ്യം അവർ അതിന് സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. അലി, ഫാത്തിമ, ഹസൻ, ഹുസൈൻ (رضي الله عنهم) എന്നിവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നബി(ﷺ) നിശ്ചിത സമയത്തും സ്ഥലത്തും തയ്യാറായി വന്നു. പക്ഷേ, ക്രിസ്ത്യാനി സംഘം വരുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. തൽക്കാലം ചില ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞു പിൻമാറുകയും, നബി (ﷺ) യുമായി ചില സന്ധി നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തു തിരിച്ചുപോകുകയുമാണ് അവർ ചെയ്തത്. സംഘത്തിലെ ചില നേതാക്കൾ 'മുബാഹല'ക്കനുകൂലം പ്രടിപ്പിച്ചപ്പോൾ മറ്റുചിലർ അവരോട് ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി. മുഹമ്മദ് സത്യവാനായ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. ഒരു പ്രവാചകനുമായി ശാപ പ്രാർത്ഥന (**مباهلة**) നടത്തുന്ന ജനത നാമാവശേഷമാവാതിരിക്കുയില്ല.' അവരെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''അവർമുബാഹലക്ക് പുറപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വത്തും കുടുംബവും ഇല്ലാതെ (എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ട്) അവർ മടങ്ങുമായിരുന്നു.'' പ്രസ്തുത സംഭവം വിശദമായും സംക്ഷിപ്തമായും പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാവുന്നതാണ്.

വാദപ്രതിവാദ വേളകളിൽ സത്യം വ്യക്തമായി പുലർന്നാലും, അഹങ്കാരവും പിടിവാശിയും നിമിത്തം പലരും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാവാതിരിക്കുക പതിവാണ്. ഏത് കടുംകയ്യും, സൂത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് സ്വന്തം നിലയിൽ അവർ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, സ്വന്തം കുട്ടികളെയും സ്ത്രീകളെയും ഒന്നടങ്കം നാശത്തിലേക്ക് വലിച്ചിടുവാൻ അൽപം ബുദ്ധിയുളളവരാരും ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവരെക്കൂടി മുബാഹലയിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാൻ കല്പിക്കുന്നത്. **الله اعلم** സത്യം തങ്ങളുടെ ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ട് പൂർണ്ണവിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതായിട്ടില്ലതാനും. സത്യം ഇന്നതാണെന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ട് പിന്നെയും അത് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും, മുബാഹലയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും ചെയ്യുന്നവർ നാശകാരികളും കുഴപ്പക്കാരുമാണെന്നും, അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടതുപോലെ അറിയാമെന്നും,അവരുടെ പേരിൽ വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ അവൻ വഴിയെ എടുത്തുകൊള്ളുമെന്നുമുള്ള താക്കീതാണ് 63-ാം വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-7

قُلْ يَـٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ تَعَالَوْا۟ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍۭ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُولُوا۟ ٱشْهَدُوا۟ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

64 (നബിയേ) പറയുക: ''വേദക്കാരേ, ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സമമായ ഒരു വാക്കിലേക്ക് [തത്വത്തിലേക്ക്] വരുവിൻ; അതായത്: അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ നാം ആരാധിക്കാതിരിക്കുകയും, അവനോട് യാതൊന്നിനെയും നാം പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുകയും, നമ്മിൽ ചിലർ ചിലരെ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ റബ്ബുകളാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന് (ഉള്ളതിലേക്ക്)'' എന്നിട്ടവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന പക്ഷം, (അവരോട്) നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക: ''ഞങ്ങൾ 'മുസ്ലിം'കളാണ് [അല്ലാഹു

വിന് കീഴൊതുങ്ങിയവരാണ്] എന്ന്
നിങ്ങള്‍ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍.''

---

64 قُلْ പറയുക. يَا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരെ. تَعَالَوْا വരുവിന്‍. إِلَى كَلِمَةٍ ഒരു വാക്കിലേക്ക്. سَوَاءٍ സമമായ. بَيْنَنَا ഞങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍. وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കിടയിലും. أَلاَّ نَعْبُدَ നാം ആരാധിക്കുകയില്ലെന്ന്. إِلاَّ اللهَ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ. وَلاَ نُشْرِكَ بِهِ അവനോട് നാം പങ്കു ചേര്‍ക്കുകയില്ല എന്നും. شَيْئاً യാതൊന്നിനെയും. وَلاَ يَتَّخِذَ ആക്കുകയില്ലെന്നും. بَعْضُنَا നമ്മില്‍ ചിലര്‍. بَعْضاً ചിലരെ. أَرْبَاباً റബ്ബുകള്‍. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. فَإِن تَوَلَّوْا എന്നിട്ട് (എന്നാല്‍) അവര്‍ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കില്‍. فَقُولُوا നിങ്ങള്‍ പറയുവിന്‍. اشْهَدُوا നിങ്ങള്‍ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിന്‍ എന്ന്. بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ഞങ്ങള്‍ മുസ്‌ലിംകളാകുന്നുവെന്ന്.

പ്രവാചകന്‍മാരുടെ അനുയായികളെന്ന പാരമ്പര്യം പുലര്‍ത്തിപ്പോരുന്ന സമുദായങ്ങള്‍ക്കാണ് **اهل الكتاب** (വേദക്കാര്‍) എന്ന് പറയുന്നത്. വേദക്കാരായി നിലവിലുള്ളത് യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കുവാന്‍ പാടില്ലെന്നും, അവന് യാതൊരു പങ്കുകാരെയും സമന്‍മാരെയും ഏര്‍പ്പെടുത്തുവാന്‍ പാടില്ലെന്നും പ്രബോധനം ചെയ്യാത്ത ഒരു റസൂലും വേദഗ്രന്ഥവും ഇല്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون – الانبياء : ٢٥** (ഞാനല്ലാതെ ഒരു ഇലാഹുമില്ല, അതിനാല്‍ നിങ്ങള്‍ എന്നെ ആരാധിക്കണം എന്ന് വഹ്‌യ് നല്‍കിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നിനക്ക് മുമ്പ് ഒരു റസൂലിനെയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല. (അമ്പിയാഉ്) അതുകൊണ്ട് വേദക്കാരെല്ലാം ഒരുപോലെ സ്വീകരിക്കുവാന്‍ ബാധ്യസ്ഥരായ ആ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തത്തിലേക്ക് അവരെ ക്ഷണിക്കുവാന്‍ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കല്‍പിക്കുകയാണ്. തൗഹിദാകുന്ന ആ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ നിന്ന് വേദക്കാര്‍ ഏറെക്കുറെ വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തങ്ങള്‍ അതിന്‍െറ ദൗത്യവാഹകന്‍മാരാണെന്നാണ് അവരുടെയെല്ലാം വാദം.

كلمة എന്ന പദത്തിന് 'വാക്ക് എന്നാണര്‍ത്ഥമെങ്കിലും ഒന്നിലധികം വാക്കുകളെയോ, വാക്യങ്ങളെയോ, പ്രഭാഷണങ്ങളെയോ ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ 'വാക്ക്' എന്ന പദവും ഇതുപോലെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടല്ലോ. ഇതനുസരിച്ചാണ് മേല്‍പറഞ്ഞ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി 'ഞങ്ങള്‍ക്കും നിങ്ങള്‍ക്കുമിടയില്‍ സമമായ വാക്ക്' എന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ കല്‍പനയനുസരിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികളെയും, യഹൂദികളെയും-എഴുത്തുമൂലവും അല്ലാതെയും-നബി (ﷺ) പലപ്പോഴും ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഹദീസുകളിലും, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാകുന്നു, റോമാ ചക്രവര്‍ത്തിയായ ഹിറഖ്‌ലിയൂസിന് നബി (ﷺ) അയച്ച കത്ത് ഇക്കൂട്ടത്തില്‍ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമത്രെ. വേദക്കാരായ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുവാനും യോജിക്കുവാനും ബാധ്യതയുള്ള മൂന്ന് അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതായത്:-

(1) അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കാതിരിക്കുക. ഈ തത്വം ശരിക്കും അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാല്‍, ആരാധനയുടെ വകുപ്പില്‍പെടുന്നതും, മനസാ വാചാ കര്‍മ്മണാ ഉണ്ടാകുന്നതുമായ ഏതൊരു കാര്യവും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാര്‍ക്കും അര്‍പ്പിക്കുക സാധ്യമല്ലാതാകുന്നു. (2) അവനോട് ഒന്നിനെയും പങ്കുചേര്‍ക്കാതിരിക്കുക. അവന്‍െറ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലാകട്ടെ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളിലോ സത്തയിലോ ആകട്ടെ ആര്‍ക്കെങ്കിലും വല്ല പങ്കുമുണ്ടെന്ന് വരുത്തുന്ന എല്ലാ വിശ്വാസവും, വാക്കും, പ്രവൃത്തിയും അവനോട് പങ്കുചേര്‍ക്കലാകുന്നു. ഇതിനാണ് ശിര്‍ക്ക് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നതും. (3)ചിലര്‍ ചിലരെ റബ്ബുകളാക്കാതിരിക്കുക. അഥവാ അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ മറ്റാര്‍ക്കും റബ്ബിന്‍െറ സ്ഥാനം കല്‍പിക്കാതിരിക്കുക. 'നമ്മില്‍ചിലര്‍ ചിലരെ റബ്ബാക്കുക' എന്ന പ്രയോഗം അര്‍ത്ഥവത്താകുന്നു. മനുഷ്യരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്‍െറ സൃഷ്ടികളും

അടിമകളുമായിരിക്കെ, മനുഷ്യരിൽ ചിലർ ചിലരെ റബ്ബുകളാക്കി വെക്കുന്നതിന് ഒരു ന്യായവും ഇല്ലല്ലോ എന്ന ഒരു സൂചന അതിൽ അടങ്ങുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇക്കാര്യം ആദ്യത്തെ രണ്ടു തത്വങ്ങളിൽ ഉൾപെട്ടതാണെന്നിരിക്കെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞത് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു. മനുഷ്യർ മനുഷ്യനെ ആരാധിക്കലും, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽനക്കെതിരിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ കൽപന അനുസരിക്കലും, മനുഷ്യവ്യക്തികളിൽ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കലുമൊക്കെ ഓരോ തരത്തിലുള്ള റബ്ബാക്കലത്രെ. എന്നാൽ, അതിനെക്കാളെല്ലാം നിഗൂഢ മായതും, അതിനെക്കാൾ ദൂരവ്യാപകമായതുമായ മറ്റൊരു റബ്ബാക്കൽ കൂടിയുണ്ട്. അതായത്:-

പണ്ഡിതൻമാരെയും, പുരോഹിതൻമാരെയും റബ്ബുകളാക്കിവെക്കുക. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് സൂറത്തുത്തൗബയിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്: اتخذوا احبارهم ورهبانهم اربابا من دون الله (അവർ-വേദ ക്കാർ-തങ്ങളുടെ പണ്ഡിതൻമാരെയും പുരോഹിതൻമാരെയും റബ്ബുകളാക്കിത്തീർത്ത് (9: 31). അദിയ്യുബ്നുഹാതിം (رضي الله عنه) ഇസ്ലാമിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നു. ഈ വാക്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിച്ചു വരുന്നില്ലല്ലോ! (എന്നിരിക്കെ, എന്താണിതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം?)'' നബി (ﷺ) മറുപടി പറഞ്ഞു: ''അവർ നിങ്ങൾക്ക് ചില കാര്യങ്ങൾ അനുവദനീയമാക്കിത്തരുകയും, ചിലതിനെ അവർ നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിത്തരുകയും, അത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തി രുന്നില്ലേ?'' അദ്ദേഹം: 'അതെ' എന്നു സമ്മതിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അതു തന്നെയാണത്.'' (തി)

ക്രിസ്തീയ പുരോഹിതൻമാർ അപ്പപ്പോൾ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ യഥാർത്ഥ മതനിയമങ്ങളായി ആചരിക്കുന്നത് ഇന്നോളളമുളള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പതിവാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണിത്. 'പാതിരി പറഞ്ഞത് നസ്രാണിക്ക് മതം' എന്നൊരു ശൈലിപോലും ഇതിൽ നിന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നു. വേണ്ടാ, മുസ്ലിംകളുടെ സ്ഥിതി തന്നെ പരിശോധിച്ചു നോക്കുക! ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക പണ്ഡിതനോ മഹാനോ ഒരു വിഷയ ത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുകയോ അഭിപ്രായപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ, അത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഖുർആനും, നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിനും എതിരാണെന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നാലും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെന്ന ഏക കാരണത്താൽ അതിനെ മത വിധിയാക്കി അംഗീകരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുസ ്ലിം സമുദായത്തിൽ പടർന്നു പിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാരോഗമാകുന്നു. ഈ രോഗത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട ഭാഗ്യവാൻമാർ വളരെ കുറവാണെന്ന് പറയാം. സത്യാവസ്ഥ എന്താണെന്ന് അന്വേഷി ക്കുവാനോ, ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനോ, യഥാർത്ഥം മനസ്സിലായാൽ അതു സ്വീകരിക്കു വാനോ തയ്യാറില്ലാത്ത ബഹുജനങ്ങളും, അവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു മുതലെടുക്കുന്ന പണ്ഡിതൻമാരും ഈ ഖുർആൻ വചനവും നബിവചനവും ഒന്നു മനസ്സിരുത്തിയെങ്കിൽ! വിവരമില്ലാത്തവർ വിവര മുളളവരോട് ചോദിച്ചറിയണം, അവരുടെ വാക്ക് സ്വീകരിക്കണം എന്ന തത്വം ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, അന്ധമായ അനുകരണവും, ലക്ഷ്യം മനസ്സിലായാലും പിൻമടങ്ങാതിരിക്കുന്നതുമാണ് ആപത്ത്.

ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് വേദക്കാരെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ, ഈ സൂറത്തിലെ ആരംഭം മുതൽക്കുള്ള പ്രസ്താവനകൾ അവലോ കനം ചെയ്യുന്ന പക്ഷം-ഇമാംബൈളാവീ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-വളരെ യുക്തവും ന്യായ വുമായ ഒരു നയക്രമമാണ് അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് കാണാം. ഈസാ (അ)ൻെറ ഉത്ഭവവും, സ്ഥിതിഗതികളും, ദൈവമായിരിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനർഹതയും ആദ്യം വിവരിച്ചു. പിന്നീട്, ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും, ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളുടെയും പൊള്ളത്തരം തുറന്നുകാട്ടി. അവർ തർക്കവും പിടിവാശിയും വിടാതായപ്പോൾ അവരെ മുബാഹലക്ക് വിളിച്ചു. അതിൽ അവരുടെ മനശ്ശക്തിക്ക് ക്ഷതം തട്ടിയെങ്കിലും അവർ അതിന് മുന്നോട്ട് വരുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, വളരെ ലഘുവായ ഒരു മാർഗ്ഗം അവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകാട്ടി. അതെ, രണ്ടുകൂട്ടർക്കും യോജിക്കാ

വുന്ന ഒരടിസ്ഥാനത്തിലേക്ക് അവരെ ക്ഷണിച്ചുനോക്കി. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, ന്യായങ്ങളും, താക്കീതുകളും, ഉപദേശങ്ങളും ഒന്നും തന്നെ ഫലിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ-അവസാനമായി-'ഞങ്ങളിതാ അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിയ മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചേക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നു. അഥവാ, നിങ്ങൾ അവന് കീഴൊതുങ്ങി മുസ്‌ലിംകളാവാതെ അവിശ്വാസികളായി തുടരുവാനാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ, നിങ്ങളങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളൂ, ഞങ്ങളതിന് തയ്യാറില്ല എന്നു സാരം.

പരസ്പരം ആശയപരമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിൽ കഴിയുന്ന വിഭാഗക്കാർ തമ്മിൽ, എല്ലാവർക്കും കൂടി യോജിക്കാവുന്നതും തമ്മിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതുമായ സനാതന മൂല്യങ്ങളിൽ ഒത്തൊരുമിച്ച് പോകുന്ന പക്ഷം, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച ക്രമേണ ഇല്ലാതായിത്തീരുവാൻ അത് ഉപകരിക്കുമെന്നൊരു പൊതു തത്വം ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. و الله اعلم

65 വേദക്കാരേ, എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ഇബ്റാഹീമിൻെറ കാര്യത്തിൽ (തർക്കിച്ചു) ന്യായവാദം നടത്തുന്നത്? തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷമല്ലാതെ ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലല്ലോ (എന്നിരിക്കെ)! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?!

يَـٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوْرَىٰةُ وَٱلْإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعْدِهِۦٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾

66 ഹേ, നിങ്ങൾ (ഇതാ) ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാകുന്നു: നിങ്ങൾക്ക് അറിവുള്ള കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ (തർക്കിച്ചു) ന്യായവാദം നടത്തി! എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അറിവില്ലാത്ത കാര്യത്തിൽ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ന്യായവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?! അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നു: നിങ്ങൾക്ക് അറിയുകയില്ലതാനും.

هَـٰٓأَنتُمْ هَـٰٓؤُلَآءِ حَـٰجَجْتُمْ فِيمَا لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

67 ഇബ്റാഹീം ഒരു യഹൂദിയാകട്ടെ, ക്രിസ്ത്യാനിയാകട്ടെ, ആയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, അദ്ദേഹം ഒരു ശുദ്ധമനസ്കനും, 'മുസ്‌ലിമും' [കീഴൊതുങ്ങിയവനും] ആയിരുന്നു: അദ്ദേഹം 'മുശ്‌രിക്കു' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളിൽപെട്ടവനായിരുന്നതുമില്ല.

مَا كَانَ إِبْرَٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَـٰكِن كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

---

65 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരെ. لِمَ تُحَاجُّونَ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തുന്നത്. فِي إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനെപ്പറ്റി, ഇബ്റാഹീമിൻെറ കാര്യത്തിൽ. وَمَا أُنزِلَتِ ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല താനും, ഇറക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്ക്. التَّوْرَاةُ തൗറാത്ത്. وَالْإِنجِيلُ ഇഞ്ചീലും. إِلاَّ مِن بَعْدِهِ. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷമല്ലാതെ. أَفَلاَ تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ. **66** هَا أَنتُمْ ഹേ (അറിയുക) നിങ്ങൾ. هَؤُلاَءِ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണ്. حَاجَجْتُمْ നിങ്ങൾ ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തി. فِيمَا യാതൊരു കാര്യത്തിൽ. لَكُمْ بِهِ അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. عِلْمٌ അറിവ്. فَلِمَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) എന്തിന്. تُحَاجُّونَ നിങ്ങൾ ന്യായവാദം നടത്തുന്നു. فِيمَا لَيْسَ ഇല്ലാത്ത കാര്യത്തിൽ. لَكُم بِهِ നിങ്ങൾക്കതിനെപ്പറ്റി. عِلْمٌ അറിവ്. وَاللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾക്കാകട്ടെ. لاَ تَعْلَمُونَ അറിഞ്ഞുകൂടാ. **67** مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ ഇബ്റാഹിം ആയിരുന്നല്ല. يَهُودِيًّا യഹൂദി. وَلاَ نَصْرَانِيًّا ക്രിസ്ത്യാനിയും ആയിരുന്നില്ല. وَلَكِن كَانَ എങ്കിലും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. حَنِيفًا ഒരു ഋജുമാനസൻ. مُّسْلِمًا മുസ്‌ലിമായ, കീഴൊതുങ്ങിയവൻ. وَمَا كَانَ ആയിരുന്നതുമില്ല. مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളിൽപെട്ട(വൻ).

യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ബഹുമാനിച്ചാരാദിക്കുന്ന ആളാണല്ലോ ഇബ്രാഹിം നബി (അ). അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ മതക്കാരനും, തങ്ങളുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ആളുമായിരുന്നുവെന്നാണ് ഇരുകൂട്ടരും വാദിക്കുന്നത് നജ്റാനിലെ ക്രിസ്തീയ നിവേദകസംഘം വന്ന അവസരത്തിൽ, അവരും യഹൂദികളും ചേർന്ന് നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽവെച്ച് ഈ വിഷയത്തിൽ തർക്കവും വിവാദവും നടത്തുകയുണ്ടായതായി മുഹമ്മദ്ബ്നു ഇസ്ഹാഖ് (رحمه الله) രിവായത്ത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള ഈ തർക്കത്തെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു ഇരുകൂട്ടരെയും ഒരേ സ്വരത്തിൽ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് തൗറാത്തിൻെറ അനുയായികളാണ് യഹൂദികൾ. ഇഞ്ചീലിൻെറ അനുയായികളാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) ൻെറ കാലശേഷം വളരെ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ആ രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും അവതരണം. എന്നിരിക്കെ, രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും വാദവും പൊള്ളയും നിരർത്ഥവുമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. തങ്ങൾക്കറിയാത്ത വിഷയത്തിൽ തർക്കവും ന്യായവാദവും നടത്തുകയെന്ന വിഡ്ഢിത്തമാണ് ഇരുകൂട്ടരും പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഇരുകൂട്ടരുടെയും വേദഗ്രന്ഥത്തെയും, പ്രവാചകനെയും സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ പോലും പരസ്പരം തർക്കവും വാദവും നടത്തിവരുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് അവർക്കുള്ളത്. ആ തർക്കങ്ങൾ അവർക്കറിയാവുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാണെന്ന് പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ, എത്രയോ കാലംമുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) നബിയെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാർഗ്ഗത്തെയും കുറിച്ച് തർക്കം നടത്തുന്നതിന് അവർക്കെന്താണ് അവകാശമുള്ളത് ? എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ടും, സത്യാവസ്ഥ അല്ലാഹുവിനാണ് അറിയുക-നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല - എന്ന് ഉണർത്തിക്കൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിൻെറ യഥാർത്ഥനില ഇന്നതായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. അതെ, അദ്ദേഹം യഹൂദനോ, ക്രിസ്തീയനോ ആയിരുന്നില്ല, (അറബികളെപ്പോലെ) മുശ്രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ആളുമല്ലായിരുന്നു. യാതൊരു വക്രമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കാത്ത ശുദ്ധഹൃദയനും, അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അവന് പൂർണ്ണമായും കീഴൊതുങ്ങി ജീവിച്ചുവന്ന ഒരു മുസ്ലിമുമായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. വാസ്തവം ഇതായിരിക്കെ, ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) നബിയുമായി അടുപ്പബന്ധം അവകാശപ്പെടുവാനുള്ള അർഹത ആർക്കാണുള്ളതെന്നുകൂടി അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

إِنَّ أَوْلَى ٱلنَّاسِ بِإِبْرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا ٱلنَّبِيُّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

68 നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഇബ്റാഹീമിനോട് കൂടുതൽ (അടുപ്പ) ബന്ധമുള്ളവർ, അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരും, ഈ പ്രവാചകനും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരും തന്നെയാണ്. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ രക്ഷാധികാരി (അഥവാ സഹായി) യാകുന്നു.

---

68 إِنَّ أَوْلَى നിശ്ചയമായും കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവർ, അധികം അർഹതയുള്ളവർ. النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ. بِإِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനോട്, ഇബ്റാഹീമിനെ സംബന്ധിച്ച്. لَلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ തന്നെ. اتَّبَعُوهُ അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയ. وَهَٰذَا النَّبِيُّ ഈ നബിയും. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരും. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. وَلِيُّ രക്ഷാധികാരി (ബന്ധു-സഹായി-മിത്രം) ആകുന്നു. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) സ്വീകരിച്ചുവന്ന മാർഗ്ഗത്തിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ നടപടിക്രമങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തെ മാതൃകയാക്കി പിൻപറ്റിപ്പോന്നവരാരോ അവർക്കേ അദ്ദേഹവുമായുള്ള അടുപ്പവും

ബന്ധവും അവകാശപ്പെടുവാന്‍ നിവൃത്തിയുള്ളു. അവര്‍ ഏതു കാലക്കാരോ വിഭാഗക്കാരോ ആവട്ടെ. അങ്ങിനെയുള്ളവരത്രെ ഈ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബിയും, അദ്ദേഹത്തില്‍ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള സത്യവിശ്വാസികളും. വേദക്കാരായ നിങ്ങള്‍ ഇരുകൂട്ടരും അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍നിന്ന് ബഹുദൂരം അകന്നുപോയിരിക്കകൊണ്ട് അദ്ദേഹവുമായി നിങ്ങള്‍ക്ക് ബന്ധമില്ലാതായിരിക്കുന്നു എന്നു താല്‍പര്യം.

وَدَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

69 (സത്യവിശ്വാസികളെ) വേദക്കാരില്‍ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗം (ആളുകള്‍) മോഹിക്കുകയാണ്, നിങ്ങളെ അവര്‍ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കില്‍ (കൊള്ളാമായിരുന്നു) എന്ന്! (വാസ്തവത്തില്‍) അവര്‍ തങ്ങളെത്തന്നെയല്ലാതെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നുമില്ല; (അത്) അവര്‍ ഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല.

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

70 വേദക്കാരേ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ ‘ആയത്തു’ [ലക്ഷ്യം]കളില്‍, (അവര്‍ക്ക് സത്യ) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടു (തന്നെ) നിങ്ങള്‍ അവിശ്വസിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്?!

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَلْبِسُونَ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَٰطِلِ وَتَكْتُمُونَ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

71 വേദക്കാരെ നിങ്ങള്‍ യഥാര്‍ത്ഥത്തെ അയഥാര്‍ത്ഥവുമായി കൂട്ടിക്കലര്‍ത്തുകയും അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു(തന്നെ) യഥാര്‍ത്ഥത്തെ ഒളിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്?!

---

69 وَدَّت മോഹിക്കയാണ്. طَّائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം. مِّنْ أَهْلِ الْكِتابِ വേദക്കാരില്‍നിന്ന്. لَوْ يُضِلُّونَكُمْ അവര്‍ നിങ്ങളെ വഴി പിഴപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കില്‍ (എന്ന്). وَمَا يُضِلُّونَ അവര്‍ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നുമില്ല (താനും). إِلاَّ أَنفُسَهُمْ തങ്ങളെത്തന്നെ (സ്വന്തങ്ങളെ) യല്ലാതെ. وَمَا يَشْعُرُونَ അവര്‍ ഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല, അവര്‍ക്ക് ബോധം വരുന്നുമില്ല. **70** يَا أَهْلَ الْكِتابِ വേദക്കാരേ. لِمَ تَكْفُرُونَ എന്തിനാണ് നിങ്ങള്‍ അവിശ്വസിക്കുന്നത്. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം) കളില്‍. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ. تَشْهَدُونَ സാക്ഷ്യം വഹക്കുന്നു (താനും). **71** يَا أَهْلَ الْكِتابِ വേദക്കാരേ. لِمَ تَلْبِسُونَ നിങ്ങള്‍ എന്തിനാണ് കൂട്ടിക്കലര്‍ത്തുന്നത്. الْحَقَّ യഥാര്‍ത്ഥ (സത്യ)ത്തെ. بِالْبَاطِلِ അയഥാര്‍ത്ഥത്തോട്. وَتَكْتُمُونَ നിങ്ങള്‍ ഒളിച്ച് (മൂടി) വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. الْحَقَّ യഥാര്‍ത്ഥത്തെ. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാവട്ടെ. تَعْلَمُونَ അറിയുന്നു (താനും).

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സത്യതക്ക് തെളിവായി അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അറിവിലുമുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി ശരിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അവയെ മൂടിവെക്കുകയും, സത്യാസത്യങ്ങളെ കൂട്ടിക്കുഴച്ച് യഥാര്‍ത്ഥം വ്യക്തമാക്കാതിരിക്കുകയുമാണ് അവര്‍ ചെയ്യുന്നത്. എന്തിനായിട്ടാണ് ഇത്തരം തോന്നിയവാസങ്ങള്‍ നിങ്ങള്‍ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് അവരെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം-8

നബി (ﷺ) യോടും, സത്യവിശ്വാസികളോടുമുള്ള അസൂയയും, പകയും നിമിത്തം സത്യവിശ്വാസികളെ വഴിതെറ്റിക്കുവാന്‍ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് വേദക്കാര്‍ നടത്തുന്ന ഒരു കുതന്ത്രം അല്ലാഹു തുറന്നു കാട്ടുന്നു:-

وَقَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ءَامِنُوا۟ بِٱلَّذِىٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَجْهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكْفُرُوٓا۟ ءَاخِرَهُۥ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾	72 വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗം (ആളുകൾ) പറയുകയാണ്: ''(ഈ) വിശ്വസിച്ചവരുടെ മേൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ, പകലിൻെറ ആരംഭത്തിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ; അതിൻെറ അവസാനത്തിൽ നിങ്ങൾ (അങ്ങ്) അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (എന്നാൽ) അവർ മടങ്ങിയേക്കാം;''
وَلَا تُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ ٱلْهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤْتَىٰٓ أَحَدٌ مِّثْلَ مَآ أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَآجُّوكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ ۗ قُلْ إِنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾	73 ''നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പിൻതുടർന്നവരെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യരുത്'' (നബിയേ) പറയുക: ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനമത്രെ, (യഥാർത്ഥ) മാർഗ്ഗദർശനം. (അതെ) നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ, (വേറെ) വല്ല ഒരാൾക്കും നൽകപ്പെടുന്നതിനാൽ; അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ വെച്ച് അവർ നിങ്ങളോടു ന്യായവാദം ചെയ്യുമെന്നതിനാൽ.'' പറയുക: ''നിശ്ചയമായും അനുഗ്രഹം അല്ലാഹുവിൻെറ കൈവശമത്രെ (ഉള്ളത്.) അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അത് അവൻ നൽകുന്നു. അല്ലാഹു, വിശാലനും, (എല്ലാം) അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.''
يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾	74 അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ തൻെറ കാരുണ്യം കൊണ്ട് അവൻ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു, മഹത്തായ അനുഗ്രഹമുള്ളവനത്രെ.''

---

72 وَقَالَت പറയുകയും ചെയ്തു പറയുകയാണ്. طَّائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം. مِّنْ أَهْلِ الْكِتابِ വേദക്കാരിൽ നിന്ന്. آمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ. بِالَّذِي أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ. عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. وَجْهَ النَّهَارِ പകലിൻെറ മുഖത്ത് (മുമ്പിൽ-ആരംഭത്തിൽ) . وَاكْفُرُوا നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. آخِرَهُ അതിൻെറ അവസാനം. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങുക. **73** وَلا تُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യരുത്. إِلاَّ لِمَن യാതൊരുവരെയല്ലാതെ. تَبِعَ തുടർന്ന്. دِينَكُمْ നിങ്ങളുടെ മതത്തെ. قُلْ പറയുക. إِنَّ الْهُدَى നിശ്ചയമായും മാർഗ്ഗദർശനം, വഴിചേർക്കൽ. هُدَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനമാണ്, വഴിചേർക്കലത്രെ. أَن يُؤْتَى നൽകപ്പെടുന്നതിനാൽ. أَحَدٌ വല്ല ഒരാൾക്കും. مِّثْلَ مَا യാതൊന്നുപോലെ. أُوتِيتُمْ അത് നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടു. أَوْ يُحَاجُّوكُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങളോട് ന്യായവാദം നടത്തുന്നതിനാൽ. عِندَ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. قُلْ പറയുക. إِنَّ الْفَضْلَ നിശ്ചയമായും അനുഗ്രഹം. بِيَدِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കയ്യിലാണ്. يُؤْتِيهِ അതവൻ നല്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَاللهُ അല്ലാഹു. وَاسِعٌ വിശാലനാകുന്നു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. **74** يَخْتَصُّ അവൻ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുന്നു. بِرَحْمَتِهِ തൻെറ കാരുണ്യംകൊണ്ട്, കാരുണ്യത്തെ. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَاللهُ (അല്ലാഹുവാകട്ടെ). ذُوا الْفَضْلِ അനുഗ്രഹം ഉള്ളവനാണ്. الْعَظِيمِ മഹത്തായ.

വേദക്കാർ-യഹൂദികൾ വിശേഷിച്ചും-സത്യവിശ്വാസികൾ വഴിതെറ്റിക്കാണുവാൻ തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനായി അവർ ഗൂഢാസൂത്രണം ചെയ്ത ഒരു പരിപാടിയാണ് 72-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് തങ്ങളിൽപെട്ട ചിലരെ ശട്ടംകെട്ടിവെക്കുക; അവർ രാവിലെ ചെന്ന് തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞ് മുസ്‌ലിം വേഷമണിയുക; കുറേ നേരം മുസ്‌ലിംകളുമായി ഇടകലർന്നശേഷം, വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് സ്വയം ഭ്രഷ്ടാകുകയും ചെയ്യുക. 'ഇസ്‌ലാം സത്യമതമെന്ന് ധരിച്ച് ഞങ്ങളതിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇപ്പോഴല്ലേ അതിൻെറ ഉള്ളുകള്ളി മനസ്സിലായത്, അതുകൊണ്ട് ഇതാ ഞങ്ങളിൽനിന്ന് മടങ്ങിപ്പോന്നിരിക്കുന്നു.' എന്നൊക്കെ അവർ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതു കാണുമ്പോൾ, വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയമുള്ള ഇവർ ഇങ്ങിനെ പറയുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇത് പരമാർത്ഥമായിരിക്കുമെന്ന് കരുതി അൽപബുദ്ധികളും കഥ അറിയാത്തവരുമായ ചില സത്യവിശ്വാസികളെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോരുവാൻ കാരണമാകുമെന്നും, ഇവരെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിനെതിരിൽ ജനമദ്ധ്യെ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാമെന്നുമൊക്കെയാണവരുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും ആചരിച്ചും വരുന്ന മതനടപടികൾക്കെതിരായി ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും ചെയ്താലും നിങ്ങൾ അതൊന്നും-നാവുകൊണ്ട് സമ്മതിച്ചാലും-മനസ്സുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കരുതെന്നും ഈ കോമരങ്ങളോട് അവർ പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

അവരുടെ ഈ ഗൂഢതന്ത്രം തുറന്നുകാട്ടുക മാത്രമല്ല, അതുകൊണ്ടൊന്നും ഒരു പ്രയോജനവും അവർക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും, അസൂയയുടെയും വിഡ്ഢിത്തത്തിൻെറയും ഒരു പ്രകടനം മാത്രമാണതെന്നും അവരെ തെര്യപ്പെടുത്തുവാൻ നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൻമാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും, അതു പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം നൽകുന്നതും അല്ലാഹുവാണ്. ഇന്നിന്ന വിഭാഗക്കാർക്കോ സമുദായയത്തിനോ മാത്രമേ അനുഗ്രഹം നൽകുകയുള്ളുവെന്ന് ഒരു നിയമവും അവൻ വെച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങളെപ്പോലെ കുടില മനസ്കനൊന്നുമല്ല അല്ലാഹു. അവൻ വളരെ വിശാലനും എല്ലാം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ അനുഗ്രഹിക്കും. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പ്രത്യേകം കാരുണ്യം ചൊരിഞ്ഞു കൊടുക്കും. ആർക്കൊക്കെയാണ് അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും നൽകേണ്ടതെന്നു അവനറിയാം. നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചതുപോലെ മറ്റൊരു കൂട്ടർക്ക് (മുസ്‌ലിംകൾക്ക്) വേദഗ്രന്ഥവും പ്രവാചകനും വന്നു കിട്ടിയതിലുള്ള നിങ്ങളുടെ അസൂയയാണ് ഇതിന് ഒരു കാരണം. സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ സത്യത്തെ നിഷേധിച്ചവരാണ് നിങ്ങളെന്ന് വാദിച്ച് നിങ്ങളെ തോൽപിക്കുവാൻ ഇടവരത്തക്കവണ്ണം അവർ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരായിത്തീരരുതെന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ വ്യാമോഹമാണ് മറ്റൊരു കാരണം. ഇതാണ് ഇത്തരം നീചവൃത്തികൾക്ക് നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഇതിലൊന്നും നിങ്ങൾ വിജയിക്കുകയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

73-ാം വചനത്തിലെ ان يؤتي احد....... عند ربكم ('നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്നു തുടങ്ങി 'ന്യായവാദം ചെയ്യുമെന്നതിനാൽ' എന്നതുവരെയുള്ള) വാക്യങ്ങൾ നബി (ﷺ) അവരോട് പറയേണ്ടുന്ന മറുപടിയുടെ ഭാഗമെന്ന നിലക്കാണ് നാം മുകളിൽ വിവരിച്ചതും, പരിഭാഷയിൽ സ്വീകരിച്ചതും. ഇത് വേദക്കാരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ തുടർച്ചയായിരിക്കുവാനും, قل ان الهدى هدى الله (അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനമാണ് മാർഗ്ഗദർശനമെന്ന് പറയുക) എന്ന വാക്യം ഇടക്കുവെച്ച് നബി (ﷺ) യോട് കൽപിച്ചതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ പലരും ഇങ്ങിനെയാണ് സ്വീകരിച്ച് കാണുന്നതും. അപ്പോൾ, ആ വാക്യങ്ങളുടെ താല്പര്യം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്: ഇവർ-സത്യവിശ്വാസികൾ-അവരുടെ മതത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നപക്ഷം, നമുക്ക് ലഭിച്ചതുപോലെ വേദഗ്രന്ഥം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്ക് പുറമെ ഇവരെപ്പോലെയുള്ളവർക്കും ലഭിച്ചതായി വരും. അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ വെച്ച് നമുക്കെതിരിൽ ന്യായം സമർപ്പിക്കുവാനും ഇടവരും. അതുകൊണ്ട് അതിന് നാം അവർക്ക്

അവസരം കൊടുക്കാതിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാകുന്നു. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതക്കൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

۞ وَمِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ مَنْ إِن تَأْمَنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيْكَ وَمِنْهُم مَّنْ إِن تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا۟ لَيْسَ عَلَيْنَا فِى ٱلْأُمِّيِّۦنَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

75 വേദക്കാരിലുണ്ട് ചിലർ: ഒരു 'ഖിൻത്വാറി'നെ [കൂമ്പാരത്തെ] സംബന്ധിച്ച് നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചാൽ അവർ നിനക്കത് തന്നുതീർക്കും. അവരിലുണ്ട്(വേറെ) ചിലരും; ഒരു 'ദീനാറിനെ'[പൊൻപണത്തെ] സംബന്ധിച്ച് നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചാൽ -അവരിൽ [അവരെ തിരക്കിക്കൊണ്ട്] നീ നിലകൊള്ളുന്നവനായിരുന്നാലല്ലാതെ- അവർ നിനക്കത് തന്നു തീർക്കുകയില്ല. ''(വേദക്കാരല്ലാത്ത) നിരക്ഷരജ്ഞരുടെ കാര്യത്തിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ (ബാധ്യതയുണ്ടാവാൻ) ഒരു മാർഗ്ഗവുമില്ല,'' എന്ന് അവർ പറയുന്നത് നിമിത്തമത്രെ അത്. അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു (തന്നെ) അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ വ്യാജം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾

76 അങ്ങനെയല്ല, യാതൊരുവൻ തൻെറ കരാർ നിറവേറ്റുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, എന്നാൽ, (ആ) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കും.

---

75 وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിലുണ്ട്. مَنْ ചിലർ, യാതൊരുവൻ. إِن تَأْمَنْهُ അവരെ (അവനെ) നീ വിശ്വസിച്ചാൽ. بِقِنطَارٍ ഒരു ഖിൻത്വാറിനെ (കൂമ്പാരത്തെ) സംബന്ധിച്ച്. يُؤَدِّهِ അതവർ (അവൻ) വീട്ടിത്തരും. إِلَيْكَ നിനക്ക്. وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്. مَّن ചിലർ, യാതൊരുവൻ. إِن تَأْمَنْهُ അവരെ (അവനെ) നീ വിശ്വസിച്ചാൽ. بِدِينَارٍ ഒരു ദീനാറിനെ (പൊൻപണത്തെ) പ്പറ്റി. لاَّ يُؤَدِّهِ അതവർ (അവൻ) വീട്ടുകയില്ല. إِلَيْكَ നിനക്ക്. إِلاَّ مَا دُمْتَ നീ ആയിക്കൊണ്ടിരുന്നാലല്ലാതെ. عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ (അവരിൽ). قَائِمًا നിലകൊള്ളുന്നവൻ. ذَٰلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ قَالُوا അവർ പറയുന്നത് നിമിത്തമാണ്. لَيْسَ عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ ഇല്ല. فِي الأُمِّيِّينَ നിരക്ഷരജ്ഞരിൽ. سَبِيلٌ ഒരു മാർഗ്ഗവും. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ. الْكَذِبَ വ്യാജം. وَهُمْ يَعْلَمُونَ അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്. **76** بَلَى അങ്ങനെയല്ല. مَنْ أَوْفَى ആർ നിറവേറ്റിയോ. بِعَهْدِهِ തൻെറ കരാർ, ഉടമ്പടി. وَاتَّقَى സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُحِبُّ സ്നേഹിക്കും, ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മതപാലിക്കുന്നവരെ.

قنطار ൻെറ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി 14-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂമ്പാരം-അഥവാ വളരെ ധനം-എന്നാണുദ്ദേശ്യം. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത - അഥവാ എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്ത ആളുകൾ എന്നാണ് **امیین** എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം. വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയമില്ലാത്തവരായ അറബികളാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

വേദക്കാരുടെ പല ദുഷ്ചെയ്തികളും മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, അവരിലുള്ള എല്ലാ വ്യക്തികളും ഒരുപോലെയല്ല; വളരെയധികം ധനം വിശ്വസിച്ചേൽപിച്ചാൽ പോലും തക്കസമയം മടക്കിത്തരുന്ന നല്ല മനസ്ഥിതിക്കാരും അവരിലുണ്ട്. നേരെ മറിച്ച് ഒരു പൊൻപണം പോലും

വിശ്വസിച്ച് കൊടുത്താൽ-മടക്കിത്തരണമെന്ന് തിരക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷം മടങ്ങിക്കിട്ടിയേക്കു മെന്നല്ലാതെ-തിരിച്ചുതരുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ആളുകളും അവരിലുണ്ട്. തിരിച്ചുതരാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത വർ അതിന് പറയുന്ന ന്യായം ഇതാണ്: വേദക്കാരല്ലാത്തവരോടുള്ള ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റണ മെന്ന് നിർബ്ബന്ധമൊന്നുമില്ല, അവരുടെ ധനം ഉപയോഗിക്കുന്നത് കേവലം കുറ്റകരമല്ല. സ്വസമുദാ യത്തിൽ പെട്ടവരോടുള്ള കടമകൾ പാലിക്കലേ നമുക്ക് കടമയുള്ളു എന്നൊക്കെ. അല്ലാഹുവി ൻെറ പേരിൽ അവർ സ്വയം കെട്ടിപ്പറയുന്ന ഒരു വ്യാജവാദം മാത്രമാണിത്. കരാറുനിശ്ചയങ്ങളും വിശ്വസ്തതയും ആരോടായാലും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കരാറുകൾ പാലിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചുപോരുകയും ചെയ്യുന്നവരെയാണ് അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുക. അല്ലാത്തവർക്ക്അവൻെറ സ്നേഹം ലഭിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

സ്വജാതിക്കാരല്ലാത്തവരോട് ഇടപാടുകളിൽ വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കേണ്ടതില്ല. അവരോട് പലിശ വാങ്ങുന്നതിനും വിരോധമില്ല. സ്വജാതിക്കാരോട് കടം മുട്ടിച്ച് ചോദിക്കുകയോ പലിശ വാങ്ങുകയോ ചെയ്തുകൂടാ എന്നൊക്കെ യഹൂദികൾ പാരമ്പര്യമായി വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. (ആവർത്തന പുസ്തകം 15: 3, 23:20) അജ്ഞരായ ചില പാമരമുസ്ലിംകളിലും ഇത്തരം ചില അന്ധമായ ധാരണകൾ കടന്നുകൂടാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, നീതിയും വിശ്വസ്തതയും പാലിക്കു ന്നതിൽ മുസ്ലിമെന്നോ അമുസ്ലിമെന്നോ വിവേചനമില്ല. ഇബ്നുഅബീഹാതിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസ് കാണുക. അതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ‘നിരക്ഷരജ്ഞരുടെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളുടെമേൽ ഒരു ബാദ്ധ്യതയും ഉണ്ടാവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല (ليس علينا في الاميين سبيل) എന്ന് വേദക്കാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ, നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുക്കൾ കളവ് പറയുകയാണ്. ജാഹിലിയ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന (ഇത്തരം) ഏത് കാര്യവും എൻെറ ഈ രണ്ട് കാലടി കൾക്കടിയിലാക്കപ്പെട്ടാതെ ഇല്ല. (എല്ലാം തള്ളപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു) അമാനത്ത് (വിശ്വസ്ത തയുടെ കാര്യം) ഒഴികെ. അതാകട്ടെ, പുണ്യവാനോടും, ദുഷ്ടനോടും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ട താകുന്നു’’.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشۡتَرُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَأَيۡمَـٰنِهِمۡ ثَمَنٗا قَلِيلًا أُوْلَـٰٓئِكَ لَا خَلَٰقَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ إِلَيۡهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿٧٧﴾

77 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറിനും [പ്രതിജ്ഞക്കും], തങ്ങളുടെ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങൾക്കും തുച്ഛമായ വിലവാങ്ങുന്നവർ, അക്കൂട്ടർ, അവർക്ക് പരലോകത്തിൽ യാതൊരു ഓഹരിയുമില്ല; ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു അവരോട് സംസാരിക്കുകയുമില്ല: അവരുടെ നേരെ നോക്കുകയുമില്ല; അവരെ സംസ്കരി (ച്ചു നന്നാ) ക്കുകയുമില്ല; അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

77 إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ നിശ്ചയമായും വാങ്ങുന്നവർ. بِعَهْدِ اللهِ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറിന്. وَأَيْمَانِهِمْ തങ്ങളുടെ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങൾക്കും. ثَمَنًا قَلِيلاً തുച്ഛ വില. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. لاَ خَلاَقَ ഓഹരിയില്ല. لَهُمْ അവർക്ക്. فِي الآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. وَلا يُكَلِّمُهُمُ اللهُ അല്ലാഹു അവരോട് സംസാരിക്കയുമില്ല. وَلاَ يَنظُرُ നോക്കുകയുമില്ല. إِلَيْهِمْ അവരുടെനേരെ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. وَلاَ يُزَكِّيهِمْ അവരെ സംസ്ക്കരിക്കയുമില്ല. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ.

عهد الله (അല്ലാഹുവിൻെറ-അഥവാ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള-കരാർ) എന്നതിൻെറ അർത്ഥോ ദ്ദേശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബഖറഃ 27-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക. നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കുക. അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്ന മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുക മുതലായവ ചെയ്തു കൊള്ളാമെന്ന നിശ്ചയവും പ്രതിജ്ഞയുമാണിവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള

ബാധ്യത ഏറ്റിട്ടുള്ള കരാറുകളും ശപഥങ്ങളും നിറവേറ്റാതെ, അതിനുപകരം നിസ്സാരമായ വില-ഐഹികമായ കാര്യ ലാഭങ്ങൾ-കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്നവർക്ക് പരലോകത്ത് യാതൊരു നൻമയും രക്ഷയും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നും, കാരുണ്യത്തിൻെറയോ, സ്നേഹത്തിൻെറയോ, മാപ്പിൻെറയോ കണികപോലും അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും, അതോടുകൂടി അതികഠിനമായ ശിക്ഷയും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അവരോട് അല്ലാഹു സംസാരിക്കുകയില്ലെന്നും, അവരുടെ നേരെ നോക്കുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള അമർഷത്തിൻെറ ഗൗരവമാണ് കാണിക്കുന്നത്.

ഈ തിരുവചനത്തിലെ താക്കീതുമായി ബന്ധമുള്ളതും, അതിൻെറ വ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതും, നിത്യജീവിത്തിൽ നാം കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുമായ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒന്നുരണ്ടെണ്ണം ഉദ്ധരിക്കാം; (1) അബൂദർ-റ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''മൂന്നു കൂട്ടരുണ്ട്'': അവരോട് ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹു സംസാരിക്കുകയില്ല, അവരുടെ നേരെ നോക്കുകയുമില്ല. അവരെ സംസ്ക്കരിക്കുകയുമില്ല.'' ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''അവർ നഷ്ടപ്പെടുകയും അപമാനപ്പെടുകയും ചെയ്തുവല്ലോ! ആരാണവർ, റസൂലേ?'' തിരുമേനി ആ വാക്ക് മൂന്നുവട്ടം ആവർത്തിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു: ''വസ്ത്രം നിലത്തിഴച്ചു നടക്കുന്നവനും, കള്ളസത്യംവഴി ചരക്ക് ചിലവഴിക്കുന്നവനും, ചെയ്ത ഉപകാരം എടുത്തുപറയുന്നവനും''. (അ; മു.) (2) പല സഹാബികളിൽനിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഒരാളുടെ സ്വത്ത് പിടിച്ചെടുക്കുവാൻവേണ്ടി ആരെങ്കിലും കള്ളസത്യം ചെയ്താൽ അല്ലാഹു അവൻെറമേൽ കോപിച്ചവനായിക്കൊണ്ട് അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.'' (അ:ബു:മു)

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُۥنَ أَلْسِنَتَهُم بِٱلْكِتَٰبِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾

78 നിശ്ചയമായും, അവരിൽ തന്നെ (വേറെ) ഒരു കക്ഷിയുമുണ്ട്: വേദഗ്രന്ഥത്തി (ൻെറ വായനയി)ൽ തങ്ങളുടെ നാവുകളെ അവർ വളച്ചുതിരിക്കും, അത് വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടതെന്ന് നിങ്ങൾ ഗണിക്കുവാൻ വേണ്ടി. അത് വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടതല്ലതാനും. ''അത് അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാണ്'' എന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. അത് അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ളതല്ലതാനും. അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു(തന്നെ) അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

78 وَإِنَّ مِنْهُمْ നിശ്ചയമായും അവരിലുണ്ട്. لَفَرِيقًا ഒരു കക്ഷി (സംഘം-വിഭാഗം) തന്നെ. يَلْوُونَ അവർ വളച്ചു തിരിക്കും ചുരുട്ടുന്നു. أَلْسِنَتَهُمْ അവരുടെ നാവുകളെ. بِالْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച്. لِتَحْسَبُوهُ നിങ്ങളതിനെ ഗണിക്കു (വിചാരിക്കു)വാൻ വേണ്ടി. مِنَ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽപെട്ടതായി. وَمَا هُوَ അതാല്ലതാനും. مِنَ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടത്. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. هُوَ അത്. مِن عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ളതാണ് (എന്നു). وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും. مِن عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ. الْكَذِبَ വ്യാജം, അസത്യം. وَهُمْ يَعْلَمُونَ അവർ അറിഞ്ഞു കൊണ്ട്.

യഹൂദി പണ്ഡിതൻമാർ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നടത്താറുള്ള ഒരു കടുത്ത വഞ്ചനയെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വേദഗ്രന്ഥം വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കൊ

ത്ത അർത്ഥം വരത്തക്കവണ്ണം അക്ഷരങ്ങളും പദങ്ങളും മാറ്റിമറിച്ചോ, സ്ഥാനം തെറ്റിച്ചോ, അതിൽ ഏറ്റക്കുറവ് വരുത്തിയോ വായിക്കുക. വിവരമില്ലാത്ത ആളുകൾ അതെല്ലാം വേദവാക്യങ്ങളാണെന്ന് ധരിക്കുമല്ലോ. അവരുടെ ലക്ഷ്യവും അതുതന്നെ. തങ്ങൾ വായിക്കുന്നതെല്ലാം വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ പ്രസ്താവനകളും, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുമാണെന്ന നിലക്കായിരിക്കും അവർ വായന ചെയ്യുന്നതും. ഇത് വ്യാഖ്യാനത്തിലോ അഭിപ്രായത്തിലോ ഉണ്ടാകുന്ന അബദ്ധമല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ തനി കളളം കെട്ടിപ്പറയലാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള ചില കൃത്രിമങ്ങൾ വക്രതാൽപര്യക്കാരായ ചില മുസ്‌ലിം പണ്ഡിതൻമാരിലും ചിലപ്പോൾ കാണാറുള്ളതാണ്. ഖുർആൻെറ അക്ഷരങ്ങളോ പദങ്ങളോ മാറ്റിമറിക്കാറില്ല. അതൊട്ട് സാധ്യവുമല്ല. ഖുർആൻെറ അർത്ഥം അറിയാത്തവർക്കുപോലും അതിലെ വാക്കുകൾ സുനിശ്ചിതമായി അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് യോജിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അതിലെ വാക്കുകൾക്കോ, വാക്യങ്ങൾക്കോ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകുകയും, എന്നിട്ട് അതൊക്കെ ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളായി സമർത്ഥിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യുക. വേദക്കാരുടെ ചില അഴിമതികളെപ്പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥം എഴുതുകയും, എന്നിട്ട് തുച്ഛമായ കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ച് സൂ: അൽബഖറ 79ൽ കഴിഞ്ഞുപോയ കഠിനമായ താക്കീത് ഇങ്ങിനെയുള്ളവരും ഭയപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤْتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا۟ عِبَادًا لِّى مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن كُونُوا۟ رَبَّٰنِيِّـۧنَ بِمَا كُنتُمْ تُعَلِّمُونَ ٱلْكِتَٰبَ وَبِمَا كُنتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

79 ഒരു മനുഷ്യന്നും (തന്നെ) ഉണ്ടാകുകയില്ല, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു വേദഗ്രന്ഥവും, വിധികർത്തൃത്വവും (അഥവാ വിജ്ഞാനവും), പ്രവാചകത്വവും നൽകുക: പിന്നീട് അദ്ദേഹം മനുഷ്യരോട്: "നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ-എനിക്ക്-അടിയാൻമാരായിരിക്കുവിൻ" എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുക. [ഇതു രണ്ടും കൂടി ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ല] എങ്കിലും "നിങ്ങൾ വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിച്ചു വരുന്നതുകൊണ്ടും, നിങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും നിങ്ങൾ 'റബ്ബാനീകൾ' [മതോപദേഷ്ടാക്കൾ] ആയിത്തീരുവിൻ" എന്നായിരിക്കും (അദ്ദേഹം പറയുക).

وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَن تَتَّخِذُوا۟ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ أَرْبَابًا ۗ أَيَأْمُرُكُم بِٱلْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾

80 നിങ്ങൾ മലക്കുകളെയും, നബിമാരെയും റബ്ബുകളായി സ്വീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുകയും (ഉണ്ടാകുക) ഇല്ല നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകൾ [അല്ലാഹുവിന്നു കീഴൊതുങ്ങിയവർ] ആയിട്ടുള്ളതിനുശേഷം, നിങ്ങളോട് അവിശ്വാസത്തിന് അദ്ദേഹം കൽപിക്കുകയോ?!

---

79 مَاكَانَ ഉണ്ടാവുകയില്ല, ഉണ്ടാകാവതല്ല. لِبَشَرٍ ഒരു മനുഷ്യന്നും. أَن يُؤْتِيَهُ അവന് നൽകുക. اللهُ അല്ലാഹു. الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം. وَالْحُكمَ വിജ്ഞാനവും വിധിയും (അധികാരവും). وَالنُّبُوَّةَ പ്രവാചകത്വവും. ثُمَّ يَقُولَ പിന്നീട് അദ്ദേഹം പറയുക. لِلنَّاسِ മനുഷ്യരോട്. كُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുവിൻ. عِبَادًا لِّي എനിക്ക് (എൻെറ അടിയാൻമാർ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ (അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ). وَلَكِن എങ്കിലും (പറയും). كُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുവിൻ. رَبَّانِيِّينَ റബ്ബാനീകൾ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്. تُعَلِّمُونَ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. وَبِمَا كُنتُمْ നിങ്ങ

ളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും. تَدْرُسُونَ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.. **80** وَلاَ يَأْمُرَكُمْ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുകയും (ഉണ്ടാകുക) ഇല്ല. أَن تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ. الْمَلاَئِكَةَ മലക്കുകളെ. وَالنَّبِيِّينَ നബിമാരെയും. أَرْبَابًا റബ്ബുകളായി. أَيَأْمُرُكُم അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് കല്പിക്കുകയോ. بِالْكُفْرِ അവിശ്വാസത്തിന്. بَعْدَ إِذْ أَنتُم നിങ്ങൾ ആയതിന്ശേഷം. مُّسْلِمُونَ മുസ്‌ലിംകൾ (കീഴൊതുങ്ങിയ വർ).

عبد (അബ്ദ്) എന്ന വാക്കിൻെറ ബഹുവചനമാണ് **عباد** (ഇബാദ്). ഉടമയായ 'അടിമ' എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആരാധനായ 'അടിയാൻ' എന്ന അർത്ഥത്തിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ആദ്യത്തെ അർത്ഥത്തിലാകുമ്പോൾ ഇമാംറാഗീബ് (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപോലെ **عبيد** (അബീദും) എന്നും രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ **عباد** (ഇബാദ്) എന്നും ബഹുവചനം വരുന്നതാണ്. **رباني** (റബ്ബാനിയ്യ്) എന്നതിൻെറ ബഹുവചനമാണ് **ربانيون** (റബ്ബാനിയ്യുന). 'വേദവിജ്ഞാനി, മതനേതാവ്, മതോപദേഷ്ടാവ്, ഭരണനേതാവ്, ദിവ്യ പുരുഷൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാവുന്ന വിധത്തിൽ ഇതിന് വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ട് കാണാം. ഇതിലെ മൂലശബ്ദമായ **رب** (റബ്ബ്) എന്ന വാക്കിന് ഭാഷയിൽ 'വളർത്തുന്നവൻ, പരിപാലകൻ, നാഥൻ, പരിശിലനം നൽകുന്നവൻ, യജമാനൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്നതിനെയും, അല്ലാഹുവിൻെറ നാമവിശേഷണമായി അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതിനെയും ആസ്പദമാക്കിയാണ് മേൽ പറഞ്ഞ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം അതിന് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 'റബ്ബാനി' കളായിരിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതിനുള്ള കാരണമായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത് 'നിങ്ങൾ വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു' (**بما كنتم تعلمون الخ**) എന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് വേദവിജ്ഞാനങ്ങൾ അറിഞ്ഞും ഉപദേശിച്ചും വരുന്ന മതോപദേഷ്ടാക്കളും, മതവിജ്ഞാനികളുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് കരുതാവുന്നതാകുന്നു. ഈ വാക്ക് സാക്ഷാൽ അറബിവാക്കാണെന്നും, അതല്ല, അബ്രാനി (ഹിബ്റു) വാക്കാണെശശസന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏതായാലും ശബ്ദത്തിലും അർത്ഥത്തിലും ഇതിനോട് സാമ്യമുള്ള രൂപത്തിൽ ചില വാക്കുകൾ ബൈബിളിൽ പലേടത്തും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അതുകൊണ്ട് വേദക്കാർക്കിടയിൽ മുമ്പേ സുപരിചതമായിരുന്ന ഒരു വാക്കാണതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല ([*])

ആയത്തിൻെറ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം. വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും-അഥവാ വേദനിയമങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള വിധി കർത്തൃത്വവും-പ്രവാചകത്വവും ലഭിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ, നിങ്ങൾ എന്നെ ആരാധിക്കുന്ന അടിയാൻമാരായിരിക്കണമെന്ന് ജനങ്ങളോട് ഒരിക്കലും പറയുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുകയുമില്ല. നേരെമറിച്ച് വേദഗ്രന്ഥം പഠിച്ചറിഞ്ഞും, മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിച്ചും, പഠിപ്പിച്ചും, അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും, അനുസരിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേദവിജ്ഞാനകളായിത്തീരണം എന്നേ അവർ പറയുകയുള്ളു. അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമല്ലാതെ-മലക്കുകളെയോ നബിമാരേയോ-റബ്ബുകളായി സ്വീകരിക്കുവാനും അങ്ങിനെയുള്ള ആരും കൽപിക്കുകയില്ല. തൗഹീദിൻെറ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചാരണത്തിനുംവേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് പ്രവാചകൻമാർ. അവരുടെ പ്രബോധനമനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ

---

[*] ബൈബിളിലെ പല വാക്യങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ 'റബ്ബി' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പറയുന്നു: റബ്ബി എന്ന എബ്രായ (അബ്രാനി) പദത്തിന് എൻെറ കർത്താവേ എന്നർത്ഥം. 'റബ്ബു' എന്ന പദത്തിന് വലിയവൻ എന്നു അർത്ഥമാകയാൽ അതു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടും.......പിന്നീടു ഇത് വേദശാസ്ത്ര വിദഗ്ദൻമാരായ ശാസ്ത്രിമാർക്കു സവിശേഷമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടും.' 'റബ്ബനീ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നു: 'എബ്രായ ഭാഷയിലെ 'റബ്ബി' എന്ന പദത്തെ ആരാമ്യ (ആറാമീ) ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർ 'റബ്ബൂന' എന്നുപറയും. ഇതിന് എൻെറ കർത്താവേ എന്നർത്ഥം. ഈ പദം ശാസ്ത്രിമാരെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു.'

അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പ്പെട്ട മുസ്ലിംകളായിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, പിന്നീട് അതിന് കടകവിരുദ്ധമായ കുഫ്റിനും ശിർക്കിനും (അവിശ്വാസത്തിനും ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിനും) അവരെങ്ങിനെ ഉപദേശിക്കും?! നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ കണ്ടാൽ അങ്ങിനെയാണല്ലോ തോന്നുക. വാസ്തവത്തിൽ അതൊന്നും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല.

ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ അനുയായികളെന്ന് വാദിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെ റബ്ബായി ഗണിക്കുകയും, ആരാധിച്ചുവരുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ പ്രത്യേകിച്ചും, പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികളെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുകയും അവർക്ക് ആരാധനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും പൊതുവായും ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. അല്ലാഹുവിനും മനുഷ്യർക്കുമിടയിലുള്ള മദ്ധ്യവർത്തികളും ദൂതൻമാരുമാണല്ലോ പ്രവാചകൻമാരും മലക്കുകളും. അവർക്കുപോലും ദിവ്യസ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുവാനും ആരാധനകളർപ്പിക്കപ്പെടുവാനും പാടില്ലെങ്കിൽ, പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികളായ പണ്ഡിതൻമാർ, പുരോഹിതൻമാർ, ശൈഖൻമാർ, മഹാൻമാർ തുടങ്ങിയ ആർക്കെങ്കിലും അവർ എത്ര ഉന്നതപദവിക്കാരായാലും ശരി-ദിവ്യത്വപദവി നൽകി റബ്ബുകളാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. റബ്ബുകളാക്കുക എന്നതിൻെറ താൽപര്യം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവർക്ക് ആരാധനകളർപ്പിക്കുകയെന്നോ, അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരവാകാശ ഗുണവിശേഷങ്ങളിൽപെട്ട വല്ലതും അവർക്കും വകവെച്ചുകൊടുക്കുയെന്നോ മാത്രമല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെന്നോണം മറ്റുള്ളവരുടെ വിധിവിലക്കുകൾക്ക് മതത്തിൽ സ്ഥാനം കൽപിക്കലും അവരെ റബ്ബാക്കലാണെന്ന് 64-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം-9

وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ لَمَآ ءَاتَيۡتُكُم مِّن كِتَٰبٖ وَحِكۡمَةٖ ثُمَّ جَآءَكُمۡ رَسُولٞ مُّصَدِّقٞ لِّمَا مَعَكُمۡ لَتُؤۡمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥۚ قَالَ ءَأَقۡرَرۡتُمۡ وَأَخَذۡتُمۡ عَلَىٰ ذَٰلِكُمۡ إِصۡرِيۖ قَالُوٓاْ أَقۡرَرۡنَاۚ قَالَ فَٱشۡهَدُواْ وَأَنَا۠ مَعَكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٨١﴾

81 അല്ലാഹു പ്രവാചകൻമാരുടെ ഉറപ്പു വാങ്ങിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): വേദഗ്രന്ഥമായും, വിജ്ഞാനമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വല്ലതും നൽകുകയും, പിന്നീട്, നിങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുന്ന ഒരു റസൂൽ നിങ്ങളിൽ വരുകയും ചെയ്താൽ, തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന്. അവൻ (അവരോട്) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ (ഏറ്റു) സമ്മതിക്കുകയും, അതിനെക്കുറിച്ച് എൻെറ ബാധ്യത [എന്നോടുള്ള കരാറിൻെറ ബാധ്യത] നിങ്ങൾ (ഏറ്റ്) എടുക്കുകയും ചെയ്തുവോ?'' അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ (ഏറ്റു) സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.'' അവൻ പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (അതിന്) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ, ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം സാക്ഷികളിൽപെട്ടവനാകുന്നു.''

فَمَن تَوَلَّىٰ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ﴿٨٢﴾

82 എന്നിരിക്കെ, അതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് തോന്നിയവാസികൾ

81 وَإِذْ أَخَذَ വാങ്ങിയ സന്ദർഭം. اللهُ അല്ലാഹു. مِيثَاقَ ഉറപ്പ്, ഉടമ്പടി, കരാർ. النَّبِيِّينَ നബിമാരുടെ. لَمَا آتَيْتُكُم തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വല്ലതും നൽകിയാൽ. مِّن كِتَابٍ വേദഗ്രന്ഥമായി. وَحِكْمَةٍ വിജ്ഞാനമായും. ثُمَّ جَاءَكُمْ പിന്നീട് നിങ്ങൾക്കു വന്നു. رَسُولٌ വല്ല ദൂതനും. مُّصَدِّقٌ സത്യമാക്കുന്ന. لِّمَا مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെകൂടെയുള്ളതിനെ. لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കും, വിശ്വസിക്കുകതന്നെ വേണം (എന്നു). وَلَتَنصُرُنَّهُ അദ്ദേഹത്തെ തീർച്ചയായും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യണം). قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. أَأَقْرَرْتُمْ നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു (ഉറച്ചു പറഞ്ഞു-ഏറ്റു പറഞ്ഞു)വോ. وَأَخَذْتُمْ നിങ്ങൾ എടുക്കുക (സ്വീകരിക്കുക)യും ചെയ്തു (വോ). عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ അതിനെക്കുറിച്ച് അതിന്റെ പേരിൽ. إِصْرِي എന്റെ (എന്നോടുള്ള) ബാധ്യത (കരാർ, ഭാരം). قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَقْرَرْنَا ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു ഉറച്ചു പറഞ്ഞു. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَاشْهَدُوا എന്നാൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ. وَأَنَا مَعَكُم ഞാനും നിങ്ങളുടെ കൂടെ. مِّنَ الشَّاهِدِينَ സാക്ഷികളിലുണ്ട്. **82** فَمَن تَوَلَّىٰ എന്നിരിക്കെ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ. بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം. فَأُولَٰئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الْفَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികൾ.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വേദഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനബോധനങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു പ്രവാചകനും തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളെയും തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളെയും ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് പിന്നീട് വേറൊരു റസൂൽ വരുന്നപക്ഷം, ആ റസൂലിൽ വിശ്വസിക്കലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സഹായ സഹകരണം നൽകലും നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും മൗലികമായ ദൗത്യ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഒന്നായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാളുടെ ദൗത്യം മറ്റേയാളുടേതിനോട് ഒരിക്കലും എതിരായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. ഇപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരോടും അല്ലാഹു ഉറപ്പുമേടിക്കുകയും, എല്ലാവരും അത് തങ്ങളുടെ ബാധ്യതയായി ഏറ്റു പറഞ്ഞ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നബിമാർക്കുപോലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഗൗരവമേറിയ ഈ ബാധ്യത അവരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെന്ന് വിശിഷ്യാ പറയേണ്ടതില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നബിയിലും, ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിലും മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂ-അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതുള്ളു-എന്നു പറയുവാൻ വേദക്കാരായ ഒരു സമുദായത്തിനും അവകാശമില്ലാത്തതാകുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ധിക്കാരവും തോന്നിയവാസവുമാണ്. എന്നു സാരം.

നബി (ﷺ) തിരുമേനി അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാകയാൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്തോ അതിനുശേഷമോ വേറൊരു റസൂൽ വരുവാനില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഈ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് തിരുമേനി സ്വഭാവികമായും ഒഴിവാകുന്നു. എന്നാൽ, തിരുമേനിയുടെ മുമ്പുള്ള ഏതൊരു പ്രവാചകന്റെ അനുയായികളായി നിലകൊള്ളുന്നവരും തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കലും, തിരുമേനിയെ പിൻപറ്റലും നിർബ്ബന്ധമാണുതാനും. വേദക്കാരായ സമുദായങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ കരാറിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഈ കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും: ''നിങ്ങളിൽ മൂസാ (عليه السلام) ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും, എന്നെ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വഴിപിഴക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു'' (അ) അബൂയഅ്ലാ (رحمه الله) യുടെ ഒരു ഹദീസിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു; ''മൂസാ (عليه السلام) നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചിരുപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് എന്നെ പിൻപറ്റുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല''.

أَفَغَيْرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُۥٓ أَسْلَمَ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ

83 അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ മതമല്ലാത്തതിനെ [മറ്റൊരു മതത്തെ] യാണോ അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? അവന് ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവർ (എല്ലാം)-അനുസരണപൂർവമോ, നിർബന്ധ പൂർവമോ-കീഴൊതുങ്ങുക

يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ)!- അവനിലേക്കുതന്നെ അവര്‍ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (എന്നുമിരിക്കെ)!

قُلْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

84 (നബിയേ) പറയുക: ''ഞങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിലും, ഞങ്ങള്‍ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; (മാത്രമല്ല) ഇബ്റാഹീമിന്‍െറയും, ഇസ്മാഈലിന്‍െറയും, ഇസ്ഹാഖിന്‍െറയും, യഅ്ഖൂബിന്‍െറയും, 'സിബ്ത്ത്' [സന്തതി]കളുടെയും മേല്‍ ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, മൂസാക്കും, ഈസാക്കും, (മറ്റു) നബിമാര്‍ക്കും തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്ന് നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും (വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു). (അതെ) അവരില്‍ ഒരാളുടെ ഇടക്കും ഞങ്ങള്‍ വ്യത്യാസം കാണിക്കുകയില്ല; ഞങ്ങളാവട്ടെ, അവന് [അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിയ] മുസ്‌ലിംകളുമാകുന്നു.''

---

83 أَفَغَيْرَ അപ്പോള്‍ അല്ലാത്തതിനെയോ. دِينِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍െറ മതം. يَبْغُونَ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. وَلَهُ അവന് (തന്നെ). أَسْلَمَ കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവര്‍. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. طَوْعًا അനുസരണപൂര്‍വ്വം (ഇഷ്ടത്തോടെ). وَكَرْهًا നിര്‍ബ്ബന്ധപൂര്‍വ്വവും, അനിഷ്ടമായും. وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്കുതന്നെ. يُرْجَعُونَ അവര്‍ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. 84 قُلْ പറയുക. آمَنَّا ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവില്‍. وَمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും. عَلَيْنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക്. وَمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും. عَلَى إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹിമിന്. وَإِسْمَعِيلَ ഇസ്മാഈലിനും. وَإِسْحَقَ ഇസ്ഹാഖിനും. وَيَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിനും. وَالْأَسْبَاطِ സന്തതികള്‍ക്കും. وَمَا أُوتِيَ നല്‍കപ്പെട്ടതിലും. مُوسَى وَعِيسَى മൂസാക്കും ഈസാക്കും. وَالنَّبِيُّونَ നബിമാര്‍ക്കും. مِن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍നിന്ന്. لاَ نُفَرِّقُ ഞങ്ങള്‍ വ്യത്യാസം ചെയ്കയില്ല. بَيْنَ أَحَدٍ ഒരാള്‍ക്കിടയിലും. مِّنهُمْ അവരില്‍നിന്ന്. وَنَحْنُ ഞങ്ങള്‍, ഞങ്ങളാകട്ടെ. لَهُ അവന്. مُسْلِمُونَ മുസ്‌ലിംകളാണ്,കീഴൊതുങ്ങിയവരാണ്.

എല്ലാ പ്രവാചകന്‍മാരാലും പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട മതം അല്ലാഹുവിന്‍െറ മതമായ (ഇസ്‌ലാമാകുന്ന) ഒരേ ഒരു മതമാകുന്നു. അതിനും പുറമേ, മനുഷ്യരടക്കം ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാംതന്നെ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ച നിയമ വ്യവസ്ഥകള്‍ക്ക് വിധേയരായിക്കൊണ്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നതും, ഇഷ്ടപ്രകാരമായാലും ശരി നിര്‍ബ്ബന്ധിതമായിട്ടായാലും ശരി, ആ നിയമവ്യവസ്ഥക്ക് കീഴൊതുങ്ങുകയല്ലാതെ ഒരാള്‍ക്കും ഗത്യന്തരമില്ല. അവസാനം എല്ലാവരും മടങ്ങിച്ചെന്ന് പര്യവസാനിക്കുന്നതും അവങ്കലേക്കുതന്നെ. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു നിയമിച്ചതും കല്‍പിച്ചതുമല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും മതം സ്വീകരിക്കണമെന്നാണോ അവരുടെ ആവശ്യം?! എങ്കില്‍ അതൊരിക്കലും സ്വികാര്യമല്ല. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തില്‍ ഈ ആശയം ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, എല്ലാ പ്രവാചകന്‍മാരും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് അല്ലാഹുവിന്‍െറതായ ആ മതം തന്നെയാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് ചിലരുടെ ദൗത്യത്തില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, ചിലരുടേതില്‍ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്‌വാന്‍ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുമുള്ള മൗലിക യാഥാര്‍ത്ഥ്യം സ്വീകരിച്ചവരാണ് ഞങ്ങളെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുവാന്‍ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കല്‍പിക്കുന്നു. അടുത്ത വചനത്തില്‍ അര്‍ത്ഥ ശങ്കക്ക് ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം ഈ പരമാര്‍ത്ഥം വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്.

അനുസരണപൂർവ്വമോ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമോ ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. എല്ലാവരും അവൻെറ ഭരണ വ്യവസ്ഥകൾക്കും അവൻ നിയമിച്ച പ്രകൃതിവ്യവസ്ഥകൾക്കും തികച്ചും വിധേയരായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ, അതിൽനിന്ന് സ്വൽപമെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ ഒരു മിടിയിടപോലും നിലകൊള്ളുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല എന്നത്രെ. സത്യവിശ്വാസി, അവിശ്വാസി, പ്രകൃതിവാദി, ബഹുദൈവവാദി, ദൈവനിഷേധി എന്നിങ്ങിനെയുള്ള തര വ്യത്യാസങ്ങളോ, മനുഷ്യർ, ജിന്നുകൾ, മലക്കുകൾ, ജീവജന്തുക്കൾ, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വർഗ്ഗ വ്യത്യാസമോ കൂടാതെ സകല വസ്തുക്കളും ഈ അർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പ്പെട്ടവരാകുന്നു. (റഅദു, 15 ഹാമീം സജദ: 11 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം) എന്നിരിക്കെ, അവൻ കൽപിച്ചരുളിയതും, മനുഷ്യൻെറ ശാശ്വത നന്മക്ക് നിദാനമായതുമായ അവൻെറ മതനിയമങ്ങൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങാതിരിക്കുന്നത് നീതിയുക്തമല്ല-അനീതിയും ധിക്കാരവുമാണ്- എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പ്രവാചകൻമാർ ലക്ഷക്കണക്കിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ അറബികളുടെയും, വേദക്കാരുടെയും ഇടയിൽ പല നിലക്കും കൂടുതൽ സുപരിചിതരും ബഹുമാന്യരുമാകകൊണ്ടും, ചരിത്രപരവും മതപരവുമായ രംഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സ്മരണീയരാകകൊണ്ടുമാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി തുടങ്ങിയ ചില നബിമാരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. യഅ്ഖൂബു (عليه السلام) നബിയുടെ പന്ത്രണ്ട് സന്താന പരമ്പരകളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രവാചകൻമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് **الاسباط** (സന്തതികൾ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചും മറ്റും പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവരുടെ മേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടത്' (**ما انزل**) എന്നും, പിന്നീട് മൂസാ, ഈസാ (عليه السلام) എന്നിവരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടത്' (**ما اوتي**) എന്നുമാണ് അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ച വാക്കുകൾ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വഹ്‌യും സന്ദേശവും ലഭിക്കുന്നതിലും, ഓരോരുത്തരുടെയും സത്യത സ്ഥാപിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നതിലും ഏറെക്കുറെ എല്ലാ പ്രവാചകൻമാർക്കും പങ്കുണ്ടായിരിക്കും. എങ്കിലും, മൂസാ(عليه السلام) നബിയുടെ തൗറാത്തും, ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ഇഞ്ചിലും പോലെയും, അവരുടെ കൈക്കു വെളിപ്പെട്ട ദിവ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾപോലെയും അത്ര പ്രസിദ്ധി മറ്റു പ്രവാചകന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കോ സമുദായമദ്ധ്യെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അങ്ങിനെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിച്ചത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.)

وَمَن يَبۡتَغِ غَيۡرَ ٱلۡإِسۡلَٰمِ دِينٗا فَلَن يُقۡبَلَ مِنۡهُ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾

85 ആരെങ്കിലും 'ഇസ്ലാം' (മതം) അല്ലാത്തതിനെ മതമായി തേടുന്നപക്ഷം, അത് അവനിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല തന്നെ. അവൻ പരലോകത്തിലാകട്ടെ, നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനുമായിരിക്കും.

---

85 وَمَن يَبۡتَغِ ആരെങ്കിലും തേടുന്ന പക്ഷം. غَيْرَالإِسْلَامِ ഇസ്ലാം അല്ലാത്തതിനെ. دِينًا മതമായി. فَلَن يُقْبَلَ എന്നാൽ അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ. مِنْهُ അവനിൽ നിന്ന്. وَهُوَ അവൻ അവനാകട്ടെ. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ടവനായിരിക്കും.

പ്രകൃത്യാ മനുഷ്യൻ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായതും, എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തതും അല്ലാഹുവിൻെറ മതമായ ഏകമതം മാത്രമാണെണ് മുൻ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതുതന്നെയാണ് ഇസ്ലാം മതം **ان الدين عند الله الاسلام** (നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ മതം ഇസ്ലാമാകുന്നു) എന്ന് 19-ാം വചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമല്ലാത്ത ഏതൊരു മതം ആരുംതന്നെ സ്വികരിക്കുകയോ. ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്താ

ലും അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, അവൻ പരലോകത്തിൽ സർവ്വവും നഷ്ടപ്പെട്ട വനായിരിക്കുമെന്നും യാതൊരു സംശയത്തിനും വ്യാഖ്യാനത്തിനും ഇടയില്ലാത്തവിധം അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

'മതം ഏതായാലും വിരോധമില്ല. മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി' എന്നൊരു പുത്തൻ തത്വം- അല്ല, ഉൽബുദ്ധരും ബുദ്ധിജീവികളുമെന്ന് സ്വയം ധരിക്കുന്ന ചിലരിൽ നിന്ന് കേൾക്കപ്പെടുന്ന മധുരമോഹനമായ ഒരു നിരർത്ഥ സിദ്ധാന്തം-ഇന്ന് ജനമദ്ധ്യേ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. നാമമാത്ര മുസ്‌ലിം കളായ ചിലർ അത് ഏറ്റു പാടാതെയുമില്ല. ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങളെങ്കിലും അറിയുകയോ, ഖുർആനിൽ അണുവോളമെങ്കിലും വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിമിൻെറ മനസ്സിൽ നിന്നോ, വായിലൂടെയോ ആ വാക്ക് പുറപ്പെടാവുന്നതല്ല. അന്യസമുദായ ങ്ങളുമായി അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഭൗതികജീവിത്തിൽ ഇണങ്ങിക്കഴിയണ മെന്നും അവരുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിക്കണമെന്നും മാത്രമാണവരുടെ ലക്ഷ്യം. വിശ്വാസാചാരങ്ങളിലും, നടപടിക്രമങ്ങളിലും എന്ത് നിലപാടുതന്നെ സ്വീകരിച്ചാലും വിരോധമില്ല-മറ്റുള്ളവരുടെ അക്ഷേപ ത്തിനും എതിർപ്പിനും വിരോധമാകാതിരുന്നാൽ മതി-എന്നാണല്ലോ അതിൻെറ അർത്ഥം. വാസ്ത വത്തിൽ ഇവരുടെ അടുക്കൽ 'മത'ത്തിനും 'നന്നാകലി' നുമുള്ള നിർവ്വചനവും, ആ രണ്ടിനും അല്ലാഹുവും റസൂലും നൽകുന്ന നിർവ്വചനവും തമ്മിൽ നാമമാത്ര ബന്ധം പോലുമില്ല. തീർച്ച.

كَيۡفَ يَهۡدِي ٱللَّهُ قَوۡمٗا كَفَرُواْ بَعۡدَ إِيمَٰنِهِمۡ وَشَهِدُوٓاْ أَنَّ ٱلرَّسُولَ حَقّٞ وَجَآءَهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُۚ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾

86 തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനു ശേഷം അവി ശ്വസിച്ചതായ ഒരു ജനതയെ അല്ലാഹു എങ്ങിനെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കും? റസൂൽ യഥാർത്ഥ (സത്യ)വാനാണെന്ന് അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, അവർക്ക് വ്യക്ത മായ തെളിവുകൾ വന്നു കിട്ടുകയും ചെയ് തിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ)! അല്ലാഹു അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തി ലാക്കുകയില്ല താനും.

أُوْلَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمۡ أَنَّ عَلَيۡهِمۡ لَعۡنَةَ ٱللَّهِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجۡمَعِينَ ﴿٨٧﴾

87 അക്കൂട്ടർ-(അതെ) അവരുടെ പ്രതിഫലം, അല്ലാഹുവിൻെറയും, മലക്കുകളുടെയും, മനുഷ്യരുടെയുമെല്ലാം (തന്നെ) ശാപം അവരുടെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതാ ണ്.

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ ٱلۡعَذَابُ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾

88 -അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായി ക്കൊണ്ട്; ശിക്ഷ അവർക്ക് ലഘൂകരിക്കപ്പെ ടുകയില്ല; അവർക്ക് ഒഴിവ് (അഥവാ പരിഗ ണന) നൽകപ്പെടുകയുമില്ല;-

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ وَأَصۡلَحُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾

89 അതിനുശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, (സൽക്കർമ്മം ചെയ്തു) നന്നായിത്തീരുക യും ചെയ്തവരൊഴികെ [അവർക്ക് രക്ഷ യുണ്ടായിരിക്കും] എന്നാൽ, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധി യുമാകുന്നു.

86 كَيْفَ يَهْدِي എങ്ങിനെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കും. اللهُ അല്ലാഹു. قَوْمًا ജനതയെ. كَفَرُوا അവർ അവി ശ്വസിച്ചു. بَعْدَ إِيمَانِهِمْ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനുശേഷം. وَشَهِدُوا അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.أَنَّالرَّسُولَറസൂൽ(ആണ്)എന്ന്. حَقٌّ സത്യമായവൻ, യഥാർത്ഥവാൻ, അർഹൻ.

وَجَاءَهُمُ അവർക്ക് വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْبَيِّنَاتُ തെളിവുകൾ. وَاللهُ അല്ലാഹു (വാകട്ടെ). لاَ يَهْدِي നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല (താനും). الْقَوْمَ ജനതയെ. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ. 87 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. جَزَآؤُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം. أَنَّ عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ ഉണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) എന്നുളളതാണ്. لَعْنَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപം. وَالْمَلاَئِكَةِ മലക്കുകളുടെയും. وَالنَّاسِ മനുഷ്യരുടെയും. أَجْمَعِينَ എല്ലാം. 88 خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായി (ശാശ്വതരായി)ക്കൊണ്ട്. لاَ يُخَفَّفُ ലഘൂവാക്കപ്പെടുകയില്ല. عَنْهُمُ അവർക്ക്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. وَلاَ هُمْ അവർ ഇല്ലതാനും. يُنظَرُونَ ഒഴിവ് (താമസം-പരിഗണന) കൊടുക്കപ്പെടുക. 89 إلاَّ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ. تَابُوا അവർ മടങ്ങി. مِن بَعْدِ ذَلِكَ അതിനുശേഷം. وَأَصْلَحُوا അവർ നന്നാക്കുക (നന്നായിത്തീരുക)യും ചെയ്ത. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേനയും. തെളിവുകൾ മുഖേനയും നബി (ﷺ) യുടെയും അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിൻെറയും സത്യതയിൽ ബോധ്യവും വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അവിശ്വാസികളായിത്തീർന്ന വേദക്കാരെയും, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം ഇസ്‌ലമിൽ നിന്നും ഭ്രഷ്ടായിപ്പോയവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കനത്ത താക്കീതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിൻെറയും മലക്കുകളുടെയും മനുഷ്യരുടെയുമെല്ലാം ശാപമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം സൂറത്തുൽ ബഖറ; 161 ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇവിടടെ അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بَعْدَ إِيمَـٰنِهِمْ ثُمَّ ٱزْدَادُواْ كُفْرًا لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلضَّآلُّونَ ﴿٩٠﴾

90 നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനു ശേഷം അവിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നീട് അവിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയോ ഇല്ല; അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് വഴിപിഴച്ചവരും.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَمَاتُواْ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ ٱلْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ ٱفْتَدَىٰ بِهِۦٓ ۗ أُوْلَـٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّـٰصِرِينَ ﴿٩١﴾

91 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ടു (തന്നെ) മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തവർ, അവരിൽ ഒരാളിൽനിന്നും ഭൂമി നിറയെ സ്വർണ്ണം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ-അവനതു തെണ്ടം [പ്രായശ്ചിത്തം] ചെയ്താലും ശരി അക്കൂട്ടർ- അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും; അവർക്ക് സഹായികളായി (ആരും) ഇല്ലതാനും.

---

90 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസച്ചവർ. بَعْدَ إِيمَانِهِمْ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനുശേഷം. ثُمَّ ازْدَادُوا പിന്നീടവർക്ക് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. كُفْرًا അവിശ്വാസം. لَّن تُقْبَلَ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ. تَوْبَتُهُمْ അവരുടെ പശ്ചാത്താപം. وَأُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ്. الضَّآلُّونَ വഴിപിഴച്ചവർ. 91 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. وَمَاتُوا അവർ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. وَهُمْ كُفَّارٌ അവർ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട്. فَلَن يُقْبَلَ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ. مِنْ أَحَدِهِم അവരൊരാളിൽനിന്നും. مِّلْءُ الْأَرْضِ ഭൂമിനിറച്ച്. ذَهَبًا സ്വർണ്ണം. وَلَوِ افْتَدَى അവൻ തെണ്ടം (മോചനമൂല്യം-പ്രായശ്ചിത്തം) നൽകിയാലും. بِهِ അതിനെ, അതുകൊണ്ട്. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. وَمَا لَهُم അവർക്കില്ലതാനും. مِّن نَّاصِرِينَ സഹായികളായിട്ട് (ആരും).

അവിശ്വാസികളായ ആളുകള്‍ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ടുതന്നെ–അഥവാ അതില്‍ നിന്ന് മടങ്ങിയിട്ടില്ലാതെ–മരണമടയുന്നപക്ഷം, അവര്‍ക്ക് പരലോകത്തില്‍ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല; മരണവേളയില്‍ ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടോ, വല്ല പ്രായശ്ചിത്തവും മുഖേനയോ, അവിശ്വാസികളായിരിക്കെ അവര്‍ ചെയ്തേക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും നല്ല കാര്യങ്ങള്‍ മുഖേനയോ–ഒന്നും തന്നെ–അവിടെ അവര്‍ക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുവാനുമില്ല എന്ന് അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. ഈ വിഷയം ഖുര്‍ആനില്‍ പലേടത്തും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരാള്‍ വിശ്വാസിയോ, അവിശ്വാസിയോ, സന്‍മാര്‍ഗ്ഗിയോ, ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗിയോ എന്നുള്ളതിന്‍റെ അവസാനത്തെ തീരുമാനം അവന്‍റെ മരണത്തോടുകൂടിയാണ് തിട്ടപ്പെടുന്നതെന്ന് ഇതില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''ഖിയാമത്തു നാളില്‍ നരകക്കാരനായ ഒരാളോട്: ഇതാ നോക്കൂ! ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം നിനക്കുള്ളതായിരുന്നാല്‍ (ഇപ്പോള്‍ നീ അത് തെണ്ടമായി കൊടുക്കുമോ എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടും. അവന്‍, അതെ, എന്ന് ഉത്തരം പറയും. അപ്പോള്‍, അല്ലാഹു പറയും: നിന്നില്‍നിന്ന് ഇതിനെക്കാള്‍ വളരെ നിസ്സാരമായ കാര്യമായിരുന്നു ഞാന്‍ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. നിന്‍റെ പിതാവായ ആദമിന്‍റെ മുതുകില്‍വെച്ച് നീ എന്നോട് ഒന്നിനെയും പങ്കുചേര്‍ക്കുകയില്ലെന്ന് ഞാന്‍ നിന്നോട് കരാറുവാങ്ങി. നീ അതിനു വിസമ്മതിച്ച് എന്നോട് പങ്ക് ചേര്‍ക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.'' (അ; ബു; മു)

ജുസ്ഉ്–4

വിഭാഗം–10

لَن تَنَالُواْ ٱلْبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَىْءٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

92 (സത്യവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങള്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവയില്‍നിന്ന് നിങ്ങള്‍ ചിലവഴിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങള്‍ പുണ്യം പ്രാപിക്കുകയില്ല തന്നെ. നിങ്ങള്‍ ഏതൊരു വസ്തുവും (തന്നെ) ചിലവഴിക്കുന്നതായാലും, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.

---

92 لَن تَنَالُوا നിങ്ങള്‍ പ്രാപിക്കുകയില്ലതന്നെ. الْبِرَّ പുണ്യം. حَتَّى تُنفِقُوا നിങ്ങള്‍ ചിലവഴിക്കുന്നതു വരെ. مِمَّا تُحِبُّونَ നിങ്ങള്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതില്‍നിന്ന്. وَمَا تُنفِقُوا നിങ്ങള്‍ എന്ത് ചിലവഴിച്ചാലും. مِنْ شَيْءٍ വല്ലവസ്തുവെയും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

അവിശ്വാസികള്‍–അവര്‍ അവിശ്വാസികളായിരിക്കെ–ചെയ്യുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ സ്വികാര്യമല്ലെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ കണ്ടുവല്ലോ. സത്യവിശ്വസികള്‍ ചെയ്യുന്ന എല്ല നല്ല കാര്യങ്ങളും–അതെത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും–അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ സ്വീകാര്യവുമായിരിക്കും. എന്നാല്‍ ചിലവഴിക്കുന്നത് പുണ്യകരവും കൂടുതല്‍ പ്രതിഫലം അര്‍ഹിക്കുന്നതുമായിരിക്കേണമെങ്കില്‍, അതെങ്ങിനെയായിരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തില്‍ അറിയിക്കുന്നു. അവര്‍ക്ക് ഇഷ്ടകരമായ വസ്തുക്കളില്‍ നിന്നായിരിക്കണം ചിലവഴിക്കുന്നത്. അപ്പോഴേ അത് പുണ്യകര്‍മ്മമായിത്തീരുന്നുള്ളു. ഒരു വസ്തു ഇഷ്ടപ്പെട്ടതായിരിക്കുന്നത് അതിന്‍റെ വിലയുടെ ആധിക്യം നിമിത്തമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. മറ്റേതെങ്കിലും കാരണം കൊണ്ടുമായിരിക്കാം അത്. അതിനാല്‍, അത്തരം വസ്തുക്കള്‍ക്ക് പകരം അവയെക്കാള്‍ വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്തുവോളെപ്പോലും ചിലവഴിക്കുവാന്‍ അവയുടെ ഉടമസ്ഥന്‍ ചിലപ്പോള്‍ തയ്യാറായെന്നും വരും. അപ്പോള്‍, ഒരാള്‍ തനിക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു വസ്തു നല്ല വിഷയത്തില്‍ ചിലവാക്കുന്നപക്ഷം, അയാള്‍ അതിനെക്കാള്‍ പ്രാധാന്യം കല്‍പിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിക്കും പ്രതിഫലത്തിനുമാണ്

എന്നാണല്ലോ അത് കാണിക്കുന്നത്. ഈ മനസ്ഥിതിയാണ് അതിനെ പുണ്യകരമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു. ചിലവഴിക്കുന്ന വസ്തുയോടുള്ള പ്രിയം കൂടുംതോറും അത് ചിലവഴിക്കുന്നതിലുള്ള പുണ്യവും വർദ്ധിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച് പ്രിയംകരമല്ലാത്തതും മോശപ്പെട്ടതുമായ വസ്തുക്കളെ ചിലവഴിക്കുവാൻ കരുതിവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നന്നല്ലെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. (ഇതിനെപ്പറ്റി 2:267 ൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക)

ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, അത് നബി (ﷺ) യുടെ സഹാബികളിൽ വരുത്തിയ പ്രതികരണങ്ങൾ എത്ര വമ്പിച്ചതായിരുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന അൽപം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുക: (1) അനസ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: അൻസാരികളിൽ വളരെ ധനമുള്ള ആളായിരുന്നു അബൂത്വൽഹത്ത് (رضي الله عنه) (*) അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വത്തുക്കളിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും പ്രയങ്കരമായത് 'ബൈറുഹാ' (**بيرحاء**) എന്ന തോട്ടമായിരുന്നു. പള്ളിയുടെ മുൻവശത്തായിരുന്നു അത്. നബി (ﷺ) അതിൽ പ്രവേശിക്കലും അതിലെ നല്ല ജലം കുടിക്കലും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. **لن تنالوا**.... എന്ന ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവയിൽ നിന്ന് ചിലവഴിക്കാതെ നിങ്ങൾക്ക് പുണ്യം ലഭിക്കുകയില്ല എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. എൻെറ സ്വത്തിൽ വെച്ച് എനിക്ക് ഏറ്റം പ്രിയപ്പെട്ടത് 'ബൈറുഹാ' ആകുന്നു. അത് അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടിയുള്ള ധർമ്മമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കൽ വെച്ച് അതിൻെറ പുണ്യവും (പ്രതിഫല) നിക്ഷേപവും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അങ്ങേക്ക് അഭിപ്രായം തോന്നിച്ച പ്രകാരം അങ്ങുന്നു അതിനെ (വേണ്ടുന്ന വിഷത്തിൽ) നിശ്ചയിച്ചു കൊള്ളുക.'' അപ്പോൾ, നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''ഹ! ഹ! അത് ലാഭകരമായ ധനം! ലാഭകരമായ ധനം! (താങ്കൾ പറഞ്ഞത് ഞാൻ കേട്ടു. താങ്കൾ അത് അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി (ധർമ്മമാക്കി) വെക്കുവാനാണ് ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്''. അബൂത്വൽഹത്ത (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊള്ളാം.'' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അത് തൻെറ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്കും, പിതൃവ്യപുത്രൻമാർക്കുമായി ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. (അ; ബു; മു.)

2. ഉമർ رضي الله عنه ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വത്തുക്കളിൽവെച്ച്: കൂടുതൽ വീര്യപ്പെട്ടത് ഖൈബറിലെ 'ഗനീമത്തു' ഭാഗിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയ ഓഹരിയായ ഒരു തോട്ടമായിരുന്നു. നബി (ﷺ) യോട് ആലോചിച്ചശേഷം അതദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ 'വഖ്ഫാ'ക്കി പ്രഖ്യാപിച്ചു. (ബു; മു.) 3. ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) തൻെറ കയ്വശമുള്ള വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു നോക്കിയതിൽ റോമാക്കാരിയായ തൻെറ ഒരു അടിമസ്ത്രീയാണ് തനിക്ക് അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രിയംകരമായ സ്വത്തായി കണ്ടത്. അദ്ദേഹം അവരെ സ്വതന്ത്രയാക്കി വിട്ടു. അവളെ വീണ്ടും മടക്കി എടുക്കലായിത്തീരുമോ എന്ന ഭയം നിമിത്തം അവളെ വിവാഹം കഴിപ്പാൻ പോലും അദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞില്ല. (ബസ്സാർ) 4. സൈദുബ്നുഹാരിഥ (رضي الله عنه) യുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റം പ്രിയപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുതിരയായിരുന്നു. അതിനെ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ധർമ്മമാക്കി. നബി (ﷺ) അത് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രൻ ഉസാമഃ (رضي الله عنه) അതിൻെറ പുറത്ത് സവാരി ചെയ്യുവാൻ നബി (ﷺ) അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇത് കണ്ടപ്പോൾ സൈദ് (رضي الله عنه)തൻെറ മുഖത്ത് അതിൽ അനിഷ്ടം പ്രകടമായി. നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തോട്: 'താങ്കളുടെ ധർമ്മം അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (മകൻ സവാരി ചെയ്തതുകൊണ്ട് അതിന് ദോഷം ബാധിക്കുകയില്ല) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി (ഇബ്നു അബീഹാതിം)

۞ كُلُّ ٱلطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِلَّا مَا

93 എല്ലാ ഭക്ഷണ (പദാർത്ഥ) വും ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്ക് അനുവദനീയമാ

---

[*] അനസ് (റ)ൻെറ മാതാവിനെ അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു.

حَرَّمَ إِسْرَٰٓءِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ ٱلتَّوْرَىٰةُ ۗ قُلْ فَأْتُوا۟ بِٱلتَّوْرَىٰةِ فَٱتْلُوهَآ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿٩٣﴾

യിരുന്നു; - തൗറാത്ത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി ഇസ്രാഈല്‍ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ സ്വന്തം പേരില്‍ നിഷിദ്ധമാക്കിയ തൊഴികെ (നബിയേ) പറയുക: ''എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ തൗറാത്ത് കൊണ്ടുവന്ന് അത് (ഒന്ന്) വായിക്കുവിന്‍- നിങ്ങള്‍ സത്യവാന്‍മാരാണെങ്കില്‍!

فَمَنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٩٤﴾

94 എന്നിട്ട്, അതിനുശേഷം ആര്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പേരില്‍ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചുവോ, എന്നാല്‍, അക്കൂട്ടര്‍ തന്നെയാണ് അക്രമികള്‍.''

قُلْ صَدَقَ ٱللَّهُ ۗ فَٱتَّبِعُوا۟ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

95 (നബിയേ) പറയുക: ''അല്ലാഹു സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ആകയാല്‍, ഇബ്റാഹീമിന്‍റെ (അദ്ദേഹം) ശുദ്ധമനസ്കനായ നിലയില്‍ (സ്വീകരിച്ച-നടപടി) മാര്‍ഗ്ഗം നിങ്ങള്‍ പിന്‍പറ്റുവിന്‍. അദ്ദേഹം മുശ്രിക്കു [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളില്‍ പെട്ടവനായിരുന്നില്ലതാനും.''

---

93 كُلُّ الطَّعَامِ എല്ലാ ഭക്ഷണവും. كَانَ حِلاًّ അനുവദനീയം (ഹലാല്‍) ആയിരുന്നു. لِّبَنِى إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈല്‍ സന്തതികള്‍ക്ക്. إِلاَّ مَا حَرَّمَ ഹറാം (നിഷിദ്ധം) ആക്കിയതൊഴികെ. إِسْرَائِيلُ ഇസ്റാഇല്‍ (യഅ്ഖൂബു). عَلَى نَفْسِهِ തന്‍റെ സ്വന്തത്തിന്‍റെമേല്‍. مِن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن تُنَزَّلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന്‍റെ. التَّوْرَاةُ തൗറാത്ത്. قُلْ പറയുക. فَأْتُوا എന്നാല്‍ വരുവിന്‍. بِالتَّوْرَاةِ തൗറാത്തും കൊണ്ട്. فَاتْلُوهَا എന്നിട്ടത് പാരായാണം ചെയ്വിന്‍. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കില്‍. صَادِقِينَ സത്യവാന്‍മാര്‍. **94** فَمَنِ افْتَرَى എന്നിട്ട് (എന്നാല്‍) ആര്‍ കെട്ടിച്ചമച്ചുവോ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പേരില്‍. الْكَذِبَ വ്യാജം, കളവ്. مِن بَعْدِ ശേഷം. ذَلِكَ അതിന്‍റെ. فَأُولَئِكَ هُمُ എന്നാല്‍ അക്കൂട്ടര്‍ തന്നെ. الظَّالِمُونَ അക്രമികള്‍. **95** قُلْ പറയുക. صَدَقَ اللهُ അല്ലാഹു സത്യം പറഞ്ഞു. فَاتَّبِعُوا ആകയാല്‍ നിങ്ങള്‍ പിന്‍പറ്റുവിന്‍. مِلَّةَ മാര്‍ഗ്ഗത്തെ. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്‍റെ. حَنِيفًا ശുദ്ധ(ഋജു) മനസ്കനായ നിലയില്‍. وَمَا كَانَ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നതുമില്ല. مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്രിക്കുകളില്‍പെട്ട(വന്‍).

കണ്ട് കിട്ടുന്ന വിടവുകളെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നബി (ﷺ) യെയും, ഇസ്ലാമിനെയും ആക്ഷേപിക്കുക പതിവാക്കിയവരാണല്ലോ യഹൂദികള്‍. ഇസ്റാഈല്യര്‍ നിഷിദ്ധമായി ഗണിച്ചു വന്നിരുന്ന ചില ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കള്‍ ഇസ്ലാമില്‍ അനുവദിക്കപ്പെട്ടത് അക്കൂട്ടത്തില്‍ അവര്‍ അതിനൊരു പഴുതാക്കി ഉപയോഗിച്ചു. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പിന്‍മാഗിയും, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുമാണ് മുഹമ്മദ് എന്നല്ലേ അവന്‍ പറയുന്നത്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) മുതല്‍ക്കുള്ള പ്രവാചകന്‍മാര്‍ നിഷിദ്ധമായ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ആ പദാര്‍ത്ഥങ്ങള്‍ മുഹമ്മദിന് എങ്ങിനെ അനുവദനീയമാകും? ഇതായിരുന്നു അവരുടെ ആക്ഷേപം. അതിനുള്ള മറുപടിയാണിത്.

ഇസ്രാഈലീ ഗോത്രങ്ങളുടെ പിതാവും, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പൗത്രനുമായ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയാണ് ഇസ്രാഈല്‍. അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ കാലം വരെ ഇസ്റാഈല്യര്‍ക്ക് എല്ലാ ഭക്ഷ്യപദാര്‍ത്ഥങ്ങളും പൊതുവെ അനുവദനീയമായിരുന്നു. പിന്നീട്, ചില കാരണങ്ങളാല്‍ അദ്ദേഹം ചില വസ്തുക്കളെ താന്‍ ഉപയോഴിക്കുകയില്ലെന്ന് വെച്ച് സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കുകയുണ്ടായി. ഇത് മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും തൗറാത്തിന്‍റെയും മുമ്പാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നിഷിദ്ധമാക്കിയവ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളും ആ വസ്തക്കളെ നിഷിദ്ധമായി ഗണിച്ചുപോന്നു. അങ്ങിനെ, തൗറാത്തു അവതരിച്ചപ്പോൾ, ഒന്നുകിൽ-നിസാഉ്, 160ലും ആൻആം 146ലും കാണാവുന്നതുപോലെ-അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അവർക്ക് ചില വസ്തുക്കൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ട കൂട്ടത്തിൽ അവയും അവർക്ക് നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ, തൗറാത്തിൽ അവയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ നിരോധം ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും പാരമ്പര്യമായി അവർ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ആ നിരോധം തങ്ങളുടെ ഒരു സ്ഥിരം മതനിയമമായി ഇസ്റാഈല്യർ ആചരിച്ചുവന്നു. (ഇങ്ങിനെ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്) രണ്ടിൽ ഏതായാലും ആ വസ്തുക്കൾ മത ദൃഷ്ട്യാ അവർക്ക് നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് - അല്ലെങ്കിൽ തൗറാത്തിൽ അവ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന്-തൗറാത്തിൽനിന്ന് തെളിയിക്കുവാൻ യഹൂദികൾക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ സത്യവാദികളാണെങ്കിൽ തൗറാത്ത് കൊണ്ട് വന്നു വായിക്കുവിൻ എന്ന് അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നത്.

ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുവാൻ അവർ തയ്യാറായിരുന്നവെങ്കിൽ-ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം-ആക്ഷേപത്തിനിടയായ ആ വസ്തുക്കൾ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ കാലത്ത് നിഷിദ്ധ മായിരുന്നില്ലെന്നും, ഇസ്റാഈല്യരുടെ ധിക്കാരം കാരണം പിന്നീട് അവരുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്ക പ്പെട്ടതാണെന്നും തൗറാത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകും. അപ്പോൾ, നബി (ﷺ) ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)ൻെറ മാർഗ്ഗം കൈവെടിഞ്ഞുവെന്നുള്ള അവരുടെ വാദം കളവായി പുലരുകയും ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ- രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം-ആ വസ്തുക്കൾ നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളായി തൗറാത്തിൽ കാ ണുകയില്ല. അവ നിഷിദ്ധങ്ങളാണെന്നുള്ള അവരുടെ വാദം അവർ പരമ്പരാഗതമായി അം ഗീകരിച്ചുപോന്ന ഒരു സ്വയംകൃത നിയമം മാത്രമാണെന്നും. അതിൽ നബി (ﷺ) യെ ആക്ഷേപി ക്കുവാൻ വകയൊന്നുമില്ലെന്നും വ്യക്തമാവുകയും ചെയ്യും. ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം ബലപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം, ഇവിടെ ഒരു സംശയം വരാം. ബൈബിളിൽ (ലേവ്യപുസ്തകം, 11ൽ 4-6; ആവർത്തനം, 14ൽ 7) ഒട്ടകം, മുയൽ മുതലായ ചിലത് നിഷിദ്ധമാണെന്ന് കാണാമല്ലോ, ഇത് യഹൂദികൾക്ക് തൗറാത്തിൽ നിന്ന് വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചുകൂടേ? ഇതാണ് സംശയം. തൗറാത്തിൻെറ അസ്സൽ പകർപ്പിൽ ഇല്ലാത്തതും, പിന്നീട് പലതും അതിൽ എഴുതിച്ചേർക്കപ്പെട്ട കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതു മാണിത് എന്നത്രെ ഇതിന് മറുപടി. ഇതോ, ഇതുപോലെയുള്ള വല്ല പ്രസ്താവനയോ സാക്ഷാൽ തൗറാത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ വെല്ലുവിളിക്ക് അവകാശമില്ല. വെല്ലുവിളിച്ചാൽ യഹൂദികൾക്ക് തങ്ങളുടെ വാദം തെളിയിക്കുവാൻ അത് നല്ല അവസരമാകുകയും ചെയ്തേക്കു മായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവരാരും അതിന് മുതിരാതിരുന്നത്, അക്കാലത്ത് അവരുടെ പക്കലുള്ള തൗറാത്തിൽ അതില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നും, അത് പിന്നീട് എങ്ങിനെയോ അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്ത പ്പെട്ടതാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബി ഏതെല്ലാം വസ്തുക്കളെയാണ് നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നത്, അതിന് കാരണമെന്തായിരുന്നു എന്നൊന്നും പറയത്തക്ക തെളിവ് കാണുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ ഒരു രോഗത്തെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഒട്ടകത്തിൻെറ മാംസവും പാലും നിഷിദ്ധമാക്കിയെന്നും മറ്റുമൊക്കെ ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഏതായാലും തൗറാത്തു വായിച്ചു തങ്ങളുടെ വാദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ യഹൂദികൾ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. അവരുടെ ആരോപണം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും, വാദം അല്ലൂഹുവിൻെറ പേരിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യാ ജമാണെന്നും ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമായി. ആരോപണം തെറ്റാണെന്ന് തെളിഞ്ഞിരിക്കെ, ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്ന അവർ ആ ശുദ്ധമനസ്കനായിരുന്ന പ്രവാചകവര്യൻ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന യഥാർത്ഥമാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണല്ലോ. അതിന് അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതാണ് 95-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അതോടൊപ്പം, വേദക്കാരിലോ അറബികളിലോ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള ശിർക്കുകളൊന്നും തീണ്ടാത്ത ഏകദൈവ വിശ്വാസിയായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള

ശാഖാപരമായ അനുഷ്ഠാന കാര്യങ്ങളെക്കാൾ വില കൽപിക്കപ്പെടേണ്ടത് ശിർക്ക്-തൗഹീദുകൾക്കാണെന്ന ഒരു സൂചനയും അതിൽ കാണാം.

إِنَّ أَوَّلَ بَيۡتٖ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكٗا وَهُدٗى لِّلۡعَٰلَمِينَ ﴿٩٦﴾

96 നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായ ഒന്നാമത്തെ വീട്, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ടതായും, ലോകർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനമായുംകൊണ്ട് ബക്കഃ [മക്കഃ]യിലുള്ളതു തന്നെയാകുന്നു.

فِيهِ ءَايَٰتُۢ بَيِّنَٰتٞ مَّقَامُ إِبۡرَٰهِيمَۖ وَمَن دَخَلَهُۥ كَانَ ءَامِنٗاۗ وَلِلَّهِ عَلَى ٱلنَّاسِ حِجُّ ٱلۡبَيۡتِ مَنِ ٱسۡتَطَاعَ إِلَيۡهِ سَبِيلٗاۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٩٧﴾

97 അതിൽ സുവ്യക്തങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്-(വിശിഷ്യ) 'മഖാമു ഇബ്റാഹീം' [ഇബ്റാഹീം നിന്ന സ്ഥലം]. അതിൽ ആർ പ്രവേശിച്ചുവോ അവൻ നിർഭയനായിരിക്കുന്നതാണ്. ആ വീട്ടിങ്കൽ 'ഹജ്ജ്' ചെയ്യൽ മനുഷ്യർക്ക് അതിലേക്ക് (ചെന്നെത്തുവാനുള്ള) മാർഗ്ഗം സാധിച്ചു കിട്ടിയവർക്ക്- അല്ലാഹുവിനോട് (ബാധ്യത) ഉണ്ട്. വല്ലവരും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ലോകരെ സംബന്ധിച്ച് അനാശ്രയനാകുന്നു.

---

96 إِنَّ أَوَّلَ നിശ്ചയമായും ഒന്നാമത്തേത്. بَيْتٍ വീട്. وُضِعَ വെക്കപ്പെട്ട(സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട). لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി. لَلَّذِي യാതൊന്നു തന്നെ. بِبَكَّةَ ബക്ക(മക്ക)യിലുളള. مُبَارَكًا ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ, അനുഗ്രഹീതമായിക്കൊണ്ട്. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനവും. لِّلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്. **97** فِيهِ അതിലുണ്ട്. آيَاتٌ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. بَيِّنَاتٌ വ്യക്തങ്ങളായ. مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൻെറ (നിന്ന) സ്ഥലം. وَمَن دَخَلَهُ ആർ അതിൽ കടന്നുവോ. كَانَ آمِنًا അവൻ നിർഭയനായി. وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനോടുണ്ട്. عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യരുടെമേൽ (കടമ-ബാധ്യത). حِجُّ الْبَيْتِ (ആ) വീട്ടിനെ കരുതിച്ചെല്ലൽ (ഹജ്ജ്-തീർത്ഥാടനം-ചെയ്യൽ). مَنِ اسْتَطَاعَ സാധ്യമായവർക്ക്. إِلَيْهِ അതിലേക്ക് (ചെല്ലുവാൻ). سَبِيلًا മാർഗ്ഗം, മാർഗ്ഗത്താൽ. وَمَن كَفَرَ ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചാൽ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَنِيٌّ ധന്യനാണ്, അനാശ്രയനാണ്. عَنِ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽനിന്ന്, ലോകരെ സംബന്ധിച്ച്.

വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രവും പുണ്യസ്ഥലവുമായി അംഗീകരിച്ചു വന്നതു ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ്സായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) യെപ്പറ്റി അവർ പറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളിൽ ഒന്ന് അവിടുന്ന് കഅ്ബയെ ഖിബ്ലയും, തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രവുമായി സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതായിരുന്നു. താരതമ്യേന ഈ ആക്ഷേപം കുറച്ച് പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് ഇതിന് ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ഖുർആനിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു കാണാം. അവയിൽ ഒന്നത്രെ ഈ സ്ഥലവും. സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ ചിലതെല്ലാം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുമുണ്ട്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ കൈക്ക് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് മാത്രമല്ല. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി ജനങ്ങൾക്കായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ ആരാധനാ മന്ദിരവും, പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മേൻമകളും അടങ്ങിയതുമാണത്. അത് കൊണ്ട് മറ്റെല്ലാ ആരാധനാ മന്ദിരങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായതാണത്. അവിടെ വന്ന് ഹജ്ജ് സംബന്ധമായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്വാൻ സാധിക്കുന്ന എല്ലാവരും അത് നിർവ്വഹിക്കൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള മനുഷ്യരുടെ കടമയാകുന്നു. അവിടെ പ്രവേശിച്ചവർക്കെല്ലാം അതൊരു അഭയസ്ഥാനവുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, വേദക്കാർ വിശേഷിച്ചും അതിനെ തങ്ങളുടെ ആരാധനാകേന്ദ്രമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നൊക്കെയാണ് ചുരുക്കത്തിൽ

ഇവിടെ പറഞ്ഞ മറുപടിയുടെ താല്‍പര്യം. ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യം അംഗീകരിക്കുവാന്‍ തയ്യാറില്ലാത്തവര്‍ അവിശ്വാസികളാണെന്നും. ആര്‍ തന്നെ അവിശ്വസിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന് അതുകൊണ്ട് യാതൊരു ദോഷവും ഭവിക്കുവാനില്ലെന്നും ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ജനങ്ങള്‍ക്ക് ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ആരാധനാമന്ദിരം ബക്കാ എന്ന(*) മക്കായില്‍ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കഅ്ബയാണെന്ന് പറഞ്ഞതില്‍ നിന്ന് അതിനു മുമ്പ് അങ്ങിനെ ഒരു ആരാധനാകേന്ദ്രമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) നബിക്ക് മുമ്പ് തന്നെ കഅ്ബ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, കാലക്രമത്തില്‍ അത് നശിച്ചുപോയ ശേഷം അതിന്‍െറ അടിത്തറയില്‍ നിന്ന് വീണ്ടും അതിനെ കെട്ടിപ്പൊക്കി പുനര്‍നിര്‍മ്മാണം ചെയ്യുകയാണദ്ദേഹം ചെയ്തതെന്നുമാണ് പല മഹാന്‍മാരുടെയും അഭിപ്രായം. ഇതിന് പിന്‍ബലമായി പല രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ മാര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍ ബലവത്തല്ല. അതേ സമയം, ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്ന് തീരുമാനിക്കത്തക്കവിധം ഖുര്‍ആനില്‍ നിന്നും ഹദീസില്‍ നിന്നും വ്യക്തമായ തെളിവുകളും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് വാസ്തവം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിടുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. രണ്ടായാലും ഭൂമിയില്‍ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാന്‍ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ മന്ദിരം കഅ്ബയാണെന്നുള്ളതില്‍ സംശയമില്ല. ബൈത്തുല്‍ മുഖദ്ദസ്സാകട്ടെ, സുലൈമാന്‍ (عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.(†) മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കുശേഷം നാനൂറോ അഞ്ഞൂറോ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു അത്. ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ ശേഷം പല നൂറ്റാണ്ടുകള്‍ കഴിഞ്ഞാണ് മൂസാ (അ)ന്‍െറ കാലം. അപ്പോള്‍, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സ്ഥാപിതമായ കഅ്ബയെ തങ്ങളുടെ ആരാധനാകേന്ദ്രമായി അംഗകരിക്കുന്നതില്‍ അവര്‍ക്ക് വൈമനസ്യമുണ്ടാവാന്‍ ന്യായമില്ല. നബി (ﷺ) അതിനെ ഖിബ്ലയായി സ്വീകരിച്ചതിനെ ആക്ഷേപിക്കുവാനു ന്യായമൊന്നുമില്ല.

ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ആരാധനാമന്ദീരം എന്നത് മാത്രമല്ല കഅ്ബയുടെ പ്രാധാന്യം. അത് അല്ലാഹുവിനാല്‍ ആശീര്‍വദിക്കപ്പെട്ടതും-അഥവാ അനുഗൃഹീതമായും-ലോകര്‍ക്ക് മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനകേന്ദ്രവുമാകുന്നു. (**مباركا وهدي للعالمين**) അവിടെ ആരാധനാകര്‍മ്മങ്ങള്‍ നടത്തുന്നവര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്ന് മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, വമ്പിച്ച പുണ്യഫലങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു. മറ്റുപള്ളികളില്‍ വെച്ച് ചെയ്യുന്നതിനെക്കാള്‍ അനവധി ഇരട്ടി പ്രതിഫലം അവിടെ വെച്ച് ചെയ്യുന്ന കര്‍മ്മങ്ങള്‍ക്ക് ലഭിക്കുമെന്ന് നബിവചനങ്ങളില്‍ വന്നിട്ടുള്ളത് സ്മരണീയമാണ്. മുസ്ലിം സമുദായത്തിലുണ്ടായ എല്ലാ നന്‍മകള്‍ക്കുമുള്ള മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം ആരംഭിച്ചത് അവിടെ നിന്നാണല്ലോ. ആ മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കില്‍ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തില്‍ തുടര്‍ന്നു കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അതിന്‍െറ പ്രാധാന്യത്തെയും, പവിത്രതയെയും തെളിയിക്കുന്ന ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. (**فيه ايات بينات**) ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) കഅ്ബ നിര്‍മ്മാണം കഴിഞ്ഞിട്ട് പല ആയിരം കൊല്ലങ്ങള്‍ കഴിഞ്ഞു. സമുദായമദ്ധ്യേ അനേകം മാറ്റങ്ങളും കഴിഞ്ഞുപോയി. എന്നിട്ടും അന്ന്തൊട്ട് ഇന്നോളം ഇടതടവ് ബാധിക്കാതെ ആ മന്ദിരം ജനങ്ങളാല്‍ ആദരിക്കപ്പെട്ടും ശ്രുശ്രൂഷിക്കപ്പെട്ടും കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നതും, അതിനെ നശിപ്പിക്കുവാനൊരുങ്ങി വന്ന ആനപ്പട്ടാളത്തില്‍ നിന്ന് ഒരു അസാധാരണ മാര്‍ഗ്ഗത്തിലൂടെ അല്ലാഹു അതിനെ രക്ഷപ്പെടത്തിയതും പോലെ

---

* മക്ക എന്നതിന് പകരം ബക്ക എന്നും മുന്‍കാലത്തു പറയപ്പെട്ടിരുന്നു.

† ബൈബിളില്‍ ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതിങ്ങിനെയാണ്: 'യിസ്റായേല്‍ മക്കള്‍ മിസ്റയീം ദേശത്തു നിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്‍െറ നാനൂറ്റി എണ്‍പതാം സംവല്‍സരത്തില്‍ യിസ്റായേലില്‍ ശാലോമോന്‍െറ വാഴ്ചയുടെ നാലാം ആണ്ടില്‍ അവന്‍ യോഹാവയുടെ ആലയം (ബൈത്തുല്‍ മുഖദ്ദുസു) പണിവാന്‍ തുടങ്ങി', (1 രാജാക്കള്‍: 6ല്‍ 21) ദാവൂദു (عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്തു തന്നെ ആരംഭിച്ചുവെന്നും പിന്നീടു മകന്‍ സുലൈമാന്‍ (عليه السلام) നബിയാണതു പൂര്‍ത്തിയാക്കിയതെന്നും ഒരു അഭിപ്രായം ഉണ്ട്.

യുള്ള പലതും ഇതിന് ഉദാഹരണമത്രെ. ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ നോക്കുമ്പോൾ സഫാ, മർവ, മിനാ, സംസം മുതലായവയും ഉദാഹരണങ്ങളായി എടുക്കാവുന്നതാണ്

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്ത്പറയാവുന്നതും, വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒന്നിലധികം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമത്രെ 'ഇബ്റാഹീം മഖാം' (**مقام ابراهيم**)ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറ 125-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് അന്ന് തൊട്ട് ഇന്നോളം ആ കല്ല് ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, പണ്ട്കാലം മുതൽക്കേ എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചുവന്ന ഒരു തത്വമാണ് അവിടെ ആർ തന്നെ പ്രവേശിപ്പിച്ചാലും അവൻ നിർഭയനാണ് (**مقام ابراهيم**) എന്നുള്ളതും. എത്ര വമ്പിച്ച അക്രമിയോ, കുറ്റവാളിയോ ആയാലും അവിടെ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞവന് അതൊരു പരിപൂർണ്ണ അഭയസ്ഥാനം തന്നെ. അവൻ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയോ അക്രമിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്കയില്ല. സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളെ വെട്ടിക്കൊന്ന ഘാതകനെ അവിടെ വെച്ചു കണ്ടാൽ, അവൻ പുറത്തുകടക്കുന്നത് നോക്കിനിൽക്കുവാനേ ഭരാണാധികൾക്ക്പോലും നിർവ്വാഹമുള്ളു. അവിടെവെച്ച് പ്രതികാര നടപടി എടുത്തുകൂടാ. കൂടാതെ, ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്ന് കൊല്ലംതോറും ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിനായി വരുന്നവർ നിർഭയരായി വന്നുപോകാത്തവണ്ണം ഹജ്ജുമാസത്തിലും അതിൻെറ മുമ്പും പിമ്പുമായി ദുൽഖഅദ്, മുഹറം എന്നീ മാസങ്ങളിലും മുമ്പ് മുതലേ യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇടക്കുവെച്ച് ഉംറ കർമ്മം ചെയ്വാൻ ചെല്ലുന്നവരുടെ സൗകര്യാർത്ഥം റജബ് മാസവും യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തും, ഇസ്‌ലാമിലും നിലവിലുള്ള കാര്യങ്ങളത്രെ. മക്കാഹറമിൽവെച്ച് ആയുധം ധരിക്കുവാനോ, ജീവികളെ വേട്ടയാടുവാനോ പാടില്ല. വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളും നശിപ്പിക്കുന്നതുപോലും നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ ഭവനമെന്ന നിലക്കും, അനുഗൃഹീതവും മാർഗ്ഗദർശകവും അഭയസ്ഥാനവുമായ കേന്ദ്രമെന്ന നിലക്കും വേദക്കാരടക്കം എല്ലാവരും അതിനെ തങ്ങളുടെ ആരാധനാ കേന്ദ്രവും തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രവുമായി അംഗീകരിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാകുന്നു. അതെ, ആ മന്ദിരത്തിങ്കൽചെന്ന് ഹജ്ജ് കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കൽ അല്ലാഹുവിനോട് ജനങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു ബാദ്ധ്യതയാണ്. (**و لله علي الناس حج البيت**) പക്ഷേ, ഭൂലോകത്തിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും അതിന് സാദ്ധ്യമായെന്ന് വരികയില്ല. ശാരീരികമായും, സാമ്പത്തികമായും, ഗതാഗതസംബന്ധമായും മറ്റുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവിടേക്ക് പോയി വരുവാനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കുള്ള സാദ്ധ്യത ആർക്കുണ്ടോ അവർക്ക് മാത്രമേ അത് നിർബന്ധമുള്ളു. (**من استطاع اليه سبيلا**) കഴിവുള്ളവർക്ക്പോലും കൊല്ലംതോറും ഹജ്ജ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത് പ്രയാസകരമാകകൊണ്ട് ആയുഷ്കാലത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ അത് നിർബ്ബന്ധമായി ചെയ്യേണ്ടതുള്ളുവെന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മേൽ പ്രസ്ഥാവിച്ചതിൽനിന്ന് കഅ്ബാ മന്ദിരത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യവും, അതിനെ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആരാധനാ കേന്ദ്രവും, തീർത്ഥാടന സ്ഥാനവുമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകതയും വ്യക്തമായല്ലോ. അപ്പോൾ, ഇതംഗീകരിക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും തയ്യാറില്ലാതിരിക്കുന്നത് തികച്ചും അവിശ്വാസവും സത്യനിഷേധവുമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ആർ അവിശ്വസിച്ചാലും അതിൻെറ ദോഷഫലം അവർ തന്നെ അനുഭവിക്കുമെന്നല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന് അതുകൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. ലോകരിൽ ആരുടെയും ആശ്രയം വേണ്ടാത്ത ധന്യനത്രെ അവൻ.
(**ومن كفر فان الله غني عن العالمين**) ലോകരെല്ലാം അവിശ്വാസികളായിരുന്നാലും, ഒരു വ്യക്തിപോലും കഅ്ബയുടെ അടുക്കൽചെന്ന് ഹജ്ജ് കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാതായാലും അല്ലാഹുവിന് അതുകൊണ്ട് യാതൊരു കോട്ടവും കുറവും ബാധിക്കുവാനില്ല എന്നു സാരം.

നബി (ﷺ) ഒരു പ്രസംഗത്തില്‍ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: ''മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ മേല്‍ അല്ലാഹു ഹജ്ജു കര്‍മ്മം'ഫര്‍ളാ'ക്കി (നിര്‍ബന്ധ നിയമമാക്കി) യിരിക്കുന്നു. അതിനാല്‍ നിങ്ങള്‍ ഹജ്ജു ചെയ്യണം.'' അപ്പോള്‍, ഒരാള്‍ ചോദിച്ചു: ''അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലേ, എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും വേണമോ?'' തിരുമേനി മൗനം അവലംബിച്ചു. അങ്ങനെ, അയാള്‍ മൂന്നുവട്ടം ആവര്‍ത്തിച്ചു ചോദിച്ചു. അപ്പോള്‍ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞാന്‍ 'അതേ' എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കില്‍ അത് (കൊല്ലം തോറും) നിര്‍ബ്ബന്ധമാകുമായിരുന്നു. നിങ്ങള്‍ക്കത് സാധ്യമാകാതെ വരുകയും ചെയ്യും.'' പിന്നീട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞാന്‍ നിങ്ങളെ (കൂടുതല്‍ വിശദീകരണം നല്കാതെ) വിട്ടേക്കുമ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ (കൂടുതല്‍ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ) എന്നെ വിട്ടേക്കുവിന്‍. നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവര്‍ നാശത്തില്‍ പതിച്ചത് അവരുടെ ചോദ്യത്തിന്‍െറ ആധിക്യവും, അവരുടെ നബിമാരോട് അവര്‍ക്കുള്ള അഭിപ്രായ ഭിന്നിപ്പും നിമിത്തമായിരുന്നു. ആകയാല്‍, ഞാന്‍ നിങ്ങളോട് വല്ലതും കല്‍പിച്ചാല്‍, നിങ്ങള്‍ അതില്‍ നിന്ന് നിങ്ങള്‍ക്ക് കഴിയുന്നത്ര നിര്‍വ്വഹിക്കുവിന്‍. നിങ്ങളോട് ഞാന്‍ വല്ലതിനെക്കുറിച്ചും, വിരോധിച്ചാല്‍ നിങ്ങള്‍ അത് (അപ്പടി) വര്‍ജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍.'' (ബു;മു) ഹജ്ജിന്‍െറ നിര്‍ബന്ധം ഒരു പ്രാവശ്യമാണുള്ളതെന്നും, കഴിയുന്നത്ര അത് വര്‍ദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ നല്ലതാണെന്നും ഈ തിരുവചനത്തില്‍നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അബൂഹുറൈറ: (رضي الله عنه) യില്‍നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ ഹദീസിലെ ചോദ്യകര്‍ത്താവ് അഖ്റഉബ്നുഹാബിസ് **(الفرع بن حابس رض)** ആയിരുന്നുവെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഇതുസംബന്ധിച്ച് നിവേദനം ചെയ്ത വേറൊരു ഹദീസില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. ആ ഹദീസില്‍ 'വല്ലവരും കൂടുതല്‍ (ഹജ്ജു) ചെയ്താല്‍ അത് ഐഛിക കര്‍മ്മമാണ്' എന്നുകൂടി നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായും ഉണ്ട്. (അ;ന: ദാരിമി) വേറൊരു നബി വചനം അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ഒരാള്‍ ഹജ്ജ് ചെയ്യുകയും, (അതില്‍) സ്ത്രീ സല്ലാപമോ തോന്നിയവാസമോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവന്‍െറ ഉമ്മ അവനെ പ്രസവിച്ച ദിവസത്തിലെന്നപോലെ (പാപരഹിതനായി) അയാള്‍ മടങ്ങുന്നതാണ്.' (ബു;മു) അദ്ദേഹം തന്നെ ഉദ്ധരിച്ച വേറൊരു നബി വചനത്തിന്‍െറ സാരം: ഒരു ഉംറ (കര്‍മ്മം) അടുത്ത ഉംറ വരെയുള്ള പാപങ്ങള്‍ക്ക് പ്രായശ്ചിത്തമായിരിക്കും. പുണ്യപ്പെട്ട (കോട്ടവും പോരായ്മയും ബാധിക്കാത്ത) ഹജ്ജാകട്ടെ, അതിന് സ്വര്‍ഗ്ഗമല്ലാതെ പ്രതിഫലവുമില്ല.' (ബു;മു)

വേദക്കാര്‍ കഅ്ബയുടെ മഹത്വവും പ്രാധാന്യവും അംഗീകരിക്കുവാന്‍ തയ്യാറാകാതിരിക്കുകയും, നബി (ﷺ) അത് അംഗീകരിച്ചതിന്‍െറ പേരില്‍ ആക്ഷേപവും ഉന്നയിക്കുകയും ചെയ്തതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ വചനങ്ങളില്‍ കഅ്ബയുടെയും ഹജ്ജിന്‍െറയും സ്ഥാനം വിവരിച്ചത്. അവരുടെ അവിശ്വാസമാണിതിന് കാരണമെന്ന് ധ്വനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത വചനത്തില്‍ അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് പറയുന്നു:-

قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

98 (നബിയേ) പറയുക: ''വേദക്കാരേ, എന്തിനാണ് നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളില്‍ അവിശ്വസിക്കുന്നത്? നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു (ദൃക്ക്) സാക്ഷിയാണല്ലോ!''

قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَآءُ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

99 പറയുക: ''വേദക്കാരേ, എന്തിനാണ് നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്ന് -അതിനു വക്രതയെ ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ട് വിശ്വസിച്ചവരെ തട്ടിക്കളയുന്നത്?- നിങ്ങള്‍ (അതിന്) സാക്ഷികളാണെന്നിരിക്കെ! നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനൊന്നുമല്ല.

98 قُلْ പറയുക. يَا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരെ. لِمَ تَكْفُرُونَ നിങ്ങളെന്തിന് അവിശ്വസിക്കുന്നു. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. شَهِيدٌ സാക്ഷിയാണ്. عَلَى مَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്. **99** قُلْ പറയുക. يَا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരെ. لِمَ تَصُدُّونَ നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് തടുക്കുന്നത്, തിരിച്ചുവിടുന്നത്. عَن سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. مَنْ آمَنَ വിശ്വസിച്ചവരെ. تَبْغُونَهَا അതിന് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്. عِوَجًا വക്രത, വളവുണ്ടാക്കുന്നതിനും. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ, നിങ്ങൾ. شُهَدَاءُ സാക്ഷികളുമാണ്. وَمَا اللهُ അല്ലാഹു അല്ല താനും. بِغَافِلٍ അശ്രദ്ധൻ. عَمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

വേദഗ്രന്ഥം മുഖേനയും പ്രവാചകൻമാർ വഴിയും നബി (ﷺ) യുടെയും, ഖുർആൻെറയും സത്യാവസ്ഥ ശരിക്കും വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും അല്ലാഹുവിമേതായ ആ മാർഗ്ഗം വേദക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. മാത്രമോ? സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവരെ അതിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലും വിധേന തട്ടിത്തിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമം അവർ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെല്ലാം അല്ലാഹു കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അവരെ താക്കീത് ചെയ്‌വാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നു. അവരുടെ കെണിയിൽപെടുന്നത് സൂക്ഷിക്കുവാൻ അടുത്ത വചനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളെയും ഉണർത്തുന്നു:-

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن تُطِيعُواْ فَرِيقًا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْكِتَٰبَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَٰنِكُمْ كَٰفِرِينَ ﴿١٠٠﴾

100 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസ (സ്വീകരണ)ത്തിനുശേഷം, അവർ നിങ്ങളെ അവിശ്വാസികളാക്കി മടക്കിയേക്കും. [അതു സൂക്ഷിക്കണം]

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتُ ٱللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُۥ ۗ وَمَن يَعْتَصِم بِٱللَّهِ فَقَدْ هُدِىَ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾

101 നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ അവിശ്വസിക്കും? നിങ്ങളാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കൾ ഓതികേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു; നിങ്ങളിൽ അവൻെറ റസൂലും ഉണ്ട് (എന്നിരിക്കെ)! ആർ അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നുവോ അവൻ (നേരെ) ചൊവ്വായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു.

---

100 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. إن تُطِيعُوا നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം. فَرِيقاً ഒരു വിഭാഗത്തെ, കക്ഷിയെ. مِّنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽനിന്ന്. أُوتُوا الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട. يَرُدُّوكُم അവർ നിങ്ങളെ മടക്കും. بَعْدَ إِيمانِكُمْ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുശേഷം. كَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾ. **101** وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ അവിശ്വസിക്കും. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാവട്ടെ. تُتْلَى عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിത്തരപ്പെടുന്നു. آيَاتُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ. وَفِيكُمْ നിങ്ങളിലുണ്ടുതാനും. رَسُولُهُ അവൻെറ റസൂൽ. وَمَن വല്ലവരും, ആരെങ്കിലും. يَعْتَصِم മുറുകെ പിടിക്കുന്നതായാൽ, രക്ഷ പ്രാപിച്ചാൽ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. فَقَدْ هُدِيَ എന്നാലവൻ നയിക്കപ്പെട്ടു. إِلَى صِرَاطٍ പാത (വഴി) യിലേക്ക്. مُّسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ.

സൂ: അൽബഖറ 109ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, വേദക്കാരിൽപെട്ട പലരും അസൂയ നിമിത്തം, സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അവരെ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ സൂക്ഷിക്കണം. അവരുടെ വാക്കുകൾ സ്വീകരിക്കരുത്. അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങുവാൻ കാരണമായിത്തീരും. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവൻെറ റസൂൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സംശയ നിവാരണത്തിനോ, തെളിവുകൾക്കോ, വിശദീകരണങ്ങൾക്കോ മറ്റാരേയും നിങ്ങൾക്ക് ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൈവിടാത്ത കാലത്തോളം നിങ്ങൾ നേരായമാർഗ്ഗം പിഴച്ചുപോകുകയില്ല. എന്നിങ്ങിനെ അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചും, അന്ന് അറേബയിലുണ്ടായിരുന്ന വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചും മാത്രമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് കരുതിക്കൂടാ. വേദക്കാർ-ജൂതക്രിസ്ത്യാനികൾ-മുസ്ലിംകളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ അന്നുതൊട്ട് ഇന്നോളം നടത്തിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. മുസ്‌ലിംകളെ അവരുടെ മതത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് കാലത്തിനൊത്ത ആസൂത്രിത പരിപാടികൾ പലതും അവർ സ്വീകരിച്ചും വരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളുടെ ഗുണകാംക്ഷികളും, സത്യാന്വേഷികളും, വിജ്ഞാന കുതുകികളുമെന്ന ഭാവേന ഈ ആവശ്യാർത്ഥം അടുത്തകാലത്തായി അവർ അതിന് സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന അതിസമർത്ഥമായ ഒരു മാർഗ്ഗമത്രെ ഓറിയമലിസം. പാശ്ചാത്യ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തണലിലും, അവരുടെ സഹായസഹകരണത്തോടുകൂടിയും പൗരസ്ത്യഭാഷാ സംസ്ക്കാര പഠന ഗവേഷണങ്ങളുടെ പേരിലും നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സംരംഭത്തിൻെറ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം ഇസ്‌ലാമിനെയും, ഖുർആനെയും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെയുംക്കുറിച്ച് മുസ്‌ലിംകളിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കലും, ഇസ്‌ലാമീകാദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരെ അകറ്റലുമാകുന്നു. ഖുർആനിലൂടെയും നബിചര്യയിലൂടെയും ഇസ്‌ലാമിനെ മനസ്സിലാക്കുവാനോ, ഇസ്‌ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെടുവാനോ അവസരം ലഭിക്കാതെ, ഓറിയമലിസ്റ്റുലകളുടെ സാഹിത്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെക്കുറിച്ച് വല്ലതും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടവന്ന അഭ്യസ്തവിദ്യരായ പലർക്കും അതുവഴി വളരെയധികം തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി ഉണ്ടായത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഓറിയമലിസ്റ്റുകളുടെ സാഹിത്യകൃതികളിൽ ജൂതപണ്ഡിതൻമാർക്കാണ് കൂടുതൽ കയ്യുള്ളതെന്ന സംഗതിയും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. വേദക്കാരുടെ കുതന്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയിലും, അവരിൽ പലരും സത്യവിശ്വാസികളെ അവിശ്വാസികളാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരാണെന്ന താക്കീതിലും ഇവരും ഇവരുടെ കൃതികളും ഉൾപ്പെടുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. (*)

വിഭാഗം-11

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ, വേദക്കാരെക്കുറിച്ചും, അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചും പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അടുത്ത ചില വചനങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പല ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുന്നു:-

---

* ഓറിയൻറലിസ്റ്റുകളെയും, അവരുടെ പഞ്ചസാരയിൽ പൊതിഞ്ഞ പല വിഷബീജങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ السنة ومكانتها فى ابسريع الاسلامى الدكتور مصطفى السباعى പോലെയുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപകരിക്കും. (ജ: അമാനി മൗലവി വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ ബൃഹദ് ഗ്രന്ഥം നദ്‌വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِۦ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

102 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന മുറപ്രകാരം അവനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ മുസ്ലിംകൾ ആയിക്കൊണ്ടല്ലാതെ മരണമടയുകയും ചെയ്യരുത്.

وَٱعْتَصِمُوا۟ بِحَبْلِ ٱللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا۟ ۚ وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَآءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِۦٓ إِخْوَٰنًا وَكُنتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ ٱلنَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَـٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

103 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും (ഒരുമിച്ചുകൊണ്ട്) അല്ലാഹുവിൻെറ പാശത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുകയും അരുത് നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ (പരസ്പരം) ശത്രുക്കളായിരുന്ന അവസരത്തിൽ, അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇണക്കിത്തന്നു; അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ അവൻെറ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് (പരസ്പരം) സഹോദരങ്ങളായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അഗ്നിയാകുന്ന (അഥവാ നരകമാകുന്ന) ഒരു (വമ്പിച്ച) കുണ്ടിൻെറ വക്കിലായിരുന്നു; എന്നിട്ട് നിങ്ങളെ അതിൽ നിന്ന് അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം, അല്ലാഹു അവൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കൾ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരുന്നു-നിങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

---

102 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. اتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. حَقَّ تُقَاتِهِ അവനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന മുറക്ക്. وَلاَ تَمُوتُنَّ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും മരിക്കരുത്. إِلاَّ وَأَنتُم നിങ്ങൾ ആയിക്കൊണ്ടല്ലാതെ. مُّسْلِمُونَ മുസ്‌ലികൾ (കീഴൊതുങ്ങിയവർ). **103** وَاعْتَصِمُوا നിങ്ങൾ മുറകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. بِحَبْلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പാശത്തെ. جَمِيعًا എല്ലാവരും, ഒരുമിച്ച്. وَلاَ تَفَرَّقُوا നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുക(ഛിദ്രിക്കുക)യും അരുത്. وَاذْكُرُوا ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. نِعْمَتَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ (ചെയ്ത). إِذْ كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നപ്പോൾ. أَعْدَاءً ശത്രുക്കൾ. فَأَلَّفَ എന്നിട്ടവൻ ഇണക്കി. بَيْنَ قُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ. فَأَصْبَحْتُم അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നു. بِنِعْمَتِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട്. إِخْوَانًا സഹോദരങ്ങൾ. وَكُنتُمْ നിങ്ങളാകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. عَلَى شَفَا വക്കത്ത്. حُفْرَةٍ ഒരു കുിൻെറ, കുഴിയുടെ. مِّنَ النَّارِ നരകമാകുന്ന തീയിനാലുള്ള. فَأَنقَذَكُم എന്നിട്ടവൻ നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. مِّنْهَا അതിൽ നിന്ന്. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. يُبَيِّنُ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. آيَاتِهِ അവൻെറ ആയത്തു(ലക്ഷ്യം)കളെ. നിങ്ങൾ ആയേക്കാം. لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചേക്കാം, നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കു(വാൻ വേണ്ടി).

ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്കും ദുരുപദേശങ്ങൾക്കും വഴങ്ങി സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് പിഴച്ചുപോകുന്ന സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തിയശേഷം, അങ്ങിനെ പിഴച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ചില ഉപദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകുന്നു. (1) അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന മുറപ്രകാരം സൂക്ഷിക്കണം. അവൻെറ കൽപനകൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും, അവൻെറ നിരോധങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മുഖേനയത്രെ അവനെ സൂക്ഷിക്കൽ (തഖ്‌വാ) ഉണ്ടാകുന്നത്. അവനെ മുറപ്രകാരം സൂക്ഷിക്കുക എന്നതിന് ഒരു വിശദീകരണമെന്ന നിലക്ക് ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുഅബീഹാതിം (رحمه الله) മുതലായവർ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''അവനോട്

അനുസരണക്കേട് കാണിക്കാതെ അവന് വഴിപ്പെടുക, അവനെ വിസ്മരിക്കാതെ ഓര്‍മ്മിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക, അവനോട് നന്ദികേട് കാണിക്കാതെ നന്ദി കാണിക്കുക ഇവയാണത്.'' എന്നാല്‍, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടപ്പാടുകളും, മര്യാദകളുമെല്ലാം മുറപ്രകാരം കണക്കുതീര്‍ത്ത് പൂര്‍ത്തീകരിക്കുക മനുഷ്യസാധ്യമല്ലെന്നും, അവ നിറവേറ്റുന്നതില്‍ എല്ലാവര്‍ക്കും ഒരേ നിലവാരം പുലര്‍ത്തുവാന്‍ കഴിയുകയില്ലെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവനെ മുറപ്രകാരം സൂക്ഷിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍െറ താലപര്യം-സൂ: തഗാബുന്‍, 16ല്‍ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ-ഓരോരുത്തനും അവനവന്‍െറ കഴിവനുസരിച്ച് സൂക്ഷിക്കുക എന്നാണെന്ന് മൊത്തത്തില്‍ മനസ്സിലാക്കാം. പല ഖുര്‍ആന്‍ വാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിച്ചതും അതാകുന്നു. **فاتقوا الله ما استطعتم** (നിങ്ങള്‍ക്ക് കഴിയുന്നത്ര അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍) എന്നാണ് അല്ലാഹു അവിടെ ഉപയോഗിച്ചവാക്ക്. ഒരു വ്യക്തിയോടും ആ വ്യക്തിയുടെ കഴിവിനപ്പുറം അല്ലാഹു ശാസിക്കുകയില്ല (**لا يكلف الله نفسا الا وسعها**) എന്ന് അല്ലാഹു അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

(2) മുസ്‌ലിംകളായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ മരണപ്പെടരുത്. അഥവാ മരണപ്പെടുമ്പോള്‍ മുസ്‌ലിമല്ലാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇസ്‌ലാമില്‍ നിന്ന് ഒരിക്കലും അകന്നുപോകാതെ സദാ മുസ്‌ലിംകളായി വര്‍ത്തിക്കണം. ഒരാള്‍ ദീര്‍ഘകാലം മുസ്‌ലിമായി ജീവിച്ചശേഷം അവസാന നിമിഷത്തില്‍ അവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് മരണപ്പെട്ടാല്‍ ആ ഇസ്‌ലാം കൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലല്ലോ. മുസ്‌ലിമാകുകയെന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ ജാതി മുസ്‌ലീമാകുകയെന്നല്ല തന്നെ. അല്ലാഹുവിന്‍െറ വിധിവിലക്കുകള്‍ അനുസരിച്ച് കൊണ്ട് അവന് പൂര്‍ണ്ണമായും കീഴൊതുങ്ങുക എന്നത്രെ വിവക്ഷ. (3) അല്ലാഹുവിന്‍െറ പാശത്തെ മുറുകെ പിടിക്കണം. അല്ലാഹുവിന്‍െറ പാശം അഥവാ കയര്‍ (**حبل الله**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പലരും പലവാക്കുകളില്‍ വിവരിച്ചുകാണാം. അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ഉടമ്പടി, ഖുര്‍ആന്‍, ഇസ്‌ലാം, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കല്‍, ഇസ്‌ലാമികമായ ഐക്യം എന്നും മറ്റുമാണത്. 'അല്ലാഹുവിന്‍െറ കിതാബ് (ഖുര്‍ആന്‍) ആകാശത്തുനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് നീട്ടിയിടപ്പെട്ട ഒരു കയറാണ്.' എന്ന് ഇബ്നുജരീര്‍ (ﷺ) മുതലായവര്‍ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. ആ നിലക്ക് ഖുര്‍ആനാണ് ഉദ്ധേശമെന്ന അഭിപ്രായത്തിന് മുന്‍ഗണന നല്‍കപ്പെടാം. എങ്കിലും, ശരിക്ക് പരിശോധിച്ചാല്‍ മറ്റുള്ള അഭിപ്രായങ്ങള്‍ ഇതിന് വിരുദ്ധമാകുന്നില്ലെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ഇമാംറാസീ (ﷺ)സൂചിപ്പിച്ചപോലെ, വിജയത്തിന്‍െറ യഥാര്‍ത്ഥ മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാന്‍ ആവശ്യമായതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്‍െറ പാശം തന്നെ എന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. ചിലര്‍ അവയില്‍ ചിലത് പറഞ്ഞുവെന്ന്മാത്രം.

ആദ്യത്തെ രണ്ട് ഉപദേശങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു ഉപാധിയോടുകൂടിയാണ് ഈ ഉപദേശം അല്ലാഹു നല്‍കിയിരിക്കുന്നത്. 'നിങ്ങളെല്ലാവരും (**جميعا**)' എന്നത്രെ അത്. അല്ലാഹുവിന്‍െറ പാശം മുറുകെ പിടിക്കുന്നതില്‍ ഓരോ വ്യക്തിയും തന്‍െറ കാര്യം മാത്രം ഗൗനിച്ചാല്‍ പോരാ, എല്ലാവരും പരസ്പരം സഹായിച്ചും, സഹകരിച്ചും, ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നാണത് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ ആശയം ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കികൊണ്ട് 'നിങ്ങള്‍ ഭിന്നിച്ചുപോകരുത് (**ولا تفرقوا**)' എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അഭിപ്രായ ഭിന്നപ്പുകളും, ആഭ്യന്തരവഴക്കുകളും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തല്‍ ഇതഃപര്യന്തം ഉണ്ടാക്കിത്തീര്‍ത്തിട്ടുള്ള ആപത്തുകള്‍ ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ നേരത്തെത്തന്നെ താക്കീത് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. .... **واطيعو الله ورسوله ولا تنازعوا فتفشلوا** നിങ്ങള്‍ (അല്ലാഹുവിനെയും അവന്‍െറ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിന്‍. പരസ്പരം വഴക്കടിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് ധൈര്യക്ഷയം ബാധിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ വാസന (വീര്യം) നശിച്ചുപോവുകയും ചെയ്യും. (അന്‍ഫാല്‍, 46.) ഈ വിഷയകമായ പല ആയത്തുകളും ഹദീസുകളും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. അല്ലാഹിവിന്‍െറ ഈ മുന്നറിയിപ്പ് ചെവിക്കൊള്ളാത്തതിന്‍െറ തിക്തഫലം മുസ്‌ലിം സമുദായം പൂര്‍വ്വോപരി അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ഇന്നുള്ളത്. അല്ലാഹു നമ്മെ രക്ഷിക്കട്ടെ ആമീന്‍.

(4) അല്ലാഹു ചെയ്തുതന്ന അനുഗ്രഹം ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദി കാണിക്കലും, നന്ദികേട് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള പ്രേരണയും, കൂടുതൽ അനുഗ്രഹം സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള കാരണവുമായിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം എണ്ണിയാൽ ഒടുങ്ങാത്ത വിധം കണക്കറ്റതാണെങ്കിലും ഖുർആൻ ഒന്നാമതായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന അന്നത്തെ സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒട്ടും വിസ്മരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും, ഭാവിയിലെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സ്ഥിരമായ ഒരു ചരിത്ര പാഠമായിരിക്കുവാൻ പോന്നതുമായ ഒരു അനുഗ്രഹത്തെയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇസ്ലാമിൻെറ ആവിർഭാവകാലത്ത് അറബി ഗോത്രങ്ങത്രയും അന്യോന്യം കലഹിച്ചും രക്തം ചിന്തിയും പരസ്പരം ശത്രുക്കളായികഴിയുകയായിരുന്നു. മദീനാ നിവാസികളായിരുന്ന ഔസു ഗോത്രവും, ഖസ്റജ് ഗോത്രവും തമ്മിൽ വിശേഷിച്ചും. നൂറിൽപരം കൊല്ലങ്ങളായി കടുകടുത്ത യുദ്ധങ്ങളും കലഹങ്ങളും അവർക്കിടയിൽ നിരന്തരം തുടരുകയായിരുന്നു. ഇസ്ലാം അവരെയെല്ലാം ഏകോദര സഹോദരങ്ങളാക്കി മാറ്റി. മക്കായിൽ നിന്ന് മുഹാജിറുകളും അവരും തമ്മിലാകട്ടെ ലോകചരിത്രത്തിൽ എവിടെയും ഇണകാണാത്ത വിധത്തിലുള്ള ഒരു കൂട്ടുജീവിതമാണ് ഉണ്ടായിത്തീർന്നത്. ഇതിപ്പെറ്റിയാണ് ''നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളായിരുന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹു ഇണക്കുകയും, അങ്ങനെ. നിങ്ങൾ സഹോദരങ്ങളാകുകയും ചെയ്തു'' എന്ന് പറഞ്ഞത്. മാത്രമല്ല, വിഗ്രഹാരാധാവരെയുള്ള എല്ലാ അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളിലും, തോന്നിയവാസങ്ങളിലും മുഴുകി നരകാഗ്നിയിൽവീണ് നശിക്കുവാൻ പോകുകയുമായിരുന്നു അവയെല്ലാം. നരകത്തിൻെറ വക്കിലോളം അവർ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട. മരണം ഏതു നിമിഷത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നുവോ അതേ നിമിഷത്തിൽ അവർ നരകക്കുണ്ടിലേക്ക് മറിഞ്ഞു വീഴുകയായി. ഈതായിരുന്നു അവസ്ഥ. അല്ലാഹു ഇസ്ലുമാകുന്ന അനുഗ്രഹം നൽകി അവരെ അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ രാജപാതയിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു.

പ്രസ്തുത ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ ഖുർആൻ വഴി നിങ്ങൾക്ക് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗനിരതരായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും, അതിനുവേണ്ടുന്ന ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലോഭം കൂടാതെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതരുന്നതാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് ആരും നേർവഴി തെറ്റിപ്പോകാതെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും അവസാനം ഉണർത്തുന്നു (**كذلك يبين الله**.....) വീണ്ടും അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى ٱلْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

104 (സത്യവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യട്ടെ, നന്മയിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും, സദാചാരം കൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമുദായം. (അങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് വിജയികളും.

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ تَفَرَّقُوا۟ وَٱخْتَلَفُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ ۚ وَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾

105 നിങ്ങൾ യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പോലെ ആയിരിക്കുകയും അരുത്: (വ്യക്തമായ) തെളിവുകൾ അവർക്ക് വന്നതിനു ശേഷം അവർ (പരസ്പരം) ഭിന്നിക്കുകയും, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിലാകുകയും ചെയ്തു. അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും;-

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَـٰنِكُمْ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾	106 (അതെ) ചില മുഖങ്ങൾ വെളുക്കുകയും, ചില മുഖങ്ങൾ കറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം! എന്നാൽ, യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മുഖങ്ങൾ കറുത്തുവോ അവർ,- (അവരോടു പറയപ്പെടും:) ''നിങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തിനു ശേഷം നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചുവോ?!- എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.''
وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱبْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِى رَحْمَةِ ٱللَّهِ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿١٠٧﴾	107 എന്നാൽ, യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മുഖങ്ങൾ വെളുത്തുവോ അവർ, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിലുമായിരിക്കും. അവരതിൽ ശാശ്വതൻമാരായിരിക്കുന്നതാണ്.
تِلْكَ ءَايَـٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ ۗ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٠٨﴾	108 അവ [മേൽ പറഞ്ഞതൊക്കെ] അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തു [ലക്ഷ്യം] കളാകുന്നു; യഥാർത്ഥപ്രകാരം നാം അവ നിനക്ക് ഓതിത്തരുകയാണ് അല്ലാഹു, ലോകരോട് യാതൊരു അനീതിയും (ചെയ്‌വാൻ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.
وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾	109 അല്ലാഹുവിനുള്ളതത്രെ, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം). അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു തന്നെ കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

104 وَلْتَكُن ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യട്ടെ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്, നിങ്ങളിലൂടെ. أُمَّةٌ ഒരു സമുദായം, സമൂഹം. يَدْعُونَ അവർ ക്ഷണിക്കും, വിളിക്കും. إِلَى الْخَيْرِ നന്മയിലേക്ക്, നല്ലതിലേക്ക്. وَيَأْمُرُونَ അവർ കൽപിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യും. بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരത്തിന്, സൽകാര്യം കൊണ്ട്. وَيَنْهَوْنَ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യും. عَنِ الْمُنكَرِ ദുരാചാരത്തെ (ദുഷ്കാര്യത്തെ)പ്പറ്റി. وَأُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്. الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ. **105** وَلاَ تَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കയും അരുത്. كَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പോലെ. تَفَرَّقُوا അവർ ഭിന്നിച്ചു, ഛിദ്രിച്ചു. وَاخْتَلَفُوا (അഭിപ്രായ) വ്യത്യാസത്തിലാകുകയും ചെയ്തു. مِن بَعْدِ ശേഷമായി. مَا جَاءَهُمُ അവർക്ക് വന്നതിന്. الْبَيِّنَاتُ തെളിവുകൾ. وَأُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, . لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്, അവർക്കാണ്. عَذَابٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ. **106** يَوْمَ تَبْيَضُّ വെളുക്കുന്ന ദിവസം. وُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങൾ. وَتَسْوَدُّ കറക്കുകയും ചെയ്യും. وُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങൾ. فَأَمَّا الَّذِينَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) യാതൊരുകൂട്ടർ. اسْوَدَّتْ കറുത്ത്. وُجُوهُهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ. أَكَفَرْتُم നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചുവോ. بَعْدَ إِيمَانِكُمْ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൻെറ ശേഷം. فَذُوقُوا എന്നാൽ (അതിനാൽ-ഇനി) നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ. الْعَذَابَ ശിക്ഷ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട്. تَكْفُرُونَ അവിശ്വസിക്കും. **107** وَأَمَّا الَّذِينَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) യാതൊരു കൂട്ടർ. ابْيَضَّتْ വെളുത്ത്. وُجُوهُهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ. فَفِي رَحْمَةِ കാരുണ്യ(അനുഗ്രഹ)ത്തിലായിരിക്കും. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. هُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ. خَالِدُونَ ശാശ്വതൻമാരായിരിക്കും. **108** تِلْكَ അവ, ഇവ. آيَاتُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളാണ്. نَتْلُوهَا അവ നാം ഓതിത്തരുന്നു. عَلَيْكَ നിനക്ക്. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ (മുറ)പ്രകാരം. وَمَا اللهُ يُرِيدُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ظُلْمًا ഒരനീതിയും, അക്രമത്തെ. لِّلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്, ലോകരോട്. **109** وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിൻെറതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് (എല്ലാം). وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് (തന്നെ). تُرْجَعُ മടക്കപ്പെടും, മടക്കപ്പെടുന്നു. الْأُمُورُ കാര്യങ്ങൾ.

معروف (മഅ്റൂഫ്) എന്നാൽ, 'അറിയപ്പെട്ടത്, പരിചയപ്പെട്ടത്' എന്നിങ്ങിനെയും, **منكر** (മുൻകുർ) എന്നാൽ 'വെറുക്കപ്പെട്ടത്, അപരിചിതം' എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥമാകുന്നു. ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ബുദ്ധി മുഖേനയോ, മതം മുഖേനയോ നല്ല കാര്യമായി അറിയപ്പെടുന്നതെല്ലാം 'മഅ്റൂഫും,'രണ്ടിലൊന്നു മുഖേന വെറുക്കപ്പെടുന്ന കാര്യമെല്ലാം 'മുൻകറും' ആകുന്നു 110-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യഖ്യാനത്തിൽ ഈ വാക്കുകളെപ്പറ്റി ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'മഅ്റൂഫി'ന്റെ സാക്ഷാൽ വിവക്ഷ സുപരിചിതം എന്നാണ്. ഏതൊര് കാര്യം ചെയ്യുന്നത് നല്ലതും, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിട ത്തോളം ചീത്തയായി ഗണിക്കപ്പെടാത്തതുമാണോ അതെല്ലാം 'മഅ്റൂഫാ'കുന്നു. അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെടുന്നതിന് 'മഅ്റൂഫു' എന്നു പറയുന്നത് അത് സത്യവിശ്വസികളുടെ അടുക്കൽ അറിയപ്പെട്ട തും വെറുക്കപ്പെടാത്തതുമാകകൊണ്ടാണ്. 'മുൻകറി'ന്റെ സാക്ഷാൽ വിവക്ഷ അല്ലാഹു വെറുത്ത തും, സത്യവിശ്വാസികൾ ചീത്തയായി ഗണിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവി നോട് അനുസരണക്കേടാകുന്ന കാര്യത്തിന് 'മുൻകർ' എന്നു പറയുന്നത്.' ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, പൊതുവെ നല്ല കാര്യമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതെല്ലാം **معروف** ലും പൊതുവെ ചീത്ത കാര്യമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതെല്ലാം **منكر** ലും ഉൾപ്പെടുന്നു. മലയാളത്തിൽ 'സദാചാരം, ദുരാചാരം' എന്നിങ്ങി നെയും, 'സൽക്കാര്യം, ദുഷ്കാര്യം' എന്നിങ്ങിനെയും മറ്റും സന്ദർഭമനുസരിച്ച് അതിന് വിവർത്ത നം നൽകാവുന്നതാണ്. ചില മുഖങ്ങൾ വെളുക്കുകയും മറ്റു ചിലത് കറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം കൊണ്ട് വിവക്ഷ ഖിയാമത്ത് നാളാകുന്നു. സജ്ജനങ്ങളുടെ മുഖം സന്തോഷാധിക്യ ത്താൽ അന്ന് പ്രസന്നവും പ്രകാശമയവുമായിരിക്കുകയും, ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ മുഖം ദുഃഖഭാരവും ഭയാധിക്യവും നിമിത്തം അന്ന് മ്ളാനവും ഇരുണ്ടതുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

സത്യവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം നോക്കിയാൽ പോരാ-മറ്റുള്ളവരെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നത് അവരുടെ കടമയാണ്-എന്നും, അതിനായി അവർ തമ്മതമ്മിലും മറ്റുള്ളവരെയും നല്ലകാര്യങ്ങൾക്കായി ഉപദേശിക്കുകയും, ചീത്ത കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. മുസ്ലിമായ ഓരോ വ്യക്തിക്കും തന്റെ കഴിവനുസരിച്ചും സന്ദർഭം അനുസരിച്ചും ബാധകമാകുന്നതാണ് ഈ കൽപന. അതോടുകൂടി , മതപരമായ മറ്റ് തുറകളിലെന്നപോലെ, ഈ തുറയിലും ഇറങ്ങി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം ഈ സമുദായത്തിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെ യ്തിരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു ദുരാചാരം (വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യം) കാണുന്നപക്ഷം, അവൻ തന്റെ കൈകൊണ്ട് അതുമാറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ. എനി, അതവന് സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ നാവുകൊണ്ട് (പറഞ്ഞു മാറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ). എനി, അതിനും കഴിവില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ഹൃദയം കൊണ്ട് (അതിനെ വെറുത്തുകൊള്ളട്ടെ). അതാവട്ടെ, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായ തുമാകുന്നു.'' (മു.) ഒരു രിവായത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും കൂടിയുണ്ട്: ''അതിനപ്പുറം സത്യവിശ്വാസ ത്തിൽ ഒരു കടുകുമണയളവ് ഇല്ലതാനും.'' ഈ വിഷയത്തിന് ഇസ്ലാം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ഗൗരവം എത്രത്തോളമാണെന്ന് ഈ തിരുവചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇത് സംബന്ധിച്ച് ധാരാളം ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും നബിവാക്യങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കുകവാനുണ്ടുതാനും. ഉദാഹരണാർത്ഥം ചില ഹദീസുകൾ മാത്രം ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുക:-

1. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം: ''ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾ പാപത്തിൽ മുഴുകിയപ്പോൾ അവരിലുള്ള പണ്ഡിതൻമാർ അവരെ വിരോധിച്ചു. അവർ വിരമിച്ചില്ല. എന്നിട്ട് അവർ അവരുമായി ഇരുത്തത്തിലും (സഹവാസത്തിലും) ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിലും സഹകരിക്കുകയായി. അപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അല്ലാഹു തമ്മിൽ അടിപ്പിച്ചു. (ഛിദ്രിപ്പിച്ചു.) ദാവൂദ്, സുലൈമാൻ, ഈസാ (عليه السلام) എന്നീ നബിമാരുടെ നാവു കളിലൂടെ അവരെ അവൻ ശപിക്കുകയും ചെയ്തു.......''(ദാ; തി.) 2. അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രീ

(ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ജിഹാദിൽ (ധർമ്മ സമരത്തിൽ) പെട്ടതാണ് അക്രമിയായ സുൽത്താൻെറ (ഭരണാധിപൻെറ) അടുക്കൽ ഒരു നീതി യുടെ വാക്ക് പറയൽ'' (ദാ; തി.) 3. ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽയമാൻ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനം: ''എൻെറ ആത്മാവ് യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെയാണ്! നിങ്ങൾ സദാചാരം കൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുകതന്നെ വേണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു അവൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള വല്ല ശിക്ഷാനടപടിയും നിങ്ങളിൽ നിയോഗിച്ചെന്നുവരാം. പിന്നീട്, നിങ്ങളവനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കവൻ ഉത്തരം നൽകുകയില്ല.'' (അ; തി; ജ.) കൂടുതൽ ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. സൽക്കാര്യങ്ങ ളെക്കൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുകയും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമുദായ ത്തിനേ വിജയവും പുരോഗതിയും ഉണ്ടാകുകയുള്ളുവെന്നും നമ്മെ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. (واولئك هم المفلحون)

പ്രവാചകൻമാരും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ ലഭിക്കുകയും, സത്യം ശരിക്കും മനസ്സിലായി സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, ക്രമേണ ആ സത്യത്തെ ക്കുറിച്ച് ആശയക്കുഴങ്ങളും ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളും ഉടലെടുക്കുകയും, പരസ്പരം കക്ഷിത്വവും ഛിദ്രവും ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തവരാണ് വേദക്കാർ. അവരെപ്പോലെ നിങ്ങളും ആയിത്തീര രുതെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വസികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ പാശത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചില്ല, അന്യോന്യം യോജിപ്പിലും മമതയിലും വർത്തിച്ചില്ല. പരസ്പരം സദുപദേശം നൽകുകയും ദുർവൃത്തികളിൽനിന്ന് തടയുകയും ചെയ്തതുമില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നുവെ ങ്കിൽ അവർ ഈവിധം ശോചനീയാവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരുമായിരുന്നില്ല. പരലോകത്തു വെച്ചാകട്ടെ, അതികഠിനമായ ശിക്ഷയും അപമാനവും മാത്രമാണവർക്കുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് അവരുടേതുപോലെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടാവാതിരിക്കുവാനും, നിങ്ങൾ ചരിക്കേ ണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗം നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന എല്ലാ തെളിവുകളും വിശ ദീകരണവും നാം നിങ്ങൾക്ക് തന്നുകഴിഞ്ഞട്ടുണ്ട്. ലോകത്ത് ആരോടും യാതൊരു അനീതിയും കാണിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഉദ്ദേശ്യമേയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രോയൊക്കെ ആവർത്തിച്ചും വിവരിച്ചുംതരുന്നത്. അഖിലവസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിയും ഉടമയുമത്രെ. എല്ലാം പര്യവസാനിക്കുന്നതും അവങ്കലേക്കുതന്നെ. അപ്പോൾ , അവൻ നിർദേശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രം ചരിക്കുവാനും, അവൻെറ അനിഷ്ടത്തിനും വെറുപ്പിനും കാരണമായിത്തീരുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാനും അവൻെറ സൃഷ്ടികളെല്ലാം ബാധ്യസ്ഥരാണല്ലോ. എന്നൊക്കെയാണ് -105-109 വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ ആശയത്തിൻെറ ചുരുക്കം. الله اعلم

അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിയായ ആ താക്കീത് വേണ്ടത്പോലെ ഓർമ്മിച്ചുവന്ന കാലത്തോളം മുസ്ലിം സമുദായം വിജയത്തിലും നൻമയിലും തന്നെയായിരുന്നു. എന്നുമുതൽ, ആ താക്കീതി ൻെറ ഗൗരവത്തിന് സമുദായത്തിൻെറ മനസ്സിൽ ഉലവുവന്നുവോ അന്നു മുതൽ-ആ ഉലവിൻെറ തോതനുസരിച്ച്-അതിൻെറ അനന്തരഫലവും അവരിൽ പ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, അതു അതിൻെറ അങ്ങേ അറ്റത്തെത്തുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ ചെയ്ത പ്രവചനം അക്ഷരംപ്രതി അവരിൽ പുലരുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു സമുദായത്തെ രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതായി മുആവിയ (ﷺ) ഇപ്രകാരം ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി: ''വേദക്കാർ അവരുടെ മതത്തിൽ എഴുപത്തിരണ്ട് കക്ഷിളായി പിരിഞ്ഞു. ഈ സമുദായം വഴിയെ എഴുപത്തിമൂന്നു മാർഗ്ഗക്കാരായി-അഥവാ തൽപര കക്ഷികളായി-പിരിഞ്ഞേക്കും. ഒന്നൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം നരകത്തിലായിരിക്കും. അതത്രെ 'ജമ ാഅത്ത്'. (യഥാർത്ഥ മുസ്ലിം സംഘം.) എൻെറ സമുദായത്തിൽ വഴിയെ ചില ജനങ്ങൾ വെളിക്കു വരും. പേയ് പിടിപെട്ട ആളിൽ പേയ് പടർന്നു വ്യാപിക്കുന്നതുപോലെ, തന്നിഷ്ടങ്ങൾ അവരിൽ പടർന്നു വ്യാപിക്കും. അവൻെറ ഒരു ഞരമ്പോ, സന്ധിയോ അത് പ്രവേശിക്കാതെ

ബാക്കിയായിരിക്കയില്ലല്ലോ.'' ഇമാം അഹമദ് (ﷺ) നിവേദനംചെയ്ത ഈ ഹദീസ് പല മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍കൂടിയും വന്നിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസിദ്ധ ഹദീസത്രെ.

വിഭാഗം-12

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ ۗ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ ٱلْكِتَـٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُم ۚ مِّنْهُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ ٱلْفَـٰسِقُونَ ﴿١١٠﴾

110 നിങ്ങള്‍, മനുഷ്യര്‍ക്ക്‌വേണ്ടി പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ട ഏറ്റം ഉത്തമ സമുദായമാകുന്നു. നിങ്ങള്‍ സദാചാരം കൊണ്ട് കല്‍പിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെ കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും, അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വേദക്കാര്‍ വിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കില്‍ അവര്‍ക്കത് ഏറ്റം ഉത്തമമായിരുന്നു. അവരില്‍ (ചിലര്‍) സത്യവിശ്വാസികളുണ്ട്; അവരില്‍ അധികവും തോന്നിയവാസികളത്രെ.

لَن يَضُرُّوكُمْ إِلَّآ أَذًى ۖ وَإِن يُقَـٰتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ ٱلْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١١١﴾

111 അവര്‍ വല്ല ശല്യവും (ഉണ്ടാക്കുക) അല്ലാതെ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഉപദ്രവം (ഒന്നും) ചെയ്യുകയില്ലതന്നെ. അവര്‍ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണെങ്കിലോ, അവര്‍ നിങ്ങളോട് പിന്‍ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നതുമാണ്. പിന്നെ, അവര്‍ക്ക് സഹായം ലഭിക്കുകയുമില്ല.

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوٓا۟ إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ ٱلنَّاسِ وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْمَسْكَنَةُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ٱلْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾

112 അവര്‍ എവിടെത്തന്നെ കാണപ്പെട്ടാലും (ശരി) അവരുടെ മേല്‍ നിന്ദ്യത അടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള വല്ല കയറും ജനങ്ങളില്‍ നിന്നുള്ള വല്ല കയറും സഹിതമല്ലാതെ (അവര്‍ക്കതില്‍ നിന്നു രക്ഷയില്ല.) അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള കോപവും കൊണ്ട് അവര്‍ മടങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. [അതാണവര്‍ക്ക് ലഭിച്ച നേട്ടം.] നിര്‍ഗ്ഗതിയും (അഥവാ പതിതത്വവും) അവരുടെ മേല്‍ അടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്, അല്ലാഹുവിന്‍െറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളില്‍ അവര്‍ അവിശ്വസിക്കുകയും, ഒരു ന്യായവും കൂടാതെ പ്രവാചകന്‍മാരെ അവര്‍ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തമാകുന്നു. (അതെ) അത് അവര്‍ അനുസരണക്കേട് ചെയ്തതും, അവര്‍ അതിക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചിരുന്നതും നിമിത്തമത്രെ.

---

110 كُنتُمْ നിങ്ങളാകുന്നു. خَيْرَ أُمَّةٍ ഏറ്റം ഉത്തമ സമുദായം, സമുദായത്തില്‍ ഉത്തമമായത്. أُخْرِجَتْ പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടു. لِلنَّاسِ മനുഷ്യര്‍ക്ക് വേണ്ടി, മനുഷ്യരിലേക്ക്. تَأْمُرُونَ നിങ്ങള്‍ കല്‌പിക്കുന്നു. بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരം കൊണ്ട്. وَتَنْهَوْنَ നിങ്ങള്‍ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. عَنِ الْمُنكَرِ ദുരാചാരത്തെപ്പറ്റി. وَتُؤْمِنُونَ നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവില്‍. وَلَوْ آمَنَ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍. أَهْلُ الْكِتَابِ വേദക്കാര്‍. لَكَانَ അതാകുമായിരുന്നു. خَيْرًا ഉത്തമം, ഏറ്റം നല്ലത്. لَّهُمْ അവര്‍ക്ക്. مِّنْهُمُ അവരിലുണ്ട്. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികള്‍. وَأَكْثَرُهُمُ അവരില്‍ അധി

കവും. الْفَاسِقُونَ തോന്നിയവാസി(ധിക്കാരി-തെമ്മാടി)കളത്രെ. 111 لَن يَضُرُّوكُمْ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവം വരുത്തുകയേയില്ല. إِلاَّ أَذًى ശല്യം (സ്വൈരക്കേട്-ലഘുവായ ദ്രോഹം) അല്ലാതെ. وَإِن يُقَاتِلُوكُمْ അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലോ. يُوَلُّوكُمُ അവർ നിങ്ങൾക്ക് തിരിക്കും. الْأَدْبَارَ പിൻപുറങ്ങളെ. ثُمَّ പിന്നെ. لاَيُنصَرُونَ അവർ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല. 112 ضُرِبَتْ അടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (ആക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). عَلَيْهِمُ അവരുടെമേൽ, അവരിൽ. الذِّلَّةُ നിന്ദ്യത, എളിമത്വം. أَيْنَمَا ثُقِفُوا എവിടെത്തന്നെ അവർ കാണപ്പെട്ടാലും, (എവിടെ വെച്ചു കണ്ടാലും). إِلاَّ بِحَبْلٍ വല്ല കയറും കൊണ്ടല്ലാതെ, വല്ല ബന്ധവും നിമിത്തമല്ലാതെ. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന്. وَحَبْلٍ കയറും (ബന്ധവും). مِّنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്ന്. وَبَاءُوا അവർ മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. بِغَضَبٍ കോപവുമായി. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നന്ന്. وَضُرِبَتْ അടിക്ക (ആക്ക)പ്പെടുകയും ചെയ്തു. عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ. الْمَسْكَنَةُ നിർഗ്ഗതി, പതിതത്വം. ذَلِكَ അത് (കാരണം). بِأَنَّهُمْ كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. يَكْفُرُونَ അവിശ്വസിക്കുക. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്ത് (ദൃഷ്ടാന്തം)കളിൽ. وَيَقْتُلُونَ അവർ കൊലപ്പെടുത്തി വരുകയും. الْأَنبِيَاءَ പ്രവാചകൻമാരെ. بِغَيْرِحَقٍّ ഒരു ന്യായവും (കാര്യവും-അവകാശവും) ഇല്ലാതെ. ذَلِكَ അത്. بِمَا عَصَوا അവർ അനുസരണക്കേട് ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് (നിമിത്തമാണ്). وَّكَانُوا അവരായിരുന്നതും. يَعْتَدُونَ അവർ അതിരുവിടുക, അതിക്രമം ചെയ്യുക.

كنتم خير امة اخرجت الناس എന്ന വാക്യത്തിന് പരിഭാഷയിൽ കണ്ടതുപോലെ 'നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടി പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ട ഉത്തമ സമുദായമാകുന്നു' എന്നും, 'മനുഷ്യരിലേക്ക് വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടന്ന സമുദായങ്ങളിൽ വെച്ച് ഉത്തമമായതാണ്' എന്നും അർത്ഥം വകരാവുന്നതാകുന്നു. ആദ്യത്തേതനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ ഇതരസമുദായങ്ങൾക്ക് മാതൃകയും നേതൃത്വവും നൽകുവാൻ വേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഉത്തമ സമുദായമാണെന്നും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് മനുഷ്യ സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിങ്ങളാണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠവും ഉത്തമവുമായ സമുദായമെന്നും സാരമാകുന്നു. രണ്ടും അവസാനം ഒരേ ആശയത്തിൽ തന്നെയാണ് കലാശിക്കുന്നതും. സമുദായങ്ങളിൽ വെച്ച് ഉത്തമമായതും ഇതര സമുദായങ്ങൾക്ക് മാതൃകയാകേണ്ടതും മുസ്‌ലിം സമുദായംതന്നെ. പക്ഷെ, അതിന് അല്ലാഹു ചില ഉപാധികൾകൂടി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതായത് 'നിങ്ങൾ സദാചാരം കൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' എന്നു വെച്ചാൽ, ഈ സവിശേഷതകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഉത്തമ സമുദായമായത്, ആ ഗുണങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ളപ്പോഴേ നിങ്ങൾ ഉത്തമ സമുദായമായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് താൽപര്യം. ഈ വചനം ഓതിക്കൊണ്ട് ഉമർ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഖത്താദ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഹേ, മനുഷ്യരെ, ഇപ്പറഞ്ഞ സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത് ആർക്കെങ്കിലും സന്തോഷമാണെങ്കിൽ, അതിന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിനിബന്ധന അവൻ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.'' (ഇബ്നുജരീർ.)

'നിങ്ങളാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമ സമുദായം' എന്നു പറഞ്ഞത്-ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) മതലായ മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ-മുസ്‌ലിം സമുദായത്തെ പൊതുവിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വിധിയത്രെ. അഥവാ-ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തുള്ള മുസ്‌ലിംകളുടെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞതല്ല. മറ്റു പ്രവാചകൻമാർക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും, നബി (ﷺ) ക്ക് മാത്രം സിദ്ധിച്ചതുമായ ചില പ്രത്യേകതകൾ എടുത്തുപറഞ്ഞകൂട്ടത്തിൽ وجعلت امتي خير الامم (എന്റെ സമുദായം സമുദായങ്ങളിൽവെച്ച് ഉത്തമമായതാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം അഹമദു (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇതിന് ഉപോൽബലം നൽകുന്ന ഹദീസുകൾ വേറെയും ഉണ്ട്. ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) അവയിൽ പലതും ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. എന്നാൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തും അതിന്റെ അടുത്ത കാലങ്ങളിലുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾ മേൽപറഞ്ഞതുപോലുള്ള

സവിശേഷതകളിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഉത്തമത്തത്തിൻെറ മുൻപന്തിയിൽ അവരാണുള്ളതെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഈ വസ്തുത ഒരു തിരുവചനത്തിൽ നബ (ﷺ) വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **خير امتي قرني الخ** (എൻെറ സമുദായത്തിൽ വെച്ച് ഉത്തമം എൻെറ കാലക്കാരാണ്. പിന്നീട് അവരോട് അടുത്ത്വരുന്നവരും, പിന്നീട് അവരോട് അടുത്തുവരുന്നവരും.) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തിരുമേനി ഇങ്ങനെ തുടർന്നു: ''പിന്നെ അവരുടെ ശേഷം ചില ജനങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും: അവർ സാക്ഷി പറയും, അവരോട് സാക്ഷ്യത്തിനാവശ്യപ്പെടുകയുമില്ല; അവർ ചതിക്കും, അവർ വിശ്വസിക്കപ്പെടുകയുമില്ല; അവർ നേർച്ചനേരും, അവർ നിറവേറ്റുകയുമില്ല. അവരിൽ (സുഖാഡംബര ജീവിതം നിമിത്തം) കൊഴുപ്പു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും.'' (ബു; മു.) ഒരു രിവായത്തിൽ ''അവർ സത്യം ചെയ്യും. അവരോട് സത്യം ചെയ്വാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുമില്ല'' എന്നു കൂടിയുണ്ട്.

ولو امن اهل الكتاب...... (വേദക്കാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതവർക്ക് കൂടുതൽ നല്ലതായിരുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, തങ്ങൾ നബിമാരുടെ പിൻഗാമികളും, വിശ്വാസികളുമാണെന്ന് അവർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ വിശ്വാസവും നടപടികളുമെല്ലാം പിഴച്ചുപോയിരിക്കയാണ്; അതുകൊണ്ട് അവർ നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിച്ച് യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീരുന്ന പക്ഷം അവരും ഈ ഉത്തമ സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഭാഗ്യവാൻമാരായിത്തീരും എന്നാകുന്നു. വേദക്കാർ എന്ന വാക്ക് ഇസ്റാഈല്യരെയും അല്ലാത്തവരെയും, ഉൾപ്പെടത്തുമെങ്കിലും, താഴെ കാണുന്ന പരാമർശങ്ങൾ വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, ഇവിടെ ഇസ്റാഈല്യരെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഏതായാലും, വേദക്കാരെല്ലാം വഴിപിഴച്ചവരും അവിശ്വാസികളുമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, അവരിൽ ചുരുക്കം ചിലർ സത്യവിശ്വാസികളായി നല്ലവരുണ്ടെന്നും, അധിക ഭാഗവും പിഴച്ചവർതന്നെയാണെന്നുംകൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ചുരുക്കം ചിലരിൽ പെട്ടവരത്രെ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം (رضي الله عنه) പോലെയുള്ളവർ. വേദക്കാർ സത്യവിശ്വാസികളോടും ഇസ്ലാമിനോടും അസൂയയും ശത്രുതയുംവെച്ചു പുലർത്തിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതെന്ന്വെച്ച് അവരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുന്നു. അവർ നിമിത്തം കുറേയൊക്കെ, ശല്യവും സ്വൈരക്കേടും ഉണ്ടാവാമെന്നല്ലാതെ മുസ്ലിംകൾക്ക് ഉപദ്രവം വരുത്തുവാനുള്ള കഴിവും ധീരതയുംന്ന അവർക്കില്ലെന്നും, അവർ യുദ്ധത്തിനുവന്നാൽതന്നെ പിൻതിരിഞ്ഞോടിക്കളയുകയേ ചെയ്കയുള്ളുവെന്നും, വിജയം വരിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഖൈനുഖാഉ്, നളീർ, ഖുറൈള (**قينقاع, نضير, قريظة**) എന്നീ യുദ്ധങ്ങൾ നടന്നപ്പോൾ മദീനായിലെ യഹൂദികളിലും, ഖൈബറിൽവെച്ച് അവിടുത്തെ യഹൂദികളിലും ഈ പ്രവചനത്തിൻെറ പുലർച്ച മുസ്ലിംകൾ കാണുകയും ചെയ്തു.

112-ാം വചനത്തിൽ അവർ എവിടെയായാലും അവരുടെ മേൽ നിന്ദ്യത-അഥവാ ഹീനത-അടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (**ضربت عليهم الذلة اينما ثقفوا**) എന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള കോപവും കൊണ്ട് മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു (**باؤابعضب من الله**) എന്നും അവരുടെ മേൽ നിർഗ്ഗതി അഥവാ പതിതത്വം- അടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (**ضر بت عليهم المسكنة**) എന്നും, പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം സൂറത്തുൽ ബഖറ: 61-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സന്ദർഭംനോക്കുമ്പോൾ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേദക്കാരെക്കുറിച്ച് പൊതുവിലുള്ള പ്രസ്താവനയാണ് ഇതെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും അൽബഖറയിലെ വചനത്തിൽനിന്ന് യഹൂദികളെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനയാണിതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നിന്ദ്യതയും പതിതത്വവും ഒരിക്കലും അവരെ വേർപിരിയാത്തവിധം അവരുടെ സഹജഗുണങ്ങളായിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ അവർ ആകെ നേടിയെടുത്തത് അല്ലാഹുവിൻെറ കോപമാണെന്നുമാണ് അവിടെ പറഞ്ഞതിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക.

നിന്ദ്യതയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വസ്തുത ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള വല്ല കയറും മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള വല്ല കയറും സഹിതമല്ലാതെ (الا بحبل من الله وحبل من الناس)' എന്നത്രെ അത്. അതായത്, അല്ലാഹുവിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നുമുള്ള എന്തെങ്കിലും ഒരു പിടുത്തം കിട്ടിയെങ്കിലല്ലാതെ നിന്ദ്യതയിൽനിന്ന് അവർക്ക് ഒരിക്കലും രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്നാണ് മൊത്തത്തിൽ ഇതിന്റെ താൽപര്യം. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുക, മുസ്ലിംകളുമായി സഖ്യത്തിലോ സന്ധിയിലോ ഏർപ്പെടുക, ഇതര സമുദായങ്ങളുടെയോ, മുസ്ലിംകളുടെ ശത്രുക്ക ളുടെയോ സഖ്യം ലഭിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം ഈ പിടികയറിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകാവുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് ഇസ്റാഈല്യർ ഇത്രയും പാത്രമാകുവാനുള്ള കാരണങ്ങളായി സൂറത്തുൽ ബഖറയിലെ ആ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അതേ കാരണങ്ങൾ തന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെയും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതായത്, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അവയെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, യാതൊരു ന്യായ വുമില്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻമാരെ കൊലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും, ഇതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതാകട്ടെ, അനുസരണക്കേടും, അതിക്രമവും, ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം ആവശ്യമായ വിശ ദീകരണം സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കേണ്ടതില്ല.

ഇസ്റാഈല്യരുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ, അവർ എന്നുതൊട്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് ഇരയായിത്തീർന്നുവോ അന്നുമുതൽ അവരിൽ നിന്ദ്യതയും പതിതത്വവും കുടിയേറുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി വ്യക്തമാകും. ഇസ്ലാമിന്റെ ആവിർഭാവത്തിന് മുമ്പും, അതിനുശേഷം ഇന്നോളവും അവരിൽ പ്രകടമായി കാണാവുന്നതാണത്. ഇസ്ലാമിന് മുമ്പ് ഇറാഖിലെയും, റോമായിലെയും സാമ്രാജ്യ ശക്തികൾക്കടിമപ്പെട്ടും, അവരുടെ മർദ്ദനമേറ്റും, അവർക്ക് കപ്പംകൊടുത്തും ദീർഘകാലം കഴിയേണ്ടിവന്നു. ഇസ്ലാമികഭരണം നിലവിൽ വന്നപ്പോൾ അതിന്റെ കീഴിൽ കപ്പം കൊടുത്തും, സമാധാന ഉടമ്പടികൾ ചെയ്തും ജീവിക്കേ ണ്ടിവന്നു. മുസ്ലിംഭരണം ചിന്നിച്ചിതറിയ ശേഷവും-പലേടങ്ങളിലും പല രാഷ്ട്രങ്ങളി ലുമായി-ഹീനരും, പതിതരുമായിട്ടേ അവർക്ക് ജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മറ്റൊരു കൂട്ടരുടെ ഔദാര്യമോ, സഹായമോ കൂടാതെ, സ്വന്തം നിലക്ക് മാന്യവും സ്വതന്ത്രവുമായ ഒരു സമുദായമായി നിലകൊള്ളുവാനോ, സ്വന്തമായ ഭരണാധികാരം സ്ഥാപിക്കുവാനോ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മുപ്പതിൽപരം കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രം എന്നപേരിൽ ഫലസ്തീനിൽ ഒരു രാഷ്ട്രം യഹൂദികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത് ശരിയാണ്. ([*]) പക്ഷേ, അതിന്റെ ഉത്ഭവവും, നിലനിൽപുമെല്ലാം തന്നെ അമേരിക്ക മുതലായ വൻകോയ്മകളുടെ കൈക്കാ ണുള്ളതെന്ന പരമാർത്ഥം പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും കയറുസഹിതമല്ലാതെ നിന്ദ്യതയിൽ നിന്ന് അവർക്ക് രക്ഷയില്ല എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിന്ന് ഇതൊരു ഉദാഹരണമായി എടുക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. പല രാഷ്ട്രങ്ങളും ഇന്നുവരെ അതിനെ ഒരു

---

[*] കഴിഞ്ഞ രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധം അവസാനിച്ച ശേഷം ക്രിസ്താബ്ദം 1947ൽ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ ഫലസ്തീൻ നാടിനെ അറബികൾക്കും യഹൂദികൾക്കുമായി രണ്ടാക്കി വിഭജിച്ചു. 1948 മെയ് മാസത്തിൽ യഹൂദികളുടെ ഭാഗത്തിൽ ഇസ്റഈൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിതവുമായി. ലോകത്തിൽ അവിടവിടെയായി ചിന്നിച്ചിതറിയും പലേടങ്ങളിലും-വിശേഷിച്ചു നാസികളുടെ കീഴിൽ-മർദ്ദിതരായും കഴിഞ്ഞു കൂടിയിരുന്ന യഹൂദികളെ ഒന്നിച്ചു കുടിയിരുത്തിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അത്. സിയോണിസ്റ്റു പ്രസ്ഥാനം യൂറോപ്യൻ നാടുകളിൽ വരുത്തിയ സ്വാധീനവും, നാസികൾക്കെതിരെ രണ്ടാംലോക മഹായുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത അമേരിക്ക, ഇംഗ്ലണ്ടു മുതലായ വൻ ശക്തികളടങ്ങിയ സഖ്യകക്ഷികളുടെ സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളുമാണ് ഇതിന് കളമൊരുക്കിയത്. അതിന്റെ ജനയിതാക്കളായ വൻകോയ്മകൾ തന്നെ അതിനെ പാലൂട്ടി വളർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്നും അവരുടെ സഹായവും അനുഭാവവും തന്നെയാണ് ഇസ്റാഈലിനെ നിലനിറുത്തുന്നത്. അറബിരാഷ്ട്രങ്ങളുമായി അനേകം സംഘട്ടനങ്ങൾ നടന്നു. ഇപ്പോഴും നടക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ ക്രി. 1987ലും 1973ലും നടന്ന യുദ്ധങ്ങൾ പ്രധാനങ്ങളാകുന്നു.

രാഷ്ട്രമായി അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾ മുഴുവനും അതിനോട് അങ്ങേഅറ്റം ശത്രുതയിലും വൈരാഗ്യത്തിലുമാണുള്ളതെന്നിരിക്കട്ടെ, അമുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ തന്നെ പലതും അതിൻെറ നേരെ അനുഭാവത്തിലല്ല കഴിയുന്നതെന്നുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ, ഇത്രയും വെറുക്കപ്പെട്ട ഒരു രാഷ്ട്രം ലോകത്ത് മറ്റെവിടെയും കാണപ്പെടുകയില്ലതന്നെ.

വേറൊരു വശം കൂടി ഓർമ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു: ഇസ്രാഈൽരാഷ്ട്രമോ, യഹൂദ സമുദായമോ എത്ര ശപിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നാലും, കേവലം വലുപ്പം കൊണ്ട് ജനസംഖ്യംകൊണ്ടും വളരെ ചെറുതായ (*) ആ രാഷ്ട്രത്തെ തുടച്ചുനീക്കുന്നത് പോകാട്ടെ, അടക്കി നിറുത്തുവാനും, മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെയുള്ള അതിൻെറ നീക്കങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും ദശക്കണക്കിലുള്ള അറബി മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കോ, അറബികളല്ലാത്ത മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കോ ഇത്‌വരെയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അടുത്ത കാലത്ത് കഴിഞ്ഞേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷക്കും വഴികാണുന്നില്ല. അറബി രാഷ്ട്രങ്ങളാണെങ്കിൽ, സമ്പത്തുകൊണ്ടും അഭിവൃദ്ധികൊണ്ടും എന്നത്തേക്കാളുമധികം മുൻപന്തിയിലാണ് ഇന്നുള്ളത്. എന്താണിതിന് കാരണം? മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളെന്ന നിലക്കാണ് അവ അറിയപ്പെടുന്നതെങ്കിലും യഥാർത്ഥമായ ഇസ്ലാമികചൈതന്യം അവിടങ്ങളിൽ വിരളമായിരിക്കുന്നു. സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ പെരുപ്പത്തോടൊപ്പം ഇസ്ലാമിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ചയും, ഭൗതിക സുഖാഡംബരങ്ങളിലുള്ള താൽപര്യവുമാണ് അവിടങ്ങളിൽ വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അറബി രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ നിലവിലുള്ള അനൈക്യവും, പരസ്പര ശത്രുതയും അതിൻെറ അനിവാര്യഫലങ്ങളുമാകുന്നു.

ഖുലഫാഉർ-റാശീദിൻെറ കാലത്ത് ഇറാഖ് യുദ്ധങ്ങളിലെ സർവ്വസൈന്യാധിപനും സഹാബീ പ്രമുഖന്മാരിൽ ഒരാളും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അമ്മാമനുമായിരുന്ന സഅ്ദു ബ്നുഅബീവഖ്-ഖാസ് (رضي الله عنه) ന് ഖലീഫാഉമർ (رضي الله عنه) നൽകിയ ചില ഉപദേശങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുന്നത് ഇവിടെ സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞയച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് ഉമർ (رضي الله عنه)ചെയ്ത ഒസിയത്തിൻെറ സാരം ഇതാണ്: ''സഅ്ദേ, താങ്കൾ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ അമ്മാമനും സ്നേഹിതനുമാണെന്നുള്ള കാര്യം താങ്കളെ വഞ്ചിതനാക്കരുത്. തിന്മയെ അല്ലാഹു തിന്മകൊണ്ട് മായിച്ചു കളയുകയില്ല. നൻമകൊണ്ടേ തിൻമയെ മായിക്കുകയുള്ളു. അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെടുന്നത് മുഖേനയല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിനും ഒരാൾക്കുമിടയിൽ കുടുംബബന്ധമൊന്നുമില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തിൽ എല്ലാവരും സമൻമാരാണ്. റസൂൽ (ﷺ) ഏതൊന്ന് കൈവിടാതെ വന്നിരുന്നതായി താങ്കൾ കണ്ടുവോ അത് താങ്കളും കൈവിടാതെ മുറുകെ പിടിക്കുക''. പിന്നീട് സഅ്ദ് (رضي الله عنه) പോയശേഷം അദ്ദേഹത്തിനയച്ച ഒരു എഴുത്തിലെ ചില വാചകങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു: ''താനും തൻെറ ഒന്നിച്ചുള്ളവരു സദാ 'തഖ്‌വ' (ഭയഭക്തി)യുള്ളവരായിരിക്കണം. ശത്രുക്കൾക്കെതിരെയുള്ള ഏറ്റവും വലിയ സന്നാഹവും, ഏറ്റവും വലിയ യുദ്ധതന്ത്രവും അതത്രെ. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെക്കാളധികം നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് തന്നെ ജാഗരൂകരായിരിക്കണം. കാരണം, സൈന്യം ചെയ്യുന്ന പാപങ്ങളെയാണ് അവരുടെ ശത്രുക്കളെക്കാൾ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നത്. മുസ്ലിംകളുടെ ശത്രുക്കൾ അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് അവർക്കെതിരിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് സഹായം ലഭിക്കുന്നത്. അതില്ലാത്തപക്ഷം നമുക്കുവരോട് എതിർക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടാവുകയില്ല. കാരണം, നമ്മുടെ എണ്ണം അവരുടെ എണ്ണം പോലെയില്ല. നമ്മുടെ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങൾ അവരുടെ സന്നാഹം

---

* രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിച്ചശേഷം പലപ്പോഴായി അവർപിടിച്ചടക്കി കയ്യേറിയ സ്ഥലങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയാൽ, ഒരു ജില്ലയോളം വരുന്ന ആ രാഷ്ട്രത്തിൽ ആകെയുള്ള ജനസംഖ്യ ലക്ഷത്തിൽപരം വരും. ഇവരിൽ രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം മുസ്ലിംകളും അരലക്ഷത്തോളം ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉൾപ്പെടുമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

പോലെയുമില്ല. അപ്പോൾ, പാപത്തിൽ നാമും അവരെപ്പോലെ ആയിത്തീർന്നാൽ, ശക്തിയിൽ അവർ നമ്മെ കവച്ചുവെക്കും. ഇല്ലെങ്കിലോ, നമ്മുടെ യോഗ്യതകൊണ്ട് നമുക്കവരെ ജയിക്കാം. നമ്മുടെ ശക്തികൊണ്ടു നാം അവരെ ജയിക്കുകയില്ല.....'' (*)

നിന്ദ്യാവസ്ഥയിൽനിന്ന് വല്ല രക്ഷയും ലഭിക്കുവാൻ ഒരു പക്ഷേ അവർക്ക് സാദ്ധ്യമായേക്കുമെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തിൽ നിന്നും, പതിതത്വത്തിൽനിന്നും ഒരിക്കലെങ്കിലും അവർക്ക് രക്ഷ കിട്ടുവാൻ മാർഗ്ഗമുള്ളതായി അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപത്തിൻെറ ഫലം പരലോകത്തുവെച്ച് അവർ അനുഭവിക്കുമെന്ന് തീർച്ചതന്നെ. ഇഹലോകത്തെ സ്ഥിതി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അധമബോധവും, പാതിത്യ മനസ്ഥിതിയും യഹൂദരുടെ ഒരു സ്വഭാവ പ്രകൃതിതന്നെയാകുന്നു. വമ്പിച്ച ധനമോഹവും അതിയായ പിശുക്കും അവരുടെ ഒരു വിശേഷതയാണെന്ന് പറയാം. അതുകൊണ്ട് ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതിലും സമ്പാദ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിലും ധനിക ദരിദ്രവ്യതാസം കൂടാതെ അവർ മടിയൻമാരാകുന്നു. വേഷത്തിൽ പോലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. കൂടാതെ ഏതൊരു ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം ഒരു താണതരം പ്രജകളായല്ലാതെ അവർ ഗണിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രമില്ല. അവരുടെതായ ഒരു രാഷ്ട്രം നിലവിൽ വന്ന ഇക്കാലത്തുപോലും ഒരു സമുദായമെന്ന നിലക്ക് മറ്റുള്ളവരെടെയെല്ലാം എതിർപ്പിനും വെറുപ്പിനും ഇത്രയും പാത്രമായ ഒരു സമൂഹം വേറെ ഇല്ല.

വേദക്കാരെ-പ്രത്യേകിച്ചും ഇസ്റാഈല്യരെ-ക്കുറിച്ച് ഖുർആനിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള അനേകം പരാമർശങ്ങളിൽ നിന്ന് നാം കുറേ ചരിത്ര വിവരങ്ങൾ മനഃപാഠമിടുക മാത്രമല്ല ചെയ്യേണ്ടത്. ആ ചരിത്രങ്ങളിലടങ്ങിയ പാഠങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുകയും അവർക്ക് പിണഞ്ഞ ദോഷങ്ങൾ നമുക്ക് വരാതാരിക്കുവാൻ നാമത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. അല്ലാഹു നമ്മെ അതിന് തുണക്കട്ടെ. ആമിൻ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ لَيْسُوا۟ سَوَآءً ۗ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ أُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ ءَانَآءَ ٱلَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾

113 അവർ [വേദക്കാർ-എല്ലാവരും] സമമല്ല; വേദക്കാരിൽ ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു സമൂഹം ഉണ്ട്: രാത്രി സമയങ്ങളിൽ അവർ 'സുജൂദു' [സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം] ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' [വേദവാക്യം] പാരായണം ചെയ്യുന്നു. (ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സമൂഹം.)

يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُسَـٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ مِنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿١١٤﴾

114 അവർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നു; അവർ സദാചാരം കൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും, നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ പരസ്പരം ധൃതികൂട്ടികൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്കൂട്ടർ സദ്വൃത്തൻമാരിൽപെട്ടവരുമാണ്.

وَمَا يَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

115 അവർ നല്ല കാര്യമായി എന്തു ചെയ്യുന്നതായാലും അതിൽ അവരോടു നന്ദികേട് ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലതന്നെ. അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

* من اتمام الوفاء فى سيرة السيخ الخضرى بك–سرح

113 لَيْسُوا അവരല്ല. سَوَاءً സമം, ഒരുപോലെ. مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽ ഉണ്ട്. أُمَّةٌ ഒരു സമുദായം (സമൂഹം). قَائِمَةٌ നേരെ (ചൊവ്വിന്) നിൽക്കുന്ന. يَتْلُونَ പാരായണം ചെയ്യും. آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ. آنَاءَ اللَّيْلِ രാത്രി നേരങ്ങളിൽ. وَهُمْ يَسْجُدُونَ അവർ സുജൂദു ചെയ്തുംകൊണ്ട്, അവർ സുജൂദ് ചെയ്യും. **114** يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. وَيَأْمُرُونَ അവർ കൽപിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരം കൊണ്ട്. وَيَنْهَوْنَ അവർ വിരോധിക്കയും ചെയ്യുന്നു. عَنِ الْمُنكَرِ ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച്. وَيُسَارِعُونَ അവർ പരസ്പരം ധൃതിപ്പെടുകയും (വാശിപൂർവ്വം ബദ്ധപ്പെടുകയും) ചെയ്യും. فِي الْخَيْرَاتِ നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ. وَأُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. مِنَ الصَّالِحِينَ നല്ലവരിൽ പെട്ടവരുമാണ്. **115** وَمَا يَفْعَلُوا അവർ എന്തു ചെയ്യുന്നതായാലും. مِنْ خَيْرٍ നല്ലതായിട്ട്. فَلَن يُكْفَرُوهُ അവരോട് (അവർക്ക്) അതിൽ (അതിനോട്) നന്ദികേട് കാണിക്കപ്പെടുന്നതേയല്ല. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِالْمُتَّقِينَ സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി.

വേദക്കാരെപ്പറ്റി അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിരക്കിയാണെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, പൊതുവിലുള്ള സ്ഥിതി അതാണെങ്കിലും അവർ മുഴുവനും അങ്ങനെയുള്ളവരല്ലെന്നും, അൽപം ചിലർ നേർമാർഗ്ഗത്തിലും സത്യവിശ്വാസത്തിലും ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവരുണ്ടെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മുമ്പും, തിരുമേനിയുടെ കാലത്തും ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ അവരിൽ ചുരുക്കം പേരുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷേ, നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തും അതിനുശേഷമുള്ളവരും നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കൽ അനിവാര്യമത്രെ. അതുകൊണ്ടാണ് വേദക്കാരിൽനിന്ന് നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിച്ച് ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച വ്യക്തികളാണ് ഇവരെക്കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ഇബ്നുഇസ്ഹാഖ്, ത്വബ്റാനി, ബൈഹഖി, ഇബ്നു ജരീർ (رحمهم الله) മുതലായവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ''അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം (رضي الله عنه) മുതലായവർ ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, യഹൂദീ പണ്ഡിതൻമാരും അവരിലുള്ള അവിശ്വാസികളും പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളിൽ മോശക്കാരായ ആളുകൾ മാത്രമാണ് മുഹമ്മദിൽ വിശ്വസിച്ചത്. അവർ നല്ലവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെ മതം വിട്ടു മറ്റൊന്നിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നില്ല. അപ്പോഴാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചത്.'' ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവർ നബി (ﷺ) യുടെ വെളിപ്പാടിനുശേഷം നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിച്ചവരായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

ഈ സദ്‌വൃത്തരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രശംസിച്ച് പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ: (1) അവർ സുജൂദ് ചെയ്തുകൊണ്ട് രാത്രി സമയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ പാരായണം ചെയ്യും. അതായത്, രാത്രി നമസ്കരിക്കുകയും നമസ്കാരത്തിൽ ഖുർആൻ പാരായണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നർത്ഥം. അപ്പോൾ, സുജൂദകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നമസ്കാരമായിരിക്കും. നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി സുജൂദ് എന്നും, റുകൂഉ് എന്നും ഖുർആനിൽ ഉപയൊഗിക്കുക പതിവാണല്ലോ. അതോടുകൂടി സുജൂദിൽ ഖുർആൻ പാരായണം നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. അത് നബി (ﷺ) വിരോധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് وهم يسجدون എന്ന വാക്കിന് 'അവൻ സുജൂദ് ചെയ്യുകയും ചെയ്യും' എന്നും അർത്ഥം വരാം. ആശയത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ല താനും. (2) അവർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. വേദക്കാര പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിലും ശിർക്ക് കലർന്നുകൊണ്ട് മാത്രമേ അവർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളു. അന്ത്യനാളിനെക്കുറച്ചാകട്ടെ, അവർക്ക് അവരുടെതായ ചില അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങളാണുള്ളത്. ഖർആൻെറ വ്യക്തമായ വിവരണങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്തുമാണവ. അതുകൊണ്ട് ഈ ആളുകൾ അങ്ങിനെയുള്ളവരല്ല അവർ ശരിക്കുള്ള വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരാണ്-എന്നാണിതിൻെറ താൽപര്യം. (3) അവർ സൽക്കാര്യം കൊണ്ടു ജനങ്ങളെ ഉപദേശി

ക്കുകയും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യും. സത്യം മൂടിവെക്കുക, ജനഹിതത്തിനും സ്വന്തം താൽപര്യത്തിനും ഒപ്പിച്ചു സത്യം വളച്ചുതിരിക്കുക. മറ്റുള്ളവർ എന്ത് വേണ്ടാവൃത്തി ചെയ്യുന്നതു കണ്ടാലും മൗനം ദീക്ഷിക്കുക മുതലായതൊന്നും അവരുടെ പതിവല്ലെന്ന് സാരം. (4) അവർ നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ ധൃതിപൂർവ്വം മുന്നേറികൊണ്ടിരിക്കും.

വേദക്കാരിലുള്ള ബഹു ഭൂരിഭാഗവും ഇപ്പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളില്ലാത്തവരാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അവരെപ്പറ്റി (110-ാം വചനത്തിൽ) 'അവരിൽ അധികവും തോന്നിയവാസികളാണെ'ന്ന് പഞ്ഞതും. നേരെ മറിച്ച് ഇവരെപ്പറ്റി 'അവർ സദ്വൃത്തൻമാരിൽ പെട്ടവരാണ്' എന്ന് അല്ലാഹു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. കൂടാതെ, അവർ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു നല്ല കാര്യവും-അതെത്ര നിസ്സാരമായാലും ശരി-അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ലെന്നും, നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണെന്നും സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَـٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿١١٦﴾

116 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ,- അവരുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, അവരുടെ മക്കളാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു(ള്ള ശിക്ഷ) യാതൊന്നും അവർക്കു തടുത്തു കൊടുക്കുന്നതേയല്ല. അക്കൂട്ടർ, നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരുമാകുന്നു; അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

مَثَلُ مَا يُنفِقُونَ فِى هَـٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَـٰكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾

117 ഈ ഐഹികജീവിതത്തിൽ അവർ ചിലവഴിക്കുന്നതിന്റെ ഉപമ, ഒരു കാറ്റിന്റെ മാതിരിയാകുന്നു: അതിൽ അതിശൈത്യമുണ്ട്; തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച ഒരു ജനതയുടെ കൃഷിയിടത്തിന്ന് അതു ബാധിച്ചു; എന്നിട്ട് അതിനെ അതു നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. (ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കാറ്റിന്റെ മാതിരി) അല്ലാഹു അവരോട് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലതാനും. എങ്കിലും അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

---

116 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. لَن تُغْنِيَ ധന്യമാക്കുക (തടുക്കുക)യില്ലതന്നെ. عَنْهُمْ അവർക്ക്. أَمْوَالُهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ. وَلاَ أَوْلاَدُهُم അവരുടെ മക്കളും (സന്താനങ്ങളും) ഇല്ല. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. شَيْئًا യാതൊന്നും ഒട്ടും. وَأُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരുമാകുന്നു. هُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ. خَالِدُونَ സ്ഥിരവാസികൾ ആകുന്നു. **117** مَثَلُ مَا യാതൊന്നിന്റെ ഉപമ, ഉദാഹരണം. يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കുന്ന. فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ ഈ ജീവിതത്തിൽ. الدُّنْيَا ഐഹികമായ. كَمَثَلِ ഉപമപോലെയാണ്. رِيحٍ ഒരു കാറ്റിന്റെ. فِيهَا അതിലുണ്ട്. صِرٌّ അതിശൈത്യം. أَصَابَتْ അത് ബാധിച്ചു. حَرْثَ قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെ വിളയ്ക്ക്, വിളയിടത്തിന്. ظَلَمُوا അവർ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَنفُسَهُم തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്. فَأَهْلَكَتْهُ എന്നിട്ടത് അതിനെ നശിപ്പിച്ചു. وَمَا ظَلَمَهُمُ അവരെ അക്രമിച്ചിട്ടുമില്ല. اللهُ അല്ലാഹു. وَلَكِنْ എങ്കിലും പക്ഷേ. أَنفُسَهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, തങ്ങളെത്തന്നെ. يَظْلِمُونَ അവർ അക്രമിക്കുന്നു.

അവിശ്വാസികൾക്ക്-അവർ ഏതു തരത്തിൽ പെട്ടവരകാട്ടെ-അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ

നിമിത്തം പരലോകത്ത് യാതൊരു പുണ്യവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവിടെയും അതിനെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. മനുഷ്യൻെറ രക്ഷക്കും പ്രതാപത്തിനും ഈ ലോകത്ത് ഏറ്റവും പ്രധാനമായതാണല്ലോ സ്വത്തും മക്കളും, പരലോകത്ത് അവർക്ക് അത് രണ്ടു കൊണ്ടും ഉപകാരമൊന്നും ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയായിരിക്കും അവർക്കവിടെ ലഭിക്കുക. എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം. അപ്പോൾ, ഒരു സംശയത്തിനവകാശമുണ്ടാകുന്നു: ദാനധർമ്മാദി നല്ല വിഷയങ്ങളിൽ അവിശ്വാസികൾ ധനം ചിലവഴിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അതിനും പ്രതിഫലമൊന്നും ലഭിക്കുകയില്ലേ? ഈ സംശയത്തിനുള്ള മറുപടിയാണ് ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഉൽപ്പന്നങ്ങളെ മരവിപ്പിച്ച് നശിപ്പിക്കുന്ന അതിശൈത്യമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു ബാധിച്ചാൽ കൃഷിയിടങ്ങളിലെ ഫലം നഷ്ടപ്പെടുന്നത് പോലെയാണ് അവരുടെ ദാനധർമ്മങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി. അഥവാ അവരുടെ അവിശ്വാസവും അതനുസരിച്ചുള്ള ദുഷ്പ്രവൃത്തികളുമാകുന്ന കൊടുങ്കാറ്റ് അവരുടെകർമ്മഫലങ്ങളെയും നാശപ്പെടുത്തിക്കളയുമെന്ന് സാരം.

صر (സ്വിർ റുൻ) എന്ന പദത്തിന് ‘അതിശൈത്യം’ എന്നാണ് മിക്കവാറും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ഭാഷാപണ്ഡിതൻമാരും അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നത്. അതാണ് നാമും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ‘തീ’ എന്നും ‘വിഷക്കാറ്റ്’ എന്നും അർത്ഥമാക്കിയവരും ഉണ്ട്. ഉഗ്രമായ കൊടുങ്കാറ്റ് വരുമ്പോൾ- അതു തീക്കാറ്റോ, വിഷക്കാറ്റോ, ഹിമക്കാറ്റോ ഏതായാലും ശരി- അതുമൂലം സംഭവിക്കുന്ന നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഒരുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കുമല്ലോ. ഈ ഉപമയിൽ, കൃഷിയിടത്തിൻെറ ഉടമകളെപ്പറ്റി **قوم ظلموا انفسهم** (തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് ആക്രമം ചെയ്ത ജനത) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത്, അവിശ്വാസവും പാപങ്ങളും വഴി തങ്ങളോടുതന്നെ അനീതി ചെയ്തവർ എന്നുദ്ദേശ്യം. ഈ വിശേഷണം കൂടാതെത്തന്നെ ഈ ഉപമ പൂർത്തിയാകുമെന്നിരിക്കെ, അതിൽ ഒരു രഹസ്യം അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. അക്രമികളല്ലാത്ത-സത്യവിശ്വാസികളായ-വരുടെ വിള കൊടുങ്കാറ്റ്കൊണ്ട് നശിക്കുമ്പോൾ, ഇഹത്തിൽ അതവർക്ക് നാശവും നഷ്ടവും വരുത്തുമെങ്കിലും പരലോകത്ത് ആ നാശനഷ്ടങ്ങൾക്ക് പകരം അല്ലാഹു നല്ലതായ പ്രതിഫലം നൽകിയേക്കും. അവിശ്വാസകളുടെ വിള നശിച്ചാൽ അതവർക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നഷ്ടപ്പെട്ടതുതന്നെ. ഈ ഉപമയിൽ ‘ആക്രമം’ കൊണ്ട് വിവക്ഷ, വിളയിറക്കുവാൻ പറ്റിയ സ്ഥലം, കാലം മുതലായവ ഗൗനിക്കാതിരിക്കലാണെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഇതിന് ന്യായം കാണുന്നില്ല. കാരണം, അതേ ആക്രമം കൊണ്ടുതന്നെ ആ വിള നഷ്ടത്തിൽ കലാശിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ ഒരു ശൈത്യക്കാറ്റിൻെറ ആവശ്യം അവിടെയില്ല. മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് ചെയ്യുന്ന ആക്രമം എന്ന് അതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതും അത്ര അനുയോജ്യമായിത്തോന്നുന്നില്ല. **الله اعلم**

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا۟ مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ ٱلْبَغْضَآءُ مِنْ أَفْوَٰهِهِمْ وَمَا تُخْفِى صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلْـَٔايَـٰتِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾

118 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾക്കു പുറമെ (യുള്ളവരിൽ) നിന്ന് നിങ്ങൾ (രഹസ്യം സൂക്ഷിക്കുന്ന) ഉള്ളുകള്ളിക്കാരെ സ്വീകരിക്കരുത്. അവർ നിങ്ങളോട് കുഴപ്പത്തി(ൻെറ കാര്യത്തി)ൽ വീഴ്ച വരുത്തുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതിന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അവരുടെ വായകളിൽ നിന്ന് ഈർഷ്യത വെളിവായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം]കൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതാകട്ടെ, കൂടുതൽ വലിയതുമാണ്. തീർച്ചയായും, (ഇതാ) നാം നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധി

കൊടു (ത്തു ചിന്തി)ക്കുന്നുവെങ്കില്‍.

هَٰٓأَنتُمۡ أُوْلَآءِ تُحِبُّونَهُمۡ وَلَا يُحِبُّونَكُمۡ وَتُؤۡمِنُونَ بِٱلۡكِتَٰبِ كُلِّهِۦ وَإِذَا لَقُوكُمۡ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوۡاْ عَضُّواْ عَلَيۡكُمُ ٱلۡأَنَامِلَ مِنَ ٱلۡغَيۡظِۚ قُلۡ مُوتُواْ بِغَيۡظِكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١١٩﴾

119 ഹാ! നിങ്ങളിതാ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണ്: നിങ്ങള്‍ അവരെ (അങ്ങോട്ടു) സ്നേഹിക്കുന്നു; അവര്‍ നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ടു) സ്നേഹിക്കുന്നുമില്ല. നിങ്ങള്‍ വേദഗ്രന്ഥത്തില്‍ എല്ലാം (തന്നെ) വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. [അവര്‍ അതും ചെയ്യുന്നില്ല.] നിങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടിയാല്‍ അവര്‍ പറയും: ''ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്. അവര്‍ (നിങ്ങളെ വിട്ട്) ഒഴിഞ്ഞുപോയാലാകട്ടെ, കോപം നിമിത്തം നിങ്ങളെപ്പറ്റി അവര്‍ വിരല്‍ കടിക്കുകയും ചെയ്യും. (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങളുടെ കോപംകൊണ്ടു നിങ്ങള്‍ രമിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍!'' നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളി ലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

إِن تَمۡسَسۡكُمۡ حَسَنَةٞ تَسُؤۡهُمۡ وَإِن تُصِبۡكُمۡ سَيِّئَةٞ يَفۡرَحُواْ بِهَاۖ وَإِن تَصۡبِرُواْ وَتَتَّقُواْ لَا يَضُرُّكُمۡ كَيۡدُهُمۡ شَيۡـًٔاۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطٞ ﴿١٢٠﴾

120 നിങ്ങളെ വല്ല നന്മയും സ്പര്‍ശിക്കുന്ന പക്ഷം, അതവര്‍ക്ക് വെറുപ്പ് (അഥവാ വ്യസനം) ഉണ്ടാക്കുന്നു; നിങ്ങള്‍ക്കു വല്ല തിന്മയും ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, അവരതില്‍ സന്തോഷമടയുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങള്‍ ക്ഷമിക്കുകയും, സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവരുടെ തന്ത്രം നിങ്ങള്‍ക്ക് ഒട്ടും ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതുമല്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ (യെല്ലാം) വലയം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു. [അവന് എല്ലാം അറിയാം.]

---

118 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَتَّخِذُوا നിങ്ങള്‍ ഉണ്ടാക്കി വെക്കരുത്, സ്വീകരിക്കരുത്. بِطَانَةً അകമ്പടി (ഉള്ളുകളളി-രഹസ്യബന്ധ)ക്കാരെ. مِّن دُونِكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് പുറമെയുള്ള (നിങ്ങളല്ലാത്ത) വരില്‍നിന്ന്. لاَ يَأْلُونَكُمْ അവര്‍ നിങ്ങളോട് (നിങ്ങള്‍ക്ക്) വീഴ്ച (കുറവ്) വരുത്തുകയില്ല. خَبَالاً കുഴപ്പത്തില്‍, നാശത്തിന്ന്. وَدُّوا അവര്‍ കൊതിക്കുകയാണ്. مَا عَنِتُّمْ നിങ്ങള്‍ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതിന്ന്, കഷ്ടപ്പെടുവാന്‍. قَدْ بَدَتِ വെളിവായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. الْبَغْضَاءُ ഈര്‍ഷ്യത, വൈരാഗ്യം. مِنْ أَفْوَاهِهِمْ അവരുടെ വായകളില്‍ നിന്ന്. وَمَا تُخْفِي മറച്ചുവെക്കുന്നതാകട്ടെ. صُدُورُهُمْ അവരുടെ നെഞ്ചുകള്‍. أَكْبَرُ കൂടുതല്‍ വലുതുമാണ്, വമ്പിച്ചതാണ്. قَدْ بَيَّنَّا നാം വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്, തീര്‍ച്ചയായും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. لَكُمُ നിങ്ങള്‍ക്ക്. الْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങള്‍ ആണെങ്കില്‍. تَعْقِلُونَ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നു(വെങ്കില്‍). **119** هَا أَنتُمْ ഹാ നിങ്ങള്‍. أُولَاءِ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണ്. تُحِبُّونَهُمْ നിങ്ങളവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. وَلاَ يُحِبُّونَكُمْ അവര്‍ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നുമില്ല. وَتُؤْمِنُونَ നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. بِالْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തില്‍. كُلِّهِ അതിലെല്ലാം. وَإِذَا لَقُوكُمْ അവര്‍ നിങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടിയാല്‍. قَالُوا അവര്‍ പറയും. آمَنَّا ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. وَإِذَا خَلَوْا അവര്‍ ഒഴിഞ്ഞു (ഒഴിവായി) പോയാലാകട്ടെ. عَضُّوا അവര്‍ കടിക്കും, കടിക്കുകയായി. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളെപ്പറ്റി, നിങ്ങള്‍ക്കെതിരെ. الْأَنَامِلَ വിരല്‍തലപ്പു (വിരലു)കളെ. مِنَ الْغَيْظِ കഠിന കോപം നിമിത്തം. قُلْ مُوتُوا പറയുക നിങ്ങള്‍ മരിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍. بِغَيْظِكُمْ നിങ്ങളുടെ കോപം കൊണ്ട്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ചു (മനസ്സു)കളിലുള്ളതി

നെപ്പറ്റി. 120 إِن تَمْسَسْكُمْ നിങ്ങളെ സ്പർശിച്ചെങ്കിൽ, തീണ്ടുന്ന പക്ഷം. حَسَنَةٌ വല്ല നൻമയും. تَسُؤْهُمْ അതവരെ വെറുപ്പിക്കും (വ്യസനിപ്പിക്കും). وَإِن تُصِبْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ. سَيِّئَةٌ വല്ല തിൻമയും. يَفْرَحُوا അവർ പുളകംകൊള്ളും. بِهَا അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി. وَإِن تَصْبِرُوا നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നപക്ഷം. وَتَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും. لاَ يَضُرُّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവം വരുത്തുക യില്ല. كَيْدُهُمْ അവരുടെ ഉപായം, കെണി. شَيْئًا യാതൊന്നും (ഒട്ടും). إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِمَا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ. مُحِيطٌ വലയം ചെയ്യുന്ന (സൂക്ഷ്മമായി അറി യുന്ന)വനാണ്. (അവന് എല്ലാം അറിയാം).

പുറമെ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾക്കും ظهارة (ളിഹാറത്ത്) എന്നും, അതിൻെറ വിപരീതമായി ഉള്ളിൽ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾക്ക് بطانة (ബിത്വാനത്ത്) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അഭ്യന്തര കാര്യങ്ങളും രഹസ്യങ്ങളും പരസ്പരം കൈമാറുമാറ് അടുത്ത ബന്ധപ്പെടുന്ന പ്രത്യേകക്കാർ, അകംപടിക്കാർ, അണഞ്ഞ സ്നേഹിതൻമാർ, ഉറ്റവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവർക്കും അലങ്കാര രൂപത്തിൽ بطانة എന്ന് പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെയും അതുള്ളത്. 'ഖേദിച്ചു', 'അത്ഭുതപ്പെട്ടു' എന്നീ ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ 'കൈ കടിച്ചു' എന്നും 'നാക്കടിച്ചു' എന്നുമൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയാറുള്ളതുപോലെ, 'ഖേദിച്ചു', 'കോപിച്ചു' എന്നീ ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ عض الانامل (വിരൽ തലപ്പുകൾ-അഥവാ വിരൽ-കടിച്ചു) എന്നു അറബിയിലും പറയാറുണ്ട്. ഇവിടെ വ്യസനം കൊണ്ടല്ല-കോപംകൊണ്ടാണ്-അതെന്ന് ആയത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. 'കോപംകൊണ്ട് മരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ موتوا بعيظكم' എന്നു ശത്രുക്കളോട് പറയുവാൻ കൽപിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം, അവരോടുള്ള വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവും രേഖപ്പെടുത്തലാകുന്നു. കോപാധിക്യം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ മരണപ്പെട്ടാലും ശരി, നിങ്ങളുടെ പകപോക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല എന്ന ഒരു അറിയിപ്പും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

മദീനായിലെ യഹൂദികളും അറബികളും തമ്മിൽ ജാഹിലിയ്യത്തിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന പഴയ സഖ്യബന്ധുളും, അയൽപക്ക ബന്ധങ്ങളും നിമിത്തം, അതിൻെറ തുടർച്ചയായി ഇസ്‌ലാമിലും ചില മുസ്‌ലിംകളും അവരും തമ്മിൽ വ്യക്തിപരമായ സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളുടെ ചില അഭ്യന്തര രഹസ്യങ്ങൾ യഹൂദികൾക്ക് ഇതുവഴി അറിയുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുക സ്വഭാവികമാണല്ലോ. യഹൂദികളാവട്ടെ, ആ ബന്ധങ്ങൾ ചൂഷണം ചെയ്തു രഹസ്യങ്ങൾ ചോർത്തിയെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, അത് മുസ്‌ലിംകളിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. കൂടാതെ, തൽക്കാലത്തെ നിൽക്കപ്പൊറുതിക്കുവേണ്ടി ഇസ്‌ലാമിൻെറ വേഷമണിഞ്ഞ ചില കപടവിശ്വാസികളുമായും ചില മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കും. ഇതിൻെറ ഫലവും മേൽപറഞ്ഞതുതന്നെ. മുസ്‌ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ തുറന്ന മനസ്സോടുകൂടിയരവരായിരിക്കും. എതിർ പക്ഷങ്ങളുടെ നില അതായിരുന്നില്ല. അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിഷകലുഷിതങ്ങളായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ബന്ധങ്ങളുടെയും കൂട്ടുകെട്ടുകളുടെയും ഭവിഷ്യത്ത് വമ്പിച്ചതാണല്ലോ.

അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ, അവരല്ലാത്തവരിൽ ആരോടും അത്തരം അണഞ്ഞ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെ ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നിരോധിക്കുന്നു. അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ച് താക്കീത് ചെയ്യുകയും, ഇരുകൂട്ടരുടെയും മനസ്ഥിതി പരസ്പര വിരുദ്ധമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്ന് തുറന്നുകാണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവതരണ സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ, യഹൂദികളോടും, കപടവിശ്വാസികളോടും, അണഞ്ഞബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെയാണ് ഇതിൽ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് പറയാം. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളും, വിശദീകരിച്ച കാരണങ്ങളും നോക്കുമ്പോഴും, മുസ്‌ലിംകൾക്കും അവരുടെ ശത്രുക്കളുമായി രംഗത്തുള്ള ഇതരസമുദായങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഇതഃപരന്ത്യം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള ചരിത്ര

യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങള്‍ നോക്കുമ്പോഴും, ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെ തുടര്‍ന്ന് അവതരിച്ചതായാലും ആയത്തുകളിലടങ്ങിയ വിധി പൊതുവായിരിക്കുമെന്ന ചട്ടം നോക്കുമ്പോഴും ഈ വചനങ്ങള്‍, അന്നത്തെ യഹൂദികളെയും കപടവിശ്വാസികളെയും മാത്രം ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. ശത്രുഭാഗക്കാരുടെ മനസ്സിരിപ്പുകളായി അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ച അവസ്ഥാ വിശേഷങ്ങള്‍ ആരിലുണ്ടോ-അവര്‍ ഏതു മതക്കാരോ വിഭാഗക്കാരോ ആകട്ടെ-അവരുമായി ഉള്ളണഞ്ഞ ബന്ധങ്ങള്‍ സ്ഥാപിക്കുന്നത് വിരോധവും ആപല്‍ക്കരവുംതന്നെ.

അമുസ്ലിംകളുമായി സ്നേഹത്തിലും, രഞ്ജിപ്പിലും, മമതയിലും വര്‍ത്തിക്കണം, എല്ലാവരോടും നീതിയും നെറിയും പാലിക്കണം എന്നൊക്കെയുള്ള ഇസ്ലാമിക തത്വങ്ങളും ഈ നിരോധവും തമ്മില്‍ യാതൊരു വിയോജിപ്പുമില്ലതന്നെ. രണ്ടും രണ്ടവസ്ഥകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണുള്ളതെന്നും, മുസ്ലിംകള്‍ അങ്ങോട്ട് കാണിക്കുന്ന വിശ്വാസ മനസ്ഥിതിയും സ്നേഹഭാവവും അതേപടി ഇങ്ങോട്ടും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചാണ് ഈ നിരോധമെന്നും, ഈ നിരോധം അവഗണിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്ത് ഭയങ്കരമായിരിക്കുമെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആയത്തിലെ വാചകങ്ങള്‍ ശ്രദ്ധാപൂര്‍വ്വം വായിച്ചു നോക്കുക. വിശദീകരണമൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ അവ സ്വയം വ്യക്തങ്ങളാകുന്നു. ഈ വിഷയം ഇത്രയും ഗൗരവത്തോടുകൂടി വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോട് അവസാനം പറഞ്ഞ വാക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. 'നിങ്ങള്‍ ക്ഷമിക്കുകയും, സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവരുടെ തന്ത്രം നിങ്ങള്‍ക്ക് ഒരു ഉപദ്രവവും വരുത്തുകയില്ല. നിശ്ചയമായും, അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹു വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ്-അഥവാ ശരിക്കു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്''.

അബൂസഈദില്‍ ഖുദ്‌രി (ﷺ) യില്‍ നിന്നും മറ്റും ഒന്നിലധികം മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസില്‍ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'അല്ലാഹു ഒരു നബിയെ നിയോഗിക്കുകയോ, ഒരു ഖലീഫയെ ഖലീഫയാക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോള്‍ അദ്ദേഹത്തിന് രണ്ട് (തരം) 'ബിത്വാനത്തു'കള്‍ ഉണ്ടായിരിക്കാതിരിക്കയില്ല. നന്‍മകൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുകയും, അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു 'ബിത്വാനത്തും' തിന്മകൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുകയും, അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയുന്ന ഒരു 'ബിത്വാനത്തും'. അല്ലാഹു ആരെ കാത്തു രക്ഷിച്ചുവോ അവരത്രെ രക്ഷപ്പെട്ടവര്‍'. (ബു: ന.) ഇബ്നു അബീഹാതിം (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഉമര്‍ (ﷺ) നോട് പറയപ്പെട്ടു: ഇവിടെ ഹീറഃ (*) ക്കാരില്‍പെട്ട ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനുണ്ട്. അവന്‍ ഓര്‍മ്മശക്തിയുള്ളവനും എഴുത്തുകാരനുമാണ്. അവനെ അവിടുന്ന് ഒരു എഴുത്തുകാരനായി എടുക്കുന്നത് കൊള്ളാമെന്ന് അപ്പോള്‍ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാന്‍ അങ്ങിനെ ചെയ്താല്‍ സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് പുറമെയുള്ളവരില്‍നിന്ന് ഞാന്‍ ഒരു 'ബിത്വാനത്തി'നെ സ്വീകരിക്കുകയായിത്തീരും''. ഇത് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്നു കഥീര്‍ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ ഖുര്‍ആന്‍റെ വാക്കും ഉമര്‍ (ﷺ) ന്‍റെ വാക്കും കൂടി നോക്കുമ്പോള്‍, മുസ്ലിംകള്‍ക്ക് കപ്പംകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരുടെ കീഴില്‍ ജീവിക്കുന്ന(†) വിമതസ്ഥരെപ്പോലും മുസ്ലിംകളുടെ ഉള്ളുകള്ളികള്‍ അറിയുവാന്‍ ഇടവരുന്ന ജോലിയില്‍ നിശ്ചയിക്കുന്നത്പാടില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഭരണകൂടത്തിന്‍റെ കീഴില്‍ എഴുത്തുജോലി നടത്തുന്ന ആള്‍,

---

* ഹീറഃ (الحيرة) ഇറാഖില്‍പെട്ടതും കൂഫയുടെ അടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുമായ ഒരു പ്രദേശം. ഇറാഖില്‍ ഉമര്‍ (റ)ന്‍റെ കാലത്തു ഖാലിദുബ്നുല്‍വലീദ് (റ)ന്‍റെ നേതൃത്വത്തില്‍ ആദ്യം ജയിച്ച പ്രദേശം അതായിരുന്നു. പേര്‍സ്യന്‍ ചക്രവര്‍ത്തിയുടെ കീഴിലുള്ള നാട്ടു രാജാക്കളുടെ ഒരു കേന്ദ്രമായിരുന്നു അത്.

† ഹീറഃ ജയിച്ചതിനെത്തുടര്‍ന്ന് ആ നാട്ടുകാര്‍ മുസ്ലിംകള്‍ക്കു കപ്പംകൊടുക്കാമെന്ന നിശ്ചയത്തോടെ സന്ധിനടക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ഭരണപരമായ രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അത് ശത്രുക്കൾക്ക് ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടല്ലോ.

വിഭാഗം-13

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വചനങ്ങളിലായി ഇസ്‌ലാമൻെറ ശത്രുക്കളുടെ പല സ്ഥിതിഗതികളും വിവരിച്ചു. അവരുമായി മനസ്സിണങ്ങിയ ബന്ധം പുലർത്തുന്നതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ച് താക്കീതും ചെയ്തു. അവസാനം, അവരുടെ കുതന്ത്രങ്ങളുടെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷ ലഭിക്കുവാൻ ക്ഷമയും സൂക്ഷ്മതയും കൈകൊള്ളണമെന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അതെല്ലാം അനുഭവത്തിൽ കണ്ടറിയുവാൻ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഇടവന്നതും, ഭാവിയിലേക്ക് പല പാഠങ്ങൾ ലഭിച്ചതുമായ ഒരു സംഭവത്തെ-അഥവാ ഉഹ്ദു യുദ്ധത്തെ-പ്പറ്റിയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. തുടർന്നുള്ള ആ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് സഹായകമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു സംക്ഷിപ്ത വിവരം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും

ഹിജ്റ രണ്ടാം കൊല്ലത്തിൽ നടന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ഖുറൈശികളുടെ സൈന്യം, എണ്ണം കൊണ്ടും ആയുധ സജ്ജീകരണങ്ങൾകൊണ്ടും മുസ്‌ലിംകളെക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവർ അമ്പേ പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അവരുടെ പ്രധാന നേതാക്കൾ പലരും കൊല്ലപ്പെടുകയും പലരും ബന്ധനസ്ഥരാകുകയും ചെയ്തു. ഇതിന് പകരം വീട്ടുവാനായി മുവ്വായിരത്തോളം വരുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച സേന അബുസുഫ്‌യാൻ (﵁) ൻെറ നേതൃതത്തിൽ മദീനായുടെ അടുത്തൊരിടത്ത് വന്നിറങ്ങി. ഹിജ്റ മൂന്നാം കൊല്ലം ശവ്വാൽ മാസം ആദ്യത്തിലായിരുന്ന് അത്. വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ, മദീനായുടെ ഉള്ളിൽവെച്ച് തന്നെ അവരുമായി നേരിടുകയാണോ വേണ്ടത്? അതല്ല, വെളിയിൽവെച്ച് നേരിടുകയാണോ വേണ്ടത് എന്ന് നബി (ﷺ) സഹാബികളുമായി ആലോചന നടത്തി. നബി (ﷺ) യുടെയും പരിചയസമ്പന്നരായ സഹാബികളുടെയും അഭിപ്രായം അവർ മദിനായിൽ കടന്നുവന്നാൽ അവിടെവെച്ച് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലതെന്നും, പുറത്ത് ചെന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നുമായിരുന്നു. കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യും അതിനോട് യോജിച്ചു.

എന്നാൽ, ചെറുപ്പക്കാരുടെ വിശേഷിച്ചും ബദ്ർ യദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിൽ ഖേദക്കാരായിരുന്നവരുടെ-അഭിപ്രായം മറിച്ചായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യൻ ഹംസ (﵁) യും ഇക്കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. എണ്ണത്തിലും മെയ്ക്കരുത്തിലും കവിഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന ഇവരുടെ ശക്തിയായ ആവശ്യം നിമിത്തം ഒടുവിൽ ഇവരുടെ അഭിപ്രായം സ്വികരിക്കപ്പെട്ടു. ശവ്വാൽ പത്തിന്ന് വെള്ളിയാഴ്ചത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ, ക്ഷമ, ധൈര്യം ആദിയായവയെക്കുറിച്ച് നബി (ﷺ) പല ഉപദേശങ്ങളും നൽകി. അങ്കി മുതലായവ അണിഞ്ഞുകൊണ്ട് ശനിയാഴ്ച നേരത്തെ തിരുമേനി ഒരുങ്ങി വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ, വെളിയിൽ ചെന്നു ശത്രുവെ നേരിടണമെന്ന് ശഠിച്ചിരുന്നവരിൽ ചിലർക്ക് തങ്ങൾ നബി (ﷺ) യുടെ ഇഷ്ടത്തിന് വഴങ്ങാത്തതിൽ ഖേദം തോന്നുകയും, തിരുമേനിയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ആയുധം ധരിച്ച് പുറപ്പെട്ട ഒരു പ്രവാചകനും അല്ലാഹു അവൻെറ തീരുമാനം നടപ്പാക്കുന്നതുവരെ മടങ്ങുവാൻ പാടില്ല എന്നായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ മറുപടി.

അങ്ങിനെ, ആയിരം സഹാബികളുമായി തിരുമേനി പുറപ്പെട്ടു. ശൌത്ത് (الشوط) എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പൊൾ, ബുദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യും മൂന്നൂറ് പേരോളം വരുന്ന അനുയായികളും പിന്നോക്കം മടങ്ങുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ വാക്ക് കേൾക്കാതെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാണ് അദ്ദേഹം-നബി (ﷺ) -പുറപ്പെട്ടത് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണവർ മടങ്ങിയത്. ബാക്കി 700 പേരും നബി (ﷺ) യും മുമ്പോട്ട് നീങ്ങി. ഇത്രയും ആളുകളുടെ മടക്കം പലരുടെയും

മനസ്സിൽ കോളിളക്കം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. മദീനായിൽനിന്ന് ഏതാണ്ട് നാല് നാഴിക ദൂരെ ഉഹ്ദി ലെത്തിയപ്പോൾ, പിൻഭാഗത്ത് ഉഹ്ദുമലയും, മുൻഭാഗത്ത് ശത്രു സൈന്യവുമായിക്കൊണ്ട് അതിൻെറ താഴ്വരയിൽ നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും ഇറങ്ങി. പിൻഭാഗത്ത്നിന്ന് മലയിലൂടെ ശത്രുക്കൾ വന്ന് ഓർക്കാപ്പുറത്ത് ആക്രമിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മർമ്മസ്ഥാനത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ജുബൈർ (رضي الله عنه)ൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ അമ്പത് അമ്പെയ്ത്തുകാരെ തിരുമേനി നിറുത്തുകയും ചെയ്തു. ആ വഴിക്ക് ശത്രുക്കളെ വരുവാൻ അനുവദിക്കരുതെന്നും, എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും സമ്മതം കിട്ടാതെ സ്ഥലം വിടരുതെന്നും അവരോട് തിരുമേനി പ്രത്യേകം കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സൈന്യവിഭാഗങ്ങളക്ക് സ്ഥലനിർണ്ണയം ചെയ്തശേഷം യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു.

ആരംഭത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വിജയവും ശത്രുക്കൾക്ക് പരാജയവും കണ്ടു തുടങ്ങി. ശത്രുക്കൾ യുദ്ധക്കളം വിട്ടോടുവാൻ തുടങ്ങി. അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്ന സാധനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാൻ ചിലർ ആ തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ശത്രുക്കൾ പിൻതിരി ഞ്ഞോടുന്നതും, മുസ്‌ലിംകൾ 'ഗനീമത്തു' വസ്തുക്കൾ ശേഖരിക്കുന്നതും മലയിലുള്ള അമ്പെയ്ത്തുകാർ നോക്കിക്കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചുവെന്നും, തങ്ങൾക്കും ഗനിമത്തു ശേഖരണത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാമെന്നും കരുതി അവർ സ്ഥലം വിട്ടു. തിരുമേനിയുടെ കൽപന അവർ വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞു. അവരുടെ തലവൻ ഇബ്നു ജുബൈറും (رضي الله عنه) അൽപം ചിലരുംമാത്രം സ്ഥലംവിടാതെ ഉറച്ചു നിന്നു. പക്ഷെ, ശത്രുപക്ഷത്തിലെ നേതാവായിരുന്ന ഖാലിദുബ്നുൽവലീദ് ഈ തക്കം മനസ്സിലാക്കി അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ഒരു കുതിര സൈന്യവ്യൂഹവുമായി അദ്ദേഹം മലയുടെ പിന്നിൽകൂടി ആ മാർഗ്ഗേണ വന്ന് മുസ്‌ലിംകളെ പിന്നിൽനിന്ന് പുതിയ ഒരു ആക്രമണം നടത്തി. അതോടുകൂടി, യുദ്ധക്കളം വിട്ടോടിയിരുന്ന ശത്രുക്കൾ വീണ്ടും തിരിച്ചുവന്ന് മുമ്പിലൂടെയും മുസ്‌ലിംകളെ ആക്രമിക്കുകയായി. നടുവിൽ പെട്ടുപോയ മുസ്‌ലിംകളിൽ ഇത് വമ്പിച്ച അമ്പരപ്പും പരിഭ്രമവും ഉളവാക്കി. പലരും അണിവിട്ടു ചിന്നിച്ചിതറി. കുറച്ചാളുകൾ മാത്രമേ യുദ്ധക്കളത്തിൽ പതറാതെ ഉറച്ചുനിന്നു പോരാടിയുള്ളു.

മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അങ്കലാപ്പ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു കാരണവും ഉണ്ടായി. നബി (ﷺ) വധിക്കപ്പെട്ടു എന്നൊരു കിംവദന്തി പരന്നതായിരുന്നു അത്. ഇതു കേട്ടാൽ പിന്നെ, ആ അവസരത്തിൽ സഹാബികളുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നും ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാമല്ലോ. നബി (ﷺ) യാകട്ടെ, സ്ഥലം തെറ്റുകയോ കാലിടറുകയോ മനസ്സു പതറുകയോ ചെയ്യാതെ സധീരം നിലകൊള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തിരിമേനിയുടെ ചുറ്റുപുറവും ഒരു കോട്ടയെന്നോണം പത്തുപന്ത്രണ്ട് ധീരസഹാബികൾ ശത്രുക്കളുടെ ആയുധങ്ങളും അമ്പുകളും എതിരേറ്റു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ചെറുത്തുനിന്നിരുന്നു. അവരുടെ ധീരപരാക്രമങ്ങൾ ഇണയറ്റതായിരുന്നു. സ്വന്തം ജീവൻ തൃണവൽക്കരിച്ച് നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ പരിചകളാക്കി അവരിൽ ചിലർക്ക് അറുപതും എഴുപതും മുറിവുകൾ ഏറ്റിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കും പരുക്കുകൾ ഏൽക്കുകയും അവിടുത്തെ പല്ല് മുറിയുകയും ഉണ്ടായി. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് തിരുമേനി ജീവച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നറിയുവാൻ സഹാബികൾക്ക് കഴിഞ്ഞത്. അതോടുകൂടി അവർക്കുണ്ടാകുന്ന ആശ്വാസം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തിരുമേനി മലയിൽ ഒരിടത്ത് കയറി ഇങ്ങോട്ട് വരിൻ! ''ഇങ്ങോട്ട് വരിൻ!'' എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പുതിയൊരു ആവേശത്തോടും ധൈര്യത്തോടും കൂടി സഹാബികൾ ചുറ്റും ഓടിക്കൂടി ശത്രുക്കളെ തുരത്തുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ, തങ്ങൾക്ക് ആദ്യം കിട്ടിയ വിജയത്തിൽ ഭേരിയടിച്ചുകൊണ്ട് വേഗം സ്ഥലം വിടുകയാണവർ ചെയ്തത്. ഇത് മസ്‌ലിംകൾക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത വമ്പിച്ച ഒരനുഗ്രഹമായിരുന്നു. ഇനി നമുക്ക് ആയത്തുകളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ ٱلْمُؤْمِنِينَ مَقَـٰعِدَ

121 (നബിയേ) സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് യുദ്ധത്തിനുള്ള താവളങ്ങൾ സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാനായി നീ നിൻെറ വീട്ടു

لِلْقِتَالِ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

കാരിൽനിന്ന് കാലത്തു (പുറപ്പെട്ടു) പോയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

إِذْ هَمَّت طَّآئِفَتَانِ مِنكُمْ أَن تَفْشَلَا وَٱللَّهُ وَلِيُّهُمَا ۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

122 (അതെ) നിങ്ങളിൽപെട്ട രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച സന്ദർഭം; അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ആ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും കാര്യകർത്താവു (അഥവാ സഹായിയു) മാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ(തന്നെ) ഭരമേൽപിച്ചു കൊള്ളട്ടെ, സത്യവിശ്വാസികൾ!

---

121 وَإِذْ غَدَوْتَ നീ രാവിലെ പോയ സന്ദർഭം. مِنْ أَهْلِكَ നിൻെറ വീട്ടുകാരിൽ (കുടുംബത്തിൽ) നിന്ന്. تُبَوِّئُ നീ സൗകര്യപ്പെടുത്തി (ശരിപ്പെടുത്തി)കൊണ്ട്. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. مَقَاعِدَ ഇരിപ്പടിങ്ങൾ, താവളങ്ങളെ. لِلْقِتَالِ യുദ്ധത്തിന്. وَاللهُ അല്ലാഹു سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. **122** إِذْ هَمَّت ഉദ്ദേശിച്ച (ശ്രമിച്ച)പ്പോൾ. طَّائِفَتَانِ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. أَن تَفْشَلَا അവ ഭീരുത്വം കാണിക്കുവാൻ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. وَلِيُّهُمَا അവ രണ്ടിൻെറയും കാര്യകർത്താവാകുന്നു (സഹായിയാണ്). وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ(തന്നെ). فَلْيَتَوَكَّلِ അപ്പോൾ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ.

നിങ്ങളിൽ രണ്ടു വിഭാഗക്കാർ ഭീരുത്വം കാട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചു (**همت طائفتان منكم ان تفشلا**) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖസ്റജ് ഗോത്രത്തിൽപെട്ട ബനൂസലമഃശാഖയും, ഔസു ഗോത്രക്കാരിൽപെട്ട ബനൂഹാരിഥഃ ശാഖയുമായുന്നു. മുസ്‌ലിം സൈന്യത്തെ ഇരുവശത്തും പാർശ്വസേനകളായി നിറുത്തപ്പെട്ടിരുന്നത് അവരായിരുന്നു. സ്ഥിതി ഗതികളുടെ ഗൗരവം നിമിത്തം അവർക്ക് മനോവീര്യം ക്ഷയിക്കുകയുണ്ടായെന്നു സാരം. അവർ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്ത ഒരു അനുസരണക്കേടോ കൊള്ളരുതായ്മയോ, ആയിരുന്നില്ല അതെന്ന് **والله وليهما** (അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവരുടെ കൈകാര്യ കർത്താവുമായിരുന്നു) എന്ന വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഭീരുത്വം തോന്നുവാനുള്ള കാരണം മുമ്പ് വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ആദ്യത്തെ വചനം 'അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണ് (**والله سميع عليم**) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വചനം 'സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽതന്നെ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ (**وعلي الله فليتوكل المؤمنون**)' എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. മിക്ക ആയത്തുകളുടെയും അവസാനത്തിൽ, അതത് ആയത്തുകളിലെ ആശയത്തിനും സന്ദർഭത്തിനും അനുയോജ്യമായ ഇത്തരം സമാപന വാക്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് ഖുർആൻെറ ഒരു വിശേഷതയാണല്ലോ. ഈ സമാപന വാക്യങ്ങളിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ സന്ദർഭംനോക്കി പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

അനുസരണം, ധൈര്യം, ക്ഷമ, തവക്കുൽ (അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കൽ) ആദിയായവയിൽ തങ്ങളുടെ പേരായ്മ മനസ്സിലാക്കുവാനും, അത് നികത്തുവാനും ധാരാളം പാഠങ്ങൾ അനുഭവത്തിലൂടെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ലഭിച്ച ഒരു മഹാ സംഭവമായിരുന്നു ഉഹ്ദ് യുദ്ധം. ആൾപ്പെരുപ്പമോ, ആയുധ ബലമോ അനുസരിച്ചല്ല-വിശ്വാസവും ധീരതയും അനുസരിച്ചാണ്-സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു വിജയം നൽകുകയെന്നുള്ളതിന് മതിയായ ഒരു തെളിവായിരുന്നു ബദ്ർ യുദ്ധം. അതാണ് അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ أَذِلَّةٌ ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

123 നിങ്ങള്‍ എളിയവരായി [ദുര്‍ബ്ബലരായി] രുന്നപ്പോള്‍, അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ബദ്‌റില്‍ സഹായിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആകയാല്‍, നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവിന്‍-നിങ്ങള്‍ നന്ദി കാണിക്കുമാറായേക്കാം.

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَن يَكْفِيَكُمْ أَن يُمِدَّكُمْ رَبُّكُم بِثَلَـٰثَةِ ءَالَـٰفٍ مِّنَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ مُنزَلِينَ ﴿١٢٤﴾

124 അതായത്, (നബിയേ) നീ സത്യവിശ്വാസികളോട് പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദര്‍ഭം: ''മലക്കുകളില്‍ നിന്നും ഇറക്കപ്പെടുന്ന മുവ്വായിരം (പേരെ) കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങള്‍ക്ക് സഹായം നല്‍കുന്നത് നിങ്ങള്‍ക്ക് മതിയാവുകയില്ലേ?!-''

بَلَىٰٓ ۚ إِن تَصْبِرُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَـٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُم بِخَمْسَةِ ءَالَـٰفٍ مِّنَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

125 ''ഇല്ലാതേ (-മതിയാകും); നിങ്ങള്‍ ക്ഷമിക്കുകയും, സൂക്ഷിക്കുകയും, അവര്‍ [ശത്രുസൈന്യം] ഈ ക്ഷണത്തില്‍ നിങ്ങളുടെ അടുക്കല്‍ വരുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, മലക്കുകളില്‍ നിന്നും (പ്രത്യേക) അടയാളം ലഭിച്ച അയ്യായിരം (പേരെ) കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങള്‍ക്ക് സഹായം നല്‍കുന്നതാണ്.'' എന്ന്.

---

123 وَلَقَدْ نَصَرَكُمْ നിങ്ങളെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. اللهُ അല്ലാഹു. بِبَدْرٍ ബദ്‌റില്‍വെച്ച്. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ. أَذِلَّةٌ എളിയവര്‍, നിസ്സാരര്‍. فَاتَّقُوا അതിനാല്‍ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാന്‍ വേണ്ടി. تَشْكُرُونَ നിങ്ങള്‍ നന്ദി കാണിക്കും. **124** إِذْ تَقُولُ നീ പറയുന്ന സന്ദര്‍ഭം. لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളോട്. أَلَن يَكْفِيَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് മതിയാകുകയില്ലേ, പോരേ . أَن يُمِدَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് സഹായം നല്‍കല്‍, സഹായ സൈന്യത്തെ അയക്കല്‍. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. بِثَلاثَةِ آلافٍ മുവ്വായിരംകൊണ്ട്. مِّنَ الْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളില്‍ നിന്ന്. مُنزَلِينَ ഇറക്കപ്പെടുന്ന, ഇറക്കപ്പെട്ടവരായ. **125** بَلَى ഇല്ലാതേ, അതെ. إِن تَصْبِرُوا നിങ്ങള്‍ ക്ഷമിക്കുന്നപക്ഷം. وَتَتَّقُوا നിങ്ങള്‍ സൂക്ഷിക്കുകയും. وَيَأْتُوكُم അവര്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് വരുകയും. مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا അവരുടെ ഈ ക്ഷണത്തില്‍ (വേഗത്തില്‍). يُمْدِدْكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് സഹായം നല്‍കും. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. بِخَمْسَةِ آلافٍ അയ്യായിരം കൊണ്ട്. مِّنَ الْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളില്‍ നിന്ന്. مُسَوِّمِينَ അടയാളം (ചിഹ്നം) വെക്കുന്ന (ലഭിക്കുന്ന, സ്വീകരിക്കുന്ന) അടയാളം വെക്കപ്പെട്ടവരായി, അയച്ചുവിടപ്പെട്ടവരായ.

مسومين എന്ന വാക്ക് (വാവി'നു 'ഇ' കാരത്തോടും 'അ' കാരത്തോടും ('മുസവ്വിമീന്‍' എന്നും, 'മുസവ്വമീന്‍') എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ വായനപ്രകാരം, ആ മലക്കുകള്‍ തങ്ങള്‍ക്ക് ചില പ്രത്യേക ചിഹ്നങ്ങള്‍ സ്വീകരിച്ചവരായിരിക്കുമെന്നും, രണ്ടാമത്തെ വായനപ്രകാരം അവര്‍ക്ക് പ്രത്യേകം ചിഹ്നങ്ങള്‍ നല്‍കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുമെന്നും അര്‍ത്ഥമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഹിജ്‌റ രണ്ടാം കൊല്ലം റംസാന്‍ പതിനേഴിന് വെള്ളിയാഴ്ച ബദ്ര്‍ യുദ്ധം ഉണ്ടായി. എല്ലാവിധ സജ്ജീകരണങ്ങളോടുംകൂടി ഒരുങ്ങി വന്ന ഏതാണ്ട് ആയിരത്തോളം വരുന്നെ ഖുറൈശി സേനയും, മൂന്നൂറ്റി പതിമൂന്നു മുസ്‌ലിംകളും തമ്മിലായിരുന്നു അതുണ്ടായത്. മുസ്‌ലിംകളുടെ എണ്ണം കുറവായിരുന്നതിന് പുറമെ, അറബികള്‍ സാധാരണ കയ്‌വശം വെക്കാറുള്ള ചുരുക്കം ചില ആയുധങ്ങളും, രണ്ട് കുതിരകളും എഴുപത് ഒട്ടകങ്ങളും മാത്രമേ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുതാനും. അങ്ങിനെ, എണ്ണത്തിലും ശക്തിയിലുമെല്ലാം ശത്രുക്കളെക്കാള്‍ എത്രയോ കുറഞ്ഞവരായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവരെപ്പറ്റി **اذلة** (എളിയവര്‍) എന്ന് അല്ലാഹു

വിശേഷിപ്പിച്ചത്. നിങ്ങൾ അത്ര എളിയ ഒരു സംഘമായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങളെ ബദ്റിൽ അല്ലാഹു സഹായിച്ചു വിജയിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ, എണ്ണംകൊണ്ടോ ആയുധം കൊണ്ടോ അല്ല വിജയം സിദ്ധിക്കുന്നത്. വിജയം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് മാത്രമാണ് സിദ്ധിക്കുന്നത് (وما النصر الا من عند الله) അതുകൊണ്ട് ഉഹ്ദിൽ വന്നതുപോലെയുള്ള പാകപ്പിഴവുകൾ പറ്റാതെ-അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചും അവനിൽ കാര്യങ്ങൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും-ശത്രുക്കളെ നേരിട്ടാൽ നിങ്ങൾക്ക് വിജയം തീർച്ചയാണ്. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. ബദ്ർ യുദ്ധം ഇതിനൊരു തെളിവാണല്ലോ. എന്നൊക്കെ 123-ാം വചനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

അനന്തരം 124-ാം വചനത്തിൽ, ബദ്റിൽ വെച്ച് ആ മഹാവിജയം ലഭിച്ച സന്ദർഭം വിവരിക്കുന്നു. അതായത് തങ്ങളെക്കാൾ വളരെ വമ്പിച്ച ആ സൈന്യത്തോട് ഏറ്റുമുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, ശത്രുസൈന്യത്തെ സഹായിക്കുവാൻ വീണ്ടും സഹായസൈന്യം വരുന്നുണ്ടെന്നൊരു വിവരം മുസ്ലിംകൾ കേൾക്കയുണ്ടായി. ഇതവരെ വിഷമിപ്പിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) അവരോട് പറഞ്ഞു: ''മുവ്വായിരം മലക്കുകളെ ഇറക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സഹായിച്ചാൽ പോരേ? അതെ, മതി! നിങ്ങൾ ക്ഷമയും സൂക്ഷ്മതയും സ്വീകരിക്കുകയും, ശത്രുസൈന്യം ക്ഷണത്തിൽ വന്നെത്തുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ അയ്യായിരം മലക്കുകളെകൊണ്ട് തന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ സഹായിക്കും.'' പക്ഷേ, ശത്രുസൈന്യം യുദ്ധത്തിൽ അമ്പെ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന വിവരം കിട്ടിയ കാരണത്താൽ ആ സഹായ സൈന്യം വരികയുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ട് അയ്യായിരം മലക്കുകൾ ഇറക്കപ്പെട്ടതുമില്ല. ആദ്യം അറിയിച്ച പ്രകാരം മുവ്വായിരം മലക്കുകൾ മാത്രമാണ് ഇറക്കപ്പെട്ടത്. എന്നീപ്രകാരമാണ് പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു സംബന്ധമായി ചില രിവായത്തുകളും കാണാവുന്നതാണ്. ബദ്ർ യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ, ആയിരം മലക്കുകളെ ഇറക്കി സഹായിക്കുമെന്നു സൂ: അൻഫാൽ 9-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതും, ഇപ്പറഞ്ഞതും തമ്മിൽ എതിരില്ലെന്നും, ആദ്യം ആയിരം വാഗ്ദാനം ചെയ്തശേഷം പിന്നീടത് മുവ്വായിരമാക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചുവെന്നും, ചില ഉപാധികളോടുകൂടി വീണ്ടും അത് അയ്യായിരമാക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചുവെന്നും, ശത്രുസൈന്യം വന്നെത്തായ്കയാൽ ഉപാധി പൂർത്തിയാകാത്തതുകൊണ്ട് അയ്യായിരം ഇറക്കുകയുണ്ടായില്ല-മുവ്വായിരം മാത്രമാണ് ഇറക്കിയത്-എന്നും ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. اذ تقول

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽ നിന്ന് 124-ാം വചനത്തിലെ اذ تقول (നീ പറയുന്ന സന്ദർഭം) എന്ന വാക്ക് 123-ാം വചനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്-അഥവാ ബദ്റിൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കിയതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്- എന്നു മനസ്സിലായല്ലോ. ആയത്തിലെ വാചകങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വ്യക്തമാകുന്നതും അങ്ങിനെത്തന്നെ. വേറെയും ഒരഭിപ്രായം ഇവിടെയുണ്ട്. മലക്കുകളെ ഇറക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി പ്രസ്താവിച്ചത് ഉഹ്ദിൽ വെച്ചായിരുന്നു -ബദ്റിൽ വെച്ചല്ല-എന്നത്രെ ചില വ്യാഖ്യാതക്കളുടെ അഭിപ്രായം. ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ اذ تقول എന്ന വാക്ക് 121 -ാം വചനത്തോടുബന്ധപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഉഹ്ദിൽ വെച്ച് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതിനെ ഉദ്ധരിച്ചതാണ് അതെന്ന് സാരം. എങ്കിലും ان تصبروا وتتقوا الخ (നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം) എന്ന ഉപാധി പൂർത്തിയാക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ട് മലക്കുകൾ ഉഹ്ദിൽ ഇറക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ലെന്ന് ഇവരും പറയുന്നു. പക്ഷേ, അയ്യായിരം ഇറക്കിപ്പെട്ടിട്ടില്ല ആദ്യം പറഞ്ഞ മൂവ്വായിരം ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നും, തീരെ ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നും ഇവരിൽ രണ്ടഭിപ്രായക്കാരുണ്ട്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഇതു സംബന്ധമായ അഭിപ്രായങ്ങളും അവയുടെ തെളിവുകളും ഉദ്ധരിച്ച് ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. അവയെപ്പറ്റി സാമാന്യം വിവരിച്ചശേഷം ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله)ചെയ്ത പ്രസ്താവനയുടെ സാരം അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതിങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

'ഇവയിൽവെച്ച് വാസ്തവത്തോട് കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ള അഭിപ്രായം ഇതാണ്: 'മുവ്വായിരം മലക്കുകളെക്കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് മതിയാകുകയില്ലേ' എന്ന് സത്യവിശ്വാസികളോട് റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, മുവ്വായിരം മലക്കുകളെകൊണ്ട് സഹായിക്കാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ, മുവ്വായിരംകൊണ്ടോ, അയ്യായിരം കൊണ്ടോ, അവർക്ക് സഹായം നൽകിയെന്നോ, ഇല്ലെന്നോ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു പക്ഷേ, സഹായം നൽകിയിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ സഹായം നൽകാതിരുന്നിരിക്കാം. തെളിവില്ലാതെ രണ്ടും പറഞ്ഞുകൂടാ. തെളിവുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടിലൊന്നു സമ്മതിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ബദ്റിൽ ആയിരം മലക്കുകളെക്കൊണ്ട് സഹായം നൽകിയെന്ന് ഖുർആനിൽ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് സൂ: അൻഫാൽ 9-ാം വചനമാണ്. ഉഹ്ദിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മലക്കുകളെ ഇറക്കിക്കൊണ്ടുള്ള സഹായം നൽകൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് ഉണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെക്കാൾ വ്യക്തമായിക്കാണുന്നത്. കാരണം, അങ്ങിനെ സഹായം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് പരാജയം പിണയുകയും, ആപത്തുകൾ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.' **ابن جرير**

وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِۦ ۗ وَمَا ٱلنَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾

126 അതിനെ [മലക്കുകളെ ഇറക്കി സഹായം നൽകുന്നതിനെ] നിങ്ങൾക്കൊരു സന്തോഷവാർത്തയല്ലാതെ അല്ലാഹു ആക്കിയിട്ടില്ല; നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അതുകൊണ്ട് സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു. സഹായമാകട്ടെ, പ്രതാപശാലിയായ അഗാധജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നല്ലാതെ (ലഭിക്കുക) ഇല്ലതാനും.

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنقَلِبُوا۟ خَآئِبِينَ ﴿١٢٧﴾

127 (അതെ) അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഭാഗത്തെ മുറി (ച്ചു നശിപ്പി) ക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (അത്); അല്ലെങ്കിൽ, അവരെ അപമാനപ്പെടുത്തുകയും, അങ്ങനെ അവർ നിരാശരായി (പരാജയപ്പെട്ട്) തിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്വാൻ (വേണ്ടിയാണ്).

---

126 وَمَا جَعَلَهُ അതിനെ ആക്കിയിട്ടില്ല. الله അല്ലാഹു. إِلاَّ بُشْرَى ഒരു സന്തോഷവാർത്തയല്ലാതെ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَلِتَطْمَئِنَّ സമാധാനമടയുവാൻവേണ്ടിയും. قُلُوبُكُم നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. بِهِ അതുകൊ്. وَمَا النَّصْرُ സഹായം അല്ലതാനും. إِلاَّ مِن عِندِ പക്കൽ നിന്നല്ലാതെ. الله അല്ലാഹുവിൻെറ. الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയായ. الْحَكِيمِ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാനായ. **127** لِيَقْطَعَ മുറിച്ചു കളയുവാൻവേണ്ടി. طَرَفًا ഒരു ഭാഗം, ഒരു തലപ്പ്. مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരിൽനിന്ന്. أَوْ يَكْبِتَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവരെ അപമാനപ്പെടുത്തുക. فَيَنقَلِبُوا എന്നിട്ട് അവർ തിരിഞ്ഞുപോകുകയും. خَائِبِينَ നിരാശരായി, അപമാനമടഞ്ഞവരായി.

സാരം: മലക്കുകളെ ഇറക്കി നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകുന്നതും, ഈ വിവരം നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതുമൊക്കെ നിങ്ങൾക്ക് അതൊരു സന്തോഷവാർത്തയും അനുമോദനവുമായിക്കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. അതുവഴി നിങ്ങൾക്ക് മനോവീര്യവും, ധൈര്യവും, ഉൻമേഷവും ലഭിക്കുകയും, അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്ക് മന:സമാധാനം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാതെ, അവർ മൂലം നിങ്ങൾക്ക് സഹായവും വിജയവും ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ല. കാരണം, സഹായം അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് മാത്രം ലഭിക്കുന്നതാണ്. മലക്കുകളെ ഇറക്കിയതുകൊണ്ട് അത് സിദ്ധിക്കണമെന്നില്ല. എണ്ണംകൊണ്ടോ ശക്തികൊണ്ടോ അല്ല നിങ്ങൾക്ക് വിജയം കൈവരുന്നത്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന

പക്ഷം, മലക്കുകളെ ഇറക്കാതെയും, യുദ്ധം പോലും നടത്താതെയും നിങ്ങൾക്ക് വിജയം ലഭിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ പിന്നെ, നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്നും, ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടണമെന്നുമൊക്കെ കൽപിക്കുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാം. നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളായ അവിശ്വാസികളിൽ കുറെ ആളുകൾ നശിച്ചും, കുറെ ആളുകൾ ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടും മറ്റുമായി അവരുടെ ശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും, അങ്ങിനെ അവർ പരാജിതരും നിരാശരുമായിത്തീരുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടിയാണത്. എന്നല്ലാതെ, അവിശ്വാസികളെ മുഴുവൻ കൊന്നൊടുക്കുകയല്ല ഉദ്ദേശ്യം.

ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയാൽ സധീരം അവരുമായി നേരിടണമെന്നും മറ്റും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് സൂറത്തു മുഹമ്മദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവരിൽ നിന്ന് അവർ സ്വയം രക്ഷാ നടപടി എടുക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, നിങ്ങളിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കൊണ്ട് പരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണത്.''
(**ذلك ولو يشاء الله لا نتصر منهم ولكن ليبلوا بعضكم ببض – محمد : ٤**) ബദ്റിൽ ആയിരം മലക്കുകളെ ഇറക്കിയ വിവരം പറഞ്ഞതിനെത്തുർന്ന് സൂ:അൻഫാലിലും തന്നെ 126-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഈ സംഗതി അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം.

ബദ്ർ യുദ്ധമല്ലാത്ത മറ്റു യുദ്ധങ്ങളിലൊന്നും മലക്കുകൾ ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, ബദ്റിൽ മലക്കുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രമാണ് ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. ബദ്റിൽ അവർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ചരിത്രപണ്ഡിതൻമാരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണെന്നത്രെ ഇമാം റാസീ (ﷺ) പ്രസതാവിക്കുന്നത്. ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മലക്കുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തു എന്നു പറയുമ്പോൾ, അവരുടെ പ്രവർത്തനവും ഇടപെടലും മനുഷ്യരുടേതുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കുമെന്ന് കാണക്കാക്കരുത്. ഈ ലോകത്ത നടക്കുന്ന പല വിഷയങ്ങളിലും മലക്കുകൾക്ക് ചില കൈകളുണ്ടെന്ന് ഖുർആൻ കൊണ്ടും ഹദീസകൊണ്ടും സംശയാതീതമായി സ്ഥാപിതമായതാണ്. എന്നിരിക്കെ, 'ഒരു മലക്ക് പോരേ ശത്രുക്കളെ ഒന്നാകെ നശിപ്പിക്കുവാൻ? പിന്നെ, ആയിരക്കണക്കിൽ മലക്കുകളുടെ ആവശ്യമെന്ത്? മലക്കുകൾ യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മനുഷ്യരുടെ കൈക്കല്ലാതെ ശത്രുക്കൾ മരിച്ചുവീഴുന്നതു കാണേണ്ടതല്ലേ? ആയിരം മലക്കുകൾ ഇറങ്ങി യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടും എഴുപതുപേരല്ലേ കൊല്ലപ്പെട്ടുള്ളു.?' എന്നിത്യാദിയുള്ള ചിലരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും ഇവിടെ പ്രസക്തിയില്ല.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള ചില യുക്തി ന്യായങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മലക്കുകൾ ഇറങ്ങുന്നതിനെയും, യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനെയും മുൻകാലത്ത് പാടെ നിഷേധിച്ച ഒരാളാണ് അബൂബകറിൽ അസ്വമ്മ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ന്യായവാദങ്ങൾക്കെല്ലാം മറുപടിയും ഖണ്ഡനവും നൽകികൊണ്ട് ഇമാംറാസീ (ﷺ) യും മറ്റും ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു; 'ഖുർആനെയും, പ്രവാചകത്വത്തെയും നഷേധിക്കുന്നവർക്കേ ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഖുർആനും, അനേകം ഹദീസുകളും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ച ഈ വിഷയം നിഷേധിക്കുവാൻ അബൂബകറിൽ അസ്വമ്മിന്ന് ഒരിക്കലും പാടില്ലായിരുന്നു' ഇത് സംബന്ധിച്ച് സൂറത്തുൽ അൻഫാലിൽവെച്ച് നമുക്ക് കൂടുതൽ സംസാരിക്കാം. **انشاء الله**

لَيْسَ لَكَ مِنَ ٱلْأَمْرِ شَىْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿١٢٨﴾

128 (നബിയേ) കാര്യത്തിൽ (അഥവാ അധികാരത്തിൽ) നിനക്ക് യാതൊന്നും (തന്നെ) ഇല്ല. ഒരു പക്ഷേ, അവൻ [അല്ലാഹു] അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുക-കാരണം, നിശ്ചയമായും അവർ അക്രമികളാകുന്നു. [എന്നിരി

ക്കെ, രണ്ടിനും സാദ്ധ്യതയുണ്ട്.]

129 അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.	وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

---

128 لَيْسَ لَكَ നിനക്കില്ല. مِنَ الْأَمْرِ കാര്യത്തിൽ നിന്ന്, അധികാരത്തിൽനിന്ന്. شَيْءٌ യാതൊന്നും. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ (ഒരുപക്ഷേ). يَتُوبَ അവൻ പശ്ചാത്താപം (മടക്കം) സ്വീകരിക്കുക (ഉണ്ടാവാം). عَلَيْهِمْ അവർക്ക്. أَوْ يُعَذِّبَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും (ആവാം). فَإِنَّهُمْ കാരണം നിശ്ചയമായും അവർ. ظَالِمُونَ അക്രമികളാകുന്നു. **129** وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. يَغْفِرُ അവർ പൊറുക്കും. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيُعَذِّبُ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ നബി (ﷺ) ക്കും സഹാബികൾക്കും ശത്രുക്കളുടെ കൈക്ക് പല അത്യാഹിതങ്ങളും സംഭവിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അതിനെത്തുടർന്ന് ശത്രുക്കളിൽ കൂടുതൽ ആക്രമം നടത്തിയ ചില മുശ്രിക്കുകൾക്കെതിരായി നബി (ﷺ) പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് അനുവാദത്തിന് അപേക്ഷിക്കയോ ഉണ്ടായെന്നും, അതോട് ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നിന്നവർ സൻമാർഗ്ഗികളാണെന്നും, ദുർമാർഗ്ഗികളാണെന്നുമുള്ള തീരുമാനമെടുക്കുവാനോ, വിധി കൽപിക്കുവാനോ നബി (ﷺ) ക്കു അധികാരമില്ല. അക്കാര്യം അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശത്തിൽപെട്ടതാണ്. ഒരു പക്ഷേ, അവിശ്വാസിയും ദുർമ്മാർഗ്ഗിയുമാണെന്നു കരുതപ്പെട്ടവൻ പിന്നീട് ഖേദിച്ചുമടങ്ങി നന്നാവുകയും, അവൻെറ മടക്കം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തെന്നു വരാം. അല്ലെങ്കിൽ അവർ ആക്രമികളായ സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്തെന്നും വരാം. ഓരോരുത്തരെക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മവും അന്തിമവുമായ തീരുമാനം അല്ലാഹുവിങ്കലാണുള്ളത് എന്നൊക്കെയാണ് ഒന്നാമത്തെ വചത്തിൻെറ സാരം. രണ്ടാമത്തെ വചനം ഈ ആശയം ഒന്നുകൂടി ദൃഢപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മേൽസൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം ഇസ്‌ലാമിൻെറ കഠിന വിരോധികളായിരുന്ന ചില വ്യക്തികൾ പിന്നീട് നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കുകകയും, പ്രധാന സഹാബികളായിത്തീരുകയും അവരെക്കൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിന് വളരെ നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: **انك لا تهدى من احببت ولكن الله يهدي من يشاء – القصص : ٥٦** (നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല; എങ്കിലും അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു.)

വിഭാഗം–14

130 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങള്‍ ഇരട്ടിയിരട്ടികളായി പലിശ (മുതല്‍) തിന്നരുത്. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. നിങ്ങള്‍ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.	يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَأۡكُلُواْ ٱلرِّبَوٰٓاْ أَضۡعَٰفٗا مُّضَٰعَفَةٗۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ١٣٠
131 അവിശ്വാസികള്‍ക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടതായ നരകത്തെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍.	وَٱتَّقُواْ ٱلنَّارَ ٱلَّتِيٓ أُعِدَّتۡ لِلۡكَٰفِرِينَ ١٣١

130 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. **لاَ تَأْكُلُوا** നിങ്ങള്‍ തിന്നരുത് (ഉപയോഗിക്കരുത്). **الرِّبَا** പലിശ. **أَضْعَافًا** ഇരട്ടികളായി. **مُّضَاعَفَةً** ഇരട്ടിയാക്കപ്പെട്ട (ഇരട്ടിയിരട്ടിയായി) . **وَاتَّقُوا** സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. **اللهَ** അല്ലാഹുവിനെ. **لَعَلَّكُمْ** നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാന്‍വേണ്ടി. **تُفْلِحُونَ** നിങ്ങള്‍ വിജയം പ്രാപിക്കുക. **131** **وَاتَّقُوا** സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. **النَّارَ** നരകത്തെ. **الَّتِي أُعِدَّتْ** ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടതായ. **لِلْكَافِرِينَ** അവിശ്വാസികള്‍ക്ക് വേണ്ടി.

മൗലികമായ പല വിഷയങ്ങളും, യുദ്ധസംബന്ധമായ കുറേ കാര്യങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം, നിത്യജീവിതത്തില്‍ സത്യവിശ്വാസികള്‍ അറിഞ്ഞും അനുഷ്ഠിച്ചും വരേണ്ടുന്ന ഏതാനും വിധിവിലക്കുകളും, ഉപദേശ നിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും അല്ലാഹു നല്‍കുന്നു. വിഷയങ്ങളുടെ ക്രമീകരണത്തിലും, അവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലും ഖുര്‍ആന്‍ സ്വീകരിച്ച രീതി ഇതര ഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്നും, അതിന് അതിന്റേതായ ഒരു പ്രത്യേകരീതിയുണ്ടെന്നും മുഖവുരയില്‍ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഓരോ ആയത്തും അതിന്റെ തൊട്ട ആയത്തും തമ്മില്‍ വിഷയപരമായി പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലെന്നും നാം അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും മൊത്തത്തില്‍ പരിശോധിച്ചാല്‍, ഈ വചനങ്ങളും മുമ്പുള്ള വചനങ്ങളും തമ്മില്‍ വിഷയപരമായി ബന്ധം ഇല്ലായ്കയില്ല താനും. സത്യവിശ്വാസികളും അവരുടെ എതിരാളികളും തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനം സംബന്ധിച്ച പരാമര്‍ശങ്ങളെത്തുടര്‍ന്ന് എതിരാളികളില്‍ നിലവിലുള്ള ദോഷഗുണങ്ങള്‍ സത്യവിശ്വാസികളില്‍ ഇല്ലാതാക്കുവാനും, അവരെ ഉത്തമ സമുദായമാക്കി വളര്‍ത്തിയെടുക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന മാര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നത് അനുയോജ്യമായിരിക്കുമല്ലോ.

പലിശമുതല്‍ തിന്നുന്നതിനെ-അഥവാ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ-ക്കുറിച്ചു സത്യവിശ്വാസികളെ ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു വിലക്കുന്നു. പലിശയെ സംബന്ധിച്ചു പല വിവരങ്ങളും സൂറത്തുല്‍ ബഖറയില്‍ കഴിഞ്ഞുപോയട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ അധികം വിശദീകരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. പ്രത്യേക ഉപാധികളോ വിശേഷണങ്ങളോ ഒന്നും കൂടാതെയാണ് അവിടെ പലിശയെ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി പ്രസ്താവച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ പലിശ ഉപയോഗിക്കരുതെന്ന് വിലക്കിയപ്പോള്‍ ഇരട്ടിയിരട്ടിയായ നിലയില്‍ നിന്നരുത് (**لا تأكلوا الربو اضعافا مضاعفة**) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇക്കാരണത്താല്‍, ഇരട്ടിക്കണക്കില്‍ വാങ്ങുന്ന പലിശ മാത്രമേ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുവെന്നോ, പലിശക്കാരുടെ ഭാഷയിലുള്ള 'മിതപ്പലിശ' ക്കു വിരോധമില്ലെന്നോ ഇതിനര്‍ത്ഥമില്ല. നികൃഷ്ടമോ, നീചമോ ആയ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുകയോ, വിലക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോള്‍ അതിന്റെ ദുഷിച്ച ചില വശങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന വിശേഷണങ്ങള്‍ എടുത്ത് പറഞ്ഞ് അതിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മ ചൂണ്ടിക്കാട്ടലും, ശ്രോതാക്കള്‍ക്ക് അതിനോട് വെറുപ്പ് തോന്നത്തക്ക ശൈലിയില്‍ അതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കലും സാധാരണ പതിവാണ്. എല്ലാ ഭാഷയിലും സാഹിത്യങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണിത്.

അക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണ് 'പലിശ ഉപയോഗിക്കരുത്' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ 'പലിശ തിന്നരുത് ' (لا تأكلوا الربو) എന്ന് ഇവിടെയും, 'അനാഥകളുടെ സ്വത്തുക്കൾ എടുത്ത് ഉപയോഗിക്കരുത്' എന്ന് പറയുന്നതിനു പകരം 'അനാഥകളുടെ സ്വത്തുക്കൾ തിന്നരുത് (ولا تأكلوا اموال اليتامى)' എന്നുമൊക്കെ അല്ലാഹു പറയുന്നതും അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണ് 'ഇരട്ടിയിരട്ടിയായി (اضعافا مضاعفة) 'എന്ന പ്രയോഗവും, അന്യന്റെ ധനം ന്യായം കൂടാതെ മേടിക്കുന്നതും ഉപയോഗിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്, അത് അങ്ങോട്ട് കൊടുത്തിനെക്കാൾ ഇരട്ടിക്കണക്കിലാകുന്നത് അതിനെക്കാൾ ഭയങ്കരമായ തെറ്റായിത്തീരുന്നു എന്നാണിതിലുള്ള സൂചന. സ്വന്തം മക്കളെ കൊല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ خشية ان يطعم معك (ആ കുട്ടി നിന്റെ കൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനെ ഭയന്നുകൊണ്ട്) എന്നും, വ്യഭിചാരത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ ان تزني حليلة جارك (നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ ഭാര്യയെ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുക) എന്നും നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും ഈ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടത് തന്നെ. കുട്ടി തന്റെ കൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമെന്ന ഭയമില്ലാത്തപ്പോൾ സ്വന്തം മക്കളെ കൊല്ലാമെന്നോ, അയൽക്കാരന്റെ ഭാര്യയല്ലാത്ത സ്ത്രീകളെ വ്യഭിചരിക്കുന്നതിന്ന് വിരോധമില്ലെന്നോ സൽബുദ്ധിയുള്ള ഒരാളും ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയില്ലല്ലോ.

'ബുദ്ധി ജീവികൾ, ഉൽബുദ്ധർ, പുരോഗമനേച്ഛുക്കൾ' എന്നൊക്കെ സ്വയം അഹങ്കരിക്കുന്ന ചില ഭൗതിക താൽപര്യക്കാരും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളെന്ന ഭാവേന നയപൂർവ്വം മുസ്ലിംകളെ ഇസ്‌ലാമിൽനിന്ന് അകറ്റുവാനുള്ള ഗൂഢ പരിപാടിയിട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചിലരും ഇസ്‌ലാമിൽ 'മിതപ്പലിശ'ക്കു വിരോധമില്ലെന്നും 'ഇരട്ടിപ്പലിശ' മാത്രമാണ് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും തട്ടിമൂളിക്കാറുണ്ട്. اضعافا مضاعفة എന്ന ഈ വാക്ക് അവർ തങ്ങളക്ക് തെളിയായി പൊക്കിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ ഖുർആനും, നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തും ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്കും ഇതിനോട് യോജിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നു മാത്രമേ തൽക്കാലം ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നുള്ളു. സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ പലിശയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളിൽനിന്നും, അവയുടെ വിവരണത്തിൽനിന്നും ഈ വാസ്തവം കൂടുതൽ വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

اضعافا مضاعفة(ഇരട്ടിയിരട്ടിയായ നിലയിൽ) എന്ന് പറയുവാൻ മറ്റൊരു കാരണം കൂടിയുണ്ട്. അക്കാലത്ത് അറേബ്യയിൽ കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നത് ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ പലിശ ഈടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായമായിരുന്നു. ഒരു സംഖ്യ ഒരവധി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് പലിശക്കു കൊടുക്കുക, അവധിക്കു മൂലധനവും പലിശയും മടക്കിക്കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ-മിക്കവാറും അതിന് സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത നിശ്ചയത്തോടുകൂടിയിരിക്കും ഇടപാട് നടന്നിരിക്കുക-അതുവരെ കിട്ടേണ്ടുന്ന പലിശ സംഖ്യയും മൂലധനത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുക, പിന്നത്തെ അവധി അവസാനിക്കുമ്പോൾ അതുവരെയുള്ള പലിശയും അസ്സൽ മുതലാക്കി വീണ്ടും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അതിന് പലിശ കൂട്ടുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങനെ, അവസരം കിട്ടിയാൽ വീണ്ടും വീണ്ടും അപ്രകാരംതന്നെ ചെയ്യുക. അവസാനം, ആദ്യം കൊടുത്ത മൂലധനത്തിന്റെ എത്രയോ ഇരട്ടിയായിരിക്കും വസൂലാക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതോടെ കടക്കാരന്റെ കഥ കഴിയുകയും ചെയ്യും.

ഈ സമ്പ്രദായം ഇന്നും പലിശക്കച്ചവടക്കാർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതാണ്. 'പരിഷ്കൃത യുഗ'മെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്ത്-അല്ലാഹു വിലക്കിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലെങ്കിലും-നാട്ടിന്റെ സാമ്പത്തിക നയങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവകരമാണതെന്ന കാരണത്താൽ, പല രാഷ്ട്രങ്ങളും ഈ ഇരട്ടിപ്പലിശാ സമ്പ്രദായത്തിൽ പല നിയന്ത്രണങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് മാത്രം. അതെ സമയത്ത് അവരുടെ സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള മിതപ്പലിശ നിലവിലുള്ള സാമ്പത്തിക നയത്തിന്റെ ഒരു അനിവാര്യ ഘടകമെന്നോണം എല്ലാവരും നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

സത്യവിശ്വാസികളോട് നരകത്തെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് താക്കീത് ചെയ്തപ്പോൾ, അത് അവ ിശ്വാസികൾക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (**اعدت للكافرين**) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. നരകം പ്രധാനമായും അവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അതിലെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ഓർക്കണം, പലിശപോലെയുള്ള പാപകൃത്യങ്ങളിൽ അതിര് കവിഞ്ഞാൽ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടു പോകുന്നത് ഭയപ്പെടണം എന്നൊക്കെ അതിൽ സൂചന കാണാം. കൂടാതെ, ഇവിടെയും, അൽബഖറ 24ലും നരകത്തെക്കുറിച്ചും, അടുത്ത 133-ാം വചനത്തിലും സൂറ:ഹദീദ് 21 ലും സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞപ്പോൾ, അത് ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (**اعدت للكافرين**) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് സ്വർഗ്ഗവും നരകവും നേരത്തെത്തന്നെ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഇതിനെപറ്റി അൽബഖറയിൽ മുമ്പ് നാം വിവരിച്ചതാണ്.

وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٢﴾

132 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ- നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം.

۞ وَسَارِعُوٓا۟ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾

133 നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിലേക്ക് (അന്യോന്യം) ധൃതികൂട്ടി വരുകയും ചെയ്യുവിൻ; ഒരു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും (ധൃതി കൂട്ടുവിൻ): അതിന്റെ വിസ്താരം ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും (കൂടിയ അത്ര) ആകുന്നു; അത് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവ(രായ ഭയഭക്തൻമാ)ർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

---

132 وَأَطِيعُوا അനുസരിക്കുക (വഴിപ്പെടുക)യും ചെയ്യുവിൻ. اللَّهَ അല്ലാഹുവെ. وَالرَّسُولَ റസൂലിനെയും. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ. تُرْحَمُونَ നിങ്ങൾക്ക് (നിങ്ങളോട്) കരുണ ചെയ്യപ്പെടും. **133** وَسَارِعُوا (അന്യോന്യം) ധൃതിപ്പെട്ട് വരുകയും (ബദ്ധപ്പാട് കാണിക്കുക-ഉത്സാഹം കാട്ടുകയും) ചെയ്‌വിൻ. إِلَى مَغْفِرَةٍ പാപമോചനത്തിലേക്ക്. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള. وَجَنَّةٍ ഒരു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും. عَرْضُهَا അതിന്റെ വിസ്താരം, വീതി. السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങളാകുന്നു. وَالْأَرْضُ ഭൂമിയും. أُعِدَّتْ അത് ഒരുക്ക(തയ്യാറാക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നവർക്ക്, ഭയഭക്തന്മാർക്ക്.

അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നതോടൊപ്പം റസൂലിനെയും അനുസരിക്കണമെന്ന് ഖുർആനിൽ പലേടത്തും പറഞ്ഞുകാണാം. അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കൽ സാക്ഷാൽകൃതമാകുന്നത് റസൂലിനെ അനുസരിക്കുന്നത് വഴിയാണല്ലോ. കാരണം, അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങളും ലഭിക്കുന്നത് റസൂൽ മുഖേനയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് **من يطع الرسول فقد اطاع الله** (റസൂലിനെ ആര് അനുസരിക്കുന്നുവോ അവർ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ച് കഴിഞ്ഞു) എന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത (4 :80ൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ഖുർആൻ മാത്രമേ മുസ്ലിംകൾ പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതുള്ളു-നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിനെ പ്രമാണമാക്കേണ്ടതില്ല-എന്നു വാദിക്കുന്ന കക്ഷിക്കാർ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കയാണ്. പലിശ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിരോധിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണല്ലോ അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവാൻ കൽപിച്ചത്. അപ്പോൾ, പലിശയെ സംബന്ധിച്ചു നബി (ﷺ) നൽകിയിട്ടുള്ള എല്ലാ വിശദീകരണങ്ങളും കൽപനകളും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു പ്രത്യേക സൂചന കൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് വ്യക്തമത്രെ.

അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് പാപമോചനം നേടുവാനും, ഞാൻ മുമ്പിലാവണം ഞാൻ മുമ്പിലാവണം എന്ന വീറോടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് ആകാശഭൂമികളോളം വിശാലവിസ്തൃതമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അനുഗൃഹിത ജീവിതം നേടുവാനും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ആവേശപ്പെടുത്തുന്നു. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ അവിശ്വാസികൾക്കായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്നത് സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് കൽപിച്ചതുപോലെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാർക്ക് വേണ്ടിയാണ് അത്രയം വിശാലമായ സ്വർഗ്ഗം തയ്യാറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഭയഭക്തൻമാരായി ജീവിച്ചുകൊണ്ട് ആ സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കണമെന്നും ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതാണ്ട് ഈ (133-ാം) വചനം പോലെയുള്ള ഒരു വചനം സൂറത്തുൽ ഹദീദ് 21 ലും കാണാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരണം അവിടെ കാണാം. സ്വർഗ്ഗത്തിന് അവകാശ ികളായിത്തീരുന്ന ഭയഭക്തൻമാരുടെ ഗുണങ്ങൾ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ فِى ٱلسَّرَّآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَٱلْكَـٰظِمِينَ ٱلْغَيْظَ وَٱلْعَافِينَ عَنِ ٱلنَّاسِ ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾

134 അതായത്, സന്തോഷാവസ്ഥയിലും, കഷ്ടാവസ്ഥയിലും ചിലവഴിക്കുന്നവർ, കോപം ഒതുക്കിവെക്കുന്നവരും, മനുഷ്യർക്ക് മാപ്പു നൽകുന്നവരും. അല്ലാഹു, നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതു മാണ്.

وَٱلَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا۟ فَـٰحِشَةً أَوْ ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ فَٱسْتَغْفَرُوا۟ لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ إِلَّا ٱللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا۟ عَلَىٰ مَا فَعَلُوا۟ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾

135 യാതൊരു കൂട്ടരും: തങ്ങൾ വല്ല നീചകൃത്യവും ചെയ്യുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അവർ അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുകയും, അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്;- അല്ലാഹു അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ ആർ പൊറുക്കും?!- (മാത്രമല്ല) തങ്ങൾ ചെയ്തതിൽ അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് അവർ ശഠിച്ചു നിൽക്കുകയുമില്ല. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്കാണ് സ്വർഗ്ഗം ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്)

أُو۟لَـٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّـٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَـٰمِلِينَ ﴿١٣٦﴾

136 അക്കൂട്ടർ-(അതെ) അവരുടെ പ്രതിഫലം, തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനവും, അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളുമാകുന്നു; അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ. പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം എത്ര നല്ലത്!

---

134 الَّذِينَ يُنفِقُونَ ചിലവഴിക്കുന്നവർ. فِي السَّرَّاءِ സന്തോഷവാസ്ഥയിൽ, സന്തോഷത്തിൽ. وَالضَّرَّاءِ കഷ്ടാവസ്ഥയിലും, സന്താപത്തിലും. وَالْكَاظِمِينَ ഒതുക്കി (മൂടി) വെക്കുന്നവരും. الْغَيْظَ കോപത്തെ, ക്ളേശം, കഠിന കോപം. وَالْعَافِينَ മാപ്പ് നൽകുന്നവരും. عَنِ النَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്, മനുഷ്യരെപ്പറ്റി. وَاللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يُحِبُّ സ്നേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടും. الْمُحْسِنِينَ നന്മ (പുണ്യം) ചെയ്യുന്നവരെ. **135** وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. إِذَا فَعَلُوا അവർ ചെയ്താൽ. فَاحِشَةً വല്ല (ഒരു) നീചകൃത്യ. أَوْ ظَلَمُوا അല്ലെങ്കിൽ അക്രമം ചെയ്താൽ. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളോട് തന്നെ, സ്വന്തങ്ങളോട്. ذَكَرُوا അവർ ഓർമ്മിക്കുന്നതാണ്. اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ. فَاسْتَغْفَرُوا എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അവർ

പാപമോചനം തേടും. لِذُنُوبِهِمْ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്ക്. وَمَن يَغْفِرُ ആര്‍ പൊറുക്കും. الذُّنُوبَ പാപങ്ങളെ. إِلاَّ اللهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ. وَلَمْ يُصِرُّوا അവർ ശഠിച്ചു (വേറിടാതെ) നിൽക്കുകയുമില്ല. عَلَى مَا فَعَلُوا തങ്ങൾ ചെയ്തതിൽ. وَهُمْ يَعْلَمُونَ അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്. 136 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. جَزَآؤُهُم അവരുടെ പ്രതിഫലം. مَّغْفِرَةٌ പാപമോചനമാണ്. مِّن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. وَجَنَّاتٌ സ്വർഗ്ഗങ്ങളും. تَجْرِي സഞ്ചരിക്കും, ഒഴുകും. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിയിലൂടെ. الأَنْهَارُ അരുവികൾ, നദികൾ. خَالِدِينَ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. وَنِعْمَ എത്രയൊ (വളരെ) നല്ലത്. أَجْرُ പ്രതിഫലം. الْعَامِلِينَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ.

സ്വർഗ്ഗാവകാശികളായ ഭയഭക്തൻമാരുടെ മൂന്നു ഗുണങ്ങളാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (1) സന്തോഷാവസ്ഥയിലും, കഷ്ടാവസ്ഥയിലും ധനം ചിലവഴിക്കുക. അതായത്, സുഖദുഃഖമെന്നോ ക്ഷേമ ക്ഷാമമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ കഴിവനുസരിച്ചും സന്ദർഭമനുസരിച്ചും സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുക. സുഖവും സന്തോഷവുമുള്ളപ്പോൾ കുറെയൊക്കെ കയ്യയച്ചു ചിലവഴിക്കുന്നവർപോലും ചിലപ്പോൾ വല്ല ദുഃഖമോ ഞെരുക്കമോ നേരിട്ടാൽ പിന്നെ, അക്കാരണംകൊണ്ട് പിശുക്കൻമാരായി മാറലും, നേരെമറിച്ച് പിശുക്കൻമാരായിക്കഴിയുന്ന ചിലർ, വല്ല ആപത്തും കഷ്ടപ്പാടും നേരിടുമ്പോൾ, മാനസാന്തരം വന്ന് ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ തുനിയലും പതിവുണ്ട്. ഇവർ അങ്ങിനെയായിരിക്കയില്ല എന്ന് താൽപര്യം. പലിശയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ, അത് നരകത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായല്ലോ. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതായി പലിശയുടെ നേരെ വിപരീത സ്വഭാവമായ ദാനധർമ്മങ്ങളെ അല്ലാഹു എണ്ണിയിരിക്കുകയാണ്. (2) കോപം ഒതുക്കി വെക്കുക. കോപം വരുമ്പോൾ അത് മൂർച്ഛിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെയും, വികാരപ്രകടനം നടത്താതെയും സ്വന്തം മനസ്സിൽ ഒതുക്കി നിറുത്തുക. (3) ജനങ്ങൾക്ക് മാപ്പ് നൽകുക. അതായത്, മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പാകപ്പിഴവുകളുടെയും, തെറ്റുകുറ്റങ്ങളുടെയും പേരിൽ പ്രതികാരമോ ആക്രമമോ നടത്താതെ വിട്ടുകളയുകയും, അവരോട് പകയും ശത്രുതയും വെച്ച് പുലർത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ മൂന്നുകാര്യങ്ങളെയും എടുത്തു പറഞ്ഞശേഷം, ഇങ്ങിനെ നൻമ ചെയ്യുന്നവരെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കും (والله يحب المحسنين) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. അല്ലാഹുവിൻെറ സ്നേഹം ലഭിക്കുന്നതിൽ ഉപരിയായി മറ്റെന്ത് ഭാഗ്യമാണ് മനുഷ്യന് ലഭിക്കുവാനുള്ളത്?!

ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഖുർആനിൽ പലേടത്തും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. അനേകം ഹദീസുകളും ഇവയെപ്പറ്റി ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽവെച്ച് നാം പലതും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ചില ഹദീസുകൾ മാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. 1. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തു: 'മൽപിടുത്തം കൊണ്ടല്ല ഊക്കനാകുന്നത്. പക്ഷേ, ദേഷ്യം വരുമ്പോൾ സ്വന്തം മനസ്സിനെ അധീനപ്പെടുത്തുന്നവനത്രെ ഊക്കൻ'. (അ; ബു; മു.) 2. ഒരാൾ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് തനിക്കു ഉപദേശം നൽകണമെന്നും, തനിക്കു പഠിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യാർത്ഥം അത് കുറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മാത്രമായിരിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോട് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞത് **لا تعضب** (താൻ ദേഷ്യപ്പെടരുത്) എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോഴൊക്കെ തിരുമേനി ആ വാക്ക് തന്നെ ആവർത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. (ബു.) അഹമദു (رحمه الله) ൻെറ ഒരു നിവേദനത്തിൽ ഇങ്ങിനെകൂടിയുണ്ട്: 'ആ മനുഷ്യൻ പറയുകയാണ്: നബി (ﷺ) അതു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ചിന്തിച്ചു നോക്കി. നോക്കുമ്പോൾ ദേഷ്യം എല്ലാ തിൻമകളെയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു'. 3. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാളക്ക് നിൽക്കുമ്പോൾ ദേഷ്യം പിടിച്ചാൽ അവർ ഇരുന്നുകൊള്ളട്ടെ; എന്നിട്ടു ദേഷ്യം പോയാൽ അങ്ങിനെ ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അവൻ കിടന്നു -കൊള്ളട്ടെ.' (അ;ദാ.) ഈ നബിവചനപ്രകാരം അബുദർറ് (رضي الله عنه) പ്രവർത്തിച്ചതായും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു (عليه السلام) നേരെ മറിച്ച്

കിടത്തത്തിൽ ദേഷ്യം വന്നാൽ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നതും, ഇരുത്തത്തിൽ വന്നാൽ എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കുന്നതും, നിറുത്തത്തിൽ വന്നാൽ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം വിടുന്നതുമെല്ലാം തന്നെ ദേഷ്യത്തിന് വളർച്ച നൽകുന്നതുമായിരിക്കും

4. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'ഒരാൾക്ക് അവൻെറ കോപം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിവുണ്ടായിട്ടും അത് ഒതുക്കിവെച്ചാൽ അല്ലാഹു അവൻെറ ഉള്ളിൽ അഭയവും വിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്'. (ദാ.) 5. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ധർമ്മം നിമിത്തം ഒരു ധനവും ചുരുങ്ങിപ്പോവുകയില്ല. മാപ്പ് നിമിത്തം ഒരു അടിയാനും വീര്യം (പ്രതാപം) അല്ലാതെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി വല്ലവനും വിനയം കാണിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവനെ ഉയർത്തും'. (മു.) 6. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'ദ്വേഷ്യം പിശാചിൽ നിന്നാണ്. പിശാചാകട്ടെ, അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അഗ്നി വെള്ളം കൊണ്ട് മാത്രമാണ് കെടുക്കപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ, നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് ദേഷ്യം പിടിച്ചാൽ, അപ്പോൾ അവൻ 'വുളൂ' ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.' (അ; ദ.)

ഭയഭക്തൻമാരുടെ4-ാമത്തെ ഗുണമായി (രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ) പ്രസ്താവിച്ചത്, വല്ല നീചകൃത്യമോ, സ്വന്തം ദേഹത്തോട് തന്നെയുള്ള ആക്രമമോ ചെയ്തുപോയാൽ അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മ വരികയും, ഉടനെ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക എന്നത്രെ. അതായത് വല്ല പാപവും ചെയ്തുപോയാൽ ഉടനെത്തന്നെ കുറ്റബോധം വരുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുമെന്ന ഭയം ജനിക്കുകയും, അങ്ങനെ പശ്ചാത്തപിച്ചു പൊറുതിക്കപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. തെറ്റുകുറ്റം വരുക മനുഷ്യസഹജമാകുന്നു. അതേ സമയത്ത് അല്ലാഹുവാകട്ടെ, കാരുണ്യവാനും കരുണാനിധിയുമാണ്. അവൻെറ അടിയാൻമാരുടെ പക്കൽ വരുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ പൊറുക്കുവാൻ വെറെ ആരാണുള്ളത്?! ആരുമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് തെറ്റു ചെയ്താൽ ഉടനെ മടങ്ങി മാപ്പിന്നപേക്ഷിക്കലാണ് മനുഷ്യൻെറ കടമ. നേരെ മറിച്ച് കുറ്റം ചെയ്യുകയും, കുറ്റമാണെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിൽ നിന്ന് ഖേദിച്ചു മടങ്ങാതെ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നന്ദികേടും ധിക്കാരവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'അവർ ചെയ്തതിൽ അവർ അറിഞ്ഞും കൊണ്ട് ശഠിച്ചു നിൽക്കുകയില്ല (ولم يصروا علي ما فعلو.......)' എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കുറ്റം ചെയ്തുപോയെങ്കിലും ഉടനെ അതിൽനിന്ന് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുന്നപക്ഷം കുറ്റം പൊറുക്കപ്പെടുമെന്ന് മാത്രമല്ല, ആ മടക്കം ഒരു പുണ്യകർമ്മമായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു.

ചെയ്ത കുറ്റത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കാതിരിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഒരിക്കൽ ചെയ്ത കുറ്റം പിന്നീടൊരിക്കലും ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുക എന്നല്ല. കുറ്റം ആവർത്തിക്കുന്നതും തെറ്റുതന്നെ. പക്ഷേ, കുറ്റം ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ പശ്ചാത്താപവും ആവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം അതു കുറ്റത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കലായിരിക്കയില്ല. ചെയ്ത കുറ്റത്തിൽ പശ്ചാത്തപിക്കാതിരിക്കലാണ് ശഠിച്ചു നിൽക്കൽ. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'പാപമോചനം തേടിയവൻ ശഠിച്ചു നിന്നിട്ടില്ല. അവൻ ഒരുദിവസം എഴുപതു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചാലും ശരി.' (ദാ; തി.) പാപം പല പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചാലും അപ്പോഴൊക്കെ ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും, അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും വേണം; അല്ലാഹു പൊറുത്തുതരുകയില്ലെന്ന് നിരാശപ്പെടരുത് എന്നത്രെ ഹദീസിൻെറ സാരം. മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാളുടെ ഒട്ടകം (വാഹനം) ഒരു മരുഭൂമിയിൽ വെച്ച് പാഴായി(കാണാതായി) പോയിട്ട് അതിനെ അവന് കണ്ടുകിട്ടുമ്പോഴത്തെ സന്തോഷത്തെക്കാൾ അധികമാണ് അല്ലാഹുവിന് അവൻെറ അടിയാൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതിലുള്ള സന്തോഷം'. (ബു;മു) പാപം ചെയ്തവൻെറ പശ്ചാത്താപത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ-ആ പ്രസ്താവന തീരുംമുമ്പു തന്നെ-ഒരു ഇടവാക്യമായി ومن يغفر الذنوب الاالله (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാണ് പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുക?!) എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിച്ച ചോദ്യം, ഹാ, ഏത് പാപിക്കാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ ആശ നൽകാത്തത്?! അവനോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ

ആർക്കാണ് ആവേശം നൽകാത്തത്?! അല്ലാഹുവേ! നീ ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം പൊറുത്ത് തന്ന് ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ!

137 നിങ്ങളുടെ മുമ്പു പല നടപടി ക്രമങ്ങളും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവിൻ, എന്നിട്ട് വ്യാജമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് (ആലോചിച്ചു) നോക്കുവിൻ.

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾

138 ഇത് മനുഷ്യർക്കു (പൊതുവെയു)ള്ള ഒരു വിവരണമാകുന്നു; സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് [ഭയഭക്തൻമാർക്ക്] മാർഗ്ഗദർശനവും സദുപദേശവും ആകുന്നു.

هَـٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾

---

137 قَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങൾക്കുമുമ്പ്. سُنَنٌ പല നടപടി ക്രമങ്ങൾ, സമ്പ്രദായങ്ങൾ, ചര്യകൾ. فَسِيرُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുവിൻ, നടക്കുവിൻ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَانظُرُوا എന്നിട്ട് നോക്കുവിൻ. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയിരുന്നുവെന്ന്. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം. الْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കിയവരുടെ. **138** هَذَا بَيَانٌ ഇത് വിവരണമാകുന്നു. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനമാകുന്നു. وَمَوْعِظَةٌ സദുപദേശവും. لِّلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നവർക്ക്.

പ്രവാചകൻമാരും അവരുടെ അനുയായികളും ഒരു ഭാഗത്തും, അവരുടെ എതിരാളികളായ സത്യനിഷേധികൾ മറുഭാഗത്തുമായി എത്രയോ ഏറ്റുമുട്ടലുകൾ ഇതിനുമുമ്പുകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിലെല്ലാം അവസാനവിജയം സത്യവിശ്വാസികളുടെ പക്ഷത്തിനായിരിക്കുകയന്നെ നടപടിച്ചട്ടമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചിരച്ച് മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ആ സമുദായങ്ങളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് സംഭവച്ചിരുന്നതെന്ന് അമ്പേഷിച്ചു നോക്കിയാൽ ഇതിന് ധാരാളം തെളിവ് നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യർക്ക് പൊതുവെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ വിവരിച്ചു തരുന്നത്. അതേ സമയത്ത് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്കത് മാർഗ്ഗദർശനവും സദുപദേശവും കൂടിയാകുന്നു. അവരാണല്ലോ അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവർ. എന്ന് സാരം.

139 നിങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെടുകയുമരുത്; വ്യസനിക്കുകയുമരുത്. നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഏറ്റവും ഉന്നതൻമാർ-നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാകുന്നുവെങ്കിൽ!

وَلَا تَهِنُوا۟ وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

---

139 وَلَا تَهِنُوا നിങ്ങൾ ദുർബ്ബലരാവരുത്, അധൈര്യപ്പെടുരുത്. وَلَا تَحْزَنُوا വ്യസനിക്കുകയുമരുത്. وَأَنتُمُ നിങ്ങൾ (തന്നെ). الْأَعْلَوْنَ അധികം (ഏറ്റവും) ഉന്നതൻമാർ. إِن كُنتُم നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ.

വസ്തുത മേൽപ്രസ്താവിച്ച മാതിരിയായിരിക്കെ, ഉഹ്ദിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ താൽക്കാലികമായ വല്ല പരാജയമോ വിഷമങ്ങളോ അനുഭവപ്പെട്ടതിൻെറ പേരിൽ, നിങ്ങൾ ധൈര്യം നശിച്ചു ദുർബ്ബലരായിത്തീരുകയോ, അതിനെപ്പറ്റി വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീരുന്ന കാലത്തോളം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഉന്നത

സ്ഥാനം നിങ്ങൾക്കുതന്നെയായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാത്തിൽ ദൗർബല്യം വന്നുപോകുന്നതാണ് നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. അത് ബാധിക്കാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾ ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്നൊക്കെ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ ٱلْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُۥ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ ٱلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَآءَ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٤٠﴾

140 നിങ്ങൾക്ക് വല്ല മുറിവ് [പരിക്കും] ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതുപോലെയുള്ള മുറിവ് [പരുക്ക്] (ആ) ജനതക്കും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ദിവസങ്ങൾ - അവയെ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ നാം കൈമാറ്റം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒിശ്വസിച്ചവരെ അല്ലാഹു (വേർതിരിച്ച്) അറിയുവാനും, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് സാക്ഷികളെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനും വേണ്ടി (യാണത്). അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അക്രമികളെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

وَلِيُمَحِّصَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَيَمْحَقَ ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿١٤١﴾

141 (കൂടാതെ) വിശ്വസിച്ചവരെ ശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കുവാനും, അവിശ്വാസികളെ [അവരുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ] തുടച്ചുകളയുവാനും വേണ്ടിയാണ്.

---

140 إِنْ يَمْسَسْكُمْ നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ബാധിക്കുന്നെങ്കിൽ. قَرْحٌ വല്ല മുറിവും, പരിക്കും. فَقَدْ مَسَّ എന്നാൽ സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ട്, ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. الْقَوْمَ (ﷺ)ജനങ്ങൾക്ക്. قَرْحٌ مِّثْلُهُ അതുപോലെയുള്ള മുറിവ്. وَتِلْكَ الْأَيَّامُ ആ നാളുകൾ, ദിവസങ്ങൾ. نُدَاوِلُهَا നാമവയെ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നു. بَيْنَ النَّاسِ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ. وَلِيَعْلَمَ اللهُ അല്ലാഹു അറിയുവാനും. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَيَتَّخِذَ അവൻ ഉണ്ടാക്കു(ഏർപ്പെടുത്തു)വാനും. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. شُهَدَاءَ സാക്ഷികളെ وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. لاَ يُحِبُّ സ്നേഹിക്കുക (ഇഷ്ടപ്പെടുക)യില്ല. الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ. **141** وَلِيُمَحِّصَ ശുദ്ധിയാക്കി എടുക്കുവാനും, തെളിയിച്ചെടുക്കുവാനും. اللهُ അല്ലാഹു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിചച്ചവരെ. وَيَمْحَقَ (അഭിവൃദ്ധി) മായിക്കുവാനും, നീക്കം ചെയ്വാനും. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ.

ഉഹ്ദിൽ നിങ്ങൾക്ക് വളരെ പരുക്കും ക്ഷതവും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ബദ്റിൽ ശത്രുക്കളക്കും അതുപോലെ ബാധിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെ വല്ലതുമൊക്കെ ബാധിക്കുമ്പോഴേക്കും അതിൽ ക്ഷമകേടും ധൈര്യക്ഷയവും ഉണ്ടാവരുത്. ജയാപജയങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ബാധിച്ചെന്നുവരും. അതെല്ലാം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവാണ്. ഒരിക്കൽ ഒരു കൂട്ടർക്ക് ഗുണം കണ്ടേക്കും. മറ്റൊരിക്കൽ മറിച്ചും കാണും ചില ലക്ഷ്യങ്ങൾവെച്ചുസാമകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. യഥാർത്ഥവിശ്വാസികളും കപടവിശ്വാസികളും വേർതിരിഞ്ഞു വെളിക്കുവരണം. സത്യത്തിനുവേണ്ടി എന്ത് ത്യാഗവും ചെയ്വാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള സത്യസാക്ഷികൾ നിങ്ങളിൽ ഉരുത്തിരിയണം. നിങ്ങളിലുള്ള ദൗർബ്ബല്യവും പോരായ്മയും നീക്കി നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കണം. അങ്ങിനെ ക്രമേണ അവിശ്വാസികളുടെ ശക്തിയും പ്രതാപവുമെല്ലാം തുടച്ചു നീക്കിക്കളയണം. ഇങ്ങിനെ പലതുമാണ് ഈ പരീക്ഷണംകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം.

يتخذ منكم شهداء (നിങ്ങളിൽനിന്ന് സാക്ഷികളെ ഉണ്ടാക്കുക) എന്നതിന് രണ്ട് തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: (1) നിങ്ങളിൽ രക്തസാക്ഷികൾ ഉണ്ടായിത്തീരുക. രക്തസാക്ഷി

കൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനം വളരെ മഹത്തായതാണല്ലോ. രക്തസാക്ഷികളായവർക്ക് അവരുടെ മരണശേഷം ലഭിക്കുന്ന മഹാനുഗ്രഹങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങളെ വീണ്ടും വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ച് ശത്രുക്കളാൽ കൊല്ലപ്പെടുമാറാക്കിയാൽ നന്നായേനെ എന്ന് അവർ കൊതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഉഹ്ദിലാകട്ടെ, എഴുപത് പേർ രക്തസാക്ഷികളാകുകയും ചെയ്തു. (2) ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടി എന്ത് ത്യാഗവും വരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട സത്യസാക്ഷികൾ-അഥവാ മാതൃകാ പുരുഷൻമാർ-ഉണ്ടായിത്തീരുക. രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളും അവസാനം ഒരേ തത്വത്തിൽ തന്നെ കലാശിക്കുന്നതാണെന്നു കാണാം.

ليعلم الله (അല്ലാഹു അറിയുവാൻവേണ്ടി) എന്ന് 140-ാം വചനത്തിലും **ولما يعلم الله** (അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതിരക്കെ) എന്ന് അടുത്ത താഴെ വചനത്തിലും കാണുന്നതുപോലെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളിൽനിന്ന്-ചില യുക്തിവാദക്കാർ സമർത്ഥിക്കാറുള്ളതുപോലെ-കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അല്ലാഹുവിന് അവയെപ്പറ്റി അറിയുന്നതല്ലെന്ന് ആരും ധരിച്ചു പോകരുത്. ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവി കാല വ്യത്യാസം കൂടാതെയും, ചെറുപ്പ വലുപ്പവ്യത്യാസം കൂടാതെയും സകല കാര്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നിരവധി ഖുർആൻ വചനങ്ങൾകൊണ്ടും, നബി വചനങ്ങൾകൊണ്ടും, സംശയാതീതമായി സ്ഥാപിതമായതാകുന്നു. ബുദ്ധിയും യുക്തിയും അതിൻെറ അനിവാര്യത വിളിച്ചോതുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന് മുൻകൂട്ടി അറിയാവുന്ന ആ കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കും കാണത്തക്കവണ്ണം അനുഭവത്തിലൂടെ വെളിപ്പെട്ടുകാണുക എന്നത്രെ ആ വാക്കുകളുടെ താൽപര്യം. താഴെ 179-ാം വചനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഇത് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. **انشاء الله**

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُوا۟ مِنكُمْ وَيَعْلَمَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٤٢﴾

142 അതല്ല-നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവോ? നിങ്ങളിൽനിന്നും സമരം ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു (വേർതിരിച്ച്) അറിയുകയും, ക്ഷമാലുക്കളെ (വേർതിരിച്ച്) അറിയുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലാതിരിക്കെ!

وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ ٱلْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

143 തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ മരണത്തെ കൊതിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ട് അതിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന് മുമ്പ്. ഇപ്പോൾ, നിങ്ങളത് (അനുഭവത്തിൽ) നോക്കിക്കൊണ്ടു (തന്നെ) കണ്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്.

---

142 أَمْ حَسِبْتُمْ അതോ (അതല്ല) നങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവോ, ഗണിച്ചുവോ . أَن تَدْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുമെന്ന്, നിങ്ങൾക്ക് കടക്കാമെന്ന്. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. وَلَمَّا يَعْلَمِ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെ, അറിയാതിരിക്കെ. اللهُ അല്ലാഹു. الَّذِينَ جَاهَدُوا സമരം (ധർമ്മ യുദ്ധം) ചെയ്തവരെ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَيَعْلَمَ അവൻ അറിയിക്കുകയും (ചെയ്യാതെ). الصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവരെ, ക്ഷമാലുക്കളെ. **143** وَلَقَدْ كُنتُمْ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. تَمَنَّوْنَ നിങ്ങൾ കൊതിക്കുക. الْمَوْتَ മരണത്തെ. مِن قَبْلِ മുമ്പ്. أَن تَلْقَوْهُ നിങ്ങളതിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന്. فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിനെകണ്ടിട്ടുണ്ട്. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ (ആയിക്കൊണ്ട്). تَنظُرُونَ നിങ്ങൾ നോക്കും.

ദീനിനുവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുന്നവരെയും ശത്രുക്കളെ നേരിടുന്നതിൽ സഹനവും ക്ഷമയും കൈക്കൊള്ളുന്നവരെയും അനുഭവത്തിൽ വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ അവസരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് മുമ്പ്-സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുവെന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം-നിങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാ

മെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അത് വേണ്ട. (2:214; 29:2 എന്നീ വചനങ്ങളും നോക്കുക.) മുൻ സമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞതുപോലുള്ള പല പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും നിങ്ങളും വിധേയരാകേണ്ടതുണ്ട്. പരീക്ഷണങ്ങളിൽ സ്ഥൈര്യവും, സഹനവും അവലംബിക്കുന്നവർക്കേ ഇഹത്തിൽ വിജയവും, പരത്തിൽ സ്വർഗ്ഗവും ലഭിക്കുകയുള്ളു. ശത്രുക്കളുമായി അടരാടി ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടി വീരമൃത്യു അടയുവാൻ വളരെ കൊതിച്ചിരുന്നുവല്ലോ നിങ്ങൾ. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളത് അനുഭവത്തിൽ കണ്ട് കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് സധീരം അതിനെ നേരിടുവാൻ തയ്യാറാകുകയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് എന്നു സാരം. 'അല്ലാഹു അറിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക് (**ولما يعلم الله**)' എന്നതിൻെറ താൽപര്യം കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക.

യുദ്ധം നിയമിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ, ശത്രുക്കളുടെ മർദ്ധനവും ആക്രമവും നിമിത്തം അവരുമായി ഏറ്റുമുട്ടുവാനുള്ള അഗ്രഹം സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. (സൂറ:ഹജ്ജ് 39-ാം വചനവും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) ബദ്ർ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞശേഷം, അതിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നതിൽ പലരും ഖേദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെയാണ് ഉഹ്ദു സംഭവം ഉണ്ടായത്. ഇതൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ശത്രുക്കളോടുള്ള പ്രതികാരവാഞ്ചമാത്രമല്ല അവരെ അതിന് പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ദീനിനുവേണ്ടി ത്യാഗവും, രക്തസാക്ഷ്യവും വരിച്ചു പുണ്യം നേടണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ മോഹം. നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''ശത്രുവിനെ കണ്ടുമുട്ടുവാൻ നിങ്ങൾ മോഹിക്കരുത്. അല്ലാഹുവിനോട് (അതിൽനിന്ന്) ഒഴിവാക്കിത്തരുവാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളണം. ഇനി, നിങ്ങൾ അവരുമായി കണ്ടുമുട്ടിയെങ്കിലോ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളണം. നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: സ്വർഗ്ഗം വാളുകളുടെ തണലിലാണെന്ന്.'' (ബു; മു.)

വിഭാഗം-15

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ ۚ أَفَإِيْن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ ٱنقَلَبْتُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَـٰبِكُمْ ۚ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ ٱللَّهَ شَيْـًٔا ۗ وَسَيَجْزِى ٱللَّهُ ٱلشَّـٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

144 മുഹമ്മദ് ഒരു റസൂൽ [ദൂതൻ]അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പ് റസൂലുകൾ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം മരണപ്പെടുകയോ, കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മടമ്പു കാലുകളിൽ തിരിച്ചു പോകുകയോ! ആരെങ്കിലും തൻെറ മടമ്പു കാലുകളിൽ തിരിച്ചുപോകുന്നപക്ഷം, അവൻ അല്ലാഹുവിനു യാതൊന്നും ദ്രോഹം വരുത്തുകയില്ല തന്നെ. നന്ദി കാണിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ كِتَـٰبًا مُّؤَجَّلًا ۗ وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا نُؤْتِهِۦ مِنْهَا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ ٱلْـَٔاخِرَةِ نُؤْتِهِۦ مِنْهَا ۚ وَسَنَجْزِى ٱلشَّـٰكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

145 ഒരു ദേഹത്തിനും [ആൾക്കും] അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ മരണപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല; അവധി കുറിക്കപ്പെട്ട ഒരു രേഖയായിട്ട് (അവനത് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു). ആരെങ്കിലും ഇഹലോകത്തെ പ്രതിഫലം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അവന് അതിൽവെച്ചു നാം നൽകുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ പ്രതിഫലം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, അവന് അതിൽവെച്ചും നാം നൽകുന്നതാണ്. നന്ദി കാണിക്കുന്നവർക്ക് വഴിയെ നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

---

144 وَمَا مُحَمَّدٌ മുഹമ്മദല്ല. إِلاَّ رَسُولٌ ഒരു റസൂലല്ലാതെ. قَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞ് പോയിട്ടുണ്ട്. مِن قَبْلِهِ അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പ്. الرُّسُلُ റസൂലുകൾ. أَفَإِن مَّاتَ എന്നിരിക്കെ അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടെങ്കിൽ. أَوْ قُتِلَ അല്ലെങ്കിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു(വെങ്കിൽ). انقَلَبْتُمْ നിങ്ങൾ മാറി (തിരിച്ചു)പ്പോകുക(യോ). عَلَى أَعْقَابِكُمْ നിങ്ങളുടെ മടമ്പുകാലുകളിലായി. وَمَن يَنقَلِبْ ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും) മാറി (തിരിഞ്ഞു-തിരിച്ചു) പോകുന്ന പക്ഷം. عَلَى عَقِبَيْهِ തന്റെ (രണ്ട്) മടമ്പുകാലുകളിൽ. فَلَن يَضُرَّ എന്നാലവൻ ദ്രോഹം വരുത്തുന്നതേയല്ല. اللهَ അല്ലാഹുവിന്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. وَسَيَجْزِي വഴിയെ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. اللهُ അല്ലാഹു. الشَّاكِرِينَ നന്ദി ചെയ്യുന്ന (കാണിക്കുന്ന)വർക്ക്. **145** وَمَا كَانَ ഉണ്ടാകാവതല്ല (നിവൃത്തിയില്ല-പാടില്ല). لِنَفْسٍ ഒരു ദേഹത്തിനും, വ്യക്തിക്കും. أَن تَمُوتَ അത് മരണപ്പെട്ടാൽ. إِلاَّ بِإِذْنِ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. كِتَابًا രേഖയായിട്ട്, നിശ്ചയമായി. مُؤَجَّلاً അവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട. وَمَن يُرِدْ ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം. ثَوَابَ الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ പ്രതിഫലം. نُؤْتِهِ അവന് നാം നൽകും. مِنْهَا അതിൽനിന്ന് (അതിൽവെച്ച്). وَمَن يُرِدْ ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം . ثَوَابَ الآخِرَةِ പരലോകത്തെ പ്രതിഫലം. نُؤْتِهِ مِنْهَا അവന് അതിൽനിന്ന് (അതിൽവെച്ച്) നാം നൽകും. وَسَنَجْزِي വഴിയെ നാം പ്രിതഫലം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. الشَّاكِرِينَ നന്ദി കാണിക്കുന്നവർക്ക്.

ഉഹ്ദിലെ യുദ്ധരംഗം മൂർദ്ധന്യത്തിൽ എത്തിയ അവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനി കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്നൊരു കിംവദന്തി പരക്കുകയുണ്ടായ വിവരം മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇത് മുസ്ലിംകളിൽ വലിയ അമ്പരപ്പുണ്ടാക്കി. 'മുഹമ്മദ് കൊല്ലപ്പെട്ടെങ്കിൽ ഇനി എന്തിന് യുദ്ധം ചെയ്യണം', 'ഇനി, നമുക്ക് നമ്മുടെ പഴയ മതത്തിലെക്കുതന്നെ മടങ്ങാമല്ലോ' എന്നൊക്കെ പലരും പറഞ്ഞു. കപടവിശ്വാസികളും, ദുർബ്ബലവിശ്വാസികളുമായിരിക്കും ഇതിന്റെ വക്താക്കൾ എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. നേരെമറിച്ചു 'മുഹമ്മദു കൊല്ലപ്പെട്ടെങ്കിൽ വിരോധമില്ല. അദ്ദേഹം നമുക്ക് എത്തിച്ചുതരേണ്ടത് എത്തിച്ചു തന്നരിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ മതത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുക' എന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു. പലരും യുദ്ധക്കളം വിട്ടുപോയി. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ആ വാർത്ത മുസ്ലിംകളെ പൊതുവിൽ നിർവ്വീര്യമാക്കുകയും, ഭയത്തിലാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

മുഹമ്മദ് കേവലം അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു റസൂൽ മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹം ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ ഒന്നുമല്ല. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം മരണപ്പെടുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്യാം. എന്നാലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതവും വിശ്വാസവും വിട്ടു പഴയ നിലപാടിലേക്ക് മടങ്ങുകയോ?! ഇത്ര ദുർബ്ബലമാണോ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം?! റസൂലുകൾ പരലോകം പ്രാപിക്കുകയെന്നത് പുതുമയൊന്നുമല്ല. മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ റസൂലുകളാരും ബാക്കിയില്ലല്ലോ. അവരിൽ ചിലർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. റസൂലിന്റെ ജീവിതത്തോട് മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല സത്യവിശ്വാസം. ഇനി, കാരണമെന്തായിരുന്നാലും സത്യദീൻ വിട്ടേച്ചുകൊണ്ട് പഴയ ശിർക്കിലേക്കും കുഫ്റിലേക്കും വല്ലവരും മടങ്ങിപ്പോകുകയാണെങ്കിൽ, ആ നന്ദികേടിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അല്ലാഹുവിന് അതുകൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും നേരിടുവാനില്ല. ഒരു കാര്യമുണ്ട്. അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത സൻമാർഗ്ഗദർശനം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി കാണിച്ചുകൊണ്ട് ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു പിന്നീട് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം തീർച്ചയായും നൽകുന്നതാണ്.

മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും-പ്രവാചകനെന്നോ അല്ലാത്തവരെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല-മരണം ഇന്നപ്പോഴായിരിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു നിശ്ചിത അവധി അല്ലാഹു മുമ്പേ കണക്കാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവധിക്കു മുമ്പോ പിമ്പോ അത് സംഭവിക്കുകയില്ല. യുദ്ധം മുതലായ കാരണംകൊണ്ട് അത് നിശ്ചിത സമയത്തിന് മുമ്പ് സംഭവിച്ചേക്കുമെന്നോ, ഓടി

രക്ഷപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാമെന്നോ ആരും ധരിക്കേണ്ടതില്ല. അൽപായുസ്സ് ലഭിക്കുന്നതും, ദീർഘായുസ്സ് ലഭിക്കുന്നതുമെല്ലാം ആ നിശ്ചയമനുസരിച്ച് മാത്രമാകുന്നു. (35:11) വേറൊരു കാര്യം; യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുക മുതലായ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും ലഭിക്കുക. ധനം സമ്പാദിക്കുകപോലുള്ള ഐഹിക ലാഭങ്ങളാണ് വല്ലവരുടെയും ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ ഐഹികമായ നേട്ടങ്ങളായിരിക്കും അവർക്ക് സിദ്ധിക്കുക. പാരത്രിക നേട്ടങ്ങളാണ് വല്ലവരുടെയും ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നത് പാരത്രിക നേട്ടങ്ങളായിരിക്കും. നന്ദിയുള്ളവർക്കാകട്ടെ, കൂടുതൽ നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ.

റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി ചരമം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ, സഹാബികൾ സ്തംഭിച്ചുപോകുകയും, ധീരനായ ഉമർ (رضي الله عنه)അടക്കം പലരും തിരുമേനിയുടെ മരണത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ഉണ്ടായ സംഭവം പ്രസിദ്ദമാണ്. തൽസമയം അവിടെ ഇല്ലായിരുന്ന അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)വന്ന് തിരുമേനിയെ നോക്കിക്കണ്ട ശേഷം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''മുഹമ്മദിനെ ആരെങ്കിലും ആരാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, മുഹമ്മദ് മരണമടഞ്ഞുപോയി. അല്ലാഹുവിനെ ആരെങ്കിലും ആരാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു.'' തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഈ (144-ാം) വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. ഇത് കേട്ടപ്പോഴാണ് ഉമർ رضي الله عنهനും മറ്റും സുബോധം തിരിച്ചു കിട്ടിയത്. 'ഈ ആയത്ത് മുമ്പ് കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത പോലെ തോന്നി' എന്ന് അവർ പറയുകയും ഉണ്ടായി.

قد خلت من قبله الرسل (അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുമ്പ് റസൂലുകൾ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്) എന്ന വാക്യം ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ തങ്ങളുടെ ഒരു വക്രവാദത്തിന് തെളിവായി ചൂഷണം ചെയ്യാറുണ്ട്. ഈസാ (عليه السلام) ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, സാധാരണപോലെ മരണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും വാദിക്കുന്നവരാണവർ. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് മുമ്പുള്ള റസൂലുകളെല്ലാം കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി-അഥവാ മരണമടഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു-എന്നാണല്ലോ ഈ വാക്യം കുറിക്കുന്നത് എന്ന് അവർ പറയുന്നു. **خلا** (ഖലാ) എന്ന ക്രിയയുടെ അർത്ഥം 'കഴിഞ്ഞുപോയി, തനിച്ചായി, ഒഴിവായി (**مضي , انفرد , فرغ**)' എന്നൊക്കെയാണ്. കാലത്തെ അപേക്ഷിച്ചും സ്ഥലത്തെ അപേക്ഷിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെങ്കിലും ഭൂതകാലത്തെയാണ് അതിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന കാരണത്താൽ ഭാഷാപണ്ഡിതൻമാർ അതിന് 'കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി (**مضي الزمان وذهب**)' എന്നാണ് അർത്ഥം നൽകാറുള്ളതെന്നു ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, റസൂലുകൾ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ (ഈ ലോകത്തുനിന്ന്) സ്ഥലം വിട്ടുപോയി എന്നോ അല്ലാതെ, അവർ മരണപ്പെട്ടുപോയി എന്ന് ആ വാക്കിന് അർത്ഥമില്ലതന്നെ. മരണം മുഖേനയോ ഭൂമിയിൽനിന്ന് വിട്ടുപോകുന്നത് മുഖേനയോ അത് സംഭവിക്കാം. ഇനി, മരണപ്പെട്ടു എന്ന് തന്നെയാണ് ആ പദത്തിന്ന് അർത്ഥമെന്ന് വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിച്ചാൽതന്നെയും 'എല്ലാ റസൂലുകളും' എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മൊത്തത്തിൽ 'റസൂലുകൾ' (**الرسل**) എന്നേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അപ്പോൾ ഒന്നോ, ഒന്നിലധികമോ പേർ അതിൽനിന്നൊഴവാണെങ്കിൽപോലും അതിൽ അസാംഗത്യമായി ഒന്നുമില്ല. അതേസമയത്ത് **خلا** എന്ന വാക്കിന് 'മരണപ്പെട്ടു' എന്നർത്ഥമില്ലെന്നു ഖുർആനിൽ പലേടത്തും ആ വാക്കാണ് ഉപയോഗിച്ച സന്ദർഭം നോക്കിയാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. (ഉദാഹരണം: 2:14, 76;3:119, 137.) **انقلب علي عقبيه** (മടമ്പു കാലുകളിൽ തിരിച്ചു പോയി) എന്ന വാക്ക് 'വന്നപാടെ മടങ്ങി', 'വന്ന കാലിൽ തന്നെ മടങ്ങി' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയാറുള്ളതുപോലെ അറബിയിലുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാകുന്നു.

146 എത്രയോ നബിമാരാണ്-അവരോടൊപ്പം ധാരാളം 'രിബ്ബീ'കൾ [പുണ്യ പുരുഷൻമാർ]യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്! എന്നിട്ട്, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർക്ക് (ആപത്ത്)

وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَـٰتَلَ مَعَهُۥ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا۟ لِمَآ أَصَابَهُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا۟

ബാധിച്ചതിനാൽ അവർ അധൈര്യപ്പെട്ടില്ല; അവർക്ക് ദൌർബല്യമുണ്ടായതുമില്ല; അവർ (ശത്രുവിന്) ഒതുങ്ങിക്കൊടുത്തതുമില്ല; അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ക്ഷമിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.	وَمَا ٱسۡتَكَانُواْۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلصَّٰبِرِينَ ١٤٦
147 അവരുടെ വാക്ക് അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയലല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നതുമില്ല: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെയും, ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ അതിരു കവിച്ചലിനെയും നീ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരേണമേ! ഞങ്ങളുടെ കാലടികളെ (പതറാതെ) ഉറപ്പിച്ചു തരുകയും, അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ മേൽ ഞങ്ങളെ നീ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!''	وَمَا كَانَ قَوۡلَهُمۡ إِلَّآ أَن قَالُواْ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسۡرَافَنَا فِيٓ أَمۡرِنَا وَثَبِّتۡ أَقۡدَامَنَا وَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ١٤٧
148 അങ്ങനെ, അല്ലാഹു അവർക്ക് ഇഹലോകത്തെ പ്രതിഫലവും, പരലോകത്തെ നല്ല പ്രതിഫലവും നൽകി. അല്ലാഹുവാകട്ടെ നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.	فَـَٔاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ ثَوَابَ ٱلدُّنۡيَا وَحُسۡنَ ثَوَابِ ٱلۡأٓخِرَةِۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ١٤٨

---

146 وَكَأَيِّن എത്രയോ. مِّن نَّبِيٍّ നബിയായി. قَاتَلَ യുദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം (അവരോടുകൂടി). رِبِّيُّونَ രിബ്ബീകൾ (പുണ്യപുരുഷൻമാർ). كَثِيرٌ വളരെ. فَمَا وَهَنُوا എന്നിട്ട് അവർ അധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. لِمَا أَصَابَهُمْ അവർക്ക് ബാധിച്ചതിനാൽ. فِي سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَمَا ضَعُفُوا അവർ ബലഹീനരായതുമില്ല. وَمَا اسْتَكَانُوا അവർ ഒതുങ്ങിക്കൊടുത്തതുമില്ല. وَاللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يُحِبُّ അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. الصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവരെ. **147** وَمَا كَانَ ആയിരുന്നതുമില്ല. قَوْلَهُمْ അവരുടെ വാക്ക്. إلاَّ أَن قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. اغْفِرْ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്ത് തരണേ. ذُنُوبَنَا ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ. وَإِسْرَافَنَا ഞങ്ങളുടെ അതിര് കവിയലും. فِي أَمْرِنَا ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ. وَثَبِّتْ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക (ഉറപ്പിക്കുക)യും വേണമേ. أَقْدَامَنَا ഞങ്ങളുടെ പാദങ്ങൾ. وَانصُرْنَا ഞങ്ങളെ സഹായക്കുകയും വേണമേ. عَلَى الْقَوْمِ ജനങ്ങൾക്കെതിരെ. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ. **148** فَآتَاهُمُ അങ്ങനെ (അതിനാൽ-എന്നിട്ട്) അവർക്ക് നൽകി. اللهُ അല്ലാഹു. ثَوَابَ الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ പ്രതിഫലം. وَحُسْنَ ثَوَابِ നല്ല പ്രതിഫലവും. الْآخِرَةِ പരലോകത്തെ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. الْمُحْسِنِينَ നന്മ ചെയ്യുന്നവരെ.

ربي (രിബ്ബിയ്യ്) എന്നതിൻെറ ബഹുവചനമാണ് ربيون (രിബ്ബിയ്യൂൻ). ഏതാണ്ട് 79-ാം വചനത്തിൽ കണ്ട رباني (റബ്ബാനീ) പോലുള്ള ഒരു പദം തന്നെയാണിതും. 'പുരോഹിതൻമാർ, വിജ്ഞാനികൾ, ദിവ്യപുരുഷൻമാർ, പുണ്യവാൻമാർ, അനുയായികൾ' എന്നിങ്ങിനെയും, 'സംഘങ്ങൾ' എന്നും ഇതിന് അർത്ഥങ്ങൾ പറയപ്പെടാറുണ്ട്. അധികാരസ്ഥൻമാർക്ക് 'റബ്ബാനി' കൾ എന്നും അവരുടെ കീഴ്ജീവനക്കാർക്ക് 'രിബ്ബികൾ' എന്നും പറയപ്പെടുമെന്നു വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും. ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം വ്യക്തം തന്നെ.

മുമ്പ് എത്രയോ പ്രവാചകൻമാരോടൊപ്പം അവരുടെ അനുയായികളായിരുന്ന ധാരാളക്കണക്കിൽ നല്ല മനുഷ്യൻമാർ സത്യദീനിനുവേണ്ടി ശത്രുക്കളുമായി അടരാടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് അവർക്ക് പല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും നേരിട്ടിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിട്ടൊന്നും അവർ

അക്ഷമയോ, അധൈര്യമോ, ദൗർബ്ബല്യമോ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ശത്രുക്കൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങി അടിയറ വെച്ചതുമില്ല. തങ്ങളുടെ പാപമോചനത്തിനും, ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ കാലിടറാതെ ഉറച്ചുനിന്നു വിജയം വരിക്കാനുള്ള സഹായത്തിനുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. അങ്ങനെ, ഇഹത്തിൽ അവർക്ക് അല്ലാഹു വിജയവും സാമധാനവും നൽകി. പരത്തിൽ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങളും നൽകി. അവരുടെ മാതൃക നിങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളണം. ക്ഷമാലുക്കളെയും, പുണ്യവാൻമാരേയും അല്ലാഹു സഹായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ ഓർക്കണം എന്ന് സാരം.

قاتل معه എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് **قوتل معه** എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ 'അവരോടൊപ്പം-നബിമാരോടൊപ്പം-വളരെ രിബ്ബീകൾ കൊലചെയ്യപ്പെട്ടു' എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം. ഇതനുസരിച്ച് ആയത്തിൻെറ സാരംഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: എത്രയോ നബിമാരും, അവരോടൊപ്പം യുദ്ധം ചെയ്ത പുണ്യവാൻമാരും യുദ്ധത്തിൽ മുമ്പ് കൊല്ലപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ശേഷിച്ച സത്യവിശ്വാസികളായ അവരുടെ അനുയായികൾക്ക് ദൗർബ്ബല്യമോ, ധൈര്യക്ഷയമോ ബാധിക്കാതെ അവർ ഉറച്ചുനിന്നു. അത് നിങ്ങൾക്കും മാതൃകയായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? മുഹമ്മദു (ﷺ) നബി കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്നൊരു വാർത്ത കേൾക്കുകയും, ചിലർ മരണമടയുകയും ചെയ്തപ്പോഴേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് ഭീരുത്വം പിണയുകയും, നിങ്ങളുടെ വീര്യം കെട്ടു പോവുകയും ചെയ്തതുപോലെയല്ല പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികൾ ചെയ്യേണ്ടത്. ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) മുൻഗണന നൽകിക്കാണുന്നത് രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ ഈ വായനക്കാകുന്നു. **الله اعلم**

വിഭാഗം-16

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تُطِيعُوا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰٓ أَعْقَـٰبِكُمْ فَتَنقَلِبُوا۟ خَـٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

149 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചവരെ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ മടമ്പുകാലുകളിൽ (പുറകോട്ടു) മടക്കിക്കളയും; അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരായി മാറിപ്പോയേക്കും.

بَلِ ٱللَّهُ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلنَّـٰصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

150 പക്ഷെ, അല്ലാഹുവത്രെ നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ. അവൻ സഹായികളിൽവെച്ച് ഉത്തമനുമാകുന്നു.

سَنُلْقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلرُّعْبَ بِمَآ أَشْرَكُوا۟ بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَـٰنًا ۖ وَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۚ وَبِئْسَ مَثْوَى ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٥١﴾

151 അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം വഴിയെ ഭീതി ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ്; അല്ലാഹു യാതൊരു(അധികൃത) രേഖയും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെ അവർ അവനോട് പങ്കുചേർത്തതുനിമിത്തം. അവരുടെ സങ്കേത സ്ഥാനം നരകവുമാകുന്നു. (ആ) അക്രമികളുടെ പാർപ്പിടം എത്രയോ ചീത്ത!

---

149 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. إِن تُطِيعُوا നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരെ. يَرُدُّوكُمْ അവർ നിങ്ങളെ മടക്കും, തള്ളിവിടും. عَلَى أَعْقَابِكُمْ നിങ്ങളുടെ മടമ്പുകാലുകളിൽ (പിന്നോക്കം). فَتَنقَلِبُوا അങ്ങനെ (അപ്പോൾ) നിങ്ങൾ മറിയും, മാറും, മടങ്ങും. خَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവരായി. **150** بَلِ اللَّهُ എങ്കിലും (പക്ഷെ...എന്നാൽ) അല്ലാഹു. مَوْلَاكُمْ നിങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. خَيْرُ النَّاصِرِينَ സഹായികളിൽ ഉത്തമനാണ്. **151** سَنُلْقِي നാം വഴിയെ ഇട്ടുകളയും. فِي قُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ. الرُّعْبَ ഭീതി,

مَا لَمْ يُنَزِّلْ നടക്കം. بِمَا أَشْرَكُوا അവർ പങ്ക് ചേർത്തതു നിമിത്തം. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവോട്. അവൻ അവതരിപ്പിക്കാത്തിനെ. بِهِ അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി. سُلْطَانًا ഒരു (അധികൃത) രേഖയും, പ്രമാണവും,ആധാരവും. وَمَأْوَاهُمُ അവരുടെ സങ്കേതം, പ്രാപ്യസ്ഥാനം. النَّارُ നരകമാകുന്നു. وَبِئْسَ എത്രയോ ചീത്ത. مَثْوَى പാർപ്പിടം. الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ.

പ്രവാചകൻമാരുടെ കാൽപാടുകളിൽ ഉറച്ചു നിന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ മാതൃകയാക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ച ശേഷം, അവിശ്വാസികളെ അനുസരിക്കുകയും അവരെ കൈകാര്യക്കാരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്. അവരെ അനുസരിച്ചാൽ അവർ നിങ്ങളെ ശിർക്കിൻെറ മതത്തിലേക്കുതന്നെ മടക്കുകയും, നിങ്ങൾ സർവ്വവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്നും, നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ അല്ലാഹുവാണ്-അവനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും നല്ല സഹായി-എന്നും, അവനെ അനുസരിക്കുകയാണ് നിങ്ങളുടെ ബാദ്ധ്യതയെന്നും ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉഹ്ദിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കു പറ്റിയ പരാജയത്തെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു യഹൂദികളും കപടവിശ്വാസികളും അവരിൽ ആശയക്കുഴപ്പവും സംശയവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായി. അവരെ അനുസരിച്ചാൽ നിങ്ങൾ കഷ്ടത്തിലാകും എന്ന താക്കീതാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. തുടർന്നുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഇങ്ങിനെ ഒരു സന്തോഷവാർത്തയും: തൽക്കാലം ഈ അവിശ്വാസികൾക്ക് ഭുരഭിമാനത്തിനു അവസരം സിദ്ധിച്ചുവെങ്കിലും അത് സ്ഥിരമല്ല. അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ സ്ഥിതി നേരെ മറിഞ്ഞു തിരിച്ചടിക്കും. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഭീതികൊണ്ട് നിറയും. കാരണം, യാതൊരു പ്രമാണമോ ന്യായമോ ഇല്ലാതെ അല്ലാഹുവല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിച്ചുവരുന്ന അവരെ ആ വസ്തുക്കളൊന്നും സഹായിക്കുകയല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം അവർക്കൊട്ടു ലഭിക്കുകയുമില്ല. നരകമായിരിക്കും അവരുടെ പ്രാപ്യസ്ഥാനം. അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് ഭീതിയിലും വിചാരത്തിലും ആകേണ്ടതില്ല.

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ജാബിർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''എൻെറ മുമ്പുള്ള പ്രവാചകൻമാരിൽ ഒരാൾക്കും നൽകപ്പെടാത്ത അഞ്ചുകാര്യങ്ങൾ എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു മാസത്തെ വഴി അകലത്തോളം (എന്നെക്കറിച്ചു ശത്രുക്കൾക്കുണ്ടാകുന്ന) ഭീതികൊണ്ട് എനിക്ക് സഹായം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമി (എല്ലായിടവും) എനിക്ക് നമസ്കാരസ്ഥലവും ശുദ്ധീകരണ വസ്തുവും ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'ഗനീമത്ത്' സ്വത്തുക്കൾ എനിക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് 'ശഫാഅത്ത്' (പരലോകത്തുവെച്ച് ശുപാർശ ചെയ്യുവാനുള്ള അനുമതി) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (മറ്റുള്ള) നബിമാർ അവരുടെ ജനതയിലേക്ക് മാത്രമായിരുന്നു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്; ഞാൻ മനുഷ്യരിലേക്കെല്ലാം തന്നെ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'' (ബു: മു;) ഒരു മാസത്തെ യാത്രാദൂരംവരെയുള്ള ശത്രുക്കൾക്ക് നബി (ﷺ) യെയും അനുയായികളെയും കുറിച്ച് ഭീതിയും ഭയവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഇത് നബി (ﷺ) യുടെ പ്രത്യേകതകളിൽ ഒന്നാണെന്നും സാരം. ചരിത്ര താളുകൾ ഇതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ തിരുവചനത്തിൻെറ പുലർച്ചതന്നെയാണത്.

152 അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിപ്രകാരം നിങ്ങൾ അവരെ കൊന്നു നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, തീർച്ചയായും അവൻ തൻെറ വാഗ്ദാനം നിങ്ങളോട് (പാലിച്ചു) സത്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കുകയും, കാര്യത്തിൽ അന്യോന്യം	وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥٓ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَٰزَعْتُمْ فِى ٱلْأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّنۢ بَعْدِ مَآ أَرَىٰكُم مَّا تُحِبُّونَ ۚ

مِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلدُّنۡيَا وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ ٱلۡأٓخِرَةَۚ ثُمَّ صَرَفَكُمۡ عَنۡهُمۡ لِيَبۡتَلِيَكُمۡۖ وَلَقَدۡ عَفَا عَنكُمۡۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضۡلٍ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

പിണങ്ങുക [ഭിന്നിക്കുക]യും, നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് അവൻ (അനുഭവത്തിൽ) കാട്ടിത്തന്നശേഷം നിങ്ങൾ അനുസരണക്കേട് ചെയ്യുകയും ചെയ്തപ്പോൾ...! [അതെ, അപ്പോഴാണ് സഹായം ലഭിക്കാതായത്.] നിങ്ങളിൽ ഇഹലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുണ്ട്; നിങ്ങളിൽ പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. പിന്നെ, നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി അവരിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ അവൻ [അല്ലാഹു] തിരിച്ചുവിട്ടു. അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പു നൽകുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. അല്ലാഹു, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം (അഥവാ ഔദാര്യം) ഉള്ളവനത്രെ.

۞ إِذۡ تُصۡعِدُونَ وَلَا تَلۡوُۥنَ عَلَىٰٓ أَحَدٖ وَٱلرَّسُولُ يَدۡعُوكُمۡ فِيٓ أُخۡرَىٰكُمۡ فَأَثَٰبَكُمۡ غَمَّۢا بِغَمّٖ لِّكَيۡلَا تَحۡزَنُواْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمۡ وَلَا مَآ أَصَٰبَكُمۡۗ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

153 (അതെ) നിങ്ങൾ ഒരാളെയും തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ, ഓടിക്കയറിപ്പോയിരുന്ന സന്ദർഭം! റസൂലാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ പിൻവശത്തു നിന്ന് നിങ്ങളെ വിളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ദുഃഖത്തോടു ദുഃഖം പ്രതിഫലമാക്കി [പകരമാക്കി]ത്തന്നു. നിങ്ങൾക്കു(കിട്ടാതെ) പാഴായിപ്പോയതിൻെറ പേരിലാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് (ആപത്തു) ബാധിച്ചതിൻെറ പേരിലാകട്ടെ, നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് (അത്). അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനത്രെ.

---

152 وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് സത്യമാക്കുകയുണ്ടായി. اللهُ അല്ലാഹു. وَعْدَهُ അവൻെറ വാഗ്ദാനം, വാഗ്ദത്തം. إِذْ تَحُسُّونَهُم നിങ്ങൾ അവരെ കൊന്ന് നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ. بِإِذْنِهِ അവൻെറ അനുമതി പ്രകാരം. حَتَّى അങ്ങനെ. إِذَا فَشِلْتُمْ നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിച്ചപ്പോൾ. وَتَنَازَعْتُمْ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം പിണങ്ങുക (വഴക്കിടുക-തർക്കിക്കുക-ഭിന്നിക്കുക)യും. فِي الْأَمْرِ കാര്യത്തിൽ. وَعَصَيْتُم നിങ്ങൾ അനുസരണക്കേട് ചെയ്കയും. مِّن بَعْدِ ശേഷം. مَا أَرَاكُم അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തന്നതിൻെറ. مَّا تُحِبُّونَ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെ (കാര്യത്തെ). مِنكُم مَّن നിങ്ങളിലുണ്ട് ചിലർ. يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. الدُّنْيَا ഇഹലോകം. وَمِنكُم നിങ്ങളിലുണ്ട്. مَّن يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ. الْآخِرَةَ പരലോകത്തെ. ثُمَّ صَرَفَكُمْ പിന്നെ അവൻ നിങ്ങളെ തിരിച്ചുവിട്ടു. عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. لِيَبْتَلِيَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പരീക്ഷിക്കുവാൻ. وَلَقَدْ عَفَا അവൻ മാപ്പ് നൽകുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. عَنكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَاللهُ അല്ലാഹു. ذُو فَضْلٍ അനുഗ്രഹം (ദയവ്-ഔദാര്യം) ഉള്ളവനാണ്. عَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ. **153** إِذْ تُصْعِدُونَ നിങ്ങൾ കയറിപ്പോകു(ഓടിപ്പോകു)മ്പോൾ. وَلَا تَلْوُونَ നിങ്ങൾ വളഞ്ഞുപോകു(തിരിഞ്ഞുനോക്കു)ന്നുമില്ല. عَلَى أَحَدٍ ഒരാളെയും. وَالرَّسُولُ റസൂലാകട്ടെ. يَدْعُوكُمْ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു. فِي أُخْرَاكُمْ നിങ്ങളുടെ പിൻവശത്തിൽ. فَأَثَابَكُمْ അങ്ങനെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലമാക്കി (പകരമാക്കി). غَمًّا ദുഃഖത്തെ. بِغَمٍّ ദുഃഖത്തോടെ. لِكَيْلَا ഇല്ലാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി. تَحْزَنُوا നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടുക. عَلَى مَا فَاتَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പാഴായിപ്പോയതിനെപ്പറ്റി. وَلَا مَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റിയും. أَصَابَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ചു. وَاللهُ അല്ലാഹു-അല്ലാഹുവാകട്ടെ. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

യുദ്ധത്തിൻെറ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വമ്പിച്ച വിജയമായിരുന്നു. മുശ്‌രിക്കുകളുടെ കൊടിവാഹകൻമാർ കൊല്ലപെടുകയും, അവർ സ്ഥലം വിട്ടോടുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾ അവരെ കൊന്നു നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു അവൻെറ വാഗ്ദാനം നിങ്ങൾക്ക് സത്യമാക്കി എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇതിനെപ്പറ്റിയാകുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ തിരിഞ്ഞോട്ടം കാരണം യുദ്ധക്കളം ഒഴിവായിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരം നോക്കി മുസ്‌ലിംകളിൽ പലരും അവർ ഇട്ടേച്ചുപോയ ആയുധങ്ങളും മറ്റും ശേഖരിക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതരായി. ഇത് കണ്ടപ്പോൾ, മലമുകളിൽ നബി (ﷺ) നിറുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന അമ്പെയ്ത്തുകാർ-അവരുടെ തലവനും അൽപം ചില വ്യക്തികളും ഒഴിച്ച്-യുദ്ധക്കളത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിവന്ന് ധനം ശേഖരിക്കുന്നതിൽ പങ്ക് ചേർന്നു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചുവെന്നും, ശത്രുക്കൾ പരാജയപ്പെട്ടുഔാമവെന്നുമാണ് അവർ ധരിച്ചത്. എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലം സമ്മതംകൂടാതെ സ്ഥലം വിടരുതെന്ന് അവരോട് നബി (ﷺ) കൽപിച്ചിരുന്നത് അവർ കണക്കിലെടുത്തതുമില്ല. ഇതാണ് ആപത്തുഔാമകൾക്കെല്ലാം വഴിവെച്ചത്. അഥവാ ഈ വിടവ് ശത്രുക്കൾ ശരിക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതാണ് അവർ വീണ്ടും ആഞ്ഞടിക്കുവാനും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ആപത്തുകൾ ബാധിക്കുവാനും കാരണമായിത്. നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കുകയും, അന്യോന്യം ഭിന്നിക്കുകയും, നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യം കാട്ടിത്തന്നിട്ട് പിന്നെയും അനുസരണക്കേട് കാണിക്കകയും ചെയ്തപ്പോൾ.....എന്ന് പറഞ്ഞതു ഈ രംഗത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു അതെ, ധീരത കൈവെടിഞ്ഞു ഭീരുത്വം കാണിക്കുകയും, യോജിപ്പു കൈവെടിഞ്ഞു ഭിന്നിക്കുകയും, അനുസരണം കൈവെടിഞ്ഞു അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചത് ആദ്യത്തെ വിജയത്തിനുശേഷമാണല്ലോ. ഇതോടെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സഹായം നിലക്കുകയും സംഭവിക്കേണ്ടതെല്ലാം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു സാരം.

അന്യോന്യം പിണങ്ങി-അഥവാ ഭിന്നിച്ചു-എന്നും, അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞതു അമ്പെയ്ത്തകാരെ സംബന്ധിച്ചാണെന്ന് മേൽപറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ കൽപനക്കും അവരുടെ നേതാവിൻെറ കൽപനക്കും അവർ എതിര് പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇനി ഇവിടെ എന്തിന് നിൽക്കണമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് അവർ തർക്കം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അമ്പെയ്ത്തുകാർ സ്ഥലം വിട്ടത് ധനം ശേഖരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നുവല്ലോ. യുദ്ധക്കളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പലരും അതിൽ വ്യാപൃതരായി. എന്നാൽ, സഹാബികൾ എല്ലാവരും അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. അതാണ് നിങ്ങളിൽ ഇഹലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരും പലലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരും ഉണ്ട് എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികളിൽ ആരെങ്കിലും ഇഹലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുണ്ടെന്ന് ഉഹ്ദ് സംഭവത്തിൽ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ വചനം അവതരിക്കുന്നതുവരേക്കും ഞാൻ വിചരിച്ചിരുന്നില്ല.''

ഇങ്ങിനെ പല പാകപ്പിഴവുകളും സഹാബികളിൽ വന്നുപോയി. അത് നിമിത്തം അവർ വളരെയേറെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ ആക്രമണത്തിൽ ശത്രുക്കൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ മുസ്‌ലിംകളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയത്തക്ക സാഹചര്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് ഉപയോഗപെടുത്താതെ അവർ വേഗം വിജയഭേരി മുഴക്കി സ്ഥലം വിടുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇത് അല്ലാഹു മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത വലിയൊരു അനുഗ്രഹമത്രെ. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് പിന്നീട് നിങ്ങളെ അവൻ അവരിൽനിന്ന് തിരിച്ചുവിട്ടു (ثم صرفكم عنهم) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇതെല്ലാം നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയാണ്, അതുകൊണ്ട് മേലിൽ ഈ സംഭവത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ പാഠം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇപ്രാവശ്യം സംഭവിച്ചത് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു. മേലിൽ ഇങ്ങിനെ ആവർത്തിക്കരുത്. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണല്ലോ. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വളരെ ഔദാര്യം ചെയ്യുന്നവനാണ് അല്ലാഹു, അതു

കൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ മാപ്പു നൽകുന്നതും ശിക്ഷാ നടപടിയൊന്നും എടുക്കാതിരിക്കുന്നതും. എന്നൊക്കെയാണ് തുടർന്നുളള വാക്യങ്ങളിൽ അറിയിക്കുന്നത്.

അനന്തരം, സംഭവഗതികൾ മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയ ഘട്ടത്തെ 153-ാം വചനത്തിൽ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അവിചാരിതവും അപ്രതീക്ഷിതവുമായ ശത്രുക്കളുടെ തിരിച്ചുവരവും പുനരാക്രമണവും കണ്ടതോടുകൂടി മുസ്‌ലിംകൾ ഭയവിഹ്വലരായി. എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതായി. ചിലർ നേരെ മദീനായിലേക്ക് ഓടി . ചിലർ എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ സ്ഥലം വിട്ടുകളഞ്ഞു. ചിലർ മലയിലൂടെ മേൽപോട്ട് കയറി. ഈ സമയത്ത് റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി സ്വസ്ഥാനം തെറ്റാതെ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരേ, ഇങ്ങോട്ട് വരിൻ! (‘ഇലയ്യ ഇബാദല്ലാഹ്’) (الي عباد الله)’ എന്നു തിരുമേനി പിന്നിൽനിന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, ജീവനും കൊണ്ടോടുന്ന അവർ എങ്ങും തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നില്ല. നെട്ടോട്ടം തന്നെ. ഇതിനിടെ നബി (ﷺ) കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്ന ഒരു കളളവാർത്തയും! ഭാവിയെന്താണെന്ന് എത്തും പിടിയുമില്ല. പോരെങ്കിൽ, ശത്രുക്കൾ നേരെ മദീനായിൽ കടന്നു വീടുകളും കുടുംബങ്ങളുമെല്ലാം നശിപ്പിച്ചേക്കുമോ എന്ന ഭയവും! ആകപ്പാടെ ദുഃഖത്തിലൂടെ ദുഃഖം! ദുരിതത്തോടെ ദുരിതം! ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചത് അവരുടെ സ്വന്തം പ്രവൃത്തിമൂലം തന്നെ. അതേ സമയത്ത് അതിൽ ചില രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടുതാനും. അതെ, ആപത്തുകളിൽ ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊളളുവാൻ സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു അതുമൂലം പരിശീലിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും, നഷ്ടപ്പെട്ടാലും മേലിൽ അതിലൊന്നും അവർ വ്യസനിക്കുകയോ, വേദനിക്കുഊമകയോ ചെയ്യരുത്. അതിന് തക്കവണ്ണം അവരുടെ വിശ്വാസം സുദൃഢമാകുകയും, അവരുടെ മനക്കരുത്ത് ശക്തിപ്പെടുകയും വേണം (......لكيلا) എല്ലാവരുടെയും എല്ലാ പ്രവർത്തികളും, അവക്കു പ്രേരകമാകുന്ന ചേതോവികാരങ്ങളുമെല്ലാം ശരിക്കും സസൂക്ഷ്മവും അറിയുന്നവനാണല്ലോ അല്ലാഹു. و الله خبير بما تعملون

ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنۢ بَعْدِ ٱلْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَىٰ طَآئِفَةً مِّنكُمْ ۖ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِٱللَّهِ غَيْرَ ٱلْحَقِّ ظَنَّ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ۖ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ ٱلْأَمْرِ مِن شَىْءٍ ۗ قُلْ إِنَّ ٱلْأَمْرَ كُلَّهُۥ لِلَّهِ ۗ يُخْفُونَ فِىٓ أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ ۖ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ ٱلْأَمْرِ شَىْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَٰهُنَا ۗ قُل لَّوْ كُنتُمْ فِى بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ ٱلَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ ۖ وَلِيَبْتَلِىَ ٱللَّهُ مَا فِى صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

154 പിന്നീട് (ആ) ദുഃഖത്തിന്നു ശേഷം, അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങളിൽ ഒരു നിർഭയത-(അതായത്) ഒരു നിദ്രാമയക്കം-ഇറക്കിത്തന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗത്തെ അത് ആവരണം ചെയ്തിരുന്നു; ഒരു വിഭാഗമാകട്ടെ, അവരുടെ സ്വന്ത (കാര്യ)ങ്ങൾ അവരെ അസ്വസ്ഥമാക്കിക്കളഞ്ഞു; അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി അവർ ന്യായമല്ലാത്തത് -(അതെ) ‘ജാഹിലിയ്യത്തി’ൻെറ [അജ്ഞാനകാലത്തെ] വിചാരം- വിചാരിച്ചു കൊണ്ട്. അവർ പറയുന്നു: ‘‘കാര്യത്തിൽ നിന്ന് വല്ലതും (ഒരു പങ്ക്) നമുക്കുണ്ടോ?!’’ (നബിയേ) പറയുക: ‘‘നിശ്ചയമായും, കാര്യമെല്ലാം (തന്നെ) അല്ലാഹുവിനാണു(ള്ളത്). നിന്നോട് അവർ വെളിപ്പെടുത്താത്ത (ചില)ത് അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നു. അവർ പറയുന്നു: ‘‘കാര്യത്തിൽ നിന്ന് വല്ലതും (ഒരു പങ്ക്) നമുക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, നാം ഇവിടെ വെച്ച് കൊല്ലപ്പെടുമായിരുന്നില്ല.’’ പറയുക: ‘‘നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലായിരുന്നാലും യാതൊരുവരുടെ മേൽ കൊലവിധിക്ക [നിശ്ചയിക്ക]പ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവർ, തങ്ങളുടെ കിടപ്പു സ്ഥാന [മരിച്ചു വീഴുന്ന സ്ഥല]ങ്ങളിലേക്ക് പ്രത്യക്ഷ

പ്പെട്ടുവരികതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്''. (മാത്ര മല്ല) നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു [മനസ്സു]കളിലുള്ളത് അല്ലാഹു പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളത് ശുദ്ധീകര ണം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാണ തൊക്കെ ചെയ്തത്). അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നെഞ്ചു[മനസ്സു]കളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയു ന്നവനാകുന്നു.

---

154 ثُمَّ أَنزَلَ പിന്നെ അവൻ ഇറക്കി. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെ മേൽ. مِّن بَعْدِ الْغَمِّ ദുഃഖത്തിന്നു ശേഷം. أَمَنَةً ഒരു നിർഭയത, മനഃശാന്തി. نُّعَاسًا അതായത് ഒരു നിദ്രാമയക്കം. يَغْشَى അത് മൂടിയിരുന്നു, ആവ രണം ചെയ്തിരുന്നു. طَائِفَةً ഒരു വിഭാഗത്തെ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَطَائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗമാകട്ടെ. قَدْ أَهَمَّتْهُمْ അവരെ വിചാരത്തിലാക്കി(യിട്ടുണ്ട്), അസ്വസ്ഥമാക്കി(ക്കളയുകയും ചെയ്തു). أَنفُسُهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ, ദേഹങ്ങൾ. يَظُنُّونَ അവർ വിചാരിച്ചുകൊണ്ട്. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച്. غَيْرَ الْحَقِّ ന്യായം, (യഥാർത്ഥം) അല്ലാത്തത്. ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ വിചാരം. يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. هَل لَّنَا നമുക്കുണ്ടോ. مِنَ الْأَمْرِ കാര്യത്തിൽ നിന്ന്, കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. مِن شَيْءٍ വല്ലതും, വല്ല വസ്തുവും. قُلْ പറയുക. إِنَّ الْأَمْرَ നിശ്ചയമായും കാര്യം. كُلَّهُ അതെല്ലാം. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് (ഉള്ളത്). يُخْفُونَ അവർ മറച്ചു(ഒളിച്ചു)വെക്കുന്നു. فِي أَنفُسِهِم അവരുടെ സ്വന്ത ങ്ങളിൽ (മനസ്സിൽ). مَّا لَا يُبْدُونَ അവർ വെളിവാക്കാത്തത്, വ്യക്തമാക്കാത്ത ചിലത്. لَكَ നിന്നോ ട്, നിനക്ക്. يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. لَوْ كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. لَنَا നമുക്ക്. مِنَ الْأَمْرِ കാര്യത്തിൽ നിന്ന്. شَيْءٌ വല്ലതും, വല്ല വസ്തുവും. مَّا قُتِلْنَا നാം കൊല്ലപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. هَاهُنَا ഇവിടെ വെച്ച്. قُل പറയുക. لَّوْ كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നെങ്കിൽ, ആയിരുന്നാലും. فِي بُيُوتِكُمْ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ. لَبَرَزَ വെളിക്ക് വരുക (പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക-പുറത്തു വരുക)തന്നെ ചെയ്യും. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. كُتِبَ عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ നിശ്ചയിക്ക (വിധിക്ക-രേഖപ്പെടുത്ത)പ്പെട്ടിരി ക്കുന്നു. الْقَتْلُ കൊല, കൊല്ലപ്പെടൽ. إِلَى مَضَاجِعِهِمْ അവരുടെ കിടപ്പ് സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക്. وَلِيَبْتَلِيَ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും. اللَّهُ അല്ലാഹു. مَا فِي صُدُورِكُمْ നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു (ഹൃദയം-മനസ്സു) കളിലുള്ളത്. وَلِيُمَحِّصَ ശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കുവാനും. مَا فِي قُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളത്. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ചു (ഹൃദയം-മനസ്സു) കളിലുള്ളത്.

ഉഹ്ദിൽ സഹാബികൾ വളരെയേറെ ക്ലേശങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നെങ്കിലും പിന്നീട്-യുദ്ധക്കളത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ-അല്ലാഹു അവർക്ക് ശാന്തിയും മനസ്സ മാധാനവും നൽകി. തങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ബാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ അവരുടെ ഹൃദങ്ങൾക്ക് സ്വസ്ഥത ലഭിച്ചു. അതെ. അന്നേരം അല്ലാഹു അവർക്ക് അത്യൽഭുതകരമായ ഒരു നിദ്രാമയക്കം ഇട്ടുകൊടുത്തു. അതോടെ കഴിഞ്ഞ ആപത്തുകളെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാകുലചിന്ത അവരിൽ നിന്നും നീങ്ങിപ്പോയി. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും അൽപം ചില സഹാബികളും ഒറ്റപ്പെടുകയും, ശത്രുക്കൾ അവരുടെ ഏറ്റവും വീറോടുകൂടിയ ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തുകയും ഉണ്ടായപ്പോൾ, നബി (ﷺ) യുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി സ്വജീവനെപ്പോലും വകവെക്കാതെ ശത്രുക്കളെ ചെറുത്ത് നിന്നവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അബൂത്വൽഹത്തുൽ അൻസാരീ (رضي الله عنه). അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: ''ഉഹ്ദിൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അണികളിൽ നിൽക്കെത്തന്നെ, ഞങ്ങൾക്ക് നിദ്രാമയക്കം ബാധിക്കുക യുണ്ടായി. അന്ന് ആ മയക്കം ബാധിച്ചവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഞാനും. എന്റെ വാൾ എന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വീഴുകയും, ഞാൻ അതു കയ്യിലെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.'' ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) മുതലായ പലരും നിവേദനം ചെയ്തതാണിത്. ചില നിവേദനങ്ങളിൽ 'മയക്കം നിമിത്തം ഒരാളും തന്നെ തന്റെ തല തന്റെ പരിചയുടെ താഴേക്ക് ചരിയാതിരുന്നിട്ടില്ല'

എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഇങ്ങിനെ ഒരു ഉറക്കിൻെറ മയക്കം സംഭവിച്ചത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും അവർക്ക് സിദ്ധിച്ച ഒരു അസാധാരണ അനുഗ്രഹം തന്നെയാണെന്നു തീർച്ച. എന്നാൽ, ആത്മീയദൃഷ്ടി നഷ്ടപ്പെട്ട ചില യുക്തി വാദക്കാർ ഈ മയക്കത്തെ (**نعاسا** എന്ന വാക്കിനെ) ഒരു ഉപമാലാങ്കാരമായി മാത്രം ചിത്രീകരിച്ചു കാണുന്നതിൽ നമുക്ക് അത്ഭുതം തോന്നുന്നില്ല. കാരണം, അവരുടെ യുക്തിക്കു ദഹിക്കാത്തതാണല്ലോ അത്.

ഈ മയക്കം മുസ്‌ലിം പക്ഷത്തുള്ള എല്ലാവരെയും ബാധിച്ചിരുന്നില്ല: വിശ്വാസത്തിൽ കപടവും കളങ്കവും തീണ്ടാത്ത സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാത്രമേ അത് ബാധിച്ചിരുന്നുള്ളു. അതു കൊണ്ടാണ് ''നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗത്തെ അത് ആവരണം ചെയ്തിരുന്നു''വെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. മയക്കവും, അതുവഴി ലഭിച്ച മനഃശ്ശാന്തിയും അനുഭവപ്പെടാതിരുന്ന വിഭാഗക്കാർ കപട വിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്ന് അവരെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ സ്പഷ്ടമാണ്. അവർക്ക് മനസ്സമാധാനത്തിനുപകരം, അസ്വാസ്ഥ്യവും പരിഭ്രമവുമായിരുന്നു ഉണ്ടായത്. സ്വന്തം കാര്യത്തെക്കുറിച്ചല്ലാതെ, ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റിയോ, നബി (ﷺ) യെപ്പറ്റിയോ, സത്യവിശ്വാസി കളെപറ്റിയോ അവർക്ക് വിചാരമില്ല. ഇസ്‌ലാം അതൊടെ പൊളിഞ്ഞു തറപറ്റിപ്പോയി. ഇനി അതിന്ന് നിലനിൽപ്പില്ല. മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വിജയമുണ്ടെന്ന അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം പാലിക്കപ്പെ ട്ടില്ല എന്നിത്യാദി ധാരണകളാണ് അവരുടെ മനസ്സിലുള്ളത്. അതെ, ജാഹിലിയ്യാകാലത്തെ വിചാരങ്ങളും ചിന്താഗതികളും തന്നെ. ''നമ്മൾ പറഞ്ഞതൊന്നും മുഹമ്മദ് കേട്ടില്ല. കാര്യങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിൽ നമ്മുക്കുണ്ടോ വല്ല പങ്കും?! ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നും. സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ ആളുകൾ ഇങ്ങിനെ വധിക്കപ്പെടുകയുമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.'' എന്നിങ്ങിനെ പലതും അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ മനസ്സിരുപ്പിൽ ചിലത് മാത്രമാണത്. അതിന് അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകുന്ന മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: കാര്യങ്ങളൊക്കെ അല്ലാഹുവിനാണുള്ളത്. എല്ലാം അവൻെറ അധികാരവും നിയന്ത്രണവും ഉദ്ദേശവും അനുസരിച്ചുമാത്രം നടക്കുന്നു. മരണത്തിൻെറ കാര്യവും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവല്ല. ഇന്ന ആൾ ഇന്ന സ്ഥലത്ത് ഇന്നപ്പോൾ കൊല്ലപ്പെ ടുമെന്ന് അവൻ നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. പുറത്തിറങ്ങാതെ വീട്ടിൽ അടച്ചിരിക്കുന്നവർ പോലും ആ സമയത്തും സ്ഥലത്തും വെളിക്കുവന്ന് അവർ കൊല്ലപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. കൂടാതെ നിങ്ങളിലുള്ള കപടൻമാരെയും, വഞ്ചകൻമാരേയും വേർതിരിച്ചു കാണിക്കുവാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണവും ശുദ്ധീകരണവും കൂടിയാണിതൊക്കെ.

.

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَلَّوْا۟ مِنكُمْ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ إِنَّمَا ٱسْتَزَلَّهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا۟ ۖ وَلَقَدْ عَفَا ٱللَّهُ عَنْهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

155 നിശ്ചയമായും, രണ്ടു സംഘങ്ങൾ (പരസ്പരം) കൂട്ടിമുട്ടിയ ദിവസം നിങ്ങളിൽനിന്ന് (പിൻ) തിരിഞ്ഞു പോയവർ അവർ ചെയ്തു വെച്ചതിൽ ചിലതു നിമിത്തം, പിശാച് അവരെ വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചത് മാത്ര മാകുന്നു. തീർച്ചയായും, അല്ലാഹു അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിശ്ച യമായും അല്ലാഹു, വളരെ പൊറുക്കുന്ന വനാണ്; സഹനശീലനാണ്.

---

155 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. تَوَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. يَوْمَ الْتَقَى കണ്ടുമുട്ടിയ (കൂട്ടിമുട്ടിയ)ദിവസം. الْجَمْعَانِ രണ്ടുസംഘങ്ങൾ. إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ അവരെ വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ (കാലിടറിക്കുവാൻ) ശ്രമിച്ചിരിക്കയാണ്. الشَّيْطَانُ പിശാച്. بِبَعْضِ ചിലത് നിമിത്തം. مَا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ച. وَلَقَدْ عَفَا തീർച്ചയായും മാപ്പുചെയ്തിട്ടുണ്ട്. اللهُ അല്ലാഹു. عَنْهُمْ അവർക്ക് അവരെപ്പറ്റി. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. حَلِيمٌ സഹനശീലനാണ്.

മുസ്‌ലിംസംഘവും, ശത്രുസംഘവും തമ്മിൽ യുദ്ധം നടക്കുമ്പോൾ, ഒന്നുകിൽ വിജയം, അല്ലെങ്കിൽ വീരമരണം ('ശഹാദത്ത്') എന്നുറച്ച് നിൽക്കേണ്ടിവരാണ് മുസ്‌ലിംകൾ. ഉഹ്ദിൽവെച്ച് മുസ്‌ലിംകളിൽ പലരും പിൻതിരിഞ്ഞുപോയി പരാജയം വരിച്ചതും, ചിലർ സ്ഥലം വിട്ടോടിപ്പോയതുമെല്ലാം പിശാചിൻെറ കെണിയിൽ അവർ അകപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ്. അതിനുള്ള ഹേതു അവരിൽനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടായ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളാകുന്നു എന്ന് അല്ലാഹു മുസ്‌ലിംകളെ വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഏതയാലും, കഴിഞ്ഞുപോയ ആ തെറ്റുകളെ അല്ലാഹു അവർക്ക് മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നുകൂടി അതോടൊപ്പം അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, വളരെ സഹനശീലമുള്ളവനുമാണല്ലോ.

വിഭാഗം-17

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَقَالُواْ لِإِخْوَٰنِهِمْ إِذَا ضَرَبُواْ فِي ٱلْأَرْضِ أَوْ كَانُواْ غُزًّى لَّوْ كَانُواْ عِندَنَا مَا مَاتُواْ وَمَا قُتِلُواْ لِيَجْعَلَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَٱللَّهُ يُحْيِۦ وَيُمِيتُ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾

156 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അവിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ പടയെടുത്ത് പോകുന്നവരായിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവരെക്കുറിച്ച് (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കരുത്: ''അവർ നമ്മുടെ അടുക്കലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ മരണപ്പെടുമായിരുന്നില്ല; അവർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.'' അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അതൊരു ഖേദമാക്കിത്തീർക്കുവാനായിട്ട്. [അതാണിതിൻെറ അനന്തരഫലം.] അല്ലാഹു (തന്നെ) ജീവിപ്പിക്കുകയും മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനുമത്രെ.

وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾

157 അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ കൊല്ലപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മരണപ്പെടുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിലോ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു (ണ്ടാകുന്ന) പാപമോചനവും, കാരുണ്യവും അവർ ശേഖരിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമം തന്നെയാകുന്നു.

وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى ٱللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

158 നിങ്ങൾ മരണപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുതന്നെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

156 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَكُونُوا നിങ്ങൾ ആയിരിക്കരുത്. كَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരെപ്പോലെ. كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. لِإِخْوَانِهِمْ അവരുടെ സഹോദരങ്ങളെക്കുറിച്ച്. إِذَا ضَرَبُوا അവർ സഞ്ചരിച്ചാൽ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. أَوْ كَانُوا അല്ലെങ്കിൽ അവരായിരുന്നാൽ. غُزًّى പടയെടുക്കുന്നവർ. لَّوْ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ. عِندَنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ. مَا مَاتُوا അവർ മരണപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. وَمَا قُتِلُوا അവർ കൊലപ്പെടുകയുമില്ലായിരുന്നു. لِيَجْعَلَ ആക്കിത്തീർക്കുവാൻ വേണ്ടി. اللهُ അല്ലാഹു. ذَلِكَ അതിനെ. حَسْرَةً ഒരു ഖേദം. فِي قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. وَاللهُ അല്ലാഹു. يُحْيِي ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَيُمِيتُ മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ

കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു. **157** وَلَئِن قُتِلْتُمْ നിങ്ങൾ കൊല്ലപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. أَوْ مُتُّمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മരണപ്പെട്ടെങ്കിൽ. لَمَغْفِرَةٌ തീർച്ചയായും പാപമോചനം. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ് നല്ലതാണ്. مِّمَّا يَجْمَعُونَ അവർ ശേഖരിക്കുന്ന (ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന)തിനെക്കാൾ. **158** وَلَئِن مُّتُّمْ നിങ്ങൾ മരണപ്പെട്ടുവെങ്കിലോ. أَوْ قُتِلْتُمْ അല്ലെങ്കിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. لَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുതന്നെ. تُحْشَرُونَ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി നിശ്ചയങ്ങളിലും, അവൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചു മാത്രമേ എല്ലാം സംഭവിക്കുകയുള്ളുവെന്നതിലും വിശ്വാസമില്ലാത്തവരാണല്ലോ അവിശ്വാസികൾ. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുക്കളോ ബന്ധപ്പെട്ടവരോ വല്ല യാത്രകളിലും വച്ച് മരണപ്പെടുകയോ, വല്ല യുദ്ധത്തിലും ശത്രുക്കളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ''ഹാ ! അവൻ ഇവിടെത്തന്നെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല''! എന്നും മറ്റും അവർ പറഞ്ഞേക്കും. അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതാണ് ജീവിതവും മരണവും, അവർ വീടുവിട്ടുപോകാതിരുന്നാൽ തന്നെയും നിശ്ചിതസമയത്ത് മരണം പിടിപെടുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നൊന്നും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ. വീടു വിട്ടുപോയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ കുറെകാലം കൂടി ജീവിക്കുമെന്നായിരിക്കും അവരുടെ ധാരണ. അങ്ങനെ, മരണപ്പെട്ടവർ അകാല മരണമടഞ്ഞതിലും, അതിന്ന് ഇടയാകുമാറ് വീടുവിട്ടു പോയതിലും അവർ വളരെ ഖേദത്തിലും വിലാപത്തിലുമായിത്തീരും. നേരെ മറിച്ച് എല്ലാ കാര്യവും അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചയപ്രകാരം നടക്കുന്നതാണെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അതിലൊന്നും ഖേദത്തിനോ വിലാപത്തിനോ അവകാശമില്ല; അതവർക്ക് യോജിച്ചതുമല്ല; ആ സ്ഥിതിക്ക് ഉഹ്ദിലോ മറ്റോ തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരോ, ഇഷ്ടക്കാരോ നഷ്ടപ്പെട്ടതിൻെറ പേരിൽ അത്തരം വിചാരങ്ങളോ വാക്കുകളോ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ്. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസകളെ ഉണർത്തുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ധാരണകളും വാക്കുകളും ചില മുസ്ലിം സാമാന്യ ജനങ്ങളിലും പ്രകടമാകാറുണ്ട്. ഈ 156-ാം വചനം അങ്ങിനെയുള്ളവർ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

മരണം സംഭവിക്കുന്നത് സ്വാഭാവിക രൂപത്തിലായാലും, കൊലപോലെയുള്ള കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടായാലും ശരി- അത് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചായിരിക്കുന്നപക്ഷം-അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പാപപൊറുതിയും, കാരുണ്യവുമായിരിക്കും ഈ ലോകത്തുവെച്ച് സമ്പാദിക്കാവുന്ന സർവ്വത്തെക്കാളും ഉത്തമമായിരിക്കുക. അതുകൊണ്ട് മരണപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുകയെന്നത് ഒരു ഭാഗ്യകരമായി മാത്രമേ കരുതിക്കൂടു. ആർ, എങ്ങിനെ, എപ്പോൾ മരണപ്പെട്ടാലും മടങ്ങിയെത്തുന്നത് എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലേക്ക് തന്നെ. അപ്പോൾ, ഓരോരുത്തൻെറയും സ്ഥിതിഗതികൾ പരിശോധിച്ചു തക്ക നടപടി അവൻ ഓരോരുത്തൻെറ പേരിലും എടുക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നെക്കെയാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ لِنتَ لَهُمْ ۖ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ ٱلْقَلْبِ لَٱنفَضُّوا۟ مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَٱعْفُ عَنْهُمْ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِى ٱلْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

159 (നബിയേ) എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) കാരുണ്യം നിമിത്തം നീ അവരോട് സൗമ്യമായിരിക്കുന്നു. [സൗമ്യമായിവർത്തിക്കുന്നു.] നീ ഒരു പരുഷ സ്വഭാവിയും, കഠിന ഹൃദയനുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ നിൻെറ ചുറ്റുപാടിൽ നിന്ന് വേറിട്ടുപോകുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. ആകയാൽ, നീ അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയും, അവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തു കൊ

ള്ളുക. കാര്യത്തിൽ, അവരോട് നീ കൂടിയാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്യുക. എന്നിട്ട്, നീ (വല്ലതും) തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽ, നീ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഭരമേൽപിച്ചു കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ഭരമേൽപിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

إِن يَنصُرْكُمُ ٱللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۖ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا ٱلَّذِى يَنصُرُكُم مِّنۢ بَعْدِهِۦ ۗ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾

160 നിങ്ങളെ അല്ലാഹു സഹായിക്കുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങളെ ജയിക്കുന്ന ഒരാളുമില്ല. അവൻ നിങ്ങളെ (സഹായിക്കാതെ) കൈവെടിയുന്നുവെങ്കിലോ, എന്നാൽ (പിന്നെ) അവനു പുറമെ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതായ ഒരാൾ ആരാണുള്ളത്! അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, സത്യവിശ്വാസികൾ!

---

159 فَبِمَا رَحْمَةٍ എന്തോ ഒരു (വലിയ) കാരുണ്യംകൊണ്ട്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന്. لِنتَ നീ മാർദ്ദവമായിരിക്കുന്നു, സൗമ്യമായിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവരോട്. وَلَوْ كُنتَ നീ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ. فَظًّا പരുഷ സ്വഭാവി, ദുഷ്ടസ്വഭാവി. غَلِيظَ الْقَلْبِ കഠിനഹൃദയൻ. لَانفَضُّوا അവർ വേറിട്ട് പോകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. مِنْ حَوْلِكَ നിൻെറ ചുറ്റുപാടിൽ നിന്ന്. فَاعْفُ عَنْهُمْ ആകയാൽ അവർക്ക് മാപ്പു കൊടുക്കുക. وَاسْتَغْفِرْ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി. وَشَاوِرْهُمْ അവരോട് കൂടിയാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്യുക. فِي الْأَمْرِ കാര്യത്തിൽ. فَإِذَا عَزَمْتَ അങ്ങിനെ (എന്നിട്ട്) നീ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽ. فَتَوَكَّلْ അപ്പോൾ ഭരമേൽപിക്കുക. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُحِبُّ സ്നേഹിക്കുന്നു. الْمُتَوَكِّلِينَ ഭരമേൽപിക്കുന്നവരെ. **160** إِن يَنصُرْكُمُ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നപക്ഷം. اللهُ അല്ലാഹു. فَلَا غَالِبَ എന്നാൽ ജയിക്കുന്നവനില്ല, മികച്ചുനിൽക്കുന്നവനേയില്ല. لَكُمْ നിങ്ങളെ, നിങ്ങളോട്. وَإِن يَخْذُلْكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ കൈവെടിഞ്ഞാലോ. فَمَن ذَا എന്നാൽ ആരാണിത് (ആരുണ്ട്). الَّذِي يَنصُرُكُم നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നവൻ. مِّن بَعْدِهِ അവനുശേഷം (അവനു പുറമേ). وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ (തന്നെ). فَلْيَتَوَكَّلِ ഭരമേൽപിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ.

ഉഹ്ദിൽ വെച്ച് സഹാബികളിൽ പല പാകപ്പിഴവുകളും അനുസരണക്കേടും വന്നുപോയി. അതുനിമിത്തം പല അത്യാഹിതങ്ങളും അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടുപോലും നബി (ﷺ) അവരോട് പരുഷമായോ, കഠിനമായോ പെരുമാറുകയുണ്ടായില്ല. വളരെ മയത്തിലും സൗമ്യത്തിലുമാണ് പെരുമാറിയത്. അവരുടെ നേതാവും മേലധികാരിയുമെന്ന നിലക്ക് അധികാര സ്വരത്തിലും ആക്ഷേപ സ്വരത്തിലും അവിടുന്ന് പെരുമാറിയിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, സഹാബികളിൽ അത് മടുപ്പും വെറുപ്പും ഉളവാക്കുകയും അവർ നബി (ﷺ) യിൽനിന്നും അകന്നു നിൽക്കുവാൻ കാരണമാവുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ ഈ ഉൽകൃഷ്ടസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രശംസിക്കുകയാണ്. ഇതര നേതാക്കൾക്ക് പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പദവിയാണല്ലോ ഇത്. ഇത്രയും ഉന്നതമായ ഈ സ്വഭാവഗുണം നബി (ﷺ) യിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നത് അല്ലാഹു അവൻെറ മഹത്തായ കാരുണ്യം നിമിത്തം നബി (ﷺ) ക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും നൽകിയ ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമാണെന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ചര്യാചരിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി അൽപ്പമെങ്കിലും പരിചയപ്പെടുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായവർക്ക് തിരുമേനിയുടെ അനിതരസാധാരണമായ സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ തിരുമേനിയുടെ ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പ്രശംസിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്.

''ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കുവാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഞാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.'' എന്ന് തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

നബി (ﷺ) അങ്ങേയറ്റം സൗമ്യശീലനും, നയത്തോടും മയത്തോടും കൂടി പെരുമാറുന്നവനുമായിരുന്നുവെന്നത്കൊണ്ട് അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും ധീരമായി പെരുമാറുകയില്ലെന്നോ, എന്തു കണ്ടാലും കണ്ണടക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നോ അർത്ഥമില്ല. സൗമ്യം വേണ്ടിടത്ത് സൗമ്യത്തിലും, ധീരത വേണ്ടിടത്ത് ധീരതയിലും തിരുമേനി നിസ്തുലനായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഓരോന്നിനും ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഉഹ്ദുസംഭവത്തിൽതന്നെ ഇതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവിടെ അത് വിവരിക്കുന്ന സന്ദർഭമല്ലല്ലോ. തിരുമേനിയുടെ സൗമ്യമായ ശീല സ്വഭാവത്തിന്റെ അനുഗുണമെന്നോണം രണ്ടുമൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു അവിടത്തോട് ഉപദേശിക്കുന്നു: (1) അവർക്ക് മാപ്പു നൽകണമെന്ന്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടപ്പാടുകളിൽ അവരുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ തെറ്റ് അല്ലാഹു മാപ്പ് ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് മുമ്പ് (155ൽ) പറഞ്ഞുവല്ലോ. നബി (ﷺ) യോടുള്ള കടപ്പാടുകളിൽ അവരുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ വീഴ്ച നബി (ﷺ) യും മാപ്പാക്കണമെന്നാണ് ഇതിന്റെ സാരം. ഈ കൽപന ഒരു പൊതു കൽപനയാണെങ്കിലും ഉഹ്ദുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളെ വിശേഷിച്ചും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. (2) അവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടണമെന്ന്. നബിമാർ അവരുടെ അനുയായികൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹുവിങ്കൽ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുന്നതാണ്. കപട വിശ്വാസികളുടെ ചില ദുഷിച്ച സ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഒരിടത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവർ അവരോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിശസലച്ചപ്പോൾ, അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും, എന്നിട്ട് അവർ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും അവർക്കുവേണ്ടി റസൂലും പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനായും കരുണാനിധിയായും അല്ലാഹുവിനെ അവർക്കു കണ്ടെത്താമായിരുന്നു.'' (4: 64.)

(3) കാര്യങ്ങളിൽ അവരുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തണമെന്ന്, ഒരു വിഷയത്തിൽ ഒരാൾ മറ്റൊരാളുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തുമ്പോൾ, അക്കാര്യത്തിൽ അയാളുടെ അഭിപ്രായംകൂടി അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതിന് പുറമെ, അയാൾക്കൊരു മാന്യസ്ഥാനം കൽപിക്കൽകൂടി അതു മുഖേന ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് റസൂൽ (ﷺ) അവരോട് കൂടിയാലോചിക്കുന്നത് അവരുടെ മനസ്സിന് കൂടുതൽ അടുപ്പവും, ഇണക്കവും, അനുസരണ സന്നദ്ധതയും ഉളവാക്കുമല്ലോ. യുദ്ധം പോലെയുള്ള പൊതുകാര്യങ്ങൾ, നയതന്ത്രപരമായ കാര്യങ്ങൾ, ഭരണകാര്യങ്ങൾ, ലൗകീക വിഷയങ്ങൾ മുതലായ കാര്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അഥവാ, മതകാര്യങ്ങളിൽ-അവ എങ്ങിനെ വേണമെന്നതിൽ-ആരുടേയും അഭിപ്രായം ആരായേണ്ടതില്ല. അതിൽ അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും എടുക്കുന്ന തീരുമാനത്തിന് മാത്രമേ സ്ഥാനമുള്ളു. അതുപോലെത്തന്നെ, മേൽസൂചിപ്പിച്ച ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ അതു ഇന്നപോലെ ആയിരിക്കണമെന്ന് നബി (ﷺ) ക്ക് വഹ്‌യു ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, ആ കാര്യതത്തിലും പിന്നെ അന്യരുടെ അഭിപ്രായം ആരായുവാനില്ല.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വഹ്‌യു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോടുപോലും കാര്യങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവരുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തവാൻ കൽപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, കേവലം പ്രവാചകൻമാരല്ലാത്ത നേതാക്കളും, ഭരണകർത്താക്കളുമൊക്കെ അവരുടെ കീഴിലുള്ളവരുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത എത്രത്തോളമാണെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പാത്രങ്ങളായിത്തീരുന്ന സത്യവിശ്വസികളുടെ ചില ഗുണങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിനിടയിൽ സൂ:ശൂറായിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وامرهم شوري بينهم ''അവരുടെ കാര്യം അവർക്കിടയിൽ കൂടി ആലോചിക്കപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും'' (ശൂറാ: 38) തിർമദീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങളുടെ അധികാരസ്ഥൻമാർ

നിങ്ങളിലുള്ള ഉത്തമൻമാരും, നിങ്ങളുടെ ധനികന്മാർ നിങ്ങളിൽ കയ്യയവുള്ളവരും, നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂടി ആലോചന നടത്തപ്പെടുന്നവയും ആയിരുന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയുടെ ഉൾഭാഗത്തെക്കാൾ (മരണപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ) അതിൻെറ ഉപരിഭാഗം (ജീവിതം) ഉത്തമമായിരിക്കുന്നതാണ്.........'' കൂടുതൽ വിശദീകരണം സൂ: ശൂറായിൽ കാണാം.

മറ്റുള്ളവരോട് കൂടിയാലോചന നടത്തണമെന്ന് പറഞ്ഞത്കൊണ്ട് ആലോചിക്കപ്പെടുന്ന വരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ നിരുപാധികം സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഉദ്ദേശ്യമില്ല. അറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അറിഞ്ഞശേഷം അവയിൽ കൂടുതൽ യുക്തവും, ന്യായവുമായതും, കൂടുതൽ പ്രായോഗികമായതും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനും തീരുമാനത്തിൽ അവർക്ക് യോജിപ്പും തൃപ്തിയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനും വേണ്ടിയാണത്. ഈ വചനം അവതരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് നബി (ﷺ) ജനങ്ങളുമായി കാര്യങ്ങളിൽ കൂടിയാലോചന നടത്തുക പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് ധരിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. മുമ്പും പിമ്പും തിരുമേനിയുടെ ഒരു ഗുണമായിരുന്നു അതെന്ന വസ്തുത ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിലും, ഖൻദഖ് യുദ്ധത്തിലും, ഹുദൈബിയ്യാ സംഭവത്തിലുമൊക്കെ പല വിഷയകമായും തിരുമേനി സഹാബികളുമായി കൂടിയാ ലോചന നടത്തിയത് പ്രസിദ്ധമത്രെ. വേണ്ടാ, ഉഹ്ദു സംഭവത്തിൽ തന്നെയും അതിൻെറ ഉദാഹരണം നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഒരു പുതിയ കൽപനയെന്ന നിലക്കല്ല-നബി (ﷺ) യുടെ ആ ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവത്തെ പ്രശംസിക്കുകയും, മേലിലും തിരുമേനി അതിൽ ജനങ്ങൾക്ക് മാതൃക കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ള നിലക്കാണ്-ഈ കല്പനയുള്ളത്.

കൂടിയാലോചന നടത്തിയശേഷം, കാര്യം എങ്ങിനെ വേണമെന്ന് തീരുമാനമെടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അതങ്ങു നടത്തിക്കൊള്ളണം എന്നു പറയാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ ഭരമേല്പിച്ചു കൊള്ളു (فاذا عزمت فتوكل علي الله) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. തീരുമാനമെടുത്തതു ഏതടിസ്ഥാമത്തിലായിരുന്നാലും ശരി, അതു നടപ്പിലാക്കുവാനും, അതിൻെറ പര്യവസാനം നന്നായിരിക്കുവാനും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം അനിവാര്യമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവൻെറ സഹായത്തിൽ വിശ്വസിച്ചും, അത് പ്രതീക്ഷിച്ചും അപേക്ഷിച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കണം മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്നത് എന്നാണത് കാണിക്കുന്നത്. അതോടുകൂടി, 'തവക്കുൽ' (അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ ഭരമേൽപിക്കൽ) ചെയ്യുന്നവരെ അല്ലാഹുവിന് വളരെ ഇഷ്ടമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിനെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'തവക്കുൽ' ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവൻെറ സഹായം ലഭിക്കുമെന്നും, തവക്കുൽ ചെയ്യാത്തവർക്ക് അവൻെറ സഹായം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നും സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ തവക്കുൽ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നു പിന്നെയും ആവർത്തിച്ചുണർത്തുന്നു. അല്ലാഹുവിന് അവൻെറ അടിയാൻമാരുടെ നൻമയിലുള്ള താൽപര്യം എത്ര മഹത്തരം!

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَغُلَّ ۚ وَمَن يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾

161 ഒരു പ്രവാചകനും (തന്നെ) വഞ്ചിച്ചെടുക്കൽ പാടില്ലാത്തതാണ്. ആർ വഞ്ചിച്ചെടുക്കുന്നു വോ അവൻ, താൻ വഞ്ചിച്ചെടുത്തതുമായി ഖിയാമത്തു നാളിൽ വരുന്നതാണ്. പിന്നീട് എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും സമ്പാദിച്ചു വെച്ചത് അതിനു നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടും; അവരാകട്ടെ, അക്രമിക്കപ്പെടുകയില്ലതാനും.

أَفَمَنِ ٱتَّبَعَ رِضْوَٰنَ ٱللَّهِ كَمَنۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأْوَىٰهُ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾

162 അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ പിൻ പറ്റിയവൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള കോപ വും കൊണ്ടു [കോപം നേടിക്കൊണ്ട്] മടങ്ങു കയും, തൻെറ സങ്കേത സ്ഥാനം 'ജഹന്നം'

[നരകം] ആകുകയും ചെയ്ത ഒരുവനെ പ്പോലെയാണോ! (ആ) പര്യവസാന സ്ഥലം എത്രയോ ചീത്ത!

163 അവർ, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ പല (തരം) പദവികൾ (ഉള്ളവർ) ആകുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ. അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.	هُمْ دَرَجَٰتٌ عِندَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

161 وَمَا كَانَ ഉണ്ടാകയില്ല, പാടില്ല, ഉണ്ടാകാവതല്ല. لِنَبِيٍّ ഒരു നബിക്കും. أَن يَغُلَّ അദ്ദേഹം വഞ്ചിച്ചെടുക്കൽ. وَمَن يَغْلُلْ ആർ വഞ്ചിച്ചെടുക്കുന്നുവോ. يَأْتِ അവൻ വരും. بِمَا غَلَّ അവൻ വഞ്ചിച്ചെടുത്തതുമായി. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. ثُمَّ تُوَفَّى പിന്നീട് നിറവേറ്റിക്കൊടക്കപ്പെടും, പൂർണ്ണമായി നൽകപ്പെടും. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ആത്മാവിനും, ആൾക്കും, വ്യക്തിക്കും. مَّا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ചത്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لاَ يُظْلَمُونَ അക്രമി(അനീതി)ക്കപ്പെടുകയില്ല. 162 أَفَمَنِ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) യാതൊരുവനോ. اتَّبَعَ പിൻപറ്റിയ. رِضْوَانَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ. كَمَن بَاءَ മടങ്ങിയ (നേടിയ)വനെപ്പോലെ. بِسَخَطٍ ക്രോധവുമായി. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَمَأْوَاهُ അവൻെറ സങ്കേതസ്ഥാനമാകട്ടെ, പ്രാപ്യസ്ഥാനം. جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു. وَبِئْسَ എത്രയോ ചീത്ത. الْمَصِيرُ (ആ) പര്യവസാന സ്ഥലം, ചെന്നു ചേരുന്ന സ്ഥാനം. 163 هُمْ അവർ. دَرَجَاتٌ പല പദവികളാണ്, പടികളാകുന്നു. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

غلول (ഗുലൂൽ) എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുള്ളതാണ് **غل يغل** (ഗല്ല, യഗുല്ലു) എന്നീ ക്രിയാരൂപങ്ങൾ. 'വഞ്ചിച്ചെടുക്കുക, കബളിപ്പിക്കുക, ചതിക്കുക' എന്നൊക്കെയാണതിൻെറ അർത്ഥം. യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്ന് കിട്ടുന്ന 'ഗനീമത്ത്' സ്വത്തുക്കളിൽനിന്ന് കബളിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിലാണ് അധികവും ഉപയോഗമെങ്കിലും പൊതുസ്വത്തിൽ നിന്നോ, അന്യൻെറ അവകാശത്തിൽ നിന്നോ കബളിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക പതിവാണ്. പൊതുസ്വത്തായാലും ശരി, വ്യക്തികൾക്കവകാശപ്പെട്ട സ്വത്തായാലും ശരി, വഞ്ചിച്ചെടുക്കൽ കടുത്ത അക്രമവും മഹാപാപവുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ഒരു പ്രവാചകനും അതൊരിക്കലും ചെയ്കയില്ല. ചെയ്യാവതുമല്ല, ഇനി, ആരെങ്കിലും– അത് ഒരു പ്രവാചകൻ തന്നെ ആയിരുന്നാലും ശരി–വല്ലതും വഞ്ചിച്ചെടുക്കുന്നപക്ഷം ആ വഞ്ചിച്ചെടുത്ത വസ്തുവും കൊണ്ടായിരിക്കും ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവൻ വരുക. അങ്ങനെ, ആരും അറിയാതെ സ്വകാര്യമായി ചെയ്ത ആ കൃത്യം നിമിത്തം മഹ്ശറിലെ മഹാ സദസ്സിൽ വെച്ച് അവൻ അങ്ങെ അറ്റം വഷളാക്കപ്പെടുന്നു. മാത്രമല്ല, അതിനുള്ള ശിക്ഷ അവന് കണക്കുതീർത്തു നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, കുറ്റത്തിൽ കവിഞ്ഞ ശിക്ഷ നൽകിയോ മറ്റോ അവനോട് യാതൊരു അനീതിയും കാണിക്കപ്പെടുകയില്ലതാനും, എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യവചനത്തിൻെറ താൽപര്യം.

ഈ വചനത്തിൻെറ അവതരണ സന്ദർഭമെന്ന നിലക്ക് രണ്ടുതരം രിവായത്തുകൾ കാണാം: (1) ഉഹ്ദിൽ ശത്രുക്കൾ ആദ്യം പരാജയപ്പെട്ട് ഓടിയ അവസരത്തിൽ യുദ്ധക്കളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മുസ്‌ലിംകൾ അവർ വിട്ടേച്ചുപോയ സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോഴാണല്ലോ മലമുകളിൽ നിന്നിരുന്ന വില്ലാളികൾ അതുകണ്ട് സ്ഥലം വിട്ടിറങ്ങിപ്പോന്നതും, ശേഖരണത്തിൽ പങ്കെടുത്തതും. അവരവർ ശേഖരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ അവരവർക്കു തന്നെ നബി (ﷺ) വിട്ടുകൊടുത്തേക്കുകയോ, ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കൾ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ വീതിച്ചു കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം; അതുകൊണ്ട് നാമും പോയി നമുക്ക് കിട്ടിയത് ശേഖരിക്കുക എന്നു തമ്മതമ്മിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു അവർ മലവിട്ടിറങ്ങിപ്പോന്നത്. പിന്നീട് നബി (ﷺ) അവരോട് സ്ഥലം വിടുവാനുള്ള കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ അതു തുറന്നു പറയുവാൻ

അവർ മടിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ തിരുമേനി അവരോട് ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: ''അതല്ല, നാം വഞ്ചിക്കുമെന്നും, നാം ശരിക്ക് വീതിച്ചു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നുമാണ് നിങ്ങൾ ധരിച്ചത്.'' ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചത് എന്നത്രെ ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണുന്നത്. ഉഹ്ദു യുദ്ധസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശ വിഷയമെന്ന നിലക്ക് ഈ രിവായത്തിനാണ് കൂടുതൽ യോജിപ്പ് കാണുന്നത്. (2) ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു കിട്ടിയിരുന്ന ഒരു ചുവന്ന പുതപ്പു കാണാതായി. അതു നബി (ﷺ) തനിക്കായി എടുത്തുവെച്ചതായിരിക്കുമെന്ന് ചില കപടവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞു. ഇതു സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ അവതരണമുണ്ടായത് എന്നാണ് രണ്ടാമത്തെ രിവായത്ത്. നിവേദനമാർഗ്ഗം നോക്കുമ്പോൾ ഇതിനാണ് കൂടുതൽ ബലം കാണുന്നത്. രണ്ടിൽ ഏതായാലും നബി (ﷺ) 'ഗനീമത്ത്' സ്വത്തുക്കൾ ശരിക്ക് കൈകാര്യം ചെയ്യുകയില്ലെന്നോ, നീതിപൂർവ്വം എല്ലാവർക്കും ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുകയയില്ലെന്നോ ആരും സംശയിച്ചുകൂടാ; ഒരു പ്രവാചകനും അങ്ങിനെ ചെയ്കയില്ല എന്നാണ് ആയത്തിൻെറ താല്പര്യം.

يَغُلّ (യഗുല്ലു) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് يُغَل (യുഗല്ല) എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിടിടുണ്ട്. 'ഒരു പ്രവാചകനും വഞ്ചിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ല'-അഥവാ, പ്രവാചകനെ കബളിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആർക്കും ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ പാടില്ല എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അർത്ഥം. ഒരു പ്രവാചകനെയും വഞ്ചിച്ചെടുക്കുന്ന ആളായി ധരിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഈ വായന വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഏതായാലും ഉദ്ദേശ്യം എല്ലാറ്റിലും വ്യക്തംതന്നെ. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ ഉന്നംവെച്ചും, പ്രീതി ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റിയുംകൊണ്ട് അവൻെറ പ്രീതിക്കുപാത്രമായ ആളുകളും, അവൻെറ കോപത്തിന് കാരണമാകുന്ന വഞ്ചനപോലുള്ള ദുഷിച്ച മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട് അവൻെറ കോപംമാത്രം സമ്പാദിച്ച ആളുകളും ഒരുപോലെയല്ല. ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും മറ്റേ വിഭാഗക്കാർ നരക ശിക്ഷക്കും അർഹരായിരിക്കും. പക്ഷേ, ഓരോ വിഭാഗക്കാരിലുംതന്നെ, അവരവർ സ്വീകരിച്ചുപോന്ന നിലപാടനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തരും തമ്മിൽ സ്ഥാനത്തിലും പദവികളിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളുടെ സാരം.

വഞ്ചനയെക്കുറിച്ച് വന്നിട്ടുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബി വചനങ്ങളും ധാരാളമാണ്. ഉദാഹരണാർത്ഥം ചില നബി വചനങ്ങൾ നമുക്കിവിടെ സ്മരിക്കാം: (1) അബൂഹുമൈദിരസ്സാഇദീ (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: ''അസ്ദു ازد ഗോത്രക്കാരനായ ഒരാളെ നബി (ﷺ) സദഖഃ (സക്കാത്ത്) പിരിച്ചെടുക്കുന്ന ജോലിക്ക് നിശ്ചയിച്ചയച്ചു. അയാൾ വന്നപ്പോൾ ''ഇത് നിങ്ങൾക്കുള്ളതാണ്, ഇത് എനിക്ക് 'ഹദ്‌യ' (സമ്മാനം) ലഭിച്ചതാണ്.'' എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) മിമ്പറിൽ (പ്രസംഗ പീഠത്തിൽ)കയറി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ചില ജോലിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയെന്താണ്?! അയാളെ നാം ഒരു ജോലിക്ക് നിയമിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അയാൾ പറയുന്നു: ഇത് നിങ്ങൾക്കുള്ളതാണ്, ഇത് എനിക്ക് ഹദ്‌യ കിട്ടിയതാണ് എന്ന്. അയാൾ അയാളുടെ പിതാവിൻെറയും മാതാവിൻെറയും വീട്ടിൽ ഇരിക്കവെ അയാൾക്ക് ഹദ്‌യ കിട്ടുന്നുണ്ടോ, ഇല്ലേ എന്നു നോക്കരുതോ?: മുഹമ്മദിൻെറ ആത്മാവ് യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെയാണ് (സത്യം)! നിങ്ങളിൽ ആരും തന്നെ അങ്ങിനെ വല്ലതും കൊണ്ടുവരുന്നതായാൽ, അതവൻെറ പിരടിയിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഖിയാമത്തു നാളിൽ അവൻ വരാതിരിക്കയില്ല. ഒട്ടകമാണെങ്കിൽ അതിന് അലറിച്ചയും, പശുവാണെങ്കിൽ അതിന് അകറിച്ചയും, ആടാണെങ്കിൽ അതിന് ഇരമ്പലും(*) ഉണ്ടായിരിക്കും''. പിന്നീട് തിരുമേനി, കൈരണ്ടും കക്ഷത്തിൻെറ നിറം കാണുമാറ് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇങ്ങിനെപറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവേ! ഞാൻ (ജനങ്ങൾക്ക്) എത്തിച്ചുകൊടുത്തുവോ?!'' (അ; ബു; മു.) തിരുമേനി തൻെറ ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചുവെന്ന്

* ഓരോന്നും അതതിൻെറ നിലവിളി ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്നുദ്ദേശ്യം.

അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി എന്നു സാരം. ومن يغلل يأت بما غل يوم القيمة (ആര്‍ വഞ്ചിച്ചെടുക്കുന്നുവോ അവന്‍, താന്‍ വഞ്ചിച്ചെടുത്തതും കൊണ്ട് ഖിയാമത്തുനാളില്‍ വരുന്നതാണ്.) എന്ന വാക്യത്തിന് ഒരു വിശദീകരണം കൂടിയാണ് ഈ ഹദീസ്. വഞ്ചിച്ചെടുത്ത അതേ വസ്തുക്കളും പേറിക്കൊണ്ടായിരിക്കും വഞ്ചകന്‍മാര്‍ ഖിയാമത്തു നാളില്‍ മഹ്ശറില്‍ വരുക എന്നാണതിന്റെ അര്‍ത്ഥമെന്ന് ഈ ഹദീസില്‍ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്.

(2) അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യില്‍ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരമിതാണ്: ഒരു ദിവസം പ്രസംഗത്തില്‍ റസൂല്‍ (ﷺ) വഞ്ചിച്ചെടുക്കുന്നവരെപ്പറ്റി വളരെ കഠിനമായി സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളിലൊരാള്‍ അവന്റെ പിരടിയില്‍ അലറി ശബ്ദിച്ചുഠാമ കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒട്ടകത്തെയോ, മറ്റേതെങ്കിലും മൃഗത്തേയോ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഖിയാമത്തുനാളില്‍ വരുന്നത് ഞാന്‍ കാണാതിരിക്കട്ടെ! എന്നിട്ട് അവന്‍ പറഞ്ഞേക്കും: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, എന്നെ സഹായിക്കണേ എന്ന്! ഞാന്‍ പറയും: ''നിനക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുണ്ടാകുന്ന യാതൊന്നും തടയുവാന്‍ എനിക്ക് കഴിവില്ല. ഞാന്‍ (വിവരം മുമ്പേ) എത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്''. (അ; ബു; മു) (3) അദിയ്യുബ്നുഉമൈറ (عدي بن عميرة الكندى – رض) പറയുന്നു: റസൂല്‍ (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളില്‍ ആരെങ്കിലും നമുക്കുവേണ്ടി ഒരു ജോലി ചെയ്തിട്ട് അതില്‍ നിന്ന് ഒരു സൂചിയോ, അതിന് മീതെയുള്ള (അതിനെക്കാള്‍ വലിയ) വല്ലതുമോ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നപക്ഷം, അത് വഞ്ചനയാകുന്നു. അവന്‍ അതുംകൊണ്ട് ഖിയാമാത്തുനാളില്‍ വരും.'' അപ്പോള്‍, അന്‍സാരികളില്‍പെട്ട കറുത്ത ഒരു പുരുഷന്‍-അത് സഅ്ദുബ്നുഉബാദ (رضي الله عنه) ആയിരുന്നു-എഴുന്നേറ്റ് നിന്ന് പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അവിടുത്തെ ഉദ്യോഗം എന്നില്‍നിന്ന് അവിടുന്ന് (തിരിച്ച്) ഏറ്റു വാങ്ങിയാലും!'' തിരുമേനി ചോദിച്ചു: ''അതെന്താ?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അവിടുന്ന് ഇന്നിന്ന പ്രകാരം പറയുന്നത് ഞാന്‍ കേട്ടു. (അതുതന്നെ.)'' അപ്പോള്‍ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞാനത് ഇപ്പോഴും പറയുന്നു. നാം ഒരാളെ ഒരു ജോലിയില്‍ ഏല്‍പിച്ചാല്‍, അയാള്‍ അതില്‍ (അതുവഴി ലഭിക്കുന്നതില്‍) ചെറുതും വലുതുമെല്ലാം (രംഗത്ത്) കൊണ്ടുവരണം. അതില്‍ നിന്ന് അവന് കൊടുക്കപ്പെടുന്നത് അവന് സ്വീകരിക്കാം. അവനോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ടതില്‍ നിന്ന് അവന്‍ ഒഴിഞ്ഞുനില്‍ക്കുകയും വേണം.'' (അ; മു; ദാ.) ഈ ഖുര്‍ആന്‍ വചനവും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള നബി (ﷺ) യുടെ ഉപദേശങ്ങളും അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് സഹാബികള്‍ കാണിച്ചിരുന്ന സത്യസന്ധതക്ക് ഇണ കാണാത്ത എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങള്‍ സഹാബികളുടെ ചരിത്രങ്ങളില്‍ കാണാവുന്നതാണ്.

لَقَدْ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلُ لَفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

164 തീര്‍ച്ചയായും, സത്യവിശ്വാസികളില്‍ അവരില്‍ നിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു റസൂലിനെ നിയോഗിച്ചിരിക്കയാല്‍, അല്ലാഹു അവര്‍ക്ക് (വലിയ) ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കള്‍ അദ്ദേഹം അവര്‍ക്ക് ഓതിക്കൊടുക്കുകയും, അവരെ സംസ്കരിക്കുകയും, അവര്‍ക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ഒരു റസൂലിനെ). നിശ്ചയമായും, മുമ്പ് അവര്‍ വ്യക്തമായ വഴിപിഴവില്‍ തന്നെയായിരുന്നു.

---

164 لَقَدْ തീര്‍ച്ചയായും ഉണ്ട്. مَنَّ اللهُ അല്ലാഹു ദാക്ഷിണ്യം (കനപ്പെട്ട അനുഗ്രഹം) ചെയ്തി(ട്ടു ണ്ട്). عَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക്. إِذْ بَعَثَ അവന്‍ അയച്ചതിനാല്‍, നിയോഗിച്ച സ്ഥിതിക്ക്. فِيهِمْ അവരില്‍. رَسُولاً ഒരു ദൂതനെ. مِّنْ أَنفُسِهِمْ അവരില്‍നിന്ന് തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളില്‍ നിന്നായി يَتْلُو عَلَيْهِمْ അവര്‍ക്ക് അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുക്കും. آيَاتِهِ അവന്റെ ആയത്തുകളെ.

وَيُزَكِّيهِمْ അവരെ സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യും. وَيُعَلِّمُهُمُ അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. وَالْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനവും. وَإِن كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പ് മുതൽക്കേ. لَفِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽ തന്നെ. مُّبِينٍ വ്യക്തമായ, പ്രത്യക്ഷമായ.

ചിരകാലമായി ദുർമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പതിച്ചു നട്ടം തിരിഞ്ഞശേഷം, സൻമാർഗ്ഗനിരതരായി ജീവിക്കുമാറുള്ള തത്വോപദേശങ്ങളും, മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് എത്തിച്ചു കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന-ചോദിച്ചറിയുവാനും, മാതൃകയാക്കുവാനും അടുത്തു പെരുമാറുവാനും വളരെ സൗകര്യപ്രദമായ-തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ജനിച്ചു തങ്ങളോടൊപ്പം തന്നെ ജീവിച്ചുവരുന്ന ഒരു റസൂലിനെ നിയോഗിച്ച് കൊടുക്കുകവഴി സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിച്ച മഹാഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങളെ സൂ:ബഖറ; 129 ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സൂ:ജുമുഅയിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരണം കാണാം.

أَوَلَمَّآ أَصَـٰبَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُم مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّىٰ هَـٰذَا ۖ قُلْ هُوَ مِنْ عِندِ أَنفُسِكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

165 നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വിപത്ത് ബാധിച്ചപ്പോഴേക്കും അതിൻെറ രണ്ടത്ര നിങ്ങൾ (അങ്ങോട്ടും) ബാധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ പറയുകയോ: "ഇതെങ്ങിനെയാണ് (സംഭവിച്ചത്)?" എന്ന്! [നബിയേ] പറയുക: "അത് നിങ്ങളുടെ തന്നെ അടുക്കൽ നിന്നാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു."

وَمَآ أَصَـٰبَكُمْ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلِيَعْلَمَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

166 രണ്ടു സംഘങ്ങൾ കൂടിമുട്ടിയ (ആ) ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ചത് (ഒക്കെയും) അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിപ്രകാരമാകുന്നു. അവൻ സത്യവിശ്വാസികളെ (വേർതിരിച്ച്) അറിയുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു;

وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ نَافَقُوا۟ ۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا۟ قَـٰتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَوِ ٱدْفَعُوا۟ ۖ قَالُوا۟ لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّٱتَّبَعْنَـٰكُمْ ۗ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَـٰنِ ۚ يَقُولُونَ بِأَفْوَٰهِهِم مَّا لَيْسَ فِى قُلُوبِهِمْ ۗ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

167 കാപട്യം കാണിച്ചവരെ (വേർതിരിച്ച്) അറിയുവാൻ വേണ്ടിയും. അവരോട് [ആ കപടൻമാരോടു] പറയപ്പെട്ടു: "വരുവിൻ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ, അല്ലെങ്കിൽ ചെറുത്തു നിൽക്കുവിൻ" അവർ പറഞ്ഞു: "ഒരു യുദ്ധം (ഉണ്ടാകുമെന്നു) ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പിന്തുടരുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു." സത്യവിശ്വാസത്തോടുള്ളതിനെക്കാൾ –അന്നത്തെ ദിവസം – അവർ അവിശ്വാസത്തോടു കൂടുതൽ അടുത്തവരാകുന്നു. തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്തത് അവർ തങ്ങളുടെ വായ കൊണ്ടു പറയുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ മൂടിവെക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുന്നവനുമാണ്.

ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ لِإِخْوَٰنِهِمْ وَقَعَدُوا۟ لَوْ أَطَاعُونَا مَا

168 (യുദ്ധത്തിൽ സംബന്ധിക്കാതെ) ഇരുന്നും കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെക്കുറിച്ച് (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞവരാണ് (അവർ):

قُتِلُوا ۗ قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

''അവര്‍ നമ്മെ അനുസരിച്ചെങ്കില്‍ അവര്‍ കൊല്ലപ്പെടുമായിരുന്നില്ല''. (നബിയേ) പറയുക: ''എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് മരണത്തെ (ഒന്ന്) തടുക്കുവിന്‍, നിങ്ങള്‍ സത്യവാന്‍മാരാണെങ്കില്‍! [അതൊന്ന് കാണാമല്ലോ]''

---

165 أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُم നിങ്ങള്‍ക്ക് ബാധിച്ചപ്പോഴേക്കോ, ബാധിച്ചപ്പോഴോ. مُّصِيبَةٌ ഒരു ബാധ (വിപത്ത്). قَدْ أَصَبْتُم നിങ്ങള്‍ ബാധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. مِّثْلَيْهَا അതിന്‍റെ രണ്ടു മാത്ര (ഇരട്ടി). قُلْتُم നിങ്ങള്‍ പറയുക(യോ), പറഞ്ഞു(വോ). أَنَّىٰ هَٰذَا ഇതെങ്ങിനെയാണ്. قُلْ هُوَ പറയുക അത്. مِنْ عِندِ അടുക്കല്‍നിന്നാണ്. أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ തന്നെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്. 166 وَمَا أَصَابَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് ബാധിച്ചത്. يَوْمَ الْتَقَى കണ്ടുമുട്ടിയ ദിവസം. الْجَمْعَانِ രണ്ട് സംഘങ്ങള്‍. فَبِإِذْنِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ സമ്മതം കൊണ്ടാണ്. وَلِيَعْلَمَ അവന്‍ അറിയുവാന്‍ വേണ്ടിയും. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. 167 وَلِيَعْلَمَ അവന്‍ അറിയുവാനും. الَّذِينَ نَافَقُوا കാപട്യം കാണിച്ചവരെ. وَقِيلَ പറയപ്പെട്ടു. لَهُمْ അവരോട്. تَعَالَوْا വരുവിന്‍. قَاتِلُوا യുദ്ധം ചെയ്യുവിന്‍. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍. أَوِ ادْفَعُوا അല്ലെങ്കില്‍ തടുക്കു (ചെറുക്കു)വിന്‍. قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. لَوْ نَعْلَمُ ഞങ്ങള്‍ക്കറിയുന്നപക്ഷം. قِتَالاً ഒരു യുദ്ധത്തെ. لَّاتَّبَعْنَاكُمْ ഞങ്ങള്‍ നിങ്ങളെ പിന്‍തുടരുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. هُمْ അവര്‍. لِلْكُفْرِ അവിശ്വാസത്തോടു. يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം. أَقْرَبُ ഏറ്റം (അധികം) അടുത്തവരാണ്. مِنْهُمْ അവരെ (അവര്‍ അടുത്തതിനെ)ക്കാള്‍. لِلْإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസത്തോട്. يَقُولُونَ അവര്‍ പറയുന്നു. بِأَفْوَاهِهِم അവരുടെ വായകള്‍കൊണ്ട്. مَّا لَيْسَ ഇല്ലാത്തത്. فِي قُلُوبِهِمْ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളില്‍. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. أَعْلَمُ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَكْتُمُونَ അവര്‍ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. 168 الَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞവരാണ് അവര്‍. لِإِخْوَانِهِمْ തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെക്കുറിച്ച്. وَقَعَدُوا അവര്‍ ഇരിക്കുകയും ചെയതു. لَوْ أَطَاعُونَا അവര്‍ നമ്മെ അനുസരിച്ചെങ്കില്‍. مَا قُتِلُوا അവര്‍ കൊലപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. قُلْ പറയുക. فَادْرَءُوا എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ തടക്കുവിന്‍. عَنْ أَنفُسِكُمُ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (ദേഹങ്ങളെ) സംബന്ധിച്ച്. الْمَوْتَ മരണത്തെ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങള്‍ ആണെങ്കില്‍. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവര്‍ സത്യവാന്‍മാര്‍.

ഉഹ്ദില്‍ വെച്ച് മുസ്‌ലിംകള്‍ക്ക് വമ്പിച്ച കഷ്ടനഷ്ടങ്ങള്‍ അനുഭവപ്പെട്ടതിനെത്തുടര്‍ന്നു ചില സാധാരണക്കാര്‍ പറയുകയുണ്ടായി: നാം അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു നമ്മെ സഹായിക്കുമെന്ന് വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കൂടെ അവന്‍റെ റസൂലും ഉണ്ട്. അവിശ്വാസികളാണെങ്കില്‍ അല്ലാഹുവിന് എതിരായിട്ടാണ് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, എന്താണിങ്ങിനെ സംഭവിച്ചത്?! എന്നൊക്കെ. ഇതിന് അല്ലാഹു മറുപടി നല്‍കുന്നു. മറുപടിയുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: നിങ്ങള്‍ക്ക് കുറെ ആപത്തുകള്‍ പിണഞ്ഞതു ശരിതന്നെ. മുമ്പ് ഇത്രയൊന്നും ശക്തിയും ഒരുക്കവും ഇല്ലാതിരുന്ന അവസരത്തില്‍ ബദ്റില്‍വെച്ച് ഇതിന്‍റെ ഇരട്ടി ആപത്തുകള്‍ നിങ്ങള്‍ അവിശ്വാസികള്‍ക്ക് വരുത്തുകയുണ്ടായല്ലോ. അവരുടെ നെടുംതൂണുകളായ എഴുപതുപേര്‍ കൊല്ലപ്പെടുകയും, അത്രയും പേര്‍ ബന്ധനസ്ഥരാകുകയും ഉണ്ടായി. അവരെ നിങ്ങള്‍ ദയനീയമായി പിന്നോട്ടോടിച്ചു. ഇപ്പോള്‍, അതിന്‍റെ പകുതി ആപത്തേ നിങ്ങള്‍ക്ക് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളു. എന്നിട്ടും ഇതെങ്ങിനെ സംഭവിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞ് നിങ്ങള്‍ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍, ഇങ്ങിനെ സംഭവിക്കാനുള്ള കാരണങ്ങള്‍ നിങ്ങളില്‍ നിന്നുതന്നെ ഉണ്ടായതാണ്. മദീനായില്‍നിന്ന് വെളിയില്‍ പോയി യുദ്ധത്തിനിറങ്ങുവാന്‍ നിങ്ങള്‍ റസൂലിനെ നിര്‍ബന്ധിതനാക്കി. അണി വിട്ടുപോകാതെ സധീരം ഉറച്ചു നില്‍ക്കണമെന്ന് കല്‍പന നിങ്ങള്‍ അവഗണിച്ചു. യുദ്ധം കലാശിക്കും മുമ്പായി നിങ്ങള്‍ 'ഗനീമത്ത്' സ്വത്തുക്കള്‍ ശേഖരിക്കുന്നതില്‍ വ്യാപൃതരായി. മലയില്‍ നിറുത്തിയ വില്ലാളികള്‍ കല്‍പന ലംഘിച്ച് സ്ഥലം വിട്ടുപോന്നു. ഇങ്ങിനെ പലതു

മാണതിന് കാരണമായിത്തീർന്നത്. അല്ലാഹുവിന് എന്ത് ചെയ്യുവാനും കഴിവുണ്ട്. സന്ദർഭമനുസരിച്ച് വേണ്ടത് അവൻ ചെയ്യും. അതിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവതല്ല. മാത്രമല്ല, ഇങ്ങിനെ സംഭവിച്ചത്തിൽ ചില യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ കൂടി അല്ലാഹു കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്തു സംഭവിച്ചാലും കാൽ പതറാതെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവർ ആരൊക്കെയാണ്. ഒിശ്വാസികളെന്ന് നടിച്ചു നടക്കുന്ന പിൻതിരപ്പൻമാരും കപടൻമാരും ആരൊക്കെയാണ് എന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞ് കാണുന്നത് ആവശ്യമാണ്. അതിന് വേണ്ടിയും കൂടിയാണിത്. അതിപ്പോൾ വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്തുവല്ലോ.

അബ്ദില്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ മൂന്നൂറ് കപട വിശ്വാസികൾ വഴിയിൽ നിന്ന് മടങ്ങുകയുണ്ടായല്ലോ. അവരെ മടക്കി വിളിച്ചുകൊണ്ട് വരുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമം ചില സഹാബികൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. ഒന്നുകിൽ നിങ്ങൾ വന്ന് നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വേണ്ടി ചെറുത്തു നിൽക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യുക. രണ്ടിലൊന്ന് ചെയ്യണം എന്ന് അവർ പറഞ്ഞുനോക്കി. യുദ്ധത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നില്ലാത്ത പക്ഷം, മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്ത് ആളെ കാട്ടുകയെങ്കിലും ചെയ്താൽ അത് ശത്രുക്കളിൽ ധൈര്യക്ഷയം വരുത്തുവാൻ ഉതകുമല്ലോ. ഒരു പക്ഷേ, ശത്രുക്കൾ മദീനായുടെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു നാട്ടുകാരെയും അബലകളെയും ആക്രമിച്ചു കൂടായ്കയുമില്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാൽ ഈ കപട വിശ്വാസികളുടെതന്നെ കുടുംബങ്ങൾക്കും നാശത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവ് കിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് സജീവമായിട്ടല്ലെങ്കിൽ, പ്രത്യക്ഷത്തിലെങ്കിലും നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളുടെ കൂടെ നിൽക്കണം എന്നൊക്കെ അവർ ഉപദേശിച്ചു. കപട വിശ്വാസികൾ ഇതിനു നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: ‘‘ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകുമെന്ന് നമുക്ക് തോന്നുന്നില്ല. അഥവാ ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ശത്രുക്കൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങളൊന്നിച്ച് ഞങ്ങളും ചേർന്നുകൊള്ളാം. ഇത് കേവലം ഒരു തട്ടിപ്പും പരിഹാസവും മാത്രമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.’’

കഴിഞ്ഞ തവണ ബദ്റിൽ വെച്ച് തങ്ങൾക്ക് പിണഞ്ഞ തീരാനഷ്ടത്തിന് പകരം വീട്ടുവാൻ ഒരുങ്ങിവന്ന ഒരു വമ്പിച്ച സൈന്യം. എണ്ണം കൊണ്ടും വണ്ണം കൊണ്ടും കുറവായ മുസ്‌ലിംകളോട് ഏറ്റുമുട്ടാതെ അവർ വെറുതെയങ്ങ് മടങ്ങിപ്പോകുകയില്ലെന്ന് ആ കപടവിശ്വാസികൾക്ക് ശരിക്കും അറിയാം. ഇതേവരെ മുസ്‌ലിംകളിലൂടെ ഇസ്‌ലാമികവേഷം അഭിനയിച്ച് കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന അവരുടെ യഥാർത്ഥ ഉള്ളിലിരുപ്പ് ഇപ്പോഴാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നത്. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ‘‘സത്യവിശ്വാസത്തോടുള്ളതിനെക്കാൾ അവിശ്വാസത്തോടാണ് അവർക്ക് അന്ന് കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളത്’’ എന്നും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്തത് അവർ വായകൊണ്ട് പറയുന്നു എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, മനുഷ്യൻെറ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ച് അവൻെറ നിലപാടിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കുമെന്നും, അങ്ങനെ ചിലപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസത്തോടും, മറ്റു ചിലപ്പോൾ അവിശ്വാസത്തോടും അവന് അടുപ്പം കൂടുതലായും കുറവായിരിക്കുമെന്നും മഹാൻമാർ......... **هم للكفر يومئذ** എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധത്തിൽ പലരും രക്ഷസാക്ഷികളായി മരണപ്പെടേണ്ടി വന്നത് അവർ തങ്ങളുടെ വാക്ക് കേൾക്കാതെ യുദ്ധത്തിന്നിറങ്ങിയതുകൊണ്ടാണെന്നും കപട വിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, യുദ്ധത്തിലൊന്നും പങ്കെടുക്കാതെ അവർ വീട്ടിൽ അടഞ്ഞിരുന്ന് മരണത്തിൽ നിന്നൊന്ന് രക്ഷപ്പെടട്ടെ, അതൊന്നു കാണാമല്ലോ എന്ന് അവരോട് പറയുവാൻ നബി (ﷺ) യോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അതെ-154-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ-മരണം അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയതാണ്. അതിൻെറ സമയം വന്നാൽ അത് സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇതാണ് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളതെന്ന് താൽപര്യം. ഏതായാലും കുറെപേർ മരണപ്പെട്ടുപോയല്ലോ, അത് നികത്താനാവാത്ത നഷ്ടം തന്നെയല്ലേ? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാം. അതിനുള്ള ഉത്തരം അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നറിയാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

169 അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരെ (അവർ) മരണപ്പെട്ടവരാണെന്ന് തീർച്ചയായും നീ ഗണിക്കരുത്. എന്നാൽ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ് (അവർ). അവർക്ക് ഉപജീവനം നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു;	وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ قُتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ أَمْوَٰتًۢا ۚ بَلْ أَحْيَآءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾
170 അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്നും (അഥവാ ഔദാര്യം നിമിത്തം)അവർക്ക് കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൽ സന്തുഷ്ടരായിക്കൊണ്ട്. അവരുടെ പിന്നിൽ (ഉള്ളവരിൽ) നിന്ന് അവരോടു (വന്നു) ചേർന്നിട്ടില്ലാത്തവരെക്കുറിച്ച് അവർ സന്തോഷമടയുകയും ചെയ്യുന്നു, അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല, അവർ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യുകയില്ല എന്ന്.	فَرِحِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِٱلَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا۟ بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾
171 അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) അനുഗ്രഹവും ഔദാര്യവും കൊണ്ട് അവർ സന്തോഷമടയുന്നു. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലം പാഴാക്കുകയില്ലെന്നും(സന്തോഷമടയുന്നു)	۞ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾

---

169 وَلاَ تَحْسَبَنَّ തീർച്ചയായും നീ ഗണിക്കരുത്, വിചാരിക്കരുത്. الَّذِينَ قُتِلُوا കൊല്ലപ്പെട്ടവരെ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. أَمْوَاتًا മരിച്ചവരായി, മരണപ്പെട്ടവരെന്ന്. بَلْ أَحْيَاءٌ എന്നാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ്. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. . يُرْزَقُونَ അവർക്ക് ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകപ്പെടുന്നു. **170** فَرِحِينَ സന്തുഷ്ടരായിക്കൊണ്ട്. بِمَا آتَاهُمُ അവർക്ക് നൽകിയതിൽ. اللهُ അല്ലാഹു. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്, ഔദാര്യം നിമിത്തം. وَيَسْتَبْشِرُونَ അവർ സന്തോഷമടയുക (ശുഭാപ്തി വിശ്വാസമടയുക)യും ചെയ്യും. بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا (വന്ന്) ചേർന്നിട്ടില്ലാത്തവരെപറ്റി. بِهِم അവരോട്, അവരുമായി. مِّنْ خَلْفِهِمْ അവരുടെ പിന്നിൽ നിന്ന്, പിന്നാലെ (യുള്ളവരിൽ) നിന്ന്. أَلاَّ خَوْفٌ ഒരു ഭയവുമില്ലെന്ന്. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. وَلاَ هُمْ അവരില്ല എന്നും. يَحْزَنُونَ വ്യസനപ്പെടുക. **171** يَسْتَبْشِرُونَ അവർ സന്തോഷമടയുന്നു. بِنِعْمَةٍ ഒരു (മഹത്തായ) അനുഗ്രഹംകൊണ്ട്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَفَضْلٍ ഔദാര്യവും, അനുഗ്രഹവും, പുണ്യവും. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആണെന്നും. لاَ يُضِيعُ പാഴാക്കുക (വൃഥാവിലാക്കുക)യില്ല (എന്നും). أَجْرَ പ്രതിഫലം. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ.

ഉഹ്ദു യുദ്ധത്തിൽ ശഹീദായ (രക്തസാക്ഷിയായി മരണപ്പെട്ട) വരുടെ കാര്യത്തിലാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നത്രെ ഭൂരിഭാഗം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോഴും അത് ശരിയായിരിക്കുവാനാണ് ന്യായം. അവതരണ ഹേതു ഏതായിരുന്നാലും എല്ലാ ശുഹദാക്കളെക്കുറിച്ചും പൊതുവായിട്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. സൂറത്തുൽ ബഖറ 154ൽ, ശുഹദാക്കളെപ്പറ്റി അവർ മരണപ്പെട്ടവരാണെന്ന് പറയരുതെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണെന്നും, പക്ഷേ, നിങ്ങൾക്കത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നുമായിരുന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവിടെ അവരുടെ ജീവിതത്തെ അൽപമൊന്ന് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

ചില അടയാളങ്ങൾ വഴി ജീവിതത്തെയും, മരണത്തെയും കുറിച്ച് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ജീവൻ എന്നാലെന്താണെന്നോ, മരണം എന്നാലെന്താണന്നോ സൂക്ഷ്മവും വസ്തു നിഷ്ഠവുമായി നിർവ്വചിക്കുവാൻ പണ്ഡിതൻമാർക്കോ, ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കോ നാളിതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചിലർക്ക് ചില അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടെന്നുമാത്രം. ഭാവിയിൽ കഴിഞ്ഞേക്കു ന്നമെന്ന നിഗമനത്തിൽ ശാസ്ത്രം അതിന്ന് പാടുപെട്ടുകൊണ്ടുമിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷെ, അത് രണ്ടും അല്ലാഹുവിൻെറ രഹസ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നതാണ്. ഏതായാലും, ഈ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൻെറ അന്ത്യം കുറിക്കുന്ന മരണത്തിനുശേഷം, പുനരുത്ഥാനത്തിന് മുമ്പുള്ള ഇടക്കാലത്ത് സുഖദുഃഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കത്തക്ക ഒരുതരം ആത്മീയ ജീവിതം മനുഷ്യനുണ്ടെന്ന് ഖുർആൻകൊണ്ടും ഹദീസുകൊണ്ടും ഖണ്ഡിതമായി അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ശാസ്ത്രത്തിനോ ബുദ്ധിക്കോ അതിനെപ്പറ്റി ഗവേഷണം ചെയ്വാനും പരീക്ഷണം നടത്തുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല. ബുദ്ധി അതിനെ അസംഭവ്യമാക്കുന്നില്ലതാനും. ഈ ജിവിതത്തിനാണ് 'ബർസഖീ' (برزخ) ലെ ജീവിത മെന്നും, ഖബ്റി (قبر) ലെ ജീവിതമെന്നും പറയപ്പെടുന്നത്. സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ഥ മായിരിക്കുമെങ്കിലും ആരുംതന്നെ അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്നതല്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ രക്തസാക്ഷികളായി മരണപ്പെടുന്നവർക്കുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ആ ജീവിതം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഇപ്പറഞ്ഞ അതേ രീതിയിലുള്ള ഒരു ജീവിതമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അത് അവർക്ക് പ്രത്യേകമായി നൽകപ്പെടുന്നതും, മറ്റുള്ള സത്യവിശ്വാസികളുടേതിനേക്കാൾ ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ളതുമായ ഒരു ജീവിതമായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളു. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഈ വചനങ്ങ ളിലെ പ്രസ്താവനകൾക്ക് വിശേഷിച്ച് അർത്ഥമൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലല്ലോ. പക്ഷേ, അൽബഖറഃയിലെ ആയത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, ആ ജീവിതത്തിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യമെന്താണെന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമായൊന്നും അനുമാനിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവും, റസൂലും പറഞ്ഞു തന്നത് മാത്രമേ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയൂ.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽവെച്ച് കൊല്ലപ്പെടുന്ന രക്തസാക്ഷികളെപ്പറ്റി താഴെ കാണുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞത്: (1) അവർ മരണപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ഗണി ക്കേണ്ട-അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ്-എന്ന്. അവർ കൊല്ല പ്പെടുന്നതോടെ, നമുക്ക് സുപരിചിതമായ ആ മരണം അവർക്ക് ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, നമുക്ക് സുപരിചിതമായ ആ ജീവിതം അവർക്ക് അവസാനിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നും തീർച്ചതന്നെ. അപ്പോൾ, അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ആ ജീവിതം നമുക്ക് പരിചിതമായ ഭൗതിക ജീവിതമല്ല-പ്രത്യേക അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരുതരം ജീവിതമാണ്-എന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. (2) അവർക്ക് ഉപജീവനം-അഥവാ ആഹാരം-നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ പ്രത്യേക ജീവിത ത്തോടുയോജിച്ച ഒരാഹാര സമ്പ്രദായമായിരിക്കും അതെന്ന് മാത്രമേ ഇതിനെപ്പറ്റിയും നമുക്ക് പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. അതും അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ഒരനുഗ്രഹമായിട്ടാണ് അല്ലാവു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഉപജീവനം നൽകപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അവർക്ക് പല അനുഗ്രഹങ്ങളും ലഭിക്കുമെന്നാണെന്ന് ചിലർ പറയാറുള്ളത് ഖുർആൻെറയും നബി വചന ങ്ങളുടെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾക്ക് നിരക്കാത്തതാകുന്നു. (3) അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾകൊണ്ട് അവർ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കും. ഉപജീവനം നൽകപ്പെടുന്നതിന് പുറമെ വേറെയും പല അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്ക് സിദ്ധിക്കുമെന്നാണ് ഇതിലെ സൂചന. (4) അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ കൊണ്ട് സന്തോഷഭരിതരാവുക മാത്രമല്ല അവർ ചെയ്യുന്നത്; തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലേക്ക് ഭാവിയിൽ വന്നുചേരുവാനിരിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷിശസലകളാകുന്ന തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾക്ക് അവിടെ ലഭിച്ചേക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ കണ്ടും അവർ വളരെ സന്തോഷം കൊള്ളുന്നതായിരിക്കും. അതെ, തങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ ശേഷം വന്നെത്തുവാനിരിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർക്ക് താൽപര്യമുണ്ടായിരിക്കും. (5) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചതും, ലഭിക്കുന്നതുമായ ഔദാര്യങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹങ്ങ ൾക്കും പുറമെ, അവരെ പുളകം കൊള്ളിക്കുന്ന മറ്റൊരു കാര്യംകൂടിയുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസിക ൾക്ക്-അവർ രക്തസാക്ഷികളാകട്ടെ, അല്ലാത്തവരാകട്ടെ-പൊതുവെ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച

പ്രതിഫലങ്ങളിലും, അവരുടെ മരണശേഷം അവയൊന്നും നഷ്ടപ്പെടാതെ അവര്‍ക്ക് സിദ്ധിക്കുമല്ലോ എന്നുളളതിലും അവര്‍ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയങ്ങളിലേക്ക് വെളിച്ചം തരുന്ന പല നബി വചനങ്ങളും ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ കാണാം. അവയില്‍ ചിലതുമാത്രം നമുക്കിവിടെ ഓര്‍മ്മിക്കാവുന്നതാണ്: 1. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അനസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''മരണപ്പെട്ടുപോയിട്ട് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്ന് നന്മ ലഭിക്കുന്ന ഒരാത്മാവിനും തന്നെ, ഇഹലോകത്തേക്ക് മടങ്ങിവരുന്നത് സന്തോഷമായിരിക്കയില്ല-ശഹീദ് ഒഴികെ. അവന്‍ ശഹാദത്തിന്‍റെ (രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കുന്നതിന്‍റെ) ശ്രേഷ്ഠതകണ്ടനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവന്‍ ഇഹലോകത്തേക്ക് മടങ്ങിവന്ന് മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം കൂടി കൊല്ലപ്പെടുന്നത് അവന് സന്തോഷകരമായിരിക്കും.'' (അ; മു.) 2. ജാബിര്‍ (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: എന്‍റെ പിതാവ് ഉഹ്ദുയുദ്ധത്തില്‍ കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോള്‍, ഞാന്‍ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ മുഖത്തുനിന്ന് തുണി നീക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. സഹാബികള്‍ എന്നെ വിലക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. റസൂല്‍ (ﷺ) വിലക്കുകയുണ്ടായില്ല. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''കരയേണ്ട, അദ്ദേഹം ഉയര്‍ത്തപ്പെടുന്നത് (അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനാസഃ എടുക്കപ്പെടുന്നത്) വരെ മലക്കുകള്‍ അവരുടെ ചിറകുകളാല്‍ അദ്ദേഹത്തിന് തണലേകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.'' (ബു; മു; ന.)

3. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: റസൂല്‍ (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഉഹ്ദിന്‍റെ ദിവസം നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങള്‍ക്ക് ആപത്തു പിണഞ്ഞപ്പോള്‍, അവരുടെ ആത്മാക്കളെ അല്ലാഹു പച്ച വര്‍ണ്ണമുളള ചില പക്ഷികളുടെ ഉളളങ്ങളിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലെ അരുവികളില്‍നിന്ന് വെളളം കുടിക്കുന്നു. അതിലെ ഫലങ്ങളില്‍നിന്ന് തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. 'അര്‍ശി'ന്‍റെ തണലിലുളള സ്വര്‍ണ്ണക്കിനാദി (വിളക്ക്)കളില്‍ അവ ചെന്നുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, അവര്‍ തങ്ങളുടെ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളുടെ മെച്ചവും വിശ്രമസ്ഥാനത്തിന്‍റെ മെച്ചവും കണ്ടപ്പോള്‍ അവര്‍ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്തുതന്നത് ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങള്‍ കണ്ടെങ്കില്‍ എത്ര നന്നായേനെ! എന്നാലവര്‍ സമരത്തില്‍ താല്‍പര്യക്കുറവു കാണിക്കാതെയും, യുദ്ധത്തിന് മടിക്കാതെയും ഇരുന്നേനെ! അപ്പോള്‍, അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: നിങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി ഞാന്‍ ഇതു (ഈ വിവരം) അവര്‍ക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്തുകൊളളാം. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു ഈ (169-171) വചനങ്ങള്‍ അവതരിപ്പിച്ചു''. (അ; ദാ; ഹാ;ഇബ്നു ജരീര്‍) 4. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ല്‍ നിന്ന് അഹ്മദും, ഇബ്നുജരീറും (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസില്‍, ശുഹദാക്കള്‍ക്ക് അവരുടെ ആഹാരം സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്ന് രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ലഭിക്കുന്നതാണ് എന്നും വന്നിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-18

172 തങ്ങള്‍ക്ക് മുറിവു (പരിക്കു) ബാധിച്ചതിനു ശേഷം (പിന്നെയും) അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും ഉത്തരം നല്‍കിയ കൂട്ടര്‍! (പ്രശംസനീയര്‍തന്നെ), അവരില്‍നിന്ന് നന്മ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും, സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുളളവര്‍ക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലമുണ്ട്.	ٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِ مِنۢ بَعۡدِ مَآ أَصَابَهُمُ ٱلۡقَرۡحُۚ لِلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ مِنۡهُمۡ وَٱتَّقَوۡاْ أَجۡرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾
173 (അതായത്) യാതൊരു കൂട്ടര്‍ക്ക്: അവരോട് മനുഷ്യന്‍മാര്‍ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളോട് (നേരിടുവാന്‍ ആ) മനുഷ്യര്‍ (ആളുകളെ) ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്; ആകയാല്‍,	ٱلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ ٱلنَّاسُ إِنَّ ٱلنَّاسَ قَدۡ جَمَعُواْ لَكُمۡ فَٱخۡشَوۡهُمۡ فَزَادَهُمۡ إِيمَٰنًا وَقَالُواْ حَسۡبُنَا

ٱللَّهُ وَنِعْمَ ٱلْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾	നിങ്ങൾ അവരെ പേടിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.'' അപ്പോൾ, അതവർക്ക് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചു; അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ''നമുക്ക് അല്ലാഹു മതി! അവൻ എത്രയോ നല്ല ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവൻ!''
فَٱنقَلَبُوا۟ بِنِعْمَةٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوٓءٌ وَٱتَّبَعُوا۟ رِضْوَٰنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾	174 അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) അനുഗ്രഹവും, ഔദാര്യവുമായി അവർ തിരിഞ്ഞു [മടങ്ങി] വന്നു. ഒരു തിൻമയും അവരെ സ്പർശിച്ചില്ല, (മാത്രമല്ല) അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, വമ്പിച്ച ഔദാര്യവാനുമാകുന്നു.

---

172 الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. اسْتَجَابُوا അവർ ഉത്തരം നൽകി. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. وَالرَّسُولِ റസൂലിനും. مِن بَعْدِ ശേഷമായി, പിന്നീട്. مَا أَصَابَهُمُ അവർക്ക് ബാധിച്ചതിൻെറ. الْقَرْحُ മുറിവ് (പരുക്ക്). لِلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർക്കുണ്ട്. أَحْسَنُوا നന്മ പ്രവർത്തിച്ചു. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. وَاتَّقَوْا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. أَجْرٌ പ്രതിഫലം. عَظِيمٌ മഹത്തായ. **173** الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. قَالَ لَهُمُ അവരോട് പറഞ്ഞു. النَّاسُ മനുഷ്യർ. إِنَّ النَّاسَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യർ. قَدْ جَمَعُوا അവർ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فَاخْشَوْهُمْ അതിനാൽ അവരെ പേടിക്കുവിൻ. فَزَادَهُمْ അപ്പോൾ അതവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചു. إِيمَانًا വിശ്വാസത്തെ. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. حَسْبُنَا നമുക്കുമതി. اللهُ അല്ലാഹു. وَنِعْمَ അവൻ എത്രയോ നന്നു. الْوَكِيلُ ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവൻ. **174** فَانقَلَبُوا അങ്ങനെ അവർ മറിഞ്ഞു (തിരിഞ്ഞു-മടങ്ങി). بِنِعْمَةٍ ഒരനുഗ്രഹവുമായി. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന്. وَفَضْلٍ ഔദാര്യവും. لَّمْ يَمْسَسْهُمْ അവരെ സ്പർശിച്ചില്ല. سُوءٌ ഒരു തിൻമയും. وَاتَّبَعُوا അവൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. رِضْوَانَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. ذُو فَضْلٍ ഔദാര്യമുള്ളവനാണ്. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

യുദ്ധാരംഭത്തിൽ പരാജയം അനുഭവപ്പെട്ടുവെങ്കിലും മുസ്‌ലിംകളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ കൈപ്പിഴവുകൾ കാരണം വീണ്ടും തിരിച്ചടിച്ച് വമ്പിച്ച വിനകൾ വരുത്തിയശേഷം, അഹങ്കാരപൂർവ്വം വേഗം സ്ഥലംവിട്ടു പോകുകയാണ് മുശ്‌രിക്കുകൾ ചെയ്തത്. ഒരുപക്ഷെ, അവർ വീണ്ടും തിരിച്ചുവന്നു മദീനായെ ആക്രമിച്ചു നാശം വരുത്തിയേക്കുമോ എന്ന് നബി (ﷺ) ക്ക് തോന്നി. അങ്ങിനെയൊരു വാർത്ത പ്രചരിച്ചതായും പറയപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, പിറ്റേ ദിവസംതന്നെ ശത്രുക്കളെ പിൻതുടരുവാൻ തിരുമേനി ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു. മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അവരുടെ വീര്യം നശിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ശത്രുക്കളെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയും, അവരിൽ ഭീതി ജനിപ്പിക്കുകയുമായിരുന്നു നബി (ﷺ) യുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഉഹ്ദിൽ പങ്കെടുത്തവരല്ലാതെ ആരും തന്നോടൊപ്പം വരരുതെന്നും തിരുമേനി കല്പിച്ചു. ഒരു സംഘം സഹാബികൾ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു തയ്യാറായി. ഉഹ്ദിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ലെങ്കിലും നബി (ﷺ) യുടെ പ്രത്യേകാനുമതിപ്രകാരം ജാബിറും (رضي الله عنه) അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നതായി ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖും (رحمه الله) മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദരികളായി ഏഴു സ്ത്രീകളുണ്ടായിരുന്നു. പുരുഷൻമാരായി അദ്ദേഹവും, പിതാവ് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ബുസാമും (رضي الله عنه) മാത്രമേ വീട്ടിലുള്ളു. അവരെ നോക്കുവാൻ ജാബിർ (رضي الله عنه) നെ ഏൽപിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു പിതാവ് യുദ്ധത്തിന് പോയത്. അദ്ദേഹം യുദ്ധത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയാവുകയും ചെയ്തു. താൻ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണമിതാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഈ യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നും ജാബിർ (رضي الله عنه) നബി (ﷺ) യോടപേക്ഷിച്ചു. തിരുമേനി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. നബി

(ﷺ) യും സംഘവും എട്ടു നാഴിക അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഹംറാഉൽ അസദിലെത്തി. തിരുമേനി ഊഹിച്ചതു ശരിയായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ വിജയിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് മദീനായിൽ കടന്ന് ആക്രമണം നടത്താതെ വേഗം മടങ്ങിയതിൽ വഴിമദ്ധ്യെവെച്ച് ശത്രുക്കൾക്ക് ഖേദം തോന്നുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ, പിന്നോക്കം തിരിച്ചുവരുവാൻ അവർ ഒരുങ്ങിയിരുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെയും സംഘത്തിൻെറയും ഈ വരവ് നിമിത്തം അവർ ഭയപ്പെട്ടു. ഇന്നലെ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലാത്ത പലരും ആ സംഘത്തിലുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പുതിയ ശക്തിയും സ്വാധീനവും ലഭിച്ചിരിക്കുമെന്നും അവർ കരുതി. അവർ വേഗം മക്കായിലേക്ക് മടക്കയാത്ര തുടരുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഘത്തിൽ പങ്കെടുത്തുപോയ സഹാബികളെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് 172-ാം വചനം. തലേദിവസം യുദ്ധത്തിൽ ബാധിച്ച ആപത്തുകളും പരുക്കുകളും വിലവെക്കാതെയാണല്ലോ അവർ നബി (ﷺ) യുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചത്. ചില സഹാബികൾക്ക് ഏറ്റിരുന്ന പരുക്കുകൾ നിമിത്തം ശരിക്കു നടക്കുവാൻപോലും കഴിയാതെ അന്യോന്യം താങ്ങിയും സഹായിച്ചും കൊണ്ടായിരുന്നു അവർ പോയതെന്നും ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അവരുടെ മഹത്തായ അത്തരം ത്യാഗസന്നദ്ധത എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ഒരു ഉത്തമ മാതൃകയായിത്തീരേണ്ടതിന് വേണ്ടിയാണ് അവരുടെ ഈ സ്മരണ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു നിലനിറുത്തിയിരിക്കുന്നത്. സഹാബികളുടെ മാതൃകാപരമായ മറ്റൊരു സംഭവത്തെപ്പറ്റിയാണ് 173-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് എന്നത്രെ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ആ സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

ഉഹ്ദു യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് വിജയഭേരി മുഴക്കിക്കൊണ്ട് ശത്രുസൈന്യം മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ, അവരുടെ സർവ്വ സൈന്യാധിപനായ അബൂസുഫ്യാൻ(*) ഇനിയത്തെ കാഴ്ച അടുത്തകൊല്ലം ബദ്റിൽ വെച്ചായിരിക്കുമെന്ന് വിളിച്ചു പറയുകയും, നബി (ﷺ) അതു സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൊല്ലംതോറും വമ്പിച്ച ഒരു കച്ചവടമേള നടക്കാറുള്ള സ്ഥലമായിരുന്നു ബദ്ർ. നിശ്ചിതകാലം വന്നപ്പോൾ, ഖുറൈശികൾക്ക് ക്ഷാമം പിടിപെട്ടിരിക്കയായിരുന്നത് നിമിത്തം അവർക്ക് യുദ്ധ സന്നാഹം ചെയ്‌വാൻ സാധിച്ചില്ല. വാഗ്ദത്തലംഘനത്തിൻെറ അപമാനത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി അബൂസുഫ്യാൻ (رضي الله عنه) ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു. ഖുറൈശികൾ വമ്പിച്ച യുദ്ധ സന്നാഹം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി മദീനായിൽ പ്രചാരണം നടത്തുക; അങ്ങനെ മദീനാ നിവാസികളിൽ ഭീതി ഉളവാക്കുകയും യുദ്ധത്തിന് ഒരുങ്ങാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മുസ്‌ലിംകളെ അധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. ഇതായിരുന്നു സൂത്രം. ഇതിനായി നുഐമുബ്നുമസ്ഊദ് എന്നൊരാളെ വമ്പിച്ച ഇനാമും നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് ശട്ടംകെട്ടി അയക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ..............قال لهم الناس (മനുഷ്യൻമാർ അവരോട് പറഞ്ഞു: ആ മനുഷ്യർ നിങ്ങളോട് നേരിടുവാൻ ആളുകളെ ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത് നുഐമിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ ഈ കള്ള പ്രചരണത്തെ ഉദ്ധേശിച്ചായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഈ പ്രചരണത്തിൽ അബ്ദുഖൈസ് ഗോത്രക്കാരായ ഒരു യാത്രാ സംഘത്തിനും, മദീനായിലെ കപടവിശ്വാസികൾക്കും പങ്കുണ്ടായിരുന്നതായും ചില രിവായത്തുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ഏതായാലും നബി (ﷺ) യും സത്യവിശ്വാസികളും ആ കുപ്രചരണത്തിന് വില കൽപിച്ചതേയില്ല. അതെ,... ..فزادهم ايمانا وقالوا (അതവർക്ക് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മതി!

[*] ഖുറൈശീ പ്രമാണികളിലെ ഒരു പ്രധാനിയായിരുന്നു അബൂസ്ഫ്യാൻ (റ). ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ ഖുറൈശികൾ നടത്തിയ പല യുദ്ധങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം വഹിച്ചതു അദ്ദേഹമായിരുന്നു. മക്കാവിജയകാലത്തു അദ്ദേഹം മുസ്ലിമായി. പിന്നീട് ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തു. നബി (സ)യുടെ ശേഷം, പ്രസിദ്ധമായ യർമൂക്ക് യുദ്ധത്തിലും അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രനാണ് അമീർ മുആവിയ: (റ)

അവൻ എത്രയോ നല്ല ഭരമേൽപിക്കപെടുന്നവൻ! എന്നു അവർ പറയുകയും ചെയ്തു.) നബി (ﷺ) യാകട്ടെ, വാക്കു പാലിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അതായത്:

ആയിരത്തഞ്ഞൂറു പേരടങ്ങുന്ന ഒരു സൈന്യത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത കൊല്ലം ശഅ്ബാനിൽ നബി (ﷺ) ബദ്റിൽ ചെന്നിറങ്ങി. ഖുറൈശികൾ വരുകയുണ്ടായില്ല. മദീനായിൽ നടത്തപ്പെട്ട ആ പ്രചരണം ഫലപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്ന് അബൂസുഫ്യാൻ ധരിച്ചു. എങ്കിലും, വാക്ക് പാലിച്ചെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ ഒരു സൈന്യവുമായി അബൂസുഫ്യാൻ മക്കായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസത്തെ യാത്രക്ക് ശേഷം തിരിച്ചു പോകുകയും ഉണ്ടായി. ബദ്റിലെ കച്ചവടമേള നടക്കുന്ന കാലമായിരുന്നത്കൊണ്ട് മുശ്രിക്കുകളുടെ മത്സരവും ശത്രുതയും നേരിടാത്തവിധം വമ്പിച്ച കച്ചവടം നടത്തി ലാഭം നേടുവാൻ അങ്ങിനെ മുസ്ലിംകൾക്ക് അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം 'ചെറിയ ബദ്ർ (**بدر الصغري**)' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരം 172-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച സംഭവം ഹംറാംഉൽ അസദ് സംഭവമാണെന്നും, 173-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചത് ചെറിയ ബദ്ർ സംഭവമാണെന്നുമാണ് വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികപക്ഷത്തിൻെറയും അഭിപ്രായം. ചെറിയ ബദ്ർ സംഭവമുണ്ടായത് ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടാണെങ്കിലും ഉഹ്ദു യുദ്ധവും അതും തമ്മിൽ ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് എല്ലാം ഒന്നിച്ച് വിവരിച്ചതാണെന്നും അവർ പറയുന്നു. ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളും ചെറിയ ബദ്ർ സംഭവത്തെ പ്പറ്റിതന്നെയാണെന്നത്രെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ-ഇബ്നുജരീറും (رحمه الله) മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-172-ാം വചനത്തിലെ **من بعد ما اصابهم القرح** (അവർക്ക് മുറിവ് പറ്റിയ ശേഷം എന്ന വാക്യം ആദ്യം പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിനാണ് ശക്തി നൽകുന്നത്. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണല്ലോ ചെറിയ ബദ്ർ സംഭവം. അപ്പോഴേക്കും തലേകൊല്ലം ഉഹ്ദിൽവെച്ച് ഏർപ്പെട്ട മുറിവുകൾ മിക്കവാറും സുഖപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. രണ്ടു വചനങ്ങളിലെയും പരാമർശ വിഷയങ്ങൾ രണ്ടു സംഭവങ്ങളോടും ഏറെക്കുറെ യോജിപ്പുള്ളതായിക്കാണുന്നതും, രണ്ടും സംബന്ധിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള രിവായത്തുകളിലെ പ്രസ്താവനകൾ അന്യോന്യം ഇടകലർന്നു കാണുന്നതുമായിരിക്കണം ഈ അഭിപ്രായവിത്യാസത്തിന് കാരണം. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും ഔദാര്യവും കൊണ്ടാണ് അവർ മടങ്ങിയതെന്നും, അവർക്ക് യാതൊരു തിൻമയും ബാധിച്ചില്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള 174-ാം വചനത്തിലെ പ്രസ്താവനകൾ ഈ രണ്ടഭിപ്രായത്തിനും എതിരാകുന്നില്ലതാനും. **و الله اعلم**

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: '**حسبنا الله ونعم الوكيل** (ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മതി. ഭരമേൽപിക്കുവാൻ അവൻ എത്രയോ നല്ലവനാണ്.) എന്ന് അഗ്നിയിൽ ഇടപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയും,..........**ان الناس قد جمعوا لكم** (മനുഷ്യൻമാർ നിങ്ങളോട് നേരിടുവാൻ ആളുകളെ ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന് ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ മുഹമ്മദു (ﷺ) നബിയും പറയുകയുണ്ടായി.'

إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُۥ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

175 (സത്യവിശ്വാസികളേ) നിശ്ചയമായും അത് പിശാച് തന്നെയാണ്; അവൻ തൻെറ മിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് (നിങ്ങളെ) ഭയപ്പെടുത്തുകയാണ്. അതിനാൽ, അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടാ, എന്നെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുവിൻ, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

---

175 إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ നിശ്ചയമായും അത് (തന്നെ-മാത്രം). **الشَّيْطَانُ** പിശാച് (തന്നെയാണ് - മാത്രമാണ്). **يُخَوِّفُ** അവൻ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. **أَوْلِيَاءَهُ** അവൻെറ മിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച്, ബന്ധുക്കളെപ്പറ്റി. **فَلَا**

تَخَافُوهُمْ അതിനാൽ നിങ്ങളവരെ ഭയപ്പെടരുത്. وَخَافُونِ എന്നെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ.

മദീനായെ ആക്രമിക്കുവാൻ ഖുറൈശികൾ വമ്പിച്ച സൈന്യശേഖരം നടത്തുന്നുണ്ട്, അവർ ഈ രാജ്യം നശിപ്പിച്ചേക്കും, അവരെ ഭയപ്പെട്ടുകൊള്ളണം എന്നിങ്ങനെ മുകളിൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള ഭീഷണികളും, കള്ള പ്രചരണങ്ങളുമൊക്കെ പിശാചിന്റെ വകയായാണ്. അവനും അവന്റെ അനുയായികളുമാണ് അതിന്റെ വക്താക്കൾ അവന്റെ ബന്ധുക്കളായ അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളിൽ ഭയം ജനിപ്പിച്ച് നിങ്ങളെ നിർവ്വീര്യരാക്കി മുതലെടുക്കുകയാണവന്റെ ലക്ഷ്യം. അത്തരം ഭീഷണിക്കൊന്നും സത്യവിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾ വഴങ്ങരുത്. സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമാണ് ഭയപ്പെടേണ്ടത് എന്നു സാരം.

وَلَا يَحْزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا۟ ٱللَّهَ شَيْـًٔا ۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِى ٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

176 (നബിയേ) അവിശ്വാസത്തിൽ (പതിക്കുവാൻ) ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതെയുമിരിക്കട്ടെ. നിശ്ചയമായും അവർ, അല്ലാഹുവിനു യാതൊന്നും ഉപദ്രവം വരുത്തുകയില്ലതന്നെ. പരലോകത്തിൽ അവർക്ക് ഒരു പങ്കും ഏർപെടുത്തിക്കൊടുക്കാതിരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلْكُفْرَ بِٱلْإِيمَٰنِ لَن يَضُرُّوا۟ ٱللَّهَ شَيْـًٔا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾

177 നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസത്തിനു (പകരം) അവിശ്വാസം വാങ്ങിയിട്ടുള്ളവർ, അവർ അല്ലാഹുവിന്ന് യാതൊന്നും ഉപദ്രവം വരുത്തുകയേ ഇല്ല. അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّمَا نُمْلِى لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ ۚ إِنَّمَا نُمْلِى لَهُمْ لِيَزْدَادُوٓا۟ إِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

178 അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് നാം (കാല) താമസം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നത് അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാണെന്ന് അവർ നിശ്ചയമായും വിചാരിക്കേണ്ടാ. അവർക്ക് നാം (കാല) താമസം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നത് അവർക്ക് പാപം വർദ്ധിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു. അവർക്ക് അപമാനകരമായ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

---

176 وَلاَ يَحْزُنكَ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതെയുമിരിക്കട്ടെ. الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. يُسَارِعُونَ ധൃതികൂട്ടികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. فِي الْكُفْرِ അവിശ്വാസത്തിൽ. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَن يَضُرُّوا അവർ ഉപദ്രവം ചെയ്കയില്ല തന്നെ. الله അല്ലാഹുവിനെ. شَيْئًا യാതെന്നും, ഒട്ടും. يُرِيدُ الله അല്ലാഹു ഉദ്ദേഹിക്കുന്നു. أَلاَّ يَجْعَلَ ആക്കാതെ (ഏർപ്പെടുത്താതെ) ഇരിക്കുവാൻ. لَهُمْ حَظًّ അവർക്ക് ഒരു പങ്കും. فِي الآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് (താനും). عَذَابٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ. **177** إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവൻ. اشْتَرَوُا അവർ വാങ്ങി വിലക്ക്. الْكُفْرَ അവിശ്വാസത്തെ, കുഫ്ർ. بِالإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസത്തിനു പകരം. لَن يَضُرُّوا അവർ ഉപദ്രവം ചെയ്കയില്ല തന്നെ. الله അല്ലാഹുവിന്. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടു(താനും). عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ. **178** وَلاَ يَحْسَبَنَّ തീർച്ചയായും ഗണിക്കേണ്ട, വിചാരിക്കരുത്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. أَنَّمَا نُمْلِي നാം ഒഴിവു (താമസം) നൽകുന്നത്. لَهُمْ അവർക്ക്. خَيْرٌ ഉത്തമമാമാണ്, ഗുണകരമാണ് (എന്ന്). لِّأَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്ക്, ആത്മാക്കൾക്ക്. إِنَّمَا نُمْلِي നിശ്ചയമായും നാം താമസം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നത് (മാത്രമാണ്). لَهُمْ അവർക്ക്. لِيَزْدَادُوا അവർക്ക് വർദ്ധിക്കുവാൻ വേണ്ടി

(മാത്രമാണ്). إِثْمًا പാപം, കുറ്റം. وَلَهُمْ عَذَابٌ അവർക്ക് ശിക്ഷയുമുണ്ട്. مُّهِينٌ അപമാനകരമായ, നിന്ദിക്കുന്ന.

സത്യവിശ്വാസവും നേർമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുവാൻ ആവശ്യവും പ്രേരകവുമായ ധാരാളം തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതൊന്നും വിലവെക്കാതെ, മൽസര ബുദ്ധിയോടും, ധിക്കാര മനസ്ഥിതിയോടും കൂടി സത്യ നിഷേധത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽതന്നെ പതിക്കുവാൻ തിരക്കുകൂട്ടുന്ന എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. ഇതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ ഖുർആനിൽ പലേടത്തും കാണാവുന്നതാണ്. (9:55, 85; 23:55, 56; 68:44, 45 മുതലായവ നോക്കുക.) വേണ്ടത്ര വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ജനങ്ങൾ അവിശ്വാസത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കുന്നത്കണ്ട് നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് വളരെ വ്യസനം ഉണ്ടായിരുന്നു. (18:6; 26:3 മുതലായവ നോക്കുക.) അങ്ങിനെ വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല; അവരുടെ ധിക്കാരം നിമിത്തം അല്ലാഹുവിനോ, അവന്റെ മതത്തിനോ ഒരു ദോഷവും പറ്റുവാനില്ല; അവർ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ച് അല്ലാഹു അവരെ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്: അതിന്റെ ദോഷഫലം അവർ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ്.

مَّا كَانَ ٱللَّهُ لِيَذَرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ ٱلْخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى ٱلْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَجْتَبِى مِن رُّسُلِهِۦ مَن يَشَآءُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾

179 (സത്യവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ ഏതൊരു പ്രകാരത്തിലാണോ (ഉള്ളതു) അപ്രകാരം സത്യവിശ്വാസികളെ വിട്ടേക്കുവാൻ അല്ലാഹു (വിനു ഉദ്ദേശം) ഇല്ല; നല്ല (ശുദ്ധമായ)തിൽ നിന്ന് (ചീത്തപ്പെട്ടു) ദുഷിച്ചതിനെ അവൻ വേർതിരിക്കുന്നതുവരെ. അദൃശ്യ (കാര്യ)ത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് വെളിവാക്കിത്തരുവാനും അല്ലാഹു(വിനു ഉദ്ദേശം) ഇല്ല; എങ്കിലും, തന്റെ ദൂതൻമാരിൽ നിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതൻമാരിലും വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലോ, നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കും.

---

179 مَا كَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുകയില്ല, (ഉദ്ദേശിക്കയില്ല). لِيَذَرَ അവൻ വിട്ടുകളയുവാൻ, ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. عَلَى مَا യാതൊന്നിൽ, യാതൊരുപ്രകാരം. أَنتُمْ عَلَيْهِ നിങ്ങൾ അതിലാണ്, അപ്രകാരമാണ്. حَتَّى يَمِيزَ അവൻ വേർതിരിക്കുന്നതുവരെ. الْخَبِيثَ ദുഷിച്ചതിനെ, ചീത്തയെ. مِنَ الطَّيِّبِ നല്ലതിൽനിന്ന്, ശുദ്ധമായിതിൽനിന്ന്. وَمَا كَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുകയുമില്ല (ഉദ്ദേശിക്കയുമില്ല). لِيُطْلِعَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വെളിവാക്കിത്തരുവാൻ (കാട്ടിത്തരുവാൻ). عَلَى الْغَيْبِ അദൃശ്യ കാര്യത്തെപ്പറ്റി. وَلَكِنَّ اللهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു. يَجْتَبِي അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കും, പ്രത്യേകമായെടുക്കും. مِن رُّسُلِهِ അവന്റെ ദൂതൻമാരിൽനിന്ന്. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. فَآمِنُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرُسُلِهِ അവന്റെ റസൂലുകളിലും. وَإِن تُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിലോ. وَتَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും. فَلَكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. أَجْرٌعَظِيمٌ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം.

യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളും, കപട വിശ്വാസികളും വേർതിരിച്ചറിയപ്പെടാതെയുള്ള നിലപാടു മാറി ഇരു കൂട്ടരും തമ്മിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു കാണാവുന്ന ഒരു ചുറ്റുപാടുണ്ടാകാതെ പറ്റുകയില്ല. അതുണ്ടാകുന്നതുവരെ ഉഹ്ദിൽ ഉണ്ടായതുപോലെയുള്ള ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ അല്ലാഹു നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഓരോ വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചും അവൻെറ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് നന്നായി അറിയാം. എന്നാലത് അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അദൃശ്യ ജ്ഞാന മാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണുള്ളത്. സൃഷ്ടികൾക്കൊന്നും-പ്രവാചകൻമാർക്ക്പോലും-അത റിയുകയില്ല. ബാഹ്യവും ദൃശ്യവുമായ കാര്യങ്ങളേ സൃഷ്ടികൾക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയൂ. പക്ഷേ, അവൻെറ റസൂലുകൾക്ക് അവൻ ചില അദൃശ്യ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചു കൊടുത്തെന്നുവരും. അതും അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും മാത്രമായിരിക്കും. ആ കാര്യങ്ങൾ ആ റസൂലുകൾക്കും, അവർ മുഖേന അവരുടെ അനുയായികൾക്കും അറിയുവാൻ സാധിക്കും. അത്രയേ ഉള്ളു. ആകയാൽ, അദൃശ്യങ്ങളെല്ലാം അറിയുന്ന അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ സന്ദേശവാഹകരായ റസൂലുകളിലും നിങ്ങൾ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു. അങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചുകൊണ്ടും വരുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതുമായിരിക്കും.

غيب (അദൃശ്യകാര്യം) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂ: അൽബഖറ 3-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളുടെ അറിവ് സംബന്ധി ച്ചുള്ള പല വിശദീകരണങ്ങളും സൂ: അൻആം: 50; നംല്: 65; ജിന്ന്: 26; മുതലായ വചനങ്ങളിലും അവയുടെ വ്യഖ്യാനങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്.

وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ هُوَ خَيْرًا لَّهُم ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا۟ بِهِۦ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۗ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾

180 അല്ലാഹു അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും തങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നവർ, നിശ്ചയമായും വിചാരിക്കേണ്ടാ, അതവർക്ക് ഗുണകരമാണെന്ന്. എന്നാൽ, അത് അവർക്ക് ദോഷകരമാകുന്നു. അവർ യാതൊന്നിൽ ലുബ്ധത കാണിച്ചുവോ അതിനെ ഖിയാമത്തു നാളിൽ, അവർക്ക് കഴുത്താഭരണമാക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും അനന്തരാവകാശം. അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മ ജ്ഞാനിയുമാകുന്നു.

---

180 وَلاَ يَحْسَبَنَّ തീർച്ചയായും വിചാരിക്കേണ്ട. الَّذِينَ يَبْخَلُونَ ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നവർ. بِمَا യാതൊന്നിൽ. آتَاهُمُ اللهُ അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയ. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന്, ഔദാര്യത്താൽ. هُوَ خَيْرًا അത് ഗുണ(കര)മാണെന്ന്. لَّهُمْ അവർക്ക്. بَلْ هُوَ എന്നാൽ അത്. شَرٌّ لَّهُمْ അവർക്ക് ദോഷമാകുന്നു. سَيُطَوَّقُونَ അവർക്ക് വഴിയെ കഴുത്താഭരണമാക്കപ്പെടും, കണ്ഠമാലയിടപ്പെടും. مَا بَخِلُوا بِهِ അവർ യാതൊന്നിൽ ലുബ്ധത കാണിച്ചുവോ അതിനെ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مِيرَاثُ അനന്തരാവകാശം. السَّمَاوَاتِ ആകാശ ങ്ങളുടെ. وَالأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതി നെപ്പറ്റി. خَبِيرٌ സൂക്ഷജ്ഞാനിയാണ്.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ശരീരം കൊണ്ടുള്ള ത്യാഗത്തെക്കുറിച്ച് പലതും ഇതിന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ വചനത്തിൽ ധനം കൊണ്ടുള്ള ത്യാഗത്തെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയും, ലുബ്ധതയെക്കുറിച്ച് താക്കീത് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. 'അല്ലാഹു അവൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ

നല്‍കിയതില്‍ ലുബ്ധത കാണിക്കുക' എന്നതിന്‍െറ വിവക്ഷ പ്രധാനമായും ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതില്‍ പിശുക്കു പിടിക്കലാണെന്നുള്ളതില്‍ സംശയമില്ല. എങ്കിലും, അല്ലാഹു നല്‍കിയ അറിവ്, ആരോഗ്യം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും ആവശ്യവേളയില്‍ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതും ആക്ഷേപകരമായ പിശുക്കില്‍ ഉള്‍പെട്ടതുതന്നെ. ഇബ്നു കഥീറും (ﷺ) മറ്റും സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഈ പിശുക്കായിരിക്കും ചില സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍ ധനത്തിലുള്ള പിശുക്കിനേക്കാള്‍ ഗൗരവതരമായിത്തീരുക. അത്പോലെത്തന്നെ, സകാത്തും അല്ലാത്തതുമായ ധനപരമായ കടമകള്‍ നിര്‍വ്വഹിക്കുന്നതിലും, ദാനധര്‍മ്മാദി സല്‍ക്കാര്യങ്ങള്‍ ചെയ്യുന്നതിലുമുള്ള എല്ലാതരം പിശുക്കുകളും ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. പകഷേ, നിര്‍ബ്ബന്ധ കാര്യങ്ങളിലുള്ള പിശുക്കുകളെല്ലാം കുറ്റകരവും ശിക്ഷക്ക് വിധേയവുമായിരിക്കും. മുസ്ലിമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സകാത്തുപോലെയുള്ള നിശ്ചിത കടമകള്‍ക്ക് പുറമെ, സന്ദര്‍ഭവും അവസരവും അനുസരിച്ചും, കഴിവിന്‍െറ തോതനുസരിച്ചും വേറെയും ധനപരമായ കടമകള്‍ പലതും നിര്‍വ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടതായുണ്ടുതാനും.

നല്ല മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍ ചിലവഴിക്കാതെയും, കടമകള്‍ കൊടുത്തു തീര്‍ക്കാതെയും കെട്ടിപ്പൂട്ടി വെക്കുന്ന സ്വത്തുക്കളെ, ഖിയാമത്തു നാളില്‍ അവയുടെ ഉടമകളായ പിശുക്കന്‍മാര്‍ക്ക് കഴുത്താഭരണമായി അണിയിക്കപ്പെടുമെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. സകാത്ത് കൊടുത്ത് തീര്‍ക്കാത്ത സ്വത്തിനെ ഒരു കൂറ്റന്‍ സര്‍പ്പമാക്കി ഖിയാമത്തുനാളില്‍ അതിന്‍െറ ഉടമസ്ഥന് മാലയിട്ട് ശിക്ഷിക്കുമെന്നും (ബു.) അന്യന്‍െറ ഭൂമി കയ്യേറിയവന് ആ ഭൂമി ഖിയാമത്ത് നാളില്‍ മാലയിടപ്പെടുമെന്നും (ബു; മു.) മറ്റും നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ വചനത്തിന്‍െറ ചില വശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദീകരണങ്ങളാകുന്നു. അതൊന്നും കേവലം ചില അലങ്കാര പ്രയോഗങ്ങളോ, ഉപമകളോ അല്ല. പരലോക യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളും, ഭൗതീകാനുഭവങ്ങളും ഒരേ മാനദണ്ഡം കൊണ്ട് അളന്ന് കണക്കാക്കുന്നവര്‍ക്ക് മാത്രമേ അതൊക്കെ അലങ്കാര പ്രയോഗങ്ങളായി ഗണിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേട് വരുകയുള്ളു. ഓരോ കുറ്റത്തിനും പരലോകത്ത്വെച്ച് അനുഭവപ്പെടുന്ന ശിക്ഷ, ആ കുറ്റത്തോടനുയോജ്യമായ രൂപത്തിലായിരിക്കുമെന്നും, ഈ ലോകത്ത് സങ്കല്‍പിക്കുവാന്‍ പോലും സാധ്യമല്ലാത്ത പല യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളും പരലോകത്ത് സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നും അറിയുന്നവര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിന്‍െറയും റസൂലിന്‍െറയും ഇത്തരം പ്രസ്താവനകളൊക്കെ അവയുടെ സ്പഷ്ടമായ അര്‍ത്ഥത്തില്‍ തന്നെ സ്വീകരിക്കുവാന്‍ സാധിക്കുന്നതാണ്.

ധനം കൈകാര്യം ചെയ്വാനുള്ള താല്‍ക്കാലികമായ അവകാശവും അവസരവും മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നല്‍കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാല്‍, അതിന്‍െറ യഥാര്‍ത്ഥ ഉടമസ്ഥന്‍ അല്ലാഹുവാണ്. അവസാനം സര്‍വ്വത്തിന്‍െറയും സകല വിധ കൈകാര്യങ്ങളും അവനില്‍ മാത്രം നിക്ഷിപ്തമായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്‍െറ കല്‍പനാനിര്‍ദ്ദേശങ്ങള്‍ക്കനുസരിച്ചുള്ള കൈകാര്യങ്ങള്‍ നടത്തുവാനേ ധനത്തില്‍ മനുഷ്യന് അര്‍ഹതയുള്ളു. അല്ലാതെ, അത് കെട്ടിപ്പൂട്ടി വെക്കുവാനും, അവന്‍ കല്‍പിക്കുന്ന വിഷയത്തില്‍ ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുവാനും മനുഷ്യന്നധികാരമില്ല. ധനത്തിലെന്നപോലെ അല്ലാഹു നല്‍കിയ മറ്റു അനുഗ്രഹങ്ങളിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. അവയെല്ലാം മനുഷ്യന്‍ എങ്ങിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുവെന്നും, എന്തൊക്കെയാണവന്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു സസൂക്ഷ്മം അറിഞ്ഞും വീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നൊക്കെയാണ് അവസാനം അല്ലാഹു ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-19

لَّقَدْ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوْلَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا۟ وَقَتْلَهُمُ

181 ''അല്ലാഹു ദരിദ്രനും, നാം ധനികന്‍മാരുമാണ്'' എന്ന് പറഞ്ഞവരുടെ വാക്ക് അല്ലാഹു തീര്‍ച്ചയായും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവര്‍(ആ) പറഞ്ഞതും, ഒരു ന്യായവും കൂടാതെ അവര്‍ പ്രവാചകന്‍മാരെ കൊന്നതും നാം എഴുതി

ٱلْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾

(രേഖപ്പെടുത്തി) കൊള്ളാം. നാം (അവരോടു) പറയുകയും ചെയ്യും: ''കത്തിയെരിയുന്ന (നരക) ശിക്ഷ ആസ്വദിക്കുവിൻ.''

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾

182 ''അത് നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ മുൻ ചെയ്തുവെച്ചത് നിമിത്തവും, അല്ലാഹു അടിമകളോടു അനീതി ചെയ്യുന്നവനൊന്നുമല്ലെന്നുള്ളതിനാലുമാകുന്നു.''

---

181 لَقَدْ سَمِعَ തീർച്ചയായും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. اللهُ അല്ലാഹു. قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞവരുടെ വാക്ക്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു. فَقِيرٌ ദരിദ്രനാണ്. وَنَحْنُ നാം, നാമാകട്ടെ. أَغْنِيَاءُ ധനികരുമാണ്. سَنَكْتُبُ നാം എഴുതിക്കൊള്ളാം. مَا قَالُوا അവർ പറഞ്ഞത്. وَقَتْلَهُمُ അവർ കൊന്നതും. الْأَنبِيَاءَ പ്രവാചകൻമാരെ. بِغَيْرِحَقٍّ ഒരു ന്യായവും(കാര്യവും-അർഹതയും) കൂടാതെ. وَنَقُولُ നാം പറയുകയും ചെയ്യും ذُوقُوا ആസ്വദിക്കുവിൻ. عَذَابَ الْحَرِيقِ കത്തി എരിയുന്ന ശിക്ഷ. 182 ذَٰلِكَ അത്. بِمَا قَدَّمَتْ മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതു നിമിത്തമാണ്. أَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നുള്ളതും. لَيْسَ അല്ല. بِظَلَّامٍ അനീതി ചെയ്യുന്നവനൊന്നും. لِّلْعَبِيدِ അടിമകളോട്.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് **من ذاالذي يقرض الله قرضا حسنا** ''ആരാണ് അല്ലാഹുവിന് നല്ലതായ കടം കൊടുക്കുന്നവർ?!'' (2: 245; 57:11) എന്ന് ഖുർആനിൽ അവതരിച്ചപ്പോൾ, യഹൂദികൾ അതൊരു പരിഹാസത്തിന് ആയുധമാക്കി. 'അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു ദരിദ്രനും, നാം ധനികരുമാണല്ലോ; അല്ലാഹു ദരിദ്രനായതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവൻ കടം ചോദിക്കുന്നതും, ലാഭം കൊടുക്കാമെന്ന് പറയുന്നതും.' എന്നൊക്കെ അവർ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ വാക്കുകളൊക്കെ അല്ലാഹു ശരിക്കും കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതെല്ലാം അവൻ രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുപോലെയുള്ള കടുത്ത വാക്കുകൾ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പറയുക മാത്രമല്ല അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവാചകൻമാരെ വധിക്കുക പോലുള്ള കടുംകൃത്യങ്ങളും ചെയ്തവരാണവർ. അതെല്ലാം അവരുടെ കർമ്മരേഖകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഇതിനൊക്കെ അവർക്ക് കണക്കുതീർത്തു ശിക്ഷ നൽകാതിരിക്കയില്ല എന്നു സാരം. നീതി മാത്രമേ അല്ലാഹു ചെയ്കയുള്ളു, കുറ്റത്തിൽ കവിഞ്ഞ ശിക്ഷ ആർക്കും നൽകുകയില്ല, അക്രമത്തിന് വിധേയരായവർക്ക് അവൻ നഷ്ടപരിഹാരം ഈടാക്കിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നല്ലത് പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ പ്രതിഫലത്തിൽ അവൻ ഒരു കുറവും വരുത്തുകയില്ല, ഓരോരുത്തൻെറയും കഴിവനുസരിച്ചല്ലാതെ ആരോടും അവൻ നിർബന്ധിക്കുകയില്ല. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കും വിരൽചൂണ്ടുന്നതാണ് **ان الله ليس بظلام للعبيد** (അല്ലാഹു അടിമകളോട് അനീതി ചെയ്യുന്നവനേയല്ല) എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യം.

ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَآ أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ ٱلنَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِى بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَبِٱلَّذِى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٨٣﴾

183 (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞവരാണ് (അവർ): ''അഗ്നി തിന്നു (ദഹിപ്പിക്കു) മാറുള്ള ഒരു ബലി [യാഗ] കർമ്മവുമായി ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതുവരെ, ഒരു റസൂലിനെയും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കരുതെന്നു നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്ക് ആജ്ഞ നൽകിയിരിക്കുന്നു.'' (നബിയേ) പറയുക: ''എൻെറ മുമ്പ് പല റസൂലുകളും വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ സഹിതവും നിങ്ങൾ (ഈ) പറ

ഞ്ഞതു സഹിതവും നിങ്ങള്‍ക്കു വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എന്നിട്ട് എന്തിനാണ് നിങ്ങള്‍ അവരെ കൊലചെയ്തത്- നിങ്ങള്‍ സത്യവാന്‍മാരാരാണെങ്കില്‍ ?!''

184 ഇനി (പിന്നെയും), അവര്‍ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുകയാണെങ്കില്‍ (അതില്‍ പരിഭവിക്കാനില്ല); കാരണം, നിനക്കു മുമ്പ് പല റസൂലുകളും വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; അവര്‍, വ്യക്തമായ തെളിവുകളും, ഏടുകളും, വെളിച്ചം നല്‍കുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും, കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. [എന്നിട്ടും വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്.]

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ جَآءُو بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾

---

183 ٱلَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞവരാണ്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَهِدَ إِلَيْنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക് ആജ്ഞ നല്‍കിയിരിക്കുന്നു. أَلَّا نُؤْمِنَ ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കരുതെന്ന്, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാന്‍. لِرَسُولٍ ഒരു റസൂലിനെയും. حَتَّى يَأْتِيَنَا അദ്ദേഹം ഞങ്ങള്‍ക്ക് (ഞങ്ങളില്‍) വരുന്നതുവരെ. بِقُرْبَانٍ ഒരു ബലി കര്‍മ്മവുമായി, യാഗകര്‍മ്മവുംകൊണ്ട്. تَأْكُلُهُ അതിനെ തിന്നും . النَّارُ അഗ്നി. قُلْ പറയുക. قَدْ جَاءَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. رُسُلٌ പല റസൂലുകള്‍. مِّن قَبْلِي എന്‍െറ മുമ്പ്. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളുമായി. وَبِالَّذِي قُلْتُمْ നിങ്ങള്‍ പറഞ്ഞത് സഹിതവും. فَلِمَ എന്നാല്‍ എന്തിന്. قَتَلْتُمُوهُمْ നിങ്ങളവരെ കൊന്നു. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കില്‍. صَادِقِينَ സത്യവാന്‍മാര്‍. 184 فَإِن كَذَّبُوكَ ഇനി അവര്‍ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നപക്ഷം. فَقَدْ كُذِّبَ എന്നാല്‍ (കാരണം) വ്യാജമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. رُسُلٌ പല റസൂലുകള്‍. مِّن قَبْلِكَ നിന്‍െറ മുമ്പ്. جَاءُوا അവര്‍ വന്നിരിക്കുന്നു, വന്ന. بِالْبَيِّنَاتِ (വ്യക്തമായ) തെളിവുകള്‍കൊണ്ട് (സഹിതം). وَالزُّبُرِ ഏടുകളും. وَالْكِتَابِ ഗ്രന്ഥവും, വേദപുസ്തകവും. الْمُنِيرِ പ്രകാശം (വെളിച്ചം) നല്‍കുന്നതായ.

യഹൂദികള്‍ കെട്ടിച്ചമച്ച ഒരു കളളവാദത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്. ഒരു ബലികര്‍മ്മം നടത്തുകയും അതിനെ ദിവ്യമായ അഗ്നി വന്ന് ദഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു കാണിച്ചാലല്ലാതെ, ഒരു ദൈവദൂതനെയും വിശ്വസിക്കരുതെന്നാണ് ഞങ്ങളോട് അല്ലാഹു കല്‍പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ ഒരു ബലികര്‍മ്മം നടത്തിയല്ലാതെ ഞങ്ങള്‍ക്ക് മുഹമ്മദിനെ വിശ്വസിക്കുവാന്‍ നിവൃത്തിയില്ലെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ജല്‍പനം. ശരി, അങ്ങിനെയാണെങ്കില്‍, വ്യക്തമായ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടുകൂടിയും, നിങ്ങള്‍ ജല്പിക്കുന്ന അതേ ബലി ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുകൊണ്ടും മുമ്പ് നിങ്ങളില്‍ കഴിഞ്ഞുപോയ പല റസൂലുകളെയും നിങ്ങള്‍ വ്യാജമാക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കില്‍ അങ്ങിനെ ചെയ്വാന്‍ കാരണമെന്ത് ?! ഈ വാദം തനി കളളമാണെന്നുളളതിന് നിങ്ങളുടെ ചരിത്രം തന്നെ സാക്ഷിയാണല്ലോ. എന്ന് അവരോട് മറുപടി പറയുവാന്‍ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അവരുടെ ഇത്തരം വാദങ്ങളെല്ലാം തട്ടിപ്പു മാത്രമാണെന്ന് വെളിവായിട്ട് പിന്നെയും അവര്‍ സത്യം സ്വീകരിക്കുവാന്‍ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കില്‍ അതില്‍ പരിഭവിക്കുകയോ വ്യസനിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. വേണ്ടത്ര തെളിവുകളും, ദൈവീകമായ രേഖകളും, സത്യാസത്യങ്ങള്‍ വ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും കൊണ്ടുവന്ന പല റസൂലുകളും ഇതിന് മുമ്പ് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ നിഷേധം നടാടെയൊന്നുമുളളതല്ല എന്ന് നബി (ﷺ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

യാഗം, ഹോമം, പ്രായശ്ചിത്തം എന്നിങ്ങിനെയുളള പേരുകളില്‍ പല തരം ബലികര്‍മ്മങ്ങളും ബൈബ്ളില്‍ കാണാം. (ന്യായാധിപന്‍മാര്‍: 6ല്‍ 21; 13ല്‍ 20; ലേവ്യര്‍: 9ല്‍ 24 മുതലായവ

നോക്കുക.) കാള മുതലായ മൃഗങ്ങൾ, അവയുടെ അംശങ്ങൾ, ധാന്യം മുതലായ ഭോജ്യ വസ്തുക്കൾ ഇവയൊക്കെ അതിനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. മിക്കവാറും അവയെല്ലാം നിശ്ചിതവിധികൾക്കനുസരിച്ച് യാഗപീഠങ്ങളിൽവെച്ച് തീയിട്ട് ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു പതിവ്. ചില ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കളും ബൈബിളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതുപോലെ, അദൃശ്യമായ ദിവ്യാഗ്നി വന്ന് യാഗവസ്തുക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്ന ചില തരം ബലികർമ്മങ്ങളും അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.(*) ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഗകർമ്മങ്ങളിൽ പലതും പ്രവാചകൻമാരുടെ കൈക്ക് വെളിപ്പെടുന്ന 'മുഅ്ജിസത്ത്' (അമാനുഷിക സംഭവം) കളായി ഗണിക്കപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും ഒരു പ്രവാചകൻെറ പ്രവാചകത്വത്തെയോ, ദിവ്യദൗത്യത്തെയോ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധിയായി അത് ബൈബ്ളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ, യഹൂദികളുടെ പ്രസ്തുത വാദം കള്ളമാണെന്ന് ബൈബ്ളിൽ നിന്നു തന്നെതെളിയുന്നു. എന്നാലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഒരു പ്രവാചകൻ നടത്തിയ യാഗകർമ്മം ദിവ്യാഗ്നികൊണ്ട് ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയെന്ന ആ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടിട്ട് പിന്നെയും ആ പ്രവാചകനെ നിഷേധിക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തതിനും ബൈബ്ളിൽതന്നെ ഉദാഹരണം കാണാം. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രസ്താവനക്ക് ബൈബ്ളിൻെറ സാക്ഷ്യം ആവശ്യമില്ല. എന്നാലും യഹൂദികളുടെ വാദം പൊള്ളയാണെന്ന് വേദക്കാരുടെ കൈവശമുള്ള അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥം തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സി ലാക്കുവാൻ അത് ഉതകുമല്ലോ. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്:-

'ഇസ്രായേലിലെ രാജാവായ ആഹാബ് ഏലിയാവിനോട് (ഇൽയാസ് നബിയോട്) ചോദിച്ചു: നീ ഇസ്രാഈലിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവനോ? ഞാനല്ല, നീയും നിൻെറ പിതൃഭവനവുമാണ്. നിങ്ങൾ യഹോവയെ (അല്ലാഹുവിനെ) ഉപേക്ഷിച്ച് ബാൽ (بعل) വിഗ്രഹങ്ങളെ സേവിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണത് എന്ന് ഏലിയാവ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു...........അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം ബാൽ വിഗ്രഹങ്ങളെ സേവിക്കുന്ന (കള്ള) പ്രവാചകൻമാരെയും, ഇസ്റാഈല്യരെ ഒക്കെയും കർമ്മേൽ പർവ്വതത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ എത്രത്തോളം രണ്ടുതോണി യിൽ കാൽ വെക്കും? യഹോവയാണ് ദൈവമെങ്കിൽ അവനെ അനുഗമിക്കുവിൻ, ബാൽ ആണ് ദൈവമെങ്കിൽ അവനെ അനുഗമിക്കുവീൻ.........യഹോവയുടെ പ്രവാചകനായി ഞാൻ ഒരുവൻ മാത്രം. ബാലിൻെറ പ്രവാചകൻമാരോ നാനൂറ്റിഅമ്പതും. ആഹാബു രണ്ടു കാള കൊണ്ട് വരട്ടെ ഒരു കാളയെ അവരും, ഒരു കാളയെഞാനും ഖണ്ഡം ഖണ്ഡമാക്കി വിറകിൻമേൽ വെക്കുക. നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിൻെറ നാമത്തിൽ നിങ്ങളും, യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ഞാനും വിളിച്ച പേക്ഷിക്കുക. അങ്ങനെ തീകൊണ്ട് ഉത്തരം അരുളുന്ന ദൈവം തന്നെ ദൈവമെന്ന് വെക്കുക. ആദ്യം ബാലയുടെ പ്രവാചകൻമാർ അവരുടെ കാളയെ ഒരുക്കി ബാലയെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു. ഉത്തരമുണ്ടായില്ല. ഏലിയാവ് അവരെ പരിഹസിച്ചു. അനന്തരം ഏലിയാവിൻെറ കാളയെ യാഗപീഠ ത്തിൽ ഒരുക്കിവെച്ച് യഹോവയെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു. ഉടനെ യഹോവയുടെ തീ ഇറങ്ങി ഹോമ യാഗവും വിറകും മണ്ണും ദഹിപ്പിച്ചു. തോട്ടിലെ വെള്ളവും വറ്റി. ജനങ്ങൾ അതുകണ്ടു. ബാലിൻെറ പ്രവാചകൻമാരെ അവർ വെട്ടികൊന്നു. പക്ഷെ, പിന്നീട് ബാലിൻെറ ആരാധകയായിരുന്ന ഈസബെൽ രാജ്ഞിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ഏലിയാവിനെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ആഹാബി രാജാവ് ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻവേണ്ടി ഏലിയാവ് സ്ഥലം വിട്ടു. ദെമ്മെ ശേക്കി (ദിമശ്ഖ്) ൻെറ ഭാഗത്തേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുവാൻ യഹോവയുടെ കൽപനയുണ്ടാവുക യും ചെയ്തു. (1. രാജാക്കൾ: അ: 18, 19) ആഹാബ് ഒരു ഇസ്രാഈൽ രാജാവും, യഹോവയിൽ

* ദിവ്യാഗ്നി വന്നു ദഹിപ്പിക്കുകയെന്നതു തങ്ങളുടെ യുക്തിക്കും ശാസ്ത്രത്തിനും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതു കൊണ്ടായിരിക്കാം ചില ആധുനിക വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇവിടെ ജനങ്ങൾ തീയിട്ടു ദഹിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മാത്രം പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതു.

വിശ്വസിക്കുന്നവനുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവൻ വിഗ്രഹാരാധകനായിരുന്ന ഭാര്യയുടെ ഇഷ്ടം സമ്പാദിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇൽയാസ് (عليه السلام)നെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമം നടത്തിയത്. (*)

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۖ فَمَن زُحْزِحَ عَنِ ٱلنَّارِ وَأُدْخِلَ ٱلْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَـٰعُ ٱلْغُرُورِ ﴿١٨٥﴾

185 എല്ലാ ദേഹവും [ആളും] മരണത്തെ രുചിനോക്കുന്നതാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ കൂലി [കർമ്മഫലം]കൾ ഖിയാമത്തു നാളിലേ നിങ്ങൾക്കു നിറവേറ്റിത്തരപ്പെടുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ, ആർ നരകത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റപ്പെടുകയും, സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ അവൻ ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു. ഐഹിക ജീവിതം വഞ്ചനയുടെ വിഭവം [കൃത്രിമ സാമാനം] അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

۞ لَتُبْلَوُنَّ فِىٓ أَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ أَذًى كَثِيرًا ۚ وَإِن تَصْبِرُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾

186 നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിലും, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിലും നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായും പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നും, 'ശിർക്ക്' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസം] സ്വീകരിച്ചവരിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ ധാരാളം പീഡനം [പീഡന വാക്കുകൾ] കേൾക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അത് (ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത) ദൃഢകാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു.

---

185 كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹവും, ആളും. ذَائِقَةُ രുചി നോക്കുന്നതാണ്. الْمَوْتِ മരണത്തെ. وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ നിങ്ങൾക്ക് നിറവേറ്റി (പൂർത്തിയാക്കി) തരപ്പെടുകയുള്ളൂ. أُجُورَكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയമാത്തു നാളിൽ (മാത്രം). فَمَنْ അപ്പോൾ ആർ. زُحْزِحَ അവൻ അകറ്റപ്പെട്ടു. عَنِ النَّارِ നരകത്തിൽനിന്ന്. وَأُدْخِلَ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. فَقَدْ فَازَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവർ ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു. وَمَا الْحَيَاةُ ജീവിതമല്ല. الدُّنْيَا ഐഹിക. إِلاَّ مَتَاعُ വിഭവം (സാമനം) അല്ലാതെ . الْغُرُورِ വഞ്ചനയുടെ, കൃത്രിമത്തിൻെറ. **186** لَتُبْلَوُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടും. فِي أَمْوَالِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ. وَأَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹ (സ്വന്ത)ങ്ങളിലും. وَلَتَسْمَعُنَّ നിങ്ങൾ കേൾക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. مِنَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരിൽനിന്നും. أُوتُوا الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പ്. وَمِنَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരിൽനിന്നും. أَشْرَكُوا ബഹുദൈവവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച. أَذًى പീഡനം, ശൈ്വരക്കേട്, ഉപദ്രവം. كَثِيرًا വളരെ ധാരാളം. وَإِن تَصْبِرُوا നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നപക്ഷം. وَتَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും.

---

* വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ പറയുന്നു:-ഏകദേശം ക്രി. മു. 875-853വരെ രാജ്യം ഭരിച്ച യിസ്റായേൽ രാജാവായ ആഹാബു ഈസബേലിനെ വിവാഹം ചെയ്തു.....ഇവൻ സമർത്ഥനം ധീരനുമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഭാര്യയായ ഈസബേൽ ബാലിനെ വന്ദിച്ചതുകൊണ്ടും, അവൾ അവനെക്കൂടെ അതിന്നു അനുകൂലിയാക്കിയതുകൊണ്ടും ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ നഷ്ടം ഭവിച്ചു. തൻനിമിത്തം യഹോവയുടെ മതത്തിന്നും ബാലിൻെറ മതത്തിന്നും തമ്മിൽ ശത്രുതയുണ്ടായി. ബാലിൻെറ പക്ഷത്തിൽ ഈസബേലും, ആ ഹാബിൻെറ കൂട്ടുകാരും, യഹോവയുടെ പക്ഷത്തിൽ ഏലിയാ പ്രവാചകനും ചില ഭക്തൻമാരുമായിരുന്നു.'

فَإِنَّ ذَٰلِكَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അത്. مِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ദൃഢ (ഉറച്ച-ധീര-ഒഴിച്ചുകൂടാത്തെ) കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്.

സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സന്തോഷ വാർത്തയും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച താക്കീതും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രണ്ടു വചനങ്ങളാണിത്. എല്ലാവരും മരണം ആസ്വദിക്കുന്നവരാണ്. ആർക്കും അതിൽ നിന്നൊഴിവില്ല. എല്ലാവരുടെയും കർമ്മഫലങ്ങൾ കണക്ക് തീർത്തു കൊടുക്കപ്പെടുന്നത് ഖിയാമത്ത്നാളിൽ മാത്രമായിരിക്കും. സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സ്വർഗ്ഗവും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് നരകവുമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. മൂന്നാമതൊരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുവാനില്ല. നരകത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവായിക്കിട്ടുകയും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിൽപരം സൗഭാഗ്യം മറ്റൊന്നില്ല. മറിച്ചാണ് ലഭിച്ചതെങ്കിൽ അതിൽപരം ദൗർഭാഗ്യവും വേറെയില്ല. അപ്പോൾ, സജ്ജനങ്ങൾ ഈ ലോകത്ത്വെച്ച് എന്തെല്ലാം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കും പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിധേയരായിരുന്നാലും അതെല്ലാം ആ മഹാഭാഗ്യത്തിലേക്കുള്ള വഴിസുഗമമാക്കുന്നവ മാത്രമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഇവിടെവെച്ച് എത്ര തന്നെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നാലും അത് നരകത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം തെളിയിക്കുന്നവയുമായിരിക്കും. അഥവാ, ഈ ജീവിതത്തിലെ സുഖദുഃഖങ്ങൾ സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡങ്ങളല്ല. ഐഹിക ജീവിതം ആകെപ്പാടെ നോക്കിയാൽ കൃത്രിമ വിഭവങ്ങളുടെ സമുച്ചയമാകുന്നു. ഒന്നും ശാശ്വതമല്ല. നല്ലതെന്ന് തോന്നിക്കുന്നത് പലതും യഥാർത്ഥത്തിൽ ദോഷകരമായിരിക്കും. മറിച്ചും ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ആരും അതിൽ വഞ്ചിതരാകരുത്. സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ഇഷ്ടത്തിന് പാത്രമാകുന്നവരാണെന്ന്വെച്ച് അവർക്ക് ഈ ജീവിതത്തിൽ വിഷമങ്ങളൊന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരികയില്ലെന്ന് ധരിച്ചുകൂടാ. അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളിലും സ്വത്തുക്കളിലുമെല്ലാം തന്നെ അവർ പല പരീക്ഷണത്തിനും വിധേയരാകുകതന്നെ ചെയ്തേക്കും. വേദക്കാരെന്നോ മറ്റോ ഉള്ള വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലാതരം അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും പലതരം ഉപദ്രവവും ശൈല്യക്കേടും അവർ നേരിടേണ്ടി വരുകയും ചെയ്യും. അതിലൊക്കെ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലംഘിക്കാതെ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചു പോരുകയുമാണവർ ചെയ്യേണ്ടത്. അതാകട്ടെ, കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു വിഷയുവുമല്ല. ഗൗരവപ്പെട്ടതും അനുപേക്ഷണീയമായതുമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആശയങ്ങൾ.

മഴയില്ലായ്മ, വെള്ളപ്പൊക്കം, വിളനാശം, ഉൽപാദനക്കുറവ്, വരവിൽ കവിഞ്ഞ ചിലവിൻെറ ആവശ്യകത, വ്യപാരനഷ്ടം ആദിയായവയെല്ലാം സ്വത്തുക്കളിൽ നേരിടുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. യുദ്ധം, ശത്രുക്കളുടെ അക്രമം, രോഗം, ബന്ധനം, മരണം, മുറിവ്, ഭയം, വ്യസനം പോലെയുള്ളവ ദേഹങ്ങളിലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളുമത്രെ. വേദക്കാരിൽ നിന്നും, മുശ്‌രിക്കുകളിൽ നിന്നും, പീഡനങ്ങൾ കേൾക്കേണ്ടി വരികയെന്നത് പലതരത്തിലുമാവാം. ഇസ്‌ലാമിനെയോ, നബി (ﷺ) യെയോ, മുസ്‌ലിംകളെയോ, ഖുർആനെയോ, മത ചിഹ്നങ്ങളെയോ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളെയോ, ശരീഅത്തു നിയമങ്ങളെയോ ബാധിക്കുന്ന എല്ലാ ആക്ഷേപങ്ങളും, പരിഹാസങ്ങളും, ഭീഷണികളും, എതിർ പ്രചാരണങ്ങളുമൊക്കെ അതിൽ ഉൾപ്പെടും. ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിശസലയതുപോലെ, മതപ്രബോധനം, സത്യപ്രചരണം, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള സമരം ആദിയായ തുറകളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർക്ക് പല പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളെയും, എതിർശക്തികളെയും നേരിടേണ്ടി വരുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമയും സൂക്ഷമതയും പാലിക്കൽ തന്നെയാണ് അതിനും പ്രധാന പ്രതിവിധിയായുള്ളത്. والله الموفق

وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ

187 വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ ഉറപ്പ് അല്ലാഹു (അവരിൽ നിന്നു) വാങ്ങിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ അത്

لَتُبَيِّنُنَّهُۥ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُۥ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ وَٱشْتَرَوْا۟ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿١٨٧﴾	[വേദഗ്രന്ഥം] മനുഷ്യര്‍ക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും, അതു മൂടിവെക്കാതിരിക്കുകയും, ചെയ്യുമെന്ന്. എന്നിട്ട്, അവരതിനെ തങ്ങളുടെ പിന്‍പുറത്തേക്ക് ഇട്ടുകളഞ്ഞു; അതിനു (പകരം) തുച്ഛമായ വില വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോള്‍, അവര്‍ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നത് എത്രയോ ചീത്ത!
لَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَآ أَتَوا۟ وَّيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُوا۟ بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا۟ فَلَا تَحْسَبَنَّهُم بِمَفَازَةٍ مِّنَ ٱلْعَذَابِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨٨﴾	188 തങ്ങള്‍ കൊണ്ടുവന്ന (ചെയ്ത)തിനെപ്പറ്റി സന്തോഷം കൊള്ളുകയും, തങ്ങള്‍ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി തങ്ങള്‍ സ്തുതിക്കപ്പെടുവാന്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരെ തീര്‍ച്ചയായും നീ വിചാരിക്കേണ്ടാ, (അതെ) അവര്‍ ശിക്ഷയില്‍ നിന്ന് (രക്ഷപ്പെട്ട്) ഭാഗ്യത്തിലാണെന്ന് തീര്‍ച്ചയായും നീ വിചാരിക്കേണ്ട. അവര്‍ക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടുതാനും.
وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾	189 അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും, കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

187 وَإِذْ أَخَذَ വാങ്ങിയ സന്ദര്‍ഭം. اللهُ അല്ലാഹു. مِيثَاقَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ഉറപ്പ് (കരാറ്). أُوتُوا الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം നല്‍കപ്പെട്ട. لَتُبَيِّنُنَّهُ തീര്‍ച്ചയായും നിങ്ങളതിനെ വിവരിച്ചു കൊടുക്കും. لِلنَّاسِ ജനങ്ങള്‍ക്ക്. وَلاَ تَكْتُمُونَهُ നിങ്ങളതിനെ മറച്ചുവെക്കാതെയുമിരിക്കും. فَنَبَذُوهُ എന്നിട്ട് അവരതിനെ ഇട്ടു, എറിഞ്ഞു. وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ അവരുടെ മുതുകകളുടെ പിന്നില്‍, പിന്‍പുറത്തേക്കു. وَاشْتَرَوْا അവര്‍ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. بِهِ അതിന് (പകരം). ثَمَنًا വില. قَلِيلاً തുച്ഛമായ. فَبِئْسَ അപ്പോള്‍, എത്രയൊ ചീത്ത. مَا يَشْتَرُونَ അവര്‍ വാങ്ങിക്കൊിരുന്നത്. **188** لاَ تَحْسَبَنَّ തീര്‍ച്ചയായും നീ വിചാരിക്കേ. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെ. يَفْرَحُونَ അവര്‍ സന്തോഷം കൊള്ളും, ആഹ്ളാദിക്കുന്നു. بِمَا آتَوْا അവര്‍ കൊുവന്ന (ചെയ്ത-കാട്ടിയ)തിനെപ്പറ്റി. وَّيُحِبُّونَ അവര്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. أَن يُحْمَدُوا അവര്‍ സ്തുതിക്കപ്പെടുവാന്‍. بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا അവര്‍ ചെയ്യാത്തതിനെപ്പറ്റി. فَلاَ تَحْسَبَنَّهُمْ എന്നാല്‍ (അതായത്) നീ അവരെ വിചാരിക്കേ. بِمَفَازَةٍ ഭാഗ്യത്തിലാണെന്നു, രക്ഷയിലാണെന്നു. مِّنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയില്‍ നിന്ന്. وَلَهُمْ അവര്‍ക്കുുതാനും. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ. **189** وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مُلْكُ രാജാധിപത്യം. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിയുള്ളവനാകുന്നു.

വേദഗ്രന്ഥത്തിന്‍െറ ഉള്ളടക്കങ്ങളൊന്നും മൂടിവെക്കാതെ യഥാരൂപത്തില്‍ ജനങ്ങള്‍ക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാന്‍ വേദക്കാര്‍ പൊതുവിലും, അവരിലെ പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ പ്രത്യേകിച്ചും ബാധ്യസ്ഥരാണ്. അവരുടെ പ്രവാചകന്‍മാര്‍ മുഖേന അതവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും, അവരത് ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതാണ് അവരുടെ ഉറപ്പ്-കരാര്‍-അല്ലാഹു മേടിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ കരാര്‍ അവര്‍ പാലിച്ചില്ല. വേദഗ്രന്ഥം തന്നെ പുറംതള്ളിക്കളയുകയാണവര്‍ ചെയ്തത്.(*) അതിന്‍െറ പല ഭാഗങ്ങളും-വിശേഷിച്ച് നബി (ﷺ) യുടെ പ്രവാചകത്വത്തെ

---

* ക്രി. മു. 639-608ല്‍ ഭരിച്ച യോശീയാവു എന്ന യഹൂദ രാജാവിന്‍െറ വാഴ്ച കാലത്തു യരൂശലേമി (ബൈത്തുല്‍ മുഖദ്ദസി)ലെ മഹാ പുരോഹിതനായ തില്‍കീയാവു അവിടെ തൗറാത്തിന്‍െറ പ്രതി കണ്ടെത്തിയെന്നും, നമുക്കു വേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ട ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വാക്യങ്ങള്‍ നമ്മുടെ പിതാക്കന്‍മാര്‍

സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതും, തങ്ങളുടെ മാമൂലാചാരങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്തതും-അവർ വിട്ടുകളഞ്ഞു. അഥവാ പുറത്തു പറയാതെയും, അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിച്ചും, മാറ്റി മറിച്ചും യഥാർത്ഥം മൂടിവെച്ചുകളഞ്ഞു. ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങളും സ്വാർത്ഥമോഹങ്ങളും മാത്രമാണ് ഇതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതും. അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ ശാശ്വതമായ രക്ഷക്കും മോക്ഷത്തിനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവർ കൊട്ടി അടക്കുകയും, പകരം താൽകാലികവും നശ്വരവുമായ തുച്ഛം നേട്ടങ്ങൾ കൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്തു. ഈ കച്ചവടവും, അതിൽ നിന്നുള്ള ലഭ്യവും അങ്ങേഅറ്റം മോശപ്പെട്ടതുതന്നെ! എന്നിങ്ങിനെയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൻെറ സാരം.

വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ യഥാരൂപത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുഠാമകൊടുക്കുവാൻ വേദക്കാർ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനുള്ള തെളിവുകൾ ബൈബിളിൻെറ വാക്യങ്ങളിൽ തന്നെ കാണാം. മൂസാ (عليه السلام) എല്ലാ ഇസ്റാഈല്യരോടും വിളിച്ചു പറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങളും നിയമങ്ങളും വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ ആവർത്തന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു: ''........യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക; യഹോവ നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു. യഹോവ ഏകൻ തന്നെ. നിൻെറ (യിസ്രായേലിൻെറ) ദൈവമായ യഹോവയെ നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണ മനസ്സോടും, പൂർണ്ണ ശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കണം. ഇന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് കൽപിക്കുന്ന വചനങ്ങൾ നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽ ഇരിക്കേണം. നീ അവയെ നിൻെറ മക്കൾക്ക് ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കുകയും, നീ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും വഴി നടക്കുമ്പോഴും കിടക്കുമ്പോഴും എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും അവയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും വേണം......'' (ആവ; 6 ൽ 4-7) നിയമപെട്ടകം ചുമക്കുന്നലേവ്യരായ പുരോഹിതൻമാരെയും ഇസ്രായീൽ മൂപ്പൻമാരെയും തൗറാത്തിൻെറ പകർപ്പ് ഏൽപിച്ചുകൊണ്ടു മൂസാ (عليه السلام) ചെയ്ത ഒസ്യത്തിൻെറ ആദ്യ ഭാഗത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''ഏഴേഴു ദിവസം കൂടുമ്പോൾ കൂടാരപ്പെരുന്നാളിൽ എല്ലാ ഇസ്രഈല്യരും വരുമ്പോൾ ഈ ന്യായപ്രമാണം (തൗറാത്തു) എല്ലാവരും കേൾക്കെ വായിക്കണം. പുരുഷൻമാരും, സ്ത്രീകളും, കുട്ടികളും, പരദേശിയും കേട്ടു പഠിച്ചു യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ട് ഇതിലെ വചനങ്ങൾ പ്രമാണിച്ചു നടക്കേണ്ടതിനും, നിങ്ങൾ യോർഡാൻ കടന്നു ചെല്ലുന്ന ദേശത്ത് (ഫലസ്തീനിൽ) യഹോവയെ ഭയപ്പെടുവാൻ പഠിക്കേണ്ടതിന്നും ജനങ്ങളെ വിളിച്ചു കൂട്ടണം.'' (ആവ: 31ൽ 9-13)

വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കാതെ മൂടിവെക്കുന്ന യഹൂദികളെക്കുറിച്ച് വന്ന ഈ താക്കീതും ആക്ഷേപവും അതുപോലെ ഖുർആൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ മൂടിവെക്കുന്ന മുസ്‌ലിം പണ്ഡിതൻമാർക്കും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് വേദക്കാരായ ആളുകളാണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും, അതിലെ വാക്കുകൾ നോക്കുമ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികളെന്നോ, അവിശ്വാസികളെന്നോ, കപട വിശ്വാസികളെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാതരം ആളുകളെയും ഉൾപെടുത്തുന്നതാണ് ആ വചനമെന്നും കാണാവുന്നതാണ്യ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി സന്തോഷം കൊള്ളുകയും, പ്രവർത്തിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി സ്തുതിക്കപ്പെടേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെന്ന് അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ച കൂട്ടർ ആരാണെന്നുള്ളത് സംബന്ധിച്ചു പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇമാം റാസീ (رحمه الله)

കേൾക്കായ്ക കൊണ്ടു നമ്മുടെ മേൽ യഹോവയുടെ കോപം ഇറങ്ങിയെന്നു രാജാവു പറഞ്ഞുവെന്നും, അവസാനം അന്യ ദേവൻമാർക്കുള്ള പൂജാഗിരികളിൽ ആരാധന നടത്തുന്ന പതിവു രാജാവു നിർത്തലാക്കിയെന്നും, യെരൂശലേമിൽ മാത്രം ആരാധന നടത്തുവാനുള്ള ഏർപ്പാടു ചെയ്തുവെന്നും (രാജാക്കൾ, 2-ാം പുസ്തകം 22ഉം 23ഉം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ) ബൈബിൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൗറാത്താകുന്നു വേദഗ്രന്ഥം പോലും കുറേ കാലമെങ്കിലും ഇസ്റാഈല്യരിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടുപോയിരുന്നുവെന്നു ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ എന്തുതന്നെ മാറ്റങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ ഒരനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നതു തീർച്ചയാണ്.

പറയുകയാണ്: ''അറിയുക. എല്ലാവരും തന്നെയാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വെക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ ന്യായമായത്. കാരണം, മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ഒരേ കാര്യത്തിലാണ് കേന്ദ്രീകൃതമാകുന്നത്. മനുഷ്യൻ വേണ്ടാത്ത കാര്യങ്ങൾ ചെയ്ത് അതിൽ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും, പിന്നീട് താൻ നേരായ വഴിയിലും അല്ലാഹുവിൻെറ വഴിപ്പാടിലും നിലകൊള്ളുന്നവനാണെന്ന് മറ്റുള്ളവർ തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'' റാസീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് ആസ്പദമായ ഏതാനും രിവായത്തുകൾ ഉദ്ധരിച്ചശേഷം, ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പറയുന്നു: ''ഇതൊന്നും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമല്ല. കാരണം, ഈ വചനം ഇതിലെല്ലാം പൊതുവായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.'' ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, കൊള്ളരുതാത്ത കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും അതിൽ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യം ചെയ്തശേഷം അതിൽ ദുരഭിമാനം കൊള്ളുക, പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ലാത്ത കാര്യത്തിൻെറ പേരിൽ സൽപേർ ലഭിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും, അതിന് ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. ഈ സ്വഭാവം ആരിലെല്ലാം ഉണ്ടോ അവർക്കെല്ലാം ബാധകമാണ് 188-ാം വചനം. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ-ആമീൻ.

വിഭാഗം-20

190 നിശ്ചയമായും, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടിപ്പിലും, രാവും പകലും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലും (സൽ) ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٩٠﴾

190 إِنَّ فِي خَلْقِ നിശ്ചയമായും സൃഷ്ടിപ്പിലുണ്ട്. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَاخْتِلاَفِ വ്യത്യാസത്തിലും, വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലും. اللَّيْلِ രാത്രിയുടെ, രാത്രി. وَالنَّهَارِ പകലിൻെറയും, പകലും. لآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لأُولِي الأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക്, സൽബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക്.

اولوالالباب (ഉലുൽ അൽബാബ്) എന്നാൽ 'ബുദ്ധിമാൻമാർ, സൽബുദ്ധിയുള്ളവർ' എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥം പറയപ്പെടാമെങ്കിലും, ഒരു പ്രത്യേകതരം ബുദ്ധിമാൻമാരെയാണ് ഖുർആൻ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യക്കുന്നതെന്ന വസ്തുത അൽബഖറഃ 269-ാം വചനത്തിൻെറയും, ഈസൂറത്തിലെ 7-9 വചനങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പ് വിവരിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. വേണ്ടാ, അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ എങ്ങിനെയുള്ളവരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:-

191 അതായത്, നിന്നുകൊണ്ടും , ഇരുന്നുകൊണ്ടും, തങ്ങളുടെ പാർശ്വങ്ങളിലായി (കിടന്നു) കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നവർ. ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടിപ്പിനെപ്പറ്റി അവർ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഇത് (ഒക്കെ) നീ നിരർത്ഥമായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല; നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! [നിനക്കു സ്തോത്രം]. അതിനാൽ, നീ ഞങ്ങളെ നരകശിക്ഷയിൽ നിന്ന് കാ(ത്തു രക്ഷി)ക്കണേ!

ٱلَّذِينَ يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَٰطِلًا سُبْحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٩١﴾

رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدۡخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدۡ أَخۡزَيۡتَهُۥۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٖ ۝١٩٢

192 ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, യാതൊരുവനെ നീ നരകത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചുവോ അവനെ തീർച്ചയായും നീ അപമാനത്തിലാക്കി. അക്രമികൾക്ക് സഹായികളായി (ആരും) ഇല്ലതാനും.''

رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعۡنَا مُنَادِيٗا يُنَادِي لِلۡإِيمَٰنِ أَنۡ ءَامِنُواْ بِرَبِّكُمۡ فَـَٔامَنَّاۚ رَبَّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرۡ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلۡأَبۡرَارِ ۝١٩٣

193 ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു (ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ട്) ഒരാൾ വിളിച്ചു പറയുന്നതായി ഞങ്ങൾ കേട്ടു: ''നിങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ'' എന്ന്; അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, അതിനാൽ, ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഞങ്ങൾക്ക് നീ പൊറുത്തു തരേണമേ! ഞങ്ങളുടെ തിന്മകളെ ഞങ്ങളിൽ നിന്നും നീ മൂടിവെച്ചു(മാപ്പാക്കി) തരികയും ചെയ്യേണമേ! പുണ്യവാൻമാരുടെ കൂടെ [അവരുടെ കൂട്ടത്തിലായി] ഞങ്ങളെ നീ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخۡزِنَا يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ إِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ۝١٩٤

194 ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നിൻെറ റസൂലുകളിലൂടെ നീ ഞങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് നീ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! ഖിയാമത്തുനാളിൽ, ഞങ്ങളെ നീ അപമാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുതേ! നിശ്ചയമായും നീ, വാഗ്ദത്തം ലംഘിക്കുകയില്ല.''

---

191 الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുന്നവർ. قِيَامًا നിൽക്കുന്നവരായിട്ട് നിന്നുകൊണ്ട്. وَقُعُودًا ഇരുന്നവരായും, ഇരുന്നുകൊണ്ടും. وَعَلَى جُنُوبِهِمْ അവരുടെ പാർശ്വങ്ങളിലായും (കിടന്നുകൊണ്ടും). وَيَتَفَكَّرُونَ അവർ ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യും. فِي خَلْقِ സൃഷ്ടിപ്പിൽ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. مَا خَلَقْتَ നീ സൃഷ്ടിച്ചില്ല, സൃഷ്ടിച്ചതല്ല. هَذَا ഇത്, ഇതിനെ. بَاطِلاً നിരർത്ഥമായി. سُبْحَانَكَ നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ, നിന്നെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു (കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു). فَقِنَا അതിനാൽ ഞങ്ങളെ കാത്ത് തരണേ. عَذَابَ النَّارِ നരക ശിക്ഷ(യിൽ നിന്ന്). **192** رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. مَن تُدْخِلِ ആരെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നുവോ. النَّارَ നരകത്തിൽ. فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ നീ അവരെ അപമാനത്തിലാക്കി. وَمَا لِلظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്കില്ല. مِنْ أَنصَارٍ സഹായികളായി (ആരും). **193** رَبَّنَا إِنَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ഞങ്ങൾ. سَمِعْنَا ഞങ്ങൾ കേട്ടു. مُنَادِيًا ഒരു വിളിച്ചുപറയുന്നവനെ (ഒരാളെ). يُنَادِي വിളിക്കുന്നതായി, വിളിച്ചുപറയുന്ന. لِلْإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക്. أَنْ آمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവുൻ എന്ന്. بِرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ. فَآمَنَّا എന്നിട്ട് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. فَاغْفِرْ لَنَا അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരണേ. ذُنُوبَنَا ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ. وَكَفِّرْ عَنَّا ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് മൂടിവെച്ച് (മാപ്പാക്കി) തരുകയും വേണമേ. سَيِّئَاتِنَا ഞങ്ങളുടെ തിൻമകളെ. وَتَوَفَّنَا ഞങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുക (പിടിച്ചെടുക്കുക)യും വേണമേ. مَعَ الْأَبْرَارِ പുണ്യവാൻമാരോടുകൂടി, സജ്ജങ്ങളോടൊപ്പം. **194** رَبَّنَا وَآتِنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും വേണമേ. مَا وَعَدتَّنَا നീ ഞങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്. عَلَى رُسُلِكَ നിൻെറ റസൂലുകളിലൂടെ. وَلاَ تُخْزِنَا ഞങ്ങളെ അപമാനത്തിലാക്കുക (നിന്ദ്യമാക്കുക-വഷളാക്കുക)യും ചെയ്യരുതേ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لاَ تُخْلِفُ നീ എതിര് (വ്യത്യാസം) പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല, ലംഘിക്കുകയില്ല. الْمِيعَادَ കരാർ, വാഗ്ദത്തം.

ഉപരിഭാഗത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അനന്തവിശാലമായ ആകാശം. എണ്ണമറ്റ നക്ഷത്ര മഹാ ഗോളങ്ങൾ, ഗ്രഹങ്ങൾ, ഉപഗ്രഹങ്ങൾ അവയുടെ വ്യവസ്ഥാപിതവും, വ്യത്യസ്തവുമായ ഗതി വിഗതികൾ, അതി വിദൂരമായ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ, അങ്ങിനെ പലതും പലതും. ഈ ഭൂമി, അതിലെ സമുദ്രങ്ങൾ, വൻകരകൾ, ദ്വീപുകൾ, പർവ്വതങ്ങൾ മരുഭൂമികൾ, കാടുകൾ, നാടുകൾ, പക്ഷി മൃഗാദി ജീവജാലങ്ങൾ, ഉൽപന്നങ്ങൾ, ഖനനങ്ങൾ ആദിയായി പലതും പലതും. രാവും പകലും ഒന്നിനൊന്നു പിന്നാലെയായി മാറിക്കൊണ്ടും, ഒന്നു കുറയുമ്പോൾ മറ്റേത് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കു ന്നതും സൂര്യന്റെ ചലനഗതിയും അതും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം (*) മുതലായവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന വർക്ക് സൃഷ്ടികർത്താവും സർവ്വ നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം, സർവ്വജ്ഞത, സർവ്വശക്തി, സൃഷ്ടിവൈഭവം തുടങ്ങിയ അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളായ മഹൽ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. മനുഷ്യനടക്കമുള്ള ഈ സൃഷ്ടികൾ എങ്ങിനെയുണ്ടായി, എവിടെ നിന്ന് വന്നു, എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു, മനുഷ്യന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യ മെന്തായിരിക്കണം, തനിക്കിവിടെയുള്ള സ്ഥാനമെന്ത്, തന്റെ ഭാവി എന്തായിരിക്കും എന്നിത്യാദി വിഷയങ്ങളിലെക്ക് അതവന് ശരിക്കും വെളിച്ചം നൽകുകയും ചെയ്യും.

പക്ഷെ, നിൽക്കുമ്പോഴും, ഇരിക്കുമ്പോഴും, കിടക്കുമ്പോഴുമെന്ന വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയും, ബോധവും ഉള്ളവർക്കേ അവ യഥാർത്ഥ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിത്തീരുന്നുള്ളൂ. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയും അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും ഇല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവയെല്ലാം കേവലം പ്രകൃതിയുടെ വികൃതിക ളായേ കാണുവാൻ സാധിച്ചേക്കൂ. അവരുടെ ചിന്താഫലമായി ലോകത്തെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ചില അത്ഭുത വാർത്തകൾ പുറത്തു കൊണ്ടുവരുവാനോ, ഗോളാന്തര യാത്രകൾ നടത്തി ഉപരിഗോളങ്ങ ളിൽ വല്ല കൈകാര്യവും നടത്തുവാനോ അവർക്ക് സാധിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ, മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവർക്ക് ഒരു എത്തും പിടിയും കിട്ടുവാനില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ചിന്താമണ്ഡലങ്ങളിലൂടെ ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന സൽബുദ്ധികളുടെ മനസ്സിലും, നാവിലും ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന പ്രതികരണമാണ് 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ പ്രാർത്ഥനാകീർത്തനങ്ങൾ. അതെ, അല്ലാഹുവിലും, പ്രവാചകൻമാരിലും, അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിലുമുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസം അവരുടെ ചിന്ത നിമിത്തം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെട്ട് വർദ്ധിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള കാരുണ്യത്തിലും അനുഗ്രഹത്തിലും അതവർക്ക് ആവേശം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ കോപത്തെയും ശിക്ഷയെയും കുറിച്ച് കൂടുതൽ ഭയപ്പാടും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നു. തങ്ങൾ നല്ല മനുഷ്യരായി ജീവിച്ച് നല്ല മനുഷ്യരായി മരണപ്പെട്ട് പരലോകജീവിതം സുഖകരമാക്കി കലാശിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്ന ആൾ എന്നു പറഞ്ഞത് റസൂലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാ കുന്നു. റസൂലുകളിലൂടെ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത കാര്യം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. സജ്ജനങ്ങൾക്ക് പരലോക ത്ത് ലഭിക്കുമെന്ന് വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴിയോ ഉപദേശങ്ങൾ വഴിയോ അവർ അറിയിച്ച പ്രതിഫലങ്ങ ളും അനുഗ്രഹങ്ങളുമാകുന്നു. ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (ﷺ) തുടങ്ങിയ പലരും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'എന്റെ മാതൃ സഹോദരിയും, നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിയുമായ മൈമൂന (ﷺ) യുടെ വീട്ടിൽ ഒരു രാത്രി ഞാൻ താമസിച്ചു. തിരുമേനിയും വീട്ടുകാരും തലയിണയുടെ നീളത്തിലും, ഞാൻ അതിന്റെ വിലങ്ങിലും കിടന്നു. പാതിരാവായപ്പോൾ തിരുമേനി എഴുന്നേറ്റു. ഉറക്കിന്റെ മയക്കം നീക്കുവാൻ അവിടുന്ന് കൈകൊണ്ട് മുഖം തടവുകയായി. എന്നിട്ട് തിരുമേനി .....ان في خلق السموات മുതൽക്കുള്ള ഈ വചനങ്ങൾ അവസാനംവരെ (190-194) ഓതി. പിന്നീട് തിരുമേനി വുളു എടുത്തു നമസ്ക്കരിക്കുവാനായി നിന്നു. ഞാനും അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊണ്ട് അടുത്ത് ചെന്നുനിന്നു. അവിടുന്ന് എന്റെ വലത്തേ ചെവിപിടിച്ചു അവിടുത്തെ വലഭാഗത്തേക്കു നിറുത്തി. പിന്നീട് ഈരണ്ടുവീതമായി പത്തുതറക്അത്തും, പിന്നീട് ഒരു ഒറ്റ റക്അത്തും (വിത്റും)

* ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അമ്പിയാ: 33ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

നമസ്കരിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും സുബ്ഹ് ബാങ്കു വിളിച്ചു. അതോടെ, ലഘുവായ രണ്ട് റക്അത്തും (സുബ്ഹിയുടെ സുന്നത്തും) നമസ്കരിച്ച് പള്ളിയിൽ പോയി സുബ്ഹു നമസ്കാരം നിർവ്വഹിച്ചു.' ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنهما) അന്ന് കുട്ടിയായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ രാത്രി നമസ്കാരം മുതലായവ പഠിച്ചറിയാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവ് അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) അദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞയച്ചതായിരുന്നുവെന്നും ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

സൽബുദ്ധികളും, സത്യവിശ്വാസികളുമായ ചിന്തകൻമാർക്കും ആകാശ ഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിപ്പിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിമിത്തം അവരിൽ പ്രകടമാകുന്ന ഫലമാണല്ലോ മേൽക്കണ്ട അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ. ആ പ്രാർത്ഥനകളെ അല്ലാഹു വിലയിരുത്തുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَٱسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّى لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَـٰمِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ ۖ بَعْضُكُم مِّنۢ بَعْضٍ ۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ وَأُخْرِجُوا۟ مِن دِيَـٰرِهِمْ وَأُوذُوا۟ فِى سَبِيلِى وَقَـٰتَلُوا۟ وَقُتِلُوا۟ لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ ثَوَابًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسْنُ ٱلثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

195 അപ്പോൾ, അവരുടെ റബ്ബ് അവർക്ക് ഉത്തരം നൽകുകയായി: ''ആണോ, പെണ്ണോ ആകട്ടെ, നിങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാളുടെയും പ്രവൃത്തി ഞാൻ പാഴാക്കിക്കളയുകയില്ല;- നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരിൽ നിന്നുള്ളവരാകുന്നു [എല്ലാവരും ഒരുപോലെത്തന്നെയാണ്];- എന്നാൽ, (സ്വരാജ്യം വിട്ട്) ഹിജ്റ പോവുകയും, തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെടുകയും, എൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും, യുദ്ധം ചെയ്യുകയും, കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, തീർച്ചയായും അവർക്ക് അവരുടെ തിന്മകളെ ഞാൻ മൂടിവെച്ചു (മാപ്പാക്കി) കൊടുക്കുകയും, അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ അവരെ ഞാൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. (അതെ) അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലം! അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻെറ പക്കൽ നല്ല പ്രതിഫലം ഉണ്ടു താനും.

---

195 فَاسْتَجَابَ അപ്പോൾ (ഉടനെ) ഉത്തരം നൽകി (നൽകുകയായി), നൽകും. لَهُمْ അവർക്ക്. رَبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ്. أَنِّي لاَ أُضِيعُ ഞാൻ പാഴാക്കുകയില്ലെന്ന്. عَمَلَ عَامِلٍ ഒരു പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻെറയും പ്രവൃത്തി (കർമ്മം). مِّنكُم നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. مِّن ذَكَرٍ ആണായിട്ടുള്ള. أَوْ أُنثَى അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണായിട്ടുള്ള. بَعْضُكُم നിങ്ങളിൽ ചിലർ. مِّن بَعْضٍ ചിലരിൽ നിന്നാകുന്നു. فَالَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുകൂട്ടർ. هَاجَرُوا അവർ ഹിജ്റപോയി. وَأُخْرِجُوا അവർ പുറത്താക്ക (ബഹിഷ്കരിക്ക)പ്പെടുകയും ചെയ്തു. مِن دِيَارِهِمْ തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَأُوذُوا അവർ ഉപദ്രവിക്ക(ദ്രോഹിക്ക)പ്പെടുകയും ചെയ്തു. فِي سَبِيلِي എൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَقَاتَلُوا അവർ യുദ്ധം ചെയ്കയും. وَقُتِلُوا കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. لَأُكَفِّرَنَّ തീർച്ചയായും ഞാൻ മൂടിവെക്കും (മാപ്പാക്കും). عَنْهُمْ അവർക്ക്. سَيِّئَاتِهِمْ അവരുടെ തിൻമകളെ. وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ അവരെ ഞാൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. جَنَّاتٍ ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي നടക്കും, ഒഴുകും. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിഭാഗത്തിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവികൾ. ثَوَابًا പ്രതിഫലം, കൂലിയായിട്ട്. مِّن عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عِندَهُ അവൻെറ അടുക്കലുണ്ട്. حُسْنُ الثَّوَابِ നല്ല കൂലി (പ്രതിഫലം).

അതെ, താമസമന്യെ അല്ലാഹു അവരുടെ പ്രാര്‍ത്ഥന സ്വീകരിക്കും. 'എന്‍റെ അടിയാന്‍മാര്‍ എന്നെപ്പറ്റി നിന്നോട് ചോദിച്ചാല്‍ (പറഞ്ഞേക്കുക): ഞാന്‍ സമീപത്തുള്ളവനാണ്. പ്രാര്‍ത്ഥിച്ചവന്‍റെ പ്രാര്‍ത്ഥനക്ക് ഞാന്‍ ഉത്തരം നല്‍കും.' (2:186) എന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഓരോ ആളും ചെയ്ത നല്ല കര്‍മ്മങ്ങള്‍ക്ക് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം ഞാന്‍ നല്കും. ഒന്നും വൃഥാ പാഴാക്കിക്കളയുകയില്ല. ആണും പെണ്ണുമെന്ന വ്യത്യാസം അതിലില്ല. ആണും പെണ്ണും ചേര്‍ന്നതാണല്ലോ മനുഷ്യവര്‍ഗ്ഗം. കര്‍മ്മങ്ങള്‍ക്ക് ഫലം ലഭിക്കുന്നതില്‍ സ്ത്രീപുരുഷ വ്യത്യാസത്തിന് സ്ഥാനമില്ല. എന്നാല്‍, അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍-അഥവാ അവന്‍റെ ദീനിന്‍റെ വിഷയത്തില്‍-സ്വരാജ്യവും മറ്റും ത്യജിച്ചു പോകേണ്ടി വരുക, സ്വന്തം നാട്ടില്‍ നിന്നും വീട്ടില്‍ നിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടുക, അക്രമ മര്‍ദ്ദനങ്ങള്‍ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുക, യുദ്ധം നടത്തുക, കൊല്ലപ്പെടുക മുതലായ ത്യാഗങ്ങള്‍ സഹിക്കേണ്ടി വരുന്നവര്‍ക്ക് പ്രത്യേക പദവികള്‍ ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ പാപങ്ങളും തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും ഞാന്‍ വിട്ടു പൊറുത്തുകൊടുക്കും. അത്യാനന്ദകരമായ സ്വര്‍ഗ്ഗീയജീവിതം നല്‍കി അവരെ ഞാന്‍ ആദരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് അവര്‍ക്ക് നല്‍കുന്ന ഉത്തരത്തിന്‍റെ താല്‍പര്യം. ഏറ്റവും നല്ലതും ഉന്നതവുമായ പ്രതിഫലങ്ങള്‍ തയ്യാറുള്ളത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പക്കല്‍ മാത്രമാണല്ലോ. (**و الله عنده حسن الثواب**)

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى ٱلْبِلَٰدِ ﴿١٩٦﴾

196 (നബിയേ) അവിശ്വസിച്ചവര്‍ രാജ്യങ്ങളില്‍ സ്വൈര വിഹാരം കൊള്ളുന്നത് നിന്നെ വഞ്ചിച്ചു കളയരുത്.

مَتَٰعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾

197 തുച്ഛമായ ഒരു സുഖാനുഭവമത്രെ (അത്). പിന്നെ, അവരുടെ സങ്കേതം 'ജഹന്നം' [നരകം]ആകുന്നു. അതെത്രയോ ചീത്ത വിരിപ്പ്!

لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾

198 എന്നാല്‍, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിച്ചു വന്നവരാകട്ടെ,-അവര്‍ക്ക് അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികള്‍ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വര്‍ഗങ്ങളുണ്ട്; അതില്‍ (അവര്‍) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. (അതെ) അല്ലാഹുവിന്‍റെ പക്കല്‍ നിന്നുള്ള സല്‍ക്കാരം! അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടുക്കല്‍ ഉള്ളതാവട്ടെ, പുണ്യവാന്‍മാര്‍ക്ക് ഏറ്റവും ഉത്തമമാകുന്നു.

196 لاَ يَغُرَّنَّكَ തീര്‍ച്ചയായും നിന്നെ വഞ്ചിക്കരുത്, ചതിപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. تَقَلُّبُ തിരിഞ്ഞുമറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കല്‍ (സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളല്‍). الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ. فِي الْبِلاَدِ രാജ്യങ്ങളില്‍ (നാട്ടിലൂടെ). **197** مَتَاعٌ അനുഭവ (സുഖഭോഗ-ഉപയോഗ-സാമാന)മാണ്. قَلِيلٌ തുച്ഛമായ. ثُمَّ പിന്നീട്. مَأْوَاهُمْ അവരുടെ സങ്കേതം, പ്രാപ്യസ്ഥാനം. جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു. وَبِئْسَ എത്രയോ ചീത്ത. الْمِهَادُ (ആ) വിരിപ്പ്, വിതാനം. **198** لَكِنِ എന്നാല്‍, എങ്കിലും. الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷിച്ചവര്‍. رَبَّهُمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. لَهُمْ അവര്‍ക്കുണ്ട്. جَنَّاتٌ സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍. تَجْرِي നടക്കും, ഒഴുകും. مِن تَحْتِهَا അതിന്‍റെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ. الْأَنْهَارُ നദികള്‍. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിട്ട്. فِيهَا അതില്‍. نُزُلاً (വിരുന്ന്) സല്‍ക്കാരം. مِّن عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പക്കല്‍നിന്നുള്ള. وَمَا عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പക്കലുള്ളത്. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്. لِّلْأَبْرَارِ പുണ്യവാന്‍മാര്‍ക്ക്.

സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികൾ അവരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം ഈ ലോകത്ത് സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുന്നതും, സുഖജീവിതം നയിക്കുന്നതും കണ്ട് ആരും വഞ്ചിതരാകേണ്ട തില്ല. ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയുടെയും സ്നേഹത്തിൻെറയും ലക്ഷണമോ മാനദണ്ഡമോ അല്ല അതെല്ലാം കേവലം തുച്ഛവും താൽക്കാലികവുമായ ഒരനുഭവം മാത്രമാകുന്നു. പിന്നീടവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നത് അങ്ങേഅറ്റം വഷളായ നരക ശിക്ഷയായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ച്കൊണ്ട് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന ആളുകൾക്കാകട്ടെ-ഈ ജീവിതത്തിൽ അവരുടെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയായിരുന്നാലും ശരി – സുഖസമ്പൂർണ്ണവും അനുഗൃഹീതവുമായ സ്വർഗ്ഗമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ സന്നിധിയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സൽക്കാരമത്രെ അത്. അതാകട്ടെ, ശാശ്വതവുമാകുന്നു. പുണ്യവാളൻമാരായ ആളുകൾക്ക് അല്ലാഹു ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രതിഫലത്തേക്കാൾ നന്നായ ഒരു പ്രതിഫലം വേറെയില്ല.

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ لَمَن يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَـٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۗ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾

199 നിശ്ചയമായും വേദക്കാരിൽ (തന്നെ) ഉണ്ട് ചിലർ: അല്ലാഹുവിനു താഴ്മ ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിലും, നിങ്ങളിലേക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും അവരിലേക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു: അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' [വചനം]കൾക്കു അവർ അൽപമായ വില വാങ്ങുകയില്ല. അക്കൂട്ടർ– അവർക്ക് അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ അവരുടേതായ കൂലിയുണ്ട്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നവനാകുന്നു.

---

199 وَإِنَّ നിശ്ചയമായും. مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽനിന്നുണ്ട്. لَمَن يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്ന ചിലർ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക്. وَمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. خَاشِعِينَ താഴ്മ (ഭക്തി) കാണിക്കുന്നവരായികൊണ്ട്. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവിനോട്. لاَ يَشْتَرُونَ അവർ വാങ്ങുകയില്ല. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾക്ക് (പകരം). ثَمَنًا വില. قَلِيلاً തുച്ഛമായ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. أَجْرُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം. عِندَ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَرِيعُ വേഗമുള്ളവനാണ്. الْحِسَابِ വിചാരണ, കണക്ക് നോക്കൽ.

വേദക്കാരെയും, കപട വിശ്വാസികളെ (മുനാഫിഖുകളെ)യും സംബന്ധിച്ചു ഈ സൂറത്തിൽ ഇതിന്മുമ്പ് പല പരാമർശങ്ങളും ആക്ഷേപങ്ങളും കഴിഞ്ഞു. കപട വിശ്വാസികളിൽപെട്ട ഏതോ ചില വ്യക്തികളെയെങ്കിലും ആ ആക്ഷേപങ്ങളിൽനിന്ന് അല്ലാഹു ഒഴിവാക്കി പ്രസ്താവിക്കുകയോ സൂചിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. കാരണം കപടൻമാർ എപ്പോഴും കപടൻമാർതന്നെ. എന്നാൽ, വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ പൊതുവെ അല്ലാഹുവിൻെറ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കെല്ലാം വിധേയരാണെങ്കിലും-അതേ സമയത്ത് – ചുരുക്കം ചില നല്ല വ്യക്തികളും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരിൽ ഇല്ലാതില്ല. അവരെപ്പറിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അവർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളുവെന്ന ശാഠ്യക്കാരല്ല. അവർ അല്ലാഹുവിലും, ഖുർആനിലും, നബി (ﷺ) യിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരും, അല്ലാഹുവിനോട് ഭയഭക്തിയുള്ളവരുമാകുന്നു. മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നതുപോല, ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സത്യത്തെ മൂടിവെക്കുകയോ, മാറ്റിമറിക്കുകയോ, ദുർവ്യഖ്യാനം നടത്തുകയോ അവർ ചെയ്യാറില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള വ്യക്തികൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രത്യേകമായ പ്രതിഫലം ഉണ്ടായിരക്കുമെന്നും, അവർ പുണ്യവാൻമാരാണെന്നും, അവരുടെ വിചാരണ വേഗം തീർത്ത് അവർ അർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലം

നൽകുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ലെന്നും അല്ലാഹു അവർക്ക് സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു.

നിങ്ങളിലേക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും-അഥവാ ഖുർആനിലും-അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് വേദക്കാരിൽനിന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയും, നബി(ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത വ്യക്തികളാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ, ഇതുപോലെയുള്ള ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെ മുമ്പും പിമ്പും ഒഴിവാക്കി ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ട് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും രക്ഷയുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതായി തട്ടിമൂളിക്കാറുള്ളതിന്റെ പൊള്ളത്തരം ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിന്റെ സാരം: 'മൂന്നു കൂട്ടർക്കു അല്ലാഹു അവരുടെ കൂലി രണ്ടുമടങ്ങ് നൽകുന്നതാണ്. അതായത്, വേദക്കാരിൽ നിന്ന് തന്റെ പ്രവാചകനിലും, എന്നിലും വിശ്വസിച്ചവനും; അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമയും തന്റെ യജമാനനോടുള്ള കടമയും നിർവ്വഹിച്ച അടിമയും; സ്വന്തം അടിമ സ്ത്രീക്കു നല്ലപോലെ അറിവും മര്യാദയും ശീലിപ്പിച്ചശേഷം അവളെ സ്വതന്ത്രയാക്കി വിടുകയും, പിന്നീടവളെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവനും.' (ബു; മു.)

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱصْبِرُوا۟ وَصَابِرُوا۟ وَرَابِطُوا۟ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

200 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുവിൻ, ക്ഷമയിൽ മികവ് കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, കെട്ടിക്കാത്തു (തയ്യാറെടുത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

---

200 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസച്ചവരെ. اصْبِرُوا ക്ഷമിക്കുവിൻ, സഹിക്കുവിൻ. وَصَابِرُوا ക്ഷമയിൽ മുന്നിടുക (മികവ്-മൽസരം കാട്ടുക)യും ചെയ്യുവിൻ. وَرَابِطُوا കെട്ടികാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاتَّقُوا الله അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആയേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. تُفْلِحُونَ വിജയം പ്രാപിക്കുക.

സത്യവിശ്വാസികൾ അറിയുകയും പഠിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടുന്ന അനേകം വിഷയങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം, അവയുടെ ഒരു രത്നച്ചുരുക്കമെന്നോണം, കേവലം നാലു വാക്കുകൾ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നാലു ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്തു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. സ്വന്തം ദേഹങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെടാത്ത മറ്റുള്ളവരോട് ബന്ധപ്പെട്ടത്, അല്ലാഹുവിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടത് എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നുതരം വിഷയങ്ങളാണ് മനുഷ്യർക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ളത്. ഈ മൂന്നു തുറയിലും മനുഷ്യൻ കൈകൊള്ളേണ്ടുന്ന നിലപാടിന്റെ ആകെ സാരം ഈ ഉപദേശങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വശത്തിലൂടെ പറഞ്ഞാൽ, ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ വിജയ മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ സാരാംശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരുവചനമാണിത്. **يا ايها الذين امنوا** (വിശ്വസിച്ചവരേ) എന്ന സംബോധനയോടുകൂടി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

(1) **اصبروا** (നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുവിൻ) അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമോപദേശങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിലും, കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലും, ആപത്തുകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും നേരിടുന്നതിലുമെല്ലാം തന്നെ, ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളണമെന്ന് താൽപര്യം. വ്യക്തിപരമായ എല്ലാ തുറകളെയും ബാധിക്കുന്നതാണ് ഈ ഉപദേശം. (2) **وصابروا** (ക്ഷമയിൽ മികവ് കാണിക്കുവിൻ). കുടുംബങ്ങൾ, അയൽക്കാർ, സ്വജനങ്ങൾ, എതിർ കക്ഷികൾ, സഖ്യകക്ഷികൾ, മനുഷ്യരും പിശാചുക്കളും അടങ്ങുന്ന ശത്രുക്കൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും നേരിട്ടേക്കാവുന്ന എല്ലാതരം ഉപദ്രവങ്ങളിലും, ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും അവരെ

ക്കാളേറെ ക്ഷമയിൽ മികച്ചു നിൽക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ഉൽസാഹം കാണിക്കണം എന്നു താൽപര്യം. യുദ്ധങ്ങളിലും, ശത്രുക്കളുമായുള്ള ഏറ്റുമുട്ടുലുകളിലും എതിർ കക്ഷിയെ ഭയപ്പെടുത്തുമാറ് സ്ഥിര ചിത്തതയും ധൈര്യവും പ്രകടമാക്കലാണ് ഈ തുറയിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന വശം. (3) ورابطوا (കെട്ടിക്കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ). അതായത്, പുറമെനിന്ന്-വിശേഷിച്ചും ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നു-ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ആക്രമണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജാഗരൂകരായിക്കൊണ്ടും, അവയെ നേരിടുവാൻ സദാ തയ്യാറെടുത്തുകൊണ്ടുമിരിക്കണം എന്നു സാരം. رباط (റിബാത്വ്) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ് ഈ ക്രിയാ രൂപം. അതിർത്തി സംരക്ഷണത്തിനും, ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണങ്ങളെ നിരീക്ഷച്ചറിയുന്നതിനും വേണ്ടി കുതിരപ്പടയുമായി അതിർത്തി പ്രദേശങ്ങളിൽ കെട്ടിക്കാത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയെന്ന ഒരു സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലാണു ഈ വാക്കു അധികവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഒരു പ്രധാന വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് പുറം കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തിലും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നു താഴെ കാണുന്ന ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ മുൻനിർത്തി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കയാണ്. രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ഉപദേശങ്ങൾ പുറമെ നിന്നുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങളിലും കരണീയം തന്നെ. നബി (ﷺ) തിരുമേനി പറയുന്നു: 1. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു ദിവസത്തെ 'രിബാത്വ് ' (കെട്ടിക്കാത്തിരിപ്പു) ഇഹലോകത്തെയും, അതിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവയെയുംകാൾ ഉത്തമമായതാകുന്നു(ബുഖാരി). 2. ഒരു രാവും പകലും 'രിബാത്വ് ' നടത്തുന്നത് ഒരു മാസത്തെ നോമ്പിനെയും, (രാത്രി) നമസ്കാരത്തെയുംകാൾ ഉത്തമമായതാകുന്നു. അവൻ അതിൽ മരണപ്പെട്ടാൽ അവൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തി(യുടെ ഫലം) അവനു തുടർന്നു ലഭിച്ചികൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണ്....(മു.). മേൽ വിവരിച്ച സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള 'രിബാത്വാ'ണു ഈ നബിവചനങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. (3) പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുകയും, പദവികൾ ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ? (തണുപ്പുപോലെയുള്ള) അസുഖകരമായ അവസ്ഥകളിലും 'വുളു' നന്നായി ചെയ്യുക, പള്ളികളിലേക്ക് കാലടികൾ (പോക്കുവരവ്) വർദ്ധിപ്പിക്കുക, ഒരു നമസ്കാരത്തിന് ശേഷം മറ്റൊര് നമസ്കാരം കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുക, ഇതത്രെ 'രിബാത്വ്'. (മു; തി.) പൊതുവായ അർത്ഥത്തിലുള്ള രിബാത്വാണ് ഈ ഹദീസിൽ പറഞ്ഞത്.

(4) واتقوا الله (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ) അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി വിലക്കുകൾ അനുസരിക്കുകവഴി അവനോട് ഭയഭക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കൽകൊണ്ട് വിവക്ഷ. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഈ വാക്കിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ നാലു ഉപദേശങ്ങൾ യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് വിജയം-എവിടെയും എപ്പോഴും-സുനിശ്ചിതം തന്നെ. അതാണ് അവസാനത്തെ വാക്കായി അല്ലാഹു ചൂണ്ടക്കാട്ടുന്നത്. لعلكم تفلحون (നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.) അതെ, അതിനുവേണ്ടിയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഈ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതെന്ന് സാരം. و الله الموفق المعين

(اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل)

4. സൂറത്തു ന്നിസാഉ് سورة النساء

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത്– വചനങ്ങൾ 176 – വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 24

വിവിധ തുറകളിലായി വളരെയധികം വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സൂറത്താണിത്. അനന്തരാവകാശനിയമങ്ങൾ പോലെയുള്ള ചില വിഷയങ്ങൾ ഈ സൂറത്തിൻെറ വിശേഷതയാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ തന്നെ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി പരാമർശമുള്ളതിനുപുറമെ, അവരെ സംബന്ധിച്ച പല കാര്യങ്ങളും ഇതിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ സൂറത്തിന് അന്നിസാഉ് (സ്ത്രീകൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

'സൂറത്തുന്നിസാഇലെ അഞ്ചു ആയത്തുകൾ ഇഹലോകം മുഴുവനെക്കാളും എനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണ് ' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) താഴെ കാണുന്ന വചനങ്ങളെ എണ്ണിയതായി ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അതായത്: (1) മഹാപാപങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം മറ്റു തിൻമകൾക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പ് നൽകുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന 31–ാം വചനവും, (2) അല്ലാഹു അണുവോളം അനീതി ചെയ്കയില്ലെന്നും, ഓരോ നൻമയെയും അവൻ ഇരട്ടിപ്പിച്ചു വ ലുതാക്കുമെന്നും കാണിക്കുന്ന 40–ാം വചനവും, (3,4) ശിർക്കല്ലാത്ത പാപങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്ന 48ഉം 116ഉം വചനങ്ങളും, (5) വല്ല തിൻമയോ, സ്വന്തം ദേഹങ്ങളോട് അക്രമമോ ചെയ്യുന്നവർ പാപമോചനം തേടിയാൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കുമെന്നു കാണിക്കുന്ന 110–ാം വചനവും, ഹാകിം (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച രിവായത്തിൽ ഈ അവസാനത്തെ വചനത്തിൻെറ സ്ഥാനത്ത് 64–ാം വച നമാണുള്ളത്. കൂടാതെ, 'സൂറത്തുന്നിസാഇലെ എട്ടു ആയത്തുകൾ ഈ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇഹലോകത്തെക്കാൾ ഉത്തമമാണ്' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇബ്നുഅബ്ബാ സ് (ﷺ) ൽ നിന്നു മറ്റൊരു രിവായത്തും ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മേൽകണ്ട അ ഞ്ചു വചനങ്ങൾക്ക് പുറമേ, 26, 27, 28 എന്നീ വചനങ്ങളും കൂടിയാണ് അതിൽ അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ വചനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറ അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹ ത്തെയും, അളവറ്റ കാരുണ്യത്തെയും കുറിക്കുന്നവയാകുന്നു. അവ മനുഷ്യർക്കു വമ്പിച്ച സ ൽപ്രതീക്ഷയും ആവേശവും ജനിപ്പിക്കുന്നവയുമാണ്. ഇതാണീ പ്രസ്താവനകൾക്ക് കാരണം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമ കാരുണ്യകനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ وَخَلَقَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا وَبَثَّ مِنۡهُمَا رِجَالٗا كَثِيرٗا وَنِسَآءٗۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِي تَسَآءَلُونَ بِهِۦ وَٱلۡأَرۡحَامَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيۡكُمۡ رَقِيبٗا ﴿١﴾

1 ഹേ, മനുഷ്യരെ, ഒരേ ആത്മാവിൽ [ആളിൽ] നിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനായ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; അതിൽ നിന്നു തന്നെ അതിൻെറ ഇണയെ സൃഷ്ടി ക്കുകയും, ആ രണ്ടാളിൽ നിന്നുമായി ധാരാ ളം പുരുഷൻമാരെയും, സ്ത്രീകളെയും വ്യാ പിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത (റബ്ബിനെ); യാതൊരു വൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ചോദി ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ അല്ലാഹുവിനെ യും, കുടുംബബന്ധങ്ങളെയും സൂക്ഷിക്കു വിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.

---

1 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ, മനുഷ്യരേ. اتَّقُوا رَبَّكُمُ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ (രക്ഷിതാവിനെ) സൂക്ഷിക്കുവിൻ. الَّذِي خَلَقَكُم നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനായ. مِّن نَّفْسٍ ഒരു ആത്മാവിൽ (ദേഹത്തിൽ-ആളിൽ) നിന്ന്. وَاحِدَةٍ ഒരേ, ഒന്നായ. وَخَلَقَ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. مِنْهَا അതിൽനിന്നു (തന്നെ). زَوْجَهَا അതി

ന്‍െറ ഇണയെ ഭാര്യയെ. وَبَثَّ വ്യാപിപ്പിക്കുക (പരത്തുക-വിതരണം ചെയ്യുക)യും ചെയ്തു. مِنْهُمَا അവര്‍ രണ്ടാളില്‍നിന്നും. رِجَالاً പുരുഷന്‍മാരെ. كَثِيرًا വളരെ, ധാരാളം. وَنِساءً സ്ത്രീക ളെയും. وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. اللهَ الَّذِي യാതൊരു അല്ലാഹുവിനെ. تَسَآءَلُونَ നിങ്ങളന്യോന്യം ചോദിക്കുന്നു. بِهِ അവനെക്കൊണ്ടു, അവന്‍െറ പേരില്‍. وَالْأَرْحَامَ കുടുംബ (ര ക്ത) ബന്ധങ്ങളെയും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേല്‍, നിങ്ങളില്‍. رَقِيبًا മേല്‍നോട്ടം ചെയ്യുന്നവന്‍.

يا ايها الناس اتقوا ربكم (ഹേ, മനുഷ്യരെ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍) എന്ന വാക്യം കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന രണ്ടു സൂറത്തുകളുള്ളതില്‍ ഒന്നാമത്തേതാണിത്. മറ്റേത് സൂറത്തുല്‍ ഹജ്ജുമാകുന്നു. ഇവിടെ തുടര്‍ന്നു വിവരിക്കുന്നത് മനുഷ്യ വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍െറ ഉല്‍ഭവത്തെ കുറിച്ചാണ്. അവിടെയാകട്ടെ അന്ത്യനാളിനെപ്പറ്റിയുമാകുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ഉല്‍ഭവവും തുടക്കവും നോക്കിയാലും, അവരുടെ ഒടുക്കവും മടക്കവും നോക്കിയാലും അല്ലാഹു അല്ലാതെ അവര്‍ക്ക് വേറെ രക്ഷിതാവില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിക്കല്‍ മനുഷ്യന്‍െറ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള കടമയാണെന്നും ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

خلق (സൃഷ്ടിക്കല്‍) എന്ന വാക്ക് ശൂന്യതയില്‍നിന്നു അസ്തിത്വം നല്‍കുക എന്ന അര്‍ത്ഥ ത്തിലും, ഒരു വസ്തുവില്‍നിന്നു മറ്റൊരു വസ്തുവിനു രൂപം നല്‍കുക എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. **خلق السموات والارض** (അവന്‍ ആകാശ ഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ആദ്യത്തെ അര്‍ത്ഥത്തിലാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിത്തന്നെ വേറെ സ്ഥലത്തു **بديع السموات والارض** (ആകാശ ഭൂമികളെ നവീനമായുണ്ടാക്കിയവന്‍-2:117) എന്നും പറഞ്ഞിരി ക്കുന്നതില്‍ നിന്ന് ഇതു വ്യക്തമാകുന്നു. ഇവിടെ **خلقكم من نفس واحدة** (നിങ്ങളെ ഒരേ ആത്മാവില്‍-ആളില്‍-നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു) എന്നു പറഞ്ഞതു രണ്ടാമത്തെ അര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള സൃഷ്ടിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാകുന്നു. ഇമാംറാസീ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഈ **نفس** (ആത്മാവു) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, മനുഷ്യ പിതാവായ ആദം (عليه السلام) നബിയാണെന്നുള്ളതില്‍ മുസ്ലിംകള്‍ക്കിടയില്‍ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. മനുഷ്യസമുദായത്തെ ആകമാനം ഉള്‍പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് **يا ايها الناس** (ഹേ, മനുഷ്യരേ) എന്ന സംബോധനയോടു കൂടിയാണല്ലോ അല്ലാഹു ഈ വിഷയം ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നത്. മനുഷ്യ സമുദായത്തെ മുഴുവന്‍ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഇതുപോലെ **يابني ادم** (ആദമിന്‍െറ സന്തതി കളെ) എന്നു ഖുര്‍ആനിലും മറ്റും പറയപ്പെടാറുള്ളതും അതുകൊണ്ടാണ്. മനുഷ്യനു **ادمى** (ആദം വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍പെട്ടവന്‍) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും അതുകൊണ്ടുതന്നെ. മനുഷ്യരായ നിങ്ങളെ അല്ലാഹു ഒരേ ആത്മാവില്‍ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തി എന്നു പറഞ്ഞശേഷം അതെങ്ങിനെ പ്രയോഗത്തില്‍ വരുത്തിയെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: അതെ, **وخلق منهازوجها وبث منهما الخ** (അതില്‍ നിന്നു തന്നെ അതിന്‍െറ ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവര്‍ രണ്ടുപേരില്‍ നിന്നുമായി ധാരാളം പുരുഷന്‍മാരെയും, സ്ത്രീകളെയും വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.) ഇണകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മനുഷ്യമാതാവായ ഹവ്വാഉ് (عليها السلام) ആണെന്നും, സ്ത്രീപുരുഷന്‍മാരാകുന്ന ഇണകളുടെ സമ്പര്‍ക്ക ത്തില്‍ നിന്നാണ് മനുഷ്യന്‍ പെറ്റുപെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും പറയേണ്ടതില്ലോ.

ആദം (عليه السلام) നബിയെ മണ്ണില്‍നിന്നാണ് സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് (3:59ലും മറ്റും) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ ഉല്‍പത്തിയെപ്പറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ ഇണയെ സൃഷ്ടിച്ചത് അദ്ദേഹത്തില്‍ നിന്നാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. **وخلق منها زوجها** (ആ ആത്മാവില്‍നിന്ന് അതിന്‍െറ ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു) എന്ന വാക്യത്തിന്‍െറ അര്‍ത്ഥം ആദമാകുന്ന ആ ആത്മാവിന്‍െറ ഇണയെ അതില്‍ നിന്നുതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തി എന്നാണല്ലോ. എന്നാല്‍, അദ്ദേഹത്തില്‍ നിന്ന് ഇണയെ സൃഷ്ടിച്ചതെ ങ്ങിനെയാണെന്നു തീര്‍ത്തുപറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ല. ആദം (عليه السلام)നെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോള്‍ അദ്ദേഹത്തിനു തക്കതായ ഒരു ഇണ ഇല്ലായ്കയാല്‍ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ഗാഢനിദ്ര

നൽകിയെന്നും, ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു വാരിയെല്ലെടുത്ത് ആ എല്ലിനെ ഒരു സ്ത്രീയാക്കി സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നുമാണ് ബൈബ്ൾ (ഉൽപത്തി:2ൽ21-23) പറയുന്നത്. ബൈബിളിന്റെ പ്രസ്താവനയെ ആധാരമാക്കി ഇത് ഉറപ്പിക്കുവാൻ വയ്യ. കാരണം, അതിലെ സത്യവും അസത്യവും വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എങ്കിലും ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ സത്യമുണ്ടെന്നു തോന്നിക്കുന്ന പ്രബലമായ ഒരു നബിവചനം നിലവിലുണ്ട്. സ്ത്രീകളോട് നല്ല നിലയിൽ പെരുമാറുവാൻ ഒസിയ്യത്ത് ചെയ്തുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: “فانهن خلق من ضلع (رواه الشيخان) (....കാരണം, അവർ വാരിയെല്ലിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” (ബു; മു.) ഈ ഹദീസിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരും പറയുന്നത് ആദം (عليه السلام) ന്റെ വാരിയെല്ലിൽ നിന്നാണ് ഹവ്വാഉ് (عليها السلام) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് എന്നാകുന്നു. ഹദീസിന്റെ വാചകം നേർക്കുനേരെ നോക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നതും അങ്ങിനെയാണ്. അതേ സമയത്ത് നബി (ﷺ) അതൊരു ഉപമാലങ്കാര രൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഹദീസിലെ തുടർന്നുള്ള വാചകങ്ങൾ നോക്കുക:.........وان أعوج شيى من الضلع اعلاه (വാരിയെല്ലിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വളഞ്ഞതു അതിൽ മേലെയുള്ളതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിനെ ചൊവ്വാക്കി നിർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം നീ അതുപൊട്ടിക്കേണ്ടിവരും. അതിനെ അതിന്റെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കുന്ന പക്ഷം അതു വളഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും.) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വാരിയെല്ലിൽ നിന്നാവട്ടെ, അല്ലാതിരിക്കട്ടെ, ഹവ്വാഇനെ സൃഷ്ടിച്ചതു ആദം (عليه السلام) എന്ന ആളിൽ നിന്നാണെന്നു തീർത്തു പറയാം. വാരിയെല്ലിൽ നിന്നാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവില്ലെങ്കിലും ആ അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നു വിധി കൽപിക്കുവാനും തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. و الله اعلم

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ മറ്റൊരഭിപ്രായമുള്ളത് അബൂമുസ്ലിം ഇസ്ഫഹാനീ (رحمه الله) യുടേതാകുന്നു. خلق منها زوجها എന്ന വാക്യത്തിനു ای من جنسها (അതായതു അതിന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്) എന്നാണു അദ്ദേഹം അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം മുൻകാലക്കാരായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതക്കളിൽ ഒരാളാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിമേതായ ചില യുക്തി ന്യായങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഒറ്റപ്പെട്ട പല അഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണിത്. ഇക്കാലത്തു ആധുനികപ്രിയരായ ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ അഭിപ്രായത്തെ അനുകരിക്കുകയും അതിനെ പിൻതാങ്ങുമാറുള്ള പുതിയ ന്യായങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും കാണാം. വിമർശനാർഹങ്ങളായ ഏതാനും യുക്തിവാദങ്ങളൊഴിച്ചാൽ അവർക്കു പറയുവാനുള്ള പ്രധാന ന്യായം نفس (നഫ്സു) എന്ന വാക്കു جنس (വർഗ്ഗം) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നത്രെ. 30:21; 16:72; 42 :11; 9:128; 3:164) മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ അതിനു അവർ ഉദാഹരണങ്ങളായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ന്യൂനതകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല.

(1)ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് نفس (നഫ്സു) എന്ന പദമല്ല. അതിന്റെ ബഹുവചനമായ انفس (അൻഫുസ്) എന്നാകുന്നു. ബഹുവചനമായിരിക്കുമ്പോൾ ‘വർഗ്ഗം’ എന്നർത്ഥം വരുന്നതുകൊണ്ടു ഏകവചനത്തിനു ആ അർത്ഥം ഉണ്ടായിക്കൊളളണമെന്നില്ല. മാത്രമല്ല ആ പദത്തിനു അറബി നിഘണ്ടുക്കളിൽ അങ്ങിനെ ഒരർത്ഥം കാണുന്നുമില്ല. ഉണ്ടെന്നു സങ്കൽപിച്ചാൽതന്നെയും ഏകവചനമായ نفس എന്ന വാക്കിന് വർഗ്ഗം എന്നർത്ഥമാകുമ്പോൾ ബഹുവചനമായ انفس നും ‘വർഗ്ഗങ്ങൾ’ എന്നു അർത്ഥമായിരിക്കണെമല്ലോ. ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആ അഞ്ചു ഉദാഹരണങ്ങളിലും ‘വർഗ്ഗങ്ങൾ’ എന്നു അർത്ഥമാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു തീർത്തുപറയാം. ‘ആത്മാവു, ജീവൻ, ദേഹം, വ്യക്തി, ആൾ, സ്വന്തം, സ്വയം, താൻ മനസ്സ്, രക്തം’ എന്നൊക്കെയാണു ‘നഫ്സി’ നു നിഘണ്ടുക്കളിൽ കാണുന്ന അർത്ഥങ്ങൾ. ഈ അർത്ഥങ്ങളൊന്നും ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഉദാഹരങ്ങളിൽ യോജിക്കുകയില്ലെന്ന് ആ ഉദാഹരണങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. ആദ്യത്തെ മൂന്നു ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ ‘നഫ്സു’കളിൽനിന്നുതന്നെ ഇണകളെ സൃഷ്ടിച്ചുതന്നു (خلق لكم من انفسكم ازواجا) എന്നോ, നിങ്ങളുടെ ‘നഫുസു’കളിൽനിന്നുതന്നെ നിങ്ങൾക്കു

ഇണകളെ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു (جعل لكم من انفسكم الخ)എന്നോ ആണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നാലാമത്തേതിൽ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ നഫ്സുകളിൽ നിന്നു ഒരു റസൂൽ വന്നിരിക്കുന്നു (جاء كم رسول من انفسكم) എന്നും, അവസാനത്തേതിൽ അവരുടെ 'നഫ്സു'കളിൽനിന്നു ഒരു റസൂലിനെ അവൻ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു (بعث فيهم رسولا من انفسهم) എന്നുമാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മേൽകണ്ട അർത്ഥങ്ങളൊന്നും ഇവിടങ്ങളിൽ യോജിക്കുകയില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടാണു 'നഫ്സു' കളുടെ സമൂഹമാകുന്ന 'വർഗ്ഗം (جنس)' എന്നു ഇവിടങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. ബഹുവചന രൂപത്തിലല്ലാതെ-ഏകവചനരൂപത്തിൽ- 'നഫ്സു (نفس)' എന്നു വന്നിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ 'വർഗ്ഗം (جنس)' എന്ന് അർത്ഥം നൽകേണ്ടതോ, ആ അർത്ഥം യോജിക്കുന്നതോ ആയ വേറൊരു ഉദാഹരണം കാണുന്നുമില്ല.

(2)അതേ സമയത്തു മറ്റൊരു വചനത്തിൽ يا ايها الناس خلقناكم من ذكر وانثى وجعلناكم شعوبا وقبائل (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളെ നാം ഒരു ആണിൽ നിന്നും ഒരും പെണ്ണിൽനിന്നും സൃഷ്ടിക്കുകയും, നിങ്ങളെ നാം പല ശാഖകളും ഗോത്രങ്ങളും ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) (49:13) എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. മനുഷ്യസമുദായമായ നിങ്ങൾ പല ശാഖകളും ഗോത്രങ്ങളുമാണെങ്കിലും നിങ്ങൾ മുഴുവനും ഒരു ആണിൽനിന്നും ഒരു പെണ്ണിൽനിന്നുമാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നാണല്ലോ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (ﷺ) നബിയിൽ നിന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇണയും മനുഷ്യമാതാവുമായ ഹവ്വാ (ﷺ) യിൽ നിന്നു മാണു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി ഇത്രയധികം വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു തന്നെയാണു ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളിലും അടങ്ങിയ ആശയം. എല്ലാ ജീവ വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഇണകൾ അതാതു വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു തന്നെയാണുള്ളത്. അതുപോലെ, മനുഷ്യരുടെയും ഇണകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണെന്ന വസ്തുത ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയല്ല ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നതെന്നു താൽപര്യം.

'നഫ്സ്' എന്ന വാക്കിന്നു 'വർഗ്ഗം' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ വേറെയും ചില ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു കാണാമെങ്കിലും അവ കേവലം വെറും യുക്തി ന്യായങ്ങളാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവക്ക് അതേരൂപത്തിലുള്ള മറുപടി നൽകി ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഈ വിഷയം വിശ്വാസപരമോ, അനുഷ്ഠാനപരമോ ആയ ഒന്നല്ലെങ്കിലും അബൂമുസ്‌ലിം ഇസ്ഫഹാനി (رحمه الله) യുടെ ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരഭിപ്രായത്തെ ഊന്നു വടിയാക്കിക്കൊണ്ട് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെ പൊതുവെ വിഡ്ഢികളാക്കുമാറുള്ള ചില പ്രസ്താവനകൾ ചിലർ ചെയ്തുകാണുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്രയും സംസാരിച്ചുവെന്നേയുള്ളു.

മനുഷ്യ സമുദായമായ നിങ്ങളെ ഒരേ ആത്മാവിൽ-അഥവാ ആളിൽ-നിന്നു ഉൽപാദിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുകയും, പിന്നീടു അതിൽനിന്നും അതിന്റെ ഇണയിൽ നിന്നുമായി നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞശേഷം, നിങ്ങൾ യാതൊരു അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ-അഥവാ അവനെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടു-അന്യോന്യം ചോദിക്കാറുണ്ടോ ആ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം (واتقوا الله الذي تساءلون به) എന്നു പിന്നെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന രക്ഷിതാവ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാം. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ നിങ്ങൾ പലപ്പോഴും അവനെ മുൻനിറുത്തി പരസ്പരം പലതും ആവശ്യപ്പെടുന്നതും ചോദിക്കുന്നതും. ആ നിലക്ക് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കൽ നിങ്ങളുടെ പ്രകൃത്യായുള്ള ഒരു കടമയാണെന്ന് നിങ്ങൾതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഇതിലടങ്ങിയ സൂചന. 'അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു, അല്ലാഹുവിനെ ഓർത്ത് ഇന്നിന്ന പ്രകാരം ചെയ്തുതരണം, പടച്ചവനെ മുൻനിറുത്തിയാണ് ഞാനിതു പറയുന്നതു' എന്നിങ്ങിനെ മനുഷ്യർ മുൻകാലത്തെന്നപോലെ ഇക്കാലത്തും അന്യോന്യം ചോദിക്കലും

പറയലും പതിവാണല്ലോ. ദൈവവിശ്വാസികളല്ലാത്തവരിൽ നിന്നുപോലും കുടുങ്ങിയ അവസരങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്കുകൾ കേൾക്കുക ദുർല്ലഭമല്ല.

കുടുംബ ബന്ധം പാലിക്കുന്നതിനും, കുടുംബത്തോടു നല്ല നിലക്കു പെരുമാറുന്നതിനും ഇസ്‌ലാമിൽ നൽകപ്പെട്ട പ്രാധാന്യം മറ്റേതൊരു മതത്തിലും നൽകിക്കാണപ്പെടുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നതോടൊപ്പം മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൻമ ചെയ്‌വാൻ ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു കാണാം. ഹദീസിലും പലതും കാണാം. ഈ സൂറത്തിലെ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അനാഥക്കുട്ടികളെയും, ഗാർഹികവും കുടുംബപരവുമായ പല കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു വളരെയധികം പ്രസ്താവനകൾ വരുന്നുണ്ടുതാനും. ആ നിലക്കു കുടുംബ ബന്ധങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒന്നാമത്തെ ഈ വചനത്തിൽതന്നെ പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നത് അനുയോജ്യമായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞതോടു ചേർത്തുകൊണ്ട് കുടുംബബന്ധങ്ങളെയും സൂക്ഷിക്കണം (**والأرحام**) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

الله(അല്ലാഹു) എന്ന നാമത്തോടു ചേർത്തു (**عطف**) കൊണ്ട് **والأرحام** (വൽ അർഹാമ) എന്നു അവസാനത്തെ അക്ഷരത്തിന് അകാരം (**الفتح**) കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള വായനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് മേൽകണ്ട പരിഭാഷയും വ്യാഖ്യാനവും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന വായനയും അങ്ങിനെത്തന്നെ. എങ്കിലും, ആ അക്ഷരത്തിനു ഇകാരം (**الكسر**) കൊടുത്തുകൊണ്ട് 'വൽ അർഹാമി' എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അത് **به** (ബിഹി) എന്നതിലെ സർവ്വനാമത്തോടു ചേർന്നത് (**معطوف**) ആയിരിക്കും. ഈ വായനപ്രാകാരം. 'ഏതൊരു അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിലും കുടുംബബന്ധങ്ങളുടെ പേരിലും നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ' എന്നായിരിക്കും ആ വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥം. അപ്പോഴും അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തോടു ചേർത്തു കുടുംബ ബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിച്ചതിലടങ്ങിയ തത്വത്തിൽ മാറ്റം വരുവാനില്ല.

മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിൻെറ ഉത്ഭവ ചരിത്രം ഓർമ്മിപ്പിച്ചതിൽനിന്നു മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരേ മാതാപിതാക്കളുടെ സന്തതികളായി പിറന്നവരാണെന്നും, എല്ലാവരും ചേർന്നുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച കുടുംബമാണു വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യ സമുദായമെന്നും, അതുകൊണ്ടു അവർ പരസ്പരം സ്നേഹത്തിലും സൗഹാർദ്ദത്തിലും വർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കലും കുടുംബബന്ധം സൂക്ഷിക്കലും ഒരേ ഉദ്ദേശ്യത്തിലല്ല കലാശിക്കുന്നതെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കൽ അവൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, കുടുംബ ബന്ധത്തെ സൂക്ഷിക്കൽ കുടുംബബന്ധമുള്ളവരോടു നന്നായി വർത്തിക്കുന്നത് കൊണ്ടുമാണ് സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടും കുടുംബങ്ങളോടുമുള്ള കടമകളെല്ലാം നിങ്ങൾ പാലിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മ വീക്ഷണം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും അവസാനം മനുഷ്യരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. (**ان الله كان عليكم رقيبا**)

وَءَاتُوا۟ ٱلْيَتَٰمَىٰٓ أَمْوَٰلَهُمْ ۖ وَلَا تَتَبَدَّلُوا۟ ٱلْخَبِيثَ بِٱلطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوٓا۟ أَمْوَٰلَهُمْ إِلَىٰٓ أَمْوَٰلِكُمْ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ﴿٢﴾

2 അനാഥകൾക്ക് അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ നിങ്ങൾ (വിട്ടു) കൊടുക്കുവിൻ. നല്ല (ശുദ്ധമായ) തിനു (പകരം) ദുഷിച്ചതിനെ നിങ്ങൾ മാറ്റിയെടുക്കുകയും ചെയ്യരുത്, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിലേക്ക് (കൂട്ടിച്ചേർത്ത്) അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അത് വലുതായ ഒരു പാതകമാകുന്നു.

2 وَآتُوا നിങ്ങൾ കൊടുക്കുവിൻ. الْيَتَامَى അനാഥകൾക്ക്. أَمْوَالَهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ. وَلاَ تَتَبَدَّلُوا നിങ്ങൾ മാറ്റിയെടുക്കരുത്, പകരമെടുക്കരുത്. الْخَبِيثَ ദുഷിച്ചതിനെ, ചീത്തയെ. بِالطَّيِّبِ നല്ലതിന്, ശുദ്ധമായതിന് (പകരം). وَلاَ تَأْكُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യരുത്. أَمْوَالَهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ. إِلَى أَمْوَالِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിലേക്ക് (കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട്). إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. كَانَ അതാകുന്നു. حُوبًا പാതകം, പാപം. كَبِيرًا വലുതായ.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ, അല്ലാഹുവിനെയും കുടുംബ ബന്ധങ്ങളെയും സൂക്ഷിക്കുവാൻ കൽപിച്ചശേഷം, അതിൻെറ വിശദീകരണമെന്നോണം ഈ വചനം മുതൽ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണല്ലോ അനാഥകളുടെ കാര്യം. അതുകൊണ്ട് അനാഥകളുടെ വിഷയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അനാഥകളുടെ സ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതാണ് ഇതിലെ കൽപനകൾ. അവർ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവരായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി. അതതു കുടുംബങ്ങളിലെ അനാഥകളുടെ കൈകാര്യം മിക്കവാറും ആ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ കയ്ക്കായിരിക്കുമല്ലോ നടക്കുക. ആ നിലക്ക് അനാഥകളുടെ കുടുംബത്തലവൻമാരെയായിരിക്കും ഇതു കൂടുതൽ ബാധിക്കുക എന്നു മാത്രം. പിതാക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ കുട്ടികൾക്കാണ് يتيم (യത്തീം) എന്നു പറയുന്നത്. പ്രായപൂർത്തിയായവർക്കു സാധാരണ ആ പേരു പറയാറില്ല. യത്തീമു (അനാഥ) കളുടെ വിഷയത്തിൽ മൂന്നു കൽപനകളാണ് ഈ വചനത്തിലുള്ളത്:-

(1) അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണം. അതായത്, അവർക്കു പ്രായപൂർത്തിയും തമേടവും എത്തുമ്പോൾ അതുവരെ കൈകാര്യം നടത്തിയിരുന്നവർ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ മടികൂടാതെ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു സാരം. പ്രായപൂർത്തിയാകും മുമ്പോ, ധനം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള തമേടം വരാത്തവർക്കോ ധനം വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നു 5ഉം 6ഉം വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രായപൂർത്തിയും തന്റേടവും വന്ന ശേഷവും വല്ല പ്രത്യേക കാരണവും നിമിത്തം കുട്ടിക്കു സ്വത്തു ഏറ്റു വാങ്ങുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടെങ്കിൽ പോലും അതു വിട്ടുകൊടുത്തേ തീരൂ എന്നില്ല. പക്ഷേ, പിന്നീടുള്ള കൈകാര്യങ്ങൾ കുട്ടിയുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ചും സമ്മതത്തോടുകൂടിയുമായിരിക്കണമെന്നു മാത്രം. (2) നല്ലതിനു പകരം ദുഷിച്ചതിനെ മാറ്റി എടുക്കരുത്. അതായത്, കുറ്റരഹിതവും സംശുദ്ധമായതുമായ നല്ലതിൻെറ സ്ഥാനത്തു കുറ്റകരവും അശുദ്ധവുമായ ചീത്ത വസ്തുക്കളെ സ്വീകരിക്കരുത്. ഇതു പല പ്രകാരത്തിലും വരാം. ഉദാഹരണമായി: അനാഥകളുടെ വക ഉയർന്നതരം വസ്തുക്കളെ ഇങ്ങോട്ടെടുത്ത് അതിൻെറ സ്ഥാനത്തു അതിനെക്കാൾ താഴെക്കിടയിലുള്ളതോ മോശപ്പെട്ടതോ അങ്ങോട്ട് വെക്കുക, അവരുടെ നൻമക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കും ഉതകുന്ന വിധത്തിലല്ലാതെ സ്വന്തം താൽപര്യത്തിനു യോജിച്ച വിധം കൈകാര്യം നടത്തുക, അവർക്കു നഷ്ടമായി പരിണമിക്കുന്ന ക്രയവിക്രയങ്ങൽ നടത്തുക മുതലായവ. (3) അവരുടെ സ്വത്തും സ്വന്തം സ്വത്തുക്കളും ഇടകലർത്തി-സൂക്ഷമതയും കൃത്യവും നോക്കാതെ-ഉപയോഗിക്കരുത്. അവരുടെ ധനം ദുർവ്യയം ചെയ്യലും വകമാറി ചിലവഴിക്കലുമാണിത്. എന്നാൽ, നീതിയും മര്യാദയും തെറ്റാതെ അനാഥകളുമായി കൂട്ടു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു 2:220 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. (കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക) അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കരുത് എന്നു പറയാതെ 'തിന്നരുത്' എന്നു പറഞ്ഞതിലടങ്ങിയ സൂചനയെപ്പറ്റി അൽബഖറയിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്യരുടെ സ്വത്തുക്കൾ-അതാരുടേതായിരുന്നാലും-നിയമാനുസൃതമല്ലാത്തവിധം ഉപയോഗിക്കുന്നത് എപ്പോഴും നിഷിദ്ധവും കുറ്റവും തന്നെ. അതുഅനാഥകളുടെതുകൂടിയാകുമ്പോൾ കൂടുതൽ കടുത്തതും ഗൗരവപ്പെട്ടതുമായിത്തീരുന്നു. അതാണ് انه كان حوبا كبيرا (നിശ്ചയമായും, അതു വലുതായ പാതകമാകുന്നു) എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നത്.

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا۟ فِى ٱلْيَتَٰمَىٰ فَٱنكِحُوا۟ مَا طَابَ لَكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ مَثْنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا۟ فَوَٰحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَلَّا تَعُولُوا۟ ﴿٣﴾

3 അനാഥകളുടെകാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ നീതി മുറ പാലിക്കുകയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടു വെങ്കിൽ, അപ്പോൾ (മറ്റു) സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് നന്നാ (യിത്തോന്നി) യ വരെ ഈരണ്ടും, മുമ്മൂന്നും, നന്നാലുമായി നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. ഇനി, നിങ്ങൾ നീതി പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെ ന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ, ഒരുവളെ (മാത്രം വിവാഹം കഴിക്കുക); അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമ പ്പെടുത്തിയവരെ (സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക). അത്, നിങ്ങൾ (ക്രമം) തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കു വാൻ കൂടുതൽ യോജിച്ചതത്രെ.

---

3 وَإِنْ خِفْتُمْ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ. أَلاَّ تُقْسِطُوا നിങ്ങൾ നീതിമുറ പാലിക്കുകയില്ലെന്ന്. فِي الْيَتَامَى അനാഥകളിൽ, അനാഥകളുടെ കാര്യത്തിൽ. فَانكِحُوا എന്നാൽ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. مَا طَابَ നന്നായത് (നന്നായി തോന്നിയത്), തൃപ്തിയായത്. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنَ النِّسَاءِ സ്ത്രീക ളിൽ നിന്ന്. مَثْنَى ഈരണ്ട് (വീതം). وَثُلاَثَ മുമ്മൂന്നും. وَرُبَاعَ നന്നാലും. فَإِنْ خِفْتُمْ ഇനി നിങ്ങൾ ഭയ പ്പെട്ടെങ്കിൽ. أَلاَّ تَعْدِلُوا നിങ്ങൾ നീതി (മര്യാദ) ചെയ്കയില്ലെന്ന്. فَوَاحِدَةً എന്നാൽ ഒന്നു, ഒരുവൾ. أَوْ مَا مَلَكَتْ അല്ലെങ്കിൽ ഉടമപ്പെടുത്തിയത്. أَيْمَانُكُمْ നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ. ذَلِكَ അത്. أَدْنَى കൂടു തൽ അടുത്തതാണ് (യോജിച്ചതാണ്). أَلاَّ تَعُولُوا നിങ്ങൾ തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കുവാൻ.

ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ഇതവതരിച്ച സന്ദർഭവും പശ്ചാത്തലവും അറിയുന്നത് ആവശ്യമാകുന്നു. മൂന്നു അഭിപ്രായങ്ങളാണു പ്രാധാനമായും ഇതു സംബന്ധിച്ചു ള്ളത്. ഒന്ന് ആയിശ (رضي الله عنها) യിൽനിന്നും, മറ്റൊന്നു ഇബ്നുഅബ്ബാസ് رضي الله عنه ൽനിന്നും, മൂന്നാമത്തേത് സാഈദുബ്നു ജുബൈർ (رضي الله عنه) മുതലായവരിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ആദ്യത്തെ രണ്ടുപേരും പ്രമുഖരായ സഹാബീ പണ്ഡിതൻമാരിൽപെട്ടവരും, മൂന്നാമത്തെ ആൾ പ്രമുഖനായ ഒരു താബിഈ പണ്ഡിതനുമാകുന്നു. ആ നിലക്കും, ഇവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ ഖുർആൻെറ വാചകങ്ങളോടു വളരെ യോജിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ടും മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഈമൂന്നഭിപ്രായങ്ങളും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. ആപേക്ഷികമായി നോക്കുമ്പോൾ, ആയിശാ (رضي الله عنها) പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിനാണു കൂടുതൽ പ്രാബല്യം കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരും അത് അംഗീകരിക്കുന്നതും.

ആയിശാ (رضي الله عنها) യുടെ സഹോദരി പുത്രനായ ഉർവത്തുബ്നു സുബൈർ (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) മുതലായ പല ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഹദീസാണ് ഒന്നാമത്തേത്. അതിൻെറ സാരം, ആയിശാ (رضي الله عنها) യോട് ഈ ഖുർആൻ വചനത്തെ പ്പറ്റി അവരുടെ സഹോദരിയുടെ പുത്രനായ ഉർവത്തു (رضي الله عنه) ചോദിച്ചു; അവർ ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: സഹോദരിപുത്രാ, ഒരു അനാഥപ്പെണ്ണ് അവളുടെ കൈകാര്യകർത്താവിൻെറ അധീനത്തി ലുണ്ടായിരിക്കും. ധനത്തിൽ അവൾക്കും പങ്കുണ്ടായിരിക്കും. അവളുടെ ധനവും സൗന്ദര്യവും അവനെ ആകർഷിക്കും. അങ്ങനെ അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കും. മറ്റ് സ്ത്രീകൾക്കു നൽകുന്നതുപോലെയുള്ള മഹ്ർ (വിവാഹമൂല്യം) ഒന്നും കൊടുക്കാതെ യായിരിക്കും അത്. ഇവരോടു നീതി പാലിക്കുകയും, ഇവർക്കു ഉയർന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള മഹ്ർ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടല്ലാതെ ഇവരെ വിവാഹംചെയ്യരുതെന്നു (ഈ വചനം മുഖേന) അല്ലാഹു വിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരോട്-അഥവാ കൈകാര്യകർത്താക്കളോടു-അനാഥ കളല്ലാത്ത മറ്റു സ്ത്രീകളിൽനിന്നു തങ്ങൾക്ക് പറ്റിയവരെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ

കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്'. (തുടർന്നുകൊണ്ട് 127-ാം വചനത്തിൽ, സ്വത്തും സൗന്ദര്യവും കുറവായതുനിമിത്തം അനാഥകളെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻമടിക്കുന്നതിനെകുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നതായും ആയിശ(ﷺ)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി അവിടെവെച്ചു നമുക്കു സംസാരിക്കാം. (انشاء الله) ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ബലവത്തായ രിവായത്തുകൾ വേറെയും വന്നിട്ടുണ്ട്.

അധീനത്തിലും ബന്ധത്തിലുംപെട്ട അനാഥകളുടെ സ്വത്തോ സൗന്ദര്യമോ ഉന്നം വെച്ച്ു കൊണ്ട് അവരെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും, മഹ്ർ മുതലായ അവരുടെ അവകാശങ്ങളിൽ അവരോടു അനീതി കാണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന പതിവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു وان خفتم انلا تقسطوا في اليتامى (അനാഥകളുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ നീതിമുറ പാലിക്കുകയില്ലെന്നു ഭയപ്പെട്ടാൽ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ ആയിശാ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അവരുടെ പ്രസ്താവന പ്രകാരം ഈ വചനത്തിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും: അങ്ങിനെ അനീതി പ്രവർത്തിച്ചേക്കുമെന്നു കണ്ടാൽ, ആ അനാഥകളെ വിവാഹം ചെയ്തു കൂടാത്തതാണ്. അനാഥകളല്ലാത്ത സ്വതന്ത്രരായ സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു നന്നായി തോന്നുന്ന രണ്ടോ മൂന്നോ നാലോ വീതം-ഇഷ്ടംപോലെ-സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊള്ളാം. സ്ത്രീകൾ വേറെയും ധാരാളമുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ, അവിടെയും നീതി പാലിക്കുകയില്ലെന്ന് ആശങ്ക തോന്നുന്ന പക്ഷം, ഒരു സ്ത്രീയെ മാത്രം വിവാഹം ചെയ്തു കൊള്ളണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള-അടിമകളായ-സ്ത്രീകളെ സ്വീകരിച്ചു കെള്ളേണ്ടതാണ്. അതാണു അക്രമവും, അനീതിയും വന്നു പോകാതിരിക്കുവാനുള്ള നല്ല മാർഗ്ഗം 127-ാം വചനത്തിലെ ചില പരാമർശങ്ങളും, സ്ത്രീകളുടെ മഹ്ർ കൊടുക്കുന്ന വിഷയിത്തിൽ മടിയും പിശുക്കും കാണിച്ചുകൂടാ എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ വരുന്ന നിർദ്ദേശവും ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനു പിൻബലം നൽകുന്നതായി കാണാം.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് ﷺൽ നിന്നു ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നതിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: '(ഇസ്ലാമിന്നു മുമ്പു) ജാഹിലിയ്യത്തിൽ, ഒരാൾ പത്തോ അതിലധികമോ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമായിരുന്നു. അതിൽ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ കയ്യിലുള്ള ധനം തീരുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ അധീനത്തിലുള്ള അനാഥകളുടെ സ്വത്തു ആ ഭാര്യമാരുടെ ചിലവിലേക്കു ഉപയോഗിക്കും. അതുകൊണ്ട് വിവാഹത്തിനു ഒരു പരിധി നിശ്ചയിക്കുകയാണു ഈ വചനം ചെയ്യുന്നത്.' ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) മുതലായവർ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയതിൻെറ സാരമാണിത്. ആയിശാ (ﷺ)യുടെ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരം من النساء- (സ്ത്രീകളിൽനിന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതു അനാഥകളല്ലാത്ത സ്ത്രീകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)ൻെറ ഈ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരം അനാഥകളും അല്ലാത്തവരും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

സഈദുബ്നു ജുബൈർ (ﷺ,) ഖത്താദ: (ﷺ) മുതലായവരിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികളുടെ സാരം ഇതാകുന്നു: 'അനാഥകളുടെ ധനത്തിൽ അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ജാഹില്ലിയ്യാ കാലത്തും വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യമായിരുന്നു. പക്ഷെ, മറ്റു സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ അനീതി കാണിക്കുന്നതിൽ അവർക്കു ആ വെറുപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരാൾ പത്തോ, അധികമോ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കും. അവരോടു നീതി പാലിക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അനാഥകളോടു അനീതി കാണിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ഭയമാണെങ്കിൽ, അതുപോലെ മറ്റുള്ള സ്ത്രീകളോടും നിങ്ങൾ അനീതി കാണിച്ചുകൂടാ എന്നും, അതുകൊണ്ടു നാലുപേരെ മാത്രമേ വിവാഹം കഴിക്കാവൂ എന്നും, അപ്പോഴും നീതി പാലിക്കാനാവില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ഒന്നു കൊണ്ടു മതിയാക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ അടിമസ്ത്രീകളെക്കൊണ്ടു മതിയാക്കണം. എന്നും കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.' ഇബ്നു ജരീർ, ഇബ്നു അബീഹാതിം (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതാണിത്. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണു ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) മുൻഗണന നൽകിക്കാണുന്നത്. എങ്കിലും ഒന്നാമതായി ഉദ്ധരിച്ച ആയിശാ (ﷺ) യുടെ വ്യാഖ്യാനമാണു പല നിലക്കും യുക്തവും കൂടുതൽ സ്വീകാര്യവുമായി തോന്നുന്നതും, ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതും.

ഈ അടുത്ത കാലത്തു ഒരു പണ്ഡിതൻ ഇങ്ങിനെയും ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിനു സാധ്യതയുള്ളതായി പറഞ്ഞു കാണുന്നു: 'അനാഥകളോടു വേണ്ടത്ര നീതി കാണിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു ആവില്ലെങ്കിൽ, ആ അനാഥകൾ ഏതു സ്ത്രീകളോടൊപ്പമാണോ അവരെ വിവാഹം കഴിക്കുക'. ഇതാണദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്ക്. ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യമെന്തെന്നു അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു കാണുന്നുമില്ല. ഏതായാലും ആയത്തിന്റെ വാചകഘടനയും ഈ പ്രസ്താവനയും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തം നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

വളരെ വിചിത്രമായതും, ഇക്കാലം വരെ ഒരു പണ്ഡിതനും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണാത്തതുമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ആധുനിക തൽപരനായ ഒരു പണ്ഡിതൻ ഈയിടെ ഈ വചനത്തിനു നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്: 'അനാഥകളുടെ പരിപാലനത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിത്. വിവാഹകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭമല്ല, അതു നോക്കാത്തതുകൊണ്ടും, അനാഥപരിപാലനത്തിനു ഇസ്ലാം കൽപിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം ഓർക്കാത്തതുകൊണ്ടുമാണ് പലർക്കും ഇവിടെ അമളി കുടുങ്ങിയത്, തന്റെ വ്യാഖ്യാനമാണ് നേർക്കുനേരെയുള്ള വ്യാഖ്യാനം, ബാക്കിയെല്ലാം വളച്ചു തിരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണ് എന്നൊക്കെ തന്റെ പാണ്ഡിത്യം സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ച ആ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'അനാഥകളുടെ പരിപാലനത്തിൽ നീതി പാലിക്കുകയില്ലെന്നു ഭയമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു നന്നായി തോന്നിയ-അഥവാ അനാഥ പരിപാലനത്തിനു പ്രാപ്തരായ-സ്ത്രീകളെ ആവശ്യംപോലെ രണ്ടോ മൂന്നോ നാലോ വിവാഹം കഴിച്ചു നിങ്ങളൊന്നിച്ചു താമസിപ്പിച്ചു കൊള്ളണം. ഇവിടേയും നീതി പാലിക്കുകയില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ഒരു സ്ത്രീയെ മാത്രം വിവാഹം കഴിക്കണം. അതിനു കഴിവില്ലെങ്കിൽ ഈ ആവശ്യാർത്ഥം ഒരു അടിമസ്ത്രീയെയെങ്കിലും വിവാഹം കഴിക്കണം.' വളരെയധികം വലിച്ചു നീട്ടിക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസ്താവനയുടെ ആകെത്തുകയാണിത്. അഥവാ, അനാഥപരിപാലനം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ഉപയുക്തമായ ഒരു മാർഗ്ഗമെന്ന നിലക്കാണ് നാലുവരെ ഭാര്യമാരെ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ അടിമ സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിലല്ലാതെ ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു സാരം. ഈ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി വിധി കൽപിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ചില വസ്തുതകൾ ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു:-

(1)അനാഥ പരിപാലനത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിതെന്നുള്ള വാദം അപ്പടി വകവെക്കുവാൻ നിവൃത്തി കാണുന്നില്ല. സൂറത്തിലെ ആദ്യവചനത്തിൽ അനാഥകളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ഒന്നുംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അവരുടെ സ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ അതിന്റെ കൈകാര്യകർത്താക്കൾ അംഗീകിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില നിർദ്ദേശങ്ങളാണുള്ളത്. സ്വത്തുകൈകാര്യം ചെയ്യലും പരിപാലനവും ഒന്നല്ല താനും. മൂന്നാമത്തേതാണു ഈ വചനം. തുടർന്നുള്ള രണ്ടു വചനങ്ങളിലും അനാഥകളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളല്ല ഉള്ളതും. എന്നിരിക്കെ, അനാഥപരിപാലനത്തെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്നതാണ് ഇവിടത്തെ സന്ദർഭം എന്നു പറയുന്നതിനു വലിയ കഴമ്പില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ സന്ദർഭവും, ആശയവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇവരെക്കാൾ സൗകര്യവും. അറിവും, പ്രാപ്തിയും ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രമുഖ സഹാബീവര്യന്മാരിൽ നിന്നും, താബിഈ പ്രമുഖൻമാരിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടതും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന പടുക്കളായ പണ്ഡിതൻമാർ അംഗീകരിച്ചു വരുന്നതുമായ മേൽ കണ്ട വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ-ഒരു പ്രാകരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ-അവയെല്ലാം തന്നെ അനാഥകളുടെ കാര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവ തന്നെയാണു താനും.

(2)അനാഥപരിപാലനത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാതെ, വിവാഹകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിതെന്നു ധരിച്ചതുകൊണ്ടാണു മുമ്പുള്ളവർക്കൊക്കെ അമളി പിണഞ്ഞതെന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം കുറച്ച് അമിതമായിപ്പോയി.

മുമ്പുള്ള മഹാൻമാരാരും അങ്ങിനെ ധരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, വിവാഹകാര്യവും അനാഥകളുടെ കാര്യവും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നും അവരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ, പുരോഗമ നേച്ഛയുടെ പേരിലും, ആധുനിക താൽപര്യങ്ങൾക്കൊത്ത വിധത്തിലും ഇസ്‌ലാമിലെ ചില സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും നിയമങ്ങളെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനുള്ള വെമ്പലിൽനിന്നു ഉടലെടുത്തതാണു ഈ പുതിയ വ്യാഖ്യാനം, അതിനൊരു അടിത്തറയായിക്കൊണ്ടാണ് മുമ്പുള്ളവർക്കൊന്നും ഈ വചനത്തിൻെറ സന്ദർഭം മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്നും, ഇപ്പോൾ തനിക്കാണതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതെന്നുമുള്ള വാദം. ഏകഭാര്യത്വമാണ് ഇസ്‌ലാമിൻെറ അംഗീകൃത നയം: ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത അടിയന്തര ഘട്ടങ്ങളിൽ നാലുവരെ ഭാര്യമാരെ വിവാഹം ചെയ്യാമെന്ന ഒരു ഇളവു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം: അതാണെങ്കിൽ ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കുകയെന്ന-ഇവരുടെ അടുക്കൽ മിക്കവാറും മനുഷ്യ സാധ്യമല്ലാത്ത-ഒരു ഉപാധിയോടുകൂടിയാണുതാനും എന്നൊക്കെയാണു ഇന്നത്തെ ചില ആധുനിക ചിന്താഗതിക്കാർ സമർത്ഥിക്കാറുള്ളത്. (ഇതിനെപ്പറ്റി വഴിയെ നമുക്കു നിരൂപണം ചെയ്യാം.) ഇതിൽ ഒരുപടി കൂടി മുന്നോട്ട് കടന്ന് ഇദ്ദേഹം തൻെറ സ്വന്തം വകയായി ഇവിടെ ഒരു ഉപാധികൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്. അതായതു ഒന്നിലധികം പേരെ വിവാഹം കഴിക്കണമെങ്കിൽ അത് അനാഥകളെ പരിപാലിക്കുവാനായിരിക്കുകയും വിവാഹം കഴിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകൾ അതിനു പ്രാപ്തരായിരിക്കുകയും വേണമെന്നത്രെ അത്. ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ, അനാഥകളെ പരിപാലിക്കുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യം ഇദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പ് ആരും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും! അത്ഭുതം!!

(3)അനാഥ പരിപാലനത്തിൻെറ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല, ഖുർആനിൻെറ ഭാഷാസാഹിത്യം, അവതരണ സന്ദർഭങ്ങൾ,. അതിനു നബി (ﷺ) യിൽനിന്നോ അവിടുത്തെ ചര്യയിൽനിന്നോ ലഭിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റിയെല്ലാം ഇവരെക്കാൾ അറിയാവുന്നവരും, സൂക്ഷ്മതയിലും സത്യസന്ധതയിലും ഇവരെ വെല്ലുന്നവരുമായ ആ മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർ ഈ വചനത്തിനു നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞതാണെന്നും, തൻെറ വ്യാഖ്യാനമാണു നേർക്ക്നേരെയുള്ളതെന്നുമുള്ള ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ വീരവാദത്തെപ്പറ്റി സൽബുദ്ധിയുള്ളവർ അവർക്കിഷ്ടമുള്ള വിധി കൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഇവരുടെ ഭാഷയിൽ 'നേർക്കുനേരെയുള്ള' ഇത്തരം കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ ഇതുപോലെയും ഇതിലപ്പുറവും പലതും കണ്ടു പരിചയിച്ചവർക്കു ഇതിലൊന്നും പുതുമതോന്നുകയില്ല, ഖുർആൻെറ ആശയങ്ങൾ യഥാവിധി വിവരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, സ്വന്തം ആശയങ്ങൾ ഖുർആൻെറ പേരിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യം പുലർത്തുന്നവർക്ക് ഇങ്ങിനെയൊക്കെ പറയേണ്ടി വന്നേക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്.

ഈ വചനത്തിൻെറ ആദ്യഭാഗത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇതുവരെ നാം സംസാരിച്ചത്. അവസാന ഭാഗത്തിൽ, നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കുകയില്ലെന്നു ഭയപ്പെട്ടാൽ ഒരു സ്ത്രീയെമാത്രം വിവാഹം ചെയ്യുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അടിമസ്ത്രീയെ സ്വീകരിക്കുകയോ വേണം (وان خفتم ان لا تعدلوا فواحدة او ما ملكت ايمانكم) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ഭർത്താവിൽനിന്നു ഭാര്യക്കു ലഭിക്കുവാനവകാശപ്പെട്ട ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം മുതലായ ആവശ്യങ്ങളും, ഭാര്യാഭർത്തൃ ബന്ധങ്ങളും നിറവേറ്റുന്നതിലുള്ള നീതിപാലനമാണുദ്ദേശ്യം. കഴിവുകേടുകൊണ്ടോ മറ്റോ അതു പാലിക്കുവാനാവുകയില്ലെന്ന് കണ്ടാൽ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു നിഷിദ്ധവും ശിക്ഷാർഹവുമാണെന്നു സാരം. വിവാഹത്തിനുശേഷം ഈ വിഷയങ്ങളിൽ നീതി പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ഭാര്യമാർക്കു ഭരണകർത്താക്കളെ സമീപിച്ചു പരിഹാരം തേടാവുന്നതുമാകുന്നു. ഒന്നിലധികം വിവാഹം സാധുവാകുന്നതിനു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഈ ഉപാധി ഗൗനിക്കാതെ ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിച്ചവരും, വിവാഹത്തിനുശേഷം ആ കടമ നിർവ്വഹിക്കാതിരിക്കുന്നവരും അതിൻെറ തിക്തഫലങ്ങൾ ഈ ജീവിതത്തിൽ തന്നെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നാം കാണാറുള്ളതാണല്ലോ. പരലോകശിക്ഷ അതിനു പുറമേ വേറെയും! എന്നാൽ, ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിനു മാനസികമായ ഇണക്ക

ത്തിലും വ്യക്തിപരമായ പ്രേമത്തിലും എല്ലാ ഭാര്യമാരോടും ഓരേ പ്രകാരത്തിലായേ തീരൂ എന്നു നിര്‍ബ്ബന്ധമില്ല. അതു മനുഷ്യ സാധ്യവുമല്ലല്ലോ. അതിലും കഴിയുന്നത്ര സമത്വം പാലിക്കുവാന്‍ ശ്രമിക്കണമെന്നുമാത്രം. അതിലുണ്ടാകുന്ന വ്യത്യാസം മറ്റുള്ള അവകാശങ്ങളില്‍ ഏറ്റക്കുറവു വരുത്തുവാന്‍ കാരണമാവുകയും അരുത്. ഇതിനെപ്പറ്റി 129-ാം വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഹദീസില്‍നിന്നു ഇത് വ്യക്തമാണ്, കൂടുതല്‍ വിവരണം യഥാസ്ഥാനത്തുവെച്ചു കാണാം. انشاء الله

അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഈ ഉപാധി-ഭാര്യമാര്‍ക്കിടയിലുള്ള നീതിപാലനം-സാധിച്ചാല്‍ തന്നെയും ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കല്‍ നിന്ദ്യവും, അപരിഷ്കൃതവുമായ ഒരു ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായമാണെന്നു ഇക്കാലത്തു ചിലരൊക്കെ ധരിച്ചുവശായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയാചാരങ്ങളില്‍ നിന്ന് ഉല്‍ഭവിച്ചതും, ഇന്തോപാശ്ചാത്യന്‍ സംസ്കാരങ്ങളിലൂടെ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചതും, അങ്ങിനെ 'ആധുനിക പരിഷ്കൃതാശയങ്ങളു'ടെ പട്ടികയില്‍ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചതുമായ ഒരു ആശയമത്രെ അത്. അതിനെതിരില്‍ ആരെങ്കിലും വല്ലതും പറയുന്നതുപോലും പഴഞ്ചനും പിന്‍തിരിപ്പനുമായി ത്തീര്‍ന്നിരിക്കുകയാണ് ഇന്ന്. പാശ്ചാത്യന്‍ സംസ്കാര പരിഷ്ക്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി വാതോരാതെ ആക്ഷേപം പറഞ്ഞുവരുന്നവര്‍പോലും പ്രവര്‍ത്തന രംഗത്തു അവ പൊതുവെ അന്ധമായി അനുകരിക്കുന്നവരാണ്. ഇന്നത്തെ പുരോഗമനാശയക്കാരില്‍ പലരും പ്രസ്തുത ആശയത്തിന് ഇസ്ലാമിക ഛായ നല്‍കുവാനും ശ്രമം നടത്താറുണ്ട്. ഖുര്‍ആനെയും, സുന്നത്തിനെയും കുറിച്ചു വേണ്ടത്ര ഗ്രഹിക്കായ്കയും, ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങളുമായി പരിചയമില്ലായ്ക നിമിത്തം സാധാരണക്കാരായ പലരും അവരുടെ വാചാല ശൈലികളില്‍ മയങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിഷയകമായി ഇവര്‍ ചെയ്യാറുള്ള പ്രസ്താവനകളുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'ഇസ്ലാമിന്‍െറ നയം ഏക ഭാര്യത്വമാണ്. ബഹുഭാര്യത്വം ([*]) അതു പാടെ വെറുക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഗത്യന്തരമില്ലാത്ത പരിതസ്ഥിതി നേരിടുമ്പോള്‍, പരമാവധി നാലുവരെ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്ന് ഒരു ഇളവു ഖുര്‍ആന്‍ നല്‍കിയിട്ടുണ്ട്. അതാകട്ടെ, മിക്കവാറും പ്രാപിക്കുവാന്‍ കഴിയാത്ത ഒരു ഉപാധി-ഭാര്യമാര്‍ക്കിടയില്‍ നീതി പാലിക്കുകയെന്ന നിബന്ധന-യോടുകൂടിയാണുതാനും. അതേ സമയത്തു സ്ത്രീകള്‍ക്കിടയില്‍ നീതി പാലിക്കുവാന്‍ നിങ്ങള്‍ക്കു സാധിക്കുകയില്ലെന്നു ഖുര്‍ആന്‍ തന്നെ (4;129) പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോള്‍, ഫലത്തില്‍ 'ഏകഭാര്യത്വമാണ് ഖുര്‍ആന്‍െറ നയം.' ഇങ്ങിനെയാണു ഇവരുടെ വാദത്തിന്‍െറ പോക്ക്. ഇവരില്‍തന്നെ ചിലര്‍ ഇങ്ങിനെയും പറഞ്ഞുകാണും; ഏകഭാര്യത്വമാണു ഇസ്ലാമിന്‍െറ യഥാര്‍ത്ഥ സിദ്ധാന്തം. എന്നാല്‍, അറബികള്‍ക്കിടയില്‍ അനിയന്ത്രിതമായ ബഹുഭാര്യത്വം പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഖുര്‍ആന്‍ അതു പെട്ടെന്നു നിഷിദ്ധമാക്കി പ്രസ്താവിച്ചില്ല. തല്‍ക്കാലം ഈ വചനം മുഖേന ചില ഉപാധികളോടു കൂടി അതു നാലില്‍ പരിമിതമാക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അന്നത്തെ പ്രത്യേക ചുറ്റപാടുകളിലുള്ള അനുമതി മാത്രം പില്‍ക്കാലത്തേക്കു ആ വിധി ബാധകമല്ല.' ഈ രണ്ടു വാദങ്ങളും ഖുര്‍ആന്‍െറയും ഇസ്ലാമിന്‍െറയും നേര്‍ക്കുള്ള കയ്യേറ്റമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഇവയെപ്പറ്റി പ്രമാണങ്ങളുടെയും, ചരിത്രത്തിന്‍െറയും, യുക്തിയുടെയും വെളിച്ചങ്ങളിലൂടെ വിശദമായ ഒരു നിരൂപണത്തിനു മുതിരുന്ന പക്ഷം, അതു വളരെ ദീര്‍ഘിച്ചു പോകുന്നതുകൊണ്ടും, പല പണ്ഡിതന്‍മാരും ഇതിലുള്ള സത്യാവസ്ഥ വിവരിച്ചു കൊണ്ടു പ്രസ്താവനകളും ലിഖിതങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ഇവിടെ അധികമൊന്നും സംസാരിക്കുവാന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. സാമാന്യം ചില സൂചനകള്‍ മാത്രം നല്‍കാം;-

(1)ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ വിവാഹം കഴിക്കല്‍ സ്വതവേ ഒരു ചീത്ത വൃത്തിയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാന്‍ മതപ്രമാണങ്ങളില്‍ നിന്നോ, പ്രവാചകന്‍മാരുടെ ചര്യകളില്‍ നിന്നോ തെളിവു ലഭിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ഏകഭാര്യത്വത്തെ പ്രശംസിക്കുകയോ, ബഹുഭാര്യത്വത്തെ ആക്ഷേപിക്കു

---

[*] ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുക എന്നാണു 'ബഹുഭാര്യത്വം' കൊണ്ടു വിവക്ഷ. ആ വാക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ വളരെയധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കല്‍ എന്നു അതിന് അര്‍ത്ഥമില്ല

കയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു സൂചനപോലും ഖുർആനിലും ഹദീസിലും കാണുകയില്ല. വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഇക്കൂട്ടർ അതു തേടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുമല്ലോ. സഈദുബ്നു ജുബൈർ (رحمه الله) നോടു 'താങ്കൾ വിവാഹം കഴിച്ചുവോ?' എന്നു ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ചോദിക്കയുണ്ടായെന്നും, അദ്ദേഹം 'ഇല്ല' എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുവെന്നും, ബുഖാരി (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. 'എന്നാൽ. താങ്കൾ വിവാഹം കഴിക്കണം. കാരണം, ഈ സമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും ഉത്തമനായ ആൾ കൂടുതൽ ഭാര്യമാരുള്ള ആളായിരുന്നു.' നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഈ പറഞ്ഞത്. ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നതു കേവലം അനഭിലഷണീയമോ താണ സ്വഭാവത്തിൽ പെട്ടതോ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ഒരിക്കലും അങ്ങിനെ പറയുമായിരുന്നില്ല. നാലിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു പ്രത്യേകമായി അല്ലാഹു നൽകിയ ഒരു അനുവാദമാണെന്നു സൂറത്തുൽ അഹ്സാബിൽ അല്ലാഹു തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നബി (ﷺ) യുടെ ഓരോ വിവാഹവും ഓരോ പ്രത്യേക കാരണങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിയായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുണ്ടാകുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ചീത്ത സമ്പ്രദായമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അവൻെറ പ്രവാചകൻെറ ഒരു പ്രത്യേകതയായി ആ ചീത്ത സമ്പ്രദായം എങ്ങിനെ അനുവദിച്ചു കൊടുക്കും?!

(2)ശാരീരികവും ഗാർഹികവുമായ സ്ഥിതിഗതികൾ, സാമൂഹ്യവും നാഗരീകവുമായ ചുറ്റുപാടുകൾ, ജനസംഖ്യയിൽ സ്ത്രീകൾ കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതികൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ ചിലരെങ്കിലും ഏക ഭാര്യാവ്രതം വെടിഞ്ഞു ബഹുഭാര്യത്വം സ്വീകരിക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ടും നല്ലതാണ്. ധാർമ്മികവും, കുടുംബപരവും, സദാചാരപരവുമായ വീക്ഷണത്തോടും, പ്രായോഗിക ബുദ്ധിയോടുകൂടി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ ആവശ്യകത കൂടുതൽ അധികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(3) ബഹുഭാര്യത്വത്തെ ഏറ്റവും അപലപിക്കാറുള്ള നാടുകളിലാണു ധാർമ്മികവും സദാചാരപരവുമായ അരാജകത്വം കൂടുതൽ നടമാടുന്നതെന്നുള്ളത് അനിഷേധ്യമായ ഒരു പരാമാർത്ഥമത്രെ. രണ്ടാമതൊരു ഭാര്യയെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കാരണത്താൽ പരസ്ത്രീകളുമായി വേഴ്ച നടത്തുവാൻ നിർബന്ധിതമാകുകയും, ക്രമേണ മനുഷ്യത്വം നശിച്ച് ജീവിതം മൃഗതുല്ല്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന കാഴ്ച അവിടങ്ങളിൽ ഇന്നു സുലഭമാണ്. പക്ഷേ, ബലാൽക്കാരം നടത്തപ്പെടുന്ന വ്യഭിചാരം മാത്രം കുറ്റകരമായി കണക്കാക്കപ്പെടുകയും ഉഭയ സമ്മതത്തോടെ നടക്കുന്ന സ്ത്രീപുരുഷ ബന്ധങ്ങൾക്കു അംഗീകാരം നൽകപ്പെടുകയും, പ്രേമം-സ്നേഹം-കല മുതലായ മധുരപ്പേരുകളിൽ നടമാടുന്ന തോന്നിയവാസങ്ങൾ പരിഷ്കാര ചിഹ്നങ്ങളായി എണ്ണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളൊക്കെ സമ്മതിക്കുവാൻ വളരെയൊന്നും ആളെ കിട്ടിയെന്നു വരുകയില്ല. പക്ഷെ, ഒരു നീചവൃത്തിക്കു ജനമദ്ധ്യെ ലഭിക്കുന്ന പ്രചാരം കൊണ്ട് അതു നീചവൃത്തിയല്ലാതാകുന്നതല്ല എന്നു ബുദ്ധിയും മനസ്സാക്ഷിയുമുള്ളവർക്കറിയാം.

(4) ബഹുഭാര്യത്വത്തിന്നെതിരായതോ, അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതോ ആയ നിയമങ്ങളോ ചട്ടങ്ങളോ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും, അതു പരക്കെ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ചുറ്റുപാടിൽ, അതുമൂലം സമുദായ മദ്ധ്യെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദുഷ്ഫലങ്ങൾ നിമിത്തം അതിനെ നാലിൽ പരിമിതമാക്കി നിയന്ത്രിക്കുക മാത്രമാണ് ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നത്. ഏക ഭാര്യത്വം മാത്രം നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ചുറ്റുപാടിൽ ബഹുഭാര്യത്വത്തിൻെറ ഒരു പുതിയ നിയമം കൊണ്ടുവരുകയോ, നിലവിലുണ്ടയിരുന്ന ഒരു വഴക്കത്തെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യുകയോ അല്ല ഖുർആൻ ചെയ്തത്. ആ ദുഷ്ഫലങ്ങളിൽ പ്രധാനമായത് ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ നീതിപാലിക്കാതിരിക്കൽ തന്നെ. അതുണ്ടായേക്കുമെന്ന് ആശങ്ക തോന്നുന്ന പക്ഷം ഒരു ഭാര്യ മാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്നു നിഷ്കർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

(5) നീതിപാലിക്കുകയില്ലെന്നു ഭയപ്പെടാതിരിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു വെച്ച ഉപാധി-ഇക്കൂട്ടർ പറയുന്നപോലെ, ബാഹ്യത്തിൽ ബഹുഭാര്യത്വം അനുവദിക്കുന്നതോടുകൂടി ഫലത്തിൽ അതു ഇല്ലാതാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ചെയ്ത ഒരു സൂത്രമൊന്നുമല്ല. മനുഷ്യനു പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു സങ്കൽപ ഉപാധിയും അല്ല അത്. എല്ലാ വിധേനയും പരിപൂർണ്ണമായി നീതി പാലിക്കുക മനുഷ്യ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും കഴിയുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ നീതി പാലിക്കണമെന്നേ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളു. (ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം 129-ാം വചനത്തിൽ വെച്ചുകാണാം. انشاءالله

ഒരു വാസ്തവം ഇവിടെ വിസ്മരിച്ചു കൂടാ. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഈ ഉപാധി വകവെക്കാതെ മുസ്‌ലിംകളിൽ പലരും ഒന്നിലധികം സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. വിവാഹത്തിനുശേഷം ആ ഉപാധി ലംഘിക്കുന്നവരും ധാരാളമുണ്ട്. ഇതു ഖുർആൻെറയോ ഇസ്‌ലാമിമേയോ കുറ്റമല്ല. ഇസ്‌ലാമിൻെറ നിയമാതിർത്തികൾ പലതും മുസ്‌ലിംകളിൽ പലരും ഇന്നു ലംഘിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നത്രെ അത് അതിന് അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ നിശ്ചയമായും ഉത്തരം പറയേണ്ടി വരുകയും ചെയ്യും.

(6) ഖുർആൻ അവതരിച്ചകാലത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ നിയമം അതായിരുന്നു. ആ പരിതസ്ഥിതി ഇന്നില്ലാത്തുകൊണ്ട് ഇന്ന് ബഹുഭാര്യത്വം ആശ്വാസ്യമല്ല. എന്നും മറ്റുമുള്ള ജൽപനങ്ങളെക്കുറിച്ചു തൽക്കാലം ഇത്രമാത്രമേ പറയുവാനുള്ളു: കാലഗതിക്കും, ജനഹിതത്തിനും അനുസരിച്ചു മതമൂല്യങ്ങളും മതനിയമങ്ങളും മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന ഒരു ആഗ്രഹം മാത്രമാണത്. പലിശ, പർദ്ദ, അനന്തരാവകാശം പോലെയുള്ള വേറെ പല വിഷയങ്ങളിലും ഇവർ ഇതുപോലെ ചിലതൊക്കെ പറയാറുള്ളതാണ്. ഇതുസംബന്ധിച്ചു ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും സംസാരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം തോന്നുന്നില്ല.

(7) ഇസ്‌ലാം അനുവദിച്ച ബഹുഭാര്യത്വം-അതിൻെറ നിയമങ്ങളും നിബന്ധനകളും മര്യാദകളും യഥാവിധി പാലിച്ചുകൊണ്ടു-അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും, അതിനു നിയമപരമായോ, നയപരമായോ, പ്രതിബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, ഇന്ന് ലോകത്തു നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധാർമ്മികവും ലൈംഗീകവുമായ അരാജകത്വത്തിൻെറ തേർവാഴ്ചതന്നെ അപ്രത്യക്ഷമാകുമായിരുന്നു.

സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കുകയില്ലെന്നു ഭയപ്പെട്ടാൽ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതും, അതില്ലാത്തപ്പോൾ ഈരണ്ടോ മുമ്മൂന്നോ നന്നാലോ ആവാമെന്നു പറഞ്ഞതും സ്വതന്ത്രകളായ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനുശേഷം 'അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയത്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അടിമസ്ത്രീകളാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അടിമസ്ത്രീകളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചു ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കും, **ما ملكت** (ഉടമപ്പെടുത്തിയത്) എന്ന വാക്ക് ഒന്നിനും കൂടുതൽ എണ്ണത്തിനും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന സ്ഥിതിക്കും അടി മസ്ത്രീകളുടെ എണ്ണം നാലിൽ അധികരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നാണു മനസ്സിലാകുന്നത്. ചില തൽപര കക്ഷികൾ പറയുന്നതുപോലെ, ഒരു സ്വതന്ത്ര സ്ത്രീയെപ്പോലും വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ മാത്രമേ അടിമ സ്ത്രീയെ സ്വീകരിച്ചുകൂടു എന്നുള്ളതിനു തെളിവില്ല. അടിമ സ്ത്രീകളെ സ്വീകരിക്കൽ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന് വിവാഹം മുഖേനതന്നെ, മറ്റൊന്ന് സ്വന്തം ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളവരെ സഹധർമ്മിണികളായി സ്വീകരിക്കുക. രണ്ടായാലും അവൾക്ക് അവനിൽനിന്ന് ഒരുകുട്ടി ജനിക്കുന്നപക്ഷം അവൾക്ക് 'കുട്ടിയുടെ ഉമ്മ' (**ام ولد**) എന്ന സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു. കുട്ടി സ്വതന്ത്രനുമായിരിക്കും. പിന്നീട് അവളെ വിൽക്കുവാൻ പാടില്ല. അവൻെറ മരണത്തോടെ -അതിനു മുമ്പായി അവൾ സ്വതന്ത്രയാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ-അവൾ താനേ സ്വതന്ത്രയാവുകയും

ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ, അടിമസ്ത്രീകൾക്കു സ്വതന്ത്രകളായിത്തീരുവാൻ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒരു മാർഗ്ഗമത്രെ ഇതും.

[അടിമകളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും, യജമാനൻെറ ധർമ്മിണിയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സംബന്ധിച്ചു വിശദ വിവരങ്ങൾ കർമ്മശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും, ഹദീസു വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയേണ്ടതാകുന്നു. അൽപം ചില വിവരങ്ങൾ 24-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വരുന്നുണ്ട്. 'വലങ്കൈ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ' എന്നു അടിമകളെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ള കാരണവും, ആ പ്രയോഗത്തെ ചില തൽപരപ്രിയന്മാർ ദുർവ്യാഖ്യനം ചെയ്തതിനുള്ള മറുപടിയും സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 6-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇസ്‌ലാമിൽ അടിമകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നത് ആർക്കാണെന്നും, അടിമത്വത്തിനുള്ള കാരണങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നും സൂ;മുഹമ്മദ് 4-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും കാണാം. ഇസ്‌ലാമിൽ അടിമത്വം അനുവദിക്കപ്പെട്ടത് സംബന്ധിച്ചു ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നുണ്ടാകാറുള്ള വിമർശനങ്ങളെയും അവർക്കു അരുനിൽക്കുന്ന ചില പണ്ഡിതൻമാർ ചെയ്യാറുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെയും കുറിച്ച് സൂ: അഹ്സാബിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് അതാതിടത്തിൽ നോക്കുക]

ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കുകയില്ലെന്നു ഭയം തോന്നിയാൽ ഒരു ഭാര്യയെയോ അടിമസ്ത്രീകളെയോ സ്വീകരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞശേഷം **ذلك ادنى الا تعولوا** (അതു നിങ്ങൾ ക്രമം തെറ്റാതിരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ യോജിച്ചതാണ്) എന്നു പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഈ വാക്യത്തിന് 'അത് നിങ്ങൾക്കു പ്രാരാബ്ധം വർദ്ധിക്കാതിരിക്കുവാൻ-അഥവാ ദാരിദ്ര്യം പിണയാതിരിക്കുവാൻ-കൂടുതൽ സൗകര്യമായതാണ്' എന്നിങ്ങനെയും ഇമാംശാഫീ (رحمه الله) പോലെയുള്ള ചില മഹാൻമാർ അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായാലും ഒരു സ്വതന്ത്ര സ്ത്രീയെക്കൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ അടിമസ്ത്രീകളെക്കൊണ്ടോ മതിയാക്കുവാൻ കൽപിച്ചതു നിങ്ങളുടെ തന്നെ നൻമക്കു വേണ്ടിയാണ് എന്നത്രെ ഇതു മുഖേന അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

وَءَاتُوا۟ ٱلنِّسَآءَ صَدُقَـٰتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِن طِبْنَ لَكُمْ عَن شَىْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيٓـًٔا مَّرِيٓـًٔا ﴿٤﴾

4 സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ വിവാഹ മൂല്യങ്ങളെ [മഹ്റുകളെ] നിങ്ങൾ പാരിതോഷികമായി (സന്തോഷപ്പെട്ടു) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ഇനി, അതിൽനിന്ന് വല്ലതിനെയും നിങ്ങൾക്ക് അവർ മനസ്സു നന്നായി (തൃപ്തിപ്പെട്ട് വിട്ടു) തരുന്ന പക്ഷം, അത് നിങ്ങൾ മംഗളമായും, സുഖകരമായും, തിന്നു [ഉപയോഗിച്ചു] കൊള്ളുവിൻ.

---

4 وَآتُوا النِّسَاءَ സ്ത്രീകൾക്ക് കൊടക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. صَدُقَاتِهِنَّ അവരുടെ മഹ്റുകൾ, വിവാഹ മൂല്യങ്ങൾ. نِحْلَةً (ഇഷ്ട-ഔപചാരിക-നിർബന്ധ) ദാനമായി, പാരിതോഷികമായി. فَإِن طِبْنَ ഇനി അവർ നന്നായാൽ (തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽ). لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. عَن شَيْءٍ വല്ലതിനെക്കുറിച്ചും. مِّنْهُ അതിൽ നിന്ന്. نَفْسًا മനസ്സ്, മനസ്സാ. فَكُلُوهُ എന്നാൽ നിങ്ങളത് തിന്നു (ഉപയോഗിച്ചു) കൊളളുവിൻ. هَنِيئًا മംഗളമായി (സന്തോഷപൂർവ്വം). مَّرِيئًا സുഖകരമായി

.

വിവാഹവേളയിൽ പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കു നൽകേണ്ടതും, മഹ്ർ (**مهر**) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതുമായ വിവാഹമൂല്യത്തിനു തന്നെയാണു **صدقة** (സ്വദുകഃ) എന്നും പറയുന്നത്. ചിലപ്പോൾ അതിനു **صداق** (സ്വദാഖ്) എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഒരു പ്രതിഫലവും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ മക്കൾക്കോ മറ്റോ നൽകപ്പെടാറുള്ള ഇഷ്ടദാനം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു **نحلة** (നിഹ്‌ലത്ത്)

എന്നു സാധാരണമായി ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ഈ പദത്തിന്റെ ഭാഷാപരമായ പശ്ചാത്തലം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഔപചാരികമായ നിർബ്ബന്ധദാനം എന്നും ഇതിനു അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അനാഥകളുടെയും, ഭാര്യമാരുടെയും കാര്യത്തിൽ നീതി പാലിക്കണമെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അതിനെത്തുടർന്ന് സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങളിൽ പ്രധാന സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന മഹ്റിനെക്കുറിച്ച് ഈ വചനത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

സ്ത്രീകളുടെ മഹ്ർ, സന്തോഷപൂർവ്വം നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു ഇഷ്ടദാനമെന്നോണം-ഒട്ടും മടിയോ പിശുക്കോ കൂടാതെ-അവർക്കു കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്ന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. മഹ്ർ നിശ്ചയിച്ചാൽ തന്നെയും അതുയഥാസമയത്തും യഥാരൂപത്തിലും കൈവിട്ടു കൊടുക്കുവാൻ വൈമനസ്യം കാട്ടുന്ന ഭർത്താക്കളെയും, അതു സ്ത്രീകൾക്കു കൈവിട്ടു കൊടുക്കാതെ അടക്കിവെക്കുന്ന കൈകാര്യ കർത്താക്കളെയും ബാധിക്കുന്ന കൽപനായണിത്. ഈ രണ്ടു സമ്പ്രദായങ്ങളും മുമ്പു ജാഹിലിയ്യാകാലത്തു പതിവുണ്ടായിരുന്നതായി ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണുന്നു. ഇന്നും പലരിലും കാണാവുന്ന ഒരു പതിവുമാണത്. ഭാര്യാഭർത്താക്കളിൽ ഒരാൾ മരണപ്പെട്ടു പിരയുന്നതുവരേക്കും മഹ്ർ കൊടുത്തു തീർക്കാതിരിക്കുകയും, മരിച്ച ആളുടെ അനന്തരാവകാശ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുമ്പോൾ മാത്രം അതിന്റെ കണക്കു പറയുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവും, തമ്മിൽ തെറ്റിപ്പിരിയുമ്പോൾ മാത്രം മഹ്റിനെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കുന്ന പതിവും ഇന്ന് പലരിലും നടപ്പുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കുറ്റകരമാണെന്നും, വിവാഹവേളയിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മഹ്ർ സ്ത്രീകളുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് ആവശ്യപ്പെടാതെത്തന്നെ അവർക്കു മനസ്സഴിഞ്ഞു കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടതാണെന്നും, അവരുടെ പരിപൂർണ്ണ സമ്മതം കൂടാതെ ഭർത്താവിനോ, കൈകാര്യകർത്താക്കൾക്കോ (വലിയ്യിനോ) അതു വിനിയോഗിക്കാവുന്നതല്ലെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ-ചില ആളുകൾ ധരിക്കാറുള്ളപോലെ-സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ ഭാര്യാഭർത്തൃ സമ്പർക്കം ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹകർമ്മം നടക്കുന്ന അതേസമയത്തു തന്നെ മഹ്ർ മുഴുവനും കൊടുത്തു തീർക്കൽ ഒരു നിർബ്ബന്ധനിയമമല്ല. സൂറ: അൽബഖറഃ236, 237 വചനങ്ങളിൽ നിന്നും ഇതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

മഹ്ർ കൊടുത്തു തീർക്കൽ വളരെ കർശനമായ ബാദ്ധ്യതയാണെങ്കിലും സ്ത്രീകൾ അവരുടെ സ്വന്തം മനസ്സാലെ അതിൽനിന്നു വല്ലതും തൃപ്തിപ്പെട്ട് വിട്ട്കൊടുക്കുകയോ, മടക്കിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അതു സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു വിരോധവുമില്ല, അതിൽ മടികരുതേണ്ടതില്ല എന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു.

وَلَا تُؤْتُوا۟ ٱلسُّفَهَآءَ أَمْوَٰلَكُمُ ٱلَّتِى جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمْ قِيَـٰمًا وَٱرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَٱكْسُوهُمْ وَقُولُوا۟ لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٥﴾

5 അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നിലനിൽപു (മാർഗ്ഗം) ആക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതായ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെ നിങ്ങൾ ഭോഷൻമാർക്ക് (വിട്ടു) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അതിലൂടെ [അതുവഴി] നിങ്ങൾ അവർക്ക് ഉപജീവനം നൽകുകയും, അവർക്ക് വസ്ത്രം നൽകുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവരോട് മര്യാദപ്പെട്ട (നല്ല) വാക്കു പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَٱبْتَلُوا۟ ٱلْيَتَـٰمَىٰ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغُوا۟ ٱلنِّكَاحَ فَإِنْ ءَانَسْتُم مِّنْهُمْ رُشْدًا فَٱدْفَعُوٓا۟ إِلَيْهِمْ أَمْوَٰلَهُمْ ۖ وَلَا تَأْكُلُوهَآ إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا۟ ۚ وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۖ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ

6 അനാഥകളെ നിങ്ങൾ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുകയും ചെയ്യുക; അങ്ങനെ, അവർ വിവാഹ (പ്രായ) ത്തിങ്കലെത്തിയാൽ, (അതെ) എന്നിട്ട് അവരിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ കാര്യബോധം കണ്ടറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ അപ്പോൾ, അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ അവർക്ക് (ഏൽപിച്ചു) കൊടുക്കുവിൻ. അമിതമായും, അവർ വലുതാകുമെന്ന് (കണ്ട്) ധൃതിപ്പെട്ടും നിങ്ങ

بِٱلْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَٰلَهُمْ فَأَشْهِدُوا۟ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

ൾ അത് തിന്നുകളയരുത്. ആരെങ്കിലും ധനികനായിരുന്നാൽ, അവൻ (അതുപയോഗിക്കാതെ) മാന്യത പാലിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. ആരെങ്കിലും ദരിദ്രനായിരുന്നാൽ, അവൻ മര്യാദ പ്രകാരം തിന്നു കൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ, അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ അവർക്കു നിങ്ങൾ (ഏൽപിച്ചു) കൊടുക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ മേൽ നിങ്ങൾ (അതിനു) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവിൻ. കണക്ക് നോക്കുന്നവനായി അല്ലാഹുതന്നെമതി.

---

5 وَلاَ تُؤْتُوا നിങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യരുത്. السُّفَهَاءَ ഭോഷൻമാർക്ക്. أَمْوَالَكُمُ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ. الَّتِي جَعَلَ ആക്കിയിട്ടുള്ളതായ. اللهُ അല്ലാഹു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. قِيَامًا ഒരു നിലനിൽപ് (നിൽക്കുവാനുള്ള ഒരു താങ്ങ്). وَارْزُقُوهُمْ അവർക്ക് ഉപജീവനം (ആഹാരം) നൽകുകയും ചെയ്യുവിൻ. فِيهَا അതിലൂടെ (അതുവഴി-അതിൽനിന്ന്). وَاكْسُوهُمْ അവർക്ക് വസ്ത്രവും നൽകുവിൻ, ഉടുക്കാനും കൊടുക്കുക. وَقُولُوا പറയുകയും ചെയ്യുക. لَهُمْ അവരോട്. قَوْلاً വാക്ക്. مَعْرُوفًا മര്യാദപ്പെട്ട സദാചാരപരമായ. **6** وَابْتَلُوا പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. الْيَتَامَى അനാഥകളെ. حَتَّى അങ്ങനേ, വരേക്ക്. إِذَا بَلَغُوا അവർ എത്തിയാൽ, പ്രാപിച്ചാൽ. النِّكَاحَ വിവാഹത്തിങ്കൽ. فَإِنْ آنَسْتُم എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞെ (കണ്ടുതൃപ്തിപ്പെട്ടെ)ങ്കിൽ. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. رُشْدًا തന്റേടം, നേർവഴി, കാര്യബോധം. فَادْفَعُوا അപ്പോൾ കൊടുക്കുവിൻ, നീക്കിക്കൊടുക്കണം. إِلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിലേക്ക്. أَمْوَالَهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ. وَلاَ تَأْكُلُوهَا അത് (അവ) നിങ്ങൾ തിന്നുകയും അരുത്. إِسْرَافًا അതിര് കവിച്ചലായിട്ട്. وَبِدَارًا ധൃതിപ്പെട്ടും. أَن يَكْبَرُوا അവർ വലുതാകുന്നതിന് (വലുതാകുമെന്നതിനാൽ). وَمَن ആരെങ്കിലും. كَانَ ആയിരുന്നാൽ. غَنِيًّا ധനികൻ. فَلْيَسْتَعْفِفْ അവൻ മാന്യത പാലിക്കട്ടെ. وَمَن كَانَ ആരെങ്കിലും ആയിരുന്നാൽ. فَقِيرًا ദരിദ്രൻ, ആവശ്യക്കാരൻ. فَلْيَأْكُلْ എന്നാലവൻ തിന്നുകൊള്ളട്ടെ. بِالْمَعْرُوفِ മര്യാദ (സദാചാരം-പതിവു) അനുസരിച്ച്. فَإِذَا دَفَعْتُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ (ഏൽപിച്ചാൽ). إِلَيْهِمْ അവർക്ക്. أَمْوَالَهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ. فَأَشْهِدُوا അപ്പോൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുവിൻ. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. وَكَفَى മതി, മതിതാനും,. بِاللهِ അല്ലാഹു (തന്നെ). حَسِيبًا കണക്കുനോക്കുന്നവനായിട്ട്.

അനാഥകളുടെ സ്വത്തുക്കൾ അവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു 2-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില വിശദീകരണങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുള്ളത്. (1) ഭോഷൻമാരായുള്ളവർക്കു സ്വത്തു കൈവിട്ടു കൊടുത്തുകൂടാ. യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വത്തു അവരുടേതു തന്നെയാണെങ്കിലും അവർക്കു തന്റേടവും കാര്യബോധവുമില്ലാത്തപക്ഷം അവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു സ്വത്തിൻെറ നാശത്തിനും ദുർവിനിയോഗത്തിനും കാരണമാ കുമല്ലോ. അനാഥകളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഭ്രാന്തൻമാർ, കുട്ടികൾ മുതലായവരുടെ കാര്യത്തിലും ബാധകമാണ് ഈ വിധി. സ്വത്തിൻെറ ഉടമകൾ അവരാണെന്നുവെച്ചു അവർക്കു അത് വിട്ടുകൊടുത്തുകൂടാ എന്നുള്ളതിനു കാരണവും അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. 'അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ (اموالهم)' എന്നു പറയാതെ 'നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (اموالكم)' എന്നു പറഞ്ഞതും, 'നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു ഒരു നിലനില്പാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതു (التي جعل الله لكم قياما)' എന്നു സ്വത്തുക്കളെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും നോക്കുക. സ്വത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥത ആരുടേതായാലും അതിൻെറ നാശം മറ്റുള്ളവരെയും ബാധിക്കുന്ന നഷ്ടമാണ്; അതിൻെറ അഭിവൃദ്ധിയിൽ മറ്റുള്ളവർക്കും ഗുണവുമുണ്ടായിരിക്കും; അതുകൊണ്ടു അതിനു നാശം ഭവിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചുമതല ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർക്കുണ്ട്; മനുഷ്യൻെറ ജീവിതത്തിന് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണു ധനം; അതു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർ കാര്യബോധമില്ലാത്തവരായിക്കൂടാ എന്നൊക്കെയാണ് ഇതിലടങ്ങിയ സൂചനകൾ. ഒരാളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ധനം ശരിയായ

മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം-ഒരു പ്രാകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ-അതിൻെറ സാക്ഷാൻ ഉടമസ്ഥനു പുറമെ വേറെയും പലർക്കും അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനം സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്. അതു നശിക്കുന്ന പക്ഷം-ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ-മറ്റു പലർക്കും അതിൻെറ ദോഷം അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അൽപം ആലോചിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാകുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണിത്. അപ്പോൾ, ഭോഷൻമാർക്കു ധനം കൈവിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു അവരോടു മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരോടും ചെയ്യുന്ന ഒരു അനീതിയായിത്തീരുമല്ലോ.

(2)ഭോഷൻമാർക്കു സ്വത്തുക്കൾ ഏൽപിച്ചു കൊടുക്കരുതെങ്കിലും അതു വഴി അവരുടെ ആഹാരാദി ഉപജീവനത്തിനുള്ള വകയും, വസ്ത്രം മുതലായ ആവശ്യങ്ങളും സ്വത്തു കൈകാര്യം നടത്തുന്ന ആളുകൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കണം. ഇതിൽ രണ്ടു സൂചനകൾ കാണാം. ഒന്ന്; അവർക്കു സ്വത്തുള്ള സ്ഥിതിക്കു അവർക്കുവേണ്ടുന്ന ചിലവുകൾ ആ സ്വത്തിൽനിന്നുതന്നെ ചിലവഴിക്കാവുന്നതാണ്. മറ്റുള്ളവർ അതു വഹിക്കേണ്ടതില്ല. മറ്റൊന്നു അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കു തേയ്മാനവും കുറവും ബാധിക്കാത്തവിധം അതിനെ പോഷിപ്പിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടു അതിൻെറ ആദായത്തിൽ നിന്നു നികത്തുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. 'അതിൽ നിന്നു ഉപജീവനവും വസ്ത്ര വും നൽകണം' എന്നു പറയാതെ, ' അതിലൂടെ-അഥവാ അതുവഴി-ഉപജീവനവും വസ്ത്രവും നൽകണം' എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. അനാഥകൾക്കു നൻമയുണ്ടാകുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്ന് 2:220 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടുമുണ്ട ല്ലോ.

(3)അവരോടു നല്ല മര്യാദ വാക്കു പറയണം. ഈ കൽപന കുറെ വിശാലമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. അവരോട് അധികാര സ്വരത്തിലും ഗൗരവത്തിലും പെരുമാറാതിരിക്കുക, സൗമ്യവും സ്നേഹവും പ്രകടമാകുന്നവിധം സംസാരിക്കുക, സദുപദേശങ്ങളും സന്ദർഭോചിത മായ നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുക, മനസ്സമാധാനവും ആവേശവും തോന്നത്തക്ക വാക്കുകൾ പറയുക മുതലായതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ഭോഷൻമാരാണെങ്കിലും തങ്ങളുടെ പോരായ്മ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർ പ്രാപ്തരല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ സ്വത്ത് ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു കൈകാര്യം ചെയ്വാൻ ഞങ്ങളെ അനുവദിക്കേണ്ടതല്ലെ എന്നും മറ്റും അവർ വിചാരിക്കുകയും, പറയുകയും ചെയ്തേക്കാവുന്നതാണ്. 'ഇതൊക്കെ നിൻെറതാണെ ന്ന് ഇതിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ഇന്നിന്നപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ആവശ്യമാണു, അതിനുവേണ്ടി യാണു ഞാൻ ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു' എന്നിങ്ങനെയുള്ള സാന്ത്വനവാക്കുകൾ മുഖേനയും മറ്റുമായി തങ്ങൾ അവരുടെ യഥാർത്ഥ ഗുണകാംക്ഷികളാണെന്നു അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തു ന്നതു നന്നായിരിക്കും.

(4) അനാഥകൾക്കു വിവാഹപ്രായം-അഥവാ പ്രായപൂർത്തി-ആകുമ്പോഴാണ് അവരുടെ സ്വത്തു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ, അതുവിട്ടുകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അതു ശരിയായ രൂപത്തി ൽ കൈകാര്യം ചെയ്വാനുള്ള പ്രാപ്തിയും തമേടവും അവർക്കുണ്ടോ എന്നു നേരത്തെക്കൂട്ടിത്ത ന്നെ പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനുവേണ്ടുന്ന പരിശീലനവും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കേ ണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെ, പ്രായപൂർത്തി വരുമ്പോഴേക്കും അവർക്കു അതിനുള്ള പ്രാപ്തിയും കാര്യ ബോധവും ഉണ്ടെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ധനം വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതുള്ളു. ഇല്ലെന്നാണു പരീക്ഷണത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതെങ്കിൽ സ്വത്തിൻെറ കൈകാര്യം പഴയപോലെ തുടരു കയും വേണം. പിന്നീടു കുറെ കഴിയുമ്പോൾ, മുൻനില മാറി ആവശ്യമായ കാര്യബോധം വന്നിട്ടുള്ളതായിക്കണ്ടാൽ അപ്പോൾ വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ധൂർത്തടിക്കുക, ദുർവിനിയോഗം നടത്തുക, ദുർവൃത്തികളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. വേണ്ടപ്പെട്ടതിലും ആവശ്യമു ള്ളേടത്തും ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുക മുതലായവയൊന്നും കൂടാതെ, സ്വത്തിൻെറ മേൽനോട്ടവും നടത്തിപ്പും ഏറ്റെടുക്കുവാനുള്ള വിവേകമാണു **رشد** (തമേടം-അഥവാ കാര്യബോധം) കൊണ്ടു

വിവക്ഷ. ബുദ്ധിപരമായ പക്വത മാത്രം പോരാ, മതപരമായ തമേടം കൂടി വേണ്ടതുണ്ടെന്നാണു ഇമാംശാഫി ഈﷺമുതലായ ചില മഹാൻമാരുടെ അഭിപ്രായം. അഥവാ അതുംകൂടി ആ വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നാണു അവരുടെ പക്ഷം. വിവേകബുദ്ധിയും, ധനം കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനുള്ള കഴിവും ഉണ്ടായാൽ മതി എന്നത്രെ പൊതുവെയുള്ള അഭിപ്രായം. 'പ്രായപൂർത്തി വരുക' എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് 'വിവാഹത്തിങ്കിൽ എത്തുക (بلغ النكاح) എന്നാണു അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. പ്രായപൂർത്തി വരുമ്പോഴാണല്ലോ സ്വാഭാവികമായും വിവാഹത്തിൻെറ സന്ദർഭവും, ധനത്തിൻെറ ആവശ്യവും നേരിടുന്നത്. പതിനഞ്ചു വയസ്സു പൂർത്തിയാകുക. ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനമോ, ആർത്തവമോ ഉണ്ടാകുക മുതലായവ പ്രായപൂർത്തി വരുന്നതിൻെറ അടയാളങ്ങളായി ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നു.

(5)താഴെ വിവരിക്കുന്ന പ്രകാരം ഒരു മിതമായ തോതിൽ, കൈകാര്യകർത്താവിനു ആ സ്വത്തിൽ നിന്നു ഉപയോഗിക്കുവാൻ അനുവാദമുണ്ട്. എന്നല്ലാതെ, അമിതമായി വല്ലതും എടുത്തു പറ്റുകയോ ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്‌വാനും, അനാഥൻ വലുതായി പ്രായപൂർത്തി വരുമ്പോൾ തിരിച്ചേൽപിക്കേണ്ടി വരുമല്ലോ എന്നു കരുതി നേരത്തെത്തന്നെ വല്ലതും പാട്ടിലമർത്തിവെക്കുവാനോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അനാഥകളുടെയും, അബലകളുടെയും സ്വത്തുക്കളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവരിൽ സാധാരണ ഉണ്ടാകാറുള്ള ദോഷങ്ങളാണിതൊക്കെ, അതുകൊണ്ടാണു അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം ഇത്രയും വിശദമായി ഉണർത്തുന്നത്. എന്നാൽ, കൈകാര്യം നടത്തുന്നവനു ആ സ്വത്തിൻനിന്നു എത്രകണ്ടു ഉപയോഗിക്കാം- അല്ലെങ്കിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ-എന്നു അല്ലാഹു കണിശമായൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ധനികനാണെങ്കിൽ അവൻ മാനവും മാന്യതയും പാലിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതാണ് (ومن كان غنيا فليستعفف) എന്നും ദരിദ്രനാണെങ്കിൽ അവൻ മര്യാദയനുസരിച്ച് തിന്നു-ഉപയോഗിച്ചു-കൊള്ളട്ടെ (ومن كان فقيرا فليأ كل با المعروف) എന്നും പറഞ്ഞു മതിയാക്കിയിരിക്കുയാണ്. ധനികനു തൻെറ ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വക തൻെറ പക്കലുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടും, അനാഥകളുടെ കൈകാര്യം നടത്തുന്നതിൻെറ പേരിൽ അവരുടെ സ്വത്തിൽനിന്നു വല്ലതും എടുത്തു പറ്റുന്നതു മാനത്തിനും മര്യാദക്കും യോജിച്ചതല്ലാത്തതുകൊണ്ടും അവൻ അതിൽ നിന്നു ഒന്നും പറ്റാതിരിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. ദരിദ്രനാകുമ്പോൾ, തൻെറ അത്യാവശ്യങ്ങൾക്ക് അവനു വേറെ മാർഗ്ഗം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ആ സ്വത്തിൻെറ കൈകാര്യത്തിൽ അവൻെറ സമയവും അദ്ധ്വാനവും വിനിയോഗിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്.. അതുകൊണ്ടു സാധാരണ നിലക്കു വളരെ അത്യാവശ്യമായ തോതിൽ മാത്രം അവനു അതിൽനിന്നു എടുത്തുപയോഗിക്കാം എന്നത്രെ മൊത്തത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഓരോരുത്തൻെറ ധന്യത, ദാരിദ്ര്യം, അനാഥയുടെ സ്വത്തിൻെറ തോതു, ആദിയായവയുടെ ഏറ്റക്കുറവനുസരിച്ചു കൈകാര്യകർത്താക്കൾക്കു ഉപയോഗിക്കാവുന്നതിൻെറ അളവും വ്യത്യാസപ്പെടുമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല.

ഉപയോഗിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ اكل (തിന്നുക) എന്നും, സാധാരണ പതിവുകൾക്കും സദാചാര നടപടികൾക്കും അനുസരിച്ചു മര്യാദയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതു എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ **معروف** (മര്യാദപ്പെട്ടതു) എന്നു ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതിനെപ്പറ്റി മുമ്പ് ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തുവെച്ചു നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ദരിദ്രനാണെങ്കിൽ മര്യാദയനുസരിച്ചു ഉപയോഗിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിശദീകരിച്ചു കാണാം. ആ സ്വത്തിൽനിന്നു അവൻെറ ആവശ്യത്തിനു കടം എടുക്കാം, കഴിവുണ്ടാകുമ്പോൾ കൊടുത്തു വീട്ടുകയും വേണം എന്നു ചിലർ. വിശപ്പടക്കുവാനും, നഗ്നത മറക്കുവാനും വേണ്ടതു എടുക്കാമെന്നു ചിലർ. സ്വത്തിൻെറ വരുമാനത്തിൽനിന്നു സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാം, മൂലധനത്തിൽ നിന്നു എടുത്തുകൂടാ എന്നു വേറെ ചിലർ. മൂലധനത്തിൽ നിന്നുതന്നെയും അത്യാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാം- അതു മൂലം സ്വത്തു ക്രമേണ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും വിരോധമില്ല-എന്നുവരെ ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായങ്ങളും അവർക്ക് ആസ്പദമായ ചില രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം, അനിവാര്യമായ ഘട്ടത്തിൽ അനാഥയുടെ

സ്വത്തിൽ നിന്നു കടമായി എടുക്കാമെന്ന അഭിപ്രായത്തിനാണു ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അനാഥയുടെ സ്വത്തിൽ അതിൻെറ നൻമയനുസരിച്ചേ കൈകാര്യം ചെയ്വാൻ പാടുള്ളു. കൈകാര്യക്കാരൻ ആ സ്വത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥനല്ല, അനാഥനായാലും അല്ലെങ്കിലും അന്യൻെറ സ്വത്തിൽ ക്രമക്കേടുകളൊന്നും വരുത്തുവാൻ പാടില്ല എന്നൊക്കെ തർക്കമറ്റ കാര്യങ്ങളാണല്ലോ എന്നു അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻെറ അദ്ധ്വാനത്തിൻെറ മര്യാദക്കൂലിയും, അവൻെറ ആവശ്യത്തിൻെറ തോതും നോക്കു മ്പോൾ അവയിൽ ഏതാണു കുറവെങ്കിൽ അതവനു ഉപയോഗിക്കാമെന്നാണ് ഫുഖഹാക്കളുടെ അഭിപ്രായമെന്നും, അവനു കഴിവുണ്ടാകുമ്പോൾ, അവൻ എടുത്തുപയോഗിച്ചതു മടക്കിക്കൊടു ക്കേണമോ എന്നതിൽ രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ടെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക മാത്രമാണു ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതില്ല എന്ന അഭിപ്രായത്തിനാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ മുൻഗണനയുള്ളതു എന്നത്രെ അദ്ദേഹം അവിടെ ഉദ്ധരിച്ച രിവായത്തുകളിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാകുന്നത്. **الله اعلم** എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ, അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഴിയുന്നത്ര ചുരുങ്ങിയ തോതിൽ അവനു എടുത്തുപയോഗിക്കാം, സ്വത്തിനു നാശം ഭവിക്കാതിരിക്കുവാൻ പരമാവധി ശ്രമിക്കുകയും വേണം എന്ന തത്വത്തിൽ അവയെല്ലാം ഊന്നി നിൽക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാം.

(6)സ്വത്തു വിട്ടുകൊടുക്കുമ്പോൾ അതിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. പിന്നീടു വല്ല ആരോപണവും വരാതിരിക്കുവാനുള്ള ഒരു മുൻ കരുതലാണിത്. സ്വത്തു സത്യസന്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നാലും വല്ല ആരോപണവും വരുമ്പോൾ അതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ രേഖ വേണമല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ നിർദ്ദേശം പ്രധാനമായും കൈകാര്യക്കാരൻെറ നൻമയെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാകുന്നു. രേഖയും തെളിവും എങ്ങിനെയായിരുന്നാലും ശരി, കാര്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ എങ്ങിനെയൊക്കെയാണു കയ്യാളപ്പെട്ടതു, അതിൽ എത്രകണ്ടു സത്യവും കൃത്യവും പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നും മറ്റും അല്ലാഹുവിനു ശരിക്കും അറിയാം. അതിനെപ്പറ്റി അവൻ കണക്കു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യും. അതു ഓർമ്മയിലിരിക്കണം. എന്നൊക്കെയാണു അവസാനം അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. (**وكف بالله حسيبا**)

ധനമോഹം തീരെയില്ലാത്ത ശുദ്ധഹൃദയനും, ത്യാഗവര്യനുമായിരുന്ന ഒരു സഹാബിയായിരുന്നു 'അബൂദർ-റ് (ﷺ.) അദ്ദേഹത്തോടു നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി: 'അബൂദർ-റേ, ഞാൻ തന്നെ ഒരു ദുർബ്ബലനായി കാണുന്നു. എനിക്കു ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു തനിക്കും ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. രണ്ടാളുടെമേൽ താൻ അധികാരമേൽക്കരുത്. ഒരനാഥയുടെ സ്വത്തും താൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും അരുത്.' (മു.) അന്യൻെറ-പ്രത്യേകിച്ചും അനാഥകളുടെ-സ്വത്തു കൈകാര്യം നടത്തുന്നവർ സത്യസന്ധരായാൽ മാത്രംപോരാ, വേണ്ടതുപോലെ കൈകാര്യം നടത്തുവാനുള്ള പ്രാപ്തിയും കഴിവും ഉള്ളവർകൂടി ആയിരിക്കണമെന്നാണുഇതു വഴി നബി (ﷺ) പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾

7 മാതാപിതാക്കളും, അടുത്ത കുടുംബങ്ങളും വിട്ടേച്ചുപോയതിൽ [സ്വത്തിൽ] നിന്ന് പുരുഷൻമാർക്ക് ഓഹരിയുണ്ട്; മാതാപിതാക്കളും, അടുത്ത കുടുംബങ്ങളും വിട്ടേച്ചു പോയതിൽ [സ്വത്തിൽ] നിന്ന് സ്ത്രീകൾക്കും ഓഹരിയുണ്ട്; അതായത്, അതിൽ നിന്ന് കുറഞ്ഞതോ, അധികരിച്ചതോ, ആയതിൽ നിന്ന് (എല്ലാംതന്നെ); (അതെ) നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരോഹരി.

7 لِلرِّجَالِ പുരുഷൻമാർക്കുണ്ട്. نَصِيبٌ ഓഹരി, വിഹിതം പങ്കു. مِّمَّا تَرَكَ വിട്ടുപോയ (ഉപേക്ഷിച്ച) തിൽനിന്ന്. الْوَالِدَانِ മാതാപിതാക്കൾ. وَالْأَقْرَبُونَ അടുത്ത കുടുംബങ്ങളും. وَلِلنِّسَاءِ സ്ത്രീകൾക്കു മുണ്ട്. نَصِيبٌ ഓഹരി. مِّمَّا تَرَكَ വിട്ടുപോയതിൽ നിന്ന്. الْوَالِدَانِ മാതാപിതാക്കൾ. وَالْأَقْرَبُونَ അടുത്ത കുടുബങ്ങളും. مِمَّا قَلَّ കുറഞ്ഞതിൽ നിന്ന്. مِنْهُ അതിൽ നിന്ന്. أَوْ كَثُرَ അല്ലെങ്കിൽ അധികരിച്ച (തിൽനിന്നു). نَصِيبًا ഓഹരി, ഓഹരിയായിട്ട്. مَّفْرُوضًا നിർണ്ണയം (നിശ്ചയം-നിർബന്ധം) ചെയ്യപ്പെട്ട.

അനാഥകളെയും സ്ത്രീകളെയും സംബന്ധിക്കുന്ന ചിലതെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുകയാണ്. വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കും മുമ്പായി അനന്തരാവകാശ വിഷയത്തിൽ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന പഠിപ്പിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള മൂന്നു വചനങ്ങളിൽ ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു ചില നിർദ്ദേശ ങ്ങളും നൽകുന്നുണ്ട്. അതിനുശേഷം 11-ാം വചനം മുതൽക്കാണു വിഷയം വിശദീകരിക്കുന്നത്.

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് അറബികൾക്കിടയിൽ ചില പിൻതുടർച്ചാവകാശ സമ്പ്രദായങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അക്രമവും അനീതിയും കലർന്നതായിരുന്നു അവ. പ്രസ്തുത അനീതികളും അക്രമങ്ങളും തുടച്ചുനീക്കി വ്യവസ്ഥിതവും നീതിയുക്തവുമായ ഒരു ദായക നിയമസംഹിത അവതരിപ്പിക്കുകയാണു ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നത്. അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചതുപോലെ അത്ര വിശദമായി മറ്റു നിയമവശങ്ങളൊന്നും ഖുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണുകയില്ല. അനുഷ്ഠാന നിയമങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിശദാം ശങ്ങളിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കുക സ്വഭാവികമാണ്. എന്നാൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഏറ്റവും കുറവുള്ള അദ്ധ്യായം അനന്തരാവകാശത്തിമേതായിരി ക്കുവാനുള്ള കാരണവും അതുതന്നെ. അനന്തര സ്വത്തുക്കൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതും, 11-ാം വചനം വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താ വിച്ചതുമായ തത്വോപദേശങ്ങൾ ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുകയും, പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ സമുദായം വളരെ അലസത കാണിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു വളരെ ഖേദകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാ കുന്നു. ഈ അലസതയെ കഴിയുന്നത്ര ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് 'പുരോഗമനാശയക്കാരെ' ന്നു സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്ന വക്രമനസ്ഥിതിക്കാരായ ചില ആളുകൾ ഈ അടുത്തകാലത്തു ഇസ്‌ലാമിലെ അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പുതിയ ചില ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്വാനിടയായത്. ജാഹിലിയ്യാകാലത്തു അനന്തര സ്വത്തുക്കളുടെ കൈകാര്യത്തിൽ നടന്നിരുന്ന മിക്ക അഴിമതികളും ഇന്നു മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലും കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. അല്ലാഹു സമുദായത്തിനു തമേടം നൽകട്ടെ, ആമീൻ.

അനന്തരാവകാശ ക്രമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളായി ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു;- (1) പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും-ആണിനും പെണ്ണിനും- സ്വത്തിൽ നിശ്ചിത അവകാശമുണ്ട്. കുട്ടികൾക്കും സ്ത്രീകൾക്കും സ്വത്തവകാശം നൽകുക ജാഹിലിയ്യത്തിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. യുദ്ധം ചെയ്വാനും നാട്ടിനുവേണ്ടി ചെറുക്കുവാനും കഴിവുള്ളവർക്കേ സ്വത്തു വേണ്ടതുള്ളു എന്നായിരുന്നു അതിനുള്ള അവരുടെ ന്യായം. ഈ സമ്പ്രദായത്തെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'പുരുഷൻമാർക്കും ഓഹരിയുണ്ടു, സ്ത്രീകൾക്കും ഓഹരിയുണ്ട് (**للرجال نصيبا , وللنساء نصيب**)' എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകളായ അവകാശികൾക്കു നിയമ പ്രകാരമുള്ള ഓഹരി നൽകാതെ തുച്ഛം വല്ലതും കൊടുത്തുതൃപ്തിപ്പെടുത്തി ബാക്കിയെല്ലാം പുരുഷൻമാർ പങ്കിട്ടെടുക്കുന്ന പതിവു പല കുടുംബങ്ങളിലും ഇക്കാലത്തു കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമത്തെ ധിക്കരിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഒരു പുതിയ ജാഹിലിയ്യാ സമ്പ്രദായമണിത്. (2) സ്വത്തുടമ വിട്ടേച്ചുപോകുന്ന (**مما ترك**) അഥവാ അയാൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ ബാക്കിയായി അവശേഷിക്കുന്ന-സ്വത്തിനു മാത്രമാണു അനന്തരാവകാശനിയമം ബാധകമാകുന്നത്. ഒരാളുടെ മരണത്തിനുമുമ്പ് അയാളുടെ സ്വത്തിൽ

(സകാത്തു, കടം മുതലായവയല്ലാതെ) കുടുംബങ്ങൾക്കോ മറ്റോ ഒരു നിശ്ചിത അവകാശം ഒന്നും തന്നെയില്ല. സ്വത്തുടമയുടെ മരണം നിമിത്തം അയാൾ വിട്ടേച്ചുപോകുന്ന സ്വത്തിൽ മാത്രമാണു അവകാശമുള്ളതെന്നു വരുമ്പോൾ, അയാളുടെ മുമ്പു മരണപ്പെട്ടുപോയ ഒരാൾക്കും-അവർ എത്രതന്നെ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവരായിരുന്നാലും-ആ സ്വത്തിന് അവകാശമില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. നേരെ മറിച്ച് സ്വത്തുടമയുടെ മരണത്തിനുശേഷം ഏതെങ്കിലും ഒരവകാശി മരണപ്പെടുന്നപക്ഷം-അവൻ മരിച്ച ഉടനെത്തന്നെ ആയാലും ശരി-അയാളുടെ അവകാശം ഇല്ലാതാകുന്നതുമല്ല. അയാളുടെ ഓഹരി അയാളുടെ അവകാശികൾക്കു നൽകപ്പെടുമെന്നുമാത്രം.

(3) വിട്ടേച്ചുപോയ സ്വത്തിലെല്ലാം നിയമം ബാധകമാകും. നാണയമെന്നോ അല്ലാത്തതെന്നോ, ഇളകുന്ന വസ്തുക്കളെന്നോ, അല്ലാത്തവയെന്നോ മറ്റോ ഉള്ളവ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. അവൻ വിട്ടേച്ചുപോയതെന്തോ അതിൽനിന്ന് (مما ترك) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. ചില സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലും ചില കുടുംബങ്ങൾക്കിടയിലും നടപ്പുള്ളതുപോലെ, മരണപ്പെട്ടവൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ, ആയുധങ്ങൾ മുതലായ ചില പ്രത്യേക ഉപകരണങ്ങൾ മൂത്ത മക്കൾക്കും, അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്ന വീട് ഇളയ മക്കൾക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണു എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രത്യേക നിയമങ്ങളൊന്നും ഇസ്‌ലാമിലില്ല. അവകാശികൾ പരസ്പരം തൃപതിപ്പെട്ട് ഇന്നതു ഇന്നവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അതു വളരെ നന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. (4) മരണപ്പെട്ട ആളുടെ മക്കളോ അടുത്ത കുടുംബങ്ങളോ ആയിരിക്കുക എന്നുള്ളതിൽ നിന്നാണു സ്വത്തവകാശത്തിനുള്ള അർഹത ഉൽഭവിക്കുന്നത്. 'മാതാപിതാക്കളും അടുത്ത കുടുംബങ്ങളും വിട്ടുപോയ സ്വത്തിൽ നിന്നു (مما ترك الوالدان والأقربون)' എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. ഭാര്യാഭർത്താക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ചിലരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം അവരും അടുത്ത ബന്ധുക്കളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന് പറയാം. ഇല്ലെങ്കിൽതന്നെയും, അവകാശികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കളെ പ്രത്യേകം അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നു ഭാര്യഭർത്തൃ ബന്ധവും സ്വത്തവകാശത്തിനുള്ള അർഹത നൽകുന്നതാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഏതായാലും-ചില യുക്തിവാദക്കാരുടെ സംസാരങ്ങളിൽ പ്രകടമാകുന്നതുപോലെ-ദാരിദ്ര്യത്തിൻെറയോ അവശതയുടെയോ കാരണം കൊണ്ടല്ല അനന്തരസ്വത്തിൽ അവകാശം ലഭിക്കുന്നത്. ദരിദ്രനെന്നോ ധനികനെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം അതിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല. മരണപ്പെട്ട ആളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കും അത്. ദരിദ്രൻമാരെയും പാവങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള നിയമനടപടികൾ വേറെത്തന്നെ ഇസ്‌ലാമിലുണ്ട്. ചിലതൊക്കെ അടുത്ത വചനങ്ങളിൽതന്നെ വരുന്നുമുണ്ട്. കൂടുതൽ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവർ നിലവിലുള്ളപ്പോൾ, അവരെക്കാൾ അകന്ന ബന്ധമുള്ളവർക്കു അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിലുള്ള തത്വം ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. പുത്രനുള്ളപ്പോൾ പൗത്രന്നും, സഹോദരനുള്ളപ്പോൾ സഹോദരപുത്രന്നും അവകാശമില്ലാതാകുന്നതുമൊക്കെ ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്.

(5) സ്വത്തിൻെറ ഏറ്റക്കുറവും പരിഗണനീയമല്ല. വളരെക്കുറച്ചുമാത്രമായാലും ധാരാളക്കണക്കിലുണ്ടായിരുന്നാലും അവകാശത്തിൻെറ തോതു ഒരുപോലെത്തന്നെ. مما قل منه او كثر (കുറഞ്ഞതിൽനിന്നോ അധികരിച്ചതിൽ നിന്നോ) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു. ഭാഗിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം തുച്ഛമായിരുന്നാൽ അവകാശികൾ വിട്ടുവീഴ്ചയോടെ ഒത്തൊരുമിച്ച് വല്ല തീരുമാനവും ഉണ്ടാക്കാമെന്നല്ലാതെ, അക്കാരണം കൊണ്ടു ആരുടെയും അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. പക്ഷേ, മരണപ്പെട്ടവൻെറ കടവും, നിയമാനുസൃതമായ വസിയ്യത്തും കഴിച്ചു ബാക്കി മാത്രമേ അവകാശികൾക്കുള്ളു. എന്നു അല്ലാഹുതന്നെ താഴെ സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. (6) ഓരോ അവകാശിക്കുമുള്ള ഓഹരി എത്രയാണെന്നു അല്ലാഹു നിർണ്ണയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിൽ എന്തെങ്കിലും ഭേദഗതിയോ മാറ്റത്തിരുത്തലോ ചെയ്‌വാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല. അവൻ നിശ്ചയിച്ച വിഹിതം ഓരോരുത്തർക്കും വകവെച്ചുകൊടുക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണ്. എന്നത്രെ

نصيبا مفروضا (നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഓഹരി) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം. സ്ത്രീപുരുഷ സമത്വവാദത്തിൻെറ പേരിലോ ദാരിദ്രത്തിൻെറയും ബുദ്ധിമുട്ടിൻെറയും പേരിലോ മറ്റേതെങ്കിലും ന്യായത്തിൻെറ പേരിലോ അല്ലാഹു നിർണ്ണയിച്ച വിധിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ വ്യക്തികൾക്കോ ഭരണകൂടത്തിനോ ഒരുകാലത്തും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

وَإِذَا حَضَرَ ٱلْقِسْمَةَ أُو۟لُوا۟ ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَـٰمَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينُ فَٱرْزُقُوهُم مِّنْهُ وَقُولُوا۟ لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٨﴾

8 (സ്വത്തു) ഭാഗം ചെയ്യുന്നിടത്ത് കുടുംബക്കാരും, അനാഥകളും, സാധുക്കളും ഹാജറുണ്ടായാൽ, അതിൽ നിന്ന് അവർക്ക് നൽകുകയും, അവരോടു (നല്ല) മര്യാദപ്പെട്ട വാക്ക് പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَلْيَخْشَ ٱلَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا۟ مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَـٰفًا خَافُوا۟ عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلْيَقُولُوا۟ قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾

9 തങ്ങളുടെ പിന്നിൽ ദുർബ്ബലരായ സന്താനങ്ങളെ വിട്ടേച്ചു പോയിരുന്നാൽ അവരെപ്പറ്റി ഭയപ്പെടുന്നവർ പേടിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ; (അതെ) അപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളട്ടെ; ചൊവ്വായ വാക്ക് പറയുകയും ചെയ്യട്ടെ.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلْيَتَـٰمَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِى بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

10 നിശ്ചയമായും, അനാഥകളുടെ സ്വത്തുക്കളെ അക്രമമായി തിന്നുന്നവർ, അവരുടെ വയറുകളിൽ അവർ തിന്നു (നിറക്കു)ന്നത് അഗ്നി മാത്രമാകുന്നു. കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൽ വഴിയെ അവർ (കടന്ന്) എരിയുകയും ചെയ്യും.

---

8 وَإِذَا حَضَرَ ഹാജറായാൽ, സന്നിഹിതരായാൽ. الْقِسْمَةَ ഭാഗത്തിങ്കൽ, ഭാഗിക്കുന്നേടത്ത്, ഓഹരിക്കൽ. أُولُوا الْقُرْبَى കുടുംബക്കാർ, കുടുംബബന്ധമുള്ളവർ. وَالْيَتَامَى അനാഥകളും. وَالْمَسَاكِينُ സാധുക്കളും, പാവങ്ങളും. فَارْزُقُوهُم എന്നാലവർക്ക് കൊടുക്കുവിൻ. مِّنْهُ അതിൽനിന്ന്. وَقُولُوا പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ. لَهُمْ അവരോട്. قَوْلاً വാക്ക്. مَّعْرُوفًا മര്യാദപ്പെട്ട (നല്ല). **9** وَلْيَخْشَ പേടിച്ചും കൊള്ളട്ടെ. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. لَوْ تَرَكُوا തങ്ങൾ വിട്ടുപോയിരുന്നാൽ. مِنْ خَلْفِهِمْ തങ്ങളുടെ പിന്നിൽ, പിന്നാലെ. ذُرِّيَّةً സന്താനങ്ങളെ. ضِعَافًا ദുർബ്ബലരായ, ബലഹീനരായ. خَافُوا അവർ ഭയപ്പെടും (ഭയം തോന്നും). عَلَيْهِمْ അവരെപ്പറ്റി. فَلْيَتَّقُوا الله അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അവർ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കട്ടെ. وَلْيَقُولُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യട്ടെ. قَوْلاً سَدِيدًا ചൊവ്വായ വാക്ക്. **10** إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ. يَأْكُلُونَ അവർ തിന്നും. أَمْوَالَ സ്വത്തുക്കളെ. الْيَتَامَى അനാഥകളുടെ. ظُلْمًا അക്രമമയി. إِنَّمَا يَأْكُلُونَ അവർ തിന്നുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു, തീർച്ചയായും തിന്നുന്നു. فِي بُطُونِهِمْ അവരുടെ വയറുകളിൽ (നിറയെ). نَارًا അഗ്നി, അഗ്നി മാത്രം. وَسَيَصْلَوْنَ വഴിയെ അവർ കടന്നെരിയുകയും ചെയ്യും. سَعِيرًا കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൽ

ഈ മൂന്നു വചനങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേത് അനന്തരാവകാശികളെ അഭിമുകീകരിച്ചുള്ളതാകുന്നു. അനന്തരസ്വത്തുഭാഗിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, നിശ്ചിത അവകാശമൊന്നും ലഭിക്കാത്തവരായ കുടുംബങ്ങളോ, അനാഥകളോ, സാധുക്കളോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവർക്കു അതിൽ നിന്നു കുറേശ്ശേ കൊടുത്ത് നല്ല വാക്കും പറഞ്ഞ് സന്തോഷിപ്പിച്ചു വിടണം എന്നു സാരം. ഭാഗം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് അവകാശികൾ തമ്മിൽ കൂടിയാലോചിച്ചു മൂലധനത്തിൽ നിന്നോ, ഭാഗിച്ചെടുത്തു കഴിഞ്ഞ ശേഷം അവരവർക്കു കിട്ടിയ ഓഹരികളിൽ നിന്നോ ഈ കടമ നിർവ്വഹിക്കാം. ഇതൊരു നിർബന്ധ നിയമമല്ലെന്നും, പുണ്യപ്പെട്ട ഒരു ഐച്ഛിക നിയമമാണെ

ന്നുമാണു പണ്ഡിതൻമാരിൽ ഒരു പക്ഷത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. അതല്ല, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതൊരു നിർബന്ധ കൽപന തന്നെയാണ്-പക്ഷേ, കാലക്രമേണ ജനങ്ങൾ അതു പാലിക്കാതെ ഉദാസീനത കാട്ടിപ്പോരുകയാണു ചെയ്യുന്നത്-എന്നത്രെ മറ്റൊരു പക്ഷക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായ ത്തിനാണു പല നിലക്കും ന്യായം കാണുന്നത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി സമത്വ വാദത്തിൻെറ (സോഷ്യലിസത്തിൻെറ) പേരിൽ ഇസ്‌ലാമിലെ ചില അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്നവർ ഈ കൽപന പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മേൽകണ്ട രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഏതു സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, സ്വത്തു ഭാഗം നടക്കുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞവരാരെങ്കിലും നിലവിലുണ്ടെങ്കിൽ-സ്വത്തിൻെറ നിലപാടും, അവകാശികളുടെ പൊതു നിലയും പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടു-അവർക്കു കുറെശ്ശെയെങ്കിലും കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും, 'അധികമൊന്നും തരാനില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു കൂടുതൽ തരുവാൻ കഴിയാത്തതും, ഞങ്ങളും തിടുക്കക്കാർ തന്നെയാണ്' എന്നിത്യാദി നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അവകാശികൾക്കു തങ്ങളുടെ യത്നം കൂടാതെ ലഭിക്കുന്നതാണല്ലോ അനന്ത രാവകാശം. ആ സ്ഥിതിക്കു അവർ പ്രത്യേക ഔദാര്യം കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൃഷിയിടങ്ങളി ൽ നിന്നോ, തോട്ടങ്ങൾ മുതലായവയിൽ നിന്നോ വിളവെടുക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഇതുപോലെ, ബന്ധപ്പെട്ടവരും സാധുക്കളും ഹാജരുണ്ടാകുമ്പോൾ അവർക്കും ഇപ്രകാരം വല്ലതുമൊക്കെ കൊടുത്തു തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. വളരെ നല്ലൊരു വഴക്കമത്രെ ഇത്. ഈ വഴക്കത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയും, തന്ത്രപൂർവ്വം സാധുക്കളെ അറിയിക്കാതെ അവരെ കണ്ണു വെട്ടിച്ച വിളവെടു ക്കുവാൻ പരിപാടിയിടുകയും ചെയ്ത ഒരു തോട്ടക്കാർക്കു പിണഞ്ഞ ആപത്തിൻെറ കഥ സൂറഃഖലമിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചു കാണാം. അതിവിടെ ഓർക്കത്തക്കതാകുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറു ണ്ട്. അവയിൽ ഏതു സ്വീകരിച്ചാലും പ്രധാനമായ ഒരു തത്വമാണതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. (1) തങ്ങൾ മരണപ്പെട്ടുപോയാൽ തങ്ങളുടെ മക്കൾ മുതലായ അവകാശികൾ ദുർബ്ബലരും നിസ്സാഹാ യരുമായിപ്പോയേക്കുമെന്ന് ആശങ്കയുള്ളവർ നേരത്തെത്തന്നെ അക്കാര്യത്തിൽ മുൻകരുതൽ എടുത്തിരിക്കേണ്ടതാണ് എന്നത്രെ അവയിൽ ഒന്ന്. അതായത്, അങ്ങിനെയുള്ളവർ സ്വത്തു മുഴുവനുമോ, അതിൽ നിന്നു കാര്യമായ വല്ലഭാഗമോ മറ്റു വിഷയങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുകയോ, വസിയ്യത്തു ചെയ്തുവെക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അവകാശികൾക്കുവേണ്ടി കരുതി വെക്കണം എന്നു ചുരുക്കം. സഅ്ദുബ്നു അബീവഖ്-ഖാസ്വ് (ﷺ) ൻെറ സംഭവം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. അദ്ദേഹം രോഗത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ തൻെറ ധനത്തിൽ വലിയൊരു ഭാഗം വസിയ്യത്തു ചെയ്‌വാൻ നബി (ﷺ) യോടു അനുവാദം ചോദിച്ചു. നബി (ﷺ) അതു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയും, അവസാനം കവിഞ്ഞപക്ഷം മൂന്നിലൊന്നുമതി, അതുതന്നെ ധാരളമാണ് എന്നു പറയുകയും ഉണ്ടായി. തുടർന്നുകൊണ്ടു തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'താങ്കളുടെ അവകാശികളെ ജനങ്ങളോടു കൈകാട്ടുന്ന ദരിദ്രൻമാരായി വിട്ടു പോകുന്നതിനെക്കാൾ അവരെ ധനികൻമാരായി വിട്ടു പോകുന്നതാണു താങ്കൾക്കു ഉത്തമം.' (ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും രേഖപ്പെടുത്തിയ ഈ ഹദീസിൻെറ പൂർണ്ണരൂപം അൽബഖറഃ 180-182 ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) മരിക്കാറാകുമ്പോൾ സ്വത്തിൻെറ പ്രധാനഭാഗം വല്ല ധർമ്മവിഷയങ്ങളിലും നീക്കിവെച്ചും, വസിയ്യത്തു ചെയ്തും അവകാശികളെ അവഗണിക്കുകയും, കബളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവു പലരിലും കാണാറുണ്ട്. ഇതു ശരിയെല്ലെന്നും, കുറ്റകരം കൂടിയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ട താകുന്നു.

(2) തങ്ങളുടെ ശേഷം തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾ അവശരും ദുർബ്ബലരുമായിത്തീരുന്ന തിനെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പാടുള്ളവർ അതുപോലെ മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റിയും ഭയപ്പെടേണ്ടതാണു എന്നത്രെ മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം. അതായത്: മരണാസന്നരായവരോടു അവരുടെ സന്താനങ്ങൾ മു തലായവർക്കു ദോഷകരമായിത്തീരുന്ന വസിയ്യത്തുകൾ ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ ഉപദേശിച്ചും മറ്റും

അവരുടെ മക്കളുടെ നൻമയിലും ശ്രദ്ധ പതിക്കണമെന്നു സാരം. (3) അനാഥകളുടെ ധനം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം മക്കൾ തങ്ങളുടെ കാലശേഷം ദുർബ്ബലരായി വിഷമം അനുഭവിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതുപോലെ, തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള അനാഥകളുടെ ധനം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലും വളരെ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നിങ്ങനെയാണു വേറൊരു വ്യാഖ്യാനം. ആയത്തിൻെറ വാചകവും സന്ദർഭവും പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉതകുന്നതാണുതാനും. ഏതാണ്ടു ഇതുപോലെയുള്ള വേറെയും വ്യാഖ്യാനം ഇല്ലാതില്ല.

മൂന്നാമത്തെ വചനത്തിൻെറ ആശയം വ്യക്തമാണ്. അനാഥകളുടെ ധനം ന്യായമല്ലാത്ത രൂപത്തിൽ എടുത്തുതിന്നുന്നവൻ തൽക്കാലം അതുകൊണ്ടു വയറു നിറക്കുന്നുവെങ്കിലും നരകത്തിൽ കടന്നു അഗ്നികൊണ്ടു വയറു നിറക്കേണ്ടി വരുന്ന ശിക്ഷ അനുഭവിക്കലായിരിക്കും അതിൻെറ ഫലം എന്നു ചുരുക്കം. ഏഴു മഹാപാപങ്ങളെ വിവരിച്ചകൂട്ടത്തിൽ നബി (ﷺ) ഒന്ന് എണ്ണിയിരിക്കുന്നതു അനാഥകളുടെ സ്വത്തുതിന്നലാണെന്നു ഓർക്കുമ്പോൾ ആപാതകം എത്ര ഭയങ്കരമാണെന്നു ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഈ താക്കീതു എല്ലാ അവസരത്തിലും ബാധകമായതാണെങ്കിലും അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി പറയുവാൻ കാരണം, മേൽകണ്ടതുപോലെ സ്വത്തുഭാഗം നടത്തുമ്പോൾ അവർക്കു അർഹമായ ഓഹരി നൽകുന്നതിലും അവരുടെ ധനത്തിൻെറ മേൽനോട്ടം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിലും ക്രമക്കേടുകൾ വരുത്തുന്നതു പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കും. **الله اعلم**

വിഭാഗം-2

ജാബിർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: സഅ്ദ്ബ്നു റുബയ്യിഇ (**سعدبن ربيع رض**) ൻെറ ഭാര്യ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, ഇതാ, ഇതു രണ്ടും സഅ്ദിൻെറ പുത്രികളാണു. ഇവരുടെ പിതാവ് അവിടുത്തോടൊപ്പം ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് രക്തസാക്ഷിയായി കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഇവരുടെ പിതൃവ്യൻ ഇവരുടെ സ്വത്തു മുഴുവനും എടുത്തിരിക്കുന്നു, ഇവർക്കൊന്നും ബാക്കിവെച്ചില്ല. ഇവർക്കു വല്ല സ്വത്തും ഉണ്ടായിരുന്നാലല്ലാതെ ഇവരെ ആരും വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ല.' അപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു അതിൽ തീരുമാനമെടുത്തുകൊള്ളും.' അങ്ങനെ, അനന്തരാവകാശത്തിൻെറ ആയത്തു അവതരിച്ചു. അപ്പോൾ, റസൂൽ (ﷺ) ആ കുട്ടികളുടെ പിതൃവ്യൻെറ അടുക്കൽ ആളയച്ചു അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: 'സഅ്ദിൻെറ രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾക്കും മുന്നിൽ രണ്ടംശവും, അവരുടെ മാതാവിനു എട്ടിൽ ഒരംശവും കൊടുക്കണം. ബാക്കിയുള്ളതു തനിക്കാകുന്നു.' (അ; ദ; തി; ജ.)

يُوصِيكُمُ ٱللَّهُ فِىٓ أَوْلَٰدِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ ٱلْأُنثَيَيْنِ ۚ فَإِن كُنَّ نِسَآءً فَوْقَ ٱثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِن كَانَتْ وَٰحِدَةً فَلَهَا ٱلنِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا ٱلسُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُۥ وَلَدٌ ۚ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُۥ وَلَدٌ وَوَرِثَهُۥٓ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ ٱلثُّلُثُ ۚ فَإِن

11 നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു 'വസിയ്യത്തു' ചെയ്യുന്നു: ആണിന് രണ്ടു പെണ്ണിൻെറ ഓഹരിക്കു തുല്ല്യമായതുണ്ട് എന്ന്. എന്നാൽ, അവർ രണ്ടിനുമീതെ സ്ത്രീകളായിരുന്നാൽ അവർക്ക് അവൻ [മരണപ്പെട്ട ആൾ] വിട്ടേച്ചുപോയതിൻെറ മൂന്നിൽ രണ്ടംശമുണ്ടായിരിക്കും. അവൾ [മകൾ] ഒരുവളാണെങ്കിൽ അവൾക്ക് പകുതിയുമുണ്ട്: അവന് [മരണപ്പെട്ടവന്] സന്താനമുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവൻ വിട്ടുപോയതിൽ നിന്ന് അവൻെറ മാതാപിതാക്കൾക്ക്- അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും- ആറിലൊന്നുമുണ്ടായിരിക്കും. ഇനി, അവന്

كَانَ لَهُۥٓ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ ٱلسُّدُسُ ۚ مِنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِى بِهَآ أَوْ دَيْنٍ ۗ ءَابَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١﴾

സന്താനമില്ലാതിരിക്കുകയും, അവന്‍റെ മാതാപിതാക്കള്‍ (മാത്രം) അവനെ അനന്തരമെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവന്‍റെ മാതാവിന് മൂന്നിലൊന്നുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാല്‍, അവന് സഹോദരങ്ങള്‍ ഉണ്ടായിരുന്നാല്‍, അവന്‍റെ മാതാവിന് ആറിലൊന്നായിരിക്കും. അവന്‍ ചെയ്യുന്ന 'വസിയ്യത്തി'ന്‍റെയോ, കടത്തിന്‍റെയോ ശേഷമത്രെ (ഇതെല്ലാം). നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, നിങ്ങളുടെ മക്കളും -ഇവരില്‍ ഏതാളാണ് ഉപകാരത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് കൂടുതല്‍ അടുപ്പമുള്ളവരെന്ന് നിങ്ങള്‍ക്ക് അറിയുകയില്ല. (അതെ) അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്ന് (നിശ്ചയിച്ചിട്ടു)ള്ള ഓഹരി നിര്‍ണ്ണയം (തന്നെ)! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സര്‍വ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

11 يُوصِيكُمُ നിങ്ങളോട് വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുന്നു (കാര്യമായി ഉപദേശിക്കുന്നു). اللهُ അല്ലാഹു. فِي أَوْلَادِكُمْ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെ കാര്യത്തില്‍. لِلذَّكَرِ ആണിനുണ്ട്. مِثْلُ പോലെ തുല്യമായത്. حَظِّ അംശം, ഓഹരി. الْأُنثَيَيْنِ രണ്ടു പെണ്ണിന്‍റെ. فَإِن كُنَّ ഇനി (എന്നാല്‍) അവര്‍ ആയിരുന്നാല്‍. نِسَاءً സ്ത്രീകള്‍. فَوْقَ اثْنَتَيْنِ രണ്ടിനുമീതെ. فَلَهُنَّ എന്നാലവര്‍ക്കുണ്ട്. ثُلُثَا മൂന്നില്‍ രണ്ടു (അംശം). مَا تَرَكَ അവന്‍ വിട്ടു പോയതിന്‍റെ. وَإِن كَانَتْ അവളായിരുന്നെങ്കില്‍. وَاحِدَةً ഒരുവള്‍, ഒരുത്തി. فَلَهَا എന്നാല്‍ അവള്‍ക്കുണ്ട്. النِّصْفُ പകുതി. وَلِأَبَوَيْهِ അവന്‍റെ മാതാപിതാക്കള്‍ക്കുായിരിക്കും. لِكُلِّ وَاحِدٍ ഓരോരുത്തര്‍ക്കും. مِّنْهُمَا അവര്‍ രണ്ടാളില്‍നിന്ന്. السُّدُسُ ആറില്‍ ഒന്ന്. مِمَّا تَرَكَ അവന്‍ വിട്ടുപോയതില്‍നിന്ന്. إِن كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നാല്‍. لَهُ അവന്. وَلَدٌ സന്താനം. فَإِن لَّمْ يَكُن ഇനി ഇല്ലെങ്കില്‍, ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കില്‍. لَّهُ وَلَدٌ അവന് സന്താനം. وَوَرِثَهُ അവനെ അനന്തരമെടുക്കുകയും ചെയ്തു, അവന്നുഅവകാശിയാകുകയും ചെയ്തു. أَبَوَاهُ അവന്‍റെ മാതാപിതാക്കള്‍. فَلِأُمِّهِ എന്നാലവന്‍റെ ഉമ്മാക്കുണ്ട്. الثُّلُثُ മുന്നിലൊന്നു. فَإِن كَانَ لَهُ ഇനി അവനുണ്ടായിരുന്നാല്‍. إِخْوَةٌ സഹോദരങ്ങള്‍. فَلِأُمِّهِ എന്നാലവന്‍റെ ഉമ്മാക്കുണ്ട്. السُّدُسُ ആറിലൊന്ന്. مِن بَعْدِ ശേഷം, ശേഷമായിട്ട്. وَصِيَّةٍ വസിയ്യത്തിന്‍റെ. يُوصِي അവന്‍ വസിയത്ത് ചെയ്യുന്ന. بِهَا അതിനെ, അതിനു അതിനെപ്പറ്റി. أَوْ دَيْنٍ അല്ലെങ്കില്‍ കടത്തിന്‍റെ. آبَآؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കള്‍. وَأَبْنَآؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും, മക്കളും. لَا تَدْرُونَ നിങ്ങള്‍ (ക്കു) അറിയുകയില്ല. أَيُّهُمْ അവരില്‍ ഏതാണ് (ആര്‍). أَقْرَبُ لَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കു കൂടുതല്‍ അടുത്ത (സൗകര്യപ്പെടുന്ന) വര്‍. نَفْعًا ഉപകാരത്താല്‍, പ്രയോജനം കൊണ്ട്. فَرِيضَةً നിശ്ചിത (നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെട്ട) ഓഹരി, നിര്‍ബന്ധമായിട്ട്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവില്‍നിന്ന്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയം അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. عَلِيمًا (സര്‍വ്വ)ജ്ഞന്‍. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞന്‍.

7-10 വചനങ്ങളില്‍ അനന്തരാവകാശത്തെ ബാധിക്കുന്ന പൊതുവായ പല തത്വനിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും നല്‍കിയ ശേഷം അതിന്‍റെ നിയമപരമായ വിശദീകരണം ഈ വചനം മുതല്‍ ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ വചനം, അടുത്ത വചനം സൂറത്തിലെ അവസാനവചനം എന്നീ മൂന്നു വചനങ്ങളിലായി അനന്തരാവകാശം സംബന്ധിച്ച എല്ലാ പ്രധാന നിയമങ്ങളും അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു വചനങ്ങളെയും, ബന്ധപ്പെട്ട നബി വചനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ട അനര്‍ഘമായ ഒരു വിജ്ഞാനശാഖയത്രെ علم الفرائض ('ഇല്‍മുല്‍ ഫറാഇള് '-അഥവാ ഓഹരി നിര്‍ണ്ണയങ്ങളുടെ വിജ്ഞാനം) എന്ന പേരില്‍ അറിയപ്പെടുന്ന ഇസ്‌ലാമിലെ അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങള്‍, ഇസ്‌ലാമിലെ കര്‍മ്മശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനങ്ങളില്‍ വളരെ

പ്രധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗമാണിത്. ഇതിന്റെ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില ഹദീസുകളും കാണാം. പല മഹാൻമാരും ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോകത്ത് മറ്റേതു സമുദായത്തിന്റെ മുമ്പിലും മുസ്‌ലിംകൾക്കു അഭിമാനം കൊള്ളാവുന്ന ഒരു നിയമ സംഹിതയാണ് 'ഇൽമുൽഫറാഇള്.' എന്നിരുന്നാലും ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ മുസ്‌ലിം പണ്ഡിതൻമാരിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ വേണ്ടത്ര പരിജ്ഞാനം നേടിയ വ്യക്തികൾ കുറവാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യംഅത്യധികം വ്യസനത്തോടുകൂടി സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിയമവശങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു വിവരിക്കുന്ന സ്ഥാനം കർമ്മശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളാകകൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമെ നാമിവിടെ സംസാരിക്കേണ്ടതായുള്ളു. والله الموفق

നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു 'വസിയ്യത്തു' ചെയ്യുന്ന (يوصيكم الله فى اولادكم) എന്നു സദുപദേശ രൂപത്തിൽ വളരെ ശക്തിയായി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടാണു അല്ലാഹു നിയമങ്ങൾ വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നത്. വിഷയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും, അതു അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തുവാനുള്ള ശക്തമായ പ്രോൽസാഹനവുമാണിതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അനന്തരാവകാശികൾ പലരുണ്ടെങ്കിലും മരണപ്പെടുന്ന ആളുമായി ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവരാണല്ലോ മക്കൾ. അതുകൊണ്ടു മക്കളുടെ കാര്യം ആദ്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, പെൺമക്കൾക്കും, ചെറിയ ആൺമക്കൾക്കും സ്വത്തവകാശം നൽകപ്പെടാതിരുന്ന ഒരു ചുറ്റുപാടിലാണു ഈ നിയമം അവതരിക്കുന്നതും. ആ സ്ഥിതിക്കു നിങ്ങളുടെ മക്കളുടെ കാര്യമാണ് അനന്തരാവകാശത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒന്നാമതായി ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതെന്ന ഒരു സൂചനയും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.)

اولاد ('ഔലാദു'-അഥവാ സന്താനങ്ങൾ) എന്ന വാക്കിന്റെ ഏക വചനമാണ് (വലദ്) മക്കളിൽ ആണെന്നോ, പെണ്ണെന്നോ, ചെറുപ്പമെന്നോ, വലുപ്പമെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒരു ആണിനു രണ്ടു പെണ്ണിന്റെ ഓഹരിയാണുള്ളത് (للذكر مثل حظ الانثيين) എന്നത്രെ അല്ലാഹുവിന്റെ വസിയ്യത്ത്. 'ആണിന്റെ പകുതിയാണ് പെണ്ണിനുള്ളത്' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, പെണ്ണിന്റെ ഓഹരിയെ മാനദണ്ഡമാക്കിക്കൊണ്ട് ആണിന്റെ അവകാശം കണക്കാക്കിയതിൽ ചില രഹസ്യങ്ങൾ അന്തർഭവിച്ചതായി കാണാം. സ്ത്രീകൾക്കു അവകാശം നൽകപ്പെടാത്ത പതിവ് നിറുത്തലാക്കി അവർക്ക് അവകാശ സ്ഥിരത നൽകുകയും, അതോടുകൂടി പുരുഷൻമാർക്കു സ്ത്രീകളെ, അപേക്ഷിച്ചുള്ള പദവി വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയുമാണ് ഈ വാക്യം ചെയ്യുന്നത് അഥവാ പുരുഷന്റെ അവകാശം നിർണ്ണയിക്കൽ മാത്രമല്ല ഉദ്ദേശ്യം. അതായിരിക്കാം അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം. الله اعلم സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിൽ പദവി വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും മാതാപിതാക്കളുമായുള്ള ഇരുകൂട്ടരുടെയും ബന്ധം ഒരുപോലെയാണെന്നിരിക്കെ രണ്ടു കൂട്ടർക്കും ഒരേ തോതിൽ അവകാശം നൽകപ്പെടേണ്ടതല്ലേ എന്നു ചോദിക്കപ്പെടാം. ധനത്തിന്റെ ആവശ്യം സ്ത്രീയേക്കാൾ പുരുഷനാണ് നേരിടുന്നത്. സ്ത്രീകളുടെ ഭക്ഷണം, പാർപ്പിടം മുതലായ അത്യാവശ്യ ചിലവുകളെല്ലാം നിർവഹിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ബാദ്ധ്യതയും പുരുഷനാണുള്ളത്. കൂടാതെ, പുറംകാര്യങ്ങളിൽ ധന വ്യയത്തിന്റെ ആവശ്യവും പുരുഷനായിരിക്കും കൂടുതൽ നേരിടുക. ഇതാണ് പുരുഷനു സ്ത്രീയുടെ ഇരട്ടി നിശ്ചയിച്ചതിലടങ്ങിയ ചില തത്വങ്ങൾ.

ഇസ്‌ലാമിലെ അനന്തരാവകാശനിയമത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില സാങ്കേതിക തത്വങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അതിലെ നിയമവശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ സഹായകമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി ഒരു സമാന്യവിവരം കൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം: അനന്തരാവകാശസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ 'പിതാവ്, മാതാവ്, മകൻ, മകൾ, സഹോദരൻ, സഹോദരി, പിതൃവ്യൻ, ഭർത്താവ്' എന്നിങ്ങിനെ പറയുമ്പോൾ മരണപ്പെട്ട ആളുടെ പിതാവു, മാതാവ്, മകൻ.....എന്നർത്ഥമാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ. 'പകുതി, ആറിലൊന്ന്,

എട്ടിലൊന്ന് ' എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള ഓഹരികൾ കണക്കാക്കുന്നത് മരണപ്പെട്ട ആളുടെ ആകെ ധനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുമായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി, മകൾക്കു പകുതിയും, ഭാര്യക്ക് എട്ടിലൊന്നും എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിൻെറ അർത്ഥം മരണപ്പെട്ടവൻെറ ആകെ സ്വത്തിൽനിന്നു അവൻെറ മകൾക്ക് അതിൻെറ പകുതിയും അവൻെറ ഭാര്യക്കു അതിൻെറ എട്ടിലൊന്നും എന്നത്രെ.

അവകാശികളിൽ രണ്ടു തരക്കാരുണ്ട്: (1) നിശ്ചിത ഓഹരി കണക്കാക്കപ്പെട്ടവർ. ഇവർക്ക് اهل الفروض (നിശ്ചിത ഓഹരിക്കാർ) എന്നു പറയുന്നു. ഇവരുടെ നിശ്ചിത ഓഹരിയിൽ ഏറ്റക്കുറവു വരുകയില്ല. (2) ഒരു ക്ളിപ്തമായ ഓഹരി നിശ്ചയിക്കപ്പെടാത്തവർ. ഇവർക്ക് العصبة (അസബഃ) എന്നു പറയുന്നു. നിശ്ചിത ഓഹരിക്കാർക്കു കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞശേഷം ബാക്കിയുണ്ടാകുന്നത് ഇവർക്കായിരിക്കും. നിശ്ചിത ഓഹരിക്കാർ തീരെ ഇല്ലെങ്കിൽ സ്വത്തു മുഴുവനും ഇവർക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. പുത്രൻ, പൗത്രൻ, പിതാവ്, സഹോദരൻ, സഹോദര പുത്രൻ, പിതൃവ്യൻ, പിതൃവ്യ പുത്രൻ എന്നിങ്ങിനെ മരണപ്പെട്ടവനുമായി കുടുംബബന്ധത്തിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അടുത്തവരായിരിക്കും ഇവർ. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇവരിൽ ചിലർക്കു ഒരു നിശ്ചിത ഓഹരി فرض ലഭിക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ നിലവിലുള്ള മറ്റു ഓഹരിക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ കഴിച്ചു ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ അതും കൂടി ലഭിച്ചുവെന്നുവരും. അഥവാ ഒരാൾക്ക് രണ്ടു നിലക്കുള്ള അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ള സന്ദർഭവും ഉണ്ടാവാമെന്നു സാരം. ഇതിനൊരു ഉദാഹരണം താഴെ കാണാം. വിശദീകരണം യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നറിയേണ്ടതാകുന്നു.

മക്കളുടെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും അവകാശത്തെക്കുറിച്ചാണല്ലോ ഈ വചനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സാങ്കേതിക തത്വങ്ങൾ മുമ്പിൽ വെച്ചു കൊണ്ട് പരിശോധിച്ചാൽ, ആ വചനത്തിൽ താഴെ കാണുന്ന നിയമങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം:-

(1) ഒരാൾക്ക് അവകാശികളായി ആൺമക്കൾ മാത്രം ഉള്ളപ്പോൾ, സ്വത്തു മുഴുവനും അവർക്കായിരിക്കും. അവർ ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ സമമായി ഭാഗിച്ചെടുക്കണം. നിശ്ചിത ഓഹരിക്കാർ വേറെയുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടേത് കഴിച്ചു ബാക്കിയായിരിക്കും ഇവർക്കുള്ളത്. (2) ആൺമക്കളില്ലാത്തപ്പോൾ, ഒരു മകൾ മാത്രമേയുള്ളുവെങ്കിൽ അവൾക്കു പകുതിയും, ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കു മൂന്നിൽ രണ്ട് (2/3) അംശവും ലഭിക്കും. പെൺമക്കൾ രണ്ടിലധികമുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് മൂന്നിൽ രണ്ടംശവും (فان كن نساء فوق اثنتين الخ) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞവാക്ക്. രണ്ടാൾ മാത്രമായാലും ഇതേവിധി തന്നെയാണുള്ളത്. 186-ാം വചനത്തിൽ രണ്ടു സഹോദരിമാർക്കു മൂന്നിൽ രണ്ടംശമുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു സഹോദരിമാർക്കു മൂന്നിൽ രണ്ടംശം ലഭിക്കുമ്പോൾ രണ്ടു പെൺമക്കൾക്ക് ഏതായാലും അത്ര ലഭിക്കേണമല്ലോ. മേലെ ഉദ്ധരിച്ച സഅ്ദുബ്നുറുബയ്യിഇൻെറ ഭാര്യയുടെ സംഭവത്തിൽനിന്നും ഇതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കു ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലതാനും.

(3) മക്കൾ ആണും പെണ്ണും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ആണിൻെറ പകുതി പെണ്ണിന് എന്നതോതിൽ ഭാഗിക്കണം നിശ്ചിത ഓഹരിക്കാർ വേറെയുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടേത് കഴിച്ചു ബാക്കിയും, ഇല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ സ്വത്തും അവർ അങ്ങിനെ ഭാഗിച്ചെടുക്കേണ്ടതാണ്. (4) മക്കൾ ഉള്ളപ്പോൾ- അവർ ആണോ പെണ്ണോ, ഒന്നോ അധികമോ ആവട്ടെ-മാതാവിനും പിതാവിനും ആറിലൊന്നു (1/6) വീതമായിരിക്കും ഓഹരി. എന്നാൽ, പുത്രനില്ലാതിരിക്കെ മറ്റ് ഓഹരിക്കാരുടേതു കഴിച്ചു വല്ലതും ബാക്കിയുണ്ടാകുന്നപക്ഷം അതും പിതാവിനു ലഭിക്കും. മാതാവിന് ആറിലൊന്നു മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. (5) സന്താനമോ, സഹോദര സഹോദരികളായ ഒന്നിലധികം ആളുകളോ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നപക്ഷം മാതാവിൻെറ അവകാശം മൂന്നിലൊന്ന് (1/3) ആയിരിക്കുന്നതാണ്. (6) സഹോദര സഹോദരികളായി ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടെങ്കിൽ മാതാവിന് ആറിലൊന്നു (1/6)

മാത്രമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഈ രണ്ടവസരത്തിലും നിശ്ചിത ഓഹരിക്കാരുടേതു കഴിച്ചു വല്ലതും ബാക്കിവരുന്ന പക്ഷം അത് പിതാവിനു (അസ്വബ:യായി) ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവ കൂടാതെ-ഈ വചനവും, ബന്ധപ്പെട്ട ഹദീസുകളും അടിസ്ഥാനമാക്കി-വേറെയും പല വിധികൾ അനന്തരാവകാശ പംക്തിയിൽ പണ്ഡിതൻമാർ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മരണപ്പെട്ട ആൾ വല്ല വസിയ്യത്തും ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും, അയാൾ കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥമായ ഏതെങ്കിലും കടം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു കഴിച്ചു ബാക്കിവരുന്ന സ്വത്ത് മാത്രമേ അവകാശികൾക്കു ഭാഗിച്ചെടുക്കുവാൻ പാടുള്ളു. വസിയ്യത്തിൻെറ പ്രാധാന്യവും, അതു സംബന്ധിച്ചു അറിയേണ്ടുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അൽബഖറ 180ലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ആകെ സ്വത്തിൻെറ മൂന്നിലൊന്നിൽ കവിഞ്ഞ് വസിയ്യത്ത് ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്ത ഹദീസും അവിടെ നാം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. കടത്തിൻെറ സ്ഥിതി അതല്ല. കടം മുഴുവനും സ്വത്തിൽനിന്നു കൊടുത്തേ തീരൂ. കടം കഴിച്ചു ബാക്കിയില്ലാത്ത പക്ഷം അവകാശികൾക്ക് ഒന്നും ലഭിക്കുന്നതുമല്ല കടം മറ്റാരെങ്കിലും കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ .തയ്യാറാകുന്ന പക്ഷം മാത്രമേ അത് സ്വത്തിൽനിന്ന് കൊടുക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. വസിയ്യത്തിനെക്കാൾ മുൻഗണന നൽകേണ്ടതും കടത്തിനു തന്നെയാണ്. കടവും വസിയ്യത്തും ഗൗനിക്കാതെ സ്വത്ത് ഭാഗിച്ചെടുക്കുന്നതു കുറ്റകരവും, അന്യരുടെ അവകാശം അക്രമമായി പിടിച്ചെടുക്കലുമായിരിക്കും.

പല നിയമങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളിലും മക്കളിലും ആരാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരത്തിൽ കൂടുതൽ അടുത്തവർ എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല (اباؤكم وابناءكم)' അതെ, അല്ലാഹുവിന്നേ അതറിയുകയുള്ളു. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും അവകാശം നിർണ്ണയിക്കുക നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാവരുടെയും അവകാശം അവർതന്നെ നിർണ്ണയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നത്. ഓരോന്നിലും അടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കാതെ വരും. എന്നൊക്കെയാണു മൊത്തത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. പിതാക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നേരെയുള്ള പിതാക്കൾക്കു പുറമെ പിതാമഹൻമാരും, മക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നേരെ മക്കളും, മക്കളുടെ മക്കളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഉപകാരംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഐഹികമായ ഉപകാരവും, പാരത്രികമായ ഉപകാരവുമാകാം. ഇഹത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ഉപകാരത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ചിലർ നല്ലവരും, ധനം നല്ല വിഷയത്തിൽ മാത്രം ചിലവഴിക്കുന്നവരും, മരണപ്പെട്ടവന് ഗുണത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ സജ്ജനങ്ങളൊന്നിച്ചു അവരുടെ പിതാക്കളിലും സന്തതികളിലും ഭാര്യമാരിലുമുള്ള സദ്വൃത്തരായ ആളുകളെയും അല്ലാഹു ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിക്കൊടുക്കുമെന്ന് 13:23;52:21 എന്നിവിടങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതൊക്കെ പാരത്രികമായ നൻമകൾക്കു ഉദാഹരണമാകുന്നു.

അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾ അവതരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മാതാപിതാക്കൾക്കു വല്ലതും വസിയ്യത്ത് ചെയ്യൽ നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അൽബഖറ 180ൻെറ വിവരണത്തിൽ മുമ്പു കണ്ടുവല്ലോ. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്; സന്താനങ്ങൾക്ക് ധനവും, മാതാപിതാക്കൾക്ക് വസിയ്യത്തുമാണ് (മുമ്പ്) ഉണ്ടായിരുന്നത്. എന്നിട്ട് അതിൽനിന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് അവൻ നസ്ഖ് ' ചെയ്തു (ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തി). അങ്ങിനെ ആണിനു രണ്ടു പെണ്ണിൻെറ ഓഹരിയാക്കി. മാതാപിതാക്കൾക്കു ഓരോരുത്തർക്കും ആറിലൊന്നും മൂന്നിലൊന്നും, ഭാര്യക്കു നാലിലൊന്നും എട്ടിലൊന്നും, ഭർത്താവിനു പകുതിയും നാലിലൊന്നുമാക്കി നിശ്ചയിച്ചു.' (ബുഖാരി.) ജാഹിലിയ്യാ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചു വലിയ ആൺമക്കൾക്കേ സ്വത്തവകാശം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളുവെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതെല്ലാംകൂടി നോക്കുമ്പോൾ-ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-സ്വത്തവകാശത്തിൽ കൃത്യമായ ഓഹരി അവകാശങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന പിതാക്കൾ, മക്കൾ തുടങ്ങിയവർക്കെല്ലാം ഇപ്പോൾ സുസ്ഥിരവും കൃ

ത്യവുമായ ഓഹരികൾ നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നത് അതിൽ ചില യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ്-അതൊന്നും നിങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല-എന്നായിരിക്കും ആ വാക്യത്തിലടങ്ങിയ പ്രധാന സൂചന. തുടർന്നുള്ള രണ്ടു വാക്യങ്ങളും ഈ സംഗതി ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതായും കാണാം.

ഇന്നിന്നവരുടെ ഓഹരി ഇന്നിന്നപ്രകാരം, ഇന്നിന്നവർക്കു കൂടുതൽ, മറ്റേവർക്ക് കുറവ് എന്നൊക്കെ നിശ്ചയിച്ചത് അല്ലാഹുവാണ്, അതിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ആർക്കും അധികാരവും അവകാശവുമില്ല. അത് യുക്തമായിരിക്കുകയുമില്ല. കാരണം, എല്ലാ കാര്യവും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനും, എല്ലാ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളും അറിയുന്ന അഗാധജ്ഞനും. അവനാണ് എന്നുള്ളതു തന്നെ. അതെ,..........**فريضة من الله** (അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഓഹരി നിർണ്ണയം! നിശ്ചയമായും, അവൻ സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു)

ഇസ്‌ലാമിലെ അനന്തരാവകാശക്രമം ഖുർആൻ അവതരിച്ചകാലത്തെ അറബികളുടെ പരിതസ്ഥിതികളോട് യോജിച്ച ചില പരിഷ്കരണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നും, യുക്തിക്കു നിരക്കുന്നതും കാലാന്തരങ്ങൾക്കു യോജിച്ചതുമായ ചിലമാറ്റങ്ങളൊക്കെ അതിൽ ആവശ്യമാണെന്നും വാദിക്കുന്ന ചില മുസ്‌ലിം നാമധാരികളെ ഇക്കാലത്തു കാണാവുന്നതാണ്. ഭൗതിക ലഹരിയും, ഖുർആനിലും ഇസ്‌ലാമിലും വിശ്വാസമില്ലായ്മയുമാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ളതെങ്കിലും അതു തുറന്നു പറയുവാൻ ധൈര്യക്ഷയമുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു ആസൂത്രിത ന്യായമാണ് വാസ്തവത്തിൽ അത്. ഖുർആനിലും ഇസ്‌ലാമിലും യഥാർത്ഥ വിശ്വാസമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും ഈ വാദത്തിനു തക്കതായ മറുപടി കാണുവാൻ പര്യാപ്തമത്രെ അവസാനമായി അല്ലാഹുപറഞ്ഞ ആ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ.

۞ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَٰجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ ٱلرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ ۚ مِنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَآ أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ ٱلرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِن كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ ٱلثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُم ۚ مِّنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَآ أَوْ دَيْنٍ ۗ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَٰلَةً أَوِ ٱمْرَأَةٌ وَلَهُۥٓ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَٰحِدٍ مِّنْهُمَا ٱلسُّدُسُ ۚ فَإِن كَانُوٓا۟ أَكْثَرَ مِن ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ فِى ٱلثُّلُثِ ۚ مِنۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَآ أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾

12 നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർ വിട്ടേച്ചു പോയതിന്റെ പകുതി നിങ്ങൾക്കാകുന്നു; അവർക്ക് സന്താനമില്ലെങ്കിൽ. ഇനി, അവർക്ക് സന്താനമുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ വിട്ടേച്ചുപോയതിൽ നിന്നും നാലിലൊന്നു നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും. അവർ ചെയ്യുന്ന വസിയ്യത്തിന്റെയോ, അല്ലെങ്കിൽ കടത്തിന്റെയോ ശേഷമാണ് (ഇതെല്ലാം). നിങ്ങൾക്ക് സന്താനമില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വിട്ടു പോയതിൽ നിന്നും അവർക്ക് നാലിലൊന്നുമുണ്ടായിരിക്കും; ഇനി, നിങ്ങൾക്ക് സന്താനം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിട്ടുപോയതിൽ നിന്നും അവർക്ക് എട്ടിലൊന്നുണ്ടായിരിക്കും. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന വസിയ്യത്തിന്റെയോ, അല്ലെങ്കിൽ കടത്തിന്റെയോ ശേഷമാണ് (ഇത്). ഒരു പുരുഷൻ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്ത്രീ 'കലാലത്താ'യി [പിതാവും മക്കളുമില്ലാതെ] അനന്തരമെടുക്കപ്പെടുകയും, അയാൾക്ക് ഒരു സഹോദരനോ, സഹോദരിയോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ-അവർ രണ്ടിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ആറിലൊന്നുമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ, അവർ [സഹോദരങ്ങൾ] അതിനെക്കാൾ അധികമായിരുന്നെങ്കിൽ, അപ്പോഴവർ മൂന്നിലൊന്നിൽ പങ്കുകാരായി

രിക്കും. അന്യോന്യം ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കപ്പെടാത്തവിധം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വസിയ്യത്തിന്‍റെയോ, അല്ലെങ്കില്‍ കടത്തിന്‍റെയോ ശേഷമത്രെ, (ഇതും). (അതെ) അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള വസിയ്യത്തു (തന്നെ)! അല്ലാഹുവാകട്ടെ, സര്‍വ്വജ്ഞനാണ്, സഹനശീലനാണ്.

---

12 وَلَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ട്. نِصْفُ مَا യാതൊന്നിന്‍റെ പകുതി. تَرَكَ വിട്ടുപോയി. أَزْوَاجُكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇണകള്‍ (ഭാര്യമാര്‍). إِن لَّمْ يَكُن ഇല്ലെങ്കില്‍, ഉണ്ടാകാത്ത പക്ഷം. لَّهُنَّ അവര്‍ക്ക്. وَلَدٌ സന്താനം. فَإِن كَانَ ഇനി ഉണ്ടായെങ്കില്‍. لَهُنَّ وَلَدٌ അവര്‍ക്ക് സന്താനം. فَلَكُمُ എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ട്. الرُّبُعُ നാലിലൊന്നു. مِمَّا تَرَكْنَ അവര്‍ വിട്ടുപോയതില്‍നിന്ന്. مِن بَعْدِ ശേഷം. وَصِيَّةٍ വസിയ്യത്തിന്‍റെ. يُوصِينَ അവര്‍ വസിയ്യത്തു ചെയ്യുന്ന. بِهَا അതിനെ, അതിനെപ്പറ്റി. أَوْ دَيْنٍ അല്ലെങ്കില്‍ കടത്തിന്‍റെ. وَلَهُنَّ അവര്‍ക്കുമുണ്ട്. الرُّبُعُ നാലിലൊന്നു. مِمَّا تَرَكْتُمْ നിങ്ങള്‍ വിട്ടുപോയതില്‍ നിന്ന്. إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കില്ലെങ്കില്‍. وَلَدٌ സന്താനം. فَإِن كَانَ ഇനി (എന്നാല്‍) ഉണ്ടായിരുന്നാല്‍. لَكُمْ وَلَدٌ നിങ്ങള്‍ക്ക് സന്താനം. فَلَهُنَّ എന്നാലവര്‍ക്കുണ്ട്. الثُّمُنُ എട്ടിലൊന്നു. مِمَّا تَرَكْتُمْ നിങ്ങള്‍ വിട്ടുപോയതില്‍നിന്ന്. مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ വസിയ്യത്തിനുശേഷം. تُوصُونَ നിങ്ങള്‍ വസിയ്യത്തുചെയ്യുന്ന. بِهَا അതിനെപ്പറ്റി. أَوْ دَيْنٍ അല്ലെങ്കില്‍ കടത്തിന്. وَإِن كَانَ ഉണ്ടായാല്‍. رَجُلٌ വല്ല (ഒരു) പുരുഷനും. يُورَثُ അനന്തരമെടുക്കപ്പെടുന്ന. كَلَالَةً കലാലത്തായിട്ട് (പിതാവും മക്കളുമില്ലാതെ). أَوِ امْرَأَةٌ അല്ലെങ്കില്‍ വല്ല (ഒരു) സ്ത്രീയും. وَلَهُ أَخٌ അവന് (അയാള്‍ക്ക്) ഒരു സഹോദരനുമുണ്ട്. أَوْ أُخْتٌ അല്ലെങ്കില്‍ ഒരു സഹോദരി. فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا എന്നാല്‍ ആ രണ്ടുപേരില്‍ ഓരോരുത്തര്‍ക്കും. السُّدُسُ ആറിലൊന്നു. فَإِن كَانُوا ഇനി അവരായിരുന്നെങ്കില്‍. أَكْثَرَ കൂടുതലുള്ളവര്‍, അധികമുള്ളവര്‍. مِن ذَٰلِكَ അതിനെക്കാള്‍. فَهُمْ എന്നാലവര്‍. شُرَكَاءُ പങ്കുകാരാകുന്നു. فِي الثُّلُثِ മൂന്നിലൊന്നില്‍. مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ ഒരു വസിയ്യത്തിന് ശേഷം. يُوصَىٰ بِهَا അതിനെപ്പറ്റി വസിയ്യത്തു ചെയ്യപ്പെടുന്ന. أَوْ دَيْنٍ അല്ലെങ്കില്‍ കടത്തിന്. غَيْرَ مُضَارٍّ അന്യോന്യം ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കാത്ത നിലയില്‍. وَصِيَّةً വസിയ്യത്ത് (കല്‍പന), വസിയ്യത്തായിട്ട്. مِّنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവില്‍നിന്ന്. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَلِيمٌ സര്‍വ്വജ്ഞനാണ്. حَلِيمٌ സഹനശീലനാണ്.

മാതാപിതാക്കളുടെയും മക്കളുടെയും അവകാശവിഹിതം വിവരിച്ച ശേഷം ഭാര്യാഭര്‍ത്താക്കളുടെയും മറ്റും അവകാശങ്ങള്‍ വിവരിക്കുകയാണ്. ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ വിധികള്‍ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിപ്പിക്കാം: (1) സ്ത്രീ മരിക്കുമ്പോള്‍ അവള്‍ക്കു മക്കളില്ലെങ്കില്‍ അവളുടെ ഭര്‍ത്താവിനു പകുതിയും, മക്കളുണ്ടെങ്കില്‍ നാലിലൊന്നുമായിരിക്കും അവകാശം. (2) പുരുഷന്‍ മരണപ്പെടുമ്പോള്‍ അവനു മക്കളില്ലെങ്കില്‍ ഭാര്യക്കു നാലിലൊന്നും, മക്കളുണ്ടെങ്കില്‍ എട്ടിലൊന്നും-അഥവാ ഭര്‍ത്താവിന്‍റെ പകുതി-അവകാശമായിരിക്കും. ഒരാള്‍ക്ക് ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുണ്ടെങ്കിലും ഇതില്‍ മാറ്റമില്ല. ആ ഓഹരി അവര്‍ക്കിടയില്‍ സമമായി ഭാഗിക്കേണ്ടതാണ്. മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, മക്കള്‍ ഒന്നോ അധികമോ, ആണോ പെണ്ണോ എന്ന വ്യത്യാസം ഇവിടെയും പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. മരണപ്പെട്ട ആള്‍ക്കു മക്കളുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നു മാത്രമേ നോക്കേണ്ടതുള്ളു. ആ മക്കള്‍ വേറൊരു വിവാഹത്തില്‍ ജനിച്ചവരായാലും ശരി. സ്വന്തം മക്കളില്ലാത്തപ്പോള്‍ ആണ്‍മക്കളുടെ മക്കളുണ്ടായിരുന്നാലും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാകുന്നു. (3) ഒരാള്‍ മരണപ്പെടുമ്പോള്‍ അയാളുടെ പിതാവോ മക്കളോ ജീവിച്ചിരുപ്പില്ലെങ്കില്‍ അയാളെപ്പറ്റി **كلالة** (കലാലത്ത്) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അകന്ന കുടുംബം എന്നുദ്ദേശ്യം. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോള്‍ അയാളുടെ ഉമ്മയൊത്ത ഒരു സഹോദരനോ സഹോദരിയോ ഉണ്ടെങ്കില്‍ അവര്‍ക്ക് ആറിലൊന്ന് അവകാശമുണ്ട്. ഇവര്‍ ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടെങ്കില്‍ എല്ലാവര്‍ക്കും കൂടി മൂന്നിലൊന്നും ലഭിക്കും.

ഇവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ആണിനും പെണ്ണിനും ഒരേ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. അവരുടെ ഓഹരി അവർക്കു സമമായി ഭാഗിക്കാം.

'കലാലത്തി'ൻെറ രൂപത്തിലേ മാതാവു മാത്രം ഒത്ത സഹോദര സഹോദരികൾക്കു അവകാശം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. ഈ സഹോദരങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ ഉമ്മയൊത്തവരായിരിക്കണമെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും താഴെ 176-ാം വചനത്തിൽ 'കലാലത്തി' നെപ്പറ്റി വീണ്ടും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. സഹോദര സഹോദരികളുടെ അവകാശം പെൺമക്കളുടെ അവകാശംപോലെത്തന്നെയാണെന്ന് അവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, അതു 'അസ്വബഃ' ക്കാരായി വരുന്ന സഹോദര സഹേദരികളെ-അഥവാ മതാവും പിതാവും ഒത്തവരെയോ, പിതാവ് ഒത്തവരെയോ-മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളു. അതിനാൽ, ഇവിടെ പറഞ്ഞ സഹോദര സഹോദരികളെ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഉമ്മമാത്രം ഒത്തവരായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം വ്യക്തമാക്കിയ ഒരു ഉപാധി-മരണപ്പെട്ടവൻ വല്ല വസിയ്യത്തും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും, അവനു കടമുണ്ടെങ്കിൽ അതും കഴിച്ചശേഷമേ സ്വത്തു ഭാഗിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്ന സംഗതി-ഈ വചനത്തിൽ ഓരോ വിധിയോടൊപ്പവും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ധനക്കൊതി നിമിത്തം പലപ്പോഴും അക്കാര്യം ഗൗനിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കും അല്ലാഹു അതു വീണ്ടും വീണ്ടും ഉണർത്തുന്നതെന്നു തീർച്ചതന്നെ. എന്നിട്ടുപോലും ജനങ്ങൾ അതുവേണ്ടത്ര ഗൗനിക്കാറില്ലെന്നുള്ളതാണ് അനുഭവം. ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയായ അവകാശിയും ഗൗരവപൂർവ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാണിത്. അവസാനം പരസ്പരം ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കപ്പെടാത്ത വിധം (غير مضار) എന്നു കൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുക. വസിയ്യത്തിൻെറ കാര്യത്തിലോ കടത്തിൻെറ കാര്യത്തിലോ ആരും ആരോടും ഉപദ്രവം ചെയ്വാൻ ഇടവരരുതെന്നാണല്ലോ ഇതിൻെറ അർത്ഥം. ഇക്കാര്യം എല്ലായിടത്തും ബാധകമാണെങ്കിലും ഇവിടെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുവാൻ കാരണമുണ്ട്. മരണപ്പെട്ടവൻെറ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾ ഇല്ലാത്തപ്പോഴാണ് 'കലാലത്തു'ണ്ടാകുന്നത് അവകാശികളിൽ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവർ ഇല്ലെന്നു വരുമ്പോൾ, അകന്ന അവകാശികൾക്ക് തങ്ങളുടെ സ്വത്ത് ലഭിക്കുന്നതു തടയുവാൻ വേണ്ടി വല്ല വസിയ്യത്തും ചെയ്തതുകൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ക്രയവിക്രയങ്ങളും വഴി സ്വത്തിൻമേൽ കടം വരുത്തിവെച്ചോ അവർക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്ന സ്വത്തുടമകൾ പലപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും. നേരെ മറിച്ച് മരണപ്പെട്ട ആളുമായി അടുത്ത ബന്ധമില്ലാത്ത അകന്ന അവകാശികൾ തങ്ങൾക്കു വീണു കിട്ടുന്ന ആ അവകാശ ലഹരിയിൽ ആ സ്വത്തിൽ നിന്നു നികത്തപ്പെടേണ്ട ബാധ്യതകളെ അവഗണിക്കലും സ്വാഭാവികമാണ്. ഇതെല്ലാം നിത്യവും അനുഭവത്തിൽ കാണുന്ന കാര്യങ്ങളാണല്ലോ. ഒരാളുടെ വസിയ്യത്തു പാലിക്കുന്നതിലും, കടം കൊടുത്തു തീർക്കുന്നതിലും അയാളുടെ പിതാക്കൾക്കും മക്കൾക്കും ഉണ്ടാകുന്നത്ര ഉൽസാഹം അകന്ന ബന്ധുക്കൾക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കും മനുഷ്യൻെറ മനശ്ശാസ്ത്രം ഏറ്റവും അറിയുന്നവനായ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ ഒരു ഉപാധികൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതും, വസിയ്യത്തിൻെറയും കടത്തിൻെറയും കാര്യം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞതും. **الله اعلم**

റസൂൽ (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു; ''ഒരു പുരുഷൻ, അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീ അറുപതുകൊല്ലം അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് അവനു മരണം ആസന്നമാകുന്നു അപ്പോൾ അവൻ വസിയ്യത്തിൽ ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവർക്കു നരകം സ്ഥാപിതമായിത്തീരുന്നു.'' തുടർന്നുകൊണ്ട് അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) **من بعد وصية** എന്ന് തുടങ്ങിയ ഈ വാക്യങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു.(ദാ; തി; ജ) ഇമാം അഹമ്മദ് (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്തിൽ ഈ ആശയം കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചുകാണാം.

അടുത്ത അവകാശികൾ ഇല്ലാത്തവരോ, ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ വ്യക്തിപരമായ വല്ല കാരണത്താലും അവർക്ക് തങ്ങളുടെ സ്വത്തു ലഭിക്കുന്നത് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരോ ആയ ആളുകൾ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവകാശികളെ തടയുകയോ, നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ അവർ നടത്തുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങൾ, വസിയ്യത്തുകൾ, വഖ്ഫുകൾ, കൈമാറ്റങ്ങൾ ഇവയൊന്നും തന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യത്തിൽ-അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ-അവ സൽക്കർമ്മങ്ങളായി കരുതപ്പെട്ടാലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ അതൊക്കെ ദുഷ്കർമ്മങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു അവർ ഓർക്കേണ്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിന്റെയും, ഈ വചനത്തിന്റെയും അവസാന ഭാഗം ഒന്നു ശാന്തമായി മനസ്സിരുത്തിയാൽതന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുന്നതിലും, അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിലും അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയും, അനന്തരാവകാശം ലഭിക്കുന്നവർക്ക് അതിനു പുറമെ വസിയ്യത്തുകൂടി ചെയ്യുന്നതിനെയും വിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല ഹദീസുകളും കാണാവുന്നതാണ്. ചിലതൊക്കെ സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുമുണ്ട്.

മേൽകണ്ട നിയമങ്ങളും, ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങളുമെല്ലാം നൽകിയശേഷം പിന്നെയും അല്ലാഹു പറയുന്നു: ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വസിയ്യത്താണ് (وصية من الله) അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനാണ്, അവൻ വളരെ സഹനശീലനാണ് (والله عليم حليم) എന്നൊക്കെ. ഈ വാക്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ ഗൗരവത്തെയും അവയുടെ അർത്ഥ വിശാലതയെയും സംബന്ധിച്ച് സൽബുദ്ധിയും സത്യവിശ്വാസവുമുള്ള എല്ലാവർക്കും ഏറെക്കുറെ ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികളെ സത്യവിശ്വാസികൾ ലംഘിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിതെല്ലാം. ഇത്രകൊണ്ടും മതിയാക്കാതെ വീണ്ടും അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നത് നോക്കുക:-

تِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

13 അവ (ഒക്കെയും) അല്ലാഹുവിന്റെ (നിയമ) അതിർത്തികളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ അവരെ അവൻ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായും കൊണ്ട്. അതത്രെ, വമ്പിച്ച നേട്ടം!

وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ يُدْخِلْهُ نَارًا خَٰلِدًا فِيهَا وَلَهُۥ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٤﴾

14 ആർ അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും അനുസരണക്കേട് ചെയ്യുകയും, അവന്റെ (നിയമ) അതിർത്തികളെ വിട്ടു കടക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അവനെ അവൻ അഗ്നിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കും-അതിൽ (അവൻ) നിത്യവാസിയായിക്കൊണ്ട്. അവന് നിന്ദ്യകരമായ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

13 تِلْكَ അത് അവ. حُدُودُ അതിർത്തി (പരിധി)കളാണ്. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. وَمَن يُطِعِ ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَرَسُولَهُ അവന്റെ റസൂലിനെയും. يُدْخِلْهُ അവനെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കും. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي നടക്കുന്ന, ഒഴുകും. مِن تَحْتِهَا അവയുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ. الْأَنْهَارُ നദി (അരുവി)കൾ. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിട്ട്. فِيهَا അവയിൽ. وَذَٰلِكَ അത്, അതാകട്ടെ. الْفَوْزُ നേട്ടം, വിജയം. الْعَظِيمُ വമ്പിച്ച, മഹാ. 14 وَمَن يَعْصِ ആർ (ആരെങ്കിലും) എതിര് പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ, അനുസരണക്കേട് ചെയ്യുന്നതായാൽ. اللهَ وَرَسُولَهُ അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ റസൂലിനും. وَيَتَعَدَّ വിട്ടുകടക്കുകയും, അതിക്രമിക്കുകയും. حُدُودَهُ അവന്റെ അതിർത്തികളെ. يُدْخِلْهُ അവൻ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കും. نَارًا അഗ്നയിൽ. خَالِدًا فِيهَا അതിൽ നിതൃവാസിയായിക്കൊണ്ട്. وَلَهُ അവനുണ്ട്. عَذَابٌ ശിക്ഷ. مُّهِينٌ നിന്ദിക്കുന്ന, അപമാനകരമായ.

ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറയോ വിവരണത്തിൻെറയോ സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ സ്പഷ്ടമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നിയമാതിർത്തികൾ ലംഘിക്കുകയും മറി കടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു കനത്ത ഒരു താക്കീതും, അവ വേണ്ടതുപോലെ പാലിക്കുന്നവർക്കു മഹത്തായ ഒരു വാഗ്ദാനവുമാണിത്. കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങൾക്കും, നിയമങ്ങൾക്കും റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി-അവിടുത്തെ വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും- നൽകിക്കാണിച്ചുതന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്നും ഇതു മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നത് അവയെ നിന്ദിക്കലാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനു നിന്ദ്യകരമായ ശിക്ഷയുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം താക്കീതു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച സ്വത്തവകാശക്രമം ശരിക്കു പാലിക്കാത്തവരെ പൊതുവിലും, അതിൽ തിരുത്തൽ വാദവുമായി രംഗത്തിറങ്ങുന്നവരെ പ്രത്യേകിച്ചും ബാധിക്കുന്നതാണ് ഈ കനത്ത താക്കീത്.

വിഭാഗം-3

وَٱلَّٰتِي يَأۡتِينَ ٱلۡفَٰحِشَةَ مِن نِّسَآئِكُمۡ فَٱسۡتَشۡهِدُواْ عَلَيۡهِنَّ أَرۡبَعَةً مِّنكُمۡۖ فَإِن شَهِدُواْ فَأَمۡسِكُوهُنَّ فِي ٱلۡبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّىٰهُنَّ ٱلۡمَوۡتُ أَوۡ يَجۡعَلَ ٱللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلٗا ﴿١٥﴾

15 നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന് നീചവൃത്തി ചെയ്യുന്നവർ (ആരോ), അവരുടെ മേൽ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള നാലുപേരെ നിങ്ങൾ സാക്ഷികൊണ്ടു വരുവിൻ. എന്നിട്ട്, അവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചെങ്കിൽ അവരെ [ആ സ്ത്രീകളെ] നിങ്ങൾ വീടുകളിൽ (തടഞ്ഞു) വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുവിൻ, മരണം അവരെ പൂർണ്ണമായെടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവർക്കൊരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരേക്കും.

وَٱلَّذَانِ يَأۡتِيَٰنِهَا مِنكُمۡ فَـَٔاذُوهُمَاۖ فَإِن تَابَا وَأَصۡلَحَا فَأَعۡرِضُواْ عَنۡهُمَآۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ تَوَّابٗا رَّحِيمًا ﴿١٦﴾

16 നിങ്ങളിൽ നിന്നും അത് [നീചവൃത്തി] ചെയ്യുന്ന രണ്ടുപേർ (ആരോ), അവരെ രണ്ടാളെയും നിങ്ങൾ പീഡിപ്പിച്ചു (അഥവാ സൈ്വരം കെടുത്തി) കൊള്ളുവിൻ. ഇനി, അവർ രണ്ടുപേരും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നന്നായി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്തെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അവരെ സംബന്ധിച്ച് തിരിഞ്ഞു കളയുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

15 وَاللاَّتِي യാതൊരു സ്ത്രീകൾ. يَأْتِينَ കൊണ്ടുവരുന്ന (ചെയ്യുന്ന) ചെല്ലുന്ന. الْفَاحِشَةَ നീചവൃത്തി, ദുർവൃത്തിയിൽ. مِن نِّسَائِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന്. فَاسْتَشْهِدُوا നിങ്ങൾ സാക്ഷി കൊണ്ടു വരുവിൻ, സാക്ഷ്യം തേടുവിൻ. عَلَيْهِنَّ അവരുടെ മേൽ (എതിരെ). أَرْبَعَةً നാലുപേരെ, നാലാളോട്. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നുളള. فَإِن شَهِدُوا എന്നിട്ട് അവർ സാക്ഷി നിന്നാൽ, സാക്ഷ്യം വഹിച്ചെങ്കിൽ. فَأَمْسِكُوهُنَّ എന്നാലവരെ പിടിച്ചുവെക്കുവിൻ, വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവിൻ. فِي الْبُيُوتِ വീടുകളിൽ. حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ അവരെ പൂർത്തിയായെടുക്കുന്നതുവരെ. الْمَوْتُ മരണം. أَوْ يَجْعَلَ അല്ലെങ്കിൽ ആക്കുന്ന (ഉണ്ടാക്കുന്ന-ഏർപ്പെടുത്തുന്ന)തുവരെ. اللهُ അല്ലാഹു. لَهُنَّ അവർക്ക്. سَبِيلاً ഒരു മാർഗ്ഗം, വഴി **16** وَالَّذَانِ യാതൊരു രണ്ടാൾ. يَأْتِيَانِهَا അതുകൊണ്ടുവരുന്നു(ചെയ്യുന്ന). مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. فَآذُوهُمَا അവരെ നിങ്ങൾ പിഢിപ്പിച്ചു (സൈ്വരം കെടുത്തു-ദ്രോഹിച്ചു) കൊളളുവിൻ.

فَإِن تَابَا ഇനി അവർ രണ്ടാളും പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, മടങ്ങിയെങ്കിൽ. وَأَصْلَحَا അവർ നന്നായിത്തീരുകയും , നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുകയും, നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു. فَأَعْرِضُوا എന്നാൽ തിരിഞ്ഞു കളയുവിൻ, അവഗണിക്കുവിൻ. عَنْهُمَا അവരെ സംബന്ധിച്ചു അവരിൽനിന്ന്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായു അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. تَوَّابًا വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധി.

ഈ വചനങ്ങൾക്ക് ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടു കാണാമെങ്കിലും ആദ്യത്തെ വചനം വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചാണെന്നും, നീചവൃത്തി **الفاحشة** കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം വ്യഭിചാരമാണെന്നുമാകുന്നു ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ഹദീസിൻെറ പിൻബലവും ഈ അഭിപ്രായത്തിന്നുണ്ട്. നിലവിലുള്ള ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങളിൽ പലതും ഒരേ അടിക്കു നടപ്പിൽ വരുത്താതെ ക്രമേണയായിട്ടാണു നടപ്പാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണിതെന്നും, വ്യഭിചാരക്കുറ്റത്തിൻെറ ശിക്ഷാ നിയമം സൂറത്തുന്നൂറിൽ അവതരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വ്യഭിചാരത്തിനുള്ള താൽക്കാലിക ശിക്ഷയാണു ഇതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, സൂറത്തുന്നൂറിലെ ശിക്ഷ നടപ്പിൽ വന്നതോടെ ഈ ശിക്ഷയുടെ കാലം അവസാനിച്ചുവെന്നും അവർ പറയുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു ഈ വചനത്തിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും: സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ട സ്ത്രീകൾ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയും, അത് നാലു സാക്ഷികൾ മുഖാന്തിരം തെളിയുകയും ചെയ്താൽ, മരണം മുഖേന അവരുടെ ആയുഷ്ക്കാലം അവസാനിക്കുന്നതുവരേക്കു-അല്ലെങ്കിൽ അവരെ സംബന്ധിച്ചു സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന മറ്റൊരു പോംവഴി അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുവരേക്കു-അവരെ വെളിയിൽ പോകുവാൻ അനുവദിക്കാതെ വീട്ടുതടങ്ങലിൽവെക്കണം. പിന്നീടു വ്യഭിചാരത്തിനുള്ള സ്ഥിരമായ ശിക്ഷാ നടപടി അവതരിച്ചതോടുകൂടി ആ നിയമം നടപ്പിൽ വരുകയും, വീട്ടുതടങ്കൽ നിയമം കാലഹരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 'അല്ലാഹു അവർക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വ്യഭിചാരത്തിൻെറ ശിക്ഷാ നടപടിയാണത് എന്നു നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (മു; ദാ; ജ; തി.) ഇതൊരു സ്ഥിരമായ നിയമമല്ലെന്നും, താൽക്കാലിക നിയമമായിരുന്നുവെന്നും ആയത്തിലെ വാക്കുകൾതന്നെ അറിയിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് വ്യഭിചാരമല്ലാത്ത പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ നീചവൃത്തികൾക്കുള്ള സ്ഥിരം ശിക്ഷാനിയമമായി ഈ വചനം വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നതിനു വലിയ പ്രസക്തി കാണുന്നില്ല. **الله اعلم**

രണ്ടാമത്തെ വചനം, കാമവികാര നിവൃത്തിക്കായി നിഷിദ്ധ മാർഗ്ഗങ്ങൽ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെയും പുരുഷൻമാരെയും ഉദ്ധേശിച്ചാണെന്നാണു പലരുടെയും അഭിപ്രായം. പ്രകൃതി വിരുദ്ധമായ നീചവൃത്തി ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻമാരെക്കുറിച്ചാണെന്നും മറ്റു വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) അവരെ രണ്ടാളെയും-നീചവൃത്തി ചെയ്യുന്ന ആളെയും ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആളെയും-പീഡിപ്പിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, പ്രഹരിക്കുക, ശകാരിക്കുക, അപമാനിക്കുക മുതലായവയാകുന്നു. വീട്ടു തടങ്ങലിൽ വെക്കുന്നത് ഒരു തരം ശിക്ഷയാണെന്നുള്ളതിനു പുറമെ, അത്തരം ദുർവൃത്തികളിൽ അകപ്പെടുന്നതിനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതാക്കലുമാണല്ലോ അത്. ഈ വചനങ്ങൾ വ്യഭിചാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായാലും, വ്യഭിചാരം അല്ലാത്ത പ്രകൃതി വിരുദ്ധമായ മറ്റു നീചവൃത്തികളെ ഉദ്ദേശിച്ചായാലും ശരി, അവരുടെ കുറ്റം വമ്പിച്ചതാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. എന്നാലും അവർ മനഃപൂർവ്വം ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവരുടെമേൽ പിന്നീട് നടപടി എടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അല്ലാഹു അവരുടെ ഖേദം സ്വീകരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ, എങ്ങിനെയുള്ള പശ്ചാത്താപമാണ് അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയെന്നു വിവരിക്കുന്നു:-

إِنَّمَا ٱلتَّوْبَةُ عَلَى ٱللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٍ فَأُو۟لَٰٓئِكَ يَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾

17 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കൽ (ബാധ്യത) ഉള്ളത്, വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീട് അടുത്ത് (തന്നെ) പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വർക്ക് (മാത്രം) ആകുന്നു. എന്നാൽ, അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ മേൽ അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനു മാകുന്നു.

وَلَيْسَتِ ٱلتَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ حَتَّىٰٓ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ ٱلْمَوْتُ قَالَ إِنِّى تُبْتُ ٱلْـَٰٔنَ وَلَا ٱلَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

18 യാതൊരു കൂട്ടർക്കല്ല പശ്ചാത്താപം (സ്വീ കരിക്കൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ട്) ഉള്ളത്: അവർ തിൻമകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കും; അങ്ങനെ, അവരിലൊരാൾക്ക് മരണം ആസന്നമായാൽ അവൻ പറയുക യായി: ''നിശ്ചയമായും, ഞാൻ ഇപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്. അവിശ്വാ സികളായുംകൊണ്ട് മരണപ്പെടുന്നവർക്കു മല്ല (പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കൽ നിശ്ചയി ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്). അക്കൂട്ടർ-അവർക്കു നാം വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചി രിക്കുന്നു.

---

17 إِنَّمَا التَّوْبَةُ നിശ്ചയമായും പശ്ചാത്താപം (സ്വീകരിക്കൽ). عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ (ബാദ്ധ്യത). لِلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്കാണുള്ളത്. يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്ന. السُّوءَ തിൻമ. بِجَهَالَةٍ വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം, അവിവേകം (അജ്ഞത) കൊണ്ട്. ثُمَّ يَتُوبُونَ പിന്നെ അവർ പശ്ചാത്തപിക്കും. ഖേദിച്ചു മടങ്ങും. مِن قَرِيبٍ അടുത്തു(തന്നെ). فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. يَتُوبُ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കും. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيْهِمْ അവരുടെ. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും. عَلِيمًا സർവ്വജ്ഞൻ. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ. **18** وَلَيْسَتِ അല്ല, ഇല്ല. التَّوْبَةُ പശ്ചാത്താപം. لِلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും, പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. السَّيِّئَاتِ തിന്മകളെ. حَتَّىٰٓ إِذَا حَضَرَ അങ്ങനെ ആസന്നമായാൽ. أَحَدَهُمُ അവരിലൊരാൾക്ക്. الْمَوْتُ മരണം. قَالَ അവൻ പറയും, പറയുകയായി. إِنِّي تُبْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു. الْآنَ ഇപ്പോൾ, ഇന്നേരം. وَلَا الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്കുമല്ലേ. يَمُوتُونَ അവർ മരിക്കും. وَهُمْ كُفَّارٌ അവർ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട്. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കി, (തയ്യാറാക്കി) വെച്ചിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. عَذَابًا ശിക്ഷ. أَلِيمًا വേദനയേറിയ

വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന വചനങ്ങളാണിവ രണ്ടും. അവിവേകവും, വിഡ്ഢിത്തവും കാരണം തിൻമകൾ ചെയ്തേക്കുക മനുഷ്യസഹജമായ സ്വഭാവമാകുന്നു. എന്നാൽ, കുറ്റകരമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചശേഷം താമസിയാതെ അതിൽനിന്നു ഖേദിച്ചു മടങ്ങുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. നേരെമറിച്ചു കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും മരണം വരുമ്പോൾ ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന വരുടെയും, അവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ടു മരണപ്പെടുന്നവരുടെയും പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൾ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയുമില്ല. എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം. പശ്ചാത്താപം എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ച **توبة** എന്ന വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'മടക്കം, ഖേദം' എന്നൊക്കെയാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മടക്കംകൊണ്ടു

ദ്ദേശ്യം പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുക എന്നാണെന്നും മുമ്പു നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം തെറ്റ് ചെയ്യുകയും, ഉടനെ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം മാത്രമേ സ്വീകിരിക്കപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നല്ല–അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കൽ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിനു ബാദ്ധ്യതയുള്ളു എന്നത്രെ–അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ. അങ്ങിനെയല്ലാത്തവരുടെ-അതായത് കല്പിച്ചു കൂട്ടി തെറ്റു ചെയ്യുകയും, ഉടനെത്തന്നെ പശ്ചാത്ത പിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ–പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചെന്നും, സ്വീകരിച്ചില്ലെ ന്നും വരാം. രണ്ടും അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചായിരിക്കും സംഭവിക്കുക എന്നത്രെ താൽപര്യം. അവിശ്വാസമല്ലാത്ത എല്ലാ പാപങ്ങളും പൊറുക്കപ്പെടാവുന്നതാണെന്നും അവയിൽ നിന്നുള്ള പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് അവൻ സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. (48,116 എന്നീ വചനങ്ങളും, 3:135 മുതലായ വചനങ്ങളും നോക്കുക.) നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നുഉമർ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരി ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''നിശ്ചയമായും അടിയാനു (മനുഷ്യനു) മരണം തൊണ്ട ക്കുഴിയിലെ ത്താത്തപ്പോഴെല്ലാം അവന്റെ പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.'' (അ; തി; ജ; ഹാ.) പക്ഷേ, കഴിവതും വേഗത്തിൽതന്നെയുള്ള പശ്ചാത്താപമായിരിക്കും കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിത്തീ രുക എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. മരണവേളയിലെ ഖേദംകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ലെന്നും, അവിശ്വാസിക ളായി മരണപ്പെടുന്നവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവി ച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَرِثُوا۟ ٱلنِّسَآءَ كَرْهًا ۖ وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا۟ بِبَعْضِ مَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّآ أَن يَأْتِينَ بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ ۚ فَإِن كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰٓ أَن تَكْرَهُوا۟ شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ ٱللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

19 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, സ്ത്രീകളെ നിർബ്ബ ന്ധപൂർവ്വം അനന്തരമെടുക്കൽ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാകുകയില്ല. നിങ്ങൾ അവ ർക്കു നൽകിയതിൽ ചിലത് നിങ്ങൾക്ക് (കൈപറ്റി) കൊണ്ടു പോകുവാനായി അവ രെ മുടക്കിയിടുകയും ചെയ്യരുത്; സുവ്യക്ത മായ വല്ല നീചവൃത്തിയും അവർ കൊണ്ടു വരുന്നതായാലല്ലാതെ. [അപ്പോൾ വിരോ ധമില്ല.] അവരോട് (സദാചാര) മര്യാദ പ്ര കാരം നിങ്ങൾ സഹവസിക്കുകയും ചെയ്യു വിൻ. ഇനി, നിങ്ങൾ അവരെ വെറു ത്തുവെങ്കിൽ, (നിങ്ങൾ ഓർക്കുക) ഒരു കാ ര്യത്തെ നിങ്ങൾ വെറുക്കുകയും, അതിൽ അല്ലാഹു വളരെ നന്മ ആ(ക്കിവെ) ക്കുക യും ചെയ്തേക്കാം.

---

19 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ. لاَ يَحِلُّ അനുവദനീയമാകുകയില്ല. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. أَن تَرِثُوا നിങ്ങൾ അനന്തരമെടുക്കൽ. النِّسَاءَ സ്ത്രീകളെ. كَرْهًا നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം. وَلاَ تَعْضُلُوهُنَّ അവരെ മുട ക്കിയിടുകയും ചെയ്യരുത്. لِتَذْهَبُوا നിങ്ങൾ പോകുവാൻവേണ്ടി. بِبَعْضِ ചിലതുമായി, ചില ഭാഗം കൊണ്ട്. مَا آتَيْتُمُوهُنَّ അവർക്കു നിങ്ങൾ നൽകിയതിന്റെ (നൽകിയതിൽ).
إلاَّ أَن يَأْتِينَ അവർ വന്നാലല്ലാതെ. بِفَاحِشَةٍ വല്ല നീചവൃത്തിയും കൊണ്ട്, ദുർവൃത്തിയുമായി. مُّبِيِّنَةٍ സുവ്യക്തമായ, തെളിവായ. وَعَاشِرُوهُنَّ അവരോട് സഹവസിക്കുന്ന(കൂടിയാടുക)യും ചെയ്യു വിൻ. بِالْمَعْرُوفِ സദാചാര മര്യാദ പ്രകാരം (നല്ലനിലക്ക്). فَإِن كَرِهْتُمُوهُنَّ ഇനി നിങ്ങളവരെ വെറു ത്താൽ, അവരോട് നിങ്ങൾക്ക് അതൃപ്തിയായാൽ. فَعَسَى അപ്പോൾ (എന്നാൽ) ആയേക്കാം. أَن تَكْرَهُوا നിങ്ങൾ വെറുക്കുക, അതൃപ്തിപ്പെടുക. شَيْئًا ഒരു കാര്യം, വസ്തു. وَيَجْعَلَ ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക-ഉണ്ടാക്കുക)യും. اللهُ അല്ലാഹു. فِيهِ അതിൽ. خَيْرًا നന്മ ഗുണം. كَثِيرًا വളരെ, ധാരാളം.

സ്ത്രീകളെ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം അനന്തരമെടുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞത് ജാഹിലിയ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായത്തെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരാൾ മരണപ്പെട്ടാൽ അയാളുടെ അവകാശികൾക്ക് അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ എന്തും ചെയ്യാവുന്ന ഒരു അനന്തരസ്വത്തെന്ന പോലയായിരുന്നു അയാളുടെ വിധവയായ ഭാര്യയെ അവർ കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. അവൾക്കോ, അവളുടെ കുടുംബത്തിനോ അവളുടെ കാര്യത്തിൽ നിയന്ത്രണാധികാരമില്ല. ഇത്തരം സമ്പ്രദായ ങ്ങളെ ഈ വചനം നിരോധിക്കുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പറയുകയാണ്: ''ഒരുപുരുഷൻ മരണപ്പെട്ടാൽ, അവന്റെ ഭാര്യയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളത് അവന്റെ കൈകാര്യകർത്താ ക്കൾക്കായിരുന്നു. അവർ വേണമെന്നുവെച്ചാൽ, അവരിൽ ചിലർ അവളെ വിവാഹം കഴിക്കും. വേണമെങ്കിൽ അവർ അവളെ (മറ്റാർക്കെങ്കിലും) വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. വേണമെങ്കിൽ വിവാഹം കഴിക്കാതെയുമിരിക്കും. അങ്ങനെ, അവളുടെ സ്വന്തക്കാരെക്കാൾ അവളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അർഹത അവർക്കായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചത്.'' (ബു; ദാ; ന.) അൽപം ചില വ്യത്യാസങ്ങളോടു കൂടി വേറെയും രിവായത്തുകൾ ഇതിനെപ്പറ്റി കാണാം.

തുടർന്നുകൊണ്ട് മറ്റൊരു ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായത്തെയും അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന നിഷിദ്ധമാക്കുന്നു. അതായത്, ഒരാൾക്കു തന്റെ ഭാര്യയോട് വെറുപ്പോ, അനിഷ്ടമോ ഉണ്ടായി ത്തീർന്നാൽ, അവൻ അവളോടു നന്നായി പെരുമാറുകയോ, നല്ലനിലക്കു പിരിച്ചയക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അവളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുക. അങ്ങനെ, അവൾ വിവാഹിതയും അവിവാഹിതയും അല്ലാത്ത വിധത്തിലായിത്തീരുന്നു. ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ആവശ്യമാകട്ടെ, അവൾക്കു അവൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള-അല്ലെങ്കിൽ കൊടുക്കേണ്ടതുള്ള-മഹ്ർ മുതലായവ മുഴുവനോ അതിന്റെ ഏതാനും ഭാഗമോ ഒഴിവാക്കികിട്ടുകയുമായിരിക്കും. ബുദ്ധിമുട്ടുമ്പോൾ, വിവാഹ ബന്ധത്തിൽ നിന്നു മോചനം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി അവൾ വല്ലതും ഒഴിവാക്കികൊടുക്കുയോ വിട്ടുകൊടുക്കുക യോ ചെയ്വാൻ നിർബന്ധിതയായിത്തീരുമല്ലോ. ഈ ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായം ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ചില മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ഇന്നും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു അക്രമമാ കുന്നു. ഈ അക്രമത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള ലക്ഷ്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടാണു ''നിങ്ങൾ അവർ ക്കു നൽകിയതിൽ ചിലതു നിങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻവേണ്ടി നിങ്ങളവരെ മുടക്കിയിടരുത്'' (ولا تعضلو هن لتذهبوا الخ) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

എന്നാൽ വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തിയും അവർ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അങ്ങിനെ മുടക്കിയിടു ന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നീചവൃത്തി **فاحشة** കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം വ്യഭിചാരമാണെന്നാണു പലരുടെയും അഭിപ്രായം. വ്യഭിചാരം മാത്രമല്ല, സ്വഭാവ ദോഷം, അനുസരണക്കേട്, പിണക്കം മുതലായ വ്യക്തമായ ദുർവൃത്തികളും ഉൾപ്പെടുമെന്നത്രെ മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായമാണ് ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതാണ് നല്ല അഭിപ്രായമെന്ന് ഇബ്നു കഥീറും (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മോഷണവും അതിൽ ഉൾപെടു മെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (തഫ്സീർ മനാർ കാണുക) ഏതായാലും ദുർവൃത്തി വ്യക് തമായി അറിയത്തക്ക വിധം സ്പഷ്ടമായിരിക്കണം. ഊഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടോ വികാരത്തിനു വിധേയമായിക്കൊണ്ടോ ഉള്ള ആരോപണമായിരുന്നാൽ പോരാ, മേൽക്കണ്ട വല്ല ദുർവൃത്തിയും അവളിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ-മറ്റു വഴികളിലെങ്കിൽ-അവന് അവളെ 'ഖുൽഇ'നു (പ്രതിഫലത്തിൻമേലുള്ള വിവാഹമോചനത്തിനു) പ്രേരിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം അവളോടു പെരുമാറ്റം കുടുസ്സാക്കാവുന്നതാണെന്നു പലരും ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ('ഖുൽഇ' —**خلع**— നെപ്പറ്റി 2 : 229 ൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.)

പ്രസ്തുത രണ്ടു ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളേയും നിരോധിച്ചശേഷം ഭാര്യാഭർത്താക്കളുടെ ദാമ്പത്യ പരവും ഗാർഹികവും കുടുംബപരവുമായ വിജയങ്ങൾക്കു നിദാനമായിത്തീരുന്ന ഒരു മഹത്തായ സദുപദേശമത്രെ **وعاشروهن با لمعروف** (അവരോടു നിങ്ങൾ സദാചാര മര്യാദപ്രകാരം സഹവസിക്കു കയും ചെയ്യണം) എന്ന വാക്യം. സംസാരത്തിലും, പ്രവൃത്തിയിലും, പെരുമാറ്റത്തിലുമെല്ലാംതന്നെ കഴിവനുസരിച്ചു നല്ലപോലെ വർത്തിക്കണമെന്നു സാരം. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''നിങ്ങളി ൽവെച്ചു ഉത്തമൻ നിങ്ങളിൽ തൻെറ വീട്ടുകാരോട് ഉത്തമനായിരിക്കും.'' (തി;ജ.) 'അവരുടെ-ഭാര്യ മാരുടെ-മേൽ ഇങ്ങോട്ടു ബാദ്ധ്യതയുള്ളതുപോലെത്തന്നെ അവരോട് അങ്ങോട്ടും മര്യാദപ്രകാരം ബാദ്ധ്യതയുണ്ട് എന്ന് (2 : 228) അല്ലാഹുവും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഗാർ ഹിക ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നവർക്കു ഈ വിഷയത്തിൽ ധാരാളം മാതൃക കാണാവുന്നതാണ്.

സ്ത്രീ സഹജമായ ചില ദുസ്വഭാവങ്ങൾ സ്ത്രീകളിൽ പ്രകടമാകുക സാധാരണമാണ്. ഒരു ദോഷമല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുദോഷം മിക്ക സ്ത്രീകളിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ, സ്ത്രീകളെ കവച്ചുവെക്കുന്ന ദുസ്വഭാവങ്ങൾ പുരുഷൻമാരിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ, ഭർത്താക്കൾക്ക് ഭാര്യമാരോട് വെറുപ്പും അതൃപ്തിയും ഉണ്ടായിത്തീരുക സ്വഭാവികമാണ്. ഇതിനുള്ള പരിഹാര മാർഗ്ഗം ക്ഷമയും, സഹനവുമാണെന്നും, അതായിരിക്കും ഭാവിയിൽ ഗുണകരമായി കലാശിക്കു കയെന്നുമാണ് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഭാര്യമാരോട് അനിഷ്ടവും വെറുപ്പും ഉണ്ടാകുമ്പോഴേക്കും അതിന് പ്രതികാര നടപടി എടുക്കുകയോ, വിവാഹ മോചനം നൽകുവാൻ ധൃതികൂട്ടുകയോ ചെയ്യാതെ സഹനപൂർവ്വം അവരെവെച്ചു കൊണ്ടിരി ക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്കു മുൻകൂട്ടി വിഭാവനം ചെയ്‌വാൻ കഴിയാത്ത പല ഗുണ ങ്ങളും അതുമൂലം അനുഭവപ്പെടുവാനുണ്ടായേക്കും എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. വാസ്തവത്തിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ ഉപദേശം ഭാര്യമാരുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, മക്കൾ, അയൽക്കാർ, ബന്ധുമിത്രാദികൾ മുതലായവരുടെ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ നാം ഓർത്തിരിക്കേ ണ്ടതുണ്ട്. സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകിച്ചും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണിത്. ഒരു സ്ത്രീ സൗന്ദര്യം കുറഞ്ഞവളാണെങ്കിലും സൽസ്വഭാവമുള്ളവളായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഭർത്താവിൻെറ വീടും സ്വത്തും മാനവും മാന്യതയുമെല്ലാം കാത്തുരക്ഷിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവളായിരിക്കാം. ഒരു വൾക്ക് വീട്ടുകാര്യം കയ്യാളുവാൻ കഴിവു കുറവാണെങ്കിലും അവൾ അവൻെറ ചൊൽപ്പടി തെറ്റാ ത്തവളും, അവൻെറയും മക്കളുടെയും സൻമാർഗ്ഗിക തുറകളിൽ വളരെ ശ്രദ്ധയുള്ളവളുമായി രിക്കും. അങ്ങിനെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു ദോഷമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ ഗുണവും അവളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാം. അതാണു നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ''ഒരു സത്യവിശ്വാസി ഒരു സത്യവിശ്വാസിനിയോട് ഈർഷ്യത പുലർത്തരുത്. അവളിൽനിന്ന് ഒരു സ്വഭാവം അവനു വെറുപ്പായെങ്കിൽ അവളിൽനിന്നു മറ്റൊരു സ്വാഭാവം അവന് തൃപ്തിയുള്ളതായിരിക്കുന്നതാണ്.'' (മു.)

وَإِنْ أَرَدتُّمُ ٱسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَىٰهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا۟ مِنْهُ شَيْـًٔا ۚ أَتَأْخُذُونَهُۥ بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾

20 നിങ്ങൾ ഒരു ഇണ [ഭാര്യ] യുടെ സ്ഥാന ത്ത് (വേറെ) ഒരു ഇണ [ഭാര്യ]യെ പകരം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ, അവരിൽ ഒരുവൾക്ക് നിങ്ങൾ ഒരു കൂമ്പാ രം (തന്നെ) നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കു ന്നു; എന്നാൽ, അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ യാ തൊന്നും (തിരിച്ചു) വാങ്ങരുത്. കള്ളാരോ പണമായും, വ്യക്തമായ കുറ്റമായും കൊണ്ട് നിങ്ങൾ അതുവാങ്ങുകയോ?!

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُۥ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ

21 നിങ്ങൾ അത് എങ്ങിനെ വാങ്ങും? നി ങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരുമായി [അന്യോന്യം] കൂടിച്ചേരുകയും, അവർ നിങ്ങളോട് കന

بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾	ത്തതായ ഒരു ഉറപ്പ് വാങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ!

---

20 وَإِنْ أَرَدتُّمُ നിങ്ങള്‍ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കില്‍, താല്‍പര്യപ്പെട്ടാല്‍. اسْتِبْدَالَ പകരം സ്വീകരിക്കല്‍. زَوْجٍ ഒരു ഇണയെ. مَّكَانَ സ്ഥാനത്ത്. زَوْجٍ ഒരു ഇണയുടെ. وَآتَيْتُمْ നിങ്ങള്‍ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു (ചെയ്തിരിക്കുന്നു). إِحْدَاهُنَّ അവരില്‍ ഒരുവള്‍ക്ക്. قِنطَارًا ഒരു കൂമ്പാരം, അട്ടി (വളരെയധികം). فَلَا تَأْخُذُوا എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ വാങ്ങരുത്, എടുക്കരുത്. مِنْهُ അതില്‍ നിന്ന്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒരു വസ്തുവും. أَتَأْخُذُونَهُ നിങ്ങളതു വാങ്ങുകയാണോ. بُهْتَانًا കള്ളാരോപണമായി, വ്യാജമായി, നുണയായി. وَإِثْمًا പാപ(ക്കുറ്റ)മായും. مُّبِينًا വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ. **21** وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ നിങ്ങള്‍ അതെങ്ങിനെ വാങ്ങും. وَقَدْ أَفْضَى കൂടിച്ചേര്‍ന്നിരിക്കെ, കൂടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. بَعْضُكُمْ നിങ്ങളില്‍ ചിലര്‍. إِلَى بَعْضٍ ചിലരിലേക്ക്, ചിലരുമായി. وَأَخَذْنَ അവര്‍ വാങ്ങുക (എടുക്കു)കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مِنكُم നിങ്ങളില്‍ നിന്ന്, നിങ്ങളോട്. مِّيثَاقًا ഒരു ഉറപ്പ്, ഉടമ്പടി. غَلِيظًا കനത്ത , ശക്തമായ.

ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തു മുശ്‌രിക്കുകള്‍ക്കിടയില്‍ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതും, പില്‍ക്കാലങ്ങളില്‍ മുസ്‌ലിംകള്‍ക്കിടയിലും കാണപ്പെട്ടു വരുന്നതുമായ ഒരു ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കഠിനമായ ആക്ഷേപമാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുള്ളത്. ഒരാള്‍ക്ക് അയാളുടെ നിലവിലുള്ള ഭാര്യയെ-അല്ലെങ്കില്‍ ഭാര്യമാരില്‍ ഒരുവളെ-മാറ്റി തല്‍സ്ഥാനത്ത് പുതിയ ഒരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കുവാന്‍ ആഗ്രഹം തോന്നുമ്പോള്‍, നിലവിലുള്ളവരോട് അപ്രീതികാണിക്കുകയും, പെരുമാറ്റം മോശമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുക. വേണമെങ്കില്‍ അവരുടെമേല്‍ വല്ല കള്ളാരോപണവും നടത്തുകയും ചെയ്തേക്കും. അങ്ങനെ, അവന്‍ മുമ്പ് അവര്‍ക്ക് കൊടുത്തിരുന്ന മഹ്ര്‍ മുതലായവ തിരിച്ചു കിട്ടുവാന്‍ ആവശ്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, അവര്‍ അതിന് നിര്‍ബ്ബന്ധിതരാവുകയും ചെയ്തേക്കും. മുന്‍കാലത്ത് ഇത്തരം അവസരങ്ങളില്‍ മുമ്പ് കൊടുത്തത് തിരിച്ചു കിട്ടുവാനാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കില്‍, ഇക്കാലത്ത് അതും അതിനപ്പുറം വലിയൊരു തുകകൂടി ആവശ്യപ്പെടുന്ന അക്രമികളും ഇല്ലാതില്ല. ഈ സമ്പ്രദായത്തെ അല്ലാഹു വളരെ കര്‍ശനമായി നിരോധിക്കുന്നു. തക്കതായ കാരണമുണ്ടായിരിക്കുകയും, മറ്റുപോംവഴികളില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴേ ഭാര്യമാരെ വിവാഹമോചനം ്െചയ്തുകൂടൂ എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഏതായാലും നിലവിലുള്ള ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം നല്‍കിവിടുവാന്‍ തന്നെ തീര്‍ച്ചയാക്കുകയാണെങ്കില്‍ അവളുടെ മേല്‍ ഇല്ലാത്ത ആരോപണങ്ങള്‍ ചുമത്തിക്കൊണ്ടും, അവളില്‍നിന്ന് അന്യായമായി ധനം തട്ടിയെടുത്തു കൊണ്ടുമായിരിക്കരുത് അത് എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അത് കടുത്ത അക്രമവും വമ്പിച്ച പാപവുമാണെന്നുമാത്രമല്ല, മനുഷ്യോചിതമല്ലാത്ത വിധം കടുത്ത ഒരു കരാര്‍ ലംഘനം കൂടിയാകുന്നുവെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു.

നിങ്ങള്‍ തമ്മില്‍ അതൃപ്തി ഉളവാകുന്നതിനു മുമ്പ് നിങ്ങള്‍ അന്യോന്യം ഒത്തിണങ്ങി സമ്പര്‍ക്കം പുലര്‍ത്തിയും, ദാമ്പത്യപരവും ഗൃഹപരവുമായ കാര്യങ്ങളില്‍ രണ്ടു ഇണകളായി കഴിഞ്ഞു കൂടുകയും ചെയ്തിരുന്നവരാണല്ലോ. കൂടാതെ, വിവാഹ ഇടപാടാണെങ്കില്‍, അതു മുഖേന അവരെ മര്യാദയനുസരിച്ചു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ, നല്ല നിലയില്‍ പിരിച്ചു വിട്ടേക്കുകയോ (**امساك بمعروف او تسريح باحسان**) ചെയ്തു കൊള്ളാമെന്നു നിങ്ങള്‍ അവര്‍ക്കു ശക്തിമത്തായ ഒരു ഉറപ്പു നല്‍കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. വസ്തുകള്‍ ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ നിങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക് കൊടുത്ത ധനം നിങ്ങള്‍ എങ്ങിനെ തിരിച്ചു വാങ്ങും? എന്തൊരു ന്യായമാണ് അതില്‍ നിങ്ങള്‍ക്കുള്ളത്.......? എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യോചിതമല്ലാത്ത ഒരു മ്ളേച്ഛസ്വഭാവമാണതെന്നു കൂടി രണ്ടാമത്തെ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നു. വിവാഹം മുഖേന ചെയ്യുന്ന ഈ കരാറിനെ ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണു വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുന്ന അവസരത്തില്‍ ചിലര്‍ ഈ വാക്യം (**امساك بمعروف او تسريح باحسان**) കൂടി പ്രത്യേകം വരനെ ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കാറുള്ളത്. 'ഹജ്ജത്തുല്‍വിദാഇ'ല്‍ വെച്ചു നബി (ﷺ) ചെയ്ത സുപ്രസിദ്ധമായ പ്രസംഗത്തില്‍

സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നമദ്ധ്യെ അവിടുന്നു പറയുകയുണ്ടായി: ''നിങ്ങൾ അവരെ അല്ലാഹുവിൻെറ അമാനത്തായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്കനുസരിച്ച് അവരുടെ ഭഗപ്രദേശം നിങ്ങൾ അനുവദനീയമാക്കി എടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.'' (മു.)

'കൂമ്പാരം' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ച **قنطار** (ഖിന്ത്വാർ) ൻെറ അർത്ഥങ്ങൾ ആലുംഇംറാൻ 75ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അധികരിച്ച ധനം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് അധികവും അതിൻെറ ഉപയോഗമെന്നും അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരാൾ തൻെറ ഭാര്യക്കു മഹ്റായി വളരെ അധികം ധനം കൊടുത്തിരുന്നാലും അതിൽ നിന്ന് ഒട്ടും തിരിച്ചു വാങ്ങിക്കൂടാ എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. എന്നാൽ, അവൾ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വമനസ്സാലെ വല്ലതും വിട്ടുകൊടുത്താൽ അത് വാങ്ങുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു 4-ാം വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മഹ്റിൽ അതിരു കവിയുന്നതു നന്നല്ലെന്നും, മിതത്വവും മര്യാദയും പാലിക്കുക യാണു വേണ്ടതെന്നും പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. ഇതിന് ഉപോൽബലകങ്ങളായ ചില രിവായത്തുകൾ ആയിശാ (رضي الله عنها,) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) എന്നിവരിൽ നിന്നു ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. എങ്കിലും, കവിഞ്ഞപക്ഷം ഇത്രവരെ മാത്രമേ മഹ്ർ പാടുള്ളുവെന്നു നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക സംഖ്യയിൽ അത് പരിമിതപ്പെടുത്തി ഒതുക്കി നിറുത്തുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഉമർ (رضي الله عنه) ൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവം ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കു ന്നു. അഹ്മദ്, അബൂയഅ്ലാ (رحمهم الله) മുതലായവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും ഉദ്ധരിച്ച ആ സംഭവ ത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്; സ്ത്രീകളുടെ മഹ്റിൽ അതിരുകവിയരുത്; റസൂൽ (ﷺ) അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർക്കു നാനൂറു വെള്ളിപ്പണത്തിലധികം മഹ്ർ കൊടുക്കുകയു ണ്ടായിട്ടില്ല; മഹ്ർ അധികരിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നെങ്കിൽ കൂടുതൽ മഹ്ർ കൊടുക്കാമായിരുന്നു.' എന്നിങ്ങിനെ ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഉമർ (رضي الله عنه) ജനങ്ങളോടു പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, ഒരു സ്ത്രീ എഴുന്നേറ്റു പറഞ്ഞു: 'അങ്ങിനെ വിരോധിക്കുവാൻ താങ്കൾക്കു പാടില്ല'. ഉമർ (رضي الله عنه) കാരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ, ആ സ്ത്രീ ഈ (20-ാം) വചനം ഓതി ക്കേൾപ്പിക്കുകയാണ് ചെയതത്. ഉമർ (رضي الله عنه) വീണ്ടും പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറി ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞതു ശരിവെക്കുകയും, എല്ലാവർക്കും ഉമറിനെക്കാൾ അറിയുമെന്നു പറയുകയും, ആദ്യം പറഞ്ഞത് തിരുത്തി അക്കാര്യം സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതാണു സംഭവം.

وَلَا تَنكِحُوا۟ مَا نَكَحَ ءَابَآؤُكُم مِّنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةً وَمَقْتًا وَسَآءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

22 സ്ത്രീകളിൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ വിവാഹം ചെയ്തവരെ നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കരുത്, (പക്ഷെ) മുൻകഴിഞ്ഞുപോ യിട്ടുള്ളതൊഴികെ നിശ്ചയമായും, അത് ഒരു നീചവൃത്തിയും, വെറുക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു; അത് വളരെ മോശപ്പെട്ട ഒരു മാർഗ്ഗവുമത്രെ.

---

22 وَلاَ تَنكِحُوا നിങ്ങൾ വിവാഹം ചെയ്യരുത്. مَا نَكَحَ വിവാഹം ചെയ്തതു (ചെയ്തവരെ). آبَاؤُكُم നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ. مِّنَ النِّساءِ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന്. إلاَّ مَا യാതൊന്നൊഴികെ. قَدْ سَلَفَ അത് മുൻകഴിഞ്ഞുപോയി. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അതാകുന്നു. فَاحِشَةً നീചവൃത്തി. وَمَقْتًا വെറുക്കപ്പെ ട്ടതും (വെറുപ്പായതും). وَسَاءَ അത് വളരെ മോശപ്പെട്ട(ചീത്തയായ)തുമാണ്. سَبِيلاً മാർഗ്ഗം, വഴി.

മരണപ്പെട്ട ആളുടെ ഭാര്യയെ വേറെ ഭാര്യയിൽ നിന്നു ജനിച്ച അയാളുടെ മകൻ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന ഒരു ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായം ജാഹിലിയ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അതാണ് ഈ വചനത്തിൽ

അല്ലാഹു വളരെ കർശനമായി വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ നിരോധക്കൽപന അവതരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതിനെ നിരോധത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ നിരോധം അവതരിക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെ ചില വിവാഹങ്ങളൊക്കെ നിലവിലുണ്ടായിരിക്കെ-അവയെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം-അതിൽ ജനിച്ച കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും പല പ്രശ്നങ്ങളും നേരിടുവാനുണ്ടല്ലോ. അവിശ്വസികളിൽ നിന്നു ഇസ്ലാമിലേക്കു വരുന്ന ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ അവരുടെ പഴയ ആചാരക്രമങ്ങളനുസരിച്ചു മുമ്പു നടത്തിയിട്ടുള്ള വിവാഹബന്ധങ്ങൾ ഇസ്ലാമിലും അതേപടി തുടർന്നു പോകുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നതും അതുകൊണ്ടാകുന്നു.

നികൃഷ്ടമായ ആ സമ്പ്രദായത്തെ നിഷിദ്ധമാക്കുക മാത്രമല്ല, അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. **فاحشة** (നീചവൃത്തി), **مقت** (വെറുക്കപ്പെട്ടത്), **ساء سبيلا** (വളരെ ദുഷിച്ച ഒരു മാർഗ്ഗം) എന്നൊക്കെ വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അത് അങ്ങേഅറ്റം വഷളും, നിന്ദ്യവും, അപലപനീയവുമായ ഒരു സമ്പ്രദായമാണെന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു ബുദ്ധിപരമോ, മതപരമോ, സദാചാരപരമോ ആയ അടിസ്ഥാനങ്ങളിലാണല്ലോ ഒരു കാര്യത്തിൻെറ നൻമയും തിൻമയും വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്. ഇവയിൽ ഏതടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാലും ഈ സമ്പ്രദായം വളരെ വഷളായ ഒരു ഏർപ്പാടാണെന്നാണ് ഈ വിശേഷണങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നു ഇമാംറാസീ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യഭിചാര്യത്തിൻെറ ചീത്തത്തത്തെപ്പറ്റി വിവരിച്ചപ്പോൾ പോലും ഈ മൂന്നു വിശേഷണങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതും മാത്രമേ അല്ലാഹു (17: 32ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇവിടെ അതിനു പുറമെ **مقتا** (വെറുക്കപ്പെട്ടത്) എന്നുകൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ നിരോധം അവതരിപ്പിച്ചശേഷവും പഴയപടി പിതാവിൻെറ മരണശേഷം പിതാവിൻെറ ഭാര്യയെ വിവാഹം കഴിച്ച ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനും, അയാളുടെ സ്വത്ത് പിടിച്ചെടുക്കുവാനും നബി (ﷺ) ആളയച്ചതായി ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുമുണ്ട്. (അ: ഹാ; ബ) ഇതു ഒരു തരം വ്യഭിചാര വേഴ്ചയാണെന്നുള്ളതിനു പുറമെ, പിതൃത്വത്തോടും മാതൃത്വത്തോടും കാണിക്കുന്ന ഒരു ധിക്കാരവും കൂടിയാണ്. പിതാവിൻെറ ഭാര്യ നേരെ മാതാവല്ലെങ്കിലും മാതാവിൻെറ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടേണ്ടുന്നവളാണല്ലോ. ഈ സമ്പ്രദായം നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തുപോലും ഇതിനു **نكاح مقيت** (വെറുക്കപ്പെട്ട വിവാഹം) എന്നു പറയപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നുവത്രെ.

പിതാക്കൾ (**اباء**) എന്ന വാക്കിൽ പിതാമഹൻമാരും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. വിവാഹം കഴിച്ചവർ (**مانكاح**) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ വിവാഹാനന്തരം സംയോഗം നടന്നിട്ടില്ലാത്ത ഭാര്യമാരും ഉൾപ്പെടുമെന്നും പണ്ഡിതൻമാർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും അതു തന്നെയാണ്.

വിഭാഗം-4

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمۡ أُمَّهَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُكُمۡ وَأَخَوَٰتُكُمۡ وَعَمَّٰتُكُمۡ وَخَٰلَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُ ٱلۡأَخِ وَبَنَاتُ ٱلۡأُخۡتِ وَأُمَّهَٰتُكُمُ ٱلَّٰتِيٓ أَرۡضَعۡنَكُمۡ وَأَخَوَٰتُكُم مِّنَ ٱلرَّضَٰعَةِ وَأُمَّهَٰتُ نِسَآئِكُمۡ وَرَبَٰٓئِبُكُمُ ٱلَّٰتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ ٱلَّٰتِي دَخَلۡتُم بِهِنَّ

23 നിങ്ങളുടെ മേൽ (വിവാഹം കഴിക്കൽ) നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: നിങ്ങളുടെ ഉമ്മമാരും, നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരും, നിങ്ങളുടെ സഹോദരികളും, നിങ്ങളുടെ അമ്മായി [പിതൃസഹോദരി] കളും, നിങ്ങളുടെ ഇളയമ്മ- മൂത്തമ്മ [മാതൃ സഹോദരി] കളും, സഹോദര പുത്രികളും, സഹോദരീ പുത്രികളും, നിങ്ങൾക്കു മുലതന്നിട്ടുള്ളതായ നിങ്ങളുടെ ഉമ്മമാരും, മുലകുടി ബന്ധത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹോദരികളും, നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] കളുടെ ഉമ്മമാരും, നിങ്ങൾ പ്രവേശനം [സംയോഗം] ചെയ്തിട്ടുള്ളവരായ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽ നിന്നായി നിങ്ങ

فَإِن لَّمْ تَكُونُوا۟ دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَٰٓئِلُ أَبْنَآئِكُمُ ٱلَّذِينَ مِنْ أَصْلَٰبِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا۟ بَيْنَ ٱلْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

ളുടെ സംരക്ഷണത്തിലുള്ളവരായ നിങ്ങളുടെ വളര്‍ത്തു പുത്രികളും; ഇനി, നിങ്ങള്‍ അവരില്‍ പ്രവേശനം [സംയോഗം] ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങളുടെ മേല്‍ കുറ്റമില്ല,-നിങ്ങളുടെ മുതുകെല്ലുകളില്‍ നിന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ (സ്വന്തം) പുത്രന്‍മാരുടെ സഹധര്‍മ്മിണികളും, രണ്ടു സഹോദരികള്‍ക്കിടയില്‍ നിങ്ങള്‍ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടലും. (പക്ഷെ) മുന്‍ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതൊഴികെ. [അതിനു വിരോധമില്ല] നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

23 حُرِّمَتْ ഹറാമാക്ക (നിഷിദ്ധമാക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്, നിങ്ങളുടെ മേല്‍. أُمَّهَاتُكُمْ നിങ്ങളുടെ ഉമ്മമാര്‍, മാതാക്കള്‍. وَبَنَاتُكُمْ നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരും, പെണ്‍മക്കളും. وَأَخَوَاتُكُمْ നിങ്ങളുടെ സഹോദരികളും. وَعَمَّاتُكُمْ നിങ്ങളുടെ അമ്മായി (പിതൃസഹോദരി)കളും. وَخَالاَتُكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇളയമ്മ-മൂത്തമ്മ (മാതൃസഹോദരി)കളും. وَبَنَاتُ الأَخِ സഹോദരന്‍റെ പുത്രികളും. وَبَنَاتُ الأُخْتِ സഹോദരിയുടെ പുത്രികളും. وَأُمَّهَاتُكُمُ നിങ്ങളുടെ ഉമ്മമാരും, മാതാക്കളും. الَّلاتِي أَرْضَعْنَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് മുല(പ്പാല്‍) തന്നവരായ. وَأَخَوَاتُكُم നിങ്ങളുടെ സഹോദരികളും. مِّنَ الرَّضَاعَةِ മുലകുടി ബന്ധത്താലുള്ള. وَأُمَّهَاتُ نِسَآئِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളു(ഭാര്യമാരു)ടെ ഉമ്മമാരും. وَرَبَائِبُكُمُ നിങ്ങളുടെ വളര്‍ത്തു (പോറ്റു)പുത്രികളും. الَّلاتِي فِي حُجُورِكُم നിങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിലുള്ളവരായ. مِّن نِّسَائِكُمُ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ)കളില്‍നിന്ന്. الَّلاتِي യാതൊരുവരായ. دَخَلْتُم بِهِنَّ നിങ്ങള്‍ അവരില്‍ പ്രവേശനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു (സംയോഗം നടന്നു). فَإِن لَّمْ تَكُونُوا ഇനി നിങ്ങളായിട്ടില്ലെങ്കില്‍, ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കില്‍. دَخَلْتُم بِهِنَّ അവരില്‍ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുക (സംയോഗം നടത്തുക). فَلاَ جُنَاحَ എന്നാല്‍ തെറ്റില്ല, കുറ്റമില്ല. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേല്‍. وَحَلاَئِلُ അനുവദനീയായ സ്ത്രീ (സഹധര്‍മ്മിണി-പത്നി)കളും. أَبْنَائِكُمُ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്‍മാരുടെ. الَّذِينَ യാതൊരുവരായ. مِنْ أَصْلاَبِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുതുകെല്ലുകളില്‍നിന്നുള്ള (നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം). وَأَن تَجْمَعُوا നിങ്ങള്‍ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതും. بَيْنَ الأُخْتَيْنِ രണ്ട് സഹോദരികള്‍ക്കിടയില്‍. إِلاَّ مَا യാതൊന്നൊഴികെ. قَدْ سَلَفَ മുന്‍കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു. رَحِيمًا കരുണാനിധി.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ പിതാക്കളുടെ ഭാര്യമാരെ മക്കള്‍ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും, അപലപിക്കുകയും ചെയ്തതിനെത്തുടര്‍ന്ന് കുടുംബബന്ധംകൊണ്ടോ, മുലകുടി ബന്ധംകൊണ്ടോ, വിവാഹബന്ധംകൊണ്ടോ സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കു വിവാഹം നിഷിദ്ധമായവര്‍ ആരൊക്കെയാണെന്ന് ഈ വചനത്തിലും, അടുത്ത വചനത്തിലുമായി അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. കുടുംബബന്ധം നിമിത്തം വിവാഹം ഹറാമായ (നിഷിദ്ധമായ) വര്‍ ഇവരാണ്:-

(1)മാതാക്കള്‍. സ്വന്തം മാതാക്കള്‍ക്കു പുറമെ, മാതാവിന്‍റെയും, പിതാവിന്‍റെയും മാതാക്കളും (ഉമ്മാമ്മമാരും) ഇതില്‍ ഉള്‍പെടും. (2) പുത്രിമാര്‍, സ്വന്തം പുത്രിമാര്‍ക്കു പുറമെ, സ്വന്തം മക്കളുടെ പുത്രിമാരും ഇതില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു. (3) സഹോദരിമാര്‍, മാതാവും പിതാവും ഒത്തവരോ, അല്ലെങ്കില്‍ പിതാവോ മാതാവോ മാത്രം ഒത്തവരോ ആയ എല്ലാ സഹോദരികളും ഇതില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു. (4) അമ്മായി-അഥവാ പിതാവിന്‍റെ സഹോദരികള്‍. പിതാക്കളില്‍ പിതാമഹന്‍മാരും മാതാമഹന്‍മാരും ഉള്‍പെടുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ സഹോദരികളായ അമ്മായികളും ഇതില്‍ ഉള്‍പെടുന്നു. (5) മാതാവിന്‍റെ സഹോദരികളായ ഇളയമ്മമാരും, മൂത്തമ്മമാരും. ഇതില്‍ എല്ലാ തരം ഉമ്മാമമാരുടെ സഹോദരികളും ഉള്‍പെടും. (6) സഹോദരന്‍മാരുടെ പുത്രികള്‍. (7)

സഹോദരിമാരുടെ പുത്രികള്‍. ഈ രണ്ടിലും മേല്‍പറഞ്ഞ മൂന്നു തരത്തിലുള്ള സഹോദര സഹോദരിമാരുടെയും പുത്രികള്‍ അടങ്ങുന്നു.

വിവാഹ വിഷയത്തില്‍ രക്തബന്ധംപോലെത്തന്നെയുള്ള ഒരു ബന്ധമായിട്ടാണു മുലകുടി ബന്ധത്തെയും ഇസ്‌ലാം കണക്കാക്കുന്നത്. വിവാഹം പാടില്ലായ്മ, പരസ്പരം കൂടിക്കലര്‍ന്നുവാമ കൊണ്ടുള്ള പെരുമാറ്റം ആദിയായവയില്‍ രണ്ടു ബന്ധങ്ങളും ഒരുപോലെയാകുന്നു. ഒരു സ്ത്രീയുടെ മുലകുടിച്ച കുട്ടിക്കു-അത് ആണാവട്ടെ. പെണ്ണാവട്ടെ-ആ സ്ത്രീ മാതാവും, ആ സ്ത്രീയുടെ അപ്പോഴത്തെ ഭര്‍ത്താവ് പിതാവും ആയിത്തീരുന്നു. മുല കുടിച്ച കുട്ടി ആണാണെങ്കില്‍ അവരുടെ മകനും, പെണ്ണാണെങ്കില്‍ അവരുടെ മകളുമായി കണക്കാക്കപ്പെടും. അതോടെ ആ മാതാപിതാക്കളുടെ സഹോദര സഹോദരികള്‍ മുതലായവരും അവര്‍ക്ക് വിവാഹം നിഷിദ്ധമായ കുടുംബങ്ങളായിത്തീരുന്നു. മുലകുടിബന്ധം നിമിത്തം വിവാഹം നിരോധിക്കപ്പെട്ടവരായി ഈ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവര്‍ : (1) മുലകൊടുത്ത മാതാക്കളും, (2) ആ ബന്ധത്തിലുള്ള സഹോദരികളും മാത്രമാകുന്നു. മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി ഒന്നും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും, നിങ്ങള്‍ക്ക് മുല തന്നിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ മാതാക്കള്‍ (مها تكم اللاتى ارضعكم)എന്നും മുലകുടി ബന്ധത്താലുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹോദരികള്‍ (اخواتكم من الرضاعة) എന്നുമുള്ള പ്രയോഗങ്ങളില്‍നിന്ന് മേല്‍വിവരിച്ച തത്വം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതു തന്നെയാണു നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസില്‍ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നതും: 'നിശ്ചയമായും, ജനനം നിഷിദ്ധമാക്കുന്നതെന്തോ അത് മുലകുടിയും നിഷിദ്ധമാക്കും.' (ബു; മു.) മുസ്‌ലിമിന്‍െറ ഒരു നിവേദനത്തില്‍ 'കുടുംബബന്ധം നിമിത്തം നിഷിദ്ധമാകുന്നത് മുലകുടി നിമിത്തവും നിഷിദ്ധമാകും' എന്നാണുള്ളത്.

മുലകുടി ബന്ധം നിമിത്തം വിവാഹം നിഷിദ്ധമാകുന്ന സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, 'ഉണര്‍ത്തപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാണ് ' എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു സയ്യിദുറശീദു റിളാ (رحمه الله) തഫ്സീറുല്‍ മനാറില്‍ ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നതു ആവശ്യമായി തോന്നുന്നു. അതിന്‍െറ സാരം ഇങ്ങിനെയാണ്; 'മുലകുടി ബന്ധത്തിന്‍െറ കാര്യത്തില്‍ ജനമദ്ധ്യെ ഒരു അലംഭാവനയം സാധാരണമായിത്തീര്‍ന്നിട്ടുണ്ട്. ഒന്നോ അധികമോ സ്ത്രീകളെക്കൊണ്ട് അവര്‍ കുട്ടിക്കു മുലകൊടുപ്പിക്കും. മുല കൊടുത്ത മാതാവിന്‍െറ മക്കള്‍, സഹോദരികള്‍, അവളുടെ ഭര്‍ത്താവിന്‍െറ മക്കള്‍ അവന്‍െറ സഹോദരികള്‍ എന്നിവരെ ശരിക്കു അറിയുവാനും, അങ്ങനെ അവരും ആ കുട്ടിയും തമ്മില്‍ വിവാഹസംബന്ധമായും മറ്റും ഏര്‍പ്പെടുന്ന നിയമങ്ങളെ പരിഗണിക്കുവാനും അവര്‍ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. ഇതു നിമിത്തം പലപ്പോഴും, ഒരാള്‍ തന്‍െറ മുലകുടി ബന്ധത്തിലുള്ള സഹോദരിയെയോ, അമ്മായിയെയോ ഇളയമ്മ-മൂത്തമ്മയെയോ അറിയാതെ വിവാഹം കഴിക്കുവാന്‍ ഇടവരുന്നു.'

വിവാഹബന്ധം നിമിത്തം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവര്‍ ഇവരാണ്: (1) ഭാര്യമാരുടെ മാതാക്കള്‍. മാതാക്കളില്‍ മാതാമഹികളും പിതാമഹികളും ഉള്‍പെടുമെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞു. ഭാര്യയുമായി സംയോഗം നടന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും ഭാര്യയുടെ മാതാക്കള്‍ നിഷിദ്ധം തന്നെയാണെന്നത്രെ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായം. സംയോഗം നടന്നിരിക്കല്‍ ഒരു ഉപാധിയായി അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമില്ലല്ലോ. (2) വളര്‍ത്തുപുത്രികള്‍. അതായത്, ഭാര്യമാര്‍ക്ക് മുന്‍വിവാഹത്തില്‍ ജനിച്ച പെണ്‍മക്കള്‍. പക്ഷെ, ഭാര്യയുമായി സംയോഗം നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കില്‍ മാത്രമെ ഇവര്‍ നിഷിദ്ധമാകുകയുള്ളു. അഥവാ ഒരു സ്ത്രീയെ ഒരാള്‍ വിവാഹം കഴിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം അവളുടെ മുന്‍ വിവാഹത്തില്‍ ജനിച്ച മകള്‍ നിഷിദ്ധമാകുകയില്ല. സംയോഗത്തിനു മുമ്പായി അവള്‍ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ടാല്‍ പിന്നീട് ആ മകളെ അവനു വേണമെങ്കില്‍ വിവാഹം കഴിക്കാം. ഒരു സ്ത്രീയെ ഒരാള്‍ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുമ്പോള്‍ അവളുടെ മുന്‍ വിവാഹത്തിലുള്ള മക്കളും അയാളുടെ സംരക്ഷണത്തില്‍ വളര്‍ത്തപ്പെടുകയാണല്ലോ സാധാരണ പതിവ്. ആ നിലക്കാണ് 'നിങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിലുള്ള വളര്‍ത്തുപുത്രികള്‍ (وربائبكم اللاتى في حجوركم) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ ഇതൊരു പ്രത്യേക നിബന്ധനയെന്ന നിലക്കല്ല. നിങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിലായി

നിങ്ങളുടെ മക്കളെപ്പോലെ നിങ്ങൽ വളർത്തിവരുന്നവരെ നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു നന്നല്ലല്ലോ എന്നൊരു സൂചനയും അതിൽ കാണാം. ആ കുട്ടികളുടെ പരിപാലനവും സംരക്ഷണവും നടക്കുന്നത് മറ്റു വല്ലവരുടെയും കൈക്കായിരുന്നാലും അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചു കൂടാത്തതാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലതാനും. (3) പുത്രൻമാരുടെ ഭാര്യമാർ. പുത്രൻമാർ എന്ന വാക്കിൽ പൗത്രൻമാരും ഉൾപ്പെടും എന്നാൽ, ദത്തു പുത്രൻമാർ ഉൾപെടുകയില്ല. ദത്തുപുത്രൻമാർക്കു യഥാർത്ഥ പുത്രൻമാരുടെ സ്ഥാനം കൽപിക്ക പ്പെടുന്ന പതിവ് ജാഹിലിയ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ദത്തെടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ ഇസ്‌ലാം നിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. (സൂറത്തുൽ അഹ്സാബ് നോക്കുക.) ദത്തുപുത്രൻമാരെ ഒഴിവാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു പുത്രൻമാരെപ്പറ്റി 'നിങ്ങളുടെ മുതുകെല്ലുകളിൽ നിന്നുള്ള (**من اصلابكم**)' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പുത്രൻമാർ എന്നർത്ഥം (4) രണ്ടു സഹോദരികളെ വിവാഹത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുക. അഥവാ രണ്ടു സഹോദരിമാരെ ഒന്നിച്ചു വിവാഹം ചെയ്യുകയോ, ഒരുവൾ വിവാഹത്തിലിരിക്കെ മറ്റേവളെ കൂടി വിവാഹം കഴിക്കുകയോ ചെയ്യുക. ഇത് കുടുംബബന്ധത്തിലുള്ള സഹോദരികളെയും, മുലകുടി ബന്ധത്തിലുള്ള സഹോദ രികളെയും ബാധിക്കുന്നതാണ് എന്നത്രെ ശരിയായ അഭിപ്രായം. അറബികളിൽ പതിവുണ്ടാ യിരുന്ന ഒരു ദുസ്സമ്പ്രദായമായിരുന്നു ഇതും. അതുകൊണ്ടാണ് 'മുമ്പു കഴിഞ്ഞതൊഴികെ (**الا ما قد سلف**) എന്നു പറഞ്ഞത്. രണ്ടു സഹോദരിമാർ വിവാഹത്തിലുണ്ടായിരിക്കെ ഇസ്‌ലാമിൽ വന്ന ചിലരോട് രണ്ടിൽ ഒരുവളെ പിരിച്ചുവിടുവാൻ നബി (ﷺ) കൽപിച്ചതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ; തി; ജ.) അവർ രണ്ടു സഹോദരികളെ ഒന്നിച്ചു വിവാഹം കഴിച്ചതു നിരോധ ത്തിനു മുമ്പാണെങ്കിലും അവരെ പിന്നെയും ഒരുമിച്ചു വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഇതു കുറിക്കുന്നത്.

രണ്ടു സഹോദരികളെ വിവാഹത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. എങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയോടൊപ്പം അവളുടെ അമ്മായി, ഇളയമ്മ-മൂത്തമ്മ (പിതാവിൻെറയൊ മാതാവിൻെറയൊ സഹോദരികൾ), സഹോദരസഹോദരിമാരുടെ പുത്രി എന്നിവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പാടില്ലെന്നു നബി (ﷺ) വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمهم الله) തുടങ്ങിയ ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഈ ഹദീസിനെ ആധാരമാക്കി ബഹുഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരും അതിൽ യോജിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അൽപം ചില പിഴച്ച കക്ഷി വിഭാഗങ്ങൾക്കും പുരോഗമനവാദികളെന്നു സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്ന ചില ആധുനിക വ്യക്തികൾക്കും മാത്രമെ ഇതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളു. രണ്ടു സഹോദരികൾ ഒരേ സമയത്ത് ഒരാളുടെ വിവാഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദോഷവശങ്ങൾ, ഒരു സ്ത്രീയും അവളോട് അടുത്ത ചർച്ചാബന്ധമുള്ള മറ്റൊരു സ്ത്രീയും ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നതിനാലും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ തത്വത്തെ ആസ്പദമാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ യാണു നബി (ﷺ) അതു വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഈ വിരോധത്തിനു പണ്ഡിതൻമാർ ഒരു അതിർത്തി നിർണ്ണയിക്കാറുള്ളത്, രണ്ടു സ്ത്രീകളിൽ ഒരുവൾ ആണായി സങ്കൽപിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ തമ്മിൽ വിവാഹം പാടില്ലെങ്കിൽ അവർ രണ്ടുപേരെയും ഒരാളുടെ വിവാഹത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുവാനും പാടില്ല എന്നാകുന്നു. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

ജുസ്ഉ്-5

۞ وَٱلۡمُحۡصَنَٰتُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۖ كِتَٰبَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡۚ وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَآءَ ذَٰلِكُمۡ أَن تَبۡتَغُواْ بِأَمۡوَٰلِكُم

24 ''സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും പാതിവൃത്യം സിദ്ധിച്ച [വിവാഹിതരായ]വരും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരി ക്കുന്നു),- നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമ പ്പെടുത്തിയവരൊഴികെ. നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമനം! [അവൻ നിയമിച്ച താണിതെല്ലാം.] അ(പ്പറഞ്ഞ) തിനപ്പുറമുള്ളത്

مُّحۡصِنِينَ غَيۡرَ مُسَٰفِحِينَۚ فَمَا ٱسۡتَمۡتَعۡتُم بِهِۦ مِنۡهُنَّ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةٗۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ فِيمَا تَرَٰضَيۡتُم بِهِۦ مِنۢ بَعۡدِ ٱلۡفَرِيضَةِۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمٗا ﴿٢٤﴾

നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; (അതെ) വിടൻമാരല്ലാത്ത നിലയിൽ-ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിക്കുന്നവരായ നിലയിൽ-നിങ്ങളുടെ ധനംകൊണ്ട് നിങ്ങൾ (സ്ത്രീകളെ) തേടിയെടുക്കുവാൻ (വേണ്ടി.) [അതിനാണ് അങ്ങനെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത്.] അങ്ങനെ അവരിൽ നിന്ന് യാതൊരുവരെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഉപയോഗമെടുത്തുവോ അവർക്ക് നിങ്ങൾ അവരുടെ പ്രതിഫല [വിവാഹമൂല്യ]ങ്ങൾ ഒരു നിശ്ചിത ബാധ്യതയായി [നിർബന്ധപൂർവ്വം] കൊടുക്കുവിൻ. (ആ) ബാധ്യതാ നിശ്ചയത്തിന് ശേഷം, നിങ്ങൾ പരസ്പരം യാതൊന്നുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടുവോ അതിൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ കുറ്റമില്ലതാനും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

24 وَالْمُحْصَنَاتُ പാതിവൃത്യം സിദ്ധിച്ച (പതിവൃതകളായ)വരും. مِنَ النِّسَاءِ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന്. إِلاَّ مَا യാതൊന്ന് (യാതൊരുവർ) ഒഴികെ. مَلَكَتْ ഉടമപ്പെടുത്തിയ, അധീനമാക്കിയ. أَيْمَانُكُمْ നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ. كِتَابَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമനം, നിശ്ചയം, നിർബന്ധം, രേഖപ്പെടുത്തൽ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. وَأُحِلَّ അനുവദനീയമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مَّا وَرَاءَ അപ്പുറമുള്ളത്. ذَٰلِكُمْ അതിൻെറ. أَن تَبْتَغُوا നിങ്ങൾ തേടിയെടുക്കുവാൻ. بِأَمْوَالِكُم നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം)കൊണ്ട്. مُّحْصِنِينَ ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിക്കുന്ന (ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയുള്ള)വരായി. غَيْرَ مُسَافِحِينَ വിടുവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരല്ലാതെ. فَمَا അങ്ങനെ (എന്നാൽ) യാതൊന്നു (യാതൊരുവൻ). اسْتَمْتَعْتُم നിങ്ങൾ ഉപയോഗമെടുത്തും, അനുഭവിച്ചു, സുഖമെടുത്ത്. بِهِ അതിനെ (അവരെ). مِنْهُنَّ അവരിൽ നിന്നു. فَآتُوهُنَّ എന്നാലവർക്ക് കൊടുക്കുവിൻ. أُجُورَهُنَّ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ. فَرِيضَةً നിശ്ചിത ബാദ്ധ്യതയായി, നിർബ്ബന്ധക്കടമായി. وَلاَ جُنَاحَ തെറ്റുമില്ല, തെറ്റില്ലതാനും. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. تَرَاضَيْتُم നിങ്ങൾ അന്യോന്യം തൃപ്തിപ്പെട്ടു. بِهِ അതുകൊണ്ട് അതിനെ. مِن بَعْدِ ശേഷം, പിന്നീട്. الْفَرِيضَةِ (ബാധ്യത) നിശ്ചയത്തിന്നു, നിർണ്ണയത്തിൻെറ. إِنَّ اللهَ كَانَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلِيمًا സർവ്വജ്ഞൻ. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ.

'കാക്കുക, തടുക്കുക, സൂക്ഷിക്കുക' എന്നൊക്കെ ഭാഷാർത്ഥംവരുന്ന **احصان** (ഇഹ്സ്വാൻ) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുൽഭവിക്കുന്ന വിശേഷണ നാമങ്ങളാണ് **محصنة** (മുഹ്സ്വനത്ത്) **محصن** (മുഹ്സ്വിൻ) എന്നീ പദങ്ങൾ ആദ്യത്തേതു കർമ്മ രൂപത്തിലുള്ള സ്ത്രീലിംഗവും. രണ്ടാമത്തേതു കർത്തൃ രൂപത്തിലുള്ള പുല്ലിംഗവും ആകുന്നു. ഈ വചനത്തിൽകാണുന്ന **المحصنات** എന്ന വാക്കു ഒന്നാമത്തേതിമേയും **محصنين** എന്ന വാക്ക് രണ്ടാമത്തേതിൻെറയും ബഹുവചനമാകുന്നു. പ്രസ്തുത ധാത്വാർത്ഥങ്ങളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണു കോട്ടക്ക് **حصن** എന്നും, ചുറ്റുപുറവും ഭിത്തിമതിൽ കെട്ടി രക്ഷിക്കപ്പെട്ട രാജ്യത്തിന് **بلد حصين** എന്നും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നത്. ദുർവൃത്തിയിലും, അപമാനത്തിലും അകപ്പെടുന്നത് കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക-അഥവാ പാതിവൃത്യവും, ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധിയും സംരക്ഷിക്കുക-എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നത്. ഭാഷാർത്ഥം പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ സന്ദർഭമനുസരിച്ചു ആ പദങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയിൽ വ്യത്യാസം വരാവുന്നതാണ്. ഇമാം റാസീ (رحمه الله)മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ **احصان** ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുതു കാണാം.

ഉദാഹരണമായി: (1) സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച്. അടുത്ത വചനത്തിലും, 24: 4ലും കാണുന്ന المحصنات കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സ്വതന്ത്രകളായ സ്ത്രീകള്‍ എന്നാകുന്നു. (2) ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധിയെ-അഥവാ പാതിവൃത്യത്തെ-ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ വചനത്തിലെ محصنين യും, അടുത്തതിലെ محصنات ഉം ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിക്കുന്ന പുരുഷന്‍മാരെയും, ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. (3) വിവാഹിതരാകുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ വചനത്തില്‍ കാണുന്ന والمحصنات കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം വിവാഹിതരായ സ്ത്രീകളാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ വിവരിച്ചവര്‍ക്കു പുറമെ, ഒരു വിവാഹത്തിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ മറ്റൊരാള്‍ക്കു വിവാഹം കഴിക്കലും നിഷിദ്ധമാണ് എന്നര്‍ത്ഥം. കാരണം, ആദ്യത്തെ രണ്ടര്‍ത്ഥങ്ങളിലുള്ളവരെ -സ്വതന്ത്രകളെയും, ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധിയുള്ളവരെയും-വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവുമില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. സ്വാതന്ത്ര്യം മൂലം അടിമത്തത്തിന്‍െറ പോരായ്മകളില്‍ നിന്നും. ചാരിത്ര ശുദ്ധിയും വിവാഹവും മൂലം ദുര്‍ന്നടപ്പുകളില്‍ നിന്നും അപമാനങ്ങളില്‍ നിന്നും സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നതില്‍ നിന്നാണ് ഈ ഉദ്ദേശ്യാര്‍ത്ഥങ്ങള്‍ ഉല്‍ഭവിക്കുന്നത്. محصن എന്ന വാക്കിനു 'സ്വതന്ത്രന്‍, വിവാഹിതന്‍, ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധന്‍ എന്നൊക്കെ സന്ദര്‍ഭോചിതം അര്‍ത്ഥ വ്യത്യാസം വരുന്നതിന്‍െറ കാരണവും, പശ്ചാത്തലവും മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയാണിത് ഇത്രയും വിവരിച്ചത്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഈ വിവരണം ഓര്‍മ്മയിലുണ്ടായിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

ഇനി, നമുക്ക് ഈ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിഷയങ്ങള്‍ ശ്രദ്ധിക്കാം. കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാല്‍ വിവാഹം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകള്‍ ആരൊക്കെയാണെന്ന് വിവരിച്ചു. അതിലൊന്നും ഉള്‍പെടാത്തവരാണെങ്കിലും അന്യരുടെ വിവാഹബന്ധത്തില്‍ ഇരിക്കുന്നവരെന്ന കാരണത്താല്‍ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ചാണ്. والمحصنات من النساء (സ്ത്രീകളില്‍നിന്നും പാതിവൃത്യം സിദ്ധിച്ചവരും) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വിവാഹിതര്‍ എന്ന ഉദ്ദേശത്തിലാണ് ഈ വാക്ക് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുവല്ലോ. വിവാഹിതരെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞതില്‍നിന്ന് ഒരു കൂട്ടരെ ഒഴിവാക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിന്‍െറ ശത്രുക്കളുമായുള്ള യുദ്ധത്തില്‍ ബന്ധനസ്ഥരായി പിടിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകളാണത്. അവര്‍ വിവാഹിതരായിരുന്നാലും ശത്രുനാട്ടി ('ദാറുല്‍ ഹര്‍ബി') ലുള്ള അവരുടെ ഭര്‍ത്താക്കളും അവരും തമ്മിലുള്ള വിവാഹബന്ധം അതോടെ ദുര്‍ബലപ്പെട്ടുപോകുന്നു. ഇരുകൂട്ടരും തമ്മില്‍ പിന്നീട് വിവാഹബന്ധം തുടരുവാനും സാധ്യമാകുന്നതല്ല. ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ സേനാനികള്‍ക്കിടയില്‍ അധികൃതമായി ഭാഗിച്ചു കിട്ടിയശേഷം, അവര്‍ക്കു ഗര്‍ഭമില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടാല്‍ മാത്രമേ അവരെ സമീപിക്കുവാന്‍ പാടുള്ളു. വേണമെങ്കില്‍ അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചു ഭാര്യമാരായി സ്വീകരിക്കുകയോ, അടിമകളും സഹധര്‍മ്മിണികളുമായി വെക്കുകയോ, അന്യര്‍ക്കു വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഈ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റിയാണ് الا ما ملكت ايمانكم (നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകള്‍ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരൊഴികെ) എന്നു പറഞ്ഞത്.

ഔത്വാസ് (اوطاس) യുദ്ധത്തില്‍ ബന്ധനസ്ഥരായ സ്ത്രീകളില്‍ വിവാഹിതരായിരുന്നവരോട്-അവര്‍ക്ക് ഭര്‍ത്താക്കളുണ്ടായിരിക്കെ-ബന്ധത്തിലേര്‍പ്പെടുവാന്‍ സഹാബികള്‍ക്കു വൈമനസ്യം ഉണ്ടായെന്നും, ഇതിനെപ്പറ്റി അവര്‍ റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചുവെന്നും, ആ സന്ദര്‍ഭത്തില്‍ ഈ വചനം അവതരിച്ചുവെന്നു പല മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും ഹദീസില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ; മു; തി; ന.) ഈ സ്ത്രീകളുടെ വിവാഹത്തില്‍ നിന്നു ജനിക്കുന്ന കുട്ടികള്‍ സ്വതന്ത്രരായിരിക്കുന്നതും, ഈ സ്ത്രീകള്‍ അവരുടെ യജമാനന്‍െറയോ ഭര്‍ത്താവിന്‍െറയോ മരണത്തോടു കൂടി-അതിനു മുമ്പ് അവര്‍ സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കില്‍-താനേ സ്വതന്ത്രരായിത്തീരുന്നതുമാണെന്ന് 4-ാം വചനത്തിന്‍െറ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. (ملك اليمين) വലങ്കൈയിന്‍െറ ഉടമസ്ഥത-എന്ന പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി സൂ: മുഅ്മിനൂന്‍ 6-ാം വചനത്തിന്‍െറ അനുബന്ധ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും അടിമകളെ സംബന്ധിച്ച ഇസ്‌ലാമിക

നിലപാടിനെപ്പറ്റി സൂ: അഹ്സാബിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും, 47: 4 ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചതു നോക്കുക.)

വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ പാടില്ലാത്ത സ്ത്രീകളെ വിവരിച്ച ശേഷം നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹു നിയമിച്ച നിയമനമാണിത് (كتاب الله عليكم) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇതിൽ ആർക്കും ഭേദഗതി വരുത്തുവാൻ അധികാരമില്ലെന്നും, ഇപ്പറഞ്ഞതിനു പുറമെയുള്ളവർ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (واحل لكم ما وراء ذلكم) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മറ്റുള്ള സ്ത്രീകളിൽ നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നും, അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടത് എന്താണെന്നും കൂടി അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതാണ്. ان تبتغوا باموالكم.. (വേശ്യാവൃത്തരല്ലാതെ ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിക്കുന്നവരായ നിലയിൽ നിങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ അന്വേഷിച്ചു പിടിക്കുവാൻ) എന്ന വാക്യത്തിൽ കാണുന്നത്. വിവാഹം കഴിക്കേണമെങ്കിൽ സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചു മഹ്ർ നൽകണം. പിന്നീട് അവരുടെ ചിലവുകൾ വഹിക്കുകയും വേണം. നിയമാനുസൃതമായ വിവാഹം കഴിക്കാതെ നടത്തപ്പെടുന്ന അവിഹിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും ധനം വ്യയം ചെയ്യേണ്ടി വരും. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ അപമാനവും, അപകടവുമായ ദുർവൃത്തികളിൽ ചെന്നു പതിക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയും, സാൻമാർഗ്ഗികമായ മാനമര്യാദയും നിലനിറുത്തിപ്പോരുമാറ് നിങ്ങളുടെ ധനം നിങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. അതിന് ഉതകുന്ന വിധത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു പിടിച്ച് അവരുമായി പരിണയിക്കുകയാണു നിങ്ങൾക്കു നല്ലത്. അതിനുവേണ്ടിയാണ് നിങ്ങൾക്കു വിവാഹം അനുവദിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നത്. എന്നൊക്കെയാണ് അതിലടങ്ങിയ സൂചനകൾ. നിയമങ്ങൾ എടുത്തു പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, അതിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളും, ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും കൂടി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക ഖുർആൻെറ പതിവാണല്ലോ. (അതിനപ്പുറമുള്ള സ്ത്രീകൾ ماوراء ذلكم എന്ന വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.)

فما استمتعتم به منهن....... (അവരിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ യാതൊരുവരെക്കൊണ്ട് ഉപയോഗമെടുത്തുവോ അവർക്കു അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ ഒരു നിശ്ചിത ബാധ്യതയായി നിങ്ങൾ കൊടുക്കണം.) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മഹ്റിൻെറ കാര്യം അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. പ്രതിഫലങ്ങൾ (اجور) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് മഹ്റാണ്. അവരിൽ നിന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന സുഖങ്ങളുടെ പേരിൽ അവർക്കു നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു പാരിതോഷികമാണല്ലോ മഹ്ർ. അതാണതിനു പ്രതിഫലം എന്നു പറയുവാൻ കാരണം. നിങ്ങളുടെ ചാരിത്ര്യശുദ്ധി സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവർക്കു ആ പാരിതോഷികം നൽകുന്നതിൽ അമാന്തം വരുത്തുന്നത് ഒട്ടും ഭൂഷണമല്ല. അതുകൊടുത്തു തീർക്കൽ നിങ്ങളുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു കടമയാണ് എന്നു സാരം.

മഹ്റിൻെറ കാര്യം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും മഹ്ർ തിട്ടപ്പെടുത്തി നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം ഇരുകൂട്ടരും പരസ്പരം തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അതിൽ വല്ല വിട്ടുവീഴ്ചയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അതിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ല. ഭാര്യ അതിൻെറ ഏതാനും ഭാഗമോ, മുഴുവൻ തന്നെയോ ഭർത്താവിനു സന്തോഷപൂർവ്വം ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്താൽ അവൻ പിന്നീട് അതു കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. നിശ്ചയിച്ചതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി വല്ലതും കൂട്ടിക്കൊടുത്താൽ ഭാര്യക്ക് അത് സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. എന്നൊക്കെയാണ്....... لا جناح عليكم.... (നിർണ്ണയം ചെയ്തതിനുശേഷം നിങ്ങൾ പരസ്പരം തൃപ്തിപ്പെട്ടു കൊടുക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കു തെറ്റില്ല) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ സാരം. ഭാര്യമാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു മഹ്റിൽ വല്ലതും വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അതു സ്വീകരിക്കാമെന്നാണ് മുമ്പ് 4-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവിടെയാകട്ടെ, വിട്ടുവീഴ്ച രണ്ടു ഭാഗത്തു നിന്നും ആവാമെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അൽബഖറ/ 237ലും

ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഭർത്താവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നാണു കൂടുതൽ ഔദാര്യം പ്രകടമാകേണ്ടത് എന്നുകൂടി അവിടെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വചനം അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് ان الله كان عليما حكيما (നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. ഈ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാണ്, അവൻ സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ ഇഹപര നൻമകൾക്ക് ഉപയുക്തവും പ്രായോഗികവുമായ അനുഷ്ഠാന മാർഗ്ഗം ഏതാണെന്നു നിങ്ങളെക്കാൾ അറിയുക അവനാണ്, ഈ നിയമ പരിധികളെ നിങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്ന പക്ഷം അത് നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ദോഷം വരുത്തും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വാക്യത്തിലടങ്ങിയ ചില സൂചനകൾ.

കഴിഞ്ഞ 22, 23, 24 വചനങ്ങളിലായി വിവാഹം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട പല സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, അല്ലാഹു പറയുന്നു: واحل لكم ما وراء ذلكم (അതിനു-മേൽപറഞ്ഞതിനു-അപ്പുറമുള്ളവർ നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) അപ്പോൾ, കുടുംബബന്ധം മൂലം നിഷിദ്ധമാകുന്ന സ്ത്രീകളെല്ലാം മുലകുടി ബന്ധം മൂലവും നിഷിദ്ധമാകുമെന്നും, രണ്ടു സഹോദരികളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതുപോലെ, ഒരു സ്ത്രീയെയും അവളുടെ അമ്മായി പോലെയുള്ളവരെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതും നിഷിദ്ധമാണെന്നും മറ്റും ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ഇതിന് എതിരാകുകയില്ലേ എന്നു വല്ലവർക്കും സംശയം തോന്നിയേക്കാം. ഈ സംശയ സാധ്യതയെ ചൂഷണം ചെയതുകൊണ്ടും, പൊക്കിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടും തൽപരകക്ഷിക്കാരായ ചില ആളുകൾ ആ ഹദീസുകൾ ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനക്കു നിരക്കാത്തവയാണെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുകയും, ഹദീസിൻെറ പ്രാമാണ്യതയെപ്പോലും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരായുധമാക്കി അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. പ്രസ്തുത സംശയത്തിനുള്ള മറുപടി താഴെ വിവരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ് :-

വിവാഹം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട മുഴുവൻ സ്ത്രീകളെയും ഈ വചനങ്ങളിൽ വിശദമായി വിവരിക്കുകയല്ല അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മുശ്രിക്കുകളായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്വാൻ പാടില്ലെന്നു അൽബഖറ 221ലും, ഭാര്യയെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ത്വലാഖ് (വിവാഹമോചനം) നടത്തിയവന് അവളെ മറ്റൊരാൾ വിവാഹം കഴിച്ചാലല്ലാതെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൂടാ എന്ന അൽബഖറ 230ലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരെപ്പറ്റി അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതു കൊണ്ടു മതിയാക്കുകയും, ഇവിടെ അവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതിൽനിന്നു ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കാം. കുടുംബബന്ധം, മുലകുടിബന്ധം, വിവാഹബന്ധം എന്നിവ നിമിത്തം വിവാഹം ചെയ്വാൻ പാടില്ലാത്ത സ്ത്രീകളിൽ പലരെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചു-വാക്കുകളിൽ നിന്നോ, യുക്തിതത്വങ്ങളിൽനിന്നോ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുകൊണ്ടു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കുകയുമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാത്തവരെക്കുറിച്ചാണ് നബി (ﷺ) നമുക്കു ഹദീസുകളിൽ വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നതും.

സ്വന്തം മാതാക്കളെപ്പോലെത്തന്നെ, മാതാപിതാക്കളുടെ മാതാക്കളെ (ഉമ്മാമ്മമാരെ)യും വിവാഹം ചെയ്തുകൂടാ എന്നും, സ്വന്തം പുത്രിമാരെപ്പോലെത്തന്നെ, മക്കളുടെ പുത്രിമാരെയും വിവാഹം ചെയ്തുകൂടാ എന്നുമുള്ളതിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. മാതാപിതാക്കളുടെ മാതക്കളെ 'മാതാക്കളി'ലും. മക്കളുടെ പുത്രിമാരെ 'പുത്രിമാരി'ലും ഉൾപ്പെടുത്തി മൊത്തത്തിൽ മാതാക്കൾ (امهات) എന്നും, പുത്രികൾ (بنات) എന്നും പറഞ്ഞു മതിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഇതുപോലെത്തന്നെ, സഹോദര സഹോദരികളിൽ മാതാവും പിതാവും ഒത്തവരും, പിതാവോ മാതാവോ ഒത്തവരും ഉൾപ്പെടുമെന്നതിലും സംശയമില്ല. ഇവിടെയും 'സഹോദരികൾ സഹോദരൻ, സഹോദരി' (اخ اخت , اخوات) എന്നൊക്കെ സാമാന്യമായി പറഞ്ഞു മതിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം ഖുർആൻ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. മുലകുടി

ബന്ധത്തിലുള്ള മാതാക്കളെയും സഹോദരികളെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, മുലകുടിക്കുന്ന കുട്ടിക്കും അവർക്കുമിടയിൽ ആ ബന്ധം സുസ്ഥാപിതമാകുന്നതുപോലെ അതു മറ്റുള്ളവർക്കിടയിലും സ്ഥാപിതമാകുക അനിവാര്യമാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. امهاتكم اللاتي ارضعكم (നിങ്ങൾക്കു മുല തന്ന നിങ്ങളുടെ മാതാക്കൾ) എന്നും اخواتكم من الرضاعة (മുലകുടിബന്ധത്താലുള്ള നിങ്ങളുടെ സഹോദരികൾ) എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണത്. അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾക്കു മുലതന്ന സ്ത്രീകളും അവരുടെ പുത്രിമാരും എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുമായിരുന്നുവല്ലോ. രണ്ടു സഹോദരികളെ വിവാഹത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനെ നിരോധിച്ചതിൽ അടങ്ങിയ തത്വം ഒരു സ്ത്രീയെയും അവളുടെ മാതാവ്, അമ്മായി മുതലായവരെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുമ്പോഴും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന കാര്യമാണ്. എന്നാൽ, സൂചനകളും യുക്തിതത്വങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ എല്ലാവരും ഒരേ നിലവാരമുള്ളവരായിരിക്കയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അത്തരം സംഗതികൾ നബി (ﷺ) തന്നെ സമുദായത്തിനു വിവരിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. നിനക്ക് ഈ പ്രമാണം നാം അവതരിപ്പിച്ചത് അവർക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു നീ അവർക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. (16; 44) എന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടല്ലോ. മേൽ വിവരിച്ച വസ്തുതകളിലേക്കുള്ള ഒരു വിരൽചൂണ്ടലായിട്ടാണ് 'ആ സ്ത്രീകൾക്കപ്പുറമുള്ളവർ എന്ന് (ما وراء هن) പറയാതെ 'ആ പറഞ്ഞതിനപ്പുറമുള്ളവർ' (ما وراء ذلكم) എന്ന് ആ വാക്യത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. والله اعلم

وَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنكُمْ طَوْلًا أَن يَنكِحَ ٱلْمُحْصَنَٰتِ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ فَمِن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُم مِّن فَتَيَٰتِكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ ۚ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِكُم ۚ بَعْضُكُم مِّنۢ بَعْضٍ ۚ فَٱنكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ مُحْصَنَٰتٍ غَيْرَ مُسَٰفِحَٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَآ أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَٰحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى ٱلْمُحْصَنَٰتِ مِنَ ٱلْعَذَابِ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِىَ ٱلْعَنَتَ مِنكُمْ ۚ وَأَن تَصْبِرُوا۟ خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٥﴾

25 നിങ്ങളിൽനിന്ന് വല്ലവർക്കും സത്യവിശ്വാസിനികളായ ചാരിത്ര്യവതികളെ [സ്വതന്ത്ര സ്ത്രീകളെ] വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനു (ഉള്ളധന) ശേഷി സാദ്ധ്യമാകാത്തപക്ഷം, അപ്പോൾ-സത്യവിശ്വാസിനികളായ നിങ്ങളുടെ വാലിയക്കാരികളിൽ നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയവരിൽ നിന്നു (വിവാഹം കഴിച്ചുകൊള്ളുക). നിങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു. നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരിൽനിന്നുള്ളവരത്രെ. [എല്ലാവരും പരസ്പരം സഹോദരങ്ങളാണല്ലോ.] ആകയാൽ, അവരുടെ ആൾക്കാരുടെ [കൈകാര്യക്കാരുടെ] സമ്മതപ്രകാരം നിങ്ങളവരെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊള്ളുക. (സദാചാര) മര്യാദപ്രകാരം അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ [മഹ്റുകൾ] അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുവിൻ. (അതെ) വേശ്യാവൃത്തരല്ലാത്തവരും, (രഹസ്യ)വേഴ്ചക്കാരെ സ്വീകരിക്കാത്തവരുമായ ചാരിത്ര്യശുദ്ധകളായ നിലയിൽ (അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചേക്കുക). അങ്ങനെ, അവർക്ക് ചാരിത്ര്യ സംരക്ഷണം ലഭിച്ചിട്ട് [വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ] അവർ വല്ല നീചവൃത്തിയും കൊണ്ടു വന്നു [ചെയ്തു] വെങ്കിൽ, അപ്പോൾ-ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധകളായ [സ്വതന്ത്ര] സ്ത്രീകളുടെ മേലുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയുടെ പകുതി അവരുടെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. അത് [അടിമകളെ വിവാഹം ചെയ്യാമെന്നുള്ളത്] നിങ്ങളിൽ അസഹ്യതയെ ഭയ

പ്പെട്ടവർക്കാകുന്നു. നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്ന താവട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് (കൂടുതൽ) ഉത്തമ വുമത്രെ. അല്ലാഹു, വളരെ പൊറുക്കു ന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

25 وَمَن വല്ലവരും, ആർ. لَّمْ يَسْتَطِعْ അവന് സാദ്ധ്യമായില്ല(എങ്കിൽ). مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. طَوْلاً ശേഷിക്ക്, ശേഷിയാൽ, പ്രാപ്തിയാൽ (ധനത്താൽ). أَن يَنكِحَ അവൻ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ. الْمُحْصَنَاتِ ചാരിത്ര്യവതികളെ (സ്വതന്ത്രകളെ). الْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികളായ. فَمِن مَّا مَلَكَتْ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) ഉടമപ്പെടുത്തിയവരിൽനിന്ന്. أَيْمَانُكُم നിങ്ങളുടെ വലംകൈകൾ. مِّن فَتَيَاتِكُمُ നിങ്ങളുടെ വാലിയക്കാരി (ദാസി)കളിൽനിന്ന്. الْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികളായ. وَاللَّهُ അല്ലാഹു വാകട്ടെ. أَعْلَمُ ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِإِيمَانِكُم നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി. بَعْضُكُم നിങ്ങളിൽ ചിലർ. مِّن بَعْضٍ ചിലരിൽനിന്നാണ്, ചിലരിൽ പെട്ടവരാണ്. فَانكِحُوهُنَّ ആക യാൽ (അപ്പോൾ) അവരെ നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ. بِإِذْنِ സമ്മതപ്രകാരം, അനുവാദ ത്തോടെ. أَهْلِهِنَّ അവരുടെ ആൾക്കാരുടെ വീട്ടുകാരുടെ. وَآتُوهُنَّ അവർക്കു നൽകുകയും ചെയ്യു വിൻ. أُجُورَهُنَّ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ. بِالْمَعْرُوفِ മര്യാദ (സദാചാര)പ്രകാരം. مُحْصَنَاتٍ ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധകളായ നിലയിൽ. غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ വേശ്യാവൃത്തരല്ലാത്ത. وَلاَ مُتَّخِذَاتِ ഉണ്ടാക്കാത്തവവരും, സ്വീ കരിക്കുന്നവരുമല്ലാത്ത. أَخْدَانٍ (സ്വകാര്യ) വേഴ്ചക്കാരെ, (രഹസ്യ) തോഴൻമാരെ (ജാരൻമാരെ). فَإِذَا أُحْصِنَّ അങ്ങനെ (ഇനി- എന്നാൽ) അവർക്ക് ചാരിത്ര്യ സംരക്ഷണം ലഭിച്ചാൽ. فَإِنْ أَتَيْنَ എന്നിട്ട് അവർ വന്നുവെങ്കിൽ (ചെയ്താൽ). بِفَاحِشَةٍ വല്ല നീചവൃത്തിയും കൊണ്ട്. فَعَلَيْهِنَّ എന്നാ ലവരുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കും. نِصْفُ യാതൊന്നിൻെറ പകുതി. عَلَى الْمُحْصَنَاتِ ചാരിത്ര്യശുദ്ധി ലഭി ച്ചവരുടെമേലുളള. مِنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. ذَلِكَ അത്. لِمَنْ خَشِيَ ഭയപ്പെട്ട(പേടിച്ച)വർക്കാണ്. الْعَنَتَ അസഹ്യത, കാഠിന്യത. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَأَن تَصْبِرُوا നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നതാവട്ടെ. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമാണ്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനി ധിയാണ്.

احصان എന്ന മൂലത്തിൽനിന്നുള്ള **محصنات** ൻെറ അർത്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചുവല്ലോ. ഈ വചനത്തിൽ ആദ്യത്തെ ആ വാക്കു സ്വതന്ത്രകളായ സ്ത്രീകൾ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും, രണ്ടാമത്തേതു പതിവ്രതകളായ സ്ത്രീകൾ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലുമാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തേതിനെത്തുടർന്ന് അടിമ സ്ത്രീ കളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന കാര്യം പറഞ്ഞതിൽനിന്നും, രണ്ടാമത്തേതിൻെറ വിവരണമെന്നോണം നീചവൃത്തിയും രഹസ്യവേഴ്ചയും നടത്താത്തവർ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽനിന്നും ഈ വ്യത്യ സ്ത ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. ‘ചെറുപ്പക്കാരി, യുവതി, ദാസി, വാലിയക്കാരി, അടിമസ്ത്രീ’ എന്നൊക്കെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ വരുന്ന **فتاة**ൻെറ ബുഹവചനമാണ് **فتيات** (ഫതയാത്ത്) എന്ന പദം. ‘നിങ്ങളുടെ വാലിയക്കാരികൾ (**فيتاتكم**) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, സത്യവിശ്വാസി കളായ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വർത്തിച്ചു വരുന്ന അടിമ സ്ത്രീകൾ എന്നത്രെ.

സ്വതന്ത്രകളായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ, അടിമസ്ത്രീകളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ മഹ്ർ നൽകേണ്ടി വരുമല്ലോ. മറ്റുള്ള ബാധ്യതകളും അങ്ങിനെത്തന്നെ, ആകയാൽ, സ്വതന്ത്രകളെ വിവാഹം കഴിക്കത്തക്ക ധനപരമായ കഴിവില്ലാതിരിക്കുകയും, വിവാഹം അത്യാവ ശ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് സത്യവിശ്വാസിനികളായ അടിമസ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന് നല്ലവണ്ണം അറിയുമെന്നും, നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരിൽനിന്നുള്ളവരാണല്ലോ എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. വെളിയിൽ സത്യവിശ്വാസമുള്ളവരാണെന്നു ബോധ്യം വന്നാൽ മതി, യഥാർത്ഥാവസ്ഥ അല്ലാഹുവിന്നേ അറിയുകയുള്ളു. കുലീനതയെയും കുടുംബ

മഹാത്മ്യത്തെയുംകാൾ സത്യവിശ്വാസത്തിനാണ് വില കൽപിക്കേണ്ടത്. അടിമകളിൽതന്നെ സ്വതന്ത്രരെക്കാൾ വിശ്വാസമുള്ളവരുണ്ടായിരിക്കാം. സംഗതിവശാൽ നിങ്ങളിൽ ചിലർ സ്വതന്ത്രരും ചിലർ അടിമകളും ആയിപ്പോയി എന്നല്ലാതെ മനുഷ്യത്വത്തിലും സത്യവിശ്വാസത്തിലും എല്ലാവരും സമൻമാരും സഹോദരങ്ങളുമാണ്. എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല സൂചനകളുമാണ് ആ വാക്കുകളിലുള്ളത്.

അടിമസ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് അവരുടെ കൈകാര്യക്കാരായ ആളുകളുടെ-അവരുടെ യജമാൻമാരുടെ-സമ്മതത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണമെന്നും, പരിതസ്ഥിതികളും കാലദേശ സമ്പ്രദായങ്ങളും അനുസരിച്ച് മര്യാദക്കുള്ള മഹ്ർ അവർക്കും കൊടുക്കണമെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിക്കുന്നവരും, രഹസ്യമായോ പരസ്യമായോ വ്യഭിചാരവൃത്തികളിൽ ഏർപെടാത്തവരുമായിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കേണമെന്നുകൂടി ഉണർത്തുന്നു. ഇക്കാര്യം എല്ലാ വിവാഹത്തിലും ആലോചിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും അടിമ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-സ്വതന്ത്രകളായ സ്ത്രീകളെ അപേക്ഷിച്ച്-മാന്യതയും ചാരിത്ര്യം പാലിക്കുന്നതിൽ അവർ പിന്നോക്കമായിരിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയതായിരിക്കും. الله اعلم

മേൽകണ്ട ഉപാധികളെല്ലാം ഗൗനിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ വിവാഹം നടന്നാലും ചിലപ്പോൾ ആ ഭാര്യമാരിൽനിന്നു വല്ല നീചവൃത്തികളും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെ വല്ലതും സംഭവിച്ചാൽ നിയമപ്രകാരം അവരെ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷേ, സ്വതന്ത്രകളായ സ്ത്രീകൾക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷയുടെ പകുതി ശിക്ഷയേ അവർക്കു നൽകേണ്ടതുള്ളുവെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. ഉന്നതരും മാന്യരുമായ ആളുകൾക്കു ശിക്ഷകളിൽ ലഘൂകരണം നൽകലും, സാധാരണക്കാരും താഴേക്കിടയിലുള്ളവരുമായ ആളുകൾക്ക് അതിൽ കാഠിന്യം കൂട്ടലുമാണല്ലോ ജനമധ്യെ പൊതുവെയുള്ള സമ്പ്രദായം. ഇസ്ലാമിൻെറ വീക്ഷണഗതി മറിച്ചാണുള്ളതെന്ന് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ശിക്ഷയുടെ പകുതി കൃത്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ശിക്ഷാനിയമങ്ങളിൽ ഭരണാധിപൻമാരുടെയും, ന്യായാധിപൻമാരുടെയും തീരുമാനമനുസരിച്ചു ചെയ്യാവുന്നതാണെന്നത്രെ പണ്ഡിതാഭിപ്രായം.

സ്വതന്ത്രകളെ വിവാഹം ചെയ്വാൻ കഴിവില്ലാതിരിക്കുന്നതിനു പുറമെ, ഒരു വിവാഹം കഴിക്കാതിരുന്നാൽ ചാരിത്ര്യം പാലിക്കുവാൻ കഴിയാതെ ദുർവൃത്തികൾക്കു വശംവദരായി ത്തീർന്നേക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു മാത്രമേ അടിമകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൂടു എന്ന് അല്ലാഹു അവസാനം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ذلك لمن خشي العنت منكم) അതോടൊപ്പം തന്നെ, കഴിവതും ക്ഷമിക്കുകയും, അങ്ങനെ അടിമ വിവാഹം ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് കൂടുതൽ നല്ലത് എന്നു കൂടി ഉണർത്തുന്നു. ഒരു പക്ഷെ, കുറെ കഴിയുമ്പോൾ സ്വതന്ത്രകളെത്തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടാവാമല്ലോ. അന്യരുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള അടിമകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു മാന്യതക്കും അന്തസ്സിനും യോജിച്ചതുമല്ല. അവരിൽ ജനിക്കുന്നകുട്ടികൾ അടിമകളുമായിരിക്കും. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് ഈ വിഷയത്തെ ഇത്ര ശക്തിയായി അല്ലാഹു നിരുൽസാഹപ്പെടുത്തുന്നത്.

വിഭാഗം–5

يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

26 നിങ്ങൾക്ക് (നിങ്ങളുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ) വിവരിച്ചു തരുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുടെ ചര്യകളെ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുവാനും,

﴿٢٦﴾ നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുവാനും (അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു). അല്ലാഹു സര്‍വ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

وَٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيۡكُمۡ وَيُرِيدُ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُواْ مَيۡلًا عَظِيمٗا ﴿٢٧﴾

27 അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുവാന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; ഇച്ഛകളെ പിന്‍പറ്റികൊണ്ടിരിക്കുന്നവര്‍, നിങ്ങള്‍ (നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗം വിട്ടു) വമ്പിച്ച തോതില്‍ തെറ്റിപ്പോകുവാനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمۡۚ وَخُلِقَ ٱلۡإِنسَٰنُ ضَعِيفٗا ﴿٢٨﴾

28 നിങ്ങള്‍ക്കു ലഘുവാക്കിത്തരുവാന്‍ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ബലഹീനനായിട്ടത്രെ മനുഷ്യന്‍ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

---

26 يُرِيدُ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. لِيُبَيِّنَ لَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കവന്‍ വിവരിച്ചു തരുവാന്‍. وَيَهْدِيَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് കാട്ടി (മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശന)ം തരുവാനും. سُنَنَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ചര്യ (നടപടി)കളെ. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള. وَيَتُوبَ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുവാനും. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ. وَاللهُ عَلِيمٌ അല്ലാഹു സര്‍വ്വജ്ഞനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്. **27** وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يُرِيدُ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يَتُوبَ മടക്കം (പശ്ചാത്താപം) സ്വീകരിക്കുവാന്‍. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ. وَيُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ പിന്‍പറ്റിവരുന്നവര്‍. الشَّهَوَاتِ ഇച്ഛകളെ. أَن تَمِيلُوا നിങ്ങള്‍ തെറ്റി (ചരിഞ്ഞു-മറിഞ്ഞു) പോകുവാന്‍. مَيْلاً തെറ്റല്‍, മറിയല്‍. عَظِيمًا വമ്പിച്ചതായ. **28** يُرِيدُ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يُخَفِّفَ ലഘുവാക്കിത്തരുവാന്‍. عَنكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. وَخُلِقَ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الْإِنسانُ മനുഷ്യന്‍. ضَعِيفًا ബലഹീനനായി

സാരം ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹിക്കാം:-സാന്‍മാര്‍ഗ്ഗികമായി നിങ്ങള്‍ അനുഷ്ഠിച്ചു പോരേണ്ടുന്ന നടപടി ക്രമങ്ങള്‍ എന്തൊക്കെയാണെന്നു നിങ്ങള്‍ക്ക് വിവരിച്ചു തരുക, മുന്‍കഴിഞ്ഞ പ്രവാചകന്‍മാരുടെയും സജ്ജനങ്ങളുടെയും സച്ചരിതങ്ങളെ നിങ്ങള്‍ അനുകരിക്കുമാറാക്കുക, ദുര്‍വൃത്തികളില്‍നിന്നും പാപങ്ങളില്‍നിന്നും നിങ്ങളെ വിമുക്തരാക്കുക, അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാപ്പിനും അനുഗ്രഹത്തിനും നിങ്ങളെ പാത്രീഭൂതരാക്കുക. ഇതൊക്കെയാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള നിയമ നിര്‍ദ്ദേശങ്ങള്‍ വിവരിച്ചു തരുന്നത് മുഖേന അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ നന്‍മക്കും ഗുണത്തിനും ഉപയുക്തമായ മാര്‍ഗ്ഗം ഏതാണെന്നു കൂടുതല്‍ അറിയുക അല്ലാഹുവിനാണല്ലോ. നിങ്ങള്‍ പാപങ്ങളില്‍നിന്നു വിമുക്തരായിരിക്കേണമെന്നു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതേ സമയത്ത് നിങ്ങള്‍ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍നിന്നു നിശ്ശേഷം പിഴച്ചു കാണണമെന്നാണ് ദേഹേച്ഛകളുടെ അടിമകളായ പിശാചിന്‍റെ ആള്‍ക്കാര്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ദുഷ്പ്രേരണകള്‍ക്കും പ്രകോപനങ്ങള്‍ക്കും നിങ്ങള്‍ വില കല്‍പിക്കരുത്. മനുഷ്യന്‍ ഉല്‍കൃഷ്ട സൃഷ്ടിതന്നെ. അതേ സമയത്ത് അവനു പല ദൗര്‍ബല്യങ്ങളുമുണ്ട്. അവന്‍റെ വികാരങ്ങളെ മുഴുവന്‍ അടക്കി ഒതുക്കി വെക്കുവാന്‍ അവനു സാധിക്കയില്ല, ഈ ദൗര്‍ബല്യം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു പ്രായോഗികവും ലാഘവപ്രദവുമായ നടപടി ക്രമങ്ങളാണ് അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അക്കൂട്ടത്തില്‍ ഒന്നത്രെ സ്വതന്ത്രകളെ വിവാഹം കഴിക്കുവാന്‍ സാധിക്കാത്തപക്ഷം അടിമകളെ വിവാഹം കഴിക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചതും.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَأۡكُلُوٓاْ أَمۡوَٰلَكُم بَيۡنَكُم بِٱلۡبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ تِجَٰرَةً عَن

29 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കള്‍ നിങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ [തമ്മതമ്മില്‍] അന്യായമായി നിങ്ങള്‍ തിന്നരുത്; നിങ്ങളില്‍നിന്നും അന്യോന്യം തൃപ്തിയോ

تَرَاضٍ مِّنكُمْ ۚ وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾	ടെയുള്ള വല്ല കച്ചവടവും ആയാലൊഴികെ. [അതിനു വിരോധമില്ല] നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ ത്തന്നെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയ മായും അല്ലാഹു, നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് കരുണ യുള്ളവനാകുന്നു.
وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَٰنًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾	30 ആരെങ്കിലും അതിക്രമമായും, അക്രമമായും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, നാം അവനെ വഴിയെ അഗ്നിയിൽ [നരകത്തിൽ] കടത്തി എരിയിക്കുന്നതാണ്. അത്, അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഒരു എളുപ്പമുള്ള കാര്യമാകുന്നു.

---

29 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَأْكُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നരുത്. أَمْوَالَكُم നിങ്ങളുടെ സ്വത്തു ക്കൾ. بَيْنَكُم നിങ്ങളക്കിടയിൽ, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ. بِالْبَاطِلِ അന്യായമായി, ന്യായമല്ലാത്ത വഴിക്കു. إِلاَّ أَن تَكُونَ അത് ആയാലൊഴികെ. تِجَارَةً കച്ചവടം, വല്ല കച്ചവടവും. عَن تَرَاضٍ അന്യോ ന്യം തൃപ്തിയോടെ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَلاَ تَقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊല്ലുക (വധിക്കുക)യും ചെയ്യ രുത്. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, ദേഹങ്ങളെ (നിങ്ങളെത്തന്നെ). إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. بِكُمْ رَحِيمًا നിങ്ങളെപ്പറ്റി കരുണ (കൃപ)യുള്ളവൻ. **30** وَمَن يَفْعَلْ ആരെ ങ്കിലും ചെയ്യുന്നപക്ഷം. ذَٰلِكَ അത് (അങ്ങനെ). عُدْوَانًا അതിക്രമമായി, ക്രമം തെറ്റലായിട്ട്. وَظُلْمًا അക്രമമായും. فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ. نُصْلِيهِ അവനെ നാം കടത്തി എരിയിക്കും. نَارًا തീയിൽ, അഗ്നിയിൽ. وَكَانَ ذَٰلِكَ അതാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. يَسِيرًا ഒരു നിസ്സാരമായത്, എളുപ്പമായത്.

അനാഥകളെയും, സ്ത്രീകളെയും സംബന്ധിച്ചും, അനന്തരാവകാശത്തെയും വിവാഹത്തെ യും സംബന്ധിച്ചും മറ്റും പല കാര്യങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം, ധനപരമായ തുറയിൽ മനുഷ്യൻ അനുസരിക്കേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുകയാണ്. പലിശ ഇടപാടുകൾ, കൃത്രിമ വിൽപ നകൾ,. ചൂതാട്ടം, പന്തയം, ഷോടതി, മായം ചേർക്കൽ ആദിയായി നിയമാനുസൃതമല്ലാത്ത എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും ധനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹു നിരോധിക്കുന്നു . പരസ്പരം തൃപ്തി പ്പെട്ടുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതും അതോടുകൂടി നിയമ വിരോധമില്ലാത്തതുമായ എല്ലാ ക്രയവിക്ര യങ്ങളും അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു അനുവദിക്കാത്ത ഒരു ഇടപാടു നടക്കുമ്പോൾ ഇടപാടുകാരുടെ തൃപ്തിയുടെ പേരിൽ അത് അനുവദനീയമാകുകയില്ല. അനുവദനീയമായ കൊള്ളകൊടുക്കലുകളിൽ ഇരുഭാഗക്കാരുടെയും തൃപ്തിയുണ്ടായിരിക്കൽ ആവശ്യവുമാകുന്നു.

ഇടപാടുകാരുടെ തൃപ്തിയുടെ സാക്ഷാൽക്കരണം സാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇടപാടു കളിൽ രണ്ടുതരം خيار (അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം) ഇസ്‌ലാമിൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. (1) ഇടപാട് നടക്കുന്ന സദസ്സിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു പോകും മുമ്പ് ഇടപാട് ഉറപ്പിക്കുവാനും, വേണ്ടെന്നു വെക്കുവാനുമുള്ള സ്വതന്ത്ര്യം. ഇത് خيار المجلس (സദസ്സിലെ സ്വതന്ത്ര്യം) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു (2) സദസ്സിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞശേഷവും രണ്ടിലൊന്ന്- ഇടപാട് ഉറപ്പിക്കലോ തള്ളിക്കളയലോ-ചെയ്‌വാൻ പരസ്പരം അവധിവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം. ഇത് خيار الشرط (നിബന്ധന വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം) എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ خيار മൂന്നു ദിവസംവരെ മാത്രമേ പാടുള്ളു. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'വിൽക്കുന്നവനും വാങ്ങുന്നവനും അവർ (സ്ഥലം വിട്ടു) പിരിഞ്ഞു പോകാത്തപ്പോൾ അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറ ഇടപാടായിരുന്നാലൊഴികെ ഒരാൾ ഇടപാട് ഒഴിഞ്ഞു കളയുമെന്ന് ഭയന്ന്

മറ്റേയാൾ അവനെ (വേഗം) വിട്ടുപിരിയുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. (അ: ദാ: തി: ന.) വിശദവിവരം ഹദീസിൻെറയും, ഫിഖ്ഹിൻെറയും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നറിയേണ്ടതാകുന്നു.

لا تقتلوا انفسكم (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ-നിങ്ങളെത്തന്നെ-കൊല്ലരുത്) എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം മൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. (1) നിങ്ങൾ തമ്മ തമ്മിൽ കൊല ചെയ്യരുതെന്ന്. മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇതാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സത്യവ ിശ്വാസികളെല്ലാം ഒരു ശരീരാംശങ്ങളെപ്പോലെയാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ഒരാൾ കൊല്ലപ്പെടുന്ന പക്ഷം അതു സ്വന്തം ശരീരത്തെത്തന്നെ ബാധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതാണ് 'നിങ്ങളെത്തന്നെ കൊല്ലരുത്' എന്ന വാക്കിലെ സൂചന: (2) പാപങ്ങളും അക്രമങ്ങളും പ്രവരത്തിക്കുക വഴി നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്വയം കൊല്ലരുത്. അഥവാ നിങ്ങളുടെ നാശത്തിനു നിങ്ങൾതന്നെ വഴിയൊരുക്കരുത്. (3) ആത്മഹത്യ ചെയ്തോ, മരണത്തിനു ഹേതുവാകുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തോ നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ ത്തന്നെ നശിപ്പിക്കരുത്. ഈ മൂന്നു ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും വരുവാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒരു വാക്യം തന്നെയാണത്.

ഒരു യാത്രയിൽ അംറുബ്നുൽആസ് (ﷺ) തനിക്കു ജനാബത്തു (വലിയ അശുദ്ധി) ബാധിച്ചപ്പോൾ, തണുപ്പു സഹിക്കവയ്യാത്ത കാരണത്താൽ കുളിക്കുന്നതിനു പകരം 'തയമ്മും' കൊണ്ടു മതിയാക്കി. ചില സഹാബികൾ ഈ വിവരം നബി (ﷺ) യെ അറിയിച്ചു. തിരുമേനി അംറ് (ﷺ) നെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ, 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, തണുപ്പ് എന്നെ കൊന്നുകളയുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു: **لا تقتلوا انفسكم** (നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കൊല്ലരുത്) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടല്ലോ' എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ മറുപടി. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ നബി (ﷺ) ആക്ഷേപമൊന്നും പറയാതെ മൗനമവലംബിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ സംഭവം അഹ്മദ്, അബൂദാവൂദ് (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതാണ്. ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നവന് സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുക യില്ലെന്നും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല ഹദീസുകളും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ധനവും ദേഹവും സുരക്ഷിതമായിരിക്കുവാനുള്ള ഇത്തരം നിരോധങ്ങളും ശാസനകളും അല്ലാഹു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന് നിങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള കാരുണ്യവും കൃപയും കൊണ്ടാണ് എന്നത്രെ അവസാനവാക്യം (**ان الله كان بكم رحيما**) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കഴിഞ്ഞ 28-ാം വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ മനുഷ്യൻ ദുർബ്ബലനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ ദൗർബ്ബല്യം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവനോട് കാണിക്കുന്ന കാരുണ്യത്തിൻെറ ഒരു മഹത്തായ ഉദാഹരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്ന ത് നോക്കുക:-

إِن تَجْتَنِبُواْ كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلاً كَرِيمًا ﴿٣١﴾

31 നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കപ്പെടുന്നവയിലെ വൻകാര്യങ്ങൾ [മഹാപാപങ്ങൾ] നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുന്ന പക്ഷം,- നിങ്ങളുടെ തിൻമ കളെ നിങ്ങളിൽ നിന്നു നാം മൂടി വെ(ച്ചു മാപ്പാ)ക്കുന്നതാണ്; നിങ്ങളെ മാന്യമായ ഒരു പ്രവേശനസ്ഥാനത്തു നാം പ്രവേശിപ്പിക്കു ന്നതുമാണ്.

---

31 إِن تَجْتَنِبُوا നിങ്ങൾ വിട്ടകലുന്ന (വർജ്ജിക്കുന്ന)പക്ഷം. كَبَآئِرَ വൻ കാര്യങ്ങളെ (വൻ കുറ്റങ്ങ ളെ). مَا تُنهَوْنَ നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കപ്പെടുന്നതിലെ. عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി. نُكَفِّرْعَنكُمْ നിങ്ങൾക്ക് (നിങ്ങ ളിൽ നാം മൂടിവെക്കും, മറച്ചുകളയും . سَيِّئَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ തിൻമകൾ, ദോഷങ്ങൾ. وَنُدْخِلْكُم നിങ്ങളെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. مُّدْخَلاً ഒരു പ്രവേശന സ്ഥാനത്ത്, ഒരു പ്രവേശിപ്പി ക്കൽ. كَرِيمًا മാന്യമായ, ഉദാരമായ.

സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വളരെയധികം ആശ നൽകുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനമാണ് ഈ വചനം. മനുഷ്യൻ ഒരു വശത്തിലൂടെ ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയാണെങ്കിലും മറ്റൊരു വശത്തിലൂടെ ദുർബ്ബലനു മാണല്ലോ. അവൻെറ രക്ഷക്കും മോക്ഷത്തിനും ഹാനികരമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും അല്ലാഹു അവന് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും, അവയിൽ നിന്നു അവനെ വിലക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവൻെറ ദൗർബ്ബല്യം നിമിത്തം ആ വിലക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും പരിപൂർണ്ണമായി വിമുക്ത രായിരിക്കുന്നവർ വളരെ വിരളമായേ ഉണ്ടാകൂ. അതുകൊണ്ടു പരമകാരുണികനും, മനുഷ്യരെപ്പറ്റി മനുഷ്യരെക്കാൾ അറിയുന്ന രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹു അവന് നൽകുന്ന അതിമഹത്തായ ഒരു ഔദാര്യമത്രെ ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. വിരോധിക്കപ്പെട്ട മുഴുവൻ പാപങ്ങളും അവർ വർജ്ജിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവയിലുള്ള വൻകാര്യങ്ങളാകുന്ന മഹാപാപങ്ങളെങ്കിലും വർജ്ജിക്കു ന്ന പക്ഷം, ചെറിയതരം പാപങ്ങളെ അല്ലാഹു അവരിൽ നിന്നു മൂടിവെച്ച് മാപ്പാക്കിക്കൊടുക്കും എന്നുള്ളതാണത്. അത്രയുമല്ല, അവരെ മാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് പ്രവേശിപ്പിച്ച് ആദരിക്കുമെന്നു കൂടി വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഈ മാന്യസ്ഥാനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമാകട്ടെ, സ്വർഗ്ഗമല്ലാതെ മറ്റൊന്നു മല്ലതാനും. അല്ലാഹുവിന് സദാസമയത്തും നാം പ്രത്യേകം നന്ദി കാണിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ട ഒരു മഹാനുഗ്രഹമാണിതെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

എന്നാൽ, മഹാപാപങ്ങൾ (**الكبائر**) ഏതൊക്കെയാണ് ? ഇതിനു ക്ലിപ്തമായ ഒരു ഉത്തരം പറയത്തക്ക വ്യക്തമായ തെളിവുകളൊന്നും ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ കാണുന്നില്ല. ഏതാനും ചില നിർവ്വചനങ്ങൾ ചില മഹാൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ കാണാമെന്നു മാത്രം. അവ പരിശോ ധിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് ഏതാണ്ട് ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. കഠിനമായ ശിക്ഷയെക്കുറി ച്ചു താക്കീതു ചെയ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുമെന്നു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ, കർശനമായ ഭാഷയിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ, ഇഹത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ ശിക്ഷാനടപടികൾക്കു വിധേയമാകുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുതലായവയും, അല്ലാഹു വിൻെറ മഹത്വത്തെയോ അധികാരാവകാശങ്ങളെയോ ധിക്കരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളവയും, സമുദായമദ്ധ്യെ സമാധാന ഭംഗമുണ്ടാക്കുന്നവയും, തമ്മതമ്മിൽ പാലിക്കേണ്ടുന്ന ചർച്ചാ ബന്ധ ങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നവയുമായ എല്ലാ പാപങ്ങളും വൻകുറ്റങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

പ്രബലമായ ചില ഹദീസുകളിൽ ഏഴു മഹാപാപങ്ങളെ നബി (ﷺ) എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടു ള്ളത് പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. 'വിനാശകരങ്ങളായ ഏഴു പാപങ്ങളെ (**السبع الموبقات**) നിങ്ങൾ വർജ്ജി ക്കുവിൻ' എന്നു നബി (ﷺ) പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ഏതാണവ ' എന്നു ചില സഹാബികൾ ചോദിക്കുക യുണ്ടായി. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനോടു പങ്കുചേർക്കലും, അല്ലാഹു നിരോധി ച്ചിട്ടുള്ള ആത്മാവിനെ (ആളെ) ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ വധിക്കലും, സിഹ്റും (ആഭിചാരവും), പലിശ തിന്നലും, അനാഥയുടെ സ്വത്തു തിന്നലും, യുദ്ധത്തിരക്കുള്ള (ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന) ദിവസം പിൻതിരിഞ്ഞു പോകലും, സത്യവിശ്വാസിനികളും ദുർവൃത്തികളറിയാ ത്തവരുമായ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു വ്യഭിചാരാരോപണം ചെയ്യലുമാകുന്നു'. ഈ നബി വചനം ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) തുടങ്ങിയ ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) മറ്റു പലരും നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വേറെ ചില ഹദീസുകളിൽ, മഹാപാപങ്ങളായി വേറെയും ചില കാര്യങ്ങൾ എണ്ണിക്കാണാം. മാതാപിതാക്കാളെ വെറുപ്പിക്കുക, അവരെ ശപിക്കുക, കള്ളസാക്ഷ്യം പറയുക, കള്ളസത്യം ചെയ്യുക മുതലായവ അതിൽ ഉൾപെടുന്നു. അപ്പോൾ, മഹാപാപങ്ങൾ ഇന്നിന്നവ മാത്രമാണെന്നു നബി (ﷺ) യും തിട്ടപ്പെടു ത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, സന്ദർഭോചിതം അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചിലവ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് അവിടുന്ന് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഖുർആൻെറയും നബി വചനങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ, മഹാപാപങ്ങൾ എഴുപതും അധിലധികവും കാണുമെന്ന് മുൻഗാമികളായ ചില പണ്ഡിതൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി വന്നിട്ടുള്ള പല രിവായത്തുകളിൽ ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ,) ഇബ്നു അബീഹാതിം (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്തു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ആ രിവായത്തിൻെറ സാരം ഇതാണ്: 'മഹാപാപങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണ്? അവ ഏഴെണ്ണമാണോ? ' എന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'അത് ഏഴിനെക്കാൾ അടുപ്പം എഴുനൂറിനോടാണ്. എങ്കിലും, പാപമോചനം തേടുന്നതോടുകൂടി മഹാപാപം ഇല്ല. പതിവാക്കുന്നതോടുകൂടി നിസ്സാര പാപവും ഇല്ല.' പാപങ്ങൾ എത്ര വമ്പിച്ചതായാലും അവയിൽ നിന്നു വേണ്ടതുപോലെ ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും, അല്ലാഹുവിനോടു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു അത് പൊറുത്തു കൊടുത്തേക്കുമെന്നും, അവ എത്ര നിസ്സാരമായാലും ഖേദിച്ചു മടങ്ങാതെ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നപക്ഷം അവ വമ്പിച്ച പാപങ്ങളായി കലാശിക്കുമെന്നാണെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇന്നതെല്ലാം വൻകുറ്റങ്ങളും, ഇന്നതെല്ലാം ചെറിയ കുറ്റങ്ങളുമാണെന്ന് നിർണ്ണയിച്ചു പറയുക സാധ്യമല്ലെന്ന് ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. വമ്പിച്ച പാപങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുകയും, ചെറിയ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു പശ്ചാത്തപിക്കുയും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ, ആമീൻ.

وَلَا تَتَمَنَّوْاْ مَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بِهِۦ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا ٱكْتَسَبُواْ ۖ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِّمَّا ٱكْتَسَبْنَ ۚ وَسْـَٔلُواْ ٱللَّهَ مِن فَضْلِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾

32 നിങ്ങളിൽ ചിലർക്ക് ചിലരെക്കാൾ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠത നൽകി (അഥവാ അനുഗ്രഹം ചെയ്തു) കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ കൊതിക്കരുത്. പുരുഷൻമാർക്ക് അവർ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്ന് ഓഹരിയുണ്ടായിരിക്കും; സ്ത്രീകൾക്ക് അവർ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്നും ഓഹരിയുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിനോട് അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ (അഥവാ ഔദാര്യത്തിൽ) നിന്നും നിങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

32 وَلاَ تَتَمَنَّوْا നിങ്ങൾ കൊതിക്കരുത് വ്യാമോഹിക്കരുത്. مَا فَضَّلَ ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയതിനെ, അനുഗ്രഹം (ഔദാര്യം) നൽകിയതിന്. اللهُ അല്ലാഹു. بِهِ അത് മുഖേന, അതിനെ. بَعْضَكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലർക്ക്, ചിലരെ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ. لِلرِّجَالِ പുരഷന്മാർക്കുണ്ട്. نَصِيبٌ ഓഹരി, പങ്കു. مِّمَّا اكْتَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ചു(ചെയ്തു)ണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്ന്. وَلِلنِّسَاءِ സ്ത്രീകൾക്കുമുണ്ട്. نَصِيبٌ ഓഹരി, പങ്ക്. مِّمَّا اكْتَسَبْنَ അവർ ചെയ്തു (സമ്പാദിച്ചു)ണ്ടാക്കിയതിൽനിന്ന്. وَاسْأَلُوا ചോദിക്കുകയും, ചെയ്യുവിൻ. اللهَ അല്ലാഹുനോട്. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹ(ഔദാര്യ)ത്തിൽനിന്നു, ദയയിൽനിന്ന്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)ക്കുറിച്ചും. عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ.

അന്യരുടെ ജീവനും സ്വത്തും അക്രമിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അത്തരം അനീതികൾക്കു കാരണമായിത്തീരുന്ന ദുർമോഹങ്ങൾപോലും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. ധനം, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ, പ്രകൃതി വിശേഷതകൾ, സ്വഭാവ ഗുണങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതിലും ചിലർക്കു മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയിരിക്കുമല്ലോ. ആ വക ഗുണങ്ങൾ താങ്കൾക്കു വേണമെന്നു വ്യാമോഹിക്കുകയും, അതിൽ അസൂയപ്പെടുകയും ചെയ്യരുത്. പുരുഷൻമാരായാലും സ്ത്രീകളായാലും അവരവർ ചെയ്തു സമ്പാദിക്കുന്ന കർമ്മങ്ങളും, അദ്ധ്വാനങ്ങളും അനുസരിച്ചുള്ള നേട്ടവും പ്രതിഫലവും എല്ലാവർക്കും

ലഭിക്കും. പുരുഷൻമാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും അവരവരുടേതായ ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ടായിരിക്കും. അതനുസരിച്ചു ഇരുകൂട്ടരും വർത്തിക്കുകയല്ലാതെ അന്യരുടെ നേട്ടങ്ങളിൽ വ്യാമോഹിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. മറ്റുള്ളവർക്കുള്ള നൻമകൾ തങ്ങൾക്കും ഉണ്ടാവണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും, അതിനു വേണ്ടി യത്നിക്കുകയും, അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും ഔദാര്യവും തങ്ങളിൽ വർഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണു വേണ്ടത് ആർക്കെല്ലാമാണ്, എന്തെല്ലാമാണ്, എപ്പോഴൊക്കെയാണു നൽകേണ്ടത്, അല്ലെങ്കിൽ നൽകാതിരിക്കേണ്ടത് എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിനു ശരിക്കും അറിയാം എന്നിപ്രകാരമാണു മൊത്തത്തിൽ ഈ വചനത്തിന്റെ സാരം.

'രണ്ടുകൂട്ടിരിൽ-അതായത്, അല്ലാഹു ധനം നൽകിയിട്ട് അതു വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയത്തിൽ ചിലവഴിച്ചു തീർക്കുന്നവനിലും, അവൻ വിജ്ഞാനം നൽകിയിട്ട് അതുപ്രകാരം വിധിക്കുകയും അതു (മറ്റുള്ളവർക്ക്) പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനിലും-അല്ലാതെ അസൂയയില്ല.' എന്നു നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതായി ബുഖാരീ, മുസലിം (ﷻ) തുടങ്ങിയവർ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നബി വചനവും ഈ ഖുർആൻ വചനവും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടുണ്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നിയേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ പൊരുത്തക്കേടൊന്നുമില്ല തന്നെ. പ്രസ്തുത രണ്ടു കൂട്ടരെപ്പോലെയുള്ള ആ ഭാഗ്യം തങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, ധനവും വിജ്ഞാനവും ലഭിക്കുമ്പോൾ അവരെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുമാണ് നബി (സ) പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. 'അസൂയ (**حسد**)' എന്ന പദം ഇവിടെ കേവലം ഒരു അലങ്കാരപ്രയോഗം മാത്രമാകുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കു ലഭിക്കുന്ന നൻമയിൽ വെറുപ്പു തോന്നുകയും, അത് തനിക്കാണു വേണ്ടതെന്ന് വ്യാമോഹിക്കുയും ചെയ്യുക എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള അസൂയയല്ല-മറിച്ച് അതുപോലെയുള്ള സൽഗുണങ്ങൾ തനിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമാണ്-ഈ ഹദീസിൽ പറഞ്ഞ അസൂയകൊണ്ടു വിവക്ഷ.

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَٰلِىَ مِمَّا تَرَكَ ٱلْوَٰلِدَانِ وَٱلْأَقْرَبُونَ ۚ وَٱلَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَٰنُكُمْ فَـَٔاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

33 എല്ലാവർക്കും (തന്നെ, തങ്ങളുടെ) മാതാപിതാക്കളും, അടുത്ത കുടുംബങ്ങളും വിട്ടേച്ചു പോയതിന് [സ്വത്തിനു] നാം ബന്ധപ്പെട്ടവരെ [അവകാശികളെ] ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾ (അഥവാ വലങ്കൈകൾ) ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് അവരുടെ ഓഹരി നിങ്ങൾ കൊടുത്തു കൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, എല്ലാ കാര്യത്തിനും (ദൃക്) സാക്ഷിയാകുന്നു.

---

33 وَلِكُلٍّ എല്ലാവർക്കും, എല്ലാറ്റിനും. جَعَلْنَا നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) യിരിക്കുന്നു. مَوَالِيَ ബന്ധപ്പെട്ടവരെ (അവകാശികളെ). مِمَّا تَرَكَ വിട്ടുപോയതിന്, വിട്ടുപോയതിൽ നിന്ന്. الْوَالِدَانِ മാതാപിതാക്കൾ. وَالْأَقْرَبُونَ അടുത്ത കുടുംബങ്ങളും (അധികം അടുത്ത ബന്ധുക്കളും). وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. عَقَدَتْ കെട്ടിയിരിക്കുന്നു, ഉറപ്പിച്ചു, സ്ഥാപിച്ചു(വോ). أَيْمَانُكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾ വലങ്കൈകൾ. فَآتُوهُمْ എന്നാലവർക്ക് കൊടുക്കുവിൻ. نَصِيبَهُمْ അവരുടെ ഓഹരി. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിന്റെമേലും. شَهِيدًا സാക്ഷി (ദൃക്സാക്ഷി).

ഈ വചനത്തിലെ വാക്കുകളെയും, പ്രയോഗങ്ങളെയും, വൈയാകരണ നിയമങ്ങളെയും, ബന്ധപ്പെട്ട ചില രിവായത്തുകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒന്നിലധികം രൂപത്തിൽ ഇതിനു അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടു കാണാം. കൂടുതൽ പ്രസക്തമായതുമാത്രം ചുവടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അതിനു മുമ്പായി ഇതിലെ ചില പദങ്ങളെക്കുറിച്ചു സാമാന്യം അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

موالي (മവാലീ) എന്ന വാക്കിന്‍െറ ഏകവചനം **مولي** (മൗലാ) എന്നാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും നിലക്കു പരസ്പരം അണഞ്ഞ ബന്ധമുള്ളവര്‍ക്കെലാം ഇത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഉദാഹരണമായി: അടിമ, യജമാനന്‍, അടിമത്തത്തില്‍ നിന്നു മോചിപ്പിച്ച ആള്‍, അതില്‍നിന്നു മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടവന്‍, അയല്‍ക്കാരന്‍, ഉടമസ്ഥന്‍, സഖ്യബന്ധമുള്ളവന്‍, ആദര്‍ശബന്ധു, അടുത്ത ചങ്ങാതി, അടുത്ത കുടുംബമുള്ളവന്‍ എന്നിവര്‍ക്കെല്ലാം ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അനന്തരസ്വത്തിന്‍െറ അവകാശികള്‍ പൊതുവിലാണ് ഇവിടെ അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ എന്നും, കുടുംബബന്ധം കൊണ്ടു കൂടുതല്‍ അടുപ്പമുള്ള അവകാശികളായ 'അസ്വബ': (**العصبة**) ക്കാര്‍ പ്രത്യേകമാണു വിവക്ഷ എന്നും രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

يمين (യമീന്‍) എന്ന വാക്കിന്‍െറ ബഹുവചനമാണ് **ايمان** (അയ്മാന്‍). ഇതു സത്യം-അഥവാ ശപഥം-എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലും, വലങ്കൈ എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലും സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. സഖ്യം, സന്ധി, ഉടമ്പടിപോലെയുള്ള പ്രധാന കരാറു വ്യവസ്ഥകള്‍ ഉറപ്പിക്കുമ്പോള്‍ അത് അന്യോന്യം കൈ (വലങ്കൈ) പിടിച്ചുകൊണ്ടും ശപഥവ്യാകങ്ങള്‍ മുഖേന ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമാണല്ലോ നടക്കുക. ആ നിലക്കു 'യമീനി' ന്‍െറ വാക്കര്‍ത്ഥം രണ്ടില്‍ ഏതു സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, അത്തരം കരാറുകളും വ്യവസ്ഥകളും സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് **عقدتاليمين** എന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ഇതനുസരിച്ചു **عقدت ايمانكم** (നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങള്‍-അഥവാ വലങ്കൈകള്‍-സ്ഥാപിച്ചു) എന്നു പറഞ്ഞത് സഖ്യ ഉടമ്പടിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. വിവാഹം ഇടപാടിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചിലര്‍ക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്.

കൂടാതെ, ഈ ആയത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ വാക്യം **والاقربون** എന്നിടത്ത് അവസാനിക്കുന്നതായും, **والذين** മുതല്‍ **نصيبهم** വരെയുള്ള ഭാഗം രണ്ടാമതൊരു വാക്യമായുമാണ് മിക്കവരും കണക്കാക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ചാണു **والاقربون** എന്നിടത്തു 'വഖ്ഫു' (നിറുത്തിവായന)ചെയ്തു വരുന്നതും. പരിഭാഷയില്‍ നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ആദ്യം മുതല്‍ **نصيبهم** വരെയുള്ളതെല്ലാം ചേര്‍ന്ന് ഒരേ വാക്യമായും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ കണക്കാക്കി വരുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് അതിനു ഇങ്ങിനെ അര്‍ത്ഥം നല്‍കാവുന്നതാണ്: 'മാതാപിതാക്കളും അടുത്ത കുടുംബങ്ങളും നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകള്‍-അഥവാ സത്യങ്ങള്‍-ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളവരും വിട്ടുപോയ സ്വത്തിന് എല്ലാവര്‍ക്കും നാം ബന്ധപ്പെട്ടവരെ-അഥവാ അവകാശികളെ-ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.' ഇനി നമുക്കു മേല്‍ സൂചിപ്പിച്ച പ്രസക്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ചുരുക്കം മനസ്സിലാക്കാം:

والذين മുതല്‍ക്കുള്ളത് ഒരു വാക്യവും അതിന്‍െറ മുമ്പുള്ളത് വേറൊരു വാക്യവുമാണെന്ന അഭിപ്രായക്കാര്‍ ആയത്തിനു രണ്ടു തരത്തില്‍ വ്യാഖ്യാനം നല്‍കാറുണ്ട് : (1) ആദ്യത്തെ വാക്യത്തിന്‍െറ സാരം, മാതാപിതാക്കളും അടുത്ത കുടുംബങ്ങളും മരണപ്പെട്ടു പോകുമ്പോള്‍ അവര്‍ വിട്ടേച്ചു പോകുന്ന സ്വത്തിന് എല്ലാവര്‍ക്കും തന്നെ അല്ലാഹു നിശ്ചിത അവകാശികളെ ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നും രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിന്‍െറ സാരം, നിങ്ങളുമായി സഖ്യബന്ധം നിലവിലുള്ളവര്‍ക്ക് ആ സംഖ്യാബന്ധമനുസരിച്ച് നിങ്ങള്‍ നിര്‍വ്വഹിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതുള്ള ബാധ്യതകളില്‍ സ്വത്തവകാശമല്ലാത്ത എല്ലാ ബാധ്യതകളും നിങ്ങള്‍ നിര്‍വ്വഹിച്ചു കൊടുക്കണം എന്നും, മദീനാ ഹിജ്റയെത്തുടര്‍ന്നു മുഹാജിറുകളുടെയും അന്‍സാരികളുടെയും ഇടക്കു നബി (ﷺ) സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന സാഹോദര്യബന്ധത്തിന്‍െറ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ അവര്‍ അന്യോന്യം സ്വത്തവകാശം നല്‍കി വന്നിരുന്നതിനെയും, ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് അന്യോന്യം സ്വത്തവകാശം വക വെച്ചുകൊണ്ട് അറബികളില്‍ പതിവുണ്ടായിരുന്ന സഖ്യബന്ധങ്ങളെയും നിറുത്തല്‍ ചെയ്യലും, ഇസ്ലാമിലെ അനന്തരാവകാശ നിയമവ്യവസ്ഥ പ്രകാരമുള്ള അവകാശികള്‍ക്കു മാത്രമേ മേലില്‍ സ്വത്തവകാശമുള്ളുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കലുമാണ് ഈ വചനം ചെയ്യുന്നത് എന്നത്രെ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന്‍െറ താല്‍പര്യം. (2) ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിന്‍െറ സാരം, മാതാപിതാക്കളും അടുത്ത കുടുംബങ്ങളും വിട്ടുപോയ സ്വത്തിന് എല്ലാവര്‍ക്കും തന്നെ അടുത്ത കുടുംബബന്ധമുള്ള-അസ്വബക്കാരായി അറിയപ്പെടുന്ന-അവകാശികളെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നും' രണ്ടാം വാക്യത്തിന്‍െറ

സാരം, വിവാഹബന്ധം സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളവർക്ക്-അഥവാ ഭാര്യാഭർത്താക്കൾക്കു-അവരുടെ നിശ്ചിത ഓഹരി കൊടുക്കണമെന്നും ആകുന്നു. അതായത് ഭാര്യാഭർത്താക്കളുടെ നിശ്ചിത ഓഹരികൾ (ഭർത്താവാണെങ്കിൽ പകുതിയും നാലിലൊന്നും, ഭാര്യയാണെങ്കിൽ ഭർത്താവിൻെറ പകുതിയും) മാത്രം നൽകുകയും ബാക്കിയെല്ലാം ആ അടുത്ത അവകാശികൾക്കു-അസ്വബക്കാർക്കു-കൊടുക്കുകയുമാണു വേണ്ടതെന്നു താൽപര്യം.

ആയത്തിൻെറ ആദ്യം മുതൽ **نصيبهم** വരെയുള്ളതെല്ലാം ചേർന്ന് ഒരേ വാക്യമാണെന്ന അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് അതിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും: മാതാപിതാക്കളും, അടുത്ത കുടുംബങ്ങളും, വിവാഹബന്ധം സ്ഥാപിതമായവരും-അഥവാ ഭാര്യാഭർത്താക്കളും-വിട്ടുപോയ സ്വത്തിന് അല്ലാഹു നിശ്ചിത അവകാശികളെ എല്ലാവർക്കും ഏർപ്പെടുത്തി വെച്ചിരിക്കുന്നു. അഥവാ ആ അവകാശികൾക്കു മാത്രമേ മേലിൽ അനന്തരാവകാശമുള്ളൂ. ആ അവകാശികൾ ഓരോരുത്തർക്കുനിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഓഹരി നൽകേണ്ടതാണ്. മേൽക്കണ്ടതല്ലാത്ത ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ബന്ധപ്പെട്ട ചില വിശദീകരണങ്ങളും ഇവിടെ കാണാമെങ്കിലും അതിലേക്കു പ്രവേശിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല.

വിഭാഗം-6

ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَآ أَنفَقُوا۟ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ ۚ فَٱلصَّٰلِحَٰتُ قَٰنِتَٰتٌ حَٰفِظَٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ ٱللَّهُ ۚ وَٱلَّٰتِى تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَٱهْجُرُوهُنَّ فِى ٱلْمَضَاجِعِ وَٱضْرِبُوهُنَّ ۖ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا۟ عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ﴿٣٤﴾

34 പുരുഷൻമാർ സ്ത്രീകളുടെ മേൽ (കാര്യം) നടത്തിപ്പുകാരാണ്; അവരിൽ [മനുഷ്യരിൽ] ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അവർ [പുരുഷൻമാർ] തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്ന് ചിലവഴിക്കുന്നതു കൊണ്ടും. [ഇതാണതിനു കാരണം.] എന്നാൽ, സദ്‌വൃത്തകളായുള്ളവർ അനുസരണമുള്ളവരും, അല്ലാഹു കാത്തു സൂക്ഷിച്ചപ്രകാരം അസാന്നിധ്യത്തിൽ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. യാതൊരു സ്ത്രീകളുടെ പിണക്കം [അനുസരണക്കേട്] നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നുവോ, അവർക്കു നിങ്ങൾ സദുപദേശം നൽകുകയും, കിടപ്പു സ്ഥാനങ്ങളിൽ അവരെ വെടിയുകയും, അവരെ അടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവിൻ. എന്നിട്ട്, അവർ നിങ്ങളെ അനുസരിച്ചുവെങ്കിൽ (പിന്നെ) അവർക്കെതിരിൽ നിങ്ങൾ ഒരു മാർഗ്ഗവും അന്വേഷിക്കരുത്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ഉന്നതനും, വലിയവനുമാകുന്നു.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَٱبْعَثُوا۟ حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِۦ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَآ إِن يُرِيدَآ إِصْلَٰحًا يُوَفِّقِ ٱللَّهُ بَيْنَهُمَآ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿٣٥﴾

35 അവർ രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ നിങ്ങൾ പിളർപ്പു [ഛിദ്രം] ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിലോ, അപ്പോൾ, അവൻെറ ആൾക്കാരിൽ നിന്ന് ഒരു വിധികർത്താവിനെ [മദ്ധ്യസ്ഥനെ]യും, അവളുടെ ആൾക്കാരിൽ നിന്ന് ഒരു വിധികർത്താവിനെ [മദ്ധ്യസ്ഥനെ]യും നിങ്ങൾ നിയോഗിക്കുവിൻ. ഇരുകൂട്ടരും (അവർക്കിടയിൽ) നന്നാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, രണ്ടു പേർക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹു യോജിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും

അല്ലാഹു, സർവ്വജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനു
മാകുന്നു.

---

34 الرِّجَالُ പുരുഷൻമാർ. قَوَّامُونَ നിലകൊള്ളുന്നവരാണ്, നടത്തിപ്പുകാരാണ്. അധികാരസ്ഥൻമാരാണ്, രക്ഷകൻമാരാണ്. عَلَى النِّسَاءِ സ്ത്രീകളിൽ, സ്ത്രീകളുടെമേൽ. بِمَا فَضَّلَ ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയതുകൊണ്ട്, മെച്ചപ്പെടുത്തിയതിനാൽ. اللهُ അല്ലാഹു. بَعْضَهُمْ അവരിൽ ചിലരെ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ. وَبِمَا أَنفَقُوا അവർ ചിലവഴിക്കുന്നതുകൊണ്ടും. مِنْ أَمْوَالِهِمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽനിന്ന്. فَالصَّالِحَاتُ എന്നാൽ സദ്വൃത്തകളായവർ, നല്ല സ്ത്രീകൾ, കൊള്ളാവുന്നവർ. قَانِتَاتٌ അനുസരണം (ഒതുക്കം-അച്ചടക്കം) ഉള്ളവരാണ്. حَافِظَاتٌ കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന)വരാണ്. لِّلْغَيْبِ അസാന്നിദ്ധ്യത്തെ (അഭാവസ്ഥയിൽ). بِمَا حَفِظَ اللهُ അല്ലാഹു (കാത്തു) സൂക്ഷിച്ചപ്രകാരം, കാത്തതുകൊണ്ട്. وَاللَّاتِي യാതൊരു സ്ത്രീകൾ. تَخَافُونَ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടും, ഭയപ്പെടുന്ന. نُشُوزَهُنَّ അവരുടെ പിണക്കത്തെ, അനുസരണക്കേട്. فَعِظُوهُنَّ അവർക്ക് സദുപദേശം ചെയ്യുവിൻ. وَاهْجُرُوهُنَّ അവരെ വെടിയുകയും ചെയ്യുവിൻ. فِي الْمَضَاجِعِ കിടപ്പു സ്ഥാനങ്ങളിൽ. وَاضْرِبُوهُنَّ അവരെ അടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ എന്നിട്ട് (എന്നാൽ) അവർ നിങ്ങളെ അനുസരിച്ചെങ്കിൽ, വഴിപ്പെട്ടാൽ. فَلَا تَبْغُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ തേടേണ്ട, അന്വേഷിക്കരുത്. عَلَيْهِنَّ അവരുടെ മേൽ, അവർക്കെതിരെ. سَبِيلاً ഒരു മാർഗ്ഗം, വഴി. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ عَلِيًّا അവൻ ഉന്നതനാകുന്നു, മേലെയുള്ളവനാണ്. كَبِيرًا വലിയവൻ, മഹാനായ. 35 وَإِنْ خِفْتُمْ നിങ്ങൾ ഭയന്നുവെങ്കിൽ. شِقَاقَ പിളർപ്പ്, ഛിദ്രം, ഭിന്നിപ്പ്. بَيْنِهِمَا അവർ രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ. فَابْعَثُوا എന്നാൽ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുവിൻ, അയക്കുക, നിയോഗിക്കുക. حَكَمًا ഒരു വിധികർത്താവിനെ(മദ്ധ്യസ്ഥനെ). مِّنْ أَهْلِهِ അവൻെറ ആൾക്കാരി (കൂട്ടക്കാരി)ൽനിന്ന്. وَحَكَمًا ഒരു വിധി കർത്താവിനെയും. مِّنْ أَهْلِهَا അവളുടെ ആൾക്കാരിൽ നിന്ന്. إِن يُرِيدَا അവർ രണ്ടാളും ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം. إِصْلَاحًا നന്നാക്കൽ, നൻമവരുത്തൽ. يُوَفِّقِ ഒപ്പിക്കും, യോജിപ്പുവരുത്തും. اللهُ അല്ലാഹു. بَيْنَهُمَا അവർ രണ്ടാൾക്കിടയിൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ عَلِيمًا അറിയുന്നവനാകുന്നു, സർവ്വജ്ഞനാണ്. خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി.

വൈവാഹിക ജീവിതത്തിൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കൾക്കിടയിൽ അനുവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ചില പ്രധാന സംഗതികളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അിറയിക്കുന്നത്. അവ ശരിക്കും അംഗീകരിക്കുന്ന പക്ഷം, ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ തമ്മിൽ വഴക്കും വക്കാണവും ഉണ്ടാകുക ദുർല്ലഭമായിരിക്കും. ഉണ്ടായാൽ അതു പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1)സ്ത്രീകളുടെ മേലധികാരവും മേൽനോട്ടവും പുരുഷൻമാർക്കാണുള്ളത്. ഒന്നിലധികം ആളുകൾക്കു പങ്കുള്ള ഏതൊരു രംഗത്തും അതിനു ആധികാരികമായ ഒരു മേൽനോട്ടക്കാരനില്ലാത്ത പക്ഷം അവിടെ കുഴപ്പവും വ്യവസ്ഥയില്ലായ്മയും നടമാടുന്നതാണ്. ഗാർഹിക ജീവിതത്തിൽ ഇതിൻെറ ആവശ്യം കൂടുതലായി കാണാം. 'നാഥനില്ലാത്ത വീടുപോലെ' എന്നൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുപോലുമുണ്ടായതു അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഇവിടെ ആ ആധികാരിക സ്ഥാനം പുരുഷനാണുള്ളത് എന്ന് അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. പ്രകൃത്യാ ഉള്ളതും, സ്വാഭാവികമായുണ്ടാകുന്നതുമായ ഓരോ കാരണങ്ങളും അതിന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. രണ്ടിൽ ഓരോന്നും തന്നെ, ആ സ്ഥാനത്തിനുള്ള അർഹത സ്ത്രീകൾക്കല്ല ഉള്ളതെന്നു കാണിക്കുന്നവയാകുന്നു. 1-ാമത്തേത്, ഒരു കൂട്ടർക്ക് മറ്റേ കൂട്ടരെക്കാൾ-അതെ, പുരുഷൻമാർക്ക് സ്ത്രീകളെക്കാൾ-അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള ശ്രേഷ്ഠതയാണ് (**ما فضل الله بعضهم علي بعض**) അതായത്, ശാരീരികവും മാനസികവുമായി പുരുഷനുള്ള സവിശേഷത, വ്യക്തികളെ എടുത്തു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക വിഷയത്തിൽ ചില സ്ത്രീകൾ ചില പുരുഷരെ കവച്ചുവെക്കുന്നവരുണ്ടാകാമെങ്കിലും രണ്ടു വർഗ്ഗമെന്ന നിലക്കു നോക്കുമ്പോൾ, പുരുഷനാണ് ഇതിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നതെന്നു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയു

ള്ള ആർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഇക്കാരണം കൊണ്ടുതന്നെയാണു സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു പ്രവാചകൻമാരെ അല്ലാഹു നിയോഗിക്കാത്തതും, 'ഭരണാധികാരം സ്ത്രീയെ ഏൽപിച്ച ജനത വിജയിക്കുകയില്ല' എന്ന് ബുഖാരീ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും. 2-ാമത്തേത്, പുരുഷൻമാരാണ് സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുതയാകുന്നു. (**وبما انفقوا من اموالهم**) സ്ത്രീകളുടെ മഹ്ർ, ഭക്ഷണം, പാർപ്പിടം, വസ്ത്രം തുടങ്ങിയ ചിലവുകളെല്ലാം വഹിക്കുന്നത് പുരുഷൻമാരാണല്ലോ. ഇതും പുരുഷൻമാരെ സ്ത്രീകളുടെ മേലുള്ള നേതൃത്വത്തിന് സ്വാഭാവികമായും അർഹരാക്കുന്നു.

സ്ത്രീകളുടെ നേതൃത്വം പുരുഷൻമാർക്കാണെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്-ആധുനികതയുടെ ചിത്തഭ്രമം പിടിപെട്ടവർ കരുതാറുള്ളതുപോലെ സ്ത്രീകൾക്കു ഇസ്‌ലാം സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ, അവർ പുരുഷൻമാരുടെ അടിമകളായിരിക്കുവാനാണ് ഇസ്‌ലാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നോ ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. സ്ത്രീപുരുഷൻമാർ തമ്മിലുള്ള അവകാശങ്ങളെ ഒറ്റ വാക്യത്തിൽ കണക്കുതീർത്തു വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:
ولهن مثل الذي عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة – البقرة (അവരുടെ-സ്ത്രീകളുടെ -മേൽ ബാധ്യതയുള്ളതുപോലെ സദാചാരമര്യാദപ്രകാരം അവരോടും ബാധ്യതയുണ്ട്. പുരുഷൻമാർക്ക് അവരെക്കാൾ ഒരു പദവിയുണ്ടുതാനും. 2:228.) കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. ആ പദവിയുടെ വിശദീകരണം മാത്രമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഈ വചനം അവതരിച്ച സന്ദർഭം കൂടി അറിയുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഒരു പുരുഷൻ തൻെറ മകളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് അവളെ അവളുടെ ഭർത്താവു തല്ലിയതായി കേസ്സു പറയുകയുണ്ടായി. അതു പാടില്ലാത്തതാണെന്നും, അതിനു പ്രതികാരം ചെയ്യാമെന്നും നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു. ഈ അവസരത്തിലാണിത് അവതരിച്ചതെന്നു ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) മുതലായ ചിലർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചില രിവായത്തുകളിൽ ആ സ്ത്രീ അവളുടെ ഭർത്താവുമായി പിണങ്ങിയതുകൊണ്ടാണ് അവൻ അടിച്ചതെന്നും, മറ്റു ചില രിവായത്തുകളിൽ, ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ നബി (ﷺ) :''ഞാൻ ഒരു കാര്യം ഉദ്ദേശിച്ചു; അല്ലാഹു മറ്റൊന്നും ഉദ്ദേശിച്ചു'' എന്ന് പറഞ്ഞതായും വന്നിരിക്കുന്നു.

(2)അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടും, ഭർത്താവുമായി അടക്കത്തിലും ഒതുക്കത്തിലും വർത്തിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുക, അവൻെറ അഭാവത്തിൽ അവൻെറ സ്വത്ത്, മാനം, മക്കൾ മുതലായവയും, അവൾക്കോ അവന്നോ അപകീർത്തിയുണ്ടാകുന്ന കാര്യങ്ങളും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക. ഇതാണു നല്ലവരും സദ്‌വൃത്തകളുമായ സ്ത്രീകളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ. 'സദ്‌വൃത്തകളായ സ്ത്രീകൾ അനുസരണമുള്ളവരും അസാന്നിദ്ധ്യാവസ്ഥയിൽ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും' എന്ന വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം അതാകുന്നു. വിവാഹം മുഖേന തങ്ങളുടെ ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുവാനും, ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുവാനുമുള്ള മാർഗ്ഗം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതും, തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റുവാൻ ഭർത്താക്കളോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് **بما حفظ الله** (അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ച പ്രകാരം) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി അല്ലാഹു ഇതെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുത്തിരിക്കകൊണ്ട് ഭർത്താക്കളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മാത്രമല്ല-അവരുടെ അസാന്നിധ്യത്തിലും-മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ അവർ ബാധ്യസ്ഥരാണ് എന്ന് സാരം. അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നു ഇബ്നുജരീറും, ബൈഹഖീ (ﷺ) മുതലായവരും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''സ്ത്രീകളിൽവെച്ചു ഉത്തമയായവൾ (ഇങ്ങിനെയുള്ള) ഒരു സ്ത്രീയാണ്: നീ അവളെ നോക്കിയാൽ അവൾ നിന്നെ സന്തോഷപ്പെടുത്തും, നീ അവളോടു കൽപിച്ചാൽ അവൾ നിന്നെ അനുസരിക്കും, നീ അവളിൽ നിന്ന് (വിട്ടു) മറഞ്ഞുപോയാൽ നിൻെറ സ്വത്തിൻെറ കാര്യത്തിലും അവളുടെ ദേഹത്തിൻെറ കാര്യത്തിലും അവൾ നിന്നെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കും.'' പിന്നീടു തിരുമേനി ഈ ഖുർആൻ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു.

(3) ഭാര്യ, ഭർത്താവിൻെറ ഇഷ്ടത്തിനും ശാസനകൾക്കും വഴങ്ങാതെ അനുസരണക്കേടും പിണക്കവും കാണിക്കുന്നപക്ഷം, ആദ്യം അതിൻെറ ഭവിഷ്യൽഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും അവൻ അവൾക്ക് നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തുനോക്കണം. അതു ഫലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ശയനവേളയിൽ അവനോടൊപ്പം അവളെ ശയിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെ അകറ്റി നിറുത്താം. അതുകൊണ്ടും പിണക്കു തീരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന് അവളെ ഒരു ശിക്ഷണമെന്ന നിലക്ക് അടിക്കുകയും ചെയ്യാം. പരുക്കു പറ്റാത്ത വിധത്തിലുള്ള അടിയേ പാടുള്ളുവെന്നു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന്കൊണ്ട് അവളുടെ പിണക്കവും വഴക്കും അവസാനിപ്പിച്ച് അവൾ അനുസരണത്തിലേക്ക് വന്നാൽ, പിന്നീട് യാതൊരു നടപടിയും അവൾക്കെതിരെ സ്വീകരിച്ചുകൂടാ. അഥവാ എവിടെവെച്ചു അതവസാനിച്ചുവോ അവിടെവെച്ചുതന്നെ അതിനെതിരെയുള്ള നടപടിയും അവസാനിപ്പിക്കണം. അതിനെ തുടർന്നു ചീത്തപറയുക, ഭീഷണിപ്പെടുത്തുക പെരുമാറ്റം കുടുസ്സാക്കിത്തീർക്കുക മുതലായതൊന്നും ചെയ്തുകൂടാ, എന്നൊക്കെയാണ് എന്നിട്ട് അവർ നിങ്ങളെ അനുസരിച്ചെങ്കിൽ അവർക്കെതിരെ ഒരു മാർഗ്ഗവും നിങ്ങൾ തേടരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

ഇത്രയെല്ലാം വിശദീകരിച്ചു വിവരിച്ചതിനു ശേഷം, സ്ത്രീകളോട് അപമര്യാദയായി പെരുമാറുക, കാരണം കൂടാതെ കയർക്കുക, നിസ്സാര കാര്യത്തിനു വേണ്ടി അടിക്കുക, അവർക്കു നൽകേണ്ടുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ നൽകാതിരിക്കുക മുതലായ ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പുരുഷൻമാരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ഉന്നതനും വലിയവനുമാകുന്നു'. പുരുഷന് സ്ത്രീയുടെ മേലുള്ള നിയന്ത്രണാധികാരം അവൻ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം, അവൻെറമേൽ തക്ക നടപടിയെടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു തയ്യാറുണ്ടെന്ന് അവൻ ഓർത്തിരിക്കേണമെന്നാണ് ഈ വാക്യത്തിലെ സൂചന. ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം സ്ത്രീയുടെ മേലധികാരം പുരുഷനാണെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ-പിണക്കവും അനുസരണക്കേടും സ്ത്രീയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകുമ്പോൾ-അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. ഇനി, പുരുഷൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നാണ് പിണക്കം സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതിനുള്ള മാർഗ്ഗമോ? ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ 128-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെവെച്ചു കാണാം. انشاء الله അതല്ല, രണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നും കക്ഷി വഴക്കുണ്ടായെങ്കിലോ? അതാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലെ വിഷയം. അതായത്:-

(4) ഭാര്യയുടെയോ ഭർത്താവിൻെറയോ പക്ഷത്തുനിന്നു മാത്രമല്ലാതെ രണ്ടുപക്ഷത്തുനിന്നുമായി തമ്മിൽ വഴക്കും ഛിദ്രവും ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനുള്ള പരിഹാര മാർഗ്ഗം, രണ്ടു പക്ഷത്തുനിന്നുമുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ മുഖേന തീർപ്പുണ്ടാക്കലാണ്. ഓരോ പക്ഷത്തുനിന്നും അവർക്കു നന്നായിത്തോന്നുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥൻമാരെ നിയോഗിക്കണം. അവർ ഓരോ ഭാഗത്തുമുള്ള തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു കൂടുതൽ യുക്തവും പ്രയോഗീകവുമായ തീരുമാനമുണ്ടാക്കണം. അതവരുടെ ബാദ്ധ്യതയുമാകുന്നു. അവരുടെ തീരുമാനം ഇരുകൂട്ടരും സ്വീകരിക്കുവാനും ബാദ്ധ്യസ്ഥരായിരിക്കും. ഒരു വിധത്തിലും യോജിപ്പിച്ചു സന്ധിയാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണാത്തപ്പോൾ മാത്രമേ വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തുവാനുള്ള തീരുമാനം ഉണ്ടാകാവൂ. രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ നന്നായിത്തീരണമെന്നു മദ്ധ്യസ്ഥൻമാർ ആത്മാർത്ഥമായി ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവർക്കിടയിൽ യോജിപ്പു വരുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു തുറന്നുകൊടുക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യസ്ഥൻമാർ പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് എപ്പോഴും പ്രയോഗികവും, വിജയപ്രദവുമായിരിക്കുക, അതായിരിക്കും ശുഭകരമായി പര്യവസാനിക്കുക, മനുഷ്യരുടെ അവസ്ഥാ വിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവർക്ക് അനുയോജ്യമായ പോംവഴികളെപ്പറ്റിയും അല്ലാഹുവിനാണ് ഏറ്റവും അറിയുക എന്നൊക്കെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ വിഷയം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ, ان الله كان عليما خبيرا (നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമാകു

ന്നു) മേല്‍ പ്രസ്താവിച്ച വിഷയങ്ങളിലേക്കു കൂടുതല്‍ വെളിച്ചം ലഭിക്കുവാന്‍ ഉതകുന്ന പല നബി വചനങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. ഉദാഹരണാര്‍ത്ഥം ചിലത് നമുക്ക് ഇവിടെ ഓര്‍മ്മിക്കാം.

നബി (ﷺ) പറയുന്നു:-1 'നിങ്ങളില്‍ ഒരാളുംതന്നെ, അടിമകളെ അടിക്കുന്ന പ്രകാരം തന്‍െറ ഭാര്യയെ അടിക്കരുത്. പിന്നീട് (ആ) ദിവസത്തിന്‍െറ അവസാനത്തില്‍ അവന്‍ അവളോടൊപ്പം ശയിച്ചേക്കുമല്ലോ' (ബു; മു.) 2. 'ഒരു പുരുഷന്‍ തന്‍െറ ഭാര്യയെ തന്‍െറ വിരിപ്പിലേക്കു വിളിച്ചിട്ട് അവള്‍ വിസമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം, നേരം പുലരുന്നതുവരേക്കും മലക്കുകള്‍ അവളെ ശപിക്കുന്നതാണ്.' (ബു; മു.) 3. 'ഏതൊരു സ്ത്രീയുടെ ഭര്‍ത്താവ് അവളെപ്പറ്റി തൃപ്തിപ്പെട്ടവനായുംകൊണ്ടു മരണമടയുന്നുവോ അവള്‍ സ്വര്‍ഗത്തില്‍ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്.' (തി.) 4. (ഒരാള്‍ക്ക് അയാളുടെ ഭാര്യയോടുള്ള കടമയെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടതിനുമറുപടിയായി:) 'നീ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാല്‍, അവള്‍ക്കു ഭക്ഷണം നല്‍കുക; നീ വസ്ത്രം ധരിച്ചാല്‍, അവള്‍ക്കും വസ്ത്രം നല്‍കുക; മുഖത്തടിക്കാതിരിക്കുക; (വാക്കുകൊണ്ടോ മറ്റോ) ചീത്തപ്പെടുത്താതിരിക്കുക; (വേണ്ടിവരുമ്പോള്‍) വീട്ടിനുള്ളില്‍ വെച്ചല്ലാതെ (അവളെ) വെടിഞ്ഞു നില്‍ക്കാതിരിക്കുക-അഥവാ തെറ്റി നില്‍ക്കാതിരിക്കുക' (അ; ദാ; ജ.) 5. സത്യവിശ്വാസികളില്‍ ഏറ്റവും വിശ്വാസം പൂര്‍ത്തിയായവന്‍ അവരില്‍വെച്ച് ഏറ്റവും സ്വഭാവം നല്ലവനാകുന്നു. നിങ്ങളില്‍വെച്ച് ഉത്തമന്‍മാര്‍ തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളോട് ഉത്തമന്മാരായുള്ളവരാണ്' (തി.)

(6) (പേര്‍ഷ്യന്‍ രാജാക്കളുടെ മുമ്പില്‍ അവരുടെ പ്രജകള്‍ സുജൂദു ചെയ്യുന്നതുപോലെ, തിരുമേനിയുടെ മുമ്പില്‍ തങ്ങള്‍ക്കും സുജൂദ് ചെയ്തുകൂടേ? എന്നു ചിലര്‍ ചോദിച്ചതിനു മറുപടിയായി:) 'ഒരാള്‍ ഒരാള്‍ക്കു സുജൂദു ചെയ്‌വാന്‍ ഞാന്‍ കല്പിക്കുമായിരുന്നെങ്കില്‍ സ്ത്രീകള്‍ ഭര്‍ത്താക്കള്‍ക്കു സുജൂദു ചെയ്‌വാന്‍ ഞാന്‍ കല്പിക്കുമായിരുന്നു.' (അ; ദാ.) 7. (ഹജ്ജത്തുല്‍ വിദാഇലെ പ്രസിദ്ധ പ്രസംഗത്തില്‍:) 'സ്ത്രീകളുടെ വിഷയത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം. കാരണം അവര്‍ നിങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിലുള്ളവരാണ്, നിങ്ങളുടെ വിരുപ്പില്‍ നിങ്ങള്‍ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരെ ചവിട്ടുവാന്‍ അനുവദിക്കാതിരിക്കേണ്ടുന്ന കടമ അവര്‍ക്ക് നിങ്ങളോടുണ്ട്. അതവര്‍ ചെയ്താല്‍ നിങ്ങളവരെ പരിക്കു (മുറിവോ ചതവോ) പറ്റാത്ത അടി അടിച്ചു കൊള്ളുക. മര്യാദപ്രകാരം അവരുടെ ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും അവര്‍ക്കു നല്‍കേണ്ടുതുണ്ട്.' (മു.)

۞ وَٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَلَا تُشۡرِكُواْ بِهِۦ شَيۡـٔٗاۖ وَبِٱلۡوَٰلِدَيۡنِ إِحۡسَٰنٗا وَبِذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱلۡجَارِ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡجَارِ ٱلۡجُنُبِ وَٱلصَّاحِبِ بِٱلۡجَنۢبِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخۡتَالٗا فَخُورًا ﴿٣٦﴾

36 നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിന്‍; അവനോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്കു ചേര്‍ക്കുകയും ചെയ്യരുത്. മാതാപിതാക്കളോട് നന്മ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും (ചെയ്യുവിന്‍). അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവരോടും, അനാഥകളോടും, സാധുക്കളോടും, അടുത്ത ബന്ധമുള്ള അയല്‍ക്കാരനോടും, അകന്ന അയല്‍ക്കാരനോടും, പാര്‍ശ്വത്തുള്ള കൂട്ടുകാരനോടും, വഴിക്കാരനോടും, നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകള്‍ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരോടും (നന്മ പ്രവര്‍ത്തിക്കുവിന്‍). നിശ്ചയമായും, പൊങ്ങച്ചക്കാരനും, ദുരഭിമാനിയുമായിട്ടുള്ളവനെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുകയില്ല;-

ٱلَّذِينَ يَبۡخَلُونَ وَيَأۡمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلۡبُخۡلِ وَيَكۡتُمُونَ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضۡلِهِۦۗ

37 അതായത്, യാതൊരുകൂട്ടര്‍: തങ്ങള്‍ പിശുക്കു കാണിക്കുകയും, മനുഷ്യരോട് പിശുക്ക് കാണിക്കുവാന്‍ കല്‍പിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുഗ്രഹത്തില്‍നിന്നും തങ്ങള്‍ക്ക് അവന്‍ നല്‍കിയതിനെ മറച്ചു

വെക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (കൂട്ടർ). അവിശ്വാസികൾക്ക് (അഥവാ നന്ദികെട്ടവർക്ക്) നിന്ദാവഹമായ ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.	وَأَعْتَدْنَا لِلْكَـٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٣٧﴾

---

36 وَاعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَلاَ تُشْرِكُوا പങ്കുചേർക്കുകയും അരുത്. بِهِ അവനോട്, അവനിൽ. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَبِالْوَالِدَيْنِ മാതാപിതാക്കളോട്. إِحْسَاناً ന^{3}മ പ്രവർത്തിക്കലും (ചെയ്വിൻ). وَبِذِي الْقُرْبَى അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവരോടും. وَالْيَتَامَى അനാഥകളോടും. وَالْمَسَاكِينِ സാധുക്ക(പാവങ്ങ)ളോടും. وَالْجَارِ അയൽക്കാരനോടും. ذِي الْقُرْبَى അടുത്ത ബന്ധമുള്ള. وَالْجَارِ الْجُنُبِ അകന്ന (വിട്ട) അയൽക്കാരനോടും. وَالصَّاحِبِ ചങ്ങാതി കൂട്ടുകാരനോടും. بِالْجَنبِ അരികെയുള്ള, പാർശ്വത്തുള്ള. وَابْنِ السَّبِيلِ വഴിക്കാരനോടും. وَمَا مَلَكَتْ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരോടും. أَيْمَانُكُمْ നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يُحِبُّ സ്നേഹിക്കയില്ല, ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. مَن كَانَ ആയിട്ടുള്ളവനെ. مُخْتَالاً പൊങ്ങച്ചക്കാരൻ, പത്രാസുകാരൻ, പെരുമ നടിക്കുന്നവൻ. فَخُورًا ദുരഭിമാനിയായ, അഹങ്കാരി. 37 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. يَبْخَلُونَ പിശുക്ക് കാട്ടുന്ന, അവർ ലുബ്ധത കാണിക്കും. وَيَأْمُرُونَ കല്പിക്കുക(ഉപദേശിക്കുക)യും. النَّاسَ മനുഷ്യരോട്. بِالْبُخْلِ പിശുക്കിന്, ലുബ്ധതക്ക്. وَيَكْتُمُونَ അവർ മറച്ചു(മൂടി)വെക്കുകയും. مَا آتَاهُمُ اللهُ അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിനെ. مِن فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്, ദയവിനാൽ. وَأَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്, നന്ദികെട്ടവർക്ക്. عَذَابًا مُّهِينًا നിന്ദാകരമായ (അപമാനിക്കുന്ന നിസ്സാരമാക്കുന്ന) ശിക്ഷ.

മനുഷ്യന്റെ കടമകളിൽവെച്ചു പരമപ്രധാനമായത് അവന്റെ സ്രഷ്ടാവും, രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിക്കുകയും അവനോട് മറ്റൊന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണല്ലോ. അഥവാ തൗഹീദ്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ കഴിച്ചാൽ പിന്നീട് മനുഷ്യൻ ഏറ്റവും കടമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അവന്റെ മാതാപിതാക്കളോടാണ്. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ഉടനെ അതോടു ചേർത്തുകൊണ്ട് മാതാപിതാക്കൾക്കു നൻമചെയ്യുവാൻ കല്പിക്കുന്നു. തൗഹീദിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതോടൊപ്പം മാതാപിതാക്കൾക്കു നൻമചെയ്യുന്ന കാര്യംകൂടി ഉണർത്തുന്നത് ഖുർആനിൽ ഇവിടെ മാത്രമല്ല-വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും-കാണാം. (2 : 83; 17: 23; 31: 14 നോക്കുക.) മാതാപിതാക്കളോട് നന്നായി വർത്തിക്കുകയും, അവരെ വെറുപ്പിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു സംബന്ധിച്ച് അനേകം ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും, നബിവചനങ്ങളിലുമായി അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും, വളരെയധികം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. അവർക്കു വേണ്ടുന്ന എല്ലാവിധ സഹായസഹകരണങ്ങളും സേവനങ്ങളും നൽകുക, അവരുടെ ഉദ്ദിഷ്ടങ്ങൾ സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുക, അവർക്ക് അനിഷ്ടമായതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുക, അവരോട് ബഹുമാനത്തിലും, മര്യാദയിലും പെരുമാറുക, നല്ല വാക്കുകൾ മാത്രം പറയുക മുതലായവയാണു മക്കൾ മാതാപിതാക്കളോട് ചെയ്യേണ്ടുന്ന കടമകൾ എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറയാം. മാതാപിതാക്കളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം, പിന്നീട് മനുഷ്യന് മുഖ്യമായും കടപ്പാടുള്ള മറ്റുള്ളവർക്കും നൻമ ചെയ്യുവാൻ കൽപിക്കുകയും, അവരിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവർ ആരൊക്കെയാണെന്ന് എടുത്തു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതായത്:

(1) അടുത്ത ബന്ധമുള്ള കുടുംബങ്ങൾ. കുടുംബങ്ങളോടു നൻമ ചെയ്യുകയെന്നത് കേവലം ഒരു ധർമ്മം മാത്രമല്ല, കുടുംബ ബന്ധം പാലിക്കൽ കൂടിയാകുന്നു. സ്വന്തം സഹോദര സഹോദരികൾ, മാതാപിതാക്കളുടെ സഹോദര സഹോദരികൾ, അവരുടെ മക്കൾ മുതലായവരെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) അനാഥകൾ, ഇവരെപ്പറ്റി ഈ സൂറത്തിലും മറ്റു പലേടത്തുമായി ഖുർആനിലും, പല ഹദീസുകളിലും ഊന്നിപ്പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാണ്. (3) സാധുക്കൾ-

അഥവാ അത്യാവശ്യങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഗതിയില്ലാത്ത പാവങ്ങൾ. (4) അടുത്ത ബന്ധമുള്ള അയൽക്കാർ. അഥവാ അയൽപക്കത്തിനുപുറമെ, കുടുംബ ബന്ധം, മതബന്ധം ആദിയായവ കൊണ്ടോ, വീടിൻെറ അടുപ്പംകൊണ്ടോ കൂടുതൽ അണവുള്ളവർ. (5) അകന്ന അയൽക്കാർ. മേൽ പറഞ്ഞ പ്രത്യേക ബന്ധമില്ലാത്തവരും, അടുത്ത വീട്ടുകാരല്ലാത്ത അയൽവാസികളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

അയൽപക്കമര്യാദകളെക്കുറിച്ചു വളരെ ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. 'അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും ആർ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ അവൻ തൻെറ അയൽക്കാരനു നൻമ ചെയ്തു കൊള്ളട്ടെ.' എന്നാണു നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (ബു; മു.) ഈ ഒരൊറ്റ ഹദീസിൽ നിന്നു തന്നെ അയൽപക്കമര്യാദകൾക്ക് ഇസ്‌ലാം കൽപിച്ച പ്രധാന്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അയൽക്കാരനായ ഒരു യഹൂദിയുടെ മകൻ രോഗത്തിൽ കിടന്നപ്പോൾ നബി (ﷺ) രോഗം സന്ദർശിക്കുവാൻ പോകുകയുണ്ടായി. 'സ്വത്തവകാശംപോലും നൽകിയേക്കുമോ എന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുമാറ് അയൽക്കാരൻെറ കാര്യത്തിൽ ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) എന്നോട് വസിയ്യത്തു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു'വെന്ന് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതു ഞാൻ കേട്ടുവെന്നു ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) പറയുന്നു. (ബു; മു.) ഇക്കാരണത്താൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടിൽ ആടിനെ അറുത്തപ്പോൾ, തൻെറ അയൽക്കാരനായ യഹൂദിക്കു അതിൽനിന്നു കൊടുത്തയക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഭൃത്യൻ മാരോട് ആവർത്തിച്ചാവശ്യപ്പെട്ടതായും രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അക്കാലത്തു മുസ്‌ലിംകളും യഹൂദികളും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന അകൽച്ചകൂടി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ അയൽപക്കബന്ധത്തിനു നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും കൽപിച്ചിരുന്ന ഗൗരവം മനസ്സിലാവുന്നതാണ്. ഒരു കറി പാകം ചെയ്യുമ്പോൾ, അതിൽ വെള്ളം അധികരിപ്പിച്ചിട്ടെങ്കിലും അയൽക്കാരെ ഗൗനിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു ഹദീസ് മുസ്‌ലിമും (رحمه الله) രണ്ടു അയൽക്കാരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവരിൽ ആരുടെ വാതിലാണോ കൂടുതൽ അടുത്തത് എങ്കിൽ അവനു മുൻഗണന നൽകണമെന്നുള്ള ഒരു ഹദീസ് അഹ്മദും, ബുഖാരീയും (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അയൽപക്കക്കാരോടുള്ള കടപ്പാടിൽ മുസ്‌ലിമും അമുസ്‌ലിമും വ്യത്യാസമില്ല. അയൽവാസി മുസ്‌ലിമും ബന്ധുവും കൂടിയായിരിക്കുമ്പോൾ ആ കടപ്പാടു കൂടുതൽ ശക്തമായിരിക്കുമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതുമില്ല.

(6) പാർശ്വത്തുള്ള കൂട്ടുകാരൻ. യാത്ര, തൊഴിൽ, ജോലി മുതലായവയിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന എല്ലാ കൂട്ടുകാരും സ്നേഹിതൻമാരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (7) വഴിക്കാരൻ. നാടുവിട്ടു അവലംബമില്ലാതായ യാത്രക്കാർ, അതിഥികളായി വന്നവർ, സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയ ദേശസഞ്ചാരികൾ എന്നിവരൊക്കെ ഇതിൽ ഉൽപെടുന്നു. (8) വലങ്കൈ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ-അഥവാ അടിമകൾ. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒരു ഹദീസിൽ അടിമകളെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അവർ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ വേലക്കാരുമാകുന്നു. അല്ലാഹു അവരെ നിങ്ങളുടെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ആരുടെയെങ്കിലും സഹോദരൻ അവൻെറ അധികാരത്തിൽ കീഴിലുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ തിന്നുന്നതിൽ നിന്നു അവനു ഭക്ഷണം നൽകുകയും, അവൻ ഉടുക്കുന്നതിൽ നിന്നു അവന് ഉടുക്കുവാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.' (ബു; മു.) മറ്റൊരു നബിവചനം ഇങ്ങിനെയാണ്: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാളുടെ അടുക്കൽ അവൻെറ വേലക്കാരൻ ഭക്ഷണവും കൊണ്ടു വന്നാൽ, അവനെ തൻെറ ഒന്നിച്ചിരുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ അതിൽ നിന്ന് ഒരു പിടിയോ, രണ്ടു പിടിയോ അവനു നൽകണം. അവനാണല്ലോ അതിൻെറ ചൂടും അദ്ധ്വാനവും (പാകം ചെയ്യാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട്) അനുഭവിച്ചവൻ'. (ബു; മു.) മരണം ആസന്നമായിരുന്ന അവസരത്തിൽപോലും നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചും, അടിമകളെക്കുറിച്ചുമായിരുന്നു നബി (ﷺ) പ്രധാനമായി വസിയ്യത്തു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതെന്ന് അനസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ; ബ.)

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചവർക്കെല്ലാം നൻമ ചെയ്യണമെന്നല്ലാതെ, ആ നൻമ ഏതെല്ലാം പ്രകാരത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു വിശദീകരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിൻെറ ആവശ്യ വുമില്ല. ഓരോ കൂട്ടർക്കും അവരവരുടെ സ്ഥിതി ഗതികൾക്കും, ആവശ്യങ്ങൾക്കും സന്ദർഭത്തിനും അനുസരിച്ചു വാക്കുകൊണ്ടും, പ്രവൃത്തികൊണ്ടും, ശരീരം കൊണ്ടും, ധനം കൊണ്ടും കഴിവു പോലെ സഹായിക്കലാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ഏറ്റവും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവർ ഏതു തരക്കാരായിരിക്കുമെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ, ചില ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ ഒത്തിണങ്ങിയ ആളുകളായിരിക്കും അവരെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. അതെ, പൊങ്ങച്ചവും, അഹങ്കാരവും, പിശുക്കും! ഔദാര്യമനസ്ഥിതി, വിനയം, സഹതാപം, സാധുദയ ആദിയായവയിൽ നിന്നാണു മറ്റുള്ളവർക്ക് നൻമ ചെയ്വാൻ പ്രേരണയുണ്ടാകുന്നത്. ഗർവ്വിഷ്ടൻമാർക്കും, അഹങ്കാരബുദ്ധികൾക്കും, ലുബ്ധശീലൻമാർക്കും ഈ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻ തരമില്ലല്ലോ. ഈ ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ മറ്റൊരു ദുർഗ്ഗുണത്തിലേക്കും അവരെ നയിക്കുന്നു. അതായത്, മറ്റുള്ളവരും തങ്ങളെപ്പോലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിലായിരിക്കും അവർക്കു താൽപര്യം. അങ്ങനെ, മറ്റുള്ളവർ നല്ല വിഷയങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതിനെ അവർ വിമർശിക്കുകയും, അവരെ പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യും. തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള ധനം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര പുറത്തറിയിക്കാതെ മറച്ചുവെക്കലും, ഇത്തരക്കാരുടെ പതിവായിരിക്കും. ഇതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൻെറ നേരെയുള്ള നന്ദിയില്ലായ്മയും, അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ അവഗണിക്കലും, അവനിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകുവാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയും അവരെ അങ്ങേഅറ്റം നിന്ദിക്കുന്നതും അപമാനിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. (**واعتدنا للكافرين عذابامهينا**)

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: 'ഒരു അണുത്തൂക്കം അഹംഭാവം ഹൃദയത്തിലുള്ളവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല' എന്ന് റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരു പുരുഷൻ ചോദിച്ചു: 'ഒരാൾ തൻെറ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ചെരിപ്പു നല്ലതായിരിക്കുവാനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു (ഇതു അഹംഭാവമാകുമോ)?' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു; 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സുന്ദരനാകുന്നു. അവൻ സൗന്ദര്യത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവം എന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തെ ധിക്കരിക്കലും, ജനങ്ങളെ അവഗണിക്കലുമാകുന്നു.' (ബു; മു.) ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാനു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹത്തിൻെറ അടയാളം അവനിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണുന്നത് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.' (തി.) പിശുക്ക്, ഗർവ്വ്, അഹങ്കാരം, നന്ദികേട് ആദിയായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അനേകം ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും, നബിവാക്യങ്ങളും പ്രസിദ്ധമാണ്.

وَٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ رِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۗ وَمَن يَكُنِ ٱلشَّيْطَٰنُ لَهُۥ قَرِينًا فَسَآءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾

38 യാതൊരു കൂട്ടരും: തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ മനുഷ്യരെ കാണിക്കുവാനായി അവർ ചിലവഴിക്കും; അല്ലാഹുവിലാകട്ടെ, അന്ത്യനാളിലാകട്ടെ, അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെയും അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുകയില്ല.] ആർക്കെങ്കിലും പിശാച് കൂട്ടാളിയാകുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ വളരെ മോശപ്പെട്ട കൂട്ടാളിയത്രെ!

---

38 وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും. يُنفِقُونَ അവർ ചിലവ് ചെയ്യും. أَمْوَالَهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ. رِئَاءَ കാണിക്കുവാനായി. النَّاسِ മനുഷ്യരെ. وَلاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَلاَ بِالْيَوْمِ ദിവസത്തിലുമില്ല. الْآخِرِ അവസാനത്തെ, അന്ത്യ. وَمَن ആർ യാതൊരുവൻ. يَكُنِ ആയിരുന്നു(വോ). الشَّيْطَانُ പിശാച്. لَهُ അവന്. قَرِينًا കൂട്ടാളി, ഇണ. فَسَاءَ എന്നാൽ അവൻ വളരെ (എത്രയോ) മോശപ്പെട്ട. قَرِينًا ഇണ, കൂട്ടാളിയാൽ.

പിശുക്കും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും കാരണമായി മറ്റുള്ളവർക്കു നൻമ ചെയ്‌വാൻ തയ്യാറാകാത്തവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, നേരെമറിച്ചു ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ മടി കാട്ടാതിരിക്കുകയും, ചിലവഴിക്കുന്നതിൻെറ ലക്ഷ്യം-അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലമോ, പരലോകത്തുവെച്ചുള്ള രക്ഷയോ ആയിരിക്കാതെ-ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പേരും പ്രശസ്തിയും ലഭിക്കണമെന്നുള്ളതായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവരെയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നും, അവരുടെ കൂട്ടാളി പിശാചാണെന്നും, പിശാച് കൂട്ടാളിയായിത്തീർന്നാൽ അതിൻെറ അനന്തരഫലം അങ്ങേഅറ്റം അപകടകരമായിരിക്കുമെന്നും അവരെ താക്കീതും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലുമുള്ള വിശ്വാസത്തിൻെറ അഭാവമോ, പോരായ്മയോ നിമിത്തമാണല്ലോ ചിലവഴിക്കുന്നതിൻെറ ലക്ഷ്യം ഭൗതികമായിത്തീരുന്നത്. ഇതിനുള്ള പ്രേരണ ലഭിക്കുന്നതോ? പിശാചിൽ നിന്നാണുതാനും. പിശാചാകട്ടെ, മനുഷ്യനെ വഴി പിഴപ്പിക്കുകയും, നരകശിക്ഷയിലേക്കുക നയിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക. (22:4)

ജനദൃഷ്ടിയിൽ വെച്ചു സൽകാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു കീർത്തി നേടുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ-അവ സ്വതവേ പുണ്യകർമ്മങ്ങളായിരുന്നാലും ശരി-അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമേ അവൻെറ അടുക്കൽ വിലപ്പോകുകകയുള്ളവെന്നും അല്ലാഹു അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നവയിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഭയാനകമായത് ചെറിയശിർക്കാകുന്നു.' ഏതാണു ചെറിയ ശിർക്ക് എന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ജനങ്ങളെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കലാണ്.' (അ.) 'ഇഹത്തിൽവെച്ച് ഏതൊരു കൂട്ടരെ കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നുവോ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നേക്കുവിൻ; എന്നിട്ട് അവരുടെ അടുക്കൽവെച്ച് വല്ല പ്രതിഫലവും ഗുണവും കിട്ടുവാനുണ്ടോ എന്നു നോക്കുവിൻ' എന്നു ഖിയാമത്തു നാളിൽ അവരോടു അല്ലാഹു പറയുമെന്നുകൂടി ബൈഹഖീ (رحمه الله) യുടെ രിവായത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَأَنفَقُوا۟ مِمَّا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾

39 എന്താണ് അവർക്ക് (ദോഷം) ഉള്ളത്? അവർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹു തങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നാൽ! അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അിറയുന്നവനാകുന്നുതാനും.

39 وَمَاذَا എന്താണ്. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ (അവർക്ക് ദോഷം) ഉള്ളത്. لَوْ آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. وَأَنفَقُوا അവർ ചിലവഴിക്കുകയും. مِمَّا رَزَقَهُمُ അവർക്ക് നൽകിയതിൽ നിന്ന്. اللهُ അല്ലാഹു. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. بِهِمْ അവരെപ്പറ്റി. عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ

അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും, അന്നത്തെ ദിവസം അവൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് അവർ-ജനങ്ങളെ കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവർ-ചിലവഴിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, അവർക്ക് യാതൊരു ദോഷവും ഭവിക്കുവാനില്ല. അവർ ചെയ്യുന്നതൊന്നും അല്ലാഹു അറിയാതെ പോകയുമില്ല. അവനാകട്ടെ, ഒട്ടും അക്രമവും അനീതിയും ചെയ്യുന്നവനുമല്ല. ഒരു നൻമ-അതെത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും-അവൻ അതിനെ ഇരട്ടിപ്പിച്ചു വലുതാക്കിക്കൊണ്ടായിരിക്കും അതിനു പ്രതിഫലം നൽകുക. കൂടാതെ, അവൻെറ ഔദാര്യമായി സ്വന്തം വക വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങൾ വേറെയും നൽകുന്നതാണ്. (2: 245 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക) അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

40 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ഒരു അണു ത്തൂക്കം [ഒട്ടും] അക്രമം ചെയ്കയില്ല. അതൊരു നന്മയായിരുന്നാൽ അവൻ അതിനെ ഇരട്ടിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അവൻെറ അടുക്കൽനിന്ന് (അവൻെറ വകയായി) വമ്പിച്ചതായ പ്രതിഫലം അവൻ കൊടു ക്കുകയും ചെയ്യും.	إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظۡلِمُ مِثۡقَالَ ذَرَّةٖۖ وَإِن تَكُ حَسَنَةٗ يُضَٰعِفۡهَا وَيُؤۡتِ مِن لَّدُنۡهُ أَجۡرًا عَظِيمٗا ﴿٤٠﴾
41 എന്നാൽ, എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും നാം ഒരു സാക്ഷിയെ കൊണ്ടുവരുകയും, ഇക്കൂട്ടരുടെ മേൽ സാക്ഷിയായി നിന്നെ നാം കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ എങ്ങിനെയിരിക്കും (ഇവരുടെ സ്ഥിതി)?!	فَكَيۡفَ إِذَا جِئۡنَا مِن كُلِّ أُمَّةِۭ بِشَهِيدٖ وَجِئۡنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ شَهِيدٗا ﴿٤١﴾
42 അന്നത്തെ ദിവസം, അവിശ്വസിക്കുകയും റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണി ക്കുകയും ചെയ്തവർ ആഗ്രഹിച്ചു പോ കും, തങ്ങളെയുംകൊണ്ട് ഭൂമി സമനിര പ്പാക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായേനെ) എന്ന്! അവർ അല്ലാഹുവിനോട് ഒരു വർത്തമാനവും ഒളിച്ചുവെക്കുകയുമില്ല.	يَوۡمَئِذٖ يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَعَصَوُاْ ٱلرَّسُولَ لَوۡ تُسَوَّىٰ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضُ وَلَا يَكۡتُمُونَ ٱللَّهَ حَدِيثٗا ﴿٤٢﴾

---

40 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَظْلِمُ ആക്രമം ചെയ്കയില്ല. مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ഒരണുത്തൂക്കം, അണു അളവ്. وَإِن تَكُ അതായിരുന്നാൽ. حَسَنَةً നന്മ നല്ല കാര്യം. يُضَاعِفْهَا അതിനെ അവൻ ഇര ട്ടിപ്പിക്കും. وَيُؤْتِ അവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. مِن لَّدُنْهُ അവൻെറ അടുക്കൽ നിന്ന് (അവൻെറ വക). أَجْرًا عَظِيمًا വമ്പിച്ച കൂലി (പ്രതിഫലം). **41** فَكَيْفَ എന്നാൽ എങ്ങിനെ(യിരിക്കും). إِذَا جِئْنَا നാം വന്നാൽ. مِن كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും. بِشَهِيدٍ ഒരു സാക്ഷിയെക്കൊണ്ട്. وَجِئْنَابِكَ നാം നിന്നെകൊണ്ടുവരുകയും. عَلَى هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരുടെമേൽ. شَهِيدًا സാക്ഷിയായി. **42** يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം, അന്ന്. يَوَدُّ ആഗ്രഹിക്കും, മോഹിക്കും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. وَعَصَوُا എതിരു പ്രവർത്തി ക്കുക (അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുക) യും ചെയ്ത. الرَّسُولَ റസൂലിനും, റസൂലിനോട്. لَوْ تُسَوَّى (സമ) നിരപ്പാക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ. بِهِمُ തങ്ങളെയും കൊണ്ട്. الْأَرْضُ ഭൂമി. وَلاَ يَكْتُمُونَ അവർ മറച്ചു (മൂടി-ഒളിച്ചു) വെക്കുകയില്ല. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. حَدِيثًا ഒരു വർത്തമാനവും, വിഷ യവും.

സാരം: ഓരോ സമുദായവും അനുഷ്ഠിക്കുകയും, പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗ വും നടപടിക്രമവും അവരവർക്കുവേണ്ടതുപോലെ പ്രബോധനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അതതു സമുദായത്തിലെ പ്രവാചകൻമാർ 'മഹ്ശറി' ൽ വെച്ചു അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടു ത്തും. ഈ സമുദായത്തിൻെറ മേൽ സാക്ഷിയായി നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും വരുന്നതാണ്. ആ അവസരത്തിൽ ഇവരുടെ-അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും, ലോകരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി ധനം ചിലവഴിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴി ക്കുന്നതിൽ പിശുക്കു കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ-സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഇവർ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ? റസൂലിൻെറ പ്രബോധനങ്ങൾക്കു ചെവികൊടുക്കാതിരുന്ന ഇവർക്ക് അവിടെ തങ്ങൾക്കു രക്ഷയില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെടും. യാതൊരു രക്ഷാമാർഗ്ഗവും അവർ കാണ ുകയില്ല. 'അയ്യോ! ഇതിനൊന്നും ഇടവരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊ ണ്ടു ഭൂമി സമനിരപ്പാക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ!' എന്നിങ്ങനെ അവർ അന്നേരം

കൊതിച്ചുപോകും. അതെ സൂറത്തു-ന്നബഇൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, 'ഞാൻ മണ്ണായിത്തീർന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ! **يا ليتني كنت ترابا**' എന്നു ഓരോ അവിശ്വാസിയും പറഞ്ഞുപോകും. അന്നത്തെ ദിവസം, അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളും, രഹസ്യങ്ങളും ഒന്നും തന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ മറച്ചുവെക്കുവാനോ, അങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടുവാനോ, അവർക്കു കഴിയുകയില്ല.

മഹ്ശറിൽവെച്ച് മുശ്രിക്കുകൾ 'ഞങ്ങൾ ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നില്ലെ' ന്നു സത്യം ചെയ്തു പറയുമെന്നു സൂറഃ അൻആം 23ൽ വരുന്നുണ്ട്. 'അവർ അല്ലാഹുവിനോട് ഒരു വർത്ത മാനവും ഒളിച്ചുവെക്കുകയില്ല' എന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതും അതും തമ്മിൽ വിയോജിപ്പുണ്ട ല്ലോ എന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടതിനു ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം മറുപടി നൽകിയതായി ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അതെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ ശിർക്കാകുന്ന കുറ്റം തീരേ പൊറുക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും, മറ്റുള്ള കുറ്റങ്ങൾ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നും കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു കിട്ടിയെങ്കിലോ എന്ന പ്രതീക്ഷയിലാണ് ഞങ്ങൾ മുശ്രിക്കുകളായിരുന്നില്ലെന്നു അവർ സത്യം ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ (36:65 ൽ കാണുന്ന തുപോലെ) അല്ലാഹു അവരുടെ വായക്കു മുദ്രവെക്കും. എന്നിട്ട് അവരുടെ കൈകാലുകൾ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതെല്ലാം തുറന്നു സംസാരിക്കും. അപ്പോഴാണ് 'തങ്ങളുടെ ഭൂമി സമനിരപ്പാക്കപ്പെട്ടങ്കിൽ നന്നായേനെ!' എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനോട് ഒരു വർത്തമാനവും അവർ ഒളിച്ചുവെക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.'

ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'എനിക്കു താങ്കൾ ഖുർആൻ ഓതികേൾപ്പിക്കണ' മെന്നു നബി (ﷺ) എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, ഖുർആൻ അവതരിച്ചതു അങ്ങേക്കായിരിക്കെ ഞാൻ അങ്ങേക്കു ഓതിത്തരികയോ?!' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതെ, ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരാളിൽ നിന്നു അത് കേൾക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു' അങ്ങനെ, ഞാൻ സൂറത്തുന്നിസാഉ് ഓതി.........
فكيف اذاجئنا من كل امة بشهيد(എല്ലാ സമുദായത്തിൽ നിന്നും നാം ഒരു സാക്ഷിയെ കൊണ്ടുവരുക യും, ഇക്കൂട്ടരുടെമേൽ സാക്ഷിയായി നിന്നെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്താൽ എങ്ങിനെ യിരിക്കും?!) എന്ന ആയത്തിങ്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'ഇനി, ഇപ്പോൾ മതി!' തിരുമേനിയുടെ രണ്ടു കണ്ണുകളും കണ്ണുനീർ ഒഴുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. (അ; ബു; തി; ന) ഒരു കുറ്റവാളിയോ, പ്രതിയോ അല്ലാതെ, കേവലം സാക്ഷിയെന്ന നിലക്കാണെങ്കിലും രാജാധിരാജ നായ അല്ലാഹുവിൻെറ കോടതിയിൽ മൊഴി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന ആ ഘട്ടത്തിൻെറ ഗൗരവം ഓർത്തു നബി (ﷺ) ഇഹത്തിൽവെച്ചു ഇത്രയും നടുങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ, അവിടുത്തെ സാക്ഷ്യമനു സരിച്ചു കുറ്റപത്രം തയ്യാറാക്കപ്പെടുകയും, നരകശിക്ഷക്കു വിധേയരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന ദുർഭാഗ്യവാൻമാരുടെ സ്ഥിതി അവിടെ എന്തായിരിക്കും?! അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ ആമീൻ.

വിഭാഗം-7

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَقۡرَبُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنتُمۡ سُكَٰرَىٰ حَتَّىٰ تَعۡلَمُواْ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغۡتَسِلُواْۚ وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوۡ جَآءَ أَحَدٞ مِّنكُم مِّنَ ٱلۡغَآئِطِ أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمۡ تَجِدُواْ مَآءٗ

43 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ, ലഹരി ബാധിച്ചവ രായിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തെ സമീപിക്കരുത്; നിങ്ങൾ പറയുന്നത് നിങ്ങ ൾക്ക് അറിയു (വാൻ കഴിയു)ന്നതു വരെ; 'ജനാബത്തു'കാരായിക്കൊണ്ടും അരുത്; വഴി കടന്നുപോകുന്നവരായിട്ടല്ലാതെ- നിങ്ങൾ കുളിക്കുന്നതുവരെ. നിങ്ങൾ രോഗി കളോ, യാത്രയിലോ ആയിരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ (മലമൂത്ര) വിസർജ്ജന സ്ഥലത്തുനിന്ന് വരുകയോ, സ്ത്രീകളുമായി സ്പർശനം നടത്തുകയോ

فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدًا طَيِّبًا فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ وَأَيۡدِيكُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾

ചെയ്തുവെങ്കിൽ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് വെള്ളം കിട്ടിയില്ല (എങ്കിൽ) അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ശുദ്ധമായ ഭൂമുഖത്തെ (അഥവാ മണ്ണിനെ) കരുതിക്കൊള്ളുവിൻ; എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെയും, കൈകളെയും തടവിക്കൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വളരെ മാപ്പു ചെയ്യുന്നവനും, പൊറുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

---

43 يَا أَيُّهَاالَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَقْرَبُوا നിങ്ങൾ സമീപിക്കരുത്. الصَّلاَةَ നമസ്കാരത്തെ. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിക്കൊണ്ട്. سُكَارَى ലഹരി ബാധിച്ചവർ, മത്തുള്ളവർ. حَتَّى تَعْلَمُوا നിങ്ങൾ (ക്കു) അറിയുന്നതുവരെ. مَا تَقُولُونَ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു. وَلاَ جُنُبًا ജനാബത്തുകാരായും അരുത്. إِلاَّ عَابِرِي കടന്നുപോകുന്ന (വിട്ടുകടക്കുന്ന) വരായിട്ടല്ലാതെ. سَبِيلٍ വഴി. حَتَّى تَغْتَسِلُوا നിങ്ങൾ കുളിക്കുന്നതു വരെ. وَإِن كُنتُم നിങ്ങൾ ആയിരുന്നാൽ, ആയെങ്കിൽ. مَّرْضَى രോഗികൾ. أَوْ عَلَى سَفَرٍ അല്ലെങ്കിൽ വല്ല യാത്രയിലും. أَوْ جَاءَ അല്ലെങ്കിൽ വന്നു (എങ്കിൽ). أَحَدٌ ഒരാൾ (ആരെങ്കിലും). مِّنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്. مِّنَ الْغَآئِطِ വിസർജ്ജന സ്ഥലത്തുനിന്നു. أَوْ لاَمَسْتُمُ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്പർശനം നടത്തി(യെങ്കിൽ). النِّسَاءَ സ്ത്രീകളുമായി. فَلَمْ تَجِدُوا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ പ്രാപിച്ചില്ല, നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയില്ല. مَاءً വെള്ളം. فَتَيَمَّمُوا എന്നാൽ കരുതി (അന്വേഷിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. صَعِيدًا ഭൂമുഖത്തെ, മണ്ണിനെ. طَيِّبًا നല്ലതായ, ശുദ്ധമായ. فَامْسَحُوا എന്നിട്ട് തടവുവിൻ. بِوُجُوهِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ, മുഖങ്ങളിൽ. وَأَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകളെയും, കൈകളിലും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. عَفُوًّا വളരെ മാപ്പു ചെയ്യുന്നവൻ. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ.

സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അനുഷ്ഠാനപരമായ ചില നിയമങ്ങൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയാണ് . ഇസ്ലാമിൽ മദ്യപാനം നിശ്ശേഷം നിരോധിക്കപ്പെട്ടത് രണ്ടുമൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലായിട്ടാണെന്നും, അതിൽ ചില ഗുണങ്ങളും ദോഷങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിലും ദോഷത്തിൻെറ ഭാഗമാണു കൂടുതൽ വലിയതെന്നു അൽബഖറ 219ൽ പ്രസ്താവിച്ചതായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ഘട്ടമെന്നും, ലഹരിബാധിച്ചവരായുംകൊണ്ടു നമസ്കാരത്തെ സമീപിക്കരുതെന്നുള്ള ഈ വചനത്തിലെ വാക്യമാണു രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടമെന്നും, അവസാനം മാഇദ 93, 94 മുഖേന അതു കർശനമായി നിരോധിച്ചുവെന്നും സൂ: ബഖറയിൽ നാം മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. സൂ: ബഖറയിലെ ആയത്തു മുഖേന നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയതോടെ ചിലരൊക്കെ മദ്യപാനം നിറുത്തൽ ചെയ്കയുണ്ടായി. എന്നാലും, പലരും അതുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരുന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ, അൽപം ചില അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും, ചില സഹാബികൾ മദ്യപിച്ചു ലഹരി പിടിപെട്ടവരായി നമസ്കരിച്ചപ്പോൾ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ തെറ്റിച്ച് ഓതുകയും ഉണ്ടായി. ഇതിനെത്തുടർന്നാണു ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നു പല രിവായത്തുകളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണാം.

'ലഹരി ബാധിച്ചവരായിക്കൊണ്ടു നമസ്ക്കരിക്കരുതെ'ന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, 'ലഹരി ബാധിച്ചവരായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരത്തെ സമീപിക്കരുത്. ' എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. ഇതിൽനിന്ന് ലഹരി ബാധിച്ചുകൊണ്ടു പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും, മറ്റുള്ളവർ നമസ്കരിക്കുന്നേടത്തേക്കു കടന്നു ചെല്ലുന്നതും വർജ്ജിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നുകൂടി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നമസ്കാരം സമയം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട നിർബ്ബന്ധകർമ്മമായിരിക്കെ, ലഹരിയുള്ളപ്പോൾ നമസ്കരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ, നമസ്കാര സമയത്തേക്കു ലഹരി നീങ്ങിപ്പോകാവുന്ന വിധത്തിലേ കള്ള് ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നുകൂടി ഈ കൽപനയിൽ അന്തർഭവിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയായിരിക്കും ഈ വചനം അവതരിച്ചശേഷം രാത്രി മാത്രമേ സത്യവിശ്വാസികൾ മദ്യം ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നുള്ളുവെന്നു ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും.

അക്കാലത്തു നമസ്കാരം പള്ളിയിൽവെച്ചു ജമാഅത്തായി നടത്തപ്പെടലായിരുന്നു പതിവ് എന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു. 'മദ്യം-അല്ലെങ്കിൽ കള്ള് ഉപയോഗിച്ചവരായിക്കൊണ്ട്' എന്നു പറയാതെ, 'ലഹരി ബാധിച്ചവരായിക്കൊണ്ടു (وانتم سكاري)' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ, മദ്യപാനം മുഖേനയല്ലാതെ-മറ്റു വല്ലതു മുഖേനയും-ലഹരി ബാധിച്ചാലും നമസ്ക്കാരത്തെ സമീപിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അതുപോലെത്തന്നെ 'നിങ്ങൾ പറയുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് അറിയുമാറാകുന്നതുവരെ' എന്ന വാക്കിൽനിന്നു ലഹരികൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷ താൻ പറയുന്നതെന്താണെന്നുള്ള ബോധം നഷ്ടപ്പെടലാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ലഹരിയോടുകൂടി നമസ്കരിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങൾ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മനസ്സാന്നിധ്യവും, ഭക്തിവിനയവും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും കൃത്യവും ചിട്ടയും പാലിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. നമസ്കാരത്തിൽ ഉറങ്ങിത്തൂങ്ങുന്നവനെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ഉറങ്ങിത്തൂങ്ങിയാൽ അവൻ നമസ്കാര്ത്തിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞു പോയിക്കൊള്ളട്ടെ. താൻ പറയുന്നതെന്താണെന്നു അറിയാറാകുവോളം അവൻ ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യട്ടെ.' (അ; മു.) ഒരു രിവായത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും കൂടിയുണ്ട് : 'ഒരു പക്ഷേ, അവൻ പാപമോചനം തേടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, എന്നിട്ടു തന്നെത്തന്നെ പഴിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം.' അപ്പോൾ പിന്നെ ലഹരി ബാധിച്ചവന്റെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതുണ്ടോ?

'നിസ്കാരത്തെ സമീപിക്കരുത് ' (لا تقربوا الصلوة) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, നമസ്കാരകർമ്മത്തെ സമീപിക്കരുതെന്നാണെന്നും, നമസ്കാര സ്ഥലമായ പള്ളികളെ സമീപിക്കരുതെന്നാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. എങ്കിലും, നമസ്കാര കർമ്മത്തെയും, നമസ്കാര സ്ഥലമായ പള്ളികളെയും-രണ്ടിനെയും-സമീപിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ യുക്തമായി കാണുന്നത്. തുടർന്നുകൊണ്ടു ولا جنبا എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യത്തോടു കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതും അതാണ്. الله اعلم നമസ്കാരത്തിൽ ഓതുന്ന ഖുർആന്റെയും ചൊല്ലുന്ന ദിക്ർ, ദുആ മുതലായവയുടെയും അർത്ഥം അറിയലും അതു ഓർമ്മിക്കലും വളരെ ആവശ്യമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നതുവരെ (حتي تعلموا ما تقولون) എന്നുള്ള വാക്കിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നമസ്കാരത്തിൽ ഓതുന്നതും, ചൊല്ലുന്നതുമായ എല്ലാ വാക്കുകളുടെയും അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചെങ്കിലേ നമസ്കാരം ശരിയാകുകയുള്ളുവെന്നു ചിലർ സമർഥിച്ചു കാണുന്നതു ശരിയല്ല. ആ വാക്യത്തിനു വാസ്തവത്തിൽ ഇല്ലാത്ത അർത്ഥ സങ്കൽപമത്രെ അത്. മാത്രമല്ല, ഖുർആന്റെയും, ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ വന്ന ദിക്ർ-ദുആ മുതലായവയുടെയും, അർത്ഥം അറിയുന്നവരുടെ നമസ്കാരം മാത്രമേ സാധുവാകുകയുള്ളുവെന്നു പറയുവാൻ തെളിവുകളില്ലതാനും. അതു കേവലം പ്രായോഗികവുമല്ല. താൻ പറയുന്ന വാക്കുകൾ എന്താണ്, അവ ക്രമത്തിൽ തന്നെയാണോ എന്നൊന്നും അറിയാത്തവിധം ലഹരി ബാധിച്ചവരെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അർത്ഥമോ, ഭാഷയോ അറിയാത്തവരെപ്പറ്റിയല്ല.

ലഹരി ബാധിച്ചവരായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരത്തെ സമീപിക്കരുത് എന്നു പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് 'ജനാബത്തുകാരായിക്കൊണ്ടും സമീപിക്കരുത്' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'ജനാബത്തു' എന്ന വാക്കിനു 'അകന്നു നിൽക്കുക, ദൂരപ്പെടുക' എന്നാണർത്ഥം. സംയോഗം, ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലനം എന്നിവ മൂലമുണ്ടാകുന്ന വലിയ അശുദ്ധിയാണു ഇസ്ലാമിന്റെ സാങ്കേതികഭാഷയിൽ സാധാരണ അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കാറുള്ളത്. നമസ്കാരം, ഖുർആൻ പാരായണം മുതലായവയിൽനിന്നു ജനാബത്തുകാരൻ അകന്നു നിൽക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. 'വഴി കടന്നു പോകുന്നവരായിട്ടല്ലാതെ' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, വല്ല ആവശ്യാർത്ഥവും പള്ളിയിലൂടെ നടന്നു പോകുന്നതിനു വിരോധമില്ല. പള്ളിയിൽ കടന്നു തങ്ങിനിൽക്കുവാൻ പാടില്ല-എന്നാകുന്നു. വാക്കിന്റെ നേരെ അർത്ഥം കൊണ്ടു വരുന്നതും, പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാതാക്കളും പണ്ഡിതൻമാരും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതും അതാണ്. മദീനാപള്ളിയോടു തൊട്ടുനിന്നിരുന്ന വീടുകളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ചില അൻസാരി സഹാബികളുടെ വാതിലുകൾ പള്ളിയിലേക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കു ജനാബ

ത്തുണ്ടാകുമ്പോൾ വെള്ളം കൊണ്ടുവരുവാനും മറ്റും പള്ളിയിലൂടെ കടന്നു പോകേണ്ടിയിരുന്നു: അങ്ങിനെയുള്ള അവസ്ഥകളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണു ഈ പ്രസ്താവനയെന്ന് ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണ്. (**حتي تعلموا ما تقولون**) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതാന്ത്യകാലത്തു അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ൻെറ വാതിൽ ഒഴിച്ചുള്ള അത്തരം വാതിലുകളെല്ലാം അടച്ചുകളയുവാൻ അവിടുന്നു കല്പിക്കുകയുണ്ടായി. (ബു.) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, കുളിച്ചു ശുദ്ധിയാകുംമുമ്പ് ജനാബത്തുകാരനു വല്ല ആവശ്യവും നേരിട്ടാൽ പള്ളിയിൽ തങ്ങി നിൽക്കാതെ കടന്നുപോകാവുന്നതാണ്. ആർത്തവമുള്ള സ്ത്രീകളുടെ വിധിയും ഇതുപോലെത്തന്നെ. പള്ളിയിൽ വൃത്തികേടാകുമെന്നു ഭയപ്പെടാത്തപ്പോൾ അവർക്കു വിരോധമില്ലെന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. **الاعابري سبيل** എന്ന വാക്കിന് 'യാത്രക്കാരായിട്ടല്ലാതെ' എന്നും ചില മഹാൻമാർ അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇബ്നു ജരീറും (رحمه الله) മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, യാത്രക്കാരെക്കുറിച്ചു തുടർന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രസക്തി കാണുന്നില്ല. ആയത്തിലെ വാക്കുകളോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചതും ആദ്യം പറഞ്ഞ അർത്ഥംതന്നെ. **والله اعلم**

വെള്ളംകൊണ്ടു ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പരിതസ്ഥിതിയിൽ എന്തുചെയ്യണമെന്നാണു **وان كنتم مرضى** (നിങ്ങൾ രോഗികളായിരുന്നാൽ) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. നാലവസ്ഥകളാണു ഇവിടെ അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (1) രോഗികളായിരിക്കുക. നാമമാത്ര രോഗമായാൽ പോര, വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുന്നതുമൂലം കാര്യമായ വല്ല ദോഷവും ബാധിച്ചേക്കുന്ന രോഗമായിരിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെങ്കിലും വെള്ളം അടുത്തുണ്ടെങ്കിലും അതുപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും, സഹായത്തിന് ആളില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രോഗികളും ഇതിൽ ഉൾപെടും. (2) യാത്രയിലായിരിക്കുക. ദീർഘയാത്രയേന്നോ അല്ലെന്നോ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു സാധാരണ ഗതിയിൽ യാത്ര (**سفر**) എന്നു പറയപ്പെടാവുന്ന സഞ്ചാരമായാൽ മതിയെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഏതായാലും അങ്ങാടിയിലോ കൃഷിസ്ഥലത്തോ പോകലും വരലും പോലെയുള്ളതൊന്നും യാത്രയായി ഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. (3) മലമൂത്ര വിസർജ്ജനസ്ഥലത്തു നിന്നു വരുക (**جاء احد منكم من الغائط**) അഥവാ, മൂത്രിക്കുകയോ കാഷ്ടിക്കുകയോ ചെയ്യുക. ചരിഞ്ഞതും താണതുമായ സ്ഥലം എന്നാണു **غائط** ൻെറ വാക്കർത്ഥം. മലമൂത്രവിസർജ്ജനാർത്ഥം ജനങ്ങളിൽ നിന്നു മറയുവാൻവേണ്ടി അത്തരം സ്ഥലങ്ങളിലാണല്ലോ ഇരിക്കാറുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു 'മറക്കിരിക്കുന്ന സ്ഥലം-കടവിറങ്ങുന്നേടം-വെളിക്കിരിക്കുന്ന സ്ഥലം' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. 'മലം-കാഷ്ടം' എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. (4) സ്ത്രീകളുമായി സ്പർശനം നടത്തുക (**لامستم النساء**) അഥവാ സംയോഗം നടത്തുക.

فلم تجدوا ماء (എന്നിട്ടും വെള്ളം കിട്ടിയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം വെള്ളം കിട്ടായ്കകൊണ്ടോ മറ്റുവല്ല കാരണം കൊണ്ടോ ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധ്യമാകാതിരിക്കുക എന്നാണെന്നത്രെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. ഇതനുസരിച്ച് ഈ ഉപാധി മേൽ പറഞ്ഞ നാലവസരത്തിലേക്കും ബാധകമായിരിക്കും. ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുക എന്നല്ല-കിട്ടാതിരിക്കുക എന്നു തന്നെയാണു-ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. പക്ഷേ, ഈ ഉപാധി മേൽപറഞ്ഞ നാലവസരത്തിലേക്കും ബാധകമാണെന്നും, അവസാനത്തെ മൂന്നിലേക്കു മാത്രം ബാധകമാണെന്നും, അവസാനത്തെ രണ്ടിലേക്കു മാത്രം ബാധകമാണെന്നും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. അവസാനത്തെ മൂന്നിലേക്കു ബാധകമായതാണെന്ന അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ യുക്തമായിക്കാണുന്നത്. **والله اعلم** പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങളും ഓരോന്നിൻെറയും ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും ഉദ്ധരിച്ച് ഇവിടെ ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും ഈ വചനത്തിലെ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായി തോന്നുന്നു:-

(1) യാത്രയിലായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, വെള്ളം തയ്യാറുള്ളപ്പോൾ തന്നെ രോഗം നിമിത്തമോ, ഉള്ള വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചാൽ തനിക്കോ മറ്റോ ദാഹിച്ചു വലയേണ്ടിവരുമെന്നു കണ്ടതുകൊണ്ടോ മറ്റോ അതു ഉപയോഗിക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായാലും 'തയമ്മും' ചെയ്യാമെന്നുള്ള തിൽ തർക്കമില്ല. (2) വെള്ളം കിട്ടാതിരിക്കുക (فلم تجدوا ماء) എന്ന ഉപാധിയെപ്പറ്റി മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ചില അഭിപ്രായങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടു യാത്രയിൽ വെള്ളം തയ്യാറുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും തയമ്മും ചെയ്താൽ മതിയെന്ന് ഒരു പൊതുവിധിയായി ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. യാത്രയിൽ വുളുവും, കുളിയും ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും, വിശേഷിച്ച് ആധുനിക വാഹനങ്ങളായ തീവണ്ടി, കപ്പൽ, വിമാനം മുതലായവയിൽ വെച്ച് അതു രണ്ടും പ്രയാസകരമാണ്. എന്നൊക്കെ അവർ അതിനു കാരണവും പറയുന്നു. മേൽപറഞ്ഞപോലെ, ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ ഉള്ള വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുവാൻ പ്രയാസം ഉണ്ടായാലല്ലാതെ, യാത്രക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു നിരുപാധികം ഒരു പൊതുവിധിയായി ഇതു സ്വീകരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. ചില യുക്തിന്യായങ്ങളല്ലാതെ, സ്വീകാര്യമായ വല്ല തെളിവോ, കാര്യമായ ഏതെങ്കിലും പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങളോ കാണുന്നുമില്ല. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസിൽ നിന്നു മറിച്ചാണു മനസ്സിലാകുന്നതും. (3) മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ഏതഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാലും വെള്ളം കിട്ടാതിരിക്കുക എന്ന ഉപാധി അവസാനത്തെ രണ്ടവസ്ഥയിലേക്കും- മലമൂത്ര വിസർജ്ജനത്തിലേക്കും സംയോഗത്തിലേക്കും-ബാധകമാകുമെന്നുള്ളതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുവാൻ പറ്റാത്ത രോഗമുള്ളപ്പോൾ, വെള്ളം ഉണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നു നോക്കേണ്ടതുമില്ല. യാത്രയിലായിരിക്കുമ്പോൾ വെള്ളം കിട്ടാതിരിക്കുകയെന്ന ഉപാധിക്കു സ്ഥാനമുണ്ടോ എന്നാണിവിടെ ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. വാസ്തവത്തിൽ, ഒരു യാത്രയിൽ വെള്ളം കിട്ടാതെ സഹാബികൾ വിഷമിച്ച ഒരവസരത്തിലാണു തയമ്മുവിൻെറ നിയമം തന്നെ അവതിച്ചത്. നോക്കുക:-

അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്ലിം (ﷺ) മുതലായവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും ഉദ്ധരിച്ച ആ സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ഒരു യുദ്ധയാത്രയിൽ ആയിശ (ﷺ) യുടെ മാല വീണുപോയി. അവർ അതു തൻെറ ജ്യേഷ്ഠത്തി അസ്മാഉ (ﷺ) ൽ നിന്നു വായ്പ മേടിച്ചതായിരുന്നു അതിൻെറ തിരച്ചലിൽ പെട്ട് നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും വഴിയിൽ തങ്ങേണ്ടി വന്നു. അവരുടെ പക്കൽ വെള്ളമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ സ്ഥലത്തും വെള്ളമില്ലായിരുന്നു. ആയിശ (ﷺ) യുടെ മാലകാരണം വെള്ളമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ കുടുങ്ങിയതിനെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ അവരുടെ പിതാവായ അബൂബക്കർ (ﷺ) നോടു ആക്ഷേപം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം മകളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു പലതും പറയുകയും അവരുടെ ഊരക്കു കുത്തുകയും ഉണ്ടായി. റസൂൽ (ﷺ) അപ്പോൾ ആയിശ (ﷺ) യുടെ മടിയിൽ തലവെച്ചുറങ്ങുകയായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ ഇളകാതിരുന്നതേയുള്ളു. റസൂൽ (ﷺ) കാലത്ത് എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ (വുളുവിനും മറ്റും) വെള്ളമില്ല. ഈ അവസരത്തിലാണു തയമ്മുമിൻെറ ആയത്തു അവതരിച്ചത്. അപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ ആയിശ (ﷺ) യെ പ്രശംസിക്കുകയായി. ഉസൈദുബ്നു ഹുളൈർ (ﷺ) പറഞ്ഞു: അബൂബക്കറിൻെറ കൂട്ടരെ, ഇതു നിങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ പുണ്യമൊന്നുമല്ല. (വേറെയും പല ഗുണങ്ങൾ നിങ്ങൾ മൂലം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.) അങ്ങനെ, എല്ലാവരും തയമ്മും ചെയ്തു നമസ്കരിച്ചു. യാത്ര ആരംഭിച്ച് ആയിശ (ﷺ) യുടെ ഒട്ടകത്തെ എഴുന്നേൽപിച്ചപ്പോൾ, അതു കിടന്നിരുന്ന സ്ഥത്തു അതിൻെറ ചുവട്ടിൽ നിന്നു മാല കണ്ടുകിട്ടുകയും ചെയ്തു. (അ; ബു; മു.) വെള്ളം എത്ര കാലം കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും അപ്പോഴൊക്കെ തയമ്മും കൊണ്ടു മതിയാക്കാമെന്ന് അഹ്മദും (ﷺ) മറ്റു ചിലരും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിലും വന്നിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, വെള്ളം കിട്ടുവാനുണ്ടെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കൽ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന കാരണത്താൽ യാത്രയിൽ തയമ്മും മതി എന്ന അഭിപ്രായത്തിനു ഒട്ടും പ്രസ്കതി കാണുന്നില്ല.

(4)രോഗം മൂലം വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തപ്പോഴും, യാത്രയിൽ വെള്ളം കിട്ടാത്തപ്പോഴും കുളി നിർബ്ബന്ധമായാൽ, കുളിക്കു പകരവും, വുളുവിൻെറ ആവശ്യം

നേരിട്ടാൽ വുളുവിനു പകരവും തയമ്മും ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു. മലമൂത്ര വിസർജ്ജനം നിമിത്തം കുളി നിർബന്ധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു വുളുവിനു പകരമായും, സംയോഗം നിമിത്തം കുളി നിർബ്ബന്ധമാകുന്നതുകൊണ്ടു കുളിക്കുപകരമായുമാണ് തയമ്മും നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു വ്യക്തമാണ്.

لا مستم (ലാമസ്തും) എന്ന വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം അന്യോന്യം സ്പർശിക്കുക- അഥവാ പരസ്പരം തൊടുക-എന്നാകുന്നു. സംയോഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നു. സ്പർശിക്കുക-അഥവാ തൊടുക-എന്നർത്ഥമായ مس (മസ്സ്) എന്ന പദം സംയോഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഖുർആനിൽ തന്നെ (2: 236,237) ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തമായ വാക്കിൽ തുറന്നു പറയുന്നത് മാന്യമല്ലെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന (സംയോഗം മുതലായ) കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വ്യംഗ്യമായും, അലങ്കാര രൂപത്തിലും പ്രസ്താവിക്കുക ഖുർആൻെറ ഒരു പതിവാണുതാനും ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് ഈ വാക്കിനു സംയോഗം ചെയ്യുക എന്നു വിവക്ഷ നൽകപ്പെടുന്നത്. ഇമാം ശാഫീ (ﷺ) മുതലായ ചില മഹാൻമാർ ഇവിടെ ആ വാക്കിനു അതിൻെറ ഭാഷാർത്ഥം തന്നെ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. മലമൂത്ര വിസർജ്ജനം പോലെത്തന്നെ, അന്യ സ്ത്രീകളെ തൊട്ടാൽ വുളു നിഷ്ഫലമാകുമെന്നും, നമസ്കാരത്തിനു വീണ്ടും വുളു എടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لا مستم എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്തു لمستم (ലമസ്തും) എന്നു വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇവർ തെളിവായി എടുക്കുന്നു. സ്പർശിക്കുക എന്നു തന്നെയായിരിക്കും അപ്പോൾ അതിൻെറ അർത്ഥം സ്ത്രീകളെ തൊട്ടാൽ വുളു നിഷ്ഫലമാകുമോ, ഇല്ലേ എന്നതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ സഹാബികളുടെ കാലം മുതൽക്കേ ഉള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ, ഹദീസുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഇവിടെ ആ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സംയോഗമാണെന്ന അഭിപ്രായത്തിനാണു ബലം കാണുക. ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) മുതലായവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, നബി (ﷺ) സ്വപത്നിമാരെ ചുംബിച്ചശേഷം വുളു ചെയ്യാതെ നമസ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതായി പല ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. (ഹദീസുകൾ ഇബ്നു ജരീറും, ഇബ്നു കഥീറും (ﷺ) മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം.)

ഇനി, നമുക്കു തയമ്മുമിനെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കാം. تيمم (തയമ്മും) എന്ന വാക്കിൻെറ ഭാഷാർത്ഥം 'കരുതിച്ചെല്ലുക, ഉദ്ദേശിക്കുക, അന്വേഷിക്കുക' എന്നൊക്കെയാണ്. താഴെ പറയുന്ന വിധം മണ്ണുകൊണ്ടു കൈകാൽ തടവുന്നതിനാണു മതത്തിൽ സാങ്കേതികമായി 'തയമ്മും' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നത്. മേൽ വിവരിച്ച ഏതെങ്കിലും സന്ദർഭം നേരിടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശുദ്ധമായ ഭൂമുഖത്തെ കരുതിക്കൊള്ളുക (فتيمموا صعيدا طيبا) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നാണു ഈ പേർ അതിനു സിദ്ധിച്ചത്. صعيد (സ്വഈദു) എന്ന പദത്തിനു 'ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലം, ഭൂമുഖത്തുള്ളത്, ഭൂമിയിൽ പൊന്തിക്കാണുന്നതു, മണ്ണു, ഖബ്ർ, നിരപ്പായ സ്ഥലം' എന്നൊക്കെയാണു നിഘണ്ടുക്കളിൽ അർത്ഥം കാണുന്നത്. ഈ പദത്തിൻെറ അർത്ഥത്തെ ആസ്പദമാക്കി തയമ്മുമിനു ഏതെല്ലാം വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. അതു കേവലം സ്വാഭാവികവുമാണ്. മണ്ണു മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നു ഇമാം ശാഫീ, ഇമാം അഹ്മദ് (ﷺ) മുതലായവരും, മണ്ണും മണ്ണോടു ബന്ധപ്പെടുന്ന മണൽ, കൽചുണ്ണാമ്പ് മുതലായവയും ഉപയോഗിക്കാമെന്നു ഇമാം അബൂഹനീഫ (ﷺ) മുതലായവരും, അവയും അവക്കു പുറമെ സസ്യങ്ങളും പാറകളും അടക്കം ഭൂമുഖത്തുള്ള ഏതു വസ്തുക്കളും ആവാമെന്നു ഇമാം മാലികു (ﷺ) മുതലായവരും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഹദീസുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ചിലപ്പോഴെല്ലാം صعيد എന്ന വാക്കുതന്നെ ഹദീസുകളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. എങ്കിലും ചിലപ്പോൾ تربة , تراب (മണ്ണ്) എന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്.

ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാനി (ﷺ) ൽ നിന്നു മുസ്ലിം (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു; ''മൂന്നു കാര്യം കൊണ്ടു മറ്റു മനുഷ്യരെക്കാൾ നമുക്കു

ശ്രേഷ്ഠത നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: നമ്മുടെ (നമസ്കാരത്തിലെ) അണികൾ മലക്കുകളുടെ അണികളെപ്പോലെ ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നമുക്ക് ഭൂമി മുഴുവനും പള്ളി (നമസ്കരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം) ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; വെള്ളം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അതിലെ മണ്ണു നമുക്കു ശുദ്ധിചെയ്വാനുള്ളതും ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു''. (മു.) ഈ ഹദീസിൻെറ ചില രിവായത്തിൽ **تراب** എന്നും, ചിലതിൽ **تربة** എന്നും കാണാം. രണ്ടായാലും മണ്ണ് എന്നുതന്നെ അർത്ഥം. കൂടാതെ, വേറെ ചില ഹദീസിലും ഈ വാക്കുകാണാം. ശാഫീ, അഹ്മദ് (ﷺ) മുതലായവരുടെ തെളിവ് ഈ ഹദീസുകളാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, മണ്ണല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടു തയമ്മും ചെയ്താൽ ശരിയാകുകയില്ലെന്നു തീർത്തു പറയുക സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, മണ്ണുകൊണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു കൂടുതൽ നല്ലതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. മണ്ണു പൊടിയുള്ളതായിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്നുകൂടി ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. സസ്യങ്ങൾ, ലോഹങ്ങൾ, പാറകൾ മുതലായവയൊന്നും തൊട്ടുതടവിക്കൊണ്ടു നബി (ﷺ) യോ, നബി (ﷺ) യുടെ അറിവിൽ പെട്ടുകൊണ്ടു മറ്റാരെങ്കിലുമോ തയമ്മും ചെയ്തതായി അറിയപ്പെടുന്നുമില്ല. മണ്ണു വെടിപ്പുള്ളതും മ്ളേച്ഛം (**نجس**) കലരാത്തതുമായിരിക്കണമെന്നു **طيب** (ശുദ്ധമായ-നല്ലതായ) എന്ന വിശേഷണത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

തയമ്മുമിൻെറ രൂപമാണ് (**فامسحوا بوجوهكم وايديكم**) (എന്നിട്ടു നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെയും കൈകളെയും തടവുവിൻ.) എന്ന വചനം കാണിച്ചുതരുന്നത്. മുഖം മുഴുവനും തടവണമെന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. കൈകളുടെ കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. വുളുവെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ മുട്ടുവരെ കഴുകണമെന്നു സൂറത്തുൽ മാഇദ: 7ൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തയമ്മുമിനെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന ചില ഹദീസുകളിൽ മുട്ടുവരെ നബി (ﷺ) തടവിയതായി വന്നിട്ടുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു മുട്ടുവരെ തടവൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നാണ് ഒരഭിപ്രായം. കൈപത്തി (മുൻകൈ) മാത്രം തടവിയാലും മതിയെന്നാണു മറ്റേ അഭിപ്രായം. **ايدي** (കൈകൾ) എന്ന വാക്കു കൈപത്തികളെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു മാഇദ: 41ൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും, ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസും ഇതിനു തെളിവായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഹദീസ് ഇതാണ്: ഒരു യാത്രയിൽ ഉമർ (رضي الله عنه,) അമ്മാർ (رضي الله عنه) എന്നിവർക്ക് ജനാബത്ത് ഏർപ്പെട്ടു. കുളിക്കുവാൻ വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉമർ (رضي الله عنه)നമസ്കരിക്കാതിരുന്നു. അമ്മാർ (رضي الله عنه) മണ്ണിൽ പുരണ്ടു നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.(*) വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ 'ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ മതിയായിരുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞും കൊണ്ടു നബി (ﷺ) രണ്ടു കൈപത്തികൾ നിലത്തടിച്ചു അതിൽ ഊതുകയും, പിന്നീട് അതുകൊണ്ടു മുഖവും രണ്ടു കൈപത്തികളും തടവുകയും ചെയ്തു. പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ബുഖാരീ-മുസ്ലിം നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ ഹദീസിൻെറ ചില രിവായത്തുകളിൽ നബി (ﷺ) നിലത്തു ഒരടി അടിച്ചുവെന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇതിനെ ആസ്പദമാക്കി മുഖത്തിനും കയ്യിനും കൂടി ഒരടി അടിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്നും, കൈപത്തികൾ മാത്രം തടവിയാൽ മതി-മുട്ടുവരെ നിർബന്ധമില്ല-എന്നും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. പലമഹാൻമാരുടെയും അഭിപ്രായവും അതാണ്. കൈകൾ രണ്ടും മുട്ടുവരെ തടവേണ്ടതുണ്ടെന്നും മുഖത്തിനും കൈകൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി രണ്ടു പ്രാവശ്യം മണ്ണിൽ അടിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നുമാണു മറ്റൊരു വിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായം. കൂടുതൽ വിവരത്തിനു ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ഫിഖ്ഹുഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണ്.

44 വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് ഒരംശം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ നീ നോക്കിക്കണ്ടില്ലേ? അവർ ദുർമാർഗം (വിലക്ക്) വാങ്ങുന്നു; നിങ്ങൾ	أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ نَصِيبًا مِّنَ ٱلْكِتَـٰبِ

* ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, വുളുവിനു പകരം തയമ്മും ചെയ്യുന്നതു ഏതാണ്ട് വുളുവിൻെറ ആകൃതിയിലാണെന്ന പോലെ, കുളിക്കു പകരമുള്ള തയമ്മും കുളിപോലെ ശരീരം മുഴുവൻ വേണമെന്ന് ഒരുപക്ഷേ, അദ്ദേഹം കരുതിയിരിക്കാം. الله اعلم

يَشْتَرُونَ ٱلضَّلَـٰلَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا۟ ٱلسَّبِيلَ ﴿٤٤﴾	മാർഗ്ഗം പിഴച്ചുപോകുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!
وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَآئِكُمْ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾	45 അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനത്രെ. മിത്രമായി (അഥവാ രക്ഷാ കർത്താവായി) അല്ലാഹുതന്നെ മതി; സഹായകനായും അല്ലാഹു തന്നെ മതി.
مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَٱسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَٰعِنَا لَيًّۢا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِى ٱلدِّينِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا۟ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَٱسْمَعْ وَٱنظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَـٰكِن لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾	46 (അതെ) യഹൂദരായവരിൽപെട്ടവർ (തന്നെ.) വാക്കുകളെ അവർ അതിൻെറ (യഥാ) സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് തെറ്റിച്ചു കളയുന്നു; അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: 'സമിഅ്നാ വഅസൈ്വനാ' എന്നും, 'ഇസ്മഅ്ഗൈ്വറ മുസ്മഇൻ' എന്നും 'റാഇനാ' എന്നും! (അതെ) തങ്ങളുടെ നാവുകളെ വളച്ചൊടിച്ചും, മതത്തിൽ കുത്തിപ്പറഞ്ഞു [ആക്ഷേപിച്ചു] കൊണ്ടും! 'സമിഅ്നാ വഅത്വഅ്നാ' [ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു] എന്നും, 'ഇസ്മഅ്' [കേൾക്കണേ] എന്നും. 'ഉൻളുർനാ' [ഞങ്ങളെ ഗൗനിക്കണേ] എന്നും അവർ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, അതവർക്ക് ഗുണകരവും, ഏറ്റം ചൊവ്വുള്ളതുമായിരുന്നു. പക്ഷെ, അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ അല്പ (മാത്ര) മല്ലാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

---

44 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരെ, ഒരു കൂട്ടരിലേക്ക്. أُوتُوا അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. نَصِيبًا ഒരംശം, പങ്കു. مِّنَ الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്. يَشْتَرُونَ അവർ വാങ്ങുന്നു. الضَّلَالَةَ ദുർമാർഗ്ഗം, വഴികേട്, വഴി പിഴവു. وَيُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. أَن تَضِلُّوا നിങ്ങൾ പിഴച്ചുപോകുവാൻ. السَّبِيلَ മാർഗ്ഗം, വഴി.. **45** وَاللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ. أَعْلَمُ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِأَعْدَائِكُمْ നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെപ്പറ്റി. وَكَفَى بِاللهِ അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി. وَلِيًّا ബന്ധുവായി, മിത്രമായി ,കാര്യകർത്താവായി. وَكَفَى بِاللهِ അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി. نَصِيرًا സഹായകനായി.. **46** مِنَ الَّذِينَ هَادُوا യഹൂദരായവരിൽപെട്ട (വർ). يُحَرِّفُونَ അവർ തെറ്റിക്കുന്നു, മാറ്റത്തിരുത്തം ചെയ്യുന്നു. الْكَلِمَ വാക്കുകളെ. عَن مَّوَاضِعِهِ അതിൻെറ സ്ഥാനങ്ങൾ വിട്ടു. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. (سَمِعْنَا മുതൽ راعنا വരെയുള്ള വാക്കുകളുടെ അർത്ഥങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാണുക) ليا വളച്ചൊടിച്ചു, ചുരുട്ടി മടക്കികൊണ്ട് بالسنتهم അവരുടെ നാവുകളെ, നാവുകൊണ്ട് وطعنا കുത്തിയും (ആക്ഷേപിച്ചും-കുത്തിപറഞ്ഞു) കൊണ്ടും فى الدين മതത്തിൽ, മതത്തെപ്പറ്റി ولو انّهم قالوا അവർ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ سمعنا ഞങ്ങൾ കേട്ടു. وَعَصَيْنَا എതിരുപ്രവർത്തിച്ചു. وَاسْمَعْ കേൾക്കണം. غَيْرَ مُسْمَعٍ കേൾക്കാൻ പറ്റാത്തത് കൊണ്ടും, കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറാകാതിരിക്കട്ടെ. وَرَاعِنَا ഞങ്ങളെ ഗൗനിക്കണം. لَيًّا വളച്ചൊടിച്ചു, ചുരുട്ടി മടക്കിക്കൊണ്ട്. بِأَلْسِنَتِهِمْ അവരുടെ നാവുകളെ, നാവുകൾകൊണ്ട്. وَطَعْنًا കുത്തിയും (ആക്ഷേപിച്ചും-കുത്തിപ്പറഞ്ഞും)കൊണ്ടും. فِي الدِّينِ മതത്തിൽ, മതത്തെപ്പറ്റി. وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ. سَمِعْنَا സമിഅ്നാ (ഞങ്ങൾ കേട്ടു) എന്ന്. وَأَطَعْنَا അത്വഅ്നാ (അനുസരിച്ചു) എന്നും. وَاسْمَعْ ഇസ്മഅ് (കേൾക്കണം) എന്നും. وَانظُرْنَا

ഉൻളുർനാ (ഞങ്ങളെ ഗൗനിക്കണം) എന്നും. لَكَانَ അതാകുമായിരുന്നു. خَيْرًا ഗുണം ഉത്തമം. لَّهُمْ അവർക്കു. وَأَقْوَمَ കൂടുതൽ ചൊവ്വായ (നേരെയുളളതും). وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ എങ്കിലും (പക്ഷേ) അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. اللَّهُ അല്ലാഹു. بِكُفْرِهِمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം. فَلَا يُؤْمِنُونَ അതിനാൽ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല. إِلَّا قَلِيلًا അല്പമല്ലാതെ.

യഹൂദികളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കൽപിച്ചുകൂട്ടി സൻമാർഗ്ഗം കൈവെടിഞ്ഞു ദുർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു അവർ ദുർമ്മാർഗ്ഗം വാങ്ങി എന്നു പറയുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ കഠിനശത്രുക്കളും, അവർ വഴിപിഴച്ചു കാണുവാൻ വളരെ ആഗ്രഹമുള്ളവരുമാണവർ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹുവിന്നു നന്നായി അറിയാം. ആകയാൽ സത്യവിശ്വാസികൾ ഒരിക്കലും അവരെ വിശ്വസിക്കുകയും അവരെ മിത്രങ്ങളും സഹായകരുമായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. സത്യവിശ്വാസികളെ സഹായിക്കുവാനും രക്ഷിക്കവാനും അല്ലാഹുതന്നെ ധാരാളം മതി. എന്നൊക്കെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയാണ്. അനന്തരം, യഹൂദികളുടെ മനസ്ഥിതി എത്രത്തോളം കളങ്കം നിറഞ്ഞതും, അവരുടെ സ്വഭാവം ഏത്രകണ്ടു ദുഷിച്ചതുമാണെന്നു കാണിക്കുന്ന അവരുടെ ചില സമ്പ്രദായങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതെ, അവർ വാക്കുകളെ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു തെറ്റിക്കുന്നു. അതായത്, വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ വാക്കുകൾ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ ചില വാക്കുകൾ മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്തു തങ്ങളുടെ ഇച്ഛക്കു യോജിക്കുന്ന വേറെ ചില വാക്കുകൾ കുത്തിച്ചെലുത്തി പൊതുജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്നു. ഇതിൻെറ കർത്താക്കൾ അവരിലുള്ള പണ്ഡിതൻമാരായിരിക്കും. (2 : 75, 79) ചിലപ്പോൾ, നബി (ﷺ) യിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്ന വാക്കുകളെ മാറ്റിമറിക്കലും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യലും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. മറ്റൊരു സമ്പ്രദായം ഇതാണ്: പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കേട്ടാൽ നല്ലതും വേണ്ടപ്പെട്ടതുമാണെന്നു തോന്നിക്കുന്നതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ കപടവും കൗടില്യവും നിറഞ്ഞതുമായ ചില വാക്കുകൾ അവർ നബി (ﷺ)യുടെ നേരെ പ്രയോഗിക്കും. ഇതിനു മൂന്നു ഉദാഹരണങ്ങളും അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിക്കുന്നു:-

(1) سمعنا وعصينا (സമിഅ്നാ-വഅസൈ്വനാ). ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും, അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു-അഥവാ കാതുകൊണ്ടു കേട്ടെങ്കിലും അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ല-എന്നർത്ഥം. സത്യവിശ്വാസികളെ നബി (ﷺ) വല്ലതും ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ അവർ سمعنا واطعنا (ഞങ്ങൾ കേട്ടു, അനുസരിച്ചു) എന്നു പറയാറുള്ളതിൻെറ സ്ഥാനത്താണ് അവർ ഇതു പറയുക. ഒന്നുകിൽ, سمعنا (കേട്ടു) എന്ന വാക്കു ഉറക്കെയും, وعصينا (എതിരു പ്രവൃത്തിച്ചു) എന്ന വാക്കു പതുക്കെയുമായിരിക്കും പറയുക-അല്ലെങ്കിൽ, اطعنا എന്നാണെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുമാറ് നാവൊന്നു വളച്ചുതിരിച്ചായിരിക്കും عصينا എന്നു പറയുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ-ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതു പോലെ-നാവുകൊണ്ടു അനുസരണം കാണിക്കുമെങ്കിലും പ്രവൃത്തിമൂലം വിപരീതം കാണിക്കുമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചതായിരിക്കാം ആ വാക്ക് എന്നു വരാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) (2) اسمع غير مسمع (ഇസ്മഉ്ഗൈ്വറമുസ്മഇൻ) പ്രശംസക്കും, പരിഹാസത്തിനും കൊള്ളാവുന്ന രണ്ടർത്ഥങ്ങൾ ഈ വാക്കിനു വരാം. അതായത് 'കേൾക്കണം, കേൾക്കുവാൻ പറ്റാത്തതൊന്നും കേൾക്കുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കട്ടെ' എന്നിങ്ങിനെ നന്മക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലും, 'കേൾക്കുക, കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറാകാതിരിക്കട്ടെ' എന്നിങ്ങിനെ തിൻമക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലും. രണ്ടാമത്തെ ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണു ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവർ നബി (ﷺ) യോടു അതു പറയാറുള്ളത്. ഇതിൽ اسمع (കേൾക്കണം) എന്ന വാക്കു മാത്രം പറയുമ്പോൾ ഈ ദ്വയാർത്ഥം വരികയില്ല. (3) راعنا (റാഇനാ) ' 'ഞങ്ങളെ ഗൗനിക്കണം' എന്നും, 'വിഡ്ഢി' എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നവാക്കാണിത്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മര്യാദ തോന്നിക്കുന്നതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ദുരുദ്ദേശ്യപൂർവ്വവുമാണിതു അവർ പറയുക (ഇതിനെപ്പറ്റി 2: 104 ൽ മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.)

ഇതെല്ലാം സന്ദർഭമനുസരിച്ചു തന്ത്രപൂർവ്വം വളച്ചുതിരിച്ചും, താളമൊപ്പിച്ചും തട്ടിവിടുകയാണവർ ചെയ്യുക. നബി (ﷺ) യെയും ഇസ്‌ലാമിനെയും പരിഹസിച്ചു സ്വയം തൃപ്തി അടയലാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം, അതിനെപ്പറ്റിയാണ് **ليا بالسنتهم وطعنا فى الدين** (അവരുടെ നാവുകളെ വളച്ചൊടിച്ചും, മതത്തിൽ കുത്തിപ്പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഒന്നാമത്തെ വാക്കിൽ **عصينا** (ഞങ്ങൾ അനുസരണക്കേടു കാണിച്ചു) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു **اطعنا** (അനുസരിച്ചു) എന്നാക്കുകയും, രണ്ടാമത്തേതിൽ **غير مسمع** എന്നു പറയാതെ **اسمع** (കേൾക്കണം) എന്നു മാത്രം പറയുകയും, മൂന്നാമത്തേതിനു പകരം **انظرنا** (ഞങ്ങളെ ഗൗനിക്കണം) എന്നാക്കുകയുമായിരുന്നു അവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അതവർക്കു തന്നെ ഗുണമായിത്തീരുകയും നേർക്കുനേരെയുള്ള വാക്കായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അതു സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ലക്ഷണവും, നബി (ﷺ) യോടും സത്യമതത്തോടുമുള്ള ആദരവുമാണല്ലോ. പക്ഷേ, ആ ദുഷ്ടരുണ്ടോ അതിനു തുനിയുന്നു?! അവരുടെ സത്യനിഷേധത്തിന്റെയും അവിശ്വാസത്തിന്റെയും കാഠിന്യം നിമിത്തം അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപത്തിനു പാത്രമായവരാണല്ലോ അവർ, ആകയാൽ, അവരെപ്പറ്റി അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷക്ക് അവകാശമേ ഇല്ല. ഏതോ അൽപം ചില വ്യക്തികളിൽ കവിഞ്ഞ് ആരും അവരിൽ നിന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, നയപൂർവ്വം ചിലരിൽ നിന്നു സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രകടനങ്ങൾ മാത്രം കണ്ടേക്കാം. അതിനപ്പുറം അവരിൽനിന്നു ഒന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടാ എന്നു കൂടി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ ءَامِنُوا۟ بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُم مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰٓ أَدْبَارِهَآ أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّآ أَصْحَـٰبَ ٱلسَّبْتِ ۚ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾

47 ഹേ, (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരെ, നിങ്ങളുടെ കൂടെയുള്ളതിനെ സത്യമാക്കി (സ്ഥാപിച്ചു) കൊണ്ട് നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ; ചില മുഖങ്ങളെ നാം തുടച്ചുനീക്കി അവയെ അവയുടെ പിൻവശങ്ങളിലാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് മുമ്പായി, അല്ലെങ്കിൽ, ശബ്ബത്തിന്റെ ആൾക്കാരെ നാം ശപിച്ചതുപോലെ അവരെ (യും) നാം ശപിക്കുന്നതിനു (മുമ്പായി). അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുന്നതാകുന്നു.

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِۦ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱفْتَرَىٰٓ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

48 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവനോട് പങ്കുചേർക്കപ്പെടുന്നത് പൊറുക്കുകയില്ല; അതിനു പുറമെയുള്ളത് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ആർ അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കു ചേർക്കുന്നുവോ അവൻ, തീർച്ചയായും വമ്പിച്ച ഒരു കുറ്റം ചമച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

---

47 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ഹേ യാതൊരു കൂട്ടരെ. أُوتُوا الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട. آمِنُوا വിശ്വസിക്കുവിൻ. بِمَا نَزَّلْنَا നാം അവതരിപ്പിച്ചതിൽ. مُصَدِّقًا സത്യമാക്കി (സ്ഥാപിച്ചു) കൊണ്ട്. لِّمَا مَعَكُم നിങ്ങളുടെ കൂടെ (കൈവശം) ഉള്ളതിനെ. مِّن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن نَّطْمِسَ നാം തുടച്ചു കളയുന്ന (നീക്കുന്ന)തിന്. وُجُوهًا ചില മുഖങ്ങളെ. فَنَرُدَّهَا എന്നിട്ട് അവയെ ആക്കുന്ന (മടിക്കുന്ന-തള്ളിക്കളയുന്ന)തിന്. عَلَى أَدْبَارِهَا അവയുടെ പിൻവശങ്ങളിൽ, പിന്നിൽ. أَوْ نَلْعَنَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ നാമവരെ ശപിക്കുന്നതിന്. كَمَا لَعَنَّا നാം ശപിച്ചതുപോലെ. أَصْحَابَ السَّبْتِ ശബ്ബത്തിന്റെ ആൾക്കാരെ. وَكَانَ ആകുന്നു. أَمْرُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന. مَفْعُولاً ചെയ്യപ്പെടുന്നതു പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുന്നത്. 48 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَغْفِرُ പൊറുക്കുകയില്ല. أَن يُشْرَكَ ശിർക്ക് ചെയ്യപ്പെടുന്നത്, പങ്കു ചേർക്കപ്പെടു

ന്നത്. بِهِ അവനോട്, അവനിൽ. وَيَغْفِرُ അവൻ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും. مَا دُونَ താഴെയുള്ളത്, പുറമെയുള്ളത്. ذَٰلِكَ അതിന്റെ. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَمَن يُشْرِكْ ആരെങ്കിലും പങ്ക് ചേർക്കുന്നതായാൽ. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവോട്. فَقَدِ افْتَرَىٰ തീർച്ചയായും അവൻ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി, ചമച്ചുണ്ടാക്കി. إِثْمًا പാപം, കുറ്റം. عَظِيمًا വമ്പിച്ചതായ.

مانزلنا (നാം അവതരിപ്പിച്ചതു) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുർആനാകുന്നു. ഖുർആൻ മുൻവേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതാണെന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം അൽബഖറ: 41ന്റെയും, ആലുഇംറാൻ, 2ന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഖുർആനിൽ വിശ്വാസിക്കാത്തപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ മുൻഭാഗത്തുനിന്നു തുടച്ചു നീക്കി പിൻഭാഗത്തേക്ക് ആക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ശബ്ബത്തിന്റെ ആൾക്കാരെ ശപിച്ച പ്രകാരം ശപിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കുമെന്നും, അതിനു ഇട വരുത്താതിരിക്കുകയാണു നല്ലതെന്നും, അല്ലാഹു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതു കാര്യവും നടപ്പിൽ വരുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നും അല്ലാഹു യഹൂദികളെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. ശബ്ബത്തിന്റെ ആൾക്കാരെയും, അവരെ കുരങ്ങുകളാക്കി കോലം മറിച്ചതിന്റെയും വിവരം അൽബഖറ 65ൽ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അഅ്റാഫു 163-166ൽ കൂടുതൽ വിവരം വരുന്നുമുണ്ട്.

ഈ രണ്ടിലൊരു കാര്യം ഈ ജീവിതത്തിൽ തന്നെ വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിയും, ശബ്ബത്തുകാരിൽ സംഭവിച്ചതു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. എന്നായിരിക്കും ഈ താക്കീതിന്റെ സാരം. അല്ലെങ്കിൽ, ഇഹത്തിൽവെച്ചു ശബ്ബത്തുകാർക്കുണ്ടായ അനുഭവം നിങ്ങൾക്ക് ഇഹത്തിൽ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും, ഖിയാമത്തു നാളിൽ നിങ്ങളുടെ മുഖം പിന്നോട്ടാക്കി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്നു നിങ്ങൾ ഓർത്തിരിക്കണമെന്നും സാരമായിരിക്കാവുന്നതാണ്. മുഖം പിന്നോട്ടാക്കൽ ഖിയാമത്തു നാളിൽ ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്ന സംഭവമാണെന്നു ഇമാം റാസീ (رحمه الله) ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനു ചില കാരണങ്ങളും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അലങ്കാര രൂപിലുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് അതെന്നത്രെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്തപക്ഷം, ഇന്നത്തെക്കാൾ നിന്ദാവഹമായ ഒരവസ്ഥയിലേക്കു അല്ലാഹു നിങ്ങളെ എത്തിക്കുമെന്നോ, നിങ്ങളിപ്പോൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഹിജാസിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ കെട്ടുകെട്ടിച്ചു നിങ്ങളുടെ പഴയസ്ഥാനമായ സിറിയായിലേക്കു ഓടിപ്പോകുവാൻ നിങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കുമെന്നോ ഉള്ള സൂചനയായിരിക്കും അപ്പോൾ അതിലുള്ളത്.الله اعلم

തുടർന്നുകൊണ്ടു ശിർക്കിനെ അല്ലാഹു പൊറുക്കുകയില്ലെന്നും, അതിനു താഴെയുള്ള ഏതു പാപങ്ങളും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പൊറുത്തുകൊടുത്തേക്കുമെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയിലോ, പ്രവൃത്തികളിലോ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, ഗുണവിശേഷങ്ങളിലോ മറ്റാർക്കെങ്കിലും പങ്കോ സമത്വമോ കൽപിക്കലാണു ശിർക്ക്. ശിർക്കു അല്ലാഹു പൊറുക്കുകയില്ലെന്നു ഖുർആനും ഹദീസും അസന്നിഗ്ദ്ധമായി ആവർത്തിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. താഴെ 116-ാം വചനത്തിലും ഇതേ വാക്കുകൾ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാം. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ മുശ്രിക്കുകൾ എന്ന പേരിൽ സാധാരണ അറിയപ്പെടാറില്ലെങ്കിലും ശിർക്കുപരമായ പല കാര്യങ്ങളും അവരിൽ നിലവിലുണ്ട് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഉസൈർ (عليه السلام) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്നുള്ള അവരുടെ വാദവും, അവർ തങ്ങളുടെ പുരോഹിത പണ്ഡിതന്മാരെ റബ്ബുകളാക്കി വെച്ചതും. അഥവാ അവരുടെ വിധിവിലക്കുകളെ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾക്കും സമമാക്കിയതും. ക്രിസ്ത്യാനികളാണെങ്കിൽ, ഈസാ (عليه السلام) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്നതാണു അവർ തങ്ങളുടെ മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മുസ്‌ലിം സമുദായത്തെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, കാലക്രമത്തിൽ അവരിൽ

കടന്നുകൂടിയ ശിർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, ദുരാചാരങ്ങളും എത്രയാണെന്നു പറയുവാൻ തന്നെ പ്രയാസമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ശരണം!.

ശിർക്കല്ലാത്ത പാപങ്ങൾ-അവ എത്ര വമ്പിച്ചതായാലും-അല്ലാഹു പൊറുത്തേക്കാമെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. പാപം പൊറുക്കൽ അവൻെറ ഒരു ഔദാര്യം മാത്രമാകുന്നു. അതവൻെറ ഒരു കടമയല്ല. അതുകൊണ്ടാണു പാപങ്ങളിൽനിന്നു ഖേദിച്ചു മടങ്ങുവാനും, പ്രസ്തുത ഔദാര്യത്തിനുവേണ്ടി-പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി-പ്രർത്ഥിക്കുവാനും കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. ആർക്കെല്ലാമാണു പൊറുത്തു കൊടുക്കേണ്ടത്, ആരാണ് അതിനു അർഹതയുള്ളവർ എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് അറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു ശിർക്കല്ലാത്ത പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു കൊടുക്കുമെന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് (لمن يشاء) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ശിർക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിൽനിന്ന് വിരമിച്ചു തൗഹീദിലേക്കു മടങ്ങുന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ ഖേദിച്ചതു കൊണ്ടോ പാപമോചനം തേടിയതുകൊണ്ടോ-അതിൽനിന്നു രക്ഷയില്ല. ശിർക്കിലായി മരണപ്പെട്ടാൽ കാലാകാലം നരകശിക്ഷയായിരിക്കും അനുഭവപ്പെടുക. തൗഹീദീൽ മരണപ്പെടുകയും, പാപികളായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ- അവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിന് അർഹരാകാത്തപക്ഷം-അവരുടെ പാപങ്ങൾക്കനുസരിച്ച ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നതും അതിനുശേഷം അവർക്കു സ്വർഗ്ഗപ്രവേശം നൽകപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. ഖുർആനിൽനിന്നും, നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമായി അറിയപ്പെട്ടതാണു ഇതെല്ലാം.

അബൂദർ റിൽ ഗിഫാരീ (﵁) യിൽ നിന്നു രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു പ്രസിദ്ധ ഹദീസിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയാണ്: ''لا إله الا الله (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല) എന്നു പറഞ്ഞ ഒരു അടിയാനും പിന്നീട് അതേ പ്രകാരത്തിൽ മരണപ്പെട്ടാൽ, അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുകില്ല.'' എന്ന് എന്നോടു നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ചോദിച്ചു; 'അവൻ വ്യഭിചരിച്ചാലും മോഷ്ടിച്ചാലുമോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: '(അതെ) അവൻ വ്യഭിചരിച്ചാലും മോഷ്ടിച്ചാലും.' ഞാൻ വീണ്ടും അതേ ചോദ്യം ചോദിച്ചു. തിരുമേനി അതേ ഉത്തരം ആവർത്തിച്ചു. നാലാമത്തെ പ്രാവശ്യം തിരുമേനി; 'അബൂദർ-റിനു അനിഷ്ടമായാലും ശരി, (അതങ്ങിനെത്തന്നെ.) ' എന്നുകൂടി പറഞ്ഞു. ബുഖാരി, മുസ്ലിം (ﹰ) തുടങ്ങിയ ഹദീസു പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയതാണ് ഈ ഹദീസ്. ഈ ആശയം കുറിക്കുന്ന വേറെയും പല ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ ഹദീസ് ഉദ്ധരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞ ആ വാക്കു- 'അബൂദർ-റിന്നു അനിഷ്ടമായാലും ശരി' എന്ന വാക്ക്-കൂടി അദ്ദേഹം പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു യഥാർത്ഥം ഇവിടെ ഉണർത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. لا إله الا الله എന്ന വാക്യം നാവു കൊണ്ടു പറയുകയോ അതിൻെറ അർത്ഥം അറിയുകയോ ചെയ്താൽ പിന്നെ എന്തു തെറ്റുകുറ്റവും ചെയ്യാമെന്നും, സ്വർഗ്ഗം സുനിശ്ചിതമാണെന്നും, ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നുമൊക്കെ-ഇതുപോലെയുളള ചില ഹദീസുകളുടെ പേരിൽ-അന്ധവിശ്വാസികളും വിഡ്ഢികളുമായ ചില ആളുകൾ ധരിക്കാറും വ്യാഖ്യാനിക്കാറുമുണ്ട്. അതിൽനിന്നു മുതലെടുത്തുകൊണ്ട് ഹദീസിൻെറ പ്രാമാണ്യതയെ നിഷേധിക്കുന്ന ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ അത്തരം ഹദീസുകളെ പുച്ഛരവും പരിഹാസ്യവുമായി ചിത്രീകരിക്കാറുമുണ്ട്. ഇതു രണ്ടും തനി കള്ളവും വാസ്തവ വിരുദ്ധവുമാണെന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്. 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു എന്നു പറയുകയും, പിന്നീട് അതേപ്രകാരത്തിൽ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ (قال لا إله الا الله ثم مات علي ذلك)' എന്നു നബി (ﷺ) പറഞ്ഞ ആ വാക്കിൽനിന്നുതന്നെ ഇപ്പറഞ്ഞതു വ്യക്തമാണ്. തൗഹീദിൽ വിശ്വസിച്ച് തൗഹീദിൽതന്നെ മരണപ്പെട്ടാൽ എന്നാണല്ലോ ഇതിൻെറ അർത്ഥം. ആ അടിയാൻ നരകത്തിൽ തീരെ പ്രവേശിക്കുകയില്ലെന്നോ, അവനു ശിക്ഷയൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നോ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും (دخل الجنة) എന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ.

ശിർക്കു ചെയ്യാത്ത പക്ഷം മറ്റുള്ള പാപങ്ങളുടെ ശിക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് രക്ഷ കിട്ടുമെന്നും, സ്വർഗ്ഗപ്രവേശം ലഭിക്കുമെന്നുമാണു ആ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഇതു വേറെ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. അതേ സമയത്തു പാപങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്തോറും-അവയിൽനിന്നു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങാത്ത പക്ഷം-അതു ഈമാനിനു (സത്യവിശ്വാസത്തിനു) നഷ്ടം വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും അവസാനം നിശ്ശേഷം അതു നശിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം കൂടി ഖുർആനിൽനിന്നും, ഹദീസിൽനിന്നും, അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُم ۚ بَلِ ٱللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَآءُ وَلَا يُظۡلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾

49 തങ്ങളുടെ (സ്വന്തം) ദേഹങ്ങളെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന[ആത്മപ്രശംസനടത്തുന്ന] വരെ നീ (നോക്കി) ക്കണ്ടില്ലേ?! പക്ഷേ, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുകയത്രെ ചെയ്യുന്നത്. അവരോട് ഒരു തരിമ്പിട (പോലും) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

ٱنظُرۡ كَيۡفَ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ ۖ وَكَفَىٰ بِهِۦٓ إِثۡمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾

50 നോക്കുക: എങ്ങിനെയാണവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നത്?! അതു (തന്നെ) മതി, സ്പഷ്ടമായ കുറ്റമായിട്ട്!

---

49 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെ, കൂട്ടരിലേക്ക്. يُزَكُّونَ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ, സ്വന്തങ്ങളെ (സ്വയം). بَلِ اللهُ എങ്കിലും (പക്ഷെ) അല്ലാഹു. يُزَكِّي പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَلَا يُظْلَمُونَ അവർ അക്രമിക്കപ്പെടുകയില്ല, അനീതി കാണിക്കപ്പെടുകയില്ല. فَتِيلًا തരിമ്പിട, ഒരു ആരളവും. **50** انظُرْ നോക്കുക. كَيْفَ എങ്ങിനെയാണ്. يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നു. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ, അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി. الْكَذِبَ വ്യാജം. وَكَفَىٰ بِهِ അതു (തന്നെ) മതി. إِثْمًا കുറ്റമായിട്ട്, കുറ്റം. مُّبِينًا സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

ഈത്തപ്പനക്കുരുവെ പൊതിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും, ഉണങ്ങിയ ഉള്ളിത്തൊലിപോലെയുള്ളതുമായ നേരിയ പാടക്ക് **قطمير** (ഖിത്ത്മീർ) എന്നും, അതിൻെറ മുതുകു ഭാഗത്ത് ഒരു കുത്തുപോലെ കാണാവുന്ന കുഴിക്കു **نقير** (നഖീർ) എന്നും, അതിൻെറ പള്ളഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ചാലിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന നേരിയ നാരുപോലെയുള്ള തിരിക്ക് **فتيل** (ഫതീൽ) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വളരെ തുച്ഛം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ-'തരിമ്പിട, കടുകളവ്' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ-ഈ മൂന്നു വാക്കുകളും അറബിയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. സൂ: ഫാത്വിർ 18ൽ ആദ്യത്തേതും ഈ സൂറത്ത് 53ലും മറ്റും രണ്ടാമത്തേതും, ഈ വചനത്തിലും മറ്റും മൂന്നാമത്തേതും ഖുർആനിലും അതേ അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മക്കളും, സ്നേഹപാത്രങ്ങളുമാണ്, ഞങ്ങളല്ലാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ഞങ്ങൾ പാപരഹിതരാണ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വേദക്കാരുടെ ആത്മപ്രശംസകളെക്കുറിച്ചാണു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പരിശുദ്ധരെന്നു സ്വയം പ്രശംസിച്ചതുകൊണ്ട് ആരും പരിശുദ്ധരാകുകയില്ല. അല്ലാഹു പരിശുദ്ധരാക്കിയവർ മാത്രമേ പരിശുദ്ധരാകൂ. അവനാകട്ടെ, ആരോടും അനീതിയോ പക്ഷഭേദമോ കാണിക്കുകയില്ല. ആരാണു പരിശുദ്ധരാക്കപ്പെടുവാൻ അർഹരെന്നും അല്ലാത്തവരെന്നും അവന്നറിയാം. അതനുസരിച്ചു അവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയാണു ചെയ്യുക എന്നു സാരം. ആത്മപ്രശംസ സ്വതവേതന്നെ ഒരു തെറ്റാണ്. അതോടുകൂടി, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ ഇല്ലാത്തതു കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കൂടിയാകുമ്പോൾ, അതു അങ്ങേഅറ്റം കടുത്ത

തും ധിക്കാരം നിറഞ്ഞതുമായിരിക്കുമല്ലോ അതാണ് وكفى به اثما مبينا (വ്യക്തമായ കുറ്റമായി അതുതന്നെ മതി!) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ نَصِيبًا مِّنَ ٱلْكِتَـٰبِ يُؤْمِنُونَ بِٱلْجِبْتِ وَٱلطَّـٰغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ هَـٰٓؤُلَآءِ أَهْدَىٰ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ سَبِيلًا ﴿٥١﴾

51 വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് ഒരംശം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ നീ (നോക്കി) കണ്ടില്ലേ?- അവർ 'ജിബ്ത്തി'ലും, 'ത്വാഗൂത്തി'ലും [ക്ഷുദ്രമായതിലും ദുർമ്മൂർത്തിയിലും] വിശ്വസിക്കുന്നു! അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു: "ഇക്കൂട്ടർ വിശ്വസിച്ചവരെക്കാൾ കൂടുതൽ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണ്" എന്ന്!

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ ۖ وَمَن يَلْعَنِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾

52 അക്കൂട്ടരത്രെ, അല്ലാഹു ശപിച്ചിട്ടുള്ളവർ. ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു ശപിക്കുന്നുവോ അവന് ഒരു സഹായകനെയും നീ കണ്ടെത്തുകയേ ഇല്ല.

വിഭാഗം-8

---

51 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരിലേക്ക്. أُوتُوا അവർക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. نَصِيبًا ഒരംശം, പങ്കു. مِّنَ الْكِتَابِ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. بِالْجِبْتِ ജിബ്ത്തിൽ (ക്ഷുദ്രമായതിൽ). وَالطَّاغُوتِ ത്വാഗൂത്തിലും (ദുർമ്മൂർത്തിയിലും). وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. لِلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരേക്കുറിച്ചു. هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ. أَهْدَى അധികം നേർമ്മാർഗ്ഗികളാണ്, നേരായുള്ളവരാണ്. مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചരേക്കാൾ. سَبِيلاً വഴി, മാർഗ്ഗത്താൽ. **52** أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ യാതൊരുവരത്രെ. لَعَنَهُمُ അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. اللهُ അല്ലാഹു. وَمَن ആരെ (യെങ്കിലും). يَلْعَنِ اللهُ അല്ലാഹു ശപിക്കുന്ന (തായാൽ). فَلَن تَجِدَ എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല. لَهُ അവനു. نَصِيرًا ഒരു സഹായകനെ (യും).

ഒരു നൻമയുമില്ലാത്ത മിഥ്യയായത്, ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തത്, ദുഷ്ടമായത്, ക്ഷുദ്രം എന്നൊക്കെ അർത്ഥം നൽകാവുന്ന പദമാണ് **جبت** (ജിബ്ത്ത്). സിഹ്ർ (ആഭിചാരം), ആഭിചാരി, പ്രശ്നം നോക്കൽ, പ്രശ്നക്കാരൻ, വിഗ്രഹം ആദിയായ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളായ പലതിനും 'ജിബ്ത്ത്' എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ശകുനം നോക്കലും, പ്രശ്നം വെക്കലും, പക്ഷി ലക്ഷണവും ജിബ്ത്തിൽ പെട്ടതാണ്' എന്ന് ഒരു ഹദീസിലും വന്നിരിക്കുന്നു. (അ.) **طاغوت** (ത്വാഗൂത്ത്) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബഖര 256ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അനുസരണക്കേടിൽ അതിരു കവിഞ്ഞ എല്ലാ ധിക്കാരികൾക്കും, പിശാചുക്കൾക്കും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യ വസ്തുക്കൾക്കും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നു അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഹയ്യുബ്നു അഖ്ത്വബ്, കഅ്ബുബ്നുൽ അശ്റഫ് മുതലായ യഹൂദീ തലവൻമാർ മുസ്ലിംകൾക്ക് എതിരിൽ ഖുറൈശികളെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് ഒരു വൻസഖ്യം, സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടി മക്കായിൽ വന്നു. സംസാരം നടക്കവെ, നിങ്ങളും മുഹമ്മദും വേദക്കാരാണ്, ഞങ്ങൾക്കു വേദമില്ല, ആ സ്ഥിതിക്കു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും? എന്ന് ഖുറൈശികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു ചോദ്യമുണ്ടായി. നിങ്ങളെയും മുഹമ്മദിനെയും സംബന്ധിച്ചു ഒരു വിവരണം നൽകണമെന്നു യഹൂദികളും ആവശ്യപ്പെട്ടു. കുടുംബബം പാലിക്കുക, ഹാജിമാർക്കു ആതിഥ്യം നൽകുക, കഅ്ബാ ശുശ്രൂഷണം ആദിയായ തങ്ങളുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ തങ്ങളെക്കുറിച്ചും, കുടുംബങ്ങൾ

ക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കുക, പൂർവ്വീകൻമാരുടെ ദൈവങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളേയും ആക്ഷേപിക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അപരാധങ്ങൾ നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ചും അവർ വിവരിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ, സത്യമായും, നിങ്ങളാണു മുഹമ്മദിനെയും അവൻെറ ആൾക്കാരെയുംകാൾ ഉത്തമൻമാരും സൻമാർഗ്ഗികളും എന്നു ആ യഹൂദികൾ മുശ്രിക്കുകൾക്കു സാക്ഷ്യം നൽകി. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണു ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പല രിവായത്തുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഖുറൈശികളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനായി അവർ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു സുജൂദ് ചെയ്കയുണ്ടായെന്നും ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണുന്നു. الله اعلم യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സ്വാർത്ഥങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്വാൻ മടിക്കാത്തവരാണവർ. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ കടുത്ത ശാപകോപങ്ങൾക്കു അവർ പാത്രമായതും. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ ٱلْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ ٱلنَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾

53 അതല്ല, അവർക്ക് രാജാധിപത്യത്തിൽ നിന്നും വല്ല പങ്കും ഉണ്ടോ?! എന്നാൽ [ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ] അപ്പോൾ, ഒരണുവോളം അവർ മനുഷ്യർക്ക് നൽകുകയില്ല.

أَمْ يَحْسُدُونَ ٱلنَّاسَ عَلَىٰ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۖ فَقَدْ ءَاتَيْنَآ ءَالَ إِبْرَٰهِيمَ ٱلْكِتَـٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَـٰهُم مُّلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

54 അതല്ല, അല്ലാഹു അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്നും മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൻെറ പേരിൽ അവർ അവരോട് അസൂയപ്പെടുകയാണോ?! എന്നാൽ, ഇബ്റാഹീമിൻെറ കുടുംബത്തിന് നാം വേദഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; അവർക്കു നാം വമ്പിച്ച രാജാധിപത്യവും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

فَمِنْهُم مَّنْ ءَامَنَ بِهِۦ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٥﴾

55 എന്നിട്ട്, അതിൽ വിശ്വസിച്ചവരും അവരിലുണ്ട്; അതിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞു പോയവരും അവരിലുണ്ട്. കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയായി 'ജഹന്നം' [നരകം] തന്നെ മതി!

---

53 أَمْ അതോ, അതല്ല, അഥവാ. لَهُمْ അവർക്കു (ണ്ടോ). نَصِيبٌ വല്ല അംശവും, പങ്ക്. مِّنَ الْمُلْكِ രാജത്വ (രാജാധിപത്യ)ത്തിൽ നിന്നു(ള്ള). فَإِذًا എന്നാലപ്പോൾ. لَّا يُؤْتُونَ അവർ നൽകുകയില്ല. النَّاسَ മനുഷ്യർക്ക്. نَقِيرًا ഒരു നഖീറും, കുത്തും (അണുവോളം, ഒട്ടും) ((49-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണം നോക്കുക)). 54 أَمْ يَحْسُدُونَ അതല്ല അവർ അസൂയപ്പെടുന്നുവോ. النَّاسَ മനുഷ്യരോട്. عَلَى مَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. آتَاهُمُ اللهُ അല്ലാഹു അവർക്കു നൽകിയ. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ (ദയവിൽ) നിന്നു. فَقَدْ آتَيْنَا എന്നാൽ നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. آلَ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൻെറ കുടുംബത്തിന്നു, കൂട്ടർക്കു. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. وَالْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനവും, തത്വജ്ഞാനവും. وَآتَيْنَاهُم അവർക്കു നാം നൽകുകയും ചെയ്തു. مُّلْكًا രാജത്വം, രാജാധികാരം. عَظِيمًا വമ്പിച്ച. **55** فَمِنْهُم എന്നിട്ട് അവരിലുണ്ട്, അവരിൽ നിന്നു (ചിലർ). مَّنْ آمَنَ വിശ്വസിച്ചവർ (ഉണ്ട്). بِهِ അതിൽ. وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട് (ചിലർ). مَّن صَدَّ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞവർ. عَنْهُ അതിനെ വിട്ടു. وَكَفَى മതി. بِجَهَنَّمَ ജഹന്നം (തന്നെ). سَعِيرًا കത്തിജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയായി.

യഹൂദികളുടെ ധനമോഹം, പിശുക്ക്, അസൂയ ആദിയായവയാണു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അവർക്ക് ഇപ്പോൾ-ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു-ഭൂമിയിൽ എവിടെയും ഒരാധിപത്യമോ പ്രതാപമോ ഇല്ല. അവരുടെ അക്രമം കാരണമായി അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രതാപങ്ങളെല്ലാം അവർ

കളഞ്ഞു കുളിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇനി വല്ലപ്പോഴും അവർക്കു ആധിപത്യം കൈവന്നാൽ തന്നെയും മറ്റൊരു കൂട്ടർക്കു അവർ തരിമ്പുപോലും ഉപകാരം ചെയ്തുകൊടുക്കയില്ല. അവർക്കല്ലാതെ, മറ്റുള്ളവർക്ക് വല്ല അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുന്നപക്ഷം അവർ കടുത്ത അസൂയക്കാരുമാകുന്നു. ഈ അസൂയകൊണ്ടാണ് അവർ നബി (ﷺ) യിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കാത്തതും, അവരുടെ പൂർവ്വപിതാവായ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ കുടുംബ പരമ്പരയിൽ പലർക്കും പ്രവാചകത്വവും, ദിവ്യ സന്ദേശവും, ഭരണാധിപത്യവുമൊക്കെ മുമ്പു സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ചിലർ വിശ്വസിക്കുകയും ചിലർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയുമാണ് ചെയ്തത്. എന്നിരിക്കെ, ഇനി ഇപ്പോഴുണ്ടോ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഈ റസൂലിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നു?! എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

യഹൂദികൾക്കു വല്ല ആധിപത്യവും ലഭിച്ചാൽ തന്നെയും അവർ മനുഷ്യർക്ക് ഒന്നു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ നാം ഇന്നു കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യ വൻകോയ്മകളുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിൻകീഴിൽ ഈ അടുത്ത കാലത്ത് ഒരു ഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രം ഫലസ്തീനിൽ നിലവിൽ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. സ്വാർത്ഥ താൽപര്യം, വർഗ്ഗീയ പക്ഷപാതം, മുസ്ലിംകളോടുള്ള ശത്രുത, എന്തുഅക്രമം നടത്തിയും സ്വന്തം ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള വ്യഗ്രത ആദിയായ വിഷയങ്ങളിൽ കുപ്രസിദ്ധിനേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് ആ രാഷ്ട്രം, എന്നാൽ, ഏതു ധിക്കാരികളെയും അവരുടെ പേക്കൂത്തിൽ വിഹരിക്കുവാൻ കുറച്ചുകാലം അല്ലാഹു വിട്ടുകൊടുത്തെന്നു വരും. അവസാനം അവരെ ഒതുക്കുവാൻ മതിയായ ശിക്ഷ അല്ലാഹു ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെ, കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന നരകം! ഏതു കെങ്കേമൻമാരെയും ഒതുക്കുവാൻ അതുമതി! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم بَدَّلْنَـٰهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٦﴾

56 നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ ‘ആയത്തു’ [ലക്ഷ്യം] കളിൽ അവിശ്വസിച്ചവർ, വഴിയെ നാം അവരെ അഗ്നിയിൽ കടത്തി എരിയിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ തൊലികൾ വെന്തുപോകുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്കു നാം അതല്ലാത്ത (വേറെ) തൊലികൾ പകരമാക്കുന്നതാണ് (അതെ) അവൻ ശിക്ഷ രുചിച്ചറിയുവാൻ വേണ്ടി. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

56 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ. سَوْفَ വഴിയെ, പിറകെ. نُصْلِيهِمْ നാമവരെ കടത്തി എരിയിക്കും. نَارًا അഗ്നിയിൽ. كُلَّمَا نَضِجَتْ വെന്തുപോകുമ്പോഴെല്ലാം (പാകമാകു-പഴുക്കുമ്പോഴൊക്കെ). جُلُودُهُم അവരുടെ തൊലികൾ. بَدَّلْنَاهُمْ അവർക്കു നാം പകരമാക്കും. جُلُودًا തൊലികളെ. غَيْرَهَا അവയല്ലാത്ത. لِيَذُوقُوا അവർ രുചിനോക്കുവാൻ. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. عَزِيزًا പ്രതാപശാലി. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിജ്ഞാനി.

യഹൂദികളെന്നല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത എല്ലാവരും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ശിക്ഷയത്രെ നരകം. ശിക്ഷ പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനും, വേദനയും യാതനയും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുവാനും, വേണ്ടി അവരുടെ തൊലികൾ അല്ലാഹു മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നരകാഗ്നിയുടെ ഉഗ്രത എത്ര മേൽ കഠിനമാണങ്കിലും അതുമൂലം അതിലെ ആളുകൾ

മരണപ്പെട്ടു പോകയില്ല. എന്നാൽ, വല്ലപ്പോഴും ഒരാശ്വാസം ലഭിച്ച് അൽപനേരമെങ്കിലും സ്വൈര ജീവിതം കൊള്ളുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുമോ? അതുമില്ല. (لا يموت فيها ولا يحيى)

നമ്മുടെ അഗ്നിയെക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങു ഉഷ്ണമേറിയതാണു നരകാഗ്നി. എന്നിട്ടു പോലും ശരീരം മുഴുവൻ വെന്തുരുകി നശിക്കാതെ, തൊലികൾ വെന്തുരുകിപ്പോകുകയോ? എന്തു കൊണ്ടു തൊലികൾ മാത്രം മാറ്റപ്പെടുന്നു? ഇതിനൊന്നും മറുപടി പറയുക നമുക്കു സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവിനറിയാം. നമ്മുടെ വിഭാവനകൾക്കും നമ്മുടെ അറിവിനും അതീതമാണു സ്വർഗ്ഗ നരകങ്ങളിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ. പരലോക കാര്യങ്ങളെല്ലാം അങ്ങിനെത്തന്നെ. ഇത്ര മാത്രമേ നമുക്കു പറയുവാൻ കഴിയൂ. അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതി അതായിരിക്കുമെങ്കിൽ, സത്യവിശ്വാസി കളായ സജ്ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി നേരെ മറിച്ചായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ لَّهُمْ فِيهَآ أَزْوَٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾

57 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവ ർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അടിഭാഗ ത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകുന്ന സ്വർഗ്ഗ ങ്ങളിൽ വഴിയെ അവരെ നാം പ്രവേശി പ്പിക്കുന്നതാണ്; അതിൽ (അവർ) എന്നെ ന്നും നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അതിൽ, പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ഇണകൾ അവർ ക്കുണ്ടായിരിക്കും. അവരെ നാം (നിത്യ) നിബിഡമായ തണലിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കു കയും ചെയ്യും.

---

57 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മ ങ്ങൾ. سَنُدْخِلُهُمْ വഴിയെ നാം അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കും. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ. تَجْرِي ഒഴുകുന്ന. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിയിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവികൾ, നദികൾ. خَالِدِينَ നിത്യവാസിക ളായിട്ടു. فِيهَا അവയിൽ. أَبَدًا എന്നെന്നും. لَّهُمْ فِيهَا അവിടത്തിൽ അവർക്കുണ്ട്. أَزْوَاجٌ ഇണകൾ. مُّطَهَّرَةٌ ശുദ്ധിയാക്കപ്പെട്ട, പരിശുദ്ധകളായ. وَنُدْخِلُهُمْ നാമവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ظِلًّا നിഴലിൽ, തണലിൽ. ظَلِيلًا തണലേകുന്ന (നിബിഡമായ-നിത്യം തിങ്ങിയ തണ ലുള്ള).

ആകൃതിയിലോ, പ്രകൃതിയിലോ, സ്വഭാവത്തിലോ ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ ന്യൂനതകളിൽ നിന്നും, എല്ലാതരം മ്ളേച്ഛതകളിൽ നിന്നും, മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധരായവർ എന്നാണു **ازواج مطهرة**(ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ഇണകൾ) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം. **ظل ظليل** എന്ന വാക്കിനു 'തണലായ തണൽ, തണലേകുന്ന തണൽ' എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥം പറയാം. നിത്യ നിബിഡവും, ഉഷ്ണത്തിൻെറയോ, തണുപ്പിൻെറയോ ശല്യമേൽകാത്തതുമായ സുഖകരമായ തണലായിരിക്കും എപ്പോഴും സ്വർഗ്ഗത്തിലുണ്ടാകുക എന്നു സാരം..... **لا يرون فيها شمسا ولا زمهريرا** (അതിൽ വെയിലോ കടും തണുപ്പോ അവർ കാണുകയില്ല. അതിലെ തണലുകൾ-അഥവാ മര ക്കൊമ്പുകൾ-അവർക്കു മീതെ താണുനിന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. (76: 13, 14) **اكلها دائم وظلها**(അതിലെ തീറ്റ നിത്യമായതാകുന്നു; അതിലെ തണലും. (13: 35) നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''സ്വർഗ്ഗത്തിലുണ്ട് ഒരു വൃക്ഷം! അതിൻെറ തണലിൽ ഒരു വാഹനക്കാരൻ നൂറുകൊല്ലം സഞ്ചരിച്ചാലും അവനതു മുറിച്ചുകടന്നുപോകയില്ല.'' (ബു;മു.)

۞ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تُؤَدُّوا۟ ٱلْأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ

58 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങളോട് കൽ പിക്കുന്നു; (വിശ്വസിച്ചേൽപിക്കപ്പെട്ട) 'അ മാനത്തു'കളെ അവയുടെ ആൾക്കാർക്ക്

أَهۡلِهَا وَإِذَا حَكَمۡتُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ أَن تَحۡكُمُواْ بِٱلۡعَدۡلِۚ إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعَۢا بَصِيرٗا ﴿٥٨﴾

നിങ്ങള്‍ കൊടുത്തു വീട്ടണമെന്ന്. മനുഷ്യര്‍ക്കിടയില്‍ നിങ്ങള്‍ വിധികല്പിക്കുന്നതായാല്‍, നിങ്ങള്‍ നീതിയനുസരിച്ച് വിധികല്പിക്കണമെന്നും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ഇതു മുഖേന നിങ്ങള്‍ക്ക് വളരെ നല്ല (ഒരു) സദുപദേശം നല്‍കുകയാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, (എല്ലാം) കേള്‍ക്കുന്നവനും, കാണുന്നവനുമാകുന്നു.

---

58 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയാമായും അല്ലാഹു. يَأْمُرُكُم നിങ്ങളോടു കല്‍പിക്കുന്നു. أَن تُؤَدُّوا നിങ്ങള്‍ കൊടുത്തുവീട്ടു (തീര്‍ക്കു-ഏല്‍പിച്ചു കൊടുക്കു) വാന്‍. الْأَمَانَاتِ അമാനത്തു (അനാമത്തു-വിശ്വസിച്ചേല്‍പിക്കപ്പെട്ടതു)കളെ. إِلَى أَهْلِهَا അവയുടെ ആള്‍ക്കാര്‍ക്ക്, അതിന്‍റെ അര്‍ഹരിലേക്ക്. وَإِذَا حَكَمْتُم നിങ്ങള്‍ വിധി (കല്‍പി)ച്ചാല്‍. بَيْنَ النَّاسِ മനുഷ്യര്‍ക്കിടയില്‍. أَن تَحْكُمُوا നിങ്ങള്‍ വിധിക്കുവാന്‍. بِالْعَدْلِ നീതിപൂര്‍വ്വം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. نِعِمَّا യാതൊന്നു വളരെ നല്ലതാണ്. يَعِظُكُم നിങ്ങള്‍ക്ക് സദുപദേശ നല്‍കുന്ന. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതിനെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. سَمِيعًا കേള്‍ക്കുന്നവന്‍. بَصِيرًا കാണുന്നവന്‍.

ഇസ്‌ലാമിക ജീവിതത്തില്‍ വളരെ പ്രാധാന്യം അര്‍ഹിക്കുന്ന രണ്ടു കല്‍പനകളാണ് ഈ വചനത്തിലുള്ളത് അതെ, അമാനത്തുകളെ അവയുടെ അവകാശികള്‍ക്കു കൊടുത്തു വീട്ടണമെന്നും, മനുഷ്യര്‍ക്കിടയില്‍ വല്ല കാര്യത്തിലും വിധി കല്‍പിക്കുന്ന പക്ഷം അതു നീതിയനുസരിച്ചായിരിക്കണമെന്നും. മനുഷ്യസമൂഹത്തില്‍ സമാധാനവും, സൗഹാര്‍ദ്ദവും, നീതിയും, മര്യാദയുമൊക്കെ നിലനില്‍ക്കേണമെങ്കില്‍ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. 'അമാനത്തു (امانة) എന്നാല്‍ 'വിശ്വസ്തത' എന്നു വാക്കര്‍ത്ഥം. ഒരാള്‍ മറ്റൊരാളെ വിശ്വാസപൂര്‍വ്വം ഏല്‍പിക്കുകയും, ആ ആള്‍ ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാ കാര്യങ്ങള്‍ക്കും, വസ്തുക്കള്‍ക്കും 'അമാനത്ത്' എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതേ അര്‍ത്ഥത്തില്‍ തന്നെ 'അമാനത്തു' എന്നും 'അനാമത്തു' എന്നും മലയാളത്തിലും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. അമാനത്തുകളെ മൂന്നായി വിഭജിക്കാം. (1) മനുഷ്യനും അവന്‍റെ റബ്ബിനും ഇടക്കുള്ള അമാനത്ത്. പ്രവാചകന്‍മാര്‍ മുഖേനയും വേദഗ്രന്ഥങ്ങള്‍ മുഖേനയും അല്ലാഹുവിനോടു മനുഷ്യന്‍ പാലിക്കേണ്ടതായി അറിയപ്പെടുന്ന കടമകളെല്ലാം ഇതില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു. (2) മനുഷ്യര്‍ തമ്മതമ്മിലുള്ള അമാനത്ത്. ഒരാള്‍ ഒരാളെ വിശ്വാസപൂര്‍വ്വം ഏല്‍പിച്ച സ്വത്തുക്കളും, രഹസ്യങ്ങളും, ഇടപാടുകളില്‍ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മര്യാദകളുമെല്ലാം ഇതില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു (3) സ്വന്തം ദേഹങ്ങളോടു പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന അമാനത്ത്. സ്വന്തം ഗുണത്തിനും നന്‍മക്കും അനുപേക്ഷണീയമായ കാര്യങ്ങളാണ് ഈ ഇനത്തിലുള്ളത്. ഇവയില്‍ രണ്ടാമത്തെ-മനുഷ്യര്‍ തമ്മതമ്മിലുള്ള-ഇനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു സാധാരണ ഗതിയില്‍ അമാനത്തു എന്നു നാം പറഞ്ഞുവരുന്നത്.

വസ്തുക്കളാണെങ്കില്‍, തിരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന സമയത്ത് അമാന്തം വരുത്താതെയും കൃത്രിമത്വം നടത്താതെയും തിരിച്ചുകൊടുക്കുക; കാര്യങ്ങളാണെങ്കില്‍, നിശ്ചയപ്രകാരം വീഴ്ച വരുത്താതെ നിര്‍വ്വഹിക്കുക: രഹസ്യങ്ങളാണെങ്കില്‍, പുറത്തറിയിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുക; ഇടപാടുകളാണെങ്കില്‍, അതില്‍ ചതിയും വഞ്ചനയും നടത്താതിരിക്കുക എന്നൊക്കെയാണു 'അമാനത്തുകളെ അവയുടെ ആള്‍ക്കാര്‍ക്കു കൊടുത്തു വീട്ടണ'മെന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ താല്‍പര്യം. ലൗകികമോ, മതപരമോ ആയ ഏതു വിഷയത്തിലും ജനങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ തീരുമാനമെടുക്കുകയോ, വിധി പറയുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, സ്വാര്‍ത്ഥവും പക്ഷഭേദവും കൂടാതെ ന്യായവും സത്യവും അനുസരിച്ചു വിധി നടത്തുക എന്നാണ് 'മനുഷ്യര്‍ക്കിടയില്‍ നീതി അനുസരിച്ചു വിധി കല്‍പിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ സാരം. രണ്ടു കൂട്ടര്‍ക്കിടയിലുള്ള തീരുമാനമാകുമ്പോള്‍, ഇരു കൂട്ടരുടെ

യും വാദവും, വാദമുഖങ്ങളും, തെളിവുകളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും, അനന്തരം എടുക്കേണ്ടു ന്ന തീരുമാനത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്തെങ്കിലെ ഇതു സാധ്യമാകൂ. അതിനു തക്ക അറിവും പ്രാപ്തിയും ഉള്ളവർക്കേ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും പാടുള്ളൂ.

ഈ രണ്ടു കൽപനകളും തന്നെ, ഭരണകർത്താക്കൾ, ന്യായാധിപൻമാർ, നേതാക്കൾ, പണ്ഡിതൻമാർ എന്നിവരെയൊക്കെയാണു കൂടുതൽ ശക്തമായി ബാധിക്കുന്നതെങ്കിലും, മറ്റുള്ളവരും അതിൽനിന്നു ഒഴിവല്ല. ഓരോരുത്തരുടെയും സ്ഥിതിക്കും നിലവാരത്തിനും അനുസ രിച്ചു അമാനത്തു പാലിക്കുകയും, വിധി കൽപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടി വരുന്ന ഘട്ടങ്ങൾ എല്ലാവർ ക്കും ഉണ്ടായേക്കുന്നതാണ്. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, വീട്ടുകാര്യങ്ങളിലെങ്കിലും അത്യാവശ്യമായിവരും. ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. അമാനത്തുകൾ അവയുടെ അവകാശികൾക്കു കൊടുത്തു തീർക്കണമെന്നു പൊതുവിൽ പറഞ്ഞതല്ലാതെ ഇന്നതരത്തിലുള്ള അവകാശികൾക്ക് എന്ന് അല്ലാഹു നിജപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, മനുഷ്യർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കു മ്പോൾ വിധിയിൽ നീതി പാലിക്കണമെന്നല്ലാതെ, ഇന്നതരത്തിൽ പെട്ടവരോടു നീതി പാലിക്കണ മെന്നും നിർണ്ണയിച്ചിട്ടില്ല. അമാനത്തിൻെറ അവകാശികളും വിധി കൽപിക്കപ്പെടുന്ന മനുഷ്യരും നല്ലവരെന്നോ, അല്ലാത്തവരെന്നോ, മുസ്ലിംകളെന്നോ, അല്ലാത്തവരെന്നോ നോക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാണിതു കാണിക്കുന്നത്. വഞ്ചനയും, അനീതിയും, ആരോടും പാടില്ലെന്നുള്ളതു ഇസ്ലാമി ലെ ഒരു മൗലിക സിദ്ധാന്തമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനവേളയിൽ പല മഹാൻമാരും ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതും എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കണ്ടു കേട്ടും വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവാണ് ഈ കൽപനകൾ നിങ്ങളോടു കൽപിക്കുന്നതെന്നും, നിങ്ങൾക്കു വളരെ പ്രയോജനകരവും ഉത്തമവുമായ ഒരു സദുപദേശമാ ണിതെന്നും ഈ കൽപനയോടൊപ്പം അല്ലാഹു നമ്മെ ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതു നാം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. والله الموفق ولا معين

നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ‘നിന്നെ വിശ്വസിച്ചവനു നീ അമാനത്തു നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുക. നിന്നെ ചതിച്ചവനെ നീ ചതിക്കരുത്’ (ദാ; തി; ഹ; ബ.) കപടവിശ്വാസിയുടെ പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന സുപ്രസിദ്ധ ഹദീസിൽ, ‘വിശ്വസിച്ചാൽ ചതിക്കുക’ എന്നാണു നബി (ﷺ) ഒരു ലക്ഷണമായി എണ്ണിയിരിക്കുന്നത് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു : ’ഒരു ജനതയിൽ വഞ്ചന പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഭീതി ഏർപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയില്ല. വ്യഭിചാരം ഒരു ജനതയിൽ പ്രചരിച്ചാൽ അവരിൽ മരണം വർദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഒരു ജനത അളത്തവും തൂക്കവും കുറച്ചാൽ അവർക്ക് ആഹാരത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി തടയപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ ഒരു ജനത വിധി നടത്തുന്നതായാൽ അവരിൽ രക്തം (ചിന്തൽ) പ്രചാരപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. ഒരു ജനത കരാറു ലംഘിക്കുന്നതായാൽ അവർക്കെതിരിൽ ശത്രുവിനു സ്വാധീനം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല’. (മാലിക്ക്).

അമാനത്തുകൾ നിറവേറ്റാത്ത വഞ്ചനയും ചതിയും നടത്തുന്നതിനെയും, വിധികളിലും തീരുമാനങ്ങളിലും നീതി പാലിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചു അധികമൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വളരെയധികം പരാമർശിക്കപ്പെടാറുള്ള കാര്യങ്ങളാണവ. പരക്കെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളുമാണ് അതുരണ്ടും. പക്ഷേ, നിർഭാഗ്യവും ഖേദകരവുമെന്ന് പറയട്ടെ, ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലും മറ്റാരേക്കാളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വരായ മുസ്ലിംകളടക്കം ഇന്നു ലോകജനത മൊത്തത്തിൽ തന്നെ ആ രണ്ടു വിഷയത്തിലും വളരെ കുത്തഴിഞ്ഞ ഒരവസ്ഥയിലാണുള്ളത്. പ്രസംഗവേദികളിലും, ലിഖിത രേഖകളിലുമല്ലാതെ-പ്രവർത്തനരംഗത്തു-രണ്ടിനും വലിയ സ്ഥാനമില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. എവിടെ നോക്കിയാലും അനീതിയും, വഞ്ചനയും, പക്ഷഭേദ മനസ്ഥിതിയും, സ്വാർത്ഥവും തന്നെ. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു മുകളിൽ കണ്ട ഉദ്ധരണിയിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ഓരോ

നീചവൃത്തിയും അതതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഇന്ന് ലോകം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും മനുഷ്യലോകം പിന്നെപ്പിന്നെ കൂടുതൽ നാശത്തിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണു എവിടെയും കാണുന്നത്. **معاذ الله**

ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാനി (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ൽ നിന്നു ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (رحمهما الله) നിവേദനം ചെയ്ത അൽപം ദീർഘമായ ഒരു ഹദീസിൽ, നബി (ﷺ) യിൽ നിന്നു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ജന ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നു അമാനത്തു (വിശ്വസ്ഥത) നശിച്ചു പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു കാണാം. അതിൽ അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്; 'മനുഷ്യർ അന്യോന്യം ക്രയവിക്രയം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അമാനത്തു നിറവേററുന്ന ഒരാളും ഇല്ലാതായിത്തീർന്നേക്കും. അവസാനം, ഇന്ന കുടുംബത്തിൽ ഒരു വിശ്വസ്തനായ ആളുണ്ടത്രെ എന്നും (ആശ്ചര്യപൂർവ്വം) പറയപ്പെടുമാറാകും.' (ബു; മു.) ഇന്നു നമ്മുടെ നില ഏതാണ്ട് ഈ ഘട്ടത്തിലേക്കെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു! ആ ഹദീസിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടീട്ടുള്ളപോലെ, വലിയ വലിയ ബുദ്ധിമാൻമാരും, സമർത്ഥൻമാരും, വമ്പൻമാരുമൊക്കെ പലരും ജനമദ്ധ്യെ ഉണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷേ, വിശ്വാസവും വിശ്വസ്തതയും ഉള്ളവരെ കാണുവാനാണ് പ്രയാസം അല്ലാഹു മനുഷ്യസമുദായത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى ٱلْأَمْرِ مِنكُمْ ۖ فَإِن تَنَٰزَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

59 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ; റസൂലിനെയും, നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അധികാരസ്ഥൻമാരെയും അനുസരിക്കുവിൻ. എന്നാൽ, വല്ല കാര്യത്തിലും നിങ്ങൾ പരസ്പരം (ഭിന്നിച്ച്) പിണക്കമുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം, അതിനെ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലേക്കും, റസൂലിലേക്കും മടക്കിക്കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ. അത് ഏറ്റവും ഉത്തമവും, കൂടുതൽ നല്ല പര്യവസാനമുള്ളതുമാകുന്നു.

---

59 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. أَطِيعُوا അനുസരിക്കുവിൻ. الله അല്ലാഹുവിനെ. وَأَطِيعُوا അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. الرَّسُولَ റസൂലിനെ. وَأُولِي الْأَمْرِ കാര്യക്കാരെ (അധികാരസ്ഥൻമാരെ) യും. مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള. فَإِن تَنَازَعْتُمْ എന്നാൽ (ഇനി) നിങ്ങൾ പിണങ്ങിയെങ്കിൽ, ഭിന്നിച്ചാൽ. فِي شَيْءٍ വല്ല കാര്യത്തിലും. فَرُدُّوهُ എന്നാലത് മടക്കിക്കൊള്ളുവിൻ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക്. وَالرَّسُولِ റസൂലിലേക്കും. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കിൽ. تُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. ذَلِكَ خَيْرٌ അതു ഉത്തമമാണ്. وَأَحْسَنُ കൂടുതൽ നല്ലതുമാണ്. تَأْوِيلاً പര്യവസാനം, പുലർച്ചയിൽ.

ഇസ്ലാം ശരീഅത്തിൻെറ അടിത്തറയാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കം. അതിലെ നിയമങ്ങളും തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളുമെല്ലാം ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ സ്വീകാര്യമാകുകയു ള്ളൂ. വ്യക്തിപരവും, സാമൂഹ്യവും, സാമ്പത്തികവും, രാഷ്ട്രീയവും, സാംസ്കാരികവുമായ എല്ലാ ജീവിതവശങ്ങളും ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ നാലു മൗലികതത്വങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കേണ്ടതാകുന്നു. ജീവിതത്തിൻെറ ഏതെങ്കിലും ഒരു വശം അവയുടെ പരിധിയിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുന്നപക്ഷം, ആ വശം അനിസ്ലാമികമായി മാറുന്നതാണ്. സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചു കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

(1) اطيعوا الله (അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ) അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കൽ നിവൃത്തിയാകുന്നതു അവൻെറ ഖുർആനെ അനുസരിക്കുന്നതു വഴിയാണ്. (2) واطيعوا الرسول (റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ). സാക്ഷാൽ നിയമനിർമ്മാണാധികാരം അല്ലാഹുവിനു തന്നെ. സംശയമില്ല. എന്നാൽ, ഖുർആൻ അടക്കമുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ സകല സന്ദേശങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതും, അവർക്കു വിശദീകരണവും വ്യാഖ്യാനവും നൽകുന്നതും, അവയുടെ പ്രയോഗിക രൂപം കാണിച്ചു തരുന്നതുമെല്ലാം റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയാണല്ലോ. ഇവയിൽ ഖുർആൻ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം ചേർന്നതാണു തിരുമേനിയുടെ 'സുന്നത്ത്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്.

റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതകാലത്തിനുശേഷം, അവിടുത്തെ അനുസരിക്കൽ നിവൃത്തിയാകുന്നത് അവിടുത്തെ സുന്നത്തിനെ അനുസരിക്കൽ മുഖേന മാത്രമാകുന്നു. തിരുമേനിയുടെ ജീവിതകാലത്തു മാത്രമേ തിരുമേനിയെ അനുസരിക്കേണ്ടതുള്ളുവെന്നു ഖുർആനിലോ സുന്നത്തിലോ ഒരിടത്തും ഒരു സൂചനപോലും ഇല്ല. മുസ്‌ലിംകളിൽ ആരും അങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. മുസ്‌ലിം നാമം ധരിച്ചുകൊണ്ടു വല്ലവരും അങ്ങിനെ വാദിക്കുന്ന പക്ഷം- ചിലർ വാദിക്കാതെയുമില്ല-അതു ഇസ്‌ലാമിനോ മുസ്‌ലിംകൾക്കോ ബാധകവുമല്ല. (*) ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ റസൂലിനെ അനുസരിക്കുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കൽ തന്നെയാണ്. അതിൽനിന്നും അന്യമായ മറ്റൊന്നല്ല. അതാണ് താഴെ (80-ാം വചനത്തിൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നത്: من يطع الرسول فقد اطاع الله (റസൂലിനെ ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞു.) കാരണം അല്ലാഹു തന്നെ മറ്റൊരിടത്തു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്: وما ينطق عن الهوى – النجم : ٣ (അദ്ദേഹം സ്വേച്ഛയനുസരിച്ചു സംസാരിക്കുകയില്ല.) ഇസ്‌ലാമിൻെറ മൂലപ്രമാണങ്ങൾ ഖുർആനും സുന്നത്തുമാണ് എന്നുള്ളതു മുസ്‌ലിംകളുടെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായമായിരിക്കുവാൻ കാരണം ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു മനസ്സിലായല്ലോ.

(3) واولي الامر منكم (നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അധികാരസ്ഥൻമാരെയും അനുസരിക്കണം.) 'നിങ്ങളിൽ നിന്നു) (منكم) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന് എന്നാണെന്നു വ്യക്തം. എന്നാൽ, 'അധികാരസ്ഥൻമാർ '(اولو الامر) ആരാണ്? ഇതിൻെറ നിർവ്വചനത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാരുടെ വാക്കുകൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി കാണാം. ഭരണാധിപൻമാർ, ഉദ്യോഗസ്ഥമേധാവികൾ, വിധികർത്താക്കൾ, സമുദായ നേതാക്കൾ, പണ്ഡിതൻമാർ, മതവിജ്ഞാനികൾ എന്നൊക്കെയാണ് അവയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. അൽപം ഉള്ളോട്ടു കടന്ന് ആലോചിച്ചാൽ-ചില മഹാൻമാർ (†) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതുപോലെ-ഇവരെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വാക്കാണതെന്നു കാണാവുന്നതാണ് അതായതു തുറകളിൽ ആധികാരികമായി തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അർഹതയും കെൽപും ഉള്ളവർ എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറയാം. ഉദാഹരണമായി: ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഭരണമേധാവികളും, പൊതുകാര്യങ്ങളിൽ സമുദായ നേതാക്കളും യുദ്ധകാര്യങ്ങളിൽ സൈന്യാധിപൻമാരും, വ്യവഹാര വഴക്കുകളിൽ വിധികർത്താക്കളും, മതവിധികളിൽ മതപണ്ഡിതൻമാരും, സംഘടനാ വിഷയങ്ങളിൽ സംഘത്തലവൻമാരും അധികാരസ്ഥൻമാരായിരിക്കും. ഭരണകർത്താക്കളും, അവരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരും ഏതായാലും ഉൾപെടുമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല.

---

[*] ഇസ്‌ലാമിക നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ സുന്നത്തിനുള്ള സ്ഥാനവും, ഖുർആനും അതും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും വസ്തുനിഷ്ഠവും വൈജ്ഞാനികവുമായ രീതിയിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നിസ്തുല ഗ്രന്ഥമാണ് السنة ومكانتها فى الشريع الاسلامى المرحوم الدكتور مصطفى السباعى താൽപര്യമുള്ളവർ ആ ഗ്രന്ഥം നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. മലയാളത്തിലും മററു ചില ഭാഷകളിലും അതു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്.

[†] كما فى فتح البارى

ഒരു യഥാർത്ഥം കൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിക വ്യവസ്ഥപ്രകാരം പണ്ഡിതൻമാർ ഒന്നു വേറെയും അധികാരസ്ഥൻമാർ ഒന്നു വേറെയും എന്നില്ല. അതത് അധികാരത്തിനനുസരിച്ച മതപാണ്ഡിത്യവും അറിവും ഉള്ളവർക്കേ അതതിന് അർഹതയുള്ളു. ഭരണകർത്താക്കൾ മത പണ്ഡിതൻമാരും കൂടിയായിരിക്കണം. ഒരു കൂട്ടരുടെ അധികാരപരിധിയിൽപെട്ടവർ, അവരെ അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം, സമുദായത്തിൻെറ മതപരവും ലൗകീകവുമായ തുറകളിൽ പിന്നെ സമാധാനഭദ്രത ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറയും, റസൂലിൻെറയും അനുസരണത്തി നുപുറമെ അധികാരസ്ഥൻമാരെയും അനുസരിക്കേണമെന്നു കൽപിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. സത്യവിശ്വാസികളായ അധികാരസ്ഥൻമാരെക്കുറിച്ചാണല്ലോ സംസാരം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ഖുർആന്നും, നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിനും എതിരായി കൽപി ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, കൽപിച്ചാൽ ആ കൽപന സാധുവായിരിക്കയില്ലെന്നും, അപ്പോൾ അവരെ അനുസരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും വരുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. ان شاء الله

(4) فان تنازعتم في شيئ فروده الي الله والرسول (ഇനി, നിങ്ങൾ വല്ല കാര്യത്തിലും പരസ്പരം പിണക്കമാകുന്നപക്ഷം, അതു അല്ലാഹുവിലേക്കും, റസൂലിലേക്കും മടക്കുവിൻ.) മതപരമോ, മതത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതോ ആയ കാര്യങ്ങളിൽ അധികാരസ്ഥൻമാരും മറ്റുള്ളവരും തമ്മിലോ, ജനങ്ങൾ തമ്മതമ്മിലോ ഉണ്ടാകുന്ന ഭിന്നിപ്പുകളും, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു. അഥവാ തനി ലൗകികമായ കാര്യങ്ങൾ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നില്ല. കാരണം, ഭിന്നിപ്പുള്ള വിഷയം അല്ലാഹുവിലേക്കും റസൂലിലേക്കും മടക്കുവാനാണല്ലോ അല്ലാഹു കൽപിച്ചി രിക്കുന്നത്. എന്നുവെച്ചാൽ, ഭിന്നിപ്പുണ്ടാകുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ഖുർആനും സുന്നത്തും കൽപിച്ചിരിക്കുന്ന വിധിയെന്തോ അതു സ്വീകരിക്കണമെന്നർത്ഥം. ഒരു വീടു പണിയുന്നതിൻെറ രൂപം എങ്ങിനെ ആയിരിക്കണം, വയലിൽ വിളയിടുന്നത് എങ്ങിനെയായിരിക്കണം എന്നൊന്നും ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും വിവരിക്കപ്പെടാറില്ലല്ലോ. ഇത്തരം ലൗകീക കാര്യങ്ങളിൽ ഇതിൽ നിന്നു ഒഴിവാണെന്നു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസു കളിൽനിന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമാണ്.

അനുസരിക്കുവാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും പുറമെ അധികാരസ്ഥൻ മാരെയും കൂട്ടിപ്പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, ഭിന്നിപ്പുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിലേക്കും റസൂലിലേക്കും മാത്രമേ മടക്കുവാൻ പറഞ്ഞുള്ളുവെന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മത കാര്യങ്ങളിൽ നിയമം കൈകാര്യം ചെയ്‌വാൻ അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും മാത്രമെ അർഹതയുള്ളു, മറ്റാർക്കും അതിൽ പങ്കില്ല, അല്ലാഹുവും റസൂലും കൽപ്പിക്കുന്നതിനു വഴങ്ങുവാനേ അധികാരസ്ഥൻ മാർക്കും പാടുള്ളു എന്നൊക്കെയാണ് അതിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും, റസൂലി നെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞപ്പോൾ اطيعوا (അനുസരിക്കുവിൻ) എന്ന ക്രിയ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞതും, അധികാരസ്ഥൻമാരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ അതാ വർത്തിക്കാതെ واولي الامر (അധികാര സ്ഥൻമാരെയും) എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞതും ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു.

സത്യസന്ധമായും, നിഷ്കളങ്കമായും, സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും പരിശോധിച്ചാൽ ഖുർആനിൽ നിന്നും സുന്നത്തിൽ നിന്നുമായി-വ്യക്തമായോ സൂചനയായോ, വാച്യമായോ വ്യം ഗ്യമായോ-വിധി കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത പ്രശ്നങ്ങൾ വളരെ ദുർല്ലഭമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയു ള്ളു. പരിശോധകൻെറ ഭാഗ്യവും യോഗ്യതയും സത്യാന്വേഷണവും അനുസരിച്ച് ഏറ്റക്കുറവുണ്ടു താനും. പരിതസ്ഥിതികൾക്കും ചിന്താഗതികൾക്കും അനുസരിച്ചു മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വല്ല പ്രശ്നങ്ങളുടെയും വിശദാംശങ്ങളായിരിക്കും മിക്കവാറും ആ രണ്ടിൽനിന്നും വേഗത്തിൽ പരിഹാരം ലഭിക്കാതെ ബാക്കിയാകുന്നത്. അവിടെയാണ്, ആ രണ്ടിൻെറയും അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള അഭിപ്രായം ആരായുവാനും, നിരീക്ഷണം നടത്തുവാനും الاجتهاد والاستنباط അർഹരായ പണ്ഡിതൻമാർക്കും അവകാശം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

എന്തുതന്നെ ആയാലും ഖുർആൻെറയും സുന്നത്തിൻെറയും വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് എതിരായ ഒരു അഭിപ്രായത്തിന് ഇസ്‌ലാമിൽ അംഗീകാരമില്ല. അഭിപ്രായക്കാരുടെ ആധിക്യത്തിനു പരിഗണനയുമില്ല. വ്യക്തമല്ലാത്ത നിർദ്ദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഭിപ്രായവ്യത്യാസം സ്വാഭാവികമാകുന്നു. അഥവാ അവിടെയാണ് അഭിപ്രായത്തിനുള്ള സ്ഥാനവും ഈ വചനത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ചില സൂചനകൾ മാത്രമാണ് ഇതെല്ലാം. വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് ഹദീസു വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളെയും, ഉസ്വൂലിൻെറ (കർമ്മശാസ്ത്ര നിദാനങ്ങളുടെ) ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അവലംബിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഭിന്നിപ്പുണ്ടാകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിലേക്കും റസൂലിലേക്കും മടക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിനോടു ചേർത്തുകൊണ്ട്.......**ان كنتم تؤمنون** (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കയില്ല. ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന് അർത്ഥവുമില്ല, ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കഠിന ശിക്ഷക്കു നിങ്ങൾ വിധേയരാവുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ താക്കീതുകൊണ്ടും മതിയാക്കാതെ ഈ കൽപനയുടെ ക്രിയാത്മകമായ നൻമകൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: **ذلك خير واحسن تأويلا** (അത് ഏറ്റം ഉത്തമവും കൂടുതൽ നല്ല പര്യവസാനമുള്ളതുമാകുന്നു.) ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അതു നിങ്ങൾക്കു ശുഭകരമായ പര്യവസാനം നൽകും, അല്ലാഹുവിൻെറ കൃപാകടാക്ഷങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ പാത്രമാകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് സാരം. മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിനു ഖുർആനും സുന്നത്തും അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ അല്ലാഹു പ്രചോദനവും തൗഫീഖും നൽകട്ടെ: ആമീൻ.

ഈ വചനത്തിൻെറ ആശയത്തിലേക്കും, അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങളിലേക്കും വെളിച്ചം നൽകുന്നതും, അവയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നതുമായ വളരെ ആയത്തുകളും ഹദീസുകളും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിൽ ചിലത് ഇവിടെ ഓർക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും :-

1.നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു; 'എന്നെ ആർ അനുസരിച്ചുവോ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു. എന്നോടു ആർ അനുസരണക്കേടു ചെയ്തുവോ അവൻ അല്ലാഹുവിനോടും അനുസരണക്കേട് ചെയ്തു. അമീറിനെ (അധികാരസ്ഥനെ) ആർ അനുസരിക്കുന്നവോ അവൻ എന്നെ അനുസരിച്ചു. അമീറിനോട് ആർ അനുസരണക്കേടു ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ എന്നോട് അനുസരണക്കേടു ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, ഇമാം (ഭരണ നേതാവ്) ഒരു പരിചതന്നെയാണ്. അവൻെറ പിന്നിൽനിന്നു സമരം നടത്തപ്പെടുകയും, അവൻ മുഖേന (ശത്രുക്കളിൽനിന്നു) കാത്തു സൂക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും, നീതി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവനു അതിൻെറ പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കും. അവൻ മറ്റു വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ അതിൻെറ ബാധ്യത അവൻെറ മേലായിരിക്കും.' (ബു; മു.) 2.. റസൂൽ (ﷺ) പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ ഒരു സൈന്യത്തിൻെറ ആക്രമണത്തെപ്പറ്റി താക്കീതു നൽകുന്നവനെപ്പോലെ, കണ്ണു ചുവക്കുകയും, ശബ്ദം ഉയരുകയും, ദേഷ്യം കഠിനമാകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു അവിടുന്ന് ഇങ്ങിനെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നതായി ജാബിർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: '.......എന്നാൽ പിന്നെ, വർത്തമാനത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ഉത്തമമായത് അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബാകുന്നു. ചര്യയിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും ഉത്തമമായത് മുഹമ്മദിൻെറ ചര്യയുമാകുന്നു. കാര്യങ്ങളിൽവെച്ചു മോശമായത് അവയിൽ പുതുതായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയാണ് എല്ലാ പുത്തനാചാരവും (അനാചാരവും) ദുർമാർഗ്ഗവുമാകുന്നു.' (മു.)

(3) നബി(ﷺ)പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണം- മുന്തിരിപ്പഴംപോലെ (കറുത്ത ചെറിയ) തലയുള്ളവനായ ഒരു നീഗ്രോ അടിമയെ നിങ്ങളുടെമേൽ

ഉദ്യോഗസ്ഥനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടാലും ശരി' (ബു; മു.) 4. ഉബാദത്തുബ്നു-സ്വാമിത്ത് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: 'പ്രയാസത്തിലും എളുപ്പത്തിലും, സന്തോഷത്തിലും, വെറുപ്പിലും (എല്ലാംതന്നെ) കേൾക്കുകയും, അനുസരിക്കുകയും ചെയ്‌വാനും, അധികാരസ്ഥന്മാരോട് അധികാരത്തിൽ പിണങ്ങാതിരിക്കുവാനും, എവിടെതന്നെ ആയിരുന്നാലും ഒരു ആക്ഷേപക്കാരന്റെ ആക്ഷേപ വും ഭയപ്പെടാതെ യഥാർത്ഥം പറയുവാനും ഞങ്ങൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോടു ബൈഅത്ത് (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' ഈ ഹദീസിന്റെ ഒരു രിവായത്തിലെ വാചകത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും കാണാം:' നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നു ശരിയായ തെളിവുള്ള വ്യക്തമാ യ വല്ല 'കുഫ്റും' കാണുന്നതായാൽ ഒഴികെ (മറ്റെല്ലായ്പോഴും) അധികാരസ്ഥൻമാരോടു അധികാരത്തിൽ പിണങ്ങരുത്.' (ബു;മു.) 5. ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: 'കേൾക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിക്കു ഞങ്ങൾ ബൈഅത്തു നല്കുമ്പോൾ 'നിങ്ങൾ ക്കു സാധ്യമാകുന്ന കാര്യത്തിൽ' എന്നു തിരുമേനി ഞങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു.' (ബു; മു.) (6). ഇബ്നുമസ്ഊദു (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ഞങ്ങളോടു റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ശേഷം, പല സ്വാർത്ഥങ്ങളും, നിങ്ങൾക്കു പരിചിതമല്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങളും നിങ്ങൾ കണ്ടേക്കും.' അപ്പോൾ സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'എന്നാൽ ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണ് അവിടുന്നു കല്പിക്കുന്നത്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അവരുടെ അവകാശം നിങ്ങൾ വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ അവകാശം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ' . (ബു; മു.)

(7) അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു സമുറഃ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: എന്നോടു റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'നീ അധികാരസ്ഥാനത്തിന് ആവശ്യപ്പെടരുത്. കാരണം, അതു ചോദിച്ചു വാങ്ങിയിട്ട് കിട്ടിയാൽ അതു നിന്നിൽ തന്നെ ഭരമേൽപിക്കപ്പെടും. (അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം അതിലുണ്ടായിരിക്കയില്ല.) ചോദിക്കാതെ അതു നിനക്കു കിട്ടിയാൽ അതിൽ നിനക്കു സഹായം ലഭിക്കും'. (ബു; മു.) 8. റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അവസാന കാലത്തു ചെപ്പിടി വിദ്യക്കാരായ ചില വ്യാജവാദികൾ വരുന്നതാണ്. നിങ്ങളോ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളോ കേട്ടിട്ടില്ലാ ത്ത ചില വർത്തമാനങ്ങൾ അവർ നിങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുതരും. നിങ്ങൾ അവരെ സൂക്ഷിക്കണം. അവർ നിങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ.' (മു.) 9. ഇർബാളു **عرباض** ബ്നുസാരിയ: (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ഒരു ദിവസം റസൂൽ (ﷺ) ഞങ്ങളോടു വളരെ സാരവത്തായ ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി. അതുമൂലം കണ്ണുകൾ ഒഴുകുകയും, ഹൃദയങ്ങൾ നടുങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഓരാൾ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, ഇതു (യാത്ര പറഞ്ഞു) വിടവാങ്ങിപ്പോകുന്ന ഒരാളുടെ ഉപദേശം പോലെയുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവിടുന്നു ഞങ്ങൾക്കു വസിയ്യത്തു നൽകിയാലും!' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവാനും, ഒരു നീഗ്രോ അടിമ (അധികാരസ്ഥൻ) ആയിരുന്നാലും നിങ്ങൾ കേൾക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വസിയ്യത്തു ചെയ്യുന്നു. കാരണം, എന്റെ ശേഷം നിങ്ങളാരെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ വളരെയധികം ഭിന്നിപ്പുകണ്ടേക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ എന്റെ ചര്യയും, സൻമാർഗ്ഗം സിദ്ധിച്ച തമേടത്തിൽ വർത്തിച്ച ഖലീഫമാരുടെ (എന്റെ പിൻഗാമികളുടെ) ചര്യയും സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ അതു നിങ്ങൾ കൈവിടാതിരിക്കുകയും, അതിൻമേൽ അണപ്പല്ലുകൊണ്ടു കടിച്ചു പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. പുതുനിർമിതങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം. എല്ലാ പുതുനിർമ്മിതവും അനാചാരമാകുന്നു. (അ; ദാ; തി; ജ.)

10.ഒരു അൻസാരീ സഹാബിയും കർഷകനുമായിരുന്ന റാഫിഉ (**رافع**) ബ്നു ഖദീജ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: റസൂൽ (ﷺ) മദീനായിൽ വരുമ്പോൾ അവിടെയുള്ളവർ ഈത്തപ്പനക്ക് 'തഅ്ബീർ' ([*])

[*] ആൺ ഈന്തപ്പനയുടെ കുല ചീന്തി അതിന്റെ നാരെടുത്ത് ഈന്തക്കുലകൾ പൊളിച്ചു അതിൽ ഇട്ടു പരാഗസങ്കലനം നടത്തുന്നതിനാണ് 'തഅ്ബീർ' (تأبير) എന്നു പറയുന്നത്. ഇതുമൂലം കുലകളിൽ നല്ല കായഫലം ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് വയ്പ്.

ചെയ്യുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിലും കൊള്ളാംഎന്നു തിരുമേനി പറഞ്ഞു. (അനന്തരം ആളുകൾ ആ പതിവു വേണ്ടെന്നുവെച്ചു.) അപ്പോൾ ഫലം കുറവായി. വിവരം അവർ തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളോടു നിങ്ങളുടെ മതവിഷയത്തിൽ വല്ലതും കൽപിച്ചാൽ നിങ്ങളതു സ്വീകരിക്കണം. നിങ്ങളോടു ഞാൻ (മതപരമല്ലാത്ത) എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽപെട്ട വല്ലതും കൽപിച്ചാൽ, അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമായിരിക്കും. (മു.) മതപരമല്ലാത്ത ലൗകിക വിഷയത്തിൽ എന്റെ അഭിപ്രായം തെറ്റായിക്കൂടാ എന്നില്ലെന്നു സാരം. അടുത്ത വചനങ്ങളും കൂടി ഇതോടൊപ്പം മനസ്സിരുത്തുക:-

വിഭാഗം-9

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يَزۡعُمُونَ أَنَّهُمۡ ءَامَنُواْ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبۡلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓاْ إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ وَقَدۡ أُمِرُوٓاْ أَن يَكۡفُرُواْ بِهِۦ وَيُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمۡ ضَلَٰلَۢا بَعِيدٗا ٦٠

60 (നബിയേ) നീ (നോക്കി)ക്കണ്ടില്ലേ?- നിനക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും, നിന്റെ മുമ്പ് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ജൽപിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരെ! അവർ 'ത്വാഗൂത്തി'ന്റെ [ദുർമ്മൂർത്തിയുടെ] അടുക്കലേക്ക് (കേസ്സ് കൊടുത്ത്) വിധി തേടുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; അതിൽ [ത്വാഗൂത്തിൽ] അവിശ്വസിക്കുവാൻ അവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് താനും; അവരെ വിദൂരമായ ഒരു വഴി പിഴവ് പിഴപ്പിക്കുവാൻ പിശാചും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ رَأَيۡتَ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودٗا ٦١

61 ''അല്ലാഹു ഇറക്കിയതിലേക്കും, റസൂലിലേക്കും വരുവിൻ'' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, നിന്നെ വിട്ട് (ആ) കപട വിശ്വാസികൾ ഒരു (തരം) തിരിഞ്ഞു പോക്ക് പോകുന്നതായി നിനക്കു കാണാം.

فَكَيۡفَ إِذَآ أَصَٰبَتۡهُم مُّصِيبَةُۢ بِمَا قَدَّمَتۡ أَيۡدِيهِمۡ ثُمَّ جَآءُوكَ يَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنۡ أَرَدۡنَآ إِلَّآ إِحۡسَٰنٗا وَتَوۡفِيقًا ٦٢

62 എന്നാൽ, അവരുടെ കരങ്ങൾ മുൻ ചെയ്തു വെച്ചതു നിമിത്തം അവർക്ക് വല്ല വിപത്തും ബാധിച്ചാൽ എങ്ങിനെയിരിക്കും? പിന്നീട് ''ഞങ്ങൾ നന്മ വരുത്തലും, യോജിപ്പിക്കലുമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെ''ന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തു (പറഞ്ഞു) കൊണ്ട് അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും (ചെയ്താൽ എങ്ങിനെയിരിക്കും)?!

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَعۡلَمُ ٱللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمۡ فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ وَعِظۡهُمۡ وَقُل لَّهُمۡ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ قَوۡلَۢا بَلِيغٗا ٦٣

63 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളത് (എന്താണെന്ന്) അല്ലാഹുവിന് അറിയാവുന്നവരത്രെ അക്കൂട്ടർ. ആകയാൽ (നബിയേ) അവരെ വിട്ടു തിരിഞ്ഞു കളയുക; അവർക്ക് സദുപദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുക; അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ [മനസ്സിൽ] തട്ടുന്ന വാക്ക് അവരോട് പറയുകയും ചെയ്യുക.

60 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരെ, ഒരു കൂട്ടരിലേക്ക്. يَزْعُمُونَ അവർ ജൽപിക്കുന്നു, (വൃഥാ) പറയുന്നു, ഉരുവിടുന്നു. أَنَّهُمْ آمَنُوا തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു. بِمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. وَمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും. مِن قَبْلِكَ നിൻെറ മുമ്പു. يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يَتَحَاكَمُوا അവർ കേസ്സുകൊടുക്കുവാൻ, വിധി തേടിച്ചെല്ലുവാൻ. إِلَى الطَّاغُوتِ ത്വാഗൂത്തിങ്കലേക്ക്, ദുർമ്മൂർത്തിയിലേക്ക്. وَقَدْ أُمِرُوا അവരോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും, കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കെ. أَن يَكْفُرُوا അവർ അവിശ്വസിക്കുവാൻ. بِهِ അതിൽ, അവനിൽ. وَيُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. الشَّيْطَانُ പിശാച്. أَن يُضِلَّهُمْ അവരെ വഴി പിഴപ്പിക്കുവാൻ. ضَلَالًا ഒരു വഴി പിഴവു. بَعِيدًا വിദൂരമായ. 61 وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ. لَهُمْ അവരോട്. تَعَالَوْا വരുവിൻ. إِلَى مَا أَنزَلَ ഇറക്കിയതിലേക്ക്. اللهُ അല്ലാഹു. وَإِلَى الرَّسُولِ റസൂലിലേക്കും. رَأَيْتَ നീ കാണും, .നിനക്കു കാണാം. الْمُنَافِقِينَ കപട വിശ്വാസികളെ. يَصُدُّونَ അവർ തിരിഞ്ഞു (തട്ടിനീങ്ങി) പോകുന്നതായി. عَنكَ നിന്നെ വിട്ടു, നിന്നിൽ നിന്നു. صُدُودًا ഒരു (തട്ടി) തിരിയൽ. 62 فَكَيْفَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) എങ്ങിനെ (യായിരിക്കും). إِذَا أَصَابَتْهُم അവർക്കു ബാധിച്ചാൽ. مُّصِيبَةٌ വല്ല ബാധയും, വിപത്തും. بِمَا قَدَّمَتْ മുമ്പുചെയ്തുവെച്ചതുകൊണ്ട് (നിമിത്തം). أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾ. ثُمَّ جَاءُوكَ പിന്നെ അവർ നിൻെറ അടുക്കൽവരുകയും. يَحْلِفُونَ സത്യം ചെയ്തു (പറഞ്ഞു) കൊണ്ടു. بِاللهِ അല്ലാഹുവി (ൻെറ പേരി)ൽ, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ (എന്നു). إِنْ أَرَدْنَا ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. إِلاَّ إِحْسَانًا നന്മ ചെയ്യലല്ലാതെ. وَتَوْفِيقًا യോജിപ്പിക്കലും, ഒപ്പിക്കലും. 63 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ യാതൊരുവരാണ്. يَعْلَمُ اللهُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു. مَا فِي قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുളളത്. فَأَعْرِضْ അതിനാൽ നീ തിരിഞ്ഞു കളയുക, അവഗണിക്കുക. عَنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി. وَعِظْهُمْ അവർക്കു സദുപദേശവും ചെയ്യുക. وَقُل لَّهُمْ അവരോട് പറയുകയും ചെയ്യുക. فِي أَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ. قَوْلاً വാക്ക്. بَلِيغًا (മനസ്സിൽ) തട്ടുന്ന-എത്തുന്ന (സാരവത്തായ-അർത്ഥവത്തായ).

ഖുർആനിലും മുൻവേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു വായകൊണ്ടു ഉരുവിടുകയും, മുസ്‌ലിം വേഷമണിഞ്ഞു നടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കപടവിശ്വാസികളുടെ ചില ചെയ്തികളും, അവയെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപവുമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ആക്ഷേപത്തിനു ഹേതുവായിത്തീർന്ന ചില കാരണങ്ങൾ ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നു. അൻസാരികളിൽ ഒരാളും ഒരു യഹൂദിയും തമ്മിൽ ഒരു വഴക്കുണ്ടായി. മുഹമ്മദിൻെറ തീരുമാനത്തിനു വെക്കാമെന്നു യഹൂദിയും, കഅ്ബുബ്നുൽ അശ്റഫ് എന്ന യഹൂദീ തലവൻെറ തീരുമാനത്തിനു വെക്കാമെന്നു അൻസാരിക്കാരനും പറഞ്ഞു. ഇതാണ് അവയിൽ ഒന്ന്. കപടവിശ്വാസികളിൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ കേസ്സുകളിൽ ജാഹിലിയ്യത്തിലെ ചില വിധികർത്താക്കളെയും പ്രശ്നക്കാരെയും സമീപിച്ചു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് മറ്റൊന്ന്. അവതരണഹേതു ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലുമായിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും-അഥവാ ഖുർആൻെറയും സുന്നത്തിൻെറയു-തീരുമാനത്തിനു വഴങ്ങുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ അവിശ്വാസികളായ ദുശ്ശക്തികളുടെ തീരുമാനത്തിൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന എല്ലാകപട മുസ്‌ലിംഭകളും ഈ വചനങ്ങളിലെ ആക്ഷേപത്തിനു വിധേയരാണെന്നു തീർച്ചതന്നെ.

طاغوت (ത്വാഗൂത്ത്) ൻെറ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശ്യവും സംബന്ധിച്ച് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിനിയമങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുന്ന എല്ലാ ദുശ്ശക്തികളും അതിൽ ഉൾപ്പെടും. ഈ വചനങ്ങൾ മുമ്പിൽവെച്ചു കൊണ്ടു പരിശോധിച്ചാൽ, ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം ഇത്തരം കപട വിശ്വാസികളിൽ പെടുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നമോ, കക്ഷിവഴക്കോ നേരിടുമ്പോൾ തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായ വിധി എവിടെ നിന്നു ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതല്ലാതെ, സത്യവും ന്യായവും ഏതു ഭാഗത്താണെന്നോ, അല്ലാഹുവും റസൂലും കൽപിക്കുന്ന വിധിയെന്താണെന്നോ അവർക്കു ചിന്താവിഷയമേ അല്ല. ഒരു പക്ഷേ, ഇസ്‌ലാമിലെ വിധിയായിരിക്കും തങ്ങൾക്കു അനുകൂലമായിരിക്കുകയെന്നു

കണ്ടാൽ, അപ്പോഴവർ വലിയ മതഭക്തരായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നേരെ മറിച്ച് ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങളുമായി യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും സർക്കാർ നിയമത്തെയോ, കോടതി വിധിയെയോ, മദ്ധ്യസ്ഥ തീരുമാനത്തെയോ അനുസരിക്കുന്നതിലാണു തങ്ങൾക്കു ഗുണമുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നു കണ്ടാൽ, അവിടെ പിന്നെ തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായ ഇസ്‌ലാമിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അപ്രായോഗികവുമായിരിക്കും. ഒരു മതേതര രാഷ്ട്രമായ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയുടെയും, ജനക്ഷേമത്തിൻെറയും പേരിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന പല നിയമങ്ങളും-അവയുടെ ലക്ഷ്യം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രശംസനീയം തന്നെയായിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ-ഇസ്‌ലാമിൻെറ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്തവയായിരിക്കും. അന്യരുടെ സ്വത്തോ അവകാശങ്ങളോ അവയുടെ യഥാർത്ഥ ഉടമസ്ഥൻമാർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാതെ സ്വായത്തമാക്കുവാനും, കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ കടമപ്പെട്ടു കടബാധ്യതകളെ കൊടുത്തുതീർക്കാതെ കഴിക്കുവാനും സഹായകമാകുന്ന അത്തരം പല നിയമങ്ങൾക്കും അവർ ദൈവിക നിയമങ്ങളെക്കാൾ വില കൽപ്പിക്കുന്നതായി കാണാം.

നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം അടിച്ചേൽപിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽപോലും അങ്ങിനെയുള്ള അന്യായമായ നിയമ നടപടികളിൽ നിന്നു കഴിവതും ഒഴിഞ്ഞു മാറേണ്ടതു സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ കടമയത്രെ. എന്നിരിക്കെ, നിർബന്ധമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽപോലും അവയെ ആയുധമാക്കി മതശാസനകളെ പുറംതള്ളികളയുന്നതു തികച്ചും കാപട്യമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ധിക്കാരമാണ്. അജ്ഞാനികളായ സാധാരണക്കാർ മാത്രമല്ല, കുറച്ചൊക്കെ വിവരമുള്ളവരെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളിൽ പോലും ഈ തരക്കാരെ കാണാറുള്ളതാണു കൂടുതൽ സങ്കടം. ഇസ്‌ലാമിൻെറ നിയമം ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലാണല്ലോ-അതല്ലേ സ്വീകരിക്കേണ്ടത്-എന്നു വല്ലവരും പറഞ്ഞാൽ, എന്തെങ്കിലും ഉപായങ്ങളും ദുർന്യായങ്ങളും പറഞ്ഞ് തടിതപ്പുകയായിരിക്കും ഇത്തരക്കാർ ചെയ്യുക. അതെ, 61-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച അതേ സമ്പ്രദായം തന്നെ. 59-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അവർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഈ നില അവർ മാറ്റിയേ തീരൂ. **والله المستعان**

2.256ൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതുപോലെ, അല്ലാഹുവിലും, വേദഗ്രന്ഥത്തിലും, റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുന്നതോടെ 'ത്വാഗൂത്തു' കളെ നിഷേധിക്കലും, അവരിൽ അവിശ്വസിക്കലും അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. അവരോടു ത്വാഗൂത്തിൽ അവിശ്വസിക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടും അവർ ത്വാഗൂത്തിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നു വിധി തേടുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു എന്ന് അവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. അഥവാ നിർബ്ബന്ധമായത് അനുഷ്ഠിക്കാതിരിക്കുക മാത്രമല്ല, നിഷിദ്ധമായതു പ്രവർത്തിക്കുക കൂടിയാണവർ ചെയ്യുന്നതെന്നു താൽപര്യം. താൽക്കാലികമായ ഏതെങ്കിലും നേട്ടത്തെ ലക്ഷ്യം വെച്ച് പൈശാചിക ശക്തികളുടെ വിധികൊണ്ടു തൃപ്തി അടഞ്ഞശേഷം വല്ല അഹിതവും തങ്ങൾക്കു ബാധിക്കുമ്പോൾ, ആ കപട വിശ്വാസികൾ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിക്കേണ്ടതായി നേരിട്ടേക്കും. അപ്പോൾ മുമ്പു തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയതു കേവലം ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടിയായിരുന്നില്ല, നല്ലതു വരണമെന്നും, കക്ഷികൾ തമ്മിൽ യോജിപ്പുണ്ടാക്കണമെന്നുള്ള സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി മാത്രമായിരുന്നു അത് എന്നൊക്കെ അവർ സമർത്ഥിക്കും. പക്ഷെ, അവരുടെ എല്ലാ ഉള്ളുകള്ളികളും അല്ലാഹുവിനു നല്ലപോലെ അറിയാം, അല്ലാഹുവിനു അപരിചിതരൊന്നുമല്ല അവർ, പെട്ടന്ന് അവരുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കന്നില്ലെങ്കിലും വഴിയെ അവർ അർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷാ നടപടി അല്ലാഹു എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു താൽക്കാലം അവരെ അവഗണിച്ചു വിട്ടേക്കുകയും, നല്ല ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും, മനസ്സിൽ പതിയത്തക്ക വാക്കുകൾ അവരോടു പറയുകയും ചെയ്താൽ മതി. എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നത്.

അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ എന്ന് അർത്ഥംകൊടുത്ത **فِي انفسهم** എന്ന വാക്കിന് അവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ എന്നും, അവരോടു സ്വന്തമായി-അഥവാ സ്വകാര്യമായി-എന്നും

വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അത്തരം ചെയ്തികളിൽനിന്ന് അവരെ പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ഉതകുമാറ് അവരുടെ മനസ്സിൽ തട്ടുന്ന വാക്കുകൾ അവരോടു പറയണം എന്നത്രെ قولا بليغا കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. എല്ലാതരം ആളുകളോടും, സന്ദർഭങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ശൈലിയിൽ സംസാരിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളാണല്ലോ നബി (ﷺ) തിരുമേനി. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ وَلَوۡ أَنَّهُمۡ إِذ ظَّلَمُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ جَآءُوكَ فَٱسۡتَغۡفَرُواْ ٱللَّهَ وَٱسۡتَغۡفَرَ لَهُمُ ٱلرَّسُولُ لَوَجَدُواْ ٱللَّهَ تَوَّابٗا رَّحِيمٗا ﴿٦٤﴾

64 ഒരു റസൂലിനെയും (തന്നെ) അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവ് പ്രകാരം അനുസരിക്കപ്പെടുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ, നാം അയച്ചിട്ടില്ല. അവർ തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ, അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നിട്ട്, അവർ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും അവർക്കുവേണ്ടി റസൂലും പാപമോചനം തേടുകയും (ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ) അല്ലാഹുവിനെ വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനായും, കരുണാനിധിയായും അവർ കണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ حَرَجٗا مِّمَّا قَضَيۡتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسۡلِيمٗا ﴿٦٥﴾

65 (നബിയേ,) എന്നാൽ, ഇല്ല-നിൻെറ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ് (സത്യം!) - അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല, അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടായ കാര്യത്തിൽ അവർ നിന്നെ വിധികർത്താവാക്കുന്നതുവരേക്കും, പിന്നെ (അതിനുപുറമെ), നീ തീരുമാനിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് അവരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു വിഷമവും അവർക്കനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുകയും, ഒരു (ശരിയായ) കീഴൊതുക്കം ഒതുങ്ങുകയും (ചെയ്യുന്നതുവരേക്കും)

---

64 وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല. مِن رَّسُولٍ ഒരു റസൂലിനെയും, റസൂലിൽനിന്നും (ഒരാളെയും). إِلاَّ لِيُطَاعَ അദ്ദേഹം അനുസരിക്കപ്പെടുവാൻ വേണ്ടിയല്ലതെ. بِإِذْنِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവു (സമ്മത)പ്രകാരം. وَلَوْ أَنَّهُمْ അവർ ആയിരുന്നെങ്കിൽ. إِذ ظَّلَمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്തപ്പോൾ. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്. جَاءُوكَ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നു (എങ്കിൽ). فَاسْتَغْفَرُوا എന്നിട്ട് അവർ പാപമോചനം (പൊറുതി) തേടുകയും ചെയ്തു. الله അല്ലാഹുവിനൊട്. وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ അവർക്ക് വേണ്ടിപാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തു. الرَّسُولُ റസൂൽ. لَوَجَدُوا അവർ കണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الله അല്ലാഹുവിനെ. تَوَّاباً വളരെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനായി. رَّحِيماً കരുണാനിധിയായി. **65** فَلاَ എന്നാൽ ഇല്ല. وَرَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ്. لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല. حَتّى يُحَكِّمُوكَ നിന്നെ അവർ വിധി കർത്താവാക്കുന്നതുവരെ. فِيمَا شَجَرَ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായതിൽ, പിണക്കമുണ്ടായതിൽ. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. ثُمَّ لاَ يَجِدُوا പിന്നെ അവർ കണ്ടെത്താതെ (അനുഭവിക്കാതെ)യും. فِي أَنفُسِهِمْ അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ, സ്വന്തങ്ങളിൽ. حَرَجًا ഒരു വിഷമവും. مِّمَّا قَضَيْتَ നീ തീരുമാനിച്ചതിനെപ്പറ്റി. وَيُسَلِّمُوا അവർ കീഴൊതുങ്ങുക (സമ്മതിക്കുക)യും. تَسْلِيمًا ഒരു ഒതുങ്ങൽ, സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കൽ.

തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പും വഴക്കും വരുമ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ തീരുമാനത്തിനു വെക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ, ത്വാഗൂത്തുകളെ സമീപിക്കുന്ന കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ തുടർച്ചയാണ് ഈ വചനങ്ങളും. എന്നാൽ, ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ

തത്വങ്ങള്‍ അങ്ങിനെയുള്ളവരെമാത്രം ബാധിക്കുന്നവയല്ല. സത്യവിശ്വാസിയാണെന്നു അവകാശപ്പെടുന്ന ഓരോ മുസ്‌ലിമും തന്‍റെ മതജീവിതത്തിന്‍റെ അടിസ്ഥാനമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടവയത്രെ അവ.

പരമമായ അനുസരണം യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ അല്ലാഹുവിനു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാല്‍, അവന്‍റെ സന്ദേശനിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും, വിധിവിലക്കുകളുമെല്ലാം ജനങ്ങള്‍ക്കു അവന്‍ എത്തിക്കുന്നത് അവന്‍ അതിനായി നിയോഗിക്കുന്ന അവന്‍റെ ദൂതന്‍മാര്‍ (റസൂലുകള്‍) മുഖേനയാണ്. ആ നിലക്ക് അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കല്‍ സാക്ഷാല്‍ക്കരിക്കപ്പെടുന്നത് അവന്‍റെ ആ ദൂതന്‍മാരെ നിരുപാധികം അനുസരിക്കുന്നതു വഴിയാകുന്നു. അവരാണെങ്കില്‍, അവന്‍റെ ഉത്തരവും ആജ്ഞയും അനുസരിച്ചേ എന്തും പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയുമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഓരോ ദൈവദൂതനും അവരവരുടെ സമുദായത്താല്‍ അനുസരിക്കപ്പെടുവാന്‍ അല്ലാഹു അനുമതി നല്‍കുകയും. ഓരോ വ്യക്തിയും അവരെ നിരുപാധികം അനുസരിക്കല്‍ നിര്‍ബ്ബന്ധമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോള്‍, റസൂല്‍ (ﷺ) നിലവിലുള്ളപ്പോള്‍, അവിടുത്തെ വിധി അനുസരിക്കാതെ, അവിടുത്തെ എതിരാളികളായ ത്വാഗൂത്തുകളെ അനുസരിക്കല്‍ റസൂലിനെ നിഷേധിക്കലായിത്തീരുന്നു. (റസൂലിന്‍റെ കാലശേഷം അവിടുത്തെ സുന്നത്തിനെതിരായ വിധികള്‍ സ്വീകരിക്കുന്നതും അതുപോലെത്തന്നെ.) ഇനി, അങ്ങിനെ ഒരക്രമം-അതാകട്ടെ അവനവനോടു തന്നെ ചെയ്യുന്ന വമ്പിച്ച അക്രമവുമാണ്-ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാല്‍, പിന്നെ വേണ്ടത് അതിനു ന്യായീകരണമുണ്ടാക്കുകയോ, ഒഴികഴിവുകള്‍ സമര്‍പ്പിക്കുകയോ അല്ല. മറിച്ച് റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്നു തന്‍റെ പക്കല്‍ വന്നുപോയ അപരാധത്തെക്കുറിച്ച് ഖേദം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനോടു പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുകയും തങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുവാന്‍ തിരുമേനിയോടു അപേക്ഷിക്കുകയുമാണ് അവര്‍ ചെയ്യേണ്ടത്. അതോടുകൂടി അവര്‍ക്കുവേണ്ടി ശുപാര്‍ശചെയ്തുകൊണ്ടും റസൂലും (ﷺ) അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവര്‍ക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്.

ഇപ്പറഞ്ഞതു റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നു വളരെ വ്യക്തമാണ്. റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കല്‍ ചെല്ലലും, അവിടുന്നു പാപമോചനം തേടലും അവിടുത്തെ ജീവിതകാലത്തു മാത്രമാണല്ലോ സാധ്യമാകുക. എന്തു പാപം ചെയ്താലും റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഖബ്റിങ്കല്‍ ചെന്നു സങ്കടം പറഞ്ഞാല്‍ മതിയെന്നും മറ്റുമുള്ള ചില അന്ധവിശ്വാസങ്ങള്‍ക്കും, അനാചാരങ്ങള്‍ക്കും നീതികരണമുണ്ടാക്കുവാന്‍ വേണ്ടി ചില തല്‍പരകക്ഷികള്‍ ഈ വചനം ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ട്. നബി (ﷺ) യുടെ കാലശേഷം തിരുമേനിയുടെ ഖബ്റുങ്ങല്‍ ചെല്ലുന്നതും, ജീവിത കാലത്ത് അവിടുത്തെ സന്നിധിയില്‍ ചെല്ലുന്നതും ഒരുപോലെയാണെന്നും അവര്‍ ജല്‍പിക്കുന്നു. ഇതു തികച്ചും നിരര്‍ത്ഥമാണെന്നുള്ളതിരിക്കട്ടെ, അങ്ങനെ സങ്കല്‍പിച്ചാല്‍തന്നെയും റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനി ഇവര്‍ക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയെന്ന ഉപാധി ജീവിതകാലത്തേ പൂര്‍ത്തിയാകൂ എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോള്‍, അവിടുത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടു ജിവിക്കുന്ന ആളുകള്‍ അവിടുത്തോടു കാണിക്കുന്ന അനുസരണക്കേടു കൂടുതല്‍ ഗുരുതരമായ പാതകമായിരിക്കും. അതുപോലെ അവിടുന്നു ചെയ്യുന്ന പ്രാര്‍ത്ഥന നേരില്‍ ലഭിക്കുവാന്‍ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്നത് അതിമഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹവുമാകുന്നു. ഇതാണിവിടെ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. സമുദായത്തിന്‍റെ നന്‍മക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചയച്ച റസൂല്‍ അവനോട് അവര്‍ക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രാര്‍ത്ഥന മറ്റാരുടേതിനെക്കാളും അവന്‍റെ അടുക്കല്‍ സ്വീകാര്യമാവാതിരിക്കുവാന്‍ തരമില്ലല്ലോ.

നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തില്‍ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട സംസാര ശൈലി നോക്കുമ്പോള്‍ **واستغفرت لهم** (നീ അവര്‍ക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും) എന്നായിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. ആ ശൈലി വിട്ടേച്ചുകൊണ്ടു **واستغفر لهم الرسول** (അവര്‍ക്കു

വേണ്ടി റസൂൽ പാപമോചനം തേടുകയും) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. പ്രസ്തുത യാഥാർത്ഥ്യ മാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. **الله اعلم**

റസൂലിനെ അയക്കുന്നത് റസൂലിനെ അനുസരിക്കുവാനാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ, അഭിപ്രായവ്യത്യാസമോ, ഭിന്നിപ്പോ, കക്ഷിവഴക്കോ ഉളവാകുന്ന അവസരങ്ങളിൽ റസൂലിൻെറ വിധി ആ വിഷയത്തിൽ എന്താണെന്നേ ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കു നോക്കുവാൻ അവകാശമുള്ളു. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ളവർക്ക് നേരിട്ടുതന്നെ വിധി തേടുകയും അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യാം. അവിടുത്തെ വിയോഗത്തിനു ശേഷം, അവിടുന്നു നമ്മെ ഏൽപിച്ചു പോയിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബിൽ നിന്നും, അവിടുത്തെ ചര്യയാകുന്ന സുന്നത്തിൽ നിന്നുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നിൽ നിന്നും അതിനു നിവൃത്തിയില്ല. അവിടുത്തെ വിയോഗ ത്തിനു ശേഷം ഖുർആനെ മാത്രമേ ആശ്രയിക്കേണ്ടതുള്ളുവെന്നു വാദിക്കുന്നവർ, യഥാർത്ഥത്തി ൽ റസൂലിനെയും ഖുർആനിനെയും വ്യാജമാക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. റസൂലിൻെറ വിധികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൻെറ നിർബ്ബന്ധം എത്രകണിശമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതെന്നു ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കുക!-

ആദ്യമായി: **فلا** എന്നു നിഷേധരൂപത്തിലുള്ള ഒരവ്യയം! 'കാര്യം മേൽ പറഞ്ഞതുപോലെ യാണെന്നിരിക്കെ ഇല്ല....' എന്നർത്ഥം. രണ്ടാമതായി: **وربك** എന്നൊരു സത്യവാചകം! 'നിൻെറ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ-ഞാനിതാ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു' എന്നർത്ഥം. മൂന്നാമതായി: വീണ്ടും നിഷേധത്തിൻെറ അവ്യയം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു .... **لا يؤمنون حتي** (നിന്നെ വിധികർത്താവാ ക്കാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു വിഷയം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. വിധി കർത്താവാക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നോ, ഇല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷയുണ്ടെന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, വിധി കർത്താവാക്കാത്ത കാലത്തോളം സത്യവിശ്വാസം തന്നെ ശരിയാകുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. നാലാമതായി: വിധികർത്താവാക്കി ആ വിധി നടപ്പിൽ വരുത്തിയാ ലും പോരാ, ആ വിധിയെപ്പറ്റി മനസ്സിൽ ഒരു വിഷമവും തോന്നാതിരിക്കുകയും വേണം (**ثم لا يجدوا**.......) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതും പോരാ, അതിനു കീഴൊതുങ്ങുകയും വേണം (**ويسلموا**) എന്നു അഞ്ചാമതും പറയുന്നു. അവസാനം, കീഴൊതുങ്ങിയാലും പോരാ, തിക ച്ചും ശരിവെച്ചു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കീഴൊതുക്കമായിരിക്കണം. **تسليما** എന്ന് ആറാമതൊ രു തറപ്പിച്ചു പറയലും! ഇതൊക്കെ, നബി (ﷺ)യുടെ കാലത്തേക്കു മാത്രം ബാധകമായതാണെന്ന അൽപമെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ള വല്ലവർക്കും പറയുവാൻ സാധിക്കുമോ? ! ഈ വചനത്തിലെ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചില നബി വചനങ്ങൾ കൂടി കാണു ക:-

١) لا يؤمن احدكم حتي اكون احب اليه من والده وولده والناس اجمعين – مشفق عليه

٢) لا يؤمن احدكم حتي يكون هويه تبعا لما جئت به – شرح السنة

٣) ذاق طعم الايمان من رضى بالله ربا وبالاسلام دينا وبمحمد نبيا – مسلم

٤) عن عابس بن ربيعة قال رأيت عمر بن الخطاب يقبل الحجر – يعنى الاسود – ويقول اعلم انك حجر ما تنفع ولا تضر ولو لا اني رأيت رسول الله ﷺ يقبلك ما قبلتك – مشفق عليه

സാരം:- റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: (1) 'നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കു അവൻെറ മാതാപിതാക്ക ളെയും, മക്കളെയും, എല്ലാ മനുഷ്യരെയുംകാൾ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടവൻ ഞാനായിത്തീരുന്നതു വരെ അവൻ വിശ്വാസിയാകുകയില്ല'. (ബു; മു.) ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആൾ നബി (ﷺ) യായിരിക്കു മ്പോൾ അവിടുത്തെ വിധിക്കെതിരിൽ മറ്റാരുടെ വിധിയും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. (2) 'നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻെറ ഇച്ഛ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിനെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നതുവരെ

അവൻ വിശ്വാസിയായിരിക്കയില്ല.' (ശറഹുസ്സുന്നഃ) തിരുമേനി കാണിച്ചുതന്നതിനെതിരായ ഇച്ഛകൾ കൂടി സത്യവിശ്വാസികൾക്കു യോജിക്കുകയില്ലെന്നു താല്പര്യം. (3) അല്ലാഹുവിനെ റബ്ബായും, ഇസ്‌ലാമിനെ മതമായും, മുഹമ്മദിനെ പ്രവാചകനായും തൃപ്തിപ്പെടുന്നവൻ ആരോ അവൻ സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ സ്വാദ് ആസ്വദിക്കുന്നതാണ് '. (മു.) വിശ്വസിക്കുകയും, സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്താൽ പോരാ, മനസ്സിനു സംതൃപ്തിതോന്നുകകൂടി വേണം, എന്നാലേ സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ മെച്ചം അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളു എന്നുദ്ദേശ്യം. (4) ആബിസുബ്നുറബീഅഃ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ഉമർ (رضي الله عنه) ഹജറുൽ അസ്‌വദു ചുംബിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു: 'നീ , ഉപകാരം ചെയ്കയാകട്ടെ;ഉപദ്രവം ചെയ്കയാകട്ടെ ഇല്ലാത്ത ഒരു കല്ലാണെന്നു എനിക്കറിയാം. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി നിന്നെ ചുംബിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നെ ചുംബിക്കുമായിരുന്നില്ല.' (ബു; മു.) റസൂൽ (ﷺ) വല്ലതും ചെയ്യുകയോ പറയുകയോ ചെയ്താൽ, അതിൻെറ കാരണവും യുക്തിയും നമുക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ലെങ്കിൽപോലും നാമതു അനുസരിക്കുകയും, അനുകരിക്കുകയും വേണമെന്നത്രെ ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ ٱقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ أَوِ ٱخْرُجُوا۟ مِن دِيَـٰرِكُم مَّا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا۟ مَا يُوعَظُونَ بِهِۦ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ﴿٦٦﴾

66 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്ത [ദേഹ]ങ്ങളെ കൊല്ലുവിൻ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വസതികളിൽ നിന്ന് പുറത്തു പോകുവിൻ എന്ന് അവരുടെമേൽ നാം നിയമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ-(അതെ) അവരിൽ നിന്ന് അൽപം ആളുകളൊഴികെ-അത് ചെയ്യുന്നതല്ല. അവരോട് സദുപദേശം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം അവർ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ, അതവർക്ക് ഏറ്റം ഉത്തമവും, കൂടുതൽ ശക്തമായി(സത്യത്തിൽ അവരെ) ഉറപ്പിക്കുന്നതുമാകുമായിരുന്നു:-

وَإِذًا لَّـَٔاتَيْنَـٰهُم مِّن لَّدُنَّآ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾

67 (മാത്രമല്ല) അന്നേരം നമ്മുടെ വകയായി വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം അവർക്കു നാം നൽകുന്നതുമാണ്.

وَلَهَدَيْنَـٰهُمْ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾

68 ചൊവ്വായ [നേരെയുള്ള] പാതയിൽ നാം അവരെ വഴി നടത്തുകയും തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

66 وَلَوْ أَنَّا നാം ആയിരുന്നെങ്കിൽ. كَتَبْنَا നാം നിയമച്ചിരുന്നു (വെങ്കിൽ). عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവരിൽ. أَنِ اقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊല്ലുവിൻ എന്ന്. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, ദേഹങ്ങളെ. أَوِ اخْرُجُوا അല്ലെങ്കിൽ പുറത്തുപോകുവിൻ. مِن دِيَارِكُم നിങ്ങളുടെ വസതി (വീടു-പാർപ്പിടം) കളിൽനിന്നു. مَّا فَعَلُوهُ അതവർ ചെയ്കയില്ല. إِلَّا قَلِيلٌ കുറച്ചു (അൽപം) ആളുകളൊഴികെ. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്നു. وَلَوْ أَنَّهُمْ അവരായിരുന്നെങ്കിൽ. فَعَلُوا അവർ ചെയ്തിരുന്നു(വെങ്കിൽ). مَا يُوعَظُونَ അവർക്കു സദുപദേശം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതിനെ. لَكَانَ അതാകുമായിരുന്നു. خَيْرًا لَّهُمْ അവർക്കു ഏറ്റം ഉത്തമം, കൂടുതൽ ഗുണം. وَأَشَدَّ കൂടുതൽ ശക്തമായതും, കെട്ടുറപ്പായതും. تَثْبِيتًا ഉറപ്പിക്കൽ, സ്ഥിരപ്പെടുത്തലിൽ. **67** وَإِذًا അന്നേരം, അപ്പോൾ, എന്നാൽ. لَّآتَيْنَاهُم നാമവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. مِّن لَّدُنَّا നമ്മുടെ അടുക്കൽ നിന്നു (നമ്മുടെ വക). أَجْرًا പ്രതിഫലം. عَظِيمًا വമ്പിച്ച, മഹത്തായ. 68 وَلَهَدَيْنَاهُمْ അവരെ നാം വഴി നടത്തുക (നയിക്കുക-ചേർക്കുക) യും ചെയ്യും. صِرَاطًا പാതയിൽ, മാർഗത്തിൽ. مُّسْتَقِيمًا ചൊവ്വായ നേരെയുളള.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കപടവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളോടു

ബന്ധപ്പെട്ട വചനങ്ങൾതന്നെയാണു ഇവയും. ആത്മഹത്യ മുഖേനയോ, തമ്മതമ്മിൽ കൊല ചെയ്തോ സ്വന്തം ജീവനെ നശിപ്പിക്കണമെന്നോ, സ്വന്തം വാസസ്ഥലം ത്യജിച്ചു നാടുവിടണമെന്നോ പോലെയുള്ള അസഹ്യമായ ശാസനകളൊന്നും അല്ലാഹു മനുഷ്യരുടെ മേൽ ചുമത്തിയിട്ടില്ല. അവർക്കു ചെയ്‌വാൻ സാധ്യമാകുന്നതും, അവരുടെ നന്മക്കും രക്ഷക്കും ആവശ്യമായതും മാത്രമേ അല്ലാഹു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളു. അഥവാ അത്തരം വല്ല കർശന നിയമങ്ങളും നിയമിച്ചാൽ അതു അനുസരിക്കുവാൻ വളരെ കുറഞ്ഞ ആളുകളേ തയ്യാറാകുകയുള്ളു. അങ്ങിനെ വന്നാൽ, യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളും, കപടവിശ്വാസികളും വ്യക്തമായി വേർതിരിയുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയുള്ള കടുത്ത നിയമങ്ങളൊന്നും തന്നെ അല്ലാഹു നിയമിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർക്കു നൽകപ്പെടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവർക്കു നല്ലത്. അവരുടെ വിശ്വാസവും സത്യസന്ധതയും അതുമൂലം കൂടുതൽ ദൃഢപ്പെടുകയും ചെയ്യും. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാനും, നേർമാർഗ്ഗം തെറ്റാതെ അതിൽ സ്ഥിരമായി ഉറച്ചു നിർക്കുമാറ് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം ലഭിക്കുവാനും അതു കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഇതാണ് ചുരുക്കത്തിൽ ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം.

ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചപ്പോൾ, കൊല്ലപ്പെടുവാനോ, രാജ്യം ത്യജിച്ചു പോകുവാനോ അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരുന്നാൽ അതു അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ തങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്നു പല സഹാബികളും സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, നബി (ﷺ) അവരെ പ്രശംസിക്കുകയുണ്ടായെന്നും രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചില സഹാബികളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അങ്ങിനെ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ അതനുസരിക്കുന്ന ആ അൽപം ആളുകളിൽപെട്ട ആളാകുമായിരുന്നു ഇദ്ദേഹമെന്നു നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായും ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ مَعَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلصِّدِّيقِينَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَٱلصَّـٰلِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُو۟لَـٰٓئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾

69 ആർ അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുന്നുവോ, അക്കൂട്ടർ, യാതൊരുവരുടെമേൽ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവരോടു കൂടെയായിരിക്കും: (അതെ) 'നബി'മാരും, 'സിദ്ദീഖു'കളും, 'ശഹീദു'കളും, 'സ്വാലിഹു'കളുമാകുന്ന (അനുഗൃഹിതരുടെ കൂടെ) അക്കൂട്ടർ വളരെ നല്ല സുഹൃത്തുക്കളും!

ذَٰلِكَ ٱلْفَضْلُ مِنَ ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾

70 ആ അനുഗ്രഹം (അഥവാ ഔദാര്യം) അല്ലാഹുവിൽനിന്നാകുന്നു. (എല്ലാം) അറിയുന്നവനായി അല്ലാഹു (തന്നെ) മതിതാനും!

---

69 وَمَن ആർ, വല്ലവനും. يُطِعِ അനുസരിക്കുന്നു(വോ). اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَالرَّسُولَ റസൂലിനെയും. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. مَعَ الَّذِينَ യാതൊരുവരോട് കൂടെയായിരിക്കും. أَنْعَمَ اللهُ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിട്ടുളള. عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ. مِّنَ النَّبِيِّينَ നബിമാരാകുന്ന, നബിമാരായിട്ടു. وَالصِّدِّيقِينَ സിദ്ദീഖുകളും (സത്യസന്ധരും). وَالشُّهَدَاءِ ശഹീദു (രക്ത സാക്ഷി) കളും. وَالصَّالِحِينَ സ്വാലിഹു (സൽക്കർമ്മി)കളും. وَحَسُنَ വളരെ (എത്രയോ) നന്നായിരിക്കുന്നു, നന്നുതാനും. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. رَفِيقًا സുഹൃത്തു(ക്കൾ), സുഹൃത്തായിട്ട്. **70** ذَلِكَ الْفَضْلُ ആ അനുഗ്രഹം, ഔദാര്യം, ദയവു. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാകുന്നു. وَكَفَى മതിതാനും. بِاللهِ അല്ലാഹു, അല്ലാഹു തന്നെ. عَلِيمًا അറിയുന്നവനായി.

അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുന്നതിന്‍റെ ആവശ്യകതയും, ധിക്കരിക്കുന്നതിന്‍റെ ഭവിഷ്യത്തും സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതിനുശേഷം. അവരെ അനുസരിക്കുന്നതു മൂലം ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന–അന്തിമ നേട്ടത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അനുസരണംമൂലം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ലഭിക്കുവാനുള്ള നേട്ടങ്ങളെക്കാളെല്ലാം ഭാഗ്യകരമായ നേട്ടവും അതുതന്നെ. അതായത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പാത്രങ്ങളായിത്തീർന്ന–എല്ലാ മനുഷ്യരിലുംവെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതപദവിക്കാരായ–നബിമാർ വരെയുള്ള അനുഗ്രഹീതരുമായി സുഹൃൽബന്ധവും സമ്പർക്കവും പുലർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗീയ ജീവതം! ഇതിൽപരം ഭാഗ്യകരമായി മറ്റെന്തുണ്ട്?! അതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹവും ഔദാര്യവുംകൊണ്ടുമാത്രം ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. ആർക്കാണ്, എന്തൊക്കെയാണ് നൽകേണ്ടത് എന്നു തുടങ്ങിയ സകലകാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതനുസരിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്‌വാൻ അവൻ തന്നെ മതി. മറ്റാരുടേയും സഹായമോ തുണയോ അവന്നാവശ്യമില്ല എന്നു സാരം.

ആ അനുഗ്രഹീതർ ആരൊക്കെയാണെന്ന് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു: (1) നബിമാർ (പ്രവാചകൻമാർ). (2) സ്വിദ്ദീഖുകൾ (സത്യസന്ധൻമാർ). (3) ശഹീദുകൾ (സത്യസാക്ഷികൾ). (4) സ്വാലിഹുകൾ (സദ്‌വൃത്തർ) ഇവരാണത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പ്രത്യേകം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഉന്നത പദവിയാണു പ്രാവചകത്വം. അതു മനുഷ്യന്‍റെ യോഗ്യത കൊണ്ടോ പ്രയത്നം കൊണ്ടോ സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സ്ഥാനമുള്ളവരും പ്രാവചകൻമാർതന്നെ. അവരെക്കഴിച്ചാൽ പിന്നീടു ക്രമപകാരം സ്വിദ്ദീഖുകളും, ശഹീദുകളും, സ്വാലിഹുകളും. ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങൾക്കും കൃത്യമായ ഒരു നിർവ്വചനം നൽകുക സാധ്യമല്ല. വിശ്വാസത്തിലും, വാക്കിലും, പ്രവൃത്തിയിലും സത്യത്തിൽ അടിയുറച്ചു നിൽക്കുക്കുകയും, സത്യത്തിനെതിരിൽ നേരിടുന്ന ഏതു പ്രതിസന്ധിയിലും ചാഞ്ചല്യമോ പതറലോ വരാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യസന്ധൻമാർക്കു സ്വിദ്ദീഖു (**الصديق**) കൾ എന്നും, സത്യത്തിനു വേണ്ടി ജീവൻ പോലും ബലിയർപ്പിക്കുന്നതുവരെയുള്ള ത്യാഗങ്ങൾ വഴി സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവർക്കു ശഹീദു (**الشهيد**) കൾ എന്നും സാമാന്യമായി പറയാം. ശഹീദുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഉന്നത സ്ഥാനമുള്ളവർ സ്വിദ്ദീഖുകളാണെങ്കിലും, രണ്ടു പദവികളും ലഭിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലുകളെയും അനുസരിക്കുന്നതിൽ നിന്നുതന്നെയാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'യാതൊരുകൂട്ടർ അല്ലാഹുവിലും അവന്‍റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചുവോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അവരുടെ റബ്ബിന്‍റെ അടുക്കൽ സ്വിദ്ദീഖുകളും ശഹീദുകളും.' (സൂ: ഹദീദ്, 19) സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു പൊതുവെ പറയപ്പെടുന്ന വാക്കാണു സ്വാലിഹു (**الصالح**) കൾ, അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ തീർച്ചയായും നാം സ്വാലിഹുകളിൽ ഉൾപെടുത്തുന്നതാണ്.' (അങ്കബൂത്ത് 9) നബിമാരെക്കുറിച്ചും സ്വാലിഹുകൾ എന്നു അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചു കാണാം. അപ്പോൾ, നബിമാരുടെ സ്വിദ്ദിഖുകളുടെയും ശഹീദുകളുടെയും സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സദ്‌വൃത്തരാണ് ഇവിടെ സ്വാലിഹുകൾകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

റബീഅത്തുബ്നുകഅ്ബിൽ അസ്‌ലമീ (ﷺ) പറയുന്നു; 'ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ രാത്രി താമസിച്ചിരുന്നു. അവിടുത്തേക്ക് വുളുവിനുള്ള വെള്ളം മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾ ഞാൻ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുത്തപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ' (വേണ്ടതു) ചോദിച്ചുകൊള്ളുക'. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അങ്ങയോടൊപ്പമുള്ള സഹവാസമാണ് എനിക്ക് അങ്ങയോട് ചോദിക്കുവാനുള്ളത്'. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'മറ്റു വല്ലതുമുണ്ടോ?' ഞാൻ പറഞ്ഞു. 'അതുതന്നെയാണുള്ളത്.' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ സുജൂദു (നമസ്കാരം) വർദ്ധിപ്പിക്കൽ വഴി നിന്‍റെ കാര്യത്തിൽ നീ എന്നെ സഹായിച്ചു കൊള്ളുക.' (മുസ്‌ലിം.) പല സഹാബികളിൽ നിന്നും പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഒരാൾ ഒരു കൂട്ടരെ സ്നേഹിക്കുന്നു: അയാൾ അവരോടൊപ്പം (പദവിയിൽ) എത്തി

ച്ചേർന്നിട്ടുമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആളെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) യോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യൻ അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നവരോട് കൂടെയായിരിക്കും' (പ്രധാനപ്പെട്ട ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരെല്ലാം നിവേദനം ചെയ്തതാണിത്.) അനസ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: (തിരുമേനി പറഞ്ഞു) ഈ വർത്തമാനം നിമിത്തം സന്തോഷിച്ചത്ര സന്തോഷം മുസ്ലിംകൾ മറ്റൊരിക്കലും സന്തോഷിച്ചിട്ടില്ല.' നബി (ﷺ) തിരുമേനിയൊന്നിച്ചു എല്ലാ സുഖദുഃഖങ്ങളിലും പങ്കു കൊണ്ടു വന്നിരുന്ന പല സഹാബികളും അവിടുത്തോട്: 'അങ്ങുന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അത്യുന്നത പദവിയിലായിരിക്കുമെന്നിരിക്കെ ഞങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാൽ തന്നെയും ഞങ്ങൾക്കു അങ്ങയെ കാണുവാനും സഹവസിക്കുവാനും കഴിയുകയില്ലല്ലോ' എന്നു പറഞ്ഞതായും, ഈ വചനം മുഖേന അവർക്കു മനസ്സമാധാനം വന്നതായും പല രിവായത്തുകളിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. നബിമാർ, സ്വിദ്ദീഖുകൾ, ശഹീദുകൾ, സ്വാലിഹുകൾ എന്നിവരൊന്നിച്ചു സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. **آمين**

വിഭാഗം-10

മതപരവും, വ്യക്തിപരവും, സാമൂഹ്യവുമായ പല തുറകളിലും വളരെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരച്ചു. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ, ഇസ്ലാമിൻെറ നിലനിൽപിനും പ്രചരണത്തിനും വിഘാതം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ശത്രുക്കളുമായി നേരിടുന്നതിലും മറ്റുമായി സത്യവിശ്വാസികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന പല കാര്യങ്ങളും വിവരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

71 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജാഗ്രത കൈക്കൊള്ളുവിൻ. അങ്ങനെ, (പല) കൂട്ടങ്ങളായി (യുദ്ധത്തിന്) പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുക; അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും (ഒരുമിച്ച്) പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുക.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ خُذُواْ حِذۡرَكُمۡ فَٱنفِرُواْ ثُبَاتٍ أَوِ ٱنفِرُواْ جَمِيعًا ﴿٧١﴾

---

71 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. خُذُوا എടുക്കുവിൻ, കൈക്കൊള്ളുവിൻ. حِذْرَكُمْ നിങ്ങളുടെ ജാഗ്രത, ശ്രദ്ധ, കാവൽ. فَانفِرُوا അങ്ങനെ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു പോകുവിൻ (യുദ്ധത്തിന്). ثُبَاتٍ പല കൂട്ടങ്ങളായി. أَوِ انفِرُوا അല്ലെങ്കിൽ പുറപ്പെട്ടു പോകുവിൻ. جَمِيعًا എല്ലാവരുമായി.

ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചു സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കണം. അഥവാ, എപ്പോൾ ആവശ്യം നേരിടുന്നുവോ അപ്പോൾ നേരിടുവാൻ തക്കവണ്ണം ആളും സന്നാഹവും ഒരുക്കി തയ്യാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, ഓർക്കാപ്പുറത്ത് അവരിൽനിന്നുണ്ടായേക്കാവുന്ന ആക്രമണങ്ങളെ കരുതിയിരിക്കുകയും വേണം. സന്ദർഭമനുസരിച്ചു സംഘം സംഘമായോ, എല്ലാവരും ചേർന്ന് ഒരുമിച്ചോ ആവാം അവരുടെ നേരെ പുറപ്പെടുന്നതും, അവരുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്നതും എന്നു സാരം.

72 നിശ്ചയമായും, മടിച്ചു (പിന്നോക്കം) നിൽക്കുന്ന ചിലർ നിങ്ങളിൽ തന്നെയുണ്ട്. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾക്ക് വല്ല വിപത്തും ബാധിച്ചുവെങ്കിൽ അവൻ പറയും: ''ഞാൻ അവരോടൊപ്പം ഹാജറുള്ളവനല്ലാതിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് തീർച്ചയായും എൻെറ മേൽ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.''

وَإِنَّ مِنكُمۡ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ فَإِنۡ أَصَٰبَتۡكُم مُّصِيبَةٌ قَالَ قَدۡ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيَّ إِذۡ لَمۡ أَكُن مَّعَهُمۡ شَهِيدًا ﴿٧٢﴾

وَلَئِنْ أَصَـٰبَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ ٱللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُۥ مَوَدَّةٌ يَـٰلَيْتَنِى كُنتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾

73 അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് വല്ല അനുഗ്രഹവും (അഥവാ മെച്ചവും) നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയെങ്കിലാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കും അവനുമിടയിൽ ഒരു സ്നേഹബന്ധവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ-അവൻ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും: ''അയ്യോ! ഞാൻ അവരോടുകൂടെയായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനെ! എന്നാലെനിക്ക് വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കാമായിരുന്നു.''

---

72 وَإِنَّ مِنكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളിൽ (തന്നെ) ഉണ്ട്. لَمَنْ ചിലർ, ഒരുവൻ. لَّيُبَطِّئَنَّ മടിച്ചു നില്ക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്ന, അവൻ മന്ദീഭവിപ്പിക്കും. فَإِنْ أَصَابَتْكُم എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) നിങ്ങളെ ബാധിച്ചുവെങ്കിൽ. مُّصِيبَةٌ വല്ല ബാധയും, വിപത്തും. قَالَ അവൻ പറയും, പറയുകയായി. قَدْ أَنْعَمَ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും അനുഗ്രഹിച്ചു. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيَّ എനിക്ക്. إِذْ لَمْ أَكُن ഞാൻ ആയിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, ആകാത്തതിനാൽ. مَّعَهُمْ അവരോടൊപ്പം (കൂടെ). شَهِيدًا ഹാജറുള്ളവൻ, സന്നദ്ധൻ. **73** وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ നിങ്ങൾക്കു ബാധിച്ചുവെങ്കിലോ, കിട്ടിയാലാകട്ടെ. فَضْلٌ വല്ല അനുഗ്രഹവും, മെച്ചവും, ഔദാര്യം. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു. لَيَقُولَنَّ തീർച്ചയായും അവൻ പറയും, പറയുക തന്നെ ചെയ്യും. كَأَن لَّم تَكُن ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാത്തപോലെ, ഇല്ലാത്ത മാതിരി. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. وَبَيْنَهُ അവന്നിടയിലും. مَوَدَّةٌ ഒരു താൽപര്യവും, സ്നേഹബന്ധവും. يَا لَيْتَنِي ഹാ (അയ്യോ) ഞാനായെങ്കിൽ (നന്നായേനെ). كُنتُ مَعَهُمْ ഞാൻ അവരോടുകൂടെ ആയിരുന്നു (വെങ്കിൽ). فَأَفُوزَ എന്നാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കുമായിരുന്നു. فَوْزًا عَظِيمًا വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം.

മുസ്‌ലിംകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഉബയ്യ് പോലെയുള്ള കപടവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. യുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാതെ തക്കത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറലും, മറ്റുള്ളവരെ പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കലും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. വല്ല സംഘട്ടനങ്ങളിലും മുസ്‌ലിംകൾക്കു പരാജയമോ, വിഷമങ്ങളോ നേരിട്ടാൽ, തങ്ങൾ അവരൊന്നിച്ചു പോകാതിരുന്നത് അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കു ചെയ്തു തന്ന ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമായി അവർ സമർത്ഥിക്കും. മറിച്ചു മുസ്‌ലിംകൾക്കു വിജയം സിദ്ധിക്കുകയോ, ഗനീമത്തു ലഭിക്കുകയോ മറ്റോ ഉണ്ടായാൽ, അവരോടൊപ്പം പങ്കെടുത്ത് ആ നേട്ടങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കാകുവാൻ കഴിയാത്തതിൽ വിലാപം പറയുകയും ചെയ്യും. ഇതു കണ്ടാൽ തോന്നും, അവരും മുസ്‌ലിംകളും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന്.

۞ فَلْيُقَـٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ يَشْرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا بِٱلْـَٔاخِرَةِ ۚ وَمَن يُقَـٰتِلْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

74 എന്നാൽ, പരലോകത്തിനു (പകരം) ഐഹിക ജീവിതത്തെ വിൽക്കു (വാൻ തയ്യാറാകു) ന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്തിട്ട് അവൻ കൊല്ലപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വിജയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ,– അവനു നാം വഴിയെ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَـٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ

75 നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യാതെ (ഇരിക്കുവാൻ)? പുരുഷൻമാരും, സ്ത്രീകളും, കുട്ടികളുമാകുന്ന ബലഹീനരായുള്ളവരുടെ വിഷയത്തിലും (യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കുവാ

وَٱلْوِلْدَٰنِ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلظَّالِمِ أَهْلُهَا وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

ൻ)? (അതെ, ഇങ്ങിനെ) പറയുന്നവരുടെ: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ആൾക്കാർ അക്രമികളായുള്ള ഈ രാജ്യത്തിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ നീ പുറപ്പെടുവിച്ചു (മോചിപ്പിച്ചു) തരേണമേ! നിന്റെ വകയായി, ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു രക്ഷാ കർത്താവിനെ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും വേണമേ! നിന്റെ വകയായി ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു സഹായകനെ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുക യും ചെയ്യേണമേ!''

---

74 فَلْيُقَاتِلْ എന്നാൽ യുദ്ധം ചെയ്യട്ടെ. فِي سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. الَّذِينَ يَشْرُونَ വിൽക്കുന്നവർ. الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തെ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിന്. وَمَن يُقَاتِلْ വല്ലവനും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതായാൽ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ. فَيُقْتَلْ എന്നിട്ടവൻ കൊല്ല പ്പെട്ടാൽ. أَوْ يَغْلِبْ അല്ലെങ്കിൽ വിജയിച്ചാൽ. فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ (പിറകെ). نُؤْتِيهِ നാം അവന് നൽകും. أَجْرًا عَظِيمًا വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം. 75 وَمَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്. لا تقاتلون നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യാതെ, യുദ്ധം ചെയ്യാതെ, فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ ബലഹീനരായവരിലും, ദുർബ്ബലരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കാര്യത്തിലും. مِنَ الرِّجَالِ പുരു ഷൻമാരാകുന്ന, പുരുഷൻമാരിൽ നിന്നും. وَالنِّسَاءِ സ്ത്രീകളും. وَالْوِلْدَانِ കുട്ടികളും. الَّذِينَ يَقُولُونَ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായ. رَبَّنَا أَخْرِجْنَا റബ്ബേ ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കിത്തരേണമേ. مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ഈ രാജ്യത്തു നിന്ന്. الظَّالِمِ അക്രമി(കൾ) ആയ. أَهْلُهَا അതിലെ ആൾക്കാർ. وَاجْعَل لَّنَا ഞങ്ങൾക്ക് ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി-ഉണ്ടാക്കി)ത്തരുകയും വേണമേ. مِن لَّدُنكَ നിന്റെ പക്കൽ നിന്നു (നിന്റെ വകയായി). وَلِيًّا ഒരു രക്ഷകനെ, ബന്ധുവെ, കൈകാര്യക്കാരനെ, മിത്രത്തെ. وَاجْعَل لَّنَا ഞങ്ങൾക്കു ആക്കിത്തരുകയും വേണമേ. مِن لَّدُنكَ നിന്റെ പക്കൽ നിന്നു. نَصِيرًا ഒരു സഹായ കനെ.

ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളെ ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് കപട വിശ്വാസികൾ കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച നിലപാടു സ്വീകരിക്കുവാൻ കാരണം. എന്നാൽ, പാരത്രിക നേട്ടങ്ങൾ ലക്ഷ്യംവെക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി ഐഹിക സുഖസൗകര്യ ങ്ങൾ ത്യജിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്വാൻ ഒട്ടും മടിക്കേണ്ടതില്ല. യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടാലും, വിജയം വരിച്ചാലും-രണ്ടായാലും ശരി-അല്ലാഹു അവർക്കു വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും എന്നത്രെ ആദ്യത്തെ വചന ത്തിന്റെ താല്പര്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിനെ നിലനിറുത്തുന്ന വിഷയത്തിലും, ശത്രുക്കളുടെ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുർബ്ബലരായ സ്ത്രീപുരുഷൻമാരുടെയും കുട്ടികളുടെയും കാര്യത്തിലും യുദ്ധം ചെയ്വാൻ നിങ്ങൾ എന്തിനു മടിക്കണം! അതിനു സ്വയം മുന്നോട്ടു വരേണ്ടവരല്ലേ നിങ്ങൾ?! എന്നിങ്ങിനെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു യുദ്ധാവേശവും പ്രചോദനവും നൽകുന്നതാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനം.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, അതിന്റെ പേരിൽ മുശ്രിക്കുകളുടെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങ ൾക്കു ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്ന കുറെ ആളുകൾ മക്കായിലുണ്ടായിരുന്നു. മദീനായിലേ ക്കു ഹിജ്റ പോരുവാനോ, രാജ്യം ത്യജിച്ചു പോകുവാനോ ഖുറൈശികൾ അവരെ അനുവദിച്ചിരു ന്നില്ല. അവരെക്കുറിച്ചാണു ദുർബ്ബലർ എന്നിവിടെ പറഞ്ഞത്. നിസ്സഹായരും അവശരുമായിരുന്ന അവരുടെ ഹൃദയം നൊന്തുകൊണ്ടു തങ്ങൾക്കു രക്ഷ നൽകുവാൻ വേണ്ടി അവർ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്ന പ്രാർത്ഥനകളാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചത്. വളരെയൊന്നും താമസിയാതെത്തന്നെ അല്ലാഹു ആ പ്രാർത്ഥനക്കു ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്തു. മക്കാ വിജയത്തോടുകൂടി

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يُقَـٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُقَـٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱلطَّـٰغُوتِ فَقَـٰتِلُوٓا۟ أَوْلِيَآءَ ٱلشَّيْطَـٰنِ ۖ إِنَّ كَيْدَ ٱلشَّيْطَـٰنِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾

76 വിശ്വസിച്ചവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു; അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, 'ത്വാഗൂത്തി'ൻെറ [പിശാചാകുന്ന ദുർമ്മൂർത്തിയുടെ] മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ പിശാചിൻെറ മിത്രങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, പിശാചിൻെറ തന്ത്രം ദുർബ്ബലമായതാകുന്നു.

---

76 الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. يُقَاتِلُونَ അവർ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു, ചെയ്യും. فِي سَبِيلِ للهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. يُقَاتِلُونَ അവർ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. فِي سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ. الطَّاغُوتِ ത്വാഗൂത്തിൻെറ, ദുർമ്മൂർത്തിയുടെ (പിശാചിൻെറ). فَقَاتِلُوا അതിനാൽ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. أَوْلِيَاءَ ബന്ധുക്കളോട് മിത്രങ്ങളോട്. الشَّيْطَانِ പിശാചിൻെറ. إِنَّ നിശ്ചയമായും كَيْدَ തന്ത്രം (ചതി-കെണി). الشَّيْطَانِ പിശാചിൻെറ. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. ضَعِيفًا ദുർബ്ബലമായത്, അശക്തമായതു.

അവർക്കു മക്കായിൽ തന്നെ സ്വതന്ത്രമായി സ്വൈരജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധ്യമായിത്തീർന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുവായ പിശാചിൻെറ കക്ഷിക്കു എത്രതന്നെ പിൻബലവും പ്രതാപവുമുണ്ടെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ കക്ഷിക്കാണ് അവസാനം വിജയവും ശക്തിയും കൈവരുക എന്നു സാരം. ത്വാഗൂത്തി (**طاغوت**) ൻെറ അർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പിശാചുക്കളും, ആരാധ്യവസ്തുക്കളുമടക്കമുള്ള എല്ലാദുർമ്മൂർത്തികളുമാണുദ്ദേശ്യമെന്നു മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-11

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوٓا۟ أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ ٱلْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ ٱلنَّاسَ كَخَشْيَةِ ٱللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا۟ رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا ٱلْقِتَالَ لَوْلَآ أَخَّرْتَنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَـٰعُ ٱلدُّنْيَا قَلِيلٌ وَٱلْـَٔاخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ ٱتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾

77 യാതൊരു കൂട്ടരെ നീ (നോക്കി) കണ്ടില്ലേ? അവരോട് ''നിങ്ങളുടെ കൈകളെ (യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും) നിങ്ങൾ തടഞ്ഞു വെക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ'' എന്ന് പറയപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ, അവരുടെമേൽ യുദ്ധം നിയമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അപ്പോൾ (അതാ), അവരിൽനിന്ന് ഒരു വിഭാഗം, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നതുപോലെ -അഥവാ (അതിലും) കൂടുതൽ ശക്തിമത്തായ ഭയപ്പാട്- മനുഷ്യരെ ഭയപ്പെടുന്നു! അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, എന്തിനാണ് ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ യുദ്ധം നിയമിച്ചത്?! അടുത്ത ഒരവധിവരേക്കും ഞങ്ങളെ നീ പിന്തിച്ചു (ഒഴിവാക്കി) തന്നുകൂടേ!'' പറയുക: ''ഇഹത്തിലെ (സുഖത്തിൻെറ) അനുഭവം തുച്ഛമായതാണ്. പരലോകമാകട്ടെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് ഏറ്റം ഉത്തമവുമാകുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു തരിമ്പോളം അക്രമിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

أَيْنَمَا تَكُونُواْ يُدْرِككُّمُ ٱلْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِى بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُواْ هَٰذِهِۦ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُواْ هَٰذِهِۦ مِنْ عِندِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۖ فَمَالِ هَٰٓؤُلَآءِ ٱلْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾

78 ''നിങ്ങള്‍ എവിടെ (ത്തന്നെ) ആയിരുന്നാലും മരണം നിങ്ങള്‍ക്ക് പിടിപ്പെടുന്നതാണ്: നിങ്ങള്‍ (ഭദ്രമായി) കെട്ടി ഉയര്‍ത്തപ്പെട്ട കൊത്തളങ്ങളിലായിരുന്നാലും ശരി.'' (നബിയേ) അവര്‍ക്കു വല്ല നന്‍മയും ബാധിക്കുന്നുവെങ്കില്‍ അവര്‍ പറയും: ''ഇത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പക്കല്‍ നിന്നുള്ളതാണ്'' എന്ന്. അവര്‍ക്ക് വല്ല തിന്‍മയും ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, അവര്‍ പറയും: ''ഇതു നിന്‍റെ പക്കല്‍ നിന്നുള്ളതാണ്'' എന്ന്. പറയുക: ''എല്ലാം (തന്നെ) അല്ലാഹുവിന്‍റെ പക്കല്‍ നിന്നുള്ളതാണ്.'' എന്നാല്‍, ഈ ജനങ്ങള്‍ക്കെന്താണ്-അവര്‍ ഒരു വിഷയവും ഗ്രഹിക്കുമാറാകുന്നില്ല?!

مَّآ أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ ٱللَّهِ ۖ وَمَآ أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَٰكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

79 നന്മയായിട്ട് നിനക്ക് എന്തു (തന്നെ) ബാധിച്ചാലും (അത്) അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നത്രെ; തിന്‍മയായിട്ട് നിനക്ക് എന്തു (തന്നെ) ബാധിച്ചാലും (അത്) നിന്നില്‍ നിന്നുമത്രെ (ഉണ്ടാകുന്നത്). നിന്നെ നാം മനുഷ്യര്‍ക്ക് റസൂലായി [ദൂതനായി] അയക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി താനും.

---

77 أَلَمْ تَرَ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെ (കൂട്ടരിലേക്ക്). قِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെട്ടു. كُفُّوا തടഞ്ഞുവെക്കുവിന്‍, ഒതുക്കി നിറുത്തുവിന്‍. أَيْدِيَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകളെ. وَأَقِيمُوا നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിന്‍. الصَّلاَةَ നമസ്കാരം. وَآتُوا കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. الزَّكَاةَ സകാത്തു. فَلَمَّا كُتِبَ അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) നിയമിക്ക (നിര്‍ബ്ബന്ധമാക്ക)പ്പെട്ടപ്പോള്‍. عَلَيْهِمُ അവരുടെമേല്‍. الْقِتَالُ യുദ്ധം. إِذَا فَرِيقٌ അപ്പോള്‍ (അതാ) ഒരു വിഭാഗം (കൂട്ടര്‍-സംഘം). مِّنْهُمْ അവരില്‍നിന്ന്. يَخْشَوْنَ അവര്‍ ഭയപ്പെടുന്നു. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. كَخَشْيَةِ ഭയപ്പാട് (ഭയപ്പെടുന്നതു) പോലെ. اللهِ അല്ലാഹുവിനെ. أَوْ أَشَدَّ അല്ലെങ്കില്‍ കൂടുതല്‍ കടുത്ത, ശക്തമായ. خَشْيَةً ഭയപ്പാട്. وَقَالُوا അവര്‍ പറയുകയും ചെയ്തു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. لِمَ كَتَبْتَ എന്തിനാണ് നീ നിയമിച്ചത്, നിര്‍ബ്ബന്ധമാക്കി. عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേല്‍. الْقِتَالَ യുദ്ധം. لَوْلاَ أَخَّرْتَنَا നീ (നിനക്ക്) ഞങ്ങളെ പിന്തിച്ചു (ഒഴിവാക്കി)ക്കൂടേ. إِلَى أَجَلٍ ഒരവധിവരെ. قَرِيبٍ അടുത്തതായ. قُلْ പറയുക. مَتَاعُ الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ വിഭവം (അനുഭവം, സുഖം, സാമാനം). قَلِيلٌ അല്‍പമായതാണ്. وَالْآخِرَةُ പരലോകമാകട്ടെ. خَيْرٌ (ഏറ്റം) ഉത്തമമാണ്. لِّمَنِ اتَّقَى സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നവര്‍ക്കു. وَلاَ تُظْلَمُونَ നിങ്ങള്‍ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല. فَتِيلاً ഒരു തരിമ്പും, ഒരളവും. **78** أَيْنَمَا എവിടെത്തന്നെ. تَكُونُوا നിങ്ങളായിരുന്നാലും. يُدْرِككُّمُ നിങ്ങളെ പിടിപെടും, കണ്ടുമുട്ടും, നിങ്ങളെ പ്രാപിക്കും. الْمَوْتُ മരണം. وَلَوْ كُنتُمْ നിങ്ങള്‍ ആയിരുന്നാലും ശരി. فِي بُرُوجٍ കൊത്തളങ്ങളില്‍, കോട്ടകളില്‍, മണിമാളികകളില്‍. مُّشَيَّدَةٍ കെട്ടിപ്പൊക്കപ്പെട്ട. وَإِن تُصِبْهُمْ അവര്‍ക്കു ബാധിക്കുന്നുവെങ്കില്‍. حَسَنَةٌ വല്ല നന്മയും, ഒരു നന്‍മ. يَقُولُوا അവര്‍ പറയും. هَذِهِ ഇതു. مِنْ عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടുക്കല്‍നിന്നാണ്. وَإِن تُصِبْهُمْ അവര്‍ക്ക് ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിലോ. سَيِّئَةٌ വല്ല (ഒരു) തിന്‍മയും. يَقُولُوا അവര്‍ പറയും. هَذِهِ ഇതു. مِنْ عِندِكَ നിന്‍റെ അടുക്കല്‍ നിന്നാണു. قُلْ പറയുക. كُلٌّ എല്ലാം (തന്നെ). مِّنْ عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടുക്കല്‍നിന്നാണ്. فَمَا എന്നാല്‍ എന്താണ്. لِهَؤُلَآءِ ഈ കൂട്ടര്‍ക്ക്. الْقَوْمِ (ഈ) ജനത (യായ). لاَ يَكَادُونَ അവര്‍ ആകുമാറാകുന്നില്ല. يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കു (മാറാകുന്നില്ല). حَدِيثًا ഒരു വിഷയവും, വൃത്താന്തവും. **79** مَا أَصَابَكَ നിനക്കു ബാധിച്ചതു (എന്തും). مِنْ حَسَنَةٍ നന്മയായിട്ടു. فَمِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നാണ്. وَمَا أَصَابَكَ നിനക്ക് ബാധിച്ചതോ, എന്തു

ബാധിച്ചാലും. مِن سَيِّئَةٍ തിൻമയായിട്ട്. فَمِن نَّفْسِكَ നിൻെറ സ്വന്തത്തിൽനിന്നാണ് നിന്നിൽ നിന്നു തന്നെ. وَأَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്കു. رَسُولاً റസൂലായി, ദൂതനായി. وَكَفَى മതി താനും. بِاللهِ അല്ലാഹു തന്നെ. شَهِيدًا സാക്ഷിയായി.

ഇസ്ലാമിൻെറ ആരംഭകാലത്ത്-അഥാവാ മുസ്ലിംകൾ മക്കായിലായിരുന്നപ്പോൾ-തന്നെ നമസ്കാരവും സകാത്തും മുസ്ലിംകൾക്കു നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നു നിലവിലുള്ള പ്രത്യേക രീതിയിലായിരുന്നില്ല അന്നത്തെ സകാത്ത് എന്നുമാത്രം. എന്നാൽ, ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം ചെയ്വാനുള്ള അനുവാദം അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ശത്രുക്കളുടെ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്കെതിരിൽ കഴിയുന്ന ശക്തി ഉപയോഗിച്ചു യുദ്ധം നടത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, തൽക്കാലം ക്ഷമയും സഹനവും കൈകൊള്ളുവാനായിരുന്നു കൽപന. പല നിലക്കും അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതി യുദ്ധത്തിനു അനുകൂലമായിരുന്നില്ല. മുസ്ലിംകളുടെ എണ്ണവും ശക്തിയും കുറവായിരുന്നതും, ഇരു കൂട്ടരും മക്കാ പരിസരങ്ങളിൽ നിവസിച്ചു വരുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഹറമിൽ വെച്ചു യുദ്ധവും സംഘട്ടനവും നടക്കുവാൻ ഇടയായിത്തീരുന്നതും അതിനു കാരണമായിരുന്നു. മുസ്ലിംകൾ മദീനായിൽ ചെന്നശേഷം, അനുകൂലമായ ഒരന്തരീക്ഷം സംജാതമായപ്പോൾ, അവർ മുമ്പ് ആഗ്രഹിച്ചും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുമിരുന്ന പ്രകാരം യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാനുള്ള കൽപന അവതരിച്ചു.

കപടവിശ്വാസികളും, ദുർബ്ബലവിശ്വാസികളുമായ ആളുകളിൽ ഈ കൽപന വളരെ അസ്വാസ്ഥ്യം ഉളവാക്കി. ശത്രുക്കളെ നേരിടുന്നതിലുള്ള ഭയവും, മരണഭീതിയും അവരെ അലട്ടി. റബ്ബേ! എന്തിന് ഈ യുദ്ധം നിർബന്ധമാക്കി ? ഞങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികമായ മരണത്തിനു മുമ്പു തന്നെ ശത്രുക്കളുടെ കൈക്കു ഞങ്ങൾ മരിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ! ഞങ്ങളെ കുറേ കാലം കൂടി ജീവിക്കുവാൻ വിട്ടു തന്നുകൂടേ?! എന്നൊക്കെ അവർക്കു പരാതിയും ആക്ഷേപവുമായി. ഇതിനു മറുപടി നൽകുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നു. മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: ഇഹലോകത്ത് എത്രതന്നെ സുഖജീവിതം ലഭിച്ചാലും പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു അതു വളരെ തുച്ഛം മാത്രമാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്നവർക്ക് അതിനെക്കാൾ ഏറ്റവും നല്ല ജീവിതം പരലോക ജീവിതമാകുന്നു. അത് അനശ്വരവും സുഖസമ്പൂർണ്ണവുമായിരിക്കും. അവൻെറ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളോ, അതിൽ നിങ്ങൾ വരിക്കേണ്ടി വരുന്ന ത്യാഗങ്ങളോ ഒന്നും തന്നെ നിങ്ങൾക്കു തരിമ്പു പോലും നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. മരണമാകട്ടെ, അതു എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണ് എന്നൊക്കെ ഓരോരുത്തരുടേതും അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത് അപ്രകാരം തന്നെ സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. യുദ്ധത്തിലൊന്നും പങ്കെടുക്കാതെ നിങ്ങൾ വമ്പിച്ച കോട്ടകൾക്കുള്ളിൽ അടച്ചിരുന്നാലും അതുസംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. യുദ്ധം മൂലം നിങ്ങളുടെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ കുറവോ, യുദ്ധം ചെയ്യാത്തതുമൂലം അതിൽ വർദ്ധനവോ ഉണ്ടാകുമെന്നു കരുതേണ്ട. ആകയാൽ, നിങ്ങളുടെ ഒഴികഴിവുകളും വേവലാതികളും അസ്ഥാനത്താകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനക്കു വഴങ്ങുകയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം. അല്ലാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ തീരാനഷ്ടം വരുത്തി വെക്കാലായിരിക്കും അതിൻെറ ഫലം.

കപടവിശ്വാസികളുടെ മറ്റൊരു ആരോപണവും അതിനുള്ള മറുപടിയും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കപടവിശ്വാസികൾ മാത്രമല്ല യഹൂദികളും ഈ ആരോപണത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചിരുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. ക്ഷേമം, സൗഖ്യം പോലെയുള്ള സന്തോഷകരമായ വല്ല അനുഭവങ്ങളും വരുമ്പോൾ അത് അല്ലാഹുവിൻെറ വകയായി തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച നൻമയാണെന്നു പറഞ്ഞ് അവർ അഭിമാനം കൊള്ളും. മറിച്ച് ക്ഷാമം, ദുഃഖം മുതലായ വല്ല അനിഷ്ട കാര്യങ്ങളും ബാധിക്കുമ്പോൾ അത് നബി (ﷺ) നിമിത്തം സംഭവിച്ച ദോഷമാണെന്ന് അവർ ജൽപിക്കുകയും ചെയ്യും. നബി (ﷺ) മദീനായിൽ ചെന്ന ഉടനെ കുറച്ചുകാലം അവിടെ ക്ഷാമം

ബാധിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അതാണ് അവർ ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ കാരണമെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഈ ആരോപണത്തിനും മറുപടി നൽകുവാൻ നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നു. നൻമയാകട്ടെ, തിൻമായാകട്ടെ എല്ലാം അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതും സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമാണ്. ഓരോന്നിനും ചില കാരണങ്ങളും സന്ദർഭങ്ങളും അവൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തരം കാര്യങ്ങളൊന്നും ഇവർ ഗ്രഹിക്കുകയോ മനസ്സിലാകുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ എല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതു തന്നെയാണെങ്കിലും നൻമയും തിൻമയും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. നൻമ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നാണ് ഉൽഭവിക്കുന്നത്. അതെ, അവൻെറ അനുഗ്രഹവും ഔദാര്യവും കൊണ്ടാണതുണ്ടാകുന്നത്. തിൻമയുടെ ഉത്ഭവം മനുഷ്യരിൽ നിന്നു തന്നെയാണ്. അതായത്, അവരുടെ പ്രവൃത്തി ദോഷവും അനുസരണക്കേടുമാണതിനു കാരണം. എന്നിങ്ങിനെയാണു മറുപടിയുടെ താൽപര്യം.

നൻമയും തിൻമയും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു തന്നെയാണു സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിലും രണ്ടും തമ്മിലുള്ള ഈ വ്യത്യാസമാണ് 79-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതിൽ **ما اصابك** (നിനക്കു ബാധിച്ചത്) എന്നു നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടാണു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നു വെച്ച് മറ്റുള്ളവർക്കു ബാധിക്കുന്നതൊന്നും അങ്ങിനെയല്ലെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു കുറേകൂടി വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ما اصابكم من مصية فيما كسبت ايديكم ويعفو عن كثير** (നിങ്ങൾക്ക് എന്തൊരു വിപത്തു ബാധിച്ചാലും അതു നിങ്ങളുടെ കൈകൾ ചെയ്തുവെച്ചതു നിമിത്തമാകുന്നു. പലതിനെക്കുറിച്ചും അവൻ മാപ്പു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.) (ശൂറാ-30.) തുടർന്നുകൊണ്ടു നൻമയും തിൻമയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ നബി (ﷺ) ക്കു പങ്കില്ല എന്നും, നബി (ﷺ) യെ അല്ലാഹു അവൻെറ റസൂലാക്കി അയച്ചിരിക്കുകയാണ്-അഥവാ അവൻെറ ദൗത്യങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യൽ മാത്രമാണ് അവിടുത്തെ ചുമതല-എന്നും, അത് ആർ സമ്മതിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും അതിനു മറ്റാരുടെയും തെളിവും സ്ഥിരീകരണവും ആവശ്യമില്ല എന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ സാക്ഷ്യം തന്നെ മതി എന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഈ വചനവും, മറ്റു ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങളും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു 'ഖളാഖദ്റി' നെ (അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവ്യവസ്ഥയെ) നിഷേധിക്കുന്ന ചില യുക്തിവാദക്കാർ തങ്ങളുടെ പുതിയ വാദങ്ങൾക്ക് ന്യായീകരണം നൽകാറുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു സൂ: ഹദീദിനു ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വേണ്ടത്ര വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവിടെ നോക്കുക.

مَّن يُطِعِ ٱلرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ ٱللَّهَ ۖ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨٠﴾	80 റസൂലിനെ ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ അവൻ തീർച്ചയായും, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു; ആരെങ്കിലും (അനുസരിക്കാതെ) തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം, (നബിയേ) അവരുടെ മേൽ കാവൽക്കാരനായി നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല.

80 مَن ആർ, വല്ലവനും. يُطِعِ അനുസരിക്കുന്ന (തായാൽ). الرَّسُولَ റസൂലിനെ. فَقَدْ أَطَاعَ അവൻ തീർച്ചയായും അനുസരിച്ചു, അനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَمَن ആർ, വല്ലവനും. تَوَلَّى തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞു (വോ). فَمَا أَرْسَلْنَاكَ എന്നാൽ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവരിൽ. حَفِيظًا കാവൽക്കാര (പാറാവുകാര-സൂക്ഷിച്ചു കാക്കുന്നവ)നായി.

റസൂലിനെ അനുസരിക്കൽ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കൽതന്നെയാണെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം 59–ാം വചനത്തിൻെറയും തുടർന്നുള്ള പല വചനങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ

മുമ്പു വേണ്ടത്ര വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. റസൂലിനെ അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരെ അനുസരിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ചുമതല അദ്ദേഹത്തിനില്ല; അല്ലാഹുവിൻെറ ദൗത്യം നിറവേറ്റലും, അത് ജനങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കലും മാത്രമേ റസൂലിനു കടമയുള്ളു എന്നാണ് പിന്നീടു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُواْ مِنْ عِندِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ ٱلَّذِى تَقُولُ ۖ وَٱللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ۖ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨١﴾

81 അവർ പറയും: ''അനുസരണം'' എന്ന്! എന്നിട്ട് നിൻെറ അടുക്കൽ നിന്ന് അവർ വെളിയിൽ പോയാൽ, അവരിൽ നിന്ന് ഒരു കൂട്ടർ തങ്ങൾ (ആദ്യം) പറയുന്നതല്ലാത്തതിന് രാത്രി പരിപാടിയിടുക [ഗൂഢാലോചന നടത്തുക]യായി. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ രാത്രി പരിപാടിയിടുന്ന [ഗൂഢാലോചന നടത്തുന്ന]ത് രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ, അവരെക്കുറിച്ച് നീ അവഗണിച്ചേക്കുക; അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി.

---

81 وَيَقُولُونَ അവർ പറയും, പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. طَاعَةٌ അനുസരണം. فَإِذَا بَرَزُوا എന്നിട്ടവർ വെളിയിൽ പോയാൽ. مِن عِندِكَ നിൻെറ അടുക്കൽ നിന്ന്. بَيَّتَ രാത്രി പരിപാടിയിടും, ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയായി. طَائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം, കൂട്ടർ. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. غَيْرَ الَّذِي യാതൊന്നല്ലാത്തതിന്. تَقُولُ അതു (അവർ) പറയുന്നു. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يَكْتُبُ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു, എഴുതിവെക്കും. مَا يُبَيِّتُونَ അവർ രാപരിപാടിയിടുന്നത്. فَأَعْرِضْ അതിനാൽ നീ തിരിഞ്ഞു കളയുക (അവഗണിക്കുക). عَنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി. وَتَوَكَّلْ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. وَكَفَى بِاللهِ അല്ലാഹു മതി. وَكِيلاً ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി, ഭരമേൽക്കുന്നവൻ.

കപടവിശ്വാസികളുടെ ഒരു ദുസ്വഭാവമാണിതും, നബി (ﷺ) വല്ലതും കൽപിക്കുകയോ, വല്ല ദൈവീക സന്ദേശങ്ങളും കേൾപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അതു ശരിക്കും അനുസരിക്കുവാൻ തങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്നു പറഞ്ഞു സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കും. അവിടം വിട്ടുപോയാൽ, അവർ പരസ്പരം ഗൂഢാലോചന നടത്തി അതിനെതിരായ പരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്കയും ചെയ്യും. അതാക്കെ അല്ലാഹു അറിയുകയും, രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും, അതിൻെറ ഫലം വഴിയെ അവർതന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അവരെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, അവരെപ്പറ്റി അവരുടെ ഇത്തരം ചെയ്തികൾ നബി (ﷺ) മനസ്സിലാക്കി വെച്ചാൽ മതി. അല്ലാതെ അതിനു വല്ല വിലയും കൽപിക്കുകയോ നടപടിയെടുക്കുകയോ വേണ്ടതില്ല, അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ ഭരമേൽപിക്കുകയേ വേണ്ടൂ, വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ അവൻ തന്നെ എടുത്തുകൊള്ളും. എന്നൊക്കെ നബി (ﷺ) യെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ ٱللَّهِ لَوَجَدُواْ فِيهِ ٱخْتِلَٰفًا كَثِيرًا ﴿٨٢﴾

82 എന്നാൽ, അവർ ഖുർആനെക്കുറിച്ച് ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ?! അത്, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത (മറ്റുവല്ല)വരുടെ അടുക്കൽ നിന്നുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, വളരെ പരസ്പര വ്യത്യാസം അതിൽ അവർ കണ്ടെത്തുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

82 أَفَلاَ يَتَدَبَّرُونَ അപ്പോള്‍ അവര്‍ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ. الْقُرْآنَ ഖുര്‍ആനെ. وَلَوْ كَانَ അതായിരുന്നെങ്കില്‍. مِنْ عِندِ അടുക്കല്‍നിന്ന്. غَيْرِ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ. لَوَجَدُوا അവര്‍ കണ്ടെത്തുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. فِيهِ അതില്‍. اخْتِلاَفًا പരസ്പരവ്യത്യാസം, ഭിന്നിപ്പു, വിയോജിപ്പു. كَثِيرًا വളരെ, ധാരാളം.

ഖുര്‍ആന്‍റെ പ്രസ്താവനകളെക്കുറിച്ച് ഉറ്റാലോചിച്ചു ചിന്തിക്കാത്തതാണ് അങ്ങിനെയുള്ള വികൃത മനസ്ഥിതി അവരിലുണ്ടാവാന്‍ കാരണമെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഖുര്‍ആന്‍ മനസ്സിരുത്തി ചിന്തിക്കുകയാണ് അവര്‍ വേണ്ടതെന്നും അവരെ അല്ലാഹു ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നു. അന്നത്തെ കപട വിശ്വാസികള്‍ക്കോ, അക്കാലത്തുള്ള ആളുകള്‍ക്കോ മാത്രം ബാധകമായ ഒരറിയിപ്പല്ല ഇത്. ഏത് കാലത്തുമുള്ള എല്ലാവരെയും ബാധിക്കുന്ന അറിയിപ്പാണിത്. ഈ ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹുവില്‍നിന്നു അവതരിച്ചതല്ല-മറ്റാരുടെയെങ്കിലും കൃതിയാണ്-എന്നുവരികില്‍, നിശ്ചയമായും അതില്‍ പല വ്യത്യാസങ്ങളും വിയോജിപ്പുകളും കാണാവുന്നതാണ് എന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്‍റെ വാക്യം നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയും, സത്യാന്വേഷണ മനസ്ഥിതിയുമുള്ള ഏവരെയും ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുവാന്‍ പോരുന്നതാണ്. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ബുദ്ധിശാലികളും, അറിവിലും പരിജ്ഞാനത്തിലും ഉച്ചകോടിയിലെത്തിയവരുമായ ഒരു സംഘം ആളുകള്‍ ഒത്തുചേര്‍ന്ന് മാസക്കണക്കിലും കൊല്ലക്കണക്കിലും കാലം തലപുകഞ്ഞാലോചിച്ച് സര്‍വ്വസമ്മതമായി രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഭരണഘടനകളും നിയമവ്യവസ്ഥകളും അധികം താമസിയാതെ തന്നെ-പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യവും അപ്രായോഗികതയും കാരണമായി-തല്‍കര്‍ത്താക്കളുടെ കൈക്കുതന്നെ മാറ്റേണ്ടിവരുന്ന ഗതികേടു മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും നാം ഇന്ന് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഭവമാണല്ലോ.

ഖുര്‍ആനെ സംബന്ധിച്ച് അതു വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളിലോ, അതിന്‍റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലോ, ആ തത്വ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ യഥാര്‍ത്ഥീകരിക്കുന്ന അതിന്‍റെ നിയമ നിര്‍ദ്ദേശങ്ങളിലോ-ഒന്നുംതന്നെ-ഇന്ന് ഇക്കാലം വരെ അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഗതികേടും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല, മേലില്‍ സംഭവിക്കുകയുമില്ലെന്നു തീര്‍ത്തു പറയാം. എന്നാല്‍, ഖുര്‍ആനോടു പ്രത്യക്ഷമായോ ശത്രുതയും പകയും പുലര്‍ത്തിപ്പോരുന്നവര്‍ക്കും അതിന്‍റെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളില്‍ ചിലതു തങ്ങളുടെ താല്‍പര്യങ്ങള്‍ക്കു യോജിക്കായ്ക നിമിത്തം അവയോടു അവജ്ഞ തോന്നുന്നവര്‍ക്കും ഭൗതിക തല്‍പര്യങ്ങള്‍ക്കു മുന്‍തൂക്കം നല്‍കുന്നവര്‍ക്കുമൊക്കെ ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യം അംഗീകരിക്കുവാന്‍ മനഃപ്രയാസമുണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമത്രെ. വേണമെങ്കില്‍, അത്തരക്കാര്‍ ഖുര്‍ആനില്‍ ചില പരസ്പര വ്യത്യാസങ്ങളോ, യോജിപ്പോ ഉള്ളതായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവത്തില്‍ അതിന്‍റെ ഉത്തരവാദിത്വം അവരുടെ വക്രമായ ചിന്താഗതിക്കു തന്നെയാണുള്ളത്. ഒരു കാര്യം നമുക്ക് ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാന്‍കഴിയും. അതായത്-

ഖുര്‍ആന്‍റെ സ്പഷ്ടമായ ഒരു പ്രസ്താവന മറ്റൊരു സ്പഷ്ടമായ പ്രസ്താവനക്കു ഒരിക്കലും എതിരാകുകയോ വിരുദ്ധമാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായി ആരായലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുക സാധ്യമല്ല. ഒരു പ്രസ്താവന സ്പഷ്ടമായിരിക്കുകയും മറ്റൊന്ന് അത്ര സ്പഷ്ടമല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഒന്ന് വിശദരൂപത്തിലും മറ്റേതു സാമാന്യ രൂപത്തിലുമായിരിക്കുക പോലെയുള്ള ചില സന്ദര്‍ഭങ്ങളിലായിരിക്കും പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ വല്ല പരസ്പര വ്യത്യാസവും ഉള്ളതായി ആര്‍ക്കെങ്കിലും തോന്നുവാന്‍ ഇടയാകുന്നതു വ്യക്തത കുറവുള്ള ഭാഗത്തെ കൂടുതല്‍ വ്യക്തമായ ഭാഗംകൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനിക്കുക എന്നതാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍ കരണീയവും, നിര്‍ബ്ബന്ധവും നേരെ മറിച്ച് വ്യക്തത കുറഞ്ഞ ഭാഗത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കുകയും, അതിനു അവരവര്‍ കാണുന്ന-അല്ലെങ്കില്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന-വ്യാഖ്യാനം നിര്‍ണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, കൂടുതല്‍ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളെ അതിനൊപ്പിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോള്‍ മാത്രമെ യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ ആ വൈരുദ്ധ്യം അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളു. എന്തെങ്കിലും ഒരു ആദര്‍ശമോ താല്‍പര്യമോ മുന്‍കൂട്ടി മനസ്സില്‍വെച്ചുകൊണ്ടു ഖുര്‍ആനെ സമീപിക്കുന്നവര്‍ക്കാണ് ഈ

അനുഭവം ഉണ്ടാവാറുള്ളത്. ഇതു ഖുർആൻെറ ദോഷമല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. (ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി മുഖവുരയിലും, ആലുംഇംറാൻ-7ലും അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുമ്പു വിവരിച്ചുതുഓർക്കുക.)

وَإِذَا جَآءَهُمۡ أَمۡرٌ مِّنَ ٱلۡأَمۡنِ أَوِ ٱلۡخَوۡفِ أَذَاعُواْ بِهِۦۖ وَلَوۡ رَدُّوهُ إِلَى ٱلرَّسُولِ وَإِلَىٰٓ أُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنۡهُمۡ لَعَلِمَهُ ٱلَّذِينَ يَسۡتَنۢبِطُونَهُۥ مِنۡهُمۡۗ وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ لَٱتَّبَعۡتُمُ ٱلشَّيۡطَٰنَ إِلَّا قَلِيلٗا ﴿٨٣﴾

83 സമാധാനത്തെയോ, ഭയത്തെയോ സംബന്ധിക്കുന്ന വല്ല കാര്യവും അവർക്കു വന്നാൽ, അവർ അതിനെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവർ അതിനെ റസൂലിലേക്കും, അവരിൽ നിന്ന് കാര്യ (വിവര) മുള്ളവരിലേക്കും മടക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, അവരിൽ നിന്ന് അതിനെ നിരീക്ഷിച്ചെടുക്കുന്നവർ അതിനെക്കുറിച്ചു (വേണ്ടത്) അറിയുമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും (അഥവാ ഔദാര്യവും) അവൻെറ കാരുണ്യവും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ - അൽപം ആളുകളൊഴികെ-പിശാചിനെ പിൻപറ്റിക്കളയുമായിരുന്നു.

---

83 وَإِذَا جَاءَهُمْ അവർക്കു വന്നാൽ. أَمْرٌ വല്ല കാര്യവും. مِّنَ الْأَمْنِ അഭയത്തെ (സമാധനത്തെ)സംബന്ധിച്ചു. أَوِ الْخَوْفِ അല്ലെങ്കിൽ ഭയത്തെ. أَذَاعُوا അവർ പ്രചരിപ്പിക്കും, പരത്തുകയായി. بِهِ അതിനെ, അതു സംബന്ധിച്ചു. وَلَوْ رَدُّوهُ അതിനെ അവർ മടക്കി (ആക്കി)യെങ്കിൽ. إِلَى الرَّسُولِ റസൂലിലേക്കു. وَإِلَى أُولِي ഉള്ളവരിലേക്കും. الْأَمْرِ കാര്യം (കാര്യവിവരം). مِنْهُمْ അവരിലുള്ള, അവരിൽനിന്നു. لَعَلِمَهُ അതിനെ അറിയുമായിരുന്നു, അറിയുകതന്നെചെയ്യും. الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. يَسْتَنبِطُونَهُ അതിനെ ആരാഞ്ഞെടുക്കുന്ന(പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്ന)നിരീക്ഷിച്ചെടുക്കുന്ന. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇല്ലെങ്കിൽ. فَضْلُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം, ഔദാര്യം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. وَرَحْمَتُهُ അവൻെറ കാരുണ്യവും. لَاتَّبَعْتُمُ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുക തന്നെ ചെയ്യും. الشَّيْطَانَ പിശാചിനെ. إِلَّا قَلِيلًا അൽപം (ആളുകൾ) ഒഴികെ.

കപടവിശ്വാസികളിൽനിന്നും, കാര്യവിവരമില്ലാത്ത ചില സാത്വികൻമാരിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകാറുള്ള ഒരു ദോഷമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ജനങ്ങൾക്കു സമാധാനം നൽകുന്നതോ ഭീതിയുളവാക്കുന്നതോ ആയ വല്ല വിവരങ്ങളും കേട്ടാൽ, അതിൻെറ സത്യാവസ്ഥയും, അതു പരസ്യപ്പെടുത്തിയാലുണ്ടായേക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തും ആലോചിക്കാതെ-അല്ലെങ്കിൽ അറിയാതെ-അതു പ്രചരിപ്പിക്കുക. നാനാ ഭാഗത്തും ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കൾ തഞ്ചം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്നത്തെ ചുറ്റുപാടിൽ അത്തരം പല വാർത്തകളും കിംവദന്തികളും കേൾക്കുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അത്തരം വാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്ത് ചിലപ്പോൾ ഭയങ്കരമായിരിക്കും. കപടവിശ്വാസികൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു മനഃപൂർവ്വം അതിനു മുതിർന്നേക്കും. എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസികളായ സാത്വികൻമാർ ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി അറിയാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. രണ്ടായാലും ഫലം ഒന്നുതന്നെയാണല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ള വാർത്തകൾ വല്ലതും കേട്ടാൽ അത് റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയെയും, അതിൻെറ ഗുണദോഷങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തക്ക കാര്യവിവരമുള്ള നേതാക്കളെയും അറിയിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ വിഷയം വേണ്ടപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും, അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ, കേട്ടമാത്രയിൽ അത്തരം വാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഈ സമ്പ്രദായം കേവലം പൈശാചിക പ്രേരിതമാണെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യ

വും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മിക്കവാറും ആളുകൾ പിശാചിന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു വശംവദരാകുമായിരുന്നുവെന്നും ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

സത്യാവസ്ഥയും, ഭവിഷ്യത്തും ആലോചിക്കാതെ, കേട്ട വാർത്തകളെല്ലാം പരസ്യപെടുത്തലും പ്രചരിപ്പിക്കലും എല്ലായ്പോഴും വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ചെറിയൊരു വാർത്ത നിമിത്തം അതിഭയങ്കരമായ ഭവിഷ്യത്തുകളായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. സംഭവിക്കുന്നത് സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം, പിന്നീട് ആ വാർത്ത ശരിയായിരുന്നില്ലെന്നു അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ലല്ലോ. അതേ സമയത്ത് ആ വാർത്ത പ്രേരിപ്പിച്ചവരെല്ലാം ആ പാതകത്തിനു ഉത്തരവാദികളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 'കേട്ടതെല്ലാം പറയുന്നതു തന്നെ മതി, ഒരു മനുഷ്യനിൽ വ്യാജം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ' (മു; ദാ.) മുഗീറത്തുബ്നുശുഅ്ബ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ, 'നബി (ﷺ) 'ഖീല' യും 'ഖാല'യും വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നും കാണാം. (ബു; മു.) 'ആരോ പറഞ്ഞു, അങ്ങിനെ പറയപ്പെടുന്നു, ആളുകൾ പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നു' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളാണു 'ഖീല' (قيل) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അവൻ പറഞ്ഞു, ഇവൻ പറഞ്ഞു' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളാണു 'ഖാല' قال കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അതായത് സത്യാവസ്ഥയും ഗുണദോഷവും നോക്കാതെ 'കണ്ടതും കേട്ടതു'മൊക്കെപറയുന്നതു നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നർത്ഥം. അബൂദാവൂദ് (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനത്തിലെ വാചകം ഇതാണ്: **بئس مطية الرجل زعموا** ('അവൻ പറയുന്നു' എന്നുള്ളതു മനുഷ്യന്റെ വളരെ ദുഷിച്ച ഒരു വാഹനമാണ്.) അതായത്, വാർത്തകൾ ഉദ്ധരിക്കുമ്പോൾ ' അവൻ പറഞ്ഞു, ഇവർ പറഞ്ഞു' എന്നൊക്കെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ വേണ്ടി മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു ദുഷിച്ച അടവാണ് എന്നു താൽപര്യം.

فَقَـٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفۡسَكَۚ وَحَرِّضِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَكُفَّ بَأۡسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْۚ وَٱللَّهُ أَشَدُّ بَأۡسٗا وَأَشَدُّ تَنكِيلٗا ﴿٨٤﴾

84 എന്നാൽ, (നബിയേ) നീ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്തു കൊള്ളുക. നിന്നോടു നിന്റെ സ്വന്തത്തെക്കുറിച്ചല്ലാതെ ശാസിക്കപ്പെടുന്നതല്ല: സത്യവിശ്വാസികളെ (അതിനു) പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവിശ്വസിച്ചവരുടെ (സമര) ശൗര്യത്തെ അല്ലാഹു തടുത്തു തന്നേക്കാം. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അതികഠിനമായ ശൗര്യമുള്ളവനും, അതി കഠിനമായ (മാതൃകാ) ശിക്ഷ നൽകുന്നവനുമാകുന്നു.

مَّن يَشۡفَعۡ شَفَٰعَةً حَسَنَةٗ يَكُن لَّهُۥ نَصِيبٞ مِّنۡهَاۖ وَمَن يَشۡفَعۡ شَفَٰعَةٗ سَيِّئَةٗ يَكُن لَّهُۥ كِفۡلٞ مِّنۡهَاۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ مُّقِيتٗا ﴿٨٥﴾

85 ആരെങ്കിലും ഒരു നല്ലതായ ശുപാർശ ശുപാർശ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവന് അതിൽനിന്ന് ഒരു ഓഹരിയുണ്ടായിരിക്കും. ആരെങ്കിലും ഒരു ദുഷിച്ചതായ ശുപാർശ ശുപാർശ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവന് അതിൽനിന്ന് ഒരു പങ്കും ഉണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുറ്റവനുമാകുന്നു. (അഥവാ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവനാകുന്നു.)

---

84 **فَقَاتِلْ** എന്നാൽ (ആകയാൽ) നീ യുദ്ധം ചെയ്യുക. **فِي سَبِيلِ اللهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ. **لا تُكَلَّفُ** നീ (നിന്നോട്) ശാസിക്ക (നിർബ്ബന്ധിക്ക)പ്പെടുകയില്ല, ഹോമിക്കപ്പെട്ട. **إِلاَّ نَفْسَكَ** നിന്റെ സ്വന്തത്തെ (ദേഹത്തെ) ക്കുറിച്ചല്ലാതെ. **وَحَرِّضِ** പ്രേരിപ്പിക്കുക (പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുക) യും ചെയ്യുക. **الْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികളെ. **عَسَى اللهُ** അല്ലാഹു ആയേക്കാം. **أَن يَكُفَّ** അവൻ തടുക്കുവാൻ,

തടയുവാൻ. بَأْسَ ശൗര്യം, സമരശക്തി. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. أَشَدُّ ഏറ്റവും കഠിനമായവനാണ്. بَأْسًا ശൗര്യം, സമരശക്തിയിൽ. وَأَشَدُّ അധികം കഠിനമായവനുമാണ്. تَنكِيلًا (മാതൃകാ) ശിക്ഷനൽകൽ, ശിക്ഷ നൽകുന്നതിൽ. **85** مَن يَشْفَعْ ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും) ശുപാർശ ചെയ്യുന്നപക്ഷം. شَفَاعَةً ശുപാർശ. حَسَنَةً നല്ലതായ,നന്മയായ. يَكُن لَّهُ അവന്നുണ്ടായിരിക്കും. نَصِيبٌ ഒരു ഓഹരി, പങ്കു, ഭാഗം. مِّنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَمَن يَشْفَعْ ആരെങ്കിലും ശുപാർശചെയ്യുന്ന പക്ഷം. شَفَاعَةً ഒരു ശുപാർശ. سَيِّئَةً ദുഷിച്ച, തിന്മയായ. يَكُن لَّهُ അവന്നുണ്ടായിരിക്കും. كِفْلٌ ഒരു പങ്കു, ഓഹരി. مِّنْهَا അതിൽ നിന്നു. وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. مُّقِيتًا കഴിവുറ്റവൻ, മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നവൻ, സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നവൻ.

സത്യവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യലാണു നബി (ﷺ) യുടെ കടമ. അവർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു പങ്കെടുത്തില്ല എന്നു നബി (ﷺ) യോടു ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല. സ്വന്തം ദേഹത്തിൻെറ കാര്യം മാത്രമേ ചോദിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. എന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉണർത്തുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ സമരശക്തിയും വീര്യവും അധികം താമസിയാതെ അല്ലാഹു ക്ഷയിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞേക്കുമെന്നും, അങ്ങനെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വിജയം കൈവന്നേക്കുമെന്നും സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരാൾ ഒരാൾക്കു നല്ല തരത്തിലുള്ള വല്ല ശുപാർശയും ചെയ്താൽ അതിൻെറ നൻമയിൽ നിന്നൊരു വിഹിതവും, ചീത്തയായ വല്ല ശുപാർശയും ചെയ്താൽ അതിൻെറ തിൻമയിൽ നിന്നൊരു പങ്കും ആ ശുപാർശകനു ലഭിക്കുമെന്നു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും നടത്തപ്പെടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ, പ്രോൽസാഹനങ്ങൾ,. പ്രാർത്ഥനകൾ ആദിയായവ നല്ല ശുപാർശയിലും, എല്ലാ ചീത്തകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും നടത്തപ്പെടുന്ന ഉപദേശങ്ങളും, പ്രോത്സാഹനങ്ങളും, അപേക്ഷകളും ചീത്ത ശുപാർശയിലും ഉൾപ്പെടുന്നു.സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള നല്ല ശുപാർശകളും, അതിനെതിരെ നടത്തപ്പെടുന്ന ചീത്ത ശുപാർശകളുമാണ് പ്രധാനമായും ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു കരുതാം.**والله اعلم**

وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا۟ بِأَحْسَنَ مِنْهَآ أَوْ رُدُّوهَآ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٦﴾

86 നിങ്ങൾക്ക് [സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്] വല്ല അഭിവാദ്യവും അർപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, അതിനെക്കാൾ നല്ലതിനെ (അങ്ങോട്ടും) അഭിവാദ്യമർപ്പിക്കുവിൻ; അല്ലെങ്കിൽ അതു (പ്രകാരം തന്നെ) മടക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാകാര്യത്തെക്കുറിച്ചും കണക്കു നോക്കുന്നവനാകുന്നു.

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ ٱللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٧﴾

87 അല്ലാഹു- അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. തീർച്ചയായും, അവൻ നിങ്ങളെ ഖിയാമത്തു നാളിലേക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക തന്നെ ചെയ്യും -അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. ആരാണ് അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ വർത്തമാനത്തിൽ സത്യം പറയുന്നവർ!? [ഇല്ല, ആരുമില്ല.]

---

86 وَإِذَا حُيِّيتُم നിങ്ങൾക്ക് അഭിവാദ്യം നൽകപ്പെട്ടാൽ, കാഴ്ചവെക്കപ്പെട്ടാൽ. بِتَحِيَّةٍ വല്ല ഉപചാരത്തെയും, കാഴ്ചയെയും. فَحَيُّوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ അഭിവാദ്യം ചെയ്‌വിൻ, കാഴ്ച്ചവെക്കുവിൻ. بِأَحْسَنَ مِنْهَا അതിനെക്കാൾ നല്ലതിനെ (നല്ലതുമായി). أَوْ رُدُّوهَا അല്ലെങ്കിൽ അതു മടക്കുവിൻ. إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാകാര്യത്തെപ്പ

റ്റിയും. حَسِيبًا കണക്കുനോക്കുന്നവൻ. 87 اللهُ അല്ലാഹു. لاَإِلَهَ ഒരു ഇലാഹുമില്ല, ആരാധ്യനേ ഇല്ല, ദൈവമില്ല. إلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. لَيَجْمَعَنَّكُمْ തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാളിലേക്ക്. لاَ رَيْبَ സന്ദേഹമേ ഇല്ല, സംശയമില്ല. فِيهِ അതിൽ. وَمَنْ ആർ, ആരാണ്. أَصْدَقُ അധികം സത്യവാൻ, സത്യം പറയുന്നവൻ. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ. حَدِيثًا വർത്തമാനം, വർത്തമാത്തിൽ.

'അഭിവാദ്യം' എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ട تحيّة (തഹിയ്യത്ത്) എന്ന വാക്കിനു ദീർഘായുസ്സിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നാണു സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. അഭിവാദ്യം അർപ്പിക്കുക-അഥവാ സലാം പറയുക-എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് അത് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നത്. അതാണിവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. ഒരാൾ ഇങ്ങോട്ടു സലാം പറഞ്ഞാൽ, അതിനെക്കാൾ നല്ല രൂപത്തിൽ അങ്ങോട്ടും പറയുകയാണ് വേണ്ടത്. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, ഇങ്ങോട്ടു പറഞ്ഞ അതേ രൂപത്തിലെങ്കിലും അങ്ങോട്ടും മടക്കണം എന്ന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നു ഇങ്ങോട്ട് അഭിവാദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ, കൂടുതൽ മാന്യമായും ഉദാരമായും അങ്ങോട്ടും പെരുമാറണമെന്നുകൂടി ഇതിൽ സൂചനയുണ്ട്.

മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സലാമിൻെറ വാചകം 'അസ്സലാമു അലൈക്കും' (السلام عليكم) എന്നാണല്ലോ. നിങ്ങൾക്കു സമാധാന രക്ഷയുണ്ടാവട്ടെ എന്നർത്ഥം. ഒരാൾ السلام عليكم എന്നു സലാം പറഞ്ഞാൽ وعليكم السلام عليكم ورحمة الله (നിങ്ങൾക്കു സമാധാന രക്ഷയും അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യവും ഉണ്ടാവട്ടെ) എന്നും السلام عليكم ورحمة എന്നു സലാം പറഞ്ഞാൽ അതോടുകൂടി وبركاته (അവൻെറ ആശീർവാദങ്ങളും ഉണ്ടാവട്ടെ) എന്നുകൂടി ചേർത്തുകൊണ്ട് وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته എന്നും മടക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് ഹദീസുകളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആദ്യമായി സലാം പറഞ്ഞവൻ ഉപയോഗിച്ചതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ വാക്കുകളിൽ അങ്ങോട്ടു മടക്കുന്നതിനു പുറമെ നല്ല മുഖഭാവവും, പ്രസന്നതയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും ആവശ്യമാകുന്നു. ആദ്യം പറയുന്നവൻ لسلام عليكم എന്നോ السلام ورحمة الله എന്നോ പറഞ്ഞു മതിയാക്കുകയാണു വേണ്ടതെന്നും, അതു മടക്കുന്നവന് وبركاته എന്നുകൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ എന്നാലേ സൗകര്യപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നും ചില ഹദീസുകളിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لسلام عليكم എന്നു പറയുന്നത് പത്തു നൻമയും ورحمة الله എന്നു ചേർക്കുമ്പോൾ ഇരുപത് നൻമയും, وبركاته എന്നുകൂടി ചേർക്കുമ്പോൾ മുപ്പത് നൻമയുമായിരിക്കും അത് എന്നും ഒരു നബി വചനത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ; ദാ; തി; ബ.)

ഇങ്ങോട്ടു പറഞ്ഞ സലാമിൽ കുറയാത്ത രൂപത്തിലെങ്കിലും അങ്ങോട്ടു സലാം മടക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. ഒരു മുസ്‌ലിം മറ്റൊരു മുസ്‌ലിമിനെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ തമ്മിൽ സലാം പറയൽ നിയമപരമായ വീക്ഷണത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ-കേവലം ഒരു നിർബ്ബന്ധകൽപനയാണെന്നു പറഞ്ഞു കൂടാ. പക്ഷെ ധാർമ്മികമായ ഒരു പ്രധാന കടമയാണത്. സലാം മടക്കലാകട്ടെ, നിയമപരമായിത്തന്നെ നിർബ്ബന്ധവുമാകുന്നു. എന്നത്രെ പണ്ഡിതൻമാരുടെ പൊതുവായ അഭിപ്രായം. ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ഓരാൾ മറ്റേയാൾക്കു അയക്കുന്ന കത്തുകളിലും, സമ്മാനാദി ഉപചാരങ്ങളിലും ഇപ്രകാരം മര്യാദ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ചില മഹാന്മാർ ഈ വചനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. تحية എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥത്തിൽ സലാം മാത്രമല്ല, എല്ലാതരം ഉപചാര കർമ്മങ്ങളും ഉൾപെടുമെന്നാണ് അവർ അതിനു പറയുന്ന ന്യായം. ഇസ്‌ലാമിൽ സലാമിനുള്ള പ്രാധാന്യം, അതിൻെറ ആചരണത്തിൽ ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മര്യാദകൾ, ആദിയായവയെക്കുറിച്ചു ധാരാളം ഹദീസുകൾ നിലവിലുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും, മറ്റു ഇസ്‌ലാമിക നിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും സമീപിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇസ്‌ലാമിൻെറ ഒരു പ്രത്യേക ചിഹ്നമാണു സലാം. മുസ്‌ലിം സഹോദരൻമാർ പരസ്പരം നിത്യവും ആചരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു മുഖ്യ കടമയുമാണത്. ഈ സംഗതി പൊതുവെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണെങ്കിലും, ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിംകളിൽ പലരും-നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും-ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര ഗൗനിക്കാറില്ലെന്നുള്ളതു വളരെ വ്യസനകരംതന്നെ! മുസ്‌ലിംകളിൽ അനിസ്‌ലാമിക സംസ്കാരങ്ങളുടെ അതിപ്രസരം നിമിത്തം ഉളവായ അനേകം ഭവിഷ്യത്തുകളിൽ ചിലതത്രെ സലാം പറയുന്നതിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ കടന്നുകൂടിയ വൈമുഖ്യവും അനിസ്‌ലാമികമായ ഉപചാര വാക്യങ്ങളുടെ പ്രയോഗവും.

അവിശ്വാസികളും, കപടവിശ്വാസികളും എന്തു നിലപാടുതന്നെ സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധ്യൻ എന്ന വസ്തുതയും, മരണാനന്തരം എല്ലാവരെയും അല്ലാഹു ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി വിചാരണ ചെയ്തു നടപടി എടുക്കുമെന്നുള്ള വസ്തുതയും യഥാർത്ഥമായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നുവെന്നുള്ള താക്കീതാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം–12

۞ فَمَا لَكُمْ فِى ٱلْمُنَٰفِقِينَ فِئَتَيْنِ وَٱللَّهُ أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُوٓا۟ ۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَهْدُوا۟ مَنْ أَضَلَّ ٱللَّهُ ۖ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾

88 അപ്പോൾ, കപടവിശ്വാസികളുടെ കാര്യത്തിൽ (നിങ്ങൾ) രണ്ടു കക്ഷികളാകുവാൻ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്? അവർ (ചെയ്തത്) സമ്പാദിച്ചതു നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ (പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലേക്ക്) മറിച്ചിട്ടിരിക്കേ! അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കിയവരെ നിങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ?! യാതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവനു (പിന്നെ) നീ ഒരു മാർഗ്ഗവും കണ്ടെത്തുകയേ ഇല്ല.

---

88 فَمَا لَكُمْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ്. فِي الْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളിൽ, മുനാഫിഖുകളെപ്പറ്റി. فِئَتَيْنِ രണ്ടു കക്ഷികളായിട്ട്, രണ്ടു സംഘം (ആകുവാൻ). وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. أَرْكَسَهُم അവരെ (കുത്തനെ) മറച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു, (മുൻസ്ഥിതിയിലേക്ക്) തള്ളിയിരിക്കുന്നു. بِمَا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ച (ചെയ്തുവെച്ച)തു നിമിത്തം. أَتُرِيدُونَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, ഉദ്ദേശിക്കുകയോ. أَن تَهْدُوا നിങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ, വഴി കാട്ടുവാൻ. مَنْ أَضَلَّ വഴിപിഴവിലാക്കിയവരെ (വനെ). اللهُ അല്ലാഹു. وَمَن يُضْلِلِ യാതൊരുവനെ (ആരെ) വഴി പിഴവിലാക്കുന്നുവോ. اللهُ അല്ലാഹു. فَلَن تَجِدَ എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുകയേ ഇല്ല. لَهُ അവനു. سَبِيلاً ഒരു മാർഗ്ഗം.

പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചു മുസ്‌ലിംകളായി അഭിമാനിക്കുകയും, അതേസമയത്തു മുശ്‌രിക്കുകളായ സ്വജനങ്ങളെ വിട്ടു ഹിജ്റപോരുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ അവരുമായി കലർന്നു ജീവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കുറേ ആളുകളുണ്ടായിരുന്നു. പുറമെ മുസ്‌ലിംകളായി ചമയുകയും അവരോടു സ്നേഹബന്ധം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ തന്നെയാണെന്നും, മുസ്‌ലിംകളോടെന്നപോലെ അവരോടും പെരുമാറണമെന്നും ആയിരുന്നു സഹാബികളിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിൻെറ പക്ഷം. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളാണെങ്കിൽ തന്നെയും മുശ്‌രിക്കുകളെ കൈവെടിയുവാൻ ഒരുക്കമില്ലാതിരിക്കുകയും, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം ഏറെക്കുറെ ഭാഗഭാഗാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ തനി കപടൻമാരാണെന്നും, അവിശ്വാസികളോടെന്നപോലെ അവരോടും പെരുമാറണമെന്നും ആയിരുന്നു മറ്റൊരു പക്ഷത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരെ

യാണ് അല്ലാഹു ശരിവെക്കുന്നതെന്നു ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അവർ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചതായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പിന്നീടുള്ള അവരുടെ ചെയ്തികൾ നിമിത്തം അവർ പഴയ ശിർക്കിലേക്കുതന്നെ തലകുത്തനെ മറിഞ്ഞു പോകുകയും, സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവരെ സൻമാർഗ്ഗികളും നല്ലവരുമായി ഗണിക്കുവാൻ എന്തു ന്യായമാണുള്ളത്? എന്നത്രെ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹു വഴി പിഴവിലാക്കി, അല്ലാഹു പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലേക്കു മറിച്ചിട്ടു അല്ലാഹു ഹൃദയത്തിനു മുദ്രവെച്ചു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചു സൂ: ഫാതിഹയിൽ 'ഹിദായത്തി' ൻെറ വിവരണത്തിലും, അൽബഖറ 7-ാംവചനം മുതലായവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'അവർ വഴിപിഴച്ചു പോയി, അവർ പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലേക്കു മടങ്ങി, അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു വേണ്ടതൊന്നും കടക്കാതായിത്തീർന്നു' എന്നൊക്കെയുള്ള അർത്ഥത്തിലാണ് അവ കലാശിക്കുന്നത്. കാരണങ്ങൾ അവരിൽ നിന്നാണെങ്കിലും എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിയാണല്ലോ. മേൽപ്രസ്താവിച്ച കപടവിശ്വാസികളുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയും അവരോടു സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന നയം എന്താണെന്നും അടുത്തവചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

وَدُّوا۟ لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا۟ فَتَكُونُونَ سَوَآءً ۖ فَلَا تَتَّخِذُوا۟ مِنْهُمْ أَوْلِيَآءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَخُذُوهُمْ وَٱقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ ۖ وَلَا تَتَّخِذُوا۟ مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾

89 അവർ അവിശ്വസിച്ചതുപോലെ, നിങ്ങളും അവിശ്വസിക്കുകയും, അങ്ങിനെ നിങ്ങൾ (ഇരുകൂട്ടരും) സമമായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു) എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, അവരിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ (ബന്ധു) മിത്രങ്ങളെ സ്വീകരിക്കരുത്, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ 'ഹിജ്റ' [രാജ്യം ത്യജിച്ചു] പോകുന്നതു വരേക്കും. ഇനി, അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവരെ പിടിക്കുകയും, അവരെ കണ്ടുമുട്ടിയേടത്തുവെച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവരിൽ നിന്നും ഒരു ബന്ധുമിത്രത്തെയാകട്ടെ, സഹായകനെയാകട്ടെ നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്;-

إِلَّا ٱلَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍۭ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ أَوْ جَآءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَن يُقَٰتِلُوكُمْ أَوْ يُقَٰتِلُوا۟ قَوْمَهُمْ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَٰتَلُوكُمْ ۚ فَإِنِ ٱعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَٰتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا۟ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَمَ فَمَا جَعَلَ ٱللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾

90 (അതെ) നിങ്ങൾക്കും തങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വല്ല ഉടമ്പടിയും ഉള്ളതായ ഒരു ജനതയോടു ചേർന്ന് (ബന്ധപ്പെട്ടു) നിൽക്കുന്നവരൊഴികെ; അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുകയോ, തങ്ങളുടെ ജനതയുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുകയോ ചെയ്‌വാൻ (വിഷമിച്ച്) തങ്ങളുടെ മനസ്സിടുങ്ങിയ നിലയിൽ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടുള്ള (വർ ഒഴികെ). അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കെതിരെ (ശക്തി നൽകി) അവരെ അവൻ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും, അങ്ങനെ, അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവർ നിങ്ങളെ വിട്ടുനിന്ന് നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും, നിങ്ങളോട്

സമാധാനം പ്രകടിപ്പിക്കുക [സന്ധിക്ക് ഒരുങ്ങുക]യും ചെയ്തുവെങ്കില്‍, അപ്പോള്‍, അവരുടെമേല്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹു ഒരു മാര്‍ഗ്ഗവും ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിട്ടില്ല.

---

89 وَدُّوا അവര്‍ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്, കൊതിച്ചിരിക്കുന്നു. لَوْ تَكْفُرُونَ നിങ്ങള്‍ അവിശ്വസിച്ചിരിന്നുവെങ്കില്‍ (എന്നു). كَمَا كَفَرُوا അവര്‍ അവിശ്വസിച്ചതുപോലെ. فَتَكُونُونَ അങ്ങിനെ നിങ്ങള്‍ ആയിരിക്കുകയും. سَوَاءً സമം, ഒരുപോലെ. فَلاَ تَتَّخِذُوا അതിനാല്‍ നിങ്ങള്‍ ഉണ്ടാക്കരുത്, സ്വീകരിക്കരുത്. مِنْهُمْ അവരില്‍നിന്ന്. أَوْلِيَاءَ മിത്രങ്ങളെ, ബന്ധുക്കളെ. حَتَّى يُهَاجِرُوا അവര്‍ ഹിജ്റ പോകുന്നതുവരെ. فِي سَبِيلِ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍. اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ. فَإِن تَوَلَّوْا ഇനി അവര്‍ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞെങ്കില്‍. فَخُذُوهُمْ എന്നാലവരെ നിങ്ങള്‍ പിടിക്കുവിന്‍. وَاقْتُلُوهُمْ അവരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യുവിന്‍. حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ നിങ്ങളവരെ കണ്ടു മുട്ടുയേടത്തു (കിട്ടിയേടത്തു) വെച്ചു. وَلاَ تَتَّخِذُوا നിങ്ങള്‍ സ്വീകരിക്കുകയും അരുത്. مِنْهُمْ അവരില്‍ നിന്നു. وَلِيًّا ഒരു ബന്ധുവിനെയും, ഒരു മിത്രത്തെ. وَلاَ نَصِيرًا ഒരു സഹായകനെയും അരുത്. **90** إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ .يَصِلُونَ ◌ അവര്‍ ചേരുന്നു, ബന്ധപ്പെടുന്നു. إِلَى قَوْمٍ ഒരു ജനതയിലേക്ക്. بَيْنَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കിടയിലുണ്ട്. وَبَيْنَهُم അവര്‍ക്കിടയിലുമുണ്ട്. مِيثَاقٌ വല്ല ഉറപ്പും, കരാറും, ഉടമ്പടിയും. أَوْ جَاءُوكُمْ അല്ലെങ്കില്‍ അവര്‍ നിങ്ങളുടെ അടുക്കല്‍ വന്നു. حَصِرَتْ ഇടുങ്ങിയ നിലയില്‍. صُدُورُهُمْ അവരുടെ നെഞ്ചുകള്‍ (മനസ്സു). أَن يُقَاتِلُوكُمْ അവര്‍ നിങ്ങളുമായി (നിങ്ങളോട്) യുദ്ധം ചെയ്‌വാന്‍. أَوْ يُقَاتِلُوا അല്ലെങ്കില്‍ അവര്‍ യുദ്ധം ചെയ്‌വാന്‍. قَوْمَهُمْ അവരുടെ (തങ്ങളുടെ) ജനതയോട്. وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കില്‍. اللهُ അല്ലാഹു. لَسَلَّطَهُمْ അവരെ അധികാരപ്പെടുത്തുക (നിയോഗിക്കുക) തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേല്‍, നിങ്ങള്‍ക്കെതിരെ. فَلَقَاتَلُوكُمْ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവര്‍ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ എന്നാല്‍ അവര്‍ നിങ്ങളെ വിട്ടു നിന്നാല്‍, ഒഴിഞ്ഞു നിന്നെങ്കില്‍. فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളോടവര്‍ യുദ്ധം ചെയ്തില്ല. وَأَلْقَوْا അവര്‍ ഇടുക (പ്രകടിപ്പിക്കുക-കാണിക്കുക) യും ചെയ്തു. إِلَيْكُمُ നിങ്ങളിലേക്ക്, നിങ്ങളോട്. السَّلَمَ സമാധാനം, ഒതുക്കം, ശാന്തത, സലാം. فَمَا جَعَلَ എന്നാല്‍ ആക്കിയിട്ടില്ല, ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. اللهُ അല്ലാഹു. لَكُمْ عَلَيْهِمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് അവരുടെ മേല്‍. سَبِيلاً ഒരു മാര്‍ഗ്ഗം, വഴിയും.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ആ കപട വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ വചനങ്ങളില്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സംഗതികള്‍ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം : (1) അവര്‍ യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ സത്യവിശ്വാസികളല്ല. അവിശ്വാസികള്‍ തന്നെയാണ്. നിങ്ങളുംകൂടി അവരെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളായിത്തീരുവാനാണ് അവര്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും, അതു കൊണ്ട് അവരോടു മൈത്രിയും, സ്നേഹബന്ധവും പുലര്‍ത്തിക്കൂടാ. (2) അവര്‍ മുസ്‌ലിംകളാണെങ്കില്‍ അവര്‍ ഹിജ്റ പോരേണ്ടതായിരുന്നു. ഇനി അവര്‍ 'ദാറുല്‍ഹര്‍ബി ' (ശത്രുനാട്ടി)ല്‍ നിന്നു മദീനായിലേക്കു ഹിജ്റ വരുന്ന പക്ഷം അപ്പോള്‍ അവരെ മുസ്‌ലിംകളായി കരുതാവുന്നതുമാണ്. (3) ഹിജ്റ പോരാന്‍ വിസമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷം, അവര്‍ അവിശ്വാസികളും ശത്രുക്കളുമായിത്തന്നെ കരുതണം. മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളോടെന്നപോലെ അവരോടും യുദ്ധ നടപടികള്‍ സ്വീകരിക്കണം. അതെ, മുസ്‌ലിംകളോടു യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ച മുശ്‌രിക്കുകളെ തക്കം കിട്ടിയേടത്തുവെച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുകയോ, കൊലപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതു പോലെ ഇവരോടും അതേനയം സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരുമായി എന്തെങ്കിലും കൂട്ടുകെട്ടോ, അവരുടെ സഹായം സ്വീകരിക്കലോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

ഒരു കാര്യം ഇവിടെ ഓര്‍ക്കുന്നതു നന്ന്. മുസ്‌ലിംകള്‍ക്കു അക്കാലത്തു മദീനായില്‍ മാത്രമേ മതസ്വാതന്ത്ര്യവും, സ്വൈരജീവിതവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ചുറ്റുപാടും–മക്കയില്‍ പ്രത്യേകിച്ചും–ശത്രുക്കള്‍ ഇസ്‌ലാമിനെ നശിപ്പിക്കുവാന്‍ തക്കം പാര്‍ത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതു

കൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിനെ ആശ്ലേഷിക്കുന്നവർ ശത്രുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത് പല നിലക്കും അപകടമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഹിജ്റക്കു കഴിവുള്ള എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളും മദീനായിലേക്കു ഹിജ്റ പോകൽ അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. (ആഗ്രഹ മുണ്ടായിട്ടും അതിനു സാധിക്കാത്തവർ അതിൽനിന്നു ഒഴിവാണെന്നു 98-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നുണ്ട്.) പിന്നീട് മക്കാവിജയം ഉണ്ടാകുകയും, അറേബ്യ ഉപദ്വീപു മിക്കവാറും മുസ്‌ലിം രാജ്യ മായി മാറുകയും ചെയ്തതോടെ ഹിജ്റയുടെ നിർബ്ബന്ധം ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു. മക്കാ വിജയ ദിവസം നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'വിജയത്തിനുശേഷം ഹിജ്റ ഇല്ല, എങ്കിലും 'ജിഹാദും, നിയ്യത്തു' (സമരവും സമരോദ്ദേശവു) മാണുള്ളത്. യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുവിൻ.' (ബു; മു.)

(4) എന്നാൽ, മുസ്‌ലികളുമായി സന്ധിയിലോ സഖ്യത്തിലോ നിലകൊള്ളുന്ന ഏതെങ്കിലും ജനതയിൽപെട്ടവരോ, അവരുടെ അടുക്കൽ അഭയം തേടിച്ചെന്നവരോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ, മുസ്‌ലിം കളോടും സ്വന്തം ജനങ്ങളായ മുശ്‌രിക്കുകളോടും യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ മടിച്ചുകൊണ്ട് ധർമ്മ സങ്കട ത്തിൽ കഴിയുന്നവരോ ആണെങ്കിൽ, അവരെ ശത്രുക്കളായി ഗണിച്ച് മുശ്‌രിക്കുകളോടന്നോണം പെരുമാറിക്കൂടാത്തതാകുന്നു. അവർ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരിൽ ശക്തി സംഭരിക്കാതിരുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു അനുഗ്രഹമായി കരുതിയാൽ മതി. (5) ശത്രു നാട്ടിൽ നിന്ന് ഹിജ്റ പോരാതി രുന്നെങ്കിലും മുസ്ലിംകളോട് - ശത്രുക്കളൊന്നിച്ചോ ഒറ്റക്കോ - യുദ്ധം ചെയ്യാതെ ഒഴിഞ്ഞു നിൽ ക്കുകയും, മുസ്‌ലിംകളുമായി സമാധാനത്തിലും മമതയിലും വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വരായിരുന്നാലും അവരുടെമേൽ നടപടിയൊന്നും എടുത്തു കൂടാത്തതാണ്. അതെ, അവരെ കൊലചെയ്‌വാനോ, പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുവാനോ പാടില്ല.

سَتَجِدُونَ ءَاخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُواْ قَوْمَهُمْ كُلَّ مَا رُدُّوٓاْ إِلَى ٱلْفِتْنَةِ أُرْكِسُواْ فِيهَا ۚ فَإِن لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوٓاْ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَمَ وَيَكُفُّوٓاْ أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَٱقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ۚ وَأُوْلَٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا ﴿٩١﴾

91 വേറെ ചിലരെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയേക്കും: നിങ്ങളെക്കുറിച്ച്, നിർഭയരായിരിക്കുവാനും തങ്ങളുടെ ജനതയെക്കുറിച്ച് നിർഭയരായിരി ക്കുവാനും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അവർ കുഴപ്പത്തിലേക്ക് തിരിക്കപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം അതിൽ അവർ (സ്വയം) മറിഞ്ഞു വീഴുന്നു. എന്നാൽ, അവർ നിങ്ങളെവിട്ട് നിൽക്കു കയും, നിങ്ങളോട് സമാധാനം പ്രകടിപ്പി ക്കുകയും, അവരുടെ കൈകളെ (യുദ്ധം ചെയ്യാതെ) തടഞ്ഞു വെക്കുകയും ചെയ്യു ന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരെ കണ്ടു മുട്ടുന്നേടത്തു വെച്ച് നിങ്ങൾ പിടിക്കുകയും കൊലപ്പെടു ത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. (അങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ മേൽ നിങ്ങൾക്കു നാം വ്യക്തമായ ഒരധികാരം (അഥവാ ന്യായം) ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.

---

91 سَتَجِدُونَ നിങ്ങൾ വഴിയെ കണ്ടുമുട്ടും, കണ്ടേക്കും. آخَرِينَ വേറെ ചിലരെ. يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശി ക്കും, ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يَأْمَنُوكُمْ നിങ്ങളെ (ക്കുറിച്ച) അവർ നിർഭയരായിരിക്കുവാൻ. وَيَأْمَنُوا അവർ നിർഭയരായിരിക്കുവാനും. قَوْمَهُمْ തങ്ങളുടെ ജനതയെ (ക്കുറിച്ച്). كُلَّمَا رُدُّوا അവർ മടക്ക (ആക്ക) പ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം, തിരിക്കപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ. إِلَى الْفِتْنَةِ കുഴപ്പത്തിലേക്ക്. أُرْكِسُوا അവർ (കുത്ത നെ) മറിച്ചിടപ്പെടും (മറിഞ്ഞു വീഴും). فِيهَا അതിൽ. فَإِن لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ എന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ വിട്ടു (അകന്നു) നിന്നില്ലെങ്കിൽ. وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഇട്ടുതരുക (നിങ്ങളോടു പ്രകടിപ്പിക്കു ക)യും. السَّلَمَ സമാധാനം, ഒതുക്കം. وَيَكُفُّوا അവർ തടഞ്ഞുവെക്കുകയും, നിറുത്തൽ ചെയ്ക യും). أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ. فَخُذُوهُمْ എന്നാലവരെ പിടിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. وَاقْتُلُوهُمْ അവരെ

കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയേടത്തു, കണ്ടുകിട്ടിയ സ്ഥലത്തുവെച്ച്. وَأُولَٰئِكُمْ അക്കൂട്ടർ. جَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. سُلْطَانًا ഒരു അധികാര ന്യായം. مُّبِينًا വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ.

മുമ്പു വിവരിച്ച കപട വിശ്വാസികളിൽ ചില തരക്കാരെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണ് ഈ വചനത്തിലെയും പരാമർശം. നാമമാത്രമാണെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ടു മുസ്‌ലിംകളോടും, മുശ്‌രിക്കുകളായ സ്വജനങ്ങളോടും സംഘട്ടനം കൂടാതെ കഴിയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് മുമ്പു പറഞ്ഞത്. ഇവരുടെ സ്ഥിതി അതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. വേണ്ടപ്പോൾ മുസ്‌ലിംകളായി അഭിനയിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും സ്വജനങ്ങളുടെ ശിർക്കുപരമായ കുഴപ്പ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇവർ സഹകരിച്ചും പങ്കു വഹിച്ചും വരുന്നു. അത്തരം കുഴപ്പങ്ങളിൽ പങ്കു ചേരുവാൻ പ്രേരണ ലഭിക്കുമ്പോഴേക്കും അതിലേക്കവർ സ്വയം മറിഞ്ഞു വീഴുകയായി. അങ്ങനെ, ഇരു ഭാഗത്തും തങ്ങൾക്കു അഭയം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഇരുമുഖ നയമായിരിക്കും ഇവർക്കുള്ളത്. ഈ നില മാറ്റി മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെയുള്ള സംരംഭങ്ങളിലൊന്നും ഭാഗഭാഗാക്കാതെ സമാധാനത്തിലും ഒതുക്കത്തിലും നിൽക്കാത്ത കാലത്തോളം ഇവരെയും പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളായി കണക്കാക്കണമെന്നും, തക്കം കിട്ടുമ്പോൾ അവരെ പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുകയോ കൊല്ലുകയോ വേണമെന്നും, അതിനു തികച്ചും ന്യായവും അവകാശവുമുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു.

എത്ര വ്യക്തവും, യുക്തവും, വിശദവുമായ രൂപത്തിലാണ് സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നതും, ശത്രുക്കളോട് അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന നയപരിപാടികളും, സമരമുറകളും അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതുമെന്നുനോക്കുക! അതേ സമയംതന്നെ ശത്രുവിഭാഗക്കാരുടെ മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ തരംതിരുവുകളെയും, അതതു വിഭാഗക്കാരോടു സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നടപടികളും എത്ര യുക്തമായും, നീതിന്യായത്തോടുകൂടിയുമാണ് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നതെന്നും നോക്കുക! الله اكبر

വിഭാഗം-13

ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളുടെയും, അവരോടു ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന കപടവിശ്വാസികളുടെയും നേരെ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നടപടികളെക്കുറിച്ചു പലതും വിവരിച്ചശേഷം, സത്യവിശ്വാസികളെയോ, അവരോടു സഖ്യബന്ധമുള്ളവരെയോ കൊല ചെയ്യുന്നത് സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَن قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَصَّدَّقُوا۟ ۚ فَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍۭ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَـٰقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ

92 ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കും (തന്നെ) അബദ്ധമായിട്ടല്ലാതെ, ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ അവൻ കൊലപ്പെടുത്തുക ഉണ്ടാകാവതല്ല. [ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല.] ആരെങ്കിലും ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ അബദ്ധമായി കൊലപ്പെടുത്തിയാലാകട്ടെ, അപ്പോൾ ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായ അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കലും, അവൻെറ [കൊല്ലപ്പെട്ടവൻെറ] ആൾക്കാർക്ക് ഏൽപിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു തെണ്ടവും [നഷ്ടപരിഹാരവും] ആകുന്നു (വേണ്ടത്); അവർ (വിട്ടുകൊടുത്ത്) സൗജന്യമാക്കുന്നതായാലൊഴികെ. ഇനി (കൊല്ലപ്പെട്ട) അവൻ, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവായ ഒരു ജനതയിൽ പെട്ടവനാണ്, അവനാകട്ടെ

فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾

സത്യവിശ്വാസിയുമാണ് എങ്കിൽ, അപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കലാണ് (വേണ്ടത്). അവൻ, നിങ്ങൾക്കും തങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വല്ല ഉടമ്പടിയുമുള്ളതായ ഒരു ജനതയിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിലാകട്ടെ, അപ്പോൾ, അവൻെറ ആൾക്കാർക്ക് ഏൽപിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു തെണ്ടവും [നഷ്ടപരിഹാരവും], ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായ അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കലുമാണ് (വേണ്ടത്). ഇനി, വല്ലവർക്കും അതു (സാധിച്ച്) കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, തുടർച്ചയായി രണ്ടു മാസത്തെ നോമ്പാകുന്നു (വേണ്ടത്); (അതെ) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് (നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടു)ള്ള പശ്ചാത്താപമായിട്ട്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُۥ جَهَنَّمُ خَـٰلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُۥ وَأَعَدَّ لَهُۥ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

93 ആരെങ്കിലും ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൽപിച്ചു കൂട്ടികൊണ്ടു കൊലപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം, അവൻെറ പ്രതിഫലം, 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു-അതിൽ (അവൻ) നിത്യവാസിയായിക്കൊണ്ട്; അവൻെറ മേൽ അല്ലാഹു കോപിക്കുകയും, അവനെ ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്; അവനുവമ്പിച്ച ശിക്ഷ അവൻ (അല്ലാഹു) ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

92 وَمَا كَانَ ആയിക്കൂടാ, ആകാവതല്ല, ഉണ്ടായിക്കൂടാ, പാടില്ല. لِمُؤْمِنٍ ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കും. أَن يَقْتُلَ അവൻ കൊലചെയ്യൽ, വധിക്കൽ. مُؤْمِنًا ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ. إِلَّا خَطَأً അബദ്ധമോ (പിഴവാ)യിട്ടൊഴികെ. وَمَن قَتَلَ വല്ലവനും (ആരെങ്കലും) കൊന്നാൽ. مُؤْمِنًا ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ. خَطَأً അബദ്ധമായി. فَتَحْرِيرُ എന്നാൽ സ്വതന്ത്രമാക്കലാണ്. رَقَبَةٍ ഒരു പിരടിയെ (അടിമയെ). مُّؤْمِنَةٍ സത്യവിശ്വാസിയായ. وَدِيَةٌ ഒര തെണ്ട (നഷ്ടപരിഹാര)വും. مُّسَلَّمَةٌ ഏല്പിച്ച് (വിട്ടു) കൊടുക്കപ്പെടുന്ന. إِلَىٰ أَهْلِهِ അവൻെറ ആൾക്കാരിലേക്ക്, കുടുംബത്തിന്. إِلَّا أَن يَصَّدَّقُوا അവർ ധർമ്മം (സൗജന്യം) ആക്കിയാലൊഴികെ. فَإِن كَانَ ഇനി അവനായിരുന്നെങ്കിൽ. مِن قَوْمٍ ഒരു ജനതയിൽ നിന്ന് (ഉള്ളവന്). عَدُوٍّ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുവായ. وَهُوَ مُؤْمِنٌ അവനാകട്ടെ സത്യവിശ്വാസിയുമാണ്. فَتَحْرِيرُ എന്നാൽ സ്വതന്ത്രമാക്കലാണ്. رَقَبَةٍ ഒരു പിരടി (അടിമ) യെ. مُّؤْمِنَةٍ സത്യവിശ്വാസിയായ. وَإِن كَانَ അവനായിരുന്നാലാകട്ടെ. مِن قَوْمٍ ഒരു ജനതയിൽപെട്ട (വൻ). بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم നിങ്ങൾക്കും അവർക്കുമിടയിലുണ്ട്. مِّيثَاقٌ കരാർ ഉടമ്പടി. فَدِيَةٌ എന്നാൽ തെണ്ടം. مُّسَلَّمَةٌ എൽപിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന. إِلَىٰ أَهْلِهِ അവൻെറ ആൾക്കാർക്ക്, കുടുംബത്തിലേക്ക്. وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ഒരടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കലും. مُّؤْمِنَةٍ സത്യവിശ്വാസിയായ. فَمَن لَّمْ يَجِدْ ഇനി ആർക്ക് കിട്ടിയില്ലയോ, വല്ലവനും എത്തിക്കാതിരുന്നാൽ. فَصِيَامُ എന്നാൽ നോമ്പു നോൽക്കൽ. شَهْرَيْنِ രണ്ട് മാസത്തെ. مُتَتَابِعَيْنِ തുടർച്ചയായി (രണ്ടു). تَوْبَةً പശ്ചാത്താപമായിട്ട്, (ഖേദിച്ച്) മടക്കമായിട്ട്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹിവിൽ നിന്ന് (നശ്ചയിച്ചു). وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ. **93** وَمَن يَقْتُلْ ആർ കൊല്ലുന്നുവോ, വല്ലവനും കൊന്നാൽ. مُؤْمِنًا ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ. مُّتَعَمِّدًا കൽപിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, കരുതിക്കൂട്ടി. فَجَزَاؤُهُ എന്നാലവൻെറ പ്രതിഫലം. جَهَنَّمُ ജഹന്നമാണ്, നരകമാകുന്നു. خَالِدًا നിത്യ (സ്ഥിര) വാസിയായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. وَغَضِبَ اللهُ അല്ലാഹു കോപിക്കുകയും ചെയ്യും. عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ. وَلَعَنَهُ അവനെ

ശപിക്കുകയും ചെയ്യും. وَأَعَدَّ لَهُ അവന്ന് അവൻ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യും. عَذَابًا ശിക്ഷ. عَظِيمًا വമ്പിച്ചതായ.

അബദ്ധം പിണഞ്ഞാലല്ലാതെ ഒരു സത്യവിശ്വാസി മറ്റൊരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൊലപ്പെടുത്തുകയെന്ന സംഭവമേ ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ് എന്ന മുഖവുരയോടുകൂടിയാണ് അല്ലാഹു വിഷയം ആരംഭിക്കുന്നത്. തുടർന്നുകൊണ്ടു കൊലപാതകം പല വകുപ്പുകളാക്കി തരംതിരിക്കുകയും ഓരോന്നിനെയും സംബന്ധിച്ച വിധികൾ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) ഒരു സത്യവിശ്വാസി ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ അബദ്ധത്തിൽ കൊലചെയ്യുക. അതു നിമിത്തം രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഘാതകൻെറ മേൽ നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. ഒന്ന്: സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കിമോചിപ്പിക്കൽ. ഒരു സത്യവിശ്വാസി അവൻെറ കൈക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥിതിക്ക് മറ്റൊരു സത്യവിശ്വാസിയുടെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് അവനെ മോചിപ്പിക്കുന്നതു വളരെ അനുയോജ്യമാണല്ലോ. رقبة (റകബത്ത്) എന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. ഒരു ആൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'ഒരു തല' എന്നു മലയാളത്തിൽ പറയാറുള്ളതു പോലെ, അറബിയിൽ ചിലപ്പോൾ رأس (തല) എന്നും, ചിലപ്പോൾ رقبة (പിരടി) എന്നും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അടിമകളെ-അവർ ആണോ പെണ്ണോ, ചെറുതോ വലുതോ എന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അധികവും رقبة ൻെറ ഉപയോഗം. എന്നാലും ആ അടിമ സത്യവിശ്വാസിയായിരിക്കണമെന്നു നിബന്ധനയുള്ളതുകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ചെറിയ കുട്ടികളായാൽ പോരാ എന്നു ഇവിടെ ചില പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി: കൊല്ലപ്പെട്ടവൻെറ അവകാശികൾക്കു അവരുടെ നഷ്ടപരിഹാരമായി ഒരു തെണ്ടവും കൊടുത്തു തീർക്കണം. നൂറ് ഒട്ടകമാണു ഒരാൾക്കു തെണ്ടം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒട്ടകം കിട്ടാത്തപ്പോൾ അതിനു പകരം ആടുമാടുകളോ പണമോ ആകാവുന്നതാണ്. (വിശദവിവരങ്ങൾക്കു ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഫിഖ്ഹു ഗ്രന്ഥങ്ങളും നോക്കേണ്ടതാകുന്നു.) ഈ തെണ്ടം കൊല്ലപ്പെട്ടവൻെറ അവകാശികൾക്കുള്ളതാകകൊണ്ടു വേണമെങ്കിൽ ഘാതകനു വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ അവർക്ക് അവകാശമുണ്ട്. അവർ സ്വയം അതു ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ തെണ്ടം നൽകേണ്ടതില്ല. എന്നാലും അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഒഴിവില്ല.

കൽപിച്ചുകൂട്ടി ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷാനിയമം പകരം പ്രതിക്രിയ ചെയ്യലാണെന്നു അൽബഖറ 178ൽ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പാതകത്തിൻെറ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ 93-ാം വചനത്തിൽ തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

(2) കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ സത്യവിശ്വാസി തന്നെയാണെങ്കിലും മുസ്‌ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും കഴിയുന്ന ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു ഹിജ്റ പോകാതെ അവർക്കിടയിൽ തന്നെ താമസിക്കുന്ന ആളായിരിക്കുക. അപ്പോൾ കൊലക്കു പ്രായശ്ചിത്തമായി സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. അവകാശികൾ ശത്രുവിഭാഗക്കാരും, കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ അവരിൽ നിന്നു വേറിട്ടു പോരാത്തവനുമായ സ്ഥിതിക്ക് ഇവിടെ തെണ്ടത്തിൻെറ ആവശ്യമില്ല. തെണ്ടം കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അതു ശത്രുക്കൾക്കു സഹായം നൽകലായിരിക്കുമല്ലോ. ഇസ്‌ലാമിനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിൽ അവരോടു കൂടിയായി കഴിയുന്നവരാകകൊണ്ട് അത്തരക്കാരെ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് അയ്യാശ് (عياش – رض) ൻെറ കഥ. അതായത്, അബൂജഹ്‌ലിൻെറ ഉമ്മയൊത്ത സഹോദരനായ അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമാകുകയും ഹിജ്റ പോകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായ കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ മർദ്ദിച്ചവശനാക്കിയിരുന്ന ഒരാളെ പിന്നീട് കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം വധിച്ചു കളഞ്ഞു. വാസ്തവത്തിൽ, ആ മനുഷ്യൻ

ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചു ഹിജ്റക്ക് പുറപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അയ്യാശ് (رضي الله عنه) ആ വിവരം അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള അബദ്ധ സംഭവങ്ങളിലാണ് ഈ വിധി.

(3) മുസ്‌ലിംകളുമായി സന്ധി നിലവിലുള്ള ജനങ്ങളിൽപെട്ട ഒരാളാണ് അബദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതെങ്കിൽ തെണ്ടം കൊടുക്കുകയും അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുകയും വേണം. കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ മുസ്‌ലിമായാലും അല്ലെങ്കിലും വ്യത്യാസമില്ലെന്നാണ് ഖുർആന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്. ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായവും അതാകുന്നു. (4) കഴിവില്ലായ്മ കൊണ്ടോ, കിട്ടായ്കകൊണ്ടോ അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം ഘാതകൻ തുടർച്ചയായി രണ്ടു മാസം നോമ്പു പിടിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. തുടർച്ചയായി വേണമെന്നു നിബന്ധനയുള്ളതുകൊണ്ട് ഇടക്കുവെച്ചു നോമ്പു മുറിച്ചാൽ വീണ്ടും രണ്ടുമാസം നോൽക്കേണ്ടി വരുന്നതാണ്.

കൊലപാതകത്തിന്റെ ഐഹിക ശിക്ഷാനടപടികളാണല്ലോ തെണ്ടവും, അടിമയെ മോചിപ്പിക്കലും. ഒരു ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതിന്റെ സ്ഥാനത്തു മറ്റൊരു ജീവനെ അടിമത്ത്വത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കുക, മുസ്‌ലിംകളിൽ നിലവിലുള്ള അടിമകളെ അവസരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ സ്വതന്ത്രരാക്കിത്തീർക്കുക, അബദ്ധത്തിലായാലും ചെയ്തുപോയ തെറ്റിനൊരു പ്രായശ്ചിത്തം നൽകുക എന്നൊക്കെയാണ് അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ. ഇതു ഘാതകന്റെ സ്വന്തം സ്വത്തിൽനിന്നു നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനു സാധിക്കാത്ത പക്ഷം പകരം നോമ്പുനോൽക്കുവാനും കൽപിച്ചത്. കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ കുടുംബങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു നഷ്ടപരിഹാരമാണ് തെണ്ടം. അതാകട്ടെ, കേവലം ഭാരിച്ച ഒരു ബാധ്യതയുമാണ്. അതുകൊണ്ടു തെണ്ടത്തിനുള്ള വക ഘാതകന്റെ സ്വന്തം സ്വത്തിൽ നിന്നല്ല-അവന്റെ അടുത്ത അവകാശികളി (عصبة) ൽ നിന്നാണ്-ഈടാക്കേണ്ടതെന്നു നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിൽ നിന്നു അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവകാശികൾക്കു കഴിയാതെ വന്നാൽ പൊതുഖജനാവി (ബൈത്തിൽ മാലി) ൽ നിന്നായിരിക്കണം. അതും സാധ്യമല്ലാത്തപ്പോൾ മാത്രമേ ഘാതകന്റെ സ്വത്തിൽനിന്നു നൽകപ്പെടേണ്ടതുള്ളു. (വിശദവിവരങ്ങൾക്കു ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഫിഖ്ഹു ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണ്.)

സത്യവിശ്വാസികളെ അബദ്ധത്തിൽ കൊലചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചത്. കൽപിച്ചുകൂട്ടി സത്യവിശ്വാസിയെ കൊലചെയ്താൽ, പകരം കൊല്ലലാണു ശിക്ഷയെന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ അവകാശികൾ പ്രതിക്കൊല ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നപക്ഷം. തെണ്ടം മതിയെന്നും സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ മുമ്പു കണ്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ, കൽപിച്ചുകൂട്ടി സത്യവിശ്വാസിയെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് എത്ര കണ്ടു ഭയങ്കരവും ക്രൂരവുമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു 98-ാം വചനം ഒരാവർത്തി വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അവന്റെ പ്രതിഫലം ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ശാപത്തിനും അവൻ പാത്രമാകും അവനു വമ്പിച്ച തോതിലുള്ള ശിക്ഷയും ഉണ്ടാകും എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു അതിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു താക്കീതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പാപത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കാം. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാം കൂടിയാകുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയൊന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഈ താക്കീതുകളും മറ്റും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് സത്യവിശ്വാസിയെ കൽപ്പിച്ചുകൂട്ടി കൊല ചെയ്തവന് തൗബയില്ല (അവന്റെ പശ്ചാതാപം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല) എന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) മുതലായവർ ആഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും മറ്റു പല തെളിവുകളും കൂടി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ ഖേദിച്ചു മടങ്ങിയാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്ത് കൊടുത്തു കൂടായ്കയില്ലെന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ഇരുഭാഗക്കാർക്കുമുള്ള തെളിവുകളും ന്യായങ്ങളും മറ്റേ ഭാഗക്കാർക്കുള്ള മറുപടിയും ഇവിടെ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. ഏതായാലുംശിർക്കും, കുഫ്റും കഴിച്ചാൽ, പാപങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കടുത്തപാപം, ന്യായമായ കാരണം കൂടാതെ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ഒരു സത്യവിശ്വാസി മറ്റൊരു സത്യവ

ിശ്വാസിയെ കൊലപ്പെടുത്തലാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. ഖുർആനിൽനിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും സംശയരഹിതമായി അറിയപ്പെട്ടതുമാണത്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَتَبَيَّنُوا۟ وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَنْ أَلْقَىٰٓ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَـٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فَعِندَ ٱللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ ۚ كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

94 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ (സമരത്തിനായി) യാത്രപോയാൽ, നിങ്ങൾ (കാര്യം) വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങളോട് 'സലാം' [സമാധാനം] പ്രകടിപ്പിച്ചവനോട് ''നീ സത്യവിശ്വാസിയല്ല'' എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യരുത്; നിങ്ങൾ ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ വിഭവം തേടിക്കൊണ്ട്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ വളരെ 'ഗനീമത്തു' [ഭാഗ്യമായി ലഭിക്കുന്ന വസ്തു]കൾ ഉണ്ട്. മുമ്പ് നിങ്ങൾ അപ്രകാരം തന്നെയായിരുന്നു; എന്നിട്ട് അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്; അതിനാൽ, നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി (അന്വേഷിച്ചു) മനസ്സിലാക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മജ്ഞനാകുന്നു.

---

94 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവിരേ. إِذَا ضَرَبْتُمْ നിങ്ങൾ യാത്രപോയാൽ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. فَتَبَيَّنُوا നിങ്ങൾ വ്യക്തത തേടുവിൻ, വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവിൻ. وَلاَ تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുകയും അരുത്. لِمَنْ أَلْقَى ഇട്ടുതന്ന (പ്രകടിപ്പിച്ച)വനോട്. إِلَيْكُمُ നിങ്ങളിലേക്ക്, നിങ്ങളോട്. السَّلاَمَ സലാമിനെ, സമാധാനം. لَسْتَ നീ അല്ല مُؤْمِنًا (എന്നു). സത്യവിശ്വാസി. تَبْتَغُونَ നിങ്ങൾ തേടിക്കൊണ്ടു. عَرَضَ വിഭവം, സാമാനം, ഉപകരണം. الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക (ഇഹത്തിലെ) ജീവിതത്തിൻെറ. فَعِندَ اللهِ എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലുണ്ട്. مَغَانِمُ ഗനീമത്തുകൾ യുദ്ധമുതലുകൾ, ഭാഗ്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്നവ. كَثِيرَةٌ വളരെ, അധികം. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോല (തന്നെ). كُنتُم നിങ്ങൾ ആയിരുന്നു. مِّن قَبْلُ മുമ്പ്. فَمَنَّ اللهُ എന്നിട്ട് അല്ലാഹു ദാക്ഷിണ്യം (നൻമ-ഗുണം) ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. فَتَبَيَّنُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവിൻ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرًا സൂക്ഷമജ്ഞാനി.

ضر(ളറബ) എന്ന ക്രിയക്ക് ' അടിച്ചു, വെട്ടി' എന്നൊക്കെയാണു സാധാരണ ഗതിയിൽ അർത്ഥം. അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന അവ്യയങ്ങളുടെയും നാമങ്ങളുടെയും വ്യത്യാസമനുസരിച്ച് അതിനു വേറെയും പല അർത്ഥങ്ങളും വരുന്നതാണ്. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. 'സഞ്ചരിച്ചു' അഥവാ യാത്ര പോയി എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ അതുള്ളത് السلا എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്തു ഇവിടെ السلم എന്നും വായനയുണ്ട് രണ്ടായാലും സമാധാനം, കീഴൊതുക്കം, അഭിവാദ്യ വാക്യമായ സലാം' എന്നൊക്കെ അതിന് അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സലാം മുഖേനയോ, തൗഹീദിൻെറ വാക്യം മുഖേനയോ മറ്റോ ഇസ്ലാമിൻെറ അടയാളവും, സമാധാന നിലപാടും പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. **مغنم** എന്ന പദത്തിൻെറ ബഹുവചനമാണ് **مغانم**'ഭാഗ്യം, അദ്ധ്വാനം കൂടാതെ ഭാഗ്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന വിഭവം, യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന വസ്തു' എന്നൊക്കെ അതിനർത്ഥം വരും. ഇതേ അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്ന മറ്റൊരു വാക്കാണ് **غنيمة** ഉം അതിൻെറ ബഹുവചനമായ **غنائم** ഉം യുദ്ധത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ധനത്തിലാണു സാധാരണ ഈ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്.

അറബികൾ ഇസ്‌ലാമിൻെറ കൊടിക്കൂറയിൽ അണിനിരന്നു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ശത്രു രാജ്യങ്ങളിൽ അവിടവിടെയായി ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ചില ഒറ്റപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾ ശത്രു നാട്ടിലേക്കു പടയെടുക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെയുള്ളവരെ തിരിച്ചറിയുവാൻ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല . അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള വ്യക്തികൾ മുസ്‌ലിംകളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടുമ്പോൾ അവരെ ശത്രുവിഭാഗക്കാരായി ഗണിക്കുകയും, അവർ വാളിന്നിരയാകുവാൻ ഹേതുവാകുകയും സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. താൻ മുസ്‌ലിമാണെന്നു കാണിക്കുന്ന വല്ല വാക്കുകളും അവർ പറഞ്ഞാൽ തന്നെയും അതു തൽക്കാല രക്ഷക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപായമാണെന്നു കരുതപ്പെട്ടേക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ള അൽപം ചില സംഭവങ്ങൾ നടക്കുകയും ഉണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു മേലിൽ അത്തരം അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ നേരിടാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, വാസ്തവം വ്യക്തമാകാതെ അബദ്ധം പ്രവർത്തിച്ചു ഖേദിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തരുതെന്നും സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.

ഈ വചനത്തിൻെറ അവതരണ കാരണം സംബന്ധിച്ചു പല രിവായത്തുകളും കാണാം. അവയിൽ ഒന്ന് ഇങ്ങിനെയാണ്: ഒരു മുസ്‌ലിം സേനാസംഘം അവരുടെ യാത്രയിൽ ഒരാളെ കണ്ടുമുട്ടി. കൂടെ കുറച്ചു ആടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ അവർക്കു സലാം പറഞ്ഞു. അതൊരു തൽക്കാല അടവാണെന്ന് അവർ കരുതി. അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും, ആടുകളെ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (ബു.) മറ്റൊന്ന് ഇതാണ് : മിഖ്ദാദുബ്നുൽ അസ്‌വദ് (ﷺ) ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു സൈന്യ സംഘം ശത്രുക്കളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ അവിടവിടെ ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോയി. ഒരാൾ സ്ഥലത്തു ബാക്കിയായി. ആയാൾക്കു കുറേ സ്വത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു' എന്നു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതായി ആയാൾ പറഞ്ഞു; മിഖ്ദാദ് (ﷺ) നു അതു വിശ്വാസമായില്ല. അദ്ദേഹം ആയാളെ കൊല ചെയ്തു. വിവരം നബി (ﷺ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു കൊണ്ടു താൻ നാളെ എന്തു ചെയ്യും? ' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മിഖാദാദ് (ﷺ) നെ ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. (ബസ്സാർ, ത്വബ്റാനീ.) ചുരുക്കത്തിൽ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ അവതരണ ഹേതുവെന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം.

ഒരാളുടെ ബാഹ്യനിലകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതെ, അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതു മുഖേന നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന നേട്ടം കേവലം നശ്വരമായ അൽപം ഭൗതിക വിഭവം മാത്രമാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ കണക്കറ്റ വസ്തു വിഭവങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ഇരിപ്പുണ്ട്. മറ്റവസരത്തിൽ അതിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാനുള്ള അവസരം അവൻ ഉണ്ടാക്കിതന്നേക്കും അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം അതിക്രമത്തിനു മുതിരരുത്. നിങ്ങളുടെ തന്നെ പൂർവ്വസ്ഥിതി ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക. നിങ്ങളും മുമ്പ് ആ വ്യക്തികളെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളായിരുന്നു. പിന്നീടു നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അതു പരസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാത്ത അവസ്ഥ നിങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ ദയാദാക്ഷിണ്യം കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഇപ്പോൾ മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം. അതേ സ്ഥിതിയിൽ കഴിയുന്നവരെയാണു നിങ്ങൾ കയ്യേറ്റം ചെയ്യുന്നതെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്, മേലിൽ അങ്ങിനെയുള്ള അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ നല്ലപോലെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ് ' താൻ മുസ്‌ലിമാണെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരാളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ തെളിവു കൂടാതെ 'അല്ല' എന്നു വിധി കൽപിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. നിങ്ങളുടെ സകല പ്രവർത്തനങ്ങളും അല്ലാഹു ശരിക്കും, സൂക്ഷ്മമായും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു അവസാനം ഒരു താക്കീതും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

95 സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവരല്ലാത്ത (അടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവരും,	لَّا يَسْتَوِى ٱلْقَـٰعِدُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُو۟لِى

ٱلضَّرَرِ وَٱلْمُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلْمُجَٰهِدِينَ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى ٱلْقَٰعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَكُلًّا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَفَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلْمُجَٰهِدِينَ عَلَى ٱلْقَٰعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾	തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും ദേഹങ്ങളുംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ സമരം ചെയ്യുന്നവരും സമമാവുകയില്ല. തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും, ദേഹങ്ങളുംകൊണ്ട് സമരം ചെയ്യുന്നവരെ (അടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവരേക്കാള്‍ അല്ലാഹു പദവിയാല്‍ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരോടും (തന്നെ) അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ലത് (നല്‍കുമെന്ന്) വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സമരം ചെയ്യുന്നവരെ (അടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവരേക്കാള്‍ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലത്താല്‍ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;-
دَرَجَٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾	96 (അതെ) അവങ്കല്‍നിന്നുള്ള പല പദവികളും, പാപമോചനവും, കാരുണ്യവും! അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

95 لاَ يَسْتَوِي സമമാകുക (ഒപ്പമാകുക)യില്ല. الْقَاعِدُونَ (അടങ്ങി-മുടങ്ങി)ഇരിക്കുന്നവര്‍, ഇരുപ്പിലായവര്‍. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളില്‍ നിന്ന്. غَيْرُ അല്ലാതെ, ഒഴികെയുള്ള. أُولِي الضَّرَرِ ബുദ്ധിമുട്ടു (വിഷമം) ഉള്ളവര്‍. وَالْمُجَاهِدُونَ സമരം ചെയ്യുന്നവരും. فِي سَبِيلِ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍. اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ. بِأَمْوَالِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കള്‍കൊണ്ട്. وَأَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (ദേഹങ്ങളെ) കൊണ്ടും. فَضَّلَ اللهُ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു. الْمُجَاهِدِينَ സമരം ചെയ്യുന്നവരെ. بِأَمْوَالِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കള്‍ കൊണ്ട്. وَأَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളും. عَلَى الْقَاعِدِينَ (അടങ്ങി) ഇരിക്കുന്ന (ഇരിപ്പിലായ) വരെക്കാള്‍. دَرَجَةً പദവിയാല്‍, പദവിയില്‍. وَكُلاًّ എല്ലാവരോടും. وَعَدَ اللهُ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ലത്. وَفَضَّلَ اللهُ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْمُجَاهِدِينَ സമരം ചെയ്യുന്നവരെ. عَلَى الْقَاعِدِينَ (അടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവരെക്കാള്‍. أَجْرًا പ്രതിഫലത്തില്‍, കൂലിയില്‍. عَظِيمًا വമ്പിച്ച. **96** دَرَجَاتٍ അതായത് പല പദവികള്‍. مِّنْهُ അവങ്കല്‍നിന്നുള്ള. وَمَغْفِرَةً പാപമോചനവും, പൊറുതിയും. وَرَحْمَةً കാരുണ്യവും. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവന്‍. رَّحِيمًا കരുണാനിധി.

രോഗം, അംഗവൈകല്യം, മുതലായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ ദീനിനു വേണ്ടിയുള്ള ധര്‍മ്മസമരങ്ങളില്‍ പങ്കെടുക്കാതെ വീട്ടില്‍ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആളുകളും, ദേഹംകൊണ്ടും ധനംകൊണ്ടും സമരത്തിനിറങ്ങുന്നവരും ഒരു പോലെയല്ല, എല്ലാവര്‍ക്കും അവരവരുടെ സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ക്കനുസരിച്ച് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലങ്ങള്‍ നല്‍കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും സമരശാലികള്‍ക്കു മറ്റേവര്‍ക്കില്ലാത്ത വളരെ ശ്രേഷ്ഠതകളും സ്ഥാനപദവികളും അല്ലാഹു നല്‍കുന്നതാണ്. എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. യുദ്ധംപോലെയുള്ള ധര്‍മ്മസമരങ്ങള്‍ നടത്തുവാന്‍ സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കു ഉല്‍സാഹവും ആവേശവും നല്‍കുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. രോഗം മുതലായ വിഷമങ്ങളുള്ളവര്‍ യുദ്ധത്തിലും മറ്റു പങ്കെടുക്കാതിരിക്കുന്നതിന് ഒഴികഴിവുള്ളവരാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാത്തവര്‍ (غيرا ولي الضرد) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അംഗീകൃതമായ ഒഴികഴിവുകളില്ലാത്ത എല്ലാ വ്യക്തികളും യുദ്ധത്തില്‍ പങ്കെടുക്കണമെന്നു നിര്‍ബന്ധമില്ലാതിരുന്ന-അഥവാ യുദ്ധം ഒരു പൊതു നിര്‍ബ്ബന്ധമായിരിക്കുകയും, ഏതാനും ആളുകള്‍ അതിനു സന്നദ്ധരായാല്‍ മതിയാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്ന-അവസരത്തില്‍ യുദ്ധ

ത്തിനു പോകാതെ അടങ്ങിയിരുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പ്രസ്താവന. ബദ്ര്‍ യുദ്ധത്തില്‍ പങ്കെടുത്തവരെയും, പങ്കെടുക്കാത്തവരെയും സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. നേരെ മറിച്ച് യുദ്ധത്തില്‍ പങ്കെടുക്കല്‍ നിര്‍ബ്ബന്ധമായിട്ടുള്ള വ്യക്തികള്‍ തക്കതായ കാരണം കൂടാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും, ഒഴികഴിവുകള്‍ പറയുകയും ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി വളരെ ശക്തിയായ ഭാഷയില്‍ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത് സൂറത്തു-ത്തൗബയില്‍വെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. മുടങ്ങി ഇരുന്നവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപമൊന്നും പറയാതെ രണ്ടു കൂട്ടര്‍ക്കും അല്ലാഹു നല്ല പ്രതിഫലം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, യുദ്ധത്തില്‍ പങ്കെടുത്തവരെപ്പറ്റി അവര്‍ക്കു കൂടുതല്‍ ശ്രേഷ്ഠത നല്‍കുന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞതില്‍നിന്നു തന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

സത്യത്തിനും, ന്യായമായ അവകാശങ്ങള്‍ക്കുംവേണ്ടി നടത്തപ്പെടുന്ന എല്ലാ സമരങ്ങള്‍ക്കും **جهاد** (ജിഹാദ്) എന്നും, സമരം നടത്തുന്നവന് **مجاهد** (മുജാഹിദ്) എന്നും പറയുന്നു. സമരങ്ങളില്‍വെച്ച് ഏറ്റവും മുഖ്യമായത് ശത്രുക്കളുമായുള്ള യുദ്ധം തന്നെ. ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അതുതന്നെ. ഇമാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ (رحمه الله) 'ജിഹാദി'നു ഇങ്ങിനെ നിര്‍വ്വചനം നല്‍കിയിരിക്കുന്നു: 'ജിഹാദ് എന്നാല്‍ അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ട വിഷയം സാധിക്കുന്നതിലും, അല്ലാഹുവിനു വെറുപ്പായ കാര്യങ്ങളെ തടയുന്നതിലും കഴിവ്-സ്വാധീനത്തിലുള്ള എല്ലാ വിധ കഴിവുകളും-വിനിയോഗിക്കുക എന്നത്രെ.' (*) അപ്പോള്‍ ജിഹാദിന്‍റെ വൃത്തം വളരെ വിശാലമാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) അതിനു നല്‍കിയ നിര്‍വ്വചനം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'ശത്രുവെ ചെറുക്കുന്നതില്‍ കഴിവുമുഴുവന്‍ ഉപയോഗിക്കുക (**استفراغ الوسع في مدافعة العدو**) തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവിനോടുള്ള ജിഹാദ്, പിശാചിനോടുള്ള ജിഹാദ്, സ്വന്തം ദേഹത്തോടുള്ള ജിഹാദ്, എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നുതരം ജിഹാദുണ്ടെന്നും, കൈകൊണ്ടും നാവുകൊണ്ടും, ജിഹാദുണ്ടാകുമെന്നും അദ്ദേഹം ഖുര്‍ആന്‍ വചനവും നബിവചനവും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാല്‍ ഈ രണ്ടു മഹാന്‍മാരുടെയും നിര്‍വ്വചനങ്ങള്‍ ഒരേ ആശയത്തില്‍തന്നെ കലാശിക്കുന്നതായി കാണാം.

വിഭാഗം-14

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ ٱلۡمَلَـٰٓئِكَةُ ظَالِمِىٓ أَنفُسِهِمۡ قَالُواْ فِيمَ كُنتُمۡ ۖ قَالُواْ كُنَّا مُسۡتَضۡعَفِينَ فِى ٱلۡأَرۡضِ ۚ قَالُوٓاْ أَلَمۡ تَكُنۡ أَرۡضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةً فَتُهَاجِرُواْ فِيهَا ۚ فَأُوْلَـٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُ ۖ وَسَآءَتۡ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾

97 നിശ്ചയമായും, തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവരായ നിലയില്‍ മലക്കുകള്‍ യാതൊരു കൂട്ടരെ (മരണപ്പെടുത്തി) പിടിച്ചെടുക്കുന്നുവോ, (അവരോട്) അവര്‍ [മലക്കുകള്‍] പറയും: ''നിങ്ങള്‍ എന്തിലായിരുന്നു (നിലകൊണ്ടിരുന്നത്)?'' അവര്‍ [അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചവര്‍] പറയും: ''ഞങ്ങള്‍ ഭൂമിയില്‍ ദുര്‍ബ്ബലരായിരുന്നു.'' അവര്‍ [മലക്കുകള്‍] പറയും: ''അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഭൂമി വിശാലമായതായിരുന്നില്ലേ- അതില്‍ നിങ്ങള്‍ക്കു 'ഹിജ്റ' [പലായനം] ചെയ്യാമായിരുന്നുവല്ലോ?!'' അക്കൂട്ടര്‍- അവരുടെ സങ്കേതം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. അതു വളരെ മോശപ്പെട്ട പര്യവസാനവും!-

* العبودية لابن تيمية رحمه الله–ص ٤٢

إِلَّا ٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ وَٱلْوِلْدَٰنِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

98 പുരുഷൻമാരും, സ്ത്രീകളും, കുട്ടികളുമാകുന്ന ദുർബ്ബലർ ഒഴികെ, വല്ല ഉപായത്തിന്നും, സാധ്യമാകുകയാകട്ടെ, വല്ല (രക്ഷാ) മാർഗ്ഗവും കണ്ടു കിട്ടുകയാകട്ടെ ഇല്ലാത്ത വിധം (ദുർബ്ബലരായവരൊഴികെ)

فَأُو۟لَٰٓئِكَ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾

99 എന്നാൽ, അക്കൂട്ടർ-അവർക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പ് ചെയ്യുമാറായേക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വളരെ മാപ്പ് നൽകുന്നവനും, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

---

97 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ. تَوَفَّاهُمُ അവരെ (പൂർണ്ണമായി) പിടിച്ചെടുക്കും. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. ظَالِمِي അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായ സ്ഥിതിയിൽ. أَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളോട്, തങ്ങളോടുതന്നെ. قَالُوا അവർ പറയും. فِيمَ എന്തിൽ. كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നു. قَالُوا كُنَّا അവർ പറയും ഞങ്ങളായിരുന്നു. مُسْتَضْعَفِينَ ബലഹീനരാക്കപ്പെട്ടവർ, ദുർബ്ബലർ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. قَالُوا അവർ പറയും. أَلَمْ تَكُنْ ആയിരുന്നില്ലേ. أَرْضُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമി. وَاسِعَةً വിശാലമായത്. فَتُهَاجِرُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ (ക്ക്) ഹിജ്റ പോകാമായിരുന്നു. فِيهَا അതിൽ. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. مَأْوَاهُمْ അവരുടെ സങ്കേതം, ചെന്നെത്തുന്ന സ്ഥലം. جَهَنَّمُ നരകമാണ്. وَسَاءَتْ അത് വളരെ (എത്രയോ) മോശപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. مَصِيرًا പര്യവസാനം, ചെന്നുചേരുന്ന സ്ഥലം. **98** إِلاَّ الْمُسْتَضْعَفِينَ ദുർബലരൊഴികെ, ബലഹീനരാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ. مِنَ الرِّجَالِ പുരുഷൻമാരാകുന്ന, പുരുഷൻമാരിൽ നിന്ന്. وَالنِّسَاءِ സ്ത്രീകളും. وَالْوِلْدَانِ കുട്ടികളും. لاَ يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക്സാധിക്കുകയില്ല, സാധിക്കാത്ത വിധത്തിൽ. حِيلَةً ഒരു ഉപായത്തിനും, വല്ല കൗശലത്തിനും. وَلاَ يَهْتَدُونَ അവർ വഴികാണുകയുമില്ല, (കണ്ടെത്തുകയുമില്ല). سَبِيلاً ഒരു മാർഗ്ഗവും, വഴിയും. **99** فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. عَسَى اللهُ അല്ലാഹു ആയേക്കാം. أَن يَعْفُوَ അവൻ മാപ്പു നൽകുവാൻ. عَنْهُمْ അവർക്കു. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും. عَفُوًّا വളരെ മാപ്പു ചെയ്യുന്നവൻ. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ.

സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ വീട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, ശിർക്കിൻെറ നാട്ടിൽ നിന്ന് ഹിജ്റ പോകാതെ ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിൽ ചടഞ്ഞു കൂടിയ മുസ്ലിംകളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയാണ് ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച ശേഷം, നാടും വീടും വിടുവാനുള്ള മടി നിമിത്തം, മുശ്രിക്കുകളുടെ അറപ്പും വെറുപ്പും സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി വിശ്വാസം മൂടിവെക്കുകയും, മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഏതാനും ആളുകൾ മക്കായിലുണ്ടായിരുന്നു. മുശ്രിക്കുകളുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്കു പലപ്പോഴും അവർ വഴങ്ങിക്കൊടുക്കേണ്ടതായി നേരിടും. തങ്ങൾ ശത്രു നാട്ടിലായതുകൊണ്ട് ആ നയം ആവശ്യമാണെന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. മദീനാ ഹിജ്റക്കു ശേഷം അവിടെ സ്വൈരമായ ഇസ്ലാമിക ജീവിതത്തിനു സൗകര്യം ഉണ്ടായതോടുകൂടി, മുസ്ലിംകളെല്ലാം മദീനായിലേക്കു ഹിജ്റ പോകൽ നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. എന്നാൽ, മതജീവിതത്തിൻെറ സുരക്ഷിതത്വത്തിനും, ഇസ്ലാമിൻെറ ഗുണത്തിനും വേണ്ടി ഐഹിക താൽപര്യങ്ങൾ ത്യജിക്കുവാൻ മേൽ പറഞ്ഞവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല. അവരെക്കുറിച്ചാണു ഈ വചനത്തിലെ പരാമർശം.

ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നുൽ മുൻദിർ, ഇബ്നുഅബീഹാതിം, ബൈഹഖീ (رحمهم الله) എന്നിവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'മക്കാനിവാസികളിൽ കുറേ ആളുകൾ ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇസ്ലാമിനെ നിസ്സാരമായി ഗണിച്ചുപോന്നു. അങ്ങനെ, മുശ്രിക്കുകൾ ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ അവരെയും കൂടെ കൊണ്ടുവന്നു. ചിലർക്ക് യുദ്ധത്തിൽ

പരിക്കു പറ്റുകയും ചിലർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി, അപ്പോൾ, മുസ്‌ലിംകൾ പറഞ്ഞു: നമ്മുടെ ഈ സഹോദരന്മാർ മുസ്‌ലിംകളായിരുന്നു. അവരെ ശത്രുക്കൾ നിർബ്ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു പോന്നതാണ്. അങ്ങനെ, അവർ അവർക്കു പാപമോചനം തേടി. ഇവരുടെ വിഷയത്തിൽ.......ان الذين توفيهم الملئكة എന്ന (ഈ) വചനം അവതരിച്ചു. ഈ വിവരവും, അങ്ങിനെയുള്ള അവർക്കു (ഹിജ്റ പോരാത്തവർക്ക്) ഒഴികഴിവില്ലെന്നും മക്കായിൽ ബാക്കിയുള്ള ആളുകൾക്ക് അവർ എഴുതി. അങ്ങനെ, അവർ (ഹിജ്റ) പുറപ്പെട്ടു. മുശരിക്കുകൾ അവരുടെ പിന്നാലെ കൂടി അവരെ കുഴപ്പത്തിലാക്കി. അവരെപ്പറ്റി ....ومن الناس من يقول امنا (അല്ലാഹുവിൽ) ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു എന്നു പറയുകയും, എന്നിട്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ വിഷയത്തിൽ വല്ല ഉപദ്രവവും ബാധിച്ചാൽ, ജനങ്ങളുടെ കുഴപ്പത്തെ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെന്നോണ മാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരിലുണ്ട്........(അങ്കബൂത്ത് 10) എന്ന വചനം അവതരിച്ചു. (*) ഈ വിവരവും മുസ്‌ലിംകൾ അവർക്കെഴുതി. അപ്പോൾ അവർ വ്യസനിക്കുകയും, തങ്ങൾക്കു ഗുണം ലഭിക്കുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവുമില്ലെന്നു നിരാശപ്പെടുകയും ചെയ്തു, അനന്തരം അവരെപ്പറ്റി ثم ان ربك للذين هاجروا الخ(പിന്നെ നിൻെറ റബ്ബ്-കുഴപ്പത്തിലകപ്പെട്ടശേഷം ഹിജ്റ പോകുകയും, പിന്നീടു സമരം ചെയ്യുകയും ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക്-അതിൻെറ ശേഷം പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ്.) (നഹ്ൽ 110) എന്ന വചനം അവതരിച്ചു. (†) അപ്പോൾ, ഈ വിവരവും, അവർക്ക് രക്ഷാമാർഗ്ഗമുണ്ട്-അതുകൊണ്ട് പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുക-എന്നും മുസ്‌ലിംകൾ വീണ്ടും അവർക്കെഴുതി. അങ്ങനെ, അവർ (മദീനായിലേക്കു) പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ, മുശ്‌രിക്കുകൾ അവരെ പിടികൂടി അവരുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. അതിൽ ചിലർ കൊല്ലപ്പെട്ടു.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു ഇക്‌രിമഃ (رضي الله عنه) വഴിബുഖാരി (رحمه الله)ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നിവേദനത്തിൽ ഇപ്രകാരവും കാണാം: 'മുസ്‌ലിംകളായ ചില ആളുകൾ മുശ്‌രിക്കുകളൊന്നിച്ചു ണ്ടായിരുന്നു. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിക്കെതിരിൽ തങ്ങളുടെ സംഘം അധികമുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പി ക്കുവാനായിരുന്നു അവർ (മുശ്‌രിക്കുകൾ) ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. അങ്ങനെ, (യുദ്ധത്തിൽ വെച്ചു) അമ്പ് എയ്യപ്പെടുമ്പോൾ ചിലർക്ക് അതു പറ്റി കൊല്ലപ്പെടുകയോ, ചിലർക്കു വെട്ടുപറ്റി കൊല്ലപ്പെ ടുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു.... ....ان الذين توفيهم الملئكة എന്ന (ഈ) വചനം അവതരിപ്പിച്ചു.'അവതരണത്തിനു ഹേതുഭൂതർ ആരായിരുന്നാലും ആയത്തിലെ വിധി മേൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള എല്ലാവർക്കു ബാധകമാണ്. അതായത്, മതസ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാതിരിക്കുകയും, ശത്രുക്കളുടെ ഹിതങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മതമൂല്യങ്ങളും നിയമങ്ങളും അഗണ്യമാക്കേണ്ടിവരുകയും, സൈ്വരമായി ഇസ്‌ലാമിക ജീവിതം നയിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും അതിനു തുനിയാതെ ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവരെയെല്ലാം ബാധിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനം.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം. ശത്രുരാജ്യ മായ 'ദാറുൽ ഹർബി'ൽ താമസിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാമിൻെറ നാടായ 'ദാറുൽ ഇസ്‌ലാമി'ലേക്കു ഹിജ്റ പോരുവാൻ തയ്യാറാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക വഴി സ്വന്തം ദേഹങ്ങളോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ അതേ അവസ്ഥയിൽ മരണമടയുന്നപക്ഷം, അവരുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന മലക്കുകൾ അവരോട്: നിങ്ങൾ എന്തവസ്ഥയിലായിരുന്നു- നിങ്ങളുടെ മതകാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളെങ്ങിനെ കൈകാര്യം ചെയ്തു-നിങ്ങൾ ഏതു കക്ഷിയിലായി രുന്നു-എന്നിങ്ങിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ഭത്സിക്കുകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ ദുർബ്ബലരായിരുന്നു

---

* സൂറ: അങ്കബൂത്ത് മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണെങ്കിലും അതിലെ ആദ്യത്തെ പതിനൊന്നു വചനങ്ങൾ മദനിയാണെന്ന അഭിപ്രായത്തിന് ഈ രിവായത്തു ബലം നൽകുന്നു.

† ഈ വചനവും, സൂറ: നഹ്‌ലിലെ മറ്റു ചില വചനങ്ങളും മദനിയാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ഞങ്ങൾക്കു മതനിഷ്ഠ പാലിക്കുവാൻ തക്ക ശക്തിയും പ്രതാപവുമില്ലായിരുന്നു-ഞങ്ങൾ ശത്രുക്കൾക്കു വഴങ്ങിക്കഴിയേണ്ടി വന്നു-എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവരുടെ മറുപടി. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമി വിശാലമായതായിരുന്നില്ലേ-നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്ന നാട്ടിലേക്കു വിട്ടുപോകാമായിരുന്നില്ലേ-എന്തുകൊണ്ടു ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിൽതന്നെ ചുറ്റിപ്പറ്റിക്കൂടി? എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു മലക്കുകൾ അവരെ ഖണ്ഡിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ഒഴികഴിവുകൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ല. അവർക്ക് അല്ലാഹു നരകശിക്ഷ നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ, ഹിജ്റ പോകാത്ത എല്ലാവരും ഇതിൽ ഉൾപെടുകയില്ല. ചിലർ അതിനു തികച്ചു നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കും. അതായത്, രോഗം, വാർദ്ധക്യം മുതലായ ദൗർബ്ബല്യങ്ങളുള്ള പുരുഷൻമാർ, അബലകളായ സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ എന്നിങ്ങിനെ ഉപായം പ്രയോഗിച്ചോ, സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടോ, ശക്തി ഉപയോഗിച്ചോ രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്ത പാവങ്ങൾ ഇതിൽ നിന്നു ഒഴിവായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകുന്നതാണ്.

توفى (തവഫ്ഫാ) എന്ന ക്രിയ ഭൂതകാല ക്രിയയും, വർത്തമാന-ഭാവികാല ക്രിയയും (**الماضي والمضارع**) ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ല. 'മുഴുവൻ എടുക്കുക, പൂർത്തിയായി നിറവേറ്റുക' എന്നൊക്കെയാണ് അതിൻെറ അർത്ഥമെന്നും, ആത്മാക്കളെ പൂർത്തിയായി എടുക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ മരണപ്പെടുത്തുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കുമെന്നും മുമ്പ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. **توفيهم الملئكة** എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞതു മലക്കുകൾ അവരെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നത്രെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലക്കുകൾ അവരെ മഹ്ശറിലേക്കു പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഹിജ്റയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ وَمَن يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يَجِدْ فِي ٱلْأَرْضِ مُرَٰغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَن يَخْرُجْ مِنۢ بَيْتِهِۦ مُهَاجِرًا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ يُدْرِكْهُ ٱلْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾

100 ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ 'ഹിജ്റ' [സ്വദേശം വിട്ടേച്ച്] പോകുന്നപക്ഷം, അവൻ ഭൂമിയിൽ ധാരാളം ആശ്രയ സ്ഥാനവും, വിശാലതയും കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും തൻെറ വീട്ടിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കും അവൻെറ റസൂലിലേക്കും 'ഹിജ്റ' പോകുന്നവനായി പുറപ്പെടുകയും, (എന്നിട്ട്) പിന്നീടവന് മരണം പിടിപെടുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, തീർച്ചയായും, അവൻെറ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ (ബാധകമായി) സ്ഥിരപ്പെട്ടു. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

100 وَمَن يُهَاجِرْ (വല്ലവരും) ഹിജ്റ പോകുന്നപക്ഷം. فِي سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. يَجِدْ അവൻ കണ്ടെത്തും, എത്തിക്കും, അവന് കിട്ടും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مُرَاغَمًا ആശ്രയം, ആശ്രയ സ്ഥാനം, വിശാല സ്ഥാനം, വിഹാര സ്ഥാനം. وَسَعَةً വിശാലതയും. كَثِيرًا വളരെ, ധാരാളം. وَمَن يَخْرُجْ ആരെങ്കിലും പുറപ്പെടുന്നതായാൽ. مِن بَيْتِهِ തൻെറ വീട്ടിൽനിന്ന്. مُهَاجِرًا ഹിജ്റ പോകുന്നവനായിട്ട്. إِلى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിലേക്കും. ثُمَّ പിന്നീട്, പിന്നെ. يُدْرِكْهُ അവന് പിടിപെടുക (കണ്ടെത്തുക)യും. الْمَوْتُ മരണം. فَقَدْ وَقَعَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും സംഭവിച്ചു, ഉണ്ടായി (സ്ഥിരപ്പെട്ടു). أَجْرُهُ അവൻെറ പ്രതിഫലം. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധി.

ശിർക്കിൻെറ നാട്ടിൽ നിന്നു ഹിജ്‌റ പോകുവാൻ മടിക്കുന്നവർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെയല്ല കാര്യം. അല്ലാഹുവിൻെറ ദീനിൻെറ നൻമയെ ലക്ഷ്യം വെച്ചു സ്വദേശം ത്യജിച്ചു പോകുന്നവർ ജീവിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടതായി വരികയില്ല. ശത്രുക്കളുടെ അഭീഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടത്തക്ക ഇടവും സൗകര്യവും ഭൂമിയിൽ ധാരാളമുണ്ട്. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനകൾ പാലിച്ചും അവൻെറ പ്രതിഫലം മോഹിച്ചും കൊണ്ടും, റസൂലിൻെറ സഹവാസത്തിലും സാമീപ്യത്തിലും താൽപര്യം വെച്ചുകൊണ്ടും സ്വദേശം വിട്ടു പുറപ്പെട്ടശേഷം, ഉദ്ധിഷ്ട സ്ഥാനത്ത് എത്തും മുമ്പായി വല്ലവരും മരണപ്പെട്ടാലും അല്ലാഹു അവർക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. യഥാസ്ഥാനത്തു എത്താത്തതുകൊണ്ട് അവർക്കു നഷ്ടമൊന്നും വരാനില്ല. കഴിഞ്ഞുപോയ തെറ്റ് അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും അവരുടെ നേരെ കരുണ കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

ഉമർ(﵁) നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു പ്രസിദ്ധ ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും കർമ്മങ്ങൾ, ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കും. ഓരോ മനുഷ്യനും അവൻ ഉദ്ധേശിച്ചതുതന്നെയാണുണ്ടായിരിക്കുക. എന്നുവെച്ചാൽ, ഒരുവൻെറ ഹിജ്‌റ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കും അവൻെറ റസൂലിലേക്കും ആയിരുന്നാൽ, അവൻെറ ഹിജ്‌റ അല്ലാഹുവിലേക്കും റസൂലിലേക്കും തന്നെ. ഒരുവൻെറ ഹിജ്‌റ ദുൻയാവിലേക്കു (ഐഹിക കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി) ആയിരുന്നാൽ അവനു അത് കിട്ടും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്ത്രീയിലേക്കായിരുന്നാൽ അവൻ അവളെ വിവാഹം കഴിക്കും. അപ്പോൾ, അവൻെറ ഹിജ്‌റ അവൻ ഏതൊന്നിലേക്കു ഹിജ്‌റപോകുന്നുവോ അതിലേക്കുതന്നെ.' (ബു; മു.) അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതും, ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (﵄) നിവേദനം ചെയ്തതുമായ ഒരു ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'എല്ലാ നൻമയും തിൻമയും (നല്ലതും ചീത്തയും) അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരാൾ ഒരു നൻമ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ടതു ചെയ്തില്ല. എന്നാൽ അതൊരു പൂർണ്ണമായ നൻമയായി അവൻ രേഖപ്പെടുത്തും. ഒരു നൻമ ചെയ്‌വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും അതു ചെയ്കയും ചെയ്താൽ, അതു പത്തു നൻമകളായും, എഴുനൂറുവരെയും അതിലധികവും ഇരട്ടികളായും രേഖപ്പെടുത്തും. ഒരാൾ ഒരു തിൻമ ചെയ്‌വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ടതു ചെയ്തില്ല. എന്നാൽ അതൊരു പൂർണ്ണ നൻമയായി അവൻ രേഖപ്പെടുത്തും. ഒരു തിൻമ ചെയ്‌വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. എന്നിട്ടതു ചെയ്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതു ഒരു തിൻമയായി (മാത്രം) രേഖപ്പെടുത്തും.'' (ബു; മു.) ഹിജ്‌റ അടക്കമുള്ള എല്ലാ കർമ്മങ്ങളുടെയും ഫലം അവ കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമെന്ന് ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന നബി (ﷺ) പഠിപ്പിച്ചുതരുന്നു.

ഈ വചനത്തിലെ ആശയത്തിലേക്കു കൂടുതൽ വെളിച്ചം നൽകുന്ന ഒരു സംഭവം നബി (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'മുൻകാലത്തു തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതുപേരെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു വലിയ പുരോഹിതൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നു, തനിക്കു തൗബയുണ്ടോ (താൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുമോ) ? എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഇല്ല' എന്നായിരുന്നു പുരോഹിതൻെറ മറുപടി. ഇതു കേട്ടു ക്ഷുഭിതനായ ആ മനുഷ്യൻ ആ പുരോഹിതനെയും കൊന്നു നൂറുകൊല പൂർത്തിയാക്കി. പിന്നീട് ഒരു വലിയ പണ്ഡിതൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നു. തനിക്കു തൗബയുണ്ടോ ? എന്നു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; ഉണ്ട്. ആരാണ് തൗബ മുടക്കുക? ! താൻ ഇന്ന രാജ്യത്തേക്കു പോയിക്കൊള്ളുക. അവിടെ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്ന ആളുകളുണ്ട്. അവരോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുക. തൻെറ രാജ്യത്തേക്കു ഇനി താൻ മടങ്ങരുത് . അതു ദുഷിച്ച രാജ്യമാണ്.' അങ്ങനെ, ആ മനുഷ്യൻ പകുതി വഴി പോയപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹത്തിനു മരണം പിടിപെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ റഹ്മത്തിൻെറ (കാരുണ്യത്തിൻെറ) മലക്കുകളും, ശിക്ഷയുടെ മലക്കുകളും തമ്മിൽ-അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ ആളാണ് എന്നു-തർക്കമായി. അതായത് അദ്ദേഹം

മനസ്സുകൊണ്ടു ഖേദിച്ചു മടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു റഹ്മത്തിൻെറ പക്ഷക്കാരും, ഒരു നൻമയും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ആളാണെന്നു ശിക്ഷയുടെ പക്ഷക്കാരും! ആ മനുഷ്യൻ ഉപേക്ഷിച്ചുപോന്ന നാട്ടിലേക്കും, ഉദ്ദേശിച്ചു പോകുന്ന നാട്ടിലേക്കും അവിടെ നിന്നുള്ള അകലം നോക്കുവാൻ മലക്കുകൾക്കു നിർദ്ദേശം നൽകപ്പെട്ടു. നോക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം പോകുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന നാട്ടിലേക്കു ഒരു ചാൺ അടുപ്പം കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ, റഹ്മത്തിൻെറ മലക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റെടുത്തു.' (ബു; മു.)

ഈ ഹദീസു കുറേ അതിശയോക്തി കലർന്നതാണെന്നും ന്യായുക്തമല്ലെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ ഖുർആൻ വചനവും ഇതവതരിച്ച സന്ദർഭം മുതലായവയും, അതോടൊപ്പം സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കും സദുദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും അല്ലാഹു നൽകുന്ന പ്രോൽസാഹന വാഗ്ദാനങ്ങളും മനസ്സിരുത്തുന്നവർക്ക് ഇതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങളിൽ അതിശയോക്തിയോ, ന്യായക്കുറവോ ഒന്നും തോന്നുകയില്ല തന്നെ.

വിഭാഗം-15

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُوا۟ مِنَ ٱلصَّلَوٰةِ إِنْ خِفْتُمْ أَن يَفْتِنَكُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱلْكَٰفِرِينَ كَانُوا۟ لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾

101 (സത്യവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിൽ നിന്ന്(കുറച്ചു) ചുരുക്കുന്നതിന് നിങ്ങളുടെമേൽ തെറ്റില്ല; അവിശ്വസിച്ചവർ നിങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നത് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ. നിശ്ചയമായും, അവിശ്വാസികൾ നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ ശത്രുവാകുന്നു.

---

101 وَإِذَا ضَرَبْتُمْ നിങ്ങൾ യാത്രപോയാൽ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയിലൂടെ. فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെമേൽ ഇല്ല. جُنَاحٌ തെറ്റു, ഒരു തെറ്റും. أَن تَقْصُرُوا നിങ്ങൾ ചുരുക്കുന്നതിന്. مِنَ الصَّلَاةِ നമസ്കാരത്തിൽ നിന്ന്. إِنْ خِفْتُمْ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടെങ്കിൽ. أَن يَفْتِنَكُمُ നിങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നത്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. إِنَّ الْكَافِرِينَ നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികൾ. كَانُوا അവരാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. عَدُوًّا ശത്രു. مُّبِينًا സ്പഷ്ടമായ, പ്രത്യക്ഷമായ.

യുദ്ധം, ഹിജ്റ എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. രണ്ടാവശ്യാർത്ഥവും യാത്രകൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ള യാത്രകളിൽ, ഒരു മുസ്ലിമിനു ഒരിക്കലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായ അഞ്ചു നിർബ്ബന്ധ നമസ്കാരങ്ങൾ യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമായതുകൊണ്ട് അതിനുള്ള പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ വചനത്തിലും അടുത്ത വചനങ്ങളിലുമായി അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു.

قصر (ഖസ്ർ) എന്നാൽ 'ചുരുക്കുക' എന്നർത്ഥം. നമസ്കാരം ചുരുക്കി നമസ്കരിക്കലാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. ഖസ്ർ രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ട്: (1) നമസ്കാരത്തിൻെറ റക്അത്തുകളുടെ എണ്ണം കുറച്ചും, ഖിബ്ലാക്കു തിരിയാതെയും, റുകൂഉ് സുജൂദ് മുതലായവ പൂർത്തിയാക്കാതെയും, നടന്നും ഓടിയും കൊണ്ടും എന്നിങ്ങനെ സാധാരണരൂപത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ പല കുറവുകളും വരുത്തിക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. **صلوة الخوف**(ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള നമസ്കാരം) അഥവാ ഭയപ്പാടിൻെറ അവസരത്തിലുള്ള നമസ്കാരം എന്ന പേരിലാണ് ഇതു സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്നത്. (2) നാലു റക്അത്തുള്ള നമസ്കാരം രണ്ടു റക്അത്തു മാത്രം നമസ്കരിക്കുക. ഇത് ഒന്നാമത്തേതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രേത്യക ഇനം തന്നെയാണെന്നു പറയാമെങ്കിലും **قصر** (ചുരുക്കി നമസ്കരിക്കൽ) എന്ന

പേരിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നതും, യാത്രകളിൽ പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതാകുന്നു. ഭയാവസ്ഥയിലുള്ള ആദ്യത്തെ ഖസ്വ്ർഖുർആൻ കൊണ്ടും, സമാധാനാവസ്ഥയിലുള്ള രണ്ടാമത്തെ ഖസ്വ്ർ നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തുകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായതാണ്. 'യാത്രയിലെ ഖസ്വ്ർനമസ്കാരം അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബിൽ കാണുന്നില്ലല്ലോ, ഭയത്തിൻെറ നമസ്കാരം മാത്രമാണല്ലോ അതിൽ കാണുന്നത് ?' എന്ന് ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) നോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ,. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'സഹോദരപുത്രാ, അല്ലാഹു മുഹമ്മദു (ﷺ) നബിയെ റസൂലായി അയച്ച അവസരത്തിൽ നമുക്ക് ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, റസൂൽ (ﷺ) എപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതായി നാം കാണുന്നുവോ അപ്പോലെ നാമും ചെയ്തുവരുന്നുവെന്നു മാത്രം. യാത്രയിൽ ഖസ്വ്റാക്കൽ റസൂൽ (ﷺ) നടപ്പിൽ വരുത്തിയ ഒരു സുന്നത്താകുന്നു.' (ന; ജ; ബ; ഇബ്നു ഹിബ്ബാൻ.)

'ഭൂമിയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ നമസ്കാരം ഖസ്വ്റാക്കുന്നതിനു തെറ്റില്ല' എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അപ്പോൾ, യാത്ര എത്ര കണ്ടു ദൂരമുള്ളതായിരിക്കണമെന്നും, ഖസ്വ്റാക്കണമെന്നു പറയാതെ തെറ്റില്ല എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കിയ സ്ഥിതിക്കു അതു ഉപേക്ഷിക്കുന്നതല്ലേ നല്ലതെന്നും സംശയിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. യാത്രാദൂരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇത്ര ദൂരം ഉണ്ടെങ്കിലേ യാത്രയിലെ ഖസ്വ്ർ പാടുള്ളുവെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാൻ തക്ക ഒരു തെളിവ് നബി (ﷺ)യുടെ സുന്നത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ചില രിവായത്തുകളും മറ്റു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ യാത്രയുടെ ദൂരം പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നു വരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതു കേവലം സ്വാഭാവികവുമാണ്. എല്ലാം കൂടി പരിശോധിച്ചാൽ-പല മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ-ഒരു നിശ്ചിത ദൂരം നിർണ്ണയിക്കുവാനില്ല എന്നാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ, സാധാരണ ഗതിയിൽ ഒരു യാത്രയെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുമാറുള്ള ദൂരമുണ്ടെങ്കിലേ ഖസ്വ്ർ ആക്കുവാൻ പാടുള്ളു എന്നും, അടുത്ത അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും, നിത്യാവശ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള പോക്കുവരവുകളിലും ഖസ്വ്ർ പാടില്ല എന്നും തീർച്ചയാണു താനും. **والله اعلم**

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളും അവയുടെ തെളിവുകളുമെല്ലാം വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ഇമാംഇബ്നുൽ ഖയ്യിം (رحمه الله) പറയുന്നു: 'നബി (ﷺ) തൻെറ സമുദായത്തിനു നമസ്കാരം ഖസ്വ്റാക്കുവാനും, നോമ്പ് ഉപേക്ഷിക്കുവാനും ഒരു നിശ്ചിത വഴി ദൂരം നിർണ്ണയിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. അവർക്കതു നിരുപാധികം വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. തയമ്മുമിൻെറ കാര്യവും അങ്ങിനെത്തന്നെ. എന്നാൽ, ഒരു ദിവസത്തെയും രണ്ടു ദിവസത്തെയും, മൂന്നുദിവസത്തെയും യാത്ര എന്നൊക്കെ നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രിവായത്തുകളാകട്ടെ, ഒന്നും ബലവത്തായി സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടില്ല.' **(زاد المعاد)**

'ഖസ്വ്റാക്കുന്നതിനു തെറ്റില്ല' (**ليس عليكم جناح**) എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് അത് ചെയ്യുകയും, ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ആവാമെന്നേ വരുന്നുള്ളു. എങ്കിലും യാത്രകളിലെല്ലാം തന്നെ നമസ്കാരം ഖസ്വ്റാക്കലായിരുന്നു നബി (ﷺ) യുടെ പതിവെന്നു പല ഹദീസുകളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. യാത്രകളിൽ നാലു റക്അത്തു നബി (ﷺ) പൂർത്തിയാക്കിയതായി തെളിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. അതുകൊണ്ട് യാത്രകളിൽ ഖസ്വ്ർ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നുപോലും പല മഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ഏതായാലും ഖസ്വ്റാക്കലാണ് ഉത്തമമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ, 'നിങ്ങൾക്കു കുറ്റമില്ല' എന്ന വാക്യത്തിലടങ്ങിയ സൂചനയെന്തായിരിക്കും? ഹജ്ജിലും, ഉംറയിലും സഫാ-മർവക്കിടയിലുള്ള ഓട്ടം നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നിട്ടുകൂടി-സഹാബികൾക്കു നേരിട്ട ചില സംശയങ്ങൾ നിമിത്തം-അതിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോഴും 'തെറ്റില്ല' എന്നാണ് അല്ലാഹു (അൽബഖറ: 158ൽ) പറഞ്ഞത്. അതുപോലെ, വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന നമസ്കാരത്തിൻെറ രൂപത്തിൽ വല്ല കുറവും വരുത്തുന്ന വിഷയത്തിലും പലർക്കും സംശയം തോന്നുവാൻ അവകാശമുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഇവിടെ

യും അങ്ങിനെ പ്രയോഗിച്ചത്. الله اعلم

യഅ്ലബ്നു ഉമയ്യ (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: ജനങ്ങൾ (ശത്രുക്കളിൽനിന്ന്) നിർഭയരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് 'അവിശ്വസിച്ചവർ നിങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നത് ഭയപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾക്ക് നമസ്കാരം ഖസ്റാക്കുന്നതിന് തെറ്റില്ല എന്ന വചനത്തിൻെറ താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഉമർ (رضي الله عنه) നോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: തനിക്ക് ആശ്ചര്യം (സംശയം) തോന്നിയപോലെ എനിക്കും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരമേനിയോട് അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അത് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ഒരു സ്വദഖഃയാണ് (ദാനമാണ്). അവൻെറ സ്വദഖ നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.' അഹ്മദ്, മുസ്ലിം (رحمه الله) മുതലായ പലരും ഉദ്ധരിച്ചതാണ് ഈ ഹദീസ്. അല്ലാഹുതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ശത്രുക്കൾ തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഖസ്വ്ർ അനുവദിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിലും പിന്നീട് ആ അനുവാദം യാത്രകളിലെല്ലാം തുടർന്ന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു സമുദായത്തിന് നൽകിയ ഒരു ഔദാര്യമാണത് എന്നത്രെ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഇപ്പറഞ്ഞത് മുകളിൽ കണ്ട രണ്ടാമത്തെ ഇനത്തിലുള്ള ഖസ്റിനെപ്പറ്റിയാണ്-ഒന്നാമത്തെ ഖസ്റിനെപ്പറ്റിയല്ല-എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ഖസ്റിൻെറയും, അതു സംബന്ധമായ നിയമങ്ങളുടെയും വിശദവിവരങ്ങളും, അതിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും ഇവിടെ സ്പർശിക്കേണ്ടതില്ല. കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഹദീസ് വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഫിഖ്ഹ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും നോക്കേണ്ടതാണ്.

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ ٱلصَّلَوٰةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوٓا۟ أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا۟ فَلْيَكُونُوا۟ مِن وَرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا۟ فَلْيُصَلُّوا۟ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا۟ حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَٰحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَن تَضَعُوٓا۟ أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا۟ حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾

102 (നബിയേ) നീ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവർക്ക് നമസ്കാരം നില നിർത്തി [നടത്തി] ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവരിൽനിന്ന് ഒരു വിഭാഗം നിൻെറ കൂടെ (നമസ്കാരത്തിന്) നിന്നു കൊള്ളട്ടെ; അവർ തങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങൾ എടുത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ. അങ്ങനെ, അവർ 'സുജൂദ്' ചെയ്താൽ അവർ നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്തായിരിക്കട്ടെ. നമസ്കരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മറ്റൊരു വിഭാഗം (നിൻെറകൂടെ) വരുകയും ചെയ്യട്ടെ; എന്നിട്ട് അവർ നിൻെറ കൂടെ നമസ്കരിച്ചു കൊള്ളട്ടെ; അവർ തങ്ങളുടെ ജാഗ്രതയും, തങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളും എടുത്തു കൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളെയും, നിങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ശ്രദ്ധ വിട്ടിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാം) എന്ന് (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ മോഹിക്കുകയാണ്; എന്നാലവർക്ക് നിങ്ങളുടെമേൽ (പെട്ടെന്ന്) ഒരൊറ്റ ആഞ്ഞടി നടത്താമായിരുന്നു (വല്ലോ)! നിങ്ങൾക്ക് മഴ നിമിത്തം വല്ല ശല്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ രോഗികളായിരിക്കുകയോ ചെയ്തെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെമേൽ തെറ്റുമില്ല, നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങൾ (ഇറക്കി) വെക്കുന്നതിന്. (എന്നാലും) നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജാഗ്രത

സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. [അതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിക്കൂടാ.] നിശ്ചയമായും, അവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു നിന്ദാകര മായ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ قِيَـٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا ٱطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ كِتَـٰبًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾

103 അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിർവ്വ ഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, നിൽക്കുന്നവരായും, ഇരിക്കുന്നവരായും, നിങ്ങളുടെ പാർശ്വങ്ങ ളിലായും [കിടക്കുന്നവരായും] കൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുവിൻ. ഇനി, നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനമായാൽ നിങ്ങൾ നമസ്കാരം (മുറക്ക്) നിലനിർത്തു വിൻ. (കാരണം) നിശ്ചയമായും നമസ് കാരം, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ സമ യം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിർബന്ധ (നിയമ)മാകുന്നു.

---

102 وَإِذَا كُنتَ നീ ആയിരുന്നാൽ, ഉണ്ടായിരുന്നാൽ. فِيهِمْ അവരിൽ. فَأَقَمْتَ എന്നിട്ട് നീ നിലനിറു ത്തുക (നടത്തുക) യും. لَهُمُ അവർക്കു, അവർക്കുവേണ്ടി. الصَّلاَةَ നമസ്കാരം. فَلْتَقُمْ എന്നാൽ നിൽക്കട്ടെ. طَائِفَةٌ مِّنْهُم അവരിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം, ഒരു കൂട്ടർ. مَّعَكَ നിന്റെ കൂടെ, ഒപ്പം. وَلْيَأْخُذُوا അവർ എടുക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. أَسْلِحَتَهُمْ അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ. فَإِذَا سَجَدُوا എന്നിട്ട് അവർ സുജൂദു ചെയ്താൽ. فَلْيَكُونُوا അവർ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, ആയിരിക്കട്ടെ. مِن وَرَائِكُمْ നിങ്ങളു ടെ പിൻ പുറത്തിലൂടെ. وَلْتَأْتِ വരുകയും ചെയ്യട്ടെ, വന്നും കൊള്ളട്ടെ. طَائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം. أُخْرَى വേറെ, മറ്റൊരു. لَمْ يُصَلُّوا നമസ്കരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത, അവർ നമസ്കരിച്ചിട്ടില്ല. فَلْيُصَلُّوا എന്നിട്ടവർ നമ സ്കരിക്കട്ടെ. مَعَكَ നിന്റെ കൂടെ. وَلْيَأْخُذُوا അവർ എടുത്തും (സ്വീകരിച്ചും) കൊള്ളട്ടെ. حِذْرَهُمْ അവരുടെ ജാഗ്രത, സൂക്ഷമത കാവൽ. وَأَسْلِحَتَهُمْ അവരുടെ ആയുധങ്ങളും,. وَدَّ കൊതിക്കുകയാ ണ്, മോഹിച്ചു, ആഗ്രഹിച്ചു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لَوْ تَغْفُلُونَ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധ വിട്ടിരുന്നെങ്കി ൽ, അശ്രദ്ധരായാൽ കൊള്ളാം (എന്ന്). عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളെപ്പറ്റി. وَأَمْتِعَتِكُمْ നി ങ്ങളുടെ സാമാനങ്ങളെയും, ഉപകരണങ്ങളെയും. فَيَمِيلُونَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ-അങ്ങിനെ) അ വർ ആഞ്ഞു വീഴുകയും, ആഞ്ഞടിക്കാം, മറഞ്ഞു വീഴാം, മറിയുവാൻ. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങളിൽ. مَّيْلَةً ഒര ആഞ്ഞടി, മറിയൽ. وَاحِدَةً ഒരു, ഏക. وَلاَ جُنَاحَ തെറ്റില്ലതാനും,കുറ്റവുമില്ല. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. إِن كَانَ بِكُمْ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായെങ്കിൽ. أَذًى വല്ല ശല്യവും, ഉപദ്രവം. مِّن مَّطَرٍ മഴയാൽ മഴ നിമിത്തം. أَوْ كُنتُم അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നു (എങ്കിൽ). مَّرْضَى രോഗി കൾ. أَن تَضَعُوا നിങ്ങൾ വെക്കുന്നതിന്, താഴെ വെക്കുന്നതിന്. أَسْلِحَتَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളെ. وَخُذُوا നിങ്ങൾ എടുക്കുക (സ്വീകരിക്കുക)യും ചെയ്വിൻ. حِذْرَكُمْ നിങ്ങളുടെ ജാഗ്രത, സൂക്ഷ്മത. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. أَعَدَّ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസി കൾക്ക്. عَذَابًا ശിക്ഷ. مُّهِينًا നിന്ദാകരമായ, അപമാനിക്കുന്ന. **103** فَإِذَا قَضَيْتُمُ അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചാൽ, ചെയതു തീർത്താൽ. الصَّلاَةَ നമസ്കാരം. فَاذْكُرُوا നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുവിൻ, ധ്യാനിക്കുവിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. قِيَامًا നിൽക്കുന്നവരായിട്ട്. وَقُعُودًا ഇരിക്കുന്നവരായും. وَعَلَى جُنُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ പാർശ്വ (ഭാഗ)ങ്ങളിലായും. فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ എന്നിട്ട് (ഇനി-അപ്പോൾ) നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനമായെങ്കിൽ (മനസ്സൊതുങ്ങിങ്കെിൽ). فَأَقِيمُوا അപ്പോൾ നിലനിറുത്തുവിൻ. الصَّلاَةَ നമ സ്കാരം. إِنَّ الصَّلاَةَ നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം. كَانَتْ ആയിരിക്കുന്ന, ആകുന്നു. عَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ. كِتَابًا നിയമം, നിശ്ചയം, നിർബന്ധം. مَّوْقُوتًا സമയം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട, നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ടതായ.

ഈ വചനങ്ങളിൽ പല നിയമങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) യെ

അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് 'നീ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അവർക്ക് നമസ്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്താൽ എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് സൈന്യനായകന്മാരാണ് നമസ്കാരത്തിൽ സൈന്യത്തിന് നേതൃത്വം നൽകേണ്ടത് (ഇമാമായിരിക്കേണ്ടത്) എന്നും, യുദ്ധവേളയിൽ പോലും ജമാഅത്തായിട്ടാണ് നമസ്കരിക്കേണ്ടതെന്നും, ആവശ്യമെന്ന് കാണുമ്പോൾ തുടർന്ന് പറഞ്ഞതു പോലെയുള്ള ഭയത്തിൻെറ നമസ്കാരത്തിന് ഏർപ്പാട് ചെയ്യേണ്ടത് സേനാനായകന്മാരാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഭയത്തിൻെറ നമസ്കാരത്തി (صلوة الخوف) ൻെറ പ്രധാന വശങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൻെറ വിശദീകരണങ്ങൾ നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിൽ നിന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുക, ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധക്കളത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റുമുട്ടലുകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന രൂപമല്ല ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇരുചേരികളും തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി ആയുധ സംഘട്ടനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സൈന്യത്തെ രണ്ടോ അധികമോ ഭാഗമാക്കി ഭാഗിച്ച് നിറുത്തി ഓരോ ഭാഗത്തെയും ചേർത്തു ഓരോ റക്അത്തായി നമസ്കരിക്കുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ള ദുർഘടഘട്ടങ്ങളിൽ–അത് യുദ്ധത്തിൽ വെച്ചായാലും അല്ലെങ്കിലും–ഓരോരുത്തരും അവനവനു സാധിക്കുന്ന പ്രകാരം കാൽനടയായോ വാഹനപ്പുറത്തായോ നടന്നുകൊണ്ടും, റുകൂഉ്–സുജൂദ് മുതലായവ പൂർത്തിയാക്കാതെയും നമസ്കരിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്ന് സൂറത്തുൽ ബഖറ 239–ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുട്ടുള്ളതാണ്.

യുദ്ധാവസരത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന صلوة الخوف (ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള നമസ്കാരത്തി) ൻെറ രൂപം ഇവിടെ അല്ലാഹു വിവരിച്ചതിൻെറ സാരം ഇതാണ്: സൈന്യത്തെ രണ്ടായി വിഭജിച്ച് ഒരു വിഭാഗത്തെയും കൂട്ടി നബി (ﷺ) നമസ്കാരം ആരംഭിക്കുക. സുജൂദ് കഴിഞ്ഞാൽ ആ വിഭാഗക്കാർ പിന്നോട്ടുമാറി ശത്രുക്കളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു നിൽക്കുക. അതോടെ മറ്റേ വിഭാഗം മുമ്പോട്ട് വന്ന് അവർ നബി (ﷺ) യോടൊപ്പം ഒരു റക്അത്തു നമസ്കരിക്കുക. എന്നാൽ ഓരോ വിഭാഗവും നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ച് എത്ര റക്അത്ത് നമസ്കരിക്കണം? ബാക്കി റക്അത്തുകൾ അവർ എങ്ങിനെ പൂർത്തിയാക്കണം? എന്നൊന്നും വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. എങ്കിലും, നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ച് ഓരോ വിഭാഗക്കാരും ഓരോ റക്അത്തു നമസ്കരിക്കണമെന്നും, ബാക്കിയുള്ള റക്അത്തുകൾ സൗകര്യം പോലെ സൈന്യം ഒറ്റയായോ, കൂട്ടായോ, നബി (ﷺ) യോടൊപ്പം ഊഴം വെച്ചോ പൂർത്തിയാക്കാമെന്നുമാണ് ഇതിൽനിന്നു വരുന്നത്. الله اعلم

ഹദീസുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഭയപ്പാടിൻെറ നമസ്കാരം നബി (ﷺ) ഒന്നിലധികം രൂപത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണാം. അവയിൽ ചിലതിന് മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് ആ രൂപമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായതെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. അതാത് അവസരത്തിലെ പരിതസ്ഥിതികൾ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായ രൂപം ഏതോ അതായിരുന്നു തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെന്നും, എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നില്ല നബി (ﷺ) അത് നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരുന്നതെന്നുമാണ് വാസ്തവം. മുസ്‌ലിം സൈന്യവും ശത്രുസൈന്യവും എണ്ണത്തിലുള്ള താരതമ്യം, ഇരുകൂട്ടരും നിലകൊള്ളുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത, നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന നമസ്കാരത്തിൻെറ റക്അത്തുകളുടെ എണ്ണം, സംഘട്ടനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം മുതലായവയും, യുദ്ധക്കളത്തിൽ അണികൾ അന്യോന്യം എറ്റുമുട്ടി സംഘട്ടനം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്ന വസ്തുതയുമൊക്കെ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഒരേ രൂപം എല്ലായ്പോഴും പ്രായോഗികമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. നബി (ﷺ) സ്വീകരിച്ച രൂപങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ, അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ മൂലരൂപത്തിൽ നിന്നും പുറത്തുപോകുന്നില്ലെന്നും, വിശദാംശങ്ങളിൽ മാത്രം സന്ദർഭത്തിനൊത്ത മാറ്റങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയാണ് അവിടുന്ന് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും കാണാവുന്നതാകുന്നു. വിശദമായി അറിയുവാൻ യഥാസ്ഥാനങ്ങളെ അവലംബിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാറുള്ളതുപോലെ, നിയമങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ അവ മാത്രം വിവരിച്ചു മതിയാക്കുന്ന പതിവു ഖുർആൻ സ്വീകരിക്കാറില്ല. നിയമത്തിന് ആസ്പദമായ തത്വങ്ങ

ൾ, അവയിലടങ്ങിയ യുക്തികൾ, അവയുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്നിവകൂടി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക ഖുർആൻെറ പതിവാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിൽ ഇതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങളും കാണാം. നോക്കുക; (1) ആദ്യത്തെ വിഭാഗക്കാർ നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ച് നമസ്കരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതോടൊപ്പം അവർ അവരുടെ യുദ്ധായുധങ്ങൾ കയ്യിലെടുക്കണം. (وليأخذوا اسلحتهم)എന്ന് ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. നമസ്കാരത്തിലായതുകൊണ്ട് ആയുധം ധരിച്ചു കൂടാ എന്നു കരുതരുത്. വേണ്ടിവന്നാൽ നമസ്കാരത്തിലും ആക്രമണം നടത്തുവാൻ സാധിക്കണം, ആയുധം എടുക്കാതെ നമസ്കാരത്തിന് നിന്നാൽ ശത്രുക്കൾ ആ തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കും എന്നൊക്കെയാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. (2) രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴും ആയുധം കയ്യിലെടുക്കണമെന്ന് വീണ്ടും ഉപദേശിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തെയും കൂട്ടി നബി (ﷺ) നമസ്കാരം ആരംഭിക്കുന്നത് ശത്രുക്കൾ മുൻകൂട്ടി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടാവാൻ മിക്കവാറും അവകാശമില്ല. നമസ്കാരം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, അവർ മുസ്ലിംകളുടെ ചലനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ട് ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, അവർ ജാഗ്രത പാലിക്കുകയും വേണം (وليأخذوا حذرهم) എന്നുകൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ജാഗ്രത വേണമെന്ന് പറയുവാനുള്ള കാരണവും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളെയും സാധനസാമഗ്രികളെയും കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധ വിട്ടാൽ തരക്കേടില്ല-എന്നാലവർക്ക് നിങ്ങളുടെ നേരെ വമ്പിച്ച ഒരു ആഞ്ഞടി നടത്താം-എന്നാണവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ നേരെ അല്ലാഹുവിനുള്ള സ്നേഹവും കരുണയുമാണ് ഇതെല്ലാം കുറിക്കുന്നത്.

(3) എന്നാൽ, വാൾ, കുന്തം, അമ്പ്, അങ്കി മുതലായവ ധരിച്ചുകൊണ്ട് നമസ്കരിക്കുന്നത് അൽപം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണല്ലോ. നമസ്കാരത്തിൽ ആയുധങ്ങൾ ധരിക്കണമെന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു നിർബന്ധ കൽപനയാണതെന്ന് തോന്നുവാനും ഇടയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മഴ, രോഗം മുതലായ വിഷമങ്ങളുള്ളപ്പോൾ ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചു കൊള്ളണമെന്നില്ല (ولا جناح عليكم ان كان بكم اذى....) എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാലും ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ജാഗ്രത കൈവിടരുത് (وليأخذوا حذركم) എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (4) സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹുവിന് വളരെ സ്നേഹവും കൃപയുമാണുള്ളത്. അവിശ്വാസികളോട് അങ്ങേഅറ്റം വെറുപ്പും കോപവുമാണുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ, എന്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് അവിശ്വാസികളെ പരാജയപ്പെടുത്തി ഒതുക്കിക്കൂടാ? എന്ന് ആരും ശങ്കക്കേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു അവർക്ക് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. (ان الله اعد للكافرين) അതെ, ഇഹത്തിൽ അവർ ക്രമേണ നിന്ദ്യമായി പരാജയപ്പെടുകയും, പരത്തിൽ അപമാനകരമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയും ചെയ്യും എന്ന് പറഞ്ഞു സത്യവിശ്വാസികളെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു.

(5) പിന്നീട്, മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരം നമസ്കാരം നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞ ശേഷവും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ കൈവിട്ടുകൂടാ എന്നും, സന്ദർഭമനുസരിച്ച് നിന്നോ ഇരുന്നോ കിടന്നോ എങ്ങിനെയായാലും അല്ലാഹുവിനെ ഓർത്തുകൊണ്ടിരിക്കണം (فاذا قضيتم الصلوة...) എന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. (6) യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു ഭയപ്പാട് നീങ്ങിപ്പോകുകയും, സ്ഥിതി ശാന്തമാകുകയും ചെയ്താൽ പിന്നീട് പതിവു പ്രകാരം നമസ്കാരം അതിൻെറ മുറപ്രകാരം തന്നെ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരണം (فاذا اطمأنتم فاقيموا...) എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതായത് ജമാഅത്തായും, ഘടകങ്ങളും നിബന്ധനകളും മര്യാദകളുമെല്ലാം യഥാരൂപത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടും തന്നെ ചെയ്തുപോരണമെന്ന്. (7) നമസ്കാരത്തിൻെറ കാര്യം-യുദ്ധത്തിൽപോലും ഒഴിവില്ലാത്ത വിധം-ഇത്രയും കർശനമായി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ കാരണം, അത് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഒഴിവാക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം സമയനിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നിർബ്ബന്ധ നിയമമാണ് (ان الصلوة كانت....) എന്നും പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അനുഷ്ഠാനപരമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന കർമ്മങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായതാണല്ലോ

നമസ്കാരം. ഓരോ മുസ്‌ലിമും വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വാക്യമാണിത്. യുദ്ധത്തിൽ പോലും നമസ്കാരം സമയം തെറ്റിക്കാതെ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും, സാധാരണ നിലയിൽ നിന്ന് കുറെയെല്ലാം വിട്ടുവീഴ്ചകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും ജമാഅത്തായിത്തന്നെ അത് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വാക്യം അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നുകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: 'കർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് ഏതാണ്?' എന്ന് ഞാൻ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നമസ്കാരം അതിൻെറ സമയത്തിന് നമസ്കരിക്കലാണ്.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൻമ ചെയ്യലാണ്.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്?' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യലാണ്,' ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: 'ഇക്കാര്യങ്ങൾ എനിക്ക് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞുതന്നു. ഞാൻ കൂടുതൽ ചോദിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ തിരുമേനി എനിക്ക് കൂടുതൽ പറഞ്ഞു തന്നിരുന്നു.' (ബു; മു.) ജാബിർ (رضي الله عنه) പറയുന്നു:റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു:'ഒരടിയാൻെറയും കുഫ്റിൻെറയും (അവിശ്വാസത്തിൻെറയും) ഇടക്കുള്ളത് നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കലാണ്.' (മു) ഇസ്‌ലാമിനും കുഫ്റിനും ഇടക്കുള്ള അതിര് വരമ്പാണ് നമസ്കാരം. അഥവാ അത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് കുഫ്റാണെന്ന് സാരം. ബുറൈദ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: 'റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെയും അവരുടെയും (മറ്റുള്ളവരുടെയും) ഇടക്കുള്ള ഉടമ്പടി നമസ്കാരമാകുന്നു. ആർ അത് ഉപേക്ഷിച്ചുവോ അവൻ അവിശ്വാസിയായി.' (അ; തി; ന, ജ.) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ശഖീഖ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: 'കർമ്മങ്ങളിൽപെട്ട യാതൊന്നും തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്കുഫ്റാണെന്ന് നബി (ﷺ) യുടെ സഹാബികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നില്ല- നമസ്കാരം അല്ലാതെ,' (തി.)

وَلَا تَهِنُوا۟ فِى ٱبْتِغَآءِ ٱلْقَوْمِ ۖ إِن تَكُونُوا۟ تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

104 (ആ) ജനതയെ തേടിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ബലഹീനരാകരുത്. നിങ്ങൾ വേദന അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വേദന അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ നിശ്ചയമായും അവരും വേദന അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (കൂടാതെ,) അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലാത്ത (ചില) ത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

104 وَلاَ تَهِنُوا നിങ്ങൾ ദുർബ്ബലരാകരുത്. فِي ابْتِغَاءِ അന്വേഷി (ച്ചു പിടി) ക്കുന്നതിൽ. الْقَوْمِ (ആ) ജനതയെ. إِن تَكُونُوا നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കിൽ. تَأْلَمُونَ നിങ്ങൾ വേദനപ്പെടുന്നു (വേദന അനുഭവിക്കുന്നു). فَإِنَّهُمْ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവർ. يَأْلَمُونَ അവർ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. അവർക്ക് വേദനയുണ്ടാകുന്നു. كَمَا تَأْلَمُونَ നിങ്ങൾ വേദനപ്പെടുന്ന (അനുഭവിക്കുന്ന)തുപോലെ. وَتَرْجُونَ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുക (അഭിലഷിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന്. مَا لاَ يَرْجُونَ അവർ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തതു. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹുവാകുന്നു. عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞാനി, യുക്തിമാൻ.

സത്യദീനിനെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ കച്ചകെട്ടി ഇറങ്ങിയ മുശ്‌രിക്കുകളാകുന്ന ശത്രുക്കൾ യുദ്ധകാഹളം മുഴക്കുമ്പോൾ അവരെ നേരിട്ടാൽ മാത്രം പോര, അവരെ കഴിയുന്നത്ര തേടിപ്പിടിച്ച് നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. അതിൽ ഭീരുത്വമോ, ദൗർബ്ബല്യമോ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ക്ഷമയോടും, വീറോടുംകൂടി അതിൽ നിങ്ങൾ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കണം. അവരെ നേരിടു

ന്നതുമൂലം നിങ്ങൾക്ക് പല കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും പരിക്കുകളുമൊക്കെ അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടാകും. അതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം നിന്നുകൂടാ. നിങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ അവർക്കും അതൊക്കെ അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ ഓർക്കണം. എന്നാൽ, അവർക്കില്ലാത്ത ഒരു വിശേഷത നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പല അനുഗ്രഹങ്ങളും ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരാണ് നിങ്ങൾ. അവർക്ക് ആ പ്രതീക്ഷയില്ല. ആ നിലക്ക് അവരെക്കാൾ ക്ഷമയും, ചൊടിയും, ചുണയും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ എന്നു താൽപര്യം.

വിഭാഗം-16

അൻസാരികളിലും യഹൂദികളിലുംപ്പെട്ട ചിലർക്കിടയിൽ നടന്നതും താഴെ വിവരിക്കുന്നതുമായ ഒരു സംഭവത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണ് തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങൾ എന്നാലും അവയിലടങ്ങിയ ഓരോ വാക്യവും, ആശയവും ഓരോ മുസ്‌ലിമും ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന പാഠങ്ങളാകുന്നു. ചുരുക്കിയും, വിസ്തരിച്ചും കൊണ്ട് പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി പല മഹാന്മാരും ഉദ്ധരിച്ചതും, ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണ ഹേതുവായി മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും എണ്ണിവരുന്നതുമായ ആ സംഭവത്തിന്റെ സ്വഭാവം ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

നബി (ﷺ) ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പടയെടുപ്പിൽ അൻസാരികളിൽപെട്ട ഖത്താദത്തുബ്നുനുഅ്മാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃവ്യൻ രിഫാഅത്തും (رضي الله عنهما) പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാളുടെ (രിഫാഅത്തിന്റെ) പടയങ്കി കളവുപോയി. ഒരു അൻസാരീ ഗോത്രമായ ബനൂളഫ്ർ (بنو ظفر) കാരനായ ഉബൈരിഖ് (ابيرق) ന്റെ മക്കൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വീട്ടുകാരെ സംബന്ധിച്ചു സംശയം ഉളവായി. അതനുസരിച്ച് അങ്കിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽചെന്ന് ഉബൈരിഖിന്റെ മകൻ ത്വഅ്മത്ത് (**طعمة**) എന്റെ അങ്കി മോഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. ചില രിവായത്തുകളിൽ ഇയാളുടെ പേര് ബശീർ എന്നാണെന്നും, ഇയാൾ ഒരു കപട വിശ്വാസിയും മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ കവിതകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവനുമായിരുന്നുവെന്നും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും യഥാർത്ഥ മോഷ്ടാവ് വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അങ്കിയെടുത്ത് രാത്രി സമയത്ത് സൈദുബ്നുസ്സമീൻ എന്ന ഒരു യഹൂദിയുടെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയിവെച്ചു. (കുറച്ച് ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ആ അങ്കിയും കൂടി അയാളുടെ പക്കൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും, കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ ഭക്ഷണ സാധനം ചാക്കിൽനിന്ന് വഴിനീളെ ചോർന്നുപോയിരുന്ന അടയാളം കാണാമായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.) മോഷ്ടാവ് ആ വിവരം തന്റെ കുടുംബത്തിൽ ചിലരെ അറിയിച്ചു. അവർ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽചെന്ന് തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതൻ (ത്വഅ്മത്ത് അല്ലെങ്കിൽ ബശീർ) നിരപരാധിയാണെന്നും, യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്കി മോഷ്ടിച്ചവൻ ആ യഹൂദനാണെന്നും, കളവുമുതൽ അവന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു കിട്ടിയുണ്ടെന്നും അറിയിച്ചു. തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതൻ ഒരു മുസ്‌ലിമും, മോഷ്ടിച്ചവൻ വഞ്ചകനായ ഒരു യഹൂദനുമാകയാൽ, സ്നേഹിതന്റെ നിരപരാധിത്വം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നും, അവനുവേണ്ടി തിരുമേനി വാദിക്കണമെന്നും അവർ അപേക്ഷിച്ചു. യഹൂദൻ അവന്റെ നിരപരാധിത്വവും, സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥവും വിവരിക്കുകയും തനിക്കുള്ള തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കളവുമുതൽ അവന്റെ പക്കൽ നിന്ന് കണ്ടുകിട്ടിയതിനെയും അവനെതിരിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട തെളിവുകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി യഹൂദന്റെ വാദം നബി (ﷺ) തള്ളിക്കളയുകയും, ഉബൈരിഖിന്റെ മകന്റെ നിരപരാധിത്വം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

യഹൂദന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കളവു മുതൽ കണ്ടെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഖത്താദയെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃവ്യൻ രിഫാഅത്തിനെയും സംബന്ധിച്ച് അവർ-ഇബ്നു ഉബൈരിഖിന്റെ കൂട്ടർ- നബി (ﷺ)യുടെ അടുക്കൽ ആക്ഷേപം സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളായ തങ്ങളുടെ വീട്ടുകാരെപ്പറ്റി തക്ക തെളിവൊന്നും കൂടാതെ അവർ കളവു കേസ്സ് ചുമത്തിയെന്നായിരുന്നു

ആക്ഷേപം. ഖത്താദ (ﷺ) പറയുകയാണ്: ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് സംസാരിച്ചു. അപ്പോൾ, തെളിവും രേഖയും കൂടാതെ നല്ല ആളുകളായ ഒരു മുസ്‌ലിം കുടുംബ ത്തിൻെറ മേൽ കളവ് ചുമത്തുകയാണ് താൻ ചെയ്യുന്നതെന്ന് തിരുമേനി എന്നോട് പറഞ്ഞു. അയ്യോ! അതു പറയേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്ന് ഖേദിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ മടങ്ങിപ്പോന്നത്. എൻെറ പിതൃവ്യൻ രിഫാഅത്ത് (ﷺ) വന്ന് എന്നോട് വിവരം ചോദിച്ചു. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞ മറുപടി കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം (വ്യസനത്തോടെ) പറഞ്ഞു: **الله المستعان** (അല്ലാഹുവിനോടാണ് സഹായം തേടുവാനുള്ളത്.) പിന്നീട് അധികം താമസമുണ്ടായില്ല: **انا انزلنا عليك الكتاب** മുതൽ **فسوف نؤتيه اجرا عظيما** വരെയുള്ള (105 മുതൽ 114 കൂടി) വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചു. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചപ്പോൾ, തിരുമേനി ആ ആയുധം (അങ്കി) രിഫാഅത്തിന് ഏൽപിച്ചു കൊടുത്തു. ഖത്താദ (ﷺ) പറയുകയാണ്: ഞാൻ പിതൃവ്യൻെറ അടുക്കൽ-അദ്ദേഹം വയസ്സു ചെന്ന് കണ്ണിന് കാഴ്ച ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു-ആയുധവുംകൊണ്ടു ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'സഹോദരപുത്രാ! അത് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് സംഭാവനയാണ്' അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇസ്‌ലാമിൽ കലർപ്പുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നായിരുന്നു ഞാൻ മുമ്പ് ധരിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു: അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇസ്‌ലാം ശരിയായ ഇസ്‌ലാം തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന്. ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചപ്പോൾ ഉബൈരിഖിൻെറ മകൻ (യഥാർത്ഥ മോഷ്ടാവ്) മുശ്‌രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു **ومن يشاقق الله ورسوله** മുതൽ **فقد ضل ضلالا بعيدا** വരെയുള്ള (115, 116) വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. ഇതാണ് സംഭവം.

സയ്യിദു ഖുത്ത്ബു (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൻെറ വചന മാണെന്നുള്ളതിന് മറ്റു തെളിവുകളില്ലെങ്കിൽപോലും മനസ്സിരുത്തി ചിന്തിക്കുന്ന നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധികൾക്ക് ആ യഥാർത്ഥം സ്വയം ബോധ്യപ്പെടുവാൻ മതിയായതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. ഒരു സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥരൂപം വെളിപ്പെടുത്തുമാറുള്ള തെളിവുകൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും, അതിന് എതിരായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ സംഭവത്തിൻെറ ചുരുളുകളിൽ അജ്ഞാതമായി കിടപ്പുള്ള ഗൂഢരഹസ്യങ്ങളെ-സംഭവത്തിൻെറ പുതുമ നശിക്കും മുമ്പ് തന്നെ-കലവറകൂടാതെ ഈ വചനങ്ങൾ തുറന്നു കാട്ടുന്നു. ഇത് അദൃശ്യജ്ഞാനിയായ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഖുർആൻെറ ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് മറ്റേതൊരു സമുദായത്തെക്കാളും ഇരയായ ഒരു സമുദായമാണ് യഹൂദികൾ. മദീനായിലെ യഹൂദികൾ വിശേഷിച്ചും. എന്നിട്ടുപോലും ആ യഹൂദൻെറ നിരപരാധിത്വവും, അതോടുകൂടി അൻസാരികളാ യ സഹാബികളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ചില വ്യക്തികളുടെ കാപട്യവും, വഞ്ചനയും ഈ വചനങ്ങളി ൽ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്ര ശക്തി യുക്തമായ ഭാഷയിൽ-സ്ഥിതിഗതികളുടെ മുക്കും മൂലയും അണപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അതോടൊപ്പം നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചുപോലും ആക്ഷേപ സ്വരത്തിലുള്ള വാക്കുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും-വിശദമായ ഒരു പ്രസ്താവന ഇറക്കുവാൻ എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായറിയുന്ന അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നല്ലാതെ സാധ്യതയില്ലതന്നെ. ഇനി, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രസ്താവനകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക;-

إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ بِمَآ أَرَىٰكَ ٱللَّهُ ۚ وَلَا تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

105 (നബിയേ) നിശ്ചയമായും, നാം നിനക്ക് യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു നിനക്ക് കാണിച്ചുതന്ന പ്രകാരം നീ മനുഷ്യർക്കി ടയിൽ വിധി കൽപിക്കുവാൻ വേണ്ടി. നീ വഞ്ചകൻമാർക്കു വേണ്ടി (കക്ഷി പിടിച്ച്) വാദിക്കുന്നവനാവരുത്.

وَٱسْتَغْفِرِ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

106 അല്ലാഹുവിനോടു നീ പാപമോചനം തേടു കയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധി

യുമാകുന്നു.

﴿١٠٦﴾

107 തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു (തന്നെ) വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി നീ തർക്കം നടത്തുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും മഹാവഞ്ചകനും മഹാപാപിയുമായവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

وَلَا تُجَٰدِلۡ عَنِ ٱلَّذِينَ يَخۡتَانُونَ أَنفُسَهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمٗا ﴿١٠٧﴾

108 അവർ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും മറച്ചു വെക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് മറച്ചു വെക്കുന്നുമില്ല; അവൻ തൃപ്തിപ്പെടാത്തതായ വാക്കുകൾ (പറയുവാൻ) അവർ (ഗൂഢമായി) രാത്രി പരിപാടിയിടുമ്പോൾ, അവൻ അവരുടെ കൂടെയുണ്ടുതാനും. (എന്നിട്ടും!) അല്ലാഹു, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ വലയം ചെയ്യുന്ന [സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന] വനുമാകുന്നു.

يَسۡتَخۡفُونَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَلَا يَسۡتَخۡفُونَ مِنَ ٱللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمۡ إِذۡ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرۡضَىٰ مِنَ ٱلۡقَوۡلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا يَعۡمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾

---

105 إِنَّا أَنزَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ (മുറ-കാര്യ) പ്രകാരം. لِتَحْكُمَ നീ വിധി കൽപിക്കുവാൻ വേണ്ടി. بَيْنَ النَّاسِ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ. بِمَا أَرَاكَ നിനക്കുകാണിച്ചുതന്നതുകൊണ്ട് (കാട്ടിത്തന്നതനുസരിച്ചു-പ്രകാരം). اللهُ അല്ലാഹു. وَلاَ تَكُن നീ ആകരുത്, ആകുകയും അരുത്. لِّلْخَائِنِينَ ചതിക്കുന്നവർക്ക്, വഞ്ചകൻമാർക്ക് വേണ്ടി. خَصِيمًا വാദിക്കുന്നവൻ, കക്ഷി വാദം ചെയ്യുന്നവൻ. 106 وَاسْتَغْفِرِ നീ പൊറുതി (പാപമോചനം) തേടുകയും ചെയ്യുക. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധി, കരുണയുള്ളവൻ. 107 وَلاَ تُجَادِلْ നീ തർക്കം നടത്തുകയും ചെയ്യരുത്. عَنِ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി, യാതൊരുവർക്കുവേണ്ടി. يَخْتَانُونَ വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്ന. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് (ആത്മാക്കളോട്) തങ്ങളോടുതന്നെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല, സ്നേഹിക്കയില്ല. مَن كَانَ ആയവരെ (വനെ). خَوَّانًا വലിയ (മഹാ) വഞ്ചകൻ. أَثِيمًا വലിയ (മഹാ) പാപി. 108 يَسْتَخْفُونَ അവർ മറച്ചുവെക്കുന്നു, മറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. مِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന്, മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചു. وَلاَ يَسْتَخْفُونَ അവർ മറച്ചു വെക്കുന്നുമില്ല. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന്. وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവനോ. مَعَهُمْ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ടു (താനും). إِذْ يُبَيِّتُونَ അവർ രാപ്പരിപാടി നടത്തുമ്പോൾ (രാത്രി നടത്തുന്ന സന്ദർഭം). مَا لاَ يَرْضَى അവൻ തൃപ്തിപ്പെടാത്തത്. مِنَ الْقَوْلِ വാക്കിൽ (വാക്കുകളിൽ) നിന്ന്, വാക്കാകുന്ന. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു താനും. بِمَا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ(പ്പറ്റി). مُحِيطًا വലയം ചെയ്യുന്ന (മുഴുവൻ-സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന) വൻ.

ബാഹ്യമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, യഥാർത്ഥ മോഷ്ടാവായ ഉബൈരിഖിൻെറ മകനെ (ത്വഅ്മത്തിനെ, അല്ലെങ്കിൽ ബഷീറിനെ) നിരപരാധിയായി നബി (ﷺ) പ്രഖ്യാപിച്ചതും, അവൻെറ കക്ഷിയുടെ വാദത്തെ ന്യായീകരിച്ചതും നിയമ ദൃഷ്ട്യാ ഒരു തെറ്റല്ല. ബാഹ്യമായ തെളിവുകൾക്കനുസരിച്ച് വിധി കൽപിക്കുവാനേ മനുഷ്യർക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളു. അദൃശ്യ കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ലല്ലോ. നബി (ﷺ) യും ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു സംഭവത്തിൽ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: 'അറിഞ്ഞേക്കുക: ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ്. ഞാൻ കേൾക്കുന്നതനുസരിച്ചേ ഞാൻ വിധികൽപിക്കുകയുള്ളു. നിങ്ങളിൽ ചിലർ, ചിലരെക്കാൾ തൻെറ ന്യായം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ, അവന്

ഞാൻ ഗുണമായി വിധിച്ചു കൊടുത്തേക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു മുസ്ലിമിൻെറ (യഥാർത്ഥ) അവകാശം ഞാൻ (വേറെ) ആർക്കെങ്കിലും വിധിച്ചു കൊടുത്താൽ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അത്, നരകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കഷ്ണമായിരിക്കും. അതവൻ ഏറ്റെടുക്കുകയോ, ഉപേക്ഷിക്കുകയോ (ഇഷ്ടംപോലെ) ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.' (ബു; മു.)

എന്നിരുന്നാലും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഉന്നത നിലപാടിനെ അപേക്ഷിച്ച് സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് തിരുമേനി കുറേ കൂടി സൂക്ഷ്മാന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ള സൂചനയാണ് **ولا تكن الخ** (നീ വഞ്ചകൻമാർക്ക് വേണ്ടി വാദിക്കുന്നവനാവരുത്) എന്നും, ...**ولا تجادل عن الذين** (സ്വന്തങ്ങളോട് തന്നെ വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി തർക്കം നടത്തരുത്) എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപിച്ചത് ഖത്താദത്ത് (رضي الله عنه) നോട് തെളിവും രേഖയും കൂടാതെ ഒരു മുസ്ലിം കുടുംബത്തിൻെറ പേരിൽ കളവ് ആരോപിക്കുകയാണ് താൻ ചെയ്യുന്നതെന്ന് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് പല വ്യഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ബാഹ്യാവസ്ഥയനുസരിച്ച് ഉബൈരിഖിൻെറ മകനെ കുറ്റത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപിച്ചതെന്നാണ് മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. രണ്ടിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട് താനും. **الله اعلم** ഏതായാലും, നബി (ﷺ) യുടെ ഉന്നത പദവിയനുസരിച്ച് കുറേ കൂടി സൂക്ഷ്മാന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമേ ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുള്ളു. അഥവാ നബി (ﷺ) ഒരു പാപം ചെയ്തുവെന്ന് ഇതിന് അർത്ഥമില്ല.

നബിമാർ പാപമോചനം തേടുന്നതും, അവരോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നതും, അവരുടെ ചില പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപ രൂപത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതും അവർ പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടല്ലെന്നും, നബിമാർ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന അംഗീകൃത തത്വത്തിന് അതൊന്നും വിരുദ്ധമല്ലെന്നും, അവരുടെ മഹത്തായ നിലപാടിന് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത നിസ്സാരങ്ങളായ വല്ല പാകപ്പിഴവുകളെയും മുൻനിറുത്തിയാണതെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. കൂടാതെ, അവരുടെ അനുയായികളായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അത് ഒരു പാഠവും കൂടിയാണല്ലോ.

വഞ്ചകൻമാർ, സ്വയം വഞ്ചിച്ചവർ, മഹാവഞ്ചകരും പാപികളുമായവർ എന്നൊക്കെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് മേലുദ്ധരിച്ച സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉബൈരിഖിൻെറ മകനെയും അവൻെറ ആൾക്കാരെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നുവെങ്കിലും, അത്തരം വഞ്ചനകളും കൃത്രിമ സൂത്രങ്ങളും നടത്തുന്ന എല്ലാവരെയും ഉൾപെടുത്തുന്ന വിധത്തിലാണ് ആ വാക്കുകൾ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവതരണഹേതു പ്രത്യേകമായിരുന്നാലും ആയത്തിൻെറ വിധി പൊതുവാണെന്നുള്ളത് ഒരു അംഗീകൃത തത്വമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ കഥാനായകൻമാരുടെ പേർ വെളിപ്പെടുത്താതെ, അവരെ ഗുണദോഷിക്കുന്ന വിശേഷണങ്ങൾ പറഞ്ഞ് അല്ലാഹു മതിയാക്കുന്നതും, ഖുർആൻെറ നിയമം എല്ലാ കാലത്തുള്ളവർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണല്ലോ. അവരവരുടെ പ്രവർത്തനഫലം അവരവർ തന്നെ അനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങളോടുതന്നെ വഞ്ചന നടത്തുന്നവർ എന്നുകൂടി വഞ്ചകൻമാരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. കളവുമുതൽ യഹൂദൻെറ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കുവാനും, വേണ്ടി വരുമ്പോൾ അവനെ കുറ്റക്കാരനാക്കി ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാനും രാത്രിയിൽ ഗൂഢാലോചന നടത്തി പരിപാടിയിട്ടതിനെപ്പറ്റിയാണ് അവർ രാപ്പരിപാടി നടത്തിയെന്നും, അവർ മനുഷ്യരിൽനിന്ന് മറച്ചുവെച്ച്-അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് മറച്ചുവെച്ചതുമില്ല-എന്നും 108-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ കേസ്സ് എത്തുന്നതിന് മുമ്പ് ലബീദ് എന്നു പേരായ ഒരാളുടെ പേരിൽ ആ കളവ് ചുമത്തുവാൻ അവർ ഒരു ശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായെന്നും, ലബീദ് അതുകേട്ട് ക്ഷോഭിച്ചപ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയെന്നും ഈ സംഭവത്തിൻെറ ഒരു രിവായത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം അല്ലാഹു അവരെപ്പറ്റി വിശേഷിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ جَٰدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فَمَن يُجَٰدِلُ ٱللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾	109 ഹാ! നിങ്ങൾ (ഇതാ) ഇങ്ങിനെയുള്ള കൂട്ടരാണ്: ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവർക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ തർക്കം നടത്തി. എന്നാൽ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് ആരാണ് തർക്കം നടത്തുക?! അല്ലാത്ത പക്ഷം, ആരാണ് അവരുടെമേൽ (ബാധ്യത) ഏറ്റെടുക്കുന്നവനായിരിക്കുക?!
وَمَن يَعْمَلْ سُوٓءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُۥ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ ٱللَّهَ يَجِدِ ٱللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١١٠﴾	110 ആരെങ്കിലും വല്ല തിൻമയും പ്രവർത്തിക്കുകയോ തന്നോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുകയും, പിന്നീടവൻ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായും, കരുണാനിധിയായും കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.
وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُۥ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١١﴾	111 ആരെങ്കിലും ഒരു കുറ്റം സമ്പാദിച്ചു [പ്രവർത്തിച്ചു] വെക്കുന്നപക്ഷം അത് തനിക്കുതന്നെ എതിരായിട്ടത്രെ അവൻ സമ്പാദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.
وَمَن يَكْسِبْ خَطِيٓـَٔةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِۦ بَرِيٓـًٔا فَقَدِ ٱحْتَمَلَ بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾	112 ആരെങ്കിലും വല്ല തെറ്റോ, കുറ്റമോ സമ്പാദി[പ്രവർത്തി]ക്കുകയും പിന്നീട് അതിനെപ്പറ്റി ഒരു നിരപരാധിയെ [നിരപരാധിയുടെ മേൽ] ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും, അവൻ കള്ളാരോപണവും, സ്പഷ്ടമായ കുറ്റവും പേറിപ്പോയി.

---

109 هَاأَنْتُمْ ഹാ (ഹേ) നിങ്ങൾ. هَؤُلاَءِ (ഇങ്ങിനെയുള്ള) ഇക്കൂട്ടരാണ്. جَادَلْتُمْ നിങ്ങൾ തർക്കം നടത്തി. عَنْهُمْ അവരെക്കുറിച്ച് (അവർക്കുവേണ്ടി). فِي الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൽ. الدُّنْيَا ദുൻയാവിൻെറ, ഐഹിക. فَمَن يُجَادِلُ എന്നാൽ ആർ തർക്കം നടത്തും, തർക്കിക്കുന്നവൻ ആർ. الله അല്ലാഹുവിനോട്. عَنْهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി, അവരെപ്പറ്റി,. يَوْمَ الْقِيَامَة ഖിയാമത്തു നാളിൽ. أَم مَّن അതല്ലെങ്കിൽ (അഥവാ) ആരാണ്. يَكُونُ ആയിരിക്കുക. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരുടെ മേൽ. وَكِيلاً കാര്യം ഏൽപിക്കപ്പെടുന്നവൻ, വക്കീൽ, ഭാരവാഹി, ഏൽക്കുന്നവൻ. **110** وَمَن يَعْمَلْ ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും, ആർ, യാതൊരുവൻ) പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ. سُوءًا ഒരു തിൻമ, വല്ല തിൻമയും,. أَوْ يَظْلِمْ അല്ലെങ്കിൽ അക്രമം ചെയ്താൽ. نَفْسَهُ തൻെറ സ്വന്തത്തോട്, തന്നോടുതന്നെ. ثُمَّ പിന്നെ, അനന്തരം. يَسْتَغْفِرِ അവൻ പാപമോചനം തേടിയാൽ. الله അല്ലാഹുവിനോട്. يَجِدِ الله അല്ലാഹുവിനെ അവൻ കണ്ടെത്തും. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായി. رَّحِيمًا കരുണാനിധിയായി. **111** وَمَن يَكْسِبْ വല്ലവനും, സമ്പാദിച്ചാൽ, ചെയ്തുവെക്കുന്ന പക്ഷം. إِثْمًا ഒരു കുറ്റം, വല്ല പാപവും. فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ എന്നാലവൻ അതു സമ്പാദിക്കുക (പ്രവർത്തിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുന്നു. عَلَى نَفْسِهِ തൻെറ സ്വന്തം പേരിൽ (ബാധ്യതയായി), തനിക്കെതിരെ. وَكَانَ الله അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلِيمًا (എല്ലാം) അറിയുന്നവൻ. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ, വിജ്ഞാനി, യുക്തിമാൻ. **112** وَمَن يَكْسِبْ വല്ലവനും (ആരെങ്കിലും) സമ്പാദിക്കുന്ന (ചെയ്യുന്ന) പക്ഷം. خَطِيئَةً വല്ല തെറ്റും, തെറ്റായത്. أَوْ إِثْمًا അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റം, പാപം. ثُمَّ يَرْمِ بِهِ പിന്നെ അതുകൊണ്ട് എറിയുക (അതിനെ ആരോപിക്കുക)യും ചെയ്താൽ. بَرِيئًا ഒരു നിരപരാധിയെ (കുറ്റരഹിതൻെറമേൽ). فَقَدِ احْتَمَلَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ പേറി,

ഏറ്റെടുത്തു. بُهْتَانًا ഒരു കളളാരോപണം, നുണ. وَإِثْمًا مُّبِينًا വ്യക്ത (സ്പഷ്ട)മായ കുറ്റവും (പാപ വും).

ഒരു വ്യാഖ്യാനവും കൂടാതെത്തന്നെ ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്. നിങ്ങൾ അവർക്കുവേണ്ടി തർക്കം നടത്തി എന്ന് ആക്ഷേപിച്ചത് പ്രസ്തുത സംഭവത്തിൽ മോഷ്ടാവായ ത്വഅ്മത്തിന്-അല്ലെങ്കിൽ ബശീറിനു-വേണ്ടി വാദിച്ചതിനെയും, ഒരു കുറ്റം ചെയതുവെച്ചിട്ട് അത് നിരപരാധിയുടെ നേരെ ആരോപിച്ചതായി പറഞ്ഞത് ആ കളവുകുറ്റം നിരപരാധിയായ ആ യഹൂദൻെറ മേൽ ആരോപിച്ചതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഈ പ്രസ്താവനകളെല്ലാം തന്നെ അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. ഒരാൾ ഒരു തെറ്റോ കുറ്റമോ ചെയ്തിട്ട് പിന്നീടത് നിരപരാധിയായ മറ്റൊരുവൻെറ മേൽ ആരോപിക്കുകയോ, ആരോപണത്തിനനുകൂലമായി വാദിക്കുകയോ ചെയ്യു മ്പോൾ ആദ്യം ചെയ്ത കുറ്റത്തിന് പുറമെ, മറ്റൊരാളെപ്പറ്റി കള്ളം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ കുറ്റവും, അവനെ കുറ്റക്കാരനാക്കി ചിത്രീകരിച്ചത് മൂലം അവന് നേരിടുന്ന എല്ലാ ദോഷങ്ങളുടെയും ഉത്തര വാദിത്വവും അവൻ വഹിക്കേണ്ടി വരുന്നതാണ് എന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ പൊതുജനങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകളടക്കം പലരും ഈ കഠിനമായ താക്കീതിന് പാത്രമാണെന്ന് പറയേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. والي الله المشتكي

വിഭാഗം–17

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُۥ لَهَمَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ ۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَىْءٍ ۚ وَأَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۚ وَكَانَ فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

113 (നബിയേ) നിൻെറ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും, അവൻെറ കാരുണ്യവും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, അവരിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം (ആളുകൾ) നിന്നെ വഴിപിഴപ്പിക്കു വാൻ തുനിയുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ അവരെത്തന്നെ യല്ലാതെ, വഴി പിഴപ്പിക്കുന്നുമില്ല; അവർ നിനക്ക് യാതൊന്നും തന്നെ ഉപദ്രവം വരു ത്തുന്നതുമല്ല. അല്ലാഹു നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥ വും, വിജ്ഞാനവും ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നീ അറിയുമായിരുന്നില്ലാ ത്തത് (പലതും) അവൻ നിനക്ക് പഠിപ്പിക്കു കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിൻെറ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം വമ്പിച്ച താകുന്നു.

---

113 وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. فَضْلُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം, ഔദാര്യം. عَلَيْكَ നിൻെറ മേൽ, നിനക്ക്. وَرَحْمَتُهُ അവൻെറ കാരുണ്യവും. لَهَمَّت തുനിയുക (ഉദ്ദേശിക്കുക-ശ്രമിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. طَّائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം, കക്ഷി. مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. أَن يُضِلُّوكَ നിന്നെ വഴി പിഴപ്പിക്കുവാൻ. وَمَا يُضِلُّونَ അവർ വഴിപ്പിഴപ്പിക്കുന്നില്ല (പിഴപ്പിക്കുകയില്ല) താനും. إِلاَّ أَنفُسَهُمْ അവ രെത്തന്നെ (സ്വന്തങ്ങളെയല്ലാതെ). وَمَا يَضُرُّونَكَ അവർ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്ക (നിനക്ക് ദ്രോഹം വരു ത്തുക)യുമില്ല. مِن شَيْءٍ യാതൊന്നും. وَأَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരക്കുന്നു. عَلَيْكَ നിൻെറ മേൽ. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. وَالْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനവും. وَعَلَّمَكَ നിന്നെ (നിനക്ക്) പഠിപ്പിക്കു കയും ചെയ്തു. مَا لَمْ تَكُن നീ ആയിരുന്നില്ലാത്തത്. تَعْلَمُ നീ അറിയുക. وَكَانَ ആകുന്നു താനും. فَضْلُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം. عَلَيْكَ നിൻെറമേൽ. عَظِيمًا വമ്പിച്ചത്, മഹത്തായത്.

ത്വഅ്മത്തിന്‍റെ-അല്ലെങ്കില്‍ ബശീറിന്‍റെ-ആള്‍ക്കാര്‍ സത്യാവസ്ഥ മൂടിവെച്ച് കള്ള ത്തെളിവുകളുണ്ടാക്കി അവന്‍റെ നിരപരാധിത്വം നബി (ﷺ) മുഖാന്തരം സ്ഥാപിക്കുവാന്‍ നട ത്തിയ ശ്രമം അല്ലാഹു പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞു. സത്യാവസ്ഥ അവന്‍ നബി (ﷺ) ക്ക് വെളിവാക്കി ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെ, സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയാത്ത പല സന്ദര്‍ഭങ്ങളിലും വഹ്‌യു മൂലം അവയുടെ ഉള്ളു കള്ളി അല്ലാഹു തിരുമേനിക്ക് തുറന്നു കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇത് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കില്‍, അവരെപ്പോലെ വഞ്ചകരായ ഒരുതരം ആളുക ള്‍ നബി (ﷺ) യെ നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗം വിട്ടു പിഴപ്പിക്കുവാന്‍ ശ്രമം നടത്തുമായിരുന്നു. അതിനൊന്നും ഇടയാകാത്ത വിധം അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ കാത്തു രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. നേരെമറിച്ച് അത്തരം കുത ന്ത്രങ്ങളുടെ ദുഷ്ഫലം അതിന്‍റെ കര്‍ത്താക്കള്‍ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും, നബി (ﷺ) ക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്തു കൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളും കാരുണ്യവും ഇതു മാത്രമല്ല, ഏറ്റവും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമായ പ്രവാചകത്വവും, അതോട് ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു കാര്യങ്ങളും അവന്‍ നബി (ﷺ) ക്ക് നല്‍കിയിട്ടുണ്ട് എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ചതിന്‍റെ താല്‍പര്യം.

വേദഗ്രന്ഥം (**الكتاب**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുര്‍ആനും, വിജ്ഞാനം (**الحكمة**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സുന്നത്തും തന്നെ. ഖുര്‍ആനല്ലാതെ എത്രയോ വിജ്ഞാന സന്ദേശങ്ങളും നബി (ﷺ) ക്ക് വഹ്‌യു മൂലം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് വേദഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും ഇറക്കിത്തന്നുവെന്ന് പറയുന്നത്.

۞ لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَىٰهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَٰحٍۭ بَيْنَ ٱلنَّاسِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ ٱللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

114 അവരുടെ ഗൂഢസംസാരത്തില്‍ മിക്കതിലും ഒരു ഗുണവുമില്ല; വല്ല ദാനധര്‍മ്മത്തെയോ, (സദാചാര) മര്യാദയെയോ, മനുഷ്യര്‍ക്കി ടയില്‍ (സന്ധിയാക്കി) നന്നാക്കുന്നതിനെ യോ സംബന്ധിച്ചു കല്‍പിക്കുന്നവന്‍റെ (ഗൂഢസംസാരം) ഒഴികെ. അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയെ തേടിക്കൊണ്ട് ആരെങ്കിലും അത് ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, എന്നാല്‍, വഴിയെ നാം അവന് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നതാണ്.

وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ ٱلْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ ٱلْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِۦ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِۦ جَهَنَّمَ ۖ وَسَآءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾

115 ആരെങ്കിലും അവന് സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം വ്യ ക്തമാ(യി മനസ്സിലാ)യതിനു ശേഷം, റസൂലി നോട് (ഭിന്നിച്ച്) ചേരിപിരിയുന്നതായാല്‍, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാര്‍ഗ്ഗമല്ലാത്തതിനെ അവന്‍ പിന്‍പറ്റുകയും (ചെയ്താല്‍). അവന്‍ തിരിഞ്ഞപ്രകാരം [അതേപാട്ടിന്] അവനെ നാം തിരിച്ചുകളയും, അവനെ 'ജഹന്നമി'ല്‍ [നരകത്തില്‍]കടത്തി എരിക്കുകയും ചെയ്യും. അത് എത്രയോ മോശമായ പര്യവസാനം!

---

114 لاَ خَيْرَ ഒരു ഗുണവുമില്ല. നന്‍മയേ ഇല്ല. فِي كَثِيرٍ മിക്കതിലും, അധികത്തിലും. مِّن نَّجْوَاهُمْ അവ രുടെ ഗൂഢസംസാരത്തില്‍ (രഹസ്യ ഭാഷണത്തില്‍)നിന്ന്. إلاَّ مَنْ ഒരുവന്‍റെ ഒഴികെ. أَمَرَ കല്‍പിച്ച, ഉപദേശിച്ച. بِصَدَقَةٍ വല്ല ധര്‍മ്മവും കൊണ്ട്, ദാനധര്‍മ്മത്തെപ്പറ്റി. أَوْ مَعْروفٍ അല്ലെങ്കില്‍ വല്ല (സദാചാര) മര്യാദയും. أَوْ إِصْلاَحٍ അല്ലെങ്കില്‍ നന്നാക്കിത്തീര്‍ക്കല്‍, സന്ധിയാക്കല്‍. بَيْنَ النَّاسِ മനുഷ്യര്‍ക്കിടയില്‍. وَمَن يَفْعَلْ ആരെങ്കിലും ചെയ്താല്‍, ആര്‍ ചെയ്തുവോ. ذَلِكَ അത്. ابْتِغَاءَ

ആഗ്രഹത്താല്‍. مَرْضَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതി. فَسَوْفَ എന്നാല്‍ വഴിയെ. نُؤْتِيهِ അവന് നാം നല്‍കും. أَجْرًا പ്രതിഫലം. عَظِيمًا വമ്പിച്ച. **115** وَمَن ആര്‍ വല്ലവനും. يُشَاقِقِ ചേരി (കക്ഷി) പരിഞ്ഞു, ഭിന്നിച്ചു നിന്നു (എന്നാല്‍). الرَّسُولَ റസൂലിനോട്. مِن بَعْدِ ശേഷമായി. مَا تَبَيَّنَ വ്യക്തമായതിന്. لَهُ അവന്. الْهُدَى സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം, നേര്‍വഴി. وَيَتَّبِعْ അവന്‍ പിന്‍പറ്റുകയും. غَيْرَ سَبِيلِ മാര്‍ഗ്ഗമല്ലാത്തതിനെ. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ. نُوَلِّهِ അവരെ നാം തിരിക്കും. مَا تَوَلَّى അവന്‍ തിരിഞ്ഞ പ്രകാരം. وَنُصْلِهِ അവനെ നാം കടത്തി എരിയിക്കുകയും ചെയ്യും. جَهَنَّمَ ജഹന്നമില്‍. وَسَاءَتْ അത് എത്രയോ (വളരെ) മോശം (ചീത്ത). مَصِيرًا പര്യവസാനം, മടക്കസ്ഥാനം.

'ഗൂഢസംസാരം, രഹസ്യഭാഷണം' എന്നൊക്കെയാണ് نجوى (നജ്‌വാ) എന്ന വാക്കിനര്‍ത്ഥം. സംസാരവിഷയം നല്ലതായിരുന്നാലും ചീത്തയായിരുന്നാലും വിരോധമില്ല. എങ്കിലും ചീത്ത കാര്യങ്ങളിലായിരിക്കും മിക്കവാറും അതിന്‍റെ ഉപയോഗം. സംസാരവിഷയം മറ്റുള്ളവര്‍ അറിയുവാന്‍ കൊള്ളാത്തതായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ മിക്കപ്പോഴും അത് ഗൂഢമാക്കേണ്ടിവരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഗൂഢസംസാരങ്ങളെപ്പറ്റി ചില സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍ ഖുര്‍ആന്‍ ആക്ഷേപിച്ചു കാണുന്നതും. എന്നാല്‍, ധര്‍മ്മവിഷയങ്ങള്‍, സല്‍ക്കാര്യങ്ങള്‍, ജനങ്ങള്‍ തമ്മിലുള്ള വഴക്കും ഛിദ്രവും തീര്‍ത്തു നന്നാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങള്‍ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിലാണ് രഹസ്യഭാഷണം നടക്കുന്നതെങ്കില്‍ അത് നല്ല കാര്യം തന്നെ. അത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുകൂടിയായിരിക്കണം. എന്നാലതിന് അല്ലാഹു വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നതാണെന്ന് ആദ്യത്തെവചനത്തില്‍ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ശരിയായ മാര്‍ഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്നുവ്യക്തമായി മനസ്സിലായിട്ട് പിന്നെയും അതിന് വഴങ്ങാതെ, റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ഭിന്നിച്ച് ചേരി തിരിയുകയും, സത്യവിശ്വാസികള്‍ സ്വീകരിക്കുന്നതും സ്വീകിരിക്കേണ്ടതുമായ മാര്‍ഗ്ഗം വിട്ടേച്ച് മറ്റൊരു മാര്‍ഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ തല്‍ക്കാലം അല്ലാഹു അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കും. പിന്നീട് അവരെ നരകത്തിലിട്ട് കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള ശക്തിയായ താക്കീതാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലുള്ളത്.

ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളും ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക വ്യക്തികളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതല്ല-പൊതുവില്‍ എല്ലാവരെയും ബാധിക്കുന്നതാണ്-എന്ന് സ്പഷ്ടമത്രെ. വാചകങ്ങളില്‍ നിന്ന് അത് വ്യക്തവുമാണ്. അതേ സമയം, മേല്‍ ഉദ്ധരിച്ച മോഷണക്കേസ്സിലെ ചില വ്യക്തികളെ രണ്ടു വചനങ്ങളിലും പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. ഉബൈരിഖിന്‍റെ മകനും അവന്‍റെ ആള്‍ക്കാരും ചേര്‍ന്ന് അവനെ മോഷണക്കുറ്റത്തില്‍ നിന്നും ഒഴിവാക്കുവാനും, യഹൂദന്‍റെ മേല്‍ കുറ്റം ചുമത്തുവാനും വേണ്ടി രാത്രി നടത്തിയ ഗൂഢാലോചനയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തില്‍ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗൂഢാലോചന നടപ്പില്‍ വരുത്തുകയും, തല്‍ക്കാലം അത് ഫലവത്താകുകയും ചെയ്ത് അധികം താമസിയാതെത്തന്നെ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും തുറന്നുകാട്ടിക്കൊണ്ട് ഖുര്‍ആന്‍ അവതരിച്ചു. ഒരു മുസ്‌ലിം കുടുംബമായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഉബൈരിഖിന്‍റെ മക്കള്‍ക്ക് നബി (ﷺ) യെ പ്പറ്റി ഏറെക്കുറെ അറിയാവുന്നതിന് പുറമെ, നബി (ﷺ) യുടെയും അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സന്മാര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെയും സത്യതക്ക് സ്പഷ്ടമായ ഒരു തെളിവ് അതുവഴി അവര്‍ക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിക്കുപോലും അറിയുവാന്‍ കഴിയാതിരുന്ന ആ ഗൂഢരഹസ്യങ്ങള്‍ വെളിപ്പെടുത്തിയത് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലെന്ന് അവര്‍ക്കറിയാമല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് തല്‍ക്കാലത്തെ അപമാനം വകവെക്കാതെ നബി (ﷺ) യുടെ മുമ്പാകെ ചെന്ന് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയായിരുന്നു ത്വഅ്മത്ത്-അല്ലെങ്കില്‍ ബശീര്‍-ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. അതവന്‍ ചെയ്തില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, കൂടുതല്‍ ധിക്കാരം പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്തതും. അവന്‍ നേരെ മക്കായില്‍ ചെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തില്‍ ചേര്‍ന്നു. ഇത് സംബന്ധിച്ചാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലെ സൂചന. മക്കായില്‍ തന്‍റെ ആതിഥേയരായിരുന്നവരുടെ വസ്തുക്കള്‍പോലും അവന്‍ മോഷ്ടിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അവന്‍റെ അന്ത്യം വളരെ ദാരുണമായ രൂപത്തിലായിരുന്നു കലാശിച്ചതെന്നും രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الله اعلم

സന്ദർഭവശാൽ ഇവിടെ ചില കാര്യങ്ങൾ ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. (1) റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതകാലത്ത് അവിടുത്തോട് ഭിന്നിപ്പും കക്ഷിത്വവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയെന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ. അവിടുത്തെ കാലശേഷം അതിന്റെ അർത്ഥം. അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്ത തത്വങ്ങൾക്കും, അവിടുന്ന് കാണിച്ചുതന്ന നടപടി മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും എതിരായ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക എന്നത്രെ. (2) ലക്ഷ്യങ്ങളും തെളിവുകളും മുഖേന സത്യം മനസ്സിലായിട്ടും അത് വകവെക്കാത്തവർ നന്നായിത്തീരുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നത് നിഷ്ഫലവുമായിരിക്കും. സത്യം മനസ്സിലാക്കാത്തവർ-അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അവർ തെററുകാരാണെങ്കിലും-സത്യം മനസ്സിലാകുമ്പോൾ നന്നായിത്തീരുമെന്നാശിക്കാം. അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നത് ഫലവത്തുമായിരിക്കും. (3) റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരാണല്ലോ സത്യവിശ്വാസികൾ. അപ്പോൾ, തിരുമേനിയുമായി ഭിന്നിച്ചവർ സത്യവിശ്വാസികളുടേതല്ലാത്ത മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റിയവനാണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ താക്കീതിന് ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല.

നബി (ﷺ) യോടുള്ള ഭിന്നിപ്പ്-ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-രണ്ടു പ്രകാരത്തിലായിരിക്കാം. 1. ഖുർആന്റെയും നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിന്റെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾക്ക് എതിരായിക്കൊണ്ടുള്ള ഭിന്നിപ്പ്. 2. വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളിലെങ്കിലും ഭിന്നാഭിപ്രായം കൂടാതെ സത്യവിശ്വാസികൾ പൊതുവെ അംഗീകരിച്ചും സ്ഥിരപ്പെട്ടും വന്നിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾക്ക് എതിരായതുകൊണ്ടുള്ള ഭിന്നിപ്പ്. ഖുർആന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ മുസ്‌ലിം സമുദായം പൊതുവെ യോജിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് തീർച്ചയാണ്. ഇബ്നു ഉമറും, ഇബ്നു അബ്ബാസും (رضي الله عنهما) നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'ഈ സമുദായത്തെ അല്ലാഹു ഒരിക്കലും ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുകയില്ല' (തി; ബ.) സമുദായം ഒന്നടങ്കം ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ഏകോപിക്കുകയില്ലെന്ന് സാരം. ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹദീസുകൾ വേറെയും കാണാം.

സന്മാർഗ്ഗം വ്യക്തമായി മനസ്സിലായശേഷം കൽപ്പിച്ചുകൂട്ടി ദുർമ്മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുന്നവനെപ്പറ്റി അവൻ തിരിഞ്ഞ പാട്ടിൽ അല്ലാഹു അവനെ തിരിച്ചുവിടും (**نوله ما تولي**) എന്നു പറഞ്ഞ വാക്യം വളരെ ഗൗരവപ്പെട്ടതും വളരെ അർത്ഥഗർഭവുമാകുന്നു. അല്ലാഹു അവന് നല്കിയ ബുദ്ധി, അറിവ്, മനസ്സാക്ഷി, ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവയെല്ലാം ധിക്കാരപൂർവ്വം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയവനാണവൻ. അതിനാൽ, നേർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള തൗഫീഖും, സഹായവും അവന് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗം നൽകാത്തവനെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലതാനും.

വിഭാഗം - 18

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُۚ وَمَن يُشۡرِكۡ بِٱللَّهِ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

116 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്ക് ചേർക്കപ്പെടുന്നതിനെ അവൻ പൊറുക്കുകയില്ല; അതിനപ്പുറമുള്ളതിനെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ആർ അല്ലാഹുവിനോട് (വല്ലതും) പങ്ക് ചേർക്കുന്നുവോ അവൻ, തീർച്ചയായും വിദൂരമായ ഒരു വഴി പിഴവു പിഴച്ചു പോയി!

---

116 إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَا يَغْفِرُ അവൻ പൊറുക്കുകയില്ല. أَن يُشْرَكَ പങ്കുചേർക്കപ്പെടു

ന്നത് (ശിർക്ക് ചെയ്യൽ). بِهِ അവനോട്, അവനിൽ. وَيَغْفِرُ അവൻ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും. مَا دُونَ ഇപ്പുറമുള്ളത്, താഴെയുള്ളത്, പുറമെയുള്ളത്. ذَٰلِكَ അതിൻെറ. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വർക്ക്. وَمَن يُشْرِكْ ആരെങ്കിലും പങ്ക് ചേർക്കുന്ന പക്ഷം. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനോട്, അല്ലാഹുവിൽ. فَقَدْ ضَلَّ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ പിഴച്ചു. ضَلَالاً ഒരു വഴിപിഴവു. بَعِيدًا വിദൂരമായ.

ശിർക്ക് അല്ലാഹു പൊറുക്കുകയില്ലെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വചനം ഇതുപോലെ ഈ സൂറത്തിൽ തന്നെ 48-ാം വചനത്തിലും മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ആവശ്യമായ വ്യാഖ്യാനവും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ, ഇവിടെ അതാവർത്തിച്ചു വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കുചേർക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ വമ്പിച്ച കുറ്റം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കി (**فقد افترى اثما عظيما**) എന്നാണ് 48-ാം വചനത്തിൽ തുടർന്ന് പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവിടെ അവൻ വിദൂരമായ വഴിപിഴവ് പിഴച്ചുപോയി (**فقد ضل ضلالا بعيدا**) എന്നുമാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വേദക്കാരുടെ കെട്ടിച്ചമക്കലിനെയും, മാറ്റി മറിക്കലിനെയും പരാമർശിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് അവിടെ ആ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. ഇവിടെ ഇബ്നു ഉബൈരിഖിൻെറ സംഭവം വിവരിച്ചതിനെ തുടർന്നാണ് ഈ വചനം ഉള്ളത്. അതായിരിക്കാം അവിടെ അങ്ങിനെയും, ഇവിടെ ഇങ്ങിനെയും പറയുവാൻ കാരണം **الله اعلم** സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച സമാപനവാക്യങ്ങൾ ഖുർആൻെറ പതിവാണല്ലോ. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ إِنَٰثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَٰنًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾

117 അവന് [അല്ലാഹുവിനു] പുറമെ ചില പെണ്ണുങ്ങളെ [ദേവികളെ] യല്ലാതെ അവർ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നില്ല; ധിക്കാര ശീലനായ പിശാചിനെയല്ലാതെ അവർ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നുമില്ല.

لَّعَنَهُ ٱللَّهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

118 അവനെ അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു (അഥവാ ശപിക്കട്ടെ)! അവൻ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: "നിശ്ചയമായും, നിൻെറ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് ഒരു നിശ്ചിത ഓഹരി ഞാൻ (എനിക്ക്) ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ്;

وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَءَامُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ ءَاذَانَ ٱلْأَنْعَٰمِ وَلَءَامُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يَتَّخِذِ ٱلشَّيْطَٰنَ وَلِيًّا مِّن دُونِ ٱللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١١٩﴾

119 ഞാനവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും; ഞാൻ അവരോട് കൽപിക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ കാലികളുടെ [ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ] കാതുകൾ (കീറി) മുറിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും; ഞാനവരോട് കൽപിക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിപ്പിനെ (വികൃതമാക്കി) ഭേദഗതി വരുത്തുകയും തന്നെ ചെയ്യും." ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന് പുറമെ പിശാചിനെ കാര്യകർത്താവാക്കി വെക്കുന്നുവോ, തീർച്ചയായും, അവന് സ്പഷ്ടമായ നഷ്ടം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി!

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

120 അവൻ [പിശാച്] അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും, അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പിശാച് അവരോട് വഞ്ചനയല്ലാതെ (ഒന്നും) വാഗ്ദാനം ചെയ്കയില്ലതാനും.

أُوْلَٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿١٢١﴾

121 അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. അത് വിട്ടേച്ച് ഓടിപ്പോകുന്ന ഒരു സ്ഥാനവും അവർ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല.

---

117 إِن يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നില്ല, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. مِن دُونِهِۦٓ അവന് പുറമെ, അവനെകൂടാതെ. إِلَّآ إِنَٰثًا ചില പെണ്ണുങ്ങളെയല്ലാതെ. وَإِن يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നു (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു) മില്ല. إِلَّا شَيْطَٰنًا പിശാചിനെയല്ലാതെ. مَّرِيدًا ധിക്കാരശീലനായ. **118** لَّعَنَهُ അവനെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു, ശപിക്കട്ടെ. ٱللَّهُ അല്ലാഹു. وَقَالَ അവൻ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَأَتَّخِذَنَّ തീർച്ചയായും ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. مِنْ عِبَادِكَ നിന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന്. نَصِيبًا ഒരു ഓഹരി, പങ്ക്. مَّفْرُوضًا നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട (നിശ്ചിത). **119** وَلَأُضِلَّنَّهُمْ ഞാനവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യു. وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ ഞാനവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുക (കൊതിപ്പിക്കുക)യും തന്നെ ചെയ്യും. وَلَءَامُرَنَّهُمْ ഞാനവരോട് കൽപിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. فَلَيُبَتِّكُنَّ എന്നിട്ടവർ മുറിക്കുക (കീറിപ്പൊളിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യും. ءَاذَانَ ചെവികളെ. ٱلْأَنْعَٰمِ കാലികളുടെ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ). وَلَءَامُرَنَّهُمْ അവരോട് ഞാൻ കൽപിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. فَلَيُغَيِّرُنَّ എന്നിട്ടവർ ഭേദഗതി (മാറ്റം)വരുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. خَلْقَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിനെ, സൃഷ്ടിയെ. وَمَن يَتَّخِذِ ആരെങ്കിലും ആക്കിയാൽ, വല്ലവനും സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം. ٱلشَّيْطَٰنَ പിശാചിനെ. وَلِيًّا കാര്യകർത്താവായി, ബന്ധുവായി. مِّن دُونِ പറമെ, കൂടാതെ. ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവിനെ. فَقَدْ خَسِرَ തീർച്ചയായും അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. خُسْرَانًا ഒരു നഷ്ടപ്പെടൽ. مُّبِينًا സ്പഷ്ടമായ. **120** يَعِدُهُمْ അവൻ അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യും. وَيُمَنِّيهِمْ അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. وَمَا يَعِدُهُمُ അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയില്ലാനും. ٱلشَّيْطَٰنُ പിശാച്. إِلَّا غُرُورًا വഞ്ചന(കൃത്രിമം) അല്ലാതെ. **121** أُولَٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ. مَأْوَىٰهُمْ അവരുടെ സങ്കേതം, പ്രാപ്യസ്ഥാനം, അഭയസ്ഥാനം. جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു. وَلَا يَجِدُونَ അവർ കണ്ടെത്തുക (അവർക്കു കിട്ടുക)യുമില്ല. عَنْهَا അതിനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകുന്ന ഒരു. مَحِيصًا സ്ഥാനം തെറ്റിപ്പോകാനുള്ള ഇടം.

ശിർക്കിന്റെ ഇനങ്ങളിൽ മുഖ്യമായത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കലാണല്ലോ. ആരാധനാകർമ്മങ്ങളുടെ സത്തും ജീവനുമാകട്ടെ, പ്രാർത്ഥനയുമാകുന്നു. 'പ്രാർത്ഥന തന്നെയാണ് 'ആരാധന' എന്നും, 'പ്രാർത്ഥന ആരാധനയുടെ കാമ്പാകുന്നു.' എന്നും നബി (ﷺ) അരുളി ചെയ്തിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണ്. ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ ചില പെണ്ണുങ്ങളെയും, ധിക്കാരിയായ പിശാചിനെയുമല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അറേബ്യായിൽ അക്കാലത്തുള്ള മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മാത്രമല്ല, ഇന്ന് നിലവിലുള്ള വിഗ്രഹാരാധകരായ എല്ലാ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതി ഏറെക്കുറെ ഇതു തന്നെയാകുന്നു. അറബികളിലുള്ള മിക്ക ഗോത്രങ്ങൾക്കും അവരുടേതായ ചില ദേവതകളും, അവയുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും അതുപോലെ, ചില നാട്ടുകാർക്കും, ചില ജാതിക്കാർക്കും-ചില കുടുംബങ്ങൾക്കുപോലും-അവരവരുടേതായ പ്രത്യേക ദേവതകളും വിഗ്രഹങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. അറബികൾ അവരുടെ ദേവതകളെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ എന്നു പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അഥവാ മലക്കുകളുടെ പ്രതിഷ്ഠകളാണ് തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹളെന്നായിരുന്നു അവരുടെ സങ്കൽപം. മലക്കുകളെക്കുറിച്ചാകട്ടെ, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നും അവർ വാദിച്ചിരുന്നു. 'ലാത്ത, ഉസ്സാ, മനാത്ത' മുതലായ വിഗ്രഹനാമങ്ങൾ പോലും സ്ത്രീ നാമങ്ങളായിട്ടാണ് അവർ ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നത്. ഒരു പ്രത്യേക ഗോത്രക്കാരുടെ വിഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് **انثى بنى فلان** (ഇന്ന കുടുംബക്കാരുടെ പെണ്ണ്) എന്നും അവർ പറയുക പതിവായിരുന്നു. അറബികളെപ്പോലെ വിഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ എന്നോ, മലക്കുകളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കൾ എന്നോ ഇന്നത്തെ വിഗ്രഹാരാധകൻമാരിൽ പലരും പറയാറില്ല. അതേ സമയത്ത് 'മലക്കുകൾ' എന്നതിന് പകരം 'ദേവത, ദേവി, ദേവൻ, ദിവ്യാവതാരം' എന്നിത്യാദി പ്രയോഗങ്ങളും സങ്കൽപങ്ങളും

എല്ലാവരിലും കാണാവുന്നതാണ്താനും. 'അവർ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ പെണ്ണുങ്ങളെയല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല' (**ان يدعون من دونه الا اناثا**) എന്ന വാക്യത്തിലെ **اناثا** (പെണ്ണുങ്ങൾ) കൊണ്ട് വിവക്ഷ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു രിവായത്ത് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്നും, ജീവനില്ലാത്ത എല്ലാ വസ്തുവും-ഉണങ്ങിയ മരക്കഷ്ണമോ കല്ലോ ആയാലും ശരി-എന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു രിവായത്ത് ഹസനിൽ (رضي الله عنه) നിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (**كما في ابن كثير**)

ധിക്കാരിയായ പിശാച് (**شيطان مريد**) എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത് ഇബ്ലീസിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. സൂ: അഅ്റാഫു 16; ഹിജ്ർ 39; സ്വാദ് 82 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ആദം (عليه السلام) നബിക്ക് സുജൂദു ചെയ്വാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്നതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപത്തിന് പാത്രമായപ്പോൾ, ആദമിൻെറ മക്കളെ തന്നാൽ കഴിയുന്ന വിധം വഴി പിഴപ്പിക്കുവാൻ താൻ ശ്രമിക്കുമെന്ന് ഇബ്ലീസ് ശപഥം ചെയ്തു പറയുകയുണ്ടായി. ആ ശപഥങ്ങളിലെ ചില ഭാഗങ്ങളാണ് ഇവിടെ 118, 119 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ഇബ്ലീസിനെ ആരും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാറില്ലല്ലോ എന്നു പറയപ്പെട്ടേക്കാം. അവൻെറ ദുർമന്ത്രങ്ങൾക്കും, ദുരുപദേശങ്ങൾക്കും വഴങ്ങിക്കൊണ്ടാണ് എല്ലാ മുശ്രിക്കുകളും അവരവരുടെ ദൈവങ്ങളെ-അവ വിഗ്രഹങ്ങളോ, നക്ഷത്രങ്ങളോ, കല്ലുകളോ, മഹാത്മാക്കളോ, ദേവീദേവൻമാരോ, മറ്റു വല്ലതുമോ ആവട്ടെ-ആരാധിച്ചും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നത്. അതാണ് അവർ പിശാചിനെ-അഥവാ ഇബ്ലീസിനെ-യല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. എന്നല്ലാതെ, വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ആരാധന നടത്തപ്പെടുന്നതുപോലെ ഇബ്ലീസിൻെറ മുമ്പിലും ആരാധന നടത്തപ്പെടുന്നുവെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. വിഗ്രഹമോ പ്രതിഷ്ഠയോ കൂടാതെ പിശാചുക്കളെത്തന്നെ ആരാധിക്കുന്ന ചിലരും ഇല്ലാതില്ല താനും. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: സബഉ് 41 ഉം, യാസീൻ 60ഉം വചനങ്ങളുടെ വ്യഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു നോക്കുക.)'

എല്ലാ തരം ശിർക്കുകളുടെയും പാപങ്ങകളുടെയും പിന്നിലുള്ള പ്രചോദനം ഇബ്ലീസിൽ നിന്നാകകൊണ്ട് അവൻെറ യഥാർത്ഥ നിലപാടെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവൻ ധിക്കാരിയാണ് **مريد**എന്നും, അവനെ അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു (**لعنة الله**) എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചശേഷം, അവൻ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ആജീവനാന്ത ശത്രുവും, അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനുമാണെന്നും-അവൻെറ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ടു തന്നെ-ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അവൻെറ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെട്ടാലുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇബ്ലീസിനെയും അവൻെറ വർഗ്ഗക്കാരായ പിശാചുക്കളെയും സംബന്ധിച്ച് താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള വളരെയധികം ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബി വചനങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. അതിശക്തവും, അതിവിപുലവും, അതിസമർത്ഥവും, അതോടു കൂടി അദൃശ്യവുമാണ് മനുഷ്യരിൽ പിശാചിൻെറ ഉപദ്രവം. അതാണിതിന് കാരണം ധിക്കാരപൂർവ്വം അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നത് നോക്കുക:-

(1)... **لا تخذن من عبادك** (നിൻെറ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഒരു നിശ്ചിത ഓഹരി ഉണ്ടാക്കി വെക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.) അതായത്, എൻെറ ചൊൽപടിക്ക് നിലകൊള്ളുന്ന എൻെറ അനുയായികളായി നിനക്കെതിരിൽ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗത്തെ ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് സാരം. ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻെറ ദുർബോധനങ്ങളിൽ ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ വഞ്ചിതരായവരാണ് മനുഷ്യരിൽ അധിക ഭാഗവുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. 'ആദമിൻെറ മക്കളിൽ അൽപമൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവരെ ഞാൻ താറുമാറാക്കും' (17: 62) എന്നും, 'നിൻെറ കളങ്കരഹിതമായ അടിയാൻമാരല്ലാത്തവരെ മുഴുവനും ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിക്കും' (38: 82) എന്നും ഇബ്ലീസു തുറന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. (2) **ولا ضلهم ولا منيتهم**(ഞാൻ അവരെ വഴി പിഴപ്പിക്കുകയും, വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.) 'നിൻെറ ചൊവ്വായ പാതയിൽ ഞാൻ

അവർക്കായി ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവരുടെ മുമ്പിലൂടെയും, പിമ്പിലൂടെയും, വലഭാഗത്തിലൂടെയും, ഇടഭാഗത്തിലൂടെയും ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലും; അവരിൽ അധികമാളുകളെയും നന്ദിയുള്ളവരായി നീ കാണുകയില്ല' (7: 16, 17.) എന്നും, 'ഭൂമിയിൽ ഞാൻ അവർക്ക് അലങ്കാരമാക്കിക്കൊടുക്കും' (15: 39) എന്നും മറ്റും ഇതുപോലെ അവൻ വേറെ പലതും തുറന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിശാചിൻെറ വഴിപിഴപ്പിക്കലും, വ്യാമോഹിപ്പിക്കലുമെല്ലാം തന്നെ വ്യക്തികളുടെയും, കാലദേശ പരിതസ്ഥിതികളുടെയും വ്യത്യാസമനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരിക്കുന്നതാണെന്ന് അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

(3) **ولآمرنهم فليبتكن الخ** (അവരോട് ഞാൻ കൽപിക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ കാലികളുടെ കാതുകൾ കീറി മുറിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.) അതായത്, അവരോട് ഞാൻ പലതും നിർദ്ദേശിക്കും, അതനുസരിച്ച് കാലികളുടെ കാതുകൾ കീറി മുറിക്കുക പോലെയുള്ള തോന്നിയ വാസങ്ങൾ അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് സാരം. വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിൽ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെ നേർച്ച വഴിപാടാക്കിവെക്കുക മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പതിവായിപോരുന്നുവല്ലോ. ചില പ്രത്യേകതരം വഴിപാടുകളിൽ അതിൻെറ ചിഹ്നമായി ഒട്ടകങ്ങളുടെ കാത് കീറി മുറിക്കലും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. അതാണിവിടെ ഒരു ഉദാഹരണമായി അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞത്: (4) **ولآ مرنهم فليغيرن خلق الله** ('അവരോട് ഞാൻ കൽപിക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിപ്പിനെ ഭേദഗതി വരുത്തുകയും ചെയ്യും'.) കുറേ വിപുലമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു വാക്കാണിത്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതികളിൽ മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, അവയെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളും ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നുവെന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. മതാദ്ധ്യാപനങ്ങൾക്കും ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾക്കും വിലകൽപിക്കപ്പെടാറില്ലാത്ത ഇക്കാലത്ത് മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഇതിന് ധാരാളക്കണക്കിൽ തന്നെ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. സ്വവർഗ്ഗഭോഗം, വന്ധ്യകരണം, സ്ത്രീകൾ പുരുഷവേഷവും പുരുഷൻമാർ സ്ത്രീവേഷവും സ്വീകരിക്കൽ, ശരീരത്തിൽ പച്ചകുത്തൽ, കൃത്രിമച്ചായങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും വഴി ശരീരത്തിന് കൃത്രിമ വേഷമുണ്ടാക്കൽ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളതെല്ലാം ഇതിൻെറ ഉദാഹരണങ്ങളാണെന്ന്, നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

പിശാച് ഏതു തരക്കാരനാണെന്ന് അവൻെറ വാക്കുകളിലൂടെത്തന്നെ വിവരിച്ചശേഷം, അല്ലാഹുവിനെ കൈകാര്യ കർത്താവായി സ്വീകരിക്കാതെ ആ പിശാചിൻെറ ഉപദേശങ്ങൾ പിൻപറ്റുകവഴി അവനെ കൈകാര്യ കർത്താവായി സ്വീകരിക്കുന്നതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തുകളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെ, അത് തീരാനഷ്ടത്തിന് കാരണമാണ്, അവൻെറ വാഗ്ദാനങ്ങൾ തനിപൊള്ളയും വഞ്ചനയുമായിരിക്കും, പ്രാപ്യമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് അവൻ ചെയ്യുക, അതിൽ വഞ്ചിതരായിക്കഴിഞ്ഞവർക്ക് ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയായിരിക്കും ആധാരം എന്നൊക്കെ.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا ۚ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ ٱللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

122 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ വഴിയെ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അതിൽ എന്നെന്നും (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം! (അതെ) യഥാർത്ഥം!! വാക്കിൽ അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സത്യവാൻ (വേറെ) ആരാണ്?

---

122 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങളെ. سَنُدْخِلُهُمْ വഴിയെ നാം അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കും. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي ഒഴുകുന്ന. مِن

تَحْتِهَا അതിന്‍റെ അടിഭാഗത്തൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവികൾ, നദി(പുഴ)കൾ. خَالِدِينَ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ, അവയിൽ. أَبَدًا എക്കാലവും, എന്നെന്നും. وَعْدَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ വാഗ്ദാനം. حَقًّا യഥാർത്ഥം, യഥാർത്ഥമായ. وَمَنْ ആരാണ്, ആരുണ്ട്. أَصْدَقُ അധികം സത്യവാൻ. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ. قِيلاً വാക്കിൽ, വാക്കിനാൽ.

പിശാചിനെ കൈകാര്യക്കാരനാക്കാതെ, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം കൈകാര്യക്കാരനായി അംഗീകരിച്ച് സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ നേട്ടങ്ങൾ നേരെ മറിച്ചായിരിക്കും. അതെ, അവർക്ക് ശാശ്വത നരകശിക്ഷയാണെങ്കിൽ, ഇവർക്ക് ശാശ്വതവും സുഖസമ്പൂർണ്ണവുമായ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അവർ കൈകാര്യ കർത്താവാക്കിയ പിശാച് അവർക്ക് നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങളെല്ലാം കളവും കൃത്രിമവുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇവർ കൈകാര്യ കർത്താവായി സ്വീകരിച്ച അല്ലാഹു അവരോട് നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങളെല്ലാം തികച്ചും സത്യവും പരമാർത്ഥവുമായിരിക്കും.

لَّيۡسَ بِأَمَانِيِّكُمۡ وَلَآ أَمَانِيِّ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِۗ مَن يَعۡمَلۡ سُوٓءٗا يُجۡزَ بِهِۦ وَلَا يَجِدۡ لَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيّٗا وَلَا نَصِيرٗا ﴿١٢٣﴾

123 നിങ്ങളുടെ വ്യാമോഹങ്ങളനുസരിച്ചല്ല; വേദക്കാരുടെ വ്യാമോഹങ്ങളനുസരിച്ചുമല്ല (കാര്യം). ആർ ഒരു തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ അവന് അതിനു (തക്ക) പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും; അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ഒരു കൈകാര്യ കർത്താവിനെയാകട്ടെ, സഹായകനെയാകട്ടെ, അവൻ തനിക്ക് കണ്ടെത്തുകയുമില്ല.

وَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُونَ نَقِيرٗا ﴿١٢٤﴾

124 ആണായോ, പെണ്ണായോ ഉള്ള ആരെങ്കിലും താൻ സത്യവിശ്വാസിയായും കൊണ്ട് സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് (വല്ലതും) ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അക്കൂട്ടർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്; അവരോട് ഒട്ടും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

---

123 لَيْسَ അല്ല. بِأَمَانِيِّكُمْ നിങ്ങളുടെ വ്യാമോഹങ്ങളനുസരിച്ചല്ല,. وَلاَ أَمَانِيِّ വ്യാമോഹങ്ങളനുസരിച്ചുമല്ല. أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരുടെ. مَن يَعْمَلْ ആർ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ. سُوءًا ഒരു തിൻമ, വല്ല ദൂഷ്യവും. يُجْزَ بِهِ അവന് അതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. وَلاَ يَجِدْ അവൻ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല. لَهُ തനിക്ക്, അവന്. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്ന് പുറമെ(കൂടാതെ). وَلِيًّا ഒരു കൈകാര്യ കർത്താവിനെ ബന്ധുവെ. وَلاَ نَصِيرًا സഹായകനെയും ഇല്ല. **124** وَمَن يَعْمَلْ ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ. مِنَ الصَّالِحَاتِ സൽകർമ്മങ്ങളിൽനിന്ന്. مِن ذَكَرٍ ആണായിട്ട്. أَوْ أُنثَى അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണായിട്ട്. وَهُوَ അയാൾ, താൻ. مُؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസിയാണ് (താനും). فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. يَدْخُلُونَ അവർ പ്രവേശിക്കും. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. وَلاَ يُظْلَمُونَ അവർ (അവരോട്) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയമില്ല. نَقِيرًا ഒരു കുത്തോളം (ഒട്ടും).

സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് മൗലികപ്രധാനമായ ഒരു തത്വം അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ അറിയിക്കുന്നു. വിജയവും മോക്ഷവും ഒരു സമുദായത്തിന്‍റെയോ വിഭാഗത്തിന്‍റെയോ കുത്തകാവകാശമല്ല; മോഹം കൊണ്ടോ വാദം കൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്നതുമല്ല. അല്ലാഹുവിന്‍റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും റസൂലുകളുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും അനുസരിച്ചുള്ള സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും കൊണ്ടാണത് സിദ്ധിക്കുക. ആണും പെണ്ണുമെന്ന വ്യത്യാസവും

അതിൽ ഇല്ല. ആർ നൻമ ചെയ്തു, ആർ തിൻമ ചെയ്തു എന്നതാണ് കാര്യം. തിൻമയായുള്ളത് എന്തു ചെയ്താലും അതിൻെറ ഫലം അതിൻെറ കർത്താവ് അനുഭവിക്കും. നൻമയായുള്ളത് എന്ത് ചെയ്താലും യാതൊരു കുറവും കൂടാതെ അതിൻെറ ഫലം അതിൻെറ കർത്താവ് അനുഭവിക്കും. പക്ഷേ, സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ചെയ്യപ്പെടുന്ന നൻമയെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയുള്ളു. ഇതാണ് ആ തത്വം.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ-അവ സ്വതവേ നോക്കുമ്പോൾ നല്ല കർമ്മങ്ങളായിരുന്നാൽ തന്നെയും-അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് ഖുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ആണായാലും പെണ്ണായാലും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്ന് പറയാതെ **وهو مؤمن** (അയാൾ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിച്ചാൽ) എന്ന് ഇവിടെയും അക്കാര്യം അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അത്രയുമല്ല, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിന് പുറമെ, അവൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്യപ്പെടുന്ന സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ പരലോകത്തുവെച്ച് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നും ഐഹികമായ ഏതെങ്കിലും ലക്ഷ്യം വെച്ച് ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്കൊന്നും പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും ഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ് (**فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره**) (ഒരു അണുത്തൂക്കം നൻമ ഒരാൾ പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതവൻ കാണും) എന്ന വചനത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസം സൽക്കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് ഒരു ഉപാധിയില്ലെന്നും, വിശ്വാസിയാവട്ടെ അവിശ്വാസിയാവട്ടെ ആർ സൽക്കർമ്മം ചെയ്താലും അതിന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും ചിലർ പറയാറുണ്ട്. ഇത് ശരിയല്ലെന്നും, ഖുർആൻെറ സ്പഷ്ടമായ പല പ്രസ്താവനകൾക്കും എതിരാണെന്നും തീർത്ത് പറയാം.

ഞങ്ങളാണ് നിങ്ങളെക്കാൾ രക്ഷക്കും വിജയത്തിനും അവകാശപ്പെട്ടവർ എന്ന് മുസ്ലിംകളു വേദക്കാരും തമ്മിൽ ന്യായവാദം നടക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നും ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ തിൻമകൾക്കും അതാതിൻെറ പ്രതിഫലം അനുഭവപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമെങ്കിൽ നാം എങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടും? ഒട്ടും തിൻമ ചെയ്യാത്തവർ ആരാണുണ്ടായിരിക്കുക? എന്നൊക്കെ ചില സഹാബികൾ ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടതായും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടേക്കുന്ന രോഗം, വ്യസനം പോലെയുള്ള എല്ലാ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും തന്നെ-അവർ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുന്നപക്ഷം-അവർക്ക് സൽഫലങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞ് നബി (ﷺ) അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചതായും അഹ്മദ്, മുസ്ലിം, തിർമദി, നസാഈ (رحمهم الله) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നിലധികം ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാകുന്നു. (**نقير** എന്ന പദത്തിൻെറ അർത്ഥവും പ്രയോഗവും സംബന്ധിച്ച് 49-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.)

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَٱتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَٱتَّخَذَ ٱللَّهُ إِبْرَٰهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

125 മതം കൂടുതൽ നല്ലവൻ ആരാണ്? താൻ (നിഷ്കളങ്കം) നൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനായും കൊണ്ട് തൻെറ മുഖത്തെ അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പെടുത്തുക[വിട്ടു കൊടുക്കുക]യും, ഋജുമാനസനായ നിലയിൽ ഇബ്റാഹീമിൻെറ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരുവനെക്കാൾ! ഇബ്റാഹീമിനെ അല്ലാഹു ഒരു (ഉറ്റ) ചങ്ങാതിയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുതാനും.

وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ

126 അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (ഒക്കെ). അല്ലാ

وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾	ഹു എല്ലാ കാര്യത്തെയും വലയം ചെയ്ത [പൂർണ്ണമായി അറിയുന്ന] വനാകുന്നു.

---

125 وَمَنْ أَحْسَنُ അധികം (ഏറ്റം) നല്ലവൻ ആരാണ്. دِينًا മതം, മത്തിൽ, മതത്താൽ. مِّمَّنْ ഒരുവനെ (യാതൊരുത്തനെ)ക്കാൾ. أَسْلَمَ വിട്ടുകൊടുത്ത, കീഴ്പെടുത്തിയ, ഏൽപിച്ചുകൊടുത്ത. وَجْهَهُ തൻെറ മുഖത്തെ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്ന്. وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവനോ. مُحْسِنٌ സൽഗുണവാനാണ്, നൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്ന (നിഷ്കളങ്കമായി ചെയ്യുന്ന)വനുമാണ്. وَاتَّبَعَ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്ത. مِلَّةَ മാർഗ്ഗത്തെ, നടപടി ക്രമം. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൻെറ. حَنِيفًا (ഋജുമാനസനായി) നിഷ്കളങ്കനായ നിലയിൽ. وَاتَّخَذَ اللهُ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുക (ആക്കുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാ ഹീമിനെ. خَلِيلاً (ഉറ്റ) ചങ്ങാതി. **126** وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നാണുതാനും, അല്ലാഹുവിന്നുള്ളതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു താനും. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെയും). مُّحِيطًا വലയം ചെയ്തവൻ, ചുറ്റി പൊതി ഞ്ഞവൻ.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസിയായികൊണ്ട് സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ പ്രാവർത്തിക രൂപവും വിശദീകരണവുമാണിത് എന്ന് പറയാം. അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചും അവനെ മാത്രം ആരാധിച്ചുകൊണ്ട് അവന് പരിപൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെടുക, കലർപ്പുകളൊന്നും തീണ്ടാതെ നിഷ്കളങ്കം സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക, അങ്ങിനെ ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) സ്വീകരിച്ചുവന്ന അതേ നടപടി മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുക, ഇതിലധികം നല്ലതായ ഒരു മതനടപടി വേറെയില്ല. ആ മാർഗ്ഗം ആർ സ്വീകരിക്കുന്നുവോ അവരാണ് യഥാർത്ഥ വിജയികളും ഭാഗ്യവാൻമാരും എന്ന് താൽപര്യം.

മുസ്ലിംകളും മുശ്രിക്കുകളും അടക്കമുള്ള അറബികളും, യഹൂദികളും ക്രിസ് ത്യാനികളും അടങ്ങിയ വേദക്കാരും തങ്ങളുടെ വംശപിതാവെന്ന നിലക്കും, പ്രവാചക കുടുംബത്തിലെ പ്രത്യേക സ്ഥാനപതി എന്ന നിലക്കും അഭിമാനപൂർവ്വം ആദരിച്ചു ബഹുമാനിച്ചു വരുന്ന ആളാണ ല്ലോ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി. തങ്ങളാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുന്ന വരെന്ന് എല്ലാവരും വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അത് പിൻപറ്റിയവരാണ് ഏറ്റവും നല്ല മതനടപടിക്കാർ എന്ന് പറഞ്ഞത്. എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു മഹാനാണദ്ദേഹമെന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഉറ്റചങ്ങാതിയായി അഥവാ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവനും വളരെ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവനു മായി-അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഓരോ കൂട്ടരും തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന വാദം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നും അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. എന്നാൽ, എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന് പരിപൂർണ്ണമായി കീഴ്പെട്ട് കൊള്ളണമെന്നു കൽപിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാന കാരണമെന്താണ് എന്ന് കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെ, ആകാശഭൂമികളിലുള്ളത് മുഴുവനും അവൻേറതാണ്. എല്ലാം തന്നെ അവൻെറ സൃഷ്ടി. എല്ലാം അവൻെറ ഉടമ. എല്ലാവരും അവൻെറ അടിമകളും, എന്ത് എവിടെ എങ്ങിനെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവോ അതത്രയും പൂർണ്ണമായും സൂക്ഷ്മമായും അറിയുന്നവനുമാണവൻ.

വിഭാഗം - 19

അനാഥകളെയും, സ്ത്രീകളെയും സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ സൂറത്തിൻെറ ആദ്യവചനങ്ങളിലെ സംസാരവിഷയം. പിന്നീട് പല തുറയിലേക്കും സംസാരഗതി നീങ്ങി. ആദ്യം തുടങ്ങിവെച്ച വിഷയത്തിലേക്ക് തന്നെ വീണ്ടും സംസാരഗതി തിരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَيَسۡتَفۡتُونَكَ فِي ٱلنِّسَآءِۖ قُلِ ٱللَّهُ يُفۡتِيكُمۡ فِيهِنَّ وَمَا يُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ فِي يَتَٰمَى ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا تُؤۡتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرۡغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنَّ وَٱلۡمُسۡتَضۡعَفِينَ مِنَ ٱلۡوِلۡدَٰنِ وَأَن تَقُومُواْ لِلۡيَتَٰمَىٰ بِٱلۡقِسۡطِۚ وَمَا تَفۡعَلُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِهِۦ عَلِيمٗا ﴿١٢٧﴾

127 (നബിയേ) സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ അവർ നിന്നോട് വിധി തേടുന്നു. പറയുക:- അവരുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിധി നൽകുന്നു; സ്ത്രീകളിലെ അനാഥകളുടെ കാര്യത്തിൽ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും (നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.) (അതായത്:) തങ്ങൾക്ക് നിയമി(ച്ചു നിശ്ചയി)ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് നിങ്ങൾ കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും, നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെയും, കുട്ടികളാകുന്ന ദുർബലരായുള്ളവരുടെയും (കാര്യത്തിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു); അനാഥകളോട് നിങ്ങൾ നീതിമുറയനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളണമെന്നും (ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു). നിങ്ങൾ ഗുണ(കര)മായി എന്തു (തന്നെ) ചെയ്യുന്നതായാലും അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

127 وَيَسْتَفْتُونَكَ അവൻ നിന്നോട് വിധി തേടുന്നു. فِي النِّسَاءِ സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ. قُلِ പറയുക. اللهُ يُفْتِيكُمْ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിധി നൽകുന്നു. فِيهِنَّ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ. وَمَا يُتْلَى ഓതിത്തരപ്പെടുന്നതും. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فِي الْكِتَابِ (വേദ)ഗ്രന്ഥത്തിൽ. فِي يَتَامَى അനാഥകളുടെ കാര്യത്തിൽ. النِّسَاءِ സ്ത്രീകളിലെ. اللاَّتِي യാതൊരുവരായ. لاَ تُؤْتُونَهُنَّ അവർക്ക് നിങ്ങൾ നൽകുകയില്ല, നിങ്ങൾ കൊടുക്കാത്ത. مَا كُتِبَ രേഖപ്പെടുത്ത (നിശ്ചയിക്ക-നിയമിക്ക)പ്പെട്ടത്. لَهُنَّ അവർക്ക്. وَتَرْغَبُونَ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും, അനിഷ്ടപ്പെടുന്നു. أَن تَنكِحُوهُنَّ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ. وَالْمُسْتَضْعَفِينَ ബലഹീനരാക്കപ്പെട്ടവരുടെയും, ദുർബ്ബലരുടെയും (കാര്യത്തിൽ). مِنَ الْوِلْدَانِ കുട്ടികളാകുന്ന, കുട്ടികളിൽനിന്നുള്ള. وَأَن تَقُومُوا നിങ്ങൾ നിലകൊള്ളുവാനും (നിലകൊള്ളണമെന്നും). لِلْيَتَامَى അനാഥകൾക്ക്, അനാഥരോട്. بِالْقِسْطِ നീതിമുറയനുസരിച്ച്, നീതിയോടെ. وَمَا تَفْعَلُوا നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്താലും, എന്തു ചെയ്യുന്നുവോ. مِنْ خَيْرٍ നല്ലതായിട്ട്, ഗുണകരമാകുന്ന. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായു അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ.

സ്ത്രീകളുടെ വിഷയത്തിൽ അവർ (സഹാബികൾ) നബി (ﷺ) യോട് ഫത്‌വാ (വിധി) തേടിയിരുന്നുവെന്ന് മാത്രമേ അല്ലാഹു ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളു. ചോദ്യത്തിൻെറ രൂപം വിശദീകരിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് ചോദ്യത്തെപ്പറ്റി ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ശരിക്കുള്ള മറുപടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും ആ വചനങ്ങളിൽ തന്നെ. മറുപടിക്ക് മുമ്പായി, അതിനാധാരമായ ചില തത്വങ്ങളടങ്ങുന്ന ഒരു മുഖവുരയും, മുൻവചനങ്ങളിൽ സ്ത്രീകളുടെയും അനാഥകളുടെയും കാര്യത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അനുസ്മരണവും എന്ന നിലക്കാണ് ഈ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്.

لا تؤتونهن ما كتب لهن (അവര്‍ക്ക് നിയമിക്കപ്പെട്ടത് കൊടുക്കാതിരിക്കുക) എന്ന് പറഞ്ഞതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അനാഥകളുടെ മഹ്ര്‍ മുതലായ അവകാശങ്ങള്‍ കൊടുക്കാതിരിക്കുക എന്നാകുന്നു. (**ترغبون ان تنكحوهن**) എന്ന വാക്യത്തിന് 'അവരെ വിവാഹം ചെയ്‌വാന്‍ നിങ്ങള്‍ ആഗ്രഹിക്കുക' (**ترغبون في ان تنكحوهن**) എന്നും, 'അവരെ വിവാഹം ചെയ്‌വാന്‍ നിങ്ങള്‍ മടിക്കുക' (**ترغبون ان تنكحوهن**) എന്നും, അര്‍ത്ഥം വരാവുന്നതാണ്.(*) ആദ്യത്തെ അര്‍ത്ഥമാണ് പരിഭാഷയില്‍ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. രണ്ടായാലും ഇവിടെ യോജിക്കായ്കയില്ലതാനും. കാരണം, ഒരാളുടെ സംരക്ഷണത്തിന്‍ കീഴില്‍ അയാള്‍ക്ക് വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലാത്ത അനാഥയായ പെണ്‍കുട്ടിയുണ്ടാകുമ്പോള്‍, അവളുടെ ധനത്തിലോ സൗന്ദര്യത്തിലോ മറ്റോ ആകൃഷ്ടനായി അയാള്‍ അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുവാന്‍ ആഗ്രഹിച്ചെന്നുവരും. ചിലപ്പോള്‍, അവളുടെ വൈരൂപ്യമോ മറ്റോ കാരണമായി അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുവാന്‍ അയാള്‍ മടിച്ചെന്നു വരും. അതേ സമയത്ത് അവളുടെ ധനം അന്യാധീനപ്പെട്ടു പോകുമെന്ന് കരുതി മറ്റൊരാള്‍ക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാന്‍ ഇഷ്ടപ്പെടാതെയുമിരിക്കും. രണ്ട് പ്രകാരത്തിലായാലും വിവാഹം ചെയ്‌വാന്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായാലും, അതിന് മടിക്കുന്നതായാലും ശരി, അവരോട് നീതി പാലിക്കണമെന്നും അവരുടെ നിയമപ്രകാരമുള്ള മഹ്ര്‍ മുതലായ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും കൊടുക്കുകതന്നെ വേണമെന്നും അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുന്നു. ഈ വിഷയം ആയിശാ (ﷺ) യില്‍ നിന്ന് ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ചില ഹദീസുകളില്‍ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, ദുര്‍ബ്ബലരും പ്രായപൂര്‍ത്തി വന്ന് സ്വന്തം കൈകാര്യങ്ങള്‍ നടത്തുമാറായിട്ടില്ലാത്തവരുമായ കുട്ടികളോടും നീതിപാലിക്കണമെന്നും, അവര്‍ക്കവകാശപ്പെട്ട അനന്തര സ്വത്തുക്കളും മറ്റും മുറപോലെ കൊടുക്കണമെന്നും കല്‍പിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദവിവരങ്ങള്‍ ഈ സൂറത്തിന്‍റെ ആദ്യവചനങ്ങളിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലുമായി മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. ഇവിടെ അതിന്‍റെ ഒരനുസ്മരണം മാത്രമാണുള്ളത്. അല്ലാഹു തുടര്‍ന്നു പറയുന്നു:-

وَإِنِ ٱمۡرَأَةٌ خَافَتۡ مِنۢ بَعۡلِهَا نُشُوزًا أَوۡ إِعۡرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَآ أَن يُصۡلِحَا بَيۡنَهُمَا صُلۡحًاۚ وَٱلصُّلۡحُ خَيۡرٞۗ وَأُحۡضِرَتِ ٱلۡأَنفُسُ ٱلشُّحَّۚ وَإِن تُحۡسِنُواْ وَتَتَّقُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٗا ﴿١٢٨﴾

128 വല്ല സ്ത്രീയും അവളുടെ വരനില്‍ നിന്ന് പിണക്കമോ, അവഗണനയോ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കില്‍, അവര്‍ രണ്ടുപേരും തങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ വല്ല യോജിപ്പുമുണ്ടാക്കുന്നതിന് അവര്‍ക്ക് കുറ്റമില്ല. യോജിപ്പാകട്ടെ, ഗുണകരവുമാകുന്നു. മനസ്സുകളില്‍ പിശുക്ക് (ശീലം, സദാ) തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുതാനും. നിങ്ങള്‍ നന്മ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും, സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

* رغبة (റഗ്ബത്ത്) എന്ന മൂലത്തില്‍ നിന്നുള്ള ക്രിയാരൂപങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ചിലപ്പോള്‍ في. എന്ന അവ്യയവും, ചിലപ്പോള്‍ عن എന്ന അവ്യയവും വരും.. في ആയിരിക്കുമ്പോള്‍ അതിനു ശേഷം പറയുന്ന കാര്യത്തില്‍ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുക-അഥവാ അത് ഇഷ്ടപ്പെടുക-എന്നും, عن ആയിരിക്കുമ്പോള്‍ അതിനുശേഷം പറഞ്ഞ കാര്യത്തില്‍ മടികാണിക്കുക-അഥവാ അതിനോട് വെറുപ്പായിരിക്കുക-എന്നുമായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. ഇവിടെ പ്രസ്തുത രണ്ടു അവ്യയങ്ങളും പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും രണ്ടിലൊന്നും ലോപിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. രണ്ടില്‍ ഓരോന്നും ആവാന്‍ ഇവിടെ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് രണ്ടുപ്രകാരവും അര്‍ത്ഥം പറയപ്പെടുന്നത്.

وَلَن تَسْتَطِيعُوٓا۟ أَن تَعْدِلُوا۟ بَيْنَ ٱلنِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا۟ كُلَّ ٱلْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَٱلْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِن تُصْلِحُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٢٩﴾

129 സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കുവാൻ -നിങ്ങൾ (അതിന്) അത്യാഗ്രഹിച്ചാലും ശരി- നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല തന്നെ. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (ഒരു പക്ഷത്തേക്ക്) മുഴുവൻ (അങ്ങു) ചാഞ്ഞുപോകരുത്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവളെ [മറു പക്ഷത്തു ള്ളവളെ] കെട്ടിയിടപ്പെട്ടവളെപ്പോലെ വിട്ടു കളഞ്ഞേക്കും. നിങ്ങൾ യോജിപ്പുണ്ടാക്കു കയും, സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കി ലോ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊ റുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ ٱللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِۦ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ وَٰسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

130 അവർ രണ്ടുപേരും (തമ്മിൽ) പിരിഞ്ഞു പോകുന്നുവെങ്കിലോ, (രണ്ടിൽ) എല്ലാ (ഓരോരു) വരെയും അല്ലാഹു അവന്റെ വിശാലകഴിവിനാൽ ധന്യരാക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വിശാലനും, അഗാധജ്ഞനുമാ കുന്നു.

---

128 وَإِنِ امْرَأَةٌ വല്ല സ്ത്രീയും (ആയി) എങ്കിൽ. خَافَتْ അവൾ ഭയപ്പെട്ടു(എങ്കിൽ). مِن بَعْلِهَا അവ ളുടെ വരനിൽ(ഭർത്താവിൽ) നിന്ന്. نُشُوزًا പിണക്കത്തെ. أَوْ إِعْرَاضًا അല്ലെങ്കിൽ അവഗണന, തിരിഞ്ഞു കളയൽ. فَلَا جُنَاحَ എന്നാൽ കുറ്റമില്ല, തെറ്റില്ല. عَلَيْهِمَا അവരെ രണ്ടാളുടെ മേൽ. أَن يُصْلِحَا അവർ യോജിപ്പ് (ഒത്തുതീർപ്പ്-സന്ധി-നന്നാവൽ) ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്ന്. بَيْنَهُمَا അവർ രണ്ടാൾക്കിടയിൽ. صُلْحًا ഒരു യോജിപ്പ്, വല്ല ഒത്തുത്തീർപ്പും. وَالصُّلْحُ യോജിപ്പാകട്ടെ. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, ഏറ്റം നല്ലതാണ്. وَأُحْضِرَتِ തയ്യാറാക്ക(സന്നദ്ധമാക്ക)പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْأَنفُسُ മനസ്സുകളിൽ, ആളുകൾക്ക്. الشُّحَّ പിശുക്കുശീലം. وَإِن تُحْسِنُوا നിങ്ങൾ നൻമ (ഗുണം) ചെയ്യുന്നപക്ഷം. وَتَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرًا സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ. **129** وَلَن تَسْتَطِيعُوا നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമാകുന്നതേയല്ല. أَن تَعْدِلُوا നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കുവാൻ. بَيْنَ النِّسَاءِ സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ. وَلَوْ حَرَصْتُمْ നിങ്ങൾ അത്യാഗ്രഹിച്ചാലും, മോഹിച്ചാലും. فَلَا تَمِيلُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചായ(മറിയ-ചരിയ)രുത്. كُلَّ الْمَيْلِ മുഴുവൻ ചായ്വും. فَتَذَرُوهَا അപ്പോൾ അവളെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയും, വിട്ടേക്കും. كَالْمُعَلَّقَةِ കെട്ടിയിടപ്പെട്ട (ബന്ധനത്തിലാക്കപ്പെട്ട) വളെപ്പോലെ. وَإِن تُصْلِحُوا നിങ്ങൾ യോജിപ്പുണ്ടാക്കുന്ന(നന്നാക്കിത്തീർക്കുന്ന പക്ഷം). وَتَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷി ക്കുകയും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു. رَّحِيمًا കരുണാനിധി. **130** وَإِن يَتَفَرَّقَا അവർ രണ്ടാളും പരിഞ്ഞെങ്കിൽ, വേറിട്ടാൽ. يُغْنِ اللهُ അല്ലാഹു ധന്യരാക്കും (അശ്രയിക്കാതാക്കു). كُلًّا എല്ലാവരെയും (ഓരോരുത്തരെയും). مِّن سَعَتِهِ അവന്റെ വിശാല കഴിവിനാൽ, വിശാലത നിമിത്തം. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും. وَاسِعًا വിശാലൻ. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയായിട്ടാണ് ഈ വചനങ്ങ ൾ നിലകൊള്ളുന്നത്. ഭർത്താവും ഭാര്യയും തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന പിണക്കം, ഒത്തു തീർപ്പ്, വേർപാട് എന്നിവയെപ്പറ്റി മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഭർത്താവ് തന്നോട് പിണക്കത്തിലാണെന്നോ, തന്നെപ്പറ്റി അവഗണിക്കുന്നു വെന്നോ ഒരു സ്ത്രീക്ക് മനസ്സിലായാൽ-അത് വർദ്ധിക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടാക്കാതെ രണ്ടാളും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നവിധം ഒരു ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കി പരിഹരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേ ശിക്കുന്നു. ഒത്തുതീർപ്പു നിർദ്ദേശം ഉന്നയിക്കുന്നത് ഏതുഭാഗത്ത് നിന്നായിരിക്കണം എന്ന്

പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആദ്യം ഉന്നയിക്കുന്നത് ആരായിരിക്കുമോ അവരായിരിക്കും അതിൽ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നവർ. ഒത്തുതീർപ്പിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ രണ്ടാളും തമ്മിലോ, രണ്ടാളുടെയും പക്ഷക്കാർ തമ്മിലോ കൂടിയാലോചിച്ച് തയ്യാറാക്കാവുന്നതാകുന്നു. തമ്മിൽ യോജിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിന് കുറ്റമില്ല (فلا جنا ح عليهما ان يصلحا بينهما) എന്നാണ് ആദ്യം അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെങ്കിലും തുടർന്നകൊണ്ട് യോജിപ്പാണ് ഏറ്റവും നല്ലത് (والصلح خير) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ഒത്തുതീർപ്പിനു സാധ്യത ഇല്ലെങ്കിലേ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുള്ളുവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഒത്തു തീർപ്പുണ്ടാകാത്ത പക്ഷം, അത് പരസ്പരം വേർപാടിലേക്കാണല്ലോ കലാശിക്കുക. അഥവാ വിവാഹ മോചനത്തിലേക്ക്. അതാകട്ടെ, അവസാനത്തെ കയ്യും, മതത്തിൽ വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യവുമാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്ത് നിന്നോ രണ്ടു ഭാഗത്തുനിന്നും തന്നെയോ ചില വിട്ടുവീഴ്ചകൾ കൂടാതെ ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാകുകയില്ല. എന്നാൽ, ഒരു ഭാഗത്ത് നിന്നുണ്ടാകുന്ന വിട്ടുവീഴ്ചയെ അതിൻെറ അവകാശം മറ്റേ ഭാഗത്തിന് അടിയറവെക്കലായോ, അതിന് കൈക്കൂലി കൊടുക്കലായോ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതില്ല എന്നൊരു സൂചനകൂടി 'രണ്ടുകൂട്ടരും തങ്ങൾക്കിടയിൽ യോജിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല (...فلا جناح عليهما) എന്ന വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കാം. والله اعلم

ഒത്തു തീർപ്പു വ്യവസ്ഥകളെപ്പറ്റി കൂടുതലൊന്നും പറയാതെ, അത് സന്ദർഭത്തിനൊത്ത വണ്ണം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു ഭാര്യാഭർത്താക്കൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. വ്യക്തികളുടെയും പരിതസ്ഥിതികളുടെയും നിലപാട് കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണല്ലോ പ്രയോഗികമാകുക. ഭാര്യയുടെ അനാരോഗ്യം, വൈരൂപ്യം, സ്വഭാവദോഷം, അപ്രാപ്തി, വന്ധ്യത എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ചില കാരണങ്ങളായിരിക്കും പലപ്പോഴും പിണക്കത്തിനും, അവഗണനക്കും ഹേതുവാകുന്നത്. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ അവന് വേറെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമോ അത്യാവശ്യകതയോ നേരിട്ടേക്കും. അതെ സമയത്ത് രണ്ടുപേരുമോ, ഒരാളോ, ദരിദ്രരോ, ധനികരോ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുപോലെയുള്ള സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങളെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഒത്തുതീർപ്പ്. ഭക്ഷണം, പാർപ്പിടം, വസ്ത്രം മുതലായ ഭർത്താവിൽ നിന്ന് കിട്ടേണ്ടുന്ന വകകളിൽ വല്ലതും വിട്ടുകൊടുക്കുക, ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുള്ള ഭർത്താവ് ഓരോ ഭാര്യയുടെ അടുക്കലും താമസിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഊഴത്തിൽ ഇളവ് അനുവദിക്കുക, പുതിയ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിൽ പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിക്കാതരിക്കുക എന്നിങ്ങിനെ പലതും സ്ത്രീയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകേണ്ടുന്ന വിട്ടുവീഴ്ചകളായിരിക്കും.

നബി (ﷺ) തിരുമേനി അവിടുത്തെ പത്നിമാർക്കിടയിൽ കൃത്യമായ ഊഴം നിശ്ചയിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ താമസിച്ചിരുന്നത്. എന്നാലും ദിവസം ഒരു പ്രാവശ്യം എല്ലാവരുടെ അടുക്കലും ചെന്നുപോരുകയും പതിവായിരുന്നു. ഊഴപ്രകാരമുള്ള ദിവസങ്ങളിലേ ആരുമായും സമീപനമുണ്ടാകുകയുള്ളു. സൗദാ (رضي الله عنها) ക്ക് വാർദ്ധക്യവും അനോരോഗ്യവും സംഭവിച്ചപ്പോൾ, റസൂൽ (ﷺ) തന്നെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തേക്കുമോ എന്ന് അവർക്ക് സംശയം തോന്നി. അവർ നബിയോട് ഇങ്ങിനെ ഉണർത്തി: 'എനിക്ക് ഇനി ഒരു ഭർത്താവിൻെറ ആവശ്യമില്ല. അങ്ങയുടെ പത്നിമാരിൽ ഒരുത്തിയായിക്കൊണ്ട് പരലോകത്ത് ഒരുമിച്ചു കൂടുവാൻ ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുതാനും. എൻെറ ഊഴം ഞാൻ ആയിശാ (رضي الله عنها) ക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. അവിടുന്ന് എന്നെ വേർപ്പെടുത്തി വിടാതെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം'. അങ്ങനെ, സൗദാ (رضي الله عنها) യുടെ ദിവസങ്ങളിലും തിരുമേനി ആയിശ (رضي الله عنها) യുടെ കൂടെ താമസിച്ചു പോരുകയുണ്ടായി. പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരും ഈ വിവരം രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാം. ഇതുപോലെ, ഭാര്യ വന്ധ്യയായിരിക്കുകയോ, വാർദ്ധക്യവും അനാരോഗ്യവും പിടിപെട്ടവളായിരിക്കുകയോ നിമിത്തം ഭർത്താവ് മറ്റൊരു വിവാഹത്തിനോ, അവളെ പിരിച്ചുവിടാനോ ആലോചിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, മഹ്ർ, നിത്യചിലവുകൾ, ദാമ്പത്യാവകാശം ആദിയായവയിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അതേവരെ കഴിഞ്ഞു പോന്ന വിവാഹബന്ധം തുടർന്നു പോകുവാൻ ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ യോജിപ്പു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഇവിടെ (128-ാം വചനത്തിൽ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്നും, ഇതിൽ

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളതായി അറിയുന്നില്ലെന്നും പല രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒത്തു തീർപ്പിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് പോകാതെ സദാ അതിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഒരു സഹജശീലമാണ് പിശുക്ക് എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പിശുക്ക് എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത് شح (ശുഹ്-ഹ്) എന്ന പദത്തിനാണ്. അധീനത്തിലുള്ളത് ചിലവഴിക്കുന്നതിലുള്ള ലുബ്ധതക്ക് പുറമെ, കൂടുതൽ ലഭിക്കുവാനുള്ള ആർത്തിയും കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴാണ് അതിന് 'ശുഹ്-ഹ്' എന്ന് പറയപ്പെടുക. വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുതയാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. രണ്ടുകൂട്ടർ തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന ഭിന്നിപ്പ് അവസാനിക്കേണമെങ്കിൽ അന്യോന്യം വിട്ടുവീഴ്ചയും ഔദാര്യ മനസ്ഥിതിയും അനിവാര്യമാണല്ലോ. അതാകട്ടെ, പൊതുവിൽ മനഃപ്രയാസം ഉളവാക്കുന്ന കാര്യവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് കുറേയൊക്കെ മനഃപ്രയാസം തോന്നിയാലും സങ്കുചിത മനസ്ഥിതി പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം ഭാഗത്തുനിന്ന് കഴിയുന്നത്ര നീക്കുപോക്കുകൾക്ക് തയ്യാറാകുകയും, മറുഭാഗത്ത് നിന്നുണ്ടാകുന്ന നീക്കങ്ങളിൽ കുറേയൊക്കെ പോരായ്മകളുണ്ടായാലും അതിൻെറ നേരെ കണ്ണടക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നാലേ തമ്മിൽ യോജിപ്പിലെത്താൻ കഴിയുകയുള്ളുവെന്നാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രശ്നം ശുഭകരമായി കലാശിക്കുന്നതിന് ഉതകുന്ന നൻമകൾ ചെയ്യുകയും, അതിന് ദോഷകരമായ തിൻമകളൊന്നും ചെയ്യാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അല്ലാഹു അതെല്ലാം ശരിക്കും അറിയുകയും, കണക്കിലെടുക്കകുയും, തക്ക പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് കൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. (وان تحسنوا وتتقوا.......)

ഒത്തുതീർപ്പിനെപ്പറ്റി പലതും പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം (129-ാം വചനത്തിൽ) വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ മറ്റൊരുകാര്യം കൂടി അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു: നിങ്ങൾക്ക് അത്യാഗ്രഹമുണ്ടായാൽ തന്നെയും സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കുവാൻ-അഥവാ പരിപൂർണ്ണമായ നീതിപാലനം നടത്തുവാൻ മനുഷ്യരായ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ലതന്നെ (ولن تستطيعوا ان تعدلوا....) എന്ന് അല്ലാഹു തീർത്തുപറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് കഴിവുള്ളിടത്തോളം നീതി പാലിക്കണമെന്നേ നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നുള്ളു-നിങ്ങളുടെ കഴിവിനതീതമായ നീതിപാലനം നടത്തുവാൻ കൽപ്പിക്കുന്നില്ല-എന്നത്രെ ഈ വാക്യം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നുവെച്ച് ചിലരുടെ നേരെ പ്രത്യേകം ചായ്വുണ്ടായിത്തീരുകയും, മറ്റേവരെ കെട്ടിയിട്ടപോലെ കുടുക്കിലാക്കി വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. (فلا تميلوا كل الميل فتدروها كا لمعلقة) എന്ന് പ്രത്യേകം വിരോധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. كالمعلقة (കെട്ടിയിടപ്പെട്ടവളെപ്പോലെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, നിയമപ്രകാരം വിവാഹിതയാണെങ്കിലും ഫലത്തിൽ വിവാഹിതയോ, മോചിതയോ അല്ലാത്തവിധം ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെട്ടവൾ എന്നാണ്.

സ്വഭാവഗുണം, ഭർത്തൃസ്നേഹം, സംസാരശൈലി, സൗന്ദര്യം, ആരോഗ്യം, അറിവ്, കാര്യപ്രാപ്തി എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല ഗുണങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കും ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധവും ഇണക്കവും. പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളിലാണെങ്കിൽ, എല്ലാവരും ഒരേ തരക്കാരായിരിക്കുകയുമില്ല. കേവലം സ്വാഭാവികമായ ഇക്കാരണത്താൽ, ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുള്ള ഒരാൾക്ക് എല്ലാ നിലക്കും എല്ലാവരോടും ശരിക്കും തുല്യമായ പെരുമാറ്റം പെരുമാറുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, ഒന്നിച്ചുള്ള താമസം, ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾ മുതലായ പല കാര്യങ്ങളിലും തുല്യനില കൈക്കൊള്ളുവാൻ പ്രയാസവുമില്ല. സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ പരിപൂർണ്ണമായി നീതിപാലിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നിടത്തോളം നീതിപാലിക്കലാണ് നിർബ്ബന്ധമുള്ളതെന്നും, നീതിപാലിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ എല്ലാവരോടും തുല്യനില പ്രകടമാക്കണമെന്നും, അതിൽ പക്ഷഭേദം കാണിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുമാണ് ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം. ഈ വചനവും അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിച്ചത് നോക്കുക: 'നിങ്ങൾ യോജിച്ചു നന്നായിത്തീരുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു

വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കാരുണ്യമുള്ളവനുമാണ്'. കഴിയുന്നത്ര ക്ഷമിച്ചും, സഹിച്ചും, വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തും തമ്മിൽ യോജിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. അതിൽ ആരും വിലങ്ങു നിൽക്കരുത്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പാപമോചനം നൽകുകയും നിങ്ങളുടെ നേരെ കരുണ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള ഒരു വാഗ്ദാനമാണിത്.

ആയിശാ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ ഭാഗിക്കുകയും (ഓരോരുത്തരുടെ അടുക്കൽ താമസിക്കുന്ന ഊഴം കണക്കാക്കുകയും), അതിൽ നീതി പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ട് പിന്നെയും അവിടുന്ന് പറയും: 'അല്ലാഹുവേ, ഇത് എനിക്ക് കഴിയാവുന്ന കാര്യത്തിലുള്ള എൻെറ ഭാഗിക്കലാണ്. അതുകൊണ്ട് നിനക്ക് കഴിയുന്നതും , എനിക്ക് കഴിയാത്തതുമായ കാര്യത്തിൽ നീ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തരുതേ!' (അ; ദാ; ജ; തി; ന.) നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: 'ഒരാൾക്ക് രണ്ട് ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നിട്ട് അവൻ അവരിൽ ഒരുവളിലേക്ക് ചാഞ്ഞാൽ, ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അവൻെറ രണ്ട് പക്ഷങ്ങളിൽ ഒന്ന് ചരിഞ്ഞുംകൊണ്ട് അവൻ വരുന്നതാണ്' (അ; ദാ; ജ; തീ; ന.) എല്ലാ ഭാര്യമാരുമായുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങളിൽ തികച്ചും പക്ഷഭേദം തോന്നാത്ത വിധത്തിലായിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം.

സന്ദർഭവശാൽ ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ഉണർത്തുന്നത് ആവശ്യമെന്ന് കരുതുന്നു. ഈ സൂറത്തിലെ 3-ാം വചനവും, ബലപ്പെട്ട പല ഹദീസുകളും മുഖേന സ്ഥാപിതമായതും, ഇസ്ലാമിൻെറ ആദ്യകാലം തൊട്ട് അടുത്തകാലം വരെ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുമായ ബഹുഭാര്യത്വത്തെ-വേണ്ടിവന്നാൽ ഒരു പുരുഷന് ഒന്നുമുതൽ നാലുവരെ ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കാമെന്ന നിയമത്തെ-ഇപ്പോൾ ചില മുസ്ലിം പണ്ഡിത വേഷധാരികൾ വിമർശിച്ചും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തും വരുന്നത് പലർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങളെ കഴിവതും ആധുനിക ചിന്താഗതികൾക്കും, അനിസ്ലാമിക സംസ്കാരങ്ങൾക്കും ഒപ്പിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനുള്ള താൽപര്യമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിൻെറ പിന്നിലുള്ള പ്രേരണയെങ്കിലും ഖുർആൻെറയോ ഹദീസിൻെറയോ പിൻബലം തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാത്തപക്ഷം മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ അത് വിലപ്പോകുകയില്ലല്ലോ. ഖുർആൻെറ പിൻബലമുണ്ടെന്ന് സമർത്ഥിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഹദീസ് ഒരു പ്രശ്നമാകുന്നതല്ല. കാരണം, അത് ഖുർആന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് പറയുകമാത്രമേ പിന്നീട് ആവശ്യമുള്ളു, അങ്ങനെ, വളരെ പരതിനോക്കിയശേഷം-ഈ വിഷയകമായി ഖുർആൻ ആവിഷ്കരിച്ച ആ നിയമത്തിൻെറ അന്തസത്ത തങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചുവെന്ന അഭിമാനത്തോടെ-അവർ തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി കണ്ടെത്തിയ ഒരു വാക്യമാണ് ഈ ആയത്തിലെ **ولن تستطيعوا ان تعدلو بين الناساء ولو حرصتم** (നിങ്ങൾക്ക് അത്യാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നാലും സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നിങ്ങൾക്ക് നീതിപാലിക്കുക സാധ്യമല്ല തന്നെ) എന്ന വാക്യം.

3-ാം വചനത്തിൽ ബഹുഭാര്യത്വത്തിന് അനുമതി നൽകിയപ്പോൾ നിങ്ങൾ നീതിപാലിക്കുകയില്ലെന്ന് ഭയപ്പെട്ടാൽ ഒരു സ്ത്രീയെ മാത്രം വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടതാണ് (**فان خفتم ان لا تعدلوا فواحدة**) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നീതിപാലിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന് ഇവിടെ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന സ്ഥിതിക്ക് മനുഷ്യന് പാലിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒരു നിബന്ധനയോടു കൂടിയാണ് ഒന്നിലധികം സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാമെന്ന് അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതായത് ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഇസ്ലാമിൻെറ സ്ഥിരമായ സിദ്ധാന്തം. ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത സന്ദർഭം നേരിട്ടാൽ, കേവലം അസാദ്ധ്യമായ ഒരു നിബന്ധന ചുമത്തികൊണ്ട് ഒരു നാമമാത്ര അനുവാദം നൽകിയിരിക്കുകയാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഖുർആൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നിങ്ങിനെയാണ് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. പാവങ്ങൾ! ഇവരുടെ സമർത്ഥനം കണ്ടാൽ തോന്നും, ഖുർആനിലെ ചില നിയമങ്ങൾ കേവലം സാങ്കൽപികമാണ്-പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ സാധ്യമായതല്ല-എന്ന്! **معاذ الله**. വാസ്തവത്തിൽ ഈ സമർത്ഥനം ഒരു ഉപായം- അല്ലെങ്കിൽ അജ്ഞത-മാത്രമാണെന്ന് ഇതേ വാക്യത്തിൻെറ തൊട്ട

വാക്യംകൂടി വായിക്കുന്നപക്ഷം അനുകരണ ലഹരിയും ആധുനിക ഭ്രമവും പിടിപെടാത്ത ആർക്കും മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. 'എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു പക്ഷത്തേക്ക് മുഴുവനും അങ്ങ് ചായുകയും, മറ്റേവളെ കെട്ടിയിടപ്പെട്ടപോലെ ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യരുത് (فلا تميلو كل الميل..) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പിന്നീട് പറഞ്ഞത്. സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ എല്ലാനിലക്കും പരിപൂർണ്ണമായി നീതിപാലിക്കുക മനുഷ്യർക്ക് സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നത്ര നീതി പാലിക്കണം. ഒരു പക്ഷത്തേക്ക് മുഴുവൻ ചായുകയും, മറ്റേ പക്ഷത്തോട് നീതികേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്യരുത് എന്നല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് ഇതിനർത്ഥം?! ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുൻആയത്തിൽ ഒരു നിബന്ധനയെന്നോണം നിശ്ചയിച്ച നീതിപാലനവും ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണുള്ളത്. നീതി പാലിക്കുവാൻ കഴിയാത്തത് ഏതുതരം കാര്യങ്ങളിലാണെന്നും നാം മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്.

ശരി, മുകളിൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള ഒത്തുതീർപ്പുകളൊന്നും സാധ്യമാകാതെ വരുകയും, ഭിന്നിപ്പും അവഗണനയും നിലവിലുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവസാനത്തെ പോംവഴി അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹബന്ധം അവസാനിപ്പിക്കലാണല്ലോ. നിയമാനുവാദമുണ്ടെങ്കിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ വെറുപ്പായ ഒരു കാര്യമാണിത്. മറ്റു നിവൃത്തികളില്ലെങ്കിൽ അതും ചെയ്തു കൊള്ളാമെന്നു 130-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, വിവാഹമോചനം നടത്തി ഇരുകൂട്ടരും-ഭർത്താവും ഭാര്യയും-പിരിയേണ്ടി വരുന്നപക്ഷം, അവൾക്ക് അവൻെറയും, അവന് അവളുടെയും ആശ്രയം കൂടാതെ അല്ലാഹു കഴിച്ചുകൂട്ടുമെന്ന് വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പരസ്പരം യോജിപ്പിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നും സ്വീകരിക്കാതെയും, വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്ക് തയ്യാറില്ലാതെയും പരസ്പരം വാശിപിടിച്ചു തെറ്റിപ്പിരിയുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തു നിന്നുള്ള ഈ വാഗ്ദാനം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുള്ള ഒരു സൂചനയും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. പലപ്പോഴും അനുഭവത്തിൽ കാണപ്പെടാറുള്ളതുമാണിത്. **والله اعلم**

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ مِن قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

131 അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും, (എല്ലാം). നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരോടും, നിങ്ങളോടും നാം 'വസിയ്യത്തു' ചെയ്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന്. നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, എന്നാൽ (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം). അല്ലാഹു (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യനും, സ്തുത്യാർഹനുമാകുന്നു.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾

132 അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം). കൈകാര്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നവനായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി!

---

131 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുളളതും. وَلَقَدْ وَصَّيْنَا തീർച്ചയായും നാം വസിയ്യത്ത് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. الَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടവരോട്. الْكِتَابَ (വേദ)ഗ്രന്ഥം. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പ്. وَإِيَّاكُمْ നിങ്ങളോടും. أَنِ اتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന്. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَإِن تَكْفُرُوا നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ. فَإِنَّ لِلَّهِ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുളളതും. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. غَنِيًّا ധന്യൻ, അനാശ്രയൻ. حَمِيدًا സ്തുത്യർഹൻ, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവൻ. **132** وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَكَفَى بِاللهِ അല്ലാഹു(തന്നെ) മതി. وَكِيلاً ഏറ്റെടുക്കുന്നവനായി, ഏൽപിക്കപ്പെടുന്നവൻ.

അല്ലാഹുവിൻെറ എല്ലാ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും, ശാസനകൾക്കും പരമാടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം, അഥവാ യഥാർത്ഥങ്ങളുടെയെല്ലാം മൂലമായ യാഥാർത്ഥ്യം അഖിലാണ്ഡ വസ്തുക്കളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻേറതാണ് (لله ما فى السموات وما فى الارض) എന്നുള്ള തത്രെ. അതെ, എല്ലാം അവൻെറ സൃഷ്ടി, അവൻെറ ഉടമ, അവൻെറ നിയന്ത്രണം, അവൻെറ അവകാശാധികാരം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യൻ സദാ ബോധവാനായിരിക്കേണ്ടതു കൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം പലപ്പോഴും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. (ولله الحجة البالغة)

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا ٱلنَّاسُ وَيَأْتِ بِـَٔاخَرِينَ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾

133 അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം-മനുഷ്യരേ -നിങ്ങളെ അവൻ നീക്കം ചെയ്യുകയും, മറ്റൊരു കൂട്ടരെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അല്ലാഹു അതിന് കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

133 إِن يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം. يُذْهِبْكُمْ നിങ്ങളെ പോക്കിക്കളയും (നീക്കം ചെയ്യും). أَيُّهَا النَّاسُ മനുഷ്യരേ. وَيَأْتِ വരുകയും ചെയ്യും. بِآخَرِينَ വേറൊരു കൂട്ടരെകൊണ്ട്. وَكَانَ الله അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും. عَلَى ذَلِكَ അതിന്, അതിൻെറമേൽ. قَدِيرًا കഴിവുള്ളവൻ.

അതെ, അതിൽ ഒട്ടും സംശയിക്കേണ്ടാ. പക്ഷെ, അതിമഹത്തായ ചില ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി അങ്ങിനെ ചെയ്വാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അത് സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രം (47: 38; 35: 16 മുതലായ വചനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നോക്കുക.)

مَّن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا فَعِندَ ٱللَّهِ ثَوَابُ ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًۢا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

134 ആരെങ്കിലും ഇഹത്തിലെ പ്രതിഫലത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ, ഇഹത്തിലെയും പരത്തിലെയും പ്രതിഫലമുണ്ട് (എന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ) അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, കാണുന്നവനും ആകുന്നു.

---

134 مَن كَانَ ആരെങ്കിലും അയാൽ. يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ثَوَابَ الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ പ്രതിഫലം. فَعِندَ الله എന്നാൽ അല്ലാഹുവൻെറ പക്കലുണ്ട്. ثَوَابُ الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ പ്രതിഫലം. وَالْآخِرَةِ പരത്തിലെയും. وَكَانَ الله അല്ലാഹു ആകുന്നു. سَمِيعًا കേൾക്കുന്നവൻ. بَصِيرًا കാണുന്നവൻ.

അൽബഖറ: 200, 201 ; ശൂറ, 20 എന്നീ വചനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.

വിഭാഗം-20

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوا۟ قَوَّٰمِينَ بِٱلْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَٱللَّهُ

135 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷികളായ നിലയിൽ, നീതിമുറയെ നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നവരായിരിക്കുവിൻ; നിങ്ങളുടെ (സ്വന്തം) ദേഹങ്ങൾക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കും, അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്കുമോ എതിരായാ

أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلْهَوَىٰٓ أَن تَعْدِلُوا۟ ۚ وَإِن تَلْوُۥٓا۟ أَوْ تُعْرِضُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾

ലും ശരി. അയാൾ ധനികനോ, ദരിദ്രനോ ആയിരുന്നാൽ [രണ്ടായാലും] അല്ലാഹു ആ രണ്ടാളുമായും അധികം ബന്ധപ്പെട്ടവനാകുന്നു. അതിനാൽ, നീതിപാലിക്കുന്നതിന് (വിഘാതമായി) നിങ്ങൾ ഇച്ഛയെ പിൻപറ്റരുത്. നിങ്ങൾ വളച്ചു തിരിക്കുകയോ, തിരിഞ്ഞു കളയുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, (നിങ്ങൾ ഓർക്കണം) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

135 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. كُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുവിൻ. قَوَّامِينَ ശരിക്കും നിലകൊള്ളുന്നവർ, നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നവർ. بِالْقِسْطِ നീതിമുറയനുസരിച്ചു, നീതിമുറയെ. شُهَدَاءَ സാക്ഷികളായിക്കൊണ്ട്. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി. وَلَوْ عَلَى أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളുടെ(സ്വന്തങ്ങളുടെ)മേൽ (എതിരിൽ) ആയിരുന്നാലും. أَوِ الْوَالِدَيْنِ അല്ലെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ. وَالْأَقْرَبِينَ ഏറ്റം അടുത്തവരുടെ (അടുത്ത കുടുംബങ്ങളുടെ)യും. إِن يَكُنْ അവൻ (അയാൾ) ആയിരുന്നാൽ. غَنِيًّا ധനികൻ. أَوْ فَقِيرًا അല്ലെങ്കിൽ ദരിദ്രൻ. فَاللهُ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അല്ലാഹു. أَوْلَى ഏറ്റവും ബന്ധപ്പെട്ടവനാണ്. بِهِمَا അവർ രണ്ടാളുമായും, രണ്ടാളെക്കുറിച്ചും. فَلَا تَتَّبِعُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റരുത്. الْهَوَى ഇച്ഛയെ. أَن تَعْدِلُوا നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കുന്നതിന് (വിഘാതമായി), നീതി പാലിക്കുന്നത് വിട്ട്. وَإِن تَلْوُوا നിങ്ങൾ വളച്ചു(തിരിച്ച്) കളയുന്നപക്ഷം. أَوْ تُعْرِضُوا അല്ലെങ്കിൽ തിരിഞ്ഞു കളയുക(അവഗണിക്കുക)യോ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി.

വർത്തമാനങ്ങൾ, സാക്ഷ്യങ്ങൾ, തീരുമാനങ്ങൾ, ഇടപാടുകൾ മുതലായ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും നീതിമുറതെറ്റാതെ അത് നിലനിറുത്തിപ്പോരണം. സ്വന്തം ദേഹത്തിനോ, മാതാപിതാക്കൾക്കോ, കുടുംബങ്ങൾക്കോ ആർക്കുതന്നെ ദോഷമായിരുന്നാലും സത്യവും കൃത്യവും പാലിക്കണം. അതിൽ ധനികനെന്നോ, ദരിദ്രനെന്നോ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിക്കൂടാ. ധനികനായതുകൊണ്ട് അവന് ദോഷം വരുത്താം-അല്ലെങ്കിൽ അവനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്- എന്നും, ദരിദ്രനായതുകൊണ്ട് അവന് ഗുണം വരുത്തേണ്ടതാണ്-അല്ലെങ്കിൽ അവനെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല-എന്നും കരുതി നീതികേട് ചെയ്‌വാൻ പാടില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന കൽപിക്കുന്നത്. സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിലോ മറ്റോ സത്യത്തെ മറിച്ച് തിരിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുകയോ, സത്യം തുറന്നു പറയാതെ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയോ ചെയ്താൽ അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നതാണ്-അഥവാ അതിനെപ്പറ്റി തക്കനടപടി എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും-എന്ന് താക്കീതും നൽകുന്നു.

ഖൈബർ യുദ്ധത്തെത്തുടർന്ന് യഹൂദികളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചിരുന്ന വസ്തുവകകളുടെ ആദായം പിരിച്ചെടുക്കുവാൻ നബി (ﷺ) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹത്ത് (رضي الله عنه) നെ അയച്ചിരുന്നപ്പോൾ, തങ്ങൾ നൽകേണ്ടിയിരുന്ന തുകയിൽ ഇളവ് നൽകുവാൻ വേണ്ടി അവർ അദ്ദേഹത്തിന് കൈക്കൂലി കൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, ആ മഹാൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹു തന്നെയാണ് സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ച് എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ആളുടെ-നബി (ﷺ) യുടെ-അടുക്കൽ നിന്നാണ് ഞാൻ നിങ്ങളിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളാകട്ടെ, എന്റെ അടുക്കൽ കുരങ്ങുകളെയും പന്നികളെയുംകാൾ അധികം വെറുക്കപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു. എന്നാലും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹവും, നിങ്ങളോടുള്ള വെറുപ്പും നിങ്ങളിൽ നീതിപാലിക്കാതിരിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയില്ല'. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ

പറഞ്ഞു: 'ഇതു (നീതി) കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലനിൽക്കുന്നതും'. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'ആവശ്യത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ സാക്ഷ്യം നിറവേറ്റുന്നവനാണ് സാക്ഷികളിൽ വെച്ച് ഉത്തമൻ'. (മു.) ഏറ്റെടുത്ത സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ മടി കൂടാതെ മുന്നോട്ട് വരുന്നവനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നബി (ﷺ) പറയുന്നത്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَـٰبِ ٱلَّذِى نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَـٰبِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِٱللَّهِ وَمَلَـٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَـٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

136 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ; അവൻ തൻെറ റസൂലിൻെറ മേൽ അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിലും, അവൻ മുമ്പ് ഇറക്കിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിലും (വിശ്വസിക്കുവിൻ). ആർ, അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ മലക്കുകളിലും, അവൻെറ (വേദ) ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, അവൻെറ റസൂലുകളിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ, അവൻ, തീർച്ചയായും വിദൂരമായ വഴിപിഴവു പിഴച്ചുപോയി!

---

136 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരെ. آمِنُوا വിശ്വസിക്കുവിൻ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിലും. وَالْكِتَابِ الَّذِي യാതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലും. نَزَّلَ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചു. عَلَى رَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിൻെറ മേൽ. وَالْكِتَابِ الَّذِي യാതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലും. أَنزَلَ അവൻ ഇറക്കിയ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَمَن يَكْفُرْ ആർ അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ, ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَملآئِكَتِهِ അവൻെറ മലക്കുകളിലും. وَكُتُبِهِ അവൻെറ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും. وَرُسُلِهِ അവൻെറ റസൂലുകളിലും. وَالْيَوْمِ ٱلآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. فَقَدْ ضَلَّ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ പിഴച്ചു. ضَلاَلاً ഒരു വഴിപിഴവ്. بَعِيدًا വിദൂരമായ.

ഇസ്‌ലാമിലെ വിശ്വാസസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ മൗലിക പ്രധാനമായ വിഷയങ്ങളും, മതസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയെല്ലാം കേന്ദ്ര പ്രധാനമായ വശങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരാളും സത്യവിശ്വാസിയാകുകയില്ല തന്നെ. എന്നിരിക്കെ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിലും ഖുർആനിലും മുൻവേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കണമെന്നു പറയുന്നതിൻെറ താൽപര്യം, ആ വിശ്വാസം കൈവിടാതെ, അതിനെ സുദൃഢമാക്കിത്തീർക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിച്ചു പോരുകയും വേണമെന്നാകുന്നു. അവൻെറ റസൂൽ എന്ന് പറഞ്ഞത് നബി(ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ അവതരിപ്പിച്ചത് എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാണ്. തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും അടക്കമുള്ള എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും 'മുമ്പ് ഇറക്കിയതി'ലും ഉൾപെടുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ثُمَّ كَفَرُوا۟ ثُمَّ ءَامَنُوا۟ ثُمَّ كَفَرُوا۟ ثُمَّ ٱزْدَادُوا۟ كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًۢا ﴿١٣٧﴾

137 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നെ അവിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നെയും വിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നീട് അവിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നെ അവിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ അവർക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയേ ഇല്ല. അവരെ അവൻ(നേരായ) വഴിയിൽ ചേർക്കുകയാകട്ടെ (ചെയ്ക) ഇല്ല.

بَشِّرِ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾

138 കപടവിശ്വാസികളെ അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടെന്ന് സന്തോഷ

വാർത്ത അറിയിച്ചു കൊള്ളുക.

ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلْكَـٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ ٱلْعِزَّةَ فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

139 അതായത്, സത്യവിശ്വാസികളെക്കൂടാതെ അവിശ്വാസികളെ മിത്രങ്ങ (ളാക്കിസ്വീക രി)ക്കുന്നവരെ. അവർ അവരുടെ[അവി ശ്വാസികളുടെ]അടുക്കൽ പ്രതാപം തേടു കയാണോ?! എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും പ്രതാപം മുഴുവനും (ഉള്ളത്) അല്ലാഹു വിനാകുന്നു. [ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.]

---

137 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു, വിശ്വസിച്ച. ثُمَّ كَفَرُوا പിന്നെ അവർ അവിശ്വസിച്ചു. ثُمَّ آمَنُوا പിന്നീട് വിശ്വസിച്ചു. ثُمَّ كَفَرُوا പിന്നെ(യും) അവിശ്വസിച്ചു. ثُمَّ ازْدَادُوا പിന്നെ അവർ വർദ്ധിച്ചു, ഏറി. كُفْرًا അവിശ്വാസം (അവിശ്വാസത്തിൽ). لَّمْ يَكُنِ اللهُ അല്ലാഹു ഇല്ല, ആകുകയില്ല. لِيَغْفِرَ പൊറുക്കുവാൻ (പൊറുക്കുകയേ ഇല്ല). لَهُمْ അവർക്ക്. وَلاَ لِيَهْدِيَهُمْ അവരെ ചേർക്കുവാനു (നയിക്കുവാനും-കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാനും) ഇല്ല. سَبِيلاً വഴി, മാർഗ്ഗം. **138** بَشِّرِ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക. الْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികൾക്ക്. بِأَنَّ لَهُمْ അവർക്കുണ്ടെന്ന്. عَذَابًا ശിക്ഷ. أَلِيمًا വേദനയേറിയ, വേദനാകരമായ. **139** الَّذِينَ (അതായത്) യാതൊരുകൂട്ടർ. يَتَّخِذُونَ ആക്കുന്ന, അവർ സ്വീകരിക്കും. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ. أَوْلِيَاءَ മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധുക്കൾ, കാര്യ കർത്താക്കൾ. مِن دُونِ കൂടാതെ, അല്ലാതെ. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. أَيَبْتَغُونَ അവർ തേടുക യോ, അന്വേഷിക്കയാണോ. عِندَهُمُ അവരുടെ അടുക്കൽ. الْعِزَّةَ പ്രതാപം, വീര്യം. الْعِزَّةَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും പ്രതാപം. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. جَمِيعًا മുഴുവനും.

അവസരവാദികളും, സമയത്തിനൊത്ത് നിറം മാറുന്നവരുമായ കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സത്യം ഗ്രഹിച്ചു ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസം വന്നതുകൊണ്ടല്ല അവർ വിശ്വാസികളായി ചമയുന്നത്. താൽക്കാലികമായ വല്ല കാര്യലാഭങ്ങളെയും മുൻനിറുത്തി നാവുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തി മുസ്‌ലിമാകും. മറിച്ചൊരവസരം നേരിടുമ്പോൾ പഴയ അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങും. അവസരം മാറുമ്പോൾ വീണ്ടും ഇതാവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണവരുടെ പതിവ്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ അതിൽ നിന്ന് ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും, നിഷ്ക്കളങ്കവും യഥാർത്ഥവുമായ വിശ്വാസം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത കാലത്തോളം ഒരിക്കലും അവർക്ക് പൊറുത്ത് കൊടുക്കുകയോ, അവരെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല എന്ന് അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. അവിശ്വാസത്തിലേക്കുള്ള മടക്കം ചിലപ്പോൾ പരസ്യമായിത്തന്നെ അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചെന്ന് വരാം ചിലപ്പോൾ അത് പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മാത്രമായിരിക്കും. രണ്ടായാലും അവരുടെ കൂട്ടുകെട്ടും ആഭിമുഖ്യവും അവിശ്വാസികളോടായിരിക്കും . അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവിടെയായിരിക്കും തൽക്കാലം ബാഹ്യമായ പ്രതാപവും സ്വാധീനവും അവർ കാണുന്നത്. അതാണവരുടെ ഈ അസ്ഥിരതക്ക് കാരണം. എന്നാൽ പ്രതാപമാണവരുടെ ആവശ്യമെങ്കിൽ അത് തേടിപ്പോകേണ്ടത് അവിശ്വാസികളുടെ അടുക്കലേക്കല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലേക്കാണ്; അഥവാ അവർ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളായിത്തീരുകയാണ് അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം എന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ഉണർത്തുന്നു. 'അവർക്ക് ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക' എന്ന വാക്ക് പരിഹാസരൂപത്തിലുള്ള ഒരു പ്രയോഗമത്രെ. അഥവാ അവരോട് വല്ല സന്തോഷവാർത്തയും അറിയക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അത് ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ശക്തിയായ ഒരു താക്കീതാണത്.

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى ٱلْكِتَـٰبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا۟

140 (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ, അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' [വചനം]കളെ അതിൽ അവിശ്വ സിക്കപ്പെടുന്നതായും, അതിനെപ്പറ്റി പരിഹാ

مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا۟ فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِۦٓ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ وَٱلْكَـٰفِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

സം കൊള്ളുന്നതായും നിങ്ങൾ കേട്ടാൽ, അവരുടെ കൂടെ നിങ്ങൾ ഇരിക്കരുതെന്ന്, അവർ അതല്ലാത്ത (വേറെ) ഒരു വർത്തമാനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതു വരേക്കും. അപ്പോൾ [അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ അവരെപ്പോലെ (ത്തന്നെ) യായിരിക്കും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, കപടവിശ്വാസികളെയും, അവിശ്വാസികളെയും മുഴുവൻ 'ജഹന്നമി'ൽ [നരകത്തിൽ] ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നവനാണ്.

---

140 وَقَدْ نَزَّلَ അവൻ ഇറക്കിയിട്ടുമുണ്ട്, ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങൾക്ക്. فِي الْكِتَابِ (വേദ)ഗ്രന്ഥത്തിൽ. أَنْ അതായത്, എന്ന്. إِذَا سَمِعْتُمْ നിങ്ങൾ കേട്ടാൽ. آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ. يُكْفَرُ بِهَا അതിൽ (അവയിൽ) അവിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതായി. وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا അതിനെപ്പറ്റി പരിഹാസം കൊള്ളുന്നതായും, അത് പരഹസിക്കപ്പെടുന്നതായും. فَلَا تَقْعُدُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇരിക്കരുത്(എന്ന്). مَعَهُمْ അവരോടുകൂടെ. حَتَّى يَخُوضُوا അവർ ഏർപ്പെടുന്നതു (പ്രവേശിക്കും)വരെ. فِي حَدِيثٍ ഒരു വർത്തമാനത്തിൽ. غَيْرِهِ അതല്ലാത്ത(വേറെ). إِنَّكُمْ إِذًا നിശ്ചയമായും അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ. مِّثْلُهُمْ അവരെപ്പോലെയാണ്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. جَامِعُ ഒരുമിച്ചുക്കൂട്ടുന്നവനാണ്. الْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളെ. وَالْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെയും. فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും.

കപട വിശ്വാസികളുടെ മിത്രങ്ങളും ബന്ധുക്കളും അവിശ്വാസികളാണെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളുമാകുന്ന ആയത്തുകളെ നിഷേധിക്കലും, പരിഹസിക്കലും, വിമർശിക്കലും അവരുടെ പതിവാണുതാനും. അങ്ങിനെ വല്ലവരും ചെയ്യുന്നത് കണ്ടാൽ, അവർ ആ വിഷയം മാറ്റി മറ്റു വിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ അവരൊന്നിച്ച് സത്യവിശ്വാസികൾ ഇരിക്കുകയും, അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യരുതെന്ന് മുമ്പ് തന്നെ അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ-അതെ, മക്കീസൂറയായ അൻആം 68ൽ – വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിട്ട് പിന്നെയും തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന അവർ അതോടൊപ്പം അവരൊന്നിച്ച് പങ്കെടുക്കുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപമാണിത്. ഇതിൻെറ അർത്ഥം അവർ രണ്ടു കൂട്ടരും ഒരേ നിലപാടുകാരാണ് എന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ രണ്ട് കൂട്ടരും ഒന്നിച്ച് പങ്കെടുക്കുന്നതുപോലെത്തന്നെ, പരലോകത്ത് നരകത്തിലും അവർ ഇരു കൂട്ടരും ഒന്നിച്ച് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

മക്കീസൂറത്തുകളിൽപെട്ടതാണ് അൻആം. ഈ സൂറത്ത് മദനിയാണ്. അപ്പോൾ, നേരത്തെത്തന്നെ സത്യവിശ്വാസികളെ മുടക്കിയിട്ടുള്ള വിഷയമാണിത് എന്നു വ്യക്തമാണ്. അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാകുന്നു: 'നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ മുഴുകി കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ കണ്ടാൽ, അവർ മറ്റൊരു വിഷയത്തിൽ മുഴുകുന്നതുവരെ അവരിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കണം. മറന്നുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ വന്നുപോയാൽ, ഓർമ്മ വന്നശേഷം പിന്നെ ഇരിക്കരുത്.' സത്യവിശ്വാസികൾ വളരെ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു തത്വമാണ് ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മത പ്രമാണങ്ങളും മത സിദ്ധാന്തങ്ങളും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പുതിയ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ, മതമൂല്യങ്ങളും നിയമങ്ങളും പരിഹാസ്യവും പഴഞ്ചനുമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന സദസ്സുകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതും, അത്തരം പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതും, അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളും സാഹിത്യങ്ങളും വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഈ വചനത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ-തീർച്ചയായും വർജ്ജിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് കാണാം. മതത്തിൽ വേണ്ടത്ര അറിവും അടിയുറപ്പും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ സത്യത്തിൽ നിന്ന്

അകന്ന് വഴി പിഴച്ച് പോകുകയായിരിക്കും അതിന്‍െറ ഫലം. വസ്തുനിഷ്ഠമായും കാര്യക്ഷമമായും വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചറിയുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ലല്ലോ. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം, അത്തരം മതദ്രോഹികൾക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകലും, അവരുടെ സംരംഭങ്ങളിൽ അവരെ സഹായിക്കലുമായിരിക്കും അത്. അവരിൽ നിന്ന് അകന്ന് നിൽക്കുന്നത് തന്നെ അവരോടുള്ള പ്രതിഷേധവുമായിരിക്കും. നിങ്ങൾ അവരോട് കൂടെ ഇരുന്നാൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെത്തന്നെയാണ് എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കിന്‍െറ ഗൗരവം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക!

അതേ സമയത്ത് ഇസ്‌ലാമിന്‍െറ പ്രമാണങ്ങളെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും, സംബന്ധിച്ച് അറിവും പരിചയവുമുള്ള വ്യക്തികൾ അവ കഴിവതും വീക്ഷിച്ചും മനസ്സിരുത്തിയും വരേണ്ടതും, അതിനെതിരിൽ സത്യാവസ്ഥ തുറന്നു കാണിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുമാണുതാനും. 'എല്ലാവരും പറയുന്നതു കേൾക്കണം, എന്നിട്ട് അതിൽ നിന്ന് സത്യം തിരഞ്ഞെടുക്കണം, അതാണ് വിവേകം.' എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞ് എല്ലാ മതദ്രോഹികളുടെയും പിഴച്ച കക്ഷികളുടെയും പ്രസംഗങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും കേൾക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ഈ വാക്കുകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആകർഷകമായി തോന്നാമെങ്കിലും മുൻകൂട്ടി സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത സാധാരണക്കാരിൽ അത് ഗുണത്തേക്കാളേറെ ദോഷമായിരിക്കും വരുത്തുക (ഇത് സംബന്ധിച്ച് അൻആം 68-70ൽ വെച്ച് വീണ്ടും നമുക്ക് സംസാരിക്കാം.**انشاء الله**) അല്ലാഹു തുടരുന്നു...

ٱلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ ٱللَّهِ قَالُوٓا۟ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ وَإِن كَانَ لِلْكَٰفِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوٓا۟ أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ فَٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَلَن يَجْعَلَ ٱللَّهُ لِلْكَٰفِرِينَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾

141 നിങ്ങളെപ്പറ്റി കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരത്രെ (ആ കപടൻമാർ). എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വല്ല തുറവിയും [വിജയവും] ഉണ്ടായെങ്കിൽ അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെയായിരുന്നില്ലേ!'' അവിശ്വാസികൾക്ക് വല്ല പങ്കും ഉണ്ടായെങ്കിലാകട്ടെ, അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ സ്വാധീനം നേടുകയും, (അതോടു കൂടി) വിശ്വാസികളിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തില്ലേ!'' എന്നാൽ, (ഹേ, കൂട്ടരേ,) ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധിക്കുന്നതാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ ഒരു മാർഗ്ഗവും അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതേയല്ല.

---

141 الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരാണ്. يَتَرَبَّصُونَ അവർ കാത്തിരിക്കുന്നു, പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന. بِكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി, നിങ്ങളിൽ. فَإِن كَانَ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) ഉണ്ടായാൽ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فَتْحٌ ഒരു തുറവി, വല്ല വിജയവും. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. قَالُوا അവർ പറയും പറയുകയായി. أَلَمْ نَكُن ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ലേ, ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ. مَّعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ. وَإِن كَانَ ഉണ്ടായാലാകട്ടെ. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. نَصِيبٌ ഒരംശം, വല്ല പങ്കും, ഓഹരി. قَالُوا അവർ പറയും. أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ ഞങ്ങൾ സ്വാധീനം നേടിയില്ലേ, അധീകാരം (ശക്തി) പ്രാപിച്ചില്ലേ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ (എതിരെ). وَنَمْنَعْكُم നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ തടയുക (രക്ഷിക്കുക)യും ചെയ്തില്ലേ. مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ വിശ്വാസികളിൽ നിന്ന്. فَاللهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു. يَحْكُمُ വിധിക്കും. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാളിൽ. وَلَن يَجْعَلَ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക) യേ ഇല്ല. اللهُ അല്ലാഹു. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. عَلَى الْمُؤْمِنِينَ വിശ്വാസികളുടെ മേൽ (എതിരെ). سَبِيلاً ഒരു മാർഗ്ഗം, ഒരു വഴിയും.

കപടവിശ്വാസികളുടെ വേറൊരു സ്വഭാവമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് എന്തൊക്കെ ആപത്തു സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നായിരിക്കും അവരുടെ കാത്തിരിപ്പ്. അതേസമയം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വല്ല വിജയമോ നേട്ടമോ കൈവരുമ്പോൾ, നമ്മളൊക്കെ ഒന്നല്ലേ, ഞങ്ങളും മുസ്ലിംകളാണല്ലോ, ഞങ്ങൾക്കും അതിൽ അവകാശവും പങ്കും ഉണ്ടല്ലോ എന്നിങ്ങിനെ സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അതിൽ ഭാഗഭാക്കാകുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. നേരെ മറിച്ച്-ഉഹ്ദിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ-വല്ലപ്പോഴും അവിശ്വാസികൾക്കു എന്തെങ്കിലും നേട്ടമോ വിജയമോ ലഭിച്ചുവെങ്കിൽ ഭാവം മാറ്റി അവരെ പറ്റിക്കൂടുകയും ചെയ്യും. വേണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് മുസ്ലിംകളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അവസരവും കഴിവുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു തുനിയാതെ അവരുമായി നിസ്സഹകരിക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് അവരിൽനിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുവാൻ വഴിവെക്കുകയുമാണ് ഞങ്ങൾ ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ നേട്ടങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്കും പങ്ക് ലഭിക്കേണ്ടതാണ് എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അപ്പോഴത്തെ സമർത്ഥന രീതി. തൽക്കാലം അവരുടെമേൽ ശിക്ഷാനടപടിയൊന്നും എടുക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഖിയാമത്തുനാളിൽ തക്ക നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നും, അവർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികളെ പരാജയപ്പെടുത്തി കീഴടക്കുവാനുള്ള അവസരം അല്ലാഹു അവർക്ക് ഒരിക്കലും നൽകുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ولن يجعل الله للكافرين....... (വിശ്വാസികളുടെ മേൽ അവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു ഒരു മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയില്ല തന്നെ) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: (1) സത്യവിശ്വാസികളെ നശിപ്പിച്ചു നാമാവശേഷമാക്കുവാൻ അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. (2) തെളിവുകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും മുഖേന സത്യവിശാസികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. (3) ഖിയാമത്തുനാളിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ കവച്ചുവെക്കുവാനും, അവർക്കെതിരിൽ ഭാഗ്യം വരിക്കുവാനും അവർക്ക് സാധിക്കയില്ല. (4) മുസ്ലിംകൾ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളായി ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം അവിശ്വാസികൾക്ക് അവരെ കീഴൊതുക്കി വെക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ആ വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തിക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നതും, പരസ്പരം വിയോജിപ്പില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

വിഭാഗം-21

إِنَّ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ يُخَـٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَهُوَ خَـٰدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوٓا۟ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُوا۟ كُسَالَىٰ يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾

142 നിശ്ചയമായും, കപടവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനോട് വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. അവനാകട്ടെ, അവരെ വഞ്ചിക്കുന്നവനുമാകുന്നു. അവർ നമസ്കാരത്തിന് നിൽക്കുന്നതായാൽ, മടിയൻമാരായിക്കൊണ്ട് നിൽക്കുന്നതാണ്. (അതെ) അവർ മനുഷ്യരെ കാണിക്കുവാനായി ചെയ്യുന്നു. അൽപമായിട്ടല്ലാതെ അവർ അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുകയുമില്ല;

مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَآ إِلَىٰ هَـٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلَىٰ هَـٰٓؤُلَآءِ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾

143 ഇക്കൂട്ടരിലേക്കുമില്ല, ഇക്കൂട്ടരിലേക്കുമില്ലാതെ, അതിന്നിടയിൽ ആടിപ്പിടക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട്. ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവന് യാതൊരു മാർഗ്ഗവും നീ കണ്ടെത്തുകയേ ഇല്ല.

---

142 إِنَّ الْمُنَافِقِينَ നിശ്ചയമായും കപടവിശ്വാസികൾ. يُخَادِعُونَ വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നു, അവർ

ചതി പ്രയോഗം ചെയ്യും. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. خَادِعُهُمْ അവരെ വഞ്ചിക്കുന്ന (ചിതിക്കുന്ന)വനുമാണ്. وَإِذَا قَامُوا അവർ നിന്നാൽ (ശ്രമിച്ചാൽ), എഴുന്നേൽക്കുന്നതായാൽ. إِلَى الصَّلاَةِ നമസ്കാരത്തിലേക്ക് (നമസ്കാരത്തിന്). قَامُوا അവർ നിൽക്കുന്നതാണ്. كُسَالَى മടിയൻമാരായിട്ട്. يُرَاءُونَ അവർ കാണിച്ചു ചെയ്യുന്നു, കാണിക്കുവാനായി ചെയ്യുന്നു. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. وَلاَ يَذْكُرُونَ അവർ ഓർക്കുക(സ്മരിക്കുക)യുമില്ല. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. إِلاَّ قَلِيلاً കുറച്ചു (അൽപം) അല്ലാതെ. **143** مُذَبْذَبِينَ ആടിക്കളിച്ചു (പിടപിടച്ചു-ഇളകിയാടി)ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായി. بَيْنَ ذَلِكَ അതിനിടിയിൽ. لاَ إِلَى هَؤُلاَءِ ഇക്കൂട്ടരിലേക്ക് അല്ലാ(ഇല്ലാ)തെ. وَلاَ إِلَى هَؤُلاَءِ ഇക്കൂട്ടരി (മറ്റേ കൂട്ടത്ത)ലേക്കുമല്ല (ഇല്ല). وَمَن ആരെങ്കിലും വല്ലവനും. يُضْلِلِ اللهُ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതായാൽ. فَلَن تَجِدَ എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല തന്നെ,.നിനക്കു കിട്ടുകയേയില്ല. لَهُ അവന്. سَبِيلاً ഒരു മാർഗ്ഗം, വഴി.

സൂറത്തുൽ ബഖറ 9ൽ കപട വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനോടും സത്യവിശ്വാസികളോടും വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും, വാസ്തവത്തിൽ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയാണ് വഞ്ചിക്കുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഏതാണ്ട് അതേ മാതിരിയിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന തന്നെയാണ് ഇവിടെയും കാണുന്നത്. എല്ലാ നിഗൂഢ രഹസ്യങ്ങളും പരസ്യമായി അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിനോട് വഞ്ചന നടത്തുവാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. പക്ഷേ, കപട വിശ്വാസികളുടെ വിചാരവും ഭാവവും പ്രവർത്തനവുമെല്ലാം കാണിക്കുന്നത് അവരുടെ ഗൂഢരഹസ്യങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹു അറിയുകയില്ലെന്നാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അല്ലാഹുവിനോട് വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇഹത്തിൽവെച്ച് മാത്രമല്ല, പരത്തിൽവെച്ചും അവർ അല്ലാഹുവിനെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തി നോക്കുന്നതാണെന്ന് മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. 'നിങ്ങളോട് ശപഥം ചെയ്ത് പറയുന്നതുപോലെ, അവരെ എന്നേൽപിക്കുന്ന ദിവസം അവർ അല്ലാഹുവിനോടും ശപഥം ചെയ്തു പറയും' എന്നാണിതിൻെറ ചുരുക്കം. (സൂ: മുജാദല: 18ഉം വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ വഞ്ചനാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വഞ്ചിതരാകുന്നത് അവർ തന്നെയാണ്. എല്ലാ കുറ്റവാളികൾക്കും നൽകപ്പെടുന്ന ശിക്ഷ അവരവരുടെ കുറ്റത്തിൻെറ സ്വഭാവമനുസരിച്ചായിരിക്കുമല്ലോ. അതാണ് അല്ലാഹു അവരെ വഞ്ചിക്കുന്നവനാണ് എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. വഞ്ചനക്കനുയോജ്യമായ നടപടി എടുക്കുമെന്നല്ലാതെ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു അവരെ വഞ്ചിച്ചേക്കും എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം.

കപട വിശ്വാസികളുടെ ഒരു കപടനയം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. നാമമാത്ര മുസ്ലിംകളും കപട വിശ്വാസികളുമായ ആളുകളിൽ അന്ന് തൊട്ട് ഇന്നോളം-ഇക്കാലത്ത് വിശേഷിച്ചും കാണപ്പെടുന്ന ഒരു ലക്ഷണമത്രെ അത്. ഒരു മുസ്ലിമിൻെറ അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായതും, ഇസ്ലാമിൻെറ പ്രധാന ചിഹ്നമായി നിലകൊള്ളുന്നതുമാണല്ലോ നമസ്കാരം. ഈ കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അവർക്ക് വലിയ മടിയായിരിക്കും. അതു പാടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം അവരെ മുസ്ലിംകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണുകയില്ലെന്ന് പേടിച്ച് അത് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകും. ജനങ്ങളെ കാട്ടി ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ബാഹ്യത്തിൽ അവരത് നിർവ്വഹിക്കുകയും തക്കം കിട്ടുമ്പോൾ നമസ്കരിക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും . എന്നാൽ, നമസ്കാരത്തിൻെറ കാതലും ആത്മാവുമാകുന്ന ഭാഗം-അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ അതിൽ വിരളവുമായിരിക്കും. ഇതാണ് ആ നയം. നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്ത് നമസ്കാര കർമ്മം ജമാഅത്തായി (കൂട്ടുനമസ്കാരമായി)ട്ടാണല്ലോ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതിൽ പങ്കെടുക്കാത്തവരെപ്പറ്റി അവർ കപടൻമാരാണെന്ന് സ്വാഭാവികമായും സംശയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കപട വിശ്വാസികൾ മുസ്ലിംകളായി അഭിനയിച്ച് വരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നമസ്കാരം പരസ്യമായി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ അക്കാരണത്താൽ അവർക്ക് വിഷമമായിരുന്നു. എന്നാലും കഴിവതും നമസ്കാരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ കഴിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ഇശാ, സുബ്ഹ് എന്നീ ഇരുട്ടത്തുള്ള നമസ്കാരങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശേഷിച്ചും അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമാണ്

മനസ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم

നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി: 'നമസ്കാരത്തിൽവെച്ച് കപട വിശ്വാസികൾക്ക് ഏറ്റവും ഭാരമേറിയത് ഇശാ നമസ്കാരവും, സുബ്ഹ് നമസ്കാരവുമാകുന്നു. ആ രണ്ടിലുമുള്ളത് (പുണ്യം) അവർക്കറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ ആ രണ്ടിനും മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ടെങ്കിലും വരുമായിരുന്നു. നമസ്കാരം (ജമാഅത്തായി) നടത്തപ്പെടുവാൻ ഒരാളോട് കൽപിക്കുകയും, എന്നിട്ട് ഞാനും കുറെ ആളുകളും കുറച്ചു വിറക് കെട്ടും എടുത്ത് കൊണ്ട് നമസ്കാരത്തിന് ഹാജറാകാത്ത ആളുകളുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവരുടെ വീടുകൾ അവരോടെ കത്തിച്ച് കളഞ്ഞെങ്കിലോ എന്ന് ഞാൻ കരുതുകയുണ്ടായി.' (ബു; മു.) ഒരു രിവായത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കൂടിയുണ്ട്: 'എൻെറ ആത്മാവ് യാതൊരുവൻെറ കയ്വശമാണോ അവൻ തന്നെയാണ്! ഒരു കൊഴുത്ത ഞരമ്പോ, നല്ല രണ്ടു കുളമ്പുകളോ കിട്ടുമെന്ന് അവരിൽ ഒരുവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ നമസ്കാരത്തിന് ഹാജറാകുമായിരുന്നു. വീടുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ വീടുകൾ അവരോടെ ഞാൻ കത്തിക്കുമായിരുന്നു.' മറ്റൊരു ഹദീസിൽ 'ഇത് കപട വിശ്വാസിയുടെ നമസ്കാരമാകുന്നു' എന്ന് മൂന്നുപ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം ഇതാകുന്നു: 'സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നതുവരെ കാത്തിരുന്ന് അസ്തമന സമയമാകുമ്പോൾ കോഴികൊത്തും പോലെ അവൻ നാലു കൊത്തു കൊത്തും.' (മാ; മു; തി; ന.) കപട വിശ്വാസിയുടെ അസർ നമസ്കാരത്തെയാണ് നബി (ﷺ) ഈ വചനത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചത്.

ഇസ്ലാമിലെ അനുഷ്ഠാനപരമായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളെ രാഷ്ട്രീയവും നാഗരികവുമായ വീക്ഷണ ഗതിയിലൂടെ വിലയിരുത്തുകയും, ആത്മീയവും പാരത്രികവുമായ വശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര പരിഗണന നൽകാതിരിക്കുകയും പതിവാക്കിയ ഒരു പണ്ഡിതൻ ഇവിടെ എഴുതിക്കാണുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വളരെ ആശ്ചര്യം തോന്നിപ്പോകുന്നു. 'നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്ത് നമസ്കാര നിഷ്ഠയില്ലാത്തവരെ ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിലെ പ്രാഥമിക അംഗങ്ങളായിപോലും എണ്ണിയിരുന്നില്ല' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടരുകയാണ്: 'ലോകത്തുള്ള സകല പാർട്ടി (കക്ഷി)കളും സംഘടനകളും പൊതുവായി അംഗീകരിച്ചു വരുന്ന ഒരു നിഷ്കൃഷ്ടനയമാണ് അംഗങ്ങൾ പാർട്ടി യോഗങ്ങളിൽ നിർബന്ധപൂർവ്വം പങ്കെടുക്കണമെന്നത്. വല്ലമെമ്പറും (അംഗവും) അകാരണമായി ഒരു യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കാതിരുന്നാൽ, അയാൾക്ക് പാർട്ടിയോട് താൽപര്യമില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു. തുടർച്ചയായി പല യോഗങ്ങളിൽ അസന്നിഹിതരാകുന്നവരെ പാർട്ടി അംഗത്വത്തിൽ നിന്ന് പുറം തള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. . പിന്നീടദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: 'തികച്ചും ഇതേ നയമാണ് ഇസ്ലാമിക ജമാഅത്തും കൈകൊണ്ടിട്ടുള്ളത്.' ഇസ്ലാമിലെ പരിപാവനങ്ങളായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളുടെ അന്തസത്തയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതും, ജമാഅത്തു നമസ്കാരങ്ങളെ പാർട്ടി യോഗങ്ങളാക്കി തരം താഴ്ത്തുന്നതുമായ ഒരു പ്രസ്താവനയാണിത്. എന്ന് മാത്രമേ തൽക്കാലം ഇതിനെക്കുറിച്ച് പറയുവാനുള്ളു. واالله يهدينا سواء السبيل

കപടവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പൊതുസ്ഥിതിയാണ് 143-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഇസ്ലാമിൻെറ പക്ഷത്തോ, കുഫ്റിൻെറ പക്ഷത്തോ നില ഉറപ്പിക്കാതെ-സത്യവിശ്വാസത്തിലോ അവിശ്വാസത്തിലോ ഉറച്ചുനിൽക്കാതെ-ഇടയിൽ കിടന്ന് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. നേരായ മാർഗ്ഗം ഒന്നു മാത്രമായ സ്ഥിതിക്ക് അവരുടെ ഈ നിലമാറാതെ ഒരിക്കലും അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാകുകയില്ല. അല്ലാഹു അവരെ വഴിപിഴച്ച ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായി മാത്രമേ എണ്ണുകയുള്ളു. അവർക്ക് പിന്നെ എങ്ങിനെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം ലഭിക്കുവാനാണ്?! അതെ, അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കിയവർക്ക് വേറെ മാർഗ്ഗമൊന്നും ലഭിക്കുകയില്ലതന്നെ. (ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا)

144 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, സത്യവിശ്വാസികളെകൂടാതെ, അവിശ്വാസികളെ നിങ്ങള്‍ മിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കരുത്. നിങ്ങള്‍ക്കെതിരെ അല്ലാഹുവിന്ന് വ്യക്തമായ ഒരധികൃത രേഖ ഉണ്ടാക്കുവാന്‍ നിങ്ങള്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ?!

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُوا۟ لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾

---

144 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരെ. لاَ تَتَّخِذُوا നിങ്ങള ആക്കിത്തീര്‍ക്കരുത്, സ്വീകരിക്കരുത്. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ. أَوْلِيَاءَ മിത്രങ്ങള്‍, ബന്ധുക്കള്‍, കാര്യകര്‍ത്താക്കള്‍. مِن دُونِ കൂടാതെ, അല്ലാതെ, പുറമെ. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. أَتُرِيدُونَ നിങ്ങള്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ. أَن تَجْعَلُوا നിങ്ങള്‍ ആക്കുവാന്‍, ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേല്‍ (എതിരെ). سُلْطَانًا ഒരു അധികൃതരേഖ, തെളിവ്, ന്യായം. مُّبِينًا വ്യക്തമായ.

കപടവിശ്വാസികള്‍ ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവിശ്വാസികളെ മിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചുകൂടാത്തതാണ്; സത്യവിശ്വാസികള്‍ തമ്മതമ്മിലേ മൈത്രീബന്ധവും മനസ്സിണങ്ങിയ കൂട്ടുകെട്ടും ഉണ്ടാകാവൂ; അവിശ്വാസികളോട് മൈത്രിയും കൂട്ടുകെട്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നത് അവരെപ്പോലെ നിങ്ങളും പിഴച്ചവരാണെന്ന് നിങ്ങള്‍ക്കെതിരില്‍ നിങ്ങള്‍തന്നെ വ്യക്തമായ തെളിവ് സ്ഥാപിക്കലായിത്തീരും; അതുകൊണ്ട് അതു വളരെ ഗൗരവപൂര്‍വ്വം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ് എന്നൊക്കെ സാരം.

145 നിശ്ചയമായും, കപടവിശ്വാസികള്‍ നരകത്തില്‍ നിന്നും ഏറ്റം താഴെ പടിയിലായിരിക്കും. അവര്‍ക്ക് ഒരു സഹായകനെയും നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല താനും:-

إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ فِى ٱلدَّرْكِ ٱلْأَسْفَلِ مِنَ ٱلنَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

146 (അതെ) പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും, (കര്‍മ്മങ്ങള്‍) നന്നാക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ മതത്തെ അല്ലാഹുവിന്ന് നിഷ്കളങ്കമാക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ; അക്കൂട്ടര്‍ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെയായിരിക്കും. സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് വഴിയെ അല്ലാഹു മഹത്തായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ وَأَصْلَحُوا۟ وَٱعْتَصَمُوا۟ بِٱللَّهِ وَأَخْلَصُوا۟ دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ مَعَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

---

145 إِنَّ الْمُنَافِقِينَ നിശ്ചയമായും കപടവിശ്വാസികള്‍. فِي الدَّرْكِ പടിയിലാണ്, തട്ടിലായിരിക്കും. الْأَسْفَلِ ഏറ്റം താഴ്ന്ന. مِنَ النَّارِ നരകത്തില്‍നിന്ന്. وَلَن تَجِدَ നീ കണ്ടെത്തുകയേ ഇല്ലതാനും, കാണുകയുമല്ല തന്നെ. لَهُمْ അവര്‍ക്ക്. نَصِيرًا ഒരു സഹായകനെ. **146** إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ. تَابُوا അവര്‍ പശ്ചാത്തപിച്ചു. وَأَصْلَحُوا നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. وَاعْتَصَمُوا മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്ത, രക്ഷാവലംബമാക്കുകയും ചെയ്ത. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെ. وَأَخْلَصُوا നിഷ്കളങ്കമാക്കുക (തനിച്ചാക്കുക)യും ചെയ്തു. دِينَهُمْ തങ്ങളുടെ മതത്തെ, നടപടിയെ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. فَأُولَئِكَ എന്നാല്‍ അക്കൂട്ടര്‍. مَعَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളോട് കൂടെയായിരിക്കും. وَسَوْفَ വഴിയെ, പിന്നീട്. يُؤْتِي اللهُ അല്ലാഹു നല്‍കും കൊടുക്കും. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക്. أَجْرًا പ്രതിഫലം. عَظِيمًا മഹത്തായ.

തികച്ചും അവിശ്വാസികളായ വിഭാഗത്തെക്കാൾ നീചവും നിന്ദ്യവുമായ സ്വഭാവക്കാരാണ് കപടവിശ്വാസികളെന്നും, അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള അമർഷം വളരെ വമ്പിച്ചതാണെന്നും കഴിഞ്ഞ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് ശിക്ഷയിലും അവർ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടരായിരിക്കുമെന്നും, നരകത്തിൻെറ ഏറ്റവും താഴേ പടിയിലായിരിക്കും അവരെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അവർ ഖേദിച്ചു മടങ്ങി നന്നായിത്തീരുന്നപക്ഷം അല്ലാഹു അവർക്ക് കരുണ ചെയ്‌വാൻ തയ്യാറാണെന്നും, യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപെടുത്തി വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകി അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുമെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ അത് യഥാർത്ഥമാണെന്ന് പ്രവൃത്തിമൂലം തെളിയിക്കുകയും വേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ واصلحوا واعتصموا......(നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെപിടിക്കുകയും, മതത്തെ അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കുകയും ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. അതായത്, മുമ്പ് ചെയ്തുപോയ നീചകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഖേദിക്കുകയും, മേലിൽ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തു നന്നായിത്തീരുകയും, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം രക്ഷാധികാരിയായി സ്വീകരിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുവാനോ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ മതജീവിതത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കുകയും ചെയ്യണം. അപ്പോഴേ പശ്ചാത്താപം സാക്ഷാൽകൃതമാകുകയുള്ളുവെന്ന് താൽപര്യം. മനുഷ്യരെ ശിക്ഷിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും ഉദ്ദേശ്യമില്ലെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

مَّا يَفۡعَلُ ٱللَّهُ بِعَذَابِكُمۡ إِن شَكَرۡتُمۡ وَءَامَنتُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

147 നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു എന്തു ചെയ്‌വാനാണ്? നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം! അല്ലാഹു നന്ദി കാണിക്കുന്നവനും (എല്ലാം) അറിയുന്നവനുമാകുന്നുതാനും,

---

147 مَا يَفْعَلُ എന്തു ചെയ്യും, എന്തു ചെയ്‌വാനാണ്. اللهُ അല്ലാഹു. بِعَذَابِكُمْ നിങ്ങളുടെ ശിക്ഷ (നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നത്)കൊണ്ട്. إِن شَكَرْتُمْ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചെങ്കിൽ, നന്ദി ചെയ്യുന്നപക്ഷം. وَآمَنتُمْ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു(വെങ്കിൽ). وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും, ആകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. شَاكِرًا നന്ദി കാണിക്കുന്നവൻ. عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ.

വളരെ ശ്രദ്ധേയവും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വളരെ മനസ്സമാധാനവും നൽകുന്നതുമാണ് ഈ വചനം. നന്ദികേടും അവിശ്വാസവുമാണ് നിങ്ങളെ ശിക്ഷക്ക് വിധേയമാക്കുന്നത്: നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരും വിശ്വാസികളുമായിരുന്നാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല: നിങ്ങളെ വൃഥാ ശിക്ഷിക്കണമെന്ന് അവന് ഒട്ടും ഉദ്ദേശ്യമില്ല; നിങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് യാതൊരു നേട്ടവും അവന്നില്ല താനും. അതോടുകൂടി നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളെന്തും അവൻ നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച് ഉദാരമായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നവനും, നിങ്ങളുടെ സർവ്വകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശരിക്കും അറിയുന്നവനുമാണവൻ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ള സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കുവിൻ. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: لئن شكرتم لأزيدنكم ولئن كفرتم ان عذابي لشديد – ابراهيم(നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നപക്ഷം, തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരുക തന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ നന്ദികേട് കാണിച്ചുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും എൻെറ ശിക്ഷ കഠിനമായത് തന്നെയാകുന്നു. (ഇബ്റാഹീം 7.) മനസ്സിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നതല്ല നന്ദി. വിചാര വികാരങ്ങളിലൂടെയും, വാക്കുകളിലൂടെയും, പ്രവൃത്തികളിലൂടെയും അത് പ്രകടമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. എല്ലാ സൽക്കർമ്മങ്ങ

ളും നന്ദിയുടെ ലക്ഷണവും, എല്ലാ ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും നന്ദികേടിൻെറ ലക്ഷണവുമാകുന്നു. നന്ദിയുടെ ഉൽഭവവും വളർച്ചയുമാകട്ടെ, വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നാണുതാനും.

ജുസ്ഉ്–6

۞ لَّا يُحِبُّ ٱللَّهُ ٱلْجَهْرَ بِٱلسُّوٓءِ مِنَ ٱلْقَوْلِ إِلَّا مَن ظُلِمَ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

148 വാക്കിൽനിന്നും തിൻമയായുള്ളതിനെ [ചീത്തയായ വാക്കുകളെ] ഉച്ചത്തിലാ(ക്കി പരസ്യമാ)ക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല; അക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ (ഉച്ചത്തിലാക്കുന്നത്) ഒഴികെ. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നുതാനും.

إِن تُبْدُوا۟ خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا۟ عَن سُوٓءٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

149 നിങ്ങൾ ഒരു നല്ല കാര്യം വെളിവാക്കുകയോ, അത് മറച്ചു വെക്കുകയോ, ഒരു തിൻമയെക്കുറിച്ച് മാപ്പു നൽകുകയോ, ചെയ്യുന്നപക്ഷം, (അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക:) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വളരെ മാപ്പു ചെയ്യുന്നവനും, കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

148 لاَ يُحِبُّ اللهُ അല്ലാഷു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. الْجَهْرَ പരസ്യമാക്കൽ ഉച്ചത്തിലാക്കൽ. بِالسُّوءِ തിൻമയെ, ചീത്തയായതിനെ, ദുഷിച്ചതുകൊണ്ട്. مِنَ الْقَوْلِ വാക്കിൽ (സംസാരത്തിൽ)നിന്ന്. إلاَّ مَن യാതൊരുവനൊഴികെ. ظُلِمَ ആക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ടു. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു താനും. سَمِيعًا കേൾക്കുന്നവൻ. عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ. **149** إِن تُبْدُوا നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നുവെങ്കിൽ. خَيْرًا നല്ലതിനെ, വല്ല നൻമയും. أَوْ تُخْفُوهُ അല്ലെങ്കിലത് മറച്ചുവെക്കുന്ന(വെങ്കിൽ). أَوْ تَعْفُوا അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മാപ്പു നൽകുന്നു(വെങ്കിൽ). عَن سُوءٍ വല്ല തിൻമമെ (ചീത്തയെ)ക്കുറിച്ചും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ عَفُوًّا വളരെ മാപ്പ് നൽകുന്നവനാകുന്നു. قَدِيرًا കഴിവുള്ളവൻ.

ഒരു പൊതു തത്വം അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. നന്നല്ലാത്ത ദുഷിച്ച വാക്കുകൾ പറയുന്നതും ഉപയോഗിക്കുന്നതും എപ്പോഴും പാടില്ലാത്തതു തന്നെ. എന്നാലത് ഉച്ചത്തിലും പരസ്യമായും ആയിരിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ഗൗരവതരമായിത്തീരുന്നു. വളരെ നിസ്സാരമായി കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്ക് പരസ്യമായിത്തീർന്നതിൻെറ പേരിൽ ചില അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് അപൂർവ്വമല്ല. ദുഷിച്ച വാക്ക് പറയുകയും, അത് പരസ്യമായിട്ടായിരിക്കുകയും കൂടി ചെയ്യുമ്പോൾ അത് അല്ലാഹുവിൻെറ കഠിനമായ വെറുപ്പിന് കാരണമാകുന്നു എന്നത്രെ لايحب الله الجهر (ഉച്ചത്തിലാക്കുന്നത് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. അഥവാ ദുഷിച്ച വാക്കുകൾ രഹസ്യമായോ പതുക്കെയോ പറയുന്നതിന് വിരോധമില്ല എന്നല്ല. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന വാക്കുകളിലും, ജനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന വാക്കുകളിലുമെല്ലാം സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയമാണിത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിത മഹത്വങ്ങൾക്ക് യോജിക്കാത്ത എല്ലാ വാക്കുകളും, മറ്റൊരാളെ സംബന്ധിച്ച് ചീത്തപറയൽ, ഏഷണിയും ദൂഷണവും പറയൽ, തിൻമക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കൽ മുതലായവയും ഈ വിരോധത്തിന് വിധേയമാകുന്നു. തൃപ്തികരമല്ലാത്ത വല്ലതും മനസ്സിൽ തോന്നിയാൽ പോലും അത് പുറത്ത് പറയാതിരിക്കുക, പറഞ്ഞാൽ തന്നെ അത് ഒച്ചപ്പെടുത്തുകയും പരസ്യമാക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുക, ഇതാണ് വേണ്ടത്. പക്ഷേ, അക്രമത്തിന് പാത്രമായിത്തീർന്നവർ തങ്ങളുടെ സങ്കട നിവൃത്തിക്കു വേണ്ടിയോ, അവകാശം വകവെച്ചു കിട്ടേണ്ടതിന്

വേണ്ടിയോ അക്രമകാരികൾക്കെതിരെ ആക്ഷേപവും തെളിവും കൊണ്ടുവരുന്നതിനും, അത് പരസ്യമാക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. ഇങ്ങോട്ട് ആദ്യമായി ചീത്തപറഞ്ഞവനെ അതുപോലെ പകരം അങ്ങോട്ടും പറയുന്നതും തെറ്റല്ല. സ്വാഭിമാനം രക്ഷിക്കലാണല്ലോ അത്. ഇങ്ങോട്ട് പറഞ്ഞതിൽ കവിഞ്ഞ വാക്കുകൾ അങ്ങോട്ട് പറയുവാൻ പാടില്ലതാനും. വിട്ടുവീഴ്ച നൽകലും മാപ്പു കൊടുക്കലുമാണ് കൂടുതൽ നല്ലത്. അതാണ് മാന്യതയും സംസ്കാരവും. അതാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ പുണ്യമായിട്ടുള്ളതും.

നല്ല വാക്കുകളും നല്ല കാര്യങ്ങളും-അവ പരസ്യമായി ചെയ്താലും രഹസ്യമായി ചെയ്താലും ശരി- അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. തിൻമക്കുപകരം തിൻമ ചെയ്യാതെ മാപ്പു നൽകുന്നതും അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യമാണ്. അതിനൊക്കെ അവൻ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും. കാരണം, അവൻ എന്തിനും കഴിവുള്ള സർവ്വശക്തനായതോടൊപ്പം വളരെ മാപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും നൽകുന്ന അത്യുദാരനും കൂടിയാകുന്നു. ഇതാണ് 149-ാം വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം. സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ, കപട വിശ്വാസികളോടും വേദക്കാരോടും വിട്ടുവീഴ്ചാനയം സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അവരുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ പരസ്യമാക്കി പ്രചരിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നുമുള്ള ഉപദേശം കൂടിയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ എന്നും കാണാം. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ''ദാനധർമ്മം നിമിത്തം ധനം ചുരുങ്ങിപ്പോകുകയില്ല; മാപ്പു നൽകൽ കൊണ്ട് വീര്യമല്ലാതെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമില്ല: അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ആർ താഴ്മ കാണിക്കുന്നുവോ അവനെ അവൻ ഉയർത്തുന്നതാണ്.'' (മു.)

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

150 നിശ്ചയമായും, യാതൊരുകൂട്ടർ: അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലുകളിലും അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിൻെറയും അവൻെറ റസൂലുകളുടെയും ഇടയിൽ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ''ഞങ്ങൾ ചിലരിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ചിലരിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'' എന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിനിടയിൽ ഒരു (പ്രത്യേക) മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാനും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു:-

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا مُّهِينٗا ﴿١٥١﴾

151 (അങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ. അവിശ്വാസികൾക്ക് അപമാനകരമായ ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

150 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. يَكْفُرُونَ അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرُسُلِهِ അവൻെറ റസൂലുകളിലും. وَيُرِيدُونَ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. أَن يُفَرِّقُوا അവർ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തു(ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കു-വിവേചനം കാണിക്കു)വാൻ. بَيْنَ اللهِ അല്ലാഹുവിനിടയിൽ. وَرُسُلِهِ അവൻെറ റസൂലുകളുടെയും. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. نُؤْمِنُ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന. بِبَعْضٍ ചിലരിൽ. وَنَكْفُرُ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. بِبَعْضٍ ചിലരിൽ. وَيُرِيدُونَ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. أَن يَتَّخِذُوا അവർ ഉണ്ടാക്കുവാൻ, സ്വീകരിക്കുന്നതിന്. بَيْنَ ذَلِكَ അതിനടിയിൽ. سَبِيلاً ഒരു മാർഗ്ഗം. **151** أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. هُمُ അവർ(തന്നെ). الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ. حَقًّا യഥാർത്ഥത്തിൽ, സത്യമായും, ശരിക്ക്. وَأَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. عَذَابًا ശിക്ഷ. مُّهِينًا അപമാനകരമായ, നിന്ദാകരമായ.

ചില റസൂലുകളിലും അവരുടെ പ്രബോധനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നതായി വാദിക്കുകയും, മറ്റു ചില റസൂലുകളിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അവരെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും-വിശേഷിച്ചു യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും-സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. എല്ലാ റസൂലുകളും അല്ലാഹുവിൻെറ ദൗത്യ വാഹകൻമാരായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. എല്ലാവരുടെയും ദൗത്യം ഒന്നുതന്നെയാണുതാനും. എന്നിരിക്കെ, ചിലരിൽമാത്രം വിശ്വസിക്കുകയും, ചിലരെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു തനി അവിശ്വാസം തന്നെയാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَلَمۡ يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّنۡهُمۡ أُوْلَٰٓئِكَ سَوۡفَ يُؤۡتِيهِمۡ أُجُورَهُمۡۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿١٥٢﴾

152 അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കുകയും, അവരിൽ ഒരാൾക്കിടയിലും വ്യത്യാസപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ-അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ വഴിയെ അവൻ നൽകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

152 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. بِاللهِ وَرُسُلِهِ അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ റസൂലുകളിലും. وَلَمْ يُفَرِّقُوا അവർ വ്യത്യാസം വരുത്തിയതുമില്ല. بَيْنَ أَحَدٍ ഒരാൾക്കിടയിലും. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ വഴിയെ അവൻ അവർക്ക് കൊടുക്കും. أُجُورَهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധി.

വിഭാഗം-22

ഇവിടം മുതൽ ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വേദക്കാരെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളാകുന്നു.

يَسۡـَٔلُكَ أَهۡلُ ٱلۡكِتَٰبِ أَن تُنَزِّلَ عَلَيۡهِمۡ كِتَٰبٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِۚ فَقَدۡ سَأَلُواْ مُوسَىٰٓ أَكۡبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوٓاْ أَرِنَا ٱللَّهَ جَهۡرَةٗ فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّٰعِقَةُ بِظُلۡمِهِمۡۚ ثُمَّ ٱتَّخَذُواْ ٱلۡعِجۡلَ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ فَعَفَوۡنَا عَن ذَٰلِكَۚ وَءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ سُلۡطَٰنٗا مُّبِينٗا ﴿١٥٣﴾

153 (നബിയേ) വേദക്കാർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, ആകാശത്തു നിന്ന് ഒരു ഗ്രന്ഥം നീ അവർക്ക് ഇറക്കിക്കൊടുക്കണമെന്ന്! എന്നാൽ, മൂസായോട് അവർ അതിനെക്കാൾ വലിയത് ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്: അതായത്, അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾക്കു നീ അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിച്ചു തരണ''മെന്ന്! അങ്ങനെ, അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം ഇടിത്തീ അവരെ പിടികൂടി. പിന്നെ, വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ തങ്ങൾക്കു വന്നതിനു ശേഷം അവർ പശുക്കുട്ടിയെ (ദൈവമായി) സ്വീകരിച്ചു. എന്നിട്ട് അതിനെക്കുറിച്ച് നാം മാപ്പു നൽകി. മൂസാക്ക് നാം സ്പഷ്ടമായ അധികൃത രേഖ നൽകുകയും ചെയ്തു.

وَرَفَعۡنَا فَوۡقَهُمُ ٱلطُّورَ بِمِيثَٰقِهِمۡ وَقُلۡنَا لَهُمُ

154 അവരുടെ (കരാർ) ഉറപ്പ് സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ മീതെ നാം 'ത്വൂർ' (പർവ്വതം) ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. ''നിങ്ങൾ 'സുജൂ

ٱدۡخُلُواْ ٱلۡبَابَ سُجَّدٗا وَقُلۡنَا لَهُمۡ لَا تَعۡدُواْ فِي ٱلسَّبۡتِ وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظٗا ﴿١٥٤﴾

ദ്' ചെയ്തു കൊണ്ട് (രാജ്യത്തിന്റെ) പടിവാതിൽ കടക്കുവിൻ'' എന്ന് അവരോടു നാം പറയുകയും ചെയ്തു. 'സബ്ത്തി'ൽ (ശബ്ബത്താചരണത്തിൽ) നിങ്ങൾ അതിക്രമം ചെയ്യരുതെന്നും അവരോടു നാം പറഞ്ഞു. അവരിൽ നിന്നു നാം കനത്ത (കരാർ) ഉറപ്പ് മേടിക്കുകയും ചെയ്തു.

---

153 يَسْأَلُكَ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. أَهْلُ الْكِتَابِ വേദ (ഗ്രന്ഥ)ക്കാർ. أَن تُنَزِّلَ നീ ഇറക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ, അവർക്ക്. كِتَابًا ഒരു ഗ്രന്ഥം. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. فَقَدْ سَأَلُوا എന്നാൽ അവർ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. مُوسَى മൂസായോട്. أَكْبَرَ കൂടുതൽ (വളരെ) വലിയത്. مِن ذَٰلِكَ അതിനെക്കാൾ. فَقَالُوا അതായത് അവർ പറഞ്ഞു. أَرِنَا ഞങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തരുക. الله അല്ലാഹുവിനെ. جَهْرَةً പരസ്യമായി, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ. فَأَخَذَتْهُمُ അങ്ങിനെ (എന്നിട്ട്) അവരെ പിടികൂടി. الصَّاعِقَةُ ഇടിത്തീ. بِظُلْمِهِمْ അവരുടെ ആക്രമം നിമിത്തം. ثُمَّ اتَّخَذُوا പിന്നെ അവർ ഉണ്ടാക്കി, സ്വീകരിച്ചു. الْعِجْلَ പശു (മൂരി)ക്കുട്ടിയെ. مِن بَعْدِ ശേഷമായി. مَا جَاءَتْهُمُ അവർക്കു വന്നതിന്റെ. الْبَيِّنَاتُ (വ്യക്ത)മായ തെളിയുകൾ. فَعَفَوْنَا എന്നിട്ട് നാം മാപ്പ് ചെയ്തു. عَن ذَٰلِكَ അതിനെക്കുറിച്ച്. وَآتَيْنَا مُوسَى മൂസാക്കു നാം നല്കുയും ചെയ്തു. سُلْطَانًا അധികാരശക്തി (അധികൃതരേഖ-തെളിവ്). مُّبِينًا വ്യക്തമായ. **154** وَرَفَعْنَا നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. فَوْقَهُمُ അവർക്കുമീതെ. الطُّورَ ത്വൂറിനെ (പർവ്വതത്തെ-സീനാമലയെ). بِمِيثَاقِهِمْ അവരുടെ ഉറപ്പ് (കരാർ) സംബന്ധിച്ച് (നിമിത്തം). وَقُلْنَا لَهُمُ അവരോട് നാം പറയുകയും ചെയ്തു. ادْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവാൻ. الْبَابَ (പടി)വാതിൽ. سُجَّدًا സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായി (ചെയ്തുകൊണ്ട്). وَقُلْنَا لَهُمْ അവരോട് നാം പറയുകയും ചെയ്തു. لَا تَعْدُوا നിങ്ങൾ അതിക്രമിക്കരുത്, ക്രമം തെറ്റരുത്. فِي السَّبْتِ സബ്തിൽ, ശബ്ബാത്താചരണത്തിൽ. وَأَخَذْنَا നാം എടുക്കുക(വാങ്ങുള)യും ചെയ്തു. مِنْهُم അവരിൽ നിന്ന്, അവരോട്. مِّيثَاقًا ഉറപ്പ്, കരാർ, ഉടമ്പടി. غَلِيظًا കനത്ത, ശക്തമായ കടുത്ത.

വേദക്കാരിൽ നിന്ന്–അഥവാ യഹൂദികളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നു–ണ്ടായ ധിക്കാര പരമായ ഒരു ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഞങ്ങൾ താങ്കളിൽ വിശ്വസിക്കേണമെങ്കിൽ മുമ്പ് മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് ലഭിച്ചതുപോലെ ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ആകാശത്ത് നിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തരണം, ഞങ്ങൾ താങ്കളിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അതിൽ കൽപിച്ചിരിക്കുകയും വേണം, എന്നാലേ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കൂ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. ഇതു സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചതല്ലെന്നും, തനി ധിക്കാരവും നിഷേധവുമാണ് ഇതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, ഇതിലും കടന്ന ധിക്കാരങ്ങൾ പലതും പ്രവർത്തിച്ച പാരമ്പര്യം ഉള്ളവരാണ് അവരെന്നും ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണണം, അല്ലാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നു മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് അവർ പറഞ്ഞത്, അതുമൂലം അവർക്ക് ഇടിത്തീ ബാധിച്ചത്, അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടനുഭവിച്ചിട്ടു പിന്നെയും മൂസാ (عليه السلام) തൗറാത്തുമായി വന്നപ്പോഴേക്കും പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചത്. അല്ലാഹു ആ അപരാധം മാപ്പു ചെയ്തു കൊടുത്തത്, പിന്നെയും അച്ചടക്കരാഹിത്യം മുഴുത്തപ്പോൾ ത്വൂർ പർവ്വതം അവരുടെ തലക്ക് മീതെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് അവരിൽ നിന്ന് കരാറും ഉറപ്പും വാങ്ങിയത്, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ സുജൂദു ചെയ്തു കൊണ്ട് പ്രവേശിക്കണമെന്ന കൽപന അവർ നിരസിച്ചത്, ശനിയാഴ്ച മൽസ്യം പിടിക്കരുതെന്ന് കൽപിച്ചിട്ട് ആ കൽപന ലംഘിച്ചത്, തൗറാത്ത് അനുസരിച്ച് കൊള്ളാമെന്ന പ്രതിജ്ഞക്ക് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചത് എന്നിങ്ങിനെ അവരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയതും, അവർക്ക് നിഷേധിക്കുവാനാകാത്തതുമായ എതാനും സംഭവങ്ങൾ അവരുടെ ധിക്കാരത്തിന് ഉദാഹരണമായി ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വിശ

ദീകരണമൊന്നും കൂടാതെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഅ്റാഫിലും സൂ: ത്വാഹായിലും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. മറ്റു സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ മുമ്പ് വേണ്ടത്ര വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതൊന്നും കൂടുതൽ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَقَتْلِهِمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌۢ ۚ بَلْ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

155 എന്നിട്ട്, അവരുടെ(കരാർ) ഉറപ്പ് അവർ ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ അവർ അവിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടും, ഒരു ന്യായവും കൂടാതെ പ്രവാചകൻമാരെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടും, ''ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഉറയി(ട്ട് മൂ)ടപ്പെട്ടവയാകുന്നു''വെന്ന് അവർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും (അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടു). പക്ഷേ, (മൂടപ്പെടുകയല്ല-) അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവക്ക് മുദ്രകുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ, അൽപമായിട്ടല്ലാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَٰنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾

156 (അതെ) അവരുടെ അവിശ്വാസം കൊണ്ടും, മർയമിൻെറ പേരിൽ വമ്പിച്ച കള്ളാരോപണം അവർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും;-

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا ٱلْمَسِيحَ عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ ٱللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ ۚ مَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ٱتِّبَاعَ ٱلظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًۢا ﴿١٥٧﴾

157 ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലായ മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ എന്ന 'മസീഹി'നെ ഞങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു''വെന്ന് അവർ പറഞ്ഞതു കൊണ്ടും (അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). (വാസ്തവമാകട്ടെ) അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല, അദ്ദേഹത്തെ അവർ ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ലതാനും. എങ്കിലും, അവർക്ക് തിരിച്ചറിയാതാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായവർ, അദ്ദേഹ(ത്തിൻെറ സംഭവ) ത്തെക്കുറിച്ച് സംശയത്തിൽ തന്നെയാണു(ള്ളത്). അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു അറിവുമില്ല ഊഹത്തെ പിൻപറ്റലല്ലാതെ. ഉറപ്പായും അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല;-

بَل رَّفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

158 പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയത്രെ ചെയ്തത്. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, ഗാഢജ്ഞനുമാകുന്നു.

155 فَبِمَا എന്നിട്ട് (അങ്ങിനെ). نَقْضِهِم അവരുടെ ലംഘനം കൊണ്ട്. مِّيثَاقَهُمْ അവരുടെ ഉറപ്പിനെ, കരാറിനെ,. وَكُفْرِهِم അവരുടെ അവിശ്വാസവും. بِآيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം-വചനം)കളില്‍. وَقَتْلِهِمُ അവരുടെ കൊലചെയ്യലും. الْأَنبِيَاءَ നബി (പ്രവാചകന്‍)മാരെ. بِغَيْرِ حَقٍّ ഒരു കാര്യ (ന്യായ-അവകാശം) ഇല്ലാതെ. وَقَوْلِهِمْ അവരുടെ വാക്കും, അവര്‍ പറഞ്ഞതും. قُلُوبُنَا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍. غُلْفٌ മൂടി (ഉറ) ഇടപ്പെട്ടവയാണ്. بَلْ طَبَعَ പക്ഷേ, മുദ്ര കുത്തിയിരിക്കയാണ്. اللَّهُ അല്ലാഹു. عَلَيْهَا അവക്ക്, അവയുടെ മേല്‍. بِكُفْرِهِمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം. فَلَا يُؤْمِنُونَ അതിനാല്‍ (ഇനി) അവര്‍ വിശ്വസിക്കയില്ല. إِلَّا قَلِيلًا അല്‍പമല്ലാതെ. **156** وَبِكُفْرِهِمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം കൊണ്ടും. وَقَوْلِهِمْ അവരുടെ വാക്ക്(പറയല്‍)കൊണ്ടും. عَلَىٰ مَرْيَمَ മര്‍യമിന്‍റെ. بُهْتَانًا കള്ളാരോപണം, നുണ. عَظِيمًا വമ്പിച്ച. **157** وَقَوْلِهِمْ അവരുടെ വാക്കും, പറയലും. إِنَّا قَتَلْنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍ കൊലപ്പെടുത്തി. الْمَسِيحَ മസീഹിനെ. عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ മര്‍യമിന്‍റെ മകന്‍ ഈസായെ. رَسُولَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ റസൂലായ. وَمَا قَتَلُوهُ അദ്ദേഹത്തെ അവര്‍ കൊലചെയ്തിട്ടില്ലതാനും. وَمَا صَلَبُوهُ അദ്ദേഹത്തെ അവര്‍ ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല. وَلَٰكِن പക്ഷേ. شُبِّهَ തിരിച്ചറിയാതാക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ് (യഥാര്‍ത്ഥം തിരിയാതായി). لَهُمْ അവര്‍ക്ക്. وَإِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടര്‍. اخْتَلَفُوا അവര്‍ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി. فِيهِ അദ്ദേഹത്തി(ന്‍റെ കാര്യത്തി)ല്‍. لَفِي شَكٍّ സംശയത്തില്‍തന്നെയാണ്. مِّنْهُ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി. مَا لَهُم بِهِ അദ്ദേഹത്തെ(അതിനെ)കുറിച്ച് അവര്‍ക്കില്ല. مِنْ عِلْمٍ അറിയില്‍ നിന്ന് (ഒന്നും), ഒരറിവും. إِلَّا اتِّبَاعَ പിന്‍പറ്റലല്ലാതെ. الظَّنِّ ഊഹത്തെ, ധാരണയെ. وَمَا قَتَلُوهُ അദ്ദേഹത്തെ അവര്‍ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. يَقِينًا ഉറപ്പായിട്ട്. **158** بَل പക്ഷേ, എന്നാല്‍. رَّفَعَهُ اللَّهُ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉയര്‍ത്തിയിരിക്കയാണ്. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്, തന്നിലേക്ക്. وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَزِيزًا പ്രാതപശാലി. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞന്‍, യുക്തിമാന്‍.

യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അവര്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശാപകോപങ്ങള്‍ക്ക് പാത്രമായിത്തീര്‍ന്നതിനുള്ള ഏതാനും കാരണങ്ങളാണ് അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടുന്നത്. (1) കരാറുകളും പ്രതിജ്ഞകളും അവര്‍ ലംഘിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്. (2) അല്ലാഹുവിന്‍റെ ആയത്തുകളിലുള്ള അവിശ്വാസം. വേദഗ്രന്ഥം മുഖേന ലഭിച്ച ലക്ഷ്യങ്ങളിലും, മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കൈക്കും മറ്റും വെളിവായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും, ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ അവിശ്വാസവും നിഷേധവും ഇതില്‍ ഉള്‍പെടുന്നു. (3) യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ-തനി അക്രമവും ധിക്കാരവുമായി-പല പ്രവാചകന്‍മാരെയും കൊലപ്പെടുത്തിയത്. ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ച് സൂറത്തുല്‍ബഖറ (61 മുതലായവ)യില്‍ മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. സൂറത്തുല്‍ അഅ്റാഫില്‍ വെച്ച് ഇനിയും പല വിവരങ്ങളും കാണാവുന്നതുമാകുന്നു. ان شاء الله (4) ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ ഉറയിട്ട് മൂടിക്കിടക്കുകയാണ് -അഥവാ, നിങ്ങള്‍ ഉപദേശിക്കുന്നതൊന്നും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് കടക്കുകയില്ല-എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മര്‍ക്കടമുഷ്ടി കാണിക്കുകയാണവര്‍ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി അല്‍ബഖറ 88-ാംവചനത്തിലും വ്യഖ്യാനത്തിലും മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ വിജ്ഞാനങ്ങള്‍ക്കൊണ്ട് നിറക്കപ്പെട്ട ഉറകളാണ്-അതുകൊണ്ട് ഇനി പുതുതായ അറിവുകള്‍ക്കൊന്നും അതില്‍ സ്ഥാനമില്ല എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലും ആ വാക്ക് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, രണ്ടായാലും ഒരേ സാരത്തിലാണ് കലാശിക്കുന്നതെന്നും നാമവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് ഉപദേശങ്ങളൊന്നും കടക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ശരി തന്നെയാണെങ്കിലും അതിന് അവര്‍ പറഞ്ഞ കാരണം ശരിയല്ലെന്നും, യഥാര്‍ത്ഥ കാരണം മറ്റൊന്നാണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെ, ...بل طبع الله عليها (പക്ഷെ, അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവക്ക് മുദ്ര വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.) ഇതാണതിന് യഥാര്‍ത്ഥ കാരണം. അവരുടെ സത്യനിഷേധവും മര്‍ക്കട മുഷ്ടിയും അത്രക്ക് മുഴുത്തു പോയിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസം അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാന്‍ മാര്‍ഗ്ഗമില്ലാതായിത്തീര്‍ന്നിരിക്കു

ന്നു എന്നു സാരം. കവിഞ്ഞപക്ഷം, ഏതെങ്കിലും അൽപം ചില വ്യക്തികൾ വിശ്വസിച്ചെന്നു വരാം. അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ നാമമാത്രമായ വിശ്വാസം പ്രകടമായെന്നു വരാം. അതിൽ കവി ഞ്ഞൊന്നും അവരിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല എന്നു കൂടി അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. (فلا يؤمنون الا قليلا) അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ പ്രസ്താവന അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ അനുഭവത്തിൽ കാണാവുന്നതുമാണല്ലോ.

(5)അവിശ്വാസവും, മർയമിൻെറ പേരിൽ വമ്പിച്ച കള്ളാരോപണം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതും, മർയം (عليها السلام)വ്യഭിചാരിണിയാണെന്നും, ഈസാ (عليه السلام) ജാരസന്താനമാണെന്നുമുള്ള യഹൂദ വാദമാണിതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ പിതാവില്ലാതെ ഈസാ (عليه السلام)ഭൂജാതനായപ്പോൾ ജനങ്ങൾ മർയമിനെ ആക്ഷേപിക്കയുണ്ടായെന്നും, മർയം മൗനംദീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ നേരെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയെന്നും, താൻ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാനാകുന്നു-തന്നെ അല്ലാഹു പ്രവാചകനാക്കിയിട്ടുണ്ട്-എന്നും മറ്റും കുട്ടി അവരോട് മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും സൂറത്ത് മർയ മിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യം അവർക്ക് മർയമിനെക്കുറിച്ച് സംശയം തോന്നി യെങ്കിലും ഇതോടുകൂടി ആ സംശയം അവസാനിക്കുകയുണ്ടായി. ഇസ്റാഈല്യർക്കിടയിൽ ആദരണീയവും ഉന്നതവുമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്ന മർയമിനോടും, അസാധാരണമായ നിലയിൽ ജനിച്ച ആ അൽഭുതശിശുവിനോടും അവർ വളരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം പെരുമാറിപ്പോരുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വം സിദ്ധി ക്കുകയും അതിനെത്തുടർന്ന് അവരുടെ ദുർന്നടപടികളെയും തോന്നിയവാസങ്ങളെയും ആക്ഷേ പിക്കുവാനും സൻമാർഗ്ഗോപദേശം നൽകുവാനും ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവരുടെ മട്ടു മാറി. അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തോട് പക വെക്കുവാനും തുടങ്ങി. അങ്ങനെ, ആ പഴയ ആരോപണം പൂർവ്വോപരിശക്തിയായ രൂപത്തിൽ വീണ്ടും അവർ ഘോഷി ക്കുകയായി. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനെപ്പറ്റി **بهتان عظيم** (വമ്പിച്ച കള്ളാരോപണം) എന്ന് അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. (ഈസാ-അ-നബിയുടെ ജനന സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ: ആലുഇംറാനിലും സൂ: മർയമിലും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

(6) ഈസാ (عليه السلام) നബിയെ തങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള അവരുടെ അഹങ്കാരവാദം. 'മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ മസീഹിനെ ഞങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തി (قتلنا المسيح عيسى بن مريم) എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലായ (رسول الله) എന്നുകൂടി വിശേഷിപ്പിച്ചത് അവരുടെ പരിഹാസത്തെയും ധിക്കാരത്തെയുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മറ്റു പ്രവാചകൻമാരുടെ കൈക്കൊന്നും വെളിപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പല ദിവ്യ ദൃഷ്ടാ ന്തങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ട് കണ്ടിട്ടുപോലും വ്യഭിചാര പുത്രനെന്നും, ആഭിചാരിയെന്നും കളളവാദിയെന്നുമൊക്കെ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ആരോപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെന്ന് എങ്ങിനെ സമ്മതിക്കും?!

ഈസാ (عليه السلام) ക്രൂശിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്ന് യഹൂദികൾ മാത്രമല്ല, അവരെപ്പോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും വാദിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. പക്ഷെ, രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ വമ്പിച്ച ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ശത്രുവും വ്യഭിചാരസന്തതിയും കളളവാദിയുമാണെന്ന ആരോപണാടിസ്ഥാനത്തിൽ, ആ കൃത്യം തങ്ങളുടെ ധീരതയെയും കീർത്തിയെയും കുറിക്കുന്ന സംഭവമായിട്ടാണ് യഹൂദികൾ കരുതിപ്പോരുന്നതും(*)

* പല ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെയും പരമാദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന റോമിലെ പോപ്പ്, ഏതാണ്ടു രണ്ടായിരം കൊല്ലത്തോളം അവർ യഹൂദികളുടെ മേൽ വെച്ചുകെട്ടിപ്പോന്ന ഈ മഹാപാതകത്തിൽനിന്ന് അൽപം മുമ്പ് അവരെ ശുദ്ധമാക്കി മാപ്പു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. പാതിരിമാർ പറയുന്നതെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മതമാണല്ലോ.

ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ മറ്റൊര് വിധത്തിലാണതിനെ വിലയിരുത്തുന്നത്. യഹൂദികളുടെ അക്രമപരവും, വഞ്ചനാപരവുമായ ഒരു കഠിന കഠോര കൃത്യമായിരുന്നു ആ സംഭവമെങ്കിലും ജന്മനാപാപിയായ മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിൻെറ പാപഭാരത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യന് മോചനം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി ദൈവ പുത്രനായ യേശു (ഈസാ-അ) കുരിശു വരിച്ചതായിട്ടാണ് അവരത് കണക്കാക്കുന്നത്. ക്രിസ്തീയ മതത്തിൻെറ ഒന്നാമത്തെ അടിത്തറയായി അതവർ ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

താഴെ വിവരിക്കുന്ന പ്രകാരം-അല്ലാഹു തന്നെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ-കുരിശു സംഭവം നടന്ന കാലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ അത് സംബന്ധിച്ച പ്രതികരണങ്ങൾ പലതരത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീട് കുറേ കഴിഞ്ഞാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ മേൽ പറഞ്ഞ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തം രൂഢമൂലമായി ത്തീർന്നത്. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام)സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് ഭുജിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുക്കെ ജൻമനാ പാപികളായെന്നും, ഈ പാപത്തിൽ നിന്നുമനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ മോചിപ്പിക്കുവാനായി-മനുഷ്യാരംഭം മുതൽ സുദീർഘമായ ഒരു കാലഘട്ടം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഒരു സുവർണ്ണാവസരത്തിൽ-ദൈവം തൻെറ പുത്രനായ യേശുവിനെ മനുഷ്യ രൂപത്തിൽ ഭൂമിയിലേക്കയച്ചുവെന്നും, അദ്ദേഹം കുരിശ് വരിച്ച് അതിന് പരിഹാരം വരുത്തിയെന്നും മറ്റുമാണ് നിലവിലുള്ള ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം. ക്രിസ്തുവിൻെറ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ബദ്ധ വൈരിയായിവർത്തിക്കുകയും, കുരിശു സംഭവംകഴിഞ്ഞ് ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശേഷം പെട്ടന്നൊരു മുഹൂർത്തം നോക്കി അദ്ദേഹത്തിൻെറ അപ്പോസ്തലസ്ഥാനം അദ്ദേഹം തന്നെ തനിക്ക് നൽകുകയുണ്ടായെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട് കൊണ്ട് രംഗത്തിറങ്ങുകയും ചെയ്ത 'വിശുദ്ധ പൗലോസ്' എന്ന മനുഷ്യൻ(*) രൂപ കൽപന ചെയ്തുണ്ടാക്കിയതാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ സിദ്ധാന്തം.

കുരിശു സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശദമായ വിവരങ്ങളൊന്നും ഖുർആനിൽ ഇല്ല. എങ്കിലും ആ സംഭവത്തിൽ ഈസാ (عليه السلام) കുരിശിൽ തറക്കപ്പെടുകയോ വധിക്കപ്പെടുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, അവർക്ക് യഥാർത്ഥ സംഭവം തിരിച്ചറിയാതെ പോയിരിക്കയാണെന്നും, അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നവരുടെ അടുക്കൽ ഊഹാപോഹങ്ങളല്ലാതെ യാതൊരു തെളിവുമില്ലെന്നും അർത്ഥശങ്കക്ക് ഇടമില്ലാത്ത വണ്ണം അല്ലാഹു ഖണ്ഡിതമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂ: ആലുഇംറാൻ 54, 55 എന്നീ വചനങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ ഈ വിഷയകമായി നാം കുറെയെല്ലാം വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ട് (157, 158) വചനങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് കുരിശു സംഭവത്തിൻെറ പല വശങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുമുണ്ട്. (الحمد لله) അതുകൊണ്ട് കൂടുതലൊന്നും ഇവിടെ സംസാരിക്കേണ്ടതില്ല. ബന്ധപ്പെട്ട ചില സംഗതികളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുക മാത്രമേ ഇവിടെ ചെയ്യുന്നുള്ളു.

(1) ഒരു കുരിശു സംഭവം നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ ഈസാ (عليه السلام) കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിടെ നടന്നതെന്താണെന്ന് അവർക്ക് തിരിച്ചറിയാതെ പോയതാണെന്നും (**وما قتلوه وما صلبوه ولكن شبه لهم**) ആണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം. ഈ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കലിനുള്ള കാരണം, അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ബൈബിളിലെ പുതിയ നിയമ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഈ സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച് വന്ന പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ, ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ആൾ ഈസാ (عليه السلام) ആയിരുന്നില്ല-അദ്ദേഹമാണെന്ന ധാരണയിൽ മറ്റൊരാളായിരുന്നു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് വരുവാനുള്ള പല സാധ്യതകളും അതിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാം. സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ രൂപം-അത് ശരിയോ തെറ്റോ ആവട്ടെ-ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണെന്ന് ബൈബിളിൻെറ ഉദ്ധരണികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിർണ്ണയിച്ച് പറയുക സാധ്യമല്ലതാനും. അത്രയും പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളാണവ.

---

* സെൻറ്പോൾ (S. T. Paul) എന്നും بولس القديس എന്നും പറയുന്നതു പൗലോസിനെപ്പറ്റി തന്നെ.

ആ സ്ഥിതിക്ക് وما قتلوه يقينا (അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഉറപ്പായും കൊലചെയ്തിട്ടില്ല) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ക്രിസ്ത്യാനികളും-വായ കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ മനസ്സുകൊണ്ടെങ്കിലും- സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല.

(2) ഈസായുടെ വിഷയത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവർ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് സംശയത്തിൽ തന്നെയാണുള്ളത്. അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു വിവരവുമില്ല, അവർ ഊഹത്തെ പിൻപറ്റുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്, അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊന്നു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് യാതൊരു ഉറപ്പും അവർക്കില്ല. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു തറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഈസാ (عليه السلام)നബിയെക്കുറിച്ച് യഹൂദികൾ വ്യഭിചാരപുത്രനെന്നും, ആഭിചാരിയെന്നും കളളവാദിയെന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. അതേ സമയം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെ ദൈവ പുത്രനെന്നും, അതല്ല ദൈവം തന്നെയാണെന്നും, ത്രിയേകത്വത്തിലെ പുത്രഭൂതമാണെന്നുമൊക്കെ വാദിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിനും ആധാരം ഊഹം തന്നെ. ഇനി, കുരിശു സംഭവത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അത്രത്തോളം അഭിപ്രായഭിന്നിപ്പുകൾ നിലവിലുള്ള ഒരു സംഭവം വേദക്കാർക്കിടയിൽ വേറെയുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. കുരിശിൽ തറച്ചത് യേശുവിനെയല്ല, അദ്ദേഹത്തോട് രൂപസാദൃശ്യമുളള വേറെ ഒരാളെയായിരുന്നുവെന്ന് അവരിൽ തന്നെ അഭിപ്രായക്കാരുണ്ട്. കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹം തന്നെയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതിൽ വെച്ച് മരണമടഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു വേറെ ചിലർ പറയുന്നു. അതല്ല, കുരിശിൽ വെച്ച് മരിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നീട് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് വേറൊരു അഭിപ്രായം. ശരീരം മാത്രം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു-ആത്മാവ് ഉയർത്തപ്പെട്ടു-എന്നും ചിലർ പറയുന്നു. കൂടാതെ, വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, തങ്ങൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചു കൊന്നുവെന്ന് അഹങ്കരിക്കുന്ന യഹൂദികൾക്കോ, കുരിശു സംഭവം തങ്ങളുടെ മോക്ഷത്തിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗമാക്കിത്തീർത്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കോ ആ സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥത്തെപ്പറ്റി ഒരു എത്തും പിടിയുമില്ല. അനേകം ഊഹങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതിൽ നിന്ന് ചിലതിന് അവർക്കിടയിൽ ക്രമേണ പ്രചാരണവും സ്ഥിരീകരണവും ലഭിക്കുകയും അത് ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ അടിത്തറയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുകയും ചെയ്തുവെന്ന് മാത്രം.

(3) ശരി, ഈസാ (عليه السلام) കൊല്ലപ്പെടുകയോ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കഥയെന്തായി? അതെ بل رفعه الله اليه (അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തൻെറ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തി.) അതാണ് സംഭവിച്ചത്. ഉയർത്തൽ എങ്ങനെയാണുണ്ടായത്? ജഡത്തോടുകൂടിയോ അല്ലേ? ഉറക്കത്തിലോ ഉണർച്ചയിലോ? അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ എവിടെയുണ്ട്? അവിടെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവിതരീതി എങ്ങിനെയാണ്? ഇതൊന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഉറപ്പിച്ചും വിശദീകരിച്ചും പറയത്തക്ക വേറെ തെളിവുകളുമില്ല. എന്നാൽ, ഈ സംശയങ്ങൾക്ക് സ്വയം സമാധാനം കണ്ടെത്തുവാൻ സഹായകമാകുന്ന ചില വസ്തുതകൾകൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:-

(ഒന്ന്) 'അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല' എന്നും 'അദ്ദേഹത്തെ അവർ ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല' എന്നും പറഞ്ഞതിലെ 'അദ്ദേഹം' എന്ന സർവ്വനാമംകൊണ്ട് വിവക്ഷ ശരീരവും ആത്മാവും ചേർന്നുള്ള ഈസാ (عليه السلام) നബിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അതിനെത്തുടർന്ന് بل رفعه الله (പക്ഷേ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തി) എന്നു പറയുമ്പോൾ അതേ ശരീരവും ആത്മാവും ചേർന്നുള്ള ഈസാ (അ)യെത്തന്നെ ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. മറ്റൊരർത്ഥം കൽപിക്കുന്നത് സാഹസവും യുക്തിഹീനവുമാകുന്നു. (രണ്ട്) ഒരു അസാധാരണസംഭവമെന്ന നിലക്കാണ് ഈ ഉയർത്തലിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈസാ (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ച്-അതും കുരിശു സംഭവത്തോട് അനുബന്ധിച്ചുകൊണ്ട്-മാത്രമേ 'തന്നിലേക്ക് ഉയർത്തുക' എന്ന വാക്ക് അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളു. മറ്റേതെങ്കിലും ഒരാളെക്കുറി

ച്ചോ, ഏതെങ്കിലും സംഭവത്തെത്തുടർന്നോ ഈ പ്രയോഗം ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ മാത്രമാണ് ഉയർത്തിയിരുന്നതെങ്കിൽ, അതിന് ഈസാ നബിയുമായോ, കുരിശുസംഭവവുമായോ ഒരു പ്രത്യേക ബന്ധവുമില്ല. എല്ലാ കൊല്ലപ്പെടുന്നവരുടെയും എല്ലാ മരണമടയുന്നവരുടെയും ആത്മാവ് ഉയർത്തപ്പെടുക പതിവാണല്ലോ. (മൂന്ന്) മുമ്പ് വിവരിച്ച കാര്യങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരീകരണം നൽകുന്നവിധം അനുയോജ്യമായ വല്ല സമാപന വാക്യങ്ങളുംകൊണ്ട് ആയത്തുകളെ അവസാനിപ്പിക്കുക ഖുർആനിൽ സർവ്വസാധാരണമാണ്, ഈ വിഷയം അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് وكان الله عزيزا حكيما (അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിൽ അവന് തടസ്സമോ പരാജയമോ ബാധിക്കുകയില്ലെന്നും, അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നീതിക്കും യുക്തിക്കും നിരക്കുന്നതുമായിരിക്കുമെന്നുമാണല്ലോ ഇതിവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. എല്ലാവരുടെയും ആത്മാവിനെ ഉയർത്തുന്നതുപോലെ ഈസാ (عليه السلام)ന്റെ ആത്മാവും ഉയർത്തിയതാണെങ്കിൽ ഈ നാമവിശേഷണങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്ത് പറഞ്ഞതിന് വലിയ പ്രസക്തിയൊന്നും കാണുന്നില്ല. والله اعلم

(നാല്) ആലുഇംറാനിലെ ആയത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ഉയർത്തി (رفعه الله) എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തി (رفعه الله اليه) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കെകൊണ്ട്- ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ- അദ്ദേഹത്തിന് ഉന്നതമായ സ്ഥാനം നൽകി എന്ന് അതിന് അർത്ഥം കൽപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി എന്ന് മാത്രമേ അർത്ഥമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. (അഞ്ച്) കാലാവസാനത്തിൽ ഈസാ (عليه السلام)ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുമെന്നും, ഭൂമിയിൽ അദ്ദേഹം നീതി നടത്തുമെന്നും മറ്റും (അടുത്ത വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള) അനേകം ബലവത്തായ ഹദീസുകളാൽ സ്ഥാപിതമായതാണ്. ചില തൽപരകക്ഷികൾ ഒഴികെ മുസ്ലിംകൾ പൊതുവിൽ അത് ശരിവെക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

(ആറ്) അല്ലാഹു തന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തി എന്ന് പറഞ്ഞതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആകാശത്തേക്ക് -അഥവാ ഉപരിലോകത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക്-ഉയർത്തി എന്നായിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ അത് സംബന്ധിച്ച് നമുക്ക് ഒന്നും തിട്ടപ്പെടുത്തി പറയുക സാധ്യമല്ല. (ഏഴ്) അദ്ദേഹം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എവിടെത്തന്നെ ആയിരുന്നാലും അവിടെ ജീവിക്കുവാനാവശ്യമായ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് അവിടെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതം ആ സാഹചര്യങ്ങളുമായി ഇണക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനാണല്ലോ അല്ലാഹു. ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുവാൻ ഭക്ഷണവും വെള്ളവും വായുവും അനിവാര്യമാക്കിവെച്ച അതേ സ്രഷ്ടാവിന് അവ കൂടാതെ ജീവിക്കുവാനുള്ള വല്ല വ്യവസ്ഥിതിയും ഏർപ്പെടുത്തുവാനോ, അവിടേക്ക് യോജിച്ച വല്ല ജീവിതരീതിയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാനോ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. നിലവിലുള്ള ഭൗതിക നിയമങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായിക്കൊണ്ട് പിതാവില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയും, മറ്റാർക്കും സിദ്ധിക്കാത്ത ഒരു പ്രത്യേകതയായി അദ്ദേഹത്തെ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തുകയും ചെയ്ത സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകമായ ഒരു ജീവിതരീതി അവിടെ അല്ലാഹു നൽകിയെങ്കിൽ അതിൽ അവിശ്വസനീയമായി ഒന്നും തന്നെയില്ല.

(എട്ട്) ഭൂലോകത്ത് നമ്മുടെ കണക്ക് പ്രകാരം കൊല്ലങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ, ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചില ഗ്രഹങ്ങളിൽ കേവലം ദിവസങ്ങളോ നാഴികകളോ മാത്രമായിരിക്കും അവയെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കാര്യകാരണ സഹിതം സ്ഥാപിക്കാറുള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു. വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചാണെങ്കിലും ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ പോയി മനുഷ്യൻ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി തിരിച്ചു പോരുകയും, ചൊവ്വാഗ്രഹത്തിലും മറ്റും ചെന്ന് നിരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ ശുഭപ്രതീക്ഷയോടെ പരിശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്ന ഇക്കാലത്ത് അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് ഒരു മനുഷ്യജീവിക്ക് ഈ ഭൗതിക പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്ത

മായ ഒരു ജീവിതം ഉപരിലോകത്ത് എവിടെയെങ്കിലും നൽകുകയെന്നത് സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒട്ടും വിദൂരമായ കാര്യമല്ല. ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ നിരീക്ഷണം നടത്തി വിധി കൽപിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യവുമല്ല.

وَإِن مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِۦ قَبْلَ مَوْتِهِۦ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

159 വേദക്കാരിൽ നിന്ന് (ആരും) അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണത്തിനു മുമ്പ് തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഖിയാമത്തു നാളിലാകട്ടെ, അദ്ദേഹം അവരുടെ മേൽ സാക്ഷിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

---

159 وَإِن ഇല്ല. مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽ നിന്ന് (ആരും). إلاَّ لَيُؤْمِنَنَّ തീർച്ചയായും (അവൻ) വിശ്വസിക്കാതെ. بِهِ അദ്ദേത്തിൽ. قَبْلَ مَوْتِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ (അവൻെറ) മരണത്തിന്മുമ്പ്. وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിലാകട്ടെ. يَكُونُ അദ്ദേഹമായിരിക്കു. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. شَهِيدًا സാക്ഷി.

ആദ്യത്തെ വാക്യത്തിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന് നാം പരിഭാഷയിൽ സ്വീകരിച്ച പ്രകാരം തന്നെ. മറ്റൊന്ന്: 'വേദക്കാരിൽ നിന്ന് ആരും തൻെറ മരണത്തിന് മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല' എന്നാകുന്നു. **به** (ബിഹി) എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം (**ضمير**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈസാ (عليه السلام) നബിയാണെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. **موته** (മൗതിഹി) എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈസാ (عليه السلام)തന്നെ ആയിരിക്കുവാനും, വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള ഓരോരുത്തനും ആയിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് കാരണം. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ആ വാക്യത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: ഈസാ (عليه السلام) മരണപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ്-അഥവാ അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങി വന്ന ശേഷം ഭൂമിയിൽ വെച്ച് മരണമടയുന്നതിന് മുമ്പ്-അക്കാലത്തുള്ള വേദക്കാരിൽ ആരും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കയില്ല. രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ചു സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: വേദക്കാരായ ഓരോ ആളും അയാൾ മരണപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ്-അഥവാ മരണം കണ്ണിൽ കാണുകയും ഈ ലോകവുമായുള്ള ബന്ധം മുറിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ-അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കയില്ല. എന്നുവെച്ചാൽ, അതേവരെ താൻ ഈസാ (عليه السلام) നെക്കുറിച്ച് വെച്ചു പുലർത്തിപ്പോന്ന വിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം തെറ്റാണെന്ന് ആ അവസരത്തിൽ അവന് ബോധ്യപ്പെടുകയും, ശരിയായ വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് താൽപര്യം. ഈ രണ്ട് അഭിപ്രായക്കാരിലും സഹാബികളും, താബിഉകളുമടക്കം പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെയും കാണാവുന്നതാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ വേദക്കാരുടെ മാത്രമല്ല, പിഴച്ച വിശ്വാസമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച എല്ലാവരുടെയും സ്ഥിതി ഒരേമാതിരി തന്നെയായിരിക്കും. അതായത് മരണവേളയിൽ അതേവരെയുള്ള പിഴച്ച വിശ്വാസങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, ആ സമയത്തുള്ള ആ വിശ്വാസംകൊണ്ട് യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകുവാനില്ല. ഈ സംഗതി ഖുർആൻ കൊണ്ടും നബി വാക്യങ്ങൾകൊണ്ടും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതോടുകൂടി **به**(ബിഹി) എന്നതിലെ സർവ്വനാമം ഈസാ (عليه السلام)നബിയെ ഉദ്ദേശിച്ചായ സ്ഥിതിക്ക്-സാധാരണഗതിയിൽ **موته** (മൗതിഹി) എന്നതിലെ സർവ്വനാമവും അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ ന്യായവും കാണുന്നത് **الله اعلم**

രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾക്കും നിദാനമായ പല രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം മഹാനായ ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ശരിവെച്ചത് തന്നെയാണ് ശരിയെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) അതിന് പറഞ്ഞ ന്യായം

ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ഈസാ (عليه السلام) നബിയെ തങ്ങൾ കൊല ചെയ്യുകയോ ക്രൂശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന യഹൂദികളുടെ വാദത്തെയും, അജ്ഞരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആ വാദം സമ്മതിച്ച് വരുന്നതിനെയും ഖണ്ഡിക്കലാണ് കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. കാര്യം അവർ പറയുന്നതുപോലെയല്ല, അദ്ദേഹത്തോട് സാദൃശ്യമായി തോന്നിയ ഒരാളെ മാത്രമാണവർ കൊന്നത്. യഥാർത്ഥം അവർക്ക് തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞതു മില്ല, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു തൻെറ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയാണുണ്ടായത് എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ആ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നും, ഭാവിയിൽ ഇറങ്ങിവന്ന് ഇവിടെ പലതും പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും, ഇസ്‌ലാമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുകയില്ലെന്നും ധാരാളം ഹദീസുകളാൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, അവിശ്വാസികളായ എല്ലാ വേദക്കാരും (അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിവരുന്ന) ആ അവസരത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് പറയുന്നതിനാണ് ഇവിടെ യോജിപ്പുള്ളത്. മരണവേളയിൽ-വിശ്വാസം ഫലം ചെയ്യാത്ത അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ എല്ലാ അവിശ്വാസികളും മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയിലും, ഈസാ (عليه السلام)നബിയിലും വിശ്വസിക്കുമെന്നുള്ളത് യഥാർത്ഥം തന്നെ. എങ്കിലും, ഇവിടത്തെ സന്ദർഭം അത് വിവരിക്കുന്ന സന്ദർഭമല്ല.

ഇമാം ഇബ്നുതൈമിയ്യ (رحمه الله) ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഖണ്ഡനമായി രചിച്ച **الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح** (മസീഹിൻെറ മതത്തെ മാറ്റി മറിച്ചവർക്ക് ശരിയായ മറുപടി) എന്ന പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ(*) ഈ ആയത്ത് ഉദ്ധരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാം ഒന്നാമതായി ഉദ്ധരിച്ച ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തെ ശരിവെച്ചും, രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തെ വിമർശിച്ചും കൊണ്ടുള്ള ആ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ, ഇബ്നുകഥീർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ന്യായത്തിന് ഒരു വിശദീകരണവും, ശ്രദ്ധേയമായ വേറെ ചില ന്യായങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിങ്ങിനെ ഗ്രഹിക്കാം:-

(1) വേദക്കാരിൽപെട്ട ആരും തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കയില്ല. (**وان من اهل الكتاب الا ليؤمنن**) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണ് വേദക്കാർ. അപ്പോൾ, ഈസാ (عليه السلام) കള്ളവാദിയാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന യഹൂദികളും, അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലും അടിയാനുമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്നാണിതിൻെറ അർത്ഥം. മരണവേളയിൽ യഥാർത്ഥമായ വിശ്വാസം വിശ്വസിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ വേദക്കാരും അല്ലാത്തവരുമെന്ന വ്യത്യാസം ഇല്ല. ആ വിശ്വാസം ഈസാ (عليه السلام) നെക്കുറിച്ച് മാത്രവുമായിരിക്കയില്ല. അവർ മുമ്പ് ഏതിനെയെല്ലാം നിഷേധിച്ചു വന്നിരുന്നുവോ അതിൻെറയെല്ലാം സത്യാവസ്ഥ അവർക്ക് അപ്പോൾ ബോധ്യപ്പെടുകയും അതിലെല്ലാം അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (2) **ليؤمنن** (തീർച്ചയായും അവർ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും) എന്ന് ശപഥം (**القسم**) രൂപത്തിലുള്ള ക്രിയ ഭാവികാലത്തെ കുറിക്കുന്നത് (**المستقبل**) ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അത് (ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം) അല്ലാഹു ഈ വിവരം (ഖുർആനിൽ) അറിയിച്ചതു മുതൽക്കുള്ള ആളുകളെക്കുറിച്ചായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ. അഥവാ മരണവേളയിലുണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അതെന്നുവെക്കുന്ന പക്ഷം, അതിന് മുമ്പുള്ളവർക്കും പിമ്പുള്ളവർക്കും അതിൽ പ്രത്യേകതയൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുവാനില്ലല്ലോ. (3) **قبل موته** (മരണത്തിന് മുമ്പ്) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. (മരണവേളയിൽ എന്നോ മരണശേഷം എന്നോ അല്ല.) ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ മരണത്തിന് മുമ്പ് -അതായത്, അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവന്നു മരണമടയുന്നതിനുമുമ്പ്-അദ്ദേഹത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കും എന്നായിരിക്കണം ഇതിൻെറ അർത്ഥം. അഥവാ, വേദക്കാരുടെ മരണത്തിന് മുമ്പ് എന്നാണുദ്ദേശ്യമെന്നുവെക്കുന്നപക്ഷം, വേദക്കാരിൽപെട്ട ഓരോരുത്തനും തൻെറ മരണത്തിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കും എന്നായിരിക്കണമല്ലോ അർത്ഥം. ഇത് ശരിയല്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

---

* الجواب الصحيح ص ٢٨٣– ج ٢ طبع المجد التجارية

അവസാനകാലത്ത് ഈസാ (عليه السلام) ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരും, അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ നീതി നടത്തുകയും ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യും, അദ്ദേഹം ദജ്ജാലിനെ കൊലപ്പെടുത്തും എന്നൊക്കെ വളരെ ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒന്ന് മാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'നീതിമാനായ ഒരു വിധി കർത്താവായ നിലയിൽ ഇബ്നുമർയം (ഈസാ-അ) നിങ്ങളിൽ ഇറങ്ങിവരുവാൻ സമയം അടുത്തവരുന്നു. അദ്ദേഹം ദജ്ജാലിനെ കൊലപ്പെടുത്തും; പന്നികളെ കൊല്ലും; കുരിശു മുറിച്ചു കളയും, കപ്പം (കരം) നിറുത്തൽ ചെയ്യും; ധനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരാളും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, ദുൻയാവിനെയും അതിലുള്ളതിനെയുംകാൾ ഒരു സുജൂദു ഉത്തമമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമാറ് (അക്കാലത്ത്) ധനം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.' ഈ നബി വചനം ഉദ്ദരിച്ചുകൊണ്ട് അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه)ഇങ്ങിനെ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു: 'നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ (ഇതിനു തെളിവായി) ......……… وان من اهل الكتاب എന്ന ഈ വചനം ഓതിക്കൊള്ളുക'. (ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും അടക്കം പല ഹദീസ് പണ്ഡിതൻമാരും പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തിയതാണിത്.)

മസീഹു ദ്ദജ്ജാൽ (**المسيح الدجال**) എന്ന ഒരു യഹൂദനായ കള്ളവാദി അവസാനകാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നും, അസാധാരണമായ പല കടും കൃത്യങ്ങൾ നടത്തുവാനുള്ള കഴിവ് അവനുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, അതുവഴി അവൻ ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, യഹൂദികളായിരിക്കും അവൻെറ പ്രധാന അനുയായികളെന്നും, ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കൈക്കായിരിക്കും അവൻ കൊല്ലപ്പെടുകയെന്നും അനേകം ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. 'യാജൂജ്-മാജൂജി' ൻെറ പുറപ്പാട്, ദജ്ജാലിൻെറ വരവ്, ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വരവ്, സൂര്യൻ പടിഞ്ഞാറു നിന്ന് ഉദയം ചെയ്യൽ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ ലോകാവസാന കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണെന്ന് പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല നബി വചനങ്ങൾ വേറെയും ഉണ്ട്. ഇവയിൽ ചിലതിനെപ്പറ്റി ചില പരാമർശങ്ങൾ 43: 61; 27: 82 എന്നീ വചനങ്ങളിലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും കാണാം. യാജൂജ്-മാജൂജിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഭാവികാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബലവത്തായ ഹദീസുകളിൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതിനപ്പുറം കടന്നു വല്ല വിശദീകരണവും നൽകുവാൻ നമുക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. യുക്തിന്യായങ്ങൾ മൂലമോ, ഭൗതികശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ അടി സ്ഥാനത്തിലോ, അവയെ നിഷേധിക്കുകയോ, പുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തി അടകയുകയോ ചെയ്വാൻ ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു. ഒരു കാലത്ത് അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളെന്നോ, പ്രത്യക്ഷാർത്ഥത്തിൽ സംഭവ്യമല്ലെന്നോ കരുതപ്പെട്ടിരുന്നതും, അതേ സമയത്ത് ഹദീസുകളിൽ തുറന്ന ഭാഷയിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ പല കാര്യങ്ങളും അക്ഷരം പ്രതി പുലർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങളും നമ്മുടെ അനുഭവത്തിലുണ്ട്. അതുപോലെ, ഇതേവരെ പുലർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പലതും ഭാവിയിൽ പുലർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പിച്ചും തറപ്പിച്ചും പറയാവുന്നതാണ്. സാധാരണ ഗതിയിൽ വിദൂരമായിത്തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ-കുറഞ്ഞപക്ഷം-യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും അറിയാമെന്നുവെച്ച് മൗനമവലംബിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, അത് വമ്പിച്ച അപകടത്തിൽ ചാടിച്ചേക്കുമെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്. നമസ്കാരങ്ങളിലും മറ്റും ദജ്ജാലിൻെറ കുഴപ്പങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) കൽപിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അവൻ മൂലം സംഭവിക്കുന്ന ആപത്തുകൾ അതിഭയങ്കരങ്ങളാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതും, വരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതുമായ ഏറ്റവും ദുഷിച്ച ആൾ (**شرغا ينتظر**) എന്നാണ് ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) അവനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (തി.) അവൻെറ കുഴപ്പങ്ങളിലും അക്രമങ്ങളിലും അകപ്പെടാതെ അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഈസാ (ﷺ) നബിയെ സംബന്ധിച്ച് ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ചിലത് ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും, ചിലത് നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് വടക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ഖാദിയാൻ എന്ന സ്ഥലത്ത് നബിത്വവാദവുമായി വെളിപ്പെട്ട അഹ്മദുഗുലാം അയാളുടെ പുതിയ മതത്തിൻെറ അടിത്തറക്ക് അവസാനരൂപം നൽകിയിരിക്കുന്നത് എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അദ്ദേഹം-ഈസാ(ﷺ) അവരുടെ മേൽ സാക്ഷിയായിത്തീരും (ويوم القيمة يكون عليهم شهيدا) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. തന്നെ നിഷേധിക്കുകയും, ആക്രമിക്കുകയും, കുരിശിലേറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത ശപിക്കപ്പെട്ട യഹൂദികളുടെയും, തൻെറ വിഷയത്തിൽ അതിരുകവിയുകയും തന്നെ ദൈവമാക്കി ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു വഴിപിഴച്ചുപോയ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും ചെയ്തികൾക്ക് എതിരായി അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യം സമർപ്പിക്കുമെന്ന് സാരം. സൂ: മാഇദഃ 119 മുതൽ 122 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ ഈ സാക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി ചില വിശദീകരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. **ان شاء الله**

فَبِظُلْمٍ مِّنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَٰتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

160 അങ്ങനെ, യഹൂദരായവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു(വമ്പിച്ച) അക്രമം നിമിത്തം, അവർക്ക് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില നല്ലതായ വസ്തുക്കളെ അവരുടെമേൽ നാം നിഷിദ്ധമാക്കി. (കൂടാതെ) അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) ധാരാളമായി അവർ തടഞ്ഞതുകൊണ്ടും,-

وَأَخْذِهِمُ ٱلرِّبَوٰا۟ وَقَدْ نُهُوا۟ عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَٰطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

161 അവരോട് പലിശയെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടും അവരത് മേടിച്ചതുകൊണ്ടും, അന്യായമായി മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കളെ അവർ തിന്നതുകൊണ്ടും (കൂടിയാണത്). അവരിൽ നിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

160 فَبِظُلْمٍ അങ്ങനെ ഒരു (വമ്പിച്ച) ആക്രമംകൊണ്ട് (നിമിത്തം). مِّنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽനിന്ന്. هَادُوا യഹൂദികളായ. حَرَّمْنَا നാം നിഷിദ്ധമാക്കി. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. طَيِّبَاتٍ ചില നല്ല വസ്തുക്കളെ. أُحِلَّتْ അനുവദനീമാക്കപ്പെട്ട. لَهُمْ അവർക്ക്. وَبِصَدِّهِمْ അവർ തിരിച്ചു വിട്ടതുകൊണ്ടും, തിരിഞ്ഞുപോയതു നിമിത്തവും. عَن سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. كَثِيرًا വളരെ ആളുകളെ, ധാരാളമായി.. **161** وَأَخْذِهِمُ അവർ വാങ്ങിയതും. الرِّبَا പലിശ. وَقَدْ نُهُوا അവർ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി. وَأَكْلِهِمْ അവർ തിന്നതും. أَمْوَالَ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കൾ. بِالْبَاطِلِ അന്യായമായി. وَأَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾക്ക്. عَذَابًا أَلِيمًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

153-ാം വചനം മുതൽ യഹൂദികളുടെ നിഷേധങ്ങളും അക്രമങ്ങളും ആയിരുന്നുവല്ലോ സംസാര വിഷയം. സന്ദർഭവശാൽ ഇടക്കുവെച്ച് കുരിശു സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥം ഇന്നതാണെന്നും വിവരിച്ചു. വീണ്ടും ആദ്യത്തെ വിഷയത്തിലേക്ക് തന്നെ സംസാരഗതി തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പ് വിവരിച്ചതിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിൻെറ സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം തിരിഞ്ഞു

പോകുകയും മറ്റുള്ളവരെ ധാരാളക്കണക്കിൽ വഴിതെറ്റിക്കുകയും ചെയ്യുക, പലിശ വാങ്ങരുതെന്ന് കർശനമായി നിരോധിച്ചിട്ടും അത് വകവെക്കാതെ പലിശ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക, പലിശ ഇടപാടുകളും കൈക്കൂലി വാങ്ങലും പോലെയുള്ള നിഷിദ്ധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ധനം സമ്പാദിക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അവരുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം- ഐഹികമായ ഒരു ശിക്ഷയെന്ന നിലക്ക് മുമ്പ് അവർക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില നല്ലതായ വസ്തുക്കളെ അല്ലാഹു അവർക്ക് നിഷിദ്ധ മാക്കിക്കൽപിച്ചു. പരലോക ശിക്ഷ വേറെ ഉണ്ടുതാനും എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം. പരലോക ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരിൽ നിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു **للكافرين منهم** എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് യഹൂദികളിൽ ചിലരെങ്കിലും അവ ിശ്വാസികളല്ലാത്തവരുണ്ടെന്ന് വരുന്നു. അവർ ആരാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

നിരോധിക്കപ്പെട്ട ആ വസ്തുക്കൾ ഏതെല്ലാമായിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നഖമുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും, പശു, ആട് എന്നിവയുടെ കൊഴുപ്പുകളും അവരുടെ ധിക്കാരം നിമിത്തം അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് സൂ: അൻആം 146ൽ വരുന്നുണ്ട്. അവയായിരിക്കാം ഒരു പക്ഷേ, അവയും വേറെ ചിലതും കൂടിയായിരിക്കാം-ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ജനങ്ങളെ തടയുന്നതിൽ പല സമുദായങ്ങൾക്കും പങ്കുണ്ടെങ്കിലും യഹൂദിക ളുടെ ചരിത്രം എല്ലാവരെയും കവച്ചു വെക്കുന്നതാകുന്നു. ഇസ്രാഈലി പ്രവാചകൻമാരുടെ കാലങ്ങളിൽ അവരുടെ ചരിത്രം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു നമുക്ക് വിവരിച്ച് തന്നിട്ടു ണ്ട്. അതിനുശേഷമുള്ള കാലത്തെ സ്ഥിതിയാകട്ടെ, അതിലധികം ശോചനീയവുമാണ്. കമ്മ്യൂണി സം, നിരീശ്വരപ്രസ്ഥാനം, ധാർമ്മിക അരാജകത്വം തുടങ്ങിയവ പരിശോധിച്ചാൽ അവയുടെയെ ല്ലാം സ്ഥാപക നേതാക്കൾ യഹൂദികളാണെന്ന് കാണാവുന്നത് തന്നെ ഇതിന് മതിയായ തെളിവാ കുന്നു. പലിശ, കൈക്കൂലി മുതലായ അന്യായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അന്യരുടെ ധനം ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിലുള്ള അവരുടെ താൽപര്യവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. ബാങ്കുകൾ തുടങ്ങിയ പലിശ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉൽഭവംപോലും യഹൂദികളിൽ നിന്നാണെന്ന് വരുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയ ഗൗരവം ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ബൈബിളിൻെറ പഴയ നിയമത്തിൽ അവർക്ക് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെയും, അവർക്ക് നിർബ്ബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെയും ഒരു നീണ്ട പട്ടിക കാണാം. (പുറപ്പാട്: അദ്ധ്യായം 20 മുതൽ ഏതാനും അദ്ധ്യായങ്ങളും മറ്റും നോക്കുക.) കൂട്ടത്തിൽ പലിശ ഇടപാടുകളെക്കുറിച്ചും (പുറപ്പാട് 22: 25; ലേവ്യർ 25: 36 മുതലായവിൽ) കാണാവുന്നതാണ്.

لَّٰكِنِ ٱلرَّٰسِخُونَ فِى ٱلْعِلْمِ مِنْهُمْ وَٱلْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ ۚ وَٱلْمُقِيمِينَ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ وَٱلْمُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ أُو۟لَٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

162 എങ്കിലും, അവരിൽ നിന്നും അറിവിൽ അടിയുറച്ചവരും, സത്യവിശ്വാസികളും, നിനക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും, നിനക്കു മുമ്പ് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിക്കുന്നു; (വിശേ ഷിച്ച്) നമസ്കാരം നിലനിർത്തുന്നവരും, 'സകാത്തു' കൊടുക്കുന്നവരും, അല്ലാഹു വിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കു ന്നവരും. അക്കൂട്ടർ അവർക്ക് വഴിയെ നാം വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

---

162 لَكِنِ എങ്കിലു. الرَّاسِخُونَ അടിയുറച്ചവർ, പൂണ്ട് പിടിച്ചവർ. فِي الْعِلْمِ അറിവിൽ, ജ്ഞാനത്തിൽ. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. وَالْمُؤْمِنُونَ വിശ്വാസികളും. يُؤْمِنُونَ അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നതാണ്. بِمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. وَمَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും. مِن قَبْلِكَ നിനക്ക് മുമ്പായി. وَالْمُقِيمِينَ നിലനിറുത്തുന്നവരെയും (പ്രത്യേകം പറയുന്നു). الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَالْمُؤْتُونَ

കൊടുക്കുന്നവരും. ٱلزَّكَاةَ സകാത്ത്. وَٱلْمُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവരും. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ അന്ത്യനാളിലും. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. سَنُؤْتِيهِمْ വഴിയെ അവർക്ക് നാം കൊടുക്കും. أَجْرًا പ്രതിഫലം. عَظِيمًا വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

വേദക്കാരെപ്പറ്റി പൊതുവെയും, യഹൂദികളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകവും പലതും വിവരിച്ചു കൊണ്ട് അവരിൽ നിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ-നരകം-ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ, അവരിൽ വേണ്ടത്ര അറിവും വിശ്വാസവുമുള്ള ചിലർ ഉണ്ടെന്നും, അവർക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം അല്ലാഹു നൽകുന്നതാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. യഹൂദികളിൽ നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (رضي الله عنه)പോലെയുള്ള ചുരുക്കം വ്യക്തികളും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിൽ വന്നവരും ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്.

വിഭാഗം–23

إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَـٰرُونَ وَسُلَيْمَـٰنَ ۚ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾

163 (നബിയേ,) നിശ്ചയമായും, നൂഹിനും, അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷമുള്ള നബിമാർക്കും നാം 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യ ബോധനം] നൽകിയതു പോലെ, നിനക്കും നാം 'വഹ്‌യു' നൽകിയിരിക്കയാണ്. ഇബ്‌റാഹീമിനും, ഇസ്മാഈലിനും, ഇസ്ഹാഖിനും, യഅ്ഖൂബിനും (അദ്ദേഹത്തിൻെറ) സന്തതികൾക്കും, ഈസാക്കും, അയ്യൂബിനും, യൂനുസിനും, ഹാറൂന്നും, സുലൈമാന്നും നാം 'വഹ്‌യു' നൽകിയിരിക്കുന്നു. ദാവൂദിന് നാം 'സബൂറും' [ഒരു പ്രത്യേക ഏടും] കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَـٰهُمْ عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ﴿١٦٤﴾

164 (മാത്രമല്ല) മുമ്പ് നാം നിനക്ക് വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള കുറെ റസൂലുകളെയും, നിനക്ക് നാം വിവരിച്ചു തന്നിട്ടില്ലാത്ത കുറെ റസൂലുകളെയും (അയച്ചിട്ടുണ്ട്). മൂസായോട് അല്ലാഹു (നേരിൽ) ഒരു സംസാരം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ ٱلرُّسُلِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

165 (അതെ) സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരും, താക്കീത് നൽകുന്നവരുമായ റസൂലുകളായിക്കൊണ്ട് (അവരെയൊക്കെ) അയച്ചു; റസൂലുകളുടെ (നിയോഗത്തിന്) ശേഷം അല്ലാഹുവിന്നെതിരിൽ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു ന്യായവും (പറയുവാൻ) ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ(അതെല്ലാം). അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

163 إِنَّا أَوْحَيْنَا നിശ്ചയമായും നാം വഹ്‌യു നൽകിയരിക്കുന്നു. إِلَيْكَ നിനക്ക്. كَمَا أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു നൽകിയതുപോലെ. إِلَىٰ نُوحٍ നൂഹിന്, നൂഹിലേക്ക്. وَٱلنَّبِيِّينَ നബിമാർക്കും. مِن بَعْدِهِ അദ്ദേ

ഹത്തിനുശേഷമുള്ള. وَأَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു നല്‍കുകയും ചെയ്തു. إِلَى إِبْرَاهِيمَ ഇബ്‌റാഹീമിന്. وَإِسْمَاعِيلَ ഇസ്മാഈലിനും. وَإِسْحَاقَ ഇഹ്ഹാഖിനും. وَيَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിനും. وَالْأَسْبَاطِ സന്തതികള്‍ക്കും. وَعِيسَى ഈസാക്കും. وَأَيُّوبَ അയ്യൂബിനും. وَيُونُسَ യൂനുസിനും. وَهَارُونَ ഹാറൂന്നും. وَسُلَيْمَانَ സുലൈമാനും. وَآتَيْنَا നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. دَاوُدَ ദാവൂദിന്. زَبُورًا ഒരു ഏട്, സബൂര്‍. 164 وَرُسُلاً കുറെ (ചില) റസൂലുകളെയും. قَدْ قَصَصْنَاهُمْ അവരെ നാം വിവരിച്ച് (കഥനം ചെയ്തു) തന്നിട്ടുണ്ട്. عَلَيْكَ നിനക്ക്. مِن قَبْلُ മുമ്പേ, മുമ്പ്. وَرُسُلاً ചില (കുറെ)റസൂലുകളയും. لَّمْ نَقْصُصْهُمْ അവരെ നാം വിവരിച്ച് തന്നിട്ടില്ല. عَلَيْكَ നിനക്ക്. وَكَلَّمَ اللهُ അല്ലാഹു സംസാരിക്കുയും ചെയ്തു. مُوسَى മൂസായോട്. تَكْلِيمًا ഒരു (നേരിലുള്ള-ശരിക്കുള്ള) സംസാരം. 165 رُسُلاً (അതെ) റസൂലുകളെ. مُّبَشِّرِينَ സന്തോഷവാര്‍ത്ത അറിയിക്കുന്നവരായ (ആയിട്ട്). وَمُنذِرِينَ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്-ഭയവാര്‍ത്ത) നല്‍കുന്നവരും. لِئَلاَّ يَكُونَ ഉണ്ടാവാതെ (ഇല്ലാതെ) ഇരിക്കുവാന്‍. لِلنَّاسِ മനുഷ്യര്‍ക്ക്. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മേല്‍ (എതിരെ). حُجَّةٌ ഒരു ന്യായവും. بَعْدَ الرُّسُلِ റസൂലുകളുടെ ശേഷം. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. عَزِيزًا പ്രതാപശാലി. حَكِيمًا യുക്തിമാന്‍, അഗാധജ്ഞന്‍.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വം, ദിവ്യ ദൗത്യം, അവിടുന്ന് കൊണ്ടു വന്ന വേദഗ്രന്ഥം എന്നിവയൊന്നും മനുഷ്യചരിത്രത്തില്‍ പുതിയതല്ല. മുമ്പ് മുതല്‍ക്കേ മാനവ സമുദായങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു നടപ്പില്‍ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളാണവ. ഒരു സമുദായത്തിലേക്ക് നിയോഗിച്ചയക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ ദൈവദൂതനായ (റസൂലായ) നൂഹ് (عليه السلام) നബിക്കും, അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം പല സമുദായങ്ങളിലേക്കുമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മറ്റു പല പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്കും അല്ലാഹു ദിവ്യസന്ദേശങ്ങള്‍ നല്‍കിവന്നിട്ടുണ്ട്. വേദക്കാരുടെയും അറബികളുടെയും വംശപിതാവായ ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബി, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ മക്കളായ ഇസ്മാഈല്‍, ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) എന്നിവര്‍, പൗത്രനായ യഅ്ഖൂബ്(عليه السلام)എന്നിവര്‍ക്കും, യഅ്ഖൂബ് (അ)ന്‍റെ സന്തതിഗോത്രങ്ങളായ പന്ത്രണ്ട് ഇസ്രാഈലി ഗോത്രങ്ങളില്‍ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വളരെയധികം പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്കും പ്രവാചക കുടുംബത്തില്‍ ഓരോ നിലക്ക് വിഖ്യാതരായ ഈസാ, അയ്യൂബ്, യൂനുസ്, ഹാറൂന്‍, സുലൈമാന്‍ (عليه السلام)എന്നിവര്‍ക്കും, എന്നുവേണ്ടാ, ഖുര്‍ആന്‍ മുഖേനയോ മറ്റോ പരിചയപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരും അല്ലാത്തവരുമായി കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്കും തന്നെ അല്ലാഹു സന്ദേശങ്ങളും ബോധനങ്ങളും നല്‍കി വന്നിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തില്‍ ഒന്നത്രെ ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിക്ക് ലഭിച്ച 'സബൂറും', മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കാകട്ടെ, തൗറാത്ത് നല്‍കപ്പെടുക മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തോട് അല്ലാഹു നേരില്‍-അഥവാ മലക്കുകളുടെയോ മറ്റോ മാധ്യമമൊന്നും കൂടാതെ-തന്നെ സംസാരം നടത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയുടെ കാര്യത്തില്‍ എന്താണ് ഇത്ര പുതുമക്കോ സംശയത്തിനോ കാരണമുള്ളത്?!

അല്ലാഹുവിന്‍റെ റസൂലുകള്‍ക്ക് ജനമദ്ധ്യേ നിര്‍വ്വഹിക്കുവാനുള്ള കൃത്യങ്ങള്‍ മൊത്തത്തില്‍ രണ്ട് കാര്യങ്ങളാകുന്നു: (1) സത്യവിശ്വാസവും സന്‍മാര്‍ഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുന്നവര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാര്‍ത്ത അറിയിക്കുക. (2) അത് രണ്ടും സ്വീകരിക്കാത്തവര്‍ക്ക് അവന്‍റെ പക്കല്‍ നിന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ശിക്ഷാനടപടികളെക്കുറിച്ച് താക്കീതും മുന്നറിയിപ്പും നല്‍കുക. ഈ ആവശ്യാര്‍ത്ഥം ഇത്രയധികം റസൂലുകളെ അവന്‍ നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, അവര്‍ക്കെല്ലാം സന്ദേശങ്ങളും ബോധനങ്ങളും നല്‍കിക്കൊണ്ടിരുന്നതും ഒരു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. അതെ, ഞങ്ങള്‍ക്ക് സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങള്‍ പിഴച്ചുപോയത്- ഞങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങള്‍ നല്‍കുവാന്‍ ആളുണ്ടായിരുന്നെങ്കില്‍ ഞങ്ങള്‍ക്ക് ഈ ഗതികേട് നേരിടുകയില്ലായിരുന്നു-എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞ് വിചാരണവേളയില്‍ അല്ലാഹുവിനെതിരായി ന്യായം സമര്‍പ്പിക്കുവാന്‍ ആര്‍ക്കും അവസരം ഉണ്ടാകരുത് എന്നുള്ളതാണ് പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ട്-അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെയെല്ലാം മനുഷ്യര്‍ക്കുവേണ്ടി ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ള

സ്ഥിതിക്ക് - അങ്ങിനെയുള്ള ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞു രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആർക്കും ഇനി സാധ്യമല്ലെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് നൽകുന്നു.

'വഹ്‌യ്' (وحي) എന്ന വാക്കിന് 'സ്വകാര്യഭാഷണം, രഹസ്യബോധനം, ഗൂഢസംസാരം' എന്നൊക്കെ ഭാഷയിൽ അർത്ഥമാകുന്നു. നബിമാർക്ക് അല്ലാഹു സന്ദേശം നൽകുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് സാധാരണ വഹ്‌യു എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. നബിമാർക്ക് ലഭിക്കുന്ന വഹ്‌യുകൾ മലക്കുകൾ മുഖാന്തരവും, മനസ്സിൽ വെളിപ്പാട് നൽകിയും, മറയുടെ പിന്നിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം കേട്ടും ഇങ്ങിനെ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടാവാമെന്ന് സൂറത്ത്-ശൂറ 51ൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. (വിശദവിവരം അവിടെ നോക്കുക.) എന്നാൽ, സംസാരം മുഖേനയുള്ള വഹ്‌യു മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. സീനാ പർവ്വതത്തിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് അല്ലാഹു സംസാരിച്ച വിവരം സൂ: ത്വാഹായിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബൈബിളിൽ പുറപ്പാട് പുസ്തകം 33:11 ലും അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.) ദാവൂദ് (عليه السلام)നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യേക ഏടാണ് 'സബൂർ' ബൈബിളിൽ 'ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ ഒരു പുസ്തകമുണ്ട്: അതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സബൂർ എന്ന് പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുപോലെ സുലൈമാൻ, അയ്യൂബ് (عليه السلام)തുടങ്ങിയ വേറെ പ്രവാചകൻമാരുടെയും പേരോട് ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള ഏതാനും പുസ്തകങ്ങളും ബൈബിളിലുണ്ട്. അവയിലൊക്കെ ഏതെങ്കിലും ചില ഭാഗങ്ങൾ യഥാർത്ഥ വഹ്‌യുതന്നെ ആയിരിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടെങ്കിലും ചില ഭാഗങ്ങൾ വഹ്‌യായിരിക്കുവാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവയും അവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പല ഭാഗങ്ങളും വഹ്‌യാണെന്നോ അല്ലെന്നോ തീർത്തു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തവയുമാകുന്നു. സങ്കീർത്തന പുസ്തകം ആരുടെ വകയാണെന്നു പോലും തർക്കവിഷയമാണുതാനും.

166 എന്നാൽ, അല്ലാഹു നിനക്ക് ഇറക്കിത്തന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു;-അത് അവൻ അവന്റെ അറിവോടെ ഇറക്കിയിരിക്കുകയാണ്. മലക്കുകളും (അതിന്) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി താനും.	لَّٰكِنِ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنزَلَهُۥ بِعِلْمِهِۦ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

---

166 لَكِنِ اللهُ എന്നാൽ (എങ്കിലും) അല്ലാഹു. يَشْهَدُ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. بِمَا أَنزَلَ അവൻ ഇറക്കിയതിന്, ഇറക്കിയതിനെപ്പറ്റി. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. أَنزَلَهُ അതവൻ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. بِعِلْمِهِ തന്റെ അറിവോടെ, അറിവുപ്രകാരം. وَالْمَلاَئِكَةُ മലക്കുകളും. يَشْهَدُونَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. وَكَفَى മതി താനും. بِاللهِ അല്ലാഹു തന്നെ. شَهِيدًا സാക്ഷിയായി.

ആരുതന്നെ നിഷേധിച്ചാലും ശരി, അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്കു അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത് സത്യയാഥാർത്ഥ്യമാണ്; അതിന് അവനും അവന്റെ മലക്കുകളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ മറ്റാരുടെ സാക്ഷ്യവും അതിന് ആവശ്യമേ ഇല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യം തന്നെ മതി അതിന് എന്ന് സാരം **انزله بعلمه** (അവന്റെ അറിവോടെ അത് അവൻ ഇറക്കി) എന്ന വാക്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: (1) മറ്റാർക്കും പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതായ അവന്റെ സ്വന്തമായ അറിവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും അനുസരിച്ചാണ് ഖുർആൻ ഇറക്കിയത്. (2) അത് കൈകാര്യം ചെയ്‌വാൻ തരപ്പെട്ട ആൾ ആരാണെന്നും, ചുറ്റുപാടുകൾ എന്തായിരിക്കുമെന്നുമൊക്കെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്നെയാണത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. (3) ജനങ്ങളുടെ നൻമയും വിജയവും ഏതൊക്കെയാണന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതനുസരിച്ചാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. എല്ലാം പരസ്പരം യോജിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ തന്നെ.

167 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തിരിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തവര്‍, അവര്‍ വിദൂരമായ വഴിപിഴവ് പിഴച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.	إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّواْ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾
168 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തവര്‍,- അവര്‍ക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കുവാന്‍ അല്ലാഹു (വിന് ഉദ്ദേശ്യം) ഇല്ല; അവരെ ഒരു വഴിയും കാട്ടികൊടുക്കുവാനും (അവന് ഉദ്ദേശ്യം) ഇല്ല;-	إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَظَلَمُواْ لَمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾
169 (അതെ) 'ജഹന്നമി'ന്‍റെ [നരകത്തിന്‍റെ] വഴിയല്ലാതെ; എന്നെന്നും അതില്‍ (അവര്‍) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ മേല്‍ എളുപ്പമായ കാര്യവുമാകുന്നു.	إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

167 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവര്‍. وَصَدُّوا അവര്‍ തിരിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു, തിരിഞ്ഞു കളയുകയും. عَن سَبِيلِ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ. قَدْ ضَلُّوا അവര്‍ പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്, പിഴച്ചു കഴിഞ്ഞു. ضَلَالاً ഒരു പിഴവും, വഴിപിഴക്കല്‍. بَعِيدًا വിദൂരമായ. **168** إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവര്‍. وَظَلَمُوا ആക്രമം ചെയ്കയും ചെയ്തു. لَمْ يَكُنِ ഇല്ലാ ആകുകയില്ല. اللهُ അല്ലാഹു. لِيَغْفِرَ പൊറുക്കുക, പൊറുക്കുവാന്‍ (ഉദ്ദേശ്യം-ഒരുക്കം). لَهُمْ അവര്‍ക്ക്. وَلاَ لِيَهْدِيَهُمْ അവരെ വഴികാട്ടുകയുമില്ല, കാട്ടുവാനും ഇല്ല. طَرِيقًا ഒരു വഴിയും. **169** إِلاَّ طَرِيقَ വഴിയല്ലാതെ. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്‍റെ. خَالِدِينَ فِيهَا അതില്‍ നിത്യവാസികളായ നിലയില്‍. أَبَدًا എന്നെന്നും എക്കാലവും. وَكَانَ ذَلِكَ അതാകുന്നുതാനും. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മേല്‍. يَسِيرًا എളുപ്പമുളളത് (പ്രയാസമില്ലാത്തത്).

അവരുടെ അവിശ്വാസവും ധിക്കാരവും കാരണമായി അവരെ കാലാകാലം നരകത്തിലിട്ട് ശിക്ഷിക്കുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വലിയ കാര്യമോ പ്രയാസകരമായതോ ഒന്നുമല്ല എന്ന് സാരം. അവിശ്വാസികള്‍ക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയില്ലെന്നും. ധിക്കാരികള്‍ക്കും ദുര്‍വ്വാശിക്കാര്‍ക്കും സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം പ്രദാനം ചെയ്കയില്ലെന്നുമുളളത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളില്‍പെട്ടതാണല്ലോ.

സന്ദര്‍ഭവശാല്‍ ഒന്നുരണ്ട് കാര്യങ്ങള്‍ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാന്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: (1) ശിര്‍ക്ക് (അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കു ചേര്‍ക്കല്‍) അല്ലാഹു പെറുക്കുകയില്ലെന്നും അതല്ലാത്ത പാപങ്ങള്‍ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്ക് അവന്‍ പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും 48-ാം വചനത്തിലും 116-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാല്‍, ശിര്‍ക്ക് കലരാത്ത അവിശ്വാസം ശിര്‍ക്ക് കലരാത്ത അവിശ്വാസം കേവലം സാങ്കല്‍പികമാണെങ്കിലും അല്ലാഹു പൊറുത്ത് കൊടുത്തേക്കുമെന്ന് ചിലര്‍ അതില്‍നിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതായി പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇത് ശരിയല്ലെന്നും, എല്ലാ കുഫ്റും (അവിശ്വാസവും) പൊറുക്കപ്പെടാത്ത പാപം തന്നെയാണെന്നും ഈ വചനങ്ങളില്‍ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. കൂടാതെ, 2:217, 33:64, 65 പോലെയുളള പല വചനങ്ങളില്‍ നിന്നും ഇത് വ്യക്തമാണ്. (2) സജ്ജനങ്ങളുടെ സ്വര്‍ഗ്ഗജീവിതവും, സ്വര്‍ഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളും ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലത്ത് മുറിഞ്ഞ് പോകാത്തവിധം എന്നെന്നും ശാശ്വതമായിരിക്കും.

خالدين فيها ابدا എന്ന് അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെത്തന്നെ, അവിശ്വാസികളുടെ നരകജീവിതവും ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളും എന്നെന്നും ശാശ്വതമായിരിക്കുന്നതാണ് (**خالدين فيها ابدا**) എന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ 33:64, 65:72:23 എന്നീ വചനങ്ങളിലും ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അതൊരു പ്രയാസമല്ലാത്ത കാര്യമാണ്. (**وكان ذلك علي الله يسيرا**) എന്ന് കൂടി എവിടെ പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

170 ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ സമേതം നിങ്ങൾക്ക് റസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായ നിലയിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിലോ, എന്നാൽ, ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ളത് (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിൻേറതാണ്. [ഇത് നിങ്ങൾ ഓർത്തുകൊള്ളുക.] അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

170 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. قَدْ جَاءَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. الرَّسُولُ റസൂൽ, ദൂതൻ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട്, യഥാർത്ഥ സമേതം. مِن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. فَآمِنُوا അതിനാൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ. خَيْرًا لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണ(കര)മായിക്കൊണ്ട്. وَإِن تَكْفُرُوا നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിലോ. فَإِنَّ لِلَّهِ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ.

നിങ്ങളെല്ലാവരും കൂടി അവിശ്വാസികളായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിന് ഒരു നഷ്ടവും നേരിടാനില്ല. നിങ്ങളുടെമേൽ വേണ്ടുന്ന നടപടി എടുക്കുവാൻ അവന് യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ള വസ്തുക്കളെഖിലവും അവൻേറതാണ്. എല്ലാം അവൻെറ സൃഷ്ടിയും ഉടമയും നിയന്ത്രണവും, ഇത് നിങ്ങൾ ഓർമ്മിച്ചുകൊള്ളണം എന്ന് സാരം. സംസാര മദ്ധ്യേ ഇടക്ക് പൊതുവിൽ മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ച് കൊണ്ട് ചിലതെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം വീണ്ടും സംസാരത്തിൻെറ ആഭിമുഖ്യം വേദക്കാരിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു.

يَـٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ ۚ إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۖ وَلَا تَقُولُوا۟ ثَلَـٰثَةٌ ۚ ٱنتَهُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ سُبْحَـٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٌ ۘ لَّهُۥ مَا فِى

171 വേദക്കാരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ അതിരുകവിയരുത്; നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പറയുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ 'മസീഹ്' അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലും, അവൻെറ വാക്കും മാത്രമാകുന്നു; അത് [ആ വാക്ക്] അവൻ മർയമിലേക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്ത അവങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവുമാകുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലുകളി ലും വിശ്വസിക്കുവിൻ. മൂന്നു (ദൈവങ്ങൾ) എന്ന്

ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾

നിങ്ങൾ പറയുകയും അരുത്. (അതിൽ നിന്ന്) നിങ്ങൾ വിരമിക്കുവിൻ- നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായ നിലക്ക്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ഒരേ 'ഇലാഹ്' മാത്രമാകുന്നു. അവന് ഒരു സന്താനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവൻേറതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം). (കൈകാര്യം) ഏൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി.

---

171 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരെ. لاَ تَغْلُوا നിങ്ങൾ അതിര് കവിയരുത്. فِي دِينِكُمْ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ. ولاَ تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുകയു അരുത്. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. إِلاَّ الْحَقَّ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ. إِنَّمَا الْمَسِيحُ നിശ്ചയമായും മസീഹ്. عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ. رَسُولُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ (മാത്രം) ആകുന്നു. وَكَلِمَتُهُ അവൻെറ വാക്കും, വാക്യവും. أَلْقَاهَا അതവൻ ഇട്ട് (കൊടുത്തു). إِلَى مَرْيَمَ മർയമി(ലേക്ക്). وَرُوحٌ ഒരു ആത്മാവുമാകുന്നു. مِّنْهُ അവങ്കൽ നിന്നുള്ള. فَآمِنُوا അതിനാൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرُسُلِهِ അവൻെറ റസൂലുകളിലും. وَلاَ تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യരുത്. ثَلاَثَةٌ മൂന്ന് എന്ന്. انتَهُوا നിങ്ങൾ വിരമിക്കുവിൻ. خَيْرًا لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണമായിട്ട് (ഗുണമായനിലക്ക്). إِنَّمَا اللهُ നിശ്ചയമായും (മാത്രം) അല്ലാഹു. إِلَهٌ وَاحِدٌ ഏകഇലാഹു(ദൈവം-ആരാധ്യൻ) ആകുന്നു. سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാ (എത്രയോ) പരിശുദ്ധൻ. أَن يَكُونَ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതി(ൽനി)ന്ന്. لَهُ وَلَدٌ അവന് സന്താനം. لَّهُ അവന്നാണ്, അവൻെറതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَكَفَى بِاللهِ അല്ലാഹു തന്നെ മതി. وَكِيلاً ഏൽപിക്കപ്പെടുന്ന (ഭാരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന)വൻ.

يا اهل الكتاب (വേദക്കാരേ) എന്ന സംബോധനയോടുകൂടി ഒന്നാമതായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് **لا تغلوا في دينكم** (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ അതിരു കവിയരുത്) എന്നാകുന്നു. ഒരർത്ഥത്തിൽ അതിരു കവിയലിൽ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും യോജിക്കുന്നുവെങ്കിലും രണ്ട് കൂട്ടരുടെയും അതിരു കവിയൽ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാനും റസൂലുമായ ഈസാ (عليه السلام)നബിയെ സംബന്ധിച്ചു വ്യഭിചാര പുത്രൻ, ആഭിചാരി, കള്ളവാദി എന്നൊക്കെ യഹൂദികൾ പറയുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം ദൈവവും, ദൈവപുത്രനും ആരാധ്യനുമാണെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയുന്നു. ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അതിര് കവിയലാണെന്ന് തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. യഹൂദികളുടെ അതിര് കവിയലിനെപ്പറ്റി മുൻവചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എല്ലാ മാർഗ്ഗഭ്രംശത്തിനും മൂലകാരണം ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടെ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ അതിരു കവിഞ്ഞ വിശ്വാസങ്ങളാകുന്നു. ബാക്കിയെല്ലാം അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയത്രെ. അവരെപ്പോലെ മുസ്ലിംകളും വഴിപിഴച്ചു പോകരുതെന്ന് കരുതിയാണ് നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തത്: 'മർയമിൻെറ മകൻ ഈസായെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾ അധികപ്രശംസ നടത്തിയതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെക്കുറിച്ച് അധികപ്രശംസ നടത്തരുത്. നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒരു അടിയാൻ മാത്രമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് (എന്നെപ്പറ്റി) അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാനും, അവൻെറ റസൂലുമെന്ന് പറഞ്ഞു കൊള്ളുവിൻ' (അ;ബു.) അഹ്മദ് (رحمه الله)ൻെറ ഒരു നിവേദനത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും കൂടിയുണ്ട്: അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ് ! അല്ലാഹു എനിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള സ്ഥാനപദവിക്കുമീതെ എന്നെ ഉയർത്തുന്നത് ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.' 'അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി യഥാർത്ഥ വിരുദ്ധമായ വിശ്വാസങ്ങളും സങ്കൽപങ്ങളും വെച്ച് പുലർത്തുന്നത് കൊണ്ടാണല്ലോ ഈസാ (عليه السلام)യുടെ കാര്യത്തിലുള്ള അവരുടെ അതിരു കവിയലിന് കാരണം. അതുകൊണ്ടാണ് അതിര് കവിയരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ **ولا تقولوا على الله الا الحق** (അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാത്തത് പറയുകയും ചെയ്യരുത്)

എന്നുകൂടി പറയുന്നത്.

തുടർന്നുകൊണ്ട് ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടെ യഥാർത്ഥ നിലപാട് എന്താണെന്ന് വിവിരിക്കുന്നു..... انما المسيح (മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ എന്ന മസീഹു അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലും, അവൻ മർയമിലേക്ക് ഇട്ടു കൊടുത്ത അവന്റെ വാക്കും, അവങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവും മാത്രമാകുന്നു) അതിനപ്പുറം കടന്നു പറയുന്നതെല്ലാം അതിരുകവിയലാണെന്ന് സാരം. مسيح,عيسى (മസീഹു, ഈസാ) എന്നീ നാമങ്ങളെപ്പറ്റി ആലുംഇംറാൻ 45ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ابن مريم (മർയമിന്റെ മകൻ) എന്നു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പലേടത്തും വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ളതാണ്. പിതാവില്ലാതെ മാതാവിൽ നിന്ന് മാത്രം ജനിച്ച ആളാണെന്നാണ് പ്രധാനമായും അതിലുള്ള സൂചന. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനവിശേഷണങ്ങളെന്ന നിലക്ക് മൂന്ന് കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു കാട്ടിയത്:(1) رسول الله (അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണ്.) റസൂലുകളെല്ലാം മനുഷ്യരും, അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളും, സൃഷ്ടികളുമാണ്. ആരും ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ, ദൈവാംശമോ അല്ല. ആരിലും ദൈവാംശവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഈസാ (عليه السلام)നബിക്കു മാത്രം ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനം കൽപിക്കുന്നത് അസംബന്ധമാണല്ലോ.(2) كلمته القاهاالى مريم (മർയമിലേക്ക് അവൻ ഇട്ടു കൊടുത്തവാക്കാണ്.) വാക്കു كلمة കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:

ഏതൊരു വസ്തുവെക്കുറിച്ചും അത് ഉണ്ടാവണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അതിനോട് 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന് അവൻ പറയുകയേ വേണ്ടു. അപ്പോൾ അത് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون എന്ന് ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ഖുർആനിൽ പറയുന്നു. ഈസായുടെ ഉദാഹരണം ആദമിന്റെ മാതിരിയാണ്. ആദമിനെ അല്ലാഹു മണ്ണുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ട് അതിനോട് ഉണ്ടാകുക എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകുകയായി. ان مثل عيسى عند الله كمثل ادم الاية എന്നു ആലുഇംറാൻ 59ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുരുഷന്റെ സ്പർശനം കൂടാതെ താൻ ഒരു കുട്ടിയെ പ്രസവിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും. അത് തീരുമാനം കഴിഞ്ഞ ഒരു കാര്യമാണെന്നും മലക്ക് ജിബ്രീൽ (عليه السلام)മർയമിനോട് (عليها السلام)പറഞ്ഞതായി സൂറത്ത് മർയമിലും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ജിബ്രീൽ (عليه السلام)മർയമിന്റെ (عليها السلام)അടുക്കൽ ചെന്ന് നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ, 'നീ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും' എന്ന് പറഞ്ഞതായി ബൈബിളിലും (ലൂക്കോസ്, 1:30) കാണാം. അപ്പോൾ, സാധാരണ പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി-ഒരു പിതാവിന്റെ മദ്ധ്യമം കൂടാതെ-അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൊണ്ട്-അതെ, അവന്റെ ഉത്തരവു കൊണ്ടു മാത്രം മർയമിൽ ജനിച്ച ആളാണ് അദ്ദേഹമെന്നാണിതുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈസാ (عليه السلام)അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കാണ് كلمة الله എന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിനു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലാത്തതും ഭാഷക്കു നിരക്കാത്തതുമായ ചില അർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് അവർ നൽകി വരുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിത്യഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നായ ദിവ്യ വചനം മർയമിൽ അവതരിച്ച ജഡമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുവെന്നും, അങ്ങിനെ, യേശു(ഈസാ) ദൈവത്തിന്റെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) ഒരുവതാരമോ പുത്രനോ ആണെന്നും മറ്റുമുള്ള ഒരുപാട് ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇത് സംബന്ധമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ആ അർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നും ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അന്യമതങ്ങളിൽ നിന്നും സമുദായങ്ങളിൽനിന്നും ക്രൈസ്തവമതത്തിൽ കടത്തിക്കൂട്ടപ്പെട്ട പലതരം തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ അത്.

(3) روح منه (അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവുമാണ്.) ഈ ആത്മാവുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. ആദം (അ)നെക്കുറിച്ചു മലക്കുകളോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അവനെ രൂപം നൽകി ശരിപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിൽ നിന്ന് ഊതുകയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ അവനു സുജൂദു ചെയ്തുകൊള്ളണം' എന്ന്. (സൂ: ഹിജ്ർ 29, സ്വാദ് 72) മർയമിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. ..... എന്നിട്ട് നാം അവളിൽ നമ്മുടെ

ആത്മാവിൽനിന്നും ഊതി. (അമ്പിയാഉ് 91; തഹ്‌രീം 12.) അപ്പോൾ, പിതാവും മാതാവുമില്ലാതെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആദമിൽ അല്ലാഹു അവൻെറ വക ആത്മാവ് ഊതിയതിനാൽ അദ്ദേഹം മനുഷ്യജീവിയായിത്തീർന്നതുപോലെ, മാതാവിൽനിന്ന് ജനിച്ച ഈസാ (عليه السلام)യുടെ മാതാവിൽ അല്ലാഹു അവൻെറ വക ആത്മാവ് ഊതിയതിനാൽ അദ്ദേഹവും മനുഷ്യജീവിയായി ജനിച്ചുവെന്നു സാരം. ഇക്കാരണത്താൽ ആദം (عليه السلام)ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ, ദൈവാംശമോ, ആകുന്നില്ലാത്തതുപോലെ, ഈസായും (عليه السلام)അതൊന്നും ആകുകയില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവ് ലഭിച്ചത് കൊണ്ട് ദിവ്യത്വം ഉണ്ടായിത്തീരുകയാണെങ്കിൽ ഈസായെക്കാൾ ആദമിനാണ് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുവാൻ അവകാശം. ആദമിന് ദിവ്യത്വമുണ്ടെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും വാദിക്കുന്നില്ലല്ലോ.

2:87ലും മറ്റും ഈസായെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട് നാം ശക്തിപ്പെടുത്തി (**ايدناه بروح القدس**) എന്നും, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവാണ് (**روح منه**) എന്നും ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈസാ (عليه السلام)ൻെറ ദിവ്യത്വം ഖുർആനും സമ്മതിക്കുന്നതായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുസ്‌ലിം പാമരജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവി (**روح القدس**) നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ ത്രിത്വത്തിലെ (പിതാവ്-പുത്രൻ-പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ത്രിഭൂതവാദത്തിലെ) ഒരു ഘടകമായി എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്താണെന്ന് അവർക്കിടയിൽ ഇക്കാലം വരെയും സുനിശ്ചിതമായ ഒരു തീരുമാനമോ എത്തും പിടിയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ സത്യം (താഴെ വായിക്കുവാൻ പോകുന്ന) അവരുടെ ആധികാരിക രേഖകളിൽ നിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ, ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ പരിശുദ്ധാത്മാവ് (**روح القدس**) കൊണ്ടും വിവക്ഷ ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام)എന്ന മലക്കാണെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാണ്. കാരണം, ജിബ്‌രീലാണ് ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അൽബഖറഃ 97 ൽ അല്ലാഹു തന്നെ അതു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതേ സമയത്ത് വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് (**الروح الامين**) അതുമായി ഇറങ്ങി എന്നും (26:193) പരിശുദ്ധാത്മാവ് (**روح القدس**) അതിനെ ഇറക്കി എന്നും (16:102) അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام)നെ തന്നെയാണ് വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് എന്നും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചതെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കൂടാതെ, സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവിനെക്കൊണ്ട് അവൻ അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തി എന്നും (58:22) അല്ലാഹു പറയുന്നു: ബൈബിളിൻെറ പുതിയ നിയമത്തിൽ തന്നെയും ഇതുപോലെ ചില വാക്കുകൾ കാണാം. യേശുവിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി എന്നും (ലൂക്കോസ് 22:43) യേശുവിൻെറ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശിഷ്യൻമാർ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവരായി എന്നും (അപ്പൊ പ്രവൃത്തികൾ 2: 4) അതിലും പറയുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാദിക്കുന്നപോലെ, യേശു (ഈസാ-അ) ദൈവമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ദൂതൻ എന്തിന് വരണം?! പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞ ആ ശിഷ്യൻമാർ യേശുവിനെപ്പോലെ എന്തുകൊണ്ട് ദൈവങ്ങളാകുന്നില്ല?! അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവുകൊണ്ട് ശക്തിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കപ്പെട്ടില്ല?! ഇല്ലാത്തത് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുമ്പോൾ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ അതിൻെറ കൂടെപ്പിറപ്പുകളുമായിരിക്കുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവാണ് അദ്ദേഹം (**روح منه**) എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ ഒരു അംശമാണെന്നോ അവതാരമാണെന്നോ അതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യത്വം സിദ്ധിച്ചുവെന്നോ വരുന്നില്ലേ എന്നു വല്ലവർക്കും തോന്നിപ്പോകുന്നപക്ഷം, 'ഇല്ല' എന്നു തന്നെയാണ് ഉത്തരം നോക്കുക: അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وسخر لكم مافى السموات وما فى الارض جميعا منه (ആകാങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും മുഴുവനും അവങ്കൽനിന്ന് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. (45: 13) ആകാശഭൂമികളിൽ

ഉള്ളതെല്ലാം അവങ്കൽ നിന്നായതുകൊണ്ട് അവയെല്ലാം ദൈവങ്ങളോ, ദൈവാംശങ്ങളോ അവന്റെ അവതാരങ്ങളോ ആകുന്നുണ്ടോ?! വാസ്തവത്തിൽ, കഅ്ബയെപ്പറ്റി 'എന്റെ വീട്' (بيتي) എന്നും, ഥമൂദു ഗോത്രത്തിന് ദൃഷ്ടാന്തമായി അയക്കപ്പെട്ട ഒട്ടകത്തെപ്പറ്റി 'അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം' (نافقة الله) എന്നും മറ്റുമൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ പോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തം വകയായി അവൻ അനുഗ്രഹിച്ചരുളിയ ആത്മാവാണ് അദ്ദേഹം എന്നു മാത്രമേ അതിനർത്ഥമുള്ളു. അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരംശമോ, അവന്റെ ആത്മാവോ ആണദ്ദേഹം എന്നല്ല തന്നെ.

ഈസാ (عليه السلام)നെ സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥസ്ഥിതി ഇന്നതാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതിനെ തുടർന്ന് അല്ലാഹു ക്രിസ്ത്യാനികളോട് പറയുന്നു: فامنوا بالله ورسوله (ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ). അതായത്,-വാസ്തവം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കെ അല്ലാഹു ഏകനാണ്. അവന് ഇണയോ തുണയോ പങ്കുകാരോ മക്കളോ ഇല്ല. അവൻ സർവ്വത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും ഉടമസ്ഥനുമാണ്, ആരാധനക്കർഹനായി അവൻ മാത്രമേയുള്ളു എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം വിശ്വസിക്കുവിൻ. എല്ലാ റസൂലുകളെയും പോലെ, ഈസായും അവന്റെ റസൂലുകളായ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടഒരാളാണ്, ആരും തന്നെ ദൈവങ്ങളും, ദൈവത്വമുള്ളവരുമല്ല എന്നൊക്കെ എല്ലാ റസൂലുകളെപ്പറ്റിയും വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് താൽപര്യം. ഇങ്ങിനെ യഥാർത്ഥമായ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആ പിഴച്ച വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തം അങ്ങ് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും താക്കീത് ചെയ്യുന്നു: ولا تقولوا ثلاثة (മൂന്ന് എന്നു്-അഥവാ മൂന്നു ദൈവങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നെണ്ണം ചേർന്ന ഏകദൈവം എന്നു പറയുകയും ചെയ്യരുത്.) എന്നു വെച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ഈസാ (عليه السلام)നെയും മർയം (عليها السلام)നെയും ദൈവങ്ങളാക്കുന്നതോ, പിതാവ്-പുത്രൻ-പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിങ്ങിനെ മുക്കൂട്ടു ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതോ ആയ എല്ലാവിധ ത്രിത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചേ തീരൂ എന്നർത്ഥം. ആ ദുഷിച്ചു പഴകിയ സിദ്ധാന്തത്തിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ തന്നെ ഗുണത്തിന് വേണ്ടിയാണെന്നന്നും, ഇല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് തന്നെയാണതിന്റെ നഷ്ടം ബാധിക്കുകയെന്നും (انتهوا خيرالكم) ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ, വിഷയം വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, ബുദ്ധിയും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും ഉള്ളവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ മതിയായ തെളിവ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധനക്കർഹനായ ഏകദൈവമായുള്ളവൻ (انما الله اله واحد) ക്രിസ്ത്യാനികളും മറ്റും പറയുന്നതുപോലെ അവന് ഒരു തരത്തിലുള്ള സന്താനവും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല; അവൻ അതിൽനിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധനാണ് (سبحانه ان يكون له ولد) കാരണം, ആകാശഭൂമികളിലുള്ള സർവ്വ വസ്തുക്കളും അവന്റെ സൃഷ്ടിയും ഉടമയുമാകുന്നു. (له ما فى السموات وما فى الارض) ; എല്ലാറ്റിന്റെയും കൈകാര്യവും അവൻതന്നെ നടത്തുന്നു. അതിന് അവനല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല; അവൻ തന്നെ അതിന് ധാരാളം മതിതാനും. وكفى با لله وكيلا എന്നൊക്കെ, യഥാർത്ഥം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആകാശഭൂമികളിലുള്ള ചില വസ്തുക്കളോ, ചില ആളുകളോ ദൈവമാണെന്നോ, ദൈവത്വമുള്ളതാണെന്നോ പറയുന്നത് ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നിഷേധിക്കലും, വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

ഈസാ (عليه السلام)ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ അല്ലെന്നും അദ്ദേഹം ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും അടിയാനുമായ ഒരു റസൂൽ മാത്രമാണെന്നും സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന വിശ്വാസസിദ്ധാന്തമായ പാപപരിഹാരവാദത്തിന് (മനുഷ്യൻ ജൻമനാ പാപിയാണെന്നും, ആ പാപ പരിഹാരാർത്ഥം അതിന് പ്രായശ്ചിത്തമായിട്ടാണ് യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്ത് മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച് കുരിശു വരച്ചതെന്നുമുള്ള വാദത്തിന്) പിന്നെ നിലനിൽപില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രത്യേകമായൊന്നും ഇവിടെ എടുത്തു പറയാതിരുന്നത്. الله اعلم

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ത്രിത്വസിദ്ധാന്തം تثليث النصارى

ഈസാ (ﷺ)നബിയെ സംബന്ധിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതും, ക്രിസ്തുമതത്തിലെ മൗലിക വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളായി അവർ കരുതിവരുന്നതുമായ പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അടുത്ത സൂറത്തിൽ ഇനിയും ചില പരാമർശങ്ങളും ഖണ്ഡനങ്ങളും വരുന്നുണ്ട്. സൂ: മർയമിലും മറ്റുമായി വേറെ സൂറത്തുകളിലും പലതും കാണാം. അവയെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുവാനും, പ്രസ്തുത സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പൊള്ളത്തരങ്ങളും പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനും, കാലാന്തരങ്ങളിൽ അവയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്ന ഭേദഗതികളും മാറ്റങ്ങളും സാമാന്യം പരിചയപ്പെടുവാനും ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ ഒന്നാമത്തെ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന അവരുടെ ത്രിത്വോപദേശത്തെക്കുറിച്ച് അൽപം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് الاب والابن وروح القدس എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നു ഭൂതങ്ങൾ (الا قانيم الثلاثة) ചേർന്നതാണ് ദൈവം; ദൈവത്തിലും ദൈവിക ഗുണങ്ങളിലും ഈ മൂന്നു ഭൂതങ്ങളും സമമാണെങ്കിലും ദൈവം ഏകനായുള്ളവൻ തന്നെ എന്നുള്ളതാണ് ത്രിത്വോപദേശത്തിൻെറ ആകെത്തുക. ഇതിനാണ് 'ത്രിയേകത്വം' എന്നും പറയപ്പെടുന്നത്. ഇസ്ലാമിലെ 'തൗഹീദി'ൻെറ സ്ഥാനമാണ് ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ത്രിയേകത്വത്തിനുള്ളത്. എന്നാലും ക്രിസ്തീയ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഈ സിദ്ധാന്തത്തോളം അവ്യക്തതയും യുക്തിരാഹിത്യവും നിറഞ്ഞതോ ക്രിസ്തീയ സമുദായത്തിൽ തന്നെ തത്വനിർണ്ണയത്തിൽ ഇത്രത്തോളം ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളതോ ആയ ക്രൈസ്തവ സിദ്ധാന്തം വേറെയുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. അവരുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണിത്.

'ത്രിത്വോപദേശം' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ(*) ഒരു നീണ്ട ലേഖനം തന്നെയുണ്ട്. ദൈർഘ്യഭയം നിമിത്തം അതിലെ ഏതാനും പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം നമുക്കിവിടെ പരിശോധിക്കാം. നിഘണ്ടു പറയുന്നു:-(†)

'ഈ ഉപദേശം ഒരു ദിവ്യമർമ്മമാകുന്നു. ദൈവമുണ്ടെന്നും അവന് പല ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുംഅറിയാമെങ്കിലും തത്വം അഥവാ സ്വഭാവം ഇന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴികയില്ല. ദൈവം ഏകനാണെന്നുള്ളത് സന്ദേഹരഹിതമാണെങ്കിലും ആ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ച് പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുന്നത് പ്രയാസമാണ്.' (ഈ പ്രയാസത്തെപ്പറ്റി കുറേയധികം നീട്ടി സംസാരിച്ച ശേഷം നിഘണ്ടു തുടരുന്നു:-)

'ഇങ്ങനെ ഏകനായവനെക്കുറിച്ച് ത്രയൈകനാണെന്ന് (Triune) പറയുന്നത് (‡)' മഹാമർമ്മമാണെങ്കിലും നാം അത്യന്തം വിനയത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടും അതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിൻെറ തത്വത്തെ ആർക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും?.......ഈ ഉപദേശത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവർക്ക് പ്രതിഷേധമായി ക്രൈസ്തവ പണ്ഡിതൻമാർ ഇതിന് പല നിർവചനങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ രണ്ടെണ്ണം മാത്രം ഇവിടെ

---

[*] 'ദി മലയാളം ക്രിസ്ത്യൻ ലിറ്ററേച്ചർ കമ്മിറ്റി'യാൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ആധികാരിക നിഘണ്ടുവാണിത്. ക്രിസ്താബ്ദം 1950ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് അതിൻെറ 2-ാം പതിപ്പിൽ നിന്നാണു താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികൾ.

[†] നിഘണ്ടുവിലെ നീണ്ട പ്രസ്താവനകൾ ചിലതു അൽപം ചുരുക്കി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കഴിവതും അതിൻെറ തന്നെ വാചകങ്ങളിലാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

[‡] ദൈവം മൂന്നുമൂർത്തികൾ ചേർന്നതും അതോടൊപ്പം മൂന്നുംകൂടി ഏകവുമാണെന്നു പറയുന്നത്.

ഉദ്ധരിച്ചാൽ മതിയാകും. (1) കാതോലികാവിശ്വാസം എന്നത്: നാം ഏകദൈവത്തെ ത്രിത്വത്തിലും ത്രിത്വത്തെ ഏകദൈവത്തിലും വന്ദിക്കുന്നത് തന്നെ. മൂർത്തികളെ സമ്മിശ്രമാക്കാതെയും, തത്വത്തെ വിഭാഗിക്കാതെയും ഇരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ പിതാവുവേറെ, പുത്രൻവേറെ, പരിശുദ്ധാത്മാവുവേറെ, എങ്കിലും മൂന്നിൻെറയും ദൈവത്വം ഒന്നുതന്നെ. മഹത്വം സമവും, പ്രഭാവം നിത്യവുമാണ് എന്ന് അത്താനാസ്യോസിൻെറ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (2) ആംഗ്ളേയ തിരുസഭയിലെ മതസംഗതികൾ: നിത്യനായി ശരീരമോ അവയവങ്ങളോ വികാരങ്ങളോ ഇല്ലാത്തവനായി അന്തമില്ലാത്ത ശക്തിയും ജ്ഞാനവും നൻമയും ഉള്ളവനായി ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളായ സകലത്തിൻെറയും സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായി ജീവനും സത്യവുമുള്ള ദൈവം ഒന്നുമാത്രം. ഈ ദൈവത്തിൻെറ ഐക്യത്തിൽ തത്വവും ശക്തിയും നിത്യതയും ഒന്നായിരിക്കുന്ന പിതാവ് എന്നും പുത്രനെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവെന്നും മൂവർ ഉണ്ട്.' (വേ. പു. നി. പുറം. 157, 158) ('മതസംഗതികൾ' എന്ന് പറഞ്ഞത് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് 498-ാം പേജിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം.)

തുടർന്നുകൊണ്ട് ചില ഉദ്ധരണികളും ഉപമകളും വഴി ഒന്ന് മൂന്നായതിനെയും, മൂന്നും ഒന്നായതിനെയും ന്യായീകരിക്കുവാൻ നിഘണ്ടു ശ്രമിക്കുന്നു. വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും അവ്യക്തതയും കെട്ടിക്കുടുക്കും നിറഞ്ഞ ആ ഭാഗം നമുക്കിവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. (ഒരു സാമാന്യ വിവരം താഴെ വരുന്നുമുണ്ട്.) പിന്നീട് ഈ ത്രിത്വോപദേശത്തിൻെറ ചരിത്രം എന്ന ഉപശീർഷകത്തിൽ നിഘണ്ടു പറയുകയാണ്:-' ......പ്രവാചക കാലം മുതൽക്ക് ഏകദൈവമേയുള്ളൂ എന്നതിൻെറ അർത്ഥം എബ്രായർ അറിവാനിടയായി. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അനന്തകാലത്ത് ദൈവത്തിനും തങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യെ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ വേണമെന്ന് വിചാരിച്ചു.......എങ്കിലും ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചാകട്ടെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചാകട്ടെ അവർ ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ത്രിത്വത്തിൽ മൂന്നാം ആളായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് യേശുവിൻെറ ഉപദേശത്തിലാണ് (*) നാം ആദ്യമായി കാണുന്നത്. പുതിയ നിയമത്തിൽ ത്രിത്വോപദേശത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വാക്യത്തിൽപോലും വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും (†) മുമ്പുദ്ധരിച്ച വാക്യങ്ങളിലും അപ്പൊസ്തലൻമാർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അത് മൂലോപദേശമായിരിക്കുന്നു. അത് അവരുടെ അനുഭവത്തിൽ നിന്ന് വളർന്നുവന്ന ഉപദേശമത്രെ. വിശുദ്ധ പൗലോസ് (‡) മുതലായവരുടെ മനസ്സിൽ ത്രിത്വവിശ്വാസമില്ലായിരുന്നുവെ

---

* യേശുവിൻെറ കാലശേഷം പല കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു പലരാലും എഴുതപ്പെട്ടതും, എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തെയോ, എഴുതിയ കർത്താക്കളെയോ സംബന്ധിച്ചു സൂക്ഷമമായി അറിയപ്പെടാത്തതും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പോലും വളരെ തർക്കങ്ങൾക്കും വാഗ്വാദങ്ങൾക്കും ഇടയായതും, കാലക്രമത്തിൽ ക്രിസ്തുമത വേദഗ്രന്ഥങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നതുമായ സുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശുവിൻെറ പ്രസ്താവനകളായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണിത്. അവയിൽ തന്നെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന് ദൈവത്വമുള്ളതായി കാണിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലതാനും.

† വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതു ശരി. എന്നാൽ, സൂചനയായോ സംക്ഷിപ്തമായോ ത്രിത്വോപദേശത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുന്നുണ്ടോ? അതുമില്ല. അവിടവിടെയുള്ള ഏതാനും വാക്യങ്ങളെ തേടിപ്പിടിച്ചു കൂട്ടിയിണക്കിക്കൊണ്ടു അവയിൽ നിന്നു ത്രിത്വോപദേശം മിനഞ്ഞെടുക്കുവാൻ നിഘണ്ടുവിൻെറ കർത്താക്കളും മറ്റും ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ടു അത്രമാത്രം.

‡ വിശുദ്ധ പൗലോസ് St. Paul-بولس القديس എന്ന അപ്പോസ്തലൻ കുരിശു സംഭവംവരേക്കും യേശുവിൻെറ ബദ്ധവൈരിയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനുമായിരുന്ന ഒരു മുഴുത്ത യഹൂദനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം യേശുവിനെ കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. കുരിശുസംഭവം കഴിഞ്ഞു ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം-എത്ര കൊല്ലമെന്നള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്-പെട്ടന്നുണ്ടായ ഒരു സംഭവത്തിൽ താൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ബാഹ്യ നേത്രം കൊണ്ടു കണ്ടുവെന്നും യേശു കർത്താവ് പുറം ജാതികളിലേക്കുള്ള അപ്പോസ്തലനായി തന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അപ്പൊസ്തലൻമാരിൽ ഒരാളായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത ആളാണു പൌലോസ്. യേശു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തശേഷം പൌലോസ് അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ കണ്ടുവെങ്കിലും അപ്പൊസ്തലസ്ഥാനം നൽകിയതു മറ്റൊരാൾ വഴിക്കാണെന്നു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും ഭാവിയിൽ തൻെറ ജീവിതം സുഖകരമാക്കുവാനും, നേതൃസ്ഥാനം കൈവരുവാനും വേണ്ടി പൗലോസ് കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു വിദ്യയായിരുന്നു അതെന്നു ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങൾ വായിക്കുന്നവർക്കു-ക്രിസ്ത്യാനികളല്ലാത്തവർക്കു-മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. ത്രിത്വസിദ്ധാന്തം, പാപപരിഹാരവാദം എന്നിങ്ങിനെ നിലവിലുള്ള പല

ങ്കിൽ ദൈവം നിർവ്വഹിച്ച വേലയെക്കുറിച്ച് അവർ പറഞ്ഞത് മനസ്സിലാക്കുന്നത് പ്രയാസമായിരിക്കും........ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാവരും ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ച് വിവിധാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ രണ്ടും മൂന്നും നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ പേരുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ആ പേരുകളിലടങ്ങിയ അർത്ഥവും ബന്ധവും എന്താണെന്ന് ദൃഢമായി വിവരിച്ചിട്ടില്ല. വ്യാജോപദേശങ്ങൾ (*) പ്രചരിച്ച കാലം മുതൽക്ക് തിരുസഭയിൽ സത്യോപദേശം നിലനിൽക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചവർ ഈ ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ച് സുന്നഹദോസുകളിൽ (†) ആലോചിച്ചു നിർണ്ണയം ചെയ്തു പൊതു വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ ഉൾപെടുത്തി ഉപദേശിച്ചു വന്നു.'

(നിഘണ്ടു തുടരന്നു:) 'ക്രിസ്താബ്ദം 325ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നിഖ്യാ (‡) വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പിതാവും പുത്രനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിവരിച്ചു. ക്രി. 381 ൽ കൊൻസ്തൻതീൻ പുരിയിൽ (§) കൂടിയ സുന്നഹദോസ് 'പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിലും പുത്രനിലും നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു' എന്ന് സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ത്രിത്വബന്ധത്തെ ബുദ്ധിക്ക് എത്താവുന്നേടത്തോളം വിവരിച്ചു. ഏകദേശം ക്രി 500ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അത്താനാസ്യോസിൻെറ (**) വിശ്വാസപ്രമാണം അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചതല്ല. അത് ഉണ്ടാക്കിയ ആളിൻെറ പേരറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഇതിനെ യൂറോപ്പിൻെറ പടിഞ്ഞാറൻ ദേശങ്ങളിലെ സഭക്കാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ആ പ്രമാണത്തിൽ ത്രിത്വോപദേശം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും കണ്ട് ക്രൈസ്തവ സഭ 6-ാം നൂറ്റാണ്ട് മുതൽ ഇത് അംഗീകരിച്ചുവെന്ന് വിശ്വസിക്കാം. യവനസഭ 'പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിലും പുത്രനിലും നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു' എന്നു പറയാതെ 'അവൻ പിതാവിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്നവനാണ്' എന്നേ പറയുന്നുള്ളു. ഇതിൽ യവന സഭക്കും പടിഞ്ഞാറൻ സഭക്കും തമ്മിലുള്ള ത്രത്വോപദേശം സംബന്ധിച്ച പ്രധാന വ്യത്യാസം ദൃശ്യമാകുന്നു. അക്കാലം മുതൽ പല വൈദിക പണ്ഡിതൻമാരും തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും ഈ ഉപദേശത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുവാൻ പ്രയത്നിച്ചു പല താർക്കിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും തത്വശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ മർമ്മം എന്നേക്കും ഒരു മർമ്മം തന്നെയാണെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല.' (വേ. പു. നി. പുറം. 159)

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളിൽ മുഖ്യമായത് അപ്പൊസ്തല പ്രമാണം. നിഖ്യാ പ്രമാണം, അത്താനാസ്യോസിൻെറ പ്രമാണം എന്നീ മൂന്നെണ്ണമാകുന്നു. താരതമ്യേന കൂടുതൽ പ്രാമാണ്യം കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് നിഖ്യാ പ്രമാണത്തിനാണെന്ന് പറയാം. ഈ മൂന്ന് പ്രമാണങ്ങളു

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും രൂപകൽപനം ചെയ്തതു പൗലോസാകുന്നു. പൗലോസിൻെറ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും നിഘണ്ടുവിലെ പല പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും അറിയാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണിത്.

* അതതു കാലത്തു നിലവിലുള്ള ഭൂരിപക്ഷ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസങ്ങൾക്കു യോജിക്കാത്തവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളാണു വ്യാജോപദേശങ്ങൾ കൊണ്ടു വിവക്ഷ.

† സുന്നഹദോസു=ക്രിസ്തീയ മഹാസഭ.

‡ തുർക്കിയിലെ അനാത്തോലിയ (اناضول) യിലെ ഒരു പട്ടണമാണ് നിഖ്യ (نيقيا – Nicce) ഇപ്പോൾ ഇതിൻെറ പേർ ഇസ്നീഖ് (إزنيق) എന്നാകുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 325ലും, 787ലുമായി അവിടെ രണ്ടു സുന്നഹദോസുകൾ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. (المنجد)

§ കൊൻസ്തൻതീൻപുരി-കാൺസ്റ്റാമിനോപ്പിൾ നഗരം (قسطنطينية=Constantinople)

** അത്താനാസ്യോസ് (اتنا سيوس الاسكندرى-Athanasius Or Athanase) ഇദ്ദേഹം അലക്സാന്തരിയ്യയിലെ പാത്രിയർക്കീസ് (بطريرك-Patriarch) ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് നിഖ്യായിൽവെച്ചു ക്രിസ്തുവിൻെറ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിച്ചിരുന്ന അരിയൂസു പക്ഷക്കാരെ പുറം തള്ളുവാൻ മുൻകൈ എടുത്തത്.

ടെയും ചരിത്രം നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നിനും തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ സർവ്വസ്വീകാര്യമായ അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നും, ഒന്നും വേദഗ്രന്ഥത്തെയോ യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ വചനങ്ങളേയോ ആസ്പദമാക്കി രൂപം നൽകപ്പെട്ടവയല്ലെന്നും, എല്ലാം അതത് കാലത്തെ രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹ്യവും ശാസ്ത്രീയവുമായ പരിതസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് അതത് കാലത്തുള്ള ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടവ മാത്രമാണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. 'വിശ്വാസ പ്രമാണം' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വേ. പു. നിഘണ്ടു ആദ്യമായി ഒരു പൊതു വിവരണം നടത്തിയശേഷം പ്രസ്തുത മൂന്നു പ്രമാണങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി ഓരോ വിവരണവും നൽകിക്കാണാം. അതിലെ ചില പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ കൂടി താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

'വിശ്വാസ പ്രമാണം എന്നത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചില കാലങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചുവന്ന മത സിദ്ധാന്തത്തെ കുറിക്കുന്നു. ആദ്യകാലത്ത് അപ്പൊസ്തലൻമാർ ഒരു പൊതു സംഘമായി കൂടി വന്നു യേശുവിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞ സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിച്ച് വിശ്വാസപ്രമാണം എന്ന ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥം എഴുതി പരസ്യപ്പെടുത്തി. സകല ക്രിസ്ത്യാനികളും സ്വീകരിക്കണം എന്നു തീരുമാനിച്ചു എന്ന് നാം ഒരിക്കലും വിചാരിക്കരുത്. പിൽക്കാലത്ത് വൈദിക ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ ഇപ്രകാരം ചെയ്തുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല.([*]) മുൻകാലങ്ങളിലുള്ളവർ അവരവരുടെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം അവരവർ അറിഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചുവന്നു. അവർക്ക് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അവർ തമ്മിൽ തർക്കിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ തർക്കം തീർക്കുന്നതിന് അവർ ഒരു പ്രത്യേക തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കും. തിരുസഭ പല നൂറ്റാണ്ടുകളായി വാദപ്രതിവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അവ സകല ക്രിസ്ത്യാനികളും അംഗീകരിക്കണമെന്നുള്ള തീരുമാനം അവർ ഉണ്ടാക്കീട്ടില്ല. ദൃഷ്ടാന്തമായി ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഇന്നുവരെയും ഗ്രീക്ക് സഭക്കും മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ട്. ഇപ്രകാരം വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങൾ എന്നത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ തീരുമാനങ്ങൾ എന്നർത്ഥം അവ ദൈവം സഭക്ക് കൊടുത്ത പ്രമാണങ്ങൾ അല്ല.'

അനന്തം, 'സാധാരണമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന മൂന്നു വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളുണ്ടെ'ന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിഘണ്ടു ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു:-

1. അപ്പോസ്തല വിശ്വാസപ്രമാണം: ഇത് അപ്പോസ്തലൻമാർ എല്ലാവരുംകൂടി ഉണ്ടാക്കിയതെന്നാണ് ആദി ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യം. എന്നാൽ ഈ പ്രമാണം അവരുടെ കാലത്ത് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, പിതാപുത്രപരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തെ അവർ സഭായോഗമായി കൂടുമ്പോൾ ഒരുമിച്ച് ചൊല്ലി വന്നുവെന്നും പറയുന്നതിന് യാതൊരു തെളിവുമില്ല........ ഇത് അപ്പോസ്തലൻമാർ ഉപദേശിച്ചതിൻെറ സാരമായിരുന്നു എന്ന് പറയുന്നതിലും ആക്ഷേപമില്ല. 2. നിഖ്യാവിശ്വാസ പ്രമാണം: ഏകദേശം ക്രി. 200 മുതൽ ക്രിസ്തുവിൻെറ തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആദ്യ ക്രിസ് ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പല വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്താബ്ദം 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരിയൂസ് പക്ഷക്കാർ ക്രിസ്തുവിൻെറ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അത്താനാസ്യോസ് അവരെ എതിർത്തു. അക്കാലത്തെ റോമാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന കുസ്തൻതീനോസ് ([†]) ക്രി. 325ൽ നിഖ്യായിൽ ഒരു

---

[*] (ത്രിത്വവിശ്വാസത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനം ക്രിസ്തീയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളോ യേശുവിൻെറ വാക്യങ്ങളോ അല്ലെന്നും, അതതു കാലത്തെ ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതൻമാരുടെ സൃഷ്ടിയാണതെന്നും അപ്പോൾ വ്യക്തമാണല്ലോ. നിഘണ്ടു തന്നെ വഴിയെ ഇതു തുറന്നു പറയുന്നതു കാണാം.

[†] قسطنطين കോൺസ്റ്റൻ്റൈൻ

പൊതു സുന്നഹദോസ് കൂടി സത്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ വിഷയത്തിൽ സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസത്തെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ എല്ലാ അദ്ധ്യക്ഷൻമാർക്കും വൈദിക ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കും കൽപന കൊടുത്തു. അവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പ്രമാണത്തിൽ(*) യേശു ക്രിസ്തു പിതാവിൻെറ തുല്യത്വ മുളളവനെന്നല്ല, സാക്ഷാൽ 'ത്രിത്വത്തിൽ പിതാവിനോടുകൂടെ ഏകത്വമുളളവൻ' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്രി. 381ൽ കുസ്തൻതിനോപ്പോലീസ് (†) എന്ന പട്ടണത്തിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ത്രിത്വത്തിൽ പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടി ഒരാളായിരിക്കുന്നു എന്ന് സഭാ നേതാക്കൾ തീരുമാനിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് രണ്ടാളിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്ന ആശയം 5ഉം 6ഉം നൂറ്റാണ്ടുകളിലാണ് ഈ പ്രമാണത്തിൽ ഒന്നാമതായി സ്ഥലം പിടിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രമാണം പല നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ പല ആളുകളാൽ വളർച്ച പ്രാപിച്ചതാണെന്ന് പറയാം.

3. അത്താനാസ്യോസിൻെറ വിശ്വാസപ്രമാണം: ഇത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലശേഷം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിൽ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചും, പുത്രൻ ഈ ലോകത്ത് അവതരിക്കുന്നതിനെയും മറ്റ് പലതിനെയും കുറിച്ചും, അവ സ്വീകരിക്കാത്തവർക്ക് വരുന്ന ശാപത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വേദവ്യഖ്യാതാക്കൾ ഉപദേശിച്ച പല തെറ്റുകളെയും ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനായി ഈ പ്രമാണം എഴുതപ്പെട്ടു എന്നു പറയാം.....ഇത് ക്രിസ്താബ്ദം 450 ൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് ചിലരും, 700 ന്നും 800 ന്നും ഇടയിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് ചിലരും പറയുന്നു. (വേ. പു. നിഘണ്ടു പേജ് 482, 483)

കോൺസ്റ്റൻറൻമീൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത് നിഖ്യായിൽ വെച്ചുകൂടിയ ക്രിസ്തീയ മഹാസഭയുടെ തീരുമാനം ഏതടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഉണ്ടായതെന്ന് ഹിജ്റ 400-ാം കൊല്ലത്തിൻെറ അടുത്ത കാലത്ത് അലക്സാന്തരിയ്യ (اسكندرية) യിലെ പാത്രിയാർക്കീസായിരുന്ന സഈദുബ്നു ബിത്വ്രീഖ് (‡) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ)അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അവരുടെ ആ വലിയ വിശ്വാസപ്രമാണം (الامانة الكبيرة)-വാസ്തവത്തിൽ അത് നിന്ദ്യമായ വഞ്ചനപ്രമാണം (الخيانة الحقيرة) ആകുന്നു-അവർ നിർമ്മിച്ച മഹാസഭ(§) കൂടിയത് ഖുസ്തന്തീൻെറ(**) കാലത്താണ്. രണ്ടായിരത്തിൽപരം ബിഷപ്പുമാർ അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. അവർ 20, 50, 70, 100 എന്നിങ്ങിനെ ഏറിയും കുറഞ്ഞുമുളള അനേകം കക്ഷികളായിരുന്നു. ഓരോ കൂട്ടരും ഓരോ പ്രബന്ധം സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു സംഘത്തിൽ 318 പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രയും ആളുകൾ ഒരു പ്രബന്ധത്തിൽ യോജിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ രാജാവ് അത്

---

* സുന്നഹദോസിൻെറ ഏകോപിച്ച തീരുമാനോ ഭൂരിപക്ഷ തീരുമാനമോ ആയിരുന്നില്ല അത്. ആയിരക്കണക്കിൽ വൈദിക പ്രമാണികൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ അനേകം കക്ഷികളായി പിരിയുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അവരിൽ ഒരു കക്ഷി 318 പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കക്ഷിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ കുസ്തൻതിനോസു ചക്രവർത്തി പിൻതാങ്ങുകയും അനുകൂലിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. കൂടുതൽ വിവരം താഴെ കാണാം.

† قسطنطينية (കോൺസ്ററാൻറിനോപ്പിൾ).

‡ سعد بن بطريق ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലം ക്രി. 877–941 ആയിരുന്നു.- المنجد

§ മഹാസഭ = സുന്നഹദോസ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തീയ മഹാസഭ

** ഖുസ്തന്തീൻ=കുസ്തന്തീനോസ് (قسطنطين). ഈ പേരിൽ റോമാ ചക്രവർത്തിമാരായി ഒന്നിലധികം രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ക്രി. 274–337ൽ ജീവിച്ച 1-ാം കുസ്തന്തീൻെറ കാലത്തും ആവശ്യപ്രകാരവുമാണ്. പ്രസ്തുത സഭയുണ്ടായത്. ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്തു മതത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയായിരുന്നുവോ, അതല്ല രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിച്ച ആളാണോ എന്നതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം കാണാവുന്നതാണ്.

സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു തത്വജ്ഞാനിയും തന്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നു. മറ്റു അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തി. ആ 318 പേരുടെ ഒരു സഭ ഏർപ്പെടുത്തി അവർക്ക് ചർച്ചുകൾ([*]) സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കുകയും, ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിയമങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ചെറിയ കുട്ടികളുടെ വിശ്വാസം ശരിപ്പെടുത്തുവാനും അവരെ സ്നാനം ചെയ്യിക്കുവാനും ചൊല്ലിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ആ വിശ്വാസപ്രമാണം അവർ നിർമ്മിച്ചു. ഇവരുടെ അനുയായികളാണ് രാജകീയ കക്ഷി (الملكانية) പിന്നീട് മറ്റൊരു മഹാസഭ കൂടുകയുണ്ടായി. അതിലാണ് യാക്കോബായ കക്ഷി, (اليعقوبية) ഉണ്ടായിത്തീർന്നത്. പിന്നീട് മൂന്നാമതൊരു മഹാസഭ കൂടി, അപ്പോഴാണ് നെസ്തോരിയൻ കക്ഷി (النسطورية) ഉടലെടുത്തത്. ([†]) ഇവരെല്ലാം തന്നെ ഈസാമസീഹിൽ ത്രിഭൂതങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതിൻെറ സ്വഭാവത്തിലും, ദൈവത്വ-മനുഷ്യത്വങ്ങളിലും, രണ്ടും ഒന്നോ അല്ലേ എന്നതിലും, അഥവാ സമ്മിശ്രമാണോ-അവതരിച്ചതാണോ എന്നതിലും അവർക്ക് ഭിന്നിപ്പാണുള്ളത്. ഓരോ കക്ഷിയും മറ്റേ കക്ഷിയെ അവിശ്വാസി (كافر) യായി ഗണിക്കുന്നു. നാമാകട്ടെ മൂന്നു കക്ഷിയെയും അവിശ്വാസികളായി ഗണിക്കുന്നു.' (ابن كثير)

ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ)ൻെറ ഈ ഉദ്ധരണിയിലടങ്ങിയ വിവരങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് പല ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. വിഷയത്തിലേക്ക് അല്പംകൂടി വ്യക്തത ലഭിക്കുമാറ് കെ.വി. സൈമൺ എഴുതിയ 'ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്ര'ത്തിലെ([‡]) ചിലവാക്യങ്ങളും അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. വിശ്വസിക്കേണ്ടതും ജീവിക്കേണ്ടതും എങ്ങിനെയാണെന്നുള്ളതിന് പ്രമാണം പഴയ നിയമം, പുതിയ നിയമം എന്നിങ്ങിനെ വിഭജിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്നും, അപ്പോസ്തലൻമാർ അതിന് വേണ്ട ചട്ടം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, മറ്റും സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥകാരൻ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ- ബൈബ്ളിൻെറ പഴയ നിയമങ്ങളെയും പുതിയ നിയമത്തെയും സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:-

'ഇതിൻെറ വാചകൻമാർ ഇതിലെ വാക്യങ്ങൾക്ക് നേരെയുള്ളതും തെളിഞ്ഞതുമായ അർത്ഥം ധരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ (ഒന്നാമത്തെ) നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ വേദവാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് നേരെ കിട്ടുന്ന അർത്ഥത്തെ ഏതാനും ചിന്തകൻമാർ നിരസിച്ചു. ഇവർ വേദശബ്ദങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടാനുസരണം രൂപകാർത്ഥം അഥവാ ജ്ഞാനാർത്ഥം കൊടുത്തു മറിച്ചു കളഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ പഴയ നിയമത്തെ കയ്യേറ്റം ചെയവാൻ യഹൂദ താത്വികൻമാരെപ്പോലെ പുതിയ നിയമങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാൻ ക്രൈസ്തവ തത്വജ്ഞാനികളും ഈ (ഒന്നാം) നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ ഉദിച്ചു. ബർണബാസിൻെറ ലേഖനം ഈ വാസ്തവത്തെ ദൃഢീകരിക്കുന്നു. മതോപതദേശം എന്തല്ലാമെന്ന് അപ്പൊസ്തലൻമാർ ഓരോ സന്ദർഭത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നല്ലാതെ താത്വിക മട്ടിൽ മോടിപിടിപ്പിക്കുകയോ ശാസ്ത്ര രീത്യാ ക്രമീകരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല....... ക്രിസ്തീയോപദേശങ്ങളുടെ ചുരുക്കം അപ്പോസ്തലവിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ([§]) അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 4-ാം നൂറ്റാണ്ട് മുതൽ

---

[*] സാധാരണമായി ക്രിസ്തീയ പള്ളികൾക്കു ചർച്ചു (الكنيسة)കൾ എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നുവെങ്കിലും 'സഭ' എന്നത്രെ ആ വാക്കിൻെറ അർത്ഥം.

[†] പിന്നീടു ഈ മൂന്നു കക്ഷികളിൽ നിന്നുമായി അനേകം കക്ഷികൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, മിക്ക കക്ഷിയും ഓരോ പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തുവന്നു.

[‡] ആദ്യത്തെ അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ചരിത്രങ്ങളെ അധികരിച്ച എഴുതിയതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. ഗ്രന്ഥകാരൻ ഒരു ക്രിസ്തുമത പണ്ഡിതനും, മതോപദേഷ്ടാവും, പ്രഗൽഭ സാഹിത്യകാരനുമായ കുന്നും പുറത്തു വറുഗീസ് സൈമൺ എന്ന കെ. വി. സൈമണാകുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിലെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ കടന്നു കൂടിയിട്ടുള്ള പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും--അനാചാരങ്ങളെയും കുറിച്ചു അദ്ദേഹം അതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രി. 1976ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ അതിൻെറ രണ്ടാം പതിപ്പിൽ നിന്നാണു നാം ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

[§] ഈ വിശ്വാസ പ്രമാണം താഴെ കാണാവുന്നതാണ്.

ക്കാണ് ഇതിന് അപ്പോസ്തലവിശ്വസം എന്ന പേര്‍ കൊടുക്കപ്പെട്ടത്. ഇക്കാലത്ത് പൗരാണിക അറിവ് സ്വല്‍പമെങ്കിലുമുള്ളവര്‍ ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം അപ്പോസ്തല നിര്‍മ്മിതമാണെന്ന് വിചാരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ച് അപ്പോസ്തല കാലത്ത് എത്രയും ചെറുതായിരുന്ന ഒരു 'വിശ്വാസവചനം' അനേക നൂറ്റാണ്ടുകൊണ്ട് വളര്‍ന്ന് ഈ രൂപത്തില്‍ എത്തിയതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയത്രെ നമ്മുടെ കൃത്യം. (ഡീന്‍സ്റ്റാന്‍ലിയുടെ ക്രിസ്തീയോപദേശങ്ങള്‍ XIV- ഭാഗം നോക്കുക.) ഇതില്‍ ക്രമേണ പുതിയ വാചകങ്ങള്‍ ചേര്‍ത്തത് ഓരോ കാലത്ത് സഭകളിലുണ്ടായ പിശകാഭിപ്രായങ്ങളെ പരിഹരിപ്പിനായിരിക്കണം.'(പേജ് 46)

മൂന്നു വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളാണ് ക്രിസ്തീയ സഭകളില്‍ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. 1-മത്തേതായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന നിലവിലുള്ള അപ്പോസ്തല പ്രമാണത്തില്‍ പിതാവ്, പുത്രന്‍, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ ത്രിമൂര്‍ത്തികളെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്: 'സര്‍വ്വശക്തിയുള്ള പിതാവായി ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചവനായി ദൈവത്തില്‍ ഞാന്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവന്‍െറ ഏക പുത്രനായി നമ്മുടെ കര്‍ത്താവായ യേശു മിശീഹായിലും ഞാന്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവന്‍ പരിശുദ്ധാതിമാവിനാല്‍ മറിയ എന്ന കന്യകയില്‍ ഉല്‍പാദിപ്പിക്കപ്പെട്ടു ജനിച്ചു.' (തുടര്‍ന്ന് കൊണ്ട്- പുത്രനെപ്പറ്റി-അവന്‍ കുരിശില്‍ തറക്കപ്പെട്ടു മരിച്ചതിനെയും, ഉയിര്‍ത്തെഴുന്നേറ്റു സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്ക് കരേറി പിതാവിന്‍െറ വലത്ത് ഭാഗത്തിരിക്കുന്നതിനെയും, ജീവികളോടും മരിച്ചവരോടും ന്യായം വിധിപ്പാന്‍ വേണ്ടി ഇറങ്ങി വരുന്നതിനെയും കുറിച്ചു ചുരുക്കി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അത് ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു:) 'പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ശുദ്ധമായി പൊതുവിലുള്ള സഭയിലും ശുദ്ധമുള്ളവരുടെ സംസര്‍ഗ്ഗത്തിലും പാപമോചനത്തിലും ശരീരത്തിന്‍െറ ഉയര്‍ത്തെഴുന്നേല്‍പിലും നിത്യ ജീവനിലും ഞാന്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു.' (ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്രം പേജ് 46, 47 ല്‍ നിന്ന്.) അല്‍പാല്‍പ വ്യത്യാസത്തോട് കൂടി 'സഭാചരിത്ര സംഗ്രഹം' ([*]) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും മറ്റും ഇത് ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം.

2-ാമത്തേതായ നിഖ്യാവിശ്വാസ പ്രമാണത്തിന്‍െറ നിലവിലുള്ള രൂപത്തില്‍ പിതാ-പുത്ര പരിശുദ്ധാത്മാക്കളെക്കുറിച്ച് കൂടുതല്‍ വിശേഷണങ്ങള്‍ കൂട്ടിച്ചേര്‍ത്ത് കാണാം. അതിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണ്: 'പിതാവായി സര്‍വ്വശക്തനായി ആകാശത്തിന്‍െറയും ഭൂമിയുടെയും കാണപ്പെടുന്നവയും കാണപ്പെടാത്തവയുമായ സകലത്തിന്‍െറയും സ്രഷ്ടാവായ ഏകദൈവത്തില്‍ ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്‍െറ ഏകപുത്രനും സര്‍വ്വലോകങ്ങള്‍ക്കും മുമ്പെ പിതാവില്‍ നിന്ന് ജനിച്ചവനും പ്രകാശത്തില്‍ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും, സത്യദൈവത്തില്‍ നിന്നുള്ള സത്യദൈവവും, ജനിച്ചവനും, സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും, തത്വത്തില്‍ പിതാവിനോട് ഏകത്വമുള്ളവനും, സകല സൃഷ്ടിക്കും മുഖാന്തരമായവനും, മനുഷ്യരായ ഞങ്ങള്‍ക്കും ഞങ്ങളുടെ രക്ഷക്കും വേണ്ടി സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്ന് ഇറങ്ങി വിശുദ്ധ റൂഹാ([†]) യാല്‍ തമ്പുരാനെ പ്രസവിച്ച കന്യകാമറിയായില്‍ നിന്ന് ശരീരം ധരിച്ചു മനുഷ്യനായി, പൊന്തിയൂസു പിലാത്തോസിന്‍െറ([‡]) നാളുകളില്‍ ഞങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട് കഷ്ടതയനുഭവിച്ചു മരിച്ചടക്കപ്പെട്ട്, തിരുഹിത പ്രകാരം മൂന്നാം ദിവസം ഉയിര്‍ത്തെഴുന്നേറ്റ് സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്ക് കയറി തന്‍െറ പിതാവിന്‍െറ വലത്ത് ഭാഗത്തിരുന്നവനും, അവസാനമില്ലാത്ത രാജ്യത്വമുള്ളവനും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിപ്പാന്‍ തന്‍െറ മഹാ പ്രഭാവത്തോടെ ഇനിയും വരുവാനിരിക്കുന്നവനുമായ യേശു മിശീഹാ ആയ കര്‍ത്താവിലും ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു. സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന

---

[*] ഇതിന്‍െറ കര്‍ത്താവ് റവ. ഡോ. സി വി ഇ. ഏബ്രഹാമാകുന്നു.

[†] പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു വിശുദ്ധ റൂഹാ എന്നും പറയുന്നത്.

[‡] റോമാ ചക്രവര്‍ത്തിയുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു പിലാത്തോസ്

കർത്താവും, പിതാവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടി വന്ദിക്കപ്പെട്ടു സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനും, നിബ്യമാരും ശ്ളീഹമാരും മുഖാന്തരം സംസാരിച്ചവനുമായ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ഉള്ള ഏക റൂഹായിലും കത്തോലിക്കായ്ക്കും ശ്ളീഹാക്കും അടുത്ത ഏക വിശുദ്ധ സഭയിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.' തുടർന്നുകൊണ്ട് പാപമോചനത്തിന് മാമോദീസാമാത്രമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ ഏറ്റു പറയുന്നുവെന്നും, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിനെയും, വരുവാനിരിക്കുന്ന പുതിയ ജീവിനെയും നോക്കിപ്പാർക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രമാണം അവസാനിക്കുന്നത്. (സഭാചരിത്രസംഗ്രഹം പേജ് 401, 402 ഉം മറ്റും നോക്കുക)

ഈ വാചകങ്ങളിൽ പലതും യഥാർത്ഥ നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഇല്ലാത്തതും, പിന്നീട് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതുമാണെന്നും, ഇത് പൗരസ്ത്യസഭകൾ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന നിഖ്യാ പ്രമാണത്തിൻെറ രൂപമാണ്-പാശ്ചാത്യൻ സഭകൾ അംഗീകരിച്ചു വരുന്ന രൂപത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്- എന്നും, ഇതിൻെറ അവസാനത്തിൽ ഇതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരെ ശപിക്കുന്ന ചില വാചകങ്ങൾ കൂടി ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുമൊക്കെ അതേ ഗ്രന്ഥം തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (പേജ്: 74ഉം,81ഉം നോക്കുക) അപ്പോസ്തല പ്രമാണത്തിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പലതും പുത്രൻെറ വിശേഷണങ്ങളായ നിഖ്യാ പ്രമാണത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതിന് കാരണം വ്യക്തമാണ്. നിഖ്യാപ്രമാണ നിർമ്മാണം കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഖണ്ഡനാർത്ഥം അന്നത്തെ രാജകീയകക്ഷി സ്വീകരിച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിക്കലാണ് അതിൻെറ പിന്നിലുള്ള ലക്ഷ്യമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

ഇനി മൂന്നാമത്തേതും അത്താനാസ്യോസിൻെറ പോരാടു ചേർത്തു പറയപ്പെടുന്നതുമായ വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൻെറ കഥ നോക്കിയാൽ, ഇതിലേറെ ആശ്ചര്യകരമായി കാണാം. വളരെയധികം വലിച്ചുനീട്ടി ദീർഘിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് അതുള്ളത്. അതോടുകൂടി, അത്രയധികം പൊരുത്തക്കേടുകളും പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ മറ്റു വല്ല വാചകങ്ങളും എവിടെയെങ്കിലും കാണപ്പെടുമോ എന്ന് പോലും സംശയമാണ്. ദൈർഘ്യഭയം നിമിത്തം അതിൽനിന്നും ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം.

അത്താനാസ്യോസിൻെറ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ നിന്നുള്ള ചില മാതൃകകൾ (1) പിതാവ് ഒരുവൻ. പുത്രൻ ഒരുവൻ. പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഒരുവൻ. എങ്കിലും മൂവരുടേയും ദൈവത്വം ഏകവും മഹത്വം സമവും പ്രഭാവം സമനിത്യവും ആകുന്നു. (2) പിതാവ് എങ്ങിനെയുള്ളവനോ അങ്ങിനെയുള്ളവനാണ് പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും. (3) മൂവരും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരല്ല. (4) ഓരോരുവനും നിത്യനാണ്. എന്നാലും മൂന്നു നിത്യൻമാരല്ല, ഒരു നിത്യനേയുള്ളു. (5) പിതാവ് സർവ്വശക്തൻ, പുത്രൻ സർവ്വശക്തൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് സർവ്വശക്തൻ, എന്നാലും സർവ്വശക്തൻ ഒന്നു മാത്രം. (6) പിതാവ് ദൈവം, പുത്രനും ദൈവം, പരിശുദ്ധാത്മാവും ദൈവം. എന്നാലും ദൈവം ഏകനാകുന്നു (7) പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും കർത്താക്കളാണ് എന്നാലും കർത്താവ് ഒരുവൻ മാത്രം. (8) മൂവരും ദൈവവും കർത്താവുമാണെന്ന് എറ്റുപറയുവാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതുപോലെത്തന്നെ മൂന്നു ദേവൻമാരോ മൂന്നു കർത്താക്കളോ ഉണ്ടെന്ന് പറയുന്നതിനെ 'ക്രിസ്തീയ സത്യം' നമ്മെ വിലക്കുന്നു. (9) ത്രിത്വത്തിൽ ആരും മുമ്പനോ പിമ്പനോ അല്ല. വലിയവനോ ചെറിയവനോ അല്ല. സമനിത്യൻമാരും സകലത്തിലും സമൻമാരുമാകുന്നു. (10) അതുകൊണ്ട് സകലത്തിലും ഏകത്വത്തെ ത്രിത്വത്തിലും ത്രിത്വത്തെ ഏകത്വത്തിലും ആരാധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (11) കർത്താവായ യേശു പിതാവിൻെറ തത്വത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ച ദൈവവും മാതാവിൻെറ തത്വത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ച മനുഷ്യനുമാകുന്നു. (12) അവൻ ദൈവത്വത്തിൽ പിതാവിന് സമനും മനുഷ്യത്വത്തിൽ പിതാവ് കീഴ്പെട്ടവനുമാകുന്നു. (13) അവൻ ദൈവവും മനുഷ്യനുമാണെങ്കിലും രണ്ടാളല്ല. ഒരു ക്രിസ്തുവത്രെ.' ഇങ്ങിനെ പോകുന്നു ആ പട്ടിക! (*)

* ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജ് എഴുതിയതും, 'ദൈവശാസത്ര സാഹിത്യ പിരസിദ്ധീകരണ സമിതി' (തിരുവല്ലാ) പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുമായ 'ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ 10-13

യേശുക്രിസ്തുവിന് ദൈവപുത്ര സ്ഥാനവും, യേശുവിനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും പരിപൂർണ്ണ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദൈവത്വപദവിയും വകവെച്ച് കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യമെന്ന് അതത് കാലത്തെ ക്രിസ്തീയാചാര്യൻമാർക്ക് തോന്നിയ വിശേഷണങ്ങളും, എതിരഭിപ്രായക്കാരുടെ വാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ വേണ്ടി അതത് കാലങ്ങളിൽ നിർമ്മിക്കേണ്ടി വന്ന വിശേഷണങ്ങളും ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ പിന്നീട് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അപ്പോസ്തല പ്രമാണത്തെക്കാൾ നിഖ്യാപ്രമാണത്തിലും, നിഖ്യാപ്രമാണത്തെക്കാൾ ഈ പ്രമാണത്തിലും വിശദീകരണങ്ങൾ കൂടിക്കൂടി വന്നത്. ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ മൂർത്തിയായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണങ്കിൽ ദൈവമെന്നും ദൈവഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞവനെന്നുമൊക്കെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറഞ്ഞു വരുന്നുവെന്നല്ലാതെ-അതിനൊരു സാമാന്യ നിർവ്വചനമെങ്കിലും നൽകി സ്വയം സമാധാനിക്കുവാൻ അവർക്ക് ഇക്കാലം വരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. വേദപുസ്തകനിഘണ്ടു തന്നെ പറയുന്നത് നോക്കുക:

'പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് തിരുസഭയിൽ നടപ്പുള്ള പൊതുവിശ്വാസം നിഖ്യാ പ്രമാണത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു' കർത്താവും ജീവനെ നൽകുന്നവനും, പിതാവിൽ നിന്നും പുത്രനിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നവനും പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവനും, പ്രവാചകൻമാരിൽ മുന്നറിയിക്കപ്പെട്ടവനുമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.' 'അത്താനാസ്യോസിൻെറ പ്രമാണത്തിൽ' പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിൽ നിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും ആകുന്നു, ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടവനുമല്ല. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനുമല്ല, ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടവനുമല്ല, പുറപ്പെടുന്നവനത്രെ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കിഴക്കിനടുത്ത സുരിയാനീ സഭകളിൽ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന നിഖ്യാപ്രമാണത്തിൽ 'പിതാവിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടെ വന്ദിക്കപ്പെട്ടു സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനും' എന്നാണ് പദപ്രയോഗം. പരിശുദ്ധാത്മാവിൻെറ പുറപ്പാടിനെപ്പറ്റി പത്തും പതിനൊന്നും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വലിയ വാഗ്വാദം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.....പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൻെറ മദ്ധ്യത്തിൽ പടിഞ്ഞാറൻ സഭയും കിഴക്കൻസഭയും ഭിന്നിച്ചു പിരിയുകയാണ് ചെയ്തത്. (വേദപുസ്തകനിഘണ്ടു പുറം 229)

പുത്രനെപ്പറ്റി പലതും പറഞ്ഞു സ്വയം തൃപ്തി അടയുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന് ഒരേകദേശ നിർവ്വചനമെങ്കിലും നൽകുവാൻ അവർക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഇന്നും അതൊരു തർക്കവിഷയമാണെന്നുമാണല്ലോ ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത്. മാത്രമല്ല, വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിലെ വാക്കുകളിൽ തന്നെ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായ നിർവ്വചനങ്ങളാണുള്ളതെന്നും, ഒരേ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൻെറ പദപ്രയോഗങ്ങളിൽപോലും സഭകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പാണുള്ളതെന്നും നിഘണ്ടുവിൻെറ ഉദ്ധരണി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഈസാ (عليه السلام)നബി അടക്കം എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിലേക്കായിരുന്ന ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നതെന്ന് തീർച്ച തന്നെ. ബൈബിളിൻെറ പുതിയ നിയമത്തിൽ നിന്നും പഴയ നിയമത്തിൽനിന്നും ഇതിന് തെളിവുണ്ട് താനും. ഒരു ശാസ്ത്രി വന്ന് എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യമായ കൽപന ഏതെന്ന് ചേദിച്ചപ്പോൾ യേശു മറുപടി പറഞ്ഞത് ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു: 'എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യ കൽപനയോ? യിസ്രായേൽ കേൾക്ക: നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഏക കർത്താവ്. നിൻെറ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടുംകൂടി സ്നേഹിക്കണം എന്നാകുന്നു.' (ലൂക്കോസ്: 12 ൽ 28-30) യേശു പറഞ്ഞ ഈ വാക്യം അതുപോലത്തെന്നെ പഴയനിയമത്തിലും കാണാം. (ആവർത്തന

പേജുകളിലും മറ്റു പല ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഈ പ്രമാണത്തിൻെറ പൂർണ്ണരൂപം കാണാവുന്നതാണ്.

പുസ്തകം: 6ൽ 4 നോക്കുക.) ത്രിത്വത്തിൽ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളുണ്ടെന്ന് വരുന്നതിനെ മറച്ചു പിടിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപായമെന്ന നിലക്കാണ് അവർ 'ത്രിയേക സിദ്ധാന്ത'മെന്നും 'ത്രൈയേക ദൈവ'മെന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകൾ പ്രയോഗിച്ചു വരുന്നത്.

പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽത്തന്നെ ദൈവത്വമുള്ള മൂന്ന് മൂർത്തി(*) കൾ ചേർന്നതാണ് ദൈവമെന്നും, അതേ സമയത്ത് ദൈവം ഏകൻ(†) തന്നെയാണെന്നുമാണല്ലോ ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ അടിത്തറ. മൂന്നെണ്ണം ചേർന്നാൽ ഒന്നാകുന്നതെങ്ങിനെ? എന്നൊരു ചോദ്യം പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയുള്ള ആരും ചോദിക്കുമല്ലോ. താൽക്കാലികമായ മുട്ടുശാന്തിയെന്നോണം ഈ ചോദ്യത്തിന് പല തരം ഉത്തരങ്ങളും ക്രിസ്തുമത സാഹിത്യങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കാണാം. പാമരബുദ്ധികളായ ചിലരെയെങ്കിലും പകിട്ടാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഒന്നിലധികം സൂത്രമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതിന് അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ളതിൽ ചിലത് മാത്രം ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം: (1) 'ഒന്ന്' എന്ന സംഖ്യയെ വേറെ ഒരു 'ഒന്നി'ലും , അതിനെ വീണ്ടും ഒരു 'ഒന്നി'ലും പെരുക്കിയാൽ ഉത്തരം 'ഒന്ന്' എന്നു തന്നെയാണല്ലോ കിട്ടുക. (അതായത്: 1 1 1 = 1) മൂന്ന് 'ഒന്നു'കളെ കൂട്ടിയാൽ 'മൂന്ന്' എന്നു(1+1+1=3) പറയുന്നത് ഇവിടെ ശരിയല്ലെന്ന് ചുരുക്കം. (2) ഒരു വ്യക്തി ഒരേ സമയത്ത് മന്ത്രിയും, ഭർത്താവും, കച്ചവടക്കാരനും ആകാം. ഇതുകൊണ്ട് അയാൾ മൂന്നു വ്യക്തിയാകുന്നില്ലല്ലോ. (3) സൂര്യന് താപവും, രശ്മിയും, വെളിച്ചവും ഉള്ളതുകൊണ്ട് സൂര്യൻ മൂന്നെണ്ണമാകുന്നില്ലല്ലോ. (4) വിദ്യുച്ഛക്തി ശബ്ദമായും, പ്രകാശമായും, ചലനമായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ളതുകൊണ്ട് വിദ്യുച്ഛക്തിയും മൂന്നെണ്ണമാകുന്നില്ല. (5) ഒരു പെട്ടിയുടെ നീളവും, വീതിയും, ഉയരവും വ്യത്യസ്ത അളവിലാകുന്നതിനാൽ പെട്ടിയുടെ ഏകത്വത്തിന് അത് തടസ്സമാകുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ പലതും ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങളിൽ-പ്രൊട്ടസ്റ്റാൻറു വിഭാഗക്കാരായ ലൂഥറൽ ചർച്ചുകാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിശേഷിച്ചും-പൊതുജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കാണാം. ഇവയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ സംസാരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥാനം മറ്റൊന്നായതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. സ്വല്പമെങ്കിലും ബുദ്ധിയും ചിന്തയുമുള്ളവർ ഇത്തരം മറുപടികൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ആശ്ചര്യപൂർവ്വം പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയേക്കുന്നതാണ്.

ത്രിത്വവാദം പോലെ നിലവിലുള്ള ക്രിസ്തുമത സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പലതിൻെറയും സാക്ഷാൽ ഉറവിടം വി. പൗലോസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ശൗലാകുന്നുവെന്നുള്ള വാസ്തവം ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. നിഘണ്ടുവിലും മറ്റുമായി ചിലപ്പോഴെല്ലാം അവരത് സന്ദർഭവശാൽ വ്യക്തമാക്കാറുമുണ്ട്. എന്നാൽ, യേശുവിൻെറ ദൈവപുത്രത്വം കൂടുതൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞ ആൾ ഒരു സുവിശേഷകർത്താവായി അറിയപ്പെടുന്ന യോഹന്നാനാണത്രെ. ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിലത് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം നിഘണ്ടു (498-ാം പേജിൽ) പറയുന്നു: 'അനന്തരം യോഹന്നാൻ യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനുദ്ദേശിച്ചു പുതുതായി വേറൊരു സുവിശേഷമെഴുതി.' പൌലോസ് എന്ന ശൗലിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ നിഘണ്ടു പറയുന്നതുപോലെ സ്തോയിക്ക് എന്ന തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ നിപുണനായിരുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും ബുദ്ധിയനുസരിച്ച് നടക്കണം; അതനുസരിച്ച് തന്നെതന്നെ ഭരിക്കണം; സർവ്വദേവവാദം ശരിയാണ് എന്നിങ്ങനെ പലതും അടങ്ങിയതായിരുന്നു ആ തത്വശാസ്ത്രം. (നിഘണ്ടു പേജ് 257 ഉം 560 ഉം നോക്കുക.)

---

* പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്നീ മൂന്നിൽ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങളിൽ 'മൂർത്തി, ഭൂതം, ആൾ, വ്യക്തി, വ്യക്തിത്വം, അവൻ എന്നിങ്ങിനെ പല വാക്കുകളിലും വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

† ദൈവത്തെപ്പറ്റി 'ഒരുവൻ' എന്നു പറയാതെ പകരം 'ഏകൻ' എന്ന പ്രയോഗമാണു ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികവും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ഇതിനും ചില ദുർന്യായങ്ങൾ അവർക്കു പറയുവാനുണ്ട്.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പല തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും വിശേഷിച്ചു യവന തത്വശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് വളരെയധികം സ്വാധീനം ക്രിസ്തുമതസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ചെലുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പണ്ഡിതപടുക്കളായ പലരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും, സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ (ചില ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇതിനനുകൂലമായ പല പ്രസ്താവനകളും ഉണ്ടുതാനും.) ഹിന്ദുമതം മുതലായ വിഗ്രഹ മതാനുയായികളുടെ തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ത്രിത്വവാദവും, ത്രിയേകത്വവാദവും ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നത്. വിഷ്ണു, ശിവൻ, ബ്രഹ്മാവ് എന്നീ ത്രിമൂർത്തികൾ ചേർന്നതാണല്ലോ ബ്രാഹ്മണമതത്തിലെ ദൈവം. ഇതുപോലെ, യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന ദൈവപുത്രത്വം, പാപപരിഹാരവാദം മുതലായ പലതും ശ്രീകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി ഹിന്ദുക്കളും, ബുദ്ധദേവനെപ്പറ്റി ബുദ്ധമതക്കാരും വിശ്വസിച്ചു വരുന്നുമുണ്ട്. (*)

മേലുദ്ധരിച്ച ക്രിസ്തീയ രേഖകളിൽ നിന്നും വിവരണത്തിൽ നിന്നുമായി ഇത്രയും സംഗതികൾ വ്യക്തമാണ്:-

(1) ത്രിത്വോപദേശം, ത്രിയേകത്വസിദ്ധാന്തം, പരിശുദ്ധാത്മാവ് മുതലായവ സംബന്ധിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ മതത്തിൻെറ മൂലോപദേശങ്ങളായി ഗണിച്ച് വരുന്ന മിക്ക സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും അവർ വേദപുസ്തകങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചു വരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നോ, യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ വചനങ്ങളിൽനിന്നോ അവർക്ക് ശരിയായ തെളിവുകളൊന്നും ഉദ്ധരിക്കുവാനില്ല. (2) പൗരാണിക കാലം തൊട്ട് ഇതുവരെയും അതാത് കാലത്തെ പണ്ഡിത പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിൻെറയും, അതാത് കാലത്തെ പരിതസ്ഥിതികളുടെയും ഹിതമനുസരിച്ച് അതാത് കാലങ്ങളിൽ രൂപകൽപനം ചെയ്യപ്പെട്ടവ മാത്രമാണവ. (3) പിന്നീട് കാലക്രമത്തിൽ അവയെല്ലാം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാത്ത മതസിദ്ധാന്തങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു വരുകയും ചെയ്തു. (4) ക്രിസ്തുമത സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ മുഖ്യസ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾപോലും യുക്തിക്കോ, ബുദ്ധിക്കോ, ന്യായത്തിനോ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടാത്തവയാകുന്നു.

എന്നിരിക്കെ, ഭിന്നിപ്പും, വിയോജിപ്പും, പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യവും, അസ്ഥിരതയുമെല്ലാം അവയുടെ കൂടെപ്പിറവിയുമായിരിക്കുക സ്വഭാവികമാകുന്നു. അതെ,
ولوكان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا (അത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പക്കൽ നിന്നായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ അവർ ധാരാളം പരസ്പര വ്യത്യാസം കണ്ടെത്തുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.) എന്ന് 82-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ ഉദാഹരണങ്ങളാണവ. സൂ: മാഇദയിൽ വെച്ച് ഇനിയും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. ان شاء الله

അല്ലാഹുവേ! കോപത്തിന് വിധേയരായ യഹൂദരുടെയും, മാർഗ്ഗം തെറ്റിപ്പോയവരായ ക്രിസ്

---

* യേശുക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്ന അനേക വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ശ്രീകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി ഹിന്ദുക്കളും, ശ്രീബുദ്ധനെപ്പറ്റി ബുദ്ധമതക്കാരും വിശ്വസിച്ചു വരുന്നതുപോലെത്തന്നെയാണെന്നു-'ദഅ്വത്തുൽഹഖ്

دعوة الحق' എന്ന പേരിൽ റബാത്വിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഔദ്യോഗിക മാസികയുടെ 1974 മേയ് മാസ (ഹി. 1394 റബീഉൽ ആഖിർ) ലക്കത്തിലെ പഠനാർഹമായ ഒരു ലേഖന പരമ്പരയിൽ-ഉസ്താദ് തൗഫീഖ് അലി വഹ്ബ എന്ന പണ്ഡിതൻ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവയിൽ നിന്നു കൃഷ്ണനെയും യേശുവെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്ന 45 ഉദ്ധരണികളും, ബുദ്ധനെയും യേശുവിനെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്ന 46 ഉദ്ധരണികളും, ഓരോന്നിനോടും-അക്ഷരത്തിലോ അർത്ഥത്തിലോ-സാദൃശങ്ങളായ ക്രിസ്തുമത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികളും നിരത്തിവെച്ചു കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അതു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. മർഹൂം മക്തീ തങ്ങളുടെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം.

ത്യാനികളുടെയും പാതയല്ലാത്ത-നീ സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം നല്‍കി അനുഗ്രഹിച്ചവരായ പ്രവാചകന്‍മാര്‍, സിദ്ദീഖുകള്‍, ശഹീദുകള്‍, സ്വാലിഹുകള്‍ എന്നിവര്‍ സ്വീകരിച്ചുവന്ന പാതയില്‍-നീ ഞങ്ങളെ വഴി ചേര്‍ത്തു തരേണമേ! ഞങ്ങള്‍ക്ക് നീ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗം കാണിച്ചു തന്നതിനുശേഷം ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നീ തെറ്റിക്കാതിരിക്കണമേ, റബ്ബേ!

വിഭാഗം-24

لَّن يَسْتَنكِفَ ٱلْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا لِّلَّهِ وَلَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

172 അല്ലാഹുവിന് അടിമയായിരിക്കുവാന്‍ (ഈസാ) 'മസീഹു' വൈമനസ്യം കാണിക്കുകയേ ചെയ്കയില്ല; (അല്ലാഹുവിങ്കല്‍) സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരായ മലക്കുകളും (ചെയ്ക) ഇല്ല. അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആര്‍ വൈമനസ്യം കാണിക്കുകയും, അഹംഭാവം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവരെ മുഴുവനും അവന്‍ തന്‍റെ അടുക്കലേക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയേക്കുന്നതാണ്.

---

172 لَن يَسْتَنكِفَ വൈമനസ്യം (മടി) കാണിക്കുകയേ ഇല്ല. الْمَسِيحُ മസീഹ്. أَن يَكُونَ അദ്ദേഹം ആയിരിക്കുവാന്‍. عَبْدًا لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിന് അടിമ. وَلاَ الْمَلاَئِكَةُ മലക്കുകളും ഇല്ല. الْمُقَرَّبُونَ സാമീപ്യം നല്‍കപ്പെട്ട(അടുപ്പം സിദ്ധിച്ച)വരായ. وَمَن يَسْتَنكِفْ വല്ലവരും(ആര്‍) വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതായാല്‍. عَنْ عِبَادَتِهِ അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. وَيَسْتَكْبِرْ അഹംഭാവം നടിക്കുകയും. فَسَيَحْشُرُ എന്നാലവന്‍ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയേക്കും, വഴിയെ കൂട്ടും. هُمْ അവരെ. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. جَمِيعًا മുഴുവനും.

ഈസാ (عليه السلام)നെ റബ്ബും ഇലാഹും (രക്ഷാകര്‍ത്താവും ആരാധ്യദൈവവും) ആക്കിവെക്കുകയാണല്ലോ ക്രിസ്ത്യാനികള്‍ ചെയ്യുന്നത്. എന്നാല്‍, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ സ്വന്തം നിലപാടെന്താണ്? അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടിമയായിരിക്കുന്നതില്‍ ഒട്ടും അപമാനമോ, വൈമനസ്യമോ, അഹംഭാവമോ ഒരു കാലത്തും ബാധിക്കാത്ത ആളാണദ്ദേഹം. അദ്ദേഹമെന്ന് മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിന്‍റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ച പരിശുദ്ധരായ മലക്കുകളുടെ സ്ഥിതിയും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ഇനി ഈസാ നബിയും മലക്കുകളും എന്നല്ല, ആര്‍ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടിയാന്‍മാരായിക്കൊണ്ട് അവനെ ആരാധിക്കുവാന്‍ വൈമനസ്യം കാണിക്കുകയോ, ഗര്‍വ്വ് നടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു അവരെ വെറുതെ വിടുമെന്ന് കരുതേണ്ട. ഒന്നൊഴിയാതെ അവരെ മുഴുവനും അവര്‍ തന്‍റെ മുമ്പില്‍ ഹാജരാക്കി നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ആ നടപടി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തില്‍ വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടിമ (**عبد**) ആയിരിക്കുന്നതിനെ സാക്ഷാല്‍കൃതമാക്കുന്നത് അവന് ആരാധന ചെയ്യുന്നത് മൂലമാണെന്ന് ഈ വചനത്തില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഉടമസ്ഥത കൊണ്ടുള്ള അടിമ എന്നും, ആരാധന കൊണ്ടുള്ള അടിമ-അഥവാ അടിയാന്‍-എന്നും രണ്ടുതരം **عبد** (അടിമ)കള്‍ ഉണ്ടെന്നും, ഒന്നാമത്തേതിന്‍റെ ബഹുവചനം **عباد** എന്നും രണ്ടാമത്തേതിന്‍റെ ബഹുവചനം **عبيد** എന്നുമാണെന്നും ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله)പ്രസ്താവിച്ചത് നാം മുമ്പൊരിക്കല്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ

173 എന്നിട്ടപ്പോള്‍, യാതൊരു കൂട്ടര്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തി

فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسْتَنكَفُوا۟ وَٱسْتَكْبَرُوا۟ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ, അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങളെ അവൻ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുകയും, അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, വൈമനസ്യം കാണിക്കുകയും, അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ അവരെ അവൻ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കും; അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ഒരു രക്ഷാധികാരിയെയാകട്ടെ, സഹായകനെയാകട്ടെ അവർ തങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്തുകയുമില്ല.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُم بُرْهَـٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾

174 ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് (ഖണ്ഡിതമായ) രേഖ വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു: നിങ്ങൾക്കു നാം സ്പഷ്ടമായ ഒരു പ്രകാശം ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱعْتَصَمُوا۟ بِهِۦ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِى رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

175 എന്നാൽ, യാതൊരുകൂട്ടർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവനെ മുറുകെ പിടി(ച്ചു രക്ഷപ്രാപി)ക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവരെ അവൻ തൻെറ വക കാരുണ്യത്തിലും, അനുഗ്രഹത്തിലും പ്രവേശിപ്പിച്ചേക്കും. (നേരെ) ചൊവ്വായ ഒരുപാതയിൽ, തൻെറ അടുക്കലേക്ക് അവൻ അവരെ നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

---

173 فَأَمَّا എന്നാലപ്പോൾ അങ്ങനെ, അപ്പോൾ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങളെ. فَيُوَفِّيهِمْ അവർക്കവൻ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കും, പൂർണ്ണമായി കൊടുക്കും. أُجُورَهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ. وَيَزِيدُهُم അവർക്കവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. مِّن فَضْلِهِ തൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ(ദയവിൽ)നിന്ന്. وَأَمَّا الَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുവരാകട്ടെ. اسْتَنكَفُوا അവർ വൈമനസ്യം കാണിച്ചു. وَاسْتَكْبَرُوا അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു. فَيُعَذِّبُهُمْ അവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും. عَذَابًا أَلِيمًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ. وَلاَ يَجِدُونَ അവർ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല. لَهُم അവർക്ക്. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ, പുറമെ. وَلِيًّا രക്ഷാകർത്താവിനെ, കൈകാര്യക്കാരനെ, മിത്രത്തെ. وَلاَ نَصِيرًا സഹായകനെയും ഇല്ല. **174** يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. قَدْ جَاءَكُم നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. بُرْهَانٌ (ഖണ്ഡിത)രേഖ തെളിവ്. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. نُورًا പ്രകാശം. مُّبِينًا സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ. **175** فَأَمَّاالَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുകൂട്ടർ. آمَنُوا بِاللهِ അവർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. وَاعْتَصَمُوا بِهِ അവനെ മുറുകെ പിടിക്കുക (അവനിൽ രക്ഷപ്രാപിക്കുക)യും ചെയ്തു. فَسَيُدْخِلُهُمْ അവരെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിച്ചേക്കും. فِي رَحْمَةٍ അനുഗ്രഹത്തിൽ. مِّنْهُ അവനിൽ നിന്നുള്ള, അവൻെറ വക. وَفَضْلٍ അനുഗ്രഹത്തിലും, ദയവിലും. وَيَهْدِيهِمْ അവരെ വഴി ചേർക്കുക (നയിക്കുക) യും ചെയ്യും. إِلَيْهِ തൻെറ അടുക്കലേക്ക്. صِرَاطًا ഒരു പാതിയിൽ. مُّسْتَقِيمًا ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള.

യാതൊരു വ്യാഖ്യാനവും കൂടാതെത്തന്നെ ഈ വചനങ്ങളുടെ ആശയം സ്പഷ്ടമാണ്.

يَسۡتَفۡتُونَكَ قُلِ ٱللَّهُ يُفۡتِيكُمۡ فِي ٱلۡكَلَٰلَةِۚ إِنِ ٱمۡرُؤٌاْ هَلَكَ لَيۡسَ لَهُۥ وَلَدٞ وَلَهُۥٓ أُخۡتٞ فَلَهَا نِصۡفُ مَا تَرَكَۚ وَهُوَ يَرِثُهَآ إِن لَّمۡ يَكُن لَّهَا وَلَدٞۚ فَإِن كَانَتَا ٱثۡنَتَيۡنِ فَلَهُمَا ٱلثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَۚ وَإِن كَانُوٓاْ إِخۡوَةٗ رِّجَالٗا وَنِسَآءٗ فَلِلذَّكَرِ مِثۡلُ حَظِّ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۗ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ أَن تَضِلُّواْۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ١٧٦

176 (നബിയേ) അവർ നിന്നോട് (മത) വിധി തേടുന്നു പറയുക: ''അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് 'കലാലത്തി'ൻെറ [പിതാവും സന്താനവു മില്ലാത്ത അനന്തരാവകാശത്തിൻെറ] കാ ര്യത്തിൽ വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.'' (അതായത്) ഒരു മനുഷ്യൻ തനിക്ക് സന്താനമില്ലാതെയും, തനിക്കൊരു സ ഹോദരി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടും നാശ [മരണ] മടഞ്ഞുവെങ്കിൽ അപ്പോൾ, അവൻ വിട്ടു പോയതിൻെറ [സ്വത്തിൻെറ] പകുതി അവൾക്കുണ്ടായിരിക്കും. അവൾ [മരണ മടഞ്ഞവൾ]ക്ക് സന്താനമില്ലെങ്കിൽ അവ ൻ [സഹോദരൻ] അവളെ അനന്തരമെടു ക്കുക[മുഴുവൻ സ്വത്തിനും അവകാശി യാവുക] യും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇനി, അവ ർ [സഹോദരിമാർ]രണ്ടാളാണെങ്കിൽ അവ ർക്ക് അയാൾ വിട്ടുപോയതിൽ[സ്വത്തിൽ] നിന്നു മൂന്നിൽ രണ്ടംശമുണ്ടായിരിക്കും. അവർ പുരുഷൻമാരും, സ്ത്രീകളുമായ സഹോദരങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലോ അപ്പോ ൾ, ആണിന് രണ്ടു പെണ്ണിൻെറ ഓഹരി യുടെ അത്രയുണ്ടായിരിക്കും. നിങ്ങൾ പിഴച്ചുപോകുമെന്നുള്ളതിനാൽ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതരുകയാണ്. അല്ലാ ഹുവാകട്ടെ, എല്ലാകാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

176 يَسْتَفْتُونَكَ അവൻ നിന്നോട് (മത)വിധി തേടുന്നു. قُلِ പറയുക. اللهُ يُفْتِيكُمْ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിധി നൽകുന്നു. فِي الْكَلَالَةِ കാലാലത്തി(ൻെറ കാര്യത്തി)ൽ. إِنِ امْرُؤٌ വല്ല മനുഷ്യനും (ആയി) എങ്കിൽ. هَلَكَ നാശമടഞ്ഞു(മരിച്ചു). لَيْسَ لَهُ അവനു ഇല്ലാതെ. وَلَدٌ സന്താനം, ഒരു കുട്ടി. وَلَهُ അവന് ഉണ്ടുതാനും. أُخْتٌ ഒരു സഹോദരി. فَلَهَا എന്നാലവൾക്കുണ്ട്. نِصْفُ مَا യാതൊന്നിൻെറ പകുതി. تَرَكَ അവൻ വിട്ടുപോയ. وَهُوَ അവൻ. يَرِثُهَا അവളെ അവകാശമെടുക്കും, അവൾക്ക് അവകാശിയാകും. إِن لَّمْ يَكُن ഇല്ലെങ്കിൽ. لَّهَا وَلَدٌ അവൾക്ക് സന്താനം. فَإِن كَانَتَا ഇനി അവർ (സ ഹോദരികൾ) ആയിരുന്നാൽ . اثْنَتَيْنِ രണ്ട് ആളുകൾ. فَلَهُمَا എന്നാൽ ആ രണ്ടാൾക്കുണ്ടായി രിക്കും. الثُّلُثَانِ മുന്നിൽ രണ്ടംശം. مِمَّا تَرَكَ അവൻ (അയാൾ) വിട്ടുപോയിതിൽ നിന്ന്. وَإِن كَانُوا അവർ ആയിരുന്നാൽ. إِخْوَةً സഹോദരങ്ങൾ. رِّجَالاً പുരുഷൻമാരായ. وَنِسَاءً സ്ത്രീകളും. فَلِلذَّكَرِ എന്നാൽ ആണിനുണ്ട്. مِثْلُ حَظِّ അംശംപോലെ, ഓഹരിയുടെ അത്ര. الْأُنثَيَيْنِ രണ്ട് പെണ്ണിൻെറ. يُبَيِّنُ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തരുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. أَن تَضِلُّوا നിങ്ങൾ പിഴക്കുമെന്നതിനാൽ, പിഴക്കാതിരിക്കുവാൻ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും. عَلِيمٌ അറിയാ വുന്നവനാകുന്നു.

സൂറത്തിൻെറ ആദ്യവചനങ്ങളിൽ അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങളടക്കം ധനസംബന്ധമായ പല നിയമങ്ങളെയും കുറിച്ചായിരുന്നുവല്ലോ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നത്. പിന്നീട് സംസാരഗതി പല വശ ങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിച്ച ശേഷം, അവസാനം വീണ്ടും ആദ്യ വിഷയത്തിലേക്ക് തന്നെ തിരിഞ്ഞു കൊ ണ്ട് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. സൂറത്തിൻെറ ഇതര ഭാഗങ്ങൾ അവതരിച്ചു കുറേ കഴിഞ്ഞശേഷമാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് പല രിവായത്തുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാ

കുന്നു. ജാബിറുബ്നുഅബ്ദില്ല (ﷺ) പറഞ്ഞു കേട്ടതായി മുഹമ്മദ്ബ്നുൽമുൻകദിർ (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ഞാൻ രോഗിയായി സുബോധമില്ലാതായിരിക്കുമ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) എൻെറ അടുക്കൽ വന്നു. തിരുമേനി വുളു ചെയ്തു. പിന്നീട് അവിടന്ന് എൻെറ മേൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ ഒഴിക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ എനിക്ക് ബോധം വന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'എനിക്കു 'കലാലത്താ'യിട്ടല്ലാതെ അനന്തരാവകാശമെടുക്കുവാൻ ആളില്ല. അതുകൊണ്ട് അവകാശം എങ്ങിനെയായിരിക്കും?' അപ്പോൾ അല്ലാഹു അനന്തരാവകാശത്തിൻെറ ഈ ആയത്ത് അവതരിപ്പിച്ചു. (അ; ബു: മു.)

പിതാക്കളോ സന്താനങ്ങളോ ആയ അനന്തരാവകാശികളില്ലാതിരിക്കുന്നതിനാണ് **كلالة** (കലാലത്ത്) എന്ന് പറയുന്നതെന്ന് 12-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് കലാലത്തിനെക്കുറിച്ച് ഉമർ (ﷺ)ചോദിച്ചുവെന്നും. 'തനിക്കു സൂറത്തുന്നിസാഇലെ അവസാന ആയത്തായ ഉഷ്ണകാലത്ത് അവതരിച്ച ആയത്ത് മതിയാകും' എന്ന് തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞുവെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ; മു; ദാ; തി.) 'കലാലത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു രണ്ട് ആയത്തുകൾ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്; അവയിൽ സൂറത്തിൻെറ ആദ്യത്തിലുള്ള ഒന്നാമത്തേത് (12-ാം വചനം) ശൈത്യകാലത്ത് അവതരിച്ചതാകുന്നു: അതിൽ അൽപം അവ്യക്തതയുണ്ട്; രണ്ടാമത്തേത് സൂറത്തിൻെറ അവസാനത്തിലുള്ള (ഈ) ആയത്താകുന്നു: അത് ഉഷ്ണകാലത്തും അവതരിച്ചു; അതിൽ കൂടുതൽ വിവരണമുണ്ട്.' എന്നിങ്ങിനെ ഖത്ത്വാബീ (ﷺ)പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് പ്രസ്തുത ഹദീസിൽ ഉഷ്ണകാലത്ത് ആയത്ത് എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം മനസ്സിലായല്ലോ.

അവകാശികളായി മക്കൾ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ-പിതാക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പോലും- 'കലാലത്താ'യിത്തീരുമെന്നും ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഉമർ (ﷺ)നെ സംബന്ധിച്ച് ഇതിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രിവായത്തുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. അവ ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം അവസാനമായി ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ)ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'ആ വിഷയത്തിൽ അബൂബക്കർ (ﷺ)നോട് എതിരഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു.' എന്ന് ഉമർ (ﷺ)പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ)ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മക്കളും പിതാക്കളുമില്ലാതിരിക്കലാണ് കലാലത്തു എന്നായിരുന്നു അബൂബക്കർ (ﷺ)പറഞ്ഞിരുന്നത്. സിദ്ദീഖ് (ﷺ)പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രകാരമാണ് സഹാബികളിലും, താബിഉകളിലും മുൻകാലത്തും പിൻകാലത്തുമുള്ള ഇമാമുകളിലും ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളുടെയും നാല് മദ്ഹബുകളുടെ ഇമാമുകളടെയും, പ്രധാന ഫുഖഹാക്കളുടെയും, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള പണ്ഡിതൻമാരുടെയും മുഴുവൻഅഭിപ്രായം. ഖുർആനിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതും ഇത് തന്നെ.

ഈ വചത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പ്രധാന സംഗതികൾ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: (1) ഒരാൾക്ക് സന്താനമില്ലാതെയും ഒരു സഹോദരി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുമിരിക്കെ അയാൾ നാശമടഞ്ഞാൽ അഥവാ മരണമടഞ്ഞാൽ ആ സഹോദരിക്കു അയാൾ വിട്ടുപോകുന്ന സ്വത്തിൻെറ പകുതി ലഭിക്കും. കലാലത്തിൻെറ ഉപാധിയായി മക്കളില്ലാതെ മരണമടയുക എന്നേ ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളു അഥവാ പിതാവില്ലാതിരിക്കുകയെന്ന ഉപാധി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല-എന്നുള്ളതാണ് കലാലത്തിൻെറ നിർവ്വചനത്തിൽ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു കാരണം. ഒരു വസ്തുത പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതായുണ്ട്; അയാൾക്ക്-മരണമടഞ്ഞ ആൾക്ക്-ഒരു സഹോദരിയുണ്ടായിരുന്നാൽ അവൾക്കു പകുതി സ്വത്തുണ്ടായിരിക്കും (**وله اخت فلها نصف ما ترك**) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. സഹോദരിയോടൊപ്പം മരണപ്പെട്ട ആളുടെ പിതാവുകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവൾക്ക് പകുതി ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അനന്തരാവകാശമായി ഒന്നും തന്നെ ലഭിക്കുകയുമില്ല. ഇതിൽ തർക്കമില്ലാത്തതാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, കലാലത്തിൻെറ ഉപാധിയായി സന്താനമില്ലാതിരിക്കുക എന്ന് മാത്രമേ ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും പിതാവില്ലാതിരിക്കുക കൂടി വേണ്ടതുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറയാതെത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

(2) മരണപ്പെട്ടതു സ്ത്രീയായിരുന്നു. അവൾക്ക് സന്താനവുമില്ല, സഹോദരൻ ഉണ്ടുതാനും.

ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ അവളുടെ സ്വത്തിന് മുഴുവനും ആ സഹോദരൻ അവകാശിയായിത്തീരും. പിതാവുകൂടി ഇല്ലാതിരിക്കുക എന്ന ഉപാധി ഇവിടെയും മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ. പിതാവുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം സഹോദരന് അവകാശം ലഭിക്കുകയില്ല. ഇനി, മരണപ്പെട്ട ആൾക്കു സന്താനവും പിതാവുമില്ലെങ്കിലും ഭർത്താവ്, അല്ലെങ്കിൽ ഉമ്മയൊത്ത സഹോദരൻ എന്നിങ്ങിനെ നിശ്ചിത ഓഹരി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേറെ അവകാശികളുണ്ടെങ്കിൽ, അവരുടെ ഓഹരി കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതേ അപ്പോൾ സഹോദരനു ലഭിക്കുകയുള്ളു. ഇതു ഇവിടെ മാത്രമുള്ള വിധിയല്ല. വേറെ അവകാശികളില്ലാതെ തനിയെ വരുമ്പോൾ 'അസ്വബഃ' എന്ന നിലക്ക് മുഴുവൻ സ്വത്തിനും അവകാശിയായി വരുന്ന എല്ലാ രൂപത്തിലും ഇങ്ങിനെത്തന്നെയാകുന്നു. നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഓഹരികൾ അവയുടെ ആൾക്കാർക്ക് ചേർത്തു കൊടുക്കുവിൻ. എന്നിട്ട് ഓഹരികൾ കഴിച്ചു ബാക്കി വരുന്നത് പുരുഷൻമാരിൽ ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധപ്പെട്ട ആണിനുള്ളതാണ്'. (ബു; മു.) സഹോദരൻ ഒന്നിലധികമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ സ്വത്ത് സമമായി ഭാഗിച്ച് എടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. (3) കലാലത്തായി മരണപ്പെടുന്ന ആൾക്ക് രണ്ട് സഹോദരിമാരുണ്ടായിരുന്നാൽ സ്വത്തിൻെറ മൂന്നിൽ രണ്ടംശമായിരിക്കും അവകാശം രണ്ടിലധികം പേരുണ്ടായിരുന്നാലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. (4) ഇനി സഹോദരങ്ങൾ ആണും പെണ്ണും കൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ട് പെണ്ണിൻെറ അത്ര ഒരു ആണിന് അഥവാ ആണിൻെറ പകുതി പെണ്ണിന്-എന്ന തോതിൽ അവർ ഭാഗിച്ചെടുക്കണം.

ഒന്ന് രണ്ട് സംഗതികൾ ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്: (1) സഹോദരൻ എന്നും സഹോദരി എന്നും ഇവിടെ പറഞ്ഞതു മാതാവും പിതാവും ഒത്തതോ, പിതാവ് മാത്രം ഒത്തതോ ആയ സഹോദര സഹോദരികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. മാതാവ് മാത്രം ഒത്ത സഹോദര സഹോദരിമാരുടെ അവകാശം, ഒരാളാകുമ്പോൾ ആറിലൊന്നും, ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടെങ്കിൽ മൂന്നിലൊന്നുമാണെന്നു മുമ്പ് 12-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 2) സന്താനമില്ലാത്തപ്പോൾ സഹോദരിക്ക് പകുതിക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഓഹരി എന്ന നിലക്കുള്ള അവകാശമാണ്. അസ്വബഃ എന്ന നിലക്കും ചിലപ്പോൾ സഹോദരിക്കു പകുതി ലഭിച്ചെന്നും വരും. ഉദാഹരണമായി: ഒരു മകളും ഒരു സഹോദരിയും മാത്രം അവകാശികളായി വരുമ്പോൾ മകൾക്ക് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഓഹരിയായി പകുതി ലഭിക്കുന്നു. ബാക്കി വരുന്ന പകുതി അസ്വബഃയെന്ന നിലക്ക് സഹോദരിക്കായിരിക്കുമെന്ന് ഹദീസുകളാൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്. ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായവും അങ്ങിനെത്തന്നെ. 'അസ്വബ: **عصبة** എന്ന വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

കലാലത്തു സംബന്ധമായ വിധികൾ വിവരിച്ചശേഷം അവസാനമായി അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുന്നതു നോക്കുക: നിങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചു പോകുമെന്നുവെച്ച് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരുകയാണ് എന്ന്. (**يسبين الله لكم ان تضلوا**) അറിയായ്മ മൂലമോ, മത നിയമങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെട്ടില്ലാത്തതു നിമത്തമോ നിങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗം പിഴച്ചു പോകരുതെന്നുവെച്ചാണ് ഇങ്ങിനെയൊക്കെ വിവരിച്ചു തരുന്നതെന്നു സാരം. നിങ്ങളുടെ നന്മ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് ഏതിലാണ്-എങ്ങിനെ ഓഹരി ചെയ്യുന്നതിലാണു-കൂടുതൽ നൽകേണ്ടതു ആർക്കൊക്കെയാണു എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണല്ലോ. അതെ, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും വേണ്ടതുപോലെ അറിയുന്നവനാകുന്നു (**والله بكل شيئ عليم**).ഇസ്‌ലാമിലെ സ്വത്തവകാശ നിയമത്തിൽ, ആണിൻെറ പകുതി അവകാശം മാത്രം പെണ്ണിനു നിശ്ചയിച്ചതിലും, ചില അവകാശികൾക്ക് മറ്റേവരെക്കാൾ മുൻഗണന നൽകിയതിലുമൊക്കെ വിമർശനം നടത്താറുള്ള കുബുദ്ധികൾക്കു തക്കതായ ഒരു താക്കീതും മറുപടിയും കൂടിയാണ് ഈ അവസാനത്തെ വാക്യം. (**قل فله الحجة البالغة**)

(اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل)

كان الفراغ من تفسير هذه السورة ليلة الاحد الثلاثين من شوال سنة ١٣٩٦هـ الموافق ١٩٧٨.٦.٢٣
ومن تبييضه الخميس العشرين من رجب الحرام سنة ١٣٩٨هـ الموافق ١٩٧٨.٦.٢٩

5. സൂറത്തുൽ മാഇദഃ سورة المائدة

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 123*വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 16

ഒരു ഭക്ഷണത്തളികയെക്കുറിച്ചു 115-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതു കൊണ്ടാണ് ഈ സൂറത്തിന് ഭക്ഷണത്തളിക എന്നർത്ഥമായ 'മാഇദഃ (المائدة) എന്നു പേർ വന്നത്. കൂടാതെ العقود (കരാറുബന്ധങ്ങൾ) എന്നും ഇതിന്ന് പേര് പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പലതരം കരാറു ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ സൂറത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ ഇതിൻെറ തുടക്കംതന്നെ കരാറുബന്ധങ്ങളെ നിറവേറ്റണമെന്ന് കൽപിച്ചു കൊണ്ടുമാകുന്നു. ഹുദൈബിയ്യാ സന്ധി കഴിഞ്ഞ് അധികം താമസിയാതെയാണ് ഈ സൂറത്തിൻെറ അവതരണമുണ്ടായത് എന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم

വിവിധ തുറകളിലുള്ള ഒട്ടധികം മതനിയമങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റ് സൂറത്തുകളിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില നിയമങ്ങളും ഇതിൽ കാണാം. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൻെറ ആരംഭം يا ايها الناس (ഹേ, മനുഷ്യരേ,) എന്ന സംബോധനയോടു കൂടിയായി രുന്നു ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ അത് ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇതിൻെറ തുടക്കം يا ايها الذين آمنوا (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ) എന്ന് വിളിച്ചു കൊണ്ടാകുന്നു ഈ വിളി പല പ്രാവശ്യം ഇതിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടും കാണാം. ഇസ്‌ലാമിന് പ്രചാരം വർദ്ധിക്കുകയും, പല പ്രദേശങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിക പ്രദേശങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്ത അവസരത്തിലാണ് ഇതിൻെറ അവതരണം എന്ന് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. والله اعلم

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ കരാറു ബന്ധങ്ങളെ (പാലിച്ചു) നിറവേറ്റുവിൻ.	يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَوۡفُواْ بِٱلۡعُقُودِۚ ﴿١﴾

1 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. أَوْفُوا നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുവിൻ, നിർവ്വഹിക്കുവിൻ. بِالْعُقُود കരാറുബന്ധങ്ങളെ, ഇടപാടുബന്ധങ്ങളെ.

വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെടുവാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ എല്ലാ കരാറു ബന്ധങ്ങളും യഥാവിധി പാലിക്കണമെന്ന് സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണ്. സത്യ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരെന്ന നിലക്ക് അല്ലാഹുവിനോട് ബാധ്യതയുള്ള കാര്യങ്ങളും, വിവാഹസംബന്ധമോ മുതലിടപാട് സംബന്ധമോ ആയ നിശ്ചയങ്ങൾ, സന്ധി, സഖ്യം മുതലായവ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യർ തമ്മതമ്മിൽ നിർവ്വഹി ക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാതരം ഇടപാടുകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരേ എന്ന് വിളിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഈ കൽപനയിൽ, വിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ അതിന് കടമപ്പെട്ടവരാകുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു സൂചനകൂടി കാണാവുന്നതാണ്.

2 നിങ്ങൾക്ക് (വഴിയെ) ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെ ടുന്നതൊഴിച്ച് (മറ്റുള്ള) കന്നുകാലി	أُحِلَّتۡ لَكُم بَهِيمَةُ ٱلۡأَنۡعَٰمِ إِلَّا مَا يُتۡلَىٰ

* വചനങ്ങൾ 120 എന്നും എണ്ണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എണ്ണം കണക്കാക്കുന്നതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّى ٱلصَّيْدِ وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿٢﴾

ജന്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചവരായും കൊണ്ട് വേട്ടയാടൽ അനുവദനീയമാക്കുന്നവരല്ലാത്ത നിലയിൽ. [അതനുവദനീയമാക്കിക്കൊണ്ട് പാടില്ല.] നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് വിധിക്കുന്നതാണ്.

---

2 أُحِلَّتْ ഹലാൽ (അനുവദനീയം) ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. بَهِيمَةُ കാലിജന്തുക്കൾ, മിണ്ടാജീവികൾ. ٱلْأَنْعَامِ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിലെ, നാൽക്കാലികളാകുന്ന. إِلاَّ مَا يُتْلَى ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴികെ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ മേൽ. غَيْرَ مُحِلِّي അനുവദനീയമാക്കുന്നവരല്ലാത്ത നിലയിൽ. الصَّيْدِ വേട്ടയാടലിലെ. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളാകട്ടെ. حُرُمٌ ഇഹ്റാം ചെയ്തവരാകുന്ന (താനും). إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَحْكُمُ അവൻ വിധിക്കും. مَا يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുത്.

ഒട്ടകം, ആട്, മാട് എന്നീ കാലി ജന്തുക്കളിൽ നിന്ന് താഴെ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു വിവരിച്ചു തരുന്നവ ഒഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷിക്കൽ അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഹജ്ജിനോ ഉംറക്കോ വേണ്ടി 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള അവസരത്തിൽ വേട്ടയാടുകയോ, പിടിച്ചു തിന്നുകയോ ചെയ്യുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്ന് കരുതരുത്. അത് പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കാത്തവരെക്കുറിച്ചാണ് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്ന് സാരം

بهيمة (ബഹീമത്ത്) എന്ന വാക്ക് മിണ്ടാജീവികളായ എല്ലാററിനും പറയപ്പെടാമെങ്കിലും കാട്ടുജീവികളും പറവകളുമല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ, നാൽക്കാലി മൃഗങ്ങൾ എന്നീ ഉദ്ദേശത്തിലാണത് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. انعام (അൻആം) എന്ന വാക്ക് ആട്, മാട്, ഒട്ടകം എന്നീ മൃഗങ്ങളിലാണ് പൊതുവെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഒട്ടകത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടും. മലയാളക്കാർ കാലികൾ എന്നും 'നാൽക്കാലികൾ' എന്നും പറഞ്ഞു വരാറുള്ളതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് അറബികൾ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒട്ടകമില്ലാത്തത് കൊണ്ട് ആടുമാടുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണല്ലോ നാം ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. അറബികളുടെ പ്രധാന കാലിസമ്പത്ത് ഒട്ടകമായതുകൊണ്ടു അവിടെ ഒട്ടകത്തിന് പ്രത്യേക സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുക സ്വാഭാവികമാണ്. مايتلى عليكم (നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അടുത്ത 4-ാം വചനത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളാണെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ മുഴുവനും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. (*) ഹജ്ജിനോ, ഉംറക്കോ, രണ്ടിനും കൂടിയോ ഔപചാരികമായി പ്രവേശിച്ചവർ-അഥവാ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ-എന്നത്രെ حرم (ഹുറുമുൻ) എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഈ പ്രവേശനത്തോടുകൂടി വാസനദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കൽ, വിവാഹസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ, വേട്ടയാടൽ, വേട്ടയാടിയത് ഭക്ഷിക്കൽ, പുരുഷൻമാർ തലമറക്കൽ മുതലായ പല കാര്യങ്ങളും നിഷിദ്ധമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന് احرام (ഇഹ്റാം-ഹറാമാക്കിത്തീർക്കൽ) എന്ന് പറയുന്നത്. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ വേട്ടയാടുന്നതിനെപ്പറ്റി താഴെ 98-ാം വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ വേട്ടയാടുന്ന പക്ഷം അവൻ

---

* كما في الرازى وغيره

അതിനെ അനുവദനീയമാക്കുന്ന ഒരു പ്രതീതി ഉളവാകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് **غير محلى الصيد** (വേട്ടയാടൽ അനുവദനീയമാക്കിയവരല്ലാതെ) എന്നു പറഞ്ഞത്.

ان الله يحكم ما يريد (അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് വിധിക്കും.) എന്ന വാക്യം വളരെ അർത്ഥവത്തും ശ്രദ്ധേയവുമാകുന്നു. യുക്തി താൽപര്യങ്ങളെയോ മറ്റോ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളിലും, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളിലും വിമർശനം നടത്തുന്ന ആളുകൾ ഇതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇന്നിന്ന കാര്യം എന്തുകൊണ്ട് വിരോധിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ കൽപിച്ചു, എന്തു കൊണ്ട് ഇന്നിന്ന പ്രകാരം നിയമിച്ചില്ല എന്നൊന്നും ആർക്കും ചോദ്യം ചെയ്‌വാൻ അവകാശമില്ലെന്നാണത് കുറിക്കുന്നത്. അഖിലാണ്ഡ വസ്തുക്കളും അവന്റേതാണ്. അവയുടെ നിയന്ത്രണാധികാരവും അവനു തന്നെ. ചെറുതും വലുതുമെന്നോ, ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവിയെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ കാര്യവും അറിയുന്നവനാണവൻ. മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും അവൻ സർവ്വജ്ഞനോ, ഭാവിയെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നവനോ ആകുന്നതല്ല. മനുഷ്യരുടെ പൊതുനൻമ ഏതിലാണെന്നുള്ള സൂക്ഷ്മജ്ഞാനവും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്‌വാൻ മനുഷ്യന് എന്താണ് അർഹതയുള്ളത്?! അല്ലാഹു എന്ത് കൽപിച്ചുവോ, എന്ത് വിരോധിച്ചുവോ അതലിലായിരിക്കും അതിൽ മാത്രമായിരിക്കും നീതിയും യുക്തിയും. മനുഷ്യന്റെ നന്മയും അതിൽ തന്നെയായിരിക്കും നിശ്ചയം അതിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ കഴിവതും ആരാഞ്ഞറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടത്.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُحِلُّواْ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ وَلَا ٱلشَّهۡرَ ٱلۡحَرَامَ وَلَا ٱلۡهَدۡيَ وَلَا ٱلۡقَلَٰٓئِدَ وَلَآ ءَآمِّينَ ٱلۡبَيۡتَ ٱلۡحَرَامَ يَبۡتَغُونَ فَضۡلٗا مِّن رَّبِّهِمۡ وَرِضۡوَٰنٗاۚ وَإِذَا حَلَلۡتُمۡ فَٱصۡطَادُواْۚ وَلَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شَنَـَٔانُ قَوۡمٍ أَن صَدُّوكُمۡ عَنِ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ أَن تَعۡتَدُواْۘ وَتَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡبِرِّ وَٱلتَّقۡوَىٰۖ وَلَا تَعَاوَنُواْ عَلَى ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡعُدۡوَٰنِۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ﴿٢﴾

3 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹുവിന്റെ [മത] ചിഹ്നങ്ങളെ നിങ്ങൾ അനുവദനീയമാ(ക്കി അനാദരി)ക്കരുത്; 'ഹറാമാ'യ [അലംഘനീയ] മാസത്തെയും അരുത്, (കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്ക്) ബലിക്കായികൊണ്ടു പോകുന്ന മൃഗങ്ങളെയും അരുത്, (അവയുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ട (അടയാള) വസ്തുക്കളെയും അരുത്; തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ട് 'ബൈതുൽ ഹറാമി' നെ [അലംഘനീയ മന്ദിരത്തെ] ഉന്നം വെച്ചു പോകുന്നവരെയും അരുത്. നിങ്ങൾ 'ഹലാലാ'യാൽ [ഇഹ്റാമിൽ നിന്ന് ഒഴിവായാൽ] നിങ്ങൾ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളുക. ഒരു ജനതയോടുള്ള അമർഷം അവർ 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൽ [അലംഘനീയമായ പള്ളിയിൽ] നിന്ന് നിങ്ങളെ തടഞ്ഞുവെച്ചുവെന്നതിനാൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. പുണ്യത്തിലും, ഭയഭക്തിയിലും നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; കുറ്റത്തിലും, അതിക്രമത്തിലും നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും

അരുത്; അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷി ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായുള്ള വനാണ്.

---

3 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تُحِلُّوا നിങ്ങൾ അനുവദനീയമാക്കരുത് (അനാദരിക്ക രുത്). شَعَائِرَاللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെ, അടയാളങ്ങളെ. وَلاَ الشَّهْرَ മാസത്തെയും അരുത്. الْحَرَامَ ഹറാമായ, അലംഘനീയ. وَلاَ الْهَدْيَ ബലി(ക്കു കൊണ്ടു പോകുന്ന) മൃഗത്തെയും അരുത്. وَلاَ الْقَلاَئِدَ കഴുത്തിൽ തൂക്കിയിടുന്നവയെ (കണ്ഠാഭരണങ്ങളെ) യും അരുത്. وَلاَ آمِّينَ കരുതി (ഉന്നംവെച്ചു) പ്പോകുന്നവരെയും അരുത്. الْبَيْتَ الْحَرَامَ ഹറാമായ വീട്ടിനെ, അലംഘ നീയ മന്ദിരത്തെ. يَبْتَغُونَ (അവർ) തേടിക്കൊണ്ട്. فَضْلاً അനുഗ്രഹം, ദയവു. مِّن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. وَرِضْوَانًا പ്രീതിയും, പൊരുത്തപ്പാടും. وَإِذَا حَلَلْتُمْ നിങ്ങൾ ഹലാലായാൽ, ഇഹ്റാം അഴിച്ചാൽ. فَاصْطَادُوا അപ്പോൾ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളുവിൻ. وَلاَ يَجْرِمَنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്യരുത്. شَنَآنُ ഈർഷ്യത, അമർഷം. قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെ (ജനത യോടുള്ള). أَن صَدُّوكُمْ അവർ നിങ്ങളെ തടഞ്ഞതിനാൽ. عَنِ الْمَسْجِدِ പള്ളിയിൽ നിന്ന്. الْحَرَامِ ഹറാമായ, അലംഘനീയ. أَن تَعْتَدُوا നിങ്ങൾ അതിക്രമം ചെയ്‌വാൻ, ക്രമം തെറ്റുന്നതിന്ന്. وَتَعَاوَنُوا നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. عَلَى الْبِرِّ പുണ്യത്തിൽ, നല്ല കാര്യ ത്തിന്ന്. وَالتَّقْوَى ഭയഭക്തിയിലും, സൂക്ഷ്മതക്കും. وَلاَ تَعَاوَنُوا നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കു കയും അരുത്. عَلَى الْإِثْمِ കുറ്റത്തിൽ, പാപത്തിന്. وَالْعُدْوَانِ അതിക്രമത്തിലും, ക്രമം തെറ്റുന്ന തിനും. وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. شَدِيدُ കഠിനമായവനാണ്. الْعِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി.

م، ر، ح (ഹാഉ്, റാഉ്, മീം) എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ധാതുവിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന പദങ്ങളിൽ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു മുടക്കിൻെറ–അഥവാ തടസ്സ ത്തിൻെറ–അർത്ഥം അടങ്ങിയിരിക്കും. മുടക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിൻെറ ദോഷത്തിൽ നിന്നും കൊള്ളരുതായ്മയിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ പവിത്രതയി ൽനിന്നും ആദരണീയതയിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നതോ ആയിരിക്കാം ആ മുടക്കം. അതുകൊണ്ടാണ് കളവ്, വ്യഭിചാരം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളെയും, കളവു മുതൽ, പന്നിമാംസം പോലെയുള്ള വസ്തുക്കളെയും സംബന്ധിച്ച് حرام (ഹറാം) എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിന് 'നിഷിദ്ധം, നിരോധം' എന്നിങ്ങിനെയും, ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെയോ വസ്തുക്കളെയോ സംബന്ധിച്ച് അതേ വാക്കു പറയുമ്പോൾ 'അലംഘനീയം, പവിത്രം' എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടുന്നത്.حرمة (ഹുർമത്ത്) എന്ന വാക്കിനും ഇതുപോലെ സമയോചിതം 'നിഷിദ്ധത' എന്നും 'അലംഘനീയത' എന്നും അർത്ഥം വരും حرم (ഹർ–റമ) എന്ന ക്രിയക്ക് 'നിഷിദ്ധമാക്കി' എന്നും, 'അലംഘനീയമാക്കി' എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥം മാറി വരും.

ഈ ധാതുവിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങളുടെ വിപരീതാർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള പദങ്ങളാണ് ح ل ل (ഹാഉ്, ലാം, ലാം) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ള حلال، حل، حلل (ഹലാൽ, ഹില്ല്, ഹല്ലല) മുതലായവ. ആ നിലക്ക് ഇവക്ക് 'അനുവദനീയം, അനാദരവ്, അനുവദനീയമാക്കി, അനാദരിച്ചു' എന്നിങ്ങിനെയും സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവയുടെ ധാതുപരമായ അർത്ഥമാകട്ടെ 'കെട്ടഴിക്കുക, ഇറങ്ങി വരുക' എന്നൊക്കെയാകുന്നു. (കൂടുതൽ വിശദമായി അറിയുവാ നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ അറബി നിഘണ്ടുക്കളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ

ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ഇസ്‌ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സാധാരണ വരാറുള്ളതുകൊണ്ട് സന്ദർഭങ്ങൾ നോക്കി അവയുടെ ആശയം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സഹായകമായ ഒരു സൂചന നൽകലാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.)

സത്യവിശ്വാസികൾ അനാദരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത അഥവാ അവർ പവിത്രമായി കരുതി ആദരിച്ചു പോരേണ്ടുന്ന-അഞ്ചു കാര്യങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. (1) شعائر الله (അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങൾ) ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രത്യേക അടയാളമായി കരുതപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും വസ്തുക്കൾക്കും പൊതുവിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണിത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിൻെറയോ, സംഘടനയുടെയോ, സംസ്കാരത്തിൻെറയോ പ്രത്യേക അടയാളമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതെല്ലാം അതിൻെറ شعائر (ചിഹ്നങ്ങൾ) ആകുന്നു. ഹജ്ജ്-ഉംറ കർമ്മങ്ങളോടും, മക്കാ ഹറമിനോടും ബന്ധപ്പെട്ട ചിഹ്നങ്ങളാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് സന്ദർഭം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാം. അതാതിൽ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മര്യാദകളും ആദരവും ലംഘിക്കാതെ അതിൻെറ പവിത്രത സൂക്ഷിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''ومن يعظم شعائر الله فانها من تقوى القلوب – الحج'' (ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അത് ഹൃദയങ്ങളുടെ ഭയഭക്തിയിൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. (സൂ: ഹജ്ജ് 32) ചിഹ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിൻെറയോ ഭരണകൂടത്തിൻെറയോ മറ്റോ നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു കുറ്റമായിട്ടാണ് അതിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെ അനാദരിക്കൽ കണക്കാക്കപ്പെടുക. ഇസ്‌ലാമിലും അതങ്ങിനെത്തന്നെ. ചിഹ്നത്തെ അനാദരിക്കുന്നതിൻെറ പിന്നിലുള്ളത് ധിക്കാരവും പരിഹാസവുമായിരിക്കും. ഇതാണതിനു കാരണം. നിയമം ലംഘിക്കുന്നതിന് കാരണം പലതും ആയിരിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞശേഷം അവയിൽ ചിലതിനെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം തുടർന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്:-

(2) الشهر الحرام (ഹറാമായ അഥവാ അലംഘനീയമായ മാസം): ദുൽഖഅ്ദഃ, ദുൽഹിജ്ജഃ, മുഹർറം എന്നീ തുടർന്നുള്ള മൂന്നു മാസങ്ങളും റജബു മാസുമാണ് ഹറാമായ മാസങ്ങൾ എന്ന് ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇലെ പ്രസിദ്ധ പ്രസംഗത്തിൽ നബി (ﷺ) പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബു;മു) ഈ മാസങ്ങളിൽ യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ട് അക്കാലത്തു യുദ്ധം നടത്തുന്നത് അതിനെ അനാദരിക്കലായിരിക്കും. പക്ഷേ, അക്കാലത്ത് തന്നെ ശത്രുക്കൾ ഇങ്ങോട്ടുവന്ന് ആക്രമണം നടത്തിയാൽ അവരോട് പ്രത്യാക്രമണം നടത്തുന്നതിന് വിരോധമില്ല താനും. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അൽബഖറ 194ൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (3,4) الهدى والقلائد (ബലി കർമ്മത്തിനായി കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന മൃഗങ്ങളും, അവയുടെ പ്രത്യേക അടയാളമായിക്കൊണ്ട് അവയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയ വസ്തുക്കളും): കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്ക് ബലിമൃഗങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവയുടെ കഴുത്തിൽ ചെരുപ്പോ, മരത്തൊലിയോ ഒരടയാളമായി കെട്ടിത്തൂക്കുന്ന പതിവ് മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഹജ്ജിനും ഉംറക്കും പോകുന്ന ആളുകളും അതുപോലെ ചില അടയാളങ്ങൾ സ്വീകരിക്കലും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അന്യരുടെ കയ്യേറ്റത്തിൽ നിന്നും അനാദരവിൽനിന്നും സുരക്ഷിതത്വം ലഭിക്കലായിരിക്കും ഇതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. ഇങ്ങിനെയുള്ള അടയാളങ്ങൾക്കും ബലിമൃഗങ്ങൾക്കും ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതോ, അവയെ നിസ്സാരപ്പെടുത്തുന്നതോ ആയ പ്രവൃത്തികളൊന്നും ചെയ്യരുതെന്നും, അവയൊക്കെ അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളിൽപെട്ടതാണെന്നും സാരം. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഹജ്ജിനു പോയപ്പോൾ 60ൽപരം ഒട്ടകങ്ങളെ ബലി മൃഗങ്ങളായി കൂടെ കൊണ്ടുപോവുകയും

ദുൽഹുലൈഫ: എന്ന വാദിൽ അഖീഖിൽവെച്ച് അവിടുന്ന് ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ബലി മൃഗങ്ങൾക്ക് അടയാളം കെട്ടുകയും ചെയ്തത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

(5) آمين البيت الحرام الخ (അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ട് അലംഘനീയ മന്ദിരമായ കഅ്ബയെ ഉന്നംവെച്ചു ചെല്ലുന്നവർ): ഇവരെയും ഉപദ്രവിക്കുകയോ, തടയുകയോ, അപമാനിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് താൽപര്യം. കഅ്ബയും അതിൻെറ പരിസര പ്രദേശമായ ഹറമും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി മുതൽക്കേ ഒരു അഭയ കേന്ദ്രവും, ഇസ്ലാമിൻെറ സങ്കേതവുമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. (2:125; 3:97 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഓർക്കുക.) അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥാനങ്ങളെ ഉന്നംവെച്ചു പോകുന്നവരോട് മര്യാദകേടായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹജ്ജിനോ ഉംറക്കോ വേണ്ടി പോകുന്നവരെ മാത്രമല്ല, വല്ല ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും തേടി അങ്ങോട്ടു പോകുന്നവരെയും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ പാടില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിപ്പോകുക (يبتغون فضلا من الله ورضوانا) എന്ന വാക്കിൽ ഇതും ഉൾപ്പെടുമെന്ന് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അൽബഖറ: 198-ാം വചനവും ഇതിന് പിൻബലം നൽകുന്നതായി കാണാം.

മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ചു കാര്യങ്ങളും ഏറെക്കുറെ മുശ്രിക്കുകളും അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്നു. അവർ അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്ന ആ നല്ല കാര്യങ്ങൾ മുസ്ലിംകളും കർശനമായി പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ജാഹിലിയ്യാ സമ്പ്രദായങ്ങളെന്നുവെച്ച് അവയെ അവഗണിച്ചുകൂടാ. കഅ്ബാ മന്ദിരത്തെ മാനിച്ചു കൊണ്ട് അങ്ങോട്ട് പോകുന്നവർ ആരായാലും അക്കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ മുശ്രിക്കുകളായിരുന്നാലും അവരെ വിലക്കിക്കൂടാ എന്നൊക്കെ ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഹുദൈബിയ്യാ സന്ധിക്കുശേഷം മുസ്ലിംകളും മുശ്രിക്കുകളും തമ്മിൽ സമാധാനം നിലവിലുള്ള കാലത്താണ് ഇതെല്ലാം അവതരിച്ചതെന്ന് മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും ഉംറക്കുവേണ്ടി പുറപ്പെട്ടു ചെന്നപ്പോൾ ഹുദൈബിയ്യയിൽവെച്ചു മുശ്രിക്കുകൾ അവരെ തടഞ്ഞു വെച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ആ സന്ധി ഉണ്ടായത്. അതുകൊണ്ട് അവർ ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്തതുപോലെയുള്ള അക്രമങ്ങൾ അങ്ങോട്ട് ചെയ്യരുതെന്നു കൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യം തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായിത്തന്നെ പറയുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ, പിന്നീട് സ്ഥിതിഗതികൾ മാറിയശേഷം, മുശ്രിക്കുകകൾ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിനെ സമീപിക്കരുതെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ പള്ളികളിൽ പെരുമാറിക്കൂടാ എന്നും കൽപനയുണ്ടായി. ഇത് ഹിജ്റ 9-ാം കൊല്ലത്തിലായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: ബറാഅത്തിൽ വെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. ان شاءالله

ഇഹ്റാമിലായിരിക്കെ വേട്ടയാടുവാൻ പാടില്ലെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ഹലാലായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഹജ്ജും ഉംറയും കഴിഞ്ഞ് ഇഹ്റാമിൽനിന്ന് ഒഴിവായാൽ പിന്നെ ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുകയും, പിടിച്ചു തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ല. ഇതാണ് واذا حللتم فاصطادوا (നിങ്ങൾ ഹലാലായാൽ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളുക) എന്ന വാക്യത്തിൽ പറയുന്നത്. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതും, മനുഷ്യർ സദാ ഓർമ്മയിൽ വെച്ചിരിക്കേണ്ടതുമായ ചില ഉപദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നൽകുന്നു:-

(1) ولا يجرمنكم شنآن قوم അതായത്, നിങ്ങളെ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെ ഒരു ജനത (ഖുറൈശി മുശ്രിക്കുകൾ) നിങ്ങളെ

തടഞ്ഞുവെച്ച കാരണത്താൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരോട് അമർഷവും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാകും. അതൊന്നും അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രേരണയാകുവാൻ പാടില്ല. അവർ ക്രമക്കേട് കാണിച്ചതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ക്രമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാ എന്നു താൽപര്യം. ഹുദൈബിയ്യയിൽ വെച്ച് മുശ്രിക്കുകൾ സത്യവിശ്വാസികളെ തടഞ്ഞുവെച്ച സംഭവമാണ് ഇവിടെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ അമർഷത്തിനു കാരണമായി അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞത്. എന്നുവെച്ച് മറ്റേതെങ്കിലും കാരണവശാൽ ഒരു ജനതയോട് അമർഷമോ വിദ്വേഷമോ നേരിട്ടാൽ അതിക്രമം ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് കരുതിക്കൂടാ. അടുത്ത 9-ാം വചനത്തിൽ ഇക്കാര്യം കൂടുതൽ വിശദമായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. (2) وتعاونوا على البر والتقوى അതായത്, പുണ്യകരങ്ങളായ സൽകാര്യങ്ങളിലും, ദുഷ്കാര്യങ്ങൾ വർജ്ജിച്ച് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയഭക്തി പാലിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും സത്യവിശ്വാസികൾ അന്യോന്യം സഹായിച്ചും സഹകരിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതും പോരാ; (3) ولاتعاونواعلى الاثم والعدوان അതായത്, കുറ്റകരവും അതിക്രമപരവുമായ കാര്യങ്ങളിലൊന്നും പരസ്പരം സഹായ സഹകരണം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും വേണം. സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ സഹായ സഹകരണം നൽകുന്നത് ദുഷ്കാര്യങ്ങളിൽ പരസ്പരം സഹായിക്കുന്നതിനെയും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാതിരിക്കുന്നത് സൽക്കാര്യ ങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെയും നീതീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്വാൻ കൽപിച്ചു മതിയാക്കാതെ, ചീത്ത കാര്യങ്ങളിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും വേണമെന്നു കൂടി കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത് അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഹാ! എത്ര വിലപ്പെട്ട ഉപദേശങ്ങൾ!! അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ മൂന്ന് ഉപദേശങ്ങൾ മനുഷ്യസമുദായം സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, അക്രമവും അസമാധാനവും അതിരുകവിഞ്ഞ ഈ ഭൂലോകം നിശ്ചയമായും ശാന്തസുന്ദരമായ മറ്റൊരു ലോകമായി മാറുമായിരുന്നു! ഒരാൾ ശത്രുവായിരുന്നാലും നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ അയാളുമായി സഹകരിക്കുക, ഒരാൾ മിത്രമായിരുന്നാലും ചീത്ത കാര്യങ്ങളിൽ അയാളുമായി സഹകരിക്കാതിരിക്കുക, അന്യരോടുള്ള വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും അവരോട് ക്രമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കാരണമാകാതിരിക്കുക, ഇവയെല്ലാം കേവലം പുണ്യകർമ്മങ്ങളും ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളുമാണ് എന്നുള്ളതിനു പുറമെ, ശത്രുവെ മിത്രമാക്കുവാനും, മിത്രത്തെ നേർവഴിക്ക് തിരിക്കുവാനും കൂടി അവ സഹായിക്കുന്നു.

ചില നബി വചനങ്ങൾ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: 1. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''അക്രമിയാകുമ്പോഴും അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനാകുമ്പോഴും നീ നിൻെറ സഹോദരനെ സഹായിക്കുക.'' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: ''അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കുമ്പോൾ എനിക്കവനെ സഹായിക്കാം. എന്നാൽ, അക്രമിയായിരിക്കുമ്പോൾ ഞാനവനെ എങ്ങനെ സഹായിക്കും?'' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ''അവനെ നീ അക്രമത്തിൽനിന്ന് തടയുകയും മുടക്കുകയും ചെയ്യണം. അതാണവന്നുള്ള സഹായം.'' (അ:ബു) (2) നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''മനുഷ്യരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും, അവരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസി, ജനങ്ങളുമായി സമ്പർക്കമുണ്ടാകുകയും, അവരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത സത്യവിശ്വാസിയെക്കാൾ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നവനാകുന്നു.'' (അ:തി) 3. ''ഒരു അക്രമിയെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി -അവൻ അക്രമിയാണെന്ന് അറിഞ്ഞും കൊണ്ട് അവൻെറകൂടെ വല്ലവനും നടക്കുന്നപക്ഷം അവൻ ഇസ്ലാമിൽനിന്നും പുറത്തുപോയി.'' (ത്വബ്റാനീ) മേൽപറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങൾക്കുശേഷം, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, ഇല്ലാത്തപക്ഷം അവൻ കഠിനമായ ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. (واتقوا الله ان الله شديد العقاب)

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَيۡتَةُ وَٱلدَّمُ وَلَحۡمُ ٱلۡخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦ وَٱلۡمُنۡخَنِقَةُ وَٱلۡمَوۡقُوذَةُ وَٱلۡمُتَرَدِّيَةُ وَٱلنَّطِيحَةُ وَمَآ أَكَلَ ٱلسَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيۡتُمۡ وَمَا ذُبِحَ عَلَى ٱلنُّصُبِ وَأَن تَسۡتَقۡسِمُواْ بِٱلۡأَزۡلَٰمِۚ ذَٰلِكُمۡ فِسۡقٌۗ ٱلۡيَوۡمَ يَئِسَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن دِينِكُمۡ فَلَا تَخۡشَوۡهُمۡ وَٱخۡشَوۡنِۚ ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗاۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ فِي مَخۡمَصَةٍ غَيۡرَ مُتَجَانِفٖ لِّإِثۡمٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٤﴾

4 നിങ്ങളുടെ മേൽ ശവവും രക്തവും, പന്നിമാംസവും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറുക്കപ്പെട്ട]തും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കുടുങ്ങിച്ചത്തതും, തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടതും, വീണു ചത്തതും, കുത്തേറ്റു ചത്തതും, ദുഷ്ടജന്തു തിന്നതും (നിഷിദ്ധമാ ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു); നിങ്ങൾ അറുത്തതൊഴികെ ബലിപീഠത്തിങ്കൽ (അഥവാ പ്രതിഷ്ഠകളുടെ അടുക്കൽ) വെച്ച് അറുക്കപ്പെട്ടതും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു)-അമ്പുകോലുകൾ കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഓഹരി [ഭാഗ്യം] നോക്കലും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). അതു തോന്നിയവാസമാകുന്നു. ഇന്നത്തെ ദിവസം, നിങ്ങളുടെ മതത്തെക്കുറിച്ച് അവിശ്വസിച്ചവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇനി, നിങ്ങൾ അവരെ പേടിക്കരുത്; എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പൂർണ്ണമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മതമായി ഇസ്‌ലാമിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തൃപ്തിപ്പെട്ടു തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനി, വല്ലവനും കുറ്റത്തിലേക്ക് ചായ്‌വ് കാണിക്കുന്നവനല്ലാത്ത നിലയിൽ പട്ടിണിയിൽ (പെട്ട്) നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്നപക്ഷം. അപ്പോൾ (അതിനു വിരോധമില്ല) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

4 حُرِّمَتْ ഹറാം (നിഷിദ്ധം) ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെമേൽ. الْمَيْتَةُ ശവം, ചത്തത്. وَالدَّمُ രക്താവും, ചോരയും. وَلَحْمُ മാംസവും. الْخِنزِيرِ പന്നിയുടെ. وَمَا أُهِلَّ ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെടുന്നതും. لِغَيْرِ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി. بِهِ അതുമൂലം. وَالْمُنخَنِقَةُ കുടിങ്ങിച്ചത്തതും. وَالْمَوْقُوذَةُ തല്ലി (അടിച്ചു) ക്കൊല്ലപ്പെട്ടതും. وَالْمُتَرَدِّيَةُ (ഉയരത്തുനിന്നു) വീണു ചത്തതും. وَالنَّطِيحَةُ കുത്തേറ്റു ചത്തതും. وَمَا أَكَلَ തിന്നതും. السَّبُعُ ദുഷ്ടമൃഗം, കാട്ടജീവി. إِلاَّ مَا യാതൊന്നൊഴികെ. ذَكَّيْتُمْ നിങ്ങൾ അറുത്ത. وَمَا ذُبِحَ അറുക്കപ്പെട്ടതും. عَلَى النُّصُبِ നാട്ടപ്പെട്ടതിൻമേൽ, ബലിപീഠത്തിങ്കൽ, പ്രതിഷ്ഠക്കൽവെച്ച്. وَأَن تَسْتَقْسِمُوا നിങ്ങൾ ഓഹരി (ഭാഗ്യം) നോക്കലും. بِالْأَزْلَامِ അമ്പുകോലുകൾ കൊണ്ട്. ذَٰلِكُمْ അത്, അതൊക്കെ. فِسْقٌ തോന്നിയവാസമാകുന്നു. الْيَوْمَ ഇന്ന്, ഇന്നേ ദിവസം. يَئِسَ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. مِن دِينِكُمْ നിങ്ങളുടെ മതത്തെപ്പറ്റി. فَلاَ تَخْشَوْهُمْ എനി (അതിനാൽ) അവരെ നിങ്ങൾ പേടിക്കരുത്. وَاخْشَوْنِ എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. الْيَوْمَ ഇന്ന്, ഈ ദിവസം. أَكْمَلْتُ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നു. دِينَكُمْ നിങ്ങളുടെ മതം. وَأَتْمَمْتُ ഞാൻ പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്,

നിങ്ങളിൽ. نِعْمَتِي എൻെറ അനുഗ്രഹം. وَرَضِيتُ ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്,. الْإِسْلَامَ ഇസ്ലാമിനെ. دِينًا മതമായിട്ട്. فَمَنِ എന്നാൽ (എനി) ആരെങ്കിലും, ഏതൊരുവൻ. اضْطُرَّ അവൻ നിർബന്ധിതനായി, കഷ്ടപ്പെട്ടു. فِي مَخْمَصَةٍ പട്ടിണിയിൽ, വല്ല പട്ടി ണിയിലും. غَيْرَ مُتَجَانِفٍ ചായ്‌വ് കാണിക്കാത്തവനായിക്കൊണ്ട്. لِّإِثْمٍ കുറ്റത്തിലേക്ക്, വല്ല കുറ്റ ത്തിലേക്കും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്..

2-ാം വചനത്തിൽ കാലിജന്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു വെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് വഴിയെ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴികെ (الا ما يتلى عليكم) എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. ഈ വചനത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടവയാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ഭക്ഷിക്കൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ നാലിനെയും ശവം, രക്തം, പന്നിമാംസം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടത് (അറുക്കപ്പെട്ടത്) എന്നിവയെ കുറിച്ചു സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 173ൽ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്, ആവശ്യമായ വിവരണവും അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല.

അവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില വസ്തുക്കൾ കൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതാണവ: (1) المنخنقة (കുടുങ്ങിച്ചത്തത്). സ്വയം കുടുങ്ങിയതായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി. വല്ല കുടുക്കിലും പെട്ട് ശ്വാസം മുട്ടിച്ചത്തതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) الموقوذة (തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടത്). വടി മുതലായ മൂർച്ചയില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾകൊണ്ട് അടിയേറ്റു ചത്തത്. (3) المتردية (വീണുചത്തത്). ഉയരത്തുനിന്ന് കീഴ്പ്പോട്ട് വീണോ, കിണർ മുതലായ കുണ്ടുകളിൽ വീണോ ചത്തവ. (4) النطيحة (കുത്തേറ്റു ചത്തത്). മറ്റൊരു മൃഗം കുത്തിയത് കൊണ്ടോ, പരസ്പരം കുത്തിയോ ചത്തത്. (5) ما اكل السبع (ദുഷ്ടമൃഗം തിന്നത്) നരി, ചെന്നായ മുതലായ ഹിംസ്ര ജീവ ികളുടെ ആക്രമണം കൊണ്ട് ജീവൻ പോയത്. ഈ അഞ്ചും വാസ്തവത്തിൽ ശവത്തിൻെറ ചില ഇനങ്ങളാകുന്നു. സാധാരണ ഗതിയിൽ സ്വയം ചത്തതല്ലാതെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ ജീവനാശം വന്നവ ശവത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമോ, എന്ന് സംശയിക്കപ്പെടാമല്ലോ. ആ സംശയം അസ്ഥാനത്താണെന്നത്രെ ഈ വിശ ദീകരണം കാട്ടിത്തരുന്നത്.

കുടുക്കിൽ അകപ്പെടുക മുതലായി മേൽപറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും ഒരു അപകടത്തിൽ പെട്ടെങ്കിലും ചത്തുപോകും മുമ്പായി പിടിച്ച് അറുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അത് നിഷിദ്ധമല്ല. അതാണ് الا ماذكيتم (നിങ്ങൾ അറുത്തതൊഴികെ) എന്നു പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, അറുക്കുമ്പോൾ ശരിക്ക് ജീവനുണ്ടായിരിക്കണം. അറുത്തശേഷം കൈകാലുകൾ കുടയുക, പിടക്കുക മുതലായ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ അറവു മൂലമാണ് ജീവൻ പോയതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം അത് ശവത്തിൽ പെട്ടതായിരിക്കും. അറുത്താൽ വിരോധമില്ലെന്നുള്ളത് ആദ്യം പറഞ്ഞ നാലിനും ബാധകമല്ല. കാരണം അറവുകൊണ്ട് ജീവൻപോയത് ശവമായിരിക്കയില്ല. രക്തത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അറവ് സാധ്യവുമല്ല, പന്നിയാകട്ടെ, അറുത്താലും ഇല്ലെങ്കിലും നിഷിദ്ധം തന്നെ, പന്ന (لحم الخنزير) എന്ന് പേരെടുത്തു പറഞ്ഞതിൽനിന്നുതന്നെ അത് മനസ്സിലാക്കാം. കൂടാതെ, അത് മ്ലേച്ഛമായതാണ് (فانه رجس) എന്ന് 6:145ൽ അല്ലാഹു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ നേർച്ചവഴിപാടാക്കപ്പെട്ടതും അങ്ങിനെതന്നെ. അത് ശിർക്കിൽ പെട്ടതാകകൊണ്ട്

അറവു നിമിത്തം അത് അനുവദനീയമാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. അറവുമൂലം ആ ശിർക്കിനെ ദൃഢപ്പെടുത്തലായിരിക്കും ഉണ്ടായിത്തീരുക.

സൂറത്തുൽ ബഖറയിലും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ ഇനമാണ് ഇവിടെ 10-ാമത്തേതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന وماذبح على النصب (ബലി പീഠത്തിങ്കൽ അറുക്കപ്പെട്ടത്). ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് കഅ്ബയുടെ ചുറ്റുപാടിലായി കുറേ കല്ലുകൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വഴിപാടായി അറുക്കപ്പെടുന്ന ബലി മൃഗങ്ങൾ ആ കല്ലുകളുടെ അടുക്കൽ വെച്ചാണ് അറുക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇത്തരം 360 കല്ലുകൾ അന്നവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവത്രെ. ഇന്നും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ബലികർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ബലി പീഠങ്ങൾ കാണാം. ചില മഹാത്മാക്കളുടെ ഖബ്ർ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് ആട്, കോഴി മുതലായവയെ നേർച്ച നേരുകയും, അവിടെ കൊണ്ടുപോയി അറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവ് അന്ധവിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ച ചില മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും പതിവുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽ ഉൾപെട്ടതും തനി നിഷിദ്ധവുമാകുന്നു.

ما اهل لغير الله به (അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടത്) എന്നു പറഞ്ഞത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടവയും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് നേർച്ചയാക്കപ്പെട്ടവയുമാണെന്ന് സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ വെച്ച് നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അതുകൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ وماذبح على النصب (ബലിപീഠത്തിങ്കൽ വെച്ച് അറുക്കപ്പെട്ടവയും) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നു. അതായത് ബലിപീഠങ്ങളിലോ, ആ പേര് പറയപ്പെടുകയില്ലെങ്കിലും ബലിപീഠത്തിന്റെ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിലോ വെച്ച് അറുക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ അറുക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു അതേ കാരണം കൊണ്ടുമാത്രം ഹറാമായി (നിഷിദ്ധമായി)രിക്കുന്നതാണ്. അറുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേര് പറഞ്ഞുവോ (‘ബിസ്മി’ ചൊല്ലിയോ)ഇല്ലേ എന്നോ, അല്ലാഹുവിനുള്ള വഴിപാടായി അറുക്കപ്പെട്ടതാണോ അല്ലേ എന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസത്തിനൊന്നും ഇവിടെ പരിഗണനയില്ല. ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) മുതലായവർ ഈ സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

അറബികൾക്കിടയിൽ ഭക്ഷിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്ന മ്ലേച്ഛങ്ങളായ ഈ പത്തു വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അവരിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു ദുരാചാരത്തെയും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതാണ് وان تستقموا بالازلام (അമ്പുകോലുകൾകൊണ്ട് ഓഹരി നോക്കലും അഥവാ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യവും ഗുണദോഷവും പരീക്ഷിക്കലും) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതിന്റെ രൂപത്തെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിലുള്ള നിവേദനങ്ങൾ കാണാം. മൊത്തത്തിൽ അതിന്റെ രൂപം ഇങ്ങിനെയാണ്: മുൻഭാഗത്ത് മുനയും, പിൻഭാഗത്ത് തൂവലും ഘടിപ്പിക്കാത്ത അമ്പിൻ തണ്ടുപോലെയുള്ള അൽപം കൊള്ളിക്കഷ്ണങ്ങളും ഓരോന്നിലും ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങളും വെച്ചിരിക്കും. അവ കൂട്ടിക്കിലുക്കി അതിൽനിന്ന് ഒരു കൊള്ളി എടുക്കുക. അതിന്മേലുള്ള അടയാളത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളും ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യങ്ങളുടെ ഗുണദോഷ ഫലങ്ങളും തീരുമാനിക്കുക. അതിനുള്ള അംഗീകൃതവും മതപരവുമായ ഒരു മാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് അവർ ഇതിനെ കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. അന്ധവിശ്വാസവും പ്രശ്നം നോക്കലുമാണിതെന്നു മാത്രമല്ല, വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ആശീർവാദങ്ങളോടു കൂടിയാണിത് നടത്തപ്പെടുന്നതും. ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതിനെപ്പറ്റി ذلكم فسق (അത് തോന്നിയവാസമാണ്) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ വാക്ക്മേൽ പറഞ്ഞ പത്തു വസ്തുക്കളെയും ചൂണ്ടിക്കൊ

ണ്ടുള്ളതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അപ്പോൾ, അവയിൽ ഓരോന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നത് തോന്നിയവാസമാണ് എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം.

ഒന്നിലധികം പേർക്ക് തുല്യമായ അവകാശമോ അർഹതയോ ഉള്ള ഒരു വിഷയത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലർക്ക് മുൻഗണന നൽകുവാൻ പ്രത്യേക കാരണം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ അതിൽ നേരിടുന്ന തർക്കത്തിനൊരു പരിഹാരമായി ചിലപ്പോൾ നറുക്കെടുപ്പ് നടത്തുന്നതിന് ഇസ്‌ലാമിൽ അംഗീകാരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, നമസ്കാരത്തിൽ 'ഇമാമത്തി'ന് (നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതിന്) ഒരേ തരത്തിൽ അർഹരായ ഒന്നിലധികം ആളുണ്ടായിരിക്കുകയും തർക്കം നേരിടുകയും ചെയ്താൽ നറുക്കുമൂലം അവരിൽ ഒരാളെ തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൻെറയോ, ആളുടെയോ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളെയോ, ഗുണദോഷങ്ങളെയോ നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി അത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാതരം നറുക്കെടുപ്പുകളും, ഷോടതി, ചൂതാട്ടം, പ്രശ്നംവെക്കൽ, ശകുനം നോക്കൽ, ജോൽസ്യം പറയൽ മുതലായവയും ഇസ്‌ലാമിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. (93, 94 വചനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം) ഒരു കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമോ ഇല്ലേ എന്ന് മുൻകൂട്ടി അറിയുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളില്ലാത്തപ്പോൾ, വേണ്ടപ്പെട്ടത് തോന്നിപ്പിച്ചു തരുവാനും, അതിൽ സഹായം നൽകുവാനും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതാണ് ഒരു മുസ്‌ലിമിന് ചെയ്‌വാനുള്ളത്. ഇതിന് ഏറ്റവും നല്ല രൂപം ഇന്നതാണെന്ന് നബി (ﷺ) നമുക്കു പഠിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുമുണ്ട്. രണ്ടു റകഅത്തു സുന്നത്ത് (നിർബ്ബന്ധമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടാത്ത നമസ്കാരം) നമസ്കരിക്കുക; അതിനുശേഷം അവനവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ലതാണെങ്കിൽ അതിന് വേണ്ടുന്ന സഹായം നൽകുവാനും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിൽനിന്ന് തന്നെ ഒഴിവാക്കിത്തരുവാനും അല്ലാഹുവിനോട് ഹൃദയംഗമമായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതാണതിൻെറ ചുരുക്കം. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരീ (رحمهم الله) മുതലായ പ്രധാന ഹദീസു പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആ ഹദീസും, നബി (ﷺ) പഠിപ്പിച്ചു തന്ന ആ പ്രാർത്ഥനയുടെ മൂലവും പൂർണ്ണരൂപവും അടക്കം സൂ: ഖസ്വസ്വ് 68-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നോക്കുക.

സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച് വളരെയേറെ സന്തോഷകരമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് പിന്നീട് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നത്. (1) അവിശ്വാസികൾ ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി, നിങ്ങൾ അവരെ പേടിക്കേണ്ട. എന്നെ അതെ, എന്നെ മാത്രം പേടിച്ചുകൊള്ളുക.....اليوم يئس الذين كفروا അതായത്, നിങ്ങളുടെ മതത്തെ കുറേ കഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കയ്യൊഴിച്ചേക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ കുറേയൊക്കെ വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്ക് നിങ്ങൾ തയ്യാറായേക്കും എന്നിങ്ങിനെ പല പ്രതീക്ഷകളും ആശകളും അവിശ്വാസികൾ വെച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നു. അതെല്ലാം ഇപ്പോൾ അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഇസ്‌ലാമിനെ കയ്യൊഴിക്കുകയോ, അവരുടെ മതത്തിലേക്ക് മടങ്ങുകയോ ചെയ്കയില്ല; ഇസ്‌ലാമിനെ നശിപ്പിക്കുവാനോ നിങ്ങളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യുവാനോ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല! അവർക്കുവേണ്ടി മതത്തിൽ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചക്കും നിങ്ങൾ തയ്യാറാകുകയില്ല എന്നൊക്കെ അവർക്കിപ്പോൾ ബോധ്യമായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ശൗര്യവും, വീര്യവുമെല്ലാം നശിച്ചു പരാജയബോധം വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മേലിൽ അവരെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ടതായി ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പേടി കൈവിടുകയും അരുത്. അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നു താൽപര്യം. ഈ വചനം അവതരിക്കുമ്പോൾ അറേബ്യാ മുഴുവനും ഇസ്‌ലാമിന് അധീനമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഉമർ (رضي الله عنه)

ൻെറ പ്രസ്താവനയിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി; ''നമസ്കരിക്കുന്ന ആളുകൾ (സത്യവിശ്വാസികൾ) അറേബ്യാ ദ്വീപിൽ പിശാചിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അവർക്കിടയിൽ വഴക്കടിപ്പിക്കുന്നതിൽ (അവൻെറ ആശ നശിച്ചിട്ടില്ല).'' മുസ്ലിം!.

(2) ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കി തന്നിരിക്കുന്നു. എൻെറ അനുഗ്രഹം ഞാൻ നിങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും, ഇസ്ലാമിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മതമായി തൃപ്തിപ്പെട്ട് തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.(.....اليوما اكملت لكم دينكم) ഏതൊരു മതത്തെ ലോകത്ത് നിലനിറുത്തുവാൻവേണ്ടി സത്യവിശ്വാസികൾ ചരിത്രത്തിൽ ഇണകാണാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ഇതഃപര്യന്തം സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ ആ മതത്തെ -ഇസ്ലാമിനെ-അല്ലാഹു അവർക്ക് ഇപ്പോൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ മതത്തിൽ ആവശ്യമായ സർവ്വനിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രശ്ന പരിഹാരങ്ങളും ഇപ്പോൾ നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഇനി ഒന്നും കൂട്ടുകയോ കുറക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഒരു റസൂലോ വേദഗ്രന്ഥമോ ഇനി വരേണ്ടുന്ന ആവശ്യവുമില്ല. കാലദേശ വ്യത്യാസം കൂടാതെ മനുഷ്യ നന്മക്കാവശ്യമായതെല്ലാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ലോകത്ത് മതങ്ങൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മതം ഇസ്ലാം ഒന്നു മാത്രമാണ്. അത് നൽകുക വഴി അവൻെറ പരിപൂർണ്ണമായ അനുഗ്രഹം അതിൻെറ അനുയായികളായ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിലുപരിയായി ഒരനുഗ്രഹവും മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ല. എല്ലാ നൻമയുടെയും വിജയത്തിമയും ഉറവിടം അതാണ്. എന്നൊക്കെയുള്ള സന്തോഷ വാർത്തകളാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം ഏതാനും ചില ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങളൊക്കെ അവതരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിയമപരമായ പുതിയ വിധികളൊന്നും പിന്നീട് അവതരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

അഹ്മദ്, ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (رحمهم الله) മുതലായവർ ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. യഹൂദനായ ഒരാൾ ഉമർ (رضي الله عنه) ൻെറ അടുക്കൽ വന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ''അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ! നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു ആയത്ത് (സൂക്തം) ഓതി വരുന്നു. യഹൂദികളായ ഞങ്ങൾക്കായിരുന്നു അത് അവതരിച്ചതെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ആ ദിവസത്തെ ഒരു ഉൽസവ ദിവസമാക്കുമായിരുന്നു.'' ഉമർ (رضي الله عنه) ചോദിച്ചു: ''ഏത് ആയത്താണത്?'' യഹൂദൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. '' اليوم اكملت الخ എന്നുള്ളതാണത്.'' അപ്പോൾ ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ച ദിവസവും, അവതരിച്ച നാഴികയും എനിക്ക് തീർച്ചയായും അറിയാം. അറഫാ ദിവസവും ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരവുമാണത് അവതരിച്ചത്.'' ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതിനായി ഒരു പുതിയ ഉത്സവ ദിവസം ഇനി ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അറഫാ ദിവസവും, വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസവും മുസ്ലിംകൾക്കു മുമ്പേ ആഘോഷ ദിവസങ്ങളാണ് എന്നത്രെ ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഹിജ്റ 9-ാം കൊല്ലത്തിൽ ഉണ്ടായ നബി (സ)യുടെ ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഉ് (حجة الوداع) എന്ന വിശ്രുത ഹജ്ജിലായിരുന്നു ഇതിൻെറ അവതരണം. അന്നത്തെ അറഫാദിനം വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു താനും. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം നബി (ﷺ) തിരുമേനി 81 ദിവസമേ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ളുവെന്ന് ഇബ്നു ജരീറും (رحمه الله) മറ്റും രിവായത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചതിനെ തുടർന്നാണല്ലോ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അതിന് മുമ്പവതരിച്ച നിയമങ്ങൾ പൊതുവിലും, ഈ നിയമം പ്രത്യേകിച്ചും മാറ്റം വരാത്തതാണെന്നും അലംഘനീയമാണെന്നും വന്നു. ഇനി, വല്ല പരിതസ്ഥിതിയിലും ആ നിഷിദ്ധമായ വസ്തുക്ക

ഇല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഭക്ഷിക്കുവാൻ കിട്ടാതെ പട്ടിണി കിടന്ന് കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വന്നാൽ എന്തു ചെയ്യും? ഇതിനുള്ള മറുപടികൂടി നൽകിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്.فمن اضطر فى مخمصة .... غفور رحيم (വല്ലവനും കുറ്റത്തിലേക്ക് ചായ്‌വ് കാണിക്കുന്നവനല്ലാത്ത നിലക്ക് പട്ടിണിയിൽപെട്ട് നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നാൽ, അപ്പോൾ അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു). അങ്ങനെ നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽപെട്ട് കഷ്ടപ്പെടുന്നപക്ഷം, ഒരു കരുതിക്കൂട്ടലോ താൽപര്യമെടുക്കലോ ഇല്ലാതെ അത്യാവശ്യമായ അളവിൽ മാത്രം ആ നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കൾ ഏതെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന് വിരോധമില്ല. അത് അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കും. അവൻ കരുണയുള്ളവനാണല്ലോ എന്നു സാരം. ഇവിടെ غير متجانف لاثم (കുറ്റത്തിലേക്ക് ചായ്‌വ് കാണിക്കുന്നവനായിട്ടല്ലാതെ) എന്നു പറഞ്ഞതി ൻെറ സ്ഥാനത്ത് സൂ: അൽബഖറ 173ൽ ഉള്ളത് غير باغ ولا عاد (നിയമലംഘനം കാംക്ഷിക്കു ന്നവനും അതിരുവിട്ടവനുമല്ലാത്ത നിലയിൽ) എന്നാകുന്നു. രണ്ടും ഒരേ സാരത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. കുറ്റകരമായ വല്ല പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടതു നിമിത്തം ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ഈ അളവ് അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് ഈ വാക്കുകളെ ആധാരമാക്കി ഇമാംശാഫി (رحمه الله) മുതലായ ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായ പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ശരിയാണ്. പക്ഷേ-ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ ജീവൻപോലും അപകടത്തിലാകുമാറ് കുറ്റകൃ ത്യം ചെയ്തത് തെറ്റു തന്നെ. എങ്കിലും നിഷിദ്ധമായ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടെങ്കിലും അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ മാർഗ്ഗമുള്ളപ്പോൾ അത് ഉപയോഗിക്കാതെ ആത്മഹത്യക്ക് വിധേയനാകുന്നത് മറ്റൊരു തെറ്റുംകൂടിയായിരിക്കുമല്ലോ.

അനിവാര്യമായ ഘട്ടത്തിൽ ചെയ്തുപോകുന്ന ആ തെറ്റ് പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്ന വനാണ് അല്ലാഹു എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, അവൻ കരുണാനിധിയാണ് എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നോക്കുക. അവൻെറ കാരുണ്യാധിക്യം കൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇളവ് നൽകുന്നതെന്നും, മനുഷ്യനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തി ഞെരുക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നുമാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ‘‘നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നതിനെ അവൻ വെറുക്കുന്നതുപോലെ, അവൻെറ ഇളവ് (വിട്ടുവീഴ്ച)കളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.’’ (അ: ഇബ്നുഹിബ്ബാൻ)

يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ ٱلْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ ٱللَّهُ ۖ فَكُلُوا۟ مِمَّآ أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَٱذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٤﴾

5 (നബിയേ) എന്താണ് അവർക്ക് അനുവദി ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് അവർ നിന്നോ ട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക:- (നല്ല) വിശി ഷ്ടമായ വസ്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നതിൽനിന്നും (ചിലത്) പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നായാട്ട് പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന നിലയിൽ വേട്ട ജന്തുക്കളിൽപെട്ട വല്ലതിനെയും നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതായാൽ, അപ്പോൾ, അവ നിങ്ങൾക്കായി പിടിച്ചു തന്നതിൽനിന്നും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളു വിൻ, അതിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വേഗം വിചാര
ണ നടത്തുന്നവനാകുന്നു.

---

5 يَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, ചോദിക്കും. مَاذَا എന്തൊന്നാണ്. أُحِلَّ لَهُمْ അവർക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. قُلْ പറയുക. أُحِلَّ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الطَّيِّبَاتُ നല്ല (ശുദ്ധമായ-വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കൾ. وَمَا عَلَّمْتُم നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നത്, വല്ലതിനെയും പഠിപ്പിച്ചാൽ. مِّنَ الْجَوَارِحِ വേട്ട ജന്തുക്കളിൽനിന്ന്. مُكَلِّبِينَ നായാട്ട് പരിശീലിപ്പിക്കുന്നവരായി. تُعَلِّمُونَهُنَّ അവയെ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്. مِمَّا عَلَّمَكُمُ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചതിൽനിന്ന്. اللَّهُ അല്ലാഹു. فَكُلُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. مِمَّا أَمْسَكْنَ അവ പിടിച്ച (പിടിച്ചു തന്ന) തിൽ നിന്ന്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ പേരിൽ. وَاذْكُرُوا നിങ്ങൾ പറയുക (സ്മരിക്കുക)യും ചെയ്വിൻ. اسْمَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം. عَلَيْهِ അതിൽ, അതിൻെറമേൽ. وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ. إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَرِيعُ വേഗമുള്ളവനാണ്. الْحِسَابِ വിചാരണ.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ഭക്ഷിക്കൽ ഹറാമായ (നിഷിദ്ധമായ) ഏതാനും വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചപ്പോൾ, ഭക്ഷിക്കൽ ഹലാലായ (അനുവദനീയമായ) വസ്തുക്കൾ ഏതൊക്കെയാണ് എന്ന് ഒരു ചോദ്യം സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകാമല്ലോ. അതിന് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു മറുപടി നൽകുന്നു. എന്നാൽ, അനുവദനീയമായ വസ്തുക്കളുടെ ഒരു പട്ടിക നിരത്തുകയല്ല ഈ മറുപടിയിൽ അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അനുവദിക്കപ്പെട്ടവയെ എണ്ണിപ്പറയുന്നപക്ഷം ആ പട്ടിക നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളുടേതുപോലെ കേവലം ചെറുതായിരിക്കയില്ല. വളരെ നീണ്ടതത്തന്നെയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അനുവദനീയമായ വസ്തുക്കളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു പൊതുതത്വം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. നല്ല വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കളെല്ലാം അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (احل لكم الطيات) എന്നത്രെ മറുപടി. 'നല്ലവ, പരിശുദ്ധമായവ, വിശിഷ്ടമായവ, ഹൃദ്യമായവ' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് വിവർത്തനം നൽകാവുന്ന വാക്കാണ് طيبات (ത്വയ്യിബാത്ത്) 'രുചികരമായവ അഥവാ സ്വാദിഷ്ടമായവ' (المستلذات) എന്നാണതിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. (*) മ്ളേച്ഛതയിൽ നിന്നോ, പാപത്തിൽനിന്നോ ശുദ്ധമായിട്ടുള്ളവ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഖുർആനിലും ഈ അർത്ഥങ്ങളിൽ അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആദ്യം പറഞ്ഞ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. എന്നാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കൾക്ക് ഒരു നിർവ്വചനമോ പരിധിയോ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണഗതികൾ കാണാം. അത് കേവലം സ്വാഭാവികമാണു താനും. ശുദ്ധപ്രകൃതിക്കാരും, നാഗരീകതയും സംസ്കാരവും സിദ്ധിച്ചവരുമായ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വെറുപ്പും അറപ്പും തോന്നപ്പെടാത്തതെല്ലാം 'ത്വയ്യിബാത്തി'ൽ പെടുമെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായവും കൂടുതൽ യുക്തമായതും എന്നു പറയാം. ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തെ അറബികളുടെ പൊതു നിലയാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏറ്റക്കുറവുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ വിമർശനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവല്ല. ഏതായാലും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളിൽ അടങ്ങിയ വ്യക്തമായ

---

* كما في مفردات الامام الراغب رح

ദോഷവശങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതും, അവ നിഷിദ്ധമാക്കുവാൻ കാരണമായ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാത്തവയും ആയിരിക്കുമ്പോഴേ അവക്ക് 'ത്വയ്യിബാത്ത്' എന്നു പറയാവൂ. ഇതിൽ ആർക്കും തർക്കത്തിനവകാശമില്ല.

നല്ലതും വിശിഷ്ടവുമായ കാര്യങ്ങൾ അനുവദനീയമായിരിക്കുക, ചീത്തയും അശുദ്ധവുമായ കാര്യങ്ങൾ നിഷിദ്ധങ്ങളായിരിക്കുക എന്നുള്ളത് ഇസ്‌ലാമിലെ മൗലികമായ ഒരു പൊതു തത്വമത്രെ. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യോദ്യമങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث – الاعراف (അദ്ദേഹം അവർക്ക് നല്ല വിശിഷ്ടമായവയെ അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, ദുഷിച്ച് ചീത്തയായവയെ അവരിൽ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. (അഅ്റാഫ് 157) ഒരു വാസ്തവം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്: അല്ലാഹുവോ അവൻെറ റസൂലോ ഒരു കാര്യം നിഷിദ്ധമാണെന്ന് വിധിച്ചാൽ പിന്നെ, അത് നല്ലതെന്നോ പരിശുദ്ധമായതെന്നോ വിധിക്കുവാനും കണക്കാക്കുവാനും ആർക്കും അവകാശമില്ല നേരെമറിച്ച് ഒരു കാര്യം അനുവദനീയമെന്ന് അല്ലാഹുവും റസൂലും വിധിച്ചാൽ പിന്നെ അത് ചീത്തയോ അശുദ്ധമോ എന്ന് പറയുവാനും ആർക്കും നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും ഒന്ന് നിഷിദ്ധമാക്കിയാൽ അത് ദുഷിച്ചതും, അല്ലാഹുവും റസൂലും അനുവദനീയമാക്കിയാൽ അത് വിശിഷ്ടമായതും തന്നെ സംശയമില്ല.

അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും വചനങ്ങളിൽ ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും രണ്ടിലൊരു വിധി വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലതിനെപ്പറ്റി അവ വിശിഷ്ടമോ നികൃഷ്ടമോ ശുദ്ധമോ അശുദ്ധമോ (ത്വയ്യിബോ ഖബീഥോ) എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഏകാഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇതിൽ നിന്നാണ് ചില വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി അവ ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്. അത് കേവലം സ്വാഭാവികവുമാണ്. അതു കൊണ്ട് സംശയം നേരിടുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും പ്രസ്താവനകളും അവയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളും ആസ്പദമാക്കി കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മവും സുരക്ഷിതവുമായ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കലാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ കരണീയമെന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം.

ഭക്ഷിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടവയെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, വേട്ടജന്തുക്കൾ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന ജീവികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. അവ ശവങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുമോ എന്ന് സംശയിക്കപ്പെടുവാൻ ന്യായമുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്ക് പലതരം അറിവുകളും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. നായാട്ടു നടത്തി ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ സമ്പാദിക്കുവാനും, അതിനായി ചില മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും നായാട്ട് പരിശീലിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള അറിവും അക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലതത്രെ. അങ്ങിനെ പരിശീലിപ്പിച്ച ജന്തുക്കൾ അവയുടെ സ്വന്താവശ്യാർത്ഥമല്ലാതെ അവയുടെ യജമാനന്മാരുടെ ആവശ്യാർത്ഥം വല്ല ജീവികളെയും പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്താൽ, അവ ചത്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അവ ഭക്ഷിക്കാവുന്നതാണ് എന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വേട്ടജന്തുക്കൾ (الجوارح) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ വേട്ടക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന നായ, നരി, പ്രാപ്പിടിയൻ മുതലായ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും ഉൾപെടും. നിങ്ങൾക്കായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നത് (مامسكن عليكم) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അവയുടെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടി പിടിച്ചതാവരുത് അവയെ വിട്ടയച്ച യജമാനനു വേണ്ടിയായിരിക്കണം പിടിച്ചത് എന്നുമാകുന്നു. പരിശീലനം നൽകുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും അതാണല്ലോ, പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത നായ മുതലായ ജന്തുക്കൾ വല്ല ജീവിയെയും പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നാൽ, അവ ചത്തു പോയിട്ടു

ണ്ടെങ്കിൽ അവ നിഷിദ്ധമാണെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. ഉരുവിൽനിന്ന് അതിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന വേട്ടജന്തു ഒട്ടും ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കലാണ് അത് യജമാനന്റെ കൽപനപ്രകാരം പിടിച്ചതാണെന്നുള്ളതിന് തെളിവ് എന്നത്രെ അധിക പക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. ഹദീസും ഇതിനെയാണ് ബലപ്പെടുത്തുന്നത്.

അദിയ്യുബ്നുഹാതിം (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീയും മുസ്ലിമും (ﷺ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട (പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട) നായകളെ ഞാൻ (ഉരുക്കളിലേക്കു)വിട്ടയക്കുന്നു. ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇതിന്റെ വിധിയെന്താണ്?)'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിന്റെ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട നായയെ നീ വിട്ടയക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുക (ബിസ്മി ചൊല്ലുക) യും ചെയ്താൽ, അത് നിനക്കു വേണ്ടി പിടിച്ചുകൊണ്ടു തന്നതിൽ നിന്നും നീ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.'' ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''അവ (ഉരുവിനെ) കൊന്നുവെങ്കിലോ?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അവ കൊന്നാലും. (വിരോധമില്ല. പക്ഷേ) ആ നായകളിൽ പെട്ടതല്ലാത്ത വല്ല നായയും അതിൽ പങ്കു ചേരാതിരുന്നെങ്കിൽ (മാത്രം). കാരണം, നീ നിന്റെ നായയുടെ പേരിൽ മാത്രമാണല്ലോ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മറ്റൊന്നിന്റെ പേരിൽ നീ നാമം പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ.'' ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''ഞാൻ കത്തിയമ്പു (മിഅ്റാള)കൊണ്ട് (*) ഉരുവിനെ എയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ അതെനിക്ക് കിട്ടുന്നു. (ഇതിന്റെ വിധിയോ?)'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നീ 'മിഅ്റാളു' കൊണ്ട് എയ്തിട്ട് അത് (അതിന്റെ മൂർച്ചയുള്ള ഭാഗം തട്ടി) കീറി മുറിപ്പെടുത്തിയാൽ നീ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. (അതല്ല-അതിന്റെ) ഘനം കൊണ്ട് ആപത്തു ബാധിച്ചതായാൽ അത് തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടതായിരിക്കും. അതു നീ ഭക്ഷിക്കരുത്.'' മറ്റൊരു രിവായത്തിൽ വാചകം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ''നിന്റെ നായയെ അയക്കുമ്പോൾ നീ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുക. എന്നിട്ട് അത് നിനക്കായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന പക്ഷം, അത് (ആ ഉരു) ജീവനുള്ളതായി കണ്ടാൽ അതിനെ നീ അറുക്കുക. കൊല്ലപ്പെട്ടതായി കാണുകയും, അതിൽനിന്ന് അത് (കൊണ്ടുവന്ന വേട്ടജന്തു) തിന്നാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ അത് തിന്നു കൊള്ളുക. നായ അതിനെ പിടിക്കുന്നത് അതിന്റെ അറവാകുന്നു.'' വേറൊരു വാചകത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും ഉണ്ട്; ''അത് അതിൽ നിന്ന് തിന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നീ അത് തിന്നരുത്. കാരണം, അത് അതിനു വേണ്ടിത്തന്നെ പിടിച്ചതായിരിക്കും അതെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.'' (ബു: മു)

واذكروا اسم الله عليه (അതിന്റെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുകയും ചെയ്യുക.) എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ മൂന്നഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. (1) പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേട്ടജന്തുവെ ഉരുവിന്റെ നേരെ വിടുമ്പോൾ 'ബിസ്മി' ചൊല്ലുക എന്നും, (2) പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ഉരുവിന് ജീവനുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ അറുക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലുക എന്നും (3) ഉരുവിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലുക എന്നും.عليه (അതിൻമേൽ-അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ) എന്നതിലെ സർവ്വ നാമം (ضمير) ഏതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ നിന്നാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായി രിക്കുന്നത്. ഈ മൂന്നിൽ ഏതാണ് നിർബന്ധം എന്നുള്ളതിലാണ് ഭിന്നിപ്പുള്ളത്. മൂന്നവസ രത്തിലും ബിസ്മി ചൊല്ലുന്നത് വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. മേൽ ഉദ്ധരിച്ചതു പോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽനിന്ന് ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. വേട്ടമൃഗത്തെ വിടുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം

---

* 'മിഅ്റാളു' (المعراض) എന്നാൽ പിന്നിൽ തൂവൽ ഘടിപ്പിക്കാത്തതും, മദ്ധ്യാഭാഗം കട്ടിയുള്ളതുമായ ഒരുതരം അമ്പാകുന്നു. മിക്കവാറും അവയുടെ മൂർച്ചമൂലമായിരിക്കയില്ല ഉരുക്കൾ ചത്തു പോകുന്നതു. അതിന്റെ സമ്മർദ്ദവും ഘനവും കൊണ്ടായിരിക്കും.

(ബിസ്മി) പറയൽ നിർബ്ബന്ധമില്ല ഉരുവിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞാൽമതി എന്ന അഭിപ്രായക്കാർക്കുള്ള തെളിവ് ഇതാണ്: ചില ആളുകൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു: ''അടുത്ത കാലത്ത് ഇസ്‌ലാമിൽ വന്ന ആളുകൾ മാംസം കൊണ്ടുവരാറുണ്ട്. അതിൽ (അറുക്കുന്ന സമയത്ത്) അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല. (ഈ മാംസം ഭക്ഷിക്കാമോ?)'' തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞ് തിന്നുകൊള്ളുവിൻ.'' ആയിശാ (رضي الله عنها) യിൽനിന്ന് ബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചതാണിത്. ഈ ഹദീസ് ആ അഭിപ്രായത്തിനു മതിയായ തെളിവാകുന്നില്ലെന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. (വിശദ വിവരം ഹദീസു വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നറിയേണ്ടതാകുന്നു.) അവസാനം واتقوا الله (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം) എന്നും ان الله سريع الحساب (അല്ലാഹു വിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നവനാണ്) എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ മുഖേന മേൽപറഞ്ഞ നിയമങ്ങൾ ശരിക്കും സൂക്ഷ്മമായി പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും ഓർമ്മയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ٱلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ ٱلطَّيِّبَٰتُ ۖ وَطَعَامُ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۖ وَٱلْمُحْصَنَٰتُ مِنَ ٱلْمُؤْمِنَٰتِ وَٱلْمُحْصَنَٰتُ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِىٓ أَخْدَانٍ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِٱلْإِيمَٰنِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٦﴾

6 ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് (നല്ല) വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കൾ (പൊതുവെ) അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ ഭക്ഷണവും നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം അവർക്കും അനുവദനീയമാകുന്നു. (കൂടാതെ) സത്യവിശ്വാസിനികളിൽ നിന്നുള്ള ചാരിത്ര്യശുദ്ധകളായ സ്ത്രീകളും, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽനിന്നുള്ള ചാരിത്ര്യശുദ്ധകളായ സ്ത്രീകളും (അനുവദനീയമാകുന്നു); അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ [മഹ്റുകൾ] നിങ്ങൾ അവർക്ക് കൊടുത്താൽ;-(അതെ, നിങ്ങൾ) വിടൻമാരായല്ലാതെയും, (രഹസ്യ) വേഴ്ചക്കാരെ സ്വീകരിക്കുന്നവരായല്ലാതെയും ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധരായിക്കൊണ്ട് (കൊടുത്താൽ) ആരെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസത്തെ അവിശ്വസിക്കുന്ന [നിഷേധിക്കുന്ന] പക്ഷം, അവന്റെ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി) പോയി! അവൻ പരലോകത്തിലാകട്ടെ, നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനുമാകുന്നു.

---

6 الْيَوْمَ ഇന്ന്, ഈ ദിവസം. أُحِلَّ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الطَّيِّبَاتُ നല്ല വിശിഷ്ടമായവ. وَطَعَامُ ഭക്ഷണവും. الَّذِينَ أُوتُوا കൊടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. حِلٌّ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാണ് . وَطَعَامُكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണവും. حِلٌّ لَّهُمْ അവർക്ക അനുവദനീയമാകുന്നു. وَالْمُحْصَنَاتُ ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധകളും. مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന്. وَالْمُحْصَنَاتُ ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധകളും. مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽനിന്ന്. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പ്. إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ അവർക്ക് നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ. أُجُورَهُنَّ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ. مُحْصِنِينَ ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധരായിക്കൊണ്ട്. غَيْرَ مُسَافِحِينَ വിടൻമാരല്ലാത്ത നിലയിൽ. وَلاَ

مُتَّخِذِي സ്വീകരിക്കുന്ന (ഉണ്ടാക്കുന്ന) വരല്ലാതെയും. أَخْدَانٍ (സ്വകാര്യ) വേഴ്ചക്കാരെ, രഹസ്യ കൂട്ടുകെട്ടുകാരെ. وَمَن يَكْفُرْ ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും) അവിശ്വസിക്കുന്ന (നിരാകരിക്കുന്ന-നിഷേധിക്കുന്ന) പക്ഷം. بِالْإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസത്തില്‍, വിശ്വാസത്തെ. فَقَدْ حَبِطَ എന്നാല്‍ പൊളിഞ്ഞുപോയി, നിഷ്ഫലമായി കഴിഞ്ഞു. عَمَلُهُ അവന്‍റെ പ്രവൃത്തി, കര്‍മ്മം. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തില്‍. مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടക്കാരില്‍ (പെട്ടവന്‍) ആകുന്നു..

''ഇന്നു നിങ്ങള്‍ക്ക് വിശിഷ്ട വസ്തുക്കള്‍ അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'' എന്ന് ഒരിക്കല്‍കൂടി ആവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ട് അതൊരു സ്ഥിരമായ പൊതുനിയമമാണെന്നും, അതില്‍ മാറ്റമൊന്നും വരാനില്ലെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് വേദക്കാരുടെ-യഹൂദികളുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും ഭക്ഷണവും അനുവദനീയങ്ങളില്‍ പെട്ടതാണെന്നറിയിക്കുന്നു. ഭക്ഷണം (طعام) എന്ന വാക്കില്‍ എല്ലാ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളും ഉള്‍പെടുമെങ്കിലും, ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം അവരാല്‍ അറുക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളുടെ മാംസമാണെന്ന് സന്ദര്‍ഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാം. മാത്രമല്ല, ധാന്യവര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍, ഫലവര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍ മുതലായ വസ്തുക്കള്‍ ആരുടേതായാലും ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നുള്ളത് പരക്കെ സംശയരഹിതമായ കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് വേദക്കാരുടെ ഇതര ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെപ്പോലെത്തന്നെ അവര്‍ അറുത്തതിന്‍റെ മാംസവും ഭക്ഷിക്കാമെന്നാണ് ''വേദം നല്‍കപ്പെട്ടവരുടെ ഭക്ഷണം നിങ്ങള്‍ക്ക് അനുവദനീയമാണ്.''(وطعام الذين اوتوا الكتاب حل لكم) എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ താല്‍പര്യമെന്നതില്‍ ആര്‍ക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല.

വേദക്കാര്‍ അറുക്കുമ്പോള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമം പറഞ്ഞിരിക്കേണമെന്നുണ്ടോ, ഇല്ലേ, അല്ലെങ്കില്‍ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരുടെയെങ്കിലും നാമങ്ങള്‍ പറഞ്ഞ് അവര്‍ അറുത്താലും ഭക്ഷിക്കാമോ, ഇല്ലേ, എന്നൊന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയങ്ങളില്‍ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടുതാനും. അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തിലല്ലാതെ ഈസാ (അ), ഉസൈര്‍ (عليه السلام) മുതലായവരുടെ നാമത്തില്‍ അവര്‍ അറുത്താല്‍ അത് ഭക്ഷിക്കുവാന്‍ പാടില്ലെന്നാണ് ഇബ്നുഉമര്‍, റബീഅഃ (رضي الله عنهما) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. വേദക്കാരുടെ ഭക്ഷണം അനുവദനീയമാണെന്നു പറഞ്ഞതില്‍, ശവം, കള്ള്, പന്നിമാംസം എന്നിവയൊന്നും ഉള്‍പ്പെടുന്നില്ലെന്ന് തീര്‍ച്ചയാണല്ലോ. അതുപോലെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരുപറഞ്ഞ് അറുത്തതും ഉള്‍പ്പെടുകയില്ലെന്നത്രെ ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ന്യായം. അത്വാഉ്, ശഅ്ബീ (رحمه الله) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തില്‍ അത് ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നാകുന്നു. അവര്‍ അറുത്തുതിന്നുന്ന ഭക്ഷണം അല്ലാഹു നമുക്ക് അനുവദിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; അറുക്കുമ്പോള്‍ അവര്‍ ആരുടെ നാമങ്ങളാണ് പറയുക എന്ന് അല്ലാഹുവിന് അറിയാമല്ലോ. ഇതാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ന്യായം. അറുക്കുമ്പോള്‍ അവര്‍ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നത് കേട്ടാല്‍ ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ, കേള്‍ക്കാത്തപക്ഷം വിരോധമില്ല എന്നത്രെ ഹസന്‍ (رضي الله عنه) ന്‍റെ പക്ഷം. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിലാണ് കൂടുതല്‍ സൂക്ഷ്മത കാണുന്നത് الله اعلم

ഖുര്‍ആന്‍റെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാന്‍ തയ്യാറില്ലാത്തവരാണ് വേദക്കാര്‍. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം അവര്‍ക്കും അനുവദനീയമാണ് (وطعامكم حل لهم) എന്നുപറഞ്ഞതിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? നിങ്ങള്‍ അറുത്തതിനെ അവര്‍ക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാന്‍ കൊടുക്കുന്നതില്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് നിയമതടസ്സമൊന്നുമില്ല എന്നാണ് ആ വാക്യത്തിന്‍റെ താല്‍പര്യമെന്ന് പലരും പറയുന്നു. നിങ്ങള്‍ക്കും വേദക്കാര്‍ക്കും ഒന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലര്‍ പറഞ്ഞു കാണുന്നു.

നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതനിയമപ്രകാരം അനുവദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ ഏതെങ്കിലും അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാൻ തരുന്ന പക്ഷം അതു നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷിക്കാം, അത് അവരുടെ നിയമപ്രകാരം അവർക്ക് വിരോധിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നാലും വിരോധമില്ല. അഥവാ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടതാണോ അല്ലേ എന്നേ നിങ്ങൾ നോക്കേണ്ടതുള്ളു എന്നാണിതിൻെറ താൽപര്യമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഏതായാലും മുസ്ലിംകൾക്കും വേദക്കാർക്കുമിടയിൽ ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ അന്യോന്യം സഹകരിക്കാവുന്നതുപോലെ, വിവാഹകാര്യത്തിൽ ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും ഒരുപോലെ സഹകരണം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അഥവാ, വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ മുസ്ലിംകൾക്ക് ഇങ്ങോട്ട് വിവാഹം ചെയ്തെടുക്കുവാനല്ലാതെ, അങ്ങോട്ട് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഭർത്താവിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിക്കേണ്ടവളാണല്ലോ ഭാര്യ. മുസ്ലിമിനു ജനിക്കുന്ന കുട്ടി നിയമപരമായി മുസ്ലിമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ആ സ്ഥിതിക്ക് വേദക്കാരിയായ സ്ത്രീയെ മുസ്ലിം വിവാഹം ചെയ്യുന്നതുമൂലം മതരംഗത്തോ, കുടുംബരംഗത്തോ വലിയ ദോഷമൊന്നും ഭവിക്കുവാനില്ല. നേരെ മറിച്ച് മുസ്ലിം സ്ത്രീകളെ അവർക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് നിമിത്തം നേരിടാവുന്ന ഭവിഷ്യത്ത് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതാണ് ഏകപക്ഷീയമായ ഈ അനുവാദത്തിന് കാരണം.

സത്യവിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകളും വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളും എന്നു പറയാതെ, രണ്ടു കൂട്ടരിൽ നിന്നുമു **محصنات** (ചാരിത്ര്യശുദ്ധകളായ) സ്ത്രീകൾ എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ വാക്കിന് 'പതിവ്രതകൾ, ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ, ചാരിത്ര്യശുദ്ധകൾ, വിവാഹിതർ, സ്വതന്ത്രകൾ' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം വരാമെന്നും, അതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതാണെന്നും സൂ: നിസാഉ് 24ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ആ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടു മൂന്ന് അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും ദുർനടപടികളിലൊന്നും അകപ്പെടാതെ ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന സ്ത്രീകൾ എന്നാണെന്നുള്ളതാണ് കൂടുതൽ ശരിയായ അഭിപ്രായം. സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവരായിരുന്നാൽ തന്നെയും ദുർന്നടപ്പുകാരും, വേശ്യാവൃത്തരുമായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് അനഭിലഷണീയമായ ഏർപ്പാടാണല്ലോ. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുന്നൂർ 3ഉം 26ഉം വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക) മുസ്ലിം ഭരണത്തിന് കീഴൊതുങ്ങിക്കഴിയുന്ന (ദിമ്മികളായ) വേദക്കാരിൽനിന്നുള്ള സ്ത്രീകളെ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയ്വാൻ പാടുള്ളുവെന്നും, മുസ്ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന (ഹർബീകളായ) വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൂടാ എന്നുമാണ് പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. രണ്ടായാലും വിരോധമില്ലെന്നാണ് മറ്റൊരഭിപ്രായം. ഖുർആൻെറ വാചകത്തിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും ഇതാണ്. ഈ വിഷയകമായി പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. കൂടുതൽ അറിയേണ്ടുന്നവർ യഥാസ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുക.

മതവ്യത്യാസം നോക്കാതെയുള്ള മിശ്രവിവാഹം ഉദ്ബുദ്ധതയുടെയും പുരോഗമനത്തിൻെറയും ലക്ഷണമായി പ്രചാരണം നടത്തപ്പെടുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ മുസ്ലിംകൾക്ക് വിവാഹം കഴിക്കാമെന്നുള്ള ഈ അനുവാദത്തെ പൊക്കിപ്പിടിച്ച് ഇസ്ലാംമതം മിശ്രവിവാഹത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ചില മുസ്ലിം വേഷധാരികളും അതിന് ശിങ്കിടിപാടാതെയുമില്ല. വേദക്കാർ അവരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ വളരെയധികം

മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ വരുത്തി പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ദൈവികമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും, ഒരു പ്രവാചകൻെറയും അനുയായികളായിട്ടാണവർ നിലകൊള്ളുന്നത് എന്ന നിലക്കാണ് ഈ അനുവാദം അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. വേദക്കാരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവുമാണത്. നേരെമറിച്ച് ഇന്നത്തെ മിശ്രവിവാഹ ദൗത്യത്തിൻെറ പ്രധാന ലക്ഷ്യംതന്നെ ക്രമേണ മതത്തിൻെറ ജീവനെ നശിപ്പിക്കലും വിശ്വാസികളെ മതത്തിൽനിന്ന് അകറ്റി നിറുത്തലും, അങ്ങനെ, നിർമ്മത നിരീശ്വര സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് വഴിയൊരുക്കലും ആകുന്നു. ഈ വചനത്തിലെ അവസാന വാക്യത്തിൻെറ ആശയം മാത്രം ഒന്ന് മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചാൽ ഇസ്‌ലാമിന് ഈ മിശ്രവിവാഹവുമായുള്ള ബന്ധം എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

വിവാഹം നടത്തുമ്പോൾ ഭാര്യക്ക് മഹ്ർ (വിവാഹമൂല്യം) നൽകേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോഴും ഇത് നിർബ്ബന്ധമാണെന്ന് اذا اتيتمو هن اجورهن (അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ) എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. വേദക്കാരികളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻമാരെ സംബന്ധിച്ച് അവർ ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധി പാലിക്കുന്നവരായിരിക്കണം; വ്യഭിചാരത്തിലും ദുർവൃത്തിയിലും താൽപര്യമുള്ളവരാകരുത്; കാമുകികളെയും, കൃത്രിമ ഭാര്യമാരെയും സ്വീകരിക്കുന്നവരാകരുത്; അഥവാ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിതരാകുന്നത് ഇത്തരം ദുർവികാരങ്ങൾ മൂലമായിരിക്കരുത്. (محصنين غير مسافحين ولا متخذى اذدان) എന്നും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്കുകളും അവയുടെ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളും സൂ: നിസാഉ് 25ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെയും ഓർക്കുക. അടിമസ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി ഇതൊക്കെ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന നിലക്കാണ് അവിടെ ആ വാക്കുകൾ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരഷൻമാരെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളായിട്ടാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ഈ വ്യത്യാസം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അല്ലാഹു ഈ വചനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് സത്യവിശ്വാസത്തെ വല്ലവനും നിരാകരിക്കുന്നപക്ഷം അവൻെറ കർമ്മങ്ങൾ മുഴുവൻ നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുമെന്നും അവൻ പരലോകത്ത് തീരാനഷ്ടക്കാരനായിത്തീരുമെന്നും (..... ومن يكفر بالايمان) താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടാകുന്നു. ഇത് ഒരു പൊതുതത്വമാണെങ്കിലും വേദക്കാരുടെ ഭക്ഷണം അവർ അറുത്തത് ഉപയോഗിക്കുന്നതിനോടും അവരുടെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനോടും ഈ തത്വത്തിന് പ്രത്യേക ബന്ധം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ അത് ഉണർത്തുവാൻ കാരണം. ഈ അനുവാദങ്ങൾ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതും, അതിൽ അതിരുകവിയൽ വന്നുപോകുന്നതും അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കും; അങ്ങിനെ സത്യവിശ്വാസത്തിന് ഭംഗം നേരിട്ട് സത്യനിഷേധിയാകുവാൻ കാരണമാകും; അവസാനം ഇസ്‌ലാമിൽ ചെയ്ത സൽക്കർമ്മങ്ങളെല്ലാം നിഷ്ഫലമായിത്തീരുകയും പരലോക ഗുണം നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയുള്ള താക്കീതാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-2

7 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്ക് നിന്നാൽ [നമസ്കാരത്തിന് ഒരുങ്ങിയാൽ] നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും, മുട്ടുകൾവരെ കൈകളും കഴുകുവിൻ; നിങ്ങളുടെ തലകളെ തടവുകയും ചെ	يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا قُمۡتُمۡ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ فَٱغۡسِلُواْ وُجُوهَكُمۡ وَأَيۡدِيَكُمۡ إِلَى ٱلۡمَرَافِقِ

وَٱمۡسَحُواْ بِرُءُوسِكُمۡ وَأَرۡجُلَكُمۡ إِلَى ٱلۡكَعۡبَيۡنِۚ وَإِن كُنتُمۡ جُنُبٗا فَٱطَّهَّرُواْۚ وَإِن كُنتُم مَّرۡضَىٰٓ أَوۡ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوۡ جَآءَ أَحَدٞ مِّنكُم مِّنَ ٱلۡغَآئِطِ أَوۡ لَٰمَسۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَلَمۡ تَجِدُواْ مَآءٗ فَتَيَمَّمُواْ صَعِيدٗا طَيِّبٗا فَٱمۡسَحُواْ بِوُجُوهِكُمۡ وَأَيۡدِيكُم مِّنۡهُۚ مَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيَجۡعَلَ عَلَيۡكُم مِّنۡ حَرَجٖ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمۡ وَلِيُتِمَّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ٧

യുവിൻ: രണ്ടു നെരിയാണികൾവരെ നിങ്ങളുടെ കാലുകളും (കഴുകുവിൻ) നിങ്ങൾ 'ജനാബത്തു'കാർ [വലിയ അശുദ്ധി ബാധിച്ചവർ] ആയിരുന്നാൽ (കുളിച്ച്) ശുദ്ധമാകുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ രോഗികളോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു യാത്രയിലോ ആയിരുന്നാൽ അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളിലൊരുവൻ (മലമൂത്ര) വിസർജ്ജന സ്ഥലത്തു നിന്ന് വരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളുമായി സ്പർശനം നടത്തുകയോ ചെയ്തു, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് വെള്ളം കിട്ടിയില്ല(എങ്കിൽ), അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (നല്ല) ശുദ്ധമായ ഭൂമുഖത്തെ (അഥവാ മണ്ണിനെ) കരുതിക്കൊള്ളുവിൻ, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും കൈകളും അതിനാൽ തടവിക്കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു വിഷമവും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും നിങ്ങളെ ശുദ്ധിയാക്കുവാനും, അവൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമാക്കുവാനും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്തേക്കാമല്ലോ (അഥവാ നന്ദി ചെയ്വാൻവേണ്ടിയാകുന്നു.)

---

7 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. إِذَا قُمْتُمْ നിങ്ങൾ നിന്നാൽ. إِلَى الصَّلَاةِ നമസ്കാരത്തിലേക്ക്. فَاغْسِلُوا നിങ്ങൾ കഴുകുവിൻ. وُجُوهَكُمْ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ. وَأَيْدِيَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകളും. إِلَى الْمَرَافِقِ കൈമുട്ടുകൾവരെ. وَامْسَحُوا തടവുകയും ചെയ്യുവിൻ. بِرُؤُوسِكُمْ നിങ്ങളുടെ തലകളെ. وَأَرْجُلَكُمْ നിങ്ങളുടെ കാലുകളെയും (കഴുകുവിൽ). إِلَى الْكَعْبَيْنِ രണ്ട് നെരിയാണി (ഞെരിയാണി)കൾ വരെ. وَإِن كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നാൽ. جُنُبًا ജനാബത്തുകാർ. فَاطَّهَّرُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ശുദ്ധമായിക്കൊള്ളുവിൻ. وَإِن كُنتُم നിങ്ങൾ ആയിരുന്നാൽ. مَّرْضَى രോഗികൾ. أَوْ عَلَى سَفَرٍ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു (വല്ല) യാത്രയിൽ. أَوْ جَاءَ അല്ലെങ്കിൽ വന്നു. أحَدٌ مِّنكُم നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരാൾ. مِّنَ الْغَائِطِ വിസർജ്ജന(കടവിറങ്ങുന്ന-മറക്കിരിക്കുന്ന) സ്ഥാനത്തുനിന്ന്. أَوْ لَامَسْتُمُ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്പർശനം നടത്തി. النِّسَاءَ സ്ത്രീകളുമായി. فَلَمْ تَجِدُوا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല. مَاءً വെള്ളം, ജലം. فَتَيَمَّمُوا എന്നാൽ കരുതി (എടുത്തു)കൊള്ളുവിൻ. صَعِيدًا ഭൂമുഖത്തെ, മണ്ണിനെ. طَيِّبًا ശുദ്ധമായ, നല്ല. فَامْسَحُوا എന്നിട്ട് തടവുവിൻ. بِوُجُوهِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ. وَأَيْدِيكُم നിങ്ങളുടെ കൈകളെയും. مِّنْهُ അതിനാൽ (അതുകൊണ്ട്). مَا يُرِيدُ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. لِيَجْعَلَ ആക്കു (ഏർപ്പെടുത്തു)വാൻ. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെ മേൽ. مِّنْ حَرَجٍ വിഷമത്തിൽ നിന്നും (ഒന്നും). وَلَكِن يُرِيدُ എങ്കിലും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. لِيُطَهِّرَكُمْ നിങ്ങളെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ. وَلِيُتِمَّ അവൻ പൂർണ്ണമാക്കുവാനും. نِعْمَتَهُ അവൻെറ അനുഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്ക്. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം. تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യും.

നമസ്കാര കർമ്മത്തിൻെറ രൂപത്തെപ്പറ്റിയോ, അതിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായ

റുകൂഉ്, സുജൂദ് മുതലായവ എങ്ങിനെയെല്ലാം ആയിരിക്കണമെന്നോ ഖുർആനിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവയെല്ലാം നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വചനങ്ങളിൽനിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നുമാണ് അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കേവലം ശാഖോപശാഖകളായ അൽപം ചില വിശദാംശങ്ങളിലല്ലാതെ അതിൻെറ അനുഷ്ഠാന രൂപങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളില്ലതാനും. الحمد لله എന്നാൽ, നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി ചെയ്യേണ്ടുന്ന ശുദ്ധി കർമ്മത്തെ-വുളുവിനെയും തയമ്മുമിനെയും സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു വിശദമായിത്തന്നെ വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാമിൽ ശുദ്ധീകരണത്തിന് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥാനവും, നമസ്കാരത്തിൽ വുളുവിനും തയമ്മുമിനുമുള്ള സ്ഥാനവും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നമസ്കാരത്തിന് ശ്രമിക്കുമ്പോൾ വുളു ചെയ്‌വാൻ കൽപിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ഓരോ നമസ്കാരത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വുളു എടുത്തേ തീരൂ എന്നോ, നമസ്കാരത്തിന് കുറച്ചുമുമ്പ് ചെയ്തിരുന്ന വുളു കൊണ്ട് മതിയാക്കിക്കൂടാ എന്നോ ഉദ്ദേശ്യമില്ല. ഒരു വുളു എടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അതു മുറിഞ്ഞ് (നിഷ്ഫലമായി) പോകാത്തപ്പോഴെല്ലാം അതുകൊണ്ട് മതിയാക്കി നമസ്കരിക്കാവുന്നതാണെന്നും, ഒരു വുളു കൊണ്ട് ഒന്നിലധികം നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും, എന്നാലും അതോടുകൂടി ഓരോ നമസ്കാരത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വുളു പുതുക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്നും നബിചര്യയിൽ നിന്ന് അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

വുളുവിൻെറ ഘടകങ്ങൾ (أركان) എന്ന നിലക്ക് മുഖം കഴുകുക, മുട്ടുവരെ കൈകൾ കഴു കുക, തല തടവുക, നെരിയാണിവരെ കാൽകഴുകുക ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. തുടക്കത്തിൽ മുൻകൈ രണ്ടും കഴുകുക, വായയും മൂക്കും ശുദ്ധിയാക്കുക, ചെവികൾ തടവുക, എല്ലാം മുമ്മൂന്ന് പ്രാവശ്യമാക്കുക മുതലായവ വുളുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മര്യാദകളും അതിൻെറ പ്രാവർത്തിക രൂപവുമാണെന്ന് നബി (സ)യും നമുക്ക് കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. കഴുകപ്പെടേണ്ടുന്ന അവയവങ്ങളായ മുഖത്തെയും കൈകളെയും കുറിച്ച് പറഞ്ഞതോടൊപ്പം കാൽ കഴുകുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കാതെ ഇടക്കുവെച്ച് തലതടവുകയും വേണമെന്ന് കൽപിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ഓരോന്നും അല്ലാഹു വിവരിച്ച അതേ വഴിക്ക് വഴി ക്രമത്തിൽതന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നബി ചര്യയും അതാണ് കാട്ടിത്തരുന്നത്. തലയുടെ എത്ര ഭാഗം തടവണമെന്ന് ആയത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ട് മുഴുവൻ ഭാഗവും തടവൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും, കുറച്ചുഭാഗം തടവിയാൽ മതിയാകുമെന്നും പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. മുഴുവൻ തടവുകയാണ് നല്ലതെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല താനും. (വിശദ വിവരങ്ങൾക്ക് ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളും കർമ്മ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആശ്രയിക്കേണ്ടതാകുന്നു.)

وان كنتم مرضى (നിങ്ങൾ രോഗികളായിരുന്നാൽ) എന്നു തുടങ്ങി 'തയമ്മുമി'നെ സംബന്ധിച്ച വിവരണം അവസാനിക്കുന്നത് വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളും, അവയെക്കുറിച്ചുള്ള അത്യാവശ്യ വിവരണങ്ങളും സൂ: നിസാഉ് 43ൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. കുളിക്കേണ്ടുന്ന കാരണങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം, കുളിക്ക് പകരം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യമെന്ന നിലക്കായിരുന്നു അവിടെ തയമ്മുമിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചത്. വുളുവിന് സൗകര്യപ്പെടാത്ത പക്ഷം അതിനു പകരം സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന പ്രതിവിധി എന്ന നിലക്കാണ് തയമ്മുമിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളു. കുളിക്ക് പകരമുള്ള തയമ്മുമും, വുളുവിന് പകരമുള്ള തയമ്മമും സ്വഭാവത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലെന്നുകൂടി ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമായി.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് വല്ല വിഷമവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും, നിങ്ങളെ ശുദ്ധിയാക്കുവാനും, നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ അനുഗ്രഹം പൂർണ്ണമാക്കിത്തരുവാനുമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും. (ما يريد الله ليجعل عليكم ......) സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ് 78ൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ, മതശാസനകളിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്ക് യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. അവരുടെ കഴിവും സൗകര്യവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് എല്ലാ നിയമങ്ങളും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത് നമസ്കാരവേളയിൽ വുളു ചെയ്യണമെന്നും, അതിന് സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ തയമ്മും ചെയ്താൽ മതിയെന്നും കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ഇവിടെ ഈ വിഷയം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്. അപ്പോൾ, വുളുവും തയമ്മുവും നിയമിച്ചത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുകയല്ല നിങ്ങളെ ശുദ്ധിയുള്ളവരും അനുഗൃഹീതരുമാക്കുകയാണ് എന്നായിരിക്കും പ്രധാനമായും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. കേവലം ശാരീരികവും ബാഹ്യവുമായ മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ശുദ്ധി മാത്രമല്ല വുളുവും, തയമ്മുമും കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആത്മീയവും മാനസികവുമായ ശുദ്ധിയും കൂടിയാകുന്നു. വുളുവിൽ ഓരോ അവയവം കഴുകും തോറും ആ അവയവം കൊണ്ട് ചെയ്ത തെറ്റുകൾ നീങ്ങിപ്പോകുന്നതാണെന്നും മറ്റും നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാണല്ലോ. (മാ;മു.) വുളു കഴിഞ്ഞശേഷം اَللّٰهمَّ اجعلنى منَ التوّابين واجعلنى من المتطهرين (അല്ലാഹുവേ, എന്നെ നീ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപെടുത്തേണമേ, എന്നെ ശുദ്ധിയായവരുടെ കൂട്ടത്തിലും ഉൾപെടുത്തേണമേ!) എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും (തി) സ്മരണീയമാകുന്നു. മണ്ണുകൊണ്ട് തയമ്മും ചെയ്യുന്നത് ശരീരത്തിലെ ചില രോഗ ബീജങ്ങൾ നശിക്കുവാൻ സഹായകമാണെന്നും മറ്റും വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇതും ബാഹ്യമായ ഒരു ശുദ്ധീകരണമാണല്ലോ. അതില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിക്കുന്നത് പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹം സിദ്ധിക്കുവാനും കാരണമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വുളു, കുളി, തയമ്മും എന്നിവയൊക്കെ ബാഹ്യവും, ആന്തരീകവുമായ ശുദ്ധികൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിന് നാം അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. അതാണ് لعلكم تشكرون (നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചേക്കാം) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ വാക്യത്തിന് 'നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി' എന്നും അർത്ഥംവരാം. രണ്ടായാലും ഒരേ സാരത്തിൽ തന്നെ കലാശിക്കുന്നു.

وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَـٰقَهُ ٱلَّذِى وَاثَقَكُم بِهِۦٓ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٨﴾

8 നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെയും, അവൻ നിങ്ങളോട് ഉറപ്പുവാങ്ങിയിട്ടുള്ള അവന്റെ [അവനോടു നൽകിയ] ഉറപ്പിനെയും ഓർക്കുവിൻ (അതെ) "ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും, അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു" എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ (വാങ്ങിയ ഉറപ്പ്). അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

8 وَاذْكُرُوا ഓർമ്മിക്കുകയു ചെയ്യുവിൻ. نِعْمَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ (അല്ലാഹു ചെയ്ത) അനു

ഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَمِيثَاقَهُ അവന്റെ (അവനോടുള്ള) ഉറപ്പും, കരാറും. الَّذِي وَاثَقَكُم നിങ്ങളോട് അവൻ ഉറപ്പ്(കരാറ്) വാങ്ങിയതായ. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. إِذْ قُلْتُمْ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. سَمِعْنَا ഞങ്ങൾ കേട്ടു. وَأَطَعْنَا ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു. وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ചു(ഹൃദയം)കളലുള്ളതിനെപ്പറ്റി.

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം (نعمة الله) എന്ന വാക്കിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു ചെയ്ത കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉൾപെടുമെങ്കിലും സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗദർശനമാണ് ഇവിടെ മുഖ്യമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് സന്ദർഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാം. നിങ്ങളോട് അവൻ ഉറപ്പ് മേടിച്ചിട്ടുള്ള അവന്റെ ഉറപ്പ് (ميثاقه الذى واثقكم به) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ബുദ്ധിപരമായോ, പ്രവാചകൻമാർ വഴിയോ ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാൻ മനുഷ്യനുള്ള ബാധ്യതയാണ് എന്ന് ചിലരും, സൂ: അഅ്റാഫ് 172ൽ കാണാവുന്ന പ്രകാരം ആദം (عليه السلام) ന്റെ സന്താനങ്ങളോട് ആത്മീയ ലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹു വാങ്ങിയ കരാറാണുദ്ദേശ്യമെന്ന് വേറെ ചിലരും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നതെല്ലാം തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നബി (ﷺ) യോട് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യലും വാക്കുകൊടുക്കലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ഖുർആന്റെ വാക്കുകളോട് കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതും ഇതാണ്. ഉബാദത്തുബ്നുസ്വാമിത്ത് (عبادة من الصامت – رض)? പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രസിദ്ധ ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുമുണ്ട്: ''എളുപ്പത്തിലും, ഞെരുക്കത്തിലും, സന്തോഷത്തിലും, വെറുപ്പിലും (എല്ലാം തന്നെ) കേൾക്കുവാനും, അനുസരിക്കുവാനും ഞങ്ങൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് 'ബൈഅത്ത്' (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്തിരിക്കുന്നു.''

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوا۟ قَوَّٰمِينَ لِلَّهِ شُهَدَآءَ بِٱلْقِسْطِ ۖ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَـَٔانُ قَوْمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعْدِلُوا۟ ۚ ٱعْدِلُوا۟ هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

9 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി (ഉറച്ച്) നിലകൊള്ളുന്നവരായിരിക്കുവിൻ, നീതിമുറക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട്. ഒരു ജനതയോടുള്ള അമർഷം, നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങളെ നിശ്ചയമായും പ്രേരിപ്പിക്കരുത്. നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കണം, അത് ഭയഭക്തിയോട് കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളതത്രെ. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

9 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ. كُونُوا ആയിരിക്കുവിൻ, ആയിത്തീരുവിൻ. قَوَّامِينَ (ശരിക്കും-ഉറച്ചു) നിലകൊള്ളുന്നവർ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി, അല്ലാഹുവിന്നായി. شُهَدَاءَ സാക്ഷികളായിട്ട്, സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായി. بِالْقِسْطِ നീതിമുറക്ക്. وَلاَ يَجْرِمَنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കരുത്. شَنَآنُ അമർഷം, ഈർഷ്യത. قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെ (ജനതയോടുള്ള). عَلَى أَلاَّ تَعْدِلُوا നിങ്ങൾ നീതിപാലിക്കാതെ (ചെയ്യാതെ)യിരിക്കുന്നതിന്. اعْدِلُوا നിങ്ങൾ നീതിപാ

ലിക്കുവിന്‍, മര്യാദ കാട്ടുവിന്‍. هُوَ أَقْرَبُ അത് കൂടുതല്‍ അടുപ്പമുള്ളതാണ്, അധികം അടുത്ത താണ്. لِلتَّقْوَى ഭയഭക്തി (സൂക്ഷ്മത)യോട്. وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. اللَّهَ അല്ലാഹു വിനെ. إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

നീതിമുറക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍െറ താല്‍പര്യം സൂ; അന്നിസാഇലെ 135-ാം വചനത്തിന്‍െറ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജനതയോടുള്ള അമര്‍ഷം നീതിപാലിക്കാതിരിക്കുവാന്‍ പ്രേരിപ്പിക്കരുത് എന്നു പറഞ്ഞത് പൊതുവായ ഒരു പ്രധാന തത്വമാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടരോട് വല്ല കാരണത്താലും ഈര്‍ഷ്യതയും വെറുപ്പുമുണ്ടെങ്കില്‍ അവരോട് അതിന്‍െറപേരില്‍ അനീതിയും അക്രമവും പ്രവര്‍ത്തിക്കുവാന്‍ പാടില്ലെന്നും, നീതിയും മര്യാദയും പാലിക്കുന്നതിന് ഒരിക്കലും അത് തടസ്സമാകരുതെന്നുമാണ് അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുന്നത്. ഈ കല്‍പന ജനങ്ങള്‍ ശരിക്കും പാലിക്കുന്നപക്ഷം ലോകത്ത് സമാധാനന്തരീക്ഷം നില നില്‍ക്കുവാന്‍പോലും അത് ഉതകുന്നതാണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. മിക്ക കല്‍പനകളും വിവരിച്ചശേഷം അതിനെത്തുടര്‍ന്ന് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍ (واتقوا الله) എന്ന് അല്ലാഹു ആവര്‍ത്തിച്ചുണര്‍ത്താറുള്ളത് നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ۙ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾

10 വിശ്വസിക്കുകയും, സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരോട് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവര്‍ക്ക് പാപമോചനവും, മഹത്തായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ട് (എന്ന്).

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ ﴿١١﴾

11 അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടര്‍, ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ [നരകത്തിന്‍െറ] ആള്‍ക്കാരാകുന്നു.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوٓا۟ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

12 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങള്‍ ഓര്‍ക്കുവിന്‍, (അതായത്) ഒരു ജനത നിങ്ങളുടെ നേരെ അവരുടെ കൈകള്‍ നീട്ടുവാന്‍ കരുതിയപ്പോള്‍, എന്നിട്ട് നിങ്ങളില്‍നിന്നും അവരുടെ കൈകളെ അവന്‍ തട്ടിനീക്കി. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാഹുവിന്‍െറമേല്‍ ഭരമേല്‍പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ സത്യവിശ്വാസികള്‍.

---

10 وَعَدَ اللهُ അല്ലഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട്. وَعَمِلُوا പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍. لَهُم അവര്‍ക്കുണ്ട്. مَّغْفِرَةٌ പാപമോചനം. وَأَجْرٌ പ്രതിഫലവും. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച, മഹത്തായ. 11 وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. وَكَذَّبُوا വ്യാജമാ

ക്കുകയും ചെയ്ത. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ ആൾക്കാരാകുന്നു. الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ. 12 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരെ. اذْكُرُوا ഓർക്കുവിൻ. نِعْمَةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ മേലുളള. إِذْ هَمَّ കരുതിയപ്പോൾ, ഉദ്ദേശിച്ച സ്ഥിതിക്ക്. قَوْمٌ ഒരു ജനത (ചില ആളുകൾ). أَن يَبْسُطُوا അവർ നീട്ടുവാൻ, വിരുത്തുവാൻ. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക്, നിങ്ങളുടെ നേരെ. أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ. فَكَفَّ എന്നിട്ട് അവൻ തടുത്തു. أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ. عَنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَاتَّقُوا اللهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ. وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ (തന്നെ). فَلْيَتَوَكَّلِ ഭരമേൽപിച്ചുകൊളളട്ടെ. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ.

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം (نعمة الله) എന്നു പറഞ്ഞത് ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതാണെന്നും, അല്ലെന്നും രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യാൻ പരിപാടിയിട്ട് കഴിവതെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കൾ. ഇപ്പോൾ, അവരുടെ അക്രമങ്ങളും പരിപാടികളും പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അല്ലാഹു വിജയവും പ്രതാപവും നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ മഹത്തായ പൊതു അനുഗ്രഹമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശമെന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരുടെ പക്ഷം. ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാർ ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. ചിലർ അവയിൽ ചിലതിന് മുൻഗണനയും നൽകുന്നു. സംഭവങ്ങൾ ഇവയാണ്:-

(1) അസ്ഫാൻ യുദ്ധത്തിൽ നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും ളുഹ്ർ നമസ്കാരം ജമാഅത്തായി നമസ്കരിച്ചു. ഇതു കണ്ട ശത്രുക്കൾ, അടുത്ത നമസ്കാരത്തിൽ ആതക്കംനോക്കി മുസ്‌ലിംകളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ പരിപാടിയിട്ടു. പക്ഷേ, യുദ്ധത്തിൽ ഭയപ്പാടിൻെറ നമസ്കാരം (صلوة الخوف) നടത്തുവാനുള്ള കൽപനമൂലം സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു രക്ഷിക്കുകയും അവരുടെ കുതന്ത്രം പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (2) ഒരു യുദ്ധ യാത്രയിൽ നബി (ﷺ) ഒരു മരത്തണലിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. സഹാബികൾ ഓരോ ജോലിയിൽ വ്യാപൃതരുമായിരുന്നു. മുഹാരിബ് (محارب) ഗോത്രക്കാരനായ ഒരാൾ ഈ തക്കംനോക്കിവന്ന് നബി (ﷺ) യുടെ വാളെടുത്തു. അത് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ''മുഹമ്മദേ, ഇപ്പോൾ നിന്നെ ആർ രക്ഷിക്കും?'' എന്നു ചോദിച്ചു. തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു ''അല്ലാഹു'' അവൻ സ്തംഭിച്ചുപോയി. വാൾ കൈയിൽനിന്ന് വീണു. തിരുമേനി വാളെടുത്ത് അതേചോദ്യം അവനോട് ചോദിച്ചു. ''ആരുമില്ല, രക്ഷിക്കണേ?'' എന്നായിരുന്നു അവൻെറ മറുപടി. തിരുമേനി അവൻെറ നേരെ നടപടിയൊന്നും എടുക്കാതെ അവന് മാപ്പു നൽകി വിട്ടയച്ചു. (3) ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) യെയും സഹാബികളെയും യഹൂദികൾ ഒരു വിരുന്നിന് ക്ഷണിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിൽ വിഷം കലർത്തി അവരെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനായിരുന്നു പരിപാടി. അല്ലാഹു നേരത്തെത്തന്നെ നബി (ﷺ) ക്ക് അതിനെപ്പറ്റി വഹ്‌യു മുഖേന അറിവ് കൊടുത്തു. അങ്ങനെ, തിരുമേനിയും സഹാബികളും അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. (4) യഹൂദഗോത്രമായ ബനൂനളീറിൻെറ അടുക്കൽ കുറച്ചു പണം കടം ചോദിക്കുവാനായി നബി (ﷺ) ചെന്നു. കൊടുക്കാമെന്ന് സമ്മതിച്ചശേഷം ഒരു ചുമരിനു താഴെയായി നബി (ﷺ) ക്കു ഇരിക്കുവാൻ അവർ സ്ഥലം ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. നബി (ﷺ) അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മാളിക മുകളിൽനിന്ന് ഒരു ആസ്സ് കല്ലെടുത്ത് തിരുമേനിയുടെ തലക്കുമീതെ ഇട്ട് തിരുമേനിയുടെ കഥ കഴിക്കുവാൻ അവർ ഒരാളെ ശട്ടം കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഈ ഗൂഢരഹസ്യം അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്ക്

അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ, നബി (ﷺ) യും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സഹാബികളും സ്ഥലം വിട്ടുപോന്നു.

ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ നാലു സംഭവങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങൾ പൊതുവെയോ ആയിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളാണിവയെല്ലാം എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വിഭാഗം - 3

കഴിഞ്ഞ 8-ാം വചനത്തിലും അതിന് ശേഷവുമായി അല്ലാഹു ചെയ്തുതന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, അവനോട് ചെയ്ത കരാറുകളെയും ഓർമ്മിക്കണമെന്നും, നീതിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവരായിരിക്കണമെന്നും മറ്റും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിച്ചുവല്ലോ. തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വേദക്കാരും അല്ലാഹുവിനോട് ചില കരാറുകൾ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, അവർ അതൊക്കെ ലംഘിച്ച് ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ മുഴുകുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും, അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് പാത്രമായിത്തീർന്നുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് പാഠം പഠിച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെപ്പോലെ ആകുവാൻ ഇടവരാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിത്. മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് അല്ലാഹു തൗഫീഖും സൽബുദ്ധിയും നൽകട്ടെ. امين

۞ وَلَقَدْ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ ٱثْنَىْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ ٱللَّهُ إِنِّى مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَيْتُمُ ٱلزَّكَوٰةَ وَءَامَنتُم بِرُسُلِى وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿١٣﴾

13 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പ് [കരാർ] അല്ലാഹു വാങ്ങുകയുണ്ടായി; അവരിൽനിന്ന് പന്ത്രണ്ട് നായകൻമാരെ നാം [അല്ലാഹു] നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു (അവരോട്) പറയുകയും ചെയ്തു: ''നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്; നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും, എൻെറ റസൂലുകളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവരെ (സഹായിച്ചു) ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, അല്ലാഹുവിന് നല്ലതായ കടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും, നിങ്ങളുടെ തിൻമകളെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ മൂടിമറ(ച്ചു മാപ്പാ) ക്കുകയും, അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. എന്നാൽ, ഇതിനുശേഷം നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായായും അവൻ ശരിയായ മാർഗ്ഗം പിഴച്ചുപോയി.''

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ لَعَنَّٰهُمْ وَجَعَلْنَا

14 എന്നിട്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (വല്ലാതെ) ലംഘിച്ചതു നിമിത്തം നാം അവരെ ശപിച്ചു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ

قُلُوبَهُمْ قَٰسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ ۙ وَنَسُوا۟ حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۖ فَٱعْفُ عَنْهُمْ وَٱصْفَحْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

നാം കടുത്തതാക്കുകയും ചെയ്തു. വാക്കുകളെ അതിന്‍െറ സ്ഥാനങ്ങളില്‍നിന്നും അവര്‍ മാറ്റം വരുത്തുന്നു; അവര്‍ക്ക് ഉല്‍ബോധനം ന ല്‍കപ്പെട്ടതില്‍ നിന്നും ഒരു (വലിയ) ഭാ ഗം അവര്‍ മറന്നു കളയുകയും ചെയ്തു. അവരില്‍നിന്ന് അവരില്‍ അല്‍പം ആളുകളൊഴികെ- (ഉണ്ടാകുന്ന) ചതിയെ നീ നോക്കി (മനസ്സിലാക്കി)ക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാല്‍, അവര്‍ക്ക് നീ മാപ്പ് നല്‍കുകയും, വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരെ സ്നേഹിക്കു ന്നു.

---

13 وَلَقَدْ أَخَذَ വാങ്ങുക (മേടിക്കുക എടുക്കുക)യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. اللهُ അല്ലാഹു. مِيثَاقَ ഉറപ്പു, കരാര്‍. بَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്രാഈല്‍ സന്തതികളുടെ. وَبَعَثْنَا നാം നിയോഗിക്കുക(എഴുന്നേല്‍പിക്കുക) യും ചെയ്തു. مِنْهُمُ അവരില്‍ നിന്ന്. اثْنَيْ عَشَرَ പന്ത്രണ്ട്. نَقِيبًا നായകന്‍, തലവന്‍, നേതാവ്, മേലാള്‍. وَقَالَ اللهُ അല്ലാഹു പറയുകയും ചെയ്തു. إِنِّي مَعَكُمْ നിശ്ചയമയും ഞാന്‍ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്, കൂടെയാണ്. لَئِنْ أَقَمْتُمُ നിങ്ങള്‍ നിലനിറുത്തിയെങ്കില്‍. الصَّلاَةَ നമസ്കാരം. وَآتَيْتُمُ നിങ്ങള്‍ കൊടു ക്കുകയും ചെയ്തു. الزَّكَاةَ സകാത്ത്. وَآمَنتُم നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. بِرُسُلِي എന്‍െറ റസൂലുകളില്‍. وَعَزَّرْتُمُوهُمْ അവരെ നിങ്ങള്‍ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു, ശക്തിപ്പെടുത്തു കയും ചെയ്തു. وَأَقْرَضْتُمُ നിങ്ങള്‍ കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. اللهَ അല്ലാഹുവിന്. قَرْضًا حَسَنًا നല്ലതായ കടം. لَأُكَفِّرَنَّ തീര്‍ച്ചയായും ഞാന്‍ മൂടി (മറച്ചു)വെക്കും. عَنكُمْ നിങ്ങളില്‍നിന്ന്, നിങ്ങള്‍ക്ക്. سَيِّئَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ തിന്‍മകളെ. وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ നിങ്ങളെ ഞാന്‍ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. جَنَّاتٍ സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍, തോപ്പുകളില്‍. تَجْرِي ഒഴുകുന്ന, നടക്കും. مِن تَحْتِهَا അതിന്‍െറ അടിയിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവികള്‍. فَمَن كَفَرَ എന്നാല്‍ (ഇനി) ആരെങ്കിലും (വല്ലരും) അവിശ്വസിച്ചാല്‍. بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിന് (ഇതിന്) ശേഷം. مِنكُمْ നിങ്ങളില്‍ നിന്ന്. فَقَدْ ضَلَّ എന്നാല വന്‍ പിഴച്ചു കഴിഞ്ഞു. سَوَاءَ السَّبِيلِ ശരിയായ മാര്‍ഗ്ഗം, ചൊവ്വു വഴി. 14 فَبِمَا نَقْضِهِم എന്നിട്ട് (എ ന്നാല്‍) അവരുടെ ലംഘനം കൊണ്ട്, ലംഘിച്ചത് നിമിത്തം. مِّيثَاقَهُمْ അവരുടെ ഉറപ്പ്, കരാര്‍. لَعَنَّاهُمْ നാമവരെ ശപിച്ചു. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. قُلُوبَهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ. قَاسِيَةً കടുത്തത്, കടുപ്പമുള്ളവ. يُحَرِّفُونَ അവര്‍ മാറ്റം വരുത്തുന്നു. الْكَلِمَ വാക്ക്, വാക്കുകളെ. عَن مَّوَاضِعِهِ അതിന്‍െറ സ്ഥാനങ്ങളില്‍ നിന്ന്. وَنَسُوا അവര്‍ മറക്കുക (വിസ്മരിക്കുക)യും ചെയ്തു. حَظًّا ഒരുഭാഗം, പങ്ക്, ഓഹരി. مِّمَّا ذُكِّرُوا അവര്‍ക്ക് ഉല്‍ബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതില്‍ നിന്ന്. بِهِ അതി നെപ്പറ്റി. وَلاَ تَزَالُ നീ ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. تَطَّلِعُ നീ നോക്കി (അറിഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി-ക ണ്ടു)കൊണ്ട്. عَلَى خَائِنَةٍ ചതി പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി(ചതിയെ). مِّنْهُمْ അവരില്‍നിന്ന്. إلاَّ قَلِيلاً അല്‍പം (ആള്‍) ഒഴികെ. مِّنْهُمْ അവരില്‍ നന്ന്. فَاعْفُ എന്നാല്‍ നീ മാപ്പ് നല്‍കുക. عَنْهُمْ അവര്‍ക്കും, അവരെപ്പറ്റി. وَاصْفَحْ വിട്ടുകൊടുക്കുക (തിരിഞ്ഞുകളയുക)യും ചെയ്യുക. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُحِبُّ സ്നേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടും. الْمُحْسِنِينَ സുകൃതം (പുണ്യം-നന്‍മ) ചെയ്യുന്ന വരെ..

ഇസ്റാഈല്യരോട് അല്ലാഹു വാങ്ങിയ കരാര്‍ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഏറെക്കുറെ ഈ വചനത്തില്‍ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 3:187, 4:154 മുതലായ

സ്ഥലങ്ങളിലും അതു സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. സൂ: അഅ്റാഫു 160ൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇസ്രാഈൽ സമുദായം പന്ത്രണ്ട് (*) ഗോത്രങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടതായിരുന്നു. ഇസ്രാഈൽ എന്നുകൂടി പേരുണ്ടായിരുന്ന യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയുടെ പന്ത്രണ്ടു മക്കളുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരായിരുന്നു പ്രസ്തുത ഗോത്രങ്ങൾ. ഈ ഓരോ ഗോത്രത്തിൻെറയും നേതാക്കളായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തലവന്മാരെപ്പറ്റിയാണ് പന്ത്രണ്ടു നായകന്മാർ (اثني عشر نقيبا) എന്നു പറഞ്ഞത്. നാം നിയോഗിച്ചു. (بعثنا) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈ തലവന്മാരുടെ നിയോഗം അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും, അവരെ നിയോഗിച്ചതിനോട് ചേർത്തിക്കൊണ്ട് ഈ കരാറിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് അവർ മുഖാന്തരമാണ് ഇസ്റാഈല്യരുടെ കരാർ നടന്നതെന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. ബൈബിളിൻെറ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും അങ്ങിനെത്തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. والله اعلم

മൂസാ (عليه السلام) നബിയും ഇസ്റാഈല്യരും ചെങ്കടൽ കടന്നുപോന്ന ശേഷം സീനാ താഴ്വരയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന കൻആൻ (ഫലസ്തീൻ) ദേശത്തെ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ച് ഒരു നിരീക്ഷണം നടത്തി വിവരം സമർപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരം അവരുടെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രത്തിൽ നിന്നുമായി പന്ത്രണ്ടു നേതാക്കളെ മൂസാ (عليه السلام) അയച്ചിരുന്നു. (ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അൽപം ആയത്തുകൾക്കുശേഷം താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.) ഈ പന്ത്രണ്ടു പേരാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച 'പന്ത്രണ്ടു നായകൻമാരെ' ക്കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) തുടങ്ങിയ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഈ പന്ത്രണ്ടു നേതാക്കളുടെ പേരുകൾ ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖ് (رحمه الله) ൽ നിന്ന് ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) പറയുകയാണ്: ''തൗറാത്തിലെ നാലാം പുസ്തകത്തിൽ (ബൈബിളിലെ സംഖ്യാ പുസ്തകത്തിൽ) ഞാൻ ഇവരുടെ പേരുകൾ കാണുകയുണ്ടായി. അത് ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖ് പറഞ്ഞതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്.'' തുടർന്നുകൊണ്ട് താൻ കണ്ട ആ പേരുകൾ അദ്ദേഹം ബൈബിളിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത (സംഖ്യാ) പുസ്തകം ഇന്നത്തെ ബൈബിളിൽ പരിശോധിച്ചാൽ ഇബ്നു ഇസാഹാഖ് (رحمه الله) പറഞ്ഞ പേരുകളും അതിലുള്ളതാണെന്നും, പക്ഷേ, രണ്ടും രണ്ടവസരങ്ങളിൽ അവരിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നേതാക്കളായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരവർ കണ്ടത് അവരവർ ഉദ്ധരിച്ചതായിരിക്കാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ബൈബിളിൻെറ പ്രതികൾ ഇന്നുള്ള പോലെത്തന്നെയായിരുന്നു അന്നുള്ളതെന്നും, എല്ലാ ഭാഷകളിലുമുള്ള എല്ലാ പ്രതികളും ഒരുപോലെയായിരുന്നുവെന്നും നിശ്ചയിക്കുവാൻ വയ്യ താനും.

തങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഉറപ്പു നൽകിയിട്ട് പിന്നെയും ആ കരാർ ലംഘിച്ചു തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകിയതിൻെറ ഫലമായി അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചു കളഞ്ഞു. അതെ, അവൻെറ കാരുണ്യം അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുകയും കോപത്തിന് അവർ പാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. മേലിലെങ്കിലും നന്നായിത്തീരുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവണ്ണം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്ത് ദുഷിക്കുകയുമുണ്ടായി. അങ്ങനെ മതശാസനങ്ങളും വേദവാക്യങ്ങളും ഹിതത്തിനൊത്ത് മാറ്റി മറിക്കുകയും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും അവരുടെ പതിവായി. പലതും അനുഷ്ഠാനരംഗത്തുനിന്നും സ്മൃതിപഥത്തിൽനിന്നും നീങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ,

* പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകളും, മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കുശേഷം ഫലസ്തീനിൽ അവർ കുടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളും മറ്റും ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത 5-ാം നമ്പ്ര് ഭൂപടത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

അവരുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റിയെങ്കിലും ശുഭപ്രതീക്ഷക്ക് വകയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു ولا تزال تطلع على خائنة منهم (അവരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ചതിയെ നീ നോക്കി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.) വിശ്വാസവഞ്ചനയും ചതിപ്രയോഗങ്ങളും യഹൂദികളുടെ സ്വഭാവമാണല്ലോ. തക്കം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിനും മുസ്‌ലിംകൾക്കും പിൻകുഴിതോണ്ടുന്നതിൽ അവർ ഒരിക്കലും വീഴ്ച വരുത്താറില്ല. വളരെ ചുരുക്കം വ്യക്തികൾ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവുള്ളു. അവരെപ്പറ്റിയാണ് الا قليلا منه (അവരിൽനിന്നും അൽപം ആളുകളൊഴികെ) എന്നു പറഞ്ഞത്. യഹൂദികളിൽനിന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടുവന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (﵁) പോലെയുള്ളവരായിരിക്കും ഇവർ.

ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് യഹൂദികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ. എന്നാലും അവരോട് മാപ്പിൻെറയും വിട്ടുവീഴ്ചയുടെയും നയം സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അത് സുകൃതവാന്മാരുടെ സ്വഭാവമാണെന്നും, അല്ലാഹു സുകൃതവാന്മാരുടെ പക്ഷത്തിലാണുള്ളത്-അവർക്കായിരിക്കും അവൻെറ സഹായവും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുക എന്നുമൊക്കെ അവസാനം അല്ലാഹു നബി(സ)ക്ക് ഉപദേശം നൽകുന്നു. ഇങ്ങോട്ട് അക്രമങ്ങളും ചതിപ്രയോഗങ്ങളും നടത്തുന്നവരോട് അങ്ങോട്ടും അതേപോലെ ചെയ്‌വാൻ അവകാശമുണ്ടെങ്കിലും, അതിന്നൊരുമ്പെടാതെ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യലും, അവഗണിച്ച് മാപ്പ് നൽകലുമാണ് കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ സ്വഭാവമെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും സ്നേഹവും ലഭിക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും ഉപദേശിക്കാറുള്ളതാണല്ലോ. അതാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് കാണിച്ചു കൊടുത്ത മാതൃകയും.

وَمِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّا نَصَٰرَىٰٓ أَخَذۡنَا مِيثَٰقَهُمۡ فَنَسُواْ حَظّٗا مِّمَّا ذُكِّرُواْ بِهِۦ فَأَغۡرَيۡنَا بَيۡنَهُمُ ٱلۡعَدَاوَةَ وَٱلۡبَغۡضَآءَ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۚ وَسَوۡفَ يُنَبِّئُهُمُ ٱللَّهُ بِمَا كَانُواْ يَصۡنَعُونَ ﴿١٤﴾

15 ഞങ്ങൾ 'നസ്രാനി'കളാണെന്ന് പറയുന്നവരിൽ [ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ] നിന്നും (തന്നെ) നാം അവരുടെ ഉറപ്പ് വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട്, അവർക്ക് ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന് ഒരു (വലിയ) ഭാഗം അവർ മറന്നുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൾവരേക്കും നാം ശത്രുതയും, വിദ്വേഷവും ഇളക്കിവിട്ടു. അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വഴിയെ അല്ലാഹു അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

---

15 وَمِنَ الَّذِينَ യാതൊരുവനിൽ നിന്നും (തന്നെ). قَالُوا പറഞ്ഞ, അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّا نَصَارَى ഞങ്ങൾ നസ്രാനികളാണ് എന്ന്. أَخَذْنَا നാം വാങ്ങി, മേടിച്ചു. مِيثَاقَهُمْ അവരുടെ കരാർ, ഉറപ്പ്. فَنَسُوا എന്നിട്ടവർ മറന്നു. حَظًّا ഒരു ഓഹരി, ഭാഗം. مِّمَّا യാതൊന്നിൽ നിന്ന്. ذُكِّرُوا بِهِ അതിനെപ്പറ്റി അവർക്ക് ഉൽബോധിപ്പിക്ക(ഓർമ്മിപ്പിക്ക)പ്പെട്ടു. فَأَغْرَيْنَا അപ്പോൾ (അതിനാൽ) നാം ഇളക്കിവിട്ടു. بَيْنَهُمُ അവർക്കിടയിൽ. الْعَدَاوَةَ ശത്രുത, പക. وَالْبَغْضَاءَ വിദ്വേഷവും, ഈർഷ്യതയും. إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാൾവരെ. وَسَوْفَ വഴിയെ, പിറകെ. يُنَبِّئُهُمُ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും. اللهُ അല്ലാഹു. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. يَصْنَعُونَ പ്രവർത്തിക്കും.

യഹൂദികളിൽനിന്ന് മാത്രമല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നും തന്നെ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനകൾ പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അല്ലാഹു കരാർ വാങ്ങുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരും ആ കരാറ് വേണ്ടതുപോലെ പാലിച്ചില്ലെന്നും, അതിൻ ഫലമായി അവർക്കിടയിൽ കാലാവസാനം വരെ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടായിത്തീർന്നുവെന്നും, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ശരിയായ പ്രതിഫലം അവർ വഴിയെ അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം. എന്നാൽ, യഹൂദരുടെ അത്ര തന്നെ ധിക്കാരവും അക്രമവും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഈ വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. യഹൂദികളെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കാറുള്ള അത്ര ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിൽ ആക്ഷേപിച്ച് കാണാനില്ലാത്തതിൻെറ കാരണവും അത് തന്നെയാകുന്നു.

യഹൂദികളുടെ കരാറിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ കരാർ (ميثاق بني إسرائيل) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. യഹൂദികളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഇസ്റാഈല്യർ–അഥവാ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾ–എന്ന് മുമ്പേ പറയപ്പെടാറുള്ളതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി സാധാരണമായി (النصاري) (നസ്രാനികൾ) എന്നാണ് പറയപ്പെടാറെങ്കിലും ഇവിടെയും, താഴെ 85–ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് ''ഞങ്ങൾ നസ്രാനികളാണെന്ന് പറയുന്നവർ'' (الذين قالوا انا نصارى) എന്നാകുന്നു. ഈ പേർ അവർ സ്വയം സ്വീകരിച്ച പേരാണെന്നും, ആ പേരിൽ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള ഒരു സൂചന ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ പേരിൻെറ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു. ഈസാ (عليه السلام) വളർന്ന് വന്ന രാജ്യമായ നസാറത്തി (الناصرة) നോട് (*) ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ടായ പേരാണെന്നത്രെ ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പൊതുവെ ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നത്. ഈ പേർ വാസ്തവത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്ക് സ്വയം തൃപ്തിപ്പെട്ട പേരായിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. കാരണം, അവരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ 'ഗലീലക്കാർ' എന്നും ചിലപ്പോൾ 'നസ്രായ മതക്കാർ' എന്നും പറയാറുണ്ടായിരുന്നതായി ബൈബിളിൽ കാണാം. (ലൂക്കോസ് 13:3ഉം അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ 24:5ഉം നോക്കുക) (†) അതോടുകൂടി, നസറേത്ത് എന്ന ദേശത്തിന് മുൻകാലത്ത് ഒരു വിശേഷതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, പിൽക്കാലത്തുമാത്രം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അങ്ങോട്ട് പുണ്യയാത്ര പോകാൻ തുടങ്ങിയതാണെന്നും വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവും പറയുന്നു. എന്നിരിക്കെ, നസറേത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ പേർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വയം സ്വീകരിച്ചതോ അവർ തങ്ങൾക്ക് തൃപ്തിപ്പെട്ടതോ ആവാൻ തരമില്ല. കവിഞ്ഞപക്ഷം, ക്രമേണ ആ പേരിൽ അവർ അറിയപ്പെട്ടുവെന്ന് വെക്കുവാനേ തരമുള്ളു.

രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്: 'ഹവാരി'കൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ശിഷ്യഗണത്തോട് من انصارى الي الله (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് എൻെറ സഹായികൾ ആരാണ്?) എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചതായും, نحن انصار الله (ഞങ്ങൾ

---

[*] ഫലസ്തീനിലെ ഗലീലിയ (الجليل) തടാകത്തൻെറ ഏതാണ്ടു തെക്കുവശം ഏകദേശം 14 നാഴിക ദൂരെയാണു നസറേത്ത് എന്ന നാസിരിയ്യ Nazereth പട്ടണം.

[†] ഈസാ (അ)ൻെറ സ്വദേശമായ നസറേത്തിനോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണു നസറായ മതക്കാർ എന്നു പറയുന്നത്. ആ ദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജില്ലയാണു ഗലീലാ (الجليل و جليلة)

അല്ലാഹുവിൻെറ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള സഹായികളാണ്) എന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞതായും അല്ലാഹു (3:52ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സഹായം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള نصرة (നുസ്വ്റത്ത്) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നാണ് 'നസ്രാനി'കൾ انصارى) എന്ന പേർ ഉത്ഭവിച്ചത്. ഈ അഭിപ്രായമാണ് പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതനുസരിച്ച് ഈ പേർ അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്കിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ-ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വയം സ്വീകരിച്ചതും തൃപ്തിപ്പെട്ടതും ആയിരിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. (*) അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു സമുദായമെന്ന് അഭിമാനം കൊള്ളുകയും, അതേ സമയത്ത് അതിന് നിരക്കാത്തതായ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നൊരു സൂചനകൂടി അല്ലാഹുവിൻെറ ആ പ്രയോഗത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. الله اعلم

ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ കരാർ പാലിക്കാതെ, അവർക്ക് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ വലിയൊരു ഭാഗം വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞുവെന്നും, അതുനിമിത്തം ഖിയാമത്ത് നാൾവരേക്കും അവർക്കിടയിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും അല്ലാഹു ഉളവാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ അത്രയധികം ഭിന്നിപ്പും ശത്രുതയും നിലവിലുള്ള ഒരു മതക്കാരെ വേറെ ലോകത്ത് കാണുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെയും, ഈസാ (عليه السلام) നബിയെയും സംബന്ധിച്ച പരസ്പര വിരുദ്ധമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നൂറുകണക്കിൽ കക്ഷികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളിലുണ്ട്. പ്രധാന കക്ഷികൾക്കെല്ലാം തന്നെ, പള്ളിയും, സഭയും, മതാദ്ധ്യക്ഷൻമാരും വേറെ വേറെയാണ്. കക്ഷികൾ തമ്മതമ്മിൽ വിവാഹം കഴിക്കുകയോ, ആരാധനകളിൽ പങ്കുചേരുകയോ ഇല്ല. ഓരോ കക്ഷിയും മറ്റേവരെ അവിശ്വാസികളായി കണക്കാക്കുന്നു. മതപരവും അല്ലാത്തതുമായ കാരണങ്ങളാൽ എത്രയോ രക്തച്ചൊരിച്ചിലുകളും സംഘട്ടനങ്ങളും അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാലാനുസൃതമായ ചില നീക്കുപോക്കുകൾ ഉണ്ടാകാറുള്ളതല്ലാതെ, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ചക്കും ഭിന്നതക്കും ഒരു മാറ്റവും ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഉണ്ടാവാൻ അവകാശവുമില്ല. ഇനി, ക്രിസ്ത്യാനികളും യഹൂദികളും തമ്മിലുള്ള അവസ്ഥയാകട്ടെ ഇതിനെക്കാൾ കഠിനവും ശക്തവുമാകുന്നു. മുൻകാലംതൊട്ട് ഇന്നുവരെയും അവർ തമ്മിൽ കഠിന ശത്രുക്കൾ തന്നെ. രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന നൽകപ്പെടുകയും, മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്ത് ചിലപ്പോഴെല്ലാം മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ അവർ യോജിച്ചുപോയേക്കുമെങ്കിലും ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ പരസ്പരം ശത്രുത നിറഞ്ഞതായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, മുസ്‌ലിംകളോടുള്ളതിനെക്കാൾ

---

* ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി نصارى (നസ്വാറാ-നസ്രാനികൾ) എന്നല്ലാതെ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു നേർക്കുനേരെ അർത്ഥമായ مسيحون (മസീഹിയ്യൂൻ) എന്നോ മറ്റോ ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ പേരും തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്കു ആദ്യം സ്വീകരിച്ചു വന്നതല്ല. ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളെപ്പറ്റി 'ശിഷ്യന്മാർ, സഹോദരന്മാർ, വിശുദ്ധന്മാർ, വിശ്വാസികൾ' എന്നൊക്കെയായിരുന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്താക്കിയ (انطاكية -അന്തിയോക്കിയ)യിലെ ജനങ്ങളാണ് പരിഹാസ രൂപത്തിൽ അവരെപ്പറ്റി ഈ പേർ ഉപയോഗിച്ചത്. എങ്കിലും, 'മശീഹു' (مسيح) എന്ന ക്രിസ്തുവിൻെറ (ഈസാ നബിയുടെ)നാമത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട പേരാണ് അതെന്ന നിലക്കു ആ പേർ തങ്ങൾക്കു യുക്തമാണെന്ന് അവർക്കു തോന്നി. അങ്ങിനെ ക്രിസ്താബ്ദം 150നു ശേഷം ക്രമേണ ആ പേർ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. (വേ. പു. നിഘണ്ടു വേ. 114) അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട ആൾ എന്നാണു مسيح എന്ന വാക്കിനർത്ഥം. ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ ഹിബ്റു ഭാഷയിൽ മശീഹാ എന്നും, യവന് (ഗ്രീക്ക്) ഭാഷയിൽ ക്രിസ്തു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. യവന വാക്കിൽനിന്നാണ് ഈ പേർ പ്രചരിച്ചത്.

വെറുപ്പും വിദ്വേഷവുമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് യഹൂദികളോടുള്ളത്.

യഹൂദികളെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, രണ്ടു കൂട്ടരെയും ഒന്നിച്ചഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ كَثِيرٗا مِّمَّا كُنتُمۡ تُخۡفُونَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَعۡفُواْ عَن كَثِيرٖۚ ﴿١٦﴾

16 വേദക്കാരേ, വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ പലതും നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ റസൂൽ നിങ്ങളിൽ (ഇതാ) വന്നിട്ടുണ്ട്. പലതിനെക്കുറിച്ചും (വിവരിക്കാതെ) അദ്ദേഹം മാപ്പു നൽ(കി വിട്ടുതരു) കയും ചെയ്യുന്നു.

قَدۡ جَآءَكُم مِّنَ ٱللَّهِ نُورٞ وَكِتَٰبٞ مُّبِينٞ ﴿١٧﴾

17 അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രകാശവും, സ്പഷ്ടമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും വന്നിട്ടുണ്ട്;-

يَهۡدِي بِهِ ٱللَّهُ مَنِ ٱتَّبَعَ رِضۡوَٰنَهُۥ سُبُلَ ٱلسَّلَٰمِ وَيُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذۡنِهِۦ وَيَهۡدِيهِمۡ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿١٨﴾

18 തൻെറ പ്രീതിയെ പിൻപറ്റിയവരെ അതുമൂലം അല്ലാഹു സമാധാനത്തിൻെറ (അഥവാ രക്ഷയുടെ) മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചേർക്കുന്നതാണ്; അവൻെറ അനുമതി പ്രകാരം അവരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് അവൻ പ്രകാശത്തിലേക്ക് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്; നേരായ (ചൊവ്വെയുള്ള) ഒരു പാതയിലേക്ക് അവരെ അവൻ നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

---

16 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരെ. قَدْ جَاءَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. رَسُولُنَا നമ്മുടെ റസൂൽ. يُبَيِّنُ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ച് തന്നുകൊണ്ട്. كَثِيرًا വളരെ, പലതും. مِّمَّا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിൽ നിന്ന്. تُخْفُونَ നിങ്ങൾ മറച്ചു വെക്കും. مِنَ الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്. وَيَعْفُو അദ്ദേഹം മാപ്പ് നൽകുക (വിട്ടുതരുക)യും ചെയ്യുന്നു. عَن كَثِيرٍ പലതിനെയും, അധികത്തെക്കുറിച്ചും. 17 قَدْ جَاءَكُم നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന്. نُورٌ ഒരു പ്രകാശം. وَكِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥവും. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമാക്കുന്ന. 18 يَهْدِي بِهِ അതുമൂലം (അതുകൊണ്ട്) വഴിചേർക്കുന്നു, നയിക്കും. اللهُ അല്ലാഹു. مَنِ اتَّبَعَ പിൻപറ്റിയവരെ. رِضْوَانَهُ അവൻെറ പ്രീതിയെ. سُبُلَ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ, വഴികളിൽ. السَّلاَمِ സമാധാനത്തിൻെറ ശാന്തിയുടെ, രക്ഷയുടെ. وَيُخْرِجُهُم അവരെ പുറത്ത് വരുത്തുകയും ചെയ്യും. مِّنَ الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന്. إِلَى النُّورِ പ്രകാശത്തിലേക്ക്. بِإِذْنِهِ അവൻ്റേ അനുമതി (ഉത്തരവ്)കൊണ്ട്. وَيَهْدِيهِمْ അവരെ ചേർക്കുക (നയിക്കുക)യും ചെയ്യും. إِلَى صِرَاطٍ ഒരു പാതയിലേക്ക്. مُّسْتَقِيمٍ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ.

ജനങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കാതെ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ പല സത്യങ്ങളും വേദക്കാർ ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിലുള്ള രഹസ്യങ്ങളായി മാത്രം അവ അവശേഷിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള പല രഹസ്യ സത്യങ്ങളും ഖുർആൻ വഴിയും, വഹ്‌യു മൂലവും നബി (ﷺ) തുറന്ന് കാട്ടിയിരുന്നു. ഇത് നബി (ﷺ) യുടെ സത്യതക്കുള്ള തെളിവാണ്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുൻപരിചയമൊന്നും ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അറിവു കിട്ടിയല്ലാതെ അവിടുത്തേക്ക് അതിന് സാധ്യമല്ലല്ലോ.

എന്നാൽ, വേദക്കാർ ഒളിച്ചുവെച്ചു വന്നിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനും നബി (ﷺ) തുറന്നു കാട്ടുകയുണ്ടായില്ല. ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ചു മാത്രമേ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളു. മറ്റുള്ളവയെക്കുറിച്ചു മൗനം അവലംബിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇത് അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്ക് സിദ്ധിച്ച ഒരു ദാക്ഷിണ്യം കൂടിയാകുന്നു. 'പ്രകാശവും സ്പഷ്ടമായ വേദഗ്രന്ഥവും' എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖുർആനെയും, അതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാന വെളിച്ചത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. 'അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ പിൻപറ്റുന്നത്' അവൻെറ പ്രീതിയുടെ ഏകമാർഗ്ഗമായ ഇസ്‌ലാമിക മാർഗ്ഗത്തെ പിൻപറ്റുന്നത് കൊണ്ടുമാകുന്നു.

لَّقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ ٱلْمَسِيحَ ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾

19 അല്ലാഹു തന്നെയാണ് മർയമിൻെറ മകൻ 'മസീഹ്' എന്ന് പറയുന്നവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. (നബിയേ,) പറയുക: എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വല്ല കാര്യത്തെയും ആരാണ് സ്വാധീനമാ(ക്കി തടു)ക്കുക? മർയമിൻെറ മകൻ 'മസീഹി'നെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉമ്മയെയും, ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ! ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും രാജാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനത്രെ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമത്രെ.''

---

19 لَقَدْ كَفَرَ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്. الَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞവർ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. هُوَ الْمَسِيحُ അവൻതന്നെ മസീഹ്. ابْنُ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ. قُلْ പറയുക. فَمَن എന്നാൽ ആർ. يَمْلِكُ സ്വാധീനമാക്കും, ഉടമപ്പെടുത്തും. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ (നിന്ന്). شَيْئًا വല്ല കാര്യത്തെയും, വല്ല വസ്തുവിനും. إِنْ أَرَادَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. أَن يُهْلِكَ അവൻ നശിപ്പിക്കുവാൻ. الْمَسِيحَ മസീഹിനെ. ابْنَ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ. وَأُمَّهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉമ്മയെ (മാതാവിനെ)യും. وَمَن فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവരെയും. جَمِيعًا മുഴുവൻ. وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രജാധിപത്യം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും. يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

ഈസാ (عليه السلام) ദൈവം തന്നെയാണ്—അഥവാ ദൈവം മനുഷ്യരൂപത്തിൽ അവതരിച്ചതാണ്—എന്നും, ത്രയദൈവങ്ങളിൽ ഒന്നാണദ്ദേഹം എന്നുമൊക്കെയാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദങ്ങൾ. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ വാദക്കാരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മറ്റേവരെപ്പറ്റി 76-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാവായ മർയമിനെയും, എന്നു വേണ്ടാ, ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവനും തന്നെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ നിന്ന് ആരെയെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും വിധേന തടയുവാനോ, രക്ഷപ്പെടുത്തുവാ

നോ കഴിവും സ്വാധീനവുമുള്ള ഒരാൾ പോലുമില്ല. അഖിലാണ്ഡ വസ്തുക്കളും അവൻെറ ഉടമസ്ഥതയിലും അധികാരത്തിലും ചൊൽപടിക്കും നിലകൊള്ളുന്നവയാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്തും തന്നെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കും. ആർക്കും അതിൽ പങ്കൊന്നുമില്ല. ഈസാ (عليه السلام) നെ പിതാവില്ലാതെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവൻ തന്നെ. അവൻെറ കഴിവിൽ പെടാത്ത ഒരു കാര്യവുമില്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓരോന്നും തന്നെ, മറ്റെല്ലാവരെയും പോലെ ഈസാ (عليه السلام) നബിയും അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിയും ഉടമയുമാണെന്നും, അദ്ദേഹം ദൈവമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ രക്ഷയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനും രക്ഷയില്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു.

وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ وَٱلنَّصَـٰرَىٰ نَحْنُ أَبْنَـٰٓؤُا۟ ٱللَّهِ وَأَحِبَّـٰٓؤُهُۥ ۚ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم ۖ بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿٢٠﴾

20 യഹൂദികളും, നസ്രാനി [ക്രിസ്ത്യാനി] കളും പറയുന്നു: ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മക്കളും അവൻെറ ഇഷ്ടക്കാരുമാകുന്നു'' എന്ന്! പറയുക: എന്നാൽ (പിന്നെ), എന്തിനാണ് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നിങ്ങളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുന്നത്?! പക്ഷെ, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ പെട്ട മനുഷ്യരത്രെ നിങ്ങൾ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും രാജാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനത്രെ. അവനിലേക്കു തന്നെയാണ് തിരിച്ചു വരവും.''

---

20 وَقَالَتِ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. الْيَهُودُ യഹൂദികൾ. وَالنَّصارَى നസ്രാനീ (ക്രിസ്ത്യാനി)കളും. نَحْنُ ഞങ്ങൾ, നാം. أَبْنَاءُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രൻമാരാണ് (മക്കളാണ്). وَأَحِبَّاؤُهُ അവൻെറ ഇഷ്ടക്കാരും, സ്നേഹിതരും. قُلْ فَلِمَ പറയുക എന്നാൽ എന്തിനാണ്. يُعَذِّبُكُم അവൻ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. بِذُنُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം. بَلْ أَنتُم പക്ഷെ (എങ്കിലും-എന്നാൽ) നിങ്ങൾ. بَشَرٌ മനുഷ്യരാണ്. مِّمَّنْ خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരിൽപെട്ട. يَغْفِرُ അവൻ പൊറുക്കും. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيُعَذِّبُ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مُلْكُ രാജത്വം, ആധിപത്യം. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കുതന്നെ. الْمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തൽ, മടക്കം, കലാശം.

തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മക്കളും ഇഷ്ടക്കാരുമാണ്, അഥവാ വിജയവും രക്ഷയും ഞങ്ങളുടെ ജൻമാവകാശമാണ്, ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്താലും അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വേദക്കാരുടെ ജൽപനങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടിയാണിത്. നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്താൽ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് നിങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു, അൽപം ദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്ക് നരകശിക്ഷയുണ്ടായേക്കാമെന്ന് നിങ്ങളും സമ്മതിക്കാറുണ്ട്. (2:80) ഈ ലോകത്തുവെച്ച് പല ശിക്ഷകൾക്കും പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾ പാത്രമായിട്ടുമുണ്ട്

അങ്ങിനെയാണെങ്കില്‍, ഇതൊന്നും ഉണ്ടാവാന്‍ പാടില്ലല്ലോ. പക്ഷെ, വാസ്തവം അതൊന്നുമല്ല. എല്ലാവരെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യ സൃഷ്ടികള്‍ തന്നെയാണ് നിങ്ങളും. എല്ലാവരെയും പോലെ നിങ്ങളും അവന്‍റെ അടുക്കലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യും. അപ്പോള്‍, മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ നിങ്ങളുടെ മേലും അവന്‍ രക്ഷാശിക്ഷകളുടെ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്‍റെ അടിമകളും ഉടമകളുമാകുന്നു. നിങ്ങള്‍ക്കായി ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനമോ നടപടിക്രമമോ ഇല്ല എന്നാണ് മറുപടിയുടെ സാരം.

ഈസാ (عليه السلام) നെപ്പറ്റി ക്രിസ്ത്യാനികള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മകന്‍ എന്നു പറഞ്ഞ അതേ അര്‍ത്ഥത്തിലല്ല തങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മക്കളാണെന്ന് അവര്‍ പറയുന്നത്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ വംശപിതാവായ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നെക്കുറിച്ച് 'എന്‍റെ പുത്രന്‍' എന്ന് തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ സന്തതികളായ തങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പുത്രപൗത്രന്‍മാരാണെന്നുമാണ് അവര്‍ പറയുന്നത്. ശാരീരികമായ മക്കള്‍ എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലല്ല ആത്മീയമായ മക്കള്‍ എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലാണ് തങ്ങള്‍ ഇത് പറയുന്നതെന്ന് അവര്‍ ഇതിന് ന്യായീകരണവും നല്‍കും. അതോടുകൂടി, ആ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ തങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി ഭയപ്പെടേണ്ടതായിട്ടില്ല എന്നും അവര്‍ വാദിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് എന്നാല്‍ പിന്നെ എന്തിനാണ് അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങള്‍ നിമിത്തം നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നത്? (فلم يعذبكم بذنوبكم) എന്ന് അവരോട് ചോദിക്കുന്നത്. യഅ്ഖൂബ് (അ)നെ സംബന്ധിച്ചോ, ഈസാ (عليه السلام) നെ സംബന്ധിച്ചോ തൗറാത്തിലോ ഇഞ്ചീലിലോ 'പുത്രന്‍' എന്നുള്ള സംബോധനയോ വിശേഷണമോ യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ ഉണ്ടെന്നു വന്നാല്‍ തന്നെയും അത് ഒരു അലങ്കാരാര്‍ത്ഥത്തിലല്ലാതെ സാക്ഷാല്‍ അര്‍ത്ഥത്തില്‍ അല്ലെന്ന് തീര്‍ച്ചയാണ്. നിലവിലുള്ള ബൈബിളില്‍ തന്നെയും ഇതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. (*) ഒന്നു മാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം "…. ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവര്‍ ഭാഗ്യവാന്‍മാര്‍. അവര്‍ ദൈവത്തെ കാണും. സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവര്‍ ഭാഗ്യവാന്‍മാര്‍. അവര്‍ ദൈവത്തിന്‍റെ പുത്രന്‍മാര്‍ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും." (മത്തായി 5:8, 9.)

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ قَدۡ جَآءَكُمۡ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمۡ عَلَىٰ فَتۡرَةٖ مِّنَ ٱلرُّسُلِ أَن تَقُولُواْ مَا جَآءَنَا مِنۢ بَشِيرٖ وَلَا نَذِيرٖۖ فَقَدۡ جَآءَكُم بَشِيرٞ وَنَذِيرٞۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ١٩

21 വേദക്കാരേ, റസൂലുകളില്‍ നിന്നുമുള്ള ഒരു വിടവു ഘട്ടത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് (കാര്യം) വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ റസൂല്‍ (ഇതാ) നിങ്ങള്‍ക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; (അതെ) ഒരു സന്തോഷവാര്‍ത്ത അറിയിക്കുന്നവനാകട്ടെ, താക്കീത് നല്‍കുന്നവനാകട്ടെ ഞങ്ങള്‍ക്ക് വന്നിട്ടില്ലെന്ന് നിങ്ങള്‍ പറയുമെന്നതിനാല്‍. [അങ്ങിനെ പറയാതിരിക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയാണത്.] എന്നാല്‍, സന്തോഷവാര്‍ത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീതുകാരനും നിങ്ങള്‍ക്ക് (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

* ഉദാഹരണങ്ങള്‍ പലതും വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. 'പുത്രന്‍, മകന്‍' എന്നീ പദങ്ങള്‍ പല അര്‍ത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നും കൂട്ടത്തില്‍ 'വലിയവന്‍ എളിയവനെ മകന്‍ എന്നു പറയാറുണ്ട്' എന്നും അതില്‍ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

21 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരെ. قَدْ جَاءَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്, വന്നു കഴിഞ്ഞു. رَسُولُنَا നമ്മുടെ റസൂൽ. يُبَيِّنُ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ട്. عَلَى فَتْرَةٍ ഒരു വിടവിലായി, അഭാവത്തിൽ. مِّنَ الرُّسُلِ റസൂലുകളിൽനിന്ന്, റസൂലുകളുടെ. أَن تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ. مَا جَاءَنَا ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടില്ല. مِن بَشِيرٍ ഒരു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും. وَلاَ نَذِيرٍ ഒരു താക്കീതുകാരനുമില്ല. فَقَدْ جَاءَكُم എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വന്നുകഴിഞ്ഞു, വന്നിട്ടുണ്ട്. بَشِيرٌ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവൻ. وَنَذِيرٌ താക്കീതുകാരനും. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ, ഈസാ (عليه السلام) നബി വരെയുള്ള കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഇസ്റാഈല്യരിൽ വളരെയധികം നബിമാരും റസൂലുകളും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. പലപ്പോഴും ഒരേ കാലത്തുതന്നെ ഒന്നിലധികം പ്രവാചകൻമാർ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈസാ (عليه السلام) ക്കുശേഷം അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റൊരു റസൂലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. റസൂലുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിടവുകാലത്ത് (فترة ൽ) നമ്മുടെ റസൂൽ വന്നു എന്ന് പറഞ്ഞത് അതുകൊണ്ടാണ്. ഈ കാലഘട്ടം ഏതാണ്ട് 600 കൊല്ലമായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും പ്രവാചകൻമാരുടെ വിജ്ഞാന പാരമ്പര്യവും ഉണ്ടായിട്ടും നിങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയിരിക്കുകയാണ്. എന്നാലും, ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങളും താക്കീതുകളും നൽകുവാൻ ഒരു റസൂലും വരാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയതെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. അതിന്നവസരം ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇതാ നിങ്ങളിലേക്ക് നമ്മുടെ റസൂൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പിൻപറ്റി നടക്കുകയേ നിങ്ങൾക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒഴികഴിവുകൾക്കൊന്നും ഇനി പഴുതില്ലാ എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

റസൂലുകളുടെ പ്രബോധനത്തിൻെറ രണ്ടു പ്രധാന വശങ്ങളാണല്ലോ സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, ദുർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് അവൻെറ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു താക്കീത് നൽകലും. അതാണ് പ്രവാചകൻമാരെപ്പറ്റി بشير (സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവൻ) എന്നും. نذير (താക്കീത്-അഥവാ മുന്നറിയിപ്പ്-നൽകുന്നവൻ) എന്നും ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കാണുവാൻ കാരണം.

വിഭാഗം-4

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٢﴾

22 മൂസാ തൻെറ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): എൻെറ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ: നിങ്ങളിൽ അവൻ (പല) നബിമാരെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും, നിങ്ങളെ അവൻ രാജാക്കളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ; ലോകരിൽ നിന്ന് ഒരാൾക്കും നൽകിയിട്ടില്ലാത്തത് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ).

23 ‘എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു (രേഖപ്പെടുത്തി) തന്നതായ (ആ) പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങള്‍ പ്രവേശിക്കുവിൻ; നിങ്ങള്‍ പിന്നോക്കം മടങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്യരുത്; എന്നാൽ, നിങ്ങള്‍ നഷ്ടക്കാരായി മാറുന്നതാണ്.’

يَـٰقَوْمِ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْأَرْضَ ٱلْمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِى كَتَبَ ٱللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا۟ عَلَىٰٓ أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا۟ خَـٰسِرِينَ ﴿٢٣﴾

---

22 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. مُوسَى മൂസാ. لِقَوْمِهِ തന്റെ ജനതയോട്. يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. اذْكُرُوا നിങ്ങള്‍ ഓർക്കുവിൻ. نِعْمَةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ (അല്ലാഹു ചെയ്ത) അനുഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങള്‍ക്ക്. إِذْ جَعَلَ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ, ആക്കിയതിനാൽ. فِيكُمْ നിങ്ങളിൽ. أَنبِيَاءَ നബിമാരെ. وَجَعَلَكُم നിങ്ങളെ ആക്കുകയും. مُّلُوكًا രാജാക്കള്‍. وَآتَاكُم നിങ്ങള്‍ക്കവൻ നൽകുകയും. مَّا لَمْ يُؤْتِ അവൻ നൽകിയിട്ടില്ലാത്തത്. أَحَدًا ഒരാള്‍ക്കും. مِّنَ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽനിന്ന്. 23 يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. ادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുവിൻ. الْأَرْضَ (ആ) ഭൂമിയിൽ. الْمُقَدَّسَةَ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട, വിശുദ്ധ. الَّتِي كَتَبَ നിശ്ചയിച്ച (രേഖപ്പെടുത്തിയ-നിയമിച്ച)തായ. اللَّهُ അല്ലാഹു. لَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. وَلَا تَرْتَدُّوا നിങ്ങള്‍ മടങ്ങുകയും അരുത്. عَلَى أَدْبَارِكُمْ നിങ്ങളുടെ പിൻഭാഗങ്ങളിലായി (പിന്നോക്കം). فَتَنقَلِبُوا എന്നാൽ നിങ്ങള്‍ മറിയും, മാറും (ആയിത്തീരും). خَاسِرِينَ നഷ്ടക്കാരായി.

ലോകത്ത് ഇതരസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഏറ്റവും സംസ്കാര സമ്പന്നരും പരിഷ്കൃതരുമായിരുന്നു ഇസ്രാഈൽ ജനത. അതേ സമയത്ത് അനുസരണക്കേടിന്റെയും ധിക്കാരത്തിന്റെയും ഒരു നീണ്ട പാരമ്പര്യവും അവർക്കുണ്ട്. മൂസാ (عليه السلام) അവർക്കു നൽകിയ സദുപദേശങ്ങള്‍, താക്കീതുകള്‍, ശാസനങ്ങള്‍, നിർദ്ദേശങ്ങള്‍ ആദിയായവയെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ വളരെയധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചുകാണാം. ബൈബിള്‍ പരിശോധിച്ചാൽ അവയുടെ ആധിക്യം കണ്ടു നാം വിസ്മയിച്ചു പോകും. ആ പ്രവാചക വര്യൻ അവർക്കു നൽകിയ ചില ഉപദേശങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുള്ളത്. എത്ര ഹൃദയസ്പൃക്കായ ശൈലിയിലാണ് അദ്ദേഹം അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക! താഴെ കാണാവുന്ന പ്രകാരം, അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഫലസ്തീൻ ഭൂമിയിലെ ശത്രുക്കളുമായി സമരം നടത്തി മുന്നോട്ട് നീങ്ങുവാൻ അവർ വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഈ ഉപദേശങ്ങള്‍ അദ്ദേഹം നൽകുന്നത്. ആദ്യം അല്ലാഹു അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ മൊത്തത്തിലും, ചിലതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകവും അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. നിങ്ങള്‍ നന്ദിയും അനുസരണവും കാണിക്കുന്ന പക്ഷം മേലിലും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ഇല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങള്‍ നന്ദികെട്ടവരായി നാശമടയുകയും ചെയ്യുമെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് മൂസാ (عليه السلام) നബി പ്രത്യേകം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. (1) നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പല നബിമാരെയും നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ ഗോത്രപിതാവായ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബി മുതൽ മൂസാ (عليه السلام) നബിവരെയും ഇടക്കിടെ അവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശികളായ പ്രവാചകൻമാർ അവരിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ആ നിലക്ക് അവർ വളരെ അച്ചടക്കവും അനുസരണവും ഉള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതാണദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷവും ധാരാളക്കണക്കിൽ പ്രവാചകൻമാർ അവരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (2) നിങ്ങളെ അവൻ രാജാക്കളാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങളിൽ രാജാക്കളെ ഏർപ്പെടുത്തി എന്നല്ല-നിങ്ങളെ

രാജാക്കളാക്കി എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. എല്ലാവരും രാജാക്കളല്ലെന്നുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ രാജാക്കൾ (ملوكا) എന്ന വാക്കിന് ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടു കാണാം.

മുമ്പ് നിങ്ങൾ ഫിർഔൻെറ കീഴിൽ അടിമകളും പരാശ്രയരുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരും പരാശ്രയമില്ലാത്തവരുമായിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഒരു വ്യാഖ്യാനം. അതത് കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നബിമാരുടെയും റസൂലുകളുടെയും കയ്യിലായിരുന്നു അതത് കാലത്തെ സമുദായ നേതൃത്വവും സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ പ്രവാചകൻമാരെയും റസൂലുകളെയും ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെയാണ് രാജാക്കൾ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ മറ്റൊരഭിപ്രായം. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് മുമ്പ് അവരിൽ ചില രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് രാജാക്കളെന്ന് പറഞ്ഞ തെന്നും വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ട്. പരാശ്രയം കൂടാതെ സുഖജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങളും, ഭാര്യാമക്കൾ, ഭൃത്യൻമാർ മുതലായ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചവർ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് രാജാക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് നാലാമതൊരഭിപ്രായവും ഉണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ ഇവയിൽ ചിലതോ, എല്ലാംകൂടിയോ ആയിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് പറയുവാനേ ന്യായം കാണുന്നുള്ളു. الله اعلم

(3) ലോകരിൽ മറ്റാർക്കും നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത പല നൻമകളും നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന്. മത-സംസ്കാര-നാഗരീക തുറകളിലെല്ലാം മറ്റേത് സമുദായത്തെക്കാളും മികച്ചു നിന്നിരുന്ന സമുദായമായിരുന്നു ഇസ്രാഈൽ സമുദായം. കൻആനിൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം മുതൽ ഈജിപ്തിൽ യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം കഴിയുന്നതുവരെ അത് നീണ്ടുനിന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം ക്രമേണ അവരുടെ പഴയ പ്രതാപവും പ്രശസ്തിയും നശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കൈക്ക് അവർ തങ്ങളുടെ പഴയ പേരും യശസ്സും വീണ്ടെടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മറ്റൊരു സമുദായത്തിനും കണ്ടനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കണ്ടവരാണവർ. പ്രവാചകത്വ ശൃംഖല മുറിഞ്ഞു പോകാതിരുന്നത് ഇതിനെല്ലാം മകുടം ചാർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാമായിരിക്കും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. ഏതായാലും, അക്കാലത്തെ സമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അവർക്ക് പ്രത്യേകമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സ്ഥാനമാനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ച് കൊണ്ടാണ് മറ്റാർക്കും നൽകാ ത്തത് നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത്.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സാക്ഷാൽ സ്വദേശമായിരുന്ന ഇറാഖിൽ നിന്ന് ഹിജ്റ പോന്നു അദ്ദേഹം ഫലസ്തീനിലെ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ താമസമാക്കി. അവിടെ വെച്ചാണ് അദ്ദേഹം കാലഗതി പ്രാപിച്ചതും. അങ്ങിനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുടുംബം ആ ദേശക്കാരായിത്തീർന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, സൂറത്തു യൂസുഫിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ച സുപ്രസിദ്ധ സംഭവങ്ങളെത്തുടർന്ന് യൂസുഫ് (عليه السلام) നബി ഈജിപ്തിലെ ഒരു ഭരണാധികാരിയായിത്തീർന്നതോടെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പൗത്രനുമായ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബി കുടുംബസമേതം ഈജിപ്തിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചപോലെ, ആ കുടുംബത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പേരും പ്രശസ്തിയും ക്രമേണ നാശോന്മുഖമായിത്തീർന്നു. ഒടുക്കം അവർ കൊപ്തി (القبط) വർഗ്ഗക്കാരായ ഫറോവാ രാജാക്കളു (الفراعنة)ടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ ഒരു അടിമ വർഗ്ഗമായിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെയാണ് ഏറെക്കുറെ നാനൂറ് കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം മൂസാ (عليه السلام) നബിയൊന്നിച്ച് ചെങ്കടൽ കടന്ന് ഫിർഔനിൽ നിന്ന് അവർ രക്ഷപ്പെട്ടത്. അവരുടെ പിതൃ ദേശമായ ഫലസ്തീൻ

പ്രദേശം അവർക്ക് വീണ്ടും വാസ സ്ഥലമായി ലഭിക്കുമെന്ന് മൂസാ (عليه السلام) മുഖാന്തരം അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബി മുതൽക്കേ ഈ വാഗ്ദാനം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇസ്റാഈല്യർ ഈജിപ്ത് വിട്ട് സീനാ മരുഭൂമിയിൽ വന്നു താവളമടിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മൂസാ (عليه السلام) അവരോട്: ജനങ്ങളെ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിച്ചു തന്ന ആ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.(..... يا قوم ادخلوا الارض المقدسة) എന്ന് പറയുന്നത്. പക്ഷെ, വേഗത്തിലങ്ങ് കടന്നുചെന്ന് കുടിയിരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത പരിത:സ്ഥിതിയായിരുന്നു അന്നവിടെയുള്ളത്. അവിടെ അമാലിഖ: വർഗ്ഗക്കാർ (العمالقة-അമലേക്യർ) കുടിയേറിയിരിക്കുകയാണ്. അവരാകട്ടെ, ബഹുദൈവാരാധകരും അതികായകൻമാരും ശക്തരുമായിരുന്നു. അവരോട് സമരം നടത്തി വിജയിച്ചിട്ടുവേണം ഇസ്റാഈല്യർക്കവിടെ പ്രവേശം ലഭിക്കുവാൻ. ഇസ്റാഈല്യരാകട്ടെ അവരുടെ മടിയും ഭീരുത്വവും അനുസരണക്കേടും നിമിത്തം അതിന് തയ്യാറുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം മടങ്ങിപ്പോരരുതെന്നും, പിന്നോക്കം വെച്ചാൽ നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുമെന്നും (.... ولا ترتدوا على ادباركم) പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ ഉപദേശത്തിന് അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം ഇതായിരുന്നു:-

قَالُوا۟ يَـٰمُوسَىٰٓ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا فَإِنَّا دَٰخِلُونَ ﴿٢٤﴾

24 അവർ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, നിശ്ചയമായും, സ്വേച്ഛാധികാരികളായ (അഥവാ പരാക്രമശാലികളായ) ഒരു ജനത അവിടത്തിലുണ്ട്; ഞങ്ങളാകട്ടെ, അവിടെനിന്ന് അവർ പുറത്തുപോകുംവരേക്കും അവിടെ ഞങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുകയില്ല തന്നെ. ഇനി, അവർ അവിടെ നിന്ന് പുറത്ത് പോകുന്നപക്ഷം, ഞങ്ങൾ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കുന്നവരാണ്.'

---

24 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا مُوسَى മൂസാ. إِنَّ فِيهَا നിശ്ചയമായും അതിൽ (അവിടത്തിൽ) ഉണ്ട്. قَوْمًا ഒരു ജനത. جَبَّارِينَ സ്വേച്ഛാധികാരി (ധിക്കാരി-പരാക്രമശാലി)കളായ. وَإِنَّا ഞങ്ങളാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. لَن نَّدْخُلَهَا അതിൽ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കയേ ഇല്ല. حَتَّى يَخْرُجُوا അവർ പുറത്തു പോകുന്നതുവരെക്കു. مِنْهَا അതിൽ (അവിടെ)നിന്ന്. فَإِن يَخْرُجُوا ഇനി (എന്നാൽ) അവർ പുറത്തുപോകുന്ന പക്ഷം. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. فَإِنَّا എന്നാൽ ഞങ്ങൾ. دَاخِلُونَ പ്രവേശിക്കുന്നവരാണ്.

അവിടെയുള്ള ആളുകൾ അതിശക്തൻമാരും ക്രൂരൻമാരുമാണ്. അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്തു തോല്പിച്ച് അവിടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കാവുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും വിധേന അവർ അവിടെ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് പോയാലല്ലാതെ അങ്ങോട്ട് കടക്കുവാൻ ഒരു കാലത്തും ഞങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ല. അവർ ഒഴിഞ്ഞ് പോയാൽ മാത്രം ഞങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കാം. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി.

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ ٱللَّهُ

25 ഭയപ്പെടുന്നവരിൽപെട്ട രണ്ടു പുരുഷൻമാർ -അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു- പറഞ്ഞു: 'നി

ങ്ങൾ അവരുടെ മേൽ (ആ) വാതിൽ കടന്നു ചെല്ലുവിൻ. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ കടന്നു ചെന്നാൽ, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ (അവരെ) ജയിക്കുന്നവരായിരിക്കും':-	عَلَيْهِمَا ٱدْخُلُوا۟ عَلَيْهِمُ ٱلْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَٰلِبُونَ ۚ ﴿٢٥﴾
26 'അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ (മാത്രം)ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ- നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ!'	وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓا۟ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٦﴾
27 അവർ [ആ ജനത] പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, നിശ്ചയമായും, അവരവിടെ നിലവിലുള്ളപ്പോൾ ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയില്ല തന്നെ. ആകയാൽ, നീയും നിൻെറ റബ്ബും പോയിട്ട് നിങ്ങൾ (അങ്ങ്) യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക; 'ഞങ്ങൾ, ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്.'	قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَآ أَبَدًا مَّا دَامُوا۟ فِيهَا ۖ فَٱذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَٰتِلَآ إِنَّا هَٰهُنَا قَٰعِدُونَ ﴿٢٧﴾

25 قَالَ رَجُلَانِ രണ്ട് പുരുഷൻമാർ പറഞ്ഞു. مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽപെട്ട. يَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. أَنْعَمَ اللهُ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِمَا അവർ രണ്ടാളുടെമേൽ. ادْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ. عَلَيْهِمُ അവരുടെമേൽ. الْبَابَ (പട്ടണ)വാതിൽ, പടിവാതിൽ, കവാടം. فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ എന്നാൽ നിങ്ങളത് കടന്നാൽ. فَإِنَّكُمْ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. غَالِبُونَ ജയിക്കുന്നവരായിരിക്കും, വിജയികളാണ്. 26 وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. فَتَوَكَّلُوا നിങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുവിൻ. إِن كُنتُم നിങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ. 27 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا مُوسَى മൂസാ. إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا ഞങ്ങൾ അതിൽ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കയേ ഇല്ല. أَبَدًا ഒരിക്കലും, ഒരുകാലവും. مَّادَامُوا അവർ (നിലവിൽ) ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ. فِيهَا അതിൽ (അവിടെ). فَاذْهَبْ ആകയാൽ (എന്നാൽ) പോകുക. أَنتَ وَرَبُّكَ നീയും നിൻെറ റബ്ബും. فَقَاتِلَا എന്നിട്ട് രണ്ടാളും യുദ്ധം ചെയ്യുക. إِنَّا هَاهُنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ. قَاعِدُونَ ഇരിക്കുന്നവരാണ് (ഇരിക്കുകയാണ്).

അല്ലാഹു അക്ബർ! എത്ര മുരത്ത ഹൃദയങ്ങൾ! ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം ചെയ്വാനും, വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദേശത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ നേരിടുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ചെറുത്ത് മുന്നോട്ട് നീങ്ങുവാനും ഇസ്റാഈല്യർ ഒരുക്കമില്ലായിരുന്നു. ഹീനതയും ഭീരുത്വവും അനുസരണമില്ലായ്മയും അവരെ അങ്ങേഅറ്റം അധഃപതിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒഴികഴിവുകളും പിടിവാശിയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവരിൽ കാണാതായി. അപ്പോൾ, ഫലസ്തീനിൽ ചെന്ന് ആ നാട്ടിൻെറയും, അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ നിരീക്ഷണം ചെയ്തുവരുവാൻ മൂസാ (عليه السلام)അവരിലുള്ള പ്രധാനികളുടെ ഒരു സംഘത്തെ നിയമിച്ചയച്ചു. ഈ സംഘത്തെക്കുറിച്ചു 13-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം മുമ്പു സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത സംഘം അന്വേഷണം നടത്തി തിരിച്ചു വന്നു. മിക്കവരുടെയും പ്രസ്താവനകൾ ഇസ്റാഈല്യരെ കൂടുതൽ നിരാശരും ഭീരുക്കളുമാക്കുന്നവയായിരുന്നു. രണ്ടു പേർ മാത്രം വസ്തുതകൾ ശരിയാംവണ്ണം വിവരിക്കുകയും വിജയസാധ്യത ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇവരെപ്പറ്റിയാണ് قال رجلان من الذين يخافون (ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട രണ്ടു പുരുഷൻമാർ പറഞ്ഞു) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരായ രണ്ടാളുകൾ എന്നും, ശത്രുക്കളെ ഭയപ്പെടുന്നവരും അതോടുകൂടി സത്യാവസ്ഥ തുറന്ന്

കാട്ടുന്നവരുമായ രണ്ടാളുകൾ എന്നും ഈ വാക്കിന് അർത്ഥം ആകാവുന്നതാകുന്നു. ഈ രണ്ടുപേരിൽ ഒരാൾ നൂനിന്റെ മകൻ യൂശഉം(അ), മറ്റേത് യഫുന്നായുടെ മകൻ കാലബും (يوشع بن نون، كالب بن يفنا) ആയിരുന്നുവെന്ന് ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ബൈബിളിലും അങ്ങിനെ തന്നെയാണുള്ളത്. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ഭൃത്യനും, അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ നേതൃത്വം കൈവന്ന പ്രവാചകനുമായിരുന്നു യൂശഉ് (അ). കാലബിനെപ്പറ്റി കൂടുതലൊന്നും അറിയപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹവും ഒരു സൽപുരുഷനായിരുന്നുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല. أنعم الله عليهما (അവർ രണ്ടാളുടെ മേലും അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് തന്നെ ഇത് വ്യക്തമാണല്ലോ. (*)

മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതുപോലെ, ആ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ ശക്തൻമാരും മല്ലൻമാരും ക്രൂരന്മാരുമൊക്കെത്തന്നെയാണെങ്കിലും അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. സധൈര്യം പട്ടണത്തിന്റെ പടിവാതിൽ ആക്രമിച്ച് ഉള്ളോട്ട് കടന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, അവരുടെ വീര്യം നശിച്ചുപോകും. അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി വിജയം വരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് പിന്നെ പ്രയാസമുണ്ടാകുകയില്ല. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളും അവർ അവിശ്വാസികളുമാണല്ലോ. നിങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവന്റെ സഹായം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടും മുന്നോട്ട് നീങ്ങുക. വിജയം നിങ്ങൾക്ക് തന്നെയായിരിക്കും എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ആ രണ്ടു മാന്യൻമാർ അവരോട് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഇതൊന്നും ആ നന്ദികെട്ടവരുടെ ഹൃദയം തീണ്ടിയില്ല. ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് തുടങ്ങി ഇതഃപര്യന്തം ആ പ്രവാചകവര്യന്റെ മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ-കൈക്ക് അവർ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നൊന്നും പാഠം പഠിക്കാത്ത അവർ, കേവലം ദുർവ്വാശിക്കാരായ ചെറുകുട്ടികൾ കണക്കെ മൂസാ (عليه السلام) നോട് പറഞ്ഞു: ''മൂസാ! ആ ജനങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടാകുന്ന കാലത്തോളം ഞങ്ങൾ ആ നാട്ടിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയേ ഇല്ല. കൂടിയേ കഴിയൂ എങ്കിൽ നീയും നിന്റെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം ചെയ്ത് അവരെ അവിടെനിന്ന് തുരത്തി വിടുക. അതുവരെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കാം. അത് കണ്ടതിന് ശേഷമേ ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുനീങ്ങൂ....'' അല്ലാഹു അക്ബർ! ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهى كالحجارة الخ (അതിനു ശേഷം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി. അവ കല്ലു പോലെയോ അതിനെക്കാൾ കടുപ്പമേറിയതോ ആയിരിക്കുന്നു.) (2:74) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ഈ ജനതയെപ്പറ്റിയാണല്ലോ!

നേരെമറിച്ച് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികൾ ഓർക്കാപ്പുറത്ത് നേരിടേണ്ടിവന്ന അവരുടെ ഒന്നാമത്തെ യുദ്ധം അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ-അവരുടെ മൂന്നിരട്ടിവരുന്നതും, സർവ്വ സന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി ഒരുങ്ങിവന്നതുമായ ശത്രുക്കളുമായി ബദ്റിൽ വെച്ച് പെട്ടെന്ന് യാതൊരു സന്നാഹവുമില്ലാതെ ഏറ്റുമുട്ടേണ്ട ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ-നബി (സ)അവരുടെ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞതിന് അവർ നൽകിയ മറുപടിയും, ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ ഈ മറുപടിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! അവർ പറഞ്ഞു: ''മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് ഇസ്‌റാഈല്യർ പറഞ്ഞതുപോലെ, താങ്കളും താങ്കളുടെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തു കൊള്ളുക. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണ് എന്ന് ഞങ്ങൾ പറയുകയില്ല. അങ്ങുന്ന് 'ബറകുൽഗിമാദി'ലേക്ക് തന്നെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയാലും ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടൊപ്പം പോരുവാൻ തയ്യാറാണ്.'' (അ; ന; ഇബ്നുഹി ബ്ബാൻ) വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് 'ബറകുൽഗിമാദ്'

ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ ഈ ചരിത്ര സംഭവം ബൈബിളിൽ വളരെ വിസ്തരിച്ച്

* 'കാലേബ് (കാലബ്) യിസ്രായേല്യരെ യഹോവയിലനുസരണമുള്ളവരാക്കുന്നതിന് അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ധീരനായിരുന്നു. ഒറ്റുകാരിൽ ഇവനും യോശുവ (യൂശഉ്)യുമാണ് വിശ്വസ്തൻമാർ.' എന്നു വേ. പു. നിഘണ്ടുവിലും കാണുന്നു.

വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ കറുത്ത ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിലേക്ക് അവരുടെ തന്നെ രേഖകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്ന നിലക്ക് സന്ദർഭോചിതമായി കാണുന്ന അതിലെ പ്രസക്ത ഭാഗം ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം. ഇസ്റാഈല്യരുടെ സംഭവബഹുലമായ ആ യാത്രാവിവരണ മദ്ധ്യെ സംഖ്യാപുസ്തകം പറയുന്നു:-

''.... അതിനുശേഷം ജനം പാറാൻ -മരുഭൂമിയിൽ പാളയമിറങ്ങി. യിസ്രയേൽ മക്കൾക്ക് ഞാൻ കൊടുക്കുവാനിരിക്കുന്ന കനാൻ ദേശം- ഒറ്റുനോക്കുവാൻ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രത്തിൽ നിന്നും ഓരോ പ്രഭുക്കളെ അയക്കണമെന്ന് യഹോവ മോശെയോട് കല്പിച്ച പ്രകാരം അവൻ അവരെ അയച്ചു.'' (യഫുന്നയുടെ മകൻ കലേബും, നൂന്റെ മകൻ ഹോശെയെന്ന യോശുവായും അടക്കം പന്ത്രണ്ടു പ്രഭുക്കളുടെ പേരും വിവരിച്ച ശേഷം അത് തുടരുന്നു.) ''അവിടെ കുടിയിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെയും ആ നാട്ടിനെയും സംബന്ധിച്ച എല്ലാ വിവരവും ഒറ്റുനോക്കി മടങ്ങിവന്നു. സർവ്വസഭ മുമ്പാകെ വർത്തമാനം അറിയിച്ചു. അത് പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശം തന്നെ. അതിലെ ഫലങ്ങൾ ഇതാ. ജനങ്ങൾ ഏറ്റവും ബലവാൻമാരും, പട്ടണങ്ങൾ വലുതും ഉറപ്പുള്ളതും തന്നെ. കാലേബ് മുമ്പോട്ട് വന്ന് അത് നമുക്ക് ജയിക്കുവാൻ കഴിയും എന്ന് പറഞ്ഞു. എങ്കിലും കൂടെ പോയിരുന്നവർ പറഞ്ഞു; ''നമുക്ക് അവരുടെ നേരെ ചെല്ലുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അവർ അതികായന്മാർ. അവർ ആളെ തിന്ന് കളയും. അവിടെ മല്ലൻമാരുടെ സന്തതികളും അനാക്യ മല്ലൻമാരും ഉണ്ട്. (*) അവരുടെ കാഴ്ചക്ക് ഞങ്ങളെ വെട്ടുകിളികളെപ്പോലെ തോന്നി. (†) ഇത് കേട്ട സഭയൊക്കെ നിലവിളിച്ചു. എല്ലാവരും മോശെക്കും അഹറോനും വിരോധമായി പിറുപിറുത്തു: ഞങ്ങൾ മിസ്രയീമിലോ മരുഭൂമിയിലോ മരിച്ച് പോയിരുന്നെങ്കിൽ വാളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. ഞങ്ങളെ അവിടെ നിന്ന് എന്തിന് കൊണ്ടുവന്നു?! ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരും കുട്ടികളും കൊള്ളയടിക്കപ്പെടുമല്ലോ....! അപ്പോൾ മോശെയും അഹറോനും സഭയുടെ മുമ്പാകെ കവിണ്ണു വീണു. യോശുവയും കാലേബും വസ്ത്രം കീറി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ ഒറ്റു നോക്കിയ ദേശം ഏറ്റം നല്ലതു തന്നെ. യഹോവ നമ്മിൽ പ്രസാദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ നമുക്ക് അത് തരും. നിങ്ങൾ യഹോവയോട് മത്സരിക്കരുത്. ആ ജനത്തെ ഭയപ്പെടരുത്. അവർ നമുക്ക് ഇരയാകുന്നു. യഹോവ നമ്മുടെ കൂടെയുള്ളതുകൊണ്ട് നമുക്ക് അവരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.'' ജനങ്ങളുടെ മറുപടി: ''അവരെ കല്ലെറിയണം എന്നായിരുന്നു.'' (സംഖ്യാപുസ്തകം, അദ്ധ്യായം 13,14.)

28 അദ്ദേഹം[മൂസാ] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ സ്വന്തത്തെയും എന്റെ	قَالَ رَبِّ إِنِّي لَآ أَمۡلِكُ إِلَّا نَفۡسِي وَأَخِيۖ فَٱفۡرُقۡ

(*) അനാക്യർ=നീ കഴുത്തുള്ളവർ. യെഹൂദാ ഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന പൂർവ്വ ജനങ്ങളാണ് ഇവർ. (വേ. പു. നി)

(†) ഇത്തരം ഇസ്റാഈലീ വർണ്ണനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടായ ഏതാനും കെട്ടുകഥകളും, അതിശയോക്തി കലർന്ന ചില വാർത്തകളും ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പറയുകയാണ്: وهاذا شيء يستحيي من ذكره. (ഇതൊക്കെ പറയുവാൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയമാണ്) ഇത്തരം ഇസ്റാഈലീ വർണ്ണനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടായ ഏതാനും കെട്ടുകഥകളും, അതിശയോക്തി കലർന്ന ചില വാർത്തകളും ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പറയുകയാണ്: (ഇതൊക്കെ പറയുവാൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയമാണ്)

بَيْنَنَا وَبَيْنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٢٨﴾

സഹോദരനെയുമല്ലാതെ അധീനമാക്കുന്നില്ല! ആകയാൽ, ഞങ്ങളുടെയും (ഈ) ധിക്കാരികളായ ജനതയുടെയും ഇടയിൽ നീ വേർപെടുത്തിത്തരേണമേ!'

---

28 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ إِنِّي റബ്ബേ നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لاَ أَمْلِكُ ഞാൻ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ല (എനിക്ക് വിധേയമല്ല). إِلاَّ نَفْسِي എന്റെ സ്വന്ത(ദേഹ)മല്ലാതെ. وَأَخِي എന്റെ സഹോദരനും. فَافْرُقْ ആകയാൽ നീ പിരിച്ചു(വേർപെടുത്തി) തരേണമേ. بَيْنَنَا ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ. وَبَيْنَ الْقَوْمِ (ഈ) ജനങ്ങൾക്കിടയിലും. الْفَاسِقِينَ തോന്നിയ വാസികളായ, ധിക്കാരികളായ.

ഹാ! എത്ര വേദനാ നിർഭരമായ പ്രാർത്ഥന! എത്ര തന്നെ ഉപദേശിച്ചിട്ടും, എന്തു തന്നെ കണ്ടനുഭവിച്ചിട്ടും അനുസരണഭാവം കാണിക്കാത്ത-മിരട്ടുശീലരായ-ആ ജനതയുടെ മറുപടികേട്ട് മൂസാ (عليه السلام) മനം നൊന്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിക്കുകയാണ്: "എന്റെ റബ്ബേ! എന്റെ സ്വന്തം ദേഹവും, എന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ആദ്യന്ത്യം പങ്കുകൊണ്ടു വരുന്ന എന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനുമല്ലാതെ മറ്റാരും എനിക്ക് വഴങ്ങാതായിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങളുടെ കാര്യമല്ലാതെ ഈ ജനതയുടെ കാര്യങ്ങളൊന്നും എന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് അധീനമല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു! അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ ഒരു അന്തിമ തീരുമാനമുണ്ടാക്കി കാര്യം കലാശിപ്പിച്ച് തരേണമേ!" അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് ഉത്തരം നൽകി:-

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ ۛ أَرْبَعِينَ سَنَةً ۛ يَتِيهُونَ فِي ٱلْأَرْضِ ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٢٩﴾

29 അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും അത് [ആ രാജ്യം] അവരുടെ മേൽ നാൽപതുകൊല്ലം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു; (അതെ) അവർ ഭൂമിയിൽ അന്തം വിട്ട് (അലഞ്ഞു) നടക്കും. ആകയാൽ, (ആ) ധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളുടെ പേരിൽ നീ വ്യസനപ്പെടരുത്.'

---

29 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَإِنَّهَا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അത്. مُحَرَّمَةٌ നിഷിദ്ധമാക്ക (മുടക്ക)പ്പെട്ടതാണ്. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവക്കു. أَرْبَعِينَ നാൽപത്. سَنَةً കൊല്ലം. يَتِيهُونَ അവർ അന്തം വിട്ടു (അലഞ്ഞു-പരിഭ്രമിച്ചു) തിരിയും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَلاَ تَأْسَ അതിനാൽ നീ വ്യസനിക്കേണ്ട, വ്യാകുലപ്പെടരുത്. عَلَى الْقَوْمِ ജനതയുടെ പേരിൽ. الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി) കളായ.

അവരുടെ ധിക്കാരത്തിനും മർക്കടമുഷ്ടിക്കും ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയ ഒരു ശിക്ഷയാണത്: നാൽപതുകൊല്ലം അവർ ഈ ഭൂമിയിൽ–സീനാ മരുഭൂമിയിൽ–വട്ടം കറങ്ങിക്കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞു കൂടട്ടെ എന്ന്. അതെ,

അപ്പോഴേക്കും ആ ദുഷിച്ച തലമുറ നാശമടയുകയും, അവരുടെ ഇളം തലമുറ രംഗത്ത് വരുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അവർക്ക് പുതിയൊരു ചൈതന്യവും ആവേശവും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെ, അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട പുണ്യഭൂമി ജയിച്ചടക്കുവാനും, തങ്ങളുടെ അവകാശം വീണ്ടെടുക്കുവാനും അവർക്ക് സാധിച്ചുകൊള്ളും. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കുക. അവരെപ്പറ്റി വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്ന് സാരം.

അങ്ങനെ, സീനാവനാന്തരങ്ങളിലും മരുഭൂപ്രദേശങ്ങളിലുമായി ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് നാൽപതുകൊല്ലം ഇസ്റാഈല്യർ കഴിഞ്ഞു കൂടേണ്ടിവന്നു. ഇതിനിടയിൽ പലതും അവരിൽ സംഭവിച്ചു. നാൽപതുകൊല്ലം കഴിയാറായപ്പോഴേക്കും അവിടവിടെവെച്ച് ശത്രുക്കളുമായി പല ഏറ്റുമുട്ടലുകളും കഴിഞ്ഞ് പതുക്കെ അവർ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടെ-ബൈബിളിൻെറ കണക്കുപ്രകാരം മിസ്രയീമിൽ (ഈജിപ്തിൽ) നിന്നുപോന്ന 40-ാം കൊല്ലം 5 മാസം കഴിഞ്ഞ്-ഹോർ പർവതത്തി(جبل حور)ൽ വെച്ച് ഹാറൂൻ (عليه السلام) കാലഗതി പ്രാപിച്ചു. (സംഖ്യാ 33ൽ 38) അധികം താമസിയാതെ-ഏറെക്കുറെ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞ്-മോവാബ് (مواب) പ്രദേശത്ത് അബാരീം പർവ്വതത്തിൽ നെബോ മലയിൽവെച്ച് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആ രാജ്യം നോക്കിക്കണ്ട ശേഷം മൂസാ (عليه السلام) നബിയും കാലഗതിയടഞ്ഞു. ആ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് വിധിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയായിരുന്ന യൂശഅ് (യോശുവാ) നബിയുടെ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേതൃത്വത്തിലാണ് പല യുദ്ധങ്ങൾക്കുശേഷം ഇസ്റാഈല്യർ ആ രാജ്യം ജയിച്ചടക്കിയതും, അതിൽ കുടിയേറി താമസിച്ചതും, അവർക്കിടയിൽ രാജ്യം ഭാഗിക്കപ്പെട്ടതും. (*)

വിഭാഗം-5

۞ وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ٱبْنَىْ ءَادَمَ بِٱلْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ ٱلْـَٔاخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾

30 (നബിയേ,) അവർക്ക് ആദമിൻെറ രണ്ടു പുത്രൻമാരുടെ വൃത്താന്തവും യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ഓതിക്കൊടുക്കുക: അതായത്, അവർ രണ്ടാളും ഒരു 'ഖുർബാൻ' [ബലികർമ്മം] നടത്തിയ സന്ദർഭം; എന്നിട്ട് അവരിൽ ഒരാളിൽനിന്ന് അതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു; മറ്റേവനിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല. അവൻ [മറ്റേവൻ] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കൊലപ്പെടുത്തും.' അവൻ [സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ] പറഞ്ഞു; ''സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന [ഭയഭക്തിയുള്ള] വരിൽ നിന്നേ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കൂ.

لَئِنۢ بَسَطتَ إِلَىَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِى مَآ أَنَا۠ بِبَاسِطٍ يَدِىَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ ۖ إِنِّىٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣١﴾

31 'എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി എൻെറ നേരെ നിൻെറ കൈ നീ നീട്ടിയാൽ തന്നെ, നിന്നെ കൊലചെയ്വാൻ വേണ്ടി നിൻെറ നേരെ എൻെറ കൈ ഞാൻ നീട്ടുന്നവനേ അല്ല. നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോക രക്ഷിതാവായ

* ഫലസ്തീനിൽ ഇസ്റാഈൽ ഗോത്രങ്ങൾക്കു ഭാഗിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ

അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു.

إِنِّيٓ أُرِيدُ أَن تَبُوٓأَ بِإِثۡمِي وَإِثۡمِكَ فَتَكُونَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُاْ ٱلظَّٰلِمِينَ ٣٢

32 നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എൻെറ കുറ്റവും നിൻെറ കുറ്റവും കൊണ്ടു നീ മടങ്ങുവാൻ [രണ്ടു കുറ്റവും നീ എറ്റെടുക്കുവാൻ] ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, നീ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ. അതാവട്ടെ, അക്രമികളുടെ പ്രതിഫലവുമാകുന്നു.'

---

30 وَاتْلُ ഓതിക്കൊടുക്കുക (പാരായണം ചെയ്യുക)യും ചെയ്യുക. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ. نَبَأَ വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം. ابْنَيْ آدَمَ ആദമിൻെറ രണ്ട് പുത്രൻമാരുടെ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം. إِذْ قَرَّبَا അവർ രണ്ടാൾ ഖുർബാൻ (ബലികർമ്മം) നടത്തിയപ്പോൾ. قُرْبَانًا ഒരു ബലികർമ്മം (ഖുർബാന). فَتُقُبِّلَ എന്നിട്ട് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. مِنْ أَحَدِهِمَا ആ രണ്ടിലൊരാളിൽ നിന്ന്. وَلَمْ يُتَقَبَّلْ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല. مِنَ الْآخَرِ മറ്റേവനിൽനിന്ന്. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. لَأَقْتُلَنَّكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ സ്വീകരിക്കയുള്ളു. اللهُ അല്ലാഹു. مِنَ الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരിൽ (ഭയഭക്തരിൽ) നിന്ന് (മാത്രം). 31 لَئِن بَسَطتَ നീ നീട്ടിയാൽ (വിരുത്തിയാൽ)തന്നെ. إِلَيَّ എൻെറ നേരെ, എന്നിലേക്ക്. يَدَكَ നിൻെറ കൈ. لِتَقْتُلَنِي നീ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടി. مَا أَنَا ഞാനല്ല. بِبَاسِطٍ നീട്ടുന്ന (വിരുത്തുന്ന)വൻ (തന്നെ), നിട്ടുന്നവനേ. يَدِيَ എൻെറ കൈ. إِلَيْكَ നിൻെറ നേരെ. لِأَقْتُلَكَ ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടി. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَخَافُ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു . اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. رَبَّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവായ. 32 إِنِّي أُرِيدُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن تَبُوءَ നീ മടങ്ങു (സമ്പാദിക്കു-ഏൽക്കു-വഹിക്കു)വാൻ. بِإِثْمِي എൻെറ കുറ്റം കൊണ്ട് (കുറ്റവും). وَإِثْمِكَ നിൻെറ കുറ്റവും. فَتَكُونَ അങ്ങനെ നീ ആയിരിക്കുക. مِنْ أَصْحَابِ ആൾക്കാരിൽ പെട്ട(വൻ). النَّارِ നരകത്തിൻെറ. وَذَٰلِكَ അതാകട്ടെ. جَزَاءُ പ്രതിഫലമകുന്നു. الظَّالِمِينَ ആക്രമികളുടെ.

വ്യക്തമായ തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇസ്റാഈല്യർ നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കാതെ, ശത്രുതയിൽ വർത്തിച്ചുവരുന്നതിനും, നബി (ﷺ) യെയും സഹാബികളെയും നശിപ്പിക്കുവാൻ ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നതിനുമൊക്കെ യഥാർത്ഥ കാരണം അവരുടെ അസൂയയാകുന്നു. അസൂയ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയാൽ അത് മനുഷ്യനെ ഏത് നികൃഷ്ട കൃത്യങ്ങൾക്കും പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതിന് ഒരു ഉദാഹരണമായി ആദിമ കാലത്ത് സംഭവിച്ച ഒരു സംഭവം അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ആദം (عليه السلام) ൻെറ സ്വന്തം മക്കളിൽ കഴിഞ്ഞ ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി പല വാർത്തകളും കേട്ടുകേൾവികളും വേദക്കാർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും സത്യത്തിന് നിരക്കാത്ത പലതും അതിൽ കടന്ന് കൂടിയിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം 'യഥാർത്ഥപ്രകാരം ആ വൃത്താന്തം അവർക്ക് ഓതിക്കൊടുക്കുക' എന്ന മുഖവുരയോടു കൂടി അത് വിവരിക്കുന്നത്. സംഭവത്തിൽ നിന്നു പഠിക്കേണ്ട പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വശത്തിന് അതിൽ അല്ലാഹു മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ആദം (عليه السلام) ന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാർ ഓരോ ബലി കർമ്മം നടത്തി. ഒരാളുടേത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റേയാളുടേത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. തന്റേത് സ്വീകരിക്കപ്പെടാതെ തന്റെ സഹോദരന്റേത് മാത്രം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതിൽ അവന്-സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തവന് അസൂയയായി. അസൂയ നിമിത്തം സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തണം എന്നായി. അതവനോട് തുറന്ന് പറയുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ, ആ സഹോദരൻ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ അവനെപ്പോലെ ദുഷ്ടനായിരുന്നില്ല. അവൻ ഗുണകാംക്ഷയും ശാന്തതയും നിറഞ്ഞ മറുപടിയാണ് അതിന് നൽകിയത്. ''അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരിൽ നിന്നേ അല്ലാഹു കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കയുള്ളു നിനക്ക് സൂക്ഷ്മതയും ഭയഭക്തിയും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം നിന്റെ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തത്-അതിൽ എന്നോട് അസൂയപ്പെടേണ്ടതില്ല. നിന്റെ നില നന്നാക്കലാണ് അതിനുള്ള പരിഹാര മാർഗ്ഗം. അതിന് മുതിരാതെ എന്റെ കഥ കഴിക്കുവാൻ തന്നെയാണ് നീ ഒരുങ്ങുന്നതെങ്കിൽ അതുപോലെ അങ്ങോട്ടും ഒരുക്കം കൂട്ടുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ല. ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു. അവന്റെ ശിക്ഷക്ക് പാത്രമാകുന്ന ആ പാപകൃത്യത്തിന് ഞാൻ ആളല്ല. നിനക്കത് ചെയ്തേ തീരു എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ കുറ്റത്തിന്റെ പങ്കു മുഴുവനും നീ തന്നെ സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. അതിൽ പങ്കു വഹിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, ആ കൃത്യം നീ ചെയ്തു കളഞ്ഞാൽ നീ നരക ശിക്ഷക്ക് വിധേയനായി ത്തീരുമെന്ന് നീ ഓർക്കണം. അതാണ് അക്രമകാരികൾക്ക് കിട്ടുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷ.'' എന്നൊക്കെ ആ സഹോദരൻ അവനോട് ഉപദേശിച്ചു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്.

ഇനി, ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാർ ആരായിരുന്നു? ബലി ചെയ്തത് എന്തായിരുന്നു? എങ്ങിനെയായിരുന്നു? അത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും, സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതും എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു? ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുകയില്ല എന്നിരിക്കെ, എന്റെ കുറ്റവും നിന്റെ കുറ്റവുമായി നീ മടങ്ങുക അഥവാ രണ്ടു കുറ്റവും നീ സമ്പാദിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എന്ത്? എന്നിവയെപ്പറ്റിയാണ് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

''ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാർ (ابنى ادم)'' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് രണ്ടു പേരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ മക്കളായിരുന്നുവെന്നാണ് വ്യക്തമാകുന്നത്. മിക്കവാറും എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതും അങ്ങിനെത്തന്നെ. കൊല നടത്തിയ മകന്റെ പേർ ഖാബീൽ (قابيل) എന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ പേർ ഹാബീൽ (هابيل) എന്നുമാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യർ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'ആദമിന്റെ മക്കൾ (بنو ادم)' എന്ന് പറയുക സാധാരണമാണല്ലോ. അതുപോലെ രണ്ടു മനുഷ്യൻമാർ എന്നേ ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമുള്ളുവെന്നും, ഇസ്റാഈല്യരിൽപെട്ട രണ്ടു പേരായിരിക്കണം അവർ എന്നും ചുരുക്കം ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള പ്രധാന കാരണം, അടുത്ത രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ ഈ കൊലയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം 35-ാം വചനത്തിൽ, ഇക്കാരണം നിമിത്തമാണ് ഇസ്റാഈല്യരിൽ കൊലക്ക് പകരം കൊല ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചത് (من اجل ذلك كتبنا....) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നതാകുന്നു. ഇത് അതിന് തക്കതായ ഒരു കാരണമാകുന്നില്ലെന്ന് അവിടെവെച്ച് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, മൃതദേഹം മണ്ണിൽ മൂടി മറക്കുവാൻപോലും ഘാതകന് അറിഞ്ഞ് കൂടാത്തവിധം മനുഷ്യബുദ്ധിയും പരിചയവും എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാലത്താണത് സംഭവിച്ചതെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇസ്റാഈല്യർക്കിടയിലോ മറ്റോ പിൽക്കാലത്ത് നടന്ന ഒരു സംഭവമാണതെങ്കിൽ ഒരിക്കലും അങ്ങിനെ വരുവാൻ ന്യായമില്ല. വിവരണത്തിൽ കുറച്ചൊക്കെ വ്യത

ട്യാസത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും ഈ വധസംഭവം ബൈബിളിലും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദം(അ)ൻെറയും ഹവ്വാ(അ)ൻെറയും ആദ്യ പുത്രൻമാരായ കയീനും (ഖാബീലും) അനുജൻ ഹാബെലും (ഹാബീലും) ആണ് ഇതിലെ കഥാ പുരുഷൻമാരെന്നും കയീൻ ഹാബെലിനെ കൊന്നുവെന്നും അതിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (ഉൽപത്തി. അ:4) വേണ്ടാ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഒരു വചനംതന്നെ അതാണ് ശരിയെന്ന് കാണിച്ചു തരുന്നു. റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഏതൊരാളും അക്രമമായി കൊല്ലപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ രക്തത്തിൽ (രക്തം ചിന്തിയതിൻെറ ശിക്ഷയിൽ) നിന്ന് ഒരു പങ്കു ആദമിൻെറ ഒന്നാമത്തെ പുത്രൻെറ മേൽ ഇല്ലാതിരിക്കുകയില്ല. കാരണം, അവനാണ് കൊല നടപ്പിൽ വരുത്തിയവരിൽ ഒന്നാമത്തെ ആൾ'' (അ; ഹാ; തി; ന; ജ.)

അവർ നടത്തിയ ബലികർമ്മം (قربان) സംബന്ധിച്ച് തിട്ടമായി വല്ലതും പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും നമുക്കില്ല. ഒരാൾ കർഷകനും, അയാൾ ബലിക്ക് സമർപ്പിച്ചത് ധാന്യവുമായിരുന്നുവെന്നും, മറ്റേയാൾ കാലികളെ പോറ്റുന്നവനും, അയാൾ സമർപ്പിച്ചത് ആടുമായിരുന്നുവെന്നും ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ബൈബിളും പറഞ്ഞ് കാണുന്നുവെന്നുമാത്രം. ബലിക്ക് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തു അഗ്നിയാൽ കരിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നതാണ് ബലികർമ്മം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിൻെറ ലക്ഷണമെന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. (*) ഒന്നും ഉറപ്പിച്ച് പറയുവാൻ ഹദീസിലോ മറ്റോ തെളിവു കാണുന്നില്ല. അതു പോലെത്തന്നെ, രണ്ടുപേരും ബലികർമ്മം നടത്തുവാൻ കാരണമെന്തായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും നമുക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു. സ്വീകാര്യമായ വല്ല തെളിവും കൂടാതെ കേവലം ചില കഥകളെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി വല്ലതും പറയുന്നത് ശരിയല്ലല്ലോ. അല്ലാഹു മൗനമവലംബിച്ച ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി നമുക്കും മൗനമവലംബിക്കാം. മനുഷ്യരിൽ അസൂയ കടന്ന് കൂടുന്നതിൻെറയും, അത് നിമിത്തം സംഭവിക്കുന്ന അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളുടെയും പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതൊന്നും ഇവിടെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും ഇല്ലല്ലോ.

എൻെറ കുറ്റവും നിൻെറ കുറ്റവും കൊണ്ട് നീ മടങ്ങുക (ان تبوء باثمي واثمك) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുകയില്ലെന്ന മൗലിക തത്വത്തിന് ബാഹ്യത്തിൽ എതിരായി തോന്നുന്നതാണ് ഈ വ്യത്യാസത്തിന് കാരണം. എന്നെ നീ കൊല്ലുന്ന പക്ഷം എന്നെ കൊല്ലുന്ന കുറ്റവും, നിൻെറ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുമാറ് നീ ചെയ്ത മറ്റു കുറ്റങ്ങളും നീ വഹിക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണ് ഒരഭിപ്രായം. അക്രമത്തിൻെറ പ്രതികാര നടപടിയെന്ന നിലക്ക് പരലോകത്തുവെച്ച് അക്രമിയുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ അവൻ ചെയ്ത അക്രമത്തിൻെറ തോതനുസരിച്ചു അക്രമത്തിന് വിധേയനായ ആൾക്ക് നൽകപ്പെടുമെന്നും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പോരാതെ വരുന്നപക്ഷം ആ കുറവ് തീരുന്നതുവരെ ഇവൻെറ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് അവൻെറമേൽ ചുമത്തപ്പെടുമെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് നിൻെറ മറ്റു കുറ്റങ്ങൾക്ക് പുറമെ, എന്നെ കൊല്ലുന്നതുമൂലം എൻെറ കുറ്റങ്ങളും കൂടി നീ വഹിക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നാണ് ആ വാക്കിൻെറ താൽപര്യമെന്നത്രെ വേറൊരഭിപ്രായം. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല.

* പലതരം ബലികർമ്മങ്ങളെയും, യാഗയോഗങ്ങളെയും കുറിച്ചു ബൈബിളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലതിനെ അഗ്നികൊണ്ടു ചുട്ടുകരിക്കുന്നതായും, ചിലത് മുകളിൽ നിന്നും അഗ്നി ഇറങ്ങി കരിഞ്ഞുപോകുന്നതായും അതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഇതു ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെയും തൗറാത്തിനും ഇസ്റാഈല്യർക്കും എത്രയോ മുമ്പു നടന്നതും, മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാമത്തേതായിരിക്കാവുന്നതുമായ ആ ബലി കർമ്മം എങ്ങിനെ നടന്നുവെന്നു അനുമാനിക്കുവാൻ അതൊരു മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. الله اعلم

ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിലാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തത കാണുന്നത്. الله اعلم അവസാനം സംഭവം എങ്ങിനെ കലാശിച്ചുവെന്ന് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

فَطَوَّعَتْ لَهُۥ نَفْسُهُۥ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُۥ فَأَصْبَحَ مِنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ ﴿٣٠﴾

33 എന്നിട്ട് അവൻെറ [ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തവൻെറ] സഹോദരനെ കൊല്ലുന്നതിന് അവൻെറ മനസ്സു വഴങ്ങിക്കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവൻ അവനെ കൊല ചെയ്തു. ആകയാൽ, അവൻ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى ٱلْأَرْضِ لِيُرِيَهُۥ كَيْفَ يُوَٰرِى سَوْءَةَ أَخِيهِ ۚ قَالَ يَـٰوَيْلَتَىٰٓ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَـٰذَا ٱلْغُرَابِ فَأُوَٰرِىَ سَوْءَةَ أَخِى ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ ٱلنَّـٰدِمِينَ ﴿٣١﴾

34 അപ്പോൾ, ഭൂമിയിൽ (മാന്തി) കുഴിച്ചു നോക്കുന്ന ഒരു കാക്കയെ അല്ലാഹു അയച്ചു; തൻെറ സഹോദരൻെറ നഗ്നജഢം [മൃതദേഹം] മറവു ചെയ്യുന്നതെങ്ങിനെയെന്ന് അതവന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി. അവൻ പറഞ്ഞു: 'എൻെറ കഷ്ടമേ! ഞാൻ ഈ കാക്കയെപ്പോലെ ആയിരിക്കുകയും, അങ്ങനെ എൻെറ സഹോദരൻെറ നഗ്നജഢം [മൃതദേഹം] മറവു ചെയ്യുകയും ചെയ്‌വാൻ എനിക്കു കഴിയാതായിപ്പോയോ?!' അങ്ങനെ, അവൻ ഖേദക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

---

33 فَطَوَّعَتْ എന്നിട്ട് വഴിപ്പെട്ട്, വഴങ്ങി. لَهُ അവന്. نَفْسُهُ അവൻെറ ആത്മാവ്, സ്വന്തം (മനസ്സ്). قَتْلَ കൊലക്ക്, കൊല്ലുന്നതിന്. أَخِيهِ തൻെറ സഹോദരൻെറ, സഹോദരനെ. فَقَتَلَهُ അങ്ങനെ അവൻ അവനെ കൊന്നു. فَأَصْبَحَ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവൻ (ആയി). مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ട(വൻ). 34 فَبَعَثَ അപ്പോൾ അയച്ചു, നിയോഗിച്ചു. اللهُ അല്ലാഹു. غُرَابًا ഒരു കാക്കയെ. يَبْحَثُ അത് കുഴിച്ചു നോക്കി (അന്വേഷണം നടത്തി)ക്കൊണ്ട്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. لِيُرِيَهُ അവന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി. كَيْفَ يُوَارِي അവൻ എങ്ങിനെ മറക്കും (മൂടും) എന്ന്. سَوْءَةَ നഗ്ന ജഢം. أَخِيهِ തൻെറ സഹോദരൻെറ. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. يَا وَيْلَتَى എൻെറ കഷ്ടമേ, നാശമേ. أَعَجَزْتُ ഞാൻ സാധിക്കാതായോ, എനിക്ക് കഴിയാതായോ. أَنْ أَكُونَ ഞാനായിരിക്കുവാൻ. مِثْلَ പോലെ, തുല്യം, മാതിരി. هَذَا الْغُرَابِ ഈ കാക്കയുടെ. فَأُوَارِيَ എന്നിട്ട് ഞാൻ (മൂടി) മറക്കുവാൻ. سَوْءَةَ أَخِي എൻെറ സഹോദരൻെറ നഗ്ന ജഢം. فَأَصْبَحَ അങ്ങനെ അവനായിത്തീർന്നു. مِنَ النَّادِمِين ഖേദക്കാരിൽ (സങ്കട)ക്കാരിൽ പെട്ട(വൻ).

അതെ, കുറേ മനഃപ്രയാസത്തോട് കൂടിയാണെങ്കിലും അവസാനം തൻെറ സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. ആ കടും പാതകം ചെയ്യുക തന്നെ ചെയ്തു. അങ്ങനെ, നിർദ്ദോഷിയും ഗുണകാംക്ഷിയുമായിരുന്ന തൻെറ ഏകോദര സഹോദരൻ അവന് നഷ്ടപ്പെട്ടു. പരലോക നഷ്ടമാകട്ടെ, ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതും. അവിവേകം പ്രവർത്തിച്ച് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്തംവിടുകയായി. സഹോദരൻെറ മൃതദേഹം കൊണ്ടു എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് അവന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. മുമ്പൊരു സംഭവം ഇതുപോലെ മനുഷ്യൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ. മൃതദേഹം മറക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു തന്നെ അവന്-അല്ല, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്-കാട്ടിക്കൊടുത്തു. ഒരു കാക്കപ്പക്ഷിക്ക് നിലത്ത് മാന്തി കുഴിയുണ്ടാക്കുവാൻ അവൻ തോന്നിപ്പിച്ചു. അതു കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങിനെ ഒരു കുഴിയുണ്ടാക്കി സഹോദരൻെറ മൃതദേഹം അതിൽ മറച്ചു മൂടാമെന്ന് അവൻ

മനസ്സിലാക്കി. അനുഭവത്തിൽ നിന്നും പരിസരങ്ങളിൽ നിന്നും പാഠം പഠിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ മനുഷ്യബുദ്ധി വളരുന്നത്. കാക്കയുടെ പ്രവൃത്തി കണ്ടപ്പോൾ ''അയ്യോ! ഞാൻ ഇത്ര വിഡ്ഢിയായല്ലോ! ഈ കാക്കയുടെ അത്രപോലും ബുദ്ധി എനിക്ക് തോന്നിയില്ലല്ലോ!'' എന്നായി. തൻെറ അവിവേകത്തിലും, തീരാനഷ്ടത്തിലും അവൻ ഖേദക്കാരനായിത്തീർന്നു.

മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണിത്. ദീർഘദൃഷ്ടിയും വീണ്ടുവിചാരവുമില്ലാതെ, അപ്പപ്പോൾ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന വികാരങ്ങൾക്ക് അധീനപ്പെട്ട് വല്ല കൊടും കൃത്യങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുക, പ്രവർത്തിച്ച് കഴിയുമ്പോഴേക്കും ''അയ്യോ, പറ്റിപ്പോയല്ലോ. ഇനിയെന്ത് വേണം'' എന്നൊക്കെ സ്വയം അപലപിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ ദുസ്വഭാവത്തിന് വശംവദരാകാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് ഈ സംഭവ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കോപം, അസൂയ മുതലായവയിൽ നിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന ഇത്തരം വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരത്രെ ധീരൻമാരും മാന്യൻമാരും. അതാണ് ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'മൽപിടുത്തത്തിൽ വീഴ്ത്തുന്നതുകൊണ്ടല്ല ഊക്കനാകുന്നത്. കോപിക്കുമ്പോൾ തന്നെത്താൻ അധീനപ്പെടുത്തുന്നവനാണ് ഊക്കൻ.' [ബു; മു]

ഈ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ ഇസ്രാഈൽ ജനതയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നുവെന്ന അഭിപ്രായത്തിന് നിരക്കാത്തതാണല്ലോ കാക്കയെപ്പറ്റിയുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രസ്താവന. കാരണം, ഇസ്റാഈല്യരുടെ കാലക്കാർക്ക് മൃതദേഹം ഭൂമിയിൽ കുഴി മാന്തി മറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുകയില്ലെന്ന് വരുവാൻ ഒട്ടും ന്യായമില്ല. അതുകൊണ്ട് കാക്കയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നൽകിയ വിവരണത്തിൻെറ സാരം ചില ആധുനിക തൽ പരൻമാർ ഇപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ച് കാണുന്നു: ''ഇത്തരം ഭയങ്കര കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ പരിഭ്രമിച്ചുപോകലും മേലിൽ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് തോന്നാതെ സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കലും സാധാരണമാണ്. അങ്ങനെ സ്തംഭിച്ച് നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു കാക്ക വന്ന് നിലത്ത് മാന്തുന്നത് ഘാതകൻ കണ്ടു. അപ്പോഴാണ് അയാൾക്കത് തോന്നിയത്. എന്നല്ലാതെ, ഭൂമിയിലെ ഒന്നാമത്തെ കൊല സംഭവമായിരുന്നു ഇതെന്നും, മറവു ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം അറിയാമായിരുന്നില്ല എന്നൊന്നും ഇതിനർത്ഥമില്ല.'' ഇവർ ഈ പറഞ്ഞതും, അല്ലാഹു അർത്ഥശങ്കക്കിടമില്ലാത്തവിധം പ്രസ്താവിച്ച വാക്കുകളും തമ്മിൽ എത്ര അകലം! അല്ലാഹു ഒരു കാക്കയെ അയച്ചു (فبعث الله غرابا) എന്നും, ''അവൻെറ സഹോദരൻെറ മൃതദേഹം എങ്ങിനെ മറവു ചെയ്യണമെന്ന് അവന് കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത് (....ليريه كيف يوارى)'' എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഈ കാക്കയെപ്പോലെ ആയി എൻെറ സഹോദരൻെറ മൃതദേഹം മറക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിയാതായോ!? കഷ്ടം!! (....يا ويلتى اعجزت) എന്ന് ഘാതകനും പറയുന്നു. അതേ സമയത്ത് ഇവർ പറയുന്നതെന്താണ്? 'അങ്ങിനെയല്ല, കാക്കയുടെ മാന്തൽ യാദൃശ്ചികമായി ഒത്തുകൂടിയതാണ്, അപ്പോഴേ ഘാതകന് മൃതദേഹം മറക്കുന്ന കാര്യം ഓർമ്മവന്നുള്ളൂ''വെന്ന്! ഇത് കേവലം ബാലിശമായ ഒരു ദുർവ്യാഖ്യാനമായിപ്പോയി എന്നേ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നുള്ളു.

مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن قَتَلَ نَفْسًۢا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِى ٱلْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ

35 അക്കാരണത്താൽ, ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ മേൽ നാം രേഖപ്പെടുത്തി: ഒരു ദേഹത്തി(നെ കൊല ചെയ്തി) നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ വല്ല കുഴപ്പ (പ്രവർത്തന)ത്തിനോ (പകരം) അല്ലാതെ ആരെങ്കിലും ഒരു ദേഹത്തെ കൊല പ്പെടുത്തിയാൽ, അവൻ മനുഷ്യരെ മുഴു

أَحۡيَاهَا فَكَأَنَّمَآ أَحۡيَا ٱلنَّاسَ جَمِيعٗاۚ وَلَقَدۡ جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرٗا مِّنۡهُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ فِي ٱلۡأَرۡضِ لَمُسۡرِفُونَ ﴿٣٥﴾

വന്‍ കൊല ചെയ്തതു പോലെയാകുന്നുവെന്ന്; ആരെങ്കിലും അതിനെ [ഒരു ദേഹത്തെ] ജീവിപ്പിക്കുന്നതായാല്‍ അവന്‍ മനുഷ്യരെ മുഴുവന്‍ ജീവിപ്പിച്ചതു പോലെയാകുന്നുവെന്നും. നമ്മുടെ റസൂലുകള്‍ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവര്‍ക്കു ചെല്ലുകയുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ, അതിനു ശേഷവും അവരില്‍നിന്നു വളരെ ആളുകള്‍ ഭൂമിയില്‍ അതിരു കവിഞ്ഞവര്‍ തന്നെയാകുന്നു.

---

35 مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ അക്കാരണത്താല്‍. كَتَبْنَا നാം നിയമിച്ചു, രേഖപ്പെടുത്തി. عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്രാഈല്‍ സന്തതികളുടെ മേല്‍. أَنَّهُ കാര്യം എന്ന്. مَن قَتَلَ ആരെങ്കിലും കൊന്നാല്‍, ആര്‍ കൊല ചെയ്തുവോ. نَفْسًا ഒരു ദേഹത്തെ, ആളെ. بِغَيْرِ കൂടാതെ, അല്ലാതെ. نَفْسٍ ഒരു ദേഹം, ആള്‍, ദേഹത്തിന് (പകരം). أَوْ فَسَادٍ അല്ലെങ്കില്‍ കുഴപ്പം, കുഴപ്പത്തിന്, നാശത്തിന് . فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. فَكَأَنَّمَا قَتَلَ എന്നാലവന്‍ കൊന്നത് പോലെയാകുന്നു. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. جَمِيعًا മുഴുവന്‍. وَمَنْ أَحْيَاهَا ആരെങ്കിലും അതിനെ ജീവിപ്പിച്ചാല്‍. فَكَأَنَّمَا أَحْيَى എന്നാലവന്‍ ജീവിപ്പിച്ചതുപോലെയാണ്. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. جَمِيعًا മുഴുവന്‍. وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ അവര്‍ക്ക് വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്, തീര്‍ച്ചയായും വന്നിരിക്കുന്നു. رُسُلُنَا നമ്മടെ റസൂലുകള്‍, ദൂതന്‍മാര്‍. بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി. ثُمَّ പിന്നെ, അനന്തരം. إِنَّ كَثِيرًا വളരെ (ആളുകള്‍). مِّنْهُمْ അവരില്‍നിന്ന്. بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിന്നുശേഷം. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. لَمُسْرِفُونَ അതിരു കവിഞ്ഞ (വിട്ട)വര്‍തന്നെ.

മേല്‍ കണ്ടതുപോലെ, ഭൂമിയില്‍ മനുഷ്യവാസം തുടങ്ങിയ ആരംഭകാലം മുതല്‍ക്കു തന്നെ കൊലപാതകം ഭൂമിയില്‍ സംഭവിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള കാരണമാണെങ്കില്‍ അവിവേകവും ദുര്‍വികാരവുമായിരിക്കും. അതിന്‍റെ ഭവിഷ്യത്താകട്ടെ, അതിഭയങ്കരവും. ആകയാല്‍, ന്യായമായ കാരണം കൂടാതെ ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന്‍റെ പ്രതികാരമായിട്ടോ, ഭൂമിയില്‍ വല്ല കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്‍റെ ശിക്ഷയായിട്ടോ അല്ലാതെ -ഒരാളെ ഒരാള്‍ കൊല്ലുന്നത് മനുഷ്യരെ മുഴുവന്‍ കൊല്ലുന്നതുപോലെ അത്രയും ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു മഹാപാതകമാണെന്നും, നേരെമറിച്ച് ഒരാളുടെ ജീവന്‍ രക്ഷിക്കുന്നത് മുഴുവന്‍ മനുഷ്യരുടെയും ജീവന്‍ രക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ അത്രയും മഹത്തായ ഒരു പുണ്യകര്‍മ്മമാണെന്നും അല്ലാഹു ഇസ്റാഈല്യര്‍ക്ക് രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അതിനും പുറമെ, വേണ്ടത്ര തെളിവുകള്‍ സഹിതം അല്ലാഹുവിന്‍റെ സന്ദേശങ്ങള്‍ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാനായി വളരെ റസൂലുകളും അവരില്‍ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അവരില്‍ പലരും പിന്നെയും തോന്നിയവാസവും നിയമലംഘനവും വഴി അതിരുവിടുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

ഒരു മതഗ്രന്ഥത്തിന്‍റെയും നിയമസംഹിതയുടെയും അനുയായികളായി അറിയപ്പെട്ട സമുദായങ്ങളില്‍ ഒന്നാമത്തെ സമുദായം ഇസ്രാഈല്‍ സമുദായമാണല്ലോ. മറ്റേതു സമുദായത്തെക്കാളുമധികം ഖുര്‍ആനില്‍ പരാമര്‍ശങ്ങളുള്ളതും അവരെക്കുറിച്ചു തന്നെ. അവരെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു വരുന്ന മദ്ധ്യെയാണ് ഈ സംഭവം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതും. അതുകൊണ്ടാണ്, അക്കാരണത്താല്‍-അഥവാ ആദമിന്‍റെ പുത്രന്‍മാര്‍ മുതല്‍ക്ക് തന്നെ മനുഷ്യവധം ഭൂമിയില്‍ ആരംഭിച്ചുവെന്ന കാരണത്താല്‍ ഇസ്റാഈല്യര്‍ക്ക് അങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്. അല്ലാതെ,

ഇസ്റാഈല്യരിൽപെട്ട രണ്ടു സഹോദരൻമാരിൽ നടന്ന ഒരു കൊലപാതകം നിമിത്തമാണ് ഇസ്റാഈല്യരിൽ കൊലക്കുറ്റം നിഷിദ്ധമാക്കിയതെന്നോ, കൊലക്കുറ്റത്തിൻെറ ഗൗരവം അവരെ അറിയിക്കേണ്ടി വന്നതെന്നോ ഇസ്റാഈല്യർക്കു മുമ്പ് ലോകത്ത് കൊലപാതകം നടന്നിട്ടില്ലെന്നോ, ഇസ്റാഈല്യരുടെ മുമ്പ് മനുഷ്യവധം ഒരു വമ്പിച്ച കുറ്റമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലന്നോ ഒന്നുമല്ല ഇതിനർത്ഥം. ഇസ്റാഈല്യരിൽ കൊലക്കുറ്റത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ട നിയമപരമായ വശത്തെക്കുറിച്ചുമല്ല ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കൊലക്കുറ്റം അടക്കമുള്ള കയ്യേറ്റങ്ങളിൽ തൗറാത്തിലെ നിയമം എന്തായിരുന്നുവെന്ന് താഴെ 48-ാം വചനത്തിൽ വേറെത്തന്നെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രതികാര നടപടിയെന്ന നിലക്കോ, ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിയതിൻെറ പേരിലോ അല്ലാതെയുള്ള മനുഷ്യവധത്തെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ആ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള വധവും ആക്ഷേപാർഹമല്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രതിക്കൊലയെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ സൂറത്തുൽ ബഖറ 178, 179 വചനങ്ങളിൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയി. ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച വിവരം അടുത്ത ആയത്തിൽ വരുന്നുമുണ്ട്. ഇനി, ഒരാളെ കൊന്നാൽ എല്ലാവരെയും കൊന്നതു പോലെയാണെന്നും, ഒരാളെ ജീവിപ്പിച്ചാൽ എല്ലാവരെയും ജീവിപ്പിച്ചതു പോലെയാണെന്നും പറഞ്ഞതിൻെറ സാരമെന്താണെന്ന് നോക്കാം. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ-പ്രതിക്രിയയും കുഴപ്പമുണ്ടാക്കലും-അല്ലാത്ത കൊലപാതകത്തിന് ന്യായീകരണമില്ല. അപ്പോൾ, നിർദ്ദോഷിയായ ഒരു ജീവനെ അന്യായമായി നശിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അവന്വേണ്ടിവന്നാൽ ആരെയും-കൊല്ലാമെന്നുള്ള നിലപാടാണല്ലോ ഉള്ളത്. മറിച്ച് ഒരാളെ മരണ ഹേതുക്കളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുകയോ, കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പ്രേരണയും അവസരവും ഉണ്ടായിട്ടുപോലും അതിന് തയ്യാറാകാതെ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാ മനുഷ്യരുടെ ജീവനും പരിശുദ്ധമായിരിക്കു ന്നതുമാണ്. കഴിവതും എല്ലാവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മനസ്ഥിതിയും അവനു ണ്ടായിരിക്കും. നിർദ്ദോഷിയായ ഒരാളെ കൊലചെയ്ത ഘാതകനെ ജനങ്ങൾ വെറുപ്പോടും സംശയത്തോടും കൂടിയല്ലാതെ വീക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതും, ഒരാളുടെ ജീവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ ആളെ സന്തോഷത്തോടും സൽപ്രതീക്ഷയോടും കൂടി വീക്ഷിച്ചു വരുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൽപിച്ചു കൂട്ടി കൊലപ്പെടുത്തുന്നവൻെറ പ്രതിഫലം ശാശ്വതമായ നരക ശിക്ഷയാണെന്നും, അല്ലാഹു അവൻെറ നേരെ കോപിക്കുകയും അവനെ ശപിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, അവന് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ഒരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമൊക്കെ (ومن يقتل مؤمنا متعمدا .....) സൂറ: നിസാഉ് 93ൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ കൊലപാതകത്തിൻെറ ഗൗരവം കാണിക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രസ്താവനയും. എന്നല്ലാതെ, ഒരാളെ കൊന്നവന്റെമേൽ എല്ലാവരെയും കൊന്നതുപോലെയുള്ള നിയമപരമായ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നോ, ഒരാളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയവന് എല്ലാവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയ തിനുള്ള പാരിതോഷികം നൽകണമെന്നോ അല്ല. والله اعلم

36 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടും, അവൻെറ റസൂലിനോടും പോരാടുകയും, ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പത്തിന് പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം, അവർ നിർദ്ദയം കൊല്ലപ്പെടുകയോ, ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ	إِنَّمَا جَزَٰٓؤُاْ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓاْ أَوْ يُصَلَّبُوٓاْ أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ

خِلَٰفٍ أَوۡ يُنفَوۡاْ مِنَ ٱلۡأَرۡضِۚ ذَٰلِكَ لَهُمۡ خِزۡيٞ فِي ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٣٦

(തന്നെ) ആകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, (ഒന്നൊന്നിന്) എതിരിൽ നിന്നായി അവരുടെ കൈകളും കാലുകളും മുറിച്ചു കളയപ്പെടുകയോ, (സ്വന്തം) ഭൂമിയിൽനിന്ന് അവർ നാടുകടത്തപ്പെടുകയോ, (തന്നെ) ആകുന്നു. അതവർക്ക് ഇഹത്തിൽ ഒരു അപമാനമായിരിക്കും; അവർക്കു പരലോകത്തിലാകട്ടെ, വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും;

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِن قَبۡلِ أَن تَقۡدِرُواْ عَلَيۡهِمۡۖ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ٣٧

37 അവരുടെ മേൽ (നടപടി എടുക്കുവാൻ) നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി പശ്ചാത്തപിച്ചവരൊഴികെ. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നുവെന്ന്.

---

36 إِنَّمَا جَزَاءُ നിശ്ചയമായും പ്രതിഫലം (തന്നെ-മാത്രം). الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരുടെ. يُحَارِبُونَ പോരാടുന്ന, യുദ്ധം നടത്തുന്ന. اللهَ وَرَسُولَهُ അല്ലാഹുവിനോടും അവൻെറ റസൂലിനോടും. وَيَسْعَوْنَ പരിശ്രമിക്കുക (അദ്ധ്വാനിക്കുക-പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുന്ന. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ). فَسَادًا കുഴപ്പത്തിന്. أَن يُقَتَّلُوا അവർ ധാരാളം (നിർദ്ദയായി) കൊല്ലപ്പെടുകയാണ്. أَوْ يُصَلَّبُوا അല്ലെങ്കിൽ (ധാരാളം) ക്രൂശിക്കപ്പെടുക. أَوْ تُقَطَّعَ അല്ലെങ്കിൽ (ധാരാളം) മുറിക്കപ്പെടുക. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾ. وَأَرْجُلُهُم അവരുടെ കാലുകളും. مِّنْ خِلَافٍ എതിരിൽ നിന്നായി, എതിർവശത്തുനിന്ന്. أَوْ يُنفَوْا അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിഷേധിക്ക(നീക്കം ചെയ്യ)പ്പെടുക (നാടു കടത്തപ്പെടുക). مِنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന്. ذَٰلِكَ അത്. لَهُمْ അവർക്ക്. خِزْيٌ അപമാനമാണ്, നിന്ദ്യതയാകുന്നു. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. عَذَابٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ. 37 إِلَّا الَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ. تَابُوا പശ്ചാത്തപിച്ച, അവർ ഖേദിച്ചു മടങ്ങി. مِن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن تَقْدِرُوا നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതിന്. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവരോട്. فَاعْلَمُوا എന്നാൽ അറിയുവിൻ, അറിയുക. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمٌ കരുണാനിധി.

ശിക്ഷാക്രമം വിവരിച്ചപ്പോൾ يقتلوا (യുഖ്തലൂ) يصلبوا (യുസ്ലബൂ) تقطع (തുഖ്ത്വഅ) എന്നിങ്ങിനെ സാധാരണക്രിയാരൂപങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതെ يقتلوا، يصلبوا، تقطع (യുഖത്തലൂ, യുസ്വല്ലബൂ, തുഖത്ത്വഅ) എന്നിങ്ങനെയാണ് ഈ ക്രിയകൾ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരെ കൊല്ലുകയും, ക്രൂശിക്കുകയും, കൈകാൽ മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും ദയയും അവരോട് കാണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, ശിക്ഷാനടപടികൾ നിഷ്ക്കരുണം നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നുമാണ് ഈ ക്രിയാരൂപങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടും പോരാടുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ധാർമ്മിക വ്യവസ്ഥകൾക്കെതിരെ അക്രമങ്ങളും സമരങ്ങളും നടത്തുക എന്നത്രെ. ഇസ്ലാമിക ഭരണത്തിനും, മുസ്ലിംകൾക്കും എതിരെ നടത്തപ്പെടുന്ന അട്ടിമറി പ്രവർത്തനങ്ങളും, കൊള്ള, കൊല, കവർച്ച മുതലായ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്ന എല്ലാവരുടെയും നേരെ ഭരണാധികാരികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്ന ശിക്ഷാനടപടികളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അവർ മുസ്ലിമെന്നോ, അമുസ്ലിമെന്നോ, വ്യക്തി

യെന്നോ, സംഘമെന്നോ, ഏത് കക്ഷിയെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം നോക്കേണ്ടതില്ല. തുരപ്പന്‍ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങള്‍ നടത്തുന്ന കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി സൂറത്തുല്‍ ബഖറയില്‍ അല്ലാഹു പറയുന്നു; "അവന്‍ തിരിഞ്ഞു പോയാല്‍ ഭൂമിയില്‍ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാനും, വിളയും സന്തതിയും നശിപ്പിക്കുവാനും അവന്‍ അതില്‍ പരിശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായി." അല്ലാഹു കുഴപ്പത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലതാനും. (2:205) കൊലപ്പെടുത്തുക, ക്രൂശിക്കുക, ഒരു വശത്തെ കയ്യും മറ്റേ വശത്തെ കാലും എന്ന നിലക്ക് കൈകാലുകള്‍ മുറിക്കുക, നാടുകടത്തി വിടുക എന്നീ നാലില്‍ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശിക്ഷാനടപടിയാണ് അവരുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടത് എന്നു മാത്രമേ അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളു. ഇവയില്‍ ഇന്നിന്ന നടപടി ഇന്നിന്ന തരത്തിലുള്ളവര്‍ക്കാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കുറ്റത്തിന്‍റെ സ്വഭാവവും, ഭരണാധികാരിയുടെ അഭിപ്രായവും അനുസരിച്ച് ഇവയില്‍ കൂടുതല്‍ യുക്തമായി തോന്നുന്ന നടപടി സ്വീകരിക്കാമെന്നാണ് ഇതില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ഇത് സംബന്ധിച്ചു ഇബ്നു കഥീര്‍ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ തഫ്സീറില്‍ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- 'ഈ ആയത്തിനെക്കുറിച്ച് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ല്‍ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അബൂത്വല്‍ഹത്ത്' പറയുന്നു: "മുസ്ലിം സമൂഹത്തില്‍ ആരെങ്കിലും വന്ന് ആയുധമേന്തുകയും, വഴിപോക്കരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാല്‍ മുസ്ലിംകളുടെ ഭരണനേതാവിന് അവരെ പിടി കിട്ടുന്ന പക്ഷം, അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. വേണമെങ്കില്‍ അവരെ കൊലപ്പെടുത്താം, വേണമെങ്കില്‍ ക്രൂശിക്കാം, വേണമെങ്കില്‍ കയ്യും കാലും മുറിക്കാം." ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ് സഈദുബ്നുല്‍ മുസയ്യബ്, മുജാഹിദ്, അത്വാഉ്, ഹസന്‍ബസ്വരീ, ഇബ്റാഹീം നഖ്ഈ, ള്വഹ്-ഹാക്ക് (ﷺ) എന്നിവരും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അവരില്‍ നിന്നുള്ള രിവായത്തുകളെല്ലാം ഇബ്നു ജരീര്‍ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇമാംമാലിക് (ﷺ) ല്‍ നിന്നും അദ്ദേഹം അതുപോലെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വചനത്തിലുള്ള പോലെ أو (അല്ലെങ്കില്‍) എന്ന അവ്യയം ചേര്‍ത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള (5:98; 2:196; 5:92 മുതലായ) ആയത്തുകളില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങള്‍ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്വാന്‍ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടല്ലോ. അപ്പോള്‍, അതേ അവ്യയം ഉപയോഗിച്ചു പറഞ്ഞ ഇക്കാര്യങ്ങളിലും ഇഷ്ടംപോലെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാന്‍ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കണം എന്നുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള പിന്‍ബലം. ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്‍മാരുടെയും അടുക്കല്‍ ഈ ശിക്ഷാനടപടികള്‍ ഓരോന്നും ഓരോ അവസരങ്ങളില്‍ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നത്രെ. അതായത്: "ആളുകളെ കൊല്ലുകയും ധനം പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ കൊല്ലുകയും ക്രൂശിക്കുകയും വേണം. ധനം പിടിച്ചെടുത്തിട്ടില്ലെങ്കില്‍ കുരിശില്‍ കയറ്റേണ്ടതില്ല. ധനം എടുത്ത് -കൊലചെയ്തിട്ടില്ല എങ്കില്‍-കൈകാലുകള്‍ മുറിക്കണം. വഴിപോക്കരെ ഭീതിപ്പെടുത്തി ധനം എടുത്തിട്ടില്ല എങ്കില്‍ നാടു കടത്തണം എന്നൊക്കെ. മേല്‍ പ്രസ്താവിച്ച ചില മഹാന്‍മാരില്‍ നിന്നും, മുന്‍ഗാമികളായ വേറെ പലരില്‍ നിന്നും ഇങ്ങിനെ രിവായത്തുകള്‍ വന്നിട്ടുമുണ്ട്. കുരിശിലിടുന്നത് ജീവനോടെ ആകാമോ, അതല്ല മൃതദേഹം ജനങ്ങള്‍ കാണത്തക്കവിധം കുരിശില്‍ തൂക്കിയാല്‍ മതിയോ എന്നതിലും ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്." (اه ابن كثير)

വിശദാംശങ്ങളില്‍ പണ്ഡിതന്മാര്‍ക്കിടയില്‍ വളരെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ള ഒരു വിഷയമാണിത്. ആയത്തിന്‍റെ വാചകരീതിയും മേല്‍കണ്ടതു പോലെയുള്ള പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങളും, ആ അഭിപ്രായങ്ങള്‍ക്കുള്ള ന്യായങ്ങളും എല്ലാം കൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോള്‍ മനസ്സിലാകുന്നത് ഇതാണ്; കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കൂടി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഭരണാധിപന് കൂടുതല്‍ അനുയോജ്യമായിക്കാണുന്ന നടപടി

ഏതാണോ. അത് സ്വീകരിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. വാസ്തവം അല്ലാഹു വിനറിയാം.

ഇതെല്ലാം കേവലം ഐഹികമായ ശിക്ഷകൾ മാത്രമാണ്. അത്തരം അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരെ അപമാനിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയുമാണതിൻെറ ലക്ഷ്യം. അഥവാ, മേലിൽ അങ്ങിനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ അവർക്കോ മറ്റുള്ളവർക്കോ ധൈര്യം തോന്നാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. ഇതുകൊണ്ട് പരലോകശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അവർക്ക് ഒഴിവ് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല അവിടെ വെച്ചു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ഇതിനു പുറമെ വേറെയും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷേ-അവർ എന്തുതന്നെ അക്രമം നടത്തിയിരുന്നാലും -അവരെ പിടികൂടുവാൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി അവർ സ്വയം ഖേദിച്ചു മടങ്ങി കീഴടങ്ങുന്ന പക്ഷം, അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുത്തേക്കുമെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. ആരെയും വൃഥാ ശിക്ഷിക്കേണമെന്ന് അല്ലാഹുവിന് ഉദ്ദേശ്യമില്ലല്ലോ.

ജനായത്തം, അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നൊക്കെ പേര് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നാട്ടിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുഴപ്പങ്ങളെയും അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും രാഷ്ട്രീയമെന്നും അല്ലാത്തതെന്നും വേർതിരിക്കുകയും, രാഷ്ട്രീയത്തിൻെറ പേരിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന കൊള്ള, കൊല മുതലായവക്ക് ശിക്ഷയിൽ ലഘൂകരണം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഇന്ന് മിക്ക നാടുകളിലും ഉള്ളതാണ്. ഇതുമൂലം പൊതുജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടും നഷ്ടങ്ങളും ഇന്ന് ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഇസ്‌ലാമിൽ ഇങ്ങിനെയൊരു വിഭജനമില്ല തന്നെ. ഈ വിഭജനത്തിന് യുക്തിയുടെയോ നീതിയുടെയോ ധാർമ്മികതയുടെയോ പിൻബലമില്ലാത്തതാണ്. കക്ഷികളുടെ അധികാര മോഹത്തിൽനിന്നു മാത്രം ഉടലെടുത്ത ഒരു കിരാതനിയമം മാത്രമാണിത്.

'രാഷ്ട്രീയമായി പുരോഗമിച്ച നാടുകൾ' എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങളി ലാണ് ഇത്തരം വികൃതനിയമങ്ങൾ അധികം കാണുന്നത്. അതിൻെറ ഫലമോ? ജനങ്ങളുടെ ജീവനും സ്വത്തിനും രക്ഷയില്ലാത്തവിധം അസമാധാനവും, നാട്ടിൽ അരാ ജകത്വവും! മനുഷ്യ സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യരെക്കാൾ അറിയുന്ന അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങൾ മാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യവംശത്തിന് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും സമാധാനം നൽകുകയുള്ളു.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കേണ്ടി വന്ന ഒരു സന്ദർഭം നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുണ്ടായി. ഉക്ൽ, ഉറൈനഃ (عكل وعرينة) എന്നീ ഗോത്ര ങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു സംഘം ആളുകൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു. അവർ ആരോഗ്യമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. വയറ് തടിക്കുകയും ശരീരം മഞ്ഞവർണ്ണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർക്ക് മദീനയിലെ പ്രകൃതി പിടക്കാതായപ്പോൾ, അവരോട് 'ബൈതുൽമാൽ' (പൊതുഭണ്ഡാരം) വക ഒട്ടകങ്ങളെ മേക്കുന്ന ഇടയൻെറ ഒന്നിച്ച് വെളിയിൽ പോയി താമസിക്കുവാനും, (ഭക്ഷണത്തിന്) അവയുടെ പാലും, (ചികിത്സക്ക്) അവയുടെ മൂത്രവും ഉപയോഗിച്ചു കൊള്ളുവാനും നബി (ﷺ) കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ, അവിടെവെച്ച് അവരുടെ ആരോഗ്യനില നന്നായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അവർ നബി (ﷺ) യുടെ മേക്കാരനെ മൃഗീയമാംവിധം കൊല്ലുകയും, ഒട്ടകങ്ങളുമായി കടന്നുകളയുകയും ചെയ്തു. വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ തിരഞ്ഞു പിടിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) ആളയച്ചു. കണ്ടുകിട്ടിയ ശേഷം അവരുടെ

കൈകാലുകള്‍ മുറിക്കുവാനും കണ്ണുകുത്തുവാനും നബി (ﷺ) കല്‍പിച്ചു. അങ്ങനെ അവര്‍ വെയിലത്തു കിടന്ന് ചാവുകയാണുണ്ടായത്. ഈ സംഭവം പ്രധാനപ്പെട്ട ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അംഗഛേദം ചെയ്തുകൊല്ലുന്നതും, കൊല്ലപ്പെട്ട ശരീരത്തെ അംഗഭംഗം വരുത്തുന്നതും നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. എന്നാല്‍ അവരോട് ഇത്രയും നിഷ്കരുണം പെരുമാറുവാന്‍ കാരണം, അവര്‍ ചെയ്ത നന്ദികേടോ, വിശ്വാസവഞ്ചനയോ അല്ല. അവര്‍ നബി (ﷺ) യുടെ ഇടയനെ കൈകാലുകള്‍ മുറിക്കുകയും, കണ്ണുകുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഇതാണതിന് കാരണമെന്ന് ഹദീസിന്‍റെ ചില മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-6

38 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍; അവനിലേക്കു സമീപനമാര്‍ഗ്ഗം തേടുകയും ചെയ്യുവിന്‍; അവന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിന്‍; നിങ്ങള്‍ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱبْتَغُوٓا۟ إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ وَجَٰهِدُوا۟ فِى سَبِيلِهِۦ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾

---

38 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. اتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍. وَابْتَغُوا തേടുക (അന്വേഷിക്കുക)യും ചെയ്യുവിന്‍. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. الْوَسِيلَةَ സമീപനമാര്‍ഗ്ഗം. وَجَاهِدُوا സമരം ചെയ്കയും ചെയ്യുവിന്‍. فِي سَبِيلِهِ അവന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാന്‍ വേണ്ടി. تُفْلِحُونَ വിജയം പ്രാപിക്കുക.

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, അവന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് പലപ്പോഴും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിലേക്കുള്ള സമീപനമാര്‍ഗ്ഗം തേടുക (وابتغوا اليه الوسيلة) എന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തുവാനുള്ളത്. وسيلة (വസീലത്ത്) എന്ന വാക്കിന് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കാര്യത്തിലേക്ക് ചെന്ന് ചേരുവാനുള്ള-അഥവാ സമീപിക്കുവാനുള്ള-മാര്‍ഗ്ഗം (مايتوصل اى يتقرب به الى المقصود) എന്നാണര്‍ത്ഥം. ഈ സമീപനം ആഗ്രഹപൂര്‍വ്വമായിരിക്കുമെന്നുകൂടി ഇമാംറാഗിബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. നിഘണ്ടുകളിലും ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമെല്ലാം കാണാവുന്നതാണിത്. ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വിഷയത്തിലേക്കോ ആളിലേക്കോ സമീപിക്കുവാനുള്ള വല്ല മാര്‍ഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചു എന്ന അര്‍ത്ഥത്തില്‍ توسل (തവസ്സല) എന്ന ക്രിയാരൂപവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. وسيلة എന്ന വാക്കിന് 'ഇടതേട്ടം' എന്നും, توسل എന്ന ക്രിയക്ക് 'ഇടതേടി' എന്നുമൊക്കെ ചിലര്‍ താല്‍പര്യപൂര്‍വ്വം അര്‍ത്ഥം പറഞ്ഞു വരാറുണ്ട്. ചിലര്‍ അതോടുകൂടി ഈ അര്‍ത്ഥത്തെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് വളരെ വമ്പിച്ച അബദ്ധങ്ങള്‍ പാമര ജനങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ പ്രചരിപ്പിച്ച് വരുകയും ചെയ്യുന്നു. വാക്കര്‍ത്ഥമോ, വിവര്‍ത്തനമോ എന്തുതന്നെ ആയാലും ശരി, ഈ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് 'വസീലത്തു' തേടുവിന്‍ (وابتغوا اليه الوسيلة) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെട്ടും സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ ചെയ്തും കൊണ്ട് അവന്‍റെ സാമീപ്യവും പ്രീതിയും നേടുവാന്‍ ശ്രമിക്കുവിന്‍ എന്നാണെന്ന് എല്ലാ ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളും വ്യക്തമാക്കിക്കാണാം. ഇതില്‍ ഖുര്‍ആന്‍ വ്യഖ്യാതാക്കള്‍ക്കിടയില്‍ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമേ ഇല്ല എന്ന് ഇബ്നു കഥീര്‍ (رحمه الله) മുതലായവര്‍ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

മരണപ്പെട്ടുപോയവരോ, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളവരോ ആയ മഹാത്മാക്കളെക്കൊണ്ടോ, പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ പോലെയുള്ള വല്ല വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടോ ഇട തേടുക-അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ മുൻനിറുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുക-എന്ന ഒരർത്ഥ വ്യാഖ്യാനം ഇസ്ലാമിൻെറ കാവൽഭടൻമാരായി അഭിനയിക്കുന്ന ചില പണ്ഡിതന്മാർ അടുത്ത കാലത്ത് നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഈ വാക്യത്തിന് നൽകിക്കാണുന്നു. ഇത് തികച്ചും വാസ്തവ വിരുദ്ധമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാമിൻെറ അടിത്തറക്കുപോലും വിരുദ്ധമായ പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, അനാചാരങ്ങളും, ശിർക്കുപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇതുവഴി അവർ ഇസ്ലാമീകരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഈ തുറയിലുള്ള വാഗ്വാദങ്ങളും, തർക്കവിതർക്കങ്ങളും മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമായതുകൊണ്ടും, സത്യാന്വേഷികൾക്ക് സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അധിക വിവരണമൊന്നും ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആ ഭാഗത്തേക്കു നാം ഇവിടെ തിരിയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لِيَفْتَدُواْ بِهِۦ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

39 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചവർ, 'ഖിയാമത്തു' നാളിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു തെണ്ടം നൽ(കിമോചിതരാ)കുവാൻ ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും, അതോടു കൂടി അതിൻെറ അത്രയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അതവരിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُواْ مِنَ ٱلنَّارِ وَمَا هُم بِخَٰرِجِينَ مِنْهَا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾

40 നരകത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തു പോകുവാൻ അവർ ഉദ്യമിക്കും; അവർ അതിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുന്നവരല്ലതാനും. അവർക്ക് (മുറിയാതെ) നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

39 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. لَوْ أَنَّ لَهُم അവർക്കുണ്ടായിരുന്നാലും. مَّا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളത്. جَمِيعًا മുഴുവൻ. وَمِثْلَهُ അതുപോലുള്ളതും, അതിൻെറ അത്രയും. مَعَهُ അതോടുകൂടി. لِيَفْتَدُوا അവർ തെണ്ടം നൽകുവാൻ (മോചനം നേടുവാൻ). بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതിനാൽ. مِنْ عَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാളിലെ. مَا تُقُبِّلَ അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. 40 يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കും, ഉദ്യമിക്കും. أن يَخْرُجُوا അവർ പറുത്തു പോകുവാൻ. مِنَ النّارِ നരകത്തിൽ നിന്ന്. وَمَا هُم അവരല്ലതാനും. بِخَارِجِينَ പുറത്തുപോകുന്നവർ. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ مُّقِيمٌ നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷ.

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അനസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ''നരകക്കാരിൽപെട്ട ഒരു പുരുഷനെ കൊണ്ടുവരപ്പെടും. നിൻെറ കിടപ്പു സ്ഥാനം നിനക്കു എങ്ങിനെ അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നു അവനോടു ചോദിക്കപ്പെടും. വളരെ മോശപ്പെട്ട കിടപ്പുസ്ഥാനം എന്നു അവൻ പറയും. അപ്പോൾ ഭൂമിയോളം സ്വർണ്ണം

(നിനക്കുണ്ടായാൽ) നിനക്കു തെണ്ടം നൽകാമോ എന്നു അവനോടു ചോദിക്കപ്പെടും. എൻെറ റബ്ബേ! അതെ. എന്ന് അവൻ പറയും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയും; ''നീ കളവു പറയുകയാണ്. ഞാൻ നിന്നോടു അതിനെക്കാൾ നിസ്സാരമായ കാര്യമാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. എന്നിട്ട് നീ അതു ചെയ്തില്ല.'' അങ്ങനെ, അവനെ നരകത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കൽപിക്കും'' (ബു: മു) നരകക്കാരായ അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''ദു:ഖം നിമിത്തം അതിൽ നിന്നു പുറത്തുപോകുവാൻ അവർ ഉദ്യമിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അതിലേക്കു തന്നെ മടക്കപ്പെടും'' (സൂ: ഹജ്ജ്: 22)

وَٱلسَّارِقُ وَٱلسَّارِقَةُ فَٱقْطَعُوٓا۟ أَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَـٰلًا مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤١﴾

41 മോഷ്ടിച്ചവനും, മോഷ്ടിച്ചവളും, അവരുടെ കൈകൾ നിങ്ങൾ മുറിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനു (തക്ക) പ്രതിഫലമായിട്ട് -(അതെ) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള (പാഠം നൽകുന്ന) ഒരു ശിക്ഷയായിട്ട്. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണ്; അഗാധജ്ഞനാണ്.

فَمَن تَابَ مِنۢ بَعْدِ ظُلْمِهِۦ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٢﴾

42 എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും തൻെറ അക്രമത്തിനു ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവൻെറ മേൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു; കരുണാനിധിയാകുന്നു.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٣﴾

43 നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ? അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യമുള്ളതെന്ന്! അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു എ=ാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമത്രെ.

---

41 وَالسَّارِقُ മോഷ്ടിച്ചവൻ, കട്ടവൻ. والسَّارِقَةُ മോഷ്ടിച്ചവളും, കട്ടവളും. فَاقْطَعُوا നിങ്ങൾ മുറിക്കുവിൻ. أَيْدِيَهُمَا അവർ രണ്ടാളുടെയും കൈകൾ. جَزَاءً പ്രതിഫലമായിട്ട്, കൂലിയായിട്ട്. بِمَا كَسَبَا അവർ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)തിന്. نَكَالاً ഒരു (പാഠമായ) ശിക്ഷയായിട്ട്, തടവായിട്ട്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്. 42 فَمَن تَابَ എന്നാൽ ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ ആർ മടങ്ങിയോ. مِن بَعْدِ ശേഷമായി. ظُلْمِهِ തൻെറ ആക്രമത്തിൻെറ. وَأَصْلَحَ നന്നായിത്തീരുകയും, (കർമ്മം) നന്നാക്കുകയും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَتُوبُ عَلَيْهِ അവൻെറ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്. 43 أَلَمْ تَعْلَمْ നീ അറിയുകയില്ലേ, നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (എന്ന്). لَهُ അവന്നാണ്, അവൻെറതാണ് (എന്ന്). مُلْكُ രാജത്വം, രാജാധിപത്യം. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ

ഭൂമിയുടെയും. يُعَذِّبُ അവന്‍ ശിക്ഷിക്കും, ശിക്ഷിക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَيَغْفِرُ അവന്‍ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും, ചെയ്യുന്നു. لِمَن يَشَاءُ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്ക്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും. قَدِيرٌ കഴിയുളളവനാണ്.

പുരുഷനാവട്ടെ, സ്ത്രീയാവട്ടെ, മോഷ്ടിച്ചാല്‍ അതിനുള്ള ശിക്ഷാനിയമം കൈമുറിക്കലാണ്. മോഷണക്കുറ്റത്തിനുള്ള ശിക്ഷാനടപടി എന്നതിന് പുറമെ ആ മോഷ്ടാവ് മേലില്‍ മോഷണം നടത്താതിരിക്കുവാനും, മറ്റുള്ളവര്‍ക്ക് ഒരു പാഠമായിരിക്കുവാനും അത് ഉപകരിക്കും. മോഷണം നടത്തല്‍ വളരെ നികൃഷ്ടമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെങ്കിലും അത് ചെയ്തശേഷം അതില്‍ നിന്ന് ഖേദിച്ച് മടങ്ങുകയും, മേലില്‍ നല്ല നടപടി സ്വീകരിച്ച് നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്താല്‍ അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കും. ആകാശഭൂമികളുടെയെല്ലാം ആധിപത്യവും, ഭരണാധികാരവും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാകകൊണ്ട് ആരെയും രക്ഷിക്കുവാനും, ശിക്ഷിക്കുവാനും അവന് അധികാരവും അവകാശവുമുണ്ട്. എല്ലാറ്റിനും അവന് കഴിവും ഉണ്ട്. ശിക്ഷിക്കേണ്ടത് ആരെയാണെന്നും, പൊറുത്തു കൊടുത്ത് രക്ഷിക്കേണ്ടത് ആരെയാണെന്നുമൊക്കെ അവന്‍ തീര്‍ച്ചയാക്കുന്നതാണ്. അതിലൊന്നും ആര്‍ക്കും ചോദ്യം ചെയ്വാന്‍ അവകാശമില്ല. അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്വാന്‍ അവന് ആരുടെയും സമ്മതമോ സഹായമോ ആവശ്യമില്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങള്‍.

അന്യന്‍റെ ധനം ഗൂഢമായി എടുത്തുകൊണ്ട് പോകുന്നതിനാണ് മോഷണം (سرقة) എന്ന് പൊതുവെ പറയപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, അതത് വസ്തുക്കള്‍ക്കു അനുയോജ്യമായ സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥാനങ്ങളില്‍ നിന്ന് ഗൂഢമായി എടുക്കുമ്പോഴേ അത് നിയമപ്രകാരം മോഷണത്തില്‍ പെടുകയുള്ളു. അളവിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തി അന്യരുടെ അവകാശം വഞ്ചിച്ചെടുക്കുക, പൊതുസ്ഥലങ്ങളില്‍ വീണ് കിടക്കുന്ന സാധനം എടുത്ത് കൊണ്ടുപോകുക മുതലായവക്കൊന്നും ഈ ശിക്ഷാനിയമം ബാധകമല്ല. വഞ്ചിച്ചോ, ഉപായത്തിലോ, ബലം പ്രയോഗിച്ചോ അന്യന്‍റെ ധനം കൈക്കലാക്കുന്നവന്‍റെ കൈമുറിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ഹദീസില്‍ വന്നിട്ടുണ്ട്. (ദാ; തി; ന; ജ) ഒരു നിശ്ചിത ശിക്ഷാനിയമം (حد) വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, അതേ സമയത്ത് ഗൗരവപ്പെട്ടതുമായ കേസ്സുകളില്‍ കുറ്റത്തിന്‍റെ സ്വഭാവവും ഗൗരവവും അനുസരിച്ച് യുക്തമായ അച്ചടക്ക നടപടി **تعزير** സ്വീകരിക്കുവാന്‍ ഭരണകര്‍ത്താക്കള്‍ക്ക് അധികാരം നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ അധികാര പരിധിയില്‍ അത്തരം കേസ്സുകള്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നതാണ്.

മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തു എത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും കൈമുറിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ചിലര്‍ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മോഷ്ടാവിന്‍റെ കൈമുറിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഈ വചനത്തില്‍ അതിന് വേറെ ഉപാധികളൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണവര്‍ ന്യായം പറയുന്നത്. ഒരു നബി വചനത്തില്‍ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുമുണ്ട്: ''മോഷ്ടിക്കുന്നവനെ അല്ലാഹു ശപിക്കട്ടെ! ഒരു മുട്ട മോഷ്ടിച്ചിട്ടു കൈ മുറിക്കപ്പെടുന്നു! ഒരു കയര്‍ മോഷ്ടിച്ചിട്ടു കൈമുറിക്കപ്പെടുന്നു!'' (ബു) ഈ ഹദീസും ഇവര്‍ തെളിവായി എടുക്കുന്നു. വാസ്തവത്തില്‍, മറ്റു പല നബി വചനങ്ങളും പരിശോധിച്ചാല്‍, ഈ ഹദീസിന്‍റെ താല്‍പര്യം മോഷണക്കുറ്റത്തിന്‍റെ നിയമപരമായ വിശദീകരണം നല്‍കലല്ലെന്നും, അതിന്‍റെ ഹീനതയും അപലപനീയതയും വ്യക്തമാക്കലാണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. മോഷ്ടാവിന്‍റെ കൈ മുറിക്കേണമെങ്കില്‍ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്‍റെ വിലകൂടി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒന്നിലധികം ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകള്‍

നിലവിലുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി ആയിശാ (رضي الله عنها) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഒരു ദീനാറിൻെറ (പൊൻപണത്തിൻെറ) നാലിൽ ഒരംശത്തിലോ, അതിനെക്കാൾ അധികമുള്ളതിലോ അല്ലാതെ കൈമുറിക്കപ്പെടുകയില്ല.'' (ബു; മു) അഹ്മദ് (رحمه الله) ൻെറ രിവായത്തിൽ 'അതിൽ താഴെയുള്ളതിൽ മുറിച്ചുകൂടാ' എന്ന് കൂടിയുണ്ട്. മൂന്നു ദിർഹം (വെള്ളിപ്പണം) വില പിടിപ്പുള്ള ഒരു പരിച മോഷ്ടിച്ച കേസ്സിൽ ഒരാളുടെ കൈ മുറിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇബ്നു ഉമറും (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു; മു) ഈ ഹദീസുകളെയും മറ്റും അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിൻെറ വിലപിടിപ്പു കൂടി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം.

എന്നാൽ ചുരുങ്ങിയത് എത്ര വിലയുള്ള സാധനം മോഷ്ടിച്ചാലാണ് കൈ മുറിക്കപ്പെടേണ്ടത് എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. ഹദീസുകളെ മനസ്സിലാക്കിയതിലും, പരിചയുടെ വില കണക്കാക്കിയതിലും, രിവായത്തുകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നതിലും സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്ന വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങളാണതിന് കാരണം. അവയിൽ പ്രധാനമായ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ (1) ആദ്യത്തെ ഹദീസിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം കാൽ ദീനാറിൽ കുറഞ്ഞ വിലക്കുള്ള വസ്തുക്കളിൽ കൈമുറിക്കൽ ഇല്ലെന്നും, (2) രണ്ടാമത്തെ ഹദീസിനെ ആസ്പദമാക്കി മൂന്നു ദിർഹമിൻെറ വിലപിടിപ്പുള്ളതിൽ കൈമുറിക്കാം-അതിന് താഴെയുള്ളതിൽ മുറിച്ചുകൂടാ എന്നുമാകുന്നു. ചില രിവായത്തുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, അക്കാലത്തെ ക്രയവിക്രയ നിലവാരമനുസരിച്ച് കാൽ ദീനാറിൻെറ വിലയും, മൂന്നു ദിർഹമിൻെറ വിലയും, ഏതാണ്ട് സമമായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത രണ്ടു ഹദീസുകളുടെയും താൽപര്യം ഒന്നു തന്നെയാണെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ആപേക്ഷികമായി നോക്കുമ്പോൾ കാൽ ദീനാറിൻെറ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻഗണന കാണുന്നത്. الله اعلم

വലത്തെ കയ്യിൻെറ കൈപ്പത്തിയും മുഴുങ്കയ്യും തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന സന്ധിയിലാണ് കൈമുറിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. മുറിച്ചശേഷം രക്തം കൂടുതൽ ഒഴുകിപ്പോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മോഷ്ടാവ് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങിയാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഖേദിച്ചവൻെറ കൈ മുറിക്കേണ്ടതില്ല എന്നല്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പരലോക ശിക്ഷ ഒഴിവാകുമെന്നാകുന്നു. കൈ മുറിച്ചാലും മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവോ, അതില്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ വിലയോ ഉടമസ്ഥന് തിരിച്ച് കൊടുക്കുകയും വേണം. ഒരാളുടെ പേരിൽ മോഷണം തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ -ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കേണ്ടുന്ന മറ്റു കേസ്സുകളും അങ്ങിനെത്തന്നെ-ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് പ്രതിയെ ഒഴിവാക്കി വിടുവാൻ ഭരണകർത്താവിന് അധികാരമില്ല. അതിനായി ശുപാർശ നടത്തുന്നതും തെറ്റാകുന്നു. മക്കാ വിജയകാലത്തു ഖുറൈശീ ഗോത്രത്തിലെ മഖ്സൂം(مخزوم) കുടുംബത്തിൽപെട്ട ഒരു സ്ത്രീ മോഷണം നടത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ കൈ മുറിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) കൽപിക്കുകയുണ്ടായി. ഖുറൈശികൾക്ക് ഇതു വലിയ മനോവേദനയായി. ഒടുക്കം അവർ, നബി (ﷺ) യുടെ പോറ്റു പുത്രനും സ്നേഹഭാജനവുമായ ഉസാമഃ (رضي الله عنه) യെ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കലേക്ക് ശുപാർശക്കയച്ചു. തിരുമേനിയുടെ ഭാവം മാറി. അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷാ നിയമത്തിൽ ശുപാർശക്ക് വന്നിരിക്കുകയാണോ നീ?! എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചു. അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലെ, എനിക്ക് പാപമോചനം തേടണം എന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മടങ്ങി. അനന്തരം തിരുമേനി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ആ പ്രസംഗത്തിൽ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''മുൻസമുദായങ്ങൾ, അവരിലുള്ള പ്രമാണികൾ മോഷ്ടിച്ചാൽ അവരെ

വിട്ടുകളയുകയും, അവരിലുള്ള അബലൻമാർ മോഷ്ടിച്ചാൽ ശിക്ഷാ നടപടി നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവർ നാശത്തിൽ പതിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ! മുഹമ്മദിൻെറ മകൾ ഫാത്തിമ തന്നെ മോഷ്ടിച്ചാലും ഞാൻ അവളുടെ കൈ മുറിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.'' (ബു; മു) അന്യരുടെ വസ്തുക്കൾ വായ്പ വാങ്ങുകയും പിന്നീടത് നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവളായിരുന്നു ആ സ്ത്രീ എന്ന് വേറെ ചില ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഈ വചനത്തിൽ മോഷണക്കുറ്റത്തിനും, 36-ാം വചനത്തിൽ, അട്ടിമറി, കൊള്ള, കൊല മുതലായ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കടുത്ത ശിക്ഷാ നിയമം നിശ്ചയിച്ചതിനുള്ള കാരണവും അതിലടങ്ങിയ യുക്തിയും-ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലാണെങ്കിലും-അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയും, അവൻെറ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയും, അവൻെറ നന്മയെപ്പറ്റിയുമെല്ലാം മനുഷ്യനെക്കാൾ-അവൻ എത്ര തന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും ശരി-അധികം അറിയുക അല്ലാഹുവിന്നാണല്ലോ. ആകയാൽ, അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങളിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് മനസ്സിലാക്കുകയും, മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഭാഗം അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവിലേക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്‌വാനേ മനുഷ്യന് അർഹതയുള്ളൂ. അതിനപ്പുറം അവകാശപ്പെടുന്നവരിൽനിന്ന് മാത്രമേ ഇസ്‌ലാമിലെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ പഴഞ്ചനാണ്, കിരാത നിയമങ്ങളാണ് എന്നിത്യാദി പരിഹാസവും പുച്ഛവും പുറത്ത് വരുകയുള്ളൂ. ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് ഇത്തരം വാദങ്ങൾ കേൾക്കുക സ്വാഭാവികം തന്നെ. എന്നാൽ, യൂറോപ്യൻ ചിന്താഗതികളിലും, ആധുനിക ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളിലും മുഴുകിയ ചില മുസ്‌ലിം പണ്ഡിത വേഷധാരികളും ആ വാദഗതിയെ ഏറ്റുപറയുന്നത് കാണാം. പക്ഷേ, അത്രത്തോളം തുറന്ന് പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാതെ അവയെല്ലാം അക്കാലത്തേക്ക് മാത്രം ബാധകമായ ശിക്ഷകളായിരുന്നുവെന്നും, ഈ പരിഷ്കൃതയുഗത്തിന് യോജിച്ച ശിക്ഷാനടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയാണ് ഇപ്പോൾ പ്രായോഗികമെന്നുമൊക്കെ അവർ അതൊന്ന് മയപ്പെടുത്തിപ്പറയുമെന്ന് മാത്രം.

ആരെന്ത് പറഞ്ഞാലും ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ആർക്കും നിഷേധിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇസ്‌ലാമിലെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ യഥാവിധി നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ഏത് കാലത്തും ഏത് ദേശത്തും കൊല, കൊള്ള, കളവ്, വ്യഭിചാരം തുടങ്ങിയ നീചകൃത്യങ്ങൾ മറ്റേത് കാലത്തെയും ദേശത്തെയും അപേക്ഷിച്ച് നാമ മാത്രമേ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നുള്ളതിന് ചരിത്രം സാക്ഷിയാകുന്നു. മുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾ പലതും ലോകത്ത് നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിക ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ കുറേയൊക്കെ നടപ്പിലുള്ള ഏക രാഷ്ട്രം സുഊദി അറേബ്യയത്രെ. ഹിജാസ് അതിൻെറ കീഴിലായിട്ട് അമ്പതിൽപരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. അതിന് മുമ്പ് മനുഷ്യജീവനും സ്വത്തിനും ഹിജാസിൽ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്ന അരക്ഷിതാവസ്ഥയും, അതിനുശേഷമുള്ള അഭയാവസ്ഥയും ഏറെക്കുറെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ആ രണ്ടവസ്ഥയും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവർ ഇന്നും ധാരാളമുണ്ടുതാനും. ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ എത്രത്തോളം ആധുനീകരിക്കുകയും ലഘൂകരിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ അത്രത്തോളം കുറ്റങ്ങളും കുറ്റവാസനയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുവെന്നുള്ളത് ഇന്നത്തെ 'പരിഷ്കൃത രാഷ്ട്രങ്ങൾ' തെളിയിച്ച് കഴിഞ്ഞ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. അതേ സമയം ഔദ്യോഗികമായ ലിഖിത നിയമങ്ങൾ (അവരുടെ ഭാഷയിൽ) പരിഷ്കൃതവും കാലോചിതവുമാണെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയ എതിരാളികൾപോലെയുള്ള ചിലരുടെ നേരെ അവർ എടുത്തുവരാറുള്ള ശിക്ഷാനടപടികൾ പലതും കാട്ടാളന്മാർ പോലും ലജ്ജിച്ച് പോകുമാറ് പൈശാചികമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പരിഷ്കൃത രീതിയിലുള്ള കാരാഗൃഹങ്ങളും പിഴകളുമാണല്ലോ ഇന്നത്തെ പ്രധാന ശിക്ഷാമുറകൾ. ഏതെങ്കിലും ഒരു കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നവർ

അതിനുശേഷം പിന്നെയും പത്തോ ഇരുപതോ പ്രാവശ്യം അതേ കുറ്റം തന്നെ അഭിമാനത്തോടെ ആവര്‍ത്തിക്കുന്നതും , അതേ ശിക്ഷ വീണ്ടും വീണ്ടും അനുഭവിക്കുവാന്‍ തയ്യാറാകുന്നതും ഇക്കാലത്ത് ദുര്‍ലഭമല്ല. ഒരു കളവ് കേസ്സില്‍ കൈ മുറിക്കലിനോ, ഒരു വ്യഭിചാരക്കേസ്സില്‍ നൂറടിക്കോ വിധേയനായ ഒരാള്‍ പിന്നീട് ആ കുറ്റം ആവര്‍ത്തിക്കുവാന്‍ മുതിരുമോ? അതു കണ്ടറിഞ്ഞവര്‍ അതിനുശേഷം ആ കുറ്റം ചെയ്വാന്‍ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുമോ?!

36-ാം വചനത്തിലെ ശിക്ഷാനിയമത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞശേഷം ذلك لهم خزى فى الدنيا (അത് അവര്‍ക്ക് ഇഹത്തില്‍ അപമാനമായിരിക്കും) എന്നും, ഈ വചനത്തിലെ ശിക്ഷാ നിയമത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞശേഷം جزاء بما كسبا نكالا من الله (അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചതിനുള്ള പ്രതിഫലവും അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള പാഠം നല്‍കുന്ന ഒരു ശിക്ഷയും) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നത് എത്ര അര്‍ത്ഥഗര്‍ഭമാണെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇസ്‌ലാമിലെ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങളെ പഴഞ്ചനെന്നും, കിരാതമെന്നും പറഞ്ഞ് അധിക്ഷേപിക്കുകയും, പരിഹസിക്കുകയും, അതോടുകൂടി, കാലാനുസൃതമെന്നും പരിഷ്കൃതമെന്നും അവകാശപ്പെടുന്ന ശിക്ഷാനിയമങ്ങള്‍ സ്വീകരിക്കുകയും, ഉല്‍ബുദ്ധ രാഷ്ട്രങ്ങളെന്ന് അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന നാടുകളില്‍ ഓരോ മണിക്കൂറിലും-അല്ല, ഓരോ മിനുട്ടിലും സെക്കമിലും തന്നെ നടക്കുന്നത്ര കുറ്റങ്ങളും അക്രമ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിന്‍റെ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങള്‍ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന നാടുകളില്‍ കൊല്ലക്കണക്കില്‍ പോലും സംഭവിക്കാറില്ലെന്നുള്ളത് (*) അനിഷേധ്യമായ ഒരു യാഥാര്‍ത്ഥ്യമത്രെ. മനുഷ്യന്‍ എത്ര

* അമേരിക്കയില്‍ ഓരോ 39 മിനുട്ടിലും ഓരോ വധവും, ഓരോ 17 മിനുട്ടിലും ഓരോ ബലാല്‍സംഘവും, ഓരോ 41 സെക്കന്‍റിലും ഓരോ കാര്‍മോഷണവും, ഓരോ 17 സെക്കന്‍റിലും ഓരോ കവര്‍ച്ചയും നടമാടുന്നതായി പ്രസിദ്ധ പത്രമായ ടൈംസിം ഒരു സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് 1972 ഡിസബര്‍ മാസത്തില്‍ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ലഘുലേഖയില്‍ ഒരു റിപ്പോര്‍ട്ട് കാണുകയുണ്ടായി. അതേ സമയത്ത് കഴിഞ്ഞ ഒരു വര്‍ഷം ഞങ്ങളുടെ നാട്ടില്‍ ഒരൊറ്റ കൊലപാതകവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു സുഊദീ അറേബ്യയിലെ അന്നത്തെ നീതിന്യാ മന്ത്രി പ്രസ്താവിച്ചതായി അല്‍മദീനാ പത്രത്തില്‍നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ലഘുലേഖയില്‍ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 1979 ഒക്ടോബര്‍ മാസത്തില്‍ പുറത്തുവന്ന ഒരു മാസികാ പത്രത്തില്‍, 1979 ജൂലായ് ആഗസ്റ്റ് ലക്കം യങ് മുസ്‌ലിം ഡയ്ജസ്റ്റ് മാസികയില്‍ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തില്‍, പരിഷ്കൃത നിയമങ്ങള്‍ നടപ്പിലുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്ന കാനഡ,പശ്ചിമ ജര്‍മ്മനി, ഫ്രാന്‍സ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളില്‍ ഓരോ പത്തുലക്ഷം ആളുകളില്‍ (ക്രമപ്രകാരം) 75,000വും, 43,000വും, 32,000വും കുറ്റവാളികള്‍ ഉള്ളപ്പോള്‍, സുഊദി അറേബ്യയില്‍ പത്തു ലക്ഷത്തില്‍ 22 പേര്‍ മാത്രം കുറ്റവാളികളുള്ളതായും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

1979 ഡിസംബര്‍ മാസത്തില്‍ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട 'റാബിത്വത്തുല്‍ അലമില്‍ ഇസ്‌ലാമീ' മാസികയുടെ ഒരു വിശേഷാല്‍ പതിപ്പില്‍ സുഊദി ഗവര്‍ണമെന്‍റിന്‍റെ അഭ്യന്തരമന്ത്രി നായിഫുബ്നു അബ്ദില്‍ അസീസിന്‍റെ ഒരു പ്രസംഗം ഉദ്ധരിച്ചതിന്‍റെ പ്രസക്ത ഭാഗം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് വ്യഭിചാരം, കളവും മദ്യപാനം, കൊല മുതലായവ തെളിഞ്ഞാല്‍ ഞങ്ങള്‍, അടി, കൈമുറിക്കല്‍, കല്ലേറുപോലെയുള്ള ഇസ്‌ലാമിലെ ശിക്ഷ നല്‍കുന്നുവെന്നു നിങ്ങള്‍ക്കറിയാം. പക്ഷേ, ഞാന്‍ നിങ്ങളോടു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു: ഈ രാഷ്ട്രത്തില്‍ കൊല്ലങ്ങളോളം തന്നെ വ്യഭിചാരക്കുറ്റം ഉണ്ടായതായി രേഖപ്പെടാറില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലം കൂടുമ്പോള്‍ മാത്രം ഒന്ന് അല്ലെങ്കില്‍ രണ്ടു മോഷണം ഉണ്ടായെന്നും വരും. അതേ സമയത്ത് പരിഷ്കൃത രാഷ്ട്രങ്ങളില്‍ ധനത്തിനുവേണ്ടി, സമാധാന സംരക്ഷകരായ ആളുകളോടു (പോലീസിനോടും പട്ടാളത്തോടും) ഏറ്റു മുട്ടിയ കാരണത്താല്‍ കൈ മുറിഞ്ഞവരുടെയും, അംഗഭംഗം വന്നവരുടെയും കണക്കെടുക്കുന്നപക്ഷം, ഞങ്ങളുടെ നാട്ടില്‍ ശിക്ഷാനിയപ്രകാരം കൈമുറിഞ്ഞവരുടെ എത്രയോ ഇരട്ടി ഇരട്ടികളായിരിക്കും ആ സംഖ്യ. അല്ലാഹുവിനു സ്തുതി!

ഈ ഭാഗം അച്ചടി നടക്കുമ്പോള്‍ ഒരു ദിനപത്രത്തിന്‍റെ (1981 മാര്‍ച്ച് 25ലെ) ലക്കത്തില്‍ കണ്ട ഒരു റിപ്പോര്‍ട്ടില്‍ വായിച്ചതിന്‍റെ ചുരുക്കം കൂടി ഉദ്ധരിക്കാം: അമേരിക്കയില്‍ 30 സെക്കന്‍റില്‍ ഓരോ കൊലപാതകവും, 3സെക്കന്‍റില്‍ ഓരോ കവര്‍ച്ചയും കഴിഞ്ഞ വര്‍ഷത്തില്‍ നടന്നു. അവിടെ പ്രതിവര്‍ഷം പത്തു ലക്ഷം തോക്കുകള്‍ വില്‍ക്കപ്പെടുന്നു. യു. എസ്. ഫെഡറല്‍ അന്വേഷണ ബ്യൂറോ വെളിപ്പെടുത്തിയതാണിത്. പ്രസിദ്ധ 'ടൈം' വാരികയുടെ ഒരു സര്‍വ്വേ വിവരം 1-4-81ലെ മലയാള മനോരമ ദിനപ്പത്രം ഉദ്ധരിച്ചതില്‍ 24 മിനിട്ടില്‍ ഒരു കൊലയും 10സെക്കറില്‍ ഒരു കൊള്ളയും 7 മിനിട്ടില്‍ ഒരു സ്ത്രീ ബലാല്‍ക്കാരവും അമേരിക്കയില്‍ നടന്നു വരുന്നതായി ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, അവസാനം പത്രം പറയുന്നു; 'ഏറ്റവും പരിഷ്കൃത രാജ്യം. പക്ഷേ, കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പറുദീസ; അതാണു ഇന്നു അമേരിക്ക.'

പുരോഗമിച്ചാലും അവനെപ്പറ്റി അവനെക്കാൾ അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹു തന്നെയാണല്ലോ. സമുദായം പുരോഗമിച്ച് സംസ്കാര സമ്പന്നമായിത്തീരുന്നതുവരെ മാത്രമേ ശിക്ഷാനിയമങ്ങളുടെ ആവശ്യമുള്ളു. അതുകൊണ്ട് സ്ഥിരമായ ഒരു ശിക്ഷാനിയമത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല എന്ന് ചിലർ പറയാറുണ്ട്. കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ ആ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ളത് ശരി തന്നെ. എന്നാലും വല്ലപ്പോഴും അത് സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ എടുക്കേണ്ടുന്ന നടപടി എന്താണെന്ന് നേരത്തെക്കൂട്ടി നിർണ്ണയിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കാതെ അതിന് നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ.

۞ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ ٱلَّذِينَ يُسَـٰرِعُونَ فِى ٱلْكُفْرِ مِنَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِأَفْوَٰهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ ۛ سَمَّـٰعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّـٰعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ مِنۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهِۦ ۖ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَـٰذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَٱحْذَرُوا۟ ۚ وَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ فِتْنَتَهُۥ فَلَن تَمْلِكَ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَمْ يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾

44 ഹേ, റസൂലേ, അവിശ്വാസത്തിൽ (പതിക്കുവാൻ) ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ, (അതെ) തങ്ങളുടെ വായകൾകൊണ്ട് 'ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു'വെന്നു പറയുകയും, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിശ്വിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരിൽ നിന്നും; യഹൂദരായിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്നും (അവിശ്വാസത്തിൽ പതിക്കുവാൻ ധൃതികൂട്ടുന്നവർ). വ്യാജത്തിലേക്കു ചെവികൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ലാത്ത വേറെ ചില ജനങ്ങളിലേക്ക് ചെവികൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! വാക്കുകളെ അതിന്റെ സ്ഥാന (നിർണ്ണയ) ങ്ങൾക്കു ശേഷം അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നു. അവർ പറയുന്നു: ''നിങ്ങൾക്ക് ഇത് [ഈ മാറ്റം വരുത്തിയത്] നൽകപ്പെട്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഇതു നൽകപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ളുകും ചെയ്യുക. ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു പരീണത്തിന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് യാതൊും (തന്നെ) നീ സ്വാധീനമാക്കുകയില്ല തന്നെ. അക്കൂട്ടർ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങള ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരത്രെ. അവർക്ക് ഇഹത്തിൽ അപമാനമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്ക് പരലോകത്തിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

سَمَّـٰعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّـٰلُونَ لِلسُّحْتِ ۚ فَإِن

45 വ്യാജത്തിനു ചെവികൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! നിഷിദ്ധ (ധന) ത്തെ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! എന്നാൽ,

جَآءُوكَ فَٱحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِن تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَن يَضُرُّوكَ شَيْـًٔا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ ﴿٤٥﴾

അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വരുന്ന പക്ഷം, നീ അവർക്കിടയിൽ വിധിച്ചു കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞു കളയുക. നീ അവരിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം, അവർ നിനക്കു യാതൊന്നും ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതേയല്ല. നീ വിധി ക്കുകയാണെങ്കിലോ, നീതിമുറയനുസ രിച്ച് അവർക്കിടയിൽ നീ വിധിക്കുക യും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു സ്നേഹി ക്കുന്നതാണ്.

وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِندَهُمُ ٱلتَّوْرَىٰةُ فِيهَا حُكْمُ ٱللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۚ وَمَآ أُو۟لَـٰٓئِكَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٦﴾

46 നിന്നെ എങ്ങിനെ അവർ വിധികർത്താ വാക്കും അവരുടെ പക്കൽ തൗറാത്തു ണ്ടായിരിക്കെ?! (അതെ) അല്ലാ ഹുവിൻെറ വിധി അതിലുണ്ട്; പിന്നെ (യും) അതിനുശേഷം അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നു (എന്നിരിക്കെ)! അക്കൂട്ടർ, വിശ്വാസികളേ അല്ല.

44 يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ ഹേ റസൂലേ. لاَ يَحْزُنكَ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, വ്യസനിപ്പിക്കരുത്. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. يُسَارِعُونَ ധൃതികൂട്ടുന്ന, ബദ്ധപ്പാട് കാണിച്ചു വരുന്ന. فِي الْكُفْرِ അവിശ്വാ സത്തിൽ (പതിക്കുവാൻ). مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുത്തരിൽനിന്ന്. قَالُوا പറഞ്ഞ. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വ സിച്ചിരിക്കുന്നു. بِأَفْوَاهِهِمْ അവരുടെ വായകൾകൊണ്ട്. وَلَمْ تُؤْمِن വിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ല. قُلُوبُهُمْ അവ രുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَمِنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽനിന്നും. هَادُوا യഹൂദികളായ. سَمَّاعُونَ അധികം കേൾക്കുന്നവർ, ചെവി കൊടുത്ത് കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ. لِلْكَذِبِ വ്യാജത്തിനു, കളവിലേക്ക്, വ്യാജത്തിനുവേണ്ടി. سَمَّاعُونَ കേൾക്കുന്ന (ചെവികൊടുക്കുന്ന)വർ. لِقَوْمٍ ഒരു ജനതയെ, ജന ങ്ങളിലേക്ക്, ജനതക്കുവേണ്ടി. آخَرِينَ വേറെയുള്ള, മറ്റു. لَمْ يَأْتُوكَ അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ല. يُحَرِّفُونَ അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നു. الْكَلِمَ വാക്കുകളെ. مِن بَعْدِ ശേഷം. مَوَاضِعِهِ അതിൻെറ സ്ഥാനങ്ങൾക്ക്. يَقُولُونَ അവർ പറയും. إِنْ أُوتِيتُمْ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ. هَذَا ഇത്. فَخُذُوهُ എന്നാലത് സ്വീകരിക്കുവിൻ, എടുക്കുവിൻ. وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ ഇത് നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലോ. فَاحْذَرُوا നിങ്ങൾ കാത്ത് (ജാഗ്രതവെച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. وَمَن ആര്, ഏതൊരുവൻ. يُرِدِ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ. فِتْنَتَهُ അവനെ പരീക്ഷണത്തിന്, കുഴപ്പത്തിന്. فَلَن تَمْلِكَ എന്നാൽ നീ സ്വാധീനമാക്കുക (നിനക്ക് കഴിയുക)യേ ഇല്ല. لَهُ അവന്. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒരു കാര്യത്തിനും. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ യാതൊരുവരത്രെ. لَمْ يُرِدِ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. أَن يُطَهِّرَ അവൻ ശുദ്ധിയാക്കുവാൻ. قُلُوبَهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. خِزْيٌ അപമാനം, എളിമ. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. عَذَابٌ ശിക്ഷ. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച. 45 سَمَّاعُونَ (ധാരാളം) കേൾക്കുന്നവർ, ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ. لِلْكَذِبِ വ്യാജത്തിന്, വ്യാജ ത്തിനു വേണ്ടി. أَكَّالُونَ തീറ്റക്കാർ, തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ. لِلسُّحْتِ ഹറാമിനെ, നിഷി ദ്ധത്തെ. فَإِن جَاءُوكَ എന്നാലവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നെങ്കിൽ. فَاحْكُمْ എന്നാൽ നീ വിധി ക്കുക. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. أَوْ أَعْرِضْ അല്ലെങ്കിൽ തിരിഞ്ഞു കളയുക, അവഗണിക്കുക. عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്നു, അവരെപ്പറ്റി. وَإِن تُعْرِضْ നീ തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം. عَنْهُمْ അവ രിൽ നിന്ന്. فَلَن يَضُرُّوكَ അവർ നിനക്ക് ഉപദ്രവം വരുത്തുകയേ ഇല്ല, നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കയില്ല തന്നെ. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَإِنْ حَكَمْتَ നീ വിധിച്ചുവെങ്കിലോ. فَاحْكُم بَيْنَهُم എന്നാലവർക്കിട യിൽ വിധിക്കുക. بِالْقِسْطِ നീതിമുറയനുസരിച്ച്, നീതികൊണ്ട്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു.

يُحِبُّ അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടും. الْمُقْسِطِينَ നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെയും അല്ലാഹു. 46 وَكَيْفَ എങ്ങിനെ. يُحَكِّمُونَكَ നിന്നെ അവർ വിധി കർത്താവാക്കും. وَعِندَهُمُ അവരുടെ പക്കലിരിക്കെ, അവരുടെ അടുക്കലുണ്ടല്ലോ. التَّوْرَاةُ തൗറാത്ത്. فِيهَا അതിലുണ്ട്. حُكْمُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി. ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ പിന്നെ അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നു. مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ അതിനു ശേഷം. وَمَا أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടരില്ല. بِالْمُؤْمِنِينَ വിശ്വാസികളേ.

തന്നിഷ്ടത്തിനും, കാര്യലാഭങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും കൽപനകളെ ധിക്കരിച്ചും, മതനിയമങ്ങളെ മാറ്റിമറിച്ചും വരുന്ന യഹൂദികളും, അവരുടെ ചാരൻമാരും അനുഭാവികളുമായി വർത്തിക്കുന്ന കപടവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസത്തിൻെറ അഗാധതയിലേക്ക് ദ്രുതഗമനം ചെയ്തും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകണ്ട് നബി (ﷺ) വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല. അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അല്ലാഹു തീർത്ത് തരുന്നതാണ് എന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണത്തിന് ആസ്പദമായ ഒരു സംഭവം ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (رحمهم الله) മുതലായവർ ഒന്നിലധികം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ആ സംഭവം ഇതാണ്:-

‘‘യഹൂദികളിൽ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും വ്യഭിചാരം ചെയ്തു. വ്യഭിചാരം ചെയ്തവരെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാനാണ് തൗറാത്തിലെ വിധി. എങ്കിലും ആ വിധിക്ക് പകരം അവർ മറ്റൊരു വിധി നിർമ്മിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ചമ്മട്ടി കൊണ്ട് അടിക്കുക, മുഖത്ത് ചൂടു കുത്തുക (തീ പൊള്ളിക്കുക), കഴുതപ്പുറത്ത് തിരിച്ചിരുത്തി അങ്ങാടി ചുറ്റിച്ച് അപമാനിക്കുക എന്നൊക്കെയാണത്. ഈ രണ്ടാളെപ്പറ്റി എന്ത് ശിക്ഷ കൈക്കൊള്ളണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ അവർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കലേക്ക് ആളയച്ചു. അനുകൂലമായ വിധി കിട്ടിയാൽ അത് സ്വീകരിക്കാം. ഒരു പ്രവാചകൻെറ വിധി കിട്ടിയെന്ന് തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, നബി (ﷺ) യുടെ വിധി തങ്ങൾക്ക് ബാധകമല്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാം. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. തൗറാത്തിൻെറ നിയമമനുസരിച്ച് എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാൻ തന്നെയാണ് നബി (ﷺ) വിധിച്ചത്. തൗറാത്തിൽ അങ്ങിനെ വിധിയില്ലെന്ന് യഹൂദികൾ വാദിച്ചു. ഉണ്ടെന്ന് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാമും (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം മുമ്പു ഒരു യഹൂദപണ്ഡിതനായിരുന്നുവല്ലോ. തിരുമേനി അവരോട് തൗറാത്ത് കൊണ്ട് വരുവാൻ കൽപിച്ചു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ പണ്ഡിതനായിരുന്ന ഒരാൾ -ഇബ്നുസ്വൂരിയാ- തൗറാത്തെടുത്ത് ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഭാഗം വായിച്ചു. ഇടക്കു ഒരു സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവിടെ കൈവെച്ച് അതിനപ്പുറം വായിക്കുകയായി. തിരുമേനി അവനോട് കൈപൊക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നോക്കുമ്പോൾ എറിഞ്ഞ് കൊല്ലുവാൻ കൽപിക്കുന്ന സൂക്തമായിരുന്നു അത്. (*) അങ്ങനെ, തൗറാത്തിൻെറ നിയമമനുസരിച്ച് ആ പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും എറിഞ്ഞുകൊന്നു.’’ ചില രിവായത്തുകളിൽ ഇങ്ങിനെയും കൂടിയുണ്ട്: ‘‘തൗറാത്തിലെ വിധി തങ്ങൾ പറയും പ്രകാരമാണെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, കൂട്ടത്തിൽ മൗനമവലംബിച്ച് നിന്നിരുന്ന ഒരാളോട് അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തി സത്യം തുറന്നു പറയുവാൻ നബി (ﷺ)ആവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ, അയാൾ സത്യം തുറന്നു പറഞ്ഞു. എറിഞ്ഞു കൊല്ലണമെന്ന് തൗറാത്തിലുണ്ടെന്നും, കുലീന കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ചിലർക്ക് വേണ്ടി ഞങ്ങൾ അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച

---

* ആവർത്തന പുസ്തകം അദ്ധ്യായം 22: സൂക്തം 21-26ൽ ബൈബിളിൽ ഈ നിയമം ഇന്നും കാണാവുന്നാതാണ

ചെയ്കയും, ക്രമേണ അതൊര് അംഗീകൃത നടപടിയായി സ്വീകരിക്കയുമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും അയാള്‍ വ്യക്തമാക്കി.'' ഇതാണാസംഭവം.

ഉന്നത വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പെട്ടവര്‍ കൊലക്കുറ്റം ചെയ്താല്‍ പ്രതികാര നടപടിയില്‍ ഇളവനുവദിച്ച് കൊണ്ടും, സാധാരണക്കാര്‍ കൊലചെയ്താല്‍ പൂര്‍ണ്ണമായ നടപടി സ്വീകരിച്ച് കൊണ്ടും തീരുമാനമെടുക്കലും യഹൂദികളുടെ പതിവായിരുന്നുവെന്നും, ഒരു സംഭവത്തില്‍ കക്ഷികള്‍ തമ്മിലുണ്ടായ വഴക്കിനെത്തുടര്‍ന്ന് അവര്‍ നബി (ﷺ) യുടെ തീരുമാനത്തിനു വെക്കുവാന്‍ നിശ്ചയിച്ചുവെന്നും, ആ സന്ദര്‍ഭത്തിലാണ് ഈ വചനങ്ങള്‍ അവതരിച്ചതെന്നും വേറെ ചില ഹദീസുകളിലും വന്നിരിക്കുന്നു. 48-ാം വചനത്തിലെ ഉള്ളടക്കം ഇതിനോട് കൂടുതല്‍ യോജിക്കുന്നതായും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. ഇബ്നു കഥീര്‍ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങളെ തുടര്‍ന്ന് അവതരിച്ചതാകുന്നതിനും വിരോധമില്ലല്ലോ. والله اعلم

سماعون للكذب എന്ന വാക്കിന് പരിഭാഷയില്‍ കണ്ടതുപോലെ 'വ്യാജത്തിലേക്ക് ചെവികൊടുക്കുന്നവര്‍' എന്നും 'വ്യാജത്തിനുവേണ്ടി ചെവി കൊടുക്കുന്നവര്‍' എന്നും അര്‍ത്ഥം വരാം. കള്ളവാര്‍ത്തകള്‍ കേള്‍ക്കുകയും, പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതില്‍ അവര്‍ക്ക് വലിയ താല്‍പര്യമാണെന്നായിരിക്കും ആദ്യത്തെ അര്‍ത്ഥപ്രകാരം അതിന്‍െറ സാരം. രണ്ടാമത്തെ അര്‍ത്ഥപ്രകാരം എന്തെങ്കിലും ഹേതു കിട്ടി കളവ് പറഞ്ഞ് പരത്തുവാന്‍ വേണ്ടിയാണവര്‍ നബി (ﷺ)യുടെ അടുക്കല്‍ വന്ന് വല്ലതും കേള്‍ക്കുന്നത് എന്നും സാരമായിരിക്കും.سماعون لقوم اخرين എന്ന വാക്കിനും അതുപോലെ, 'മറ്റൊരു ജനതയിലേക്ക് ചെവി കൊടുക്കുന്നവര്‍' എന്നും, 'മറ്റൊരു ജനതക്ക് വേണ്ടി ചെവികൊടുക്കുന്നവര്‍' എന്നും അര്‍ത്ഥം ആകാവുന്നതാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ വാക്കുകളിലേക്കല്ല-മറ്റൊരു കൂട്ടരുടെ വാക്കുകളിലേക്കാണ്-അവരുടെ ശ്രദ്ധ എന്ന് ഒന്നാമത്തേതിനും, മറ്റൊരു ജനതയുടെ ആവശ്യാര്‍ത്ഥമാണ്-അവര്‍ക്ക് ആരോപണങ്ങള്‍ ഉന്നയിക്കുവാന്‍ വല്ല പഴുതും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയാണ്-അവര്‍ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്ന് ചെവിയോര്‍ക്കുന്നത് എന്ന് രണ്ടാമത്തേതിനും സാരം നല്‍കപ്പെടുന്നു. ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളില്‍ രണ്ടര്‍ത്ഥങ്ങളും സ്വീകരിച്ചവരുണ്ട്. 'മറ്റൊരു ജനത' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അഹങ്കാരം നിമിത്തം നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കല്‍ വരാതെ അകലെ നിന്ന് കുത്തിത്തിരുപ്പ് നടത്തുന്ന യഹൂദികളാകുന്നു. ഇത് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് لم يأتوك (നിന്‍െറ അടുക്കല്‍ വന്നിട്ടില്ലാത്ത) എന്ന് അവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. 'ചെവി കൊടുക്കുന്നവര്‍' എന്ന് മാത്രമല്ല, 'ചെവി കൊടുക്കല്‍ പതിവാക്കിയവര്‍, താല്‍പര്യപൂര്‍വ്വം കേള്‍ക്കാറുള്ളവര്‍' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അര്‍ത്ഥം കൂടി അന്തര്‍ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് سماعون (സമ്മാഊന) എന്ന വാക്കിന്‍െറ രൂപം. അതുപോലെത്തന്നെയാണ് اكالون (അക്കാലൂന) എന്ന വാക്കും. തീറ്റക്കാര്‍, അധികമായി തിന്നുന്നവര്‍, തിന്നല്‍ പതിവാക്കിയവര്‍ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അര്‍ത്ഥങ്ങള്‍ അതിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.(*) കള്ളാരോപണങ്ങളും ദുഷ്പ്രചരണങ്ങളും നടത്തുന്ന യഹൂദികളും, അവര്‍ക്കുവേണ്ടി ചാരവൃത്തി നടത്തുകയും അവരുടെ അപവാദങ്ങള്‍ക്ക് വളംവെച്ച് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കപടവിശ്വാസികളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

يحرفون الكلم ..... (വാക്കുകളുടെ സ്ഥാനങ്ങള്‍ക്ക് ശേഷം അത് മാറ്റം വരുത്തും) എന്ന് പറഞ്ഞത് യഹൂദികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങള്‍ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്ന് അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥത്തില്‍ നിര്‍ണ്ണയിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും അവയില്‍ ചിലത്

---

* അറബി വ്യാകരണ ശാസ്ത്രത്തി (علم النحوم) ല്‍ ഇങ്ങിനെയുള്ള വിശേഷണ നാമങ്ങള്‍ക്കു اسماء المبالغة (ശക്തികൂട്ടിപ്പറയുന്ന നാമങ്ങള്‍) എന്നു സാങ്കേതികമായി പറയപ്പെടുന്നു.

മൂടിവെക്കുകയും, ചിലതിന്റെ അർത്ഥവും സന്ദർഭവും മാറ്റുകയും, ചിലത് ദുർവ്യാഖ്യാനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അവരുടെ പതിവിനെയാണ് ഇത് കുറിക്കുന്നത് ان اوتيتم هذا نخذوه...... (നിങ്ങൾക്ക് ഇത് നൽകപ്പെട്ടെങ്കിൽ സ്വീകരിച്ച് കൊള്ളുക; ഇല്ലെങ്കിൽ കാത്തുകൊള്ളുക) എന്ന് പറഞ്ഞത് മുകളിൽ-ഉദ്ധരിച്ച സംഭവത്തിൽ കണ്ടതു പോലെ-അവരുടെ അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കു യോജിക്കുന്ന വല്ലതും നബി (ﷺ) പറഞ്ഞാൽ അത് സ്വീകരിക്കാമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അത് തള്ളിക്കളയണമെന്നും അവരുടെ നേതാക്കൾ അവരോട് ഉപദേശിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാകുന്നു. അവർ എത്രമാത്രം ദുഷിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരുടെ ഹൃദയം എത്രത്തോളം കടുത്തുപായിട്ടുണ്ടെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണല്ലോ. ആകയാൽ, അവർ നന്നായിത്തീരുമെന്നോ, അവരുടെ ഹൃദയം ശുദ്ധമായിത്തീരുമെന്നോ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് നബി (ﷺ) യെ അറിയിക്കുന്നതാണ്. 'ആരെയെങ്കിലും അല്ലാഹു പരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അവർക്കുവേണ്ടി വല്ലതും ചെയ്വാൻ നിനക്കു കഴിയുന്നതേയല്ല; ഹൃദയം ശുദ്ധിയാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടരാണവർ' എന്ന വാക്യം.

فتنة (ഫിത്നഃ) എന്ന വാക്കിന് 'കുഴപ്പം, പരീക്ഷണം, ശിക്ഷ, അപമാനം, ദുർമ്മാർഗ്ഗം, ഭ്രാന്ത്, ആപത്ത്' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം വരും. എന്നാൽ റാസീ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ ഇവിടെ വാക്കർത്ഥം ഏത് കൊടുത്താലും യഹൂദികളെപ്പറ്റി മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ദുർന്നടപ്പുകളിലാണത് കലാശിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവരെ ഫിത്നയാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നും അവരുടെ ഹൃദയം ശുദ്ധിയാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു യുക്തിതത്വമോ, മാനദണ്ഡമോ കൂടാതെ അല്ലാഹു ചിലരെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമെന്നല്ല ഇതിന്റെ താൽപര്യം. നന്നായിത്തീരുവാനും ഹൃദയം ശുദ്ധമാകുവാനുമുള്ള ആഗ്രഹമോ പ്രവർത്തനമോ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരെ ശുദ്ധീകരിച്ച് നന്നാക്കാതെ അവരുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ യഥേഷ്ടം വിഹരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അവരെ അല്ലാഹു വിട്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നത്രെ അതിന്റെ താൽപര്യം. (3:86 മുതലായ വചനങ്ങൾ നോക്കുക) ഇഹത്തിൽ അവർക്ക് അപമാനവും പരത്തിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും ഉണ്ട്.(لهم في الدنيا خزى .....) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം പ്രത്യേകം വിവരിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവരെപ്പറ്റി ഇത്രയൊക്കെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ട് പിന്നെയും അവർ വ്യാജത്തിന് ചെവി കൊടുത്തു വരുന്നവരാണ്, അവർ നിഷിദ്ധം തിന്നൽ പതിവാക്കിയവരാണ് (سماعون للكذب اكالون للسحت) എന്ന് കൂടി അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള കഠിനമായ വെറുപ്പും അമർഷവുമാണിത് കാണിക്കുന്നത്. അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ വ്യാജത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്, അവരുടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ മതവിധികളെ മാറ്റി മറിച്ച് കൊടുക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ കൈക്കൂലിയും കോഴയും വാങ്ങുക പോലെയുള്ള നിഷിദ്ധ കൃത്യങ്ങളുമാണ്. പിന്നെ അവർ എങ്ങിനെ നന്നായിത്തീരുവാനാണ്?! എന്നിങ്ങനെ ഒരു സൂചന അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഏതായാലും വല്ല വിഷയത്തിലും അവർ വിധി തേടിക്കൊണ്ട് വന്നാൽ, അവർക്ക് വിധി കൊടുക്കുകയോ കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യാം; പക്ഷേ, വിധി കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അത് നീതിമുറയനുസരിച്ചേ കൊടുക്കാവൂ എന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അവരുടെ പക്കൽ തൗറാത്തുണ്ട്; ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിധികളും അതിലുണ്ട്; എന്നിട്ടും അതവർ അനുസരിക്കാതെ പുറം തള്ളുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്; എന്നിരിക്കെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് വിധി തേടുന്നത് എന്തിനാണ്? ഇത് ഒരത്ഭുതം തന്നെയാണ് എന്നത്രെ 46-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അതെ, അതവരുടെ സദുദ്ദേശ്യത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകു

ന്നതല്ല; തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തിനൊത്ത വിധി കിട്ടിയെങ്കിലോ എന്നുള്ള ദുർമ്മോഹമാണ തിൻെറ പിന്നിലുള്ളത് എന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

46-ാം വചനത്തെയും അതുപോലെയുള്ള വേറെ ചില വചനങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകളെക്കൊണ്ട് ബൈബിളിനെ അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ പാതിരിമാർ നടത്താറുള്ള ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി 50-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കാം. إن شاء الله

വിഭാഗം-7

إِنَّآ أَنزَلْنَا ٱلتَّوْرَىٰةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا ٱلنَّبِيُّونَ ٱلَّذِينَ أَسْلَمُوا۟ لِلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلرَّبَّـٰنِيُّونَ وَٱلْأَحْبَارُ بِمَا ٱسْتُحْفِظُوا۟ مِن كِتَـٰبِ ٱللَّهِ وَكَانُوا۟ عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا۟ ٱلنَّاسَ وَٱخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِى ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿٤٧﴾

47 നിശ്ചയമായും, നാം തൗറാത്ത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിൽ മാർഗ്ഗദർശനവും പ്രകാശവുമുണ്ട്. (ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചു) കീഴൊതുങ്ങിയവരായ പ്രവാചകൻമാർ യഹൂദരായുള്ളവർക്ക് അതു പ്രകാരം വിധിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു; 'റബ്ബാനീ'ളും [പുണ്യ പുരുഷൻമാരും], പണ്ഡിതൻമാരും (വിധിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു); (അതെ) അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവരോട് കാത്തു സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏൽപിക്കപ്പെട്ടതും, അതിന് അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിരുന്നതും നിമിത്തം. [അതു കൊണ്ടാണ് അവർ അതു പ്രകാരം വിധിച്ചിരുന്നത്] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെ പേടിക്കരുത്; എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യണം; എൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കൾക്ക് നിങ്ങൾ തുച്ഛമായ വില വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്. ആർ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത് പ്രകാരം വിധിക്കുന്നില്ലയോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അവിശ്വാസികൾ.

---

47 إِنَّا أَنزَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം അവതരിപ്പിച്ചു. التَّوْرَاةَ തൗറാത്തിനെ. فِيهَا هُدًى അതിലുണ്ട് മാർഗദർശനം. وَنُورٌ പ്രകാശവും. يَحْكُمُ بِهَا അതുകൊണ്ട് (അതു പ്രകാരം) വിധിച്ചിരുന്നു. النَّبِيُّونَ നബി (പ്രവാചകൻ)മാർ. الَّذِينَ أَسْلَمُوا ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിച്ച (കീഴൊതുങ്ങിയ)വരായ. لِلَّذِينَ هَادُوا യഹൂദികളായവർക്ക്. وَالرَّبَّانِيُّونَ റബ്ബാനീകളും (പുണ്യവാൻമാരും, മതനേതാക്കളും). وَالْأَحْبَارُ പണ്ഡിതൻമാരും. بِمَا اسْتُحْفِظُوا അവർ സൂക്ഷിക്കു (കാക്കു)വാൻ ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ട്. مِن كِتَابِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച്. وَكَانُوا അവർ ആയിരിക്കുകയും. عَلَيْهِ അതിനും, അതിൻെറ മേൽ. شُهَدَاءَ സാക്ഷികൾ. فَلَا تَخْشَوُا അതിനാൽ നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ട. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. وَاخْشَوْنِ എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ. وَلَا تَشْتَرُوا നിങ്ങൾ വാങ്ങുകയും അരുത്. بِآيَاتِي എൻെറ ആയത്തുകൾക്ക്. ثَمَنًا قَلِيلًا അൽപ (തുച്ഛ) വില. وَمَن لَّمْ يَحْكُم ആർ വിധിച്ചില്ലയോ. بِمَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട്, അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം. فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ, നന്ദികെട്ടവർ.

—

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത് തന്നെയാണ് ഈ വചനവും അടുത്ത ചില വചനങ്ങളും. തൗറാത്തിൻെറ അനുയായികളെന്ന് വാദിക്കുന്ന ആ ജനതയുടെ -യഹൂദികളുടെ- സ്ഥിതിഗതികൾ മുമ്പ് വിവരിച്ചത് പോലെയാണ്. എന്നാൽ, ആ ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണ്. ജനങ്ങൾക്ക് സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും, അജ്ഞാനാന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചനം നൽകുവാനുള്ള പ്രകാശവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണത്. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഏക മതമായ ഇസ്ലാമിൻെറ അനുയായികളെന്ന നിലക്ക് അവൻെറ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന പല പ്രവാചകൻമാരും, അതത് കാലങ്ങളിലെ മതനേതാക്കളും പുണ്യവാൻമാരുമായിരുന്ന 'റബ്ബാനീ'കളും പണ്ഡിതൻമാരുമൊക്കെ അതിലെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ച് അവർക്കിടയിൽ വളരെക്കാലം വിധി നടത്തിപ്പോന്നിട്ടുമുണ്ട്. വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ സംരക്ഷണവും, അതിൻെറ പ്രബോധന കൃത്യവും ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അവർ. അതിൻെറ സത്യതക്കും പരിശുദ്ധതക്കും അവർ സാക്ഷികളുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ ആ ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു. ഈ പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തേണ്ടുന്നവരാണ് യഹൂദികൾ എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ ആദ്യഭാഗത്തിൻെറ സാരം.

'ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ പേടിക്കേണ്ടാ, എന്നെ പേടിക്കുകയും വേണം' (فلا تخشوا الناس .....) എന്ന വാക്യം യഹൂദികളെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അഭിമുഖീകരിച്ച് കൊണ്ടുള്ളതാണ്. ജനങ്ങളെ ഭയന്നുകൊണ്ട്-അഥവാ ജനാനുകൂല്യം നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് പേടിച്ചു കൊണ്ട് -അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങൾ മാറ്റിമറിക്കലും അത് ഒരു വരുമാന മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കലും നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്ന ഒരു സൂചന, യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യഹൂദികളുടെ അത്തരം ദുസ്വഭാവങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത് സൂക്ഷിക്കേണമെന്നൊര് താക്കീതു അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും. 'എൻെറ ആയത്തുകൾക്ക് തുച്ഛമായ വില വാങ്ങരുത് എന്ന അടുത്ത വാക്യത്തിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അവിശ്വാസികൾ' (ومن لم يحكم ... الكافرون) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ താക്കീതു വീണ്ടും അല്ലാഹു ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് വിധിക്കാത്തവരെപ്പറ്റി അവർ അക്രമികളാകുന്ന് (هم الظالمون) എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിലും, അവർ തോന്നിയവാസികളാണ് (هم الفاسقون) എന്ന് 50-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ വചനത്തിൽ അവർ അവിശ്വാസികളാണ് (هم الكافرون) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'അവർ അവിശ്വാസികളാണ് എന്നുള്ള ഈ വാക്യം അതിൻെറ പ്രത്യക്ഷാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പൊതു തത്വമെന്ന നിലക്കല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. കാരണം-അങ്ങിനെയാകുമ്പോൾ-സംശയരഹിതമായി അറിയപ്പെടുന്ന മറ്റു ചില തത്വങ്ങളുമായി അത് യോജിക്കാതെ വരുന്നു. ഉദാഹരണമായി: ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വല്ല വിധിയും അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയായ വിധി ആയിരുന്നാൽ തന്നെയും -വിധിക്കുന്നവരെല്ലാം അവിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടി വരും. അതുപോലെത്തന്നെ, ഖുർആൻെറ വല്ല വിധിയേയും-നിഷേധിക്കുകയോ, തൻെറ വിധി ഒരു മതവിധിയായി ഗണിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ആരെങ്കിലും ഒരു തെറ്റായ വിധി വിധിച്ചാൽ അവരും അവിശ്വാസികളാണ്-അഥവാ ഇസ്ലാമിൽനിന്ന് പുറത്തായവരാണ്-എന്നും പറയേണ്ടിവരും.

അതുകൊണ്ട് (هم الكافرون) (അവര്‍ അവിശ്വാസികളാണ്) എന്നുള്ള ഈ വാക്യത്തിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതില്‍ മുന്‍ഗാമികളും പിന്‍ഗാമികളുമായ ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ ഒന്നിലധികം നിലപാട് സ്വീകരിച്ച് കാണുന്നു. അതിന്‍റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാണ്:-

(1) പ്രസ്തുത മൂന്നു വാക്യങ്ങളും അവിശ്വാസികളാണെന്നും, അക്രമികളാണെന്നും, തോന്നിയവാസികളാണെന്നും പറഞ്ഞത് യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാകുന്നു. (2) യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അടങ്ങുന്ന വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞതാണ് ആ വാക്യങ്ങള്‍. 44 മുതല്‍ 54 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിലെ പരാമര്‍ശങ്ങള്‍ പ്രധാനമായും അവരെക്കുറിച്ചാണെന്നുള്ളത് ഇതിന് തെളിവായും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തെയാണ് ഇബ്നു ജരീര്‍ (ﷺ) പിന്‍താങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. (3) അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഏതെങ്കിലും വിധിയെ നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വാക്യം. അത് തനി അവിശ്വാസം തന്നെയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. (4) ഇവിടെ كفر (അവിശ്വാസം) കൊണ്ട് വിവക്ഷ സത്യവിശ്വാസത്തിനെതിരായ അവിശ്വാസമല്ല. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദി കേടും, സാക്ഷാല്‍ അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന കാരണവും എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലാണത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്‍റെ വിധി നിയമങ്ങള്‍ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്‍റെ ഗൗരവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാനാണ് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈ വാക്യത്തെപ്പറ്റി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതിമും, ഹാകിമും (ﷺ) മറ്റു ചിലരും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഇത് നിങ്ങള്‍ വിചാരിക്കുന്ന ആ അവിശ്വാസമല്ല.'' ത്വാഊസ് (ﷺ) പറഞ്ഞതായി വകീഉ് (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു; ''ഇത് മതത്തില്‍ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യുന്ന അവിശ്വാസമല്ല''. ഇത് സംബന്ധിച്ച് പല രിവായത്തുകളും ഇബ്നു ജരീര്‍ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. കുറെയെല്ലാം ഇബ്നു കഥീറും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം ഇബ്നുജരീര്‍ (ﷺ) പറയുകയാണ്; ''ഈ പ്രസ്താവനകളില്‍ എന്‍റെ അടുക്കല്‍ വാസ്തവത്തോട് കൂടുതല്‍ യോജിച്ചത്, ഈ ആയത്തുകള്‍ വേദക്കാരിലുള്ള അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി അവതരിച്ചതാണെന്നാകുന്നു. കാരണം, ഇതിന്‍റെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള ആയത്തുകള്‍ അവരെപ്പറ്റിയും അവരുടെ വിഷയത്തിലും അവതരിച്ചതാണ്. അപ്പോള്‍ ഇതും (ഈ വാക്യവും) അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതല്‍ ന്യായം. അല്ലാഹു ഒരു പൊതുവായ വിധിയായിട്ടാണല്ലോ ഇത് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്; എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് അത് അവരെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രത്യേക വിധിയാക്കുന്നത്? എന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാല്‍, അതിന് മറുപടി: അല്ലാഹുവിന്‍റെ വിധിയെ നിഷേധിക്കുന്നവരായിരുന്ന ഒരു ജനതയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പൊതുവിധിയാണിത്. അവന്‍റെ വിധി അവര്‍ തള്ളിക്കളഞ്ഞ രൂപത്തില്‍ തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവര്‍ അവിശ്വാസികളാണ് എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹുവിന്‍റെ വിധിയെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അവന്‍ അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം വിധിക്കാതിരിക്കുന്ന എല്ലാവരെപ്പറ്റിയും പറയുവാനുള്ളത് -ഇബ്നു അബ്ബാസ് പറഞ്ഞതുപോലെ- അവര്‍ അവിശ്വാസികളാണ് എന്ന് തന്നെയാകുന്നു...''

മുമ്പും പിമ്പും നോക്കാതെ, സന്ദര്‍ഭത്തില്‍നിന്ന് അടര്‍ത്തിയെടുത്തും, വാക്കര്‍ത്ഥം മാത്രം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഈ വാക്യത്തിന് അര്‍ത്ഥം കല്‍പിക്കുക വഴി, മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് മുന്‍കാലത്ത് വളരെയധികം ആപത്തു വരുത്തിവെച്ച ഒരു കക്ഷിയാണ് 'ഖവാരിജു' (الخوارج) ഖുര്‍ആനില്‍ പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വല്ല വിധിയും ഉണ്ടാക്കുന്നവര്‍ അവിശ്വാസികളാണ് -അവര്‍ ഇസ്ലാമില്‍ നിന്ന് പുറത്താകും-എന്നായിരുന്നു അവരുടെ

വാദം.(*) അലിയും, മുആവിയായും (ﷺ) തമ്മിൽ ഖിലാഫത്തു സംബന്ധിച്ച് നടന്ന വഴക്ക് കാലത്ത് രണ്ടുകൂട്ടരും ചേർന്ന് ചില മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയും അവരുടെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുകയും ഉണ്ടായ സംഭവം ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്. രണ്ടുകൂട്ടരും ഖുർആൻെറ വിധിയല്ല സ്വീകരിച്ചത്-മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുടെ വിധിയാണ് സ്വീകരിച്ചത് -അതുകൊണ്ട് ഇരു കക്ഷിയും അവിശ്വാസികളായി ഇസ്‌ലാമിൽനിന്ന് പുറത്തു പോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് 'ഖവാരിജു' വാദിച്ചു. ഈ വാക്യമായിരുന്നു അവർക്കതിനുള്ള തെളിവ്. ഇതിനെത്തുടർന്ന് അവരും മറ്റുള്ളവരും-പ്രത്യേകിച്ച് അലി (ﷺ) യുടെ കക്ഷിയും അവരും-തമ്മിൽ പല ഏറ്റുമുട്ടലുകളും നടക്കുകയുമുണ്ടായി. അലി (ﷺ) അടക്കം പല സഹാബികളുടെയും, കുട്ടികളും സ്ത്രീകളുമടക്കം മുസ്‌ലി ംകളായ പലരുടെയും രക്തം അവർ ചിന്തുകയുണ്ടായി. ان الحكم الا لله (അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ വിധിയില്ല. (6:57; 12:40)എന്ന ഖുർആൻ വാക്യമായിരുന്നു ഖവാരിജ് കക്ഷിയുടെ മുദ്രാവാക്യം. ഇതിനെപ്പറ്റി അലി (ﷺ) പറഞ്ഞത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: كلمة حق اريد بها الباطل (യഥാർത്ഥമായ ഒരു വാക്ക് അതുകൊണ്ട് അയഥാർത്ഥമായത് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.)

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَآ أَنَّ ٱلنَّفْسَ بِٱلنَّفْسِ وَٱلْعَيْنَ بِٱلْعَيْنِ وَٱلْأَنفَ بِٱلْأَنفِ وَٱلْأُذُنَ بِٱلْأُذُنِ وَٱلسِّنَّ بِٱلسِّنِّ وَٱلْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِۦ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُۥ ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٤٨﴾

48 അവരുടെ [യഹൂദൻമാരുടെ] മേൽ അതിൽ [തൗറാത്തിൽ] നാം നിയമമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ആൾക്ക് ആളും, [ജീവന് ജീവനും] കണ്ണിന് കണ്ണും, മൂക്കിന് മൂക്കും, ചെവിക്ക് ചെവിയും, പല്ലിന് പല്ലും മുറിവു(കൾക്ക് മുറിവു)കളും പ്രതികാര നടപടിയാകുന്നുവെന്ന്. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും അതിനെ [പ്രതികാര നടപടിയെ] ധർമ്മമാക്കി (മാപ്പാക്കി)യാൽ അതവന് പ്രായശ്ചിത്തമായിരിക്കും. ആർ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം വിധിക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

---

48 وَكَتَبْنَا നാം രേഖപ്പെടുത്തുക (നിയമമാക്കുക) യും ചെയ്തു. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. فِيهَا അതിൽ. أَنَّ النَّفْسَ ആൾ (ജീവൻ-ആത്മാവ്-ദേഹം) എന്ന്. بِالنَّفْسِ ആൾ (......)ക്കു പകരം എന്നു). وَالْعَيْنَ കണ്ണും. بِالْعَيْنِ കണ്ണിന് (പകരം). وَالْأَنفَ മൂക്കും. بِالْأَنفِ മൂക്കിന് (പകരം). وَالْأُذُنَ ചെവിയും, കാതും. بِالْأُذُنِ ചെവിക്കു, കാതിന് (പകരം). وَالسِّنَّ പല്ലും. بِالسِّنِّ പല്ലിന് (പകരം). وَالْجُرُوحَ മുറിവുകളും. قِصَاصٌ പ്രതികാര നടപടിയാകുന്നു (എന്നു). فَمَن എന്നാൽ (ഇനി) ആർ, ആരെങ്കിലും. تَصَدَّقَ ദാന ധർമ്മമാക്കി (വിട്ടുകൊടത്തു) എന്നാൽ. بِهِ അതിനെ. فَهُوَ എന്നാലത്. كَفَّارَةٌ പ്രായശ്ചിത്തമാന്നു, പൊറുപ്പിക്കുന്നതാണ്. لَّهُ അവന്. وَمَن لَّمْ يَحْكُم ആർ വിധിച്ചില്ലയോ. بِمَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് (പ്രകാരം). فَأُولَئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ.

---

* ഖവാരിജ് എന്ന പേരിലുള്ള ആ കക്ഷി ഇന്നു നിലവിലില്ല. എങ്കിലും അവരുടേതു പോലെയുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ചില കക്ഷികളെ ഇക്കാലത്തും കാണാവുന്നതാണ്. ഖവാരിജിൻെറ വാദം അന്നു പ്രധാനമായും മതപരമായ ലക്ഷ്യം വെച്ചായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുള്ളവർ പ്രധാനമായും ചില രാഷ്ട്രീയ താൽപര്യത്തോടുകൂടിയാണതു ഏറ്റു പറയുന്നത്.

യഹൂദികൾ മതകാര്യങ്ങളിൽ ചെയ്ത ഒരു തോന്നിയവാസം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ഈ വചനവും. യോ ഗ്യന്മാരായ ആളുകൾ വ്യഭിചാരക്കുറ്റം ചെയ്താൽ ശിക്ഷയിൽ ഇളവു നൽകിയിരിക്കുന്നത് പോലെ, ഉന്നത വിഭാഗക്കാരായ ആളുകൾ കൊലക്കുറ്റം ചെയ്താൽ പ്രതിക്കൊലയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടും, തെണ്ടം നൽകുന്നതിൽ ഇളവ് നൽകിക്കൊണ്ടുമുള്ള ചില നടപടികളും അവർ സ്വീകരിച്ച് വന്നിരുന്നു. തൗറാത്തിലാകട്ടെ, കൊന്നവനെ കൊല്ലുക, കണ്ണ്, മൂക്ക്, ചെവി മുതലായ അവയവങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരോട് അതേപ്രകാരം തന്നെ പകരം ചെയ്യുക, മുറിവുകൾ വരുത്തുന്നപക്ഷം അതേപ്രകാരം അങ്ങോട്ടും മുറിവ് വരുത്തുക എന്നാണ് നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്. യോഗ്യരും അയോഗ്യരുമെന്നോ, പ്രമാണി വർഗ്ഗവും അധമ വർഗ്ഗവുമെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസമൊന്നും അതിലില്ല. പക്ഷേ, അക്രമിയോട് പ്രതികാരം ചെയ്വാനുള്ള അവകാശം ആരെങ്കിലും വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവനെ പ്രതികാരത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നതായാൽ അത് പുണ്യകർമ്മവും പാപമോചനത്തിന് കാരണമായിത്തീരുന്നതുമാണെന്നും വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തൗറാത്തിലെ വിധി നടപ്പിൽ വരുത്താതെ തൽസ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരു പുതിയ വിധിയുണ്ടാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത് അക്രമവും അനീതിയുമാകുന്നു എന്ന് സാരം. പ്രതിക്രിയ നടത്തുന്നതിൽ തൗറാത്തിലെ ഈ നിയമം തന്നെയാണ് ഇസ്ലാമിൽ ഇപ്പോഴും നിലവിലുള്ളത്.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമത്തിനെതിരായി മറ്റൊരു മതനിയമം സ്വീകരിക്കുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ വേദഗ്രന്ഥത്തെ നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന നിലക്ക്-അവർ അവിശ്വാസികളാണ് (هم الكافرون) എന്ന് പറഞ്ഞു. പ്രതികാര നടപടിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട പുതിയ സമ്പ്രദായം അക്രമവിധേയരായ ആളുകളോട് ചെയ്യുന്ന അനീതിയാണെന്ന നിലക്ക് അവരെപ്പറ്റി ഈ വചനത്തിൽ അവർ അക്രമികളാണ് (هم الظالمون) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സാക്ഷാൽ തൗറാത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കങ്ങളിൽ പിന്നീട് പല മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതൊന്നും ബാധിക്കാതെ സുരക്ഷിതമായിത്തന്നെ അവ ശേഷിക്കുന്ന ചില ഭാഗങ്ങളും ഇന്നത്തെ ബൈബിളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് നിഷേധിക്കാവതല്ല. ആ ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നിന്നതാണെന്ന് തീർത്ത് പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്നേയുള്ളു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കാം പ്രതിക്രിയ സംബന്ധിച്ച് താഴെ കാണുന്ന വാക്യങ്ങളും (അല്ലാഹുവിനറിയാം) വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കരുത്, പ്രതിമകൾ വെക്കരുത് എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങി ജീവിതത്തിൻെറ പല വശങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്ന വളരെയധികം നിയമങ്ങളും വിധികളും വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: ....ജീവന് പകരം ജീവൻ കൊടുക്കണം. കണ്ണിന് പകരം കണ്ണ്, പല്ലിന് പകരം പല്ല്, കൈക്ക് പകരം കൈ, കാലിന് പകരം കാൽ, പൊള്ളലിന് പകരം പൊള്ളൽ, മുറിവിനു പകരം മുറിവ്, തിണർപ്പിന് പകരം തിണർപ്പ്.' (പുറപ്പാടു അ: 21ൽ 23-25.)

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

49 (മേൽപറഞ്ഞ) അവരുടെ (കാൽ) പാടുകളിലായി നാം മർയമിൻെറ മകൻ ഈസായെ തുടർന്നയക്കുകയും ചെയ്തു; തൻെറ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന തൗറാത്തിനെ (ശരിവെച്ച്) സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിക്കൊണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനു നാം 'ഇഞ്ചീലും' നൽകി; അതിൽ മാർഗ്ഗദർശനവും, പ്രകാശവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടും, അതിൻെറ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന

തൗറാത്തിനെ (ശരിവെച്ച്) സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടും; സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, സദുപദേശവുമായിക്കൊണ്ടും. ﴿٤٩﴾

50 ഇഞ്ചീലിന്റെ ആൾക്കാർ അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരവും വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു തോന്നിയവാസികൾ.

وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ ٱلْإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِ ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَـٰسِقُونَ ﴿٥٠﴾

---

49 وَقَفَّيْنَا നാം തുടർത്തുക (തുടർന്നയക്കുക)യും ചെയ്തു. عَلَى آثَارِهِمْ അവരുടെ (കാൽ) പാടുകളിലായി, പിറകിൽ. بِعِيسَى ഈസായെ, ഈസാനെക്കൊണ്ട്. ابْنِ مَرْيَمَ മർയമിന്റെ മകൻ. مُصَدِّقًا സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്. لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ തന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ. مِنَ التَّوْرَاةِ തൗറാത്താകുന്ന തൗറാത്തിൽനിന്നും. وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകുകയും ചെയ്തു. الْإِنجِيلَ ഇഞ്ചീൽ. فِيهِ അതിലുണ്ടായിക്കൊണ്ട്. هُدًى മാർഗ്ഗദർശനം, നേർവഴി. وَنُورٌ പ്രകാശവും. وَمُصَدِّقًا സത്യപ്പെടുത്തുന്നതായും. لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ. مِنَ التَّوْرَاةِ തൗറാത്താകുന്ന. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനമായും മാർഗ്ഗദർശകമായിക്കൊണ്ടും. وَمَوْعِظَةً സദുപദേശവും. لِّلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നവർക്ക്. 50 وَلْيَحْكُمْ വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. أَهْلُ الْإِنجِيلِ ഇഞ്ചീലിന്റെ ആൾക്കാർ. بِمَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം. فِيهِ അതിൽ. وَمَن لَّمْ يَحْكُمْ ആർ വിധിച്ചില്ലയോ, വല്ലവരും വിധിക്കാതിരുന്നാൽ. بِمَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം, ഇറക്കിയതുകൊണ്ട്. فَأُولَٰئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الْفَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികൾ, ധിക്കാരികൾ.

തൗറാത്ത് അവതരിപ്പിച്ചതിനെയും പല പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയും അതിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്തുവന്നതിനെയും കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവരുടെയെല്ലാം പിറകിലായി ഈസാ (عليه السلام) നബിയെ നിയോഗിച്ചതിനെയും, അദ്ദേഹം മുഖേന ഇഞ്ചീൽ അവതരിപ്പിച്ചതിനെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈസാ (عليه السلام) നബിയാകട്ടെ, ഇഞ്ചീലാകട്ടെ, തൗറാത്തിനെ പുറം തള്ളുകയോ, നീക്കം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ ശരിവെക്കുകയും, അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. സൂ: ആലുഇംറാൻ 50ൽ കണ്ടതുപോലെ, അൽപമാത്രമായ ചില കാര്യങ്ങളൊഴിച്ച് ബാക്കി വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം തൗറാത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ -അഥവാ മൂസാ (عليه السلام) മുഖേന നടപ്പാക്കപ്പെട്ട ശരീഅത്തു നിയമങ്ങൾ- തന്നെയായിരുന്നു ഈസാ (عليه السلام) നബിയും പിൻപറ്റിയിരുന്നത്. ഇഞ്ചീലിനെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, തൗറാത്തിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു നിയമപ്രമാണമായിരുന്നില്ല അത്. പ്രധാനമായും അത് സദുപദേശങ്ങളുടെയും സുവിശേഷങ്ങളുടെയും ഒരു സമാഹാരമായിരുന്നു. 'ഇഞ്ചീൽ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ സുവിശേഷം എന്നത്രെ. എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരുടെയും പ്രബോധന ലക്ഷ്യവും എല്ലാവരും പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന മതവും ഒന്നാകകൊണ്ട് ഓരോ പ്രവാചകനും വരുമ്പോൾ, തന്റെ മുമ്പുള്ള പ്രവാചകൻമാർ സ്വീകരിച്ചുവന്ന അതേ നടപടിമാർഗ്ഗം അദ്ദേഹവും പിൻപറ്റേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അനുഷ്ഠാന മുറകളുടെ വിശദാംശ

ങ്ങളിൽ കാലികമായ പരിതസ്ഥിതികൾ നിമിത്തം വല്ല മാറ്റവും ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ, അതിൽ മാത്രം അദ്ദേഹം മുഖേന പുതിയ ചില നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും, അല്ലാത്തവയിൽ പൂർവ്വമാർഗ്ഗം പിൻതുടരുകയുമാണ് പതിവ്.

ഈസാ (عليه السلام) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചതായി ബൈബിളിൻെറ പുതിയ നിയമത്തിൽ തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്: ''ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ (തൗറാത്തിനെ) യോ, പ്രവാചകൻമാരെയോ നീക്കേണ്ടതിന് വന്ന് എന്ന് നിരൂപിക്കരുത്. നീക്കുവാനല്ല, നിവൃത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നത്.... സകലതും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വള്ളിയെങ്കിലും പുള്ളിയെങ്കിലും ഒരു നാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല.'' (മത്തായി, 5ൽ 17-19) ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഈസാ (عليه السلام) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചവരും തൗറാത്തിൻെറ പഴയ നിയമനടപടികൾ തന്നെയാണ് അംഗീകരിച്ച് വന്നിരുന്നത്. കാലക്രമത്തിൽ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ പകയും ശത്രുതയും മുഴുത്തതോടുകൂടിയാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പഴയ നിയമം വർജ്ജിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും, തൽസ്ഥാനത്ത് പുരോഹിതവർഗ്ഗം പുതിയ നിയമനടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമെന്ന് ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥമാകുന്നു.

ഇഞ്ചീലിൻെറ ആൾക്കാർ അതിലുള്ള പ്രകാരം വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ (وليحكم اهل الانجيل ....) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഇഞ്ചീലിൽ സുവിശേഷങ്ങൾക്കും സദുപദേശങ്ങൾക്കും പുറമെ ചില നിയമങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, ഇഞ്ചീലിൻെറ അനുയായികൾ തൗറാത്തിനെയോ, ഖുർആനെയോ അംഗീകരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, അവർ ഇഞ്ചീലിനെ മാത്രം അവലംബിച്ചാൽ മതിയെന്നോ അല്ല ആ പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. തൗറാത്തിനെ ശരിവെച്ചും അതിൻെറ സത്യത സ്ഥാപിച്ചുംകൊണ്ടാണ് ഈസാ (عليه السلام) നബിയും ഇഞ്ചീലും വന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ അവർ തൗറാത്തിനെ പിൻപറ്റൽ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. നബി (صلى الله عليه وسلم) തിരുമേനിയുടെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷങ്ങളും, തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകളും രണ്ടിലും-തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും-ഉണ്ടുതാനും.(*) അപ്പോൾ, ഇഞ്ചീലിലുള്ള കൽപനകൾ യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ നബി (صلى الله عليه وسلم) യിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കലും അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ഒരു വേദഗ്രന്ഥമുണ്ട്. അതിനെയാണ് ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നത് എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന യഹൂദികൾ അവരുടെ ആ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ അദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചതുപോലെ, അതേ അവകാശവാദം നടത്തുന്ന ഇഞ്ചീലുകാർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ''ഇഞ്ചീലിൻെറ ആൾക്കാർ അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത് പ്രകാരം വിധിക്കട്ടെ'' എന്ന് പറയുവാൻ കാരണം അതാകുന്നു. അല്ലാഹു ഈസാ (عليه السلام) നബിക്ക് നൽകിയ യഥാർത്ഥ ഇഞ്ചീലും അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അഥവാ, സുവിശേഷങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ പലരും എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതല്ല.

അങ്ങിനെ വിധിക്കാത്ത പക്ഷം-അഥവാ അല്ലാഹു അതിൽ അവതരിപ്പിച്ച വിധികൾ സ്വീകരിക്കാത്ത പക്ഷം-അത് തോന്നിയവാസവും ധിക്കാരവുമാണെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. فاسق (ഫാസിഖ്) എന്ന വാക്കിന് 'അനുസരണം കെട്ടവൻ, തോന്നിയവാസി, ധിക്കാരി, തെമ്മാടി, കൽപന ധിക്കരിക്കുന്നവൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാം. 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) അടക്കമുള്ള

---

* സൂ: സ്വഫ്-ഫ് 6-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.

വൻകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും ഖുർആനിൽ ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. 'കുഫ്റി'നു താഴെയുള്ള വൻകുറ്റം വല്ലതും ചെയ്തവരെയും, പതിവായി ചെറിയ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തു വരുന്നവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണ് സാധാരണയായി പലരും 'ഫാസിഖ്' എന്ന് പറഞ്ഞുവരാറുള്ളതെങ്കിലും ഇത് പിൽക്കാലത്ത് പ്രചാരത്തിൽ വന്ന ഒരു സാങ്കേതികാർത്ഥമാകുന്നു.

തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ, സബൂർ എന്നിവയെപ്പറ്റി ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാരുടെ പ്രചാരണം

وعندهم التورية فيها حكم الله (അവരുടെ അടുക്കൽ തൗറാത്തുണ്ട്-അതിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിയുണ്ട്) എന്ന് 46ലും ഇഞ്ചീലിലുള്ള പ്രകാരം വിധിക്കട്ടെ എന്ന് ഈ വചനത്തിലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതുപോലെ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വേറെ ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെയും പൊക്കിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് ഇന്ന് ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ കൈവശമുള്ള ബൈബിളിലെ പഴയ നിയമ വിഭാഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾക്കാണ് തൗറാത്തെന്ന് പറയുന്നതെന്നും, പുതിയ നിമയ വിഭാഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ നാലു സുവിശേഷങ്ങളാണ് ഇഞ്ചീൽ എന്നും, പഴയ നിയമത്തിലെ സങ്കീർത്തന പുസ്തകമാണ് സബൂർ എന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാദിച്ച് വരാറുണ്ട്. സത്യാവസ്ഥ അറിയാത്ത ചില പാമരൻമാർ അത് ശരിയാണെന്നു ധരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. തികച്ചും അബദ്ധമാണ് ഈ വാദം. കാരണം തെളിവ് സഹിതം വിശദീകരിക്കുന്നപക്ഷം അത് കുറേ ദീർഘിച്ചുപോകും. ഇത്തരം ക്രിസ്തീയവാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിലവിലുണ്ടുതാനും. അതുകൊണ്ട് ചുരുക്കം ചില സൂചനകൾ മാത്രം ഇവിടെ നൽകുന്നു;-

(1) ഇസ്റാഈല്യർ വാക്കുകളെ അവയുടെ സ്ഥാനം വിട്ടു തെറ്റിക്കുന്നുവെന്നും, അവർക്ക് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽനിന്നും ഒരു ഭാഗം അവർ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും 14-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ ഒരു ഭാഗം അവർ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് 15-ാം വചനത്തിലും, വേദക്കാർ പലതും മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി 16-ാം വചനത്തിലും പറഞ്ഞു. സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയശേഷം അത് അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞിരുന്നതായി അൽബഖറ 79ലും, യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവുമായി അവർ കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നതായും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ അവർ യഥാർത്ഥം മറച്ച്വെക്കുന്നതായും ആലുഇംറാൻ 71ലും ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ വേറെയും പല പ്രസ്താവനകളും ഖുർആനിൽ കാണാം. ഇതെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഖുർആൻ അവർ സത്യവേദ ഗ്രന്ഥമായി അവകാശപ്പെടുന്ന ബൈബിളിൽ തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും സബൂറും സുരക്ഷിതമായി നിലവിലുണ്ടെന്നും, അവരുടെ പക്കലുള്ള ആ ഭാഗങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ പേരുകൾ പറയുന്നതെന്നും എങ്ങിനെ കരുതാം?! മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിനെയും പ്രവാചകൻമാരെയും സംബന്ധിച്ച് നീചവും നിന്ദ്യവുമായ ചില കഥനങ്ങൾ കൂടി ബൈബിളിൽ പലേടത്തും കാണാം. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അങ്ങിനെ വല്ലതും ഉണ്ടാകാമോ?!

(2) തൗറാത്താണെന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്ന പഴയ നിയമത്തിലെ ഉൽപ്പത്തി, പുറപ്പാട്, ലേവ്യർ, സംഖ്യ, ആവർത്തനം എന്നീ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളും, സബൂറെന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങളും എഴുതിയ കർത്താക്കൾ ആരാണെന്നും, അവയുടെ കാലം ഏതാണെന്നുമുള്ളതിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ഇതുവരെ തർക്കം തീർന്നിട്ടില്ല. ബൈബിളിലെ മിക്ക പുസ്തകങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. മാത്രമല്ല, ആ

അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ അപ്പടി മോശെ (മൂസാ നബി) എഴുതിയതല്ലെന്ന് കാണിക്കുന്ന പല തെളിവുകളും അവയിൽ തന്നെ ഉണ്ടുതാനും. സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിൻെറ സ്ഥിതിയും ഇതു തന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മോശെ എഴുതിയ ചില കാര്യങ്ങളൊക്കെ ആ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിലും, ദാവീദു (ദാവൂദു നബി) എഴുതിയ ഏതാനും ഗാനങ്ങൾ സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നും, ആ ഭാഗം ഏതാണെന്ന് തീർത്ത് പറയുക സാധ്യമല്ലെന്നുമാണ് പണ്ഡിതാഭിപ്രായമെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, തൗറാത്തും സബൂറും ബൈബിളിലുള്ള മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങളാണെന്ന് എങ്ങിനെ പറയും?! തൗറാത്തിൻെറ മൂല പ്രതിപോലും വളരെകാലം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ശേഷം ഒരാൾ തൻെറ ഓർമ്മയിൽ നിന്ന് എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും, അതിൽ നിന്ന് പിന്നീട് പകർത്തപ്പെട്ടതാണ് നിലവിലുള്ള തോറാ (തൗറാത്തു) എന്ന ന്യായപ്രമാണമെന്നും അവർ തന്നെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, പ്രസ്തുത വാദത്തിൻെറ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും?! ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

(3) ഇഞ്ചീലാണെന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്ന നാലു സുവിശേഷങ്ങളാണെങ്കിൽ യേശു (ഈസാനബി) എഴുതിയതോ, അറിഞ്ഞതോ അല്ല. അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം പല കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് 65 മുതൽ 110 വരെയുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ പലരാലും എഴുതിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നതാണിത്. ഓരോന്നും എഴുതിയ ആളെക്കുറിച്ചും, ഉള്ളടക്കങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വൈവിധ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇന്നുവരേക്കും തീരുമാനമാവാത്ത തർക്കങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടുതാനും. മാത്രമല്ല, യേശുവിൻെറ ഇഞ്ചീൽ (സുവിശേഷം) എന്നും, ദൈവത്തിൻെറ ഇഞ്ചീൽ എന്നും പറയുന്ന വേറൊരു ഇഞ്ചീൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പുതിയ നിമയത്തിലെ ചില ലേഖനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുമാണ്. പ്രസ്തുത നാലു സുവിശേഷങ്ങൾക്ക് സുവിശേഷം (ഇഞ്ചീലു)കൾ എന്ന പേർ പറഞ്ഞ് വന്നതുപോലും ക്രി. 150 മുതൽക്കുമാകുന്നു. അതേ സമയം വേറെയും പലരാലും എഴുതിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട വളരെ എണ്ണം സുവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഈ നാലെണ്ണം മാത്രം സ്വീകരിച്ച് മറ്റുള്ളവ തള്ളപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതും. ഇത്രയും സംഗതികളിൽ നിന്ന് ബൈബിളിലെ സുവിശേഷങ്ങളൊന്നും ഈസാ (عليه السلام) നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ടതല്ലെന്നും സ്പഷ്ടമായല്ലോ.

(4) ഇന്ന് പ്രചാരത്തിലുള്ള ബൈബിൾ, പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും കൂടി 66 പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ്. വ്യത്യസ്തരായ ക്രിസ്തീയ സഭക്കാർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ബൈബിളുകളുടെ ഉള്ളടക്കങ്ങളിൽ പരസ്പരം പല വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാവുന്നത് തൽക്കാലം വിസ്മരിക്കുക. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ളത് ക്രിസ്താബ്ദം 14–ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ നവീകരണാർത്ഥം രംഗത്തുവന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റാന്റ് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ലൂഥറൽ സഭക്കാരുടെ ബൈബിളുകളാകുന്നു. മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ബൈബിളുകളും ഇക്കാലത്തെ ബൈബിളുകളും തമ്മിലും, പല ഭാഷകളിലും തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബൈബിൾ പ്രതികൾ തമ്മിലും, വ്യത്യസ്ത വിഭാഗക്കാരും കാലക്കാരും ദേശക്കാരും ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന ബൈബിളുകൾ തമ്മിലും പല വ്യത്യാസങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. ഉള്ളടക്കത്തിലും ആശയത്തിലും മാത്രമല്ല, വേദപുസ്തകങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവയിലും, അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെ തള്ളപ്പെട്ടവ (അപ്പൊക്രീഫാ) യിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ക്രിസ്തീയ സമുദായ മധ്യെ തർക്കത്തിലായിരുന്നതും, ഇപ്പോഴും തർക്കം തീർന്നിട്ടില്ലാത്തതും, ഇപ്പോഴും പരിഷ്കാരവും തിരുത്തവും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ബൈബിളിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതായി ഖുർആനിൽ

പറയുന്ന ആ വേദഗ്രന്ഥങ്ങള്‍ മൂന്നും ബൈബിളിലെ ചില പുസ്തകങ്ങളാണെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്നുള്ളതില്‍ സംശയലേശമില്ല തന്നെ.

മേല്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഓരോ വസ്തുതയും ആധികാരിക ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. വേണമെന്ന് തോന്നുന്നവര്‍ ഓരോ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുക്കളിലെ ഉപന്യാസങ്ങളെയും, ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പരിശോധിച്ച് നോക്കേണ്ടതാകുന്നു. (*)

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുവാന്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കും, ഈസാ (عليه السلام) നബിക്കും അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളെ (തൗറാത്തു-ഇഞ്ചീലുകളെ)യും ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിക്ക് നല്‍കിയ സബൂറിനെയും സംബന്ധിച്ചാണ് അവ ബൈബിളില്‍ ഇല്ലെന്ന് നാം മുകളില്‍ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്തൊക്കെ ഭേദഗതികളും മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങളും നടന്നിട്ടും നടക്കുന്നുമുണ്ടെങ്കിലും ശരി, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ആ യഥാര്‍ത്ഥ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ നിയമങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും-ഇക്കാലത്തും മുന്‍കാലത്തും- ബൈബിളിലെ പുസ്തകങ്ങളില്‍ പലതും അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്നുള്ളത് ശരിയാണ്. ഇതിന് സന്ദര്‍ഭോചിതം ചില ഉദാഹരണങ്ങള്‍ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുമുണ്ട്. പക്ഷെ, അവ ഏതൊക്കെയാണ്, എവിടെയൊക്കെയാണ്, എത്രയൊക്കെയാണ്' എന്നൊന്നും നിര്‍ണ്ണയിക്കുക സാധ്യമല്ല തന്നെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبَ بِٱلْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلْكِتَـٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ ٱلْحَقِّ ۚ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَـٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ ۖ فَٱسْتَبِقُوا۟ ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾

51 (നബിയേ) നിനക്കും നാം യഥാര്‍ത്ഥ പ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; അതിന്‍റെ മുമ്പിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥത്തെ (ശരി വെച്ചു) സത്യപ്പെടുത്തുന്നതായിക്കൊണ്ടും, അതില്‍ മേല്‍നോട്ടം ചെയ്യുന്നതായിക്കൊണ്ടും. ആകയാല്‍, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം അവര്‍ക്കിടയില്‍ നീ വിധിച്ചു കൊള്ളുക. നിനക്ക് വന്നിട്ടുള്ള യഥാര്‍ത്ഥത്തെ വിട്ട് അവരുടെ ഇച്ഛകളെ നീ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളില്‍ എല്ലാവര്‍ക്കും (തന്നെ) ഓരോ (നിയമ) നടപടി ക്രമവും, ഓരോ തുറന്ന (കര്‍മ്മ) മാര്‍ഗ്ഗവും നാം ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ നിങ്ങളെ(യെല്ലാം) അവന്‍ ഒരേ സമുദായമാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു എങ്കിലും, നിങ്ങള്‍ക്ക് അവന്‍ നല്‍കിയിട്ടുള്ളതില്‍ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാന്‍ വേണ്ടിയത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നത്.) അതിനാല്‍, നല്ല കാര്യങ്ങള്‍ക്കു (മത്സര പൂര്‍വ്വം) മുന്‍ കടന്നു വരുവിന്‍! അല്ലാഹുവിങ്കലേ

(*) കേരള നദ്‌വത്തുല്‍ മുജാഹിദീന്‍ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ബൈബിളിന്‍റെ വിശ്വസനീയത' എന്ന പുസ്തകം ഈ വിഷയത്തില്‍ ഒരു അവലംബ ഗ്രന്ഥമാണ്.

ക്കാണ് നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (തമ്മിൽ) ഏതൊന്നിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

51 وَأَنزَلْنَا നാം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്, നിനക്ക്. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം. مُصَدِّقًا സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്. لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിനെ. مِنَ الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥമാകുന്ന, ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും. وَمُهَيْمِنًا മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നതായും, മേലന്വേഷണം വഹിച്ചുകൊണ്ടും, കാവൽക്കാരനായും. عَلَيْهِ അതിൻെറ മേൽ അതിൽ. فَاحْكُم അതിനാൽ വിധിച്ചുകൊള്ളുക. بَيْنَهُم അവർക്കിടയിൽ. بِمَا أَنزَلَ അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് (പ്രകാരം). اللَّهُ അല്ലാഹു. وَلَا تَتَّبِعْ പിൻപറ്റുക (തുടരുക)യും ചെയ്യരുത്. أَهْوَاءَهُمْ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ. عَمَّا جَاءَكَ നിനക്ക് വന്നതിനെ വിട്ട്. مِنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥമാകുന്ന, യഥാർത്ഥത്തിൽനിന്ന്. لِكُلٍّ എല്ലാവർക്കും (തന്നെ). جَعَلْنَا നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) യിരിക്കുന്നു. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. شِرْعَةً ഒരു (ഓരോ) നടപടിക്രമം, നിയമമാർഗ്ഗം,. وَمِنْهَاجًا ഒരു (ഓരോ) തുറന്ന മാർഗ്ഗവും, പ്രത്യക്ഷവഴിയും. وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. لَجَعَلَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. أُمَّةً وَاحِدَةً ഏക (ഒരേ) സമുദായം. وَلَٰكِن എങ്കിലും. لِّيَبْلُوَكُمْ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. فِيمَا آتَاكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകിയതിൽ. فَاسْتَبِقُوا അതിനാൽ, മുൻകടന്നു വരുവിൻ, മുൻകടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ. الْخَيْرَاتِ നല്ലവക്ക്, നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്ക്. إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ്. مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവ്, മടങ്ങുന്ന സ്ഥാനം. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരുടെയും. فَيُنَبِّئُكُم അപ്പോഴവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. فِيهِ അതിൽ. تَخْتَلِفُونَ നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരിക്കും, വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.

തൗറാത്തിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും കുറിച്ച് വിവരിച്ചശേഷം, ഖുർആനെയും അതിൻെറ സവിശേഷതകളെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്. ആ രണ്ടു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമെന്നപോലെ, ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ സംശയത്തിനോ അവകാശമില്ലാത്ത വിധം സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, ന്യായയുക്തങ്ങളുമായ കാര്യങ്ങളാണ് അതിലുള്ളത്. അതിൻെറ മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ അത് നിഷേധിക്കുകയോ ഖണ്ഡിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവയെ ശരിവെക്കുകയും, അവയുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയുമാണത് ചെയ്യുന്നത്. അതിന് പുറമെ, അവയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു മേൽനോട്ടവും അവയുടെ ഒരു സംരക്ഷണവും കൂടിയാണ് ഖുർആൻ. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള കൈകടത്തൽ മുഖേനയോ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴിയോ അവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൈകല്യങ്ങളെയും, അവയുടെ അനുയായികളാൽ പൂഴ്ത്തിവെക്കപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളെയും അത് വെളിക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, അവയുടെ സാക്ഷാൽ ദൗത്യങ്ങളെന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആൻ തുറന്ന് കാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണ് ഖുർആനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം.

مهيمن എന്ന വാക്കിനാണ് 'മേല്‍നോട്ടം നടത്തുന്നത്' എന്ന് നാം അര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ചത്. 'കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നത്, വിശ്വസ്തത പാലിക്കുന്നത്, സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്, വിധി കല്‍പിക്കുന്നത്' എന്നിങ്ങനെയും അതിന് അര്‍ത്ഥങ്ങള്‍ കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബ്നുകഥീര്‍ (ﺭﺣﻤﻪ ﺍﻟﻠﻪ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, എല്ലാം തന്നെ തത്വത്തില്‍ യോജിക്കുന്നതും ഖുര്‍ആന്‍റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളുമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം നബി (ﷺ) ക്കു നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് എല്ലാ കാര്യത്തിലും വിധി കല്‍പിക്കുന്നതും, തീരുമാനം നിശ്ചയിക്കുന്നതും ആ ഗ്രന്ഥം അനുസരിച്ച് മാത്രമായിരിക്കണം, അതിനെ വിട്ടേച്ച് മുന്‍ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അനുയായികളായ വേദക്കാരുടെയോ മറ്റോ തന്നിഷ്ടങ്ങള്‍ക്ക് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കരുത്, അതിലൊന്നും അവരെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് എന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കല്‍പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കല്‍പന നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ ഉള്ളതെങ്കിലും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തെ പൊതുവിലും, പണ്ഡിതന്മാരെയും വിധികര്‍ത്താക്കളെയും വിശേഷിച്ചും ബാധിക്കുന്നതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. യഥാര്‍ത്ഥവുമായ മതവിധികള്‍ക്കെതിരായി-ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷവും, ആവശ്യവും അനുസരിച്ച് -മതവിധികള്‍ നല്‍കുന്നവരും, മതപ്രമാണങ്ങളെ അപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ച് കൊടുക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഈ കല്‍പ്പന ലംഘിക്കുന്നവരത്രെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ.' ആമീന്‍.

ഖുര്‍ആന്‍ അതിന്‍റെ മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ശരിവെക്കുന്നു; എല്ലാ നബിമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഒരേ മതവുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിയമ നടപടി കളിലും ആചാരാനുഷ്ഠാന മുറകളിലും എല്ലാ സമുദായവും പൂര്‍ണ്ണമായും ഒരേ പ്രകാരത്തിലായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? അനുഭവത്തില്‍ അങ്ങിനെയല്ലല്ലോ ഉള്ളത്? എന്നൊരു സംശയത്തിന് അവകാശമുണ്ട്. അതിനുള്ള മറുപടിയെന്നോണം രണ്ടു കാര്യങ്ങള്‍ അല്ലാഹു ഉണര്‍ത്തുന്നു: (1) നിങ്ങളില്‍ എല്ലാവര്‍ക്കും-ഓരോ സമുദായത്തിനും തന്നെ ഓരോ നിയമ നടപടി ക്രമവും, ഓരോ തുറന്ന കര്‍മ്മമാര്‍ഗ്ഗവും നാം ഏര്‍പ്പെടുത്തി ത്തന്നിരിക്കുന്നു.(لكل جعلنا منكم شرعة ومنهاجا) അതായത് മൗലിക തത്വങ്ങളും മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഒന്നു തന്നെ. പ്രായോഗിക ജീവിതത്തില്‍ അവയെ സാക്ഷാല്‍ക്കരിക്കുന്നതിനായി ഓരോ സമുദായത്തിനും അതാതിന്‍റെ ബുദ്ധിപരവും മാനസികവും സാമൂഹികവുമായ വളര്‍ച്ചക്കും, കാലദേശ പരിതസ്ഥിതികള്‍ക്കും അനുസരിച്ച്-ഓരോ നിയമനടപടിക്രമവും (شرعة) ഓരോ വ്യക്തമായ കര്‍മ്മമാര്‍ഗ്ഗവും (منهاج) നാം നിശ്ചയിച്ച് വെച്ചതാണ്. എന്നല്ലാതെ, മൂല്യങ്ങളിലോ, അടിസ്ഥാനങ്ങളിലോ ലക്ഷ്യങ്ങളിലോ അവയൊന്നും വിഭിന്നമല്ല എന്ന് സാരം. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യില്‍ നിന്ന് ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (ﺭﺣﻤﻬﻤﺎ ﺍﻟﻠﻪ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. 'പ്രവാചക സമൂഹങ്ങളാകുന്ന ഞങ്ങള്‍ പല മാതൃവഴിക്കുള്ള സഹോദരങ്ങളാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മതം ഒന്നത്രെ.'

നിങ്ങളെ ഒരേ ഒരു സമുദായം ആക്കുവാന്‍ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ അവന്‍ അങ്ങനെത്തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവനത് ചെയ്യാതിരുന്നത്, നിങ്ങള്‍ക്ക്-ഓരോ സമുദായത്തിനും അവന്‍ നിശ്ചയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതില്‍ നിങ്ങള്‍ എന്ത് നില കൈക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയാകുന്നു. (ولوشاء الله لجعلكم ..... فيما اتاكم) എന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതെ, എല്ലാവര്‍ക്കും ഒരേ തരത്തിലുള്ള നിയമക്രമവും ആചാര മാര്‍ഗ്ഗവും നിശ്ചയിച്ച് കൊണ്ട് മനുഷ്യരെ മുഴുവനും ഒരൊറ്റ സമുദായമാക്കിത്തീര്‍ക്കുവാന്‍ അല്ലാഹുവിന് കഴിയാഞ്ഞിട്ടല്ല. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയല്ല അവന്‍ ഉദ്ദേശിച്ചത്. ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാന്‍വേണ്ടി ഓരോ കൂട്ടര്‍ക്കും ഓരോ ക്രമവും മാര്‍ഗ്ഗവും നിര്‍ദ്ദേശിച്ച് കൊടുക്കുക. എന്നിട്ട് അവരവര്‍ക്ക്

നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പരിധിയിൽ ഒതുങ്ങി നിന്ന്കൊണ്ട് ആരാണ് ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ മുന്നേറിവരുന്നതെന്നും, ആരാണ് കൂടുതൽ വിജയം വരിക്കുന്നവരെന്നും ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുക. ഇതാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ ജീവിത വിജയം നിലകൊള്ളുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയിലും പരലോക നന്മയിലുമാണല്ലോ. അതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം അവൻെറ ഏകത്വവും പരമാധികാരവും സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടും അവൻെറ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കലുമാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് മനുഷ്യരെല്ലാം എന്തുകൊണ്ട് ഒരേ സമുദായമായില്ല, എന്തുകൊണ്ട് ഒരേ കർമ്മ പദ്ധതിയും നിയമ സംഹിതയും നൽകപ്പെട്ടവരായില്ല എന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ തർക്കിക്കുകയോ അല്ല നിങ്ങൾ വേണ്ടത്. സൽക്കർമ്മങ്ങളും സൻമാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയും വഴി-ഓരോ കൂട്ടരും മറ്റേവരെ മുൻ കടക്കേണമെന്ന ഉൽസാഹത്തിൽ-വീറോടുകൂടി മുന്നേറുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്നത്രെ നിങ്ങൾ നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്ക് വാശിയോടെ മുന്നോട്ട് വരുവിൻ (فاستبقوا الخيرات) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. ഓരോ കൂട്ടരും ഏത് നില കൈകൊണ്ടിരുന്നാലും എല്ലാവരും തിരിച്ച് വരുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ഓരോ കൂട്ടരും സ്വീകരിച്ച നിലപാട് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അവരെ ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവൻ നടപടി എടുത്തുകൊള്ളുന്നതുമാണ് (إلى الله مرجعكم الخ) എന്നും അവസാനമായി എല്ലാവരെയും അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

ولو شاء الله ..... (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയാണ്.) എന്ന വാക്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനമെന്ന നിലക്ക് ചില ആളുകൾ ഇവിടെ എഴുതിക്കാണുന്ന ഒരു വിവരണം കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യം തോന്നിപ്പോകുന്നു. അത് വായിക്കുന്ന മാത്രയിൽതന്നെ, നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും ആ വിവരണത്തിൻെറ പിന്നിലുള്ള മനസ്സിരിപ്പു എന്താണെന്ന് ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ‘ചിന്ത, കഴിവ്, വാസന മുതലായവയിൽ മനുഷ്യർ വ്യത്യസ്തരാണ്. സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിൻെറ ഒരു തന്ത്രമാണിത്. ഈ വ്യത്യസ്തതയിൽനിന്നേ മനുഷ്യ ജീവിതം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ട് പുരോഗമന വാഞ്ഛയും, പരസ്പരം മുൻകടക്കുവാനുള്ള ഔൽസുക്യവും മനുഷ്യരിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിന് പല തന്ത്രങ്ങളും അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുകയില്ലായിരുന്നു. മലക്കുകൾ തുടങ്ങി പക്ഷി മൃഗാദികൾ വരെയുള്ളവരെല്ലാം എക്കാലത്തും ഒരേ അവസ്ഥയിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. പുരോഗമന വാഞ്ഛയും, അതിനുള്ള കഴിവും അവർക്കില്ല. ഇത് മനുഷ്യനാണുള്ളത്. ഈ അനുഗ്രഹമാണിവിടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് തന്നിട്ടുള്ള മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആ കഴിവുകളിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണത് എന്നത്രെ ليبلوكم فيها اتاكم (നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥം. ....’ ഇതാണ് അവരുടെ വാക്കുകളിലൂടെത്തന്നെ ആ വിവരണത്തിൻെറ രീതി. ഈ വിവരണത്തിൻെറ സൗകര്യാർത്ഥം ഖുർആൻെറ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥത്തിൽപോലും ഇവർ കൈകടത്തിയിരുന്നു. لجعلكم امة واحدة (നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേ സമുദായം ആക്കുമായിരുന്നു.) എന്ന വാക്കിന് ‘നിങ്ങളെയെല്ലാം അവൻ (പക്ഷിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ) ഒരേ സമുദായമാക്കി നിറുത്തിപ്പോരുമായിരുന്നു’ എന്നും, فيما اتاكم (നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽ-അഥവാ തന്നിട്ടുള്ളതിൽ) എന്ന വാക്കിന് ‘നിങ്ങൾക്ക് തന്നിട്ടുള്ള കഴിവുകളിൽ’ എന്നുമാണ് ഇവർ കൊടുത്തു കാണുന്ന അർത്ഥം.

അൽപമെങ്കിലും അറബി അറിയുകയും ഈ വാക്യങ്ങളുടെ മുമ്പും പിമ്പുമായി ഇതേ വചനത്തിൽ തന്നെയുള്ള മറ്റു വാക്യങ്ങൾ ഗൗനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും നിശ്ചയമായും ഇത് കാണുമ്പോൾ വിസ്മയിച്ചുപോകും. എന്തോ ചില താൽപര്യങ്ങൾ ഖുർആൻെറ പേരിൽ വെളിക്കിറക്കുവാൻ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്ത ഒരു 'കുതന്ത്ര'മാണിതെന്നുള്ളതിൽ ആരും സംശയിക്കയില്ല. ആ വിവരണത്തിലെ ഭാഷപോലും സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകളെ വിസ്മയിപ്പിച്ചുപോകും. ഇവരുടെ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയ ആശയത്തെക്കുറിച്ച് നാം ഒന്നും പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ, അതും അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ആ വാക്യങ്ങളും തമ്മിൽ ആശയപരമായി യാതൊര് ബന്ധവുമില്ലെന്ന് മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നും, ആയത്തിൻെറ നേർക്ക് നേരെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ നിന്നും ആർക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം സത്യത്തെ സത്യമായി കാണുവാൻ തൗഫീഖു നൽകട്ടെ. آمين

وَأَنِ ٱحْكُم بَيْنَهُم بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ وَٱحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنۢ بَعْضِ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَٱعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ لَفَٰسِقُونَ ﴿٥٢﴾

52 അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം അവർക്കിടയിൽ നീ വിധിക്കണം, അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത് എന്നും (നാം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു). അല്ലാഹു നിനക്ക് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചിലതിൽനിന്ന് അവർ നിന്നെ കുഴപ്പത്തിലാ(ക്കി തെറ്റി)ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നീ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. ഇനി, അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന പക്ഷം നീ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അവരുടെ ചില പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവർക്ക് (ആപത്ത്) ബാധിപ്പിക്കുവാൻ തന്നെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്ന്. നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് വളരെ ആളുകളും തോന്നിയവാസികൾ തന്നെയാണ്.

أَفَحُكْمَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٣﴾

53 അപ്പോൾ, 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ൻെറ [അജ്ഞാന കാലത്തിലെ] വിധിയാണോ അവർ തേടുന്നത്?! ഉറപ്പി (ച്ചു വിശ്വസി)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ വിധി നന്നായുള്ളവൻ (വേറെ) ആരുണ്ട്?!

---

52 وَأَنِ احْكُم നീ വിധിക്കണമെന്നും. بَيْنَهُم അവർക്കിടയിൽ. بِمَا أَنزَلَ അവതരിപ്പിച്ചത് പ്രകാരം. اللهُ അല്ലാഹു. وَلَا تَتَّبِعْ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത് (എന്നും). أَهْوَاءَهُمْ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ. وَاحْذَرْهُمْ അവരെ കരുതി (കാത്തു-ശ്രദ്ധിച്ചു-ജാഗ്രതയോടെ) യിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. أَن يَفْتِنُوكَ അവർ നിന്നെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന (തെറ്റിച്ചു കളയുന്ന) തിനെക്കുറിച്ച്. عَن بَعْضِ ചിലതിനെ വിട്ടു, ചിലതിൽനിന്ന്. مَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിലെ. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. فَإِن تَوَلَّوْا ഇനി അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്ന പക്ഷം. فَاعْلَمْ അപ്പോൾ അറിയുക. أَنَّمَا يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുകതന്നെയാണെന്ന്. اللهُ അല്ലാഹു. أَن يُصِيبَهُم അവർക്ക് (അവരെ) ബാധിപ്പിക്കുവാൻ, വിപത്ത് വരുത്തുവാൻ. بِبَعْضِ ചിലതു നിമിത്തം. ذُنُوبِهِمْ അവരുടെ പാപങ്ങളിലെ. وَإِنَّ كَثِيرًا നിശ്ചയമായും വളരെ (ആളുകൾ). مِّنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്ന്. لَفَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികൾ തന്നെ. 53 أَفَحُكْمَ അപ്പോൾ വിധിയെയോ. الْجَاهِلِيَّةِ ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ, അജ്ഞാനകാലത്തെ. يَبْغُونَ അവർ തേടു

ന്നു, അന്വേഷണിക്കുന്നു. وَمَنْ أَحْسَنُ അധികം നല്ലവൻ ആരുണ്ട്, (ആരാണ്). مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ. حُكْمًا വിധിയാൽ, വിധി. لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يُوقِنُونَ ഉറപ്പിക്കുന്ന, ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്ന.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം തന്നെ വിധിക്കണം, വേദക്കാരുടെയോ മറ്റോ തന്നിഷ്ടങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിപ്പോകരുത് എന്ന് നബി (ﷺ) യോട് അല്ലാഹു വീണ്ടും ഊന്നി പ്പറയുന്നു. ഈ കൽപനക്കെതിരായി നബി (ﷺ) വല്ലതും ചെയ്തേക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതു കൊണ്ടല്ല ഇക്കാര്യം ഇത്ര ശക്തിപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്നത്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ നബി (സ)യെ വശീകരിച്ചോ വഞ്ചിച്ചോ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കാമെന്ന വ്യാ മോഹം ശത്രുക്കൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. അവർ അതിന് തക്കം പാർത്ത് കൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയാണല്ലോ. ഇബ്നുജരീറും, ഇബ്നു അബീഹാതിമും (رحمه الله) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്ന് ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു:- 'നമുക്ക് മുഹമ്മദിനെ ഒന്നു കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം എന്ന് കഅ്ബുബ്നുഅസദും വേറെ മൂന്നു യഹൂദീ നേതാക്കളും കൂടി തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചു. അവർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: മുഹമ്മദേ, ഞങ്ങൾ യഹൂദികളിലുള്ള പണ്ഡിതന്മാരും നേതാക്കളുമാണെന്ന് താങ്കൾക്കറിയാമല്ലോ. ഞങ്ങൾ താങ്കളെ പിൻപറ്റിയാൽ അവർ ഞങ്ങളെയും പിൻപറ്റും. അവർ ഞങ്ങൾക്ക് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഒരു വഴക്കുകേസ്സുണ്ട്. അവരെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ തീരുമാനത്തിന് വെക്കാം. അപ്പോൾ, അവർക്കെതിരിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഗുണമായി വിധി നൽകണം. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയും സത്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം.'' ഈ ആവശ്യം നബി (ﷺ) നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ അവസരത്തിൽ ഈ വചനങ്ങൾ (52, 53) അവതരിച്ചു.'

അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ അവർ തിരിഞ്ഞ് പോകുക യാണെങ്കിൽ, അവരുടെ ചില പാപങ്ങൾ കാരണം അല്ലാഹു അവർക്ക് ആപത്ത് ബാധിപ്പി ക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവരുടെ പാപങ്ങളും തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും കുറച്ചൊന്നുമല്ല. എല്ലാറ്റിനുംകൂടിയുള്ള ശിക്ഷ ഇവിടെവെച്ചല്ല-പരലോകത്തുവെച്ചാണ് -നൽകപ്പെടുക. എന്നാലും ചിലതിൻെറ അനന്തരഫലം ഇവിടെവെച്ച് തന്നെ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണിതിൻെറ താൽപര്യം. ആ ആപത്തുകൾ യഹൂദികൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹൂദികൾ പ്രധാനമായും രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾ ചേർന്ന തായിരുന്നു. ഖുറൈളയും, നളീറും (قريظة والنضير) നളീർ ഗോത്രം ചില സംഭവങ്ങളെ ത്തുടർന്ന് ഒന്നടങ്കം മദീനായിൽ നിന്നും നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. ഖുറൈളയാകട്ടെ, അവരാൽ തന്നെ നിയമിതനായ മദ്ധ്യസ്ഥൻെറ തീരുമാനമനുസരിച്ച് അവരിൽ വലിയവരെല്ലാം കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല അനുഭവങ്ങളും അവർ നേരിടേണ്ടി വന്നത് അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിയും കൽപനയും തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടുമാത്രമായിരുന്നു. യഹൂദികളോ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ള വല്ലവരുമോ ഉപദേശങ്ങളും തെളിവുകളും ധാരാളം നൽകപ്പെട്ടിട്ടും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതെ മുരടിച്ചു നിൽക്കുന്നത് കണ്ട് മനോവേദനപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതില്ല-അത് മനുഷ്യ സഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണ് എന്ന് നബി (ﷺ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ് وان كثيرا من الناس لفاسقون (മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകളും തോന്നിയവാസികൾ തന്നെ) എന്ന വാക്യം.

അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി സ്വീകരിക്കാത്ത യഹൂദികളെക്കുറിച്ച് തന്നെയാണ് ചോദ്യ രൂപത്തിലുള്ള രണ്ടു വാക്യങ്ങളടങ്ങിയ രണ്ടാമത്തെ വചനവും. ഇസ്ലാമിനു മുമ്പ്

ശിർക്കിൻെറ വാഴ്ച നടന്നിരുന്ന അജ്ഞാനകാലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ജാഹിലിയ്യത്ത് (الجاهلية) എന്ന് പറയുന്നത്. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്ക് തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അവർക്ക് ഒരു വേദഗ്രന്ഥമുണ്ടെന്നു അവകാശപ്പെടാം. മുശ്രിക്കുകളാണെങ്കിൽ, പൂർവ്വീകാചാരങ്ങളും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുമല്ലാതെ അതിന് വേറെ അവലംബങ്ങളൊന്നും അവർക്കില്ല. അവരുടെ വിധികർത്താക്കൾക്കുള്ള യോഗ്യതയാണെങ്കിൽ, കുലമാഹാത്മ്യവും, കയ്യൂക്കും മാത്രവും. അപ്പോൾ വേദക്കാർ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ വിധി സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ ജാഹിലിയ്യാ സമ്പ്രദായത്തിലേക്ക് അധഃപതിക്കുക എന്നാണതിൻെറ അർത്ഥം. അതുകൊണ്ടാണ് ''ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ വിധിയാണോ അവർ തേടുന്നത് അഥവാ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്!'' എന്ന് ആക്ഷേപ രൂപത്തിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിലും വേദഗ്രന്ഥത്തിലുമൊക്കെ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ വിശ്വാസം നാമമാത്രമല്ലാതെ ഉറപ്പായ വിശ്വാസം-അവർക്കില്ല. ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകിയ വിധി വിട്ട് മറ്റൊന്ന് അവർ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനയാണ് രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

ഇസ്ലാമിനുമുമ്പുള്ള അജ്ഞാന കാലക്കാർ നടപ്പാക്കിയിരുന്ന വിധികൾക്ക് മാത്രമല്ല
حكم الجاهلية (ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ വിധി) എന്ന് പറയുകയെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറയും വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും നിയമങ്ങൾക്കെതിരായ എല്ലാ വിധികളും 'ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ വിധി' തന്നെയാണെന്നും മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്ന് ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാം. ഹസൻ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഅബീഹാതിം (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. 'അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിയ ല്ലാത്ത മറ്റൊന്നു കൊണ്ട് ആരെങ്കിലും വിധിച്ചാൽ അവൻ ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ വിധി വിധിച്ചു.' ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ)പറയുന്നു: ''മനുഷ്യരിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ടവൻ, ഇസ്ലാമിൽ ജാഹിലിയ്യത്തിൻെറ നടപടി ആഗ്രഹിക്കുന്നവനും ന്യായം കൂടാതെ വല്ല മനുഷ്യൻെറയും രക്തം ചിന്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.'' ത്വബ്റാനീ (ﷺ) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ൽ നിന്നും, ബുഖാരീ(ﷺ) അബുൽയമാനിﷺൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചതാണിത്. (كما فى ابن كثير)

വിഭാഗം-8

54 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, യഹൂദികളെയും നസ്രാനി [ക്രിസ്ത്യാനി]കളെയും നിങ്ങൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി (അഥവാ സഹായികളാക്കി) വെക്കരുത്. അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മ തമ്മിൽ] ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും അവരോട് മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അവൻ, അവരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلنَّصَٰرَىٰٓ أَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُۥ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥١﴾

55 എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) രോഗമുള്ളവർ അവരിൽ [അവരുമായി

فَتَرَى ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَٰرِعُونَ فِيهِمْ

يَقُولُونَ نَخْشَىٰٓ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌۚ فَعَسَى ٱللَّهُ أَن يَأْتِىَ بِٱلْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِۦ فَيُصْبِحُوا۟ عَلَىٰ مَآ أَسَرُّوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ نَٰدِمِينَ ﴿٥٢﴾

മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ] ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നിനക്ക് കാണാം. അവർ പറയുന്നു: ''ഞങ്ങൾക്ക് വല്ല അത്യാഹിതവും ബാധിക്കുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു.'' എന്നാൽ, അല്ലാഹു വിജയത്തെ, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള (മറ്റു) വല്ല കാര്യത്തെയും കൊണ്ടു വരുമാറായേക്കാം; അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ രഹസ്യമാക്കിവെച്ചതിനെക്കുറിച്ച് അവർ 'ഖേദക്കാരായി'ത്തീർന്നേക്കും. [ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.]

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْۙ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْۚ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ فَأَصْبَحُوا۟ خَٰسِرِينَ ﴿٥٣﴾

56 വിശ്വസിച്ചവർ (അപ്പോൾ) പറയുകയും ചെയ്യും: ''തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെയാണ് എന്ന് തങ്ങൾക്ക് കഴിയും പ്രകാരം അല്ലാഹുവിൽ സത്യം ചെയ്തുറപ്പിച്ചവർ ഇക്കൂട്ടരാണോ?!'' (അതെ) അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായി; അങ്ങനെ അവർ നഷ്ടക്കാരായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്.

---

54 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لَا تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത്, സ്വീകരിക്കരുത്. الْيَهُودَ യഹൂദികളെ. والنَّصَارَىٰ നസ്രാനി (ക്രിസ്ത്യാനി)കളെയും. أَوْلِيَاءَ മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധുക്കൾ, ഉടയവർ, സഹായികൾ, കൈകാര്യക്കാർ. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. أَوْلِيَاءُ മിത്രങ്ങളാകുന്നു, ബന്ധുക്കളാണ്. بَعْضٍ ചിലരുടെ. وَمَن ആരെങ്കിലും. يَتَوَلَّهُم അവരോട് മൈത്രി സ്ഥാപിച്ചാൽ, അവരെ ബന്ധുവാക്കിയാൽ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. فَإِنَّهُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ. مِنْهُمْ അവരിൽ പെട്ടവനാണ്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَا يَهْدِي സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക (വഴിചേർക്കുക)യില്ല. الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ. 55 فَتَرَى എന്നാൽ നീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം. الَّذِينَ യാതൊരുവരെ. فِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട്. مَّرَضٌ ഒരു രോഗം, വല്ല രോഗവും. يُسَارِعُونَ അവർ ധൃതികൂട്ടുന്നതായി. فِيهِمْ അവരിൽ. يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു, പറഞ്ഞുകൊണ്ട്. نَخْشَى ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു. أَن تُصِيبَنَا ഞങ്ങളെ ബാധിക്കുമെന്ന്. دَائِرَةٌ വല്ല അത്യാഹിതവും. فَعَسَى اللهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു ആയേക്കാം. أن يَأْتِيَ വരുക, വരുവാൻ. بِالْفَتْحِ വിജയം കൊണ്ടു. أَوْ أَمْرٍ അല്ലെങ്കിൽ വല്ല കാര്യവും. مِّنْ عِندِهِ തന്റെ പക്കൽ നിന്ന്. فَيُصْبِحُوا അങ്ങനെ അവരായിത്തീരും ആയിരിക്കുക. عَلَى مَا أَسَرُّوا അവർ രഹസ്യമാക്കിവെച്ചതിനെപ്പറ്റി. فِي أَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ, മനസ്സുകളിൽ. نَادِمِينَ ഖേദിക്കുന്നവർ, ഖേദക്കാർ. 56 وَيَقُولُ പറയുകയും ചെയ്യും. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. أَهَٰؤُلَآءِ ഇക്കൂട്ടരോ. الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. أَقْسَمُوا അവർ സത്യം ചെയ്തു (ഉറപ്പിച്ചു). بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്, അല്ലാഹുവിൽ. جَهْدَ കഴിവത് (ഞെരുങ്ങിയത്-അദ്ധ്വാനം). أَيْمَانِهِمْ തങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിൽ (തങ്ങളുടെ കഴിവ് പ്രകാരമുള്ള സത്യം). إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَمَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെ (എന്നു). حَبِطَتْ പൊളിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി). أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ. فَأَصْبَحُوا അങ്ങനെ അവരായിത്തീർന്നു. خَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

ഇസ്‌ലാമിന് ശക്തിയും പ്രതാപവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും ശത്രുക്കളുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മദീനായിലെ പ്രധാന ശത്രുക്കൾ യഹൂദികളും രണ്ടാമതായി ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണ്. സത്യവിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ കടന്നിട്ടില്ലാത്ത കപട വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇസ്‌ലാമിൻെറയും മുസ്‌ലിംകളുടെയും ഭാവിയെപ്പറ്റി അവർക്ക് സംശയമാണ്. യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകട്ടെ, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മുമ്പേ കെട്ടുറപ്പും ശക്തിയുമുള്ള സമൂഹവുമാകുന്നു ആ സ്ഥിതിക്ക് അവസാനം മുസ്‌ലിംകൾ പരാജയത്തിലും ശത്രുക്കൾ വിജയത്തിലും കലാശിക്കുകയാണെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ഭാവി അപകടത്തിലായിരിക്കുമല്ലോ. അതിനാൽ, തങ്ങളുടെ ഭാവി സുരക്ഷിതമായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള മുൻകരുതലായി ശത്രുവിഭാഗത്തോട് -പ്രത്യേകിച്ചും യഹൂദികളോട്-കപടവിശ്വാസികൾ വളരെ അണഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധവും മൈത്രിയും പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നത്. അടുത്ത ഭാവിയിൽ അല്ലാഹു മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പൂർണ്ണ വിജയം നൽകി ശത്രുക്കളെ നാമാവശേഷമാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേറെ വല്ല നടപടിയും എടുക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം. ആ അവസരത്തിൽ ഹൃദയത്തിന് രോഗം ബാധിച്ചവരായ ഈ കപടൻമാർ ഖേദത്തിലാകും. അവർ മിത്രങ്ങളാക്കിവെച്ച ആ ശത്രുക്കൾ അവരെ സഹായിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. മുസ്‌ലിംകൾ അവരെ വിശ്വസിക്കുകയുമില്ല. അപ്പോൾ, അതുവരെ തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച സ്വകാര്യ അടവുകളെല്ലാം തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടം വരുത്തുകയാണുണ്ടായതെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമാകും എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. ഒടുക്കം സംഭവിച്ചതും അതുതന്നെയാണല്ലോ.

''തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെയാണെന്ന് സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞവർ ഇവരാണോ'' എന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾ പറയുന്നതിൻെറ താത്പര്യം രണ്ടു വിധത്തിലാവാം: (1) ഞങ്ങളും നിങ്ങളോടൊപ്പം മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന് സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മുസ്‌ലിം വേഷം അണിഞ്ഞവരാണോ ഇവർ എന്നും, (2) ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്താണുള്ളത് -അഥവാ ഇസ്‌ലാമിൻെറ വേഷം താൽക്കാലികമായ കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി സ്വീകരിച്ചതാണ്-എന്ന് ശത്രുവിഭാഗങ്ങളോട് സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞവരാണോ ഇവർ എന്നും. രണ്ടായാലും അവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരിഹാസ വാക്കാണത്. ''അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ നിഷ്ഫലമായി'' എന്നും, ''അവർ നഷ്ടക്കാരായി'' എന്നും പറഞ്ഞതിൽ, അവരുടെ ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളും കൂട്ടുകെട്ടുകളും പൊളിഞ്ഞുപോയതും, മുസ്‌ലിംകളെന്ന നാട്യത്തിൽ അവർ ചെയ്ത നമസ്കാരം, നോമ്പു പോലെയുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങൾ വിഫലമായിത്തീരുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു.

വേദക്കാരായ ശത്രുക്കളുമായി മൈത്രീബന്ധം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചത്. മുശ്‌രിക്കുകളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി താഴെ വചനങ്ങളിലും മറ്റും വേറെത്തന്നെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മദീനായിലെ വേദക്കാരല്ലാത്തവർ -അറബികൾ- പൊതുവിൽ മുസ്‌ലിംകളുമാണ്. അവരിൽ കുറേ ആളുകൾ കപടവിശ്വാസികളായുണ്ടെന്ന് മാത്രം. തൊട്ട അയൽവാസികളായ യഹൂദവർഗ്ഗം അവിടത്തെ അറബികളെ അപേക്ഷിച്ച് മുമ്പേ ശക്തിയും പ്രതാപവും ആർജ്ജിച്ചവരായിരുന്നതുകൊണ്ട് ചിരകാലമായി അറബികൾ അവരോട് മിത്രബന്ധം പുലർത്തിപ്പോരുകയും, അവർക്ക് വിധേയരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇസ്‌ലാം വന്നപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ആ ബന്ധത്തിന് വിരാമമിട്ടു. യഹൂദികളുമായി വളരെ അണഞ്ഞ് ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ആളും, അവരിൽ വളരെ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നേതാവുമായിരുന്നു ഉബാദത്തുബ്നുസ്സ്വാമിത്ത് (رضي الله عنه.)

യഹൂദികളോട് എനിക്കുള്ള ബന്ധം ഇതാ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം നബി (സ)യുടെ മുമ്പിൽ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അതേ സമയത്ത് അവസരവാദികളായ കപടവിശ്വാസികൾ സ്വഭാവേന ആ പഴയ ബന്ധം നിലനിറുത്തുവാനും പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനും മുതിർന്നു. അതിൽ മുൻ കൈയെടുത്തത് അവരുടെ നേതാവായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യു തന്നെ. ഉബാദത്ത് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതിന് നേരെ വിപരീതമായി -അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ- എനിക്ക് അവരുമായുള്ള ബന്ധം മുറിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും മറ്റും പറയുകയാണ് അയാൾ ചെയ്തത്. രണ്ടുപേരെയും സംബന്ധിച്ച ഈ വിവരം ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം.

എന്നാൽ, ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി മദീനയിലെ അറബികളോ, കപടവിശ്വാസികളോ വല്ല പ്രത്യേക ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. ഇവിടെയാകട്ടെ, യഹൂദികളോടും ക്രിസ്ത്യാനികളോടും ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരേ രീതിയിലാണ് അല്ലാഹു വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതും. അതിന് കാരണവും അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു: അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണ് (بعضهم اولياء بعض) എന്ന്. അതായത്, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ. ആഭ്യന്തരമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ എത്രയോ അകൽച്ചയും വെറുപ്പും ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും മുസ്ലിംകൾക്കും ഇസ്ലാമിനും എതിരിൽ അവർ മിത്രങ്ങളും പരസ്പര സഹായികളും തന്നെയായിരിക്കും എന്ന് സാരം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ചിലപ്പോഴൊക്കെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രകടമായി കാണാറില്ലെങ്കിലും അവർക്ക് ആവശ്യമായി തോന്നുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ രണ്ടുകൂട്ടരും ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ യോജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന് കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ പല ഉദാഹരണവുമുണ്ട്.

മർഹൂം സയ്യിദു ഖുത്ത്ബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇരുനൂറു കൊല്ലക്കാലം നീണ്ടുനിന്ന കുരിശു യുദ്ധങ്ങളിലും, അന്തലൂസ്യായിലും, അബ്സീനിയായിലും, സോമാലിയിലും എറിത്രിയായിലുമൊക്കെ അതിന്നവർ മാതൃക കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേണ്ടാ, മുസ്ലിം ലോകത്തിന് ആകമാനം ഒരു തീരാപ്രശ്നമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഫലസ്തീനിലെ യഹൂദ രാഷ്ട്രത്തിൻെറ സ്ഥാപകൻമാരും, രക്ഷകർത്താക്കളും, സഹായികളുമെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നവരല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?! പോരാ, നിർമ്മതനിരീശ്വര വാദികളോ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളോ മുസ്ലികൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധ കാഹളം ഊതുമ്പോൾ, അവർക്ക് മുമ്പിലും പിമ്പിലും ചൂട്ടുപിടിച്ച് കൊടുക്കുകയല്ലാതെ, ഒരു ദൈവിക മതത്തിൻെറ ആൾക്കാരെന്ന നിലക്ക് അവർക്കെതിരെ മുസ്ലിംകളെ അവർ സഹായിച്ച സംഭവം കാണുവാൻ പ്രയാസം. വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അത്, താൽക്കാലികമോ, രാഷ്ട്രീയമോ ആയ വല്ല ലക്ഷ്യത്തെയും മുൻനിറുത്തിയായിരിക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വേദക്കാർക്ക് അവർ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ആൾക്കാരെന്ന നിലക്ക്-ചില പ്രത്യേകതകൾ മുസ്ലിംകൾ കൽപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മുസ്ലിംകളെ ആ നിലക്ക് അവർ കണക്കാക്കാറില്ല എന്നത്രെ ചരിത്രം കാണിച്ച് തരുന്നത്.

നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അവരോട് മൈത്രിബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്ന പക്ഷം അവനും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനാണ് (ومن يتولهم منكم ...) എന്ന് പറഞ്ഞ വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളും അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുക്കളുമായ അവരോടും, അവരുടെ മരണത്തോടുമുള്ള മനസ്സിൻെറ അടുപ്പവും, നേരെമറിച്ച് ഇസ്ലാമിനോടും മുസ്ലിംകളോടുമുള്ള അതിൻെറ അകൽച്ചയുമാണല്ലോ അത് കുറിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ. വേദക്കാരുടെ അതേ നില തന്നെയാണ് അവരുടേതും എന്ന് പറയാം. ഇസ്ലാമിനും, മുസ്ലിംകൾക്കും എതിരെ പകയും വിദ്വേഷവും പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന

ഏത് കൂട്ടരോടും അണഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തുന്ന എല്ലാ മുസ്‌ലിംകളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. വേദക്കാരോടെന്നല്ല, അമുസ്‌ലിംകളായ എല്ലാവരോടും രഞ്ജിപ്പിലും മമതയിലും വർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിധിയും, ഇസ്‌ലാമിനോട് പകയും ശത്രുതയും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ മിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കരുതെന്ന വിധിയും വെവ്വേറെയാണെന്നും. ഒന്നൊന്നിനു എതിരില്ലാത്തതാണെന്നും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِۦ فَسَوْفَ يَأْتِى ٱللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُۥٓ أَذِلَّةٍ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ يُجَٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٧﴾

57 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും തൻെറ മതം വിട്ടു മടങ്ങിക്കളയുന്ന [മതഭ്രംശം സ്വീകരിക്കുന്നു] പക്ഷം, അപ്പോൾ, (അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ:) വഴിയെ അല്ലാഹു ഒരു ജനതയെകൊണ്ടുവരും: അവൻ അവരെ സ്നേഹിക്കും, അവർ അവനെയും സ്നേഹിക്കും; സത്യവിശ്വാസികളോട് എളിയവരും [വിനയമുള്ളവരും]. അവിശ്വാസികളോട് പ്രതാപശാലികളും [ഗൗരവമുള്ളവരും] ആയുള്ളവർ; അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യും; ഒരാക്ഷേപക്കാരൻെറ ആക്ഷേപവും അവർ ഭയപ്പെടുകയുമില്ല. [ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജനതയെകൊണ്ടുവരും.] അത് അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹമത്രെ; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതവൻ നൽകുന്നു. അല്ലാഹു വിശാലനും, സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

57 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. مَن يَرْتَدَّ ആരേങ്കിലും മടങ്ങിക്കളഞ്ഞാൽ, (ഭ്രഷ്ടായിപ്പോകുന്ന പക്ഷം). مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. عَن دِينِهِ തൻെറ മതത്തെ വിട്ട്. فَسَوْفَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) വഴിയെ. يَأْتِي اللهُ അല്ലാഹു വരും. بِقَوْمٍ ഒരു ജനതയെക്കൊണ്ട്. يُحِبُّهُمْ അവൻ അവരെ സ്നേഹിക്കും. وَيُحِبُّونَهُ അവർ അവനെയും സ്നേഹിക്കും. أَذِلَّةٍ എളിയവരായ. عَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളോട്. أَعِزَّةٍ പ്രതാപവാൻമരായ, ഗൗരവമുള്ളവർ. عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളോട്. يُجَاهِدُونَ അവർ സമരം ചെയ്യും. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَلاَ يَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുകയുമില്ല. لَوْمَةَ ആക്ഷേപം, ആരോപണം. لاَئِمٍ ഒരാക്ഷേപക്കാരൻെറയും. ذَلِكَ അത്. فَضْلُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം (ദയവു-ഔദാര്യം) ആകുന്നു. يُؤْتِيهِ അതവൻ നൽകുന്നു, നൽകും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَاللهُ وَاسِعٌ അല്ലാഹു വിശാലനാണ്. عَلِيمٌ സർവ്വ)ജ്ഞനാണ്..

സത്യവിശ്വാസികൾ ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളെ മിത്രങ്ങളും ബന്ധുക്കളുമാക്കി വെക്കരുതെന്നും, മുസ്‌ലിംകളുമായി സ്നേഹബന്ധവും കൂട്ടുകെട്ടും പുലർത്തിപ്പോരുന്ന കപടവിശ്വാസികൾ അവസാനം വഷളായിത്തീരുമെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ, വല്ലവരും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് മുസ്‌ലിമായശേഷം ഇസ്‌ലാമിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് കുഫ്റിലേക്കു തന്നെ മാറിപ്പോകുന്നുവെന്ന് വെക്കുക. എന്നാലും അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോ, അവൻെറ മതത്തിനോ യാതൊരു ദോഷവും ഭവിക്കുവാനില്ലെന്നും, അവർക്ക് പകരം അവരെക്കാൾ നല്ലതായ മറ്റൊരു കൂട്ടരെ അല്ലാഹു

തൽസ്ഥാനത്ത് കൊണ്ടുവരുമെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഈ കാര്യം 47:38 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച് കാണാവുന്നതാണ്.

പുതുതായി അല്ലാഹു രംഗത്ത് കൊണ്ടുവരുന്നവരുടെ സവിശേഷതകൾ എന്തായിരിക്കുമെന്ന് കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: (1) അല്ലാഹു അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതാകുന്നു. അവൻെറ സഹായവും അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. (2) അവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരായിരിക്കും. അഥവാ അവനെ അവർ പരിപൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുകയും, അവൻെറ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി നിഷ്കളങ്കമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. (3) സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ എളിയവരും വിനീതൻമാരുമായിരിക്കും. പരസ്പരം സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടും സഹായ സഹകരണത്തോടും, ഗുണകാംക്ഷയോടും കൂടി വർത്തിക്കും. (4) അതേ സമയത്ത് അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ ഗൗരവമേറിയവരും പ്രതാപശാലികളുമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ തല കുനിക്കുകയോ, ദൗർബല്യം നടിക്കുകയോ, സത്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്കയോ ചെയ്യാതെ അവർ സധീരം ഉറച്ചു നിൽക്കും. അഥവാ സൂ: ഫത്ഹിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, അവിശ്വാസികളോട് കഠിനൻമാരും, തമ്മതമ്മിൽ ദയാലുക്കളും (اشداء على الكفار رحماء بينهم) ആയിരിക്കും. (5) അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർ സമരം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ ദീനിൻെറ നന്മക്കുവേണ്ടി ദേഹനഷ്ടമോ, ധനനഷ്ടമോ ഒന്നും അവർ വക വെക്കുകയില്ല. (6) ആരുടെ ആക്ഷേപവും അവർക്ക് ഭയമില്ല. സത്യത്തിന്നെതിരിൽ ശക്തൻെറ ശക്തിക്കോ, അധികാരസ്ഥൻെറ അധികാരത്തിനോ, അക്രമിയുടെ അക്രമത്തിനോ അവർ വില കൽപ്പിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ആക്ഷേപം മാത്രമേ അവർ ഭയപ്പെടുകയുള്ളു.

ഇസ്‌ലാമിൽ വന്നശേഷം പരസ്യമായി അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടർ കുഫ്റിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുമെന്നോ, ഇല്ലെന്നോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവരെക്കാൾ ഉത്തമമായ മറ്റൊരു കൂട്ടരെ പകരം കൊണ്ടുവരുമെന്നത്രെ പറഞ്ഞത്. വാസ്തവത്തിൽ, ഇസ്‌ലാമിൻെറ കഴിഞ്ഞകാല ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ അങ്ങിനെ ചിലപ്പോൾ സംഭവിച്ചതായും, ആ വിടവുകൾ അല്ലാഹു ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ നികത്തിയിട്ടുള്ളതായും, ഇസ്‌ലാമിനെ പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെടുത്തിയതായും കാണുവാൻ കഴിയും. പല മഹാൻമാരും ഒന്നിലധികം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിന് എടുത്ത് കാണിക്കാറുമുണ്ട്. അവയിൽ പല നിലക്കും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന സംഭവം അബൂബകർ സിദ്ദീഖ് (رضي الله عنه) ൻെറ ഖിലാഫത്തുകാലത്തുണ്ടായത് തന്നെയാകുന്നു. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി കാലഗതി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന മുസ്‌ലിം നാടുകളുടെയും ജനസംഖ്യയുടെയും ഭൂരിഭാഗവും-മദീനാ പരിസരങ്ങളിലുള്ളവരും, മക്കായിൽ ഖുറൈശികളും, ത്വാഇഫിൽ ഥഖീഫു ഗോത്രവും ഒഴിച്ച് മറ്റെല്ലാവരും തന്നെ എന്നു പറയാം-ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് പിൻമാറിക്കളഞ്ഞ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അവരോട് ഏറ്റുമുട്ടുന്ന വിഷയത്തിൽ ധീരപുരുഷനായ ഉമർ (رضي الله عنه) അടക്കം എല്ലാവരും ആദ്യം എതിരഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും പർവ്വതസമാനം അചഞ്ചലനായി ഉറച്ചുനിന്ന സിദ്ധീഖ് (رضي الله عنه) ൻെറ അഭിപ്രായത്തിന് വഴങ്ങിക്കൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ അതിനെ നേരിട്ടു. ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ പല സംഘട്ടനങ്ങൾക്കുശേഷം, മടങ്ങിപ്പോയവർ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചു വരുക മാത്രമല്ല, ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശക്തി പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുകയും മുസ്‌ലിംകൾ കൂടുതൽ കെട്ടുറപ്പും ബലവും ആർജ്ജിക്കുകയുമുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും, അനന്തരം ഉമർ (رضي الله عنه) ൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും മുസ്‌ലിംകളിൽ പ്രകടമായിരുന്ന സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യവും അവരുടെ മനോവീര്യവും

പരിശോധിച്ചാൽ, ഇതവതരിച്ചതിന്റെ അടുത്തകാലത്ത് തന്നെ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം കൂടിയാണ് ഈ വചനമെന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. الله اعلم

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُمْ رَٰكِعُونَ ﴿٥٨﴾

58 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രം അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും, വിശ്വസിച്ചവരും മാത്രമാകുന്നു; (അതെ) നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അവരാകട്ടെ, (ഭയഭക്തിയർപ്പിച്ചു) കുമ്പിടുന്നവരുമായിരിക്കും. [മറ്റാരും നിങ്ങൾക്ക് ബന്ധുമിത്രങ്ങളല്ല.]

وَمَن يَتَوَلَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فَإِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿٥٩﴾

59 ആർ അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും, വിശ്വസിച്ചവരോടും മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നുവോ, എന്നാൽ, (അറിയുക) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി തന്നെയാണ് വിജയം നേടുന്നവർ.

---

58 إِنَّمَا നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം). وَلِيُّكُمُ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രം (കൾ), സഹായകൻ (സഹായകർ). اللهُ അല്ലാഹുവാകുന്നു. وَرَسُولُهُ അവന്റെ റസൂലും. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരും. الَّذِينَ യാതൊരുവരായ. يُقِيمُونَ അവർ നിലനിറുത്തും. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَيُؤْتُونَ കൊടുക്കുകയും (ചെയ്യും-ചെയ്യുന്ന). الزَّكَاةَ സകാത്തു. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരായും കൊണ്ട്. رَاكِعُونَ കുമ്പിടുന്ന (ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കുന്ന) വരാണ്. 59 وَمَن يَتَوَلَّ ആർ (വല്ലവരും) മൈത്രി സ്ഥാപിച്ചാൽ, ബന്ധുവാക്കിയാൽ. اللهَ وَرَسُولَهُ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെയും. فَإِنَّ حِزْبَ اللهِ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി, സംഘം. هُمُ അവർ (തന്നെ). الْغَالِبُونَ ജയിച്ചടക്കുന്നവർ, വിജയികൾ.

54-ാം വചനത്തിൽ യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സത്യവിശ്വാസികൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുതെന്ന് കൽപിച്ചു. വേദക്കാരെയും അവിശ്വാസികളെയും ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കരുതെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഖുർആനിൽ വേറെയും കാണാം. അപ്പോൾ, പിന്നെ അവർ ആരെയാണ് ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കേണ്ടത് എന്ന് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും, കപടൻമാരല്ലാത്ത വിശ്വാസികളും മാത്രമാണ് സത്യവിശ്വാസികളുടെ 'വലിയ്യു'കൾ (ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ) എന്നത്രെ ആ വചനത്തിലെ ആശയം. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, അവരെ വലിയ്യുകളായി സ്വീകരിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിക്കാരാണെന്നും, അവരാണ് വിജയം വരിക്കുന്നവർ എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

'ബന്ധുമിത്രം' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത് ولي (വലിയ്യ്) എന്ന വാക്കിനാകുന്നു. അത് ഏകവചനമാണെങ്കിലും ആ പദരൂപം ഭാഷാനിയമപ്രകാരം ഒന്നിലധികം ആളുകളെക്കുറിച്ചും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ല. അപ്പോൾ അതിന്

അതിൻെറ ബഹുവചനമായ اولياء (ഔലിയാഉ്)ൻെറ അർത്ഥവും കൽപിക്കാം. ഇമാം റാസീ (ﷺ) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയതു പോലെ സ്നേഹസഹായങ്ങളുടെ (المقبة والنصرة) അടിസ്ഥാനത്തിലും, കൈകാര്യ കർത്തൃത്വത്തിൻെറ (التصرف) അടിസ്ഥാനത്തിലും 'വലിയ്യു'കൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ചങ്ങാതി, സ്നേഹിതൻ, അയൽക്കാരൻ, സഖ്യബന്ധമുള്ളവൻ, ബന്ധു, സഹായകൻ എന്നിവർക്കൊക്കെ 'വലിയ്യു' എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത് ഒന്നാമത്തെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, അനാഥയുടെ സ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്കും, കുട്ടികളുടെ രക്ഷാധികാരികൾക്കും 'വലിയ്യ്' എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത് രണ്ടാമത്തെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാകുന്നു.

രണ്ടടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാലും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ സാക്ഷാൽ വലിയ്യു തന്നെ. സംശയമില്ല. ഈ ആശയമാണ് (2:257; 3:68; 2:107 മുതലായ വചനങ്ങളിൽ) 'അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ വലിയ്യാണ്' എന്നും, 'അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് വലിയ്യില്ല' എന്നുംപോലെയുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. 58-ാം വചനത്തിൽ തന്നെ ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാനിയമപ്രകാരം ബഹുവചനത്തിൻെറ അർത്ഥം 'വലിയ്യു' എന്ന വാക്കിന് നൽകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണമായ ശൈലിയനുസരിച്ച് انما اولياؤكم എന്ന് പറയാതെ ഏകവചനരൂപത്തിൽ ...انما وليكم എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സാക്ഷാൽ വലിയ്യ് അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നും, അവനെ വലിയ്യാക്കുന്നതിനെത്തുടർന്ന് റസൂലിനെയും, വിശ്വാസികളെയും വലിയ്യുകളാക്കലും ഏർപ്പെടുന്നുവെന്നുമാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇമാം ബൈളാവീ (ﷺ)മുതലായവർ ഇത് പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻെറ പ്രയോഗങ്ങളിൽ ഇത്തരം സൂചനകൾ സുലഭമാണ് താനും. എന്നാൽ, വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ സ്നേഹത്തിൻെറയും സഹായത്തിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയ്യുകളല്ലാതെ കൈകാര്യകർത്തൃത്വത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയ്യുകളാകുന്നില്ല. ഈ വാസ്തവം ഇമാം റാസീ (ﷺ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല, ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് തന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാം. വേദക്കാരായ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും പരസ്പരം വലിയ്യുകളാണെന്ന് 54-ാം വചനത്തിലും, അവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം വലിയ്യുകളാണെന്ന് അൻഫാൽ 73ലും, മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും പരസ്പരം വലിയ്യുകളാണെന്ന് അൻഫാൽ 72ലും, സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും പരസ്പരം വലിയ്യുകളാണെന്ന് തൗബഃ 71ലും, അക്രമികളായ ആളുകൾ പരസ്പരം വലിയ്യുകളാണെന്ന് ജാഥിയ; 19ലും അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും പരസ്പരം രക്ഷാധികാരികളോ കൈകാര്യകർത്താക്കളോ അല്ലെന്നും, സ്നേഹബന്ധത്തിലും പരസ്പര സഹായത്തിലും നിലകൊള്ളുന്ന വലിയ്യുകൾ-അതെ, ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ- മാത്രമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവും റസൂലും വിശ്വസിച്ചവരും മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ വലിയ്യുകൾ... (.....انما وليكم الله) എന്ന് ഒന്നിച്ചു പറയുമ്പോൾ, സ്നേഹത്തിൻെറയും സഹായത്തിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയ്യുകൾ-അഥവാ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ-എന്ന അർത്ഥത്തിലാണതെന്ന് വ്യക്തമായി. അതേ സമയത്ത് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച് വലിയ്യ് എന്ന് പറയുമ്പോൾ, 'ബന്ധുമിത്രം രക്ഷാധികാരി, കൈകാര്യം നടത്തുന്നവൻ, സഹായി' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതം അതിന് നൽകാവുന്നതുമാണ്. അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ചില രിവായത്തുകളെ ആസ്പദമാക്കിയും, 'വലിയ്യ്' എന്ന വാക്കിന് 'കൈകാര്യ കർത്താവു' എന്നർത്ഥം വരാവുന്നതിനെ ചൂഷണം ചെയ്തുംകൊണ്ട് ശീഅ കക്ഷി അലി (ﷺ) ക്കാണ് ഖിലാഫത്തിന് അർഹതയുള്ളതെന്ന അവരുടെ തെറ്റായ വാദത്തിന് ഈ വചനങ്ങൾ തെളിവാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഇത്

സംബന്ധിച്ച് ഇമാം റാസീ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തുകാണാം. അതൊന്നും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. 'വലിയ്യ്' എന്ന വാക്കിന് ശീആക്കൾ സ്വീകരിച്ച അർത്ഥത്തെയും അവരുടെ വാദമുഖങ്ങളിൽ ചിലതിനെയും അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് പൊതുജനങ്ങളുടെ ശിർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കാറുള്ള ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഇക്കാലത്ത് ഈ (58-ാം) വചനം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു. മുതലെടുക്കുന്നതായി കേൾക്കുന്നു. സദ്വൃത്തരും മഹാന്മാരുമായ ചില സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഈ ലോകകാര്യങ്ങളിൽ ചില അദൃശ്യമായ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാനുള്ള കഴിവുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് അവരോട് അതിനായി അപേക്ഷിക്കാമെന്നുമാണ് അവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം. ഇമാംറാസീ (ﷺ) യുടെ ചില വാക്യങ്ങളാണ് തൽക്കാലം അവരോട് നമുക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. ശീആക്കളുടെ വാദമുഖങ്ങളെ നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും അല്ലാത്തതുമായ പല വസ്തുതകളും നിരത്തിവെച്ചു കൊണ്ട് ഖണ്ഡിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്:-

''..... വേദക്കാരെയും അവിശ്വാസികളെയും വലിയ്യുകളാക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അവരെ സഹായികളാക്കരുത് എന്നാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അപ്പോൾ **انما وليكم الله** എന്നുള്ള ഈ ആയത്തിലും അതുതന്നെയാണർത്ഥം. നീതിപാലിക്കുകയും, കക്ഷിത്വം ഉപേക്ഷിക്കുകയും, ഈ ആയത്തിന്റെ മുമ്പും പിമ്പും പറഞ്ഞത് ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ഖണ്ഡിതമായി അറിയാം: .....**انما وليكم** എന്ന ഈ ആയത്തിൽ പറയുന്ന 'വലിയ്യി'ന്റെ അർത്ഥം സഹായകനും സ്നേഹമുള്ളവനും എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നും, (കൈകാര്യം നടത്തുന്ന) നേതാവ് എന്ന് അതിന് അർത്ഥം വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും...''

വിഭാഗം-9

60 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പരിഹാസവും കളിയുമാക്കിത്തീർത്തവരെയും, (നിഷേധികളായ) അവിശ്വാസികളെയും നിങ്ങൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുത്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ- നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَكُمۡ هُزُوٗا وَلَعِبٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِن قَبۡلِكُمۡ وَٱلۡكُفَّارَ أَوۡلِيَآءَۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٦٠

---

60 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കിവെക്ക (സ്വീകരിക്ക)രുത്. الَّذِينَ اتَّخَذُوا ആക്കിത്തീർത്തവരെ. دِينَكُمْ നിങ്ങളുടെ മതത്തെ. هُزُوًا പരിഹാസം. وَلَعِبًا കളിയും, വിളയാട്ടം. مِّنَ الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരിൽനിന്ന്. أُوتُوا الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പ്. وَالْكُفَّارَ അവിശ്വാസികളെയും, നിഷേധികളെയും. أَوْلِيَاءَ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ. وَاتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ.

സത്യനിഷേധികളായ എല്ലാ അവിശ്വാസികൾക്കും **كفار** (കുഫ്-ഫാർ) എന്ന് പറയപ്പെടുമെങ്കിലും വേദക്കാരെപ്പറ്റി ആദ്യം പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കെകൊണ്ട്

ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മുശ്‌രിക്കുകളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി പരിഹസിക്കലും, കളിയാക്കലും വേദക്കാരുടെയും മുശ്‌രിക്കുകളുടെയും പതിവുതന്നെ. പക്ഷെ, മുശ്‌രിക്കുകളെ അപേക്ഷിച്ച് പല നിലക്കും അതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കേണ്ടവരാണ് വേദക്കാർ. അതുകൊണ്ടും, സംസാരവിഷയം പ്രധാനമായും വേദക്കാരെ പരാമർശിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാകകൊണ്ടുമായിരിക്കാം മതത്തെ പരിഹസിക്കുന്നവരും കളിയാക്കുന്നവരുമെന്ന് അവരെ പ്രത്യേകം വിശേഷിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവിനറിയാം. والكفار (വൽകുഫ്-ഫാറ) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് 'വൽ-കുഫ്-ഫാറി' എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് 'വേദക്കാരിൽ നിന്നും അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും മതത്തെ പരിഹാസവും കളിയുമാക്കിത്തീർത്തവരെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കരുത്.' എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം. വേദക്കാരെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാകകൊണ്ട് അവരെ പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞശേഷം, എല്ലാ അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിയും അങ്ങിനെത്തന്നെ എന്ന് പൊതുവിൽ പറഞ്ഞതായിരിക്കും അപ്പോൾ അത്. അവരുടെ പരിഹാസത്തിന് ഒരു ഉദാഹരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ ٱتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

61 നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്ക് (ബാങ്കു) വിളിച്ചാൽ, അവരതിനെ പരിഹാസവും, കളിയുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അത്, അവർ (ബുദ്ധി കൊടുത്ത്) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളത് കൊണ്ടത്രെ.

---

61 وَإِذَا نَادَيْتُمْ നിങ്ങൾ വിളിച്ചാൽ. إِلَى الصَّلاَةِ നമസ്കാരത്തിലേക്ക്. اتَّخَذُوهَا അതിനെ അവർ ആക്കും. هُزُوًا പരിഹാസം. وَلَعِبًا കളിയും. ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ അവർ ഒരു ജനതയാണെന്നതുകൊണ്ടാണ്. لاَّ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധി കൊടുക്കാത്ത, ഗ്രഹിക്കാത്ത.

ബാങ്കുവിളി കേൾക്കുമ്പോൾ അതിനെയോ, നമസ്കാരത്തെയോ ചില യഹൂദികളും ക്രിസ് ത്യാനികളും പരിഹസിച്ചു സംസാരിച്ചിരുന്നതായ ചില സംഭവങ്ങൾ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. അവരുടെ ബുദ്ധിശൂന്യതയും വിവരക്കുറവുമാണ് ഇതിന് കാരണമെന്ന് അവസാനത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

قُلْ يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٦٢﴾

62 (നബിയേ) പറയുക: ''വേദക്കാരേ, ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ (വല്ലതും) അധിക്ഷേപിക്കുന്നുവോ? ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, ഞങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, മുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും വിശ്വസിച്ചുവെന്നുള്ളതും, നിങ്ങളിൽ അധികമാളും തോന്നിയവാസികളാണെന്നുള്ളതുമല്ലാതെ!''

---

62 قُلْ പറയുക. يَا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരേ. هَلْ تَنقِمُونَ നിങ്ങൾ അധിക്ഷേപിക്കുന്നുവോ, കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നോ. مِنَّا ഞങ്ങളെക്കകുറിച്ച്. إِلاَّ أَن آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവെന്നല്ലതെ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും. وَمَا أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട

തിലും. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ നിങ്ങളിൽ അധികമാളുമാണെന്നതും. فَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികൾ, ധിക്കാരികൾ.

ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിച്ചവരാണ്, ഞങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥമാകുന്ന ഖുർആനിലും, അതിൻെറ മുമ്പുള്ള എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു, ഇതാണല്ലോ നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുവാനുള്ള കാരണം. ഇതല്ലാതെ, ആക്ഷേപ വിധേയമായ ഒരു തെറ്റും ഞങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇത് ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു വിഷയമാണോ? ഇതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ കാരണം നിങ്ങളിലുള്ള ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും തോന്നിയവാസികളും ധിക്കാരികളുമാണെന്നുള്ളത് മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരിക്കലും ഈ ആക്ഷേപത്തിന് കാരണമില്ല എന്ന് സാരം.

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ ٱللَّهِ ۚ مَن لَّعَنَهُ ٱللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ ٱلْقِرَدَةَ وَٱلْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ ٱلطَّٰغُوتَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ﴿٦٣﴾

63 പറയുക: ''അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അതിനെക്കാൾ പ്രതിഫലം മോശമായവരെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരമറിയിക്കട്ടെയോ? യാതൊരുവരെ അല്ലാഹു ശപിക്കുകയും, അവരുടെ മേൽ അവൻ കോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവരാണ് (അത്); (അതെ) അവരിൽ നിന്നും (ചിലരെ) അവൻ കുരങ്ങുകളും പന്നികളുമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവർ 'ത്വാഗൂത്തി'നെ (ദുർമൂർത്തിയെ) ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ). അക്കൂട്ടർ, (ഏറ്റം) സ്ഥാനം മോശമായവരും, ശരിയായ മാർഗം വിട്ട് ഏറ്റം പിഴച്ചുപോയവരുമാകുന്നു.''

---

63 قُلْ പറയുക. هَلْ أُؤَنَبِّئُكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരമറിയിക്കട്ടെയോ, നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തട്ടെയോ. بِشَرٍّ മോശമായവരെപ്പറ്റി. مِّن ذَٰلِكَ അതിനെക്കാൾ. مَثُوبَةً പ്രതിഫലം, പ്രതിഫലത്തിൽ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. مَن യാതൊരുവനാണ്, ആരോ ആകുന്നു. لَّعَنَهُ اللهُ അവനെ(അവരെ) അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു . وَغَضِبَ عَلَيْهِ അവൻെറ (അവരുടെ)മേൽ അവൻ കോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. وَجَعَلَ مِنْهُمُ അവരിൽ നിന്നും അവൻ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു. الْقِرَدَةَ കുരങ്ങുകളെ. وَالْخَنَازِيرَ പന്നികളെയും. وَعَبَدَ അവൻ (അവർ) ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الطَّاغُوتَ ദുർമ്മൂർത്തിയെ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. شَرٌّ (കൂടുതൽ-ഏറ്റം) മോശമാണ്. مَّكَانًا സ്ഥാനം, സ്ഥാനത്താൽ. وَأَضَلُّ അധികം പിഴച്ചവരാണ്. عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ടു.

വേദക്കാർക്ക്-യഹൂദികൾക്ക് വിശേഷിച്ചും-ഒരു വായടപ്പൻ മറുപടിയാണിത്. ഏറ്റവും നല്ല നിലയിൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടുവാൻ അവകാശപ്പെട്ട ചില ഗുണങ്ങളുടെ പേരിലാണല്ലോ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി അധിക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഒന്നാലോചിച്ച് നോക്കുക. പല നിലക്കും ഞങ്ങളെക്കാൾ ഏറ്റവും മോശമായ അവസ്ഥയാണ് നിങ്ങളുടേത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പാരമ്പര്യം നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൽ പെട്ട ചിലരെ അല്ലാഹു കുരങ്ങൻമാരും പന്നികളുമാക്കി മാറ്റുക പോലും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്നുളളതാണല്ലോ ദീനിൻെറ ഏറ്റവും കാതലായ വശം. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ചില ദുർമ്മൂർത്തികളെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിങ്ങളാണ് ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ടവരും വഴിപിഴച്ചവരും. എന്നിരിക്കെ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ശരിവെക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുവാനും കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനും നിങ്ങൾക്കെന്തവകാശമാണുള്ളത്? എന്നിങ്ങിനെയാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം.

യഹൂദികളുടെമേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപശാപങ്ങളുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽ പല സ്ഥലത്തും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ശബ്ബത്ത് നാളിൽ അവർ ചെയ്ത അക്രമത്തെത്തുടർന്ന് അവരിൽ ചിലരെ കുരങ്ങുകളാക്കി കോലം മറിച്ചതിനെപ്പറ്റി അൽബഖറ 65ലും, അഅ്റാഫ് 166ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ ചിലരെ പന്നികളാക്കിയ വിവരം അവിടങ്ങളിലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ശബ്ബത്തു നാളിൻെറ സംഭവത്തിൽ ചിലർ കുരങ്ങുകളായി മറിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ചിലർ പന്നികളായി മറിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലല്ല-വേറെ സന്ദർഭത്തിലാണ് -അതുണ്ടായതെന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നും ഉറപ്പിച്ച് പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. ചിലർക്ക് കുരങ്ങുകളുടെയും പന്നികളുടെയും സ്വഭാവം നൽകി അധഃപതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നുചില ആളുകൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഖുർആൻെറ വാചകവും, ചില ഹദീസുകളും നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. കോലം മറിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സന്തതികളാണോ കുരങ്ങുകളും പന്നികളും? എന്ന് നബി (ﷺ) യോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, കോലം മറിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് സന്തതിയും പിൻതുടർച്ചയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കുരങ്ങുകളും പന്നികളും അതിന് മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് നബി (ﷺ) മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി മുസ്ലിം (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അബൂദാവൂദ്ത്വയാലസീയുടെയും ഇമാം അഹ്മദിൻെറയും (رحمهما الله) രിവായത്തിൽ, കുരങ്ങുകളും പന്നികളും യഹൂദികളുടെ സന്തതികളാണോ എന്നാണ് ആ ചോദ്യത്തിലെ വാചകം. യഹൂദികൾ കുരങ്ങുകളായും പന്നികളായും കോലം മറിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നാണല്ലോ ഈ ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. പക്ഷേ, അത് എപ്പോഴായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

طاغوت (ത്വാഗൂത്ത്) എന്ന വാക്കിൻെറ ഭാഷാർത്ഥം, പ്രയോഗം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് അൽബഖറ 256 257 എന്നീ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും നാം മുമ്പ് വിവരിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യ വസ്തുക്കൾക്കും പിശാചിനും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്ന് അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ച കഥ പ്രസിദ്ധമാണ്. കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു പകരം പിശാചിൻെറ ദുരുപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവെന്നും, പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരുടെ നിയമ നിർമ്മാണങ്ങളെ മതനിയമങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ റബ്ബുകളാക്കി വെച്ചുവെന്നും മറ്റുമുള്ള അർത്ഥത്തിലും ആവാം. ‘‘അവർ ത്വാഗൂത്തിനെ ആരാധിച്ചു’’വെന്ന് പറഞ്ഞത്.

الله اعلم

وَإِذَا جَآءُوكُمْ قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَقَد دَّخَلُواْ بِٱلْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُواْ بِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُواْ يَكْتُمُونَ ﴿٦٤﴾

64 അവര്‍ നിങ്ങളുടെ അടുക്കല്‍ വരുമ്പോള്‍ "ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്ന് അവര്‍ പറയുന്നതാണ്. (വാസ്തവമാകട്ടെ) അവിശ്വാസത്തോടെയത്രെ അവര്‍ കടന്നുവന്നിട്ടുള്ളത്; അവര്‍ അതുമായി (തന്നെ) പുറത്തു പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവര്‍ ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَأَكْلِهِمُ ٱلسُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴿٦٥﴾

65 അവരില്‍ നിന്നു പലരെയും കുറ്റത്തിലും, അതിക്രമത്തിലും, നിഷിദ്ധ (ധന)ത്തെ തിന്നുന്നതിലും അവര്‍ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നിനക്ക് കാണാവുന്നതുമാണ്. അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത തന്നെ!

لَوْلَا يَنْهَىٰهُمُ ٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ ٱلْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ ٱلسُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُواْ يَصْنَعُونَ ﴿٦٦﴾

66 അവര്‍ കുറ്റമായത് പറയുന്നതിനെയും, അവര്‍ നിഷിദ്ധ (ധന)ത്തെ തിന്നുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചു 'റബ്ബാനീ'കളും [പുണ്യപുരുഷന്‍മാരും], പണ്ഡിതന്‍മാരും അവരെ എന്തുകൊണ്ട് വിരോധിക്കുന്നില്ല?! അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചു (തൊഴിലാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത തന്നെ!

---

64 وَإِذَا جَاءُوكُمْ അവര്‍ നിങ്ങളുടെ അടുക്കല്‍ വന്നാല്‍. قَالُوا അവര്‍ പറയുന്നതാണ്. آمَنَّا ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. وَقَد دَّخَلُوا അവര്‍ കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ട് താനും. بِالْكُفْرِ അവിശ്വാസത്തോടെ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. قَدْ خَرَجُوا പുറത്തുപോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതുമായി, അതോടെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. أَعْلَمُ ഏറ്റം (അധികം-വളരെ) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا كَانُوا അവര്‍ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. يَكْتُمُونَ ഒളിച്ചു (മറച്ചു-മൂടി)വെക്കും. 65 وَتَرَى നീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം. كَثِيرًا പലരെയും, വളരെ ആളുകളെ. مِّنْهُمْ അവരില്‍നിന്ന്. يُسَارِعُونَ അവര്‍ ധൃതി കൂട്ടുന്നതായി. فِي الْإِثْمِ കുറ്റത്തില്‍ (പാപത്തില്‍). وَالْعُدْوَانِ അതിക്രമത്തിലും. وأَكْلِهِمُ അവര്‍ തിന്നുന്നതിലും. السُّحْتَ ഹറാമിനെ, നിഷിദ്ധത്തെ. لَبِئْسَ വളരെ മോശം (ചീത്ത) തന്നെ. مَا كَانُوا അവരായിരുന്നത്, ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. يَعْمَلُونَ അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കും. 66 لَوْلَا എന്തുകൊണ്ടില്ല, ആയിക്കൂടേ. يَنْهَاهُمُ അവരെ വിര്‍രോധിക്കുക. الرَّبَّانِيُّونَ റബ്ബാനികള്‍, പുണ്യപുരുഷന്‍മാര്‍. وَالْأَحْبَارُ പണ്ഡിതന്‍മാരും, വേദശാസ്ത്രിമാരും. عَن قَوْلِهِمُ അവര്‍ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി. الْإِثْمَ പാപം. وأَكْلِهِمُ അവര്‍ തിന്നുന്നതിനെയും. السُّحْتَ ഹറാം, നിഷിദ്ധം. لَبِئْسَ വളരെ മോശംതന്നെ. مَا كَانُوا അവരായിരുന്നത്, ആയി വരുന്നത്. يَصْنَعُونَ തൊഴിലാക്കുക, പ്രവര്‍ത്തിച്ചുണ്ടാക്കുക.

യഹൂദികളിലുണ്ടായിരുന്ന ചില കപടന്‍മാരെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യത്തെ പരാമര്‍ശം. നബി (സ)യുടെയും സഹാബികളുടെയും അടുക്കല്‍ വരുമ്പോള്‍ അവര്‍ വിശ്വാസികളായി അഭിനയിക്കും. വാസ്തവമാകട്ടെ, ഹൃദയത്തില്‍ അവിശ്വാസവും നിഷേധവും ഒളിച്ചുവെച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കും അവരുടെ വരവ്. ചില അവിശ്വാസികളായ

ആളുകൾ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അവിടുത്തെ ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ട് അവർക്ക് മനഃപരിവർത്തനം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇവർക്ക് അതും സംഭവിക്കാറില്ല. ഇവർ വന്നപ്പോഴുള്ള അതേ അവിശ്വാസത്തോടും നിഷേധത്തോടും കൂടിത്തന്നെയായിരിക്കും ഇവരുടെ മടക്കവും. ഈ ഒളിച്ചുകളിയൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ വിലപ്പോകുകയില്ല. യഥാർത്ഥം അവന് നല്ലപോലെ അറിയാം എന്ന് സാരം.

യഹൂദികളിൽ പരക്കെയുള്ള ചില ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പാപകരവും കുറ്റകരവുമായ കാര്യങ്ങൾ പറയുക, പ്രവർത്തിക്കുക, നിയമാതിർത്തികളും ധാർമ്മിക വരമ്പുകളും അതിലംഘിക്കുക, കൈക്കൂലി പലിശപോലുള്ള ഹറാമായ ധനം ഉപയോഗിക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ വ്യാപൃതരാവുക അവരുടെ തൊഴിലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരെ ഗുണദോഷിക്കുവാനും വിലക്കുവാനും ബാധ്യസ്ഥരായ അവരുടെ പുണ്യപുരുഷന്മാരും പണ്ഡിതാചാരികളുമാകട്ടെ, അവരുടെ കടമ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അവർ മൗനാനുവാദം നൽകിയും മറ്റും അവർക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയാണ് ചെയ്തത് അങ്ങനെ, ഇരുകൂട്ടരും അങ്ങേ അറ്റം ചീത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ആ പരാമർശത്തിന്റെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ يَدُ ٱللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا۟ بِمَا قَالُوا۟ ۘ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَٰنًا وَكُفْرًا ۚ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ كُلَّمَآ أَوْقَدُوا۟ نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا ٱللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

67 യഹൂദികൾ പറയുന്നു: ''അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ (കുടുക്കി) ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണ്'' എന്ന്!-അവരുടെ കൈകൾ (കുടുക്കി) ബന്ധിക്കപ്പെടട്ടെ! അവർ (ആ) പറഞ്ഞതു നിമിത്തം അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ! (അഥവാ അവ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) (അങ്ങനെയല്ല-) പക്ഷേ, അവന്റെ രണ്ടു കൈകളും (നീട്ടി) നിവർത്തപ്പെട്ടവയാകുന്നു; അവൻ എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ (അതു പ്രകാരം) അവൻ ചിലവഴിക്കുന്നു. നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നു നിനക്ക് അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അവരിൽ വളരെ പേർക്കും ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൾവരേക്കും നാം ശത്രുതയും, വിദ്വേഷവും ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്. യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി അവർ വല്ല തീയും കത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അതിനെ കെടുത്തിക്കളയുന്നു; ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പത്തിനായി അവർ പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുമില്ല.

---

67 وَقَالَتِ الْيَهُودُ യഹൂദികൾ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. يَدُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ. مَغْلُولَةٌ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണ്, കുടുക്കപ്പെട്ടതാണ്. غُلَّتْ ബന്ധിക്കപ്പെടട്ടെ, ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾ. وَلُعِنُوا അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ, ശപിക്ക

പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بِمَا قَالُوا അവർ പറഞ്ഞത് നിമിത്തം. بَلْ പക്ഷെ, എന്നാൽ. يَدَاهُ അവന്റെ രണ്ടു കൈകൾ. مَبْسُوطَتَانِ വിരുത്ത (പരത്ത-നിവർത്ത)പ്പെട്ട താണ്. يُنفِقُ അവൻ ചിലവഴിക്കും. كَيْفَ يَشَاءُ അവനെങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ (അ ങ്ങിനെ), ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം. وَلَيَزِيدَنَّ വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. كَثِيرًا مِّنْهُم അവ രിൽ വളരെ പേർക്കും. مَّا أُنزِلَ അവതരിക്കപ്പെട്ടത്. إِلَيْكَ നിനക്കു, നിന്നിലേക്ക്. مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്ന്. طُغْيَانًا അതിര് കവിച്ചൽ, ധിക്കാരം. وَكُفْرًا അവിശ്വാസവും. وَأَلْقَيْنَا നാം ഇടുകയും (ഏർപ്പെടുത്തുകയും) ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بَيْنَهُمُ അവർക്കിടയിൽ. الْعَدَاوَةَ ശത്രുത. وَالْبَغْضَاءَ വിദ്വേഷവും, ഈർഷ്യതയും. إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്ത് നാൾ വരെ. كُلَّمَا أَوْقَدُوا അവർ കത്തിക്കുമ്പോഴെല്ലാം. نَارًا തീ. لِّلْحَرْبِ യുദ്ധത്തിന്, പടക്കു. أَطْفَأَهَا അതി നെകെടുക്കുന്നതാണു. اللَّهُ അല്ലാഹു. وَيَسْعَوْنَ അവർ പരിശ്രമിക്കു (അദ്ധ്വാനിക്കു) കയും ചെയ്യുന്നു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَسَادًا കുഴപ്പത്തിനു, നാശത്തിന്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു വാകട്ടെ. لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. الْمُفْسِدِينَ കുഴപ്പം (നാശം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ.

വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് പൊതുവായും, യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേകമായും പരാമർശിച്ച് കൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വചനങ്ങൾ മുതൽ തുടർന്ന് വരുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ യഹൂദികൾക്കിടയിൽ തെറ്റായ പല സംസാരങ്ങളും പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അത്യാർത്തിയും പിശുക്കും നിമിത്തം-കഴിവുണ്ടായിരുന്നാൽപോലും-ദാരിദ്ര്യജീവിതം സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് യഹൂദികൾ. ഒരുകാലത്ത് ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളിൽ മികച്ച് നിന്നിരുന്ന അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപശാപങ്ങൾക്ക് വിധേയരായ കൂട്ടത്തിൽ ദാരിദ്ര്യം അവർക്കൊരു നിത്യശാപമായിത്തീർന്നു. ഇതിൽ നിന്നാണ് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു يد الله مغلولة (അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണ്) എന്നതുപോലെയുള്ള ചില വാക്കുകൾ-മര്യാദകെട്ടതും ധിക്കാരപരവുമായ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ-അവരുടെ നാവിലൂടെ പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ആ വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥമല്ല അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹു പിശുക്കനാണ്-നമുക്ക് വേണ്ടുന്നത് നൽകുവാൻ അവൻ കനിയുന്നില്ല-എന്നാണുദ്ദേശ്യം. പിശുക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് കൈ ബന്ധിക്കപ്പെടുക-അഥവാ കൈക്ക് വിലങ്ങ് വെക്കപ്പെടുക-എന്നും, ഔദാര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് കൈ നീട്ടുക-അഥവാ നിവർത്തിപ്പിടിക്കുക-എന്നുമുള്ള പ്രയോഗം അറബി ഭാഷയിൽ പതിവുള്ളതാണ്. ഇതനുസരിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിലും ആ പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുന്നത്. ആ ശപിക്കപ്പെട്ട സമൂഹം ''അല്ലാഹു ദരിദ്രനും നാം ധനികൻമാരുമാകുന്നു (ان الله فقير ونحن اغنياء)'' എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നതായി 3:181ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വൃത്തികെട്ട വാക്കാണ് ഇതും. ഹൃദയം ദുഷിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ നാറ്റം വാക്കുകളിലൂടെയും പ്രവൃത്തികളി ലൂടെയുമാണല്ലോ പ്രകടമാവുക.

ആ വാക്കിന് മറുപടി നൽകുന്നതിന് മുമ്പായി, അവരോടുള്ള പ്രതിഷേധ മായിട്ടാണ് غلت ايديهم ولعنوا الخ. എന്ന വാക്യം നിലകൊള്ളുന്നത്. ''അവരുടെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ'' എന്ന് പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ളതും, ''അവരുടെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'' എന്ന് വാർത്താ രൂപത്തിലുള്ളതും

ആകാവുന്നതാണ് ആ വാക്യം. (*) ഒരാളുടെ ആക്ഷേപാർഹമായ വല്ല ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചും പറയുമ്പോൾ തത്തുല്യമായ ഒരു വാക്കിൽ അയാൾക്കെതിരെ പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലുള്ള വല്ല വാക്യവും ഉപയോഗിക്കൽ അറബികളിലും, അറബികളല്ലാത്തവരിലും പതിവുള്ളതാണ്. سبنى سبه الله അവൻ എന്നെ പഴിച്ചു, (അവനെ അല്ലാഹു പഴിക്കട്ടെ) പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഇതിന് ഉദാഹരണമാകുന്നു. അറബിഭാഷയിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഭൂതകാലത്തെക്കുറിക്കുന്ന ക്രിയാരൂപം (الماضى) ആയിരിക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക. അതുകൊണ്ടാണ് അവ പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ളതും വാർത്താരൂപത്തിലുള്ളതും (†) ആവാമെന്ന് വരുന്നത്. ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവർ പറയുന്നത് കള്ളമാണ്; അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതല്ല; അഥവാ അവൻ പിശുക്കനും ലുബ്ധനുമല്ല; അവൻെറ കൈകൾ നീണ്ട് നിവർന്നിരിക്കുന്നവ തന്നെയാണ്; അഥവാ അവൻ അത്യുദാരനും ലോഭം കൂടാതെ ചിലവഴിക്കുന്നവനുമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് بل يداه مبسوطتان എന്നുള്ള മറുപടിയുടെ താൽപര്യം.

അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ (يد الله) അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖം (وجه الله) എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിതന്മാരും പിൻഗാമികളായ പണ്ഡിതന്മാരും സ്വീകരിച്ച് വരാറുള്ള രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹുവിന് സൃഷ്ടികളോടു സാദൃശ്യം തോന്നിക്കുമാറുള്ള അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അവക്ക് നൽകുവാൻ പാടില്ലെന്നും അൽബഖറ 115-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി നാം ഇതിന് മുമ്പ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ച് ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (1) നബി (ﷺ)ക്ക് അവതരിക്കപ്പെട്ട ഈ ഖുർആൻ അവരിൽ പലർക്കും അനുഗ്രഹമായിട്ടല്ല-നേരെമറിച്ച് അവിശ്വാസവും ധിക്കാരവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണ്-ഉള്ളതെന്ന്, കാരണം, അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധകൊടുക്കുവാനോ, അതിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറില്ലാത്തതിന് പുറമെ, അതിലെ ഓരോ വിഷയവും അവർ നിഷേധിക്കുകയും പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുതാനും. അപ്പോൾ, അതിലെ ഓരോ വിഷയവും അവതരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും ധിക്കാരത്തെയും അത് വർദ്ധിപ്പിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. (2) അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൾവരെ അല്ലാഹു ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. 'അവർക്കിടയിൽ بينهم എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം യഹൂദികൾ തമ്മതമ്മിൽ എന്നും, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ എന്നും ആകാവുന്നതാണ്.' രണ്ടായാലും സംഗതി വാസ്തവം തന്നെ. യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായതും, പണ്ടുമുതൽക്കേ ആരംഭിച്ചതും, ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നതുമാകുന്നു. അതിൽ വല്ലപ്പോഴും വല്ല മാറ്റവും കാണുന്നുവെങ്കിൽ അത് താൽക്കാലികമായ ചില സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിമാത്രമുണ്ടായതായിരിക്കും. മുപ്പതുകൊല്ലം മുമ്പ് നിലവിൽവന്ന ഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രത്തിൻെറ സ്ഥാപനത്തിന് ക്രിസ്തീയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ മുന്നിട്ടിറങ്ങു

---

* രണ്ടർത്ഥത്തിലും വരാവുന്ന ഈ പ്രയോഗം മനസ്സിരുത്തുന്നതു പലപ്പോഴും ഉപകാരപ്രഥമായിരിക്കും.

† يعنة انشائية دعائية وخبرية

വാനുള്ള കാരണവും അതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്ന് പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇനി, യഹൂദ സമുദായത്തിൻെറ അഭ്യന്തരസ്ഥിതിയോ? അൽപം ദശാബ്ദങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് പ്രസ്തുത ഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രത്തിൻെറ സ്ഥാപനത്തിനുള്ള കരുനീക്കങ്ങൾ തുടങ്ങിയത് മുതൽ അതിനുവേണ്ടി യഹൂദലോകം ഒന്നിച്ചുവെന്നത് ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ചരിത്രത്തിലേക്ക് നോക്കിയാൽ, കക്ഷിവഴക്കും, അന്തഃഛിദ്രവും, അഭിപ്രായ ഭിന്നതയും നീങ്ങിയകാലം അവർക്കിടയിൽ കാണുകയില്ല. മുഴുത്ത നാസ്തികന്മാരും, കടുത്ത യാഥാസ്ഥിതികൻമാരും മുമ്പും ഇക്കാലത്തും അവരലിലുണ്ട്. ഇസ്രാഈലീ രക്തത്തിൻെറയും, യഹൂദ നാമത്തിൻെറയും, മുസ്ലിം വിരോധത്തിൻെറയും പേരിൽ മാത്രമേ അവർക്കിടയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ യോജിപ്പുള്ളു.

(3) അവർ യുദ്ധാഗ്നി കത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അത് കെടുത്ത് കളയുന്നുവെന്ന്. അതായത്, മദീനായിലെ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധം സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ പലതരം ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളും, വഞ്ചനാപരമായ കൂട്ടുകെട്ടുകളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധി നേടിയവരാണല്ലോ യഹൂദികൾ. അപ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തതെന്നു സാരം. (4) അവർ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പവും നാശവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്ന് നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തും അതിനുശേഷം ഇന്നോളം ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുവാനല്ലാതെ-വല്ല പൊതുനന്മയും വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി-എന്തെങ്കിലും പരിശ്രമം നടത്തിയ ഒരു ചരിത്രം യഹൂദികൾക്കുണ്ടോ?!

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَـٰهُمْ جَنَّـٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٦٨﴾

68 വേദക്കാർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കു നാം അവരുടെ തിൻമകളെ മൂടി (മാപ്പാക്കി)ക്കൊടുക്കുകയും, സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا۟ مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِم ۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

69 തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും, അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് അവരിലേക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അവർ നിലനിറുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ മുകൾ ഭാഗത്തു നിന്നും, അവരുടെ കാലുകളുടെ താഴ്ഭാഗത്തു നിന്നും അവർ തിന്നുക [അവർക്ക് ആഹാരം ലഭിക്കുക] തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവരിൽ മിതത്വം പാലിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം ഉണ്ട്. അവരിൽ നിന്ന് വളരെ പേരാകട്ടെ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നത് വളരെ ചീത്ത!

---

68 وَلَوْ أَنَّ ആയിരുന്നെങ്കിൽ. أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാർ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു. واتَّقَوْا അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. لَكَفَّرْنَا നാം മൂടിക്കളയുക (മറക്കുക)തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

عَنْهُمْ അവര്‍ക്കു അവരില്‍നിന്ന്. سَيِّئَاتِهِمْ അവരുടെ തിന്‍മകളെ. وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയുംതന്നെ ചെയ്യും. جَنَّاتِ സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍. النَّعِيمِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്‍െറ. 69 وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا അവര്‍ നിലനിറുത്തിയിരുന്നുവെങ്കില്‍. التَّوْرَاةَ തൗറാത്തിനെ. وَالْإِنجِيلَ ഇഞ്ചീലിനെയും. وَمَا أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനെയും. إِلَيْهِم അവരിലേക്ക്. مِّن رَّبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്ന്. لَأَكَلُوا അവര്‍ തിന്നുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. مِن فَوْقِهِمْ അവരുടെ മീതെ (മുകള്‍ ഭാഗത്ത്) നിന്ന്. وَمِن تَحْتِ താഴെ (അടിഭാഗത്ത്) നിന്നും. أَرْجُلِهِمْ അവരുടെ കാലുകളുടെ. مِّنْهُمْ അവരില്‍ ഉണ്ട്. أُمَّةٌ ഒരു സമുദായം (സമൂഹം). مُّقْتَصِدَةٌ മിതത്വം പാലിക്കുന്ന, മദ്ധ്യാവസ്ഥ സ്വീകരിക്കുന്ന. وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ അവരില്‍ വളരെ പേര്‍. سَاءَ വളരെ ചീത്ത. مَا يَعْمَلُونَ അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്..

തൗറാത്തിന്‍െറയും, ഇഞ്ചീലിന്‍െറയും യഥാര്‍ത്ഥ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും, ഖുര്‍ആന്‍ അടക്കം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും തമ്മില്‍ പൊരുത്തക്കേടോ വൈരുദ്ധ്യമോ ഇല്ല. ഓരോന്നും മറ്റേതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും സത്യപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഭേദഗതിയോ മാറ്റത്തിരുത്തമോ കൂടാതെ തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവര്‍ ഖുര്‍ആനിലും നബി (ﷺ) യിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാന്‍ നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങനെ അവര്‍ ചെയ്തിരുന്നാല്‍, പരലോകത്തുവെച്ച് ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ക്ക് പുറമെ ഇഹലോകത്ത് വെച്ചും അതിന്‍െറ ഫലം അവര്‍ക്ക് അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അവര്‍ ചെയ്തതു തൗറാത്തിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും മാറ്റിമറിക്കുകയും തോന്നിയതെല്ലാം മതമാക്കുകയുമാണ്.

മുകള്‍ ഭാഗത്തുനിന്നും അടിഭാഗത്ത് നിന്നും തിന്നാം എന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍െറ താല്‍പര്യം, ഉപരിഭാഗത്ത് നിന്നുണ്ടാകുന്ന മഴ തുടങ്ങിയ അനുഗ്രഹങ്ങളും, കീഴ്ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ഉല്‍പന്നങ്ങളുടെ ആധിക്യം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവര്‍ക്ക് ധാരാളം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാമെന്നും, അവരുടെ ഐഹിക ജീവിതം ക്ഷേമകരവും സന്തുഷ്ടവുമായിരിക്കുമെന്നുമാകുന്നു. മായം കലരാത്ത സത്യവിശ്വാസവും, സന്‍മാര്‍ഗ്ഗനിഷ്ടയും പുലര്‍ത്തിപ്പോരുന്നവര്‍ക്ക് പാരത്രിക ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങള്‍ മാത്രമല്ല, ഐഹിക ജീവിതത്തിലും ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങള്‍ ലഭിക്കുമാറാകുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണര്‍ത്താറുള്ളതാണ്. (അഅ്റാഫ് 96; നൂഹ് 10-12 മുതലായവ നോക്കുക.) പക്ഷേ, ഒരു കാലത്തോ, ദേശത്തോ ഉള്ള ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം ക്ഷേമകരമായിത്തീര്‍ന്നതു കൊണ്ട് ആ കാലത്തോ ദേശത്തോ ഉള്ളവരൊക്കെ സന്‍മാര്‍ഗ്ഗ നിഷ്ഠയുള്ളവരായിരിക്കുമെന്ന് കണക്കാക്കുവാന്‍ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, തിന്‍മ മുഖേന മാത്രമല്ല-നന്‍മ മുഖേനയും അല്ലാഹു ജനങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതാകുന്നു. (ونبلوكم بالشر والخير فتنة)

സത്യവിശ്വാസവും സന്‍മാര്‍ഗ്ഗനിഷ്ടയും പാലിക്കുന്നവര്‍ക്ക് അവരുടെ ഐഹിക ജീവിതത്തിലും അല്ലാഹു അഭിവൃദ്ധി നല്‍കുമെന്ന തത്വം ബൈബിളും ഉല്‍ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. 'എന്‍െറ കല്‍പന പ്രമാണിച്ച് അനുസരിച്ചാല്‍ ഞാന്‍ തക്ക സമയത്ത് മഴതരും, ഭൂമി വിളവ് തരും, വൃക്ഷവും ഫലം തരും' എന്നിങ്ങിനെ വളരെയധികം വാഗ്ദാനങ്ങള്‍ ലേവ്യാ പുസ്തകം 26-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും, 'ഞാന്‍ ആജ്ഞാപിക്കുന്ന സകല കല്‍പനകളും അനുസരിച്ചു നടന്നാല്‍ യഹോവ നിന്നെ സര്‍വ്വ ജാതികള്‍ക്കും മീതെയാക്കും, പട്ടണത്തില്‍ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും, വയലില്‍ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും,

ശത്രുക്കളെ നിൻെറ മുമ്പിൽ തോൽക്കുമാറാക്കും' എന്നിങ്ങനെ വളരെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ആവർത്തന പുസ്തകം 28-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും കാണാം.

വേദക്കാർ മുഴുവനും തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും നിലനിറുത്താതെ-അവയുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ യഥാവിധി പാലിക്കാതെ-വഴിപിഴച്ചുപോയവരാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ; അവരിൽ അധികമാളുടെയും സ്ഥിതി അതാണെങ്കിലും അവരിൽ തന്നെ ചില ആളുകൾ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വളരെയൊന്നും അകന്നു പോകാത്തവരായി നിലവിലുണ്ട് എന്നത്രെ അവസാനത്തെ രണ്ട് വാക്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ തരക്കാരിൽപെട്ട ആളുകളായിരിക്കും അവരിൽ നിന്ന് നബി (ﷺ) യിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുന്നവരെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

വിഭാഗം-10

﴿ يَٰٓأَيُّهَا ٱلرَّسُولُ بَلِّغۡ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۖ وَإِن لَّمۡ تَفۡعَلۡ فَمَا بَلَّغۡتَ رِسَالَتَهُۥۚ وَٱللَّهُ يَعۡصِمُكَ مِنَ ٱلنَّاسِۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٧٠ ﴾

70 ഹേ, റസൂലേ, നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു നിനക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് നീ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുക [പ്രബോധനം ചെയ്യുക]. നീ (അത്) ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അവൻെറ ദൗത്യം നീ എത്തിച്ചുകൊടുത്തില്ല. അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽനിന്ന് നിന്നെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

---

70 يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ ഹേ റസൂലേ. بَلِّغْ എത്തിക്കുക. مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ നിനക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ നീ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ. فَمَا بَلَّغْتَ എന്നാൽ നീ എത്തിച്ചില്ല. رِسَالَتَهُ അവൻെറ ദൗത്യത്തെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. يَعْصِمُكَ നിന്നെ കാക്കും, രക്ഷിക്കും. مِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَهْدِي നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ.

അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള സന്ദേശങ്ങളെ മുഴുവനും എതിർപ്പോ, അക്രമമോ ഭയപ്പെടാതെ, സധീരം ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ച് കൊടുക്കണമെന്നും, അതിൽ വല്ല വീഴ്ചയും വരുത്തിയാൽ അല്ലാഹു ഏൽപിച്ച ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൻെറ കടമ നിറവേറുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ആരുടെ എതിർപ്പും, ശത്രുതയും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല-ജനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായേക്കുന്ന ആപത്തുകളെല്ലാം ഞാൻ കാത്തുകൊള്ളാം- എന്ന് അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു ഏറ്റു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇൽ നബി (ﷺ) ചെയ്ത പ്രസിദ്ധമായ പ്രസംഗത്തിൽ അവിടുന്ന് ജനങ്ങളോട് ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി; "ഹേ, മനുഷ്യരേ, എന്നെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും പറയുക?" ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു: "അവിടുന്ന് എത്തിച്ച് തരുകയും, നിർവ്വഹിക്കുകയും

ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഞങ്ങള്‍ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും.'' അപ്പോള്‍ തിരുമേനി അവിടുത്തെ ചൂണ്ടാണിവിരല്‍ ആകാശത്തേക്ക് ഉയര്‍ത്തുകയും അവരുടെ നേരെ താഴ്ത്തി ആംഗ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവേ, നീ സാക്ഷ്യം വഹിക്കണേ!'' (മുസ്‌ലിം) ചില വിഷമഘട്ടങ്ങളില്‍ നബി (സ)യുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ചിലര്‍ കാവല്‍ നില്‍ക്കാറുണ്ടായിരുന്ന പതിവ് ഈ വചനം അവതരിച്ചശേഷം അവിടുന്ന് നിറുത്തല്‍ ചെയ്തുവെന്നും, എന്നെ അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഏറ്റിട്ടുണ്ട്-ഇനി പാറാവുകാരുടെ ആവശ്യമില്ല-എന്ന് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നും ചില ഹദീസുകളില്‍ വന്നിട്ടുണ്ട്. അപകടത്തിന്‍െറ വക്കോളം എത്തിയ എത്രയോ ആപല്‍സന്ധികളില്‍ അത്യാശ്ചര്യകരമാംവണ്ണം നബി (സ)ക്കു രക്ഷ നല്‍കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങള്‍ നബി (സ)യുടെ ചരിത്രത്തില്‍ ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. (അല്‍പം ചില ഉദാഹരണങ്ങള്‍ 12-ാം വചനത്തിന്‍െറ വിവരണത്തില്‍ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടല്ലോ)

قُلْ يَـٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَـٰبِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَـٰنًا وَكُفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٧١﴾

71 (നബിയേ) പറയുക: ''വേദക്കാരേ, നിങ്ങള്‍ യാതൊന്നിലും (തന്നെ) അല്ല, -തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്നു നിങ്ങള്‍ക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും നിങ്ങള്‍ നിലനിറുത്തുവോളം.'' നിന്‍െറ റബ്ബിങ്കല്‍നിന്നു നിനക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അവരില്‍നിന്ന് വളരെ പേര്‍ക്കും ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വര്‍ദ്ധിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. അതിനാല്‍, അവിശ്വാസികളായ (ആ) ജനങ്ങളുടെ പേരില്‍ നീ വ്യസനപ്പെടേണ്ടാ.

---

71 قُلْ പറയുക. يَا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരേ. لَسْتُمْ നിങ്ങളല്ല. عَلَى شَيْءٍ യാതൊന്നിലും, ഒരു കാര്യത്തിലും. حَتَّى تُقِيمُوا നിങ്ങള്‍ നിലനിറുത്തുവോളം. التَّوْرَاةَ തൗറാത്തിനെ. وَالْإِنجِيلَ ഇഞ്ചിലിനെയും. وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُم നിങ്ങള്‍ക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍നിന്ന്. وَلَيَزِيدَنَّ വര്‍ദ്ധിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. كَثِيرًا مِّنْهُم അവരില്‍ നിന്ന് വളരെ പേര്‍ക്കും. مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ നിനക്ക് അവരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. مِن رَّبِّكَ നിന്‍െറ റബ്ബിങ്കല്‍നിന്ന്. طُغْيَانًا ധിക്കാരം, അതിക്രമം അതിരുകവിയല്‍. وَكُفْرًا അവിശ്വാസവും. فَلَا تَأْسَ അതിനാല്‍നീ വ്യസനപ്പെടേണ്ടാ, സങ്കടപ്പെടരുത്. عَلَى الْقَوْمِ ജനങ്ങളുടെ മേല്‍. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ.

തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും നിലനിര്‍ത്തുന്നത് സംബന്ധിച്ച് 68, 69 വചനങ്ങളുടെയും, ഖുര്‍ആന്‍ അവര്‍ക്ക് ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വര്‍ദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി 67-ാം വചനത്തിന്‍െറയും വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ വിവരിച്ചത് ഓര്‍ക്കുക. അവരുടെ കൈവശം തൗറാത്തെന്നും ഇഞ്ചീലെന്നുമുള്ള പേരില്‍ അവര്‍ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന കൃത്രിമവേദങ്ങളല്ല-യഥാര്‍ത്ഥ തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലുമാണ് -ഉദ്ദേശ്യം. അവ ശരിക്കും നിലനിറുത്തുന്നപക്ഷം അവര്‍ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കയില്ലതാനും. (തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും ബൈബിളിലുണ്ടെന്ന വാദത്തെപ്പറ്റി 50-ാം വചനത്തിന്‍െറ

വിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക.) ''നിങ്ങൾക്കവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്'' എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ ഖുർആനാകുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَادُواْ وَٱلصَّٰبِـُٔونَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْأَخِرِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٢﴾

72 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരും, യഹൂദരായവരും 'സ്വാബീ'കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും, (ആരാവട്ടെ, അവരിൽ) ആർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, എന്നാൽ അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല, അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

---

72 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ. وَالَّذِينَ هَادُوا യഹൂദരായവരും. وَالصَّابِئُونَ സ്വാബീകളും. وَالنَّصَارَى ക്രിസ്ത്യാനികളും. مَنْ آمَنَ ആർ വിശ്വസിച്ചു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യ ദിനത്തിലും. وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം. فَلاَ خَوْفٌ എന്നാൽ ഭയമില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ അവർ വ്യസനിക്കുന്നതുമല്ല.

സത്യവിശ്വാസികൾ-അഥവാ മുസ്ലിംകൾ, യഹൂദികൾ, സ്വാബീകൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നിങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും പേരിലുള്ള സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരായതുകൊണ്ട് വിജയവും രക്ഷയും അവരുടെ കുത്തകാവകാശമാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും ശരിക്ക് വിശ്വസിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവർ ആരാണോ- അവർ ഏത് സമുദായക്കാരായാലും ശരി-അവർക്കാണ് രക്ഷയുള്ളത്. അവർക്ക് ഭയമോ വ്യസനമോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല എന്ന് സാരം. ഇത് യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളിൽ മാത്രമേ സാക്ഷാൽകൃതമാകുകയുള്ളുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കാരണം, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലുമുള്ള യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം അവർക്ക് മാത്രമാണുണ്ടാവുക.

ഈ വിഷയം ഇതേമാതിരി സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 62ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നോക്കുക. 'മതം ഏതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി' എന്നൊരു ആകർഷകമായ പുത്തൻ സിദ്ധാന്തം ചില മതമില്ലാ മതക്കാർ പ്രചരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ അനുകൂലിക്കുമാറുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങൾക്ക് ചില ആളുകൾ-അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ-നൽകിക്കാണാറുമുണ്ട്. ഇത് നിരർത്ഥകവും വാസ്തവ വിരുദ്ധവുമാണെന്നും, ഒരു മുസ്ലിമിനും അതിനോട് യോജിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും അൽബഖറയിൽവെച്ച് നാം കാര്യകാരണ സഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ സ്വീകാര്യമായ മതം ഒന്നേയുള്ളു. ഇസ്ലാം (ان الدين عند الله الاسلام) അതല്ലാത്ത മറ്റൊരു മതവും അവങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലതന്നെ. (ومن يتبع غير الاسلام دينا فلن يقبل منه ....)

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَرْسَلْنَآ

73 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പ് [കരാർ] നാം വാങ്ങുക തന്നെ

إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُولٌۢ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا۟ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٣﴾

ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരിലേക്ക് നാം റസൂലുകളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കാത്ത കാര്യവുമായി ഓരോ റസൂൽ അവരിൽ ചെല്ലുമ്പോഴൊക്കെയും ഒരു വിഭാഗത്തെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയായി, (വേറെ) ഒരു വിഭാഗത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു!

وَحَسِبُوٓا۟ أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا۟ وَصَمُّوا۟ ثُمَّ تَابَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا۟ وَصَمُّوا۟ كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۚ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾

74 ഒരു പരീക്ഷണവും (അഥവാ കുഴപ്പവും) ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്ന് അവർ കണക്കുകൂട്ടി; അങ്ങനെ, അവർ അന്ധരാവുകയും, ബധിരരാവുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട്, അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. പിന്നെ (വീണ്ടും) അവർ അവരിൽ വളരെ ആളുകൾ-അന്ധരും ബധിരരുമായി. അല്ലാഹു അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനത്രെ.

---

73 لَقَدْ أَخَذْنَا തീർച്ചയായും നാം വാങ്ങി. مِيثَاقَ ഉറപ്പു, കരാർ. بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളുടെ. وَأَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു. إِلَيْهِمْ അവരിൽലേക്ക്. رُسُلًا റസൂലുകളെ. كُلَّمَا جَاءَهُمْ അവർക്ക് വരു(ചെല്ലു)മ്പോഴെല്ലാം. رَسُولٌ ഒരു റസൂൽ. بِمَا لَا تَهْوَى ഇച്ഛിക്കാത്തതുമായി, ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും കൊണ്ട്. أَنفُسُهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ). فَرِيقًا ഒരു വിഭാഗത്തെ, സംഘത്തെ. كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കും, കളവാക്കുകയായി. وَفَرِيقًا ഒരു വിഭാഗത്തെ. يَقْتُلُونَ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്തിരുന്നു). 74 وَحَسِبُوا അവർ കണക്കുകൂട്ടി, ധരിച്ചു, വിചാരിച്ചു. أَلَّا تَكُونَ ഉണ്ടാക്കുകയില്ലെന്ന്. فِتْنَةٌ പരീക്ഷണം, കുഴപ്പം. فَعَمُوا അങ്ങനെ അവർ അന്ധരായി, അവർക്ക് അന്ധതയായി. وَصَمُّوا അവർ ബധിരരുമായി, ബധിരത ബാധിച്ചു. ثُمَّ تَابَ പിന്നെ മടങ്ങി (പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു). اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيْهِمْ അവരുടെ. ثُمَّ عَمُوا പിന്നീട് അവർ അന്ധരായി. وَصَمُّوا അവർ ബധിരരുമായി. كَثِيرٌ مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് വളരെ (ആളുകൾ). وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പ് പലപ്പോഴും വിവരിക്കപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: മോക്ഷവും വിജയവും തങ്ങളുടെ കുത്തകയായിക്കരുതിയ അവർ തങ്ങൾ എന്ത് നിലപാട് സ്വീകരിച്ചാലും അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്ന് തങ്ങൾക്ക് ഒരു പരീക്ഷണവും കുഴപ്പവും നേരിടേണ്ടി വരികയില്ലെന്നു ധരിച്ചുവശായി. അങ്ങനെ, സത്യവും സന്മാർഗ്ഗവും നോക്കിക്കാണാതെയും, പ്രവാചകന്മാരുടെ സത്യോപദേശങ്ങൾക്ക് ചെവി കൊടുക്കാതെയും തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകി. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവരിൽ ചില പരീക്ഷണങ്ങളും ശിക്ഷാ നടപടികളും ഏർപ്പെടുത്തി. പിന്നീട് അവരിൽ പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും അല്ലാഹു അത് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും അവരുടെ മട്ടുമാറി. പഴയപടി തന്നെ അന്ധരും ബധിരരുമായിത്തീർന്നു.

ചുരുക്കം ആളുകൾ ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണെങ്കിലും മിക്കവരുടെയും സ്ഥിതി ഇതായിരുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് വഴിയെ തക്ക നടപടി അവൻ എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

ഇസ്റാഈല്യരുടെ ചരിത്രത്തിൽ, അവർ വമ്പിച്ച പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുകയും, അവരിൽ തോന്നിയവാസവും ദുർന്നടപ്പും പടർന്നു പിടിക്കുകയും ചെയ്ത ഘട്ടങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങൾ അവയിൽ ഏതാണെന്ന് ഉറപ്പു പറയുക സാധ്യമല്ല. അവരുടെ അക്രമം മുഴുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് ബാബിലോണിയായിലെ ബുഖ്ത്തുനസ്സർ (നെബുഖേദ് നേസർ) രാജാവ് ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിനെ ആക്രമിച്ച് നശിപ്പിക്കുകയും, യഹൂദികളെ കൂട്ടത്തോടെ അടിമകളാക്കി ബാബിലോണിയയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുകയും ഉണ്ടായി. കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശേഷം അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ മാറ്റമുണ്ടായിത്തീരുകയും, അവർക്ക് മോചനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും അവരുടെ നില ദുഷിച്ച് വഷളായിത്തീരുകയാണുണ്ടായത്. ഒരു പക്ഷെ -ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതുപോലെ-ഈ സംഭവങ്ങളായിരിക്കാം ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഈ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തു ബനൂഇസ്രാഈലിൽ വരുന്നതാണ്. ان شاء الله

لَقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ ٱلْمَسِيحُ يَـٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُۥ مَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ ٱلْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ ٱلنَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّـٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٧٥﴾

75 ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് മർയമിൻെറ മകൻ മസീഹു'' എന്നു പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ''ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ, നിങ്ങൾ എൻെറ റബ്ബും നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കണം'' എന്നു മസീഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. [എന്നിട്ടും അവരതു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി.] നിശ്ചയമായും, കാര്യം: അല്ലാഹുവിനോട് ആരെങ്കിലും പങ്ക് ചേർക്കുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും അവൻെറ പേരിൽ അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗം നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു; അവൻെറ സങ്കേതം നരകവുമായിരിക്കും. അക്രമികൾക്ക് സഹായികളായി (ആരും) ഇല്ലതാനും.

لَّقَدْ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ ثَالِثُ ثَلَـٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلَـٰهٍ إِلَّآ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ ۚ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا۟ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

76 ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു മൂന്നിൽ [മൂന്നു ദൈവങ്ങളിൽ] ഒരുവനാകുന്നു''വെന്നു പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരേ ഒരു ആരാധ്യനല്ലാതെ (വേറെ) ഒരാരാധ്യനും ഇല്ല താനും, അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവർ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

77 അപ്പോൾ, അവർ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് (ഖേദിച്ചു) മടങ്ങുകയും, അവനോട് പാപ മോചനം തേടുകയും ചെയ്തുകൂടേ?! അല്ലാഹുവാകട്ടെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവ നും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.	أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى ٱللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٧﴾

---

75 لَقَدْ كَفَرَ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. الَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞവർ. إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. هُوَ അവൻ തന്നെ. الْمَسِيحُ ابنُ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ മസീഹു. وَقَالَ الْمَسِيحُ മസീഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു താനും. يَا بَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്രാഈൽ സന്തതി കളേ. اعْبُدُوا الله നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ. رَبِّي وَرَبَّكُمْ എൻെറ റബ്ബും നിങ്ങ ളുടെ റബ്ബുമായ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം). مَن يُشْرِكْ ആർ പങ്കു ചേർക്കുന്നുവോ. بِالله അല്ലാഹുവിൽ. فَقَدْ حَرَّمَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. الله അല്ലാഹു. عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗം. وَمَأْوَاهُ അവൻെറ പ്രാപ്യസ്ഥാനം, സങ്കേതം. النَّارُ നരക(വു) മാകുന്നു. وَمَا لِلظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്കില്ലാതാനും. مِنْ أَنْصَارٍ സഹായികളായിട്ടു (ആരും). 76 لَقَدْ كَفَرَ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. الَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞവർ. إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. ثَالِثُ ثَلاَثَةٍ മൂന്നിൽ മൂന്നാമനാണ് (ഒരാളാണ്). وَمَا مِنْ إِلَهٍ ഒരു ആരാ ധനും ഇല്ല താനും. إِلاَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ ഒരേ ഒരാരാധ്യനല്ലാതെ. وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا അവർ വിരമിക്കു (ഒഴിവാ കു)ന്നില്ലെങ്കിൽ. عَمَّا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതിൽ നിന്ന്. لَيَمَسَّنَّ നിശ്ചയമായും സ്പർശിക്കും, ബാധിക്കും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരെ. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.77 أَفَلاَ يَتُوبُونَ അപ്പോൾ അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الله അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. وَيَسْتَغْفِرُونَهُ അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും. وَالله അല്ലാഹുവാകട്ടെ. غَفُورٌ വളരെ പൊറു ക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

എൻെറയും നിങ്ങളുടെയുമെല്ലാം റബ്ബാകുന്നു അല്ലാഹു, അവൻ മാത്രമേ ആരാധ്യനും ദൈവവുമായുള്ളു. അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ, അവനോട് വല്ലതിനെയും പങ്ക് ചേർക്കുന്നവർക്ക് സ്വർഗ്ഗം നിഷിദ്ധവും നരകം ആധാരവുമായിരിക്കും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള യഥാർത്ഥ തൗഹീദിലേക്കായിരുന്നു മസീഹ ാകുന്ന ഈസാ (عليه السلام) ഇസ്റാഈല്യരെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നിട്ടും അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവാകുന്ന ദൈവം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം എന്ന് പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹ ത്തെ ദൈവമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. വേറൊരു കൂട്ടർ (പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിങ്ങനെ) മൂന്ന് ആളുകൾ-അഥവാ ത്രിഭൂതങ്ങൾ-ചേർന്നതാണ് സാക്ഷാൽ ദൈവമെന്നും അവയിൽ ഒന്നാണ് (പിതാവായ) അല്ലാഹു എന്നും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരും തനി അവിശ്വാസികളാകുന്നു. വല്ല ദുർവ്യാ ഖ്യാനങ്ങളുടെയും മറവ് പിടിച്ചു കൊണ്ട് ആ വാദങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാതെ, അത്തരം ദുർവാദങ്ങളിൽ നിന്ന് വിരമിച്ചു പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറു ത്തു കൊടുക്കും. ഇല്ലാത്ത പക്ഷം, അതികഠിനമായ ശിക്ഷയായിരിക്കും അവരുടെ അനുഭവം എന്നിപ്രകാരമാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

ഈ വചനത്തിലും അടുത്ത വചനത്തിലുമായി ഈസാ (عليه السلام) നബിയെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സംബന്ധിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അത്രയും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പോലും നിഷേധിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം അവരുടെ

പ്രമാണങ്ങളിൽ തന്നെ ഇന്നും ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ان شاء الله

المسيح (മസീഹു) എന്ന് ഈസാ (عليه السلام) നബിക്ക് പറയപ്പെടുവാനുള്ള കാരണവും, അതിൻെറ അർത്ഥവും സംബന്ധിച്ച് ആലു ഇംറാൻ 45ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പു നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ثالث ثلثة എന്ന വാക്കിൻെറ നേരെ അർത്ഥം 'മൂന്നിൽ മൂന്നാമൻ' എന്നത്രെ. മൂന്നിൽ ഒരാൾ എന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം. 'നാലിൽ ഒരാൾ, അഞ്ചിൽ ഒരാൾ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ رابع اربعة، خامس خمسة (നാലിൽ നാലാമൻ, അഞ്ചിൽ അഞ്ചാമൻ) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗം അറബി ഭാഷയിലെ ഒരു ശൈലിയാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി- ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ത്രിയേകത്വവാദം മുതലായവയെപ്പറ്റി സൂറത്തുന്നിസാഉ് 171-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിലും മറ്റുമായി സവിശദം സംസാരിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല.

مَّا ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ وَأُمُّهُۥ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ ٱلطَّعَامَ ۗ ٱنظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ ٱلْـَٔايَـٰتِ ثُمَّ ٱنظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٧٨﴾

78 മർയമിൻെറ മകൻ മസീഹു ഒരു റസൂൽ (ദൈവദൂതൻ) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പ് റസൂലുകൾ (പലരും) കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉമ്മയാകട്ടെ, ഒരു സത്യസന്ധ(യായ സ്ത്രീ)യുമാകുന്നു. രണ്ടുപേരും ഭക്ഷണം കഴിക്കുമായിരുന്നു. നോക്കുക: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർക്കു നാം എപ്രകാരം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നുവെന്ന്! (എന്നിട്ടു) പിന്നെ നോക്കുക; അവർ (സത്യത്തിൽനിന്ന്) എങ്ങിനെ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് !

---

78 مَا الْمَسِيحُ മസീഹല്ല. ابنُ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ. إلاَّ رَسُولٌ ഒരു റസൂല (ദൂതന)ല്ലാതെ. قَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. مِن قَبْلِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുമ്പ്. الرُّسُلُ റസൂലുകൾ, ദൂതൻമാർ. وَأُمُّهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാവ്, ഉമ്മയാകട്ടെ. صِدِّيقَةٌ ഒരു സത്യസന്ധയാകുന്നു. كَانَا അവർ രണ്ടാളുമായിരുന്നു. يَأْكُلاَنِ തിന്നു (കഴിക്കു)മായിരുന്നു. الطَّعَامَ ഭക്ഷണം. انظُرْ നോക്കുക. كَيْفَ എങ്ങിനെ എപ്രകാരമാണ്. نُبَيِّنُ നാം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു, വ്യക്തമാക്കുന്നത്. لَهُمُ അവർക്ക്. الآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. ثُمَّ انظُرْ പിന്നെ നോക്കുക. أَنَّى എങ്ങിനെ. يُؤْفَكُونَ അവർ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന്.

ഈസാമസീഹ് (عليه السلام) വരുന്നതിന് മുമ്പ് ഈ ഭൂമിയിൽ വളരെ റസൂലുകൾ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അവരാരും ദൈവമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അവർ വാദിച്ചിട്ടുമില്ല. അവരെപ്പോലെ ഒരു റസൂൽ മാത്രമാണ് ഈസാ മസീഹും. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം മാത്രം എങ്ങിനെ ഒരു ദൈവമാകും?! അദ്ദേഹത്തിന് പിതാവില്ലെന്നത് ശരി, എന്നാലും ഒരു മാതാവിൽ നിന്നാണദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. ആ മാതാവാകട്ടെ, സത്യസന്ധയായ ഒരു ഉത്തമ വനിതയായിരുന്നു. ദിവ്യത്വമുള്ള ആളായിരുന്നില്ല. രണ്ടാളും മനുഷ്യസൃഷ്ടികളായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് മതിയായ തെളിവാണല്ലോ അവർ രണ്ടാളും ഭക്ഷണത്തിൻെറ ആവശ്യമുള്ളവരും, അത് കഴിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്നവരുമാണെന്നുള്ളത്. ഇത്രയും സ്പഷ്ടമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവ വേണ്ടതുപോലെ വിവരിച്ച് കൊടുത്തിട്ടും

ക്രിസ്ത്യാനികൾ സത്യത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റിപ്പോകുന്നത് നോക്കൂ! ആശ്ചര്യം തന്നെ! എന്ന് സാരം.

ഈസാ (عليه السلام) ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയായിരുന്നു: മറ്റു റസൂലുകളെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചത് തൗഹീദായിരുന്നു; അദ്ദേഹം ദൈവമാണെന്നോ, മുക്കൂട്ടു ദൈവങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നോ, ദൈവപുത്രനാണെന്നോ ഉള്ള ശിർക്കുവാദങ്ങളൊക്കെ പിന്നീടുണ്ടായിത്തീർന്നതാണ്; അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാവും എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പോലെ ഭക്ഷണം, വെള്ളം, വായു, ഉറക്കം പോലെയുള്ള മനുഷ്യ പ്രകൃതങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങൾ ഉള്ളവരായിരുന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വേദപ്രമാണങ്ങളിൽ തന്നെ ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഈസാ (عليه السلام) നെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളും സഭകളും കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങളും, അവക്കൊപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും അവയിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലം പിടിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, വേദപ്രമാണങ്ങളിലെ സത്യപ്രസ്താവനകളുടെ നേരെ അവരുടെ പണ്ഡിത വിഭാഗം ഒരു കണ്ണടക്കൽ നയം സ്വീകരിച്ച് വരുന്നത് കൊണ്ടും ആ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ക്രിസ്തീയ ബഹുജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇതാണ് പരമാർത്ഥം. ക്രിസ്തീയ വേദ പ്രമാണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായവ പുതിയ നിയമത്തിലെ നാലു സുവിശേഷ പുസ്തകങ്ങളാണല്ലോ. അവയിലും, അവരുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളായ മറ്റു ചിലതിലും ഇതിന് പല തെളിവുകളും കാണാം.

പിശാചും യേശുവും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു വാഗ്വാദത്തിൽ യേശു പിശാചിനോട്; ‘‘സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ, നിൻെറ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ച് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ’’ എന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ പിശാചു അവനെ വിട്ടുപോയി എന്നും, മത്തായി (അ:4ൽ 10,11) ഉദ്ധരിക്കുന്നു, എല്ലാറ്റിലും വെച്ച് മുഖ്യ കൽപന ഏതെന്ന് ഒരു ശാസ്ത്രിയുടെ ചോദ്യത്തിന് യേശു പറഞ്ഞ മറുപടി മർക്കോസ് ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ‘എല്ലാററിലും മുഖ്യ കല്പനയോ? യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക: നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഏക കർത്താവ്, നിൻെറ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും, പൂർണ്ണാത്മാവോടും, പൂർണ്ണ മനസ്സോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കണം എന്നാകുന്നു.’ (മർക്കോസ് അ: 12ൽ 29,30) ഈ വിവരം ഇപ്രകാരം ലൂക്കോസിലു (അ: 10ൽ 26, 27) കാണാവുന്നതാണ്.

വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു പറയുന്നത് നോക്കുക; ‘‘ആദ്യത്തെ (മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ് എന്നീ) മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശു യഥാർത്ഥ മനുഷ്യത്വമുള്ളവനാണെന്ന് കാണുന്നു. അവൻ ശരീരത്തിലും ബുദ്ധിയിലും സ്വാഭാവികമായി വളർച്ച പ്രാപിച്ചു. വിശപ്പും ദാഹവും അനുഭവിച്ചു. ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിച്ചു, സന്തോഷം, ദു:ഖം, സ്നേഹം, കോപം ആദിയായവ എല്ലാ മനുഷ്യരെയുംപോലെ അവനുമുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണ മനുഷ്യരെക്കാളും ജ്ഞാനിയായിരുന്നുവെങ്കിലും സർവ്വജ്ഞത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല... അത്തിവൃക്ഷത്തിൽ ഫലമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ച് ചെന്ന് നോക്കുമ്പോൾ ഫലമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ സ്വന്തം ശക്തിയാലല്ല, ദൈവ വിശ്വാസത്താലാണ് ചെയ്തതെന്ന് വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്, യേശു അവതാര പുരുഷനായി വന്നപ്പോൾ അവന് മനുഷ്യ ചിത്തവും ദൈവ ചിത്തവും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ചിത്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ) ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതിന് ഈ (മൂന്നു) സുവിശേഷങ്ങളിൽ യാതൊരു ആധാരവുമില്ല.’’ (പുറം. 413, 414.) (*)

---

* ‘യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ തത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു പുതിയ നിയമത്തിലുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ’ എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ (പുറം 413-420) ഒരു വലിയ ഉപന്യാസമുണ്ട്. അതിൽനിന്നുള്ളതാണ്

قُلۡ أَتَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمۡلِكُ لَكُمۡ ضَرّٗا وَلَا نَفۡعٗاۚ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٧٩﴾

79 പറയുക: ''നിങ്ങൾ വല്ല ഉപദ്രവത്തിനാകട്ടെ, ഉപകാരത്തിനാകട്ടെ കഴിയാത്തതിനെ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുവോ?! അല്ലാഹുതന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമായുള്ളവൻ.''

قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ غَيۡرَ ٱلۡحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوٓاْ أَهۡوَآءَ قَوۡمٖ قَدۡ ضَلُّواْ مِن قَبۡلُ وَأَضَلُّواْ كَثِيرٗا وَضَلُّواْ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ﴿٨٠﴾

80 പറയുക: ''വേദക്കാരേ, ന്യായമല്ലാത്ത വിധം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ അതിരു കവിയരുത്. ചില ജനങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്: അവർ മുമ്പേ വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ട്; വളരെ ആളുകളെ അവർ വഴി പിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ട് അവർ തെറ്റിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജനതയുടെ.)''

---

79 قُلْ പറയുക. أَتَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുവോ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ. مَا لاَ يَمْلِكُ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ലാത്ത (കഴിയാത്ത)തിനെ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. ضَرًّا ഉപദ്രവത്തിന്. وَلاَ نَفْعًا ഉപകാരത്തിനും ഇല്ലാത്ത. وَاللهُ هُوَ അല്ലാഹു തന്നെ. السَّمِيعُ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവൻ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ, അറിയുന്നവനായ. 80 قُلْ

ഈ ഉദ്ധാരണി. യേശു ആർ? അവനും പിതാവും (സാക്ഷാൽ ദൈവവും) തമ്മിലും, അവനും മനുഷ്യരും തമ്മിലും ബന്ധമെന്ത്? എന്നു തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി അറിയുവാൻ അതിങ്ങിനെ വിഭജിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആദ്യം അവയെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലെയും, അപ്പൊസ്തല ഉപദേശത്തിലെയും, പൗലോസിൻെറ ലേഖനത്തിലെയും, എബ്രായ ലേഖനത്തിലെയും, വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലെയും യോഹന്നാൻെറ സുവിശേഷത്തിലെയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ ആറുതരം സിദ്ധാന്തങ്ങളായി നിഘണ്ടു വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവസാനം ഏഴാമതായി നിഘണ്ടുവിൻെറ സ്വന്തം വകയായി ഒരു 'സമാപന'ത്തോടുകൂടിയാണു ഉപന്യാസം മുഴുമിക്കുന്നത്. ഈ ഉപന്യാസം ഒരാവർത്തി വായിക്കുന്നവർക്കു-ക്രിസ്തീയ പക്ഷപാത രോഗം പിടിപെടാത്തപക്ഷം-പലതും അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരണായി:-

(1) നിഘണ്ടു വിവരിച്ച ആറിൽ ഓരോ ഇനം സിദ്ധാന്തങ്ങളും തമ്മിൽ അന്യോന്യം പല തരത്തിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കാണാം. (2) ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ നിലവിലുള്ള പല വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും കടക വിരുദ്ധമായിട്ടാണ് അവയിൽ മിക്കതും ഉള്ളത്. (3) പ്രസ്തുത വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും പൊരുത്തക്കേടുകളെയും കഴിവതും ഇണക്കി യോജിപ്പിക്കാവൻ വേണ്ടിയുള്ള വിജയം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. (4) ക്രിസ്തീയ വേദ പുസ്തകങ്ങളിൽ പല നിലക്കും കൂടുതൽ പ്രാധ്യാനമുള്ള ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളുടെയും ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമാണ് മുകളിൽ കണ്ട ഉദ്ധരണി. നാലാമത്തെ സുവിശേഷമാകുന്ന യോഹന്നാൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ യേശു ക്രിസ്തുവിനു ദൈവത്വവും, ദൈവ പുത്രത്വവും കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മറ്റു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾക്കാണു വില കൽപിക്കേണ്ടതെന്നു ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. (5) അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു-ആറുതരം സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനമോ മൂന്നാം സ്ഥനമോ നൽകാതെ-പുതിയ നിയമത്തിലെ സുവിശേഷമല്ലാത്ത ചില ലേഖനങ്ങളിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് യോഹന്നാൻെറ സുവുശേഷത്തെ ആറാം സ്ഥാനത്താക്കി തരം താഴ്ത്തിയതും. ((ഈ സുവിശേഷത്തിൻെറ കർത്താവു ആരെന്നും ഇതിലുള്ളതു യഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങളാണോ എന്നും, ഇതിൽ പറയുന്ന യേശു അപ്രകാരമുള്ളവൻതന്നെയാണോ എന്നും മറ്റും പല തർക്കങ്ങൾ മുമ്പും ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നും, (പേജ്. 430) ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും യേശുവിൻെറ ചരിത്രം വാമൊഴിയായി അവരവർ കേട്ട് രചിച്ചതാണെന്നും, യേശുക്രിസ്തു ദൈവ പുത്രനാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻവേണ്ടി വേറൊരു സുവിശേഷം എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയാണു യോഹന്നാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്നും (പേജ്. 498) നിഘണ്ടുതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.))

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ പറയുക: വേദക്കാരെ. لاَ تَغْلُوا നിങ്ങൾ അതിര് കവിയരുത്. فِي دِينِكُمْ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ. غَيْرَالْحَقِّ ന്യായം (യഥാർത്ഥം-വേണ്ടപ്പെട്ടതു) അല്ലാത്ത വിധം. وَلاَ تَتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും അരുത്. أَهْوَاءَ ഇച്ഛകളെ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ. قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെ, ചില ജനങ്ങളുടെ. قَدْ ضَلُّوا അവർപിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَأَضَلُّوا അവർ പിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. كَثِيرًا വളരെ (ആളുകളെ). وَضَلُّوا അവർ വഴിതെറ്റിക്കുകയും ചെയ്തു. عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ടു.

ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്. സ്വന്തം നിലക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്‌വാൻ കഴിവില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ-അവ നിർജ്ജീവികളോ ജീവികളോ ഏതായാലും ശരി-ആരാധിക്കുന്നതിൻെറ അർത്ഥ ശൂന്യതയാണത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈസാ (عليه السلام) നബിയും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവല്ലല്ലോ. മേൽകണ്ടതുപോലെ, മനുഷ്യപ്രകൃതങ്ങളായ സ്വഭാവങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം വേദനയും, യാതനയും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവത്വം കൽപിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ പോലും സമ്മതിക്കുന്നു. സ്വന്തം ദേഹത്തിനു പോലും കഷ്ടതകളിൽനിന്ന് മുക്തി നൽകുവാൻ കഴിയാത്ത അദ്ദേഹത്തിന് മറ്റുള്ളവർക്ക് മുക്തി നൽകുവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും?!

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ വേദക്കാരേ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അവരോട് അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു (1) മതത്തിൽ ന്യായമല്ലാത്ത അതിരു കവിയൽ **പാടില്ല.** മതത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചുപോകൽ നിഷേധത്തിൽ നിന്നും അനാദരവിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെത്തന്നെ, അതിൽ അതിരു കവിയുന്നതുകൊണ്ടും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതിനു ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണമാണു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വഴിപിഴവ്. മതത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായ ഭക്തിക്കുറവിൽനിന്നോ പ്രവാചകനിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവിൽനിന്നോ അല്ല അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം വിട്ടുപോകാൻ കാരണമുണ്ടായത്. മനുഷ്യനും അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിയും അടിമയുമായ ഒരു പ്രവാചകന് അവർ ദൈവത്വം നൽകി ഇല്ലാത്ത പദവികൾ കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാവിനുപോലും പലരും ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറയും, മാതാവിൻെറയും മാത്രമല്ല-അദ്ദേഹം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിൽ-കുരിശിൻെറപോലും പ്രതിമകളും രൂപങ്ങളും അവർ ആരാധ്യവസ്തുക്കളാക്കി. ദൈവഭക്തിയിൽ മുഴുകുകയെന്ന പേരിൽ ഒരു തരം പൗരോഹിത്യ സമ്പ്രദായവും അവർ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി. പണ്ഡിത പുരോഹിത വർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് മതനിയമങ്ങൾ ഇഷ്ടംപോലെ നിയമിക്കുവാനുള്ള അവകാശം വകവെച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവരെ റബ്ബുകളാക്കിത്തീർത്തു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പലതുമാണ് ഈ അതിരുകവിയൽ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിൽ വന്ന ഈ അതിരു കവിയൽ ശിർക്കിൻെറ അടിത്തട്ടിലേക്കാണ് അവരെ തള്ളിവിട്ടത്. അങ്ങേയറ്റം ലജ്ജയോടും വ്യസനത്തോടും കൂടിയാണെങ്കിലും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈ അതിരു കവിയൽരോഗം മിക്കതും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലേക്കും ക്രമേണ പകർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വാസ്തവം സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. والعياذ با لله

(2) മുമ്പേ വഴിപിഴച്ചു പോകുകയും, വളരെ ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് തെറ്റിപ്പോകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ പിൻപറ്റരുത്. ഈ വാക്യം ശ്രദ്ധേയമായ പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ട്. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് നിലവിലുള്ള ക്രിസ്തീയ മതതത്വങ്ങൾ ഒട്ടുമുഴുവനും തന്നെ ഈസാ (عليه السلام) നബിയോ, ഇഞ്ചീലോ പഠിപ്പിച്ചതല്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. കുറേഭാഗം മുമ്പേ വഴിപിഴച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന

യഹൂദികളിൽനിന്നും, ആദ്യകാല ക്രൈസ്തവ നേതാക്കളിൽനിന്നും കടന്നുകൂടിയതാണ്. വലിയൊരു ഭാഗം യവന (ഗ്രീക്കു) തത്വശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും, ചില ഭാഗം ഹൈന്ദവ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്നും, ചിലതു ബാബിലോണ്യൻ ചിന്താഗതിയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതുമാകുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്നതിന് ചില നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പു തന്നെ മതത്തിൻെറ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളിൽ സുനഹദോസു (ക്രിസ്തീയ മഹാസഭ) കളുടെ ഒന്നിലധികം പൊളിച്ചെഴുത്ത് നടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. (ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു ഇതിനുള്ള തെളിവുകൾ പലതും ഇതിന് മുമ്പ്-സൂ: നിസാഇലും ഈ സൂറത്തിലും മറ്റുമായി-നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.) ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, സ്വയം തെറ്റിപ്പോകുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി പിന്നെ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഖുർആൻ അവതരിച്ച തിനുശേഷവും ക്രിസ്തീയ സഭകൾ അവരുടെ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും നിയമങ്ങളിലും പുതിയ പുതിയ തീരുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, മുൻ തീരുമാനങ്ങളിൽ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം–11

لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ﴿٨١﴾

81 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവർ ദാവൂദിൻെറയും, മർയമിൻെറ മകൻ ഈസായുടെയും നാവിലൂടെ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്, അവർ അനുസരണക്കേട് ചെയ്യുകയും, അതിരു വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തമത്രെ.

كَانُوا۟ لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٨٢﴾

82 അവർ ചെയ്ത ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് അവർ പരസ്പരം വിരോധിക്കാറില്ലായിരുന്നു. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത് വളരെ ചീത്ത തന്നെ!

تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِى ٱلْعَذَابِ هُمْ خَٰلِدُونَ ﴿٨٣﴾

83 അവരിൽ നിന്ന് പലരെയും അവിശ്വസിച്ചവരോട് മൈത്രീബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതായി നിനക്കു കാണാം. അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുന്നൊരുക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളത് വളരെ ചീത്ത തന്നെ! അതായത്, അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ ക്രോധിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുള്ളത്. ശിക്ഷയിലാകട്ടെ, അവർ ശാശ്വതൻമാരുമാകുന്നു. [ഇതാണവർ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്]

وَلَوْ كَانُوا۟ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِىِّ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا ٱتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾

84 അവർ അല്ലാഹുവിലും, നബിയിലും, അദ്ദേഹത്തിലേക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ അവർ അവരെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, അവരിൽ വളരെ ആളുകളും തോന്നിയവാസികളാകുന്നു.

81 لُعِنَ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിൽനിന്ന്. عَلَى لِسَانِ നാവിലായി, നാവിലൂടെ. دَاوُدَ ദാവൂദിൻെറ. وَعِيسَى ഈസായുടെയും. ابْنِ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ. ذَلِكَ അത്. بِمَا عَصَوْا അവർ അനുസരണക്കേട് ചെയ്തതുകൊണ്ടാകുന്നു. وَّكَانُوا അവർ ആയിരുന്നു. يَعْتَدُونَ അതിരു വിടും. 82 كَانُوا അവരായിരുന്നു. لاَ يَتَنَاهَوْنَ അവർ പരസ്പരം വിരോധിക്കയില്ല, ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കാതെ. عَن مُّنكَرٍ ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് വെറുക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന്. فَعَلُوهُ അവർ ചെയ്ത. لَبِئْسَ വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത തന്നെ. مَا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യും.. 83 تَرَى നീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം. كَثِيرًا مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് വളരെ, പലരെയും. يَتَوَلَّوْنَ അവർ മൈത്രീബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതായി (അടുത്തു ബന്ധപ്പെടുന്നതായി). الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരോട്. لَبِئْسَ വളരെ ചീത്ത (മോശം) തന്നെ. مَا قَدَّمَتْ മുൻചെയ്തു (മുന്നൊരുക്കി) വെച്ചത്. لَهُمْ അവർക്ക് (തങ്ങൾക്ക്) വേണ്ടി. أَنفُسُهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (സ്വയം), തങ്ങൾതന്നെ. أَن سَخِطَ ക്രോധിച്ചുവെന്നുള്ളതു. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. وَفِي الْعَذَابِ ശിക്ഷയിലാകട്ടെ. هُمْ അവർ. خَالِدُونَ ശാശ്വതൻമാരാകുന്നു, നിത്യവാസികളുമാണ്. 84 وَلَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ. يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നു (ണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ). بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالنَّبِيِّ നബിയിലും. وَمَا أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിലേക്ക്. مَا اتَّخَذُو അവർ ആക്കു (സ്വീകരിക്കു)മായിരുന്നില്ല. هُمْ അവരെ. أَوْلِيَاءَ മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധിപ്പെട്ടവർ. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. كَثِيرًا വളരെ (ആളുകൾ), പലരും. مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. فَاسِقُونَ തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി)കളാണ്.

ഇസ്രാഈൽ സമുദായത്തിൻെറ-അഥവാ അവരിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗം വരുന്ന അവിശ്വാസികളുടെ ധിക്കാരത്തിൻെറയും അനുസരണക്കേടിൻെറയും ചരിത്രം പുതിയതൊന്നുമല്ല. അതിനൊരു നീണ്ടകാല പാരമ്പര്യം തന്നെയുണ്ട്. അവരിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമാരിൽ പ്രമുഖരായ രണ്ടു പ്രവാചകൻമാരാണ് ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയും, ഈസാ (عليه السلام) നബിയും. രണ്ടുപേർ മുഖാന്തരവും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അവരുടെ അനുസരണക്കേടും ധിക്കാരവും തന്നെയാണതിന് കാരണം. ദുരാചാരങ്ങളും നിഷിദ്ധങ്ങളും അവർക്കിടയിൽ സർവ്വത്രയായിരുന്നു. ആരെന്തു തോന്നിയവാസം ചെയ്താലും അത് തടയുവാനോ, ഗുണദോഷിക്കുവാനോ ആളുണ്ടായിരുന്നില്ല. അത്രത്തോളം അവർ ദുഷിച്ചിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം. ... كانوا لايتناهون എന്ന വാക്യത്തിന് 'അവർ ചെയ്തുപോയ ദുരാചാരത്തിൽ നിന്നു അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറുമായിരുന്നില്ല' എന്നും അർത്ഥം വരാം. ഒരിക്കൽ ഒരു തോന്നിയവാസം ചെയ്താൽ അതിൽ നിന്ന് സ്വയം പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയോ, മറ്റുള്ളവർ അത് മുടക്കം ചെയ്യുകയോ പതിവില്ല. അങ്ങനെ, അത് പിന്നെയും പിന്നെയും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ സാരം. രണ്ടായാലും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യത്തിൻെറ പിൻഗാമികളാണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളവരും. അതുകൊണ്ട് അവരിൽനിന്ന് വളരെയൊന്നും നൻമ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണിതിലെ സൂചന.

വേദക്കാരും പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരുമായ സ്ഥിതിക്ക് അവരുടെ അടുപ്പവും കൂടുതൽ ബന്ധവും സത്യവിശ്വാസികളുമായിട്ടാണ് വേണ്ടത്. പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമാളുകളും ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കിപ്പോരുന്നതു മുശ്രിക്കുകളാകുന്ന അവിശ്വാസികളെയാണ്. ഇതിനുള്ള കാരണവും മുകളിൽ

പറഞ്ഞതു തന്നെ. അല്ലാഹുവിൻെറ ക്രോധവും ശാപവും ശാശ്വതമായ ശിക്ഷയുമാണ് തങ്ങളുടെ ഭാവിക്കുവേണ്ടി അവർ അതുമൂലം നേടിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ ഇവരും ആ അവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ഇരുകൂട്ടരും സത്യനിഷേധികൾ തന്നെ. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവർ അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ പ്രവാചകനിലും വേദഗ്രന്ഥത്തിലും വിശ്വസിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവരെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളല്ല -ഞങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണ് - എന്നുള്ള ഇവരുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ അവർ ആ അവിശ്വാസികളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുകയില്ലല്ലോ എന്നൊക്കെയാണ് പിന്നത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം.

സൽക്കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ഉപദേശിക്കലും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കലും സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ പൊതുവിലും, അറിവും കഴിവുള്ളവരുടെ മേൽ വിശേഷിച്ചും കടമയാകുന്നു. ഈ വിഷയകമായി ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും, നബിവചനങ്ങളിലും വളരെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്. മാതൃകക്കായി ചില നബി വചനങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. 1. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു 'ഇസ്റാഈല്യരിൽ ആദ്യം പോരായ്മ (വീഴ്ച) കടന്നുകൂടിയതിങ്ങിനെയാണ്: ഒരാൾ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്യുന്നതായി കാണുമ്പോൾ, എടോ, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം, ഈ പ്രവൃത്തി ഉപേക്ഷിക്കണം, ഇത് പാടില്ലാത്തതാണ് എന്നിങ്ങനെ അവനോട് മറ്റൊരാൾ പറയും. പിന്നീട് പിറ്റേ ദിവസം അവനെ അതേ മാതിരി കാണുമ്പോൾ അയാൾ അവനൊന്നിച്ച് ഭക്ഷണ പാനീയത്തിലും സഹവാസത്തിലും പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യും. അതിന് അത് തടസ്സമായിരിക്കയില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്വാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തമ്മിൽ തല്ലിച്ചു. (അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായി.)' പിന്നീട് നബി (ﷺ) ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ''അതു പാടില്ല, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണെ! നിങ്ങൾ സദാചാരം കൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും തന്നെ വേണം. നിങ്ങൾ അക്രമിയുടെ കൈക്ക് പിടിക്കുകയു ചെയ്യണം. അവനെ യഥാർത്ഥത്തിലൂടെത്തന്നെ ചരിക്കുമാറാക്കുകയും വേണം.'' (ദാ; തി; ജ.)

2 നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാൻ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'എൻെറ ആത്മാവ് യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെയാണ്! നിങ്ങൾ സദാചാരം കൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുക തന്നെ വേണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു അവൻെറ അടുക്കൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ വല്ല ശിക്ഷാനടപടിയും അയച്ചേക്കാവുന്നതാണ്. പിന്നീട് നിങ്ങൾ അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുകയില്ല.' (അ; തി.) 3. അബൂഉമാമഃ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനം: 'ജിഹാദിൽ (ധർമ്മസമരത്തിൽ) വെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത്, ഒരു അക്രമിയായ ഭരണാധികാരിയുടെ അടുക്കൽവെച്ച് പറയപ്പെടുന്ന സത്യത്തിൻെറ ഒരു വാക്യമാകുന്നു.' (ജ.) 4. നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതായി അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രി (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു ദുരാചാരം കണ്ടാൽ അവനത് തൻെറ കൈകൊണ്ടു മാറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ, അതിന് സാധിക്കാത്തപക്ഷം തൻെറ നാവുകൊണ്ട്. അതിനും സാധിക്കാത്തപക്ഷം തൻെറ ഹൃദയംകൊണ്ട്. സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായതത്രെ അത്.'' (മു.)

ജുസ്ഉ്–7

۞ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَٰوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ ۖ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ قَالُوٓاْ إِنَّا نَصَٰرَىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٥﴾

85 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരോട് മനുഷ്യരില്‍ വെച്ച് ഏറ്റവും കഠിന ശത്രുതയുള്ളവര്‍ യഹൂദികളും, ശിര്‍ക്കു ചെയ്യുന്നവരുമായി [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളുമായി] നീ കാണുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരോട് അവരില്‍വെച്ച് ഏറ്റവും അടുത്ത സ്നേഹബന്ധമുള്ളവര്‍, ഞങ്ങള്‍ 'നസ്രാണീ' കളാണെന്ന് പറയുന്നവരായും [ക്രിസ്ത്യാനികളായും] നീ കാണുന്നതാണ്. അവരില്‍ ചില പണ്ഡിതാചാര്യന്‍മാരും, പുരോഹിതന്‍മാരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും, അവര്‍ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതും നിമിത്തമാകുന്നു അത്.

وَإِذَا سَمِعُواْ مَآ أُنزِلَ إِلَى ٱلرَّسُولِ تَرَىٰٓ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُواْ مِنَ ٱلْحَقِّ ۖ يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَٱكْتُبْنَا مَعَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٨٦﴾

86 റസൂലിലേക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനെ അവര്‍ കേട്ടാല്‍, യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍നിന്നും അവര്‍ മനസ്സിലാക്കിയതു നിമിത്തം, അവരുടെ കണ്ണുകള്‍ അശ്രുവിനാല്‍ ഒഴുകുന്നതായി നിനക്കു കാണാം. അവര്‍ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാല്‍, നീ ഞങ്ങളെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരോടൊപ്പം രേഖപ്പെടുത്തണേ!''

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ ٱلْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٧﴾

87 ''അല്ലാഹുവിലും, യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ നിന്നും ഞങ്ങള്‍ക്കു വന്നിട്ടുള്ളതിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുമാറ് ഞങ്ങള്‍ക്കെന്താണ് (തടസ്സം) ഉള്ളത്, സദ്‌വൃത്തരായ ജനങ്ങളോടൊപ്പം ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാന്‍ ഞങ്ങള്‍ മോഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ!?''

فَأَثَٰبَهُمُ ٱللَّهُ بِمَا قَالُواْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٨٨﴾

88 അങ്ങനെ, അവര്‍ (ആ) പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികള്‍ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങളെ അല്ലാഹു അവര്‍ക്ക് പ്രതിഫലം നല്‍കി; (അവര്‍) അതില്‍ നിത്യവാസികളായ നിലയില്‍ സുകൃതവാന്‍മാരുടെ പ്രതിഫലമത്രെ അത്.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَكَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ ﴿٨٩﴾

89 അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടര്‍, ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്‍െറ ആള്‍ക്കാരാകുന്നു.

---

85 لَتَجِدَنَّ നിശ്ചയമായും നീ കണ്ടെത്തും (കാണും-നിനക്കനുഭവപ്പെടും). أَشَدَّ النَّاسِ മനുഷ്യരില്‍ ഏറ്റം കഠിനമായവരെ. عَدَاوَةً ശത്രുത, ശത്രുതയില്‍. لِّلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട്. الْيَهُودَ

യഹൂദികളായി, യഹൂദരാണെന്ന്. وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ശിർക്ക് ചെയ്തവരും (ബഹു ദൈവ വിശ്വാസി കളും). وَلَتَجِدَنَّ നിശ്ചയമായും നീ കണ്ടെത്തുക (കാണുക) യും ചെയ്യും. أَقْرَبَهُم അവരിൽ അടുത്തവരെ. مَّوَدَّةً സ്നേഹ ബന്ധം, താൽപര്യത്തിൽ. لِّلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട്. الَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞവർ, പറയുന്നവർ. إِنَّا نَصَارَىٰ ഞങ്ങൾ നസ്രാനീകൾ ആണെന്ന്. ذَٰلِكَ അത്. بِأَنَّ مِنْهُمْ അവരിലുണ്ട് എന്നതു കൊണ്ടാകുന്നു. قِسِّيسِينَ പണ്ഡിതൻമാർ, ആചാര്യൻമാർ, വിദ്വാൻമാർ. وَرُهْبَانًا പുരോഹിതൻമാരും, സന്യാസികളും, ഭക്തൻമാരും. وَأَنَّهُمْ അവർ എന്നുള്ളതും. لَا يَسْتَكْبِرُونَ അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല (എന്നുള്ളതും). 86 وَإِذَا سَمِعُوا അവർ കേട്ടാൽ. مَا أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. إِلَى الرَّسُولِ റസൂലിലേക്ക്. تَرَىٰ നിനക്ക് കാണാം. أَعْيُنَهُمْ അവരുടെ കണ്ണു കളെ. تَفِيضُ അവ ഒഴുകുന്നതായി. مِنَ الدَّمْعِ കണ്ണുനീരിനാൽ. مِمَّا عَرَفُوا അവർ മനസ്സിലാക്കിയ (അറിഞ്ഞ)തിനാൽ. مِنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിൽനിന്നും. يَقُولُونَ അവർ പറയും, പറഞ്ഞും കൊണ്ട്. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ (രക്ഷിതാവേ). آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. فَاكْتُبْنَا ആകയാൽ ഞങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തേണമേ. مَعَ الشَّاهِدِينَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ. 87 وَمَا لَنَا ഞങ്ങൾക്കെന്താണു(ള്ളത്). لَا نُؤْمِنُ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതെ (ഇരിക്കുമാറ്). بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَمَا جَاءَنَا ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുള്ളതിലും. مِنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിന്ന്. وَنَطْمَعُ ഞങ്ങൾ മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. أَن يُدْخِلَنَا ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ. رَبُّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബു. مَعَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളോടുകൂടെ. الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്ത രായ. 88 فَأَثَابَهُمُ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുത്തു. اللَّهُ അല്ലാഹു. بِمَا قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതിനാൽ. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ. تَجْرِي ഒഴുകും. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിയി ലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവികൾ. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ, അവയിൽ. وَذَٰلِكَ അത്. جَزَاءُ പ്രതിഫലമാകുന്നു. الْمُحْسِنِينَ നന്മ ചെയ്യുന്നവരുടെ, സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരുടെ. 89 وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. وَكَذَّبُوا വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം)കളെ. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ ആൾക്കാരാണ്. الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന നരക ത്തിൻെറ.

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളായുള്ളത് യഹൂദികളും, മുശ്രിക്കുകളും, ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണല്ലോ. ഈ മൂന്നു കൂട്ടരിൽ യഹൂ ദികളും, മുശ്രിക്കുകളുമാണ് സത്യവിശ്വാസികളോട് ഏറ്റവുമധികം ശത്രുതവെച്ച് കൊണ്ടി രിക്കുന്നതെന്നും, മൂന്നു കൂട്ടരിൽവെച്ച് അവരോടു കൂടുതൽ സ്നേഹമുള്ളവർ ക്രിസ്ത്യാ നികളാണെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുന്നു. ആ നിലക്കായിരിക്കണം ഓരോ കൂട്ടരോടുമുള്ള പെരുമാറ്റമെന്നാണിതിൻെറ സൂചന. യഹൂദികളുടെയും മുശ്രിക്കുകളുടെയും ശത്രുത കൂടുതൽ കഠിനമാകുവാനുള്ള കാരണം അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. വ്യക്തമാക്കാതെത്തന്നെ അത് അറിയാവുന്നതുമാണ്. ക്രിസ്ത്യാ നികളുടെ ശത്രുത അത്ര കഠിനമല്ലാതിരിക്കുവാനും, മറ്റേവരെ അപേക്ഷിച്ച് അവർക്ക് സത്യവിശ്വാസികളോട് കൂടുതൽ താൽപര്യം തോന്നുവാനുമുള്ള കാരണം അല്ലാഹു തന്നെ തുടർന്ന് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വാക്ക് **نصارى** (നസ്രാണികൾ) എന്നാണ് ഇവിടെ **الذين قالوا انانصارى** (ഞങ്ങൾ നസ്രാനികളാണെന്ന് പറയുന്നവർ) എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചനയെപ്പറ്റി 15-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗർവ്വും അഹംഭാവവുമില്ലാത്ത ശുദ്ധഹൃദയരായ ചില പണ്ഡിതാചാര്യൻമാരും, ഭക്തരായ പുരോഹിതന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് അവർക്ക് സത്യവ ിശ്വാസികളോട് കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടാകുവാൻ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാരണം,

അവരുടെ ഏതാനും ഗുണങ്ങളും അതോടൊപ്പം എടുത്ത് കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങൾ കേട്ടാൽ കണ്ണുനീരൊഴുകിക്കൊണ്ട് അതിനോട് അവർ അനുസരണവും ഭക്തിയും കാണിക്കുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, തങ്ങളെ സത്യത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രതിഫലവും മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് അവരെന്നുമാണത്.

ഇന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നില എന്തുതന്നെയാണെങ്കിലും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് യഹൂദികളെയും, മുശ്‌രിക്കുകളെയും അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇസ്‌ലാമിനോട് അവലംബിച്ച നയം വളരെ ശാന്തമായിരുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മക്കായിൽ നിന്ന് മുസ്‌ലിംകൾ ഒന്നാമതായി ഹിജ്റപോയത് ഒരു ക്രിസ്തീയ ഭരണത്തിൻെറ കീഴിലായിരുന്ന ഹബ്ശ (അബ്സീനിയ) യിലേക്കാണല്ലോ. അവിടത്തെ രാജാവായിരുന്ന നജ്ജാശീ (*) അവരെ ആദരിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. ജഅ്ഫറുബ്നു അബീത്വാലിബ് (رضي الله عنه) സൂറത്തു മർയം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ, ഈസാ (عليه السلام) നെയും മർയം (عليها السلام) നെയും സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹവും കൂടെയുള്ളവരും കണ്ണുനീരൊഴുക്കി. രാജാവ് ഇസ്‌ലാം മതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ട വാർത്ത വഹ്‌യ്മൂലം അറിഞ്ഞപ്പോൾ നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ ജനാസഃ നമസ്കാരം നടത്തിയ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. റോമാചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഹിറഖ്‌ലി യൂസിനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) കത്തയച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം കത്ത് സാദരം സ്വീകരിക്കുകയും, നബി (ﷺ) യുടെ ദൗത്യം സത്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ചായ്‌വു കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളുടെ കഠിനമായ പ്രതിഷേധം കാരണം രാജാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന് ഭയന്ന് പിന്നീടു ഒഴിഞ്ഞ് മാറുകയാണുണ്ടായത്. ഹിറഖ്‌ലിയൂസിൻെറ കീഴിൽ മിസ്രിലെ (ഈജിപ്തിലെ) ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന മുഖൗഖിസിന് തിരുമേനി അയച്ച കത്ത് അദ്ദേഹവും സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു തിരുമേനിക്കു പല സമ്മാനങ്ങളും കാഴ്ചവസ്തുക്കളും അയക്കുകയും ചെയ്തു തിരുമേനിയുടെ പുത്രൻ ഇബ്റാഹീം എന്ന കുട്ടിയുടെ മാതാവായിരുന്ന മാരിയത്തുൽ ഖിബ്ത്വിയ്യഃ (رضي الله عنها) ആ സമ്മാനങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു അടിമ സ്ത്രീയായിരുന്നു. പല രാജ്യങ്ങളിലും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് കപ്പം കൊടുത്തുകൊണ്ട് സമാധാനം പാലിച്ചതല്ലാതെ അവർക്കെതിരെ ഒരു യുദ്ധത്തിന് അവർ മുതിരുകയുണ്ടായില്ല. അദിയ്യുബ്നു ഹാതിം (رضي الله عنه) പോലെയുള്ള പ്രധാന നേതാക്കളടക്കം വളരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹൂദികളിൽ നിന്നാകട്ടെ, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാമും (رضي الله عنه) വളരെ കുറഞ്ഞ വ്യക്തികളും മാത്രമേ ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിച്ചുള്ളു.

മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് ഇസ്‌ലാമിനോടുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമീപനം മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ നല്ല നിലയിലായിരുന്നുവെന്നും, മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ അവർ മർക്കട മുഷ്ടിയുള്ളവരായിരുന്നില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ പ്രശംസ അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണവും അതൊക്കെത്തന്നെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പെരുമാറ്റമോ സ്വഭാവമോ വേദക്കാരായ

* ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളായി അബ്സീനിയാ എന്ന എത്യോപ്യാ ഭരിച്ചു പോന്നിരുന്ന നജ്ജാശീ (നെഗാശീ) രാജവംശം അതിൻെറ അവസാന കാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ നേരെ ശത്രുതയും പക്ഷഭേദവും കാണിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അടുത്തകാലത്തു-ഇതെഴുതുന്നതിൻെറ രണ്ടു മൂന്നു വർഷം മുമ്പു-അവിടെ ഉണ്ടായ ചില വിപ്ളവങ്ങളെത്തുടർന്ന് അവസാനത്തെ രാജാവായ ഹൈയ്‌ലീസലാസീ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ ആ ഭരണം അസ്തമിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

യഹൂദികളിൽനിന്ന് പ്രകടമായ ചരിത്രമില്ല. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അവർ പ്രത്യക്ഷമായ പടയെടുപ്പ് നടത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതവരുടെ ദൗർബ്ബല്യംകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. ഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിതമായതോടുകൂടി തങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചുകിട്ടിയ ശക്തിയും കെട്ടുറപ്പും അവർ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നത് ഇന്ന് ആർക്കും അജ്ഞാതമല്ല. പിൽക്കാല ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തെ സ്ഥിതിഗതികളിൽനിന്ന് അവരും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അനേകം രക്തക്കളങ്ങൾ ഒഴുക്കുകയും അക്രമങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും നടത്തുകയും ചെയ്ത ചരിത്രമാണവർക്കുള്ളത്. അന്തലൂസ്യായിൽ (സ്പൈനിൽ) നിന്ന് മുസ്‌ലിംകളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തതും യുദ്ധങ്ങളുമൊക്കെ അവയിൽ ചിലതാണ്.

മറ്റൊരു വശത്തിലൂടെ നോക്കിയാൽ ഇബ്നുകഥീർ, ബൈളാവീ (ﷺ) മുതലായവർ സൂചിപ്പിച്ച് കാണുന്നതുപോലെ–യഹൂദരെയും, മുശ്‌രിക്കുകളെയും–അപേക്ഷിച്ച് എക്കാലത്തും ഇസ്‌ലാമിനോടും മുസ്‌ലിംകളോടും കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടായിരിക്കുവാൻ സ്വാഭാവികമായും കാരണമുള്ളത് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാകുന്നു. കർക്കശമായ മതശാസനകളും, നിയമങ്ങളും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ കുറവാണ്. കാരുണ്യം, വിനയം, എതിരാളികളോട് സഹിഷ്ണുത, സഹനം മുതലായ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങൾക്ക് അതിൽ കൂടുതൽ സ്ഥാനവും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മിക്കതിലും അതിരുകവിയലാണുള്ളതെന്നത്രെ വസ്തുത. വലത്തേ മുഖത്ത് അടിച്ചവന് ഇടത്തേ മുഖവും തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നതുപോലെയുള്ള ക്രിസ്തുമത തത്വങ്ങൾ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. ഇത്തരം തത്വങ്ങളെ പൊക്കിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അന്യരെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ പാതിരിമാർ ശ്രമം നടത്തുക പതിവുമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നുണ്ടായ മേൽസൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള കഠിന സംഘട്ടനങ്ങളുടെ കാരണം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ, പ്രസ്തുത സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന് –സ്വാർത്ഥപരമായ പ്രേരണകൾ നിമിത്തം–അവർ അകന്നുപോയതാണെന്ന് പറയാം.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് സത്യവിശ്വാസികളോടുള്ള ശത്രുതയിൽ ലാഘവം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണം ഇമാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: 'അല്ലാഹുവിൻെറയും മതത്തിൻെറയും ശത്രുക്കളോട് ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, മര്യാദ പാലിക്കുന്നവരായ സത്യവിശ്വാസികളോട് അവരുടെ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും എങ്ങിനെയായിരിക്കും?! ഇത് അവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശംസയൊന്നുമല്ല.' തുടർന്ന് 85-ാം വചനം മുഖേന തങ്ങളുടെ സത്യതക്കും ഖുർആൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതായി ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതന്മാർ സമർത്ഥിച്ചു വരാറുള്ളതിന് ഇമാം അവർകൾ ഇങ്ങിനെ മറുപടി നൽകുന്നു; ''ആ വചനത്തിൽനിന്ന് അതിന് തെളിവു ലഭിക്കുന്നില്ല. കാരണം, അടുത്ത (86-ാം) വചനത്തിൽ, റസൂലിന് അവതരിക്കപ്പെട്ടത് അവർ കേട്ടാൽ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നത് നിമിത്തം അവരുടെ കണ്ണുകൾ അശ്രുക്കളാൽ ഒഴുകുന്നതാണ്

(واذا سمعوا ما انزل الي الرسول...) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ'' (*) അതായത്, റസൂലിന് അവതിച്ച ഖുർആൻ കേട്ട് സത്യം മനസ്സിലാക്കുകയും, അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന തെറ്റുകൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ വ്യസനപ്പെട്ട് കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ വചനം അവരുടെ സത്യതക്ക് സാക്ഷ്യമായിത്തീരുകയുള്ളു. അങ്ങിനെയുള്ളവർ ക്രിസ്തുമതംവിട്ട് മുസ്‌ലിംകളായിത്തീ

* راجع ص ٥٢ وص ٥٥ ج ٢ من الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح لابن تيمية رح – طبع مطابع المجد التجارية

രുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

قسيسون (ഖിസ്സീസൂൻ) എന്ന വാക്കിന് 'പണ്ഡിതാചാര്യന്മാർ' എന്നും, رهبان (റുഹ്ബാൻ) എന്ന വാക്കിന് 'പുരോഹിതന്മാർ' എന്നുമാണ് നാമിവിടെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. 'പഠനത്തിന് മിനക്കെട്ടവർ, ഭക്തരായ പണ്ഡിതന്മാർ, മതോപദേശികൾ, ഗുരുവര്യൻമാർ, ധർമ്മാദ്ധ്യക്ഷൻമാർ, ആചാര്യൻമാർ, പാതിരിയച്ചൻമാർ' എന്നൊക്കെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. 'ആരാധനയിൽ മുഴുകിയവർ, സന്യാസികൾ, മഠവാസികൾ, യോഗികൾ, ഭക്തന്മാർ,' എന്നൊക്കെ രണ്ടാമത്തേതിനും അർത്ഥങ്ങൾ വരും. വേദക്കാരുടെ ഇടയിലാണ് അധികവും ഈ വാക്കുകളുടെ പ്രയോഗമുള്ളത്.

വിഭാഗം—12

വേദക്കാരെക്കുറിച്ചും അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചും വളരെ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُحَرِّمُوا۟ طَيِّبَـٰتِ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿٩٠﴾

90 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതിലെ (നല്ല) വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കരുത്; നിങ്ങൾ അതിരു വിടുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അതിരു വിടുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

وَكُلُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَـٰلًا طَيِّبًا ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ﴿٩١﴾

91 അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്ന് അനുവദനീയവും വിശിഷ്ടവുമായത് തിന്നു കൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ യാതൊരു അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണോ അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

---

90 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تُحَرِّمُوا നിങ്ങൾ ഹറാമാ (നിഷിദ്ധമാ)ക്കരുത്. طَيِّبَاتِ നല്ല വസ്തുക്കളെ, വിശിഷ്ടമായവയെ. مَا أَحَلَّ അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നതിലെ. اللهُ അല്ലാഹു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَلاَ تَعْتَدُوا നിങ്ങൾ അതിര് വിടുകയും അരുത്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല, സ്നേഹിക്കുന്നതല്ല. الْمُعْتَدِينَ അതിരുവിടുന്നവരെ. 91 وَكُلُوا തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൽ. مِمَّا رَزَقَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽ നിന്ന്. اللهُ അല്ലാഹു. حَلاَلاً അനുവദനീയമായത്. طَيِّبًا നല്ലത്, വിശിഷ്ടമായത്. وَاتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. الَّذِي യാതൊരുവനായ. أَنتُم بِهِ നിങ്ങൾ അവനിൽ. مُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും അതിരുകവിയുകയും, അവർക്ക് അനുവദനീയമായിരുന്ന ചില സുഖസൗകര്യങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചു സന്യാസ ജീവിതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു വന്നതുപോലെ സത്യവ

ിശ്വാസികൾ ചെയ്യരുതെന്നും, അല്ലാഹു തങ്ങൾക്ക് അനുവദിച്ച് കൊടുത്ത നല്ല വസ്തുക്കളൊന്നും അവർ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കരുതെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച് അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതിരു വിട്ടു പോകരുതെന്നും കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നവയെ ഉപയോഗിക്കാതെ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുന്നത് അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിന് നേരെയുള്ള നന്ദികേടാകുന്നു. മറിച്ച് അവ അമിതമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് അക്രമവും അനീതിയുമായിരിക്കും. അനുവദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ അവ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാവട്ടെ, അല്ലാത്തവയാകട്ടെ-മിതത്വം പാലിക്കാതിരിക്കുന്നതും, അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതും രണ്ടും തന്നെ അതിരു കവിയലായിരിക്കുന്നതാണ്. അനുവദനീയമായ നല്ല വസ്തുക്കൾ എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷയെപ്പറ്റി അൽബഖറ 168ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക.

സഹാബികളിൽ പെട്ട ചില ആളുകൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി തങ്ങളിൽ ചിലർ മേലിൽ മാംസം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും ചിലർ സദാനോമ്പു പിടിക്കുമെന്നും, വേറെ ചിലർ വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും, മറ്റു ചിലർ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാതെ നമസ്കരിക്കുമെന്നുമൊക്കെ നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ആ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചു. ''ഞാൻ മാംസം കഴിക്കുന്നു, ഞാൻ നോമ്പുപിടിക്കുകയും പിടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ രാത്രി ഉറങ്ങുകയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു, ഇതാണ് എൻെറ ചര്യ. എൻെറ ചര്യയോട് വെറുപ്പുള്ളവർ എൻെറ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവരല്ല.'' എന്നിങ്ങനെ അവിടുന്ന് അവരോട് പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണത്തിന് കാരണമെന്ന് പല രിവായത്തുകളിലും വന്നിരിക്കുന്നു.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ ٱللَّهُ بِٱللَّغْوِ فِىٓ أَيْمَـٰنِكُمْ وَلَـٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدتُّمُ ٱلْأَيْمَـٰنَ ۖ فَكَفَّـٰرَتُهُۥٓ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَـٰكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَـٰثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَّـٰرَةُ أَيْمَـٰنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَٱحْفَظُوٓا۟ أَيْمَـٰنَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَـٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٩٢﴾

92 നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിലെ വ്യർത്ഥ വാക്കുമൂലം അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പിടികൂടുകയില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ (മനഃപൂർവ്വം) സത്യങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുന്നതുമൂലം അവൻ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അതിൻെറ [അത് ലംഘിച്ചതിൻെറ] പ്രായശ്ചിത്തം, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാർക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കാറുള്ളതിൻെറ മദ്ധ്യ നിലക്കുള്ളതിൽ നിന്ന് പത്തു സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കലാകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വസ്ത്രം (കൊടുക്കുക); അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുക. ഇനി വല്ലവർക്കും (അതൊന്നും) കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, മൂന്നു ദിവസത്തെ നോമ്പു പിടിക്കലാണ് (വേണ്ടത്) അത്, നിങ്ങൾ ശപഥം ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ സത്യ(ലംഘന)ങ്ങൾക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമത്രെ. നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അപ്രകാരം അല്ലാഹു അവൻെറ

'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ നിങ്ങള്‍ക്ക് വിവരിച്ചുതരുന്നു. നിങ്ങള്‍ നന്ദി കാണിച്ചേക്കാമല്ലോ.

---

92 لَا يُؤَاخِذُكُمُ നിങ്ങളെ പിടികൂടുക (പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുക)യില്ല. اللَّهُ അല്ലാഹു. بِاللَّغْوِ വ്യര്‍ത്ഥമായത് (പൊയ്‌വാക്ക്-നിരര്‍ത്ഥമായത്)മൂലം. فِي أَيْمَانِكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളില്‍. وَلَكِن എങ്കിലും. يُؤَاخِذُكُم നിങ്ങളെ അവന്‍ പിടികൂടും. بِمَا عَقَّدتُّمُ നിങ്ങള്‍ ഉറപ്പിക്കുന്നതുമൂലം, സ്ഥാപിച്ചു പറയുന്നത് കൊണ്ട്. الْأَيْمَانَ സത്യങ്ങളെ. فَكَفَّارَتُهُ എന്നാല്‍ (അപ്പോള്‍) അതിന്‍െറ പ്രായശ്ചിത്തം. إِطْعَامُ ഭക്ഷണം നല്കലാണ്. عَشَرَةِ പത്തു. مَسَاكِينَ സാധുക്കള്‍ക്ക്, പാവങ്ങള്‍ക്ക്. مِنْ أَوْسَطِ മദ്ധ്യ നിലയിലുളളതില്‍ നിന്ന്. مَا تُطْعِمُونَ നിങ്ങള്‍ ഭക്ഷണം നല്‍കുന്നതില്‍. أَهْلِيكُمْ നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാര്‍ക്ക്, ആള്‍ക്കാര്‍ക്ക്. أَوْ كِسْوَتُهُمْ അല്ലെങ്കില്‍ അവരുടെ ഉടുപ്പു, അവര്‍ക്കുളള വസ്ത്രം (നല്‍കല്‍). أَوْ تَحْرِيرُ അല്ലെങ്കില്‍ സ്വതന്ത്രമാക്കല്‍. رَقَبَةٍ ഒരു അടിമയെ. فَمَن لَّمْ يَجِدْ ഇനി ആര്‍ക്കെങ്കിലും കിട്ടാത്തപക്ഷം, വല്ലവനും എത്തപ്പെടാതിരുന്നാല്‍. فَصِيَامُ എന്നാല്‍ നോമ്പ് പിടിക്കല്‍. ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ മൂന്നു ദിവസങ്ങള്‍. ذَٰلِكَ അത്. كَفَّارَةُ പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു. أَيْمَانِكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളുടെ. إِذَا حَلَفْتُمْ നിങ്ങള്‍ ശപഥം (സത്യം) ചെയ്താല്‍. وَاحْفَظُوا സൂക്ഷിക്കുക (കാക്കുക) യും ചെയ്യുവിന്‍. أَيْمَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. يُبَيِّنُ اللَّهُ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. آيَاتِهِ അവന്‍െറ ആയത്തുകളെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാന്‍വേണ്ടി. تَشْكُرُونَ നിങ്ങള്‍ നന്ദി ചെയ്യും.

മനഃപൂര്‍വ്വമല്ലാതെ നാവിലൂടെ വന്ന് പോകുന്ന സത്യവാചകങ്ങളുടെ പേരില്‍-അവ പാലിക്കാത്തപക്ഷം-അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുകയില്ല. ഉദ്ദേശ്യപൂര്‍വ്വം ഉറപ്പിച്ച് പറയുന്ന സത്യങ്ങള്‍ പാലിക്കല്‍ നിര്‍ബന്ധമാകുന്നു. ഇല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്‍െറ പേരില്‍ അല്ലാഹു നടപടിയെടുക്കും. അഥവാ അത് ശിക്ഷാര്‍ഹമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആയത്തിന്‍െറ ആദ്യ ഭാഗത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും അല്‍ബഖറയില്‍ മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അതിലെ 224, 225 എന്നീ വചനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക. വ്യര്‍ത്ഥമായ വാക്ക് (اللغو) കൊണ്ടുളള വിവക്ഷ എന്താണെന്നും അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാം, അല്ലെങ്കില്‍ ചെയ്യുകയില്ല എന്ന് ഒരാള്‍ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞാല്‍, അത് നിറവേറ്റല്‍ അയാളുടെ കടമയായിത്തീരുന്നു. എങ്കിലും ആ സത്യം മൂലം വല്ല സല്‍ക്കാര്യത്തിനും തടസ്സം നേരിടുന്ന പക്ഷം, പ്രായശ്ചിത്തം (كفارة) നല്‍കിക്കൊണ്ട് അതില്‍നിന്ന് മടങ്ങേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുല്‍ ബഖറയില്‍ മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഏത് കാരണത്താലായാലും സത്യം ലംഘിക്കുന്നവര്‍ അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം നല്‍കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ആ പ്രായശ്ചിത്തം എപ്രകാരമാണെന്നുമാണ് പിന്നീടുള്ള വാക്യങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പത്തു സാധുക്കള്‍ക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക, അല്ലെങ്കില്‍ പത്തു സാധുക്കള്‍ക്ക് വസ്ത്രം നല്‍കുക അല്ലെങ്കില്‍ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിച്ചു വിടുക. ഇതാണ് സത്യം പിഴച്ചാലുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം. ഇവയില്‍ ആദ്യം പറഞ്ഞ ചിലത് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിനെക്കാള്‍ ലാഘവം കൂടിയതാണെങ്കിലും മൂന്നില്‍ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു മാത്രമേ നിര്‍ബ്ബന്ധമുള്ളു. ഒന്നും സാധിക്കാതെ വന്നാല്‍ മൂന്നു ദിവസം നോമ്പു നോല്‍ക്കല്‍ നിര്‍ബ്ബന്ധമാകുന്നു.

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന മദ്ധ്യ നിലയിലുള്ള ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണം സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നത് എന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതത് സ്ഥലങ്ങളിൽ പൊതുജന മദ്ധ്യെ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട് വരുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥമാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ, ഓരോരുത്തർക്കും നൽകേണ്ടുന്ന ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥത്തിൻെറ അളവ് എത്രയെന്നും വസ്ത്രം ഏതൊക്കെ-അല്ലെങ്കിൽ എത്രയൊക്കെ-യെന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണാം. (വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് യഥാസ്ഥാനങ്ങളെ സമീപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.) കഴിയുന്നതും കൂടുതൽ നന്നാക്കിയും പൂർണ്ണമായ തോതിലും ഓരോന്നും നൽകലാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ, അത്യാവശ്യ സന്ദർഭം നേരിടുമ്പോൾ മാത്രം സത്യം ചെയ്യുക, ഏതെങ്കിലും തിൻമക്ക് കാരണമാകുന്ന വിധത്തിലോ, നൻമക്ക് തടസ്സം നേരിടാവുന്ന വിധത്തിലോ സത്യം ചെയ്യാതിരിക്കുക, സത്യം ചെയ്തശേഷം അതിനെ അവഗണിക്കാതെ കർശനമായി പാലിക്കുക, ലംഘിച്ചു പോയെങ്കിൽ ഉടനടി പ്രായശ്ചിത്തം നിറവേറ്റുക എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കല്പനയാണ് നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവിൻ (واحفظوا ايمانكم) എന്ന വാക്യം.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلْخَمْرُ وَٱلْمَيْسِرُ وَٱلْأَنصَابُ وَٱلْأَزْلَٰمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ فَٱجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٣﴾

93 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും കള്ളും, 'മൈസിറും' [ചൂതാട്ടവും], ബലി പീഠങ്ങളും (അഥവാ പ്രതിഷ്ഠകളും), അമ്പുകോലുകളും പിശാചിൻെറ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ട മ്ളേച്ഛം മാത്രമാകുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങളതു വർജ്ജിക്കുവിൻ-നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

إِنَّمَا يُرِيدُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيْنَكُمُ ٱلْعَدَٰوَةَ وَٱلْبَغْضَآءَ فِى ٱلْخَمْرِ وَٱلْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ وَعَنِ ٱلصَّلَوٰةِ فَهَلْ أَنتُم مُّنتَهُونَ ﴿٩٤﴾

94 നിശ്ചയമായും പിശാച് ഉദ്ദേശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു: കള്ളിലൂടെയും, 'മൈസിറി' [ചൂതാട്ടത്തി]ലൂടെയും നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാക്കുവാനും; അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുന്നതിൽ നിന്നും, നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ തടയുവാനും. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നവരാണോ?! [വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടോ?!]

---

93 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. إِنَّمَا الْخَمْرُ നിശ്ചയമായും (തന്നെ-മാത്രം) കള്ളു (മദ്യം). وَالْمَيْسِرُ മയ്സിറും (ചൂതാട്ടവും). وَالْأَنصَابُ ബലിപീഠങ്ങളും, പ്രതിഷ്ഠകളും. وَالْأَزْلَامُ അമ്പുകോലുകളും. رِجْسٌ മ്ളേഛം (തന്നെ-മാത്രം) ആകുന്നു. مِّنْ عَمَلِ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പെട്ട. الشَّيْطَانِ പിശാചിൻെറ. فَاجْتَنِبُوهُ അതിനാൽ അതിനെ വർജ്ജിക്കുവിൻ, വെടിയുവിൻ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം. تُفْلِحُونَ വിജയം പ്രാപിക്കും. 94 إِنَّمَا يُرِيدُ നിശ്ചയമായും ഉദ്ദേശിക്കുകതന്നെ (മാത്രം) ചെയ്യുന്നു. الشَّيْطَانُ പിശാചു. أَن يُوقِعَ ഉണ്ടാക്കുവാൻ (തന്നെ-മാത്രം). بَيْنَكُمُ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ. الْعَدَاوَةَ ശത്രുത. وَالْبَغْضَاءَ വിദ്വേഷവും. فِي الْخَمْرِ കള്ളിൽ (കള്ളിലൂടെ). وَالْمَيْسِرِ മൈസിറിലും. وَيَصُدَّكُمْ നിങ്ങളെ തടയു (തടുക്കു)

വാനും. عَن ذِكْرِ اللهِ അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്. وَعَنِ الصَّلَاةِ നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും. فَهَلْ أَنتُم എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ ആകുന്നുവോ. مُّنتَهُونَ വിരമിക്കുന്നവർ.

–

الخمر (കള്ള്) എന്നാൽ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാ പാനീയങ്ങളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, الميسر (ചൂതാട്ടം) എന്ന വാക്കിൽ, എളുപ്പമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ-വെറും ഭാഗ്യമെന്ന നിലക്ക്-ധനം സമ്പാദിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന പന്തയങ്ങൾ, ഷോടതികൾ മുതലായവയും, എല്ലാതരം ചൂതുകളികളും ഉൾപ്പെടുമെന്നും അൽബഖറ 219-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

انصاب (ബലിപീഠങ്ങൾ) എന്ന വാക്ക് نصب (നുസ്വബ്)ന്റെ ബഹുവചനമാണ്. ബിംബങ്ങൾക്ക് ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മൃഗങ്ങളെ അറുക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന കല്ലുകളാണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്നും, ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളും ഓഹരികളും നിജപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി പ്രത്യേകരൂപത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരുതരം അമ്പുകോലുകളാണ് ازلا കൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്നും ഈ സൂറത്തിലെ 4-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക. ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാതരം പ്രതിഷ്ഠകൾക്കും انصاب എന്ന് പറയപ്പെടുമെന്ന്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു പക്ഷത്തിന് അഭിപ്രായമുണ്ട്.

കള്ളിന്റെ നിരോധം മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളായിട്ടാണ് നടപ്പാക്കപ്പെട്ടതെന്ന് പല ഹദീസുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. ഭക്ഷണസാധനം കണക്കെ ചിരകാലമായി കള്ളുകുടിക്കു അറബികളിൽ സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒറ്റയടിക്ക് അത് നിശ്ശേഷം നിരോധിക്കുന്നപക്ഷം, അതവർക്ക് വളരെ വിഷമമായി അനുഭവപ്പെടുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം സൂ: അൽബഖറയിലെ .... يسألونك عن الخمر والميسر (കള്ളിനെയും ചൂതാട്ടത്തെയും സംബന്ധിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കും...) എന്ന 219-ാം വചനം അവതരിച്ചു. ആ രണ്ടിലും വലിയ കുറ്റമുണ്ടെന്നും, അതേ സമയത്ത് ചില പ്രയോജനങ്ങളും അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, എങ്കിലും കുറ്റത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് മികച്ച് നിൽക്കുന്നതെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ആ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അവരെ അതിൽ നിരുൽസാഹപ്പെടുത്തി. പിന്നീട് സൂ: നിസാഇലെ لا تقربوا الصلوة وانتم سكارى (നിങ്ങൾ ലഹരി ബാധിതരായിക്കൊണ്ട് നമസ്കാരത്തെ സമീപിക്കരുത്.) എന്ന് തുടങ്ങുന്ന 43-ാം വചനം അവതരിക്കുകയും, ഭാഗികമായ നിരോധം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ബലിപീഠങ്ങളിൽ വെച്ച് അറുക്കപ്പെട്ടവയും, അമ്പുകോലുകൾ വഴി ഭാഗ്യം നോക്കലും ഈ സൂറത്തിലെ 4-ാം വചനം മുഖേന നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ, ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്തുത നാലും-കള്ളും, ചൂതാട്ടവും, ബലിപീഠങ്ങളും, അമ്പുകോലുകളും-കർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇവ നാലും പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് എന്നും, വഷളവും, നീചവുമായ ഏർപ്പാടുകളാണെന്നും, കള്ളിനെയും ചൂതാട്ടത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനു പുറമെ, അത് രണ്ടും മനുഷ്യൻ തമ്മതമ്മിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള പൈശാചിക പ്രേരണകളാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയും ബോധവും നശിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും, നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധയില്ലാതാക്കുന്നതാണെന്നും പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ ഇവയെല്ലാം വിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതോടൊപ്പം ആ വിധിയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളുംകൂടി

അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചൂതാട്ടങ്ങള്‍ മാത്രമെ നിരോധത്തിന് വിധേയമാകുകയുള്ളുവെന്ന് ചിലര്‍ ധരിക്കാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് ഈ വിധി ന്യായങ്ങളില്‍നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. കള്ളുകൊണ്ടും, ചൂതാട്ടം കൊണ്ടും ജനമദ്ധ്യേ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനര്‍ത്ഥങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും എല്ലാവര്‍ക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

ഇത്രയെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോട് ചോദിക്കുന്നു: കാര്യം ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരിക്കെ, നിങ്ങള്‍ വിരമിക്കുവാന്‍ തയ്യാറുണ്ടോ? (فهل انتم منتهون) എന്ന്! ഈ ചോദ്യത്തിന്‍െറ ഗൗരവം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! സത്യ വിശ്വാസത്തിന്‍െറ കണികപോലും ഹൃദയത്തിലുള്ള ഒരാള്‍ക്ക് ഞാന്‍ തയ്യാറില്ല. എന്ന് പറയുവാന്‍ ധൈര്യം വരുമോ?! അതിന് അവന്‍െറ നാവ് അനങ്ങുമോ! നിശ്ചയമായും ഇല്ല. ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോള്‍ അതുവരേക്കും കള്ളുകുടി നിറുത്തല്‍ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ചില സഹാബികള്‍ ഉച്ചൈസ്തരം പ്രഖ്യാപിച്ചു: انتهينا انتهينا (ഞങ്ങള്‍ വിരമിച്ചു! വിരമിച്ചു!)

പല മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിന്‍െറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. അനസ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: ''ഞാന്‍ അബൂത്വല്‍ഹ (رضي الله عنه) യുടെ വീട്ടില്‍(*) ആളുകള്‍ക്ക് കള്ള് കൊടുക്കുന്നവനായിരുന്നു. അബൂഉബൈദഃ, ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ്, സുഹൈലുബ്നു ബൈളാഉ് (رضي الله عنه) മുതലായവര്‍ക്ക് ഞാന്‍ കള്ളുകൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവര്‍ക്ക് ലഹരി പിടിപെട്ട് തുടങ്ങിയിരുന്നു.'' ആ സന്ദര്‍ഭത്തില്‍ മുസ്‌ലിംകളില്‍പെട്ട ഒരാള്‍ വന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ''കള്ള് ഹറാമാക്കപ്പെട്ടത് നിങ്ങള്‍ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ? മദീനായിലെ തെരുവുകളില്‍ കള്ളുകളെല്ലാം ഒഴുകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.'' അബൂത്വല്‍ഹ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''അനസേ, പാത്രത്തില്‍ ശേഷിപ്പുള്ള കള്ളെല്ലാം ചിന്തിക്ക ളയുക.'' അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണേ! പിന്നീട് ആരും കുടിച്ചില്ല. ശേഷിപ്പുള്ളതൊക്കെ തെരുവില്‍ ചിന്തിക്കളഞ്ഞു. അക്കാലത്ത് അവിടെ കാരക്കയില്‍നിന്ന് നിര്‍മ്മിക്കപ്പെടുന്ന കള്ളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഈ അവസരത്തില്‍ ചില ആളുകള്‍ പറയുകയുണ്ടായി: ''ഇന്ന ആളും, ഇന്ന ആളും (യുദ്ധത്തില്‍) കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ വയറ്റില്‍ കള്ളുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. (അവര്‍ക്ക് കുറ്റം ഉണ്ടാകുകയില്ലേ?)'' ഇതു സംബന്ധിച്ച് ..... ليس على الذين امنوا എന്നുള്ള (അടുത്ത 96-ാമത്തെ) വചനം അവതരിക്കയുണ്ടായി. (അ; ബു; മു.)

കള്ള് കുടിക്കുന്നവരെയും, കുടിപ്പിക്കുന്നവരെയും, വില്‍ക്കുന്നവരെയും, വാങ്ങുന്നവരെയും, വാറ്റുന്നവരെയും, വാറ്റിക്കുന്നവരെയും കൊണ്ടു പോകുന്നവരെയും ആര്‍ക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടു പോകുന്നുവോ അവരെയും, അതിന്‍െറ വില ഉപയോഗി ക്കുന്നവരെയും റസൂല്‍ (صلى الله عليه وسلم) ശപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇബ്നു ഉമര്‍ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു ഹദീസില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ.) മറ്റൊരു ഹദീസില്‍ നബി (صلى الله عليه وسلم) പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''എല്ലാ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്നതും കള്ളാണ്; ലഹരി യുണ്ടാക്കുന്നതെല്ലാം ഹറാമാകുന്നു. ഒരാള്‍ കള്ളു കുടിച്ചിട്ട് അതില്‍നിന്ന് ഖേദിച്ചു മടങ്ങാതെ മരണപ്പെടുന്നപക്ഷം അവന്‍ പരലോകത്ത് (സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍) അത് കുടിക്കുകയില്ല.'' (ബു:മു.) ഒരിക്കല്‍ ഉമര്‍ (رضي الله عنه) നബി (صلى الله عليه وسلم) യുടെ മിമ്പറില്‍ (പ്രസംഗപീഠത്തില്‍) കയറി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തില്‍ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു; ''കള്ളിനെ

---

* അനസുബ്നുമാലിക് (رحمه الله)ന്‍െറ മാതാവിനെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്ന ആളും ഒരു കള്ളു വ്യാപാരിയും ആയിരുന്നു അബൂത്വല്‍ഹത്തല്‍ അന്‍സാരീ (رحمه الله).

നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ട് ഖുർആൻ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു. അഞ്ചു വസ്തുക്കളിൽനിന്നാണ് കള്ള് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത്. മുന്തിരിയും, കാരക്കയും, തേനും, ഗോതമ്പും, യവവും, കള്ള് എന്നാൽ ബുദ്ധിയെ മൂടിക്കളയുന്ന (ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന) തെല്ലാം തന്നെയാകുന്നു.'' (ബു.) ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന പാനീയം എന്നല്ലാതെ, മുന്തിരിക്കള്ള് എന്നോ മറ്റോ തര വ്യത്യാസം കള്ളിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നത്രെ ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. ആയത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് خمر (ഖംറ്) എന്നാണല്ലോ. ആ വാക്ക് അക്കാലത്ത് അധികവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് മുന്തിരിക്കള്ളിനായിരുന്നു. മറ്റുള്ള കള്ളുകൾക്ക് فضيخ (ഫളീഖ്) എന്നും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അതാണ് ഉമർ (رضي الله عنه) അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം.

പല പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള നിവേദക സംഘങ്ങൾ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെക്കുറിച്ചു പഠിച്ചുപോയിരുന്നുവല്ലോ. അബ്ദുൽ ഖൈസ് ഗോത്രത്തിൻെറ നിവേദക സംഘവും അവയിൽ ഒന്നായിരുന്നു. അവർക്ക് നബി (ﷺ) പലതും പഠിപ്പിച്ച കൂട്ടത്തിൽ കള്ളിൻെറ പാത്രങ്ങൾപോലും വർജ്ജിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അവരുടെ സംഘത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറുപ്പക്കാരനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്ന അശജ്ജു (عبد الله بن عوف الأشج رض) അൽപമൊന്ന് കൈകൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) യോട് ചോദിച്ചു: ''റസൂലേ, ഞങ്ങളുടെ നാട് ഒരു പരുക്കനും കാലാവസ്ഥ ഗുണമില്ലാത്തതുമാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ഈ പാനീയം കുടിക്കാത്തപക്ഷം വയറ് തടിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ഇത്രകണ്ട് കുടിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു കൂടേ?'' അപ്പോൾ തിരുമേനി അവിടുത്തെ രണ്ടു കൈപത്തികൾ കാട്ടിക്കൊണ്ട് ''ഞാൻ തനിക്ക് ഇത്രത്തോളം കുടിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചാൽ താൻ ഇത്രത്തോളം കുടിച്ചേക്കും'' എന്നു പറഞ്ഞ് രണ്ടു കൈകളും നീട്ടി അകറ്റിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി തുടർന്നു: ''അങ്ങനെ, ഒരാൾ കുടിച്ചു ലഹരി പിടിച്ചാൽ അവൻ തൻെറ പിതൃവ്യപുത്രൻെറ (സഹോദരൻെറ) നേരെ എഴുന്നേറ്റ് വാളുകൊണ്ട് വെട്ടുകയും ചെയ്യും,'' പല ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്ന ഒരു സംഭവമാണിത്.

കള്ളുണ്ടാക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നു ത്വാരിഖുബ്നു സുവൈദിൽ ജുഅഫീ (رضي الله عنه). അദ്ദേഹത്തോട് നബി (ﷺ) അത് വിരോധിച്ചപ്പോൾ, ഞാനത് മരുന്നിന്നായിട്ടാണ് ഉണ്ടാക്കാറുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തിരുമേനിയുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: ''അത് മരുന്നല്ല; എങ്കിലും രോഗമാണ്.'' (അ; മു; ദാ.) കള്ള് മനുഷ്യൻെറ ആരോഗ്യത്തിന് ദോഷകരമാണെന്ന് പൊതുവെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

കള്ള് കുടിക്കുന്നവരുടെ മേൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ശിക്ഷാനിയമം (حد) ഖുർആൻ കൊണ്ടോ മറ്റോ സ്ഥാപിതമായിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഭരണകർത്താവിൻെറ യുക്തമനുസരിച്ചു തക്കതായ വല്ല ശിക്ഷയും (تعزير) നൽകേണ്ടതാണ് എന്നത്രെ നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിൽ നിന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. നബി (സ)യുടെ കാലത്ത് നാൽപത് അടിയാണ് കള്ള് കുടിച്ചവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ശിക്ഷ. (ബു; മു.) അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും ഉമർ (رضي الله عنه) ൻെറ ഖിലാഫത്തിൻെറ ആദ്യകാലങ്ങളിലും അങ്ങിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. പിന്നീട് ജനങ്ങളിൽ കുടി അധികമായെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഉമർ (رضي الله عنه) എൺപത് അടിവീതം ശിക്ഷ നൽകി. (ബു.)

95 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ; റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ; (അനുസരണക്കേട്) കാത്തു കൊള്ളുക	وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ وَٱحْذَرُوا۟ ۚ

فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿٩٥﴾

യും ചെയ്യുവിൻ. ഇനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം: നമ്മുടെ റസൂലിൻെറ മേൽ വ്യക്തമായ പ്രബോധനം മാത്രമാണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളതെന്ന്.

لَيْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوٓا۟ إِذَا مَا ٱتَّقَوا۟ وَّءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ثُمَّ ٱتَّقَوا۟ وَّءَامَنُوا۟ ثُمَّ ٱتَّقَوا۟ وَّأَحْسَنُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٩٦﴾

96 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരുടെ മേൽ അവർ (മുമ്പു) ഭക്ഷിച്ചതിൽ കുറ്റമില്ല; അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നെയും സൂക്ഷിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നെയും സൂക്ഷിക്കുകയും സുകൃതം ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ. അല്ലാഹു സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

95 وَأَطِيعُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ. وَاحْذَرُوا കാത്തുകൊള്ളുക (ജാഗ്രത വെക്കുക)യും ചെയ്യുക. فَإِن تَوَلَّيْتُمْ ഇനി നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ. فَاعْلَمُوا നിങ്ങൾ അറിയുവിൻ. أَنَّمَا മാത്രമെന്നു, നിശ്ചയമായും എന്ന്. عَلَى رَسُولِنَا നമ്മുടെ റസൂലിൻെറ മേൽ(ഉള്ളത്). الْبَلَاغُ പ്രബോധനം, എത്തിക്കൽ (മാത്രമെന്ന്). الْمُبِينُ പ്രത്യക്ഷമായ, വ്യക്തമായ. 96 لَيْسَ ഇല്ല. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെമേൽ. آمَنُوا വിശ്വസിച്ച. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. جُنَاحٌ കുറ്റം, തെറ്റ്. فِيمَا طَعِمُوا അവർ ഭക്ഷിച്ചതിൽ. إِذَا مَا اتَّقَوْا അവർ സൂക്ഷിച്ചാൽ. وَّآمَنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുകയും. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങളെ. ثُمَّ اتَّقَوْا പിന്നെയും സൂക്ഷിച്ച. وَّآمَنُوا വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത. ثُمَّ اتَّقَوْا പിന്നെയും സൂക്ഷിച്ച. وَّأَحْسَنُوا നന്മ (സുകൃതം) പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. وَاللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يُحِبُّ സ്നേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. الْمُحْسِنِينَ നന്മ (സുകൃതം) ചെയ്യുന്നവരെ.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കള്ള് തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കളെ കർശനമായി നിരോധിച്ച ശേഷം, അതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും കൽപനകൾ അനുസരിക്കണമെന്നും, അനുസരിക്കാതെ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന പക്ഷം അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി ജാഗരൂകരായിരുന്നുകൊള്ളണമെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയല്ലാതെ അവരെ അനുസരിപ്പിക്കുക റസൂലിന് ചുമതലയില്ലെന്നും ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. കള്ള് മുതലായ വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കൽപന വരുന്നതിനു മുമ്പ് അവ ഉപയോഗിച്ചവർക്ക് അതിൻെറ പേരിൽ കുറ്റമൊന്നും ഇല്ലെന്ന് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. മുമ്പ് കള്ള് കുടിച്ചിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളിൽ ചിലർ ഈ കൽപന വരും മുമ്പ് മരണമടഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അവർ അത് നിമിത്തം കുറ്റക്കാരായിത്തീരുമോ എന്ന് ചിലർക്ക് സംശയമുണ്ടായെന്ന് മേലെ ഉദ്ധരിച്ച അനസ് (رضي الله عنه) ൻെറ ഹദീസിൽ കണ്ടുവല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള സംശയങ്ങൾക്ക് മറുപടി കൂടിയാണിത്. അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും

(..... اذا ما اتقوا وامنوا وعملوا) എന്ന് തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇതാണ്: അവർ ശരിക്കും സത്യവിശ്വാസികളും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്നവരും ആയിരിക്കുകയും, വീണ്ടും വീണ്ടും അതേ നിലയിൽ തന്നെ അവസാനംവരെ തുടർന്നുപോരുകയും ചെയ്താൽ അവർക്ക് ഒരു കുറ്റവും വരാനില്ല. അവർ സുകൃതവാൻമാരായിരിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ളവർ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്നേഹത്തിന് പാത്രവാൻമാരായിരിക്കുന്നതുമാണ്

വിഭാഗം-13

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَيَبْلُوَنَّكُمُ ٱللَّهُ بِشَىْءٍ مِّنَ ٱلصَّيْدِ تَنَالُهُۥٓ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ ٱللَّهُ مَن يَخَافُهُۥ بِٱلْغَيْبِ ۚ فَمَنِ ٱعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُۥ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾

97 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ കൈകളും, കുന്തങ്ങളും എത്തത്തക്കവിധം വേട്ട(യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കളിൽപെട്ട വല്ലതും മുഖേന നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതാണ്; അദൃശ്യമായ നിലയിൽ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരെ അവൻ (വേർതിരിഞ്ഞ്) അറിയുവാൻ വേണ്ടി. എന്നിട്ട് അതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും അതിരുവിട്ടാൽ അവന് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

---

97 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لَيَبْلُوَنَّكُمُ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും. اللهُ അല്ലാഹു. بِشَيْءٍ വല്ല വസ്തുവെയും കൊണ്ട്, വല്ലതും മുഖേന. مِّنَ الصَّيْدِ വേട്ടജന്തുവിൽപെട്ട. تَنَالُهُ അതിനോട് എത്തുമാറ്, അതിനെ കിട്ടത്തക്ക വണ്ണം. أَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ, കൈകൾക്ക്. وَرِمَاحُكُمْ നിങ്ങളുടെ കുന്തങ്ങളും, കുന്തങ്ങൾക്കും. لِيَعْلَمَ اللهُ അല്ലാഹു അറിയുവാൻവേണ്ടി. مَن يَخَافُهُ അവനെ ഭയപ്പെടുന്നവനെ, ആർ ഭയപ്പെടുമെന്ന്. بِالْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിൽ (കാണാതെ). فَمَنِ എന്നിട്ട് വല്ലവരും. ആർ. اعْتَدَى അതിരുവിട്ടു (വെങ്കിൽ). بَعْدَ ذَلِكَ അതിനുശേഷം. فَلَهُ عَذَابٌ എന്നാലവന് ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ

ഹജ്ജിലോ ഉംറയിലോ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അത് അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ഒരു ജീവിയെയും വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാനോ, വേട്ടയാടുന്നതിൽ പങ്കു വഹിക്കാനോ പാടില്ലാത്തതാണ്. ജാഹിലിയ്യത്തിലും ഇസ്ലാമിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നിയമമാണത്. സത്യ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ശരിക്കും ഭയപ്പെടുന്ന നിഷ്ക്കളങ്കൻമാരും, വേണ്ടത്ര ഭയപ്പാടില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. രണ്ടു കൂട്ടരും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞ് വെളിപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അവരെ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുമെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതായത്, അവർ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം അവരുടെ കൈകൊണ്ടും കുന്തംകൊണ്ടും വേഗത്തിൽ വേട്ടയാടിപിടിക്കത്തക്കവണ്ണം, സൗകര്യത്തിൽ ചെറുതും വലുതുമായ ജീവികൾ അവരുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. വേണ്ടത്ര ഭയപ്പാടും ഭക്തിയും ഇല്ലാത്തവർ അത് കാണുമ്പോൾ അവയെ പിടിച്ചു ഭക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, യഥാർത്ഥ ഭയഭക്തന്മാരായ ആളുകൾ തങ്ങൾക്കുപാടില്ലാത്ത ആകൃത്യത്തിൽ നിന്ന് മനഃപൂർവ്വം ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണ്. അങ്ങനെ, രണ്ടു തരക്കാരും വേർതിരിച്ചറിയപ്പെടുമാറാകുമെന്നർത്ഥം. ഇങ്ങിനെയൊരു പരീക്ഷണം ഉണ്ടാകുമെന്ന് അറിയിച്ചിട്ട് പിന്നെയും വല്ലവരും വല്ല ജീവി കളെയും

വേട്ടയാടിപിടിക്കുന്ന പക്ഷം അത് നിയമലംഘനവും അതിരുകവിയലുമാണെന്നും, അവർക്ക് കഠിനശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതും ചെയ്യുന്നു.

ഹുദൈബിയ്യാ സംഭവമുണ്ടായ കൊല്ലത്തിൽ നബി (സ)യും സഹാബികളും ഉംറാക്ക് പോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവർ ഇങ്ങിനെ ഒരു പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയരാകുകയുണ്ടായെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും മുഖാതിൽ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഏതായാലും ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ചിലപ്പോൾ നേരിടേണ്ടി വരുമെന്നും, ആ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ വിജയം വരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ ഭയഭക്തരായിരിക്കണം സത്യവിശ്വാസികൾ എന്നുമുള്ള ഒരു ആഹ്വാനമാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَقْتُلُوا۟ ٱلصَّيْدَ وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۚ وَمَن قَتَلَهُۥ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ ٱلنَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِۦ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًۢا بَـٰلِغَ ٱلْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّـٰرَةٌ طَعَامُ مَسَـٰكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِۦ ۗ عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَنْ عَادَ فَيَنتَقِمُ ٱللَّهُ مِنْهُ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٩٧﴾

98 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചവരായിരിക്കെ വേട്ട(യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കളെ കൊല്ലരുത്. നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും കൽപിച്ചുകൂട്ടി അതിനെ കൊല്ലുന്നപക്ഷം, അവൻ കൊന്നതിന് തുല്ല്യമായി കാലികളിൽനിന്ന് ഒരു പ്രതിഫല [പ്രായശ്ചിത്തം] വേണ്ടതാണ്; നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നീതിമാൻമാരായ രണ്ടാൾ അതിനെപ്പറ്റി വിധി കൽപിക്കുന്ന വിധം (അതുപോലെയുള്ളത്); കഅ്ബത്തിങ്കൽ എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു ബലിമൃഗമായിക്കൊണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം-അതായത് സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം (നൽകുക)-അല്ലെങ്കിൽ അതിനു സമാനം നോമ്പ് [രണ്ടിലൊന്ന് വേണം]; അവൻെറ കാര്യത്തിൻെറ [അവൻ ചെയ്തതിൻെറ] ദുഷ്ഫലം അവൻ അനുഭവിക്കുവാൻവേണ്ടി (യാണ് അത്). മുൻകഴിഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു. വല്ലവരും (ഇനി) ആവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം, അവനോട് അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നതുമാണ് അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

---

98 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തരുത്. الصَّيْدَ വേട്ട (വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്ന (ജന്തുവെ). وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കെ. حُرُمٌ ഇഹ്റാം ചെയ്തവർ (ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ). وَمَن قَتَلَهُ അതിനെ ആരെങ്കിലും കൊല്ലുന്ന പക്ഷം. مِنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്. مُتَعَمِّدًا കൽപിച്ചു (കരുതി) കൂട്ടിയവനായിട്ട്. فَجَزَاءٌ എന്നാൽ ഒരു പ്രതിഫലമാകുന്നു (വേണ്ടത്). مِّثْلُ مَا യാതൊന്നുപോലെയുള്ള, തുല്ല്യമായി. قَتَلَ അവൻ കൊന്ന. مِنَ النَّعَمِ കാലി (ആടുമാടൊട്ടകം)കളിൽ നിന്നു. يَحْكُمُ بِهِ അതിനെപ്പറ്റി വിധി കൽപിക്കും. ذَوَا عَدْلٍ രണ്ടു നീതിമാൻമാർ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. هَدْيًا ബലിമൃഗമായിക്കൊണ്ട്. بَالِغَ الْكَعْبَةِ കഅ്ബത്തിങ്കൽ

എത്തുന്ന. أَوْ كَفَّارَةٌ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം. طَعَامُ അതായത് ഭക്ഷണം. مَسَاكِينَ സാധുക്കളുടെ, പാവങ്ങൾക്ക്. أَوْ عَدْلُ അല്ലെങ്കിൽ കിടയായത് , സമാനമായത്. ذَٰلِكَ അതിൻെറ, അതിന്. صِيَامًا നോമ്പു, നോമ്പായിട്ട്. لِّيَذُوقَ അവൻ രുചി നോക്കു (ആസ്വദിക്കു-അനുഭവിക്കു)വാൻ വേണ്ടി. وَبَالَ ദോഷം, കെടുതി, ദുഷ്ഫലം. أَمْرِهِ അവൻെറ കാര്യത്തിൻെറ. عَفَا اللَّهُ അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു. عَمَّا سَلَفَ മുൻ കഴിഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച്. وَمَنْ عَادَ വല്ലവരും മടങ്ങിയാൽ, (ആവർത്തിച്ചാൽ-വീണ്ടും ചെയ്താൽ). فَيَنتَقِمُ അപ്പോൾ ശിക്ഷാ (പ്രതികാര)നടപടിയെടുക്കും. اللَّهُ അല്ലാഹു. مِنْهُ അവനോട്, അവനെക്കുറിച്ച്. وَاللَّهُ عَزِيزٌ അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാകുന്നു. ذُو انتِقَامٍ ശിക്ഷാ (പ്രതികാര) നടപടിയെടുക്കുന്നവൻ.

ഹജ്ജിനോ, ഉംറക്കോ വേണ്ടി ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടി പിടിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഈ സൂറത്തിലെ 2ഉം 3ഉം വചനങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ വചനത്തിൽ അത് വ്യക്തമായിത്തന്നെ വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കൽപന വന്നിട്ട് പിന്നെയും ആരെങ്കിലും വല്ല ജന്തുക്കളെയും വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നപക്ഷം അതിൻെറ പ്രായശ്ചിത്തം എന്താണെന്നും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. കടിക്കുന്ന നായ, പാമ്പ് മുതലായ ഉപദ്രവ ജീവികളെ എവിടെ വെച്ചും കൊല്ലാവുന്നതാണെന്ന് ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവയല്ലാത്ത ഇതര ജീവികളെ വേട്ടയാടുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ നിരോധം എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഒരാൾ ഒരു ജീവിയെ വേട്ടയാടി പിടിക്കുന്നപക്ഷം, ആട്, മാട്, ഒട്ടകം എന്നിവയിൽ അതിനോട് കിടയൊക്കുന്ന ഒരു മൃഗത്തെ ബലികഴിക്കണമെന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ട ജീവി അവയിൽ ഏതിനോടാണ് തുല്യതയുള്ളതെന്ന കാര്യം സത്യവിശ്വാസികളായ രണ്ട് നീതിമാൻമാരുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും അറിയിക്കുന്നു.

കൊല്ലപ്പെട്ട ജീവിയുടെ സ്ഥിതിയും തരവും നോക്കി അത് ആടിനോട് തുല്യമായി കാണുന്നപക്ഷം ഒരു ആടിനെയും, മാടിനോട് തുല്യമായിക്കാണുന്ന പക്ഷം ഒരു മാടിനെയും, ഒട്ടകത്തോട് തുല്യമായിക്കാണുന്നപക്ഷം ഒരു ഒട്ടകത്തെയുമാണ് ബലികഴിക്കേണ്ടത്. ഉദാഹരണമായി; ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെ വേട്ടയാടുന്നവൻ ഒട്ടകത്തെയും, കാട്ടുപശുപോലെയുള്ളവയെ വേട്ടയാടിയവൻ മാടിനെയും, മാനിനെ വേട്ടയാടിയവൻ ആടിനെയും ബലിഅറുക്കേണ്ടതാണെന്നും സഹാബികളുടെ കാലത്ത് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോ വസ്തുവിൻെറയും തുല്യത നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതാകകൊണ്ട് അത് രണ്ടു നീതിമാൻമാരുടെ വിധിക്ക് വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രായശ്ചിത്തമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ബലിമൃഗങ്ങളെ കഅ്ബയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് സാധാരണ ബലിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ അവിടെവെച്ചുതന്നെ ബലികഴിക്കണമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിൻെറ വില കണക്കാക്കി അതിനുള്ള ഭക്ഷണസാധനം സാധുക്കൾക്ക് കൊടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ തോതനുസരിച്ച്-ആ വിലക്ക് എത്ര സാധുവിൻെറ ഭക്ഷണം വരുമോ അത്ര എണ്ണം-നോമ്പ് നോൽക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെയും സംബന്ധിക്കുന്ന കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളും, അവയിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും കർമ്മശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

പ്രായശ്ചിത്തം ഇത്ര കർശനമാക്കിയിരിക്കുന്നത്, അല്ലാഹു നിരോധിച്ചിട്ട് പിന്നെയും ആ തെറ്റ് ചെയ്യുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലം അനുഭവിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും, ഈ കൽപന വരുന്നതിനു മുമ്പ് വല്ലവരും ഇഹ്റാമിൽ വേട്ടയാടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, മേലിൽ അതാവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് കഠിന ശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്ന് അറിയിക്കുന്നു.

ഇഹ്റാമിൽ കൽപിച്ചുകൂട്ടി വേട്ടയാടിയവർ മാത്രമേ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യേണ്ടതുള്ളുവെന്നാണ് ആയത്തിൽ നിന്ന് ബാഹ്യത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നത്. കൽപിച്ചുകൂട്ടിയല്ലാതെ, അബദ്ധത്തിൽ ചെയ്താലും മേൽ പറഞ്ഞ വിധം പ്രായശ്ചിത്തം നൽകാറുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണ് നബി (ﷺ) യുടെയും സഹാബികളുടെയും ചര്യകളിൽ നിന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഏതായാലും കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്തവർ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ കുറ്റക്കാരാവുകയുള്ളുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ ٱلْبَحْرِ وَطَعَامُهُۥ مَتَـٰعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۖ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ ٱلْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٩﴾

99 സമുദ്രത്തിലെ വേട്ട(യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കളും, അതിലെ ഭക്ഷ്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങ ൾക്കും, യാത്രാസംഘങ്ങൾക്കും ഉപയോ ഗത്തിന്നായിക്കൊണ്ട്. നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമി' ൽ പ്രവേശിച്ചവരായിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ യും നിങ്ങളുടെ മേൽ കരയിലെ വേട്ട(യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കൾ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. യാതൊരു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമോ അവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

---

99 أُحِلَّ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. صَيْدُ الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിലെ വേട്ട ജന്തു(ക്കൾ). وَطَعَامُهُ അതിലെ ഭക്ഷണവും (ഭക്ഷ്യവും). مَتَاعًا لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊണ്ട്, സുഖഭോഗമായിട്ട്. وَلِلسَّيَّارَةِ യാത്രാസംഘത്തിനും. وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. صَيْدُ الْبَرِّ കരയിലെ വേട്ട ജന്തു (ക്കൾ). مَا دُمْتُمْ നിങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ. حُرُمًا ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ. وَاتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. الَّذِي യാതൊരുവനായ. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. تُحْشَرُونَ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നു.

ഈ വചനത്തിൽ രണ്ടു വിധികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; (1) സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്നവയും, അതിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണെന്ന്, പൊതുവിൽ എല്ലാവരുടെയും, പ്രത്യേകിച്ച് സമുദ്രത്തിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നവരുടെയും ഉപയോഗത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണിത് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്ന ജന്തു **صيد** ക്കളും, ഭക്ഷ്യവസ്തു **طعام** ക്കളും എന്ന് രണ്ടു തരമായി സമുദ്രവിഭവങ്ങളെ തരംതിരിച്ചിരിക്കയാൽ ഓരോന്നുകൊണ്ടും ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണാം. ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള പരിശ്രമം മൂലം ലഭ്യമാകുന്നതും, കരക്കണഞ്ഞതുകൊണ്ടോ മറ്റോ അദ്ധ്വാനം കൂടാതെ ലഭ്യമാകുന്നതും എന്നാണ് ആ

വിവരണങ്ങളുടെ സാരമെന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. ഏതായാലും സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടാറുള്ളതും ഭക്ഷണാവശ്യാർത്ഥം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണെന്നും മ്ലേച്ഛമല്ലാത്തതും ഉപദ്രവകരമല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ കടൽ വിഭവങ്ങളെയും ഭക്ഷിക്കാവുന്നതാണെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

സമുദ്ര ജീവികൾ ചത്താലും ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് ഹദീസുകളിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു നബി വചനത്തിലെ വാചകം: ''സമുദ്രജലം ശുദ്ധമായതും, അതിലെ ശവം അനുവദനീയവുമാണ്'' എന്നാകുന്നു: പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണിത്. നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തുണ്ടായ ഒരു സംഭവവും ഇതിന് തെളിവാകുന്നു; അബൂഉബൈദഃ (رضي الله عنه) ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മുന്നൂറു പേരടങ്ങുന്ന ഒരു സൈന്യസംഘത്തെ നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ സമുദ്രതീരപ്രദേശത്തേക്കയക്കുകയുണ്ടായി. വഴിമദ്ധ്യേ അവരുടെ ഭക്ഷ്യ പദാർത്ഥങ്ങൾ തീർന്നുപോയി. ചിലരുടെ പക്കൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന അൽപാൽപ വസ്തുക്കളെ അദ്ദേഹം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി അതിൽനിന്ന് എല്ലാവർക്കും ഓരോ ചെറിയ വിഹിതം -ഓരോ കാരക്ക വീതം- സമമായി ഭാഗിച്ചു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ കടൽവക്കത്ത് ഒരു കുന്നോളം പോന്ന ഒരു വലിയ തിമിംഗല മൽസ്യം ചത്തുകിടക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. വിശന്നു വലഞ്ഞിരുന്ന അവർ അതിനെ വെട്ടിമുറിച്ചു കഷ്ണങ്ങളാക്കി ഏതാനും ദിവസങ്ങളോളം അത് ഭക്ഷിച്ചുപോന്നു. മൽസ്യത്തിന്റെ രണ്ടു വാരിയെല്ലുകൾ ചേർത്തുവെച്ചു നാട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു വലിയ ഒട്ടകത്തിന് അതിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടി തൊടാതെ കടന്നുപോകാമായിരുന്നുവത്രെ. സൈന്യം മടങ്ങിവന്ന് നബി (ﷺ) യോട് വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അത് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ആഹാരമാണ്. അതിന്റെ മാംസം നിങ്ങളുടെ കൈവശം ബാക്കിയുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കും ഭക്ഷിക്കുവാൻ തരുക.'' അങ്ങനെ തിരുമേനിയും അതിൽനിന്ന് ഭക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. ബുഖാരി, മുസ്ലിം (رحمهما الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതാണ് ഈ സംഭവം.

(2) ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർക്ക് കരജീവികളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാനോ, വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെട്ടതിനെ ഭക്ഷിക്കുവാനോ പാടില്ല. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവന് വേട്ടയാടുന്നതിൽ വല്ല പങ്കും വഹിക്കുവാനാകട്ടെ, അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു മറ്റാരെങ്കിലും വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടു വന്നതിനെ തിന്നുവാനാകട്ടെ പാടില്ലെന്നുകൂടി ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. നേർക്കു നേരെ വേട്ടയിൽ പങ്കു വഹിച്ചില്ലെങ്കിലും അതിന് സഹായകമായിത്തീരുന്ന ഭാഗികമായ വല്ല ഇടപെടലുകളെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നൊരു സൂചനകൂടി അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്ക് ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് നിയമിച്ചതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള ചില തത്വങ്ങൾ അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

100 (ആ) അലംഘനീയ വീടാകുന്ന കഅ്ബയെ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്ക് ഒരു നിലനിൽപ് (കേന്ദ്രം) ആക്കിയിരിക്കുന്നു; അലംഘനീയമായ മാസത്തെയും, ബലി (ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന) മൃഗത്തെയും, (അവയുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ട (അടയാള) വസ്തുക്കളെയും	۞ جَعَلَ ٱللَّهُ ٱلْكَعْبَةَ ٱلْبَيْتَ ٱلْحَرَامَ قِيَـٰمًا لِّلنَّاسِ وَٱلشَّهْرَ ٱلْحَرَامَ وَٱلْهَدْىَ وَٱلْقَلَـٰٓئِدَ ۚ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَأَنَّ ٱللَّهَ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠٠﴾

(അവർക്ക് നിലനിൽ പാക്കിയിരിക്കുന്നു). അത്, ആകാശ ങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുവാൻവേണ്ടിയത്രെ; അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നുവെന്നും (അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണ്).

ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ وَأَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠١﴾

101 നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണെ ന്നും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവ നും, കരുണാനിധിയുമാണെന്നും.

مَّا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٢﴾

102 റസൂലിൻെറ മേൽ പ്രബോധനമല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ മൂടിവെക്കുന്നതും അറിയുന്നു താനും.

---

100 جَعَلَ اللهُ അല്ലാഹു ആക്കി, ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. الْكَعْبَةَ കഅ്ബയെ. الْبَيْتَ الْحَرَامَ അലംഘനീയ വീടാകുന്ന (വീടായ). قِيَامًا ഒരു നിലനിൽപ്. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَالشَّهْرَ മാസ ത്തെയും.الْحَرَامَ അലംഘനീയമായ. وَالْهَدْيَ ബലിമൃഗത്തെയും. وَالْقَلَائِدَ (ബലിമൃഗങ്ങളുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ടവയും (കണ്ഠാഭരണങ്ങളെയും). ذَٰلِكَ അത്. لِتَعْلَمُوا നിങ്ങൾ അറിയു വാൻ വേണ്ടിയാണ്. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. يَعْلَمُ അറിയുന്നതാണ് (എന്ന്). مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാകാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)ക്കുറിച്ചും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് (എന്നും). 101 اعْلَمُوا നിങ്ങൾ അറിയുവിൻ. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആകുന്നു എന്ന്. شَدِيدُ കഠിനമായവനാണ് (എന്നു). الْعِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി, പ്രതികാര നടപടി. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവർ. رَّحِيمٌ കരുണാനിധി. 102 مَا عَلَى الرَّسُولِ റസൂലിൻെറമേൽ ഇല്ല. إِلَّا الْبَلَاغُ എത്തിക്കൽ (പ്രബാധനം) അല്ലാതെ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ,. يَعْلَمُ അറിയും, അറിയുന്നു താനും. مَا تُبْدُونَ നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നത്. وَمَا تَكْتُمُونَ നിങ്ങൾ ഒളിച്ചു (മറച്ചു) വെക്കുന്നതും.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി തൻെറ മകൻ ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നെയും, അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ മാതാവിനെയും മക്കായിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കിയ കാലത്ത് അവിടെ ജനവാസമോ, ജല സൗകര്യം മുതലായവയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് 'സംസം' വെള്ളം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതോടെ ജനങ്ങൾ ക്രമേണ അവിടെ വന്ന് താമസമാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീട് അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരം ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയും, ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബിയുംകൂടി കഅ്ബ മന്ദിരം കെട്ടി ഉയർത്തിയശേഷം, ഇബ്റാ ഹീം (عليه السلام) പല പ്രാർത്ഥനകളും ചെയ്തകൂട്ടത്തിൽ, ആ രാജ്യത്തിൻെറ നന്മക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കുംവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നൊക്കെ സൂ: അൽബഖറയിൽവെച്ചു നാം കണ്ടുവല്ലോ. കാലക്രമത്തിൽ അറേബ്യാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൻെറ ഒരു പൊതു കേന്ദ്രം തന്നെയായിത്തീർന്നു മക്കാ നഗരം. ആരാധനാകേന്ദ്രം മാത്രമല്ല, അഭയത്തിൻെറയും, കച്ചവടത്തിൻെറയും സംസ്ക്കാരത്തിൻെറയുമെല്ലാം കേന്ദ്രംതന്നെയായി ആ രാജ്യം പരിലസിച്ചു.

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, നാലു മാസക്കാലം യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കക്കൊണ്ട് ആ കാലങ്ങളിൽ ആർക്കും എവിടെനിന്നും അവിടെ നിർഭയംവന്ന് ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിപ്പോകുവാനും, കച്ചവടങ്ങളും കച്ചവട യാത്രകളും നടത്തുവാനും സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഹറമിൽവെച്ചു കഠിന ശത്രുക്കൾപോലും പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കിതിരിഞ്ഞു പോകുകയല്ലാതെ, അവനെതിരെ എന്തെങ്കിലും കയ്യേറ്റം നടത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഹറമിൻെറ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽപെട്ട മരങ്ങളും ചെടികളും നശിപ്പിക്കുവാനോ, ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുവാനോ പാടില്ല. ഹജ്ജിനോ ഉംറക്കോ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവന് -അവൻ ഹറമിന് പുറത്തായിരുന്നാലും- ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിക്കൂടാ. കഅ്ബ പരിസരങ്ങളിൽവെച്ചു ബലി കർമ്മത്തിനായിക്കൊണ്ടു വരപ്പെടുന്ന മൃഗങ്ങളെ ആർക്കും ഉപദ്രവിക്കാവതല്ല. ബലി മൃഗങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുവാനായി അവയുടെ കഴുത്തിൽ വല്ല ചെരുപ്പോ മറ്റോ കെട്ടിത്തൂക്കിയിരിക്കും. അതു കണ്ടാൽ പിന്നീട് ആരും അവയെ ഉപദ്രവിക്കുകയേ ഇല്ല. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ജനങ്ങളുടെ -വിശേഷിച്ചും അറബികളുടെ- സമാധാന ജീവിതത്തിൻെറയും അഭിവൃദ്ധിയുടെയും നിലനിൽപുകേന്ദ്രം തന്നെയായിരുന്നു മക്കാ നഗരം അതിനൊക്കെ കാരണം പരിശുദ്ധ കഅ്ബയും തന്നെ. ഈ നിലനിൽപിൻെറ ഉപാധികളിൽ പ്രധാനമായ ചിലതാണ് 100-ാം വചനത്തിൽ ആദ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. മനുഷ്യരടക്കം ആകാശഭൂമികളിൽ എന്തെല്ലാം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്, അവയുടെ നിലനില്പിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യമായത് എന്തെല്ലാമാണ് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അവൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു വരുന്നതും. അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമാണ് എന്നൊക്കെയാണ് അതിലെ തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ സാരം. 101, 102 വചനങ്ങളിലെ ആശയങ്ങൾ പ്രത്യേകം വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

قُل لَّا يَسْتَوِى ٱلْخَبِيثُ وَٱلطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ ٱلْخَبِيثِ ۚ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ يَـٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَـٰبِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠٣﴾

103 (നബിയേ) പറയുക: ‘‘ചീത്തയും നല്ലതും (അഥവാ ദുഷിച്ചതും വിശിഷ്ടമായതും) സമമാകുകയില്ല; ചീത്തയുടെ പെരുപ്പം നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയാലും ശരി. ആകയാൽ, ബുദ്ധിമാൻമാരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.’’

---

103 قُلْ പറയുക. لاَ يَسْتَوِي സമമകുകയില്ല. الْخَبِيثُ ചീത്തയായത്, ദുഷിച്ചത്. وَالطَّيِّبُ നല്ലതും, വിശിഷ്ടമായതും. وَلَوْ أَعْجَبَكَ നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയാലും ശരി. كَثْرَةُ ആധിക്യം. الْخَبِيثِ ചീത്തയുടെ, ദുഷിച്ചതിൻെറ. فَاتَّقُوا അതിനാൽ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. الله അല്ലാഹുവിനെ. يَا أُولِي الأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാരെ (സൽ) ബുദ്ധിയുള്ളവരേ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി. تُفْلِحُونَ നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും..

വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈ ചെറു വചനത്തിൽ നമ്മെ അറിയിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നത്. മിക്ക ആളുകൾക്കും ആശയക്കുഴപ്പവും അമളിയും പിണയുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്ന ഒരു

തെറ്റുധാരണ ഇതുമൂലം അല്ലാഹു തിരുത്തിയിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങളാവട്ടെ, വസ്തുക്കളാകട്ടെ, നല്ലത് എപ്പോഴും നല്ലതു തന്നെ. ചീത്ത എപ്പോഴും ചീത്തയും തന്നെ. ചീത്തയുടെ ആധിക്യം അതിനെ നല്ലതാക്കിത്തീർക്കുകയോ, നല്ലതിൻെറ കുറവ് അതിനെ ചീത്തയാക്കിത്തീർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ചീത്തയായുള്ളതിന് സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചാലും അതിനെ ചീത്തയായിത്തന്നെ ഗണിക്കുകയും അതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയുമാണ് ബുദ്ധിമാൻമാർ ചെയ്യേണ്ടത്. അതാണ് വിജയത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം. നേരെമറിച്ച് അതിൻെറ ആധിക്യത്തിൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ അതിൽ അകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് വിഡ്ഢിത്തവും പരാജയവും മാത്രമായിരിക്കും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം.

ഏതു രംഗത്ത് നോക്കിയാലും നന്മയെ അപേക്ഷിച്ചു തിന്മക്കായിരിക്കും ജനമദ്ധ്യെ മുൻതൂക്കവും പ്രചാരവും കാണുക. സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ, പെരുമാറ്റങ്ങൾ, ധാർമ്മിക മര്യാദകൾ, മതപരവും സദാചാരപരവുമായ അച്ചടക്കങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാന നിയമങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ തുറകളിലും ഇതുതന്നെയാണ് അനുഭവം. പരിഷ്കാരത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും മനുഷ്യൻ അങ്ങേഅറ്റം പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഈ യാഥാർത്ഥ്യം പൂർവ്വാധികം സ്പഷ്ടമായിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഒരു കാര്യം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ആശയം-അതെത്ര തന്നെ നീചമോ നികൃഷ്ടമോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ-ജനമദ്ധ്യേ പ്രചരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, അതിൻെറ നീചതയും നികൃഷ്ടതയും അതോടെ അവഗണിക്കപ്പെടുകയും, ക്രമേണ അതൊരു മാന്യതയും ഉൽകൃഷ്ടതയുമായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് വിരളമല്ല. ഭരണരംഗത്തും, രാഷ്ട്രീയരംഗത്തും, സാമൂഹ്യരംഗത്തും, ആദർശരംഗത്തും, നിയമരംഗത്തുമെല്ലാംതന്നെ ഇതാണവസ്ഥ. ജനായത്തം, ജനകീയം എന്നൊക്കെയുള്ള പുരോഗമനാശയങ്ങളുടെ അടിത്തറ പരിശോധിച്ചാൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിൻെറ അഭീഷ്ടങ്ങളാണ് നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും മാനദണ്ഡം എന്നായിരിക്കും അതിൻെറ ആകെത്തുക. ഒരു കള്ളം നൂറുവട്ടം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടാൽ അതൊരു സത്യമായിത്തീരുമെന്ന പ്രതീതിയാണ് പരക്കെയുള്ളതെന്ന് പറയാം. മദ്യപാനം, വ്യഭിചാരം, അന്യൻെറ അവകാശം കയ്യേറൽ മുതലായ നീചകൃത്യങ്ങൾപോലും ഈ അളവുകോൽ കൊണ്ടാണ് ഇന്ന് അളക്കപ്പെടുന്നത്. ധാർമ്മികവും, സദാചാരപരവുമായ തുറകളിൽ ഇക്കാലത്ത് മനുഷ്യരിൽ പ്രചരിച്ചു വരുന്ന അരാജകത്വത്തിൻെറ പ്രധാന കാരണവും അതുതന്നെ. അഥവാ നൻമക്കും തിന്മക്കും സ്ഥിരതയില്ലായ്മ. നല്ലതിനെ നല്ലതായും, ചീത്തയെ ചീത്തയായും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സുസ്ഥിരമായ ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ കയ്യാളപ്പെടാത്തപക്ഷം, മനുഷ്യത്വം മൃഗീയതയിലേക്കും പൈശാചികത്വത്തിലേക്കും അധഃപതിക്കുകയേ ചെയ്കയുള്ളു. സമാധാനം ലോകത്തുനിന്ന് നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ കടന്നുകൂടി സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞ അനാചാരങ്ങളും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും അദ്ധ്യാപനങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്ത അഭിപ്രായാദർശങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ. ഭൂരിപക്ഷത്തിൻെറയും ന്യൂനപക്ഷത്തിൻെറയും പേരിൽ വിലയിരുത്തുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം പലരിലും കാണാം. അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് കടകവിരുദ്ധമത്രെ ഈ വിലയിരുത്തൽ. മിക്കപ്പോഴും സത്യത്തിൻെറ പക്ഷം ന്യൂനപക്ഷവും, അസത്യത്തിൻെറ പക്ഷം ഭൂരിപക്ഷവുമായിരിക്കും. ''മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും വിശ്വസിക്കുകയില്ല.'' (11:17) 'മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുകയില്ല.' (12:21) 'മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും നന്ദി കാണിക്കുകയില്ല' (12:38) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അനേകം ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും ഈ

വാസ്തവം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. യഥാർത്ഥ പണ്ഡിതൻമാരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്ന മദ്ധ്യേ ഇമാംഗസ്സാലീ (﵀) അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'ഇഹ്‌യാഉല ൂമുദ്ദീൻ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുകയാണ്: ''പുതുനിർമ്മിതങ്ങളായ കാര്യങ്ങളിൽ (അനാചാരങ്ങളിൽ) ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾ യോജിച്ചാലും അവയെ അവൻ (പണ്ഡിതൻ) കഠിനമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. സഹാബികളുടെ കാലശേഷം പുതുതായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കാര്യത്തിൽ സൃഷ്ടികൾ ഏകോപിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ വഞ്ചിതനാവരുത്...'' ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു കാര്യം നല്ലതും ശരിയുമാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് അതിൻെറ പ്രചാരമോ ജനസമ്മതിയോ മാനദണ്ഡമല്ല. അല്ലാഹു ഏതൊന്ന് നല്ലതാണെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ അത് എപ്പോഴും നല്ലതുതന്നെ. അത് അനുസരിക്കുവാൻ ആളുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി. അവൻ ചീത്തയെന്ന് നിശ്ചയിച്ചത് എപ്പോഴും ചീത്തയും തന്നെ. അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവരുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടോ ഭൂരിപക്ഷം കൊണ്ടോ അത് ചീത്തയല്ലാതാകുന്നതല്ല.

വിഭാഗം-14

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَسۡـَٔلُواْ عَنۡ أَشۡيَآءَ إِن تُبۡدَ لَكُمۡ تَسُؤۡكُمۡ وَإِن تَسۡـَٔلُواْ عَنۡهَا حِينَ يُنَزَّلُ ٱلۡقُرۡءَانُ تُبۡدَ لَكُمۡ عَفَا ٱللَّهُ عَنۡهَاۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٞ ﴿١٠٤﴾

104 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ചോദിക്കരുത്: അവ നിങ്ങൾക്ക് വെളിവാക്കപ്പെട്ടാൽ അവ നിങ്ങളെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്തും; ഖുർആൻ അവതരിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്ത് അവയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അവ വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്; സഹനശീലനാണ്.

قَدۡ سَأَلَهَا قَوۡمٞ مِّن قَبۡلِكُمۡ ثُمَّ أَصۡبَحُواْ بِهَا كَٰفِرِينَ ﴿١٠٥﴾

105 നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് ഒരു ജനത അവ (സംബന്ധിച്ച്) ചോദിക്കുകയുണ്ടായി; പിന്നീട് അവർ അവയിൽ അവിശ്വാസികളായിത്തീർന്നു.

---

104 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَسْأَلُوا നിങ്ങൾ ചോദിക്കരുത് (അന്വേഷിക്കരുത്). عَنْ أَشْيَاءَ ചില (പല) കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച്. إِن تُبْدَ അവ വെളിവാക്ക (വ്യക്തമാക്ക)പ്പെട്ടാൽ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. تَسُؤْكُمْ അവ നിങ്ങളെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്തും, നിങ്ങൾക്ക് അനിഷ്ടം വരുത്തും. وَإِن تَسْأَلُوا നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം. عَنْهَا അവയെപ്പറ്റി. حِينَ يُنَزَّلُ ഇറക്ക (അവതരിപ്പിക്ക)പ്പെടുന്ന സമയത്ത്. الْقُرْآنُ ഖുർആൻ. تُبْدَ لَكُمْ അവ നിങ്ങൾക്ക് വെളിവാക്കപ്പെടും. عَفَا اللهُ അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَنْهَا അവയെപ്പറ്റി. وَاللهُ അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. حَلِيمٌ സഹനശീലനാണ്. 105 قَدْ سَأَلَهَا അവ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. قَوْمٌ ഒരു ജനത. مِّن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പ്, മുമ്പുള്ള. ثُمَّ أَصْبَحُوا പിന്നീട് അവരായിത്തീർന്നു. بِهَا അവയിൽ, അവയെപ്പറ്റി. كَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾ, നിഷേധികൾ.

അനാവശ്യമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും, ഉപകാരപ്രദമല്ലാത്ത അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനെയാണ് അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന മറുപടി പലപ്പോഴും ചോദ്യകർത്താവിനുപോലും അതൃപ്തിയും വിഷമവും ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ, ഖുർആൻ അവതരിക്കുമ്പോൾ അത്തരം വല്ല സംശയങ്ങളോ അവ്യക്തതയോ തോന്നുന്നപക്ഷം, അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചറിയുകയാണെങ്കിൽ അതിന് പരിഹാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനുമുമ്പ് ഇങ്ങിനെ വല്ല ചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു. മേലിൽ ആരും അങ്ങിനെ ചെയ്യരുത്. മുമ്പുള്ള-സമുദായക്കാർ-വേദക്കാർ അത്തരം അനാവശ്യ ചോദ്യങ്ങൾ പലതും ചോദിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ മറുപടിക്കനുസരിച്ചു നിറവേറ്റേണ്ടിയിരുന്ന ബാദ്ധ്യതകൾ അവർ നിറവേറ്റുകയുണ്ടായില്ല. അവയെ ലംഘിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. അതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികളും ആയിത്തീരാതിരിക്കുവാനാണ് ഇങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നത് എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

ഒരു കാര്യം ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്ന് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ ഹിതവം സൗകര്യവും അനുസരിച്ച് അത് കൈകകാര്യം ചെയ്വാൻ വിഷമമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. വിശദാംശങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന വിശദീകരണം അത് ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു സുനിശ്ചിതത്വം ഉളവാക്കുന്നു. അതോടെ അതിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വിശാലതയും സൗകര്യവും നീങ്ങിപ്പോകുകയും, അതിൽ കൃത്യതയും കണിശതയും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന് ഇടവരുത്താതിരിക്കുകയാണ് നല്ലത് എന്നത്രെ ഈ നിരോധത്തിലടങ്ങിയ തത്വം ഇസ്റാഈല്യർ മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടും, മറ്റു ചില പ്രവാചകൻമാരോടും അനാവശ്യ ചോദ്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും, അവസാനം, അവർക്ക് ലഭിച്ച വിശദീകരണങ്ങൾ അവർക്കുതന്നെ ദോഷകരമായി കലാശിച്ചതും, അവരുടെ അനനുസരണക്കേടിനും നിഷേധത്തിനും അത് വഴിവെക്കുകയുണ്ടായതുമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. അതിൻെറ പല ഉദാഹരണങ്ങളും സൂറത്തുൽ ബഖറ 67-71ലും മറ്റുമായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും.

ഈ നിരോധം അവതരിക്കുവാൻ കാരണമാകുമാറുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) യോട് പലരും പലതും ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനിക്ക് ദ്വേഷ്യം പിടിച്ചു. ''ചോദിച്ചോളൂ! ചോദിച്ചോളൂ!'' എന്നു പറഞ്ഞു. സഹാബികൾക്ക് ഭയമായി. അവർ തല മൂടിയിട്ട് കരയുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ അവസരത്തിൽ കൂട്ടത്തിലൊരാൾ എഴുന്നേറ്റു. അയാളുടെ സാക്ഷാൽ പിതാവിലേക്ക് ചേർക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടല്ല അയാൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അയാൾ ചോദിച്ചു: ''നബിയേ, എൻെറ പിതാവ് ആരാണ്?'' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ''തൻെറ പിതാവ് ഹുദാഫഃ (حذافة) യാകുന്നു.'' അപ്പോൾ, ഉമർ (رضي الله عنه) നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്ന് ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ റബ്ബായും, അങ്ങയെ റസൂലായും, ഇസ്ലാമിനെ മതമായും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങുന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് മാപ്പുതരണം'' എന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ തിരുമേനി സമാധാനപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവം, ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതാണ്.

ഹജ്ജ് കർമ്മം നിർബ്ബന്ധമാക്കിക്കൊണ്ട് ഖുർആൻ അവതരിച്ചപ്പോൾ ചില സഹാബികൾ നബി(സ)യോട്: ''എല്ലാ കൊല്ലവും നിർബ്ബന്ധമാണോ?'' എന്ന് ചോദിച്ചു. തിരുമേനി മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. ചോദ്യകർത്താവ് ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു

കൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനി അപ്പോഴൊക്കെ മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യത്തില്‍ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അതെ'' എന്നു ഞാന്‍ പറഞ്ഞാല്‍ അത് നിര്‍ബ്ബന്ധ മാകുകതന്നെ ചെയ്യും നിര്‍ബ്ബന്ധമായാല്‍ നിങ്ങള്‍ക്കതിന് സാധ്യമാകാതെയുംവരും. ഞാന്‍ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിടുമ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ എന്നെ (ചോദ്യം ചെയ്യാതെ) വിട്ടേക്കണം. നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവര്‍ നാശമടഞ്ഞത് അവരുടെ ചോദ്യത്തിന്‍െറ ആധിക്യവും, അവരുടെ നബിമാരോട് അവര്‍ വിയോജിപ്പ് കാണിച്ചതും നിമിത്തം തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞാന്‍ നിങ്ങളോട് വല്ലതും കല്‍പിച്ചാല്‍, അതില്‍നിന്നും കഴിയുന്നത്ര നിങ്ങള്‍ ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഞാന്‍ നിങ്ങളോട് വല്ലതും വിരോധിച്ചാല്‍, അതു നിങ്ങള്‍ (പാടെ) വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അഹ്മദ്, മുസ്‌ലിം, ഹാകിം (ﷺ) മുതലായവര്‍ ഉദ്ധരിച്ചതാണിത്.

ഇതുപോലെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങള്‍ വേറെയും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ യുള്ള ചില കാരണങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിന്‍െറ അവതരണഹേതു എന്ന് ഹദീസു കളില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി സഅ്ദുബ്നു അബീവഖ്-ഖാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ''മുസ്‌ലിംകളില്‍വെച്ചു വമ്പിച്ച തെറ്റുകാരന്‍ യാതൊരുവനാകുന്നു: നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം, അവന്‍െറ ചോദ്യം നിമിത്തം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടു.'' (ബു; മു.) മറ്റൊരു നബി വചനത്തിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണ്: ''നിങ്ങളോടുള്ള കാരുണ്യം നിമിത്തം-മറന്നുപോയതുകൊണ്ടല്ല-പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു മൗനം അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ ചോദ്യം നടത്തരുത്.''

വിവരമില്ലാത്ത കാര്യം ചോദിച്ചറിയരുതെന്നോ, സംശയത്തിന് പരിഹാരം തേടിക്കൂടാ എന്നോ അല്ല, ഇതുപോലെയുള്ള ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങളുടെയും, നബി വചനങ്ങളുടെയും പൊരുള്‍. അനാവശ്യമായ വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടുക, സങ്കല്‍പ ചോദ്യങ്ങള്‍ ഉന്നയിക്കുക, സംഭവിക്കാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം നടത്തുക, അനുഷ്ഠിക്കുവാനല്ലാതെ-തര്‍ക്കത്തിനു വേണ്ടിയോ പരീക്ഷിക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയോ-ചോദിക്കുക മുതലായവയാണ് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അറിയാത്ത കാ ര്യങ്ങള്‍ അന്വേഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണമെന്നുള്ളത് ഖുര്‍ആനില്‍നിന്നും ഹദീസില്‍ നി ന്നും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

مَا جَعَلَ ٱللَّهُ مِنۢ بَحِيرَةٖ وَلَا سَآئِبَةٖ وَلَا وَصِيلَةٖ وَلَا حَامٖ وَلَٰكِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَفۡتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَۖ وَأَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡقِلُونَ ﴿١٠٦﴾

106 'ബഹീറത്താ'കട്ടെ, 'സാഇബത്താ'കട്ടെ, 'വസ്വീല ത്താ'കട്ടെ, 'ഹാമാ'കട്ടെ (ഒന്നും തന്നെ) അല്ലാഹു ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല ; പക്ഷേ, അവിശ്വസിച്ചവര്‍ അല്ലാഹു വിന്‍െറ പേരില്‍ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കു കയാണ്. അവരില്‍ അധികമാളും ബുദ്ധികൊടു(ത്തു ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ല.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمۡ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ وَإِلَى ٱلرَّسُولِ قَالُواْ حَسۡبُنَا مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ءَابَآؤُهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ

107 അവരോട്: ''അല്ലാഹു ഇറക്കിയതിലേ ക്കും റസൂലിലേക്കും വരുവിന്‍'' എന്നു പറയപ്പെട്ടാല്‍, അവര്‍ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഏതൊരു പ്രകാരത്തില്‍ ഞങ്ങള്‍ കണ്ടെത്തിയോ അതു മതി ഞങ്ങള്‍ക്ക്'' എന്ന്. അവരുടെ പിതാക്കള്‍ക്ക് യാതൊന്നും അറി

شَيْـًٔا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٧﴾

യാതെയും, അവർ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാതെയുമായിരുന്നാലുമോ?! [എന്നാലും അവർക്ക് അതു തന്നെ മതിയോ?!]

---

106 مَا جَعَلَ اللهُ അല്ലാഹു ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിട്ടില്ല. مِن بَحِيرَةٍ ഒരു ബഹീറത്തിനെയും. وَلَا سَائِبَةٍ സാഇബത്തിനെയുമില്ല. ولاَ وَصِيلَةٍ വസ്വീലത്തിനെയുമില്ല. وَلاَ حَامٍ ഹാമിനെയും ഇല്ല. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നു. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. الْكَذِبَ കളവു, വ്യാജം. وَأَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളും. لاَ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ല, ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ചിന്തിക്കുന്നില്ല.107 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ. تَعَالَوْا വരുവിൻ. إِلَى مَا أنزَلَ ഈറക്കിയതിലേക്ക്. اللهُ അല്ലാഹു. وَإِلَى الرَّسُولِ റസൂലിലേക്കും. قَالُوا അവർ പറയും, പറയുകയായി. حَسْبُنَا ഞങ്ങൾക്കുമതി. مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ഞങ്ങൾ (യാതൊരു പ്രകാരം) കണ്ടെത്തിയോ അത്. آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. أَوَلَوْ كَانَ ആയിരുന്നാലുമോ. آباؤُهُمْ അവരുടെ പിതാക്കൾ. لاَ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയാതെ, അറിയുകയില്ല. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَلاَ يَهْتَدُونَ അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാതെയും (പ്രാപിക്കുന്നുമില്ല).

മുശ്‌രിക്കുകൾ അവരുടെ ദൈവങ്ങൾക്ക്-വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക്-നേർച്ച വഴിപാടായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചിലതരം മൃഗങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഓരോന്നിൻെറയും നിർവ്വചനത്തിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഉദാഹരണാർത്ഥം ഓരോന്നു മാത്രം വിവരിക്കാം: ഒരു ഒട്ടകം അഞ്ചു പ്രസവം കഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ ദൈവങ്ങൾക്കായി ഉഴിഞ്ഞിടുകയും, അതിൻെറ അടയാളമായി അതിൻെറ കാതുകീറുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. പിന്നീട് ആരും അതിൻെറ പാൽ കറക്കുകയില്ല. പാൽ ദൈവങ്ങൾക്കാണെന്നാണ് സങ്കൽപം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒട്ടകമാണ് ബഹീറത്ത് (بحيرة) രോഗശമനം മുതലായ വല്ല കാര്യങ്ങളെയും മുൻനിറുത്തി ദൈവങ്ങൾക്ക് നേർച്ചയിടുകയും, അനന്തരം യഥേഷ്ടം മേഞ്ഞു നടക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒട്ടകത്തിനാണ് 'സാഇബത്ത്' (سائبة) എന്നു പറയുന്നത്. പിന്നീടതിനെ വാഹനമായോ മറ്റോ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. ഒരു ആട് ആദ്യത്തെ പ്രസവത്തിൽ ജനിച്ചത് ആൺകുട്ടിയായാൽ അത് ദൈവങ്ങൾക്കും, പെൺകുട്ടിയായാൽ അവർക്കുമായിരിക്കും. ആണിനെയും പെണ്ണിനെയും പ്രസവിച്ചാൽ അത് 'വസീലത്ത്' (وصيلة) ആയിത്തീരുന്നതാണ്. ഒരു നിശ്ചിത എണ്ണം സന്താനങ്ങളുടെ പിതാവായിത്തീർന്ന ഒട്ടകക്കൂറ്റൻ പിന്നീട് ദൈവങ്ങൾക്കായി ഒഴിച്ചു വിടപ്പെടും. അതിന് 'ഹാമു' (حام) എന്നും പറയപ്പെടും. ഓരോന്നിൻെറയും നിർവ്വചനങ്ങൾ വേറെ രൂപങ്ങളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും ചില വിശദീകരണങ്ങളും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആയത്തിലെ ആശയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അവയൊന്നും വിസ്തരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മൃഗങ്ങളെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നേർച്ചയാക്കി വിടുന്ന പല സമ്പ്രദായങ്ങളും മുശ്‌രിക്കുകൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹു നിയമിച്ചതോ അനുവദിച്ചതോ അല്ല. അവരാകട്ടെ, എല്ലാം അല്ലാഹു കൽപിച്ച പുണ്യകർമ്മങ്ങളും, ആരാധനാമുറകളുമാണെന്ന നിലക്കാണ് അതൊക്കെ ചെയ്തുവരുന്നതും. ഇത് അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കലുമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ആചരിച്ചു വന്നതിനെ അനുകരിക്കുകയെന്നല്ലാതെ, എന്തെങ്കിലും തെളിവോ ന്യായമോ അവർക്കില്ല താനും.

അന്നത്തെ മുശ്‌രിക്കുകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അതേ രൂപത്തിലും അതേ നാമത്തിലു മല്ലെങ്കിലും, അവയോട് സാമ്യമുള്ള പലതരം നേർച്ച വഴിപാടുകൾ ഇന്നും വിഗ്രഹാരാധ കൻമാർക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ട്. വിഗ്രഹാരാധകൻമാരിൽ മാത്രമല്ല, ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി കാ ര്യമായൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത പാമര മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ തന്നെയും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. മൃഗങ്ങളെ മാത്രമല്ല, ചിലർ പ്രാവ്, കോഴി മുതലായ പക്ഷികളെയും വഴിപാടാക്കി വിടാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇവർ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിലല്ല, വല്ല മഹാത്മാക്കളുടെ പേരിലോ, അവരുടെ ഖബ്ർ സ്ഥാനങ്ങളുടെ പേരിലോ ആയിരിക്കും നേർച്ചയാക്കിയിരി ക്കുക എന്നു മാത്രം. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരുടെ പേരിലായാലും എന്തിൻെറ പേരിലാ യാലും അത് ശിർക്കിൽ പെട്ടതുതന്നെ. ഇങ്ങിനെ വഴിപാടാക്കപ്പെട്ട ജീവികളെ - അവ നിമിത്തം ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽപോലും വിരട്ടുവാനോ അടിക്കുവാനോ പാടില്ലെ ന്നുപോലും-പല വിഡ്ഢികളും കരുതി വരുന്നു.

അല്ലാമാ സാവീ (ﷺ) യുടെ ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ പറയുകയാണ്: ''ഹറാമിൻെറ (നിഷിദ്ധ ത്തിൻെറ) വിഷയത്തിൽ ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് പൊതുജനങ്ങളിലുള്ള ചില ഭോഷൻമാർ ചെയ്യാറുള്ളതും അതായത്; ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയ്യിൻെറ (മഹാത്മാവിൻെറ) പേരിൽ ഒരു മൂരിക്കുട്ടനെയോ ആട്ടിനെയോ ജനങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്ന് തിന്നുമാറ് അവർ വിട്ടുകളയും. ആരും അതിന് തടസ്സം വരുത്തുവാ ൻ തുനിയുകയില്ല. ഇവർക്ക് ആരെങ്കിലും ഉപദേശം നൽകുകയും, അത് ഹറാമാ (നിഷിദ്ധമാ) ണെന്നു പറയുകയും ചെയ്താൽ, അവനെപ്പറ്റി അവർ തെറ്റായ ധാരണ ധരിക്കുകയും, അവൻ ഔലിയാക്കളെ (മഹാത്മാക്കളെ) സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യും. അത് പുണ്യ കർമ്മവും വഴിപാടുമാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചാൽ അവർ അവിശ്വാസികളായി. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അത് ഹറാമായ കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതുമാകുന്നു. ഒരു (നല്ല) കാര്യത്തിലാണ് തങ്ങളെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുന്നു. അറിയുക. നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജവാദികളാകുന്നു.'' (*)

പ്രമാണങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്തരം ആളുകളെ ഉപദേശിക്കുന്നവരോട് ഇവർക്കും പറയുവാനുള്ള ന്യായം മുൻകാലത്ത് ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ പറഞ്ഞു വന്നിരുന്ന അതേ വാക്കുകൾ തന്നെ. അതെ, ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാർ മുതൽക്കേ ആചരിച്ചു വന്ന ഈ നടപടികൾ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന്. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും, അനാചാരങ്ങളുടെയും പൊതുവെയുള്ള ന്യായീകരണം എക്കാലത്തും പൂർവ്വികൻമാരെ അന്ധമായി അനുകരിച്ചു പോരുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. പൂർവ്വികൻമാർ ചെയ്തത് തെറ്റോ ശരിയോ എന്നൊന്നും അവർക്ക് ആലോചനാ വിഷയമേ അല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ ഈ അനുകരണത്തെ അപലപിച്ചുകൊണ്ടും, അവരുടെ ബുദ്ധിയെ തട്ടി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്: .... اولوكان ابائهم (അവരുടെ പിതാക്കൾക്ക് ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല, അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നതുമില്ല, എന്നാലും അവരെ പിൻപറ്റുകതന്നെയാണോ അവർ ചെയ്യുന്നത്?!) അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അനാചാരങ്ങളുടെയും ന്യായീകര ണത്തിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ള മറ്റൊരു അടവ് ഭൂരിപക്ഷവാദമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി 103-ാം വചനത്തിലും അതിൻെറ വിവരണത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇത്തരം

* حاسية الصاوى على تفسير الجلالين ج ١ ص ٢٤٩

അനുകരണവാദികളും, ഭൂരിപക്ഷ വാദികളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു ഉപദേശമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകുന്നത്:-

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ ۖ لَا يَضُرُّكُم مَّن ضَلَّ إِذَا ٱهْتَدَيْتُمْ ۚ إِلَى ٱللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

108 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്ത (ശരീര)ങ്ങളെ കാത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാൽ, വഴിപിഴച്ചവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും മടങ്ങി വരവ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

108 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ ബാദ്ധ്യത, നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുക, കാത്തുകൊള്ളുക, സൂക്ഷിക്കുക. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ , ദേഹങ്ങളെ, ആത്മാക്കളെ, ശരീരങ്ങളെ (സ്വന്തകാര്യങ്ങൾ). لاَ يَضُرُّكُم നിങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കയില്ല, നിങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്കയില്ല. مَّن ضَلَّ വഴിപിഴച്ചവർ. إِذَا اهْتَدَيْتُمْ നിങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാൽ, നേർമാർഗ്ഗത്തിലായാൽ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ്. مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവ്. جَمِيعًا മുഴുവനും എല്ലാവരും. فَيُنَبِّئُكُم അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും, നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരും. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ -രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ- ശ്രദ്ധിക്കണം; മറ്റുള്ളവർ പിഴച്ചുപോയതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ദോഷമൊന്നും വരാനില്ല; നിങ്ങൾ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലാണോ അല്ലേ എന്നാണ് നിങ്ങൾ ഗൗനിക്കേണ്ടത്; എല്ലാവരും അവനവൻെറ കർമ്മഫലം തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും; മറ്റൊരാളുടെ പിഴവുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ഒഴികഴിവ് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല; നിങ്ങളെല്ലാവരും തന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് അവസാനം മടങ്ങി എത്തുക; അപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും ചെയ്തികളെക്കുറിച്ച് -അവ ശരിയോ തെറ്റോ എന്നും മറ്റും- അവൻ നിങ്ങളെ ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെടുത്തി വേണ്ട നടപടികൾ എടുത്തുകൊള്ളും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ സാരം. മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുക, നല്ല കാര്യങ്ങൾകൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുക, ചീത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുക, അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്വാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നിവയൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നത് ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന് നോക്കാതെ അനുകരിക്കുക, മറ്റുള്ളവർ പിഴച്ചു പോയെങ്കിൽ നാമും പിഴച്ചുപോയിക്കൊള്ളട്ടെ എന്ന നിലപാടു സ്വീകരിക്കുക, തെളിവും ന്യായവും നോക്കാതെ-ഭൂരിപക്ഷത്തിൻെറയോ നല്ലവരെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നവരുടെയോ പ്രവൃത്തികളെ മാത്രം ആധാരമാക്കി-കാര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തുക, സ്വന്തം ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കാതെ അന്യരുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് സ്വന്തം രക്ഷാ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയാണ് വേണ്ടത് എന്നത്രെ താൽപര്യം.

അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ عليكم انفسكم .... എന്നുള്ള (ഈ) വചനം ഓതുന്നു. അതിനെ അതിൻെറ സ്ഥാനത്തല്ലാതെ നിങ്ങൾ വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'' റസൂൽ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്: ''ഒരു നിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യം കണ്ടിട്ട് ജനങ്ങൾ അതിന് മാറ്റം വരുത്താതിരിക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു അവരിൽ പൊതുവായ വല്ല ശിക്ഷയും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാകുന്നതാണ്.'' (അ; ദാ; തി: ജ; ന,) അബൂഥഅ്ലബത്തൽ ഖുശനീ (ﷺ) യോട് ഈ ഖുർആൻ വചനത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: ''സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന ഒരാളോട്-അതായത്, റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു.'' അപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സദാചാരത്തെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിക്കണം; ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങനെ, ലുബ്ധതക്ക് വഴിപ്പെടുന്നതായും, തന്നിഷ്ടം പിൻപറ്റപ്പെടുന്നതായും, ഐഹിക കാര്യത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെടുന്നതായും, ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ അഭിപ്രായം കൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുന്നതായും നീ കണ്ടാൽ, അപ്പോൾ നീ നിൻെറ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കുക. പൊതുജനങ്ങളുടെ കാര്യം നീ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ചില നാളുകൾ വരാനിരിക്കുന്നു: അന്ന് ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ തീക്കനലിൻമേൽ പിടിച്ചവനെപ്പോലെയായിരിക്കും. അന്ന് (സൽക്കർമ്മം) പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അമ്പതുപേരുടെ അത്ര പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ് (തി; ദാ; ജ.)

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ شَهَـٰدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ حِينَ ٱلْوَصِيَّةِ ٱثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ فَأَصَـٰبَتْكُم مُّصِيبَةُ ٱلْمَوْتِ ۚ تَحْبِسُونَهُمَا مِنۢ بَعْدِ ٱلصَّلَوٰةِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ إِنِ ٱرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِى بِهِۦ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَـٰدَةَ ٱللَّهِ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ ٱلْـَٔاثِمِينَ ﴿١٠٦﴾

109 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് മരണം ആസന്നമായാൽ, 'വസ്വിയ്യത്തി'ൻെറ സമയത്ത് നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള സാക്ഷ്യം, നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നീതിമാൻമാരായ രണ്ടാളുകളാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്ന് വേറെ രണ്ടാളുകൾ-നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്കു മരണവിപത്ത് ബാധിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ. അവരെ രണ്ടാളെയും നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിനുശേഷം തടഞ്ഞു നിറുത്തണം; എന്നിട്ട് -നിങ്ങൾക്കു സന്ദേഹം ഏർപ്പെട്ടാൽ അവർ രണ്ടാളും അല്ലാഹുവിൽ (ഇങ്ങിനെ) സത്യം ചെയ്യണം. ''അടുത്ത (കുടുംബ)ബന്ധമുള്ളവനായിരുന്നാലും ഞങ്ങൾ ഇതിനു (പകരം) ഒരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങുന്നതല്ല; അല്ലാഹുവിൻെറ സാക്ഷ്യം ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതുമല്ല; എന്നാൽ [അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, കുറ്റക്കാരിൽപെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.''

فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰٓ أَنَّهُمَا ٱسْتَحَقَّآ إِثْمًا فَـَٔاخَرَانِ

110 ഇനി, അവർ രണ്ടുപേരും കുറ്റത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് വെളി

يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْأَوْلَيَٰنِ فَيُقْسِمَانِ بِٱللَّهِ لَشَهَٰدَتُنَآ أَحَقُّ مِن شَهَٰدَتِهِمَا وَمَا ٱعْتَدَيْنَآ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٠٧﴾

വാകുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടർക്കെതിരെ അത് [കുറ്റം] അവകാശപ്പെട്ടുവോ അവരിൽനിന്ന് വേറെ രണ്ടാൾ-കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടാൾ-അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് (സാക്ഷികളായി) നില്ക്കണം; എന്നിട്ട് അവർ രണ്ടുപേരും (ഇങ്ങിനെ) സത്യം ചെയ്യണം: ''ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം ഈ രണ്ടു പേരുടെ സാക്ഷ്യത്തെക്കാൾ യഥാർത്ഥമാ—യുള്ളതാണ്; ഞങ്ങൾ ക്രമം തെറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ [അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, അക്രമികളിൽ പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.''

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِٱلشَّهَٰدَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَآ أَوْ يَخَافُوٓا۟ أَن تُرَدَّ أَيْمَٰنٌۢ بَعْدَ أَيْمَٰنِهِمْ ۗ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱسْمَعُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

111 അത്, സാക്ഷ്യം അതിൻെറ (ശരിയായ) വിധത്തിൽ അവർ കൊണ്ടുവരുവാൻ കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളതാകുന്നു [ഉപകരിക്കുന്നതാണ്]; അല്ലെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾക്കുശേഷം സത്യങ്ങൾ (മറ്റുള്ളവരിലേക്ക്) തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതിനെ അവർ ഭയപ്പെടുവാൻ (ഉപകരിക്കുന്നതാണ്). നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, കേൾക്കുക [അനുസരിക്കുക]യും ചെയ്യുവിൻ. അല്ലാഹു, തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല താനും.

---

109 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. شَهَادَةُ സാക്ഷ്യം. بَيْنِكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. إِذَا حَضَرَ ആസന്നമായാൽ. أَحَدَكُمُ നിങ്ങളിലൊരാൾക്ക്. الْمَوْتُ മരണം. حِينَ الْوَصِيَّةِ വസിയ്യത്തിൻെറ സമയത്ത്. اثْنَانِ രണ്ടാളാകുന്നു. ذَوَا عَدْلٍ നീതിമാൻമാരായ, മര്യാദയുള്ളവരായ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള. أَوْ آخَرَانِ അല്ലെങ്കിൽ വേറെ (മറ്റു) രണ്ടാൾ. مِنْ غَيْرِكُمْ നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്ന്. إِنْ أَنْتُمْ നിങ്ങൾ (ആയി) എങ്കിൽ. ضَرَبْتُمْ നിങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്തു (എങ്കിൽ). فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَأَصَابَتْكُم എന്നിട്ട് നിങ്ങളെ ബാധിച്ചു (എങ്കിൽ). مُّصِيبَةُ വിപത്തു. الْمَوْتِ മരണത്തിൻെറ, മരണമാകുന്ന. تَحْبِسُونَهُمَا അവരെ രണ്ടാളെയും നിങ്ങൾ തടഞ്ഞു നിറുത്തണം, തടഞ്ഞുംകൊണ്ട്. مِن بَعْدِ الصَّلَاةِ നമസ്കാരത്തിനുശേഷം. فَيُقْسِمَانِ എന്നിട്ടവർ രണ്ടാളും സത്യം ചെയ്യണം. بِاللهِ അല്ലാഹുവൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. إِنِ ارْتَبْتُمْ നിങ്ങൾ സന്ദേഹപ്പെട്ടാൽ സംശയിച്ചുവെങ്കിൽ. لاَ نَشْتَرِي ب അതിന് (പകരം) ഞങ്ങൾ വാങ്ങുകയില്ല (എന്ന്). ثَمَنًا ഒരു വില (പ്രതിഫലം). وَلَوْ كَانَ ആയിരുന്നാലും. ذَا قُرْبَى അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവൻ. وَلَا نَكْتُمُ ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചു (മൂടി) വെക്കുകയുമില്ല. شَهَادَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ സാക്ഷ്യത്തെ. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. إِذًا അപ്പോൾ, എന്നാൽ (അങ്ങിനെയെങ്കിൽ), അന്നേരം. لَّمِنَ الْآثِمِينَ കുറ്റക്കാരിൽ (പാപികളിൽ) പെട്ട (വർ) തന്നെ.. 110 فَإِنْ عُثِرَ ഇനി (എന്നിട്ട്)വെളിവായെങ്കിൽ. عَلَى أَنَّهُمَا അവർ രണ്ടാളുമെന്ന്. اسْتَحَقَّا രണ്ടാളും അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അർഹമായിരിക്കുന്നു. إِثْمًا കുറ്റത്തിന്, പാപത്തിന്. فَآخَرَانِ എന്നാൽ വേറെ രണ്ടാൾ. يَقُومَانِ എഴുന്നേൽക്കണം. مَقَامَهُمَا അവർ രണ്ടാളുടെ സ്ഥാനത്ത്. مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽ നിന്ന്. اسْتَحَقَّ

അതവകാശപ്പെട്ടു. عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ (അവർക്കെതിരെ). الْأَوْلَيَانِ കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടാൾ. فَيُقْسِمَانِ എന്നിട്ട് അവർ രണ്ടാളും സത്യം ചെയ്യണം. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. لَشَهَادَتُنَا തീർച്ചയായും ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം. أَحَقُّ കൂടുതൽ യഥാർത്ഥ (ന്യായ) മാണ്, അധികം അർഹമായതാണ്. مِن شَهَادَتِهِمَا അവർ രണ്ടാളുടെയും സാക്ഷ്യത്തെക്കാൾ. وَمَا اعْتَدَيْنَا ഞങ്ങൾ അതിരുവിട്ടിട്ടുമില്ല, ക്രമം തെറ്റിയിട്ടുമില്ല. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. إِذًا എന്നാൽ, അന്നേരം അപ്പോൾ. لَّمِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽപെട്ട (വർ) തന്നെ.. 111 ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ അത് കൂടുതൽ അടുത്ത (അണഞ്ഞ-ഉപകരിക്കുന്ന-സൗകര്യപ്പെടുന്ന)താണ്. أَن يَأْتُوا അവർ വരുവാൻ. بِالشَّهَادَةِ സാക്ഷ്യവും കൊണ്ട്. عَلَىٰ وَجْهِهَا അതിൻെറ വിധത്തിൽ (വഴിപ്രകാരം). أَوْ يَخَافُوا അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഭയപ്പെടുവാൻ. أَن تُرَدَّ തിരിച്ചുവിട (മടക്ക-തള്ള)പ്പെടുന്നതിനെ. أَيْمَانٌ സത്യങ്ങൾ, വല്ല സത്യങ്ങളും. بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ. സത്യങ്ങൾക്കു ശേഷം. اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَاسْمَعُوا കേൾക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاللَّهُ അല്ലാഹു ആകട്ടെ. لَا يَهْدِي അവർ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ. الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ, ദുർന്നടപ്പുകാരായ, തെമ്മാടികളായ

ധനം കൈവശമുള്ളവർ മരണാസന്നവേളയിൽ വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യൽ ആവശ്യമാണെന്ന് സൂറത്തുൽ ബഖറ 180ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വസ്വിയ്യത്ത് സംബന്ധിച്ച പല വിവരവും അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുമുണ്ട്. വസ്വിയ്യത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യുമ്പോൾ നീതിയും മര്യാദയുമുള്ള രണ്ടാളുകളെ സാക്ഷി നിറുത്തേണ്ടതാണ്. നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർ (منكم) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു സാക്ഷികൾ മുസ്‌ലിംകളായിരിക്കണമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തു കൊണ്ടാണല്ലോ അല്ലാഹു ഈ വിഷയം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. (2) വല്ല യാത്രാവേളയിലുമാണ് വസ്വിയ്യത്ത് നടക്കുന്നതെങ്കിൽ-അപ്പോൾ മുസ്‌ലിംകളെത്തന്നെ സാക്ഷികളായി കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമായേക്കുന്നതുകൊണ്ട്-മുസ്‌ലിംകളല്ലാത്ത രണ്ടു പേരെ സാക്ഷിയാക്കാവുന്നതാണ്. നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽ നിന്ന് (من غيركم) എന്നു പറഞ്ഞത് അമുസ്‌ലിംകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. എന്നാൽ, മുസ്‌ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും വർത്തിക്കുന്ന രണ്ടു പേരായാൽ പോരാ-മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭരണത്തിന് കീഴൊതുങ്ങിക്കഴിയുന്ന അമുസ്‌ലിംകളായിരിക്കണം-ഇവർ എന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്നു. മുസ്‌ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും വർത്തിക്കുന്നവരെ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനും തുടർന്നു പറയുന്ന നടപടികൾക്കും സൗകര്യപ്പെട്ടുകിട്ടുകയില്ലെന്നും, അവരെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് കാര്യത്തിൻെറ സത്യാസത്യം തീരുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുമുള്ളതാണ് അവർ ഇതിനു പറയുന്ന കാരണം. (3) സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളിൽ-മരണപ്പെട്ടവൻെറ അനന്തരാവകാശികൾക്കോ, വസ്വിയ്യത്ത് ആർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കോ-വല്ല സംശയമോ തർക്കമോ നേരിടുന്നപക്ഷം, സാക്ഷികളെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഇത് നമസ്കാരാനന്തരമായിരിക്കണം. അഥവാ ജമാഅത്ത് നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ പൊതുസദസ്സിൽ വെച്ചായിരിക്കണം നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെയും, പള്ളിയിൽ വെച്ചും, ജനമദ്ധ്യെ വെച്ചും ആയിരിക്കുമ്പോൾ കളവു പറയുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ധൈര്യം വരുക വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നതാണ്.

(4) സത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ തങ്ങൾ പറയുന്നത് ശരിയാണെന്നും, പക്ഷഭേദമോ സ്വാർത്ഥ താൽപര്യമോ ഒന്നും തങ്ങൾക്കില്ലെന്നും, പരമാർത്ഥം മൂടിവെക്കുകയില്ലെന്നു

മൊക്കെ അവർ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാകുന്നു. സാക്ഷികൾ ഇങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതോടെ അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ പ്രകാരം ആ വസ്വിയ്യത്ത് ബലത്തിൽ വരുന്നതും, അനന്തരാവകാശികൾ അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരുമായി ത്തീരുന്നു. (5) സാക്ഷികൾ ഇങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്തിട്ടും-എതിരായ തെളിവുകളാൽ-അവർ തെറ്റു ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി വെളിപ്പെടുന്നപക്ഷം, വേറെ രണ്ടു സാക്ഷികൾ മൂലം ആ തെറ്റ് സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. ആദ്യത്തെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി ആർക്ക് ദോഷമായിട്ടാണോ കലാശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നായിരിക്കണം ഈ സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരുന്നത്. ആദ്യത്തേവരെക്കാൾ സാക്ഷ്യത്തിന് കൊള്ളാവുന്ന വിധം കൂടുതൽ മര്യാദക്കാരും, വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്ത ആളുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കണം ഇവർ. (6) ഞങ്ങൾ പറയുന്നതാണ് കൂടുതൽ ശരിയായ രൂപം, ഞങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും ഇല്ല, ആ വസ്വിയ്യത്തിന്റെ സത്യവും കൃത്യവുമായ രൂപം ഇന്ന പ്രകാരമാണ് എന്നൊക്കെ ഇവർ സത്യം ചെയ്തു പറയണം. ഇതോടുകൂടി ആദ്യത്തേവരുടെ സാക്ഷ്യം നിഷ്ഫല മായിത്തീരുന്നു. ഇവരുടെ മൊഴിയനുസരിച്ചു വസ്വിയ്യത്ത് നിറവേറ്റപ്പെടുകയും വേണം. വസ്വിയ്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം ഇന്നതാണെന്ന് ഓരോ സാക്ഷിയും വ്യക്തമാക്കേണ്ട തുണ്ടെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല.

വേണ്ടിവന്നാൽ സാക്ഷികളെകൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യിക്കാമെന്നും, ആദ്യത്തെ സാക്ഷി കളുടെ മൊഴി ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ അവരുടെ സാക്ഷ്യം തള്ളിക്കളഞ്ഞ് പുതിയ വേറെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി സ്വീകരിക്കാമെന്നും നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ കാരണം അല്ലാഹുതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കള്ളവും കൃത്രിമവും കൂടാതെ സാക്ഷ്യം യഥാവിധി നിർവ്വഹി ക്കുവാൻ അത് ഉപകരിക്കും; തങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു തെളിയിച്ചാലും അത് ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം തള്ളപ്പെടുകയും, അങ്ങിനെ തങ്ങൾ വഷളാകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവർക്ക് ഭയം തോന്നുകയും ചെയ്യും. ഇതാണത് അവസാനം, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അവന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശരിക്കും കേട്ടനുസരിക്കണമെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് തോന്നിയവാസമാണെന്നും, തോന്നിയവാസികൾക്ക് സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുന്നവർക്കും അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന വർക്കും, അതിന്റെ സാക്ഷികൾക്കും വസിയ്യത്ത് പ്രകാരം ധനം ലഭിക്കുവാൻ അവകാ ശപ്പെട്ട ആളുകൾക്കും, അധികാരസ്ഥൻമാർക്കുമെല്ലാംതന്നെ ബാധകമായത്രെ ഈ താക്കീത്.

വസിയ്യത്തിനും, അത് യഥാവിധി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും അല്ലാഹു എത്രത്തോളം പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. സാക്ഷികളെ സത്യം ചെയ്യിപ്പിക്കുക, അത് ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ കൂടുതൽ നല്ലവരെ കൊണ്ടുവന്ന് അവരുടെ സത്യം കേൾക്കുക, മുസ്‌ലിംകളെ സാക്ഷിയായി കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം നേരിടുമ്പോൾ അമുസ്‌ലിംകളെ സാക്ഷിയായി സ്വീകരിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിധികളെല്ലാം വസിയ്യത്തിന്റെ വിഷയത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരു വിഷയത്തിലും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുകയില്ല. ഇതൊക്കെയാ യിട്ടും വസ്വിയ്യത്തിന്റെയും, അത് പാലിക്കുന്നതിന്റെയും വിഷയത്തിൽ ഇന്ന് മുസ ്ലിംസമുദായം സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന നിലപാട് വളരെ പരിതാപകരമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വസ്വിയ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, അനന്തരാവകാശികൾക്ക് അവരുടെ നിശ്ചിത ഓഹരികൾ വീതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിലും, സക്കാത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിലും, കടമിടപാടുകൾ കൊടുത്തു തീർക്കുന്നതിലുമെല്ലാം തന്നെ ഇന്ന് മുസ്‌ലിം സമുദായം-മൊത്തമായി പറഞ്ഞാൽ വളരെ

അനാസ്ഥയിലാണുള്ളത്. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! അല്ലാഹു സമുദായത്തിന് സൽബുദ്ധിയും, തമേടവും തോന്നിപ്പിക്കട്ടെ!

112 അല്ലാഹു റസൂലുകളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം! എന്നിട്ട് അവൻ പറയും: ''എന്താണ് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടത്?'' അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾക്ക് അറിവില്ല! നിശ്ചയമായും, നീതന്നെയാണ് അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവൻ''.	۞ يَوْمَ يَجْمَعُ ٱللَّهُ ٱلرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ أُجِبْتُمْ ۖ قَالُوا۟ لَا عِلْمَ لَنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿١١٢﴾

---

112 يَوْمَ يَجْمَعُ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുന്ന ദിവസം. الله അല്ലാഹു. الرُّسُلَ റസൂലുകളെ. فَيَقُولُ എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) അവൻ പറയും (ചോദിക്കും). مَاذَا എന്താണ്. أُجِبْتُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം (മറുപടി) നൽകപ്പെട്ടത്). قَالُوا അവർ പറയും. لاَ عِلْمَ അറിവില്ല. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായുംനീ തന്നെ. عَلاَّمُ നല്ലപോലെ (വളരെ) അറിയുന്നവൻ. الْغُيُوبِ അദൃശ്യ (മറഞ്ഞ) കാര്യങ്ങളെ.

ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹു എല്ലാ റസൂലുകളെയും അവരുടെ സമുദായങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്. فلنسألن الذين ارسل اليهم ولنسألن المرسلين (യാതൊരു കൂട്ടരിലേക്ക് റസൂലിനെ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവരോട് നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കും; റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ടവരോടും നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കുന്നതാണ്. (അഅ്റാഫ്-6) റസൂലുകളോട് ചോദിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ തൗഹീദിലേക്കും, സത്യദീനിലേക്കും ക്ഷണിച്ചിട്ട് അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ മറുപടി എന്താണെന്നത്രെ ചോദ്യത്തിൻെറ താൽപര്യം. ലോകാരംഭം മുതൽ ലോകാവസാനംവരെയുള്ള സൃഷ്ടികൾ ആകമാനം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്ന ആ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ പ്രവാചകൻമാർ പോലും നടുങ്ങി വിറച്ചുപോകുന്നു. അവരുടെ കാലശേഷം അവരുടെ സമുദായത്തിൻെറ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അവർക്കറിയുകയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അവരുടെ ജീവിതകാലത്ത് അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം കുറെയൊക്കെ അവർ കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നു മാത്രം. എന്നാലും സസൂക്ഷ്മവും സാർവ്വത്രികവുമായ അറിവ് അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണല്ലോ ഉള്ളത്. എല്ലാം തികച്ചും പരിപൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നതും. ഇതെല്ലാം കാരണമായി, ഭക്തിയാദരപൂർവ്വം റസൂലുകൾ മറുപടി പറയുന്നു:.. ..... لا علم لنا ഞങ്ങൾക്ക് അറിവില്ല, നീ തന്നെയാണല്ലോ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവൻ) എന്ന്.

ഖിയാമത്തു നാളിൽ എല്ലാ റസൂലുകളോടും അവരുടെ സമുദായങ്ങളോടും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ നടക്കുമെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. എല്ലാ റസൂലുകളോടും പൊതുവെയുള്ള ചോദ്യവും അവരുടെ മറുപടിയുമാണ് മുകളിൽ കാണുന്നത്. ഈസാ (عليه السلام) നബിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്:-

إِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبۡنَ مَرۡيَمَ ٱذۡكُرۡ نِعۡمَتِي عَلَيۡكَ وَعَلَىٰ وَٰلِدَتِكَ إِذۡ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ ٱلۡقُدُسِ تُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلۡمَهۡدِ وَكَهۡلٗاۖ وَإِذۡ عَلَّمۡتُكَ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَۖ وَإِذۡ تَخۡلُقُ مِنَ ٱلطِّينِ كَهَيۡـَٔةِ ٱلطَّيۡرِ بِإِذۡنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيۡرَۢا بِإِذۡنِيۖ وَتُبۡرِئُ ٱلۡأَكۡمَهَ وَٱلۡأَبۡرَصَ بِإِذۡنِيۖ وَإِذۡ تُخۡرِجُ ٱلۡمَوۡتَىٰ بِإِذۡنِيۖ وَإِذۡ كَفَفۡتُ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ عَنكَ إِذۡ جِئۡتَهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡهُمۡ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ﴿١١٣﴾

113 അല്ലാഹു പറയുന്ന സന്ദർഭം: ‘‘മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ, നിനക്കും നിൻെറ മാതാവിനും എൻെറ [ഞാൻ ചെയ്ത] അനുഗ്രഹം ഓർക്കുക:- (അതെ) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം, തൊട്ടിലിൽവെച്ചും, മദ്ധ്യവയസ്കനായിക്കൊണ്ടും നീ മനുഷ്യരോട് സംസാരിക്കുന്ന നിലക്ക്; ഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും, തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും നിനക്കു ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു തന്ന സന്ദർഭവും,കളിമണ്ണിൽനിന്നും എൻെറ അനുമതി പ്രകാരം പക്ഷിയുടെ ആകൃതിപോലെ നീ രൂപപ്പെടുത്തുകയും, എന്നിട്ട് അതിൽ നീ ഊതുകയും, അപ്പോൾ അത് എൻെറ അനുവാദം കൊണ്ടു പക്ഷിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭവും; ജാത്യാന്ധനെയും, വെള്ളപ്പാണ്ഡുകാരനെയും എൻെറ അനുവാദപ്രകാരം നീ സുഖപ്പെടുത്തുന്ന (സന്ദർഭവും); മരണപ്പെട്ടവരെ എൻെറ അനുവാദപ്രകാരം നീ (ജീവിപ്പിച്ച്) പുറത്തു വരുത്തുന്ന സന്ദർഭവും;ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ നിന്നിൽ നിന്നു ഞാൻ തടുത്തു തന്നെ സന്ദർഭവും; (അതെ) അവരുടെ അടുക്കൽ നീ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി ചെല്ലുകയും, എന്നിട്ട് അവരിൽനിന്നും അവിശ്വസിച്ചവർ ‘‘ഇതു വ്യക്തമായ ആഭിചാരമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല’’ എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ;-

وَإِذۡ أَوۡحَيۡتُ إِلَى ٱلۡحَوَارِيِّـۧنَ أَنۡ ءَامِنُواْ بِي وَبِرَسُولِي قَالُوٓاْ ءَامَنَّا وَٱشۡهَدۡ بِأَنَّنَا مُسۡلِمُونَ ﴿١١٤﴾

114 ‘ഹവാരീ’കൾക്ക് എന്നിലും, എൻെറ റസൂലിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കണമെന്ന് നാം ‘വഹ്‌യു’ [രഹസ്യ സന്ദേശം] നൽകിയ സന്ദർഭവും; (അതെ) അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു, ഞങ്ങൾ ‘മുസ്‌ലിം’കളാണെന്ന് താൻ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചും കൊള്ളുക’’ എന്ന്. [ഇതെല്ലാം ഓർക്കുക]

---

113 إِذْ قَالَ പറഞ്ഞപ്പോൾ, പറഞ്ഞ (പറയുന്ന) സന്ദർഭം. اللهُ അല്ലാഹു. يَا عِيسَى ഈസാ. ابْنَ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ. اذْكُرْ ഓർക്കുക, സ്മരിക്കുക. نِعْمَتِي എൻെറ അനുഗ്രഹം. عَلَيْكَ നിനക്ക്. وَعَلَى وَالِدَتِكَ നിൻെറ മാതാവിനും. إِذْ أَيَّدتُّكَ നിന്നെ ഞാൻ ബലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം. بِرُوحِ الْقُدُسِ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട്. تُكَلِّمُ നീ സംസാരിക്കുന്ന നിലക്ക്. النَّاسَ മനുഷ്യരോട്. فِي الْمَهْدِ

തൊട്ടിലിൽവെച്ച്. وَكَهْلاً മദ്ധ്യവയസ്കനായും. وَإِذْ عَلَّمْتُكَ നിനക്ക് ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു തന്ന സന്ദർഭവും. الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം, എഴുത്ത്. وَالْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനവും. وَالتَّوْرَاةَ തൗറാത്തും. وَالْإِنجِيلَ ഇഞ്ചീലും. وَإِذْ تَخْلُقُ നീ സൃഷ്ടിക്കു (രൂപപ്പെടുത്തു)ന്ന സന്ദർഭവും. مِنَ الطِّينِ കളിമണ്ണിനാൽ. كَهَيْئَةِ ആകൃതിപോല, മാതിരി. الطَّيْرِ പക്ഷി (പറവ) യുടെ. بِإِذْنِي എന്റെ സമ്മത (അനുമതി- ഉത്തരവു) പ്രകാരം. فَتَنفُخُ എന്നിട്ട് നീ ഊതും. فِيهَا അതിൽ. فَتَكُونُ അപ്പോൾ അതായി ത്തീരും. طَيْرًا പക്ഷി, പറവ. بِإِذْنِي എന്റെ സമ്മതപ്രകാരം അനുമതികൊണ്ട്. وَتُبْرِئُ നീ സുഖ പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്ന. الْأَكْمَهَ ജാത്യാന്ധനെ (ജനനാൽ കാഴ്ചയില്ലാത്തവനെ). وَالْأَبْرَصَ വെള്ളപ്പാണ്ഡുകാരനെയും. بِإِذْنِي എന്റെ അനുവാദംകൊണ്ട്, ഉത്തരവുപ്രകാരം. وَإِذْ تُخْرِجُ നീ പുറത്തു വരുത്തുന്ന സന്ദർഭവും. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ. بِإِذْنِي എന്റെ അനു വാദംകൊണ്ട്, അനുമതി പ്രകാരം. وَإِذْ كَفَفْتُ ഞാൻ തടുത്ത സന്ദർഭവും. بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാ ഈൽ സന്തതികളെ. عَنكَ നിന്നിൽ നിന്ന്. إِذْ جِئْتَهُم നീ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ. بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി. فَقَالَ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ سِحْرٌ സിഹ്ർ (ആഭിചാര-മാരണം) അല്ലാതെ. مُّبِينٌ വ്യക്ത (സ്പഷ്ട)മായ. 114 وَإِذْ أَوْحَيْتُ ഞാൻ വഹ്‌യു (സ്വകാര്യ സന്ദേശം) നൽകിയ സന്ദർഭവും. إِلَى الْحَوَارِيِّينَ ഹവാരികൾക്ക്. أَنْ آمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ എന്ന്. بِي എന്നിൽ, എന്നെക്കൊണ്ട്. وَبِرَسُولِي എന്റെ റസൂലിലും, റസൂലിനെക്കൊണ്ടും. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു (എന്നു). وَاشْهَدْ നീ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക (എന്നും). بِأَنَّنَا ഞങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്ന്. مُسْلِمُونَ മുസ്‌ലിംകൾ, കീഴൊതുങ്ങിയവർ.

—

ഈസാ (عليه السلام) നബിക്കും മാതാവിനും ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ ആദ്യം പൊതുവിൽ ഓർമ്മിപ്പിച്ച ശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകമായി ചെയ്തുകൊടുത്ത അസാധാരണങ്ങളായ പല അനുഗ്രഹങ്ങളെയും അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആലുഇംറാൻ 42 മുതൽ 51 വരെയുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലുമായി മുമ്പ് വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് സംഭവിച്ചതായി ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം സിഹ്ർ (ആഭിചാരം അഥവാ മാരണം) ആണെന്നു പറഞ്ഞ് ഇസ്റാഈല്യർ - യഹൂദികൾ - അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുകയും അക്രമിക്കുകയും, അവസാനം കുരിശിൽ തറച്ചുകൊല്ലുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തതും, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ആകാശത്തേക്കുയർത്തി രക്ഷപ്പെടുത്തിയതും അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇസ്റാഈല്യരെ തടുത്തു തന്നുവെന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ സംഭാഷണം നടന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗമിക ജീവിതത്തിൽ വെച്ചല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ട ശേഷം നടന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ-ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പോലെ-പരലോകത്തു വെച്ചു ഖിയാമത്തു നാളിൽ നടക്കുന്നതോ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വചനത്തിലെ ക്രിയാരൂപങ്ങൾ ഭൂതകാല (الماضى) രൂപത്തിലായിക്കാണുന്നത് ഇതിന് തടസ്സമാകുന്നി ല്ലെന്നും, ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുമെന്ന് തിട്ടമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ ഭൂതകാല രൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുക ഖുർആന്റെ ഒരു പതിവാണെന്നും ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെ സഹായിക്കുന്നവർ ആരാ ണുള്ളതെന്ന് ഈസാ (عليه السلام) ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ഹവാരീ'കൾ-അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധന ദൗത്യങ്ങൾ ലോകത്ത് പ്രചരിപ്പിച്ചവരും, അപ്പോസ്തലൻമാർ (ദൂതന്മാർ) എന്ന

പേരിലറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യൻമാർ-തങ്ങൾ അതിനു തയ്യാറാണെന്ന് പറഞ്ഞു മുന്നോട്ടു വന്ന സംഭവവും ആലുഇംറാനിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. അതിനെക്കുറിച്ചാണ് 114-ാം വചനത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ഹവാരീകൾക്ക് വഹ്‌യ് നൽകി എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവർ പ്രവാചകൻമാരായിരുന്നുവെന്ന് കരുതേണ്ടതില്ല. നബിമാരല്ലാത്തവരെക്കുറിച്ചും അവർക്ക് വഹ്‌യ് നൽകി എന്ന പ്രയോഗം ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. മൂസാനബിയുടെ മാതാവിന് വഹ്‌യ് നൽകി എന്ന് ഒരു സ്ഥലത്തും (28:7) തേനീച്ചക്ക് വഹ്‌യ് നൽകി എന്നു വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തും (16:68) പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ''സ്വകാര്യ സന്ദേശം നൽകി, തോന്നിപ്പിച്ചു, ബോധനം നൽകി'' എന്നിങ്ങിനെ ഭാഷാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹ്‌യാണ് അവിടങ്ങളിൽ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അഥവാ നബിമാർക്ക് പ്രത്യേകമായി നൽകപ്പെടുന്ന സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹ്‌യല്ല. ഈ വഹ്‌യിനെപ്പറ്റി സൂ: ശൂറാ 51ൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക. ഹവാരീകളോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പ്രത്യേക സംഭവം അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

إِذْ قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ يَٰعِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَن يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ۖ قَالَ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١١٥﴾

115 'ഹവാരീ'കൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ''മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ, ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തരുവാൻ താങ്കളുടെ റബ്ബിനു സാധിക്കുമോ?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.''

قَالُوا۟ نُرِيدُ أَن نَّأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَن قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿١١٦﴾

116 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് തിന്നുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമടയുവാനും, താങ്കൾ ഞങ്ങളോടു സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയുവാനും, ഞങ്ങൾ അതിന് [ആ ഭക്ഷണത്തളികക്ക്] സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവരായിരിക്കുവാനും (ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.)''

قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ ٱللَّهُمَّ رَبَّنَآ أَنزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِّأَوَّلِنَا وَءَاخِرِنَا وَءَايَةً مِّنكَ ۖ وَٱرْزُقْنَا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿١١٧﴾

117 മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ആകാശത്തു നിന്ന് നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിത്തരേണമേ! ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളിൽ ആദ്യമുള്ളവർക്കും, ഞങ്ങളിൽ അവസാനമുള്ളവർക്കും അതൊരു ഉൽസാഹവും, നിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) ദൃഷ്ടാന്തവുമായിരിക്കുമാറ്. ഞങ്ങൾക്കു നീ ഉപജീവനം നൽകുകയും വേണമേ! നീ ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ ഏറ്റം ഉത്തമനാണല്ലോ''.

قَالَ ٱللَّهُ إِنِّى مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۖ فَمَن يَكْفُرْ

118 അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അത് ഇറക്കിത്തരാം; എന്നാൽ, പിന്നീട് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും അവിശ്വ

بَعْدُ مِنكُمْ فَإِنِّيٓ أُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا لَّآ أُعَذِّبُهُۥٓ أَحَدًا مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١١٨﴾	സിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോകരിൽ ഒരാളെയും ശിക്ഷിക്കാത്തതായ ഒരു (വമ്പിച്ച) ശിക്ഷ അവനെ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്''.

---

115 إِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. الْحَوَارِيُّونَ ഹവാരീകൾ. يَا عِيسَى ഈസാ. ابْنَ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകനായ. هَلْ يَسْتَطِيعُ സാധിക്കുമോ, സാധ്യമാണോ. رَبُّكَ നിൻെറ (താങ്കളുടെ) റബ്ബ് (റബ്ബിന്). أَن يُنَزِّلَ ഇറക്കുവാൻ. عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെമേൽ (ഞങ്ങൾക്ക്). مَائِدَةً ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. اتَّقُوا اللهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ. 116 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. نُرِيدُ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن نَّأْكُلَ ഞങ്ങൾ തിന്നുവാൻ. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَتَطْمَئِنَّ സമാധാനമടയുവാനും, ശാന്തമാകുവാനും. قُلُوبُنَا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَنَعْلَمَ ഞങ്ങൾ അറിയുവാനും. أَن قَدْ ഉണ്ടെന്ന്. صَدَقْتَنَا നീ (താങ്കൾ) ഞങ്ങളോട് സത്യം പറഞ്ഞു (പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന്). وَنَكُونَ ഞങ്ങൾ ആയിരിക്കുവാനും. عَلَيْهَا അതിൻെറ മേൽ, അതിന്. مِنَ الشَّاهِدِينَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽപെട്ട (വർ). 117 قَالَ പറഞ്ഞു. عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ. اللَّهُمَّ അല്ലാഹുവേ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, റബ്ബായ. أَنزِلْ عَلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തരണേ. مَائِدَةً ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന്. تَكُونُ അതായിരിക്കുമാറ്, ആകുന്ന. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. عِيدًا ഒരു ഉൽസവം, പെരുന്നാൾ. لِّأَوَّلِنَا ഞങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേവർക്ക്. وَآخِرِنَا ഞങ്ങളിൽ അവസാനത്തേവർക്കും. وَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും. مِّنكَ നിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള. وَارْزُقْنَا ഞങ്ങൾക്ക് നീ ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ. وَأَنتَ നീയാകട്ടെ. خَيْرُ الرَّازِقِينَ ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമനുമാകുന്നു. 118 قَالَ اللهُ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. إِنِّي مُنَزِّلُهَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ അതിനെ ഇറക്കുന്നവനാണ് (ഇറക്കിത്തരാം). عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فَمَن يَكْفُرْ എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം. بَعْدُ പിന്നീട്, ശേഷം. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അവനെ ശിക്ഷിക്കും. عَذَابًا ഒരു ശിക്ഷ. . لَّا أُعَذِّبُهُ ഞാൻ(അതു)ശിക്ഷിക്കുകയില്ല. أَحَدًا ഒരാളെയും. مِّنَ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽ നിന്ന്.

ഈ സൂറത്തിന് المائدة (ഭക്ഷണത്തളിക) എന്ന് പേർ പറയപ്പെടുന്നതിന് ആസ്പദമായ സംഭവത്തിൻെറ കഥയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വെക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന സുപ്ര, മേശ തളിക മുതലായവക്കാണ് المائدة എന്നു പറയുന്നത്. പക്ഷേ, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അതിലുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ആ വാക്ക് അതിന് ഉപയോഗിക്കൂ. ആകാശത്തു നിന്ന് ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത് ഹവാരീകളാണ്. അവരാകട്ടെ 114-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും, ആലുഇംറാൻ 52ൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതു പോലെ -സത്യവിശ്വാസവും ഇസ്ലാമിൻെറ മാർഗ്ഗവും അംഗീകരിച്ചവരും, മതപ്രചാരണത്തിൽ ഈസാ (عليه السلام) നെ സഹായിക്കുവാൻ മുന്നോട്ട് വന്നവരുമാകുന്നു. അവരെപ്പോലെ നിങ്ങളും ആയിത്തീരണമെന്ന് സൂറത്തു സ്സ്വഫ്-ഫ് 14ൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ സാർവ്വത്രികമായ കഴിവിലും, ഈസാ (عليه السلام) നബിയിലുമൊക്കെ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസം ഉള്ളവരായിരിക്കും അവരെന്ന് ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ''താങ്കളുടെ റബ്ബിന് ആകാശത്തു നിന്ന് ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തരുവാൻ കഴിയുമോ (هل يستطيع ربك ......) എന്നുള്ള അവരുടെ ചോദ്യത്തിന് കാരണം എന്തായിരിക്കും? ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം

പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ നന്നായിത്തോന്നുന്നതും അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതും ഇതാണ്:-

അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങിനെ ചെയ്തുതരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ, അഥവാ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അങ്ങിനെ ചെയ്തുതരുമോ, അല്ലെങ്കിൽ താങ്കൾക്ക് അല്ലാഹുവിനോട് അങ്ങിനെ ചോദിക്കാമോ? എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഒരർത്ഥത്തിലാണ് അവരുടെ ചോദ്യം. അതായത്, അല്ലാഹുവിന് അക്കാര്യം ചെയ്വാൻ കഴിവുണ്ടോ എന്ന ബാഹ്യമായ അർത്ഥമല്ല അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം അവർ തന്നെ വിവരിച്ചതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്. കൂടാതെ, 113-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞ അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവിനെപ്പറ്റി സംശയമുണ്ടാകുവാൻ അവകാശവും ഇല്ലല്ലോ. ഇതനുസരിച്ച് ''നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ (.....(....اتقوالله)'' എന്ന് ഈസാ (عليه السلام) അവരോട് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെയുമായിരിക്കും: നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ഥിതിക്ക് ഇതുമാതിരി ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നത് വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന് എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടു കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഇനിയും ദൃഷ്ടാന്തത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് യോജിച്ചതല്ല.

ഭക്ഷണത്തളികക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടതിൻെറ ലക്ഷ്യമായി അവർ വിവരിച്ചത് ഇവയാകുന്നു: (1) അതിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കേവലം ഭൗമ ികമല്ലാത്ത ഒരു ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥം ആസ്വദിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം ആർക്കും തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. (2) ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമടയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൂടുതൽ കാണുംതോറും വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയും മനസ്സമാധാനം കൂടുതലാകുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിപോലും മനസ്സ മാധാനത്തിനുവേണ്ടി ദൃഷ്ടാന്തത്തിന് അപേക്ഷിച്ച വിവരം 2:260ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു. (3) താങ്കൾ-ഈസാ (അ)-പറയുന്നത് സത്യമാണെന്ന് അറിയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അഥവാ, അദ്ദേഹം സത്യവാനാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചും വരുന്നുവെങ്കിലും ആ അറിവും വിശ്വാസവും കൂടുതൽ ദൃഢമായിത്തീരുവാൻ അത് കാരണമാകുമെന്നുദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, അദ്ദേഹം സത്യവാദിയോ അസത്യവാദിയോ എന്ന് പരിശോധിക്കലല്ല അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ സത്യതയിൽ നേരത്തെ വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞവരാണല്ലോ അവർ. (4) അതിന് തങ്ങൾ ദൃക്സാക്ഷികളായിത്തീരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ദൗത്യപ്രബോധനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വന്നവരാണ് ഹവാരികൾ. ആ സ്ഥിതിക്കു മറ്റുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്ക് പുറമെ നേരിൽ കണ്ടനുഭവിക്കുന്ന ഈയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കൂടി ലഭിക്കുന്നത് ആ കൃത്യം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി നടത്തുവാൻ അവർക്ക് ഉപകരിക്കുമല്ലോ.

ഹവാരീകളുടെ ഈ ചോദ്യം സദുദ്ദേശ്യപരമാണെന്ന് ഈസാ (عليه السلام) കണ്ടു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അക്കാലത്തുള്ളവർക്കും, ഭാവി തലമുറക്കും അത് ഒരു ഉൽസവമായിത്തീരത്തക്ക വിധമായിരിക്കണമെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാർത്ഥനക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിച്ച ഉത്തരം: ''ശരി, ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിത്തരാം, പക്ഷേ, പിന്നെ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അവ ിശ്വാസവും നിഷേധവും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല, ഉണ്ടായാൽ, മുമ്പാർക്കും ഞാൻ നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത കഠിനശിക്ഷ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.''

ഈ ഉപാധികൾക്ക് ഹവാരീകൾ സമ്മതിച്ചുവോ? ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കുകയുണ്ടായോ? ഒന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. രണ്ടിലൊന്ന് തീർത്തു പറയത്തക്ക വേറെ തെളിവുകളുമില്ല. എങ്കിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികമാളുകളും ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഖുർആന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നു തന്നെ ഇതിന് ചില സൂചനകൾ ലഭിക്കാതെയുമില്ല. കൂടാതെ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, അമ്മാർ (ﷺ) എന്നീ സഹാബികളിൽനിന്നും, താബിഉകളായ ചില മഹാൻമാരിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ള ഏതാനും രിവായത്തുകളും അവർ അതിന് തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ചില രിവായത്തുകളിൽ, തളികയിലുണ്ടായിരുന്ന വിഭവങ്ങൾ അപ്പം, മത്സ്യം, ചില പഴങ്ങൾ എന്നിവയായിരുന്നുവെന്നും കാണാം. ചില രിവായത്തുകൾ അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞതും ദുർബ്ബലങ്ങളുമാണെങ്കിലും മുഴുവൻ രിവായത്തുകളും തള്ളപ്പെടാവുന്നവയുമല്ല. മേൽകണ്ട പ്രകാരമുള്ള താക്കീത് അല്ലാഹു നൽകിയതോടുകൂടി ഹവാരീകൾ തങ്ങളുടെ ആവശ്യം പിൻവലിച്ചുവെന്നും, അതു കൊണ്ട് തളിക ഇറക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ലെന്നുമാണ് ഹസൻ, മുജാഹിദ് (ﷺ) എന്നിവരിൽനിന്ന് രിവായത്ത് വന്നിട്ടുള്ളത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. അധികപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായമാണ് ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ആകട്ടെ, തളിക ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന അഭിപ്രായത്തെയും ശരിവെച്ചു കാണുന്നു. الله اعلم

വിഭാഗം-16

وَإِذْ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ءَأَنتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ ٱتَّخِذُونِى وَأُمِّىَ إِلَٰهَيْنِ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَٰنَكَ مَا يَكُونُ لِىٓ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِى بِحَقٍّ ۚ إِن كُنتُ قُلْتُهُۥ فَقَدْ عَلِمْتَهُۥ ۚ تَعْلَمُ مَا فِى نَفْسِى وَلَآ أَعْلَمُ مَا فِى نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنتَ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿١١٩﴾

119 അല്ലാഹു പറഞ്ഞ (അഥവാ പറയുന്ന) സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): ''മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ, നീയാണോ മനുഷ്യരോടു പറഞ്ഞത്: ''എന്നെയും, എന്റെ ഉമ്മയെയും നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ രണ്ടു ആരാധ്യൻമാരാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ എന്ന്?!'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു (അഥവാ പറയും): ''നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ! [നിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു] എനിക്ക് ഒരു അവകാശവും (അഥവാ ന്യായവും) ഇല്ലാത്തതു പറയുവാൻ എനിക്കു പാടില്ലല്ലോ! ഞാനത് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും നീ അത് അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. എന്റെ സ്വന്തത്തിൽപെട്ടത് [എന്നെ സംബന്ധിച്ചത്] നീ അറിയുന്നു; നിന്റെ സ്വന്തത്തിൽപെട്ടത് [നിന്നെ സംബന്ധിച്ചത്] എനിക്കറിയുകയുമില്ല. നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളെ നന്നായറിയുന്നവൻ.''

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَآ أَمَرْتَنِى بِهِۦٓ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا

120 ''നീ എന്നോട് എന്ത് കൽപിച്ചുവോ അതല്ലാതെ ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല; അതായത് എന്റെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ

دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِى كُنتَ أَنتَ ٱلرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٢٠﴾

അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കണമെന്ന് (അല്ലാതെ). ഞാൻ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ അവരുടെ മേൽ (നോട്ടം ചെയ്യുന്ന) സാക്ഷിയായിരുന്നു; അങ്ങനെ, നീ എന്നെ പൂർണ്ണമായെടുത്തപ്പോൾ, അവരുടെ മേൽ നോട്ടം വഹിക്കുന്നവൻ നീ തന്നെ ആയിരുന്നു. നീയാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും മേൽ (നോട്ടം ചെയ്യുന്ന) സാക്ഷിയുമാകുന്നു.''

إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٢١﴾

121 ''നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ നിൻെറ അടിയാൻമാരാകുന്നു. [നിനക്കതിന് അർഹതയുണ്ട്.] നീ അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, നീ തന്നെയാണല്ലോ പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ. [നീ ഉദ്ദേശിച്ച പോലെ ചെയ്‌വാൻ നിനക്ക് യാതൊരു തടസ്സവും ഇല്ലതാനും.]''

---

119 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ (പറയുന്ന) സന്ദർഭവും. اللهُ അല്ലാഹു. يَا عِيسَى ഈസാ. ابْنَ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ. أَأَنتَ നീയോ, നീയാണോ. قُلْتَ പറഞ്ഞു, പറഞ്ഞത്. لِلنَّاسِ മനുഷ്യരോട്. اتَّخِذُونِي എന്നെ നിങ്ങൾ ആക്കണമെന്ന്, സ്വീകരിക്കുവിൻ എന്ന്. وَأُمِّيَ എൻെറ ഉമ്മയെ (മാതാവിനെ)യും. إِلَٰهَيْنِ രണ്ട് ഇലാഹുകൾ (ദൈവങ്ങൾ-ആരാധ്യൻമാർ). مِن دُونِ കൂടാതെ, പുറമെ,. اللهِ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു (പറയും). سُبْحَانَكَ നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ, നിൻെറ പരിശുദ്ധി (ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു). مَا يَكُونُ ആകാവതല്ല (പാടില്ല-നിവൃത്തിയില്ല). لِي എനിക്ക്. أَنْ أَقُولَ ഞാൻ പറയൽ, പറയുവാൻ. مَا لَيْسَ لِي എനിക്കില്ലാത്തത്. بِحَقٍّ ഒരവകാശവും, ന്യായവും. إِن كُنتُ قُلْتُهُ ഞാൻ അതു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ. فَقَدْ عَلِمْتَهُ തീർച്ചയായും നീ അതറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. تَعْلَمُ നീ അറിയും, നിനക്കറിയാം. مَا فِي نَفْسِي എൻെറ സ്വന്തത്തിൽ (മനസ്സിൽ) ഉള്ളത് (എന്നെ സംബന്ധിച്ചത്). وَلَا أَعْلَمُ ഞാൻ അറിയുകയില്ല, എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. مَا فِي نَفْسِكَ നിൻെറ സ്വന്തത്തിലുള്ളത് . إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ തന്നെ. عَلَّامُ നന്നായി (ശരിക്ക്-വളരെ) അറിയുന്നവൻ. الْغُيُوبِ അദൃശ്യങ്ങളെ, മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ. 120 مَا قُلْتُ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. لَهُمْ അവരോട്. إِلَّا مَا യാതൊന്നല്ലാതെ. أَمَرْتَنِي بِهِ അതിന് നീ എന്നോട് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. أَنِ اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ എന്ന്. اللهَ رَبِّي എൻെറ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ. وَرَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ. وَكُنتُ ഞാനായിരുന്നു. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ, അവരിൽ. شَهِيدًا സാക്ഷി (സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവൻ). مَّا دُمْتُ ഞാൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായപ്പോഴൊക്കെ. فِيهِمْ അവരിൽ. فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي അങ്ങനെ നീ എന്നെ പൂർണ്ണമായെടുത്ത (പിടിച്ചെടുത്ത)പ്പോൾ. كُنتَ أَنتَ നീ തന്നെ ആയിത്തീർന്നു, ആയിരുന്നു. الرَّقِيبَ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവൻ. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. وَأَنتَ നീയാകട്ടെ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിൻെറമേലും (കാര്യത്തിനും). شَهِيدٌ സാക്ഷ്യം (മേൽനോട്ടം) വഹിക്കുന്നവനാണ്. 121 إِن تُعَذِّبْهُمْ നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം. فَإِنَّهُمْ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവർ. عِبَادُكَ നിൻെറ അടിയാൻമാരാണ്. وَإِن تَغْفِرْ നീ പൊറുക്കുന്നപക്ഷമോ, പൊറുക്കുകയാണെങ്കിൽ. لَهُمْ അവർക്ക്. فَإِنَّكَ أَنتَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ, വിജ്ഞാനി.

ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹുവും ഈസാ (عليه السلام) നബിയും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഭാഷണമാണിതെന്നും, ഈസാ (عليه السلام) നെ ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തിയശേഷം സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞ സംഭാഷണമാണിതെന്നും രണ്ടഭിപ്രായം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിലുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചാണ് قال (ഖാല) എന്ന ഭൂതകാല ക്രിയക്ക് ഭൂതകാലത്തെ കുറിക്കുന്ന രൂപത്തിലും ഭാവികാലത്തെകുറിക്കുന്ന രൂപത്തിലും അർത്ഥം വരാമെന്ന് പരിഭാഷയിൽ നാം സൂചിപ്പിച്ചത്. ഒന്നാമത്തേതാണ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ആ അഭിപ്രായത്തെയാണ് ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായങ്ങളും ശരിവെച്ചു കാണുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

സംഭാഷണം ഈസാ (عليه السلام) ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം നടന്നു കഴിഞ്ഞതായാലും ഖിയാമത്തു നാളിൽ നടക്കുവാനിരിക്കുന്നതായാലും ശരി, ഈസാ (عليه السلام) നെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതാവായ മർയം (عليها السلام) നെയും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇലാഹാക്കി (ദൈവമാക്കി) യെന്നുള്ള ആക്ഷേപമാണ് ഇതിലെ പ്രധാന സംഗതി. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിലവിലില്ലാത്ത ഒരു വിശ്വാസം അവരുടെമേൽ വെച്ചുകെട്ടുകയാണ് ഈ വചനം മുഖേന ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നതെന്നും, തങ്ങൾ മർയമിനെ ദൈവമായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നും ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ പറഞ്ഞും പ്രചരിപ്പിച്ചും വരാറുണ്ട്. ഈ ആരോപണത്തിന് അല്ലാമാ സയ്യിദ് മഹ്മൂദു ആലൂസീ (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ മൂന്നു മറുപടികൾ ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. അവയിൽ മൂന്നാമത്തെ മറുപടി ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. ''ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ മർയമിനെ ദൈവമാക്കിയ ഒരു വിഭാഗം മുൻകാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവർ 'മർയമീവിഭാഗം' എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇതാണ് കൂടുതൽ നല്ല മറുപടി. ഇക്കാലത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല.''

(روح المعانى) ഇന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും മർയം (عليها السلام) ദൈവമാണെന്ന് പറയുന്നില്ലെങ്കിലും അവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരിൽ ആ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഈസാ (عليه السلام) നെക്കുറിച്ചു നിലവിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം തന്നെ മർയമിലും അവർ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുന്നതായി ഏർപ്പെടുന്നുവെന്നും തീർച്ചയാണ്. ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വങ്ങൾപോലും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മാറ്റത്തിരുത്തം ചെയ്യപ്പെടുകയും പൊളിച്ചെഴുത്ത് നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തവയാണല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ആ പഴയ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തം നിലവിലുള്ള ചില ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾ കയ്യൊഴിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അതിശയിക്കാനൊന്നുമില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ തന്നെ ചില വിഭാഗക്കാർ ഇന്നും മർയം (عليها السلام) ന് ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു വരുന്നുണ്ടു താനും. വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൻെറ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ പരമാർത്ഥം വ്യക്തമാണ്.

'യേശുവിൻെറ അമ്മയായ മറിയ'യെക്കുറിച്ചു നിഘണ്ടു പറയുന്നു: ''അപ്പൊക്രിഫാ സുവിശേഷങ്ങളെ (*) എഴുതിയവരും അവയെ വിശ്വസിച്ചവരും ഇവളെ

* തള്ളപ്പെട്ട വേദപുസ്തകങ്ങൾ (الكتب المتروكة) എന്നു വിവക്ഷ. വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'അപ്പൊക്രിഫാ, എന്നാൽ ഒളിക്കപ്പെട്ടത് എന്നർത്ഥം. ആദ്യം മറ്റുള്ളവർ വായിക്കാതിരിക്കുവാനായി പഴയ നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ രഹസ്യമായി വെച്ചിരുന്ന ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു....ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവയെ ഉപയോഗിച്ചു എങ്കിലും ഈ പുസ്തകങ്ങൾക്കും പഴയ നിയമത്തിനുമുള്ള വ്യത്യാസം ഇവർക്കു മനസ്സിലായി. അതു നിമിത്തം ഇവ സ്വീകാര്യങ്ങളല്ല എന്നു അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു.

ആരാധ്യയായി കരുതി. ക്രിസ്താബ്ദം 450നോടുകൂടി ഇവൾക്ക് 'ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചവൾ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ നൽകി. തൻമൂലം അനേകർ ഇവൾക്ക് 'ദൈവ മാതാ' എന്ന് സംബോധന നൽകി. ഇവളെ ആരാധിക്കേണ്ടതാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം, ഇവൾ പാപരഹിതയാണെന്നും, ശരീരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയി എന്നും വിശ്വസിച്ചു തുടങ്ങി. റോമാ സഭക്കാർ ഇവളെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ നടത്തിയ ആരാധ നാമുറകളെ നോക്കിയാൽ ആ സഭയിൽ അനേകർ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെത്തന്നെ അവൻെറ അമ്മയായ മറിയയെയും ബഹുമാനിക്കുന്നുവെന്ന് കാണാം.'' (വേ. പു. നി. ഭാ: 331) നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്ത് റോമാ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഹിറഖ്ലിയൂസിൻെറ പതാകയിൽ 'ദൈവമാതാവി'ൻെറ ചിത്രം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിൻെറ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് തൻെറ പതാക താണുപോകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും ചില പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തി കാണുന്നുമുണ്ട്. മേൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്ന് ഇക്കാലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ പ്രൊട്ടസ്റ്റണ്ടുകാർ വിശേഷിച്ചും മർയം (عليها السلام) നെപ്പറ്റി ദൈവമെന്ന് പറയാറില്ലെങ്കിലും, അവരെ ദൈവമായിത്തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുൻകാലത്ത് കരുതി വന്നിരുന്നുവെന്നും, ഇന്നും ചിലർ കരുതി വരുന്നുണ്ടെന്നും, ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവന അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാണെന്നും, ഈ വാസ്തവം മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത പാതിരിമാർ ഖുർആൻെറ നേരെ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെന്നും സ്പഷ്ടമായല്ലോ. **قل فلله الحجة البالغة**

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറിബ്നിൽ ആസ്വ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (رحمه الله) രിവായത്തു ചെയ്യുന്നു: ഈസാ (عليه السلام) പറഞ്ഞ ... **ان تعذبهم فانهم عبادك** (നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അവർ നിൻെറ അടിയാൻമാരാണ്...) എന്ന വാക്യം അതിൻെറ അവസാനം വരെ നബി (ﷺ) ഓതുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് രണ്ടു കൈയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ''അല്ലാഹുവേ! എൻെറ സമുദായം!!'' എന്നു പറഞ്ഞ് അവിടുന്ന് കരയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ജിബ്രീൽ (عليه السلام) നോട് പറഞ്ഞു: ''നിൻെറ റബ്ബിന് നല്ലവണ്ണം അറിയാം, എന്നാലും നീ മുഹമ്മദിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്ന് കരയുവാൻ കാരണമെന്തെന്ന് ചോദിക്കുക'' അങ്ങനെ, ജിബ്രീൽ (عليه السلام) വന്നു ചോദിച്ചു. തിരുമേനി വിവരം അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ജിബ്രീലിനോട് പറഞ്ഞു: ''നീ മുഹമ്മദിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്ന് പറയുക: ''നിൻെറ സമുദായത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ നാം നിന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിത്തന്നേക്കും. നിന്നെ നാം അതൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല.'' ഏതാണ്ടിപ്രകാരം മുസ്‌ലിമും (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽനിന്ന് അബൂദാവൂദ് (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി കാണാം: ''ഖിയാമത്തു നാളിൽ ആദ്യമായി വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് ഇബ്റാഹീമിന് (عليه السلام) ആയിരിക്കും.'' അറിയുക: എൻെറ സമുദായത്തിൽനിന്ന് ചില മനുഷ്യരെ കൊണ്ടുവന്ന് അവരെ ഇടത്തുവശത്തേക്ക് (അവിശ്വാസികളായ ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ പക്ഷത്തേക്ക്) എടുക്കും. അപ്പോൾ, ഞാൻ: ''എൻെറ ആൾക്കാർ!'' എന്നു പറയും അപ്പോൾ എന്നോട് പറയപ്പെടും: ''അവർ താങ്കൾക്കുശേഷം പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തതിനെക്കുറിച്ചു താങ്കൾക്ക് അറിഞ്ഞു കൂടാ.'' അപ്പോൾ ആ നല്ല അടിയാൻ (ഈസാ നബി) പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ പറയും: **وكنت عليهم شهيدا** ... (ഞാൻ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവരിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനായിരുന്നു....) അപ്പോൾ പറയപ്പെടും: ''താങ്കൾ അവരെ പിരിഞ്ഞതു മുതൽ അവർ പിന്നോക്കം മടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.'' ഈ ഹദീസു ബുഖാരീ

പുതിയ നിയമപുസ്തകങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടശേഷം ഇവയുടെ മഹിമ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുപോയി. ഇവയെ വിശുദ്ധ വേദത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളോട് ചേർക്കാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള അഭിപ്രായമുണ്ടായപ്പോൾ ഇവർക്കു 'തള്ളപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ' എന്നു പേരു വന്നു.....' (ഭാ: 15).

(ﷺ) യും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാത്രി, നേരം പുലരുവോളം ..... ان تعذ بهم فانهم عبادك (നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അവര്‍ നിന്‍െറ അടിയാന്‍മാരാണ്) എന്നു തുടങ്ങി ആയത്തിന്‍െറ അവസാനംവരെ ഓതിക്കൊണ്ട് നബി (ﷺ) നമസ്കരിച്ചതായും ഹദീസില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ;ന)

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓര്‍മ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത്: **فلما توفيتنى** എന്ന വാക്കിന് നീ എന്‍െറ ആയുസ്സ് പൂര്‍ത്തിയാക്കിയപ്പോള്‍' എന്നും മറ്റും വാക്കര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കുരിശു സംഭവത്തില്‍നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം പിന്നീട് മരണപ്പെട്ടുപോയിരിക്കയാണെന്നും, ഉപരിലോകത്തേക്ക് ഉയര്‍ത്തപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, കാലാവസാനത്തില്‍ അദ്ദേഹം ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങി വരുമെന്ന വിശ്വാസം ശരിയല്ലെന്നും, അത് ക്രിസ്ത്യാനികളില്‍നിന്ന് മുസ്‌ലിംകളിലേക്ക് നുഴഞ്ഞു കയറിയ വിശ്വാസമാണെന്നും മറ്റും ചില വക്ര താല്‍പര്യക്കാര്‍ കുറേ വലിച്ചുനീട്ടി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. **توفى** എന്ന വാക്കിന്‍െറ അര്‍ത്ഥങ്ങളെയും പ്രയോഗങ്ങളെയും കുറിച്ചു സൂ: ആലുഇംറാന്‍ 55-ാം വചനത്തില്‍വെച്ചും മറ്റും നാം വേണ്ടത്ര വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ആ ഭാഗം വിട്ടു കളയുകയാണ്. 'മരണപ്പെടുത്തുക' എന്നല്ല ഇവിടെ അതിന് അര്‍ത്ഥമെന്നും, ഭൂമിയിലെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുക എന്നാണ് ഉദ്ദേശമെന്നും, ഭൂമിയിലെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു ഉപരിലോകത്തേക്ക് ഉയര്‍ത്തപ്പെടുക മാത്രമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും കാര്യകാരണസഹിതം നാം അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങി വരുമെന്ന് മുസ്‌ലിംകള്‍ വിശ്വസിക്കുന്നത് ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണെന്നും ഇവര്‍ പറയുംപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അനുകരിച്ചതു കൊണ്ടല്ലെന്നും ഒന്നിലധികം സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

قَالَ ٱللَّهُ هَـٰذَا يَوْمُ يَنفَعُ ٱلصَّـٰدِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ لَهُمْ جَنَّـٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ رَّضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢٢﴾

122 അല്ലാഹു പറഞ്ഞു (അഥവാ പറയുന്നതാണ്): ഇത്, സത്യവാന്‍മാര്‍ക്ക് തങ്ങളുടെ സത്യം ഉപകരിക്കുന്ന ദിവസമാകുന്നു. അവര്‍ക്ക് അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികള്‍ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും (അവര്‍) അതില്‍ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായ നിലയില്‍. അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്: അവനെക്കുറിച്ച് അവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്. അതത്രെ വമ്പിച്ച വിജയം!

---

122 قَالَ اللهُ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു, പറയും. هَذَا يَوْمُ ഇത് ദിവസമാകുന്നു. يَنفَعُ ഉപകരിക്കുന്ന, ഫലംചെയ്യുന്ന. الصَّادِقِينَ സത്യവാന്‍മാര്‍ക്ക്, സത്യം പറയുന്നവര്‍ക്ക്. صِدْقُهُمْ തങ്ങളുടെ സത്യം. لَهُمْ അവര്‍ക്കു്, ഉായിരിക്കും. جَنَّاتٌ (ചില) സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍. تَجْرِي നടക്കും (ഒഴുകും). مِن تَحْتِهَا അവയുടെ അടിയിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവികള്‍, നദികള്‍. خَالِدِينَ സ്ഥിര (നിത്യ) വാസികളായിക്കൊ്. فِيهَا അതില്‍, അവയില്‍. أَبَدًا എന്നെന്നും, സ്ഥിരമയും, എക്കാലവും. رَّضِيَ اللهُ അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്. عَنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി. وَرَضُوا അവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്. عَنْهُ അവനെപ്പററി. ذَلِكَ الْفَوْزُ അതത്രെ വിജയം. الْعَظِيمُ വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിച്ച സംഭാഷണം അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതു പോലെ, ഖിയാമത്തു നാളില്‍ നടക്കുന്നതായാലും, ഇബ്നുജരീറും (رحمه الله) മറ്റു

ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു പോലെ ഈസാ (عليه السلام) ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം നടന്നിട്ടുള്ളതായാലും-രണ്ടാമായാലും-ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഖിയാമത്തു നാളിനെക്കുറിച്ച് തന്നെയാകുന്നു. പക്ഷെ -ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ -ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം ഈ വചനത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ, ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ മറുപടിയെ തുടർന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നതായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം ആ മറുപടിയും ഈ വചനവുമായി ഒരു പ്രത്യേക ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

സത്യവാൻമാർക്ക് അവരുടെ സത്യം ഉപകരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, ഇഹത്തിൽവെച്ചു സത്യം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് പരലോകത്ത് അതുമൂലം പ്രയോജനം – അഥവാ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം– ലഭിക്കുമെന്നത്രെ. അല്ലാതെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചു സത്യം പാലിച്ചില്ലെങ്കിലും പരലോകത്ത് വിചാരണാവേളയിൽ സത്യം തുറന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് രക്ഷനേടാമെന്നല്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ശാശ്വതമായ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം സിദ്ധിക്കുകയെന്നത് മഹാഭാഗ്യം തന്നെ. എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച ഭാഗ്യമത്രെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കൽ. (ورضوان من الله اكبر) അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് സ്ഥിരമായ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹുവിൻെറ തൃപ്തിയും അവർക്ക് ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുമ്പോൾ അവർക്കവൻ നൽകുന്ന അവർണ്ണനീയങ്ങളായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർക്ക് മതിവരുവോളം ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും പരിപൂർണ്ണമായ തൃപ്തിയായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇതിൽപരം ഭാഗ്യം മറ്റെന്തുണ്ട്? ഇല്ല. ഒന്നുമില്ല. അതുതന്നെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഭാഗ്യം! (**ذلك هو الفوز العظيم**)

123 അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവയിലുള്ളതിൻെറയും രാജത്വം. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.	لِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌۢ ﴿١٢٣﴾

---

123 لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مُلْكُ രാജത്വം. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا فِيهِنَّ അവയിലുള്ളതിൻെറയും. وَهُوَ അവൻ അവനാകട്ടെ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും വസ്തുവിൻെറ മേലും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

എല്ലാ സനാതന നിയമങ്ങളുടെയും, എല്ലാ ധാർമ്മിക വ്യവസ്ഥകളുടെയും, ഇസ്ലാമികമായ എല്ലാ വിശ്വാസാചാരാനുഷ്ഠാന മുറകളുടെയും അടിത്തറ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതാണ് ഈ വചനം. അൽപമാത്രം വാക്കുകൾ. അർത്ഥപുഷ്ടിയും വ്യാപ്തിയും നോക്കുമ്പോൾ സർവ്വ വ്യാപകവും! ഈ വചനത്തോടെ അല്ലാഹു ഈ മഹത്തായ സൂറത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

اللهم لك الحمد ولك المنة

6. സൂറത്തുൽ അൻആം سورة الأنعام

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 165 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 20

ഈ സൂറത്ത് മുഴുവനും ഒരേ പ്രാവശ്യം തന്നെ അവതരിച്ചതാണെന്നും, ഇതവതരിച്ചപ്പോൾ ഇതിൻെറ ബഹുമാനാർത്ഥം വളരെ മലക്കുകളും അതോടൊപ്പം ഇറങ്ങുകയുണ്ടായെന്നും കാണിക്കുന്ന പല രിവായത്തുകളും കാണുന്നു. മക്കീ സൂറത്തുകളിലെ പതിവു പ്രകാരം ഇതിലെ പ്രധാന പരാമർശങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും, തൗഹീദിനെയും സംബന്ധിച്ചാകുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കാലികളെ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് നേർച്ചവഴിപാടാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ദുരാചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ സൂറത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിന് سورة الانعام (കാലികളുടെ -അഥവാ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ-അദ്ധ്യായം) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിലെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ പലതും മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളെ പരാമർശിക്കുന്നവയായതുകൊണ്ട് അവരുടെ പല വാദങ്ങളും തർക്കങ്ങളും قالوا (അവർ പറയുന്നു) എന്നും, അവർക്കുള്ള മറുപടികൾ قل (പറയുക) എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്നതായി കാണാം.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَجَعَلَ ٱلظُّلُمَـٰتِ وَٱلنُّورَ ۖ ثُمَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾

1 (സർവ്വ) സ്തുതി (യും) അല്ലാഹുവിനാണ്; ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, അന്ധകാരങ്ങളും, പ്രകാശവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തവൻ. എന്നിട്ടും അവിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് സമപ്പെടുത്തുന്നു!

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰٓ أَجَلًا ۖ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِندَهُۥ ۖ ثُمَّ أَنتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾

2 അവനത്രെ, കളിമണ്ണിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ; പിന്നെ അവൻ ഒരു അവധി നിശ്ചയി(ച്ചു വെ)ച്ചിരിക്കുന്നു. നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു അവധി അവൻെറ അടുക്കലുണ്ടുതാനും. എന്നിട്ടും, നിങ്ങൾ സന്ദേഹപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

وَهُوَ ٱللَّهُ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَفِى ٱلْأَرْضِ ۖ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾

3 അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും അല്ലാഹു. നിങ്ങളുടെ രഹസ്യവും, നിങ്ങളുടെ പരസ്യവും അവൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിക്കുന്നതും അവൻ അറിയുന്നു.

---

1 اَلْحَمْدُ സ്തുതി (എല്ലാം). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ, സൃഷ്ടിച്ചവനായ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക) യും ചെയ്തു, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളെ. وَالنُّورَ പ്രകാശത്തെയും. ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ടും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്, റബ്ബിന്ന്. يَعْدِلُونَ അവർ സമപ്പെടുത്തുന്നു, കിടയൊപ്പിക്കുന്നു.. 2 هُوَ الَّذِي അവനെത്ര യാതൊരുവൻ, അവൻ യാതൊരുവനാണ്. خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച. مِّن طِينٍ കളിമണ്ണിനാൽ, കളിമണ്ണിൽനിന്ന്. ثُمَّ قَضَى പിന്നെ അവൻ നിശ്ചയം ചെയ്തു, തീരുമാനിച്ചു. أَجَلاً ഒരവധി. وَأَجَلٌ مُّسَمًّى പേരു പറയപ്പെട്ട

(നിര്‍ണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട) ഒരവധി. عِندَهُ അവന്‍റെ അടുക്കലുണ്ട് (താനും). ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ടും. أَنتُمْ നിങ്ങള്‍. تَمْتَرُونَ നിങ്ങള്‍ സന്ദേഹ (സംശയ) പ്പെടുന്നു.. 3 وَهُوَ اللَّهُ അവന്‍ അല്ലാഹുവത്രെ. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളില്‍. وَفِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. يَعْلَمُ അവന്‍ അറിയും, അറിയുന്നു. سِرَّكُمْ നിങ്ങളുടെ രഹസ്യം. وَجَهْرَكُمْ നിങ്ങളുടെ പരസ്യവും. وَيَعْلَمُ അവന്‍ അറിയുകയും ചെയ്യും. مَا تَكْسِبُونَ നിങ്ങള്‍ സമ്പാദിക്കുന്നത്, പ്രവര്‍ത്തിച്ചു വെക്കുന്നത്.

الحمد لله (അല്ലാഹുവിനാണ് സര്‍വ്വസ്തുതിയും) എന്നുള്ള സ്തുതികീര്‍ത്തന വാക്യംകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന അഞ്ച് സൂറത്തുകളില്‍ രണ്ടാമത്തേതാണിത്. ഒന്നാമത്തേതു ഫാതിഹയും, മൂന്നാമത്തേത് അല്‍കഹ്ഫും, നാലാമത്തേത് സബഉം, അഞ്ചാമത്തേത് ഫാത്വിറുമാകുന്നു. ഓരോന്നിലും ഈ വാക്യത്തെത്തുടര്‍ന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങള്‍ പരിശോധിച്ചാല്‍, സ്തുതികീര്‍ത്തനങ്ങള്‍ക്കെല്ലാം യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ അര്‍ഹനായുള്ളവന്‍ അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന അവന്‍റെ ചില സവിശേഷ ഗുണങ്ങളായിരിക്കും അവയെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്.

حمد (സ്തുതി) എന്ന പദത്തിന്‍റെ അര്‍ത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളും, എല്ലാം സ്തുതിയും അല്ലാഹുവിനാണെന്ന് പറയുന്നതിന്‍റെ താല്‍പര്യവും സൂറത്തുല്‍ ഫാതിഹയില്‍ വെച്ച് മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചവനും, അന്ധകാരവും പ്രകാശവും ഏര്‍പ്പെടുത്തിയവനും അല്ലാഹു തന്നെയാണെന്ന് മുശ്രിക്കുകള്‍ക്കും അറിയാം. അപ്പോള്‍, അതിലൊന്നിലും പങ്കില്ലാത്തതും, അവന്‍റെ സൃഷ്ടികളില്‍ പെട്ടതുമായ വസ്തുക്കളെ- അവ ജീവികളോ നിര്‍ജ്ജീവികളോ ആവട്ടെ-ആരാധിച്ചും പ്രാര്‍ത്ഥിച്ചും കൊണ്ട് അവനോട് സമപ്പെടുത്തുകയും കിടയൊപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് തികച്ചും വിരോധാഭാസവും, വിഡ്ഢിത്തവുമാണല്ലോ. ഇതാണ് ഒന്നാമത്തെ വചനത്തില്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. എല്ലാതരം അന്ധകാരങ്ങളെയും ഉള്‍പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് **الظلمات** (അന്ധകാരങ്ങള്‍) എന്ന് ബഹുവചന രൂപത്തിലും, ഏതൊന്നിന് പ്രകാശമെന്ന് പറയാമോ അതിനെയെല്ലാം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് النور (പ്രകാശം) എന്ന് ഏകവചന രൂപത്തിലുമാണ് ഇവിടെയും മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഖുര്‍ആനില്‍ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനു പല കാരണങ്ങളും വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. അന്ധകാരങ്ങളുടെ വൈവിധ്യവും, തരവ്യത്യാസവും, അതിന്‍റെ ആധിക്യവും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ ബഹുവചനമായും, അന്ധകാരങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യുവാനുള്ള ഏകമാര്‍ഗ്ഗം അതാതിനനുസരിച്ച പ്രകാശം മാത്രമാണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ ഏകവചനരൂപത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും ഉണ്ടാക്കിയവന്‍ അല്ലാഹുവാണെന്നു പറഞ്ഞതില്‍, തിന്‍മകളുടെ സ്രഷ്ടാവാകുന്ന അന്ധകാരം എന്ന ഒരു ദൈവത്തിലും, നന്‍മകളുടെ സ്രഷ്ടാവായ പ്രകാശം എന്ന മറ്റൊരു ദൈവത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ദിത്വവാദത്തി(*)ന്‍റെ ഖണ്ഡനംകൂടി ഉള്‍പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടിന്‍റെയും സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവാണെന്നും, രണ്ടും അവന്‍റെ സൃഷ്ടിയാണെന്നുമിരിക്കെ രണ്ടിനെയും ദൈവമായി സങ്കല്‍പിക്കുന്നതിന് അര്‍ത്ഥമില്ലല്ലോ.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തില്‍ മൂന്നു കാര്യങ്ങള്‍ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു: (1) മനുഷ്യരായ നിങ്ങളെ അവന്‍ കളിമണ്ണിനാല്‍ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്. മനുഷ്യപിതാവായ ആ

---

* ثنوية (ദൈ്വതവാദം–Dualism) എന്ന പേരില്‍ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമാണിതു. പരസ്പര വിരുദ്ധവും നിത്യസംഘട്ടനം നടന്നുകൊിരിക്കുന്നതു യ വെളിച്ചം, ഇരുട്ട് എന്നീ രു മൂലശക്തികളില്‍ നിന്നാണു എല്ലാ നന്മകളും, എല്ലാ തിന്മകളുകളും ഉാകുന്നത് എന്നത്രെ ഇതിന്‍റെ ചുരുക്കം. പേര്‍ഷ്യയില്‍ പ്രചാരത്തിലുായിരുന്ന ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്‍റെ ജനയിതാവു ക്രിസ്താബ്ദം 3-ാം നൂറ്റാണ്ടില്‍ ജിവിച്ച മാനീ

(مانى-Manes) ആയിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസക്കാര്‍ വെളിച്ചത്തിന്‍റെ നാമത്തില്‍ ദേവപ്രതിഷ്ഠകളും, ഇരുട്ടിന്‍റെ നാമത്തില്‍ ഭൂതപ്രതിഷ്ഠകളും നിര്‍മ്മിച്ചു വന്നിരുന്നു.

ദം (عليه السلام)നെ കളിമണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്ന് ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളുടെയും ഉൽഭവം കളിമണ്ണിൽ നിന്നാണെന്നായിരിക്കാം അതിൻെറ താൽപര്യം. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ആദമിനെ മണ്ണിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ മണ്ണിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ഉദാഹരണം: 3:59ഉം 22:5ഉം മറ്റും) മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കം കളിമണ്ണിൽ നിന്നാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (32:7) അപ്പോൾ, മണ്ണിൽനിന്ന് ഉൽപാദിക്കുന്ന സസ്യലതാദികൾ ഭക്ഷിച്ചുണ്ടാകുന്ന മനുഷ്യബീജത്തിൽ-ഇന്ദ്രിയത്തിൽ-നിന്നുമനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാവുന്നതാണ്. الله اعلم (2) സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന് മാത്രമല്ല, ഒരു അവധിയും അവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, (3) നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട മറ്റൊരവധിയും അവൻെറ അടുക്കൽ ഉണ്ടെന്നും.

ഒന്നാമത്തെ അവധികൊണ്ട് വിവകഷ മരണംവരെയുള്ള ജീവിതകാലമോ, വർത്തമാന കാലം വരെയുള്ള കാലമോ ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടാമത്തേതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ മരണം മുതൽക്കുള്ള ഭാവിജീവിതമോ, വർത്തമാനകാലം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള കാലമോ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ രണ്ട് അവധികളെപ്പറ്റിയും പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇപ്പറഞ്ഞതാകുന്നു. ഏതായാലും രണ്ടാമത്തെ അവധി കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയുവാനോ അനുമാനിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ഒരു കാലാവധിയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഐഹിക ജീവതം എപ്പോൾ അവസാനിക്കും, അഥവാ ഖിയാമത്തുനാൾ എപ്പോഴായിരിക്കും, ഓരോരുത്തൻെറയും ആയുഷ്കാലം ഏതുവരെയാണ്, പരലോക ജീവിതകാലം ഏതുവരെ നീണ്ടുനിൽക്കും എന്നിവയൊന്നും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ, മനുഷ്യനെ മണ്ണിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, ഭൂതവർത്തമാന ഭാവി കാലങ്ങളെല്ലാം നിശ്ചയിച്ചു നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്ത അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ച് മറ്റൊരു ജീവിതകാലംകൂടി അവന് നൽകുമെന്നതിൽ അവിശ്വാസികൾ സംശയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൻെറ നിരർത്ഥതയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വസ്തുതകൾ ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആകാശഭൂമികളിലെല്ലാം ഏകാരാധ്യനായിരിക്കുവാൻ അർഹൻ അവൻ മാത്രമാണ്: അവനാകട്ടെ, മനുഷ്യരുടെ സകല രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും, സകല പ്രവർത്തനങ്ങളും അറിയുന്നവനുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഓരോരുവനും അവനവൻെറ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ബോധപൂർവ്വം കരുതിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ മൂന്നാമത്തെ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം. ഈ വചനങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യം മനുഷ്യരോട് പൊതുവിലാണെങ്കിലും അവരിലുള്ള ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളെയും, അവിശ്വാസികളെയും പ്രത്യേകം ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇത് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ തൗഹീദും രണ്ടാമത്തേതിൽ പരലോക ജീവിതവും, മൂന്നാമത്തേതിൽ പ്രതിഫല നടപടിയും സ്ഥാപിച്ചശേഷം, അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ സത്യതയെക്കുറിച്ച് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു;-

4 അവരുടെ റബ്ബിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും (തന്നെ) അവർക്ക് വരുന്നില്ല, അവർ അതിനെപ്പറ്റി (അശ്രദ്ധരായി) തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരാകാതെ.

وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ مِّنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا۟ عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾

5 അങ്ങനെ, അവർക്ക് യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അവർ അതിനെ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു. അതിനാൽ, അവർ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു

فَقَدْ كَذَّبُوا۟ بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۖ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ

أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ۝٥

പരിഹസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ അതിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങള്‍ വഴിയെ അവര്‍ക്ക് വന്നെത്തുന്നതാണ്.

---

4 وَمَا تَأْتِيهِم അവര്‍ക്ക് വരുന്നില്ല. مِّنْ آيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും (തന്നെ). مِّنْ آيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളില്‍ നിന്നുളള. رَبِّهِمْ അവരുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ. إِلَّا كَانُوا അവര്‍ ആകാതെ, ആയിരുന്നിട്ടല്ലാതെ. عَنْهَا അതിനെപ്പറ്റി, അതില്‍നിന്ന്. مُعْرِضِينَ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവര്‍ (അവഗണിക്കുന്നവര്‍). 5 فَقَدْ كَذَّبُوا അങ്ങനെ (അതിനാല്‍) അവര്‍ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു. بِالْحَقِّ യഥാര്‍ത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ. لَمَّا جَاءَهُم അതവര്‍ക്ക് വന്നപ്പോള്‍. فَسَوْفَ എന്നാല്‍ (ആകയാല്‍) വഴിയെ, പിന്നീട്. يَأْتِيهِمْ അവര്‍ക്ക് വരും. أَنبَاءُ مَا യാതൊന്നിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങള്‍. كَانُوا بِهِ അതിനെക്കുറിച്ച് അവരായിരുന്നു. يَسْتَهْزِئُونَ അവര്‍ പരിഹസിക്കും

الحق (യഥാര്‍ത്ഥം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബി (സ)യുടെ പ്രവാചകത്വവും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഖുര്‍ആന്‍ മുതലായവയുമാകുന്നു. അവര്‍ വ്യാജമാക്കി പരിഹസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ യഥാര്‍ത്ഥത്തിന്റെ പുലര്‍ച്ച താമസിയാതെ അവര്‍ക്കറിയാറാകും, അവരുടെ നിഷേധത്തിന്റെ ഫലം അവര്‍ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഐഹികമായ പുലര്‍ച്ചയും ഫലവും ആ മുശ്‌രിക്കുകള്‍ കണ്ടനുഭവിക്കുകയും ഉണ്ടായി. പാരത്രികമായ ഫലങ്ങള്‍ അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

أَلَمۡ يَرَوۡاْ كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّن قَرۡنٖ مَّكَّنَّٰهُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَا لَمۡ نُمَكِّن لَّكُمۡ وَأَرۡسَلۡنَا ٱلسَّمَآءَ عَلَيۡهِم مِّدۡرَارٗا وَجَعَلۡنَا ٱلۡأَنۡهَٰرَ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمۡ فَأَهۡلَكۡنَٰهُم بِذُنُوبِهِمۡ وَأَنشَأۡنَا مِنۢ بَعۡدِهِمۡ قَرۡنًا ءَاخَرِينَ ۝٦

6 അവര്‍ കണ്ടില്ലേ, അവരുടെ മുമ്പ് എത്രയോ തലമുറകളെ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നിങ്ങള്‍ക്കുനാം ചെയ്തു തന്നിട്ടില്ലാത്ത സൗകര്യം ഭൂമിയില്‍ അവര്‍ക്കു നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തി (ക്കൊടുത്തു); ആകാശത്തെ [മഴയെ] അവരില്‍ നാം സമൃദ്ധമായി അയക്കുകയും ചെയ്തു; അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ ഒഴുകിക്കൊണ്ട് നാം അരുവികളെ ഏര്‍പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു; എന്നിട്ട് അവരുടെ പാപങ്ങള്‍ നിമിത്തം അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു; അവരുടെ ശേഷം, വേറെ തലമുറയെ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

---

6 أَلَمْ يَرَوْا അവര്‍ കണ്ടില്ലേ. كَمْ എത്ര, എത്രയോ. أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചു (എന്ന്). مِن قَبْلِهِم അവരുടെ മുമ്പ്. مِّن قَرْنٍ തലമുറയില്‍നിന്ന്, തലമുറയെ. مَّكَّنَّاهُمْ അവര്‍ക്ക് നാം സൗകര്യം നല്‍കി. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. مَا لَمْ نُمَكِّن നാം സൗകര്യം നല്‍കാത്തത്. لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. وَأَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു. السَّمَاءَ ആകാശത്തെ(മഴയെ). عَلَيْهِم അവരില്‍, അവര്‍ക്ക്. مِّدْرَارًا തുടര്‍ച്ചയായി, സമൃദ്ധമായി. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക-ഏര്‍പ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു. الْأَنْهَارَ അരുവികളെ. تَجْرِي ഒഴുകുന്നതായി. مِن تَحْتِهِمْ അവരുടെ അടിയിലൂടെ. فَأَهْلَكْنَاهُم എന്നിട്ട് അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു. بِذُنُوبِهِمْ അവരുടെ പാപങ്ങള്‍ നിമിത്തം. وَأَنشَأْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷം. قَرْنًا തലമുറയെ, കാലക്കാരെ. آخَرِينَ വേറെ,.

ശക്തി, പ്രതാപം, ക്ഷേമം, ഐശ്വര്യം ആദിയായവയില്‍ നിങ്ങളെ കവച്ചു വെച്ചിരുന്ന ആദു ഥമൂദു പോലെയുള്ള പല സമുദായങ്ങളും നന്ദിയില്ലാതെ സത്യനിഷേധത്തില്‍ അതിരു

കവിഞ്ഞപ്പോള്‍, അവരെ നശിപ്പിച്ച് അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് വേറെ പുതിയ തലമുറകളെ അല്ലാഹു രംഗത്തു കൊണ്ട് വരുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ നിങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ച് പകരം വേറെ കൂട്ടരെ ഈ ഭൂമിയില്‍ ഏര്‍പ്പെടുത്തുവാന്‍ അവന് കഴിയും. ഇത് നിങ്ങള്‍ ഓര്‍മ്മവെച്ചുകൊള്ളുക എന്നു താല്‍പര്യം.

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَٰبًا فِى قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

7 (നബിയേ) ഒരു (എഴുത്തു) താളില്‍ ഒരു ഗ്രന്ഥം നാം നിന്‍റെ മേല്‍ അവതരിപ്പിച്ച് അവരുടെ കൈകളാല്‍ അവരത് തൊട്ടിരുന്നാലും, (ആ) അവിശ്വസിച്ചവര്‍ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും: ''ഇതൊരു സ്പഷ്ടമായ ആഭിചാരമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല'' എന്ന്.

وَقَالُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِىَ ٱلْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ﴿٨﴾

8 അവര്‍ പറയുന്നു: ''ഇയാളുടെ മേല്‍ ഒരു മലക്ക് ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?!'' നാം വല്ല മലക്കിനെയും ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കില്‍, കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു; പിന്നെ, അവര്‍(ക്ക് ഇടകൊടുത്ത്) ഗൗനിക്കപ്പെടുകയില്ല.

وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَٰهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ﴿٩﴾

9 അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു മലക്കാക്കുന്നതായാലും അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു പുരുഷനാക്കുമായിരുന്നു (അഥവാ ആക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നു). (അങ്ങനെ) അവര്‍ സംശയത്തിലകപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം (പിന്നെയും) നാം അവര്‍ക്ക് സംശയത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُوا۟ مِنْهُم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

10 നിന്‍റെ മുമ്പ് പല റസൂലുകളെക്കുറിച്ചും പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എന്നിട്ട്, അവരെ കളിയാക്കിയിരുന്നവരില്‍, അവര്‍ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യം വന്നു ഭവിച്ചു.

---

7 وَلَوْ نَزَّلْنَا നാം ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കില്‍. عَلَيْكَ നിന്‍റെ മേല്‍. كِتَابًا ഒരു ഗ്രന്ഥം. فِي قِرْطَاسٍ ഒരു താളില്‍, എഴുത്തു പത്രത്തില്‍,. فَلَمَسُوهُ എന്നിട്ട് അവര്‍ അതിനെ തൊട്ട്. بِأَيْدِيهِمْ തങ്ങളുടെ കൈകളാല്‍, കൈകൊണ്ട്. لَقَالَ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവര്‍. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ سِحْرٌ മാരണം (ആഭിചാരം) അല്ലാതെ. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ. 8 وَقَالُوا അവര്‍ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. لَوْلاَأُنزِلَ ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടെ. عَلَيْهِ അവന്‍റെമേല്‍, അവന് ഇയാള്‍ക്ക്. مَلَكٌ ഒരു മലക്കും, വല്ല മലക്കും. وَلَوْ أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കില്‍. مَلَكًا ഒരു മലക്കിനെ, വല്ല മലക്കിനെയും. لَّقُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. الأَمْرُ കാര്യം. ثُمَّ لاَ يُنظَرُونَ പിന്നെ അവര്‍ നോക്ക(ഗൗനിക്ക-ഒഴിവുകൊടുക്ക)പ്പെടുകയില്ല.. 9 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം ആക്കിയിരുന്നെങ്കില്‍. مَلَكًا ഒരു മലക്ക്. لَّجَعَلْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യും (ആക്കേണ്ടിവരും). رَجُلاً ഒരു പുരുഷന്‍. وَلَلَبَسْنَا നാം സംശയത്തിലാക്കുക (ആശങ്കപുണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്യും. عَلَيْهِمْ അവര്‍ക്ക്. مَا يَلْبِسُونَ അവര്‍ സംശയത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.. 10 وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. بِرُسُلٍ പല റസൂലുകളെക്കുറിച്ചും. مِّن قَبْلِكَ

നിൻെറ മുമ്പ്. فَحَاقَ അതിനാൽ ഭവിച്ചു. بِالَّذِينَ سَخِرُوا കളിയാക്കിയവരിൽ. مِنْهُم അവരെപ്പറ്റി, അവരെ. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നു യാതൊന്ന് (കാര്യം). بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ അതിനെക്കുറിച്ച് അവർ പരിഹസിക്കും.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ നിഷേധത്തിൻെറ കാഠിന്യമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആകാശത്തു നിന്ന് ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ഒരു താളിൽ എഴുതി അവർക്ക് നേരിൽ ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അതവർ കണ്ണിൽ കണ്ട് കൈകൊണ്ട് തൊടുകയും ചെയ്താലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇതെന്തോ ഒരു ആഭിചാര വിദ്യ മാത്രമാണന്ന് പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയേ അവർ ചെയ്കയുള്ളു എന്നു സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് ഇവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവർക്ക് ആകാശത്തു നിന്ന് നാം ഒരു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതിലൂടെ അവർ കയറിപ്പോകുമാറാകുകയും ചെയ്താലും അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചകൾക്ക് ലഹരി ബാധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ്; അല്ല, ഞങ്ങൾ മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്.''
(ولو فتحنا عليهم بابا السماء ..... الحجر – ١٤،١٥)

മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതനാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അവനോടൊപ്പം ഒരു മലക്കിനെ അയച്ച് അവൻ പറയുന്നത് സത്യമാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൂടാ?! എന്നിങ്ങിനെ മുശ്‌രിക്കുകൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൻെറ മറുപടിയാണ് 8,9 വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. മലക്കിനെ ഇറക്കുന്ന പക്ഷം അതോടെ കാര്യവും അവസനിക്കുന്നതാണ്. പ്രവാചകൻമാരും തെളിവുകളും മുഖാന്തരം സത്യാസത്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മലക്കുകളുടെ വരവോടെ അവസാനിക്കും. മലക്കുകൾ വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയുണ്ടാകുന്നത് ഈ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ നാശമായിരിക്കും. ഇനി, ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ നിയോഗിച്ചയച്ചുവെന്ന് വെക്കുക. അപ്പോഴും സംശയം ബാക്കിയാകുക തന്നെ ചെയ്യും. കാരണം, ആ മലക്ക് മലക്കിൻെറ സ്വഭാവ പ്രകൃതിയോടു കൂടിയായിരിക്കുന്നപക്ഷം ഇവർക്ക് മലക്കുമായി ബന്ധപ്പെടുവാനും സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും സാധ്യമല്ല. മലക്കുകൾ ആത്മീയ ജീവികളാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് മലക്കിനെ അയച്ചാലും അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യപ്രകൃതിയിലും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിലുമാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ അയക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോഴും എന്തുകൊണ്ട് മലക്കിനെ അയക്കുന്നില്ലെന്നു ചോദിക്കാമല്ലോ. അതിനാൽ, ഒരു നിലക്കും മലക്കിനെ അയക്കുന്നതു പ്രായോഗികമായിരിക്കയില്ല എന്നൊക്കെയാണു മറുപടിയുടെ താൽപര്യം. ഈ വിഷയകമായി സൂ: ഇസ്രാഉ് 95-ൽ കൂടുതൽ വിവരം വരുന്നുണ്ട്. നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സാന്ത്വന വാക്യവും, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കനത്ത താക്കീതുമാണ് 10-ാം വചനം. മുമ്പും ഇതുപോലെ പല സമുദായക്കാരും അവരുടെ ദൈവദൂതൻമാരെ പരിഹസിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ഫലം അവർ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ഇവരുടെ ഗതിയും അതായിരുക്കുമെന്ന് ഇവർ ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണിതിലടങ്ങിയ സൂചന.

നാം മലക്കിനെ ഇറക്കിയിരുന്നാൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. (ولو انزلنا ملكا لقضى الامر) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിലാകാവുന്നതാണ്. (1) വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടെങ്കിലേ വിശ്വസിക്കൂ എന്നു സമുദായങ്ങൾ ശഠിച്ചു നിന്നതിനെത്തുടർന്ന് ആ ദൃഷ്ടാന്തം അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും, അതിനു ശേഷം അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവരെ നശിപ്പിക്കുന്ന വല്ല പൊതു ശിക്ഷയും ഇറക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിൻെറ ഒരു നടപടിച്ചട്ടമാകുന്നു. ഇവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം മലക്കിനെ അയച്ചാലും ഇവർ വിശ്വസിക്കുവൻ പോകുന്നില്ല. കാരണം, ആത്മാർത്ഥത അവർക്കില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ, അതിനെത്തുടർന്നു പൊതുശിക്ഷയാണു ഉണ്ടായിത്തീരുക. ഈ സമുദായം അന്ത്യസമുദായമായതുകൊണ്ട് ഈ സമുദായത്തെ അടിയോടെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല. (2) മലക്കിനെ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാരൂപത്തിൽ ഇറക്കിയാൽ, ആ കാഴ്ചയുടെ ഗൗരവം താങ്ങാനാവാതെ അതോടെ അവർ മരണമടഞ്ഞുപോകും. (3) മലക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ, നല്ലതും ചീത്തയും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെടുകയും, നന്മ മാത്രം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാകട്ടെ, ദൈവിക ശാസനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന തത്വത്തിനു നിരക്കാത്തതുമാണ്. (4) സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇപ്പോഴും അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതു നഷ്ടപ്പെടുത്തി ഇങ്ങിനെ ഒരാവശ്യം ഉന്നയിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ആ അവസരം പാഴായിപ്പോകുകയും, വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാൽ ശിക്ഷാ നടപടി അതോടെ സുനിശ്ചിതമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

വിഭാഗം-2

11 (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവിൻ, പിന്നെ, വ്യാജമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കുവിൻ''

قُلْ سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ ٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

---

11 قُلْ പറയുക. سِيرُوا നിങ്ങൾ നടക്കു(സഞ്ചരിക്കു)വിൻ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. ثُمَّ انظُرُوا പിന്നെ നോക്കുവിൻ. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയിരുന്നു. عَاقِبَةُ കലാശം, പര്യവസാനം. الْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കിയവരുടെ.

ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് മുൻസമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ അവരുടെ സത്യനിഷേധത്തിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷകൾക്ക് വിധേയരായതിന്റെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് സാരം.

12 പറയുക: ''ആരുടേതാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത്?'' പറയുക: ''അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. കാരുണ്യത്തെ തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ (ബാധ്യതയായി) അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ ഖിയാമത്തുനാളിലേക്ക് നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുക തന്നെ ചെയ്യും-അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (ത്തന്നെ) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരത്രെ (അവർ). അതിനാൽ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല.''

قُل لِّمَن مَّا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قُل لِّلَّهِ ۚ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ ٱلرَّحْمَةَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13 ''അവന്റേതു തന്നെയാണ് രാത്രിയിലും പകലിലും ഒതുങ്ങിയതും (എല്ലാം). അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.''

۞ وَلَهُۥ مَا سَكَنَ فِى ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

---

12 قُلْ പറയുക (ചോദിക്കുക). لِّمَن ആരുടേതാണ്. مَّا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. قُل لِّلَّهِ പറയുക അല്ലാഹുവിന്റെതാണ്. كَتَبَ അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു). عَلَى نَفْسِهِ അവന്റെ മേൽ, സ്വന്തത്തിന്റെ പേരിൽ. الرَّحْمَةَ കാരുണ്യം. لَيَجْمَعَنَّكُمْ തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിലേക്ക്.

لاَ رَيْبَ فِيهِ അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ്. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ. فَهُمْ അതിനാൽ (ഇനി) അവർ. لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല.. 13 وَلَهُ അവൻെറതാണ്. مَا سَكَنَ അടങ്ങി(ഒതുങ്ങി)യത്. فِي اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ. وَالنَّهَارِ പകലിലും. وَهُوَ السَّمِيعُ അവൻ കേൾക്കുന്നവനുമത്രെ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ

ആകാശഭൂമികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വസ്തുക്കളും, രാവിലും പകലിലുമായി ഒതുങ്ങുന്ന വസ്തുക്കളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ ഉടമയിലും നിയന്ത്രണത്തിലും അധികാരത്തിലും ഉള്ളവയാണ്. അവയിൽ നടക്കുന്നതെന്തും അവൻ കേട്ടും അറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യം ഇതായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവനിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഭാവിയെ നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുത്തലാകുന്നു. സൃഷ്ടികളോട് കരുണചെയ്യൽ അല്ലാഹു അവൻെറ ബാധ്യതയായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം അവൻ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഖിയാമത്തുനാളിൽ നിങ്ങളെ ഒന്നടങ്കം അവൻ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി നടപടി എടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെ അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''അല്ലാഹു'' സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, 'നിശ്ചയമായും, എൻെറ കാരുണ്യം എൻെറ കോപത്തെ അതിജയിച്ചിരിക്കുന്നു' വെന്ന് ഒരു രേഖ അവൻെറ അടുക്കൽ-അവൻെറ 'അർശി'ന്മേൽ - അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു.'' (ബു:മു.)

قُلْ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ قُلْ إِنِّىٓ أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾

14 പറയുക: ''അല്ലാഹുവിനെ-ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ-അല്ലാതെ ഞാൻ രക്ഷാകർത്താവാക്കി വെക്കുകയോ? അവനാകട്ടെ, ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു; അവന് ഭക്ഷണം നൽകപ്പെടുന്നുമില്ല. (-എന്നിട്ടും)!'' പറയുക: ''നിശ്ചയമായും മുസ്ലിമാകുന്ന [കീഴൊതുങ്ങുന്ന] ഒന്നാമത്തേവൻ ഞാനായിരിക്കണമെന്ന് എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, നീ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ [ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ] ആയിത്തീരരുതെന്നും.''

قُلْ إِنِّىٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

15 പറയുക: ''എൻെറ രക്ഷിതാവിനോടു ഞാൻ അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചുവെങ്കിൽ, വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

مَّن يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُۥ ۚ وَذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٦﴾

16 അന്നത്തെ ദിവസം ആരിൽനിന്ന് അത് [ആ ശിക്ഷ] ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നുവോ അവന് തീർച്ചയായും അവൻ കരുണ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതത്രെ സ്പഷ്ടമായ വിജയം!''

---

14 قُلْ പറയുക. أَغَيْرَ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയൊ. أَتَّخِذُ ഞാൻ ആക്കുന്നു, സ്വീകരിക്കുന്നു. وَلِيًّا ബന്ധു, സഹായകൻ, കാര്യകർത്താവ്, രക്ഷാധികാരി. فَاطِرِ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ (....വനായി). السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയെയും. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. يُطْعِمُ ഭക്ഷണം നൽകുന്നു. وَلاَ يُطْعَمُ അവന് ഭക്ഷണം നൽകപ്പെടുന്നുമില്ല. قُلْ പറയുക. إِنِّي أُمِرْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. أَنْ أَكُونَ ഞാനായിരിക്കുവാൻ, ആകണമെന്ന്. أَوَّلَ ആദ്യത്തെ

(ഒന്നാമത്തെ)വൻ. مَنْ أَسْلَمَ മുസ്ലിമായ (കീഴൊതുങ്ങിയ) വരിൽ. وَلاَ تَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും ആകരുത് (ആയിരിക്കരുത്) എന്നും. مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളിൽപെട്ട (വൻ), ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ. 15 قُلْ إِنِّي പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَخَافُ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. إِنْ عَصَيْتُ ഞാൻ അനുസരണക്കേട്(എതിര്) കാണിച്ചുവെങ്കിൽ. رَبِّي എൻെറ രക്ഷിതാവിനോട്. عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച, ഗൗരവമായ. 16 مَن ആർ, എതൊരുവൻ. يُصْرَفْ അത് തിരിക്ക(ഒഴിവാക്ക)പ്പെട്ടുവോ. عَنْهُ അവനിൽനിന്ന്, അവന്. يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം, അന്ന്. فَقَدْ رَحِمَهُ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ അവന് കരുണ ചെയ്തു. وَذَٰلِكَ അത്. الْفَوْزُ വിജയമത്രെ. الْمُبِينُ സ്പഷ്ട (വ്യക്ത)മായ.

സ്രഷ്ടാവും, അന്നദാതാവും അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവന് മറ്റാരിൽനിന്ന് ഭക്ഷണമോ മറ്റോ ലഭിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തവനായിരിക്കെ, അവനോട് മറ്റു വല്ലതിനെയും പങ്കുചേർക്കുന്നതും, അവൻെറ വിധിവിലക്കുകൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതും ബുദ്ധിശൂന്യതയാണു; യുക്തിവിരുദ്ധമാണ്: അവനല്ലാത്ത മറ്റേത് വസ്തുവും തന്നെ സ്രഷ്ടാവുമല്ല, അന്നദാതാവുമല്ല; ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പരാശ്രയം എല്ലാവർക്കും വേണം താനും. എന്നിരിക്കെ, തൗഹീദിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ അയവുവരുത്തി അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ രക്ഷാകർത്താക്കളും സഹായകരുമായി ഞാൻ എങ്ങിനെ സ്വീകരിക്കും? ഞാനാണെങ്കിൽ, എല്ലാതരം ശിർക്കുകളിൽനിന്നും പൂർണ്ണവിമുക്തനായി ഒന്നാമത്തെ മുസ്ലിമായിരിക്കണമെന്ന് കൽപിക്കപ്പെട്ട ആളുമാണ്. അവൻെറ കൽപന അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം അന്ത്യനാളാകുന്ന ആ മഹാദിനത്തിൽ അവൻെറ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്നത്തെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒഴിവായികിട്ടുന്നവർ മാത്രമാണ് ഭാഗ്യവാൻമാർ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എത്ര തന്നെ ശഠിച്ചാലും, എന്ത് നിലപാട് സ്വീകരിച്ചാലും എൻെറ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ ലവലേശം പിൻവാങ്ങുവാൻ തയ്യാറില്ല എന്നിങ്ങനെ മുശ്‌രിക്കുകളോട് പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി(സ)യോട് കൽപിക്കുകയാണ്.

17 (നബിയേ) നിനക്ക് അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും ബാധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവനല്ലാതെ അതിനെ നീക്കം ചെയ്യുന്നവൻ (ആരും) ഇല്ല. നിനക്ക് അവൻ വല്ല ഗുണത്തെയും ബാധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമത്രെ. [അതാർക്കും തടയുകയും സാധ്യമല്ല.]

وَإِن يَمْسَسْكَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

18 അവനത്രെ, അവൻെറ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ സർവ്വാധികാരിയായുള്ളവനും; അവനത്രെ, അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായുള്ളവനും.

وَهُوَ ٱلْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

---

17 وَإِن يَمْسَسْكَ നിന്നെ ബാധിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം, സ്പർശിച്ചുവെങ്കിൽ. اللهُ അല്ലാഹു. بِضُرٍّ വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും, ഉപദ്രവം കൊണ്ട്. فَلاَ كَاشِفَ എന്നാൽ തുറവിയാക്കുന്ന (നീക്കം ചെയ്യുന്ന)വനില്ല. لَهُ അതിനെ. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. وَإِن يَمْسَسْكَ അവൻനിന്നെ ബാധിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ. بِخَيْرٍ വല്ല ഗുണത്തെയും. فَهُوَ എന്നാൽ അവൻ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്. 18 وَهُوَ الْقَاهِرُ അവനത്രെ സർവ്വാധികാരി. فَوْقَ عِبَادِهِ തൻെറ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ. وَهُوَ അവൻ (തന്നെ). الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ. الْخَبِيرُ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി.

ആർക്ക്-എവിടെ എന്ത് അധികാരം ഉണ്ടെങ്കിലും അതൊക്കെ നാമമാത്രവും, താൽക്കാലികവും ആപേക്ഷികവും മാത്രമാകുന്നു. സൃഷ്ടികളുടെ പരമാധികാരിയും, സർവ്വാധികാരിയും അല്ലാഹു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പരിമിതിയോ, ഉപാധിയോ അവന്റെ അധികാരത്തിലില്ല.

قُلْ أَىُّ شَىْءٍ أَكْبَرُ شَهَـٰدَةً ۖ قُلِ ٱللَّهُ ۖ شَهِيدٌۢ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۚ وَأُوحِىَ إِلَىَّ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانُ لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَ ۚ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ ٱللَّهِ ءَالِهَةً أُخْرَىٰ ۚ قُل لَّآ أَشْهَدُ ۚ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ وَإِنَّنِى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

19 പറയുക: ''സാക്ഷ്യത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയത് ഏത് വസ്തുവാണ്?'' പറയുക: ''എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ അല്ലാഹു സാക്ഷിയാകുന്നു. ഈ ഖുർആൻ മുഖേന നിങ്ങളെയും, അത് ആർക്ക് എത്തിച്ചേർന്നുവോ അവരെയും ഞാൻ താക്കീതു ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി അത് എനിക്ക് 'വഹ്‌യു' നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം വേറെ ആരാധ്യൻമാരുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നുവോ?!'' പറയുക: ''ഞാൻ (അതിനു) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയില്ല.'' പറയുക; ''നിശ്ചയമായും, അവൻ ഏക ആരാധ്യൻ തന്നെയാകുന്നു; നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ നിരപരാധിയുമാകുന്നു.''

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَـٰهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ يَعْرِفُونَهُۥ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَآءَهُمُ ۘ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

20 നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ, തങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെ അറിയുന്നതു പോലെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നതാണ്. തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (ത്തന്നെ) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരത്രെ (അവർ); അതിനാൽ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല.

---

19 قُلْ പറയുക. أَيُّ شَيْءٍ ഏതൊരു വസ്തുവാണ്. أَكْبَرُ ഏറ്റവും വലിയത്. شَهَادَةً സാക്ഷ്യത്തിൽ, സാക്ഷ്യത്താൽ. قُلِ പറയുക. اللهُ شَهِيدٌ അല്ലാഹു സാക്ഷിയാകുന്നു. بَيْنِي എന്റെ ഇടയിൽ. وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും. وَأُوحِيَ വഹ്‌യു നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. إِلَيَّ എനിക്ക്. هَذَا الْقُرْآنُ ഈ ഖുർആൻ. لِأُنذِرَكُم ഞാൻ നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി. بِهِ അതുകൊണ്ട് (അതുമുഖേന). وَمَن بَلَغَ അത് എത്തിച്ചേർന്നവർക്കും. أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമോ. أَنَّ مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം (കൂടെ) ഉണ്ടെന്ന്. آلِهَةً ഇലാഹുകൾ, ആരാധ്യർ, ദൈവങ്ങൾ. أُخْرَى വേറെ. قُل പറയുക. لَّا أَشْهَدُ ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കയില്ല. قُلْ പറയുക. إِنَّمَا هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ (മാത്രം-തന്നെ). إِلَهٌ وَاحِدٌ ഏക ഇലാഹാണ്. وَإِنَّنِي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. بَرِيءٌ ഒഴിവായവനാണു, നിരപരാധിയാകുന്നു. مِّمَّا تُشْرِكُونَ നിങ്ങൾ ശിർക്കു ചെയ്യുന്ന(പങ്കു ചേർക്കുന്ന)തിനെ സംബന്ധിച്ചു. 20 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. آتَيْنَاهُمُ നാം അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നു, നാം കൊടുത്ത. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. يَعْرِفُونَهُ അവർ അതിനെ (അദ്ദേഹത്തെ) അറിയും. كَمَا يَعْرِفُونَ അവർ അറിയുന്നതുപോലെ. أَبْنَاءَهُمْ തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ (മക്കളെ). الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ(നഷ്ടപ്പെട്ട)വരാണു. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, തങ്ങളെത്തന്നെ. فَهُمْ അതിനാലവർ. لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

സത്യമാണെന്ന് ഉറപ്പുള്ള കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് തെളിവ് നല്‍കുന്നതിനാണല്ലോ സാക്ഷ്യം എന്നു പറയുന്നത്. ഏറ്റവും പ്രബലവും സ്വീകാര്യവുമായ സാക്ഷ്യം ആരുടേതാണെന്ന് ചോദിച്ചാല്‍, അല്ലാഹുവിന്‍െറ സാക്ഷ്യം എന്നല്ലാതെ മറുപടിയില്ല. എന്നാല്‍, ഞാന്‍ നിങ്ങളെ ഏതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതാണ് യഥാര്‍ത്ഥ സത്യമെന്നും, നിങ്ങള്‍ സ്വീകരിച്ച മാര്‍ഗ്ഗമാണ് തെറ്റായതെന്നുമുള്ളതിന് സാക്ഷിയാണ് അല്ലാഹു. അവനാണ് എനിക്ക് ഈ ഖുര്‍ആന്‍ നല്‍കിയിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളെയും, ലോകാവസാനംവരെ ആര്‍ക്കെല്ലാം അത് എത്തിച്ചേര്‍ന്നിട്ടുണ്ടോ അവരെയൊക്കെയും താക്കീതു ചെയ്‌വാന്‍ വേണ്ടിയാണ് അത് നല്‍കിയിരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, അവന്‍െറ സാക്ഷ്യത്തിനും, അവന്‍െറ സന്ദേശങ്ങള്‍ക്കും വിരുദ്ധമായി അവന് പുറമെ വേറെയും ചില ദൈവങ്ങളുണ്ടെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയാണോ നിങ്ങള്‍? ഈ കള്ളസാക്ഷ്യത്തിന് ഞാന്‍ തയ്യാറില്ല. നിങ്ങളുടെ ഈ അപരാധത്തിന് നിങ്ങള്‍ തന്നെ ഉത്തരവാദികള്‍. ഞാന്‍ ചെയ്യേണ്ടത് ഞാന്‍ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളില്‍ എനിക്ക് ഒരു ബാധ്യതയുമില്ല. എന്നൊക്കെ മുശ്‌രിക്കുകളോട് പറയുവാന്‍ അല്ലാഹു നബി (ﷺ)തിരുമേനിയോട് കല്‍പിക്കുന്നതാണ് 19-ാം വചനം.

മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയോ, പ്രവാചകന്‍മാരെയോ സംബന്ധിച്ച് അടുത്ത പരിചയങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തവരാണവര്‍. വേദക്കാരുടെ സ്ഥിതി അതല്ല. എന്നിട്ടും തൗഹീദിന്‍െറ ദൗത്യം അവരും നരിസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 20-ാം വചനത്തല്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇതു പോലെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന അവരെപ്പറ്റി സൂ: അല്‍ബഖറ 146ല്‍ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. യഥാര്‍ത്ഥം മനസ്സിലാവാത്തതുകൊണ്ടല്ല അവരും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ സ്വന്തം മക്കളെ അവര്‍ എപ്രകാരം തിരിച്ചറിയുമോ അത്ര തന്നെ ഈ സംഗതിയുടെ സത്യാവസ്ഥയും അവര്‍ക്കറിയാം. പക്ഷേ, മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പോലെത്തന്നെ അവരും സ്വന്തം രക്ഷാമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുയാണ്. അതാണവരും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത് എന്നു സാരം.

يعرفونه (അവര്‍ അതിനെ അറിയും) എന്ന വാക്കിലെ സര്‍വ്വനാമം (**ضمير**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. മേല്‍വിവരിച്ച തൗഹീദിന്‍െറ കാര്യമോ, ഖുര്‍ആനോ, നബി (സ)യോ ആകാവുന്നതാണ്. ഈ മൂന്നില്‍ ഏതാണെന്നുവെച്ചാലും ഒരേ സാരത്തില്‍ തന്നെയാണ് അത് കലാശിക്കുക. അല്ലഹുവിനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ, അവനോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്കുചേര്‍ത്തുകൂടാ എന്നൊക്കെ വേദക്കാര്‍ക്കു നന്നായി അറിയാമല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലാണ് മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) എന്നും, ഖുര്‍ആന്‍ അല്ലാഹുവില്‍ നിന്ന് ലഭിച്ച വേദഗ്രന്ഥമാണെന്നും അവര്‍ക്കറിയാം. സ്വന്തം മക്കളെ അറിയുംപോലെ അത്ര വ്യക്തമായിത്തന്നെ അറിയാം. പക്ഷെ, അസൂയ, ധിക്കാരം, ദുസ്വാര്‍ത്ഥ്യം ആദിയായവക്ക് അധീനപ്പെട്ടതു നിമിത്തം രക്ഷാമാര്‍ഗ്ഗം അടിയോടെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ് മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പോലെ അവരും ചെയ്യുന്നത്.

വിഭാഗം–3

21 ആരാണ്, അല്ലാഹുവിന്‍െറ മേല്‍ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അവന്‍െറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെക്കാള്‍ അക്രമി?! നിശ്ചയമായും കാര്യം: അക്രമികള്‍ വിജയിക്കുകയില്ല.	وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِـَٔايَـٰتِهِۦٓ ۗ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٢١﴾
22 അവരെ മുഴുവനും നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം (ഓര്‍ക്കുക)! പിന്നീട് (നമ്മോടു) പങ്കുചേര്‍ത്തവരോടു നാം പറയും: ''നിങ്ങള്‍ ജല്‍പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതാ	وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ أَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾

യ നിങ്ങളുടെ (ആ) പങ്കുകാര്‍ എവിടെ?!''

23 പിന്നെ, അവരുടെ [അവരെക്കൊണ്ടുള്ള] കുഴപ്പം അവര്‍ (ഇങ്ങിനെ) പറയുന്നതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരിക്കയില്ല: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ (സത്യം)! ഞങ്ങള്‍ പങ്കുചേര്‍ക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല.''

ثُمَّ لَمْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ وَٱللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾

24 നോക്കുക: അവര്‍ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരില്‍ (തന്നെ) വ്യാജം പറഞ്ഞതെങ്ങിനെയെന്ന് ! അവര്‍ ഏതൊന്നു കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നുവോ അത് അവരെ വിട്ടു മറഞ്ഞു പോകുന്നതുമാണ്.

ٱنظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ ۚ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

---

21 وَمَنْ ആരാണ്, ആരുണ്ട്. أَظْلَمُ അധികം ആക്രമി. مِمَّنِ افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ച (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞ)വനെക്കാള്‍. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെമേല്‍. كَذِبًا വ്യാജം, കളവ്. أَوْ كَذَّبَ അല്ലെങ്കില്‍ വ്യാജമാക്കിയ(വനെക്കാള്‍). بِآيَاتِهِ അവന്‍റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അതു(കാര്യം). لاَ يُفْلِحُ വിജയം പ്രാപിക്കയില്ല. الظَّالِمُونَ ആക്രമികള്‍. 22 وَيَوْمَ ദിവസം. نَحْشُرُهُمْ അവരെ നാം ശേഖരി(ഒരുമി)ച്ചു കൂട്ടുന്ന. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും. ثُمَّ نَقُولُ പിന്നെ നാം പറയും. لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا ശിര്‍ക്ക് ചെയ്ത (പങ്ക് ചേര്‍ത്ത) വരോട്. أَيْنَ എവിടെയാണ്. شُرَكَاؤُكُمُ നിങ്ങളുടെ പങ്കുകാര്‍. الَّذِينَ യാതൊരുവര്‍. كُنتُمْ تَزْعُمُونَ നിങ്ങള്‍ ജല്‍പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന. 23 ثُمَّ لَمْ تَكُن പിന്നെ ആയിരിക്കയില്ല. فِتْنَتُهُمْ അവരുടെ കുഴപ്പം (ശല്യം). إِلاَّ أَن قَالُوا അവര്‍ പറയുന്നതല്ലാതെ. وَاللهِ അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ. رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ. مَا كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നില്ല. مُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകള്‍, പങ്കുചേര്‍ക്കുന്നവര്‍, ബഹുദൈവവിശ്വാസികള്‍. 24 انظُرْ നോക്കുക. كَيْفَ كَذَبُوا എങ്ങനെയാണവര്‍ വ്യാജം പറഞ്ഞത്. عَلَى أَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തം പേരില്‍. وَضَلَّ പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകുകയും ചെയ്യും. عَنْهُم അവരെ വിട്ട്, അവരില്‍ നിന്ന്. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يَفْتَرُونَ അവര്‍ കെട്ടിച്ചമക്കും.

അല്ലാഹുവിന്‍റെ പങ്കാളികളായി നിങ്ങള്‍ ജല്‍പിച്ചാരാധിച്ചു വരുന്ന ദൈവങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി? അവയൊന്നും നിങ്ങള്‍ക്ക് രക്ഷയും സാഹായവും നല്‍കുന്നില്ലല്ലോ! എന്ന് മുശ്‌രിക്കുകളോട് മഹ്ശറയില്‍ വെച്ച് അല്ലാഹു ചോദിക്കും. മുമ്പ് ഇഹത്തില്‍ വെച്ച് അവര്‍ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന കുഴപ്പം സത്യനിഷേധവും ശിര്‍ക്കുമായിരുന്നു. എന്നാല്‍, ഈ അവസരത്തില്‍ അവരുണ്ടാക്കുന്ന കുഴപ്പം, തങ്ങള്‍ ശിര്‍ക്കുകളൊന്നും പ്രവര്‍ത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പേരില്‍ കള്ളസത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതായിരിക്കും. മുമ്പ് അവരില്‍ പ്രകടമായിരുന്ന ആ ധാര്‍ഷ്ട്യവും ധൈര്യവും ഇപ്പോള്‍ അവരില്‍ കാണുകയില്ല. അവര്‍ അല്ലാഹുവിന് സമാനമായി ദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചിരുന്ന ആ പങ്കാളികളൊന്നും അവരെ സഹായിക്കുവാന്‍ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല.

فتنتهم (അവരുടെ കുഴപ്പം) എന്ന് അലങ്കാര രൂപത്തില്‍ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, അവര്‍മൂലം അവിടെ അല്ലാഹുവിനോ മറ്റാര്‍ക്കെങ്കിലുമോ വല്ല ദോഷവും ഭവിക്കുമെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. രക്ഷാമാര്‍ഗ്ഗമൊന്നും ഇല്ലെന്ന് കാണുമ്പോള്‍ അങ്ങിനെ ഒരു കളവ് പറഞ്ഞുനോക്കുമെന്നാല്ലാതെ ആ കളവു കൊണ്ട് അവര്‍ക്ക് വല്ല നേട്ടവും ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന്, അതിനര്‍ത്ഥമില്ല. വായകൊണ്ട് പറയുന്ന ആ കള്ളവാദത്തെ അവരുടെ സ്വന്തം കൈകാലുകളും മറ്റ് അവയവങ്ങളും തന്നെ നിഷേധിച്ച് അവര്‍ക്കെതിരില്‍ അന്ന് സാക്ഷ്യം നല്‍കുന്നതുമായിരിക്കും.(36:65;41:20.)

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِن يَرَوْا۟ كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا۟ بِهَا ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوكَ يُجَٰدِلُونَكَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

25 അവരിലുണ്ട് ചിലർ: നിന്നിലേക്ക് [നീ പറയുന്നതിലേക്ക്] അവർ ചെവി കൊടുക്കും; (പക്ഷേ) അത് ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു (തടസ്സമായി) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ നാം ചില മൂടികളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരു (തരം) കട്ടിയും (നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു). എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാലും അതിലവർ വിശ്വസിക്കുന്നതുമല്ല. അങ്ങനെ, അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നാൽ നിന്നോട് അവർ തർക്കം നടത്തുന്നതാണ്. (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും: ''ഇത് പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണ കഥകളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല''.

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِن يُهْلِكُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

26 അവർ അതിനെക്കുറിച്ചു (മറ്റുള്ളവരെ) വിരോധിക്കുകയും, അതിൽ നിന്ന് അവർ അകലുകയും ചെയ്യും. (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയല്ലാതെ നാശത്തിലാക്കുന്നില്ല; അവർക്ക് ബോധം വരുന്നില്ലതാനും.

---

25 وَمِنْهُم അവരിൽ പെട്ടതാണ്, അവരിലുണ്ട്. مَّن يَسْتَمِعُ ചെവികൊടുക്കുന്ന (ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന)വർ (ചിലർ). إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ. أَكِنَّةً ചില മൂടികളെ. أَن يَفْقَهُوهُ അവരതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (തടസ്സമായി). وَفِي آذَانِهِمْ അവരുടെ കാതു(ചെവി)കളിലും. وَقْرًا ഒരു (തരം) ഭാരം, കട്ടി. وَإِن يَرَوْا അവർ കണ്ടാലും. كُلَّ آيَةٍ എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും. لاَّ يُؤْمِنُوا بِهَا അതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല. حَتَّى അങ്ങനെ (ഇതുവരെ). إِذَا جَاءُوكَ അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നാൽ. يُجَادِلُونَكَ അവർ നിന്നോട് തർക്കം നടത്തും. يَقُولُ പറയും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ أَسَاطِيرُ പുരാണകഥകൾ (ഇതിഹാസങ്ങൾ) അല്ലാതെ. الأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ. 26 وَهُمْ അവർ. يَنْهَوْنَ വിരോധിക്കുന്നു. عَنْهُ അതിനെക്കുറിച്ച്. وَيَنْئَوْنَ അവർ അകലുക (ദൂരപ്പെടുക)യും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യും). عَنْهُ അതിനെക്കുറിച്ച് അതിൽ നിന്ന്. وَإِن يُهْلِكُونَ അവർ നശിപ്പി(നാശത്തിലോ)ക്കുന്നുമില്ല. إِلاَّ أَنفُسَهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (അവരെത്തന്നെ) അല്ലാതെ. وَمَا يَشْعُرُونَ അവൻ അറിയുന്നുമില്ല, അവർക്ക് ബോധം വരുന്നുമില്ല..

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ചില ആളുകളെപ്പറ്റിയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പ്രസ്താവനയുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം.: നബി (ﷺ)ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയോ, വല്ല ഉപദേശങ്ങളും നൽകുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ വന്ന് അതിലേക്ക് ചെവികൊടുക്കും. സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്നോ, കാര്യം മനസ്സിലാക്കണമെന്നോ അല്ല അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കുതർക്കത്തിന് പഴുതുണ്ടാക്കലായിരിക്കും ലക്ഷ്യം. എത്രതന്നെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടാലും കേട്ടാലും – അവരുടെ മുരത്ത ദുർവാശി നിമിത്തം – അതൊന്നും അവർ കണക്കിലെടുക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ, വല്ല പഴുതും കാണുമ്പോൾ കുത്തിത്തിരുപ്പിനും കുതർക്കത്തിനും മുതിരുകയും ചെയ്യും. ഒടുക്കം, ഇതൊക്കെ പഴങ്കഥകളും, പുരാണേതിഹാസങ്ങളും തന്നെയാണെന്ന് വിധികൽപിച്ച് സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്യും. അവർ സത്യം മനസ്സിലാക്കുകയോ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്യാ

തെ അകന്ന് നിൽക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി മുടക്കം ചെയ്യുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൻെറയൊക്കെ ഫലം അവർ അവർക്കുതന്നെ നാശം വലിച്ചിടലും, അവരുടെ സ്വന്തം രക്ഷാമാർഗ്ഗം തടസ്സപ്പെടുത്തലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നുള്ള ബോധം അവർക്കു വരുന്നില്ല.

وجعلنا على قلوبهم اكنة .... (അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കുമേൽ നാം ചില മൂടികളെയും, അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരുതരം ഭാരവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവർ സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും, കേട്ടുമനസ്സിലാക്കുവാനും ശ്രമിച്ചിട്ടും അതിനനുവദിക്കാതെ അല്ലാഹു തടസ്സമുണ്ടാക്കി എന്നല്ല. വേണ്ടത്ര സാഹചര്യങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതൊന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ, വാശിയും മത്സരബുദ്ധിയും മാത്രം അവർ കൈമുതലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ ഫലമായി അവർക്ക് സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നുവെന്നത്രെ താൽപര്യം. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങളും, കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥകളും അനുസരിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവൃത്തിയാണതെന്നുള്ള നിലക്ക് ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും അവയെ അല്ലാഹുവിനോട് ചേർത്തു കൊണ്ട് പ്രസ്താവിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യമില്ലാതെയും, നിഷേധ ബുദ്ധിയും മർക്കടമുഷ്ടിയും കൈവിടാതെയും. സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ളത് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഒരു നടപടിച്ചട്ടമാണെന്ന തത്വമാണ് ഇതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സൂറത്തുൽ ബഖറ 7-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിശദീകരണം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. സന്ദർഭോചിതം ചിലപ്പോഴൊക്കെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും നാം ഇതിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കാറുമുണ്ട്. വേണ്ടത് പറയുമ്പോൾ അത് കേൾക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും തയ്യാറില്ലാതെ അന്ധരും മൂകരുമായി കഴിയുന്നവരെപ്പറ്റി (സൂ: അൻഫാൽ 23ൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നതുനോക്കുക. ''അവരിൽ വല്ല നന്മയും ഉള്ളതായി അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവരെ അവൻ കേൾപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അവരെ കേൾപ്പിച്ചിരുന്നാലും അവർ അതിൽ നിന്ന് അവഗണിച്ച് തിരിഞ്ഞ് കളയുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.'' (...... ولو علم الله فيهم خيرا لاسمعهم) അടുത്ത 28-ാം വചനത്തിലെ അവസാന വാക്യവും കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക.

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ فَقَالُوا۟ يَـٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِـَٔايَـٰتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

27 അവർ നരകത്തിങ്കൽ നിറുത്തപ്പെടുന്ന അവസരം നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ! അപ്പോൾ അവർ പറയുന്നതാണ്: ''ഹാ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കാതിരിക്കുകയും, ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമാറ് ഞങ്ങൾ (ഒന്ന്) മടക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ!''

بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا۟ يُخْفُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا۟ لَعَادُوا۟ لِمَا نُهُوا۟ عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَـٰذِبُونَ ﴿٢٨﴾

28 (അത്രയുമല്ല) പക്ഷെ, അവർ മുമ്പ് മറച്ചുവെച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത് അവർക്ക് (ഇപ്പോൾ) വെളിവായിരിക്കുകയാണ്. അവർ മടക്കപ്പെട്ടാലും അവരോട് യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കപ്പെട്ടുവോ അതിലേക്ക് അവർ (വീണ്ടും) മടങ്ങുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അവർ, വ്യാജം പറയുന്നവർതന്നെ.

---

27 وَلَوْ تَرَى നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ. إِذْ وُقِفُوا അവർ നിറുത്തപ്പെടുമ്പോൾ, നിറുത്തപ്പെടുന്ന സന്ദർഭം. عَلَى النَّارِ നരകത്തിങ്കൽ. فَقَالُوا അപ്പോൾ അവർ പറയും. يَا لَيْتَنَا ഹാ ഞങ്ങളായെങ്കിൽ

നന്നായേനെ. نُرَدُّ ഞങ്ങൾ മടക്കപ്പെട്ടിരുന്നു(വെങ്കിൽ). وَلَا نُكَذِّبَ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കാതെയും. بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ. وَنَكُونَ ഞങ്ങളായിത്തീരുകയും. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ട(വർ). 28 بَلْ بَدَا പക്ഷെ (എങ്കിലും-എന്നാൽ) വെളിവായിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. لَهُم അവർക്ക്. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يُخْفُونَ അവർ മറച്ചു വെക്കുക. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَلَوْ رُدُّوا അവർ മടക്കപ്പെട്ടാലും. لَعَادُوا അവർ മടങ്ങുക (ആവർത്തിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യും. لِمَا യാതൊന്നിലേക്ക്, യാതൊന്നിനെ. نُهُوا അവർ (അവരോട്) വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി. وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَكَاذِبُونَ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെ.

അവരെയും, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെയും സംബന്ധിച്ച് അവരെക്കാൾ അറിയുന്നവനാണല്ലോ അല്ലാഹു. നരക ശിക്ഷ കണ്ണിൽ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ, ഞങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്ക് മടക്കിത്തന്നിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചേനെ! എന്നും മറ്റും അവർ വിലപിക്കുകയും വ്യാമോഹിക്കുകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും അതിലും അവർക്ക് ആത്മാർത്ഥയില്ല. അവർ മുമ്പ് മൂടിവെച്ചും നിഷേധിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ ഫലം അനുഭവത്തിൽ വെളിപ്പെട്ട് കണ്ടതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഒരു പ്രതികരണം മാത്രമാണത്. രണ്ടാമത് ഒന്നുകൂടി അവരെ ഇഹത്തിലേക്കു മടക്കിയെന്നുവെക്കുക. എന്നാലും പഴയ സമ്പ്രദായം തന്നെ ആവർത്തിക്കുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. അത്രയും ദുഷിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു അവർ എന്നു താൽപര്യം.

وَقَالُوٓاْ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

29 അവർ പറയുന്നു: ''കാര്യം: നമ്മുടെ (ഈ) ഐഹിക ജീവിതമല്ലാതെ (മറ്റൊരു ജീവിതം) ഇല്ല; നാം (മരണാനന്തരം) എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.''

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُواْ عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِٱلْحَقِّ ۚ قَالُواْ بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُواْ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾

30 അവർ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിറുത്തപ്പെടുന്ന അവസരം നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ! അവൻ (അവരോടു) പറയും: ''ഇത് യഥാർത്ഥം [തന്നെ] അല്ലേ?!'' അവർ പറയും: ''അല്ലാതേ! ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)!'' അവർ പറയും: ''എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.''

വിഭാഗം-4

قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِلِقَآءِ ٱللَّهِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتْهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُواْ يَٰحَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۚ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾

31 തീർച്ചയായും, അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ നഷ്ടമടഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അന്ത്യസമയം അവർക്ക് പെട്ടെന്നു വന്നെത്തുമ്പോൾ, അവർ പറയും: ''ഹാ! ഇതി(ൻെറ കാര്യത്തിൽ) ഞങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ സങ്കടമേ!! '' അവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ (പാപ)ഭാരങ്ങളെ അവരുടെ മുതുകുകളിൽ വഹിക്കുന്നുമുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാ! (അറി

യുക) അവർ പേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്
എത്രയോ ചീത്ത!

---

29 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു. إِنْ هِيَ അത് (കാര്യം) അല്ല. إِلاَّ حَيَاتُنَا നമ്മുടെ ജീവിതമല്ലാതെ. الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ, ഐഹിക. وَمَا نَحْنُ നാം അല്ലതാനും. بِمَبْعُوثِينَ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവർ.. 30 وَلَوْ تَرَى നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ. إِذْ وُقِفُوا അവർ നിറുത്തപ്പെടുമ്പോൾ, നിറുത്തപ്പെടുന്ന സന്ദർഭം. عَلَى رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ. قَالَ അവൻ പറയും. أَلَيْسَ هَذَا ഇതല്ലയോ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥം (തന്നെ). قَالُوا അവർ പറയും. بَلَى അല്ലാതേ (അതെ). وَرَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ. قَالَ അവൻ പറയും. فَذُوقُوا എന്നാൽ രുചിനോക്കു (ആസ്വദിക്കു) വിൻ. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നുതുകൊണ്ട്. تَكْفُرُونَ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുക.. 31 قَدْ خَسِرَ തീർച്ചയായും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവർ. بِلِقَاءِ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ. اللهِ അല്ലാഹുവിനെ. حَتَّى അങ്ങനെ (ഇതുവരെ). إِذَا جَاءَتْهُمُ അവർക്ക് വന്നാൽ. السَّاعَةُ അന്ത്യ സമയം. بَغْتَةً പെട്ടെന്ന്, യാദൃശ്ചികായി. قَالُوا അവർ പറയും. يَا حَسْرَتَنَا ഞങ്ങളുടെ സങ്കടമേ. عَلَى مَا فَرَّطْنَا ഞങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനാൽ. فِيهَا അതിൽ, ഇതിനെപ്പറ്റി. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. يَحْمِلُونَ അവർ വഹിക്കുന്നു. أَوْزَارَهُمْ അവരുടെ (പാപ)ഭാരങ്ങളെ. عَلَى ظُهُورِهِمْ അവരുടെ മുതുകു(പുറം)കളിൽ. أَلاَ അല്ല (അറിയുക). سَاءَ വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത (മോശം). مَا يَزِرُونَ അവർ (പാപം) പേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

فرطنافيها (ഇതിൽ ഞങ്ങൾ വീഴ്ചവരുത്തി) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ വെച്ച് സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയെന്നും, അന്ത്യനാളിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിൻെറ കാര്യത്തിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയെന്നും ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും സാരത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ.

وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ ٱلْـَٔاخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

32 ഐഹിക ജീവിതം, കളിയും വിനോദവുമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. പരലോക ഭവനം തന്നെയാണ് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് ഉത്തമം. അപ്പോൾ(മനുഷ്യരെ) നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ഗ്രഹി)ക്കുന്നിംഷ്ടേ?!

---

32 وَمَا الْحَيَاةُ ജീവിതമല്ല. الدُّنْيَا ഐഹിക. إِلاَّ لَعِبٌ കളിയല്ലാതെ. وَلَهْوٌ വിനോദവും. وَلَلدَّارُ തീർച്ചയായും വീട് (ഭവനം). الْآخِرَةُ പരലോക. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ്. لِّلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. يَتَّقُونَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന. أَفَلاَ അപ്പോൾ ഇല്ലേ. تَعْقِلُونَ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുക്കു(ന്നില്ലേ).

ഐഹികജീവിതം കളിയും വിനോദവുമാണ്—പരലോക ജീവിതമാണ് സാക്ഷാൽ ജീവിതവും കാര്യപ്പെട്ടതും—എന്ന് പറയുമ്പോൾ, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽവെച്ച് ഒന്നും നേടുവാനില്ലെന്ന് ധരിക്കേണ്ടതില്ല. പരലോകത്ത് വിജയവും മോക്ഷവും ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം സമ്പാദിക്കേണ്ടത് ഇഹത്തിൽ വെച്ചാണല്ലോ. പക്ഷേ, പാരത്രിക ജീവിത യഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഐഹിക ജീവിതം വെറും കളിയും വിനോദവും മാത്രമാണ്. അതിന് സ്ഥിരതയോ സാക്ഷാൽക്കാരമോ ഇല്ല, അതുകൊണ്ടു പരലോക ജീവിതത്തിനാണ് ഐഹിക ജീവതത്തെക്കാൾ വിലകൽപിക്കേണ്ടത് എന്നാണുദ്ദേശ്യം. മറ്റൊരിടത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: بل تؤثرون الحيوة الدنيا والاخرة خير وابقى (എങ്കിലും നിങ്ങൾ ഐഹിക ജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യം

നൽകുന്നു. പരലോകമാകട്ടെ, കൂടുതൽ ഉത്തമവും ശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു.) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് പരലോക ഭവനമാണ് ഉത്തമമെന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കാത്ത ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് പരലോക ജീവിതം ഉത്തമമായിരിക്കയില്ല-കൂടുതൽ ദോഷകരമായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക-എന്നുള്ള ഒരു വ്യംഗ്യാർത്ഥം കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُۥ لَيَحْزُنُكَ ٱلَّذِى يَقُولُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَـٰكِنَّ ٱلظَّـٰلِمِينَ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

33 (നബിയേ) അവർ പറഞ്ഞു വരുന്നത് നിശ്ചയമായും നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് നാം അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും (ആ) അക്രമികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' (ലക്ഷ്യം) കളെയത്രെ നിഷേധിക്കുന്നത്.

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا۟ عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا۟ وَأُوذُوا۟ حَتَّىٰٓ أَتَىٰهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَـٰتِ ٱللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِن نَّبَإِى۟ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

34 നിൻെറ മുമ്പ് പല റസൂലുകളും വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവർക്ക് നമ്മുടെ സഹായം വന്നെത്തുന്നതുവരെ, തങ്ങൾ വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയും, ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിൽ അവർ ക്ഷമ സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്കുകൾക്ക് മാറ്റം വരുത്തുന്നവരേ ഇല്ല. 'മുർസലു'കളുടെ വൃത്താന്തത്തിൽ നിന്നും (വേണ്ടത്) നിനക്ക് വന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

---

33 قَدْ نَعْلَمُ നാം അറിയുന്നുണ്ട്, തീർച്ചയായും നമുക്കറിയാം. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും കാര്യം. لَيَحْزُنُكَ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നു (എന്ന്). الَّذِي يَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. فَإِنَّهُمْ എന്നാലവർ. لاَ يُكَذِّبُونَكَ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. الظَّالِمِينَ ആക്രമികൾ. بِآيَاتِ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം, ദൃഷ്ടാന്തം)കളെ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. يَجْحَدُونَ അവർ നിഷേധിക്കുന്നു.. 34 وَلَقَدْ كُذِّبَتْ വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. رُسُلٌ (ദൈവ) ദൂതൻമാർ. مِّن قَبْلِكَ നിൻെറ മുമ്പ്. فَصَبَرُوا എന്നിട്ടവർ ക്ഷമിച്ചു. عَلَى مَا كُذِّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കപ്പെട്ടതിൽ. وَأُوذُوا അവർ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത(തിൽ). حَتَّى أَتَاهُمْ അവർക്ക് വന്നെത്തുന്നതുവരെ. نَصْرُنَا നമ്മുടെ സഹായം. وَلاَ مُبَدِّلَ മാറ്റം വരുത്തുന്ന (പകരം കൊണ്ടുവരുന്ന) വരേയില്ല. لِكَلِمَاتِ വാക്കുകൾക്ക്, വ്യാക്യങ്ങൾക്ക്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَلَقَدْ جَاءَكَ നിനക്ക് വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. مِن نَّبَإِ വൃത്താന്ത (വർത്തമാന)ത്തിൽ നിന്നും. الْمُرْسَلِينَ ദൈവദൂതൻമാരുടെ.

സ്വജനങ്ങളായ ഖുറൈശികൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തതിൽ നബി (ﷺ)തിരുമേനി വളരെ വ്യസനത്തിലായിരുന്നു. അതിൽ അത്രയൊന്നും മനോവേദന അനുഭവിക്കേണ്ടതില്ലന്ന് അല്ലാഹു നബി (സ)യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. അതിനു കാരണവും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 35:8, 18:6, 26:3 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇതുപോലെയുള്ള ചില പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്:-

അവരുടെ നിഷേധങ്ങൾ, കുതർക്കങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അവർ നിഷേധിക്കുന്നതും വ്യാജമാക്കുന്നതും താങ്കളെയല്ല; നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും വചനങ്ങളെയുമാണ്. അഥവാ താങ്കളോട് വ്യക്തിപരമായല്ല- നമ്മുടെ സന്ദേശങ്ങളോടാണ്-അവർക്ക് വിരോധമുള്ളത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിഷേധവും ശത്രുതയും ഇത് ആദ്യത്തേതൊന്നുമല്ല. മുമ്പും പല റസൂലുകൾക്കും ഈ അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർ നിഷേധിക്കപ്പെ

ടുകയും, പല അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, അവര തൊക്കെ സഹിക്കുകയും ക്ഷമിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ക്രമേണ അവർക്കു അല്ലാഹുവി ങ്കൽ നിന്നുള്ള സഹായവും വിജയവും വന്നുകിട്ടുകയും ചെയ്തു. അവസാനം വിജയം ലഭിക്കു ക നമ്മുടെ റസൂലുകൾക്കും അവരുടെ പക്ഷക്കാർക്കുമായിരിക്കുമെന്ന് നാം മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതാണ്. ആ വാക്കിന് മാറ്റം സംഭവിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെപ്പോലെ താങ്കളും ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുക. മുർസലുകളുടെ കഴിഞ്ഞ ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് ഈ യാഥാർത്ഥ്യം തെളിയിക്കു ന്ന പല വർത്തമാനങ്ങളും ഇതിനുമുമ്പ് ഞാൻ താങ്കൾക്കു അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ.

നബി (ﷺ) യോട് അബുജഹ്ൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി അലി (رضي الله عنه)പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കു ന്നു. ''ഞങ്ങൾ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും നീ കൊണ്ടുവന്നതിനെയാണ് ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്.'' (ഹാകിം) സുദ്ദീ (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നു ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ അബൂജഹ്ലിനോട് അഖ്നസുബ്നു ശരീഖ് ഇങ്ങിനെ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു: ''മുഹമ്മദ് സത്യവാനോ അസത്യവാനോ എന്ന് താങ്കൾ എനിക്കൊന്നു പറഞ്ഞു തരണം. നമ്മുടെ സംസാരം കേൾക്കുവാൻ ഇവിടെ ഞാനും താങ്കളുമല്ലാതെ വേറെ ഖുറൈശികളിൽ ആരും ഇല്ലല്ലോ.'' അബൂജഹ്ൽ പറഞ്ഞു: ''അഹോ! അല്ലാഹുവിനെയാണ (സത്യം)! മുഹമ്മദ് സത്യ വാൻ തന്നെ. മുഹമ്മദു ഒട്ടും കളവു പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. പക്ഷെ, ഖുസ്വയ്യിൻെറ സന്തതികൾ (മുഹമ്മദിൻെറ പിതൃവഴിക്കാർ) പതാകയും (നേതൃത്വവും), സിഖായത്തും (ഹാജിമാർക്കു വെള്ളം നൽകുന്ന സ്ഥാനവും), ഹിജാബത്തും (കഅ്ബയുടെ സംരക്ഷണാധികാരവും), നുബുവ്വത്തും (പ്രവാചകത്വവും) കൊണ്ടുപോയാൽ പിന്നെ മറ്റുള്ള ഖുറൈശികൾക്കു എന്താ ണുണ്ടായിരിക്കുക?!'' അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോടു പറയുന്നു:-

وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ ٱسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِىَ نَفَقًا فِى ٱلْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِى ٱلسَّمَآءِ فَتَأْتِيَهُم بِـَٔايَةٍ ۚ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى ٱلْهُدَىٰ ۚ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْجَـٰهِلِينَ ﴿٣٥﴾

35 അവരുടെ തിരിഞ്ഞുകളയൽ [അവഗണന] നിനക്ക് വളരെ വലുതായി (തോന്നിയി) രുന്നാൽ, എന്നാൽ-ഭൂമിയിൽ ഒരു മാളമോ, ആകാശത്തിൽ ഒരു കോണിയോ തേടിപ്പിടിക്കുവാനും, എന്നിട്ട് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും അവർക്ക് കൊണ്ടുവരുവാനും നിനക്ക് സാധ്യമാകുന്ന പക്ഷം (അങ്ങിനെ ചെയ്തേക്കുക)! അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അവരെ (യെല്ലാം) അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയിരുന്നു. ആകയാൽ, തീർച്ചയായും നീ വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (വിഡ്ഢികളിൽ) പെട്ടവനായിത്തീരരുത്.

۞ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَٱلْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

36 (പറയുന്നത്) കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമേ ഉത്തരം നല്കൂ. മരണപ്പെട്ടു പോയവരാകട്ടെ, അവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക; പിന്നെ, അവങ്കലേക്ക് അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

---

35 وَإِن كَانَ ആയിരുന്നാൽ. كَبُرَ (വളരെ) വലുതായി. عَلَيْكَ നിനക്ക്. إِعْرَاضُهُمْ അവരുടെ തിരിഞ്ഞുകളയൽ, അവഗണനന. فَإِنِ اسْتَطَعْتَ എന്നാൽ നിനക്ക് സാധിക്കുമെങ്കിൽ. أَن تَبْتَغِيَ നീ തേടുവാൻ, തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ. نَفَقًا ഒരു മാളം (മട). فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. أَوْ سُلَّمًا അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കോണി, ഏണി. فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിൽ. فَتَأْتِيَهُم എന്നിട്ട് നീ അവർക്ക് വരുകയും. بِآيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ട്. وَلَوْ شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നാൽ. لَجَمَعَهُمْ അവരെ ഒരുമിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. عَلَى الْهُدَى നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ. فَلاَ تَكُونَنَّ അതിനാൽ തീർച്ചയായും നീ ആകരുത്.

مِنَ الْجَاهِلِينَ വിഡ്ഢികളിൽ, വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (പെട്ടവൻ). 36 إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ നിശ്ചയമായും ഉത്തരം നൽകുക. الَّذِينَ യാതൊരുവർ (മാത്രം) ആകുന്നു. يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കും. وَالْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരാകട്ടെ. يَبْعَثُهُمُ اللهُ അവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിക്കും. ثُمَّ إِلَيْهِ പിന്നെ അവങ്കലേക്ക്. يُرْجَعُونَ അവർ മടക്കപ്പെടും.

അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിൽ നബി (സ)ക്കു ഉൽകണ്ഠ കുറേ അധികമാണ് അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. വിശ്വസിക്കുവാൻ മതിയായ ധാരാളം തെളിവുകൾ അവർക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കട്ടെ എന്നു വെച്ച് സമാധാനിക്കുകയേ വേണ്ടൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം - അവരെ വിശ്വസിപ്പിക്കുക തന്നെ വേണമെന്ന് വെക്കുന്നപക്ഷം-അതിന് തക്കതായ വല്ല പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തവും കാണിച്ചു കൊടുത്തേക്കുക ഭൂമിയിൽ വല്ല മാളവും തേടിപ്പിടിച്ച് അതിലൂടെ കീഴ്പ്പോട്ടിറങ്ങിയോ, ആകാശത്തേക്കുള്ള വല്ല കോണിയും കണ്ടെത്തി അതിലൂടെ മേൽപോട്ടു കയറിയോ-എങ്ങിനെയാണത് സാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ അങ്ങിനെ-ചെയ്തുകൊള്ളുക. എന്നൊക്കെയാണ് നബി (ﷺ)യോട് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ആക്ഷേപസ്വരത്തിലുള്ള ഈ വാക്കുകൾ തിരുമേനിക്ക് ഈ വിഷയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മനോവേദനയുടെ കാഠിന്യത്തെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇവരെപ്പറ്റി അത്രക്കൊന്നും സാഹസപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന് നബി (സ)യെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയാണുദ്ദേശ്യം. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും വിശ്വസിപ്പിച്ചേ തീരു എന്ന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. തെളിവുകൾ വേണ്ടത്ര നൽകിക്കൊണ്ട്, വിശ്വസിക്കലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കലും അവരവരുടെ ഹിതത്തിന് അവൻ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. മുഴുവൻ മനുഷ്യരും സൻമാർഗ്ഗികളായി ത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അതങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അമിതമായ അക്ഷമയും വ്യസനവും കാണിക്കുന്നത് കേവലം വിഡ്ഢിത്തവുമാണ്. അത് നബി (ﷺ)ക്കു യോജിച്ചതല്ല എന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർ നബി (ﷺ) യുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണം, അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളും, നബി (സ)യുടെ ഉപദേശങ്ങളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തതാണ്; പറയുന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമേ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ട് വരുകയുള്ളൂ; അല്ലാത്തവർ ഹൃദയ ചൈതന്യം നശിച്ചു മൃതപ്രായമായവരാണ്; മൃതിയടഞ്ഞു കഴിഞ്ഞവരെ പുനരുത്ഥാന ദിവസം എഴുന്നേൽപിച്ചു വിചാരണ നടത്തി നടപടി എടുക്കുകയാണുണ്ടാവുക. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഈ 'ജീവശ്ശവങ്ങളു'ടെമേലും അല്ലാഹു നടപടി എടുത്തുകൊള്ളും എന്നൊക്കെയാണ് തുടർന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يُنَزِّلَ ءَايَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

37 അവർ പറയുന്നു: ''ഇവന്റെ മേൽ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്താണ്?!'' പറയുക: ''നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും ഇറക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണ്. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.''

---

37 وَقَالُوا അവർ പറയുകയാണ്. لَوْلاَ نُزِّلَ ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്. عَلَيْهِ ഇവന്റെ (അവന്റെ) മേൽ. آيَةٌ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും. مِّن رَّبِّهِ അവന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. قُلْ പറയുക. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. قَادِرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്. عَلَى أَن يُنَزِّلَ ഇറക്കുവാൻ. آيَةً വല്ല (ഒരു) ദൃഷ്ടാന്തവും. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. أَكْثَرَهُمْ മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകൾ. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല.

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും അവർക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഖുർആനാകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ദൃഷ്ടാന്തവും അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതിനെതിരിൽ അതുപോലെ ഒരു ഗ്രന്ഥമോ, അതിലെ അദ്ധ്യായം പോലെ ഒരദ്ധ്യായമോ കൊണ്ടുവരാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിട്ട് പിന്നെയും-ദുർബുദ്ധിയും ദുർവാശിയും നിമിത്തം-പുതിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെടുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. തങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാക്കുമാറുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തം, അല്ലെങ്കിൽ മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വടിപോലെയോ, സ്വാലിഹു (عليه السلام) നബിയുടെ ഒട്ടകം പോലെയോ ഉള്ള ഒരു പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം, അതുമല്ലെങ്കിൽ-അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതായി സൂ: ഇസ്രാഉ് 90-93ൽ പറയുന്നതുപോലെ-ആകാശത്തുനിന്നൊരു കഷ്ണം വീഴ്ത്തകയോ, സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള ഒരു വീടുണ്ടാകുകയോ, നബി (ﷺ) ആകാശത്തേക്കു കയറിപ്പോകുകയോ പോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം (മുഅ്ജിസത്ത്). അതാണ് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിന് ഏതു തരത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തവും കാണിക്കുവാൻ തീർച്ചയായും കഴിയും. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചു കൊടുക്കാത്തതിൽ ചില യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കാണിച്ചു കൊടുക്കായ്കയാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മിക്കവരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതാണ് അവർ ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ കാരണം എന്നത്രെ അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയുടെ താൽപര്യം.

അമാനുഷികമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയ പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം മുഖേന എല്ലാവരെയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കണമെന്നല്ല അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സത്യാസത്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും, സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണെന്ന് പ്രവാചകനും വേദഗ്രന്ഥവും മുഖേന വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക; എന്നിട്ട് നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുക; ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാനു തിരസ്കരിക്കുവാനും അവസരവും നൽകുക; അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ വിശ്വാസവും, നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ നിധേഷധവും മനഃപൂർവ്വവും ഉദ്ദേശ്യ പൂർവ്വവുമായിരിക്കുക. ഇതാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പൂർവ്വസമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ ബുദ്ധിപരമായ പക്വതയിൽ കേവലം ബാലപ്രായത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതതു കാലത്തിനൊത്ത ചില പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സത്യത്തിനു തെളിവായി അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വഴി സത്യാസത്യം വേർതിരിച്ചെടുക്കുവാൻ അക്കാലത്തുള്ളവരുടെ ബുദ്ധിയുടെ നിലവാരം പാകമാകാതിരുന്നതാണ് അതിനു കാരണം. ഒടുക്കത്തെ സമുദായമായ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സമുദായം ബുദ്ധിപരമായ വളർച്ച പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കെകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളല്ല അവർക്കു യോജ്യമായിട്ടുള്ളത്. തെളിവിൻെറ സുസ്ഥിരതയും സുവ്യക്തതയും ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലാണുള്ളത്.

മാത്രമല്ല, പൂർവ്വ സമുദായങ്ങൾ-അവരുടെ ബാലിശമായ മത്സര ബുദ്ധിയും മർക്കട മുഷ്ടിയും കാരണമായി-തങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻമാരെ അത്തരം ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ വെല്ലുവിളിക്കുകയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവ മാരണവും ജാലവിദ്യയുമാണെന്നു പറഞ്ഞ് നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ നിഷേധം അവരുടെമേൽ പൊതു ശിക്ഷകൾ വന്ന് ഭവിക്കുവാനും കാരണമായി. അതുപോലെ ഈ സത്യനിഷേധികളുടെ വെല്ലുവിളിയനുസരിച്ച് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അതവരുടെയും നാശത്തിന് ഇടയാക്കുകയാണുണ്ടാകുക. ഇതെല്ലാം കാരണമായി അന്ത്യപ്രവാചകനായ നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെയും അവിടുന്നു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ദൗത്യ സന്ദേശങ്ങളുടെയും സത്യതക്കു തെളിവായി നിലകൊള്ളുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാലദേശ വ്യത്യാസം കൂടാതെ നിലനിൽക്കുമാറ് ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇവയിൽ പ്രധാനമായതും

കാലാവസാനം വരെ നിലനിൽക്കുന്നതും വിശുദ്ധ ഖുർആൻതന്നെ. [ഈ വിഷയകമായി മുഖവുര 3-ാം ഖണ്ഡത്തിൽ (പേജ് 56-59) മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്]

وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا طَٰٓئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّآ أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ مَّا فَرَّطْنَا فِى ٱلْكِتَٰبِ مِن شَىْءٍ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾

38 ഭൂമിയിലെ (ചലിക്കുന്ന) ഏതൊരു ജന്തുവാകട്ടെ, രണ്ടു ചിറകുകൾകൊണ്ടു പറക്കുന്ന ഏതൊരു പക്ഷിയാകട്ടെ, നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ചില സമുദായങ്ങളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. ഗ്രന്ഥത്തിൽ യാതൊന്നും (തന്നെ) നാം വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടില്ല. പിന്നീട്, അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ്.

---

38 وَمَا مِن دَابَّةٍ ഒരു ജന്തു (ജീവി-മൃഗ)വും അല്ല (ഇല്ല). فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലെ, ഭൂമിയിൽ. وَلاَ طَائِرٍ ഒരു പക്ഷിയുമില്ല (അല്ല). يَطِيرُ പറക്കുന്ന. بِجَنَاحَيْهِ അതിന്റെ രണ്ട് ചിറക് (പക്ഷം)കൊണ്ട്. إِلاَّ أُمَمٌ ചില സമുദായങ്ങളല്ലാതെ. أَمْثَالُكُم നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള. مَّا فَرَّطْنَا നാം വീഴ്ച (പോരായ്മ) വരുത്തിയിട്ടില്ല. فِي الْكِتَابِ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ. مِن شَيْءٍ യാതൊന്നും. ثُمَّ പിന്നീട്. إِلَى رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. يُحْشَرُونَ അവർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും.

ഭൂമിയിലുള്ള ഓരോ ജീവവർഗ്ഗവും ഓരോ സമുദായമാകുന്നു. ഓരോന്നിനും അതതിന് ആവശ്യവും അനുയോജ്യവുമായ എല്ലാ വ്യവസ്ഥകളും മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാറ്റിന്റെയും നിലനിൽപിനും, വളർച്ചക്കും, അഭിവൃദ്ധിക്കും വേണ്ടതൊക്കെ അവൻ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചെയ്തുവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സമുദായം തന്നെയാണ് മനുഷ്യ വർഗ്ഗവും. അവർക്കു വേണ്ടുന്നതൊക്കെ അവർക്കും ചെയ്തുവച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശേഷബുദ്ധി, വിവേചനശക്തി, ചിന്താശക്തി ആദിയായ പ്രത്യേകതകൾ മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെ സവിശേഷതയാകുന്നു. സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കണം, ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ പതിക്കരുത്, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും സത്യാസത്യം തിരിച്ചറിയണം പോലെയുള്ള ശാസനകൾ മനുഷ്യസമുദായത്തിന് നൽകുവാൻ അതാണ് കാരണം. ആകയാൽ, ഇതര സമുദായങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യൻ അവന്റെ നൻമക്കും വിജയത്തിനുമുള്ള ഉപാധികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നു. ഇതര ജീവികളെപ്പോലെ മനുഷ്യർക്കു ചിന്താശൂന്യരായി കഴിഞ്ഞു കൂടാവതല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ ''ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം യാതൊന്നും വീഴ്ച-അഥവാ പോരായ്മ-വരുത്തിയിട്ടില്ല'' എന്നു പറഞ്ഞതിലെ 'ഗ്രന്ഥം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഖുർആൻ ആയിരിക്കുവാനും, സംഭവിച്ചതും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ ചെറുതും വലുതുമായ കാര്യങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന اللوح المحفوظ (ലൗഹുൽമഹ്ഫൂള്) ആയിരിക്കുവാനും സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ആ വാക്യത്തിന്റെ സാരം, നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും തെളിവുകളുമെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ ഖുർആനിൽ നാം അടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് ഓരോ വസ്തുവിനും സമുദായത്തിനും വേണ്ടത് എന്തെല്ലാമാണ്, അവ എങ്ങിനെയെല്ലാം ആയിരിക്കണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആ രേഖയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആയിരിക്കുന്നതാണ്. والله اعلم

മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ല, എല്ലാ ജീവജന്തുക്കളുംതന്നെ മഹ്ശറിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമെന്ന് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇമാം മുസ്‌ലിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വന്നിട്ടുണ്ട്: ''കടപ്പാടുകൾ കൊടുത്ത് തീർക്കപ്പെടേണ്ടവർക്കു ഖിയാമത്ത്

നാളില്‍ നിങ്ങള്‍ അതു കൊടുത്തു തീര്‍ക്കേണ്ടിവരും. എത്രത്തോളമെന്നാല്‍, മൊട്ടയായ (കൊമ്പില്ലാത്ത) ആടിന് കൊമ്പുള്ള ആടില്‍നിന്നുകൂടി പ്രതികാര നടപടി എടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.'' ഹാകിം, ഇബ്നുജരീര്‍, ഇബ്നുഅബീഹാതിം (ﷺ) മുതലായവര്‍ അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഏതൊരു ജീവിയും, ഏതൊരു പറവയും ഖിയാമത്തു നാളില്‍ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. പിന്നീട്, അവയില്‍ ചിലതിനു ചിലതില്‍നിന്നു (തമ്മതമ്മില്‍) പ്രതികാര നടപടി എടുക്കപ്പെടും, അങ്ങനെ, കൊമ്പില്ലാത്തതിന് കൊമ്പുള്ളതില്‍ നിന്നു കൂടി നടപടി എടുക്കപ്പെടും. പിന്നീട്, അവയോടു മണ്ണായിക്കൊള്ളുക'' എന്നു പറയപ്പെടും. അന്നേരം അവിശ്വാസികള്‍ പറയും; 'ഹാ! ഞാന്‍ മണ്ണായിരുന്നെങ്കില്‍ നന്നായേനെ!' നിങ്ങള്‍ക്ക് വേണമെങ്കില്‍ (ഇതിനു തെളിവെന്നോണം).......وما من دابة (ഈ) വചനം ഓതിക്കൊള്ളുക.''

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِى ٱلظُّلُمَـٰتِ ۗ مَن يَشَإِ ٱللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

39 നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ദൃഷ്ടാന്തം] കളെ വ്യാജമാക്കിയവര്‍ ബധിരന്‍മാരും ഊമകളുമത്രെ, അന്ധകാരങ്ങളിലാണ് (അവര്‍). അല്ലാഹു ആരെ (വഴി പിഴവിലാക്കുവാന്‍) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനെ അവന്‍ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. അവന്‍ ആരെ (നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുവാന്‍) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനെ അവന്‍ നേരെ (ചൊവ്വാ) യുള്ള പാതയില്‍ ആക്കുന്നതു മാണ്.

---

39 وَالَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവര്‍. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ. صُمٌّ ബധിരന്‍മാരാണ്. وَبُكْمٌ ഊമകളു(മൂകരു)മാണ്. فِي الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിലാണ്, ഇരുട്ടിലാണ്. مَن ആരെ, ആര്‍, വല്ലവരും. يَشَإِ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു(വോ). يُضْلِلْهُ അവന്‍ അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതാണ്. وَمَن يَشَأْ ആരെ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ. يَجْعَلْهُ അവനെ ആക്കുന്നതാണ്. عَلَى صِرَاطٍ പാതയില്‍. مُّسْتَقِيمٍ നേരായ, ചൊവ്വായ.

ലക്ഷ്യങ്ങളും തെളിവുകളും ശ്രദ്ധിക്കാതെയും, അവയില്‍നിന്നു കാര്യങ്ങള്‍ ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവരെ ഇരുട്ടില്‍പെട്ട ബധിരമൂകന്‍മാരോടു അല്ലാഹു ഉപമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സത്യയാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങള്‍ കണ്ടറിയുവാനോ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനോ, മറ്റുള്ളവരോടു ചോദിച്ചറിയുവാനോ അവര്‍ക്കു കഴിയുകയില്ല. അഥവാ അതിനു മുതിരുകയി ല്ല-അവര്‍ അപകടത്തിലും പിഴവിലും പതിക്കുകയേ ചെയ്കയുള്ളു-എന്നു സാരം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതും. നേരെമറിച്ച് ലക്ഷ്യങ്ങളിലും തെളിവുകളിലും ശ്രദ്ധപതിച്ചു സത്യാസത്യങ്ങള്‍ മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ തയ്യാറുള്ളവര്‍ നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗം കണ്ടെത്തുകയും അതു പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുകയില്ല. ഇവര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നും കൂടുതല്‍ പ്രചോദനങ്ങളും സഹായവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു അവരെ നേര്‍ക്കുനേരെയുള്ള പാതയില്‍ ആക്കുമെന്നും പറഞ്ഞത്.

അല്ലാതെ-ഒരു വ്യവസ്ഥയോ മാനദണ്ഡമോ ഒന്നും കൂടാതെ-കുറേ ആളുകളെ അല്ലാഹു സന്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലും, കുറേ ആളുകളെ ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലുമാക്കിത്തീര്‍ക്കുമെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. വേറെ സ്ഥലങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക.... .... يضل به كثيرا ويهدى به كثيرا (ഇതുമൂലം വളരെ ആളുകളെ അവന്‍ പിഴവിലാക്കുകയും, വളരെ ആളുകളെ അവന്‍ സന്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തോന്നിയവാസികളെയല്ലാതെ അവന്‍ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയില്ല. (2:26)........ يثبت الله الذين امنوا (വിശ്വസിച്ചവരെ ഐഹിക ജീവിതത്തിലും, പരലോക ജീവിതത്തിലും സ്ഥായിയായ വാക്കുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു. അക്രമി

കളെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (14:27)....... ان ربك هو اعلم من يضل عن سبيله (നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ് അവൻെറ മാർഗ്ഗം വിട്ടു പിഴച്ചുപോകുന്നവരെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണു: നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയും അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. (6:117)

قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ ٱلسَّاعَةُ أَغَيْرَ ٱللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿٤٠﴾

40 (നബിയേ) പറയുക: നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ വന്നെത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അന്ത്യസമയം വന്നെത്തുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുക? നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ! [ഇതൊന്നു പറയുവിൻ, കേൾക്കട്ടെ!]

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَآءَ وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٤١﴾

41 (അല്ല) എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവനെത്തന്നെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഏതൊന്നിലേക്ക് (അവനെ) വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നുവോ അതിനെ അവൻ തുറവിയാക്കുന്നു-അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ (അവനോട്) പങ്കു ചേർക്കുന്നവയെ നിങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

40 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتَكُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറഞ്ഞു തരുവിൻ). إِنْ أَتَاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നുവെങ്കിൽ. عَذَابُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ. أَوْ أَتَتْكُمُ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് വന്നു(വെങ്കിൽ). السَّاعَةُ അന്ത്യസമയം. أَغَيْرَ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരായോ. تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ. 41 بَلْ എന്നാൽ, പക്ഷേ. إِيَّاهُ അവനെ(ത്തന്നെ). تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കും. فَيَكْشِفُ അപ്പോൾ അവൻ തുറവിയാക്കും, നീക്കിക്കളയും. مَا യാതൊരു കാര്യം. تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളി(പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നു. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്, അതിനായി. إِن شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. وَتَنسَوْنَ നിങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുക (മറക്കുക)യും ചെയ്യും. مَا تُشْرِكُونَ നിങ്ങൾ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിനെ (ചേർക്കുന്നവയെ).

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായിരുന്നാൽപോലും അത്യാപത്തു നേരിടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെയെല്ലാം മറന്ന് അല്ലാഹുവിനെമാത്രം വിളിച്ചു രക്ഷക്കപേക്ഷിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. വിഗ്രഹാരാധകൻമാരുടെ മാത്രം സ്ഥിതിയല്ല ഇത്. മരണപ്പെട്ടുപോയ മഹാത്മാക്കളായ ആളുകളെയും, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ദൈവവാദികളായ ആളുകളെയും വിളിച്ചാരാധിക്കുന്നവരുടെയും-എന്നു വേണ്ട, എല്ലാതരം ബഹുദൈവാരാധകൻമാരുടെയും-സ്ഥിതി ഇതു തന്നെയാണ്. അത്രയുമല്ല, നിരീശ്വര വാദികൾപോലും അത്യാഹിതങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ-അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ-'പടച്ചവനേ, ഈശ്വരാ, ദൈവമേ' എന്നിങ്ങിനെ യഥാർത്ഥ ദൈവമായ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ ലോകാലോകങ്ങളുടെയെല്ലാം സ്രഷ്ടാവും പരമാധികാരിയുമായ ഒരു മഹാശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ള അവബോധം മനുഷ്യനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ളതാണ് ഇതിനുകാരണം. ചില മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, പ്രകൃതിവാദത്തിലും, നിരീശ്വരവാദത്തിലും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന മഹാരഥൻമാർക്കുപോലും അവരുടെ വാദത്തിൽ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസവും, പതറാത്ത മനസ്സാക്ഷിയും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം.

വിഭാഗം-5

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَٰهُم بِٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾

42 (നബിയേ) നിനക്കു മുമ്പ് പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം (ദൂതൻമാരെ) അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എന്നിട്ട് കഷ്ടപ്പാടും, ദുരിതവുംകൊണ്ടു നാം അവരെ പിടികൂടി, അവർ വിനയം കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി.

فَلَوْلَآ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا۟ وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

43 എന്നാൽ, അവർക്ക് നമ്മുടെ ശിക്ഷ വന്നപ്പോൾ അവർ വിനയം കാണിക്കാതിരുന്നതെന്താണ്?! എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ പിശാച് അവർക്ക് അലങ്കാരമാക്കിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. [ഇതാണുണ്ടായത്].

فَلَمَّا نَسُوا۟ مَا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَٰبَ كُلِّ شَىْءٍ حَتَّىٰٓ إِذَا فَرِحُوا۟ بِمَآ أُوتُوٓا۟ أَخَذْنَٰهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم مُّبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

44 അങ്ങനെ, യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് അവർ ഉൽബോധിപ്പിക്ക [ഉപദേശിക്ക] പ്പെട്ടുവോ അതവർ മറന്നുകളഞ്ഞപ്പോൾ, അവർക്ക് എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും വാതിലുകൾ നാം തുറന്നുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ, (അവസാനം) തങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടതിൽ അവർ ആഹ്ളാദം കൊണ്ടപ്പോൾ, അവരെ നാം പെട്ടെന്ന് പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു). അപ്പോൾ, അവർ (അതാ) നിരാശപ്പെട്ടവർ (ആയിത്തീരുന്നു)!

فَقُطِعَ دَابِرُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ۚ وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٥﴾

45 അങ്ങനെ, (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മൂട് മുറിക്കപ്പെട്ടു (അവർ നിശ്ശേഷം-നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു). ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനത്രെ സ്തുതി (മുഴുവനും)!

---

42 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. إِلَىٰ أُمَمٍ പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും. مِّن قَبْلِكَ നിനക്ക് മുമ്പ്. فَأَخَذْنَاهُم എന്നിട്ടു നാം അവരെ പിടിച്ചു (പിടികൂടി). بِالْبَأْسَاءِ കഷ്ടപ്പാടുകൊണ്ട്. وَالضَّرَّاءِ ദുരിതവും, ബുദ്ധിമുട്ടും. لَعَلَّهُمْ അവരാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം. يَتَضَرَّعُونَ വിനയം (താഴ്മ) കാണിക്കുന്ന(വർ), വിനയപ്പെടുക.. 43 فَلَوْلَا എന്നാൽ ആയിക്കൂടേ, എന്തുകൊണ്ടായില്ല. إِذْ جَاءَهُم അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. بَأْسُنَا നമ്മുടെ ശിക്ഷ. تَضَرَّعُوا അവർ വിനയം (താഴ്മ) കാണിക്കും. وَلَكِن എങ്കിലും. قَسَتْ കടുത്തു, കടുപ്പമായി. قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَزَيَّنَ അലങ്കാരമാക്കുക (ഭംഗിയാക്കിക്കാണിക്കുക)യും ചെയ്തു. لَهُمُ അവർക്ക്. الشَّيْطَانُ പിശാചു, ശൈത്താൻ. مَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിനെ. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.. 44 فَلَمَّا نَسُوا അങ്ങിനെ (എന്നിട്ട്) അവർ മറന്നപ്പോൾ. مَا യാതൊരു കാര്യം. ذُكِّرُوا അവർ ഉത്ബോധിപ്പിക്ക (ഉപദേശിക്ക)പ്പെട്ടു. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. فَتَحْنَا നാം തുറന്നുകൊടുത്തു. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ. أَبْوَابَ വാതിലു(മാർഗ്ഗം)കൾ. كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിൻെറ (കാര്യത്തിൻെറ)യും. حَتَّىٰ അങ്ങനെ (ഇതുവരെ). إِذَا فَرِحُوا അവർ സന്തോഷം കൊണ്ടപ്പോൾ, ആഹ്ളാദിച്ചപ്പോൾ. بِمَا أُوتُوا അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടതിൽ, നൽകപ്പെട്ടതുകൊണ്ട്. أَخَذْنَاهُم അവരെ നാം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

بَغْتَةً പെട്ടെന്ന്. فَإِذَا هُم അപ്പോൾ അവരതാ. مُّبْلِسُونَ നിരാശപ്പെട്ടവരാകുന്നു.. 45 فَقُطِعَ അങ്ങനെ മുറിക്ക(ഛേദിക്ക)പ്പെട്ടു. دَابِرُ പിൻഭാഗം (മൂട്). الْقَوْمِ ജനങ്ങളുടെ. الَّذِينَ ظَلَمُوا ആക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരായ. وَالْحَمْدُ സ്തുതി (മുഴുവൻ). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. رَبِّ റബ്ബായ, രക്ഷിതാവായ. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ.

മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അത്പോലെ നിങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്നത് സൂക്ഷിക്കണമെന്ന അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്കയാണ്. മുമ്പു പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും ഇതുപോലെ റസൂലുകളെ അയച്ചിട്ട് അവർ അവരെ നിഷേധിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അവരുടെ ധിക്കാരം മാറ്റി അവർ വിനയവും പാകതയും ഉള്ളവരായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു ഓരോ തരത്തിലുള്ള പീഢനങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴും അവർ നന്നായിത്തീരുകയല്ല ചെയ്തത്. സ്വഭാവം ദുഷിക്കുകയും ഹൃദയം കടുത്തുപോകുകയുമാണുണ്ടായത്. പിശാചിൻെറ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾക്കു അവർ വിധേയരായി. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന തോന്നിയവാസങ്ങളെല്ലാം തങ്ങൾക്കു ഭൂഷണമായി അവൻ അവർക്കു തോന്നിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവർക്കു ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളുടെയും സുഖസൗകര്യങ്ങളുടെയും മാർഗ്ഗങ്ങൾ വേണ്ടത്ര തുറന്നുകൊടുത്തു. കഷ്ടതകൾ മാറി അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ മുഴുകിയപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവോടു നന്ദി കാണിച്ചുവോ? അതുമില്ല. മറിച്ച് ദുരഭിമാനം നടിക്കുകയും ആഹ്ലാദം കൊള്ളുകയുമാണ് ചെയ്തത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, തിൻമ മുഖനേയുള്ള ആദ്യത്തെ പരീക്ഷണംകൊണ്ടും, നന്മ മുഖേനയുള്ള രണ്ടാമത്തെ പരീക്ഷണംകൊണ്ടും അവർ പാഠം പഠിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ അല്ലാഹു അവരിൽ ഓരോ തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷകളെ ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴാണവർ കണ്ണുതുറന്നത്. പക്ഷേ ഫലമെന്ത്? അല്ലാഹു അവരുടെ അവശിഷ്ടം പോലും ബാക്കിയാകാതെ അവരെ നിശ്ശേഷം ഭൂമുഖത്തുനിന്നു ഛേദിച്ചു കളഞ്ഞു. ഈ ചരിത്ര യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇവർക്കും പാഠമായിരിക്കട്ടെ എന്നു സാരം.

ധിക്കാരശീലരും തോന്നിയവാസികളുമായ ആളുകളെ ആപത്തുകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും വഴി അല്ലാഹു പരീക്ഷണം നടത്താറുള്ളതുപോലെ, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ മുഖേനയും പരീക്ഷണം നടത്തി നോക്കുമെന്നും, രണ്ടും അവരിൽ മാനസാന്തരം വരുത്തുന്നില്ലാത്ത പക്ഷം, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തിനും, പെട്ടന്നുള്ള ശിക്ഷക്കും പാത്രമായിത്തീരുമെന്നും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ലോകചരിത്രം നോക്കുമ്പോൾ-വ്യക്തികളുടെ ചരിത്രത്തിലും സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലും തന്നെ-ഇതിനു ധാരാളം തെളിവുകളും കാണാം. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടുതരം പരീക്ഷണങ്ങളും അവർ തങ്ങൾക്കു ഗുണകരമായി കലാശിക്കുമാറ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. നബി (ﷺ)പറയുന്നു: ‘‘സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം ആശ്ചര്യം തന്നെ! അവൻെറ കാര്യമെല്ലാം അവന് ഗുണകരമായിത്തീരുന്നു. ഇതു സത്യവിശ്വാസിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമില്ല. അതായതു: അവന് വല്ല സന്തോഷാവസ്ഥയും ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദി കാണിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അതവനു ഗുണമാകുന്നു. അവനു വല്ല ദുരിതാവസ്ഥയും ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അതും അവനു ഗുണമായിത്തീരുന്നു. (മു.)

മേൽപറഞ്ഞവിധം മുർസലുകളുടെ ദൗത്യങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളും സത്യമായി പുലരുകയും, അവരുടെ വിജയവും, നിഷേധികളുടെ പരാജയവും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിൻെറ പേരിൽ, അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സത്യവിശ്വാസികളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവനെത്തന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതണ് അവസാനത്തെ വാക്യം. (والحمد لله رب العالمين)

46 പറയുക: ''നിങ്ങള്‍ കണ്ടുവോ [പറഞ്ഞു തരുവിന്‍]? നിങ്ങളുടെ കേള്‍വിയും, കാഴ്ചകളും അല്ലാഹു എടുത്തു കളയുകയും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ക്ക് അവന്‍ മുദ്ര വെക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കില്‍, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു 'ഇലാഹാ'ണ് [ആരാധ്യനാണ്] നിങ്ങള്‍ക്കത് കൊണ്ടു വന്നു തരുന്നത്?!'' നോക്കൂ: നാം അവര്‍ക്ക് 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കള്‍ എങ്ങിനെ വിവിധ രൂപത്തില്‍ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നുവെന്ന്! (എന്നിട്ടും) പിന്നെ, അവര്‍ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നു!	قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ ٱللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَٰرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم مَّنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ ۗ ٱنظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ ٱلْءَايَٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾
47 പറയുക; ''നിങ്ങള്‍ കണ്ടുവോ [പറഞ്ഞു തരിന്‍]? പെട്ടന്ന്, അല്ലെങ്കില്‍ പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ [പരസ്യമായിത്തന്നെ] നിങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശിക്ഷ വരുന്നപക്ഷം, അക്രമികളായ ജനങ്ങളല്ലാതെ നശിപ്പിക്കപ്പെടുമോ?!''	قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٤٧﴾

46 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങള്‍ കണ്ടുവോ (പറയൂ). إِنْ أَخَذَ اللهُ അല്ലാഹു എടുത്തുവെങ്കില്‍. سَمْعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കേള്‍വിയെ. وَأَبْصَارَكُمْ നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചകളെയും. وَخَتَمَ അവന്‍ മുദ്രവെക്കുകയും. عَلَى قُلُوبِكُم നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ക്ക്. مَّنْ إِلَهٌ ആരൊരു (ഏതൊരു) ഇലാഹാണ് (ആരാദ്ധ്യനാണ്). غَيْرُ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത. يَأْتِيكُم നിങ്ങള്‍ക്കതുകൊണ്ടുവന്നുതരുന്നത്. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. انظُرْ നോക്കുക. كَيْفَ എങ്ങിനെയാണ്. نُصَرِّفُ നാം വിവിധ രൂപത്തില്‍ വിവരിക്കുന്നു. الْآيَاتِ ആയത്തു (ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം)കളെ. ثُمَّ هُمْ പിന്നെ (യും) അവര്‍. يَصْدِفُونَ തട്ടിത്തിരിയുന്നു, തിരിഞ്ഞുപോകുന്നു.. 47 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتَكُمْ നിങ്ങള്‍ കണ്ടുവോ. إِنْ أَتَاكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് വന്നുവെങ്കില്‍. عَذَابُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശിക്ഷ. بَغْتَةً പെട്ടെന്ന്. أَوْ جَهْرَةً അല്ലെങ്കില്‍ പരസ്യമായി, പ്രത്യക്ഷത്തില്‍. هَلْ يُهْلَكُ നശിപ്പിക്കപ്പെടുമോ. إِلاَّ الْقَوْمُ ജനത (ജനങ്ങള്‍) അല്ലാതെ. الظَّالِمُونَ അക്രമികളായ.

അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഈ രണ്ടു യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളും ഒരു വിശദീകരണം കൂടാതെ എല്ലാവര്‍ക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ടും പിന്നെയും അതൊന്നും വകവെക്കാതെ, നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിച്ചും വിളിച്ചു പ്രാര്‍ത്ഥിച്ചും വരുന്നത് എത്രമാത്രം അനാശാസ്യവും നിരര്‍ത്ഥവുമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക. ഇതൊന്നും നിങ്ങള്‍ മനസ്സിരുത്താത്തത് വലിയ ആശ്ചര്യം തന്നെ. എന്നിങ്ങിനെ മുശ്രിക്കുകളെ ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുവാന്‍ അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോടു കല്‍പിക്കുകയാണ്.

48 ദൂതന്‍മാരെ സന്തോഷവാര്‍ത്ത അറിയിക്കുന്നവരായും, താക്കീത് (അഥവാ മുന്നറിയിപ്പ്) നല്‍കുന്നവരായുമല്ലാതെ നാം അയക്കാറില്ല. എന്നിട്ട് ആര്‍ വിശ്വസിക്കുകയും (കര്‍മ്മങ്ങള്‍) നന്നാക്കിത്തീര്‍ക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവരുടെ മേല്‍ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവര്‍ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.	وَمَا نُرْسِلُ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَـٰتِنَا يَمَسُّهُمُ ٱلْعَذَابُ بِمَا كَانُواْ يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾

49 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ, അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണ്.

---

48 وَمَا نُرْسِلُ നാം അയക്കില്ല, അയക്കാറില്ല. الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ. إِلاَّ مُبَشِّرِينَ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായല്ലാതെ. وَمُنذِرِينَ താക്കീത് നൽകുന്നവരും, മുന്നറിയിപ്പുകാരും. فَمَنْ آمَنَ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്-അപ്പോൾ)ആർ വിശ്വസിച്ചുവോ. وَأَصْلَحَ നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും. فَلاَ خَوْفٌ എന്നാൽ ഒരു ഭയവുമില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.. 49 وَالَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്ത (ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ. يَمَسُّهُمُ അവരെ സ്പർശിക്കും, ബാധിക്കും. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത്കൊണ്ട് (നിമിത്തം). يَفْسُقُونَ അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും

എല്ലാവരേയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പിച്ചു സന്മാർഗ്ഗികളാക്കിത്തീർക്കുക എന്ന ബാദ്ധ്യത അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലുകൾക്കില്ല. നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നതാണെന്നും, അതു സ്വീകരിച്ചാൽ ഇന്നിന്ന ഗുണങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നുമുള്ള സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, ചീത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നും, അതു ഉപേക്ഷിക്കാത്ത പക്ഷം ഇന്നിന്ന ദോഷങ്ങൾ സംഭവക്കുമെന്നും താക്കീത് നൽകലും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് അവർക്കു നിർവ്വഹിക്കാനുള്ളത്. അതിൽ അവരെ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു രക്ഷയുണ്ട്, അല്ലാത്തവർക്കു ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും എന്നു സാരം.

قُل لَّآ أَقُولُ لَكُمْ عِندِى خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعْلَمُ ٱلْغَيْبَ وَلَآ أَقُولُ لَكُمْ إِنِّى مَلَكٌ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

50 (നബിയേ) പറയുക: ''അല്ലാഹുവിൻെറ ഖജനാവുകൾ എൻെറ പക്കലുണ്ടെന്ന് നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നില്ല; ഞാൻ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുകയുമില്ല; ഞാൻ ഒരു 'മലക്കാ'ണ് എന്നും നിങ്ങളോട് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എനിക്ക് 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപറ്റുന്നില്ല.'' പറയുക: ''അന്ധനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുമോ?! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?!''

---

50 قُلْ പറയുക. لاَ أَقُولُ ഞാൻ പറയുന്നില്ല. لَكُمْ നിങ്ങളോട്. عِندِي എൻെറ പക്കലുണ്ട് (എന്നു). خَزَائِنُ ഖജനാവുകൾ, സൂക്ഷിപ്പുകൾ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَلاَ أَعْلَمُ ഞാൻ അറിയുകയുമില്ല. الْغَيْبَ അദൃശ്യം, മറഞ്ഞത്,. وَلاَ أَقُولُ ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല. لَكُمْ നിങ്ങളോട്. إِنِّي مَلَكٌ ഞാനൊരു മലക്കാണ് എന്ന്. إِنْ أَتَّبِعُ ഞാൻ പിൻപറ്റുന്നില്ല. إِلاَّ مَا يُوحَى വഹ്‌യ് നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ. إِلَيَّ എനിക്ക്, എന്നിലേക്ക്. قُلْ പറയുക. هَلْ يَسْتَوِي സമമാകുമോ, ശരിയായിരിക്കുമോ. الأَعْمَى അന്ധൻ. وَالْبَصِيرُ കാഴ്ചയുളളവനും. أَفَلاَ تَتَفَكَّرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുക, ഇതര മനുഷ്യരെപ്പോലെ നബി (ﷺ) യും ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതിനെയും അങ്ങാടിയിലൂടെ നടക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുക മുതലായവ അവിശ്വാസികളുടെ പതിവായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാകേണമെങ്കിൽ അമാനുഷികമായ കഴി

വുകളും അദൃശ്യജ്ഞാനവുമൊക്കെ വേണമെന്നാണവരുടെ ധാരണ. ഈ ധാരണ അടിയോടെ തെറ്റാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുവാന്‍ ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കല്‍പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്‍െറ ഖജനാവുകളൊന്നും എന്‍െറ അധീനത്തിലില്ല; നിങ്ങള്‍ ആവശ്യപ്പെടുന്നതൊക്കെ കാണിച്ചു തരത്തക്കവിധം ഒരു കഴിവും എനിക്കില്ല; അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അിറവും എനിക്കില്ല; മനുഷ്യസഹജമായ മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍ കൂടി ലഭിക്കുന്ന അറിവുകള്‍ മാത്രമേ എനിക്കുള്ളൂ; അതിനപ്പുറമുള്ള വല്ല കാര്യവും അറിയേണമെങ്കില്‍ അതു അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നു പ്രത്യേകം അറിവു ലഭിക്കുക തന്നെ വേണം; ഞാനൊരു മലക്കല്ല; മനുഷ്യന്‍ മാത്രമാണ്; മനുഷ്യ പ്രകൃതിക്കതീതമായ പ്രകൃതി വിശേഷങ്ങളൊന്നും എനിക്കില്ല; പക്ഷേ, എനിക്കു അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്ന് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങള്‍ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്; അതാണെന്‍െറ പ്രത്യേകത ; അതു ഞാന്‍ പ്രബോധനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. അതു അപ്പടി പിന്‍പറ്റുകയല്ലാതെ-അതില്‍ വല്ല ഭേദഗതിയും വരുത്തുവാന്‍ -എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല; അങ്ങിനെ ഞാന്‍ ചെയ്കയുമില്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്‍െറ സൃഷ്ടികളില്‍വെച്ചു വിശിഷ്ടരാണ് പ്രവാചകന്‍മാര്‍. പ്രവാചക സമൂഹത്തില്‍വെച്ച് ഏറ്റവും വിശിഷ്ടനായ ആളാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചാണ് ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. എന്നിട്ട് പിന്നെയും പ്രവാചകത്വ പദവിയുടെ എത്രയോ താഴേക്കിടയില്‍ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകളെക്കുറിച്ചു - അവര്‍ എത്ര തന്നെ പുണ്യവാന്മാരായിരുന്നാലും-അവര്‍ക്കു അസാധാരണമായ കഴിവുകളുണ്ടെന്നും, അവര്‍ക്കു മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങള്‍ അറിയാമെന്നും, അദൃശ്യമായ സ്വാധീനശക്തികളുണ്ടെന്നുമൊക്കെ പലരും ധരിച്ചും പ്രചരിപ്പിച്ചും വരുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഖുര്‍ആനില്‍ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സത്യവിശ്വാസി എന്താണ് വിധി കല്‍പിക്കേണ്ടതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്‍െറയും സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ സ്വയം സ്പഷ്ടമായ ഈ ഒരൊറ്റ ഖുര്‍ആന്‍ വചനം മുസ്‌ലിംകള്‍ മനസ്സിരുത്തിയിരുന്നുവെങ്കില്‍. ഇന്ന് സമുദായ മദ്ധ്യെ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞ ശിര്‍ക്കുപരമായ മിക്ക അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, ആ വിശ്വാസങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ നിലവിലുള്ള എത്രയോ അനാചാരങ്ങളും സ്വയം ഇല്ലാതാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, തുറന്ന ഹൃദയത്തോടു കൂടി സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനും അല്ലാഹുവിന്‍െറയും റസൂലിന്‍െറയും വചനങ്ങളില്‍നിന്നു സത്യാസത്യങ്ങള്‍ ഗ്രഹിക്കുവാനും സന്നദ്ധതയുള്ളവര്‍ക്കേ അതിന് ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അല്ലാത്തവര്‍ക്കു എത്ര വേദാന്തം ഓതിക്കേള്‍പ്പിച്ചിട്ടും ഫലുണ്ടാകുകയില്ല താനും. ഈ രണ്ടു തരക്കാരെയും കുറിച്ചു തന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിന്‍െറ അവസാനത്തില്‍ പറയുന്നതും...... قل هل يستوى (പറയുക: അന്ധനും കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുമോ?; അപ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?!)

വിഭാഗം-6

وَأَنذِرْ بِهِ ٱلَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوٓا۟ إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۙ لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِۦ وَلِىٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

51 ഇതു [വഹ്‌യ് നല്‍കപ്പെടുന്നത്] മുഖേന നീ താക്കീത് നല്‍കുകയും ചെയ്യുക. തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നവരെ; അവര്‍ക്ക് അവനു പുറമെ ഒരു രക്ഷാധികാരി (അഥവാ കൈകാര്യ കര്‍ത്താവ്) ആകട്ടെ, ഒരു ശുപാര്‍ശകനാകട്ടെ (ഉണ്ടായിരിക്കുക)യില്ല. അവര്‍ സൂക്ഷിച്ചേക്കാം.

---

51 وَأَنذِرْ നീ താക്കീത് ചെയ്യുക, മുന്നറിയിപ്പ് നല്‍കുകയും ചെയ്യുക. بِهِ ഇതു മുഖേന, അതു കൊണ്ട്. الَّذِينَ يَخَافُونَ ഭയപ്പെടുന്നവരെ. أَن يُحْشَرُوا അവര്‍ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുന്നതിനെ (കൂട്ടപ്പെടുമെന്നു). إِلَى رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. لَيْسَ لَهُم അവര്‍ക്ക് ഇല്ല, ഇല്ലാത്തവിധം. مِّن دُونِهِ

അവനെ കൂടാതെ, അവന് പുറമെ. وَلِيٌّ ഒരു ബന്ധു (രക്ഷാകർത്താ)വും, സഹായിയും. وَلَا شَفِيعٌ ഒരു ശുപാർശക്കാരനും ഇല്ല. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. يَتَّقُونَ അവർ സൂക്ഷിക്കും

അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ തങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചു ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുമെന്ന ബോധമില്ലാത്തവരെ താക്കീതു ചെയ്തതു കൊണ്ട് അവർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത ഭയപ്പാടുള്ളവരെ താക്കീത് ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നത്

وَلَا تَطْرُدِ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوٰةِ وَٱلْعَشِىِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُۥ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَىْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِم مِّن شَىْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٢﴾

52 തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ട് രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും [സദാ] അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ ആട്ടിക്കളയരുത്. അവരുടെ വിചാരണയിൽനിന്ന് ഒട്ടും തന്നെ, നിൻെറ മേൽ (ബാദ്ധ്യത) ഇല്ല; നിൻെറ വിചാരണയിൽ നിന്ന് ഒട്ടും തന്നെ അവരുടെ മേലും (ബാദ്ധ്യത) ഇല്ല. [എല്ലാവരേയും വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം അല്ലാഹുവിനാണ്.] എന്നാൽ [അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ] നിനക്കവരെ ആട്ടിക്കളയാമായിരുന്നു; അപ്പോൾ, [ആട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ] നീ അക്രമികളിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുന്നതുമാണ്.

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوٓا۟ أَهَٰٓؤُلَآءِ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنۢ بَيْنِنَآ ۗ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٥٣﴾

53 അപ്രകാരം, അവരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കൊണ്ടു നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ''ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഇവർക്കാണോ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം നൽകിയത്?!'' എന്ന് അവർ പറയുവാൻ വേണ്ടി. നന്ദി കാണിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനല്ലയോ?!

وَإِذَا جَآءَكَ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِنَا فَقُلْ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ ٱلرَّحْمَةَ ۖ أَنَّهُۥ مَنْ عَمِلَ مِنكُمْ سُوٓءًۢا بِجَهَٰلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُۥ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

54 നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നാൽ, നീ (അവരോട്) പറയുക: ''നിങ്ങൾക്ക് സമാധാന ശാന്തിയുണ്ടാവട്ടെ! നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് തൻെറ സ്വന്തം പേരിൽ കാരുണ്യം (ഒരു ബാധ്യതയായി) നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു; അതായത്, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം വല്ല തിൻമയും പ്രവർത്തിച്ച് പിന്നീട് അതിൻെറ ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, (കർമ്മം) നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ, അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നുവെന്ന്.''

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَـٰتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ ٱلْمُجْرِمِينَ ۝٥٥

55 അപ്രകാരം നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു; കുറ്റവാളികളുടെ മാർഗ്ഗം വ്യക്തമായിക്കാണുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടി) ആകുന്നു (അത്).

---

52 وَلاَ تَطْرُدِ നീ ആട്ടരുത്, ഓട്ടുകയും അരുത്. الَّذِينَ يَدْعُونَ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന) വരെ. رَبَّهُم തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. بِالْغَدَاةِ രാവിലെ. وَالْعَشِيِّ വൈകുന്നേരവും. يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്. وَجْهَهُ അവന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ). مَا عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ ഇല്ല. مِنْ حِسَابِهِم അവരുടെ വിചാരണയിൽ നിന്ന്. مِّن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും (ഒട്ടും). وَمَا مِنْ حِسَابِكَ നിന്റെ വിചാരണയിൽ നിന്നുമില്ല. عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ (ബാദ്ധ്യത). مِّن شَيْءٍ യാതൊന്നും. فَتَطْرُدَهُمْ എന്നാൽ നീ (നിനക്ക്) അവരെ ആട്ടിക്കളയാമായിരുന്നു. فَتَكُونَ അപ്പോൾ നീ ആയിത്തീരുന്നതുമാണ്. مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ (പെട്ടവൻ).. 53 وَكَذَلِكَ അപ്രകാരം. فَتَنَّا നാം പരീക്ഷണം നടത്തിയിരിക്കുന്നു. بَعْضَهُم അവരിൽ ചിലരെ. بِبَعْضٍ ചിലരെക്കൊണ്ട്. لِّيَقُولُوا അവർ പറയുവാൻവേണ്ടി. أَهَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരോ. مَنَّ اللهُ അല്ലാഹു ദയാദാക്ഷിണ്യം (അനുഗ്രഹം) ചെയ്തത്. عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ. مِّن بَيْنِنَا നമ്മുടെ ഇടയിൽ നിന്നു. أَلَيْسَ اللهُ അല്ലാഹു അല്ലയോ. بِأَعْلَمَ അധികം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവൻ. بِالشَّاكِرِينَ നന്ദി ചെയ്യു(കാണിക്കു)ന്നവരെപ്പറ്റി.. 54 وَإِذَا جَاءَكَ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ. الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ. فَقُلْ അപ്പോൾ പറയുക. سَلَامٌ സമാധാനം, ശാന്തി, രക്ഷ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ (ഉണ്ട്-ഉണ്ടാവട്ടെ). كَتَبَ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബു രേഖപ്പെടുത്തി (നിശ്ചയിച്ചു നിയമിച്ചു)യിരിക്കുന്നു. عَلَى نَفْسِهِ തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ. الرَّحْمَةَ കാരുണ്യത്തെ. أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ അതായത് ആർ പ്രവർത്തിച്ചുവോ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. سُوءً വല്ല തിൻമയും (ചീത്തയും). بِجَهَالَةٍ വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം, അജ്ഞത (അവിവേകം) കൊണ്ട്. ثُمَّ تَابَ പിന്നെ പശ്ചാത്തപിച്ചും, മടങ്ങി. مِن بَعْدِهِ അതിനുശേഷം. وَأَصْلَحَ നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും (നന്നാവുകയും) ചെയ്തു. فَأَنَّهُ غَفُورٌ എന്നാലവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്. 55 وَكَذَلِكَ അപ്രകാരം. نُفَصِّلُ നാം വിശദീകരിക്കുന്നു. الْآيَاتِ ആയത്തുകളെ (ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ). وَلِتَسْتَبِينَ വ്യക്തമായിക്കാണുവാൻ (സ്പഷ്ടമായിത്തീരുവാൻ) വേണ്ടിയും. سَبِيلُ മാർഗ്ഗം, വഴി. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളുടെ.

ഖുറൈശീ പ്രമാണികളായ ചിലർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി. ആ സന്ദർഭത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ സ്വുഹൈബ്, അമ്മാർ, ബിലാൽ, ഖബ്ബാബ് (رضي الله عنهم) എന്നിങ്ങിനെ പാവപ്പെട്ടവരും സാധുക്കളുമായ ഏതാനും സഹാബികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പ്രമാണികൾ നബി (ﷺ) യോടു പറഞ്ഞു: "മുഹമ്മദേ, നിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഈ ആളുകളെക്കൊണ്ട് നീ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കയാണോ? ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇവർക്കാണോ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്? (ഇവർ മുമ്പൻമാരായിക്കൊണ്ട്) ഞങ്ങൾ ഇവരുടെ പിന്നാലെയായിത്തീരുകയോ? ഇക്കൂട്ടരെ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ആട്ടിവിടുക. ഇവരെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ പിൻപറ്റാം. ഇമാം അഹ്മദ്, ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നു അബീഹാതിം (رحمه الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഈ സംഭവവും, ഏതാണ്ട് ഇതേ പ്രകാരം വേറെ ചില രിവായത്തുകളിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളുമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ച സന്ദർഭമെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും സമയം ചിലവഴിച്ചു വരുന്ന നിഷ്കളങ്കരായ മനുഷ്യരെ-അവർ എത്ര പാവങ്ങളായിക്കൊള്ളട്ടെ-ഒരിക്കലും മാറ്റി നിറുത്തിക്കൂടാ. അവരോടുള്ള ബന്ധവും സമ്പർക്കവും തുടരുക തന്നെ വേണം. അവരുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണുള്ളത്.

എന്നിരിക്കെ, അവർ താണവരും സാധുക്കളുമാണെന്നുവെച്ച് ആട്ടിക്കളയുന്നതു തികച്ചും അക്രമവും അനീതിയുമാണ്. സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആദ്യമായി മുമ്പോട്ടു വരുക സാധുക്കളും പാവപ്പെട്ടവരുമാകുന്നതും, പ്രമാണി വർഗ്ഗവും ഉന്നതവിഭാഗവും അതിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നതുമൊക്കെ അല്ലാഹു ചെയ്യുന്ന ചില പരീക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ഈ പരീക്ഷണ വേളയിൽ ''ഇവരാണോ അനുഗൃഹീതരും നല്ലവരും? ഞങ്ങളല്ലേ അതിനു അർഹരായവർ?'' എന്നൊക്കെ ഉന്നതവർഗ്ഗം പറയലും പുച്ഛരിക്കലും പണ്ടേ പതിവുള്ളതാണ്. അതാണ് ഇവിടെയും കാണുന്നത്. ആ പാവങ്ങളെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളിലും സന്ദേശങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വരുന്നവർ ആരായാലും വേണ്ടില്ല, അവരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു സ്വീകരിക്കുക തന്നെ വേണം. അവർക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യവും ദയാദാക്ഷിണ്യവും ലഭിക്കുമെന്നും, അറിവില്ലായ്മമൂലം അവർ ചെയ്തുപോയ തിൻമകളെപ്പറ്റി ഖേദിച്ചു മടങ്ങി നന്നായിത്തീർന്നാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും അവർക്കു സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം.

പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുമ്പൻമാർ എല്ലാ കാലത്തും സാധുക്കളായ ആളുകൾ തന്നെയായിരിക്കും. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായത്തിലെ പ്രമാണി വർഗ്ഗം അദ്ദേഹത്തോട്: ''ഞങ്ങളിലുള്ള അധമൻമാരല്ലാതെ നിന്നെ പിൻപറ്റിയതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. അതും അധികമൊന്നും ആലോചിക്കാതെയാണ് താനും'' എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നതായി സൂറ: ഹൂദ് 27ൽ കാണാം. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയിൽ ആദ്യമാദ്യം വിശ്വസിച്ചവരും ദരിദ്രൻമാർ, സ്ത്രീകൾ, അടിമകൾ മുതലായ ദുർബ്ബല വിഭാഗമായിരുന്നു. റോമാ ചക്രവർത്തിയായ ഹിറഖ്ലിയൂസിനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) കത്തയച്ചപ്പോൾ, അന്നു ശാമിലുണ്ടായിരുന്ന അബൂസുഫ്‌യാനെ (رضي الله عنه) വിളിപ്പിച്ചു അദ്ദേഹം നബി (ﷺ)യെക്കുറിച്ചു ഒരന്വേഷണം നടത്തിയ കഥ പ്രസിദ്ധമാണ്. സംഭാഷണമദ്ധ്യെ നബി (സ)യെ പിൻപറ്റിയവർ ദുർബ്ബല വിഭാഗമാണെന്നും ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി അബൂസുഫ്‌യാൻ (رضي الله عنه) അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ഹിറഖ്ലിയൂസു പറഞ്ഞു. ''അങ്ങിനെത്തന്നെയാണുണ്ടാവുക. റസൂലുകളെ പിൻപറ്റുന്നവർ ദുർബ്ബലൻമാരായിരിക്കും.'' ഏതൊരു നല്ല സംരംഭത്തിലും ആദ്യം മുമ്പോട്ട് വരുന്നത് കേവലം സാധാരണക്കാരും, താഴേക്കിടക്കാരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവരുമായിരിക്കുമെന്നുള്ളത് ഒരു ചരിത്ര വസ്തുതയാണ്.

കാരുണ്യം തൻെറ ബാധ്യതയായി നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു (كتب ربكم على نفسه الرحمة) എന്നുള്ള വാക്യം സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതിമഹത്തായ ഒരു സന്തോഷവാർത്തയും അത്യധികം ആശാവഹമായ ഒരു വാഗ്ദാനവുമാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ 12-ാം വചനത്തിലും ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയുണ്ടായി. അവൻെറ കാരുണ്യം അവൻെറ കോപത്തെ കവച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് നാം അവിടെ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയാണ്: ''അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൻെറ നൂറിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ് മനുഷ്യരടക്കമുള്ള എല്ലാ ജീവികളിലുമായി അവൻ (ഇഹത്തിൽ) നൽകിയിരിക്കുന്നത്. എല്ലാവരും പരസ്പരം കരുണയും ദയയും കാണിക്കുന്നതും, ദുഷ്ടജന്തുക്കൾ അവയുടെ കുട്ടികളോട് ദയ കാണിക്കുന്നതുമെല്ലാം അതു മൂലമാകുന്നു. ബാക്കി തൊണ്ണൂറ്റി ഒമ്പതു ഭാഗവും തൻെറ അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ കരുണ ചെയ്‌വാനായി അവൻ ഖിയാമത്തു നാളിലേക്കു വെച്ചരിക്കുകയാണ്.'' (ബു;മു,) സൂ:അഅ്റാഫ് 156ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ورحمتى وسعة كل شيئ (എൻെറ കാരുണ്യം എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു) അവൻെറ കാരുണ്യത്തിന് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പാത്രമാകുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുക (عمل سوءا بجهالة) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചു സൂ: നിസാഉ് 17-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു

ണ്ട്. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചുതരുന്നത് സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും, ദുർമ്മാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്ന് ശരിക്കു ഉരുത്തിരിയുവാനും വേണ്ടിയാണെന്നത്രെ അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം-7

قُلْ إِنِّى نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۚ قُل لَّآ أَتَّبِعُ أَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

56 പറയുക: ''അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നവരെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും എന്നോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'' പറയുക: ''നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ ഞാൻ പിൻപറ്റുകയില്ല; (അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ) അന്നേരം, ഞാൻ തീർച്ചയായും വഴിപിഴച്ചു; ഞാൻ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ പെട്ടവനല്ലതാനും.''

قُلْ إِنِّى عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى وَكَذَّبْتُم بِهِۦ ۚ مَا عِندِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِۦٓ ۚ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ يَقُصُّ ٱلْحَقَّ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْفَٰصِلِينَ ﴿٥٧﴾

57 പറയുക: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെയാണുള്ളത്; നിങ്ങൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്. നിങ്ങൾ യാതൊന്നിന് ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് എന്റെ പക്കൽ ഇല്ല. വിധി(യുടെ അധികാരം) അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ (ആർക്കും) ഇല്ല. അവൻ യഥാർത്ഥത്തെ കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തരുന്നു; അവൻ തീർപ്പു കൽപിക്കുന്നവരിൽവെച്ചു ഉത്തമനുമത്രെ.''

قُل لَّوْ أَنَّ عِندِى مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِۦ لَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٨﴾

58 പറയുക: ''നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ, എനിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അക്രമികളെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.''

۞ وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِى ظُلُمَٰتِ ٱلْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٥٩﴾

59 അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] പക്കലാണ് അദൃശ്യകാര്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ; അവനല്ലാതെ അവയെക്കുറിച്ച് അറിയുകയില്ല. കരയിലും കടലിലുമുള്ളത് ഒക്കെയും അവൻ അറിയുന്നു. ഒരു ഇലയും തന്നെ, അതവൻ അറിയാതെ (കൊഴിഞ്ഞു) വീഴുന്നതല്ല; ഭൂമിയുടെ അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള ഒരു ധാന്യമണിയാകട്ടെ, ഒരു (ഈറമുള്ള) പച്ച വസ്തുവാകട്ടെ, ഉണങ്ങിയതാകട്ടെ, സ്പഷ്ടമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ട്) ഇല്ലാതെയില്ല.

56 قُلْ പറയുക. إِنِّي نُهِيتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. أَنْ أَعْبُدَ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നത്. الَّذِينَ تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു)വരെ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ. قُل പറയുക. لاَّ أَتَّبِعُ ഞാൻ പിൻപറ്റുകയില്ല. أَهْوَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ. قَدْ ضَلَلْتُ തീർച്ചയായും ഞാൻ വഴി പിഴച്ചു. إِذًا അന്നേരം, അപ്പോൾ, എന്നാൽ. وَمَا أَنَا ഞാൻ അല്ലതാനും. مِنَ الْمُهْتَدِينَ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ (പെട്ടവൻ).. 57 قُلْ إِنِّي പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ. عَلَى بَيِّنَةٍ തെളിവോടെയാണ്, തെളിവുപ്രകാരമാണ്. مِّن رَّبِّي എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുളള. وَكَذَّبْتُم നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بِهِ അതിനെ, അവനെ. مَا عِندِي എന്റെ പക്കലില്ല. مَا യാതൊരു കാര്യം. تَسْتَعْجِلُونَ നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടുന്നു. بِهِ അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി. إِنِ الْحُكْمُ വിധി (അധികാരം) ഇല്ല, അല്ല. إِلاَّ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ. يَقُصُّ അവൻ കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിച്ചുതരുന്നു. الْحَقَّ യഥാർത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ. وَهُوَ അവൻ. خَيْرُ الْفَاصِلِينَ തീർപ്പുണ്ടാക്കുന്ന (തീർപ്പുകൽപിക്കുന്ന) വരിൽ ഉത്തമനാണ്.. 58 قُل പറയുക. لَّوْ أَنَّ عِندِي എന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടുന്ന കാര്യം. لَقُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. الأَمْرُ കാര്യം. بَيْنِي എന്റെ ഇടയിൽ. وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും. وَاللهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറയുന്നവനാണ്. بِالظَّالِمِينَ അക്രമികളെപ്പറ്റി. 59 وَعِندَهُ അവന്റെ പക്കലാണ്. مَفَاتِحُ താക്കോലുകൾ. الْغَيْبِ അദൃശ്യ (കാര്യ)ത്തിന്റെ. لاَ يَعْلَمُهَا അവയെ അറിയുകയില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا فِي الْبَرِّ കരയിലുളളത്. وَالْبَحْرِ കടലിലും, സമുദ്രത്തിലും. وَمَا تَسْقُطُ വീഴുന്നതുമല്ല. مِن وَرَقَةٍ ഒരു ഇലയും, ഇലയായുളളത് (ഒന്നും). إِلاَّ يَعْلَمُهَا അതിനെ അവൻ അറിയാതെ. وَلاَ حَبَّةٍ ഒരു ധാന്യവും (മണിയും) ഇല്ല. فِي ظُلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിലുളള (ഇരുട്ടിലുളള). الأَرْضِ ഭൂമിയുടെ. وَلاَ رَطْبٍ ഒരു പച്ച (ഈറമായത്-നനവുളളത്)യും ഇല്ല. وَلاَ يَابِسٍ ഉണങ്ങിയതുമില്ല. إِلاَّ فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

''അല്ലാഹുവേ, (മുഹമ്മദ് പറയുന്ന) ഇതാണ് നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമെങ്കിൽ നീ ഞങ്ങളുടെ മേൽ ആകാശത്തുനിന്നും ഒരു കല്ലു മഴ പെയ്യിപ്പിച്ചേക്കുക! അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയും ഞങ്ങൾക്കു തന്നേക്കുക!'' എന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ പറഞ്ഞിരുന്നതായി സൂ: അൻഫാൽ 32ൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ, മുഹമ്മദ് പറയുന്നതൊക്കെ നേരാണെങ്കിൽ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ശിക്ഷയൊന്നും അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല? എന്നും മറ്റും പരിഹാസപൂർവ്വം അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് **ماتستعجلون به** (നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടുന്ന കാര്യം) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

അവിശ്വാസികളോട് പറയുവാനായി ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോട് കൽപിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാനോ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവനോ, നിങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും അനുകരിക്കുവാനോ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. അതിന് എനിക്കു നിവൃത്തിയുമില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, നിങ്ങളെപ്പോലെ ഞാനും പിഴച്ചുപോകും. എനിക്കാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ എന്റെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതു നിഷേധിക്കുക എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. നിങ്ങൾ അവയെല്ലാം വ്യാജമാക്കിത്തള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതാണ് നിങ്ങൾക്കു പിണഞ്ഞ ആപത്തും. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു എന്തുകൊണ്ടു ശിക്ഷ വരുന്നില്ല എന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ ധൃതികൂട്ടലിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: അക്കാര്യം എന്റെ അധീനത്തിലോ അധികാരത്തിലോ പെട്ടതല്ല. അതിലൊക്കെ തീരുമാനം എടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം അല്ലാഹുവിനാണ്. വേണ്ടതു പോലെ അവനത് കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊള്ളും. അതു എന്റെ അധീനത്തിലാണുള്ളതെങ്കിൽ നാം തമ്മിലുള്ള വഴക്കും ഭിന്നിപ്പും നേരത്തെത്തന്നെ അവസാനിക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ.

ഏതായാലും നമ്മിൽ ആരാണു അക്രമികളെന്നു അല്ലാഹുവിനു ശരിക്കും അറിയാം. അതുകൊണ്ടു പ്രശ്നത്തിനുള്ള പരിഹാരം അവൻ ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അത് എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണ് എന്നൊക്കെ അവനേ അറിയൂ. അദൃശ്യജ്ഞാനം അവന് മാത്രമേയുള്ളു. ഈ ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന ഏതൊരു നിസ്സാര കാര്യവും-അതെത്ര നിഗൂഢവും രഹസ്യവുമായാലും ശരി-അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു കാര്യമാകട്ടെ, ഏതൊരു വസ്തുവാകട്ടെ, അവൻെറ അറിവിൽ പെടാത്തതും, അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കാത്തതുമില്ലതന്നെ.

وَهُوَ ٱلَّذِى يَتَوَفَّىٰكُم بِٱلَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِٱلنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰٓ أَجَلٌ مُّسَمًّى ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

60 അവനത്രെ, രാത്രിയിൽ നിങ്ങളെ (ഉറക്കിൽ) പിടിച്ചെടുക്കുന്നവൻ. പകലിൽ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചത് അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ (ഉറക്കിനു ശേഷം) നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരവധി (പൂർത്തിയാക്കി) നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുവാനായി അതിൽ (പകലിൽ) അവൻ നിങ്ങളെ എഴുന്നേൽപിക്കുന്നു. പിന്നെ അവങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ്. പിന്നീട്, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

60 وَهُوَ الَّذِي അവനത്രെ യാതൊരുവൻ. يَتَوَفَّاكُم നിങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന (ഉറക്കുന്ന). بِاللَّيْلِ രാത്രിയിൽ. وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا جَرَحْتُم നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചത്. بِالنَّهَارِ പകലിൽ. ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ എഴുന്നേൽപിക്കുന്നു. فِيهِ അതിൽ. لِيُقْضَى നിർവ്വഹിക്ക (തീരുമാനിക്ക)പ്പെടുവാൻവേണ്ടി. أَجَلٌ مُّسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട (നിശ്ചിതമായ) ഒരവധി). ثُمَّ പിന്നെ. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്കാണ്. مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവ്. ثُمَّ يُنَبِّئُكُم പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തും, വൃത്താന്തമറിയിക്കും. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

توفي(തവഫ്-ഫീ) എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുമുള്ള പദ രൂപങ്ങൾക്ക് 'പൂർണ്ണമായെടുക്കുക, പിടിച്ചെടുക്കുക, നിറവേറ്റിയെടുക്കുക' എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥമെന്നും, മരണം, ഉറക്ക് മുതലായവമൂലമുള്ള പിടിച്ചെടുക്കലുകളിലെല്ലാം അവ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നും, ഖുർആനിലും അങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും നാം 3:55; 39:42 മുതലായവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഇവിടെ 'ഉറക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് **يتوفاكم** (നിങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കും) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 3:55ലും, 5:117ലും ഭൂമിയിൽനിന്നു കൊണ്ടു പോകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും അടുത്ത വചനത്തിലും, 32:11ലും മരണപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു 39:42 ലാകട്ടെ, മരണത്തെയും ഉറക്കിനെയും ഒപ്പം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണുള്ളത്. ഈ ക്രിയാപദത്തിൻെറ അർത്ഥത്തെ അഹ്മദിയ്യാ മതക്കാർ (ഖാദിയാനികൾ) പോലെയുള്ള ചില പിഴച്ച കക്ഷികൾ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു തങ്ങളുടെ പുതിയ വാദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളത് മനസ്സിരുത്തുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഇക്കാര്യം വീണ്ടും പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നത്.

اجل مسمى (നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധി) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഓരോരുത്തനും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആയുഷ്കാലമാകുന്നു. രാത്രിയിൽ മരണ സമാനമായ ഉറക്ക് നൽകിയ ശേഷം ആയുഷ്കാലാവധി തീരുന്നതുവരെ ജീവിക്കുവാൻവേണ്ടി വീണ്ടും നിങ്ങളെ ഉണർത്തിയെഴുന്നേൽപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അങ്ങനെ അവസാനം സാക്ഷാൽ മരണം നൽകു

കയും മരണശേഷം വീണ്ടും എഴുന്നേൽപിച്ച് മുൻ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച് നടപടി എടുക്കുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും സാരം.

വിഭാഗം-8

وَهُوَ ٱلْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِۦ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾

61 അവനത്രെ, തൻെറ അടിയാൻമാരുടെ മേലുള്ള സർവ്വാധികാരി. അവൻ നിങ്ങളിൽ കാവൽക്കാരെ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, നിങ്ങളിലൊരാൾക്ക് മരണം വന്നെത്തുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ അവനെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, വീഴ്ചവരുത്തുകയില്ലതാനും.

ثُمَّ رُدُّوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ مَوْلَىٰهُمُ ٱلْحَقِّ ۚ أَلَا لَهُ ٱلْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ ٱلْحَٰسِبِينَ ﴿٦٢﴾

62 പിന്നീട്, അവർ [പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടവർ] തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ യജമാനനിലേക്ക് മടക്കിക്കൊണ്ടു വരപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാ! (അറിയുക:) അവനാണ് വിധി (യുടെ അധികാരം) ഉള്ളത്. അവൻ കണക്കു നോക്കുന്നവരിൽവെച്ച് ഏററവും വേഗതയുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

61 وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ. الْقَاهِرُ സർവ്വാധികാരി, അടക്കി ഭരിക്കുന്നവൻ. فَوْقَ عِبَادِهِ തൻെറ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ. وَيُرْسِلُ അവൻ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ നിങ്ങളിൽ. حَفَظَةً കാവൽക്കാരെ, സൂക്ഷിപ്പുകാരെ. حَتَّى അങ്ങനെ (വരെ). إِذَا جَاءَ വന്നാൽ. أَحَدَكُمُ നിങ്ങളിലൊരാൾക്ക്. الْمَوْتُ മരണം. تَوَفَّتْهُ അവനെ പിടിച്ചെടുക്കും. رُسُلُنَا നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരോ. لاَ يُفَرِّطُونَ വീഴ്ച (പോരായ്മ) വരുത്തുകയില്ല (താനും). 62 ثُمَّ رُدُّوا പിന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടും, ആക്കപ്പെടും. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. مَوْلاَهُمُ അവരുടെ യജമാനനായ. الْحَقِّ യഥാർത്ഥ. أَلاَ لَهُ അല്ലാ (അറിയുക) അവനാണ്. الْحُكْمُ വിധി, അധികാരം. وَهُوَ അവൻ, അവനോ. أَسْرَعُ അധികം വേഗതയുള്ളവനുമാണ്. الْحَاسِبِينَ കണക്ക് നോക്കുന്നവരിൽ.

حفظة (കാവൽക്കാർ എന്നു പറഞ്ഞത് കർമ്മങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. (സൂ: ഇൻഫിത്വാർ 10-12ലും, സൂ:ഖാഫ് 18ലും നോക്കുക.) رسلنا (നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ) എന്നു പറഞ്ഞതു മരണപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മലക്കുകളുമാണ്. (സൂ: സജദഃ 11ഉം മറ്റും നോക്കുക.)

قُلْ مَن يُنَجِّيكُم مِّن ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ تَدْعُونَهُۥ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَنجَىٰنَا مِنْ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٦٣﴾

63 പറയുക: ''കരയിലെയും, കടലിലെയും അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാരാണ്? വിനയം കാണിച്ചും, രഹസ്യമായും അവനെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കെ! ''ഇതിൽനിന്ന് ഞങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും'' എന്നു (പറഞ്ഞുകൊണ്ട്).

قُلِ ٱللَّهُ يُنَجِّيكُم مِّنۡهَا وَمِن كُلِّ كَرۡبٖ ثُمَّ أَنتُمۡ تُشۡرِكُونَ ﴿٦٤﴾

64 പറയുക: ''അതിൽനിന്നും, എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും അല്ലാഹു (തന്നെ) നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. (എന്നിട്ടും) പിന്നെ, നിങ്ങൾ (അവനോട്) പങ്കു ചേർക്കുന്നു!''

قُلۡ هُوَ ٱلۡقَادِرُ عَلَىٰٓ أَن يَبۡعَثَ عَلَيۡكُمۡ عَذَابٗا مِّن فَوۡقِكُمۡ أَوۡ مِن تَحۡتِ أَرۡجُلِكُمۡ أَوۡ يَلۡبِسَكُمۡ شِيَعٗا وَيُذِيقَ بَعۡضَكُم بَأۡسَ بَعۡضٍۗ ٱنظُرۡ كَيۡفَ نُصَرِّفُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَفۡقَهُونَ ﴿٦٥﴾

65 പറയുക: ''അവനത്രെ കഴിവുള്ളവൻ, നിങ്ങളുടെ മുകളിൽനിന്നോ, നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ അടിയിൽനിന്നോ നിങ്ങളിൽ വല്ല ശിക്ഷയും അയക്കുവാനും, അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ (ഭിന്ന) കക്ഷികളായി കൂട്ടികലർത്തി ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും, നിങ്ങളിൽ ചിലർക്ക് ചിലരുടെ ശൗര്യം [കാഠിന്യം] അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്‌വാനും.'' നോക്കൂ: അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കുവാൻവേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന്!

---

63 قُلْ مَن പറയുക. يُنَجِّيكُم നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും. مِّن ظُلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന്. الْبَرِّ കരയുടെ, കരയിലെ. وَالْبَحْرِ കടലിൻെറ (കടലിലെ)യും. تَدْعُونَهُ നിങ്ങൾ അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കെ. تَضَرُّعًا വിനയപൂർവ്വം, താഴ്മ കാട്ടിക്കൊണ്ട്. وَخُفْيَةً രഹസ്യമായും. لَّئِنْ أَنجَانَا . ഞങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ. مِنْ هَٰذِهِ ഇതിൽനിന്നു. لَنَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിരിക്കതന്നെ ചെയ്യും. مِنَ الشَّاكِرِينَ നന്ദി ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ. 64 قُلِ اللهُ പറയുക അല്ലാഹു. يُنَجِّيكُم നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. مِّنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَمِن كُلِّ كَرْبٍ എല്ലാ ദുഃഖത്തിൽനിന്നും, മനോവേദനയിൽനിന്നും. ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ടും. أَنتُمْ നിങ്ങൾ. تُشْرِكُونَ പങ്കുചേർക്കുന്നു.. 65 قُلْ പറയുക. هُوَ الْقَادِرُ അവനത്രെ കഴിവുള്ളവൻ, അവൻ കഴിവുള്ളവനത്രെ. عَلَى أَن يَبْعَثَ അവൻ അയക്കുവാൻ നിയോഗിക്കുന്നതിന്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങളിൽ. عَذَابًا വല്ല ശിക്ഷയും. مِّن فَوْقِكُمْ നിങ്ങളുടെ മീതെനിന്നു. أَوْ مِن تَحْتِ അല്ലെങ്കിൽ താഴെനിന്ന്. أَرْجُلِكُمْ നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ. أَوْ يَلْبِسَكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ കൂട്ടികലർത്തുവാൻ (ആശയക്കുഴപ്പം-സംശയം ഉണ്ടാക്കുവാൻ). شِيَعًا പല കക്ഷി (സംഘം) കളായി. وَيُذِيقَ രുചിനോക്കി (ആസ്വദിപ്പി)ക്കുവാനും. بَعْضَكُم നിങ്ങളിൽ ചിലർക്ക്. بَأْسَ بَعْضٍ ചിലരുടെ ശൗര്യം, ഊക്ക്, ഉപദ്രവം, കാഠിന്യം. انظُرْ നോക്കുക. كَيْفَ എങ്ങിനെയാണ്. نُصَرِّفُ നാം തിരുമറി ചെയ്യുന്നത് (വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരുക്കുന്നത്). الْآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. لَعَلَّهُمْ അവരായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി. يَفْقَهُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കും.

കരയിലായാലും, കടലിലായാലും അത്യാപത്ത് വരുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിച്ചു വരുന്ന ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളും അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു തന്നെയാണ് രക്ഷക്കപേക്ഷിക്കുകയെന്ന് അൽപം മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. വിനയപൂർവ്വം ഭക്തിയും താഴ്മയും അർപ്പിച്ചു കൊണ്ട് പരസ്യമായും രഹസ്യമായും അവർ പ്രാർത്ഥന നടത്തും. ഈ ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷ കിട്ടിയാൽ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദികേടായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നും, മേലിൽ നന്ദിയുള്ള നല്ല ആളുകളായിക്കൊള്ളാമെന്നും മറ്റും മനസ്സുകൊണ്ടും നാവുകൊണ്ടും അവർ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഏത് ആപത്തിൽനിന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ രക്ഷ നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണല്ലോ. ഈ വാസ്തവത്തെപ്പറ്റി ആ അവസരത്തിൽ അവർക്കും ബോധോദയം വരുന്നു. ഇതരദൈവങ്ങളെയൊന്നും വിളിച്ചു പ്രാർത് ഥിക്കാതിരിക്കുവാൻ അതാണ് കാര

ണം. പക്ഷേ, ആപത്തില്‍ നിന്നു അല്ലാഹു രക്ഷ നല്‍കിയാലോ? അതൊക്കെ മറന്ന് അവര്‍ പഴയപടി ശിര്‍ക്കുതന്നെ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ നന്ദികെട്ടവരോട് അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു: ആ ആപത്തില്‍നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തന്ന അല്ലാഹുവിന് വേറെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ആപത്തുകള്‍ നല്‍കി നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാന്‍ കഴിയുമെന്നു നിങ്ങള്‍ ഓര്‍ക്കണമെന്ന്, അതെ അതിവര്‍ഷം, അത്യുഷ്ണം, അതിശൈത്യം, മഹാവ്യാധി, പകര്‍ച്ചവ്യാധി, ഇടിമിന്നില്‍, കൊടുങ്കാറ്റ്, വെള്ളപ്പൊക്കം, ഭൂകമ്പം, പൊട്ടിത്തെറി ആദിയായി മുകളില്‍നിന്നും, അടിയില്‍ നിന്നും എന്തെങ്കിലും ശിക്ഷ നല്‍കുവാനും, അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ പരസ്പരം ഭിന്നിച്ച് അന്യോന്യം കൂട്ടിമുട്ടി യുദ്ധമോ കലഹമോ നടത്തി നാശം ഭവിപ്പിക്കുവാനുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് കഴിവുണ്ടെന്ന്.

ജാബിറുബ്നുഅബ്ദില്ലാഹ് (رضي الله عنه) ല്‍ നിന്ന് ബുഖാരീ (رحمه الله) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസില്‍ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: **قل هو القادر ..... من فوقكم** (നിങ്ങളുടെ മുകള്‍ ഭാഗത്തു നിന്ന് നിങ്ങളില്‍ വല്ല ശിക്ഷയും അയക്കുവാന്‍ അവന്‍ കഴിവുള്ളവനാണെന്നു പറയുക) എന്നു അവതരിച്ചപ്പോള്‍ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''(അല്ലാഹുവേ) ഞാന്‍ നിന്നോട് ശരണം തേടുന്നു' **او من تحت ارجلكم** (അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ താഴെ നിന്നു അയക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനാണ്) എന്നു അവതരിപ്പിച്ചപ്പോഴും അവിടുന്ന് ''(അല്ലാഹുവേ) ഞാന്‍ നിന്നോട് ശരണം തേടുന്നു'' എന്നു പറഞ്ഞു. ......**او يلبسكم شيعا** അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങളെ പല കക്ഷികളായി കൂട്ടിക്കലര്‍ത്തി പരസ്പരം കാഠിന്യം അനുഭവിപ്പിക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനാണ്) എന്നു അവതരിച്ചപ്പോള്‍ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''ഇത്(മറ്റുള്ളവയെക്കാള്‍) നിസ്സാരമാണ്.'' ഈ ആശയം ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന വേറെയും ഹദീസുകള്‍ കാണാവുന്നതാണ്. മുന്‍ സമുദായങ്ങള്‍ക്കു-അവരുടെ ധിക്കാരം അതിരു കവിഞ്ഞപ്പോള്‍-അവരെ ഉന്‍മൂലനം ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷകള്‍ അനുഭവപ്പെട്ടതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തെ അല്ലാഹു പൊതു ശിക്ഷ നല്‍കി ഉന്‍മൂലനം ചെയ്കയില്ലെന്നും, കാലാവസാനം വരെ ഈ സമുദായം അവശേഷിക്കുമെന്നും, എന്നാല്‍, അഭ്യന്തര കക്ഷി വഴക്കുകളും സംഘട്ടനങ്ങളും അവര്‍ക്കിടയില്‍ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുമാണ് പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിലടങ്ങിയ ആശയത്തിന്‍റെ രത്നച്ചുരുക്കം.

وَكَذَّبَ بِهِۦ قَوْمُكَ وَهُوَ ٱلْحَقُّ ۚ قُل لَّسْتُ عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

66 (നബിയേ) നിന്‍റെ ജനത ഇതിനെ (ഖുര്‍ആനെ)- യഥാര്‍ത്ഥം അതായിരിക്കെ-വ്യാജമാക്കിയിരിക്കയാണ്. പറയുക: ''ഞാന്‍ നിങ്ങളുടെ മേല്‍ (ഉത്തരവാദിത്വം) ഏല്‍പിക്കപ്പെട്ടവനൊന്നുമല്ല.''

لِّكُلِّ نَبَإٍ مُّسْتَقَرٌّ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

67 ''എല്ലാ വര്‍ത്തമാനത്തിനുമുണ്ട് (അത്) ഒരു കലാശം; വഴിയെ നിങ്ങള്‍ക്ക് അറിയാറാകുന്നതുമാണ്.''

---

66 وَكَذَّبَ بِهِ ഇതിനെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. قَوْمُكَ നിന്‍റെ ജനത. وَهُوَ الْحَقُّ അത് യഥാര്‍ത്ഥമായിരിക്കെ, യഥാര്‍ത്ഥമാണ്താനും. قُل പറയുക. لَّسْتُ ഞാനല്ല. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെമേല്‍. بِوَكِيلٍ ഒരു ഏല്‍പിക്കപ്പെട്ടവന്‍ (ബാദ്ധ്യസ്ഥന്‍). 67 لِّكُلِّ نَبَإٍ എല്ലാ വര്‍ത്തമാന (വൃത്താന്ത)ത്തിനുമുണ്ട്. مُّسْتَقَرٌّ ഒരു സ്ഥിരപ്പെടല്‍ (കലാശം-ഒതുക്കം-പുലര്‍ച്ച). وَسَوْفَ വഴിയെ, പിറകെ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങള്‍ അറിയുന്നതാണ്.

സാരം: അല്ലാഹുവിന്‍റെ സന്ദേശങ്ങള്‍ നിങ്ങള്‍ക്കു എത്തിച്ചു തരുന്നതിന്‍റെ ഉത്തരവാദിത്വം മാത്രമേ എന്‍റെ മേലുള്ളു. അത് ഞാന്‍ നിര്‍വ്വഹിക്കുന്നുമുണ്ട്. നിങ്ങളില്‍ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം യഥാര്‍ത്ഥമായി പുലരുകയും, അതു നിങ്ങളുടെ

ശിക്ഷയിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അവസരമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കണം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ണ് തുറന്നില്ലെങ്കിൽ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ണു തുറക്കും.

وَإِذَا رَأَيْتَ ٱلَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا۟ فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِۦ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ ٱلشَّيْطَٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ ٱلذِّكْرَىٰ مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٦٨﴾

68 നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ മുഴുകി [കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി] ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ കണ്ടാൽ, അവർ അതല്ലാത്ത (വേറെ) ഒരു വിഷയത്തിൽ മുഴുകുന്നത് [പ്രവേശിക്കുന്നതു]വരെ അവരിൽ നിന്നു നീ തിരിഞ്ഞുകളയുക. (വല്ലപ്പോഴും)പിശാച് നിന്നെ മറപ്പിച്ചുകളയുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, ഓർമ്മക്കുശേഷം (ആ) അക്രമികളുടെ കൂടെ നീ ഇരിക്കരുത്.

وَمَا عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَىْءٍ وَلَٰكِن ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

69 സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ മേൽ അവരുടെ വിചാരണയിൽ നിന്ന് ഒന്നുംതന്നെ (ബാദ്ധ്യത) ഇല്ല; എങ്കിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ [-അതാണു ബാദ്ധ്യത.]; അവർ സൂക്ഷിച്ചേക്കാമല്ലോ.

---

68 وَإِذَا رَأَيْتَ നീ കണ്ടാൽ. الَّذِينَ يَخُوضُونَ മുഴുകുന്നവരെ, (കുഴപ്പത്തിനായി) പ്രവേശിക്കുന്നവരെ. فِي آيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-വചനം-ദൃഷ്ടാന്തം)കളിൽ. فَأَعْرِضْ അപ്പോൾ നീ തിരിഞ്ഞു കളയുക. عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് അവരെ വിട്ടു. حَتَّى يَخُوضُوا അവർ മുഴുകുന്നതുവരെ. فِي حَدِيثٍ ഒരു വിഷയത്തിൽ, വർത്തമാനത്തിൽ. غَيْرِهِ അതല്ലാത്ത. وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ നിന്നെ (വല്ലപ്പോഴും) മറപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം. الشَّيْطَانُ പിശാച്. فَلَا تَقْعُدْ എന്നാൽ ഇരിക്കരുത്. بَعْدَ الذِّكْرَى ഓർമ്മക്കുശേഷം. مَعَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളോടുകൂടെ. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ. 69 وَمَا ഇല്ല. ഇല്ലതാനും. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേൽ. يَتَّقُونَ സൂക്ഷിക്കുന്ന. مِنْ حِسَابِهِم അവരുടെ വിചാരണയിൽനിന്ന്. مِّن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും (ഒന്നും--ഒട്ടും). وَلَكِن എങ്കിലും. ذِكْرَى ഓർമ്മ, ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ, ഉപദേശം. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം. يَتَّقُونَ അവർ സൂക്ഷിക്കുക.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടും, ഖുർആൻെറ സന്ദേശങ്ങളെ പുച്ഛരിച്ചു പരിഹസിക്കുന്ന മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചുമാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആദ്യത്തെ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. എങ്കിലും ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും ബാധകമാണ് അതിലെ കൽപനയെന്നും, ഖുർആനടക്കമുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ ഏതു ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും വ്യാജമാക്കുകയോ, പരിഹസിക്കുകയോ, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കുഴപ്പക്കാരുടെ വിഷയത്തിലും പൊതുവെയുള്ള ഒരു നിയമമാണതെന്നുമുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത ആർക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരുടെ വാക്കുകളിലേക്കു ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നതും, അവരോടൊപ്പം ഇരുന്നോ മറ്റോ സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതും അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പ്രോൽസാഹനവും അനുകൂലവും നൽകലാണല്ലോ അത്. മനസ്സിൽ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെയും ഈ ദോഷത്തിൽനിന്ന് അതു ഒഴിവാകുന്നതല്ല. ഒരു പക്ഷേ, മറവിനിമിത്തം അബദ്ധത്തിൽ അവരുടെകൂടെ ചെന്നിരുന്നാലും ഓർമ്മവന്നാൽ പിന്നെ ആ അക്രമികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇരുന്നുപോകരുതെന്നു അല്ലാഹു വിരോധിച്ചതിൽനിന്നു ഇത് മനസ്സിലാക്കാം.

മറവി മനുഷ്യ സഹജമാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കുപോലും മറവി പറ്റാറുണ്ട്. പ്രബോധ

ന വിഷയങ്ങളിൽ പറ്റുകയില്ലെന്നുമാത്രം. മറവി നിമിത്തം ചെയ്തു പോകുന്ന തെറ്റുകളിൽ മനുഷ്യൻ കുറ്റക്കാരനല്ലെങ്കിലും അതു നിമിത്തം ചിലപ്പോൾ ദോഷഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു മറവികളിൽ പൈശാചികമായ പ്രേരണകൾക്കുകൂടി സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. 'പിശാചു നിന്നെ മറപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം' (**اما ينسينك الشيطان**) എന്നു പറഞ്ഞതിലെ സൂചന അതാണ്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നപക്ഷം ആ അക്രമികളുടെ അക്രമങ്ങൾക്കു ഉത്തരവാദികളല്ലെന്നും, അവരുടെ വിചാരണ അല്ലാഹു നടത്തിക്കൊള്ളുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾ അത്തരം കൃത്യങ്ങളിൽ ഭാഗവാക്കാകാതെ സൂക്ഷിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അവർക്കു ഒരു കടമയുണ്ട് എന്നുകൂടി അവസാനം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കലും ഉപദേശിക്കലും. ഇതാകട്ടെ, ഓരോ വ്യക്തിയും അവനവൻെറ കഴിവും സാഹചര്യവും അനുസരിച്ച് ചെയ്യേണ്ടതുമാകുന്നു.

ഈ വിഷയകമായി സൂറത്തുന്നിസാഉ് 140-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് ഇതിനു മുമ്പു നാം കണ്ടുവല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും, പരിഹസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായി കേട്ടാൽ, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവർ വേറെ വല്ല വിഷയത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ അവരോടൊന്നിച്ച് നിങ്ങൾ ഇരിക്കരുതെന്നും. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെയായിരിക്കുമെന്നുമാണ് അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ വചനവും ഈ വചനവും മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് പരിശോധിച്ചാൽ, മതത്തിലെ അംഗീകൃത തത്വങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ ആദർശങ്ങളും, ആ ആദർശങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്ന ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും, അവയുടെ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചാരണത്തിനുംവേണ്ടി നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും പ്രഭാഷണങ്ങളും ഗൗനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം സത്യവിശ്വാസികൾ വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ് മതതത്വങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര അറിവില്ലാത്ത സാധാരണക്കാർ വിശേഷിച്ചും മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണിത്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുന്നിസാഇൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവരോടൊപ്പം നിങ്ങൾ ഇരുന്നാൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെയായിരുക്കും. (**انكم اذا مثلهم**) എന്നു അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മുശ്രിക്കുകളുടെ വിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല-തന്നിഷ്ടക്കാരും തൽപരകക്ഷികളുമായ എല്ലാവരുടെ വിഷയത്തിലുമാണ്-ഈ വചനം അവതരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇബ്നുസീരിൻ, അബൂജഅ്ഫർ,. മുഹമ്മദുബ്നു അലീ (رضي الله عنه) പോലെയുള്ള മുൻഗാമികളിൽ നിന്നു രിവായത്തുകൾ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ അടുത്ത വചനവും കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പറഞ്ഞ വാസ്തവം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ മത പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്ന് സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാനും, സത്യവിരുദ്ധമായ വാദഗതികളും, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും തിരിച്ചറിയുവാനും കഴിയുന്ന പണ്ഡിതൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അവയെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, പൊതുജനങ്ങളിൽ അവ മൂലം ഉണ്ടാകാവുന്ന ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയും-അത്തരം പ്രസ്താവനകളിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷമൊന്നുമില്ല അതു അത്യാവശ്യം കൂടിയായിരിക്കും താനും.

അല്ലാമാശൗകാനീ (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ഈ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന ഗൗനിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളെ മാറ്റിമറിച്ചും, അവൻെറ കിതാബും അവൻെറ റസൂലിൻെറ സുന്നത്തും കൊണ്ട് കളിയാടിയും, അവയെല്ലാം തങ്ങളുടെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുത്തൻവാദക്കാരുമായി സമ്പർക്കം നടത്തുന്നതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാറുള്ളവർക്കു ഈ വചനത്തിൽ വലിയൊരു ഉപദേശം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവരോട് പ്രതിഷേധിക്കുകയും, അവരിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, കുറഞ്ഞപക്ഷം അവരോടു സഹകരിക്കാതിരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അതു പ്രയാസമില്ലാത്ത കാര്യമാണല്ലോ. അവരുടെ കൃത്രിമ വാദങ്ങളിൽ

നിന്നു ഇവർ ശുദ്ധരരായിരുന്നാൽ തന്നെയും അവരുടെ രംഗങ്ങളിൽ ഇവർ ഹാജറുണ്ടാകുന്ന തിനെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ പൊതുജനങ്ങളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. ഇതാകട്ടെ, അവയെ കേൾക്കുന്നതിനെക്കാൾ നാശകരവുമാണ്. ശപിക്കപ്പെട്ട ഇത്തരം സദസ്സുകൾ നാം കണ്ടിട്ടുള്ളതിനു കണക്കില്ല. യഥാർത്ഥത്തെ സഹായിക്കുവാനും അയഥാർത്ഥത്തെ തടയുവാനും നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ച് നാം ശ്രമിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഈ പരിശുദ്ധ ശരീഅത്തിനെപ്പറ്റി വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാം, ഹറാമായ (നിഷിദ്ധമായ) കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച് അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്ന ആളുകളുമായി സഹകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി ആപൽക്കരമാണ് വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന പുത്തൻ വാദക്കാരുമായി സഹകരിക്കുന്നതെന്ന്. ഖുർആനെയും സുന്നത്തിനെയും കുറിച്ചു അടിയുറച്ച അറിവു കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും അതു ദോഷകരമത്രെ. കാരണം, അവരുടെ വ്യാജ സമർത്ഥനങ്ങളും വാദങ്ങളും-അവയുടെ കൊള്ളരുതായ്മ ശരിക്കു വ്യക്തമായിരുന്നാൽപോലും-പലപ്പോഴും ഇവരിൽ ചിലവായൊന്നു വരും. പിന്നീടതു മാറ്റുവാൻ പ്രയാസമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അങ്ങേഅറ്റം വ്യാജമായ കാര്യത്തെ വളരെ സത്യമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അവർ മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും.'' (الفتح القدير)

وَذَرِ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۚ وَذَكِّرْ بِهِۦٓ أَن تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِىٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِن تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَآ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أُبْسِلُواْ بِمَا كَسَبُواْ ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُواْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

70 തങ്ങളുടെ മതത്തെ കളിയും, വിനോദവുമാക്കിത്തീർക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ നീ (അവരുടെ പാട്ടിന്) വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക. ഏതൊരു ആത്മാവും(വ്യക്തിയും) അത് (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചത് നിമിത്തം ബന്ധിക്കപ്പെടുമെന്ന (നാശത്തിന് വിധേയമാക്കപ്പെടുമെന്ന) തിനാൽ ഇതുമൂലം (ഖുർആൻ മുഖേന) നീ ഉപദേശംനൽകുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ അതിന് ഒരു രക്ഷാകർത്താവാകട്ടെ, ശുപാർശക്കാരനാകട്ടെ (ഉണ്ടായിരിക്കുക) ഇല്ല. അത് എല്ലാ(വിധ) തെണ്ടവും (അഥവാ പ്രായശ്ചിത്തവും) നൽകിയാലും അതിൽ നിന്ന് അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അക്കൂട്ടരത്രെ അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതു നിമിത്തം ബന്ധിക്കപ്പെട്ട(നാശത്തിന്ന് വിധേയമാക്കപ്പെട്ട)വർ. അവർ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം അവർക്ക് ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ നിന്നുള്ള പാനീയവും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

70 وَذَرِ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെ. اتَّخَذُوا അവർ ആക്കിത്തീർത്തു. دِينَهُمْ തങ്ങളുടെ മതത്തെ. لَعِبًا കളി, വിളയാട്ട്. وَلَهْوًا വിനോദവും. وَغَرَّتْهُمُ അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തു. الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതം. وَذَكِّرْ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക (ഉൽബോധിപ്പിക്കുക-ഉപദേശിക്കുക) യും ചെയ്യുക. بِهِ അതുകൊണ്ട്, ഇതു മുഖേന. أَن تُبْسَلَ ബന്ധിക്കപ്പെടു (പണയപ്പെടു-നാശത്തിന് വിധേയമാക്കപ്പെടു)ന്നതിനാൽ. نَفْسٌ ഏതാത്മാവും (ആളും-ദേഹവും). بِمَا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ച (ചെയ്ത-പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ച)തു നിമിത്തം. لَيْسَ لَهَا അതിന്നില്ല (ഉണ്ടാകുകയില്ല). مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ (അല്ലാഹുവിനെകൂടാതെ). وَلِيٌّ ഒരു രക്ഷാകർത്താവും, ബന്ധു, കൈകാര്യക്കാരൻ. وَلاَ شَفِيعٌ ഒരു ശുപാർശകനുമില്ല. وَإِن تَعْدِلْ അതു

തെണ്ടം ചെയ്താലും (സമാനമായി ചെയ്താലും). كُلَّ عَدْلٍ എല്ലാ തെണ്ടവും, സമാനമായതും. لاَ يُؤْخَذْ അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. مِنْهَا അതിൽ (അതിൻെറ പക്കൽ) നിന്ന്. أُولَئِكَ الَّذِينَ അക്കൂട്ടരത്രെ യാതൊരുവർ. أُبْسِلُوا അവർ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട. بِمَا كَسَبُوا തങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചത് (ചെയ്തത്) നിമിത്തം. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. شَرَابٌ പാനീയം, കുടിനീർ. مِّنْ حَمِيمٍ അത്യുഷ്ണ (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന) ജലത്തിൽനിന്നും. وَعَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതുകൊ. يَكْفُرُونَ അവർ അവിശ്വസിക്കും.

'ബന്ധിപ്പിക്കുക, പണയപ്പെടുത്തുക, നാശത്തിനു വിധേയമാക്കുക, മുടക്കം ചെയ്യുക' എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥങ്ങളുള്ള ابسال (ഇബ്സാൽ) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ള ക്രിയാരൂപങ്ങളാണ് تبسل യും ابسلയും. ഓരോരുത്തരും അവരവർ സമ്പാദിച്ചു വെച്ച ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾക്കു പണയപ്പെടുകയും, അങ്ങിനെ നാശത്തിന് വിധേയമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുക എന്നാണിവിടെ അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: (1) ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വഞ്ചിതരായി മതകാര്യങ്ങൾക്കു നിലയും വിലയും കൽപിക്കാതെ, അവയെ കേവലം കളിയും വിനോദവുമാക്കിത്തള്ളിയവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കണം. അവരുടെ ചെയ്തികൾക്കൊന്നും യാതൊരു വിലയും കൽപിക്കരുത്. (2) ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം നാശത്തിനു-ശിക്ഷക്കു-വിധേയരായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു-അതിന് ഇടവരാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി-ഖുർആൻ മുഖേന ഉപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അത് നിറുത്തൽ ചെയ്വാൻ പാടില്ല. നാശത്തിനു വിധേയരായിത്തീർന്നാൽ പിന്നീടു ആർക്കും ഒരു രക്ഷയും കിട്ടുവാനില്ല. രക്ഷാകർത്താക്കളായോ ശുപാർശക്കാരായോ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമോ, തെണ്ടമോ നൽകി രക്ഷപ്പെടുവാനും കഴിയുകയില്ല. (3) മതകാര്യങ്ങൾക്കു വില കൽപിക്കാതെ അവയെ കളി വിനോദമാക്കുന്നവർ തന്നെയായിരിക്കും തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം നാശത്തിന് വിധേയരാകുന്നവർ. കഠിന കഠോരമായ നരകശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും അവർക്കാധാരം. അതിലെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽ ഒന്നത്രെ, ദാഹശമനത്തിനു ചുട്ടു തിളച്ച ' 'ഹമീമാ'കുന്ന വെള്ളമായിരിക്കും അവർക്കു ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളത്.

വിഭാഗം-9

قُلْ أَنَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰٓ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ كَٱلَّذِى ٱسْتَهْوَتْهُ ٱلشَّيَٰطِينُ فِى ٱلْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُۥٓ أَصْحَٰبٌ يَدْعُونَهُۥٓ إِلَى ٱلْهُدَى ٱئْتِنَا ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلْهُدَىٰ ۖ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧١﴾

71 പറയുക: ''അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, ഞങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതും, ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതുമായ വസ്തുവിനെ ഞങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയോ?! അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ ശേഷം, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പിൻകാലുകളിൽ (തന്നെ പിറകോട്ടു) മടക്കപ്പെടുകയുമോ?! [ഇതൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല.] (അതെ, വഴി അറിയാതെ) ഭൂമിയിൽ പരിഭ്രമചിത്തനായിക്കൊണ്ട് പിശാചുക്കൾ തെറ്റിച്ചു കൊണ്ടു പോയ ഒരുവനെപ്പോലെ, ''ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വാ'' (എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട്) നേർ വഴിയിലേക്ക് അവനെ വിളിക്കുന്ന ചില കൂട്ടുകാർ അവനുണ്ടായിരിക്കെ (തന്നെ).'' പറയുക: ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ നേർമ്മാർഗ്ഗം

തന്നെയാണ്(യഥാർത്ഥ)നേർമ്മാർഗ്ഗം. ലോകരക്ഷിതാവിന് കീഴൊതുങ്ങുവാൻ ഞങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുതാനും;-

وَأَنْ أَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّقُوهُ ۚ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾

72 ''നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും (കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). യാതൊരുവങ്കലേക്ക് നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമോ അങ്ങിനെയുള്ളവൻ അവൻ തന്നെയാണുതാനും.''

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ ٱلْحَقُّ ۚ وَلَهُ ٱلْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ ۚ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۚ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾

73 അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചവനും. അവൻ (ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചും) 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന് പറയുന്ന ദിവസം അതുണ്ടാകുന്നു. അവൻെറ വാക്ക് യഥാർത്ഥമത്രെ. കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം രാജാധിപത്യവും അവനു തന്നെ. അദൃശ്യവും, ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനാണ് (അവൻ) അവനത്രെ, അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.

---

71 قُلْ പറയുക. أَنَدْعُوا ഞങ്ങൾ വിളിക്കുമോ, പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. مَا لاَيَنفَعُنَا ഞങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത വസ്തുവെ. وَلاَ يَضُرُّنَا ഞങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവ (ദ്രോഹ)വും ചെയ്യാത്ത. وَنُرَدُّ ഞങ്ങൾ മടക്ക ത(ള്ള)പ്പെടുകയു(മോ). عَلَى أَعْقَابِنَا ഞങ്ങളുടെ പിൻകാല (മടമ്പുകാലു)കളിലായി (വന്നപോലത്തെന്നെ). بَعْدَ إِذْ هَدَانَا ഞങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയതിന്ശേഷം. اللهُ അല്ലാഹു. كَالَّذِي യാതൊരുവനെപ്പോലെ. اسْتَهْوَتْهُ അവനെ തെറ്റിച്ചു (പിഴപ്പിച്ചു) കൊണ്ടു പോയി. الشَّيَاطِينُ പിശാചുക്കൾ. فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. حَيْرَانَ പരിഭ്രമചിത്തനായ(അന്തംവിട്ട) നിലയിൽ. لَهُ അവനുണ്ട്, ഉണ്ടായിക്കൊണ്ട്. أَصْحَابٌ ചില കൂട്ടുകാർ, ആൾക്കാർ. يَدْعُونَهُ അവർ അവനെ വിളിക്കുന്നു. إِلَى الْهُدَى നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക്. ائْتِنَا ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വാ (വരുക) എന്നു. قُلْ പറയുക. إِنَّ هُدَى നിശ്ചയമായും നേർമാർഗ്ഗം. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. هُوَ الْهُدَى അതത്രെ(യഥാർത്ഥ) നേർമാർഗ്ഗം. وَأُمِرْنَا ഞങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِنُسْلِمَ ഞങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങുവാൻ. لِرَبِّ രക്ഷിതാവിന്. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ.. 72 وَأَنْ أَقِيمُوا നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തണമെന്നും. الصَّلاَةَ നമസ്കാരം. وَاتَّقُوهُ അവനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും. وَهُوَ الَّذِي അവൻതന്നെയാണ് യാതൊരുവനും. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് (തന്നെ). تُحْشَرُونَ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുന്നു.. 73 وَهُوَ الَّذِي അവൻ തന്നെയാണ് യാതൊരുവനും. خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം, മുറയനുസരിച്ചു. وَيَوْمَ يَقُولُ അവൻ പറയുന്ന ദിവസം. كُن ഉണ്ടാക്കുക, ഉണ്ടാവണം (എന്ന്). فَيَكُونُ അപ്പോൾ (അത്) ഉണ്ടാകുന്നു. قَوْلُهُ അവൻെറ വാക്ക്, അവൻ പറയുന്നത്. الْحَقُّ യഥാർത്ഥ (സത്യ-കാര്യമാണ്). وَلَهُ الْمُلْكُ അവന് തന്നെയാണ് രാജാധിപത്യവും. يَوْمَ يُنفَخُ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം. فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ. عَالِمُ الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ്. وَالشَّهَادةِ ദൃശ്യത്തെയും. وَهُوَ الْحَكِيمُ അവനത്രെ അഗാധജ്ഞനും, യുക്തിമാനും. الْخَبِيرُ സൂക്ഷ്മജ്ഞൻ.

സത്യവിശ്വാസികളെ പഴയ വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കുതന്നെ മടക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തിനോക്കുന്ന മുശ്രിക്കുകളോട് പറയേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങളാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ

അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ആ കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് മൂന്നാമത്തെ വചനമെന്നു പറയാം. അവരോടു പറയുന്നതിൻെറ സാരം ഇതാണ്: വല്ല മരുഭൂമിയിലൂടെയും യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ കൂട്ടംവിട്ട് വഴിതെറ്റി പരിഭ്രമത്തിൽപെട്ട ഒരുവനെ അവൻെറ കൂട്ടുകാർ 'ഇതാ, ഇങ്ങോട്ടുവാ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവൻ സമനില തെറ്റി ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതെ പിശാചുക്കളുടെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകലിന് വിധേയനായിത്തീരുന്നതു പോലെ, ഞങ്ങളും ആയിത്തീരണമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്?! ശിർക്കാകുന്ന ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി ഞങ്ങളെ അല്ലാഹു ഇസ്‌ലാമാകുന്ന നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിച്ചിരിക്കെ, ഞങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്‌വാൻ കഴിയാത്ത ആ ദൈവങ്ങളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, ആരാധിക്കുവാനും ഇനി ഞങ്ങൾ മടങ്ങുകയോ?! അത് സംഭവിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനു കീഴ്പ്പെട്ടും, അവനെ സൂക്ഷിച്ചും, അവനെ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കണമെന്നാണു ഞങ്ങളോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അത് ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതേ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ നിങ്ങളും ഹാജരാക്കപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെയാണു പുനരാലോചന ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ പഴയ ശിർക്കിലേക്കു മടങ്ങിയേക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷ നിങ്ങൾ വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കേണ്ട.

ആകാശഭൂമികളെ അല്ലാഹു യഥാർത്ഥ മുറപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചു (.... خلق السموات) എന്നു ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കാണാം. വളരെ വിപുലമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വാക്യമത്രെ അത്. കളിയോ വിനോദമോ ആയിട്ടല്ല-അതി മഹത്തായ ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണു-അവയെ സൃഷ്ടിച്ചത്. വ്യവസ്ഥാപിതവും യുക്തിപൂർണ്ണവുമായ നിലയിൽ ഓരോ കാര്യവും ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്ന അടുക്കും ചിട്ടയുംവെച്ചുകൊണ്ട് അതി സമർത്ഥവും അതിവിദഗ്ദവുമായ പരിപാടികളോടുകൂടിയാണത്. അവയും, അവയിലുള്ളതുമെല്ലാം ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നുണ്ടാക്കി രൂപം നൽകിയത് അവനാണ്. എല്ലാറ്റിൻെറയും ഉടമസ്ഥതയും അധികാരാവകാശവും അവമേതാണ്. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല തത്വസാരങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു കാര്യമോ, ഏതൊരു വസ്തുവോ ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതു ഉണ്ടാകുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. അതുണ്ടാവണമെന്നു പറയുകയേവേണ്ടൂ. അതുണ്ടായിക്കൊള്ളും. (انماامره اذا اراد شيأ ان يقول له كن فيكون) മറ്റൊന്നിൻെറ സഹായമോ മാദ്ധ്യമമോ അതിനാവശ്യമില്ല. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യർക്കു രണ്ടാമതൊരു ജീവിതംകൂടി നൽകുക, എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി വിചാരണ നടത്തി രക്ഷാശിക്ഷകൾ നൽകുക എന്നിവയൊന്നും അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒട്ടും ഞെരുക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളല്ല. അതു ഏത് ദിവസത്തിലാവണമെന്നാണോ അവൻ തീരുമാനിക്കുന്നതെങ്കിൽ അന്ന് അത് സംഭവിക്കും. ഇതൊക്കെയാണ് തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം (يوم ينفخ فى الصور) എന്നു പറഞ്ഞത് ഖിയാമത്തു നാളാകുന്നു. ലോകാവസാന സമയത്തും, പിന്നീട് ജീവികളെല്ലാം പുനരെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന അവസരത്തിലുമായി രണ്ടു പ്രാവശ്യം കാഹളം ഊതപ്പെടുമെന്നു അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം സു:നംല് 87ലും, സൂ: സുമർ 68ലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും കാണുക)صور (സ്വൂർ) എന്ന പദത്തിന് 'കൊമ്പ്, കാഹളം' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. ഇസ്രാഫീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കായിരിക്കും കാഹളത്തിൽ ഊതുക എന്നു ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ആ കാഹളം എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നോ, അതിൻെറ സ്വാഭവമെന്താണെന്നോ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. കാഹളത്തിൻെറയും ഊത്തിൻെറയും സ്വഭാവം എന്തായിരുന്നാലും ശരി, ഒന്നാമത്തെ ഊത്തോടുകൂടി ലോകാലോകങ്ങളുടെ ഘടനയെല്ലാം താറുമാറായി നാശമടയുമെന്നും, രണ്ടാമത്തെ ഊത്തോടുകൂടി എല്ലാവരും പുനരുജ്ജീവിക്കുകയും ഒരു പുതിയ അഖിലാണ്ഡ വ്യവസ്ഥ നിലവിൽ വരുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഖുർആനിൽനിന്ന് ഖണ്ഡിതമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അന്നത്തെദിവസം അവനാണ് രാജാധിപത്യം(.... وله الملك)) എന്നു

പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, നാമമാത്രമെങ്കിലും ഒരധികാരമോ സ്വാധീനമോ അന്നു മറ്റാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലാ എന്നത്രെ. എക്കാലത്തും യഥാർത്ഥമായ ഭരണാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനു തന്നെയാണുള്ളത്. എന്നാലും പരിമിതവും നാമമാത്രവുമായ ചില ഭരണാധികാരികൾ സൃഷ്ടിക ളിലും നിലവിലുണ്ടല്ലോ. അന്ന് അതും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നർത്ഥം. لمن الملك اليوم لله الواحد القهار (അന്ന് ആർക്കാണു രാജാധിപത്യം? ഏകനായ സർവ്വാധികാരിയായ അല്ലാഹുവിന്!)

۞ وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ ءَازَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً ۖ إِنِّىٓ أَرَىٰكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٧٤﴾

74 ഇബ്റാഹീം തൻെറ പിതാവ് ആസറിനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ''താങ്കൾ ബിംബങ്ങളെ ആരാധ്യ (ദൈവ)ങ്ങളാക്കുക യോ?! നിശ്ചയമായും ഞാൻ, താങ്കളെയും, താങ്കളുടെ ജനതയെയും സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിലായി കാണുന്നു.''

وَكَذَٰلِكَ نُرِىٓ إِبْرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

75 അതുപോലെ, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയു ടെയും 'മലകൂത്തും' [രാജാധിപത്യ രഹ സ്യവും] നാം ഇബ്റാഹീമിന് കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദൃഢവിശ്വാ സികളിൽപെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി യും (കൂടിയാണത്).

---

74 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. إِبْرَاهِيمُ ഇബ്റാഹീം. لِأَبِيهِ തൻെറ ബാപ്പയോട്, പിതാവിനോട്. آزَرَ ആസർ (എന്ന). أَتَتَّخِذُ താങ്കൾ ഉണ്ടാക്കുക (ആക്കുക)യാണോ. أَصْنَامًا ബിംബ (വിഗ്രഹ)ങ്ങളെ. آلِهَةً ആരാധ്യൻമാർ, ദൈവങ്ങൾ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَرَاكَ താങ്കളെ ഞാൻ കാണുന്നു. وَقَوْمَكَ താങ്കളുടെ ജനങ്ങളെയും. فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽ, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ. مُّبِينٍ സ്പഷ്ട(വ്യ ക്ത)മായ. 75 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ. نُرِي നാം കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു, കാട്ടി കൊടുക്കുന്നു. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്. مَلَكُوتَ രാജാധിപത്യം, മഹാധിപത്യം. السَّمَاوَاتِ ആകാശ ങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَلِيَكُونَ അദ്ദേഹമായിരിക്കുവാനും. مِنَ الْمُوقِنِينَ ദൃഢവിശ്വാസിക ളിൽ പെട്ട (വൻ).

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പിതാവിൻെറ പേർ ആസർ (ازر) എന്നാണെന്നത്രെ ഈ വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്. പക്ഷെ, മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ചരിത്രകാരൻമാരും പറയുന്നതു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ പേർ താറഹ്-അഥവാ തേരഹ് (تارح) എന്നായിരുന്നുവെന്നത്രെ. ബൈബിളിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ആസർ എന്നത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു രണ്ടാം പേരോ, സ്ഥാനപ്പേരോ ആയിരുന്നുവെന്നും പലരും പറയുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)ഏതായാലും അദ്ദേഹം ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനും, ക്ഷേത്രത്തിലെ വലിയ പൂജാരിയുമായിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധകരായ സ്വന്തം പിതാ വിനെയും നാട്ടുകാരെയും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) വിമർശിച്ചിതിനെക്കുറിച്ചാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പററി മർയം, അമ്പിയാഉ് മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ കൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്.

'രാജത്വം, രാജാധിപത്യം' എന്നർത്ഥമായ ملك (മുൽക്) ൻെറ അർത്ഥം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തിയും മഹത്വപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ടുള്ള ഒരു രൂപഭേദമാണ് ملكوت (മലക്കൂത്ത്) അപ്രകാരം ഇബ്രാഹിമിന് നാം ആകാശഭൂമികളുടെ മലക്കൂത്ത് കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. (وكذلك نرى ابراهيم الخ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാണ്: ബിംബാ രാധനക്കു അടിമപ്പെട്ടിരുന്ന നാട്ടിലും വീട്ടിലും ജനിച്ചു വളർന്ന അദ്ദേഹം അതു

ശിർക്കാണെന്നും ദുർമ്മാർഗ്ഗമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ, ആകാശഭൂമികളുടെ ഭരണാധികാരം, ഉടമസ്ഥത, അവയിൽ ഏകാരാധ്യനായിരിക്കുവാനുള്ള അർഹത, അവയുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം ആദിയായവ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം-കാര്യകാരണസഹിതം-അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതുപോലെ, ആകാശങ്ങളും ഭൂമികളും അവയിലെ വസ്തുക്കളുമെല്ലാം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു തുറന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നോ, വേറെ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ ലോകത്തിൻെറ ആധിപത്യം വഹിക്കേണ്ടത് എങ്ങിനെയാണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നോ, അഖിലാണ്ഡത്തിൻെറ ഭരണരഹസ്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തുവെന്നോ അല്ല ആ പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു; **اولم ينظروا في ملكوت السموات والارض – الاعرا: ١٨٥** (ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും മലക്കൂത്തിൽ അവർ നോക്കുന്നില്ലേ-അഥവാ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?!) 'മലക്കൂത്തി'ന് പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നും യോജിക്കുകയില്ലെന്നു ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ഈ വാക്യമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു അല്ലാഹു അതെല്ലാം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിശ്വാസം തികച്ചും സുദൃഢമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നത്രെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. **وليكون من الموقنين** (അദ്ദേഹം ദൃഢവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലാകുവാനും) എന്നു തുടർന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. സാധാരണപോലെയുള്ള ഒരു വിശ്വാസമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിമേത്. ഒരു കാരണവശാലും പതറിപ്പോകുകയോ ബലക്ഷയം ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത വിശ്വാസമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിമേത് എന്നു താൽപര്യം. ഇതോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്ന സംഭവം നോക്കുക:-

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ ٱلَّيْلُ رَءَا كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّى ۖ فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَآ أُحِبُّ ٱلْـَٔافِلِينَ ﴿٧٦﴾

76 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ രാത്രി (വന്നു) മൂടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഒരു നക്ഷത്രം കണ്ടു; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇത് എൻെറ റബ്ബ് (രക്ഷിതാവ്) ആകുന്നു.'' എന്നിട്ട് അത് മറഞ്ഞു പോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''മറഞ്ഞു പോകുന്നവരെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.''

فَلَمَّا رَءَا ٱلْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا رَبِّى ۖ فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِى رَبِّى لَأَكُونَنَّ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧٧﴾

77 എന്നിട്ട്, ചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചുവരുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇത് എൻെറ റബ്ബാകുന്നു.'' എന്നിട്ട് അത് മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ റബ്ബ് എനിക്ക് മാർഗദർശനം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ വഴിപിഴച്ച ജനങ്ങളിൽപെട്ടവൻ തന്നെ ആയിത്തീരുന്നതാണ്.''

فَلَمَّا رَءَا ٱلشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّى هَٰذَآ أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّآ أَفَلَتْ قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

78 എന്നിട്ട് (പിന്നെ) സൂര്യൻ ഉദിച്ചു വരുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇതെൻെറ റബ്ബാണ്; ഇത് ഏറ്റവും വലുതാകുന്നു.'' എന്നിട്ട് അത് മറഞ്ഞു പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളെ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, (അല്ലാഹുവിനോട്) നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ

നിന്ന് (ഒക്കെയും) ഒഴിവായവനാകുന്നു.''

79 ''ഞാൻ, ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനിലേക്ക് ഋജു മാന സനായിക്കൊണ്ട് എന്റെ മുഖം (ഇതാ) തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ 'മുശ്‌രിക്കുകളി ൽ' [പങ്കു ചേർക്കുന്നവരിൽ] പെട്ടവനല്ല താനും.''

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

---

76 فَلَمَّا جَنَّ അങ്ങനെ മൂടിയ(മറയിട്ട)പ്പോൾ. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ. اللَّيْلُ രാത്രി. رَأَى അദ്ദേഹം കണ്ടു. كَوْكَبًا ഒരു നക്ഷത്രം. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَذَا رَبِّي ഇത് എന്റെ റബ്ബാണ്. فَلَمَّا أَفَلَ എന്നിട്ട് അത് മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لاَ أُحِبُّ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടു ന്നില്ല. الآفِلِينَ മറഞ്ഞുപോകുന്നവരെ.. 77 فَلَمَّا رَأَى എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ. الْقَمَرَ ചന്ദ്രനെ. بَازِغًا ഉദിച്ചു വരുന്ന (ഉദയം ചെയ്യുന്ന)തായി. قَالَ هَذَا അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഇതു. رَبِّي എന്റെ റബ്ബാണ്. فَلَمَّا أَفَلَ എന്നിട്ടു അതു മറഞ്ഞപ്പോൾ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي എനിക്കു വഴികാട്ടി (മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി)യില്ലെങ്കിൽ. رَبِّي എന്റെ റബ്ബ്. لأَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആയിരിക്കെ തന്നെ ചെയ്യും. مِنَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽപെട്ട (വൻ). الضَّالِّينَ വഴിപിഴച്ചവരായ.. 78 فَلَمَّا رَأَى എന്നിട്ടദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ. الشَّمْسَ സൂര്യനെ. بَازِغَةً ഉദിച്ചു വരുന്നതായി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَذَا رَبِّي ഇതെന്റെ റബ്ബാണ്. هَذَا أَكْبَرُ ഇത് ഏറ്റവും വലുതാണ്. فَلَمَّا أَفَلَتْ എന്നിട്ടത് മറ ഞ്ഞപ്പോൾ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. إِنِّي بَرِيءٌ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒഴിവായവനാണ്. مِّمَّا تُشْرِكُونَ നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്.. 79 إِنِّي وَجَّهْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ മുഖം തിരിച്ചു. وَجْهِيَ എന്റെ മുഖം. لِلَّذِي യാതൊരുവന്. فَطَرَ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالأَرْضَ ഭൂമിയെയും. حَنِيفًا ഋജുമാനസനായി (ശുദ്ധ മനസ്കനായി). وَمَا أَنَا ഞാനല്ലതാനും. مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ, പങ്കുചേർക്കുന്നവരിൽപെട്ട (വൻ).

ഒരു പ്രാചീന രാജ്യമായ ബാബിലോണ്യയിലെ ഊർ എന്ന പട്ടണമായിരുന്നു ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ജൻമസ്ഥലം. തികച്ചും പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ വിഗ്രഹ ങ്ങളുടെ ഭരണമാണിവിടെ നടന്നിരുന്നത്. ഓരോ ഗോത്രങ്ങൾക്കും, ദേശക്കാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കുലദൈവങ്ങളും, ദേവീദേവൻമാരുമുണ്ടായിരിക്കും. കല, വാണിജ്യം, വ്യവസായം, തത്വശാസ്ത്രം ആദിയായവയിലെല്ലാം അതിനിപുണമായിരുന്നു ആ നാടെങ്കിലും പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ക്ഷേത്രപൂജാരികളുടെയും ചൊൽപടിക്കു വിധേയരായിരുന്നു ഭരണ കർത്താക്കൾ നാടുഭരിക്കുന്ന രാജാക്കൾ വിഗ്രഹദൈവങ്ങളുടെ ആശീർവ്വാദത്തോടുകൂടി രംഗത്ത് വരുന്നവരാകകൊണ്ട് അവരും ആരാധ്യൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പല നാമങ്ങളിലായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതും, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ തുടങ്ങിയ ചില നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ പല ദേവീദേവ വിഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. കാമദേവിയെന്നും മറ്റുമുള്ള ചില പ്രത്യേക പ്രതിഷ്ഠകളും അക്കൂട്ടത്തി ലുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോന്നിന്റെ പേരും പ്രശസ്തിയും അനുസരിച്ച് ഓരോന്നിനും സ്വത്തുക്കളും, ക്ഷേത്രങ്ങളും, പൂജാരികളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പിതാവാകട്ടെ, ഒരു ബിംബവ്യാപാരിയും, പൂജാരി വർഗ്ഗത്തിലെ നേതാവും കൂടിയായിരുന്നു. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ബിംബാരാധാനയെക്കുറിച്ചു പൊതുവെ സ്വന്തം പിതാവുമായി നടത്തിയ വിമർശനമാണു 74-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടത്. അനന്തരം സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്ര ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആരാധനയെ വിമ ർശിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയ വാദപ്രതിവാദമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام)നബിക്കുണ്ടായ ഒരു ചിന്താഗതിയും, അവസാനം അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥ തൗഹീദിലേക്കു എത്തിച്ചേർന്ന കഥയുമാണോ ഈ വചനങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം? അതല്ല. വിഗ്രഹാ

രാധകരായ തൻെറ ജനതയുമായി അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഒരു വാദപ്രതിവാദ സംഭവത്തിൻെറ ചിത്രീകരണമാണോ ഇതു ? ഇങ്ങിനെ രണ്ടഭിപ്രായം നിലവിലുണ്ട് രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ന്യായമായി തോന്നുന്നതും, ഖുർആൻെറ വാക്യങ്ങളോട് കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതും.**الله اعلم**

അടുത്ത വചനത്തിൽ **وحاجه قومه** (അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത അദ്ദേഹത്തോട് ന്യായവാദം ചെയ്തു.) എന്നും താഴെ 83-ാം വചനത്തിൽ ..**وتلك حجتنا اتيناها** അത് നാം ഇബ്രാഹീമിന്നു നൽകിയ ന്യായമാണ്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ഇവിടെ ഒരു ദീർഘമായ പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തു കാണാം. മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതും അല്ലാത്തതുമായ പല കാര്യങ്ങളും വിവരിച്ച ശേഷം അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു: ''ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) തൻെറ ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയ ഒരു വാദപ്രതിവാദമാണ് ഇതെന്നുള്ളതത്രെ യഥാർത്ഥം. ഒന്നാമത്തെ (74-ാം വചനത്തിൽ വിവരിച്ച) രംഗം, വാനലോകത്തെ മലക്കുകളുടെ പ്രതിമകളായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഭൗമികബിംബങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിൻെറ തെറ്റുകൾ അവർക്കു വിവരിച്ചു കൊടുത്തതാണ്. ഈ (വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ച) രംഗം, ആകാശത്തെ പ്രധാന ഗ്രഹങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, സൂര്യൻ, ശനി എന്നീ സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ക്ഷേത്രാരാധനയുടെ തെറ്റുകൾ അവർക്കദ്ദേഹം വിവരിച്ചു കൊടുത്തതാകുന്നു. ഈ ഗ്രഹങ്ങളിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് സൂര്യനും, പിന്നെ ചന്ദ്രനും, പിന്നെ ശുക്രനുമാകുന്നു. അതായതു, ആദ്യം ശുക്രൻ ദൈവമായിരിക്കുവാൻ കൊള്ളുകയില്ല-അതിന് ഇടവും വലവും തെറ്റുവാനോ, ദിക്കുമാറി സഞ്ചരിക്കുവാനോ, സമയവ്യത്യാസം സ്വീകരിക്കുവാനോ മറ്റോ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ ഒരു മഹാശക്തിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്-എന്നു അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീട്, ചന്ദ്രനിലേക്കും, അനന്തരം സൂര്യനിലേക്കും തിരിഞ്ഞ് അതേപ്രകാരം തന്നെ സ്ഥാപിച്ചു. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ദൈവീകതക്ക് അർഹതയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു മറ്റുള്ളവയുടെ കാര്യം വിശിഷ്യാ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെ, ഖണ്ഡിതമായ തെളിവ് സഹിതം സത്യം സ്ഥാപിതമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:..... ..**ياقوم انى برئ** (എൻെറ ജനങ്ങളെ നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഞാൻ ഒഴിവായവനാണ്. ഞാൻ ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനിലേക്കു എൻെറ മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു...)''

ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) തുടർന്നു പറയുന്നു: ''ഇബ്രഹീം (عليه السلام) ഇങ്ങിനെ ഒരു വിചിന്തനം സ്വയം നടത്തിയതാണ് (ഒരു വാദപ്രതിവാദം ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയതല്ല) എന്ന് എങ്ങിനെ പറയും?! അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെയൊക്കെ പറയുന്നത്:
ولقد اتينا ابراهيم رشده ... الانبياء..... (ഇബ്രാഹീമിന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ തന്മേടം നാം മുമ്പേ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നാം അറിയുന്നവരുമായിരുന്നു. അതായത് അദ്ദേഹം തൻെറ പിതാവിനോടും ജനങ്ങളോടും പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: നിങ്ങൾ ഈ ഭജനമിരിക്കുന്ന പ്രതിമകൾ എന്താണ്?..... (21: 51-70) **ان ابراهيم كان امة قانتا الله ... النحل**.....(ഇബ്റാഹീം അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തിയർപ്പിക്കുന്ന ഋജുമാനസനായ ഒരു സമുദായം-ഒരു പ്രത്യേക സമുദായം-ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരിൽപെട്ടവനായിരുന്നില്ല...(16;120-123)....**دينا قيما ملة ابراهيم ..... الانعام** (...ചൊവ്വിന് നില കൊള്ളുന്ന മതം, അതായത് ഋജുമാനസനായിരുന്ന ഇബ്രാഹീമിൻെറ മാർഗ്ഗം. അദ്ദേഹം ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരിൽപെട്ടവനായിരുന്നില്ല. (6:161)...'' (**ھ ابن كثير**)

وَحَآجَّهُۥ قَوۡمُهُۥۚ قَالَ أَتُحَٰٓجُّوٓنِّي فِي ٱللَّهِ

80 അദ്ദേഹത്തോട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു എന്നെ നേർമാർഗ്ഗത്തി

وَقَدْ هَدَىٰنِ ۚ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَشَآءَ رَبِّى شَيْـًٔا ۗ وَسِعَ رَبِّى كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

ലാക്കിത്തന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ കാര്യത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ എന്നോട് ന്യായവാദം (തര്‍ക്കം) നടത്തുകയോ?! നിങ്ങള്‍ അവനോട് പങ്കു ചേര്‍ക്കുന്നതിനെ (ഒന്നും തന്നെ) ഞാന്‍ ഭയപ്പെടുന്നില്ലതാനും; (അതെ) എന്‍റെ റബ്ബ് വല്ലതും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. എന്‍റെ റബ്ബ് അറിവുകൊണ്ട് എല്ലാ വസ്തുക്കള്‍ക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [എല്ലാം അവന്‍റെ അറിവില്‍ അടങ്ങുന്നു.] എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ?!''

وَكَيْفَ أَخَافُ مَآ أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا ۚ فَأَىُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِٱلْأَمْنِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

81 ''നിങ്ങള്‍ പങ്കു ചേര്‍ത്തതിനെ ഞാന്‍ എങ്ങിനെ ഭയപ്പെടും? നിങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹു യാതൊരു അധികൃതരേഖയും ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ലാത്തതിനെ നിങ്ങള്‍ അവനോട് പങ്കു ചേര്‍ത്തതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങള്‍ ഭയപ്പെടുന്നുമില്ല! അപ്പോള്‍, ഇരു വിഭാഗക്കാരി—ല്‍ വെച്ചു നിര്‍ഭയതക്ക് കൂടുതല്‍ അര്‍ഹതയുള്ളവര്‍ ആരാണ്? നിങ്ങള്‍ക്ക് അറിയാമെങ്കില്‍ (ആലോചിച്ചു നോക്കൂ)!''

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَمْ يَلْبِسُوٓا۟ إِيمَٰنَهُم بِظُلْمٍ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْأَمْنُ وَهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

82 യാതൊരു കൂട്ടര്‍, വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോട് യാതൊരു അക്രമത്തെയും അവര്‍ (കൂട്ടി) കലര്‍ത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടര്‍- അവര്‍ക്കത്രെ നിര്‍ഭയതയുള്ളത്; അവര്‍ നേര്‍മാര്‍ഗം പ്രാപിച്ചവരുമാകുന്നു.

---

80 وَحَاجَّهُ അദ്ദേഹത്തോട് ന്യായവാദം ചെയ്ത് (തര്‍ക്കം നടത്തി). قَوْمُهُ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനത, ജനങ്ങള്‍. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَتُحَاجُّونِّي നിങ്ങള്‍ എന്നോട് ന്യായവാദം നടത്തുകയോ. فِي اللهِ അല്ലാഹുവി(ന്‍റെകാര്യത്തി)ല്‍. وَقَدْ هَدَانِ അവന്‍ എന്നെ നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ ആക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ. وَلاَ أَخَافُ ഞാന്‍ ഭയപ്പെടുന്നുമില്ല. مَا تُشْرِكُونَ നിങ്ങള്‍ പങ്കു ചേര്‍ക്കുന്നതിനെ,. بِهِ അവനോട്, അവനില്‍. إِلاَّ أَن يَشَاءَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. رَبِّي എന്‍റെ റബ്ബു. شَيْئًا വല്ല കാര്യവും. وَسِعَ വിശാലമായിരിക്കുന്നു. رَبِّي എന്‍റെ റബ്ബ്. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും. عِلْمًا അറിവാല്‍ (അറിവുകൊണ്ട്). أَفَلاَ تَتَذَكَّرُونَ അപ്പോള്‍ (എന്നാല്‍) നിങ്ങള്‍ ഉറ്റാലോചിക്കു (ഓര്‍മ്മവെക്കു)ന്നില്ലേ.. 81 وَكَيْفَ എങ്ങിനെയാണ്, എങ്ങിനെ. أَخَافُ ഞാന്‍ ഭയപ്പെടും, ഭയപ്പെടുന്നത്. مَا أَشْرَكْتُمْ നിങ്ങള്‍ പങ്കുചേര്‍ത്തതിനെ. وَلاَ تَخَافُونَ നിങ്ങള്‍ ഭയപ്പെടുന്നുമില്ല (എന്നിരിക്കെ). أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم നിങ്ങള്‍ പങ്കുചേര്‍ത്തതിനെക്കുറിച്ചു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനോട്. مَا لَمْ يُنَزِّلْ അവന്‍ ഇറക്കിയിട്ടില്ലാത്തതിനെ. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി, അതിന്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. سُلْطَانًا ഒരു അധികൃത രേഖ. (തെളിവു). فَأَيُّ അപ്പോള്‍ ഏതാണ് (ആരാണ്). الْفَرِيقَيْنِ രണ്ടുകൂട്ടരില്‍, വിഭാഗങ്ങളില്‍. أَحَقُّ അധികം അവകാശപ്പെട്ടത്, അര്‍ഹര്‍. بِالأَمْنِ നിര്‍ഭയതക്ക്, സമാധാനത്തിന്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കില്‍. تَعْلَمُونَ നിങ്ങള്‍ അറിയുന്നു.. 82 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടര്‍. آمَنُوا അവര്‍ വിശ്വസിച്ചു. وَلَمْ يَلْبِسُوا അവര്‍ കലര്‍ത്തിയതുമില്ല. إِيمَانَهُم അവരുടെ വിശ്വാസത്തോട്, വിശ്വാസത്തെ. بِظُلْمٍ വല്ല അക്രമത്തെയും, അനീതിയുമായി. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. لَهُمُ الأَمْنُ അവര്‍ക്കാണ് നിര്‍ഭയത. وَهُم അവരാകട്ടെ. مُّهْتَدُونَ നേര്‍മാര്‍ഗം പ്രാപിച്ചവരുമാണ്.

ദീർഘകാലത്തെ പഴക്കം സിദ്ധിച്ച അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും, ദുർന്നടപ്പുകൾക്കും എതിരിൽ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവയുടെ അനുയായികൾ തൽക്കാലം ഉത്തരം മുട്ടിയെന്നു വരും. എങ്കിലും അതവർക്ക് മാനസാന്തരം വരുത്തുക പ്രയാസമായിരിക്കും. എന്തെങ്കിലും മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളോ തർക്കമോ നടത്തി തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. ചിലപ്പോൾ ഭീഷണിയും അക്രമവുമായിരിക്കും ഉപയോഗിക്കുക. എല്ലാകാലത്തും കാണപ്പെടുന്ന പതിവാണിത്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതയും അതുതന്നെയാണ് പയറ്റിയത്. അതായത്, പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ എല്ലാവാരും അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന നടപടിയാണിത്. ഈ ദൈവങ്ങൾക്കു ഇന്നിന്ന പ്രകാരമുള്ള മഹത്വങ്ങളും ശക്തികളുമൊക്കെയുണ്ട്. അവക്കെതിരെ വിരൽ ചൂണ്ടിയാൽ അവയുടെ ശാപകോപവും നാശവുമായിരിക്കും ഫലം. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ന്യായങ്ങളും ഭീഷണികളും ! ഇബ്രാഹിം (عليه السلام)നബി അവർക്ക് നൽകിയ മറുപടിയുടെ താൽപര്യം ഇതാണു: നിങ്ങളുടെ ന്യായവാദങ്ങൾക്കും ഭീഷണികൾക്കും ഞാനൊട്ടും വിലകൽപിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു മാത്രമാണ് രക്ഷിതാവും ആരാധ്യനും എന്നുള്ളതിന് സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകൾ നിലവിലുണ്ട്. ആ തൗഹീദിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യവും മനക്കരുത്തും അവൻ എനിക്ക് നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ വല്ലതും സംഭവിക്കുമെന്നല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ ഈ ദൈവങ്ങളിൽ നിന്ന് വല്ല ആപത്തും നാശവും സംഭവിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള ഭയം എനിക്കില്ല. നേരെമറിച്ച് യാതൊരുതെളിവും ന്യായവുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ അവയെ ദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചതിനാൽ അല്ലാഹുവിങ്കിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷകളെ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നത് നിങ്ങളാണ്. ആ ഭയം നിങ്ങൾക്കില്ല. അവനാണെങ്കിൽ സർവ്വകാര്യങ്ങളും ശരിക്കറിയുന്നവനുമാണ്. അപ്പോൾ, ഭയം കൂടാതെ സമാധാനപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവർ നിങ്ങളാണോ? അതല്ല ഞാനോ?

82-ാം വചനത്തിലെ വാചകങ്ങൾ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രസ്താവനയുടെ തുടർച്ചയായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചതായിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. രണ്ടായിരുന്നാലും അതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് തൗഹീദിൽ നിലയുറക്കുകയും, പിന്നീട് ശിർക്ക്പരമായ വല്ല അക്രമങ്ങളും അതിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തി അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് യഥാർത്ഥവും ശാശ്വതവുമായ സമാധാനം ലഭിക്കുക. അവരാണ് യഥാർത്ഥ സൻമാർഗ്ഗികളും. ബുഖാരീ (رحمه الله)തുടങ്ങിയ പലരും പല സഹാബികളിൽ നിന്നും, താബിഉകളിൽ നിന്നുമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ ഹദീസുകളിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ സഹാബികൾക്ക് മനഃപ്രയാസം അനുഭവപ്പെട്ടു. ഒരു അക്രമവും ചെയ്യാത്തവർ, ആരാണു നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളത്?! എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''കാര്യം നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതു പോലെയല്ല. ആ നല്ല മനുഷ്യൻ (ലുഖ്മാൻ-അ.) തൻെറ മകനോട് പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ: **يا بني لا تشرك بالله ان الشرك لظلم عظيم – لقمان** (എൻെറ കുഞ്ഞുമോനേ, നീ അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കുചേർക്കരുത്. നിശ്ചയമായും പങ്കുചേർക്കൽ-ശിർക്ക്-വമ്പിച്ച അക്രമമാകുന്നു.) എന്ന്?! ശിർക്കാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.' സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം ശിർക്കല്ലാത്ത വല്ല പാപങ്ങളും ചെയ്തവൻ അതുമൂലം കുറ്റക്കാരനാകുമെങ്കിലും അതു മൂലം അവൻ അവിശ്വാസിയായിത്തീരുമെന്നല്ല ഈ വചനത്തിൻെറ താല്പര്യമെന്നത്രെ നബി (ﷺ) ഈ ഹദീസു മുഖേന വ്യക്തമാക്കുന്നത്:

വിഭാഗം -10

83 അവ(യൊക്കെ) നമ്മുടെ ന്യായമാകുന്നു: തൻെറ ജനതക്കെതിരിൽ ഇബ്റാഹീമിന്ന് നാം അവ നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നാം പല പദവികൾ ഉയർത്തുന്നു. നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്, അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു.	وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيْنَٰهَآ إِبْرَٰهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ مَّن نَّشَآءُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

83 وَتِلْكَ അത്, അവ. حُجَّتُنَا നമ്മുടെ ന്യായം (തെളിവ്) ആകുന്നു. آتَيْنَاهَا നാം അത് (അവ) നൽകി. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്. عَلَى قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയുടെമേൽ (എതിരിൽ). نَرْفَعُ നാം ഉയർത്തും. دَرَجَاتٍ പല പദവികൾ, പടികൾ. مَّن نَّشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ച യമായും നിൻെറ റബ്ബു. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്. عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞനാണ്.

74 മുതൽക്കുള്ള വചനങ്ങളിൽ, തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും, ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചു കൊണ്ടും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി ആ ജനതയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകളെയും ന്യായങ്ങളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് പറയുകയാണ്: അതെല്ലാം നമ്മുടെ തൗഹീദിൻെറ തെളിവുകളായി നാം ഇബ്രാഹീമിനു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതാണ്. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ഇതുപോലെ അസാധാരണമായ സ്ഥാന പദവികൾ നൽകി ഉയർത്തുന്നതാകുന്നു. ഞാൻ എല്ലാ കാര്യവും യുക്തിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഗാധജ്ഞനും, സകലകാര്യങ്ങളും ശരിക്കറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനുമാണല്ലോ.

തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ആ പ്രവാചക പിതാവ് നടത്തിയ പ്രബോധന മാർഗ്ഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലശേഷം ലോകാവസാനം വരെ തുടർന്നു നടക്കത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്താനപരമ്പരകളിലും മറ്റുമായി പ്രവാചകത്വ ശൃംഖല അല്ലാഹു നിലനിറുത്തി അനുഗ്രഹിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ തൊള്ളായിരത്തമ്പതുവർഷക്കാലം അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ പൂർവ്വ പിതാവായ നൂഹ് (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

84 അദ്ദേഹത്തിന് നാം ഇസ്ഹാഖിനെയും, യഅ്ഖൂബിനെയും പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. എല്ലാവരെയും നാം നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. മുമ്പ് നൂഹിനെയും നാം നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളിൽ നിന്ന് ദാവൂദിനെയും, സുലൈമാനെയും, അയ്യൂബിനെയും, യൂസുഫിനെയും, മൂസായെയും, ഹാറൂനെയും (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി). അപ്രകാരം സൽഗുണവാൻമാർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.	وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِۦ دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾
85 സകരിയ്യായെയും, യഹ്യായെയും, ഈസായെയും, ഇൽയാസിനെയും (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി). എല്ലാവരും സദ്‌വൃത്തരിൽ പെട്ടവരാകുന്നു.	وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۖ كُلٌّ مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٥﴾

وَإِسْمَـٰعِيلَ وَٱلْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٨٦﴾

86 ഇസ്മാഈലിനെയും, അൽയസഇനെയും, യൂനുസിനെയും, ലൂത്ത്വിനെയും (നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കി). എല്ലാവരെയും ലോകരെക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَمِنْ ءَابَآئِهِمْ وَذُرِّيَّـٰتِهِمْ وَإِخْوَٰنِهِمْ وَٱجْتَبَيْنَـٰهُمْ وَهَدَيْنَـٰهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

87 അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നും, അവരുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നും, അവരുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ നിന്നും (പലരെയും ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു) അവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, നേരെ (ചൊവ്വാ)യുള്ള പാതയിലേക്ക് അവരെ നാം വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

84 وَوَهَبْنَا നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. إِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിനെ. وَيَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിനെയും. كُلاًّ എല്ലാവരെയും. هَدَيْنَا നാം നേർവഴിയിലാക്കി. وَنُوحًا هَدَيْنَا നൂഹിനെയും നാം നേർവഴിയിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. وَمِن ذُرِّيَّتِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളിൽ നിന്നും. دَاوُدَ ദാവൂദിനെ(യും). وَسُلَيْمَانَ സുലൈമാനെയും. وَأَيُّوبَ അയ്യൂബിനെയും. وَيُوسُفَ യൂസിഫിനെയും. وَمُوسَى മൂസായെയും. وَهَارُونَ ഹാറൂനെയും. وَكَذَلِكَ അപ്രകാരം. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലംനൽകുന്നു. الْمُحْسِنِينَ സൽഗുണ(പുണ്യ)വാന്മാർക്ക്. 85 وَزَكَرِيَّا സകരിയ്യായെയും. وَيَحْيَى യഹ്‌യായെയും. وَعِيسَى ഈസായെയും. وَإِلْيَاسَ ഇൽയാസിനെയും. كُلٌّ എല്ലാം, എല്ലാവരും. مِّنَ الصَّالِحِينَ സദ്‌വൃത്തരിൽ (നല്ലവരിൽ) പെട്ടവരാണ്. 86 وَإِسْمَاعِيلَ ഇസ്മാഈലിനെയും. وَالْيَسَعَ അൽയസഇനെയും. وَيُونُسَ യൂനുസിനെയും. وَلُوطًا ലൂത്ത്വിനെയും. وَكُلاًّ എല്ലാവരെയും. فَضَّلْنَا നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കി, ഉൽകൃഷ്ടമാക്കി. عَلَى الْعَالَمِينَ ലോകരേക്കാൾ.. 87 وَمِنْ آبَائِهِمْ അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നും. وَذُرِّيَّاتِهِمْ അവരുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നും. وَإِخْوَانِهِمْ അവരുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ നിന്നും. وَاجْتَبَيْنَاهُمْ അവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുക (തെളിയിച്ചെടുക്കുക)യും ചെയ്തു. وَهَدَيْنَاهُمْ അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്തു, അവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകി. إِلَى صِرَاطٍ പാതയിലേക്ക്, വഴിയിലേക്ക്. مُّسْتَقِيمٍ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ.

ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام)ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)ൻെറ പുത്രനും, യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) പൗത്രനുമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനും, ഭാര്യ സാറാക്കും വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ച കാലത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് മക്കളുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു മലക്കുകൾ മുഖാന്തരം സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിച്ചത്. ആ സന്തോഷവാർത്തയിൽ തന്നെ മകൻ ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام)നെപ്പറ്റിയും പൗത്രൻ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام)നെപ്പറ്റിയും സന്തോഷമറിയിച്ചിരുന്നു. (11;71) നൂഹ് (عليه السلام) നബി അദ്ദേഹത്തിൻെറ പൂർവ്വപിതാക്കളിൽ ഒരാളായതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിപറഞ്ഞപ്പോൾ من قبل (മുമ്പ്) എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞത്. തൗഹീദിൻെറ പ്രബോധന പാരമ്പര്യം ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ സന്തതികളിലും പിൻഗാമികളിലും മാത്രമല്ല. പിതാക്കളിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത്രെ ഇതിലെ സൂചന.

ومن ذريته (അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളിൽനിന്ന്) എന്ന വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിലാകാവുന്നതാണ് (1) ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ സന്തതികളിൽ നിന്ന് എന്നു തന്നെ. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ സംസാരം പക്ഷെ തുടർന്നു പറയപ്പെട്ടവരിൽ, ലൂത്ത് (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെ സന്താനമല്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതൃവ്യപുത്രനായിരുന്നു. അപ്പോൾ, പിതൃവ്യ പുത്രനെ സ്വന്തം പുത്രനെപ്പോലെ കണക്കാക്കി 'സന്തതികളിൽ' എന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞതായിരിക്കും. യൂനുസ് (عليه السلام) നബിയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതീ പരമ്പരകളിൽപെട്ട

ആളല്ലെന്നു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇത് ശരിയാണെങ്കില്‍, തുടര്‍ന്ന് പേരുപറയപ്പെട്ടവരില്‍ അധിക ഭാഗവും സന്തതികളില്‍ പെട്ടവരാണെന്നേ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരിക്കൂ. (2) നൂഹ് (عليه السلام) ന്‍റെ സന്തതികളില്‍ നിന്ന് എന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാം ആ വാക്കിന്‍റെ തൊട്ടുമുമ്പ് അദ്ദേഹ ത്തെക്കുറിച്ചാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് പിന്നീട് പേരു പറയപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രവാചകന്‍മാരും- ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) പോലും- അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ സന്താന പരമ്പരകളില്‍ ഉള്‍പ്പെട്ടവരാണു താനും. **والله اعلم**

ഈസാ (عليه السلام) പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മാതൃവഴിക്കു മാത്രമ ാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സന്താനപരമ്പരയില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നത്. ഇതിനെ അടിസ്ഥാന പ്പെടുത്തി **ذرية** (സന്തതികള്‍) എന്ന വാക്കില്‍ പിതൃവഴിക്കും മാതൃവഴിക്കുമുള്ള എല്ലാ മക്കളും ഉള്‍പ്പെടുമെന്ന് ചില മഹാന്മാര്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വേറൊരു ആയത്തില്‍ അല്ലാഹു പറയു ന്നു: **ولقد ارسلنا نوحا و ابراهيم وجعلنا فى دريتهما النبوة والكتاب** (നാം നൂഹിനെയും ഇബ്രാഹീമിനെയും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അവര്‍ രണ്ടാളുടെയും സന്തതികളില്‍ നാം പ്രവാചകത്വവും വേദഗ്രന്ഥവും ഏര്‍പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: ഹദീദ് 26)

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി അടക്കം പതിനെട്ടു പ്രവാചകന്‍മാരുടെ പേരാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളില്‍ എടുത്തു പറഞ്ഞത്. അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠതകളും സവിശേഷതകളും, അവര്‍ക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലായി അല്ലാഹു ഇവിടെ ചൂണ്ടി ക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (1) അല്ലാഹു അവരെ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു (**هدينا**) എന്ന്. ഇതിന്‍റെ മൂല ധാതുവായ **هداية، هدى** (ഹിദായത്ത്, ഹുദാ) എന്നീ വാക്കുകള്‍ക്കു 'മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം നല്‍കല്‍, വഴികാട്ടല്‍, വഴിയില്‍ ചേര്‍ക്കല്‍, സന്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കല്‍' എന്നൊക്കെ അര്‍ത്ഥം വരാമെന്നും, 'മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം നല്‍കുക' എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള 'ഹിദായത്ത്' പലത രത്തിലുണ്ടെന്നും, നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുക-വഴിചേര്‍ക്കുക-എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള 'ഹിദായത്ത്' അല്ലാഹുവില്‍ നിന്നു മാത്രം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും സൂറത്തുല്‍ ഫതിഹയില്‍ വെച്ച് നാം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (2) അവര്‍ സല്‍ഗുണവാന്‍മാരും സദ്വൃത്തരുമായിരു ന്നുവെന്ന്. മനസാ-വാചാ-കര്‍മ്മണാ അവരെല്ലാവരും പരിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരുമായിരുന്നുവെ ന്നും, അല്ലാഹുവിനോട് സൃഷ്ടികളോടും പാലിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ കടപ്പാടുകളും മര്യാദകളും അവര്‍ പാലിച്ചിരുന്നുവെന്നുമാണ് ഇതിന്‍റെ സാരം. (3) അവര്‍ക്കു ലോകരെക്കാള്‍ ശ്രേഷ്ഠതക ള്‍ നല്‍കിയിരുന്നുവെന്നു. പ്രവാചകന്‍മാര്‍ പ്രവാചകന്‍മാരല്ലാത്ത മററുള്ള എല്ലാവരെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠന്‍മാരും ഉന്നതന്‍മാരുമായിരുന്നുവെന്ന് സാരം (4) അവരെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുക യും, വളവും വക്രതയുമില്ലാത്ത നേര്‍ക്കു നേരെയുള്ള മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കു വഴിചേര്‍ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു. ഈ അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ക്കെല്ലാം അനുയോജ്യമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരിലുണ്ടായിരുന്ന ഉല്‍കൃഷ്ട ഗുണങ്ങള്‍ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് തുടര്‍ന്നുള്ള വചനങ്ങളില്‍ നിന്നു സാമാന്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۚ وَلَوْ أَشْرَكُوا۟ لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

88 അത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ (വക) മാര്‍ഗ്ഗ ദര്‍ശനമത്രെ-തന്‍റെ അടിയാന്‍മാരില്‍ നിന്ന് താന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അതു മൂലം അവന്‍ നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു. അവര്‍ (അല്ലാഹുവിനോട്) പങ്കു ചേര്‍ത്തിരുന്നു [ശിര്‍ക്ക് ചെയ്തിരുന്നു] വെങ്കില്‍, അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചിരുന്നത് അവര്‍ക്ക് (ഫലപ്പെടാതെ) പൊളിഞ്ഞുപോകുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു.

أُولَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ۚ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا۟ بِهَا بِكَٰفِرِينَ ﴿٨٩﴾

89 നാം വേദഗ്രന്ഥവും, വിധികര്‍ത്തൃത്വവും (അഥവാ വിജ്ഞാനവും), പ്രവാചകത്വവും നല്‍കിയിട്ടുള്ളവരത്രെ അക്കൂട്ടര്‍. ഇനി, ഇക്കൂട്ടര്‍ അവയില്‍ അവിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കില്‍, അവയില്‍ അവിശ്വസിക്കുന്നവരല്ലാത്ത ഒരു ജനതയെ നാം അവക്ക് [അവയില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്] ഭാരമേല്‍പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

أُولَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَى ٱللَّهُ ۖ فَبِهُدَىٰهُمُ ٱقْتَدِهْ ۗ قُل لَّآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَٰلَمِينَ ﴿٩٠﴾

90 (നബിയേ) അല്ലാഹു നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കിയിട്ടുള്ളവരത്രെ (മേല്‍പറഞ്ഞ) അക്കൂട്ടര്‍; ആകയാല്‍, അവരുടെ (ആ) നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തോട് നീ പിന്‍തുടര്‍ന്നു കൊള്ളുക. പറയുക: ''ഇതിന്‍െറ പേരില്‍ ഞാന്‍ നിങ്ങളോട് ഒരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല ഇത് ലോകര്‍ക്ക് (മുഴുവന്‍) വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉല്‍ബോധനമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.''

---

88 ذَلِكَ അത്. هُدَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗ ദര്‍ശനമാണ്, വഴികാട്ടലാണ്. يَهْدِي بِهِ അതുമൂലം (അതുവഴി) അവന്‍ വഴി കാട്ടുന്നു, നേര്‍വഴിയിലാക്കും. مَن يَشَاءُ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. مِنْ عِبَادِهِ അവന്‍െറ അടിയാന്‍മാരില്‍ നിന്ന്. وَلَوْ أَشْرَكُوا അവര്‍ ശിര്‍ക്ക് ചെയ്തിരുന്നെങ്കില്‍, പങ്കു ചേര്‍ക്കുന്ന പക്ഷം. لَحَبِطَ പൊളിഞ്ഞു (ഫലശൂന്യമായി) പോക തന്നെ ചെയ്യും. عَنْهُم അവര്‍ക്ക്, അവരില്‍നിന്ന്. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يَعْمَلُونَ അവര്‍ പ്രാവര്‍ത്തിക്കും.. 89 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. الَّذِينَ യാതൊരുവരാണ്. آتَيْنَاهُمُ അവര്‍ക്ക് നാം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. وَالْحُكْمَ വിധി കര്‍ത്തൃത്വവും, വിജ്ഞാനവും. وَالنُّبُوَّةَ പ്രവാചകത്വവും. فَإِن يَكْفُرْ ഇനി അവിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കില്‍. بِهَا അതില്‍, അവയില്‍. هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടര്‍. فَقَدْ وَكَّلْنَا എന്നാല്‍ നാം ഏല്‍പിച്ചിട്ടുണ്ട്. بِهَا അതിന്, അവയെപ്പറ്റി. قَوْمًا ഒരു ജനതയെ. لَّيْسُوا അവരല്ല. بِهَا അതില്‍, അവയില്‍. بِكَافِرِينَ അവിശ്വസിക്കുന്നവര്‍. 90 أُولَئِكَ الَّذِينَ അക്കൂട്ടര്‍ യാതൊരുവരാണ്. هَدَى اللهُ അല്ലാഹു നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കി. فَبِهُدَاهُمُ അതിനാല്‍ അവരുടെ നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തോട്, മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനത്തോട്. اقْتَدِهْ നീ പിന്‍തുടരുക. قُل പറയുക. لاَّ أَسْأَلُكُمْ ഞാന്‍ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ ഇതിന്‍െറ പേരില്‍, അതിന്. أَجْرًا ഒരു കൂലി, പ്രതിഫലം. إِنْ هُوَ ഇത്(അത്) അല്ല. إِلاَّ ذِكْرَى ഒരുല്‍ബോധനം (സ്മരണ-ഉപദേശം) അല്ലാതെ. لِلْعَالَمِينَ ലോകര്‍ക്ക്.

മേല്‍പറയപ്പെട്ട എല്ലാവരും പ്രവാചകത്വം നല്‍കപ്പെടുവാനും, വേദഗ്രന്ഥം പ്രബോധനം ചെയ്വാനും എല്ലാ നിലക്കും അനുയോജ്യരായിരുന്നുവെന്നും, അവരൊക്കെ സന്‍മാര്‍ഗ്ഗികളായിരുന്നുവെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളില്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് അതൊക്കെ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നു അവര്‍ക്കു ലഭിച്ചതാണെന്നും, അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയാണ് അവന്‍ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തത്വമാണിത് കാണിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും യോഗ്യതകൊണ്ടോ, പരിശ്രമം കൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല പ്രവാചകത്വ പദവിയും വേദഗ്രന്ഥവും. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്കു മാത്രം അവന്‍ നല്‍കുന്ന അനുഗ്രഹമാണത്. പക്ഷെ, ഉപരിസൂചിതങ്ങളായ ഗുണങ്ങളുള്ള പരിശുദ്ധന്‍മാര്‍ക്കേ അവനത് നല്‍കുകയുള്ളുതാനും. തന്‍െറ ദൗത്യം ഏല്‍പിക്കുവാന്‍ പറ്റിയവര്‍ ആരാണെന്നു അവനു നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ. (الله اعلم حيث يجعل رسالة) ഇതാണാ തത്വം. ഖുര്‍ആന്‍ പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണിത്.

പ്രാവചകൻമാരുടെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ദൗത്യത്തിന് കടക വിരുദ്ധമായതാണ ല്ലോ ശിർക്ക്. അതുകൊണ്ടാണ് അതോടൊപ്പം തന്നെ... ...ولو اشركوا لحبط(അവർ ശിർക്കു ചെയ്തി രുന്നെങ്കിൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെല്ലാം പൊളിഞ്ഞു ഫല ശൂന്യമായിപ്പോകുമായിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കും. മുൻപ്രവാചകൻമാർക്കുമെല്ലാം തന്നെ, ശിർക്കു ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും നിൻെറ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുന്ന താണെന്നും, നീ നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ടു പോകുമെന്നും അല്ലാഹു വഹ്‌യു നൽകുകയുണ്ടായിട്ടു ണ്ടെന്നു സൂ:സുമർ-65 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻമാർ ശിർക്കോ, ശിർക്കി ലേക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നതോ ഒന്നും ചെയ്കയില്ലെന്നു തീർച്ച. അങ്ങനെ വല്ലതും അവർ ചെയ്തുവെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക: എന്നാലവരുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഫലശൂന്യമാകുകയും, മറ്റു മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പോലെ അവരും നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്നാണിതിൻെറ അർത്ഥം. ശിർക്കിൻെറ ഗൗരവവും, അതേ സമയത്ത് പ്രവാചകന്മാരുടെ പരിശുദ്ധതയുമാണിത് കാണി ക്കുന്നത്.

തൗഹീദിൻെറ പ്രബോധനത്തിനും പ്രചാരണത്തിനും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് മേൽപറ ഞ്ഞവരൊക്കെ. ആ ആവശ്യാർത്ഥം അവർക്കു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കുവാനുള്ള വിജ്ഞാനവും, പ്രവാചക പദവിയും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരെപ്പോലെ, അതേ ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി, അതേപ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പ്രവാചകത്വവും നൽകപ്പെട്ട ആളാണ് മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയും. അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നത് അവരെയെല്ലാം നിഷേധിക്കലാണ്. വസ്തുത ഇതായിരുന്നിട്ടും ഈ ജനത അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ-വേണ്ടാ-അവർ അവരുടെ പാട്ടിനു പോയിക്കൊള്ളട്ടെ. അവർ വിശ്വസി ക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഈ ലക്ഷ്യം മുടങ്ങിപ്പോകുമെന്ന് അവർ കരുതേണ്ടാ. നിഷേധികളല്ലാത്ത-തി കച്ചും വിശ്വസികളായ-വേറൊരു കൂട്ടരെ നാം അതിന് തയ്യാറാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നിങ്ങിനെ അല്ലാഹു മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണല്ലോ ഈ സൂറത്ത്. ഇത് അവതരിച്ച് അധികം കഴിയുന്നതിന് മുമ്പായി മദീനായിലെ അൻസാരികളും മുഹാജിറുകളും തൗഹീദിൻെറ ദൗത്യവാഹകന്മാരായ കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

അവസാനം നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഉണർത്തിയിരി ക്കുന്നു: (1) ആ പ്രവാചക വര്യൻമാർ സ്വീകരിച്ചും അനുഷ്ഠിച്ചും വന്ന ആ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റ ണമെന്ന്. (2) അതിൻെറ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും എനിക്കാവശ്യമില്ല; ലോക ജനതയു ടെ നൻമക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പൊതു ഉൽബോധനവും ഉപദേശവും മാത്രമാണിത്; എനിക്കതി ൽ യാതൊരു സ്വാർത്ഥവുമില്ല എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന്. നബി (ﷺ) ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാന ത്തിൻെറ വക്താവൊന്നുമല്ല. പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ മനുഷ്യലോകത്തിന് വേണ്ടി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചവതരിപ്പിച്ചു നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സാൻമാർഗ്ഗിക വ്യവസ്ഥയുടെ പൂർ ത്തീകരണമാണ് നബി (ﷺ) നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിമേതായ ഒരു സ്വാർത്ഥോദ്ദേശ്യവും ഇല്ല. ഈ യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ കൽപന യുടെ താൽപര്യം. മതരംഗത്ത് പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നവരെല്ലാം സദാ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണിവ. അതെ, മുൻഗാമികളായ മാതൃകാ പുരുഷൻമാരുടെ സച്ചരിതങ്ങളെ പിൻതുടരലും, പ്രതിഫലേച്ഛയും സ്വാർത്ഥതാല്പര്യം ഇല്ലാതിരിക്കലും. والله الموفق والمعين

വിഭാഗം-11

وَمَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓ إِذْ قَالُوا۟ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَىْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنزَلَ ٱلْكِتَـٰبَ ٱلَّذِى جَآءَ بِهِۦ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۖ تَجْعَلُونَهُۥ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۖ وَعُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوٓا۟ أَنتُمْ وَلَآ ءَابَآؤُكُمْ ۖ قُلِ ٱللَّهُ ۖ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِى خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

91 അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാട് (അഥവാ മഹത്വം) അവർ കൽപിച്ചില്ല; ''അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും യാതൊന്നും (തന്നെ) അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല'' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ. പറയുക: ''പ്രകാശവും, മനുഷ്യർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവുമായിക്കൊണ്ട് മൂസാ കൊണ്ടുവന്ന (ആ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചതാരാണ്?! നിങ്ങൾ അതിനെ (ചിലതൊക്കെ) വെളിവാക്കുകയും, പലതും മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള തുണ്ടുതാളുകളാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കാകട്ടെ അിറഞ്ഞുകൂടാത്തത് നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'' പറയുക: ''അല്ലാഹുവാണ് (അവതരിപ്പിച്ചത്).'' പിന്നീട്, അവരുടെ അനാവശ്യത്തിൽ വിളയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറ് അവരെ നീ വിട്ടേക്കുക.

---

91 وَمَا قَدَرُوا അവർ കല്പിച്ചിട്ടില്ല, കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല, വകവെച്ചില്ല. اللهَ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവിനെ. حَقَّ قَدْرِهِ അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാട്, കണക്കാക്കേണ്ടപ്രകാരം, മഹത്വത്തിന്റെ മുറക്ക്. إِذْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ, പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ. مَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. عَلَى بَشَرٍ ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും. مِّنْ شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും (യാതൊന്നും). قُلْ പറയുക. مَنْ أَنزَلَ ഇറക്കിയതാർ, ആർ അവതരിപ്പിച്ചു. الْكِتَابَ الَّذِي യാതൊരു ഗ്രന്ഥം. جَاءَ بِهِ അതിനെ കൊണ്ടുവന്നു. مُوسَى മൂസാ. نُورًا പ്രകാശമായിക്കൊണ്ട്. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനവും. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. تَجْعَلُونَهُ അതിനെ നിങ്ങൾ ആക്കുന്നു. قَرَاطِيسَ പലതുണ്ട് താളുകൾ. تُبْدُونَهَا അവയെ നിങ്ങൾ വെളിവാക്കിക്കൊണ്ട്. وَتُخْفُونَ നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടും. كَثِيرًا പലതും, വളരെ. وَعُلِّمْتُم നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مَّا لَمْ تَعْلَمُوا നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കൂടാത്തത്, നിങ്ങൾ അറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തത്. أَنتُمْ നിങ്ങൾ. وَلاَ آبَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും ഇല്ലാത്തത്. قُلِ പറയുക. اللهُ അല്ലാഹുവാണ്. ثُمَّ ذَرْهُمْ പിന്നെ അവരെ വിട്ടേക്കുക. فِي خَوْضِهِمْ അവരുടെ മുഴുകലിൽ (അനാവശ്യത്തിൽ). يَلْعَبُونَ അവർ വിളയാടുമാറ്, കളിച്ചുകൊണ്ട്.

....وما قدروا الله (അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാട് അവർ കൽപിച്ചില്ല-അഥവാ അവന്റെ മഹത്വത്തെ അവർ കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം കണക്കാക്കിയില്ല.) എന്നുള്ള വാക്യം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഹജ്ജ് 74ലും, സുമർ 67ലും കാണാവുന്നതാണ്. അവിശ്വാസത്തെയും, ശിർക്കിനെയും കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേയാണ് എല്ലാ സ്ഥലത്തും ആ വാക്യമുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം അവർ വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയില്ല-അവനെ സംബന്ധിച്ച് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം അറിഞ്ഞില്ല-അതാണ് അതിനൊക്കെ കാരണമെന്നു സാരം. അല്ലാഹു സർവ്വലോക നിയന്താവാണ്, സർവ്വജ്ഞനും യുക്തിമാനുമാണ്, സർവ്വശക്തനും കാരുണ്യവാനുമാണ്, മനുഷ്യ പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചും അവന്റെ വിജയ പരാജയങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യനെക്കാൾ അറിയുന്നവനാണ്, അവർക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുവാനുള്ള പരിപാടികൾ അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകന്മാരും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമൊക്കെ അതിന്റെ ചില കണ്ണികളാണ് എന്നിത്യാദി യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണല്ലോ അവിശ്വാസത്തിനും ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നത്.

''ഒരു മനുഷ്യൻെറ മേലും അല്ലാഹു ഒന്നും തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞത് ആരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ കാണുന്നു: (1) മക്കാമുശ്‌രിക്കുകളായിരിക്കണമെന്ന്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പ്രവാചകൻമാരെയും സംബന്ധിച്ച് പറയത്തക്ക പരിചയങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തവരാണല്ലോ അറബിമുശ്‌രിക്കുകൾ. അലക്കുകളെയല്ലാതെ, മനുഷ്യനെ റസൂലായി അയച്ചതിലും അവർക്കു എതിർപ്പുണ്ട്. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ നബി (ﷺ) യെയും, ഖുർആനെയും നിഷേധിക്കുന്നത് ശരി. പക്ഷേ മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു തൗറാത്ത് അവതരിച്ചതിനെ അവർ നിഷേധിക്കുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു ആർക്കും യാതൊന്നും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അവരെങ്ങിനെ പറയും? ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചത് മക്കീ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. അക്കാലത്ത് യഹൂദികളുമായി ഒരേറ്റുമുട്ടൽ ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇത് മക്കാമുശ്‌രിക്കുകളുടെ വകയായിരിക്കുവാനാണ് ന്യായം എന്നത്രെ ഈ അഭിപ്രായക്കാർ പറയുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, മുജാഹിദ്, ഇബ്നുജരീർ, (رحمهم الله) ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) മുതലായവർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ- ''മൂസാ (عليه السلام) കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥം ആരാണ് അവതരിപ്പിച്ചതു.'' (**من انزل الكتاب الذي جاء به موسى**) എന്ന് അവരോട് ചോദിക്കുന്നതിൽ എന്താണർത്ഥം? എന്നൊരു സംശയത്തിന്നവകാശമുണ്ട്. യഹൂദികൾ വേദക്കാരാണെന്നും അവരുടെ കൈവശമുള്ള തൗറാത്ത് മൂസാ(عليه السلام) നബിക്കു അവതരിച്ചതാണെന്നും യഹൂദികളുമായുള്ള ചിരകാല പരിചയത്തിൽനിന്ന് മുശ്‌രിക്കുകളും വിശ്വസിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്. ആ വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ ചോദ്യം എന്നത്രെ ഈ സംശയത്തിന് നൽകപ്പെടുന്ന മറുപടി.

(2) യഹൂദികളായിരിക്കണം അതിൻെറ വക്താക്കൾ എന്ന്. മൂസാ (عليه السلام) കൊണ്ടുവന്ന ആ ഗ്രന്ഥം ആർ അവതരിപ്പിച്ചുവെന്ന ചോദ്യം മുശ്‌രിക്കുകളോടു ചോദിച്ചതാവാൻ തരമില്ല-യഹൂദികളോടു ചോദിച്ചതാവാനേ തരമുള്ളു-എന്നാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാരുടെ ന്യായം. അല്ലാഹു ആർക്കും ഒന്നും അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തില്ലെന്ന്. യഹൂദികൾ എങ്ങിനെ വാദിക്കും? എന്നൊരു അപവാദം ഈ അഭിപ്രായത്തിന്നെതിരിലും ഉന്നയിക്കപ്പെടാം. ഖുർആൻെറ നേരയുള്ള അവരുടെ വൈരാഗ്യത്തിൻെറ കാഠിന്യം നിമിത്തം അവരങ്ങിനെ പറഞ്ഞതാണ്. അല്ലാതെ തൗറാത്തിൻെറ അവതരണത്തെ നിഷേധിക്കലല്ല അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഖുർആനോടുള്ള എതിർപ്പുമൂലം യഹൂദികൾ ഇതുപോലെ വേറെയും പലതും പറയുക വിദൂരമൊന്നുമല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാർ അതിന് നൽകുന്ന മറുപടി. ഒരു പക്ഷേ, നബി (സ)ക്കും ഖുർആനുമെതിരിൽ മുശ്‌രിക്കുകളെ ഇളക്കി വിടുവാൻ വേണ്ടി യഹൂദികൾ പടച്ചുണ്ടാക്കിയതും, മുശ്‌രിക്കുകൾ ഏറ്റുപാടിയതുമായിരിക്കുവാനും സാധ്യത കാണുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ മേൽകണ്ട സംശയങ്ങൾക്ക് പിന്നെ അധികമൊന്നും സ്ഥാനമില്ല താനും. **الله اعلم**

ഏതായാലും ''നിങ്ങൾ അതിനെ-മൂസാനബി കൊണ്ടുവന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ-വെളിവാക്കുകയും പലതും മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള തുണ്ടുതാളുകളാക്കുന്നു (**تجعلونه قراطيس**)'' എന്ന വാക്യം യഹൂദികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാണ് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വെളിവാക്കാവുന്ന ഭാഗങ്ങളും, പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കാതെ പണ്ഡിതൻമാർക്കും നേതാക്കൾക്കുമിടയിൽ രഹസ്യമാക്കി വെച്ചിരുന്ന ഭാഗങ്ങളും എന്നിങ്ങിനെ തൗറാത്തിനെ അവർ തരംതിരിച്ച് എഴുതിവെച്ചിരുന്നതിനെയാണ് ഇതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മൂസാ (عليه السلام) നബി കൊണ്ടുവന്ന തൗറാത്തിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ നിങ്ങൾ അലങ്കോലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും അതിൻെറ അവതരണത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെന്നു സാരം. ''നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്നകാര്യം നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടു ......(.... **علمتم مالـم تعلموا**)'' എന്നു പറഞ്ഞത് ഖുർആൻ മുഖേന-അല്ലെങ്കിൽ തൗറാത്തു, മുഖേന-ജനങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള അറിവുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അവസാനമായി, അവരെപ്പറ്റി നബി (സ)യോട് കൽപിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം ഇതാണ്: മൂസാ (അ)ക്കു ലഭിച്ച ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്ന് സമ്മതിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ, അല്ലാഹു ആർക്കും ഒന്നും അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല-അഥവാ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു തന്നതു അല്ലാഹുവാണെന്ന് മുഹമ്മദ് (ﷺ) പറയുന്നത് ശരിയല്ല-എന്ന വാദം തികച്ചും നിരർത്ഥവും ബാലിശവുമാകുന്നു. അതിനെ ഒട്ടും സാരമാക്കേണ്ടതില്ല. അത്തരം അനാവശ്യങ്ങളിൽ മുഴുകി രസിച്ചുംകൊണ്ട് അവരങ്ങു നടക്കട്ടെ. അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് അവർക്കു അറിയാറാകും!

وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ ٱلْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

92 (ഇതാ) ഇതും നാം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ; അനുഗൃഹീതമായ [വർദ്ധിച്ച നൻമകളുള്ള]തും, അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ് (അത്). 'ഉമ്മുൽഖുറാ'യെ [രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തെ]യും, അതിൻെറ ചുറ്റുപുറമുള്ളവരെയും നീ താക്കീതു ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാകുന്നു). പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്; അവർ, തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

---

92 وَهَذَا كِتَابٌ ഇതാ ഒരു ഗ്രന്ഥം, ഇതും ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ്. أَنزَلْنَاهُ നാമത് ഇറക്കി, നാം അവതരിപ്പിച്ച. مُبَارَكٌ അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട. مُّصَدِّقُ സത്യപ്പെടുത്തുന്ന. الَّذِي യാതൊന്നിനെ. بَيْنَ يَدَيْهِ അതിൻെറ മുമ്പിലുളള. وَلِتُنذِرَ നീ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുവാനും. أُمَّ الْقُرَى ഉമ്മുൽ ഖുറായെ, രാജ്യങ്ങളുടെ മാതാവിന് (കേന്ദ്രത്തിന്). وَمَنْ حَوْلَهَا അതിൻെറ ചുറ്റിലുമുളളവരെയും. وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കും. بِهِ ഇതിൽ, അതിൽ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. عَلَى صَلَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി. يُحَافِظُونَ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതുമാണ്.

ഒരു മനുഷ്യനും അല്ലാഹു യാതൊന്നും അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയുണ്ടായട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നത് കളവാണെന്നും, മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു തൗറാത്ത് നൽകിയിട്ടുള്ളതിനെ അവർക്കു നിഷേധിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നു കഴിഞ്ഞവചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അതുപോലെ, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഒരു വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ് ഖുർആൻ എന്നും, അത് നൻമകൾ നിറഞ്ഞ അനുഗൃഹീത ഗ്രന്ഥവും, മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് സത്യസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതുമാണെന്നും, മക്കാ നിവാസികളെയും മക്കായുടെയും ചുറ്റു പുറങ്ങളിലായി നിവസിക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരെയും താക്കീത് ചെയ്‌വാൻവേണ്ടി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണതെന്നും ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിനുശേഷം പാരത്രിക ജീവിതം കൂടിയുണ്ടെന്ന ബോധമുള്ളവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിന് നമസ്കാരവും ഭയഭക്തിയും അർപ്പിക്കുന്നവരായിരിക്കുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمۡ يُوحَ إِلَيۡهِ شَيۡءٞ وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثۡلَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُۗ وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ فِي غَمَرَٰتِ ٱلۡمَوۡتِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓاْ أَيۡدِيهِمۡ أَخۡرِجُوٓاْ أَنفُسَكُمُۖ ٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ ٱلۡهُونِ بِمَا كُنتُمۡ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيۡرَ ٱلۡحَقِّ وَكُنتُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِهِۦ تَسۡتَكۡبِرُونَ ﴿٩٣﴾

93 ആരാണ് അധികം അക്രമി? അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തനിക്ക് യാതൊന്നും വഹ്‌യു [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതിരിക്കെ ''എനിക്ക് വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'' വെന്ന് പറയുകയോ ചെയ്തവനെക്കാൾ! അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പോലെ ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് പറഞ്ഞവനെക്കാളും! (ആ) അക്രമികൾ മരണവെപ്രാളത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ! [ഹാ! അതൊരു ഭയങ്കര കാഴ്ച തന്നെയായിരിക്കും] മലക്കുകൾ (അവരുടെ നേരെ) തങ്ങളുടെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടുമിരിക്കും; (അവർ പറയും:) ''നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവിൻ. ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഹീനത [നിന്ദ്യത] യുടെ ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്; നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാത്തത് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതും, അവൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും നിമിത്തം.''

وَلَقَدۡ جِئۡتُمُونَا فُرَٰدَىٰ كَمَا خَلَقۡنَٰكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَتَرَكۡتُم مَّا خَوَّلۡنَٰكُمۡ وَرَآءَ ظُهُورِكُمۡۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمۡ شُفَعَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُمۡ أَنَّهُمۡ فِيكُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْۚ لَقَد تَّقَطَّعَ بَيۡنَكُمۡ وَضَلَّ عَنكُم مَّا كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ﴿٩٤﴾

94 (അവരോട് പറയപ്പെടും) ''നിങ്ങളെ നാം ഒന്നാം പ്രാവശ്യം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവരായിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു; നിങ്ങൾക്ക് നാം അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നത് (ഒക്കെ) നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്ത് വിട്ടേച്ചു പോരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ''നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ (അല്ലാഹുവിൻെറ) പങ്കുകാരാണെന്ന് നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചവരായ നിങ്ങളുടെ (ആ) ശുപാർശകൻമാരെ നിങ്ങളോടൊപ്പം നാം കാണുന്നുമില്ല. നിങ്ങൾക്കിടയിൽ (ബന്ധം) മുറിഞ്ഞു പോകുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് (ഒക്കെയും) നിങ്ങളെ വിട്ടു മറഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.''

ام القرى (ഉമ്മുൽഖുറാ) എന്നാൽ രാജ്യങ്ങളുടെ മാതാവ്-അഥവാ കേന്ദ്രം-എന്നു വാക്കർത്ഥം. മക്കാ രാജ്യമാണുദ്ദേശ്യം. 2:125ൻെറയും, 42:7ൻെറയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ, പലനിലക്കും രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു മക്കാ രാജ്യം. **من حولها** (അതിൻെറ ചുറ്റുപുറവുമുള്ളവർ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അതിൻെറ തൊട്ട പരിസര പ്രദേശത്തുകാർ എന്നുമാത്രമല്ല. അതിൻെറ ചുറ്റുപുറങ്ങളിലുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ രാജ്യക്കാരുമെന്നാണുദ്ദേശ്യം. നബി (ﷺ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ലോക മനുഷ്യർക്കാകമാ

നമുള്ള റസൂലായിട്ടാണെന്നു അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ ല്ലോ. (7:158; 34:28 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കുക)

---

93. وَمَنْ أَظْلَمُ ആരാണധികം അക്രമി, കൂടുതൽ അക്രമി ആർ. مِمَّنِ افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ. كَذِبًا വ്യാജം. أَوْ قَالَ അല്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞ (വനെക്കാൾ). أُوحِيَ إِلَيَّ എനിക്ക് വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. وَلَمْ يُوحَ വഹ്‌യ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതെ. إِلَيْهِ അവന്, അവനിലേക്ക്. شَيْءٌ യാതൊന്നും. وَمَن قَالَ പറഞ്ഞവനെക്കാളും. سَأُنزِلُ ഞാൻ ഇറക്കാം. مِثْلَ പോലെ, മാതിരി. مَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത്. وَلَوْ تَرَى നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ. إِذِ الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ ആകുമ്പോൾ. فِي غَمَرَاتِ വെപ്രാള (കാഠിന്യ) ങ്ങളിൽ. الْمَوْتِ മരണത്തിന്റെ. وَالْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. بَاسِطُوا വിരുത്തിയ(നീട്ടിയ)വരായിരിക്കും. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകളെ. أَخْرِجُوا പുറത്താക്കുവിൻ, വെളിക്കുവരുത്തുവിൻ. أَنفُسَكُمُ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ. الْيَوْمَ ഇന്ന്, ഈ ദിവസം. تُجْزَوْنَ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. عَذَابَ الْهُونِ നിന്ദ്യത (എളിമ-ഹീനത)യുടെ ശിക്ഷ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നത് നിമിത്തം. تَقُولُونَ പറയുക, പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുക. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ, അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി. غَيْرَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥം (ന്യായം-സത്യം) അല്ലാത്തതു. وَكُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതും. عَنْ آيَاتِهِ അവന്റെ ആയത്തുകളെപ്പറ്റി. تَسْتَكْبِرُونَ നിങ്ങൾ അഹംഭാവം (ഗർവ്വു) കാണിക്കുക.. 94 وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (വന്നുകഴിഞ്ഞു). فُرَادَى ഒറ്റപ്പെട്ട(ഓരോരു)വരായി. كَمَا خَلَقْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ. أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം പ്രാവശ്യം. وَتَرَكْتُم നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക (വിടുക)യും ചെയ്തു. مَّا خَوَّلْنَاكُمْ നാം നിങ്ങൾക്ക് അധീനമാക്കി (വിധേയമാക്കി)ത്തന്നത്. وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്ത്. وَمَا نَرَى നാം കാണുന്നുമില്ല. مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ. شُفَعَاءَكُمُ നിങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരെ. الَّذِينَ യാതൊരുവരായ. زَعَمْتُمْ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചു. أَنَّهُمْ فِيكُمْ അവർ നിങ്ങളിൽ ആകുന്നുവെന്ന്. شُرَكَاءُ പങ്കുകാർ. لَقَد تَّقَطَّعَ മുറിഞ്ഞു (ബന്ധമറ്റു) പോക തന്നെ ചെയ്തു. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. وَضَلَّ عَنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന് മറഞ്ഞു (അപ്രത്യക്ഷമായി) പോകുയും ചെയ്തു. مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചിരുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരും പങ്കുകാരുമുണ്ട്, അവന് സന്താനങ്ങളുണ്ട് എന്നിവപോലെയുള്ള കള്ളാരോപണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ, എനിക്കു വഹ്‌യ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്-അഥവാ ഞാനും പ്രവാചകനാണു-എന്ന് വാദിക്കുന്ന മുസൈലമത്തുൽ കദ്ദാബിനെപ്പോലെയുള്ള കള്ള പ്രവാചകൻമാർ, വേണമെങ്കിൽ ഈ ഖുർആൻ പോലെയുള്ള ഗ്രന്ഥം എനിക്കും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് വീമ്പിളക്കുന്ന ധിക്കാരികൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളവർക്കെല്ലാമുള്ള കനത്ത താക്കീതാണിത്. അക്രമികൾ പലതരക്കാരുണ്ടെങ്കിലും അവരിൽവെച്ചു ഏറ്റവും കടുത്ത അക്രമികളാണിവർ. ഈ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽവെച്ച് അവർക്കു ഏതു അക്രമവും പറയുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനുമുള്ള സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കും. മരണവേളയിൽ തന്നെ അതിന്റെ ഫലം അവർക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങും, തുടർന്നുകൊണ്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ എത്രയോ ഭയങ്കരവുമായിരിക്കും. അവരുടെ ഈ ധിക്കാരവും ധാർഷ്ട്യവുമൊന്നും അപ്പോൾ കാണപ്പടുകയില്ല. തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനും സഹായിക്കുവാനും പോന്നവരെന്ന് നടിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സമൻമാരാക്കിവെക്കുകയും ആരാധിച്ചും പൂജിച്ചും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുകയും ചെയ്തിരുന്നവരാരും അവിടെ അവർക്കു രക്ഷക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇതെല്ലാം അവരെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്കയാണ്.

മനുഷ്യരുടെ മരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മലക്കുകളെപ്പററിയാണു.... .... والملائكة باسطوا ايديهم (മലക്കുകൾ അവരുടെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും....) എന്നു പറഞ്ഞത്. അവിശ്വാസികളുടെ മരണവേളയിൽ മലക്കുകൾ അവരുടെ മുഖത്തും പിൻവശത്തും

അടിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതാണെന്നും, അവരോടു വളരെ കഠിനമായ രീതിയിൽ പെരുമാറു മെന്നും (8:50 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നേരെ മറിച്ച് സജ്ജന ങ്ങളുടെ മരണ സമയത്ത് മലക്കുകൾ അവരോടു വളരെ സൗമ്യതയിലും സ്നേഹത്തിലും പെരുമാറുമെന്നും (16:32ലും മറ്റുമായി) ഖുർആനിൽനിന്നും, ഹദീസുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്.

وتركتم ما خولناكم (നിങ്ങൾക്ക് നാം അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നതൊക്കെ നിങ്ങൾ വിട്ടേച്ചു പോന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: ഇഹത്തിൽവെച്ചു നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ, കഴിവുകൾ, സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ ഇവയൊന്നും ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കില്ല. അതെ ല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണല്ലോ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ സന്ദേശങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചത്. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരിക്കയാണ്. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ആദമിന്റെ മകൻ-മനുഷ്യൻ-എന്റെ ധനം! എന്റെ ധനം! എന്നു പറഞ്ഞുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (മനുഷ്യാ) നിനക്കു നിന്റെ ധനത്തിൽനിന്നു നീ തിന്നുനശിപ്പിച്ചതോ, നീ ഉടുത്തുപഴക്കിയതോ, നീ ധർമ്മംകൊടുത്തു സമ്പാദിച്ചു വെച്ചതോഅല്ലാതെ വല്ലതും നിനക്കുണ്ടോ?! ഇതല്ലാത്തതെ ല്ലാം പോയിപ്പോകുന്നതും, ജനങ്ങൾക്കായി നീ വിട്ടേച്ചുപോകുന്നതുമായിരിക്കും.'' (മു.)

വിഭാഗം-12

തൗഹീദിന്റെയും, പരലോകത്തിന്റെയും വിഷയത്തിലാണല്ലോ മുശ്രിക്കുകളുടെ നിഷേധം കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സൂറത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയവും അത് രണ്ടും തന്നെ. ആ രണ്ടിനും വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ ചില നിത്യസത്യങ്ങളാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്ത ങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്:-

۞ إِنَّ ٱللَّهَ فَالِقُ ٱلْحَبِّ وَٱلنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ ٱلْمَيِّتِ مِنَ ٱلْحَىِّ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾

95 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ധാന്യവും, കുരുവും പിളർത്തുന്നവനാണ്. നിർജ്ജീവമായതിൽ നിന്ന് അവൻ ജീവിയെ പുറത്തു വരുത്തുന്നു; ജീവിയിൽ നിന്ന് നിർജ്ജീവമായതിനെ പുറത്തു വരുത്തുന്നവനുമാകുന്നു. (അങ്ങിനെയുള്ള) അവനത്രെ അല്ലാഹു; എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (അവനെ വിട്ട്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!

فَالِقُ ٱلْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ ٱلَّيْلَ سَكَنًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾

96 പ്രഭാതത്തെ പിളർത്തുന്നവനാണ് (അവൻ). രാത്രിയെ അവൻ ശാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ (സമയത്തിന്റെ) കണക്കും (ആക്കിയിരിക്കുന്നു). അത് (ഒക്കെയും) സർവ്വജ്ഞനായ (ആ) പ്രതാപശാലിയുടെ നിർണ്ണയം [വ്യവസ്ഥ] ആകുന്നു.

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ لِتَهْتَدُوا۟ بِهَا فِى ظُلُمَٰتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

97 അവനത്രെ, നിങ്ങൾക്ക് നക്ഷത്രങ്ങളെ-അവ മൂലം കരയിലെയും കടലിലെയും അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ വഴി കാണുവാൻ വേണ്ടി-ഏർപ്പെടുത്തിയവനും. അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنشَأَكُم مِّن نَّفۡسٖ وَٰحِدَةٖ فَمُسۡتَقَرّٞ وَمُسۡتَوۡدَعٞۗ قَدۡ فَصَّلۡنَا ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَفۡقَهُونَ ﴿٩٨﴾

98 അവനത്രെ, ഒരേ ആത്മാവിൽ (അഥവാ വ്യക്തിയിൽ)നിന്ന് നിങ്ങളെ (സൃഷ്ടിച്ചു) ഉണ്ടാക്കിയവനും. അങ്ങനെ, (നിങ്ങൾക്ക്) തങ്ങുന്ന സ്ഥാനവും, സൂക്ഷിപ്പുസ്ഥാനവുമുണ്ട്. ഗ്രഹിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

وَهُوَ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجۡنَا بِهِۦ نَبَاتَ كُلِّ شَيۡءٖ فَأَخۡرَجۡنَا مِنۡهُ خَضِرٗا نُّخۡرِجُ مِنۡهُ حَبّٗا مُّتَرَاكِبٗا وَمِنَ ٱلنَّخۡلِ مِن طَلۡعِهَا قِنۡوَانٞ دَانِيَةٞ وَجَنَّٰتٖ مِّنۡ أَعۡنَابٖ وَٱلزَّيۡتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُشۡتَبِهٗا وَغَيۡرَ مُتَشَٰبِهٍۗ ٱنظُرُوٓاْ إِلَىٰ ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثۡمَرَ وَيَنۡعِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمۡ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٩٩﴾

99 അവനത്രെ, ആകാശത്തുനിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയവനും. എന്നിട്ട് അതുമൂലം എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും മുളയെ നാം [അല്ലാഹു] പുറത്തു വരുത്തി; എന്നിട്ട് അതിൽനിന്ന് നാം പച്ച (ച്ചെടി)കളെ പുറത്ത് വരുത്തി അതിൽ നിന്ന് പരസ്പരം (മേൽക്കുമേൽ) തിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധാന്യം നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഈത്തപ്പനയിൽ നിന്ന്-അതിൻെറ കുലയിൽ നിന്ന്-താണു (തൂങ്ങി) നിൽക്കുന്ന കതിർപ്പുകളും (ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു). മുന്തിരികളുടെ തോട്ടങ്ങളും, ഓലീവു വൃക്ഷവും, മാതളച്ചെടിയും (പുറത്തു വരുത്തുന്നു); സാദൃശ്യപ്പെട്ടതും, പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതുമായിക്കൊണ്ട്. അത് കായ്ക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ കായയിലേക്കും,അത് മൂപ്പെത്തുന്നതിലേക്കും നിങ്ങൾ നോക്കുക! നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിലെല്ലാം പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

---

95 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. فَالِقُ പിളർത്തുന്നവനാണ്. الْحَبِّ ധാന്യത്തെ, ധാന്യമണി. وَالنَّوَى കുരുവും, അണ്ടിയും, വിത്തും. يُخْرِجُ അവൻ പുറത്തു വരുത്തുന്നു (ഉൽപാദിപ്പിക്കും). الْحَيَّ ജീവിയെ, ജീവസ്സുളളത്. مِنَ الْمَيِّتِ നിർജ്ജീവമായതിൽനിന്ന്, ചത്തതിൽനിന്ന്. وَمُخْرِجُ പുറത്തുവരുത്തുന്നവനുമാണ്. الْمَيِّتِ നിർജ്ജീവമായതിനെ. مِنَ الْحَيِّ ജീവനുളളതിൽനിന്ന്. ذَٰلِكُمُ അത (അവന)ത്രെ. اللهُ അല്ലാഹു. فَأَنَّىٰ എന്നിരിക്കെ എങ്ങിനെയാണ്. تُؤْفَكُونَ നിങ്ങൾ തെറ്റിക്ക (തിരിച്ചു വിട-നുണയിലക)പ്പെടുന്നത്. 96 فَالِقُ പിളർത്തുന്നവനാണ്. الْإِصْبَاحِ പ്രഭാതത്തെ, പുലർച്ചനേരത്തെ. وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. سَكَنًا ശാന്തം, അടങ്ങിയത്, ഒതുക്കം. وَالشَّمْسَ സൂര്യനെയും. وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും. حُسْبَانًا കണക്ക് (ആക്കി). ذَٰلِكَ അത്. تَقْدِيرُ നിർണ്ണയമാണ്, വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തലാണ്. الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയുടെ. الْعَلِيمِ (സർവ്വ)ജ്ഞാനിയായ. 97 وَهُوَ അവനത്രെ. الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി-ഏർപ്പെടുത്തി)ത്തന്നവൻ. النُّجُومَ നക്ഷത്രങ്ങളെ. لِتَهْتَدُوا നിങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കു(വഴി കാണു)വാൻ വേണ്ടി. بِهَا അവമൂലം. فِي ظُلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽ. الْبَرِّ وَالْبَحْرِ കരയിലെയും കടലിലെയും. قَدْ فَصَّلْنَا നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. الْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തലക്ഷ്യ-അടയാള)ങ്ങളെ. لِقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക്. يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നു. 98 وَهُوَ അവനത്രെ. الَّذِي أَنشَأَكُم നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ. مِّن نَّفْسٍ ആത്മാവി (ആളി-ദേഹത്തി-വ്യക്തിയി)ൽ നിന്ന്. وَاحِدَةٍ ഒരേ. فَمُسْتَقَرٌّ എന്നിട്ട് തങ്ങുന്ന (താമസിക്കുന്ന-ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന) ഇടമുണ്ട്. وَمُسْتَوْدَعٌ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന ഇടവും. قَدْ فَصَّلْنَا നാം വിശദീകരിച്ചുട്ടുണ്ട്. الْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. لِقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക്, ഒരു ജനതക്ക്. يَفْقَهُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നു.. 99 وَهُوَ അവനത്രെ. الَّذِي أَنزَلَ ഇറക്കിയവൻ. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً

വെള്ളം. فَأَخْرَجْنَا എന്നിട്ട് നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതുമൂലം. نَبَاتَ മുളയെ, സസ്യത്തെ. كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിൻെറയും. فَأَخْرَجْنَا എന്നിട്ട് നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു. مِنْهُ അതിൽനിന്ന്, അതിനാൽ. خَضِرًا പച്ചയായവ. نُّخْرِجُ مِنْهُ അതിൽനിന്ന് നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. حَبًّا ധാന്യത്തെ. مُّتَرَاكِبًا പരസ്പരം കയറിയ (ഇടതിങ്ങിയ-കൂടിക്കലർന്ന). وَمِنَ النَّخْلِ ഈത്തപ്പന യിൽനിന്നും. مِن طَلْعِهَا അതിൻെറ കുലയിൽ നിന്ന്. قِنْوَانٌ കതിർപ്പുകൾ. دَانِيَةٌ താണ് (തൂങ്ങി) നിൽക്കുന്ന. وَجَنَّاتٍ തോട്ടങ്ങളെയും. مِّنْ أَعْنَابٍ മുന്തിരകളിൽനിന്ന് (മുന്തിരികളുടെ). وَالزَّيْتُونَ ഒലീവു മരത്തെയും. وَالرُّمَّانَ മാതളത്തെയും. مُشْتَبِهًا സാദൃശ്യമുള്ളതായിക്കൊണ്ട്. وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതായും. انظُرُوا നിങ്ങൾ നോക്കുക. إِلَىٰ ثَمَرِهِ അതിൻെറ കായയിലേ ക്കു, ഫലത്തിലേക്ക്. إِذَا أَثْمَرَ അതു കായിച്ചാൽ, ഫലമുണ്ടായാൽ. وَيَنْعِهِ അതിൻെറ മൂപ്പെത്തലി ലേക്കും (പാകമാകുന്നതതിലേക്കും-പഴുപ്പിലേക്കും). إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ നിശ്ചയമായും അതിൽ (എ ല്ലാം) ഉണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്.

അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വം, സൃഷ്ടി വൈഭവം, ശക്തിമാഹാത്മ്യം, ആദിയായവക്കു നിത്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിലംകൊള്ളുന്നതും, സാധാരണ ബുദ്ധികൾക്കുപോലും ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതുമായ കുറേ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്ത് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവയെ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:

(1) ധാന്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ മണികളെയും, ഫലവർഗ്ഗത്തിൻെറ കുരുക്കളെയും -അഥവാ അണ്ടി, പരിപ്പ് മുതലായവയെയും . പിളർത്തി അവയിൽ നിന്നു സസ്യങ്ങളെയും വൃക്ഷങ്ങളെയും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. വിത്തിറക്കുന്നതിലും, അതു മുളച്ച് വളരുവാനാ വശ്യമായ ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലും മനുഷ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പങ്കുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ പിളർത്തി മുളപ്പിക്കുകയും വളർത്തുകയും വിളയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മനുഷ്യന് ഒരു പങ്കുമില്ലല്ലോ. (2) ജീവനോ വളർച്ചയോ ഇല്ലാത്ത നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു ജീവനും വളർച്ചയുമുള്ള വസ്തുക്കളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. വിത്തുകളിൽനിന്നു സസ്യലതാദികളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതും, മനുഷ്യനടക്കമുള്ള ജീവ ികളുടെ ബിജങ്ങളിൽനിന്നു അതതു വർഗ്ഗ വർദ്ധന നടത്തുന്നതും, ജീവ ചൈതന്യമില്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽനിന്നു ചില പ്രാണി വർഗ്ഗങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കു ന്നതുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു. (3) ജീവനും, ജീവസ്സുമുള്ള വസ്തുക്കളിൽനിന്നു മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള പലതരം നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെയും ഉല്പാദിപ്പി ക്കുന്നത്. (4) രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിൽനിന്നു പ്രഭാതം പുലരുന്നത്. (5) രാത്രിയെ വിശ്രമത്തിന് ഉപയുക്തമായവിധം ശാന്തമാക്കിയത്. (6) നാഴിക-വിനാഴികകൾ, ദിവസ-മാസ-സംവൽസരങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ സമയം കണക്കാക്കുവാൻ ഉതകുമാറ് ആസൂത്രിതമായ നിലയിൽ സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്രങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്നത്.

(7) കരയിലൂടെയും കടലിലൂടെയും യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്കു ദിക്കുകളും ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥലങ്ങളും തിരിച്ചറിയത്തക്കവണ്ണം നക്ഷത്രങ്ങളെ-അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളും, ഗതി വിഗതികളും, സമയങ്ങളും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു-ഏർപ്പെടുത്തിയത്. പൂർവ്വ കാലത്തെ യാത്രകൾ കരയിലൂടെയും, കടലിലൂടെയുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അക്കാല ത്തുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ നക്ഷത്രങ്ങൾ മാർഗ്ഗദർശനമായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് ധരിക്കേ ണ്ടതില്ല. വായു മണ്ഡലത്തിലൂടെയും, ഗോളാന്തരങ്ങളിലൂടെയും നടത്തപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃത വാഹന യാത്രകളിലും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗ ദർശനവും അവശ്യം ആവശ്യം തന്നെ. നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും, ഗ്രഹങ്ങളുടെയും സ്ഥാനങ്ങളും ഗതിവിഗതികളും വകവെക്കാതെയുള്ള ഗോളാന്തര യാത്ര നടത്തുക സാധ്യമല്ല തന്നെ. (8) ഒരേ ആളിൽ നിന്ന് കണക്കറ്റ വ്യക്തികളടങ്ങുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ഓരോ വ്യക്തി യെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിൻെറ ബീജം അതിൻെറ മാതാപിതാക്കളുടെ

ശരീരാംശമെന്നോണം കുറെ കാലം അവരിൽ തങ്ങിനിൽക്കുകയും, അനന്തരം മാതാവിൻെറ ഗർഭാശയത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും, പിന്നീട് അവിടെവെച്ച് ചില ദശാമാറ്റങ്ങൾ തരണം ചെയ്ത് മനുഷ്യരൂപം പൂണ്ട് പുറത്തുവരുകയുമാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് തങ്ങുന്ന ഇടവും സൂക്ഷിക്കുന്ന ഇടവും ഉണ്ടു (**فمستقر ومستودع**) എന്നു പറഞ്ഞത്. (9) ആകാശത്തു നിന്നു മഴവെള്ളം ഇറക്കി എല്ലാവിധ സസ്യങ്ങളെയും മുളപ്പിച്ച് പച്ചചെടികളാക്കി വളർത്തുകയും, അവയിൽനിന്നു ആഹാര വസ്തുക്കളായ ധാന്യോൽപന്നങ്ങൾ സമൃദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചും ഈത്തപ്പനകൾ കുലയിടുന്നു. അവയുടെ കതിർപ്പുകൾ തുരുതുരെ തിങ്ങിത്തൂങ്ങി നിൽക്കുന്നു. മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ, ഓലീവു വൃക്ഷങ്ങൾ, മാതളച്ചെടികൾ ആദിയാ യവയല്ലാം ഉൽപാദിതമാകുന്നു. ആകൃതി, സ്വഭാവം, രുചി, ഗുണം, വർണ്ണം ആദിയായ വയിൽ ചിലതെല്ലാം പരസ്പരം സാദൃശ്യമുള്ളവയായിരിക്കുമെങ്കിൽ, ചിലതെല്ലാം പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളുമായിരിക്കും. ഫലം കായ്ക്കുമ്പോൾ ആദ്യം പിഞ്ചും ചള്ളുമായിരിക്കും. പിന്നീടതു മൂത്തു പഴുത്തു പാകത്തിലായിത്തീരുന്നു.

മനുഷ്യൻ സദാ കണ്ടും അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിത്യ യാഥാർത്ഥ്യ ങ്ങളാണല്ലോ ഇതെല്ലാം. നിത്യേന കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളായതുകൊണ്ടു മാത്രം നമുക്കു ഇതൊന്നും അത്ഭുതങ്ങളായി തോന്നുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിതമഹത്വങ്ങളെയും ഏകത്വത്തെയും വിളിച്ചോതുന്ന ദൃഷ്ടാന്ത ങ്ങളത്രെ ഇവ ഓരോന്നും. പക്ഷെ, അന്ധമായ സത്യനിഷേധവും, ബാഹ്യേന്ദ്രിയ ങ്ങൾക്കതീതമായൊന്നും നിലവിലില്ലെന്ന മൂഢവിശ്വാസവും തീണ്ടാത്ത നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയങ്ങൾക്കേ ഇതിലൊക്കെ അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയൂ. അറിയുന്ന ആളുകൾക്കും, ഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകൾക്കും, വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു മാണ് ഇതിലൊക്കെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുള്ളതെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതും അതു കൊണ്ടു തന്നെ.

وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ شُرَكَآءَ ٱلْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ وَخَرَقُوا۟ لَهُۥ بَنِينَ وَبَنَٰتٍۭ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾

100 അവർ ജിന്നുകളെ അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയുമാണ് (എന്നിട്ടും)! ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ അവർ അവന് പുത്രൻമാരെയും പുത്രികളെയും കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവർ വിശേഷിപ്പിച്ചു പറയുന്നതിൽനിന്ന് (ഒക്കെയും) അവൻ വളരെ ഉന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

100 وَجَعَلُوا അവർ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. شُرَكَاءَ പങ്കാളികൾ. الْجِنَّ ജിന്നുകളെ. وَخَلَقَهُمْ അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കെ. وَخَرَقُوا لَهُ അവർ അവന് കെട്ടി (സങ്കൽപിച്ചു) ഉണ്ടാക്കുകയുംചെയ്തു. بَنِينَ പുത്രൻമാരെ. وَبَنَاتٍ പുത്രിമാരെയും. بِغَيْرِ عِلْمٍ ഒരു അറിവും (വിവരവും) ഇല്ലാതെ. سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ. وَتَعَالَى അവൻ വളരെ ഉന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَمَّا يَصِفُونَ അവർ വർണ്ണി(വിവരി-വിശേശിപ്പി)ച്ചു പറയുന്നതിൽനിന്നു

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ വിഗ്രഹങ്ങളെ മാത്രമല്ല ദൈവങ്ങളാക്കി ആരാധിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നത്. പല ദേവീദേവൻമാരെയും, ഭൂതപ്പിശാചുക്കളെയും അവർ ദൈവങ്ങളാക്കി സങ്കൽപിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. വനങ്ങൾ, നദികൾ, മഹാരോഗങ്ങൾ, രാജ്യങ്ങൾ, കുലവർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതിൻെറയും പേരിൽ ദേവൻമാരെയും, ദേവതകളെയും സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കി അവക്കു പ്രത്യേകതരം പൂജാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തലും, നേർച്ച വഴിപാടുകൾ അർപ്പിക്കലും എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള അവരുടെ പതിവത്രെ. സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ചില വ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രം. വേണ്ട, മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ, മതത്തിൻെറ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങൾപോലും അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത വിഡ്ഢികൾക്കിടയിൽ ഇത്തരം ശിർക്കു നിറഞ്ഞ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ദുരാചാരങ്ങളും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. മുശ്‌രിക്കുകൾക്കിടയിൽ നടപ്പിലുള്ള പലതരം ശിർക്കുപരമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ-ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ -നാമമാത്രവ്യത്യാസത്തോടുകൂടി മുസ്‌ലിം സമുദായ മദ്ധ്യെയും നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളത് അത്യധികം ദുഃഖകരമാണെങ്കിലും അനിഷേധ്യമായ ഒരു സത്യമത്രെ.

മലക്കുകളെ അല്ലാഹുവിൻെറ പെൺമക്കളായി അറബി മുശ്‌രിക്കുകൾ സങ്കൽപിച്ചിരുന്നു. ഈസാ (عليه السلام) നബിയെയും, ഉസൈർ (عليه السلام) നെയും അവൻെറ പുത്രൻമാരായി വേദക്കാരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ ഉസൈർ (عليه السلام) നെ സംബന്ധിച്ചു വാദത്തിന് ഇന്ന് അത്ര പ്രസക്തി കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും മറ്റുള്ള വാദങ്ങളും, അക്ഷരത്തിലോ അർത്ഥത്തിലോ അവക്കു തുല്യമായ മറ്റു പല വാദങ്ങളും അന്നുതൊട്ട് ഇന്നോളം ജനമദ്ധ്യെ നിലവിലുണ്ട്. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിലും, അവൻെറ ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങളിലും അവന് പങ്കുകാരെയും തുല്യൻമാരെയും ഉണ്ടാക്കലാകുന്നു. അവനാകട്ടെ, ഇത്തരത്തിൽപെട്ട എല്ലാ സങ്കൽപങ്ങളിൽനിന്നും, വർണ്ണനകളിൽ നിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധനും ഉന്നതനുമാണ് താനും. (سبحانه وتعالى عما يصفون)

വിഭാഗം-13

بَدِيعُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُۥ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ صَٰحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

101 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും മാതൃകയില്ലാതെ ഉണ്ടാക്കിയവനാണ് (അവൻ). അവന് എങ്ങിനെയാണൊരു സന്താനമുണ്ടാകുക-അവന് ഒരു കൂട്ടുകാരി [സഖി] യുമില്ലതാനും (-എന്നിരിക്കെ)?! എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവൻ എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

101 بَدِيعُ മാതൃകയില്ലാതെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയെയും. أَنَّىٰ يَكُونُ എങ്ങിനെയുണ്ടാകും, ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനെ. لَهُ അവന്. وَلَدٌ സന്താനം, ഒരു കുട്ടി. وَلَمْ تَكُن ഇല്ലതാനും, ഉണ്ടായിട്ടു (മില്ല). لَّهُ അവന്. صَاحِبَةٌ ഒരു കൂട്ടുകാരി, സഖി (സഹധർമ്മിണി). وَخَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെപ്പറ്റിയും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ ജിന്നുകളെ അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാരാക്കിയതിനെയും, അവന് പുത്രൻമാരും പുത്രികളുമുണ്ടെന്നു വാദിച്ചതിനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. അവന് പങ്കുകാരും സമൻമാരും ഉണ്ടാവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതിന് അനേകം ദൃഷ്ടാ

ന്തങ്ങൾ അതിന് മുമ്പുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു ജിന്നുകളെ പങ്കാളിയാക്കിയതിനെ സംബന്ധിച്ചു വിശേഷിച്ചു തെളിവൊന്നും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. പിന്നെ, സന്താനവാദത്തെ സംബന്ധിച്ചാണു പറയുവാനുള്ളത്. അതാണീ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അവന് സന്താനമുണ്ടായിരിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതിന് അല്ലാഹു ചില കാരണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: (1) ആകാശഭൂമികളെ മുഴുവനും ഒരു മുൻ മാതൃകയില്ലാതെ നവീനമായി നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയവനാണവൻ. എന്നിരിക്കെ, അവയിൽ പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ അവൻെറ സന്താനമായി സങ്കൽപിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണ്?! സന്താനത്തെ പുത്തനായി നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുകയല്ലല്ലോ ചെയ്യുക. (2) അല്ലാഹുവിന് ഒരു സന്താനമുണ്ടാകേണമെങ്കിൽ അവന് ഒരു കൂട്ടുകാരി-അഥവാ ഒരു സഹധർമ്മിണി-വേണമല്ലോ. ആ കൂട്ടികാരിയായിരിക്കണം അതിൻെറ മാതാവ്. അല്ലാഹുവിന് കൂട്ടുകാരിയേ ഇല്ല. ഒരു കൂട്ടുകാരിയുള്ളതായി ഈ മുശ്‌രിക്കുകളും ജല്പിക്കുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ അവന് സന്താനമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിന് എന്താണർത്ഥം?! (*) (3) വസ്തുക്കളായി എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അതെല്ലാം അവൻെറ സൃഷ്ടിയാണ്. സന്താനം സൃഷ്ടിയായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. ആകുന്ന പക്ഷം സൃഷ്ടികളെല്ലാം സന്താനങ്ങളായിരിക്കേണ്ടതായി വരും. (4) സർവ്വ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും സസൂക്ഷ്മവും സവിസ്തരവും അറിയുന്നവനാണവൻ. അപ്പോൾ, അവൻ അറിയാതെ അവന് എങ്ങിനെ സന്താനമുണ്ടാകും? അവന് മക്കളുണ്ടായിരിക്കുക, എന്നിട്ട് അവൻ അറിയാതിരിക്കുക, ഇത് ഒരിക്കലും സംഭവ്യമല്ലല്ലോ.

അല്ലാഹുവിൻെറ സമൻമാർ, പങ്കാളികൾ, സന്താനങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സങ്കല്പത്തിൽ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കപ്പെടുവാൻ നാമമാത്ര അർഹതപോലും ആർക്കും ഏതിനും ഇല്ലെന്ന് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം സ്ഥാപിച്ച ശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَـٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ فَٱعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

102 (അങ്ങിനെയുള്ള) ആ അവനത്രെ നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവാകുന്നു (അവൻ). ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവനെ ആരാധിക്കുവിൻ. അവൻ എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെ മേലും (കൈകാര്യം) ഏറ്റെടുത്തവനുമാകുന്നു.

لَّا تُدْرِكُهُ ٱلْأَبْصَـٰرُ وَهُوَ يُدْرِكُ ٱلْأَبْصَـٰرَ ۖ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

103 അവനെ ദൃഷ്ടികൾ കണ്ടെത്തുകയില്ല; അവനാകട്ടെ, ദൃഷ്ടികളെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ, സസൂക്ഷ്മനായുള്ളവനത്രെ; സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയത്രെ.

---

102 ذَٰلِكُمُ അങ്ങിനെയുള്ളവൻ, അവനത്രെ. اللهُ അല്ലാഹു. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ്. لَآ إِلَٰهَ ഒരു ആരാധ്യനേയില്ല, ദൈവമില്ല. إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ. خَالِقُ സ്രഷ്ടാവാണ്, സൃഷ്ടിച്ചവനാണ്. كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും,. فَاعْبُدُوهُ അതിനാൽ, അവനെ, ആരാധിക്കുവിൻ. وَهُوَ അവൻ, അവനാകട്ടെ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിൻമേലും, കാര്യത്തിനും. وَكِيلٌ (ബാധ്യത) ഏൽപിക്കപ്പെട്ട

---

* ക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുവിനെ (ഈസാ നബിയെ) പ്പറ്റി ദൈവപുത്രനെന്നു പറയുന്നതു സാധാരണ അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രകൃതി ജനനത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനു (അല്ലാഹുവിനു) ഒരു കൂട്ടുകാരി ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അവന് എങ്ങിനെ സന്താനമുണ്ടാകുമെന്ന ന്യായം തങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നില്ലെന്നും മറ്റും ഇക്കാലത്തു അവർ ഉരുവിടാറുണ്ട്. ഈ വാദം അടിമുടി തെറ്റാണെന്നുള്ളതിരിക്കട്ടെ, അതു ശരിയാണെന്നു സമ്മതിച്ചു കൊടുത്താൽ തന്നെയും ഏതർത്ഥത്തിലും ഏതടിസ്ഥാനത്തിലുമുള്ള പുത്രത്വവും പിതൃത്വവും സ്ഥാപിക്കേണമെങ്കിൽ, അതേ അർത്ഥത്തിലും അതേ അടിസ്ഥാനത്തിലുമുള്ള ഒരു മാതൃത്വവും ഉണ്ടായിരിക്കാതെ അതെങ്ങിനെ ശരിയാകും?! കള്ളവാദത്തിനും വേണ്ട പ്രത്യക്ഷത്തിലെങ്കിലും ഒരു ന്യായം?!

(ഏറ്റെടുത്ത)വനാണ്. 103 لاَ تُدْرِكُهُ അവനെ കണ്ടെത്തുക (കണ്ടുപിടിക്കുക)യില്ല. الأَبْصَارُ ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ. وَهُوَ يُدْرِكُ അവനാകട്ടെ കണ്ടെത്തുന്നു, കാണുകയും ചെയ്യും. الأَبْصَارَ ദൃഷ്ടികളെ. وَهُوَ اللَّطِيفُ അവൻ സസൂക്ഷ്മനത്രെ, സൗമ്യനാകുന്നു. الْخَبِيرُ സൂക്ഷമജ്ഞാനി.

സൃഷ്ടികളുടെ കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടുപിടിക്കുവാനും, അവരുടെ കാഴ്ചക്കു എത്തിച്ചേരുവാനും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം അതിസൂക്ഷമനും സൗമ്യനുമായുള്ളവനുമത്രെ അല്ലാഹു. അതേ സമയം എല്ലാ ദൃഷ്ടികളെയും കാഴ്ചകളെയും കണ്ടറിയുന്ന സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാണവൻ. കേവലം ചെറുതെങ്കിലും അതിവിപുലവും ആഴമേറിയതുമായ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. അല്ലാഹുവിൻെറ പരമോന്നതവും പരിശുദ്ധവുമായ ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാന നിദാനങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്ന രണ്ട് തിരുവചനങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. മറ്റൊന്ന് ليس كمثله شيئ وهو السسميع البصير (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല; അവൻ എല്ലാം കേട്ടറിയുന്നവനാണ്; കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.) എന്ന വചനമാണ്. (ശൂറാ:11) അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങളെയും വിശേഷണനാമങ്ങളെയും ഈ രണ്ട് വാക്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് പല മഹാൻമാരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചില യുക്തി ന്യായങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി പരലോകത്തുവെച്ചും സൃഷ്ടികൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് വാദിക്കുന്ന മുഅ്തസിലഃ കക്ഷിക്കാർ, ഈ വചനം തങ്ങൾക്ക് തെളിവായി എടുത്തു പറയാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പരലോകത്തു വെച്ച് അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുമെന്നു ഖുർആനിൽതന്നെ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وجوه يومئذ ناضرة الى ربها ناظرة – القيمة (ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം-ഖിയാമത്ത് നാളിൽ-പ്രസന്നങ്ങളായിരിക്കും; അവയുടെ റബ്ബിൻെറ നേരെ നോക്കിക്കാണുന്നവയയിരിക്കും (75: 22, 23) മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു:المطففين – كلاانهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون (വേണ്ടാ, നിശ്ചയമായും അവർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു അന്ന് മറയിടപ്പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.) ഹദീസുകളാകട്ടെ, ഈ വിഷയത്തിൽ നിരവധിയുണ്ട് താനും, കൂടുതൽ വിവരം 75:22-25ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും കാണുക.

قَدْ جَآءَكُم بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ عَمِىَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

104 (പറയുക:) ''നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഉൾക്കാഴ്ച(ക്കുള്ള തെളിവു)കൾ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ആർ (മനോദൃഷ്ടികൊണ്ട്) കണ്ടറിഞ്ഞുവോ (അതിൻെറ ഗുണം) അവൻെറ സ്വന്തത്തിന് തന്നെ. ആർ (കണ്ടറിയാതെ) അന്ധനായോ (അതിൻെറ ദോഷം) അതിൻെറമേൽ തന്നെ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു കാവൽക്കാരനല്ല''.

---

104 قَدْ جَاءَكُم നിങ്ങൾക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞു. بَصَائِرُ (ഉൾ) കാഴ്ചകൾ (തെളിവുകൾ). مِن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. فَمَنْ أَبْصَرَ എന്നാൽ (അതിനാൽ) ആർ കണ്ടറിഞ്ഞുവോ. فَلِنَفْسِهِ എന്നാൽ ഗുണം അവൻെറ സ്വന്തത്തിന് (അവന്) തന്നെയാണ്. وَمَنْ عَمِيَ ആർ അന്ധനായോ. فَعَلَيْهَا എന്നാൽ ദോഷം അതിൻെറമേൽ (തന്നെ) ആയിരിക്കും. وَمَا أَنَا ഞാനല്ലതാനും. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെ മേൽ. بِحَفِيظٍ ഒരു സൂക്ഷിപ്പു (കാവൽ) കാരൻ.

ഹൃദയം കൊണ്ട് കണ്ടറിഞ്ഞ് കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തെളിവ് കിട്ടിയില്ലെന്ന ഒഴികഴിവുകൾക്കു ഇനി നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു സത്യം മനസ്സിലാക്കി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ അതിനൊരുങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിൻെറ ഗുണം അവർക്കു തന്നെയായിരിക്കും. അതല്ല, കണ്ണടച്ച് അന്ധരായിക്കഴിയുവാനാണു വല്ലവരും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവർ അങ്ങിനെയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് അവർ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. എന്നല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമൊന്നും ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല. സത്യാവസ്ഥയും, അതിൻെറ തെളിവുകളും വിവരിച്ചുതരുക മാത്രമേ എൻെറ ബാധ്യതയുള്ളു. അത് ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നിങ്ങിനെ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുവാൻ നബി (സ)യോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണ്.

بصيرة(ബസ്വീറത്ത്)ൻെറ ബഹുവചനമാണ് **بصائر** (ബസ്വാഇർ). ഉൾകാഴ്ച, അഥവാ മനോദൃഷ്ടി എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അതിൻെറ ഉപയോഗം. പുറംകാഴ്ച, അഥവാ ബാഹ്യദൃഷ്ടി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **بصر** (ബസ്വർ) എന്ന വാക്കും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിൻെറ ബഹുവചനം.**ابصار** (അബ്സ്വാർ) എന്നത്രെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:
فانها لا تعمى الابصار ولكن تعمى القلوب التى فى الصدور (സാരം: ബാഹ്യദൃഷ്ടികൾക്കല്ല അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്.) പക്ഷേ, നെഞ്ചുകളിലുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കാണ് അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്. (ഹജ്ജ് :46)

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ ٱلْأَيَٰتِ وَلِيَقُولُوا۟ دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُۥ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

105 അപ്രകാരം, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. ''നീ പഠിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു'' വെന്ന് അവർ പറയുവാൻ വേണ്ടിയും, അറിയാവുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഇതു നാം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാണത്).

---

105 **وَكَذَٰلِكَ** അതുപോലെ, അപ്രകാരം. **نُصَرِّفُ** നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. **ٱلْآيَاتِ** ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. **وَلِيَقُولُوا** അവർ പറയുവാൻ വേണ്ടിയും. **دَرَسْتَ** നീ പഠിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. **وَلِنُبَيِّنَهُ** അതിനെ നാം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാനും. **لِقَوْمٍ** ഒരു ജനത (ജനങ്ങൾ)ക്ക്. **يَعْلَمُونَ** അറിയുന്ന.

ഇങ്ങിനെ വിവിധ രൂപത്തിലായി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചു തന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കു അത് മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സൗകര്യത്തിനു വേണ്ടിയാകുന്നു. അതിനു പുറമേ, അതിൻെറ അനന്തരഫലമായി മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതൊക്കെ നീ മറ്റാരിൽ നിന്നോ പഠിച്ച് വെച്ചു ഞങ്ങളോട് പറയുകയാണു-ഇതൊന്നും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതല്ല-എന്നിങ്ങിനെ ആ അവിശ്വാസികൾ നബി (ﷺ)യോട് പറയുവാനും ഇതു കാരണമാകുന്നു. അഥവാ അങ്ങിനെ കലാശിക്കും എന്നു സാരം. ഒരാൾ ഒരു വാഹനഅപകടത്തിൽ പെട്ടെന്നു മരണപ്പെടുമ്പോൾ 'അവർ മരിക്കുവാൻവേണ്ടി ആ വാഹനത്തിൽ കയറി' എന്നു പറയാറുള്ളതുപോലെയുള്ള ഭാഷാപരമായ ഒരു ശൈലിയാണ് **وليقولو الخ** (അവർ പറയുവാൻ വേണ്ടിയും.....) എന്ന വാക്യം.

'ഇതു മുഹമ്മദു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ നുണ മാത്രമാണു, വേറെ ചിലർ അവനെ അതിനു സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണ കഥകളല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ല. അതവൻ എഴുതിയെടുത്തിരിക്കുകയാണ്.' (25; 4, 5) എന്നും, 'അവന് ഏതൊ ഒരു മനുഷ്യൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതു തന്നെയാണിത്' (16: 103) എന്നുമൊക്കെ അവിശ്വാസികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോടു പറയുന്നു:-

ٱتَّبِعۡ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ وَأَعۡرِضۡ عَنِ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

106 (നബിയേ) നിനക്ക് നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് 'വഹ്‌യു' നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ നീ പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുക. അവനല്ലാതെ അരാധ്യനേയില്ല. 'മുശ്‌രിക്കു' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളിൽ നിന്ന് നീ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യുക.

وَلَوۡ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشۡرَكُواْۗ وَمَا جَعَلۡنَٰكَ عَلَيۡهِمۡ حَفِيظٗاۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ ﴿١٠٧﴾

107 അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ശിർക്ക് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. നിന്നെ അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു കാവൽക്കാരനാക്കിയിട്ടില്ല താനും. നീ അവരുടെ മേൽ (ബാധ്യത) ഏറ്റെടുത്ത (അഥവാ ഏൽപിക്കപ്പെട്ട)വനല്ലതാനും.

---

106 اتَّبِعْ നീ പിൻപറ്റുക. مَا أُوحِيَ വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ. إِلَيْكَ നിനക്ക്. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൽനിന്ന്. لاَ إِلَهَ ആരാധ്യനേയില്ല. إلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. وَأَعرِضْ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും (അവഗണിക്കുകയും) ചെയ്യുക. عَنِ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ നിന്ന്, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി. 107 وَلَوْ شاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. مَا أَشْرَكُوا അവർ ശിർക്കു (പങ്കുചേർക്കൽ) ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. وَمَا جَعَلْنَاكَ നിന്നെ നാം ആക്കിയിട്ടുമില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ, അവരിൽ. حَفِيظًا സൂക്ഷിപ്പു (കാവൽ)ക്കാരൻ. وَمَا أَنتَ നീ അല്ലതാനും. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. بِوَكِيلٍ ഏറ്റെടുത്തവൻ, ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവൻ.

മലക്കുകളെപ്പോലെ എല്ലാവരും പരിശുദ്ധരും സത്യവിശ്വാസികളുമായിരിക്കണം-ആരും ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരായിക്കൂടാ-എന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ, സത്യാസത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ച് സത്യം സ്വീകരിക്കുന്നവർ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, അല്ലാത്തവർ മുശ്‌രിക്കുകളുമായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ, രണ്ടിൻെറയും ഫലം പിന്നീടവർ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളും എന്നാണവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു നിർബ്ബന്ധിച്ചു വലിച്ചിഴക്കുകയോ അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം നബി (ﷺ) ഏറ്റെടുക്കുകയോ വേണ്ടതില്ല എന്നു സാരം

وَلَا تَسُبُّواْ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَسُبُّواْ ٱللَّهَ عَدۡوَۢا بِغَيۡرِ عِلۡمٖۗ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمۡ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرۡجِعُهُمۡ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

108 അല്ലാഹുവിന് പുറമെ അവർ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ ശകാരിക്കരുത്. (കാരണം) അപ്പോൾ, വിവരമില്ലാതെ അവർ അല്ലാഹുവിനെ അതിരുവിട്ട് ശകാരിച്ചേക്കും. അപ്രകാരം, എല്ലാ സമുദായത്തിനും അവ(രവ)രുടെ പ്രവർത്തനം നാം ഭംഗിയാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. പിന്നീട്, അവരുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവരെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

108 وَلاَ تَسُبُّوا നിങ്ങൾ പഴിക്കരുത് ശകാരിക്കരുത്. الَّذِينَ يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന) വരെ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. فَيَسُبُّوا അപ്പോൾ അവർ പിഴച്ചേക്കും, ശകാരിക്കും.

ﷲَ അല്ലാഹുവിനെ. عَدْوًا ക്രമം തെറ്റി (അതിരുവിട്ടു)കൊണ്ട്. بِغَيْرِعِلْمٍ വിവരമില്ലാതെ. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. زَيَّنَّا നാം ഭംഗിയാക്കി (അലങ്കാരമാക്കി)യിരിക്കുന്നു. لِكُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിനും. عَمَلَهُمْ അവരുടെ പ്രവര്‍ത്തനം. ثُمَّ പിന്നെ,പിന്നീട്. إِلَى رَبِّهِم അവരുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ്. مَّرْجِعُهُمْ അവരുടെ മടങ്ങി വരവ്. فَيُنَبِّئُهُم അപ്പോള്‍ അവന്‍ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും, തെര്യപ്പെടുത്തും. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. يَعْمَلُونَ അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കും.

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികള്‍ വിളിച്ചാരാധിച്ചു വരുന്ന വസ്തുക്കളെ മുസ്‌ലിംകള്‍ പിഴച്ചും ശകാരിച്ചും സംസാരിക്കുന്നപക്ഷം, ആ വിവരം കെട്ടവര്‍ക്ക് അത് സഹിക്കുവാന്‍ കഴിയുകയില്ല. അവര്‍ പകരം അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി അതിരു കവിഞ്ഞ പഴിവാക്കുകള്‍ പറയുവാന്‍ അത് കാരണമായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെ മുസ്‌ലിംകള്‍ പഴിച്ചു പറയരുതെന്ന് അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം സ്വതവേ നിര്‍ദ്ദോഷകരമായിരുന്നാല്‍ പോലും അത് അനിഷ്ടകരമായ ഒരു ദോഷത്തിന് കാരണായിത്തീരുന്നപക്ഷം അതില്‍നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നില്‍ക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. നബി (ﷺ) ഒരിക്കല്‍ ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: ''തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ പഴിച്ചവന്‍ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു.'' ഇതു കേട്ടപ്പോള്‍ സഹാബികള്‍ ചോദിച്ചു: ''റസൂലേ, ഒരാള്‍ എങ്ങിനെ അയാളുടെ മാതാപിതാക്കളെ പഴിക്കും?'' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ''അവന്‍ മറ്റേവന്റെ വാപ്പയെ പഴിക്കും. അപ്പോള്‍ അവന്‍, ഇവന്റെ വാപ്പയെയും ഉമ്മയെയും പഴിക്കും ഇങ്ങിനെയാണതു.'' (ബു;മു)

ഓരോ സമുദായത്തിനും അവരുടെ പ്രവര്‍ത്തനം നാം ഭംഗിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. (زينا لكل امة عملهم) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താല്‍പര്യം: ഓരോ സമുദായക്കാരും ആചരിച്ചു വരുന്ന നടപടിക്രമങ്ങള്‍ നല്ലതും വേണ്ടപ്പെട്ടതുമാണെന്ന് അവര്‍ക്കു തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണ്; അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സ്വഭാവ പ്രകൃതിയാണ് മനുഷ്യന് നല്‍കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്; അതനുസരിച്ചു അവരുടെ ദൈവങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതും വന്ദിക്കുന്നതുമൊക്കെ നല്ല കാര്യമാണെന്ന് അവര്‍ കരുതിവെക്കുകയാണ്; അതുകൊണ്ട് അവയെ നിങ്ങള്‍ പഴിക്കുന്നപക്ഷം അവര്‍ കൂടുതലായി ധിക്കാരത്തിനും അക്രമത്തിനും മുതിരുകയാണുണ്ടാകുക എന്നൊക്കെയാകുന്നു.

وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَـٰنِهِمْ لَئِن جَآءَتْهُمْ ءَايَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا ٱلْـَٔايَـٰتُ عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَآ إِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

109 തങ്ങള്‍ക്ക് കഴിയും പ്രകാരം അവര്‍ അല്ലാഹുവില്‍ സത്യം ചെയ്ത് (ഉറപ്പിച്ച്) പറയുന്നു: തങ്ങള്‍ക്ക് വല്ല(പ്രത്യേക) ദൃഷ്ടാന്തവും വന്നു കിട്ടിയെങ്കില്‍, തീര്‍ച്ചയായും അവര്‍ അതില്‍ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന്. പറയുക: ''നിശ്ചമായും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കല്‍ (മാത്രം) ആണുള്ളത്: നിങ്ങള്‍ക്ക് എന്തറിയാം, അത് വന്നു കിട്ടിയാല്‍ അവര്‍ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല എന്നുള്ളത്?!''

---

109 وَأَقْسَمُوا അവര്‍ സത്യം ചെയ്തു (പറഞ്ഞു), സത്യം ചെയ്യുന്നു, (ചെയ്യുകയാണ്). بِاللهِ അല്ലാഹുവില്‍, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. جَهْدَ കഴിയും പ്രകാരം (ബുദ്ധിമുട്ടാവുന്നത്ര). أَيْمَانِهِمْ തങ്ങളുടെ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങളില്‍വെച്ചു. لَئِن جَاءَتْهُمْ തീര്‍ച്ചയായും തങ്ങള്‍ക്ക് വന്നുവെങ്കില്‍. آيَةٌ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും, ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لَيُؤْمِنُنَّ അവര്‍ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. بِهَا അതില്‍. قُلْ പറയുക. إِنَّمَا الْآيَاتُ നിശ്ചയമായും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കല്‍ (മാത്രം) ആകുന്നു. وَمَا يُشْعِرُكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് എന്തറിയാം, നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതെന്ത്. أَنَّهَا അത് (ആകുന്നു) എന്നുള്ളത്. إِذَا جَاءَتْ അതുവന്നാല്‍. لاَ يُؤْمِنُونَ അവര്‍ വിശ്വസിക്കുക (എന്നു) ഇല്ല.

നിങ്ങൾക്ക് അതറിയുകയില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനറിയാം; ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന്.

وَنُقَلِّبُ أَفْـِٔدَتَهُمْ وَأَبْصَـٰرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا۟ بِهِۦٓ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِى طُغْيَـٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

110 അവർ ഇതിൽ [ഖുർആനിൽ] ആദ്യ പ്രാവശ്യം (തന്നെ) വിശ്വസിക്കാതിരുന്നപോലെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും, ദൃഷ്ടികളെയും നാം മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ അതിരു കവിച്ചലിൽ (അന്ധാളിപ്പ്) അലഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുമാറ് അവരെ നാം വിട്ടേക്കുന്നതുമാണ്.

---

110 وَنُقَلِّبُ നാം മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. أَفْئِدَتَهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ. وَأَبْصَارَهُمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടി (കാഴ്ച)കളെയും. كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കാത്തപോലെ. بِهِ ഇതിൽ, അതിൽ. أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം (ആദ്യ)പ്രാവശ്യം. وَنَذَرُهُمْ അവരെ നാം വിടുകയും ചെയ്യുന്നു. فِي طُغْيَانِهِمْ അവരുടെ അതിര് കവിച്ചലിൽ, ധിക്കാരത്തിൽ. يَعْمَهُونَ അവർ അന്തം വിട്ടു (പരിഭ്രമിച്ചു-അന്ധാളിച്ചു-അലഞ്ഞു) കൊണ്ടിരിക്കുമാറ്.

ആദ്യം മുതൽക്കേ അവർ ഖുർആനെ എതിർക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തുവന്നത്. തെളിവുകളിലും ലക്ഷ്യങ്ങളിലും അവർ ശ്രദ്ധ കൊടുത്തതേയില്ല. എനി, പുതിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവരുടെ മനസ്സിനും കാഴ്ചക്കുമൊക്കെ തകരാറ് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹൃദയം കൊണ്ട് ആലോചിച്ചോ, കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടറിഞ്ഞോ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി അവർ സത്യം സ്വീകരിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷക്ക് ഇനി അവകാശമില്ല. അവർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ദുഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ച് തൽക്കാലം നാം അവരെ അയച്ചുവിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നു താൽപര്യം.

''അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തെ അവർക്കു നാം ഭംഗിയാക്കി,'' ''അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും കാഴ്ചകളെയും നാം മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു,'' ''അവരുടെ അതിക്രമത്തിൽ അന്ധാളിച്ചു വിഹരിക്കുവാൻ നാം അവരെ വിട്ടുകളയുന്നു'' എന്നിത്യാദി പ്രയോഗങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ ആശയങ്ങളെപ്പറ്റി പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നാം മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്

ജുസ്ഉ്-8

വിഭാഗം-14

۞ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ ٱلْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَىْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا۟ لِيُؤْمِنُوٓا۟ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾

111 നാം അവരിലേക്ക് മലക്കുകളെ ഇറക്കിയെന്നിരുന്നാലും, മരണപ്പെട്ടവർ അവരോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു(വെന്നാലും). അവർക്ക് (ദൃഷ്ടാന്തമായി) എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും കൂട്ടംകൂട്ടമായി നാം ശേഖരിച്ചു (കൂട്ടി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു (വെന്നാലും), അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ) ആകുന്നതല്ല- അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. പക്ഷേ, അവരിലധികമാളു

കളും അറിയാതിരിക്കുകയാണ്.

---

111 وَلَوْ أَنَّنَا നാമായിരുന്നെങ്കിൽ. نَزَّلْنَا നാം ഇറക്കി (യിരുന്നു). إِلَيْهِمُ അവരിലേക്ക്. الْمَلَائِكَةَ മലക്കുകളെ. وَكَلَّمَهُمُ അവരോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവർ. وَحَشَرْنَا നാം ശേഖരിക്കുക (ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക)യും ചെയ്തു. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും. قُبُلاً കൂട്ടങ്ങളായി, കൂട്ടം കൂട്ടമായി. مَّا كَانُوا അവർ ഉണ്ടാകുകയില്ല, ആകുകയില്ല. لِيُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുക, വിശ്വസിക്കുവാൻ. إِلاَّ أَن يَشَاءَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. اللهُ അല്ലാഹു. وَلَكِنَّ പക്ഷേ. أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികവും. يَجْهَلُونَ അറിയാതിരിക്കുന്നു (അജ്ഞരാണ്).

109–ാം വചനത്തിലെ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ഈ വചനവും, തങ്ങൾക്കു വല്ല പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തവും കാണിച്ചു തന്നാൽ തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അവർ–മുശ്രിക്കുകൾ–സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതിന് അർത്ഥമില്ല. എത്ര വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുകയില്ല. അത്രയും ദുഷിച്ചു കടുത്തു പോയിട്ടുണ്ട് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എന്നാണു ചുരുക്കം. അവർക്കു ആകാശത്തു നിന്ന് ഒരു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തിട്ട് അവർ അതിലൂടെ കയറിപ്പോയാലും ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചക്കു ലഹരി ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണ്, ഞങ്ങൾക്കു മാരണം ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നൊക്കെ അവർ പറയുമെന്ന് സൂറ: ഹിജ്ർ 14,15 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണിതും.

അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം കൂടാതെ ഒരു കാര്യവും–നൻമയാകട്ടെ തിൻമയാകട്ടെ–സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും, ഓരോന്നിനും ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്നുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ അവൻ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ നാനാവശങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് സൂറത്തുൽ ഹദീദിനു ശേഷമുള്ള 'ഖളാ-ഖദ്ർ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ നൽകിയ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ തെളിവുകൾ സഹിതം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാലല്ലാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല (ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ശിർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല (ولوشاء الله ما اشركوا) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യവും, അവക്കു ചില തൽപര കക്ഷികൾ നൽകാറുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കു മറുപടിയും അതിൽനിന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. انشاء الله

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَٰطِينَ ٱلْإِنسِ وَٱلْجِنِّ يُوحِى بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ ٱلْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾

112 അതുപോലെ, എല്ലാ പ്രവാചകൻമാർക്കും നാം ഓരോ ശത്രുവെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, അതായത്, മനുഷ്യരിലെയും ജിന്നുകളിലെയും പിശാചുക്കളെ, അവരിൽ ചിലർ ചിലരോട് [തമ്മതമ്മിൽ] വഞ്ചനയായി മോടിവാക്ക് സ്വകാര്യബോധനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. നിൻെറ രക്ഷിതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, അവരെയും, അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെയും നീ (അങ്ങു) വിട്ടേക്കുക.

وَلِتَصْغَىٰٓ إِلَيْهِ أَفْـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

113 പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അതിലേക്ക് ചായുവാൻവേണ്ടിയും, അവരത് തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ വേ

بِٱلْـَٔاخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا۟ مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾	ണ്ടിയും, അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നത് അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു (അത്).

---

112 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ. جَعَلْنَا നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു. لِكُلِّ نَبِيٍّ എല്ലാ പ്രവാചകനും. عَدُوًّا ഒരു (ഓരോ) ശത്രുവെ. شَيَاطِينَ അതായത് പിശാചുക്കളെ. الْإِنسِ മനുഷ്യരിലെ. وَالْجِنِّ ജിന്നിലെയും. يُوحِي വഹ്‌യ് (രഹസ്യ ഭാഷണം) നൽകുന്നതാണ്. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. إِلَىٰ بَعْضٍ ചിലരിലേക്ക്, ചിലരോട്. زُخْرُفَ الْقَوْلِ മോടി വാക്ക്, കൃത്രിമവാക്ക്, തങ്കമൊഴി. غُرُورًا വഞ്ചന (ചതി)യായിട്ട്, കൃത്രിമമായി. وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ്. مَا فَعَلُوهُ അവരത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. فَذَرْهُمْ അതിനാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക. وَمَا يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെയും.. 113 وَلِتَصْغَىٰ ചായ്‌വാനും, മറിയുവാനും. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്. أَفْئِدَةُ ഹൃദയങ്ങൾ. الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ. لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. وَلِيَرْضَوْهُ അതവർ തൃപ്തിപ്പെടുവാനും. وَلِيَقْتَرِفُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചു (സമ്പാദിച്ചു)ണ്ടാക്കുവാനും. مَا യാതൊന്ന്. هُم അവർ. مُّقْتَرِفُونَ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്.

നബി (ﷺ)തിരുമേനിക്കു മാത്രമല്ല ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യവും ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. കഴിഞ്ഞുപോയ എല്ലാ നബിമാർക്കും ഇതുപോലെ, മനുഷ്യരായ പിശാചുക്കളും, ജിന്നുകളായ പിശാചുക്കളും ശത്രുക്കളായുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പരസ്പരം-ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിലും, ഓരോ കൂട്ടരും തമ്മതമ്മിലും-വഞ്ചനാപരമായ കൃത്രിമവാക്കുകൾ മോടിപിടിപ്പിച്ചു സ്വകാര്യമായി കൈമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ പതിവാണത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വം നടപ്പിലാക്കുന്നതു തന്നെയാണിതൊക്കെ. അഥവാ, അതിൽ പല യുക്തി രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ അതിന്റെ പാട്ടിന് നടന്നു കൊള്ളട്ടെ എന്നത്രെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിന്റെ ചുരുക്ക സാരം.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-അനുകൂലങ്ങളുടെയും പ്രതികൂലങ്ങളുടെയും സംഘട്ടനത്തിൽ നിന്നും, നല്ലതും ചീത്തയും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞുണ്ടാകേണ്ടതാണ് യഥാർത്ഥ നൻമ. തിൻമക്കു സാധ്യതയും പ്രചോദനവുമില്ലാത്ത -നൻമക്കു മാത്രം സാഹചര്യങ്ങൾ നിലവിലുള്ള-ഒരു ചുറ്റുപാടിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നൻമക്ക് വളരെയൊന്നും സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുവാനില്ല. സത്യവിശ്വാസവും സൻമാർഗ്ഗവും അവയുടെ പ്രതികൂല ശക്തികളെ ജയിച്ചടക്കി രൂപം കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്. കൂടാതെ, നല്ലതും ചീത്തയും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹുവെക്കുറിച്ചും പരലോകത്തെക്കുറിച്ചും വിശ്വാസമില്ലാത്ത സത്യനിഷേധികൾക്കു അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം വിഹരിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അങ്ങിനെ, പ്രവാചകൻമാർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ദൈവീക സന്ദേശങ്ങളെ എതിർക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള പിശാചുക്കൾ നേതൃത്വം വഹിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വാസമില്ലാത്തവർ അവരുടെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളിലും ദുഷ്ചെയ്തികളിലും ആകൃഷ്ടരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്നു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും അറിവും അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നത് തന്നെ.

ദുഷ്ടരായ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചാണ് മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾ എന്നുപറഞ്ഞത്. ജിന്നുകളിലുള്ള ദുഷ്ടവിഭാഗമാണ് ജിന്ന് പിശാചുക്കൾ. الشياطين (പിശാചുക്കൾ) എന്നു ഉപാധികൂടാതെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ജിന്ന് പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും സാധാരണ അത് പറയപ്പെടാറു

ള്ളത്. ജിന്നിനെയും പിശാചിനെയും സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം അറിയുവാൻ സൂറത്തു സ്സ്വാഫാത്തിനു ശേഷമുള്ള 'ജിന്നും ശൈത്താനും' എന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.

أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْتَغِى حَكَمًا وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ إِلَيْكُمُ ٱلْكِتَٰبَ مُفَصَّلًا ۚ وَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُۥ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِٱلْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

114 (പറയുക:) ''അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ ഞാൻ വിധി കർത്താവായി (തേടി) അന്വേഷിക്കുന്നത്? അവനത്രെ, വിശദീകരിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ നിങ്ങൾക്ക് വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവൻ (എന്നിരിക്കെ)!'' നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്കറിയാം: അത് നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ഇറക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന്. അതിനാൽ, നിശ്ചയമായും, നീ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരരുത്.

---

114 أَفَغَيْرَاللهِ അപ്പോൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ. أَبْتَغِي ഞാൻ തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു. حَكَمًا വിധികർത്താവായിട്ട്. وَهُوَ الَّذِي അവനത്രെ യാതൊരുവൻ. أَنزَلَ إِلَيْكُمُ നിങ്ങളിലേക്ക് അവതരിപ്പിച്ച, ഇറക്കിയ. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തെ. مُفَصَّلاً വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടതായിക്കൊണ്ട്. وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാവട്ടെ. آتَيْنَاهُمُ അവർക്ക് നാം നൽകിയിരിക്കുന്നു. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. يَعْلَمُونَ അവരറിയും, അവർക്കറിയാം. أَنَّهُ مُنَزَّلٌ അത് ഇറക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന്. مِّن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം. فَلاَ تَكُونَنَّ അതിനാൽ നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കരുത്. مِنَ الْمُمْتَرِينَ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ).

സംശയപ്പെടരുതെന്നു പറഞ്ഞത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (ﷺ) യോടാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങളെ ഉന്നം വെച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാകുന്നു. മുശ്‌രിക്കുകൾ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരിചയമില്ലാത്തവരായതുകൊണ്ട് അവർ ഇതിൽ-ഖുർആനിൽ-സംശയിച്ചേക്കുവാനിടയുണ്ട്. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങളും തത്വങ്ങളും അവർക്കു സുപരിചിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്കതിൻെറ സത്യത അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നു സാരം. വേദക്കാർ ഖുർആനെ നിഷേധിക്കുന്നത് അവർക്ക് അതറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ലെന്നും, അവരുടെ അസൂയയും സ്വാർത്ഥതയും കാരണമാണെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കി പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്.

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَّا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

115 നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വചനം സത്യത്തിലും, നീതിയിലും പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. അവൻെറ വചനങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വരുത്തുന്നവനേ ഇല്ല. അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.

وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِى ٱلْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

116 ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ അധികമാളുകളെയും നീ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് നിന്നെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവർ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല; അവർ മതിപ്പിട്ടു പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِۦ ۖ

117 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് വ്യതി

وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ﴿١١٧﴾

ചലിക്കുന്നവരെ ഏറ്റവും അറിയുന്നവന്‍. അവന്‍ തന്നെയാണ് സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റവും അറിയുന്നവനും.

---

115 وَتَمَّتْ പരിപൂര്‍ണ്ണമായിരിക്കുന്നു. كَلِمَةُ വാക്ക്, വചനം. رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ. صِدْقًا സത്യത്തില്‍ (സത്യത്താല്‍-സത്യംകൊണ്ട്). وَعَدْلاً നീതിയിലും (നീതിയാലും). لاَ مُبَدِّلَ മാറ്റം വരുത്തുന്ന (പകരമുണ്ടാക്കുന്ന)വരില്ല. لِكَلِمَاتِهِ അവന്റെ വചന (വാക്ക്-വാക്യ)ങ്ങള്‍ക്ക്. وَهُوَ السَّمِيعُ അവന്‍ കേള്‍ക്കുന്നവനത്രെ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവന്‍.. 116 وَإِن تُطِعْ നീ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം. أَكْثَرَ അധികമാളെയും. مَن فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവരില്‍. يُضِلُّوكَ അവര്‍ നിന്നെ വഴിപിഴപ്പിക്കും, വ്യതിചലിപ്പിക്കും. عَن سَبِيلِ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ (വഴിയില്‍) നിന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. إِن يَتَّبِعُونَ അവര്‍ പിന്‍പറ്റുന്നില്ല. إِلاَّ الظَّنَّ ഊഹത്തെ (ഭാവനയെ) അല്ലാതെ. وَإِنْ هُمْ അവരല്ലതാനും. إِلاَّ يَخْرُصُونَ അവര്‍ മതിപ്പിടുക (മതിപ്പു പറയുക)യല്ലാതെ.. 117 إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. هُوَ أَعْلَمُ അവന്‍ തന്നെ ഏറ്റം അറിയുന്നവന്‍. مَن يَضِلُّ പിഴച്ചു (വ്യതിചലിച്ചു)പോകുന്നവരെ. عَن سَبِيلِهِ അവന്റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍നിന്ന്. وَهُوَ أَعْلَمُ അവന്‍ തന്നെ ഏറ്റം അറിയുന്നവനും. بِالْمُهْتَدِينَ നേര്‍വഴി (സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം) പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനും.

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളെല്ലാം സത്യസമ്പൂര്‍ണങ്ങളായിരിക്കും. അവന്റെ കല്‍പനാനിര്‍ദ്ദേശങ്ങള്‍ നീതിയുക്തങ്ങളുമായിരിക്കും. അവയില്‍ നീക്കുപോക്കിനു സ്ഥാനമില്ല. അവക്കു പകരം അവയോടു കിടയൊക്കുന്നതോ, അവയെക്കാള്‍ പ്രായോഗികമോ യുക്തമോ ആയതോ വെറൊന്ന് ആവിഷ്കരിക്കുവാന്‍ ആര്‍ക്കും സാധ്യമല്ല. അവന്റെ സൃഷ്ടികള്‍ക്കു എന്തെല്ലാമാണ് ആവശ്യമായത്, അവരുടെ വിജയം ഏതിലാണ്, അവരുടെ പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങള്‍ക്കു അനുയോജ്യവും പ്രായോഗികവുമായത് എന്തൊക്കെയാണ് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങള്‍ അറിയുന്നവന്‍ അവന്‍ മാത്രമാകുന്നു. എന്നാല്‍, ഭൂവാസികളായ മനുഷ്യരില്‍ ഭൂരിഭാഗവും ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങള്‍ ഗ്രഹിക്കാതെ-അല്ലെങ്കില്‍ ഗൗനിക്കാതെ-ഈ ഋജു പന്ഥാവില്‍ നിന്നു പിഴച്ചു പോയിരിക്കുകയാണ്. ചില ഊഹങ്ങളെയും അനുമാനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി അവര്‍ തെറ്റായ പല മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളും നടപടി ക്രമങ്ങളും പിന്‍പറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സുദൃഢമായ ഏതെങ്കിലും തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല അതൊന്നും. ''അതാണ് നല്ലത്. ഇതാണ് വേണ്ടത്. ജനഹിതം ഇന്നതാണ്, മുന്‍വഴക്കം ഇന്നതാണ്, സൗകര്യം ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണ്'' എന്നിത്യാധി ചില മതിപ്പും കണക്കുകൂട്ടലുമാണ് അവരുടെ അവലംബം. അതുകൊണ്ട് ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായമോ, അംഗീകാരമോ കൊണ്ട് ഒരു കാര്യം ശരിയെന്നു കരുതി അതിനെ അനുകരിക്കുകയോ, പിന്‍തുടരുകയോ ചെയ്തുകൂടാ. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെന്താണ്, അവന്‍ കാണിച്ചുതന്ന മാര്‍ഗ്ഗം ഏതാണ് എന്നുള്ളതായിരിക്കണം എല്ലാറ്റിന്റെയും മാനദണ്ഡം. അതാണ് നേരായ മാര്‍ഗ്ഗം. ആരെല്ലാമാണ്-ഏതുതരം ആളുകാളാണു-ആ മാര്‍ഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരെന്നും, ആരെല്ലാമാണ്-ഏതു തരം ആളുകളാണ്-അതില്‍നിന്ന് പിഴച്ചുപോകുന്നവരെന്നും ഏറ്റവും അറിയുന്നവനും അല്ലാഹുതന്നെ.

ഈ വചനങ്ങളില്‍നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ചില പ്രധാന വസ്തുതകള്‍ ഇവയാണ്: (1) ഖുര്‍ആനിലൂടെയോ, നബി (ﷺ) മുഖേനയോ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുതന്ന ഒരു തത്വത്തെയോ, വിധിയെയോ-കാലദേശ പരിതസ്ഥിതികളുടെയോ ജനഹിതത്തിന്റെയോ മറ്റോ പേരില്‍-മാറ്റി നിശ്ചയിക്കുവാനോ, ഭേദഗതി ചെയ്വാനോ ആര്‍ക്കും അവകാശമില്ല അതു സ്വീകാര്യമോ ഗുണകരമോ ആയിരിക്കയുമില്ല. ഉദാഹരണമായി: ഇന്നത്തെ ലോകഗതിയും അന്താരാഷ്ട്ര സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥകളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോള്‍, ഇസ്ലാമില്‍ പലിശ ഇടപാടുകളുടെ നിരോധനത്തിന് കുറേയൊക്കെ അയവു വരുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ആധുനിക വാദികളായ ചില പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ അഭിപ്രായപ്പെടാറുള്ളത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസാതവനകള്‍ക്കും, ഇസ്ലാമിന്റെ

അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമാകുന്നു. (2) ഭൂരിപക്ഷത്തിൻെറ തീരുമാനമോ അഭിപ്രായമോ ഇസ്‌ലാമികമായ ഒരു വിധി നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള മാനദണ്ഡമാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും എന്തു കാണിച്ചു തരുന്നുവെന്നുള്ളത് മാത്രമാണതിൻെറ മാനദണ്ഡം. അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്ത ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തിനു-അല്ല, സമസ്ത ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് തന്നെയും-മതത്തിൽ വിലയില്ല.

(3)അല്ലാഹു ചിലരെ നേർവഴിയിലാക്കുമെന്നും, ചിലരെ വഴിപിഴവിലാക്കുമെന്നും പോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം, ഒരു പ്രത്യേക മാനദണ്ഡമോ, യുക്തമായ അടിസ്ഥാനമോ ഇല്ലാതെ, അല്ലാഹു കുറേ ആളുകളെ നല്ലവരും, കുറേ ആളുകളെ ചീത്തപ്പെട്ടവരുമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നല്ല. തക്കതായ കാരണങ്ങളുടെയും, യുക്തമായ വ്യവസ്ഥകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കും അത്. ഈ വാസ്തവമത്രെ.ان ربك هو اعلم من يضل عن سبيله–الخ (നിൻെറ റബ്ബിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചു പോകുന്നവർ ആരാണെന്നു അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്. നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചും അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്.) എന്ന വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. സൂ:നഹ്ൽ 125; ഖസ്വസ്വ് 56; ഖലം 7 എന്നിവിടങ്ങളിലും ഇതു പോലെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

فَكُلُوا۟ مِمَّا ذُكِرَ ٱسْمُ ٱللَّهِ عَلَيْهِ إِن كُنتُم بِـَٔايَـٰتِهِۦ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

118 അതിനാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം ഉച്ചരി(ച്ച് അറു)ക്കപ്പെട്ടതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നു കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ അവൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا۟ مِمَّا ذُكِرَ ٱسْمُ ٱللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا ٱضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَآئِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

119 അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം ഉച്ചരി (ച്ച് അറു) ക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന് തിന്നാതിരിക്കുമാറ് നിങ്ങൾക്കു(തടസ്സം) എന്താണ്? നിങ്ങളുടെ മേൽ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയത് (ഏതൊന്ന്) അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുതന്നിട്ടുമുണ്ട്. (എന്നിരിക്കെ)! (പക്ഷെ) നിങ്ങൾ യാതൊന്നിന് നിർബ്ബന്ധിതരാക്കപ്പെട്ടുവോ അതൊഴികെ. [അതിന് വിരോധമില്ലതാനും.] ഒരു വിവരവും ഇല്ലാതെ, വളരെ ആളുകളും അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ചു (ആളുകളെ) വഴിപിഴപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ് അതിരു വിടുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റം അറിയുന്നവനത്രെ.

---

118 فَكُلُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ തിന്നു (ഭക്ഷിക്കു)വിൻ. مِمَّا ذُكِرَ പറയ (ഉച്ചരിക്ക)പ്പെട്ടതിൽ നിന്ന്. اسْمُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം. عَلَيْهِ അതിൻെറ മേൽ. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. بِآيَاتِهِ അവൻെറ ആയത്തു(ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം-വചനം)കളിൽ. مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ.. 119 وَمَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ്. أَلاَّ تَأْكُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നാതിരിക്കുവാൻ, തിന്നാതിരിക്കുമാറ്. مِمَّا ذُكِرَ പറയപ്പെട്ടതിൽനിന്ന്. اسْمُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം. عَلَيْهِ അതിൻെറ മേൽ. وَقَدْ فَصَّلَ അവൻ വിശദീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്, വിശദീകരിച്ചിരിക്കെ. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مَّا حَرَّمَ അവൻ ഹറാമാ(നിഷിദ്ധമാ)ക്കിയതിനെ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. إلاَّ مَا യാതൊന്നൊഴികെ. اضْطُرِرْتُمْ നിങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കപ്പെട്ടു. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്, അതിന്. وَإِنَّ كَثِيرًا നിശ്ചയമായും പലരും, വളരെ ആളുകൾ. لَّيُضِلُّونَ അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. بِأَهْوَائِهِم അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ച്, തന്നിഷ്ടങ്ങൾ കൊണ്ട്. بِغَيْرِعِلْمٍ ഒരു വിവരവും, അറിവും കൂടാതെ. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും

നിന്റെ റബ്ബ്. هُوَ أَعْلَمُ അവൻ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِالْمُعْتَدِينَ അതിര് വിടുന്നവരെപ്പറ്റി.

അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് എതിരായ ദുർബോധനങ്ങൾ വഴി മനുഷ്യരെ വഞ്ചിച്ചു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെ അനുസരിക്കരുതെന്നും മറ്റും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ആ ദുർബോധനങ്ങളുടെ ഫലമായി മുശ്‌രിക്കുകൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതായത്, ജീവികളെ അറുക്കുമ്പോൾ അവർ അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളുടെ-വിഗ്രഹങ്ങളുടെ-നാമത്തിൽ മാത്രമേ അറുക്കാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. താനേ ചത്തുപോയ ശവങ്ങളെ അവർ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലല്ലാതെ അറുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, ശവം നിഷിദ്ധമാണെന്നും കൽപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അതിനെതിരിൽ അവർ കുതർക്കങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നവരാണെന്നാണല്ലോ പറയുന്നത്. എന്നിട്ടും അല്ലാഹു കൊലപ്പെടുത്തിയതിനെ (ശവത്തെ) ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനെ (അറുത്തതിനെ) ഭക്ഷിക്കാമെന്നും പറയുന്നതിന് എന്താണ് ന്യായമുള്ളത്?!'' എന്നും മറ്റും. അതിലൊന്നും അവരെ അനുസരിക്കരുതെന്നും, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതിനെ ഭക്ഷിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ഒട്ടും മടിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അതല്ലാത്തതു-ശവവും അന്യ നാമങ്ങളിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതും-ഭക്ഷിക്കരുതെന്നും സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണ്.

നിങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്ന അവസരങ്ങളിലൊഴിച്ച് മറ്റെല്ലായ്പോഴും നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തത് ഏതൊക്കെയാണെന്ന് അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടത് പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അത് ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് നിങ്ങൾ എന്തിനു മടിക്കണം? എന്നു ശക്തിമത്തായ സ്വരത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോട് ചോദിച്ചതിൽ നിന്നും മുശ്‌രിക്കുകളുടെ തർക്കവും ആക്ഷേപവും വളരെ രൂക്ഷമായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു വിവരവും കൂടാതെ-അഥവാ ന്യായമോ തെളിവോ ഒന്നുമില്ലാതെ-പലരും അവരുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു (وان كثيرا ليضلون .....) എന്ന് 119-ാം വചനത്തിലും, നിങ്ങളോടു തർക്കം നടത്തുവാൻവേണ്ടി ആ പിശാചുക്കൾ അവരുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾക്കു സ്വകാര്യ ബോധനം നടത്തിവരുന്നുണ്ട് (وان الشياطين ليوحون ......) എന്നു 121-ാം വചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു. അതോടുകൂടി, തങ്ങളുടെ കുതർക്കങ്ങൾ കേട്ട് മുസ്‌ലിംകൾ വഞ്ചിതരായിപ്പോയേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടാ എന്നൊരു സൂചനയും അതിൽ കാണാം.

ماذ كر اسم الله عليه(അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടതു-അഥവാ പറയപ്പെട്ടത്) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അറുക്കപ്പെട്ടതു എന്നാകുന്നു. ما اهل به (ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടത്) എന്ന വാക്കും ഇതേ ഉദ്ദേശത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നു സൂറത്തുൽ ബഖറ 173ലും, മാഇദ 4ലും വെച്ചു നാം കണ്ടുവല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണ് ഇതും. നിങ്ങൾക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടത് ഏതാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു വിശദീകരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട് (وقد فصل لكم .....) എന്നു പറഞ്ഞത് താഴെ 145-ാം വചനത്തിലും, സൂ:നഹ്ൽ 115ലും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശവം, രക്തം, പന്നിമാംസം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടത് എന്നിവയെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാം. സൂറത്തുൽ ബഖറയിലും, മാഇദയിലും അവ നിഷിദ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ രണ്ടു സൂറത്തുകളും മദീനായിൽ അവതരിച്ചതും, ഈ സൂറത്തു മക്കായിൽ അവതരിച്ചതുമാകകൊണ്ടു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം അതായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. الله اعلم നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ഈ നാലും ഭക്ഷിക്കുന്നതി

ന് വിരോധമില്ലെന്ന് അവിടങ്ങളിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

وَذَرُواْ ظَٰهِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَبَاطِنَهُۥٓۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡسِبُونَ ٱلۡإِثۡمَ سَيُجۡزَوۡنَ بِمَا كَانُواْ يَقۡتَرِفُونَ ﴿١٢٠﴾

120 കുറ്റത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായതിനെയും പരോക്ഷമായതിനെയും നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുവിൻ. നിശ്ചയമായും, കുറ്റം സമ്പാദിക്കുന്നവർ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിന് അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും.

---

120 وَذَرُوا നിങ്ങൾ വിടുക (ഉപേക്ഷിക്കുക). ظَاهِرَ പ്രത്യക്ഷ (ബാഹ്യ-വ്യക്ത) മായതിനെ. الْإِثْمِ പാപത്തിൽ, കുറ്റത്തിൽ. وَبَاطِنَهُ അതിൽ പരോക്ഷ (അവ്യക്ത)മായതും, മറഞ്ഞതും. إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ يَكْسِبُونَ സമ്പാിക്കുന്നവർ. الْإِثْمَ കുറ്റം, പാപം. سَيُجْزَوْنَ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിന്. يَقْتَرِفُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും ചെയ്തുണ്ടാക്കും

പ്രത്യക്ഷമായതോ പരോക്ഷമായതോ—അഥവാ പരസ്യമായതോ രഹസ്യമായതോ—ആയ എല്ലാതരം പാപങ്ങളെയും വർജ്ജിക്കണം. കാരണം, എത് തരത്തിലുള്ള പാപമായാലും അല്ലാഹു അതിനു തക്കപ്രതിഫലം നൽകുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു സാരം. നവ്വാസുബ്നുസംആൻ (نواس بن سمعان—رض) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഅബീഹാതീം (ﷺ)ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനിയോടു ഞാൻ കുറ്റ (പാപ) ത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''തൻെറ മനസ്സിൽ കെട്ടിപ്പിണവുണ്ടാക്കുകയും, ജനങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നതിൽ തനിക്കു അനിഷ്ടം തോന്നുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യമാകുന്നു.''

وَلَا تَأۡكُلُواْ مِمَّا لَمۡ يُذۡكَرِ ٱسۡمُ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ وَإِنَّهُۥ لَفِسۡقٞۗ وَإِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰٓ أَوۡلِيَآئِهِمۡ لِيُجَٰدِلُوكُمۡۖ وَإِنۡ أَطَعۡتُمُوهُمۡ إِنَّكُمۡ لَمُشۡرِكُونَ ﴿١٢١﴾

121 അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം ഉച്ചരി (ച്ച് അറു) ക്കപ്പെടാത്തതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നരുത്. നിശ്ചയമായും അത്, തോന്നിയവാസം തന്നെയാകുന്നു. നിശ്ചയമായും പിശാചുക്കൾ, നിങ്ങളോട് തർക്കം നടത്തുവാൻ വേണ്ടി തങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങളോട് സ്വകാര്യ ബോധനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ 'മുശ്‌രിക്കു'കൾ തന്നെയായിരിക്കും.

---

121 وَلاَ تَأْكُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നരുത്. مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ പറയ (ഉച്ചരിക്ക)പ്പെടാത്തതിൽ നിന്ന്. اسْمُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം. عَلَيْهِ അതിൻമേൽ. وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَفِسْقٌ തോന്നിയവാസം തന്നെയാണ്. وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ നിശ്ചയമായും പിശാചുക്കൾ. لَيُوحُونَ അവർ സ്വകാര്യബോധനം നൽകുന്നു. إَلَى أَوْلِيَائِهِمْ അവരുടെ (ബന്ധു) മിത്രങ്ങൾക്ക്. لِيُجَادِلُوكُمْ അവർ നിങ്ങളോട് തർക്കം നടത്തുവാൻ വേണ്ടി. وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം. إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. لَمُشْرِكُونَ മുശ്‌രിക്കുകൾ തന്നെയാകുന്നു.

ജീവികളെ അറുക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിലല്ലാതെ അറുക്കുന്നത് തോന്നിയവാസമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അത് ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ല. അതിനെതിരിൽ ഗൂഢപ്രചരണവും കുതർക്കവും നടത്തി വരുന്ന ശത്രുനേതാക്കളാകുന്ന പിശാചുക്കൾ പറയുന്നതൊന്നും നിങ്ങൾ അനുസരിക്കരുതു.

അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് ശിർക്കു പ്രവർത്തിക്കലായിരിക്കും എന്നു സാരം. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയമാക്കലും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു ദൈവത്വം കൽപിക്കലുമാണല്ലോ അത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറയപ്പെടാത്തത് (ما لم يذكر اسم الله عليه) എന്ന വാക്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമം പറഞ്ഞു അറുക്കപ്പെട്ടതും, സ്വയം ചത്തതും, ആരുടെ നാമവും പറയാതെ അറുക്കപ്പെട്ടതും ഉൾപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതും സ്വയം ചത്തതും നിഷിദ്ധമാണെന്ന് 2: 173; 5: 4; 6: 145; 16: 115 എന്നിവിടങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ആരുടെ നാമവും പറയപ്പെടാതെ അറുത്തതിനെ സംബന്ധിച്ചു-അറുത്ത ആൾ മുസ്ലിമായിരുന്നാൽ തന്നെയും-പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അറുക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറയൽ- 'ബിസ്മി' ചൊല്ലൽ-നിർബ്ബന്ധമുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ പല മഹാൻമാരും അറുക്കുമ്പോൾ 'ബിസ്മി' ചൊല്ലൽ നിർബന്ധമാണെന്നും, മറന്നുകൊണ്ടായാലും, കൽപിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടായാലും ബിസ്മി ചൊല്ലാതെ അറുക്കപ്പെട്ടതു ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നുമുള്ള അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാകുന്നതും അതു തന്നെ. وانه لفسق (അത് തോന്നിയവാസം തന്നെയാണ്) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളും അതാണ് കാണിച്ചു തരുന്നതും.

എന്നാൽ, ഇമാംശാഫി ഈ (ﷺ) യുടെയും മറ്റു ചിലരുടെയും അഭിപ്രായം അറുക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ല-അത് വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യവും നല്ലതുമാണെന്നേയുള്ളു-എന്നാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറയപ്പെടാതെ അറുത്തത് (ما لم يذكر اسم الله عليه) എന്ന വാക്കിൻെറ താൽപര്യം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടത് (ما اهل لغير الله به) എന്നത്രെ അവരുടെ അഭിപ്രായം. താഴെ 145-ാം വചനത്തിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റിയാണ് 'തോന്നിയവാസം' (فسق) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുപോലെ, ആ വിശേഷണം (وانه لفسق എന്നുള്ളത്) ഇവിടെയും അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് -അല്ലാഹുവിൻെറ പേര് പറയാതെ അറുത്തതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല-എന്നും അവർ പറയുന്നു. കൂടാതെ, ആയിശാ (رضي الله عنها) യുടെ ഒരു ഹദീസും ഇതിനു തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിങ്ങിനെയാണ്; ചില ആളുകൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞു: ''അടുത്ത കാലത്ത് ഇസ്ലാമിൽവന്ന ചില ജനങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മാംസവും കൊണ്ടുവരുന്നു. അതിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുമോ ഇല്ലേ (ബിസ്മി ചൊല്ലിയിരിക്കുമോ ഇല്ലേ) എന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല (ഇതു ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കാമോ?)'' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ അതിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറഞ്ഞു (ബിസ്മി ചൊല്ലി) ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.''(ബുഖാരീ).

അപ്പോൾ, അറുക്കുമ്പോൾ ബിസ്മിചൊല്ലൽ നിർബ്ബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിൻെറ സൂക്ഷ്മാവസ്ഥ അന്വേഷിക്കാതെ അതു ഭക്ഷിക്കുവാൻ നബി (ﷺ)അനുവാദം കൊടുക്കുമായിരുന്നില്ല. അവിശ്വാസികൾ അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും മറ്റും പേരുകൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ട് മാത്രം അറുക്കുകയും, അതിനെ ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ അറുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇത്രയും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ കാരണം. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ അറുക്കുമ്പോഴും അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറഞ്ഞു (ബിസ്മിചൊല്ലി)ക്കൊണ്ട് അറുത്താലേ ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്ന് അതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൂടാ. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിനു ന്യായീകരണം. മൂന്നാമതു ഒരഭിപ്രായം ഇതാണ്: മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ മറന്നുകൊണ്ട് ബിസ്മി വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ വിരോധമില്ല. കൽപിച്ചുകൂട്ടി വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ അതു നിഷിദ്ധമായിരിക്കും. ഇത്

ഇമാംഅബൂഹനീഫഃ ﷺ യുടെയും മറ്റ് ചില മഹാൻമാരുടെയും അഭിപ്രായമാകുന്നു. ഇതിൻെറ മുമ്പു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെക്കാൾ യുക്തമായിത്തോന്നുന്നത് ഇതാകുന്നു.الله اعلم

..... وان الشياطين ليوحون (നിങ്ങളോട് തർക്കം നടത്തുവാൻവേണ്ടി പിശാചുക്കൾ അവരുടെ മിത്രങ്ങളോടു സ്വകാര്യബോധനം നടത്തുന്നു.) എന്നു പറഞ്ഞതു-മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ -അല്ലാഹു കൊല്ലപ്പെടുത്തിയത് (ശവം) തിന്നുകൂടാ എന്നും, നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയത് (അറുക്കപ്പെട്ടത്) തിന്നാമെന്നും പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും മറ്റുമൊക്കെ മുശ്‌രിക്കുകളും യഹൂദികളും വാദിച്ചും തർക്കിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ... وان اطعتموهم (നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങളും മുശ്‌രിക്കുകൾ തന്നെ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം വ്യക്തമാണ്. അവരെ അനുസരിക്കുക എന്നതിൻെറ അർത്ഥം അവരെപ്പോലെ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയമാക്കുകയും, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നാണല്ലോ. ഇത് ശിർക്കാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. اتخذوا اخبارهم ورهبانهم اربابا من دون الله—التوبة (അവർ-വേദക്കാർ-തങ്ങളുടെ പണ്ഡിതൻമാരെയും പുരോഹിതൻമാരെയും അല്ലാഹുവിനു പുറമെ റബ്ബുകളാക്കിയിരിക്കുന്നു) (9:31) എന്ന ഖുർആൻ വചനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അവർ നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെയും അനുവദനീയമാക്കിയതിനെയും അതേപടി അനുസരിക്കലാണെന്നു നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചത് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അല്ലാതെ-ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ സമർത്ഥിച്ചു കാണാറുള്ളതുപോലെ-അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വല്ലവരെയും അനുസരിക്കുന്നതെല്ലാം ശിർക്കായിത്തീരുമെന്ന അർത്ഥത്തിലല്ലതന്നെ.

വിഭാഗം-15

أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَٰهُ وَجَعَلْنَا لَهُۥ نُورًا يَمْشِى بِهِۦ فِى ٱلنَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُۥ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَٰفِرِينَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

122 നിർജ്ജീവനായിരുന്നിട്ട് നാം അവനെ ജീവിപ്പിക്കുകയും, നാം അവന് ഒരു പ്രകാശം-അവൻ അതുമായി മനുഷ്യരിൽ നടക്കുമാറ്-ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവൻ (ഇങ്ങിനെയുള്ള) ഒരുവനെപ്പോലെയാണോ?! അവൻെറ ഉപമ (അവൻ) അന്ധകാരങ്ങളിലാണ്; അതിൽ നിന്ന് അവൻ (രക്ഷപ്പെട്ട്) പുറത്ത് കടക്കുന്നവനേയല്ല. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവനെപ്പോലെയാണോ അവൻ?] അതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഭംഗിയായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

---

122 أَوَ مَن യാതൊരുവനോ. كَانَ അവനായിരുന്നു. مَيْتًا നിർജ്ജീവൻ (ശവം). فَأَحْيَيْنَاهُ എന്നിട്ട് നാമവനെ ജീവിപ്പിച്ചു. وَجَعَلْنَا لَهُ അവന് നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക-ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു. نُورًا ഒരു പ്രകാശം, വെളിച്ചം. يَمْشِي بِهِ അതുംകൊണ്ട് (അതുമായി) അവന് നടക്കാം, നടക്കുമാറ്. فِي النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ, ജനങ്ങളിലൂടെ. كَمَن യാതൊരുവനെപ്പോലെ(യോ). مَّثَلُهُ അവൻെറ മാതിരി, ഉപമ. فِي الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിലാണ്. لَيْسَ അവനല്ല. بِخَارِجٍ പുറത്തുപോകുന്ന(കടക്കുന്ന)വനേ. مِّنْهَا അതിൽ(അവയിൽ) നിന്ന്. كَذَٰلِكَ അതുപോലെ, അപ്രകാരം. زُيِّنَ ഭംഗിയായി (അലങ്കാരമായി) കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. مَا كَانُوا അവരായിരിക്കുന്നത്. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

അന്‌ധവിശ്വാസത്തിലും ദുരാചാരങ്ങളിലും മുഴുകി ഹൃദയവികാസവും, ആത്മീയബോധവും നശിച്ച്‌ ജീവശ്ശവമായിത്തീര്‍ന്ന ശേഷം, അതില്‍നിന്നു വിമുക്തമായി സത്യവിശ്വാസവും, സന്‍മാര്‍ഗ്ഗവും പ്രാപിക്കുമാറ്‌ ഖുര്‍ആനാകുന്ന വെളിച്ചം ലഭിക്കുകയും, ആ വെളിച്ചവുംകൊണ്ട്‌ ജനങ്ങള്‍ക്കു ഒരു മാതൃകയാകുമാറ്‌ അവരുടെ ഇടയിലൂടെ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഒരു വിഭാഗം. തന്നിഷ്‌ടം, അജ്ഞത, ദുര്‍ന്നടപ്പ്‌, അവിശ്വാസം ആദിയായ അന്ധകാരങ്ങളില്‍പെട്ട്‌ സത്യവും സന്‍മാര്‍ഗ്‌ഗവും കാണാതെ നട്ടം തിരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികളായ മറ്റൊരു വിഭാഗം. ഈ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരും തമ്മില്‍ എങ്ങിനെ സമമാകും? എങ്ങിനെ പൊരുത്തപ്പെടും?! അതു സംഭവ്യമല്ല എന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്‌ അല്ലാഹു.

അന്‌ധവിശ്വാസം, സത്യനിഷേധം, ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗം ആദിയായവയെ ഇരുട്ട്‌, അന്ധത, ബധിരത, നിര്‍ജ്ജീവത-അഥവാ മരണം-ആദിയായവയോടും, സത്യവിശ്വാസം, കാര്യബോധം, സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം ആദിയായവയെ വെളിച്ചം, കാഴ്‌ച, ജീവിതം ആദിയായവയോടും ഉപമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്‌താവനകള്‍ ഖുര്‍ആനില്‍ പലേടത്തം കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഹൃദയം ദുഷിച്ച്‌ തോന്നിയവാസങ്ങള്‍ക്കു അടിമപ്പെട്ടവര്‍ക്കു തങ്ങള്‍ ചെയ്യുന്നതും പറയുന്നതുമെല്ലാം-അതെത്ര നീചമോ നികൃഷ്‌ടമോ ആയിരുന്നാലും-നല്ലതും അലങ്കാരവുമായി തോന്നലും, അതില്‍ അഭിമാനം കൊള്ളലും പതിവാണല്ലോ. അതാണ്‌ ''അവിശ്വാസികള്‍ക്കു അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്‌ ഭംഗിയായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'' എന്നു പറഞ്ഞത്‌.

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَٰبِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا۟ فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٣﴾

123 അപ്രകാരം, എല്ലാ രാജ്യത്തിലും അതിലെ കുറ്റവാളികളില്‍ വലിയവന്‍മാരെ നാം ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, അവരതില്‍ (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുവാനായിട്ട്‌. (വാസ്‌തവത്തില്‍) അവര്‍ അവരോടു തന്നെയല്ലാതെ (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നുമില്ല. അവര്‍ക്ക്‌ ബോധം വരുന്നില്ലതാനും.

---

123 وَكَذَٰلِكَ അതുപോലെ, അപ്രകാരം. جَعَلْنَا നാം ആക്കി(ഏര്‍പ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു. فِي كُلِّ قَرْيَةٍ എല്ലാ രാജ്യത്തിലും. أَكَابِرَ വലിയവന്‍മാരെ (മൂപ്പന്‍മാരെ). مُجْرِمِيهَا അതിലെ കുറ്റവാളികളിലെ. لِيَمْكُرُوا അവര്‍ തന്ത്രം പ്രവര്‍ത്തിക്കുവാന്‍ വേണ്ടി, ചതി പ്രയോഗിക്കുവാന്‍. فِيهَا അതില്‍. وَمَا يَمْكُرُونَ അവര്‍ തന്ത്രം പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നുമില്ല. إلاَّ بِأَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളില്‍ (തങ്ങളോടുതന്നെ) അല്ലാതെ. وَمَا يَشْعُرُونَ അവര്‍ അറിയുന്നില്ലതാനും, അവര്‍ക്ക്‌ ബോധം വരുന്നിമില്ല

അന്‌ധകാരത്തിലകപ്പെട്ട്‌ തപ്പിത്തടഞ്ഞും, ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ഭൂഷണമെന്നു കരുതിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ പ്രസ്‌താവിച്ചു. അതുപോലെ, സ്വാധീനവും ദുസ്സാമര്‍ത്ഥ്യവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും, കുതന്ത്രങ്ങള്‍ പ്രയോഗിച്ചും ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന ദുഷ്‌ട നേതാക്കളുമുണ്ട്‌. ഈ സമുദായത്തിലും ഈ നാട്ടിലും മാത്രമല്ല, മുന്‍പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്കും അവരുടെ അനുയായികള്‍ക്കും അവരെ കൊണ്ടുള്ള ശല്യങ്ങള്‍ അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്‍മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങള്‍ക്കെതിരില്‍ അത്തരക്കാര്‍ നടത്തുന്ന എല്ലാ അടവുകളും അവര്‍ പയറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ച്‌ അല്ലാഹു അവരെ വിട്ടിരിക്കുകയാണ്‌. അതിന്‍െറ അനന്തര ഫലം യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ അവര്‍ തന്നെയാണ്‌ അനുഭവിക്കുക. പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്കും സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കും അവര്‍ മൂലം പരാജയം സംഭവിക്കുവാനില്ല. പക്ഷെ, ആ അറിവും ബോധവും അവര്‍ക്കുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നു സാരം.

وَإِذَا جَآءَتۡهُمۡ ءَايَةٞ قَالُواْ لَن نُّؤۡمِنَ حَتَّىٰ نُؤۡتَىٰ مِثۡلَ مَآ أُوتِيَ رُسُلُ ٱللَّهِۘ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ حَيۡثُ يَجۡعَلُ رِسَالَتَهُۥۗ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ أَجۡرَمُواْ صَغَارٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعَذَابٞ شَدِيدُۢ بِمَا كَانُواْ يَمۡكُرُونَ ﴿١٢٤﴾

124 അവർക്ക് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും (അഥവാ ലക്ഷ്യവും) വന്നാൽ, അവർ പറയും: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലുകൾ [ദൂതൻമാർ]ക്ക് നൽകപ്പെട്ടതു പോലെ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്നതുവരേക്കും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല.'' അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അിറയുന്നവനാണ്, തൻെറ 'രിസാലത്ത്' [ദൗത്യം] ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ഇടം (ഏതാണെന്ന്). കുറ്റം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ എളിമത്വവും, കഠിനശിക്ഷയും ബാധിക്കുന്നതാണ്; അവർ (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

---

124 وَإِذَا جَاءَتْهُمْ അവർക്കു വന്നാൽ. آيَةٌ വല്ല ആയത്തും (ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം-വചനം). قَالُوا അവർ പറയും, പറയുകയായി. لَن نُّؤْمِنَ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല തന്നെ. حَتَّى نُؤْتَى ഞങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്നതുവരേക്കും (നൽകപ്പെടാതെ). مِثْلَ مَا യാതൊന്നുപോലെ. أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടു. رُسُلُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലുകൾ (ദൂതൻമാർ)ക്ക്. اللهُ അല്ലാഹു. أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റം) അറിയുവനാണ്. حَيْثُ يَجْعَلُ അവൻ ആക്കുന്നേടം, ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ഇടം. رِسَالَتَهُ അവൻെറ ദൗത്യം. سَيُصِيبُ ബാധിക്കും, വഴിയെ എത്തും. الَّذِينَ أَجْرَمُوا കുറ്റം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക്. صَغَارٌ എളിമത്വം, നിന്ദ്യത, അൽപത. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. وَعَذَابٌ ശിക്ഷയും. شَدِيدٌ കഠിനമയ. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം. يَمْكُرُونَ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കും.

സത്യം തെളിഞ്ഞു കാണുമാറുള്ള തെളിവുകൾ ഏത് കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ദുശ്ശാഠ്യവും, മർക്കടമുഷ്ടിയും പിടിപെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ധിക്കാരവും ധാർഷ്ട്യവും വർദ്ധിക്കുകയാണല്ലോ ഉണ്ടാകുക. അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതൻമാരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഈ റസൂലുകൾക്ക് ലഭിച്ചതു പേലെയുള്ളത് ഞങ്ങൾക്കും ലഭിക്കാതെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കുകയില്ല; എന്തുകൊണ്ട് അവരെപ്പോലെ ഞങ്ങൾക്കും ദിവ്യ സന്ദേശം ലഭിച്ചുകൂടാ? എന്തുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് മലക്കുകളെ അയച്ചുകൂടാ? അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടതു പോലെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കും നൽകപ്പെട്ടുകൂടാ? എന്നൊക്കെ അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന മറുപടിയാണ് ''തൻെറ ദൗത്യം-'രിസാലത്ത്'-ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടത് എവിടെയാണെന്നു അല്ലാഹുവിന് നല്ലപോലെ അറിയാം'' എന്ന വാക്യം. അതായത്, അത് ഏൽപിക്കുവാനും ഏറ്റെടുക്കുവാനും പറ്റിയവർ ആരാണ്, എങ്ങിനെയുള്ളവരാണ് എന്നൊക്കെ അവന് ആരും പറഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. അവനു തന്നെയാണ് അതിനെപ്പറ്റി നന്നായി അറിയുക. യുക്തംപോലെ അവൻ തന്നെ അതു ചെയ്തു കൊള്ളും എന്നു സാരം. പ്രവാചകത്വമെന്നതു ഏതെങ്കിലും യോഗ്യതകൊണ്ടോ പദവികൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യം കൊണ്ടു മാത്രം ലഭിക്കുന്ന ഒരു അനുഗ്രഹമാണത്. **يختص برحمة من يشاء** (അവൻെറ കാരുണ്യം കൊണ്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തും.) (2: 105 ; 3; 74). ''ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലെ-മക്കായിലെയും ത്വാഇഫിലെയും-ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാനായ ആൾക്കു എന്തുകൊണ്ട് ഈ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ല?'' എന്നു ചോദിച്ച മുശ്രിക്കുകൾക്കു അല്ലാഹുനൽകിയ മറുപടി **اهم يقسمون رحمة ربك** (അവരാണോ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യം ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുന്നത്? (43: 32) എന്നാകുന്നു,

فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهْدِيَهُۥ يَشْرَحْ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَـٰمِ ۖ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُۥ يَجْعَلْ صَدْرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى ٱلسَّمَآءِ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ ٱللَّهُ ٱلرِّجْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾

125 എന്നാൽ, ഏതൊരുവനെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവൻെറ നെഞ്ചിന് [ഹൃദയത്തിന്] അവൻ 'ഇസ്‌ലാമി'ലേക്ക് വികാസം നൽകുന്നു. ഏതൊരുവനെ വഴി പിഴവിലാക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവൻെറ നെഞ്ചിനെ [ഹൃദയത്തെ] അവൻ ഇടുങ്ങിയതും ഞെരുങ്ങിയതുമാക്കുന്നു; (അതെ) അവൻ ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകുന്നതുപോലെ. അതുപോലെ, വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ മേൽ അല്ലാഹു മ്ലേച്ഛത (അഥവാ ശിക്ഷ) ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

125 فَمَن എന്നാൽ ആർ, ഏതൊരുവൻ. يُرِدِ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (വോ). أَن يَهْدِيَهُ അവനെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ, വഴി ചേർക്കുവാൻ. يَشْرَحْ അവൻ വികാസം നൽകുന്നു, വിശാലപ്പെടുത്തും. صَدْرَهُ അവൻെറ നെഞ്ചിനും, ഹൃദയത്തെ. لِلإِسْلاَمِ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക്. وَمَن വല്ലവനും, ആരെങ്കിലും. يُرِدْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു(വോ). أَن يُضِلَّهُ അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ, വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ. يَجْعَلْ അവൻ ആക്കുന്നു. صَدْرَهُ അവൻെറ നെഞ്ചു, ഹൃദയം. ضَيِّقًا ഇടുങ്ങിയത്, കുടുസ്സായത്. حَرَجًا ഞെരുങ്ങിയ, വിഷമകരമായ. كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ അവൻ കയറിപ്പോകുന്നത്(പ്രയാസപ്പെട്ടു കയറുന്നത്) പോലെ. فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിൽ. كَذَلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ. يَجْعَلُ اللهُ അല്ലാഹാ ആക്കുന്നു, ഏർപ്പെടുത്തുന്നു. الرِّجْسَ മ്ലേച്ഛത. (ശിക്ഷ). عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ. لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത.

''സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക, വഴിചേർക്കുക, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുക, വഴികാട്ടുക'' എന്നും മറ്റും സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം നൽകപ്പെടാവുന്ന വാക്കാണ് 'ഹിദായത്ത്' (هداية) ഹിദായത്ത് പല തരത്തിലുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും തൗഫീഖും സിദ്ധിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹിദായത്ത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു മാത്രം ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും മുമ്പ് (സൂ: ഫാതിഹയിൽ വെച്ചു) നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹിദായത്താണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹു ഹിദായത്തു നൽകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു വികാസവും വിശാലതയും നൽകി ഇസ്‌ലാമിൻെറ വിശ്വാസാചാര മുറകൾ അംഗീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും പ്രേരണയും അവൻ നൽകും. ഹിദായത്തിലാക്കാതെ വഴിപിഴവിൽ തന്നെ അവശേഷിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അതൊന്നും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതിരിക്കുമാറ് ഞെരുക്കി കുടുസ്സാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. അവൻ ഹിദായത്ത് നൽകുന്നവരുടെയും, അല്ലാത്തവരുടെയും ലക്ഷണങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ ഈ വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുമെന്നും പോലെയുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ചു 117-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

كأنما يصعد فى السماء (ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകുന്നത് പോലെ) എന്നു പറഞ്ഞത്. സത്യവിശ്വാസവും സൻമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അവർക്കു അനുഭവപ്പെടുന്ന മനപ്രയാസത്തിൻെറ കാഠിന്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഒരു ഉപമയാകുന്നു. ആകാശത്തേക്കു കയറിപ്പോകൽ, എല്ലാകാലത്തും-അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ-വളരെ പ്രയാസമേറിയതാണെന്നു വ്യകതമാണ്. മുൻകാലത്ത് അന്തരീക്ഷത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുക ഒരു അസംഭവ്യ കാര്യമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും ഇക്കാലത്ത് അത് സംഭവ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നു പറയപ്പെട്ടേക്കാം. ശരിയാണ്.

എന്നാൽ, അത് ഒരു അസംഭവ്യ കാര്യമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന മുൻകാലത്തുള്ളവർക്കു അതിലുള്ള പ്രയാസത്തെയും ഞെരുക്കത്തെയും സംബന്ധിച്ച് ഊഹിച്ചറിയേണ്ടിയിരുന്നു. ആധുനിക കാലത്തിലാകട്ടെ, അതിൽ ഏർപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന പ്രായസവും ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവം കൊണ്ടുതന്നെ അറിയാറായിരിക്കകയാണ്. അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ മേൽപോട്ട് ഉയരും തോറും വായുവിൻെറ സാന്ദ്രത കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, കുറേ നാഴിക ദൂരം ഉയർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ വായു നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ മേൽപോട്ടു കയറുംതോറും ആവശ്യമായ ജീവവായു ലഭിക്കാതെ നെഞ്ചിടുക്കം അനുഭവപ്പെടുകയും അവസാനം ഹൃദയം മന്ദിച്ച് ജീവനാശത്തിന്നിടയാകുകയും ചെയ്യും. വിമാനങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ മാത്രമേ ഉയരത്തിൽ പറപ്പിക്കുകയുള്ളുവെന്നുള്ളതും, ഉപരിയാകാശ സഞ്ചാരികൾ തങ്ങളുടെ യാത്ര അവസാനിക്കുന്നതുവരേക്കാവശ്യമായ ജീവവായു യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതും അതു കൊണ്ടാണ്.

അപ്പോൾ **يجعل صدره ضيقا حرجا** (അവൻെറ നെഞ്ച് ഇടുങ്ങിയതും ഞെരുങ്ങിയതുമാക്കുന്നു.) എന്നു അല്ലാഹു ഉപമിച്ചു പറഞ്ഞതിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവികാല വ്യത്യാസം കൂടാതെ സകലകാര്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാണല്ലോ അല്ലാഹു.

ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ വെളിച്ചം നൽകുന്ന ഒരു തിരുവചനമത്രെ സൂ:ഹുജുറാത്തിലെ **ولكن الله حبب اليكم الا يمان** ... എന്ന വചനം. അതിൻെറ സാരം:.....എങ്കിലും സത്യവിശ്വാസത്തെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമാക്കിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അതിനെ അവൻ ഭംഗിയാക്കിക്കാണിക്കുകയും, അവിശ്വാസവും, തോന്നിയവാസവും അനുസരണക്കേടും നിങ്ങൾക്ക് അവൻ വെറുപ്പാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അങ്ങിനെയുള്ളവരാണ് തന്മേടമുള്ളവർ-അഥവാ സൻമാർഗ്ഗികൾ. അല്ലാഹുവിങ്കിൽ നിന്നുള്ള ദയവും അനുഗ്രഹവുമായിട്ടത്രെ അത്. (ഹുജുറാത്ത് :7) ഇബ്നുഅബീഹാതീം, ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) മുതലായവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി ഈ വചനം ഓതിയപ്പോൾ, സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: ''ഈ വികാസം നൽകൽ എങ്ങിനെയാണ്?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഒരു പ്രകാശമാണത്.'' അവർ ചോദിച്ചു: ''അത് മനസ്സിലാക്കാവുന്ന വല്ല അടയാളവും ഉണ്ടോ?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഉണ്ട്. ശാശ്വത ജീവിതത്തിൻെറ ഭവനത്തിലേക്കു (മനസ്സിനു) വീണ്ടു വിചാരമുണ്ടാകലും, കൃത്രിമ ഭവനത്തിൽ നിന്നു (മനസ്സ്) വിട്ടുനിൽക്കലും, മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മരിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടാകലുമാണത്.'' (പരലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമുണ്ടായിരിക്കുകയും, ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു പ്രധാന്യം കൽപിക്കാതിരിക്കുകയും, മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി സ്വന്തം കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുയും ചെയ്യുക എന്നു സാരം.)

وَهَٰذَا صِرَٰطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ۗ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

126 ഇതാ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പാത-നേരെ ചൊവ്വായ നിലയിൽ-(സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു). ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കൾ വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

۞ لَهُمْ دَارُ ٱلسَّلَٰمِ عِندَ رَبِّهِمْ ۖ وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾

127 അവർക്ക് അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ സമാധാനത്തിൻെറ [ശാന്തിയുടെ] ഭവനമുണ്ടായിരിക്കും; അവൻ, അവരുടെ കൈകാര്യ കർത്താവും (അഥവാ രക്ഷാധികാരിയും) ആകുന്നു; (അതെ) അവർ പ്രവർ

ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം.

126 وَهَٰذَا ഇതാ, ഇത്. صِرَاطُ പാത, പാതയാണ്. رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ. مُسْتَقِيمًا നേർക്ക് നേരെയുള്ള (ചൊവ്വായ) നിലയിൽ. قَدْ فَصَّلْنَا നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. الْآيَاتِ ആയത്തു(ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം)കളെ. لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്, ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. يَذَّكَّرُونَ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കും. 127 لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും. دَارُ السَّلَامِ സമാധാനത്തിന്റെ (ശാന്തിയുടെ) ഭവനം. عِندَ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ. وَهُوَ അവൻ, അവനാകട്ടെ. وَلِيُّهُم അവരുടെ കൈകാര്യക്കാരനാകുന്നു, രക്ഷാധികാരിയാണ്. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പാത (صراط ربك)കൊണ്ടു വിവക്ഷ ഖുർആൻ മുഖേന അല്ലാഹു കാണിച്ചുതന്ന മത മാർഗ്ഗമാണെന്ന് 153-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. **دار السلام** (സമാധാനത്തിന്റെ-അഥവാ ശാന്തിയുടെ-ഭവനം) എന്നു പറഞ്ഞത് സ്വർഗ്ഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഉറ്റാലോചിക്കാത്തവർക്കു തെളിവുകൾ വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഫലമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു ''ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു'' വെന്നു പറഞ്ഞത്.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَـٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ قَدِ ٱسْتَكْثَرْتُم مِّنَ ٱلْإِنسِ ۖ وَقَالَ أَوْلِيَآؤُهُم مِّنَ ٱلْإِنسِ رَبَّنَا ٱسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَآ أَجَلَنَا ٱلَّذِىٓ أَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ ٱلنَّارُ مَثْوَىٰكُمْ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾

128 അവരെ മുഴുവനും അവൻ [റബ്ബ്] ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം! (അന്ന് അല്ലാഹു പറയും:) ''ജിന്നിന്റെ സമൂഹമേ! തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽനിന്ന് (ആളുകളെ) അധികരി (ച്ചു പിഴ)പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.'' മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള അവരുടെ (ബന്ധു) മിത്രങ്ങൾ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി; നീ ഞങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിച്ചുവെച്ച അവധി ഞങ്ങൾ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.'' അവൻ പറയും: ''നരകം നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടമാകുന്നു; അതിൽ (നിങ്ങൾ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്-അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതൊഴികെ.'' നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

128 وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ അവൻ അവരെ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുന്ന ദിവസം. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും. يَا مَعْشَرَ സമൂഹമേ. الْجِنِّ ജിന്നിന്റെ. قَدِ اسْتَكْثَرْتُم നിങ്ങൾ അധികരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും പെരുപ്പിച്ചു. مِّنَ الْإِنسِ മനുഷ്യരിൽനിന്ന്. وَقَالَ പറയും. أَوْلِيَاؤُهُم അവരുടെ മിത്രങ്ങൾ (ആൾക്കാർ). مِّنَ الْإِنسِ മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. اسْتَمْتَعَ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി, ഉപയോഗമെടുത്ത്. بَعْضُنَا ഞങ്ങളിൽ ചിലർ. بِبَعْضٍ ചിലരെ, ചിലരെക്കൊണ്ട്. وَبَلَغْنَا ഞങ്ങൾ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. أَجَلَنَا ഞങ്ങളുടെ അവധി. الَّذِي أَجَّلْتَ നീ അവധിവെച്ച (നിശ്ചയിച്ച). لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്.

قَالَ അവൻ പറയും. النَّارُ നരകം. مَثْوَاكُمْ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിട (വാസസ്ഥല)മാണ്. خَالِدِينَ സ്ഥിരി വാസികളായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. إِلاَّ مَا شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. اللهُ അല്ലാഹു. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയ മായും നിന്റെ റബ്ബ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാകുന്നു. عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞനാണ്.

സൃഷ്ടികളെയെല്ലാം 'മഹ്ശറി'ൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയശേഷം, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ പരസ്പരം മിത്രബന്ധം പുലർത്തിപ്പോന്ന ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും ആക്ഷേപിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്ന ചില വാക്കുകളും അവരുടെ മറുപടിയും അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യരിൽ നിന്നു വളരെ അധികം ആളുകളെ നിങ്ങളുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കു വിധേയരാക്കി നിങ്ങൾ വഴിപിഴപ്പി ച്ചുവല്ലോ എന്നു അല്ലാഹു ജിന്നുകളോട് പറയുന്നു. അവരുടെ സഹകാരികളും അനുയായികളു മായി വർത്തിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യരെ ഇത് വിഭ്രാന്തിയിലാക്കുമല്ലോ. അവർ ദയനീയ സ്വരത്തിൽ കുറ്റം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറയും: റബ്ബേ, ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയത് ശരിയാണ്. അങ്ങനെ, നീ ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ആയുഷ്ക്കാലം ഞങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി ഇതാ ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അഥവാ ഞങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടരും അബദ്ധം പ്രവർത്തിച്ചു പോയി. ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരണേ എന്നു താൽപര്യം. ശരി, ഇനി, നിങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കും താമസിക്കുവാനുള്ള പാർപ്പിടം നരകമാണ്.....ഇതായിരിക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടി.

ജിന്നു വർഗ്ഗക്കാരായ പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ദുർമ്മന്ത്രവും, ദുഷ്പ്രേരണ യും നടത്തുമെന്നും, ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളും ദുർന്നടപ്പുകളും അവർക്കു അലങ്കാരമാക്കി കാണിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, മനുഷ്യരെ വഴിതെറ്റിക്കൽ പിശാചിന്റെ സ്ഥിരം ജോലിയാണെന്നും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചറിയിക്കാറുള്ളതാണല്ലോ. മനുഷ്യരാകട്ടെ, അവരുടെ ദുരുപദേ ശങ്ങൾക്കും ഇംഗിതങ്ങൾക്കും വഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരിൽ അദൃശ്യ ശക്തികളും, ദിവ്യത്വവും കൽപിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ അനുസരിക്കുകയും, ആരാധിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതൊക്കെയാണ് ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

അവിശ്വാസികളുടെ നരകജീവിതം ശാശ്വതമായിരിക്കുമെന്ന് (4: 169; 33: 65 മുതലായ) ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും, പല നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. അതുകൊ ണ്ട് അവരുടെ നരകവാസത്തെപ്പറ്റി خالدين فيها الا ماشاء الله (അവരതിൽ ശാശ്വതരായിരിക്കും-അല്ലാ ഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ) എന്ന വാക്കിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട കാലത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്ക ൾ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഖബ്റുകളിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപിക്കെ പ്പട്ടത് മുതൽ വിചാരണ കഴിഞ്ഞു നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരെയുള്ള കാലമാണ് ഒഴിവാക്ക പ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ)മുതലായ പലരും പറയുന്നത്. വേറെയും അഭി പ്രായങ്ങളുണ്ട് കൂടുതൽ വിവരം സൂറ: ഹൂദ് 107,108 വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരി ക്കാം. انشاء الله അല്ലാഹു തുടർന്നുപറയുന്നു:-

وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعْضًۢا بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

129 അപ്രകാരം, അക്രമികൾ സമ്പാദിക്കുന്ന [പ്രവർത്തിക്കുന്ന]തു നിമിത്തം അവരിൽ ചിലർക്ക് ചിലരോട് നാം മൈത്രിയുണ്ടാ ക്കുന്നു.

---

129 وَكَذَلِكَ അതുപോലെ. نُوَلِّي നാം മൈത്രി (മിത്രബന്ധം) ഉണ്ടാക്കുന്നു. بَعْضَ الظَّالِمِينَ അക്രമിക ളിൽ ചിലർക്ക്. بَعْضًا ചിലരോട്. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം. يَكْسِبُونَ അവർ സമ്പാ ദിക്കും (ചെയ്തുകൂട്ടുക).

സത്യവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണ്. (9:71); യഹൂദികളും ക്രിസ് ത്യാനികളും പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണ് (5:54); മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണ് (8:72); അവിശ്വാസികൾ പരസ്രം ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണ് (8:73); അക്രമികൾ പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണ് (45:19) എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, തോന്നിയവാസത്തിലും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലും പരസ്പരം ഉപയോഗപ്പെടു ത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും കുറിച്ച് അവരും ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണെന്നും, ശിക്ഷയിൽ പങ്കാളികളാണെന്നും കഴിഞ്ഞവചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചു. അങ്ങനെ, ഇഹത്തിലെന്നപോലെ പരത്തിലും, പ്രവർത്തനത്തിലെന്നപോലെ ശിക്ഷയിലുമെല്ലാം അവർ പരസ്പരം മിത്രങ്ങളാണെന്ന് സാരം.

വിഭാഗം-16

يَٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِى وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُوا۟ شَهِدْنَا عَلَىٰٓ أَنفُسِنَا ۖ وَغَرَّتْهُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَشَهِدُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا۟ كَٰفِرِينَ ﴿١٣٠﴾

130 ''ജിന്നുകളുടെയും മനുഷ്യരുടെയും സമൂഹമേ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽ പെട്ട ദൂതൻമാർ വന്നില്ലേ? നിങ്ങൾക്ക് എൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കൾ വിവരിച്ചു കൊണ്ടും, നിങ്ങളുടെ (ഇന്നത്തെ) ഈ ദിവസവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ടും'' (എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെടും). അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ (ഇതാ) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.'' ഐഹിക ജീവിതം അവരെ വഞ്ചിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്ന് അവർ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

---

130 يَا مَعْشَرَ സമൂഹമേ, കൂട്ടമേ. الْجِنِّ وَالْإِنسِ ജിന്നിൻെറയും മനുഷ്യൻെറയും. أَلَمْ يَأْتِكُمْ നിങ്ങൾക്കു വന്നില്ലേ. رُسُلٌ റസൂലുകൾ, ദൂതൻമാർ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്, നിങ്ങളിൽ പെട്ട. يَقُصُّونَ വിവരിച്ചുകൊണ്ട്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. آيَاتِي എൻെറ ആയത്തുകളെ. وَيُنذِرُونَكُمْ നിങ്ങളെ അവർ താക്കീതു നൽകിക്കൊണ്ടും, മുന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടും. لِقَاءَ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ. يَوْمِكُمْ هَذَا നിങ്ങളുടെ ഈ ദിവസത്തെ. قَالُوا അവർ പറയും. شَهِدْنَا ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. عَلَى أَنفُسِنَا ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ മേൽ (ഞങ്ങൾക്കുതന്നെ എതിരായി). وَغَرَّتْهُمُ അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതം. وَشَهِدُوا അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക, (പറയുക)യും ചെയ്തു. عَلَى أَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരിൽ. أَنَّهُمْ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെന്ന്. كَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾ.

കഴിഞ്ഞവചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ തുടർച്ച തന്നെയാണ് ഈ വചനവും. ആവശ്യ മായത്ര തെളിവുകളും താക്കീതുകളും നൽകിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കു നേർമ്മാർഗ്ഗം വിവരിച്ചു തരുമാറ് നിങ്ങളിൽ ഞാൻ റസൂലുകളെ അയച്ചിരുന്നുവല്ലോ, പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്തിനു ദുർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു? എന്നു ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചോദിക്കും. അതൊക്കെ ശരിയാണ്, പക്ഷെ അതൊന്നും ഞങ്ങൾ ചെവിക്കൊള്ളാതെ പിഴച്ചു പോകയാണുണ്ടായത് എന്നു അവർ ഏറ്റു പറയും. അങ്ങനെ അവർക്കു തന്നെ എതിരായി

അവർ സ്വയം തെളിവു നൽകുന്നതാണ്. ഈ ഗതികേടിനു കാരണം ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവർ വഞ്ചിതരായി പാരത്രിക ജീവിതം മറന്നു കളഞ്ഞതാണ്. ഇപ്പോഴാണവർക്കു കുറ്റബോധം വരുന്നത്. ആ ബോധംകൊണ്ട് ഇനി പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല എന്നു സാരം.

ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ''നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദൂതൻമാർ (റസൂലുകൾ) നിങ്ങൾക്കു വന്നില്ലേ'' (الم يأتكم رسل منكم) എന്നു ചോദിച്ചതിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരായ റസൂലുകളെപ്പോലെ ജിന്നുകളായ റസൂലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് വരുന്നത്. ളിഹ്-ഹാക്ക് ﷺ ന്റെ അഭിപ്രായവും അതാണെന്നു കാണുന്നു. പക്ഷെ, ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം, പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ച ദൈവദൂതൻമാർ എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലുകൾ ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൽ ഇല്ല എന്നാകുന്നു. رسول (റസൂൽ) എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'ദൂതൻമാർ' എന്നാണല്ലോ. മലക്കുളെപ്പറ്റിയും 'റസൂൽ' എന്ന വാക്ക് ഖുർആൻ (35: 1ലും മറ്റും) ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ജിന്നുകളിലും മതോപദേശം നൽകുന്നവരും താക്കീതും നൽകുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നതായും ഖുർആനിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. (46: 29–32) ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരർത്ഥത്തിലുള്ളവരായിരിക്കും ജിന്നുകളിലെ റസൂലുകൾ (ദൂതൻമാർ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, രണ്ടു സമൂഹത്തെയും ഒന്നിച്ചു സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ, രണ്ടിലൊരു സമൂഹത്തിലെ-അഥവാ മനുഷ്യരിലെ-റസൂലുകളെയും ആ റസൂലുകൾ മുഖാന്തരം മറ്റേവർക്കും-അഥവാ ജിന്നുകൾക്കും-സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നതിനെയും ഉദ്ദേശിച്ച് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. എന്നൊക്കെയാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ വ്യാഖ്യാനം. ജിന്നും ശൈത്താനെയും സംബന്ധിച്ച് സൂറത്ത് അസ്സാഫാത്തിന് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കുറേ കൂടി വിശദീകരണം കാണാവുന്നതാണ്.)

ذَٰلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَـٰفِلُونَ ﴿١٣١﴾

131 അത്, വല്ല അക്രമവും നിമിത്തം നിന്റെ റബ്ബ് രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനല്ലെന്നുള്ളതിനാലാകുന്നു; അവയിലെ ആൾക്കാർ (വിവരമില്ലാതെ) അശ്രദ്ധരായിരിക്കെ.

---

131 ذَٰلِكَ അത്. أَن لَّمْ يَكُن അല്ലാത്ത (ആയിരിക്കാത്ത)തിനാലാണ്. رَّبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ്. مُهْلِكَ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. ٱلْقُرَىٰ രാജ്യങ്ങളെ. بِظُلْمٍ വല്ല അക്രമം കൊണ്ടും, അനീതിയായിട്ട്. وَأَهْلُهَا അതിലെ ആൾക്കാർ (ആയിരിക്കെ). غَـٰفِلُونَ അശ്രദ്ധർ (ബോധമില്ലാത്തവർ).

ഓരോ രാജ്യക്കാർക്കും സത്യാസത്യം വിവരിച്ചുകൊടുക്കാതെയും, അവർക്കു അതിനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവസരം നൽകാതെയും അവരുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം അവരെ ഒരിക്കലും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയില്ല, അങ്ങിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം അത് അനീതിയാണല്ലോ. അനീതി അല്ലാഹു ചെയ്കയില്ല തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ് റസൂലുകളെ അയച്ച് എല്ലാവർക്കും ഉപദേശവും താക്കീതും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു സാരം.

وَلِكُلٍّ دَرَجَـٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوا۟ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

132 എല്ലാവർക്കുമുണ്ടായിരിക്കും അവ(രവ)ർ പ്രവർത്തിച്ചതു മൂലം ചില പദവികൾ. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിന്റെ രക്ഷിതാവ് അശ്രദ്ധനേ അല്ല.

وَرَبُّكَ ٱلْغَنِىُّ ذُو ٱلرَّحْمَةِ ۚ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنۢ بَعْدِكُم مَّا يَشَآءُ كَمَآ أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ ءَاخَرِينَ ﴿١٣٣﴾

133 നിൻെറ റബ്ബ് (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യനും, കാരുണ്യശാലിയുമായുള്ളവനത്രെ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളെ അവൻ പോക്കി (നശിപ്പിച്ചു) കളയുകയും , നിങ്ങളുടെ ശേഷം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ അവൻ പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും; (അതെ) മറ്റൊരു ജനതയുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നായി നിങ്ങളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ.

إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَءَاتٍ ۖ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

134 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം വരുന്നതുതന്നെയാണ്. നിങ്ങൾ (അവനെ) അസാധ്യമാക്കു [പരാജയപ്പെടുത്തു]ന്നവരല്ലതാനും.

---

132 وَلِكُلٍّ എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. دَرَجَاتٌ ചില പദവികൾ. مِّمَّا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചത് മൂലം, പ്രവർത്തിച്ചത് സംബന്ധിച്ച്. وَمَا رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ് അല്ല. بِغَافِلٍ അശ്രദ്ധനേ. عَمَّا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. 133 وَرَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. الْغَنِيُّ ധന്യനത്രെ. ذُوالرَّحْمَةِ കാരുണ്യശാലി, കരുണയുള്ളവനായ. إِن يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം. يُذْهِبْكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പോക്കി (നശിപ്പിച്ചു) കളയും. وَيَسْتَخْلِفْ അവൻ പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും, പകരവുമാക്കും. مِن بَعْدِكُم നിങ്ങളുടെശേഷം. مَّا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. كَمَا أَنشَأَكُم അവൻ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ. مِّن ذُرِّيَّةِ സന്തതികളിൽ നിന്ന്. قَوْمٍ ജനതയുടെ. آخَرِينَ വേറെ. 134 إِنَّ مَا تُوعَدُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. لَآتٍ വരുന്നതുതന്നെ. وَمَا أَنتُم നിങ്ങളല്ലതാനും. بِمُعْجِزِينَ അസാദ്ധ്യമാക്കുന്ന (പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന)വർ.

ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു-നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ-സ്ഥാനപദവികൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു അറിഞ്ഞും വീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവന് ഒരു കാര്യത്തിലും ആരുടെയും ആശ്രയം വേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുവെച്ച് അവന് ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. അതേ സമയത്ത് അവൻ വളരെ കാരുണ്യ ശീലനുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെമേൽ പെട്ടന്നുള്ള നടപടിയൊന്നും അവൻ എടുക്കാതിരിക്കുന്നത്. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങളെ ഈ ഭൂമുഖത്തുനിന്നു തുടച്ചു നീക്കി മറ്റൊരു കൂട്ടരെ തൽസ്ഥാനത്ത് കൊണ്ടുവരുവാനും അവന് കഴിയും. മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ ജനങ്ങളുടെശേഷം, അവരുടെ പിൻതലമുറകളായിട്ടാണല്ലോ നിങ്ങളെ അവൻ രംഗത്തുകൊണ്ടുവന്നത്. പക്ഷെ, അവൻെറ കാരുണ്യം നിമിത്തം അവനത് ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണ്. പരലോകം, ന്യായവിചാരണ, രക്ഷാശിക്ഷകൾ ആദിയായി പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. അതൊക്കെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി രക്ഷപ്പെടാമെന്ന ധാരണ നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതങ്ങു വിട്ടേക്കുക.

قُلْ يَٰقَوْمِ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِ ۗ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ

135 (നബിയേ) പറയുക: ‘‘എൻെറ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനപ്രകാരം [നിലപാടനുസരിച്ച്] പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും ഞാൻ (എൻെറ സ്ഥാനമനുസരിച്ച്) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാകുന്നു. എന്നാൽ, പിറകെ നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും,

ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿١٣٥﴾

ആർക്കാണ് (ഈ ഐഹിക) ഭവനത്തിൻെറ (ശുഭ) പര്യവസാനം ആയിരിക്കുകയെന്ന്. നിശ്ചയമായും കാര്യം: അക്രമികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.''

135 قُلْ പറയുക. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളേ. اعْمَلُوا പ്രവർത്തിക്കുവിൻ. عَلَى مَكَانَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനപ്രകാരം (നിലപാടനുസരിച്ച്). إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. عَامِلٌ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ്. فَسَوْفَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ), പിറകെ (വഴിയെ). تَعْلَمُونَ നിങ്ങളറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം. مَن ആരാണ്. تَكُونُ لَهُ അവനായിരിക്കുക, (ഉണ്ടാക്കുക). عَاقِبَةُ അന്ത്യം, പര്യവസാനം, അവസാന ഫലം. الدَّارِ (ഈ) ഭവനത്തിൻെറ, വീടിൻെറ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം). لاَ يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ.

ഈ വചനത്തിൻെറ സാരം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. (1) നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കി കഴിവതും നല്ലനിലയിൽ വർത്തിച്ചു പോരണം. ഞാനും എൻെറ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചു വർത്തിച്ചു വരുന്നു. അപ്പോൾ, ഈ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് സമ്പാദിച്ചതിൻെറ ഗുണഫലം വഴിയെ അനുഭവത്തിൽ വരും. അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു വിജയം ലഭിക്കുവാനില്ല. സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കേ വിജയം ലഭിക്കൂ. (2) നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നിലപാടും ഹിതവും അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക. ഞാനത് മുടക്കുന്നില്ല. എൻെറ ഹിതവും നിലപാടും അനുസരിച്ചു ഞാനും പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാം. അതിൻെറ ഫലം ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾക്കറിയുമാറാകും. അക്രമികൾക്കു രക്ഷയില്ലെന്ന് നിങ്ങളോർക്കണം. ആദ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനം ഒരു സദുപദേശമെന്ന നിലക്കും, രണ്ടാമത്തേത് ഒരു താക്കീത് എന്നുള്ള നിലക്കുമുള്ളതായിരിക്കും. ഇതാണു വ്യത്യാസം.

وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ ٱلْحَرْثِ وَٱلْأَنْعَـٰمِ نَصِيبًا فَقَالُوا۟ هَـٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَـٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى ٱللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَآئِهِمْ ۗ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾

136 വിളയായും, കാലികളായും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്ന് ഒരു ഓഹരി അവർ അവന് ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അവർ പറയുകയാണ്: ''ഇത് അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്-(അതെ) അവരുടെ ജൽപനമനുസരിച്ച്, ഇത് ഞങ്ങളുടെ 'പങ്കാളികൾ'ക്ക് [ദൈവങ്ങൾക്കു]ള്ളതുമാണ്.'' എന്നാൽ, അവരുടെ 'പങ്കാളികൾ'ക്കുള്ളത് അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേരുകയില്ല; അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകട്ടെ, അതവരുടെ 'പങ്കാളികളി'ലേക്ക് ചേരുകയും ചെയ്യും. അവർ വിധി കൽപിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത!

136 وَجَعَلُوا അവർ ആക്കി (വെച്ചു), ഏർപ്പെടുത്തി. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. مِمَّا ذَرَأَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്ന്. مِنَ الْحَرْثِ വിള (കൃഷി)യിൽ നിന്നു, വിളയായിട്ട്. وَالْأَنْعَامِ കാലികളിലും. نَصِيبًا ഒരു പങ്ക്, ഓഹരി. فَقَالُوا എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞു, പറയുകയാണ്. هَذَا لِلَّهِ ഇത് അല്ലാഹുവിനാണ്. بِزَعْمِهِمْ അവരുടെ ജൽപനമനുസരിച്ച്, ജൽപനത്തിൽ. وَهَذَا ഇത്. لِشُرَكَائِنَا നമ്മുടെ പങ്കാളികൾക്കാണ്. فَمَا كَانَ എന്നിട്ട് (എന്നാൽ) ആയിത്തീർന്നത്. لِشُرَكَائِهِمْ അവരുടെ പങ്കാളികൾക്ക്. فَلاَ يَصِلُ അത് (എത്തി) ചേരുകയില്ല. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക്. وَمَا كَانَ ആയിത്തീർന്നതോ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. فَهُوَ يَصِلُ അത് ചേരുന്നു, ചേരും. إِلَى شُرَكَائِهِمْ അവരുടെ പങ്കാളികളിലേക്ക്. سَاءَ വളരെ ചീത്ത, മോശം. مَا يَحْكُمُونَ അവർ വിധിക്കുന്നത്.

അറബികൾക്കിടയിൽ ചിരകാലമായി നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ചില ദുരാചാരങ്ങളെയും, ശിർക്കുപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിലും, തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കൃഷിയുൽപന്നങ്ങളുടെയും, ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾ മുതലായവയുടെയും സ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവും അല്ലാഹുവാണെന്ന് അവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാലും തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹാദി ദൈവങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൊണ്ടാണ് അവയെല്ലാം തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതെന്നും, അവയുടെ പ്രീതിയും 'ബർക്കത്തും' ഇല്ലാത്തപക്ഷം തങ്ങൾക്കു കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നും ആയിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം. ചില മഹാത് മാക്കളെയും നേർച്ചക്കാരെയും സംബന്ധിച്ച് ഇതുപോലെയുള്ള ചില ധാരണകളും, വിശ്വാസങ്ങളും മുസ്ലിം പൊതുജനങ്ങളിലും വേരൂന്നിയിട്ടുള്ളത് ഒരു ദുഃഖസത്യമത്രെ. ചില പുതിയ ന്യായീകരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് ആ പഴയ ജാഹിലിയ്യാ സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഇസ്ലാമീകരിച്ചു മുതലെടുക്കുവാൻ ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരും രംഗത്തുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് കൂടുതൽ ശോചനീയം. ആ മുശ്രിക്കുകൾ അവരുടെ ദൈവങ്ങൾക്കായി നീക്കിവെക്കുന്ന സ്വത്തുകൾ അവസാനം അവരിലുള്ള പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിലേക്കായിരിക്കും എത്തിച്ചേരുക. ഏറെക്കുറെ അതുപോലയുള്ള കാര്യലാഭങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇവരെയും അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലും, തോട്ടങ്ങളിലും ഒരു ഭാഗം അല്ലാഹുവിൻെറയും, മറ്റൊരു ഭാഗം അവരുടെ ദൈവങ്ങളുടെയും പേരിൽ അവർ തിരിച്ചുവെക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ ഓഹരിയിൽ നിന്നുള്ള ലഭ്യം സാധുക്കൾക്ക് ധർമ്മമായി നൽകും. ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം അവയുടെ പേരിലുള്ള നേർച്ച, ബലി, പൂജ മുതലായ വഴിപാടുകൾക്കും ചിലവഴിക്കും. ഇത് ഒടുക്കം ആ ദൈവളുടെ ക്ഷേത്ര പൂജാരികൾ തുടങ്ങിയ പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിനാണ് ലഭിക്കുകയെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ, അല്ലാഹു ഉൽപാദിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത ഉൽപന്നങ്ങളെ മുഴുവൻ അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുകയോ, അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളെന്ന നിലക്ക് സ്വന്തം എടുത്തുപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, അതിൽ ഒരു ഓഹരി മാത്രം അവന് അവർ നീക്കിവെക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അവൻെറ സമൻമാരും പങ്കാളികളുമായി അവർ സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കിയ കൃത്രിമ ദൈവങ്ങൾക്കും ഒരോഹരി അവർ നിശ്ചയിച്ചുവെക്കുന്നു.

കാര്യം അവിടംകൊണ്ടും അവസാനിക്കുന്നില്ല. ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയെപ്പറ്റി അവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും നന്നായി ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റേതിനെപ്പറ്റി അത്രെയൊന്നും ശ്രദ്ധ പതിക്കുകയില്ല. കാറ്റ് മുതലായ വല്ല കാരണത്താലും അല്ലാഹുവിൻെറ ഓഹരിയിൽനിന്നു ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിലേക്കു വല്ലതും കൊഴിഞ്ഞു ചാടിപ്പോയാൽ അതു ദൈവങ്ങളുടേതായി കണക്കാക്കും. നേരെമറിച്ചു ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽനിന്നു അങ്ങോട്ടു വല്ലതും കലർന്നുപോയാൽ ഈ നിയമം ഒട്ടില്ലതാനും. ദൈവങ്ങളുടെ ഭാഗത്തിൽ നിന്നുള്ള വെള്ളത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ ഓഹരിയിലെ വിള വളർന്നതെങ്കിൽ ആ വിളവും ദൈവങ്ങൾക്കുതന്നെ അവകാശപ്പെടുത്തും. മറിച്ചായാൽ ദൈവങ്ങളുടെ അവകാശത്തിൽ കുറവ് വരുത്തുകയുമില്ല. ക്ഷാമം പോലെയുള്ള നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥകൾ നേരിട്ടാലും അല്ലാഹുവിൻെറ ഓഹരിയിൽ നിന്നല്ലാതെ, ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽ നിന്നു-അവയുടെ കോപശാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം നിമിത്തം-അവർ എടുത്തു പറ്റുമായിരുന്നില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എന്തെങ്കിലും കാരണത്തെച്ചൊലി ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിക്കു മുതൽകൂട്ട് നൽകുവാനും, അല്ലാഹുവിൻെറ ഓഹരിക്കു നഷ്ടം വരുത്തുവാനുമായിരിക്കും അവർ ശ്രമിക്കുക. ഇതിന് അവർ പറയുന്ന കാരണം, അല്ലാഹു ധന്യനും, ദൈവങ്ങൾ ദരിദ്രരുമാണെന്നായിരിക്കും. ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു അല്ലാഹുവിൻെറ ഓഹരിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ بِزَعْمِهِمْ (അവരുടെ ജൽപന പ്രകാരം) എന്നു അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

കന്നുകാലികളെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളായ അവയെ അവന് നേർച്ചയോ ബലിയോ ആക്കുന്നതിനു പകരം, അവയെ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾക്കു നേർച്ച വഴിപാടുകളാക്കുകയാണവർ ചെയ്യുക. അറക്കുമ്പോൾ അവൻെറ നാമത്തിൽ അറുക്കാതെ മറ്റു ദൈവങ്ങളുടെ നാമങ്ങളിൽ അറുക്കുകയും ചെയ്യും. 'ബഹീറത്ത്, സാഇബത്ത്, ഹാമ്, വസ്വീലത്ത്' എന്നിവയെപ്പറ്റി സൂ: മാഇദ 106ൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇങ്ങിനെയുള്ള തോന്നിയ വാസങ്ങളെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതുവഴി, അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാരെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധനകളർപ്പിക്കുകയെന്നതിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനാണെന്നും ദൈവങ്ങൾക്കാണെന്നും ജൽപിച്ചുകൊണ്ടു നീക്കിവെച്ച ഓഹരികളിൽപോലും പക്ഷഭേദവും അനീതിയും കാണിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അതാണു അവസാനം ساء ما يحكمون (അവർ വിധികൽപിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത!) എന്നു പറഞ്ഞത്.

وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَٰدِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا۟ عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

137 അതുപോലെ (ത്തന്നെ) മുശ്‌രിക്കുകളിൽ പെട്ട പലർക്കും അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് അവരുടെ പങ്കാളികൾ ഭംഗിയാക്കിക്കാണിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; (അതെ) അവരെ അവർ നാശത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാനും, അവർക്ക് അവരുടെ മതം (തിരിച്ചറിയാതെ) കൂട്ടിക്കലർത്തുവാനും വേണ്ടി. [അതാണിതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്.] അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, അവരെയും, അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും നീ (അങ്ങ്) വിട്ടേക്കുക.

---

137 وَكَذَٰلِكَ അതുപോലെ. زَيَّنَ ഭാഗിയാക്കി (അലങ്കാരമാക്കി)ക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. لِكَثِيرٍ പലർക്കും, വളരെ ആൾക്ക്. مِّنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ നിന്ന്. قَتْلَ കൊലയെ, വധിക്കുന്നതിനെ. أَوْلَادِهِمْ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ. شُرَكَاؤُهُمْ അവരുടെ പങ്കാളികൾ. لِيُرْدُوهُمْ അവരെ നാശത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാൻ. وَلِيَلْبِسُوا അവർ കൂട്ടിക്കലർത്തുവാനും. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവർക്ക്. دِينَهُمْ അവരുടെ മതത്തെ, മതനടപടിയെ. وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. اللهُ അല്ലാഹു. مَا فَعَلُوهُ അതവർ ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നു. فَذَرْهُمْ അതിനാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക. وَمَا يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും.

അറബി മുശ്‌രിക്കുകൾക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന അതിനികൃഷ്ടമായ മറ്റൊരു ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. ദാരിദ്ര്യം, അപമാനം, പ്രാരാബ്ധം, യുദ്ധകാലത്തുണ്ടാകുന്ന ശല്യം ആദിയായവയെ ഭയന്ന് സ്വന്തം പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ വധിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമൂടുക. ഇതാണത്. കൂടാതെ, ദൈവങ്ങളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി-ഇക്കാലത്ത് ചില അപരിഷ്കൃത വർഗ്ഗക്കാർ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ-ആകുഞ്ഞുങ്ങളെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ബലി അർപ്പിക്കലും പതിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നുള്ളു. ജീവകാരുണ്യമോ, സ്വന്തം മക്കളോടുള്ള വാത്സല്യമോ, പിഞ്ചുപൈതലിനോടുള്ള ദയയോ തോന്നാത്ത ഈ കടുംകൈപ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർക്കു പ്രേരണ നൽകുന്നത് പിശാചുക്കളുടെ ദുർബ്ബോധനങ്ങളും, പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിൻെറ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളുമായിരുന്നു. ഇവരാണ് ഇവിടെ 'പങ്കാളികൾ' (شركاء)കൊണ്ടു വിവക്ഷ. അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഇവരെ റബ്ബുകളാക്കുകയാണല്ലോ അവർ ചെയ്യുന്നത്.

പ്രസ്തുത നിയമോപദേശങ്ങൾ മൂലം അവർ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അതൊക്കെ മതനിയമങ്ങളായി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്, അവർ-ആ പങ്കാളികൾ-അവരെ നാശത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാനും, അവരുടെ മതം അവർക്കു തിരിച്ചറിയാതാക്കുവാനും (ليردوهم وليلبسوا عليهم دينهم) എന്നു പറഞ്ഞത്.

അത്തരം ദുർവൃത്തികളൊന്നും അവർ ചെയ്യാതിരിക്കുകതന്നെ വേണമെന്നാണ് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അവർ അതൊന്നും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, നല്ലതും ചീത്തയും വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള സൗകര്യവും, സാഹചര്യവും നൽകിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ഹിതത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ടു അവർ ചെയ്യുന്നത് ചെയ്യട്ടെ എന്നു വെച്ച് അവരെ അവഗണിച്ചു കളയുകയേ വേണ്ടൂ. അവരുടെ മേലുള്ള നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തുകൊള്ളും. എന്നിങ്ങിനെ നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുകയാണ് ആയത്തിൻെറ അന്ത്യഭാഗം ചെയ്യുന്നത്.

وَقَالُواْ هَٰذِهِۦٓ أَنْعَٰمٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَآ إِلَّا مَن نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَٰمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَٰمٌ لَّا يَذْكُرُونَ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهَا ٱفْتِرَآءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِم بِمَا كَانُواْ يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

138 അവർ പറയുകയാണ്: ഇവ വിലക്കപ്പെട്ടതായ ചില കാലികളും വിളകളുമാകുന്നു: അവരുടെ ജൽപനമനുസരിച്ച് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരല്ലാതെ അവ ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ -(വേറെ) ചില കാലികളും അവയുടെ പുറങ്ങൾ (സവാരിക്ക്) നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (കൂടാതെ വേറെ) ചില കാലികളും: അവയുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം അവർ ഉച്ചരിക്കുകയില്ല; അവൻെറ [അല്ലാഹുവിൻെറ] പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ട്. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന് അവൻ അവർക്ക് (വഴിയെ) പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

وَقَالُواْ مَا فِى بُطُونِ هَٰذِهِ ٱلْأَنْعَٰمِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِنَا ۖ وَإِن يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَآءُ ۚ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾

139 അവർ പറയുന്നു: ‘‘(ഇതാ) ഈ കാലികളുടെ വയറുകളിലുള്ളത് നമ്മുടെ ആണുങ്ങൾക്ക് മാത്രമായുള്ളതും, നമ്മുടെ ഭാര്യമാർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.’’ അത് ചത്തതായിരുന്നാൽ അവർ (എല്ലാവരും) അതിൽ പങ്കാളികളുമായിരിക്കും. അവരുടെ (ഈ) വിവരണത്തിന് അവൻ അവർക്ക് (വഴിയെ) പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അവൻ, അഗാധജ്ഞനാകുന്നു; സർവ്വജ്ഞനാകുന്നു.

قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ قَتَلُوٓاْ أَوْلَٰدَهُمْ سَفَهًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُواْ مَا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ ٱفْتِرَآءً عَلَى ٱللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّواْ وَمَا كَانُواْ مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

140 തീർച്ചയായും, ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ-ഭോഷത്തമായിട്ട്- തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊല്ലുകയും, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുന്നു; (അതെ) അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചു കൊണ്ട്. തീർച്ചയായും, അവർ വഴിപിഴച്ചു പോയി; അവർ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരായിരുന്നതുമില്ല.

---

138 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു, പറയുകയാണ്. هَٰذِهِ أَنْعَامٌ ഇവ ചില കാലികളാണ്. وَحَرْثٌ വിളയും, വിളകളും. حِجْرٌ വിലക്കപ്പെട്ട. لَّا يَطْعَمُهَا അവ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല, ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ. إِلَّا ഒഴികെ. مَن نَّشَاءُ നാം (ഞങ്ങൾ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ. بِزَعْمِهِمْ അവരുടെ ജൽപനമനുസരിച്ച്. وَأَنْعَامٌ ചില കാലികൾ. حُرِّمَتْ നിഷിദ്ധ (നിരോധിക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ظُهُورُهَا അവയുടെ പുറങ്ങൾ, മുതുകുകൾ. وَأَنْعَامٌ ചില കാലികൾ. لَّا يَذْكُرُونَ അവർ പറയുക (ഉച്ചരിക്കുക)യില്ല. اسْمَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം. عَلَيْهَا അതിൻെറ മേൽ. افْتِرَاءً കെട്ടിച്ചമച്ച്. عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ (പേരിൽ). سَيَجْزِيهِم അവർക്ക് അവൻ (വഴിയെ) പ്രതിഫലം നൽകും. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിന്. يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമക്കുക. 139 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു. مَا فِي بُطُونِ വയറുകളിലുളളത്. هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ ഈ കാലികളുടെ. خَالِصَةٌ മാത്രമാ(തനിച്ചാ)യുളളതാണ്. لِّذُكُورِنَا നമ്മുടെ ആണുങ്ങൾക്ക്. وَمُحَرَّمٌ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുമാണ്. عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا നമ്മുടെ ഭാര്യമാർക്ക്. وَإِن يَكُن അതാണെങ്കിലോ, ആകുന്നപക്ഷം. مَّيْتَةً ചത്തത്, ശവം. فَهُمْ فِيهِ എന്നാലവർ അതിൽ. شُرَكَاءُ പങ്കാളികളാണ്. سَيَجْزِيهِمْ അവർക്കവൻ പ്രതിഫലം നൽകും. وَصْفَهُمْ അവരുടെ വിവരണത്തിന്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്. عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞനാണ്. 140 قَدْ خَسِرَ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. الَّذِينَ قَتَلُوا കൊന്ന. أَوْلَادَهُمْ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ. سَفَهًا വിഡ്ഢിത്തമായി, ഭോഷത്തത്താൽ. بِغَيْرِ عِلْمٍ ഒരു അറിവും (വിവരവും) ഇല്ലാതെ. وَحَرَّمُوا അവർ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു.. مَا رَزَقَهُمُ അവർക്ക് നൽകിയതിനെ. اللَّهُ അല്ലാഹു. افْتِرَاءً കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ട്. عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. قَدْ ضَلُّوا തീർച്ചയായും അവർ വഴിപിഴച്ചു. وَمَا كَانُوا അവരായതുമില്ല, ആയിരുന്നുമില്ല. مُهْتَدِينَ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ.

മുശ്രിക്കുകൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ആചരിച്ചു വന്നിരുന്ന പല ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളും ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടുന്നു. (1) പൊതു ഉപയോഗം തടയപ്പെടുകയും, തങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ചില ആളുകൾക്കല്ലാതെ ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടു കൃഷികളിൽനിന്നും കാലികളിൽനിന്നും ഒരു ഭാഗം തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹ ദൈവങ്ങൾക്കു വഴിപാടാക്കി വെക്കുക. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ എന്നു പറഞ്ഞത് ക്ഷേത്രപൂജാരികളും പുരോഹിതൻമാരും തന്നെ. അവർക്കേ അത് ഭക്ഷിച്ചുകൂടൂ എന്നർത്ഥം. (2) പുറത്തു കയറി സവാരി ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു കാലികളെ ദൈവങ്ങൾക്കു വഴിപാടാക്കി വെക്കുക. 'ബഹീറത്തു', 'സാഇബത്ത്' മുതലായവ ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു. ദൈവങ്ങളുടെ പേരിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രത്യേകതരം വഴിപാടുതന്നെ പതിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. (3) അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെടാത്ത കാലികളെ ഏർപ്പെടുത്തുക. ഇതിൽ രണ്ടു തരം ഉണ്ട്: അറുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം പറയാതെ, ദൈവങ്ങളുടെ നാമങ്ങളിൽ അറുക്കപ്പെടുന്നവയും, അറുക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല-പുറത്തു കയറിയോ മറ്റോ ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴും-അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം ഉച്ചരിച്ചു കൂടാത്തവയും. ഈ രണ്ടാം തരത്തിൽപെട്ട മൃഗങ്ങളുടെ പുറത്തു കയറി ഹജ്ജിനും പോയിക്കൂടായിരുന്നു. കാരണം, അവ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ളതാക കൊണ്ടു അവയുടെ നാമം മാത്രമേ അവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നാണ് സങ്കൽപം. (4) ചില കാലികളുടെ ഗർഭത്തിലുള്ള കുട്ടി ജനിച്ചാൽ-അതിന് ജീവനുണ്ടെങ്കിൽ-പുരുഷൻമാർക്കു മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചുകൂടൂ-സ്ത്രീകൾക്കു പാടില്ല-എന്നു നിശ്ചയിക്കുക. അവയുടെ പാലിനും ഈ പന്തി വിരോധം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ജനിക്കുമ്പോൾ കുട്ടിക്കു ജീവനില്ലാത്തപക്ഷം, ആണിനും പെണ്ണിന്നും തിന്നാമെന്നുമാണ് വയ്പ. ഇതെല്ലാം തന്നെ, അവർ സ്വയം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കി അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വെച്ചുകെട്ടി വരുന്ന ദുരാചാരങ്ങളാണെന്നും, അല്ലാഹു എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, എല്ലാറ്റിനും തക്ക ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കാതെ വിടുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

ബുദ്ധിപരമായ ന്യായങ്ങളോ, രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളോ ഒന്നും കൂടാതെ-തനിവിഡ്ഢിത്തമായി-അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചു നല്കിയ സ്വന്തം മക്കളെ വധിച്ചു കളയുകയും സ്വന്തം സ്വത്തുക്കളെ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കുകയുമാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്, ഇതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽവെച്ചു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും. ഇതുവഴി, അവർ അവർക്കുതന്നെ തീരാനഷ്ടം വരുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇഹത്തിലെ നഷ്ടം വ്യക്തമാണ്. തങ്ങൾക്കു താങ്ങും തണലുമായിരിക്കേണ്ടുന്ന അത് രണ്ടും അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പരലോകത്തിലാകട്ടെ, രക്ഷക്കുള്ള സകല മാർഗ്ഗങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷക്കു അർഹരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അതെ, ''അവർ വഴിപിഴച്ചുപോയി. അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരായിരുന്നുമില്ല.'' ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരീ (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''അറബികളുടെ അജ്ഞത അറിയുവാൻ നിനക്കു താൽപര്യം തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ സൂറത്തുൽ-ആൻആമിൽ നൂറ്റിമുപ്പതിനു മീതെയുള്ള قد خسر الذين الخ എന്ന ഈ വചനം ഓതിക്കൊള്ളുക''. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!

വിഭാഗം-17

۞ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَ جَنَّٰتٍ مَّعْرُوشَٰتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَٰتٍ وَٱلنَّخْلَ وَٱلزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُۥ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُتَشَٰبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَٰبِهٍ ۚ كُلُوا۟ مِن ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثْمَرَ وَءَاتُوا۟ حَقَّهُۥ يَوْمَ حَصَادِهِۦ ۖ وَلَا تُسْرِفُوٓا۟ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾

141 അവനത്രെ, ഉണ്ടാക്കിയവൻ: പന്തലിൽ (പടർത്തി) ഉയർത്തപ്പെട്ടതും, പന്തലിൽ (പടർത്തി) ഉയർത്തപ്പെടാത്തതുമായ തോട്ടങ്ങളെയും, തിന്നാനുള്ള വിഭവം വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ ഈത്തപ്പനയും, കൃഷിയും, പരസ്പരസാദൃശ്യമുള്ളതും പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതുമായ നിലയിൽ ഒലീവും, മാതളവും (എല്ലാം തന്നെ). അതു (കായ്ച്ച്) ഫലം നൽകുമ്പോൾ അതിൻെറ ഫലത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; അത് കൊയ്ത് (വിളവ്) എടുക്കുന്ന ദിവസം അതിൻെറ കടമ കൊടു(ത്തു തീർ)ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; അമിതം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും അവൻ, അമിതം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ۚ كُلُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾

142 കാലികളിൽ നിന്നും (ഭാരം) ചുമക്കുന്നവയും, 'ഫർശും' [ചെറുതരം മൃഗങ്ങളും] (ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു). നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; പിശാചിൻെറ കാലടികളെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും അവൻ, നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാണ്.

---

141 وَهُوَ الَّذِي അവനത്രെ യാതൊരുവൻ. أَنشَأَ ഉണ്ടാക്കിയ, നിർമ്മിച്ച. جَنَّاتٍ തോട്ടങ്ങളെ. مَّعْرُوشَاتٍ ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട, പന്തലിൽ പടർത്തപ്പെട്ട. وَغَيْرَمَعْرُوشَاتٍ ഉയർത്തപ്പെടാത്തതും. وَالنَّخْلَ ഈത്തപ്പനയും. وَالزَّرْعَ കൃഷിയും, വിളയും. مُخْتَلِفًا വ്യത്യസ്തമായിക്കൊണ്ട്. أُكُلُهُ അതിൻെറ കനി (തിന്നാനുള്ള വിഭവം). وَالزَّيْتُونَ ഒലിവും. وَالرُّمَّانَ മാതളവും, ഉറുമ്മാനും. مُتَشَابِهًا പരസ്പര സാദൃശ്യമുളളതായി. وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ പരസ്പര സാദൃശ്യമുളളതല്ലാതെയും. كُلُوا തിന്നുകൊള്ളുവിൻ.

وَآتُوا അതിന്റെ ഫലത്തിൽ നിന്നും. إِذَا أَثْمَرَ അത് ഫലം നൽകിയാൽ, കായ്ച്ചാൽ. مِن ثَمَرِهِ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. حَقَّهُ അതിന്റെ കടമ, അവകാശം. يَوْمَ حَصَادِهِ അതിന്റെ കൊയ്ത്തിന്റെ (വിളവെടുപ്പ്) ദിവസം. وَلاَ تُسْرِفُوا അമിതം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുക (സ്നേഹിക്കുക)യില്ല. الْمُسْرِفِينَ അമിതം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ.. 142 وَمِنَ الْأَنْعَامِ കാലികളിൽ നിന്നും. حَمُولَةً ഭാരം വഹിക്കുന്നവയെയും. وَفَرْشًا 'ഫർശും' (ചെറുതരം മൃഗങ്ങളെയും). كُلُوا തിന്നു കൊള്ളുവിൻ. مِمَّا رَزَقَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽ നിന്ന്. اللهُ അല്ലാഹു. وَلاَ تَتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും അരുത്. خُطُوَاتِ കാലടികളെ. الشَّيْطَانِ പിശാചിന്റെ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. عَدُوٌّ ശത്രുവാണ്. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ (തനി).

ചിലതൊക്കെ അനുവദനീയവും (ഹലാലും), ചിലതൊക്കെ നിഷിദ്ധവും (ഹറാമും) ആക്കി വേർതിരിച്ചുകൊണ്ടും, ചിലത് ദൈവങ്ങൾക്കും ചിലത് തങ്ങൾക്കുമായി ഭാഗിച്ചുകൊണ്ടും ഈ മുശ്‌രിക്കുകൾ തരം തിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിളകൾ, കായ്കനികൾ, മൃഗസമ്പത്തുകൾ ഇവയെല്ലാം മനുഷ്യർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ അനുഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. അതിൽ സാധുക്കൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന അവകാശം അതിന്റെ സമയത്ത് കൊടുത്തു തീർത്തു ബാക്കിയെല്ലാം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ, ദുർവ്വിനിയോഗം നടത്തുകയോ ചെയ്യാതെ അവർ പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ് എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം. ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അറബികളുടെ പ്രധാന ഉൽപന്നങ്ങളെയും, രണ്ടാമത്തേതിൽ പ്രധാന കാലി സമ്പത്തുകളെയും-അവയിലുള്ള വൈവിധ്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു-എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായത്:-

(1)മുന്തിരിപോലെ പന്തലിൻമേലോ വൃക്ഷത്തിൻമേലോ പടർന്നു ഉയരത്തിൽ വളർന്ന് വരുന്നതും നിലത്തിലൂടെയോ, സ്വന്തംതടി മരത്തിലോ ആയി വളർന്നു വരുന്നതുമായ പല ഇനം തോട്ടങ്ങൾ. (2) ഗുണം, മണം, രുചി, രൂപം ആദിയായവയിൽ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പലതരം ഈത്തപ്പനകളും കൃഷികളും. തോട്ടങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഈത്തപ്പനത്തോട്ടവും അല്ലാത്തതും ഉൾപെടുമെങ്കിലും അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യം കൽപിക്കപ്പെടുന്നതാണല്ലോ ഈത്തപ്പനത്തോട്ടം. കൂടാതെ, പിഞ്ച്, ചള്ള്, മൂത്തത്, പച്ച, പഴുത്തത്, ഉണങ്ങിയത് എന്നീ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലാ പ്രായത്തിലും അതിന്റെ ഫലം ആഹാരയോഗ്യവും രുചികരവുമാണുതാനും. ഈത്തപ്പനയിലെ ജാതി വ്യത്യാസം നോക്കുമ്പോൾ വളരെയധികം തരങ്ങൾ അതിൽ കാണാം. കൃഷിയുൽപന്നങ്ങളിലെ വൈവിധ്യത്തെപ്പറ്റി വിസ്തരിക്കേണ്ടതുമില്ല. ഗോതമ്പ്, നെല്ല് മുതലായ ഓരോന്നിലും എത്രയെത്ര തരങ്ങളാണുള്ളത്? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! (3) കാഴ്ചയിലും ആകൃതിയിലും സാദൃശ്യം തോന്നുമെങ്കിലും രുചിയിലും നൻമയിലും മാറ്റമുള്ളതും, പരസ്പരം തീരെ സാദൃശ്യം തോന്നാത്തതുമായ പലതരം ഒലീവു വൃക്ഷങ്ങളും, മാതളച്ചെടികളും. മാതളപ്പഴത്തിന്റെ ഭംഗിയും പ്രയോജനവും സ്വാദും പ്രസിദ്ധമാണ്. 'സൈത്തെണ്ണ' എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ള ഒലീവെണ്ണ ഒരു ഔഷധ വസ്തുവെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് നമ്മുടെ നാടുകളിൽ അതിനെപ്പറ്റി അധികം അറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും അറബി രാജ്യങ്ങളിൽ-ഫലസ്തീൻ മുതലായ വടക്കൻ അറബി പ്രദേശങ്ങളിൽ, മുൻകാലങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും-അതിന്റെ പ്രയോജനം വമ്പിച്ചതാകുന്നു. കറിയായും, ലേപനമായും, ഔഷധമായും, വിളക്കെണ്ണയായും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. (4) ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കാലികളിൽ ഭാരം ചുമക്കുവാൻ പറ്റിയവയും, ഭക്ഷണം, വാഹനം, രോമം മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു പറ്റിയവും.

فرش (ഫർശ്) എന്ന പദത്തിന് പലരും പല വ്യാഖ്യാനമാണ് പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. ''വിരിപ്പാക്കപ്പെട്ടതു-അഥവാ വാഹനമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്, അറുക്കുവാൻ നിലത്തു

കിടത്തപ്പെടുന്നതു-അറുത്തു തിന്നുവാൻ വേണ്ടി വളർത്തപ്പെടുന്നതു. രോമമെടുത്തു വിരിപ്പു ണ്ടാക്കുന്നത്, ചെറുതരം മൃഗങ്ങൾ'' എന്നും മറ്റുമാണവ. ചെറിയ തരം മരങ്ങൾക്കും, ഞാറു പോലെ പരന്നു നിൽക്കുന്ന സസ്യങ്ങൾക്കും, ചുള്ളി വിറകുകൾക്കും, മരുഭൂമിക്കും, ചില്ലറ വീട്ടുപകരണങ്ങൾക്കും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നു നിഘണ്ടുകളിലും കാണാം. എല്ലാ റ്റിലും തന്നെ, അതിൻെറ സാക്ഷാൽ ഭാഷാർത്ഥമായ 'വിരിപ്പ്' എന്ന അർത്ഥം പരിഗണിക്കപ്പെട്ടി ട്ടുണ്ട്. ഭാരം വഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന മൃഗങ്ങൾ (حمولة) കേവലം വലുതായിരിക്കുമല്ലോ. അതിനെ തിരിലാണ് ഈ പദം ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുതയും, മേൽക്കണ്ട അർത്ഥങ്ങളിൽ പൊതുവെ ചെറുപ്പം കൂടി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും കണക്കിലെടുത്തു കൊ ണ്ടാണ് നാം അതിനെ 'ചെറുതരം മൃഗങ്ങൾ' എന്ന് ഭാഷാന്തരം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതിനു തികച്ചും യോജിക്കുന്ന ഒറ്റവാക്ക് മലയാളത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല.

തോട്ടങ്ങളെയും കൃഷിയെയും സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ كلوا من ثمره اذا اثمر (അത് ഫലം നൽകുമ്പോൾ അതിൻെറ ഫലം തിന്നുകൊള്ളുവിൻ) എന്നും, കാലികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ كلوا مما رزقكم الله (നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്നു തിന്നു കൊള്ളുവിൻ) എന്നു പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു തന്നതാണ്; എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അവയിൽ ചിലതു നിഷിദ്ധമാക്കുകയും, കൃത്രിമ ദൈവങ്ങളെ സങ്കൽപിച്ച് അവർക്കായി നീക്കി വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അക്രമവും നന്ദികേടുമാണല്ലോ എന്നൊരു സൂചന അതിൽ അടങ്ങി യിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ واتوا حقه يوم حصاده (അതു കൊയ്തെടുക്കുന്ന ദിവസം അതിൻെറ കടമ കൊടുത്തു തീർക്കുവിൻ) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. തോട്ട കൃഷിയാകട്ടെ, ധാന്യ കൃഷിയാകട്ടെ, വിളവെടുപ്പു വേളയിൽ അതിൽ നിന്നു സാധുക്കൾക്കു ദരിദ്രർക്കും ഒരവകാശം കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടുന്ന കടമയുണ്ട് എന്നാണ് അതിൽ നിന്നു വ്യക്ത മാകുന്നത്.

ഈ വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭി പ്രായങ്ങൾ കാണാം. (1) ഇസ്‌ലാമിലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള സകാത്തിന് പുറമെ നിലവിലുള്ള മറ്റൊരു കടമയാണിത്. ഇബ്നു ഉമർ, അത്വാഉ്, മുജാഹിദ്, സഈദുബ്നു ജുബൈർ (رضي الله عنهم) മു തലായവർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു വിളവെടുക്കുന്ന സമയത്ത് വരുന്ന സാധുക്കൾക്കും പാവങ്ങൾക്കും അല്പം വല്ലതും കൊടുക്കൽ ഉടമസ്ഥനു നിർബന്ധമാകുന്നു. മുൻകാലത്ത് ഒരു തോട്ടക്കാരൻ തങ്ങളുടെ തോട്ടത്തിൽനിന്നു വിളവെടുക്കുന്നത് സാധു ക്കളാരും അറിയാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി രാത്രിയിൽ ഗൂഢമായി വിളവെടുക്കുവാൻ പരിപാടി യിടുകയും, അവർ തോട്ടത്തിൽ ചെന്നപ്പോഴേക്കും ഒരു അത്യാഹിതം വഴി അല്ലാഹു അവരുടെ തോട്ടം നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും ചെയ്ത സംഭവം സൂറത്തുൽ ഖലമിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അനന്തരാവകാശ സ്വത്തുക്കൾ ഓഹരി ചെയ്യുന്ന സമയത്തു കുടുംബങ്ങളും അനാഥകളും സാധുക്കളും സന്നിഹിതരായാൽ അവർക്കു അതിൽ നിന്നു വല്ലതും കൊടുക്കുകയും, നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞു വിടുകയും വേണമെന്നു സൂറത്തുന്നിസാഉ് 8ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (2) സകാത്ത് നിർബ്ബന്ധമാക്കപ്പെട്ടതോടെ ഈ നിർബ്ബന്ധം ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ സൂറത്ത് മക്കീ സൂറത്താണല്ലോ. സകാത്തിൻെറ നിയമം അന്നു നിലവിലില്ല. മിക്കവാറും ഹിജ്റ രണ്ടാം കൊല്ലത്തിലാണ് സകാത്തിൻെറ നിയമം ഉണ്ടായത്. അതിനുശേഷം ഈ കടമ നിലവിലില്ല. എന്നാലും അതൊരു നല്ല കാ ര്യമാണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. ഇതാണ് ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, മുഹമ്മദുബ്നുൽ ഹനഫിയ്യ, ഹസൻ, നഖ്ഈ, ത്വാഊസു, ഖത്താദ, ളഹ്-ഹാക് (رضي الله عنهم) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. പണ്ഡിതൻമാരിൽ അധികവും ഇതാണു സ്വീകരിച്ചിരക്കുന്നതും. വിളവെടുക്കുമ്പോഴാണല്ലോ വിളവിൻെറ അളവും കൃത്യവും അറിയുന്നതും അതു കൈവശം വരുന്നതും. അതാണ് കൊയ്തെടുക്കുന്ന ദിവസം കൊടുക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യമെന്നും ഇവർ

പറയുന്നു. (3) ഈ കൽപന ഒരു നിർബ്ബന്ധ കൽപനയല്ല. കേവലം ഐച്ഛികമായ ഒരു കടമ മാത്രമാണ് എന്നത്രെ വേറെ ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പല നിലക്കും ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

കൊയ്തെടുക്കുമ്പോൾ കടമ കൊടുത്തു തീർക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതിനെതുടർന്ന് **ولا تسرفوا** (അമിതമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ഉപയോഗിക്കുന്നതിലായാലും മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുന്നതിലായാലും അത് അമിതമാകുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അമിതവ്യയത്തെപ്പറ്റി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വളരെയധികം വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. **انه لا يحب المسرفين** (അമിതമാക്കുന്നവരെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ഇവിടെയും ആ വിരോധത്തെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചരിക്കുകയാണ്. ഉൽപന്നങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കാലികളുടെ വിഷയത്തിലാണ് മുശ്രിക്കുകൾ കൂടുതൽ ദുരാചാരങ്ങളും ശിർക്കുകളും സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നത്. കൂടാതെ, കൃഷിയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനങ്ങൾ ചില പ്രത്യേക കാലങ്ങളിൽ മാത്രം ലഭിക്കുന്നതും, കാലികളുടെ വരുമാനവും ഉപയോഗവും എല്ലാ കാലത്തും ലഭിക്കുന്നതുമായിരക്കും. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടായിരിക്കാം കാലികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അല്ലാഹു നൽകിയതിൽനിന്നു തിന്നുകൊള്ളുവിൻ (**كلوا مما رزقكم الله**) എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ പിശാചിൻെറ കാലടികളെ പിൻപറ്റരുതെന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷശത്രുവാണെന്നും (**ولا تتبعوا خطوات**) പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയത്. (അല്ലാഹുവിന്നറിയാം) കാലികൾ (**انعام**) എന്ന വാക്കിൽ ഏതെല്ലാം ഉൾപെടുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്:

ثَمَـٰنِيَةَ أَزْوَٰجٍ ۖ مِّنَ ٱلضَّأْنِ ٱثْنَيْنِ وَمِنَ ٱلْمَعْزِ ٱثْنَيْنِ ۗ قُلْ ءَآلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلْأُنثَيَيْنِ أَمَّا ٱشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ ٱلْأُنثَيَيْنِ ۖ نَبِّـُٔونِى بِعِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿١٤٣﴾

143 (അതെ) എട്ടു ഇണകളെ (അവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു). ചെമ്മരിയാടിൽ നിന്ന് രണ്ടും, കോലാടിൽ നിന്ന് രണ്ടും (ഇണകൾ). പറയുക; ''(ഇവയിലെ) രണ്ട് ആണിനെയാണോ അവൻ [അല്ലാഹു] നിഷിദ്ധമാക്കിയത്, അതല്ല- രണ്ടു പെണ്ണിനെയോ?! അതല്ല-(ആ) രണ്ടു പെണ്ണിൻെറ ഗർഭാശയങ്ങൾ ഉൾപെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിനെയാണോ?! ഒരു (ന്യായമായ) അറിവോടെ, നിങ്ങൾ എന്നോട് (ഒന്ന്)വിവരം അറിയിക്കുവിൻ- നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!''

وَمِنَ ٱلْإِبِلِ ٱثْنَيْنِ وَمِنَ ٱلْبَقَرِ ٱثْنَيْنِ ۗ قُلْ ءَآلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلْأُنثَيَيْنِ أَمَّا ٱشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ ٱلْأُنثَيَيْنِ ۖ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ بِهَـٰذَا ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ ٱلنَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٤٤﴾

144 ഒട്ടകത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടും, മാട്ടിൽ നിന്ന് രണ്ടും (ഇണകളും). പറയുക: ''(ഇവയിലെ) രണ്ട് ആണിനെയാണോ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയത്, അതല്ല-രണ്ടു പെണ്ണിനെയോ?! അതല്ല-(ആ) രണ്ടു പെണ്ണിൻെറ ഗർഭാശയങ്ങൾ ഉൾപെടുത്തിയതിനെയാണോ?! അതല്ല, ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് 'വസിയ്യത്ത്' ചെയ്തപ്പോൾ നിങ്ങൾ (ദൃക്ക്) സാക്ഷികളായി (ഹാജരുണ്ടായി)രുന്നുവോ?!'' അപ്പോൾ, ഒരറിവുമില്ലാതെ, മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ അധികം അക്രമി ആരാണുള്ളത്?! നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാ

ക്കുകയില്ല.

143 ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ എട്ട് ഇണകളെ. مِّنَ الضَّأْنِ ചെമ്മരിയാട്ടിൽ (നെയ്യാട്ടിൽ) നിന്ന്. اثْنَيْنِ രണ്ട് (എണ്ണം). وَمِنَ الْمَعْزِ കോലാട്ടിൽനിന്നും. اثْنَيْنِ രണ്ട് (എണ്ണം). قُلْ പറയുക. ءَآلذَّكَرَيْنِ രണ്ട് ആണിനെയോ. حَرَّمَ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കി. أَمِ الْأُنثَيَيْنِ അതല്ല (അതോ) രണ്ട് പെണ്ണിനെയോ. أَمَّا അതല്ല യാതൊന്നിനെയോ. اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ അതിനെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. أَرْحَامُ ഗർഭാശയങ്ങൾ. الْأُنثَيَيْنِ രണ്ട് പെണ്ണിന്റെ. نَبِّئُونِي നിങ്ങളെനിക്ക് വിവരമറിയിക്കുവിൻ. بِعِلْمٍ വല്ല അറിവോടെയും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ, സത്യം പറയുന്നവർ.. 144 وَمِنَ الْإِبِلِ ഒട്ടകത്തിൽ നിന്നും. اثْنَيْنِ രണ്ട് (എണ്ണം). وَمِنَ الْبَقَرِ മാട്ടിൽ നിന്നും. اثْنَيْنِ രണ്ട് (എണ്ണം). قُلْ പറയുക. ءَآلذَّكَرَيْنِ രണ്ട് ആണിനെയോ. حَرَّمَ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയത്. أَمِ الْأُنثَيَيْنِ അതല്ല രണ്ട് പെണ്ണിനെയോ. أَمَّا അതല്ല യാതൊന്നിനെയോ. اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ അതിനെ ഉൾപെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. أَرْحَامُ ഗർഭാശയങ്ങൾ. الْأُنثَيَيْنِ രണ്ട് പെണ്ണിന്റെ. أَمْ كُنتُمْ അതല്ല (അതോ) നിങ്ങളായിരുന്നോ. شُهَدَاءَ ദൃക്സാക്ഷികൾ, ഹാജറുള്ളവർ. إِذْ وَصَّاكُمُ നിങ്ങളോട് വസിയ്യത്ത് ചെയ്ത (കൽപിച്ചപ്പോൾ. اللهُ അല്ലാഹു. بِهَذَا ഇതിന്, ഇതിനെപ്പറ്റി. فَمَنْ أَظْلَمُ അപ്പോൾ (എന്നാൽ-എന്നിരിക്കെ) ആരാണ് അധികം ആക്രമി. مِمَّنِ افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ. كَذِبًا വ്യാജം. لِّيُضِلَّ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. بِغَيْرِعِلْمٍ ഒരു അറിവും (വിവരവും) ഇല്ലാതെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَهْدِي അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക (വഴിചേർക്കുക)യില്ല. الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ. الظَّالِمِينَ ആക്രമികളായ

വിഷയത്തിലും ഘടനയിലും മുൻവചനങ്ങളുമായി ബന്ധമുള്ളതാണ് ഈ വചനങ്ങളും. കാലികൾ (انعام) അഥവാ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾ ആകെ എട്ട് ഇനങ്ങളാണുള്ളത്. ചെമ്മരിയാട്, കോലാട്, ഒട്ടകം, മാട് എന്നീ നാലു വർഗ്ഗത്തിൽ ആണും പെണ്ണുമായി ആകെ എട്ട് ഇനങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾക്കും, സവാരി മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു തന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവയിൽ ചില ആണിനെയും, ചില പെണ്ണിനെയും, ചില ഗർഭശിശുക്കളെയും നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിത്തള്ളുന്നു. അതൊക്കെ അല്ലാഹു കൽപിച്ച മതവിധികളെന്ന നിലക്കാണ് ചെയ്യുന്നതും. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഈ ഇനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആണിനെയാണോ, അതല്ല പെണ്ണിനെയാണോ, അതല്ല പെണ്ണിന്റെ ഗർഭത്തിലുള്ളതിനെയാണോ?! അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എല്ലാ ആണും, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ പെണ്ണും, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ ഗർഭസ്ഥശിശുവും നിഷിദ്ധമായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?! ചിലതിനെ നിഷിദ്ധമെന്നും, ചിലതിനെ അനുവദനീയമെന്നും വേർതിരിക്കുവാനുള്ള ന്യായമെന്താണ്?! അല്ലാഹു അങ്ങിനെയുള്ള യാതൊരു നിയമവും കൽപിച്ചിട്ടില്ല. ഉണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കു വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് എന്താണ് തെളിവ്?! അവൻ അത് കൽപിച്ചരുളിയപ്പോൾ നിങ്ങളതിന് ദൃക്കുസാക്ഷികളായി അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നുവോ?! എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ആക്ഷേപവും, പരിഹാസവും നിറഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് ഉത്തരം മുട്ടിക്കുകയല്ല, ന്യായപൂർവ്വമോ പ്രമാണപരമോ ആയ വല്ല അടിസ്ഥാനവും അറിവും ഈ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അതൊന്ന് സമർപ്പിക്കുവിൻ എന്നു അവരെ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാർ അങ്ങിനെ ചെയ്തുവരുന്നത് കണ്ട് ഞങ്ങളും അനുകരിച്ചുവെന്നല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് അവർക്കു പറയുവാനുള്ളത്?! ഇല്ല. ഒന്നുമില്ല. അപ്പോൾ, നാമമാത്രമെ

ങ്കിലും യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കള്ളം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുയാണ് അവരിലുള്ള പുരോഹിത വർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടം. ഇതിൽപ്പരം അക്രമവും അനീതിയും എന്താണ്?! ഈ അക്രമം കൈവെടിഞ്ഞ് നേർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാത്ത കാലത്തോളം അവർക്കു രക്ഷയില്ലതന്നെ.

വിഭാഗം-18

قُل لَّآ أَجِدُ فِى مَآ أُوحِىَ إِلَىَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُۥٓ إِلَّآ أَن يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُۥ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ ۚ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

145 (നബിയേ) പറയുക: ''എനിക്ക് 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യബോധനം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ, ഭക്ഷിക്കു(വാനുദ്ദേശിക്കു)ന്ന ഒരാളുടെ മേലും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല, അത് [ഭക്ഷണം] ശവം, അല്ലെങ്കിൽ ചിന്തപ്പെട്ട രക്തം, അല്ലെങ്കിൽ പന്നിമാംസം-കാരണം, അത് മ്ലേച്ഛമാകുന്നു-അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറുക്കപ്പെട്ട] തോന്നിയവാസം (എന്നിവ) ആയിരുന്നാലല്ലാതെ. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും (നിയമ ലംഘനം) കാംക്ഷിക്കുന്നവനല്ലാതെയും, അതിരു വിട്ടവനല്ലാതെയും(അവ ഭക്ഷിക്കുവാൻ) നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീരുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

145 قُلْ പറയുക. لاَ أَجِدُ ഞാൻ കാണുന്നില്ല. فِيمَا أُوحِيَ വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടതിൽ. إِلَيَّ എനിക്ക്, എന്നിലേക്ക്. مُحَرَّمًا ഒരു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതും, ഹറാമാക്കപ്പെട്ടത് ഒന്നും. عَلَى طَاعِمٍ ഒരു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവൻെറ മേലും. يَطْعَمُهُ അതിനെ ഭക്ഷിക്കുന്ന. إِلاَّ أَن يَكُونَ അതായിരുന്നാലല്ലാതെ. مَيْتَةً ശവം, ചത്തത്. أَوْ دَمًا അല്ലെങ്കിൽ രക്തം. مَسْفُوحًا ചിന്തപ്പെട്ട (ഒഴുകുന്ന). أَوْ لَحْمَ അല്ലെങ്കിൽ മാംസം. خِنزِيرٍ പന്നിയുടെ. فَإِنَّهُ എന്നാൽ (കാരണം) അത്. رِجْسٌ മ്ലേച്ഛമാണ്. أَوْ فِسْقًا അല്ലെങ്കിൽ തോന്നിയവാസം. أُهِلَّ ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട. لِغَيْرِ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി. بِهِ അതിനെ, അതിൽ, അതുമൂലം. فَمَنِ എന്നാൽ (ഇനി-അപ്പോൾ) ആരെങ്കിലും, വല്ലവനും. اضْطُرَّ നിർബ്ബന്ധിതനായി (എങ്കിൽ). غَيْرَ بَاغٍ കാംക്ഷിക്കുന്ന (തേടുന്ന-നിയമലംഘനം നടത്തുന്ന)വനല്ലാതെ. وَلاَ عَادٍ അതിര് വിടുന്നവനല്ലാതെയും. فَإِنَّ رَبَّكَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

ആഹാരത്തിനും മറ്റുമായി അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു കൊടുത്ത ഉൽപന്നങ്ങളിൽ നിന്നും, കാലികളിൽ നിന്നും ചിലത് ഹലാലും (അനുവദനീയവും), ചിലത് ഹറാമും (നിഷിദ്ധവും) ആക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുശ്രിക്കുകളോട് എനിക്കു ലഭിച്ച ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളിലൊന്നും തന്നെ ഈ നാല് വസ്തുക്കളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ലെന്നു പറയുവാൻ നബി (ﷺ) യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. മതനിയമം നിയമിക്കുവാനുള്ള അധികാരം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ നാലിനു പുറമെ വല്ലതും

നിഷിദ്ധമാണെന്നോ, ഈ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും അനുവദനീയമാണെന്നോ പറയുവാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ലെന്നു താൽപര്യം.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ-ശവം, രക്തം, പന്നിമാംസം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടത് (അഥവാ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടത്) എന്നീ നാലു വസ്തുക്കൾ-മാത്രമേ ഭക്ഷിക്കൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുവെന്ന് സൂ: അൽബഖറ 173ലും, സൂ: മാഇദ; 4ലും ഇതിനുമുമ്പു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് നാം കണ്ടു. താഴെ സൂ: നഹ്ൽ 115ൽ വീണ്ടും വരുന്നുമുണ്ട്. മാഇദയിലെ വചനത്തിൽ ഈ നാലിനു പുറമെ, കുടുങ്ങിച്ചത്തത്, വീണുചത്തത് മുതലായ ചില ഇനങ്ങൾകൂടി പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം ശവത്തിൽ ഉൾപെട്ടതും, അതിൻെറ വിശദീകരണമായി പറയപ്പെട്ടതുമാണെന്ന് അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ നാലിനെക്കുറിച്ചും അത്യാവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ പലതും സൂറത്തുൽബഖറയിൽ വെച്ചും, ചിലതെല്ലാം മാഇദയിൽവെച്ചും വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ, മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ അൽപം വിവരിക്കുവാനുള്ളത്.

അവിടങ്ങളിൽ രക്തം (دم) എന്ന് മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ഇവിടെ അതിനെ ചിന്തപ്പെട്ടത് (مسفوح) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായതു, അറവു മൂലമോ, മുറിപ്പെട്ടോ മറ്റോ ഒഴുകി വരുന്ന രക്തം എന്നർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലങ്ങളിലും 'രക്തം' കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഒഴുകുന്ന രക്തം (دم مسفوح) ആണെന്നും, മാംസത്തിൽ നിന്നും വേറിടാതെ അതോടുപറ്റി നിൽക്കുന്ന രക്തക്കലർപ്പിനു വിരോധമില്ലെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പന്നിമാംസം വിരോധിച്ചതിന് പ്രത്യേക കാരണമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവിടെ 'അതിനു കാരണം അതു മ്ളേച്ഛമാണ്' (فانه رجس) എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പന്നിമാംസം കഴിക്കുന്നവർക്ക് അതു ഒരു ആസ്വാദ്യ വസ്തുവായി തോന്നാമെങ്കിലും അതു രോഗാംശം കലർന്നതാണെന്നു പല വൈദ്യ വിശാരദൻമാരും സമ്മതിച്ചതാണ്. ഒരു പക്ഷെ, പ്രസ്തുത രോഗാംശങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു നീക്കം ചെയ്വാൻ ഏതെങ്കിലും ശാസ്ത്രീയ പരിഹാരം ഉണ്ടെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും അതൊരു മ്ളേച്ഛ വസ്തുവാണെന്ന് അതിനെപ്പറ്റി മനുഷ്യരെക്കാൾ അറിയുന്നവനായ സ്രഷ്ടാവു പറയുമ്പോൾ-ആ മ്ളേച്ഛതയെക്കുറിച്ചു നമുക്കു വേണ്ടതു പോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്നാൽ തന്നെയും-അതിൽ നമുക്കു അജ്ഞാതമായ ചില ദോഷവശങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. കാഷ്ഠങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മ്ളേച്ഛ വസ്തുക്കൾ തിന്നുക പതിവാക്കിയ മറ്റൊരു മൃഗത്തെ പന്നിയെപ്പോലെ വേറെ കാണുവാൻ പ്രയാസം. അതോടുകൂടി മ്ളേച്ഛത ശരീരാരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കുന്നത് തന്നെയാവണമെന്നില്ല താനും. സ്വഭാവ വികാരാദികളെ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന വല്ല ദോഷങ്ങളും ആയിരക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഇതിനുദാഹരണമായി ചിലപണ്ഡിതൻമാർ ചിലതൊക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാതെയുമില്ല. പന്നിമാംസം വിരോധിച്ചതിനു കാരണം അത് മ്ളേച്ഛമായതാണെന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്നു കാഷ്ടം, മൂത്രം മുതലായ മ്ളേഛമായ എല്ലാ മലിന വസ്തുക്കളും ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുകൂടി മസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പ്രത്യേക കാരണമോ, തെളിവോ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ, ദുഷിച്ച സാധനങ്ങൾ പൊതുവെ നിഷിദ്ധമാണെന്നും, വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ പൊതുവെ അനുവദനീയമാണെന്നുമുള്ളത് ഒരു പൊതുതത്വവുമത്രെ. (5;5; 7: 157 മുതലായവയും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക)

മാഇദയിലെ ആയത്തിൽ, ഈ നാല് നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞശേഷം അവയെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് 'അതൊക്കെ തോന്നിയവാസമാകുന്നു (ذلكم فسق) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റി മാത്രമാണ് 'തോന്നിയവാസം' (فسقا) എന്നു ഉപയോഗിച്ചത്. നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതൊക്കെ തോന്നിയവാസം തന്നെയാണെങ്കിലും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കുന്നത്

കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെട്ട കുറ്റമാണെന്നു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അൽബഖറയിലും, മാഇദയിലുമെന്നപോലെ ഇവിടെയും നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥ നേരിടുമ്പോൾ, നിയമലംഘനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമില്ലാതെ അത്യാവശ്യമായ തോതിൽ അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നു അവസാനം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ച വിശദീകരണം മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളത് ഇവിടെയും ഓർമ്മിക്കുക.

നാലു സൂറത്തുകളിലാണല്ലോ ഈ നാലു വസ്തുക്കളും നിഷിദ്ധങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. രണ്ടെണ്ണം മക്കീ സൂറത്തുകളും രണ്ടെണ്ണം മദനീ സൂറത്തുകളുമാകുന്നു. മക്കീ സൂറത്തായ നഹ്ലിലും, മദനീസൂറത്തായ അൽബഖറയിലും ഈ നാല് വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു (..انما حرم) എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, മക്കീ സൂറത്തായ ഈ സൂറത്തിൽ, ഈ നാലെണ്ണമല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായി എനിക്ക് വഹ്യ് ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണം (....قل لا اجد فيما اوحى) എന്നു നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മദനീ സൂറത്തായ മാഇദയിലാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപിക്കപ്പെടുന്നതല്ലാത്ത മറ്റു കാലി ജന്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (.... احلت لكم بهيمة الانعام) എന്ന് (2-ാം വചനത്തിൽ) ആദ്യമൊന്നു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം പിന്നീടാണ് (4-ാം വചനത്തിൽ) ഈ നാല് വസ്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (.... حرمت عليكم) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 2-ാം വചനത്തിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ 4-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട നാലെണ്ണം തന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല താനും. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ നാല് വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ ഭക്ഷിക്കൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുവെന്നു ഈ നാല് സൂറത്തുകളിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ നാലിന്നു പുറമെയുള്ള വസ്തുക്കളൊന്നും തന്നെ നിഷിദ്ധമല്ലെന്നാണ് മുൻഗാമികളിലും പിൻഗാമികളിലുമുള്ള ചില പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായം. സഹാബികളിൽ ഇബ്നു അബ്ബാസും, ഇബ്നു ഉമറും, ആയിശായും (رضي الله عنهم) ഈ അഭിപ്രായക്കാരായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇമാം മാലിക്കും (رحمه الله) ഈ അഭിപ്രായക്കാരനാണെന്ന് കാണുന്നു. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഇമാം റാസീ (رحمه الله) യും ഇതാണ് ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ഈ നാല് വസ്തുക്കൾക്കു പുറമെ ചില വസ്തുക്കൾകൂടി നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതായി പ്രബലമായ ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്തുത അഭിപ്രായക്കാരായ പണ്ഡിതൻമാർ പറയുന്നതിൻെറ ചുരുക്കം. ഇതാണ്: ഇസ്ലാമിലെ ഒരു സുസ്ഥിരമായ നിയമമെന്ന നിലക്കോ, കുറ്റകരമായ ഹറാം (നിഷിദ്ധം) എന്ന നിലക്കോ ഉള്ള വിരോധമല്ല ആ ഹദീസുകളുടെ താൽപര്യം. കേവലം വൃത്തികെട്ടതും, മതദൃഷ്ട്യാ വെറുക്കപ്പെട്ടതും (مكروه) എന്ന നിലക്കുള്ള വിരോധമാണത്. ആ ഹദീസുകളുടെ ചില രിവായത്തുകളിൽ, നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചു (نهى النبى ص) എന്നും, ചിലതിൽ അതിനു പകരം, നബി (ﷺ) ഹറാമാക്കി (حرم النبى ص) എന്നും കാണുന്നു. ഇതിനു കാരണം, നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചതിൻെറ അർത്ഥം നബി (ﷺ)നിഷിദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചുവെന്നാണെന്ന് അതിൻെറ നിവേദകൻമാർ ധരിച്ചതായിരിക്കുമെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു.

പക്ഷെ സ്വന്തം യുക്തിക്കനുസരിച്ചു മതകാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുവാൻ ബദ്ധപ്പാട് കാണിക്കാറുള്ള ചില ആധുനിക പണ്ഡിതൻമാർ പ്രസ്തുത ഹദീസുകളെപ്പറ്റി വിധി കൽപിക്കുന്നത് വേറെ രൂപത്തിലാകുന്നു. ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമാണ് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കെ, നബി (ﷺ) ആ നാലിനു പുറമെ വെറേ ചിലതുംകൂടി വിരോധിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള ഹദീസുകളൊന്നും സ്വീകാര്യമേ അല്ല. ഇതാണ് അവരുടെ തീരുമാനം. ഇത് വാസ്തവത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നേരെ താൽപര്യപൂർവ്വം കണ്ണടച്ചു ഇരുട്ടാക്കലാണെന്ന് നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ള എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാകുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകൾക്കു ഇവരുടെ അടുക്കൽ വലിയ

നിലയും വിലയുമൊന്നും ഇല്ലെന്നുള്ളതിൽ നിന്നാണ് ഈ മറുപടിയുടെ ഉൽഭവമെന്നു അവരുടെ പല പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

കാട്ടുജീവികളിൽ നിന്ന് ദന്തമുള്ളവ, നീണ്ട നഖമുള്ളവ-അഥവാ തേറ്റപ്പല്ലുകൾ വഴി ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളും, കാലിലെ നഖം ഉപയോഗിച്ചു ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന മാംസഭുക്കുകളായ പക്ഷികളും വീട്ടു കഴുത (വളർത്തു കഴുത) എന്നിങ്ങിനെ ചിലതുകൂടി നബി' (ﷺ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു വെന്നാണ് പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഈ നാലിനു പുറമെ അവയും ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവയായിട്ടാണ് മുൻഗാമികളിലും പിൻഗാമികളിലുമുള്ള ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരും എണ്ണിവരുന്നത്. നിഷിദ്ധതയെ ഖുർആൻ നാലെണ്ണത്തിൽ പരിമതപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ, നബി (ﷺ) അവക്കു പുറമെ ചിലതുകൂടി എങ്ങിനെ നിരോധിച്ചുവെന്ന സംശയത്തിന് അവർ പല മറുപടിയും നൽകുന്നുണ്ട്. അവയിൽ പ്രസക്തമായതിൻെറ സാരം ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്ധിക്കാം:-

ഒന്ന്: ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമാണ് നിഷിദ്ധമായവ-നാലിനു പുറമെയുള്ള വസ്തുക്കൾ അനുവദനീയമാണു-എന്നു പറയുമ്പോൾ, ആ അനുവദനീയ വസ്തുക്കൾക്കു ഒരു നിർവ്വചനമോ അടിസ്ഥാനമോ ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. അഥവാ ഈ നാലെണ്ണത്തെ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നത് ഏതിൽ നിന്നായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. (*) ഈ നാലുമല്ലാത്ത സകല വസ്തുക്കളും ഭക്ഷിക്കൽ അനുവദനീയമാണെന്നു ആരും വാദിക്കുന്നില്ല. മ്ളേച്ഛവും മലിനവുമായതും വിഷവസ്തുക്കളും ഭക്ഷിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. അതിന് ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും തെളിവും ലഭിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ആ നാലെണ്ണം ഒഴിച്ചുള്ള മുഴുവൻ വസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണെന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യമെന്നു വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അപ്പോൾ, ഒന്നുകിൽ മുശ്രിക്കുകൾ ചിലത് നിഷിദ്ധവും ചിലത് അനുവദനീയവുമാക്കി തരം തിരിച്ചിരുന്ന വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിൽ നിന്ന് ആ നാലെണ്ണം മാത്രം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെടുകയും അവയിൽ ആ നാലെണ്ണമല്ലാത്തതൊക്കെ അനുവദനീയമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നേ അതിന് അർത്ഥമാകുവാൻ തരമുള്ളു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, പന്നിമാംസത്തിനു അതിൽ എങ്ങിനെ സ്ഥാനമുണ്ടായി? എന്നു ചോദിക്കപ്പെടാം. ആടുമാടുകളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ജീവിയായിട്ടാണ് അന്നും ഇന്നും പന്നിയെ ഭക്ഷിക്കാറുള്ളവർ ഗണിച്ചുവരുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്കു മറ്റു മൂന്നിനെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞപ്പോൾ അതോടു ചേർത്തു പന്നിയെക്കൂടി എടുത്തു പറയുന്നതിൽ അസാംഗത്യമില്ല. ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിൽ (انعام) പെടാത്ത ഒരു പ്രത്യേകം ഇനമായതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം (ഈ വചനത്തിൽ) فانه رجس (കാരണം, അത് മ്ളേച്ഛമാണ്) എന്നു എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.

രണ്ട്: നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കർത്തവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث – الاعراف (അവർക്കു അദ്ദേഹം വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, ദുഷിച്ച വസ്തുക്കളെ അവരുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. (7: 157) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. അപ്പോൾ, മ്ളേച്ഛവും ദുഷിച്ചതുമായ വസ്തുക്കളെന്നു നബി (ﷺ) കാണുകയോ അവിടുത്തേക്ക് വഹ്യുമൂലം അറിയുകയോ ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കളെ നബി(സ)ക്കു നിഷിദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കാമെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് يسألونك ماذا احل لهم قل احل لكم الطيبات–المائدة തങ്ങൾക്കു എന്താണ് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: നിങ്ങൾക്കു വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (5:5) എന്നും പറയുന്നു. ഖുർആനിൽ എടു

* يعنى ما هو المستنى منه بالا وما هو القصور بانها؟

ത്തു പറയപ്പെട്ട ഈ നാലുമല്ലാത്തവയെല്ലാം അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നോ മറ്റോ പറയാതെ പൊതുവിൽ വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെല്ലാം അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഈ വചനം കാണിച്ചു തരുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ, വിശിഷ്ടമല്ലാത്തതും, ദുഷിച്ചതുമായ ചില വസ്തുക്കളെയാണ് പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിൽ നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചതെന്നത്രെ ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമകുന്നത്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയത് അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതുപോലെത്തന്നെയാണു' എന്ന് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. (ദാ; ജ; ദാരിമീ.)

മൂന്ന്: ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ നിഷിദ്ധമുള്ളുവെന്ന് പ്രസ്താവക്കുന്ന ഓരോ വചനങ്ങളുടേയും തൊട്ടു മുമ്പും പിമ്പും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ കൂടി പരിശോധിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ ഭക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവാനും, അവനോടു നന്ദികാണിക്കുവാനും തൊട്ട് മുമ്പുള്ള വചനത്തിൽ ആഹ്വാനം ചെയ്തു കൊണ്ടാണ് അൽബഖറയിലും, നഹ്ലിലും ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. സൂ: നഹ്ലിൽ അതിനെത്തുടർന്നു മുശ്രിക്കുകൾ ചില വസ്തുക്കളെ ഹറാമും ഹലാലുമായി കെട്ടിപ്പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന) കാലികളിൽ, നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപിക്കപ്പെടുന്നതൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ആദ്യം പറഞ്ഞശേഷമാണ് പിന്നീടു ഈ നാലു വസ്തുക്കളും നിങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് സൂ: മാഇദയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, കാലികളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു ഓതികേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് സൂ: ഹജ്ജ് 30-ാം വചനത്തിലും കാണാം. ഈ സൂറത്തിലാകട്ടെ, ഈ വചനത്തിൻെറ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള പല വചനങ്ങളിലും പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയം തന്നെ, മുശ്രിക്കുകൾ ചില കാലികളെ നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെപ്പറ്റിയാണുതാനും. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കാലികളിൽ നിന്നു-അല്ലെങ്കിൽ മുശ്രിക്കുകൾ ഹറാമും ഹലാലുമാക്കി തരംതിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നവസ്തുക്കളിൽ നിന്നു-ഈ നാലെണ്ണത്തെ മാത്രമെ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളുവെന്നായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യമെന്നുവെക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഈ നാല് വസ്തുക്കളും ഖുർആൻ മുഖേന ഖണ്ഡിതവും സ്പഷ്ടവുമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മ്ളേച്ഛവും ഉപദ്രവകരവുമായ വസ്തുക്കൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നുള്ളതു ഒരുപൊതു തത്വവുമാണ്. അതു വിവരിക്കൽ നബി (ﷺ) യുടെ കർത്തവ്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്ന നിലക്കു നാലിനു പുറമെ മറ്റു ചില വസ്തുക്കൾ കൂടി നിരോധിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്ന് നബി (ﷺ) നമുക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, നാലിനു പുറമെ, ഹദീസുകളിൽ വല്ലതും വിരോധിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നതിനെപ്പറ്റി ആശക്കുഴപ്പത്തിനവകാശമില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഒന്നുകിൽ നല്ല വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ (**الطيبات**) അനുവദനീയങ്ങളാണെന്നും, ദുഷിച്ചതും മ്ളേച്ഛമായതുമായ വസ്തുക്കൾ (**الرجس والخبيثات**) നിഷിദ്ധങ്ങളാണെന്നുമുള്ള പൊതു തത്വത്തിൻെറ വിശദീകരണമെന്നോണം, നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചതായി ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളും-ഖുർആനിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ട ഈ നാലു വസ്തുക്കുൾക്കു പുറമെ-നിഷിദ്ധങ്ങളായുണ്ടെന്ന് വെക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ-മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടവയായുള്ളുവെന്നും, ചില വസ്തുക്കളെകൂടി നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ നാലു വസ്തുക്കളെപ്പോലെത്തന്നെ അവയും നിഷിദ്ധങ്ങളാണെന്ന അർത്ഥത്തിലല്ലെന്നും, കേവലം നന്നല്ലാത്തതും വെറുക്കപ്പെട്ടതും (**مكروه**) ആണവ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്നും വെക്കുക. എന്നല്ലാതെ-പ്രത്യേകമായ താൽപര്യം പുലർത്തുന്ന ആളുകൾ പറയുന്നതു പോലെ-ഖുർആനിൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയ ഈ നാലു വസ്തുക്കൾക്കു പുറമെ നബി (ﷺ) വല്ലതും

വിരോധിച്ചതായി കാണുന്ന ഹദീസുകളെല്ലാം അടിസ്ഥാന രഹിതങ്ങളാണെന്നു വാദിക്കുന്നതിന് യാതൊരു ന്യായീകരണവും ഇല്ല.

ഈ രണ്ടു നിഗമനങ്ങളിൽ നാം ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. എങ്കിലും ഖുർആൻ വചനങ്ങളോടും, കർമ്മശാസ്ത്ര നിദാന (علم الاصول) തത്വങ്ങളോടും കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നത് രണ്ടാമത് പറഞ്ഞതാകുന്നു. രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നാണ് ശരിയെന്നു തോന്നുന്നവർ മറ്റേ അഭിപ്രായക്കാരെ തെറ്റുകാരും പിഴച്ചവരുമായി ഗണിച്ചു കൂടാത്തതാണ്. ഹറാമല്ലെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും ഈ നാലിനു പുറമെ, ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകളിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും വർജ്ജിക്കുന്നതാണ് മുസ്ലിംകൾക്കു ഉത്തമമെന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതൻമാരിൽ ആർക്കും സംശയമില്ല. ഒരു കൂട്ടർക്കും വിശിഷ്ടമെന്നു തോന്നുന്ന വസ്തു മറ്റൊരു കൂട്ടർക്കു മ്ളേഛമായി തോന്നിയേക്കാം. അതുകൊണ്ടു വിശിഷ്ടമായതും, മ്ളേച്ഛമായതും കണിശമായി വേർതിരിക്കത്തക്ക മാനദണ്ഡം ഒട്ടില്ലതാനും. അതേ സമയത്ത് നമ്മുടെ ചില ഫുഖഹാക്കൾ (കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതൻമാർ) നിഷിദ്ധവസ്തുക്കളുടെയും, അനുവദനീയ വസ്തുക്കളുടെയും നീണ്ട പട്ടികകൾ വിവരിച്ചു കാണുന്നതിന് മതിയായ ഒരു അടിസ്ഥാനവുമില്ലെന്നും, അതവരുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. والله الهادى الى الصواب

وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمْنَا كُلَّ ذِى ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ ٱلْبَقَرِ وَٱلْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَآ إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَآ أَوِ ٱلْحَوَايَآ أَوْ مَا ٱخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ جَزَيْنَٰهُم بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ﴿١٤٦﴾

146 യഹൂദികളായവരുടെ മേലാകട്ടെ, നഖമുള്ള എല്ലാറ്റിനെയും നാം നിഷിദ്ധമാക്കി; മാടിൽ നിന്നും ആടിൽ നിന്നും അവയുടെ കൊഴുപ്പുകളെയും അവരുടെമേൽ നാം നിഷിദ്ധമാക്കി; അവയുടെ മുതുകുകളോ, കുടലുകളോ വഹിച്ച [ഉൾക്കൊണ്ട]തോ, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലുമായി (പറ്റി) കലർന്നതോ ഒഴികെ, അത്, അവരുടെ ധിക്കാരം മൂലം അവർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകിയതാണ്. നിശ്ചയമായും നാം സത്യം പറയുന്നവർ തന്നെ.

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَٰسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُۥ عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

147 (നബിയേ) ഇനി, നിന്നെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയാണെങ്കിൽ പറയുക: ''നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് വിശാലമായ കാരുണ്യമുള്ളവനാകുന്നു; കുറ്റവാളികളായ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവന്റെ ശൗര്യം (അഥവാ ശിക്ഷ) തട്ടി നീക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.''

---

146 وَعَلَى الَّذِينَ യാതൊരുത്തരുടെ മേലാകട്ടെ. هَادُوا യഹൂദികളായ (യഹൂദനാമം സ്വീകരിച്ച). حَرَّمْنَا നാം നിഷിദ്ധമാക്കി. كُلَّ ذِي ظُفُرٍ നഖമുള്ള എല്ലാറ്റിനെയും. وَمِنَ الْبَقَرِ മാട്ടിൽ നിന്നും. وَالْغَنَمِ ആടിൽ നിന്നും. حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ നാം നിഷിദ്ധമാക്കി. شُحُومَهُمَا അവ രണ്ടിന്റേയും കൊഴുപ്പുകൾ. إلاَّ مَا حَمَلَتْ വഹിച്ച (ഉൾക്കൊണ്ട)തൊഴികെ. ظُهُورُهُمَا അവയുടെ (രണ്ടിൻെറയും) മുതുകുകൾ. أَوِ الْحَوَايَا അല്ലെങ്കിൽ കുടലുകൾ. أَوْ مَا اخْتَلَطَ അല്ലെങ്കിൽ കലർന്നത്. بِعَظْمٍ എല്ലിനോട്. ذَٰلِكَ അത്. جَزَيْنَاهُم അവർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകി (നൽകിയതാണ്). بِبَغْيِهِم അവരുടെ ധിക്കാരം (അതിക്രമം-നിയമലംഘന)കൊണ്ട്. وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَصَادِقُونَ സത്യം പറയുന്നവർതന്നെ.. 147 فَإِن كَذَّبُوكَ ഇനി (എന്നാൽ) അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കിയെങ്കിൽ. فَقُلْ എന്നാൽ പറയുക. رَّبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. ذُورَحْمَةٍ കാരുണ്യമുള്ളവനാകുന്നു. وَاسِعَةٍ വിശാല

മായ. وَلاَ يُرَدُّ തട്ടിക്കളയ (തടുക്ക)പ്പെടുകയുമില്ല. بَأْسُهُ അവന്‍റെ ശൗര്യം (ശക്തി-ശിക്ഷ). عَنِ الْقَوْمِ ജനങ്ങളില്‍ നിന്ന്. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായ.

നഖമുള്ള വസ്തുക്കള്‍ (ذى ظفر) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഒട്ടകം, ഒട്ടകപക്ഷി, വാത്ത്, താറാവ് മുതലായവയെപോലെ വിരലുകള്‍-അല്ലെങ്കില്‍ കുളമ്പുകള്‍-പിളര്‍ന്നതല്ലാത്ത ജീവികളാണെന്നാണ് ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. ജീവികളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാതരം നഖമുള്ള വസ്തുക്കളും ഉള്‍പെടുമെന്നും, ഇല്ലെന്നും അഭിപ്രായങ്ങള്‍ വേറെയും കാണാം. നഖമുള്ള എല്ലാ ജീവികളും, ആടുമാടുകളുടെ മുതുകുകളിലോ, കുടലുകളിലോ എല്ലുകളിലോ ചേര്‍ന്നു നില്‍ക്കുന്നതല്ലാത്ത കൊഴുപ്പുകളും യഹൂദികള്‍ക്കു അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നു. അവരുടെ നിയമ ലംഘനവും ധിക്കാരവും നിമിത്തം അവര്‍ക്കു നല്‍കിയ ഒരു ശിക്ഷയായിരുന്നു അത്. അഥവാ മുന്‍ പ്രവാചകന്‍മാര്‍ മുതല്‍ക്കേ ഇസ്ലാമില്‍ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്ന സുസ്ഥിരമായ ഒരു മതവിധിയായിരുന്നില്ല അത്. ഇതാണു സത്യാവസ്ഥ. ഇതവര്‍ സമ്മതിക്കുവാന്‍ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കില്‍ അവരെ അറിയിക്കണം: അല്ലാഹുവിന്‍റെ കാരുണ്യത്തിന്‍റെ വിശാലത കൊണ്ടാണ് അവന്‍ നിങ്ങളുടെ മേല്‍ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കാതെ അയച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോള്‍ നിങ്ങളെ അവന്‍ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭാവിയില്‍ കുറ്റവാളികളെ അവന്‍ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് മേല്‍പറഞ്ഞതിന്‍റെ സാരം. ''യഹൂദികളായവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അവര്‍ക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ അവരുടെമേല്‍ നാം നിഷിദ്ദമാക്കി'' എന്നു സൂ: നിസാഉ് 160ല്‍ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്‍റെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് 146-ാം വചനം എന്നു പറയാം.

ഈ നിഷിദ്ധമാക്കലിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോള്‍-ഇവിടെയും സൂറത്തുന്നിസാഉലും- 'യഹൂദരായവരുടെ (الذين هادوا) മേല്‍' എന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അഥവാ മറ്റു പല സന്ദര്‍ഭങ്ങളിലും കാണാവുന്നതുപോലെ 'വേദക്കാരുടെ മേല്‍' എന്നോ, 'ഇസ്റാഈല്യരുടെ മേല്‍' എന്നോ പറഞ്ഞില്ല. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്തോ അടുത്ത കാലങ്ങളിലോ യഹൂദികള്‍ എന്ന പേര്‍ ഇസ്റാഈല്യര്‍ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. പില്‍ക്കാലങ്ങളില്‍ മാത്രമാണ് അവര്‍ ആ പേരില്‍ അറിയപ്പെട്ടതും, അവരുടെ രിബ്ബീമാരാല്‍ (മതനേതാക്കളാല്‍) ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ട യഹൂദ നിയമ സംഹിത അവര്‍ സ്വീകരിച്ചു വന്നതും. എന്നിരിക്കെ, ഇവയെ നിഷിദ്ധമാക്കിയ വിവരം മൂസാ (عليه السلام) കൊണ്ടുവന്ന തൗറാത്തില്‍ ഉണ്ടായിരിക്കുവാന്‍ അവകാശമില്ല. പക്ഷെ, തൗറാത്താണെന്ന് വാദിക്കപ്പെടാറുള്ള ബൈബിളിലെ പുസ്തകങ്ങളില്‍ ഒട്ടകം, മുയല്‍, കുഴിമുയല്‍ മുതലായവയും, ആടിന്‍റെയും മാടിന്‍റെയും കൊഴുപ്പും (മേദസ്സും) ഭക്ഷിക്കുവാന്‍ പാടില്ലാത്തതാണെന്ന് കാണുന്നുമുണ്ട്. (ലേവ്യര്‍: 11ല്‍ 4-8; ആവര്‍ത്തനം: 14ല്‍ 7, 8: ലേവ്യര്‍: 7ല്‍ 23-25 നോക്കുക) പില്‍ക്കാലത്ത് അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതന്‍മാരാല്‍ ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ട മതനിയമങ്ങളും, വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങള്‍ക്കു അവര്‍ നല്‍കി വന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥത്തില്‍ അതിന്‍റെ മൂലത്തോടു ചേര്‍ത്തു വേദഗ്രന്ഥമെന്നോണം അവര്‍ സ്വീകരിച്ചു പോന്നിട്ടുണ്ട്: നിലവിലുള്ള ബൈബിളിലെ പല ഭാഗങ്ങളും അങ്ങിനെയുള്ളവയാകുന്നു. അക്കൂട്ടത്തില്‍ ഇത് പിന്നീടു എഴുതിച്ചേര്‍ക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. വേദക്കാര്‍ ഈ വാസ്തവം സമ്മതിക്കുവാന്‍ മടിച്ചേക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. പക്ഷേ, ചില ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കള്‍ തങ്ങള്‍ക്കു നിഷിദ്ധമാണെന്ന് വേദക്കാര്‍ വാദിച്ചപ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ പറയുന്നത് സത്യമാണെങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ തൗറാത്തുകൊണ്ടുവന്ന് അതൊന്നു വായിക്കുവാന്‍ എന്നു (فأتوا بالتورية فاتلوها ....) അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുവാന്‍ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കല്‍പിച്ചതും അവര്‍ക്കതിന് കഴിയാതെ ചില ഉപായങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചതും സൂ: ആലു ഇംറാന്‍ 93ലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും നാം മുമ്പു കണ്ടുവല്ലോ.

سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشْرَكْنَا وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَىْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا۟ بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَآ ۖ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

148 ‘ശിർക്ക്’ ചെയ്യുന്നവർ [അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കുചേർക്കുന്നവർ] പറഞ്ഞേക്കും: ‘‘അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളാകട്ടെ, ‘ശിർക്ക്’ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല; ഞങ്ങൾ യാതൊരു വസ്തുവെയും നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.’’ അപ്രകാരം, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു- (അതെ) നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർ രുചി നോക്കുന്നതുവരെ. പറയുക: ‘‘നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ല അറിവുമുണ്ടോ- ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ അത് വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുവാൻ?! നിങ്ങൾ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല; നിങ്ങൾ മതിപ്പിട്ട് പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല.’’

قُلْ فَلِلَّهِ ٱلْحُجَّةُ ٱلْبَٰلِغَةُ ۖ فَلَوْ شَآءَ لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

149 പറയുക: ‘‘അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനാണ് തികഞ്ഞ [പ്രബലമായ] ന്യായമുള്ളത്. എന്നാൽ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ മുഴുവനും അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.’’

---

148 سَيَقُولُ പറയും, പറഞ്ഞേക്കും. الَّذِينَ أَشْرَكُوا ശിർക്ക് ചെയ്തവർ, പങ്ക് ചേർത്തവർ (ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ). لَوْ شاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. مَا أَشْرَكْنَا ഞങ്ങൾ ശിർക്ക് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. وَلا آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളും (ചെയ്ക) ഇല്ല. وَلاَ حَرَّمْنَا ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കുകയുമില്ല. مِن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവിനെയും. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. كَذَّبَ വ്യാജമാക്കി, കളവാക്കി. الَّذِينَ യാതൊരുവർ (യാതൊരു കൂട്ടരും). مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ള. حَتَّى ذَاقُوا അവർ രുചി നോക്കുന്ന (അനുഭവിച്ച)തുവരെ. بَأْسَنَا നമ്മുടെ ശൗര്യം, ശിക്ഷ. قُلْ പറയുക. هَلْ عِندَكُم നിങ്ങളുടെ പക്കലുണ്ടോ. مِّنْ عِلْمٍ വല്ല അറിവും, വിവരവും. فَتُخْرِجُوهُ എന്നിട്ടത് നിങ്ങൾ വെളിവാക്കി (പുറത്തു)കൊണ്ടുവരുവാൻ, വെളിപ്പെടുത്തുമാറ്. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. إِن تَتَّبِعُونَ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നില്ല. إِلاَّ الظَّنَّ ഊഹത്തെയല്ലാതെ. وَإِنْ أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല താനും. إِلاَّ تَخْرُصُونَ നിങ്ങൾ മതിപ്പിടുക(മട്ടം പറയുക)യല്ലാതെ.. 149 قُلْ പറയുക. فَلِلَّهِ അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനാണ് (ഉള്ളത്). الْحُجَّةُ ന്യായം, തെളിവ്. الْبَالِغَةُ തികഞ്ഞതായ. فَلَوْ شاءَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. لَهَدَاكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. أَجْمَعِينَ മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പല വിശ്വാസാചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവർ അവയെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ കൊണ്ടു വരാവുന്ന ഒരു വാദം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അതിനെ ശക്തിയായി ഖണ്ഡിക്കുന്നു. ‘മുശ്‌രിക്കുകൾ പറഞ്ഞു’ വെന്നോ ‘പറയുന്നു’ വെന്നോ പറയാതെ, അവർ പറഞ്ഞേക്കും അഥവാ വഴിയെ പറയും (سيقول) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ഈ വചനം അവതരിക്കുമ്പോൾ അവർ ആ വാദം പുറത്ത് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണ് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അവരുടെ ഇതേവാദം സൂ: നഹ്ൽ35ലും, അതിന്റെ ചുരുക്കം സുഖ്റുഫ് 20ലും അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ രണ്ടിടത്തും മുശ്‌രിക്കുകൾ പറഞ്ഞു-അവർ പറയുന്നു (وقال الذين اشركوا ، وقالوا) എന്നാണ് പ്രയോഗം. അപ്പോൾ, അതവർ ചിലപ്പോൾ തുറന്നു പറയുകതന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞ കാര്യം സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരമല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ, ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരും പല ആരാധ്യൻമാരെ സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതും, അവർക്കു വേണ്ടി നേർച്ചയും വഴിപാടുകളും നടത്തുന്നതും, അങ്ങനെ ചില വസ്തുക്കളെ ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുന്നതുമെല്ലാം അവൻെറ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ അതിലൊന്നും ഞങ്ങൾ തെറ്റുകാരല്ല. ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതും ശരിയല്ല എന്നൊക്കെയാണ് മുശ്‌രിക്കുകളുടെ വാദം. ആത്മാർത്ഥത തൊട്ടുതീണ്ടാത്ത ഒരു വാദമാണത്. മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ദുരാചാരങ്ങൾക്കും ന്യായം പറഞ്ഞൊപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല-നബി (ﷺ) യെയും, സത്യവിശ്വാസികളെയും പരിഹസിക്കൽ കൂടിയാണ്-അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കാരണം, മുശ്‌രിക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി നിർണ്ണയത്തിലും ഉദ്ദേശ്യത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല. അഥവാ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സങ്കൽപിച്ചാൽ തന്നെയും ഈ പറയുന്നതിൽ അവർക്കു ആത്മാർത്ഥതയുമില്ല. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാകകൊണ്ട് അതെല്ലാം അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും; പിന്നെ എന്തിനാണ് പ്രവാചകൻമാരും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമൊക്കെ അവയെപ്പറ്റി ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്? ഞങ്ങൾ കുറ്റക്കാരല്ലല്ലോ! എന്നൊക്കെയാണവർ ഇത് മുഖേന സമർത്ഥിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തിൻെറ പേരിലുള്ള ഈ കള്ളവാദം ഇവരിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, മുമ്പ് ഇവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരിൽനിന്നും ഉണ്ടാകാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു كذلك كذب الخ (അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കി) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതെ, അക്രമങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും ന്യായീകരിക്കുവാൻ മുമ്പ് മുതൽക്കേ അതിൻെറ ആൾക്കാർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ള ഒരു ഊന്നുവടിയാണ് ഈ ന്യായവാദം. ഇന്നും ഇതു പോലെ പലരും പറയുന്നത് കേൾക്കാം. 'അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ വ്യാജം പറഞ്ഞു' വെന്ന് പറയാതെ, 'അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കി' كذب എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങളത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞത് വ്യാജമല്ല-അതു സത്യം തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, അതുമൂലം അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവരുടെ സത്യനിഷേധത്തെ ന്യായീകരിക്കലാണ് എന്ന് ഈ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവർ പറഞ്ഞ വാക്ക് കളവാണെങ്കിൽ അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും കളവു പറഞ്ഞു كذب എന്നാണല്ലോ പറയേണ്ടിയിരുന്നത്.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഈ വാദത്തെ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലാണ് എതിർക്കുവാൻ നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നത് (1) നിങ്ങളുടെ ഈ ന്യായവാദം ശരിവെക്കുന്ന വല്ല വിവരവും-ബുദ്ധിപരമോ, പ്രമാണപരമോ ആയ വല്ല തെളിവും-നിങ്ങൾക്കു കാണിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്ന് കാണിക്കുവിൻ എന്ന്. ഒന്നുമില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണല്ലോ. (2) നിങ്ങൾ ഊഹത്തെ മാത്രം പിൻപറ്റുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന്. നിങ്ങൾ പറയുന്നതും ചെയ്യുന്നതും ശരിയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ഉറപ്പില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ന്യായവും ഉണ്ടാകേണ്ടതല്ലേ?! എന്നു സാരം. (3) നിങ്ങൾ ഈ പറയുന്നത് നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പറയുന്നതല്ല-വെറുതെ മതിപ്പിട്ടു പറയുകയാണെന്ന്. അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്ന് അറിഞ്ഞ ശേഷമോ, അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടോ അല്ല, നിങ്ങൾ അതൊക്കെ ചെയ്തത്. ചെയ്തു കഴിഞ്ഞശേഷം അതൊരു കാരണമാക്കി എടുത്തു പറയുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് താൽപര്യം. ഇങ്ങിനെ, ആ വാദത്തിൻെറ പൊള്ളത്തരം സ്ഥാപിച്ചശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു: قل فلله الحجة البالغة (പറയുക: അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനാണ് തികച്ചും ന്യായമുള്ളത്.) അപ്പോൾ, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന നിങ്ങളുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളെയും ദുരാചാരങ്ങളെയും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിലും, അവയുടെ പേരിൽ നിങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതിലുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് തികച്ചും ന്യായമുണ്ടെന്ന് സാരം.

തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: فلو شاء لهديكم اجمعين (എന്നാല്‍, അവന്‍ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ നിങ്ങളെ മുഴുവനും അവന്‍ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു.) അതായത്, നിങ്ങള്‍ മുഴുവനും (മലക്കുകളെപ്പോലെ) ശുദ്ധപ്രകൃതിക്കാരായ സന്‍മാര്‍ഗ്ഗികളായിത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കില്‍, അതങ്ങിനെത്തന്നെ ആകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവന്‍ ഉദ്ദേശിച്ചതു അങ്ങിനെയല്ല. സത്യാസത്യങ്ങളും, നന്‍മതിന്‍മകളും വേണ്ടതു പോലെ തെളിവുസഹിതം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അതോടൊപ്പം സന്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നിട്ട് ഇഷ്ടമുള്ളവര്‍ സ്വീകരിക്കട്ടെ, ഇഷ്ടമുള്ളവര്‍ നിരസിക്കട്ടെ فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر എന്നുവെച്ച് അവര്‍ക്ക് ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം നല്‍കുകയും ചെയ്യുക. ഇതാണവന്‍ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു താല്‍പര്യം.

ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യം വളരെ സ്ഥലങ്ങളില്‍ ഖുര്‍ആന്‍-വ്യക്തമായ രൂപത്തിലും സൂചനാ രൂപത്തിലുമായി-പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സൂ:ഹൂദില്‍ പറയുന്നു:ولو شاء ربك لجعل الناس امة واحدة – الاية (സാരം: നിന്‍റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ മനുഷ്യരെ അവന്‍ ഒരേ ഒരു സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. അവന്‍ കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ (മറ്റെല്ലാവരും) ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നതാണ്. അതിനായിട്ടാണ് അവന്‍ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതും. ജിന്നുകളില്‍ നിന്നും, മനുഷ്യരില്‍ നിന്നുമെല്ലാം ഞാന്‍ നരകത്തെ നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നുള്ള നിന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ വാക്യം പരിപൂര്‍ണ്ണമായിരിക്കുന്നു. (ഹൂദ്: 118,119.) സൂ: യൂനുസില്‍ പറയുന്നു: ولو شاء ربك لامن – الاية (സാരം: നിന്‍റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ ഭൂമിയിലുള്ളവര്‍ മുഴുവനും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു. അപ്പോള്‍, മനുഷ്യരെ അവര്‍ സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീരുവാന്‍ നീ നിര്‍ബ്ബന്ധിക്കുന്നുവോ?! (യൂനുസ്: 99) സത്യവിശ്വാസികളും, സത്യനിഷേധികളും തമ്മില്‍ നടമാടുന്ന ശണ്ഠകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്‍ബഖറയില്‍ പറയുന്നു: ولو شاء الله ما اقتتلوا – الاية (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ അവര്‍ ശണ്ഠ കൂടുകയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ, അല്ലാഹു അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നു. (അല്‍ബഖറഃ 253) ഇതുപോലെ പല വചനങ്ങളും കാണാം.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ ഞങ്ങള്‍ ശിര്‍ക്കും മറ്റും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. لوشاء الله ما اشركنا എന്ന് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ ന്യായീകരിക്കുവാന്‍വേണ്ടി മുശ്രിക്കുകള്‍ പറഞ്ഞ ആ വാക്ക് സത്യവിരുദ്ധമാണെന്നല്ല-അതുവഴി അവര്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആശയവും ലക്ഷ്യവും തെറ്റാണെന്നാണു-അവര്‍ക്കു നല്‍കിയ മറുപടിയുടെ സാരമെന്നു ഇതില്‍ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണല്ലോ. അവരുടെ ആ വാക്ക് വാസ്തവത്തില്‍ ശരിതന്നെയാണെന്ന് ഈ സൂറത്തില്‍ ഇതിനു മുമ്പ് നാം വായിച്ചു കഴിഞ്ഞ ചില വചനങ്ങളില്‍ നിന്നുതന്നെ തെളിഞ്ഞതുമാണ്. 106,107 വചനങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: .... واعرض عن المشركين (മുശ്രിക്കുകളില്‍ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുക. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ അവര്‍ ശിര്‍ക്കു പ്രവര്‍ത്തിക്കുമായിരുന്നില്ല.) 137-ാം വചനത്തില്‍ പറഞ്ഞു: ..... ولو شاء الله ما فعلوه (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കില്‍ അവരത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരെയും അവര്‍ കെട്ടിപ്പറയുന്നതും വിട്ടേക്കുക.)

മേല്‍വിവരിച്ചിതില്‍നിന്ന് ഈ (148-ാം) വചനമാകട്ടെ, ഇതുപോലെ സൂ: നഹ്ല്‍ 35; സുഖ്റുഫ്: 20 എന്നിവിടങ്ങളിലെ മേല്‍ സൂചിപ്പിച്ച വചനങ്ങളാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യവും അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യവും വിധി നിശ്ചയവും അനുസരിച്ചു മാത്രമാണു നടക്കുന്നതെന്നും, അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കാത്തതോ അവന്‍റെ ഉദ്ദേശത്തിന് വിരുദ്ധമായോ ഒരു കാര്യവും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ള യാഥാര്‍ത്ഥ്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല; നേരെമറിച്ച് അതിനെ സ്ഥാപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നാല്‍, യുക്തിവാദികളും വക്രതാല്‍പര്യക്കാരുമായ ചില ആളുകള്‍ മുശ്രിക്കുകളുടെ ഈ വാക്കിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി-മറ്റൊരു വിധത്തില്‍ പറഞ്ഞാല്‍, അല്ലാഹുവിന്‍റെ സ്വന്തം വാക്കുകളായി അവന്‍ തന്നെ പറഞ്ഞ പല വാക്യങ്ങളെയും മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടു-ആ യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കാറുണ്ട്. അതിന്‍റെ നാനാവശങ്ങളെക്കുറി

ച്ചും, അതിൽ ഈ തൽപര കക്ഷികളുടെ വാദമുഖങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂറത്തുൽ ഹദീദിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വേണ്ടത്ര വിശദമായി നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ അറിയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവിടെ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. والله الموفق الصواب

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَ هَـٰذَا ۖ فَإِن شَهِدُوا۟ فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

150 (നബിയേ) പറയുക: (''നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിയ) ഇത് അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന നിങ്ങളുടെ (വക) സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരുവിൻ!'' എന്നിട്ട് അവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുവെങ്കിൽ, അവരോടൊപ്പം നീ സാക്ഷ്യം വഹിക്കരുത്. നമ്മുടെ 'ആയത്തു'[ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുന്നവരുടെ ഇച്ഛകളെ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്; യാതൊരു കൂട്ടരുടെയും (ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റരുത്): അവർ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല, അവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് (മറ്റുള്ളവരെ) സമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

150 قُلْ പറയുക. هَلُمَّ കൊണ്ടുവരുവിൻ. شُهَدَاءَكُمُ നിങ്ങളുടെ സാക്ഷികളെ. الَّذِينَ يَشْهَدُونَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായ. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു എന്ന്. حَرَّمَ هَذَا ഇത് നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു (എന്ന്). فَإِن شَهِدُوا എന്നിട്ട് (എന്നാൽ) അവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചെങ്കിൽ. فَلاَ تَشْهَدْ നീ സാക്ഷ്യം വഹിക്കരുത്. مَعَهُمْ അവരോടൊപ്പം. وَلاَ تَتَّبِعْ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. أَهْوَاءَ ഇച്ഛ (തന്നിഷ്ടം)കളെ. الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരുടെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യ(ദൃഷ്ടാന്ത)ങ്ങളെ. وَالَّذِينَ യാതൊരുവരുടെയും. لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. بِالآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. وَهُم അവരാകട്ടെ. بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്. يَعْدِلُونَ സമപ്പെടുത്തുന്നു.

നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിയ ഈ വസ്തുക്കളെ നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിയതല്ല-അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി നിശ്ചയിച്ചതാണു-എന്നു തക്കതായ തെളിവു സഹിതം സ്ഥാപിക്കുന്ന വല്ല സാക്ഷികളെയും നിങ്ങൾക്കു സമർപ്പിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അവരെയൊന്നു ഹാജറാക്കുക എന്ന മുശ്രിക്കുകളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. അതവർക്കു സാധ്യമല്ലല്ലോ. ഒരു പക്ഷേ, വല്ല വിഡ്ഢികളും അതിനു മുമ്പോട്ടു വന്നാൽ, അവർ സത്യബോധമില്ലാത്ത കള്ളസാക്ഷികളുമായിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. ലക്ഷ്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വ്യാജമാക്കിത്തള്ളുകയും, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും, അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമേ അതിനു മുമ്പോട്ടു വരൂ. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ സാക്ഷ്യത്തിന് ഒട്ടും വില കൽപിക്കാതെ തള്ളിക്കളയുകയും, അവരുടെ ഇംഗിതത്തിനു വഴങ്ങാതിരിക്കുകയും വേണം എന്നു നബി (സ)യെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം-19

۞ قُلْ تَعَالَوْا۟ أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا۟ بِهِۦ شَيْـًٔا ۖ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَـٰنًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَوْلَـٰدَكُم مِّنْ إِمْلَـٰقٍ ۖ نَّحْنُ

151 പറയുക (നബിയേ): ''വരുവിൻ! നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയത് (എന്തെല്ലാമാണെന്ന്) ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കാം: അതായത്: നിങ്ങൾ അവനോട് ഒരു വസ്തുവെയും പങ്കുചേർക്കരുത്; മാതാപിതാക്കളോടാകട്ടെ,

نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا۟ ٱلْفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا۟ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

നൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയും (വേണം); ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്; നാമത്രെ, നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത്. നീചവൃത്തികളെ-അവയിൽ നിന്ന് പ്രക്ത്യക്ഷമായതിനെയും, പരോക്ഷമായതിനെയും- നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി (അഥവാ പരിപാവനമാക്കി) വെച്ച ദേഹത്തെ [ആളെ] ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും അരുത്. അതൊക്കെ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്ത് ഗ്രഹി)ക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് 'വസ്വിയ്യത്ത്' ചെയ്തിരിക്കയാണ്.

وَلَا تَقْرَبُوا۟ مَالَ ٱلْيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُۥ ۖ وَأَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ وَٱلْمِيزَانَ بِٱلْقِسْطِ ۖ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَٱعْدِلُوا۟ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ ٱللَّهِ أَوْفُوا۟ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

152 ''ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതേതോ അതനുസരിച്ചല്ലാതെ. അനാഥയുടെ ധനത്തെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അവൻ അവൻെറ ശക്തി [പ്രായപൂർത്തി] പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ. അളവും, തൂക്കവും നീതിമുറ പ്രകാരം നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; ഒരാത്മാവിനോടും [ആളോടും] നാം അതിൻെറ കഴിവ(നുസരിച്ച)ല്ലാതെ ശാസിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ (വല്ലതും) പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ നീതിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ: (ആരെക്കുറിച്ചു പറയപ്പെടുന്നുവോ) അവൻ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവനായിരുന്നാലും ശരി, അല്ലാഹുവിൻെറ (വക) കരാറിനെ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ. അതൊക്കെ, നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവൻ നിങ്ങളോട് 'വസ്വിയ്യത്ത്' ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.''

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِى مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلسُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِۦ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

153 ''ഇതാ, എൻെറ പാത (നേരെ) ചൊവ്വായ നിലയിൽ (സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു) അതിനാൽ, അതിനെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ (മറ്റു) മാർഗ്ഗങ്ങളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്; എന്നാൽ അവ നിങ്ങളെ അവൻെറ മാർഗ്ഗം വിട്ട് ഭിന്നിപ്പിച്ചുകളയും. അതൊക്കെ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുവാൻവേണ്ടി അവൻ നിങ്ങളോട് 'വസ്വിയ്യത്ത്' ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.''

---

151 قُلْ تَعَالَوْا പറയുക വരുവിൽ. أَتْلُ ഞാൻ ഓതിത്തരാം, പാരായണം ചെയ്യാം. مَا حَرَّمَ നിഷിദ്ധമാക്കിയത്. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്ക്. أَلاَّ تُشْرِكُوا അതായത് നീങ്ങൾ ശിർക്ക് (പങ്ക് ചേർക്കൽ) ചെയ്യരുത് (എന്ന്). بِهِ അവനോട്, അവനിൽ. شَيْئًا ഒരു വസ്തുവെയും. وَبِالْوَالِدَيْنِ മതാപിതാക്കളോടാകട്ടെ. 3\ إِحْسَانًا ൮ ചെയ്യലും (വേണമെന്ന്). وَلاَ تَقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുക (വധിക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. أَوْلاَدَكُم നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ, കുട്ടികളെ. مِّنْ إِمْلاَقٍ ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം. نَّحْنُ നാമത്രെ, നാം (തന്നെ). نَرْزُقُكُمْ നിങ്ങൾക്ക്

ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നു. وَإِيَّاهُمْ അവർക്കും. وَلاَ تَقْرَبُوا നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും അരുത്. الْفَوَاحِشَ നീചവൃത്തികളെ. مَا ظَهَرَ പ്രത്യക്ഷമായ. مِنْهَا അവയിൽനിന്ന്. وَمَا بَطَنَ പരോക്ഷ മായത്. وَلاَ تَقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുകയും അരുത്. النَّفْسَ ദേഹത്തെ(ആളെ-ആത്മാവ ിനെ). الَّتِي حَرَّمَ اللهُ അല്ലാഹു ഹറാമാക്കിയ (നിഷിദ്ധമാക്കിയ-പരിപാവനമാക്കിയ). إِلاَّ بِالْحَقِّ ന്യായ (മുറ-അവകാശ) പ്രകാരമല്ലാതെ. ذَٰلِكُمْ അത് (ഒക്കെ). وَصَّاكُم بِهِ അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളോട് വസിയ്യത്ത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ, ആയേക്കാം. تَعْقِلُونَ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കും.. 152 وَلاَ تَقْرَبُوا നിങ്ങൾ സമീപിക്കുക (അടുക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. مَالَ الْيَتِيمِ അനാഥയുടെ ധനത്തെ. إِلاَّ بِالَّتِي യാതൊന്നുനുസരിച്ചല്ലാതെ. هِيَ أَحْسَنُ അത് ഏറ്റം നല്ലതാണ്. حَتَّى يَبْلُغَ അവൻ പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ. أَشُدَّهُ അവൻെറ ശക്തി (പ്രായപൂർത്തി). وَأَوْفُوا നിറവേറ്റു കയും ചെയ്യുവിൻ. الْكَيْلَ അളവ്. وَالْمِيزَانَ തൂക്കവും. بِالْقِسْطِ നീതി മുറപ്രകാരം. لاَ نُكَلِّفُ നാം ശാസിക്കുകയില്ല (നിർബ്ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതല്ല). نَفْسًا ഒരു ദേഹത്തോ ആത്മാവിനോ-ആ ളോ)ടും. إِلاَّ وُسْعَهَا അതിൻെറ സൗകര്യം (കഴിവ്) അല്ലാതെ. وَإِذَا قُلْتُمْ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ. فَاعْدِلُوا അപ്പോൾ നീതി ചെയ്യുവിൻ. وَلَوْ كَانَ അവനായിരുന്നാലും (ശരി). ذَا قُرْبَى അടുത്ത ബന്ധ മുളളവൻ. وَبِعَهْدِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ (വക) കരാറിനെ, അല്ലാഹുവിൻെറതായ പ്രതിജ്ഞ. أَوْفُوا നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ. ذَٰلِكُمْ അത് (ഒക്കെ). وَصَّاكُم بِهِ അതിനെപ്പറ്റി അവൻ വസിയ്യത്ത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം. تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചി ക്കും, ഓർമ്മവെക്കും.. 153 وَأَنَّ هَذَا ഇതാണെന്നും, ഇതായതിനാൽ. صِرَاطِي എൻെറ പാത (വഴി). مُسْتَقِيمًا നേരായ (ചൊവ്വായ) നിലയിൽ. فَاتَّبِعُوهُ അതിനാൽ അതിനെ പിൻപറ്റുവിൻ. وَلاَ تَتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റകയും അരുത്. السُّبُلَ (മറ്റു)മാർഗ്ഗങ്ങളെ. فَتَفَرَّقَ بِكُمْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവ നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് ഭിന്നിക്കും (നിങ്ങളെ ഭിന്നിപ്പിക്കും). عَن سَبِيلِهِ അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. ذَٰلِكُمْ അത് (ഒക്കെ). وَصَّاكُم بِهِ അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളോട് വസിയ്യത്ത് ചെയ്തിരി ക്കുന്നു. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം. تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുക.

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ, മുശ്രിക്കുകളുടെ പല ദുരാചാരങ്ങളെയും വാദങ്ങളെ യും കുറിച്ചു വിവരിച്ചു. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമായി നിയമിക്കാത്ത പലതും നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊ ണ്ടുള്ള അവരുടെ നടപടികളെ അവർ മതത്തിൻെറ പേരിൽ വെച്ചു കെട്ടിയതിനെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചു. അതിനുശേഷം, കാലദേശ വ്യത്യാസമില്ലാതെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേന മനുഷ്യ സമുദായത്തിൻെറമേൽ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധവും നിർബ്ബന്ധവുമാക്കി കൽപിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള മൂല പ്രധാനങ്ങളായ ശാസനങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു അവർക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു കൊടുക്കുവാ ൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ശാസനങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യൻെറ നൈസർഗ്ഗികമായ ബോധം കൊണ്ടു തന്നെ മനുഷ്യൻ അംഗീക രിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നു. എന്നിരിക്കിലും—താഴെ 156, 157 വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതു പോലെ—വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായും പ്രവാചകൻമാരുമായും പരിചയബന്ധം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അവർ, അവയെക്കുറിച്ചു തങ്ങൾക്കു അറിവു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്ന് ഒഴികഴിവ് പറയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു അവ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയാണ്.

ഖുർആൻ മുഖേന മാത്രമല്ല, തൗറാത്തു മുഖേനയും ഈ സനാതന തത്വങ്ങൾ അല്ലാഹു ജനങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ സൂചനയുണ്ട്. ബൈബിളി ൻെറ പഴയ നിയമത്തിൽ ഈ മൂന്നു വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ വിധി വിലക്കുകൾ മിക്കവാറും ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്. (പുറപ്പാടു പുസ്തകം 20-ാം അദ്ധ്യായവും, ആവർത്തനം 5-ാം അദ്ധ്യായവും നോക്കുക.) അതിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ശിർക്കി നെപ്പറ്റി പറയുന്നു: 'യഹോവ (അല്ലാഹു) ആയ ഞാനാണു നിൻെറ ദൈവം. അന്യദൈവങ്ങൾ നിനക്കുണ്ടാകരുത്. സ്വർഗ്ഗത്തിലോ, ഭൂമിയിലോ, വെള്ളത്തിലോ ഉള്ള ഒന്നിൻെറയും പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കരുത് അവയെ നമസ്ക്കരിക്കുകയോ സേവിക്കുകയോ അരുത്.....' മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി

പറയുന്നു: ''നിനക്കു ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകുവാനും, നിനക്കു ദേശത്ത് നന്നായിത്തീരുവാനും യഹോവ നിന്നോടു കൽപിച്ചപോലെ നിൻെറ അപ്പനെയും, അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കുക''.

قل تعالوا اتل ما حرم ربكم عليكم (പറയുക: നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളതിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഓതിത്തരാം) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ പ്രഖ്യാപനം തുടങ്ങുന്നത്. നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം ചില നിർബ്ബന്ധകടമകളും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടുതാനും. നിഷിദ്ധങ്ങളെ വർജിക്കൽ നിർബ്ബന്ധവും നിർബ്ബന്ധങ്ങളെ വർജ്ജിക്കൽ നിഷിദ്ധവുമാണെന്ന സ്ഥിതിക്കു രണ്ടും തമ്മിൽ അന്യമല്ലാത്തവിധം ഒരേ പട്ടികയിൽ ഇടകലർത്തിയും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുത്തിയുംകൊണ്ട് വിവരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ശാസനങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:–

(1)ശിർക്കു ചെയ്യരുത്. പാപങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതും, അല്ലാഹുവിൻെറ കോപശാപങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും വിധേയമായ കുറ്റവും, പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ച മഹാപാപവുമാണ് ശിർക്ക്. അതുകൊണ്ടു ഒന്നാമതായി ഇവിടെയെന്നപോലെ, മറ്റു പലേടത്തും പാപങ്ങളിൽ ആദ്യം ശിർക്കിനെക്കുറിച്ചു കാണാം. അല്ലാഹുവിൻെറ സത്തയിലോ, പ്രവൃത്തിയിലോ, ഗുണവിശേഷങ്ങളിലോ, നാമവിശേഷണങ്ങളിലോ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ അവന് സമൻമാരെയോ, പങ്കുകാരെയോ ഏർപ്പെടുത്തുമാറുള്ള എല്ലാ വിശ്വാസാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ശിർക്കിൽപെടുന്നു.

(2) മാതാപിതാക്കൾക്കു നൻമ ചെയ്യണം. മനുഷ്യൻെറ സ്രഷ്ടാവും, രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പരമപ്രധാനമായ കടമയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ഉടനെ, അതോടു ചേർത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞ കാര്യം മാതാപിതാക്കൾക്കു നൻമ ചെയ്യണമെന്നാണ്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ആ കടമയെക്കഴിച്ചാൽ-സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമകളിൽ-ഏറ്റവും മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത് മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമയാണെന്നത്രെ ഇതു കാണിച്ചു തരുന്നത്. ബാഹ്യത്തിൽ മനുഷ്യൻെറ ഉൽഭവത്തിനു കാരണക്കാരും, അവനെ തീറ്റിപ്പോറ്റി വളർത്തുകയും, അവൻെറ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തിപ്പോരുകയും ചെയ്തവരും അവരാണല്ലോ. ശിർക്ക് ചെയ്യരുതെന്ന് വിരോധിക്കുന്നതോടപ്പം മാതാപിതാക്കളോടു നൻമ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു കൽപിക്കുന്നത് ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണ്. മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമക്ക് അല്ലാഹു എത്രമാത്രം സ്ഥാനം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. 'ശിർക്ക് ചെയ്യരുത്' എന്നു പറഞ്ഞപോലെ 'മാതാപിതാക്കളെ ഉപദ്രവിക്കരുത്' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ 'അവർക്കു നൻമ ചെയ്യണം' എന്നാണ് അല്ലാഹു അവിടങ്ങളിലൊക്കെ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വാക്ക്. അവരോടുള്ള കടപ്പാടിൻെറ ഗൗരവം ഒന്നു കൂടി ഊന്നിക്കാണിക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രയോഗം.

അത്രയുമല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ട-അവൻ ഒരിക്കലും പൊറുക്കാത്ത-മഹാപാപമാണല്ലോ ശിർക്ക്. എന്നിട്ടുപോലും സൂ:ലുഖ്മാനിൽ പറയുന്നത് നോക്കുക: وان جاهداك على ان تشرك ... لقمن (സാരം: നിനക്കു വിവരമില്ലാത്ത വല്ലതിനെയും നീ എന്നോടു പങ്കുചേർക്കുവാൻ അവർ-മാതാപിതാക്കൾ-രണ്ടുപേരും നിന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന പക്ഷം, നീ അവരെ അനുസരിക്കരുത്. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു നീ അവരോടു സദാചാരമനുസരിച്ചു സഹവസിക്കുകയും ചെയ്യണം.) അപ്പോൾ, മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി മക്കൾക്കു എന്തുതന്നെ വിമർശനങ്ങളുണ്ടായാലും-അവ എത്ര ഗൗരവപ്പെട്ടതായിരുന്നാലും-അവരോടുള്ള പെരുമാറ്റം മാന്യവും സ്നേഹപരവുമായിരിക്കുവാനേ പാടുള്ളുവെന്നാണ് ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. ഇബ്നുമസ്ഊദ് പറയുന്നു: കർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത് ഏതാണെന്നു ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''നമസ്കാരം അതിൻെറ സമയത്തിന് നമസ്കരിക്കലാകുന്നു''. പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ''മാതാപിതാക്കൾക്കു നൻമ ചെയ്യുക''. പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുക'' (ബു; മു.) മാതാപിതാക്കളുടെ വിഷയത്തിൽ വന്ന ഖുർ

ആൻ വാക്യങ്ങളും നബിവാക്യങ്ങളും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് വളരെ നീണ്ടുപോകുന്നതാണ്.

(3)ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം സന്താനങ്ങളെ കൊല്ലരുത്. മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് മക്കളുടെ കാര്യവും ഉണർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യവധം തന്നെ ഒരു മഹാപാപം. അത് സ്വന്തം മക്കളെയാകുമ്പോൾ അതിന്റെ ക്രൂരത കൂടുതലാകുന്നു. അത് ദാരിദ്ര്യഭയം നിമിത്തം കൂടിയാകുമ്പോഴോ?! സകല ജീവികൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു ഏറ്റിട്ടുള്ള ബാധ്യത അവൻ നിർവ്വഹിക്കുമെന്നതിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവ്, ആഹാര കാര്യങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണമെല്ലാം തന്റെ കൈക്കു മാത്രമാണ് നടക്കുന്നതെന്ന മിഥ്യാബോധം, അല്ലാഹു നൽകുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുവാൻ തയ്യാറില്ലായ്മ, സ്വന്തം മക്കളെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടെങ്കിലും സ്വന്തം ജീവിതം സുഖകരമായിരിക്കണമെന്നുള്ള ദുർമ്മോഹം ഇതൊക്കെയാണതിന്റെ പിന്നിലുള്ള പ്രേരണകൾ. വാസ്തവത്തിൽ, ആ വധിക്കപ്പെടുന്ന മക്കൾക്കു മാത്രമല്ല, ആ ക്രൂരകൃത്യത്തിന് ഒരുമ്പെടുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്കു തന്നെയും ആഹാരം നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവാകുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, ആ വധിക്കപ്പെട്ട കുട്ടി ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിലായിരിക്കും അവരുടെ ജീവിതം കൂടുതൽ ധന്യമായിത്തീരുക. നേരെമറിച്ച് ആ കുട്ടിയെ വധിച്ചതിനു ശേഷം ദാരിദ്ര്യം കൂടുതൽ അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നും വന്നുകൂടായ്കയില്ല. ഇതൊക്കെയാണ് **نحن نرزقكم وإياهم** (നാമത്രെ നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത്) എന്ന വാക്യത്തിലെ സൂചനകൾ. നിലവിലുള്ള ദാരിദ്ര്യത്തെ മുൻനിറുത്തി സന്താനഹത്യ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഭാവിയിൽ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന ഭയം നിമിത്തം സന്താനഹത്യ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഉ് 31ൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെത്തുടർന്ന് **نحن نرزقهم وإياكم** (നാമത്രെ അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ആഹാരംനൽകുന്നത്) എന്നാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. അതായത് നിങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, അവർക്കു കൂടി ആഹാരം കൊടുക്കുന്ന അന്നദാതാവ് നാമാണ്. അത് നാം ചെയ്തുകൊള്ളും എന്നു സാരം.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) വീണ്ടും പറയുന്നു: പാപങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും വമ്പിച്ചത് ഏതാണെന്നു ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചത് അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, നീ അവന് സമൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തലാണ്.'' പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''നിന്റെ കുട്ടി നിന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനെ ഭയന്ന് നീ അതിനെ കൊല ചെയ്യലാണ്.'' പിന്നെ ഏതാണെന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ സഹധർമ്മിണിയുമായി നീ വ്യഭിചാരത്തിൽ ഏർപ്പെടലാകുന്നു''. പിന്നീട് തിരുമേനി (തെളിവായി) സൂ: ഫുർഖാനിലെ 68-ാം വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (ബു;മു.)

ഇന്ന് നമ്മുടെ നാട്ടിലും മറ്റു ചില രാഷ്ട്രങ്ങളിലും ചില ആകർഷകമായ പേരുകൾ നൽകിക്കൊണ്ട് സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന സന്താന നിയന്ത്രണ സംരഭത്തെക്കുറിച്ചല്ല ഈ രണ്ടു ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ജനിച്ച സന്താനങ്ങളെ കൊല ചെയ്യാമെന്നോ, ചെയ്യണമെന്നോ എവിടെയും നിയമവുമില്ല. പക്ഷേ, നിലവിലുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ തൊട്ടടുത്ത കാലത്ത് ഭാവിയിലുണ്ടാകുമെന്നു തീർത്ത് പറയാവുന്നതോ അല്ലാത്തതും, ചില കണക്കു കൂട്ടലുകൾ പ്രകാരം ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു ഊഹിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ദാരിദ്ര്യത്തെയും ജനസാന്ദ്രതയെയും ഭയന്നുകൊണ്ടും, സന്താനങ്ങൾമൂലം സുഖാഡംബരങ്ങൾക്കു ദോഷം സംഭവിച്ചേക്കുമെന്ന ഭയം നിമിത്തവും ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണത്. എന്നിരിക്കെ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന് മതത്തിലുള്ള സ്ഥാനം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ആർക്കും ഊഹിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. ആ പ്രസ്ഥാനം നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചില രാഷ്ട്രങ്ങൾ-അനുഭവം പ്രതികൂലമായതു നിമിത്തം-അതിൽനിന്ന് പിൻമടങ്ങേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ള

തും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. (*)

(4)പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ളതും പരോക്ഷത്തിലുള്ളതുമായ നീചവൃത്തികളെ സമീപിച്ചുകൂടാ . നീചവൃത്തികളുടെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നതത്രെ വ്യഭിചാരം. നിയമ വിരുദ്ധവും പ്രകൃതി വിരുദ്ധവുമായ ഭോഗ പ്രക്രിയകൾ, അശ്ളീലമായ നഗ്നപ്രകടനങ്ങൾ, മോഷണം, മദ്യപാനം മുതലായവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു. പരസ്യമെന്നോ, രഹസ്യമെന്നോ, തെളിഞ്ഞതെന്നോ ഒളിഞ്ഞതെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാതരം ദുർവൃത്തികളും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല, അവയെ സമീപിക്കുകപോലും ചെയ്യരുതെന്നാണ് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്. അതായത്, ദുർവൃത്തികളിൽ ചെന്നുപെടുവാനോ, അതിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെടുവാനോ ഇടയാകുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൂടി വർജ്ജിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ഇത് കാണിക്കുന്നത്. (5) അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തരുത്. അഥവാ അവൻ പാവനത്വം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ജീവനെ ഹനിക്കരുത്. മനുഷ്യവധം നീചവൃത്തികളുടെ മുൻനിരയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതാണെങ്കിലും, അതിൻെറ ഗൗരവം നിമിത്തം അത് പ്രത്യേകംതന്നെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) ൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബി വചനത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഇലാഹില്ലെന്നും, ഞാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെന്നും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരാളുടെ രക്തം മൂന്നിലൊരു കാര്യം കൊണ്ടല്ലാതെ അനുവദനീയമാകുകയില്ല: വിവാഹിതൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുക, ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനു പകരം കൊലപ്പെടുത്തുക, മതം ഉപേക്ഷിച്ച് സംഘം (മുസ്ലിം സമുദായം) വിട്ടുപോകുക.' (ബു;മു.) മുസ്ലിം (ﷺ) ൻെറ ഒരു നിവേദനത്തിലെ വാചകം 'മുസ്ലിമായ മനുഷ്യൻെറ രക്തം...' എന്നാകുന്നു. ആയിശാ (ﷺ) യിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഹദീസിലെ വാചകം ഇങ്ങനെയാണ്. ''മൂന്നിലൊരു കാര്യം കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു മുസ്ലിമായ മനുഷ്യൻെറ രക്തം അനുവദനീയമാകുകയില്ല: വിവാഹിതനായ വ്യഭിചാരി. അവൻ എറിഞ്ഞു കൊല്ലപ്പെടും. കൽപിച്ചുകൂട്ടി കൊല ചെയ്തവനും. അവൻ കൊല്ലപ്പെടും. ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുകയും, അല്ലാഹുവിനോടും അവൻെറ റസൂലിനോടും പോരാടുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യനും. അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ, നാടു കടത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യപ്പെടും.'' (ദാ;ന.) ഈ ഹദീസുകളിൽ ഒന്നാമതായി പറയപ്പെട്ടവനെ സംബന്ധിച്ചു സൂറത്തുന്നൂർ 2-ാം വചനത്തിൻെറയും, രണ്ടാമതായി പറയപ്പെട്ടവനെ സംബന്ധിച്ചു സൂ: നിസാഉ് 93-ാം വചനത്തിൻെറയും, മൂന്നാമതായി പറയപ്പെട്ടവനെ സംബന്ധിച്ചു സൂ: മാഇദ: 36-ാം വചനത്തിൻെറയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചതു നോക്കുക. മുസ്ലിംകളുമായി സഖ്യത്തിലും സമാധാനത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അമുസ്ലിംകളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ വഞ്ചിക്കലാണെന്നും, സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ വാസനപോലും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതാണ് അതെന്നും അബൂഹുറൈ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിലും വന്നിരിക്കുന്നു. (ജ;തി.)

(6)പ്രായപൂർത്തി എത്തുന്നതുവരെ അനാഥക്കുട്ടിയുടെ ധനത്തെ ഏറ്റവും നല്ല വഴിക്കല്ലാതെ സമീപിക്കരുത്. അനാഥയുടെ ധനം തിന്നരുതെന്നോ, അക്രമിക്കരുതെന്നോ പറയാതെ, ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രമേ സമീപിക്കാവൂ എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, അനാഥയുടെ സ്വത്തിന് എന്തുമാത്രം വിലയാണ് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അവൻെറ സ്വത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽ അവന് വല്ല ഗുണവും ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കിയാലും പോരാ, ഏറ്റവും ഗുണം എന്താണെന്നുതന്നെ നോക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതിന് ഹാനികരമായതൊന്നും ചെയ്യരുതെന്നുമത്രെ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

---

* 'ശിശുക്കളെ ആവശ്യമുണ്ട്' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ 'മലയാള മനോരമ' ദിനപത്രം 6-6-1981ൽ കൊടുത്ത ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'റഷ്യയിലെ നവ വധൂവരൻമാരുടെ മുമ്പിൽ പുതിയൊരു വെല്ലുവിളി-കുറഞ്ഞതു രണ്ടു കുട്ടികളെങ്കിലും ഉണ്ടാവാൻ യത്നിക്കുക......ജനസംഖ്യാ ദാരിദ്ര്യം സോവിയറ്റു യൂനിയനിലെ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണിന്ന്. പല ജോലികൾക്കും ആളെകിട്ടുന്നില്ല......'

അനാഥകളുടെ ധനത്തെ സംബന്ധിച്ചും സൂറത്തിന്നിസാഇൽവെച്ചു പലതും നാം കാണുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. (7) അളവും തൂക്കവും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കണം. അഥവാ അതിൽ കൃത്രിമവും കുറവും വരുത്തരുത്. ഇതിനെപ്പറ്റിയും ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ധാരാളം പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും വഞ്ചിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഗൗരവ സ്വരത്തിൽ സൂ:മുത്വഫ്-ഫിഫീനിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു ....الايظن اولئك (അക്കൂട്ടർ വിചാരിക്കുന്നില്ലേ, ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തേക്കു-അതായത് ലോക രക്ഷിതാവിങ്കലേക്കു മനുഷ്യർ എഴുന്നേറ്റു വരുന്ന ദിവസം-തങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നുവെന്ന്?!) അളത്തവും തൂക്കവും ശരിക്കു നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന് ശുഐബ് (عليه السلام)നബി തൻെറ ജനതയോട് ഉപദേശിക്കുകയും, അത് അനുസരിക്കാതിരുന്ന ആ ജനത മുഴുവനും ഒരു പൊതു ശിക്ഷക്കു പാത്രമാകുകയും ചെയ്ത സംഭവം സൂ:ശുഅറാഇൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ കൽപനയോടു ചേർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഒരു പൊതുതത്വം ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: لانكلف نفسا الاوسعها (ഒരാളോടും ആ ആളുടെ കഴിവനുസരിച്ചല്ലാതെ നാം ശാസിക്കുകയില്ല.) എത്ര സൂക്ഷിച്ചാലും ഇടപാടുകളിൽ മനുഷ്യന് ചിലപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണമായും കൃത്യം പാലിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നേക്കുമെന്നു പരമ കാരുണികനായ അല്ലാഹുവിന് അറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണിത് ഇവിടെ ഉണർത്തുന്നത്. കഴിയുന്നത്ര സൂക്ഷിച്ചിട്ടു പിന്നെയും വല്ല ക്രമക്കേടും വന്നുപോയാൽ, അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നാണ് ഇതിലടങ്ങിയ സൂചന.

(8) വല്ല കാര്യവും പറയുമ്പോൾ അതിൽ നീതി പാലിക്കണം. അടുത്ത ബന്ധുക്കളും അല്ലാത്തവരുമെന്ന വ്യത്യാസം പാടില്ല. അഥവാ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവരുടെ ഗുണത്തിനു വേണ്ടിയോ, അവർക്കു വല്ല ദോഷവും ബാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ സത്യത്തിനും നീതിക്കും നിരക്കാത്ത വാക്കുകൾ പറയരുത്. സൂ:നിസാഉ് 135; മാഇദ: 9 മുതലായ വചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക. (9) അല്ലാഹുവിൻെറ വക കരാറുകൾ നിറവേറ്റണം. عهد الله എന്ന വാക്കിനാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹുവിൻെറ കരാർ എന്നു അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. عهد എന്ന പദത്തിൻെറ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളക്കുറിച്ചു പല പ്രാവശ്യം മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനോടും, അവനെ മുൻനിറുത്തിയും ചെയ്യുന്ന പ്രതിജ്ഞകളും, മനുഷ്യൻെറ നൈസർഗ്ഗികമായ ബോധത്തിൻെറയും തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനോടു അവൻ പാലിക്കേണ്ടുന്ന ബാദ്ധ്യതകളും അതിൽ ഉൾപെടുന്നു. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനോടു ചെയ്യുന്ന കരാറുകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: واوفو ابعهد الله اذا عاهدتم (നിങ്ങൾ പരസ്പരം കരാർ-അഥവാ ഉടമ്പടി-നടത്തിയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ വക കരാറ് നിറവേറ്റുവിൻ (16:91) മനുഷ്യനിൽ നാലു കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ അവൻ തനി കപടവിശ്വാസിയാകുമെന്നും, അവയിൽ ഒന്നുണ്ടയാൽ കാപട്യത്തിൻെറ ഒരു കാര്യം അവനിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നബി (ﷺ) എണ്ണിപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്: വർത്തമാനത്തിൽ കളവ് പറയുക, വാഗ്ദത്തം പാലിക്കാതിരിക്കുക, കരാറ് വഞ്ചിക്കുക, തമ്മിൽ പിണങ്ങിയാൽ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കുക. (ബു;മു.)

ഈ കാര്യങ്ങളൊക്കെ അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു ചെയ്യുന്ന വസിയ്യത്താണ് (ذلكم وصيكم به) എന്നു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവയുടെ പരിപാവനത്വവും ഗൗരവവും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾക്കു ശേഷം നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുത്തു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇത് വിവരിക്കുന്നത് (لعلكم تعقلون) എന്നും, പിന്നത്തെ നാലു കാര്യങ്ങൾക്കു ശേഷം നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അത് (لعلكم تذكرون) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവസാനം മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-ഇതാ, ഇതാണു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള-വക്രതയും കോട്ടവുമില്ലാതെ നേർക്കു നേരെ നിലക്കൊള്ളുന്ന-എൻേറതായ പാത (وان هذا صراطى مستقيما) ഇതിലേക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. ഇത് നിങ്ങൾ പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുവിൻ (فاتبعوه) ഇതാണ്

നിങ്ങൾക്കുള്ള ഏക രക്ഷാമാർഗ്ഗം. ഇതല്ലാത്ത മാർഗ്ഗങ്ങൾ വേറെയും പലതുണ്ട്. അവയിൽ ഏതു നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാലും നിങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വേറിട്ടു വഴിപിഴച്ചു പോകും. അതുകൊണ്ട് ആ മാർഗ്ഗങ്ങളെയൊന്നും നിങ്ങൾ പിൻപറ്റിപ്പോകരുത്. (**ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله**) ഇതെല്ലാം-ഇങ്ങിനെയെക്കെ-ഇത്രയൊക്കെ- വിവരിച്ചു തരുന്നത് അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് ചെയ്യുന്ന വസിയ്യത്തായിക്കൊണ്ടാണ്. (**ذلكم وصاكم به**) നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടോ, ഇതു മൂലം അവനു വല്ല നേട്ടവും ഉള്ളതുകൊണ്ടോ ചെയ്യുന്ന വസീയ്യത്തല്ല നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിന് വേണ്ടിത്തന്നെയുള്ള വസിയ്യത്താകുന്നു. അതെ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷമത പാലിച്ചു ഭയഭക്തരായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (**لعلكم تتقون**)

അല്ലാഹു അക്ബർ! മനുഷ്യൻ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു കാര്യങ്ങൾ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത് എങ്ങിനെയൊക്കെയാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കൂ! (**انظر كيف نصرف الا يات لعلهم يفقهون**) അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങളെയെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ ഉൾപെടുത്തേണമേ! ആമീൻ.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) ൽനിന്നും, ജാബിർ (ﷺ)ൽ നിന്നും-വാക്കുകളിൽ അൽപാൽപം വ്യത്യാസത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും-പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബി (ﷺ)നിലത്ത് ഒരു നേർരേഖ വരച്ചു. പിന്നീട് അതിൻെറ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടുമായി ചില രേഖകൾ വരച്ചു. എന്നിട്ട് മദ്ധ്യത്തിലെ നേർരേഖയിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു **وان هذا صراطى مستقيما فاتبعوه الخ** (ഇതാ, നേരെ ചൊവ്വെയുള്ള എൻെറ പാത....) എന്ന വചനം ഓതി ! എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: ''ഇതാണ് അല്ലാഹുവിമേതായ ചൊവ്വായ മാർഗ്ഗം. മറ്റുള്ളവയും ചില മാർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നു. ഓരോ മാർഗ്ഗത്തിലും തന്നെ അതി ലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പിശാച് ഉണ്ടായിരിക്കും.'' (അ; ഹാ; ന; ജ.)

ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ تَمَامًا عَلَى ٱلَّذِىٓ أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

154 പിന്നെ [മറ്റൊരു കാര്യം]: നൻമ പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മേൽ (അനുഗ്രഹത്തിൻെറ) ഒരു പൂർത്തീകരണമായിക്കൊണ്ട് മൂസാക്ക് നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകി. എല്ലാ കാര്യത്തിനും വിശദീകരണവും, മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവുമായിക്കൊണ്ടും; അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻവേണ്ടി (അഥവാ, വിശ്വസിച്ചേക്കാം).

വിഭാഗം:20

وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ فَٱتَّبِعُوهُ وَٱتَّقُوا۟ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

155 (ഇതാ) ഇതും നാം അവതരിപ്പിച്ചതായ ഒരു അനുഗൃഹീത [വർദ്ധിച്ച നൻമകളുള്ള] ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. അതിനാൽ, അതിനെ പിൻപറ്റുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം.

---

154 ثُمَّ പിന്നെ. آتَيْنَا നാം നൽകി, കൊടുത്തു. مُوسَى മൂസാക്ക്. الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം. تَمَامًا ഒരു പൂർത്തീകരണമോ(പൂർണ്ണതയാ)യിട്ട്. عَلَى الَّذِي യാതൊരാൾക്ക് (യാതൊരുവർക്ക്). أَحْسَنَ നന്മചെയ്ത. وَتَفْصِيلاً വിശദീകരണമായും. لِّكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനമായും. وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും. لَّعَلَّهُم അവർ ആയേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. بِلِقَاءِ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിൽ (കാഴ്ചയെപ്പറ്റി). رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കും. 155 وَهَذَا ഇതാ, ഇതും.

كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. أَنزَلْنَاهُ നാമത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. مُبَارَكٌ അനുഗൃഹീത. فَاتَّبِعُوهُ അതിനാൽ അത് പിൻപറ്റുവിൻ. وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. تُرْحَمُونَ നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെടും.

ثُمَّ (പിന്നെ) എന്ന അവ്യയം ഇവിടെ സാധാരണപോലെ കാലക്രമം കുറിക്കുന്നതല്ല. ഒരു വിഷയത്തിൽ നിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കുള്ള നീക്കത്തെ കുറിക്കുന്നതാകുന്നു. 'പിന്നെ' എന്ന പദം മലയാളത്തിലും ഇങ്ങിനെ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നേരായ മാർഗ്ഗം വിവരിച്ചതിനുശേഷം അല്ലാഹു പറയുകയാണ്: പിന്നെ, മറ്റൊരു വിഷയം നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മൂസാ നബിക്കു നാം തൗറാത്ത് നൽകുകയുണ്ടായ വിവരം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. സൽപ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്ന നല്ല ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു അവർക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഒരു പൂർത്തികരണം തന്നെയായിരുന്നു. ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും വിശദീകരണവും, സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടിയും, അല്ലാഹുവിൽനിന്നും ജനങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച വമ്പിച്ച കാരുണ്യവുമായിരുന്നു ആ ഗ്രന്ഥം. അതു പോലെത്തന്നെ നാം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു അനുഗൃഹീത ഗ്രന്ഥമാണ് ഈ ഖുർആനും. നടാടെ പുത്തനായി അവതരിച്ച ഒന്നല്ല അത്. ആകയാൽ അതിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ പിൻപറ്റി ദോഷബാധകളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പാത്രമായിത്തീരുവാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ.

എന്നാൽ പിന്നെ, മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു നൽകപ്പെട്ട ആ ഗ്രന്ഥത്തിനു പുറമെ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥം കൂടി എന്തിന് അവതരിപ്പിച്ചു? എന്നു മുശ്‌രിക്കുകൾ ചോദിച്ചേക്കാമല്ലോ. ഇതിന് അല്ലാഹു മറുപടി നൽകുന്നു:-

أَن تَقُولُوٓا۟ إِنَّمَآ أُنزِلَ ٱلْكِتَـٰبُ عَلَىٰ طَآئِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَـٰفِلِينَ ﴿١٥٦﴾

156 (അതെ) നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ: ''ഞങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള രണ്ടു വിഭാഗക്കാർക്ക് മാത്രമാണ് (വേദ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്; നിശ്ചയമായും, അവരുടെ പഠനത്തെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ അശ്രദ്ധർ [അപരിചിതർ] ആയിരുന്നു താനും.''

أَوْ تَقُولُوا۟ لَوْ أَنَّآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْكِتَـٰبُ لَكُنَّآ أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَآءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِى ٱلَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ ءَايَـٰتِنَا سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ بِمَا كَانُوا۟ يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

157 അല്ലെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ: ''ഞങ്ങൾക്ക് (വേദ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ അവരെക്കാൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ തന്നെ ആകുമായിരുന്നു.'' എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവും, മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തു [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെ വിട്ടു തിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തവനെക്കാൾ അക്രമി ആരാണ്?! നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞു പോകുന്നവർക്ക് നാം കടുത്ത ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകിക്കൊള്ളാം; അവർ തിരിഞ്ഞു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നിമിത്തം!

---

156 أَن تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ, പറയുന്നത് കാരണം. إِنَّمَا أُنزِلَ നിശ്ചയമായും ഇറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എന്നുമാത്രം). الْكِتَابُ വേദഗ്രന്ഥം. عَلَى طَائِفَتَيْنِ രണ്ട് വിഭാഗക്കാർക്ക് (മാത്രം. مِن

قَبْلِنَا ഞങ്ങളുടെ മുമ്പ്. وَإِن كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു. عَن دِرَاسَتِهِمْ അവരുടെ പഠനത്തെ (പഠിപ്പിനെ)പ്പറ്റി. لَغَافِلِينَ അശ്രദ്ധർ (തന്നെ). 157 أَوْ تَقُولُوا അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ. لَوْ أَنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ. أُنزِلَ عَلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക് (ഞങ്ങളുടെ മേൽ) അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന(വെങ്കിൽ). الْكِتَابُ ഗ്രന്ഥം. لَكُنَّا ഞങ്ങളായിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. أَهْدَىٰ مِنْهُمْ അവരെക്കാൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ. فَقَدْ جَاءَكُم എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്, വന്നു കഴിഞ്ഞു. بَيِّنَةٌ (വ്യക്തമായ) തെളിവ്. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനവും. وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും. فَمَنْ അപ്പോൾ ആരാണ്. أَظْلَمُ അധികം അക്രമി. مِمَّن كَذَّبَ വ്യാജമാക്കിയവനെക്കാൾ. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ. وَصَدَفَ അവൻ തിരിഞ്ഞുപോകുക (തിരിച്ചുവിടുക)യും ചെയ്തു. عَنْهَا അതിൽ നിന്ന്. سَنَجْزِي നാം പ്രതിഫലം കൊടുത്തുകൊള്ളും (കൊള്ളാം). الَّذِينَ يَصْدِفُونَ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നവർക്ക്. عَنْ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽനിന്ന്, ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിട്ട്. سُوءَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽ മോശമായത് (കടുത്ത ശിക്ഷ). بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം. يَصْدِفُونَ തിരിഞ്ഞുപോകും.

'മുമ്പുള്ള രണ്ടു വിഭാഗക്കാർ' എന്നു പറഞ്ഞത് യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ആകുന്നു. അവർക്കല്ലേ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചിട്ടുള്ളു, അറബികളാകുന്ന ഞങ്ങൾക്കു അവതരിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ.....എന്നിങ്ങിനെ ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ പറയാതിരിക്കുവാൻ എന്നു സാരം. ആ നിഷേധികളുടെ നിഷേധം എത്രമാത്രം കടുത്തതാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَٰنُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِىٓ إِيمَٰنِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ ٱنتَظِرُوٓا۟ إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

158 അവർ [ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ] നോക്കി (ക്കാത്തു) ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ? മലക്കുകൾ അവരുടെ അടുക്കൽ വരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിൻെറ റബ്ബ് (തന്നെ) വരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വരുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ! നിൻെറ റബ്ബിൻെറ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വരുന്ന ദിവസം, മുമ്പ് വിശ്വസിക്കുകയോ, തൻെറ വിശ്വാസത്തിൽ വല്ല നൻമയും (ചെയ്തു) സമ്പാദിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ആത്മാവിനും [ആൾക്കും] അതിൻെറ (അപ്പോഴത്തെ) വിശ്വാസം ഉപകരിക്കുകയില്ല. പറയുക: ''നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കുവിൻ; ഞങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്.''

---

158 هَلْ يَنظُرُونَ അവർ നോക്കുന്നു (കാത്തിരിക്കുന്നു)വോ. إِلاَّ أَن تَأْتِيَهُمُ അവർക്ക് വരുന്നതിനെയല്ലാതെ. الْمَلاَئِكَةُ മലക്കുകൾ. أَوْ يَأْتِيَ അല്ലെങ്കിൽ വരുന്നതിനെ. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. أَوْ يَأْتِيَ അല്ലെങ്കിൽ വരുന്നതിനെ. بَعْضُ آيَاتِ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. يَوْمَ يَأْتِي വരുന്ന ദിവസം. بَعْضُ آيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ചിലത്, ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. لاَ يَنفَعُ ഉപകാരം (ഫലം) ചെയ്കയില്ല. نَفْسًا ഒരു ആത്മാവിനും (ആൾക്കും). إِيمَانُهَا അതിൻെറ വിശ്വാസം. لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ അത് വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. أَوْ كَسَبَتْ അല്ലെങ്കിൽ സമ്പാദിക്കുകയുണ്ടായി(രുന്നില്ല). فِي إِيمَانِهَا അതിൻെറ വിശ്വാസത്തിൽ. خَيْرًا നന്മ ഗുണം. قُلِ പറയുക. انتَظِرُوا നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കുവിൻ. إِنَّا مُنتَظِرُونَ ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കാത്തിരിക്കുന്നവരാണ്.

ധാരാളം തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ, ഇനി ഏതുവരെയാണ് അവർക്കു കാത്തിരിക്കുവാനുള്ളത്? മലക്കുകളോ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു തന്നെയോ വന്നു കാണണമെന്നാണോ? അത് രണ്ടും ഈ ലോകത്തുവെച്ചു അവർക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല. അതല്ലെങ്കിൽ പുതുതായി ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണണമെന്നാണോ? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഇനി ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വരുവാനുണ്ട്. അവ വരുമ്പോൾ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, ആ വിശ്വാസം കൊണ്ടു ഒരു ഫലവും സിദ്ധിക്കുവാനില്ല. ഖിശ്വസിക്കുവാനും നിഷേധിക്കുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളപ്പോൾ സ്വേഷ്ടമനുസരിച്ചുള്ള വിശ്വാസം കൊണ്ടേ പ്രയോജനമുള്ളു. അതുകൊണ്ട് അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വല്ലതും വരുമ്പോൾ, അതിൻെറ മുമ്പ് വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസമനുസരിച്ചു നല്ല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു സമ്പാദിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവർ അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ആ വിശ്വാസംകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അതിനാൽ, നേരത്തെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയാണു അവർക്കു നല്ലത് അതിന് അവർ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ഭാവി നിങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു കണ്ടുകൊള്ളുക-ഞങ്ങളുടെ ഭാവി ഞങ്ങളും കാത്തിരിക്കട്ടെ-എന്നു പറഞ്ഞു അവരിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊള്ളുക എന്നു സാരം.

لو لا انزل علينا الملئكة اونرى ربنا (ഞങ്ങളുടെ മേൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കപ്പെടുകയോ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ കാണുകയോ ചെയ്തുകൂടേ?! (25: 21) എന്നു മുശ്രിക്കുകൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പലതരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിനച്ചുണ്ടാക്കി അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് കാണാതെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ **اوتأتى بالله والملئكة قبيلا** (അല്ലെങ്കിൽ നീ അല്ലാഹുവിനെയും, കൂട്ടം കൂട്ടമായി മലക്കുകളെയും കൊണ്ടുവരണം (17:92) എന്നും അവർ പറഞ്ഞിരിന്നു. അവരുടെ ഇത്തരം വാക്കുകളെ സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കും അല്ലാഹുവിനെയോ, മലക്കുകളെയോ, ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയോ കാണുവാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണോ നിങ്ങൾ എന്നു അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെയും, മലക്കുകളെയും ഈ ജീവിതത്തിൽവെച്ചു അവർക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്ന കാര്യമല്ലാത്തതു കൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി മറുപടി പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണെങ്കിൽ, ചിലതെല്ലാം ഈ ലോകത്തു തന്നെ അവർ കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എനിയും ചിലത് അനുഭവപ്പെടുവാനിരിക്കുന്നുണ്ടു താനും. ആ സ്ഥിതിക്കു അവ വന്നു കഴിഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം അല്ലാഹു വിവരിച്ചു. വരാനിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്? എപ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുക? എന്നൊന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഈ ഭൗതിക പ്രകൃതി നടപടികൾക്കതീതമായതും, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നഗ്നമായ രൂപം അനുഭവത്തിൽ വ്യക്തമാകുന്നതുമായ ഏതെങ്കിലും ദൃഷ്ടന്തങ്ങളായിരിക്കാം അവ. അഥവാ, ഖിയാമത്തു നാളിൻെറ അടയാളങ്ങളായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള വല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോ, ഏതെങ്കിലും വമ്പിച്ച ശിക്ഷാനടപടികളോ, മരണാസന്ന വേളയിൽ ഭൗതിക ദൃഷ്ടിക്കപ്പുറമുള്ള കാഴ്ചകൾ അനുഭവപ്പെടുന്നതോ ഒക്കെ ആകാവുന്നതാണ്. ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അതു വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസം സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു അല്ലാഹു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

ഖിയാമത്തുനാളിൻെറ മുന്നോടിയായി പല അടയാളങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് ഹദീസുകളിൽനിന്നു അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഹദീസുകളിൽ ചിലതെല്ലാം ദുർബ്ബലമാണെങ്കിലും പലതും ബലവത്തായതും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്തതുമാകുന്നു, ഉദാഹരണമായി: റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരക്കുന്നു: ''സൂര്യൻ അതിൻെറ അസ്തമന സ്ഥാനത്തു (പടിഞ്ഞാറ്) നിന്നു ഉദയം ചെയ്യുന്നതുവരെ അന്ത്യസമയം നിലനിൽക്കുകയില്ല. (സംഭവിക്കുകയില്ല.) അതു മനുഷ്യൻ കാണുമ്പോൾ, ഭൂമിയിലുള്ളവരൊക്കെ വിശ്വസിക്കും. അതാണ്... ..... **لا ينفع نفسا ايمانها**

(ഒരാത്മാവിനും അതിന്റെ വിശ്വാസം ഉപകരിക്കുകയില്ല...) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ അവസരം .'' (ബു; മു; ദാ; ജ; ന.)

إِنَّ ٱلَّذِينَ فَرَّقُواْ دِينَهُمۡ وَكَانُواْ شِيَعٗا لَّسۡتَ مِنۡهُمۡ فِي شَيۡءٍۚ إِنَّمَآ أَمۡرُهُمۡ إِلَى ٱللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ﴿١٥٩﴾

159 നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ മതത്തെ ഭിന്നിപ്പിക്കുകയും, പല കക്ഷികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അവരെ സംബന്ധിച്ചു നീ ഒന്നിലുമല്ല. [ഒരു ബാധ്യതയും നിനക്കില്ല.] അവരുടെ കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മാത്രമാകുന്നു. [അവൻ തീരുമാനമെടുത്തുകൊള്ളും.] പിന്നീട്, അവർ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും.

---

159 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ فَرَّقُوا ഭിന്നിപ്പിച്ചവർ. دِينَهُمْ തങ്ങളുടെ മതത്തെ. وَكَانُوا അവരായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. شِيَعًا (പല) കക്ഷികൾ. لَّسْتَ നീ അല്ല. مِنْهُمْ അവരെ സംബന്ധിച്ചു. فِي شَيْءٍ യാതൊന്നിലും. إِنَّمَا أَمْرُهُمْ നിശ്ചയമായും അവരുടെ കാര്യം. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് (മാത്രം) ആകുന്നു. ثُمَّ പിന്നീട്. يُنَبِّئُهُم അവൻ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യും.

മതത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയവർ അക്കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വേദക്കാരാണെന്ന് പറയാമെങ്കിലും ഖുർആന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത് അത് ഒരു പൊതുവായ പ്രസ്താവനയാണെന്നത്രെ. അതെ, ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇസ്ലാമിലും അതിന്റെ നടപടികളിലും ഛിദ്രവും, കക്ഷിത്വവും, ആശയക്കുഴപ്പവുമുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാവരും അതിൽ ഉൾപെടുന്നതാണ്. വ്യക്തികളോ സമൂഹമോ എന്ന വ്യത്യാസവും അതിലില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ആരോടും നബി (സ)ക്കു ബന്ധമോ ബാദ്ധ്യതയോ ഇല്ലെന്നും, അവരുടെ കാര്യം അല്ലാഹു ഏറ്റുകൊള്ളാമെന്നും, അവരുടെ മേലുള്ള നടപടി അവൻ എടുത്തുകൊള്ളുമെന്നും അല്ലാഹു നബി (സ)യെ അറിയിക്കുകയാണ്. നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതെന്നുവെച്ച് നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തുള്ളവരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണ് ഇതെന്നു ധരിച്ചുകൂടാ.

ഒരവസരത്തിൽ, ആരാധനകൾ ചെയ്യുന്നതിലും, വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിലുമൊക്കെ നബി (സ)യെ മാതൃകയാക്കാതിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി: **فمن رغب عن سنتى فليس منى** (സാരം: എന്റെ ചര്യവിട്ട് മറ്റൊന്നിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ എന്നിൽ പെട്ടവരല്ല. (ബു; മു.) ഖിയാമത്തു നാളിൽ നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ 'ഹൗളുൽ കൌഥർ' (**الحوض الكوثر**) എന്ന ജലാശയത്തിൽ നിന്നു പാനം ചെയ്വാൻ ചെല്ലുന്നവരിൽ, നബി (സ)ക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന ചിലർക്കു അത് തടയപ്പെടുമെന്നും, അവർ എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരാണല്ലോ എന്നു അവിടുന്നു പറയുമ്പോൾ, താങ്കളുടെ ശേഷം അവർ എന്തൊക്കെയാണു പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നതെന്നു താങ്കൾക്കറിയുകയില്ലെന്നു മറുപടി പറയപ്പെടുമെന്നും, അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയുന്നതാണെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. **سحقا سحقا لمن غير بعدى** (സാരം: എന്റെ കാലശേഷം ഭേദഗതി വരുത്തിയവർക്കു വിദൂരനാശം! വിദൂരനാശം! (ബു; മു.) ഈ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു ഏതു കാലത്തും മതത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയവരോടു നബി (സ)ക്കു ബന്ധമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം സാമാന്യമായി മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

160 ആർ നന്മ കൊണ്ടുവന്നുവോ അവന് അതിൻെറ പത്തത്ര [പത്തിരട്ടി ഗുണം] ഉണ്ടായിരിക്കും; ആർ തിൻമ കൊണ്ടു വന്നുവോ അവന് അതിൻെറ അത്രക്കല്ലാതെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല; അവരാകട്ടെ, അവരോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

---

160 مَن جَاءَ ആർ വന്നുവോ, ആരെങ്കിലും വന്നാൽ. بِالْحَسَنَةِ നന്മയുണ്ടായി, നൻമ കൊണ്ട്. فَلَهُ എന്നാലവനുണ്ട്. عَشْرُ പത്ത്. أَمْثَالِهَا അതിൻെറ അത്രകൾ, മാതിരികൾ. وَمَن جَاءَ ആരെങ്കിലും വന്നാൽ, ആർ വന്നുവോ. بِالسَّيِّئَةِ തിൻമയുമായി, തിൻമകൊണ്ടു. فَلاَ يُجْزَى എന്നാൽ അവന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയില്ല. إِلاَّ مِثْلَهَا അതിൻെറ അത്ര (മാതിരി) അല്ലാതെ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരോ. لاَ يُظْلَمُونَ അവരോടു അക്രമം (അനീതി) ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

ഒരാൾ ഒരു നൻമ ചെയ്താൽ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, അതിൻെറ പത്തിരട്ടിക്കുള്ള പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും, ഒരു തിൻമ ചെയ്താൽ അതിനു അത്രമാത്രം പ്രതിഫലമേ നൽകുകയുള്ളുവെന്നും പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. തിൻമ ചെയ്തവന് ഒരു തിൻമയുടെ പ്രതിഫലമേ നൽകുകയുള്ളുവെന്നതിനു പുറമെ, അവനോടു ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള യാതൊരു അനീതിയും ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നുകൂടി എടുത്തു പറയുന്നു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ من جاء با لحسنة فله خير منها (ആരെങ്കിലും നൻമയുമായി വന്നാൽ അവനു അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതുണ്ടായിരിക്കും.) (നംല് : 89; ഖസ്വസ്വ് : 84) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൻെറ ഒരു വിശദീകരണമാണ് ഈ വചനം. ചില സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കു പത്തിരട്ടിക്കുമേൽ എഴുന്നൂറിരട്ടിവരെയും കൂടുതലും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണെന്നു അൽബഖറ 261ലും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ 'ഖുദ്സി'യായ (അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി നബി (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന) ഒരു, ഹദീസ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) വഴി പല ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു പ്രസിദ്ധമത്രെ. അതിൽ അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''നിങ്ങളുടെ റബ്ബു വളരെ കരുണയുള്ളവനാണ്. ഒരാൾ ഒരു നൻമ ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ടതു ചെയ്തില്ല, എന്നാലും അതവന് ഒരു നൻമയായി രേഖപ്പെടുത്തും. അതവൻ ചെയ്താൽ പത്തു നൻമയായും, എഴുന്നൂറുവരെയും, വളരെയധികം ഇരട്ടിവരെയും രേഖപ്പെടുത്തും. ഒരാൾ ഒരു തിൻമ ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ടത് ചെയ്തില്ല, എന്നാൽ അതവന് ഒരു നന്മയായി രേഖപ്പെടുത്തും. അവനത് ചെയ്താൽ ഒരേ ഒന്നായി അതു രേഖപ്പെടുത്തും. ചിലപ്പോൾ, അവൻ അത് മായിച്ചു (മാപ്പാക്കി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. നാശമടഞ്ഞവനല്ലാതെ (നിർഭാഗ്യനായവനല്ലാതെ) അല്ലാഹുവിങ്കൽവെച്ചു നാശമടയുകയില്ല'' (അ; ബു: മു; ന.)

തിൻമ ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ട് അത് ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അതൊരു നൻമയായി രേഖപ്പെടുത്തുമെന്നതിന് ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) നൽകിയ വിശദീകരണം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''അറിയുക: തിൻമ പ്രവർത്തിക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്നവർ മൂന്നുതരത്തിലായിരിക്കും: ചിലപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവിന് (അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കു)വേണ്ടി ഉപേക്ഷിച്ചതായിരിക്കും. ഇവർ അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഒഴിഞ്ഞു നിന്നതിനാൽ അതൊരു നൻമയായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അതവരുടെ ഉദ്ദേശ്യവും കർമ്മവുമാണല്ലോ. ബലപ്പെട്ട ചില രിവായത്തുകളിൽ 'എൻെറ ഹേതുവായിട്ടാണ് അതവൻ ഉപേക്ഷിച്ചത് ' എന്നു (ഹദീസിൽ) അതിനു കാരണം പറഞ്ഞിരി

ക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ചിലപ്പോള്‍, മറവികൊണ്ടോ അശ്രദ്ധകൊണ്ടോ ആയിരിക്കും അതവന്‍ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. ഇത് അവനു ഗുണവുമല്ല, ദോഷവുമല്ല. കാരണം, അവന്‍ അതു രണ്ടും ചെയ്തിട്ടില്ല. ചിലപ്പോള്‍, സാധിക്കായ്കകൊണ്ടോ, അതിനുവേണ്ട മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളും പരിശ്രമങ്ങളും നടത്തി കുഴങ്ങിയതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കും ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവന്‍ ആ തിന്‍മ പ്രവര്‍ത്തിച്ചവന്നു സമമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രബലമായ ഹദീസില്‍ ''രണ്ടു മുസ്‌ലിംകള്‍ വാളുമായി പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടിയാല്‍ കൊന്നവനും, കൊല്ലപ്പെട്ടവനും നരകത്തിലാണ്'' എന്ന് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞത്. കൊന്നവന്‍റെ കാര്യം ശരി, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്‍റെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? എന്നു സഹാബികള്‍ ചോദിച്ചപ്പോള്‍ ''അവന്‍ അവന്‍റെ ചങ്ങാതിയെ കൊലപ്പെടുത്തുവാന്‍ മോഹിക്കുന്നവനായിരുന്നുവല്ലോ എന്നാണു നബി (ﷺ) ഉത്തരം പറഞ്ഞത്.''

''ആരെങ്കിലും എല്ലാ മാസവും മൂന്ന് നോമ്പു (വീതം) നോറ്റാല്‍, അവന്‍ മുഴുവന്‍ കാലവും നോമ്പു പിടിച്ചമാതിരിയായി.'' (അ; ജ; ന; തി.) എന്നും, ''ഒരു ജുമുഅഃആ ജുമുഅഃയുടെയും അടുത്ത ജുമഅഃയുടെയും ഇടക്കുള്ള പാപവും, കൂടുതലായി മൂന്നു ദിവസത്തെ പാപവും പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.'' (ത്വബ്റാനീ) എന്നും മറ്റും ഒന്നിനു പത്തിരട്ടി പ്രതിഫലം കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഹദീസുകള്‍ ഈ വചനത്തിന് നബി (ﷺ) നല്‍കിയ വിശദീകരണവും, ഉദാഹരണങ്ങളുമാകുന്നു. കഥ അറിയാതെ, ഒറ്റ നോട്ടത്തില്‍ സ്വന്തം യുക്തിയുടെ തീരുമാനത്തിന് മുതിരുന്ന ആളുകള്‍ ഇതൊന്നും മനസ്സിരുത്തുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. അതുകൊണ്ടാണു ചിലര്‍ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഹദീസുകളുടെ നേരെ അവഗണനാ നയം സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതും.

قُلْ إِنَّنِى هَدَىٰنِى رَبِّىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

161 പറയുക: ''നിശ്ചയമായും ഞാന്‍, എന്‍റെ റബ്ബ്, (നേരെ) ചൊവ്വായുള്ള പാതയിലേക്ക് എന്നെ നയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു, (അതെ) നേരെ (ഉറച്ച്) നിലകൊള്ളുന്നതായ മതം- ഋജുമാനസനായിക്കൊണ്ടുള്ള ഇബ്റാഹീമിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗം! അദ്ദേഹം 'മുശ്‌രിക്കു' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി]കളില്‍ പെട്ടവനായിരുന്നിട്ടുമില്ല.''

قُلْ إِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمَحْيَاىَ وَمَمَاتِى لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٦٢﴾

162 പറയുക: ''നിശ്ചയമായും, എന്‍റെ നമസ്ക്കാരവും, എന്‍റെ (ബലി മുതലായ) ആരാധനാ കര്‍മ്മങ്ങളും, എന്‍റെ ജീവിതവും, എന്‍റെ മരണവും (എല്ലാം) ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു.;-''

لَا شَرِيكَ لَهُۥ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

163 ''അവന് പങ്കുകാരേ ഇല്ല. അപ്രകാരമത്രെ '' എന്നോടു കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്; ഞാന്‍ 'മുസ്‌ലിം',കളില്‍ [അവന് കീഴൊതുങ്ങിയവരില്‍] ഒന്നാമനുമത്രെ.

---

161 قُلْ إِنَّنِي പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാന്‍. هَدَانِي എന്നെ നയിച്ചിരിക്കുന്നു, എനിക്ക് വഴികാട്ടിത്തന്നിരിക്കുന്നു. رَبِّي എന്‍റെ റബ്ബ്. إِلَى صِرَاطٍ പാതയിലക്ക്. مُّسْتَقِيمٍ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വെയുള്ള. دِينًا മതം. قِيَمًا നേരെ നിലകൊള്ളുന്നതായ, ഉറച്ചു നില്‍ക്കുന്ന. مِّلَّةَ അതായത് മാര്‍ഗ്ഗം. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്‍റെ. حَنِيفًا ഋജുമാനസനായിക്കൊണ്ടുള്ള. وَمَا كَانَ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നില്ല. مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളില്‍പെട്ട(വന്‍). 162 قُلْ പറയുക. إِنَّ صَلَاتِي നിശ്ചയമായും എന്‍റെ നമസ്കാരം. وَنُسُكِي എന്‍റെ ആരാധനാകര്‍മ്മങ്ങളും, ബലികര്‍മ്മങ്ങളും. وَمَحْيَايَ എന്‍റെ ജീവിതവും. وَمَمَاتِي എന്‍റെ മരണവും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയത്രെ. رَبِّ الْعَالَمِينَ

ലോകരുടെ റബ്ബായ, ലോകരക്ഷിതാവായ. 163 لاَ شَرِيكَ പങ്കുകാരേ ഇല്ല. لَهُ അവന്. وَبِذَٰلِكَ അതു കൊണ്ടത്രെ. أُمِرْتُ ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ. أَوَّلُ ഒന്നാമനാണ്. الْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളിലെ.

തൗഹീദിനെ സംബന്ധിച്ച പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പിൻതുട ർച്ചക്കാരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന അറബികളുടെ ശിർക്കുപരമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ സംബന് ധിച്ച പല പരാമർശങ്ങളും അടക്കം ഈ സൂറത്തിൽ ഇതിനു മുമ്പ് വളരെ അധികം കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം, നബി (ﷺ) അവരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അവ ർ നിഷേധത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ആ മാർഗ്ഗം ഏതാണെന്നും, മേൽ വിവരിച്ച തിന്റെ ആകെത്തുക ചുരുക്കത്തിൽ എന്താണെന്നും അവരെ അറിയിക്കുവാൻ നബി (ﷺ)യോ ടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.

വക്രതയോ ചാഞ്ചല്യമോ കൂടാതെ നേർക്കുനേരെ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു മതം-അതെ, ശിർക്കിന്റെ മാലിന്യങ്ങളൊന്നും തീണ്ടാതെ നിഷ്കളങ്കനായിരുന്ന ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ആചരിച്ചു വന്നിരുന്ന മാർഗ്ഗമേതോ അതു-അതാണെനിക്ക് അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചു തന്ന മതം. അതിലേക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. ശിർക്കിന്റെ എല്ലാ വകുപ്പുകളിൽ നിന്നും സംശുദ്ധമായിരിക്കുക, നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന, ബലികർമ്മങ്ങൾ ആദിയായ ആരാധന കളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അർപ്പിക്കുക, ജീവിക്കുന്നതും മരിക്കുന്നതുമെല്ലാം അവന്റെ പ്രീതിയെ ലക്ഷ്യം വെച്ചും, അവന്റെ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ആയിരിക്കുക. ഇതാണ് എന്നോട് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ട മതത്തിന്റെ സത്ത. ഇതിന്റെ പ്രബോധനമാണ് എന്റെ കൃത്യം. ഇതംഗീകരിക്കുന്നവരാണ് മുസ്‌ലിംകൾ. അവരിൽ ഒന്നാമൻ ഞാൻ തന്നെയാണ് താനും എന്നിങ്ങിനെയാണ് പ്രസ്തുത അറിയിപ്പിന്റെ താല്പര്യം.

نسك (നുസുകു) എന്ന വാക്കിന് 'ആരാധനകൾ' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. ഹജ്ജ്-ഉംറഃ സംബന്ധമായ കർമ്മങ്ങളെയും, ബലികർമ്മങ്ങളെയും പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ബലി കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻവചനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞ പരാമർശങ്ങളെ യും, ഈ വചനങ്ങൾ മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളെയാണ് മുഖാമുഖമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്നു ള്ളതിനെയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു ഈ അർത്ഥങ്ങളാണ് പലരും ഇവിടെ അതിന് നൽകി യിരിക്കുന്നത് وانا اول المسلمين (ഞാൻ ഒന്നാമത്തെ മുസ്‌ലിമാണ്) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ സമുദായത്തിലെ ഒന്നാമനും, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെ ആദ്യ മായി സ്വീകരിക്കുന്നവനും ഞാനാണ് എന്നത്രെ. മനുഷ്യാരംഭം മുതൽക്കേ മനുഷ്യ വർഗ്ഗ ത്തിന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച മതം ഇസ്‌ലാമാണല്ലോ. (ان الدين عند الله الاسلام) ആ മതം അംഗീ കരിച്ചവരെല്ലാം മുസ്‌ലിംകളുമാകുന്നു. (هو سماكم المسلمين) നൂഹ് (عليه السلام) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോടു മുസ്‌ലിമായിരിക്കുവാൻ എന്നോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. (10: 72) ഇബ്റാഹീം (അ)നബിയും, യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയും മക്കളോട് ചെയ്ത വസ്വിയ്യത്തിൽ നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളായിട്ടല്ലാതെ മരിക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. (2: 132) യൂസുഫ് (عليه السلام) നബി എന്നെ മുസ്‌ലിമായി മരിപ്പിക്കേണമേ എന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചു. (12: 101) നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളാണെങ്കി ൽ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കണമെന്ന് മൂസാ (عليه السلام) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോടു പറ ഞ്ഞു. (10:84) ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ശിഷ്യൻമാരായ 'ഹവാരി'കളും പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളാണെന്ന്. (5:114) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ആദം (عليه السلام) നബി മുതൽ ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മനുഷ്യർക്കു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ട ഏകമതം ഇസ്‌ലാമും, അത് സ്വീകരിച്ചവരെല്ലാം മുസ്‌ലിംകളുമാകന്നു.

ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഒരു പിതൃകുടുംബത്തിൽപെട്ട സഹോദരങ്ങളാണ് പ്രവാചകൻമാർ അവരുടെ മാതാക്കൾ പലതായിരിക്കും. അവരുടെ മതം ഒന്നാകുന്നു.'' (ബു;മു.) അതായതു-ഇബ്നുകഥീർ(رحمه الله)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിതുപോലെ-അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും, അവനോട് ഒന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന മൗലികാടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെല്ലാം ഒന്നാകുന്നു. ശരീഅത്തിൽ (മതപരമായ നിയമ നടപടി ക്രമത്തിൽ) അവർ വ്യത്യസ്ത മാർഗ്ഗമുള്ളവരായിരിക്കും എന്നർത്ഥം.

قُلْ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾

164 പറയുക: ''എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും റബ്ബ് [രക്ഷിതാവ്] അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവനല്ലാത്തവരെ ഞാൻ റബ്ബായി (തേടി) തിരയുകയോ?! എല്ലാ (ഓരോ) ആത്മാവും [ആളും] അതിൻെറമേൽ (ബാധ്യത) ആയിക്കൊണ്ടല്ലാതെ (ഒന്നും) സമ്പാദിച്ചു വെക്കുകയുമില്ല. കുറ്റം വഹിക്കുന്ന ഒരാത്മാവും [ആളും] മറ്റൊന്നിൻെറ കുറ്റം വഹിക്കുകയുമില്ല. പിന്നെ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ, യാതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

164 قُلْ പറയുക. أَغَيْرَ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ. أَبْغِي ഞാൻ തേടുന്നു, തിരയുന്നു. رَبًّا റബ്ബായിട്ട്, രക്ഷിതാവായി. وَهُوَ رَبُّ അവനാകട്ടെ റബ്ബാകുന്നു. كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിൻെറയും. وَلاَ تَكْسِبُ സമ്പാദിക്കുകയുമില്ല, ചെയ്തുവെക്കുകയുമില്ല. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ആത്മാവും, ആളും, ദേഹവും, വ്യക്തിയും. إِلاَّ عَلَيْهَا അതിൻെറ മേൽ (ബാധ്യത) ആയിക്കൊണ്ടല്ലാതെ. وَلاَ تَزِرُ കുറ്റം വഹിക്കുക (പേറുക)യുമില്ല. وَازِرَةٌ ഒരു കുറ്റക്കാരിയും, കുറ്റം പേറുന്നതും. وِزْرَ കുറ്റത്തെ, ഭാരത്തെ. أُخْرَى മറ്റൊന്നിൻെറ. ثُمَّ പിന്നെ. إِلَى رَبِّكُم നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ്. مَّرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിപ്പോക്ക്. فَيُنَبِّئُكُم അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. فِيهِ അതിൽ, അതിൻെറ കാര്യത്തിൽ. تَخْتَلِفُونَ നിങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു (ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി)കൊണ്ട്.

ഓരോ ആളും അവരവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദിയായിരിക്കും كل امرء بما كسب رهين (എല്ലാ ഓരോരുത്തനും അവൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിന് പണയമാകുന്നു. (52:21). ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുകയില്ല. وان تدع مشقلة الى حملها لا يحمل منه شيئ الخ (ഭാരം പിടിപെട്ട ഒരു ദേഹം അതിൻെറ ചുമടെടുക്കുവാൻ-മറ്റൊരാളെ-വിളിച്ചാൽ, അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവനായാലും ശരി, അതിൽനിന്നു ഒന്നും തന്നെ വഹിക്കപ്പെടുകയില്ല. (35:18) ഇത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഖണ്ഡിതമായ ഒരു നിയമതത്വമാകുന്നു. ആരാധ്യവസ്തുക്കളുടെയോ, ശുപാർശകൻമാരുടെയോ ഇടപെടലുകളൊന്നും അവിടെ നടക്കുകയില്ല. നൻമയെങ്കിൽ നൻമ, തിൻമയെങ്കിൽ തിൻമ, അതതിൻെറ കർത്താവുതന്നെ അതിൻെറ ഫലം തികച്ചും അനുഭവിക്കും.

എന്നാൽ, ഒരാൾ ഒരു നല്ല കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ അതിൻേറയും, അത് പ്രവർത്തിച്ചവരുടെയും, പ്രതിഫലം-അവരുടെ പ്രതിഫലത്തിൽ ഒരു കുറവും വരാതെ അവനു ലഭിക്കുമെന്നും, ഒരാൾ ഒരു ചീത്ത കാര്യം നടപ്പിൽ വരത്തിയാൽ അതിൻെറയും, അത് പ്രവർത്തിച്ചവരുടെയും കുറ്റം-അവരുടെ കുറ്റത്തിൽ ഒരു കുറവും വരാതെ-അവനുണ്ടാകുമെന്നും നബി (ﷺ)

അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (മു.) ഇത് ആ തത്വത്തിന് എതിരോ വിരുദ്ധമോ ആകുന്നില്ല. ആ പ്രതിഫലവും, ആ കുറ്റവും അവൻ നടപ്പാക്കിയതിൻെറ ഫലമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് ''അവരുടെ പ്രതിഫലത്തിലും കുറ്റത്തിലും ഒരു കുറവും വരാതെ'' എന്നു നബി (ﷺ) പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. അവർ ചെയ്തതിൻെറ പ്രതിഫലവും, കുറ്റവും അവർക്കു തന്നെ. അവൻ നടപ്പാക്കിയതിൻെറയും അതു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൻെറയും പ്രതിഫലവും കുറ്റവുമാണു അവനു ലഭിക്കുന്നതു എന്നർത്ഥം.

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَكُمْ خَلَٰٓئِفَ ٱلْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ ٱلْعِقَابِ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

165 അവനത്രെ, നിങ്ങളെ ഭൂമിയിലെ (മാറിമാറിവരുന്ന) പിൻഗാമികൾ ആക്കിയവൻ. നിങ്ങളിൽ ചിലരെ ചിലർക്കു മീതെ അവൻ ചില പദവികൾ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് അവൻ നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ അവൻ പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി. നിശ്ചയമായും, നിൻെറ രക്ഷിതാവ് വേഗം ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവനാകുന്നു; നിശ്ചയമായും, അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാണുതാനും.

---

165 وَهُوَ അവനത്രെ. الَّذِي جَعَلَكُمْ നിങ്ങളെ ആക്കിയവൻ. خَلَائِفَ പിൻഗാമികൾ, പിന്നിലുള്ളവർ മാറി മാറി വരുന്നവർ. الْأَرْضِ ഭൂമിയിലെ. وَرَفَعَ അവൻ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بَعْضَكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലരെ. فَوْقَ بَعْضٍ ചിലർക്ക് മീതെ. دَرَجَاتٍ ചില പദവികൾ. لِّيَبْلُوَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി. فِيمَا آتَاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് അവൻ നൽകിയതിൽ. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. سَرِيعُ വേഗമുള്ളവനാണ്. الْعِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി. وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ. رَّحِيمٌ കരുണാനിധി(യും).

خليفة (ഖലീഫ) എന്ന പദത്തിൻെറ ബഹുവചനമാണ് **خلائف** (ഖലാഇഫ്). ഒരാളുടെ പിന്നിൽ അയാളുടെ സ്ഥാനത്ത് വരുന്ന ആൾ എന്നാണ് ആ പദത്തിനർത്ഥം. മലയാളത്തിൽ 'പിൻഗാമി' എന്നോ 'പ്രതിനിധി' എന്നോ സന്ദർഭം പോലെ അതിന് വിവർത്തനം നൽകാം. ഒരു തലമുറക്കുശേഷം മറ്റൊരു തലമുറയായും, ഒരു സമുദായത്തിനു ശേഷം മറ്റൊരു സമുദായമായും നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ മാറി മാറി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാക്കിയത് അല്ലാഹുവാണ്. എല്ലാവരെയും അവൻ ഒരേ നിലവാരത്തിലുള്ളവരായിട്ടല്ല ആക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഉപജീവനമാർഗ്ഗം, ബുദ്ധി, അറിവ്, സ്വഭാവഗുണം, കഴിവ്, പ്രാപ്തി, രൂപം ആദിയായവയിലും, നടപടിക്രമങ്ങളിലുമെല്ലാം ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ ഉയർന്നവരും, ചിലരെ താണവരുമാക്കി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരവർക്കു ലഭിച്ചതിൽ അവരവർ എങ്ങിനെ വർത്തിക്കുന്നുവെന്നും, അതെങ്ങിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നുമുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാണത് എന്നു സാരം.

خلائف എന്ന വാക്കിനും ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള മറ്റൊരു രൂപമായ **خلفاء** (ഖുലഫാഉ്) എന്ന വാക്കിനു 'പ്രതിനിധികൾ' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ചില അധികാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനായി മനുഷ്യനെ അതിൽ അവൻെറ പ്രതിനിധിയാക്കി വെച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും, ഈ അധികാരത്തിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവും പ്രാപ്തിയും അനുസരിച്ചു ചിലർക്കു ചിലരെക്കാൾ ഉയർച്ചയും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുമാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ ആശയമെന്ന് വരുത്തുന്ന ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇവിടെയും, ഇതുപോലെയുള്ള വേറെ ചില സ്ഥലങ്ങളിലും ചിലർ നൽകിക്കാണാം. ഈ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്നും, ഇത് അൽപം അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണെന്നും അൽബഖറ 30-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാന

ത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്ന് ഇതേ വചനം തന്നെ ശരിക്കു മനസ്സിരുത്തിയാൽ മനസ്സിലാക്കാം. കൂടാതെ, താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യും:-

നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് പല തലമുറകളെയും അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം നാം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് സൂ:യൂനുസിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ثم جعلناكم خلائف فى الارض من بعدهم** (പിന്നീട് അവരുടെശേഷം ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെ നാം 'ഖലാഇഫാ'ക്കി (യൂനസ് 14) അതേ സൂറത്തിൽ, നൂഹ് (عليه السلام)നബിയോടൊപ്പം ജലപ്രളയത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: ...... **وجعلنا هم خلائف** (അവരെ നാം 'ഖലാഇഫ്'ക്കി. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുയും ചെയ്തു. (യൂനുസ് 73) ഹൂദ് (عليه السلام) നബി തൻെറ ജനതയോട് പറഞ്ഞു:........ **واذكروا اذا جعلكم خلفاء**(നൂഹിൻെറ ജനതക്കു ശേഷം അവൻ നിങ്ങളെ 'ഖുലഫാഉ്' ആക്കിയത് നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ (അഅ്റാഫ് 69) ഇതുപോലെ വേറെയും കാണാം. ഇവിടെയൊക്കെ അധികാരത്തിലുള്ള പ്രാതിനിധ്യമല്ലേ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, മുമ്പുള്ളവരുടെ പിൻഗാമിത്വമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മനുഷ്യൻ സദാ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷാ നടപടിയെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അവൻെറ കാരുണ്യത്തിലും അനുഗ്രഹത്തിലും സൽപ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയിരിക്കുകയും വേണമെന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു ഈ സൂറത്ത് അല്ലാഹു സമാപിക്കുന്നത്. കാരുണ്യത്തെയും, പാപമോചനത്തെയും സംബന്ധിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഭയവാർത്ത അറിയിക്കലും ഖുർആൻെറ ഒരു പതിവാകുന്നു. സൂ: ഹിജർ 49, 50ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''എൻെറ അടിയാന്മാർക്കു വൃത്താന്തമറിയിക്കുക: ഞാൻ തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമെന്നും, എൻെറ ശിക്ഷ തന്നെയാണ് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെന്നും.''

നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കലുള്ള ശിക്ഷയെന്താണെന്ന് സത്യവിശ്വാസി അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, (അവരിൽ) ഒരാളും അവൻെറ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രതീക്ഷവെക്കുമായിരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കലുള്ള കാരുണ്യത്തെപ്പറ്റി അവിശ്വാസി അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, (അവരിൽ) ഒരാളും സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു നിരാശപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. കാരുണ്യത്തെ അല്ലാഹു നൂറുഭാഗമാക്കി ഒരു ഭാഗമാണ് സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു മൂലമാണവർ പരസ്പരം കരുണ കാണിച്ചു വരുന്നത്. തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതും അവൻ (പരലോകത്തേക്കായി) സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.'' (അ;തി)

നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു അവൻെറ കാരുണ്യത്തിന് പാത്രമാക്കുകയും, അവൻെറ ശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സൽഭാഗ്യരായ ജനങ്ങളിൽ ഉൾപെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك الفضل والمنة

7. സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫ് سورة الأعراف

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്–വചനങ്ങൾ 206–വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 24

ഈ സൂറത്തിലെ 46, 48 വചനങ്ങളിൽ 'അഅ്റാഫു' എന്ന പേരിലുള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതു നിമിത്തമാണു ഇതിന് 'സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫു' എന്നു പേർ വന്നത്. 'ഉന്നത സ്ഥലങ്ങൾ' എന്നാണ് പദാർത്ഥം.

الٓمٓصٓ ﴿١﴾

1 'അലിഫ്-ലാം-മീം-സ്വാദ്'

كِتَٰبٌ أُنزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِى صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ بِهِۦ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

2 (നബിയേ) നിനക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് (ഇത്); അതിനാൽ, നിൻെറ നെഞ്ചിൽ [മനസ്സിൽ] അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്; നീ അതു മൂലം (ജനങ്ങളെ) താക്കീത് ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഉപദേശമായിട്ടും.

---

1 المص അലിഫ്-ലാം-മീം-സ്വാദ്. 2 كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. أُنزِلَ إِلَيْكَ അത് നിന്നിലേക്ക് (നിനക്ക്) അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. فَلَا يَكُن അതിനാൽ ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. فِي صَدْرِكَ നിൻെറ നെഞ്ചിൽ (മനസ്സിൽ). حَرَجٌ ഒരു വിഷമം, പ്രയാസം. مِّنْهُ അത് നിമിത്തം, അത് സംബന്ധിച്ച്. لِتُنذِرَ നീ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുവാൻ വേണ്ടി. بِهِ അതുമൂലം, അതുകൊണ്ട്. وَذِكْرَىٰ ഉപദേശം (സ്മരണ) ആയും. لِلْمُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് (സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്).

പ്രാരംഭ വചനത്തിലെ കേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക. ഈ വേദഗ്രന്ഥവും, അതിൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിൽ പല വിഷമങ്ങളും എതിർപ്പുകളും നേരിടേണ്ടി വന്നേക്കാം. അവയെപ്പറ്റി മനസ്സു ഞെരുങ്ങാതെ, ക്ഷമയും, സഹനവും കൈക്കൊണ്ട്കൊണ്ട് പ്രബോധനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോട് ഉപദേശിക്കുകയാണ്. **فاصبر كما صبر اولوا العزم من الرسل** (റസൂലുകളിലുള്ള ദൃഢ മനസ്കരായ ആളുകൾ ക്ഷമിച്ചതു പോലെ ക്ഷമിച്ചു കൊള്ളുക.) (46:35) എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഒരു ഉപദേശമാവാം ഇതും. അല്ലെങ്കിൽ, ധാരാളം ഉപദേശിക്കുകയും തെളിവുകൾ നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടും നിഷേധത്തിൽ തന്നെ ജനങ്ങൾ ശഠിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കുണ്ഠിതപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, ദിവ്യ സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ മാത്രമേ തനിക്കു ബാധ്യതയുള്ളുവെന്നും നബി (ﷺ)യെ സമാധാനിപ്പിക്കലുമാവാം ഉദ്ദേശ്യം. ജനങ്ങൾ സത്യം സ്വീകരിക്കാതെ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നബി (ﷺ)വളരെ വ്യസനത്തിലും മനഃക്ലേശത്തിലുമായിരുന്നുവെന്നും, അത്രയൊന്നും മനോവേദന അനുഭവിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യമില്ലെന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും നബി (ﷺ)യെ ഉപദേശിക്കാറുള്ളതാകുന്നു. (11: 12; 27: 70 മുതലായവ നോക്കുക.) ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടിൽ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു ഖുർആൻ മുഖേന താക്കീതു നൽകലും, വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു ഉപദേശം നൽകലുമാണു നബി (ﷺ)ചെയ്യേണ്ടതെന്നുകൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളോടായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ٱتَّبِعُوا۟ مَآ أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا۟

3 നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ. അവനു പുറമെ നിങ്ങൾ (വേറെ) കാര്യകർത്താക്കളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരു

مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

ത്. വളരെ കുറച്ചു (മാത്രം) നിങ്ങൾ ഓർമ്മ വെക്കുന്നു!

وَكَم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَـٰهَا فَجَآءَهَا بَأْسُنَا بَيَـٰتًا أَوْ هُمْ قَآئِلُونَ ﴿٤﴾

4 എത്ര രാജ്യങ്ങളെ (രാജ്യക്കാരെ) യാണു നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?! അങ്ങനെ, ഒരു നിശാക്രമണമായോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ (രാജ്യക്കാർ) മദ്ധ്യാഹ്നവിശ്രമം കൊള്ളുന്നവരായിരിക്കെയോ നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർക്ക് [ആ രാജ്യക്കാർക്കു] വന്നു.

فَمَا كَانَ دَعْوَىٰهُمْ إِذْ جَآءَهُم بَأْسُنَآ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا ظَـٰلِمِينَ ﴿٥﴾

5 എന്നിട്ട് നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർക്കു വന്നപ്പോൾ അവരുടെ (മുറ) വിളിയായിരുന്നില്ല, ''നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അക്രമികളായിരുന്നു'' വെന്ന് അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ.

---

3 اتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ. مَا أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. إِلَيْكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്ന്. وَلَا تَتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും അരുത്. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ. أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കളെ. قَلِيلًا مَّا ഏതോ (വളരെ) കുറച്ച് (മാത്രം). تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെക്കുന്നു. 4 وَكَم എത്രയാണ്, എത്രയോ. مِّن قَرْيَةٍ രാജ്യത്തിൽ നിന്ന്, രാജ്യമായി. أَهْلَكْنَاهَا നാം അവയെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. فَجَاءَهَا എന്നിട്ട് ((അങ്ങനെ)) അവക്ക് ചെന്നു, വന്നു. بَأْسُنَا നമ്മുടെ ശൗര്യം, ഊക്ക്, ശക്തി ((ശിക്ഷ)). بَيَاتًا രാത്രിയിലെ ((നിശാ സമയത്തെ)) അക്രമണമായി. أَوْ هُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർ ആയിരിക്കെ. قَائِلُونَ മദ്ധ്യാഹ്ന (ഉച്ച) വിശ്രമം കൊള്ളുന്നവർ. 5 فَمَا كَانَ എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) ആയിരുന്നില്ല. دَعْوَاهُمْ അവരുടെ വിളിച്ചുപറയൽ, വാദം. إِذْ جَاءَهُم അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. بَأْسُنَا നമ്മുടെ ശൗര്യം ((ശിക്ഷ)). إِلَّا أَن قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, പറയുകയല്ലാതെ. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം (ഞങ്ങൾ) ആയിരുന്നു. ظَالِمِينَ അക്രമികൾ.

മുമ്പ് എത്രയോ രാജ്യക്കാരെ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം രാത്രിയിൽ പെട്ടന്നോ, പകലത്തെ മദ്ധ്യാഹ്ന വിശ്രമവേളയിലോ -അഥവാ ഓർക്കാപ്പുറത്തു- നാം പൊതുശിക്ഷ നൽകി നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ അവരുടെ മുമ്പത്തെ ധിക്കാരമൊന്നും അവർ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ആക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുവല്ലോ എന്നു മുറവിളി കൂട്ടുകയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളണമെന്നു താൽപര്യം.

فَلَنَسْـَٔلَنَّ ٱلَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾

6 എന്നാൽ, യാതൊരു കൂട്ടരിലേക്ക് (റസൂലുകൾ) അയക്കപ്പെട്ടുവോ അവരോട് നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്; (അയക്കപ്പെട്ട) 'മുർസലു'കളോടും നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യും.

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ ۖ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ﴿٧﴾

7 എന്നിട്ട് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു (തന്നെ) നിശ്ചയമായും, നാം അവർക്ക് കഥ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്. (കാണാതെ) നാം മറഞ്ഞു പോയവരായിരുന്നതുമില്ല.

---

6 فَلَنَسْأَلَنَّ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കും. الَّذِينَ യാതൊരുവരോട്. أُرْسِلَ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്, അവർക്ക്. وَلَنَسْأَلَنَّ നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കുകയും ചെയ്യും. الْمُرْسَلِينَ അയക്കപ്പെട്ടവരോട്, മുർസലുകളോട്.. 7 فَلَنَقُصَّنَّ എന്നിട്ട് നാം നിശ്ചയമായും വിവരിച്ചു കൊടുക്കും, കഥ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. عَلَيْهِم അവർക്ക്. بِعِلْمٍ അറി

വോടെ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്. وَمَا كُنَّا നാം ആയിരുന്നതുമില്ല. غَائِبِينَ മറഞ്ഞ (കാണാത്ത)വർ..

ഏതെല്ലാം സമുദായങ്ങളിലേക്കു ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളുമായി റസൂലുകൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ ആ സമുദായങ്ങളെയെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യാതെ വിടുകയില്ല. മാത്രമല്ല, അവരിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടിരുന്ന റസൂലുകളോടും അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യും. ഇഹത്തിൽ അവർ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന നയങ്ങളും നിലപാടുകളും ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരുന്നില്ലേ എന്നു സവിശദം അവൻ അവരെ വിവരിച്ചുകേൾപ്പിക്കും. അവൻ എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്നും അവൻ അറിയാതെയോ, കാണാതെയോ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല. എന്നു സാരം. നിങ്ങൾക്ക് റസൂലുകൾ വന്നില്ലേ? നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിച്ചുവോ? എന്തുകൊണ്ടു സത്യം സ്വീകരിച്ചില്ല? എന്നൊക്കെ, ജിന്നുകളും മനുഷ്യരുമടക്കം എല്ലാവരോടും അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്. (6:130; 28:65; 16:93 മുതലായവ നോക്കുക) എന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾ അവർക്ക് എത്തിച്ചും വിവരിച്ചും കൊടുത്തപ്പോൾ അവരിൽനിന്നു എന്ത് പ്രതികരണമാണുണ്ടായത്? അവരെന്തുചെയ്തു? എന്നൊക്കെ റസൂലുകളോടും ചോദിക്കപ്പെടും. (5:112) ചോദ്യം ചെയ്യൽ മാത്രമല്ല, ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ കൃത്യവും കണിശവുമായി പരിശോധിച്ചു വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നുകൂടി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു:-

8 അന്നത്തെ ദിവസം, (കർമ്മങ്ങൾ) തൂക്കൽ യഥാർത്ഥമായുള്ളതത്രെ. അപ്പോൾ, ആരുടെ (നൻമയുടെ) തൂക്കങ്ങൾ ഘനം തൂങ്ങിയോ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് വിജയികൾ.

وَٱلْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّ ۚ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾

9 ആരുടെ തൂക്കങ്ങൾ ലഘുവായോ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് തങ്ങളെത്തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ; (അതെ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോട് അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُم بِمَا كَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

---

8 وَالْوَزْنُ തൂക്കം തൂക്കൽ. يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം. الْحَقُّ യഥാർത്ഥമാകുന്നു. فَمَن അപ്പോൾ ആര്, യാതൊരുവൻ. ثَقُلَتْ ഘനപ്പെട്ടു, ഭാരം തൂങ്ങി. مَوَازِينُهُ അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ, തുലാസ്സുകൾ. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. هُمُ الْمُفْلِحُونَ അവരത്രെ വിജയികൾ. 9 وَمَنْ ആർ, ഏതൊരുവൻ. خَفَّتْ ലഘുവായി. مَوَازِينُهُ അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ്, നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്. أَنفُسَهُم തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, തങ്ങളെത്തന്നെ. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കൊണ്ട്, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോട്. يَظْلِمُونَ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കും.

ഖിയാമത്തു നാളിൽ എല്ലാവരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടുമെന്നും, നൻമക്ക് മുൻതൂക്കമുള്ളവർ വിജയികളും, പിൻതൂക്കമുള്ളവർ നഷ്ടക്കാരുമായിരിക്കുമെന്നും ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഒരു സ്ഥലത്തു പറയുന്നു: ونضع الموازين القسط ليوم القيمة ... (സാരം: ഖിയാമത്തു നാളിൽ നീതിമുറയുള്ള തുലാസ്സുകളെ നാം സ്ഥാപിക്കും. അതിനാൽ, ഒരാളോടും യാതൊരു അനീതിയും ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. ഒരു കടുകുമണിത്തൂക്കമായിരുന്നാലും നാമതുകൊണ്ടു വരുന്നതാണ്.) (സൂ: അമ്പിയാഉ് : 47)

എന്നാൽ, കർമ്മങ്ങളെ തൂക്കുന്ന ഈ തുലാസ്സിനെയും, അതിൻെറ തൂക്കത്തെയും സംബന്ധിച്ചു - പരലോകത്തെ മറ്റെല്ലാ വസ്തുക്കളെയും പോലെത്തന്നെ - അത് എപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഭൗതിക പ്രകൃതിയിൽനിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങളാണ് പരലോകത്തിലുള്ളതെന്നും, അല്ലാഹു സർവശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമാണെന്നും, അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും പറയുന്നതെല്ലാം സത്യമായിരിക്കുമെന്നും വിശ്വാസമുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ വല്ല സംശയത്തിനോ അത്ഭുതത്തിനോ അവകാശമില്ല. മനുഷ്യബുദ്ധിക്കോ ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്തതാണത്. പദാർത്ഥങ്ങളല്ലാതെ - കർമ്മങ്ങൾ - എങ്ങിനെ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുമെന്ന് മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയായ്ക നിമിത്തം ചിലീ ആളുകൾ ഇതിന് അവരുടെ വകയായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തുലാസ്സുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിൻെറ നീതിയാണെന്നും, തൂക്കൽകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നീതി പാലിക്കലാണെന്നും ചിലർ പറയുമ്പോൾ, വേറെ ചിലർ പറയുന്നത് മലക്കുകളാൽ എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കർമ്മ രേഖകളായിരിക്കും തൂക്കപ്പെടുക എന്നാകുന്നു. മറ്റു ചിലർക്ക് അവരുടേതായ വേറെ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പറയുവാനുണ്ട്.

ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയ നേട്ടങ്ങളും, അളവും, തൂക്കവും കണക്കാക്കുവാൻ നിലവിലുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ പലതരം മാപിനി യന്ത്രങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ, അത്തരം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കൊന്നും യാതൊരാവശ്യവുമില്ല. ചൂട്, തണുപ്പ്, കാറ്റിൻെറ ഗതിവിഗതി, വൈദ്യുതി, യന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രവർത്തന ശക്തി, ഇന്ധനത്തിൻെറ ഊർജ്ജം ശബ്ദം ആദിയായ മുൻകാലത്ത് ഊഹിക്കുവാൻ പോലും കഴിയാതിരുന്ന പലതിൻെറയും കണക്കാക്കുവാൻ ഇന്നു യന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. ഇനിയും എന്തെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നു ആർക്കറിയാം?! എന്നിരിക്കെ, ഇതെല്ലാം കണ്ടു പിടിക്കുന്ന മനുഷ്യരെയും, ആ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കുള്ള അവരുടെ കഴിവിനെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വശക്തനു മനുഷ്യൻെറ നൻമതിൻമകളാകുന്ന കർമ്മങ്ങളെ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുവാനുണ്ടോ വല്ല പ്രയാസവും?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അപ്പോൾ - മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർ ചെയ്തിരുന്നതു പോലെ - ഖിയാമത്തുനാളിൽ നൻമതിൻമകളെ തൂക്കുന്ന ഒരു തുലാസ്സ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും പറഞ്ഞു തന്നതെല്ലാം സത്യമാണെന്നും, നമുക്കു സുദൃഢമായി വിശ്വസിക്കാം. അതിൻെറ രൂപ - വലുപ്പം തുടങ്ങിയ വിശദ വിവരങ്ങൾ നമ്മുടെ അറിവിനും അനുമാനത്തിനും അതീതമാകകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി നമുക്കു മൗനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്യാം. والله الموفق

وَلَقَدْ مَكَّنَّـٰكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَـٰيِشَ ۗ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾

10 തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ നാം (പല) ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വളരെ കുറച്ചു (മാത്രം) നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യുന്നു!

---

10 وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فِيهَا അതിൽ. مَعَايِشَ ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങളെ. قَلِيلاً مَّا എന്തോ (വളരെ) കുറച്ച്. تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നു.

യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാനും, ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തുവാനുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്ക് ഈ ഭൂമിയിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവർ

വേണ്ടത്രയില്ലെങ്കിൽ കഴിവനുസരിച്ചെങ്കിലും നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതെ, وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها ان الانسان لظلوم كفار (അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ എണ്ണിയാൽ അതു നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ ആക്രമിയും നന്ദികെട്ടവനും തന്നെ.) (14:34) മനുഷ്യരുടെ പൊതുനിലയാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം-2

وَلَقَدْ خَلَقْنَـٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَـٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ ٱلسَّـٰجِدِينَ ﴿١١﴾

11 തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി; പിന്നീട് നിങ്ങളെ നാം രൂപപ്പെടുത്തി; പിന്നെ, മലക്കുകളോടു നാം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ആദമിന്നു 'സുജൂദ്' ചെയ്യുവിൻ.'' എന്നിട്ട് അവർ 'സുജൂദ്' ചെയ്തു - ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ 'സുജൂദ്' ചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയില്ല. [സുജൂദു ചെയ്തില്ല]

---

11 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. خَلَقْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു. ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ പിന്നെ നിങ്ങളെ നാം രൂപപ്പെടുത്തി. ثُمَّ قُلْنَا പിന്നെ നാം പറഞ്ഞു. لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട്. اسْجُدُوا നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ. لِآدَمَ ആദമിന്. فَسَجَدُوا എന്നിട്ട് അവർ സുജൂദ് ചെയ്തു. إِلاَّ إِبْلِيسَ ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. لَمْ يَكُن അവൻ ആയില്ല, ആയിരുന്നില്ല. مِّنَ السَّاجِدِينَ സുജൂദ് ചെയ്ത (ചെയ്യുന്ന)വരിൽ (പെട്ടവൻ).

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു പല സൗകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത് അനുഗ്രഹിച്ചതിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, ഉത്ഭവം മുതൽക്കേ ആ വർഗ്ഗത്തെ അവൻ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പം തന്നെ, അവൻെറ ഉൽകൃഷ്ടതയിലുള്ള അസൂയ കാരണം അവനൊരു ആജീവനാന്ത ശത്രുകൂടി ഉണ്ടെന്നും അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യ പിതാവായ ആദം (عليه السلام)നബിക്കു മലക്കുകളോട് സുജൂദു ചെയ്‌വാൻ കൽപിച്ച സംഭവം അൽബഖറഃ, ഹിജ്ർ, ഇസ്രാഉ്, അൽകഹ്ഫ്, ത്വാഹാ, സ്വാദ് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. താരതമ്യേന സ്വാദിലും, ഹിജ്റിലും കൂടുതൽ വിശദീകരണം കാണാമെങ്കിലും അധിക വിശദീകരണം ഈ സൂറത്തിലാണുള്ളത്. ആദ്യം നിങ്ങളെ - അഥവാ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുകയും രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ച ശേഷമാണ് 'പിന്നെ നാം മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞു (ثم قلنا للملائكة) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ആ സംഭവം അല്ലാഹു ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ച ശേഷമാണ് ആദം (عليه السلام)നബിക്കു സുജൂദു ചെയ്‌വാനുള്ള കൽപനയുണ്ടായതെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ആദ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام)നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചു രൂപ്പെടുത്തിയ ഉടനെ മറ്റു മനുഷ്യരൊന്നും സൃഷ്ടി - ക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി - തന്നെ നടന്നതാണ് ആ സംഭവമെന്ന് മറ്റു സൂറത്തുകളിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. പൂർവ്വപിതാക്കളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിലവിലുള്ള ജനങ്ങളോട് പറയുമ്പോൾ, അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ട്, അവരിൽ കഴിഞ്ഞതാണെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നിയേക്കാവുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ശൈലി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് വിവരിക്കുക ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിലെ ഒരു പതിവാകുന്നു. ഈ പതിവ് ഖുർആനിലും കാണാം. ഉദാഹരണമായി: ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ള ഇസ്റാഈല്യരെ അഭിമുഖികരിച്ചുകൊണ്ട്

رفعـنا فوقكم الطور (നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം പർവ്വതത്തെ ഉയർത്തി എന്നും) نجيناكم من آل فرعون (നിങ്ങളെ ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരിൽ നിന്നു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി) എന്നും മറ്റും ഖുർആനിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ളതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ പർവ്വതം ഉയർത്തലും, ഫിർഔനിൽനിന്നുള്ള രക്ഷപ്പെടുത്തലും വളരെ കാലം മുമ്പ് അവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളാണല്ലോ.

ഈ സുജൂദ് കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ, അതിന്റെ താൽപര്യം, ആദിയായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബഖറ 34ന്റെയും, സ്വാദ് 71 – 74ന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി ഒന്നിലധികം തവണ വിവരിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു: ആദം (عليه السلام)നബിക്കു മലക്കുകൾ സുജൂദു ചെയ്തത്, ഇബ്ലീസ് അതിനു വിസമ്മതിച്ചത്, അവൻ അതിനെത്തുടർന്നു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ശത്രുവായിത്തീർന്നത്, അവന്റെ ദുർമ്മന്ത്രം കാരണം ആദം (عليه السلام)സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായി ഭൂവാസം തുടങ്ങിയത് എന്നിവയൊക്കെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളാണെന്ന് അവയെ സംബന്ധിച്ച ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു പൊതുവെയും, ഈ സൂറത്തിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു വിശേഷിച്ചും ആർക്കും നിസ്സംശയം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഹൃദയത്തിൽ ചില വക്ര താൽപര്യങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുകയും, അതനുസരിച്ചു ചില മുൻവിധികൾക്കൊപ്പിച്ചു ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ധാർഷ്ട്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലർ, അതൊക്കെ ഉപമാലങ്കാര രൂപത്തിലുള്ള ചില സങ്കൽപ കഥകളാണെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു കാണാം. അതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 39–ാം ആയത്തിന് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ ഒരു നിരൂപണം മുമ്പു നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾

12 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''നിന്നോടു ഞാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ നീ 'സുജൂദ്' ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ (തക്കവണ്ണം) നിന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയതെന്താണ്?'' അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ അവനെ [ആദമിനെ] ക്കാൾ ഉത്തമനാകുന്നു; എന്നെ നീ അഗ്നിയിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെ നീ കളിമണ്ണിൽനിന്നും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. [ഇതാണു തടസ്സം]''

---

12 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. مَا مَنَعَكَ നിന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയതെന്ത്, എന്താണ് നിന്നെ മുടക്കിയത്. أَلَّا تَسْجُدَ നീ സുജൂദ് ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ. إِذْ أَمَرْتُكَ നിന്നോട് ഞാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ, കല്പിച്ച സ്ഥിതിക്ക്. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. أَنَا خَيْرٌ ഞാൻ ഉത്തമനാകുന്നു. مِّنْهُ അവനെക്കാൾ. خَلَقْتَنِي എന്നെ നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. مِن نَّارٍ അഗ്നിയിൽനിന്ന്. وَخَلَقْتَهُ അവനെ നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. مِن طِينٍ കളിമണ്ണിൽനിന്ന്.

ഇബ്ലീസ് ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനാണ്. (18;50) എന്നാലും ആ കൽപന അവനു ബാധകമായിരുന്നു. അവന്റെ അസൂയയും, അഹന്തയും, ധിക്കാരവും അവനെ സുജൂദു ചെയ്വാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവൻ പറഞ്ഞ ന്യായം – തന്നെ തീയിൽ നിന്നും ആദമിനെ മണ്ണിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ചതായിരിക്കെ, താൻ ആദമിനെക്കാൾ ഉത്തമനാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു താൻ ആദമിന് സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നുമുള്ള വാദം – ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അവർ അനുസരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഏതു മൂല വസ്തുവിൽ നിന്നാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് എന്നുള്ളതിനെക്കാൾ വസ്തുക്കളുടെ ഗുണവും സവിശേഷതയുമാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്ന് അവൻ ആലോചിച്ചില്ല. അവൻ പറഞ്ഞ ന്യായമനുസരിച്ച് സുജൂദു ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ

അവനെക്കാൾ അർഹത മലക്കുകൾക്കായിരുന്നുവെന്നും അവൻ ആലോചിച്ചില്ല. അവർ പ്രകാശ ത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണല്ലോ.

മനുഷ്യവർഗ്ഗം മണ്ണിനാലും, ജിന്നു വർഗ്ഗം തീയിനാലുമാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ഖുർആനിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. മലക്കുകൾ പ്രകാശത്തിൽ നിന്നാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കു ന്നതെന്ന് ആയിശാ (ﷺ)യിൽ നിന്നു ഇമാം മുസ്‌ലിം (ﷺ)ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ)യും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

قَالَ فَٱهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَٱخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ ٱلصَّٰغِرِينَ ﴿١٣﴾

13 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്നു നീ ഇറങ്ങിപ്പോകുക! കാര ണം, ഇതിൽ വെച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കു വാൻ നിനക്കു പാടില്ല. ആകയാൽ, പുറ ത്തു പോകുക! നിശ്ചയമായും, നീ നിസ്സ ാരൻമാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.''

قَالَ أَنظِرْنِىٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

14 അവൻ പറഞ്ഞു: ''അവർ [മനുഷ്യർ] എ ഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന [പുനരുത്ഥാന] ദി വസം വരെ എനിക്കു നീ (അവധി തന്നു) ഒഴിവു നൽകേണമേ!''

قَالَ إِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

15 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു ''നിശ്ചയമാ യും, നീ ഒഴിവു നൽകപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ട വനാണ്.''

---

13 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَاهْبِطْ എന്നാൽ നീ ഇറങ്ങിപ്പോകുക. مِنْهَا ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ) നിന്ന്. فَمَا يَكُونُ എന്നാൽ (കാരണം) ആകുകയില്ല (പാടില്ല). لَكَ നിനക്ക്. أَن تَتَكَبَّرَ നീ അഹം ഭാവം നടിക്കൽ. فِيهَا ഇതിൽ, ഇവിടത്തിൽ. فَاخْرُجْ അതിനാൽ പുറത്ത് പോകുക. إِنَّكَ നിശ്ചയ മായും നീ. مِنَ الصَّاغِرِينَ ചെറിയവരി(നിസ്സാരൻമാരി)ൽ പെട്ടവനാണ്. 14 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. أَنظِرْنِي എന്നെ നീ കാത്തുവെച്ച് (ഒഴിവാക്കി)തരേണം, അവധി നൽകണേ. إِلَى يَوْمِ ദിവസംവരെ. يُبْعَثُونَ അവർ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന. 15 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. مِنَ الْمُنظَرِينَ കാത്ത് വെക്ക(ഒഴിവാക്ക)പ്പെട്ടവരിൽപെട്ട(വനാണ്).

ഇബ്‌ലീസിൻെറ അഹന്ത നിമിത്തം അവനോടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ഇപ്പോഴെങ്കിലും അവനു ഖേദം തോന്നുകയുണ്ടായില്ല. മനുഷ്യരുടെ ജീവിതം അവസാനിച്ച് ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർ രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ തനിക്ക് ആയു ഷ്ക്കാലം നീട്ടിത്തരണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഇതിൻെറ ആവശ്യം സ്പഷ്ടമാ ണ്; മനുഷ്യവർഗ്ഗം നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം അവരെ വഞ്ചിക്കുവാനും, വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും തനിക്കു അവസരം ഉണ്ടാവണം. അതോടുകൂടി, രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തിനുശേഷം പിന്നീട് ആർക്കും മരണമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു മരണത്തിൽ നിന്നു തനിക്കു രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാ മെന്ന് അവൻ കരുതിയിരിക്കാം. اهبط منها (ഇതിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോകുക) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് എന്നോ, ആകാശത്തിൽനിന്ന് എന്നോ മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് എന്നോ, ആയിരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. الله اعلم

ഒഴിവ് കൊടുക്കുവാനുള്ള ഇബ്‌ലീസിൻെറ അപേക്ഷ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. ഏത് കാലം വരെയാണ് ഒഴിവു കൊടത്തതെന്നു ഇവിടെ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ, സൂ: ഹിജ്റി ലും, സൂ: സ്വാദിലും فانك من المنظرين الى يوم الوقت المعلوم (അറിയപ്പെട്ട സമയത്തിൻെറ ദിവസം വരെ

നീ ഒഴിവു നൽകപ്പെട്ടവനാകുന്നു) എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ കാഹള മൂത്തിനെത്തുടർന്നു സൃഷ്ടികളെല്ലാം നാശമടയുന്ന ദിവസം വരെ എന്നുദ്ദേശ്യം. അവൻ ചോദിച്ചതാകട്ടെ,പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതുപോലെ – രണ്ടാമത്തെ കാഹളം ഊത്തിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന പുനരുത്ഥാന ദിവസം വരെ എന്നായിരുന്നു. അവൻെറ മുഴുവൻ അപേക്ഷയും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും ഒന്നാമത്തെ ആവശ്യം – മനുഷ്യനുള്ള കാലം വരെ അവനെ വഞ്ചിക്കുവാനുള്ള അവസരം അവനു സാധിച്ചു കിട്ടി. അല്ലാഹു കണ്ടുവെച്ച അതിമഹത്തായ ഒരു യുക്തി രഹസ്യമത്രെ അത്. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവൻെറ വിജയത്തിനും പുരോഗതിക്കും അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ മാത്രമാണു നിലവിലുള്ളതെങ്കിൽ, മനുഷ്യ ജീവിതം കേവലം യാന്ത്രികമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് കനത്ത പ്രതികൂലശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അതിനോട് മല്ലിട്ടുകൊണ്ട് മുന്നേറുകയും ചെയ്യുമ്പോഴായിരിക്കും അതു മനുഷ്യൻെറ യഥാർത്ഥ പുരോഗതിയും സാക്ഷാൽ വിജയവുമായിത്തീരുന്നത്. അല്ലാഹു ഇബ്‌ലീസിന് ആയുഷ്ക്കാലം നീട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞത് നോക്കുക:

قَالَ فَبِمَآ أَغْوَيْتَنِى لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَٰطَكَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

16 അവൻ [ഇബ്‌ലീസ്] പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയിരിക്കകൊണ്ടു തീർച്ചയായും, നിൻെറ ചൊവ്വായ പാതയിൽ അവർക്കായി ഞാൻ (കാത്ത്) ഇരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും;

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَـٰنِهِمْ وَعَن شَمَآئِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَـٰكِرِينَ ﴿١٧﴾

17 പിന്നെ, അവരുടെ മുമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ പിമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ വലഭാഗത്തു നിന്നും അവരുടെ ഇടഭാഗത്തു നിന്നും ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകതന്നെ ചെയ്യും; അവരിൽ അധികമാളെയും നന്ദി കാണിക്കുന്നവരായി നീ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ല.

---

16 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي എന്നാൽ നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയ (വഴി തെറ്റിയവനാക്കിയ)തു കൊണ്ട്. لَأَقْعُدَنَّ തീർച്ചയായും ഞാൻ ഇരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. لَهُمْ അവർക്കു വേണ്ടി, അവർക്കായി. صِرَاطَكَ നിൻെറ പാതയിൽ. الْمُسْتَقِيمَ ചൊവ്വായ. 17 ثُمَّ പിന്നെ. لَآتِيَنَّهُم ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക തന്നെ ചെയ്യും. مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾക്കിടയിലൂടെ (മുമ്പിലൂടെ). وَمِنْ خَلْفِهِمْ അവരുടെ പിമ്പിലുടെയും. وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ അവരുടെ വലുതുകളിലായും, വലവശത്തും. وَعَن شَمَائِلِهِمْ അവരുടെ ഇടതുകളിലായും, ഇടവശത്തും. وَلاَ تَجِدُ നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല (കാണുകയുമില്ല). أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികമാളുകളെ. شَاكِرِينَ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരായിട്ട്.

ഈ മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിൻെറ കാരണം കൊണ്ടാണല്ലോ എന്നെ നീ വഴി തെറ്റിയവനാക്കി നിശ്ചയിച്ചത്. അതിനാൽ, നിൻെറ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ അവരെ അനുവദിക്കാതെ, അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടേ ഇരിക്കും. നാനാ പ്രകാരേണയും, വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും അവരെ ഞാൻ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, ഭൂരിഭാഗം മനുഷ്യരെയും നിന്നോട് നന്ദിയും കൂറുമില്ലാത്തവരായിട്ടേ കാണുകയുള്ളു എന്നൊക്കെയാണ് ആശപിക്കപ്പെട്ടവൻ പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടിൽ നിന്നാണല്ലോ എല്ലാ അവിശ്വാസവും ദുർമ്മാർഗ്ഗവും ഉടലെടുക്കുന്നത്.

മുമ്പിലൂടെയും, പിമ്പിലൂടെയും, വലതും ഇടത്തും ഭാഗങ്ങളിലൂടെയും ചെല്ലുമെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവരെ വഞ്ചിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും അവരെ ഞാൻ സമീപിക്കും എന്നത്രെ. വ്യാമോഹം ജനിപ്പിക്കുക, വാഗ്ദാനങ്ങളും ഭീഷണികളും നൽകുക, ചീത്ത കാര്യങ്ങളെ ഭംഗിയാക്കിത്തോന്നിക്കുക, നല്ലതിനെ ചീത്തയായി ചിത്രീകരിച്ചു

കൊടുക്കുക, ഭൗതിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അമിതമായ താൽപര്യമുളവാക്കുക ആദിയായ പലതുമാണ് അതിനവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ. (നിസാഉ് 118-120; ഹിജ്ർ 39 മുതലായവ നോക്കുക) ഇബ്‌ലീസിൻെറ ഈ വീരവാദത്തെ അല്ലാഹു നിഷേധിക്കുകയോ ഖണ്ഡിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പക്ഷേ, എൻെറ നിഷ്കളങ്കരായ അടിയാൻമാരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുകയില്ല. നിന്നെ പിൻപറ്റുന്ന ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെ മാത്രമേ നിനക്കു പിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുവെന്നു തീർത്തു പറയുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തത്. (ഹിജ്ർ-42)

قَالَ ٱخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

18 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''അപമാനിക്കപ്പെട്ടവനും, ആട്ടപ്പെട്ടവനുമായിക്കൊണ്ട് ഇവിടത്തിൽ നിന്നു നീ പുറത്തു പോകുക! തീർച്ചയായും, അവരിൽ [മനുഷ്യരിൽ] നിന്ന് നിന്നെ ആർ പിൻപറ്റിയോ നിങ്ങളെ [നിന്നെയും അവരെയും] എല്ലാവരെയും കൊണ്ടു ഞാൻ 'ജഹന്നം' [നരകം] നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും''.

وَيَـٰٓـَٔادَمُ ٱسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ ٱلْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَـٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٩﴾

19 ''ആദമേ നീയും, നിൻെറ ഇണ [ഭാര്യ] യും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താമസിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തു നിന്ന് തിന്നുകൊള്ളുക; ഈ (ഒരു) വൃക്ഷത്തെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; എന്നാൽ, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അക്രമികളിൽപെട്ടവരായിത്തീരും.''

---

18 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. اخْرُجْ നീ പുറത്തു പോകുക. مِنْهَا ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ) നിന്ന്. مَذْؤُمًا അപമാനിക്കപ്പെട്ടവനായി, അക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായിട്ട്. مَّدْحُورًا ആട്ടപ്പെട്ടവനായി. لَّمَن തീർച്ചയായും ആർ. تَبِعَكَ നിന്നെ തുടർന്ന്. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. لَأَمْلَأَنَّ നിശ്ചയമായും നാം നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിനെ, നരകത്തെ. مِنكُمْ നിങ്ങളാൽ (നിങ്ങളെക്കൊണ്ട്). أَجْمَعِينَ എല്ലാവരെയും. 19 وَيَا آدَمُ ആദമേ. اسْكُنْ താമസിക്കുക, പാർക്കുക. أَنتَ നീ(യും). وَزَوْجُكَ നിൻെറ ഇണ (ഭാര്യ)യും. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. فَكُلاَ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക. مِنْ حَيْثُ ഇടത്തിൽനിന്ന്, വിധേന. شِئْتُمَا നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ച. وَلاَ تَقْرَبَا നിങ്ങൾ സമീപിക്കുയും ചെയ്യരുത്. هَذِهِ الشَّجَرَةَ ഈ വൃക്ഷത്തെ. فَتَكُونَا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരും. مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽ പെട്ട(വർ).

ഇബ്‌ലീസിനെ അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. ആദം (عليه السلام)നബിയോടും, ഭാര്യ ഹവ്വാഉ് (عليها السلام)നോടും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യഥേഷ്ടം ഭക്ഷിച്ചും സുഖിച്ചും താമസിച്ചു കൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സ്വർഗ്ഗം (الجنة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സജ്ജനങ്ങൾക്കു പരലോകത്തു - വെച്ചു പ്രതിഫലമായി നൽകപ്പെടുന്ന അതേ സ്വർഗ്ഗം തന്നെയാണോ, മറ്റു വല്ല സ്വർഗ്ഗമായിരുന്നുവോ? നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതു ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. അതറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം പ്രയോജനവുമില്ല. جنة (ജന്നത്ത്) എന്ന വാക്കിൻെറ ഭാഷാർത്ഥം 'തോട്ടം' അല്ലെങ്കിൽ 'തോപ്പ്' എന്നാണെന്നുവെച്ച്-ചില ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെ- അതു ഭൂമിയിലെവിടെയോ ഉള്ള ഒരു തോട്ടമായിരുന്നുവെന്നുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, അവിടെ വിശപ്പുണ്ടാകുകയില്ല; നഗ്നത വെളിപ്പെടുകയില്ല; ദാഹമുണ്ടാവുകയില്ല; വെയിൽ കൊള്ളുകയില്ല എന്നൊക്കെ ആദം (عليه السلام)നോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി സൂ : ത്വാഹാ 118, 119ൽ വന്നിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അവരോട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ താമസിക്കുകയും ഉപയോഗമെടുക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിച്ചതായി

താഴെ 24-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, ഈ 'സ്വർഗ്ഗം' ഭൂമിയിൽ തന്നെയുള്ള 'സ്വർഗ്ഗമയമായ ഒരു തോട്ട'മായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലല്ലോ.

ആദം (عليه السلام)നബിക്കു മലക്കുകൾ ചെയ്ത ഈ സുജൂദിൻെറ സംഭവം ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ രൂപത്തിലാണെങ്കിലും പിശാചിൻെറ ദുർമ്മന്ത്രത്തിനു വഴങ്ങി ആദമും ഹവ്വാഉം (عليه السلام)വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിൻെറ ഫലം ഭുജിച്ച സംഭവം അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ദൈവം കിഴക്കു ഏദേനിൽ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി അതിലാണു ആദമിനെ താമസിപ്പിച്ചത്' എന്നു അതിൽ പറയുന്നു. (ഉൽപത്തി:2ൽ9) ഈ വാക്കിനെ ആസ്പദമാക്കിയായിരിക്കാം ചിലർ, അറബിക്കടലും ചെങ്കടലും കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അദ്ൻ (**عدن**-ഏഡൻ) ആയിരുന്നു അതെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ബൈബിൾ പറഞ്ഞ ഏദൻ തോട്ടത്തെപ്പറ്റി 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു' പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം: 'അത് എവിടെയായിരുന്നുവെന്ന് ഇതുവരെയും, ഒരു എത്തും പിടിയും കിട്ടിയിട്ടില്ല; പലരും അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ഇതിനെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്; പുതിയ നിമയത്തിൽ ആ വാക്കില്ലെങ്കിലും പറുദീസാ (**فردوس**-ഫിർദൗസ്) എന്ന വാക്ക് ഏദേനെ സംബന്ധിച്ച ആശയത്തിൽ നിന്നാണ് അതിൽ വന്നിരിക്കുന്നത്' (പേ: 71) എന്നൊക്കെയാകുന്നു. അതേ സമയത്ത് സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി 'അദ്ൻ' എന്നും, 'ഫിർദൗസ്' എന്നും (**جنات الفردوس ، جنات عدن**) ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അതു ഭൂമിയിലുള്ള ഒരു തോട്ടമായിരുന്നില്ലെന്നു പറയുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. **والله اعلم**

ഏതായാലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളുവാനും, യഥേഷ്ടം എവിടെനിന്നും ഭുജിച്ചുകൊള്ളുവാനും ആദം (عليه السلام)നബിക്കു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു ഒരു നിബന്ധന വെച്ചു. ഒരു നിശ്ചിത വൃക്ഷത്തെ സമീപിക്കരുത് അഥവാ അതിൻെറ ഫലം ഭുജിക്കരുത് എന്നായിരുന്നു ആ നിബന്ധന. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചു വെച്ച മഹത്തായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിൻെറ നാന്ദി കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു ആ കൽപനയെന്നു തുടർന്നുള്ള നടപടികളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഇബ്ലീസാകട്ടെ, താൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത കൃത്യങ്ങളുടെ ഉൽഘാടനം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി.

فَوَسۡوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيۡطَٰنُ لِيُبۡدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنۡهُمَا مِن سَوۡءَٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنۡ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ إِلَّآ أَن تَكُونَا مَلَكَيۡنِ أَوۡ تَكُونَا مِنَ ٱلۡخَٰلِدِينَ ﴿٢٠﴾

20 എന്നിട്ട്, അവർ രണ്ടുപേർക്കും മറക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായ അവരുടെ നഗ്നത അവർക്ക് വെളിവാക്കുവാനായി പിശാച് അവരോടു ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തി; അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു: ''നിങ്ങളുടെ രണ്ടാളുടെയും റബ്ബ് നിങ്ങളോട് ഈ വൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിച്ചിട്ടില്ല, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മലക്കുകൾ ആയിത്തീരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ശാശ്വതവാസികളിൽപെട്ടവരായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുമെന്നതിനാൽ അല്ലാതെ.''

وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ﴿٢١﴾

21 അവൻ അവരോടു സത്യം ചെയ്തു പറയുകയും ചെയ്തു: നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും ഗുണകാംക്ഷികളിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണെന്ന്.

---

20 فَوَسْوَسَ എന്നിട്ട് ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തി. لَهُمَا അവർ രണ്ടാളോടും. الشَّيْطَانُ പിശാച്. لِيُبْدِيَ അവൻ വെളിവാക്കുവാൻ വേണ്ടി. لَهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും. مَا وُرِيَ മറക്ക(മൂടിവെക്ക)പ്പെട്ടത്. عَنْهُمَا അവരിൽ നിന്ന്, അവർക്ക്. مِنْ سَوْءاتِهِمَا അവരുടെ നഗ്നതയിൽ നിന്ന്. وَقَالَ അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു. مَا نَهَاكُمَا നിങ്ങളെ രണ്ടാളെയും വിരോധിച്ചിട്ടില്ല. رَبُّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്.

عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ ഈ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് മരത്തെപ്പറ്റി. إِلَّآ أَن تَكُونَا നിങ്ങൾ ആകുന്നതിനാലല്ലാതെ, ആയിത്തീരുമെന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ. مَلَكَيْنِ രണ്ടു മലക്കുകൾ. أَوْ تَكُونَا അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുമെന്നതിനാൽ. مِنَ الْخَالِدِينَ ശാശ്വതൻമാരിൽ നിത്യവാസികളിൽ പെട്ട(വർ). 21 وَقَاسَمَهُمَا അവൻ അവരോട് സത്യം ചെയ്തു കാട്ടുക(പറയുക)യും ചെയ്തു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكُمَا നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും. لَمِنَ النَّاصِحِينَ ഗുണകാംക്ഷികളിൽപെട്ട(വൻ) തന്നെ.

വിരോധിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം ഏതായിരുന്നു? അതിൽനിന്നു ഭുജിച്ചതു നിമിത്തം അവരുടെ നഗ്നത എങ്ങിനെ വെളിവായി? അതുവരെ അതു മറക്കുവാൻ അവർക്കു വല്ല വസ്ത്രവും ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ഇതൊന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. എങ്കിലും ആദമിനും, ഹവ്വാഇനും (عليه السلام)പ്രകാശംകൊണ്ടുള്ള ഒരു തരം സ്വർഗ്ഗീയ വസ്ത്രമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നു ഭുജിച്ചതോടെ അതു നീങ്ങിപ്പോയെന്നും വഹബുബ്നു മുനബ്ബഹ് (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ജരീർ, തിർമദീ (رحمه الله)മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർ കാണുന്നത് ലജ്ജയും അനിഷ്ടവുമായി കുരതപ്പെടുന്നതിനെല്ലാം سوأة എന്നു പറയപ്പെടും. ആദം (عليه السلام)ൻെറ ഒരു പുത്രൻ തൻെറ സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തിയ സംഭവം വിവരിച്ചപ്പോൾ, കൊല്ലപ്പെട്ട മൃതദേഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് അവൻെറ സഹോദരൻെറ سوءة എന്നു സൂ: മാഇദ: 34ൽ പറഞ്ഞതു ഈ അർത്ഥത്തിലാണ്. ഇവിടെ سوءتهما എന്നു പറഞ്ഞത് അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തെ – അഥവാ നഗ്നതയെ – ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നത്.

അവരുടെ നഗ്നത വെളിപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി പിശാച് ദുർമ്മന്ത്രണം നടത്തി (فوسوس لهما الشيطان الخ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവൻെറ ദുർമ്മന്ത്രണത്തിൻെറ ഫലമായി അതു വെളിപ്പെട്ടു എന്നായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനക്കെതിരായി ആ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നു ഭുജിച്ചാൽ ഗുഹ്യസ്ഥാനം വെളിപ്പെടുമെന്നു പിശാചിന് അറിയാമായിരുന്നുവെന്നും, അങ്ങിനെ വെളിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി അവനതു ചെയ്തുവെന്നുമായിരിക്കാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഈ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷിച്ചാൽ നിങ്ങൾ മലക്കുകളോ ശാശ്വത ജീവികളോ ആയിത്തീരുമെന്നു .... (تكونا ملكين او) പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഇബ്ലീസ് അവരെ വഞ്ചിച്ചത്.

മലക്കുകൾക്കാണ് മനുഷ്യരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളതെന്ന അഭിപ്രായക്കാർ – ഇവരിൽ അധികവും മുഅ്തസിലഃ കക്ഷിക്കാരാണുള്ളത്-ഈ വസ്തുത തങ്ങളുടെ വാദത്തിനു തെളിവായി എടുക്കാറുണ്ട്, നേരെമറിച്ച് മലക്കുകളോട് ആദം (عليه السلام)നബിക്ക് സുജൂദ് ചെയ്വാൻ കൽപിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു വസ്തുക്കളേപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ മലക്കുകൾ അവരുടെ അജ്ഞത സമ്മതിച്ചതും മറു ഭാഗക്കാർ തങ്ങൾക്കും തെളിവാക്കാറുണ്ട്. രണ്ടഭിപ്രായത്തിനും വ്യക്തമായ തെളിവുകളില്ലതാനും. അതുകൊണ്ടു പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഏകോപിച്ച ഒരഭിപ്രായമില്ല. പ്രവാചകൻമാർ മലക്കുകളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നുള്ളതിൽ ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരും യോജിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം. ഖുർആനിൽ മനുഷ്യൻെറ ഉൽകൃഷ്ഠതയെ കുറിക്കുന്ന പല പ്രസ്താവനകളുണ്ടെങ്കിലും മലക്കുകളേക്കാൾ മനുഷ്യർക്കു ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടെന്നോ, എല്ലാ സൃഷ്ടികളെക്കാളും അവർ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നോ എവിടെയും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. അതേ സമയത്ത് ഒരിടത്തിൽ മനുഷ്യൻെറ ശ്രേഷ്ഠത വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ.......وفضلنا على كثير ممن خلقنا (നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ പലരെക്കാളും അവരെ -മനുഷ്യരെ- നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (17:70) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, മനുഷ്യരെക്കാളോ, അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യരുടെ അത്ര തന്നെയോ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള വേറെ ചില സൃഷ്ടികളും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് വരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഭൂമിയിലുള്ള ജീവികളിൽ വെച്ച് ഉൽകൃഷ്ട ജീവി മനുഷ്യനാണ് എന്നല്ലാതെ, പലരും പറയാറുള്ളതുപോലെ അഖിലാണ്ഡ ജീവികളെക്കാളെല്ലാം ഉൽകൃഷ്ടനാണ് മനുഷ്യൻ എന്നു പറയുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല الله اعلم

فَدَلَّىٰهُمَا بِغُرُورٍۚ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتۡ لَهُمَا سَوۡءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخۡصِفَانِ عَلَيۡهِمَا مِن وَرَقِ ٱلۡجَنَّةِۖ وَنَادَىٰهُمَا رَبُّهُمَآ أَلَمۡ أَنۡهَكُمَا عَن تِلۡكُمَا ٱلشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَآ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لَكُمَا عَدُوٞ مُّبِينٞ ﴿٢٢﴾

22 എന്നിട്ട്, അവർ രണ്ടുപേരെയും അവർ വഞ്ചനമൂലം (തരം) താഴ്ത്തി. അങ്ങനെ, അവർ (ആ) വൃക്ഷ (ഫല)ത്തെ രുചി നോക്കിയപ്പോൾ, അവർക്ക് അവരുടെ നഗ്നത വെളിവായി. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഇലയിൽ നിന്നും (എടുത്ത്) അവർ തങ്ങളുടെമേൽ പറ്റിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവർ രണ്ടാളുടെയും റബ്ബ് അവരെ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു): ''ആ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങളോട് വിരോധിച്ചിട്ടില്ലേ?! പിശാച് നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാൾക്കും സ്പഷ്ടമായ ശത്രുവാണെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ലേ)?!''

---

22 فَدَلاَّهُمَا എന്നിട്ട് അവൻ അവരെ താഴ്ത്തി, അധഃപതിപ്പിച്ചു, താഴെ ഇറക്കി. بِغُرُورٍ വഞ്ചനയാൽ, വഞ്ചനമൂലം, കൃത്രിമമായി. فَلَمَّا ذَاقَا അങ്ങനെ അവർ രുചി നോക്കിയപ്പോൾ, ആസ്വദിച്ചാരെ. الشَّجَرَةَ വൃക്ഷത്തെ. بَدَتْ വെളിവായി. لَهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും. سَوْءَاتُهُمَا അവരുടെ നഗ്നത. وَطَفِقَا അവർ രണ്ടാളും തുടങ്ങി. يَخْصِفَانِ പറ്റിക്കുവാൻ, വെച്ചു ചേർക്കുവാൻ. عَلَيْهِمَا രണ്ടാളുടെയും മേൽ. مِن وَرَقِ ഇലയിൽനിന്ന്. الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ. وَنَادَاهُمَا അവരെ രണ്ടാളെയും വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. رَبُّهُمَا അവരുടെ റബ്ബ്. أَلَمْ أَنْهَكُمَا ഞാൻ നിങ്ങളെ വിരോധിച്ചില്ലേ. عَن تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ ആ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി. وَأَقُل لَّكُمَا നിങ്ങളോട് ഞാൻ പറയുകയും (ചെയ്തില്ലേ?). إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാചു. لَكُمَا നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും. عَدُوٌّ ശത്രുവാണ്. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷ, സ്പഷ്ടമായ.

മനുഷ്യനെ വഞ്ചിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത പിശാച് അവന്റെ പ്രവർത്തനം ഒന്നാമത്തെ മനുഷ്യനായ ആദമിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇണയായ ഹവ്വാഇലും തന്നെ ആരംഭിച്ചു. ആദം (عليه السلام)അന്നു പ്രവാചകനായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യ പ്രകൃതിയുടെ ശൈശവാവസ്ഥയുടെ പ്രാരംഭ ദശയിലുമാണല്ലോ ഉള്ളത്. അങ്ങനെ 20:115ൽ പറഞ്ഞതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഢ നിശ്ചയക്കുറവു കാരണം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന വിസ്മരിക്കുകയും, പിശാചിന്റെ മന്ത്രത്തിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി അനുഭവപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ തരം താഴ്ച അതുവരെ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ വസ്ത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടതായിരുന്നു. മാനം മറക്കുവാൻ ഇലകളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേട് നേരിട്ടു. അവസാനം തെറ്റു ബോധ്യമായി ഖേദിക്കുകയായി.

മലക്കുകൾ കുറ്റവാസന തീണ്ടാത്തവരും പാപത്തിൽ നിന്നു പരിശുദ്ധരുമാണ്. പിശാചാകട്ടെ, നേരെ വിപരീതവും. രണ്ടിനും സാധ്യതയുള്ള ഒരു പ്രകൃതി വിശേഷമാണു മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠനായി പുരോഗമിച്ചു മലക്കുകളെക്കാൾ ഉന്നതമായ നിലപാടിലേക്ക് ഉയരുവാനും, ദുർമ്മാർഗ്ഗ നിരതനായി തനി പൈശാചികത്വത്തിലേക്കു അധഃപതിക്കുവാനും ഉതകുന്ന പ്രകൃതിയാണു മനുഷ്യനുള്ളത്. ആ പ്രകൃതിയുടെ നാന്ദിയാണിത്. ആദം (അ) തെറ്റു ചെയ്തുവെങ്കിലും അതിൽ ഇബ്ലീസിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം ഉറച്ചുനിന്നില്ല.

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمۡنَآ أَنفُسَنَا وَإِن لَّمۡ تَغۡفِرۡ لَنَا

23 അവർ രണ്ടാളും പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് തന്നെ

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ ﴿٢٣﴾

അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു; നീ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരുകയും, ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവരായിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും.!''

---

23 قَالاَ رَبَّنَا അവർ രണ്ടാളും പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. ظَلَمْنَا ഞങ്ങൾ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്തു. أَنفُسَنَا ഞങ്ങളോട് തന്നെ, ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ. وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ നീ പൊറുത്തില്ലെങ്കിൽ. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. وَتَرْحَمْنَا ഞങ്ങളോട് കരുണ ചെയ്യുകയും (ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ). لَنَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിത്തീരുകതന്നെ ചെയ്യും. مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ.

സൂ: അൽബഖറ 37 ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള വാക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുതന്നെ അവർക്കു സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ പശ്ചാത്താപം അവൻ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 23-ാം വചനത്തിൽ അവർ പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ച അതേ വാക്കുകളാണ് അൽബഖറ 37ൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും അവർ ഏറ്റെടുത്തു പഠിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എന്ന് ളഹ്-ഹാക് (ﷺ)പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ)നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാണ്. അപ്പോൾ, നബി മുഹമ്മദ് (ﷺ)തിരുമേനിയെക്കൊണ്ടു 'തവസ്സുൽ' (ഇടതേട്ടം) ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നും മറ്റുമുള്ള അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളായ വാർത്തകൾക്കു ഇവിടെ നിലനിൽപ്പില്ല തന്നെ. അല്ലാഹു അവർക്കു പാപം പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുവാനുള്ള നിബന്ധന അവർ തെറ്റിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അവർക്കു ഭൂമിയിലേക്കു താമസം മാറ്റേണ്ടി വന്നു. മനുഷ്യവാസത്തിനു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതാണല്ലോ ഭൂമി. അതെ,-

قَالَ ٱهْبِطُوا۟ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَـٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾

24 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ (എല്ലാവരും) ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്കു ശത്രുവാകുന്നു. [ഇത് ഓർമ്മവെക്കണം.] ''ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു (നിശ്ചിത) സമയം വരെ താമസ (സൗകര്യ) വും, ഉപയോഗവുമുണ്ടായിരിക്കും.''

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

25 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''അതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും, അതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ മരിക്കും, അതിൽ നിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) പുറത്തു വരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.''

---

24 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. اهْبِطُوا നിങ്ങൾ ഇറങ്ങുവിൻ. بَعْضُكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലർ. لِبَعْضٍ ചിലർക്ക്. عَدُوٌّ ശത്രുവാകുന്നു. وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مُسْتَقَرٌّ താമസം, തങ്ങുന്ന സ്ഥാനം, വാസസ്ഥലം. وَمَتَاعٌ ഉപയോഗവും, ഉപകരണവും. إِلَى حِينٍ ഒരു സമയം (വരെ). 25 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فِيهَا അതിൽ (തന്നെ). تَحْيَوْنَ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും. وَفِيهَا അതൽ (തന്നെ). تَمُوتُونَ നിങ്ങൾ മരിക്കുന്നു. وَمِنْهَا അതിൽ നിന്ന് (തന്നെ). تُخْرَجُونَ നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്ക (പുറത്തുകൊണ്ടുവര)പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു അയച്ചപ്പോള്‍, അവര്‍ക്കാവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങളും മാര്‍ഗ്ഗനിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും അല്ലാഹു അവര്‍ക്കു നല്‍കി. നിങ്ങള്‍ക്കവിടെ യഥേഷ്ടം താമസിക്കാം. അതിലെ വിഭവങ്ങള്‍ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം. നിങ്ങള്‍ക്കു വേണ്ടതൊക്കെ ഒരുക്കിവെച്ചു കൊണ്ടാണു നിങ്ങളെ അങ്ങോട്ടയക്കുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ജീവിതവും മരണവും അവിടെ വെച്ചു - തന്നെയായിരിക്കും. എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ക്കവിടെ ഒരു കാലാവധി വരെയുള്ള ജീവിതമേയുള്ളു. അതു കഴിഞ്ഞാല്‍ നിങ്ങള്‍ രണ്ടാമതും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടും എന്നൊക്കെ, അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങള്‍ ഇറങ്ങുവിന്‍ (اهبطوا) എന്ന് ബഹുവചന രൂപത്തില്‍ പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട്, ആദം, ഹവ്വാഉ് (അ), ഇബ്ലീസു എന്നീ മൂന്നു പേരോടുമായിരുന്നു ഈ കല്‍പനയെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാല്‍, ഭൂമിയില്‍ എവിടെയാണവര്‍ ആദ്യം വന്നത്? അല്ലാഹുവിനറിയാം. സിലോണിലാണെന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രസ്താവനകളെല്ലാം കേവലം ചില ഐതിഹ്യങ്ങള്‍ മാത്രമാകുന്നു.

മനുഷ്യാരംഭഘട്ടത്തില്‍ ആദ്യത്തെ മനുഷ്യരായ ആദമിലും, ഹവ്വാഇലും (عليهما السلام)നടന്ന ഈ സംഭവങ്ങളില്‍ നിന്ന് മനുഷ്യന്‍റെ ഉയര്‍ച്ചയെയും, താഴ്ചയെയും കുറിക്കുന്നതും, അവന്‍ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമായ പല പാഠങ്ങളും നമുക്കു പഠിക്കുവാനുണ്ട്. പലരും-അവരവരുടെ ചിന്താഗതിയും വീക്ഷണഗതിയും അനുസരിച്ച്-പലതും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നാല്‍, ഈ സംഭവങ്ങള്‍ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു തുടര്‍ന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങള്‍ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാര്‍ഹമത്രെ. ആദമിന്‍റെ സന്തതികളെ (يابنى ادم) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത രണ്ടു വചനങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:-

വിഭാഗം-3

يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ قَدۡ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكُمۡ لِبَاسٗا يُوَٰرِي سَوۡءَٰتِكُمۡ وَرِيشٗاۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقۡوَىٰ ذَٰلِكَ خَيۡرٞۚ ذَٰلِكَ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾

26 ആദമിന്‍റെ സന്തതികളേ, നിങ്ങളുടെ നഗ്നത മറക്കുന്ന വസ്ത്രവും, അലങ്കാര വസ്ത്രവും നാം നിങ്ങള്‍ക്ക് ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. സൂക്ഷ്മത[ഭയഭക്തി] യാകുന്ന വസ്ത്രമാകട്ടെ, അതത്രെ (കൂടുതല്‍) ഉത്തമം. അത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ 'ആയത്ത്' [ദൃഷ്ടാന്തം]കളില്‍ പെട്ടതാകുന്നു. അവര്‍ [മനുഷ്യര്‍] ഉറ്റാലോചിച്ചേക്കാം.

يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ لَا يَفۡتِنَنَّكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ كَمَآ أَخۡرَجَ أَبَوَيۡكُم مِّنَ ٱلۡجَنَّةِ يَنزِعُ عَنۡهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوۡءَٰتِهِمَآۚ إِنَّهُۥ يَرَىٰكُمۡ هُوَ وَقَبِيلُهُۥ مِنۡ حَيۡثُ لَا تَرَوۡنَهُمۡۗ إِنَّا جَعَلۡنَا ٱلشَّيَٰطِينَ أَوۡلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٢٧﴾

27 ആദമിന്‍റെ സന്തതികളേ, പിശാച് നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്നു പുറത്താക്കിയതുപോലെ, നിങ്ങളെ അവന്‍ കുഴപ്പത്തിലാക്കാതിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ; (അതെ) അവര്‍ക്ക് രണ്ടാള്‍ക്കും അവരുടെ നഗ്നത കാണിക്കുവാന്‍ വേണ്ടി അവരുടെ വസ്ത്രം അവരില്‍ നിന്നും നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ട് (പുറത്താക്കിയതുപോലെ). നിശ്ചയമായും, അവനും അവന്‍റെ കൂട്ടരും നിങ്ങള്‍ അവരെ (അങ്ങോട്ട്)കാണാത്ത വിധത്തില്‍ നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ട്) കാണുന്നതാണ്. വിശ്വസിക്കാത്തവര്‍ക്കു നാം പി

ശാചുക്കളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കിയിരി
ക്കുന്നു.

---

26 يَا بَنِي സന്തതികളേ, മക്കളേ. آدَمَ ആദമിൻെറ. قَدْ أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. لِبَاسًا വസ്ത്രം. يُوَارِي മറക്കുന്ന, മൂടുന്ന. سَوْءَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ നഗ്നത. وَرِيشًا അലങ്കാര വസ്ത്രവും. وَلِبَاسُ التَّقْوَى സൂക്ഷ്മത (ഭയഭക്തി)യാകുന്ന വസ്ത്രം. ذَٰلِكَ അത്. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ്. ذَٰلِكَ അത്. مِنْ آيَاتِ ആയത്ത് (ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം)കളിൽ പെട്ടതാണ്. اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, അവരാകുവാൻ വേണ്ടി. يَذَّكَّرُونَ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കും. 27 يَا بَنِي آدَمَ ആദമിൻെറ സന്തതികളെ. لَا يَفْتِنَنَّكُمُ നിങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കരുത്, കുഴപ്പപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. الشَّيْطَانُ പിശാചു. كَمَا أَخْرَجَ അവൻ പുറത്താക്കിയതുപോലെ. أَبَوَيْكُم നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ. مِّنَ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. يَنزِعُ നീക്കം ചെയ്ത് (ഉരിഞ്ഞു-അഴിച്ചു) കൊണ്ട്. عَنْهُمَا അവർ രണ്ടാളിൽ നിന്ന്. لِبَاسَهُمَا അവരുടെ വസ്ത്രം. لِيُرِيَهُمَا അവർ അവർക്ക് കാണിക്കു (കാട്ടിക്കൊടുക്കു)വാൻ. سَوْءَاتِهِمَا അവരുടെ നഗ്നത. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. يَرَاكُمْ هُوَ അവൻ നിങ്ങളെ കാണും. وَقَبِيلُهُ അവൻെറ കൂട്ടവും, കൂട്ടരും. مِنْ حَيْثُ വിധേന. لَا تَرَوْنَهُمْ നിങ്ങളവരെ കാണാത്ത. إِنَّا جَعَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. الشَّيَاطِينَ പിശാചുക്കളെ. أَوْلِيَاءَ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ. لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക്.

ആദം (عليه السلام)നബിയുടെയും ഇബ്ലീസിൻെറയും സംഭവത്തിൽ നിന്ന് ആദം (عليه السلام)നബിയുടെ സന്തതികളായ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങളാണ് 'ആദമിൻെറ സന്തതികളേ' (يابنى ادم) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ നഗ്നത മറക്കുവാനും, അലങ്കാരത്തിനും ആവശ്യമായ വസ്ത്രങ്ങൾ നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചതിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ മനുഷ്യൻെറ ജീവിതാവശ്യങ്ങളിൽ അനിവാര്യമായ ഒന്നത്രെ നഗ്നത മറക്കുവാനാവശ്യമായ വല്ല സാമഗ്രിയും അവനുണ്ടായിരിക്കലും, നാഗരീക ജീവിതം അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കാട്ടാള വർഗ്ഗങ്ങൾപോലും വല്ല ഇലകളോ മരത്തോലുകളോകൊണ്ട് ഗുഹ്യസ്ഥാനം മറക്കാറുള്ളതിൽ നിന്ന് ഇതിൻെറ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ജീവിതത്തിൽ പരിഷ്കാരം സിദ്ധിക്കുംതോറും വസ്ത്രത്തിൻെറ ആവശ്യകതയും, അതിൽ വൈവിധ്യത്തിൻെറ ആഗ്രഹവും വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതരജീവി വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ വേർതിരിക്കുന്ന ജീവിതാവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ അത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ആദ്യ മാതാപിതാക്കളായ ആദം (عليه السلام)നും ഹവ്വാഉ് (عليها السلام)നും നഗ്നത മറക്കുവാനുള്ള ഏതോ ഒരു തരം വസ്ത്രം ഉണ്ടായിരുന്നതും, പിശാചിൻെറ ദുരുപദേശത്തിൽ വഞ്ചിതരായതിൻെറ ഫലമായി അവരുടെ ആ വസ്ത്രം നഷ്ടപ്പെട്ട് നഗ്നത പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളതും, ഉടനെ അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഇലകൾ എടുത്തു ദേഹത്തിൽ പറ്റിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും കൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ വസ്ത്ര വിഭവം വഴി അല്ലാഹു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തിൻെറ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അതിൻെറ പേരിൽ മനുഷ്യൻ സദാ അല്ലാഹുവിനു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.(*)

---

* മാനുഷികവും ധാർമ്മികവുമായ മൂല്യങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യർ അകന്നകന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയും, മൃഗീയതയിലേക്കും പൈശാചിക സ്വഭാവങ്ങളിലേക്കും അണഞ്ഞണഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണല്ലോ ഇത്. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ഇന്നു സർവ്വത്ര പ്രചാരത്തിലുള്ള പലതരം അർദ്ധനഗ്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും പൂർണ്ണ നഗ്ന സംരംഭങ്ങളിലും അറപ്പും വെറുപ്പും തോന്നാത്തവരെ

ريش (രീശ്) എന്ന വാക്കിനു ‘അലങ്കാര വസ്ത്രം’ എന്നാണു മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അലങ്കാരത്തിനും ഭംഗിക്കും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാമെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷിയുടെ തൂവൽ എന്നാണ് ريش ൻെറ പ്രസിദ്ധമായ അർത്ഥമെന്നും, ചിലപ്പോൾ അതു ചിറകിലെ തൂവലിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും പറയാറുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞശേഷം ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ)പറയുന്നു: ‘‘പക്ഷിയുടെ തൂവൽ മനുഷ്യൻെറ വസ്ത്രം പോലെയായതുകൊണ്ടു വസ്ത്രങ്ങൾക്കും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.’’ ഏതായാലും, വസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്ന സന്ദർഭമായതുകൊണ്ട് പ്രധാനമായും അലങ്കാരത്തിനുള്ള വസ്ത്രമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വെക്കുവാൻ ഇവിടെ ന്യായമുണ്ട്. ബാഹ്യവും ശാരീരികവുമായ വസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അതിനെത്തുടർന്ന് ആന്തരീകവും ആത്മീയവുമായ മറ്റൊരു വസ്ത്രം കൂടിയുണ്ടെന്നും അതിനാണു ഇതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: (ولباس التقوى ذلك خير) (സൂക്ഷ്മത-അഥവാ ഭയഭക്തി-യാകുന്ന വസ്ത്രമത്രെ കൂടുതൽ ഉത്തമമായത്) ശാരീരികമായ അപമാനം വസ്ത്രം കൊണ്ടു മറക്കുന്നതുപോലെ, ആന്തരീകമായ അപമാനം അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിക്കുക വഴിയുണ്ടാകുന്ന ഭയഭക്തി കൊണ്ടാണു മറക്കേണ്ടത്; ഈ വസ്ത്രത്തിനാണു മറ്റേ വസ്ത്രത്തെക്കാൾ മുൻഗണന നൽകപ്പെടേണ്ടത് എന്നു സാരം. ഹജ്ജു യാത്രയിൽ യാത്രാ സാമാനങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ, സൂ: അൽബഖറ 197ൽ യാത്രാസാമാനങ്ങളിൽവെച്ച് ഉത്തമമായത് സൂക്ഷ്മതയാകുന്നു’ (فان خير الزاد التقوى) എന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു ഉപദേശം തന്നെയാണ് ഇതും.

2-ാമത്തെ വചനത്തിൽ, പിശാചിൻെറ ദുർമ്മന്ത്രത്തിൽ അകപ്പെട്ട് കുഴപ്പത്തിൽ പതിക്കാതിരിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ സദാ സൂക്ഷിക്കേണമെന്ന് താക്കീതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവനാണ് പുറത്തിറക്കിയത്. അവൻ നിങ്ങളുടെ ബദ്ധശത്രുവും, നിങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ തന്നാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ വളരെ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ താക്കീതിൻെറ ചുരുക്കം كما اخرج ابويكم من الجنة (നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് പറത്താക്കിയതുപോലെ) എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ ينزع عنهما لباسهما (അവരുടെ വസ്ത്രം അവരിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടു പുറത്താക്കിയതുപോലെ) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധിക്കുക. നഗ്നത മറക്കുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യവും, അതു വെളിവാക്കുന്നതിൻെറ ഗൗരവവുമാണിതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്ന പ്രകാരം ഭൂവാസം തുടങ്ങുമ്പോൾ അവരുടെ സ്വർഗ്ഗീയ വസ്ത്രം അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നും, ഭൂമിയിൽ വെച്ചു നഗ്നത മറക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം വല്ലതും സ്വികരിക്കുന്നതുവരെ അവർ നഗ്നരായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കാമെന്നും സങ്കൽപിച്ചാൽ തന്നെയും നഗ്നത മറക്കുന്നതിൻെറ ആവശ്യകതയും അതിൻെറ പ്രാധാന്യവുമാണിതു കുറിക്കുന്നത്. സംശയമില്ല.

പിശാചിൻെറ കെണിയിൽ പെട്ടുപോകുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇത്ര ശക്തിയായി താക്കീതു ചെയ്വാനുള്ള കാരണവും അല്ലാഹു നമുക്ക് പറഞ്ഞുതരുന്നു. അവനും അവൻെറ കൂട്ടക്കാരും നിങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ടു കാണും, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല (.... انه يراكم هو وقبيله) എന്നത്രെ അത്. നിങ്ങൾക്ക് അവരെ കാണുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ കുതന്ത്രങ്ങളും ഗൂഢപ്രയോഗങ്ങളും കുറേയൊക്കെ നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി അതിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കവരെ

സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹത്തെ വിലയിരുത്താൻ അവർക്കു കഴിയാതിരിക്കുക സഭാവികമത്രെ. എന്നാലും പ്രകൃതി പരമായ ഒരനുഗ്രഹമെന്ന നിലക്കെങ്കിലും അതൊരു അനുഗ്രഹമായി കണക്കാക്കാതിരിക്കുക അവർക്കും സാധ്യമല്ല.

കാണുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവർ ഒരു തരം അദൃശ്യ ജീവികളാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ വളരെ കരുതലോടിരിക്കണം എന്നുദ്ദേശ്യം. പിശാചിൻെറ കൂട്ടക്കാർ (.... قبيله)എന്നു പറഞ്ഞതു ഇബ്ലീസിൻെറ സന്തതികളെയും സൈന്യങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അഥവാ മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല. മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾ ഇങ്ങോട്ടു കാണുന്നതുപോലെ അവരെ അങ്ങോട്ടും കാണാമല്ലോ. ഇബ്ലീസ് ആദം (عليه السلام)നബിക്കു സുജൂദ് ചെയ്യാത്തതിനെപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞ ശേഷം സൂ: അൽ കഹ്ഫിൽ പറയുന്നു: ....…… افتتخذونه وذريته اولياء (എന്നിരിക്കെ, അവനും-ഇബ്ലീസും-അവൻെറ സന്തതികളും നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുവായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവരെ എനിക്കു പുറമെ കാര്യകർത്താക്കളാക്കുകയോ?! (അൽകഹ്ഫ് 50)വഴിപിഴച്ചു ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായവർ നരകത്തിലേക്കു മറിച്ചിടപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, സൂ: ശൂഅറാഇൽ പറയുന്നു: وجنود ابليس اجمعون (ഇബ്ലീസിൻെറ സൈന്യങ്ങളും മുഴുവൻമറിച്ചിടപ്പെടും. (ശുഅറാഉ് :95)

ആദം (عليه السلام)നബിയുടെയും ഇബ്ലീസിൻെറയും ഈ സംഭവം കേവലം ഒരു ഉപമാലാങ്കാരമാണ് സംഭവിച്ച ഒരു യഥാർത്ഥ കഥയല്ല-എന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുകയും, ജിന്നുവർഗ്ഗം എന്ന ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗത്തെയും ആ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട അദൃശ്യജീവികളായ പിശാചുക്കളെയും നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകൾ ഇവിടെ ചില മറിമായങ്ങൾ നടത്തിക്കാണാം. പിശാചും അവൻെറ കൂട്ടരും നിങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ടു കാണും. നിങ്ങൾ അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണുകയില്ല (انه يركم هو قبيله) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന് അവർ നൽകിക്കാണുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതാണ്: 'പിശാചിനെയും അവൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്.' അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കും ഈ വ്യാഖ്യാനവും തമ്മിൽ വല്ല പൊരുത്തവും ഉണ്ടോ എന്നു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അടുത്ത വാക്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ആളുകൾക്കു നാം പിശാചുക്കളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു (... انا جعلنا الشياطين) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനു ഇവർ കൽപിക്കുന്ന അർത്ഥം ഇങ്ങിനെയാണു: 'വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാണു പിശാചുക്കളെ നാം രക്ഷാധികാരികളാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നത്.' അതിനുശേഷം ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം അവരുടെ തന്നെ ഭാഷയിൽ ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ രക്ഷാധികാരികൾക്കാണ് ഖുർആൻ ഇവിടെ പിശാച് എന്ന് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇതു പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതാണ്' أولياء എന്ന വാക്കിന് 'രക്ഷാധികാരികൾ' എന്നും അർത്ഥം വരാം. പക്ഷേ, 'വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാണു പിശാചുക്കളെ രക്ഷാധികാരികളാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നത്' എന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥമെന്നു അറബിഭാഷയിൽ അൽപ പരിചയമെങ്കിലും ഉള്ള ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, 'വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ രക്ഷാധികാരികൾക്കാണു ഇവിടെ പിശാചു എന്ന നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.' എന്നു പറഞ്ഞതും വാസ്തവ വിരുദ്ധമത്രെ. ആദം (عليه السلام)നബിയെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയ ഇബ്ലീസിനെയും, അവൻെറ കൂട്ടരെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണു ഖുർആൻ ഇവിടെ 'പിശാചുക്കൾ' എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയെങ്കിലുമുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ അൽബഖറ 39-ാം ആയത്തിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും. സൂ: അസ്സാഫാത്തിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും ഉപകരിക്കും.

وَإِذَا فَعَلُوا۟ فَـٰحِشَةً قَالُوا۟ وَجَدْنَا عَلَيْهَآ ءَابَآءَنَا وَٱللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِ ۖ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا

28 അവർ വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്താൽ അവർ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഞങ്ങൾ അപ്രകാരം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു ഞങ്ങളോട് അതിനു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'' പറയുക നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നീചവൃത്തിക്ക് കൽപിക്കുകയില്ല. അ

تَعۡلَمُونَ ﴿٢٨﴾

ല്ലാഹുവിന്‍റെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞു കൂടാത്തത് നിങ്ങൾ പറയുകയോ?!''

قُلۡ أَمَرَ رَبِّي بِٱلۡقِسۡطِۖ وَأَقِيمُواْ وُجُوهَكُمۡ عِندَ كُلِّ مَسۡجِدٖ وَٱدۡعُوهُ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَۚ كَمَا بَدَأَكُمۡ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾

29 പറയുക: ''എന്‍റെ റബ്ബ് നീതി മുറക്ക് [അത് പാലിക്കുവാൻ] കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ നമസ്കാര സ്ഥാനത്തിങ്കലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ നേരെ നിറുത്തുവിൻ എന്നും; മതം (അഥവാ കീഴ്വണക്കം)അവന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്നും (കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു). നിങ്ങളെ അവൻ ആദ്യമാ(യി ഉണ്ടാ)ക്കിയതു പോലെത്തന്നെ, നിങ്ങൾ മടങ്ങുന്നതാണ്.

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلضَّلَٰلَةُۗ إِنَّهُمُ ٱتَّخَذُواْ ٱلشَّيَٰطِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَيَحۡسَبُونَ أَنَّهُم مُّهۡتَدُونَ ﴿٣٠﴾

30 ഒരു വിഭാഗത്തെ അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഒരു വിഭാഗത്തെയാകട്ടെ,അവരുടെമേൽ വഴിപിഴവ് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അവരെ വഴിപിഴവിലുമാക്കിയിരിക്കുന്നു). (കാരണം) നിശ്ചയമായും, ഇവർ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ പിശാചുക്കളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്ന് അവർ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

28 وَإِذَا فَعَلُوا അവർ ചെയ്താൽ. فَاحِشَةً ഒരു നീചവൃത്തി, വല്ല നീചകൃത്യവും. قَالُوا അവർ പറയും. وَجَدْنَا ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. عَلَيْهَا അതിൻമേൽ (അപ്രകാരം). آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ (പൂർവ്വികൻമാരെ). وَاللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ. أَمَرَنَا ഞങ്ങളോട് കൽപിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بِهَا അതിന്, അതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി. قُلْ പറയുക. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَا يَأْمُرُ അവൻ കൽപിക്കയില്ല. بِالْفَحْشَاءِ നീചവൃത്തിക്ക്. أَتَقُولُونَ നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ, പറയുകയോ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പേരിൽ. مَا لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാത്തത്.. 29 قُلْ പറയുക. أَمَرَ رَبِّي എന്‍റെ റബ്ബ് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. بِالْقِسْطِ നീതിമുറക്ക്, നീതിയെപ്പറ്റി. وَأَقِيمُوا നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുക (ശരിക്കു നിറുത്തുക)യും ചെയ്യുവിൻ. وُجُوهَكُمْ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ. عِندَ كُلِّ എല്ലാറ്റിങ്കലും, എല്ലാറ്റിന്‍റെ അടുത്തും. مَسْجِدٍ സുജൂദ് (നമസ്കാര)സ്ഥാനം, പള്ളി. وَادْعُوهُ അവനെ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ. مُخْلِصِينَ നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട്, തനിച്ചാക്കിയവരായി. لَهُ അവന്. الدِّينَ മതം, കീഴ്വണക്കം, വഴിപ്പാട്. كَمَا بَدَأَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ തുടങ്ങിയ (ആദ്യമുണ്ടാക്കിയ)തുപോലെ. تَعُودُونَ നിങ്ങൾ മടങ്ങും (വീണ്ടും ആകും). 30 فَرِيقًا ഒരു വിഭാഗത്തെ, കൂട്ടരെ. هَدَى അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. وَفَرِيقًا ഒരു വിഭാഗത്തെയാകട്ടെ. حَقَّ عَلَيْهِمُ അവരിൽ അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الضَّلَالَةُ ദുർമാർഗ്ഗം, വഴിപിഴവ്. إِنَّهُمُ നിശ്ചയമായും അവർ. اتَّخَذُوا ആക്കിവെച്ചു, സ്വീകരിച്ചു. الشَّيَاطِينَ പിശാചുക്കളെ. أَوْلِيَاءَ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ, പുറമെ. وَيَحْسَبُونَ അവൻ കണക്കാക്കുകയും (വിചാരിക്കുകയും) ചെയ്യുന്നു, ഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. أَنَّهُم അവർ (ആകുന്നു) എന്ന്. مُّهْتَدُونَ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണ് (എന്ന്).

فاحشة (നീചവൃത്തി) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ബിംബാരാധന തുടങ്ങിയ എല്ലാ നീചപ്രവൃത്തികളും ആകാവുന്നതാണ്. വസ്ത്രം ധരിക്കാതെ പൂർണ്ണ നഗ്നരായിക്കൊണ്ടു മുശ്രിക്കുകൾ ത്വവാഫു (കഅ്ബ പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്തിരുന്നതിനെയാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാതക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും, ചില രിവായത്തുകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോഴും ആ അഭിപ്രായം ശരിയാകുവാൻ ന്യായമുണ്ട് താനും. പാപം ചെയ്വാൻ ഉപയോഗിച്ച വസ്ത്രം ഉടുത്തുകൊണ്ട് ത്വവാഫു ചെയ്യുന്നതു നന്നല്ലെന്നായിരുന്നു അതിന് അവർ പറയുന്ന കാരണം. നമ്മുടെ മാതാക്കൾ നമ്മെ പ്രസവിച്ചപ്പോഴുള്ള അതേ രൂപത്തിൽ നമുക്ക് ത്വവാഫു ചെയ്യാമെന്നും അവർ പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ. സ്ത്രീ പുരുഷ വ്യത്യാസം അതിലില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും സ്ത്രീകൾ രാത്രിയും, പുരുഷൻമാർ പകലും ആയിരുന്നു അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നതെന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)ൽ നിന്നും മുസ്ലിം (ﷺ)നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ദുർവൃത്തികൾക്ക് അവരുടെ ന്യായീകരണം, പൂർവ്വപിതാക്കളുടെ അനുകരണമായിരിക്കും. പരമ്പരാഗതമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും, അനാചാരങ്ങളിലും മുഴുകിയവർക്ക് എല്ലാ കാലത്തും പറയുവാനുള്ള ഒരു ന്യായമാണല്ലോ അത്. പൂർവ്വികൻമാർ മുതൽക്കേ നടന്നു വരുന്നതാക കൊണ്ട് ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു കൽപിച്ച മതവിധികൾ തന്നെയാണെന്നും അവർ വാദിക്കും. ഇതൊക്കെ ബുദ്ധിഹീനമായ നീചകൃത്യങ്ങളാണ്; ഇമ്മാതിരി നീചകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയില്ല: യുക്തിപരമോ പ്രമാണപരമോ ആയ ഒരടിസ്ഥാനവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കളവു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കലാണത്; നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന മുതലായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ അവനു മാത്രം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മുഖവും മനസ്സും അവനിലേക്കു തിരിക്കണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള നീതിയുക്തമായ കാര്യങ്ങൾക്കു മാത്രമേ അവൻ കൽപിക്കൂ എന്നൊക്കെയാണ് അവർക്കു മറുപടി നൽകുവാൻ നബി(സ)യോടു കൽപിച്ചതിൻെറ സാരം.

مسجد (മസ്ജിദ്) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം 'സുജൂദു ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം' എന്നാകുന്നു. 'നമസ്കാരവേള, പള്ളി, പ്രാർത്ഥനാ സ്ഥലം' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലാണതു സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. **دين** (ദീൻ)എന്ന വാക്കിനു 'മതം, നടപടി, അനുസരണം, കിഴ്വണക്കം, ആചാരം, വഴിപ്പാട്, പതിവുചര്യ, പ്രതിഫലം' എന്നിങ്ങിനെ സന്ദർഭമനുസരിച്ചു പല അർത്ഥങ്ങളും വരാം. നിങ്ങളെ ആദ്യമായി ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ നിങ്ങൾ വീണ്ടും മടങ്ങും (**كما بدأكم تعودون**) എന്ന വാക്യത്തിനു പലരും പലതരം വ്യാഖ്യാനം നൽകികാണുന്നു. ഇഹത്തിൽ ജീവിച്ചതുപോലെ മരണശേഷം വീണ്ടും ജീവിക്കും; മണ്ണിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ വീണ്ടും മണ്ണോടു ചേരും; ജനിക്കുമ്പോൾ നഗ്നരും ചേലാകർമ്മം ചെയ്യപ്പെടാത്തവരുമായിരുന്നതുപോലെത്തന്നെ രണ്ടാമതു ജീവിക്കുമ്പോഴും ആയിരിക്കും; മുസ്ലിമായിരുന്നവർ മുസ്ലിമായും, അവിശ്വാസിയായിരുന്നവർ അവിശ്വാസിയായും മടങ്ങിവരും; ശൂന്യതയിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതുപോലെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും എന്നൊക്കെയാണ് ആ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുമാറു വിശാലാർത്ഥമുള്ളതാണു താനും.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാണ്: മരണശേഷം മടങ്ങിവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടു തരക്കാരായിരിക്കും. ഒരു കൂട്ടർ അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ ഭാഗ്യവാൻമാർ. മറ്റൊരു കൂട്ടർ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായിരിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവരാകകൊണ്ടു ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായി വിധിക്കപ്പെട്ട ദുർഭാഗ്യവാൻമാർ. ഇവർ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളാകുവാൻ കാരണം അവർ തന്നെയാണ്. അവരുടെ ബദ്ധ ശത്രുക്കളായ പിശാചുക്കളെയാണവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളും കാര്യകർത്താക്കളുമാക്കി വെച്ചത്. അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങളെ അവർ അനുസരിക്കുകയും, അതൊക്കെ നേരായ മാർഗ്ഗം തന്നെയെന്നു ധരിച്ചുവശാകുകയും ചെയ്തു വന്നു.

തങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്നു അവർ ഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (ويحسبون انهم مهتدون) എന്നു ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഒരാൾ താൻ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം നല്ലതും ശരിയുമാണെന്നു വിചാരിച്ചതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ലെന്നും, അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ലതും ശരിയും ആയിരിക്കുക തന്നെ വേണ്ടതുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ മാത്രമെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ അതു സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു നല്ലതും ചീത്തയും ഏതേതാണെന്നു അന്വേഷിച്ചറിയൽ മനുഷ്യൻെറ കടമയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: 'ഒരു അടിയാൻ, മനുഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും; അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ നരകക്കാരിൽപെട്ടവനുമായിരിക്കും. ഒരുവൻ മനുഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നരകക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും; അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വർഗ്ഗക്കാരിൽപെട്ടവനുമായിരിക്കും. കർമ്മങ്ങൾ (വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്) അവസാന സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും' (ബു.) മനുഷ്യരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ يَـٰبَنِىٓ ءَادَمَ خُذُوا۟ زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ وَلَا تُسْرِفُوٓا۟ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾

31 ആദമിൻെറ സന്തതികളേ, എല്ലാ നമസ്കാരസ്ഥാനത്തിങ്കലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭംഗി [വസ്ത്രങ്ങൾ] എടുത്തു (പ്രയോഗിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവിൻ. അമിതമാക്കുകയും അരുത്. നിശ്ചയമായും, അമിതമാക്കുന്നവരെ അവൻ [അല്ലാഹു] ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

---

31 يَا بَنِي آدَمَ ആദമിൻെറ സന്തതികളേ (മക്കളേ). خُذُوا നിങ്ങൾ എടുത്ത് (ഉപയോഗിച്ചു-സ്വീകരിച്ചു)കൊള്ളുവിൻ. زِينَتَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭംഗി, അലങ്കാരം, അഴക്. عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ എല്ലാ സുജൂദ് (നമസ്കാര)വേളയിലും, നമസ്കാര സ്ഥലത്തിങ്കലും. وَكُلُوا തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاشْرَبُوا കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَلاَ تُسْرِفُوا നിങ്ങൾ അമിതമാക്കുക (അതിരു കടക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. الْمُسْرِفِينَ അതിരു വിടുന്നവരെ, അമിതമാക്കുന്നവരെ.

മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചപോലെ, നഗ്നരായ നിലയിൽ ത്വവാഫും നമസ്കാരം പോലെയുള്ള ആരാധനാകർമ്മങ്ങളും നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കണം: ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ നഗ്നത മറക്കുക മാത്രമല്ല, ഭംഗിക്കും അലങ്കാരത്തിനുമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുക കൂടി വേണ്ടതാണ് എന്നു അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. അതിനോടനുബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ മുതലായ അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടും ഞെരുക്കവും അനുഭവിക്കുന്നതു ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണെന്നും, മോക്ഷമാർഗ്ഗമാണെന്നും ചില ആളുകൾ മുൻകാലത്തും ഇക്കാലത്തും കരുതാറുണ്ട്. ആ സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും, അല്ലാഹു നൽകിയ ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നും, അതിൽ മടികാണിക്കരുതെന്നും, അതേ സമയം അതിലൊന്നും അമിതത്വം ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്നും കല്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ കൽപനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നമസ്കാര വേളകളിൽ – ജുമുഅഃ, ജമാഅത്ത്, പെരുന്നാൾ നമസ്കാരം എന്നിവയിൽ വിശേഷിച്ചും -നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുക. വാസനദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കുക, വായ വൃത്തിയാക്കുക, കുളിച്ചു ശുദ്ധിയാകുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കു ഹദീസുകളിൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നത്.

നബി (ﷺ)പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'അമിതത്വം, അഹങ്കാരവുമില്ലാത്ത വിധം തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും, ഉടുക്കുകയും, ധര്‍മ്മം, കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹത്തിന്‍റെ അടയാളം അവന്‍റെ അടിയാനില്‍ കാണപ്പെടുന്നതു അവന്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്.' (അ; ന; ജ.) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി (رحمه الله)പറയുന്നു: 'രണ്ടു കാര്യങ്ങള്‍ നിന്നില്‍നിന്നു ഒഴിവായാല്‍ നിനക്കു വേണ്ടതു നീ തിന്നുകയും, നിനക്കു വേണ്ടതു നീ കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക: അമിതത്വവും അഹങ്കാരവും.' മുന്‍ഗാമികളായ ചില മഹാന്‍മാര്‍ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുകഥീര്‍ (رحمه الله)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അല്ലാഹു വൈദ്യം മുഴുവനും ഒരു ആയത്തിന്‍റെ പകുതിയില്‍ ഉള്‍പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതായതു: كلوا واشربوا ولا تسرفوا (തിന്നുകയും കുടിക്കുയും ചെയ്തുകൊള്ളുക അമിതമാക്കുകയും അരുത്.) ആവശ്യത്തിലധികം ഉപയോഗിക്കുക, കഴിവിലധികവും സന്ദര്‍ഭം നോക്കാതെയും ഉപയോഗിക്കുക, പത്രാസിനും അന്തസ്സിനും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുക, മുന്തിയതരംതന്നെ വേണമെന്നു ശഠിക്കുക, ഹറാമും ഹലാലും നോക്കാതിരിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം അമിതത്വത്തില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-4

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ ٱلَّتِىٓ أَخْرَجَ لِعِبَادِهِۦ وَٱلطَّيِّبَٰتِ مِنَ ٱلرِّزْقِ ۚ قُلْ هِىَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

32 (നബിയേ) പറയുക: ''അല്ലാഹു അവന്‍റെ അടിയാന്‍മാര്‍ക്കുവേണ്ടി പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായ അവന്‍റെ (വക) ഭംഗി (വസ്തുക്കളെ)യും, ആഹാരത്തില്‍ നിന്നുള്ള നല്ല(വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെയും നിഷിദ്ധമാക്കിയതാരാണ്?!'' പറയുക: ''അവ ഐഹിക ജീവിതത്തില്‍ വിശ്വസിച്ചവര്‍ക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാകുന്നു; ഖിയാമത്തുനാളില്‍ അവര്‍ക്കു മാത്രമായിക്കൊണ്ട്.'' ഇപ്രകാരം, അറിയാവുന്ന ജനങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളെ നാം വിശദീകരിക്കുന്നു.

---

32 قُلْ പറയുക. مَنْ حَرَّمَ നിഷിദ്ധ (ഹറാ)മാക്കിയതാരാണ്. زِينَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഭംഗിയെ (അലങ്കാരത്തെ). الَّتِي أَخْرَجَ അവന്‍ പറുപ്പെടുവിച്ച (ഉല്പാദിപ്പിച്ച)തായ. لِعِبَادِهِ തന്‍റെ (അവന്‍റെ) അടിയാന്‍മാര്‍ക്കുവേണ്ടി. وَالطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെയും. مِنَ الرِّزْقِ ആഹാര (ഉപജീവന)ത്തില്‍ നിന്ന്. قُلْ هِيَ പറയുക അവ. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവര്‍ക്കുള്ളതാണ് (വേണ്ടിയാണ്). فِي الْحَيَاةِ ജീവിതത്തില്‍. الدُّنْيَا ഇഹലോക, ഐഹിക. خَالِصَةً മാത്രമായിക്കൊണ്ട്, തനിയേയായിട്ട്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളില്‍. كَذَلِكَ അ(ഇ) പ്രകാരം. نُفَصِّلُ നാം വിശദീകരിക്കുന്നു. الْآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ,. لِقَوْمٍ ജനങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി. يَعْلَمُونَ അറിയുന്ന.

ഭംഗിക്കും അഴകിനും വേണ്ടി മനുഷ്യര്‍ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വസ്ത്രം മുതലായ ഉപകരണങ്ങളെയും, വിശിഷ്ടതരങ്ങളായ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളെയും ഈ ഭൂമിയില്‍ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിത്തന്നത് അല്ലാഹുവാണ്. അതവന്‍റെ അടിയാന്‍മാര്‍ക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയതുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവയില്‍ ചിലത് നിഷിദ്ധമായതാണ്-ഉപയോഗിച്ചു കൂടാ-എന്ന് വിധി കല്‍പിക്കാന്‍ ആര്‍ക്കാണു അധികാരവും അവകാശവുമുള്ളത്?! എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു. ഇല്ല; അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആര്‍ക്കും അതിനവകാശമില്ല; വല്ലവരും അങ്ങിനെ ചെയ്താല്‍ അതു സ്വീകാര്യവുമല്ല എന്നര്‍ത്ഥം. നല്ല വസ്ത്രം ധരിക്കുക, നല്ല ആഹാരം കഴിക്കുക മുതലായവ തെറ്റാണെന്നും, അതു ആത്മീയ പുരോഗതിക്കു ഹാനികരമാണെന്നും ധരിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും അവര്‍ മുസ്‌ലിംകളോ അമുസ്‌ലിംകളോ ആവട്ടെ-നേരെയുള്ള ശക്തിയായ ഒരു പ്രതിഷേധമാണ് അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഈ

ചോദ്യം. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കാത്തതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുന്നത് ആക്രമവും ധിക്കാരവുമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, അവൻ നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിട്ടും കൽപിച്ചുകൂട്ടി അതു ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു നന്ദികേടുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും ശക്തിയായ സ്വരത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പിന്നീടു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഇതാണ്: മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തു ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വേണ്ടിയാകുന്നു. എങ്കിലും അവിശ്വാസികളും അവയുടെ ഉപയോഗത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു വരുന്നുവെന്നുമാത്രം. അല്ലാഹു അതു തടയുന്നുമില്ല. എന്നാൽ, അന്ത്യനാൾ വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ ഇതൊക്കെ ഇങ്ങിനെ വിശദീകരിച്ചു വിവരിച്ചു തരുന്നതു കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കു അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിൽ പോലും അമിതത്വവും അതിരു കവിച്ചലും പാടില്ലെന്നും, പത്രാസും പെരുമയും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നിന്നും മേലുദ്ധരിച്ചതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമായിരിക്കെ, അലങ്കാര വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകിച്ചും മിതത്വം പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നമ്മുടെ കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു നൽകിയ സുഖസൗകര്യങ്ങളും അലങ്കാര വിഭവങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തവരായി അധികമാരേയും കാണപ്പെടുകയില്ല. അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലുമുള്ള വാശിയും കിടമൽസരവുമാണു പരക്കെയുള്ളത്. മാത്രമല്ല, അലങ്കാരത്തിൻെറയും ഭംഗിയുടെയും പേരിൽ ഏതു വികൃത മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കാമെന്നും, ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ പ്രധാന ലക്ഷ്യം തന്നെ അതാണെന്നുമുള്ളിടത്തോളം പൊതുജന മനഃസ്ഥിതി എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ ٱلْفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَٱلْإِثْمَ وَٱلْبَغْيَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَأَن تُشْرِكُوا۟ بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَٰنًا وَأَن تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

33 പറയുക: ''നിശ്ചയമായും, എൻെറ റബ്ബ് നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നത്: നീചവൃത്തികളും അവയിൽ പ്രത്യക്ഷമായതും പരോക്ഷമായതും, പാപവും, ന്യായമല്ലാതെയുള്ള അതിക്രമ (അഥവാ കയ്യേറ്റ)വും, യാതൊരു (അധികൃത) രേഖയും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെ നിങ്ങൾ അവനോട് പങ്കുചേർക്കുന്നതും, നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതും (മാത്രം) ആകുന്നു.

---

33 قُلْ പറയുക. إِنَّمَا حَرَّمَ നിഷിദ്ധമാക്കിയത് (ഇവ മാത്രം), നിശ്ചയമായും ഹറാമാക്കി. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. الْفَوَاحِشَ നീചവൃത്തികളെ (മാത്രം). مَا ظَهَرَ പ്രത്യക്ഷമായത് (വെളിവായത്). مِنْهَا അവയിൽ നിന്ന്. وَمَا بَطَنَ പരേക്ഷമായതും (മറഞ്ഞതും). وَالْإِثْمَ കുറ്റവും, പാപവും. وَالْبَغْيَ അതിക്രമവും, കയ്യേറ്റവും, ധിക്കാരവും, അക്രമവും. بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായമില്ലാതെ, അവകാശമില്ലാതെ. وَأَن تُشْرِكُوا നിങ്ങൾ പങ്ക് ചേർക്കലും. بِاللهِ അല്ലാഹവിനോട്, അല്ലാഹുവിൽ. مَا لَمْ يُنَزِّلْ അവൻ അവതരിപ്പിക്കാത്തതിനെ. بِهِ അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി. سُلْطَانًا ഒരു (അധികൃത) രേഖ (ശക്തി-അധികാരം). وَأَن تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയലും (പറഞ്ഞുണ്ടാക്കലും). عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ. مَا لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്.

നല്ല വസ്തുക്കളെയൊന്നും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ, എന്നാൽ പിന്നെ ഏതുതരം കാര്യങ്ങളാണ് അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാമല്ലോ. അതിനൊരു മറുപടിയാണ് ഈ വചനം. അടിസ്ഥാനപരമായി അഞ്ച് തരത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളു-അവയിൽപെടാത്ത കാര്യങ്ങളൊന്നും അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ല-എന്ന് ഈ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത്:-

(1) പ്രത്യക്ഷമോ പരോക്ഷമോ ആയ എല്ലാ നീചവൃത്തികളും. ഇവയെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 151-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി (ﷺ)അരുളി ചെയ്തതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: "അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ രോഷമുള്ളവരായി ആരും തന്നെയില്ല. അതു കൊണ്ടാണ് പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ നീചവൃത്തികളെ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അവനെക്കാൾ പ്രശംസയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരും വേറെയില്ല." (ബു. മു) മാന്യതക്കും ശുദ്ധതക്കും അഭിമാനത്തിനും ക്ഷതമേൽപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പിൻെറ കാഠിന്യം കൊണ്ടാണ് അവൻ എല്ലാവിധ നീചവൃത്തികളെയും നിരോധിച്ചത്. നേരെമറിച്ച് മാന്യതക്കും, സൽപേരിനും കാരണമാകുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവന് വളരെ ഇഷ്ടവുമാണ് എന്ന് താൽപര്യം. (2) കുറ്റകരമായത്. അഥവാ ശാരീരികമോ, ആത്മീയമോ ആയ ദോഷം നിമിത്തം പാപങ്ങളായി നിയമിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ. (3) ന്യായമില്ലാത്ത അതിക്രമം. അഥവാ മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ അക്രമവും, കയ്യേറ്റവും ആയിത്തീരുന്ന കാര്യങ്ങൾ. (4) അല്ലാഹുവിനോട് അവൻെറ സത്തയിലോ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ ഗുണഗണങ്ങളിലോ -ഏതെങ്കിലും വസ്തുവെ പങ്കു ചേർക്കൽ, എല്ലാ നിഷിദ്ധങ്ങളിലും വെച്ച് ഏറ്റവും ഗൗരവപ്പെട്ടതും ഇത് തന്നെ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള അധികൃതമായ രേഖയില്ലാത്തതിനെ പങ്കു ചേർക്കുക എന്നു പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. വിശ്വാസപരമായ മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വഹ്യ് മൂലം ലഭിക്കുന്ന രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലേ അംഗീരിക്കപ്പെടുകയുള്ളു, അതിൽ അഭിപ്രായത്തിനും അനുമാനത്തിനും സ്ഥാനമില്ല എന്നാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. (5) വിവരമില്ലാതെ അഥവാ -തക്കതായ തെളിവും രേഖയും കൂടാതെ-അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വല്ലതും വെച്ചുകെട്ടിപ്പറയുക. മതത്തിലില്ലാത്തത് കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ, അല്ലാഹു നിയമിക്കാത്ത ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കൽ, സ്വാഭിപ്രായത്തിനും സ്ഥാപിത താൽപര്യത്തിനും യോജിച്ച ഫത്വാ (മതവിധി) പുറപ്പെടുവിക്കൽ, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധവും നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയവുമാക്കൽ തുടങ്ങിയതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപെട്ടതാകുന്നു. ഈ അഞ്ചിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തരത്തിൽപെട്ട കാര്യങ്ങളെ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളുവെന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

34 എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ഒരു അവധി. അങ്ങനെ, അവരുടെ അവധി വന്നാൽ അവർ ഒരു നാഴിക നേരവും പിന്നോട്ട് പോകുകയാകട്ടെ, മുന്നോട്ട് പോകുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല.

---

34 وَلِكُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ട്. أَجَلٌ ഒരു അവധി. فَإِذَا جَاءَ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) വന്നാൽ. أَجَلُهُمْ അവരുടെ അവധി. لاَ يَسْتَأْخِرُونَ അവർ പിന്തി (പിന്നോട്ട്) പോകുകയില്ല. سَاعَةً ഒരു നാഴികനേരം. وَلاَ يَسْتَقْدِمُونَ അവർ മുന്തി (മുന്നോട്ട്) പോകുകയുമില്ല.

നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ സമുദായവും, അതിനുശേഷം മറ്റു ചില സമുദായങ്ങളും അവരവരുടെ അക്രമഫലമായി ഉൻമൂലനാശത്തിന് ഇരയായ കഥ വിവരിച്ചശേഷം, സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനീനിൽ പറയുന്നു: **ماتسبق امة اجلها وما يستأخرون – المؤمنون: ٤٣** (ഒരു സമുദായവും തന്നെ അതിൻെറ

അവധിയെ മുൻകടക്കുകയില്ല; അവർ പിന്നോട്ടു പോവുകയുമില്ല.) നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഓരോ രാജ്യവും -അഥവാ രാജ്യക്കാരും- അതാതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അവധി അനുസരിച്ചു തന്നെയാണ് നശിച്ചതെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സൂ: ഹിജ്ർ 5ലും ഇതേ വാക്യം കാണാം. ഈ ആശയം തന്നെയാണു ഈ വചനത്തിലും കാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും സൻമാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയും അവശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം സുമദായങ്ങൾ ജീവനോടും ജീവസ്സോടുംകൂടിയിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് ധിക്കാരത്തിലും ദുർമാർഗ്ഗത്തിലും അതിരു കവിയുമ്പോൾ അവർക്കു നാശം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. എപ്പോഴാണത് സംഭവിക്കുകയെന്നും, സംഭവിക്കേണ്ടതെന്നും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു. അതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തല്ലാതെ അതിൻെറ അൽപമെങ്കിലും മുമ്പോ പിമ്പോ അതൊരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ല.

നാശം എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, മുൻസമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞപോലെയുള്ള ഉൻമൂല ശിക്ഷകൾക്കു പുറമെ, സമുദായത്തെ പൊതുവായി ബാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള അധഃപതനം, നിന്ദ്യത, പരാധീനത, ശത്രുമർദ്ദനം, പ്രകൃതിക്ഷോഭം മുതലായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. മുൻ സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ ഈ സമുദായത്തിനും ബാധകമാണ് ഈ താക്കീത്.

يَـٰبَنِىٓ ءَادَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَـٰتِى ۙ فَمَنِ ٱتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾

35 ആദമിൻെറ സന്തതികളെ, എൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കൾ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള 'റസൂലു'കൾ നിങ്ങൾക്ക് (വല്ലപ്പോഴും) വന്നെത്തുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ-ആർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, (പ്രവൃത്തി) നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَٱسْتَكْبَرُوا۟ عَنْهَآ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٣٦﴾

36 നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു; അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

---

35 يَا بَنِي آدَمَ ആദമിൻെറ സന്തതികളെ. إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് (വല്ലപ്പോഴും) വരുന്നപക്ഷം. رُسُلٌ റസൂലുകൾ, ദൂതൻമാർ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള. يَقُصُّونَ വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ട്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. آيَاتِي എൻെറ ലക്ഷങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. فَمَنِ اتَّقَى അപ്പോൾ ആർ സൂക്ഷിച്ചുവോ. وَأَصْلَحَ (കർമ്മം) നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. فَلاَ خَوْفٌ എന്നാൽ ഒരു ഭയവുമില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. وَلاَ هُمْ അവർ ഇല്ലതാനും. يَحْزَنُونَ അവർ വ്യസനിക്കും.. 36 وَالَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവർ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ. وَاسْتَكْبَرُوا അഹംഭാവം (വലുപ്പം-ഗർവ്വ്) നടിക്കുകയും ചെയ്തു. عَنْهَا അവയെപ്പറ്റി. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു. هُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ. خَالِدُونَ സ്ഥിര (നിത്യ) വാസികളാണ്, ശാശ്വതമായരിക്കും.

ആദം (അ)ൻെറ സന്തതികളോട്-അതെ, മനുഷ്യാരംഭം തൊട്ട് കാലാവാസാനംവരെയുള്ള മനുഷ്യരോട്-അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു പൊതു അറിയിപ്പാണിത്. അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു ഇറക്കിയപ്പോൾത്തന്നെ ഈ അറിയിപ്പു നൽകികൊണ്ടായിരുന്നു അയച്ച

തെന്നു അൽഖബറ 38, 39 വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ആ വചനങ്ങളിലെ ആശയം തന്നെയാണു ഈ വചനങ്ങളിലുമുള്ളത്. അല്ലാഹുവിൻെറ സന്ദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന റസൂലുകൾ വരുമ്പോൾ അവരുടെ മാർഗ്ഗദർശനം എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അതനുസരിക്കുന്നവർക്കേ രക്ഷയുള്ളുവെന്നും, അല്ലാത്തവർക്കു നരകശിക്ഷയായിരിക്കും ആധാരമെന്നുമാണല്ലോ ഈ അറിയിപ്പിൻെറ സാരം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു റസൂലാണു നിങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നത്; അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റൽ നിങ്ങളുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയാകുന്നുവെന്നു താൽപര്യം

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِـَٔايَـٰتِهِۦٓ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ ٱلْكِتَـٰبِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوٓا۟ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ قَالُوا۟ ضَلُّوا۟ عَنَّا وَشَهِدُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا۟ كَـٰفِرِينَ ﴿٣٧﴾

37 അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെക്കാൾ അക്രമി ആരാണ്?! അവർക്ക് (രേഖാ) ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ ഓഹരി (എത്തി) കിട്ടുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, (അവസാനം) അവരെ പിടിച്ചെടുക്കുവാനായി നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ അവരുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവർ [ദൂതൻമാർ] പറയും: ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നവ എവിടെ(പ്പോയി)?!'' അവർ (മറുപടി) പറയും: ''അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ടു മറഞ്ഞുപോയി!'' തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്ന് തങ്ങൾക്കു തന്നെ എതിരിൽ അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

37 فَمَنْ അപ്പോൾ ആരാണ്. أَظْلَمُ ഏറ്റം (കൂടുതൽ) അക്രമി. مِمَّنِ افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ച (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞ) വനെക്കാൾ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ (പേരിൽ). كَذِبًا വ്യാജം, കളവ്. أَوْ كَذَّبَ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ. بِآيَاتِهِ അവൻെറ ആയത്തുകളെ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. يَنَالُهُمْ അവർക്ക് എത്തും, കിട്ടും. نَصِيبُهُم അവരുടെ ഓഹരി, പങ്ക്. مِّنَ الْكِتَابِ ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) നിന്നുള്ള. حَتَّى അങ്ങനെ (ഇതുവരെ). إِذَا جَاءَتْهُمْ അവർക്ക് വന്നാൽ. رُسُلُنَا നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ. يَتَوَفَّوْنَهُمْ അവരെ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് (പിടിച്ചെടുക്കുവാനായി). قَالُوا അവർ പറയും. أَيْنَ എവിടെ. مَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നത്, ആയിരുന്നവ. تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കും, പ്രാർത്ഥിക്കും. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, കൂടാതെ. قَالُوا അവർ പറയും. ضَلُّوا അവർ പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോയി. عَنَّا ഞങ്ങളെ വിട്ട്, ഞങ്ങളിൽനിന്ന്. وَشَهِدُوا അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. عَلَى أَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെമേൽ, തങ്ങൾക്ക് തന്നെ എതിരെ. أَنَّهُمْ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെന്ന്. كَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾ.

സാരം: കാര്യത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമായിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിനു സമന്മാരും പങ്കുകാരുമുണ്ടെന്നും മറ്റും കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയും, അവൻെറ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെക്കാൾ ആക്രമികളായി ആരുമില്ല. എന്നിരുന്നാലും പെട്ടെന്ന് അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു അവർക്കു നിശ്ചയിച്ചു കണക്കാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അവരുടെ വിഹിതങ്ങളെല്ലാം-ആഹാരം, ആയുസ്സ് മുതലായവ-അവർക്കു കിട്ടികൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവസാനം ആയുഷ്കാലം തീരുമ്പോൾ അവരെ പിടിച്ചെടു

ത്തുകൊണ്ടു പോകുവാനായി-മരണപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി-മലക്കുകളാകുന്ന ദൈവദൂതൻമാർ അവരുടെ അടക്കൽചെല്ലും. നിങ്ങൾ വിളിച്ചും ആരാധിച്ചും വന്നിരുന്ന ആ ദൈവങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി? അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നില്ലേ?! എന്നിങ്ങിനെ ആ മലക്കുകൾ അവരോടു പരിഹാസപൂർവ്വം ചോദിക്കും. അയ്യോ! അവരൊക്കെ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയിക്കഴിഞ്ഞു! അവരെക്കൊണ്ടു ഒരു ഉപകാരവും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായില്ല! എന്നായിരിക്കും അവരുടെ മറുപടി. അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ മരണംവരെ തങ്ങൾ സത്യനിഷേധികളായിരുന്നുവെന്നു അവർ ഈ അവസരത്തിൽ തങ്ങൾക്കെതിരയായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.

قَالَ ٱدۡخُلُواْ فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ فِي ٱلنَّارِۖ كُلَّمَا دَخَلَتۡ أُمَّةٞ لَّعَنَتۡ أُخۡتَهَاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا ٱدَّارَكُواْ فِيهَا جَمِيعٗا قَالَتۡ أُخۡرَىٰهُمۡ لِأُولَىٰهُمۡ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ أَضَلُّونَا فَـَٔاتِهِمۡ عَذَابٗا ضِعۡفٗا مِّنَ ٱلنَّارِۖ قَالَ لِكُلّٖ ضِعۡفٞ وَلَٰكِن لَّا تَعۡلَمُونَ ﴿٣٨﴾

38 അവൻ [അല്ലാഹു] പറയും: ''ജിന്നുകളിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നുമായി നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നരകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുവിൻ!'' ഓരോ സമുദായവും(അതിൽ) പ്രവേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അതിൻെറ സഹോദരിയെ [സഹോദര സമുദായത്തെ] അത് ശപിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, അവർ മുഴുവനും അതിൽവെച്ച് പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടി (ഒരുമിച്ചുകൂടി)യാൽ, അവരിൽ അവസാനത്തേവർ ആദ്യത്തേവരെക്കുറിച്ചു പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഇക്കൂട്ടർ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ, അവർക്ക് നരകത്തിൽ നിന്നും ഇരട്ടി ശിക്ഷ നീ കൊടുക്കേണമേ!'' അവൻ പറയും: ''എല്ലാവർക്കുമുണ്ട് ഇരട്ടി. പക്ഷെ, നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല.''

وَقَالَتۡ أُولَىٰهُمۡ لِأُخۡرَىٰهُمۡ فَمَا كَانَ لَكُمۡ عَلَيۡنَا مِن فَضۡلٖ فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ ﴿٣٩﴾

39 അവരിൽ ആദ്യത്തേവർ, അവസാനത്തേവരോടു പറയും: ''അപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളേക്കാൾ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയുമില്ല; ആകയാൽ, നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ''.

---

38 قَالَ അവൻ പറയും. ادْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ. فِي أُمَمٍ സമുദായങ്ങളിലായി (സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ). قَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ള. مِن قَبْلِكُم നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്. مِّنَ الْجِنِّ ജിന്നുകളിൽ നിന്ന്. وَالْإِنسِ മനുഷ്യരിൽനിന്നും. فِي النَّارِ നരകത്തിൽ. كُلَّمَا دَخَلَتْ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം. أُمَّةٌ ഒരു സമുദായം. لَّعَنَتْ അതു ശപിക്കും. أُخْتَهَا അതിൻെറ സഹോദരിയെ(സഹോദരസമുദായത്തെ). حَتَّى അങ്ങനെ. إِذَا ادَّارَكُوا അവർ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, വന്നു ചേർന്നാൽ(ഒരുമിച്ചു കൂടിയാൽ). فِيهَا അതിൽ. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരും. قَالَتْ പറയും. أُخْرَاهُمْ അവരിൽ അവസാനത്തേവർ. لِأُولَاهُمْ അവരിൽ ആദ്യത്തേവരെപ്പറ്റി. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ. أَضَلُّونَا അവർ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. فَآتِهِمْ അതിനാൽ അവർക്ക് നീ കൊടുക്കണം. عَذَابًا ശിക്ഷ. ضِعْفًا ഇരട്ടി, ഇരട്ടിയായ. مِّنَ النَّارِ നരകത്തിൽനിന്ന്. قَالَ അവൻ പറയും. لِكُلٍّ എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. ضِعْفٌ ഇരട്ടി. وَلَكِن എങ്കിലും. لَّا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല. 39 وَقَالَتْ പറയുകയും ചെയ്യും. أُولَاهُمْ അവരിൽ ആദ്യത്തേവർ. لِأُخْرَاهُمْ അവരിൽ അവസാനത്തേവരോട്, അവസാനത്തേവരെക്കുറിച്ച്. فَمَا كَانَ അപ്പോൾ ഉണ്ടായില്ല, ഇല്ല. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. عَلَيْنَا ഞങ്ങളെക്കാൾ. مِن فَضْلٍ ഒരു ശ്രേഷ്ടതയും, മെച്ചവും. فَذُوقُوا

ആകയാല്‍ (ഇനി-അപ്പോള്‍) ആസ്വദിക്കുവിന്‍ (അനുഭവിക്കുക). الْعَذَابَ ശിക്ഷ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുനിമിത്തം. تَكْسِبُونَ നിങ്ങള്‍ സമ്പാദിക്കും.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ നിന്നു വ്യക്തമായതുപോലെ, അവിശ്വാസികള്‍ അവരുടെ കര്‍മ്മഫലം മരണവേളയില്‍ തന്നെ കണ്ടു തുടങ്ങും. പിന്നീടു ഖിയാമത്തുനാളില്‍ വരാനിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിഗതികളാണ് ഈ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. ഓരോ സമുദായത്തില്‍പ്പെട്ടവരും മറ്റേവരെ പഴിക്കുന്നു. അവര്‍ പരസ്പരം സഹകരിച്ചും അനുകരിച്ചും കൊണ്ടാണല്ലോ ഈ ഗതിയിലെത്തിച്ചേര്‍ന്നത്. എല്ലാ സമുദായക്കാരും ഒരുമിച്ചു ചേരുമ്പോള്‍ പിന്‍ക്കാലക്കാര്‍ മുന്‍കാലക്കാരെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയായി. ഇവരാണു ഞങ്ങളെ പിഴപ്പിച്ചത്-ഇവരുടെ മാതൃകയും പാരമ്പര്യവും ഉപദേശ നിര്‍ദ്ദേശങ്ങളുമാണ് ഞങ്ങളെ നേര്‍വഴി തെറ്റിച്ചത് - അതുകൊണ്ട് അവര്‍ക്കു ശിക്ഷ ഇരട്ടിപ്പിക്കേണമെന്ന് അവര്‍ അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിക്കും. തങ്ങള്‍ക്ക് ഏതായാലും ശിക്ഷയില്‍നിന്നു ഒഴിവില്ലെന്ന് അവര്‍ക്കറിയാം. എന്നാലും മറ്റേവരോടുള്ള അമര്‍ഷം നിമിത്തം അവര്‍ക്കു കൂടുതല്‍ ശിക്ഷ ലഭിക്കുവാന്‍ അവര്‍ ആഗ്രഹിക്കുകയാണു. അല്ലാഹുവിന്‍െറ മറുപടിയാകട്ടെ, ആര്‍ക്കും ശിക്ഷ കുറവൊന്നുമില്ല, എല്ലാവര്‍ക്കുമുണ്ട് ഇരട്ടി ശിക്ഷ എന്നായിരിക്കും. നേതാക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ നിഷേധത്തിനും, മറ്റുള്ളവരെ പിഴപ്പിച്ചതിനും അവര്‍ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. മറ്റേവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ നിഷേധത്തിനും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും നോക്കാതെ നേതാക്കളെ അനുകരിച്ചും അനുസരിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നതിനും ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ആര്‍ക്കും ഒഴിവില്ലെന്നും, ലഘുത്വമില്ലെന്നും കാണുമ്പോള്‍, ആദ്യത്തേവര്‍ തങ്ങളോടു കാണിച്ച അമര്‍ഷത്തിന് അവര്‍ തിരിച്ചടി നല്‍കുന്നു: എല്ലാവരും ഒരുപോലെത്തന്നെ; ഞങ്ങളുടെ മേല്‍ പഴിചാരിയതുകൊണ്ടു നിങ്ങള്‍ക്ക് ഒരു മെച്ചവും കിട്ടിയില്ലല്ലോ. നിങ്ങള്‍ ചെയ്തതിന്‍െറ ഫലം നിങ്ങള്‍ തന്നെ അനുഭവിച്ചേക്കുക; ഞങ്ങളുടെ മേല്‍ കുറ്റം ചുമത്തി ഒഴിവാകാമെന്ന വ്യാമോഹം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടാ എന്നൊക്കെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, آمين

വിഭാഗം–5

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَٱسْتَكْبَرُوا۟ عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَٰبُ ٱلسَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُونَ ٱلْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ ٱلْجَمَلُ فِى سَمِّ ٱلْخِيَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾

40 നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തവര്‍, അവര്‍ക്ക് ആകാശത്തിന്‍െറ വാതിലുകള്‍ തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല; സൂചിയുടെ ദ്വാരത്തിലൂടെ ഒട്ടകം കടന്നു പോകുന്നതു വരേക്കും അവര്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല. അപ്രകാരമത്രെ, കുറ്റവാളികള്‍ക്ക് നാം പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നത്.

لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٤١﴾

41 അവര്‍ക്ക് 'ജഹന്നമി'ല്‍ [നരകത്തില്‍] നിന്നും (അടിയില്‍) വിരുപ്പുണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ മീതെക്കൂടി പുതപ്പുകളുമുണ്ടായിരിക്കും. അപ്രകാരമത്രെ, അക്രമികള്‍ക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

---

40 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടര്‍. كَذَّبُوا അവര്‍ കളവാക്കി. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യ-ദൃഷ്ടാന്തം)കളെ. وَاسْتَكْبَرُوا അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു. عَنْهَا അവയെക്കുറിച്ച്. لاَ تُفَتَّحُ തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല. لَهُمْ അവര്‍ക്ക്, അവര്‍ക്കുവേണ്ടി. أَبْوَابُ വാതിലു(കവാടം)കള്‍. السَّمَاءِ ആകാശത്തിന്‍െറ. وَلاَ يَدْخُلُونَ അവര്‍ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല. الْجَنَّةَ സ്വര്‍ഗ്ഗ

ത്തിൽ. حَتَّى يَلِجَ കടന്നക്കുന്നതുവരെ. الْجَمَلُ ഒട്ടകം. فِي سَمِّ ദ്വാരത്തിലൂടെ. الْخِيَاطِ സൂചിയുടെ. وَكَذَلِكَ അപ്രകാരമത്രെ. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികൾക്ക്.. 41 لَهُم അവർക്കുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും. مِّن جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ നിന്നും. مِهَادٌ വിരിപ്പു. وَمِن فَوْقِهِمْ അവരുടെ മീതെയും. غَوَاشٍ മൂടികൾ (പുതപ്പുകൾ). وَكَذَلِكَ അപ്രകാരമാണ്. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്. الظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക്..

‘അവർക്കു ആകാശത്തിൻെറ വാതിലുകൾ തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കും, ആത്മാക്കൾക്കും മേൽപോട്ടു പ്രവേശനം നൽകപ്പെടുകയില്ല എന്നാകുന്നു. അവരുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. സൂ:ഫാത്വിറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: اليه يصعد الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه (അവങ്കലേക്കത്രെ നല്ലതായ വാക്കുകൾ കയറിപ്പോകുന്നത്; സൽക്കർമ്മമാകട്ടെ, അതിനെ അവൻ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.) (ഫാത്വിർ:10.) സത്യവിശ്വാസികൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ആകാശത്തെ മലക്കുകളിൽനിന്നു വളരെ സ്വാഗതവും, സ്വീകരണവും ലഭിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു അവിടെ സ്വീകരണം ലഭിക്കാതെ മേൽപോട്ടുള്ള പ്രവേശനം തടയപ്പെടുമെന്നും പല ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. (അ;ദാ;ന;ജ.) ‘ഒട്ടകം സൂചിയുടെ ദ്വാരത്തിലൂടെ കടക്കുന്നതുവരെ’ എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, ഒരു കാലത്തും അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല എന്നത്രെ. അസംഭവ്യമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു ഉപമ വാക്കാണത്. നരകത്തിൽനിന്നും അവർക്കു വിരിപ്പും പുതപ്പുമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത് അവരുടെ അടിയിലും മുകളിലുമെല്ലാംതന്നെ നരകാഗ്നിയാൽ മൂടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ പരിഹാസപൂർവ്വം വിരുപ്പിനോടും, പുതപ്പിനോടും ഉപമിച്ചു പറഞ്ഞതാകുന്നു. أعاذنا الله من عذاب جهنم (നരക ശിക്ഷയിൽനിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ!)

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٤٢﴾

42 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, ഒരു വ്യക്തിയോടും [ആളോടും] അതിൻെറ കഴിവ(നുസരിച്ച)ല്ലാതെ നാം ശാസിക്കുന്നില്ല- അക്കൂട്ടർ, സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു; അവർ അതിൽ സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കും.

---

42 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ നല്ല കാര്യങ്ങൾ. لاَ نُكَلِّفُ നാം ശാസിക്കുക (നിർബ്ബന്ധിക്കുക) യില്ല. نَفْسًا ഒരു ആത്മാവിനോടും, ദേഹത്തോടും (വ്യക്തിയോടും, ആളോടും). إلاَّ وُسْعَهَا അതിന് കഴിവതല്ലാതെ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു. هُمْ فِيهَا അവരതിൽ. خَالِدُونَ ശാശ്വതരായിരിക്കും..

അവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനം മുകളിൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമാണെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. വിശ്വാസംകൊണ്ട് മാത്രം മതിയാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അതോടുകൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കലും അനിവാര്യമാണെന്നും മറ്റു പലേടത്തുമെന്നപോലെ ഇവിടെയും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. സൽക്കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവനുസരിച്ചല്ലാതെ ആരോടും ശാസിക്കുകയില്ലെന്ന് ഇടക്ക് വെച്ച് പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയത് ശ്രദ്ധേയ

മാകുന്നു. പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അത് കൊണ്ട് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും കഴിവും സാധ്യതയും അനുസരിച്ച് സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നേ നിർബ്ബന്ധമുള്ളുവെന്ന് താൽപര്യം. സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി തുടർന്ന് പറയുന്നു:-

وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ تَجْرِى مِن تَحْتِهِمُ ٱلْأَنْهَـٰرُ ۖ وَقَالُوا۟ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى هَدَىٰنَا لِهَـٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِىَ لَوْلَآ أَنْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ ۖ لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلْحَقِّ ۖ وَنُودُوٓا۟ أَن تِلْكُمُ ٱلْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

43 ഉൾപകയായി (അഥവാ വിദ്വേഷമായി) അവരുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളത് (എല്ലാം) നാം നീക്കിക്കളയുന്നതുമാണ്. അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: ‘‘ഞങ്ങളെ ഇതിലേക്ക് വഴി ചേർത്തു തന്നവനായ അല്ലാഹുവിനു (സർവ്വ) സ്തുതി?- അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ വഴിചേർത്തു തന്നിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുമായിരുന്നില്ല. തീർച്ചയായും, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ ‘റസൂലു’കൾ യഥാർത്ഥവുമായി (ത്തന്നെ) വരുകയുണ്ടായി.’’ അവരോട് വിളിച്ചു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും: ‘‘അതാ സ്വർഗ്ഗം! നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾക്ക് അത് അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു’’ എന്ന് !

---

43 وَنَزَعْنَا നാം നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യും. مَا فِي صُدُورِهِم അവരുടെ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കളിലുള്ളതു. مِّنْ غِلٍّ ഉൾപക (അസൂയ-വിദ്വേഷം-ഈർഷ്യത)യായിട്ട്. تَجْرِي ഒഴുകും. مِن تَحْتِهِمُ അവരുടെ അടിയിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവികൾ. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. الْحَمْدُ (സർവ്വ) സ്തുതി. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. الَّذِي هَدَانَا നമ്മെ വഴി ചേർത്ത, സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ. لِهَذَا ഇതിലേക്ക്. وَمَا كُنَّا നാം ആകുമായിരുന്നില്ല. لِنَهْتَدِيَ നാം നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ. لَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. أَنْ هَدَانَا നമ്മെ വഴി ചേർക്കൽ, സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയത്. الله അല്ലാഹു. لَقَدْ جَاءَتْ തീർച്ചയായും വന്നിട്ടുണ്ട്. رُسُلُ رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിൻെറ റസൂലുകൾ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവുമായി. وَنُودُوا അവർ വിളിക്കപ്പെടുക (അവരോട് വിളിച്ചു പറയപ്പെടുക) യും ചെയ്യും. أَن تِلْكُمُ അത് (ആണ്) എന്ന്. الْجَنَّةُ സ്വർഗ്ഗമാണ് (എന്ന്). أُورِثْتُمُوهَا നിങ്ങൾക്കത് അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നത് കൊണ്ട്. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

ഇഹത്തിൽവെച്ച് തമ്മതമ്മിൽ വല്ല പകയോ അസൂയയോ, വെറുപ്പു വിദ്വേഷങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ പോലും അതൊന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരിൽ അവശേഷിക്കുകയില്ല. ചിലർക്ക് ചിലരെക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനവും ബഹുമതിയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ആർക്കും അതിൽ വെറുപ്പും അസൂയയും തോന്നുകയില്ല. അത്തരം മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അല്ലാഹു ശുദ്ധമാക്കും എന്നൊക്കെയാണ് ‘അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള ഉൾപക നാം നീക്കികളയും’ എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. അവരോട് വിളിച്ച് പറയപ്പെടും എന്ന് തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിന് ഒരു വിശദീകരണമെന്നോണം നബി (ﷺ)ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ‘‘അതായാത്, നിങ്ങൾ ആരോഗ്യത്തോടു കൂടിയിരിക്കുവിൻ, ഇനി നിങ്ങൾക്ക് രോഗം ബാധിക്കുകയില്ല; നിങ്ങൾ സുഖജീവിതം ആസ്വദിക്കുവാൻ, ഇനി നിങ്ങൾക്ക് നിരാശ ബാധിക്കുകയില്ല; നിങ്ങൾ യുവത്വത്തോടിരിക്കുവിൻ, ഇനി നിങ്ങൾക്ക് വാർദ്ധക്യം ബാധിക്കുകയില്ല; നിങ്ങൾ ശ്വ

ാശതരായിരിക്കുവിന്‍, ഇനി നിങ്ങള്‍ മരണമടയുകയില്ല എന്നു അവരോട് വിളിച്ച് പറയപ്പെടും.'' (അ; മു; ദാരിമി; ഇബ്നുജരീര്‍)

നിങ്ങള്‍ സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ ചെയ്തത് നിമിത്തം നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ കാരുണ്യത്തിനും അനുഗ്രഹത്തിനും പാത്രമായി, അങ്ങിനെ നിങ്ങളെ അവന്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിന് അവകാശികളാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നത്രെ **اورثتموها بما كنتم تعلمون** (നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചിരുന്നത് നിമിത്തം നിങ്ങള്‍ക്ക് അത്-സ്വര്‍ഗ്ഗം-അവകാശമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, അവരുടെ പ്രവര്‍ത്തനത്തിന്‍റെ പേരില്‍ അതവര്‍ക്ക് അവകാശപ്പെട്ടു വാങ്ങാമെന്നും, അത് നല്‍കല്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ബാധ്യതയാണെന്നുമുള്ള അര്‍ത്ഥത്തിലല്ല അത്. സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗം ലഭിക്കുവാന്‍ കാരണമാകുന്നത് അല്ലാഹു അവയെ സ്വീകരിക്കുന്നത് കൊണ്ടും, ആ സ്വീകരണം അവന്‍റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുമാണുണ്ടാകുന്നത്. കൂടാതെ, മനുഷ്യകര്‍മ്മം എത്രമേല്‍ വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും അല്ലാഹു നല്‍കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അത് എത്രയോ നിസ്സാരമായിരിക്കും. അത് കൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ)ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: ''ഒരാളെയും അവന്‍റെ കര്‍മ്മം സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല'' ഇത് കേട്ടപ്പോള്‍ സഹാബികള്‍ ചോദിച്ചു: ''അല്ലാഹുവിന്‍റെ റസൂലേ, അങ്ങുന്നും പ്രവേശിക്കുകയില്ലേ?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു അവന്‍റെ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവുംകൊണ്ട് എന്നെ മൂടിയാലല്ലാതെ എന്‍റെ കര്‍മ്മം എന്നെയും സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല.'' (ബു.മു)

وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ أَن قَدۡ وَجَدۡنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقّٗا فَهَلۡ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمۡ حَقّٗاۖ قَالُواْ نَعَمۡۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنُۢ بَيۡنَهُمۡ أَن لَّعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٤﴾

44 സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലെ ആള്‍ക്കാര്‍ നരകത്തിലെ ആള്‍ക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു യഥാര്‍ത്ഥമായി ഞങ്ങള്‍ (അനുഭവത്തില്‍) കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞു; എന്നാല്‍, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തത് നിങ്ങള്‍ യഥാര്‍ത്ഥമായി കണ്ടെത്തിയോ?'' അവര്‍ പറയും: ''അതെ.'' അപ്പോള്‍, അവരുടെ ഇടയില്‍ ഒരാള്‍ (ഉറക്കെ) വിളിച്ചു പറയും: ''അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്;-

ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبۡغُونَهَا عِوَجٗا وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ كَٰفِرُونَ ﴿٤٥﴾

45 അതായത്, അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്ന് (ആളുകളെ) തിരിച്ചു വിടുകയും, അതിന് വളവു (ണ്ടാകണമെന്ന്) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവര്‍; അവരാകട്ടെ, പരലോകത്തില്‍ അവിശ്വാസികളുമാണ്. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ മേല്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശാപമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്.]

---

44 وَنَادَى വിളിക്കുന്നതാണ് (വിളിച്ചു പറയും). أَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെ ആള്‍ക്കാര്‍. أَصْحَابَ النَّارِ നരകത്തിന്‍റെ ആള്‍ക്കാരെ. أَن قَدْ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന്. وَجَدْنَا ഞങ്ങള്‍ കണ്ടെത്തി (യിട്ടുണ്ട്). مَا وَعَدَنَا ഞങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തത്. رَبُّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ്. حَقًّا യഥാര്‍ത്ഥമായി. فَهَلْ وَجَدتُّم എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ കണ്ടെത്തിയോ. مَّا وَعَدَ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തത്. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. حَقًّا യഥാര്‍ത്ഥമായി. قَالُوا അവര്‍ പറയും. نَعَمْ അതെ. فَأَذَّنَ അപ്പോള്‍ ഉച്ചത്തില്‍ അറിയിക്കും (വിളിച്ചു പറയും), പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യും. مُؤَذِّنٌ ഒരു ഉച്ചത്തില്‍ (ഉറക്കെ) അറിയിക്കുന്നവന്‍. بَيْنَهُمْ അവരുടെ ഇടയില്‍. أَن لَّعْنَةُ ശാപം എന്നു. اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ. عَلَى الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ

മേലുണ്ടായിരിക്കും (എന്ന്). 45 ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ തടഞ്ഞു കളയുന്ന (തിരിച്ചു വിടുന്ന)വർ. عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. وَيَبْغُونَهَا അവർ അതിന് ആഗ്രഹിക്കുകയും (അതിനെ തേടുകയും) ചെയ്യുന്നു. عِوَجًا വളവിനെ, വളഞ്ഞതായി. وَهُم അവരാകട്ടെ, അവരോ. بِٱلْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. كَافِرُونَ അവിശ്വാസികളാണ്.

സജ്ജനങ്ങൾക്കു പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സൽഫലങ്ങൾ ഞങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് അവൻ നൽകുമെന്നു താക്കീതു ചെയ്തിരുന്ന ശിക്ഷകൾ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടുവോ? എന്നു സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ ആളുകൾ നരകത്തിലുള്ളവരോട് വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു. ഇത് അന്വേഷണരൂപത്തിലുള്ള ഒരു ചോദ്യമല്ലെന്നും, അധിക്ഷേപ രൂപത്തിലും പരിഹാസ രൂപത്തിലുമുള്ള ചോദ്യമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. അതൊക്കെ പരിഹസിച്ചു തള്ളിയിരുന്നവരാണല്ലോ അവിശ്വാസികൾ. അതിയായ വ്യസനത്തോടും നിരാശയോടും കൂടിയാണെങ്കിലും 'അതെ' എന്നുതന്നെ അവർ ഉത്തരം പറയും. ഈ അവസരത്തിൽ മൂന്നാമതൊരു വക്താവ്-ഇതു വല്ല മലക്കുകളുമായിരിക്കാം-വിളിച്ചു പറയും: അക്രമികളുടെ മേലാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപമുള്ളതെന്ന്. ഇതവർക്കു നിരാശക്കു മേൽ നിരാശ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. 'അക്രമികൾ' എന്നു പറഞ്ഞത് ആരെപ്പറ്റിയാണെന്നു തുടർന്നുള്ള വിശേഷണങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു: (1) അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ആളുകളെ തിരിച്ചു കളയുന്നു. ആക്ഷേപം, പരിഹാസം, അക്രമം, അധികാരശക്തി, സ്വാധീനം, ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കൽ ആദിയായവ വഴി സത്യവും സന്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുന്നതിൽനിന്നു ജനങ്ങളെ തടയുന്നവർ എന്നർത്ഥം. (2) അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗം വക്രമായിക്കാണുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും, അതിൻെറ നിമയ നിർദ്ദേശങ്ങളിലും സംശയവും ആശയക്കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴി മത നിയമങ്ങളെ മാറ്റി മറിക്കുക പോലെയുള്ളതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (3) പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരുമായിരിക്കും അവർ. ബഹുദൈവ വിശ്വാസം, ദൈവനിഷേധം, നിർമ്മതവാദം ഭൗതികവാദം തുടങ്ങിയ എല്ലാതരം അവിശ്വാസങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'അക്രമികൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى ٱلْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّۢا بِسِيمَىٰهُمْ ۚ وَنَادَوْا۟ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ أَن سَلَٰمٌ عَلَيْكُمْ ۚ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾

46 അത് രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മറയുണ്ട്: 'അഅ്റാഫി'ൻമേൽ ചില പുരുഷൻമാരുമുണ്ട്. എല്ലാവരെയും അവരുടെ അടയാളങ്ങൾ കൊണ്ട് അവർ അറിയുന്നതാണ്. അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ വിളിച്ചുപറയും: ''നിങ്ങൾക്കു സലാം [സമാധാനശാന്തി] ഉണ്ടാവട്ടെ'' എന്ന്. അവർ അതിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല-അവരാകട്ടെ (അതിന്) മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

۞ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَٰرُهُمْ تِلْقَآءَ أَصْحَٰبِ ٱلنَّارِ قَالُوا۟ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٧﴾

47 അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ നരകത്തിലെ ആൾക്കാരുടെ നേരെ തിരിക്കപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ഞങ്ങളെ (ഈ) അക്രമികളായ ജനങ്ങളുടെകൂടെ ആക്കരുതേ!''.

---

46 وَبَيْنَهُمَا അതു രണ്ടിന്നുമിടയിലുണ്ട്. حِجَابٌ ഒരു മറ. وَعَلَى ٱلْأَعْرَافِ അഅ്റാഫിലുണ്ട്, അഅ്റാഫിൻമേലുണ്ട്. رِجَالٌ ചില പുരുഷൻമാർ. يَعْرِفُونَ അവർ അറിയും. كُلًّا എല്ലാവരെയും. بِسِيمَاهُمْ അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ട്, ലക്ഷണം മുഖേന. وَنَادَوْا അവർ വിളിക്കും (വിളിച്ചു

പറയും). أَصْحَابَ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ. أَن سَلَامٌ സലാം (സമാധാന ശാന്തി) എന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉണ്ടാവട്ടെ-ഉണ്ടായിരിക്കും). لَمْ يَدْخُلُوهَا അതിലവർ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവർ. يَطْمَعُونَ മോഹിക്കുന്നു, ആശിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 47 وَإِذَا صُرِفَتْ തിരിക്കപ്പെട്ടാൽ. أَبْصَارُهُمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ. تِلْقَاءَ നേരെ, ഭാഗത്തേക്ക്. أَصْحَابِ النَّارِ നരകക്കാരുടെ, നരകത്തിൻെറ ആളുകളുടെ. قَالُوا അവർ പറയും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. لَا تَجْعَلْنَا ഞങ്ങളെ നീ ആക്കരുതേ. مَعَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളുടെകൂടെ. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ.

ആ രണ്ടിനുമിടയിൽ (بينهما) എന്നു പറഞ്ഞത്. സ്വർഗ്ഗക്കാരുടെയും നരകക്കാരുടെയും ഇടയിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിലും, സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടയിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിലുമാവാം. രണ്ടായാലും സാരത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. മറ **حجاب** കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടയിലുള്ള അതിർത്തി മറയത്രെ. ഖിയാമത്തുനാളിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പ്രകാശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ, കപട വിശ്വാസികൾ ഞങ്ങളെയും ഗൗനിക്കണേ എന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അൽപം പ്രകാശം നൽകുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾ അവരോടു നിങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോയി വല്ല പ്രകാശവും ലഭിക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു മറുപടി പറയുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് സൂറത്തുൽ ഹദീദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അപ്പോൾ, അവർക്കിടയിൽ ഒരു വാതിലുള്ളതായ അതിർത്തി മറ-അഥവാ മതിൽ-ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്. അതിൻെറ 'ഉൾഭാഗമാകട്ടെ, കാരുണ്യം-സ്വർഗ്ഗം-ആകുന്നു. അതിൻെറ പുറഭാഗമാകട്ടെ, അതിൻെറ ഭാഗത്തിലൂടെയാണു ശിക്ഷ.'' (فضرب بينهم بسورالخ– الحديد : ١٣)

മുൻകാലത്തു പട്ടണങ്ങളുടെയും, രാജ്യങ്ങളുടെയും അതിർത്തികളിൽ ചുറ്റുപുറവും വമ്പിച്ച മതലുകൾ കെട്ടി സുരക്ഷിതമാക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുള്ള പേരാണ് سور (അതിർത്തിമറ-അതിർത്തിമതിൽ). ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അതിർത്തിമറ സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടക്കും ഉണ്ടെന്നു സാരം. ഈ അതിർത്തിമറയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു 'അഅ്റാഫ്' എന്നു പറഞ്ഞതെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം. അകലെനിന്നു തെളിഞ്ഞുകാണത്തക്കവിധം പൊന്തിനിൽക്കുന്ന മേടും കുന്നുംപോലെയുള്ളതിനെല്ലാം പറയപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് **عرف** (ഉർഫ്). പൂവൻ കോഴിയുടെ തലയിൽ പൊന്തിനിൽക്കുന്ന പൂവിനും (കോഴിച്ചൂട്ടിനും) ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിൻെറ ബഹുവചനമാണ് **اعراف** (അഅ്റാഫ്). എന്നാൽ, ഇഹത്തിലെയും പരത്തിലെയും മതിലുകളെയാകട്ടെ, മേടുകളെയാകട്ടെ പരസ്പരം താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവക്കു രൂപസങ്കൽപം ചെയ്വാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

وعلى الاعـراف رجال ('അഅ്റാഫിൽ ചില പുരുഷന്മാരുണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവർ ആരായിരിക്കും. എങ്ങിനെയുള്ളവരായിരിക്കും? ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പല അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. ഇമാംറാസീ (ﷺ)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അവയെല്ലാം കൂടി പരിശോധിച്ചാൽ (1) പ്രവചകൻമാർ, രക്തസാക്ഷികൾ, പണ്ഡിതൻമാർ മുതലായ ഉന്നത നിലവാരക്കാരായ ആളുകളായിരിക്കും അവരെന്നും (2) അതല്ല, കേവലം താണപടിക്കാരായ ചില ആളുകളായിരിക്കും അവരെന്നുമാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നതെങ്കിലും തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായമുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഈ ആളുകളെപ്പറ്റിയാണല്ലോ **لـم يدخلوها وهم يطمعون** (അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല, അവർ അതിനു മോഹിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, അതുവരെ അവർക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അവർക്കു സ്വർഗ്ഗം ലഭിച്ചേക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലും മോഹത്തിലുമാണവർ ഉള്ളതെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അതോടുകൂടി നരകത്തിലെ ആൾക്കാരോടൊപ്പം ആയിത്തീരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർക്കു

ഭയപ്പാടുമുണ്ട് എന്നാണ് لاتجعلنامع القوم الظالمين (ഞങ്ങളെ അക്രമികളോടുകൂടി ആക്കരുതേ) എന്ന അവരുടെ പ്രാര്‍ത്ഥന കാണിക്കുന്നത്. വ്യാഖ്യാതാക്കളില്‍ അധികഭാഗവും ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരാണുതാനും. സഹാബികളില്‍ നിന്നും, താബിഉകളില്‍ നിന്നുമുള്ള ചില രിവായത്തുകള്‍ ഇതിനു പിന്‍ബലവും നല്‍കുന്നുണ്ട്;-

ഇബ്നു മസ്ഊദ് ﷺ ല്‍ നിന്നു സഈദുബ്നുല്‍ മുസയ്യബ് (ﷺ)ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്ത് ഈ വിഷയത്തില്‍ കൂടുതല്‍ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതിന്‍െറ സാരം ഇപ്രകാരം പറയാം: 'ഖിയാമത്തുനാളിലെ വിചാരണയില്‍ ആരുടെ നന്‍മകള്‍ അവന്‍െറ തിന്‍മകളെക്കാള്‍ അല്‍പമെങ്കിലും അധികമായോ അവന്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലും, ആരുടെ തിന്‍മകള്‍ അവന്‍െറ നന്‍മകളെക്കാള്‍ അല്‍പമെങ്കിലും അധികമായോ അവന്‍ നരകത്തിലും പ്രവേശിക്കും'. എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടദ്ദേഹം ...... فمن ثقلت موازينه (ആരുടെ തൂക്കങ്ങള്‍ ഭാരം തൂങ്ങിയോ...) എന്നു തുടങ്ങിയ ഈ സൂറത്തിലെ 8ഉം 9ഉം വചനങ്ങള്‍ ഓതി. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: ''അപ്പോള്‍, ആരുടെ നന്‍മകളും തിന്‍മകളും സമമായോ അവരാണു 'അഅ്റാഫി'ന്‍െറ ആള്‍ക്കാര്‍. അവര്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗക്കാരെയും നരകക്കാരെയും നോക്കി അറിയും. സ്വര്‍ഗ്ഗക്കാരെ നോക്കുമ്പോള്‍ അവര്‍ക്കു സലാം سلام عليكم പറയും. നരകക്കാരിലേക്കു നോക്കുമ്പോള്‍, റബ്ബേ, ഞങ്ങളെ ആക്രമികളുടെ കൂടെ ആക്കരുതേ എന്നു പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും.'' പിന്നീടു സജ്ജനങ്ങള്‍ക്ക് പ്രകാശം നല്‍കപ്പെടുന്നതിനെയും, കപടവിശ്വാസികള്‍ക്കു പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം (ഇബ്നു മസ്ഊദ്-റ) പറഞ്ഞു: 'അഅ്റാഫിലെ ആള്‍ക്കാരുടെ പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഈ സന്ദര്‍ഭത്തെപ്പറ്റിയാണ് അവരതില്‍ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല, അവര്‍ അതിനു മോഹിക്കുന്നു لم يدخلوها وهم يطمعون എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ, അവരുടെ മോഹം (അവസാനം സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള) പ്രവേശനം തന്നെ ആയിത്തീരും.'' പിന്നീടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഒരാള്‍ ഒരു നന്‍മ ചെയ്താല്‍ അവനു പത്തു നന്‍മ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. ഒരു തിന്‍മ ചെയ്താല്‍ ഒരു തിന്‍മ മാത്രമേ രേഖപ്പെടുത്തുകയുള്ളു. എന്നിട്ടും ആരുടെ ആ 'ഒന്നു'കള്‍ അവന്‍െറ 'പത്തു' കളെ കവച്ചുവെക്കുന്നുവോ അവന്‍ നാശമടഞ്ഞതു തന്നെ''. (ഇബ്നുജരീര്‍).

ഈ രിവായത്തില്‍ നിന്നും മറ്റും അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ, മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ആദ്യം സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും പിന്നീടു അല്ലാഹുവിന്‍െറ കാരുണ്യം കൊണ്ടും ഔദാര്യം കൊണ്ടും സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പ്രവേശനം നല്‍കപ്പെടുന്നവരാണു 'അഅ്റാഫിലെ ആള്‍ക്കാര്‍' എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇബ്നു കഥീര്‍ (ﷺ)പ്രസ്താവിക്കുന്നതിങ്ങിനെയാണ്: 'അഅ്റാഫി'ലെ ആള്‍ക്കാരെപ്പറ്റി വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പ്രസ്താവനകള്‍ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലാണുള്ളത്. അവയെല്ലാം ഒരേ സാരത്തില്‍ കലാശിക്കുന്നു. അതായത്, നന്‍മകളും തിന്‍മകളും സമമായ ആളുകളാണ് അവര്‍ എന്നത്രെ അത്. ഹുദൈഫഃ ﷺ, ഇബ്നു അബ്ബാസ് ﷺ, ഇബ്നു മസ്ഊദ് (ﷺ)എന്നീ സഹാബികളും, മുന്‍ഗാമികളിലും പിന്‍ഗാമികളിലുമുള്ള അനേകം ആളുകളും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും അതാണ്'.

എല്ലാവരെയും അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ട് അവര്‍ അറിയും (يعرفون كلابسيماهم) എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍െറ താല്‍പര്യം, സ്വര്‍ഗ്ഗക്കാരുടേതായ ലക്ഷണം മുഖേന അവരെയും, നരകക്കാരുടേതായ അടയാളം കൊണ്ടു അവരെയും അവര്‍ തിരിച്ചറിയും എന്നായിരിക്കും. സത്യവിശ്വാസകളുടെ മുഖങ്ങള്‍ തെളിഞ്ഞവയും, ചിരിക്കുന്നവയും, സന്തോഷം കൊള്ളുന്നവയും ആയിരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെ മുഖങ്ങള്‍ പൊടിമൂടിയവയും ഇരുണ്ടയവമായിരിക്കുമെന്നും (80: 38-42) മറ്റും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൂടാതെ, ചില വ്യക്തികള്‍ അവര്‍ക്കു നേരിട്ടറിയുന്നവരും ഉണ്ടാകുമല്ലോ. الله اعلم

വിഭാഗം-6

وَنَادَىٰٓ أَصْحَٰبُ ٱلْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُم بِسِيمَىٰهُمْ قَالُوا۟ مَآ أَغْنَىٰ عَنكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾

48 'അഅ്റാഫി'ലെ ആൾക്കാർ ചില പുരുഷൻമാരെ വിളിക്കും, അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ട് അവരെ അവർ അറിയുന്നതാണ് അവർ പറയും: ''നിങ്ങളുടെ ശേഖരണവും, നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് ഉപകരിച്ചത് ?!

أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ ٱللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۚ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

49 ''(ഇതാ) ഇക്കൂട്ടരാണോ അല്ലാഹു അവർക്ക് ഒരു കാരുണ്യവും കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു (പറഞ്ഞ്) നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തവർ?! ''നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ, നിങ്ങളുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല, നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടുകയും ചെയ്കയില്ല'' (എന്നാണല്ലോ അവരോട് പറയപ്പെട്ടത്).''

---

48 وَنَادَى വിളിച്ചു പറയും. أَصْحَابُ ആൾക്കാർ. الْأَعْرَافِ അഅ്റാഫിൻെറ. رِجَالاً ചില പുരുഷൻമാരെ. يَعْرِفُونَهُم അവരെ അവർ അറിയുന്നതാണ്. بِسِيمَاهُمْ അവരുടെ അടയാളം (ലക്ഷണം) കൊണ്ട്. قَالُوا അവർ പറയും. مَا أَغْنَى എന്തു ധന്യമാക്കി (എന്താണ് ഉപകരിച്ചത്). عَنكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. جَمْعُكُمْ നിങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടൽ, ശേഖരണം. وَمَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതും. تَسْتَكْبِرُونَ നിങ്ങൾ വലുപ്പം (അഹംഭാവം) നടിക്കും. 49 أَهَؤُلَآءِ ഇക്കൂട്ടരോ. الَّذِينَ യാതൊരുവർ. أَقْسَمْتُمْ നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു. لاَ يَنَالُهُمُ അവർക്ക് എത്തുക(കൊടുക്കുക)യില്ല. اللهُ അല്ലാഹു. بِرَحْمَةٍ ഒരു കാരുണ്യവും കൊണ്ട്, കാരുണ്യത്തെയും. ادْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. لاَ خَوْفٌ ഒരു ഭയവുമില്ല. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. وَلاَ أَنتُمْ നിങ്ങൾ ഇല്ലതാനും. تَحْزَنُونَ നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടും..

ജനസ്വാധീനം, കക്ഷിബലം, ധനപ്പെരുപ്പം ആദിയായവയിൽ അഹങ്കരിച്ചിരുന്നവരും, ഇപ്പോൾ നരകശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ നേതാക്കളോടു അഅ്റാഫിലെ ആളുകൾ അധിക്ഷേപിച്ചും പരിഹസിച്ചും പറയുന്ന ചില വാക്കുകളാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചത്. സത്യനിഷേധികളായ നേതാക്കൾ തങ്ങളുടെ ജനസ്വാധീനം, സാമ്പത്തികശേഷി മുതലായതിൽ അഹങ്കരിക്കലും, അതവരുടെ ധിക്കാരത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കലും എക്കാലത്തും പതിവാണല്ലോ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما ارسلنا فى قرية من نذير الاقال مترفوها – الآيتين (സാരം: ഒരു രാജ്യത്തുംതന്നെ, വല്ല താക്കീതുകാരനെ-റസൂലിനെ-യും നാം അയച്ചിട്ട് അതിനെ സുഖലോലുപൻമാർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല: നിങ്ങൾ ഏതെന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവിശ്വാസികളാണെന്നും ഞങ്ങൾ സ്വത്തുക്കളും മക്കളും അധികമുള്ളവരാണ്; ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല എന്നും അവർ പറയും. (34: 34, 35) ഇങ്ങിനെയുള്ള നേതാക്കളെ മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെയുള്ള അടയാളങ്ങൾ മുഖേന അഅ്റാഫിലുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അവരോട് അവർ വിളിച്ചുപറയും:- നിങ്ങളുടെ അന്നത്തെ സംഘബലവും, ധനപ്പെരുപ്പവും, ഗർവ്വും, അഹങ്കാരവുമൊക്കെ ഇപ്പോൾ എവിടെപ്പോയി?! അതുകൊണ്ട് എന്താണ് നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച പ്രയോജനം?! മുമ്പു സത്യവിശ്വാസവും സൻമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചുവന്നവരും ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം ലഭിച്ചവരുമായ ഈ ആളുകളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അവർക്കു ഒരു നൻമയും സിദ്ധിക്കുവാനില്ലെന്നും, നിങ്ങളാണ് വലിയ അനുഗൃഹീതർ എന്നു നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, അവരോടു സസന്തോഷം നിരുപാധികം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനാണല്ലോ കൽപനയുണ്ടായത്. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയോ......?!

وَنَادَىٰٓ أَصۡحَـٰبُ ٱلنَّارِ أَصۡحَـٰبَ ٱلۡجَنَّةِ أَنۡ أَفِيضُواْ عَلَيۡنَا مِنَ ٱلۡمَآءِ أَوۡ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُۚ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى ٱلۡكَـٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾

50 നരകത്തിലെ ആൾക്കാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: ''വെള്ളത്തിൽ നിന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് (ആഹാരമായി) നൽകിയതിൽ നിന്ന് (അൽപം) നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് ഒഴുക്കിത്തരണേ'' എന്ന്! അവർ പറയും: ''നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അത് രണ്ടും അവിശ്വാസികൾക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു;-

ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمۡ لَهۡوٗا وَلَعِبٗا وَغَرَّتۡهُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۚ فَٱلۡيَوۡمَ نَنسَىٰهُمۡ كَمَا نَسُواْ لِقَآءَ يَوۡمِهِمۡ هَـٰذَا وَمَا كَانُواْ بِـَٔايَـٰتِنَا يَجۡحَدُونَ ﴿٥١﴾

51 അതായത്, തങ്ങളുടെ മതത്തെ വിനോദവും കളിയുമാക്കിത്തീർക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം തങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക്.'' (അതെ) അതിനാൽ, അവരുടെ ഈ ദിവസത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ അവർ മറന്നുകളഞ്ഞതും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ദൃഷ്ടാന്തം] കളെ അവർ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും പോലെ, അവരേ നാം ഇന്ന് മറന്നു കളയുന്നു.

---

50 وَنَادَى വിളിച്ചു പറയും. أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിലെ ആൾക്കാർ. أَصْحَابَ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ. أَنْ أَفِيضُوا നിങ്ങൾ ഒഴുക്കിത്തരണമെന്ന്. عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ, ഞങ്ങളിൽ. مِنَ الْمَاءِ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന്. أَوْ مِمَّا അല്ലെങ്കിൽ യാതൊന്നിൽ നിന്ന്. رَزَقَكُمُ اللهُ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ. قَالُوا അവർ പറയും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. حَرَّمَهُمَا അത് രണ്ടും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ.. 51 الَّذِينَ اتَّخَذُوا അതായത് ആക്കിത്തീർത്തവർ. دِينَهُمْ തങ്ങളുടെ മതത്തെ. لَهْوًا വിനോദം, തമാശ. وَلَعِبًا കളിയും, വിളയാട്ടവും. وَغَرَّتْهُمُ അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തു. الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതം. فَالْيَوْمَ എന്നാൽ (അതിനാൽ) ഇന്ന്. نَنسَاهُمْ നാം അവരെ വിസ്മരിക്കുന്നു. كَمَا نَسُوا അവർ മറന്നതു പോലെ. لِقَاءَ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന്. يَوْمِهِمْ അവരുടെ ദിവസത്തെ. هَذَا ഈ. وَمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതും. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ. يَجْحَدُونَ അവർ നിഷേധിക്കും.

വിശപ്പും, ദാഹവും സഹിക്കവയ്യാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ നരകക്കാർ സ്വർഗ്ഗക്കാരെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുകയാണ്: അൽപം വെള്ളമോ നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് മറ്റുവല്ലതുമോ ഞങ്ങൾക്ക് ഒന്നൊഴിച്ചുതന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ എന്ന്! നരകവാസികൾക്ക് 'സഖ്-ഖൂം, ഗിസ്‌ലീൻ, ഹമീം, ളരീഉ് زقوم ، غسلين، جميم، ضريع മുതലായ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളല്ലാതെ നൽകപ്പെടുകയില്ലെന്നും, അവയും നരകത്തിലെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽ പെട്ടവമാത്രമാണെന്നും, വിശപ്പിനോ ദാഹത്തിനോ അവ ഉതകുന്നതല്ലെന്നും (44:43;69:36;88:6 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അവർ എത്ര കേണപേക്ഷിച്ചാലും ആ അപേക്ഷമൂലം അവർക്ക് കൂടുതൽ നിരാശയല്ലാതെ ഒന്നും ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്-ഭാവിയിലെങ്കിലും അവ ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന് കരുതേണ്ടാ-എന്നായിരിക്കും അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗവാസികൾ നൽകുന്ന മറുപടി. ഭക്ഷണം തുടങ്ങിയ ഉപജീവന സൗകര്യങ്ങൾ പരലോകത്ത് സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമുള്ളതാണെന്ന് 32-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവിശ്വാസികൾക്ക് അവയെല്ലാം നിഷിദ്ധമാക്കുവാനുള്ള കാരണം, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാസനാ

നിമയങ്ങളെ കാര്യമാക്കാതെ, കളി വിനോദമാക്കിത്തള്ളിയതും, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധപതിച്ച് പരലോക ജീവിതത്തെ ഓർമ്മിക്കാതിരുന്നതും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നതുമാണ്. അല്ലാതെ അവരോട് പക്ഷഭേദമോ അനീതിയോ കാണിച്ചതല്ല. എന്നത്രെ 51-ാം വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കാം: സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടക്കുള്ള ഒരു അതിർത്തിമറയാണ് അഅ്റാഫ്, അവിടെയുള്ളവരും സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളിലുള്ളവരും തമ്മിൽ സംഭാഷണം നടക്കുകയും നോക്കിക്കാണുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗവും നരകവും കേവലം വമ്പിച്ച രണ്ട് കെട്ടിടങ്ങളോ പട്ടണങ്ങളോ പോലെയായിരിക്കുമെന്ന ഒരു പ്രതീതി അൽപജ്ഞരായ ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ ഉളവായേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ സ്വർഗ്ഗവും നരകവുമാകട്ടെ, നമ്മുടെ ഊഹത്തിലോ അനുമാനത്തിലോ ഒതുങ്ങാത്ത വിധം അതിവിശാലമായ രണ്ട് ലോകങ്ങളാണെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽനിന്നും സ്പഷ്ടവുമാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ വിസ്താരം ആകാശ ഭൂമികളോളമാണെന്ന് (3: 133: 57: 21 എന്നിവിടങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു വൃക്ഷത്തിൻെറ തണലിലൂടെ ഒരു വാഹനക്കാരൻ നൂറ് കൊല്ലം സഞ്ചരിച്ചാലും അത് തീരുകയില്ല എന്ന് നബി (ﷺ)യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു; മു.) നരകത്തിൻെറ വക്കിൽ നിന്ന് ഒരു കല്ല് കീഴ്പോട്ടിട്ടാൽ, എഴുപതു സംവൽസരക്കാലം അത് കീഴ്പോട്ട് പോയാലും അത് അതിൻെറ അടിയിൽ എത്തുകയില്ലെന്നും നബി (ﷺ)പറയുന്നു. (മു.) എന്നിരിക്കെ, ഈ രണ്ട് മഹാലോകങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു വിശാലമായ അതിർത്തി സ്ഥലമായിരിക്കും അഅ്റാഫ് എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. എന്നല്ലാതെ വസ്തു നിഷ്ഠമായ ഒരു നിർണ്ണയമോ ഒരേകദേശ സങ്കൽപ്പമോ നമുക്ക് അതിനെപ്പറ്റി കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളിലും അഅ്റാഫിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം കാണുവാനും സംസാരിക്കുവാനും എങ്ങിനെ കഴിയും? എന്നു സംശയിക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ, നമ്മുടെ ഭൗതികമായ അറിവിനെയും പരിചയത്തെയും മുമ്പിൽ വെച്ചു കൊണ്ടുമാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു സംശയമാണിത്. ഭൗതിക പ്രകൃതിനിയമങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം എത്രയോഭിന്നമായ പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങളോട് കൂടിയതാണ് പരലോകമെന്നിരിക്കെ ഈ സംശയത്തിന് അവകാശമില്ല. ഇന്നു നിലവിലുള്ള ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങളെയും, വാർത്താവിതരണ സാദ്ധ്യതകളെയും അപേക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ, മുൻകാലത്തുള്ളവരേക്കാൾ ഇക്കാലത്തുള്ളവർക്കു അതിൻെറ സാദ്ധ്യത കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ലോകത്തിൻെറ ഏതു മൂലയിലുള്ളവർ തമ്മിലും-അല്ല, ഭൂമിയിലും ശൂന്യാകാശത്തിൽ അതിവിദൂരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ തമ്മിൽപോലും-റേഡിയോ, ടെലിഫോൺ, ടെലിവിഷ്യൻ മുതലായവയുടെ സഹായത്തോടെ സംസാരിക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്വാൻ ഇന്നു മനുഷ്യർക്ക് സാധിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ലോകത്ത അസംഭവ്യമായ പലതും നിത്യസംഭവങ്ങളായിരിക്കുന്ന പരലോകകാര്യങ്ങളിൽ അത്ഭുതത്തിനോ സംശയത്തിനോ അവകാശമില്ലതന്നെ.

وَلَقَدْ جِئْنَٰهُم بِكِتَٰبٍ فَصَّلْنَٰهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

52 തീർച്ചയായും, അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു (തന്നെ) നാം വിശദീകരി(ച്ചു വിവരി)ച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇവർക്കു നാം കൊണ്ടു ചെന്നിട്ടുണ്ട്; വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവുമായിട്ട്.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُۥ ۚ يَوْمَ يَأْتِى تَأْوِيلُهُۥ يَقُولُ

53 അതിൻെറ പുലർച്ചയല്ലാതെ (വല്ലതും) അവർ നോക്കി(ക്കാത്തു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?! അതിൻെറ പുലർച്ച വന്നെ

ٱلَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلْحَقِّ فَهَل لَّنَا مِن شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوا۟ لَنَآ أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ ٱلَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾

ത്തുന്ന ദിവസം, മുമ്പ് അതിനെ മറന്നുകളഞ്ഞവര്‍ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്‍റെ 'റസൂലു'കള്‍ യഥാര്‍ത്ഥവും കൊണ്ടു ഞങ്ങള്‍ക്കു വരുകയുണ്ടായി. [അന്ന് ഞങ്ങളതു വിശ്വസിച്ചില്ല] ഇനി, ഞങ്ങള്‍ക്കു വല്ല ശുപാര്‍ശക്കാരും ഉണ്ടോ-എന്നാലവര്‍ ഞങ്ങള്‍ക്കു വേണ്ടി ശുപാര്‍ശ ചെയ്യുമായിരുന്നു?!-അല്ലെങ്കില്‍, ഞങ്ങള്‍ മടക്കപ്പെടുമോ? എന്നാല്‍ ഞങ്ങള്‍ (മുമ്പു) പ്രവര്‍ത്തിച്ചിരുന്നതല്ലാത്തത് [സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍] ഞങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുമായിരുന്നു!'' (അതെ) അവര്‍ തങ്ങളെത്തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. അവര്‍ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നത് (ഒക്കെയും) അവരെ വിട്ടു മറഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു.

---

52 وَلَقَدْ جِئْنَا തീര്‍ച്ചയായും നാം ചെന്നിട്ടുണ്ട്. هُم അവര്‍ക്ക് അവരുടെ അടുക്കല്‍. بِكِتَابٍ ഗ്രന്ഥവും കൊണ്ട്. فَصَّلْنَاهُ നാം അത് വിശദീകരി (വിവരി)ച്ചിരിക്കുന്നു. عَلَى عِلْمٍ അറിവോടെ (അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട്). هُدًى മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനമായിട്ട്. وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനങ്ങള്‍ക്ക്. يُؤْمِنُونَ അവര്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു,. 53 هَلْ يَنظُرُونَ അവര്‍ നോക്കുന്നു (കാത്തിരിക്കുന്നു)വോ. إِلاَّ تَأْوِيلَهُ അതിന്‍റെ പുലര്‍ച്ച (വ്യാഖ്യാനം-പൊരുള്‍-പര്യവസാനം) അല്ലാതെ. يَوْمَ يَأْتِي വരുന്ന ദിവസം. تَأْوِيلُهُ അതിന്‍റെ പുലര്‍ച്ച. يَقُولُ പറയും. الَّذِينَ نَسُوهُ അതിനെ മറന്ന (വിസ്മരിച്ച)വര്‍. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. قَدْ جَاءَتْ വരുകയുണ്ടായി. رُسُلُ رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിന്‍റെ റസൂലുകള്‍. بِالْحَقِّ യഥാര്‍ത്ഥം കൊണ്ട്. فَهَل لَّنَا എനി (അപ്പോള്‍) ഞങ്ങള്‍ (നമു) ക്കുണ്ടോ. مِن شُفَعَاءَ ശുപാര്‍ശക്കാരില്‍ നിന്ന് (വല്ലവരും). فَيَشْفَعُوا എന്നിട്ട് അവര്‍ ശുപാര്‍ശ ചെയ്യുമാറ്, എന്നാല്‍ ശുപാര്‍ശ ചെയ്യുമായിരുന്നു. لَنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക്, നമുക്ക്. أَوْ نُرَدُّ അല്ലെങ്കില്‍ നാം മടക്കപ്പെടുമോ. فَنَعْمَلَ എന്നിട്ട് നാം പ്രവര്‍ത്തിക്കുമാറ്, എന്നാല്‍ നമുക്ക് (ഞങ്ങള്‍ക്ക്) പ്രവര്‍ത്തിക്കാം. غَيْرَالَّذِي യാതൊന്നല്ലാത്തത്. كُنَّا نَعْمَلُ നാം (ഞങ്ങള്‍) പ്രവര്‍ത്തിച്ചിരുന്നു. قَدْ خَسِرُوا അവര്‍ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളെത്തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ. وَضَلَّ പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്തു. عَنْهُم അവരെവിട്ട്. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يَفْتَرُونَ അവര്‍ കെട്ടിച്ചമക്കും.

സ്വര്‍ഗ്ഗക്കാരുടെയും, നരകക്കാരുടെയും പല സ്ഥിതിഗതികളും വിവരിച്ചശേഷം, സംസാരഗതി ഖുര്‍ആനെ നിഷേധിക്കുന്നവരിലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിച്ചതിന്‍റെ സാരം ഇതാണ്: സത്യം സ്വീകരിക്കുവാന്‍ തയ്യാറുള്ളവര്‍ക്കു വേണ്ടത്ര മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും സഹിതം -എന്തെല്ലാമാണ്, എങ്ങിനെയെല്ലാമാണ് വിവരിക്കേണ്ടതെന്നു ശരിക്കും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ- ആവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങളോടു കൂടിയുള്ള ഒരു മഹത്തായ ഗ്രന്ഥം (ഖുര്‍ആന്‍) ഇതാ നാം അവര്‍ക്കു നല്‍കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അതില്‍ വിശ്വസിക്കാതെ ഇനി വേറെയെന്താണു അവര്‍ക്ക് കാത്തിരിക്കുവാനുള്ളത്?! വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കില്‍, ആ ഗ്രന്ഥത്തില്‍ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങള്‍ അനുഭവത്തില്‍ പുലര്‍ന്നു കാണുക മാത്രമാണ്. അതാണവര്‍ കാത്തിരിക്കുന്നതെങ്കില്‍, അതവര്‍ക്കു നല്ലതിനല്ല. ആ അവസരം വന്നു കഴിഞ്ഞാല്‍ അവര്‍ ഖേദിക്കേണ്ടി വരും. റസൂലുകളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നതു തന്നെയായിരുന്നു യഥാര്‍ത്ഥമെന്നു അപ്പോള്‍ അവര്‍ തുറന്നു സമ്മതിക്കും. അയ്യോ! പിഴച്ചുപോയല്ലോ! ഇനി എന്താണു

രക്ഷാമാർഗ്ഗം! എന്ന് അവർ വിലപിക്കും. വല്ല ശുപാർശക്കാരെയും കിട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ശുപാർശകൊണ്ടു രക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നു! ഒന്നു കൂടി ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്കു മടക്കിത്തന്നെങ്കിൽ മുമ്പത്തെ നില മാറ്റി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാമായിരുന്നു! എന്നൊക്കെ അവർ കൊതിച്ചു പോകും. പക്ഷെ, ഫലമെന്ത്?! തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാമായിരുന്ന രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം നേരത്തെത്തന്നെ അവർ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്നും സഹായിക്കുമെന്നും സങ്കൽപിച്ചുകൊണ്ട് അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന കൃത്രിമ ദൈവങ്ങളും ശുപാർശക്കാരുമൊക്കെ എങ്ങോ മറഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു. ഇനി, അവർ എങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടുവാനണ്?!

വിഭാഗം–7

إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ يُغْشِى ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ يَطْلُبُهُۥ حَثِيثًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتٍۭ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٥٤﴾

54 നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹുവാകുന്നു. പിന്നെ, അവൻ 'അർശി'-ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തു. രാത്രിയെ അവൻ പകലിനു മൂടിയിടുന്നു - അത് അതിനെ ധൃതഗതിയിൽ തേടിക്കൊണ്ട്. അവൻെറ കൽപനക്കു വിധേയങ്ങളാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും, നക്ഷത്രങ്ങളെയും (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു.) അല്ലാ (അറിയുക)! അവൻേറതാണ് സൃഷ്ടിപ്പും, കൽപനയും. [സൃഷ്ടിക്കലും, കൽപനാധികാരവും അവൻെറ വക തന്നെ.] ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു നൻമ (അഥവാ മഹത്വം) ഏറിയവനാകുന്നു.

---

54 إِنَّ رَبَّكُمُ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. اللهُ അല്ലാഹു. الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ച. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. فِي سِتَّةِ ആറിലായി. أَيَّامٍ ദിവസങ്ങൾ. ثُمَّ പിന്നെ. اسْتَوَى അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു, ആസനസ്ഥനായി. عَلَى الْعَرْشِ അർശിൽ, സിംഹാസനത്തിന്മേൽ. يُغْشِي അവൻ മൂടുന്നു, മൂടിയിടുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ (രാവിനെക്കൊണ്ട്). النَّهَارَ പകലിന്, പകലിനെ. يَطْلُبُهُ അതതിനെ തേടിക്കൊണ്ട്. حَثِيثًا ധൃതഗതിയിൽ, ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, വേഗമായി. وَالشَّمْسَ സൂര്യനെയും. وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും. وَالنُّجُومَ നക്ഷത്രങ്ങളെയും. مُسَخَّرَاتٍ വിധേയമാക്ക (നിയന്ത്രിക്ക)പ്പെട്ടതായിക്കൊണ്ട്. بِأَمْرِهِ അവൻെറ കൽപനക്ക്, ആജ്ഞപ്രകാരം. أَلَا അല്ലാ-അറിയുക. لَهُ അവന്നാണ്, അവന്റേതാണ്. الْخَلْقُ സൃഷ്ടിപ്പ്, സൃഷ്ടി. وَالْأَمْرُ കൽപനയും. 3\ تَبَارَكَമ (മഹത്വം-മേൻമ-ഗുണം) ഏറിയിരിക്കുന്നു (അധികരിച്ചവനാണ്). اللهُ അല്ലാഹു. رَبُّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ (ലോക) രക്ഷിതാവായ.

അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളെ ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, പിന്നീട് അവൻ അർശിന്മേൽ ആരോഹണം ചെയ്തുവെന്നും ഖുർആനിൽ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചതിനെപ്പറ്റി യൂനുസ് 3; സജദ 4; ഫുർഖാൻ: 59; ഹദീദ് 4; ഖാഫ് 38; ഹൂദ് 7 എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും, അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ആദ്യം പറഞ്ഞ നാലു സൂറത്തുകളിലും, ത്വാഹാ 5ലും, റഅ്ദ് 2ലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇവിടെ ആ രണ്ടു

വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിശദീകരണം മേൽ സൂചിപ്പിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലും കാണാം.

(1) സൂര്യൻെറ ഉദയാസ്തമനങ്ങളാൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഒരു രാവും പകലും ചേർന്ന സമയത്തനാണു നാം സാധാരണ ദിവസം എന്നു പറയുന്നത്. ആറു ദിവസങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞത് ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങളായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. കാരണം, ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയും, അവയുടെ നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥയും, പൂർത്തിയാകും മുമ്പ് രാപ്പകലുകളൊ, ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങളോ ഉണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ. ഖിയാമത്തു നാളിനെക്കുറിച്ചു അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസം (70:4) എന്നും, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ എണ്ണി വരുന്ന ആയിരം കൊല്ലം പോലെയാണ് (22:47) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഈ ആറു ദിവസം കൊണ്ടു വിവക്ഷ, ദീർഘകാലം വരുന്ന ഏതോ ഒരു ആറു ദിവസങ്ങളായിരിക്കാം. അവ എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നോ, ഓരോ ദിവസത്തിൻെറയും ദൈർഘ്യം എത്രയാണെന്നോ നമുക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല.. ഈ വചത്തിനൊരു സാമാന്യ വിശദീകരണമെന്നോണം, ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചതും, അതിലെ പർവ്വതങ്ങൾ, ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ മുതലായവ ശരിപ്പെടുത്തിയതും നാലു ദിവസം കൊണ്ടാണെന്നും, ആകാശങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കിയതു രണ്ടു ദിവസം കൊണ്ടാണെന്നും 41:9-12ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള അഖിലാണ്ഡ വ്യവസ്ഥ ഈ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനു മുമ്പ് കോടിക്കണക്കിനു കൊല്ലങ്ങളും, പല വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളും കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടെന്ന്-വിശദീകരണങ്ങളിൽ നീക്കുപോക്കും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവും പലതുണ്ടെങ്കിലും-പെതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തമാണെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമത്രെ. ഞായർ മുതൽ ശനി വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും ഇന്നിന്ന വസ്തുക്കളെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നു വിവരിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകൾ കാണാമെങ്കിലും-ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) മുതലായവർ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ-അവ യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഇസ്രാഈലീ വാർത്തകളിൽ നിന്നു ഉടലെടുത്തവയാകുന്നു:

(2) 'അർശ്' (عرش) എന്ന വാക്ക് രാജകീയ സിംഹാസനം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. വീടുകളുടെ മേൽപുര, മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൻെറ പന്തൽ എന്നിവ പോലെ ഉയരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന ചില വസ്തുക്കൾക്കും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ, മഹാൻമാരായ പലരും പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിൻെറ അർശു എപ്രകാരത്തിലുള്ളതയിരിക്കുമെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയില്ല. ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'അൽമുഫ്റദാത്ത്' എന്ന നിഘണ്ടുവിൽ പറയുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ അർശിനെക്കുറിച്ച് അതിൻെറ പേരല്ലാതെ അതിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യർക്ക് അറിയാവതല്ല. പൊതുജനങ്ങൾ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെയുള്ളതല്ല അത്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അതു അവനെ (അല്ലാഹുവിനെ) വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായിരിക്കണമല്ലോ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അതിൽ നിന്നും എത്രയോ ഉന്നതനുമാകുന്നു......''

അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തനും, അവരുടെ ഭാവനകൾക്കെല്ലാം അതീതനുമാകുന്നു. അതെ, ليس كمثله شيئ (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല.) ولم يكن له كفوا احد (അവനു തുല്യനായി ഒരാളും ഇല്ല.) അതുകൊണ്ട്, അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തു استوى على العرش എന്ന വാക്യത്തെപ്പറ്റി മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർക്കു പൊതുവിലും, പിൻഗാമികളിൽ അവരുടെ മാതൃക പിൻപറ്റിയവർക്കും പറയുവാനുള്ളത് ഇതാകുന്നു: 'സിംഹാസനാരോഹണമെന്നതു നമുക്കറിയാം. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൻെറ മാതിരി എങ്ങിനെയാണെന്നുള്ളത് നമുക്കു അജ്ഞാതമാകുന്നു. (الاستواء معلوم والكيفية مجهولة) താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ടു തൃപതി അടയുന്നതും, കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിനും വിമർശനത്തിനും മുതിരുന്നതും

അബദ്ധത്തിനു കാരണമായിരിക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ, പ്രസ്തുത മഹാന്മാർ സ്വീകരിച്ച അതേ മാർഗ്ഗം തന്നെയാണു നമക്കും സ്വീകരിക്കുവാനുള്ളത്. അതാണു കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായ മാർഗ്ഗവും.

(3) 'അർശിൽ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു' (استوى على العرش) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ ഭാഷാർത്ഥത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി അല്ലാഹു അർശിൻമേൽ ഇരിക്കുകയാണെന്നും മറ്റും ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു സ്വീകാര്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോടു സമപ്പെടുത്തലും, അവൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധിയെ നിരാകരിക്കലുമാണത്. അവൻ അർശിൻെറ മേലുള്ള അധികാരം ഏറ്റെടുത്തു, അല്ലെങ്കിൽ ആകാശഭൂമികളുടെ നിന്ത്രണം ഔപചാരികമായി സ്വീകരിച്ചു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും ചില പണ്ഡിതൻമാർ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്: വേറെ ചിലർ, 'അർശ്' എന്നൊരു പ്രത്യേക വസ്തു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലെന്നും, 'അധികാരം' എന്നാണതുകൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നും വരുമാറുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകിക്കാണുന്നു. ഇതു തികച്ചും വാസ്തവ വിരുദ്ധമാകുന്നു. അർശിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ എങ്കിലും അർശ് എന്ന അതിമഹത്തായ ഒരു സൃഷ്ടി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും, നബി വചനങ്ങളിൽ നന്നും അനിഷേധ്യമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു കാര്യം ഇവിടെ വിസ്മരിക്കാവതല്ല. استوى على العرش എന്ന വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥം, അവൻ അധികാരം ഏറ്റെടുത്തുവെന്നല്ലെങ്കിലും ആകാശഭൂമികളുടെ ആജ്ഞാധികാരവും, കൈകാര്യ നിയന്ത്രണവും അവൻെറ പക്കലാണെന്നു ആ വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ വാക്യത്തെത്തുടർന്നു-സൂ: യൂനുസിലും, സജദഃയിലും കാണാവുന്നതുപോലെ-അവൻ കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു (يدبر الامر) എന്നോ, ആ അർത്ഥത്തിലുള്ളതോ ആയ വാചകങ്ങൾ പല സൂറത്തുകളിലും കാണുന്നത് അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഈ വചനത്തിലും തന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ട് രാപ്പകലു കളുടെയും, സൂര്യ ചന്ദ്ര നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണങ്ങളും, എല്ലാറ്റിൻെറയും, സൃഷ്ടിപ്പും ആജ്ഞാധികാരവും അവനാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. والله اعلم

ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله)ഈ വിഷയത്തിൽ ഇവിടെ ചെയ്ത പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''ജനങ്ങൾക്കു ഈ രംഗത്തു വളരെയധികം സംസാരങ്ങളുണ്ട്. അതിവിടെ വിസ്തരരിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭമല്ല. സദ്വൃത്തരും പൗരാണികരുമായ മാലിക്ക്, ഔസാഈ, ഥൗരി, ലൈഥ്, ശാഫിഈ, അഹ്മദ്, ഇസ്ഹാഖ് (رحمهم الله)മുതലായവരും മറ്റുമായി മുൻകാലത്തും പിൻകലത്തുമുള്ള മുസ്ലിം നേതാക്കൾ സ്വീകരിച്ച അതേ മാർഗ്ഗമാണു നാം ഇതിൽ സ്വീകരിക്കുന്നത്. രൂപനിർണ്ണയമോ, സൃഷ്ടികളോടു സാമ്യപ്പെടുത്തലോ, അല്ലാഹുവിൻെറ മഹൽ ഗുണങ്ങൾക്കു കോട്ടം തട്ടിക്കലോ കൂടാതെ (ഖുർആനിലും ഹദീസിലും) എങ്ങിനെ വന്നുവോ അതുപോലെ സ്വീകരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ആ മാർഗ്ഗം. അല്ലാഹാവിനെ സൃഷ്ടികളുമായി സാമ്യപ്പെടുത്തുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതൊന്നും തന്നെ അതിൽ ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ليس كمثله شيئ وهو السميع البصير (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല. അവൻ കേൾക്കുന്ന വനാണ്, കാണുന്നവനാണ്) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അത്രയുമല്ല, ബുഖാരിയുടെ ഗുരുവായ നുഐമുബ്നു ഹമ്മാദിൽ ഖുസാഈ (رحمه الله)പറഞ്ഞതുപോലെ, അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളോടു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നവനും, അവൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങളായി അവൻ പറഞ്ഞതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവനും അവിശ്വാസിയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങ ളായി അവനോ, അവൻെറ റസൂലോ പറഞ്ഞതിലൊന്നും തന്നെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തൽ ഇല്ല. വ്യക്തമായ ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും, ബലവത്തായ ഹദീസുകളിലും വന്നതൊക്കെ അല്ലാഹു വിനോടു യോജിക്കുന്ന വിധം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും, അവനോടു യോജിക്കാത്ത കാര്യമൊക്കെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആരാണോ അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു,''

രാത്രിയെ പകലിനു മൂടിയിടുന്നു-അഥവാ രാവിനെക്കൊണ്ടു പകലിനെ മൂടി അതിൻെറ

വെളിച്ചം ഇല്ലാതാക്കുന്നു-എന്നു പറഞ്ഞതു രാപ്പകലുകളുടെ നിയന്ത്രണത്തെയും, അതിനെ അതു ധൃതഗതിയിൽ തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞത്, പകലിനെ ഒരിടത്ത് ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതെ രാത്രി അതിൻെറ പിന്നാലെ ഓടിച്ചെന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു. എല്ലാം അവൻെറ നിയന്ത്രണത്തിനും വ്യവസ്ഥക്കും അനുസരിച്ചാണ് നടമാടുന്നത് എന്നു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, എല്ലാം സൃഷ്ടിക്കുന്നതും അവൻ തന്നെയാണെന്നും, എല്ലാറ്റിലുമുള്ള ആജ്ഞാധികാരം അവനുമാത്രമാണെന്നും അവയിലൊന്നും ആർക്കും പങ്കില്ലെന്നും, അപ്പോൾ ഏറ്റവും മഹത്വവും നൻമയും മേൻമയും ഉള്ള റബ്ബ് ലോകരക്ഷിതാവായ അവൻ തന്നെയാണെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

55 (മനുഷ്യരെ) നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ താഴ്മ കാണിച്ചുകൊണ്ടും, സ്വകാര്യമായിക്കൊണ്ടും നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി)ക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അവൻ അതിരുവിടുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

وَلَا تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَٰحِهَا وَٱدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ ٱللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

56 ഭൂമിയെ നന്നാക്കിയതിനു ശേഷം നിങ്ങൾ അതിൽ നാശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, മോഹിച്ചുകൊണ്ടും അവനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യം സുകൃതവാൻമാരോട് അടുത്തതാകുന്നു.

---

55 ادْعُوا വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. تَضَرُّعًا താഴ്മ (ഭക്തി) കാട്ടിക്കൊണ്ട്. وَخُفْيَةً മറഞ്ഞുകൊണ്ടും, സ്വകാര്യ (രഹസ്യ)മായും. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لاَ يُحِبُّ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. الْمُعْتَدِينَ അതിരു വിടുന്നവരെ. 56 وَلاَ تُفْسِدُوا നിങ്ങൾ നാശം (കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുകയും അരുത്. فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. بَعْدَ إِصْلاَحِهَا അതിനെ നന്നാക്കിയതിന് (പരിഷ്കരണത്തിന്ന്) ശേഷം. وَادْعُوهُ അവനെ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ. خَوْفًا ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ട്. وَطَمَعًا മോഹിച്ചുകൊണ്ടും. إِنَّ رَحْمَةَ നിശ്ചയമായും കാരുണ്യം. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. قَرِيبٌ അടുത്തതാണ്, സമീപമാകുന്നു. مِّنَ الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാന്മാരോട്.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ, അല്ലാഹുവാണ് അഖില ലോകത്തിൻെറയും സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും എന്നുള്ള അവൻെറ 'റുബൂബിയ്യത്തു' (ربوبية) സ്ഥാപിച്ചശേഷം, അവൻ മാത്രമാണു ആരാധനക്കർഹൻ എന്നുള്ള 'ഉലൂഹിയ്യത്തി' (الوهية) ലേക്കാണു ഈ വചനങ്ങൾ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. റൂബൂബിയ്യത്തിൻെറ സ്ഥാപനത്തെത്തുടർന്ന് ഉലൂഹിയ്യത്തിൻെറ അനിവാര്യത ചൂണ്ടിക്കാട്ടൽ ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കണാവുന്നതാകുന്നു. ഹദീസുകളിൽ നബി (ﷺ)വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, ആരാധനകളുടെ കാമ്പും കാതലുമാണല്ലോ പ്രാർത്ഥന. പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കണം, അത് ഭക്തിയോടും താഴ്മയോടും കൂടിയായിരിക്കണം, അഥവാ ഹൃദയം സ്പർശിക്കാതെയുള്ള ഉരുവിടലായിരിക്കരുത്. സ്വകാര്യവും രഹസ്യവുമായിക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അഥവാ ഉച്ചത്തിലും പരസ്യമായും ആയിരിക്കരുത്. എന്നൊക്കെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേനയും ഭൂമിയിൽ ആവശ്യമായ പരിഷ്കരണങ്ങൾ അല്ലാഹു നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടു പിന്നെയും നിങ്ങൾ അക്രമവും അനീതിയും നടത്തി കുഴപ്പമുണ്ടാക്കരുതെന്നാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

ഭക്തിയും താഴ്മയും തീണ്ടാതെ, കുറേ പ്രാർത്ഥനാ വാക്യങ്ങൾ ഉരുവിടുന്നതുകൊണ്ടു

പ്രയോജനമില്ല. എന്നാലതു, രഹസ്യമായും പതുക്കെയും മാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്നോ, പരസ്യമായോ ഉച്ചത്തിലോ പാടില്ലെന്നോ അല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപ്യം. പക്ഷേ, പതുക്കെയും, സ്വകാര്യമായും ആയിരിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമവും മര്യാദയും. അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (ﷺ)പറയുന്നു: ജനങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ ശബ്ദം ഉയർത്തുകയുണ്ടായി. റസൂൽ (ﷺ)പറഞ്ഞു: ''മനുഷ്യരെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു മയം കാണിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു ബധിരനായ ഒരാളെയോ, മറഞ്ഞുപോയ ഒരാളെയോ അല്ല. നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ കേൾക്കുന്നവനും സമീപമുള്ളവനും തന്നെയാണ്.'' (ബു, മു.) സകരിയ്യ നബി (عليه السلام)തൻെറ വാർദ്ധക്യ കാലത്തു തനിക്കൊരു കുട്ടിയെ നൽകുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ച സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചതിൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രാർത്ഥനയെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു **نادى ربه نداء خفيا** (അദ്ദേഹം തൻെറ റബ്ബിനെ സ്വകാര്യമായി വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചു) (19 :3) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. പ്രാർത്ഥന മുതലായ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ സ്വകാര്യമായി നടത്തുന്നത് അവ നിഷ്കളങ്കവും ഭക്തിപൂർവ്വവുമാണെന്നുള്ളതിൻെറ ഒരു ലക്ഷണമാകുന്നു. താബിഉകളിൽ പ്രസിദ്ധനായ ഹസൻ ബസ്വരീ (رحمه الله)യിൽ നിന്നു ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله)മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്ത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. അതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ''ചിലർ ഖുർആൻ മുഴുവനും ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതാരും അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. ചിലർ മതസംബന്ധമായി വളരെ പഠിച്ചിരിക്കും. അതാരും അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. ഒരാൾ അയാളുടെ വീട്ടിൽവെച്ച് ദീർഘനേരം നമസ്കരിക്കാറുണ്ടായിരിക്കും. സന്ദർശകൻമാരാരും അതു അറിഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല. രഹസ്യമായി ചെയ്വാൻ കഴിയുന്ന ഏതു കാര്യവും ഒട്ടും പരസ്യമായി ചെയ്യാത്ത പല ആളുകളെയും ഞങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മുസ്ലിംകൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ വളരെ ഉൽസാഹം കാണിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. അവർക്കും അവരുടെ റബ്ബിനുമിടയിൽ പതുക്കെ നടക്കുന്ന ഒരു മന്ത്രമായിരിക്കും അത്. കാരണം, അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ادعوا ربكم تضرعا وخفية** (നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നിങ്ങൾ താഴ്മയായും, സ്വകാര്യമായും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ.)''

إنه لا يحب للمعتدين (അതിരു വിടുന്നവരെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞത് ഒരു പൊതു തത്വമത്രെ. അതിരുവിടൽ പ്രാർത്ഥനയിലും ഉണ്ടാകാറുള്ളതുകൊണ്ട് അതിവിടെ ഉണർത്തിയതാണ്. ഉദാഹരണമായി: (1) പ്രാർത്ഥന വളരെ ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കുക (2) ഭക്തി വിനങ്ങൾക്കു യോജിക്കാത്ത വിധം മര്യാദകെട്ട വാക്കുകളും വാക്യങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുക (3) ഇന്ന കാര്യം ഇന്നിന്നപോലെയൊക്കെ ആക്കിത്തരണമെന്ന കണിശമായ രൂപത്തിലായിരിക്കുക (4) നന്നല്ലാത്തതും അല്ലാഹുവിങ്കൽ തൃപ്തികരമല്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക (5) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോട്, അവരെ മുൻനിറുത്തികൊണ്ടോ ആയിരിക്കുക (6) ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ ഉത്തരം കിട്ടാത്തതിൽ നിരാശയും അതൃപ്തിയും പ്രകടിപ്പിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള അതിരുകവിച്ചലിൽ ഉൾപെടുന്നു. പ്രാർത്ഥന ഭക്തിയോടും ഭയപ്പാടോടും കൂടിയും, അതേ സമയത്തു മോഹത്തോടും സുപ്രതീക്ഷയോടും കൂടിയുമായിരിക്കണമെന്നു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ, കോപം, പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടായ്മ ആദിയായവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും, അവൻെറ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുമെന്നും പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്നുമുള്ള സൽപ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു സാരം. പ്രാർത്ഥനയിലെന്നു മാത്രമല്ല, എല്ലാ സമയത്തും മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പേടിയും സൽപ്രതീക്ഷയും (**الخوف والرجاء**) ഉള്ളവനായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അനുസരിക്കുന്നവരാണു നിഷ്കളങ്കരായ സുകൃതവാൻമാരെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യം ലഭിക്കുവാൻ എളുപ്പമുള്ളത് അവർക്കാണെന്നും അവസാനമായി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

وَهُوَ ٱلَّذِى يُرْسِلُ ٱلرِّيَـٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَـٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنزَلْنَا بِهِ ٱلْمَآءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ ٱلْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

57 അവനത്രെ, തന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ [മഴയുടെ] മുമ്പിലായി ഒരു സന്തോഷവാർത്തയായിക്കൊണ്ട് കാറ്റുകളെ അയക്കുന്നവൻ. അങ്ങനെ, അവ ഘനത്ത മേഘങ്ങളെ (പൊക്കി) വഹിച്ചാൽ, വല്ല നിർജ്ജീവമായ നാട്ടിലേക്കും നാം അതിനെ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു: എന്നിട്ട്, നാം [അല്ലാഹു] അതിൽ വെള്ളം ഇറക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതുമൂലം എല്ലാ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളെയും നാം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, നാം മരണപ്പെട്ടവരെ (വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ചു) പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിച്ചു നോക്കിയേക്കാമല്ലോ.

---

57 وَهُوَ അവനത്രെ. الَّذِي يُرْسِلُ അയക്കുന്നവൻ. الرِّيَاحَ കാറ്റുകളെ. بُشْرًا സന്തോഷവാർത്തയായിട്ടു. بَيْنَ يَدَيْ മുമ്പിൽ. رَحْمَتِهِ അവന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ. حَتَّى വരെ, (അങ്ങനെ-ഇതുവരെ). إِذَا أَقَلَّتْ അതു പൊന്തിച്ചാൽ, വഹിച്ചാൽ. سَحَابًا മേഘത്തെ. ثِقَالاً ഘനപ്പെട്ട, ഭാരമുള്ള. سُقْنَاهُ അതിനെ നാം തെളിക്കുന്നു, നയിക്കുകയായി. لِبَلَدٍ രാജ്യത്തേക്ക്, നാട്ടിലേക്ക്. مَيِّتٍ ചത്ത (നിർജീവമായ). فَأَنزَلْنَا بِهِ എന്നിട്ട് അതിൽ നാം ഇറക്കും ഇറക്കുകയായി. الْمَاءَ വെള്ളം, ജലം. فَأَخْرَجْنَا എന്നിട്ട് നാം പുറപ്പെടുവിക്കും (ഉൽപാദിപ്പിക്കും). بِهِ അതുമൂലം, അതുകൊണ്ട്. مِن كُلِّ എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും. الثَّمَرَاتِ ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ, കായ്കനികൾ. كَذَلِكَ അതുപോലെ, അപ്രകാരം. نُخْرِجُ നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, വെളിക്കു വരുത്തും. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ, നിർജ്ജീവമായവരെ. لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിച്ചേക്കാം.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ 'റുബൂബിയത്തും', 'ഉലൂഹിയ്യത്തും' (രക്ഷാകർത്തൃത്വവും, ആരാധ്യതയും) സ്ഥാപിച്ച ശേഷം, അവന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായ, ചില നിത്യസംഭവങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യത തെളിയിക്കുന്നു. അല്ലാഹാവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന മഴയുടെ മുന്നോടിയായി കാറ്റുകൾ വീശുന്നു. അവ കാർമേഘങ്ങളെ ഇളക്കിവിടുന്നു. വെള്ളം വറ്റി നിർജ്ജീവമായി വരണ്ടു കിടക്കുന്ന നാട്ടിലേക്ക് അവ നീങ്ങുന്നു. അവിടെ മഴ വർഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആ നാട് പുനർജ്ജീവിച്ചു പച്ച പിടിക്കുന്നു. കായ്കനികളും വിളകളും ഉൽപാദിതമാകുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം കർത്താവ് അല്ലാഹുവാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഇതുപോലെ മനുഷ്യൻ നിർജ്ജീവനായിപ്പോയശേഷം അവനെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാമല്ലോ എന്ന് ഉണർത്തുകയാണ്.

മഴവെള്ളം ഇറക്കി നിർജ്ജീവമായിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയെ വീണ്ടും ഉൽപാദന യോഗ്യമാക്കി ജീവപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിച്ച് കൊണ്ട് അതുപോലെ മനുഷ്യന്റെ മരണശേഷമുള്ള പുനർജീവിതവും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാവുന്ന ഒരു പതിവാകുന്നു. നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഏത് സാധാരണക്കാരനും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുമാണത്. അത് പോലെത്തന്നെ, മഴ പെയ്യുന്നതിനെയും, മഴമൂലം സസ്യലതാദികൾ ഉൽപാദിക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ച് പറയുമ്പോൾ – അതുവരെയുള്ള സംസാരം ശൈലിയനുസരിച്ച് 'അവൻ ഇറക്കി' എന്നും, അവൻ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു എന്നും (انزل ، اخرج) പറയാതെ –ശൈലിയിൽ മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ട് 'നാം ഇറക്കി' എന്നും 'നാം ഉൽപാദിപ്പിച്ചു' (انزلنا ، اخرجنا) എന്നുമൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും സാധാരണ കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അതി

മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, അവൻെറ ശക്തിമാഹാത്മത്തെ കുറിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമാണവ എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. والله اعلم

وَٱلْبَلَدُ ٱلطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُۥ بِإِذْنِ رَبِّهِۦ ۖ وَٱلَّذِى خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

58 നല്ല (മെച്ചപ്പെട്ട) തായ രാജ്യം, അതിലെ സസ്യങ്ങൾ [വിളകൾ] അതിൻെറ റബ്ബിൻെറ അനുമതി പ്രകാരം [ധാരാള മായി] പുറത്തു വരുന്നു. ചീത്തയായ താകട്ടെ, അത് [അതിലെ സസ്യങ്ങൾ] മോശമായിട്ടല്ലാതെ പുറത്തുവരുന്നതല്ല. അപ്രകാരം, നന്ദി കാണിക്കുന്ന ജന ങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ദൃഷ്ടാന്തം] കളെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവ രിക്കുന്നു.

---

58 وَالْبَلَدُ രാജ്യം, നാട്. الطَّيِّبُ നല്ല, വിശിഷ്ടമായ, പരിശുദ്ധമായ, മെച്ചപ്പെട്ട. يَخْرُجُ പുറപ്പെടും, വെളിക്കു വരുന്നു. نَبَاتُهُ അതിലെ സസ്യം, ചെടികൾ (വിള-കൃഷി). بِإِذْنِ ഉത്തരവ് (അനുമതി) കൊണ്ട്. رَبِّهِ അതിൻെറ റബ്ബിൻെറ. وَالَّذِي خَبُثَ ചീത്തയായ (ദുഷിച്ച) താകട്ടെ. لاَ يَخْرُجُ പുറ ത്തുവരുകയില്ല. إِلاَّ نَكِدًا അൽപമായി (മോശമായി-ഞെരുങ്ങിയതായി) ട്ടല്ലാതെ. كَذَلِكَ അപ്ര കാരം ഇതുപോലെ. نُصَرِّفُ നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. الْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ) ങ്ങളെ. لِقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി. يَشْكُرُونَ നന്ദി കാണിക്കുന്ന.

സൽബുദ്ധിയും സൽവിചാരവും ഉള്ളവരുടെയും, ദുർബുദ്ധിയും ദുർവിചാരവും ഉള്ള വരുടെയും ഒരു ഉപമയാണിത്. നല്ല മണ്ണും, നല്ല വളക്കൂറുമുള്ള നാട്ടിൽ മഴയും മറ്റു സൗ കര്യങ്ങളും ലഭിക്കുമ്പോൾ, അധികരിച്ച അദ്ധ്വാനം കൂടാതെ ത്തന്നെ, ധാരാളം വിളവുകളും ഫലങ്ങളും ഉൽപാദിതമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ചു ചീത്ത മണ്ണുള്ളതും വളപ്പറ്റില്ലാത്തതുമായ പൊറ്റ പ്രദേശങ്ങളിൽ മഴയും മറ്റും വേണ്ടത്ര ലഭിച്ചാൽ പോലും നാമമാത്ര വരുമാനങ്ങളേ അവയിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുള്ളു. അതുപോലെയാണ് മനുഷ്യൻെറയും സ്ഥിതി. നല്ല മനുഷ്യർക്ക് ഉപദേശങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കും തോറും അവരിൽ അതിൻെറ ഫലം വർദ്ധിച്ച് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ദുഷിച്ച മനുഷ്യർ എന്തു തന്നെ കണ്ടാലും, കേട്ടാലും അതവർക്ക് ഫലപ്രദ മാകുകയില്ല. അതവരുടെ ഉള്ളോട്ടു കടക്കുകയുമില്ല.

വിഭാഗം-8

അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകത വിവരിച്ച് കൊണ്ട് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, മുൻ സമുദായങ്ങളുടെയും, അവരുടെ പ്രവാചകൻമാരുടെയും ചരിത്രപാഠങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَقَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

59 നൂഹിനെ നാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത യിലേക്ക് അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കു വിൻ; അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾക്കില്ല. നിശ്ചയമായും, ഒരു വ മ്പിച്ച ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഭവിക്കുന്നത്) ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

59 لَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായി. نُوحًا നൂഹിനെ. إِلَى قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിലേക്ക്. فَقَالَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളേ. اعْبُدُوا اللهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരാരാധ്യനും. غَيْرُهُ അവനൊഴികെ. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്ക്. عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച.

ആദം (عليه السلام)നബിയുടെ കഥ മുമ്പ് വിവരിച്ചുവല്ലോ അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അയക്കപ്പെട്ട റസൂലുകളിൽ ഒന്നാമത്തെ ആൾ നൂഹ് (عليه السلام)നബിയാകുന്നു. ബാബിലോണ്യയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. മരണപ്പെട്ട മഹാത്മാക്കളുടെ സ്മരണക്ക് വേണ്ടി ആദ്യം അവരുടെ പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, പിന്നീട് അവയെ ആരാധിച്ചു വരുകയും, അങ്ങനെ വിഗ്രഹാരാധന നടപ്പിലാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്ത ഒന്നമാത്തെ സമുദായം അദ്ദേഹത്തിൻെറ സമുദായമായിരുന്നു. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു സൂറത്ത് നൂഹും അതിനുശേഷമുള്ള 'വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തുടക്കം എന്ന വ്യാഖ്യാന കുറിപ്പും നോക്കുക) തൊള്ളായിരത്തമ്പത് കൊല്ലക്കാലം ഒരു സമുദായത്തെ തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചരിത്രമാണ് ആ പ്രവാചകവര്യന്നുള്ളത്. (28:14) അതുകൊണ്ടല്ലൊം തന്നെയാണു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നബിമാരുടെ കാരണവർ-അഥവാ ഗുരുവര്യൻ (شيخ الأنبياء) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും. ആ നീണ്ട ചരിത്രത്തിൻെറ സംക്ഷിപ്ത രൂപമാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്

قَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِهِۦٓ إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾

60 അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ പ്രത്യക്ഷമായ വഴിപിഴവിലായി കാണുന്നു.''

قَالَ يَـٰقَوْمِ لَيْسَ بِى ضَلَـٰلَةٌ وَلَـٰكِنِّى رَسُولٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٦١﴾

61 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളെ, എനിക്ക് ഒരു വഴിപിഴവും (തന്നെ) ഇല്ല; എങ്കിലും, ഞാൻ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു റസൂൽ [ദൂതൻ] ആകുന്നു.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَـٰلَـٰتِ رَبِّى وَأَنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

62 ''എൻെറ റബ്ബിൻെറ 'രിസാലത്തു' [ദൗത്യം] കളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചു തരുകയാണ്; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക (അഥവാ ഉപദേശം നൽകുക)യും ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്(പലതും), അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും ഞാൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.''

أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا۟ وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾

63 ''നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽ പെട്ട ഒരു പുരുഷൻ മുഖേന നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് ഒരു ഉൽബോധനം വന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ?! (അതെ), അവൻ [ആ പുരുഷൻ] നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും. നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.''

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَـٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ فِى ٱلْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَآ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾

64 എന്നാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ളവരെയും കപ്പലിൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരെ നാം മു (ക്കി നശിപ്പി) ക്കുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, അവർ അന്ധരായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

---

60 قَالَ الْمَلأُ പ്രധാനി (പ്രമാണി)കൾ (പ്രമുഖ സംഘം) പറഞ്ഞു. مِن قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങളിൽനിന്ന്. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം, ഞങ്ങൾ. لَنَرَاكَ നിന്നെ നാം (ഞങ്ങൾ) കാണുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. فِي ضَلاَلٍ വഴിപിഴവിൽ, ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ. مُّبِينٍ വ്യക്തമായ.. 61 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. لَيْسَ بِي എനിക്കില്ല, എന്നിലില്ല. ضَلاَلَةٌ ഒരു വഴിപിഴവും (ദുർമാർഗ്ഗവും). وَلَكِنِّي എങ്കിലും ഞാൻ. رَسُولٌ ഒരു റസൂലാണ്, ദൂതനാണ്. مِّن رَّبِّ രക്ഷിതാവി(റബ്ബി)ങ്കൽനിന്ന്. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ.. 62 أُبَلِّغُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എത്തിക്കുന്നു, പ്രബോധനം നൽകുന്നു. رِسَالاَتِ ദൗത്യങ്ങളെ. رَبِّي എൻെറ റബ്ബിൻെറ. وَأَنصَحُ ഞാൻ ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളോട്. وَأَعْلَمُ ഞാനറിയികയും (എനിക്കറിയുകയും) ചെയ്യാം. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. مَا لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ(ക്കു) അറിയാത്തത്.. 63 أَوَ عَجِبْتُمْ നിങ്ങൾ അത്ഭുത (ആശ്ചര്യ)പ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ. أَن جَاءَكُمْ നിങ്ങൾക്കുവന്നതിനാൽ, വന്നതിന്. ذِكْرٌ ഉൽബോധനം, പ്രസ്താവന, സ്മരണ, ഉദ്ദേശം. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്ന്. عَلَى رَجُلٍ ഒരു പുരുഷനിലായി (പുരുഷൻ മുഖേന). مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. لِيُنذِرَكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) ചെയ്‌വാൻ. وَلِتَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാനും. وَلَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുകയും ചെയ്യാമല്ലോ, ആകുവാനും. تُرْحَمُونَ നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെടും.. 64 فَكَذَّبُوهُ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. فَأَنجَيْنَاهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. وَالَّذِينَ مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ളവരെയും. فِي الْفُلْكِ കപ്പലിൽ. وَأَغْرَقْنَا നാം മുക്കുക (മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു). الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരെ. بِآيَتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്ത (ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവ രായിരുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനത. عَمِينَ അന്ധരായ.

വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉൾക്കാഴ്ച നശിച്ചവരായിരുന്നു അവർ. അതാണവർ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നതെന്നു സാരം. അവരുടെ ബാഹ്യമായ കാഴ്ച നശിച്ചിരുന്നുവെന്നല്ല, ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉൾക്കാഴ്ച നശിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

(فانها لاتعمى الابصار ولكن تعمى القلوب ... الحج)

വിഭാഗം-9

۞ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۗ قَالَ يَـٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَـٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾

65 'ആദു' (ഗോത്രത്തി) ലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ ഒരാരാധ്യനും നിങ്ങൾക്കില്ല. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!''

قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦٓ إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِى سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٦٦﴾

66 അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞങ്ങൾ ഒരു (വമ്പിച്ച) ഭോഷത്തത്തിലായി കാണുന്നു; നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞങ്ങൾ വ്യാജം പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണെന്നു വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.''

---

65 وَإِلَىٰ عَادٍ ആദിലേക്കും. أَخَاهُمْ അവരുടെ സഹോദരനെ. هُودًا ഹൂദിനെ. قَالَ يَا قَوْمِ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളെ. اعْبُدُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരു ആരാധ്യനും. غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ. أَفَلَا അപ്പോൾ (അതിനാൽ) ഇല്ലേ, ആയിക്കൂടേ. تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കും. 66 قَالَ الْمَلَأُ പ്രധാനികൾ (പ്രമുഖ സംഘം) പറഞ്ഞു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരായ. مِن قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന്. إِنَّا لَنَرَاكَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ കാണുന്നു. فِي سَفَاهَةٍ ഒരു (തരം) വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ. وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مِنَ الْكَاذِبِينَ വ്യാജം (കളവ്-കള്ളം) പറയുന്നവരിൽ പെട്ട (വനായി).

സത്യനിഷേധികൾ സാധാരണക്കാരും ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും നിഷേധത്തലും, എതിർപ്പിലും പ്രധാന പങ്കു വഹിക്കുന്നവർ അവരിലുള്ള പ്രമാണികളും നേതാക്കളുമായിരിക്കുമല്ലോ. ജനങ്ങളുടെ ജിഹ്വയും അവരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു പ്രവാചകൻമാരെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ മറുപടികൾ ഉദ്ധരിക്കുമ്പോൾ മിക്കപ്പോഴും **قال الملأمن قومه** (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. 'പ്രധാനികൾ, നേതാക്കൾ, പ്രമാണികൾ, പ്രധാനസംഘം, കൂട്ടം' എന്നൊക്കെയാണു **ملأ** (മലഉ്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. ഇവിടെ ഹൂദ് (عليه السلام)നബിയെ 'അവരുടെ സഹോദരൻ' **أخاهم** എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം 'ആദുഗോത്രത്തിൽപെട്ട' ഒരു അംഗമായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ വേറെയും ചില നബിമാരെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ 'അവരുടെ സഹോദരൻ' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അവരും അതതു ജനതയിലെ പ്രധാന ഗോത്രങ്ങളിൽ പെട്ട അംഗങ്ങളായിരുന്നു വെന്നുകരുതാം. **الله اعلم**

قَالَ يَٰقَوْمِ لَيْسَ بِى سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّى رَسُولٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٦٧﴾

67 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്റെ ജനങ്ങളേ, എനിക്ക് ഒരു ഭോഷത്തവുമില്ല. എങ്കിലും ഞാൻ, ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു റസൂൽ [ദൂതൻ] ആകുന്നു.''

أُبَلِّغُكُمْ رِسَٰلَٰتِ رَبِّى وَأَنَا۠ لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾

68 ''എന്റെ റബ്ബിന്റെ 'രിസാലത്തു' [ദൗത്യം] കളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചു തരുകയാണ്. ഞാൻ, നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ഒരു ഗുണകാംക്ഷി (അഥവാ ഉപദേശി) യുമാകുന്നു.''

أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۚ وَٱذْكُرُوٓا۟ إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ

69 ''നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പുരുഷൻ മുഖേന-അവൻ നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്വാൻ വേണ്ടി-നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് ഒരു ഉൽബോധനം നിങ്ങൾക്കു വന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ

مِنۢ بَعۡدِ قَوۡمِ نُوحٖ وَزَادَكُمۡ فِي ٱلۡخَلۡقِ بَصۜۡطَةٗۖ فَٱذۡكُرُوٓاْ ءَالَآءَ ٱللَّهِ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ﴿٦٩﴾

അൽഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ?! നൂഹിൻെറ ജനതക്കു ശേഷം, നിങ്ങളെ അവൻ പിൻഗാമികളാക്കിയിട്ടുള്ളത് നിങ്ങൾ ഓർ(ത്തു നോ)ക്കുവിൻ. സൃഷ്ടികളിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്കു വികാസം [പൊക്കവും ശക്തിയും] വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ-നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.''

---

67 قَالَ يَا قَوْمِ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എൻെറ ജനങ്ങളേ. لَيْسَ بِي എനിക്ക് (എന്നിൽ) ഇല്ല. سَفَاهَةٌ ഒരു ഭോഷത്തവും, വിഡ്ഢിത്തം. وَلَكِنِّي എങ്കിലും ഞാൻ. رَسُولٌ ഒരു ദൂതനാണ്. مِّن رَّبِّ രക്ഷിതാവിൽനിന്ന്. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ. 68 أُبَلِّغُكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എത്തിച്ചു തരുന്നു. رِسَالَاتِ ദൗത്യങ്ങളെ. رَبِّي എൻെറ റബ്ബിൻെറ. وَأَنَا ഞാൻ, ഞാനകട്ടെ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. نَاصِحٌ ഗുണകാംക്ഷിയാണ്, ഉപദേശകനാകുന്നു. أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ. 69 أَوَ عَجِبْتُمْ നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യ (അൽഭുത)പ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ. أَن جَاءَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നതിനാൽ. ذِكْرٌ ഉൽബോധനം, ഒരു സ്മരണ. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നും. عَلَى رَجُلٍ ഒരു പുരുഷനിലായി (പുരുഷൻ മുഖേന). مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽപെട്ട. لِيُنذِرَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ (അദ്ദേഹം) താക്കീത് ചെയ്വാൻവേണ്ടി. وَاذْكُرُوا ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِذْ جَعَلَكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ ആക്കിയതിനെ. خُلَفَاءَ പിൻഗാമികൾ. مِن بَعْدِ ശേഷം, ശേഷമയി. قَوْمِ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനതയുടെ. وَزَادَكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. فِي الْخَلْقِ സൃഷ്ടിപ്പിൽ, സൃഷ്ടികളിൽ. بَسْطَةً വികാസം, വലുപ്പം, പൊക്കം, വിരിവു, ശക്തി. فَاذْكُرُوا അപ്പോൾ (അതിനാൽ) ഓർക്കുവിൻ. آلَاءَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ. تُفْلِحُونَ നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും

.

നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതക്കുശേഷം, ഒരു സമുദായമെന്ന നിലക്കു അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ച ഒരു ജനതയായിരുന്നു ആദ്‌വർഗ്ഗം. നൂഹ്(عليه السلام) ഒന്നിച്ചു കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരുടെ പിൻതലമുറകളായി വർദ്ധിച്ചുണ്ടായവരാണവർ, അത് കൊണ്ടാണവരുടെ ശേഷമുള്ള പിൻഗാമികൾ എന്ന് പറഞ്ഞത്. അറേബ്യാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൻെറ തെക്കേ കടലോര പ്രദേശങ്ങളിലായി യമനിനും, ഹളർമൗത്തിനും ഇടയിൽ അഹ്ഖാഫ് പ്രദേശമായിരുന്നു അവരുടെ വാസസ്ഥലം ആരോഗ്യം, കയ്യൂക്ക്, മെയ്യൂക്ക് ആദിയായവയിൽ മികച്ചവരും, അതികായകന്മാരുമായിരുന്നു ആദുവർഗ്ഗം. (26: 128-130; 41:15 മുതലായവ). ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വികാസം-അഥവാ പൊക്കവും ശക്തിയും-വർദ്ധിപ്പിച്ചു തന്നുവെന്നു പറഞ്ഞത്

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا لِنَعۡبُدَ ٱللَّهَ وَحۡدَهُۥ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعۡبُدُ ءَابَآؤُنَاۖ فَأۡتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٧٠﴾

70 അവർ പറഞ്ഞു: ''(ഹൂദേ,) ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമായി ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നീ വന്നിരിക്കുകയാണോ?! ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ വിട്ടുകളയുവാനും?! എന്നാൽ [അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ] നീ ഞങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് [ആ ശിക്ഷ] ഞങ്ങൾക്കു നീ കൊണ്ടുവാ-നീ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ!''

. 70 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَجِئْتَنَا നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണോ. لِنَعْبُدَ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി. اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَحْدَهُ അവനെ ഒറ്റക്ക് (മാത്രം). وَنَذَرَ ഞങ്ങൾ വിട്ടുകളയുവാനും. مَا كَانَ يَعْبُدُ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെ. آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ (നമ്മുടെ) പിതാക്കൾ. فَأْتِنَا എന്നാൽ നീ ഞങ്ങൾക്കു വാ. بِمَا تَعِدُنَا നീ ഞങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്-ഭീഷണി) ചെയ്യുന്നതും കൊണ്ട്. إِن كُنتَ നീ ആകുന്നുവെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരിൽ (സത്യം പറയുന്നവരിൽ) പെട്ട (വൻ).

ഞങ്ങളുടെ ഈ ബിംബാരാധന ഞങ്ങൾ പുതുതായി നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയതൊന്നുമല്ല. പൂർവ്വികൻമാർ മുതൽ നടന്നു വരുന്നതാണ്. അതുവിട്ട് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നാണു നീ പറയുന്നതെങ്കിൽ അതിനു ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു ശിക്ഷ ബാധിക്കുമെന്നല്ലേ നീ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്നാൽ, ആ ശിക്ഷ ഇങ്ങു വരട്ടെ. നീ പറയുന്നത് സത്യമാണെങ്കിൽ അതൊന്നു കാണാമല്ലോ. എന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചു.

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَٰدِلُونَنِى فِىٓ أَسْمَآءٍ سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم مَّا نَزَّلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍ ۚ فَٱنتَظِرُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُنتَظِرِينَ ﴿٧١﴾

71 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘തീർച്ചയായും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ മേൽ ശിക്ഷയും, കോപവും (ഇതാ) സംഭവിക്കുകയായി! നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും നിർണ്ണയിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ചില പേരുകളുടെ കാര്യത്തിൽ എന്നോടു നിങ്ങൾ തർക്കം നടത്തുന്നുവോ? യാതൊരു അധികൃതരേഖയും അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുവിൻ! ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെ.’’

---

71 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. قَدْ وَقَعَ സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു (സംഭവിക്കുകയായി). عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെമേൽ. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. رِجْسٌ മ്ളേച്ഛത (ശിക്ഷ). وَغَضَبٌ കോപവും. أَتُجَادِلُونَنِي നിങ്ങൾ എന്നോട് തർക്കം നടതുകയോ. فِي أَسْمَاءٍ ചില പേരുകളുടെ കാര്യത്തിൽ. سَمَّيْتُمُوهَا അവയെ നിങ്ങൾ പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നു, അവക്കു നിങ്ങൾ നാമനിർണ്ണയം ചെയ്തു. أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും. مَّا نَزَّلَ اللَّهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. بِهَا അവക്ക്, അവയെപ്പറ്റി. مِن سُلْطَانٍ ഒരു അധികൃതരേഖയും. فَانتَظِرُوا എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കുവിൻ. إِنِّي مَعَكُم നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം. مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു..

നിങ്ങൾ ശഠിച്ചുതന്നെ നിൽക്കുവാനാണു ഭാവമെങ്കിൽ ഞാൻ താക്കീതുചെയ്യുന്ന ശിക്ഷ ഇതാ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. അതു വരുവാൻ ഏറെ താമസമൊന്നുമില്ല. ഇന്നിന്നവ ദൈവങ്ങളെന്നും, ആരാധ്യൻമാരെന്നുമൊക്കെ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വീകൻമാരും ചില വസ്തുക്കളെ വിളിച്ചു വന്നുവെന്നതല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തു നിന്നു യാതൊരു ആധികാരികമായ തെളിവും ഇല്ലാത്ത ആ ബിംബങ്ങളെപ്പറ്റിയാണല്ലോ നിങ്ങൾ എന്നോടു തർക്കിച്ചും, എൻെറ നേരെ തട്ടിക്കയറിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ശരി, അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് എന്തായിരിക്കുമെന്നു നാം ഇരുകൂട്ടരും കാത്തിരുന്നു കാണുക.

فَأَنجَيْنَـٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا ۖ وَمَا كَانُوا۟ مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

72 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ളവരെയും നമ്മുടെ വക കാരുണ്യം കൊണ്ടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരുടെ മുരടു നാം മുറിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു. അവർ സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നുമില്ല.

---

72 فَأَنجَيْنَاهُ അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ നാം രേഖപ്പെടുത്തി. وَالَّذِينَ مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുളളവരെയും. بِرَحْمَةٍ കാരുണ്യം കൊണ്ട്. مِّنَّا നമ്മിൽ നിന്നുളള നമ്മുടെ വക. وَقَطَعْنَا നാം മുറിക്കുകയും ചെയ്തു. دَابِرَ മൂടു (മുരടു). الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരുടെ. بِآيَاتِنَا നമ്മടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. وَمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതുമില്ല. مُؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ.

ഹൂദ് (عليه السلام)അവരെ താക്കീതു ചെയ്തിരുന്ന ശിക്ഷ സംഭവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അതിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആ ജനതയെയാകമാനം അതിൽ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. ഈ ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്നു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഏഴു രാത്രിയും എട്ടു പകലും നീണ്ടുനിന്ന അത്യുഗ്രമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റായിരുന്നു അതെന്നും, കടപുഴങ്ങി വീണ ഈന്തത്തടികളെപ്പോലെ അവരെല്ലാം വീണടിഞ്ഞുവെന്നും സൂ: അൽഹാഖ്-ഖഃ (6, 7) യിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

വിഭാഗം-10

وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَـٰلِحًا ۗ قَالَ يَـٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَـٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ قَدْ جَآءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ هَـٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمْ ءَايَةً ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِىٓ أَرْضِ ٱللَّهِ ۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

73 ഥമൂദ് (ഗോത്രത്തി) ലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം (അവരോടു) പറഞ്ഞു: ‘‘എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ, അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾക്ക് ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവ് വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതാ, അല്ലാഹുവിൻെറ (വക) ഒട്ടകം നിങ്ങൾക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ട്!- ആകയാൽ, അതിനെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുവിൻ-അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമിയിൽ അത് (മേഞ്ഞു) തിന്നു കൊള്ളട്ടെ; അതിന് ഒരു തിൻമയും [ഉപദ്രവവും] നിങ്ങൾ ബാധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ, (അപ്പോൾ) വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടും.

وَٱذْكُرُوٓا۟ إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِن سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ ٱلْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ

74 ‘‘ആദിനു ശേഷം നിങ്ങളെ അവൻ പിൻഗാമികളാക്കിയതും, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കവൻ (താമസ)സൗകര്യം നൽകിയതും നിങ്ങൾ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അതിലെ സമതലങ്ങളിലൂടെ നിങ്ങൾ കൊട്ടാരങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു; മലകളെ നിങ്ങൾ വീടുകളായി വെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും

فَٱذۡكُرُوٓاْ ءَالَآءَ ٱللَّهِ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ﴿٧٤﴾

ചെയ്യുന്നു. അപ്പോള്‍, അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നിങ്ങള്‍ ഓര്‍(ത്തു നോ)ക്കുവിന്‍. നാശകാരികളായിക്കൊണ്ട് ഭൂമിയില്‍ തെമ്മാടിത്തം പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും അരുത്.''

---

73 وَإِلَى ثَمُودَ ഥമൂദിലേക്കും. أَخَاهُمْ صَالِحًا അവരുടെ സഹോദരന്‍ സ്വാലിഹിനെ. قَالَ يَا قَوْمِ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്‍െറ ജനങ്ങളെ. اعْبُدُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിന്‍. مَا لَكُم നിങ്ങള്‍ക്കില്ല. مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരു ആരാധ്യനും. غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ. قَدْ جَاءَتْكُم നിങ്ങള്‍ക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. بَيِّنَةٌ (വ്യക്തമായ) തെറ്റിവു. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബില്‍ നിന്ന്. هَٰذِهِ ഇതാ (ഇത്). نَاقَةُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍െറ ഒട്ടകം (ആകുന്നു). لَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. آيَةً ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ട്. فَذَرُوهَا അതിനാല്‍ അതിനെ വിട്ടേക്കുവിന്‍. تَأْكُلْ അത് തിന്നുകൊള്ളട്ടെ, തിന്നുകൊള്ളും. فِي أَرْضِ ഭൂമിയില്‍. اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍െറ. وَلَا تَمَسُّوهَا അതിനെ തൊടുകയും (ബാധിപ്പിക്കുകയും) അരുത്. بِسُوءٍ ഒരു തിന്‍മ കൊണ്ടും (തിന്‍മയെ). فَيَأْخُذَكُمْ എന്നാല്‍ നിങ്ങളെ പിടികൂടും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ.. 74 وَاذْكُرُوا ഓര്‍ക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. إِذْ جَعَلَكُمْ നിങ്ങളെ അവന്‍ ആക്കിയ സന്ദര്‍ഭം (ആക്കിയത്). خُلَفَاءَ പിന്‍ഗാമകള്‍ (പിന്‍തലമുറകള്‍). مِن بَعْدِ عَادٍ ആദിനു ശേഷം. وَبَوَّأَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കവന്‍ താമസം നല്‍കി(സൗകര്യപ്പെടുത്തി)യതും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. تَتَّخِذُونَ നിങ്ങള്‍ ഉണ്ടാക്കുന്നു. مِن سُهُولِهَا അതിലെ സമതലങ്ങളിലൂടെ, നിരന്ന സ്ഥലങ്ങളില്‍ നിന്ന്. قُصُورًا മാളിക (കൊട്ടാരം-വന്‍ കെട്ടിടം)കളെ. وَتَنْحِتُونَ നിങ്ങള്‍ തുരന്നു (വെട്ടിക്കീറി-ശില്‍പവേല ചെയ്തു)ണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. الْجِبَالَ മലകളെ, പര്‍വ്വതങ്ങളെ. بُيُوتًا വീടുകളായി, മുറികളായി. فَاذْكُرُوا അപ്പോള്‍ ഓര്‍ക്കുവിന്‍. آلَاءَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുഗ്രഹങ്ങളെ. وَلَا تَعْثَوْا തെമ്മാടിത്തം (കുഴപ്പം) പ്രവര്‍ത്തിക്കയും അരുത്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. مُفْسِدِينَ നാശകാരികളായി, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരായി.

ആദു സമുദായത്തിനുശേഷം വലിയ അഭിവൃദ്ധിയും പരിഷ്കാരവും പ്രാപിച്ച ഒരു സമൂഹമാണു ഥമൂദു ജനത. മദീനായില്‍ നിന്നു സിറിയായിലേക്കുള്ള യാത്രമാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 'ഹിജര്‍' ആയിരുന്നു അവരുടെ വാസസ്ഥലം 'മദാഇനു സ്വാലീഹ്' (സ്വാലിഹിന്‍െറ പട്ടണങ്ങള്‍) എന്നും അതിനു പേരുണ്ട്. നിരപ്പായ സമതല പ്രദേശങ്ങളില്‍ വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങള്‍ നിര്‍മ്മിക്കുന്നതിലും, മലമ്പാറകള്‍ വെട്ടിത്തുരന്നു അവയില്‍ വീടുകളുണ്ടാക്കുന്നതിലും വളരെ വിദഗ്ധരും തല്‍പരരുമായിരുന്നു അവര്‍. അരോഗഗാത്രന്‍മാരും, ശക്തന്‍മാരുമായിരുന്നു. മുന്‍ സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ വിഗ്രഹാരാധനകളില്‍ അവരും മുഴുകിപ്പോന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ പ്രവാചകന്‍മാരെയുംപോലെ, സ്വാലിഹ് (عليه السلام)നബി അവരെയും തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവര്‍ക്ക് അല്ലാഹു നല്‍കിയ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ക്കു നന്ദി ചെയ്വാന്‍ അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവര്‍ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. തങ്ങള്‍ക്ക് ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടികൊടുക്കുവാന്‍ അദ്ദേഹത്തെ അവര്‍ വെല്ലുവിളിച്ചു. (26; 154) അല്ലാഹു ഒരു ഒട്ടകത്തെ അവര്‍ക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി അയച്ചു. അതൊരു അസാധാരണ ഒട്ടകമായിരുന്നു. അതിനു സാധാരണയില്‍ കവിഞ്ഞ തീറ്റയും വെള്ളവും വേണ്ടിയിരുന്നു. അതവര്‍ക്കൊരു ശല്യമായി. അവര്‍ക്കതിനോടു അമര്‍ഷം തോന്നി. അതിനെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നും, ഉപദ്രവിച്ചാല്‍ ശിക്ഷ ഇറങ്ങുമെന്നും അദ്ദേഹം താക്കീതു ചെയ്തു.

قَالَ ٱلۡمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ مِن قَوۡمِهِۦ لِلَّذِينَ

75 അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ ജനതയില്‍ നിന്ന് അഹംഭാവം നടിച്ച പ്രധാനികള്‍, ദുര്‍ബ്ബലരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവരോട്- അതായത്

ٱسْتُضْعِفُوا۟ لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَـٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قَالُوٓا۟ إِنَّا بِمَآ أُرْسِلَ بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

അവരിൽ നിന്നും വിശ്വസിച്ചവരോടു-പറഞ്ഞു: ''സ്വാലിഹ് അവൻെറ റബ്ബിൽ നിന്നും (റസൂലായി) അയക്കപ്പെട്ട ഒരാളാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് (ശരിക്കും) അറിയാമോ?'' അവർ പറഞ്ഞു: ''(അതെ) നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു.''

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا بِٱلَّذِىٓ ءَامَنتُم بِهِۦ كَـٰفِرُونَ ﴿٧٦﴾

76 അഹംഭാവം നടിച്ചവർ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും ഏതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വാസികളാകുന്നു.''

---

75 قَالَ الْمَلأُ പ്രധാനികൾ (സംഘക്കാർ) പറഞ്ഞു. الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا അഹംഭാവം (വലുപ്പം) നടിച്ചവരായ. مِن قَوْمِهِ ഒരു ജനതയിൽനിന്ന്. لِلَّذِينَ യാതൊരുവരോട്. اسْتُضْعِفُوا അവർ ദുർബ്ബലരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِمَنْ آمَنَ അതായത് വിശ്വസിച്ചവരോട്. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് . أَتَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാമോ. أَنَّ صَالِحًا സ്വാലിഹ് ആണെന്ന്. مُّرْسَلٌ അയക്കപ്പെട്ടവൻ. مِّن رَّبِّهِ അവൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. بِمَا أُرْسِلَ بِهِ അദ്ദേഹം ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, അദ്ദേഹം അയക്കപ്പെട്ടതിൽ. مُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു.. 76 قَالَ പറഞ്ഞു. الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا അഹംഭാവം (വലുപ്പം നടിച്ചവർ). إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. بِالَّذِي യാതൊന്നിൽ, യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. آمَنتُم بِهِ നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച. كَافِرُونَ അവിശ്വാസികളാകുന്നു..

പ്രവാചകൻമാർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ദൗത്യ സന്ദേശങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ട് വരുന്നത് സ്വഭാവികമായും സാധുക്കളും ദുർബ്ബല വിഭാഗക്കാരുമായിരിക്കും. പ്രമാണി വർഗ്ഗത്തിൻെറ അഹന്തയും ഗർവ്വും കാരണം അവർ നിഷേധത്തിനും ധിക്കാരത്തിനും മുതിരുകയായിരിക്കും പതിവ്. നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനത മുതൽക്കേ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പതിവാണത്. ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിലും അതാണ് സംഭവിച്ചത്. സ്വാലിഹു (عليه السلام)നബിയിൽ വിശ്വസിച്ച ആ സാധുക്കളെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് നിഷേധികളായ ആ അഹങ്കാരികൾ ചോദിക്കുകയാണ്: താൻ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെന്നു സ്വാലിഹ് പറയുന്നത് ശരിയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബോധ്യമാണോ? അവർ അവരുടെ നില വ്യക്തമാക്കി. അദ്ദേഹം റസൂലാണെന്ന് മാത്രല്ല, അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സത്യമാണെന്നും, തങ്ങളതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെന്നും അവർ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. വീണ്ടുവിചാരവും സത്യാന്വേഷണവും ഗർവിഷ്ഠൻമാരുടെ സ്വഭാവമല്ലല്ലോ. കുറേ കൂടി ധിക്കാരസ്വരത്തിൽ അവർ അവരുടെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കി. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ആ വിഷയങ്ങളത്രയും ഞങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നു-അതിൽ സത്യമുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ പോലും ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല-എന്ന്.

فَعَقَرُوا۟ ٱلنَّاقَةَ وَعَتَوْا۟ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا۟ يَـٰصَـٰلِحُ ٱئْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

77 അങ്ങനെ, (ആ) ഒട്ടകത്തെ അവർ അറുകൊല ചെയ്തു; തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ കൽപനയെ അവർ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ''സ്വാലിഹേ, നീ ഞങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ [ആ ശിക്ഷയെ] ഞങ്ങൾക്കു നീ കൊണ്ടു വാ; നീ (റസൂലായി) അയക്കപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവ

നാണെങ്കിൽ! [അതൊന്നു കാണാമല്ലോ!]''

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلرَّجۡفَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دَارِهِمۡ جَٰثِمِينَ ﴿٧٨﴾

78 അപ്പോൾ അവരെ കഠിന കമ്പനം പിടികൂടി. അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തിൽ (കാലത്തു) കമിഴ്ന്നു വീണവരായിത്തീർന്നു.

فَتَوَلَّىٰ عَنۡهُمۡ وَقَالَ يَٰقَوۡمِ لَقَدۡ أَبۡلَغۡتُكُمۡ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحۡتُ لَكُمۡ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ ٱلنَّٰصِحِينَ ﴿٧٩﴾

79 എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അവരിൽ നിന്നു വിട്ടുമാറി; അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: ''എന്റെ ജനങ്ങളേ, തീർച്ചയായും, ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിന്റെ ദൗത്യം നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചു തരുകയും, നിങ്ങൾക്ക് ഗുണം കാംക്ഷി (ച്ചു ഉപദേശി)ക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ഗുണകാംക്ഷികളെ [ഉപദേഷ്ടാക്കളെ] ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല!''

---

77 فَعَقَرُوا അങ്ങനെ അവർ അറുകൊല ചെയ്തു, വെട്ടിക്കൊന്നു, കുത്തി അറുത്തു. النَّاقَةَ (ആ) ഒട്ടകത്തെ. وَعَتَوْا അവർ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. عَنْ أَمْرِ കൽപനയെ. رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. يَا صَالِحُ സ്വാലിഹേ. ائْتِنَا നീ ഞങ്ങൾക്ക് വാ. بِمَا تَعِدُنَا നീ ഞങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതുമായി. إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ. مِنَ الْمُرْسَلِينَ റസൂലുകളിൽ (അയക്കപ്പെട്ടവരിൽ)പെട്ട(വൻ). 78 فَأَخَذَتْهُمُ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അവരെ പിടികൂടി, അവരെ പിടിച്ചു. الرَّجْفَةُ (കഠിന) കമ്പനം, പൊട്ടിത്തെറി. فَأَصْبَحُوا അങ്ങനെ അവർ (രാവിലെ) ആയി. فِي دَارِهِمْ അവരുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ, വാസസ്ഥലത്ത്. جَاثِمِينَ കമിഴ്ന്ന് (അടഞ്ഞു) വീണവർ. 79 فَتَوَلَّىٰ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു (മാറി). عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ ഞാൻ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കെത്തിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. رِسَالَةَ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെ ദൗത്യം. وَنَصَحْتُ لَكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക (ഉപദേശം നൽകുക)യും ചെയ്തു. وَلَٰكِن എങ്കിലും, പക്ഷെ,. لَّا تُحِبُّونَ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. النَّاصِحِينَ ഗുണം കാംക്ഷിക്കുന്നവരെ, ഉപദേശികളെ.

അവരിലുള്ള കഠിന ധിക്കാരികളായ ഒമ്പത് പേർ ഗൂഢാലോചന നടത്തി. (27: 48) ഒട്ടകത്തെ ചിലർ കൊല ചെയ്തു. നീ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന ആ ശിക്ഷ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ട്വാ എന്ന സ്വാലിഹ് (عليه السلام)നെ അവർ വെല്ലു വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്ന് ദിവസം വരെ മാത്രമേ എനി നിങ്ങൾക്ക് ജീവിതമുള്ളുവെന്നും, അപ്പോഴേക്കും ശിക്ഷ ഇറങ്ങുമെന്നും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. (11:65) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് പോലെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലത്ത് പെട്ടന്ന് അതിഭയങ്കരമായ ഘോരശബ്ദവും പൊട്ടിത്തെറിയും ഉണ്ടായി. എല്ലാവരും അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ തന്നെ മറിഞ്ഞു വീണു ചത്തൊടുങ്ങി. സ്വാലിഹ് (عليه السلام)നബിയെയും, സത്യവിശ്വാസികളെയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ചത്തൊടുങ്ങിയ ആ ജനതയെ നോക്കി അതിയായ സങ്കടത്തോടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ് 79-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഞാൻ നിങ്ങളെ വേണ്ടത് പോലെ ഉപദേശിച്ചു. നിങ്ങളത് ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അത് കൊണ്ടാണ് ഈ ഗതി നിങ്ങൾക്ക് എത്തിയതെന്ന് സാരം. എത്ര മനോവേദനയോടെയായിരിക്കും ആ പ്രവാചകവര്യൻ അതു പറഞ്ഞിരിക്കുക?! ഓർത്തു നോക്കുക! തബൂക്ക് യുദ്ധ യാത്രയിൽ, നബി (ﷺ)യും സഹാബികളും ഥമൂദിന്റെ വാസസ്ഥലമായ ഹിജ്റിന്റെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങളതിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്നു നബി (ﷺ)സഹാബികളോടു പറയുകയുണ്ടായി. (അ; ബു; മു.)

പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം താൽപര്യം കാണിക്കാറുള്ള ഒരു പണ്ഡിതൻ പറയുന്നത് ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ട് മരണപ്പെടാതെ ബാക്കിയായ ആളുകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ്-മരണപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടല്ല--സ്വാലിഹ് (عليه السلام)ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതെന്നാണ്. ഒരു സമുദായത്തെ നശിപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിലെ എല്ലാ വ്യക്തികളും മരിച്ചൊടുങ്ങി എന്നർത്ഥമില്ലെന്നും, ചിലരൊക്കെ മരണപ്പെടാതെ അവശേഷിക്കാമെന്നും, അങ്ങനെ അവശേഷിച്ച ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് സ്വാലിഹു (عليه السلام)ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതെന്നും, ആ സംഭവത്തിനുശേഷം അവരെ ഉപദേശിക്കുന്ന ജോലിയിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം വിരമിച്ചുവെന്നുമാണദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ഒരു സമുദായത്തിലെ ഏതാനും ആളുകൾ നശിച്ചാൽ തന്നെ ആ സമുദായം നശിച്ചുവെന്നു പറയാമെന്നുള്ളതിൽ നമുക്കും തർക്കമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഈ സൂറത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ച സംഭവങ്ങളിൽ-നൂഹ്, ഹൂദ്, സ്വാലിഹ്, ലൂത്ത്, ശുഐബ് (عليه السلام)എന്നീ നബിമാരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷകളിൽ-അങ്ങിനെ മരിക്കാതെ അവശേഷിച്ചവരുണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നാണ് നോക്കുവാനുള്ളത്. അതു ഖുർആനെയോ, ഖുർആന്റെ വാക്കുകൾക്കു എതിരാവാത്ത ചരിത്ര രേഖകളെയോ ആസ്പദമാക്കി ആയിരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ, ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക:-

1. അവിശ്വാസികളിൽ ഒരാളെയും ബാക്കിയാക്കരുതെന്നു നൂഹ് (عليه السلام)പ്രാർത്ഥിച്ചു. (71: 26) അതിനെത്തുടർന്നാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തെ ജലപ്രളയം കൊണ്ടു നശിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തെയും കൂടെയുള്ളവരെ-സത്യവിശ്വാസികളെ-യും കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നും, ബാക്കിയുള്ളവരെ മുക്കി നശിപ്പിച്ചുവെന്നും പറയുന്നു. (26:119;120) അപ്പോൾ, ആ അവിശ്വാസികളിൽ ആരെങ്കിലും നശിക്കാതെ ബാക്കിയായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാമോ?! 2. ആദു വർഗ്ഗം ഉഗ്രമായ കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ ഈന്തത്തടികൾ കണക്കെ മറിഞ്ഞു വീണുവെന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം അവരുടെ വല്ല അവശിഷ്ടവും നീ കാണുന്നുണ്ടോ?! 'എന്നു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു. (69:8) ആ കാറ്റ് ഏതൊന്നിൽ ചെന്നുവോ അതിനെയൊന്നും തുരുമ്പുപോലെ ആക്കാതെ വിട്ടിട്ടില്ല എന്നും പറയുന്നു. (51:42) അപ്പോൾ, ചിലർ അതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നു എങ്ങിനെ പറയും?! 3. ഥമൂദിനെപ്പറ്റി, അവരെയും അവരുടെ ജനതയെയും മുഴുവൻ നാം തകർത്തിക്കളഞ്ഞു എന്നും (27:51) അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവരെ ഇടിത്തീ പിടികൂടി; എന്നിട്ടവർക്കു നിൽക്കുവാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല എന്നും (51:45) പറയുന്നു. 4. ലൂത്ത് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആൾക്കാരും രാത്രി കടന്നുപോകണമെന്നും, രാവിലേക്ക് ആ ജനതയുടെ മുരടു മുറിച്ചു കളയുമെന്നും, (15:65;66) അദ്ദേഹത്തെയും, ഒരു കിഴവി ഒഴിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയശേഷം ബാക്കിയുള്ളവരെ തകർത്തിക്കളഞ്ഞു എന്നും (26:170-172) അവരുടെ രാജ്യത്തെ അടിമേലായി മറിച്ചു എന്നും (15:74;11:82) പറയുന്നു. താഴെ 83, 84 വചനങ്ങളും നോക്കുക. 5. ശുഐബ് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതയെപ്പറ്റി അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടു. അവർ അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തു കമിഴ്ന്നു വീണു-അവിടെ അവർ നിവസിച്ചിട്ടില്ലാത്തമാതിരിയായി എന്നിങ്ങിനെ താഴെ 91, 92 വചങ്ങളിലും കാണാം.

ഇതെല്ലാം മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു ആ സുമദായങ്ങളിൽ ചിലരെല്ലാം ശിക്ഷയിൽ മരണമടയാതെ ബാക്കിയായിരുന്നുവെന്നും, അക്കൂട്ടത്തിൽ സ്വാലിഹു (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന ചില അവിശ്വാസികളോടാണ് അദ്ദേഹം ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതെന്നും പറയുവാൻ സാധിക്കുമോ? കൂടാതെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള പൊതു ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതതു സമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകനെയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും എടുത്തു പറയാറുണ്ട്. അവരെപ്പോലെ ചില അവിശ്വാസികളും കൂടി ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ പ്രസ്താവനയുടെ ആവശ്യമെന്താണ്? അലോചിച്ചു നോക്കുക!

എന്നാൽ, ഥമൂദ്ഗോത്രത്തിലെ അബൂ റുഗാൽ (ابورغال) എന്നു പേരായ ഒരാൾ അവർക്കു ശിക്ഷ ബാധിച്ച അന്നു മക്കാ ഹറമിറായിരുന്നതുകൊണ്ടു ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നു അഹമദ്(ﷺ)മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അതേ ഹദീസിൽതന്നെ, അയാൾ ഹറമിൽനിന്നു പുറത്തു പോയതോടെ അയാൾക്കും ശിക്ഷ ബാധിച്ചു മരണ മടഞ്ഞുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. പൊതുശിക്ഷ നിമിത്തം ഒരു സമുദായത്തിലെ അവിശ്വാസികൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവരിൽ ആരും അതിൽ ബാക്കിയാകാറില്ലെന്നാണു ഈ ഹദീസും മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഇത്തരം പൊതുശിക്ഷകളിൽ പ്രവാചകന്മാരും സത്യവിശ്വാസകളുമല്ലാതെ-അവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവർ-രക്ഷപ്പെട്ടേക്കുമെന്നു പറയുന്നത് പ്രമാണത്തിനു മാത്രമല്ല, യുക്തിക്കും നിരക്കാത്തതാകുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ, ബദർ യുദ്ധത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ട ശത്രുത്തലവൻമാരെ അഭിമുഖീകരി ച്ചുകൊണ്ടു നബി (ﷺ)പറയുകയുണ്ടായതു പോലെയുള്ള ചില വാക്കുകളാണ് സ്വാലിഹു (عليه السلام)നബിയും മരണമടഞ്ഞു കിടക്കുന്ന തൻെറ സമുദായത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞ ഈ വാക്കുകൾ. ബദ്റിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ ശവങ്ങൾ ഇട്ടുമൂടപ്പെട്ട പൊട്ടക്കിണറ്റിനടുത്ത് ചെന്ന് അബൂജഹൽ മുതലായ ഖുറൈശി തലവന്മാരുടെ പേരെടുത്തു വിളിച്ചുകൊണ്ടു നബി (ﷺ)ചോദിച്ചു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങളോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം ഞങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളോട് ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടുവോ?' (...... قد وجدناما وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم) ഈ അവസരത്തിൽ ഉമർ (رضي الله عنه)ചോദിച്ചു: 'ഈ ജീവിനില്ലാത്ത ശരീരങ്ങളോട് എന്തിനാണു സംസാരിക്കുന്നത്?' നബി (ﷺ)യുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: 'ഞാൻ ഈ പറയുന്നതു അവരെക്കാൾ കേൾക്കുന്നവരല്ല നിങ്ങൾ' (ബു; മു.) അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെല്ലാം സത്യമാണെന്ന് അവർ ഇപ്പോൾ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് അതിൻെറ സത്യത ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെക്കാൾ അവർക്കറിയാം എന്നാണു നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

ഥമൂദ് സമുദാത്തിനു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെപ്പറ്റി ഇവിടെ الرجفة (കഠിന കമ്പനം) എന്നും, 11 : 67ൽ الصيحة (ഘോര ശബ്ദം) എന്നും, 51:44 اصاعقة (ഇടിത്തീ) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഇതെല്ലാം ചേർന്നുള്ള അത്യുഗ്രമായ ഒരു മഹാ സംഭവമായിരുന്നു അതെന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. والله اعلم

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾

80 ലൂത്ത്വിനെയും (നാം അയച്ചു): അദ്ദേഹം തൻെറ ജനതയോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : ''നിങ്ങൾ (ഈ) നീചവൃത്തിക്കു ചെല്ലുകയോ? ലോകരിൽ ഒരാളും തന്നെ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഇതു ചെയ്തിട്ടില്ല!

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

81 നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ കൂടാതെ [സ്ത്രീകളെ വിട്ടേച്ച്] കാമവികാരത്താൽ പുരുഷൻമാരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നല്ലോ! പക്ഷേ, (അത്രയുമല്ല) നിങ്ങൾ അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു ജനതയാകുന്നു.''

---

80 وَلُوطًا ലൂത്ത്വിനെയും. إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لِقَوْمِهِ തൻെറ ജനതയോട്. أَتَأْتُونَ നിങ്ങൾ ചെല്ലുന്നുവോ, ചെല്ലുകയോ. الْفَاحِشَةَ നീചവൃത്തിക്ക്. مَا سَبَقَكُم നിങ്ങളെ മുൻകടന്നിട്ടില്ല, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടില്ല. بِهَا അതുകൊണ്ട്, അതിനെ. مِنْ أَحَدٍ ഒരാളും തന്നെ. مِّنَ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽനിന്ന്. 81 إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. الرِّجَالَ പുരു

ഷന്‍മാരുടെ അടുക്കല്‍. شَهْوَةً കാമവികാരത്താല്‍, ഇച്ഛക്കായി. مِّن دُونِ النِّسَاءِ സ്ത്രീകളെ കൂടാതെ, സ്ത്രീകളെ വിട്ട്. بَلْ أَنتُمْ പക്ഷേ (എന്നാല്‍, എങ്കിലും) നിങ്ങള്‍. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്. مُّسْرِفُونَ അതിരുകവിഞ്ഞവരായ.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ സഹോദരപുത്രനും, അദ്ദേഹത്തില്‍ വിശ്വസിച്ച് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഹിജ്റ പോന്ന ദേഹവുമാണ് ലൂത്ത്വ് (عليه السلام)നബി. പിന്നീടു ഫലസ്തീന്‍റെ അടുത്തുള്ള ബഹ്ര്‍ലൂത്ത് (بحرلوط) എന്നും മറ്റും പറയപ്പെടുന്ന ചാവു കടലിനടുത്തുള്ള സദൂം (സോദോം) പ്രദേശത്തേക്ക് അദ്ദേഹം റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു.(*) ഇബ്രാഹിം (عليه السلام)നബിയുടെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ചരിത്രം. അതുകൊണ്ട് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ സംഭവങ്ങളെ തുടര്‍ന്നാണു ഖുര്‍ആനില്‍ സാധാരണ ലൂത്ത് (عليه السلام)ന്‍റെ സംഭവം വിവരിക്കാറുള്ളത്. ഇവിടെ അങ്ങിനെയല്ല. ഒരു സ്വതന്ത്ര സംഭവമെന്നോണം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്‍റെ സന്ദേശങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചതുമൂലം പല രാജ്യങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു 4-ാം വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ചതിന്‍റെ ഒരു വിശദീകരണമെന്നോണമാണ് ഇവിടെ ഈ സംഭവങ്ങളൊക്കെ വിവരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അദ്ദേഹത്തെ എതിര്‍ത്ത നിഷേധികളായ നാട്ടുകാരെ വിട്ടേച്ച് അവരില്‍ നിന്നും അദ്ദേഹം ഹിജ്റ പോരുകയാണുണ്ടായത്. ആ നാട്ടുകാര്‍ ഒരു പൊതുശിക്ഷക്കു വിധേയരാകുകയുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം-സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് (رحمه الله)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ഇബ്രാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താതെ ഈ സംഭവം ഇവിടെ വിവരിച്ചത്. الله اعلم

മുന്‍ സമുദായങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ പതിവില്ലാത്തതും മാനുഷിക പ്രകൃതിക്കു നിരക്കാത്തതുമായ ഒരു ദുര്‍വൃത്തി ലൂത്ത് (عليه السلام)ന്‍റെ ജനങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ സര്‍വ്വത്ര പടര്‍ന്നു പിടിച്ചിരുന്നു. കാമ നിവാരണാര്‍ത്ഥം അവര്‍ സ്ത്രീകള്‍ക്കു പകരം പുരുഷന്‍മാരെയാണു സമീപിച്ചിരുന്നത്. നിന്ദ്യവും നികൃഷ്ടവുമായ ഈ നീച സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചാണു ലൂത്ത് (عليه السلام)അവരെ ആക്ഷേപിച്ചത്. കൂടാതെ, വേറെയും പല തോന്നിയവാസങ്ങളിലും അക്രമങ്ങളിലും ആ ജനത മുഴുകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹം: 'അത്രയുമല്ല, നിങ്ങള്‍ അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു ജനതയാണ്' എന്നു പറഞ്ഞത്. ആ ജനത എത്രമാത്രം ദുഷിച്ചു പോയിരുന്നുവെന്നു അവര്‍ അദ്ദേഹത്തിനു നല്‍കിയ മറുപടിയില്‍ നിന്നു തന്നെ ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَخْرِجُوهُم مِّن قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾

82 അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനങ്ങളുടെ മറുപടി, അവര്‍ (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നില്ല: ഇവരെ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് നിന്നും പുറത്താക്കുവിന്‍; (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവര്‍, ശുദ്ധത പാലിച്ചു വരുന്ന ഒരു (തരം) മനുഷ്യരാകുന്നു.''

---

82 وَمَا كَانَ ആയിരുന്നില്ല. جَوَابَ മറുപടി, ഉത്തരം. قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനങ്ങളുടെ. إِلاَّ أَن قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞതല്ലാതെ. أَخْرِجُوهُم അവരെ (ഇവരെ) പുറത്താക്കുവിന്‍. مِّن قَرْيَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് നിന്നും. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവര്‍ (ഇവര്‍). أُنَاسٌ ചില മനുഷ്യരാകുന്നു. يَتَطَهَّرُونَ

* ഈ പ്രദേശങ്ങളെയും ചാവുകടലിനെയും സംബന്ധിച്ച് സൂ: ശുഅറാഇന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പുനോക്കുക.

ശുദ്ധത പാലിക്കുന്ന (ശുദ്ധമായ).

ലൂത്ത് (عليه السلام)നബിയുടെ ഉപദേശത്തിനു അവരിൽ ഉണ്ടായ പ്രതികരണം ഇതായിരുന്നു. നേർക്കുനേരെയുള്ള മറുപടിയൊന്നും അവർക്കു പറയുവാനില്ല. ഇവരൊക്കെ വലിയ ശുദ്ധൻമാരായ ആളുകളാണ്. നാം നമ്മുടെ നീചത്വം കൈവിടുവാനും പോകുന്നില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇരുകൂട്ടരും ഈ നാട്ടിൽ ഒത്തു പോകുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവരെ-ലൂത്ത് (അ)നെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആൾക്കാരെയും-ഈ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുക. എന്നാൽ നമുക്കിവിടെ സ്വൈരമായി കഴിഞ്ഞു കൂടാമല്ലോ. എന്നിങ്ങിനെ അവർ തമ്മതമ്മിൽ പറയുകയാണ് ചെയ്തത്. പരിഹാസവും ധിക്കാരവും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവരിൽ നിന്നു പ്രകടമായില്ല.

فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٨٣﴾

83 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] ഒഴികെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആൾക്കാരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; അവൾ (രക്ഷപ്പെടാതെ) കഴിഞ്ഞുപോയവരിൽ പെട്ടവളായിത്തീർന്നു.

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

84 അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു (തരം) മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ നോക്കൂ, (ആ) കുറ്റവാളികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന്.

---

83 فَأَنجَيْنَاهُ എന്നിട്ട് (അങ്ങിനെ, അപ്പോൾ) അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. وَأَهْلَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആൾക്കാരെയും, കുടുംബത്തെയും, വീട്ടുകാരെയും. إِلاَّ امْرَأَتَهُ അദ്ദേത്തിൻെറ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) ഒഴികെ. كَانَتْ അവളായിത്തീർന്നു. مِنَ الْغَابِرِينَ ശേഷിച്ചവരിൽ-കഴിഞ്ഞുപോയവരിൽ-പെട്ട(വൾ). 84 وَأَمْطَرْنَا നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ. مَّطَرًا ഒരു മഴ. فَانظُرْ അപ്പോൾ നോക്കൂ. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയിരുന്നു (ഉണ്ടായി) എന്നു. عَاقِبَةُ കലാശം പര്യവസാനം. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളുടെ.

ആ ജനത അവരുടെ തോന്നിയവാസവും ധിക്കാരവും കൈവിടുവാൻ ഭാവമില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമായി. ആ അവസരത്തിൽ, ലൂത്ത് (عليه السلام)നബിയോടും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആൾക്കാരോടും ഒരു രാത്രി ആ നാടു വിട്ടുപോയിക്കൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ആരും വഴിയിൽവെച്ചു തിരിഞ്ഞുനോക്കരുതെന്നും, അദ്ദെഹത്തിൻെറ, ഭാര്യ ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണെന്നും, അവൾക്ക് ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണെന്നും, പ്രഭാതവേളയിൽ ആ ജനത ശിക്ഷക്കു വിധേയമാകുമെന്നും അറിയിച്ചു. (11:81) അങ്ങിനെ, ലൂത്ത് (عليه السلام)നബിയും കൂട്ടരും രക്ഷപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യയായിരുന്ന ഒരു കിഴവി മാത്രം അവരൊന്നിച്ചുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടില്ല. അവൾ ആ ജനതയുടെ പക്ഷക്കാരിയായിരുന്നു. അവൾ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവശേഷിച്ചു ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ഈ ജനതയ്ക്ക് ബാധിച്ച ശിക്ഷയെപ്പെറ്റി 'ഒരു തരം മഴ' എന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. എങ്കിലും, അത് ഒരു തരം കല്ലുമഴയായിരുന്നുവെന്നും, അതിനെത്തുടർന്നു ആ രാജ്യം മുഴുവനും അടിമേലായി മറിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും (11:82 ലും മറ്റും) വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം മാത്രമാണ് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. നംല്, ശുഅറാഉ്, ദാരിയാത്ത്, ഹൂദ്, ഹിജ്ർ എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-11

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ قَدْ جَآءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَأَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ وَٱلْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا۟ ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَٰحِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

85 മദ്‌യനിലേക്ക് അവരുടെ [മദ്‌യൻകാരുടെ] സഹോദരൻ ശുഐബിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ: അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾക്കില്ല. നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവ് വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അളത്തവും, തൂക്കവും (ജനങ്ങൾക്കു) പൂർത്തിയാക്കികൊടുക്കുവിൻ, മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങൾ നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. ഭൂമിയെ നന്നാക്കിത്തീർത്തതിനു ശേഷം, നിങ്ങളതിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അതു നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമത്രെ-നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ!

وَلَا تَقْعُدُوا۟ بِكُلِّ صِرَٰطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِۦ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَٱذْكُرُوٓا۟ إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۖ وَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

86 ‘‘(ജനങ്ങളെ) ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ എല്ലാ പാതകളിലും ഇരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അവനിൽ വിശ്വസിച്ചവരെ തിരിച്ചു വിട്ടുകൊണ്ടും, അതിന് വളവ് (ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ) ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും (ഇരിക്കരുത്). നിങ്ങൾ അൽപം ആളുകളായിരുന്നിട്ട് നിങ്ങളെ അവൻ വർദ്ധിപ്പിച്ചു തന്നത് നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ. കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَإِن كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنكُمْ ءَامَنُوا۟ بِٱلَّذِىٓ أُرْسِلْتُ بِهِۦ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا۟ فَٱصْبِرُوا۟ حَتَّىٰ يَحْكُمَ ٱللَّهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَٰكِمِينَ ﴿٨٧﴾

87 ‘‘ഞാൻ യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയും, ഒരു വിഭാഗം വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, എന്നാൽ-നമുക്കിടയിൽ അല്ലാഹു വിധികൽപിക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുവിൻ. അവൻ വിധി കർത്താക്കളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനായുള്ളവനത്രെ.’’

---

85 وَإِلَى مَدْيَنَ മദ്‌യനിലേക്കും. أَخَاهُمْ അവരുടെ സഹോദരനെ. شُعَيْبًا ശുഐബിനെ. قَالَ يَا قَوْمِ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എൻെറ ജനങ്ങളെ. اعْبُدُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനുംതന്നെ. غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ. قَدْ جَاءَتْكُم നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും വന്നിരിക്കുന്നു. بَيِّنَةٌ (വ്യക്തമായ) തെളിവ്. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. فَأَوْفُوا അതിനാൽ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുവിൻ. الْكَيْلَ അളവ്, അളത്തം. وَالْمِيزَانَ തൂക്കവും, തുലാസ്സും. وَلاَ تَبْخَسُوا നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുക കുറക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. النَّاسَ മനുഷ്യർക്ക്. أَشْيَاءَهُمْ അവരുടെ വസതു (സാധനം)ക്കളെ. وَلاَ تُفْسِدُوا നിങ്ങൾ

നാശം (കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കരുത്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. بَعْدَ إِصْلَاحِهَا അതിനെ നന്നാക്കിയതിനു ശേഷം. ذَٰلِكُمْ അത് (മുകളില്‍ പറഞ്ഞത്). خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഉത്തമമാകുന്നു. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കില്‍. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവര്‍ (സത്യവിശ്വാസികള്‍).. 86 وَلَا تَقْعُدُوا നിങ്ങള്‍ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. بِكُلِّ صِرَاطٍ എല്ലാ പാത (വഴി)യിലും. تُوعِدُونَ ഭീഷണിപ്പെടുത്തികൊണ്ട്. وَتَصُدُّونَ തിരിച്ച് വിട്ടു (തട്ടി വിട്ടു)കൊണ്ടും. عَن سَبِيلِ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍നിന്ന്. اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ. مَنْ آمَنَ بِهِ അവനില്‍ വിശ്വസിച്ചവരെ. وَتَبْغُونَهَا അതിനെതേടി (അതിനാഗ്രഹിച്ചു)കൊണ്ടും. عِوَجًا വളഞ്ഞതായി(രിക്കുവിന്‍), വളവ് (ഉണ്ടാക്കുവാന്‍). وَاذْكُرُوا ഓര്‍ക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. إِذْ كُنتُمْ നിങ്ങള്‍ ആയിരുന്നതിനെ. قَلِيلًا അല്‍പം (ആളുകള്‍). فَكَثَّرَكُمْ എന്നിട്ട് അവന്‍ നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചു വര്‍ദ്ധിപ്പിച്ചു. وَانظُرُوا നോക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. كَيْفَ كَانَ എങ്ങനെ ആയിരുന്നുവെന്ന്. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الْمُفْسِدِينَ കുഴപ്പക്കാരുടെ, നാശക്കാരുടെ.. 87 وَإِن كَانَ ആകുന്നുവെങ്കില്‍. طَائِفَةٌ مِّنكُمْ നിങ്ങളില്‍ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം. آمَنُوا അവര്‍ വിശ്വസിച്ചു. بِالَّذِي യാതൊന്നില്‍. أُرْسِلْتُ بِهِ ഞാന്‍ അതുമായി അയക്കപ്പെട്ടു. وَطَائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം. لَّمْ يُؤْمِنُوا വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല. (വിശ്വസിച്ചുമില്ല). فَاصْبِرُوا എന്നാല്‍ ക്ഷമിക്കുക. حَتَّىٰ يَحْكُمَ വിധിക്കുന്നതുവരെ. اللَّهُ അല്ലാഹു. بَيْنَنَا നമുക്കിടയില്‍. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. خَيْرُ الْحَاكِمِينَ വിധികര്‍ത്താക്കളില്‍ ഉത്തമനാകുന്നു.

വിഭാഗം-11

അല്‍അഖബ ഉള്‍ക്കടലി(*)നും, ലൂത്ത് കടല്‍ എന്ന ചാവുകടലിനും ഇടയില്‍ കിഴക്കുഭാഗത്തു മആനി (**معان**) നും, പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തു സീനാ മരുഭൂമിക്കും ഇടയില്‍ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പ്രദേശമായിരുന്നു മദ്‌യന്‍(†) ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ ഒരു ഭാര്യയായിരുന്ന കെതൂറ (**قطورة**) യില്‍ ജനിച്ച മദ്‌യന്‍ (മിദ്യാന്‍) എന്ന പുത്രന്‍റെ സന്തതികളായിരുന്നു മദ്‌യന്‍ നിവാസികളെന്നും, ഗോത്രപിതാവിന്‍റെ നാമത്തില്‍ ആ സ്ഥലം അറിയപ്പെട്ടുവന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. **الله اعلم** മദ്‌യന്‍ കാരിലേക്കു അവരില്‍ ഒരാളായ ശുഐബു (عليه السلام)നബി റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. സൂ: ഖസ്വസ്വില്‍ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം, മൂസാ (عليه السلام)ഈജിപ്തില്‍ നിന്നു മദ്‌യനില്‍ അഭയാര്‍ത്ഥിയായി ചെന്നപ്പോള്‍ അദ്ദേഹത്തിനു അഭയം നലകിയതും, മകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തതുമായ വൃദ്ധന്‍ ശുഐബു (عليه السلام)നബി ആയിരുന്നുവെന്നാണു പല ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ബൈബിളില്‍ ഈ വൃദ്ധന്‍റെ പേര്‍ യിത്രോ (**يترون**) എന്നാണു കാണുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തിനു രെയുവേല്‍ (**رعوئيل**) എന്ന് ഒരു മറുപേരും ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും പ്രബോധന വിഷയങ്ങളില്‍ പ്രഥമ പ്രധാനമായത് തൗഹീദു തന്നെ. അതോടു കൂടി, ഓരോ റസൂലിനും അവരവരുടെ സമുദായത്തില്‍ പടര്‍ന്നു പിടിച്ചിട്ടുള്ള തെറ്റായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും, ദുര്‍ന്നടപ്പുകളെയും കുറിച്ചു പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുകയും, ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുമുണ്ടായിരിക്കും. ലൂത്ത് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതയില്‍ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആ മൃഗീയമായ ദുര്‍വൃത്തിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിച്ചതു നാം കണ്ടു. അതുപോലെ, ശുഐബു (عليه السلام)നബി അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനതയെ തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചതിനെത്തുടര്‍ന്നു അവരില്‍ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ചില അഴിമതികളെപ്പറ്റി അവരെ ഗുണദോഷിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കണം, അവനല്ലാതെ വേറെ ആരാധ്യനില്ല എന്നു പറഞ്ഞശേഷം 'നിങ്ങള്‍ക്കു നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കല്‍നിന്നു വ്യക്തമായ തെളി

---

* മുന്‍കാലത്തു ايلة (ഏലാത്ത്) എന്നായിരുന്നു ഇതിന് പേര് പറയപ്പെട്ടിരുന്നത്

† ബൈബിളില്‍ പറയുന്ന മിദ്യാനും മദ്‌യനും ഒന്നുതന്നെ.

വുവന്നിട്ടുണ്ട് (قد جاءتكم بينة من ربكم) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹം മറ്റു വിഷയ ങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നത്. സ്വാലിഹു (عليه السلام)നബി അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതക്കുനൽകിയ ഉപ ദേശത്തിലും ഈ കാര്യം ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അവിടെ അതിനെത്തുർന്ന് 'ഇതാ നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി അല്ലാഹുവിൻെറ ഒട്ടകം (هذه ناقة الله لكم اية) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ശുഐബ് (عليه السلام)നബിയുടെ സത്യതക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തമൊന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു തൗഹീദിൻെറ അനിവാര്യതക്കും, പ്രവാചകൻെറ സത്യതക്കും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന-ബുദ്ധിപരമോ, പ്രകൃതിപരമോ ആയ-തെളിവുകളെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേ ശിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും ഇവിടെ 'നിങ്ങൾക്കു തെളിവു വന്നിരിക്കുന്നു' വെന്നു പറഞ്ഞത്.

പക്ഷേ, നബി (ﷺ)ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വസിക്കത്തക്ക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വല്ലതും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രാവചകനുമില്ല. എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹു എനിക്കു നൽകിയ വഹ്‌യു (ഖുർആൻ) തന്നെയാകുന്നു. അതു കൊണ്ട് ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവരെക്കാളെല്ലാം അധികം അനുയായികൾ ഉള്ളവൻ ഞാനായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.' (ബു; മു.) ഓരോ നബിമാർക്കും സ്വന്തം ചുറ്റു പാടിനും പരിതസ്ഥിതിക്കും അനുസരിച്ചു ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരി ക്കുമെന്നാണു ഈ ഹദീസിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ശുഐബു (عليه السلام)നബിക്കും വല്ല പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തവും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു അത് പറഞ്ഞതെന്നും വരാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

അനന്തരം, മദ്‌യൻ നിവാസികളിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നു വിരമിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു. 1-ാമത്തെ ഉപദേശം, ജനങ്ങൾക്കു അളവും തൂക്കവും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും, ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതെന്നുമാകുന്നു. അളവിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തൽ അവരിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഈ ഉപദേശം നൽകുന്നതെന്നു വ്യക്തമാണ്. ശുഐബു (عليه السلام)നബിയുടെ ഈ ഉപദേശത്തെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് ആ സമുദായം അദ്ദേഹത്തോടു നടത്തിയ തർക്കങ്ങളും, വാക്കേറ്റങ്ങളും സൂറത്തു ഹൂദിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. അവ പരിശോധിച്ചാൽ, ആ വിഷയത്തിൽ ആ ജനത എത്രമാത്രം അതിരുകവിഞ്ഞു പോയിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 'ഞങ്ങളുടെ ധനത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു തടയുവാൻ നിൻെറ നമസ്കാരമാണോ നിന്നോടു കൽപിക്കുന്നത്?!' എന്നുവരെ അവർ പറയുകയുണ്ടായി. (ഹൂദു 87 നോക്കുക.) മുസ്‌ലിമെന്നോ അമുസ്‌ലിമെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഇന്നു നമ്മുടെ നാടുകളിലെ അവസ്ഥയും ഏറെക്കുറെ ഇതു തന്നെ. ഖുർനിലും ഹദീസിലും അതി കർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു മറ്റാരെക്കാളും ഈ പാതകത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണു മുസ്‌ലിംകൾ. എന്നിട്ടും അനുഭവം വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽപെട്ടവരും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ അതിൽ മുൻപ ന്തിയിലുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യസനം!

2-ാമത്തെ ഉപദേശം, ഭൂമിയെ നന്നാക്കിത്തീർത്തശേഷം അതിൽ കുഴപ്പവും നാശവും ഉണ്ടാക്കരുത് എന്നത്രെ. പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥകൾ, നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥകൾ, പ്രമാണങ്ങൾ മുഖേനയുള്ള വിധിവിലക്കുകൾ ആദിയായവ വഴി അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള സാൻമാർഗ്ഗിക പരിധികളെ ലംഘിക്കുമാറുള്ള എല്ലാതരം നടപടികളും ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പ മുണ്ടാക്കൽ തന്നെ. മദ്‌യൻകാരെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, വഴിപോക്കരെ അക്ര മിക്കുക, പിടിച്ചുപറി, ചുങ്കം വാങ്ങൽ തുടങ്ങിയ പല അക്രമങ്ങളും അവരിലുണ്ടായിരുന്നു. പരിഷ്കൃത യുഗമെന്നു ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തെ സ്ഥിതിയും അതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ് തമല്ല. അത്തരം കുഴപ്പങ്ങളും അക്രമങ്ങളും എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും അധികരിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയാണ്. ശരിയായ അർത്ഥത്തിലുള്ള സ്വൈരജീവിതം പോലും മനുഷ്യനു

അസാദ്ധ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ, ഈ ഉപദേശത്തെത്തുടർന്നുകൊണ്ട് 'നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അതാണു നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം' (ذلكم خير لكم ان كنتم مؤمنين) എന്നു ശുഐബ് (عليه السلام)പറഞ്ഞത് എത്രമാത്രം അർത്ഥഗർഭമാണെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

3-ാമതായി, വഴികളിലിരുന്നു ആളുകളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികളെ വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ നേരായ മാർഗ്ഗം വളവും വക്രതയുമുള്ളതായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കരുതെന്നും അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നു. വഴിപോക്കരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി അവരുടെ വസ്തുക്കൾ കൈക്കലാക്കുക, ചരക്കുകളുമായി പോകുന്നവരിൽ നിന്നു ചുങ്കം വസൂലാക്കുക, ശുഐബു (عليه السلام)നബിയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവരെ മുടക്കം ചെയ്യുക, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ കള്ളം പറയുക, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കുക എന്നിങ്ങിനെ പലതും അവർ ചെയ്തിരുന്നതായി ചില രിവായത്തുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഏറെക്കുറെ അവയെല്ലാം നബി (صلى الله عليه وسلم)യുടെ കാലത്തുള്ള മുശ്രിക്കുകളുടെയും പതിവായിരുന്നു. അന്നത്തെ മുശ്രിക്കുകളുടെ കാലം ഇരിക്കട്ടെ, ഇന്നത്തെ ജനങ്ങളുടെ അവസ്ഥതന്നെ ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇതുപോലെയുള്ള അക്രമങ്ങളും അഴിമതികളും എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും അധികരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കാലത്തിനൊത്തവിധം അവയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റം കാണുമെന്നു മാത്രം. മറ്റൊരു വ്യത്യാസംകൂടി കാണാം. നബിമാരുടെ കാലത്ത് അവരിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അതിലൊന്നും പങ്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇന്നാകട്ടെ, മുഹമ്മദു (صلى الله عليه وسلم)തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, മുസ്ലിംകളെന്നു അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽപോലും പലരും ഇത്തരം തോന്നിയവാസങ്ങളിലും അഴിമതികളിലും പങ്കുവഹിക്കുന്നവരുണ്ട്. അപ്പോൾ, ആയിരക്കണക്കിനു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ശുഐബ് (عليه السلام)മദ്‌യൻ നിവാസികളായ ഒരു ചെറിയ സമുദായത്തിനു നൽകിയ ഉപദേശങ്ങൾ ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഇത്ര വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുതന്നതിൻെറ യുക്തി ഇതിൽനിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണ്. മുൻ കഴിഞ്ഞ പ്രവാചകന്മാരുടെയും, അവരുടെ സമുദായങ്ങളുടെയും ചരിത്രം അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചു തരുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, ഖുർആൻ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം അതിൻെറ ആവശ്യകതയും നിലവിലുള്ളതു കൊണ്ടാണല്ലോ. അതെ, അവരുടെ കഥകളിൽ സൽബുദ്ധിയുള്ള ആളുകൾക്കു ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്. (لقد كان فى قصصهم عبرة لاولى الالباب)

മുമ്പ് നിങ്ങൾ വളരെ കുറഞ്ഞ ആളുകളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു, ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ അല്ലാഹു പെരുപ്പിച്ചുതന്നു ഒരു ജനതയാക്കി അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിൽ നിങ്ങൾ അവനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, നന്ദിക്കു പകരം മേൽ പറഞ്ഞത് പോലെയുള്ള കുഴപ്പപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനാണു നിങ്ങൾ മുതിരുന്നതെങ്കിൽ മുമ്പ് അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കുണ്ടായ അതേ അനുഭവങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും നിങ്ങൾക്കും അനുഭവപ്പെടുക, ഇത്രയൊക്കെ ഉപദേശിച്ചിട്ടും – മുമ്പ് വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞ ചുരുക്കം ചിലരല്ലാതെ – നിങ്ങൾ സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് പിന്നീട് ശുഐബ് (عليه السلام)അവരോട് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹം ഒരിക്കലോ, ഒരു രംഗത്തുവെച്ചോ മാത്രം ഉപദേശിച്ചതല്ലെന്നും, പലപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, ആ സമുദായത്തിൻെറ കടിഞ്ഞാൺ പിടിക്കുന്ന നേതാക്കൾ അതിനു നൽകിയ മറുപടി നോക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ജുസുഉ – 9

۞ قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ لَنُخْرِجَنَّكَ يَـٰشُعَيْبُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۚ قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَـٰرِهِينَ ﴿٨٨﴾

88 അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും അഹംഭാവം നടിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും- ശുഐബേ -നിന്നെയും, നിന്നോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കുക തന്നെ ചെയ്യും; അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ മടങ്ങി വരുക തന്നെ വേണം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ (അത്) വെറുക്കുന്നവരായിരുന്നാലുമോ?!''

قَدِ ٱفْتَرَيْنَا عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِى مِلَّتِكُم بَعْدَ إِذْ نَجَّىٰنَا ٱللَّهُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّعُودَ فِيهَآ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّنَا ۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ۚ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا ٱفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِٱلْحَقِّ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْفَـٰتِحِينَ ﴿٨٩﴾

89 ''നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ, നിന്ന് അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനു ശേഷം, ഞങ്ങൾ മടങ്ങി വരുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. ''അതിൽ മടങ്ങിവരുകയെന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് (ഒരിക്കലും) പാടില്ലാത്തതാകുന്നു; ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു (അങ്ങിനെ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അറിവുകൊണ്ട് എല്ലാ വസ്തുവിനും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [എല്ലാം അവൻെറ അറിവിൽ ഉൾപെടുന്നു.] അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഞങ്ങൾ (എല്ലാം) ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾക്കും, ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ യഥാർത്ഥപ്രകാരം നീ (തീരുമാനം വരുത്തി) തുറവി നൽകണേ! നീ തുറവി നൽകുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാകുന്നു.''

---

88 قَالَ الْمَلأُ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു. الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا അഹംഭാവം നടിച്ചവരായ. مِن قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന്. لَنُخْرِجَنَّكَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ പുറത്താക്കും. يَا شُعَيْبُ ശുഐബേ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെയും. مَعَكَ നിൻെറകൂടെ. مِن قَرْيَتِنَا ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തുനിന്ന്. أَوْ لَتَعُودُنَّ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങുക (തിരിച്ചുവരുക)തന്നെ ചെയ്യണം. فِي مِلَّتِنَا ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ (മത നടപടിയിലേക്ക്). قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَوَلَوْ كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നാലുമോ. كَارِهِينَ വെറുക്കുന്നവർ, തൃപ്തിപ്പെടാത്തവർ. 89 قَدِ افْتَرَيْنَا തീർച്ചയായും, ഞങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ചു. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. كَذِبًا വ്യാജം. إِنْ عُدْنَا ഞങ്ങൾ മടങ്ങിയാൽ. فِي مِلَّتِكُمْ നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ, മതത്തിലേക്ക്. بَعْدَ ശേഷം. إِذْ نَجَّانَا اللهُ ഞങ്ങളെ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിന്. مِنْهَا അതിൽ നിന്ന്. وَمَا يَكُونُ ആക്കുകയില്ല (പാടില്ല). لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. أَن نَّعُودَ ഞങ്ങൾ മടങ്ങിവരൽ. فِيهَا അതിൽ. إِلاَّ أَن يَشَاءَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. اللهُ رَبُّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു. وَسِعَ വിശാലമായിരിക്കുന്നു. رَبُّنَا ഞങ്ങളുടെ (നമ്മുടെ) റബ്ബ്. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും. عِلْمًا അറിവാൽ, അറിവുകൊണ്ട്. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. تَوَكَّلْنَا ഞങ്ങൾ ഭാരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. افْتَحْ തുറന്നു (തുറവിയാക്കി) തരേണമേ. بَيْنَنَا ഞങ്ങൾക്കിടിയിൽ. وَبَيْنَ قَوْمِنَا ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കിടയിലും. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥപ്രകാരം, ന്യായമനുസരിച്ച്. وَأَنتَ നീയാകട്ടെ. خَيْرُ الْفَاتِحِينَ തുറന്നു (തുറവിയാക്കി) തരുന്നവരിൽ ഉത്തമനാ

കുന്നു.

ശുഐബ് (عليه السلام)നബി അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആ നാട്ടിലെ പ്രമാണിവർഗ്ഗം- അവരാണല്ലോ പൊതു ജനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നവർ-നൽകിയ മറുപടിയുടെ ആകെത്തുകയാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നത്: ശുഐബേ, നിന്നെയും നിൻെറ അനുയായികളെയുമൊക്കെ ഈ നാട്ടിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കുക അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മത മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരുക. ഈ രണ്ടിലൊന്ന് കൂടിയേകഴിയൂ. അഥവാ നിങ്ങളുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മതം നിങ്ങൾ സ്വീകരി ക്കാത്തപക്ഷം നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നാട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്നർത്ഥം. സത്യവും, ന്യായവും കൈവശമില്ലാത്ത ഗർവ്വിഷ്ടരായ പ്രമാണിവർഗ്ഗത്തിനു ഇതുപോലെയുള്ള ധിക്കാര വാക്കുകളും ഭീഷണികളുമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് പറയുവാനുള്ളത്?! ഈ ഭീഷണിക്ക് മുമ്പിൽ പ്രവാചകനും സത്യവിശ്വാസികളും മുട്ടുകുത്തുമെന്നായിരിക്കും ആ വിഡ്ഢികളുടെ വിചാരം.

അതേസ്വരത്തിലല്ലെങ്കിലും ആ കണക്കുകൂട്ടലിനെ അടിയോടെ പിഴുതെറിയുന്ന മറുപടിയായിരുന്നു ശുഐബ് (عليه السلام)അങ്ങോട്ട് നൽകിയത്. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം കൈ വെടിഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുകയാണല്ലോ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം. അതിന് ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല. നിർബന്ധംകൊണ്ടോ ഭീഷണികൊണ്ടോ അക്കാര്യം സംഭവിക്കാനും പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുക എന്നതിൻെറ അർത്ഥം, ഞങ്ങൾ ഇതുവെര സ്വീകരിച്ച് വന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു കൃത്രിമമാർഗ്ഗമായിരുന്നുവെന്നാണല്ലോ. നിങ്ങളുടേതുപോലെ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട മാർഗ്ഗമല്ല ഞങ്ങളുടേത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ എന്തും സംഭവിക്കുമെന്നത് ശരി. പക്ഷെ, തൽക്കാലം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മതം കൈവിടുമെന്ന് നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കേണ്ട. പിന്നെ, ഞങ്ങളെ നാട്ടിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുമെന്നുള്ള ഭീഷണിയാണ് ബാക്കിയുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു ഭയമില്ല. കാരണം, അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനാണ്. ഞങ്ങളുടെ സർവ്വകാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ അവനിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിൽ വേണ്ടുന്ന നടപടി അവൻ എടുത്തുകൊള്ളും. എന്നൊക്കെയാണ് ശുഐബ് (عليه السلام)പറഞ്ഞതിലടങ്ങിയ ആശയം. അവർ ഭീഷണിക്കും അക്രമത്തിനും മുതിരുകയല്ലാതെ, സത്യാന്വേഷണത്തിനോ, വീണ്ടു വിചാരത്തിനോ തയ്യാറാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷക്ക് വകയില്ലെന്ന് ശുഐബു (عليه السلام)കണ്ടു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ ഒരു തീര ുമാനമുണ്ടാക്കി കാര്യം കലാശിക്കണേ........!

ശുഐബ് (عليه السلام)നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ സ്വാഭാവികമായും ശിർക്കിൻെറ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു വന്നവരായിരുന്നു. പ്രവാചകൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പും അവർ ശിർക്കിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാറില്ലെന്നു പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അഭിമുഖീ കരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരണമെന്നു അവിശ്വാസികളും, ഞങ്ങൾക്കു അതിലേക്കു മടങ്ങിവരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ശുഐബു (عليه السلام)നബിയും പറയുമ്പോൾ, അദ്ദേഹവും ഒരിക്കൽ അവരുടെ ശിർക്കിൻെറ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നു വരുന്നില്ലേ? എന്നു വല്ലവർക്കും തോന്നിയേക്കാം. പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കും മുമ്പ് പ്രവാചകൻമാർ ശിർക്കിൽ അകപ്പെടാതെ അല്ലാഹു അവരെ കാത്തുരക്ഷിക്കുമെങ്കിലും അക്കാലത്തു അവർ തങ്ങളിൽ നിന്നും ഭിന്നമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണെന്നു അവരെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ കരുതി വരാറില്ല. പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ച് തൗഹീദിൻെറ പ്രബോധനം ആരംഭിക്കുന്നതോടെയായിരിക്കും പ്രവാ ചകൻമാരുടെ മാർഗ്ഗവും ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗവും രണ്ടായി വേർതിരിയുന്നത്. അപ്പോൾ മുത ൽക്കായിരിക്കും എതിർപ്പും ശത്രുതയും ആരംഭിക്കുന്നതും. അതുവരെ പ്രവാചകൻമാരെ അവർ

ഒരു അന്യനായി ഗണിക്കാറില്ല. അവര്‍ക്കു പ്രത്യേകമായ ഒരു കര്‍മ്മ പദ്ധതി ആരംഭിക്കുന്നതു പ്രവാചകത്വം മുതല്‍ക്കായിരിക്കുമല്ലോ. നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ സ്ഥിതിയും അങ്ങിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. ശിര്‍ക്കിന്‍െറ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളിലോ, ജാഹിലിയ്യാ ദുരാചാരങ്ങളിലോ ഒന്നും തന്നെ പ്രവാചകത്വത്തിനു മുമ്പും തിരുമേനി പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. അക്കാരണത്താല്‍, ആരും തിരുമേനിയെ ഒരു പുതിയ മാര്‍ഗ്ഗക്കാരനായി ആക്ഷേപിച്ചിരുന്നതുമില്ല. പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ച് തൗഹീദിന്‍െറ പ്രബോധനം ആരംഭിച്ചതോടെയാണ് എതിര്‍പ്പുകള്‍ തലപൊക്കിയതും, മതത്തില്‍ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കി എന്നുള്ള ആരോപണം തുടങ്ങിയതുമെല്ലാം.

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ لَئِنِ ٱتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَـٰسِرُونَ ﴿٩٠﴾

90 അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ ജനങ്ങളില്‍ നിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികള്‍ പറയുകയും ചെയ്തു: ``നിശ്ചയമായും, നിങ്ങള്‍ ശുഐബിനെ പിന്‍പറ്റുന്ന പക്ഷം, അപ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ നഷ്ടപ്പെട്ടവര്‍ തന്നെയായിരിക്കും''.

---

90 وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. الْمَلأُ പ്രധാനികള്‍. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ച. مِن قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ ജനങ്ങളില്‍നിന്ന്. لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ നിങ്ങള്‍ പിന്‍പറ്റിയെങ്കില്‍. شُعَيْبًا ശുഐബിനെ. إِنَّكُمْ إِذًا എന്നാല്‍ (അപ്പോള്‍) നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍. لَّخَاسِرُونَ നഷ്ടപ്പെട്ടവര്‍ തന്നെ.

സത്യത്തിന്നെതിരില്‍ പ്രചാരണം നടത്തുന്നവരുടെ എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള ഒരു പ്രചരണ മാര്‍ഗ്ഗമാണിതും. സത്യം സ്വീകരിച്ചവരെ ഭീഷണികൊണ്ടും, നിര്‍ബന്ധം കൊണ്ടും പിന്‍മടക്കുവാന്‍ കഴിയുന്നില്ലെങ്കില്‍, പൊതുജനങ്ങളെ അതില്‍നിന്നു തടഞ്ഞു നിറുത്തുവാന്‍വേണ്ടി 'അതു സ്വീകരിച്ചു പോകരുത്, സ്വീകരിച്ചാല്‍ പിഴച്ചുപോകും, പുരോഗതിയും മോക്ഷവും നഷ്ടപ്പെടും.' എന്നിങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപരത്തുക. 'നിങ്ങള്‍ ഞങ്ങളുടെ മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കു മടങ്ങാത്തപക്ഷം ഞങ്ങള്‍ നിങ്ങളെ നാട്ടില്‍നിന്നു പുറത്താക്കു'മെന്ന ഭീഷണി മുഴക്കിയ വക്താക്കള്‍ ആ സമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും കടുത്ത ധിക്കാരികളായിരുന്നുവെന്നും, ശുഐബിനെ പിന്‍പറ്റിയവര്‍ നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുമെന്നു പ്രചാരണം നടത്തുന്നതില്‍ അവരല്ലാത്തവര്‍ക്കും പങ്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. കാരണം, ഭീഷണി മുഴക്കിയ പ്രധാനികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോള്‍, അവരെ الذين استكبروا (അഹംഭാവം നടിച്ചവര്‍) എന്നും, ശുഐബിനെ പിന്‍പറ്റിയാല്‍ നഷ്ടക്കാരാകുമെന്നു പറഞ്ഞ പ്രധാനികളെപറ്റി പറഞ്ഞപ്പോള്‍ الذين كفرو (അവിശ്വിസിച്ചവര്‍) എന്നുമാണ് അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا۟ فِى دَارِهِمْ جَـٰثِمِينَ ﴿٩١﴾

91 അപ്പോള്‍, അവര്‍ക്ക് കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടു. അങ്ങനെ, അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തില്‍ അവര്‍ (കാലത്തു) കമിഴ്ന്നു വീണവരായി!

ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا۟ فِيهَا ۚ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ شُعَيْبًا كَانُوا۟ هُمُ ٱلْخَـٰسِرِينَ ﴿٩٢﴾

92 ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവര്‍-അവര്‍ അവിടത്തില്‍ നിവസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു പോലെ (യായി)! (അതെ) ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവര്‍- അവര്‍ തന്നെയായിരുന്നു നഷ്ടക്കാര്‍!

---

91 فَأَخَذَتْهُمُ അപ്പോള്‍ അവരെ പിടികൂടി, അവര്‍ക്ക് പിടിപെട്ട്. الرَّجْفَةُ കഠിന കമ്പനം, കിടു കിടു

ക്കം, പ്രകമ്പനം. فَأَصْبَحُوا അങ്ങനെ അവര്‍ (കാലത്ത്) ആയി. فِي دَارِهِمْ അവരുടെ വസതിയില്‍, ഭവനത്തില്‍. جَاثِمِينَ കമിഴ്ന്നു (മറിഞ്ഞു) വീണവര്‍. 92 الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവര്‍. شُعَيْبًا ശുഐബിനെ. كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا അവര്‍ താമസിച്ചിട്ടില്ലാത്തപോലെ, ധന്യമായിരുന്നില്ലാത്തമാതിരി. فِيهَا അതില്‍, അവിടത്തില്‍. الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവര്‍. كَانُوا هُمُ അവര്‍തന്നെയായിരുന്നു. الْخَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവര്‍.

ഞങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കിത്തരണേ എന്നു ശുഐബു (عليه السلام)പ്രാര്‍ത്ഥിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ആ പ്രാര്‍ത്ഥന സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിയ തീരുമാനമായി ഒരു രാത്രി പെട്ടെന്നു അതിഭയങ്കരമായ ഒരു പ്രകമ്പനം! രാത്രി സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങിയ അവര്‍ പ്രഭാതം പുലര്‍ന്നപ്പോഴെക്കും തങ്ങളുടെ വസിതികളില്‍ മറിഞ്ഞുവീണു ചത്തൊടുങ്ങി. മുമ്പ് ആ നാട്ടില്‍ അവരാരും താമസിച്ചിട്ടേയില്ലെന്നു തോന്നുമാറ് ഒന്നടങ്കം അവര്‍ നശിച്ചു. ശുഐബിനെ പിന്‍പറ്റുന്നവര്‍ നഷ്ടക്കാരായിരിക്കുമെന്നാണ് അവര്‍ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ, നഷ്ടക്കാരായതു യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ അവര്‍ തന്നെ. ശുഐബ് (عليه السلام)നബിയും സത്യവിശ്വാസികളും നേരത്തെത്തന്നെ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. പൊതു ശിക്ഷ വരുമ്പോള്‍ അതിനു മുമ്പായി പ്രവാചകനേയും അനുയായികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുക അല്ലാഹുവിന്‍റെ പതിവാണല്ലോ.

മദ്‌യന്‍കാര്‍ക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെപ്പറ്റി കഠിനമായ കമ്പനം (الرجفة) എന്നാണു ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. സൂ:ഹൂദില്‍ അതിനെപ്പറ്റി ഘോരശബ്ദം (الصيحة) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോള്‍ അതിശക്തമായ ഒരു തരം പൊട്ടിത്തെറിയോ, ഭൂകമ്പമോ ആയിരിക്കും അതെന്നു കരുതാം. الله اعلم

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَٰلَٰتِ رَبِّى وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَٰفِرِينَ ﴿٩٣﴾

93 അപ്പോള്‍, അദ്ദേഹം അവരില്‍നിന്നു വിട്ടുമാറി; അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: ''എന്‍റെ ജനങ്ങളേ, തീര്‍ച്ചയായും, എന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ ദൗത്യങ്ങളെ ഞാന്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് എത്തിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങള്‍ക്കു ഞാന്‍ ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക [ഉപദേശം നല്‍കുക]യും ചെയ്തു. എന്നിരിക്കെ, അവിശ്വാസികളായ ഒരു ജനതയുടെ പേരില്‍ ഞാന്‍ എങ്ങിനെ സങ്കടപ്പെടും?! [അതിനവകാശമില്ലല്ലോ.]''

---

93 فَتَوَلَّى അങ്ങനെ അദ്ദേഹം മാറി, തിരിഞ്ഞു. عَنْهُمْ അവരെ വിട്ടു, അവരില്‍ നിന്ന്. وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. يَا قَوْمِ എന്‍റെ ജനങ്ങളേ. لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ തീര്‍ച്ചയായും ഞാന്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. رِسَالَاتِ ദൗത്യങ്ങളെ. رَبِّي എന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ. وَنَصَحْتُ لَكُمْ ഞാന്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഗുണം കാംക്ഷിക്കുകയും (ഉപദേശിക്കുകയും) ചെയ്തു. فَكَيْفَ അപ്പോള്‍ എങ്ങിനെ. آسَى ഞാന്‍ സങ്കടപ്പെടും വ്യസനപ്പെടും. عَلَى قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെ മേല്‍. كَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ.

ഥമൂദു ഗോത്രം ഒന്നടങ്കം ശിക്ഷയില്‍പെട്ട് നശിച്ചപ്പോള്‍ സ്വാലിഹു (عليه السلام)നബി അവരെ നോക്കി പറഞ്ഞതായി 79-ാം വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള വാക്കുകള്‍ തന്നെയാണു ശുഐബ് (عليه السلام)അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ചത്തൊടുങ്ങിയ ജനതയെ നോക്കിയും പറഞ്ഞത്.

സന്ദര്‍ഭവശാല്‍, രസകരമായ ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാന്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സ്വാലിഹു (عليه السلام)നബി പറഞ്ഞതായി 79-ാം വചനത്തില്‍ കണ്ട വാക്കുകള്‍ അദ്ദേഹം തന്‍റെ മരണമടഞ്ഞ ജനങ്ങളെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞതല്ലെന്നും, പൊതുശിക്ഷ ബാധിക്കുമ്പോള്‍ സ്വാഭാവികമായും ചിലരൊക്കെ അതില്‍നിന്നു രക്ഷപ്പെടാറുണ്ടെന്നും, അങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന

ചിലരോടായിരുന്നു അദ്ദേഹം അതു പറഞ്ഞതെന്നുമൊക്കെ ചില ആളുകൾ പ്രസ്താവിച്ചതായി മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതു ശരിയല്ലെന്നും നാം അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. എന്നാൽ, അതേ കൂട്ടർ- ആ പറഞ്ഞതു മറന്നുപോയതുകൊണ്ടോ എന്തോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ- ഈ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ എങ്ങിനെ എഴുതുന്നു: '........ അവരുടെ അന്തസ്സു മാത്രമല്ല, സ്മാരകങ്ങൾകൂടി നശിച്ചുപോയി. ചുരുക്കത്തിൽ, അവിടെ അവർ തീരെ നിവസിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തപോലെയായിത്തീർന്നു.' അപ്പോൾ പിന്നെ, നശിക്കാതെ ബാക്കിയാകുകയും സ്മരണ നില നിറുത്തുകയും ചെയ്ത ചില ആളുകളോടാണു ശുഐബു (عليه السلام)ഇതു പറഞ്ഞതെന്നുവെക്കുവാൻ തരമില്ലല്ലോ. സ്വാലിഹു (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതയെക്കുറിച്ചു മാത്രം അങ്ങിനെ പറയുവാൻ ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്താണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

വിഭാഗം-12

وَمَآ أَرْسَلْنَا فِى قَرْيَةٍ مِّن نَّبِىٍّ إِلَّآ أَخَذْنَآ أَهْلَهَا بِٱلْبَأْسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

94 ഒരു രാജ്യത്തിലും (തന്നെ) ഒരു നബിയെയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല, അതിലെ ആൾക്കാരെ ദുരിതവും, കഷ്ടപ്പാടുംകൊണ്ട് നാം പിടികൂടാതെ; അവർ താഴ്മ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ ٱلسَّيِّئَةِ ٱلْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا۟ وَّقَالُوا۟ قَدْ مَسَّ ءَابَآءَنَا ٱلضَّرَّآءُ وَٱلسَّرَّآءُ فَأَخَذْنَٰهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

95 പിന്നീട്, തിൻമയുടെ സ്ഥാനത്തു നാം നൻമയെ പകരമാക്കി. അങ്ങനെ, അവർ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു; അവർ പറയുകയും ചെയ്തു; ''നമ്മുടെ പിതാക്കളെ കഷ്ടാവസ്ഥയും, സന്തോഷാവസ്ഥയും ബാധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. [അതുപോലെ നമുക്കും ബാധിച്ചുവെന്നു മാത്രം.]'' അപ്പോൾ, അവർ അറിയാത്ത വിധത്തിൽ പെട്ടന്ന് അവരെ നാം പിടി (ച്ചു ശിക്ഷി)ച്ചു.

---

94 وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല. فِي قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യത്തിലും. مِّن نَّبِيٍّ ഒരു നബിയെയും. إِلاَّ أَخَذْنَا നാം പിടിക്കാതെ. أَهْلَهَا അതിന്റെ ആൾക്കാരെ. بِالْبَأْسَاءِ ദുരിതംകൊണ്ട്. وَالضَّرَّاءِ കഷ്ടപ്പാടും. لَعَلَّهُمْ അവരാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം. يَضَّرَّعُونَ അവർ താഴ്മ കാണിക്കും, വിനയപ്പെടും. 95 ثُمَّ بَدَّلْنَا പിന്നെ നാം പകരമാക്കി. مَكَانَ സ്ഥാനത്ത്. السَّيِّئَةِ തിൻമയുടെ. الْحَسَنَةَ നന്മയെ. حَتَّى عَفَوْا അങ്ങനെ അവർ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു, അവർ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. قَدْ مَسَّ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. آبَاءَنَا നമ്മുടെ (ഞങ്ങളുടെ) പിതാക്കളെ. الضَّرَّاءُ കഷ്ടപ്പാട് (കഷ്ടാവസ്ഥ). وَالسَّرَّاءُ സന്തോഷവും (സന്തോഷാവസ്ഥയും). فَأَخَذْنَاهُم അപ്പോൾ നാമവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു). بَغْتَةً പെട്ടന്നു. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരായിരിക്കെ. لاَ يَشْعُرُونَ അവർ അറിയുന്നില്ല.

പ്രവാചകൻമാരെ ധിക്കരിച്ച ചില സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എടുത്തു വിവരിച്ചശേഷം, കഴിഞ്ഞുപോയ പല സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതുവെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനായാണിത്. പ്രവചാകൻമാർ സത്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ എതിർപ്പും നിഷേധവും കൂടാതെ ഒരു സമുദായവും അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാറില്ല. പക്ഷേ, അക്കാരണത്താൽ അല്ലാഹു ഒരു സമുദായത്തെയും ശക്ഷിച്ചു നശിപ്പിക്കുക പതിവില്ല. ആദ്യം അവനിൽ വിനയവും താഴ്മയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു അവരുടെ ദേഹങ്ങളിലോ ധനത്തിലോ വല്ല കഷ്ടപ്പാടുകളും വഴി പരീക്ഷണം നടത്തും. അതിൽ നിന്നു

അവർ പാഠം പഠിക്കാത്തപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തു അഭിവൃദ്ധിയും ക്ഷേമയ്ശ്വര്യങ്ങളും നൽകി പരീക്ഷണം നടത്തും. ഈ അവസരത്തിൽ നന്ദിക്കുപകരം നന്ദികേടും ധിക്കാരവുമായിരിക്കും അവരിൽ നിന്നു പ്രകടമാകുക. സുഖദു:ഖങ്ങൾ നമുക്കുമാത്രമല്ല, മുമ്പുള്ളവർക്കും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ്, അതു ലോകപ്രകൃതിയാണ്, അല്ലാതെ നമുക്കു പ്രത്യേകമായുള്ളതൊന്നുമല്ല എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവർ പറയുക. ചുരുക്കത്തിൽ തിൻമ ബാധിച്ചാലും നന്മ ബാധിച്ചാലും അതിൽനിന്നു പാഠം പഠിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ, അഭിവൃദ്ധിയിലും സന്തോഷത്തിലും വിഹരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെയായിരിക്കും ഓർക്കാപ്പുറത്ത് അവർക്കു പെട്ടെന്നു ശിക്ഷകൾ വന്നു ഭവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, ഖേദിക്കും. പക്ഷേ, ഫലമുണ്ടാകയില്ല എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَـٰتٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ وَلَـٰكِن كَذَّبُوا۟ فَأَخَذْنَـٰهُم بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

96 (ആ) രാജ്യക്കാർ വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ, നാം അവർക്ക് ആകാശത്തു നിന്നും, ഭൂമിയിൽ നിന്നും 'ബർക്കത്തുകൾ' [അനുഗ്രഹാഭി വൃദ്ധികൾ] തുറന്നു കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവർ വ്യാജമാക്കുകയാണു ചെയ്തത്; അതിനാൽ, അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം അവരെ നാം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

---

96 وَلَوْ أَنَّ ആയിരുന്നെങ്കിൽ. أَهْلَ الْقُرَى (ആ) രാജ്യക്കാർ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു. وَاتَّقَوْا അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു (വെങ്കിൽ). لَفَتَحْنَا നാം തുറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. عَلَيْهِم അവർക്ക്, അവരിൽ. بَرَكَاتٍ അനുഗ്രഹങ്ങളെ, അഭിവൃദ്ധികളെ, വളർച്ചകളെ. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തു നിന്ന്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്നും. وَلَكِن كَذَّبُوا എങ്കിലും അവർ വ്യാജമാക്കി. فَأَخَذْنَاهُم അപ്പോൾ നാമവരെ പിടിച്ചു. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട്. يَكْسِبُونَ അവർ സമ്പാദിക്കും, പ്രവർത്തിച്ചുവെക്കും

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചും അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി വിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചും ജീവിക്കാത്തതു കൊണ്ടാണ് അവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നത്. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ആകാശത്തു നിന്നുമഴ മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വർദ്ധനവ് മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കു സുഭിക്ഷം ലഭിച്ചുകൊണ്ടു സുഖമായി കഴിയുമായിരുന്നുവെന്നു സാരം. അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

أَفَأَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيَـٰتًا وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿٩٧﴾

97 അപ്പോൾ, തങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നവരായിരിക്കെ രാത്രിവേളയിൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷ തങ്ങൾക്ക് വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു (ഭയപ്പെടാതെ) രാജ്യക്കാർ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയോ?!

أَوَأَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

98 തങ്ങൾ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ പൂർവ്വാഹ്ന [ഇളയുച്ച] വേളയിൽ തങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ ശിക്ഷ വരുന്നതിനെയും (ഭയപ്പെടാതെ) രാജ്യക്കാർ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ?!

أَفَأَمِنُوا۟ مَكْرَ ٱللَّهِ ۚ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٩٩﴾

99 (അതെ) അപ്പോള്‍, അല്ലാഹുവിന്‍റെ തന്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു (ഭയപ്പെടാതെ) അവര്‍ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയോ?! എന്നാല്‍, അല്ലാഹുവിന്‍റെ തന്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് (ഭയപ്പെടാതെ) നഷ്ടപ്പെട്ട ജനങ്ങളല്ലാതെ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയില്ല.

---

97 أَفَأَمِنَ അപ്പോള്‍ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കയോ, നിര്‍ഭയമായോ. أَهْلُ الْقُرَى രാജ്യക്കാര്‍. أَن يَأْتِيَهُم അവര്‍ക്ക് വരുന്നതിനെക്കുറിച്ച്, വന്നെത്തുന്നത്. بَأْسُنَا നമ്മുടെ ഗൗരവം, ശൗര്യം, ഊക്ക്, ശിക്ഷ. بَيَاتًا രാത്രി വേളയില്‍, രാത്രിയിലെ അക്രമണമായിട്ട്. وَهُمْ അവരായിരിക്കെ. نَائِمُونَ ഉറങ്ങുന്നവര്‍. 98 أَوَ أَمِنَ സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ (ചെയ്യുകയാണോ). أَهْلُ الْقُرَى രാജ്യക്കാര്‍. أَن يَأْتِيَهُم അവര്‍ക്ക് വരുന്നതിനെ. بَأْسُنَا നമ്മുടെ ശിക്ഷ. ضُحًى പൂര്‍വ്വാഹ്നത്തില്‍, ഇളയുച്ചക്ക്. وَهُمْ അവരായിരിക്കെ. يَلْعَبُونَ അവര്‍ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 99 أَفَأَمِنُوا അപ്പോള്‍ അവര്‍ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിര്‍ഭയരായിരിക്കയോ. مَكْرَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ തന്ത്രത്തെ (ക്കുറിച്ചു). فَلاَ يَأْمَنُ എന്നാല്‍ സമാധാനപ്പെടുക (ഭയപ്പെടാതിരിക്ക)യില്ല. مَكْرَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ തന്ത്രത്തെ. إِلاَّ الْقَوْمُ ജനങ്ങളല്ലാതെ. الْخَاسِرُونَ നഷ്ടപ്പെട്ട, നഷ്ടക്കാരായ.

അവിശ്വാസികളും ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗികളുമായിരുന്ന പല രാജ്യക്കാരുടെയും സമുദായങ്ങളുടെയും അനുഭവങ്ങള്‍ മുമ്പു വിവരിച്ചല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ചില ശിക്ഷാ നടപടികള്‍ ഇവരിലും ഏതുസമയത്തും സംഭവിച്ചുകൂടായ്കയില്ലെന്ന് ഈ ജനങ്ങളും ഓര്‍മ്മിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. ആ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളില്‍ നിന്നു പാഠം പഠിക്കാതെ-ഞങ്ങള്‍ക്കൊന്നും ബാധിക്കുകയില്ലെന്നു-സമാധാനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നപക്ഷം, അതു വമ്പിച്ച നഷ്ടത്തിനു ഇടവരുത്തിയേക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ താക്കീതു ചെയ്കയാണ്.

തങ്ങള്‍ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ശരിയാണെന്നും, തങ്ങള്‍ക്കു ആരോടും ഉത്തരം പറയേണ്ടതില്ലെന്നും കരുതുന്നവര്‍ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടാതെ നിര്‍ഭയരായിരിക്കയുള്ളു. ഹസന്‍ ബസ്വരീ (رحمه الله)പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വാക്യം വളരെ അര്‍ത്ഥവത്താകുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസി സല്‍പ്രവൃത്തികള്‍ ചെയ്യുന്നതു ഭയപ്പാടോടും പേടിയോടും കൂടിയായിരിക്കും. തോന്നിയവാസി പാപങ്ങള്‍ ചെയ്യുന്നത് ഭപ്പാടില്ലാതെ നിര്‍ഭയനായും കൊണ്ടായിരിക്കും.'

വിഭാഗം-13

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ أَهْلِهَآ أَن لَّوْ نَشَآءُ أَصَبْنَٰهُم بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

100 ഭൂമിയെ, അതിലെ (പൂര്‍വ്വിക) ആള്‍ക്കാരുടെ ശേഷം, അനന്തരാവകാശമെടുക്കുന്നവര്‍ക്കു മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശകമായി [വ്യക്തമായി] ട്ടുമില്ലേ? നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, അവരുടെ പാപങ്ങള്‍ നിമിത്തം നാം അവര്‍ക്ക് (ആപത്ത്) ബാധിപ്പിക്കുമെന്ന്! നാം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ക്ക് മുദ്രവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അങ്ങനെ അവര്‍ കേള്‍ക്കുന്നില്ല.

---

100 أَوَ لَمْ يَهْدِ മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശകവുമാകുന്നില്ലേ, വ്യക്തമാകുന്നുമില്ലേ. لِلَّذِينَ يَرِثُونَ അനന്തരമെടുക്കുന്നവര്‍ക്ക്, അനന്തരാവകാശികളായി വരുന്ന (കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന)വര്‍ക്ക്. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. مِن بَعْدِ ശേഷം, ശേഷമായി. أَهْلِهَا അതിന്‍റെ ആള്‍ക്കാരുടെ. أَن لَّوْ نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം

എന്നു. أَصَبْنَاهُم അവര്‍ക്ക് നാം (ആപത്ത്) ബാധിപ്പിക്കും (എന്ന്). بِذُنُوبِهِم അവരുടെ പാപങ്ങള്‍ നിമിത്തം. وَنَطْبَعُ നാം മുദ്രവെക്കുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു). عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയ ങ്ങള്‍ക്ക്, ഹൃദയങ്ങളുടെ മേല്‍. فَهُمْ എന്നിട്ടവര്‍, അങ്ങനെ അവര്‍. لاَ يَسْمَعُونَ കേള്‍ക്കുകയില്ല (കേള്‍ക്കുന്നില്ല).

മുന്‍സമുദായങ്ങളുടെ അനന്തരാവകാശികളും പിന്‍ഗാമികളുമായി ഈ ഭൂമിയില്‍ രംഗത്തു വന്നിട്ടുള്ളവരാണല്ലോ ഈ അവിശ്വാസികള്‍. അവരുടെ പാപങ്ങള്‍ നിമിത്തം അവരെ ശിക്ഷിച്ചതുപോലെ ഇവരെയും വേണമെങ്കില്‍ നമുക്കു ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണെന്ന് അവരുടെ ചരിത്രങ്ങളില്‍ നിന്നു ഇവര്‍ക്കു വ്യക്തമായി മനസ്സിലായിട്ടില്ലേ?! പിന്നെയും വിശ്വസി ക്കാതിരിക്കുകയാണ് ഇവര്‍ ചെയ്യുന്നത്. ഇവരുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ക്കു നാം മുദ്ര വെക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ സത്യയാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങള്‍ അവര്‍ കേള്‍ക്കുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യാതായിരിക്കുകയാണ് എന്നു സാരം. അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങള്‍ക്കു മുദ്രവെക്കുക എന്നു പറയുന്നതിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അടുത്ത വചനത്തില്‍ നിന്നു തന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കാം.

تِلْكَ ٱلْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآئِهَا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ فَمَا كَانُوا۟ لِيُؤْمِنُوا۟ بِمَا كَذَّبُوا۟ مِن قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿١٠١﴾

101 ആ രാജ്യങ്ങള്‍ അവയുടെ വൃത്താന്ത ങ്ങളില്‍ നിന്ന് (ചിലതൊക്കെ) നാം നിനക്കു തരുകയാണ്. തീര്‍ച്ചയായും, അവര്‍ക്ക് [ആ രാജ്യക്കാര്‍ക്ക്] അവരുടെ റസൂലുകള്‍ വ്യക്തമായ തെളിവുകളു മായി ചെല്ലുകയുണ്ടായി. എന്നാല്‍, മുമ്പ് അവര്‍ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതില്‍ അവര്‍ വിശ്വസിക്കു (വാന്‍ തയ്യാറാകു)കയുണ്ടായില്ല. അപ്രകാരം, അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ക്ക് അ ല്ലാഹു മുദ്ര കുത്തുന്നു.

---

101 تِلْكَ الْقُرَى ആ രാജ്യങ്ങള്‍. نَقُصُّ عَلَيْكَ നിനക്ക് നാം (കഥ) വിവരിച്ചു തരുന്നു. مِنْ أَنبَائِهَا അതിന്‍റെ വൃത്താന്ത (വര്‍ത്തമാന)ങ്ങളില്‍ നിന്ന്. وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ തീര്‍ച്ചയായും അവര്‍ക്ക് വന്നിട്ടു ണ്ട്, ചെല്ലുകയുണ്ടായി. رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകള്‍. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളുമായി. فَمَا كَانُوا എന്നിട്ട് അവര്‍ (തയ്യാര്‍) ആയില്ല. لِيُؤْمِنُوا അവര്‍ വിശ്വസിക്കുവാന്‍. بِمَا كَذَّبُوا അവര്‍ വ്യാജമാക്കി യതില്‍, വ്യാജമാക്കിയതുകൊണ്ട്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. يَطْبَعُ اللهُ അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കുന്നു (വെക്കും). عَلَى قُلُوبِ ഹൃദയങ്ങള്‍ക്ക്. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ.

തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ധാരാളം ലഭിച്ചിട്ടു പിന്നെയും മുന്‍ സ്ഥിതിയില്‍ മാറ്റം വരാതെ, സത്യനിഷേധത്തിലും, വ്യാജവാദത്തിലും ശഠിച്ചു നിന്നുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുമ്പോഴാണു വേണ്ടതൊന്നും ഉള്ളില്‍ പ്രവേശിക്കാത്ത വിധം അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങള്‍ക്കു മുദ്ര വെക്കുന്നതെന്നു ഈ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. بما كذبوا من قبل എന്ന വാക്കിന് 'അവര്‍ മുമ്പു വ്യാ ജമാക്കിയതു നിമിത്തം' എന്നും അര്‍ത്ഥം കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അഥവാ അതുകൊണ്ടവര്‍ വിശ്വസിക്കുവാന്‍ തയ്യാറാകാത്തത് എന്നു താല്‍പര്യം.

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِم مِّنْ عَهْدٍ ۖ وَإِن

102 അവരില്‍ അധികമാള്‍ക്കും യാതൊരു കരാറും [കരാറു പാലിക്കേണ്ട ബോധ

وَجَدْنَآ أَكْثَرَهُمْ لَفَٰسِقِينَ ﴿١٠٢﴾	വും]നാം കണ്ടെത്തിയില്ല; അവരിൽ അധികമാളുകളെയും തോന്നിയവാസികളായിത്തന്നെ നാം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.

---

102 وَمَا وَجَدْنَا നാം കണ്ടെത്തിയില്ല. لِأَكْثَرِهِم അവരിൽ അധികമാൾക്കും. مِّنْ عَهْدٍ ഒരു കരാറും, പ്രതിജ്ഞയും. وَإِنْ وَجَدْنَا നിശ്ചയമായും നാം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികത്തെയും. لَفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായി തന്നെ.

അതുകൊണ്ടാണു മേൽ വിവരിച്ച രാജ്യങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കു ആ അനുഭവങ്ങൾ നേരിട്ടതെന്നു താൽപര്യം. മനുഷ്യൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ചു ബോധവാനായിരിക്കുവാൻ കടമപ്പെട്ടവനാകുന്നു. പ്രവാചകൻമാരും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന തെളിവുകൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതോടെ ആ ബാദ്ധ്യത കൂടുതൽ ദൃഢപ്പെടുന്നു. പരീക്ഷണ ഘട്ടങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അതു പിന്നെയും ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടൊന്നും ആ ബാദ്ധ്യത നിറവേറ്റുവാനുള്ള ബോധവും തയ്യാറും അവർക്കുണ്ടായില്ല എന്നത്രെ 'അവർക്കു യാതൊരു കരാറും നാം കണ്ടെത്തിയില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ഈ സത്യനിഷേധികൾ അവരുടെ മർക്കട മുഷ്ടിയും ധിക്കാരവും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിനോ വ്യസനത്തിനോ ആവശ്യമില്ലെന്നും, ഇങ്ങിനെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിനു മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ നിരത്തി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, നിലവിലുള്ള വേദക്കാരിൽ റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ട മൂസാ (عليه السلام)നബി സത്യപ്രബോധനം നടത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു നേരിട്ട അനുഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു നബി (ﷺ)ക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു:-

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنۢ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦ فَظَلَمُوا۟ بِهَا ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾	103 പിന്നീട്, അവരുടെ [മേൽ പറയപ്പെട്ടവരുടെ] ശേഷം, ഫിർഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്ക് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി നാം മൂസായെ നിയോഗിച്ചയച്ചു. എന്നിട്ട്, അവർ അവയിൽ (വിശ്വസിക്കാതെ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. അപ്പോൾ, (ആ) കുഴപ്പം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങനെ ആയെന്നു നോക്കുക!
وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰفِرْعَوْنُ إِنِّى رَسُولٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٠٤﴾	104 മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു: ''ഫിർഔനേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു റസൂലാകുന്നു.''
حَقِيقٌ عَلَىٰٓ أَن لَّآ أَقُولَ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ ۚ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِىَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٠٥﴾	105 ''അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ (ഒന്നും) പറയാതിരിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവനാണു (ഞാൻ). നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്; ആകയാൽ, എന്റെ കൂടെ നീ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ അയച്ചു [വിട്ടു] ത

രുക’’.

---

103 ثُمَّ بَعَثْنَا പിന്നെ നാം അയച്ചു, എഴുന്നേല്പിച്ചു (നിയോഗിച്ചു). مِن بَعْدِهِم അവരുടെ ശേഷം. مُّوسَى മൂസായെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി. إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിര്‍ഔന്‍െറ അടുത്തേക്ക്. وَمَلَئِهِ അവന്‍െറ സംഘക്കാരിലേക്കും, പ്രധാനികളിലേക്കും. فَظَلَمُوا എന്നിട്ട് അവര്‍ അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചു. بِهَا അവയില്‍, അവകൊണ്ട്. فَانظُرْ അപ്പോള്‍ നോക്കുക. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയി (ഉണ്ടായി). عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الْمُفْسِدِينَ നാശം (കുഴപ്പം) പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവരുടെ. 104 وَقَالَ مُوسَى മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു. يَا فِرْعَوْنُ ഫിര്‍ഔനെ. إِنِّي رَسُولٌ ഞാന്‍ ഒരു ദൂതനാണ്. مِّن رَّبِّ രക്ഷിതാവിങ്കല്‍ നിന്ന്. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ. 105 حَقِيقٌ അവകാശപ്പെട്ട (കടമപ്പെട്ട)വനാണ്. عَلَى أَن لَّا أَقُولَ ഞാന്‍ പറയാതിരിക്കുവാന്‍. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍െറ പേരില്‍. إِلَّا الْحَقَّ യഥാര്‍ത്ഥമല്ലാതെ, സത്യമൊഴികെ. قَدْ جِئْتُكُم ഞാന്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. بِبَيِّنَةٍ തെളിവുംകൊണ്ട്. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍നിന്ന്. فَأَرْسِلْ അതിനാല്‍ അയച്ചു തരുക. مَعِيَ എന്‍െറ കൂടെ. بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൗല്‍ സന്തതികളെ.

സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും തൗഹീദിലേക്കും ക്ഷണിക്കുകയെന്ന ദൗത്യത്തിനു പുറമെ, മൂസാ (عليه السلام)നബി നിര്‍വ്വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ദൗത്യമായിരുന്നു ഇസ്റാഈല്യരെ ഫിര്‍ഔന്‍െറ അടിമത്തത്തില്‍ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കല്‍. ഇസ്രാഈൗല്‍ സന്തതികളെ എന്‍െറ കൂടെ അയച്ചു തരേണമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് അതിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ പൗത്രനും, ഇസ്രാഈൗല്‍ എന്ന യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام)നബിയുടെ മകന്‍ യൂസുഫി (عليه السلام)നബിയുടെ ചരിത്രം സൂറത്തു യൂസുഫില്‍ വരുന്നുണ്ട്. അതില്‍ കാണാവുന്ന പ്രകാരം, അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരങ്ങളും അവസാനം ഈജിപ്തില്‍ താമസമായി. കാലക്രമത്തില്‍ ആ കുടുംബം ഒരു വമ്പിച്ച ജനതയായി വര്‍ദ്ധിച്ചു. ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധിപത്യം ഖിബ്ത്വി (കൊപ്ത്തി)കളായ ഫിര്‍ഔന്‍ (ഫറോവാ) രാജവംശത്തിന്‍െറ കയ്യിലായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്തു ഇസ്റാഈല്യര്‍ക്ക് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പേരും പ്രശസ്തിയുമെല്ലാം കാലാന്തരങ്ങളില്‍ നഷ്ടപ്പെടുകയും, അവര്‍ കൊപ്തി വര്‍ഗ്ഗത്തിന് അടിമപ്പെട്ടും അവരുടെ അക്രമ മര്‍ദ്ദനങ്ങള്‍ സഹിച്ചും കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടി വരികയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു മൂസാ (عليه السلام)നബിയെ അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചത്.

ഖുര്‍ ആനില്‍ വളരെയേറെ ആവര്‍ത്തിച്ചും വിസ്തരിച്ചും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്രമാണ് മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെയും ഇസ്റാഈല്യരുടെയും ചരിത്രം. ആ ചരിത്രത്തിന്‍െറ ചില വശങ്ങള്‍ ചില സൂറത്തുകളില്‍ പ്രത്യേകം വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ആ കൂട്ടത്തില്‍ പെട്ടതാണ് ഈ സൂറത്തും, ഖസ്വസും, ത്വാഹായും, മക്കീ സൂറത്തുകളിലാണ് ഇത് കൂടുതല്‍ കാണപ്പെടുക. നൂറ്റി മുപ്പതില്‍ പരം സ്ഥലത്ത് മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ പേര്‍ ഖുര്‍ആനില്‍ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായങ്ങളില്‍ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ഒരു സമുദായത്തിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട റസൂലും, ആദ്യന്തം സംഭവബഹുലമായ ഒരു നീണ്ട ചരിത്രത്തിന്‍െറ നായകനുമായിരുന്നു ആ പ്രവാചകന്‍. ആ നിലക്ക് നബി (ﷺ)തിരുമേനിക്കും അവിടത്തെ സമുദായത്തിനും ആ ചരിത്രത്തില്‍ നിന്നും വളരെയധികം മാതൃകകളും പാഠങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുവാനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ആ പ്രവാചകവര്യന്‍െറ ചരിത്രത്തിന് അല്ലാഹു ഇത്രയധികം പ്രാധാന്യം കല്‍പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِـَٔايَةٍ فَأْتِ بِهَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾

106 അവന്‍ [ഫിര്‍ഔന്‍] പറഞ്ഞു: ‘‘നീ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കില്‍, അത് (ഇങ്ങു) കൊണ്ടുവാ, നീ സത്യവാന്‍മാരില്‍പെട്ടവനാണെങ്കില്‍!’’

107 അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തൻെറ വടിയിട്ടു; അപ്പോഴതാ അത് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു സർപ്പം!	فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾
108 അദ്ദേഹം തൻെറ കൈ പുറത്തെടുത്തു (കാട്ടി); അപ്പോഴതാ നോക്കുന്നവർക്ക് (അതു) വെള്ള നിറമുള്ളത്!	وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنَّـٰظِرِينَ ﴿١٠٨﴾

---

106 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ. جِئْتَ നീ വന്നിരിക്കുന്നു (എങ്കിൽ). بِآيَةٍ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവുംകൊണ്ട്. فَأْتِ بِهَا എന്നാലത് കൊണ്ടുവോ. إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവരിൽ. 107 فَأَلْقَى അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇട്ടു. عَصَاهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വടി. فَإِذَا هِيَ അപ്പോൾ (അതാ) അത്. ثُعْبَانٌ ഒരു സർപ്പം, പെരുമ്പാമ്പ്. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ, തനി.. 108 وَنَزَعَ അദ്ദേഹം നീക്കി (പുറത്ത്) എടുക്കുകയും ചെയ്തു. يَدَهُ തൻെറ കൈ. فَإِذَا هِيَ അപ്പോൾ (അതാ) അതു. بَيْضَاءُ വെളുത്തത്. لِلنَّاظِرِينَ നോക്കുന്നവർക്ക്..

സീനാ താഴ്വരയിൽ വെച്ച് അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام)നബിയെ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്കും മറ്റും റസൂലായി നിയോഗിച്ചയച്ച അവസരത്തിൽതന്നെ, അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു മഹാദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ വടിയും കയ്യും. കൂടുതൽ വിവരത്തിനു സൂ:ഖസ്വസ്വും, ത്വാഹായും നോക്കുക.

വിഭാഗം-14

109 ഫിർഔൻെറ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും ഇവൻ, (വളരെ) അറിവുള്ളതായ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻ തന്നെ;	قَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَـٰذَا لَسَـٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾
110 ''നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിനാൽ, (ഇവനെപ്പറ്റി) നിങ്ങൾ എന്ത് കൽപിക്കുന്നു [എന്താണ് നിങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ളത്]?!''	يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾

---

109 قَالَ الْمَلَأُ സംഘം (പ്രധാനി)കൾ പറഞ്ഞു. مِن قَوْمِ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന്. فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ. إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്, ഇവൻ. لَسَاحِرٌ ഒരു സിഹ്റുകാരൻ (ജാലവിദ്യക്കാരൻ) തന്നെ. عَلِيمٌ അറിവുള്ള. 110 يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يُخْرِجَكُم നിങ്ങളെ പുറത്താക്കു (ബഹിഷ്കരിക്കു) വാൻ. مِّنْ أَرْضِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ)നിന്ന്. فَمَاذَا അപ്പോൾ (അതിനാൽ) എന്താണ്. تَأْمُرُونَ നിങ്ങൾ കൽപിക്കുന്നു (നിർദ്ദേശിക്കുന്നു)..

മൂസാ (عليه السلام)ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അവരിലുള്ള പ്രധാനികൾ തമ്മതമ്മിൽ പറയുന്നതാണിത്. ഫിർഔനും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായും, പ്രധാനികളോടു നിർദ്ദേശം ആവശ്യപ്പെട്ടതായും സൂ: ശുഅറാഉൽ (34:35) കാണാം. അപ്പോൾ, എല്ലാവരും അന്യോന്യം കൂടിയാലോചിച്ചായിരുന്നു മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കെതിരെയുള്ള നയം അവർ തീരുമാനിച്ചതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. വളരെ നിപുണനായ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരനാണിവൻ. അതു വഴി നിങ്ങളെ മയക്കി

വഞ്ചിച്ച് നിങ്ങളെ ഇവിടെനിന്നു ബഹിഷ്കൃതരാക്കുവാനുള്ള ഒരു സൂത്രമാണിത്. അതുകൊണ്ടു ഇവനെ വെറുതെ വിട്ടുകൂടാ. അതെങ്ങിനെ വേണം? ഇതാണവരുടെ ആലോചന.

ജാലവിദ്യ, ആഭിചാരം, ഇന്ദ്രജാലം, ചെപ്പടിവിദ്യ മുതലായവക്കെല്ലാം പറയപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് **سحر** (സിഹ്ര്‍) എന്നും, അതിന്‍െറ കര്‍ത്തൃനാമമാണു **ساحر** (സാഹിര്‍) എന്നും, യഥാര്‍ത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ പ്രയാസമായ എല്ലാ പകിട്ടുവേലകള്‍ക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നും സൂ: അല്‍ബഖറഃ 102ന്‍െറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓര്‍ക്കുക

قَالُوٓا۟ أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِى ٱلْمَدَآئِنِ حَـٰشِرِينَ ﴿١١١﴾

111 അവര്‍ (ഫിര്‍ഔനോടു) പറഞ്ഞു: ''അവന്നും, അവന്‍െറ സഹോദരന്നും, ഇട കൊടുക്കുക; നഗരങ്ങളില്‍ ശേഖരിക്കുന്ന ആളുകളെ നിയോഗിച്ചയക്കുകയും ചെയ്യുക;-

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَـٰحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

112 (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവരായ എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും (ശേഖരിച്ച്) അവര്‍ അങ്ങയുടെ അടുക്കല്‍ കൊണ്ടുവരട്ടെ.''

---

111 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. أَرْجِهْ അവനെ പിന്തിച്ചു വെക്കുക, അവന്ന് ഒഴിവു (ഇട) നല്‍കുക. وَأَخَاهُ അവന്‍െറ സഹോദരനെയും. وَأَرْسِلْ അയക്കുക (നിയോഗിക്കുക)യും ചെയ്യുക. فِي الْمَدَائِنِ പട്ടണങ്ങളില്‍. حَاشِرِينَ ശേഖരിക്കുന്ന(ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുന്ന)വരെ.. 112 يَأْتُوكَ അവര്‍ നിനക്ക് (അങ്ങേക്ക്)വരും (വരട്ടെ). بِكُلِّ سَاحِرٍ എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും കൊണ്ട്. عَلِيمٍ അറിവുള്ള..

മൂസാ (عليه السلام)നബിയെ റസൂലായി നിശ്ചയിച്ചപ്പോള്‍, അദ്ദേഹത്തിനു വാചാലമായി സംസാരിക്കുവാന്‍ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നതു നിമിത്തം, അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് സഹോദരന്‍ ഹാറൂന്‍ (عليه السلام)നബിയെ ഒരു സഹായകനായി അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. രണ്ടുപേരും കൂടിയായിരുന്നു ഫിര്‍ഔനെ സമീപിച്ചത്. അതുകൊണ്ടാണ് 'അവനെയും അവന്‍െറ സഹോദരനെയും തല്‍ക്കാലം ഇടകൊടുത്തു വിടുക' എന്ന് അവര്‍ പറഞ്ഞത്. ഫിര്‍ഔന്‍െറ നിര്‍ദ്ദേശപ്രകാരം വളരെ ജാലവിദ്യക്കാര്‍ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടു.

وَجَآءَ ٱلسَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوٓا۟ إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَـٰلِبِينَ ﴿١١٣﴾

113 ജാലവിദ്യക്കാര്‍ ഫിര്‍ഔന്‍െറ അടുക്കല്‍ വരുകയും ചെയ്തു. അവര്‍ പറഞ്ഞു: ''വിജയിക്കുന്നവര്‍ ഞങ്ങളാണെങ്കില്‍, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍ക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) പ്രതിഫലം ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ!''

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

114 അവന്‍ പറഞ്ഞു: ''അതെ, (മാത്രമല്ല) നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍, (നമ്മുടെ അടുക്കല്‍) സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരില്‍ പെട്ടവരുമായിരിക്കും.''

---

113 وَجَاءَ السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാര്‍ വരുകയും ചെയ്തു. فِرْعَوْنَ ഫിര്‍ഔന്‍െറ അടുക്കല്‍. قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. إِنَّ لَنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍ക്കുണ്ട് (അല്ലേ). لَأَجْرًا ഒരു (വമ്പിച്ച) പ്രതിഫലം തന്നെ. إِن كُنَّا ഞങ്ങള്‍ ആയെങ്കില്‍. نَحْنُ ഞങ്ങള്‍ (തന്നെ). الْغَالِبِينَ വിജയികള്‍, കവച്ചുവെക്കു

ന്നവർ. 114 قَالَ نَعَمْ അവൻ പറഞ്ഞു അതെ. وَإِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ (ആകുന്നു താനും). لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ സാമീപ്യം നൽകപ്പെട്ട (സിദ്ധിച്ച)വരിൽ പെട്ട (വർ) തന്നെ.

മൂസാ (عليه السلام)നബിയോടു മത്സരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ജാലവിദ്യക്കാർ വമ്പിച്ച ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. അതിനായി അവരുടെ വടികൾ, കയറുകൾ മുതലായ സാമഗ്രികളും കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. (20:66) നിശ്ചയപ്രകാരം ഒരു ഉത്സവദിവസം ഇളയുച്ച സമയത്തായിരുന്നു അത്. (20:59) എല്ലാവരും രംഗത്ത് ഒരുമിച്ചു കൂടി.

قَالُوا۟ يَـٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِىَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ نَحْنُ ٱلْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾

115 അവർ [ജാലവിദ്യക്കാർ] പറഞ്ഞു: ''മൂസാ, ഒന്നുകിൽ നീ (ആദ്യം വടി) ഇടുക, ഒന്നുകിൽ (ആദ്യം) ഇടുന്നവർ ഞങ്ങളായിരിക്കുക (-ഏതാണു വേണ്ടത്)?''

قَالَ أَلْقُوا۟ ۖ فَلَمَّآ أَلْقَوْا۟ سَحَرُوٓا۟ أَعْيُنَ ٱلنَّاسِ وَٱسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

116 അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ഇട്ടു കൊള്ളുവിൻ.'' അങ്ങനെ, അവർ (വടി) ഇട്ടപ്പോൾ, അവർ മനുഷ്യരുടെ കണ്ണുകളെ പകിട്ടാക്കുകയും, അവർ അവരെ പേടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ ഒരു വമ്പിച്ച ജാലവിദ്യ (തന്നെ) കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തു.

---

115 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا مُوسَى മൂസാ. إِمَّا أَن تُلْقِيَ ഒന്നുകിൽ നീ ഇടുക. وَإِمَّا أَن نَّكُونَ ഒന്നുകിൽ ഞങ്ങളായിരിക്കുക. نَحْنُ ഞങ്ങൾ (തന്നെ). الْمُلْقِينَ ഇടുന്നവർ. 116 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَلْقُوا നിങ്ങൾ ഇട്ടുകൊള്ളുവിൻ. فَلَمَّا أَلْقَوْا അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടപ്പോൾ. سَحَرُوا അവർ പകിട്ടാക്കി, മായത്തിലാക്കി. أَعْيُنَ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ കണ്ണുകളെ. وَاسْتَرْهَبُوهُمْ അവരെ അവർ പേടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. وَجَاءُوا അവർ വരുകയും ചെയ്തു. بِسِحْرٍ ഒരു ജാലവിദ്യയുമായി. عَظِيمٍ വമ്പിച്ചതായ.

ചില മായാതന്ത്രങ്ങൾ വഴി ജാലവിദ്യക്കാരുടെ വടികളും കയറുകളും കാണികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പാമ്പുകളായി തോന്നി. അവർ അതു കണ്ട് ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ജാലവിദ്യയുടെ ഇനത്തിൽ വളരെ വമ്പിച്ച വിദ്യ തന്നെയായിരുന്നു അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

117 മൂസാക്കു നാം 'വഹ്യു' [സന്ദേശം] നൽകുകയും ചെയ്തു: ''നിന്റെ വടി നീ ഇട്ടേക്കുക'' എന്ന്. അപ്പോഴതാ, അവർ കൃത്രിമമാ(യുണ്ടാ)ക്കിയിരുന്നതിനെ അത് വിഴുങ്ങുന്നു!

فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

118 അങ്ങനെ, യഥാർത്ഥം സംഭവിച്ചു. [സത്യം പുലർന്നു]; അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു വിഫലമാകുകയും ചെയ്തു.

فَغُلِبُوا۟ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُوا۟ صَـٰغِرِينَ ﴿١١٩﴾

119 അപ്പോൾ, അവിടംവെച്ച് അവർ പരാജയപ്പെട്ടു; അവർ നിസ്സാരൻമാരായി

മാറുകയും ചെയ്തു.

---

117 وَأَوْحَيْنَا നാം സന്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. إِلَى مُوسَى മൂസാക്ക്. أَنْ أَلْقِ നീ ഇടുക (ഇടണം) എന്ന്. عَصَاكَ നിൻെറ വടി. فَإِذَا هِيَ അപ്പോൾ (അതാ) അത്. تَلْقَفُ അതു വിഴുങ്ങുന്നു. مَا يَأْفِكُونَ അവർ കൃത്രിമം (കളളം) പ്രവത്തിച്ചിരുന്നത്.. 118 فَوَقَعَ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു, സ്ഥാപിതമായി. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം, സത്യം, കാര്യം. وَبَطَلَ വിഫലമാകുക (നിരർത്ഥമാകുക)യും ചെയ്തു. مَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നത്. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.. 119 فَغُلِبُوا അപ്പോൾ (അങ്ങനെ) അവർ ജയിക്കപ്പെട്ടു, പരാജയപ്പെട്ടു. هُنَالِكَ അവിടത്തിൽ. وَانقَلَبُوا അവർ മറിയുക (മാറുക)യും ചെയ്തു. صَاغِرِينَ ചെറിയവരായി (നിസ്സാരൻമാരായി)..

മൂസാ (عليه السلام)വടി നിലത്തിട്ടത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുളള വഹ്യനുസരിച്ചാണെന്ന് പറഞ്ഞത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് അല്ലാഹുവാണെന്നും, അതിൽ നബിമാർക്കോ മറ്റോ തങ്ങളുടെ കഴിവൊന്നും പ്രയോഗിക്കുവാനില്ലെന്നുമാണത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ജാലവിദ്യക്കാരുടെ സാമഗ്രികൾ പാമ്പുകളാണെന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് തോന്നിയതല്ലാതെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്ക് മാറ്റമൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. മൂസാ (അ)ൻെറ വടിയാകട്ടെ, യഥാർത്ഥ സർപ്പം തന്നെയാണ് താനും. ആ കൃത്രിമപ്പാമ്പുകളെയെല്ലാം ആ സർപ്പം വിഴുങ്ങുകയായി അത് കണ്ടപ്പോൾ ജാലവിദ്യക്കാർക്കും കാര്യം മനസ്സിലായി. അതെ, മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടേത് ജാലവിദ്യയല്ലെന്നും, ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാണെന്നും, അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ചു. മാത്രമല്ല:-

وَأُلْقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سَـٰجِدِينَ ﴿١٢٠﴾

120 ജാലവിദ്യക്കാർ സാഷ്ടാംഗം നമസ്ക്കരിക്കുന്നവരായി വീഴ്ത്തപ്പെടുക [നിലം പതിക്കുക]യും ചെയ്തു.

قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٢١﴾

121 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ (സർവ്വ) ലോക രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു;-

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَـٰرُونَ ﴿١٢٢﴾

122 (അതെ) മൂസായുടെയും, ഹാറൂൻെറയും റബ്ബിൽ.''

---

120 وَأُلْقِيَ ഇടപെടുക (വീഴ്ത്തപ്പെടുക)യും ചെയ്തു (നിലംപതിച്ചു). السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ. سَاجِدِينَ സുജൂദു (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുന്നവരായി. 121 قَالُوا آمَنَّا അവർ പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. بِرَبِّ രക്ഷിതാവിൽ. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ (സർവ്വ ലോകത്തിൻെറ). 122 رَبِّ مُوسَى അതായത് മൂസായുടെ റബ്ബ്. وَهَارُونَ ഹാറൂൻെറയും..

പക്ഷെ, ഫിർഔനും സിൽബന്ധികളും പരാജയം സമ്മതിച്ചില്ല. അവരുടെ അഹന്ത അതിനു അനുവദിക്കുകയില്ലല്ലോ. മൂസാ (عليه السلام)കാണിച്ചതു സിഹ്റിൻെറ ഇനത്തിൽപെട്ടതല്ലെന്നു അവർക്ക് മനസ്സിലായാൽ തന്നെയും അവരുടെ സർവ്വാധിപത്യത്തിനും ഔദ്ധത്യത്തിനും അതെങ്ങിനെ യോജിക്കും?! ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു വേറെ ദൈവമില്ലെന്നും, നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ റബ്ബു ഞാൻ തന്നെയാണെന്നും വിളംബരം ചെയ്തവനാണു ഫിർഔൻ. (28:38;79:24) എന്നിരിക്കെ, ജാലവിദ്യക്കാരെ വെറുതെ വിടുവാനോ, അവർ പരാജയപ്പെട്ടതിൻെറ രഹസ്യം അന്വേഷിച്ചറിയുവാനോ അവന് എങ്ങിനെ സൻമനസ്സുണ്ടാകും?! അങ്ങനെ, അധികാര ശക്തിയും, മർദ്ദനമുറയും തന്നെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അവൻ തീർച്ചയാക്കി. അതിനായി അവരുടെ മേൽ സൂത്രപരമായ ഒരു ആരോപണവും!

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنتُم بِهِۦ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوهُ فِى ٱلْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا۟ مِنْهَآ أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾

123 ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു; ‘‘നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ സമ്മതം നൽകുന്നതിനു മുമ്പ് നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചുവോ?! നിശ്ചയമായും, ഇത് നിങ്ങൾ നഗരത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ഒരു (ഗൂഢ)തന്ത്രമാണ്; അതിലെ ആൾക്കാരെ അതിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാനായി. അതിനാൽ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം!

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٤﴾

124 ‘‘നിങ്ങളുടെ കൈകളും കാലുകളും (ഒന്നൊന്നിന്റെ) എതിരിൽ ഞാൻ മുറിച്ചു കളയുക തന്നെ ചെയ്യും. പിന്നെ, നിങ്ങളെ മുഴുവനും ഞാൻ ക്രൂശിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും’’

---

123 قَالَ فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു. آمَنتُم നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു (വോ). بِهِ അവനിൽ. قَبْلَ മുമ്പ്. أَنْ آذَنَ ഞാൻ സമ്മതം തരുന്നതിന്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്. لَمَكْرٌ ഒരു തന്ത്രംതന്നെ. مَّكَرْتُمُوهُ നിങ്ങളത് തന്ത്രം ചെയ്തു (നടത്തിയിരിക്കുന്നു). فِي الْمَدِينَةِ നഗരത്തിൽ. لِتُخْرِجُوا നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുവാൻ വേണ്ടി. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. أَهْلَهَا അതിലെ ആൾക്കാരെ. فَسَوْفَ അതിനാൽ വഴിയെ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം.. 124 لَأُقَطِّعَنَّ തീർച്ചയായും ഞാൻ മുറിച്ചുകളയും.. أَيْدِيَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകളെ. وَأَرْجُلَكُم നിങ്ങളുടെ കാലുകളെയും. مِّنْ خِلَافٍ എതിരിൽ. ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീട്. لَأُصَلِّبَنَّكُمْ നിങ്ങളെ ഞാൻ ക്രൂശിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. أَجْمَعِينَ മുഴുവനും.

ജാലവിദ്യക്കാർ പരാജയപ്പെട്ടതിലല്ല-സമ്മതം കൂടാതെ അവർ മൂസാ (عليه السلام)നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചതിലാണു-ഫിർഔനു കൂടുതൽ അമർഷമുള്ളത്. നിങ്ങളുടെയെല്ലാം ദൈവവും സർവ്വാധികാരിയുമായ ഞാൻ, എന്റെ പക്ഷം വിജയിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും സ്ഥാനമാനവും വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു രംഗത്തിറക്കിയവരാണു നിങ്ങൾ. എന്നിരിക്കെ, എന്റെ ഉത്തരവു കിട്ടാതെ നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ? ഇതായിരുന്നു അവരുടെ മേലുള്ള കുറ്റാരോപണം. അതോടുകൂടി മറ്റൊരു അപവാദവും. ഒപ്പം തന്നെ വിധിയും! മൂസായും നിങ്ങളും ചേർന്നു ഈ നഗരത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ഒരു ഗൂഢാലോചനയുടെ ഫലമാണിത്. മൂസായുടെ ആവശ്യം- ഈ നാട്ടുകാരെ ഇവിടെ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു ഇവിടെ പ്രതാപം വരിക്കുക സാധ്യമാകുവാൻ വേണ്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടതാണിത്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒന്നു പഠിപ്പിക്കാം. നിങ്ങളുടെ മുഴുവനും കയ്യും കാലും-ഒന്നു വലത്തേതെങ്കിൽ മറ്റേതു ഇടത്തേതായി-ഞാൻ ഛേദിക്കുകയും അവസാനം നിങ്ങളെ കുരിശിൽ തറക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു ഫിർഔൻ ആക്രോശിച്ചു. കൂട്ടത്തിൽ, നിങ്ങൾക്കു സിഹ്ർ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നിങ്ങളുടെ നേതാവാണ് മൂസാ എന്നു കൂടി ഫിർഔൻ പറഞ്ഞിരുന്നതായി മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു (20:71ൽ) അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സത്യവിശ്വാസികൾ കുലുങ്ങിയില്ല. സത്യം ബോധ്യപ്പെടുകയും വിശ്വാസം ദൃഢപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ പിന്നെ ഭീഷണിക്കും ശിക്ഷക്കും വിലയില്ലല്ലോ.

قَالُوٓا۟ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿١٢٥﴾

125 അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചെത്തുന്നവരാണ്.’’

وَمَا تَنقِمُ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ۚ رَبَّنَآ أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا

126 ‘‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചതിനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നിനും) ഞങ്ങളെ നീ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല താനും.’’

مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

(അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു:) ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ ക്ഷമ ഒഴിച്ചു തരേണമേ! ഞങ്ങളെ 'മുസ്‌ലിം'കളായിക്കൊണ്ടു മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!''

---

125 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. إِلَى رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. مُنقَلِبُونَ തിരിഞ്ഞു (മടങ്ങി) എത്തുന്നവരാണ്.. 126 وَمَا تَنقِمُ നീ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നുമില്ല(ല്ലോ). مِنَّا ഞങ്ങളെപ്പറ്റി. إِلاَّ أَنْ آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതിനല്ലാതെ. بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ. رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ. لَمَّا جَاءَتْنَا അതു ഞങ്ങൾക്കു വന്നപ്പോൾ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. أَفْرِغْ നീ ഒഴിക്ക(വർഷിപ്പിക്ക)ണേ. عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങൾക്ക്. صَبْرًا ക്ഷമയെ. وَتَوَفَّنَا ഞങ്ങളെ പൂർത്തിയായെടുക്കുക (മരിപ്പിക്കുക) യും വേണമെ. مُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളായി, കീഴൊതുങ്ങിയവരായിക്കൊണ്ട്..

ഞങ്ങൾ ഏതായാലും ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കു തിരിച്ചു ചെല്ലേണ്ടുന്നവരാണ്. ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ ആരോപിച്ച കുറ്റം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കുറ്റമല്ല. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കടമ നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നേയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു നിൻെറ ഭീഷണിയും ശിക്ഷയും ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. എന്നു ആ ധീരമനസ്കർ ഫിർഔനു മറുപടി കൊടുത്തു. തങ്ങൾക്കു ദൃഢതയും ക്ഷമയും നൽകുവാനും, തങ്ങളെ കീഴൊതുക്കവും അനുസരണവുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികളായിത്തന്നെ അവസാനിപ്പിക്കുവാനും അവർ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫിർഔൻ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയ ആ ശിക്ഷ അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയോ ഇല്ലേ എന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. നടപ്പിൽ വരുത്താതിരിക്കുമാറുള്ള കാരണങ്ങളൊന്നും കാണപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്കും, ഫിർഔൻെറ ഔദ്ധത്യവും, ഡംഭും ആലോചിക്കുമ്പോഴും അതവൻ ശരിക്കും നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കാമെന്നു കരുതുവാനേ വഴി കാണുന്നുള്ളു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അങ്ങനെ-ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഖത്താദഃ ഇബ്നു ജുറൈജ് (رضي الله عنهم)മുതലായവരിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ-രാവിലെ ജാലവിദ്യക്കാരായി രംഗപ്രവേശനം ചെയ്ത അവർ വൈകുന്നേരം രക്ഷസാക്ഷികളായിത്തീർന്നു.

വിഭാഗം-15

ജാലവിദ്യക്കാരെ ശിക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടൊന്നും ഫിർഔൻെറ അരിശം തീരുകയില്ലല്ലോ. മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ ദൗത്യം പരാജയപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്താണെന്നായി അവൻെറയും അവൻെറ ആൾക്കാരുടെയും ആലോചന.

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُۥ لِيُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ ۚ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْىِۦ نِسَآءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَـٰهِرُونَ ﴿١٢٧﴾

127 ഫിർഔൻെറ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറയുകയും ചെയ്തു. ''മൂസയെയും, അവൻെറ ജനങ്ങളെയും ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാനും, അങ്ങയെയും അങ്ങയുടെ ദൈവങ്ങളെയും അവൻ വിട്ടുകളയുവാനും അങ്ങുന്ന് (ഒഴിച്ചു) വിടുകയോ?! [അതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുക തന്നെ വേണം.]''അവൻ പറഞ്ഞു: ''അവരുടെ ആൺമക്കളെ നാം (നിർദ്ദയം) കൊന്നൊടുക്കുകയും, അവരുടെ സ്ത്രീകളെ (ബാക്കിയാക്കി) ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം. നാം

അവരുടെ മേൽ സർവ്വാധിപത്യം നടത്തുന്നവരുമാകുന്നു.''

---

127 وَقَالَ الْمَلَأُ പ്രധാനികൾ പറയുകയും ചെയ്തു, പ്രധാനികളും പറഞ്ഞു. مِن قَوْمِ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന്. فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ. أَتَذَرُ നീ (അങ്ങുന്നു) വിടുകയോ. مُوسَى മൂസായെ. وَقَوْمَهُ അവൻെറ ജനങ്ങളെയും. لِيُفْسِدُوا അവർ കുഴപ്പം (നാശം) ഉണ്ടാക്കുവാൻ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ). وَيَذَرَكَ അവൻ നിന്നെ (അങ്ങയെ) വിടുവാനും, ഉപേക്ഷിക്കുവാനും. وَآلِهَتَكَ നിൻെറ (അങ്ങയുടെ) ഇലാഹു (ദൈവം)കളെയും. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. سَنُقَتِّلُ നാം കൊന്നൊടുക്കാം (ധാരാളംകൊല്ലം). أَبْنَاءَهُمْ അവരുടെ ആൺമക്കളെ, പുത്രൻമാരെ. وَنَسْتَحْيِي നാം ജീവിക്കുമാറാക്കുക(ബാക്കിയാക്കുക)യും ചെയ്യും. نِسَاءَهُمْ അവരുടെ സ്ത്രീകളെ. وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. فَوْقَهُمْ അവരുടെ മീതെ. قَاهِرُونَ സർവ്വാധിപത്യം നടത്തുന്നവരുമാണ്..

മൂസയെയും അവൻെറ ആൾക്കാരെയും നിലക്കു നിറുത്താത്തപക്ഷം അവൻ നമ്മുടെ മതരംഗത്തും ഭരണരംഗത്തും കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കും, അതിനൊരു നിവാരണം ഉണ്ടാക്കുക തന്നെ വേണമെന്നു ആ പ്രാധാനികൾ ഫിർഔനോടു ശുപാർശ ചെയ്തു. ഫിർഔനു തന്നെയും അങ്ങിനെ അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ...وقال فرعون ذروني اقتل موسى (സാരം: ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: എന്നെ വിട്ടേക്കുവീൻ, ഞാൻ മൂസായെ കൊലപ്പെടുത്തട്ടെ അവൻ അവൻെറ റബ്ബിനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ, അവൻ നിങ്ങളുടെ മതത്തെ മാറ്റിമറിക്കുകയോ, ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പം പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. (40:26) രാജകീയ ശാസനം ഉണ്ടായതു ഇസ്റാഈല്യരിൽ ജനിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികളെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനായിരുന്നു. പെൺകുട്ടികളെ ഒഴിവാക്കുവാനും. ഇതൊരു കടുത്ത ശിക്ഷയും അവരുടെ വീര്യം നശിപ്പിക്കുന്നതുമാണെന്നതിനുപുറമെ, ഇസ്റാഈല്യരുടെ സംഖ്യാബലം ഇല്ലാതാക്കുവാനും കൂടിയായിരുന്നു. അതോടുകൂടി സ്ത്രീകളെ തങ്ങളുടെ ദാസ്യവേലക്കും മറ്റും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുാമല്ലോ?

ഈ ക്രൂര ശിക്ഷക്കു പുറമെ, ഇസ്റാഈല്യരുടെ മേലുള്ള അധികാര നടപടികൾ കുറെ കൂടി കർക്കശമാക്കുമെന്നും, അവർക്കു മേലിൽ അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഇവിടെ വിഹരിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയില്ലെന്നും ഫിർഓൻ വ്യക്തമാക്കി. ഇസ്റാഈല്യരുടെ ആൺകുട്ടികളെ വധിക്കുവാൻ ഫിർഔൻ കൽപനയിടുന്നത് ഇത് ആദ്യമായിട്ടല്ല. മുമ്പും ആ കടും കൃത്യത്തിനു ഇസ്റാഈല്യർ വിധേയരായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വർദ്ധനവ് ഫറോവാ ഭരണകൂടത്തിന് ആപത്തായിത്തീർന്നേക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു തന്നെയായിരുന്നു അതും. അക്കാലത്തായിരുന്നു അതേ ഭരണം കടപുഴകുവാൻ കാരണഭൂതനായ മൂസാ (عليه السلام)നബി ജനിച്ചതും, അതേ രാജകൊട്ടാരത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം വളർന്നതും. (സൂ:ഖസ്വസു നോക്കുക.)

താൻ ഇലാഹും റബ്ബുമാണെന്നു വാദിച്ചിരുന്നവനാണു ഫിർഔൻ. എന്നിരിക്കെ 'അങ്ങയെയും അങ്ങയുടെ ഇലാഹുകളെയും വിട്ടേക്കുക' (ويذرك والهتك) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിലായിരിക്കാവുന്നതാണ്. അതായത്: ഫിർഔൻ ദൈവമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും വേറെയും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ദൈവങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. സൂര്യദേവൻ തുടങ്ങിയ ദേവൻമാരും, പശുക്കളും അക്കാലത്തു ഈജിപ്തിലെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളായിരുന്നുവെന്നു ചരിത്രകാരൻമാർ പറയുന്നു. ഈജിപ്തിലെ പശു ആരാധനയിൽനിന്നാണല്ലോ പിന്നീടു സാമിരീ സ്വർണ്ണപ്പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കുവാനും, ഇസ്റാഈല്യർ അതിനെ ആരാധിക്കുവാനും പ്രചോദനം ഉണ്ടായത്. ഫറോവാ രാജാക്കൾ സൂര്യ പുത്രൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ചില വ്യക്തികൾ ദൈവങ്ങളായോ, ദൈവാവതാരങ്ങളായോ ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതോടൊപ്പം, അവരും അവരുടെ ആരാധകൻമാരും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിച്ചു വരുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്നും

ഇന്ത്യയിൽ നിലവിലുള്ളതാണ്. അടുത്ത കാലംവരെ ജപ്പാൻ, സയാം മുതലായ ചില രാജ്യങ്ങളിലെ സിംഹാസനാധിപരായ രാജാക്കളെ അവരുടെ പ്രജകൾ ദൈവങ്ങളായി കരുതി ആരാധിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം അവർക്കു വേറെയും ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വിഗ്രഹാരാധകൻമാർക്കു ശതക്കണക്കിനും ശതലക്ഷക്കണക്കിനുമൊക്കെ ദൈവങ്ങളുണ്ടാകാറുണ്ടെന്നതും അവയിൽ ചിലതു ചിലതിനെക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്നവയായിരിക്കുമെന്നതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഫിർഔൻ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും പ്രജകൾക്കു വേറെ ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ വലിയ ദൈവമായ അങ്ങയെയും, അങ്ങുന്നു ഞങ്ങൾക്ക് അംഗീകരിച്ചുതന്ന മറ്റു ദൈവങ്ങളെയും എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആയിരിക്കാമല്ലോ ആ പ്രയോഗം. ഇവിടെ **الهتك** (ആലിഹതക) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് **إلهتك** (ഇലാഹതക) എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ 'അങ്ങയെയും, അങ്ങയുടെ ദിവ്യത്വത്തെയും (അങ്ങയെ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും) വിട്ടു കളയുക' എന്നായിരിക്കും അതിൻെറ അർത്ഥം. ഈ വായനപ്രകാരം മുകളിൽ പറഞ്ഞ സംശയം ഉദിക്കുന്നില്ലതാനും.

ഖിബ്ത്വികളിൽ മാത്രമല്ല, അവരുമായുള്ള സമ്പർക്കം നിമിത്തം പ്രവാചകൻമാരുടെ സന്തതികളായ ഇസ്റാഈല്യരിൽ പോലും വിഗ്രഹാരാധന പ്രചരിച്ചിരുന്നു. മൂസാ (عليه السلام)വന്നതോടു കൂടി ക്രമേണ അവർ പൊതുവെ ഏകദൈവ വിശ്വാസികളായിത്തീർന്നു. ഇസ്റാഈല്യർ ചെങ്കടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ട ശേഷം വഴിമദ്ധ്യേ ചിലർ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കും അതുപോലെ ചില ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ മൂസാ (عليه السلام)നബിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതായി 138-ാം വചനത്തിൽ കാണാം. ഇതും, സീനാ താഴ്വരയിൽ വെച്ചു സാമിരീ നിർമ്മിച്ച പശുക്കുട്ടിയെ അവർ ആരാധിക്കുവാൻ തയ്യാറായതും അവരുടെ ആ പഴയ വാസന നിമിത്തമായിരുന്നു. മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ വടി പാമ്പായിത്തീർന്ന സംഭവം വിവരിച്ചശേഷം സൂ:യൂനുസിൽ പറയുന്നു:

فما أمن موسى الا ذرية من قومه على خوف من فرعون .... (സാരം: ഫിർഔനെയും അവരിലെ പ്രധാനികളെയും കുറിച്ചു - അവൻ അവരെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുമെന്നു-ഭയത്തോടു കൂടി മൂസായുടെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികളല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. (യൂനുസ് 83) അതായത്, മൂസാ (عليه السلام)ൻെറ ജനതയായ ഇസ്റാഈല്യരിൽ നിന്നുള്ള ചില ചെറുപ്പക്കാർ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു. അതു തന്നെയും ഫിർഔനെയും അവരിലുള്ള പ്രധാനികളെയും ഭയന്നു കൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സാരം. കൂടുതൽ വിവരം യഥാസ്ഥാനത്തു വെച്ചു കാണാം. **انشاءالله**

ആൺകുട്ടികളെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഫിർഔൻെറ തീരുമാനം അവരെ അധികം അലട്ടിയിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മൂസാ (عليه السلام)അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതെ;-

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ٱسْتَعِينُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱصْبِرُوٓا۟ ۖ إِنَّ ٱلْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

128 മൂസാ തൻെറ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടു സഹായമർത്ഥിക്കുകയും, ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, ഭൂമി അല്ലാഹുവിൻേറതാകുന്നു; അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ അതിനെ അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. പര്യവസാനമാകട്ടെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് (ഗുണകരം) ആയിരിക്കും.''

---

128 قَالَ مُوسَى മൂസാ പറഞ്ഞു. لِقَوْمِهِ തൻെറ ജനങ്ങളോട്. اسْتَعِينُوا നിങ്ങൾ സഹായമർത്ഥിക്കു

വിൻ, സഹായം തേടുവിൻ. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനോട്, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. وَاصْبِرُوا ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِنَّ الْأَرْضَ നിശ്ചയമായും ഭൂമി. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. يُورِثُهَا അതിനെ അവൻ അവകാശ(അനന്തര)പ്പെടുത്തുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. مِنْ عِبَادِهِ അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന്. وَالْعَاقِبَةُ പര്യവസാനം, അന്ത്യം, കലാശം. لِلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ (ഭയഭക്തന്മാർ) ക്കാകുന്നു..

ക്ഷമിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, ഫിർഔന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നും മർദ്ദനത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു രക്ഷകിട്ടുകയും, നിങ്ങൾക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട നാട്ടിൽ-ഫലസ്തീനിൽ-നിങ്ങൾക്കു സ്വാധീനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു നിങ്ങൾക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഭൂമിയിലെ അധികാരവും സ്വാധീനവും ആരുടെയും കുത്തകയല്ല. അതിന്റെ നിയന്ത്രണം അല്ലാഹുവിങ്കലാണ്. ചിലർക്കു ചിലപ്പോൾ അതവൻ നൽകുന്നുവെന്നു മാത്രം. അന്തിമ വിജയം അവനെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കുമെന്ന കാര്യം തീർച്ചയാണ് എന്നു താൽപര്യം.

قَالُوٓاْ أُوذِينَا مِن قَبۡلِ أَن تَأۡتِيَنَا وَمِنۢ بَعۡدِ مَا جِئۡتَنَاۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يُهۡلِكَ عَدُوَّكُمۡ وَيَسۡتَخۡلِفَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرَ كَيۡفَ تَعۡمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

129 അവർ പറഞ്ഞു: ''താങ്കൾ ഞങ്ങളിൽ (റസൂലായി) വരുന്നതിന്ന് മുമ്പും, താങ്കൾ ഞങ്ങളിൽ വന്നതിനുശേഷവും ഞങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! [താങ്കളുടെ വരവുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്കു രക്ഷയില്ലല്ലോ!]'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിനെ നശിപ്പിക്കുകയും, (തൽസ്ഥാനത്തു) ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെ പകരമാക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം; എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് അവൻ നോക്കുകയും (ചെയ്തേക്കാം).''

---

129 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أُوذِينَا ഞങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്ക (മർദ്ദിക്ക-സൈ്വരം കെടുത്ത)പ്പെട്ടു. مِن قَبْلِ മുമ്പ്. أَن تَأْتِيَنَا നീ ഞങ്ങളിൽ വരുന്നതിന്മുമ്പ്. وَمِن بَعْدِ ശേഷവും. مَا جِئْتَنَا നീ ഞങ്ങളിൽ വന്നതിന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. عَسَىٰ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആയേക്കാം. أَن يُهْلِكَ അവൻ നശിപ്പിക്കുക. عَدُوَّكُمْ നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെ. وَيَسْتَخْلِفَكُمْ നിങ്ങളെ പകരമാക്കുക (പിൻഗാമികളാക്കുക-പ്രതിനിധികളാക്കുക)യും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَيَنظُرَ എന്നിട്ടവൻനോക്കുകയും. كَيْفَ എങ്ങിനെ. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു (എന്ന്)..

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ മറുപടി അവർക്കു കുറേക്കൂടി പ്രതീക്ഷക്കു വക നൽകുന്നതും, അവർ കൂടുതൽ ബോധവാൻമാരായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

വിഭാഗം-16

وَلَقَدۡ أَخَذۡنَآ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ بِٱلسِّنِينَ وَنَقۡصٖ مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

130 ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ (വറുതി പിടിച്ച) കൊല്ലങ്ങളും, ഫലവർഗ്ഗങ്ങളുടെ കുറവും കൊണ്ടു നാം പിടികൂടുകയുണ്ടായി; അവർ ഓർമ്മവെക്കുവാൻ വേണ്ടി.

فَإِذَا جَآءَتْهُمُ ٱلْحَسَنَةُ قَالُوا۟ لَنَا هَٰذِهِۦ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا۟ بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ ۗ أَلَآ إِنَّمَا طَٰٓئِرُهُمْ عِندَ ٱللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

131 എന്നാൽ, അവർക്കു നൻമ വന്നാൽ അവർ പറയും: ''നമുക്കു (കിട്ടേണ്ടതു) ള്ളതു തന്നെയാണിത്.'' അവർക്ക് വല്ല തിൻമയും ബാധിച്ചുവെങ്കിലോ, മൂസാ യെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ള വരെയും അവർ ദുശ്ശകുനമാക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാ! (അറിഞ്ഞേക്കുക:) നിശ്ച യമായും അവരുടെ ശകുനപ്പിഴ അല്ലാ ഹുവിൻെറ പക്കൽ തന്നെയാകുന്നു. എ ങ്കിലും അവരിൽ അധികമാളും അറി യുന്നില്ല.

---

130 وَلَقَدْ أَخَذْنَا നാം പിടിക്കുക (പിടികൂടുക-ശിക്ഷിക്കുക) യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. آلَ فِرْعَوْنَ ഫിർഔനെൻറ കൂട്ടരെ, ആൾക്കാരെ. بِالسِّنِينَ കൊല്ലങ്ങൾ (ക്ഷാമകാലങ്ങൾ) കൊണ്ട്. وَنَقْصٍ കുറവുകൊണ്ടും. مِّنَ الثَّمَرَاتِ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള (കായഫലങ്ങളുടെ). لَعَلَّهُمْ അവരാകുവാൻവേണ്ടി. يَذَّكَّرُونَ ഓർമ്മിക്കും, ഉറ്റാലോചിക്കും.. 131 فَإِذَا جَاءَتْهُمُ എന്നാൽ അവർക്ക് വന്നാൽ. الْحَسَنَةُ നൻമ, നല്ല കാര്യം. قَالُوا അവർ പറയും. لَنَا നമുക്കുള്ളതാണ് (നമുക്ക് വേണ്ടതാണ്). هَٰذِهِ ഇത്, ഇവ. وَإِن تُصِبْهُمْ അവർക്ക് ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ. سَيِّئَةٌ വല്ല തിൻമയും, തീയതും. يَطَّيَّرُوا അവർ ദുശ്ശകു നമാക്കും, ദുർലക്ഷണം പറയും. بِمُوسَى മൂസായെക്കൊണ്ട്. وَمَن مَّعَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയു ള്ളവരെയും. أَلَا അല്ലാ, അറിയുക. إِنَّمَا طَائِرُهُمْ നിശ്ചയമായും അവരുടെ പക്ഷി (ശകുനപ്പിഴ- ദുർലക്ഷണം). عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ (തന്നെ) ആകുന്നു. وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവ രിൽ അധികമാളും. لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല..

سنين (സിനീൻ) എന്ന് പദത്തിനു 'കൊല്ലങ്ങൾ' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. ക്ഷാമം പിടിപെട്ട കൊല്ലങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അതും, അതിൻെറ ഏകവചനമായ سنة (സനത്ത്) എന്ന പദവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അത് പോലെത്തന്നെ طائر (ത്വാഇർ) എന്ന പദത്തിന് 'പക്ഷി' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. പക്ഷികളുടെ ചലനത്തെ ആസ്പദമാക്കി പല ശകുനങ്ങളും ലക്ഷണങ്ങളും കണക്കാക്കപ്പെടാറുള്ളതുകൊണ്ട് ശകുനം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ അത് സാധാരണ ഉപയോ ഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ദുശ്ശകുനമാണുദ്ദേശ്യം.

മൂസ (عليه السلام)നബിയുടെ ദൗത്യത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി ഫിർഔനും അവൻെറ ജന ങ്ങൾക്കും ബാധിച്ച രണ്ട് പരീക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. മറ്റു പല പരീക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചും തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. നല്ലതു വരുമ്പോൾ, അത് തങ്ങൾക്കു കിട്ടേണ്ടതും അർഹതപ്പെട്ടതുമാണെന്ന നാട്യമായിരിക്കും അവർക്കുണ്ടാകുക. അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണെന്ന വിചാരമോ അതിൻെറ പേരിൽ നന്ദിയോ ഉണ്ടാ യിരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ച് തീയത് വരുമ്പോൾ, അത് തങ്ങളിലുള്ള കൊള്ളരുതായ്മമൂലം സംഭവിച്ചതാണെന്ന ബോധവും അവർക്കില്ല. മൂസാ (عليه السلام)ൻെറയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വ സിച്ചവരുടെയും കൊള്ളരുതായ്മയിൽ നിന്നുണ്ടായ ദുശ്ശകുനമാണെന്നേ കണക്കാക്കൂ. വാസ്തവത്തിൽ, അവർക്കു വരുന്ന ദുശ്ശകുനങ്ങളൊക്കെ അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതാകുന്നു. അതിനു കാരണക്കാർ അവർതന്നെയാണുതാനും. എന്നിങ്ങനെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം.

وَقَالُوا۟ مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِۦ مِنْ ءَايَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

132 അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തു: ''(മൂസാ) നീ ഞങ്ങളെ പകിട്ടാ(ക്കി വശീ കരി)ക്കുവാൻവേണ്ടി ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊ ണ്ട് എന്തുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുവ

ന്നാലും, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്ന
വരല്ല (തന്നെ).''

---

132 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. مَهْمَا എന്തു തന്നെ. تَأْتِنَا بِهِ നീ അതു കൊണ്ടുവന്നാലും. مِنْ آيَةٍ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവുമായിട്ട്. لِّتَسْحَرَنَا ഞങ്ങളെ നീ പകിട്ടാക്കുവാൻ, വശീകരിക്കുവാൻ. بِهَا അതുകൊണ്ട്. فَمَا نَحْنُ എന്നാൽ ഞങ്ങളല്ല. لَكَ നിന്നെ. بِمُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ..

ഏതു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന ദുശ്ശാഠ്യത്തിനു പുറമെ, മൂസാ നബി മുഖാന്തരം കാണുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഴുവനും ജാലവിദ്യയാണെന്ന ഒരു ആരോപണവും കൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلطُّوفَانَ وَٱلْجَرَادَ وَٱلْقُمَّلَ وَٱلضَّفَادِعَ وَٱلدَّمَ ءَايَـٰتٍ مُّفَصَّلَـٰتٍ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ وَكَانُوا۟ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

133 അപ്പോൾ, അവരിൽ നാം ജലപ്രളയവും, വെട്ടുകിളിയും, പേനും (അഥവാ ചെള്ളും), തവളകളും രക്തവും അയച്ചു; വിശദമാ(യി വ്യക്തമാ)ക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിക്കൊ ണ്ട്. എന്നാൽ, അവർ അഹംഭാവം നടിക്ക യാണ് ചെയ്തത്, അവർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു താനും.

---

133 فَأَرْسَلْنَا അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) നാം അയച്ചു. عَلَيْهِمُ അവരിൽ. الطُّوفَانَ ജലപ്രളയം, വെള്ളപ്പൊക്കം, വമ്പിച്ച ആപത്തും. وَالْجَرَادَ വെട്ടുകിളിയും. وَالْقُمَّلَ പേനും, ചെള്ളും. والضَّفَادِعَ തവളകളും. وَالدَّمَ രക്തവും. آيَاتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിട്ട്. مُّفَصَّلَاتٍ വിസ്തരിക്ക(വിശദീകരിക്ക)പ്പെട്ട. فَاسْتَكْبَرُوا എന്നിട്ടവർ അഹംഭാവം നടിച്ചു. وَكَانُوا അവരായിരുന്നു താനും, ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു. قَوْمًا ഒരു ജനത. مُّجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായ..

طوفان (ത്വൂഫാൻ) എന്ന പദം എല്ലാവിധ പൊതു ആപത്തുകൾക്കും പറയപ്പെടുമെങ്കിലും വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടുള്ള ആപത്തിലാണ് അധികവും പ്രയോഗം. അതാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ അധിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. മഹാവ്യാധികൾ മൂലമുള്ള വമ്പിച്ച ജീവനാശമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. **قمل** (ഖുമ്മൽ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പേനാണെന്നും, ഒരുതരം ചെള്ളോ ഈച്ചയോ ആണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. മേൽപറഞ്ഞ ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്ത മാണെന്നും, ജാലവിദ്യയോ മറ്റോ അല്ലെന്നുമൊക്കെ അവർക്കു നേരത്തെക്കൂട്ടി പ്രത്യേകം വിവരിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നത്രെ **آيات معصلات** (വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിക്കൊണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

ഫിർഔനും കൂട്ടർക്കും കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ബൈബിളിൽ (പുറപ്പാട്, പുസ്തകം അദ്ധ്യായം 7-10) വളരെ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചുകാണാം. എന്നാൽ, മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ കൈ വെള്ള നിറംപൂണ്ട സംഭവം അതിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. വടി സർപ്പമായി മാറിയതും, ജാലവിദ്യക്കാർ പരാജയപ്പെട്ടതും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചതും, ഫിർഔൻ അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ചില പരാമർശങ്ങൾ ഖുർആനോടു യോജിച്ച് കാണാമെങ്കിലും ചിലതൊക്കെ യോജിക്കാത്തതും, ചിലത് രണ്ടും കൽപിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതുമാകുന്നു. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിശദീകരണം നൽകുന്ന ബലവത്തായ ഹദീസുകളോ രിവായത്തുകളോ കാണപ്പെടുന്നില്ല. മുൻഗാമികളിൽനിന്നുള്ള ഏതാനും രിവായത്തുകൾ നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും മിക്കതും വേദക്കാരിൽ നിന്നു കേട്ടതും

അറിയപ്പെട്ടതുമാണുതാനും. ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തത്തെപ്പറ്റിയും വിശദമായി അറിയാത്തതുകൊണ്ട് ആശയം മനസ്സിലാകാതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.

ഒരു കാര്യം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. നബി (ﷺ)തിരുമേനി അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത ആളാണ്. മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി അവിടത്തേക്കു പരിചയവുമില്ല. മദീനാ ഹിജ്റക്കുശേഷമേ വേദക്കാരുമായി സമ്പർക്കം ഉണ്ടായിട്ടുമുള്ളു. മക്കയിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള അറബികളുടെ പൊതുനിലയും ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ല. നന്നെച്ചുരുക്കം വ്യക്തികൾക്കേ എഴുത്തും വായനയും അറിഞ്ഞുകൂടു. അവർക്കുപോലും തൗറാത്തിൻെറ പകർപ്പുകളുമായി പരിചയപ്പെടത്തക്കവണ്ണം അതിൻെറ പകർപ്പുകളും അധികമൊന്നും അന്ന് നിലവിലില്ലായിരുന്നു. വേദക്കാരിൽ തന്നെ ഭൂരിഭാഗവും അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥം കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരാണ്. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരിക്കെ, ഖുർആനിൽ-അതും മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ-മുൻകാല സംഭവങ്ങൾ ഇത്രയും വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ വിധത്തിൽ നബി (ﷺ)ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നുള്ളതിനു അതും വ്യക്തമായ ഒരു തെളിവാകുന്നു.

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ ٱلرِّجْزُ قَالُوا۟ يَـٰمُوسَى ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ ۖ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا ٱلرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٣٤﴾

134 അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷ ഭവിച്ചപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു: ''മൂസാ, നിൻെറ റബ്ബ് നിൻെറ അടുക്കൽ കരാറുനൽകിയ (നിശ്ചയ) പ്രകാരം, അവനോട് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് (ഈ) ശിക്ഷ നീ (നീക്കി) തുറവിയാക്കിത്തന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നിന്നോടൊപ്പം ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ ഞങ്ങൾ അയച്ചു തരുകയും തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.''

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ ٱلرِّجْزَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ هُم بَـٰلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿١٣٥﴾

135 എന്നാൽ, ഒരു അവധി-അതവർ പ്രാപിക്കും -വരെ നാം അവരിൽ നിന്ന് ശിക്ഷയെ (നീക്കി) തുറവിയാക്കിയപ്പോൾ, അപ്പോൾ, (അതാ) അവർ (വാക്ക്) ലംഘിക്കുന്നു!

---

134 وَلَمَّا وَقَعَ സംഭവിച്ച (ഉണ്ടായ)പ്പോൾ. عَلَيْهِمُ അവരുടെമേൽ, അവരിൽ. الرِّجْزُ കുലുക്കം, മ്ളേച്ഛത (ശിക്ഷ). قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا مُوسَى മൂസാ. ادْعُ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. رَبَّكَ നിൻെറ റബ്ബിനോട്. بِمَا عَهِدَ അവൻ കരാറു (ഉത്തരവ്) നൽകിയ പ്രകാരം (നൽകിയതുകൊണ്ട്). عِندَكَ നിൻെറ അടുക്കൽ. لَئِن كَشَفْتَ നീ നീക്കി (തുറവിയാക്കി) തന്നെങ്കിൽ. عَنَّا ഞങ്ങളിൽ നിന്ന്. الرِّجْزَ ശിക്ഷയെ. لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ നിതയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. وَلَنُرْسِلَنَّ ഞങ്ങൾ അയക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. مَعَكَ നിൻെറ കൂടെ. بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ.. 135 فَلَمَّا كَشَفْنَا എന്നിട്ടും നാം തുറവിയാക്കി (നീക്കി)യപ്പോൾ. عَنْهُمُ അവരിൽനിന്ന്. الرِّجْزَ ശിക്ഷയെ. إِلَى أَجَلٍ ഒരവധിവരെ. هُم അവർ. بَالِغُوهُ അതിങ്കൽ എത്തുന്നവരാണ്. إِذَا هُم അപ്പോൾ അവർ (അതാ). يَنكُثُونَ ലംഘിക്കുന്നു..

മേൽ വിവരിച്ച തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷകൾ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, മൂസാ (عليه السلام)നബിയെ സമീപിച്ച് തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും, ഇസ്റാഈല്യരെ വിട്ടുതരാമെന്നും അവർ വാക്കുകൊടുക്കുകയും, ആപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷക്കായി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആപത്തു നീങ്ങുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെയും സ്ഥിതി മുമ്പത്തെപ്പോലെത്തന്നെ. അങ്ങിനെ, അവർക്ക് എത്താ

വുന്നേടത്തോളം കാലം അവർക്ക് അല്ലാഹു ഒഴിവു നൽകി. എന്നിട്ടൊന്നും അവർ വാക്കു പാലിച്ചില്ല എന്നു സാരം.

فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡيَمِّ بِأَنَّهُمۡ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُواْ عَنۡهَا غَٰفِلِينَ ١٣٦

136 അപ്പോൾ നാം അവരോട് പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു; അങ്ങനെ, അവരെ നാം സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു); (അതെ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി അവർ അശ്രദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്ത കാരണത്താൽ.

---

136 فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ അപ്പോൾ അവരോട് നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു. فَأَغْرَقْنَاهُمْ അങ്ങനെ നാം അവരെ മുക്കി. فِي الْيَمِّ സമുദ്രത്തിൽ. بِأَنَّهُمْ അവരാണെന്നതുകൊണ്ട്, അവർ (ആയ) കാരണത്താൽ. كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കി (എന്ന). بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. وَكَانُوا അവർ ആയിരിക്കുക (ആയിത്തീരുക)യും ചെയ്തു (വെന്ന). عَنْهَا അവയെപ്പറ്റി. غَافِلِينَ അശ്രദ്ധർ.

അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരം മൂസാ (عليه السلام)ഇസ്റാഈല്യരെയും കൂട്ടി ഒരു രാത്രി ഈജിപ്തിൽ നിന്നു കിഴക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. വഴിമദ്ധ്യേ ചെങ്കടലിനടുത്തെത്തി. കല്പനപ്രകാരം മൂസാ(عليه السلام)നബി തൻെറ വടികൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ അടിച്ചു. ജലം ഇരുവശത്തേക്കും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയും മദ്ധ്യത്തിലൂടെ തുറന്നു വിശാലമായ ഒരു വഴിയുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ വഴിയിലൂടെ ഇസ്റാഈല്യർ സുരക്ഷിതരായി കടന്നുപോയി അക്കരെ പറ്റി. അവരെ പിൻതുടർന്നു വന്നിരുന്ന ഫിർഔനുംസൈന്യവും ആ വഴിയിൽ ഇറങ്ങിയതോടെ വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി. അവർ അതിൽ പെട്ടു മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂ: ത്വാഹായിലും, ശുഅറാഇലും, ദുഖാനിലും ഈ സംഭവം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിശദമായി അറിയേണ്ടുന്നവർ സൂ: ത്വാഹാക്കു ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും കാണുക.

وَأَوۡرَثۡنَا ٱلۡقَوۡمَ ٱلَّذِينَ كَانُواْ يُسۡتَضۡعَفُونَ مَشَٰرِقَ ٱلۡأَرۡضِ وَمَغَٰرِبَهَا ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَاۖ وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ ٱلۡحُسۡنَىٰ عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ بِمَا صَبَرُواْۖ وَدَمَّرۡنَا مَا كَانَ يَصۡنَعُ فِرۡعَوۡنُ وَقَوۡمُهُۥ وَمَا كَانُواْ يَعۡرِشُونَ ١٣٧

137 ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായ (ആ) ജനതക്കു നാം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു, നാം അനുഗ്രഹം നൽകിയിട്ടുള്ള ഭൂമിയുടെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളെ. നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വളരെ നല്ലതായ വാക്ക് ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിൽ പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു. അവർ ക്ഷമിച്ചതു നിമിത്തം. ഫിർഔനും, അവൻെറ ജനങ്ങളും നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, അവർ കെട്ടി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും നാം തകർത്തുകയും ചെയ്തു.

---

137 وَأَوْرَثْنَا നാം അവകാശപ്പെടുത്തി (അനന്തരമാക്കി) ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. الْقَوْمَ ജനങ്ങൾക്ക്. الَّذِينَ كَانُوا ആയിരുന്നതായ. يُسْتَضْعَفُونَ അവർ ബലഹീനരാക്കപ്പെടും, അവർക്ക്, ദുർബ്ബലത കൽപിക്കപ്പെടും. مَشَارِقَ ഉദയ (കിഴക്ക്) സ്ഥല (ഭാഗ)ങ്ങളെ. الْأَرْضِ (ആ) ഭൂമിയുടെ. وَمَغَارِبَهَا അതിൻെറ അസ്തമന (പടിഞ്ഞാറു) സ്ഥല(ഭാഗ)ങ്ങളെയും. الَّتِي بَارَكْنَا നാം അനുഗ്രഹം-അഭിവൃദ്ധി-ആശിർവാദം നൽകിയതായ. فِيهَا അതിൽ. وَتَمَّتْ പൂർത്തിയാകുകയും

ചെയ്തു. كَلِمَةُ رَبِّكَ നിന്‍െറ റബ്ബിന്‍െറ വാക്ക്, വാക്യം. الْحُسْنَى വളരെ നല്ല, അതിസുന്ദരമായ, ഏറ്റം നല്ല. عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൗല്‍ സന്തതികളില്‍ ഇസ്റാഈൗല്യര്‍ക്ക്. بِمَا صَبَرُوا അവര്‍ ക്ഷമിച്ച (സഹിച്ച)തു നിമിത്തം. وَدَمَّرْنَا നാം തകര്‍ത്തുക (താറുമാറാക്കുക)യും ചെയ്തു. مَا كَانَ ആയിരുന്നത്. يَصْنَعُ പ്രവര്‍ത്തിക്കും, ഉണ്ടാക്കിത്തീര്‍ക്കും. فِرْعَوْنُ ഫിര്‍ഔന്‍. وَقَوْمُهُ അവന്‍െറ ജനതയും. وَمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതും. يَعْرِشُونَ അവര്‍ ഉയര്‍ത്തിയുണ്ടാക്കും, കെട്ടിപ്പൊക്കും.

ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ട ജനത ഇസ്റാഈൗല്യര്‍ തന്നെ. അവര്‍ക്ക് അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട അനുഗൃഹീത ഭൂമി ഫലസ്തീന്‍ ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന ശാം പ്രദേശവുമാകുന്നു الأرض التى باركنا فيها (നാം ബറക്കത്ത് നല്‍കിയ-അഥവാ അനുഗ്രഹിച്ച ഭൂമി) എന്നു ശാം പ്രദേശങ്ങളെ ഖുര്‍ആനില്‍ വേറെ സ്ഥലത്തും വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. (17;1). കൃഷി വ്യവസായങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തിലും ഫലപുഷ്ടിയിലും ശാംപ്രദേശം അന്നും ഇന്നും പ്രസിദ്ധമത്രെ. ഇബ്രാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ കാലം തൊട്ടു ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടെ കാലംവരെയായി വളരെയധികം പ്രവാചകന്‍മാരുണ്ടായതും ആ പുണ്യഭൂമിയില്‍ തന്നെ. അതിന്‍െറ കിഴക്കു ഭാഗത്തും പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുമുള്ള എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും അവര്‍ക്കു അധീനപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തുവെന്നര്‍ത്ഥം. മുമ്പ് ഭൂമിയില്‍ എവിടെയും അധികാരമോ സ്വാതന്ത്ര്യമോ ഇല്ലാതെ, മര്‍ദ്ദിതരും അടിമകളുമായിക്കഴിയുകയായിരുന്നുവല്ലോ അവര്‍. അതേ സമയത്തു ഫിര്‍ഔന്‍െറയും കൂട്ടരുടെയും കഥ നേരെ മറിച്ചും. ഫിര്‍ഔനും സൈന്യവും കടലില്‍ മുങ്ങി നശിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, അവര്‍ നേടിവെച്ചിരുന്ന കണക്കറ്റ സമ്പാദ്യങ്ങളും, കോട്ടകള്‍, കൊട്ടാരങ്ങള്‍, അണക്കെട്ടുകള്‍, കൂറ്റന്‍ കെട്ടിടങ്ങള്‍, തോട്ടങ്ങള്‍, കൃഷികള്‍ മുതലായവയെല്ലാം തകര്‍ന്നു പോകുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്റാഈൗല്യര്‍ സമുദ്രം കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴേക്കും ശാം രാജ്യങ്ങള്‍ അവരുടെ അധീനത്തില്‍ വന്നുവെന്നും, ഫിര്‍ഔനും സൈന്യവും മുങ്ങി നശിച്ചപ്പോഴേക്കും ഈജിപ്തില്‍ അവരുടെ വകയായുള്ളതെല്ലാം തകര്‍ന്നു നശിച്ചുവെന്നുമല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞിതന്‍െറ ഉദ്ദേശ്യം. ആ സംഭവത്തെത്തുര്‍ന്നു ക്രമേണ ആ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നത്രെ. ചെങ്കടല്‍ കടന്നതിനുശേഷം സംഭവബഹുലമായ നാല്‍പതു വര്‍ഷത്തിനുശേഷമാണ് ഇസ്റാഈൗല്യര്‍ക്കു ശാം പ്രദേശങ്ങളില്‍ കുടിയേറിപ്പാര്‍ക്കുവാനും ആ രാജ്യങ്ങള്‍ അധീനപ്പെടുത്തി സുഖജീവിതം അനുഭവിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞത്. അതുപോലെ, ഫിര്‍ഔനും കൂട്ടരും മുങ്ങിനശിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പലതരം ശിക്ഷകളാല്‍ നാശോന്‍മുഖമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഈജിപ്ത് അതോടുകൂടി ഇടയനില്ലാത്ത ആട്ടിന്‍കൂട്ടത്തെപ്പോലെ അനാഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു രാജ്യത്തിന്‍െറ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാരപ്പെട്ട ജോലികള്‍ക്കെല്ലാം യന്ത്രം കണക്കെ ഖിബ്ത്തികള്‍ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു ഇസ്റാഈൗല്യരെയായിരുന്നു. അവര്‍ കടല്‍ താണ്ടി രക്ഷപ്പെട്ടതോടുകൂടി ആ വാതിലും അടഞ്ഞുപോയി. അങ്ങനെ, ഫിര്‍ഔനും അവന്‍െറ ജനതയും ഈജിപ്തില്‍ നിര്‍മ്മിച്ചതും കെട്ടിപ്പൊക്കിയിരുന്നതുമെല്ലാം ക്രമേണ തകര്‍ന്നു ശൂന്യമാകുയും ചെയ്തു.

129-ാം വചനത്തില്‍, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെ നശിപ്പിച്ചു തരുകയും, ഭൂമിയില്‍ നിങ്ങളെ പകരമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തേക്കാമെന്നു മൂസാ (عليه السلام)ഈസ്രാഈൗല്യരോടു പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. മൂസാ (عليه السلام)ന്‍െറ ജനന സംഭവവും സന്ദര്‍ഭവും വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ സൂറത്തുല്‍ ഖസ്വസ്വില്‍ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''ഭൂമിയില്‍ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെക്കവര്‍ക്കു ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യണമെന്നും, അവരെ നേതാക്കളാക്കണമെന്നും, അവരെ അനന്തരാവകാശികളാക്കണമെന്നും, അവര്‍ക്കു ഭൂമിയില്‍ സ്വാധീനം നല്‍കണമെന്നും, ഫിര്‍ഔനും ഹാമാനും അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും അവരില്‍ നിന്നു ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു ജാഗരൂകരായിക്കൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് അവര്‍ക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നും നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'' (ഖസ്വസ്വ് 5, 6.) ഫിര്‍ഔന്‍െറയും അവന്‍െറ സൈന്യത്തിന്‍േറയും

നാശത്തോടുകൂടി ഇതെല്ലാം പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു. അതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് وتمت كلمت ربك ... (ഇസ്റാഈല്യർ ക്ഷമിച്ചതു നിമിത്തം, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വളരെ നല്ലതായ വാക്ക് അവരിൽ പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ ദൗത്യ പ്രബോധനത്തെത്തുടർന്നു ഫിർഔനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കൊണ്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഇവിടംവെച്ചു അവസാനിച്ചു. അടുത്തവചനം മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയായ ഇസ്റാഈല്യരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു:-

وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتَوْا۟ عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا۟ يَٰمُوسَى ٱجْعَل لَّنَآ إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾

138 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ നാം സമുദ്രം വിട്ടുകടത്തി (രക്ഷപ്പെടുത്തി); എന്നിട്ട്, തങ്ങളുടെ ചില ബിംബങ്ങളുടെ അരികിൽ ഭജനമിരിക്കുന്ന ഒരു ജനതയുടെ അടുക്കൽ അവർ വന്നു (ചേർന്നു). അവർ പറഞ്ഞു: ''മൂസാ, ഇവർക്ക് ചില ദൈവങ്ങളുള്ളതുപോലെ, ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൈവത്തെ നീ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരണം''. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, അറിവില്ലാത്ത ഒരു(മൂഢ) ജനതയാകുന്നു.''

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

139 ''നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ-അവർ ഏതൊന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവോ അത് [ആ മാർഗ്ഗം]- മുറിച്ചു (നശിപ്പിച്ചു) കളയപ്പെടുന്നതാകുന്നു; അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഫലശൂന്യവുമാകുന്നു.''

قَالَ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٤٠﴾

140 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു അല്ലാത്തതിനെയോ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായി (തേടി) അന്വേഷിക്കുന്നത്?'' അവൻ നിങ്ങളെ ലോകരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ)!

---

138 وَجَاوَزْنَا നാം വിട്ടു കടക്കുകയും ചെയ്തു (നാം കടത്തി). بِبَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്റഈൽ സന്തതികളെ). الْبَحْرَ സമുദ്രം (ആ) കടൽ. فَأَتَوْا എന്നിട്ടവർ വന്നു, അങ്ങനെ അവർ ചെന്നു. عَلَى قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെ അടുക്കൽ, ജനതയിൽ, ജനതയിലൂടെ. يَعْكُفُونَ അവർ ഭജനമിരിക്കുന്നു. عَلَى أَصْنَامٍ ചില ബിംബങ്ങളുടെ അടുക്കൽ. لَّهُمْ തങ്ങളുടെ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا مُوسَى മൂസാ. اجْعَل لَّنَا ഞങ്ങൾക്ക് നീ (താങ്കൾ) ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുക, ആക്കിത്തരണം. إِلَٰهًا ഒരാരാധ്യ വസ്തുവെ (ദൈവത്തെ). كَمَا لَهُمْ അവർക്ക് (ഇവർക്കു) ഉളളത് പോലെ. آلِهَةٌ ആരാധ്യ വസ്തുക്കൾ (ദൈവങ്ങൾ). قَالَ إِنَّكُمْ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്. تَجْهَلُونَ വിവരമില്ലാത്ത (അജ്ഞരായ-വിഡ്ഢികളായ മൂഢൻമാരായ).. 139 إِنَّ هَٰؤُلَاءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ. مُتَبَّرٌ മുറിച്ചു കളയപ്പെടുന്ന (നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന)താണ്. مَّا യാതൊന്ന്, എന്തോ (അത്). هُمْ അവർ. فِيهِ അതിലൊന്ന്. وَبَاطِلٌ ഫലശൂന്യ (അർത്ഥരഹിത-നിരർത്ഥ)വുമാകുന്നു. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്, ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുക.. 140 قَالَ പറഞ്ഞു. أَغَيْرَ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ. أَبْغِيكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തേടുന്നു (അന്വേഷിക്കുന്നു). إِلَٰهًا ആരാധ്യനായി, ദൈവമായിട്ട്. وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവൻ ആയിരിക്കെ. فَضَّلَكُمْ നിങ്ങളെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ). عَلَى الْعَالَمِينَ ലോകരെക്കാൾ..

കഴിഞ്ഞ 136–ാം വചനത്തിൽ ഫിർഔൻെറ കൂട്ടരെ നാം സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി നശിപ്പിച്ചുവെന്നും, ഈ വചനത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യരെ നാം സമുദ്രം കടത്തി എന്നും പറഞ്ഞതു ഒരേ സംഭവംതന്നെ. ഫിർഔൻെറയും അവൻെറ ആൾക്കാരുടെയും ധിക്കാരത്തിൻെറയും നിഷേധത്തിൻെറയും ഫലം അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്ന നിലക്കാണ് 'അവരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു' എന്നു അവിടെ പറഞ്ഞത്. ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞ് അതിൻെറ ഓർമ്മയും പുതുമയും നശിക്കുന്നതിൻെറ മുമ്പു തന്നെ ഇസ്റാഈല്യരിൽ നിന്നുണ്ടായതും, അവരുടെ നന്ദികേടിനും ബുദ്ധിഹീനതക്കും മകുടോദാഹരണവുമായ ഒരു സംഭവത്തിൻെറ തുടക്കം എന്ന നിലക്കാണ് 'അവരെ നാം സമുദ്രം വിട്ടു കടത്തി' എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞി രിക്കുന്നത്. ഫിർഔനും സൈന്യവും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, മൂസാ (عليه السلام)നബിയും ഇസ്റാ ഈല്യരും ചെങ്കടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷം വഴിമദ്ധ്യെ ഇസ്റാഈല്യർ ബിംബാരാധകരായ ഒരു ജനതയുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവർ ബിംബങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതും, അവയുടെ ചുറ്റും ഭജനത്തിലും ധ്യാനത്തിലുമിരിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ, ഈസാഈല്യർക്കു അവരുടെ പഴയ ബിംബാരാധനയുടെയും പശു പൂജയുടെയും ഓർമ്മ വന്നു. ഇവരെപ്പോലെ ഞങ്ങൾക്കും വല്ല ദൈവങ്ങളെയും അനുവദിച്ചു കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നായി. അതിനുവേണ്ടി അവർ മൂസാ (عليه السلام)നബിയോട് അപേക്ഷിച്ചു. ഇതാണു സംഭവം.

മൂസാ (عليه السلام)അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയിൽ, ഒന്നാമതായി അവരുടെ വിഡ്ഢിത്തം അദ്ദേഹം അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. അതായത്, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതിൻെറ ഫലമായി, അധികാരശക്തിയിലും പ്രതാപത്തിലും ഉച്ചകോടിയിലെ ത്തിയിരുന്ന ഫിർഔൻെറയും സൈന്യത്തിൻെറയും അതിദാരുണമായ കലാശവും, അല്ലാ ഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിൻെറ ഫലമായി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച മഹാനുഗ്രഹവും മറ്റനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നിങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ഇത്ര വേഗം അതെല്ലാം വിസ് മരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ബിംബാരാധകൻമാരെപ്പോലെ നിങ്ങൾക്കും ചില ദൈവങ്ങൾ വേണമെന്നു നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അങ്ങേഅറ്റം വിഡ്ഢികൾ തന്നെയാണ് എന്നുണർത്തി. പിന്നീടു ബിംബാരാധകരായ ഈ ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം പിഴച്ചതും ഭാവിയില്ലാത്തതുമാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അവസാനം അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വം അംഗീകരിച്ചവരെന്ന നിലക്ക് ലോകത്തു മറ്റാർക്കും ഇതേവരെ ലഭിക്കാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളും സ്ഥാനപദവിയും നൽകി നിങ്ങളെ അവൻ ഉൽകൃഷ്ട സമുദായ മാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; പിന്നെയും നിങ്ങൾക്കു അവനല്ലാത്ത ദൈവങ്ങളെത്തന്നെ വേണമെന്നാണോ എന്നോടു നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? അതിനു സമ്മതിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു വിഡ്ഢിയാണു ഞാനെന്നാണോ നിങ്ങൾ കരു തുന്നത്....? ഇസ്റാഈല്യർ കണ്ട ബിംബാരാധകരായിരുന്ന ആ ജനത ചില പൗരാണിക അറബി ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും, അതല്ല-പിന്നീട് ഇസ്റാഈല്യർക്കു ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവന്ന- അമ ാലിഖ(*) വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവരായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടു കാണുന്നു. രണ്ടായാലും ശരി, ചെങ്കടലിൻെറ കിഴക്കേ കര തൊട്ടു ഫലസ്തീൻവരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ അധികം താമസിയാതെ ഇസ്റാഈല്യരുടെ പ്രതാപത്തിൻ കീഴിലായിത്തീരുകയും, ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിനു പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഇമാം അഹ്മദ്, നസാഈ, ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله)എന്നിവർ അബൂവാഖിദില്ലൈഥീ (رضي الله عنه)യിൽ

---

* അമാലിഖ (عمالقة = അമലേക്യർ) എന്നു പറയുന്നതു ഈജിപ്തിൻെറ കിഴക്കും ഫലസ്തീൻെറ തെക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ അവിടവിടെയായി നിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാചീന വർഗ്ഗമാകുന്നു. ഇവരോട് ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണു ഇസ്റാഈല്യർ അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഫലസ്തീൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പിന്നീടു കുടിയേറിപ്പാർത്തത്.

നിന്നു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'ഞങ്ങൾ റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനിയൊന്നിച്ചു ഹുനൈനിൻെറ ഭാഗത്തേക്കു പോകുകയായിരുന്നു. അവിടെ (വഴിയിൽ) ഒരു ഇലന്തമരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിശ്വാസികൾ അതിൻെറ അടുത്തു ഭജനമിരിക്കുകയും, അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ അതിൻമേൽ (പുണ്യം കരുതി) കെട്ടിത്തൂക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു 'ദാത്തു അൻവാത്ത്' (ذات انواط =കെട്ടിത്തൂക്കുന്നത്) എന്നും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരു വലിയ ഇലന്തമരത്തിന്നടുത്തുകൂടി പോകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു: ''റസൂലെ അവർക്കു 'ദാത്തുഅൻവാത്ത്'ഉള്ളതു പോലെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു മരം നിശ്ചയിച്ചുതന്നാലും!'' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു അക്ബർ! സത്യമായും, ഇതു മൂസാ(عليه السلام)നോടു ഇസ്റാഈല്യർ ചോദിച്ചതുപോലെയാണല്ലോ!'' പിന്നീടു തിരുമേനി ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ (138, 139)വചനങ്ങൾ) ഓതുകയും ചെയ്തു. ഈ മാതിരിയിലുള്ള ചില ആരാദ്ധ്യ വൃക്ഷങ്ങളും, മതിലുകളും, കെട്ടിടങ്ങളുമൊക്കെ ഇന്നും മുസ്ലിം സമുദായ മദ്ധ്യെ നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളതു അനിഷേധ്യമായ ഒരു വസ്തുതയാകുന്നു. അത്തരം വസ്തുക്കളിൽ വല്ല സാധനങ്ങളും വെച്ചെടുക്കുകയോ തടവിത്തൊടുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഒരു പുണ്യമായി കരുതപ്പെടുകയും പതിവുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിയും അത്തരം കൃത്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ മൂക്കിൻമേൽ കൈവിരൽ വെച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു . പോകും: 'അല്ലാഹു അക്ബർ' എന്നു! മൂസാ (عليه السلام)ഇസ്റാഈല്യരോട് പറഞ്ഞ അതേവാക്യം انكم قوم تجهلون (നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വിവരമില്ലാത്ത ജനങ്ങളാണ്) എന്നു തന്നെയാണ് അങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റിയും പറയുവാനുള്ളത്. അല്ലാഹു മുസ്ലിം സമുദായത്തിനു നേർമ്മാർഗ്ഗവും തമേടവും നൽകട്ടെ. ആമീൻ

وَإِذْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ ۖ يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

141 (ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ) ഫിർഔൻെറ കൂട്ടർ നിങ്ങൾക്കു കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവരിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക.) നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അവർ അറുകൊല നടത്തുകയും, നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീക(ളായ മക്ക)ളെ ജീവിക്കുവാൻവിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതിൽ (നിങ്ങൾക്ക്) നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള വമ്പിച്ച ഒരു പരീക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു.

---

141 وَإِذْ أَنجَيْنَاكُم നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം. مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ കൂട്ടരിൽ നിന്ന്. يَسُومُونَكُمْ അവർ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ. سُوءَ الْعَذَابِ ദുഷിച്ച (കടുത്ത-മോശകരമയ) ശിക്ഷ. يُقَتِّلُونَ അവർ അറുകൊല ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു (കൊണ്ടിരിക്കെ). أَبْنَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ. وَيَسْتَحْيُونَ അവർ ജീവിക്കുമാറാക്കുക (ബാക്കിയാക്കുക)യും. نِسَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ. وَفِي ذَٰلِكُمْ അതിലുണ്ട്. بَلَاءٌ ഒരു പരീക്ഷണം. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നും. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച.

മേൽ വിവരിച്ചതും, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാർ കണ്ടനുഭവിച്ചതുമായ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഇസ്റാഈല്യരെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ആ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന നിങ്ങൾ അതിൻെറ പേരിൽ സദാ നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുകയും, അവൻെറ കൽപനകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണ്ടതാണെന്നു താൽപര്യം. തുടർന്നുകൊണ്ട് അതിനുശേഷമുണ്ടായ ചില പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-17

۞ وَوَٰعَدۡنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيۡلَةٗ وَأَتۡمَمۡنَٰهَا بِعَشۡرٖ فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرۡبَعِينَ لَيۡلَةٗۚ وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخۡلُفۡنِي فِي قَوۡمِي وَأَصۡلِحۡ وَلَا تَتَّبِعۡ سَبِيلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ﴿١٤٢﴾

142 മൂസായോട് (ഒരു) മുപ്പതു രാത്രിക്കു നാം വാഗ്ദാനം നടത്തുകയുണ്ടായി; അതിനെ (വീണ്ടും) ഒരു പത്തു(രാത്രി)കൊണ്ടു നാം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബിൻെറ നിശ്ചിത സമയം നാൽപതു രാത്രിയായി തികഞ്ഞു. മൂസാ തൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂനോടു പറയുകയും ചെയ്തു: ''(എൻെറ അഭാവത്തിൽ) നീ എന്നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുക; നീ നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക; കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്.''

---

142 وَوَاعَدْنَا നാം വാഗ്ദാനം (കരാർ) നടത്തി (നിശ്ചയം ചെയ്തു). مُوسَى മൂസായോട്, മൂസയുമായി. ثَلَاثِينَ لَيْلَةً മുപ്പത് രാത്രിക്ക് (ദിവസത്തേക്ക്). وَأَتْمَمْنَاهَا അവയെ (അതിനെ) നാം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. بِعَشْرٍ ഒരു പത്തു കൊണ്ട്. فَتَمَّ അങ്ങനെ പൂർത്തിയായി, തികഞ്ഞു. مِيقَاتُ നിശ്ചിതസമയം, സമയനിശ്ചയം. رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൻെറ. أَرْبَعِينَ നാല്പതു. لَيْلَةً രാത്രി (ദിവസം). وَقَالَ مُوسَى മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു. لِأَخِيهِ هَارُونَ തൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂനോട്. اخْلُفْنِي നീ എനിക്ക് പിൻഗാമിയാകുക (പ്രതിനിധീകരിക്കുക). فِي قَوْمِي എൻെറ ജനതയിൽ. وَأَصْلِحْ നന്നാക്കുക (നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുക. وَلَا تَتَّبِعْ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. سَبِيلَ മാർഗ്ഗം, വഴി. الْمُفْسِدِينَ നാശം (കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരുടെ..

ഇതുവരെയും മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു വേദഗ്രന്ഥം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദ്യം മുപ്പതു ദിവസവും, പിന്നീട് അതിനുശേഷം പത്തു ദിവസവും കൂടി ആകെ നാൽപതു ദിവസം നോമ്പും ധ്യാനവുമായി സീനാമലയിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടണമെന്നും, അതിനുശേഷം തൗറാത്തു നൽകാമെന്നും അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام)നബിയോടു നിശ്ചയം ചെയ്തു. ആ കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭാവത്തിൽ തനിക്കുപകരം ജനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുവാനും അവരെ നയിക്കുവാനും സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (عليه السلام)നബിയെ അദ്ദേഹം ഏൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ആവശ്യമായികാണുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൊന്നും അകപ്പെടാതിരിക്കുവാനും പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹാറൂൻ (عليه السلام)അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനും(*) അദ്ദേഹത്തിൻെറ അപേക്ഷപ്രകാരം തനിക്കു ഒരു സഹായകനായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്ത പ്രവാചകനുമായിരുന്നു. സൂ: ത്വാഹായിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ജനതയുടെ സ്വഭാവപ്രകൃതി വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയ ആളാണല്ലോ മൂസാ നബി(അ). അതാണ് സഹോദരനോടു ഇങ്ങിനെ പ്രത്യേകം വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുവാൻ കാരണം.

---

* ഹാറൂൻ (عليه السلام)നബിക്ക് മൂസാ (عليه السلام)നബിയേക്കാൾ അൽപം വയസ്സു കൂടുതൽ ഉണായിരുന്നുവെന്നു പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കാണാം. 'ഫറവോനോട് സംസാരിച്ച കാലത്തു മൊശെക്ക് എൺപത് വയസ്സും, അഹറോന്നു എൺപത്തിമൂന്ന് വയസ്സുമായിരുന്നു' എന്ന് ബൈബിളും പറയുന്നു. (പുറപ്പാട്:7ൽ7)

ദിവസം يوم എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ليلة (രാത്രി) എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുക അറബി ഭാഷയിൽ പതിവുണ്ട്. അതാണിവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. ഇതുപോലെത്തന്നെ يوم (യൗമ്) എന്ന വാക്ക് ദിവസം എന്ന അർത്ഥത്തിനുപുറമെ 'പകൽ' نهار എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. നാൽപതു രാത്രി നിശ്ചയിച്ചുവെന്നു പറയാതെ, ആദ്യം മുപ്പതും പിന്നീട് പത്തും കൂടി നാൽപതു പൂർത്തിയായി എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ നിശ്ചയം മുപ്പത് ദിവസമായിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് എന്തോ കാരണത്താൽ പത്തുംകൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. (*) ഇതിൻെറ കാരണമെന്തായിരുന്നുവെന്നതിനു പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നുമില്ല.

ആദ്യത്തെ മുപ്പതു ദിവസം ദുൽഖഅ്ദു മാസവും, പിന്നത്തെ പത്തു ദിവസം ദുൽഹജ്ജ് മാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ പത്ത് ദിവസവും ആയിരുന്നുവെന്ന് മുജാഹിദ്, മസ്റൂഖ്, ഇബ്നു ജുറൈജ് (رَحِمَهُ ٱللَّٰهُ)എന്നിവരും, ഇബ്നു അബ്ബാസും (رَضِيَ ٱللَّٰهُ عَنْهُ)പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الله اعلم

143 നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക് മൂസാ വരുകയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബ് അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ റബ്ബേ! എനിക്കു (നിന്നെ)കാട്ടിത്തരേണമേ - ഞാൻ നിന്നിലേക്ക് (ഒന്നു) നോക്കിക്കാണട്ടെ!'' അവൻ പറഞ്ഞു: ''നീ എന്നെ കാണുകയില്ല തന്നെ; എങ്കിലും നീ (ആ) മലയിലേക്കു നോക്കുക; (അതായത്:) എന്നിട്ട് അത് അതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് ഉറച്ചു നിന്നുവെങ്കിൽ വഴിയെ നീ എന്നെ കണ്ടുകൊള്ളും.'' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബ് മലയിലേക്ക് വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ, അത് അതിനെ പൊടിയാക്കി (തകർത്തു); മൂസാ ബോധമറ്റവനായി വീഴുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിനു ബോധം വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ[-നിനക്കു സ്ത്രോത്രം]! ഞാൻ നിന്നിലേക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങി; ഞാൻ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഒന്നാമത്തേവനുമാകുന്നു.''

وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ أَرِنِىٓ أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِى وَلَٰكِنِ ٱنظُرْ إِلَى ٱلْجَبَلِ فَإِنِ ٱسْتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرَىٰنِى ۚ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ أَفَاقَ قَالَ سُبْحَٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

144 അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു: ''മൂസാ, നിശ്ചയമായും, എൻെറ ദൗത്യങ്ങൾ കൊണ്ടും, എൻെറ സംസാരം കൊണ്ടും നിന്നെ ഞാൻ (മറ്റു) മനുഷ്യരെക്കാൾ (പ്രത്യേകമാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഞാൻ നിനക്കു നൽകിയത് നീ എടുത്തു [സ്വീകരിച്ചു] കൊള്ളുക. നീ നന്ദി

قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّى ٱصْطَفَيْتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَٰلَٰتِى وَبِكَلَٰمِى فَخُذْ مَآ ءَاتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

---

* മോശെ അവിടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെയും വെള്ളം കുടിക്കാതെയും നാൽപത് പകലും നാൽപത് രാവും യഹോവയോടു കൂടെയായിരുന്നുവെന്നത്രെ ബൈബിൾ പറയുന്നത്. (പുറ:34ൽ28).

കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാ യിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.''

---

143 وَلَمَّا جَاءَ വന്നപ്പോൾ, വന്നപ്പോഴോ. مُوسَى മൂസാ. لِمِيقَاتِنَا നമ്മുടെ നിശ്ചയ സമയത്തേക്ക്. وَكَلَّمَهُ അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബ്. قَالَ رَبِّ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എൻെറ റബ്ബേ. أَرِنِي എനിക്ക് കാണിച്ചു തരണം. أَنظُرْ إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് ഞാൻ നോക്കട്ടെ (കാണട്ടെ). قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. لَن تَرَانِي നിശ്ചയമായും നീ എന്നെ കാണു ന്നതല്ല, കാണുകയില്ലതന്നെ. وَلَكِنِ എങ്കിലും, എന്നാൽ. انظُرْ നീ നോക്കുക. إِلَى الْجَبَلِ മലയി ലേക്ക്. فَإِنِ اسْتَقَرَّ എന്നിട്ട് (അതായത്) അതു ഉറച്ചു (സ്ഥിരപ്പെട്ടു) നിന്നെങ്കിൽ. مَكَانَهُ അതിൻെറ സ്ഥാനത്ത്. فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ. تَرَانِي നീ എന്നെ കാണും. فَلَمَّا تَجَلَّى എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ. رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബ്. لِلْجَبَلِ മലയിലേക്ക്, മലക്ക്. جَعَلَهُ അത് (അവൻ) അതിനെ ആക്കി. دَكًّا പൊടി, തുരുമ്പൽ. وَخَرَّ (അടഞ്ഞ്) വീഴുകയും ചെയ്തു. مُوسَى മൂസാ. صَعِقًا ബോധമറ്റവനായി, നിശ്ചേഷ്ടനായി. فَلَمَّا أَفَاقَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധം വന്നപ്പോൾ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. سُبْحَانَكَ നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, നിനക്കു സ്തോത്രം. تُبْتُ ഞാൻ പശ്ചാ ത്തപിച്ചു, മടങ്ങി. إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്. وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ. أَوَّلُ ഒന്നാമത്തേവനാണ്. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവി ശ്വാസികളിൽ. 144 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. يَا مُوسَى മൂസാ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. اصْطَفَيْتُكَ നിന്നെ തിരഞ്ഞു (തെളിയിച്ചു) എടുത്തിരിക്കുന്നു. عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യരെക്കാൾ. بِرِسَالَاتِي എൻെറ ദൗത്യങ്ങൾകൊണ്ട്. وَبِكَلَامِي എൻെറ സംസാരം കൊണ്ടും. فَخُذْ അതിനാൽ എടുത്തു (പിടിച്ചു-സ്വീകരിച്ചു)കൊള്ളുക. مَا آتَيْتُكَ നിനക്ക് ഞാൻ നൽകിയത്. وَكُن ആയിരിക്കയും ചെയ്യുക. مِّنَ الشَّاكِرِينَ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ.

നിശ്ചയം പൂർത്തിയാക്കി മൂസാനബി (عليه السلام)വന്നപ്പോൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിച്ചു. സ്വപ്നം വഴിയോ, മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പിച്ചോ നൽകുന്ന വഹ്യു അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മറയുടെ അപ്പുറത്തു നിന്നുള്ള സംസാരം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദൂതനെ-അഥവാ മലക്കിനെ -അയച്ചുകൊണ്ടു നൽകുന്നു വഹ്യു എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലല്ലാതെ അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യനോട് സംസാരിക്കുന്നതല്ല എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (സൂ: ശൂറായിലെ 51-ാം വചനവും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) ഇവയിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള സംസാരമാണ് മൂസാ (عليه السلام)നബിയുമായി നടന്നത്. ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഉണ്ടായതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അത് വ്യക്തമാവുന്നു. മൂസാ (عليه السلام)ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് അഭയാർത്ഥിയായി മദ്‌യനിൽ ചെന്നു ഏതാനും കൊല്ലം താമസിച്ച ശേഷം അവിടെ നിന്ന് ഭാര്യസമേതം ഈജിപ്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോഴായിരുന്നു സീനാ താഴ്വരയിൽ വെച്ച് ആദ്യമായി അല്ലാഹുവിൻെറ സംസാരം അദ്ദേഹം കേട്ടതു. ആ അവസരത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക് റസൂലായി അയച്ചതും. ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നതു അദ്ദേഹം തൗറാത്ത് ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻവേണ്ടി നിശ്ചയപ്രകാരം സീനാപർവ്വതത്തിൽ ചെന്നപ്പോഴുണ്ടായ സംസാ രത്തെക്കുറിച്ചുമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ സംസാരം എങ്ങിനെയായിരിക്കും? അതിനു അക്ഷരവും ശബ്ദവുമുണ്ടോ? ഏതു ഭാഷയിലായിരിക്കും? ഇതൊന്നും നമുക്ക് അറിയുവാനോ സങ്കൽപിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല. സൃഷ്ടികളുടെ സംസാരങ്ങളുമായി അതിനു യാതൊരു വിധ സാമ്യവും ഉണ്ടായിരി ക്കുകയില്ലെന്നു നമുക്കുതീർത്തും പറയാം. ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം-മറ്റാർക്കും ലഭി ച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ മഹാഭാഗ്യം-ആസ്വദിച്ചപ്പോൾ മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കുണ്ടായ മധുരമോഹനമായ അനുഭവം നിമിത്തം, അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ ഒന്നു കാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം കൂടി സിദ്ധിച്ചെങ്കിൽകൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അത്യാവേശം ജനിച്ചു. അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു: 'റബ്ബേ! ഈയുള്ളവനു നിന്നെ ഒന്നു കാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം കൂടി നൽകണേ! എനിക്കു

നിന്നെ കാണുമാറാക്കിത്തരണേ! ഞാനൊന്നു നോക്കിക്കാണട്ടെ. رب ارنى انظر اليك മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ വിശ്വാസക്കുറവുകൊണ്ടല്ല, വിഡ്ഢിത്തംകൊണ്ടുമല്ല, രാജാധിരാജനായ പരമോൽകൃഷ്ടനായ അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിത മഹത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു ബോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുമല്ല ആ അപേക്ഷ. ആ തിരു സംസാരങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ, ആ തിരുസന്നിധിയെ ഒന്നുകണ്ടാസ്വദിക്കുവാനുണ്ടായ അടങ്ങാത്ത മോഹം കൊണ്ടു മാത്രം.

എല്ലാമെല്ലാം അറിയുന്ന അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചില്ല. ആ അപേക്ഷയിൽ പ്രതിഷേധിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും ഈ ഐഹീക ജീവിതത്തിൽ ആർക്കും സാധ്യമല്ലാത്തതും, ഈ ലോക പ്രകൃതിക്കതീതമായതുമാണു അക്കാര്യമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'നിനക്കെന്നെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല' (لن ترانى) അതോടൊപ്പം, ആ കാഴ്ച താങ്ങുവാനുള്ള ശക്തി അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ എത്രയോ ഉറപ്പും കെൽപുമുള്ള ആ പർവതത്തിന്നുപോലുമില്ലെന്നു അനുഭവത്തിലൂടെ കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'എങ്കിലും ആ മലയിലേക്ക് നോക്കൂ: അതു അതിൻെറ സ്ഥാനത്തു ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിനക്കെന്നെ കണ്ടേക്കാവുന്നതാണ്. (ولكن انظر إلى الجبل ....) എന്നിട്ട് റബ്ബ് മലയിലേക്കു വെളിപ്പെട്ടു. ഉടനെ അതു പൊടിപൊടിയായി. അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ വെളിപ്പാടു എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹുവിനു മാത്രം അറിയാം. അവൻെറ മഹത്വത്തിനും പരിശുദ്ധതയക്കും അനുയോജ്യമായ ഒരു വെളിപ്പാടായിരിക്കും അതൊന്നുമാത്രം നമുക്കു പറയാം. അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രി (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനം മുസ്ലിം (رحمه الله)രേഖപ്പെടുത്തിയതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ മറ, പ്രകാശമാകുന്നു. ആ പ്രകാശം അവൻ തുറന്നുവിട്ടാൽ അവൻെറ തിരുമുഖത്തിൻെറ ജ്യോതിസ്സു സൃഷ്ടികളെയെല്ലാം കരിച്ചുകളഞ്ഞേക്കും.' ഇമാം അഹ്മദു, തിർമുദി, ബൈഹഖി, ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله)മുതലായവർ അനസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്നു ഉദ്ധിക്കുകയും, ഹാകിം (رحمه الله)ബലപ്പെട്ടതെന്നു സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ .... فلما تجلى ربه (റബ്ബു വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ......) എന്നുള്ള ഈ വചനം ഓതിക്കൊണ്ടു നബി (ﷺ)തിരുമേനി അവിടുത്തെ പെരുവിരൽ ചെറുവിരലിൻെറ തലപ്പത്തുവെച്ചു വരെ തുച്ചം മാത്രമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നും വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതല്ലാതെ ഇതിനപ്പുറം ഒരു വിശദീകരണം നമുക്കിവിടെ സാദ്ധ്യമല്ല.

മല തകർന്നു തരിപ്പണമായ കാഴ്ച കണ്ടു മൂസാ (عليه السلام)ബോധം കെട്ടു നിലംപതിച്ചു. ബോധം വീണ്ടു കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യമായി. അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനുള്ള കഴിവ് തനിക്കില്ലെന്നും, തൻെറ അപേക്ഷ കുറേ കടന്ന അപേക്ഷയായിട്ടുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''റബ്ബേ! നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ! ഞാനിതാ നിങ്കലേക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നു!''

(فلما أفاق قال سبحانك ....) അപേക്ഷിച്ചതു ഒരു മര്യാദകേടാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൻെറ കുറവുകൊണ്ടോ, വിശ്വാസത്തിലുള്ള വക്രതകൊണ്ടോ അല്ല അതു സംഭവിച്ചതെന്നും നിലവിലുള്ള സത്യവിശ്വാസികളിൽ താൻ ഒന്നാമത്തേവനും മുമ്പനുമാകുന്നു (وأنا اول المؤمنين) എന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ ഈ അപേക്ഷ കേവലം ഒരു ധിക്കാരമോ, കുറ്റകരമായ ഒരു പാപമോ ആയി അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു മനസ്സിലായല്ലോ. 144-ാം വചനത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ഈ വാസ്തവം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെ അക്ഷേപത്തിൻെറ യാതൊരു സൂചനപോലും കൂടാതെ, എൻെറ ദൗത്യങ്ങൾ നൽകിയും, ഞാൻ നേരിൽ സംസാരിച്ചുംകൊണ്ടു മറ്റെല്ലാ മനുഷ്യരേക്കാളും നിനക്കു ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നൽകുന്നതു-വേദഗ്രന്ഥം, ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ മുതലായവ-വേണ്ടവിധം സ്വീകരിച്ചു നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കണം എന്നു മൊക്കെയാണല്ലോ അതിൽ പറയുന്നത്. ആ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും

ഞാന്‍ നിനക്ക് പല പ്രത്യേക പദവികളും നല്‍കി അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അതിന്‍റെ രത്നച്ചുരുക്കം.

സന്ദര്‍ഭവശാല്‍ ഇവിടെ ചില സംഗതികള്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു നന്നായിത്തോന്നുന്നു. (1) അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനോ, പാരത്രികമായ കാഴ്ചകള്‍ കാണുവാനോ കഴിയുമാറുള്ള ഒരു പ്രകൃതി ഈ ലോകത്തു അല്ലാഹു ആര്‍ക്കും നല്‍കിയിട്ടില്ല. അതിനാല്‍, മനുഷ്യന്‍റെ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങള്‍ക്കോ, ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങള്‍ക്കോ അവയൊന്നും താങ്ങുവാനുള്ള കെല്‍പുമില്ല. മരണത്തോടുകൂടി ഈ ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടു അവസാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ മുമ്പില്ലാത്ത പല അനുഭവങ്ങളും കാഴ്ചകളും അവനു വെളിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. പരലോകത്താകട്ടെ, കൂടുതല്‍ വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളുമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇവിടെവെച്ചു അസംഭവ്യമായതും, ഊഹിക്കുവാന്‍ പോലും കഴിയാത്തതുമായ പലതും അവിടെവെച്ചു സാധ്യമായിരിക്കും. കുറ്റവാളികളായ ആളുകളോടു ഖിയാമത്തു നാളില്‍ പറയപ്പെടുന്ന സൂ: ഖാഫിലെ ഒരു വാക്യം ഈ വാസ്തവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. **لقد كنت فى غفلة من هذا** ... (തീര്‍ച്ചയായും ഇതിനെക്കുറിച്ചു നീ അശ്രദ്ധയിലായിരുന്നു. ഇപ്പോള്‍, നിനക്കു നിന്‍റെ മൂടിയെ നാം തുറന്നു നീക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ആകയാല്‍, നിന്‍റെ കാഴ്ച ഇന്നു മൂര്‍ച്ചയുള്ളതാകുന്നു. (ഖാഫ്: 22) ഖിയാമത്തുനാളില്‍ ആക്രമികള്‍ക്കു നേരിടുന്ന ചില അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തില്‍ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وبدا لهم من الله مالم يكونوا يحتسبون** (അവര്‍ കണക്കു കൂട്ടിയിരുന്നില്ലാത്ത കാര്യങ്ങള്‍ അവര്‍ക്കു അല്ലാഹുവില്‍ നിന്നു വെളിവാകുകയും ചെയ്യും. (സുമര്‍: 47.)

(2) സത്യവിശ്വാസികള്‍ പരലോകത്തുവെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ കാണുമെന്നും, അതു അവര്‍ക്കു ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യമായിരിക്കുമെന്നും ചില ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങള്‍ വഴിയും, അനേകം ഹദീസുകള്‍ വഴിയും സംശയരഹിതമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وجوه يومئذ ناضرة الى ربها ناضرة** (ചില മുഖങ്ങള്‍ അന്നു-ഖിയാമത്തുനാളില്‍-പ്രസന്നങ്ങളായിരിക്കും; അവയുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കു നോക്കിക്കാണുന്നവയായിരിക്കും. (75:22, 23.) സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: **كلا انهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون** (വേണ്ടാ, നിശ്ചയമായും അവര്‍, അന്നത്തെ ദിവസം തങ്ങളുടെ റബ്ബില്‍നിന്നും മറയിടപ്പെട്ടവര്‍ തന്നെയായിരിക്കും. (83: 15) ഇരുപതോളം സഹാബികളില്‍ നിന്നായി അനേകം മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍കൂടി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല ഹദീസുകളിലും സത്യവിശ്വാസികള്‍ പരലോകത്തു വെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നതാണെന്നു സ്പഷ്ടമായ വാക്കുകളില്‍ നബി (ﷺ)അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുമുണ്ട്. അപ്പോള്‍, മൂസാ (عليه السلام)നബിയോട് അല്ലാഹു **لن ترانى** (നീ എന്നെ കാണുകയില്ല തന്നെ) എന്നു പറഞ്ഞ വാക്ക് ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ പരലോകത്തുവെച്ചും ആര്‍ക്കും കാണുവാന്‍ സാധ്യമല്ലെന്നു മുഅ്തസിലികളെപ്പോലെയുള്ള യുക്തിവാദികള്‍ പറയാറുള്ളത് തെറ്റാണെന്നു തീര്‍ത്തു പറയാവുന്നതാണ്. ഈ വിഷയത്തില്‍ വളരെയേറെ തര്‍ക്കവിതര്‍ക്കങ്ങളും, ആരോപണ പ്രത്യാരോപണങ്ങളും മുന്‍കാലത്തു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും ചില യുക്തിവാദക്കാര്‍ ആ പഴയ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതും കാണാം. യുക്തി ന്യായങ്ങള്‍ എന്തുതന്നെ സമര്‍പ്പിക്കപ്പെട്ടാലും, അല്ലാഹുവും റസൂലും വ്യക്തമാക്കിയ അക്കാര്യത്തില്‍, അവയെല്ലാം കേവലം നിരര്‍ത്ഥവാദങ്ങള്‍ മാത്രമായേ ഗണിക്കപ്പെടുവാനുള്ളു. മൂസാ (عليه السلام)നബിയോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഈ ലോകത്തുവെച്ചു നിനക്കു എന്നെ കാണുവാന്‍ കഴിയുന്നതല്ല എന്നുമാത്രമാണെന്നും, ഇഹത്തിലോ പരത്തിലോ വെച്ചു എന്നെ ആര്‍ക്കും കാണുവാന്‍ കഴിയുകയില്ല എന്നല്ല എന്നും മേല്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ തെളിവുകളില്‍ നിന്നു വ്യക്തമാണ്.

(3) ഇസ്റാഈല്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ ധിക്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കൂട്ടത്തില്‍, അല്ലാഹുവിനെ പരസ്യമായി കാണാതെ ഞങ്ങള്‍ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുന്നതേയല്ലെന്നു

നിങ്ങൾ മൂസായോടു പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ഇടിത്തീ ബാധിച്ചുവെന്നും സൂറത്തുൽ ബഖറ 55ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (وإذ قلتم يا موسى لننؤمن لك حتى نر الله جهرة ......) താഴെ ഈ സൂറത്തിലെ 155-ാം വചനത്തിൽ, മൂസാ തൻെറ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു എഴുപതുപേരെ നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തുവെന്നും, അവർക്കു കമ്പനം (الرجفة) പിടിപെട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളിലുള്ള ഭോഷൻമാർ പ്രവർത്തിച്ചതിനു ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നുവോ എന്നും മറ്റും മൂസാ (عليه السلام)ചോദിച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയാണോ, അതല്ല രണ്ടും വെവ്വേറെ സംഭവങ്ങളാണോ എന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണാം. എന്നാൽ, നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ വചനത്തിൽ മൂസാ നബി (عليه السلام)(رب ارنى انظر اليك) (റബ്ബേ എനിക്കു നിന്നെ കാട്ടിത്തരണേ, ഞാൻ നിന്നെ നോക്കിക്കാണട്ടെ) എന്നു ചോദിച്ചതും لن ترانى (നീ എന്നെ കാണുകയില്ലതന്നെ) എന്നു അല്ലാഹു മറുപടി പറഞ്ഞതും, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ആ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതും എല്ലാം ചേർന്നു ഒരേ സംഭവമാണെന്നു മുഅ്തസിലികളും, അവരെ അനുകരിച്ച ചിലരും പറയുന്നു. മൂന്നു വചനങ്ങളിലെയും സംഭവം ഒന്നാണെന്നു വ്യക്തമാക്കാതെത്തന്നെ ചില ആളുകൾ, മൂസാ (عليه السلام)അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്തം നിലക്കല്ല-ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരമാണ്-അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ കാണുക അസംഭവ്യമാണെന്ന അവരുടെ വാദത്തിൽനിന്നും, അതിനു لن ترانى (നീ എന്നെ കാണുകയില്ല തന്നെ) എന്ന വാക്യത്തെ തെളിവാക്കുന്നതിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ വാദം.

മൂന്നു വചനങ്ങളിലും പറയുന്നത് ഒരേ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയാണെന്ന വാദക്കാരിൽ ചിലരുടെ പ്രസ്താവനകൾ നോക്കുമ്പോൾ സംഭവത്തിൻെറ രൂപം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: എഴുപതു പേരെ തരിഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു മൂസാ (عليه السلام)അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച സമയത്തു പർവ്വതത്തിൽ ചെന്നു. അവർ മലയുടെ അടിയിലും മൂസാ (عليه السلام)മുകളിലുമായിരുന്നു. മൂസാ (عليه السلام)മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, തന്നോട് അല്ലാഹു സംസാരിച്ചുവെന്നും, തനിക്കു വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയെന്നുമൊക്കെ പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു താൻ അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിച്ചു തരുകതന്നെ വേണം എന്നു അവർ മൂസാ (عليه السلام)നോടു ശഠിച്ചു. അദ്ദേഹം അവർക്കുവേണ്ടി അതിനായി അല്ലാഹുവിനോടു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ധിക്കാരപരമായ ഈ ചോദ്യം നിമിത്തം ഒരു ഭൂകമ്പം മുഖേന അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിച്ചു. സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ പറഞ്ഞ ഇടിത്തീ (صاعقة) യും, 155-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന കമ്പന (رجفة) വും, ഈ വചനത്തിൽ മല പൊടി പൊടിയാക്കി (جعله دكا) എന്നു പറഞ്ഞതും- എല്ലാം തന്നെ-ആ ഭൂകമ്പത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അങ്ങനെ, കേവലം അസംഭവ്യമായ ഒരു കാര്യം മൂസാ നബി (عليه السلام)ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ ചോദ്യം കുറ്റകരമായ ഒരു പാപമായതുകൊണ്ടാണു മൂസാ (عليه السلام)ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങി (تبت اليك) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതാണു മൂന്നു വചനങ്ങളും കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവർ പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം.

മനസ്സിൽ ഒരു മുൻവിധി നേരത്തെത്തന്നെ ഒളിച്ചുവെക്കാതെ-തുറന്ന മനസ്സോടെ-ഈ മൂന്നു ഖുർആൻ വനചങ്ങളും, അവയിലെ വാക്കുകളും, പ്രതിപാദന രീതിയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു പരിശോധിക്കുന്ന ഏതൊരു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിക്കും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും: മൂസാ (عليه السلام)അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ അപേക്ഷിച്ച സംഭവവും, ജനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ കാണണമെന്നു ശഠിച്ച സംഭവവും വെവ്വേറെയാണെന്നും, എല്ലാം ഒരേ സംഭവമാക്കിക്കൂട്ടിയിണക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു സദുദ്ദേശപൂർവ്വമല്ലെന്നും ഇമാംറാസീ (رحمه الله)മുതലായ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇവരുടെ ഈ വാദത്തെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടും, അതിലെ കൊള്ളരുതായ്മകളെ എടുത്തു കാട്ടിക്കൊണ്ടും വളരെയേറെ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ദൈർഘ്യം ഭയന്നു അവ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ചുരുക്കം ചില സംഗതികളുടെ സാരം മാത്രം ഉദ്ധരിക്കാം.

1. അല്ലാഹുവിനെ കാണണമെന്നു ശഠിക്കുന്നത് ഒരു തെറ്റായ കാര്യമായിരുന്നിട്ടും അതിനെപ്പറ്റി അവരെ ആക്ഷേപിക്കുകയോ, അവർക്കു കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, അതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു നേരിൽ ആവശ്യപ്പെടുവാൻ മാത്രം ബുദ്ധിമോശം മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. 'ഈ ജനങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു ദൈവത്തെ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരണം' എന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, മൂസാ (عليه السلام)ചെയ്തതെന്താണെന്നു (138, 139 വചനങ്ങളിൽ) നാം കണ്ടുവല്ലോ. 2. ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യ പ്രകാരമാണു മൂസാ (عليه السلام)അപേക്ഷിച്ചതെങ്കിൽ ' നിന്നെ എനിക്കു കാണിച്ചുതരണം' എന്നും, 'ഞാൻ നിന്നെ നോക്കിക്കാണട്ടെ' എന്നും (ارنى ،انظر) അല്ല അദ്ദേഹം പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. 'അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കണം' എന്നും 'അവർ നോക്കിക്കാണട്ടെ' എന്നും (ارهم ،ينظروا) ആയിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, 'ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരണം', 'ഞങ്ങൾ നോക്കട്ടെ' (ارنا ،نظروا) എന്നെങ്കിലുമായിരുന്നു പറയേണ്ടത്. അല്ലാഹുവിൻെറ മറുപടിയിലും തന്നെ 'നീ എന്നെ കാണുകയില്ല' (لن ترانى) എന്നായിരുന്നില്ല പറയേണ്ടത്.

3. അല്ലാഹുവിനെ കാണൽ രണ്ടു ലോകത്തുവെച്ചും അസംഭവ്യമാണെങ്കിൽ, ആ വാദക്കാരായ ഓരോരുത്തർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ അക്കാര്യം മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നും, അങ്ങനെ, ഒരു അസംഭവ്യ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ആവശ്യപ്പെടുമാറ് അറിവില്ലാത്ത ആളായിരുന്നു ആ പ്രാവാചകവര്യനെന്നുമാണ് അതിൻെറ അർത്ഥം. معاذ الله 4. മൂസാ (عليه السلام)ബോധം കെട്ടു വീണുവെന്നും, ബോധം വന്നപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിച്ചുവെന്നും ഇവിടെ പറയുന്നു. ജനങ്ങളെപ്പറ്റി അതൊന്നും പറയുന്നില്ല. അൽബഖറഃ 55ലും, താഴെ 155 ലുമാകട്ടെ, ജനങ്ങൾക്കു ഇടിത്തീയും, കമ്പനവും ബാധിച്ചുവെന്നല്ലാതെ, മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു ഒന്നും ബാധിച്ചതായും പറയുന്നില്ല. കൂടാതെ 155-ാം വചനത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചതായും പറയുന്നു. അപ്പോൾ, കമ്പനം അദ്ദേഹത്തിനു ബാധിച്ചില്ലെന്നാണ് അതിൽനിന്നു വരുന്നത്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തന്നെ ഇവരുടെ ഈ വാദം ശരിയല്ലെന്നും, ഒരു മുൻവിധിയോടുകൂടി നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു ദുർവ്യാഖ്യാനം മാത്രമാണ് അവരുടേതെന്നും ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

സന്ദർഭത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി ഇവിടെ ഉണർത്തേണ്ടതായി തോന്നുന്നു. സാധാരണ ഗതിയിൽ 'മുഅ്തസിലീ'കളെ പലപ്പോഴും അനുകരിക്കാറുള്ള ഒരു പണ്ഡിതൻ, ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ പരലോകത്തുവെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നതിനെ അനുകൂലിച്ചു കാണുന്നു. പക്ഷെ, അതിനു അദ്ദേഹത്തിൻെറ വക ഒരു വിചിത്രമായ ന്യായമാണു തെളിവാക്കിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ പുരോഗമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും, മരണശേഷവും ആ പുരോഗമനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, ഇന്നില്ലാത്ത പല കഴിവുകളും അങ്ങിനെ മനുഷ്യനുണ്ടാകുമെന്നും, അങ്ങനെ പ്രപഞ്ച കർത്താവിനെ അവൻ കാണുമെന്നുമാണിതിൻെറ ചുരുക്കം. പുരോഗമിച്ച് പുരോഗമിച്ചു പ്രപഞ്ചകർത്താവിനെ-അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനുള്ള കഴിവ് മനുഷ്യനു ഭാവിയിലുണ്ടാകുമെന്നർത്ഥം. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്ന കാര്യം സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു നൽകുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹം മാത്രമാണെന്നും, അതു ശാസ്ത്രീയമോ ബുദ്ധിപരമോ ആയ പുരോഗമനംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന കഴിവല്ലെന്നും, ഖുർആനും ഹദീസുമായി അൽപമാത്ര ബന്ധമെങ്കിലും ഉള്ളവർക്കറിയാം. അവരതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തരത്തിലുള്ള പ്രസ്താവനകൾക്കു ധൈര്യം വരുവാൻ കാരണം ആലോചിക്കുമ്പോൾ وما قدر الله حق قدره (അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം അവർ കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല.) എന്ന ഖുർആൻ വചനമാണു ഓർമ്മവരുന്നത്.

വിഭാഗം-18

وَكَتَبْنَا لَهُۥ فِى ٱلْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَىْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا۟ بِأَحْسَنِهَا ۚ سَأُو۟رِيكُمْ دَارَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

145 അദ്ദേഹത്തിന് [മൂസാക്ക്] എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പലകകളിൽ നാം എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതായത്, സദുപദേശവും, എല്ലാ കാര്യത്തിനുമുള്ള വിശദീകരണവും. (നാം പറയുകയും ചെയ്തു:) ''അതിനാൽ നീ അവയെ ബലത്തോടെ എടുത്തു [സ്വീകരിച്ചു] കൊള്ളുക; നിന്റെ ജനങ്ങളോട് അവയിലെ വളരെ നല്ല കാര്യങ്ങളെ അവർ സ്വീകരിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. തോന്നിയവാസികളുടെ പാർപ്പിടം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വഴിയെ കാണിച്ചു തരാം,''

. 145 وَكَتَبْنَا നാം എഴുതുക (എഴുതിക്കൊടുക്കുക)യും ചെയ്തു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. فِي الْأَلْوَاحِ പലകകളിൽ. مِن كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാരത്തെക്കുറിച്ചും, എല്ലാ കാര്യത്തിൽനിന്നും. مَّوْعِظَةً അതായത് സദുപദേശം. وَتَفْصِيلاً വിശദീകരണവും. لِّكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. فَخُذْهَا അതിനാൽ അത് (അവ) എടുത്തു (പിടിച്ചു-സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുക. بِقُوَّةٍ ശക്തിയോടെ, ബലത്തിൽ. وَأْمُرْ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. قَوْمَكَ നിന്റെ ജനങ്ങളോട്. يَأْخُذُوا അവർ എടുക്കട്ടെ, (സ്വീകരിക്കുവാൻ). بِأَحْسَنِهَا അവയിലെ (അതിലെ) വളരെ നല്ലതിനെ (നല്ല കാര്യങ്ങളെ). سَأُرِيكُمْ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ വഴിയെ കാട്ടിത്തരും. دَارَ പാർപ്പിടം, ഭവനം, വസതി. الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി)കളുടെ..

അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനുള്ള അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തശേഷം, മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിച്ച കൂട്ടത്തിൽ فخذ ما اتيتك (നിനക്കു ഞാൻ നൽകിയത് എടുത്തു കൊള്ളുക) എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. അതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അതായത്, ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വേണ്ടതുപോലെ വിവരിക്കുകയും, ആവശ്യമായ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന തൗറാത്താകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം ചില പലകകളിലായി അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു എഴുതിക്കൊടുത്തു. അതിനെ ശരിക്കും മുറുകെപിടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും, അതിൽ കാണുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കണമെന്നും കൽപിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു സാരം.

തൗറാത്തിന്റെ പലകകൾ എന്തു കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു? എത്ര എണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നു? എങ്ങിനെയാണത് എഴുതപ്പെട്ടത്? എന്നൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതറിയാത്തതുകൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനുമില്ല. പലരും പലതും പറഞ്ഞു കാണുമെങ്കിലും അവയെല്ലാം പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ചില ഇസ്രാഈലീ വാർത്തകൾ മാത്രമാകുന്നു. എന്റെ കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്ന ധിക്കാരികൾക്കു അതിന്റെ ഫലം വഴിയെ അനുഭവത്തിൽ കാണാം. അവരെ വെറുതെ വിട്ടേക്കുമെന്നു അവർ ധരിക്കേണ്ട എന്നുള്ള ഒരു താക്കീതാണു അവസാനത്തെ വാക്യം.

سَأَصْرِفُ عَنْ ءَايَٰتِىَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَإِن يَرَوْا۟ كُلَّ ءَايَةٍ لَّا

146 ന്യായമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ അഹംഭാവം നടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നു ഞാൻ തിരിച്ചു വിടുന്നതാണ്. എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാ

يُؤْمِنُوا۟ بِهَا وَإِن يَرَوْا۟ سَبِيلَ ٱلرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا۟ سَبِيلَ ٱلْغَىِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُوا۟ عَنْهَا غَٰفِلِينَ ﴿١٤٦﴾

ലും അവർ അവയിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. തൻേറടത്തിൻെറ (നേർ) മാർഗ്ഗം കണ്ടാൽ അതിനെ അവർ ഒരു മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല. പിഴവിൻെറ (ദുർ) മാർഗ്ഗം കണ്ടാൽ അതിനെ അവർ ഒരു മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. അത്, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെക്കുറിച്ചു അശ്രദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടത്രെ.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآءِ ٱلْـَٔاخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

147 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, പരലോകത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെയും വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ, അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ (പൊളിഞ്ഞ്) വിഫലമായി. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന്നല്ലാതെ അവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുമോ?! [ഇല്ല തന്നെ.]

---

146 سَأَصْرِفُ ഞാൻ തിരിച്ചു വിടും, തിരിച്ചു വിട്ടേക്കും. عَنْ آيَاتِيَ എൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന്. الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരെ. يَتَكَبَّرُونَ അഹംഭാവം നടിക്കുന്ന, വലുപ്പം കാണിക്കുന്ന. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. بِغَيْرِالْحَقِّ ന്യായം (കാര്യം-അവകാശം) ഇല്ലാതെ. وَإِن يَرَوْا അവർ കാണുന്നപക്ഷം, കണ്ടാലും. كُلَّ آيَةٍ എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും. لَاّ يُؤْمِنُوا بِهَا അതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. وَإِن يَرَوْا അവർ കാണുന്നപക്ഷം, കണ്ടാലാകട്ടെ. سَبِيلَ الرُّشْدِ തന്റേടത്തിൻെറ മാർഗ്ഗം നേർവഴി. لاَ يَتَّخِذُوهُ അതവർ ആക്കുക (സ്വീകരിക്കുക)യില്ല. سَبِيلاً മാർഗ്ഗമായിട്ട്, വഴിയായിട്ട്. وَإِن يَرَوْا അവർ കണ്ടുവെങ്കിലോ. سَبِيلَ الْغَيِّ പിഴവിൻെറ മാർഗ്ഗം. يَتَّخِذُوهُ അതവർ ആക്കും, സ്വീകരിക്കും. سَبِيلاً മാർഗ്ഗമയി. ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. وَكَانُوا അവർ ആയിരിക്കുകയും. عَنْهَا അവയെപ്പറ്റി. غَافِلِينَ അശ്രദ്ധർ.. 147 وَالَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവർ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. وَلِقَاءِ കാണുന്ന (കണ്ടുമുട്ടുന്ന)തിനെയും. الآخِرَةِ പരലോകത്തെ. حَبِطَتْ വിഫലമായി, പൊളിഞ്ഞു. أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തി (കർമ്മം) കൾ. هَلْ يُجْزَوْنَ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുമോ. إِلاَّ مَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിന്നല്ലാതെ. يَعْمَلُونَ (അവർ) പ്രവർത്തിക്കും..

ഫിർഔൻെറയും ആൾക്കാരുടെയും അഹന്തയും ഗർവ്വും നിമിത്തം അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ ഫലമായി അവർ അനുഭവിച്ച ദാരുണമായ പര്യവസാനത്തെയും, അതിനെത്തുർന്നുണ്ടായ സംഭവങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ സംസാരം. ഫിർഔൻെറ കൂട്ടർക്ക് അത്രയും ശോചനീയമായ ദുരവസ്ഥ വന്നു ചേരുവാനുള്ള സാക്ഷാൽ കാരണം അവരുടെ അഹംഭാവവും ഗർവ്വുമാണെന്നും, അഹംഭാവത്തിൻെറയും ഗർവ്വിൻെറയും അനന്തരഫലം അതിഭയങ്കരമായിരിക്കുമെന്നും, ഇടക്കുവെച്ചു അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറയും സഹായംകൂടാതെതന്നെ ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه)പറയുന്നു: ''ഹൃദയത്തിൽ ഒരു കടുകു മണിയോളം അഹംഭാവമുള്ളവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല'' എന്നു റസൂൽ (ﷺ)പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരാൾ ചോദിച്ചു: 'ഒരാൾക്കു അവൻെറ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ചെരുപ്പു നല്ലതായിരിക്കുവാനും ഇഷ്ടമുണ്ടായിരിക്കും. (ഇതു അഹംഭാവമാണോ)? തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സൗന്ദര്യവാനാണ്. അവൻ സൗന്ദര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവമെന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തെ

ധിക്കരിക്കലും, ജനങ്ങളെ നിസ്സാരരാക്കലുമാകുന്നു'' (മു) അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സംസാര വിഷയം തുടരുന്നു:-

വിഭാഗം:18

وَٱتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ ۚ أَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّهُۥ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۘ ٱتَّخَذُوهُ وَكَانُوا۟ ظَٰلِمِينَ ﴿١٤٨﴾

148 മൂസാ (പോയതി)ൻെറ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത അവരുടെ ആഭരണംകൊണ്ട് ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ-മുക്കുറ (ശബ്ദം) ഉള്ളതായ ഒരു ശരീരം [സ്വരൂപം]- ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. [അതിനെ ആരാധിച്ചു വന്നു.] അവർക്കു കണ്ടുകൂടേ, അതവരോട് സംസാരിക്കുന്നുമില്ല, ഒരു മാർഗ്ഗവും അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നുമില്ല എന്ന്?! (അതെ) അതവർ ഉണ്ടാക്കി! അവർ അക്രമികളുമായിരുന്നു.

وَلَمَّا سُقِطَ فِىٓ أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا۟ أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا۟ قَالُوا۟ لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

149 അവർ കൈകളിൽ വീഴുക [ഖേദിച്ചു തലതാഴ്ത്തുക] യും, തങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു: 'തീർച്ചയായും, നമ്മുടെ റബ്ബ് നമ്മോട് കരുണ കാണിക്കുകയും, നമുക്കു പൊറുത്തു തരുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നാം നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ടവരായിത്തീരുകതന്നെ ചെയ്യും!'

---

148 وَاتَّخَذَ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. قَوْمُ مُوسَى മൂസായുടെ ജനത. مِن بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം. مِنْ حُلِيِّهِمْ അവരുടെ ആഭരണം കൊണ്ട്. عِجْلاً ഒരു പശുക്കുട്ടി, മൂരിക്കുട്ടി. جَسَدًا ഒരു ശരീരം, തടി. لَّهُ خُوَارٌ അതിന് മുക്കുറ (ശബ്ദം) ഉണ്ട് (ഉള്ളതായ). أَلَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടില്ലേ, അവർക്ക് കണ്ടുകൂടെ. أَنَّهُ അത് (ആണ്) എന്ന്. لاَ يُكَلِّمُهُمْ അവരോട് സംസാരിക്കുന്നില്ല (എന്ന്). وَلاَ يَهْدِيهِمْ അവർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കു (അവരെ നയിക്കു)ന്നുമില്ല. سَبِيلاً ഒരു മാർഗ്ഗവും, ഒരു വഴിക്കും. اتَّخَذُوهُ അതിനെ അവരുണ്ടാക്കി. وَكَانُوا അവരായിരുന്നുതാനും. ظَالِمِينَ അക്രമികൾ.. 149 وَلَمَّا سُقِطَ വീഴുകയുണ്ടായപ്പോൾ. فِي أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകളിൽ. وَرَأَوْا അവർ കാണുകയും. أَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്ന്. قَدْ ضَلُّوا തങ്ങൾ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (എന്ന്). قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَئِنْ لَّمْ തീർച്ചയായും ഇല്ലെങ്കിൽ. يَرْحَمْنَا നമ്മോട് (നമുക്ക്) കരുണ ചെയ്തി (ല്ലെങ്കിൽ). رَبُّنَا നമ്മുടെ റബ്ബ്. وَيَغْفِرْ لَنَا അവൻ നമുക്ക് പൊറുക്കുകയും. لَنَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും നാം ആയിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ട(വർ)..

ഇസ്റാഈല്യർ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ച വിവരം സൂറത്തു ത്വാഹായിൽ വിശദമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 142-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതു പോലെ, ഇസ്റാഈല്യരുടെ നേതൃത്വം സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (عليه السلام)നബിയെ ഏൽപിച്ചുകൊണ്ടു മൂസാ (عليه السلام)അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പന പ്രകാരം തൗറാത്തു ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ വേണ്ടി സീനാ മലയിലേക്കു പോയി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭാവത്തിൽ അവർ ഒരു പശുക്കുട്ടിയുടെ രൂപമുണ്ടാക്കി അതിനെ ആരാധിച്ചു. അവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ ഉരുക്കി അതു കൊണ്ടു സാമിരി എന്നു പേരായ ഒരാളാണതു നിർമ്മിച്ചത്. എന്തോ ചില കൗശലപ്രയോഗങ്ങൾ വഴി അതിനു പശുക്കളെപ്പോലെയുള്ള മുക്കുറയിടുന്ന ശബ്ദമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ജാലവിദ്യക്കു പ്രചാരമുള്ള കാലമായിരുന്നവല്ലോ അത്. ഇസ്റാഈല്യരാകട്ടെ, ഈജിപ്തിലെ ചിരകാല

വാസത്തിൽനിന്ന് പശു പൂജയും വിഗ്രഹാരാധനയും പരിചയിച്ചവരും. പശുവാരാധന അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടാതെ, ഇതാണു നിങ്ങളുടെയും മൂസായുടെയും റബ്ബ്–മൂസാ മറന്നുപോയതാണ്–എന്നു അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. മൂസാ (عليه السلام)മടങ്ങി വരാൻ താമസിച്ചതും ഇവരുടെ കുപ്രചരണത്തിനു ആക്കം കൂട്ടി. മൂസാക്കു എന്തുപറ്റി എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും മറ്റും അവർ പറഞ്ഞു. ഹാറൂൻ (عليه السلام)നബിയുടെ വിലക്കും, ഉപദേശവും അവർ വിലവെച്ചതുമില്ല. മൂസാ (عليه السلام)തൗറാത്തുമായി വന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച, അവർ ആ പശുക്കുട്ടിയുടെ ചുറ്റും കൂടി അവർ അതിനെ ആരാധിക്കുന്നതും അതിനടുത്തു ഭജനമിരിക്കുന്നതുമാണ്. അദ്ദേഹം അടക്ക വയ്യാത്ത കോപത്തിലായി. സാമിരിയെയും ജനങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്തശേഷം പശുക്കുട്ടിയെ ചുട്ടു ഭസ്മമാക്കി കടലിൽ പാറ്റിക്കളഞ്ഞു. സാമിരിയുമായുള്ള സമ്പർക്കം തടയുകയും ചെയ്തു. (ത്വാഹാ:85-97ഉം വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക)

പശുക്കുട്ടിയെ നിർമ്മിച്ചതു സാമിരിയാണെങ്കിലും, മറ്റുള്ളവരുടെയും താൽപര്യവും സഹകരണവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ആരാധനയിൽ മറ്റുള്ളവരും പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നതു കൊണ്ടുമാണ് 'മൂസായുടെ ജനത പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി' എന്നു പറഞ്ഞത്. ലോഹനിർമ്മിതമായ ആ പ്രതിമയിൽ എന്തെങ്കിലും വിശേഷതയോ, പുതുമയോ ഉണ്ടായിരുന്നാലും അതൊരു ദൈവമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പ്രാഥമിക ബുദ്ധികൾക്കുപോലും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, സംസാരിക്കുവാനും, ആരാധകൻമാർക്കു വല്ല മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകുവാനുമെങ്കിലും അതിനു കഴിയേണ്ടതാണല്ലോ. ഇതൊന്നും അവർ ആലോചിച്ചില്ല. പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിക്കുന്നതിലുള്ള ആവേശം അവരെ അന്ധരാക്കിത്തീർത്തു. 'ഒരു വസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹം നിന്നെ അന്ധനും ബധിരനുമാക്കും' എന്ന് ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. (അ.ദാ.) അവസാനം അവർ ഖേദത്തിലായി. തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന അപരാധം അവർക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു. അവർ ഖേദിച്ചു വിലപിക്കുകയായി

വന്നുപോയ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു വല്ലവരും ഖേദിക്കുകയോ ലജ്ജിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, 'അവർ കൈകടിച്ചു, നാക്കടിച്ചു, തലതാഴ്ത്തി' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയാറുള്ളതുപോലെ അറബിയിലുള്ള ചില പ്രയോഗങ്ങളാണ്: **سقط فى أيديهم** (കൈകളിൽവീണു) **عضوا الانامل** (വിരൽ കടിച്ചു) **نكسوا على رؤسهم** (തലകുത്തനെയായി) മുതലായവ.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَٰنَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِى مِنۢ بَعْدِىٓ ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى ٱلْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُۥٓ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ٱبْنَ أُمَّ إِنَّ ٱلْقَوْمَ ٱسْتَضْعَفُونِى وَكَادُوا۟ يَقْتُلُونَنِى فَلَا تُشْمِتْ بِىَ ٱلْأَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِى مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٥٠﴾

150 കുപിതനായും, ദുഃഖിതനായും കൊണ്ടു മൂസാ തന്റെ ജനതയിലേക്ക് മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ (പോക്കിനു) ശേഷം നിങ്ങൾ എന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചത് എത്രയോ ചീത്ത! നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ കൽപനക്ക് (കാത്തിരിക്കാതെ) നിങ്ങൾ ധൃതികാട്ടിയോ?!' അദ്ദേഹം പലകകൾ ഇടുകയും ചെയ്തു; തന്റെ സഹോദരന്റെ തല (മുടി) പിടിച്ചു തന്നിലേക്ക് വലിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം [സഹോദരൻ] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ മാതൃപുത്രാ [ഏകോദര സഹോദരാ]! നിശ്ചയമായും, (ഈ) ജനങ്ങൾ എന്നെ ബലഹീനനാക്കിത്തീർക്കുകയും, എന്നെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുമാറാകുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ, എന്നെ (നിന്ദിച്ചു) കൊണ്ട് നീ ശത്രുക്കളെ സന്തോഷപ്പെടുത്തരുതേ! എന്നെ നീ (ഈ) അക്രമികളോടു കൂടെ

[അക്രമികളുടെ പക്ഷക്കാരൻ] ആക്കുകയും ചെയ്യരുത്.'

قَالَ رَبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِأَخِى وَأَدْخِلْنَا فِى رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١٥١﴾

151 അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: 'റബ്ബേ! എനിക്കും, എൻെറ സഹോദരനും നീ പൊറുത്തു തരുകയും, നിൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നീയാകട്ടെ, കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും കരുണയുള്ളവനുമാകുന്നു.'

---

150 وَلَمَّا رَجَعَ മടങ്ങിയപ്പോൾ. مُوسَى മൂസാ. إِلَى قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിലേക്ക്. غَضْبَانَ കുപിതനായി, ദ്വേഷ്യപ്പെട്ടവനായിട്ട്. أَسِفًا ഖേദക്കാരനായി, ദുഃഖിതനായിട്ട്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. بِئْسَمَا യാതൊന്നു എത്രയോ (വളരെ) ചീത്ത, ദുഷിച്ചത്. خَلَفْتُمُونِي നിങ്ങൾ എനിക്ക് (എൻെറ) പിന്നിൽ ചെയ്ത. مِن بَعْدِي എൻെറ ശേഷം. أَعَجِلْتُمْ നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെട്ടോ, ബദ്ധപ്പാട് കാട്ടിയോ. أَمْرَ കൽപനക്ക് കൽപനയെ(ക്കാൾ). رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ. وَأَلْقَى അദ്ദേഹം ഇടുകയും ചെയ്തു. الْأَلْوَاحَ പലകകളെ. وَأَخَذَ പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. بِرَأْسِ തലക്ക്, തലയെ. أَخِيهِ തൻെറ സഹോദരൻെറ. يَجُرُّهُ അതു വലിച്ചുകൊണ്ട്. إِلَيْهِ തന്നിലേക്ക്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ابْنَ أُمَّ എൻെറ ഉമ്മയുടെ മകനേ, മാതൃപുത്രാ. إِنَّ الْقَوْمَ നിശ്ചയമായും (ഈ) ജനത. اسْتَضْعَفُونِي എന്നെ ബലഹീനനാക്കി (ദുർബ്ബലനാക്കി). وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي അവർ എന്നെ കൊല്ലുമാറാവുകയും ചെയ്തു. فَلَا تُشْمِتْ അതിനാൽ നീ സന്തോഷപ്പെടുത്തരുത്. بِيَ എന്നെക്കൊണ്ട്, ഞാൻ മൂലം. الْأَعْدَاءَ ശത്രുക്കളെ. وَلَا تَجْعَلْنِي എന്നെ നീ ആക്കുകയും ചെയ്യരുത്. مَعَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളോട് കൂടെ (കൂട്ടത്തിൽ). الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ.. 151 قَالَ رَبِّ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു റബ്ബേ. اغْفِرْ لِي എനിക്ക് പൊറുത്തു തരണേ. وَلِأَخِي എൻെറ സഹോദരന്നും. وَأَدْخِلْنَا ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും വേണമേ. فِي رَحْمَتِكَ നിൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ, ദയവിൽ. وَأَنتَ നീയാകട്ടെ, നീയോ. أَرْحَمُ ഏറ്റവും കരുണയുള്ളവനാകുന്നു. الرَّاحِمِينَ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ..

സാമിരീ പശുക്കുട്ടിയെയുണ്ടാക്കി ഇസ്റാഈല്യരെ പിഴപ്പിച്ച വിവരം നേരത്തെത്തന്നെ അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام)നബിയെ അറിയിച്ചിരുന്നു. (20:85) അദ്ദേഹത്തിനു അതിയായ കോപവും വ്യസനവും ഉണ്ടാകുക സ്വഭാവികമാണല്ലോ. തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ ക്ഷുഭിതനാക്കുകയും ചെയ്തു. അൽപ ദിവസങ്ങളോളം ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടു പോയപ്പോഴേക്കും നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ചെയ്തുവല്ലോ! നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഏറ്റു വാങ്ങുവാനായി അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരമാണു ഞാൻ വിട്ടു പോയിരുന്നതും. എൻെറ വരവു കാത്തിരിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമപോലുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ ഇത്ര വേഗം ഈ മഹാപാതകം ചെയ്തുവല്ലോ എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ആക്ഷേപിച്ചു. വികാരാധിക്യം നിമിത്തം കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന തൗറാത്തിൻെറ പലകകൾ നിലത്തിടുകയും, സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (عليه السلام)ൻെറ തലമുടി പിടിച്ചു വലിക്കുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളെ വേണ്ട പ്രകാരം നയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ മൂസാ (عليه السلام)സ്ഥലം വിട്ടിരുന്നത്. സഹോദരൻ തൻെറ ഉത്തരവാദിത്വം ശരിക്കു പാലിച്ചില്ലെന്നും, അതിൽ കൃത്യവിലോപം വരുത്തിയിരിക്കുമെന്നും മൂസാ (عليه السلام)കരുതി. വാസ്തവത്തിൽ സഹോദരൻ തികച്ചും നിർദ്ദോഷിയായിരുന്നു. അവരെ മുടക്കുവാൻ അദ്ദേഹം കഴിവതെല്ലാം ചെയ്തുനോക്കിയിരുന്നു. അതൊന്നും വകവെക്കാതെ അവർ അദ്ദേഹത്തിനു നേരെ കയർക്കുകയും, കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ പോലും ശ്രമം നടത്തുകയുമാണുണ്ടായത്. മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ വികാരാധിക്യം മനസ്സിലാക്കിയ ആ ജ്യേഷ്ഠൻ അനുകമ്പയോടു കൂടി 'എൻെറ മാതൃപുത്രാ (പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരാ)' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് സംഗതികൾ ശാന്തമായി വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. യഥാർത്ഥം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ എന്നോടു കയർക്കുന്നത് നമ്മുടെ എതിരാളികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനായിരിക്കും ഉതകുകയെന്നും, അതിനു ഇടവരുത്തരുതെന്നും, എന്നെ അക്രമികളുടെ പക്ഷക്കാരനായി കരുതരുതെന്നും അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂസാ

(ﷺ)നബിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം തനിക്കും, സഹോദരനും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂസാ (ﷺ)സഹോദരനോടു കോപിച്ചു സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ, 'ഹാറൂനേ, ഇവർ വഴി പിഴച്ചു കണ്ടപ്പോൾ എന്നെ പിൻതുടർന്നു വരാതിരിക്കുവാൻ നിനക്കെന്താണു തടസ്സം നേരിട്ടത്? നീ എൻെറ കൽപനക്കു എതിരു പ്രവർത്തിച്ചുവോ?' എന്നു ചോദിച്ചതായും, 'എൻെറ മാതൃപുത്രാ, എൻെറ തലയും താടിയും പിടിക്കേണ്ടാ, ഇസ്റാഈല്യർക്കിടയിൽ നീ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയെന്നും, എൻെറ വാക്കു ഗൗനിച്ചില്ലെന്നും നീ പറയുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു.' എന്നു ഹാറൂൻ (ﷺ)മറുപടി പറഞ്ഞതായും ത്വാഹാ സൂറത്തിൽ (92-94) അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പശുക്കുട്ടിയുടെ സംരംഭം തടയുവാൻ ഹാറൂൻ (ﷺ)നബി അദ്ദേഹത്തിൻെറ കഴിവു മുഴുവനും ഉപയോഗിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതു വിലവെക്കാതെ, അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ആലോചന കൂടി നടത്തുകയാണവർ ചെയ്തതെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽപോലും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അങ്ങിനെ ധരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു താനും. കാരണം, അദ്ദേഹവും ഒരു പ്രവാചകനും റസൂലുമാണ്. മൂസാ (ﷺ)നബിയുടെ ദൗത്യ പ്രബോധനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹായിയായി അല്ലാഹു നിശ്ചിയിച്ചയച്ച ആളുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അതിനെല്ലാം കടക വിരുദ്ധമായ ആ സംരംഭത്തിൽ അദ്ദേഹം എങ്ങിനെ മൗനം ദീക്ഷിക്കും?!

എന്നാൽ, ഇതിനു നേരെ വിപരീതമായിട്ടാണു ബൈബിളിൽ പറയുന്നത്: മോശെ പർവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വരുവാൻ താമസിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അഹറോൻെറ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നടക്കേണ്ടതിനു ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൈവമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ അവരുടെ കാതുകളിലുള്ള പൊന്നാഭരണങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ കൽപിക്കുകയും, അവയെല്ലാം ചേർത്തു കൊത്തുളികൊണ്ടു ഭാഷ വരുത്തി ഒരു കാളക്കുട്ടി വാർത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേന്നു അവൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഒരു ഉത്സവദിവസമായി കൊണ്ടാടി അതിൻെറ മുമ്പിൽ ആരാധനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെയാണതിൽ പറയുന്നത്. (പുറപ്പാടു പുസ്തകം: 32ൽ1-6 നോക്കുക) തൗറാത്തിൽ പിൽക്കാലത്ത് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുകയോ, മാറ്റി മറിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള പല കള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ ഒന്നാണ് ഇതും എന്നുള്ളതിൽ നമുക്കു സംശയമില്ല. ഇതുപോലെ, ചില നബിമാരെപ്പറ്റിയും മറ്റും-അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പോലും-പല അസംബന്ധങ്ങളും വ്യാജങ്ങളും ബൈബിളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ബൈബിൾ വേദപുസ്തകമായി അംഗീകരിച്ചു വരുന്ന വേദക്കാർക്കിടയിൽ പോലും സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത പലതും ബൈബിളിൽ നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു വാസ്തവമത്രെ.

വിഭാഗം-19

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾

152 നിശ്ചയമായും പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി (ആരാധന നടത്തി)യവർ, അവർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു കോപവും, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നിന്ദ്യതയും ബാധിക്കുന്നതാണ്. അപ്രകാരമത്രെ, (വ്യാജം) കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

وَٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِهَا وَءَامَنُوٓا۟ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

153 തിൻമകൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീട് അതിനുശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും, അതിനുശേഷം നിൻെറ

റബ്ബ് (അവർക്ക്) പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്ന
വനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

---

152 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ اتَّخَذُوا ഉണ്ടാക്കിയവർ. الْعِجْلَ പശു (മൂരി)ക്കുട്ടിയെ. سَيَنَالُهُمْ അവർക്ക് എത്തും, ബാധിക്കും. غَضَبٌ കോപം, ദേഷ്യം. مِّن رَّبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. وَذِلَّةٌ നിന്ദ്യ തയും. فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ. وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. الْمُفْتَرِينَ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്ക്. 153 وَالَّذِينَ عَمِلُوا പ്രവർത്തിച്ചവരാകട്ടെ. السَّيِّئَاتِ തിൻമ കളെ. ثُمَّ تَابُوا പിന്നെ അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു, മടങ്ങി. مِن بَعْدِهَا അതിന് (അവക്ക്)ശേഷം. وَآمَنُوا വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. مِن بَعْدِهَا അതിനുശേഷം. لَغَفُورٌ (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ. رَّحِيمٌ കരുണാനിധി.

പശുക്കുട്ടിയെയുണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കോപവും, നിന്ദ്യതയും ഈ ലോകത്തു വെച്ചു തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീക രിക്കുന്നതിനു ഉപാധിയായി അവരിൽ വലിയ കുറ്റക്കാർ പരസ്പരം കൊലപ്പെടുത്തണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. (2:54) പശുക്കുട്ടിയെ ചുട്ടെരിച്ചു കടലിൽ വിതറുകയും ചെയ്തു. (20:97) ഇതു ഇഹത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ അവർക്കുണ്ടായ അനുഭവമാണല്ലോ. എന്നാൽ, ആ മഹാപാപത്തിൽ പങ്കു വഹിച്ചെങ്കിലും പിന്നീടു ശരിക്കും ഖേദിച്ചു മടങ്ങി സത്യവിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചവർക്കു അല്ലാഹു പൊറുത്തു മാപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. പശുക്കുട്ടിയുടെ സംഭവത്തോടു ബന്ധ പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ വചനമെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവു കെട്ടിപ്പറയുന്ന എല്ലാവരും അവന്റെ കോപത്തിനും നിന്ദ്യതക്കും പാത്രമായിരിക്കുമെന്നാണ് **وكذلك نجزى المفترين** (അപ്രകാരമാണു നാം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകുക) എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നത്. ഹസൻ ബസ്വരീ (رحمه الله)പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. 'ബിദ്അ ത്തിന്റെ-അനാചാരത്തിന്റെ-നിന്ദ്യത അതിന്റെ ആൾക്കാരുടെ ചുമലുകളിലുണ്ടായിരിക്കും. അവരെയും കൊണ്ടു കോവർ കഴുതകൾ ചീറിപ്പാഞ്ഞാലും ശരി, തുർക്കിക്കുതിരകൾ കുളമ്പടിച്ചു ഓടിയാലും ശരി. (അതവരെ വിട്ടുമാറുകയില്ല)' ഈ വചനം ഓതിക്കൊണ്ടു 'ഇതു എല്ലാ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കുമുള്ളതു തന്നെയാണ്' എന്നു അബൂഖുലാബഃ (رحمه الله)പറഞ്ഞതായും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അൽബഖറ 54ൽ മൂസാ (عليه السلام)തന്റെ ജനങ്ങളോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു തന്നെ ആക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിങ്കലേക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങണം. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ (പരസ്പരം) കൊലപ്പെടുത്തണം. അതു നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഉത്തമമായതാണ്.'' തുടർന്നുകൊണ്ടു 'അങ്ങനെ, അവൻ നിങ്ങളിൽ പശ്ചാത്തപം സ്വീകരിച്ചു തന്നു.' എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഒരു ഉപാധിയായിട്ടായിരുന്നു അവർ പരസ്പരം കൊലചെയ്യാൻ കൽപിച്ചതെന്നും, ആ ഉപാധി അവർ പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷമാണ് അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലും അതു സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, സൂറത്തുൽ ബഖറയിലെ ആ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കൊലയുടെ ആവശ്യമില്ലെന്നും, അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ മാത്രം മതി-പരസ്പരം കൊല നടത്തേണ്ടതില്ല-എന്നുമാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യമെന്നും, അതുകൊണ്ടു ആ കൊല നടന്നിട്ടില്ലെന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടതെന്നും ഇവിടെ ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഇതു കേവലം എന്തോ താൽപര്യപൂർവ്വം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു അഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പ്രസ്തുത കൊലയെപ്പറ്റി തൽസ്ഥാനത്തു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല.

154 മൂസായിൽ നിന്നു കോപം അടങ്ങിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പലകകൾ എടുത്തു. അവയിലെ എഴുത്തിൽ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ചു യാതൊരുകൂട്ടർ ഭയപ്പെടുന്നുവോ അവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى ٱلْغَضَبُ أَخَذَ ٱلْأَلْوَاحَ ۖ وَفِى نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

---

154 وَلَمَّا سَكَتَ അടങ്ങിയപ്പോൾ. عَنْ مُّوسَى മൂസായിൽനിന്ന്, മുസാക്ക്. الْغَضَبُ കോപം. أَخَذَ അദ്ദേഹം എടുത്ത്. الْأَلْوَاحَ പലകകളെ. وَفِي نُسْخَتِهَا അവയുടെ പകർപ്പിൽ (എഴുത്തിൽ) ഉണ്ടായിരുന്നു. هُدًى മാർഗ്ഗദർശനം. وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും. لِّلَّذِينَ യാതൊരുവർക്ക്. هُمْ അവർ. لِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ച്. يَرْهَبُونَ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു, പേടിക്കുന്നു.

മൂസാ (عليه السلام)കുപിതനായിക്കൊണ്ടു പലകകൾ നിലത്തിട്ടപ്പോൾ അവ പൊട്ടിപ്പൊയെന്നും, അദ്ദേഹം അവ പെറുക്കിയെടുത്തുവെന്നും മറ്റും ഇവിടെ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കാണാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അനന്തരം ഉണ്ടായ സംഭവമാണ് തുടർന്നു പറയുന്നത്.

155 മൂസാ തൻെറ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക് എഴുപതു പുരുഷൻമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. എന്നിട്ട് അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എൻെറ റബ്ബേ! നീ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മുമ്പു (തന്നെ) അവരെയും, എന്നെയും നിനക്കു നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഭോഷൻമാർ ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നുവോ?! അത് നിൻെറ പരീക്ഷണമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല (ല്ലോ); അതുമൂലം, നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നീ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു; നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നീ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നീ ഞങ്ങളുടെ കൈകാര്യകർത്താവത്രെ. അതിനാൽ, ഞങ്ങൾക്കു നീ പൊറുത്തുതരുകയും, ഞങ്ങളോട് കരുണ ചെയ്യുകയും വേണമേ! നീയാകട്ടെ, പൊറുക്കുന്നവരിൽവെച്ച് ഉത്തമനുമാകുന്നു.'

وَٱخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُۥ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَٰتِنَا ۖ فَلَمَّآ أَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّٰىَ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَّآ ۖ إِنْ هِىَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَآءُ وَتَهْدِى مَن تَشَآءُ ۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَا ۖ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْغَٰفِرِينَ ﴿١٥٥﴾

156 'ഈ ഐഹികലോകത്ത് ഞങ്ങൾക്കു നീ നന്മ (നിശ്ചയിച്ച്) രേഖപ്പെടുത്തേണമേ- പരലോകത്തിലും (രേഖപ്പെടുത്തേണമേ)! (നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നിന്നിലേക്ക് (ഖേദിച്ചു) മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.' അവൻ [റബ്ബ്]പറഞ്ഞു: 'എൻെറ ശിക്ഷ- ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിനെ ഞാൻ ബാധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. എൻെറ കാരുണ്യമാകട്ടെ, അത് എല്ലാ വസ്തുവിനും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, സൂക്ഷ്മത

۞ وَٱكْتُبْ لَنَا فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ إِنَّا هُدْنَآ إِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِىٓ أُصِيبُ بِهِۦ مَنْ أَشَآءُ ۖ وَرَحْمَتِى وَسِعَتْ كُلَّ شَىْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

പാലിക്കുകയും, സക്കാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഞാൻ അതു രേഖപ്പെടുത്തിയേക്കുന്നതാണ്. യാതൊരുകൂട്ടർക്കും- അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കും രേഖപ്പെടുത്തും).

---

155 وَاخْتَارَ തിരഞ്ഞെടുത്തു. مُوسَى മൂസാ. قَوْمَهُ തൻെറ ജനതയെ (ജനതയിൽനിന്ന്). سَبْعِينَ എഴുപത്. رَجُلاً പുരുഷനെ. لِّمِيقَاتِنَا നമ്മുടെ (നാമുമായുള്ള) നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക്. فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ എന്നിട്ട് അവരെ പിടിച്ച (അവർക്ക് പിട പെട്ട)പ്പോൾ. الرَّجْفَةُ (കഠിന) കമ്പനം. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ റബ്ബേ. لَوْ شِئْتَ നീ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. أَهْلَكْتَهُم അവരെ നീ (നിനക്ക്) നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. مِّن قَبْلُ മമ്പേ. وَإِيَّايَ എന്നെയും. أَتُهْلِكُنَا നീ ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയാണോ. بِمَا فَعَلَ ചെയ്തത് നിമിത്തം. السُّفَهَاءُ ഭോഷൻമാർ, വിഡ്ഢികൾ. مِنَّا ഞങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള. إِنْ هِيَ അതല്ല. إِلاَّ فِتْنَتُكَ നിൻെറ പരീക്ഷണമല്ലാതെ. تُضِلُّ بِهَا അതു മൂലം നീ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. مَن تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَتَهْدِي നീ വഴി ചേർക്കുക (നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക)യും ചെയ്യു. مَن تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. أَنتَ നീ. وَلِيُّنَا ഞങ്ങളുടെ കൈകാര്യകർത്താവാണ്, രക്ഷാധികാരിയാണ്. فَاغْفِرْ لَنَا അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരണേ. وَارْحَمْنَا ഞങ്ങൾക്ക് (ഞങ്ങളോട്) കരുണ ചെയ്യുകയും വേണമേ. وَأَنتَ നീയാകട്ടെ. خَيْرُ الْغَافِرِينَ പൊറുക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു. 156 وَاكْتُبْ എഴുതുക (രേഖപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യേണമേ. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. فِي هَذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഇഹത്തിൽ. [3] \ حَسَنَةً നന്മയെ. وَفِي الآخِرَةِ പരത്തിലും. إِنَّا هُدْنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ മടങ്ങി(ഖേദിച്ചി)രിക്കുന്നു. إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്. قَالَ അവർ പറഞ്ഞു. عَذَابِي എൻെറ ശിക്ഷ. أُصِيبُ بِهِ അതിനെ ഞാൻ ബാധിപ്പിക്കും, എത്തിക്കുന്നു. مَنْ أَشَاءُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَرَحْمَتِي എൻെറ കാരുണ്യമാകട്ടെ. وَسِعَتْ അത് വിശാലമായിരിക്കുന്നു, വിശാലപ്പെട്ടതാണ്. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും. فَسَأَكْتُبُهَا എന്നാൽ അതിനെ ഞാൻ എഴുതും (രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കും). لِلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. يَتَّقُونَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന. وَيُؤْتُونَ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന. الزَّكَاةَ സകാത്ത്. وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്കും. هُم അവർ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ. يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം നാൽപതു ദിവസത്തെ സമയനിശ്ചയം (**ميقات**) കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു തൗറാത്തു ലഭിച്ചുവെന്നും, അത് കൊണ്ടു വന്നപ്പോഴേക്കാണു ജനങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചതെന്നും, അദ്ദേഹം അതിൽ കഠിനമായി കോപിക്കുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും മറ്റും മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനുശേഷം ഇസ്റാഈല്യരെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ടു-അവരുടെ ആ അപരാധത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനോട് ഒഴികഴിവു പറയുവാനും, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ശുപാർശ ചെയ്വാനും വേണ്ടി-അവരിൽ നിന്നു നല്ലവരും പ്രമുഖരുമായ എഴുപതുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം മൂസാ (عليه السلام)വീണ്ടും സീനാ പർവ്വതത്തിലേക്കു പോയി. ഇതാണു ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്ന നിശ്ചിത സമയം (**ميقات**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായവും ഇതാണ്. ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യത്തിൽ തന്നെയാണ് എഴുപതു പേരെയും കൊണ്ടുപോയതെന്നും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നു (2:55ൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം) മൂസാ (عليه السلام)നോടു പറഞ്ഞത് അവരാണെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്കു കഠിനകമ്പനം (**الرجفة**) ബാധിച്ചതെന്നുമാണു ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അവർക്കു കമ്പനം ബാധിച്ചപ്പോൾ മൂസാ (عليه السلام)അല്ലാഹുവിനോടു സങ്കടപ്പെട്ടു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ **اتهلكنا بها فعل السفهاء منا** (ഞങ്ങളിലുള്ള ഭോഷൻമാർ ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുകയാണോ?) എന്നു ചോദിച്ചതിനുപകരം .... **اتهلكنا بما قال** (ഞങ്ങളിലുള്ള ഭോഷൻമാർ

പറഞ്ഞതിനു ഞങ്ങളെ നീ ശിക്ഷിക്കുകയാണോ?) എന്നല്ലെ പറയേണ്ടത്?! കൂടാതെ, ആ ശിക്ഷ അവർക്കു ബാധിക്കുവാൻ കാരണമായത് അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നു **ان هى الا فتنتك** (അതു നിൻെറ പരീക്ഷണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല) എന്ന വാക്കും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതിനെപ്പറ്റി സൂറ: ത്വാഹാ 85 ൽ **قدفتنا قومك** (നിൻെറ ജനങ്ങളെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്) എന്നു അല്ലാഹു തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു താനും. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാർ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു ന്യായങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ന്യായം കേവലം യുക്തമായി തോന്നുന്നുതാനും. **والله اعلم**

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, എഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു 'മീഖാത്തിനു' (നിശ്ചിത സമയത്തേക്കു) കൊണ്ടു പോയതു മൂസാ (عليه السلام)തൗറാത്തു ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ പോയ അതേ പ്രാവശ്യത്തിൽ തന്നെയാണെന്നും, പശുക്കുട്ടിയുടെ സംഭവത്തിനുശേഷം അതിനെക്കുറിച്ചു അവർക്കുണ്ടായ പശ്ചാത്താപത്തെത്തുടർന്നു രണ്ടാമതൊരു പ്രാവശ്യത്തിലാണെന്നും-രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ശരിയായി തോന്നുന്നതെങ്കിലും-ഇങ്ങിനെ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങൾ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിലുണ്ട്. പക്ഷേ, മൂസാ (عليه السلام)അല്ലാഹുവിനോട് എനിക്കു നിന്നെ ഒന്നു കാണിച്ചു തരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ നിന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നു ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞതും രണ്ടുസംഭവങ്ങളാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ചു 143-ാം വചനത്തിൽ നാം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കത്തക്ക സ്വീകാര്യമായ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലാത്തുകൊണ്ട് ഖുർആൻെറ വാക്കുകളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമായിക്കാണുന്നതെന്തോ അതു സ്വീകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുകയേ നമുക്കു നിവൃത്തിയുള്ളു. **والله الموفق**

فلما أخذتهم الرجفة قال .... (അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം-മൂസാ -പറഞ്ഞു) എന്നു തുടങ്ങി മൂസാ (عليه السلام)നബി അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ച വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുക. അതായത്: 'വേണമെങ്കിൽ അവരെയും, എന്നെത്തന്നെയും നിനക്കു നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു, ഞങ്ങളിലുള്ള ഭോഷൻമാർ ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയാണോ, അതു നിൻെറ പരീക്ഷണം മാത്രമാണല്ലോ' എന്നൊക്കെ മൂസാ (عليه السلام)പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ശാന്തമായി ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. അപ്പോൾ-അധിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതുപോലെ-പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ച സംഭവമാണിതിനു പിന്നിലുള്ളതെന്നും, ആ എഴുപതു പേർ-അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽപെട്ട ചിലർ-ചെയ്തുപോയ ഏതോ ഒരു ദുഷ്കൃത്യം മൂലമായിരുന്നു അവർക്കു ആ കഠിന കമ്പനം ബാധിച്ചതെന്നും, അതേ സമയത്ത് മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു ആ കമ്പനം നിമിത്തം ആപത്തൊന്നും പിണഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ബൈബിളിൽ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു പലതും പറഞ്ഞു കാണാമെങ്കിലും മിക്കതും പരസ്പര വിരുദ്ധവും അവിശ്വസനീയവുമാകുന്നു. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം 2:55ൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ, മൂസാ (عليه السلام)അല്ലാഹുവിനോടു ചെയ്ത ആ പ്രാർത്ഥനക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ ഉത്തരമാണു ഈ വചനത്തിൻെറ അവസാന ഭാഗം:-

ശിക്ഷ എല്ലാവർക്കും ബാധിക്കുകയില്ല. അത് ആർക്ക്, എപ്പോൾ, എങ്ങിനെ വേണമെന്നൊക്കെ ചില നിശ്ചയവും വ്യവസ്ഥയുമുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതവൻ നൽകുന്നു. എന്നാൽ, കാരുണ്യമാകട്ടെ, അതു എല്ലാവർക്കും- എല്ലാ വസ്തുവിനും-ലഭിക്കുന്നതും അതിവിശാലമായതുമാകുന്നു എന്നാണ് ആദ്യത്തെ വാക്യങ്ങളിൽ ഉണർത്തുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യം അവൻെറ കോപത്തെ കവച്ചുവെക്കുന്നതാണെന്നും അവൻെറ കാരുണ്യത്തിൻെറ നൂറിലൊരു ഭാഗം മാത്രമാണ് ഈ ഭൂമിയിൽ അവൻ അവതരപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, അതുമൂലമാണ് കാട്ടുമൃഗങ്ങൾപോലും അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടു

ദയ കാണിക്കുന്നതെന്നും, അതിന്റെ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു ഭാഗവും അവൻ പരലോകത്തേക്കു വെച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും നബി (ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സ്മരണീയമാകുന്നു. ഹദീസുകളുടെ പൂർണ്ണരൂപം സൂ: അൻഅം 54-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ശരിക്കു വിശ്വസിക്കുന്നവരുമായ ആളുകൾക്കു കാരുണ്യം നൽകുവാൻ അവൻ പ്രത്യേകം നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മൂസാ (عليه السلام)നബിയെ ഉണർത്തുന്നു. ഈ പ്രത്യേക കാരുണ്യത്തിനു പാത്രമാകുന്നവർ ആരായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു തന്നെ തുടുർന്നു വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِيَّ ٱلْأُمِّيَّ ٱلَّذِى يَجِدُونَهُۥ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِى ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَىٰهُمْ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَٱلْأَغْلَٰلَ ٱلَّتِى كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِهِۦ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَٱتَّبَعُوا۟ ٱلنُّورَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ مَعَهُۥٓ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

157 അതായത് 'ഉമ്മിയ്യാ'യ [അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത] പ്രവാചകനായ (ആ) റസൂലിനെ പിൻപറ്റുന്നവർക്ക് [അവർക്കാണ് കാരുണ്യം രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നത്.] (അതെ) അവരുടെ അടുക്കൽ തൗറാത്തിലും, ഇഞ്ചീലിലും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായി അവർ കണ്ടുവരുന്ന ആളെ (പിൻപറ്റുന്നവർക്ക്). അവരോട് അദ്ദേഹം സദാചാരം കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്ക് അദ്ദേഹം നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെ അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, ദുഷിച്ച (ചീത്ത) വസ്തുക്കളെ അവരുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ഭാരത്തെയും, അവരുടെ മേലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധങ്ങളെയും അവരിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം (ഇറക്കി) വെക്കുക [ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുക] യും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, യാതൊരുകൂട്ടർ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും, സഹായിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള (ആ) പ്രകാശത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടർതന്നെയാണു വിജയികൾ.

---

157 الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ പിൻപറ്റുന്നവർക്ക്. الرَّسُولَ റസൂലിനെ ദൂതനെ. النَّبِيَّ നബിയായ, പ്രവാചകനായ. الْأُمِّيَّ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത, എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്തവനായ. الَّذِي അതായത് യാതൊരാൾ. يَجِدُونَهُ അദ്ദേഹത്തെ അവർ കണ്ടുവരുന്നു. مَكْتُوبًا എഴുതപ്പെട്ടവനായിട്ട്. عِندَهُمْ തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ. فِي التَّوْرَاةِ തൗറാത്തിൽ. وَالْإِنجِيلِ ഇഞ്ചീലിലും. يَأْمُرُهُم അവരോട് അദ്ദേഹം കൽപിക്കും. بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരം (മര്യാദ-നല്ലത്)കൊണ്ട്. وَيَنْهَاهُمْ അവരെ അദ്ദേഹം വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യും. عَنِ الْمُنكَرِ ദുരാചാര(ദുഷ്കാര്യ-വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യ)ത്തെപ്പറ്റി. وَيُحِلُّ لَهُمُ അവർക്ക് അനുവദനീയാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. الطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട-ശുദ്ധമായ) വസ്തുക്കളെ. وَيُحَرِّمُ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും. عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ,. الْخَبَائِثَ ദുഷിച്ച (ചീത്ത) വസ്തുക്കളെ. وَيَضَعُ വെക്കുകയും ചെയ്യും (ഇറക്കി-താഴ്ത്തി-എടുത്തു). عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. إِصْرَهُمْ അവരുടെ ഭാരം. وَالْأَغْلَالَ കുടുക്കുകളും, ബന്ധനങ്ങളും. الَّتِي كَانَتْ ഉണ്ടായിരുന്നതായ. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ അവരിൽ. فَالَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുവർ. آمَنُوا بِهِ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. وَعَزَّرُوهُ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു, ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

وَنَصَرُوهُ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. وَاتَّبَعُوا പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. النُّورَ പ്രകാശത്തെ. الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട. أُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ. الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ..

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടർക്കു പ്രത്യേക കാരുണ്യം നൽകുവാൻ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ പറഞ്ഞു. ആ പ്രസ്താവന നബി (ﷺ)തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു ഈ വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കാരുണ്യത്തിന് അർഹരാകുന്നവരുടെ ഗുണങ്ങളായി സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ സകാത്തു കൊടുക്കുന്നവർ എന്നു കൂടി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞതിൽ ഒരു സൂചന അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ധനം ചിലവഴിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അങ്ങേയറ്റം ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നവരാണല്ലോ യഹൂദികൾ. സത്യവിശ്വാസികളായ മുസ്ലിംകൾ അവരെപ്പോലെ ആയിരിക്കയില്ല-അവർ തങ്ങളുടെ ധനപരമായ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ലുബ്ധത കാണിക്കുകയില്ല-എന്നത്രെ ആ സൂചന. الله اعلم

നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ പേരു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകൻ (النبي الأمي) എന്നും, തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും എഴുതപ്പെട്ടു കാണുന്ന ആൾ (الذى يجدونه مكتوبا عندهم ...) എന്നുമുളള വിശേഷണങ്ങൾ നബി (ﷺ)യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുളളതിൽ സംശയമില്ല. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത-അഥവാ അക്കാരണത്താൽ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത-പ്രവാചകനാണു നബി (ﷺ)തിരുമേനി. അതാകട്ടെ, അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിനു ബുദ്ധിപരവും സ്പഷ്ടവുമായ ഒരു തെളിവുമാകുന്നു. തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും നബി (ﷺ)യെക്കുറിച്ചു പരാമർശങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും പലതും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു വേദക്കാർക്കിടയിൽ അവ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. നബി (ﷺ)യുടെ ആഗമന കാലം അടുത്തപ്പോൾ, വേദക്കാർ മുഴുവനും അറേബ്യായിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകനെ അക്ഷമയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും അതുകൊണ്ടാണല്ലോ. പക്ഷേ, പിന്നീട് തങ്ങളുടെ അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളോട് ആ പ്രാവാചകൻ യോജിക്കാത്തതിൻെറ പേരിലും അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽപെട്ട ആളായിരിക്കാത്തതിൻെറ പേരിലും അവർ പാടു മറിയുകയാണുണ്ടായത്.

ഖുർആൻ അവതരിക്കും മുമ്പു തന്നെ തൗറാത്തു-ഇഞ്ചീലുകൾ ചില മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾക്കു വിധേയമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നബി (ﷺ)യുടെ വെളിപ്പാടിനുശേഷം പിന്നെയും പലതും നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വേദക്കാർ സമ്മതിക്കുകയില്ലെങ്കിലും മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു ലഭിച്ച തൗറാത്തിൻെറയും, ഈസാ (عليه السلام)നബിക്കു ലഭിച്ച ഇഞ്ചീലിൻെറയും യഥാർത്ഥമായ പകർപ്പു-യാതൊന്നും കൂട്ടുകയോ കുറക്കുകയോ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു അവർക്കിടയിൽ തന്നെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്ത വിധം അതിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ-നിലവിലുണ്ടെന്ന് അവർക്കുപോലും വാദമില്ലാത്തതാണ്. എന്നിരുന്നാലും വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥമായി സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതും തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും അടങ്ങുന്നതെന്നു അവർ അവകാശപ്പെടുന്നതുമായ നിലവിലുളള ബൈബിളിൽ പോലും നബി (ﷺ)യെ സംബന്ധിച്ചു ഇന്നും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം കാണുക:-

ബൈബിളിൻെറ പഴയ നിയമത്തിലെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ:- (1) മോശെ തൻെറ മരണത്തിനു മുമ്പു യിസ്രായേൽ മക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ച അനുഗ്രഹമാവിത്: അവൻ പറ

ഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യഹോവ സീനായിൽ നിന്നു വന്നു. അവർക്കു സേയീറിൽ നിന്നു ഉദിച്ചു. പാറാൻ പർവ്വതത്തിൽ നിന്നു വിളങ്ങി.... (ആവർത്തന പുസ്തകം: 33ൽ 1, 2) സീനാ (**سينا**) യിൽ നിന്നു വന്നതു മൂസാ (عليه السلام)നബിയെയും, സേയീരി (**ساعير**) ൽ നിന്നു ഉദിച്ചതു ഈസാ (عليه السلام)നബിയെയും, പാറാനി (**فاران**) ൽ നിന്നു വിളങ്ങിയതു നബി (ﷺ)തിരുമേനിയെയും കുറിക്കുന്നു. സേയീർ ഫലസ്തീനിലും, പാറാൻ ഹിജാസിലുമുള്ള മലകളാകുന്നു. (2) യിസ്രായേലിനെ നോക്കി മോശെ പറയുന്നു: നിൻെറ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിൻെറ മദ്ധ്യെ നിൻെറ സഹോദരൻമാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപിച്ചു തരും. അവൻെറ വചനം നിങ്ങൾ കേൾക്കണം... യഹോവ എന്നോട് (മോശെയോടു) അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ... നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്കു അവരുടെ സഹോദരൻമാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപിച്ചു എൻെറ വചനങ്ങളെ അവൻെറ നാവിൻമേൽ ആക്കും.... (ആവർത്തനം: 18ൽ 15-18) ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ മകൻ ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام)ൻെറ സന്തതികളാണു ഇസ്റാഈല്യർ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മറ്റേ മകനായ ഇസ്മായിൽ (عليه السلام)ൻെറ സന്തതികളാണ് അറബികൾ. അതുകൊണ്ടാണു നബി (ﷺ)യെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞത്. (3) ഇസ്മായീൽ (عليه السلام)കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും മാതാവായ ഹാജറിനെയും മരുഭൂമിയിലേക്കു (അറേബ്യായിലേക്കു) കൊണ്ടാക്കിയ വിവരവും, വെള്ളം കിട്ടാതെ അവർ വിഷമിച്ചതും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്മായിൽ (عليه السلام)നെപ്പറ്റി പറയുന്നു:- ദൈവം ബാലനോടു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു. മുതിർന്നപ്പോൾ ഒരു വില്ലാളിയായി അവൻ പാറാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു. (ഉൽപത്തി: 21ൽ 20, 21) അപ്പോൾ, പാറാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്ത ഇസ്മായീലിൻെറ സന്തതികളായ അറബികൾ ഇസ്റാഈല്യരുടെ സഹോദരങ്ങളാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പുതിയ നിമയത്തിലെ ചില പരാമർശങ്ങൾ:- (1) യേശു പറയുന്നു: എന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യംചെയ്തു പറയുന്നു: ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം. ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കും. അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിനുബോധംവരുത്തും..... ഇനിയും വളരെ പറവാനുണ്ട്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല സത്യത്തിൻെറ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും. അവൻ സ്വയമായി സംസാരിക്കാതെ കേൾക്കുന്നതു സംസാരിക്കയും, വരുവാനുള്ളത് നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചു തരുകയും ചെയ്യും.....(യോഹന്നാൻ: 16ൽ 7-14) പിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചു തരുകയും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതൊക്കെയും നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. (യോഹന്നാൻ: 14ൽ 26) സത്യത്തിൻെറ കാര്യസ്ഥൻ എന്നും, സത്യത്തിൻെറ ആത്മാവ് എന്നും പറഞ്ഞതു നബി (ﷺ)യുടെ പേർ സൂചിപ്പിക്കുന്ന 'ഫാറഖലീത്ത'. (**فارقليط**) എന്ന വാക്കിൽ കാലക്രമേണയുണ്ടായിത്തീർന്ന ഭാഷാന്തര വ്യത്യാസമാകുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു സൂ: സ്വഫ്-6-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നോക്കുക. വേറെയും പല ഉദ്ധരണികൾ അവിടെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ശ്രദ്ധിക്കുക. (2) യോഹന്നാൻെറ (യഹ്യാ-അ-നബിയുടെ) അടുക്കലേക്കു യഹൂദികൾ പുരോഹിതൻമാരെയും ലേവ്യരെയും അയച്ച് നീ ആരാണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം: ഞാൻ ക്രിസ്തുവല്ല എന്നും, ഞാൻ ഏലിയാവല്ല എന്നും, ആ പ്രാവചകൻ അല്ല എന്നും മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പിന്നെ നീ ആരെണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ യശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കർത്താവിൻെറ വഴി നേരെ ആക്കുന്നവൻ എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നവൻെറ ശബ്ദം ആകുന്നുവെന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (യോഹന്നാൻ: 1ൽ 20-24) അപ്പോൾ, യഹ്യാ (عليه السلام)നബിയുടെ കാലത്ത് അവർ ഒരു ക്രിസ്തുവിനെയും ഒരു ഏലിയാവിനെയും കൂടാതെ, ഒരു

പ്രത്യേകപ്രവാചകനെയും കാത്തിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാണ്. ആ പ്രവാചകനത്രെ മുഹമ്മദു (ﷺ)നബി. (*)

നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ സവിശേഷതകളായി ഈ വചനത്തിൽ പറയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു: (1, 2) അദ്ദേഹം സദാചാരപരമായ നല്ല കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരപരമായ ചീത്ത കാര്യങ്ങളെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഒരു വിശദീകരണത്തിൻെറ ആവശ്യമില്ല. സദാചാര വിഷയങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് ഏകദൈവ സിദ്ധാന്തവും (തൗഹീദും), ദുരാചാര വിഷയങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചത് ബഹുദൈവ സിദ്ധാന്തവും (ശിർക്കും) തന്നെ. അവ രണ്ടും തൊട്ട് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് വലതു കൈകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, ശൗച്യം ചെയ്യുന്നത് ഇടതു കൈകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, വെള്ളം കുടിക്കുന്ന പാത്രത്തിലേക്കു ശ്വാസം വിടരുതെന്നും പോലെയുള്ള ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നബി (ﷺ)ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമത്രെ. (3,4) അദ്ദേഹം നല്ലതായ വസ്തുക്കളെ അനുവദനീയമാക്കുകയും, ദുഷിച്ച വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വേദക്കാർ നിഷിദ്ധമായി സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്ന ഒട്ടക മാംസം, കൊഴുപ്പ് മുതലായവ അനുവദനീയങ്ങളാണെന്നും, ശവം, പന്നിമാംസം, രക്തം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വഴിപാടാക്കപ്പെട്ടവ മുതലായ വസ്തുക്കൾ നിഷിദ്ധങ്ങളാണെന്നുമുള്ള ഇസ്ലാമിലെ നിയമങ്ങൾ പോലെയുള്ള പലതും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. (5) അവരുടെ ഭാരവും, അവരിലുള്ള കുടുക്കും ബന്ധനങ്ങളും ഇറക്കിവെച്ചു ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. വേദക്കാർക്കിടയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നിമയങ്ങൾ വഴിയോ, പിന്നീട് അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാരുടെ കൈക്ക് നടപ്പിൽ വരുത്തപ്പെട്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ വഴിയോ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പല കർശന നിമയങ്ങളും നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ 'ശരീഅത്തി' ൽ ലഘൂകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇതിൻെറ താൽപര്യം. പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചതിൽനിന്നുള്ള പശ്ചാത്താപത്തിൻെറ ഉപാധിയായി കുറ്റവാളികളെ കൊലപ്പെടുത്തണമെന്നു നിശ്ചയച്ചത്, കൊലക്കുറ്റങ്ങളുടെ പ്രതികാര നടപടിയിൽ പകരം കൊലപ്പെടുത്തൽ മാത്രം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ധർമ്മ യുദ്ധങ്ങളിൽ ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്നു ലഭിക്കുന്ന 'ഗനീമത്തു' സ്വത്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചുകൂടാതിരുന്നത്. ശനിയാഴ്ചദിവസം (ഞായാറാഴ്ചയും തന്നെ) ജോലി ചെയ്വാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളത്, ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിലും ഇടപാടുകളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ചില കർക്കശ നിയമങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ പല ഭാരങ്ങളിൽനിന്നും, കെട്ടിക്കുടുക്കുകളിൽ നിന്നും അവർക്കു നബി (ﷺ)മുഖേന ഇടവു ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

---

* വേറെയും പല ഉദ്ധരണികളും ബൈബിളിൽനിന്നു ഉദ്ധരിക്കുവാൻ കഴിയും. എല്ലാറ്റിനും വേദക്കാരുടെ അതതു കാലത്തെ മഹാസഭക്കാർ അവരുടേതായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തങ്ങളുടെ ഹിതത്തിനൊപ്പിച്ചു തൃപ്തി അടഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും അവ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നുമില്ല. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ സവിശദം എടുത്തു കാട്ടിയും, വേദക്കാരുടെ കൈകടത്തലുകൾ സ്ഥാപിച്ചുംകൊണ്ടു പല മഹാൻമാരും പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പല നിലക്കും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ ഇബ്നു തൈമിയ്യ: (رحمه الله)രചിച്ച الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح (മസീഹിൻെറ മതത്തെ മാറ്റി മറിച്ചവർക്കു ശരിയായ മറുപടി) എന്ന ഗ്രന്ഥം. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച അല്ലാമാ റഹ്മത്തുല്ലാഹിൽ ഹിന്ദീ (رحمه الله)യുടെ اظهار الحق (സത്യം വെളിപ്പെടുത്തൽ) എന്ന ഗ്രന്ഥവും കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. അരനൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു രചിക്കപ്പെട്ട മർഹൂം ഡോക്ടർ മുഹമ്മുദ് തൗഹീഖ് അഫൻദീയുടെ دين الله فى كتب الانبيائه (പ്രവാചകൻമാരുടെ വേദഗ്രന്തങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മതം) മുതലായവയും പ്രസ്താവ്യങ്ങളത്രെ. അതേ കാലത്തു ഈ രംഗത്തു വളരെ സേവനം ചെയ്ത കേരളത്തിലെ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനാണു സയ്യിദുഥനാഉല്ലാഹി എന്ന മഖ്ദീതങ്ങളും (റ).

മൊത്തമായി പറയുകയാണെങ്കില്‍, വേദക്കാര്‍ക്കിടയില്‍ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന നിമയ നടപടി ക്രമങ്ങളെക്കാള്‍ എത്രയോ ലഘുവായതും, സൗകര്യപ്രദമായതുമാണു നബി (ﷺ)തിരുമേനി മുഖാന്തരം നിലവിലുള്ള നിയമ നടപടിക്രമം. പണ്ഡിതവര്‍ഗ്ഗങ്ങളുടെ നിയ നിര്‍മ്മാണ ചട്ടങ്ങളാല്‍ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവര്‍ക്ക് ഇസ്‌ലാം അതില്‍ നിന്ന് മോചനം നല്‍കി. ഇസ്‌ലാമിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു പൊതുതത്വമായി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു;
يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر (അല്ലാഹു നിങ്ങളില്‍ എളുപ്പത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. നിങ്ങളില്‍ അവന്‍ ഞെരുക്കത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല) (2:185) നബി (ﷺ)പറയുന്നു: **بشروا ولا تنفروا يسروا ولا تعسروا** (നിങ്ങള്‍ സന്തോഷപ്പെടുത്തുവിന്‍, വെറുപ്പിക്കരുത്; എളുപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. ഞെരുക്കമുണ്ടാക്കരുത്.) (ബു; മു.)

നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ പ്രത്യേകതകളും സവിശേഷതകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും, തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആ പ്രവാചകന്‍ തന്നെയാണ് തിരുമേനിയെന്നു പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു: അദ്ദേഹത്തില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും-അഥവാ സഹായിച്ചും ശക്തിപ്പെടുത്തിയും വരുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളില്‍ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രകാശത്തെ-അഥവാ വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആനെ-പിന്‍പറ്റി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവര്‍ മാത്രമാണു വിജയികളെന്ന്. അതെ, ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവര്‍ ആരായാലും ശരി-അവര്‍ വേദക്കാരാവട്ടെ അല്ലാതിരിക്കട്ടെ - അവര്‍ക്കേ വിജയമുള്ളുവെന്ന്. **عزر** (അസ്-സറ) എന്ന വാക്കിന് 'ബഹുമാനിച്ചു, ശക്തിപ്പെടുത്തി, സഹായിച്ചു' എന്നും മറ്റും അര്‍ത്ഥങ്ങളുണ്ട്. 'ബഹുമാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം സഹായം നല്‍കുക'(**النصرة مع التعظيم**) എന്നാണ് ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله)മുതലായവര്‍ അതിനു അര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം–20

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِىِّ ٱلْأُمِّىِّ ٱلَّذِى يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

158 (നബിയേ) പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിശ്ചയമായും ഞാന്‍, നിങ്ങള്‍ എല്ലാവരിലേക്കും ഉള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂല്‍ [ദൂതന്‍] ആകുന്നു; അതായത്, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധികാരം യാതൊരുവന്നാണോ അവന്റെ (റസൂലാകുന്നു). അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല; അവന്‍ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകയാല്‍, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുവിന്‍; (അതെ) അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ വാക്യങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന 'ഉമ്മിയ്യാ'യ [അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത] പ്രവാചകന്‍, അദ്ദേഹത്തെ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്യുവിന്‍; നിങ്ങള്‍ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിച്ചേക്കാം.'

---

158 قُلْ പറയുക. يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാന്‍. رَسُولُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണ്, ദൂതനാകുന്നു. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക്. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാം. الَّذِي യാതൊരുവന്‍, യാതൊരുത്തന്റെ. لَهُ അവന്നാണ്, അവന്റെതാണ്. مُلْكُ രാജത്വം, രാജാധികാരം. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. لَآ إِلَٰهَ ഒരു ഇലാഹും (ആരാധ്യനും ദൈവവും) ഇല്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. يُحْيِي അവന്‍ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَيُمِيتُ മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. فَآمِنُوا അതിനാല്‍ വിശ്വസിക്കുവിന്‍. بِاللهِ അല്ലാഹുവില്‍. وَرَسُولِهِ അവന്റെ

റസൂലിലും. النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകനായ. الَّذِي يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്നവനായ. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَكَلِمَاتِهِ അവന്റെ വാക്ക്(വാക്യം)കളിലും. وَاتَّبِعُوهُ അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. تَهْتَدُونَ നിങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കും.

മൂസാ (عليه السلام)നബിയെയും, ഇസ്റാഈല്യരെയും, തൗറാത്തിനെയും സംബന്ധിച്ചു വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ തൗറാത്തിലും ഇഞ്ചീലിലും നബി (ﷺ)യെക്കുറിച്ചു വന്ന ചില പരാമർശങ്ങളെപ്പറ്റി 156–ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചു. 157–ാം വചനത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നുകൂടി വിശദമാക്കി. അതിനുശേഷം, ആ പരാമർശങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും ഇതാ സാക്ഷാൽകൃതമായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു വിളംബരമാണ് ഈ വചനമെന്നു പറയാം. ആകാശഭൂമികളുടെയെല്ലാം അധിപനും കൈകാര്യകർത്താവുമായ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു വേദ-കുല-കാല-ദേശഭാഷാവ്യത്യാസമന്യെ സകല-മനുഷ്യരിലേക്കുമായി അയക്കപ്പെട്ട ദൈവദൂതനാണ് ഈ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകനായ ഞാൻ; അല്ലാഹുവിലും, എല്ലാ പ്രവാചകൻമാർക്കും അവനാൽ നൽകപ്പെട്ട അവന്റെ എല്ലാ വചനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളാണു ഞാൻ; അതു കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സമ്മാർഗ്ഗികളായിത്തീരേണ്ടതിനു അല്ലാഹുവിലും എന്നിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും, ഞാൻ കൊണ്ടുവന്ന മാർഗ്ഗം നിങ്ങൾ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട് എന്നൊക്കെ മനുഷ്യലോകത്തോടു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ)തിരുമേനിയോടു കൽപിക്കുകയാണ്.

നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തെ അടിയോടെ നിഷേധിക്കാതെ–മുസ്‌ലിം പാമരജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി–അവിടുന്ന് അറബികളിലേക്കു മാത്രം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട റസൂലാണെന്നും, വേദക്കാരിലേക്കു തിരുമേനി റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ചില അരമുറി ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ എടുത്തുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ സമർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെ, നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ 'ശരീഅത്തു' നിയമങ്ങളിൽ ചിലതൊക്കെ അക്കാലത്തെയും, അന്നത്തെ ജനങ്ങളേയും മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്–ഈ പരിഷ്കൃത കാലത്തെയും, ഇക്കാലത്തെ ജനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ല എന്നു മുസ്‌ലിം നാമധാരികളായ ചില ആധുനിക താൽപരൻമാരും (അഥവാ മോഡേണിസ്റ്റുകളും) ജൽപിക്കുന്നതു കാണാം. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ ഇതെല്ലാം അവരുടെ സ്വയം സൃഷ്ടിയാണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും പേരിൽ താൽപര്യപൂർവ്വം നടത്തപ്പെടുന്ന കള്ളപ്രചരണമാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്നും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു പല വചനങ്ങളിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമത്രെ.

റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതായി ജാബിർ (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''മുമ്പ് ഒരു പ്രവാചകനും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒരു മാസത്തെ വഴി ദൂരത്തിൽ (എന്നെപ്പറ്റി ശത്രു ജനങ്ങൾക്ക്) ഭീതി നൽകിക്കൊണ്ട് എനിക്കു സഹായം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമി എനിക്കു നമസ്ക്കാരസ്ഥലവും ശുദ്ധീകരണ വസ്തുവും ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്റെ സമുദായത്തിൽ ആർക്കെങ്കിലും നമസ്കാര സമയം വന്നാൽ അവൻ നമസ്ക്കരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എനിക്ക് 'ഗനീമത്ത്' (ധർമ്മ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന) സ്വത്തുക്കൾ അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ മുമ്പ് ആർക്കും അതു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എനിക്കു 'ശഫാഅത്തു' (ഖിയാമത്തുനാളിൽ ജനങ്ങളെ വിചാരണക്കെടുക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു ചെയ്യുന്ന ശുപാർശ) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻമാർ അവരുടെ ജനതയിലേക്കായിരുന്നു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഞാൻ മനുഷ്യരിലേക്കു മുഴുവനുമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു''. (ബു; മു.) ഇതുപോലെ വേറെയും പല ഹദീസുകൾ കാണാം.

وَمِن قَوۡمِ مُوسَىٰٓ أُمَّةٞ يَهۡدُونَ بِٱلۡحَقِّ وَبِهِۦ يَعۡدِلُونَ ١٥٩

159 മൂസായുടെ ജനങ്ങളിൽ(തന്നെ) യഥാർത്ഥമനുസരിച്ചു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയും, അതനുസരിച്ചു തന്നെ നീതി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹം ഉണ്ട്താനും.

---

159 وَمِن قَوْمِ ജനങ്ങിലുണ്ട്, ജനതയിൽപെട്ടതാണ്. مُوسَى മൂസായുടെ. أُمَّةٌ ഒരു സമൂഹം. يَهْدُونَ അവർ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു, സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ചലിക്കുന്നു. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥമനുസരിച്ചു. وَبِهِ അതനുസരിച്ചു തന്നെ. يَعْدِلُونَ അവൻ നീതി (മര്യാദ) പാലിക്കുന്നു) താനും.

മുൻവചനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ പൊതുവായ ചില പരാമർശങ്ങളിൽ നിന്ന് മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ സമുദായം മുഴുക്കെ പിഴച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരിൽ സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്നവർ ആരുമില്ലെന്നും ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണക്കവകാശമുണ്ട്. ആ ധാരണ ശരിയല്ലെന്നു ഇടക്കുവെച്ച് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയും, ന്യായം തെറ്റാതെ യഥാർത്ഥമനുസരിച്ചു തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചും വരുന്ന ചില ആളുകൾ ആ സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടെന്ന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു യഹൂദികളിൽ നിന്നും ചില വ്യക്തികൾ നബി (ﷺ)യിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്നതും. നബി (ﷺ)യുടെ ആഗമനത്തിനുശേഷം, നബി (ﷺ)യെക്കുറിച്ചു അറിവായിട്ടു പിന്നെയും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാത്തവർ ഇതിൽ ഉൾപെടുകയില്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. ('സമൂഹം' എന്നു ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ട امة എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി 164-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കാം. ان شاء الله)

وَقَطَّعۡنَٰهُمُ ٱثۡنَتَيۡ عَشۡرَةَ أَسۡبَاطًا أُمَمٗاۚ وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ إِذِ ٱسۡتَسۡقَىٰهُ قَوۡمُهُۥٓ أَنِ ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡحَجَرَۖ فَٱنۢبَجَسَتۡ مِنۡهُ ٱثۡنَتَا عَشۡرَةَ عَيۡنٗاۖ قَدۡ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٖ مَّشۡرَبَهُمۡۚ وَظَلَّلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلۡغَمَٰمَ وَأَنزَلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلۡمَنَّ وَٱلسَّلۡوَىٰۖ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ يَظۡلِمُونَ ١٦٠

160 അവരെ നാം പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളായി-അതായത് സമൂഹങ്ങളായി-മുറി(ച്ചു ഭാഗി)ച്ചു. മൂസായുടെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് (വെള്ളം) കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുവാനാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു നാം 'വഹ്‌യു' [സന്ദേശം] നൽകി: 'നിന്റെ വടികൊണ്ട് പാറക്കല്ലിന്ന് അടിച്ചു കൊള്ളുക' എന്ന്. അപ്പോൾ, അതിൽനിന്ന് പന്ത്രണ്ടു നീരുറവകൾ പൊട്ടി ഒഴുകി. (അവരിൽ) എല്ലാ മനുഷ്യരും അവ(രവ)ർക്കു കുടിക്കാനുള്ള സ്ഥാനം അറിയുകയുണ്ടായി. അവർക്കു നാം മേഘത്തെ തണലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവർക്കു നാം 'മന്നാ' യും 'സൽവാ'യും ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 'നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയിട്ടുള്ള നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് തിന്നു കൊള്ളുവിൻ' (എന്നു നാം പറഞ്ഞു). (എന്നാൽ,) അവർ നമ്മോട് (ഒന്നും) അക്രമം ചെയ്തില്ല; എങ്കിലും, അവർ അവരോടു തന്നെയായിരുന്നു അക്രമം ചെയ്തിരുന്നത്.

---

160 وَقَطَّعْنَاهُمُ അവരെ നാം മുറിക്കുക (കഷ്ണിക്കുക-ഭാഗിക്കുക-പിരിക്കുക) യും ചെയ്തു. اثْنَتَيْ

عَشْرَةَ പന്ത്രണ്ട്. أَسْبَاطًا ഗോത്രങ്ങളായി. أُمَمًا സമൂഹങ്ങളായി, കൂട്ടങ്ങളായി. وَأَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യ് (സന്ദേശം) നൽകുകയും ചെയ്തു. إِلَىٰ مُوسَىٰ മൂസാക്ക്. إِذِ اسْتَسْقَاهُ അദ്ദേഹത്തോട് കുടിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ട (വെള്ളം തേടിയ)പ്പോൾ. قَوْمُهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത. أَنِ اضْرِب നീ അടിക്കുക എന്ന്. بِعَصَاكَ നിൻെറ വടികൊണ്ട്. الْحَجَرَ പാറക്ക്, പാറക്കല്ലിനെ. فَانبَجَسَتْ അപ്പോൾ പൊട്ടി ഒഴുകി. مِنْهُ അതിൽ നിന്ന്, അതിലൂടെ. اثْنَتَا عَشْرَةَ പന്ത്രണ്ട്. عَيْنًا നീരുറവും, അരുവി. قَدْ عَلِمَ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അറിയുകയുണ്ടായി. كُلُّ أُنَاسٍ എല്ലാ മനുഷ്യരും (മനുഷ്യക്കൂട്ടങ്ങളും). مَّشْرَبَهُمْ അവരുടെ കുടിക്കുന്ന സ്ഥലം. وَظَلَّلْنَا നാം തണലാക്കുകയും ചെയ്തു, നിഴലിട്ട് കൊടുത്ത്. عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ, അവർക്ക്. الْغَمَامَ മേഘത്തെ. وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു,. عَلَيْهِمُ അവരിൽ, അവർക്ക്. الْمَنَّ മന്നാ (കട്ടിത്തേൻ). وَالسَّلْوَىٰ സൽവായും (കാടപ്പക്ഷിയും). كُلُوا തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. مِن طَيِّبَاتِ നല്ല (ശുദ്ധ-വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന്. مَا رَزَقْنَاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയതിലെ. وَمَا ظَلَمُونَا അവർ നമ്മോട് അക്രമം ചെയ്തതുമില്ല. وَلَٰكِن كَانُوا എങ്കിലും അവരായിരുന്നു. أَنفُسَهُمْ അവരോടുതന്നെ. يَظْلِمُونَ അക്രമം ചെയ്യുക..

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ മകനായ ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام)നബിയുടെ മകൻ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام)നബിക്കു ഇസ്രാഈൽ എന്നും ഒരു പേരുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പന്ത്രണ്ടു പുത്രൻമാരിൽനിന്നു പെരുകിയുണ്ടായ സന്താനപരമ്പരകൾക്കാണ് പന്ത്രണ്ടു ഇസ്രാഈൽ ഗോത്രങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. ഓരോ ഗോത്രവും അതതു ഗോത്രത്തിൻെറ ആദ്യ പിതാവിൻെറ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ആശീർ, ദാൻ, ഗാദു(ജാദ്), യിസ്സാഖാർ, യഹൂദാ നഫ്താലി., റൂബീൻ (റൂബേൻ), ശംഊൻ (ശിമയോൻ), സബൂലൂൽ, (സെബുലൂൻ), ലാവീ (ലേവീ), യൂസുഫ്, ബിൻയാമീൻ ഇവയാണ് ആ നാമങ്ങൾ. ഇതിൽ യൂസുഫ് (عليه السلام)ൻെറ സന്തതികൾ പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിൻെറ രണ്ടു മക്കളായ അഫ്രായീം, മനശ്ശാ (എഫ്രയീം, മനാശ്ശ) എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടു പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയുണ്ടായെങ്കിലും മൊത്തത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യർ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളായിത്തന്നെ ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. സീനാ അർദ്ധ ദ്വീപിലെ മരുഭൂമിയിൽ അവിടവിടെയായി നാൽപതുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞുകൂടിയ അവർ മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ ശേഷം യൂശഉ് (عليه السلام)നബിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ശാമിലെ ഫലസ്തീൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ക്രമേണ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. (*)

ഇസ്റാഈല്യർ വെള്ളമില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിയപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം മൂസാ (عليه السلام)പാറക്കല്ലിനു അടിക്കുകയും, അതിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടു ഉറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുകുകയും ചെയ്ത സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ: അൽബഖറ 60ലും, അവർക്കു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു മേഘത്തണൽ നൽകിയതിനെക്കുറിച്ചും, 'മന്നാ'യും 'സൽവാ'യും (ഒരുതരം കട്ടിത്തേനും, കാടപ്പക്ഷിപോലുള്ള ഒരുതരം പക്ഷിയും) ആഹാരം നൽകിയതിനെക്കുറിച്ചും 57 ലും മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നോക്കുക.

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيٓـَٔاتِكُمْ ۚ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

161 അവരോടു പറയപ്പെട്ട സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): 'നിങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്ത് താമസിക്കുകയും, അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചേടത്തു നിന്ന് തിന്നുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ 'ഹിത്ത്വതുൻ' [പാപമോചനം] എന്നു പറയുകയും, 'സുജൂദ്' ചെയ്തു [തലകുനിച്ചു] കൊണ്ട് (അതിൻെറ) പടിവാതിൽ കടക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (എന്നാൽ) നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകളെ നാം

---

* പന്ത്രണ്ടു ഗോത്ര നാമങ്ങളുടെ അറബി രൂപം ക്രമപ്രകാരം ഇങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു:-

اشير, دان, جاد, يساكر, يهودا, نفتالى, روبين, شمعون, زبولون, لاوى يوسف (افرايم, منشا), بنيامين

പൊറുത്തു തരുന്നതാണ്. സുകൃതവാൻമാർക്കു നാം (വഴിയെ) വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്.

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡ قَوۡلًا غَيۡرَ ٱلَّذِي قِيلَ لَهُمۡ فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِجۡزٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَظۡلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

162 എന്നിട്ട്, അവരിൽ നിന്ന് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ, തങ്ങളോടു പറയപ്പെട്ടതല്ലാത്ത ഒരു വാക്ക് (അതിനു) പകരമാക്കി (മാറ്റി). അതിനാൽ, അവരുടെ മേൽ നാം ആകാശത്തു നിന്ന് ഒരു (കഠിന) ശിക്ഷ അയച്ചു; അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം.

---

161 وَإِذْ قِيلَ പറയപ്പെട്ട സന്ദർഭവും. لَهُمُ അവരോട്. اسْكُنُوا താമസിക്കൂ (പാർക്കു)വിൻ. هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ ഈ രാജ്യത്ത്. وَكُلُوا തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. حَيْثُ شِئْتُمْ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചേടത്ത് (നിന്ന്) ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം. وَقُولُوا പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ. حِطَّةٌ താഴ്ത്തൽ (പാപമോചനം) ഇറക്കിവെക്കുക. وَادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുക (കടക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ. الْبَابَ വാതിൽ, പടിവാതിൽ, കവാടം. سُجَّدًا സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായി, തലകുനിച്ചവരായി. نَّغْفِرْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം പൊറുത്തു തരും. خَطِيئَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ, പിഴവു(പാപം)കൾ. سَنَزِيدُ നാം (വഴിയെ) വർദ്ധിപ്പിക്കും. الْمُحْسِنِينَ നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക്, സുകൃതവാൻമാർക്ക്.. 162 فَبَدَّلَ എന്നിട്ട് പകരമാക്കി, മാറ്റി മറിച്ചു. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. قَوْلاً ഒരുവാക്ക്. غَيْرَ ഒഴികെ. الَّذِي قِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെട്ട. فَأَرْسَلْنَا അപ്പോൾ നാം അയച്ചു. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. رِجْزًا ഒരു (കഠിന)ശിക്ഷ. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത്നിന്ന്. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നത് നിമിത്തം (കൊണ്ട്). يَظْلِمُونَ അവർ അക്രമം ചെയ്യും.

ഈ വിവരവും അൽബഖറ 58, 59 വചനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. വിശദ വിവരങ്ങൾക്കു അവയുടെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.

വിഭാഗം–21

وَسۡـَٔلۡهُمۡ عَنِ ٱلۡقَرۡيَةِ ٱلَّتِي كَانَتۡ حَاضِرَةَ ٱلۡبَحۡرِ إِذۡ يَعۡدُونَ فِي ٱلسَّبۡتِ إِذۡ تَأۡتِيهِمۡ حِيتَانُهُمۡ يَوۡمَ سَبۡتِهِمۡ شُرَّعٗا وَيَوۡمَ لَا يَسۡبِتُونَ لَا تَأۡتِيهِمۡۚ كَذَٰلِكَ نَبۡلُوهُم بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

163 സമുദ്രത്തിനടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതായ (ആ) രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് - (അതെ) അവർ 'സബ്ത്തി'ൽ [ശബ്ബത്ത് ആചരണത്തിൽ] അതിക്രമം നടത്തിയിരുന്ന സന്ദർഭത്തെ (ക്കുറിച്ച്)-അവരോടു ചോദി(ച്ചുനോ)ക്കുക! അതായത്, അവരുടെ 'സബ്ത്തി'ന്റെ ദിവസം അവരുടെ മത്സ്യങ്ങൾ (വെള്ളത്തിനു മീതെ തല) പൊങ്ങിക്കൊണ്ട് അവർക്കു വന്നിരുന്ന സന്ദർഭം. അവർ 'സബ്ത്തു' [ശബ്ബത്ത്] ആചരിക്കാത്ത ദിവസമാകട്ടെ, അവ അവർക്കു വന്നിരുന്നതുമില്ല. അപ്രകാരം, അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം അവരെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരുന്നു.

---

163 وَاسْأَلْهُمْ അവരോട് ചോദിക്കുക. عَنِ الْقَرْيَةِ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച്. الَّتِي كَانَتْ ആയിരുന്നതായ. حَاضِرَةَ അരികെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിങ്കൽ (കടലിന്റെ). إِذْ يَعْدُونَ അവർ അതി

ക്രമം ചെയ്യുന്ന (അതിരു വിട്ടിരുന്ന) സന്ദർഭം. فِي السَّبْتِ അവരുടെ ശബ്ബത്തിന്റെ ദിവസം (നാളിൽ). إِذْ تَأْتِيهِمْ അതായത് അവർക്ക് വരു സന്ദർഭം. حِيتَانُهُم അവരുടെ മത്സ്യങ്ങൾ. يَوْمَ سَبْتِهِمْ അവരുടെ ശബ്ബത്തിന്റെ ദിവസം (നാളിൽ). شُرَّعًا പൊങ്ങിക്കൊണ്ട് (മൂക്കെടുത്ത്കൊണ്ട്). وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ അവർ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കാത്ത ദിവസമാകട്ടെ. لَا تَأْتِيهِمْ അവ അവർക്ക് വരുകയുമില്ല. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. نَبْلُوهُم അവരെ നാം പരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതു കൊണ്ട്. يَفْسُقُونَ അവർ തോന്നിയവാസം (ധിക്കാരം) പ്രവർത്തിക്കും.

അൽബഖറ 65, 66 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവത്തിന്റെ വിശദ രൂപമാണു ഇവിടെ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. ചെങ്കടലിന്റെ വടക്കേ ഭാഗത്തു സമുദ്രം ഇടത്തും വലത്തുമായി രണ്ടു ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഒന്നിനു സൂയസ് ഉൾക്കടൽ എന്നും മറ്റേതിനു അൽഅഖബ ഉൾക്കടൽ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. മുൻകാലത്തു ഐലത്ത് (ഏലാത്ത്–الايلة) എന്നുപറയപ്പെട്ടിരുന്ന അൽഅഖബയാണ് ഈ ഉൾക്കടലിന്റെ തുറമുഖ പട്ടണം. അവിടെയാണു ഈ സംഭവം നടന്നതെന്നത്രെ പലരും പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. വേറെയും അഭിപ്രായം ഇല്ലാതില്ല. അവിടത്തെ നിവാസികളായ ഈസ്രാഈല്യർ മീൻ പിടുത്തക്കാരായിരുന്നു. ശനിയാഴ്ച ദിവസം അവർ തൗറാത്തിന്റെ നിയമ പ്രകാരം ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കേണ്ടുന്ന ദിവസമാണ്, അന്നു ജോലിക്കു പോകാതെ പ്രത്യേകം ചില ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. അതനുസരിച്ചാണു–ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഞായറാഴ്ചയെന്നപോലെ-യഹൂദികൾ ഇന്നും ശനിയാഴ്ച ഒഴിവു ദിവസമായി ആചരിച്ചു വരുന്നത്. മതശാസനകളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാനുള്ള കൗശലങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കൽ യഹൂദികളുടെ ഒരു പതിവാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരിൽ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തി. ശനിയാഴ്ച ദിവസം മത്സ്യങ്ങൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി വന്നു വെള്ളത്തിനു മീതെ തലപൊക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കാറുമില്ല. ഇതു കാണുമ്പോൾ അവർക്കു സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതായി. അവർ ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അൽപം അകലെ ചില കുളങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക. സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു അതിലേക്കു വെള്ളച്ചാലുകളും നിർമ്മിക്കുക. മൽസ്യങ്ങൾ ചാലുകളിലൂടെ കുതിച്ചു വന്നു കുളത്തിൽ തങ്ങിക്കണ്ടാൽ ഉടനെ കുളത്തിന്റെ മുഖം അടച്ചുകെട്ടുകയും, പിറ്റേന്നു മൽസ്യങ്ങളെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതുവഴി, ശനിയാഴ്ച മൽസ്യം പിടിക്കുന്ന ജോലിക്കുപോയി എന്ന ആരോപണത്തിൽനിന്നു അവർ ഒഴിവാകുകയും, മൽസ്യം ശേഖരിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു കാപട്യവും, അക്രമവും, നിയമത്തിന്റെ യുക്തിതത്വത്തെ മറികടക്കലുമാണല്ലോ. അതു കൊണ്ടാണു അവർ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്.

ഇതുപോലെ, സകാത്തിന്റെ വിഷയത്തിലും, പലിശ ഇടപാടുകളിലും മറ്റും മതനിയമങ്ങൾ പാലിച്ചുവെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അവയിൽ നിന്നു മോചനം നേടുവാൻ ചില കൗശല മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പലരെയും മുസ്ലിംകളിലും കാണാം. കേവലം ചില 'ഫിഖ്ഹുമസ്അല'കളെ മാത്രം ആധാരമാക്കുകയും, മതനിയമങ്ങളുടെ ആന്തരാർത്ഥങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പണ്ഡിത വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും ഈ ദുസ്സമ്പ്രദായം വിശേഷിച്ചും കാണപ്പെടുക. ഈ സമ്പ്രദായം എത്രമാത്രം ദുഷിച്ചതാണെന്നുള്ളതിനു ഇസ്റാഈല്യരിൽ പണ്ടു കഴിഞ്ഞ ഈ സംഭവം അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതിനു വേണ്ടിത്തന്നെയാണു ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു നമുക്കു വിവരിച്ചു തരുന്നതും. അബൂഹുറൈറ رضي الله عنه യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''യഹൂദികൾ പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കരുത്. അതായത്, അല്ലാഹു ഹറാമാക്കിയ കാര്യങ്ങളെ താണതരം ഉപായങ്ങൾ വഴി നിങ്ങൾ ഹലാലാക്കരുത്.'' (حكاه ابن كثير عن ابن بطة باسناد جيد)

മല്‍സ്യം ശനിയാഴ്ച ദിവസങ്ങളില്‍ ധാരാളം പൊങ്ങിവന്നിരിന്നുവെന്നും, മറ്റു ദിവസങ്ങളില്‍ അങ്ങിനെ വന്നിരുന്നില്ലെന്നുമുള്ളതിനു കാരണം **كذلك نبلوهم** (അപ്രകാരം അവരെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹു തന്നെ അറിയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഏതു സംഭവത്തിലും വല്ല അസാധാരണത്വവും കാണുന്നതു സഹിക്കുവാന്‍ വയ്യാത്ത ചിലര്‍ അതിനു ഇങ്ങിനെ കാരണം പറഞ്ഞു കാണുന്നു: 'ശനിയാഴ്ച അവര്‍ മല്‍സ്യം പിടിക്കുകയില്ലെന്നു നിത്യാനുഭവത്തില്‍നിന്നു മല്‍സ്യങ്ങള്‍ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് അവ അന്നു വെള്ളത്തിനു മീതെ ധാരാളമായി പൊങ്ങിയിരുന്നത്.' അല്ലാഹു പറഞ്ഞ കാരണം ഇവര്‍ക്കു തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു: അതിരിക്കട്ടെ എത്രയോ കൊല്ലങ്ങളായി വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം മല്‍സ്യം പിടിക്കുന്നവര്‍ ജോലിക്കിറങ്ങാത്ത കടപ്പുറങ്ങള്‍ നമ്മുടെ നാടുകളില്‍ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം പ്രത്യേകമായി മല്‍സ്യങ്ങള്‍ പൊന്തിവരാറുള്ള വാര്‍ത്ത ഇതുവരെ കേള്‍ക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. അപ്പോള്‍ ഇക്കാലത്തു മല്‍സ്യങ്ങള്‍ക്കില്ലാത്ത വല്ല ബുദ്ധിശക്തിയും അന്നത്തെ മല്‍സ്യങ്ങള്‍ക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നായിരിക്കാം ഇവരുടെ ധാരണ. അല്‍ഭുതം തന്നെ? അല്ലാമ സയ്യിദുഖുത്ത്ബ് (ﷺ)ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിന്‍െറ സാരം ഇങ്ങിനെ ഉദ്ദരിക്കാം: ''പ്രകൃതി നിയമങ്ങളെന്നു ഇക്കൂട്ടര്‍ സങ്കല്‍പിച്ചുവെച്ചതിനപ്പുറം അല്ലാഹു ഒന്നും ഉദദ്ദേശിക്കുവാന്‍ പോകുന്നില്ലെന്നാണു ഇവരുടെ വിചാരം. ഇസ്‌ലാമിക വീക്ഷണത്തില്‍ - സംഭവത്തിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ ഈ ലോകത്തിനു സാധാരണമായ ഒരു നടപടിക്രമം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു ശരിയാണ്. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിന്‍െറ ഉദ്ദേശ്യം ആ നടപടി ക്രമത്തിന്‍െറ ചട്ടക്കൂട്ടില്‍ ഒതുങ്ങി നില്‍ക്കുന്ന ഒന്നല്ല. ആണെന്നു ധരിക്കുന്നവര്‍-അവര്‍ എത്ര കേമന്‍മാരായാലും ശരി-ലോകപ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചു പോലും അജ്ഞന്‍മാരാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്‍െറ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവര്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ത് എന്നല്ലാതെ വേറെ പ്രകൃതി നിയമമൊന്നും അതിനു ബാധകമല്ല. ''

ഈ സംഭവം മദനീ സൂറത്തായ അല്‍ബഖറയില്‍ ചുരുക്കിയും, മക്കീ സൂറത്തായ ഈ സൂറത്തില്‍ വിശദീകരിച്ചുമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മുന്‍കാല ചരിത്ര സംഭവങ്ങള്‍ സത്യസന്ധമായും, വസ്തുനിഷ്ഠമായും വിവരിക്കുവാന്‍ വേദഗ്രന്ഥങ്ങള്‍ വായിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത നബി (ﷺ)ക്കു സാധിച്ചതു മദീനായില്‍ ചെന്ന ശേഷം വേദക്കാരുമായി നബി (ﷺ)ഇടപഴകിയപ്പോള്‍ അവരില്‍ നിന്നു കിട്ടിയ വിവരമനുസരിച്ചാണെന്നു ഇസ്‌ലാമിന്‍െറ ശത്രുക്കളില്‍ ചിലര്‍ പറയാറുണ്ട്. ഇതു ശുദ്ധ നുണയാണെന്നുള്ളതിനു ഒരു തെളിവാണത്. മക്കീ സൂറത്തുകളില്‍ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞശേഷം മദനീ സൂറത്തുകളില്‍ സംഭവങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കയാണെങ്കില്‍- വാസ്തവവിരുദ്ധമാണങ്കിലും- അങ്ങിനെ വാദിക്കുന്നതിനു വല്ല ന്യായവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് മുന്‍കാല സംഭവങ്ങള്‍ അധികവും മക്കീ സൂറത്തുകളിലാണു കൂടുതല്‍ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ചില സംഭവങ്ങള്‍ മക്കീ സൂറത്തുകളില്‍ മാത്രമേ വിരവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുതാനും. സൂറത്തു യൂസുഫിലെ ഒരൊറ്റ കഥാ വിവരണത്തില്‍നിന്നു തന്നെ ഈ യഥാര്‍ത്ഥം വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഖുര്‍ആന്‍ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ളതാണെന്നുള്ളതിനു ഒരു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിക്കു വേറെ തെളിവിന്‍െറ ആവശ്യമേ ഇല്ല. ഇതു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയാണു നബി (ﷺ)യെ പലപ്പോഴും അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത ആള്‍ (**الامى**) എന്നു അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതും, **قل فلله الحجة البالغة** അല്ലാഹു തുടരുന്നു.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۙ ٱللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا۟ مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾

164 അവരില്‍ നിന്നുള്ള ഒരു സമൂഹം (ആളുകള്‍) പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭവും (ഓര്‍ക്കുക): 'അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കില്‍ കഠിനമായ വല്ല ശിക്ഷയും ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കുന്ന ഒരു ജനതക്ക് എന്തിനാണു നിങ്ങള്‍ സദുപദേശം നല്‍കുന്നത്?!' അവര്‍ (മറുപടി) പറഞ്ഞു:

'നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ഒരു ഒഴികഴിവായിട്ടു (മാത്രം); അവര്‍ [ആ ജനങ്ങള്‍] സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.'

فَلَمَّا نَسُوا۟ مَا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦٓ أَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ ٱلسُّوٓءِ وَأَخَذْنَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ بِعَذَابٍۭ بَـِٔيسٍۭ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

165 എന്നാല്‍, അവരോട് ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടത് അവര്‍ (വക വെക്കാതെ) മറന്നുകളഞ്ഞപ്പോള്‍, (ആ) ദുഷ്പ്രവര്‍ത്തിയെക്കുറിച്ചു വിരോധിച്ചിരുന്നവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചവരെ അവര്‍ തോന്നിയവാസം പ്രവര്‍ത്തിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു ശിക്ഷ മുഖേന നാം പിടിക്കുകയും ചെയ്തു.

فَلَمَّا عَتَوْا۟ عَن مَّا نُهُوا۟ عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟ قِرَدَةً خَـٰسِـِٔينَ ﴿١٦٦﴾

166 എന്നുവെച്ചാല്‍, അവരോടു വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിനെ (ലംഘിച്ച്) അവര്‍ ധിക്കാരം പ്രവര്‍ത്തിച്ചപ്പോള്‍, അവരോടു നാം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങള്‍ നിന്ദ്യന്‍മാരായ കുരങ്ങുകളായിക്കൊള്ളുവിന്‍.!'

---

164 وَإِذْ قَالَتْ പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭവും. أُمَّةٌ مِّنْهُمْ അവരില്‍ നിന്ന് ഒരു സമൂഹം. لِمَ تَعِظُونَ നിങ്ങള്‍ എന്തിന് സദുപദേശം നല്‍കുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനതക്ക്, ജനങ്ങളോട്. اللهُ അല്ലാഹു. مُهْلِكُهُمْ അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നവനാണ് (നശിപ്പിച്ചേക്കും). أَوْ مُعَذِّبُهُمْ അല്ലെങ്കില്‍ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നവനാണ് (ശിക്ഷിച്ചേക്കും). عَذَابًا ഒരു ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും. شَدِيدًا കഠിനമായ. قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. مَعْذِرَةً ഒഴികഴിവിനായിട്ട്, ഒരൊഴികഴിവ്. إِلَى رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. وَلَعَلَّهُمْ അവരായേക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. يَتَّقُونَ അവര്‍ സൂക്ഷിക്കും. 165 فَلَمَّا نَسُوا എന്നാല്‍ അവര്‍ വിസ്മരിച്ചപ്പോള്‍. مَا ذُكِّرُوا بِهِ അവരോട് യാതൊന്നുകൊണ്ട് ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടുവോ അത്, അവര്‍ ഓര്‍മ്മിക്കപ്പെട്ടത്. أَنجَيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. الَّذِينَ يَنْهَوْنَ വിരോധിക്കുന്നവരെ. عَنِ السُّوءِ തിന്‍മ (ദുഷ്പ്രവൃത്തി)യെപ്പറ്റി. وَأَخَذْنَا നാം പിടിക്കുക (പിടികൂടുക)യും ചെയ്തു. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്ത. بِعَذَابٍ ഒരു ശിക്ഷയെകൊണ്ട്. بَئِيسٍ ഗൗരവപ്പെട്ട വിഷമകരമായ. بِمَا كَانُوا അവര്‍ ആയിരുന്നത് നിമിത്തം. يَفْسُقُونَ അവര്‍ തോന്നിയവാസം പ്രവര്‍ത്തിക്കും. 166 فَلَمَّا عَتَوْا അതായത് (അങ്ങിനെ-എന്നാല്‍) അവര്‍ ധിക്കരിച്ച (അതിലംഘിച്ച)പ്പോള്‍. عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ അവരോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിനെ. قُلْنَا നാം പറഞ്ഞു. لَهُمْ അവരോട്, അവരെക്കുറിച്ച്. كُونُوا നിങ്ങള്‍ ആകുവിന്‍, ആയിത്തീരുവിന്‍. قِرَدَةً കുരങ്ങുകള്‍. خَاسِئِينَ നിന്ദ്യന്‍മാരായ.

امة (ഉമ്മത്ത്) എന്ന വാക്കിനാണു ഇവിടെയും 159-ാം വചനത്തിലും 'സമൂഹം' എന്നു നാം അര്‍ത്ഥം നല്‍കിയത്. 'സമുദായം' എന്നാണു സാധാരണ അതിനു നല്‍കപ്പെട്ടു വരാറുള്ള വിവര്‍ത്തനം. എങ്കിലും സന്ദര്‍ഭമനുസരിച്ച് 'കൂട്ടം, വിഭാഗം, സംഘം, സമൂഹം' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അര്‍ത്ഥങ്ങളിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. മതം, സംസ്കാരം, സ്ഥലം, കാലം ആദിയായ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തില്‍ ഐക്യതയുള്ള എല്ലാ വിഭാഗങ്ങള്‍ക്കും- ഈ ഐക്യത സ്വയമേവ ഉണ്ടായതായാലും മറ്റൊരു ശക്തിക്കു വിധേയമായതു നിമിത്തം ഉണ്ടായിത്തീര്‍ന്നതായാലും ശരി - 'ഉമ്മത്തു' (സമുദായം) എന്നു പറയാവുന്നതാണെന്നു ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ നിഘണ്ടുവില്‍ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി അല്ലാഹുവിനോടു ഭക്തിയുള്ള ഒരു സമുദായമായിരുന്നു (ان ابراهيم كان امة قانتا لله) എന്നും, മനുഷ്യര്‍ ഒരേ സമുദായമായിരുന്നു (كان الناس امة واحدة) എന്നുമുള്ള ഖുര്‍ ആന്‍ വാക്യങ്ങളും, ഖിയാമത്തുനാളില്‍ സൃഷ്ടികള്‍ സമ്മേളിക്കുമ്പോള്‍ ചില നബിമാരുടെ സമുദായം (امة) ഒരാളോ രണ്ടാളോ മാത്രമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നു ഒരു ഹദീസില്‍ നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതും ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു.

ആ രാജ്യക്കാർ മൂന്നു വിഭാഗക്കാരായിരുന്നുവെന്നു ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം (1) നിയമം ലംഘിച്ചുകൊണ്ടു മൽസ്യം പിടിച്ചിരുന്നവർ. ഇതവരുടെ പതിവായിരുന്നുവെന്നാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്കുകൾ കാണിക്കുന്നത്. (2)അവരുടെ ഈ ദുഷ്പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു ആക്ഷേപിക്കുകയും, അവരെ അതിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്ന ഗുണകാംക്ഷികൾ. (3) ആ പ്രവൃത്തിയെപപ്പറ്റി മനസ്സുകൊണ്ടു വെറുക്കുകയും, അതോടുകൂടി അവരെ ഉപദേശിച്ചിട്ടു ഫലമില്ലെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷക്കു വിധേയരായിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്തേക്കുമെന്നും, കരുതി മൗനമവലംബിച്ചവർ. രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗക്കാരായ ആ നല്ല മനുഷ്യർ ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാരായ അക്രമികളെ ഉപദേശിച്ചതുകൊണ്ട് അവർക്കു മാനസാന്തരം വരുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോഴാണു മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ അവരോടു ചോദിക്കുന്നത്: ''നിങ്ങളെന്തിനാണു ഇവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ മിനക്കെടുന്നത്? നിങ്ങളുടെ ഉപദേശം കൊണ്ട് അവർക്കു ഫലമൊന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ? അവരെ അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, വല്ല കഠിന ശിക്ഷയും മുഖേന പാഠം പഠിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. വൃഥാ അവരെ ഉപദേശിച്ചിട്ടു എന്താണു കാര്യം?'' എന്നൊക്കെ. അതിനു ആ നല്ല മനുഷ്യർ മറുപടി നൽകുന്നു: ''ഉപദേശം അവരിൽ ഫലം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും സൽക്കാര്യംകൊണ്ടു ഉപദേശിക്കുകയെന്ന ഞങ്ങളുടെ കടമ ഞങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചില്ലെന്ന കുറ്റത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്ക് ഒഴിവു കിട്ടുമല്ലോ. നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു ഉപദേശിച്ചില്ലെന്നു ഞങ്ങളോട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കട്ടെ എന്നാണു ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഒരു പക്ഷേ, ഉപദേശം കേട്ട് അവർ പിൻമടങ്ങുവാനും സാധ്യതയുണ്ടല്ലോ.''

പക്ഷേ, അക്രമികൾ ഉപദേശം ചെവികൊണ്ടതേയില്ല. വിശ്വാസ ദൗർബ്ബല്യത്തിൽ നിന്നും , സ്വാർത്ഥ താൽപര്യത്തിൽനിന്നും ഉത്ഭവിച്ച അവരുടെ സ്വഭാവം ധിക്കാര ശീലമായി മാറി. ധിക്കാരം മുഴുത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരെ കഠിനമായ ശിക്ഷ- ചരിത്രത്തിൽ ഇണയില്ലാത്ത ഒരു ശിക്ഷ-ശിക്ഷിച്ചു. ആ ധിക്കാരത്തിൽനിന്നു അവരെ തടയുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന ഉപദേഷ്ടാക്കളെ അല്ലാഹു ശിക്ഷയിൽ പെടാതെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അവരെ പ്രശംസിക്കുകയോ ആക്ഷേപിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുമില്ല. അവരുടെ പക്കൽ കുറെ വീഴ്ച വന്നിട്ടുങ്കിലും- ചില മഹാൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ-അവർ ശിക്ഷക്കു വിധേയരായ അക്രമികളിൽ പെട്ടവരല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അല്ലാഹു അവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുമെന്നാണു കരുതേണ്ടത്. അക്രമികൾക്കു നൽകിയ ശിക്ഷ അല്ലാഹു അവരോടു നിന്ദ്യൻമാരായ കുരങ്ങുകളായിത്തീരുവിൻ (كونو قردة خاسئين) എന്നു പറഞ്ഞതായിരുന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതു സംഭവിച്ചതു തന്നെ എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഏതൊരു കാര്യവും ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ പറഞ്ഞാൽ അതു ഉണ്ടാകുക തന്നെ ചെയ്യും .(36; 82; 3; 59)

അവർ യഥാർത്ഥ കുരങ്ങൻമാരായി മാറി എന്നാണു ഈ പറഞ്ഞ വാക്കിൻെറ അർത്ഥമെന്നു വ്യക്തമാണ്. ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നപോലെ 'കുരങ്ങുകളെപ്പോലെ ആയിത്തീരുവിൻ' എന്നോ, 'നിന്ദ്യൻമാരായി ജീവിച്ചു കൊള്ളുവിൻ' എന്നോ മറ്റോ വ്യാഖ്യാനം പറയുവാൻ നമുക്കു ന്യായമില്ല തന്നെ. അതിനു ധൈര്യം കാണിക്കുന്നതു ധിക്കാരവുമായിരിക്കും. അവരുടെ സ്വഭാവവും മനസ്സും കുരങ്ങുകളെപ്പോലെ ആയി എന്നാണിതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു മുജാഹിദു ﵀ പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് ഒഴിച്ചാൽ, കാര്യപ്പെട്ട ഒരു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മുജാഹിദ് (﵀)ൻെറ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്ന് ഇബ്നുകഥീർ (﵀)മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചതു സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലതെല്ലാം മാഇദയിലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മുജാഹിദ് (﵀)ൻെറ അഭിപ്രായം തങ്ങൾക്കൊരു ഊന്നുവടിയാക്കുവാൻ ചിലർ ശ്രമിക്കാറുള്ളതു ശരിയല്ലെന്നു പിന്നെ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

كونو قردة (നിങ്ങൾ കുരങ്ങൻമാരാകുവിൻ) എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ **خاسئين**(നിന്ദ്യൻമാരായ) എന്നുകൂടി ഇവിടെയും, അൽബഖറയിലെ ആയത്തിലും അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനു മുമ്പ് ആ ശിക്ഷയെ **عذاب بئيس** (ഗൗരവപ്പെട്ട ശിക്ഷ) എന്നും ഇവിടെ വിശേഷിപ്പിച്ചു. അൽബഖറയിലാകട്ടെ, ആ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി ..... **فجعلناها نكالا لما بين يديها** (അതിനെ അതിൻെറ മുന്നിലുള്ളവർക്കും പിന്നിലുള്ളവർക്കും ഒരു മാതൃകാപരമായ ശിക്ഷയും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക് ഒരു സദുപദേശവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. **فكال** (മാതൃകാ ശിക്ഷ) എന്ന ഈ വാക്ക് മൂന്നു സ്ഥലത്താണ് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. ഒന്ന് 5:41 ൽ മോഷ്ടാവിൻെറ കൈമുറിക്കലിനെക്കുറിച്ചും, മറ്റൊന്ന് 79: 25 ൽ ഫിർഔനെയും കൂട്ടരെയും മുക്കി നശിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും, മൂന്നാമത്തേത് ഇതേ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു 2: 66 ലുമാകുന്നു. അതതു ശിക്ഷകളുടെ ഗൗരവത്തെയും പുതുമയെയു മാണതു കാണിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടും, പൗരാണിക സമുദായങ്ങളിലും, ഈ സമുദായത്തിലുമുള്ള നടപടി ക്രമങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള വ്യത്യാസ രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടുമായിരിക്കണം സംഭവങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു വിൻെറയും, റസൂലിൻെറയും പ്രസ്താവനകളിൽ ചിലതൊക്കെ ദഹിക്കാത്തവയായി തോന്നി യേക്കുക സ്വാഭാവികമായിരിക്കും.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ ٱلْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

167 (നബിയേ,) നിൻെറ രക്ഷിതാവ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത (അഥവാ അറിയിപ്പു നൽകിയ) സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): അവരുടെ [യഹൂദികളുടെ] മേൽ ഖിയാമത്തുനാൾവരെ അവർക്ക് കടുത്തശിക്ഷ [മർദ്ദനം] അനുഭവിപ്പിക്കുന്നവരെ താൻ നിയോഗിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന്. നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്, വേഗം ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവൻ തന്നെ; നിശ്ചയമായും അവൻ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

وَقَطَّعْنَٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِّنْهُمُ ٱلصَّٰلِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَبَلَوْنَٰهُم بِٱلْحَسَنَٰتِ وَٱلسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

168 അവരെ ഭൂമിയിൽ നാം പല സമൂഹങ്ങളായി കഷ്ണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരിൽ സദ്വൃത്തൻമാരുണ്ട്; അവരിൽ അതല്ലാത്ത (അഥവാ അതിനു താഴെയുള്ള)വരും ഉണ്ട്. നൻമകൾകൊണ്ടും, തിൻമകൾകൊണ്ടും അവരെ നാം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവർ മടങ്ങുവാൻവേണ്ടി.

---

167 **وَإِذْ تَأَذَّنَ** അറിയിപ്പ് (പ്രഖ്യാപനം) നൽകിയ സന്ദർഭവും. **رَبُّكَ** നിൻെറ റബ്ബ്. **لَيَبْعَثَنَّ** നിശ്ചയമായും താൻ അയക്കും, നിയോഗിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. **عَلَيْهِمْ** അവരുടെ മേൽ. **إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ** ഖിയാമത്ത് നാൾ വരെ. **مَن يَسُومُهُمْ** അവരെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നവരെ. **سُوءَ الْعَذَابِ** മോശകരമായ (കടുത്ത) ശിക്ഷ. **إِنَّ رَبَّكَ** നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബു. **لَسَرِيعُ** വേഗതയുള്ള (വേഗം ചെയ്യുന്ന) വൻ തന്നെ. **الْعِقَابِ** ശിക്ഷാനടപടി. **وَإِنَّهُ** നിശ്ചയമായും അവൻ. **لَغَفُورٌ** വളരെ പെറുക്കുന്നവനും തന്നെ. **رَّحِيمٌ** കരുണാനിധി(യും). 168 **وَقَطَّعْنَاهُمْ** അവരെ നാം പിരിക്കുക (ക്ഷണിക്കുക-ഭാഗിക്കുക)യും ചെയ്തു. **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ. **أُمَمًا** പല സമൂഹങ്ങളായി. **مِّنْهُمُ** അവരിലുണ്ട്, അവരിൽ പെട്ടതാണ്. **الصَّالِحُونَ** നല്ലവർ, സദ്വൃത്തർ. **وَمِنْهُمْ** അവരിലുണ്ട്. **دُونَ ذَٰلِكَ** അതല്ലാത്ത അതിന് താഴെയുള്ള -(വരും). **وَبَلَوْنَاهُم** അവരെ നാം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയതു.[3]\ **الْحَسَنَاتِ** ◌ മകൾകൊ

ണ്ട്. وَالسَّيِّئَاتِ തിൻമകൾകൊണ്ടും. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങും.

ഇസ്റാഈല്യരുടെ അനുസരണക്കേടും, ധിക്കാരശീലവും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. മൂസാ(عليه السلام) നബിയെ അവർ പൊറുതി മുട്ടിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ അല്ലാഹു പലേടുത്തും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ബൈബിൾ നോക്കിയാലും ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വളരെ കാലമായി ശാപകോപങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോന്ന ഒരു സമുദായമത്രെ ഇസ്റാഈല്യർ, അഥവാ യഹൂദികൾ. ഈ ശാപഫലം പരലോകത്തുവെച്ചു മാത്രമല്ല, ഇഹലോത്തുവെച്ചും അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനു പുറമെ ഖിയാമത്തുനാൾവരെയും ഓരോ കൂട്ടരിൽ നിന്നായി ആ സമുദായം മർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു അറിയിപ്പും അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ അറിയിപ്പു ഇപ്പോൾ പുതുതായി അറിയിക്കുന്നതല്ല- മുമ്പുതന്നെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതാണ്-എന്നത്രെ وإذ تأذن (അറിയിപ്പു നൽകിയ സന്ദർഭം ഓർക്കുക) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. അവരുടെ ഇന്നുവരെയുള്ള ചരിത്രം അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുമുണ്ട്.

5:22 ൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാരുടെയും, രാജാക്കളുടെയും പാരമ്പര്യം സിദ്ധിച്ച ഒരു സമുദായമാണ് യഹൂദികൾ. എന്നിട്ടും സ്വതന്ത്രമായ ഒരു നിലനിൽപ്പ് ആ സമുദായത്തിനുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇത്രയധികം അന്യാധീനപ്പെട്ടും, അടിമപ്പെട്ടും, മർദ്ദനം സഹിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേടും മറ്റു സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വിഗ്രഹാരാധകരുടെയും, പിന്നീടു ക്രിസ്ത്യാനുകളുടെയും, അനന്തരം മുസ്ലിംകളുടെയും ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ അവർ നിന്ദ്യരായി കഴിയേണ്ടിവന്നു. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് അവർ അറേബ്യയിൽ പലേടങ്ങളിലായി കുടിയേറിപ്പാർത്തു വരുകയായിരുന്നു. അധികം താമസിയാതെ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ഓരോ കാരണത്താൽ പിന്നീടു അവർ കുടിയൊഴിച്ചു പോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായി. ചില യൂറോപ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ വെച്ച് കൂട്ടക്കൊലക്കും ബഹിഷ്ക്കരണത്തിനും വിധേയരായി. അങ്ങനെ, وقطعناهم فى الأرض أمما (ഭൂമിയിൽ നാം അവരെ പല സമൂഹങ്ങളായി കഷ്ണിച്ചു) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ, ഭൂമിയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമായി അവർ ചിന്നിച്ചിതറി. അവസാനം ആയിരക്കണക്കിനു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം-ക്രിസ്താബ്ദം 1948 ൽ-ഫലസ്തീൻെറ ഏതാനും ഭാഗം കയ്യേറിക്കൊണ്ടു ഒരു ഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും, തങ്ങൾക്കൊരു സങ്കേതം അവർ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തതു ശരിയാണ്. പക്ഷെ, അതു യഹൂദികളുടെ സ്വന്തം പ്രതാപം കൊണ്ടോ നൻമകൊണ്ടോ അല്ല. അവരെക്കൊണ്ടു പൊറുതി മുട്ടിയ ചില വൻകിട ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഇടപെടൻെറകൊണ്ടും പരിശ്രമം കൊണ്ടും മാത്രം സ്ഥാപിതമായതും, നിലനിന്നു പോരുന്നതുമാകന്നു. (*) ആ വൻകോയ്മകളുടെ താങ്ങും തണലും എപ്പോൾ ഇല്ലാതാകുന്നുവോ,

---

* കൃഷ്ണചൈതന്യ എഴുതിയതും, കോട്ടയം നാഷ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ ക്രി. 1963ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുമായ 'യഹൂദ സാഹിത്യ ചരിത്രം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഏതാനും വരികൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായി തോന്നുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം നാലാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ യഹൂദികൾ അനുഭവിച്ച മർദ്ദനങ്ങളും, കഷ്ടപ്പാടുകളും, അവരുടെ ദേശാടനങ്ങളും സവിസ്തരം വിവരിച്ചശേഷം ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പറയുന്നു: ഇവരുടെ ഈ ദേശാടനം പരിതാപകരമായ ഒരു കഥയാണ്. ലോകം മുഴുവൻ അവരെ കഷ്ടത്തിലാക്കുവാൻ ഗൂഢാലോചന ചെയ്തപോലെ തോന്നും. നാലാം നൂറ്റാിൽ റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ കോസ്റ്റാൻറിയാസ് ജൂതമത പുരോഹിതരെ സാമ്രാജ്യത്തിലെങ്ങും ഭ്രഷ്ടരാക്കി. ഒരു ജൂതൻ ഒരു ക്രൈസ്തവ സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്താൽ മരണ ശിക്ഷക്കു വിധേയനായിത്തീർന്നു. മദ്ധ്യകാലങ്ങളിൽ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളൊത്തു ചേർന്നു സാരസൻമാരിൽ നിന്നു പുണ്യസ്ഥലമായ ഫലസ്തീൻ വീടെുക്കുവാൻ സേനകളെ അയപ്പോൾ, രാജാക്കൻമാർ കുരിശു യുദ്ധത്തിനുള്ള ചിലവിനുവേി ജൂതൻമാരെ ഊററി വാർത്തു; പട്ടാളങ്ങൾ വഴിനീളെ ജൂതൻമാരെ പിടിച്ചു പറിച്ചു ഓരോ രാജ്യത്തും, പ്രത്യേകിച്ചു പോളിലും, ചക്രവർത്തി ഭരണകാലത്തെ റഷ്യയിലും, ജൂതൻമാർ ക്രൈസ്തവ ശിശുക്കളെ മതാരാധനകളിൽ ബലികഴിച്ചിരുന്നുവെന്ന അസംബന്ധമായ കെട്ടുകഥകൾ വിശ്വസിച്ച്

അതോടെ അതിന്‍റെ നിലനില്‍പും അസാദ്ധ്യമായിത്തീരും. ഇത്രയധികം ശത്രുക്കളാല്‍ പൊതിയപ്പെട്ടതും, അനുനിമിഷവും ചുറ്റു പുറത്തുനിന്നും ശത്രുക്കളെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതമായ ഒരു രാഷ്ട്രം ലോകത്തില്ല.

യഹൂദ സമുദായത്തെ ഇത്രയൊക്കെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ശപിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടക്കുപോലും അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക: **منهم الصالحون ومنهم دون ذلك** (അവരില്‍ നല്ല സദ്വൃത്തരുണ്ട്; അവരില്‍ അതല്ലാത്ത-അഥവാ അതിന്‍റെ താഴെ കിടയിലുള്ള-വരും ഉണ്ട്) യഹൂദികളെക്കുറിച്ചു മൊത്തത്തില്‍ ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണു പറയുവാനുള്ളതെങ്കിലും ആ സമുദായത്തില്‍ തന്നെ വളരെ നല്ലവരായ ചില വ്യക്തികളും, പൂര്‍ണ്ണമല്ലെങ്കിലും കുറേയൊക്കെ നല്ലവരായ വ്യക്തികളും, ഉണ്ടെന്നു സാരം. ഖുര്‍ആന്‍റെ നിഷ്പക്ഷതയും, സത്യസന്ധതയുമാണിതു കാണിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതതു കാലങ്ങളില്‍ വന്ന പ്രവാചകന്‍മാരില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെ പന്‍തുടരുകയും ചെയ്തിരുന്നവരും, ശബ്ബത്തുനാളില്‍ മല്‍സ്യം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരെ ഉപദേശിച്ചു വന്നിരുന്നവരും, നബി (ﷺ)തിരുമേനി വന്നതിനുശേഷം തിരുമേനിയിലും അവിടുത്തെ പ്രബോധനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാന്‍ മുമ്പോട്ടു വന്നവരുമെല്ലാം ഈ നല്ലവരില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു.

فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٌ وَرِثُواْ ٱلۡكِتَٰبَ يَأۡخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا ٱلۡأَدۡنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغۡفَرُ لَنَا وَإِن يَأۡتِهِمۡ عَرَضٌ مِّثۡلُهُۥ يَأۡخُذُوهُۚ أَلَمۡ يُؤۡخَذۡ عَلَيۡهِم مِّيثَٰقُ ٱلۡكِتَٰبِ أَن لَّا يَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّ وَدَرَسُواْ مَا فِيهِۗ وَٱلدَّارُ ٱلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٌ

169 അനന്തരം, വേദഗ്രന്ഥത്തെ പാരമ്പര്യമെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു (തരം) പിന്‍ഗാമികള്‍ അവര്‍ക്കുശേഷം (രംഗത്തു)വന്നു. അവര്‍ ഈ അധമമായ (ലോക) വിഭവത്തെ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു; 'ഞങ്ങള്‍ക്കു വഴിയെ പൊറുക്കപ്പെടും' എന്ന് അവര്‍ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അവര്‍ക്ക് അതുപോലെയുള്ള (വേറെ) വല്ല വിഭവവും വന്നു കിട്ടിയാല്‍ അവര്‍ അതും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അവരോട് (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്‍റെ [വേദഗ്രന്ഥം മുഖേന] ഉറപ്പു മേടി

ക്രൂദ്ധരായ ജനക്കൂട്ടം പലപ്പോഴും അവരെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്തു. ഈ തുടര്‍ന്ന ഉപദ്രവം പത്തൊമ്പതാം നൂററാില്‍ ജൂതരുടെ ഇടയില്‍ രു വിപരീതാഭിപ്രായങ്ങള്‍ ഉന്നയിപ്പിച്ചു. ഒരു വിഭാഗം തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക സംസ്കാരം കൈവിട്ട് തങ്ങള്‍ വന്ന നാട്ടിലെ ആചാരങ്ങള്‍ അതേപടി സ്വീകരിച്ച് ജീവിച്ചെങ്കില്‍ മാത്രമേ രക്ഷയുള്ളുവെന്നു വിശ്വസിച്ചു. മറ്റേ പ്രസ്ഥാനം സയോണിസം ആയിരുന്നു.' (ഗ്രന്ഥകര്‍ത്താവ് തുടരുന്നു:) 'സയോ എന്നതു ജുറശലത്തില്‍ പൗരാണിക ക്ഷേത്രവും, ഡേവിഡിന്‍റെ കൊട്ടാരവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കുന്നിന്‍റെ പേരാണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്‍റെ ലക്ഷ്യം ഒരു ജൂതരാഷ്ട്രം ഉാക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. ഒന്നാംലോക മഹായുദ്ധ കാലത്തു സഖ്യ ശക്തികള്‍ ഈ അഭിലാഷം സാധിക്കാന്‍ സഹായിക്കാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത് ജൂതന്‍മാരുടെ സഹകരണം നേടിയിരുന്നു. 1917ലെ ബാല്‍ഫര്‍ പ്രഖ്യാപനത്തില്‍ ഈ കരാറുമുള്‍പ്പെട്ടിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു ജൂതന്‍മാര്‍ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞയുടന്‍ ഫലസ്തീനിലേക്കു മാറിത്താമസിക്കുവാന്‍ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഹിബ്രു സര്‍വ്വകലാശാല സ്ഥാപിച്ചതു 1925ലാണ്. ജര്‍മ്മന്‍ നിവാസികള്‍ നടത്തിയ നിഷ്ഠൂര കൂട്ടക്കൊലജൂതരുടെ സയോണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ കൂടുതല്‍ ശക്തമാക്കിത്തീര്‍ത്തു. അങ്ങനെ, 1948ല്‍ ഇസ്രായേല്‍ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇസ്രായേലും ചുറ്റുമുള്ള അറബി രാഷ്ട്രങ്ങളുമായി ഇപ്പോള്‍ അസുഖകരമായ വടംവലികളു്. ഈ ജനതയുടെ ശോകലിപ്തമായ കഥയറിയുന്നവരാരും, ഇസ്രായേലും അയല്‍രാജ്യങ്ങളുമായി കഴിയുന്ന വേഗം ശന്തിയും സമാധാനവും സ്ഥാപിക്കണമെന്നു പ്രാര്‍ത്ഥിക്കാതിരിക്കയില്ല.'

മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ സമാധാനത്തിനു എക്കാലത്തും ഒരു ഭീഷണിയായിക്കൊണ്ടു. ലോക രാഷ്ട്ര സംഘടനക്കു എന്നും ഒരു തീരാപ്രശ്നമായിക്കൊുമാണു ഇസ്രാഈല്‍ രാഷ്ട്രം അതിന്‍റെ സ്ഥാപനംതൊട്ട് ഇന്നോളം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നും, ചില വന്‍കോയ്മകളാണിതിന്‍റെ പിന്നിലുള്ളതെന്നും എല്ലാവര്‍ക്കും അറിയാം

لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

ക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ? അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പറയുകയില്ലെന്ന്! അതിലുള്ളത് അവർ പഠിക്കുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ലേ)?! പരലോക ഭവനമാകട്ടെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് ഉത്തമവുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്ത്ആലോചി)ക്കുന്നില്ലേ?!

وَٱلَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِٱلْكِتَٰبِ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾

170 (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തെ (കൈവിടാതെ പിടിച്ചു നിൽക്കുകയും നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും, (ആ) നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം നാം പാഴാക്കിക്കളയുകയില്ല.

---

169 فَخَلَفَ എന്നിട്ട് (അനന്തരം) പിന്നിൽ വന്നു, പിന്നാലെയുണ്ടായി. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷം. خَلْفٌ ഒരു പിൻതലമുറ, പിൻഗാമികൾ. وَرِثُوا അവർ അവകാശമെടുത്തു, പാരമ്പര്യമെടുത്തു. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥത്തെ. يَأْخُذُونَ അവർ എടുക്കു (സ്വീകരിക്കു)ന്നു. عَرَضَ വിഭവത്തെ, സാധനം (ചരക്കു)കളെ (കാര്യലാഭം). هَذَا الْأَدْنَى ഈ താണതിൻെറ, അധമമായതിൻെറ. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. سَيُغْفَرُ لَنَا നമുക്ക് (വഴിയെ) പൊറുത്തുതരപ്പെടും. وَإِن يَأْتِهِمْ അവർക്ക് വരുന്ന (കിട്ടുന്ന) പക്ഷം. عَرَضٌ വല്ല വിഭവവും. مِّثْلُهُ അതുപോലുളള. يَأْخُذُوهُ അവർ അതെടുക്കും. أَلَمْ يُؤْخَذْ എടുക്ക(വാങ്ങ-മേടിക്ക)പ്പെട്ടിട്ടില്ലേ. عَلَيْهِم അവരോട്. مِّيثَاقُ ഉറപ്പ്, കരാർ. الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ. أَن لَّا يَقُولُوا അവർ പറയുകയില്ല (പറയരുത്) എന്ന്. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ. إِلَّا الْحَقَّ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ. وَدَرَسُوا അവർ പഠിക്കുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ലേ), പഠിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مَا فِيهِ അതിലുളളത്. وَالدَّارُ الْآخِرَةُ പരലോകഭവനം അവസാന വീട് . خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്. لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക്. أَفَلَا تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ, ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ. 170 وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നവർ. بِالْكِتَابِ ഗ്രന്ഥത്തെ. وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَا نُضِيعُ നാം പാഴാക്കുക (വ്യഥാവിലാക്കുക)യില്ല. أَجْرَ പ്രതിഫലം, കൂലി. الْمُصْلِحِينَ നല്ലത് പ്രവർത്തി (നന്നാ)ക്കുന്നവരുടെ

خلف (ഖൽഫ്)**خلف** (ഖലഫ്) എന്നീ രണ്ടുവാക്കുകൾക്കും 'പിൻഗാമികൾ, പിൻതലമുറ, പിൻതുടർച്ചക്കാർ' എന്നൊക്കെയാണു വാക്കർത്ഥം. പക്ഷേ, ആദ്യത്തേതു ദുഷിച്ച പിൻഗാമികളിലും, രണ്ടാമത്തേതു നല്ല പിൻഗാമികളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു. ഈ അധമ ലോകത്തിൻെറ വിഭവം **عرض هذا الادنى** എന്നു പറഞ്ഞതു ഐഹികമായ കാര്യ ലാഭങ്ങളും നേട്ടങ്ങളുമാകുന്നു.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഇസ്റാഈല്യരിൽ ചുരുക്കം ചില നല്ല ആളുകളും അധികം ദോഷമില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അവരിൽനിന്നു ഒരു പിൻ തലമുറ രംഗത്തു വന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ-തൗറാത്തിൻെറ-പാരമ്പര്യം കൈവിട്ടിട്ടില്ല. അതിൻെറ അനുയായികളായിത്തന്നെ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. പക്ഷേ, അതിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും ശിക്ഷണങ്ങളും കൈവെടിയുകയും, ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. എന്തു തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചാലും തങ്ങൾക്ക് അതൊക്കെ അല്ലാഹു പൊറുത്തു തരുമെന്നാണ് അവരുടെ ജൽപനം. അഥവാ മോക്ഷം തങ്ങളുടെ കുത്തകയാണെന്നു അവർ കരുതുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചശേഷം, മറ്റൊരു കാര്യലാഭം കണ്ടാൽ അതിനുവേണ്ടിയും സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കുക അവരുടെ പതിവാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനക്കും, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും

എതിരായി ഒന്നും സ്വീകരിക്കുവാനോ, കെട്ടിക്കൂട്ടിയുണ്ടാക്കുവാനോ പാടില്ലെന്നുള്ളതു വേദഗ്രന്ഥത്തിന്‍റെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ഒരു ശാസനയാണ്. അതു പാലിക്കുവാന്‍ പ്രതിജ്ഞാബന്ധരുമാണവര്‍. വേണ്ടതെല്ലാം അവര്‍ വേദഗ്രന്ഥത്തില്‍ നിന്നു പഠിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഇതാണവരുടെ അവസ്ഥ. ക്ഷണികമായ ഈ ഭൗതിക കാര്യലാഭങ്ങളെക്കാള്‍ എത്രയോ ഉത്തമം പരലോകത്തെ അനശ്വരമായ നേട്ടങ്ങളാണ്. ഇതവര്‍ ബുദ്ധികൊടുത്തു ചിന്തിക്കാത്തത് അല്‍ഭുതംതന്നെ. വേദഗ്രന്ഥത്തിന്‍റെ പാരമ്പര്യവാദം ശരിയാണെങ്കില്‍ ഈ ദുരവസ്ഥ ഒരിക്കലും അവരില്‍ ഉണ്ടാവാന്‍ പാടില്ല. വേദഗ്രന്ഥം മുറുകെ പിടിക്കുന്നവര്‍ അതിന്‍റെ ശാസനകള്‍ അനുസരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിന്‍റെ പുണ്യഫലം അവര്‍ക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കുകയുമില്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

വേദഗ്രന്ഥത്തിന്‍റെ അദ്ധ്യാപനവും, തദടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രതിജ്ഞയും നില നിറുത്തിപ്പോന്ന ചുരുക്കം ആളുകളില്‍ പെട്ടവരെത്രെ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (رضي الله عنه)പോലെ യഹൂദികളില്‍നിന്നും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവര്‍.

വിഭാഗം-22

وَإِذْ نَتَقْنَا ٱلْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُۥ ظُلَّةٌ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُۥ وَاقِعٌۢ بِهِمْ خُذُوا۟ مَآ ءَاتَيْنَٰكُم بِقُوَّةٍ وَٱذْكُرُوا۟ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾

171 അവരുടെ മീതെ നാം ഒരു തണല്‍ (അഥവാ കുട) എന്ന പോലെ മലയെ പുഴക്കി (ഉയര്‍ത്തി) യ സന്ദര്‍ഭവും (ഓര്‍ക്കുക); അത് അവരില്‍ വീണുപോകുന്നതാണെന്ന് അവര്‍ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. 'നിങ്ങള്‍ക്കു നാം നല്‍കിയത് നിങ്ങള്‍ ബലത്തോടെ എടുത്തു (സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുവിന്‍; അതിലുള്ളത് നിങ്ങള്‍ ഓര്‍മ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍; നിങ്ങള്‍ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചേക്കാം' (എന്നു നാം പറയുകയും ചെയ്തു).

---

171 وَإِذْ نَتَقْنَا നാം പറിച്ചെടുത്ത (പുഴ ക്കിയെടുത്ത) സന്ദര്‍ഭം. الْجَبَلَ മലയെ, പര്‍വ്വതത്തെ. فَوْقَهُمْ അവരുടെ മീതെ. كَأَنَّهُ അതാണെന്നപോലെ. ظُلَّةٌ ഒരു തണല്‍ (മേഘം), കുട. وَظَنُّوا അവര്‍ ധരിക്കുക(വിചാരിക്കുക)യും ചെയ്തു. أَنَّهُ وَاقِعٌ അത് വീഴുന്നതാണെന്ന്. بِهِمْ അവരില്‍. خُذُوا എടുത്തു (സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുവിന്‍. مَا آتَيْنَاكُم നിങ്ങള്‍ക്ക് നാം നല്‍കിയത്. بِقُوَّةٍ ശക്തിയോടെ, ബലത്തില്‍. وَاذْكُرُوا ഓര്‍ക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. مَا فِيهِ അതിലുള്ളത്. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം. تَتَّقُونَ നിങ്ങള്‍ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കും.

യഹൂദികള്‍ തൗറാത്തിന്‍റെ അനുയായികളാണെന്നു വാദിക്കുകയും, അതോടുകൂടി അതിന്‍റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ ഐഹികമായ സ്വാര്‍ത്ഥലാഭങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി ബലികഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ തോന്നിയവാസം അവരില്‍ ഇപ്പോള്‍ മാത്രം ഉത്ഭവിച്ചതല്ല-തൗറാത്തു ലഭിച്ച ആദ്യകാലത്തുള്ള അവരുടെ പൂര്‍വ്വികന്‍മാരില്‍ നിന്നു തന്നെ ഈ തോന്നിയവാസം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്-എന്നും, തൗറാത്തിനെ വേണ്ടതുപോലെ അനുസരിക്കായ്ക നിമിത്തം അവരുടെ മീതെ പര്‍വ്വതം പുഴക്കി ഉയര്‍ത്തി ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അതിനെ മുറുകെ പിടിക്കുവാന്‍ കല്‍പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഇസ്റാഈല്യരുടെ മീതെ മല ഉയര്‍ത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങള്‍ക്കുനല്‍കിയിട്ടുള്ള ഈ വേദഗ്രന്ഥം ബലമായി എടുത്തുകൊള്ളണം എന്നു കല്‍പിച്ച സംഭവം ഈ വചനത്തിലുള്ളതിനു പുറമെ, അല്‍ബഖറ: 63 ലും 93ലും അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുരുങ്ങിയ രൂപത്തില്‍ സൂറത്തു

ന്നിസാഉ് 154 ലും ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അൽബഖറയിലെ രണ്ടു വചനങ്ങളിലും واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور നിങ്ങളോടു നാം ഉറപ്പു വാങ്ങുകയും, നിങ്ങൾക്കു മീതെ നാം പർവ്വതത്തെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം ഓർക്കുക) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കൊണ്ടാണ് ...... خذوا ما اتيناكم بقوة (നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയതിനെ നിങ്ങൾ ബലമായി സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളണം.......) എന്നു കൽപിച്ച വിവരം അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഉറപ്പ്-അഥവാ കരാർ-വാങ്ങിയ വിവരം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും മല ഉയർത്തിയതിൻെറ രൂപം ഇവിടെ കൂടുതൽ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഖുർആൻെറ ഒരു ഭാഗം മറ്റേ ഭാഗത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു القرآن يفسر بعضه بعضا എന്ന സർവ്വാംഗീകൃത തത്വമനുസരിച്ച് രണ്ടു സംഗതികൾ ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം: (1) അൽബഖറ: 63 ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കണ്ടതു പോലെ, തൗറാത്ത് അവതരിച്ചതിനു ശേഷം ഇസ്റാഈല്യർ അതിനെ വേണ്ടതുപോലെ ശരിക്കും പിൻപറ്റണമെന്ന് അവരോടു കൽപി ച്ചുവെന്നുതന്നെയാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അഥവാ, തൗറാത്ത് അവതരിച്ചപ്പോൾ തന്നെ മല ഉയർത്തിക്കാട്ടി അതിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്നും, അതിനെ സ്വീകരിക്കണമെന്നും നിർബ്ബന്ധിച്ചു വെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. (2) മല ഉയർത്തി എന്നു അവിടെ പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം-ഇവിടെ വിശദീ കരിച്ചതുപോലെ-മല അവരുടെ തലക്കുമീതെ ഒരു കുട-അല്ലെങ്കിൽ തണൽ-എന്നോണം ആയിത്തീരുമാറ് കട പുഴക്കി പൊക്കിക്കാട്ടുകകയും, അതു തങ്ങളുടെ മേൽ വീണുപോ യേക്കുമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നാകുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണു തൗറാത്തു മുറുകെ പിടിക്കണമെന്നും അതിലുള്ളതൊക്കെ ശരിക്കും ഓർമ്മവെക്കണമെന്നും അവരോടു കൽപിക്കുന്നത്. അഥവാ മല അതിൻെറ യഥാസ്ഥാനത്തു തന്നെ നിന്നുകൊണ്ട് ഒന്നു കുലു ങ്ങുകയും, ആ കുലുക്കം നിമിത്തമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കുടയെന്നോണം വളരെ പൊക്കത്തിൽ കുത്തനെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച നിമിത്തമോ മല തങ്ങളുടെ മേൽ വീണേക്കുമെന്ന് അതിൻെറ അടിവാരത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഇസ്റാഈല്യർക്കു തോന്നിപ്പോകുകയുമല്ല ഉണ്ടായത്.

അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെയെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രത്യേകം താൽ പര്യമെടുക്കാറുള്ള യുക്തിവാദക്കാരായ ചില ആളുകൾ ഈ സംഭവത്തിൻെറ അസാധാരണത്വം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ഇവിടെ നടത്തിക്കാണുന്ന സൂത്രങ്ങൾ ഇവയാണ്: (1) മല ഉയർത്തിയ ഈ സംഭവവും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണണമെന്നു ഇസ്റാഈല്യർ ആവശ്യ പ്പെടുമ്പോഴുണ്ടായ കമ്പന സംഭവവും ഒന്നു തന്നെയാണന്നു അവർ ജൽപിക്കുന്നു. (2) മല അവരുടെ തലക്കു മീതെ ഉയർത്തി എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, മല അവരുടെ മീതെ വളരെ ഉയരത്തിൽ കുത്തനെ ഉയർന്നു നിന്നിരുന്നുവെന്നാണെന്നും അവർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. (3) അതുകൊണ്ടു മലയുടെ അടിവാരത്തിൽ നിന്നിരുന്ന അവർക്കു മലയെ ഒരു കുടപോലെ തോന്നിയിരുന്നുവെന്നാണ് അതു അവരിൽ വീഴുമെന്ന് അവർ ധരിച്ചു وظنوا انه واقع بهم വെന്നു പറഞ്ഞതിനു അവർ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. (4) മല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു തൗറാത്തിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്നു കൽപിക്കുന്നതു അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു വിശ്വസിപ്പിക്കലാണ്. നിർ ബ്ബന്ധിപ്പിച്ചു വിശ്വസിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇസ്ലാമിലില്ല താനും എന്നത്രെ മറ്റൊന്ന്. വാസ്തവത്തിൽ, മല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടു തൗറാത്തിലോ, മൂസാ (عليه السلام)നബിയിലോ വിശ്വസിക്കുവാനാണ് അവരോടു കൽപിച്ചതെന്ന് അല്ലാഹുവാകട്ടെ, റസൂലാകട്ടെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഇവർ സ്വയം ഒരു ആരോപണം കെട്ടിച്ചമച്ച് അതിനെ എതിർക്കുക മാത്രമാണിത്. ഇതിനൊന്നും ഇവിടെ മറുപടി പറഞ്ഞു ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരേണ്ടതില്ല.

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنۢ بَنِىٓ ءَادَمَ مِن ظُهُورِهِمْ

172 ആദമിൻെറ മക്കളിൽനിന്ന്-അവരുടെ മു തുകുകളിൽ നിന്ന്-നിൻെറ റബ്ബ് അവ (രവ)രുടെ സന്തതികളെ (പുറത്ത്) എടു

ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ ۛ شَهِدْنَآ ۛ أَن تَقُولُوا۟ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَـٰذَا غَـٰفِلِينَ ﴿١٧٢﴾

ക്കുകയും, അവരെ അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (തന്നെ) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം (ഓർക്കുക); 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലയോ?' (എന്ന് പറ ഞ്ഞും കൊണ്ട്) അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാ തേ! [അങ്ങിനെത്തന്നെ] ഞങ്ങൾ (ഇതാ) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.' 'നിശ്ചയ മായും ഞങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരാ യിരുന്നു'വെന്ന് ഖിയാമത്തുനാളിൽ നി ങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാലത്രെ (ഇങ്ങി നെ ചെയ്തത്).

أَوْ تَقُولُوٓا۟ إِنَّمَآ أَشْرَكَ ءَابَآؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنۢ بَعْدِهِمْ ۖ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾

173 അല്ലെങ്കിൽ 'മുമ്പ് ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ 'ശിർക്കു' ചെയ്തു [അല്ലാഹുവിനു പങ്കു കാരെയുണ്ടാക്കി]; ഞങ്ങൾ അവരുടെ ശേഷം (അവരുടെ) സന്തതികളായിരിക്ക യും ചെയ്തുവെന്നേയുള്ളു' എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാൽ. എന്നി രിക്കെ, (ആ) വ്യർത്ഥകാരികൾ ചെയ് തതിനു ഞങ്ങളെ നീ (ശിക്ഷിച്ച്) നശി പ്പിക്കുകയാണോ?!' (എന്നും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാൽ)

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَـٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

174 അപ്രകാരം നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു; അവർ മടങ്ങുകയും ചെയ്തേക്കാമല്ലോ.

. 172 وَإِذْ أَخَذَ എടുത്ത (പിടിച്ച) സന്ദർഭം. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. مِن بَنِي آدَمَ ആദമിൻെറ മക്കളിൽ(സന്തതികളിൽ) നിന്ന്. مِن ظُهُورِهِمْ അവരുടെ മുതുകുകളിൽ നിന്ന്. ذُرِّيَّتَهُمْ അവരുടെ സന്തതി കളെ. وَأَشْهَدَهُمْ അവരെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും (ചെയ്ത-ചെയ്തു). عَلَى أَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വ ന്തങ്ങളുടെ മേൽ. أَلَسْتُ ഞാനല്ലയോ. بِرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. بَلَى അല്ലാതെ (അതെ). شَهِدْنَا ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. أَن تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാൽ, പറയുമെന്നതിന്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു. عَنْ هَذَا ഇതിനെപ്പറ്റി. غَافِلِينَ അശ്രദ്ധർ, ബോധരഹിതർ. 173 أَوْ تَقُولُوا അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കു (പറയു)മെന്നതിനാൽ. إِنَّمَا أَشْرَكَ ശിർക്ക് ചെയ്യുക (മാത്രം) ചെയ്തു. പങ്ക് ചേർത്തതേയുള്ളു. آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَكُنَّا ഞങ്ങളായിരിക്കയും ചെയ്തു, ഞങ്ങളായി രുന്നു. ذُرِّيَّةً സന്തതികൾ (മക്കൾ). مِّن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷം. أَفَتُهْلِكُنَا അപ്പോൾ (എന്നി രിക്കെ) ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നുവോ. بِمَا فَعَلَ ചെയ്തതുകൊണ്ട്. الْمُبْطِلُونَ വ്യർത്ഥകാരികൾ, നിരർത്ഥം പ്രവർത്തിച്ചവർ. 174 وَكَذَلِكَ അപ്രകാരം. نُفَصِّلُ നാം വിശദീകരിക്കുന്നു. الْآيَاتِ ആയ ത്തുകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ. وَلَعَلَّهُمْ അവരാകുകയും ചെയ്യാമല്ലോ, ആയേക്കുവാനും. يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങും.

ആദമിൻെറ മക്കളുടെ-മനുഷ്യരുടെ-മുതുകുകളിൽ നിന്നു അവരുടെ സന്തതികളെ പറുത്തു കൊണ്ടുവരുകയും, 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബല്ലേ' എന്ന് അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിക്കയും, 'അതെ' എന്നു അവർ അതിനു മറുപടി പറഞ്ഞ് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഈ പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ

മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായഗതികൾ കാണാം. അവയിൽ പ്രധാനമായതു താഴെ കാണുന്ന രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളാകുന്നു:-

(1) അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം മനുഷ്യനിൽ പ്രകൃത്യാതന്നെ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ശുദ്ധ പ്രകൃതിയോടു കൂടിയാണ് ഓരോരുത്തരും ജനിച്ചു പുറത്തു വരുന്നതും. നൈസർഗ്ഗികമായ ഈ ബോധം നിമിത്തം തൗഹീദിനു വിരുദ്ധമായ നിലപാടുകളൊന്നും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഓരോ മനുഷ്യനും ബാധ്യസ്ഥനാണ്. പരപ്രേരണ നിമിത്തമോ, ചുറ്റുപാടുകളുടെ സ്വാധീനം കൊണ്ടോ അവൻ ശിർക്കിലേക്കു വഴുതിപ്പോകുന്ന പക്ഷം, അവൻ അതിനു ഉത്തരവാദിയുമായിരിക്കും. ഈ നൈസർഗ്ഗിക ബോധത്തെയാണു ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്നത്രെ പല മഹാൻമാരും സ്വീകരിച്ച അഭിപ്രായം. താഴെ കാണുന്നതുപോലുള്ള ഹദീസുകളാണു ഈ അഭിപ്രായത്തിനു അവർ തെളിവായെടുക്കുന്നത്. നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറഃ (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇതാകുന്നു: ''എല്ലാ കുട്ടികളും ജനിക്കുന്നതു ശുദ്ധപ്രകൃതിയോടെയാണ്. എന്നിട്ട് അവൻെറ മാതാപിതാക്കൾ അവനെ യഹൂദിയും, ക്രിസ്ത്യാനിയും, മജൂസിയുമാക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത.'' (ബു; മു.) ഇയാളുബ്നുഹിമാർ (عياض بن حمار ض) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനം ഇങ്ങിനെയാണ്: ''അല്ലാഹു പറയുന്നു: എൻെറ അടിയാൻമാരെ ഞാൻ ഋജുമാനസരായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് പിശാചുക്കൾ വന്നു അവരുടെ മതത്തിൽനിന്നു അവരെ പിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും, ഞാൻ അവർക്കു അനുവദനീയമാക്കിയത് അവർക്കു നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'' (മു.) ഈ ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഹദീസുകൾ വേറെയും കാണാം.

(2) ആദം (عليه السلام)നബിയുടെ മുതുകിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സന്തതികളെ-അവരുടെ അണുധൂളികളെ അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാക്കളെ-അല്ലാഹു പുറത്തെടുക്കുകയും, അവർ വലതു പക്ഷക്കാരായും (സൗഭാഗ്യവാന്മാരായും) ഇടതു പക്ഷക്കാരായും (ദുർഭാഗ്യവാന്മാരായും) വേർതിരിയുകയും ചെയ്തുവെന്നു കാണിക്കുന്ന പല ഹദീസുകളും വന്നിട്ടുണ്ട്. ചിലതിൽ, അല്ലാഹുവാണ് തങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്നു അവർ സമ്മതിച്ചു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതായും വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയാണു ഈ വചത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം. അല്ലാഹുവാണ് ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്ന തൗഹീദു അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ വിവരം-ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-നബി (ﷺ)യുടെ പ്രസ്താവനയായി. ('മർഫൂആ്'യി)ക്കൊണ്ടല്ല നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൻെറയും, ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه)ൻെറയും പ്രസ്താവനകളായി ('മൗഖൂഫ്' കളായി) ക്കൊണ്ടാണുള്ളത്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു വന്ന ഹദീസുകളിൽ ചിലത് ദുർബ്ബലമാണെങ്കിലും സംഭവത്തെ അടിയോടെ നിഷേധിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത വിധം ബലവത്താണു ചിലത്. പക്ഷേ, ഈ വചനത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ആ സംഭവം തന്നെയാണോ എന്നുള്ളതാണു തർക്ക വിഷയം. ചില രിവായത്തുകളിൽ ഈ വചനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന നിലക്കുതന്നെ പ്രസ്തുത സംഭവം ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ശരിയാണ്. എന്നാലും, താഴെ ഇബ്നുകഥീർ رحمه الله ൻെറ പ്രസ്താവനയിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലുള്ള കാരണങ്ങളെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ശരിയായതെന്നു കാണാം. الله اعلم

മേൽകണ്ട രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ആസ്പദങ്ങളായ പല ഹദീസുകളും രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിക്കുകയും, രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ഹദീസുകളുടെ ചില അവ്യക്തതകളും, മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതു പോലെയുള്ള ന്യൂനതകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തശേഷം ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله)അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''ഇതുകൊണ്ടാണ് അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه)യുടെയും ഇയാള് (رضي الله عنه)ൻെറയും ഹദീസുകളിൽ വന്ന പ്രകാരം, മനുഷ്യരെ തൗഹീദിൻെറ പ്രകൃതിയോടെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഈ വചനത്തിലെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തൽ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു മുൻഗാമികളിലും

പിൻഗാമികളിലുമുള്ള പല ആളുകളും പറയുന്നത്.'' ഹസൻ ബസ്വരീ (ﷺ)യും ഈ ആയത്തിനു ഈ വ്യാഖ്യാനം തന്നെയാണു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ആദമിൻെറ മക്കളുടെ മുതുകുകളിൽ നിന്നു നിൻെറ റബ്ബു പുറത്തെടുത്തു (واذ أخذ ربك من بنى آدم من ظهورهم) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആദമിൽ നിന്നു പുറത്തെടുത്തുവേന്നോ, ആദമിൻെറ മുതുകിൽ നിന്നു പുറത്തെടുത്തുവെന്നോ (من آدم او من ظهر آدم) പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരുടെ സന്തതികൾ (ذريتهم) എന്നു പറഞ്ഞത് തലമുറകളായും സമൂഹങ്ങളായും വരുന്ന എല്ലാവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അവരെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ പേരിൽ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു: അവർ 'അതെ' എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു (واشهدهمعلى انفسم الست بربكم قالوا بلى) എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, വാക്കുകൊണ്ടോ സ്ഥിതിഗതികൾ കൊണ്ടോ അങ്ങിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നവരായിട്ടാണു അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നുമാകുന്നു. സാക്ഷ്യ പ്പെടുത്തലും ചോദ്യവും ചിലപ്പോൾ വാക്കുകൊണ്ടല്ലാതെ സ്ഥിതിഗതികൾ വഴിയും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി: 'തങ്ങളുടെ മേൽ അവിശ്വാസത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന വരായിക്കൊണ്ടു മുശ്രിക്കുകൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ പള്ളികൾ പരിപാലിക്കുവാൻ പാടില്ല' (ما كان للمشركين ان يعمروا .....)എന്നു (9:17ൽ) പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം, അവർ വാക്കുമൂലം തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നവരാണെന്നല്ല. വാക്കുമൂലമോ സ്ഥിതിഗതികൾ മൂലമോ സാക്ഷ്യപ്പെടു ത്തുന്നവരാകുന്നുവെന്നത്രെ. അതുപോലെത്തന്നെ 'നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിൽ നിന്നെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു (واتاكم من كل ما سألتموه) എന്ന (14:34) വാക്യവും, (ഇവിടെയും വാക്കു മൂലം മാത്രം ചോദിക്കുന്നത് എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം.)

ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ)തുടർന്നു പറയുന്നു: ''ശിർക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു എതിരെയുള്ള ഒരു ന്യായമായിക്കൊണ്ടാണ് ഈ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തൽ നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന വസ്തുതയും ഈ വ്യാഖ്യാനമാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നുള്ളതിനു തെളിവാകുന്നു. മറ്റേ അഭിപ്രായക്കാർ പറഞ്ഞതു പോലെയുള്ള ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുവെക്കുന്ന പക്ഷം, അത് എല്ലാവർക്കും എതി രെയുള്ള ന്യായമായിരിക്കേണമെങ്കിൽ, ഓരോരുത്തർക്കും ആ സംഭവം ഓർമ്മയുണ്ടായിരി ക്കേണ്ടതുമാണ്. എനി, (അതു ഓർമ്മയില്ലെങ്കിൽതന്നെയും റസൂൽ (ﷺ)ആ സംഭവം വിവരിച്ചു തരുന്നുണ്ടല്ലോ-അതു മതിയല്ലോ-എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അതിനുള്ള മറുപടി ഇതാണ്: ഇതു മാത്രമല്ല, റസൂലുകൾ കൊണ്ടു വരുന്ന എല്ലാ വാർത്തകളും വ്യാജമാക്കുന്നവരാണു മുശ്രിക്കുകൾ. (പിന്നെ, ഇതെങ്ങിനെയാണു അവർക്കെതിരിൽ ഒരു ന്യായമായിത്തീരുക?!) ഈ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തലാകട്ടെ, അവർക്കെതിരിൽ ഒരു പ്രത്യേക ന്യായമായിട്ടാണു പറയപ്പെട്ടിരി ക്കുന്നതും. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു മനസ്സിലായി, ആ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തൽ കൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു തൗഹീദിനെ സമ്മതിക്കുന്ന ശുദ്ധ പ്രകൃതിയാണെന്ന്, അതുകൊണ്ടാ ണ് അതിനെത്തുടർന്ന് ..... ان تقولوا انا كنا عن هذا غافلين (ഞങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും അശ്രദ്ധരായിരുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്-അഥവാ പറയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്-ഇങ്ങിനെ ചെയ്തത് ......) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.' (اهـ ابن كثير)

അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നൈസർഗ്ഗിക ബോധത്തോടെ മനുഷ്യരെ സൃ ഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിനെയാണു ഈ വചനത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുന്ന വരെല്ലാം ആദം (عليه السلام)ൻെറ മുതുകിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളെ അല്ലാഹു പുറത്തെ ടുക്കുകയും, അവർ സൗഭാഗ്യവാന്മാരും ദുർഭാഗ്യവാന്മാരുമായി വേർതിരിയുകയും ചെയ്തു വെന്നു ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണെന്നു ധരിക്കരുത്. അതിൻെറ സാദ്ധ്യതയെപ്പറ്റി ഇമാം റാസി (ﷺ)മുതലായവർ പ്രത്യേകം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് (ﷺ)ഇതു സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞ ചില വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത സംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു പറയുകയാണ്: ''എങ്ങിനെയാണ് ഈ കരാർ വാങ്ങിയതും, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതും? ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതും, അതെ എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞതും എങ്ങിനെയാണ്? ഇതിനുള്ള മറുപടി: അല്ലാഹുവിൻെറ

സത്തയെപ്പോലെത്തന്നെ അവൻെറ പ്രവൃത്തിയും അദൃശ്യ കാര്യമാണ്. അവൻെറ സത്തയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കാലത്തോളം അവൻെറ പ്രവൃത്തി എങ്ങിനെയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിയുകയില്ല. 'പിന്നെ അവൻ ആകാശത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു-അതൊരു പുകയായിരുന്നു.' (41:11) 'പിന്നെ അവൻ 'അർശി'ന്മേൽ ആരോഹണം ചെയ്തു.' (7:54) 'ആകാശങ്ങൾ അവൻെറ വലങ്കയ്യിൽ ചുരുട്ടിപിടിക്കപ്പെട്ടതാണ്.' (39:67) എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവൃത്തികളായി സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ (ഖുർആനിൽ) അവൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം തന്നെ- അതെങ്ങിനെയാണ് എന്നു-കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്താതെ, അതു സമ്മതിക്കുവാനേ നമുക്കു നിവൃത്തിയുള്ളു. കാരണം **ليس كمثله شيئ** (അവനെപ്പൊലെ മറ്റൊരു വസ്തുവും ഇല്ല. (42:11)(....'' **(فى ظلال القرآن**

وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ ٱلَّذِيٓ ءَاتَيۡنَٰهُ ءَايَٰتِنَا فَٱنسَلَخَ مِنۡهَا فَأَتۡبَعَهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ فَكَانَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ١٧٥

175 (നബിയേ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നാം നൽകുകയും, എന്നിട്ട് അവയിൽനിന്ന് ഊരി ഒഴിയുകയും ചെയ്ത ഒരുവൻെറ വൃത്താന്തം അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക; അങ്ങനെ, പിശാച് അവൻെറ പിന്നാലെ കൂടി; എന്നിട്ട് അവൻ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

وَلَوۡ شِئۡنَا لَرَفَعۡنَٰهُ بِهَا وَلَٰكِنَّهُۥٓ أَخۡلَدَ إِلَى ٱلۡأَرۡضِ وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُۚ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ ٱلۡكَلۡبِ إِن تَحۡمِلۡ عَلَيۡهِ يَلۡهَثۡ أَوۡ تَتۡرُكۡهُ يَلۡهَثۚ ذَّٰلِكَ مَثَلُ ٱلۡقَوۡمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَاۚ فَٱقۡصُصِ ٱلۡقَصَصَ لَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ١٧٦

176 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവനെ അവ [ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ] മൂലം നാം ഉയർത്തുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവൻ ഭൂമിയിലേക്ക് ശാശ്വതത്വം നടിച്ചു [അതിലേക്ക് ചാഞ്ഞു]; തൻെറ ഇച്ഛയെ അവൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അവൻെറ ഉപമ നായയുടെ മാതിരിയാകുന്നു. (അതായത്) നീ അതിനോട് എതിർത്താൽ അത് (കിതച്ചു കൊണ്ടു വാ പിളർന്നു) നാവ് തൂക്കിയിടും; അല്ലെങ്കിൽ നീ അതിനെ (എതിർക്കാതെ) വിട്ടു കളഞ്ഞാലും അത് (കിതച്ചു കൊണ്ടു വാ പിളർന്നു) നാവ് തൂക്കിയിടും. അത് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ജനങ്ങളുടെ ഉപമയാകുന്നു. അതിനാൽ, (ഈ) കഥ അവർക്കു നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക. അവർ ചിന്തിക്കുവാൻവേണ്ടി,

سَآءَ مَثَلًا ٱلۡقَوۡمُ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَأَنفُسَهُمۡ كَانُواْ يَظۡلِمُونَ ١٧٧

177 ഉപമയിൽ വളരെ ചീത്തയത്രെ, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുകയും, തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത ജനത (യുടെ ഉപമ)!

---

175 وَاتْلُ عَلَيْهِمْ അവർക്ക് ഓതിക്കൊടുക്കുക (ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക). نَبَأَ الَّذِي യാതൊരുവൻെറ വൃത്താന്തം (വർത്തമാനം). آتَيْنَاهُ അവന് നാം നൽകി. آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. فَانسَلَخَ എന്നിട്ടവൻ ഊരിപ്പോയി, കഴിച്ചലായി. مِنْهَا അവയിൽ നിന്ന്. فَأَتْبَعَهُ അപ്പോൾ അവന് പിന്നാലെകൂടി. الشَّيْطَانُ പിശാച്. فَكَانَ അങ്ങനെ അവനായി. مِنَ الْغَاوِينَ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളിൽപെട്ട(വൻ).. 176 وَلَوْ شِئْنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. لَرَفَعْنَاهُ അങ്ങനെ നാം ഉയർത്തുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു.

بِهَا അവ മൂലം. وَلَكِنَّهُ എങ്കിലും അവൻ. أَخْلَدَ ശാശ്വതത്വം നടിച്ചു (ശാശ്വതനെന്നപൊലെയാണ്). إِلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്ക്. وَاتَّبَعَ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. هَوَاهُ തൻെറ ഇച്ഛയെ. فَمَثَلُهُ അപ്പോൾ അവൻെറ ഉപമ, മാതൃക, ഉദാഹരണം. كَمَثَلِ ഉപമപോലെ(മാതിരി)യാണ്. الْكَلْبِ നായയുടെ. إِن تَحْمِلْ നീ തിരക്കിയാൽ(എതിർത്താൽ). عَلَيْهِ അതിനോട്, അതിനെതിരെ. يَلْهَثْ അത് (കിതച്ചു) നാവു തൂക്കിയിടും (വാ പിളർന്നു നാക്കുനീട്ടും). أَوْ تَتْرُكْهُ അല്ലെങ്കിൽ നീ അതിനെ വിട്ടുകളഞ്ഞാലും. يَلْهَثْ അത് നാവ് തൂക്കിയിടും. ذَٰلِكَ مَثَلُ അതു ഉപമ (മാതൃക) യാണ്. الْقَوْمِ الَّذِينَ യാതൊരു ജനങ്ങളുടെ. كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കി. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. فَاقْصُصِ അതിനാൽ കഥ പറയുക (വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക). الْقَصَصَ (ഈ) കഥ, കഥനം. لَعَلَّهُمْ അവരാകുവാൻ, ആയേക്കാം. يَتَفَكَّرُونَ അവർ ചിന്തിക്കും. 177 سَاءَ വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത, ദുഷിച്ചത്. مَثَلًا ഉപമയിൽ, മാതൃകയാൽ, ഉദാഹരണം. الْقَوْمُ ജനത, ജനങ്ങൾ. الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമക്കിയവരായ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. وَأَنفُسَهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെത്തന്നെ. كَانُوا അവരായിരുന്നു, ആയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. يَظْلِمُونَ അക്രമം ചെയ്യുക..

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വഴി നേർമ്മാർഗ്ഗവും സത്യവും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള പാണ്ഡിത്യം ലഭിച്ചിട്ടു പിന്നെയും ഭൂമിയിൽ നിത്യവാസിയാണെന്ന ഭാവേന ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങളെ മോഹിച്ചുകൊണ്ട് അതെല്ലാം അവഗണിച്ച് തള്ളുകയും, പിശാചിൻെറ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കു വഴങ്ങി ദുർമ്മാർഗ്ഗിയായി അധഃപതിക്കുകയും ചെയ്ത പണ്ഡിതൻെറ ഉപമയാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ഈ വ്യക്തി ഏതായിരുന്നുവെന്നു നിർണ്ണയിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. ഇസ്റാഈല്യരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബൽആമുബ്നു ബാഊറാ (بلعام بن باعورا) യാണെന്നു പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. വേറെ ചിലർ ഉമയ്യത്തുബ്നു അബിസ്വൽത്ത് (امية بن ابى الصلت) ആണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു കാണാം. ആരായിരുന്നാലും-ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതല്ലെന്നിരുന്നാൽ പോലും-അല്ലാഹു വിവരിച്ച ദുർഗ്ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയ എല്ലാ പണ്ഡിതനെയും ബാധിക്കുന്ന ഉപമയാണിത് എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ബൽആമിനെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്: അവൻ നന്നായി പഠിച്ചറിഞ്ഞ പണ്ഡിതനും സച്ചരിതനുമായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനകൾക്കു വേഗം ഉത്തരം കിട്ടാറുള്ളവനുമായിരുന്നു. പിന്നീടു ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു കൈക്കൂലി വാങ്ങി മൂസാ(عليه السلام)നബിക്കെതിരിൽ പ്രാർത്ഥന നടത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ, പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ നാവിൽ വന്നതു മറിച്ചായിരുന്നു. അങ്ങനെ, അവനു ഇഹവും പരവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. പിന്നീടു സ്ഥിതിഗതികൾ കൂടുതൽ ദുഷിക്കുകയും ജനങ്ങളെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ബൈബിളിൽ ഇവനെപ്പറ്റി പല പ്രസ്താവനകളും കാണാം. (*) ബെയോറിൻെറ മകനായ ബിലെയാം എന്നാണു അതിൽ ഇയാളുടെ പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ, അതിൽ നിന്നായിരിക്കാം ഈ അഭിപ്രായം ഉത്ഭവിച്ചരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഉമയ്യത്തുബ്നു

---

* ബൈബ്ളിന്റെ പഴയ നിയമത്തിൽ, സംഖ്യാപുസ്തകം:23-24 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങളിലും, പുതിയ നിയമത്തിൽ, 2. പത്രോസു:2ൽ 15; വെളിപ്പാടു:2ൽ 14; യൂദാ: 1ൽ 11 എന്നിവിടങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വേദ പുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇവനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണു: 'അവൻ (ബെലയോറിന്റെ മകൻ ബിലെയാം) ലക്ഷണം അറിയുന്നവനും സമർത്ഥനുമായിരുന്നു. ഇസ്രാഈല്യർ സീനാ മരുഭൂമിയിലൂടെ മോവാബി (مواب) ലെത്തിയപ്പോൾ അവിടുത്തെ രാജാവ് അവനെ വിളിപ്പിച്ച് ഇസ്രാഈല്യരെ ശപിക്കുവാനാവശ്യപ്പെട്ടു. അതിനൊരുങ്ങിയ ശേഷം അവസാനം ശപിക്കുന്നതിനു പകരം അനുഗ്രഹിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഈ വഞ്ചന നിമിത്തം രാജാവു നിശ്ചയിച്ചപ്രകാരമുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിറവേറ്റിയില്ല. ഇവൻ ഇസ്രാഈല്യരെ ദുർന്നടപ്പിന്നു പ്രേരിപ്പിച്ചു. വഞ്ചന, ദ്രവ്യമോഹം, അറിവുണ്ടായിട്ടും അതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കൽ, ബുദ്ധി മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തൽ എന്നിങ്ങനെ പല കാര്യങ്ങളിലും ഇതിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് വേദപണ്ഡിതന്മാരായ ആളുകൾ പാഠം പഠിക്കേണ്ടതാകുന്നു.' (വേ പു. നി. പുറം: 297)

അബിസ്വല്‍ത്ത് നബിയുടെ കാലത്തു ജീവിച്ച ഒരു കവിയായിരുന്നു. ഇയാളും വളരെ പഠിച്ചറിഞ്ഞ ബുദ്ധിമാനായിരുന്നു. അടുത്ത കാലത്ത് ഒരു പ്രവാചകന്‍ വരാനുണ്ടെന്നു ഉമയ്യത്തു പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, അതു താനായിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു തന്‍റെ പ്രതീക്ഷ. എന്നാല്‍, സംഭവിച്ചതു മറ്റൊന്നായപ്പോള്‍ ഉമയ്യത്ത് പാടു മാറി. മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പക്ഷത്തു ചേരുകയും, കവിതകള്‍ വഴി അവര്‍ക്കു പിന്‍ബലം നല്‍കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവന്‍റെ വിജ്ഞാനപരമായ ചില കവിതകളെപ്പറ്റി 'അവന്‍റെ കവിത വിശ്വസിച്ചു; അവന്‍റെ ഹൃദയം വിശ്വസിച്ചില്ല' എന്നു നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതായി നിവേദനം വന്നിരിക്കുന്നു.

സത്യവും നേര്‍വഴിയും ഇന്നതാണെന്നു ശരിക്കു അറിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഐഹിക കാര്യലാഭങ്ങള്‍ക്കും സ്വാര്‍ത്ഥങ്ങള്‍ക്കുംവേണ്ടി കൃത്രിമ 'ഫത്‌വാ' കള്‍ കൊടുക്കുക, സത്യത്തിനും സദാചാരത്തിനും വിരുദ്ധമായ സംരംഭങ്ങളില്‍ മനഃപൂര്‍വ്വം ഏര്‍പ്പെടുക, സ്വാര്‍ത്ഥങ്ങള്‍ക്കും കക്ഷി താല്‍പര്യത്തിനും വേണ്ടി മതവിധികള്‍ ദുര്‍വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുക മുതലായ കൃത്യങ്ങള്‍ നടത്തുന്ന പണ്ഡിതന്‍മാരെ എല്ലാകാലത്തും കാണാം. ഇക്കാലത്തു കൂടുതലും കാണും. ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാ പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ക്കുമുള്ള ഉപമ തന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു കാണിച്ച നായയുടെ ഉപമയും. നായയോടാണു അവരെ അല്ലാഹു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുത തന്നെ മതി, അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളുടെ നികൃഷ്ടത മനസ്സിലാക്കുവാന്‍. നായയെക്കുറിച്ചുള്ള വര്‍ണ്ണന കൂടി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോള്‍ അല്ലാഹുവിനു അവരോടുള്ള അറപ്പും വെറുപ്പും എത്ര കടുത്തതാണെന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. വായ പിളര്‍ന്നു നാവു പുറത്തേക്കു തൂക്കിയിട്ട് കിതച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കും നായ സാധാരണ നടക്കുക. ആരെങ്കിലും ഉപദ്രവിക്കുമ്പോഴും അല്ലാത്തപ്പോഴും അതങ്ങിനെത്തന്നെ. അതിന്‍റെ തീറ്റയിലും വികാര പ്രകടനങ്ങളിലും മാത്രമേ അതിനു ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളു. അതുപോലെയാണ് ഇവരുടെയും സ്ഥിതിയെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. അതായത് ഇവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും ഗുണദോഷിക്കുകയോ, എതിര്‍ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടൊന്നും അവരുടെ നിലയില്‍ മാറ്റം വരുന്നതല്ല. കാരണം, അവരുടെ ലക്ഷ്യം ഭൗതിക നേട്ടമാണ്. അതിനുള്ള വളഞ്ഞ മാര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍ ആരായുന്നതില്‍ നിരതരായിരിക്കും അവര്‍. അതിനുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്‌വാനും അവര്‍ മടിക്കുകയുമില്ല. തങ്ങളുടെ അറിവിന് എതിരായി പ്രവര്‍ത്തിക്കുക മാത്രമല്ല അവര്‍ ചെയ്യുന്ന കുറ്റം. തങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ ലഭിക്കുമായിരുന്ന ഉന്നത പദവികളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി പകരം ഐഹികമായ നിസ്സാര നേട്ടങ്ങള്‍ക്കു പ്രാധാന്യം നല്‍കുകയും, അതിനുവേണ്ടി തന്നിഷ്ടങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയുമാണവര്‍ ചെയ്യുന്നത്. ഇതുകൊണ്ടൊക്കെത്തന്നെയാണു അല്ലാഹു അവരോട് ഇത്രയും കടുത്ത വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീന്‍. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

مَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِى ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

178 ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നുവോ അവനത്രെ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവന്‍. ഏതൊരുവരെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അക്കൂട്ടരത്രെ നഷ്ടപ്പെട്ടവരും.

---

178 مَن ആര്‍, ഏതൊരുവന്‍. يَهْدِ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നുവോ. الله അല്ലാഹു. فَهُوَ എന്നാലവനത്രെ. الْمُهْتَدِي നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവന്‍. وَمَن ആര്‍, ഏതൊരാള്‍. يُضْلِلْ അവന്‍ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ,. فَأُولَئِكَ എന്നാല്‍ അക്കൂട്ടര്‍. هُمُ അവരത്രെ. الْخَاسِرُونَ നഷ്ടപ്പെട്ടവര്‍..

സൂ: ഖസ്വസ്വില്‍ നബി (ﷺ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: انك لا تهدى من احببت ..... (നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവന്‍ നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു. നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കു

ന്നവരെപ്പറ്റി അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമത്രെ. (ഖസ്വസ് 56) നേർമ്മാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്നു അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടോ, മറ്റൊരാൾ ഉപദേശിച്ചതുകൊണ്ടോ ആരും നേർമാർഗ്ഗത്തിലായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അതിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സഹായവും തൗഫീഖും അനിവാര്യമാകുന്നു. അതു ലഭിക്കാത്തവർ വഴിപിഴച്ചവർ തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ള ആളുകൾ അവർക്കു വിവരമുണ്ടായിട്ടും-വഴിപിഴച്ചു പോകുന്നത്. അല്ലാഹു നാം എല്ലാവരെയും നേർമ്മാർഗ്ഗം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യവാൻമാരിൽ ഉൾപെടുത്തട്ടെ, ആമീൻ. അടുത്ത വചനം നോക്കുക:-

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ ءَاذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَآ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ كَٱلْأَنْعَٰمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْغَٰفِلُونَ ﴿١٧٩﴾

179 ജിന്നുകളിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നും വളരെ ആളുകളെ 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]നുവേണ്ടി നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്: അവർക്കു ഹൃദയങ്ങളുണ്ട്, അവകൊണ്ട് അവർ ഗ്രഹി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുകയില്ല; അവർക്കു കണ്ണുകളുമുണ്ട്, അവകൊണ്ട് അവർ കണ്ടറിയുകയില്ല. അവർക്കു കാതു കളുമുണ്ട്, അവകൊണ്ട് അവർ കേട്ടറിയുകയില്ല; അക്കൂട്ടർ കാലികളെപ്പോലെയാകുന്നു എന്നല്ല, (അവയെക്കാൾ) അധികം വഴി പിഴച്ചവരാകുന്നു. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അശ്രദ്ധൻമാർ.

---

179 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. ذَرَأْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി. لِجَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്നുവേണ്ടി. كَثِيرًا വളരെ (ആളുകളെ). مِّنَ الْجِنِّ ജിന്നിൽനിന്ന്. وَالْإِنسِ മനുഷ്യരിൽനിന്നും. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും. قُلُوبٌ ഹൃദയങ്ങൾ, മനസ്സുകൾ. لَّا يَفْقَهُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. بِهَا അവ കൊണ്ട്, അവയാൽ. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. أَعْيُنٌ കണ്ണുകൾ(ളും). لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا അതുകൊണ്ട് അവർ കാണുകയില്ല. وَلَهُمْ آذَانٌ അവർക്ക് കാതുകളുമുണ്ട്. لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا അതുകൊണ്ട് അവർ കേൾക്കുകയില്ല. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. كَالْأَنْعَامِ കാലികളെ (ആടുമാടു ഒട്ടകങ്ങളെ) പ്പോലെയാണ്. بَلْ എങ്കിലും, പക്ഷേ, എന്നല്ല. هُمْ അവർ. أَضَلُّ കൂടുതൽ വഴിപിഴച്ചവരാണ്. أُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الْغَافِلُونَ അശ്രദ്ധർ, ബോധരഹിതർ..

ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഹൃദയവും, കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കണ്ണും, കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കാതും ഇവയാണല്ലോ കാര്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയുവാനും സത്യാസത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ. അവയെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ-അല്ലെങ്കിൽ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്- സത്യ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു ചരിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നവർ നരകത്തിലേക്കു വിറകായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അഥവാ അവരുടെ പര്യവസാനം നരകശിക്ഷയായിരിക്കും. അവർ നാൽക്കാലി മൃഗങ്ങളെക്കാൾ മോശപ്പെട്ടവരാണ് എന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഇവർ നരകത്തിനും അവകാശപ്പെട്ടവരായിരിക്കുവാനുള്ള കാരണം ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. നാൽക്കാലികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബാഹ്യത്തിൽ അവർക്കു പ്രസ്തുത ഗ്രഹണേന്ദ്രീയങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള ബുദ്ധിശക്തി നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കണമെന്നോ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കരുതെന്നോ ശാസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇങ്ങിനെയുള്ള അശ്രദ്ധമായ ആളുകൾ നാൽക്കാലികളെക്കാൾ മോശപ്പെട്ടവരാണെന്നു വ്യക്തം തന്നെ. ആദ് സമുദായത്തിൻെറ അക്രമങ്ങളെയും, അവർക്കു നൽകപ്പെട്ട ശിക്ഷയെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം, അവർക്ക് ആ ഗതി വന്നു ചേരുവാനുള്ള കാരണം പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവർക്ക് നാം കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, ഹൃദയവും നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ കേൾവിയാകട്ടെ, കാഴ്ചയാകട്ടെ, ഹൃദയമാകട്ടെ, ഒട്ടും

തന്നെ അവർക്കു ഉപകരിച്ചില്ല. (കാരണം) അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ.'' (46:26)

ആരെല്ലാമാണു തങ്ങളുടെ ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുക, ആരൊക്കെയാണു അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുക എന്ന് അല്ലാഹുവിനു നേരത്തെത്തന്നെ അറിയാമല്ലോ. അത്രയുമല്ല, ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവികാലങ്ങളിലെ ചെറുതും വലുതുമായ സകല കാര്യങ്ങളും സസൂക്ഷ്മം അവൻ അറിയുന്നു. അവൻെറ അറിവിനെതിരായി ഒന്നും സംഭവിക്കുകയുമില്ല. ജിന്നുകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരിൽ നിന്നും വളരെ ആളുകളെ നാം നരകത്തിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. (ولقد ذرأنا لجهنم كثيرا .....) എന്നു പറഞ്ഞത് ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങൾക്കും സത്യാസത്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്; അവരിൽ പലരും അത് യഥാവിധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയില്ല: അങ്ങനെ അവർക്കു നരകം ആധാരമായിത്തീരുന്നുവെന്നു സാരം. എന്നല്ലാതെ-ഒരു ലക്കും ലഗാനും കൂടാതെ-കുറേ അധികം ആളുകളെ നരകത്തിലും ബാക്കിയുള്ളവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ആക്കുമെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിലും നല്ലവരും ചീത്തപ്പെട്ടവരും ഉണ്ടാകാവുന്ന പ്രകൃതിസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയാണ് അവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു സ്വർഗ്ഗവും നരകവും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി അതു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക്-അഥവാ ഭയഭക്തൻമാർക്കു – വേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (3:133), അത് അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (57:21). നരകത്തെപ്പറ്റി അത് അവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (2:24; 3:131) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

وَلِلَّهِ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ فَٱدْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا۟ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ أَسْمَـٰٓئِهِۦ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

180 അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും നല്ലതായ [അത്യുൽകൃഷ്ടമായ] നാമങ്ങളുണ്ട്; ആകയാൽ, അവ [ആ നാമങ്ങൾ] കൊണ്ടു നിങ്ങൾ അവനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചു കൊള്ളുവിൻ; അവൻെറ നാമങ്ങളിൽ ക്രമക്കേട് കാണിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിന് അവർക്കു വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും.

وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِٱلْحَقِّ وَبِهِۦ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾

181 നാം സൃഷ്ടിച്ചുള്ളവരിൽ ഒരു സമൂഹം (ആളുകൾ) ഉണ്ട്: അവർ യഥാർത്ഥം അനുസരിച്ചു (മറ്റുള്ളവർക്കു) മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു; അതനുസരിച്ചു തന്നെ നീതി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

180 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുണ്ട്. ٱلْأَسْمَاءُ നാമങ്ങൾ, പേരുകൾ. الْحُسْنَىٰ ഏറ്റവും നല്ല, അത്യുൽകൃഷ്ടമായ. فَادْعُوهُ അതിനാൽ അവനെ വിളിക്കു(പ്രാർത്ഥിക്കു)വിൻ. بِهَا അവകൊണ്ട്, അവയാൽ. وَذَرُوا വിട്ടു കളയുകയും ചെയ്യുവിൻ. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെ. يُلْحِدُونَ അവർ ക്രമക്കേട് കാണിക്കുന്നു, തെറ്റിപ്പോകുന്നു, വക്രത കാണിക്കുന്നു. فِي أَسْمَائِهِ അവൻെറ നാമങ്ങളിൽ. سَيُجْزَوْنَ അവർക്ക് വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. مَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിന്. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും. 181 وَمِمَّنْ خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചവരിലുണ്ട്, സൃഷ്ടിച്ചവരിൽപെട്ടതാണ്. أُمَّةٌ ഒരു സമൂഹം, ഒരു കൂട്ടക്കാർ. يَهْدُونَ അവർ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു, വഴി കാട്ടുന്നു. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥമനുസരിച്ചു, യഥാർത്ഥവുമായി. وَبِهِ അതുകൊണ്ട് തന്നെ. يَعْدِلُونَ അവർ നീതി പാലി(പ്രവർത്തി)ക്കുന്നു.

ഒരു വസ്തുവെ മറ്റുള്ളവയില്‍ നിന്നു വേര്‍തിരിച്ചറിയുവാന്‍ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന സംജ്ഞകള്‍ക്കാണു നാമങ്ങള്‍ അഥവാ പേരുകള്‍ എന്നു പറയുന്നത്. ചിലപ്പോള്‍ അവയില്‍ അതതു വസ്തുവിന്‍റെ ഏതെങ്കിലും ഗുണവിശേഷങ്ങളും ഉള്‍ക്കൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവ കേവലം ചില സംജ്ഞാ നാമങ്ങളോ സാധാരണ വിശേഷണനാമങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവയോ അല്ല ഓരോ നാമവും വളരെ ഉന്നതവും, ഉല്‍കൃഷ്ടവുമായ ആശയങ്ങള്‍ ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നതും, അതിവിപുലമായ അര്‍ത്ഥസാരങ്ങള്‍ അടങ്ങിയതുമായ വിശേഷണങ്ങളായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു അവന്‍റെ നാമങ്ങളെക്കുറിച്ചു **الأسماء الحسنى** (ഏറ്റവും നല്ലതായ-അത്യുല്‍കൃഷ്ടമായ-നാമങ്ങള്‍) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അവന്‍റെ ആ നാമങ്ങളില്‍ തന്നെ അവനെ വിളിക്കുകയും, പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുകയും വേണമെന്നും, അവയില്‍ ക്രമക്കേടു കാണിക്കുന്നവരെ അനുകരിക്കാതെ വിട്ടുകളയണമെന്നും അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുന്നു. അവന്‍റെ മഹത്വത്തിനും പരിശുദ്ധതക്കും യോജിക്കുന്ന നാമങ്ങള്‍ ഏതേതാണെന്നു ശരിക്ക് അറിയേണമെങ്കില്‍ അവനില്‍ നിന്നോ, അവന്‍റെ റസൂലില്‍ നിന്നോ തന്നെ അത് അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു ഖുര്‍ആനിലോ ഹദീസിലോ വന്നതല്ലാത്ത നാമങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ എന്നു മിക്ക പണ്ഡിതന്‍മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

അവന്‍റെ പരമോന്നതിക്കും പരിശുദ്ധതക്കും അനുയോജ്യമല്ലാത്ത പേരുകളില്‍ അവനെ സംബോധന ചെയ്യുക, അങ്ങിനെയുള്ള വാക്കുകളാല്‍ അവനെ വിശേഷിപ്പിക്കുക, അവനു മാത്രം യോജിക്കുന്നതോ അവന്‍റെ നാമവിശേഷണമായി അറിയപ്പെട്ടതോ ആയ വാക്കുകളില്‍ മറ്റുള്ളവരെ വിശേഷിപ്പിക്കുക മുതലായതെല്ലാം അവന്‍റെ നാമങ്ങളില്‍ വക്രതയും ക്രമക്കേടും കാണിക്കല്‍ (**الحاد**) തന്നെ. അല്ലാഹുവിനു മാത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന 'റഹ്മാന്‍' 'ജഗദീശ്വരന്‍' 'ശഹീന്‍ശാഹ്' (രാജാധി രാജന്‍) പോലെയുള്ള പേരുകള്‍ മനുഷ്യര്‍ക്കു നല്‍കുന്നതും ഇക്കൂട്ടത്തില്‍ ഉള്‍പെടുന്നു. എല്ലാറ്റിലും പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ ശിര്‍ക്കിന്‍റെ കലര്‍പ്പു കാണുന്നില്ലെങ്കില്‍ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്‍റെ മഹത്വത്തെ തരം താഴ്ത്തിക്കാണിക്കുകയെന്ന ദോഷത്തില്‍ നിന്നു അതൊന്നും ഒഴിവാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവര്‍ക്ക് അതിനു വഴിയെ പ്രതിഫലം നല്‍കപ്പെടുന്നതാണെന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു നല്‍കുന്നത്. സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാല്‍, ശിര്‍ക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളില്‍ അധികവും അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയതിലോ, ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലോ വന്ന പാകപ്പിഴവുകളില്‍ നിന്നായിരിക്കും അവയുടെ ഉല്‍ഭവമെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിനു തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു നാമങ്ങള്‍ ഉണ്ടെന്നും, അവ സൂക്ഷമമായി പഠിച്ചവര്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പ്രവേശിക്കുമെന്നും നബി (ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറഃ (رضي الله عنه)യില്‍ നിന്നു ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും(رحمهما الله)രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ നാമങ്ങള്‍ ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന ആശയങ്ങള്‍ ഗ്രഹിക്കുകയും, അവയെക്കുറിച്ചു ബോധവാനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത്രെ, അവയെ സൂക്ഷച്ചു പഠിക്കുക എന്നതിന്‍റെ താല്‍പര്യം. അല്ലാതെ-ചിലര്‍ ധരിച്ചുവശായതുപോലെ-ആ പേരുകള്‍ മനഃപാഠമാക്കിവെച്ചു ഉരുവിടുക എന്നല്ല. ചില രിവായത്തുകളില്‍ ഈ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു നാമങ്ങള്‍ ഇന്നിന്നവയാണെന്നു വിവിരക്കപ്പെട്ടു കാണാമെങ്കിലും-ഇബ്നു കഥീര്‍ (رحمه الله)മുതലായവര്‍ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ ഖുര്‍ആനില്‍ നിന്നു ചിലര്‍ മനസ്സിലാക്കി എടുത്തതു മാത്രമാണവ. മേല്‍കണ്ട നബിവചനത്തില്‍ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു നാമങ്ങള്‍ ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ, തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതെണ്ണം മാത്രമേയുള്ളുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിലധികം പേരുകള്‍ ഉണ്ടാകാമെന്നുള്ളതിന് അതു എതിരല്ലെന്നും പല മഹാന്‍മാരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമങ്ങളുടെ ആധിക്യം അവന്‍റെ ഉല്‍കൃഷ്ട ഗുണങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്.

ജിന്നുകളിലും മനുഷ്യരിലുമുള്ള വളരെ ആളുകൾ നരകത്തിലേക്കുള്ളവരാണെന്നും, അതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതാണെന്നും മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, മറ്റൊരു വിഭാഗം ആളുകളുമുണ്ട്: അവർ സത്യവും യഥാർത്ഥവും മനസ്സിലാക്കി അതനുസരിച്ചു ചരിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെ അതിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും; അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയോ, അവൻെറ നാമങ്ങളിൽ ക്രമക്കേടു കാണിക്കുകയോയില്ല എന്നൊക്കെയാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''ഈ സമുദായത്തിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ ഖിയാമത്തു നാൾവരേക്കും സത്യത്തിൽ അടിയുറച്ചു നിലകൊള്ളുന്നവരായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ അവരെ കൈവെടിയുകയോ, അവരോടു ഭിന്നിച്ചു നിൽക്കുകയോ ചെയ്തതുകൊണ്ട് അവർക്കു തടസ്സം നേരിടുകയില്ല.'' (ബു; മു.) ഇങ്ങിനെയുള്ള സത്യസന്ധൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. آمين

വിഭാഗം-23

182 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ, അവർ അറിയാത്ത വിധത്തിലൂടെ അവരെ നാം പടിപടിയായി കൊണ്ടുവന്നു (ശിക്ഷിച്ചു) കൊള്ളാം.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ بِـَٔايَـٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾

183 അവർക്കു നാം താമസം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും, എൻെറ തന്ത്രം ശക്തിമത്തായതാകുന്നു.

وَأُمْلِى لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِى مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾

---

182 وَالَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. سَنَسْتَدْرِجُهُم നാം അവരെ പടി പടിയായിക്കൊണ്ടുവരും, പതുക്കെ കൊണ്ടുവരും. مِّنْ حَيْثُ വിധത്തിലൂടെ. لاَ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയാത്ത. 183 وَأُمْلِي നാം താമസം (അയവ്) നൽകും നീട്ടിയിട്ടുകൊടുക്കും. لَهُمْ അവർക്ക്. إِنَّ كَيْدِي നിശ്ചയമായും എൻെറ തന്ത്രം, ഉപായം. مَتِينٌ ശക്തിമത്താണ്, ബലവത്താണ്.

സൂ: അൻആം 44-ാം വചനത്തിലെ ആശയം തന്നെയാണു ഈ വചനങ്ങളിലും ഉള്ളത്. അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വകവെക്കാതെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളയുന്നവരുടെ മേൽ ഉടനടി നടപടിയെടുക്കാതെ, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ആദ്യം അല്ലാഹു അവരെ അയച്ചുവിടും. പിന്നീട് ഓർക്കാപ്പുറത്തു അവരെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിൻെറ തന്ത്രം ഒരു കാലത്തും പരാജയപ്പെടാത്തവിധം ശക്തിമത്താകുന്നു എന്നു സാരം.

184 അവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?! അവരുടെ ചങ്ങാതിക്ക് (നബിക്ക്) ഒരു ഭ്രാന്തുമില്ല; അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُواْ ۗ مَا بِصَاحِبِهِم مِّن جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾

---

184 أَوَ لَمْ يَتَفَكَّرُوا അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ. مَا بِصَاحِبِهِم അവരുടെ ചങ്ങാതിയിൽ (ആൾക്ക്-കൂട്ടുകാരന്) ഇല്ല. مِّن جِنَّةٍ ഒരു ഭ്രാന്തും, ഭ്രാന്തായിട്ട് (ഒന്നും). إِنْ هُوَ അദ്ദേഹമല്ലേ. إِلاَّ نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ (മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ) അല്ലാതെ. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ (തനി), വ്യക്തമായ.

അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലുകൾ വന്ന് ജനങ്ങളെ തൗഹീദിലേക്കും നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ, സത്യനിഷേധികൾ അവരെപ്പറ്റി പലതും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, അവർ ജാലവിദ്യക്കാരാണ്; അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രാന്തന്മാരാണ് എന്നു പറയുക പണ്ടേയുള്ള ഒരു പതിവത്രെ. (51:52). നൂഹ് (عليه السلام)ൻെറ ജനത അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അവൻ ഭ്രാന്തു പിടിച്ചവനാണെന്നു പറഞ്ഞു. (23:25) മൂസാ (عليه السلام)നെപ്പറ്റി ഫിർഔനും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. (26:27). അതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾ നബി (സ)യോടും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. (68:51) ഖത്താദഃ (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുജരീറും, ഇബ്നുൽ മുൻദിറും (رحمهم الله)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''സ്വഫാ കുന്നിൽവെച്ച് ഒരു ദിവസം നബി (ﷺ)തിരുമേനി, ഓരോ തറവാട്ടുകാരെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകംവിളിച്ചു വരുത്തി അവരോട് അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു താക്കീതു നൽകുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ ഈ ചങ്ങാതി ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെയാണ്; ഇവൻ നേരം പുലരുന്നതുവരെ ഇങ്ങിനെ അട്ടഹസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ' അങ്ങനെ ഈ വചനം അവതരിച്ചുവെന്ന് എനിക്കു വിവരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.''

ജനനം മുതൽക്കേ നബി (ﷺ)യുമായി ഇടപഴകി പരിചയിച്ചവരാണ് ആ ജനത. അദ്ദേഹത്തിനു ഭ്രാന്തോ ബുദ്ധിഭ്രമമോ ഇല്ലെന്ന് അവർക്കു നന്നായി അറിയാം. ഇപ്പോൾ, അവർ ഈ നിലപാടു തുടരുന്ന പക്ഷം അവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു വരാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം താക്കീതു ചെയ്വാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം എങ്ങിനെ ഒരു ഭ്രാന്തനായിത്തീരുന്നു?! ഇതവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?! എന്നാണ് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.

أَوَلَمۡ يَنظُرُواْ فِي مَلَكُوتِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَيۡءٖ وَأَنۡ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَدِ ٱقۡتَرَبَ أَجَلُهُمۡۖ فَبِأَيِّ حَدِيثِۭ بَعۡدَهُۥ يُؤۡمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

185 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യത്തിലും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു വസ്തുവിലും, അവരുടെ അവധി അടുത്തു കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെന്നുള്ളതിലും അവർ (മനസ്സിരുത്തി) നോക്കുന്നില്ലേ?! എനി, ഇതിനുശേഷം (വേറെ) ഏതൊരു വിഷയത്തിലാണ് അവർ വിശ്വസിക്കു (വാൻ പോകു)ന്നത്?!

---

185 أَوَ لَمْ يَنظُرُوا അവർ നോക്കുന്നില്ലേ (ആലോചി-ചിന്തി)ക്കുന്നില്ലേ. فِي مَلَكُوتِ രാജാധിപത്യത്തിൽ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا خَلَقَ اللهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതിലും, യാതൊന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുവോ അതിലും. مِن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവായിട്ട്, ഏതൊരു വസ്തുവും. وَأَنْ عَسَى ആയേക്കാമെന്നതിലും. أَن يَكُونَ ഉണ്ടായിരിക്കുക, ആയിരിക്കുക. قَدِ اقْتَرَبَ അടുത്ത് കൂടിയിട്ടുണ്ട്. أَجَلُهُمْ അവരുടെ അവധി. فَبِأَيِّ حَدِيثٍ ഇനി ഏതൊരു വിഷയത്തിലാണ്, വർത്തമാനം കൊണ്ടാണ്. بَعْدَهُ ഇതിന് (അതിന്)ശേഷം. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

നബി(സ)ക്കു ഭ്രാന്തൊന്നുമില്ല–ബോധപൂർവ്വം കാര്യം തന്നെയാണു പറയുന്നത്എന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു. എനി, അതല്ലെങ്കിൽ ആകാശഭൂമികളുടെ -ഭരണ–കൈകാര്യ–നിയന്ത്രണ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അവരൊന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കട്ടെ. വേണ്ടാ, അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച ഏതൊരു വസ്തുവെപ്പറ്റിയും അവരൊന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കട്ടെ, എന്നാലും അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും, അല്ലാഹു ഏകനാണ്. അവനല്ലാതെ റബ്ബും ഇലാഹുമില്ല, മരണാനന്തരം ഒരു ജീവിതമുണ്ട് എന്നിങ്ങിനെ ഈ ഖുർആനും മുഹമ്മദ് (ﷺ)പറയുന്നതു ശരിയാണെന്ന് അതുമല്ലെങ്കിൽ അവർ ഇനി അധികകാലമൊന്നും ജീവിക്കുകയില്ല-ഒരു പക്ഷേ, വളരെ അടുത്തുതന്നെ മരണപ്പെട്ടേക്കാം-എന്ന വസ്തുതയും അവർക്കറിയാമല്ലോ. അതിനുമുമ്പായി സത്യാവസ്ഥ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എന്തുകൊണ്ട് അവർ തുനിയുന്നില്ല?! മുഹമ്മദ് (ﷺ)പറയും പോലെയാണു കാ

ര്യമെങ്കിൽ അവരുടെ കാര്യം വളരെ അപകടത്തിലായിരിക്കും എന്നെങ്കിലും അവർ ചിന്തിക്കാത്തത് എന്താണ്?! തികച്ചും വ്യക്തമായ സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് ഈ ഖുർആൻ മുഖേന മുഹമ്മദ് (ﷺ)പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നത്. എന്നിട്ടും അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇനി ഏതാണ് ഇവർക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ പറ്റിയതായി വേറെയുള്ളത്?! എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

مَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُۥۚ وَيَذَرُهُمۡ فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

186 ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവനു (പിന്നെ) നേർമ്മാർഗ്ഗം നൽകുന്നവനില്ല. അ(ങ്ങിനെയുള്ള) വരെ അവരുടെ അതിക്രമത്തിൽ(അന്തംവിട്ട്) അലയുന്നവരായി അവൻ വിട്ടുകളയുന്നതുമാണ്.

---

186 مَن يُضْلِلِ ഏതൊരുവനെ (ആരെ) വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ. اللهُ അല്ലാഹു. فَلاَ هَادِيَ എന്നാൽ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്ന (വഴി കാട്ടുന്ന)വനില്ല. لَهُ അവന്. وَيَذَرُهُمْ അവരെ അവൻ വിടുകയും ചെയ്യും. فِي طُغْيَانِهِمْ അവരുടെ അതിരു കവിച്ചലിൽ, ധിക്കാരത്തിൽ. يَعْمَهُونَ അവർ അലയുന്നതായി, (അന്തംവിട്ടു-അന്ധാളിച്ചു-പരിഭ്രമിച്ചു) നടക്കുമാറ്.

ശാഠ്യത്തിലും മർക്കട മുഷ്ടിയിലും ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കാത്തവരെല്ലാം വഴിപിഴച്ചവർ തന്നെ. അവർക്കു നേർവഴി കാട്ടി സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. വഴി തെറ്റി മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നവരെപ്പോലെ, ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെ മതിമറന്നും അന്തം വിട്ടും അലഞ്ഞു നടക്കുവാൻ തൽക്കാലം അല്ലാഹു അവരെ വിട്ടേക്കും. അവസാനം പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرۡسَىٰهَاۖ قُلۡ إِنَّمَا عِلۡمُهَا عِندَ رَبِّيۖ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقۡتِهَآ إِلَّا هُوَۚ ثَقُلَتۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَا تَأۡتِيكُمۡ إِلَّا بَغۡتَةٗۗ يَسۡـَٔلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنۡهَاۖ قُلۡ إِنَّمَا عِلۡمُهَا عِندَ ٱللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

187 (നബിയേ,) അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു: അതിൻെറ സ്ഥാപനം [അതു സംഭവിക്കൽ] ഏതു സമയത്താണെന്ന്. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും അതിൻെറ അറിവ് എൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽ മാത്രമാണ്. അതിൻെറ സമയത്ത് അവനല്ലാതെ (ആരും) അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല. ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും അത് (വളരെ) ഭാരിച്ചതായിരിക്കുന്നതാണ്. പെട്ടന്നല്ലാതെ അത് നിങ്ങൾക്കു വരുകയില്ല.' (നബിയേ) നീ അതിനെക്കുറിച്ച് കിണഞ്ഞന്വേഷിച്ച (റിഞ്ഞ) വനാണെന്നവിധം അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, അതിൻെറ അറിവ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു; എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല.'

---

187 يَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. عَنِ السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി. أَيَّانَ ഏത് സമയത്താണ്, എന്നേരമാണ്. مُرْسَاهَا അതിൻെറ സ്ഥാപനം (സംഭവിക്കൽ), നങ്കൂരമിൻെറ. قُلْ പറയുക. إِنَّمَا عِلْمُهَا നിശ്ചയമായും അതിൻെറ (അത് സംബന്ധിച്ച) അറിവ്. عِندَ رَبِّي എൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ (മാത്രം) ആകുന്നു. لاَ يُجَلِّيهَا അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല. لِوَقْتِهَا

അതിൻെറ സമയത്തേക്ക് (സമയത്ത്). إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. ثَقُلَتْ അത് ഭാരിച്ചതാണ്, ഭാരമായിരിക്കുന്നു. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. لاَ تَأْتِيكُمْ അത് നിങ്ങൾക്ക് വരുകയില്ല. إِلاَّ بَغْتَةً പെട്ടന്നല്ലാതെ. يَسْأَلُونَكَ നിന്നോടവർ ചോദിക്കുന്നു. كَأَنَّكَ നീ ആണെന്നപോലെ, ആകുന്നുവെന്നോണം. حَفِيٌّ കിണഞ്ഞന്വേഷിക്കുന്ന(അറിയുന്ന)വൻ. عَنْهَا അതിനെപ്പറ്റി. قُلْ പറയുക. إِنَّمَا عِلْمُهَا നിശ്ചയമായും അതിൻെറ അറിവ്. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ (മാത്രം) ആകുന്നു. وَلَكِنَّ എങ്കിലും, എന്നാൽ, പക്ഷേ. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല.

ساعة (സാഅത്ത്) എന്നാൽ അൽപം സമയം എന്നത്രെ ഭാഷാർത്ഥം. നാഴിക, വിനാഴിക, മണിക്കൂർ (ഒരു ദിവസത്തിൻെറ ഇരുപത്തിനാലിൽ ഒരംശം) എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ അത് ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. ال (അൽ) എന്ന അവ്യയം കൂടി ചേർത്തു الساعة എന്ന് പറയുമ്പോൾ അത് ഒരു പ്രത്യേക സമയത്തെ കുറിക്കുന്നു. ലോകാവസാന ദിവസമാകുന്ന അന്ത്യസമയത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഖുർആനിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. നാൽപത് സ്ഥലത്ത് ഖുർആനിൽ അത് വന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് അതുള്ളത്. രണ്ടു പ്രാവശ്യം കാഹളം ഊതപ്പെടുമെന്നും, ഒന്നാമത്തെ ഊത്തോടുകൂടി ലോകാവാസാനവും ജീവികളുടെ നാശവും സംഭവിക്കുകയും, രണ്ടാമത്തെ ഊത്തോടുകൂടി പുനർജീവിതവും വിചാരണ മുതലായ അനന്തര സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുമെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ഇതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാക്കുകളാണ് 'ഖിയാമത്തുനാളും', 'അന്ത്യനാളും' (يوم القيمة واليوم الآخر) ഖിയാമത്തുനാളിൻെറ ആദ്യഘട്ടത്തെ - അഥവാ ലോകനാശം സംഭവിക്കുന്ന സമയത്തെ - ഉദ്ദേശിച്ചാണ് الساعة എന്ന വാക്ക് അധികം പറയപ്പെടാറുള്ളത്. ഒരു മിടിയിടകൊണ്ടു എല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോകുമാറ് അത്ര പെട്ടന്നായിരിക്കും അതു സംഭവിക്കുക. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിന് ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. 'അന്ത്യസമയം, അന്ത്യഘട്ടം' എന്നൊക്കെ അതു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടുവരുന്നു.

حفى (ഹഫിയ്യ്) എന്നത് ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിലുള്ള താൽപര്യം നിമിത്തം അതിനെപ്പറ്റി കിണഞ്ഞു അന്വേഷണം നത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലും, കൃപയും സ്നേഹവുമുള്ള മാന്യൻ-അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹിതൻ-എന്ന അർത്ഥത്തിലും വരാവുന്ന വാക്കാകുന്നു. രണ്ടു പ്രാകാരത്തിലും ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ആദ്യത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം, كأنك حفى عنها എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും: ആ സമയത്തെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ നീ അതിനെപ്പറ്റീ വേണ്ടത്ര അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞുവെച്ച ആളാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം, ആ സമയത്തെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നതുകണ്ടാൽ നീ അവരുടെ ഒരു ഉറ്റ സ്നേഹിതനാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകും-അഥവാ അതുകൊണ്ട് നീ അവർക്കതു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല-എന്നായിരിക്കും സാരം.

അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന തൗഹീദിലും, പരലോക ജീവിതത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട അന്ത്യനാളിലുമാണല്ലോ അവിശ്വാസികൾക്ക് ഏറ്റവുമധികം നിഷേധമുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ഒരു അന്ത്യസമയമുണ്ടെങ്കിൽ അതെപ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുക എന്നു പരിഹാസ രൂപത്തിലും, നിഷേധ രൂപത്തിലും നബി (ﷺ)യോട് അവർ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇതിനുള്ള മറുപടിയാണു ഈ വചനത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ ചോദ്യവും മറുപടിയും ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു കാണാവുന്നതാകുന്നു. എല്ലാ സ്ഥലത്തും പറഞ്ഞ മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'അതെപ്പോഴാണെന്നു അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു. മറ്റാർക്കും അറിയുകയില്ല. ആർക്കും അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയുമില്ല. അവനുമാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു പരമ രഹസ്യയമാണത്.' ഈ ആശയം വളരെ വ്യക്തമായും ആവർത്തിച്ചും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് താനും. അപ്പോൾ ഭൂലോകത്തുള്ള എല്ലാ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും, ഗണിതക്കാരും, വേദാന്തികളും-എന്നു വേണ്ട, എല്ലാ തരം ആളുകളും-ഒത്തു ചേർന്നുകൊണ്ട് ലോകാവസാന

സംഭവം ഇന്ന കാലത്ത് നടക്കുമെന്നു പ്രവചിച്ചാലും അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ മറുപടിയെപ്പറ്റി അറിയാവുന്ന ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്ക് അതു തനി വിഡ്ഢിത്തമായിട്ടല്ലാതെ കണക്കാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ചില ജ്യോൽസ്യൻമാർ ചേർന്നു ലോകാവസാനം ഇന്ന കാലത്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് പ്രവചിക്കുകയും, അതു കേട്ടു പാശ്ചാത്യരും പൗരസ്ത്യരുമടക്കം എത്രയോ ജനങ്ങൾ ഭയവിഹ്വലരായിക്കൊണ്ട് അതു കാത്തിരിക്കുകയും, അവസാനം അതൊരു ദുസ്വപ്നമായി കലാശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നാമൊക്കെ കണ്ടു കഴിഞ്ഞതാണ്. ആ കാത്തിരിപ്പിൽ കുറേ മുസ്ലിം സാമാന്യ ജനങ്ങളും അകപ്പെടാതിരുന്നിട്ടില്ല. അറിവില്ലായ്മയോ, വിശ്വാസക്കുറവോ മാത്രമാണിതിനു കാരണമെന്ന് തീർച്ചതന്നെ. ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിലെ പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളും അത്തരം പ്രവചനങ്ങൾക്കു ചെവി കൊടുക്കുകയില്ല തന്നെ.

അന്ത്യസമയം എപ്പോഴാണെന്ന് അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയുകയില്ല. എന്നാൽ, അതിനു അവൻ ഒരു നിശ്ചിത സമയം നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്; ആ സമയം വരുമ്പോഴായിരിക്കും അതു സംഭവിക്കുക; അതു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മറ്റാർക്കും ഒരു പങ്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നൊക്കെ لا يجليها لوقتهاالاهو (അതിൻെറ സമയത്ത് അവനല്ലാതെ അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തു കയില്ല) എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അന്നത്തെ ദിവസം സകല ജീവികളും നാശമടയും, ആകാശഭൂമികളുടെ നിലയെല്ലാം താറുമാറായിപ്പോകും, സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം സ്ഥാനം തെറ്റി ഉതിർന്നു പോകും എന്നിങ്ങിനെ അതിഭയങ്കരങ്ങളായ അനേകം സംഭവ വികാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുമെന്നു പല സ്ഥലങ്ങളിലും-താഴേ സൂറത്തുകളിൽ വിശേ ഷിച്ചും-അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ ഹജ്ജിൻെറ ആദ്യവചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിശ്ചയമായും അന്ത്യസമയത്തിൻെറ പ്രകമ്പനം വമ്പിച്ച ഒരു കാര്യമാണ്: അതു നിങ്ങൾ കാണുന്ന ദിവസം, മുലകൊടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളെല്ലാം അവർ മുലകൊടുക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധവിട്ടു പോകും; ഗർഭിണികളെല്ലാം അവരുടെ ഗർഭം പ്രസവിച്ചു പോകും; മനുഷ്യരെ മത്തുപിടിച്ചവരായും നിനക്കു കാണാം''. ثقلت فى السموات والارض(ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും അതു വളരെ ഭാരിച്ചതാണ്) എന്നു പറഞ്ഞത് അതൊക്കെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. യാതൊരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ തികച്ചും യാദൃശ്ചികമായിട്ടായിരിക്കും അതു സംഭവിക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു അറിയിച്ചുതരുന്നു. لاتأتيكم الا بغتة(പെട്ടെന്നല്ലാതെ അതു നിങ്ങൾക്കു വരുകയില്ല) എന്നാണു ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്. ومآمر الساعة الا كلمح البصر او هو اقرب (സാരം: അന്ത്യ സമയത്തിൻെറ കാര്യം കണ്ണിമവെട്ടുന്നതു പോലെയല്ലാതെ ഇല്ല. അല്ലെങ്കിൽ അതു കൂടുതൽ അടുപ്പം-വേഗത-യുള്ളതാകുന്നു. (നഹ്ൽ 77) 'അന്ത്യസമയം നിലവിൽ വരുമ്പോൾ, കൊള്ളക്കൊടുക്കൽ നടത്തുന്ന രണ്ടാളുകൾ അവർക്കിടയിൽ നിവർത്തിപ്പിടിച്ച വസ്ത്രം മടക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയുകയില്ല, വെള്ളത്തൊട്ടി ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവന് അതിൽ നിന്നു വെള്ളം കുടിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല, പാൽ കറക്കുന്നവന് അതു കുടിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഭക്ഷണം വായിലേക്കു പൊക്കിയവന് അതു തിന്നുവാൻ കഴിയുകയില്ല'. എന്നൊക്കെ നബി (ﷺ)തിരുമേനിയും അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ബു; മു.)

നബി (ﷺ)തിരുമേനിയടക്കമുള്ള പ്രവാചകൻമാർക്കോ, ജിബ്രീൽ (عليه السلام)അടക്കമുള്ള മലക്കുകൾക്കോ ആർക്കും തന്നെ അന്ത്യസമയം എപ്പോഴായിരിക്കും എന്നറിയുകയില്ലെന്നുള്ള തിൽ സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് സഹാബികൾക്കു മതകാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയുന്നതു പഠി ക്കുവാൻ വേണ്ടി മനുഷ്യ രൂപത്തിൽ ജിബ്രീൽ (عليه السلام)വന്നു നടത്തിയ ചോദ്യോത്തരങ്ങളിൽ, അന്ത്യസമയം എപ്പോഴാണെന്ന് ജിബ്രിൽ (عليه السلام) ചോദിച്ചപ്പോൾ,
ماالمسؤل عنها با علم من السائل (ചോദിക്കപ്പെട്ടവൻ ചോദ്യകർത്താവിനേക്കാൾ അതിനെപ്പറ്റി അറ ിയുന്നവനല്ല) എന്നു നബി (ﷺ)ഉത്തരം പറഞ്ഞത്. (മു) എന്നിരിക്കെ, ലോകാവസാനം ഇന്ന പ്പോഴായിരിക്കുമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്ന രിവായത്തുകൾ സ്വീകാ

ര്യങ്ങളെല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, അതിനു മുമ്പായി ചില അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനുണ്ടെന്നും, ചില അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസുകളിൽ നിന്നുമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. സൂ: മുഹമ്മദിൽ 'അന്ത്യസമയം അവർക്കു - അവിശ്വാസികൾക്കു-പെട്ടെന്നു വന്നെത്തുന്നതല്ലാതെ അവർ നോക്കിക്കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?! എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: **فقد جاء اشراطها** (എന്നാൽ അതിൻെറ അടയാളങ്ങൾ വന്നു കഴിഞ്ഞു. (മുഹമ്മദ്: 18) ഈ അടയാളത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണു നബി (ﷺ)യുടെ വെളിപ്പാടു. നബി (ﷺ)തിരുമേനി ചൂണ്ടുവിരലും നടുവിരലും ചേർത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടു **بعثت انا والساعة كهاتين** (ഞാനും അന്ത്യസമയവും ഈ രണ്ടുപോലെ - അടുത്തതായി - നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ബു; മു.)

കുഴപ്പങ്ങളുടെയും കലഹങ്ങളുടെയും ആധിക്യം, വ്യഭിചാരത്തിൻെറയും സദാചാര വിരുദ്ധമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും മറ്റും പ്രചാരം. ധാർമ്മികാരാജകത്വം കള്ളവാദികളുടെ വെളിപ്പാട്, ദൈവനിഷേധത്തിൻെറയും ശിർക്കിൻെറയും വളർച്ച, സ്ത്രീകളുടെ പെരുപ്പം, സ്ത്രീകൾ പുരുഷവേഷം അണിയൽ എന്നിങ്ങിനെ പലതും കാലാവസാനത്തിൻെറ അടയാളങ്ങളായി ബലവത്തായ ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഹദീസുകളുടെ യഥാർത്ഥോദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത ചില സാമാന്യ ബുദ്ധികൾ ധരിക്കാറുള്ളതും, വക്രതാൽപര്യക്കാരായ ചില ദുർബുദ്ധികൾ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുള്ളതും പോലെ, അന്ത്യസമയത്തെക്കുറിച്ചു നബി (ﷺ)ക്കു വല്ല മുന്നറിവും, ഉണ്ടെന്നല്ല അവയുടെ അർത്ഥം. കാലാവസാനത്തിനു മുമ്പു ഇങ്ങിനെ ചിലതെല്ലാം സംഭവിച്ചേക്കുമെന്നും, അത് അടുത്തടുത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, കാണിക്കുന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങളാണ് അവയെന്നുമത്രെ താൽപര്യം. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു അറിവു ലഭിക്കാതെ നബി (ﷺ)മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊന്നും പറയുകയില്ല തന്നെ.

قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي نَفۡعٗا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ وَلَوۡ كُنتُ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ لَٱسۡتَكۡثَرۡتُ مِنَ ٱلۡخَيۡرِ وَمَا مَسَّنِيَ ٱلسُّوٓءُۚ إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

188 (നബിയേ) പറയുക: 'എൻെറ സ്വന്തത്തിനു (തന്നെ) ഒരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഉപദ്രവമാകട്ടെ ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല [എനിക്കതിനു കഴിവില്ല]; അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. ഞാൻ അദൃശ്യ കാര്യം അറിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ ഗുണത്തിൽ നിന്നു (ധാരാളം) വർദ്ധിപ്പിച്ചു വെക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു; തിൻമ എന്നെ സ്പർശിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു താക്കീതുകാരനും, സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനുമല്ലാതെ (മറ്റാരും) അല്ല.'

---

188 قُلْ പറയുക. لاَ أَمْلِكُ ഞാൻ ഉടമ (സ്വാധീന)പ്പെടുത്തുന്നില്ല (എനിക്കുകഴിയുകയില്ല. لِنَفْسِي എൻെറ സ്വന്തത്തിനു, എനിക്കുതന്നെ. نَفْعًا ഒരു ഉപകാരത്തെയും. وَلاَ ضَرًّا ഉപദ്രവത്തെയുമില്ല. إِلاَّ مَا شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ. اللهُ അല്ലാഹു. وَلَوْ كُنتُ ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ. أَعْلَمُ ഞാൻ അറിയും. الْغَيْبَ അദൃശ്യത്തെ, മറഞ്ഞ കാര്യം. لاَسْتَكْثَرْتُ ഞാൻ പെരുപ്പി (അധികരിപ്പി-വർദ്ധിപ്പി)ക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. مِنَ الْخَيْرِ ഗുണത്തിൽ (നല്ലതിൽ) നിന്ന്. وَمَا مَسَّنِي എന്നെ സ്പർശിക്കുക (തൊടുക-ബാധിക്കുക)യുമില്ല. السُّوءُ തിൻമ, ദോഷം. إِنْ أَنَا ഞാനല്ല. إِلاَّ نَذِيرٌ ഒരു താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്)കാരൻ അല്ലാതെ. وَبَشِيرٌ ഒരു സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനും. لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്.

അന്ത്യസമയം എപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ വചനം മുഖേന നബി (ﷺ)യോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ഈ വചനത്തിൽ, അതു

പോലെയുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പൊതു തത്വം ജനങ്ങളോടു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നു. അദൃശ്യമായ-അഥവാ മനുഷ്യൻെറ ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതീതമായ-കാര്യങ്ങളൊന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, എൻെറ സ്വന്തം ദേഹത്തിനു പോലും വല്ല ഗുണമോ, ദോഷമോ ചെയ്‌വാൻ എനിക്കു സ്വന്തം നിലക്കു കഴിവില്ല. അല്ലാഹു വല്ലതും അറിയിച്ചു തന്നാൽ അതറിയും, എതെങ്കിലും ഗുണമോ, ദോഷമോ എനിക്കുണ്ടാകണമെന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. അതിനപ്പുറം ഒരു കഴിവും എനിക്കില്ല, അദൃശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്ക് എത്രയോ നൻമകൾ നേടിവെക്കാമായിരുന്നു. തിൻമകളായി ഒന്നുംതന്നെ എന്നെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല, മനുഷ്യാതീതമായ കഴിവുകളൊന്നും എനിക്കില്ല, പക്ഷെ, ഞാൻ അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചയച്ച അവൻെറ റസൂലാണ്, സജ്ജനങ്ങൾക്കു പുണ്യഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്തയും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു തക്കീതും നൽകലാണ് എൻെറ ചുമതല, സത്യവിശ്വസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്കേ അതു പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളു. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ പ്രഖ്യാപനപത്തിൻെറ സാരം.

അന്ത്യപ്രവാചകനും, പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠനുമായ നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ അവസ്ഥ തന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു മഹാത്മാവിനോ, പുണ്യവാളനോ മറഞ്ഞ കാര്യം അറിയും-അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യാതീതമായ വല്ല കാര്യവും ചെയ്‌വാൻ കഴിയും-എന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ സാധ്യമാണോ? ആലോചിച്ചുനോക്കുക! മുമ്പ് മരണപ്പെട്ടവരോ, ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ ആയ ചില വ്യക്തികൾക്ക്- അവർ എത്രതന്നെ ഉന്നതൻമാരായിരുന്നാലും- അങ്ങിനെയുള്ള കഴിവുകൾ വല്ലതും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പാമരൻമാരെപ്പറ്റി അവർക്കറിഞ്ഞു കൂടായ്കയാണെന്നു സമാധാനിച്ചേക്കാം. അത്തരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും അജ്ഞതകളെയും ഊട്ടിയുറപ്പിച്ചു നിലനിറുത്തുന്ന പണ്ഡിതൻമാരെപ്പറ്റി എന്താണു വിധി കൽപിക്കേണ്ടതെന്നു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ചിന്തിക്കട്ടെ!

അദൃശ്യജ്ഞാനം ഉള്ളവർക്ക് ഇന്നകാര്യം ഇന്നപ്പോൾ ഇന്നതുപോലെ സംഭവിക്കുമെന്നറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്നിന്ന പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ മുൻകൂട്ടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, സ്വീകരിച്ചു കൂടാ എന്നും നേരത്തെത്തന്നെ അറിയുമല്ലോ. അങ്ങിനെ, ഇടപാടുകൾ ലാഭകരമായിരിക്കുവാനും, യുദ്ധത്തിലും വ്യവഹാരത്തിലും വിജയം മാത്രം വരിക്കുവാനും, എന്നുവേണ്ട, ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങളത്രയും പ്രയാസം കൂടാതെ സാധിക്കുവാനും അവർക്കു കഴിയുന്നതാണ്. അപായങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നേരിടാതെ മുൻ കരുതലെടുക്കുവാനും കഴിയും. എനിക്കു അതിനൊന്നും കഴിയുന്നില്ലല്ലോ. എന്നത്രെ ... ولو كنت اعلم الغيب (ഞാൻ അദൃശ്യ കാര്യം അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ.....) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം.

വിഭാഗം-24

۞ هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۖ فَلَمَّا تَغَشَّىٰهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِۦ ۖ فَلَمَّآ أَثْقَلَت دَّعَوَا ٱللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْتَنَا صَٰلِحًا لَّنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٨٩﴾

189 അവനത്രെ, ഒരേ വ്യക്തിയിൽ [ആളിൽ] നിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. അതിൽ നിന്നു (തന്നെ) അതിൻെറ ഇണയെ [ഭാര്യയെ] യും അവൻ ഉണ്ടാക്കി-അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ (ചെന്ന്) സമാധാനിക്കുവാൻ വേണ്ടി. അങ്ങനെ, അവൻ [പുരുഷൻ] അവളിൽ [സ്ത്രീയിൽ] പ്രവേശനമുണ്ടായപ്പോൾ, അവൾ ഒരു ലഘുവായ ഗർഭം ധരിച്ചു; എന്നിട്ട് അതുമായി അവൾ നടക്കുകയായി. അങ്ങനെ, അവൾക്ക് (ഗർഭ) ഭാരം കൂടി വന്നപ്പോൾ, അവർ രണ്ടാളും തങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു): 'നീ ഞങ്ങ

ൾക്ക് ഒരു നല്ലവനെ [നല്ലതായ കുട്ടിയെ] നൽകുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും. ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവരായിരിക്കുന്നതാണ്.'

فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُمَا صَٰلِحًا جَعَلَا لَهُۥ شُرَكَآءَ فِيمَآ ءَاتَىٰهُمَا ۚ فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

190 എന്നിട്ട്, അവൻ [റബ്ബ്] അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും [പുരുഷനും അവൻെറ ഇണക്കും] ഒരു നല്ലവനെ [നല്ല കുട്ടിയെ] നൽകിയപ്പോൾ, തങ്ങൾക്ക് അവൻ നൽകിയതിൽ, അവനു ചില പങ്കാളികളെ അവർ ഉണ്ടാക്കി (ത്തീർത്തു). എന്നാൽ, അവർ [മനുഷ്യർ] പങ്കു ചേർത്തു വരുന്നതിൽ നിന്നും അല്ലാഹു വളരെ ഉന്നതനായിരിക്കുന്നു.

---

189 هُوَالَّذِي خَلَقَكُم അവനത്രെ, നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. مِّن نَّفْسٍ ഒരു ആത്മാവിൽ (ആളിൽ-വ്യക്തിയിൽ-ദേഹത്തിൽ)നിന്ന്. وَاحِدَةٍ ഒരേ, ഏക. وَجَعَلَ مِنْهَا അതിൽനിന്ന് ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു. زَوْجَهَا അതിൻെറ ഇണ (ഭാര്യ)യെ. لِيَسْكُنَ അവൻ സമാധാനിക്കു(ഇണങ്ങു)വാൻ വേണ്ടി. إِلَيْهَا അവളിലേക്ക്, അവളുടെ അടുക്കൽ (ചെന്ന്). فَلَمَّا تَغَشَّاهَا അങ്ങനെ അവൻ അവളിൽ പ്രവേശനമുണ്ടായപ്പോൾ. حَمَلَتْ അവൾ വഹിച്ചു (ധരിച്ചു). حَمْلاً ഒരു വഹിക്കൽ (ഗർഭം). خَفِيفًا ലഘുവായ, നേരിയ. فَمَرَّتْ എന്നിട്ടവൾ നടന്നു. بِهِ അതുംകൊണ്ട്, അതുമായി. فَلَمَّا أَثْقَلَت അങ്ങനെ അവൾ (ഗർഭം മൂലം) ഭാരപ്പെട്ട (ഭാരം കൂടിയ) പ്പോൾ. دَعَوَا അവർ രണ്ടാളും വിളിച്ചു, പ്രാർത്ഥിച്ചു. اللهَ رَبَّهُمَا അവരുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ. لَئِنْ آتَيْتَنَا നീ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകിയെങ്കിൽ. صَالِحًا ഒരു നല്ലവനെ (നല്ല കുട്ടിയെ). لَّنَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിത്തീരും. مِنَ الشَّاكِرِينَ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട(വർ). 190 فَلَمَّا آتَاهُمَا അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവൻ അവർക്ക് നൽകിയപ്പോൾ. صَالِحًا ഒരു നല്ലവനെ. جَعَلاَ لَهُ അവർ (രണ്ടാളും) അവന് ആക്കി, ഉണ്ടാക്കി. شُرَكَاءَ ചില പങ്കാളികളെ, പങ്കുകാരെ. فِيمَا آتَاهُمَا അവൻ അവർക്ക് നൽകിയതിൽ. فَتَعَالَى എന്നാൽ വളരെ ഉന്നതനായി (ഉന്നതിപ്പെട്ടി)രിക്കന്നു. اللهُ അല്ലാഹു. عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്.

ഒരേ ആളിൽനിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, ആ ആളിൽനിന്നു അതിൻെറ ഇണയെ ഉണ്ടാക്കി എന്നും പറഞ്ഞത്, മനുഷ്യ പിതാവായ ആദം(അ)നെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇണയായ ഹവ്വാഉ് (عليها السلام)നെയും കുറിച്ചാണെന്ന് സൂ: നിസാഇലെ ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'ഒരേ ആളിൽ നിന്ന്' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ച **من نفس واحدة** എന്ന വാക്കിന് ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് (**من جنس واحد**) എന്നു ചിലർ അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, പല കാരണങ്ങളാൽ ആ അർത്ഥം അതിനു കൽപിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നും നാം അവിടെ കാര്യകാരണ സഹിതം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഒരേ ആളിൽനിന്നു തന്നെ അതിൻെറ ഇണയെയും ഉണ്ടാക്കി (**وجعل منها زوجها**) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യവും അവിടെ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വീണ്ടും അതൊന്നും ആവർത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല.

نفس എന്ന വാക്കിന് 'വ്യക്തി, ആൾ, സ്വന്തം, ആത്മാവ്, ദേഹം' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഏതു അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും -അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ പറഞ്ഞതുപോലെ 'വർഗ്ഗം' എന്നു അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും-ശരി, അതിൽനിന്ന് അതിൻെറ ഇണയാകുന്ന പെണ്ണിനെ സൃഷ്ടിച്ചത് അവന് അവളുമായി ഇണക്കവും സ്നേഹവും ഉണ്ടാകുവാനും, അവളെ സമീപിക്കുന്നതിൽ അവനു മനസ്സമാധാനം ഉണ്ടായി തീരുവാനും വേണ്ടിയാണ് എന്നത്രെ **ليسكن اليها** (അവൻ അവളുടെ

അടുക്കൽ സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്കിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു. സൂ: റൂമിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ومن اياته ان خلق لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها وجعل بينكم مودة ورحمة (അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് നിങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ഇണകളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നതും-നിങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കൽ സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടി. നിങ്ങ ൾക്കിടയിൽ അവൻ സ്നേഹബന്ധവും, കാരുണ്യവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (30:21) അല്ലാഹു ചെയ്ത വമ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ ഇത്. ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ തമ്മിലുള്ള ഈ ഇണക്കവും സ്നേഹബന്ധവും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പല നിലക്കും അതു മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കും വളർച്ചക്കും വളരെ ഹാനികരമാകുമായിരുന്നു. തുടർന്നു പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം:-''

അങ്ങനെ, പുരുഷനും അവൻെറ ഇണയും തമ്മിലുള്ള ഇണക്കവും സ്നേഹബന്ധവും കാ രണമായി അവൻ അവളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആ സമ്പർക്കത്തെത്തുടർന്ന് സ്ത്രീ ഗർഭം ധരിച്ചു. ആദ്യം അതു ലഘുവായ തോതിലായിരുന്നു അനുഭവപ്പെട്ടത്. ഗർഭത്തിൻെറ അടയാളം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുകയോ, ശാരീരികമായി പറയത്തക്ക വല്ല മാറ്റവും അനുഭവപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ക്രമേണ അതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ കാണാറാവുകയും, ശരീര സ്ഥിതിയിൽ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗർഭധാരണത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും മുമ്പു പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരാണല്ലോ അവർ രണ്ടാളും. സന്താനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പിടിപാടും അവർക്കു മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ല. ജനിക്കുവാൻ പോകുന്ന കുട്ടി എന്തായിരിക്കും, എങ്ങിനെയിരിക്കും എന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. തങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്ന സന്താനം ആകൃതിയിലും പ്രകൃ തിയിലുമൊക്കെ നന്നായിരിക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനായി, അവർ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു അനുഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം, തങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരായിരി ക്കുമെന്നുകൂടി പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യക്തമാക്കി.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ ഇണകളും മാതാപിതാക്കളുമായ ആ രണ്ടു വ്യ ക്തികളുടെ-ആദം, ഹവ്വാ (عليهما السلام)എന്നിവരുടെ-സ്ഥിതി അതായിരുന്നു, അതെ, അവർക്കു സന്താനം ഉണ്ടായപ്പോൾ, അവർ അതിൻെറ നൻമക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക യും സന്താനം ലഭിച്ചതിൻെറ പേരിൽ അവനോടു നന്ദിയുള്ളവരാകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, പിന്നീട് അവരുടെ ആ നല്ല മാതൃക പുലർത്തിപ്പോരുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായ അവരുടെ സന്താനപ രമ്പരകളിൽ ഉണ്ടായ മാതാപിതാക്കൾ പലരും തങ്ങൾക്കു സന്താനം ജനിച്ചപ്പോൾ അല്ലാ ഹുവിനോടു നന്ദികേടു കാണിക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നീപ്രകാരമാണ് രണ്ടാമത്തെ വചന ത്തിലടങ്ങിയ ആശയം. ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ താഴെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ചില സംഗതികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും:-

189-ാം വചനത്തിലെ പരാമർശങ്ങൾ ആദമിനെയും, ഹവ്വാഇനെയും (عليهما السلام)കുറിച്ചാകുന്നു. വിഷയപരമായി അതോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും 190-ാം വചനത്തിലെ പരാമർശങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ രണ്ടു പേരെയും കുറിച്ചുള്ളതല്ല. അവരുടെ സന്തതികളിൽ പി ന്നീടുണ്ടായിത്തീർന്ന ഏതാനും ഇണകളെ-ഭാര്യഭർത്താക്കളെ-സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ 'അവർക്കു രണ്ടാൾക്കും ഒരു നല്ലകുട്ടിയെ നൽകിയപ്പോൾ (فلما اتهما صالحا) എന്നും, 'അവർ രണ്ടുപേരും അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളികളെ ഏർപ്പെടുത്തി (جعلا له شركاء) എന്നും പറഞ്ഞതിലെ സർവ്വ നാമങ്ങൾ (الضمائر) ആദമിനെയും, ഹവ്വാഇനെയും (عليهما السلام)ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നാമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ അവരുടെ ഭാവി സന്താനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇണകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഇതേ വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിലെ فتعا لى الله عما يشركون (എന്നാൽ, അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു അല്ലാഹു വളരെ ഉന്നതനായിരിക്കുന്നു.) എന്നതിൽ അവർ എന്ന് ബഹുവചന രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നുതന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെപ്പോലെ

ഈ വചനത്തിലെയും പരാമർശം ആദമിനെയും ഹവ്വാഇനെയും (عليهما السلام) ഉദ്ദേശിച്ചായിരുന്നു വെങ്കിൽ - അറബിഭാഷാമുറയനുസരിച്ച്- തൽസ്ഥാനത്തു عما يشركان (അവർ രണ്ടുപേരും പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്) എന്ന് ദ്വിവചന രൂപത്തിലായിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. മാത്രമല്ല, ഈ വചനങ്ങളുടെ തുടർച്ചയും, വിഷയപരമായി പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടതുമായ അടുത്ത (191-ാം) വചനത്തിൽ ايشركون (അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നുവോ) എന്നും وهم يخلقون (അവരാകട്ടെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്നുമുള്ള വാക്കുകളിലെ സർവ്വ നാമങ്ങളും ബഹുവചന രൂപത്തിൽ തന്നെയാണുള്ളത്.

'രാജ്യക്കാരോടു ചോദിക്കുക' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'രാജ്യത്തോടു ചോദിക്കുക' (واسأل القرية) എന്നും, 'നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരെ ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'നിങ്ങളെ ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി' (نجيناكم من ال فرعون) എന്നും പോലെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാം. ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിലും പതിവാണത്. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണ് ഇവിടെയുമുള്ളത്. 189-ാം വചനത്തിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ രണ്ടു ഇണകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതി
നെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ശേഷം അവരുടെ സന്താന പരമ്പരകളിലെ ഇണകളിൽ നിന്നു പിന്നീട് അവരുടെ നിലപാടിനു വിരുദ്ധമായ മറ്റൊരു നിലപാട് ഉണ്ടാത്തീർന്നു എന്നത്രെ (190-ാം) വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, രണ്ടാമത്തെ (190-ാം) വചനത്തിലെ ആശയം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:-

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മാതാപിതാക്കളും ഭാര്യാഭർത്താക്കളും അവർക്ക് ഒരു സന്താനം ജനിച്ചപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചനിലപാട് 189-ാം വചനത്തിൽ കണ്ട പ്രകാരമായിരുന്നു. പിന്നീട് രംഗത്തു വന്ന പല മാതാപിതാക്കളും ഭാര്യാഭർത്താക്കളും അവരുടെ ആ മാതൃകക്കു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചു. അവർ അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദിക്കു പകരം നന്ദികേടാണു ചെയ്തത്. ചിലർ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു 'ഉസ്സാ'എന്ന വിഗ്രഹത്തിന്റെ അടിമ (عبد العزى) എന്നും, സൂര്യന്റെ അടിമ (عبد شمس) എന്നും, വേറെ ചിലർ ഹുസൈന്റെ അടിമ (عبد الحسين) എന്നും, പ്രവാചകന്റെ അടിമ (عبد الذى) എന്നും, വേറെ ചിലർ യേശുദാസ്, സൂര്യദാസ്, ചന്ദ്രദാസ് എന്നിങ്ങിനെയും സന്താനങ്ങൾക്കു പേരു നൽകി. മറ്റു ചിലർ, തങ്ങൾക്കു സന്താനം ജനിച്ചതു ചില മഹാത്മാക്കളുടെയോ, ദേവീദേവൻമാരുടെയോ ഗുരുത്വപൊരുത്തവും ആശീർവ്വാദവുംകൊണ്ടാണെന്നു ധരിക്കുകയും, അവർക്കു നേർച്ചകളും വഴിപാടുകളും നടത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇനിയും ചിലർ തങ്ങളുടെ മക്കളെ ചില പ്രതിഷ്ഠകൾക്കും, ദിവ്യൻമാർക്കും ദാസൻമാരും സേവകൻമാരുമായി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചു. എന്നുവെച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും, അവന്റെ സൃഷ്ടി വ്യവസ്ഥയും അനുസരിച്ചു ജനിച്ച സന്താനങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ അവനല്ലാത്തവർക്കും അവർ പങ്കും അവകാശവും നൽകുകയാണു ചെയ്തത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാതരം ശിർക്കുകളിൽ നിന്നും പരമപരിശുദ്ധനത്രെ അല്ലാഹു.

സൂക്ഷ്മാന്വേഷികളും, മഹാൻമാരുമായ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഈ (190-ാം) വചനത്തിനു നൽകിയ വ്യാഖ്യാനത്തെ ആധാരമാക്കിയാണു മുകളിൽ നാം വിവരിച്ചത്. എന്നാൽ, ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിനു നൽകിക്കാണുന്ന വ്യാഖ്യാനം മറ്റൊരു തരത്തിലാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ആദമിനും, ഹവ്വാഇനും (عليهما السلام)ആദ്യം ജനിച്ച മക്കൾ ജീവിച്ചില്ല. അവർ വ്യസനത്തിലായി. . ഇബ്‌ലീസു ചെന്ന് അടുത്ത പ്രവസവത്തിലെ കുട്ടിക്കു 'ഹാരിഥിന്റെ അടിമ' (عبد الحارث) എന്നു പേരുവെച്ചാൽ കുട്ടി ജീവിക്കുമെന്നു ഉപദേശിച്ചു. 'ഹാരിഥ്' എന്നുള്ളതു ഇബ്‌ലീസിന്റെ ഒരു പേരാകുന്നു. ഉപദേശപ്രകാരം അടുത്ത് ജനിച്ച കുട്ടിക്കു അവർ പ്രസ്തുത പേരു നൽകി. ഈ പേരു സ്വീകരിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'അവർ രണ്ടാളും അല്ലാഹുവിനു പങ്കാളികളെ ഉണ്ടാക്കി ' (جعلا له شركاء) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ അവർ രണ്ടാളും ശിർക്ക് പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതു സാധാരണ അർത്ഥ

ത്തില്‍ ആരാധനയിലുള്ള ശിര്‍ക്ക് എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലല്ലെന്നും, ശിര്‍ക്കിന്‍റെ അര്‍ത്ഥവ്യാപ്തിയില്‍ ഉള്‍പെടുന്ന ഒരു നാമമാത്ര ശിര്‍ക്ക് എന്ന നിലക്കാണെന്നും ഈ അഭിപ്രായക്കാര്‍ പറയുന്നു. പല കാരണങ്ങളാലും ഈ വ്യാഖ്യാനം സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു ഇമാംറാസീ (ﺭﺣﻤﻪ ﺍﻟﻠﻪ)മുതലായ പ്രധാനപ്പെട്ട പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം.

മുകളില്‍ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ 189 ഉം 190 ഉം വചനങ്ങളിലെ സര്‍വ്വനാമങ്ങളുടെ (ضمير കളുടെ) വ്യത്യാസങ്ങള്‍ക്കു പുറമെ വേറെയും കാരണങ്ങള്‍ നിരത്തിക്കൊണ്ടാണ് റാസീ (ﺭﺣﻤﻪ ﺍﻟﻠﻪ) ഈ വ്യാഖ്യാനത്തെ ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇബ്ലീസിന്‍റെ ദുരുപദേശങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റാരെക്കാളും അനുഭവത്തില്‍നിന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ആദം (عليه السلام) നബി പിന്നെയും അവന്‍റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുവെന്നും, എത്രയോ ലഘുവായിരുന്നാലും ശിര്‍ക്കിന്‍റെ ഇനത്തില്‍പെട്ട ഒരു കാര്യം അദ്ദേഹം പ്രവര്‍ത്തിച്ചുവെന്നും സമ്മതിക്കുവാന്‍ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുകൂടി റാസീ (ﺭﺣﻤﻪ ﺍﻟﻠﻪ)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇമാം ഇബ്നു കഥീറും (ﺭﺣﻤﻪ ﺍﻟﻠﻪ) ഈ വ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനു ആധാരമായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന രിവായത്തുകളില്‍ ഒന്നുപോലും നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു ഇബ്നുകഥീര്‍ (ﺭﺣﻤﻪ ﺍﻟﻠﻪ) ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിന്‍റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:-

'ഇബ്നുഅബ്ബാസ്' (رضي الله عنهما)ല്‍ നിന്നു ചില പ്രധാനികളടക്കം പലരും ഈ വിവരം നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതു-അല്ലാഹുവിനറിയാം-വേദക്കാരില്‍നിന്നു കിട്ടിയതായിരിക്കുമെന്നാണു തോന്നുന്നത്. വേദക്കാരില്‍നിന്നു ലഭിക്കുന്ന വാര്‍ത്തകളാകട്ടെ, ഖുര്‍ആന്‍കൊണ്ടും സുന്നത്തു കൊണ്ടും ശരിയാണെന്നു തെളിഞ്ഞതും, കളവാണെന്നു തെളിഞ്ഞതും, രണ്ടും നിശ്ചയിക്കുവാന്‍ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നു വിധത്തിലുണ്ടായിരിക്കും. ഈ മൂന്നാമത്തേതിനെപ്പറ്റിയാണ് 'അവരെ നിങ്ങള്‍ ശരിവെക്കുകയും കളവാക്കുകയും ചെയ്യരുത്' എന്നു നബി (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സഹാബികളില്‍ നിന്നോ താബിഉകളില്‍ നിന്നോ വല്ലവരും ഇത്തരം വാര്‍ത്ത നിവേദനം ചെയ്യുന്നതായാല്‍, അത് ഈ മൂന്നാമത്തെ ഇനത്തില്‍ പെട്ടതാണെന്ന് അവര്‍ കരുതുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കും. എന്നാല്‍, നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നാം ഹസന്‍ ബസ്വരീ (ﺭﺣﻤﻪ ﺍﻟﻠﻪ) യുടെ അഭിപ്രായമാണു സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതായത് , 'അവര്‍ രണ്ടാളും അവനു പങ്കാളികളെ ഏര്‍പ്പെടുത്തി (**جعلا له شركاء**) എന്നു പറഞ്ഞതു ആദമിനെയും, ഹവ്വാഇനെയും ഉദ്ദേശിച്ചല്ല-അവരുടെ സന്തതികളിലുള്ള മുശ്രിക്കുകളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു-എന്ന്. അതുകൊണ്ടാണ് പിന്നീട് 'അവര്‍ പങ്കു ചേര്‍ക്കുന്നതില്‍ നിന്നു അല്ലാഹു വളരെ ഉന്നതനാകുന്നു **فتعالى الله عما يشركون** എന്നു (ബഹുവചന രൂപത്തില്‍) പറഞ്ഞത്. ആദ്യം ആദമിനെയും ഹവ്വാഇനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതു പിന്നീടുള്ള മാതാപിതാക്കളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതിനു ഒരു ചവിട്ടുപടി എന്നോണമാകുന്നു........' അല്ലാഹുവിനു പങ്കാളികളെ ഏര്‍പ്പെടുത്തിയ മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾	191 യാതൊരു വസ്തുവെയും സൃഷ്ടിക്കാത്തവരെ (അല്ലാഹുവിനോട്) അവര്‍ പങ്കു ചേര്‍ക്കുന്നുവോ? അവരാകട്ടെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു!
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٢﴾	192 (മാത്രമല്ല,) അവര്‍ക്കു വല്ല സഹായവും ചെയ്വാന്‍ (അവര്‍ പങ്കാളികളാക്കുന്ന) അവര്‍ക്ക് സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല; തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെത്തന്നെയും അവര്‍ സഹായി (ച്ചു രക്ഷി) ക്കുന്നതുമല്ല.
وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ ۚ سَوَآءٌ	193 അവരെ നിങ്ങള്‍ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്ന പക്ഷം, അവര്‍ നിങ്ങളെ

عَلَيۡكُمۡ أَدَعَوۡتُمُوهُمۡ أَمۡ أَنتُمۡ صَٰمِتُونَ ﴿١٩٣﴾

പിൻ പറ്റുന്നതുമല്ല. നിങ്ങൾ അവരെ ക്ഷണിച്ചുവോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മൗനമവലംബിക്കുന്നവരാണോ (രണ്ടായാലും) നിങ്ങൾക്കു സമമത്രെ.

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ عِبَادٌ أَمۡثَالُكُمۡۖ فَٱدۡعُوهُمۡ فَلۡيَسۡتَجِيبُواْ لَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿١٩٤﴾

194 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നവർ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള അടിയാൻമാരാകുന്നു. [എല്ലാവരും അവൻെറ ഉടമകൾ തന്നെ] എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുക; എന്നിട്ട് അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകട്ടെ, നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ! [എന്നാലതൊന്നു കാണാമല്ലോ].

---

191 أَيُشْرِكُونَ അവർ പങ്ക് ചേർക്കുന്നുവോ. مَا لاَ يَخْلُقُ സൃഷ്ടിക്കാത്തിനെ, സൃഷ്ടിക്കാത്തവയെ, പടക്കാത്തവരെ. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒരു വസ്തുവും. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. يُخْلَقُونَ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു(താനും). 192 وَلاَ يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് സാധ്യമകുകയുമില്ല. لَهُمْ അവർക്ക്. نَصْرًا ഒരു സഹായത്തിനും, വല്ല സഹായം ചെയ്വാനും. وَلاَ أَنفُسَهُمْ തങ്ങളെത്തന്നെയും (അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെയും) ഇല്ല. يَنصُرُونَ അവർ സഹായിക്കും. 193 وَإِن تَدْعُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ ക്ഷണി(വിളി)ക്കുന്നപക്ഷം, ക്ഷണിച്ചലാകട്ടെ. إِلَى الْهُدَى നേർമ്മാർഗ്ഗ (സന്മാർഗ്ഗ)ത്തിലേക്ക്. لاَ يَتَّبِعُوكُمْ അവർ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റുകയില്ല, പിൻതുടരുന്നതുമല്ല. سَوَاءٌ സമമത്രെ, ഒരുപോലെയാണ്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. أَدَعَوْتُمُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (ക്ഷണിച്ചു-പ്രാർത്ഥിച്ചു)വോ. أَمْ أَنتُمْ അതല്ല (അല്ലെങ്കിൽ) നിങ്ങൾ. صَامِتُونَ മൗനമവലംബിക്കുന്ന (മിണ്ടാതിരിക്കുന്ന)വരാണ്. 194 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ تَدْعُونَ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന (വിളിക്കുന്ന)വർ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ (പുറമെ). عِبَادٌ അടിയാൻമാരാണ്, അടിമകളാണ്. أَمْثَالُكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരായ. فَادْعُوهُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളവരെ വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. فَلْيَسْتَجِيبُوا എന്നിട്ടവർ ഉത്തരം നൽകട്ടെ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ, സത്യവാൻമാർ.

അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, പ്രവൃത്തികളിലോ അവൻെറ പങ്കുകാരായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, വിളിച്ചാരാധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു വസ്തുവിൻെറയും സ്ഥിതിഗതികൾ ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ജീവനില്ലാത്തും ജീവനുള്ളതുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവരെ പങ്കുകാരാക്കുന്നതിനു എന്തു ന്യായമാണുള്ളത്?! അവരെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ എന്താണു പ്രയോജനമുള്ളത്?! എന്നു സാരം. ഈ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെയും ബാധിക്കുന്നവയാണെങ്കിലും മുഖ്യമായും വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണുള്ളതെന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഖുർആൻ അവതരിക്കുമ്പോൾ മുശ്രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളായി കൽപിച്ചു വന്നിരുന്നത് വിഗ്രഹങ്ങളെയാണല്ലോ.

നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള അടിയാൻമാർ (**عباد امثالكم**) എന്ന പ്രയോഗം ആരാധ്യ വസ്തുക്കളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മലക്കുകൾ, പ്രവാചകൻമാർ, പുണ്യാത്മാക്കൾ മുതലായവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യക്തം തന്നെ. എന്നാൽ, അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ, ഇവിടെ പ്രധാനമായും പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നതു വിഗ്രഹ ദൈവങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് എന്നിരിക്കെ, ആ വാക്കു (**عباد امثالكم**) നിർജ്ജീവങ്ങളും ബുദ്ധിയില്ലാത്തവയുമായ വിഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ അർത്ഥമെന്താണെന്നു സംശയിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ, നിങ്ങളെപ്പോലെ അവയും അല്ലാഹുവി

ൻെറ സൃഷ്ടികളും അടിമകളുമാണെന്നത്രെ അതിൻെറ അർത്ഥം. ജീവികളും, നിർജ്ജീവികളും, വിഗ്രഹങ്ങളും അല്ലാത്തവരുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാം അവൻെറ അടിമയും സൃഷ്ടിയും തന്നെയാണല്ലോ. മാത്രമല്ല, വിഗ്രഹങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നത് ഏതെങ്കിലും പുണ്യവാൻമാരുടെ നാമങ്ങളിലായിരിക്കും. അപ്പോൾ, കവിഞ്ഞപക്ഷം അവ ആരുടെ പേരിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നുവോ അവരെപ്പോലെ ആ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു സ്ഥാനം കൽപിക്കണമെന്നു സങ്കൽപിച്ചാൽ തന്നെയും അപ്പോഴും അവ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിമകൾ തന്നെയായിരിക്കും. യഥാർത്ഥമാകട്ടെ, വിഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവയുടെ ആരാധകൻമാരുടെ കൈക്കു നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെടുന്നവയും, ബുദ്ധിയോ ജീവനോ ഗ്രഹണശക്തിയോ ഇല്ലാത്തവയുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള സ്ഥാനം പോലും വാസ്തവത്തിൽ അവർക്കില്ല-നിങ്ങളെക്കാൾ നിസ്സാരങ്ങളാണവ- എന്നുകൂടി അവയുടെ ആരാധകരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് അടുത്ത വചനത്തിലെ ചോദ്യങ്ങൾ:-

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَآ ۖ أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَآ ۖ أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَآ ۖ أَمْ لَهُمْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ قُلِ ٱدْعُوا۟ شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ ﴿١٩٥﴾

195 അവർക്ക് നടക്കുവാനുള്ള കാലുകൾ ഉണ്ടോ?! അതല്ല, അവർക്ക് പിടിക്കുവാനുള്ള കൈകൾ ഉണ്ടോ?! അതല്ല, അവർക്ക് കാണുവാനുള്ള കണ്ണുകൾ ഉണ്ടോ?! അതല്ല, അവർക്ക് കേൾക്കുവാനുള്ള കാതുകൾ ഉണ്ടോ?! (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചു കൊള്ളുവിൻ; പിന്നെ (വേണമെങ്കിൽ) എന്നോടു നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു കൊള്ളുവിൻ- എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഒഴിവു നൽകേണ്ടാ.

---

195 أَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടോ. أَرْجُلٌ കാലുകൾ. يَمْشُونَ അവർ നടക്കും. بِهَا അവകൊണ്ട്. أَمْ لَهُمْ അതല്ല (അതോ-അല്ലെങ്കിൽ) അവർക്കുണ്ടോ. أَيْدٍ കൈകൾ. يَبْطِشُونَ അവർ പിടിക്കും എതിർക്കുന്ന. بِهَا അവകൊണ്ട്. أَمْ لَهُمْ അതല്ല അവർക്കുണ്ടോ. أَعْيُنٌ കണ്ണുകൾ. يُبْصِرُونَ بِهَا അതുകൊണ്ടവർ കാണും. أَمْ لَهُمْ അതല്ല അവർക്കുണ്ടോ. آذَانٌ കാതു(ചെവി)കൾ. يَسْمَعُونَ بِهَا അതുകൊണ്ടവർ കേൾക്കും, കേൾക്കുന്ന. قُلِ പറയുക. ادْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ. شُرَكَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളെ. ثُمَّ كِيدُونِ പിന്നെ (എന്നിട്ട്) നിങ്ങൾ എന്നോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുക. فَلَا تُنظِرُونَ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഒഴിവ് നൽകേണ്ടാ, താമസം നൽകേണ്ട.

നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളുംകൂടി ഒത്തൊരുമിച്ചുകൊണ്ട് യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും എനിക്ക് നൽകാത്തവിധം എനിക്കെതിരായി എന്തു തന്ത്രങ്ങൾ തന്നെ പ്രയോഗിച്ചാലും ഞാനതിനു ഒരു നിലയും വിലയും കൽപിക്കയില്ല എന്നു സാരം.

إِنَّ وَلِـِّۧىَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْكِتَـٰبَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿١٩٦﴾

196 'നിശ്ചയമായും, എൻെറ രക്ഷാധികാരി (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിയ അല്ലാഹുവാകുന്നു. അവൻ സജ്ജനങ്ങളെ ഏറ്റെടു(ത്തു രക്ഷി)ക്കുകയും ചെയ്യും.'

وَٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَآ أَنفُسَهُمْ يَنصُرُونَ ﴿١٩٧﴾

197 'നിങ്ങൾ അവനു പുറമെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നവരാകട്ടെ, നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുകയില്ല; അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെത്തന്നെയും അവർ സഹായിക്കുകയില്ല.'

وَإِن تَدۡعُوهُمۡ إِلَى ٱلۡهُدَىٰ لَا يَسۡمَعُواْۖ وَتَرَىٰهُمۡ يَنظُرُونَ إِلَيۡكَ وَهُمۡ لَا يُبۡصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

198 അവരെ നിങ്ങൾ നേർമ്മാർഗത്തിലേക്ക് വിളിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ (അത്) കേൾക്കുകയില്ല. (മനുഷ്യാ) നിന്നിലേക്കു നോക്കുന്നതായി നിനക്ക് അവരെ കാണാവുന്നതാണ്; അവരാകട്ടെ, (ഒന്നും) കാണുന്നില്ല താനും.

---

196 إِنَّ وَلِيِّيَ നിശ്ചയമായും എൻെറ രക്ഷാധികാരി, കൈകാര്യക്കാരൻ, ബന്ധു. اللهُ അല്ലാഹുവാകുന്നു. الَّذِي نَزَّلَ ഇറക്കിയവനായ. الْكِتَابَ (വേദ)ഗ്രന്ഥം. وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവൻ. يَتَوَلَّى ഏറ്റെടുക്കുന്നു, ഏറ്റെടുക്കുക(രക്ഷ നൽകുക)യും ചെയ്യും. الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തരെ, സജ്ജനങ്ങളെ. 197 وَالَّذِينَ تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കു(പ്രാർത്ഥിക്കു)ന്നവർ. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. لَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് സാധ്യമാകയില്ല. نَصْرَكُمْ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ, നിങ്ങളുടെ സഹായത്തിന്. وَلَا أَنفُسَهُمْ അവരത്തന്നെയും ഇല്ല. يَنصُرُونَ അവർ സഹായിക്കും. 198 وَإِن تَدْعُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചാലോ, വിളിക്കുന്നപക്ഷം. إِلَى الْهُدَى നേർ(സൻ)മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക്. لَا يَسْمَعُوا അവർ കേൾക്കുകയില്ല. وَتَرَاهُمْ അവരെ നീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം. يَنظُرُونَ അവർ നോക്കുന്നതായി. إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لَا يُبْصِرُونَ കാണുന്നും ഇല്ല.

വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു കണ്ണ്, മൂക്ക്, ചെവി തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവക്കു കാഴ്ചയോ, കേൾവിയോ, മറ്റേതെങ്കിലും ഗ്രഹണശക്തിയോ ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ.

خُذِ ٱلۡعَفۡوَ وَأۡمُرۡ بِٱلۡعُرۡفِ وَأَعۡرِضۡ عَنِ ٱلۡجَٰهِلِينَ ﴿١٩٩﴾

199 (നബിയേ) നീ മാപ്പ് (അഥവാ വിട്ടുവീഴ്ച എന്ന തത്വം) സ്വീകരിക്കുക; സദാചാരം (അഥവാ സൽക്കാര്യം) കൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുക; വിവരമില്ലാത്തവരിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യുക.

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ نَزۡغٞ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

200 പിശാചിൽ നിന്നു വല്ല ദുഷ്പ്രേരണയും നിന്നെ (യെങ്ങാനും) ഇളക്കി വിടുന്ന പക്ഷം, നീ അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

. 199 خُذِ എടുക്കുക (സ്വീകരിക്കുക). الْعَفْوَ മാപ്പ്. وَأْمُرْ കൽപിക്കുക, ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുക. بِالْعُرْفِ സദാചാരം (സൽക്കാര്യം)കൊണ്ട്. وَأَعْرِضْ തിരിഞ്ഞും കളയുക, അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുക. عَنِ الْجَاهِلِينَ അജ്ഞാനികളെപ്പറ്റി, വിഡ്ഢികളിൽ നിന്ന്. 200 وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ നിന്നെ ഇളക്കി (തോണ്ടി) വിടുന്ന പക്ഷം. مِنَ الشَّيْطَانِ പിശാചിൽ നിന്ന്. نَزْغٌ വല്ല ഇളക്കിവിടലും, ഒരു തോണ്ടൽ (ദുഷ്പ്രേരണ). فَاسْتَعِذْ എന്നാൽ ശരണം (കാവൽ) തേടുക. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനോട്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

മുശ്‌രിക്കുകളെയും, അവരുടെ ശിർക്കുകളെയും സംബന്ധിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവരടക്കം എല്ലാവരോടും പെരുമാറുന്നത് എങ്ങിനെയായിരിക്കണമെന്നു ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അന്യരോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ അനുവർത്തി

ക്കേണ്ടുന്ന സൽസ്വഭാവ മൂല്യങ്ങളെല്ലാം ഈ മൂന്നു ചെറുവാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അടക്കിയിരിക്കുന്നതു കാണാം.

1) **خذ العفو** (മാപ്പ്-അഥവാ വിട്ടുവീഴ്ച-സ്വീകരിക്കുക.) വളരെ അർത്ഥ വിശാലതയുള്ള ഒരു വാക്യമാണിത്. സ്വഭാവം, പ്രവൃത്തി, ഇടപാട്, സംസാരം ആദിയായവയിലെല്ലാം തന്നെ മറ്റുള്ളവർക്കു വിഷമവും ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവപ്പെടാതെ-നീതിയുക്തവും സൗകര്യ പ്രദവുമായ രീതിയിൽ-പെരുമാറുക, അവരിൽ നിന്നു അനുഭവപ്പെടുന്ന വിഷമങ്ങളുടെയും, ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെയും നേരെ കണ്ണടക്കുക എന്നൊക്കെയാണു അതിന്റെ ചുരുക്കം. നബി (ﷺ)പറയുന്നു: **يسروا ولا تعسروا وسكنوا ولا تنفروا – متفق** (നിങ്ങൾ എളുപ്പമുണ്ടാക്കുവിൻ, ഞെരുക്കമുണ്ടാക്കരുത്. നിങ്ങൾ സമാധാനമുണ്ടാക്കുവിൻ, വെറുപ്പിക്കരുത്.) (ബു;മു.) ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നു അബീഹാതിം (ﷺ)എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ, ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ ഇതിന്റെ താൽപര്യം എന്താണെന്നു നബി (ﷺ) ജിബ്രീൽ (عليه السلام)നോടു ചോദിച്ചുവെന്നും, അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും വന്നിരിക്കുന്നു: ''താങ്കളോട് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു താങ്കൾ മാപ്പു നൽകുവാനും, താങ്കൾക്കു (വേണ്ടതു തരാതെ) മുടക്കം ചെയ്തവർക്കു താങ്കൾ (അങ്ങോട്ടു) കൊടുക്കുവാനും, താങ്കളോടു ബന്ധം മുറിച്ചവരോടു താങ്കൾ ബന്ധം ചേർക്കുവാനും അല്ലാഹു കൽപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.''

2) **وأمر بالعرف** (സദാചാരം-അഥവാ സൽക്കാര്യം-കൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുക.) നല്ലതും വേണ്ടപ്പെട്ടതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും- മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ പറയുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹുവിങ്കൽ പുണ്യകരവും ജനങ്ങളിൽ ഉപകാരപ്രദവുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും - ഉൾക്കൊള്ളുന്നവക്കാണ് **العرف** എന്ന വാക്ക്. സദാചാരത്തെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിക്കലും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കലും സത്യവിശ്വാസികളുടെ കടമയാണെന്നും, എല്ലാ നിലവാരത്തിലുള്ള ആളുകളും അവരവരുടെ കഴിവുപോലെ അതിനു ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നും അനേകം ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഇമാം റാസീ (ﷺ)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും മാപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും മാത്രം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അതു ചിലപ്പോൾ മതപരവും അല്ലാത്തതുമായ അനാശാസ്യതക്കു കാരണമായെന്നു വരും. അതിനൊരു പരിഹാരംകൂടിയാണു രണ്ടാമത്തെ ഈ ഉപദേശം. അതായത്, സദാചാരത്തിനും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കും ഹാനികരമാകത്തക്ക വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതുപോലെത്തന്നെ, സൽക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിക്കുകയും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അജ്ഞാനികളായ മൂഢജനങ്ങളിൽ നിന്നു അനഭിലഷണീയമായ പ്രതികരണങ്ങളോ നേരിടേണ്ടിയും വന്നേക്കും. അടുത്ത ഉപദേശത്തിൽ അതിനുള്ള പരിഹാരവും കാണാവുന്നതാകുന്നു.

3) **واعرض عن الجاهلين** (വിവരമില്ലാത്ത ആളുകളിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുക.) അഥവാ അജ്ഞാനികളും മൂഢൻമാരുമായ ആളുകളുടെ നേരെ അവഗണനാ നയം സ്വീകരിക്കണം. എന്നു താൽപര്യം. അവരിൽ നിന്നുണ്ടായേക്കുന്ന എതിർപ്പുകളെയും ഉപദ്രവങ്ങളെയും സഹിക്കുക, മാന്യമല്ലാത്ത വാക്കുകൾക്കും പ്രവൃത്തികൾക്കും പ്രതികാരത്തിന്നു മുതിരാതിരിക്കുക, അനാവശ്യങ്ങളിൽ അവരോടു സഹകരിക്കാതെ അവയിൽ നിന്നു അകന്നു നിൽക്കുക, അനിഷ്ടകരമായ പെരുമാറ്റം കണ്ടാൽ കണ്ണടക്കുക മുതലായതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു. പല മഹാൻമാരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുള്ളതുപോലെ, സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങൾ ഈ മൂന്നു വാക്യങ്ങളിൽ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഉപദേശങ്ങൾ മൂന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (ﷺ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, എല്ലാ ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയോടുമുള്ള കൽപനയാണിതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ഈ വചനത്തിൻെറ ശീർഷകത്തിലും, 'ഖുർആനും സുന്നത്തും മുറുകെ പിടിക്കുക എന്ന അദ്ധ്യായത്തിലും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)ൽ നിന്നു ബുഖാരീ (ﷺ)ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സംഭവം അറിയുന്നതു ഇവിടെ സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. സംഭവം ഇതാണ്: ഉയൈനത്തു (*) ബ്നുഹിസ്ൻ (ﷺ)അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദര പുത്രനായ ഹുർ-റുബ്നുഖൈസ് (ﷺ)ൻെറ അടുക്കൽവന്ന് തനിക്കു ഖലീഫാ ഉമർ (ﷺ)നോട് ഒരു സംഭാഷണത്തിനു അനുമതി വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഉമർ (ﷺ)ൻെറ സദസ്സിലും, കാര്യാലോചനകളിലും അംഗങ്ങളായിരുന്നവർ ഖുർആൻ അധികം പഠിച്ചവരായിരുന്നു. അവർ യുവാക്കളോ വയസ്സുചെന്നവരോ എന്ന വ്യത്യാസമില്ലായിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഹുർ-റും ﷺ. അങ്ങനെ, സമ്മതം ലഭിച്ച് ഉയൈനത്ത് ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം (ഖലീഫയോടു) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: .''ഖത്ത്വാബിൻെറ മകനേ, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ! താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്കു അധികമൊന്നും തരാറില്ല; ഞങ്ങളിൽ നീതിയനുസരിച്ചു വിധിക്കാറുമില്ല.'' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഉമർ (ﷺ)നു കോപം വന്നു. അദ്ദേഹത്തെ വല്ലതും ചെയ്വാനുള്ള ഭാവമായി. അപ്പോൾ, ഈ (199-ാം) വചനം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഹുർ-റു (ﷺ)പറഞ്ഞു: ''അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ! അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോടു ഇങ്ങിനെയാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇയാൾ (ഉയൈനത്ത്) വിഡ്ഢികളിൽ പെട്ടവനുമാകുന്നു.'' 'ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)പറയുകയാണ്: ''അല്ലാഹുവാണ! ഈ വചനം ഓതിക്കേട്ടപ്പോൾ അതിനപ്പുറം പിന്നെ ഉമർ ഒന്നും ചെയ്തില്ല. അദ്ദേഹം ഖുർആൻ കേട്ടാൽ നിൽക്കുന്ന ആളായിരുന്നു.'' (ബു.) ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ട അതിർത്തിക്കപ്പുറം കടന്നു വല്ലതും പറയുകയോ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാത്ത ആളായിരുന്നു ഉമർ (ﷺ)എന്നത്രെ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

കോപംകൊണ്ടോ, മറ്റു വല്ല വികാരവും നിമിത്തമോ മനുഷ്യൻെറ പക്കൽ അവിവേകവും പാകപ്പിഴവും വരുക സ്വാഭാവികമാണ്. മനുഷ്യൻെറ വർഗ്ഗ ശത്രുവായ പിശാചിൻെറ ദുഷ്പ്രേരണകളായിരിക്കും ഇതിനു പിന്നിലുള്ളത്. അങ്ങിനെ വല്ലതും അനുഭവപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അതിനുള്ള നിവാരണ മാർഗ്ഗമാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് **واما ينزغنك من الشطيان نزغ** ... (പിശാചിൽനിന്നു വല്ല ദുഷ്പ്രേരണയും നിന്നെ ഇളക്കി വിടുന്നപക്ഷം നീ അല്ലാഹുവിനോടു ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക) അതായത്, മേൽപറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്ത വല്ലതും വന്നുപോയാൽ, അതു പൈശാചിക പ്രേരണയിൽ നിന്നുണ്ടായതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് അതിൽനിന്നു പിൻമാറുകയും, പിശാചിൻെറ അത്തരം ദുഷ്പ്രേരണകളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്നു സാരം. ഇതിനു മുമ്പു നിർദ്ദേശിച്ച മൂന്നു നിർദ്ദേശങ്ങളും പിശാചിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രായോഗികമല്ല. കാരണം, പിശാചിനെ മനുഷ്യനു കാണുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അവൻെറ പ്രവൃത്തികളും ചെയ്തികളും അദൃശ്യവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവനോടു വിട്ടുവീഴ്ചക്കോ, സദുപദേശത്തിനോ സ്ഥാനമില്ല. അവനെക്കുറിച്ചു ഗണിക്കുന്നതാകട്ടെ, അവനിൽ നിന്നുള്ള കൂടുതൽ ഉപദ്രവത്തിനേ വഴിവെക്കുകയുമുള്ളു. കിട്ടുന്ന അവസരമെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി മനുഷ്യനെ വഞ്ചിച്ചു വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനാണു പിശാച്. മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ എത്ര തന്നെ ദുസ്വഭാവികളോ, ശത്രുക്കളോ ആയാലും പ്രസ്തുത

---

* عينية بن حصن الفزارى ഇദ്ദേഹം സഹാബികളിൽ എണ്ണപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയും ഫിസാർ (فزار) ഗോത്രത്തിലെ ഒരു നേതാവുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, കുറച്ചു പരുക്കൻ സ്വഭാവവും അൽപം വിഡ്ഢിത്തവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. മക്കാ വിജയ കാലത്തു അദ്ദേഹം മുസ്ലിമായി. ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ത്വലൈഹത്തുൽ അസദീ എന്ന കള്ളപ്രവാചകൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവനെ അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും പിന്നീടു അതിൽ നിന്നു മടങ്ങി ഖേദിക്കുകയും നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. (من فتح البارى)

മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അവരെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാനും, മയപ്പെടുത്തുവാനും സാധിച്ചെന്നുവരും. ചുരുക്കത്തിൽ, പിശാചിൽ നിന്നുള്ള ഏകരക്ഷാമാർഗ്ഗം അല്ലാഹുവിൽ ശരണം പ്രാപിക്കലത്രെ.

അതുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യരുടെ ഇണക്കവും സ്നേഹവും സമ്പാദിക്കുന്നതിനും, അവരുടെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷ നേടുന്നതിനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു ഈ വചനത്തിലെന്നപോലെ, 23: 96-98 ലും , 41:34, 36 ലും ഇതുപേലെ, പിശാചിൽനിന്നുള്ള രക്ഷക്ക് അല്ലാഹുവിനോട് തേടണമെന്നു .കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുൽ ഹാതിഹ:യുടെ ആരംഭത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നോക്കുക, പിശാചിൻെറ പ്രവൃത്തികളും ചെയ്തികളും വളരെ ഗൂഢമായതും, മനുഷ്യർക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്തതുമാണെങ്കിലും അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന്നു നല്ലപോലെ അറിയാം. അതിൽനിന്നുള്ള രക്ഷാമാർഗ്ഗമെന്താണെന്നും അവന്നറിയാം. അതുകൊണ്ട് അവനോട് ശരണം തേടുകയാണു നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് എന്നത്രെ അവസാനത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതെ, انه سميع عليم (നിശ്ചയമായും, അവൻ കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു) അടുത്ത വചനവും കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَٰنِ تَذَكَّرُوا۟ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾

201 നിശ്ചയമായും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർ, അവരെ പിശാചിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന വല്ല തോന്നലും ബാധിച്ചാൽ അവർക്ക് ഓർമ്മ വരുന്നതാണ്; അപ്പോൾ, അവർ (ഉൾ) കാഴ്ചയുള്ളവരായിരിക്കും!

وَإِخْوَٰنُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى ٱلْغَىِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

202 അവരുടെ [പിശാചുക്കളുടെ] സഹോദരങ്ങളാകട്ടെ, അവർ അവരെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ അയച്ചു വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും; പിന്നെ, അവർ കുറവു വരുത്തുകയില്ല.

. 201 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർ. إِذَا مَسَّهُمْ അവരെ സ്പർശിച്ചാൽ, ബാധിച്ചാൽ. طَائِفٌ വല്ല (ഒരു) നിഴലും, ബാധ, ബിംബം, നിഴലാട്ടം (തോന്നൽ). مِّنَ الشَّيْطَانِ പിശാചിൽ നിന്ന്. تَذَكَّرُوا അവർ ഓർമ്മവെക്കും, അവർക്ക് ഓർമ്മവരും. فَإِذَا هُم എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അവർ. مُّبْصِرُونَ കാണുന്ന (ഉൾകാഴ്ചയുള്ള) വരായിരിക്കും. 202 وَإِخْوَانُهُمْ അവരുടെ സഹോദരങ്ങളാകട്ടെ. يَمُدُّونَهُمْ അവരെ അയച്ചുവിടും, അവർക്ക് സഹായം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. فِي الْغَيِّ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ. ثُمَّ പിന്നെ (അതിനു പുറമെ). لاَ يُقْصِرُونَ അവർ കുറവ് (വീഴ്ച) വരുത്തുകയില്ല.

സാരം:-അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി വിലക്കുകൾ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്ന ഭയഭക്തൻമാർ വല്ലപ്പോഴും പിശാചിൻെറ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു വിധേയമായിത്തീരുന്ന പക്ഷം, ഉടനെത്തന്നെ തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ അബദ്ധത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു ബോധം വരുന്നതായിരിക്കും. അങ്ങനെ, അതിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങുകയും, മേലിൽ അത്തരം വഞ്ചനകളിൽ അകപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള മുൻകരുതലും ദീർഘദൃഷ്ടിയും അവർക്കുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. സൂക്ഷ്മതയും ഭയഭക്തിയുമില്ലാതെ പിശാചിൻെറ സഹോദരങ്ങളും മിത്രങ്ങളുമായിക്കഴിയുന്നവരുടെ സ്ഥിതിയാകട്ടെ, മറിച്ചുമായിരിക്കും. പിശാചിൻെറ ദുഷ്പ്രേരണവഴി വല്ല വേണ്ടാവൃത്തിയിലും അകപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, അതിൽനിന്നു പിൻമടങ്ങുവാനുള്ള ബോധവും, സൻമനസ്സും അവർക്കു വരികയില്ല. തങ്ങളാൽ കഴിയുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പിശാചിനു പ്രോൽസാഹനവും സഹായവും നൽകുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. ചുരുക്കി

പ്പറഞ്ഞാൽ, പിശാചിൻെറ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു വിധേയനായി തെറ്റു കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തു പോകുക മനുഷ്യ സഹജമായപതിവാണ്. എന്നാൽ, ഭയഭക്തരായ ആളുകൾ തങ്ങൾക്കു പിണഞ്ഞ അമളി വേഗം മനസ്സിലാക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടി മേലിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കയും ചെയ്യും. വന്നു പോയതിനെപ്പറ്റി വീണ്ടുവിചാരം തോന്നാത്തവരാകട്ടെ, അവർ പിന്നെപ്പിന്നെ പിശാചിനു അടിമയായിത്തീരുകയും, ഒടുക്കം രക്ഷാമാർഗ്ഗം അടഞ്ഞുപോകുകയുമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക.

ചില പരമാർത്ഥങ്ങൾ ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു നന്ന്. ഒരാൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും, ഭയഭക്തിയും എത്ര കണ്ടുണ്ടോ അത്രകണ്ടു അവൻ പിശാചിൻെറ ചതിയെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നവനും, പിശാചിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനുമായിരിക്കും. ഒരാൾക്കു പിശാചിൻെറ കെണിയിൽ അകപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഭയമില്ലെങ്കിൽ, അതിനുള്ള കാരണം അവൻെറ വിശ്വാസദാർഢ്യമോ, മറ്റേതെങ്കിലും ഉൽകൃഷ്ട ഗുണമോ അല്ല. ഒന്നുകിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും വചനങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര വിശ്വാസമില്ലായ്മ, അഥവാ അദൃശ്യ സൃഷ്ടികളായ ജിന്നു വർഗ്ഗത്തെയും, അവരിൽപെട്ട പിശാചുക്കളെയും നിഷേധിക്കുന്നവരായിരിക്കുക. അതല്ലെങ്കിൽ, പിശാചിൻെറ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും വിധേയനാകാത്തവണ്ണം-പ്രവാചകൻമാരെപ്പോലെയോ, അതിലും ഉപരിയായോ- ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ള ആളാണു താനെന്ന ഒരു അഹങ്കാരം. രണ്ടിലൊന്നായിരിക്കും അതിനു കാരണം. കാരണം ഏതായാലും ശരി, അത്തരക്കാരുടെ ഹൃദയമാണ് നിഷ്പ്രയാസം പിശാചിനു സ്വൈരവിഹാരം നടത്തുവാൻ ഏറ്റവും ഉതകുന്ന രംഗം. അവനെക്കൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യിക്കുവാനും, എന്തു പറയിക്കുവാനും പിശാചിനു നിരുപാധികം സാധ്യമാണല്ലോ. പിശാചിൻെറ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി ഭയവും ശ്രദ്ധയും ഉള്ളവനാകട്ടെ, അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, സദാ അതിനെക്കുറിച്ചു ജാഗരൂകനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യഥേഷ്ടം അവനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പിശാചിനു സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല.

നബി (ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തതായി അനസ് (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ‘‘നിശ്ചയമായും, പിശാച് മനുഷ്യനിൽ നിന്നും അവൻെറ രക്തം സഞ്ചരിക്കുന്നേടത്തൊക്കെ സഞ്ചരിക്കുന്നതാണ്’’. (ബു; മു.) ഇബ്നുമസ്ഊദു (رضي الله عنه)പറയുന്നു: റസൂൽ (ﷺ)പറഞ്ഞു: ‘‘നിങ്ങളിൽ ഒരാളും തന്നെ, ജിന്നിൽ നിന്നുള്ള അവൻെറ കൂട്ടുകാരനും, മലക്കുകളിൽ നിന്നുള്ള അവൻെറ കൂട്ടുകാരനും അവനിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടാത്തവരായിട്ടില്ല.’’ അവർ (സഹാബികൾ) ചോദിച്ചു: ‘‘അങ്ങുന്നും (അങ്ങിനെ) തന്നെയോ?’’ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘‘(അതെ) ഞാനും തന്നെ. പക്ഷേ, എനിക്കു അല്ലാഹു അവന്നെതിരിൽ സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അവൻ കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ, അവൻ എന്നോടു നല്ലതിനെയല്ലാതെ കൽപിക്കുകയില്ല’’. (മു.) നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്നു ഇപ്രകാരവും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ‘‘നിശ്ചയമായും മനുഷ്യനിൽ പിശാചിന ഒരു (തരം) പ്രവേശനമുണ്ട്. മലക്കിനും ഒരു (തരം) പ്രവേശനമുണ്ട്. പിശാചിൻെറ പ്രവേശനം, തിൻമയെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദത്തവും, യഥാർത്ഥത്തെ വ്യാജമാക്കലുമായിരിക്കും. മലക്കിൻെറ പ്രവേശനമാകട്ടെ, നൻമയെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദത്തവും, യഥാർത്ഥത്തെ സത്യമാക്കലുമായിരിക്കും. ഇത് ആർക്കെങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടാൽ, അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നന്നുള്ളതാണെന്നു അവൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. മറ്റേതു (പിശാചിൻേറത്) ആർക്കെങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടാൽ, ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽ നിന്നു അവൻ അല്ലാഹുവിനോടു ശരണം തേടുകയും ചെയ്യട്ടെ’’. പിന്നീട് തിരുമേനി **الشيطان بعدكم الفقر ويأمركم بالفحشاء** (പിശാച് നിങ്ങളോടു ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറച്ചു താക്കീതു ചെയ്യുകയും, നിങ്ങളോടു നീചവൃത്തികൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്ന ഖുർആൻ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (തി.)

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِـَٔايَةٍ قَالُوا۟ لَوْلَا ٱجْتَبَيْتَهَا ۚ قُلْ إِنَّمَآ أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ مِن رَّبِّى ۚ هَـٰذَا بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾

203 (നബിയേ) നീ അവർക്കു വല്ല (പ്രത്യേക) 'ആയത്തും' [ദൃഷ്ടാന്തവും അഥവാ സൂക്തവും]കൊണ്ടു ചെല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ പറയും: 'അത് തനിക്കു (സ്വയം) തിരഞ്ഞെടുത്തു (നിർമ്മിച്ചു) കൂടേ?!' പറയുക: ''എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് എനിക്കു 'വഹ്‌യു' [സന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെ പിൻപറ്റുക മാത്രമാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. ഇത് [ഈ ഖുർആൻ] നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നു (ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുമാറു)ള്ള തെളിവുകളാകുന്നു. വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗ ദർശനവും, കാരുണ്യവുമാകുന്നു.''

---

203 وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم നീ അവർക്ക് ചെല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ, ചെല്ലാതിരുന്നാൽ. بِآيَةٍ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും (ലക്ഷ്യവും-സൂക്തവും) കൊണ്ട്. قَالُوا അവർ പറയും. لَوْلَا ആയിക്കൂടെ, എന്തുകൊണ്ടായിക്കൂടാ. اجْتَبَيْتَهَا നീ (താൻ) അത് തിരഞ്ഞെടുക്കുക. قُلْ പറയുക. إِنَّمَا أَتَّبِعُ ഞാൻ പിൻപറ്റുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. مَا يُوحَى വഹ്‌യ് (സന്ദേശം) നൽകപ്പെടുന്നതിനെ. إِلَيَّ എനിക്ക്, എന്നിലേക്ക്. مِن رَّبِّي എന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. هَذَا ഇത്. بَصَائِرُ ചില ഉൾക്കാഴ്ചകളാകുന്നു, തെളിവുകളാകുന്നു. مِن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനവും. وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനങ്ങൾക്ക്. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

اية (ആയത്ത്) എന്ന വാക്കു പ്രകൃതിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കും, വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്നതുകൊണ്ട് മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഈ ചോദ്യത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെടാറുണ്ട്. (1) എന്തുകൊണ്ട് തനിക്കു തന്റെ സ്വന്തം വകയായി ചില ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങൾ രചിച്ചുണ്ടാക്കിക്കൂടാ? എന്നും (2) ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള വല്ല പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും എന്തുകൊണ്ടു തന്റെ വകയായി ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തന്നുകൂടാ? എന്നും. വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽതന്നെ, ഈ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങളും അവർ ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് താനും. ائت بقران غير هذا او بدله (ഇതല്ലാത്ത ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടു വരുക, അല്ലെങ്കിൽ അതു മാറ്റി മറിക്കുക) എന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി (10:15). ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഒരു നീരുറവ പുറപ്പെടുവിച്ചു തരുക, ആകാശത്തു നിന്നൊരു കഷ്ണം വീഴ്ത്തിത്തരുക. സ്വർണ്ണംകൊണ്ടൊരു വീടു നിനക്കുണ്ടായിരിക്കുക മുതലായ പല കാര്യങ്ങൾ എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇവ ഏതെങ്കിലും കാണിച്ചു തന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നും അവർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (17:90-93). ആ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ, അവർക്കു നൽകുവാൻ നബി (ﷺ)യോടു കൽപിച്ച മറുപടിയുടെയും, ഈ ചോദ്യത്തിനു നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയുടെയും ആശയം ഒന്നുതന്നെ. അതായത്, എനിക്കു സ്വന്തമായി ഒന്നും കൊണ്ടുവരുവാനോ, നിർമ്മിക്കുവാനോ നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നത് പ്രബോധനം ചെയ്‌വാനും കാണിച്ചു തരുവാനും മാത്രമേ എനിക്കു നിവൃത്തിയുള്ളു. അതിനപ്പുറം എനിക്കൊന്നും സാധ്യമല്ല. കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടുവോളം തെളിവുകളും ന്യായങ്ങളും ഖുർആനിലുണ്ട്. അതിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു രക്ഷയും വിജയവും ലഭിക്കും.

وَإِذَا قُرِئَ ٱلْقُرْءَانُ فَٱسْتَمِعُوا۟ لَهُۥ وَأَنصِتُوا۟ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾

204 ഖുർആൻ വായി(ച്ചു കേൾപ്പി) ക്കപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾ അതിലേക്ക് ചെവി കൊടുക്കുകയും, അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെ

ട്ടേക്കാം.

---

204 وَإِذَا قُرِئَ ഓതപ്പെട്ടാൽ. الْقُرْآنُ ഖുർആൻ. فَاسْتَمِعُوا നിങ്ങൾ കേൾവി (ചെവി) കൊടുക്കുവിൻ, ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുവിൻ. لَهُ അതിലേക്ക്, അതിനെ. وَأَنصِتُوا അടങ്ങുകയും (മൗനമായിരിക്കയും) ചെയ്‌വിൻ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. تُرْحَمُونَ നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെടും.

സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള തെളിവുകളാണു ഖുർആൻ: വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അതു മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവുമാണ് എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതെങ്ങിനെ ഫലവത്താക്കാമെന്നു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾക്കുമ്പോൾ അതിലേക്കു നല്ലപോലെ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയും, ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളോ കുതർക്കങ്ങളോ ഉണ്ടാക്കാതെ അടങ്ങിയിരുന്നു കേൾക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതാണത്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, അതിലെ ആശയങ്ങൾ മനസ്സിൽ പതിയുകയും, അങ്ങിനെ സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും ആസ്വദിക്കുവാനും സാധിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഇതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളും കടുത്ത മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെയുണ്ട്. ദുരുദ്ദേശ്യപൂർവ്വം അൽപനേരം സ്വസ്ഥമായിരുന്നു ഖുർആൻ കേൾക്കുവാൻ ഇടയായവർപോലും അതിൽ ആകൃഷ്ടരാകുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങളും പലതുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ..... لا تسمعو لهذ القرأن والغوافيه (നിങ്ങൾ ഈ ഖുർആനിലേക്കു ചെവികൊടുക്കരുത്: അതിൽ ബഹളംകൂട്ടി ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ വിജയം നേടിയേക്കും.) (41:26) എന്നും മറ്റും അവർ പറഞ്ഞിരുന്നതും.

ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾക്കുമ്പോൾ മൗനമവലംബിക്കുകയും, ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയും വേണമെന്ന കൽപന അവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രം ബാധകമല്ല. എല്ലാവർക്കും, എല്ലായ്പ്പോഴും ബാധകം തന്നെയാകുന്നു. ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ, ഇമാമിൻെറ ഖുർആൻ പാരായാണം കേൾക്കുന്ന മഅ്മൂമുകൾ (പിന്നിൽ തുടർന്നു നമസ്കരിക്കുന്നവർ) ഖുർആനും മറ്റും ഓതരുതെന്നും, ഓതുന്നപക്ഷം അതു വളരെ പതുക്കെയായിരിക്കണമെന്നും മറ്റുമുള്ള വിശദീകരണങ്ങളും, മഅ്മൂമുകൾ സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയോ മറ്റോ ഓതേണ്ടതുണ്ടോ, ഇല്ലേ എന്നും മറ്റുമുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും ഫിഖ്ഹു (കർമ്മശാസ്ത്ര) ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്നാണെന്നറിയുമ്പോൾ, ഇതിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തി ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഈ കൽപനയുടെ ലക്ഷ്യം പൂർണ്ണമായി ഫലത്തിൽ വരേണമെങ്കിൽ, കേൾക്കുന്നവർക്ക് ഖുർആൻെറ അർത്ഥവും ആശയവും സാമാന്യമായെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാലും അർത്ഥം അറിയാത്തവർക്കും ഈ കൽപന ഒട്ടും ബാധകമല്ലെന്നു കരുതുവാനും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അർത്ഥം അിറിയാത്തവരായിരുന്നാൽപോലും അല്ലാഹുവിൻെറ വചനമായ ഖുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ അച്ചടക്കത്തോടുകൂടി അതു ശ്രദ്ധിക്കുകയും, മറ്റു കോലാഹലങ്ങളിൽ മുഴുകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അതിനോട് കാണിക്കേണ്ട ഒരു മര്യാദയത്രെ. അതിനോട് അനാദരവും അവഗണനാനയവും കാണിക്കുന്നതു ധിക്കാരവുമാകുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

وَٱذْكُر رَّبَّكَ فِى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ ٱلْجَهْرِ مِنَ ٱلْقَوْلِ بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْءَاصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْغَٰفِلِينَ ﴿٢٠٥﴾

205 വിനയപ്പെട്ടും, ഭയപ്പെട്ടും കൊണ്ട് നിൻെറ റബ്ബിനെ നീ സ്വയം ഓർക്കുക (അഥവാ കീർത്തനം ചെയ്യുക); വാക്കിൽ നിന്നും ഉച്ചത്തിലല്ലാതെയും (ഓർക്കുക); രാവിലെയും, വൈകുന്നേരങ്ങളിലും നീ അശ്രദ്ധൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കയും ചെയ്യരുത്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيُسَبِّحُونَهُۥ وَلَهُۥ يَسْجُدُونَ ۩ ﴿٢٠٦﴾

206 നിശ്ചയമായും, നിന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ അടുക്കലുള്ളവര്‍, അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവര്‍ അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല; അവര്‍ അവന് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീര്‍ത്തനം] നടത്തുകയും, അവന് 'സുജൂദ്'. [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

205 وَاذْكُر ഓര്‍ക്കുക, സ്മരിക്കുക, കീര്‍ത്തനം ചെയ്യുക, പ്രസ്താവിക്കുക. رَّبَّكَ നിന്‍റെ റബ്ബിനെ. فِي نَفْسِكَ നിന്‍റെ സ്വന്തത്തില്‍ (മനസ്സില്‍-സ്വയം). تَضَرُّعًا വിനയപ്പെട്ട് (ഭക്തി താഴ്മകാട്ടി) കൊണ്ട്. وَخِيفَةً ഭയപ്പെട്ട്കൊണ്ടും പേടിച്ചും. وَدُونَ الْجَهْرِ ഉച്ചത്തിലല്ലാതെയും. مِنَ الْقَوْلِ വാക്കില്‍ നിന്നും. بِالْغُدُوِّ രാവിലെ. وَالْآصَالِ വൈകുന്നേരങ്ങളിലും. وَلَا تَكُن നീ ആയിരിക്കയും ചെയ്യരുത്. مِّنَ الْغَافِلِينَ അശ്രദ്ധന്‍മാരുടെ കൂട്ടത്തില്‍. 206 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ നിന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ അടുക്കലുള്ളവര്‍. لَا يَسْتَكْبِرُونَ അവര്‍ അഹംഭാവം (ഗര്‍വ്വ്) നടിക്കുകയില്ല. عَنْ عِبَادَتِهِ അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. وَيُسَبِّحُونَهُ അവര്‍ അവന് തസ്ബീഹും ചെയ്യും, സ്തോത്രകീര്‍ത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്യും. وَلَهُ അവന്. يَسْجُدُونَ അവര്‍സുജൂദും (സാഷ്ടാംഗം നമസ്ക്കരിക്കയും) ചെയ്യും.

ഈ വചനം ഓതിയ ഉടനെ ഒരു സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഓത്തിന്‍റെ സുജൂദ് (سجود التلاوة) നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സൂക്തങ്ങളില്‍ ഒന്നാമത്തേതാണിത്. ഇതില്‍ പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ക്കിടയില്‍ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. സുജൂദിനു പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില വചനങ്ങളിലാണു പാരായണ വേളയില്‍ സുജൂദു നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവ അതതിന്‍റെ സ്ഥാനങ്ങളില്‍ 'മുസ്ഹഫി'ല്‍ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. അല്‍പം ചില സ്ഥലങ്ങളില്‍ സുജൂദു വേണ്ടതുണ്ടോ, ഇല്ലേ എന്നതില്‍ പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ക്കിടയില്‍ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കാണാമെങ്കിലും മിക്ക സ്ഥലവും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതാകുന്നു. സുജൂദിന്‍റെ ആയത്തുകളില്‍ ഈ വചനവും നബി (ﷺ)എണ്ണിയതായി ഹദീസില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. (ജ.)

ذكر (ദിക്ര്‍) എന്ന വാക്കിന് 'ഓര്‍ക്കുക, സ്മരിക്കുക, പറയുക, പ്രഖ്യാപിക്കുക, കീര്‍ത്തനം ചെയ്യുക, പ്രസ്താവിക്കുക' എന്നൊക്കെ സന്ദര്‍ഭോചിതം അര്‍ത്ഥങ്ങള്‍ വരും. മനസ്സുകൊണ്ടും, വാക്കുകൊണ്ടുമുള്ള ധ്യാനങ്ങള്‍ അതില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നുവെന്നു ആദ്യത്തെ വചനത്തില്‍നിന്നും മറ്റും വ്യക്തമാകുന്നു. തസ്ബീഹു, ഹംദു, തക്ബീര്‍, ദുആ (സ്തോത്രകീര്‍ത്തനം, സ്തുതി കീര്‍ത്തനം, മഹത്വകീര്‍ത്തനം, പ്രാര്‍ത്ഥന) മുതലായവയെക്കുറിച്ചാണു സാധാരണ 'ദിക്ര്‍' എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നത്. ഇവയെല്ലാം വിനയത്തോടും, ഭയഭക്തിയോടു കൂടിയും മിതമായ ശബ്ദത്തോടുകൂടിയും ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും പ്രത്യേകം അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തരുന്നു. ഉച്ചത്തില്‍ ശബ്ദമിട്ടുകൊണ്ടും, ഹൃദയം സ്പര്‍ശിക്കാതെ നാവിലൂടെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടുമുള്ള ധ്യാനങ്ങളും പ്രാര്‍ത്ഥനകളും നന്നല്ലെന്നു ഇതില്‍നിന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. കഴിഞ്ഞ 55, 56 വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ വിവരിച്ച സംഗതികളും ഇവിടെ ഓര്‍ക്കത്തക്കവയാണ്.

സമയ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു തന്നെ. എങ്കിലും രാവും പകലും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളാണല്ലോ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും. പലതരം പ്രകൃതി മാറ്റങ്ങളും സംഭവിക്കുന്ന ആ സമയങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും അനുഗ്രഹങ്ങളെയും കുറിച്ചു ഓര്‍മ്മിക്കുവാന്‍ പറ്റിയ പ്രത്യേക അവസരമത്രെ. മനുഷ്യന്‍റെ ജീവിത വ്യവഹാരങ്ങളില്‍ അവന്‍ വ്യാപൃതനാകുന്നതു

പകലിലാണ്. രാത്രി അവൻ വിശ്രമത്തിനു ഉപയോഗിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടവസ്ഥയുടെയും ആരംഭത്തിൽ അൽപസമയം അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുന്നത് ഏതു നിലക്കും ഉപയുക്തമാണല്ലോ. ചില പ്രത്യേക സമയങ്ങളിൽ നമസ്കാരം, ദിക്ർ മുതലായവ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് സൂ: റൂം 17, 19 വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക.

ഭയഭക്തിയോടും അച്ചടക്കത്തോടുംകൂടി അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ആ വിഷയത്തിൽ മലക്കുകളുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതായത്, അഹംഭാവം തീണ്ടാതെ-ഭക്തി വിനയത്തോടുകൂടി അവർ അവനു സദാ തസ്ബീഹ്, സുജൂദ് മുതലായ ആരാധനകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന്. മനുഷ്യരും അവരെപ്പോലെ, അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരാകാതെ ഭക്തി വിനയമുള്ളവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നു നമ്മെ ഉണർത്തുകയാണ് മലക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച ഈ പ്രശംസയുടെ താൽപര്യം. മലക്കുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലുള്ളവർ അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല; അവർ ക്ഷീണിച്ചു കുഴങ്ങുകയുമില്ല. അവർ രാവും പകലും സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ തളരുന്നില്ല. (അമ്പിയാഉ് 19, 20) ഇവിടങ്ങളിലൊക്കെ **الذين عنده** (അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലുള്ളവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് ഏതു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിക്കും തുടർന്നു പറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരായ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ 'ദൈവ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ച മഹാപുരുഷൻമാരാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം' എന്നു പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അദൃശ്യസൃഷ്ടികളിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്ത ഏതോ ഒരു താൽപര്യമായിരിക്കാം ഇവരെ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിലെത്തിച്ചത് (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ആരും അങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടില്ലെന്നതുപോകട്ടെ, അറബിഭാഷാ പരിജ്ഞാനമുള്ള ഒരു സത്യവിശ്വാസിയും അങ്ങിനെ പറയുവാൻ മുതിരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഇവിടെ ഓത്തിൻെറ സുജൂദു ചെയ്വാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു വളരെ യുക്തവും അർത്ഥവത്തുമാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

الحمد لله اولا واخرا – اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

8.സൂറത്തുല്‍ അന്‍ഫാല്‍ سورة الأنفال

മദീനായില്‍ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങള്‍ 75 വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 10
[വചനങ്ങള്‍ 76 ആയും എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 30 മുതല്‍ 36 കൂടിയ ഏഴു വചനങ്ങള്‍ മക്കയില്‍ അവതരിച്ചവയാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.]

انفال (അന്‍ഫാല്‍) എന്ന വാക്ക് **نفل** (നഫല്‍) ന്‍റെ ബഹുവചനമാകുന്നു. നിര്‍ബ്ബന്ധമായതിനെക്കാള്‍ അധികമുള്ളത് എന്നത്രെ അതിന്‍റെ ധാതുപരമായ സാക്ഷാല്‍ അര്‍ത്ഥം. ഐച്ഛികമായ സുന്നത്ത് നമസ്കാരങ്ങള്‍ക്കു **نفل** എന്നും **نافلة** എന്നുമൊക്കെ പറയുന്നത് അതു കൊണ്ടാകുന്നു. യുദ്ധത്തില്‍ ശത്രുപക്ഷത്ത് നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന 'ഗനീമത്തു' (**غنيمة**) സ്വത്തുക്കള്‍ക്കാണ് സാധാരാണ **انفال** എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അതാണ് ഇവിടെ അതു കൊണ്ട് വിവക്ഷ. മുന്‍ പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അഞ്ചു കാര്യങ്ങള്‍ എനിക്ക് നല്‍കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ അഞ്ചു കാര്യങ്ങള്‍ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തില്‍ നബി (ﷺ)പറഞ്ഞു 'ഗനീമത്തു' സ്വത്തുക്കള്‍ എനിക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുമ്പ് അത് ആര്‍ക്കും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.' (ബു;മു.) പക്ഷേ, വിശദീകരണങ്ങളില്‍ ഈ രണ്ടു പേരുകളും-'നഫ്ലും ഗനീമത്തും'-തമ്മില്‍ അല്‍പ സ്വല്‍പ വ്യത്യാസം കാണപ്പെടുമെങ്കിലും മൊത്തത്തില്‍ രണ്ടും ഒരേ അര്‍ത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നത്.

ബദ്ര്‍ യുദ്ധത്തിലെ ഗനീമത്ത് സ്വത്തുക്കള്‍ ഭാഗിക്കുന്ന അവസരത്തില്‍, യുദ്ധത്തില്‍ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന യുവാക്കളും, പുറമെ നിന്ന് അവര്‍ക്ക് ഒത്താശകള്‍ ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്ന വയസ്സു ചെന്നവരും തമ്മിലുണ്ടായ അഭിപ്രായ ഭിന്നതകളെത്തുടര്‍ന്നാണ് ഈ സൂറത്തിന്‍റെ അവതരണമുണ്ടായത്. അബൂദാവൂദ്, നസാഈ (رحمه الله)മുതലായവര്‍ ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ല്‍ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: '(യുദ്ധത്തില്‍) ഇന്നിന്ന പ്രവൃത്തികള്‍ ചെയ്തവര്‍ക്ക് ഇന്നിന്നതു ലഭിക്കും' എന്നു നബി (ﷺ)പറയുകുയുണ്ടായി. പ്രായം ചെന്നവര്‍ കൊടികളുടെ ചുവട്ടില്‍ നിലയുറപ്പിച്ചു. യുവാക്കള്‍ ശത്രുക്കളെ വധിക്കുവാനും, ഗനീമത്തുകള്‍ എടുക്കുവാനും തിടുക്കം കൂട്ടി. അപ്പോള്‍ വയസ്സു ചെന്നവര്‍ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങള്‍ നിങ്ങളള്‍ക്കൊരു തടവായി-രക്ഷയായി-നിലകൊള്ളുകയായിരുന്നു. നിങ്ങള്‍ക്ക് വല്ലതും സംഭവിക്കുമ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ ഞങ്ങളിലേക്കാണല്ലോ അഭയം തേടിവരുക. (അതുകൊണ്ട് ആ സ്വത്തുക്കളില്‍ ഞങ്ങള്‍ക്കും പങ്കുവേണം) അങ്ങനെ, നബി (ﷺ)യുടെ അടുക്കല്‍ അവര്‍ കേസ്സു പറഞ്ഞു. ഈ അവസരത്തില്‍ ... **يسألونك عن الانفال** എന്ന് തുടങ്ങിയ വചനങ്ങള്‍ അവതരിച്ചു.' സഅ്ദുബ്നുഅബീവഖ്-ഖാസ് (رضي الله عنه) ല്‍ നിന്ന് ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: അദ്ദേഹം സഈദുബ്നുല്‍ ആസ്വിയെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും അവന്‍റെ വാള്‍ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വാള്‍ തനിക്ക് തരുവാന്‍ അദ്ദേഹം നബി (ﷺ)യോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. നബി (ﷺ)അതിന് വിസ്സമതിച്ചു. അപ്പോള്‍ ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചു. അങ്ങനെ, തിരുമേനി വാള്‍ അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കാരണം, ഈ ആയത്തില്‍ അതിന്‍റെ അധികാരം നബി (ﷺ)ക്കാണെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ; ദാ; തി; ന.) ' അത് എനിക്കും തനിക്കും അവകാശപ്പെട്ടതായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോള്‍ അതിന്‍റെ നിയന്ത്രണം എനിക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ഞാന്‍ അത് തനിക്ക് നല്‍കുകയാണ്.' എന്ന് നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതായും രിവായത്തുകളില്‍ വന്നിട്ടുണ്ട്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍.

يَسۡـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلۡأَنفَالِۖ قُلِ ٱلۡأَنفَالُ لِلَّهِ وَٱلرَّسُولِۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَصۡلِحُواْ ذَاتَ بَيۡنِكُمۡۖ وَأَطِيعُواْ

1 (നബിയേ) അവര്‍ നിന്നോട് 'അന്‍ഫാലി'നെ [യുദ്ധ മുതലുകളെ]പ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: 'അന്‍ഫാല്‍' [യുദ്ധ മുതലുകള്‍] അല്ലാഹുവിനും, റസൂലിനുമുള്ളതാണ്. അതിനാല്‍, നിങ്ങള്‍ അല്ലാ

ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝١

ഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ളത് [സ്ഥിതിഗതി] നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, അവൻെറ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ- നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാകുന്നുവെങ്കിൽ.''

---

1 يَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. عَنِ الْأَنفَالِ അൻഫാലിനെ(യുദ്ധ മുതലുകളെ)പ്പറ്റി. قُلِ പറയുക. الْأَنفَالُ അൻഫാൽ, യുദ്ധ മുതലുകൾ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. وَالرَّسُولِ റസൂലിനുമാകുന്നു. فَاتَّقُوا الله അതിനാൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَصْلِحُوا നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്യണം. ذَاتَ بَيْنِكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ളത്, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ. وَأَطِيعُواالله അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനെയും. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِين സത്യവിശ്വാസികൾ..

ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്നു യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട സ്വത്തുക്കളിൽ ആർക്കുമാർക്കും പ്രത്യേക അവകാശമൊന്നുമില്ല. അവയുടെ അവകാശവും കൈകാര്യവും അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനുമാകുന്നു. അതെങ്ങിനെ വിനിയോഗിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ റസൂൽ അത് വിനിയോഗിക്കുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. ആ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ വഴക്കും ഭിന്നിപ്പും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. റസൂൽ അത് എങ്ങിനെ വിഹിതിച്ചു തരുന്നുവോ അപ്രകാരം നിങ്ങൾ അതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണം. നിങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായിട്ടുള്ള വഴക്കും ഭിന്നിപ്പും അവസാനിപ്പിച്ച് പരസ്പരം നന്നായിത്തീരുകയും വേണം. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും കൽപന നിരുപാധികം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരാണ് എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്.

ഈ വചനം അവതരിച്ചശേഷം ബദ്റിലെ 'ഗനീമത്തു'കൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചവർക്കെല്ലാം നബി (ﷺ)സമമായി ഭാഗിച്ച് കൊടുത്തു. ചില പ്രത്യേക ചുമതലകൾ ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു നിമിത്തം യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന വ്യക്തികൾക്കും നബി (ﷺ)ഓഹരി നൽകുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും കൽപന അനുസരിക്കണമെന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണ് 'ഗനീമത്തു' ഭാഗിക്കേണ്ടതെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിശദീകരണം താഴെ 41-ാം വചനത്തിൽ വെച്ചുകാണാം. انشاء الله

അബൂഉമാമഃ (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'അൻഫാലി'നെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഉബാദത്തുബ്നുസ്-സ്വാമിത്ത് (رضي الله عنه)നോടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൻെറ ആൾക്കാരായ ഞങ്ങളുടെ വിഷയത്തിലാണ് അത് അവതരിച്ചത്. അതായത്, ഞങ്ങൾ 'ഗനീമത്തി'നെപ്പറ്റി ഭിന്നിച്ചപ്പോൾ, അത് സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വളരെ ചീത്തയായിപ്പോയി. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അത് ഞങ്ങളുടെ കൈകളിൽ നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്ത് റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനിയെ ഏൽപിച്ചു. അങ്ങനെ, തിരുമേനി അത് മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ സമത്തിൽ ഭാഗിച്ചു. (അ;ബ;ഹാ;ഇബ്നുജരീർ)

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتْ

2 നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമാകുന്നു: അല്ലാഹു

قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُهُۥ زَادَتْهُمْ إِيمَٰنًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾

വിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ (അഥവാ ഓർമ്മവന്നാൽ) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പേടിച്ചു (നടുങ്ങി) പോകുന്നതാണ്; അവരിൽ അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അതവർക്ക് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ അവർ ഭാരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.-

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣﴾

3 അതായത്, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, നാം തങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്ന് ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ.

أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَّهُمْ دَرَجَٰتٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

4 അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്, യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ. അവർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പല പദവികളും പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

2 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ. الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ (തന്നെ-മാത്രം) ആകുന്നു. إِذَا ذُكِرَ പറയ(പ്രസ്താവിക്ക-ഓർക്ക)പ്പെട്ടാൽ. اللهُ അല്ലാഹു(വിനെക്കുറിച്ച്). وَجِلَتْ നടുങ്ങും, പേടിക്കുന്നതാണ്.قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَإِذَا تُلِيَتْ പാരായണം ചെയ്യ (ഓതിക്കേൾപ്പിക്ക)പ്പെട്ടാൽ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരുടെ മേൽ. آيَاتُهُ അവന്റെ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം -ദൃഷ്ടാന്തം-സൂക്തം)കൾ. زَادَتْهُمْ അത് (അവ)അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കും. إِيمَانًا വിശ്വാസത്തെ. وَعَلَى رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ. يَتَوَكَّلُونَ അവർ തവക്കുലാക്കുന്നതാണ്, ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യും. 3 الَّذِينَ يُقِيمُونَ നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നവർ. الصَّلاَةَ നമസ്കാരത്തെ. وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം നൽകിയതിൽനിന്നും. يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കും. 4 أُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ (അവർ)തന്നെ. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ. حَقًّا യഥാർത്ഥ, സത്യമായും. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും. دَرَجَاتٌ പല പദവികൾ. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ. وَمَغْفِرَةٌ പാപമോചനവും. وَرِزْقٌ ഉപജീവനവും, ആഹാരവും. كَرِيمٌ മാന്യമായ.

നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കണമെന്നും മറ്റും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. ആരാണ് യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾ? അവരുടെ പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങളെന്ത്? അതാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ അഞ്ച് ഗുണങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതായത്:-

1. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മ വന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയം പേടിച്ച് നടുങ്ങും. എന്നുവെച്ചാൽ, ഹിതമല്ലാത്ത വല്ല കാര്യത്തിലും പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ-സ്വയംതന്നെയോ, മറ്റൊരാൾ വഴിയോ-അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച ഓർമ്മവരേണ്ട താമസമേയുള്ളു. ഉടനെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് നടുക്കവും ഭയവും അനുഭവപ്പെടും. അങ്ങനെ, അതിൽ നിന്ന് പിൻമാറുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പാടു തോന്നിയാൽ പിന്നെ പാപത്തിൽനിന്ന് വിരമിക്കുകയും, പുണ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വഭാവികമാണല്ലോ. സ്വർഗ്ഗാവകാശികളായ ഭയഭക്തൻമാരെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നകൂട്ടത്തിൽ ആലുഇംറാൻ 135ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു. والذين اذا فعلوا فاحشة او ظلموا .... (വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്യുകയോ, തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം

പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുകയും, അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ പാപ ങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നവരും.)

2. അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ-ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വചനങ്ങളുമാകുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ- ഓതിക്കേട്ടാൽ അതവർക്ക് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കും. അടുത്ത സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وإذا ما أنزلة سورة (സാരം: വല്ല സൂറത്തും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവരിൽ ചിലർ-കപടവിശ്വാ സികൾ- പറയും: നിങ്ങളിൽ ആർക്കാണിത് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചതെന്ന്. എന്നാൽ, വിശ്വസിച്ച വർക്ക് അത് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അവർ സന്തോഷമടയുകയും ചെയ്യും. ഹൃദയത്തിൽ രോഗമുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്ക് അത് മ്ളേഛതയിലൂടെ മ്ളേഛത വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യു ക. (തൗബ: 124, 125) ഇതുപോലെയുള്ള വചനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് സത്യവിശ്വാസം ഏറ്റക്കുറവ് സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്നും, സൽക്കർമ്മങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വഴി അതിൽ വർദ്ധനവുണ്ടാകുമെന്നും, പാപങ്ങൾ മൂലം സത്യവിശ്വാസത്തിൽ കുറവ് നേരിടുമെന്നുമൊക്കെ ഇമാം ബുഖാരീ (ﷺ)പോലുള്ള മഹാൻമാർ പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വാസ്തവവും അങ്ങിനെത്തന്നെ. യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾ തന്നെയും പല പദവിക്കാരായിരിക്കുമെന്ന് 4-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതും ഇതിന് തെളിവാകുന്നു.

3. തങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ അവർ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും സ്നേഹവുമല്ലാതെ മറ്റാരുടെ പ്രീതിയും പൊരുത്തവും അവർക്ക് ലക്ഷ്യമില്ല. അവരു ടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിന് അവർ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമേ ആശ്രയിക്കുകയുള്ളു. അവ നോടല്ലാതെ അതിനുവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ അപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല. അവ ൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതേ ഉണ്ടാകൂ എന്നും, അവർ ഉദ്ദേശിക്കാത്തതൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നും അവർക്ക് ദൃഢവിശ്വാസവുമുണ്ടായിരിക്കും. അവൻ എന്തു നൽകുന്നുവോ അതിൽ അവർ സംതൃപ്തരുമായിരിക്കും. ഈ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങളും അവരുടെ വിശ്വാസശക്തിയെ സാക്ഷീകരി ക്കുന്നവയാകുന്നു. വിശ്വാസം ദൃഢതരത്തിലു ള്ളതായിരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ കർമ്മരംഗത്തു ണ്ടാകുന്ന രണ്ടു ഗുണങ്ങളാണ് 4-ാമത്തേതും, 5-ാമത്തേതും. അതായത്, അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തിപ്പോരുകയും, അല്ലാഹു തങ്ങൾക്ക് നൽകിയ കഴിവിൽ നിന്ന് ചിലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞത്.

അല്ലാഹുവിനോട് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന കർമ്മപരമായ കടമകളിൽ പ്രധാനമായത് നമസ് കാരവും, മനുഷ്യരോട് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന കടമകളിൽ പ്രധാനമായതു ദാനധർമ്മങ്ങളുമാണ ല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അവ രണ്ടും പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കൃത്യനിഷ്ഠയോടു കൂടി നിർബ്ബന്ധങ്ങളും നിബന്ധനകളും മര്യാദകളും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടും, മനഃസ്സാന്നിധ്യ ത്തോടും ഭയഭക്തിയോടുകൂടിയും നമസ്കരിച്ചുപോരുക എന്നത്രെ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തു ന്നതിൻെറ ശരിയായ വിവക്ഷ. ധനം ചിലവഴിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, നിർബ്ബന്ധമായതും ഐ ച്ഛികമായതുമായ എല്ലാതരം ദാനധർമ്മങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ആരിലുണ്ടോ അവർ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള സത്യവിശ്വാസികളാകുന്നു. എന്നാൽ, യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾ എല്ലാവരും ഒരേ പദവിയിലുള്ളവരായിരിക്കയില്ല. പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ഉദ്ദേശശുദ്ധി, ഭയഭക്തി, പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾ മുതലായ പലതിലും വ്യക്തികൾ തമ്മിൽ ഏറ്റക്കുറവുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അതനുസരിച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അവർക്ക് ലഭിക്കു ന്ന സ്ഥാനപദവികളിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവും -അഥവാ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതവും-എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. അതെ, لهم درجات عند ربهم ...... (അവർക്ക് അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ പല പദവികളും, പാപമോച നവും മാന്യമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.)

ഹാരിഥുബ്നു മാലികിൽ അൻസാരീ ﷺ യിൽ നിന്ന്--മാർഗ്ഗം വളരെ പ്രബലമല്ലെങ്കിലും-ഇമാം ത്വബ്റാനീ (ﷺ)ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽകൂടി റസൂൽ (ﷺ)നടന്നുപോകുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വർത്തമാനം അന്വേഷിച്ചു. അതിന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസിയായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു''. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''താൻ പറയുന്നതെന്താണെന്ന് ആലോചിക്കുക. കാരണം, ഓരോ കാര്യത്തിനുമുണ്ട് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം. അപ്പോൾ, തൻെറ വിശ്വാസത്തിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യമെന്താണ്?'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എൻെറ മനസ്സിന് ഇഹത്തിൽ (ഇഹലോക സുഖത്തിൽ) താൽപര്യമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ഞാൻ രാത്രി ഉറക്കൊഴിക്കുന്നു. (നമസ്കരിക്കുന്നു.) പകലിൽ ഞാൻ ദാഹിക്കുന്നു. (നോമ്പുപിടിക്കുന്നു.) എൻെറ റബ്ബിൻെറ സിംഹാസനത്തെ ഞാൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. സ്വർഗ്ഗക്കാർ പരസ്പരം സന്ദർശിക്കുന്നതും ഞാൻ നോക്കിക്കാണുന്നപോലെ തോന്നുന്നു''. നരകക്കാർ അതിൽ വെച്ച് നിലവിളിച്ച് കരയുന്നതും ഞാൻ നോക്കിക്കാണുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു'. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''**يا حارث عرفت فالزم** (ഹാരിഥേ, താൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇനി, അതു കൈവിടാതിരിക്കുക)'' അബൂസഈദിൽ ഖുദ്‌രി (ﷺ)പറയുകയാണ്: ''ആകാശ മണ്ഡലത്തിൽ ദൂരെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പ്രകാശിതങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങളെ കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറു നിന്നും നിങ്ങൾ നോക്കിക്കാണുന്നതുപോലെ, ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഉപരിഭാഗത്തുവെച്ച് നോക്കിക്കാണുന്നതാണ്. അവർ തമ്മിലുള്ള സ്ഥാനവ്യത്യാസമാണിതിന് കാരണം''. അപ്പോൾ സഹാബികൾ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, അത് പ്രവാചകൻമാരുടെ പദവികളായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ.'' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഇല്ലാതേ, എൻെറ ആത്മാവ് യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവർ തന്നെയാണ! അതൊക്കെ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും! റസൂലുകളെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളുകളായിരിക്കും.'' (ബു; മു.)

كَمَآ أَخۡرَجَكَ رَبُّكَ مِنۢ بَيۡتِكَ بِٱلۡحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقٗا مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ لَكَٰرِهُونَ ٥

5 (അതെ) നിൻെറ റബ്ബ് നിൻെറ വീട്ടിൽ [വാസസ്ഥലത്തിൽ] നിന്ന് ന്യായ (മായ കാര്യ) ത്തോടെ നിന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചതുപോലെ(ത്തന്നെയാണ് അതും സംഭവിച്ചത്); സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന് ഒരു സംഘം ആളുകൾ, നിശ്ചയമായും വെറുക്കുന്നവർ തന്നെയായിരുന്നു. [എന്നിട്ടും നിന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചതുപോലെ.]

يُجَٰدِلُونَكَ فِي ٱلۡحَقِّ بَعۡدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى ٱلۡمَوۡتِ وَهُمۡ يَنظُرُونَ ٦

6 ന്യായ(മായകാര്യ)ത്തിൽ-അത് വ്യക്തമായിത്തീർന്ന ശേഷം-അവർ നിന്നോട് തർക്കം നടത്തിയിരുന്നു; അവരെ മരണത്തിലേക്ക്, അവർ (അതു) നോക്കി (ക്കണ്ടു) കൊണ്ടിരിക്കെ, തെളിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നതുപോലെ!

---

5 كَمَا أَخْرَجَكَ നിന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചതുപോലെ. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. مِن بَيْتِكَ നിൻെറ വീട്ടിൽ നിന്ന്. بِالْحَقِّ ന്യായത്തോടെ, ന്യായപ്രകാരം, കാര്യസമേതം. وَإِنَّ فَرِيقًا നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ട (സംഘം) ആകട്ടെ (ആയിരിക്കെ). مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന്. لَكَارِهُونَ അതൃപ്തർ (വെറുക്കുന്നവർ) തന്നെ(യായിരുന്നു). 6 يُجَادِلُونَكَ അവർ നിന്നോട് തർക്കം നടത്തിയിരുന്നു, തർക്കിച്ചുകൊണ്ട്, തർക്കിക്കുന്നു. فِي الْحَقِّ കാര്യ (ന്യായമായ) ത്തിൽ. بَعْدَ ശേഷം. مَا تَبَيَّنَ അത് വ്യക്തമായി (വെളിവായി) ത്തീർന്നതിൻെറ. كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ അവർ തെളിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നപോലെ. إِلَى الْمَوْتِ മരണത്തിലേക്ക്. وَهُمْ അവർ, അവരായിരിക്കെ. يَنظُرُونَ നോക്കുന്നു (കാണുന്നു).

ബദ്ർ യുദ്ധത്തിലെ 'ഗനീമത്തു' സ്വത്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടായ ഭിന്നാഭിപ്രായവും, അതിൽ അല്ലാഹു വിധികൽപിച്ചതും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തുവെങ്കിലും പലരുടെയും ആഗ്രഹത്തിനും ഇഷ്ടത്തിനും എതിരായിരുന്നു ആ വിധി. അതുപോലെയുള്ള ഒരവസ്ഥ തന്നെയാണ് ബദ്ർ യുദ്ധത്തിലേക്കുള്ള നബി (സ)യുടെ പുറപ്പാടിൻെറ സമയത്തും ഉണ്ടായതെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ന്യായയുക്തവും കാര്യപ്പെട്ടതുമായ ഒരു വിഷയമായിരുന്നിട്ടും സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾക്ക് ആ പുറപ്പാട് ഒട്ടും തൃപ്തികരമല്ലാതിരുന്ന ഒരവസ്ഥയിലാണ് അല്ലാഹു അതിന് കളമൊരുക്കിയത്. യുദ്ധം അനിവാര്യവും, അതിൽ വിജയം സുനിശ്ചിതവുമാണെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലായിട്ടും ഓരോ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ചിലർ നബി (സ)യുമായി തർക്കം നടത്തി. മരണഹേതു കൺമുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ, അതിലേക്കു പിടിച്ചുവലിച്ച് കൊണ്ടുപോകുന്നതു പോലെയുള്ള ഭയമായിരുന്നു അതിന് കാരണം എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. അല്ലാഹു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന ഓരോ കാര്യങ്ങളിലും അവൻ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും രഹസ്യങ്ങളും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അവയെപ്പറ്റി മനുഷ്യർക്ക് നേരത്തെ ഒന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരും. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവൻെറ റസൂൽ മുഖാന്തരം കൽപിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യാതെയും മടികൂടാതെയും അതേപടി അനുസരിക്കുന്നതിലായിരിക്കും അവരുടെ നന്മ. അതവരുടെ കടമയുമാണ് എന്ന് താൽപര്യം.

ഈ വചനങ്ങളുടെയും, ഈ സൂറത്തിലെ മറ്റു ചില വചനങ്ങളുടെയും ആശയങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൻെറ പശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റി സാമാന്യം അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

മക്കാ ഖുറൈശികളുടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗം പ്രധാനമായും ശാമിലേക്കും യമനിലേക്കും അവർ നടത്താറുള്ള കച്ചവടയാത്രകളെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നു. (ഇത് സംബന്ധിച്ച് സൂറത്തു ഖുറൈശിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ഹിജ്റ രണ്ടാം കൊല്ലത്തിൽ അബൂസുഫ്യാൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ(*) ഒരു കച്ചവട സംഘം ശാമിലേക്ക് പോയി. ഖുറൈശികളായ ഓരോ ആണും പെണ്ണും തങ്ങളാൽ കഴിയുന്നത്ര സംഖ്യ മുതൽ മുടക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച കച്ചവടയാത്രയായിരുന്നു അത്. ഈ യാത്രമൂലം ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ അവർ മുസ്ലീംകൾക്കെതിരെ വിനിയോഗിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കും. കച്ചവടസംഘം ശാമിലേക്കു പോകുന്ന വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ വഴിമദ്ധ്യേ തടയുവാൻ നബി (ﷺ)യും കുറേ ആളുകളും കൂടി പുറപ്പെട്ടുപോയി. പക്ഷേ, അപ്പോഴേക്കും കച്ചവടസംഘം കടന്നുപോയിരുന്നു. അവരുടെ മടക്കം നബി (ﷺ)കാത്തിരുന്നു. മടക്കവിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ നേരിടുവാൻ നബി (ﷺ)സഹാബികളെ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചു. വാഹനവും മറ്റും തയ്യാറുള്ളവർ പോന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞതല്ലാതെ, അധിക സമ്മർദ്ദമൊന്നും നബി (ﷺ)ചെലുത്തിയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഒരു യുദ്ധത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമില്ലെന്ന് ധരിച്ച് പലരും മുന്നോട്ട് വന്നില്ല. തയ്യാറെടുത്തവരെയും കൊണ്ട് നബി (ﷺ)പുറപ്പെട്ടു. മുന്നൂറ്റി പതിമൂന്നു പേരായിരുന്നു അവർ. അവരിൽ 240ൽപരം ആളുകൾ അൻസാരികളും ബാക്കി മുഹാജിറുകളുമായിരുന്നു. വാഹനങ്ങൾ രണ്ടു കുതിരകളും ഏഴു ഒട്ടകങ്ങളും മത്രം. അവയെ അവർ മാറിമാറി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

* അബൂസുഫ്യാൻ (رضي الله عنه)ഒരു വലിയ ഖുറൈശി നേതാവും, നബി (സ)യുടെ പത്നി ഉമ്മുഹബീബ (റ)യുടെ പിതാവുമായിരുന്നു. അതേ സമയത്തു മുസ്ലിംകളുടെ കഠിന ശത്രുവും, പല യുദ്ധങ്ങളിലും മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ ഖുറൈശി സൈന്യത്തിൻെറ നേതൃത്വം വഹിച്ച ആളും ആയിരുന്നു. പിന്നീട് മക്കാ വിജയമുണ്ടായപ്പോൾ പലരെയും പോലെ അദ്ദേഹവും മുസ്ലിമായിത്തീർന്നു.

വർത്തക സംഘം നബി (ﷺ)യുടെയും സഹാബികളുടെയും പുറപ്പാടിൻെറ വിവരം മണത്തറിഞ്ഞു. അബൂസുഫ്‌യാൻ സഹായാർത്ഥന ചെയ്തുകൊണ്ട് മക്കായിലേക്ക് ആളയച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന് ഖുറൈശികൾ വളരെ വീറോടു കൂടി ഒരു വമ്പിച്ച സൈന്യസന്നാഹം നടത്തി. അബൂജഹ്‌ലിൻെറ നായകത്വത്തിൻ കീഴിൽ ആയിരത്തോളം വരുന്ന ഒരു പട്ടാള സംഘം തയ്യാറായി പുറപ്പെട്ടു. മിക്ക ഖുറൈശീനേതാക്കളും സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ആ സൈന്യത്തിൽ നൂറു കുതിരകളും, എഴുനൂറു ഒട്ടകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. നബി (ﷺ)റൗഹാഉ് (*) എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ മാത്രമാണ് പട്ടാള സംഘത്തിൻെറ വരവിനെപ്പറ്റി അറിവായത്. അടുത്ത ദിവസം കച്ചവട സംഘം ബദ്റി(†) ൽ എത്തുമെന്നും കേട്ടു. നബി (ﷺ)തൻെറ കൂടെയുള്ള സൈന്യത്തിലെ തലവൻമാരെ വിളിച്ച് കൂട്ടി അവരോട് കച്ചവട സംഘമോ, പട്ടാള സംഘമോ രണ്ടിലൊന്ന് എനിക്കു നൽകാമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയിക്കുകയും, അവരുടെ അഭിപ്രായം ആരായുകയും ചെയ്തു. രണ്ടിൽ ഏതിനെ നേരിട്ടാലും അതിൽ വിജയം മുസ്‌ലീംകൾക്കായിരിക്കുമെന്നാണ് ഇതിൻെറ അർത്ഥമെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. അബൂബക്കർ, ഉമർ (رضي الله عنهما)മുതലായവർ തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകി. എങ്കിലും പലരുടെയും മറുപടി തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ല. ശക്തി കുറവായ കച്ചവടസംഘത്തെ നേരിടാം, അത് നമ്മുടെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടും, പട്ടാള സംഘത്തെ നേരിടുവാനുള്ള ഒരുക്കമോ കഴിവോ നമുക്കില്ല, നേരത്തെത്തന്നെ വിവരമറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കതിനു ഒരുക്കം ചെയ്തു വരാമായിരുന്നു എന്നിങ്ങിനെ പലരും പറഞ്ഞു. ഇതു നബി (ﷺ)യുടെ മനസ്സിനെ വേദനിപ്പിച്ചുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ അവസരത്തിൽ മിഖ്ദാദുബ്നുൽ അസ്‌വദ് (رضي الله عنه)എഴുന്നേറ്റ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ‘‘അങ്ങയോട് അല്ലാഹു എന്ത് കൽപിച്ചുവോ അതിലേക്ക് അങ്ങുന്നു പോയിക്കൊള്ളുക. ഇസ്റാഈല്യർ മൂസാ (عليه السلام)നബിയോട്: اذهب انت وربك فقاتلا انا ههنا قاعدون (താനും തൻെറ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക, ഞങ്ങളിവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്) എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും പറയുകയില്ല. ബറക്കുൽ ഗിമാദിലേക്കു (‡) തന്നെ ഞങ്ങളെ വിളിച്ചാലും ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ഒന്നിച്ച് വരുവാൻ തയ്യാറാകുന്നു.’’ എന്നാൽ, അൻസാരികളുടെ നിലപാട് എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാകാതിരുന്നതു കൊണ്ടും, ‘‘ബൈഅത്തുൽ അഖബഃ (§) യിലെ നിശ്ചയപ്രകാരം മദീനായിൽ നിന്ന് പുറത്തുവെച്ച് ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ നബി (ﷺ)യെ സഹായിക്കുവാനുള്ള ബാദ്ധ്യത അവർക്കില്ലാത്തതു കൊണ്ടും അവരുടെ അഭിപ്രായം കൂടി അറിയണമെന്ന് നബി (ﷺ)ആഗ്രഹിച്ചു. അൻസാരികളുടെ നേതാവായ സഅ്ദുബ്നു മുആദ് (رضي الله عنه)എഴുന്നേറ്റു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ‘‘ഞങ്ങൾ അങ്ങയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അങ്ങുന്നുകൊണ്ടു വന്നതിനെയെല്ലാം ശരിവെക്കുകയും, അങ്ങേക്ക് പ്രതിജ്ഞ നൽകുകയും ചെയ്തവരാണ്. അങ്ങയോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഈ സമുദ്രം വിലങ്ങിൽ കടന്നുപോകുവാൻ അങ്ങുന്നു കൽപിച്ചാലും ഞങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങുവാൻ തയ്യാറാണ്.’’

---

* മദീനായിൽ നിന്നു 30-40 നാഴിക തെക്കു പടിഞ്ഞാറാണു റൗഹാഉ് روحاء

† മക്കായുടെയും മദീനായുടെയും ഇടയിൽ കൊല്ലംതോറും വമ്പിച്ച കച്ചവട മേളകൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു ബദ്ർ. ഇപ്പോൾ പല ഹാജിമാരും മദീനാ യാത്രാ വേളയിൽ ആ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കാറുണ്ടല്ലോ.

‡ യമനിൻെറ അങ്ങേഅറ്റത്തുള്ള ഒരു രാജ്യമാണത്. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

§ മദീനാ ഹിജ്റക്കുമുമ്പായി മദീനായിൽ നിന്നുഹജ്ജിനു വന്നിരുന്ന ചിലർ നബി (സ)യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും മദീനായിൽ വന്നാൽ നബി (സ)യെയും മുസ്‌ലിംകളെയും സഹായിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു അവർ നബി (സ)ക്കു ബൈഅത്ത് (പ്രതിജ്ഞ) നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്നാണ് ബൈഅത്തുൽ അഖബഃ എന്നു പറയുന്നത്. മക്കായിലെ അൽഅഖബഃയിൽ വെച്ചാണിത് നടന്നത്.

തിരുമേനി വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തോടെ നടക്കുവിൻ, സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ആ ജനങ്ങൾ വീണ് കിടക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ ഞാൻ (കൺമുമ്പിൽ) കാണുന്നപോലെ തോന്നുന്നു!''

ഇതെല്ലാമായപ്പോഴേക്കും അബൂസുഫ്യാനും വർത്തക സംഘവും തങ്ങളുടെ യാത്രാ മാർഗ്ഗം മാറ്റിചെങ്കടൽ തീരമാർഗ്ഗം രക്ഷപ്പെട്ടുപോയി. തങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് മടങ്ങിപ്പോകാമെന്നും, അറിയിച്ചുകൊണ്ട് അബൂസുഫ്യാൻ പട്ടാള സംഘത്തിലേക്ക് ദൂതനെ അയക്കുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കം ചിലർ അങ്ങിനെ മടങ്ങിപ്പോയെങ്കിലും അബൂജഹ്ൽ മടങ്ങുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ബദ്റിൽ ചെന്നിറങ്ങി തിന്നും കുടിച്ചും, മതിച്ചും, പുളച്ചും മൂന്നു ദിവസം കഴിച്ചു കൂട്ടി ജയഭേരി മുഴക്കിയേ മടങ്ങൂ എന്ന് നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് സൈന്യം ബദ്റിൽ വന്നിറങ്ങി. ഇതോടെ, പട്ടാളസംഘത്തോടുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ സുനിശ്ചിതമായിത്തീർന്നു.

വിശദാംശങ്ങളിൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ വ്യത്യാസം കണ്ടേക്കുമെങ്കിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ഇസ്ലാം ചരിത്രകാരൻമാരും ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൻെറ പശ്ചാത്തലം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിൻെറ ചുരുക്കമാണ് മുകളിൽ കണ്ടത്. ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലും സംഭവഗതി അപ്രകാരം തന്നെയാണെന്ന് മനസ്സിലാകും. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ചില പുതിയ കണ്ടു പിടുത്തക്കാർ അതെല്ലാം നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ പശ്ചാത്തലം അവരുടെ വകയായി പടച്ചുണ്ടാക്കിക്കാണുന്നു. നബി (ﷺ)യും സഹാബികളും ആദ്യം പുറപ്പെട്ടത് വർത്തക സംഘത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, പിന്നീട് മുൻകരുതൽ കൂടാതെ പട്ടാളസംഘത്തോട് ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടി വന്നുവെന്നും പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു. അബൂജഹ്ലിൻെറ നേതൃത്വത്തൽ പടയൊരുക്കം നടത്തുന്നതും, അവർ മുസ്ലീംകളെ ആക്രമിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും അിറഞ്ഞപ്പോഴാണ് നബി (സ)യും സഹാബികളും യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ടു പോയത്; മക്കായിൽ നിന്ന് പട്ടാളം ബദ്റിൽ എത്തുമ്പോഴേക്കും ശാമിൽ നിന്ന് മടങ്ങിവരുന്ന ആ കച്ചവടസംഘം ഭക്ഷ്യ സാധനങ്ങളുമായി അവിടെ എത്തിച്ചേരുവാൻ മുൻകൂട്ടി ഖുറൈശികൾ പരിപാടിയിട്ടിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ഇവർ അതിനു നൽകുന്ന രൂപം. കച്ചവടസംഘത്തെ നേരിടുവാൻ നബി (ﷺ)യും സൈന്യവും പുറപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയുന്നതിൻെറ അർത്ഥം, നബി (സ)യെയും സഹാബികളെയും കൊള്ളക്കാരും ധനമോഹികളുമാക്കുക എന്നാണെന്നും മറ്റുമുള്ള ചില ന്യായവാദങ്ങളാണ് ഈ പുതിയ ചിത്രീകരണത്തിന് ഇവരെപ്രേരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാര്യത്തിൻെറ ഉള്ളോട്ടിറങ്ങി പരിശോധിക്കുവാനും സംഭവങ്ങളെ വസ്തുനിഷ്ടമായി വിലയിരുത്തുവാനും കഴിയാത്തവ രുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ ചിത്രീകരണം അൽപം ആകർഷകമായിത്തോന്നിയേക്കാം. പക്ഷേ, സംഭവങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായത് എങ്ങിനെയാണെന്നറിയുവാൻ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ബുദ്ധിശക്തിയെയോ, യുക്തി ചിന്തയെയോ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നത് ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും നിരക്കാത്തതാകുന്നു.

മുമ്പ് ആരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പശ്ചാത്തലം തങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചുവെന്നുള്ള ദുരഭിമാനം മുഴച്ചുകാണാവുന്ന ആ ചിത്രീകരണത്തിനുവേണ്ടി ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ അവർക്ക് ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ഈ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിക്കാത്തവരാണെന്ന് ബോധ്യമുള്ള ഇമാംറാസീ (رحمه الله)യെപ്പോലുള്ള ചിലരുടെ വാക്കുകൾ സന്ദർഭത്തിൽനിന്ന് അടർത്തിയെടുത്ത് തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാം വിശദമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും വിവരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് കുറേ ദീർഘിച്ച് പോയേക്കുമെന്നതുകൊണ്ട് അതിന് മുതിരുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, അടുത്ത വചനവും, താഴെ 42-ാം വചനത്തിലെ ചില വാക്യങ്ങളും കൊണ്ടുതന്നെ അവരുടെ ഈ പുതിയ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

وَإِذْ يَعِدُكُمُ ٱللَّهُ إِحْدَى ٱلطَّآئِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ ٱلشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُحِقَّ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَيَقْطَعَ دَابِرَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧﴾

7 (ആ) രണ്ടിലൊരു സംഘത്തെ-അതു നിങ്ങൾക്കായിരിക്കും [നിങ്ങൾക്ക് അധീനമാകും] എന്ന്-അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ശക്തി (ബലം) ഉള്ളതല്ലാത്തത് നിങ്ങൾക്ക് ആയിരിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ മോഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തൻെറ (കൽപനാ) വാക്യങ്ങൾ മൂലം യഥാർത്ഥത്തെ യഥാർത്ഥവൽകരിക്കുകയും, അവിശ്വാസികളുടെ മൂടറു(ത്തു നശിപ്പി) ക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ അല്ലാഹുവും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

لِيُحِقَّ ٱلْحَقَّ وَيُبْطِلَ ٱلْبَٰطِلَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

8 (അതെ) യഥാർത്ഥത്തെ യഥാർത്ഥമാ (ക്കി സ്ഥാപി) ക്കുകയും, അയാഥാർത്ഥ്യത്തെ അയാഥാർത്ഥീകരി (ച്ച് നശിപ്പി)ക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അവൻ അങ്ങിനെ ചെയ്തത്); കുറ്റവാളികൾ വെറുത്താലും ശരി.

---

7 وَإِذْ يَعِدُكُمُ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം (വാഗ്ദത്തം) ചെയ്യുമ്പോൾ, ചെയ്തിരുന്ന സന്ദർഭം. اللهُ അല്ലാഹു. إِحْدَى ഒന്ന്. الطَّائِفَتَيْنِ രണ്ട് സംഘ (കൂട്ടവിഭാഗ)ത്തിൽ. أَنَّهَا അതാകുന്നു (ആയിരിക്കും) എന്ന്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَتَوَدُّونَ നിങ്ങൾ മോഹിക്കുക(ഇഷ്ടപ്പെടുക-ആഗ്രഹിക്കു ക)യും ചെയ്തിരുന്നു (ചെയ്യുന്നു). أَنَّ غَيْرَ അല്ലാത്തത് എന്ന്. ذَاتِ الشَّوْكَةِ ശക്തി (ബലം) ഉള്ളത്. تَكُونُ ആയിരിക്കണം (എന്ന്). لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَيُرِيدُ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു (ചെയ്യുന്നു). أَن يُحِقَّ യഥാർത്ഥമാക്കു(യഥാർത്ഥവൽക്കരിക്കു)വാൻ. الْحَقَّ യഥാർത്ഥത്തെ. بِكَلِمَاتِهِ അവൻെറ വാക്ക് (വാക്യം-കല്പന)കൾ മൂലം. وَيَقْطَعَ മുറിക്കു(അറുക്കു)വാനും. دَابِرَ മൂടു, പിൻപുറം. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ. 8 لِيُحِقَّ യഥാർത്ഥമാക്കുവാൻ (യഥാർത്ഥമായി പുലർത്തുവാൻ)വേണ്ടിയാണ്. الْحَقَّ യഥാർത്ഥ-(കാര്യ-സത്യ)ത്തെ. وَيُبْطِلَ അയഥാർത്ഥീകരിക്കുവാനും, വിഫലമാക്കുവാനും. الْبَاطِلَ നിരർത്ഥമായതിനെ, അയഥാർത്ഥ്യം. وَلَوْ كَرِهَ വെറുത്താലും (അനഷ്ടപ്പെട്ടാലും) ശരി. الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ.

വർത്തകസംഘം, പട്ടാളസംഘം എന്നീ രണ്ടിൽ ഏതൊരു സംഘത്തെ നിങ്ങൾ നേരിട്ടാലും ആ സംഘത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി നിങ്ങൾക്ക് അവരോട് വിജയം നേടാം, അതിന് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സഹായിക്കും എന്ന് നബി (ﷺ)മുഖേന അവൻ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ആൾബലവും, ആയുധശക്തിയും ഇല്ലാത്ത വർത്തക സംഘത്തെ നേരിടുവാനായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ മോഹം. വളരെ ക്ളേശമൊന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരാതെ അതിലുള്ള സമ്പത്തുകളെ നിങ്ങൾക്ക് അധീനമാക്കാമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതി. എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവൻെറ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾവഴി ഉദ്ദേശിച്ചത് അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായ മറ്റൊന്നായിരുന്നു. സത്യമതത്തിനു ഇവിടെ സ്ഥിരീകരണവും, പ്രചാരണ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടാവണം. അതിൻെറ നിഷേധികളുടെ ശക്തിയും സ്വാധീനവും നാമാവശേഷമാക്കുകയും വേണം. അതായിരുന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. അതാണവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയത്. അതെ, നിങ്ങളെ നിശിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവന്ന ആ മഹാപാപികളുടെ അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കെതിരായി ഇസ്‌ലാമാകുന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വിജയിപ്പിക്കുകയും, ശിർക്കാകുന്ന അയാഥാർത്ഥ്യത്തെ പരാജപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയാണ് അവൻ അതൊക്കെ ചെയ്തത്.

അബൂജഹ്ലിൻെറ പട്ടാള സംഘത്തോടോ, അബൂസുഫ്യാൻെറ വർത്തക സംഘത്തോടോ ഏതിനോട് ഏറ്റുമുട്ടിയാലും ആ സംഘത്തെ നിങ്ങൾക്ക് അധീനമാക്കി-അഥവാ അതിനെ പരാജയപ്പെടുത്തിത്തരാം എന്ന് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോട് വാഗ്ദാനം നൽകിയിരുന്നുവെന്നും, ശക്തിയും ബലവും കുറഞ്ഞ സംഘമായ വർത്തകസംഘത്തോട് ഏറ്റുമുട്ടുവാനായിരുന്നു അവർക്ക് മോഹമെന്നും, പക്ഷേ, ശക്തിയേറിയ പട്ടാളസംഘത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി സത്യമതത്തെ വിജയിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതാണ് ഒടുവിൽ സംഭവിച്ചതെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നിരിക്കെ-മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ-വർത്തക സംഘത്തോട് ഏറ്റുമുട്ടണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് നബി (സ)യും സഹാബികളും പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും പട്ടാള സംഘം യുദ്ധത്തിന് ഒരുങ്ങിവരുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ നേരിടുവാനായിരുന്നു അവർ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടതെന്നും മറ്റുമുള്ള വാദങ്ങൾ ആ വാദക്കാരുടെ പുതിയ സൃഷ്ടിയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

എല്ലാവിധ സജ്ജീകരണങ്ങളും സഹിതം മുന്നൊരുക്കത്തോടുകൂടി തയ്യാറെടുത്തുവന്ന വമ്പിച്ച ഒരു പട്ടാളവ്യൂഹവും, കേവലം നിരായുധരും മുൻകരുതലില്ലാത്തവരും എണ്ണം കൊണ്ട് അവരുടെ ഏതാണ്ട് മൂന്നിലൊരു ഭാഗം മാത്രം വരുന്നവരുമായ ഒരു സംഘം ആളുകളും തമ്മിലാണ് ബദ്റിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയത്. എന്നിട്ടും, അതിശക്തമായ ആ സംഘത്തിലെ നേതാക്കളായ എഴുപതു പേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും, അത്രതന്നെ കേമൻമാർ ബന്ധനത്തിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇത് അല്ലാഹു ചെയ്ത വാഗ്ദാനം അവൻ സാക്ഷാൽക്കരിച്ചതല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്? മനുഷ്യൻെറ കണക്കുകൂട്ടലിനോ, ഇഷ്ടത്തിനോ, ആസൂത്രണത്തിനോ അനുസരിച്ചല്ല കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും പരിപാടിയും അനുസരിച്ചാകുന്നു. ആകയാൽ, അവൻെറ കൽപനകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും മടികൂടാതെയും, ചോദ്യം ചെയ്യാതെയും അനുസരിക്കുകയാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യേണ്ടത് എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ പാഠം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: كتب عليكم القتال وهو كره لكم – الاية (സാരം: യുദ്ധം നിങ്ങൾക്ക് വെറുപ്പായിരുന്നിട്ടും, അത് നിങ്ങളുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്കു വെറുപ്പായിരിക്കുകയും, അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമായിരിക്കുകയും, അത് നിങ്ങൾക്കു ദോഷകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം (2: 216)

ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ)ൻെറ ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''മുൻ പ്രവാചകൻമാരുടെ കാലത്ത് അവരെ വ്യാജമാക്കിയിരുന്ന സമുദായങ്ങളെ ചില പൊതുശിക്ഷകൾ മുഖേന അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചു നാമാവശേഷമാക്കിയിരുന്നു. നൂഹ് (عليه السلام)ൻെറ ജനതയെ ജലപ്രളയംകൊണ്ടും, ആദ് ഗോത്രത്തെ കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടും, ഥമൂദിനെ ഭയങ്കര ശബ്ദംകൊണ്ടും നശിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ ആദ്യകാലത്ത് ഫിർഔനും കൂട്ടരും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടാണ് അദ്ദേഹത്തിന് തൗറാത്തു നൽകപ്പെട്ടതും, അതിൽ നിഷേധികളോട് സമരം നടത്തുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടതും. ഈ നിയമം പിന്നീടുള്ള പ്രവാചക മാർഗ്ഗങ്ങളിലും തുടർന്നുപോന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ولقد اتينا موسى الكتاب من بعد ما اهلكنا القرون الاولى بصائر للناس (പൂർവ്വ തലമുറകളെ നശിപ്പിച്ചതിനുശേഷം, ജനങ്ങൾക്ക് ഉൾക്കാഴ്ചകളായും, മാർഗ്ഗദർശനമായും, കാരുണ്യമായും കൊണ്ട് നാം മൂസാക്കു വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി-അവർ ഉറ്റാലോചക്കുവാൻവേണ്ടി. (ഖസ്വസ്വ് : 43) സത്യവിശ്വാസികൾ അവിശ്വാസികളെ കൊലചെയ്യുന്നതുമൂലം അവർക്ക് കൂടുതൽ നിന്ദ്യതയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് കൂടുതൽ മന:സമാധാനവും ഉളവാകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: قاتلوهم يعذبكم الله با يديكم – الاية (സാരം: നിങ്ങൾ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കൈകളാൽ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും, അവരെ അപമാനിക്കുകയും, നിങ്ങളെ അവർക്കെതിരെ സഹായിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിന് അവൻ

ആശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (തൗബ: 14) ഇതനുസരിച്ചാണ് ഖുറൈശീ പ്രമാണി കളായ യോഗ്യൻമാരെ അവർ നിസ്സാരൻമാരായി ഗണിച്ച് വന്നിരുന്നവരുടെ കൈകൊണ്ട് വധിച്ച് മന:സമാധാനമടയുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും, അതുകണ്ട് അപമാനിതരാകുവാൻ അവ ിശ്വാസികൾക്കും അവസരമുണ്ടായത്.''

إِذۡ تَسۡتَغِيثُونَ رَبَّكُمۡ فَٱسۡتَجَابَ لَكُمۡ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلۡفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ مُرۡدِفِينَ ۝٩

9 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് സഹാ യം തേടിയിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക); എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ന ൽകി. ''മലക്കുകളിൽനിന്നും തുടരെ വ ന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആയിരം പേരെ ക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകുന്നവനാണ്'' എന്ന്.

وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشۡرَىٰ وَلِتَطۡمَئِنَّ بِهِۦ قُلُوبُكُمۡۚ وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝١٠

10 അതിനെ അല്ലാഹു ഒരു സന്തോഷവാർ ത്തയല്ലാതെ ആക്കിയിട്ടില്ല; അതു മൂലം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമടയു വാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു സഹായം അ ല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നല്ലാതെ ഇല്ല താനും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രതാപശാലി യും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

9 **إِذْ تَسْتَغِيثُونَ** നിങ്ങൾ സഹായം (ഉതവി) തേടിയിരുന്ന സന്ദർഭം. **رَبَّكُمْ** നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്. **فَاسْتَجَابَ** എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അവൻ ഉത്തരം നൽകി. **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക്. **أَنِّي** ഞാൻ എന്ന്. **مُمِدُّكُم** നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകുന്ന (നിങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന)വനാണ്. **بِأَلْفٍ** ആയിരംകൊണ്ട്. **مِّنَ الْمَلَائِكَةِ** മലക്കുകളിൽ നിന്ന്. **مُرْدِفِينَ** തുടരെ (ഒന്നിന് പിന്നാലെ ഒന്നായി) വരുന്നതായ.. 10 **وَمَا جَعَلَهُ** അതിനെ ആക്കിയിട്ടില്ല. **اللهُ** അല്ലാഹു. **إِلاَّ بُشْرَى** സന്തോഷവാർത്തയല്ലാതെ. **وَلِتَطْمَئِنَّ** സമാധാനമട യുവാൻ വേണ്ടിയുമാണ്. **بِهِ** അതുമൂലം, അതിനാൽ. **قُلُوبُكُمْ** നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. **وَمَا النَّصْرُ** സഹായം അല്ല (ഇല്ല)താനും. **إِلاَّ مِنْ عِندِ** പക്കൽ നിന്നല്ലാതെ. **اللهِ** അല്ലാഹുവിൻെറ. **إِنَّ اللهَ** നിശ്ച യമായും അല്ലാഹു. **عَزِيزٌ** പ്രാതാപശാലിയാകുന്നു. **حَكِيمٌ** അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനായ.

ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ മറ്റൊരു അനുഗ്രഹമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഉമർ (رضي الله عنه)പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു അബ്ബാ സ് (رضي الله عنه)വഴി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതും അൽപം ദീർഘമായതുമായ ഒരു ഹദീസിൻെറ ആദ്യഭാഗം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ നബി (ﷺ)തൻെറ സഹാബികളെ നോക്കുമ്പോൾ അവർ മുന്നൂറിൽ ചില്വാനമാണെന്നും, മുശ്രിക്കുകളെ നോക്കുമ്പോൾ അവർ ആയിരമോ അധികമോ ആണെന്നും കണ്ടു. അപ്പോൾ അവിടുന്നു ഖിബ്ലയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. തിരുമേനി തുണിയും തട്ടവും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവേ! എന്നോടു ചെയ്ത വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റിത്തരേണമേ ! അല്ലാഹുവേ! ഇസ്ലാമിൻെറ ആൾക്കാരായ ഈ സംഘത്തെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, ഭൂമിയിൽ ഒരിക്കലും നിനക്ക് ആരാധന ചെയ്യപ്പെടുകയു ണ്ടാകുകയില്ല.'' അങ്ങനെ, തിരുമേനി റബ്ബിനോട് സഹായമർത്ഥിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരു ന്നു. തിരുമേനിയുടെ തട്ടം തോളിൽ നിന്ന് നിലത്തു വീണു. അപ്പോൾ, അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)ചെന്ന് തട്ടമെടുത്ത് തോളിലിട്ടുകൊടുത്ത് പിന്നിലൂടെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവാചകരേ! അങ്ങയുടെ റബ്ബിനോട് അങ്ങുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചതുമതി! തീർച്ചയായും അവൻ അവൻെറ വാഗ്ദാനം അങ്ങേക്ക് നിറവേറ്റിത്തരും.'' ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ്... ..... **إذ تستغشون** എന്നുളള (ഈ) വചനം അവതരിച്ചത്. അങ്ങനെ, അന്ന് അവർ മുശ്രിക്കുകളുമാ യി കൂട്ടിമുട്ടിയപ്പോൾ അല്ലാഹു മുശ്രിക്കുകളെ പരാജയപ്പെടുത്തി. അവരിൽ എഴുപതു പേർ

കൊല്ലപ്പെടുകയും, എഴുപതു പേർ പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.........(അ;മു;ദാ;തി.) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരവും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ബദ്റിന്റെ ദിവസം നബി (ﷺ)പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ കരാറിനും വാഗ്ദാനത്തിനും വേണ്ടി ഞാൻ നിന്നോടപേക്ഷിക്കുന്നു. നീ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിനക്ക് ആരാധന ചെയ്യപ്പെടുന്നതല്ല.'' അപ്പോൾ, അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)നബി (ﷺ)യുടെ കൈക്കു പിടിച്ച് 'മതി' എന്ന് പറഞ്ഞു അപ്പോൾ, തിരുമേനി: ''ആ സംഘം പരാജയപ്പെടും, അവർ പിൻതിരിഞ്ഞുപോകും'' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പുറത്ത് വന്നു. (ബു;ന) ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, പൊതുവിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ എല്ലാവരും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിനുവേണ്ടി ആ അവസരത്തിൽ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ഉത്തരമായി, തുടരെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആയിരം മലക്കുകൾ വഴി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകി നിങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കാമെന്ന് സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു അറിയിച്ചു. ഇവിടെ ആയിരം മലക്കുകൾ എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. . സൂ: ആലു ഇംറാനിൽ (124, 125) മുവ്വായിരം ഇറക്കാമെന്നും, അയ്യായിരം ഇറക്കാമെന്നും പറഞ്ഞത് ബദ്റിനെ സംബന്ധിച്ചു തന്നെയാണെന്നും, അല്ലെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ നാമവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ബദ്റിൽവെച്ചു തന്നെയാണെന്ന അഭിപ്രായ പ്രകാരം, ആയിരം എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം-ഖത്താദ: رضي الله عنهയിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ-ആദ്യം ആയിരം ഇറക്കുകയും, പിന്നീട് മുവ്വായിരമാക്കുകയും, അവസാനം അയ്യായിരം തികക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും മറ്റുമാവാം الله اعلم. ഏതായാലും മലക്കുകളെ ഇറക്കി സഹായിച്ചതിന്റെയും, അതിനെക്കുറിച്ച് അവരെ അറിയിച്ചതിന്റെയും ആവശ്യം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സന്തോഷം നൽകലും അവർക്കു മനസ്സമാധാനം വരുത്തലുമാണെന്നും, യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള സഹായവും വിജയവും ലഭിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു മാത്രമാണ്-അഥവാ മലക്കുകളെക്കൊണ്ടോ ആൾബലം കൊണ്ടോ ആയുധശക്തികൊണ്ടോ മറ്റോ അല്ല-എന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നല്ലാതെ രക്ഷയും സഹായവും ലഭിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നും, അവന്റെ സഹായവും രക്ഷയുമില്ലെങ്കിൽ മറ്റേത് ശക്തികൊണ്ടും സ്വാധീനം കൊണ്ടും അത് സാധ്യമാകുന്നതല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഏത് സന്നിഗ്ദ ഘട്ടത്തിലും അവനോട് മാത്രമാണ് സഹായത്തിനപേക്ഷിക്കേണ്ടതെന്നുമാണ് ഇതിലടങ്ങിയ പാഠങ്ങൾ.

യുദ്ധത്തിൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യം ഇന്നതാണെന്ന് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ആലു ഇംറാൻ 126 ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് നാം കണ്ടു. ഈ പ്രസ്താവനകളുടെ ബാഹ്യമായ ചില വശങ്ങളെയും, ചില യുക്തിന്യായങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് മലക്കുകൾ ഒരു യുദ്ധത്തിലും പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മന:സ്സമാധാനവും ധൈര്യവും ഉണ്ടാക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളുവെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം മലക്കുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുമാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആവശ്യമായ വിശദീകരണം ആലുഇംറാനിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതു കൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. മലക്കുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, മനുഷ്യരെപ്പോലെ അവരും പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നല്ലെന്നും മറ്റും നാം അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ചില സംഗതികൾ ഓർമ്മിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: (1) മലക്കുകളെ ഒരു യുദ്ധത്തിലും ഇറക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, ഇറക്കാമെന്നുള്ള ഒരു സന്തോഷവാർത്ത നൽകൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളുവെന്നും ചില യുക്തിവാദികളായ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്. ഇത് ഖുർആൻ അടക്കമുള്ള പല തെളിവുകളാലും പുറംതള്ളപ്പെട്ട ഒരഭിപ്രായം മാത്രമാകുന്നു.(2) ബദ്റല്ലാത്ത മറ്റു യുദ്ധങ്ങളിൽ മലക്കുകൾ പങ്കെടുത്തുവെന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. ഭിന്നിപ്പിനുള്ള സാധ്യതയും ഇല്ലാതില്ല. പക്ഷേ, ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ അവർ

പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് ശരിക്കും വ്യക്തമാണ്. ബദ്റിൽ മലക്കുകൾ ഹാജറായത് സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക അദ്ധ്യായം തന്നെ ബുഖാരിയിലുണ്ട്. അവർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കു വഹിച്ചിരുന്നതായി കാണിക്കുന്ന രണ്ടു ഹദീസുകൾ അതിൽ ബുഖാരീ (ﷺ)ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അടുത്ത 12-ാം വചനം നേർക്കുനേരെ പരിശോധിച്ചാൽ അതുതന്നെയാണ് അതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതും انشا الله

(3) മലക്കുകളുടെ വരവും, അവർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കലുമൊക്കെ മനുഷ്യരുടെ വരവും പങ്കെടുക്കലും പോലെയായി സങ്കൽപിച്ചതിൽ നിന്നാണ് മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്.

(4) മലക്കുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരോ, ആ അഭിപ്രായത്തിന് മുൻഗണന നൽകുന്നവരോ ആയ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ചിലപ്പോൾ എതിരഭിപ്രായക്കാരുടെ വാക്കുകൾ സംസാരമദ്ധ്യെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. ആ ഉദ്ധരണികളെ സന്ദർഭത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തിയെടുത്തുകൊണ്ട് ആ വ്യാഖ്യാതാക്കളും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിച്ചവരാണെന്ന് വരുത്തുവാൻ ചില വക്ര താൽപര്യക്കാർ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഇമാംറാസി (ﷺ)യുടെ തഫ്സീറിൽനിന്നും, ആലൂസി (ﷺ)യുടെ തഫ്സീറിൽ (روح المعانى) നിന്നും മറ്റുമുളള ചില വാചകങ്ങളിൽ ഇത്തരം വഞ്ചനാപരമായ കൃത്രിമങ്ങൾ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിയിട്ടില്ലെന്ന് വാദിക്കുന്ന ചിലർ നടത്തിയിരിക്കുന്നു. അതേ തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്നെ അതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പും അവയുടെ കർത്താക്കൾ പ്രസ്താവിച്ച വാക്കുകളും, ആലുഇംറാനിൽ അവർ തന്നെ നൽകിയ വിശദീകരണങ്ങളും നോക്കിയാൽ ഈ പരമാർത്ഥം ആർക്കും മനസ്സിലാകും. സന്ദർഭത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തിയെടുത്ത മുറിവാക്കുകളെ തെളിവായി എടുത്ത് ഉദ്ധരിക്കലും, ഒരു വക്താവിന്റെ വാക്കിന് ആ വക്താവ് ഉദ്ദേശിക്കാത്ത അർത്ഥോദ്ദേശ്യം നൽകി മുതലെടുക്കലും സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരും വക്രബുദ്ധികളുമായ ആളുകൾക്ക് യോജിക്കുന്ന-നിന്ദ്യവും-നീചവുമായ-പതിവുകളിൽ പെട്ട ഒന്നത്രെ. അല്ലാഹു നമുക്ക് സൽബുദ്ധിയും സത്യാന്വേഷണ ബുദ്ധിയും പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം: 2

إِذْ يُغَشِّيكُمُ ٱلنُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِۦ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ ٱلشَّيْطَٰنِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ ٱلْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

11 അവൻ [അല്ലാഹു] തന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള നിർഭയത (അഥവാ മനഃശാന്തി) ക്കായി നിങ്ങളെ നിദ്രാമയക്കം ആവരണം ചെയ്യിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക); ആകാശത്തുനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരുന്ന (സന്ദർഭവും); അതുമൂലം നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, നിങ്ങളിൽ നിന്നു പിശാചിന്റെ മലിനത നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്വാൻ വേണ്ടി, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് കെട്ടുറപ്പുണ്ടാക്കുകയും, അതുമൂലം കാലടികളെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയും.

---

11 إِذْ يُغَشِّيكُمُ അവൻ നിങ്ങളെ മൂടിയിരുന്ന (ആവരണം ചെയ്യിച്ചിരുന്ന) സന്ദർഭം. النُّعَاسَ മയക്കത്തെ, നിദ്രാമയക്കം, തൂക്കം. أَمَنَةً ഒരു നിർഭയതയായി, നിർഭയതക്ക്വേണ്ടി, സമാധാനമായി. مِّنْهُ അവന്റെ പക്കൽ നിന്നുളള. وَيُنَزِّلُ അവൻ ഇറക്കുകയും. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്ക്. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത്നിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. لِّيُطَهِّرَكُم നിങ്ങളെ അവൻ ശുദ്ധമാക്കു (ശുദ്ധികരിക്കു)

വാൻ വേണ്ടി. بِهِ അതുമൂലം (കൊണ്ട്). وَيُذْهِبَ പോക്കി (നീക്കി)ക്കളയുവാനും. عَنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. رِجْزَ മാലിന്യം. الشَّيْطَانِ പിശാചിൻെറ. وَلِيَرْبِطَ അവൻ കെട്ടുറപ്പുണ്ടാക്കുവാനും. عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്. وَيُثَبِّتَ بِهِ അതുമൂലം സ്ഥിരപ്പെടുത്തു(ഉറപ്പിക്കു)വാനും. الْأَقْدَامَ പാദങ്ങളെ, കാലടികളെ.

ബദ്ർ യുദ്ധ വേളയിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ വേറെ രണ്ടു അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. (1) ഒരു നിദ്രാ മയക്കം-അഥവാ ലഘുവായ ഒരു ഉറക്ക്-നൽകിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവർക്ക് മനശ്ശാന്തിയും സമാധാനവും നൽകി. അതിയായ ഭീതിയും ഭയപ്പാടും പിടിപെട്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഇതുകേവലം ഒരു അസാധാരണം തന്നെയാണ്. അതേസമയം അതുമൂലം മനസ്സിലുള്ള അലട്ടും ഭയപ്പാടും നീങ്ങി പുതിയൊരു ഉണർവ്വും ചൈതന്യവും ലഭിക്കുവാൻ അതു സഹായകവുമായിരിക്കും. തങ്ങളെക്കാൾ പല മടങ്ങ് സുശക്തമായ ഒരു ശത്രുവുമായി നേരിടുവാൻ കളം പകുത്ത് നിൽക്കുന്ന മദ്ധ്യെ ഇങ്ങിനെ ഒരു നിദ്രാമയക്കം ലഭിച്ചത് അല്ലാഹുവിൻെറ വമ്പിച്ച ഒരനുഗ്രഹമാണെന്ന് വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഉഹ്ദു യുദ്ധത്തിലും ഇതുപോലെ ഒരു മയക്കം മുസ്‌ലിംകളിൽ പലർക്കും സംഭവിച്ചതിനെപ്പറ്റി മുമ്പ് ആലുഇംറാൻ 154 ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് . ആ മയക്കം നിമിത്തം പലരുടെയും കയ്യിൽനിന്നും അവരറിയാതെ ആയുധം നിലത്ത് വീണുവെന്നും മറ്റും നാം അവിടെ കണ്ടു. അതുപോലെയുള്ള മയക്കംതന്നെയാണിതും. അലി (رضي الله عنه)പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂയഅ്‌ലായും (رحمه الله)വേറെ ചിലരും ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''ബദ്റിൻെറ ദിവസം മിഖ്ദാദ് (رضي الله عنه)അല്ലാതെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു കുതിരപ്പടയാളി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനി ഒഴിച്ച് മറ്റുള്ളവരിൽ ആരും തന്നെ ഉറങ്ങാതിരിക്കുന്നവരില്ലാത്ത ഒരവസരം ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനി ഒരു വൃക്ഷത്തിൻെറ ചുവട്ടിൽ നേരം പുലരുവോളം നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.''

(2) ആകാശത്തു നിന്ന് അല്ലാഹു മഴ ഇറക്കി അവർക്ക് വെള്ളം നൽകി. യുദ്ധ മൈതാനത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന വെള്ളത്താവളം മുശ്‌രിക്കുകൾ നേരത്തെ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്നു. അങ്ങനെ, അവർക്ക് ദാഹശമനത്തിനോ, ശുദ്ധീകരണത്തിനോ വെള്ളം കിട്ടാതെ അവർ വളരെ വിഷമിച്ചു. 'വുളു' ചെയ്‌വാനും, കുളിക്കുവാനും കഴിയാതെ ശുദ്ധിയില്ലാത്തവരായിപ്പോലും പലരും നമസ്ക്കരിക്കേണ്ടതായും നേരിട്ടു. (വെള്ളം കിട്ടാത്തപ്പോൾ 'തയമ്മും' ചെയ്യാമെന്ന നിയമം അക്കാലത്ത് അവതരിച്ചിരുന്നില്ല. ഹിജ്റ 5-ാം കൊല്ലത്തിൽ ബനുൽമുസ്ത്വലഖിൽ വെച്ചാണ് അത് അവതരിച്ചത്.) ഇത് മുസ്‌ലിംകളുടെ മനസ്സിന് പലനിലക്കുമുള്ള അലട്ടൽ ഉളവാക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. പിശാചാകട്ടെ, പലരുടെയും മനസ്സിൽ വിവിധ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഇളക്കി വിടുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ വ്യക്തികളും ഒരേ തരക്കാരായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. ''നിങ്ങളൊക്കെ സത്യവിശ്വാസികളാണ്, നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻ നിങ്ങളൊന്നിച്ചുണ്ട്. എന്നിട്ടും നമസ്കരിക്കുവാൻ പോലും വെള്ളം കിട്ടാതെ നിങ്ങൾ വിഷമിച്ചു വരുന്നു, നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്ക് വെള്ളത്തിന് ഒട്ടും ക്ഷാമമില്ലതാനും. ഇതെന്തൊരു കഥയാണ്?'' എന്നിങ്ങിനെ പിശാച് പലരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് നല്ലൊരു മഴ വർഷിപ്പിച്ച് അല്ലാഹു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചത്. അവരുടെ വിഷമങ്ങൾ അതോടെ അവസാനിച്ചു. പാത്രങ്ങളിലും തളങ്ങളിലുമായി അവർ വെള്ളം ശേഖരിച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം പിശാചിൻെറ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾമൂലം തോന്നിയിരുന്ന ദുർവിചാരങ്ങളും ആശങ്കകളുമൊക്കെ നീങ്ങുകയും, മനോധൈര്യവും ആത്മവീര്യവും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. (*)

---

* حباب بن المنذر (ഹുബാബ് ബ്നുൽ മുൻദിർ) എന്ന സഹാബിയുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ച നബി (ﷺ)നേരത്തെതന്നെ ജലാശയം പിടിച്ചതായും ചരിത്രത്തിലുണ്ട്.

മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി മഴ മൂലം സാധിച്ചു. മുസ്‌ലിംകൾ അണിനിരന്നിരുന്ന സ്ഥലം മണൽ തരിശായിരുന്നതുകൊണ്ട് കാലടി ഉറക്കാതെ, മണലിൽ ആണ്ട് പോയിരുന്നത് മാറി. മഴ വർഷിച്ചപ്പോൾ നിലം ഉറച്ച് കട്ടിയായിത്തീർന്നു. ഇഷ്ടംപോലെ ഓടുവാനും ചാടുവാനും സൗകര്യപ്രദമായി. നേരെമറിച്ച് ശത്രുക്കൾ ആദ്യമെ താവളമുറപ്പിച്ചുവെച്ച സ്ഥലം മഴ നിമിത്തം ചളിമയവും, കാലുറക്കാതെയും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാമാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അന്ന് ചെയ്തുകൊടുത്ത വേറെയും ഒരനുഗ്രഹം അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

إِذْ يُوحِى رَبُّكَ إِلَى ٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ أَنِّى مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا۟ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ سَأُلْقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلرُّعْبَ فَٱضْرِبُوا۟ فَوْقَ ٱلْأَعْنَاقِ وَٱضْرِبُوا۟ مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾

12 നിൻെറ രക്ഷിതാവ് മലക്കുകൾക്ക് ബോധനം നൽകിയിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): (അതായത്) ''ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്; ആകയാൽ, വിശ്വസിച്ചവരെ നിങ്ങൾ (പതറാതെ) ഉറപ്പിക്കുവിൻ എന്ന്;- അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഞാൻ ഭീതി ഇട്ടുകൊടുത്തേക്കും;- ആകയാൽ, നിങ്ങൾ പിരടികൾക്കു മീതെ വെട്ടുകയും, അവരിൽ നിന്നും (അവരുടെ) വിരൽ തലപ്പുകളൊക്കെ വെട്ടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക'' (എന്നും).

---

12 إِذْ يُوحِي വഹ്‌യു (ബോധനം) നൽകിയിരുന്ന സന്ദർഭം. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. إِلَى الْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളിലേക്ക്. أَنِّي مَعَكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ടെന്ന്. فَثَبِّتُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഉറപ്പിക്ക (സ്ഥിരത നൽകു)വിൻ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ, വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. سَأُلْقِي ഞാൻ ഇട്ടുകൊടുക്കും, ഇട്ടേക്കും. فِي قُلُوبِ ഹൃദയളിൽ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ. الرُّعْبَ ഭിതി നടുക്കം. فَاضْرِبُوا അതിനാൽ വെട്ടുവിൻ. فَوْقَ മീതെ, മുകളിൽ. الْأَعْنَاقِ പിരടികളുടെ, കഴുത്തുകൾക്ക്. وَاضْرِبُوا വെട്ടുകയും (ഛേദിക്കുകയും) ചെയ്യുവിൻ. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. كُلَّ എല്ലാം, ഒക്കെ. بَنَانٍ വിരൽതലപ്പ്, വിരൽക്കൊടി, വിരൽ.

ബദ്‌റിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടതായി മുൻവചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടറിയാവുന്നതായിരുന്നു. ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അനുഗ്രഹം അല്ലാഹു അറിയിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. കാരണം, മലക്കുകൾക്ക് ബോധനം നൽകിയതും, അവർ അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതും മനുഷ്യനു കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടറിയാവുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തെയും, പ്രവാചകനെയും, സത്യവിശ്വാസികളെയും സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി അവൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ ചില നടപടികളെ നമുക്ക് അറിയിച്ചു തരുകയും, അതിൻെറ പേരിൽ നാം അവന് നന്ദി ചെയ്യേണ്ടുന്നതിൻെറ ആവശ്യകത ഉണർത്തുകയുമാണിതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. ബദ്‌റിലേക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ട മലക്കുകൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ ബോധനത്തിലടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്:-

(1) ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്. അതായത്, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഭാഗത്താണ്, നിങ്ങളെ ഞാൻ സഹായിക്കും, നിങ്ങൾക്ക് പരാജയം പിണയുകയില്ല. (2) അതിനാൽ, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളെ പതറാതെ ഉറപ്പിച്ച് നിറുത്തണം. അതായത്, അവർക്ക് മനസ്സമാധാനവും ശാന്തതയും, ധീരതയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കണം. ഇതെങ്ങിനെയാണവർ ചെയ്യുക-അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്തത്- എന്ന് നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുക സാധ്യമല്ല. ചില മഹാന്മാർ പറയുന്നതുപോലെ, മനസ്സിൽ സൽപ്രേരണ നൽകിയും, വേണ്ടത് തോന്നിപ്പിച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കാം. മലക്കുകൾക്കും, പിശാചി

നും മനുഷ്യരില്‍ പ്രവേശനമുണ്ടെന്നും, മലക്കുകളുടെ പ്രവേശനം നല്ല കാര്യങ്ങള്‍ക്ക് പ്രേരണ നല്‍കലാണെന്നും, പിശാചിന്‍റെ പ്രവേശനം ദുഷ്കാര്യങ്ങള്‍ക്ക് പ്രേരണ നല്‍കലാണെന്നും നബി (ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തതു കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായം 201, 202 എന്നിവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ മുമ്പ് നാം ഉദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. അല്ലെങ്കില്‍, വേറെ ചില മഹാന്‍മാര്‍ പറയുന്നതുപോലെ, മലക്കുകള്‍ മനുഷ്യരൂപത്തില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവര്‍ക്ക് ധൈര്യവും ഉപദേശവും നല്‍കിയിരുന്നുവെന്നുമാവാം.**الله اعلم** മലക്കുകള്‍ ചിലപ്പോള്‍ മനുഷ്യരൂപത്തില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ടെന്നുള്ളത് ഖുര്‍ആന്‍കൊണ്ടും ഹദീസുകൊണ്ടും അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. ബദ്റില്‍ മലക്കുകള്‍ ഹാജരായതിനെ സംബന്ധിച്ച അദ്ധ്യായത്തില്‍ ബുഖാരീ (ﷺ)ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസില്‍ 'ഇതാ, ജിബ്രീല്‍ യുദ്ധായുധങ്ങളുമായി കുതിരയുടെ കടിഞ്ഞാണും പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.' എന്ന് നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. (3) അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളില്‍ ഞാന്‍ ഭീതിഇട്ട് കൊടുക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം. അവര്‍ നിങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുമെന്ന് നിങ്ങള്‍ ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല. അവരുടെ ശക്തിയും പ്രതാപവുമൊന്നും അവര്‍ക്ക് ഉപകരിക്കുകയില്ല എന്ന് സാരം. (4) അതിനാല്‍, നിങ്ങള്‍ അവരുടെ പിരടിക്ക് മീതെ വെട്ടുകയും, അവരുടെ വിരല്‍തലപ്പുകളെ ഛേദിക്കുകയും വേണമെന്ന കല്‍പന. അതായത് അവരുടെ തല കൊയ്യുകയും വിരലുകള്‍ ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന കൈകാലുകള്‍ വെട്ടിമുറിക്കുകയും വേണം എന്ന് സാരം.

മലക്കുകള്‍ക്ക് അല്ലാഹു സന്ദേശം നല്‍കിയെന്ന് പറഞ്ഞതിനുശേഷം അതിന്‍റെ വിവരണമായിട്ടാണ് **انى معكم** (ഞാന്‍ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്) എന്ന് തുടങ്ങി ആയത്തിന്‍റെ അവസാനം വരെയുള്ള വാക്കുകള്‍ നിലകൊള്ളുന്നതെന്നത്രെ ആയത്തിന്‍റെ വാചക ഘടനയില്‍ നിന്നും മറ്റും വ്യക്തമാകുന്നത്. അപ്പോള്‍, അതിലടങ്ങിയ മേല്‍കണ്ട ഓരോ കാര്യവും-മലക്കുകളോടായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളു. മലക്കുകളാകുന്ന നിങ്ങള്‍-അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങളും സത്യവിശ്വാസികളും ചേര്‍ന്ന്-ശത്രുക്കളെ ആക്രമിക്കണമെന്നുമായിരിക്കും അവസാനം പറഞ്ഞതിന്‍റെ സാരം. മലക്കുകള്‍ യുദ്ധത്തില്‍ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നവര്‍ക്ക് ഈ വചനം നല്ലൊരു തെളിവാണെന്നുള്ളതില്‍ സംശയമില്ല. അവര്‍ യുദ്ധത്തില്‍ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല-സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് മനസ്സമാധാനവും ധൈര്യവും നല്‍കലേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു-എന്ന് പറയുന്നവര്‍ .. **فاضربوا** (നിങ്ങള്‍ വെട്ടിക്കൊള്ളുവിന്‍....) എന്ന് തുടങ്ങിയ അവസാന ഭാഗം, സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുള്ളതാണെന്നും, അതിന് മുമ്പുള്ള വാക്യങ്ങള്‍ മാത്രമേ മലക്കുകളോടുള്ള ബോധനത്തില്‍ ഉള്‍പെടുന്നുള്ളുവെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഇത് വാദത്തിനൊപ്പിച്ചുള്ള ഒരു വ്യാഖ്യാനമെന്നല്ലാതെ, വാചക ഘടനക്ക് യോജിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനമാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. എന്നാല്‍, മലക്കുകള്‍ ശത്രുക്കളെ വെട്ടിയത് എങ്ങിനെ? എത്ര പേരെ വെട്ടി? ആ ആയുധം എങ്ങിനെയുള്ളതായിരുന്നു? മുശ്രിക്കുകളെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുവാന്‍ ഒരേ ഒരു മലക്കുപോരെ? പിന്നെ എന്തിനാണ് ആയിരക്കണക്കില്‍ മലക്കുകള്‍ പങ്കെടുത്തത്....? എന്നൊക്കെ ഇവിടെ സംശയങ്ങളും തര്‍ക്കങ്ങളും വരാം, ശരിയാണ്. ഇതിനൊക്കെ ഉത്തരം കാണുവാനുള്ള മറുപടി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നമുക്ക് കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാമാ സയ്യിദുഖുത്ത്ബു (ﷺ)ഈ വക ചോദ്യങ്ങള്‍ക്ക് നല്‍കിയ മറുപടി ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. മലക്കുകളും അവരുടെ പ്രവത്തനങ്ങളും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദൃശ്യ **غيب** ങ്ങളാണെന്നത്രെ അതിന്‍റെ രത്നച്ചുരുക്കം.

ഭൗതിക വീക്ഷണത്തിലൂടെ മാത്രം ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം മറുപടികളൊന്നും അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റി സൂറത്തുല്‍ മുഅ്മിനില്‍ അല്ലാഹു പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്: **ان الذين يجادلون فى ايات الله بغير سلطان اتاهم** ..... (സാരം: നിശ്ചയമായും, തങ്ങള്‍ക്ക് വന്നുകിട്ടിയിട്ടുള്ള വല്ല അധികൃത രേഖയും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ആയത്തുകളില്‍ തര്‍ക്കം നടത്തുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളില്‍ അവര്‍ എത്തിച്ചേര്‍ന്നിട്ടില്ലാത്ത-അഥവാ അവര്‍ അര്‍ഹിക്കാത്ത-അഹംഭാവമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല....... (40:56).

ശത്രുക്കൾ നബി(ﷺ)യെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയ അവസരത്തിൽ തിരുമേനിയും അബൂബക്കർ സിദ്ദിഖും (رضي الله عنه)ഥൗർ ഗുഹയിൽ പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുകയും, അവരെ തേടിത്തിരഞ്ഞുവന്ന ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത സംഭവം വിവരിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وأيده بجنود لم تروها (നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ അവൻ - അല്ലാഹു - ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (9:40) ഖൻദഖ് യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുസൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതിനെ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ പറയുന്നു:فارسلنا عليهم ريحا وجنودا لم تروها (അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു കാറ്റും, നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെയും അയച്ചു. (33:9) മക്കാ വിജയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ പറയുന്നു:ولله جنود السموات والارض (അല്ലാഹുവിന് ആകാശങ്ങളിലെയും ഭൂമിയിലെയും സൈന്യങ്ങളുണ്ട്, 48: 4; 7) പക്ഷേ, ഈ സൈന്യങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്? എങ്ങിനെയുള്ളവരാണ്? അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എങ്ങിനെയൊക്കെയായിരിക്കും? ഇതൊക്കെ അല്ലാഹുവിനേ അറിയുകയുള്ളു. وما يعلم جنود ربك الا هو – المدثر (നിൻെറ റബ്ബിൻെറ സൈന്യങ്ങളെ അവനല്ലാതെ അറിയുകയില്ല. 74: 31)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۚ وَمَن يُشَاقِقِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿١٣﴾

13 അത്, അവർ [അവിശ്വാസികൾ] അല്ലാഹുവിനോടും, അവൻെറ റസൂലിനോടും (മത്സരിച്ച്) ചേരിപിരിഞ്ഞതുകൊണ്ടത്രെ (സംഭവിച്ചത്). അല്ലാഹുവിനോടും, അവൻെറ റസൂലിനോടും ആരെങ്കിലും (മത്സരിച്ച്) ചേരിപിരിയുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നവനാകുന്നു.

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴿١٤﴾

14 (ഹേ, അവിശ്വാസികളേ) അതാണു (കാര്യം). ആകയാൽ, അതു നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ! (കൂടാതെ) അവിശ്വാസികൾക്ക് നരകശിക്ഷയുണ്ടെന്നും (നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക)

---

13 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ അവരാണെന്നതുകൊണ്ടാണ്. شَاقُّوا അവർ ചേരിപിരിഞ്ഞ (മൽസരിച്ചു-കക്ഷി പിളർന്നു)എന്നുള്ളത്. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനോടും. وَمَن يُشَاقِقِ ആരെങ്കിലും (വല്ലവനും) കക്ഷിപിരിക്കുന്ന (മൽസരിക്കുന്ന)പക്ഷം. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനോടും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. شَدِيدُ കഠിനമായവനാണ്. الْعِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി. 14 ذَلِكُمْ അതാണ്, അതത്രെ (കാര്യം). فَذُوقُوهُ അതിനാൽ അത് ആസ്വദിക്കുവിൻ. وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്കുണ്ടെന്നും. عَذَابَ النَّارِ നരകശിക്ഷ.

സാരം: ഭീതിയും പരാജയവും നൽകി അവിശ്വാസികളെ നിസ്സഹായരാക്കുവാനും, മനസ്സമാധാനവും വിജയവും നൽകി സത്യവിശ്വാസികളെ സഹായിക്കുവാനും കാരണം, അവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടും മൽസരിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നതാണ്. അവനോടും, അവൻെറ റസൂലിനോടും മൽസരിക്കുന്നവരെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും; ഇഹത്തിലുള്ള ശിക്ഷ അങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിൽ, പരത്തിലെ ശിക്ഷ നരകമായിരിക്കും.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ ٱلْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾

15 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അവിശ്വസിച്ചവർ (പടയൊരുക്കം ചെയ്ത്) തിരക്കി വരുന്നതായി നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ, നിങ്ങൾ അവർക്ക് പിൻപുറം തിരിക്കരുത്[അവരിൽ നിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞു പോകരുത്].

وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُۥٓ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأْوَىٰهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

16 (അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്ന) ആ ദിവസം ആരെങ്കിലും അവർക്ക് തന്റെ പിൻപുറം തിരിക്കുന്ന [പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുന്ന] പക്ഷം, വല്ല യുദ്ധ (തന്ത്ര) ത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞുപോകുന്നവനായിക്കൊണ്ടോ, (സ്വകക്ഷിയിലെ) വല്ല കൂട്ടത്തിലേക്കും ചെന്നു ചേരുന്നവനായിക്കൊണ്ടോ അല്ലാതെ- തീർച്ചയായും, അവൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള കോപം (നേടി) കൊണ്ട് മടങ്ങുന്നതാണ്. അവന്റെ സങ്കേതമാകട്ടെ, ‘ജഹന്നമും’ [നരകവും] ആകുന്നു. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥാനം വളരെ ചീത്ത!

---

15 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. إِذَا لَقِيتُمُ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരെ. زَحْفًا തിരക്കി(പടയൊരുക്കി) വരുന്നതായി. فَلاَ تُوَلُّو അപ്പോൾ നിങ്ങൾ തിരിക്കുരത്. هُمُ അവരോട്, അവർക്ക്. الْأَدْبَارَ പിൻപുറങ്ങൾ. 16 وَمَن വല്ലവരും, ആർ. يُوَلِّهِمْ അവരോട് (അവർക്ക്) തിരിക്കുന്ന (പക്ഷം). يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം, ആ ദിവസം. دُبُرَهُ തന്റെ പിൻപുറം. إِلاَّ مُتَحَرِّفًا തിരിഞ്ഞു (ചാഞ്ഞു) പോകുന്നവനായിട്ടല്ലാതെ. لِّقِتَالٍ വല്ല യുദ്ധ (തന്ത്ര)ത്തിലേക്കും. أَوْ مُتَحَيِّزًا അല്ലെങ്കിൽ ചെന്ന് ചേരുന്ന (സ്ഥലം പടിക്കുന്ന)വനായിട്ട്. إِلَى فِئَةٍ വല്ല (ഒരു) കൂട്ടത്തിലേക്കും. فَقَدْ എന്നാൽ തീർച്ചയായും. بَاءَ അവൻ മടങ്ങി (നേടി). بِغَضَبٍ കോപവുമായി (കോപത്തെ). مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَمَأْوَاهُ അവന്റെ സങ്കേത(പ്രാപ്യ-മടക്ക) സ്ഥാനമാകട്ടെ. جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു. وَبِئْسَ വളരെ ചീത്ത (മോശം). الْمَصِيرُ (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന (മടക്ക)സ്ഥാനം.

മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അവിശ്വാസികൾ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി വരുമ്പോൾ, അവരോട് നേരിടുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാതെ ഒഴിഞ്ഞ് മാറുന്നതും, യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്ന് പിൻതിരിഞ്ഞ് പോകുന്നതും മുസ്‌ലീംകളുടെ മേൽ അല്ലാഹു കർശനമായി വിരോധിക്കുന്നു. പക്ഷേ, തന്ത്രപരമായ വല്ല അടവുമെന്ന നിലക്ക് യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്ന് തൽക്കാലം വിട്ടുപോയി വീണ്ടും രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുക, കൂട്ടംവിട്ട് ഒറ്റപ്പെട്ടതുകൊണ്ടോ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്ന് എതിർപ്പ് ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടോ മാറിപ്പോകുക മുതലായ നയോപായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ഇതൊന്നും കൂടാതെ യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞോടുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ കഠിനമായ കോപത്തിനും ശിക്ഷക്കും കാരണമാണെന്നുകൂടി അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. വിനാശകരങ്ങളായ ഏഴു മഹാപാപങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നായി നബി (ﷺ)തിരുമേനിയും അതിനെ എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ)എണ്ണിയ ഏഴു മഹാപാപങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു: ‘‘അല്ലാഹുവിനോടു പങ്കു ചേർക്കുക (ശിർക്ക് പ്രവർത്തിക്കുക). സിഹ്ർ (ആഭിചാരം) ചെയ്യുക, അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ ദേഹത്തെ ന്യായമില്ലാതെ കൊലപ്പെടുത്തുക, പലിശ തിന്നുക (ഉപയോഗിക്കുക), അനാഥകളുടെ സ്വത്ത് തിന്നുക, യുദ്ധത്തിന്റെ ദിവസം പിൻതിരിഞ്ഞ് പോകുക, സത്യവിശ്വാസിനികളും ചാരിത്രശുദ്ധരും (നീചവൃത്തിയെപ്പറ്റി)അശ്രദ്ധരുമായ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരാരോപണം നടത്തുക’’. (ബു; മു.)

എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും ബാധകമാകുന്ന ഒരു പൊതു നിയമമെന്ന നിലക്കാണ് ഈ നിരോധാജ്ഞ ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും ശത്രുസൈന്യം വളരെ അധികമുള്ളപ്പോൾ ഈ നിയമത്തിൽ ഇളവുണ്ടെന്ന് താഴെ 66-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ വെച്ച് കാണാം.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ رَمَىٰ ۚ وَلِيُبْلِىَ ٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾

17 എന്നാൽ, അവരെ [ആ കൊല്ലപ്പെട്ടവരെ] നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല; എങ്കിലും, അല്ലാഹുവത്രെ അവരെ കൊലപ്പെടുത്തിയത്. നീ (അവരെ) എറിഞ്ഞപ്പോൾ, നീ എറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല; എങ്കിലും, അല്ലാഹുവത്രെ എറിഞ്ഞത് സത്യവിശ്വാസികളെ അവങ്കൽ നിന്നും നല്ലതായ [അനുഗൃഹീതമായ] ഒരു പരീക്ഷണം അവൻ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു (അത്). നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٨﴾

18 അതാണ് (കാര്യം); അവിശ്വാസികളുടെ തന്ത്രത്തെ ബലഹീനമാക്കുന്നവനാണ് അല്ലാഹു എന്നുള്ളതും.

---

17 فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നിങ്ങൾ അവരെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. وَلَكِنَّ الله എങ്കിലും അല്ലാഹു (അല്ലാഹുവത്രെ). قَتَلَهُمْ അവരെ കൊലപ്പെടുത്തി, (കൊന്നത്). وَمَا رَمَيْتَ നീ എറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. إِذْ رَمَيْتَ നീ എറിഞ്ഞപ്പോൾ. وَلَكِنَّ الله എങ്കിലും അല്ലാഹു(വത്രെ). رَمَى എറിഞ്ഞു (എറിഞ്ഞത്). وَلِيُبْلِيَ അവൻ പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാനും, പരിശീലിപ്പിക്കുവാനും, പരിചയിപ്പിക്കുവാനും. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. مِنْهُ അവനിൽനിന്ന് (അവന്റെ വക). بَلَاءً حَسَنًا നല്ല പരീക്ഷണം, പരിശിലനം. إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. 18 ذَلِكُمْ അതാണ്, അതത്രെ. وَأَنَّ الله അല്ലാഹുവാണെന്നുള്ളതും. مُوهِنُ ബലഹീനമാക്കുന്നവൻ. كَيْدِ തന്ത്രത്തെ, ഉപായം. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ.

എണ്ണത്തിലും സജ്ജീകരണങ്ങളിലും വളരെ ഇരട്ടിയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ശത്രുസൈന്യത്തെ ദയനീയമായി പാരജയപ്പെടുത്തുവാൻ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് കഴിഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം ഒന്നുകൊണ്ട് മാത്രമാണെന്ന് മുമ്പ് വിവരിച്ചു. പിന്നീട് ശത്രുക്കൾ യുദ്ധത്തിന് ഒരുങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടാൽ അവരിൽ നിന്ന് പിൻതിരിഞ്ഞുപോകരുതെന്നും കൽപിച്ചു. അതിനുശേഷം സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുകയാണ്: ''കാര്യങ്ങൾ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പോലെയായിരിക്കെ, അത്രയും പേരെ യുദ്ധത്തിൽ കൊന്നൊടുക്കിയത് ബാഹ്യത്തിൽ നിങ്ങളാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. അഥവാ നിങ്ങളുടെ കൈക്കാണത് സംഭവിച്ചതെങ്കിലും അതിന് നിങ്ങളെ സഹായിച്ചതും നിങ്ങൾക്കത് സാധിപ്പിച്ചുതന്നതും അല്ലാഹുവാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ കൈക്കാണ് അതവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയതെന്നേയുള്ളു എന്ന് സാരം.'' സൂ: തൗബയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിങ്ങൾ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കൈകളാൽ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും, അവരെ അപമാനപ്പെടുത്തുകയും, അവർക്കെതിരിൽ അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾക്ക് ശമനം നൽകുയും ചെയ്യും.'' (قاتلوهم يعذبهم الله بايديكم الخ – التوبة : ١٤) ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് മേൽപറഞ്ഞ ആശയം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

അനന്തരം നബി(സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് നബി(സ)യിൽ നിന്നുണ്ടായ മറ്റൊരു സംഭവത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും ഇതുപോലെത്തന്നെ എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതത്രെ 'നീ എറിഞ്ഞപ്പോൾ നീ എറിഞ്ഞതല്ല, എങ്കിലും അല്ലാഹുവാണ് എറിഞ്ഞത്' ..... (وما رميت) എന്ന വാക്യം. ആ സംഭവം ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചതായി അലിയ്യുബ്നു ത്വൽഹത്ത് (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-ബദ്റിന്റെ ദിവസം റസൂൽ (ﷺ)കൈ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''എന്റെ റബ്ബേ! ഈ സംഘത്തെ നീ നശിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം, ഭൂമിയിൽ ഒരിക്കലും നിനക്ക് ആരാധന ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല.'' അപ്പോൾ, ജിബ്രീൽ (عليه السلام)പറഞ്ഞു: ''ഒരു പിടി മണ്ണെടുത്ത് അതുകൊണ്ട് അവരുടെ മുഖങ്ങളിലേക്ക് എറിയുക.'' തിരുമേനി ഒരു പിടി മണ്ണെടുത്ത് എറിഞ്ഞു. മുശ്രിക്കുകളിൽ ഒരാളുടെയും കണ്ണിലും മൂക്കിലും വായിലും അതിൽ നിന്ന് ആകാതിരുന്നില്ല. അനന്തരം പിന്നോക്കം തിരിയുകയുണ്ടായി. ഇത് സംബന്ധിച്ച് ഒന്നിലധികം രിവായത്തുകൾ വേറെയും കാണാം. ചിലതിൽ شاهت الوجوه (ആ മുഖങ്ങൾ ചീത്തപ്പെടട്ടെ) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ)എറിഞ്ഞതെന്നും വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സംഭവത്തെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നത്രെ ഉർവത്ത്, മുജാഹിദ്, ഇക്രിമഃ, ഖത്താദഃ തുടങ്ങിയ പല മഹാൻമാരും പറയുന്നത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവെ അംഗീകരിച്ച് വരുന്നതും അതുതന്നെ. ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിലും ഏതാണ്ടിങ്ങിനെ ഒരു സംഭവമുണ്ടായിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ പറഞ്ഞതെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ സംസാരം ബദ്റിനെക്കുറിച്ചാകകൊണ്ട് ആ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്ന് ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله)മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ 'നീ എറിഞ്ഞപ്പോൾ നീ എറിഞ്ഞിട്ടില്ല....' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: നബിയേ, ഒരു പിടി മണ്ണെടുത്ത് എറിഞ്ഞത് തന്റെ കൈകൊണ്ടാണെങ്കിലും അതിനെത്തുർന്ന് അത്രയും വമ്പിച്ചതും അസാധാരണവുമായ ഒരു പ്രതികരണം ശത്രുക്കളിൽ വരുത്തിത്തീർത്തത് അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. അപ്പോൾ, എറിഞ്ഞത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ താനാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അതും അല്ലാഹുവിന്റെ വകയാകുന്നു.

ഒരു പിടി മണ്ണ് എറിഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് ആ വമ്പിച്ച ശത്രുക്കളിൽ പരാജയ മനസ്ഥിതിയും, വീര്യക്ഷയവും ബാധിച്ചുവെന്ന് വെക്കുന്നത് ദഹിക്കാത്ത ചിലർ ഈ വാക്യത്തിന് 'നീ അമ്പെതപ്പോൾ നീയല്ല-അല്ലാഹുവാണ്-യഥാർത്ഥത്തിൽ അമ്പെതത് എന്ന് അർത്ഥമാക്കിക്കാണുന്നു. ഇതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണമേതായാലും ശരി, ബദ്റിൽ നബി (ﷺ)അമ്പെതുവെന്നോ, അതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ പറഞ്ഞതെന്നോ ഉള്ളതിന് തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. കാര്യപ്പെട്ട ഒരാളും മുമ്പ് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായും കാണുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെയൊക്കെ അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലുള്ള പല ലക്ഷ്യങ്ങളും വെച്ചുകൊണ്ടാണ്. മാത്രമല്ല, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുമാറുള്ള ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നൽകി അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുവാനും കൂടിയാണത്. എല്ലാവരുടെയും നിലപാടും ആവശ്യവുമൊക്കെ ശരിക്കും കേട്ടും കണ്ടും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേണ്ടത് അവർക്ക് അവൻ ചെയ്തുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അവരുടെ എല്ലാ ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളെയും അവൻ ദുർബ്ബലമാക്കി പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണ് തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യം.

إِن تَسۡتَفۡتِحُواْ فَقَدۡ جَآءَكُمُ ٱلۡفَتۡحُۖ وَإِن تَنتَهُواْ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۖ وَإِن تَعُودُواْ نَعُدۡ وَلَن تُغۡنِيَ عَنكُمۡ

19 (അവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ തുറവി [തീരുമാനം] തേടുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക്(ഇതാ) തുറവി വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമവുമാകുന്നു. നിങ്ങൾ ആ

فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

വർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, നാമും ആവർത്തിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ (ആൾ) കൂട്ടം-അത് അധികമായിരുന്നാലും ശരി-നിങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും ഉപകരിക്കുകയേ ഇല്ല; അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെയാണെന്നുള്ളതുമാണു(കാര്യം).

---

19 إِن تَسْتَفْتِحُوا നിങ്ങൾ തുറവി (വിജയം-തീരുമാനം) തേടുന്നുവെങ്കിൽ. فَقَدْ جَاءَكُمُ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. الْفَتْحُ തുറവി (തീരുമാനം--വിജയം). وَإِن تَنتَهُوا നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നുവെങ്കിലോ. فَهُوَ എന്നാലത് . خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, ഗുണമായിരിക്കും. لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَإِن تَعُودُوا നിങ്ങൾ മടങ്ങുന്നു(ആവർത്തിക്കുന്നു)വെങ്കിലോ. نَعُدْ നാം മടങ്ങും, ആവർത്തിക്കും. وَلَن تُغْنِيَ ധന്യമാക്കുക (ഉപകരിക്കുക)യേ ഇല്ലതാനും. عَنكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فِئَتُكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടം. شَيْئًا യാതൊന്നും (ഒട്ടും). وَلَوْ كَثُرَتْ അത് അധികമായിരുന്നാലും. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആകുന്നുവെന്നുളളതും. مَعَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ.കൂടെ.

ഖുറൈശികൾ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി പുറപ്പെടുമ്പോൾ കഅ്ബയുടെ കില്ല പിടിച്ചുകൊണ്ട്: 'അല്ലാഹുവേ, ഈ രണ്ടു സൈന്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഉന്നതവും മാന്യവും നേർവഴിക്കുള്ളതും ഏതാണോ അതിനെ സഹായിക്കണേ!' എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചതായും, 'ഞങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കുടുംബബന്ധം മുറിക്കുന്നതും പുതിയ മതം അംഗീകരിക്കുന്നതുമായ കൂട്ടരെ പരാജയപ്പെടുത്തണേ!' എന്ന് അബൂജഹ്ൽ പ്രാർത്ഥിച്ചതായും ഒന്നിലധികം രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്കും മുസ്‌ലിംകൾക്കുമിടയിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കി ഈ അനിശ്ചിതാവസ്ഥക്കു പരിഹാരം നൽകുവാൻ അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് ഇതിൻെറ അർത്ഥം. ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പരിഹാസരൂപത്തിൽ അല്ലാഹു അവരോടു പറയുകയാണ്:- നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാകുകയും, നിങ്ങൾക്ക് തുറവിയും സമാധാനവും ലഭിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എങ്കിൽ, ഇതാ ബദ്ർ യുദ്ധം വഴി അത് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ധിക്കാരത്തിൽ നിന്നും ശത്രുതയിൽ നിന്നും വിരമിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം. അതല്ല, വീണ്ടും മുൻ പതിവു തന്നെ ആവർത്തിക്കുവാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ, വീണ്ടും ഇതുപോലെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ നിങ്ങൾ നേരിടേണ്ടി വരും. അല്ലാഹു എല്ലാഴ്പോഴും സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തായിരിക്കും. അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ച സംഘബലമോ പ്രതാപമോ ഒന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്ന് ഓർത്തുകൊള്ളുവിൻ.

അവിശ്വാസികൾ തുറവിക്കും തീരുമാനത്തിനും വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 32-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയാണെന്ന് ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇത് ശരിയല്ലെന്നും, രണ്ടിൻെറയും സന്ദർഭവും താൽപര്യവും വെവ്വേറെയാണെന്നും പ്രഥമ ദൃഷ്ട്യാതന്നെ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ''മുഹമ്മദു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഇതു തന്നെയാണ് നിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമെങ്കിൽ ഞങ്ങളിൽ നീ കൽമഴ പെയ്യിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകുകയോ ചെയ്യുക''. എന്നാണു അവിടെ അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ അതല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

വിഭാഗം: 3

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَوَلَّوْا۟ عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

20 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, അവൻെറ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ (ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ) കേട്ടു (മനസ്സിലാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടു തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യരുത്.

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ قَالُوا۟ سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

21 ''ഞങ്ങൾ കേട്ടു'' എന്നു പറയുകയും, (യഥാർത്ഥത്തിൽ) തങ്ങൾ കേൾക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യരുത്.

---

20 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. أَطِيعُوا അനുസരിക്കുവിൻ. الله അല്ലാഹുവിനെ. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനെയും. وَلاَ تَوَلَّوْا തിരിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്യരുത്. عَنْهُ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ട്, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന്. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കെ. تَسْمَعُونَ നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. 21 وَلاَ تَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കയും അരുത്. كَالَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞവരെപ്പോലെ. سَمِعْنَا ഞങ്ങൾ കേട്ടു. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരോ. لاَ يَسْمَعُونَ കേൾക്കുന്നില്ല (കേൾക്കാതെ).

അവിശ്വാസികളെയും കപടവിശ്വാസികളെയും പോലെ, കാതുകൊണ്ട് കേൾക്കുകയും, നാവുകൊണ്ട് കേട്ടുവെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുക; അതേ സമയം കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദേശങ്ങളെ വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുകയോ, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയോ, അവ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുക. ഈ സ്വഭാവം സത്യവിശ്വാസികളായ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടാവരുത് എന്നു സാരം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

13

۞ إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلصُّمُّ ٱلْبُكْمُ ٱلَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾

22 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ജന്തുക്കളിൽ വെച്ചു മോശപ്പെട്ടവർ, ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു മനസ്സിലാ)ക്കാത്തവരായ, ഊമകളായ, ബധിരൻമാരാകുന്നു.

وَلَوْ عَلِمَ ٱللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوا۟ وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

23 അവരിൽ വല്ല നൻമയും (ഉള്ളതായി) അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ അവരെ കേൾപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. (ഇനി) അവൻ അവരെ കേൾപ്പിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും അവർ അവഗണിക്കുന്നവരായും കൊണ്ടു തിരിഞ്ഞുകളയുന്നതാണ്.

---

22 إِنَّ شَرَّ നിശ്ചയമായും മോശം (മോശപ്പെട്ടവർ). الدَّوَابِّ ജന്തുക്കളിൽ, ജീവികളിൽ. عِندَ الله അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. الصُّمُّ ബധിരന്മാരാകുന്നു. الْبُكْمُ ഊമകളായ. الَّذِينَ لاَ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധി കൊടുക്കാത്ത. 23 وَلَوْ عَلِمَ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ. الله അല്ലാഹു. فِيهِمْ അവരിൽ. خَيْرًا വല്ല നൻമയും, ഒരു ഗുണം. لَّأَسْمَعَهُمْ അവൻ അവരെ കേൾപ്പിക്ക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ അവരെ അവൻ കേൾപ്പിച്ചാലും. لَتَوَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുകതന്നെ ചെയ്യും. وَهُم അവരായും

കൊണ്ട്. مُعْرِضُونَ അവഗണിക്കുന്നവര്‍, തിരിഞ്ഞുപോകുന്നവര്‍.

തങ്ങള്‍ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ദുര്‍ന്നടപ്പുകളൊന്നും ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നും, അതിനനുകൂലമല്ലാത്ത ന്യായങ്ങളോ ഉപദേശങ്ങളോ കേട്ട് മനസ്സിലാക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയുമില്ലെന്നും മനസ്സുകൊണ്ട് ഉറപ്പിച്ച് ശഠിച്ച് നില്ക്കുന്ന ആളുകള്‍ക്ക് സദുപദേശങ്ങളോ തെളിവുകളോ ഫലം ചെയ്യുകയില്ലല്ലോ. അതവര്‍ കേള്‍ക്കുകയുമില്ല. ഗ്രഹിക്കുകയുമില്ല. ചെവികൊണ്ട് കേട്ടാല്‍പോലും മനസ്സിലേക്കത് പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ബുദ്ധികൊടുത്ത് കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ തയ്യാറില്ലാതെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് എങ്ങിനെ പ്രവേശിക്കുവാനാണ്? അപ്പോള്‍, മനുഷ്യേതര ജീവികള്‍ക്ക് സമമാണവര്‍. അത്രയുമല്ല, അവരെക്കാള്‍ മോശപ്പെട്ടവരത്രെ. കാരണം, ഇവര്‍ക്ക് ബുദ്ധിശക്തിയും ചിന്താശക്തിയും നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവക്ക് അതില്ലല്ലോ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱسْتَجِيبُواْ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَقَلْبِهِۦ وَأَنَّهُۥٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

24 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹുവിനും, റസൂലിനും നിങ്ങള്‍ ഉത്തരം നല്‍കുവിന്‍, നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന [നിങ്ങള്‍ക്ക് ജീവസ്സുണ്ടാക്കുന്ന] കാര്യത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുമ്പോള്‍. മനുഷ്യന്‍റെയും, അവന്‍റെ ഹൃദയത്തിന്‍റെയും ഇടയില്‍ അല്ലാഹു മറയിടുമെന്ന് [തടസ്സപ്പെടുത്തുമെന്ന്] നിങ്ങള്‍ (അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിന്‍); അവങ്കലേക്ക് നിങ്ങള്‍ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമെന്നും (അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിന്‍).

---

24 يَا أَيُّهَاالَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. اسْتَجِيبُوا നിങ്ങള്‍ ഉത്തരം ചെയ്യുവിന്‍. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. وَلِلرَّسُولِ റസൂലിനും. إِذَا دَعَاكُمْ അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ ക്ഷണി(വിളി)ച്ചാല്‍. لِمَا يُحْيِيكُمْ നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലേക്ക്. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുവിന്‍. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആണ്) എന്ന്. يَحُولُ മറയിടുന്നതാണ് (എന്ന്). بَيْنَ الْمَرْءِ മനുഷ്യന്‍റെ ഇടയില്‍. وَقَلْبِهِ അവന്‍റെ ഹൃദയത്തിന്‍റെയും. وَأَنَّهُ അവന്‍ (ആണ്) എന്നും കാര്യമാണെന്നും. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. تُحْشَرُونَ നിങ്ങള്‍ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ് (എന്നും).

സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഗൗരവപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങള്‍ അല്ലാഹു ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളായ നിങ്ങള്‍ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടവയാണ് ആ കാര്യങ്ങള്‍ എന്നത്രെ ആ സംബോധന സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തില്‍ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്:-

(1) നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന-അഥവാ നിങ്ങള്‍ക്ക് ജീവസ്സും ആത്മീയ ചൈതന്യവും നല്‍കുന്ന-കാര്യത്തിലേക്ക് നിങ്ങളെ റസൂല്‍ ക്ഷണിക്കുമ്പോള്‍, ആ കാര്യം അനുഷ്ഠാനത്തില്‍ വരുത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെയും റസൂലിന്‍റെയും ക്ഷണം സ്വീകരിക്കണം. അല്ലാഹുവിന്‍റെ നിര്‍ദ്ദേശപ്രകാരമാണല്ലോ റസൂലിന്‍റെ ക്ഷണമുണ്ടാകുന്നത്. ആകയാല്‍, ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കല്‍ അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും ഉത്തരം നല്‍കലായിത്തീരുന്നു. من يطع الرسول فقد اطاع الله (റസൂലിനെ ആര്‍ അനുസരിക്കുന്നുവോ അവന്‍ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു (4:80) 'ജീവസ്സു നല്‍കുക' എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഐഹികമായ ജീവിതപുരോ

ഗതിയോ, ഭൗതികമായ അഭിവൃദ്ധിയോ നൽകുക എന്നല്ല, പരലോക നൻമക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആത്മീയ പുരോഗതിയും മാനസികാഭിവൃദ്ധിയും നൽകുക എന്നത്രെ.تريدون عرض الدنيا والله يريد الآخرة (നിങ്ങൾ ഐഹിക വിഭവത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, പരലോകത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. (8:67).وان الدار الآخرة لهى الحيوان لوكانوا يعلمون (പരലോക ഭവനം തന്നെയാണ് ജീവസ്സുള്ളത്-അവർക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ! (29:64) വിശ്വാസപരമോ, അനുഷ്ഠാനപരമോ എന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ മനുഷ്യൻെറ നൻമക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഏതു കാര്യത്തിലേക്കും റസൂൽ (ﷺ)ക്ഷണിച്ചാൽ അത് സ്വീകരിക്കൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കടമയാണെന്നത്രെ ഈ കൽപനയുടെ താൽപര്യം. ഇത് തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ളവർക്കും, പിന്നീടുള്ളവർക്കും ബാധകമാകുന്നു. തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ളവർക്ക് അവിടുത്തെ ക്ഷണങ്ങൾ നേരിൽ തന്നെ കേട്ട് മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. പിന്നീടുള്ളവർക്ക് ഖുർആനും സുന്നത്തും മുഖേനയാണ് അതറിയുവാൻ കഴിയുന്നത് എന്നു മാത്രം.

(2) മനുഷ്യൻെറയും അവൻെറ ഹൃദയത്തിൻെറയും ഇടയിൽ അല്ലാഹു മറയിടും-തടസ്സം ഏർപ്പെടുത്തും-എന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. സത്യവിശ്വാസികൾ സദാസമയത്തും വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം ഓർമ്മവെക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാണിത്. മനുഷ്യ മനസ്സിന് സ്ഥിരതയില്ല. പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ മാറ്റങ്ങൾക്കും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കും അത് വിധേയമാകും. ചിലപ്പോൾ അത് പെട്ടന്നാകും. ചിലപ്പോൾ സാവധാനത്തിലായിരിക്കും. കാരണം ചിലപ്പോൾ വ്യക്തമായിരിക്കുമെങ്കിൽ, വേറെ ചിലപ്പോൾ തികച്ചും അജ്ഞാതമായിരിക്കും. അങ്ങിനെ, നല്ലവൻ ചീത്തയാകുന്നു. ചീത്തപ്പെട്ടവർ നല്ലവനായി മാറുന്നു. ഭയഭക്തനും സൻമാർഗ്ഗനിഷ്ഠയുള്ളവനുമായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നവൻ ദുഷ്ടനും തോന്നിയവാസിയുമായി മാറുന്നു. പലപ്പോഴും മറിച്ചും സംഭവിക്കുന്നു. ദീർഘകാലത്തോളം വളരെ വാശിയോടും വീറോടുംകൂടി അഭിപ്രായത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്ന ഒരാൾ പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ ആ അഭിപ്രായം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് അതിനെതിരായ മറ്റൊരഭിപ്രായക്കാരനായി മാറുന്നു. മുൻവിധിയോ, സ്വന്തം തീരുമാനമോ കൂടാതെത്തന്നെ ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും ഒരാളിൽ വന്ന മാറ്റം അവന് തന്നെ അറിയുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നു. അതെ-ചുരുക്കത്തിൽ-മനുഷ്യഹൃദയം അല്ലാഹുവിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിലാണുള്ളത്. അതിൽ എന്ത് മാറ്റം വരും, എന്ത് വരണം, എപ്പോൾ വേണം, എങ്ങിനെ വേണം എന്നൊക്കെ അറിയുന്നവനും, നിശ്ചയിക്കുന്നവനും അവൻ തന്നെ. മനുഷ്യൻ അതിൽ സ്വതന്ത്രനല്ല.

അതുകൊണ്ട് ഒരാളും താൻ സൻമാർഗ്ഗവും സത്യനിഷ്ഠയും തെറ്റി നടക്കാത്തവനാണെന്ന് വെച്ച് സ്വയം വഞ്ചിതനാകുകയും, താൻ വഴിപിഴച്ചുപോകുകയില്ലെന്ന് ധരിച്ചവശാകുകയും ചെയ്തുകൂടാ. പിഴച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ സദാ സൂക്ഷിക്കുകയും, അതിനായി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. നേരെമറിച്ച് ഒരാൾ, താൻ പാപിയും ദുർമ്മാർഗ്ഗിയുമാണെന്നുവെച്ചു തനിക്ക് ഇനി രക്ഷയും മോചനവുമില്ലെന്ന് കരുതി നിരാശനാകുകയും ചെയ്തുകൂടാ. അവൻെറ സ്ഥിതിഗതികളിൽ ആവുന്നത്ര മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതോടൊപ്പം തനിക്ക് സൻമനസ്സ് നൽകുവാൻ അവൻ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം.

അനസ് (رضي الله عنه)പറയുകയാണ്: നബി (ﷺ)ധാരാളമായി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു: ''ഹൃദയങ്ങളെ മാറ്റം വരുത്തുന്നവനേ! എൻെറ ഹൃദയത്തെ നിൻെറ മതത്തിൽ നീ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തേണമേ!'' അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു: (*) 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, ഞങ്ങൾ അങ്ങയിലും, അങ്ങുന്നുകൊണ്ട് വന്നതിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചും അങ്ങുന്ന് (ഹൃദയമാറ്റം സംഭവിക്കുന്നതിനെ) ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു. അതെ, ഹൃദയങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ രണ്ടുവിരലുകൾക്കിടയിലാണ്. അവൻ അവയെ തിരിച്ച് മറിക്കുന്നു. (അ:തി)

---

* يامقلب القلوب ثبت قلبى على دينك

ഈ അർത്ഥത്തിലുളള വേറെയും ഒന്നിലധികം ഹദീസുകൾ കാണാം. ഒരു രിവായത്തിൽ ''അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവൻ അതിനെ തെറ്റിക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവൻ അതിനെ ചൊവ്വിനു നിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.'' എന്ന് കൂടി നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതായുണ്ട്. (അ). അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറ് (رضي الله عنه)നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ റസൂൽ (ﷺ)ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു: (*) ''ഹൃദയങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവനായ അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നിൻെറ വഴിപ്പാടിലേക്ക് നീ തിരിച്ചു വിടേണമേ! (അ; മു; ന.) നബി (ﷺ)സത്യം ചെയ്ത് പറയുമ്പോൾ **لا ومقلب القلوب**(ഇല്ല-ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ച് മറിക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ്!)'' എന്നിങ്ങനെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നതായി ബുഖാരി (رحمه الله)യും മറ്റും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്.

സൂ: ആലു ഇംറാൻ 8-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പഠിപ്പിച്ചുതന്ന പ്രാർത്ഥന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതായത്, **ربنا لا تزغ قلوبنا بعد إذ هديتنا–الاية** (ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങളെ നീ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിത്തന്നശേഷം ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നീ തെറ്റിക്കരുതേ! നിൻെറ പക്കൽനിന്നും നീ ഞങ്ങൾക്ക് കാരുണ്യം പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും നീയത്രെ വളരെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ)

(3) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണെന്നും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതായത്, എല്ലായ്പ്പോഴും നിങ്ങൾക്ക് ഈ ബോധം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് താൽപര്യം. അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുമെന്നും, അവൻെറ മുമ്പിൽ എല്ലാ ചെയ്തികൾക്കും ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുമെന്നുമുളള ബോധം ആർക്കുണ്ടോ അവരുടെ വിചാരവികാരങ്ങളും വിശ്വാസാചാരങ്ങളുമെല്ലാം നന്നായിരിക്കണമെന്ന് അവർക്ക് തീർച്ചയായും നിഷ്കർഷയുണ്ടായിരിക്കും. ആ ബോധമുളളവർ അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെയും ഇരിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യത്തിൽ ഒരാളുടെ ജീവിതചര്യകൾ എത്രതന്നെ പരിശുദ്ധമായി കാണപ്പെട്ടാലും പ്രസ്തുത ബോധമില്ലാത്ത പക്ഷം, അവൻെറ അന്തരംഗം നന്നായിരിക്കുകയോ, അവൻെറ സച്ചരിതം നിഷ്കളങ്കമായിരിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല തന്നെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ, അമീൻ.

وَٱتَّقُوا۟ فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنكُمْ خَآصَّةً ۖ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

25 നിങ്ങളിൽനിന്ന് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ മാത്രമായി ബാധിക്കാത്ത ഒരു (തരം) പരീക്ഷണത്തെ (അഥവാ കുഴപ്പത്തെ) നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായുളളവനാണെന്ന് അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ.

---

25 وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുക(കാത്തുകൊളളുക)യും ചെയ്വിൻ. فِتْنَةً ഒരു പരീക്ഷണം, കുഴപ്പം. لَّا تُصِيبَنَّ ബാധിക്കാത്ത, അത് ബാധിക്കയില്ലതന്നെ. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. خَاصَّةً പ്രത്യേകമായി, മാത്രം. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുക. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. شَدِيدُ കഠിനമായവനാകുന്നു (എന്ന്). الْعِقَابِ ശിക്ഷാ നടപടി..

ഒരു വ്യക്തിയുടെയോ, വിഭാഗത്തിൻെറയോ വാക്കിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ വന്നുപോകുന്ന പാകപ്പിഴവുനിമിത്തം ഒരു കുടുംബമോ, സമൂഹമോ, ഒരു രാഷ്ട്രം തന്നെയോ ആപത്തിലും കുഴപ്പത്തിലും അകപ്പെട്ടേക്കും. അതുപോലെത്തന്നെ, ഒരു ജനതയിലെ പ്രധാനികൾ തോന്നിയ

* اللهم مصرف القلوب صرف قلوبنا الى طاعتك

വാസത്തിലും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലും മുഴുകുമ്പോൾ ആ ജനത അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുളള ചില പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ആ സമൂഹത്തിലെ നിരപരാധികളായ ആളുകളെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് അപരാധികൾ മാത്രം ആ ശിക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തരം പൊതുവായ ഭവിഷ്യത്തുകൾക്ക് കാരണമാകത്തക്ക അക്രമങ്ങളെ എല്ലാവരും സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അത്തരം അക്രമകാരികളെ കഴിവതും തടയുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഇല്ലാത്ത പക്ഷം, ആപത്തു വരുമ്പോൾ അത് കൂട്ടത്തോടെ ബാധിച്ചേക്കുമെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം നൽകുന്ന പലഹദീസുകളുമുണ്ട്. ചുരുക്കം ചിലതു മാത്രം ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കാം.

(1) റസൂൽ (ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തതായി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാൻ (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''എൻെറ ആത്മാവ് യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! നിങ്ങൾ സദാചാരം കൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, അവൻെറ പക്കൽനിന്നുളള വല്ല ശിക്ഷയും നിങ്ങളിൽ നിയോഗിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ, നിങ്ങൾ അവനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല'' (عليه السلام)ഇതുപോലെയുളള ഹദീസുകൾ വേറെയും കാണാവുന്നതാണ്. (2) നുഅ്മാനുബ്നു ബശീർ (رضي الله عنه)ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞുകേട്ടതായി ആമിർ (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിച്ച ചില വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമാതിർത്തികൾ പാലിക്കുന്നവരുടെയും, പാലിക്കാത്തവരുടെയും, അവയിൽ മിനുക്ക് നയം സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെയും ഉപമ, ഒരു കപ്പലിലെ യാത്രക്കാരുടേതുപോലെയാകുന്നു. സൗകര്യങ്ങൾ കുറവായ അതിലെ അടിത്തട്ടാണ് ചിലർക്ക് ലഭിച്ചത്. ചിലർക്കു മുകളിലെ തട്ടും. അങ്ങനെ, താഴെ തട്ടിലുളളവർ വെളളമെടുക്കുവാൻ മുകളിലുളളവരുടെ ഇടയിലൂടെ വന്നുപോകുന്നത് അവർക്ക് സ്വൈരക്കേടായി. അപ്പോൾ ഇവർ പറഞ്ഞു: നാം നമ്മുടെ ഓഹരിയിൽ (അടിത്തട്ടിൽ) ഒരു ഓട്ടയുണ്ടാക്കി അതിലൂടെ വെളളമെടുക്കുക. അങ്ങനെ നമുക്ക് മുകളിലുളളവരെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കാം. ഈ അവസരത്തിൽ അവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടാൽ കപ്പലിലുളളവരെല്ലാം തന്നെ നശിക്കും. അവരുടെ കൈക്കു പിടിച്ചാൽ എല്ലാവരും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും.'' (അ; ബു; തി)

(3) പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുളള ഒരു നബി വചനത്തിൻെറ സാരമാണിത്: ''ജനങ്ങൾ അനുസരണക്കേട് പ്രവർത്തിച്ചു (പാപം ചെയ്തു) കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവരെക്കാൾ പ്രതാപവും ബലവുമുളള ആളുകൾ അവരിൽഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവരെ അതിൽ നിന്ന് മാറ്റിക്കളയാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു അവരിൽ പൊതുവായ വല്ല ശിക്ഷയും ഇറക്കാതിരിക്കുകയില്ല.'' (അ; ദാ; ജ) (4) നബി (സ)യുടെ പത്നി ഉമ്മുസൽമ: (رضي الله عنها)പറയുന്നു: നബി (ﷺ)ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു: ''എൻെറ സമുദായത്തിൻെറ അനുസരണക്കേട് പ്രത്യക്ഷ (പരസ്യ) മായിത്തീർന്നാൽ അല്ലാഹു അവൻെറ പക്കൽനിന്നുളള വല്ല ശിക്ഷയും അവരിൽ പൊതുവായി അയക്കും''. അപ്പോൾ, ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, അവരിൽ സജ്ജനങ്ങളായ ആളുകളുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലേ?!'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ഇല്ലാതെ! ''ഞാൻ ചോദിച്ചു:'' ''അവർ എന്തു ചെയ്യപ്പെടും?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ജനങ്ങൾക്കു ബാധിക്കുന്നത് അവർക്കും ബാധിക്കും. പിന്നീട് അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ പാപമോചനത്തിലേക്കും, പ്രീതിയിലേക്കും ചെന്നുചേരുന്നതാണ്.'' (عليه السلام)ഈ ആശയത്തിലുളള ഹദീസുകളും വേറെ പലതും കാണാം.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''ഒരു ജനതയിൽ വഞ്ചന പ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഭീതി ഏർപ്പെടുത്താതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനതയിൽ വ്യഭിചാരം പ്രചാരപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, അവരിൽ മരണം അധികരിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനത അളത്തവും തൂക്കവും കുറക്കുന്നതായാൽ അവർക്ക് ഉപജീവന

ത്തിന് ഭംഗം നേരിടാതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനത അന്യായമായി വിധി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ അവരിൽ രക്തം (ചിന്തൽ) പ്രചരിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനത കരാറ് ലംഘനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ അവരിൽ ശത്രുവെ നിയോഗിക്കപ്പെടാതിരിക്കയില്ല.'' (മാലിക്) ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنهما)ന്റെ ഈ പ്രസ്താവന അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ പുലർന്ന് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ദീർഘദൃഷ്ടിയും സൽബുദ്ധിയുമുള്ള ഏവർക്കും കാണാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ.والله المستعان

وَٱذْكُرُوٓا۟ إِذْ أَنتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِى ٱلْأَرْضِ تَخَافُونَ أَن يَتَخَطَّفَكُمُ ٱلنَّاسُ فَـَٔاوَىٰكُمْ وَأَيَّدَكُم بِنَصْرِهِۦ وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

26 നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ട തുച്ഛം ആളുകളായിരുന്ന സന്ദർഭം നിങ്ങൾ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക. മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോകുമെന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു; എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ആശ്രയം നൽകുകയും, തന്റെ സഹായംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു; നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി.

---

26 وَاذْكُرُوا ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക. إِذْ أَنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്ന സന്ദർഭം. قَلِيلٌ അൽപം (കുറച്ചാളുകൾ). مُّسْتَضْعَفُونَ ബലഹീനരായി (ദുർബ്ബലരായി) ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. تَخَافُونَ നിങ്ങൾ ഭയക്കുന്നു, ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ട്. أَن يَتَخَطَّفَكُمُ നിങ്ങളെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ട്പോകുമെന്ന്, പിടിച്ചെടുക്കുമെന്ന്. النَّاسُ മനുഷ്യർ. فَآوَاكُمْ എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ആശ്രയം (അഭയം-സങ്കേതം) നൽകി. وَأَيَّدَكُم നിങ്ങളെ അവൻ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. بِنَصْرِهِ അവന്റെ സഹായംകൊണ്ട്. وَرَزَقَكُم നിങ്ങൾക്കവൻ (ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തു. مِّنَ الطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽനിന്ന്. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ, ആയേക്കാം. تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കും..

ആദ്യം, മക്കായിൽ മർദ്ദിതരും ദുർബ്ബലരുമായ ഒരു ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷമായി കുറേ കാലം കഴിഞ്ഞു കൂടിയശേഷം, മദീനായിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അഭയം നൽകുകയും, സ്വതന്ത്രവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധ്യമാക്കുകയും ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. 'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു:

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَخُونُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَ وَتَخُونُوٓا۟ أَمَـٰنَـٰتِكُمْ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

27 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും വഞ്ചിക്കരുത്; നിങ്ങളുടെ 'അമാനത്ത്' [നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചേൽപിക്കപ്പെട്ട കാര്യം] കളെ വഞ്ചിക്കുകയും (അരുത്); നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ.

وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَـٰدُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ

28 നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ: നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളും ഒരു പരീക്ഷണം തന്നെയാ

ആണെന്ന്; അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വമ്പിച്ചതായ പ്രതിഫലമുണ്ടെന്നും. ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجۡرٌ عَظِيمٞ ﴿٢٨﴾

---

27 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَخُونُوا നിങ്ങൾ വഞ്ചി(ചതി)ക്കരുത്. الله അല്ലാഹുവിനെ. وَالرَّسُولَ റസൂലിനെയും. وَتَخُونُوا വഞ്ചിക്കുകയും (അരുത്). أَمَانَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ അമാനത്തുകളെ, വിശ്വസ്ഥതകളെ. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ (ആയിരിക്കെ). تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയു(മായിരിക്കെ), അറിഞ്ഞും കൊണ്ട്. 28 وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ. أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളാണെന്ന്. وَأَوْلاَدُكُمْ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളും, മക്കളും. فِتْنَةٌ ഒരു പരീക്ഷണം (മാത്രം തന്നെ). وَأَنَّ الله അല്ലാഹുവാണെന്നും. عِندَهُ അവന്റെ അടുക്കലുണ്ട് (എന്നും). أَجْرٌ പ്രതിഫലം, കൂലി. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

അബൂലുബാബത്തുൽ അൻസാരി (رضي الله عنه)യുടെ ഒരു സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണു ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് ഇമാം സുഹ്‌രി (رحمه الله)യും വേറെ ചിലരും പ്രസ്താവിച്ചതായി ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. സംഭവം ഇപ്രകാരമാണ്: ബനൂഖുറൈളഃ യുദ്ധത്തിൽ യഹൂദികൾ ഉപരോധം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥ തീരുമാനത്തിന് കീഴടങ്ങുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് അവരുമായി സംഭാഷണം നടത്തുവാൻ അബൂലുബാബഃ(رضي الله عنه)യെ തിരുമേനി അവരുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം ബനൂഖുറൈളയുമായി സഖ്യബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്ന ആളായിരുന്നു. തങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് അവർ അദ്ദേഹത്തോട് ആലോചിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും കൈകൊണ്ട് കഴുത്തിലേക്ക് ആംഗ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ട് കൊലയായിരിക്കും അതിന്റെ പര്യവസാനമെന്ന് സൂചന നൽകി. അനന്തരം, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും വഞ്ചിക്കുകയാണ് താൻ ചെയ്തതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ബോധം വന്നു. താൻ മരണപ്പെടുകയോ, തന്റെ പശ്ചാത്തപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ താൻ ഒന്നും കഴിക്കുകയില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ട് പള്ളിയിൽ പോയി ഒരു തൂണിൻമേൽ തന്നെ സ്വയം കെട്ടി ബന്ധിച്ചു. ഒമ്പതുദിവസം അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. അന്നപാനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചത് നിമിത്തം പരവശനായി ബോധം കെട്ടുവീഴുകയായി. പിന്നീട് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. നബി (ﷺ)ആ വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുമോദിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ അഴിച്ചുവിടാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചു. റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റാരും തന്നെ അഴിച്ചുവിടേണ്ടതില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. അവസാനം തിരുമേനി തന്നെ അഴിച്ചുവിട്ടു. ഇതാണ് സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം. വേറെ ചില സംഭവങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണ ഹേതുമായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അവതരണഹേതു ഏതായിരുന്നാലും ശരി, ഈ വചനങ്ങളിലെ കൽപന എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമോ, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമോ ഇല്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും അവരെ വഞ്ചിക്കലാണെന്ന് പറയാമെങ്കിലും, അത് രഹസ്യമായോ, ഉപായരൂപത്തിലോ ആകുമ്പോഴാണ് ശരിക്കും വഞ്ചനയായിത്തീരുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും ഭാഗത്തുനിന്നോ, മനുഷ്യരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നോ വിശ്വാസപൂർവ്വം ബാധ്യത ഏൽപിക്കപ്പെട്ട എല്ലാതരം കാര്യങ്ങളിലും നടത്തപ്പെടുന്ന കൃത്രിമങ്ങൾ 'അമാനത്തു'കളെ വഞ്ചിക്കലുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും വചനങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുക, തെളിവ് നൽകേണ്ടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ മൗനമവലംബിക്കുക, ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ യഥാർത്ഥ മതവിധി വ്യക്തമാക്കാതെ മൂടിവെക്കുക അവസരത്തിനൊപ്പിച്ച് ഫത്‌വ കൊടുക്കുക, സകാത്തിന്റെ കടമകളിൽ നിന്നും മറ്റും ഒഴിവാകുവാൻവേണ്ടി ധനം കൃത്രിമക്കൈമാറ്റം നടത്തുക, മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടാത്തപ്പോൾ നിർബ്ബന്ധാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുക, അന്യരുടെ സ്വത്തുക്കളുടെ കൈകാര്യം നടത്തുമ്പോൾ അവർക്ക് നഷ്ടം വരുത്തുന്ന ഇടപാടുകൾ നട

ത്തുക, സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏറ്റുവാങ്ങിയ വസ്തുക്കളെ മൂടിവെക്കുക, മറ്റുള്ളവരുടെ രഹസ്യ വിവരങ്ങൾ പുറത്തറിയിക്കുക, മുസ്ലിംകളുടെ രഹസ്യം അവരുടെ ശത്രുക്കളെ മനസ്സിലാക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഈ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഒരാൾ ഒരു വർത്തമാനം പറയുമ്പോൾ, അത് പുറമേ ആരെങ്കിലും കേൾക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള ശങ്ക നിമിത്തം അയാൾ തിരിഞ്ഞ് നോക്കുന്നപക്ഷം ആ വർത്തമാനം ഒരു 'അനാമത്താ'യിരിക്കും-അഥവാ അത് പിന്നെ പരസ്യമാക്കിക്കൂടാ-എന്നുപോലും ചില ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. കപടവിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണം മൂന്നാണെന്നും, വർത്തമാനത്തിൽ കളവു പറയലും, വാഗ്ദത്തം ലംഘിക്കലും, വിശ്വസിച്ചാൽ ചതിക്കലുമാണ് ആ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങളെന്നും, അവൻ നോമ്പും നമസ്കാരവും അനുഷ്ഠിക്കുകയും താൻ മുസ്ലിമാണെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്താലും അവൻ കപടവിശ്വാസി തന്നെയാണെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമത്രെ.

അല്ലാഹു മനുഷ്യനു നൽകിയ വമ്പിച്ച രണ്ടു അനുഗ്രഹങ്ങളാണ് സ്വത്തും മക്കളും. ഓരോന്നിലും പാലിക്കുകയും ഗൗനിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുന്നപക്ഷം ഇഹത്തിൽ മാത്രമല്ല, പരത്തിലും അവ രണ്ടും വളരെയധികം പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. അതേസമയത്ത് മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന അക്രമങ്ങളിലും പാപങ്ങളിലും വലിയൊരു ഭാഗവും, സ്വന്തം കടമകൾ നിറവേറ്റാതിരിക്കുന്നതിൽ ഒരു പ്രധാന പങ്കും സ്വന്തം മക്കൾ കാരണമായോ, സ്വത്ത് കാരണമായോ ആയിരിക്കുമെന്നത് ഒരു നിത്യസത്യമാണുതാനും. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം രണ്ടും കൈകാര്യം ചെയ്യാത്ത പക്ഷം, നേട്ടത്തെക്കാൾ കോട്ടം ലഭിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത. രണ്ടിനോടും മനുഷ്യനുള്ള പ്രേമമാകട്ടെ, ജൻമസിദ്ധവുമാകുന്നു. ആകയാൽ, രണ്ടിൻെറയും ബാഹ്യമായ നൻമയിലും അഭിവൃദ്ധിയിലും അവൻ ഉൽസുകനായിരിക്കുകകയും, സ്വന്തം നൻമയെക്കുറിച്ചും അവയിൽ അനുവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന കടമകളെക്കുറിച്ച്, അശ്രദ്ധനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, ആ രണ്ടും നിമിത്തം അവൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശിക്ഷക്ക് അർഹനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു സ്വത്തും മക്കളും വേണ്ടതുപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്ത് രണ്ടും തങ്ങളുടെ നൻമക്കുള്ള മാർഗ്ഗമായിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നും, നേരെ മറിച്ച് ദുരപയോഗപ്പെടുത്തി തിൻമക്ക് കാരണമാക്കരുതെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ''നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും സന്താനങ്ങളും ഒരു പരീക്ഷണം തന്നെയാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം'' (واعلموا انما اموالكم واولادكم فتنة) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അതാണ്. അവ രണ്ടിൻെറയും നന്മയെക്കാൾ നിങ്ങളുടെ പാരത്രികമായ നൻമക്കാണ് നിങ്ങൾ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കേണ്ടതെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കന്നു. (وان الله عنده اجر عظيم)

സൂറത്തുൽ മുനാഫ്ഖീനിൽ പറയുന്നു:الاية – يا ايها الذين آمنوا لا تلهكم اموالكم (സാരം: വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, മക്കളാകട്ടെ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ അശ്രദ്ധയിലാക്കരുത്. അങ്ങിനെ ആരെങ്കിലും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവരത്രെ നഷ്ടക്കാർ) നബി (ﷺ)പറയുന്നു: ''എൻെറ ദേഹം യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് അവൻെറ സ്വന്തം ദേഹത്തെയും, അവൻെറ വീട്ടുകാരെയും, അവൻെറ ധനത്തെയും, എല്ലാ മനുഷ്യരെയുംകാൾ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ ഞാനായിത്തീരുന്നതുവരെ അവൻ സത്യവിശ്വാസിയാകുകയില്ല. (ബു: മു)

വിഭാഗം-4

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تَتَّقُوا۟ ٱللَّهَ يَجْعَل لَّكُمْ

29 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് (സത്യാസത്യ)വിവേചനം ഏർ

فُرۡقَانٗا وَيُكَفِّرۡ عَنكُمۡ سَيِّـَٔاتِكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

പ്പെടുത്തിത്തരുന്നതാണ്; നിങ്ങളുടെ തിൻമകളെ അവൻ മൂടിവെ (ച്ചു മാപ്പാ)ക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, മഹത്തായ അനുഗ്രഹം (അഥവാ ഔദാര്യം) ഉള്ളവനാകുന്നു.

---

29 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. إِن تَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. يَجْعَل അവൻ ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)ത്തരും. لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فُرْقَانًا വിവേചനം. وَيُكَفِّرْ മൂടി(മറച്ചു) വെക്കുകയും ചെയ്യും. عَنكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. سَيِّئَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ തിൻമകളെ. وَيَغْفِرْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്ത് തരുകയും ചെയ്യും. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. ذُو الْفَضْلِ അനുഗ്രഹം (ഔദാര്യം-ദയവ്) ഉള്ളവനാണ്. الْعَظِيمِ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച.

സാരം: അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, സത്യാസത്യങ്ങൾ ഇന്നതാണെന്നും, നല്ലതും തീയതും ഏതൊക്കെയാണെന്നും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള മാർഗ്ഗദർശനവും വെളിച്ചവും നൽകി നിങ്ങളെ അവൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ, നേർമാർഗ്ഗം കാണാതെയോ, രക്ഷാമാർഗ്ഗം തിരിച്ചറിയാതെയോ നിങ്ങൾ നട്ടം തിരിയേണ്ടി വരികയില്ല. നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന് പോകുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെ അവൻ വിട്ട് പൊറുത്ത് തരുകയും ചെയ്യും.

وَإِذۡ يَمۡكُرُ بِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِيُثۡبِتُوكَ أَوۡ يَقۡتُلُوكَ أَوۡ يُخۡرِجُوكَۚ وَيَمۡكُرُونَ وَيَمۡكُرُ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ ﴿٣٠﴾

30 (നബിയേ) അവിശ്വസിച്ചവർ നിന്നെപ്പറ്റി (ഗൂഢ) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന (ഗൂഢാലോചന നടത്തിയിരുന്ന) സന്ദർഭം (ഓർക്കുക!) അവർ നിന്നെ (പിടിച്ച്) ബന്ധിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കൊലപ്പെടുത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ (നാട്ടിൽ നിന്ന്) പുറത്താക്കുകയോ ചെയ്‌വാൻവേണ്ടി. അവർ (ഗൂഢ) തന്ത്രം നടത്തുന്നു; അല്ലാഹുവും (ഗൂഢ) തന്ത്രം നടത്തുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, (ഗൂഢ) തന്ത്രം നടത്തുന്നവരിൽവെച്ച് ഉത്തമനാകുന്നു.

---

30 وَإِذْ يَمْكُرُ (ഗൂഢ) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭം. بِكَ നിന്നെപ്പറ്റി, നിന്നെക്കൊണ്ട്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لِيُثْبِتُوكَ അവർ നിന്നെ ബന്ധിക്കുവാൻ വേണ്ടി. أَوْ يَقْتُلُوكَ അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ കൊല്ലു (വധിക്കു)വാൻ. او يخرجوك അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ പുറത്താക്കുവാൻ. وَيَمْكُرُونَ അവർ (ഗൂഢ) തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു. وَيَمْكُرُ اللهُ അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. خَيْرُ الْمَاكِرِينَ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാണ്

നബി (ﷺ)തിരുമേനിക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഖുറൈശികളുടെ ഒരു ഗൂഢാലോചനയെത്തുടർന്നാണ് നബി (ﷺ)യുടെ മദീനാ ഹിജ്റയുണ്ടായത്. ആ സംഭവമാണ് ഈ വചനത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പല രിവായത്തുകളിലൂടെയും വന്നിട്ടുള്ള ആ സംഭവത്തിൻെറ രൂപം ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യൻ അബൂത്വാലിബ് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും ഖുറൈ

ശികളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനമാനവും, തൻെറ സഹോദര പുത്രനും പോറ്റു മകനുമായിരുന്ന നബി (ﷺ)യോട് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അളവറ്റ വാൽസല്യവും നിമിത്തം അദ്ദേഹം തിരുമേനിക്ക് സദാ ഒരു വമ്പിച്ച താങ്ങും തണലുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണശേഷം ശത്രുക്കളുടെ ശത്രുതയും, വീറും വർദ്ധിച്ചു. അതോടുകൂടി മദീനായിൽ നിന്ന് ഹജ്ജിന് മക്കായിൽ വന്നിരുന്ന കുറേ ആളുകൾ നബി (ﷺ)യിൽ വിശ്വസിച്ച് തിരിച്ച്പോകുകയും ഉണ്ടായി. മദീനായിൽ ഇസ്‌ലാം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, അവിടെ ചെല്ലുന്ന മുസ്‌ലിംകളെ സഹായിക്കുവാനും അവർ ബൈഅത്ത് (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ മദീനായിൽ ഇസ്‌ലാം പ്രചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും മുസ്‌ലിംകൾ ക്രമേണ അവിടെചെന്ന് അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് ഖുറൈശികളെ കൂടുതൽ ക്ഷുഭിതരാക്കി. മേലിൽ മുഹമ്മദിനെ ഇങ്ങിനെ വിട്ടാൽ, തങ്ങളുടെ ഭാവി അപകടത്തിലാണെന്ന് അവർ കണ്ടു. ഒരു അവസാന തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ കാര്യാലോചനാ മന്ദിരമായ ദാറുന്നദ്‌വയിൽ ഖുറൈശീ നേതാക്കൾ ഒരു യോഗം ചേർന്നു. യോഗം തുടങ്ങവെ, താൻ നജ്ദുകാരനാണെന്നും, യോഗത്തിൻെറ ചർച്ചാവിഷയത്തിൽ തനിക്കും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ വെക്കുവാനുണ്ടെന്നും സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു വന്ദ്യവയോധികൻെറ വേഷത്തിൽ ഇബ്‌ലീസും അതിൽ സംബന്ധിക്കയുണ്ടായെന്നും ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, അതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ലതാനും. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

മുഹമ്മദിനെ എന്ത് ചെയ്യണമെന്നാണ് യോഗത്തിൻെറ ആലോചനാ വിഷയം. മരണംവരെ അവനെ ബന്ധനത്തിലാക്കുക എന്നായിരുന്നു അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, അവൻെറ ആൾക്കാർ ക്രമേണ സംഘടിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയേക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞ് ഈ ഒരഭിപ്രായം തള്ളപ്പെട്ടു. അവനെ രാജ്യത്തുനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കുന്ന പക്ഷം, നമുക്ക് അവനെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യത്തിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുമെന്നായിരുന്നു മറ്റൊരഭിപ്രായം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, തൻെറ സംസാരമാധുര്യവും, ജനങ്ങളെ വശീകരിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും കാരണം വിദേശങ്ങളിൽ അവൻെറ മതം പ്രചരിക്കുവാൻ ഇടവരും. അങ്ങനെ കൂടുതൽ ജന സ്വാധീനം നേടി അവൻ നമ്മെ ആക്രമിക്കും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ന്യായത്തിൽ ആ അഭിപ്രായവും തള്ളപ്പെട്ടു. അവസാനത്തെ അഭിപ്രായം-ഇതിൻെറ അവതാരകൻ അബൂജഹ്‌ലായിരുന്നു-ഇതായിരുന്നു: എല്ലാ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നും കരുത്തനായ ഓരോ യുവാവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവരെല്ലാവരുംകൂടി ഒപ്പം മുഹമ്മദിനെ വെട്ടിക്കൊല്ലുക. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, അവനെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം തീരുന്നതിന് പുറമെ, എല്ലാ ഗോത്രക്കാരോടും ഒന്നിച്ച് പ്രതികാര നടപടിക്കൊരുങ്ങുവാൻ അവൻെറ കുടുംബത്തിന് കഴിയാതെ വരുകയും ചെയ്യും. അതല്ല, പതിവുപ്രകാരം തെണ്ടം വാങ്ങി, പ്രതിക്രിയ ചെയ്യാതെ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അതു നമുക്ക് എല്ലാവർക്കും ചേർന്നുകൊടുത്ത് തീർക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. ഈ അഭിപ്രായം സർവ്വസമ്മതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു രാത്രി തിരുമേനിയുടെ വീട് വളഞ്ഞ് തിരുമേനി പുറത്തിറങ്ങുന്ന തക്കം നോക്കി പെട്ടന്ന് ആ കൃത്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനായിരുന്നു പരിപാടി.

ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام)മുഖേന അല്ലാഹു നബി (ﷺ)ക്ക് ഈ വിവരം അറിയിക്കുകയും, ഹിജ്റ പോയിക്കൊള്ളുവാൻ അനുവാദം നൽകുകയും ചെയ്തു. അന്നു രാത്രി, തിരമേനി സാധാരണ കിടക്കാറുള്ള സ്ഥാനത്ത് അവിടുന്ന് ഉപയോഗിക്കാറുള്ള പുതപ്പും ധരിച്ച് അലി (رضي الله عنه)കിടക്കുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തുകൊണ്ട് നബി (ﷺ)പുറത്തിറങ്ങി. സൂ: യാസീനിലെ 9-ാം വചനം (*) ഓതി

---

* وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم سدا എന്നു തുടങ്ങിയ വചനമാണിത്. സാരം ഇതാണ്: അവരുടെ മുമ്പിലും അവരുടെ പിമ്പിലും നാം ഓരോ തടവ് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നാം അവരെ മൂടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു അതിനാൽ അവർ കാണുന്നതല്ല.

ക്കൊണ്ട് സശാന്തം അവിടുന്ന് വീടുവളഞ്ഞ ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിൽകൂടി അവരറിയാതെ സ്ഥലം വിട്ടു. നേരെ അബൂബക്കർ (ﷺ)ൻെറ വീട്ടിൽ ചെന്നു. മുൻകൂട്ടി ഒരുക്കി നിറുത്തിയിരുന്ന വാഹനത്തിൽ ഏറിക്കൊണ്ട് രണ്ടുപേരും ഥൗർമല ഗുഹയിൽ പോയി ഒളിച്ചിരുന്നു. നേരം പുലർന്നപ്പോഴാണ് ശത്രുക്കൾക്ക് തങ്ങളുടെ അമളി മനസ്സിലായത്. അവർ നാലുപാടും ഓടി. വിളിയും തെളിയുമായി. കൂട്ടത്തിൽ ആ ഗുഹാമുഖത്തും എത്തി. പക്ഷേ, ഗുഹാമുഖത്ത് എട്ടുകാലി വല കെട്ടിയിരുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, അതിൽ ആരുമില്ലെന്ന് സമാധാനിച്ച് അവർ വിട്ടുപോകുകയാണ് ചെയതത്. മൂന്നാം ദിവസം ഒരു വഴികാട്ടിയോടൊപ്പം തിരുനേിയും, അബൂബക്കറും (ﷺ)മദീനായിലേക്ക് യാത്രതുടരുകയും ചെയ്തു.

അവിശ്വാസികളുടെ ഗൂഢതന്ത്രം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. അതിനെതിരെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചതും, അവരുടെ ഗൂഢാലോചനയെ പരാജയപ്പെടുത്തിതുമായ ആ നടപടിയാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ ഗൂഢതന്ത്രം കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ. അന്യർക്കെതിരെ ഗൂഢമായി നടത്തപ്പെടുന്ന സംരംഭങ്ങൾക്കാണ് مكر (മക്ർ) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. അതിനെതിരെ അല്ലാഹു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന രഹസ്യ നടപടിക്കാണ് مكر الله (അല്ലാഹുവിൻെറ തന്ത്രം) എന്ന് പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹുവിൻെറ തന്ത്രം ന്യായയുക്തവും, അതിസമർത്ഥവും ആയിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമനായ തന്ത്രക്കാരൻ خير الماكرين എന്ന് അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതും.

31 അവർക്ക് [അവിശ്വാസികൾക്ക്] നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നതായാൽ അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾ കേട്ടു കഴിഞ്ഞു; ഞങ്ങൾ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ ഇതുപോലെ ഞങ്ങളും പറയുക തന്നെ ചെയ്യും. ഇത് പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണ കഥകളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.''

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا قَالُوا۟ قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَآ ۙ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾

---

31 وَإِذَا تُتْلَى ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവർക്ക്. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ. قَالُوا അവർ പറയും, പറയുകയായി. قَدْ سَمِعْنَا ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്, കേട്ടുകഴിഞ്ഞു. لَوْ نَشَاءُ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ. لَقُلْنَا ഞങ്ങൾ പറയുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. مِثْلَ هَذَا ഇതുപോലെ. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ أَسَاطِيرُ പുരാണകഥകൾ (ഐതിഹ്യങ്ങൾ) അല്ലാതെ. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ.

നിഷേധത്തിൽ നിന്നും മർക്കടമുഷ്ടിയിൽ നിന്നും ബഹിർഗമിക്കുന്ന പരിഹാസവും ധിക്കാരവുമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് അവരുടെ ഈ വാക്കുകൾക്ക് ഒരർത്ഥവുമില്ല. അവരുടെ ഹൃദയം എത്രമേൽ കടുത്ത് ദുഷിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് നോക്കുക:

32 അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): ''അല്ലാഹുവേ, ഇതു തന്നെയാണ് നിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ (സത്യ) മെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ ഒരു കല്ലു (മഴ) വർഷിപ്പിച്ചേക്കുക! അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു വല്ല വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും കൊണ്ടു വരുക!''

وَإِذْ قَالُوا۟ ٱللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ ٱلْحَقَّ مِنْ عِندِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ ٱلسَّمَآءِ أَوِ ٱئْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾

32 وَإِذْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും. اللَّهُمَّ അല്ലാഹുവേ. إِن كَانَ هَذَا ഇതാണെങ്കിൽ. هُوَ الْحَقَّ ഇതുതന്നെ യഥാർത്ഥം (എങ്കിൽ). مِنْ عِندِكَ നിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള. فَأَمْطِرْ എന്നാൽ (മഴ) വർഷിപ്പിക്കുക. عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങൾക്ക്. حِجَارَةً ഒരു കല്ലു (മഴ). مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന്. أَوِ ائْتِنَا അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കുവാ, തരുക. بِعَذَابٍ വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ട്, ശിക്ഷയെ. أَلِيمٍ വേദനയേറിയ.

മുഹമ്മദ് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് നിൻെറ വക സത്യം യാഥാർത്ഥ്യമെങ്കിൽ, അതിലൊന്നും വിശ്വസിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല. കൽ മഴ വർഷിപ്പിച്ചോ, മറ്റു വല്ല കഠിന ശിക്ഷയും നൽകിയോ ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചാലും ശരി, ഞങ്ങൾ അതിന് വഴങ്ങുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നാണല്ലോ ആ മുശ്രിക്കുകൾ പറയുന്നതിൻെറ താൽപര്യം. ധിക്കാരത്തിൻെറ കാഠിന്യവും അതേ സമയം വിഡ്ഢിത്തത്തിൻെറ പാരമ്യവും നോക്കുക! ദുർവാശിയും ധിക്കാര ബുദ്ധിയും ഇണങ്ങിച്ചേർന്നാൽ മനുഷ്യൻ എന്തും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മടിക്കയില്ല. 'അവർ പറഞ്ഞു' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എല്ലാ മുശ്രിക്കുകളും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നല്ല. നേതാക്കളും അതിദുഷ്ടരുമായ ചിലർ പറയുകയും, മറ്റുള്ളവർ അതേറ്റ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നത്രെ ഉദ്ദേശ്യം.

മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ അല്ലാഹുവിനെ പാടെ നിഷേധിക്കുന്നവരല്ല. അവനോട് മറ്റു ദൈവങ്ങളെ പങ്കുചേർക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പല ദുർന്നടപ്പുകളെയും മതാചാരങ്ങളാക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നതാണ് നബി (ﷺ)യുടെയും ഖുർആൻെറയും നേരെയുള്ള അവരുടെ നിഷേധത്തിനും ശത്രുതക്കും കാരണം. എന്നാൽ, നിരീശ്വര നിർമ്മിത വാദികളായ ചിലരിൽ നിന്നും ഇത്തരം ധിക്കാര വാക്കുകൾ കേൾക്കപ്പെടാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും ഓരോ അവധിയും നിശ്ചയവും വെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (لكل أجل كتاب الرعد) മനുഷ്യർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെല്ലാം അപ്പപ്പോൾ അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുന്നപക്ഷം, ഈ ലോകത്ത് ഒരു ജീവിയും ബാക്കിയാകുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധി വരെ അവൻ അവർക്ക് ഒഴിവ് കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. (35:45) മുശ്രിക്കുകളുടെ ഈ വെല്ലുവിളിക്ക് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറയുന്നു:-

وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

33 (നബിയേ) നീ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കെ, അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ അല്ലാഹു (ഒരുക്കം) ഇല്ല; അവർ പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നവനല്ല.

---

33 وَمَا كَانَ اللهُ അല്ലാഹു (ഒരുക്കം-തയ്യാർ) ഇല്ല. لِيُعَذِّبَهُمْ അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ. وَأَنتَ നീ. فِيهِمْ അവരിൽ (ഉണ്ടായിരിക്കെ). وَمَا كَانَ اللهُ അല്ലാഹു അല്ലാതാനും, ആയിരിക്കുകയുമില്ല, ആകുന്നതല്ല. مُعَذِّبَهُمْ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നവൻ. وَهُمْ അവർ (ആയിരിക്കെ). يَسْتَغْفِرُونَ അവർ പാപമോചനം (പൊറുതി) തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അവരുടെ ആ പ്രാർത്ഥന-അല്ല, വെല്ലുവിളി-അനുസരിച്ച് അവരെ ഒരു പൊതുശിക്ഷ നൽകി നശിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. പക്ഷേ, രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ നിലവിലുള്ളതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണ്. ഒന്ന്: നബി (ﷺ)അവർക്കിടയിൽ ജീവി

ച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതും, മറ്റൊന്ന്: അവർ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടാറുണ്ടെന്നുള്ള തും. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും നിലവിലിരിക്കെ പൊതുശിക്ഷ നൽകി അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടിച്ചട്ടങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്തതാണ് എന്ന് സാരം.

നിഷേധികളായ ഒരു സമുദായത്തെ പൊതുവെ ബാധിക്കുന്ന വല്ല ശിക്ഷയും സംഭവിക്കു മ്പോൾ, ആ സമുദായത്തിലെ പ്രവാചകനെയും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച വ്യക്തികളെയും മുൻകൂട്ടി രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടേ അല്ലാഹു ശിക്ഷ ഇറക്കാറുള്ളു. ആദു, ഥമൂദു മുതലായവരെ പ്പോലെ അങ്ങിനെയുള്ള ശിക്ഷക്ക് പാത്രമായിത്തീർന്ന സമുദായങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ഒരു പ്രത്യേ ക ജനതയോ സമൂഹമോ ആയിരുന്നു. അതിലെ പ്രവാചകൻ അവരിലേക്ക് മാത്രം നിയോഗിക്ക പ്പെട്ട ആളുമായിരിക്കും. നബി (ﷺ)തിരുമേനിയാകട്ടെ കാലാവസാനം വരെയുള്ള ലോകർക്കെ ല്ലാം അനുഗ്രഹമായി (رحمة العالمين) അയക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനത്രെ. അവിടുത്തെ പ്രബോധന ദൗത്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലതാനും. അഥവാ അതു തുടുർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നേയുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു പൊതു ശിക്ഷ വഴി അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് അപ്രായോഗികമായിരിക്കുമല്ലോ. നബി (ﷺ)അവരുടെ ഇടയിൽ മക്കായിലായിരുന്നപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നബി (ﷺ)യെ അവർ പുറത്താക്കിയിരിക്കെകൊണ്ട് അവരെ ശിക്ഷിച്ചുകൂടായ്കയില്ല എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഇവിടെ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അവർ പാപമോചനം തേടിയിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത് രണ്ടു മൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാ നിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (1) നബി (ﷺ)യും സഹാബികളും മദീനായിലേക്ക് ഹിജ്റ പോയിട്ട് പിന്നെ യും മക്കായിൽ അങ്ങിങ്ങായി ചില സത്യവിശ്വാസികൾ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ദൗർ ബ്ബല്യം കാരണം ഹിജ്റ പോകുവാൻ കഴിയാതെ ഞെരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണവർ. ‘അവർ പാപമോചനം തേടുന്നു’വെന്ന് പറഞ്ഞത് ഇവരെപ്പറ്റിയാണ്. മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞ് കൂടുന്ന അവർ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് മക്കാ മുശ്‌രി ക്കുകളിൽ അല്ലാഹു പൊതു ശിക്ഷ ഇറക്കുകയില്ല എന്നുദ്ദേശ്യം. (2) മുശ്‌രിക്കുകൾ തന്നെയും ചില അവസരങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. (3) അവർ പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, അവർ പാപമോചനം തേടുന്നില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അവരെ ശിക്ഷച്ചുകൂടാ എന്നില്ല. അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ, ശിക്ഷക്ക് അർഹരാണ് അവരെങ്കിലും, അല്ലാഹു അവരെ പെട്ടന്ന് ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നേയുള്ളു. വേറെ രൂപത്തിലും ഇതിന് ചില വ്യാഖ്യ ാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.الله اعلم

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ ٱللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَمَا كَانُوٓا۟ أَوْلِيَآءَهُۥٓ ۚ إِنْ أَوْلِيَآؤُهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

34 അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ എന്താണവർക്കു (ന്യായമു) ള്ളത്? അവർ ‘മസ്ജിദുൽ ഹറാമി’ [പരിപാവനമായ പള്ളിയി]ൽ നിന്ന് (ആളുകളെ) തടഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കെ! (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ അതിൻെറ കൈകാര്യകർത്താക്കളല്ലതാനും. അതിൻെറ കൈകാര്യകർത്താക്കൾ (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നവരല്ലാതെ(ആരും) അല്ല. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِندَ ٱلْبَيْتِ إِلَّا مُكَآءً

35 (ആ) വീട്ടിലെ [കഅ്ബയുടെ] അടുക്കൽ വെച്ചുള്ള അവരുടെ നമസ്കാരം

وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾	(അഥവാ പ്രാർത്ഥന) ചൂളംവിളിയും, കൈകൊട്ടുമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. ''ആകയാൽ (ഹേ, അവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം, നിങ്ങൾ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ!'' [ഇതാണവരോടു പറയുവാനുള്ളത്]

---

34 وَمَا لَهُمْ അവർക്കെന്താണ്. أَلاَّ يُعَذِّبَهُمُ അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന്, ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ. اللهُ അല്ലാഹു. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. يَصُدُّونَ തടയുന്നു, തടുക്കുന്നു. عَنِ الْمَسْجِدِ പള്ളിയിൽനിന്ന്. الْحَرَامِ അലംഘനീയമയ, പരിപാവനമായ. وَمَا كَانُوا അവരായിട്ടുമില്ല, അല്ലതാനും. أَوْلِيَاءَهُ അതിൻെറ കാര്യകർത്താക്കൾ, രക്ഷാധികാരികൾ, ബന്ധുക്കൾ. إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ അതിൻെറ കൈകാര്യകർത്താക്കളല്ല. إِلاَّ الْمُتَّقُونَ സൂക്ഷിക്കുന്ന (സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്ന)വരൊഴികെ. وَلَكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷേ. أَكْثَرَهُمْ അവരിലധികവും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല, അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. 35 وَمَا كَانَ ആയിട്ടുമില്ല, അല്ലതാനും. صَلاَتُهُمْ അവരുടെ നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന. عِندَ الْبَيْتِ ആ വീട്ടിനടുക്കൽ. إِلاَّ مُكَاءً ചൂളംവിളയല്ലാതെ. وَتَصْدِيَةً കൈകൊട്ടും, കൈമുട്ടും. فَذُوقُوا ആകയാൽ ആസ്വദി (അനുഭവി)ക്കുവിൻ. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്. تَكْفُرُونَ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കും.

مسجد الحرام (മസ്ജിദുൽ ഹറാം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം കഅ്ബയാകുന്നു.**البيت** (ആ വീട്) എന്ന് പറഞ്ഞതും അതിനെക്കുറിച്ച് തന്നെ. ഒന്നാമത്തേതിനെപ്പറ്റി 2:144ൻെറയും, രണ്ടാമത്തെതിനെപ്പറ്റി 3:96 ൻെറയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ആ മുശ്രിക്കുകളെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ തക്കന്യായമൊന്നും അവരുടെ ഭാഗത്തില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും ഇല്ല. അത്രയുമല്ല, ശിക്ഷിക്കത്തക്ക കാരണങ്ങൾ അവരിലുണ്ടു താനും. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കഅ്ബയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവനെ ആരാധിക്കുവാനും, പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും അവർ സത്യവിശ്വാസികളെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. നാട്ടിൽ വസിക്കുവാൻപോലും അനുവദിക്കാതെ അവരെ അവർ ബഹിഷ്കരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കഅ്ബയുടെ കൈകാര്യവും മേൽനോട്ടവും നടത്തുവാനുള്ള അവകാശം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനൊരു ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. അതും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്കില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്കേ അതിനവകാശമുള്ളു. (ഇത് സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം അടുത്ത സൂറത്ത് 17, 18 വചനങ്ങളിൽ വരുന്നുണ്ട്) പിന്നെ, കഅ്ബയുടെ അടുക്കൽവെച്ച് അവർ ചില ആരാധനകളും പ്രാർത്ഥനകളും നടത്താറുണ്ടെന്നുള്ളത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, പ്രാർത്ഥന അല്ലെങ്കിൽ നമസ്കാരം എന്ന പേരിൽ അവരവിടെ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നത് കേവലം ചൂളംവിളി, കൈമുട്ടൽ മുതലായ തോന്നിയവാസങ്ങളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അങ്ങനെ, ഏത് നിലക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ശിക്ഷക്ക് അർഹർ തന്നെ. അതുകൊണ്ട് അവരോട് പറയുവാനുള്ളത്: നിങ്ങളുടെ ഈ അവിശ്വാസം നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷക്ക് അർഹമാണ്. അത് നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ച് കൊള്ളുവിൻ എന്നത്രെ.

ഈ ശിക്ഷകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഐഹികമായ ശിക്ഷകളും, പാരത്രികമായ ശിക്ഷകളും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. ബദ്റിൽ പിണഞ്ഞതുപോലെയുള്ള പരാജയങ്ങളും, മക്കാവിജയത്തോടുകൂടി ശിർക്കിൻെറ ഭരണവും പ്രതാപവും അവസാനിച്ചതും ഐഹികമായ ശിക്ഷകളാകുന്നു. മരണാനന്തരം അനുഭവിക്കുവാനുള്ള ശിക്ഷകൾ ഇതിന് പുറമെയും, വസ്ത്രങ്ങളഴിച്ചുവെച്ച്

നഗ്നരായി, സ്ത്രീയും പുരുഷനും കൂടിക്കലർന്ന് കഅ്ബയെ പ്രദക്ഷിണം ('ത്വവാഫു') ചെയ്യൽ അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ചൂളംവിളിയും കൈകൊട്ടും കൂടിചേർന്നാലത്തെ പ്രാർത്ഥനാ കർമ്മങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. ചില ദേവീ ദേവ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ അടുക്കൽവെച്ച് അവയുടെ ആരാധകർക്കിടയിൽ ഇതുപോലുള്ള കൂത്താട്ടങ്ങൾ-ആരാധനയുടെയും, പൂജാകർമ്മങ്ങളുടെയും നാമത്തിൽ തന്നെ-പരിഷ്കാരത്തിൻെറയും ഉൽബുദ്ധതയുടെയും കാലമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തും ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ പതിവുള്ളതാണ്. എന്നിരിക്കെ, ആ പഴയ കാലത്തെ മുശ്‌രിക്കുകൾ അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നതിൽ ആശ്ചര്യത്തിനു അവകാശമെന്തുള്ളു?!

മനുഷ്യന് ചെയ്‌വാനുള്ള പുണ്യകർമ്മങ്ങളിൽ ശാരീരികമായി ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് നമസ്കാരവും പ്രാർത്ഥനയുമാകുന്നു. ധനപരമായി ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് സൽക്കാര്യത്തിൽ അതു ചിലവഴിക്കലുമാണ്. മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആദ്യത്തേതിൽ അവരുടെ നിലയാണുമേൽ കണ്ടത്. രണ്ടാമത്തേതിൽ അവരുടെ നിലയെന്തായിരുന്നുവെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ لِيَصُدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴿٣٦﴾

36 നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് (ആളുകളെ) തടയുവാൻ വേണ്ടി തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെ അവർ ചിലവഴിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവരതു ചിലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; പിന്നെ, അതവർക്ക് ഖേദമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും; പിന്നെ (അവസാനം), അവർ ജയിച്ചടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. [ഇതാണുണ്ടാകുക] അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി] ലേക്ക് അവർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

لِيَمِيزَ ٱللَّهُ ٱلْخَبِيثَ مِنَ ٱلطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ ٱلْخَبِيثَ بَعْضَهُۥ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُۥ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُۥ فِى جَهَنَّمَ ۚ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٣٧﴾

37 (നല്ല) ശുദ്ധമായതിൽനിന്ന് (ദുഷിച്ച്) ചീത്തയായതിനെ അല്ലാഹു വേർതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി; (ദുഷിച്ചു) ചീത്തയായതിൽ ചിലതിനെ ചിലതിൻെറ മീതെയാക്കി അതിനെ മുഴുവനും (ഒന്നിച്ച്) അട്ടിയാക്കുവാനും, എന്നിട്ട് 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ൽ ആക്കുവാനും (വേണ്ടിയാണ് അത്). അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ.

---

36 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കുന്നു. أَمْوَالَهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ, ധനത്തെ. لِيَصُدُّوا അവർ തടയുവാൻവേണ്ടി, തട്ടിക്കളയുവാൻ. عَن سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. فَسَيُنفِقُونَهَا എന്നാൽ അവർ അതിനെ ചിലവഴിക്കും. ثُمَّ تَكُونُ പിന്നെ അതായിരിക്കും, ആയിത്തീരും. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. حَسْرَةً ഖേദം, സങ്കടം. ثُمَّ يُغْلَبُونَ പിന്നെ അവർ ജയിച്ചടക്കപ്പെടും, പരാജയപ്പെടും. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. إِلَى جَهَنَّمَ ജഹന്നമി (നരകത്തി)ലേക്ക്. يُحْشَرُونَ അവർ ഒരുമിച്ചു (ശേഖരിച്ചു) കൂട്ടപ്പെടും. 37 لِيَمِيزَ വേർതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി. اللهُ അല്ലാഹു. الْخَبِيثَ ചീത്തയെ, ദുഷിച്ചതിനെ. مِنَ الطَّيِّبِ നല്ലതിൽ നിന്ന്, പരിശുദ്ധമായതിൽനിന്ന്. وَيَجْعَلَ അവൻ ആക്കുവാനും. الْخَبِيثَ ചീത്തയെ. بَعْضَهُ അതിൽ ചിലതിനെ. عَلَى بَعْضٍ ചിലതിൻെറ മേൽ. فَيَرْكُمَهُ എന്നിട്ടതിനെ അട്ടിയാക്കുവാൻ, മേൽക്കുമേൽ

ഇടുവാൻ. جَمِيعًا മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും. فَيَجْعَلَهُ എന്നിട്ടതിനെ ആക്കുവാനും. فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ, നരകത്തിൽ. أُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الْخَاسِرُونَ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ആരാധനാ നമസ്കാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പോലെയായിരുന്നെങ്കിൽ, അവരുടെ ധനം അവർ ചിലവഴിച്ചിരുന്നതിൻെറ സ്ഥിതിയെന്തായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിനെതിരായും, അതിൽനിന്ന് ആളുകളെ തടയുവാനുളള സംരംഭങ്ങളിലായുമാണ് അതവർ വിനിയോഗിച്ചുവന്നത്. മേലിലും അതേ നില അവർ തുടരുകയും ചെയ്യും. ഇത് അവർക്ക് ഖേദവും നഷ്ടവുമായിത്തന്നെ കലാശിക്കും. സത്യദീനിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി ശിർക്കിൻെറ വാഴ്ച നിലനിറുത്തലാണല്ലോ അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ആ ലക്ഷ്യം ഒരിക്കലും സാധിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവസാനം, സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെ ജയിച്ചടക്കുകയും, അതോടെ അവരും, അവരുടെ മതവും നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ധനവ്യയം കൊണ്ട് ഈ ലോകത്ത് അവർക്ക് കൈവരുവാൻ പോകുന്നതും അതാണ്. പരലോകത്താകട്ടെ, നരകശിക്ഷയും.

നല്ലതും പരിശുദ്ധമായതും ഏതാണെന്നും, ചീത്തയും ദുഷിച്ചതും ഏതാണെന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു കാണാവതല്ലാത്ത ഈ അവസ്ഥക്ക് വിരാമമിട്ടുകൊണ്ട് രണ്ടും വെവ്വേറെ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ് കാട്ടുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. രണ്ടും ഒന്നിച്ചും യോജിച്ചും പോകുന്നതല്ല. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവ വേറിട്ടു നിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസവും അവിശ്വാസവും തമ്മിലും, സത്യവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും തമ്മിലും, സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതിൻെറ ഫലവും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചിലവിഴിക്കുന്നതിൻെറ ഫലവുമെല്ലാം തന്നെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വേർതിരിഞ്ഞ് കാണേണ്ടതാണ്. അതിനായി അസത്യത്തിൻെറ കക്ഷികളെ തമ്മതമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഒറ്റക്കെട്ടാക്കി സംഘടിപ്പിച്ച് കൂട്ടത്തോടെ പരാജയപ്പെടുത്തണം. അങ്ങനെ, ഇഹത്തിൽ വെച്ച് രണ്ടു ശക്തികളും വേർതിരിയണം. അതേ മാതിരി, കൂട്ടത്തോടെ കൂമ്പാരം കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അവരെ നരകത്തിൽ ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങിനെ, പരലോകത്തും വേർതിരിയണം: ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുന്നത് ദുഷിച്ച കക്ഷി ഏതാണോ അതുതന്നെ.

നല്ലതും ചീത്തയും വേർതിരിയുവാനും, സത്യത്തിൻെറ കക്ഷിയും അസത്യത്തിൻെറ കക്ഷിയും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വക തിരിയുവാനുമാണ് ഇരു വിഭാഗവും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഘട്ടനങ്ങൾകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന തത്വം ഖുർആൻെറ പല പ്രസ്താവനകളിലും കാണാവുന്നതാണ്. (3: 141, 3: 166, 167; 3: 179; മുതലായവ നോക്കുക) മരണാനന്തരം ഖിയാമത്തു നാളിലും എല്ലാ രംഗത്തും അവർ വേർതിരിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കും നിലകൊളളുക എന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ച് കാണാം. (10: 28;30 14;36: 59 മുതലായവ നോക്കുക)

ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ഖുറൈശികൾക്ക് നേരിട്ട വമ്പിച്ച പരാജയത്തെത്തുടർന്ന് അവരിലെ ചില പ്രധാനികൾ അബൂസുഫ്യാനെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ശാമിൽനിന്നും അമിതലാഭം നേടിക്കൊണ്ട് തിരിച്ച് വന്ന വർത്തകസംഘം സുരക്ഷിതമായി മക്കായിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണല്ലോ. അതിൽ സംഖ്യ മുടക്കിയിരുന്നവരുടെ ഓഹരികൾ കൊടുത്ത് തീർക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നതുമില്ല. അതിലെ സമ്പത്ത് വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകളുടെ നേരെ ഒരു തിരിച്ചടി നടത്തി പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്ന് അവർ അദ്ദേഹത്തോടപേക്ഷിച്ചു. അബുസുഫ്യാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഉഹ്ദു യുദ്ധമുണ്ടായി. അതിൻെറ നേതൃത്വവും അദ്ദേഹം തന്നെ ഏറ്റെടുത്തു. സ്വയം സന്നദ്ധരല്ലായിരുന്ന പലർക്കും വൻതുകകൾ നൽകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം അതിലേക്ക് സൈന്യശേഖരം ചെയ്തതു. ഇത് കാരണമായി പല കുടുംബങ്ങളിൽനിന്നുംകൂടി രണ്ടായിരത്തോളം കൂലിപ്പട്ടാളത്തെയും സൈന്യത്തിൽ ഉൾ

പെടുത്തുവാന്‍ അബൂസുഫ്‌യാനു കഴിഞ്ഞു. ഇതു സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങള്‍ അവതരിച്ചതെന്ന് മുജാഹിദ്, സഈദുബ്നു ജുബൈര്‍, ഖത്താദഃ, സുദ്ദി, ഇബ്നുഇസ്ഹാഖ് (ﷺ)മുതാലയവര്‍ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ബദ്ര്‍ യുദ്ധത്തില്‍ സംബന്ധിച്ച സൈന്യങ്ങളുടെ ഭക്ഷണച്ചിലവ് വഹിച്ചിരുന്നത് ഖുറൈശികളിലുള്ള പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ പ്രമാണികളായിരുന്നു. അവരുടെ വിഷയത്തിലാണിത് അവതരിച്ചതെന്നു കല്‍ബീ, ളാഹ്-ഹാക്ക്, മുഖാത്തില്‍ (ﷺ)എന്നിവരില്‍ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അവതരണഹേതു ഏതായിരുന്നാലും, അതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗത്തിനെതിരില്‍ വിനിയോഗിക്കുന്ന ധനവ്യയങ്ങളുടെയും, അവയുടെ കര്‍ത്താക്കളുടെയും സ്ഥിതി വിവരണമാണ് ഈ വചനങ്ങളില്‍ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നും ബദ്റിലും, ഉഹ്ദിലും മുശ്‌രിക്കുകള്‍ ധനവ്യയം ചെയ്തത് അതിന് മകുടോദാഹരണങ്ങളാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അവതരണ സന്ദര്‍ഭം ഏതായിരുന്നാലും ആയത്തുകളിലെ വിധി അതുപോലെയുള്ള എല്ലാ സന്ദര്‍ഭത്തിനും ബാധകം തന്നെ.

വിഭാഗം: 5

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِن يَنتَهُواْ يُغۡفَرۡ لَهُم مَّا قَدۡ سَلَفَ وَإِن يَعُودُواْ فَقَدۡ مَضَتۡ سُنَّتُ ٱلۡأَوَّلِينَ ٣٨

38 അവിശ്വസിച്ചവരോട് നീ പറയുക: ''അവര്‍ വിരമിക്കുന്ന പക്ഷം, മുന്‍കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത് അവര്‍ക്ക് പൊറുക്കപ്പെടും; അവര്‍ ആവര്‍ത്തിക്കുകയാണെങ്കിലോ, പൂര്‍വ്വീകന്‍മാരുടെ (മേലുണ്ടായ) നടപടിച്ചട്ടം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുമുണ്ട്. [അതിന്ന് ഇവരും വിധേയരാകും]''

---

38 قُل പറയുക. لِّلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരോട്. إِن يَنتَهُوا അവര്‍ വിരമിക്കുന്നപക്ഷം. يُغْفَرْ പൊറുക്കപ്പെടും. لَهُم അവര്‍ക്ക്. مَّا قَدْ سَلَفَ മുന്‍കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത്. وَإِن يَعُودُوا അവര്‍ മടങ്ങി (ആവര്‍ത്തിച്ചു) എങ്കിലോ. فَقَدْ مَضَتْ എന്നാല്‍ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. سُنَّةُ നടപടി, ചട്ടം, പതിവ്, മാര്‍ഗ്ഗം. الْأَوَّلِينَ മുന്‍ഗാമികളുടെ, പൂര്‍വ്വീകന്‍മാരുടെ

സത്യനിഷേധവും, ദുര്‍വ്വാശിയും ഉപേക്ഷിച്ച് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാന്‍ അവര്‍ തയ്യാറാകുന്നപക്ഷം, മുമ്പ് അവര്‍ ചെയ്തുകൂട്ടിയ അക്രമങ്ങളുടെയും പാപങ്ങളുടെയും പേരില്‍ അവരോട് നടപടി എടുക്കപ്പെടുകയില്ല. എല്ലാം അവര്‍ക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കപ്പെടും, അതല്ല, വീണ്ടും ഇതേനില തുടരുവാനാണ് ഉദ്ദേശമെങ്കില്‍, ഇവരെപ്പോലെ മുന്‍കഴിഞ്ഞ ധിക്കാരികളുടെമേല്‍ എടുത്ത നടപടി ഇവരുടെമേലും എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം. അതായത്, സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും രക്ഷയും വിജയവും നല്‍കപ്പെടും. അവിശ്വാസികള്‍ക്കു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ശിക്ഷയും പരാജവയും നല്‍കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഇസ്‌ലാം അതിന്‍െറ മുമ്പുള്ളതിനെ (പാപങ്ങളെ) മുറിച്ച് നീക്കുന്നതാണ്. തൗബ: (പശ്ചാത്താപം) അതിന്‍െറ മുമ്പുള്ളതിനെയും മുറിച്ചുനീക്കും.'' (ബു) അംറുബ്നുല്‍ ആസ് (رضي الله عنه)പറയുന്നു: എന്‍െറ ഹൃദയത്തില്‍ അല്ലാഹു ഇസ്‌ലാമിനെ (കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം) ഏര്‍പ്പെടുത്തിയപ്പോള്‍ ഞാന്‍ നബി (ﷺ)യുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്നു. ''അവിടുന്ന് കൈനീട്ടുക, ഞാന്‍ അങ്ങേക്ക് ബൈഅത്തു(പ്രതിജ്ഞ) നല്‍കാം.'' എന്നു ഞാന്‍ പറഞ്ഞു. തിരുമേനി കൈനീട്ടി. അപ്പോള്‍ ഞാന്‍ എന്‍െറ കൈവലിച്ചു. ''തനിക്കെന്തുപ്പറ്റി?'' എന്നു തിരുമേനി ചോദിച്ചു. 'ഞാന്‍ (ഒരു) നിബന്ധന വെക്കുവാന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു'' എന്ന് ഞാന്‍ പറഞ്ഞു. അപ്പോള്‍ തിരുമേനി: ''എന്താണ് നിബന്ധന?'' ഞാന്‍ പറഞ്ഞു: ''അവിടുന്ന് എനിക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുമെന്ന്.'' അപ്പോള്‍ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ''തനിക്കറിയുകയില്ലേ, ഇസ്‌ലാം അതിന്‍െറ മുമ്പുള്ളതിനെ പൊളിച്ച് നീക്കുമെന്നും, ഹിജ്

റ അതിൻെറ മുമ്പുണ്ടായതിനെ പൊളിച്ചുനീക്കുമെന്നും, ഹജ്ജ് അതിൻെറ മുമ്പുണ്ടായതിനെ പൊളിച്ചുനീക്കുമെന്നും'' (അ: മു)

وَقَٰتِلُوهُمۡ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتۡنَةٞ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِۚ فَإِنِ ٱنتَهَوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِمَا يَعۡمَلُونَ بَصِيرٞ ﴿٣٩﴾

39 (സത്യവിശ്വാസികളേ) 'ഫിത്നഃ' [കുഴപ്പം]ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, 'ദീൻ' [മതം] മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന് ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. ഇനി, അവർ വിരമിച്ചുവെങ്കിൽ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. [പിന്നീട് വേണ്ടത് അവൻ ചെയ്തുകൊള്ളും]

---

39 وَقَاتِلُوهُمْ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളവിൻ. حَتَّى لاَتَكُونَ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതുവരെ, ഇല്ലാതാകുവോളം. فِتْنَةٌ കുഴപ്പം, ഒരു കുഴപ്പവും. وَيَكُونَ ആകുന്നതും (വരെ). الدِّينُ മതം. كُلُّهُ അത് എല്ലാം (മുഴുവനും). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. فَإِنِ انتَهَوْا അവർ വിരമിച്ചെങ്കിൽ, വിട്ടുമാറിയാൽ. فَإِنَّ الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِمَا يَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കാണുന്നവനാണ്.

ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു വചനം സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 193ൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. 'ഫിത്നഃ' (കുഴപ്പം) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചും, കുഴപ്പം ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റിയും ആ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും, അതിലെ 191-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലുമായി വേണ്ടത്ര വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തിന് ഭൂമിയിൽ സ്വതന്ത്രമായ നിലയിൽ സ്വൈര വിഹാരംകൊള്ളുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ യുദ്ധത്തിൻെറ ആവശ്യം നിലവിലുണ്ട്. സന്ദർഭം നേരിടുമ്പോൾ അത് നിർവ്വഹിക്കുകതന്നെവേണം എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം. എന്നല്ലാതെ, ലോകത്ത് യാതൊരു തരത്തിലുള്ള കുഴപ്പമോ, അവിശ്വാസമോ ഇല്ലാതായിത്തീരുവോളം യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടേ ഇരിക്കണമെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. അൽബഖറയിലെ ആയത്തിൻെറ അവസാനം فان انتهوا فلا عدوان الا على الظالمين (അവർ വിരമിച്ചാൽ അക്രമികൾക്കെതിരെയല്ലാതെ അതിക്രമം പാടില്ല) എന്നും, ഈ വചനത്തിൻെറ അവസാനം فان انتهوا فان الله بما يعملون بصير (അവർ വിരമിച്ചാൽ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു കാണുന്നവനാണ്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. രണ്ടും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. അതായത് അവർ വിരമിക്കുകയും പിന്നീട് ആക്രമത്തിന് മുതിരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവരോട് യുദ്ധമോ, പ്രതികാരമോ പാടില്ല. പിന്നീട് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അല്ലാഹു വീക്ഷിക്കുകയും, വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ എടുത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുമെന്ന് സാരം.

وَإِن تَوَلَّوۡاْ فَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَىٰكُمۡۚ نِعۡمَ ٱلۡمَوۡلَىٰ وَنِعۡمَ ٱلنَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

40 അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞുവെങ്കിലോ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ യജമാനനാണെന്ന്. വളരെ നല്ല യജമാനൻ! വളരെ നല്ല സഹായിയും!

۞ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَىْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُۥ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَـٰمَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ ٱلْفُرْقَانِ يَوْمَ ٱلْتَقَى ٱلْجَمْعَانِ ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

41 അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ: നിങ്ങൾ വല്ല വസ്തുവും 'ഗനീമത്തായി' [യുദ്ധ മുതലായി] എടുക്കുന്നത്, അതിനെ അഞ്ചിലൊന്ന് അല്ലാഹുവിനും, റസൂലിനും, (റസൂലിൻെറ) അടുത്ത കുടുംബക്കാർക്കും, അനാഥകൾക്കും, സാധുക്കൾ (അഥവാ പാവങ്ങൾ)ക്കും, വഴിപോക്കർക്കുമുള്ളതാണെന്ന്; നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, വിവേചനത്തിൻെറ ദിവസം-(ആ) രണ്ടു കൂട്ടങ്ങൾ പരസ്പരം കണ്ടു (ഏറ്റു) മുട്ടിയ ദിവസം- നമ്മുടെ അടിയാൻെറ മേൽ നാം അവതരിപ്പിച്ചതിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

40 وَإِن تَوَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു (ഒഴിഞ്ഞുമാറി) എങ്കിലോ. فَاعْلَمُوا എന്നാൽ അറിയുവിൻ. أَنَّ الله അല്ലാഹു (ആണ്) എന്ന്. مَوْلَاكُمْ നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ (ആണ് എന്ന്). نِعْمَ വളരെ (എത്രയോ) നല്ല (വൻ). الْمَوْلَى യജമാനൻ. وَنِعْمَ എത്രയോ (വളരെ) നല്ല (വനും). النَّصِيرُ സഹായകൻ..

വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതെ, അവർ മൽസരത്തിലും കുഴപ്പങ്ങളിലുംതന്നെ നിരതരാകുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാനും നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനും നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ യജമാനനായ അല്ലാഹു ഉണ്ട്. അതിലപ്പുറം നല്ല ഒരു യജമാനനും സഹായിയും വേറെയില്ലല്ലോ എന്ന് സാരം. ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ പിൽക്കാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾ മുട്ടുകുത്തേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ അവർ വരുത്തിയ വീഴ്ചകൊണ്ട് മാത്രമായിരിക്കും അത് എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

ജുസുഉ - 9

---

41 وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ. أَنَّمَا യാതൊന്ന് (ആണ്) എന്ന്. غَنِمْتُم നിങ്ങൾ ഗനീമത്ത് എടുത്ത, യുദ്ധ മുതലായെടുത്ത. مِّن شَيْءٍ വല്ല വസ്തുവെയും. فَأَنَّ لِلَّهِ എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനാണെന്ന്, അല്ലാഹുവിനുള്ളതെന്ന്. خُمُسَهُ അതിൻെറ അഞ്ചിലൊന്ന്. وَلِلرَّسُولِ റസൂലിനും. وَلِذِي الْقُرْبَى അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്കും. وَالْيَتَامَى അനാഥകൾക്കും. وَالْمَسَاكِينِ സാധുക്കൾക്കും, പാവങ്ങൾക്കും. وَابْنِ السَّبِيلِ വഴിപോക്കർക്കും. إِن كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആകുന്നുവെങ്കിൽ. آمَنتُمْ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَمَا أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയതിലും. عَلَى عَبْدِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻെറ (അടിമയുടെ) മേൽ. يَوْمَ ദിവസം. الْفُرْقَانِ വിവേചനത്തിൻെറ. يَوْمَ الْتَقَى അതായത് കണ്ടുമുട്ടിയ ദിവസം. الْجَمْعَانِ രണ്ടു സംഘങ്ങൾ, കൂട്ടങ്ങൾ. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

യുദ്ധവേളയിൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് പിടിച്ചെടുക്കുന്ന സ്വത്തുക്കൾക്കാണ് 'ഗനീമത്ത്' (غنيمة) എന്ന് പറയുന്നതെന്നും അതിന് 'നഫൽ' (نفل) എന്നും പറയപ്പെടാമെന്നും സൂറത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ വെച്ച് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. 1ാമത്തെ വചനത്തിൽ, ഗനീമത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥതയും അവകാശവും അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനുമാണെന്ന് പറഞ്ഞു. അതിൻെറ വിശദീകരണവും, ഗനീമത്തു ഭാഗിക്കേണ്ടുന്ന വിധവുമാണ് ഈ വചനത്തിലുള്ളത്. ആകെയുള്ള സ്വത്ത് അഞ്ചാ

യി ഭാഗിച്ച് അതിലൊരു പങ്ക് വീണ്ടും അഞ്ചായി ഭാഗിക്കുക. ഈ അഞ്ചിൽ ഒരു ഭാഗം അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനുമുള്ളതാണ്. അതായത്, പൊതു ആവശ്യങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുവാനും, നബി (ﷺ)യുടെ അത്യാവശ്യങ്ങൾക്ക് വിനിയോഗിക്കുവാനും വേണ്ടി നബി (സ)ക്ക് പ്രത്യേകം നീക്കി വെക്കേണ്ടതാകുന്നു. നബി (ﷺ)യുടെ ശേഷം, അവിടുന്നു ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ വിനിയോഗിച്ചിരുന്ന പോലെയുള്ള പൊതുവിഷയങ്ങളിൽ അത് വിനിയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. ബാക്കിയുള്ള നാലു പങ്കുകളിൽ ഒന്നു നബി (ﷺ)യുടെ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്കുള്ളതാണ്. ബനൂഹാശിം ശാഖയിലും, ബനൂമുത്ത്വലിബു ശാഖയിലും പെട്ട കുടുംബങ്ങൾക്കായിരുന്നു തിരുമേനി അതു കൊടുത്തു വന്നിരുന്നത്. കുടുംബ ബന്ധം നോക്കുമ്പോൾ അബ്ദുശംസു ശാഖയും, നൗഫൽ ശാഖയും അവരെപ്പോലെയാണെങ്കിലും ഇസ്ലാമിലും ജാഹിലിയ്യത്തിലുമെല്ലാം ഒരേ കുടുംബമായി കഴിഞ്ഞ് പോന്നത് ആ ശാഖകൾ രണ്ടുമായിരുന്നുവെന്ന് നബി (ﷺ)അതിന് കാരണവും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (ബു.) ഒരു പങ്ക് അനാഥകൾക്കും, ഒന്ന് സാധുക്കളും പാവങ്ങളുമായ ആളുകൾക്കും, ഒന്ന് സ്വദേശം വിട്ട് പോന്ന് വഴിയാധാരരായിക്കഴിയുന്നവർക്കുമാണ്. അനാഥകൾ (اليتامى) എന്ന് പറയുന്നത് ആർക്കാണെന്ന് മുമ്പ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. സാധുക്കളും വഴിപോക്കരും (المساكين وابن السبيل) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ആരാണെന്ന് അടുത്ത സൂറത്തിലെ 60-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ വരുന്നുമുണ്ട്. انشا الله

ഈ അഞ്ചു പങ്കുകളും കഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളത്-അഥവാ ആകെ സ്വത്തിൻെറ അഞ്ചിൽ നാലംശം-യുദ്ധത്തിൽ പങ്ക് വഹിച്ചവർക്ക് നൽകപ്പെടുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ, ചില പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതികളിൽ, ഈ നാലംശത്തിൻെറ ഏതാനും ഭാഗമോ, മുഴുവൻ ഭാഗവും തന്നെയോ യുദ്ധത്തിൽ നേരിട്ട് പങ്കൊന്നും വഹിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്കും, പൊതു ആവശ്യങ്ങൾക്കും നബി(ﷺ)തിരുമേനി വിനിയോഗിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഇമാമിൻെറ (ഭരണാധികാരിയുടെ) യുക്തമനുസിച്ച് ആവശ്യാനുസരണം അതിൽ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കാമെന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള പണ്ഡിതാഭിപ്രായം. ഗനീമത്തിൻെറ വിതരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ഒരു സാമാന്യ വിവരണമാണിത്. വിശദീകരണത്തിൻെറ സ്ഥാനം ഫിഖ്ഹു ഗ്രന്ഥങ്ങളാകകൊണ്ടും, വിശദമായ വിവരണത്തിന് മുതിരുന്ന പക്ഷം അത് അൽപം ദീർഘിച്ചു പോകുന്നതുകൊണ്ടും ഇവിടെ കൂടുതൽ സംസാരിക്കുന്നില്ല.

മേൽകണ്ട പ്രകാരം ഭാഗിക്കൽ വളരെ കർശനമായ ഒരു നിർബന്ധ നിയമമാണെന്നും, അങ്ങിനെ ഭാഗിക്കാതെ അതിൽ നിന്നും വല്ലതും എടുത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്നത് കർശനമായും തടയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ്. (اداء الخمس من الايمان) (അല്ലാഹുവിലും, നമ്മുടെ അടിയാനു നാം ഇറക്കിയതിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ) എന്ന വാക്യം കാണിക്കുന്നത്. സഹീഹുൽ ബുഖാരീയിൽ 'അഞ്ചിലൊന്ന് കൊടുത്തുത്തീർക്കൽ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ പെട്ടതാണ്.'
(يوم الفرقان) എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഒരു അദ്ധ്യായം തന്നെയുണ്ട്. അതിൽ, അബ്ദുൽഖൈസു ഗോത്രത്തിലെ നിവേദക സംഘത്തിന് നബി (ﷺ)നൽകിയ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധ ഹദീസാണ് ബുഖാരീ (ﷺ)ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു നാലു കാര്യം നബി (ﷺ)അവരോട് കൽപിക്കുകയും, നാലു കാര്യം വിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട്, സത്യവിശ്വാസം എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അത് വിവരിച്ച് കൊടുത്തു. ആ കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടു ശഹാദത്തു കലിമകൾ, നമസ്കാരം, സക്കാത്ത് എന്നിവയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞശേഷം, ഗനീമത്തിൻെറ അഞ്ചിലൊന്നു കൊടുത്തുതീർക്കലും എന്ന് തിരുമേനി എണ്ണുകയുണ്ടായി. ഈ ഹദീസും ഇതിൻെറ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിവേചനത്തിൻെറ ദിവസം (يوم التقى الجمعان) എന്നും, രണ്ടു കൂട്ടങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയ ദിവസം എന്നും ..(ما انزلنا على عبدنا) എന്നും പറഞ്ഞത് ബദ്ർയുദ്ധദിവസത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈമാൻെറ ചേരിയും, കുഫ്റിൻെറ ചേരിയും ഏറ്റുമുട്ടിയതും, രണ്ടും തമ്മിൽ സ്പഷ്ടമായ വിവേചനം രംഗത്ത് വന്നതും അന്നാണല്ലോ. അന്നത്തെ ദിവസം നമ്മുടെ അടിയാൻെറ മേൽ നാം ഇറക്കിയത് والله اعلم എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, ഗനീമത്തു സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ബദ്ർ യുദ്ധകാലത്ത് അവതരിച്ച ഖുർആൻ വചനങ്ങളും, മറ്റുള്ള ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു.والله اعلم

إِذۡ أَنتُم بِٱلۡعُدۡوَةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُم بِٱلۡعُدۡوَةِ ٱلۡقُصۡوَىٰ وَٱلرَّكۡبُ أَسۡفَلَ مِنكُمۡۚ وَلَوۡ تَوَاعَدتُّمۡ لَٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِي ٱلۡمِيعَٰدِ وَلَٰكِن لِّيَقۡضِيَ ٱللَّهُ أَمۡرٗا كَانَ مَفۡعُولٗا لِّيَهۡلِكَ مَنۡ هَلَكَ عَنۢ بَيِّنَةٖ وَيَحۡيَىٰ مَنۡ حَيَّ عَنۢ بَيِّنَةٖۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

42 അതായത്, നിങ്ങൾ താഴ്‌വരയുടെ അടുത്തതായ പാർശ്വത്തിലും, അവർ അകന്നതായ പാർശ്വത്തിലും ആയിരുന്ന സന്ദർഭം; വാഹന സംഘമാകട്ടെ, നിങ്ങളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ താഴെയും. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം നിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ (ആ) നിശ്ചയത്തിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു പോകുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു കാര്യം അല്ലാഹു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (അങ്ങിനെ ചെയ്തത്). (അതെ) നശിച്ചവർ വ്യക്തമായ തെളിവോടെ നശിക്കുവാനും, ജീവിച്ചവർ വ്യക്തമായ തെളിവോടെ ജീവിക്കുവാനും വേണ്ടി. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും തന്നെ.

---

42 إِذْ أَنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്ന സന്ദർഭം. بِالْعُدْوَةِ താഴ്വരയുടെ ഭാഗത്ത് (പാർശ്വത്തിൽ-ഓരത്തിൽ). الدُّنْيَا അധികം അടുത്തതായ, അണഞ്ഞതായ. وَهُمْ അവരോ, അവരാകട്ടെ. بِالْعُدْوَةِ താഴ്‌വരയുടെ പാർശ്വത്തിലും (ഭാഗത്തിലും). الْقُصْوَى അകന്നതായ, ദൂരെയുളള. وَالرَّكْبُ വാഹനസംഘമാകട്ടെ. أَسْفَلَ مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അധികം (വളരെ-കൂടുതൽ) താഴെയും. وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ നിങ്ങൾ അന്യോന്യംവാഗ്ദത്തം നടത്തി (പറഞ്ഞുറച്ചു-നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചു-നിശ്ചയം ചെയ്തു) ഇരുന്നെങ്കിൽ. لَاخْتَلَفْتُمْ നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുക (വ്യത്യാസം ചെയ്യുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. فِي الْمِيعَادِ നിശ്ചിത സമയത്തിൽ, നിശ്ചിത സ്ഥലത്തിൽ, നിശ്ചയത്തിൽ, കരാറിൽ. وَلَكِن എങ്കിലും, പക്ഷേ. لِّيَقْضِيَ തീരുമാനിക്കുവാൻ, നിർവ്വഹിക്കുവാൻ. اللهُ അല്ലാഹു. أَمْرًا ഒരു കാര്യം. كَانَ അതായിരിക്കുന്നു. مَفْعُولاً പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടത്. لِّيَهْلِكَ നശിക്കുവാൻവേണ്ടി. مَنْ هَلَكَ നശിച്ച(നശിക്കുന്ന)വർ. عَن بَيِّنَةٍ തെളിവോടെ. وَيَحْيَى ജീവിക്കുവാനും. مَنْ حَيَّ ജീവിച്ച (ജീവിക്കു)വർ. عَن بَيِّنَةٍ തെളിവോടെ. وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَسَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവൻ തന്നെ. عَلِيمٌ അറിയുന്നവൻ (നും).

മുസ്‌ലിംകളും, മുശ്‌രിക്കുകളും ബദറിൽ വന്നിറങ്ങിയ സ്ഥാനങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ബദ്‌റിലെ വിശാലമായ താഴ്‌വരയുടെ അടുത്ത ഒരു ഭാഗത്ത് (പാർശ്വത്തിൽ) മുസ്‌ലീംകളും, അകലെയുള്ള മറ്റേഭാഗത്തിൽ മുശ്‌രിക്കുകളുമായിരുന്നു ഇറങ്ങിയത്. മദീനായിൽ നിന്നുവരുന്നവരെ അപേക്ഷിച്ചാണ് അടുത്തതെന്നും അകന്നതെന്നും അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. മക്കായിൽ നിന്ന് വരുന്നവരെ അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഇത് മറിച്ചുമായിരിക്കും. നബി (ﷺ)യും സഹാബികളും തങ്ങളുടെ നേരെ പുറപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് അബൂസുഫ്‌യാൻ മണത്തറിഞ്ഞപ്പോൾ, നേരെയുള്ള തങ്ങളുടെ യാത്രാ മാർഗ്ഗം മാറ്റി മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ, ചെങ്കടൽ തീരദേശങ്ങളിലൂടെ നീങ്ങി രക്ഷപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അവരെക്കുറിച്ചാണ് വാഹന സംഘം നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അധികം താഴെയുമുണ്ടായിരുന്നു. والركب اسفل منكم എന്ന് പറഞ്ഞത്. കടലോരം എപ്പോഴും താണപ്രദേശമായിരിക്കുമല്ലോ. ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളും ഇവിടെ എടുത്ത് പറഞ്ഞതിലടങ്ങിയ സൂചനകൾ ഇവയാണ്.

മുസ്‌ലിംകൾ ഇറങ്ങിയ സ്ഥലത്ത് വെള്ള സൗകര്യം ഇല്ല. നിലത്തെ മണ്ണാകട്ടെ, അതിൽ

കാലടികൾ ഉറക്കാത്തവിധം പൂന്തിപ്പോകുന്ന മണൽ പൂഴിയും. ശത്രുക്കളുടെ നിലയാണെങ്കിൽ നേരെ മറിച്ച് അവർ ഇറങ്ങിയ സ്ഥലത്ത് നീരുറവുകളുണ്ട്. മണ്ണു ഉറപ്പുള്ളതുമായിരുന്നു. (പിന്നീട് 11-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ മഴ വർഷിച്ചപ്പോൾ സ്ഥിതിഗതികൾ നേരെ മറിച്ചായെങ്കിലും) കൂടാതെ, റാസീ (ﷺ)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ അബൂസുഫ്യാൻെറ വർത്തക സംഘത്തിൽ നിന്നും സഹായങ്ങൾ തങ്ങൾക്ക് വന്നു കിട്ടിയേക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ആ പ്രതീക്ഷയും യഥാർത്ഥത്തിൽ ശത്രുക്കൾക്ക് മനോധൈര്യം നൽകുന്നതാണല്ലോ. എല്ലാറ്റിനും പുറമെ, ഇരുകൂട്ടരുടെയും ആൾശക്തിയും ആയുധശക്തിയും തമ്മിൽ അജഗജാന്തരവും ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് വമ്പിച്ച വിജയമായി യുദ്ധം കലാശിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹം കൊണ്ടാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

നിങ്ങളും അവരും തമ്മിൽ പോർവിളി നടത്തി അന്യോന്യം മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചു വെച്ച ഒരു യുദ്ധമായിരുന്നു ഇതെങ്കിൽ-മേൽകണ്ട പരിതസ്ഥിതികൾ നോക്കുമ്പോൾ-സ്വാഭാവികമായും നിങ്ങൾ ആ നിശ്ചയത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറി യുദ്ധം ഒഴിവാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച ഒരു കാര്യം-ഇസ്ലാമിന് വിജയവും കുഫ്റിന് പരാജയവും വരുത്തുകയെന്ന കാര്യം-നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അവിചാരിതമായ നിലയിൽ അവരുമായി ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ അല്ലാഹു കളമൊരുക്കിയത്. അതെ, അവിശ്വാസത്തിൻെറ നാശത്തിൽ പതിക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾക്ക് രക്ഷയില്ലെന്നും സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ ചൈതന്യത്തിൽ ജീവിക്കുന്നസത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായമുണ്ടെന്നുമുള്ളതിനു ഇതിൽ വ്യക്തമായ തെളിവുണ്ടല്ലോ. എന്നൊക്കെയാണ് പിന്നീടു പറഞ്ഞതിലെ ആശയത്തിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം.

الركب (വാഹനസംഘം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അബൂസുഫ്യാൻെറ വർത്തക സംഘമത്രെ. اسفل منكم (നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അധികം താഴെയായിരുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അവർ കടലോര പ്രദേശത്തായിരുന്നുവെന്നുമാകുന്നു. അക്ഷരങ്ങളിലും വാക്കുകളിലും വ്യത്യാസം കണാമെങ്കിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതക്കൾക്കിടയിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. വർത്തകസംഘം അബൂജഹ്ലിൻെറ പട്ടാള സംഘവുമായി ബന്ധപ്പെടാതെ കടലോരെ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി യാത്ര ചെയ്യുകയാണെങ്കിലും-യഥാർത്ഥ സ്ഥിതികൾ പരസ്പരം അറിയായ്കകൊണ്ടു-വർത്തക സംഘത്തിൽ നിന്ന് തങ്ങൾക്ക് സഹായം എത്തിച്ചേരുമെന്നുള്ള സൽപ്രതീക്ഷ പട്ടാള സംഘത്തിനുണ്ടായിരുന്നു.

والركب اسفل منكم (വാഹനസംഘം നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അധികം താഴെയുമാണ്) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുജാഹിദു (ﷺ)പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒന്നിലധികം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ഇബ്നുജരീർ (ﷺ)ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ‘‘അത് (വാഹനസംഘം) അബൂസുഫ്യാനും കൂട്ടരുമാകുന്നു. അവർ ശാമിൽ നിന്ന് വരുകയായിരുന്നു. അവർ ബദ്റിലുള്ളവരെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മുഹമ്മദു (ﷺ)ഖുറൈശി കാഫിറുകളെ (പട്ടാളസംഘത്തെ)പ്പറ്റിയും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഖുറൈശീ കാഫിറുകൾ മുഹമ്മദു (സ)നെയും ആൾക്കാരെയും കുറിച്ചും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ, രണ്ടു കൂട്ടരും ബദ്റിലെത്തി വെള്ളത്താവളത്തിങ്കൽ വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടുകയാണ് ചെയ്തത്.’’ നബി (ﷺ)യും കൂട്ടരും, അബൂജഹ്ലിൻെറ കൂട്ടരും വെള്ളത്താവളത്തിൽ നിന്ന് വെള്ളം ശേഖരിക്കുവാൻ ചെന്നപ്പോഴാണ് ഓരോ വിഭാഗവും മറ്റേ വിഭാഗത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞതെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنهما)പറഞ്ഞതായും ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ)ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ-മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-നബി (ﷺ)യും സഹാബികളും വർത്തക സംഘത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുപോയതല്ലെന്നും, മദീനായെ ആക്രമിക്കുവാൻ പരിപാടിയിട്ടുവരുന്ന പട്ടാളസംഘത്തെ നേരിടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുപോയതാണെന്നും, യുദ്ധവേളയിൽ അവർക്കു വേണ്ടുന്ന സാധനങ്ങൾ എത്തിച്ച് കൊടുക്കുവാൻ പരിപാടിയിട്ടുകൊണ്ട് അബൂസുഫ്യാൻെറ വർത്തക

സംഘം അവിടെ അടുത്തൊരിടത്ത് തയ്യാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമൊക്കെ ബദ്ർ യുദ്ധത്തിന് ഒരു പുതിയ പശ്ചാത്തലവും ചിത്രവുമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ള ചിലർ ഇമാം റാസി (ﷺ)തൻെറ തഫ്സീറിൽ ഇവിടെ പറഞ്ഞ ഒരു വാക്യം ചൂഷണം ചെയ്തു കാണാം. ഇദ്ദേഹം ഇത് സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞ ആ വാചകം ഇതാണ്: ولان العير كانوا خلف ظهورهم وكانوا يتوقعون مجيئ المدد من العير اليهم ساعة وساعة (കച്ചവടസംഘം അവരുടെ പിന്നിലുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ നിന്ന് തങ്ങൾക്ക് സഹായം വന്നെത്തുമെന്ന് ഓരോ നാഴികയിലും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.) അങ്ങിനെ അവർക്കൊരു പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ-വർത്തകസംഘം അവർക്കു സഹായം എത്തിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നുവെന്നോ, അതിന് തക്കവിധം വർത്തകസംഘം അവരുടെ പിന്നിൽ ഒരിടത്ത് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നുവെന്നോ അല്ല- റാസീ(ﷺ)ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. കാരണം, والركب أسفـل منكم (വാഹനസംഘം നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അധികം താഴെയാണ്) എന്ന വാക്യത്തിന് മറ്റുള്ള ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെപ്പോലെത്തന്നെ റാസീ (ﷺ)യും നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം ഇതാണ്: فى موضع اسفل منكم الى ساحل البحر (നിങ്ങളിൽ നിന്നും കടൽത്തീരത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ താണ് കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്താണവർ) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അങ്ങിനെ ഒരു പ്രതീക്ഷ പട്ടാള സംഘത്തിനുണ്ടായിരുന്നു-പ്രതീക്ഷപോലെ അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതുമില്ല-എന്നല്ലാതെ അതിൽ കവിഞ്ഞൊന്നും റാസീ (ﷺ)യുടെ ആ വാചകത്തിനു അർത്ഥം നൽകുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അല്ലാഹു വീണ്ടും പറയുന്നു:-

إِذْ يُرِيكَهُمُ ٱللَّهُ فِى مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرَىٰكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَٰزَعْتُمْ فِى ٱلْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

43 (നബിയേ) നിൻെറ ഉറക്കിൽ [സ്വപ്നത്തിൽ] അവരെ കുറച്ചായി അല്ലാഹു നിനക്ക് കാണിച്ചുതന്നിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക.) അവരെ അധികമായി നിനക്ക് അവൻ കാണിച്ചു തന്നിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കുകയും, കാര്യത്തിൽ പരസ്പരം ഭിന്നിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അല്ലാഹു (അതിൽ നിന്നും) രക്ഷിച്ചു. നിശ്ചയമായും, അവൻ നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ ٱلْتَقَيْتُمْ فِىٓ أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِىٓ أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِىَ ٱللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

44 നിങ്ങൾ (പരസ്പരം) കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ [കാഴ്ചയിൽ] അവരെ കുറച്ച് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തന്ന സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക); അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ [കാഴ്ചയിൽ] നിങ്ങളെയും അവൻ കുറച്ചു (കാട്ടി) യിരുന്നു; (അതെ) പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു കാര്യം അല്ലാഹു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി (യാണത്). അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നത്.

---

43 إِذْ يُرِيكَهُمُ അവരെ നിനക്ക് കാട്ടി (കാണിച്ചു) തന്നിരുന്ന സന്ദർഭം. اللهُ അല്ലാഹു. فِي مَنَامِكَ നിൻെറ ഉറക്കുവേളയിൽ, ഉറക്കിൽ (സ്വപ്നത്തിൽ). قَلِيلاً കുറച്ചായി, അൽപമായി. وَلَوْأَرَاكَ നിനക്കവൻ കാണിച്ചു തന്നിരുന്നെങ്കിൽ. هُمْ അവരെ. كَثِيرًا അധികമായി, വളരെയായി. لَّفَشِلْتُمْ നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. وَلَتَنَازَعْتُمْ നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുക (പിണങ്ങുക) യും ചെയ്തിരുന്നു. فِي الْأَمْرِ കാര്യത്തിൽ. وَلَكِنَّ اللهَ എങ്കിലും (പക്ഷേ) അല്ലാഹു. سَلَّمَ രക്ഷപ്പെടുത്തി. إِنَّهُ عَلِيمٌ നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ചുകളുലുലുള്ളതിനെ (മനസ്സിലുള്ളതിനെ)പ്പറ്റി. 44 وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ അവൻകാട്ടിത്തന്നിരുന്ന സന്ദർഭവും.

إِذِ الْتَقَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ (പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ). فِي أَعْيُنِكُمْ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ. قَلِيلاً കുറച്ചായി, അൽപമായി. وَيُقَلِّلُكُمْ നിങ്ങളെക്കുറച്ചു കാട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. فِي أَعْيُنِهِمْ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ. لِيَقْضِيَ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി. اللهُ അല്ലാഹു. أَمْرًا ഒരു കാര്യത്തെ. كَانَ അതായിരുന്നു. مَفْعُولاً ചെയ്യപ്പെട്ടത്, പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടത്. وَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ. تُرْجَعُ മടക്കപ്പെടുക. الْأُمُورُ കാര്യങ്ങൾ.

തങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ ശക്തമായ ആ പട്ടാള സംഘത്തോട് ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ ധൈര്യവും വീര്യവും നൽകി മുസ്‌ലിംകളെക്കൊണ്ട് വിജയപതാക പറപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു എടുത്ത ചില നടപടികളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ശത്രുക്കൾ വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേയുള്ളുവെന്ന് അവൻ നബി (ﷺ)ക്ക് സ്വപ്നത്തിൽ കാണിച്ചു. നബി (ﷺ)അത് സഹാബികളോടു പറയുകയും ചെയ്തു. അതവർക്ക് യുദ്ധാവേശവും ധൈര്യവും ഉളവാക്കുമല്ലോ. നേരെമറിച്ച് ശത്രുക്കളുടെ എണ്ണം അധികമുണ്ടെന്നായിരുന്നു സ്വപ്നമെങ്കിൽ, അത് ഭീതീയും ധൈര്യക്ഷയവും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതോടൊപ്പം, യുദ്ധം വേണമെന്നും വേണ്ടെന്നും മറ്റുമുള്ള കക്ഷി വഴക്കിനും കാരണമാകും. അതൊന്നും കൂടാതെ, അവരെ കാത്തുരക്ഷിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ചെയ്തത്. രണ്ടു കൂട്ടരും യുദ്ധക്കളത്തിൽ കൂട്ടിമുട്ടിയപ്പോഴും ശത്രുക്കൾ കാഴ്ചയിൽ അധികമൊന്നുമില്ല-കുറച്ചാളുകളേയുള്ളു-എന്ന് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് തോന്നിപ്പിച്ചു. ഇതിൻെറയും ഫലം മേൽ പറഞ്ഞത് തന്നെ. മനുഷ്യ മനസ്സുകളെപ്പറ്റി മനുഷ്യരെക്കാൾ അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതേ പ്രകാരം, മുസ്‌ലിംകൾ വളരെ കുറഞ്ഞ ആളുകളേയുള്ളുവെന്നായിരുന്നു കാഴ്ചയിൽ ശത്രുക്കൾക്കും തോന്നിയത്. കൂസൽ കൂടാതെ, മുസ്‌ലിംകളുടെ നേരെ ആഞ്ഞടുക്കുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കലാണ് ഇതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. അപ്പോഴാണല്ലോ ഇരുചേരികളും ചെറുത്തുനിൽക്കുവാൻ മിനക്കെടാതെ ആക്രമണത്തിനും, പ്രത്യാക്രമണത്തിനും മുതിരുക. അതോടെ ശത്രുക്കളുടെ തോൽവി ത്വരിതപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ പോകുന്ന കാര്യം-സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിജയവും അവിശ്വാസികളുടെ പരാജയവും-വേഗം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു എടുത്ത ചില നടപടികളാണിതൊക്കെ, എല്ലാ കാര്യത്തിൻെറയും പര്യവസാനം അവങ്കലേക്കും, അവൻെറ തീരുമാനമനുസരിച്ചുമാണല്ലോ എന്ന് സാരം.

ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ എണ്ണവും കുറവായിത്തോന്നിയിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത് യുദ്ധത്തിൻെറ ആദ്യഘട്ടത്തിലുണ്ടായ അവസ്ഥയായിരുന്നു. യുദ്ധം ആരംഭിച്ച് ഇരു കൂട്ടരും എറ്റുമുട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ എണ്ണം അധികമുള്ളതായി തോന്നുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ആലുഇംറാൻ 13ൽ
يرونهم مثليهم رأى العين (അവർ അവരെ-അവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളെ-തങ്ങളുടെ രണ്ടത്രയുള്ളതായി കൺകാഴ്ചയിൽ കണ്ടിരുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഈ രണ്ടു പ്രസ്താവനകളും രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക.

വിഭാഗം:6

45 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ വല്ല (സൈന്യ) സംഘത്തെയും കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, നിങ്ങൾ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ;- നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.	يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَٱثْبُتُواْ وَٱذْكُرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَا تَنَٰزَعُواْ فَتَفْشَلُواْ وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ۖ وَٱصْبِرُوٓاْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٤٦﴾

46 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഭിന്നിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഭീരുത്വം പിണയുകയും, നിങ്ങളുടെ കാറ്റ്[വീര്യം]പോയിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യണം. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കും.

---

45 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. إِذَا لَقِيتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ. فِئَةً വല്ല സംഘത്തെയും, ഒരു കൂട്ടത്തെ. فَاثْبُتُوا നിങ്ങൾ ഉറച്ചു (സ്ഥിരപ്പെട്ടു) നിൽക്കുവിൻ. وَاذْكُرُوا ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. كَثِيرًا വളരെ, അധികം, ധാരാളം. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി. تُفْلِحُونَ നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും. 46 وَأَطِيعُوا അനുസരിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനെയും. وَلاَ تَنَازَعُوا പരസ്പരം ഭിന്നിക്കുക (പിണങ്ങുക -വഴക്കടിക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. فَتَفْشَلُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഭീരുത്വം പിണയും, നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കും. وَتَذْهَبَ പോകുകയും ചെയ്യും. رِيحُكُمْ നിങ്ങളുടെ കാറ്റ് (വീര്യം). وَاصْبِرُوا ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. مَعَ الصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കും

ശത്രുസൈന്യങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവരുമ്പോൾ സത്യവിശവാസികൾക്ക് വിജയം കൈവരുവാനുള്ള ഉപാധികൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: (1) ഉറച്ചു നിൽക്കുക, കാൽ പതറാതെ, ഭീരുത്വം പ്രകടിപ്പിക്കാതെ, ധൈര്യപൂർവ്വം നിലകൊള്ളുക. (2) അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുക അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചും, സഹായമർത്ഥിച്ചും, 'തസ്ബീഹു-തക്ബീർ' മുതലായവ ഉച്ചരിച്ചും എല്ലാം അവനിൽ അർപ്പിച്ചും അവൻെറ കാരുണ്യം പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുക. (3) അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുക. അവരുടെ വിധിവിലക്കുകളെയും, ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളെയും പാലിക്കുകയും, അതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. (4) അന്യോന്യം ഭിന്നിക്കാതെയും, തമ്മിൽ പിണക്കമില്ലാതെയും ഇരിക്കുക. അഭിപ്രായ ഭിന്നിപ്പോ, തർക്കമോ, കക്ഷിവഴക്കോ, ചേരിപിരിവോ കൂടാതെ ഒത്തൊരുമിച്ച് ഒറ്റക്കെട്ടായി നിലകൊള്ളുക. (5) ക്ഷമിക്കുക, ഞെരുക്കവും ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിക്കുകയും, വന്നുപോയ നഷ്ടങ്ങളെചൊല്ലി അക്ഷമ കാണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ ഗൗനിക്കുന്നപക്ഷം, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വിജയം കൈവരുന്നതും, അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം ലഭിക്കുന്നതുമാണെന്നു അറിയിക്കുന്നു.

ഭിന്നിപ്പിൻെറ ഫലം ഭീരുത്വവും, ഉള്ളചൂരും പേരും-അഥവാ വീര്യവും ചുണയും-നശിച്ചുപോകലമായിരിക്കുമെന്നും ക്ഷിക്കുന്നവർക്കേ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുള്ളുവെന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു യുദ്ധയാത്രയിൽ നബി (ﷺ)ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബീഔഫാ (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ ശത്രുവെ കണ്ടുമുട്ടുവാൻ കൊതിക്കരുത്. അല്ലാഹുവിനോട് (അതിൽ നിന്ന്) ഒഴിവാക്കിത്തരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളണം. സ്വർഗ്ഗം വാളുകളുടെ തണലുകളിലുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുക.'' (ബു; മു.) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംർ (رضي الله عنه)വഴി വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ)ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വന്നിരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങൾ ശത്രുവെ കണ്ടുമുട്ടുവാൻ കൊതിക്കരുത്. ഒഴിവാക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ, അവരുമായി കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, നിങ്ങൾ ഉറച്ചുനിൽക്കണം. അവർ ബഹളം കൂട്ടുകയും,

(ശബ്ദം ഉയർത്തി) അട്ടഹസിക്കുകയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ മൗനമായിരിക്കണം.'' (അബ്ദുറസ്സാഖ്)

മേൽ കണ്ട ഉപാധികളിലുള്ള വീഴ്ചയും പോരായ്മയുമായിരിക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പരാജയം നേരിടുവാൻ കാരണമാകുന്നതെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സംഖ്യാബലവും, ആയുധബലവും ആവശ്യം തന്നെ. അതിനെപ്പറ്റി വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഊന്നിപ്പറയുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷെ ആൾബലവും, ആയുധശക്തിയും കൊണ്ടുമാത്രം വിജയം കരസ്ഥമാകുകയില്ലെന്നും ആ രണ്ടിൻെറയും കുറവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വിജയം കരസ്ഥമാകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും നബി (ﷺ)യുടെ കാലത്ത് നടന്ന സംഭവങ്ങൾ തന്നെ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ബദ്ർ, ഉഹ്ദ്, ഹുനൈൻ മുതലായ യുദ്ധങ്ങൾ അതിന് ഉദാഹരണങ്ങളത്രെ, മുസ്ലിംകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ശത്രുക്കളുമായി അവർ ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടി വന്ന സംഭവങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ പരിശോധിച്ചാലും ഈ വാസ്തവം തെളിഞ്ഞ് കാണാവുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ബാഹ്യമായ എല്ലാ നിലക്ക് നോക്കിയാലും ഒരു നാഴിക നേരം കൊണ്ട് മുട്ടു കുത്തിക്കുവാൻ മാത്രമുള്ള ഒരു ചെറു രാഷ്ട്രമത്രെ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഇസ്രാഈൽ രാഷ്ട്രം. മുസ്ലിംകളോട് പരമ ശത്രുതയിൽ വർത്തിക്കുന്ന ആ രാഷ്ട്രത്തെ അടക്കി നിറുത്തുവാൻ രണ്ടു മൂന്നു ദശവൽസരങ്ങളോളം പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ടും ലോകമുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിൻെറ കാരണവും ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഉപാധികളിൽ സമുദായം കൈകൊണ്ടിട്ടുള്ള അമാന്തമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. വീണ്ടും അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു:-

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ خَرَجُوا۟ مِن دِيَـٰرِهِم بَطَرًا وَرِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

47 തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്ന് ഗർവ്വായും, മനുഷ്യരെ കാണി(ച്ചു കീർത്തിസമ്പാദി)ക്കുവാനായും പുറപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആവുകയുമരുത്. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) അവർ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഇവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കരുത്] അല്ലാഹു, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ വലയം ചെയ്തു [സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞു] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

---

47 وَلاَ تَكُونُوا നിങ്ങളാവുകയുമരുത്. كَالَّذِينَ خَرَجُوا പുറപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ. مِن دِيَارِهِم അവരുടെ വീടു (വസതി) കളിൽ നിന്ന്. بَطَرًا ഗർവ്വായിട്ട്, മതിമറന്നുകൊണ്ട്, അഹങ്കാരമായി. وَرِئَاءَ കാണിക്കുവാനും. النَّاسِ മനുഷ്യരെ. وَيَصُدُّونَ അവർ തടയുകയും ചെയ്തിരുന്നു, തടഞ്ഞുകൊണ്ടും. عَن سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. بِمَا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ. مُحِيطٌ വലയം ചെയ്യുന്ന (സൂക്ഷ്മമായറിയുന്ന) വനാണ്..

അബൂജഹ്ലിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ബദ്റിൽ വന്ന സൈന്യത്തെപ്പോലെ, ഗർവ്വും, അഹങ്കാരവും, ദുരഭിമാനവും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഉണ്ടായിക്കൂടാ; അവർ അടക്കവും, ഒതുക്കവും, നിഷ്കളങ്കതയും, ഭയഭക്തിയും ഉള്ളവരായിരിക്കണം എന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. അബൂസുഫ്യാൻെറ വർത്തകസംഘത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ഒരുങ്ങിത്തുടങ്ങിയ ആ മുശ്രിക്കുകൾ വഴിക്കുവെച്ച് അവർ രക്ഷപ്പെട്ടവിവരം അറിഞ്ഞിട്ടും മടങ്ങിപ്പോകാതെ, ബദ്റിലെ മൈതാനത്ത് ചെന്ന് മൂന്നു ദിവസം ഒട്ടകത്തെ അറുത്തും, കള്ളു കുടിച്ചും, നൃത്താലാപനങ്ങൾ നടത്തിയും കൊണ്ട് അറബികൾക്കിടയിൽ കീർത്തിനേ

ടിക്കൊണ്ടല്ലാതെ മടങ്ങുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞാണല്ലോ അവർ ബദറിൽ വന്നിറങ്ങിയത്. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് മറ്റൊന്നായിരുന്നത് കൊണ്ട് അത് നടന്നില്ല.

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ ٱلْيَوْمَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَإِنِّى جَارٌ لَّكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَآءَتِ ٱلْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّنكُمْ إِنِّىٓ أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّىٓ أَخَافُ ٱللَّهَ ۚ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٤٨﴾

48 പിശാച് അവർക്ക് [അവിശ്വാസികൾക്ക്] തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഭംഗിയാക്കി കാട്ടിയ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു: ''ഇന്നു മനുഷ്യരിൽനിന്ന് (ആരും) നിങ്ങളെ ജയിച്ചടക്കുന്നവരില്ല; നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു അയൽക്കാരനും [സഹായിയും] ആകുന്നു.'' എന്നിട്ട് രണ്ടു സംഘങ്ങൾ പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ മടമ്പുകാലുകളിൽ [വന്നപാടെ] പിന്നോക്കം വെച്ചു; അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളിൽ നിന്നും (ഉത്തരവാദിത്വം) ഒഴിവായവനാണ്; നിങ്ങൾ കാണാത്തത് ഞാൻ കാണുന്നു; ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ പേടിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായവനാകുന്നു.''

---

48 وَإِذْ زَيَّنَ ഭംഗിയാക്കിക്കൊടുത്ത (അലങ്കാരമായി കാണിച്ച) സന്ദർഭവും. لَهُمُ അവർക്ക്. الشَّيْطَانُ പിശാച്, ശൈത്താൻ. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ. وَقَالَ അവൻ പറയുകയും (ചെയ്തു-ചെയ്ത). لاَ غَالِبَ ജയിച്ചടക്കുന്നവനേ ഇല്ല. لَكُمُ നിങ്ങളെ, നിങ്ങളോട്. الْيَوْمَ ഇന്ന്, ഈ ദിവസം. مِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്ന്. وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. جَارٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഒരയൽക്കാരനാണ്, (അഭയം നൽകുന്ന) സഹായിയാണ്. فَلَمَّا تَرَاءَتِ എന്നിട്ട് അന്യോന്യം കണ്ടപ്പോൾ. الْفِئَتَانِ രണ്ടു സംഘങ്ങൾ. نَكَصَ അവൻ പിന്നോക്കം വെച്ചു, പിന്നോട്ട് മാറി. عَلَى عَقِبَيْهِ തന്റെ മടമ്പുകാലുകളിൽ. وَقَالَ അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു. إِنِّي بَرِيءٌ ഞാൻ ഒഴിവായ (ബന്ധമറ്റ) വനാണ്. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങളോട്. إِنِّي أَرَى നിശ്ചയമായും ഞാൻ കാണുന്നു. مَا لاَ تَرَوْنَ നിങ്ങൾ കാണാത്തത്. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു, പേടിക്കുന്നു. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. شَدِيدُ കഠിനമയവനാണ്. الْعِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി..

ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ച് കാണാം: (1) മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മനസ്സിൽ പിശാച് നടത്തിയ ദുർബ്ബോധനങ്ങളുടെയും, ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളുടെയും ഒരു ചിത്രീകരണമാണിത്. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം നല്ലതാണെന്ന് ആദ്യം അവൻ അവർക്ക് തോന്നിപ്പിച്ചു. വിജയം അവർക്ക് സുനിശ്ചിതമാണെന്ന് അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനം അവരെ നാശത്തിൽ ചാടിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണുണ്ടായത്. ഒരാൾ ആദ്യം സഹായ വാഗ്ദാനങ്ങളോടുകൂടി പ്രോൽസാഹനം നൽകുകയും പിന്നീടുസന്നിഗ്ധഘട്ടം നേരിട്ടപ്പോൾ ഭവിഷ്യത്തിനെ ഭയപ്പെട്ട് ഞാൻ എന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം നോക്കുകയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് അവരെ കൈവിടുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണ് പിശാച് അവരോട് ചെയ്തത് എന്ന് ചുരുക്കം. ഇതാണ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. (2) പിശാച് മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വെളിപ്പെട്ട് മുശ്‌രിക്കുകളോട് അങ്ങിനെയെല്ലാം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഉർവത്തുബ്നു സുബൈർ, ളഹ്-ഹാക്ക്, ഖതാദഃ ഹസൻ ബസ്വരീ, മുഹമ്മദുബ്നുകഅ്ബ് (رحمهم الله)മുതലായവരി

ല്‍നിന്ന് പല മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രിവായത്തുകളാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിനാധാരം. ഈ അഭിപ്രായവും, പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിക്കുക മാത്രമേ ഇമാം ഇബ്നു ജരീറും, ഇമാം ഇബ്നുകഥീറും (ﷺ)അവരുടെ തഫ്സീറുകളില്‍ ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. വേറെ അഭിപ്രങ്ങളൊന്നും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമില്ല. ഖുര്‍ആന്‍റെ തുറന്ന ഭാഷയിലുള്ള ചിത്രീകരണവും, പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളും മുമ്പില്‍ വെച്ച് നോക്കുമ്പോള്‍, രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുന്‍ഗണന കാണുന്നത്. എങ്കിലും റസൂല്‍ (ﷺ)തിരുമേനിയില്‍നിന്ന് ഒന്നും രേഖപ്പെട്ട് വന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഒന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാന്‍ നിവൃത്തിയില്ല താനും.

മേല്‍ സൂചിപ്പിച്ച രിവായത്തുകളുടെ സാരം മൊത്തത്തില്‍ ഇതാണ്: ഖുറൈശികള്‍ ബദ്റിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടപ്പോള്‍, കിനാനഃഗോത്രത്തില്‍പെട്ട ബനൂബകര്‍ ശാഖയില്‍നിന്ന് തങ്ങള്‍ക്ക് വല്ല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളും നേരിട്ടേക്കുമോ എന്നൊരു ഭയം അവര്‍ക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവര്‍ തമ്മില്‍ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു യുദ്ധ വഴക്കായിരുന്നു അതിന് കാരണം. ഈ ഭയാശങ്ക ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആ ശാഖയിലെ ഒരു നേതാവായിരുന്ന സുറാഖത്തുബ്നു മാലികിന്‍റെ വേഷത്തില്‍ ഇബ്ലീസ് അവരെ സമീപിച്ചു. അവരുടെ സംരംഭങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുകയും, ഞാന്‍ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചുണ്ട്-നിങ്ങള്‍ക്ക് ആരെയും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല-വിജയം നിങ്ങള്‍ക്ക് തീര്‍ച്ചയാണു എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞ് അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി അവരുടെ ഒപ്പം കൂടുകയും ചെയ്തു. അവര്‍ മുസ്ലീംകളുമായി സമീപിച്ചപ്പോള്‍, മലക്കുകളുടെ വരവ് ഇബ്ലീസു കണ്ടു. അതോടെ, ''ഞാന്‍ നിങ്ങളില്‍നിന്ന് ഇതാ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നു, നിങ്ങള്‍ക്ക് കണ്ട് കൂടാത്തത് ഞാന്‍ കാണുന്നു, എനിക്ക് വല്ല ആപത്തും ബാധിച്ചേക്കുമെന്ന് ഞാന്‍ ഭയപ്പെടുന്നു.'' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവന്‍ പിന്‍വാങ്ങിക്കളഞ്ഞു. ഇതാണ് ചുരുക്കം.

ഇബ്ലീസ് മനുഷ്യരൂപത്തില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയെന്ന ഒരസാധാരണത്വം, ഇതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതൊരു അസംഭവ്യ കാര്യമല്ലെന്ന് തീര്‍ച്ച തന്നെ. ബദ്ര്‍ യുദ്ധത്തില്‍ മലക്കുകള്‍ മുസ്ലീംകളുടെ പക്ഷത്ത് നടത്തിയ പ്രവര്‍ത്തനം എന്ത് തന്നെ ആയിരുന്നാലും ശരി, അത് ബദ്ര്‍ യുദ്ധത്തിന്‍റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണെന്നുള്ളതില്‍ സംശയമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് മറ്റു സന്ദര്‍ഭങ്ങളിലൊന്നും പതിവല്ലാത്തവിധം അതില്‍ മുശ്രിക്കുകളുടെ പക്ഷത്ത് ഒരു പങ്ക് ഇബ്ലീസും അഭിനയിച്ചുവെങ്കില്‍ അതില്‍ അസാംഗത്യമില്ല. സുറാഖത്തിന്‍റെയോ മറ്റോ വേഷത്തില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് ശരിയായാലും, അല്ലെങ്കിലും ഈ യുദ്ധത്തില്‍ അവന്‍ അവനാല്‍ കഴിയുന്ന പ്രത്യേക പങ്കു വഹിച്ചിരിക്കുവാനാണ് ന്യായവും. ബദ്ര്‍ യുദ്ധ സംബന്ധമായ പരാമര്‍ശങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ ഈ സംഭവം അല്ലാഹു വിവരിച്ചതില്‍നിന്നും അതാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും. കേവലം ഒരു ഉപമാ രൂപത്തില്‍ മാത്രമുള്ള ഒരു ചിത്രീകരണമാണതെന്നുവെക്കാവതല്ലാത്തവിധം തുറന്ന ഭാഷയിലാണ് ഈ വചനമെന്നും ഓര്‍ക്കേണ്ടതുണ്ടു. والله اعلم

വിഭാഗം: 7

إِذْ يَقُولُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَٰٓؤُلَآءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

49 കപടവിശ്വാസികളും, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളില്‍ ഒരു (തരം) രോഗമുള്ളവരും പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദര്‍ഭം (ഓര്‍ക്കുക): ''ഇക്കൂട്ടരെ അവരുടെ മതം വഞ്ചിച്ചു''വെന്ന്. ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്‍റെ മേല്‍ ഭരമേല്‍പിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാണ് (എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ).

---

49 إِذْ يَقُولُ പറയുന്ന (പറഞ്ഞിരുന്ന) സന്ദര്‍ഭം. الْمُنَافِقُونَ കപടവിശ്വാസികള്‍. وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. فِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട്. مَّرَضٌ ഒരു (തരം) രോഗം. غَرَّ വഞ്ചിച്ചു, ചതിപ്പെ

ടുത്തിയിരിക്കുന്നു. هَٰؤُلَاءِ ഈ കൂട്ടരെ. دِينُهُمْ അവരുടെ മതം. وَمَن ആരെങ്കിലും, വല്ലവരും, ആര്‍. يَتَوَكَّلْ ഭാരമേല്‍പിക്കുന്ന(പക്ഷം). عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മേല്‍. فَإِنَّ اللهَ എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്.

എണ്ണത്തിലും ശക്തിയിലും എതിര്‍പക്ഷത്തെ അപേക്ഷിച്ച് എത്രയോ കുറഞ്ഞ മുസ്‌ലീം കള്‍, അവരെക്കാള്‍ എല്ലാ നിലക്കും വമ്പിച്ച ഒരു സൈന്യത്തോട് യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറായത് കണ്ട പ്പോള്‍, കപടവിശ്വാസികള്‍ മുസ്‌ലീംകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ വാക്കാണത്. ''ഇവര്‍ വലിയ ഭോഷന്‍മാര്‍ തന്നെ; ഇവര്‍ക്ക് ഇവരുടെ മതത്തിലുള്ള വിശ്വാസം അതിരുകവിഞ്ഞുപോയി വഞ്ചിതരായിരി ക്കുകയാണവര്‍'' എന്ന് സാരം. 'ഹൃദയത്തില്‍ ഒരു തരം രോഗമുള്ളവര്‍' എന്ന് പറഞ്ഞത് കപട വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചുതന്നെയൊ, ദുര്‍ബ്ബലവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചോ ആവാം. അല്ലെങ്കില്‍, മുശ് രിക്കുകളുടെ ഇടയില്‍ ഇസ്‌ലാമിനെ സംബന്ധിച്ച കോളിളക്കം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, വിശ്വാസം ഉറച്ച് കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത ചിലരെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാവാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാ ലും അവര്‍ക്കുള്ള മറുപടിയാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം. അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വാസമര്‍പ്പിച്ചും, അവനില്‍ ഭാരമേല്‍പിച്ചും വരുന്നവര്‍ക്ക്-അവര്‍ എത്ര ദുര്‍ബ്ബലരായാലും- അവന്‍ സഹായം നല്‍കാതിരിക്കുകയില്ല. പ്രതാപവും യുക്തിജ്ഞാനവും തികഞ്ഞവനാണല്ലോ അവന്‍ എന്ന് താല്‍പര്യം.

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ يَتَوَفَّى ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۙ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَـٰرَهُمْ وَذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾

50 അവിശ്വസിച്ചവരെ മലക്കുകള്‍ പിടിച്ചെടു ക്കുന്ന [മരണപ്പെടുത്തുന്ന] സന്ദര്‍ഭം നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കില്‍! അവരുടെ മുഖങ്ങ ളെയും, അവരുടെ പിന്‍ഭാഗങ്ങളെയും അടിച്ചും കൊണ്ട്. [ഹാ! അതു വല്ലാ ത്തൊരു കാഴ്ചയായിരിക്കും!] ''വെന്തു കരിച്ചലിന്‍റെ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളു വിന്‍'' (എന്നു പറയുകയും ചെയ്യും).

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّـٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

51 (അവിശ്വാസികളേ) അത്, നിങ്ങളുടെ കര ങ്ങള്‍ മുന്‍ ചെയ്തു വെച്ചതു നിമിത്ത മാകുന്നു. അല്ലാഹു അടിമകളോട് അക്ര മം പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവനൊന്നുമല്ല എന്നു ള്ളതും (നിമിത്തമാണ്)

---

50 وَلَوْ تَرَى നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കില്‍, കാണുമായിരുന്നെങ്കില്‍. إِذْ يَتَوَفَّى പിടിച്ചെടുക്കുമ്പോള്‍. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരെ. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകള്‍. يَضْرِبُونَ അവര്‍ അടിച്ചും കൊണ്ട്. وُجُوهَهُمْ അവ രുടെ മുഖങ്ങളെ. وَأَدْبَارَهُمْ അവരുടെ പിന്‍പുറങ്ങളെയും. وَذُوقُوا ആസ്വദിക്കുക (രുചി നോക്കുക-അനുഭവിക്കുക)യും ചെയ്യുവിന്‍. عَذَابَ ശിക്ഷയെ. الْحَرِيقِ വെന്തു കരച്ചലിന്‍റെ. 51 ذَلِكَ അത്. بِمَا قَدَّمَتْ മുന്‍ ചെയ്തുവെച്ചതു നിമിത്തമാണ്. أَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകള്‍. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു എന്നു ള്ളതും. لَيْسَ അവനല്ല (എന്നുള്ളതും). بِظَلَّامٍ അക്രമം ചെയ്യുന്നവനേ. لِّلْعَبِيدِ അടിമകളോട്.

മരണവേളയില്‍ ആത്മമാവിനെ പിടിച്ചെടുക്കുവാന്‍ .നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മലക്കുകള്‍, അവി ശ്വാസികളോട് വളരെ പരുഷമായും, കഠിനമായും പെരുമാറുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസികളോടു വളരെ സൗമ്യതയിലും, സന്തോഷത്തിലും പെരുമാറുമെന്നും ഖുര്‍ആനിലും, ഹദീസിലും പല പ്പോഴും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സൂ: അന്‍ആം 93ല്‍ ചിലതെല്ലാം മുമ്പു കണ്ടുവല്ലോ. ബദ്റില്‍വെച്ചു മുസ്‌ലീംകളാല്‍ കൊല്ലപ്പെട്ടവര്‍ ദയനീയമാംവണ്ണം ഇഹലോകവാസം വെടിയെ

ണ്ടി വന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, മരണവേളയിൽ മലക്കുകളുടെ കൈക്കും അവർ വമ്പിച്ച യാതനകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇതിവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിലുള്ള സൂചന. അവിശ്വാസികളെ ആ മലക്കുകൾ അടിക്കുകയും, മർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ കാഴ്ച അതിഭയങ്കരമായിരിക്കും. അല്ലാഹു അവരോട് അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല-അവരുടെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ട് തന്നെയാണ്-ആ അനുഭവം അവർക്ക് വന്നത്. ആരോടും യാതൊരു അനീതിയും ചെയ്യുന്നവനല്ല അല്ലാഹു എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

നബി (ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂദർ-റുൽഗിഫാരി (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: .'അല്ലാഹു പറയുകയാണ്: ''എൻെറ അടിയാൻമാരേ, എൻെറ സ്വന്തം പേരിൽ ഞാൻ അക്രമത്തെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കിടയിലും ഞാൻ അതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളന്യോന്യം അക്രമം ചെയ്യരുത്. എൻെറ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് കാര്യം. അത് നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായി കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും (അതിൽ) വല്ല നൻമയും കണ്ടാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ആരെങ്കിലും മറ്റു വല്ലതും കണ്ടാൽ, അവൻ അവനെത്തന്നെയല്ലാതെ (മറ്റാരെയും) കുറ്റപ്പെടുത്താതിരുന്നും കൊള്ളട്ടെ'' (മു)

സത്യത്തെ എതിർത്ത് നശിപ്പിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞ ധിക്കാരികളെ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെടുത്തുകയെന്നത് ബദ്റിലെ മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഒരു പുതിയ സംഭവമൊന്നുമല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഒരു നടപടിക്രമമാണത് എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

كَدَأْبِ ءَالِ فِرْعَوْنَ ۙ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

52 ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരുടെയും, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും സമ്പ്രദായംപോലെ (ത്തന്നെ). അതായത്: അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ അവിശ്വസിച്ചു; അപ്പോൾ, അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു). നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ശക്തനാകുന്നു; ശിക്ഷാനടപടി കഠിനമായവനാകുന്നു.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا۟ مَا بِأَنفُسِهِمْ ۙ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

53 അത്, ഒരു ജനതക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത ഒരനുഗ്രഹം അവൻ മാറ്റം വരുത്തുന്നവനല്ലെന്നുള്ളതു കൊണ്ടാണ്; അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ളതിനെ [സ്വന്തം സ്ഥിതിഗതികളെ] മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരേക്കും. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാണെന്നുള്ളതും (കൊണ്ടാണ്).

كَدَأْبِ ءَالِ فِرْعَوْنَ ۙ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَـٰهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا۟ ظَـٰلِمِينَ ﴿٥٤﴾

54 (അതെ) ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരുടെയും, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും സമ്പ്രദായംപോലെ (ത്തന്നെ) അതായത്: അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോൾ, അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചു; ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്

തു. എല്ലാവരും അക്രമികളുമായിരുന്നു.

---

52 كَدَأْبِ പതിവ് (സമ്പ്രദായം) പോലെ. آلِ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ കൂട്ടരുടെ. وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും. كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം)കളിൽ. فَأَخَذَهُمُ അപ്പോൾ അവരെ പിടിച്ചു, പിടികൂടി. الله അല്ലാഹു. بِذُنُوبِهِمْ അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. قَوِيٌّ ശക്തനാകുന്നു. شَدِيدُ കഠിനമായവനാണ്. الْعِقَابِ ശിക്ഷാ നടപടി.. 53 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. لَمْ يَكُ അവനായിട്ടില്ല, അവനല്ല (എന്നുള്ളത്). مُغَيِّرًا മാറ്റം വരുത്തുന്നവൻ. نِّعْمَةً ഒരനുഗ്രഹത്തെ, ഒരനുഗ്രഹവും. أَنْعَمَهَا അവൻ അത് (അനുഗ്രഹം) ചെയ്തുകൊടുത്തു. عَلَى قَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. حَتَّى يُغَيِّرُوا അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരെ. مَا بِأَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ളത്. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നുള്ളതും. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാകുന്നു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവൻ.. 54 كَدَأْبِ സമ്പ്രദായം (പതിവു) പോലെ. آلِ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ കൂട്ടരുടെ. وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും. كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കി, കളവാക്കി. بِآيَاتِ ആയത്തുകളെ. رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ. فَأَهْلَكْنَاهُم അപ്പോൾ നാമവരെ നശിപ്പിച്ചു. بِذُنُوبِهِمْ അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം. وَأَغْرَقْنَا നാം മുക്കിക്കളയുകയും ചെയ്തു. آلَ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ കൂട്ടരെ. وَكُلٌّ എല്ലാവരും (തന്നെ). كَانُوا ആയിരുന്നു. ظَالِمِينَ അക്രമികൾ.

അവർക്ക് അല്ലാഹു പല അനുഗ്രഹങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. അതിന് നന്ദി കാണിക്കാത്ത അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ അവർ മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. നന്ദികേടും ധിക്കാരവുമാണ് അവർ കൈകൊണ്ടത് . അതെല്ലാം അല്ലാഹു ശരിക്കും കേട്ടും കണ്ടുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ, ആ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു എടുത്ത് കളയുകയും, അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികൾ കാരണം അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂ :റഅ്ദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ان الله لا يغير ما بقوم ..... فلا مرد له** (സാരം: ഒരു ജനതയുടെ സ്ഥിതയെ, അവർ തങ്ങളിലുള്ള അവസ്ഥയെ സ്വയം മാറ്റുന്നതുവരെ, അല്ലാഹു മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല. അല്ലാഹു ഒരു ജനതയിൽ വല്ല തിൻമയും ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതിനെ തട്ടിക്കളയുന്നതൊന്നും തന്നെയില്ല. (റഅ്ദു: 11)

إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِّ عِندَ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

55 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ (ജീവ) ജന്തുക്കളിൽവെച്ചു മോശപ്പെട്ടവർ യാതൊരു കൂട്ടരാണ്; അവർ അവിശ്വസിച്ചു; അതിനാൽ, അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാകുന്നു)

ٱلَّذِينَ عَٰهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِى كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

56 അതായതു യാതൊരു കൂട്ടർ: അവരോടു നീ കരാറുവാങ്ങി; (എന്നിട്ട്) പിന്നെ, എല്ലാ പ്രാവശ്യത്തിലും തങ്ങളുടെ കരാർ അവർ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നുമില്ല.

فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِى ٱلْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

57 അതിനാൽ, യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് (വല്ലപ്പോഴും) നീ അവരെ കണ്ടെത്തുന്ന പക്ഷം, അവരെക്കൊണ്ട് അവരുടെ പിമ്പിലുള്ളവരെ (പാഠം പഠിപ്പിച്ച്) തുരത്തിക്കളയുക; അവർ ഉറ്റാലോചിച്ചേക്കാം.

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَٱنۢبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ

58 വല്ല ജനതയിൽ നിന്നും നീ (വല്ലപ്പോഴും) ചതിയെ ഭയപ്പെടുന്ന പക്ഷം, സമ

سَوَآءٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْخَآئِنِينَ ﴿٥٨﴾

ത്തിലായിക്കൊണ്ട് അവർക്ക് (അവരുടെ കരാറ് അങ്ങ്) ഇട്ടുകൊടുത്തേക്കുക. നിശ്ചയമായും, ചതിയൻമാരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

---

55 إِنَّ شَرَّ നിശ്ചയമായും മോശം, മോശപ്പെട്ടവർ. الدَّوَابِّ ജന്തുക്കളിൽ, ജീവികളിലെ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. الَّذِينَ യാതൊരുവരാണ്. كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു. فَهُمْ എന്നിട്ട് (അതിനാൽ) അവർ. لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.. 56 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരു കൂട്ടർ. عَاهَدتَّ നീ കരാറു നടത്തി (വാങ്ങി). مِنْهُمْ അവരോട്, അവരിൽ നിന്ന്. ثُمَّ يَنقُضُونَ പിന്നെ അവർ ലംഘിക്കുന്നു. عَهْدَهُمْ തങ്ങളുടെ കരാറിനെ. فِي كُلِّ مَرَّةٍ എല്ലാ പ്രാവശ്യത്തിലും. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لاَ يَتَّقُونَ സൂക്ഷിക്കുന്നുമില്ല.. 57 فَإِمَّا അപ്പോൾ, വല്ലപ്പോഴുമെങ്കിൽ. تَثْقَفَنَّهُمْ അവരെ നീ കണ്ടെത്തുന്നു(വെങ്കിൽ). فِي الْحَرْبِ യുദ്ധത്തിൽ വെച്ച്. فَشَرِّدْ എന്നാൽ നീ തുരത്തിക്കളയുക. بِهِم അവർ മൂലം, അവരെക്കൊണ്ട്. مَّنْ خَلْفَهُمْ അവരുടെ പിമ്പിലുളളവരെ. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം. يَذَّكَّرُونَ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കും.. 58 وَإِمَّا تَخَافَنَّ നീ വല്ലപ്പോഴും ഭയപ്പെടുന്ന പക്ഷം. مِن قَوْمٍ വല്ല ജനതയിൽ നിന്നും. خِيَانَةً ചതി, വല്ല വഞ്ചനയും. فَانبِذْ എന്നാൽ ഇട്ടുകളയുക, എറിയുക. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. عَلَى سَوَاءٍ സമത്തിലായി. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. الْخَائِنِينَ ചതിയൻമാരെ.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതെ, അവിശ്വാസത്തിലും നിഷേധത്തിലും ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയും, അന്യോന്യം ഉടമ്പടിയും കരാറും ചെയ്താൽ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കാതെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളാണ് ഭൂമുഖത്തുള്ള ജീവജന്തുക്കളിൽ വെച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഏറ്റവും ദുഷ്ടൻമാർ. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ യുദ്ധത്തിൽ വെച്ച് പിടിയിൽ കിട്ടിയാൽ, അവരുടെ നേരെ ഒട്ടും ദയ കാണിക്കാതെ കൊല ചെയ്യുകയോ ബന്ധനത്തിലാക്കുകയോ വേണം. അങ്ങനെ, അവരുടെമേൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന ആ നിർദ്ദയ നടപടി അവരുടെ പിൻഗാമികൾക്ക് ഒരു പാഠമാക്കിത്തീർക്കുകയും, അവരുടെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതി പിന്നോട്ട് വെപ്പിക്കുകയും വേണം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താലേ അവർക്ക് തമേടം വരൂ. ഏതെങ്കിലും ജനങ്ങളുമായി വല്ല കരാറുവ്യവസ്ഥയും നിലവിലുള്ളപ്പോൾ, അവർ അതിലെ നിശ്ചയം പാലിക്കാതെ ചതിയും വഞ്ചനയും നടത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായി കണ്ടാൽ, അവരോട് പെട്ടെന്ന് യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങാതെ, അവരുമായുള്ള കരാർ അങ്ങോട്ട് തിരിച്ചുകൊടുക്കണം. അഥവാ അത് ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു അവരെ അറിയിക്കണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം- ആ കരാർ നിലവിലുള്ള സ്ഥിതിക്ക്-ആദ്യമേ അവരോട് യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുന്നത് ചതിയായിരിക്കും. ആരോടും ചതി നടത്തുന്നത് അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കാര്യമാണ് എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

കരാറു ലംഘനം പതിവാക്കിയ എല്ലാ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചും പൊതുവിലാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും യഹൂദികളാണ് ഈ ആക്ഷേപത്തിന് പ്രധാനമായും പാത്രമായിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. കരാറുലംഘനവും , വഞ്ചനകളും അവരുടെ ഒരു നിത്യപതിവായിരുന്നു. നബി (ﷺ)മദീനായിൽ ചെന്ന ഉടനെത്തന്നെ, മുസ്ലീംകളോട് യുദ്ധം ചെയ്കയില്ലെന്നും, മുസ്ലീംകൾക്കെതിരായി ആരെയും സഹായിക്കുകയില്ലെന്നും അവരുമായി ഉടമ്പടി നടന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അവരത് ലംഘിക്കുകയും, മുശ്രിക്കുകൾക്ക് ആയുധം നൽകിയും മറ്റും അവരെ സഹായിക്കുകയുമുണ്ടായി. അത് നിമിത്തമാണ് അവസാനം അവർ മദീനായിൽ നിന്ന് കൂട്ടത്തോടെ നാടു കടത്തപ്പെട്ടതും.

മുആവിയാ (رضي الله عنه)ഖലീഫയായിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹവും റോമാക്കാരുമായി ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സന്ധി വ്യവസ്ഥയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ അവരുടെ നേരെ പടയെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ, അംറുബ്നു അൻബസത്ത് (عمرو بن عنبسة رض) അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു അക്ബർ! (കരാർ) നിറവേറ്റണം. വഞ്ചനപാടില്ല. റസൂൽ (ﷺ)ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ''ആർക്കെങ്കിലും, അവരും വല്ല ജനതയും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും കരാറുണ്ടായിരുന്നാൽ, അതിൻെറ അവധി എത്തുന്നതുവരെ ഒരു കെട്ട് അഴിക്കുവാനോ ഒരു കെട്ട് കെട്ടുവാനോ (അതിൽ വല്ലതും കുറക്കുവാനോ കൂട്ടുവാനോ) പാടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ സമത്തിൽ (ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്യുന്ന അതേ മാതിരി) കരാർ അങ്ങോട്ട് ഇട്ടു കൊടുക്കുക. (റദ്ദു ചെയ്യുക)''. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ മുആവിയ (رضي الله عنه)തൻെറ തീരുമാനത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങുകയുണ്ടായി. (അ; ദാ; തി; ന)

വിഭാഗം-8

59 നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ ഗണിക്കേണ്ടാ, തങ്ങൾ (പിടികിട്ടാതെ) മറികടന്നു പോയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. നിശ്ചയമായും, അവർ (അല്ലാഹുവിനെ) അശക്തനാക്കുകയില്ല.

وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَبَقُوٓا۟ ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾

---

59 وَلاَ يَحسَبَنَّ നിശ്ചയമായും ഗണിക്കേണ്ട. കണക്കു കൂട്ടേണ്ട, വിചാരിക്കരുത്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. سَبَقُوا അവർ മറികടന്നുവെന്ന്. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لاَ يُعْجِزُونَ അവർ അശക്തരാക്കുക (കിട്ടാതാക്കുക)യില്ല, പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതല്ല.

لا يحسبن എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് لا تحسبن എന്നും വായനയുണ്ട്. 'അവിശ്വസിച്ചവരെ അവർ മുൻകടന്ന്പോയിരിക്കുന്നതായി നീ ഗണിക്കേണ്ടാ.' എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അർത്ഥം. രണ്ടായാലും സാരം ഒന്നുതന്നെ. അതായത്, അല്ലാഹുവിന് പിടികിട്ടാത്ത വിധം അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവർ മുമ്പിൽ കടന്ന് വിജയിച്ച് പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതേണ്ട. അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്കുസാദ്ധ്യമല്ല. എന്ന് സാരം. ഇനി, ഇഹത്തിൽവെച്ച് ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെ പരത്തിൽ അവർക്ക് രക്ഷയില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവിശ്വസിച്ചവർ രാജ്യങ്ങളിലൂടെ സൈ്വരവിഹാരം കൊള്ളുന്നത് നിന്നെ വഞ്ചിച്ചു കളയരുത്. അൽപമായ ഒരു സുഖാനുഭവമാണത്. പിന്നീട് അവരുടെ സങ്കേത സ്ഥാനം നരകമാകുന്നു.'' (3:196, 197)

60 (സത്യവിശ്വാസികളേ) അവർക്കു വേണ്ടി നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നത്ര ശക്തിയും കെട്ടിനിറുത്തിയ (പോർ) കുതിരകളെയും നിങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുവെയും, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെയും, അവർക്കു പുറമെ വേറെ ചിലരെയും അതുമൂലം നിങ്ങൾ പേടിപ്പെടുത്തുമാറ്: അവരെ (ക്കുറിച്ച്) നിങ്ങൾ അറിയുകയില്ല; അല്ലാഹു അവരെ (ക്കുറിച്ച്) അറിയുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ ഏതൊരു വസ്തു ചിലവഴിക്കുന്നുവോ, അതു നിങ്ങൾക്ക് നിറവേറ്റിത്തരപ്പെടുന്നതാണ്; നിങ്ങളാകട്ടെ

وَأَعِدُّوا۟ لَهُم مَّا ٱسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ ٱلْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِۦ عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ ٱللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُوا۟ مِن شَىْءٍ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

നിങ്ങളോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല
താനും.

---

60 وَأَعِدُّوا നിങ്ങൾ ഒരുക്കുക (സജ്ജീകരിക്കുക)യും ചെയ്‌വിൻ. لَهُم അവർക്കുവേണ്ടി, അവരോട്. مَّا اسْتَطَعْتُم നിങ്ങൾ കഴിയുന്നത്, സാദ്ധ്യമാകുന്നത്ര. مِّن قُوَّةٍ ശക്തിയിൽനിന്ന്, ശക്തിയായിട്ട്. وَمِن رِّبَاطِ കെട്ടിനിറുത്തപ്പെട്ടതിൽനിന്നും, കെട്ടി നിറുത്തലായും. الْخَيْلِ കുതിര (യിലെ), കുതിരയെ. تُرْهِبُونَ നിങ്ങൾ പേടിപ്പെടുത്തുമാറ്. بِهِ അതുമൂലം. عَدُوَّ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുവെ. وَعَدُوَّكُمْ നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെയും. وَآخَرِينَ വേറെ ചിലരെയും, മറ്റുള്ളവരെയും. مِن دُونِهِمْ അവർക്ക് പുറമെ, അവരെ കൂടാതെ. لاَ تَعْلَمُونَهُمُ അവരെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നതല്ല. اللهُ يَعْلَمُهُمْ അല്ലാഹു അവരെ അറിയുന്നതാണ്. وَمَا تُنفِقُوا നിങ്ങൾ എന്തു ചിലവഴിക്കുന്നുവോ, എന്തു ചിലവഴിക്കുന്നതായാലും. مِن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവായിട്ട്, ഏതൊരു വസ്തുവെയും. فِي سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. يُوَفَّ അതു നിറവേറ്റി (പൂർത്തിയാക്കി)ത്തരപ്പെടും. إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളിലേക്ക്. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ. لاَ تُظْلَمُونَ നിങ്ങൾ അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

സത്യം തങ്ങളുടെ ഭാഗത്താണ്, സത്യത്തിൻെറ കക്ഷിയായ തങ്ങളെ അല്ലാഹു സഹായിച്ചുകൊള്ളും, അസത്യത്തിൻെറ കക്ഷിയെ അവൻ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നുവെച്ച് സത്യവിശ്വാസികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. വേണ്ടിവരുമ്പോൾ ശത്രുക്കളെ നേരിടുവാനും, ഇങ്ങോട്ട് വന്ന് ആക്രമണം നടത്തുവാൻ അവർക്ക് ഭയം തോന്നുവാനും വേണ്ടി സത്യവിശ്വാസികൾ കഴിയുന്നത്ര ശക്തി സംഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. ശക്തി (قوة) എന്ന വാക്ക് ഒരു വ്യാപകാർത്ഥത്തിലുള്ളതാണ്. കാലത്തിനും, പരിതസ്ഥിതികൾക്കും അനുസരിച്ച് ശത്രുക്കളോട് നേരിടുവാൻ ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള ശക്തി വേണമോ അതെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു, ആയുധശക്തി, സാമ്പത്തിക ശക്തി, ബുദ്ധിപരവും നയപരവും സംഘടനാപരവുമായ ശക്തി എന്നിവയെല്ലാം അതിൽ അടങ്ങുന്നു. യുദ്ധമുഹൂർത്തം വരുമ്പോൾ മാത്രം അവയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചാൽ പോരാ, നേരത്തെതന്നെ ഇങ്ങിനെയുള്ള മുന്നൊരുക്കങ്ങൾ കരുതിവെക്കണം എന്നുകൂടി അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മുൻകാലത്തുള്ള യുദ്ധ സജ്ജീകരണങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം പടക്കുതിരകൾക്കായിരുന്നു, യുദ്ധപ്പയറ്റുകൾ പരിശീലിപ്പിച്ചും പോഷണം നൽകിയും കൊണ്ട് ലക്ഷണമൊത്ത കുതിരകളെ അതിനായി ഒരുക്കിനിറുത്തലും അക്കാലത്ത് പതിവായിരുന്നു. ഈ യന്ത്ര യുഗത്തിൽപോലും കുതിരപ്പട്ടാളത്തിൻെറ സ്ഥാനം തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പടക്കുതിരകളെ കെട്ടിനിറുത്തുന്നതിനെ (رباط الخيل) പ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറയുവാൻ കാരണം. വാൾ, കുന്തം മുതലായ അന്നത്തെ യുദ്ധായുധങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച്, ശത്രുക്കളെ അകറ്റുവാൻ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്ന ആയുധം അമ്പുകളായിരുന്നു. ഇന്ന് തോക്കിൻെറ സ്ഥാനം അന്ന് അമ്പിനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വചനം ഓതിക്കൊണ്ട് ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ നബി (ﷺ)ഇങ്ങിനെ ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞത്: **الا ان القوة الر مى** (അറിഞ്ഞേക്കുക: നിശ്ചയമായും, ശക്തിയെന്നാൽ അമ്പെയ്ത്താകുന്നു. (മു)

ശക്തി സംഭവരിച്ചുവെക്കേണമെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിൻെറയും നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളായി ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളവരെ ഭീതിപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ലെന്നും, വരാനിരിക്കുന്ന ശത്രുക്കളെക്കൂടി ഭീതിപ്പെടുത്തുക കൂടിയാണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത വേറെയും ശത്രുക്കൾ വരാനിരിക്കുന്നുണ്ട്, അവരെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കൊന്നും അറിയുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനേ അറിയൂ എന്നൊക്കെയാണു, **وآخرين من دونهم** (അവർക്ക് പുറമെ മറ്റു ചിലരെയും) എന്ന് തുടങ്ങിയ വാക്യത്തൻെറ താൽപര്യം. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിനുശേഷം, മുസ്‌ലീംകളുമായി യുദ്ധം നടത്തിയ എല്ലാ അറേബ്യൻ ശത്രുക്കളെയും, അധികം താമസിയാതെ അവർക്ക് ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടി വന്ന വിദേശ ശത്രുക്കളെയും, ഭാവിയിൽ മുസ്‌ലീംകളുടെ നേരെ ആക്രമണത്തിന്നൊരുങ്ങിയേക്കുന്ന എല്ലാ ശത്രുക്കളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാ

ണിതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ശക്തി സംഭരിക്കുന്നതിന് പ്രധാനമായും ധനവ്യയമാണല്ലോ ആവശ്യം. അതുകൊണ്ട് അക്കാര്യവും അല്ലാഹു ഉണർത്താതിരുന്നിട്ടില്ല. അതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്ത് തന്നെ ചിലവഴിച്ചാലും യാതൊരു അനീതിയും കുറവും കൂടാതെ അതിൻെറ ഫലം നിങ്ങൾക്കു പൂർത്തിയായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ് (وما تنفقوا من شيء ....) എന്ന് വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്നതിന് എഴുന്നൂറിരട്ടിയും, അതിലധികവും പ്രതിഫലം നൽകുമെന്ന് (2: 261ൽ) വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു ധർമ്മയുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ത്യാഗങ്ങളുടെയും, ധനവ്യയങ്ങളുടെയും പുണ്യഫലത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേകമായി സൂ: തൗബഃ 120, 121 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്.

۞ وَإِن جَنَحُوا۟ لِلسَّلْمِ فَٱجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

61 (നബിയേ) അവർ സമാധാനത്തിന് [സന്ധിക്കു] തുനിയുന്നപക്ഷം, നീയും അതിനു തുനിയുക; അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

وَإِن يُرِيدُوٓا۟ أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ ٱللَّهُ ۚ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِۦ وَبِٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

62 അവർ നിന്നെ വഞ്ചിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി. അവനത്രെ, തൻെറ സഹായംകൊണ്ടും, സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ടും നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ.

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا مَّآ أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُۥ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾

63 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൻ ഇണക്കിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും നീ ചിലവഴിച്ചിരുന്നാലും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ നീ ഇണക്കിച്ചേർക്കുമായിരുന്നില്ല. [നിനക്കതിന്നു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല] എങ്കിലും, അവർക്കിടയിൽ അല്ലാഹു ഇണക്കിച്ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്. നിശ്ചയമായും അവൻ, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

61 وَإِن جَنَحُوا അവർ തുനിഞ്ഞാൽ, ചാഞ്ഞുവെങ്കിൽ. لِلسَّلْمِ സമാധാനത്തിന് (സമാധന സന്ധിയിലേക്ക്). فَاجْنَحْ നീയും തുനിയുക, ചായുക. لَهَا അതിന്നു, അതിലേക്ക്. وَتَوَكَّلْ നീ ഭാരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ. 62 وَإِن يُرِيدُوا അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലോ. أَن يَخْدَعُوكَ അവർ നിന്നെ വഞ്ചിക്കുവാൻ. فَإِنَّ حَسْبَكَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിനക്കുമതി, മതിയായവൻ. الله അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകുന്നു. هُوَ الَّذِي അവനത്രെ യാതൊരുവൻ. أَيَّدَكَ നിന്നെ അവൻ ബലപ്പെടുത്തി. بِنَصْرِهِ തൻെറ സഹായംകൊണ്ട്. وَبِالْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ടും. 63 وَأَلَّفَ അവൻ ഇണക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بَيْنَ قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ. لَوْ أَنفَقْتَ നീ ചിലവഴിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ചിലവാക്കിയാലും. مَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളത്. جَمِيعًا മുഴുവനും. مَّا أَلَّفْتَ നീ ഇണക്കിച്ചേർക്കുകയില്ല. بَيْنَ قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ. وَلَكِنَّ اللهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു. أَلَّفَ ഇണക്കിയിരിക്കുന്നു. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്.

വേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനും, ശത്രുക്കളുടെ അക്രമണവാഞ്ഛ തടയുവാനും വേണ്ടി കഴിയുന്ന ശക്തി ഒരുക്കിവെക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞശേഷം, സമാധാനസന്ധിക്കുള്ള വല്ല ചായ്വും ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് കാണുന്ന പക്ഷം, അവരോട് സന്ധി നടത്തി യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കണമെന്ന് നബി (ﷺ)യോട് കൽപിക്കുന്നു. പുറമെ സന്ധിക്ക് തയ്യാറാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഉള്ളിൽ വല്ല വഞ്ചനയും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടാവമെന്നു ശങ്കിച്ച് അതിന് മടിക്കേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു എല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ്, വല്ല വഞ്ചനയും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് പരിഹാരം അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളും, അതിന് അവൻതന്നെ മതി എന്നൊക്കെ നബി (ﷺ)യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് കൊണ്ട് നബി (ﷺ)ക്ക് ലഭിച്ച ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന് മുമ്പും പല സഹായങ്ങളും നൽകിയിട്ടുള്ളതും, അച്ചടക്കവും അനുസരണവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയും ഒത്തിണങ്ങിയ ഒരു അനുയായിവൃന്ദത്തെ സജ്ജമാക്കിക്കൊടുത്തതും ഒരു കാലത്തും, ഒത്തിണങ്ങാത്തവണ്ണം ശത്രുതയിൽ വർത്തിച്ച് വന്നിരുന്ന ആ ഹൃദയങ്ങളെ തമ്മതമ്മിൽ ഇണക്കിച്ചേർത്ത് ഒരേ ശരീരത്തിൻെറ അവയങ്ങൾ കണക്കെ ഒറ്റക്കെട്ടായി മാറ്റിക്കൊടുത്തതുമൊക്കെ അല്ലാഹു തന്നെയാണല്ലോ. അഥവാ, അതുപോലെ, മേലിലും അവൻെറ സഹായവും അനുഗ്രഹവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു സൂചനയാണിത്.

മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും ചേർന്നതാണ് അന്ന് സത്യ വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹം. അൻസാരികളാകട്ടെ, ഔസ്, ഖസ്റജു എന്ന് രണ്ടു ഗോത്രക്കാരാണ്. ഇസ്ലാമിൻെറ ആവിർഭാവത്തിന് മുമ്പ് രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളും തമ്മിൽ അതികഠിനമായ ശത്രുതയിലായിരുന്നു, യുദ്ധങ്ങളുടെയും, കക്ഷിവഴക്കുകളുടെയും ഒരു നീണ്ടകാലത്തെ ചരിത്രം തന്നെ അവർക്കുണ്ട്. ഓരോ ഗോത്രവും മറ്റേ ഗോത്രത്തിനെതരിൽ ആരെയും കൂട്ടുപിടിക്കുകയും, ആരോടും സഖ്യത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്യും. സന്ധിസംസാരങ്ങൾക്കോ സഖ്യസംരംഭങ്ങൾക്കോ പഴുതില്ലാത്ത വിധം ജാത്യാവിരോധികളായിരുന്നു അവർ. അവർ ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി അതെല്ലാം തുടച്ചുനീക്കപ്പെട്ടു. സത്യവിശ്വാസമാകുന്ന ചരടിൽ എല്ലാവരം കോർത്തണിക്കപ്പെട്ടു. ഏകോദര സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ-അല്ല, ഏക ശരീരാംഗങ്ങളെപ്പോലെ-ആയിത്തീർന്നു. ഇത്ര തന്നെ ശക്തമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും മുഹാജിറുകളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുപോലെതന്നെയായിരുന്നു. ഭൂമിയിലെ വിഭവങ്ങൾ മുഴുവനും ചിലവഴിച്ചാലും അവരെ ഇണക്കിച്ചേർക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നും, അല്ലാഹുവാണ് അവരെ ഇണക്കി യോജിപ്പിച്ചത് എന്നും (لو انفقت ما فى الأرض ....) പറഞ്ഞത് മൊത്തത്തിൽ രണ്ടുകൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ചാകാമെങ്കിലും അൻസാരികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് കൂടുതൽ അർത്ഥവത്താകുന്നു.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: കുടുംബബന്ധം മുറിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അനുഗ്രഹത്തോട് നന്ദികേട് കാണിക്കപ്പെടാറുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹു അടുപ്പം നൽകിയാൽ (പിന്നെ) അതിനെ ഒന്നും തന്നെ നീക്കിക്കളയുന്നതല്ല. 'തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം .... لو انفقت ما فى الأرض ......എന്നുള്ള ഈ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (ഹാകിം) ത്വബ്റാനീ (رحمه الله)യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഒരു മുസ്ലീം അവൻെറ മുസ്ലിമായ സഹോദരനെ കാണുമ്പോൾ സന്തോഷപൂർവ്വം, അവന് കൈകൊടുത്താൽ, ഉണങ്ങിയ മരത്തിൻെറ ഇല കാറ്റിൽ കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്നതുപോലെ അവരുടെ പാപങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുപോകും.' ഇമാം ബൈഹഖീ- അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശഅബുൽ ഈമാൻ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ - ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ)ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായും വന്നിട്ടുണ്ട്: ''സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ പിടിക്കയറുകളിൽ വെച്ച് അധികം ഉറപ്പുള്ളത്, അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ അന്യോന്യം മൈത്രി സ്ഥാപിക്കലും, അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ സ്നേഹിക്കലും, അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ വെറുക്കലുമാകുന്നു.''

64 ഹേ, നബിയേ, നിനക്കും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് നിന്നെ പിൻപറ്റിയിട്ടുള്ളവർക്കും അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَسۡبُكَ ٱللَّهُ وَمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٦٤﴾

---

64 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ നബിയേ. حَسْبُكَ നിനക്കുമതി, മതിയായവനാണ്. اللهُ അല്ലാഹു. وَمَنِ اتَّبَعَكَ നിന്നെ പിൻപറ്റിയവർക്കും, പിൻപറ്റിയവരും. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന്, വിശ്വാസികളായി.

വാചക ഘടന നോക്കുമ്പോൾ ഈ വചനത്തിന് രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥം വരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട് : (1) പരിഭാഷയിൽ കണ്ടതുപോലെ , 'നിനക്കും സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് നിന്നെ പിൻപറ്റിയവർക്കും അല്ലാഹു മതി' എന്നും, (2) 'നിനക്ക് അല്ലാഹുവും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരുംമതി' എന്നും. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥമാണ് പല വാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. അതാണ് ശരിയായത് എന്നത്രെ ഇമാം ഇബ്നുതൈമിയ്യഃ (رحمه الله)മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. [*] രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥവും തെറ്റല്ലെന്നും പലരും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. 62-ാം വചനത്തിൽ هو الذى ايدك بنصره وبا المؤمنين (അവനത്രെ തൻെറ സഹായം കൊണ്ടും സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ടും നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിയവൻ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. വ്യാകരണപരമായി മുൻഗണന അർഹിക്കുന്നത് ഈ അർത്ഥമാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. [†] സഹായവും ശക്തിയും ലഭിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാണെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളായ അനുയായികളും നബി (ﷺ)ക്ക് ശക്തി നൽകുന്നതാണല്ലോ. രണ്ടിൽ ഏതർത്ഥം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടാലും ശരി, സത്യവിശ്വാസികളായ അനുയായികളുടെ എണ്ണം കുറവായാലും അധികമായാലും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, അവൻെറ സഹായം മാത്രം ഉണ്ടായാൽ മതി നിങ്ങൾക്ക് എന്നുമായിരിക്കും ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം.

വിഭാഗം-9

65 ഹേ, നബിയേ, സത്യവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ക്ഷമാശീലരായ ഇരുപതു പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ ഇരുനൂറ് പേരെ ജയിച്ചടക്കുന്നതാണ്; നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നൂറു പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്ന് ആയിരം പേരെയും അവർ ജയിച്ചടക്കുന്നതാണ്; അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് (അത്).

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ حَرِّضِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ عَلَى ٱلۡقِتَالِۚ إِن يَكُن مِّنكُمۡ عِشۡرُونَ صَٰبِرُونَ يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ يَغۡلِبُوٓاْ أَلۡفٗا مِّنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِأَنَّهُمۡ قَوۡمٞ لَّا يَفۡقَهُونَ ﴿٦٥﴾

---

[*] كما صواح به فى اقضاء الصراط المستقيم

[†] يغنى ان عطف الظاهر على المضمر فى هاذه السورة ممتنع – فتح القدير وغيره

ٱلۡـَٔـٰنَ خَفَّفَ ٱللَّهُ عَنكُمۡ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمۡ ضَعۡفًاۚ فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّاْئَةٞ صَابِرَةٞ يَغۡلِبُواْ مِاْئَتَيۡنِۚ وَإِن يَكُن مِّنكُمۡ أَلۡفٞ يَغۡلِبُوٓاْ أَلۡفَيۡنِ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ مَعَ ٱلصَّـٰبِرِينَ ﴿٦٦﴾

66 ഇപ്പോൾ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ലഘുവാക്കി [ഇളവു ചെയ്തു] തന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) ദൗർബ്ബല്യം ഉണ്ടെന്നുള്ളത് അവൻ അറിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ക്ഷമാശീലരായ നൂറുപേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ ഇരുനൂറുപേരെ ജയിച്ചടക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരം പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ രണ്ടായിരം പേരെയും ജയിച്ചടക്കും- അല്ലാഹുവിൻെറ അനുവാദം [ഉത്തരവു] കൊണ്ട്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ക്ഷമാശീലരോടുകൂടെയായിരിക്കും.

---

65 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ നബിയേ. حَرِّضِ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. عَلَى الْقِتَالِ യുദ്ധത്തിന്. إِن يَكُن ഉണ്ടായിരുന്നാൽ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ. عِشْرُونَ ഇരുപതു (പേർ). صَابِرُونَ ക്ഷമയുള്ളവരായ. يَغْلِبُوا അവർ ജയിച്ചടക്കും. مِائَتَيْنِ ഇരുനൂറു (പേരെ). وَإِن يَكُن ഉണ്ടായിരുന്നാലോ. مِّنكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ. مِّائَةٌ നൂറു (ആളുകൾ). يَغْلِبُوا അവർ ജയിച്ചടക്കും. أَلْفًا ആയിരം (പേരെ). مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരിൽനിന്ന്. بِأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്ടാണ്. قَوْمٌ ഒരു ജനത(യാകുന്നു). لَّا يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കാത്ത, കാര്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത.. 66 الْآنَ ഇപ്പോൾ, ഇസ്സമയം. خَفَّفَ اللهُ അല്ലാഹു ലഘുവാക്കിയിരിക്കുന്നു. عَنكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَعَلِمَ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَنَّ فِيكُمْ നിങ്ങളിലുണ്ടെന്ന്. ضَعْفًا ഒരു ദൗർബ്ബല്യം, ബലഹീനത. فَإِن يَكُن എന്നാൽ (അതിനാൽ) ഉണ്ടായിരുന്നാൽ. مِّنكُم നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. مِّائَةٌ നൂറു പേർ). صَابِرَةٌ ക്ഷമിക്കുന്ന, ക്ഷമയുള്ളവരായ. يَغْلِبُوا അവർ ജയിക്കും. مِائَتَيْنِ ഇരുനൂറു (പേരെ). وَإِن يَكُن مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ (നങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ) നിന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ. أَلْفٌ ആയിരം (പേർ). يَغْلِبُوا അവർ ജയിക്കും. أَلْفَيْنِ രണ്ടായിരം (ആളുകളെ). بِإِذْنِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതി (സമ്മതം-ഉത്തരവ്)കൊണ്ട്. وَاللهُ അല്ലാഹു. مَعَ الصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കും..

നബി (ﷺ)ക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം മതിയെന്ന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയച്ചതിനെത്തുടർന്ന് സത്യവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും, അവർ ക്ഷമയും സഹനവും കൈകൊള്ളുന്നപക്ഷം അവരെക്കാൾ വർദ്ധിച്ച ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചടക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ശത്രുക്കളുമായി ധർമ്മ യുദ്ധം നടത്തേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകതയും, അതിൽ ധനവും ശരീരവും വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന പുണ്യഫലങ്ങളും മറ്റും വിവരിച്ചു കൊണ്ട് സഹാബികളെ നബി(ﷺ)യുദ്ധത്തിന് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നുവെന്നും, സഹാബികളിൽ അത് വളരെയധികം ആവേശം ഉളവാക്കിയിരുന്നുവെന്നുമുള്ളത് ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്. ബദ്ർ യുദ്ധവേളയിൽ സൈന്യത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ നബി (ﷺ)പറയുകയുണ്ടായി: ''മുഹമ്മദിൻെറ ആത്മാവ് യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! ഇന്ന് അവരോട് ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ യുദ്ധം ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ട് ക്ഷമിച്ച് പാരത്രിക പ്രതിഫലം മോഹിച്ചു പിൻവാങ്ങാതെ മുന്നോട്ട് ഗമിച്ചുകൊണ്ട് കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.'' ഇത് കേട്ടപ്പോൾ, കാരക്ക തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്ന ഉമൈറുബ്നു ഹുമാം (رضي الله عنه): 'ഹാ! ഹാ! എനിക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടർ എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുകയേ വേണ്ടൂ!' എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന കാരക്ക എറിഞ്ഞ് കളഞ്ഞു. വാളെടുത്ത് ശത്രുക്കൾക്കിടയിൽ തിര

ക്കിക്കടന്ന് പടവെട്ടുകയായി. അദ്ദേഹം അതിൽ രക്തസാക്ഷിയാകയും ചെയ്തു. رضى الله عنه ഇത് പോലെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും ചരിത്രത്തിൽ കാണാം.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ, ക്ഷമാശീലരായ ഇരുപത് സത്യവിശ്വാസികൾ ഇരുനൂറു അവിശ്വസികളെയും, ക്ഷമാശീലരായ നൂറു സത്യവിശ്വാസികൾ ആയിരം അവിശ്വാസികളെയും ജയിക്കുമെന്നു്-അഥവാ, പത്തിരിട്ടി വരുന്ന ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചടക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സാധിക്കുമെന്ന്-അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ബാഹ്യത്തിൽ ഇതൊരു വാഗ്ദാന രൂപത്തിലുള്ള വാർത്തയായിട്ടാണുള്ളതെങ്കിലും ആശയം നോക്കുമ്പോൾ, അതൊരു കൽപനാരൂപത്തിലുള്ള താണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ശത്രുക്കൾ പത്തിരട്ടിയായാലും അവരോട് ക്ഷമാപൂർവ്വം നേരിടണമെന്നും, ക്ഷമിച്ച് നിന്നാൽ അവരെ ജയിക്കാമെന്നുമാണല്ലോ അതിൻെറ സാരം. ഇതിന് കാരണവും അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. بانهم قوم لا يفقهون (അവർ കാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്ത ജനങ്ങളാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്) എന്ന്. അതായത്, അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്യം ഉയർത്തുവാൻ വേണ്ടിയും, അവൻെറ കൽപന അനുസരിച്ചുകൊണ്ടും, അവൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള പുണ്യഫലം ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരും, പേരിനും പെരുമക്കും ദുർവാശിക്കും വേണ്ടി യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും, അതതിൻെറ അനന്തര നേട്ടങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാത്തവരാണവർ. അതുകൊണ്ട് ജീവനോടെ രക്ഷപ്പെട്ട് ജയിക്കണം. അത് സാധ്യമാകാത്ത പക്ഷം പരാജയം വരിച്ചു പിൻമാറണം എന്നേ അവർക്ക് ഉദ്ദേശ്യമുള്ളു. സത്യവിശ്വാസികളുടെ നില അതല്ല. രക്ഷപ്പെട്ടാൽ അത് തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ മതത്തിനും ലഭിക്കുന്ന വിജയം. മരണപ്പെട്ടാലും തങ്ങൾക്ക് വിജയം തന്നെ. അതെ, ശാശ്വത സ്വർഗ്ഗം! തങ്ങളുടെ ശേഷവും മതത്തെ അല്ലാഹു വിജയിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു പിൻവാങ്ങുകയോ ഓടി രക്ഷപ്പെടുകയോ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യം അവർക്കില്ല എന്ന് സാരം. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, നിങ്ങളിൽ ഒരു തരം ദൗർബ്ബല്യം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ കൽപന അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ലഘൂകരിച്ച് തന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ട് മേലിൽ ശത്രുക്കൾ രണ്ടിരട്ടിവരെയാണെങ്കിൽ അവരോടുനിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചു നിന്നാൽ മതിയാകുമെന്നും സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുന്നു. ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുന്ന പക്ഷം അവരെ തോൽപിക്കുമെന്നും, ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ ഭാഗത്താണ് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം ഉണ്ടാകുകയെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

الآن خفف الله عنكم (ഇപ്പോൾ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ലഘുത്വം നൽകിയിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് ചില സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാം. (1) ആദ്യത്തെ വചനം അവതരിച്ച് കുറച്ചെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ ശേഷമായിരിക്കും, അതിൽ ലഘുത്വം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഈ വചനം അവതരിച്ചതു. الآن (ഇപ്പോൾ) എന്ന വാക്ക് അതാണല്ലോ കാണിക്കുന്നത്. (2)ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും വാഗ്ദാന രൂപത്തലുള്ളതാണെങ്കിലും രണ്ടിലൊരു ആശയം കൽപനാരൂപത്തിലുള്ളതാണ്. خفف (ലഘുത്വം നൽകി) എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് ഇത് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഈ രണ്ടു വചനങ്ങൾക്കും ഇമാം ബുഖാരീ (ﷺ)അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'സഹീഹിൽ' ഓരോ പ്രത്യേക അദ്ധ്യായം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. രണ്ടിലും-രണ്ടു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും - ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)ൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഹദീസാണ് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അതിങ്ങിനെയാണ്:- ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (ﷺ)പറഞ്ഞു: ''ان يكن منكم عشرون എന്ന (ആദ്യത്തെ) വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, പത്താളുകളുള്ളതിൽ നിന്ന് ഒരാൾ പിൻമാറിപ്പോകരുതെന്ന് സത്യവിശ്വാസികളുടെമേൽ നിർബന്ധ നിയമമാക്കപ്പെട്ടത് അവർക്ക് വിഷമകരമയിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ, ലഘുവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കൽപന വന്നു. അതായത്, الآن خفف الله.....എന്ന് (രണ്ടാമത്തെ വചനം) അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവർക്ക് എണ്ണത്തിൽ ലഘുത്വം നൽകിയപ്പോൾ അതനുസരിച്ച് അവരുടെ സഹനവും ചുരുങ്ങി.'' (ബു) മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ രണ്ടു സംഗതികളും ഈഹദീസിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു.

ഈ വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്, ശത്രുക്കൾ പത്തിരട്ടി ഉണ്ടായാലും മുസ്ലിംകൾ അവരോട് നേരിടണമെന്നുള്ള ആദ്യത്തെ കൽപന രണ്ടാമത്തെ വചനം കൊണ്ട് ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാകുന്നു. ശത്രുക്കൾ രണ്ടിരട്ടിയിലധികമുള്ളപ്പോൾ, അവരോട് പോർക്കളത്തിൽ ക്ഷമിച്ചു നിൽക്കൽ നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നും, വേണ്ടിവന്നാൽ പിൻമാറിപ്പോരാമെന്നും സാരം. ചില പണ്ഡിതൻമാർ പറയുന്നത്, ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും രണ്ടു അവസരങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾ കുറച്ചാളുകളായിരിക്കുമ്പോഴാണ് പത്തിരട്ടിയോട് ചെറുത്തു നിൽക്കണമെന്നു കൽപിച്ചത്; പിന്നീടവർ അധികമായപ്പോൾ രണ്ടിരിട്ടിയോട് ചെറുത്തു നിന്നാൽ മതിയെന്നും കൽപിച്ചു എന്നർത്ഥം. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിയമപരമായ വിശദീകരണങ്ങളിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവും കാണാം. അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ വിശദീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

രണ്ടു വചനങ്ങളിലും അടങ്ങിയ ഒരു തത്വം പ്രത്യേകം നാം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ക്ഷമയും സഹനവുമാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമായി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുത്. ക്ഷമയുടെ പോരയ്മയാണ് എണ്ണത്തിൻെറ കുറവിനെക്കാൾ ദൗർബ്ബല്യത്തിന് കാരണമാകുന്നത്. ധീരമനസ്കതയും, ഉറച്ച വിശ്വസാവും, നിഷ്ക്കളങ്കതയും ഉണ്ടാകമ്പോഴാണല്ലോ ക്ഷമയും, സഹനവും കൈവരുക. എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും മുസ്ലിംകൾ ശത്രുക്കളെ അപേക്ഷിച്ച് എത്രയോ കുറവായിരുന്നിട്ടും അവർ ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചടക്കിയതിനും, നേരെമറിച്ച് മുസ്ലിംകൾ എല്ലാ നിലക്കും ശത്രുവെക്കാൾ വളരെ കവിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും അവർ പരാജയപ്പെട്ടതിനും, ഉദാഹരണങ്ങൾ-നബി (ﷺ)യുടെ കാലത്ത് തന്നെയും, അതിന് ശേഷവും-ഇസ്ലാമിൻെറ ചരിത്രത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ''നാം ആളെണ്ണക്കുറവുകൊണ്ട് ജയിച്ചടക്കപ്പെടുകയില്ല; പാപങ്ങൾ നിമിത്തമാണ് നാം തോൽപിക്കപ്പെടുക''. എന്ന് ഉമർ (رضي الله عنه)ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞത് ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു.

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُۥٓ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي ٱلْأَرْضِ ۚ تُرِيدُونَ عَرَضَ ٱلدُّنْيَا وَٱللَّهُ يُرِيدُ ٱلْـَٔاخِرَةَ ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾

67 ഒരു നബിക്കും (തന്നെ), അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ (ശത്രുവെ കീഴടക്കി) ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നതുവരെ, അദ്ദേഹത്തിന് ബന്ധനസ്ഥർ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. നിങ്ങൾ ഇഹലോക വിഭവത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവാകട്ടെ, പരലോകത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

لَّوْلَا كِتَٰبٌ مِّنَ ٱللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَآ أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾

68 അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും ഒരു നിശ്ചയം മുമ്പു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വാങ്ങിയതിൽ നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ബാധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

فَكُلُوا۟ مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَٰلًا طَيِّبًا ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٩﴾

69 എന്നാൽ, (ഇനി) നിങ്ങൾ 'ഗനീമത്തായി' [യുദ്ധമുതലായി] എടുത്തതിൽ നിന്ന് അനുവദനീയമായും, വിശിഷ്ടമായും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു:

67 مَا كَانَ ആയിക്കൂടാ (പാടില്ല). لِنَبِيٍّ ഒരു നബിക്കും, പ്രവാചകനും. أَن يَكُونَ ഉണ്ടായിരിക്കൽ. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. أَسْرَىٰ ബന്ധനസ്ഥർ, ചിറയിലകപ്പെട്ടവർ. حَتَّىٰ يُثْخِنَ അദ്ദേഹം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന (കനപ്പിക്കുന്ന-ജയിച്ചടക്കുന്ന-കഠിനമാക്കുന്ന-ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്ന)തുവരെ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. تُرِيدُونَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. عَرَضَ വിഭവത്തെ. الدُّنْيَا ഇഹലോകത്തിൻെറ. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. الْآخِرَةَ പരലോകത്തെ. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്.. 68 لَّوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. كِتَابٌ ഒരു (നിയമ) നിശ്ചയം. مِّنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള. سَبَقَ മുൻകഴിഞ്ഞ (തായ). لَمَسَّكُمْ നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുക (ബാധിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. فِيمَا أَخَذْتُمْ നിങ്ങൾ വാങ്ങിയതിൽ. عَذَابٌ ശിക്ഷ. عَظِيمٌ വമ്പിച്ചതായ.. 69 فَكُلُوا എന്നാൽ (ഇനി) തിന്നുകൊള്ളവിൻ. مِمَّا غَنِمْتُمْ നിങ്ങൾ ഗനീമത്തെടുത്തതിൽ നിന്ന്. حَلَالًا അനുവദനീയമയിക്കൊണ്ട്. طَيِّبًا നല്ലതായി (വിശിഷ്ടമായി-പരിശുദ്ധമായി) ക്കൊണ്ട്. وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ. إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരണുനിധിയാണ്..

ഇമാം അഹ്മദ്, മുസ്‌ലിം, അബൂദാവൂദു, തിർമദീ, ഇബ്നുജരീർ (ﷺ)എന്നിവർ വ്യത്യസ്ത മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഉദ്ധരിച്ച താഴെ കാണുന്ന സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണമുണ്ടായത്. സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു:-ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ എഴുപതു മുശ്രിക്കുകളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും, എഴുപതു പേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ബന്ധനസ്ഥരുടെ വിഷയത്തിൽ അബുബക്കർ, ഉമർ (رضي الله عنهما)മുതലായവരമായി നബി (ﷺ)ആലോചന നടത്തി. അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)പറഞ്ഞു: റസൂലേ, ഇവരൊക്കെ (നമ്മുടെ) പിതൃവ്യ പുത്രൻമാരും കുടുംബബന്ധമുള്ളവരുമാണല്ലോ. ഇവരിൽ നിന്നും തെണ്ടം (മോചനമൂല്യം) വാങ്ങി വിട്ടയക്കണമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. അത് അവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ നമുക്ക് ശക്തി നൽകുന്നതുമായിരിക്കും. ഉമർ (رضي الله عنه)ൻെറ അഭിപ്രായം അതായിരുന്നല്ല. അവരെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഞങ്ങളെ അനുവദിക്കണം, ഓരോരുത്തർ അവരുമായി അധികം ബന്ധപ്പെട്ടവരെ വധിക്കട്ടെ, ഇവരെല്ലാം അവിശ്വാസികളുടെ നേതാക്കളും പ്രമാണികളുമാണ് എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. അബൂബക്കർ رضي الله عنهൻെറ അഭിപ്രായമായിരുന്നു നബി (ﷺ)ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. പിറ്റേ ദിവസം ഉമർ (رضي الله عنه)ചെന്നപ്പോൾ, റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനിയും, അബൂബക്കറും (رضي الله عنه) കരയുകയായിരുന്നു. കാരണം അറിഞ്ഞാൽ തനിക്കും അതിൽ പങ്കുകൊള്ളാമായിരുന്നുവെന്ന് ഉമർ (رضي الله عنه)പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''താങ്കളുടെ സ്നേഹിതൻമാർ (ബന്ധനസ്ഥരിൽ നിന്ന്) തെണ്ടം വാങ്ങിവിട്ടത് നിമിത്തമാണ്, അവരുടെ ശിക്ഷ ഇതാ ഈ വൃക്ഷത്തെക്കാൾ അടുത്ത് നിൽക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു.'' അങ്ങനെ, ... ما كان لنبى ان يكون له اسرى എന്ന് അവതരിച്ചു.

ഇബ്നു അബിശൈബഃ, തിർമദി, ത്വബ്റാനി, ഹാകിം, ഇബ്നു അബിഹാതിം (رحمهم الله) മുതലായവർ ഇബ്നു മസ്ഊദിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ നിന്ന് മേൽ കണ്ടതിന് പുറമെ താഴെ കാണുന്ന വിവരങ്ങൾ കൂടി ലഭിക്കുന്നതാണ്: ബന്ധനസ്ഥരെ മുഴുവനും തീ കൂട്ടി ചുട്ടുകളയണമെന്നായിരുന്നു അബ്ദില്ലാഹിബ്നു റവാഹത്ത് (رضي الله عنه)ൻെറ അഭിപ്രായം. ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)ൻെറയും, ഒരു വിഭാഗം ഉമർ رضي الله عنهൻെറയും, മറ്റൊരു വിഭാഗം ഇബ്നുറവാഹത്ത (رضي الله عنه)ൻെറയും അഭിപ്രായത്തെ അനുകൂലിച്ചു. ഉമർ(رضي الله عنه) നബി (ﷺ)യോട് ഇങ്ങിനെയും പറയുകയുണ്ടായി: ഇവരൊക്കെ അങ്ങയെ നാട്ടിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്കരിച്ചവരും, അങ്ങയോട് യുദ്ധം ചെയ്തവരുമാണ്. ഇവരോട് യാതൊരു ദയയും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇല്ലെന്ന് ആ ജനങ്ങൾ അറിയണം. അഭിപ്രായങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ, ചില ആളുകളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അല്ലാഹു പാലിനെക്കാൾ മയപ്പെടുത്തുകയും, ചിലരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവൻ കല്ലിനെക്കാൾ ഉറച്ചതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'വെന്ന് നബി (ﷺ)പറഞ്ഞു. അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)നെ ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)നബിയോടും,

ഈസാ (عليه السلام)നബിയോടും ഉപമിച്ചുകൊണ്ട് അവർ രണ്ടുപേരും തങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ ശിക്ഷിക്കുവാനോ, അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുവാനോ ആവശ്യപ്പെടാതെ, അക്കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിട്ടുകൊണ്ട് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ (14: 36; 5: 121) ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉമർ (رضي الله عنه)മൂസാ (عليه السلام)നബിയോടും, നൂഹ് (عليه السلام)നബിയോടും, ഉപമിച്ചുകൊണ്ട് അവർ രണ്ടുപേരും തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ ധിക്കാരത്തിന് ശിക്ഷ നൽകുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ച വാക്കുകൾ (10: 88; 71: 26) ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു ഈ ഹദീസുകൾക്ക് പുറമെ, വേറെ ചില രിവായത്തുകളും ഇത് സംബന്ധിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. ഇനി, നമുക്ക് ആയത്തുകളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാം.

ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ആക്ഷേപ രൂപത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (1) ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചടക്കി ഭൂമിയിൽ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നതുവരെ ഒരു പ്രവാചകനും ശത്രുക്കളെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിവെച്ചുകൂടാ. (ما كان لنبى أن يكون له اسرى حتى يثخن فى الأرض) അതായത്, യുദ്ധം മുഖേനയും, വധം മുഖേനയും ശത്രുക്കളുടെ ശക്തി ക്ഷയിപ്പിച്ച് വിജയം വരിക്കുക വഴി നാട്ടിൽ ശക്തിയും, സ്വാധീനവും കൈവരാതെ അവരിൽ നിന്ന് ചിലരെ പിടിച്ച് ബന്ധനസ്ഥരാക്കി വെക്കുന്നത് പ്രവാചകന്മാർക്ക് യോജിച്ചതല്ല. കാരണം, പതിവുപ്രകാരം അവരെ വെറുതെ വിട്ടാലും, മോചനമൂല്യം വാങ്ങി വിട്ടാലും അവർ വീണ്ടും പൂർവ്വാധികം മൽസരബുദ്ധിയോടെ ശത്രുത തുടരുകയാണുണ്ടാകുക. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം കൈവരുന്നതിന് മുമ്പ് ബന്ധത്തിൽ കിട്ടിയ ശത്രുക്കളെ നിഷ്കരുണം വധിക്കുകയാണ് വേണ്ടത് എന്ന് താൽപര്യം.

يثخن (യുഥ്ഖിനു) എന്ന ക്രിയാരൂപത്തിൻെറ ധാത്വർത്ഥം 'ശക്തി, പാരുഷ്യം, കാഠിന്യം, അമിതത്വം, ഉറപ്പ്, കട്ടി, നിർദ്ദയത്വം' എന്നൊക്കെയാകുന്നു. രോഗം മൂർച്ഛിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ اثخنه المرض എന്നും ഒരു കാര്യത്തിൽ അമിതമായി പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ اثخن فى الامر എന്നും ശത്രുക്കളെ നിർദ്ദയം വധിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ اثخن فى العدو എന്നുമൊക്കെ പറയാറുണ്ട്. ഈ അർത്ഥങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് ഇമാംറാസി(رحمه الله)പറയുന്നു: ''അപ്പോൾ حتى يثخن فى الارض എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, പ്രവാചകന് ഊക്കും ശക്തിയും കൈവരുകയും, അദ്ദേഹം (ശത്രുക്കളെ) ജയിച്ചടക്കുകയും, കീഴടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ എന്നാകുന്നു. ശത്രുക്കളെ അമിതമായി കൊലപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ എന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും അതിന് അർത്ഥം പറയുന്നത്. ഭരണവും വാഴ്ചയും ശക്തിപ്പെടുന്നതു അതുകൊണ്ടാണല്ലോ എന്നാണവർ അതിന് കാരണം പറയുന്നത്'' ഇമാംബുഖാരി (رحمه الله)ഈ സൂറത്തിലെ ചില വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ يثخن എന്ന വാക്കിന് يغلب (ജയിച്ചടക്കുക) എന്നു അർത്ഥം പറഞ്ഞതും, പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും بالغ فى القتل (അധികമായി കൊല നടത്തുക) എന്ന് അർത്ഥം നൽകാറുള്ളതെല്ലാം ഒരേ സാരത്തിലാണ് കലാശിക്കുന്നതെന്ന റാസീ (رحمه الله)യുടെ ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിൽ വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അവരുടെ പിരടിക്ക് വെട്ടണമെന്ന് പറഞ്ഞശേഷം, നിർദ്ദയം അവരെ ജയിച്ചടക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ ബന്ധനം ശക്തിപ്പെടുത്തണമെന്നും, പിന്നീട് ദാക്ഷിണ്യം നൽകി വിട്ടയക്കുകയോ, മോചനമൂല്യം വാങ്ങി വിട്ടയക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്നും സൂ: മുഹമ്മദ് 4-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. (കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക.)

(2) നിങ്ങൾ ഐഹിക വിഭവത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പരലോകവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. تريدون عرض الدنيا والله يريد الآخرة ബന്ധനസ്ഥരിൽ നിന്ന് നബി (صلى الله عليه وسلم)തിരുമേനിയുടെ അനുമതിയോട് കൂടി മുസ്ലിംകൾ മോചനമൂല്യം വാങ്ങിയതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഐഹിക വിഭവം എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ഇതുമൂലം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ താൽക്കാലിക നേട്ടം മാത്രമേ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളു, നിങ്ങൾക്ക് പരലോകത്ത് ഗുണമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, അതിനുള്ള മാഗ്ഗമായിരുന്നു നിങ്ങള സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് എന്ന് സാരം. ബന്ധനസ്ഥരോട് മോചനമൂല്യം വാങ്ങിയവരെ അഭിമുഖികരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ വാക്യമുള്ളതെങ്കിലും അത് നബി (صلى الله عليه وسلم)തിരു

മേനിയുടെ അനുമതിയോട് കൂടിയാണെന്ന നിലക്ക് തിരുമേനിയും ഈ ആക്ഷേപത്തിന് വിധേയനായിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്-മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ കണ്ടതുപോലെ-തിരുമേനിയും, അബൂബക്കറും (ﷺ) കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതും. വഹ്‌യ്മൂലം വ്യക്തമായി വിധി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വിഷയത്തിൽ നബി (ﷺ)സ്വന്തം അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് യുക്തമായി തോന്നിയ തീരുമാനം എടുത്തേക്കുമെന്നും, അതിൽ വല്ലപ്പോഴും അബദ്ധം പിണഞ്ഞ് കൂടായ്കയില്ലെന്നും, അബദ്ധം പിണയുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു അത് തിരുത്താതിരിക്കുകയില്ലെന്നും പല മഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെ ചില സംഭവങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിയാകുന്നു. ബന്ധനസ്ഥരിൽനിന്ന് മോചനമൂല്യം വാങ്ങി വിട്ടുകൂടാ എന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വഹ്‌യു ഇതിന് മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നബി (ﷺ)ഒരിക്കലും അതിനു അനുവദിക്കുകയില്ലായിരുന്നുവെന്നും തീർച്ചതന്നെ. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തത് കേവലം കുററകരമായ ഒരു പാപകൃത്യമല്ലെങ്കിലും യാഥാർത്ഥത്തിൽ അതു നന്നല്ലാത്തതായിരുന്നു. അവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു അതായിരുന്നില്ല എന്നത്രെ ആക്ഷേപത്തിൻെറ മർമ്മവശം. 68, 69 എന്നീ വചനങ്ങളിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് തന്നെ ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഖുർഅൻ അല്ലാഹുവിൻെറ വചനമാണെന്നും, നബി (ﷺ)തിരുമേനി യാതൊന്നും മൂടിവെച്ചിട്ടില്ലെന്നുമുള്ളതിന് ഈ വചനവും, നബി (ﷺ)യെക്കുറിച്ചു അപേക്ഷ സ്വരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള മറ്റു ചില ആയത്തുകളും തെളിവാണു.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ഒരു മുൻ നിശ്ചയം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വാങ്ങിയതിൽ നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ബാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു ..... لولا كتاب من الله എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ മുൻ നിശ്ചയം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ പല പ്രകാരത്തിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടതുകാണാം. (1) കഴിഞ്ഞ 33-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സമുദായ മദ്ധ്യെ റസൂൽ നിലവിലുള്ളപ്പോഴും, അവർ പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന് നിശ്ചയം. (2) ബദ്റിൽ സംബന്ധിച്ചവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നു നിശ്ചയം. അഅ്മശ് (اعمش) ഇബ്നുജുബൈർ, അത്വാഉ് (ﷺ)മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായമാണിത്. (3) വിരോധിച്ച് കൊണ്ടുള്ള കൽപന മുമ്പ് വന്നിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയം. ഇബ്നു അബ്ബാസ് ﷺൽ നിന്നും മറ്റും ഇത് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (4) ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കൾ ഈ സമുദായത്തിന് അനുവദനീയമാണെന്നുള്ള മുൻ നിശ്ചയം. ഇതും മേൽപറഞ്ഞ ചിലരിൽനിന്നും, ഹസൻ ബസ്വരി, ഖത്താദഃ (ﷺ)മുതലായവരിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബ്നുജരീർ (ﷺ)ഇതിനാണ് മുൻഗണന നൽകുന്നത്. തുടർന്നുള്ള 69-ാം വചനത്തിൽതന്നെ ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുമുണ്ടല്ലോ. (5) അബദ്ധത്തിൽ വന്നുപോയ തെറ്റിന് മാപ്പു നൽകുന്നതാണെന്ന നിശ്ചയം. ഇതാണ് റാസി (ﷺ)സ്വീകരിച്ച് കാണുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലതോ, ഏതാനുമോ ആയിരിക്കാം ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് കരുതുവാനോ തരമുള്ളു. والله اعلم ഏതായാലും ബദർ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളെ ബന്ധനത്തിൽവെച്ചതിനെയും, അവരിൽനിന്ന് മോചനമൂല്യം മേടിച്ചതിനെയും സംബന്ധിച്ചല്ലാതെ, മേലിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇതിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

മോചനമൂല്യം വാങ്ങിവിട്ടത് അബദ്ധമായിപ്പോയെങ്കിലും അതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു അറിയിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഗനീമത്തായി ലഭിച്ച സ്വത്തുക്കളെ അനവദനീയവും, വിശിഷ്ടവുമായ വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുക. (فكلوا مما غنمتم حلالا طيبا) എന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വാങ്ങിയത് തിരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അത് ഉപയോഗിക്കാമെന്നും, അതിന് വിരോധമില്ലെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി. ബന്ധനസ്ഥരോട് വാങ്ങുന്ന മോചനമൂല്യം ഗനീമത്തിൽ ഉൾപെട്ടതാണെന്നുകൂടി ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്ന് വേറെ ആയത്തുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുവെച്ച് ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കാ

തെ, ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങൾ (67ഉം 68ഉം) മാത്രമായിരുന്നു ഈ വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ ദ്രവ്യം അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നതും ആക്ഷേപകരമാണെന്ന് വരുമല്ലോ. മഹാകാരുണികനായ റബ്ബ് അവൻെറ അടിയാൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എത്ര യുക്തവും, വസ്തുനിഷ്ഠവുമായ രൂപത്തിലാണ് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതെന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുക! അവസാനമായി, എല്ലായ്പോഴും-എല്ലാവിഷയത്തിലും-അബദ്ധം പിണയുന്നതും, അമിതത്വം വന്നുപോകുന്നതും സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് താക്കീതുചെയ്തുകൊണ്ടും, ഒപ്പംതന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിലും, മാപ്പിലും സുപ്രതീക്ഷ നൽകികൊണ്ടും അല്ലാഹു വിഷയം സമാപിക്കുന്നതും നോക്കുക! **واتقوا الله إن الله غفور رحيم** (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. കരുണാനിധിയാണ്.)

വിഭാഗം-10

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّمَن فِيٓ أَيۡدِيكُم مِّنَ ٱلۡأَسۡرَىٰٓ إِن يَعۡلَمِ ٱللَّهُ فِي قُلُوبِكُمۡ خَيۡرٗا يُؤۡتِكُمۡ خَيۡرٗا مِّمَّآ أُخِذَ مِنكُمۡ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٧٠﴾

70 ഹേ, നബിയേ, നിങ്ങളുടെ കൈവശങ്ങളിലുള്ള ബന്ധനസ്ഥരോടു പറയുക: ''നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വല്ല നൻമയും (ഉള്ളതായി) അല്ലാഹു അറിയുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളിൽനിന്നു വാങ്ങിയതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായത് അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുകയും, നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.''

وَإِن يُرِيدُواْ خِيَانَتَكَ فَقَدۡ خَانُواْ ٱللَّهَ مِن قَبۡلُ فَأَمۡكَنَ مِنۡهُمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

71 നിന്നെ ചതിക്കുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, (അതിൽ പുതുമയില്ല;) അവർ മുമ്പ് അല്ലാഹുവിനോട് ചതി പ്രവർത്തിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവൻ അവരെ (കീഴടക്കി) അധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. [അതുപോലെ ഇനിയും സംഭവിക്കും] അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

70 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ നബിയെ. قُل പറയുക. لِّمَنْ فِي أَيْدِيكُم നിങ്ങളുടെ കൈ (വശം) കളിലുള്ളവരോട്. مِّنَ الْأَسْرَى ബന്ധനസ്ഥരിൽ നിന്ന്. إِن يَعْلَمِ അറിയുന്നപക്ഷം. اللهُ അല്ലാഹു. فِي قُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. خَيْرًا വല്ല നൻമയും, ഗുണവും. يُؤْتِكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകും. خَيْرًا നല്ലത്, ഉത്തമമായത്. مِّمَّا أُخِذَ മേടിക്ക (എടുക്ക-വാങ്ങ)പ്പെട്ടതിനെക്കാൾ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നും. وَيَغْفِرْ അവർ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَاللهُ അല്ലാഹു (വോ). غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്. 71 وَإِن يُرِيدُوا അർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം. خِيَانَتَكَ നിന്നെ ചതിക്കുന്നതിന്. فَقَدْ خَانُوا എന്നാലവർ ചതിച്ചിട്ടുണ്ട്, ചതി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനോട്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. فَأَمْكَنَ എന്നിട്ടവർ സാധ്യമാക്കി, സൗകര്യപ്പെടുത്തി (അധീനപ്പെടുത്തി). مِنْهُمْ അവരെ, അവരെക്കുറിച്ച്. وَاللهُ عَلِيمٌ അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്.

ബദ്റിൽ തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ടവരിൽ നിന്ന് മോചനമൂല്യം വാങ്ങിയത് അവർക്ക് മനഃപ്രയാസമുളവാക്കി. അവരിൽ ചിലർ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ലാതെ, മറ്റുള്ളവരുടെ നിർബ്ബന്ധത്തിന് വഴങ്ങിക്കൊണ്ടുപോന്നതാണെന്നും പറയുകയുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്നാണ്

ഈ വചനങ്ങള്‍ അവതരിച്ചതെന്ന് എല്ലാ ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നു. നിങ്ങളില്‍ നിന്ന് വസൂലാക്കപ്പെട്ട ധനത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ പരിഭവിക്കേണ്ടതില്ല. (നിങ്ങള്‍ പറയുന്നതുപോലെ) നിങ്ങളുടെ മനസ്സില്‍ നല്ല വിചാരമുണ്ടെങ്കില്‍ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു നയിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങള്‍ പൊറുത്ത് തരുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങള്‍ നല്‍കേണ്ടി വന്ന ധനത്തെക്കാള്‍ ഉത്തമമായ നന്‍മകള്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് അവന്‍ കൈവരുത്തിത്തരുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കുവാന്‍ നബി (ﷺ)യോട് കല്‍പിക്കുന്നു. പുറമെ അവര്‍ എന്ത് തന്നെ പറഞ്ഞാലും അവരുടെ മനസ്സില്‍ ചതിയാണുള്ളതെങ്കില്‍, അതില്‍ പരിഭവിക്കുവാനൊന്നുമില്ല. അല്ലാഹുവിനെതിരെ ചതിപ്രയോഗങ്ങള്‍ നടത്തല്‍ അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പേയുള്ള പതിവാണല്ലോ. അങ്ങനെയാണവര്‍ ഇപ്പോള്‍ ബന്ധനത്തിലായിത്തീര്‍ന്നതും. അതുപോലെ ഇനിയും അവരെ അധീനപ്പെടുത്തുവാന്‍ അല്ലാഹുവിന് കഴിയും. അവന്‍ സര്‍വ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമാണല്ലോ എന്നൊക്കെ നബി (ﷺ)യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പല മഹാന്‍മാരില്‍ നിന്നുമായി ഇമാം സുഹ്‌രി (رحمه الله)ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു:- ‘‘ഖുറൈശികളില്‍ നിന്ന് (ബദ്‌റില്‍) ബന്ധനസ്ഥരായവര്‍ക്കുള്ള മോചനമൂല്യങ്ങള്‍ അവര്‍ അയച്ച്കൊടുത്തു. എല്ലാവരും അവരവരുടെ ആളുകള്‍ക്കുള്ള മൂല്യം നല്‍കി’ (തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യനായ) അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)നബി (ﷺ)യോട് പറഞ്ഞു. ‘‘അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലേ, ഞാന്‍ മുസ്‌ലിമായിരുന്നു.’’ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘‘താങ്കളുടെ ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനു അറിയാം. താങ്കള്‍ പറയുന്ന മാതിരിയാണ് കാര്യമെങ്കില്‍ അല്ലാഹു താങ്കള്‍ക്ക് പ്രതിഫലം നല്‍കും. എന്നാല്‍, പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ താങ്കള്‍ ഞങ്ങള്‍ക്കെതിരായിരുന്നുവല്ലോ. അതുകൊണ്ട് താങ്കള്‍ക്കും, താങ്കളുടെ പിതൃവ്യ പുത്രന്‍മാരായ നൗഫലുബ്നു ഹാരിഥിനും, അഖീലുബ്നു അബീത്വാലിബിനും, താങ്കളുടെ കൂട്ടുകാരന്‍ ഉത്ബത്തുബ്നു അംറിനുമുള്ള മോചനമൂല്യം താങ്കള്‍ നല്‍കണം.’’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലേ; അത് എന്‍െറ പക്കല്‍ ഇല്ലല്ലോ.’’ അപ്പോള്‍ തിരുമേനി ചോദിച്ചു: ‘‘താങ്കളും, (താങ്കളുടെ ഭാര്യ) ഉമ്മുല്‍ ഫള്‌ലും കൂടി കുഴിച്ചിട്ട (ഒളിച്ചുവെച്ച) ആ ധനം എവിടെ? ഈ യാത്രയില്‍ എനിക്ക് ആപത്ത് പിണഞ്ഞാല്‍, ഈ ധനം എന്‍െറ മക്കള്‍ ഫള്‌ലിനും, അബ്ദുല്ലാക്കും, ഖുഥമി **قثم** നുമുള്ളതാണെന്നും താങ്കള്‍ പഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ.’’ അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹു തന്നെയാണ! അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലേ, താങ്കള്‍ അവന്‍െറ റസൂലാണെന്നു നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ മനസ്സിലാക്കുന്നു. (*) ഇത് ഞാനും ഉമ്മുല്‍ഫള്‌ലുമല്ലാതെ ഒരാളും അറിയാത്ത കാര്യമാണ്. എന്നാല്‍- റസൂലേ,-എന്‍െറ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന-(യുദ്ധത്തില്‍) എന്‍െറ പക്കല്‍ നിന്ന് നിങ്ങള്‍ പിടിച്ചെടുത്ത ആ ഇരുപതു ‘ഊഖിയ’ (†) എനിക്കു (മോചനമൂല്യത്തിലേക്ക്) കണക്ക് വെച്ചു തരണം’’. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘‘ഇല്ല അത് താങ്കളില്‍ നിന്ന് അല്ലാഹു ഞങ്ങള്‍ക്ക് തന്നതാണ്. (ഗനീമത്താണ്)’’ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം തനിക്കും, രണ്ടു സഹോദര പുത്രന്‍മാര്‍ക്കും, കൂട്ടുകാരനും മോചനമൂല്യം കൊടുത്തു. ഈ വിഷയത്തില്‍ ..... **يأيها النبى قل لمن فى أيديكم** എന്ന് അവതരിച്ചു. അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)പറയുകയാണ്: ‘‘അനന്തരം ആ ഇരുപതു ‘ഊഖിയ’യുടെ സ്ഥാനത്ത് ഇസ്‌ലാമില്‍ (ഞാന്‍ മുസ്‌ലിമായ ശേഷം) അല്ലാഹു എനിക്കു ഇരുപതു അടിമകളെ നല്‍കി. ഓരോരുത്തരുടെ കയ്യിലും (ഇഷ്ടംപോലെ) ക്രയവിക്രയം നടത്തുവാനുള്ള ധനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള പാപമോചനം ഞാന്‍ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.’’

---

* ആരും അറിയാത്ത ഈ രഹസ്യം അല്ലാഹു താങ്കള്‍ക്കു അറിയിച്ചു തന്നതു താങ്കള്‍ അവന്‍െറ റസൂലാണെന്നുള്ളതിന്‍െറ തെളിവാണു എന്നര്‍ത്ഥം.

† ഒരു ഊഖിയ: (أوقية) = ഏതാണ്ടു ഒരു ഔണ്‍സു-അല്ലെങ്കില്‍ റാത്തലിന്‍െറ 1/12 ഭാഗം-വരുന്ന തൂക്കം ഇരുപതു ഊഖിയത്തൂക്കം സ്വര്‍ണ്ണമാണുദ്ദേശ്യം.

ഈ വിഷയത്തിൽ ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള വേറെയും ചില രിവായത്തുകൾ കാണാം. ബദ്റിൽ വന്ന ഖുറൈശീ പട്ടാളത്തിൻെറ ചിലവുകൾ ഏറ്റിരുന്ന പത്തു പ്രമാണിമാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അന്ന് അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)എന്നും, അതിൽ വിനിയോഗിക്കുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം കയ്യിൽകൊണ്ട് വന്നതായിരുന്നു പ്രസ്തുത ഇരുപതു ഊഖിയ സ്വർണ്ണമെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഊഴം എത്തും മുമ്പ് അദ്ദേഹം തടയിൽപെട്ടുപോയെന്നും പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വചനം അവതരിച്ചത് അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൻെറ വിഷയത്തിലായിരുന്നാൽ തന്നെയും ആയിത്തിലെ വാക്കുകൾ, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ചായ്‌വ് പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, മോചനമൂല്യം കൊടുക്കേണ്ടി വന്നതിൽ പരിഭവം കാണിക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാവരെയും ഉൾപെടുത്തിക്കൊണ്ടാണുള്ളത്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَهَاجَرُوا۟ وَجَٰهَدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَوا۟ وَّنَصَرُوٓا۟ أُو۟لَٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَمْ يُهَاجِرُوا۟ مَا لَكُم مِّن وَلَٰيَتِهِم مِّن شَىْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا۟ ۚ وَإِنِ ٱسْتَنصَرُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ فَعَلَيْكُمُ ٱلنَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍۭ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

72 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, 'ഹിജ്റ' പോകുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ തങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ടും, ദേഹം കൊണ്ടും സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തവരും, ആശ്രയം നൽകുകയും സഹായം നൽകുകയും ചെയ്തവരും (അതെ) അക്കൂട്ടർ- അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മതമ്മിൽ] ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു. വിശ്വസിക്കുകയും, 'ഹിജ്റ' പോരാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അവർ 'ഹിജ്റ' പോരുന്നതുവരെ അവരോടുള്ള മൈത്രീ ബന്ധത്തിൽ യാതൊന്നും (തന്നെ) നിങ്ങൾക്കില്ല. മത (വിഷയ)ത്തിൽ അവർ നിങ്ങളോട് സഹായം തേടിയെങ്കിൽ, സഹായിക്കൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ബാധ്യത) ഉണ്ട്; നിങ്ങളുടെയും, തങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ വല്ല കരാർ ബന്ധവും (നിലവിൽ) ഉള്ളതായ ജനതക്കെതിരായിട്ടൊഴികെ. [എന്നാലവരെ സഹായിക്കേണ്ട ബാധ്യതയില്ല] അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِى ٱلْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

73 അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മതമ്മിൽ] ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു. ഇതു (പ്രകാരം) നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പവും, വലുതായ നാശവും ഉണ്ടായിത്തീരും.

---

72 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ. وَهَاجَرُوا ഹിജ്റ പോകുകയും. وَجَاهَدُوا സമരം ചെയ്യുകയും. بِأَمْوَالِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം)കൊണ്ട്. وَأَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും. فِي سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَالَّذِينَ آوَوْا ആശ്രയം (സങ്കേതം-അഭയം-സൗകര്യം) നൽകിയവരും. وَّنَصَرُوا അവർ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. أُولَٰئِكَ ആ കൂട്ടർ. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. أَوْلِيَاءُ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണ്. بَعْضٍ ചിലരുടെ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. وَلَمْ يُهَاجِرُوا അവർ ഹിജ്റ പോയിട്ടുമില്ല (പോകുകയും ചെയ്യാത്ത). مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّن وَلَايَتِهِم അവരുടെ മൈത്രീ ബന്ധത്തിൽ നിന്ന്. مِّن شَيْءٍ യാതൊന്നും. حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا അവൻ ഹിജ്റ പോകുന്നതുവരെ. وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ നിങ്ങളോടവർ സഹായം തേടിയെങ്കിൽ. فِي الدِّينِ മതത്തിൽ (മത കാര്യത്തിൽ). فَعَلَيْكُمُ

എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മേലുണ്ട് (ബാധ്യത). النَّصْرُ സഹായം, സഹായിക്കൽ. إِلاَّ عَلَى قَوْمٍ ഒരു ജനത യുടെമേൽ (എതിരിൽ ഒഴികെ). بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ട്. وَبَيْنَهُم അവർക്കിടയിലും. مِّيثَاقٌ വല്ല കരാറും (ഉടമ്പടിയും). وَاللّهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കാണു ന്നവനാണ്. 73 وَالَّذينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. أَوْلِيَاءُ ബന്ധുമിത്രങ്ങ ളാണ്. بَعْضٍ ചിലരുടെ. إِلاَّ تَفْعَلُوهُ അത് (ഇത്) നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ. تَكُن ഉണ്ടായിത്തീരും. فِتْنَةٌ കുഴപ്പം. فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَفَسَادٌ നാശവും. كَبِيرٌ വലുതായ.

റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു നാലായി തരം തിരിക്കുന്നു. (1) ആദ്യകാലത്ത് തന്നെ നബി (ﷺ)യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും സ്വദേശം വിട്ടു മദീ നായിലേക്ക് ഹിജ്റ പോന്ന് അവിടെ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്ത മുഹാജിറുകൾ ദീനിനു വേണ്ടി വളരെയധികം മർദ്ദനങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും അനുഭവിച്ചശേഷം, നാടും വീടും സ്വത്തും കുടുംബവുമെല്ലാം ത്യജിച്ചും, എത്രയോ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടു മദീനായിൽ വന്ന് താമ സമാക്കിയവരാണവർ. ഹിജ്റക്കു മുമ്പും പിമ്പും തന്നെ അവരുടെ ദേഹവും, ധനവും അവർ ദീനിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചു. ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യം.. الذين آمنوا وهاجروا (വിശ്വസിക്കു കയും, ഹിജ്റ പോരുകയും, ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർ) എന്ന് പറഞ്ഞത്. സഹാബികളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, ഇവിടെയെന്നപോലെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളി ലും മുഹാജിറുകൾക്ക് അല്ലാഹു ഒന്നാം സ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

(2) നബി (ﷺ)തിരുമേനിക്കും സ്വദേശം ത്യജിച്ച് ചെല്ലുന്ന മുഹാജിറുകൾക്കും ആശ്രയ വും അഭയവും നൽകി എല്ലാവിധ സഹായസഹകരണങ്ങളും ചെയ്തുകൊടത്ത മദീനാക്കാരാ യ അൻസാരികൾ, ഇവരെപ്പറ്റിയാണ് والذين اووا ونصروا (ആശ്രയം നൽകുകയും സഹായിക്കുക യും ചെയ്തവർ). എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഈ രണ്ടുകൂട്ടരും പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണ് أولئك بعضهم أولياء بعض എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതെ സഹായസഹകരണം, സ്നേഹം, ഗുണ കാംക്ഷ, സാഹോദര്യം, സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ കൂട്ടുത്തരവാദിത്വം ആദിയായവയിൽ അവരന്യോ ന്യം ബാധ്യസ്ഥരും ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിയേണ്ടവരുമാണ്. ഈ തത്വം രണ്ടു കൂട്ടരും അക്ഷരാർത്ഥ ത്തിൽ തന്നെ പാലിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത്ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമത്രെ. അൻസാരികൾ അവരുടെ നാടും, വീടും, സ്വത്തും, കൃഷിയിടവുമെല്ലാം തന്നെ മുഹാജിറുകൾക്ക് ഭാഗിച്ച് കൊടുത്ത് ഒ രേ വീട്ടിലെ ഏകോദരസഹോദരങ്ങളെക്കാൾ അടുപ്പത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ആദ്യം സ്വത്താവകാ ശം പോലും അവർക്കിടയിൽ സ്ഥാപിതമായിരുന്നു. ക്രമേണ മുഹാജിറുകൾ ആ നാട്ടുകാരായി മാറുകയും, സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുമാറാകുകയും ചെയ്ത ശേഷമാണ്-മിക്കവാറും ബദ്ർ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം-താഴെ പറയുന്നതുപോലെ പ്രസ്തുത സ്വത്തവകാശ സമ്പ്രദായം ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടത്.

(3) നേരത്തെത്തന്നെ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശിർക്കിൻെറ നാ ട്ടിൽ നിന്ന് ഹിജ്റ പോന്ന് മുസ്ലിംകളോടൊപ്പം താമസമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവർ ഇവരെക്കു റിച്ചാണ് الذين آمنوا ولم يهاجروا (വിശ്വസിക്കുകയും, ഹിജ്റ പോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ) എ ന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇവർ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിലും ഹജ്റ പോന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മക്കായി ലെ അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ അവരുമായി കൂട്ടുബന്ധം പാലിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. അതു കൊണ്ട് അവർ ഹിജ്റ വരുന്നതുവരെ അവരോട് മേൽപ്രകാരം മിത്രബന്ധം പാലിക്കേണ്ടുന്ന ചുമതല മുഹാജിറുകൾക്കും അൻസാരികൾക്കും ഇല്ല. (مالكم من ولايتهم من شيئ حتى يهاجروا) എന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. എങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളെന്ന നിലക്ക് അവരുടെ മതരംഗത്ത് ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് വല്ല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും നേരിടുമ്പോൾ അവൻ സഹായത്തി നപേക്ഷിച്ചാൽ അവരെ സഹായിക്കൽ നിർബ്ബന്ധവുമാകുന്നു. (وان استنصروكم فى الدين فعليكم النصر) എന്നാൽ, ആ സഹായം മുസ്ലിംകളുമായി വല്ല കരാറിലോ സന്ധി നിശ്ചയത്തിലോ ഇരിക്കുന്ന

അവിശ്വാസികൾക്കെതിരായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. (إلا على قوم بينكم وبينهم ميثاق) അഥവാ, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ആ സഹായം ആ നിശ്ചയങ്ങൾക്ക് എതിരായിത്തീരുവാൻ പാടില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങൾ ശരിക്കു ഗൗനിക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ, ഇല്ലേ എന്ന് അല്ലാഹു കണ്ടും വീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് (والله بما تعملون بصير) ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അവയുടെ പ്രാധാന്യം ഒന്നുകൂടി ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാലാമത്തെ വിഭാഗം സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ വചനത്തിലാണ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനുമുമ്പായി, അവിശ്വാസികളുടെ നിലയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതെ, والذين كفر وابعضهم أولياء بعض (അവിശ്വസിച്ചവർ-അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു) മുശ്‌രിക്കുകളെന്നോ, വേദക്കാരെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ അവർ പരസ്പരം സംഘടിച്ചും കൂട്ടുകെട്ടിലും കഴിയുന്നവരാണ്. അവർ തമ്മിൽ പല നിലക്കുമുള്ള വിയോജിപ്പും ശത്രുതയും ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിനും മുസ്‌ലിംകൾക്കും എതിരെയുള്ള സംരംഭങ്ങളിൽ അവരെല്ലാം ഒരുപോലെത്തന്നെ. യഹൂദികളും മുശ്‌രിക്കുകളുമാണല്ലോ അന്ന് പ്രധാന ശത്രുക്കകായി രംഗത്തുള്ളവർ. നബി (ﷺ)തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിൽപോലും അവിടത്തോട് മുശ്‌രിക്കുകളെക്കാൾ മമതയിലും രഞ്ജിപ്പിലും കഴിയേണ്ടിയിരുന്നവരാണ് യഹൂദികൾ. എന്നിട്ടും, മുശ്‌രിക്കുകളോട് കൂട്ടുചേർന്നു ഗൂഢമായും, പരസ്യമായും മുസ്‌ലിംകളെ എതിർക്കുകയാണവർ ചെയ്തത്. അവിശ്വാസികൾ ഏത് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നാലും ഇസ്‌ലാമിനെതിരിൽ അവരെല്ലാം പരസ്പരം മൈത്രിഭാവമുള്ളവരായിക്കുമെന്നുള്ളതിന് ഇതുതന്നെ തെളിവാണല്ലോ. പിൽക്കാല ചരിത്രങ്ങളിൽ ഇതിന് ധാരാളം തെളിവുകൾ കാണാവുതുമാകുന്നു.

അവസാനം അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഗൗരവപൂർവ്വം താക്കീത് ചെയ്യുന്നു: الاتفعلوه تكن فتنة فى الارض وفساد كبير (ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പവും വലിയ നാശവും ഉണ്ടായിത്തീരും) നിങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളായി വർത്തിക്കുക. തമ്മതമ്മിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്യുക. അവിശ്വാസികളെ മിത്രങ്ങളാക്കാതിരിക്കുക, കരാറ് വ്യവസ്ഥകൾക്കു ലംഘനം വരുത്താതിരിക്കുക മുതലായി മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തത്വങ്ങൾ ശരിക്കും നിങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാത്ത പക്ഷം, അത് ഇസ്‌ലാമിനും നിങ്ങൾക്കും വമ്പിച്ച അനർത്ഥവും ആപത്തും വരുത്തിത്തീർക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ സദാ ഓർമ്മവെക്കണമെന്ന് സാരം. അവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണെന്നും, സത്യവിശ്വാസികളും അവരും തമ്മിൽ ബന്ധുമിത്രങ്ങളല്ലെന്നുമുള്ള തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് 'മുസ്‌ലിം കാഫിറിനെയും, കാഫിർ മുസ്‌ലിമിനെയും അനന്തരമെടുക്കുകയില്ല' എന്നു നബി (ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതും, മുഹാജിറുകളെയും, അൻസാരികളെയും പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلَّذِينَ ءَاوَواْ وَّنَصَرُوٓاْ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُؤْمِنُونَ حَقًّاۚ لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾

74 വിശ്വസിക്കുകയും, ഹിജ്റപോകുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരും, ആശ്രയം നൽകുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തവരും, (അതെ) അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ. അവർക്ക് പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

74 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. وَهَاجَرُوا ഹിജ്റ പോകുകയും ചെയ്ത. وَجَاهَدُوا സമരം ചെയ്കയും ചെയ്ത. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَالَّذِينَ آوَوْا ആശ്രയം (അഭയം) നൽകിയവരും. وَّنَصَرُوا സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത. أُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ

ıാസികൾ. حَقًّا യഥാർത്ഥത്തിൽ. لَّهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّغْفِرَةٌ പാപമോചനം. وَرِزْقٌ ഉപജീവനവും, ആഹാരവും. كَرِيمٌ മാന്യമായ.

ഇവരാണ് പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾ. ഇവരിൽ ഉൾപെടാത്ത സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഇവരുടെ അത്ര ഉന്നത നിലവാരവും പദവികളുമില്ല എന്ന് സാരം. തുടർന്ന് പറയുന്നത് നോക്കുക:

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنۢ بَعْدُ وَهَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ مَعَكُمْ فَأُوْلَٰٓئِكَ مِنكُمْ ۚ وَأُوْلُواْ ٱلْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِى كِتَٰبِ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌۢ ﴿٧٥﴾

75 പിന്നീട് വിശ്വസിക്കുകയും, 'ഹിജ്റ' പോരുകയും, നിങ്ങളോടൊപ്പം സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർ, അക്കൂട്ടർ-നിങ്ങളിൽ പെട്ടവർ (തന്നെ) ആകുന്നു. രക്തബന്ധങ്ങളുള്ളവരാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ (അഥവാ നിയമ നിശ്ചയത്തിൽ) അവരിൽ ചിലർ ചിലരോട് [തമ്മതമ്മിൽ] കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

75 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. مِن بَعْدُ ശേഷമായി, പിന്നീട്. وَهَاجَرُوا ഹിജ്റ പോകുകയും. وَجَاهَدُوا സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത. مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെകൂടെ. فَأُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ പെട്ടവരാണ്. وَأُولُوا ഉള്ളവർ, ഉടയവർ. الْأَرْحَامِ രക്തബന്ധങ്ങൾ. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. أَوْلَىٰ അധികം ബന്ധപ്പെട്ട (അണഞ്ഞ)വരാണ്. بِبَعْضٍ ചിലരോട്, ചിലരുമായി. فِي كِتَابِ ഗ്രന്ഥ (നിയമ-നിശ്ചയ)ത്തിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്..

നബി (ﷺ)യുടെ കാലത്തെ സത്യവിശ്വാസികൾ നാല് തരക്കാരണെന്നും, അവരിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നു തരക്കാർ ഏതെല്ലാമാണെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവരിൽ 4-ാമത്തെ തരക്കാരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ ആദ്യഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതായത്, ആദ്യത്തെ മുഹാജിറുകളോടൊപ്പം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു ഹിജ്റ പോകുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും, പിന്നീട് വിശ്വസിക്കുകയും മദീനായിലേക്ക് ഹിജ്റ പോകുകയും, ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളായ നിങ്ങളോടൊപ്പം പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ. അവരും നിങ്ങളിൽപെട്ടവർ തന്നെയാണ്. അവരെ അന്യരായി ഗണിച്ചുകൂടാ. അവരോടും നിങ്ങൾ മൈത്രിയോടെ വർത്തിക്കണമെന്ന് സാരം.

മുഹാജിറുകളും, അൻസാരികളും തമ്മിൽ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണെന്നും, അവർ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട് കഴിയേണ്ടവരാണെന്നും വിവരിച്ചശേഷം, ആ ബന്ധത്തെക്കാൾ ശക്തിപ്പെട്ടതും തീരെ മുറിഞ്ഞ് പോകാത്തതുമായ ഒരു ബന്ധമാണ് രക്തച്ചാർച്ചയുടെ ബന്ധമെന്നും, അതുകൊണ്ട് രക്തബന്ധമുള്ളവർ തമ്മിൽ കൂടുതൽ ചില ബന്ധങ്ങളുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഈ വചനത്തോട് കൂടി, മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും തമ്മിൽ, തൽക്കാല സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്ന സ്വത്തവകാശ സമ്പ്രദായം നിറുത്തൽ ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. സ്വത്താവകാശം കുടുംബബന്ധമുള്ളവർ തമ്മിൽ മാത്രമായി നിലനിറുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് ഖുർആൻമുഖേന ഇസ്‌ലാമിലെ സ്ഥിരമായ സ്വത്തവകാശ നിയമമെന്നത്രെ **فى كتاب الله** (അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ) എന്ന വാക്കിൻെറ താൽപര്യം. കുടുംബബന്ധമാണ് കൂടുതൽ ശക്തമായ ബന്ധമെന്നുള്ള തത്വത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സ്വത്തവകാശമല്ലാത്ത വേറെയും ചില അവകാശങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. വിവാഹകാര്യം, സ്വത്തിൻെറ ക്രയവിക്രയം, ജനാസ ശുശ്രൂ

ഷണം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ ചിലർക്കുവേണ്ടി കൈകാര്യം നടത്തുവാൻ ചിലർക്ക് നിയമപരമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളും, അധികാരങ്ങളും ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു.

അബൂദാവുദ് ത്വയാലസീയും, ത്വബ്റാനീയും (ﷺ)മറ്റും ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (ﷺ)പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങിനെ രിവായത്തു ചെയ്യുന്നു: ''റസൂൽ (ﷺ)അവിടുത്തെ സഹാബികൾക്കിടയിൽ സാഹോദര്യബന്ധം സ്ഥാപിക്കുകയും അവർക്കിടയിൽ അനന്തരാവകാശം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. –... **واولوا لارحام** (രക്തബന്ധമുള്ളവർ തമ്മതമ്മിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്) എന്ന വചനം അവതരിക്കുന്നതുവരെ, അത് അവതരിച്ചപ്പോൾ അത് ഉപേക്ഷിക്കുകയും, കുടുംബബന്ധം മുഖേനയുള്ള അനന്തരാവകാശം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. **والله اعلم**''

اللهم لك الحمد ولك الفضل والمنة

9. സൂറത്തു - ത്തൗബഃ سورة التوبة

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 129 - വിഭാഗം (റുകുഉ്) 16

ഈ സൂറത്തിൽ പലരുടെയും തൗബഃയെ (പാശ്ചാത്താപത്തെ)ക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് ഇതിന് സൂറത്തുത്തൗബഃ എന്നു പേർ വന്നത്. സൂറത്തുൽ 'ബറാ അത്ത്' (براءة) എന്നും പേരുണ്ട്. ആരംഭ വചനത്തിൻെറ തുടക്കം 'ബറാഅത്ത്' എന്ന വാക്കാണല്ലോ. ഉള്ളടക്കത്തിൻെറ ചില പ്രത്യേക വശങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വേറെയും പേരുകൾ ഇതിന് പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സൂറത്ത് മുഴുവനും അല്ലെങ്കിൽ മിക്കഭാഗവും ഹിജ്റഒമ്പതാം കൊല്ലത്തിൽ തബൂക്ക് യുദ്ധകാലത്തും അതിനുശേഷവുമായി അവതരിച്ചതാകുന്നു. ആദ്യത്തിലെ ഏതാനും വചനങ്ങൾ തിരുമേനി യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങുമ്പോഴാണ് അവതരിച്ചതെന്ന് പലരും പറയുന്നു. താഴെ വിവരിക്കുന്ന പ്രകാരം, ആ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ കൽപനകൾ വിളംബരപ്പെടുത്തുവാൻ മക്കായിലേക്ക് തിരുമേനി ആളെ അയക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

എല്ലാ സൂറത്തുകളുടെയും ആരംഭത്തിലുള്ളതുപോലെ ഈ സൂറത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ, സഹാബികളോ ശേഷമുള്ളവരോ ആരും തന്നെ അവരുടെ മുസ്ഹഫുകളിൽ 'ബിസ്മി' (البسملة) എഴുതി വന്നിട്ടില്ല. ഇതിന് ചില കാരണങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു. മറ്റുള്ളവയെപ്പോലെ ഈ സൂറത്തിൽ 'ബിസ്മി' അവതരിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് കൂടുതൽ ശരിയായ അഭിപ്രായം. അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തെക്കുറിക്കുന്നതാണ് 'ബിസ്മി'. ഈ –സൂറത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ പ്രധാനമായും മുശ്‌രിക്കുകളുമായുള്ള കർശന നടപടികളെ സംബന്ധിക്കുന്നവയുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിൽ ബിസ്മി അവതരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണമെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. والله اعلم

بَرَآءَةٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى ٱلَّذِينَ عَـٰهَدتُّم مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

1 (ഇത്) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും, അവൻെറ റസൂലിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു (ബാധ്യത) ഒഴിവാകലാണ് [ഒഴിവായിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനമാണ്]; മുശ്‌രിക്കു [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ കരാറു നടത്തിയിട്ടുള്ളവരോട്

فَسِيحُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى ٱللَّهِ ۙ وَأَنَّ ٱللَّهَ مُخْزِى ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٢﴾

2 ആകയാൽ, (ഹേ, മുശ്‌രിക്കുകളേ,) നിങ്ങൾ നാലുമാസം ഭൂമിയിൽ (യഥേഷ്ടം) സഞ്ചരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ (തോൽപിച്ച്) അശക്തമാക്കുന്നവരല്ലെന്നും, അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്നവനാണെന്നും.

---

1 بَرَاءَةٌ ഒരു ഒഴിവാണ്, ഒഴിവ് പ്രഖ്യാപനമാകുന്നു. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിൽനിന്നും. إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُّم യാതൊരുവരിലേക്ക്, യാതൊരു കൂട്ടരോട് നിങ്ങൾ കരാർ (ഉടമ്പടി) ചെയ്തവരോട്. مِّنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ(നിന്ന്). 2 فَسِيحُوا അതിനാൽ (ഇനി) നിങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുവിൻ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. أَرْبَعَةَ നാലു. أَشْهُرٍ മാസങ്ങൾ. وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ. أَنَّكُمْ നിങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്ന്. غَيْرُ അല്ലാത്ത(വർ). مُعْجِزِي കഴിയാതാക്കുന്നവർ, അശക്തമാക്കുന്നവർ (ആകുന്നു). اللهِ അല്ലാഹുവിനെ. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും. مُخْزِي അപമാനിക്കുന്നവൻ, നിന്ദിക്കുന്നവൻ. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ..

നബി (ﷺ) യും സത്യവിശ്വാസികളും മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മർദ്ദനംകൊണ്ട് വളരെക്കാലം പൊറുതിമുട്ടി അവസാനം മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ പോയി. എന്നിട്ടും അവരുടെ അക്രമങ്ങളും ആക്രമണങ്ങളും നിലച്ചില്ല തക്കംകിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ അവരത് നടത്തിക്കൊണ്ട് തന്നെയിരുന്നു. അങ്ങനെ ബദ്ർ, ഉഹ്ദ്, ഖൻദഖ് മുതലായ യുദ്ധങ്ങളുണ്ടായി. മദീനായിലെ യഹൂദികളെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം ഇതിന് പുറമെയും, അവരുമായി നബി (ﷺ) സന്ധികൾ നടത്തിയെങ്കിലും അതെല്ലാം ലംഘിക്കുകയും, മുശ്‌രിക്കുകൾക്കു പിന്തുണ നൽകിക്കൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകളെ കൂടുതൽ അലട്ടുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. ഹിജ്റ 6-ാം കൊല്ലത്തിൽ മുശ്‌രിക്കുകളുമായി പ്രസിദ്ധമായ ഹുദൈബിയാ സന്ധി നടന്നു. ചരിത്രത്തിൽ തുല്യതയില്ലാത്തവിധം മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് വിട്ടുവീഴ്ചകൾ അടങ്ങിയതായിരുന്നു പത്തുകൊല്ലക്കാലം അവധിവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ സന്ധി. അവധിക്കുമുമ്പേ തന്നെ മുശ്‌രിക്കുകളിൽനിന്ന് സന്ധിലംഘനമുണ്ടായി. അതിനെ തുടർന്ന് ഹിജ്റ 8-ാം കൊല്ലത്തിൽ മക്കാ വിജയത്തിന് ആ സന്ധി വഴി തെളിയിച്ചു. അതോടുകൂടി മുശ്‌രിക്കുകളുടെ കേന്ദ്ര ആസ്ഥാനം (മക്ക) ഇസ്‌ലാമിൻെറ അധീനത്തിൽ വന്നു. എങ്കിലും ചുറ്റുപുറങ്ങളിലുള്ള മുശ്‌രിക്കുകൾ ഇപ്പോഴും തക്കംപാർത്തും, ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും തബൂക്ക് യുദ്ധത്തിന് മദീനാ വിട്ടുപോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഇവരുടെ ഭീഷണികളും കരാറ് ലംഘനങ്ങളും കൂടുതൽ പ്രകടമായി. അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മദീനയിലെ കപടവിശ്വാസികൾ നാട്ടിൽ വലിയ ഭീതി ഉളവാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, കരാറ് വ്യവസ്ഥകൾക്കുംസന്ധിനിശ്ചയങ്ങൾക്കും മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പക്കൽ വിലയില്ലെന്നും, വഞ്ചനക്കും ലംഘനത്തിനും കിട്ടുന്ന പഴുതുകളെല്ലാം അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്നും അനുഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ, അവർക്കിടയിൽ സമാധാനപൂർവ്വം ജീവിക്കുവാനും, സന്ധി നടത്തി അടങ്ങിയിരിക്കുവാനും സാദ്ധ്യമല്ലാതായി. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചുറ്റുപാടിലാണ് ഈ വചനങ്ങളും തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളും അവതരിക്കുന്നത്.

മുശ്‌രിക്കുകളോടുള്ള പരസ്യമായ ഒരു വിളംബരമായിക്കൊണ്ടാണ് ഈ വചനങ്ങളും തുടർന്നുള്ള കുറേവചനങ്ങളും നിലകൊള്ളുന്നത്. വിളംബരം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെങ്കിലും അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത് നബി (ﷺ) മുഖാന്തരമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവൻെറ റസൂലിൽ നിന്നുമുള്ള ബാധ്യത ഒഴിവാകൽ (**براءة من الله ورسوله**) എന്ന് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലും, അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവൻെറ റസൂലിൽനിന്നുമുള്ള അിറയിപ്പ് (**اذان من الله ورسوله**) എന്ന് അടുത്തവചനത്തിലും അതിന്ന് ശീർഷകം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അക്കാലത്ത് അറേബ്യമുഴുവനും പരസ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതുള്ള വല്ല കാര്യവും വിളംബരപ്പെടുത്തുവാൻ ഹജ്ജ് സമയത്തെപ്പോലെ ഉതകുന്ന മറ്റൊരവസരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അടുത്തവചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം ഈ വിളംബരം ഹജ്ജ് ദിവസം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്‌വാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഹദീസുകളും രിവായത്തുകളും പലതും കാണാം. അവയുടെ രത്നചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

ഹിജ്റ 9-ാം കൊല്ലത്തിൽ, 'തബൂക്ക്' യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു വന്നശേഷം, നബി (ﷺ) ഹജ്ജിന് മക്കയിലേക്ക് പോകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ, മുശ്‌രിക്കുകളും ഹജ്ജിൽ പങ്കെടുക്കുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് തിരുമേനി പോകാതിരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അക്കൊല്ലം ഹജ്ജിൻെറ അമീറായി (നേതാവായി) നബി (ﷺ) അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (رضي الله عنه) നെ അയച്ചു. നൂറുകണക്കിൽ മുസ്‌ലിംകളും അദ്ദേഹമൊന്നിച്ച് പോയിരുന്നു. അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) പുറപ്പെട്ടുപോയിക്കഴിഞ്ഞശേഷം ഈ വചനങ്ങളെ ഹജ്ജിൽ വിളംബരപ്പെടുത്തുവാൻ പിന്നാലെ അലി (رضي الله عنه) യെയും നബി (ﷺ) അയക്കുകയുണ്ടായി. എനിക്കുവേണ്ടി വിളംബരം നടത്തുന്ന ആൾ എൻെറ കുടുംബത്തിൽ ഒരാളായിരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചത്. (*)

* ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉത്തരവാദപ്പെട്ട പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ പ്രതിനിധിയെ അയക്കുമ്പോൾ, ആ പ്രതിനിധി അയാളെ അയക്കുന്ന ആളുടെ അടുത്ത ബന്ധുവായിരിക്കണമെന്നുള്ളത് അറബികളുടെ ഇടയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പതിവായിരുന്നു

അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ, മറ്റു ചിലരും കൂടി അക്കൊല്ലത്തെ ഹജ്ജ് മഹാ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് ദുൽഹജ്ജ് മാസം പത്തിന് ഈ സൂറത്തിൻെറ ആദ്യം മുതൽക്കുളള ഏതാനും വചനങ്ങൾ (മുപ്പതോ നാൽപതോ വചനങ്ങൾ) വിളംബരം ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, അടുത്തകൊല്ലം മുതൽ മുശ്‌രിക്കുകളാരും കഅ്ബത്തിങ്കൽ ഹജ്ജിന് വരരുതെന്നും, മേലിൽ ആരും നഗ്നരായി 'ത്വവാഫ്' (കഅ്ബഃ പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്യരുതെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. നേരത്തെത്തന്നെ ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ഹജ്ജിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്‌വാൻ അബൂബക്കർ (ﷺ) ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, അലി (ﷺ) യുടെ വിളംബരത്തിലും ഇത് രണ്ടും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന അബൂഹുറൈറ (ﷺ) യുടെ ഹദീസിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: ''ഈ വചനത്തി (ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തി)ൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് വളരെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ പറയുന്നു: കാലാവധി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരെയോ, നാലുമാസക്കാലത്തിന് താഴെ അവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവരെയോ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനം. അവർക്ക് നാലുമാസം വരെ അവധി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. അവധി നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുളള കരാറുകാർക്ക് അവരുടെ അവധികാലം തീരുന്നതുവരെയും അവധി നൽകപ്പെടും. അവർക്ക് അവരുടെ അവധി പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്ന് (നാലാം വചനത്തിൽ) പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇപ്രകാരം ഹദീസിലും വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നല്ല അഭിപ്രായം. 'ഇബ്നു ജരീറും' (رحمه الله) ഇതാണ് നല്ലതായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വേറെ പലരിൽ നിന്നും ഇങ്ങനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.''

രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൻെറ അവസാനഭാഗം മുശ്‌രിക്കുകൾക്കുളള താക്കിതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഈ പ്രഖ്യാപനം കഴിഞ്ഞത് മുതൽക്ക് തന്നെ ആ താക്കീതിൻെറ ഫലം അവർ അനുഭവിച്ചറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

وَأَذَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦٓ إِلَى ٱلنَّاسِ يَوْمَ ٱلْحَجِّ ٱلْأَكْبَرِ أَنَّ ٱللَّهَ بَرِىٓءٌ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ۙ وَرَسُولُهُۥ ۚ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى ٱللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾

3 അല്ലാഹുവിൽനിന്നും, അവൻെറ റസൂലിൽനിന്നുമുളള ഒരു അിറയിപ്പുമാകുന്നു. മഹത്തായ ഹജ്ജിൻെറ ദിവസത്തിൽ മനുഷ്യരോട് (പൊതുവിൽ). അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും മുശ്‌രിക്കുകളിൽനിന്ന് (ബാദ്ധ്യത) ഒഴിവായവരാണെന്ന്. എന്നാൽ, (മുശ്‌രിക്കുകളേ) നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, അതു നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായിരിക്കും; നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ (പരാജയപ്പെടുത്തി) അശക്തമാക്കുന്നവരല്ലെന്ന് അറിഞ്ഞു കൊള്ളുവിൻ. അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് (നബിയേ) വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

إِلَّا ٱلَّذِينَ عَٰهَدتُّم مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْـًٔا وَلَمْ يُظَٰهِرُوا۟ عَلَيْكُمْ أَحَدًا

4 (പക്ഷേ) മുശ്‌രിക്കുകളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ കരാറു നടത്തിയിട്ടുളളവരൊഴികെ, പിന്നീട് (അതിൽ) നിങ്ങളോട് യാതൊന്നും അവർ പോരായ്മ വരുത്തിയിട്ടുമില്ല. നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ ഒരാൾക്കും അ

فَأَتِمُّوٓاْ إِلَيۡهِمۡ عَهۡدَهُمۡ إِلَىٰ مُدَّتِهِمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

വർ പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുമില്ല (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരൊഴികെ); അപ്പോൾ, അവർക്ക് അവരുടെ കാലം [അവധി] വരേക്ക് അവരുടെ കരാറ് നിങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

---

3 وَأَذَانٌ ഒരു അറിയിപ്പു (പ്രഖ്യാപനവു) മാണ്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിൽനിന്നും. إِلَى النَّاسِ മനുഷ്യരിലേക്ക്, ജനങ്ങളോട്. يَوْمَ الْحَجِّ ഹജ്ജിന്റെ ദിവസം. الْأَكْبَرِ വലിയതായ (മത്തായ). أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആണ്) എന്ന്. بَرِيءٌ ഒഴിവായവനാണ് (എന്ന്). مِّنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്രിക്കുകളിൽ(നിന്ന്). وَرَسُولُهُ അവന്റെ റസൂലും. فَإِن تُبْتُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം. فَهُوَ അപ്പോൾ അത്. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമാകുന്നു. وَإِن تَوَلَّيْتُمْ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന പക്ഷം. فَاعْلَمُوا നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ. أَنَّكُمْ നിങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്ന്. غَيْرُ مُعْجِزِي അസാദ്ധ്യമാക്കാത്തവർ, അശക്തമാക്കുന്നവരല്ല (എന്ന്). اللهِ അല്ലാഹുവിനെ. وَبَشِّرِ സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരോട്. بِعَذَابٍ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി. أَلِيمٍ വേദനപ്പെട്ട (വേദനയേറിയ). 4 إِلَّا ഒഴികെ. الَّذِينَ عَاهَدتُّم നിങ്ങൾ കരാർ നടത്തിയിട്ടുള്ളവർ. مِّنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്രിക്കുകളിൽനിന്ന്. ثُمَّ പിന്നീട്. لَمْ يَنقُصُوكُمْ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ചുരുക്കി (നിങ്ങളോട് കുറവു വരുത്തി) യിട്ടില്ല. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَلَمْ يُظَاهِرُوا അവർ പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുമില്ല. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ. أَحَدًا ഒരാൾക്കും. فَأَتِمُّوا എന്നാൽ (അപ്പോൾ) പൂർത്തിയാക്കുവിൻ. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്, അവരോട്. عَهْدَهُمْ അവരുടെ കരാറ്. إِلَى مُدَّتِهِمْ അവരുടെ കാലംവരെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും. الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ..

يوم الحج الاكبر(മഹത്തായ ഹജ്ജിന്റെ ദിവസം) 'ദുൽഹജ്ജ്' ഒമ്പതാം ദിവസമായ 'അറഫാ' ദിനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, പത്താം ദിവസമായ പെരുന്നാൾ ദിനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, തുടർന്നുള്ള മൂന്ന് ദിവസങ്ങളായ 'അയ്യാമുത്തശ്‌രീഖി'നെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ, ഹജ്ജ് കാലത്തെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടും. പക്ഷേ, വിളംബരം നടത്തപ്പെട്ടത് പെരുന്നാൾ ദിവസമായിരുന്നുവെന്ന് ഹദീസിനാൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ട് ആ ദിവസമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഹജ്ജിന്റെ വിശേഷണമായി الاكبر (ഏറ്റവും വലുതായ-അഥവാ മഹത്തായ) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിന് പലരും പല കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞ് കാണുന്നു: ഉംറഃകർമ്മത്തെപ്പറ്റി ചെറിയ ഹജ്ജ് (الحج الاصغر) എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ളതുകൊണ്ട് അതല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുവാനാണെന്നും, ഹജ്ജിന്റെ പ്രധാന കർമ്മങ്ങൾ നടക്കുകയും ജനങ്ങളെല്ലാം മിനായിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നത് പെരുന്നാൾ ദിവസമായതുകൊണ്ട് അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നും മറ്റുമാണ്. ഏതായാലും-ഇക്കാലത്ത് ചിലർ ധരിച്ചുവശായതുപോലെ-അറഫാ ദിവസം വെള്ളിയാഴ്ചയായി വരുന്ന കൊല്ലങ്ങളിലെ ഹജ്ജിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക നാമമോ, വിശേഷണമോ അല്ല 'ഹജ്ജുൽ അക്ബർ' (الحج الاكبر) എന്ന വാക്ക്.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ പറയാം: (1) നബി (ﷺ) യും മുശ്രിക്കുകളുമായുള്ള കരാറ് വ്യവസ്ഥകൾ ഇതോടെ അവസാനിച്ചു. (2) കഴിഞ്ഞുപോയ തെറ്റുകളിൽ നിന്നും ലംഘനങ്ങളിൽ നിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങിയാൽ അതവർക്ക് ഗുണമായിത്തീരും. അല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെ ഫലം (ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും) അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ അവർക്ക് സാദ്ധ്യമാകുക ഇല്ലതന്നെ. 'പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുക' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഇസ്‌ലാമിനെ സ്വീകരിക്കുക എന്നായിരി

ക്കും. കാരണം, ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിക്കാത്ത മുസ്‌ലിംകളുടെ രക്ഷയിൽ വർത്തിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി 6-ാം വചനത്തിൽ പ്രത്യേകം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. (3) മുസ്‌ലിംകളുമായി വല്ല കരാറും നിലവിലുണ്ടായിരിക്കുകയും, അതിൽ വിഘ്നം വരുത്തുകയോ, മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരായി ശത്രുക്കളെ സഹായിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രം ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുന്നു. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുമ്പ് പറഞ്ഞ നാല് മാസങ്ങളുടെ അവധിയുടെ കണക്കില്ല. അവരുമായുള്ള കരാറിൽ നിശ്ചയിച്ച അവധി തീരുന്നതുവരെ അത് പാലിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഹുമൈദ്ബ്നു അബ്ദിർ റഹ്മാൻ (رحمه الله) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''ആ ഹജ്ജിൽ വെച്ച് അക്കൊല്ലത്തിനുശേഷം ഒരു മുശ്‌രിക്കും ഹജ്ജ് ചെയ്യരുതെന്നും, നഗ്നരായി ആരും 'ത്വവാഫ്' ചെയ്യരുതെന്നും ബലിപെരുന്നാൾ ദിവസം മിനായിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) എന്നേയും അയച്ചിരുന്നു'' (നിവേദകനായ) ഹുമൈദ് പറയുകയാണ്: ''പിന്നീട് റസൂൽ (ﷺ) അലിയ്യുബ്നു അബീത്വാലിബ് (رضي الله عنه) നെയും 'ബറാഅത്ത്' പ്രഖ്യാപനത്തിനായി പിന്നാലെ അയച്ചു.'' അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) തുടർന്ന് പറഞ്ഞു: ''അങ്ങനെ, അലിയും തങ്ങളൊന്നിച്ച് ബലിപെരുന്നാൾ ദിവസം മിനായിലെ ജനങ്ങളിൽ 'ബറാഅത്തും', ഇക്കൊല്ലത്തിനുശേഷം മുശ്‌രിക്കുകൾ ഹജ്ജ് ചെയ്യരുതെന്നും, നഗ്നൻമാർ ത്വവാഫ് ചെയ്യരുതെന്നും വിളംബരം നടത്തി.' (ബുഖാരി)

فَإِذَا ٱنسَلَخَ ٱلْأَشْهُرُ ٱلْحُرُمُ فَٱقْتُلُوا۟ ٱلْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَٱحْصُرُوهُمْ وَٱقْعُدُوا۟ لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَإِن تَابُوا۟ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ فَخَلُّوا۟ سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

5 അങ്ങനെ, (യുദ്ധം) നിഷിദ്ധമായ (ആ) മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയാൽ, മുശ്‌രിക്കുകളെ നിങ്ങൾ വധിക്കുവിൻ, അവരെ കിട്ടിയേടത്തുവെച്ച്. അവരെ പിടിക്കുകയും, അവരെ ഉപരോധിക്കുകയും, എല്ലാ പതിസ്ഥലങ്ങളിലും അവർക്കു വേണ്ടി (പതി) ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ഇനി, അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സക്കാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, (അവർക്ക്) അവരുടെ വഴി ഒഴിവാക്കി (വിട്ടു) കൊടുക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

---

5 فَإِذَا انسَلَخَ അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞാൽ. الْأَشْهُرُ (ആ) മാസങ്ങൾ. الْحُرُمُ നിഷിദ്ധമായ, പരിപാവനമായ. فَاقْتُلُوا നിങ്ങൾ വധിക്കുവിൻ, കൊല്ലുവിൻ. الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളെ. حَيْثُ ഇടത്തിൽ, വിധത്തിൽ. وَجَدتُّمُوهُمْ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ കിട്ടിയ, നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയ. وَخُذُوهُمْ അവരെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاحْصُرُوهُمْ അവരെ ഉപരോധിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَاقْعُدُوا ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. لَهُمْ അവർക്കായി. كُلَّ مَرْصَدٍ എല്ലാ പതിസ്ഥലത്തും, നിരീക്ഷണ സ്ഥാനത്തും. فَإِن تَابُوا ഇനി (എന്നാൽ) അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചെങ്കിൽ. وَأَقَامُوا അവർ നിലനിറുത്തുകയും. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَآتَوُا അവർ കൊടുക്കുകയും. الزَّكَاةَ സക്കാത്ത്. فَخَلُّوا എന്നാൽ ഒഴിവാക്കുവിൻ. سَبِيلَهُمْ അവരുടെ വഴി, മാർഗ്ഗം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്..

الاشهر الحرم (യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ മാസങ്ങൾ) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. (1) യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ ദുൽഖഅ്ദഃ, ദുൽഹിജ്ജഃ, മുഹറം എന്നിവ

യും റജബുംകൂടി നാലുമാസങ്ങൾതന്നെയാണ് ഇവിടെയും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇതനു സരിച്ച് മുമ്പ് കരാർ നിലവിലില്ലാത്ത മുശ്‌രിക്കുകളോട് പ്രഖ്യാപനം നടന്നത് മുതൽ അടുത്ത മുഹറം കഴിയുന്നതുവരെ നടപടിയൊന്നും എടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, മുഹറം കഴിഞ്ഞാൽ-അവർ പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങാത്തപക്ഷം--മേൽപറഞ്ഞ നടപടികൾ അവരോട് സ്വീകരിക്കണമെന്നു മായിരിക്കും ആയത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. (2) യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ ആ മാസങ്ങളല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേ ശ്യം. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ നാലുമാസം ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊള്ളുക (**فسيحوافى الارض اربعة اشهر**) എന്ന് മുശ്‌രിക്കുകളോടും അവർക്ക് അവരുടെ കരാറ് പൂർത്തിയാക്കി ക്കൊടുക്കുക (**فأتمو إليهم عهدهم**) എന്ന് മുസ്‌ലിംകളോടും പറഞ്ഞ ആ കാലമാണുദ്ദേശ്യം. ഇതനു സരിച്ച് ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിനുശേഷം അതാത് കൂട്ടർക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും അവരോട് യുദ്ധം നടത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമായ ആ മാസങ്ങൾ കഴിയുന്നതുവരെ അവരോട് ഒരു നടപടിയും എടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അത് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ-അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങാത്തപക്ഷം -മേൽപറഞ്ഞ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നുമായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. ഈ അഭിപ്രായത്തിനാണ് ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മുജാഹിദ്, ഇബ്നുഇസ്ഹാഖ്, ഖത്താദഃ സുദ്ദീ (ﷺ) എന്നിവരുടെയും അഭിപ്രായം അതാണെന്നും, സന്ദർഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാകുന്നത് ഇതാണെന്നും, യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ നാല് മാസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിധി ഈ സൂറത്തിൽതന്നെ (36-ാം വചനത്തിൽ) പ്രത്യേകം താഴെ വരുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കരാറ് പ്രകാരം യുദ്ധ നടപടിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ആ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം അവർ പശ്ചാത്തപിക്കാതെ പഴയപടി തന്നെ തുടരുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നടപടികൾ ഇവയാകുന്നു: (1) കിട്ടിയേടത്തുവെച്ച് കൊലപ്പെടുത്തുക. (2) പിടിച്ച് ബന്ധനത്തിലാക്കുക. ബന്ധനത്തിലാക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് സൂറത്തുൽ അൻഫാൽ 67-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ആക്ഷേപം ഇപ്പോൾ നിലവിലില്ല. മുസ്‌ലീംകൾക്ക് ശക്തിയും പ്രതാപവും വന്ന് കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണല്ലോ. (3) ഉപരോധം ചെയ്യുക. അവർ കോട്ടക്കകത്തോ മറ്റോ പ്രവേശിച്ച് രക്ഷപ്പെടുന്ന പക്ഷം അവർ പുറത്തുവന്ന് കീഴൊതുങ്ങാൻ നിർബന്ധിത രാകുമാറ് ഉപരോധം ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന് സാരം. (4) തക്കവും തരവും നോക്കി എല്ലാ മർമ്മ സ്ഥാനങ്ങളിലും പതിയിരുന്നുകൊണ്ട് അവരെ സൈ്വരവിഹാരം കൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കാ തിരിക്കുക. അക്കാലത്ത് ശത്രു വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന യുദ്ധ നയങ്ങളാണിതെല്ലാം.

ഈ പ്രഖ്യാപനം കഴിഞ്ഞ ശേഷവും ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുന്ന പക്ഷം അതു വരെ അവർ ചെയ്ത അക്രമങ്ങളുടെയോ മത്സരങ്ങളുടെയോ പേരിൽ യാതൊരു നടപടിയും എ ടുക്കപ്പെടുകയില്ല. പശ്ചാത്തപിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ശിർക്കിൽ നിന്ന് പിൻമാറി ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുക എന്നാകുന്നു. പക്ഷെ, ഇസ്‌ലാമിൻെറ മുദ്രാവാക്യങ്ങളായ ശഹാ ദത്ത് കലിമകൾ നാവുകൊണ്ട് പറഞ്ഞാൽ മാത്രം പോരാ, അത് പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് തെളിയി ക്കുകയും വേണം. അതായത് ശാരീരികമായി ഏറ്റവും വലിയ നിർബന്ധകടമയായ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തിപ്പോരുകയും, ധനപരമായി ഏറ്റവും വലിയ കടമയായ സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും വേണം. അതവർ ചെയ്താൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കുള്ള എല്ലാ പൗരാവകാശങ്ങൾക്കും അവർ അർഹ രായിത്തീർന്നു. പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഈ തത്വം ഇങ്ങിനെ വ്യക്തമാക്കുന്നു: ''അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ലെന്നും, മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെന്നും സാക്ഷ്യ പ്പെടുത്തുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സക്കാത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ യുദ്ധം മനുഷ്യരോടുചെയ്യാൻ എന്നോട് കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതവർ ചെയ്താൽ അവരു ടെ രക്തങ്ങളും, സ്വത്തുക്കളും എന്നിൽ നിന്നും അവർ കാത്തു രക്ഷിച്ചു: (മറ്റു കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കാരണം) ഇസ്‌ലാമിക നിയമമനുസരിച്ച് (നടപടി) വേണ്ടി വന്നാലല്ലാതെ. (മറ്റു നിലക്കുള്ള) അവരുടെ വിചാരണ (അഥവാ കൃത്യമായ കണക്ക് പരിശോധന) അല്ലാഹുവിൻെറ ബാധ്യതയാ ണ്.'' (ബു; മു) ഇപ്രകാരം ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇസ്‌ലാമിൻെറ മുറപ്ര

കാരമുള്ള ശാസനകളൊന്നും നിഷേധിക്കുവാൻ അവർക്കു പാടില്ല. നിഷേധിച്ചാൽ അതിൻെറ പേരിൽ അവരോട് നിയമാനുസൃതമായ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം. ഈ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നബി (ﷺ) യുടെ വിയോഗനന്തരം, മേലിൽ തങ്ങൾ സക്കാത്തുകൊടുക്കുകയില്ലെന്ന് ശഠിച്ചവരോട് ഒന്നാം ഖലീഫ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) യുദ്ധം നടത്തിയത്.

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ٱسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَـٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُۥ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

6 (നബിയേ) മുശ്രിക്കുകളിൽ നിന്ന് ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ നിന്നോട് രക്ഷ [അഭയം] തേടിയെങ്കിൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ വചനം കേൾക്കുന്നതുവരെ അവന് രക്ഷ [അഭയം] നൽകുക. പിന്നെ, അവനെ അവൻെറ അഭയസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചു കൊടുക്കുക. അത് അവർ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതു കൊണ്ടത്രെ.

---

6 وَإِنْ أَحَدٌ വല്ല ഒരുവനും (ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ) എങ്കിലും. مِّنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്രിക്കുകളിൽ നിന്ന്. اسْتَجَارَكَ നിന്നോട് രക്ഷ (അഭയം-കാവൽ) തേടി (യെങ്കിൽ). فَأَجِرْهُ എന്നാലവന് രക്ഷ (അഭയം-കാവൽ) നൽകുക. حَتَّى يَسْمَعَ അവൻ കേൾക്കുവാൻ വേണ്ടി, കേൾക്കുന്നതുവരെ. كَلَامَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ വചനം. ثُمَّ പിന്നീട്. أَبْلِغْهُ അവനെ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക. مَأْمَنَهُ അവൻെറ അഭയ (സമാധാന) സ്ഥാനത്ത്. ذَلِكَ അതു (കാരണം). بِأَنَّهُمْ അവർ (ആണ്) എന്നുള്ളത് കൊണ്ടാണ്. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ് (എന്നുള്ളത്). لاَّ يَعْلَمُونَ അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ..

മുസ്ലിംകളുമായി കരാറുകളൊന്നും നിലവിലില്ലാത്തവരും കണ്ടേടത്തുവെച്ച് വധിക്കപ്പെടുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടവരുമായ മുശ്രിക്കുകളായിരുന്നാൽപോലും, അവരിൽ ആരെങ്കിലും ഖുർആൻ കേട്ട് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച് മുസ്ലീംകളെ സമീപിച്ചാൽ, അവർക്ക് അഭയം നൽകുകയും അവർക്ക് ഖുർആൻ കേൾപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. അവർ വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, പിന്നീട് അവരുടെ അഭയസ്ഥാനത്ത്-നാട്ടിലും ജനങ്ങളിലും സുരക്ഷിതമായി എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം എന്ന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. ഖുർആൻ കേൾക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി സാമാന്യമായെങ്കിലും അവർ പഠിക്കുക എന്നാകുന്നു. അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്ന് അവർക്ക് ഖുർആൻ കേട്ടാൽതന്നെ അതിൻെറ ആശയം ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ലല്ലോ. സത്യം ഗ്രഹിച്ചിട്ടും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതെ, മർക്കടമുഷ്ടിയോടെ കഴിയുന്ന പലരും മുശ്രിക്കുകളിൽ ഉണ്ടാവാമെങ്കിലും മുശ്രിക്കുകൾ പൊതുവെ ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി വേണ്ടതുപോലെ അറിയാത്തവരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് അഭയം നൽകണമെന്നും, ഖുർആൻ കേൾപ്പിക്കണമെന്നും കല്പിച്ചതെന്നുകൂടി അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ വരുന്നവരെ ഏത് പരിതസ്ഥിതിയിലും സ്വാഗതം ചെയ്യണമെന്നും, അതിനുവേണ്ടി സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നുമാണ് ഇതിൽനിന്നുവ്യക്തമാകുന്നത്.

പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഓരോ ആവശ്യാർത്ഥം മുശ്രിക്കുകളായ ആളുകൾ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ, അവിടുന്ന് അവരൊട് സമാധാനപൂർവ്വം പെരുമാറുകയും, ചിലർക്ക് ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ചില സംഭവങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പറയുന്നു: ‘‘ശത്രു നാട്ടിൽ നിന്ന് ഇസ്ലാമിൻെറ നാട്ടിലേക്ക് വല്ല ദൗത്യവും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ, കച്ചവടത്തിനുവേണ്ടിയോ,

വല്ല കരാറും സന്ധിയും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടോ, കപ്പം അടച്ച് തീർക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടിയോ വല്ലവരും വന്ന് ഭരണാധികാരിയോടോ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതിനിധിയോടോ അഭയം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, അയാൾ ഇസ്ലാമിൻെറ നാട്ടിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുമ്പോഴും, അയാളുടെ അഭയ സ്ഥാനത്തേക്കും നാട്ടിലേക്കും മടങ്ങിപ്പോകുന്നതുവരെയും അയാൾക്ക് അഭയം നൽകേണ്ടതാണ്.'' പക്ഷെ, ദീർഘകാലമോ, ആവശ്യത്തിലധികം കാലമോ അവരെ അവിടെ താമസിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നത് നല്ലതല്ലെന്നും, പല അനർത്ഥങ്ങൾക്കും അത് കാരണമാവാനിടയുണ്ടെന്നും പറയേണ്ടതില്ല.

വിഭാഗം-2

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِۦٓ إِلَّا ٱلَّذِينَ عَـٰهَدتُّمْ عِندَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ۖ فَمَا ٱسْتَقَـٰمُوا۟ لَكُمْ فَٱسْتَقِيمُوا۟ لَهُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

7 എങ്ങിനെയാണ് (ആ) മുശ്രിക്കുകൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലും, അവൻെറ റസൂലിൻെറ അടുക്കലും ഒരു കരാർ (നിലവിൽ) ഉണ്ടാകുന്നത്? നിങ്ങൾ 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൻെറ അടുക്കൽ വെച്ചു കരാറ് നടത്തിയവർക്കല്ലാതെ! എന്നാൽ, അവർ നിങ്ങളോട് ചൊവ്വിനു നില കൊള്ളുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവരോടും ചൊവ്വിനുനിലകൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

---

7 كَيْفَ يَكُونُ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായിരിക്കും, ഉണ്ടാകും. لِلْمُشْرِكِينَ മുശ്രിക്കുകൾക്ക്. عَهْدٌ ഒരു കരാർ, വല്ല ഉടമ്പടിയും. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. وَعِندَ رَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിൻെറ അടുക്കലും. إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ, ഒരു കൂട്ടർക്കല്ലാതെ. عَاهَدتُّمْ നിങ്ങൾ കരാർ (സന്ധി) നടത്തിയ. عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ അടുക്കൽവെച്ച്. فَمَا اسْتَقَامُوا എന്നാൽ അവർ ചൊവ്വിന് (നേർക്കുനേരെ) നിലകൊള്ളുമ്പോൾ. لَكُمْ നിങ്ങളോട്. فَاسْتَقِيمُوا നിങ്ങൾ (നിങ്ങളും) ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുവിൻ. لَهُمْ അവരോട്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും. الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ..

നാലുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ സന്ധിയില്ലാ സമരം നടത്തുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ആ മുശ്രിക്കുകളെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും ഭാഗത്ത്നിന്ന് ഒരു കരാറും നടത്തപ്പെടുവാനുള്ള യാതൊര് അർഹതയും അവർക്കില്ല. അവരുടെ ഇതപര്യന്തമുള്ള ചെയ്തികളും, കരാറ് ലംഘനങ്ങളും, അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടും അവർ അനുവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നയങ്ങളുമെല്ലാം നിലവിലിരിക്കെ, അതിന് അവർക്ക് എങ്ങിനെ അർഹതയുണ്ടാകുവാനാണ്?! പക്ഷെ, മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ (കഅ്ബയുടെ) പരിസരത്തിൽവെച്ചുസന്ധിനടത്തിയിട്ടുള്ള ചിലർ തങ്ങളുടെ സന്ധി വ്യവസ്ഥ ലംഘിക്കാത്തവരായിട്ടുണ്ട്. അവർ അതേ നിലക്ക് ചൊവ്വിന്നിലക്കൊള്ളുന്ന കാലത്തോളം അവർക്ക് ഈ പ്രഖ്യാപനം ബാധകമാകുകയില്ല. അവരിൽ നിന്ന് വല്ല ലംഘനവും ഉണ്ടാകാത്ത കാലത്തോളം അവരോടങ്ങോട്ടും വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം ചൊവ്വിന്പെരുമാറുക തന്നെ വേണം എന്ന് സാരം.

മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ അടുക്കൽ വെച്ച്നടത്തിയ കരാറ് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഹുദൈബിയായിൽവെച്ച് നബി(ﷺ) യും മുശുരിക്കുകളും തമ്മിൽ നടന്ന പ്രസിദ്ധ സന്ധിയാകുന്നു. ഖുറൈ

ശികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുസന്ധി ലംഘനമുണ്ടായിത്തീരുകയും, അത് മക്കാ വിജയത്തിന് കാരണമായിത്തീരുകയുംചെയ്തു. എന്നാൽ, ബനൂ കിനാനഃ, ബനൂളംറത്ത് എന്നീ രണ്ട് ഉപഗോത്രങ്ങൾ സന്ധിനിശ്ചയങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിച്ചിരുന്നു. അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അവർ ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുന്ന കാലത്തോളം അവരോടങ്ങോട്ടും ചൊവ്വിന്നിലകൊള്ളണമെന്ന് പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

كَيۡفَ وَإِن يَظۡهَرُواْ عَلَيۡكُمۡ لَا يَرۡقُبُواْ فِيكُمۡ إِلًّا وَلَا ذِمَّةٗۚ يُرۡضُونَكُم بِأَفۡوَٰهِهِمۡ وَتَأۡبَىٰ قُلُوبُهُمۡ وَأَكۡثَرُهُمۡ فَٰسِقُونَ ٨

8 എങ്ങിനെയാണ് (അവർക്ക് കരാർ ഉണ്ടായിരിക്കുക)? നിങ്ങളുടെ മേൽ അവർ (വിജയം വരിച്ച്) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങളെപ്പറ്റി കുടുംബ ബന്ധമാകട്ടെ, (കരാറ്) ബാധ്യതയാകട്ടെ അവർ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയില്ല [പരിഗണിക്കുകയില്ല]! അവരുടെ വായകൊണ്ട് അവർ നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വെറുക്കുകയും ചെയ്യും. അവരിൽ അധികപേരും തോന്നിയവാസികളുമാകുന്നു.

---

8 كَيْفَ എങ്ങിനെയാണ്. وَإِن يَظْهَرُوا അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന (വിജയിക്കുന്ന) പക്ഷം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങളോട്. لاَ يَرْقُبُوا അവർ കാത്തിരിക്കയില്ല, പ്രതീക്ഷിക്കുകയില്ല, കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയില്ല. فِيكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി. إِلاًّ കുടുംബബന്ധം, സഖ്യബന്ധം. وَلاَ ذِمَّةً ബാധ്യതയും (ഉത്തരവാദിത്വവും) ഇല്ല. يُرْضُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും. بِأَفْوَاهِهِمْ അവരുടെ വായകൾ കൊണ്ട്. وَتَأْبَى വെറുക്കുക (വിസമ്മതിക്കുക-പ്രതികൂലിക്കുക)യും ചെയ്യും. قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَأَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികപേരും, അധിക ഭാഗവും. فَاسِقُونَ തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി) കളാണ്..

അവർ നിങ്ങളോട് ജയിച്ച് ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളും അവരും തമ്മിലുള്ള കുടുംബബന്ധം പോലുള്ള ബന്ധങ്ങളോ, കരാർ വ്യവസ്ഥകളോ ഒന്നുംതന്നെ അവർ വിലവെക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കെതിരെ എന്തും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർ മടിക്കുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവരോട് വല്ല കരാറോ, സഖ്യമോ ഒന്നും നടത്തിയിട്ടുകാര്യമില്ല. നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞും നയത്തിൽ സംസാരിച്ചും നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കുമെങ്കിലും അതിൽ ആത്മാർത്ഥത തൊട്ടുതീണ്ടിയിരിക്കയില്ല. ഹൃദയങ്ങളിൽ വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും മാത്രമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. അതോടുകൂടി, അവരിൽ ഭൂരിഭാഗമാളുകളും ധിക്കാരശീലരും തോന്നിയവാസികളുമാണ്. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം അവരോട് സന്ധിയില്ലാസമരം തന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് കൽപിക്കുവാൻ കാരണം എന്ന് താൽപര്യം.

ٱشۡتَرَوۡاْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلٗا فَصَدُّواْ عَن سَبِيلِهِۦٓۚ إِنَّهُمۡ سَآءَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ٩

9 അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു'കൾക്ക് [ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്ക്] അവർ അല്പമായ വിലവാങ്ങി; അങ്ങനെ, അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അവർ (ആളുകളെ) തടഞ്ഞു. നിശ്ചയമായും അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതു വളരെ ചീത്ത!

---

9 اشْتَرَوْا അവർ വാങ്ങി (പകരമെടുത്ത്). بِآيَاتِ ആയത്തുകൾക്ക്, ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്ക് (പകരം). اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. ثَمَنًا വില. قَلِيلاً അൽപമായ. فَصَدُّوا അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർ

തടഞ്ഞു. عَن سَبِيلِهِ അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. سَاءَ വളരെ മോശം, ചീത്ത. مَا كَانُوا അവർ ആയിരിക്കുന്നത്. يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും.

അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവഗണിക്കുക മാത്രമല്ല, അവർക്കുപകരം ഐഹികമായ സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങൾകൊണ്ട് അവർ തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്തു. ഇതിനായി, മറ്റുള്ളവരെകൂടി നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുവാനനുവദിക്കാതെ അതിൽനിന്ന് തട്ടിനീക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതാണ് അവർ ഇത്രയും ദുഷിച്ചുപോകുവാനുള്ള സാക്ഷാൽ കാരണം.

لَا يَرْقُبُونَ فِى مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

10 ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെപ്പറ്റിയും കുടുംബ ബന്ധത്തെയാകട്ടെ, (കരാറ്) ബാധ്യതയാകട്ടെ അവർ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുക [പരിഗണിക്കുക] യില്ല. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അതിക്രമികളും.

---

10 لاَ يَرْقُبُونَ അവർ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയില്ല. فِي مُؤْمِنٍ ഒരു സത്യവിശ്വാസിയിലും, സത്യവിശ്വാസിയെപ്പറ്റിയും. إِلاًّ കുടുംബ (സഖ്യ) ബന്ധം. وَلاَ ذِمَّةً ബാധ്യതയും (ഉത്തരവാദിത്വവും) ഇല്ല. وَأُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ. الْمُعْتَدُونَ അതിക്രമികൾ, അതിരു വിട്ടവർ.

ബഹു ദൈവ വിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ വിജയം നേടി ശക്തി പ്രാപിച്ചാൽ പിന്നെ അവർ കുടുംബ ബന്ധങ്ങളോ കരാറ് വ്യവസ്ഥകളോ ഒന്നും വില വെക്കുകയില്ല. അതിനെന്നും ഒരു പരിഗണനയും അവർ നൽകുകയില്ല എന്നു 8-ാം വചനത്തിൽ ഉണർത്തിയ ശേഷം, സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ ഇതവരുടെ സ്ഥിരമായ ഒരു സ്വഭാവമാണെന്നും, അക്രമവും ധിക്കാരവും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ ഒരു അതിരും വരമ്പും അവർക്കില്ലെന്നും അല്ലാഹു വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുണർത്തുകയാണ്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം, അവരോട് നിഷ്കരുണം പെരുമാറാതെ അവരോട് സന്ധിക്കും വിട്ടുവീഴ്ചക്കും ഒരുങ്ങുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട് വഞ്ചിതരാവുകയോ ചെയ്താൽ, അത് നിങ്ങളുടെ ഭാവിക്ക് വളരെ ആപത്തായത്തീരുമെന്നാണ് ഇത് മൂലം സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇതിന് കാരണങ്ങളായി 8, 9, 10 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞ അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ ഇവയാണ്: (1) അവർ വിജയം നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുമായുള്ള കുടുംബ ബന്ധങ്ങളോ കരാറ് വ്യവസ്ഥകളോ ഒന്നും അവർ വിലവെക്കുകയില്ല. എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളോടുമുള്ള അവരുടെ നിലപാട് ഇത് തന്നെയായിരിക്കുമെന്ന് കൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. (2) വായകൊണ്ട് നല്ല വാക്ക് പറഞ്ഞും നയത്തിൽ സംസ്സാരിച്ചും നിങ്ങളെ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും. പക്ഷെ, ഹൃദയത്തിൽ നേരെ മറിച്ച് വെറുപ്പും വിദ്വേഷവുമാണുണ്ടായിരിക്കുക. (3) അവരിൽ മിക്കവരും തോന്നിയ വാസികളായിരിക്കും. അഥവാ എന്ത് അക്രമവും ധിക്കാരവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർ മടിക്കയില്ല. (4) അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വകവെക്കാതെ അതിനുപകരം നിസ്സാരമായ സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങളെയാണവർ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത് (5) അതിനെ തുടർന്ന് മറ്റുള്ളവരെ അവർ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് തിരിച്ച് വിടുകയും ചെയ്യുന്നു. (6) അതിക്രമികളായിരിക്കും അവർ. അഥവാ തോന്നിയവാസങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ വല്ല ക്രമമോ, അതിരോ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

ഇത്രയും വിശദവും വ്യക്തവുമായ രൂപത്തിൽ മുശ്രിക്കുകളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിച്ചത് സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെപ്പറ്റി ജാഗ്രതയോട് കൂടിയിരിക്കുവാൻവേണ്ടിയും ഓർ

ക്കാപുറത്ത് അപകടത്തിൽപെട്ടുപോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുമത്രെ. സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സൂ: ആലു ഇംറാനിൽ പറയുന്നു:
لايالونكم خبالا .... وما تخفى صدورهم اكبر (സാരം: അവർ നിങ്ങളോട് കുഴപ്പത്തിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയകില്ല. നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരുടെ വായിൽ നിന്ന് ഈർഷ്യത വെളിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഒളിച്ച് വെക്കുന്നതാകാട്ടെ കൂടുതൽ വലിയതുമാകുന്നു.) (അലുഇംറാൻ 118) മേൽ വിവരിച്ചത് നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തുള്ള മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പറ്റിയാണെങ്കിലും -ചരിത്രസാക്ഷ്യങ്ങളും അനുഭവ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ-എല്ലാ കാലത്തും ഇസ്‌ലാമിൻെറയും മുസ്‌ലീംകളുടെയും ശത്രുക്കളായി രംഗ പ്രവേശം ചെയ്യുന്നവരുടെ-വിശേഷിച്ചും മുശ്‌രിക്കുകളുടെ-സ്വഭാവം ഇത് തന്നെയാണ്. കഴിഞ്ഞ കാല ചരിത്രത്തിൽ ഇതിന് ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. അത്രയുമല്ല, വിവിധനാടുകളിലായി മുസ്‌ലിംകൾക്കും അമുസ്‌ലികൾക്കുമിടയിൽ ഈ അടുത്തകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലുകളിൽ തന്നെയും ഈ യഥാർത്ഥം നാം കണ്ടും കേട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. والله المستعان അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَإِن تَابُوا۟ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ فَإِخْوَٰنُكُمْ فِى ٱلدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَـٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

11 എന്നാൽ, അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സക്കാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ, (അവർ) മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളായിരിക്കും. അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നാം 'ആയത്തു'കൾ [ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ] വിശദീകരിക്കുകയാണ്.

وَإِن نَّكَثُوٓا۟ أَيْمَـٰنَهُم مِّنۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا۟ فِى دِينِكُمْ فَقَـٰتِلُوٓا۟ أَئِمَّةَ ٱلْكُفْرِ ۙ إِنَّهُمْ لَآ أَيْمَـٰنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ﴿١٢﴾

12 അവരുടെ കരാറിനുശേഷം, അവർ അവരുടെ ശപഥങ്ങളെ ലംഘിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ (ആക്ഷേപിച്ചു) കുത്തിപ്പറയുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലോ, അപ്പോൾ, അവിശ്വാസത്തിൻെറ നേതാക്കളോട് നിങ്ങൾ യുദ്ധം നടത്തുവിൻ. (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ-അവർക്കു ശപഥങ്ങളേയില്ല. [അതിന് അവർ ഒട്ടും വില കൽപിക്കാറില്ല] അവർ വിരമിച്ചേക്കാം.

---

11 فَإِن تَابُوا എന്നാൽ (ഇനി) അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം. وَأَقَامُوا അവർ നിലനിറുത്തുകയും. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَآتَوُا അവർ കൊടുക്കുക(നൽകുക (യും). الزَّكَاةَ സക്കാത്ത്. فَإِخْوَانُكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാണ്. فِي الدِّينِ മത(ത്തിൽ). وَنُفَصِّلُ നാം വിശദീകരിക്കുന്ന, വിവരിക്കുകയാണ്. الْآيَاتِ ആയത്തുകളെ, ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി. يَعْلَمُونَ അറിയുന്നു.. 12 وَإِن نَّكَثُوا അവർ ലംഘിച്ചുവെങ്കിലോ. أَيْمَانَهُم അവരുടെ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങളെ. مِّن بَعْدِ ശേഷമായി, പിന്നീട്. عَهْدِهِمْ അവരുടെ കരാറിൻെറ, ഉടമ്പടിയുടെ. وَطَعَنُوا അവർ കത്തുക (കത്തിപ്പറയുക) യും, കുറ്റം പറയുകയും. فِي دِينِكُمْ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ. فَقَاتِلُوا എന്നാൽ യുദ്ധംനടത്തുവിൻ. أَئِمَّةَ നേതാക്കളോട്. الْكُفْرِ അവിശ്വാസത്തിൻെറ. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَا أَيْمَانَ സത്യ(ശപഥ)ങ്ങൾ ഇല്ല. لَهُمْ അവർക്ക്. لَعَلَّهُمْ അവരായോക്കാം. يَنتَهُونَ വിരമിക്കും

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ തനി നിറങ്ങളും, അവരോട് സത്യവിശ്വാസികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന രീതികളും മുമ്പ് വിവരിച്ചു. അതിനുശേഷം, അവരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണം രണ്ടിലൊരു വിധത്തിലായിരിക്കാമെന്നും, ഓരോന്നിലും കൈക്കൊള്ളേണ്ട നയമെന്താണെന്നും അല്ലാഹു

ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഒന്നുകിൽ, തങ്ങളുടെ പക്കൽ ഇതേവരെ വന്നുപോയ അക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ ഖേദിച്ചു മടങ്ങും, അല്ലെങ്കിൽ കരാറ് ബാധ്യതകളും ശപഥങ്ങളുമൊക്കെ ലംഘിച്ചു ധിക്കാരം തുടരുകയും ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി പരിഹാസങ്ങളും കുത്തുവാക്കുകളും അഴിച്ചു വിടുകയും ചെയ്യും. ഒന്നാമത്തെ നിലപാടാണ് സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതുമുതൽ അവരെ മതത്തിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരായി മുസ്‌ലിംകൾ കണക്കാക്കണം. സത്യവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം സഹോദരൻമാരാണല്ലോ. انما المؤمنون اخوة മുമ്പ് അവർ എന്തുതന്നെ ചെയ്തിരുന്നാലും അതെല്ലാം മറന്നുകളയുകയും മാപ്പാക്കുകയും വേണം. മുസ്‌ലിംകളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിലും, അവകാശങ്ങളിലും, കടമകളിലുമെല്ലാം അവരും ഭാഗഭാക്കായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

രണ്ടാമത്തെ നിലപാടാണ് അവർ സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അവിശ്വാസത്തിൻെറയും അതിൻെറ പേരിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന അക്രമങ്ങളുടെയും നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന അവരുടെ തലവൻമാരോട് ഏറ്റുമുട്ടി അവരെ മുട്ടുകുത്തിക്കുകതന്നെവേണം. മേലിൽ അവർ വെച്ചു കാട്ടുന്ന കരാറുകളോ, ശപഥങ്ങളോ ഒന്നും അംഗീകരിച്ചുകൂടാ. അവരുടെ അടുക്കൽ കരാറിനും സത്യത്തിനും വിലയില്ലെന്ന് അവർ തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. മനസ്സുകൊണ്ട് ഖേദിച്ചുമടങ്ങിയാൽ മാത്രം പോരാ, നമസ്കാരവും, സക്കാത്തും അനുഷ്ടിക്കുക കൂടി വേണമെന്ന് 5-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇവിടെയും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിരിക്കുന്നു. ഇതിനുള്ള കാരണം നാം അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

أَلَا تُقَـٰتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓا۟ أَيْمَـٰنَهُمْ وَهَمُّوا۟ بِإِخْرَاجِ ٱلرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

13 (സത്യവിശ്വാസികളേ) തങ്ങളുടെ ശപഥങ്ങളെ ലംഘിക്കുകയും, റസൂലിനെ (നാട്ടിൽ നിന്ന്) പുറത്താക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ജനതയോട് നിങ്ങൾക്ക് യുദ്ധം ചെയ്തു കൂടേ? അവരാണ്, നിങ്ങളോട് ആദ്യപ്രാവശ്യം (തന്നെ, ആക്രമണം) തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതും (എന്നിരിക്കെ)! അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയോ?! എന്നാൽ അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുവാൻ ഏറ്റവും അർഹനായുള്ളവൻ, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

قَـٰتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ ٱللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

14 അവരോട് നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ, നിങ്ങളുടെ കരങ്ങളാൽ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും; അവരെ അവൻ അപമാനിക്കുകയും,അവർക്കെതിരിൽ നിങ്ങളെ അവൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും; സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ നെഞ്ചു [മനസ്സു] കൾക്ക് അവൻ ശമനം നൽകുകയും ചെയ്യും;

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

15 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ ക്ഷേശം അവൻ (നീക്കി) കളയുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതുമാണ്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

3 أَلاَ تُقَاتِلُونَ നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നില്ലേ, ചെയ്തുകൂടെ. قَوْمًا ഒരു ജനതയോട്. نَكَثُوا അവർ ലംഘിച്ചു. أَيْمَانَهُم അവരുടെ ശപഥ (സത്യ)ങ്ങളെ. وَهَمُّوا അവർ ഉദ്ദേശിക്കുക (ശ്രമിക്കുക) യും

ചെയ്തു. بِإِخْرَاجِ പുറത്താക്കുന്നതിന്. الرَّسُولِ റസൂലിനെ. وَهُم അവരാകട്ടെ, അവരാണ്. بَدَءُوكُمْ നിങ്ങളോട് തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, ആരംഭിച്ചത്. أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം (ആദ്യ) പ്രാവശ്യം (ആദ്യം തന്നെ). أَتَخْشَوْنَهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയാണോ, ഭയപ്പെടുന്നോ. فَاللَّهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു. أَحَقُّ ഏറ്റം അർഹൻ. أَن تَخْشَوْهُ അവനെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുവാൻ. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ. 14 قَاتِلُوهُمْ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. يُعَذِّبْهُمُ അവരെ ശിക്ഷിക്കും. اللَّهُ അല്ലാഹു. بِأَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കരങ്ങളാൽ. وَيُخْزِهِمْ അവരെ അപമാനിക്കുക (വഷളാക്കുക)യും ചെയ്യും. وَيَنصُرْكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ (എതിരിൽ). وَيَشْفِ അവൻ ശമനം നൽകുകയും ചെയ്യും. صُدُورَ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കൾക്ക്. قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ. 15 وَيُذْهِبْ അവൻ നീക്കി (പോക്കി) കളയുകയും ചെയ്യും. غَيْظَ ക്ളേശം, രോഷം, ക്രോധം. قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ. وَيَتُوبُ اللهُ അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. عَلَىٰ مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ. وَاللَّهُ عَلِيمٌ അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്..

കരാറു നിശ്ചയങ്ങൾ ലംഘിക്കുക, റസൂലിനെ നാട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കാൻ ശ്രമിക്കുക, ആദ്യമായി ഇങ്ങോട്ടുവന്ന് യുദ്ധം നടത്തുക മുതലായ അക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച ആ ശത്രുക്കളോട് യുദ്ധം ചെയ്വാൻ എന്തിന് മടിക്കണം?! നിങ്ങൾ അവരെ ഭയപ്പെടുകയാണോ?! സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമാണല്ലോ ഭയപ്പെടുവാനുള്ളത്. അവനാണല്ലോ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം നടത്തണമെന്ന് പറയുന്നതും. ഇങ്ങിനെ സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു യുദ്ധത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അവർക്ക് അതിന് ആവേശവും ധൈര്യവും നൽകുകയുമാണ്. ഹുദൈബിയാ സന്ധിയിലെ നിശ്ചയങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി, മുസ്ലിംകളോട് സഖ്യബന്ധത്തിലായിരുന്ന ബനൂഖുസാഅഃ خزاعة ഗോത്രത്തിനെതിരിൽ, തങ്ങളോട് സഖ്യബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന ബനൂ ബക്റിനെ ഖുറൈശികൾ സഹായിക്കുകയുണ്ടായി. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയെ നാട്ടിൽനിന്ന് ബഹിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അുസ്ലിംകളുടെ നേരെ ആദ്യമായി അക്രമമർദ്ധനങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടതും അവർതന്നെ. അതെ, ഒന്നാമത്തെ യുദ്ധമായ ബദ്ർ യുദ്ധത്തിന് കാരണമുണ്ടാക്കിയത് അവരാണ്. അബൂ സുഫ്യാനെയും സംഘത്തെയും രക്ഷിക്കാനാണ് അവർ മക്കയിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടതെങ്കിലും, അവർ രക്ഷപ്പെട്ട വിവരം അറിഞ്ഞിട്ടും മടങ്ങിപ്പോകാതെ, ബദ്റിൽ വന്ന് പോർവിളി നടത്തുകയാണല്ലോ അവർ ചെയ്തത്. ഇതൊക്കെയാണ് അവരോട് യുദ്ധം നടത്തേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകതയായി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഈ യുദ്ധാഹ്വാനം നിമിത്തം ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന ഫലങ്ങളെയും അല്ലാഹു എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (1) നിങ്ങളുടെ കൈക്ക് അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും. യുദ്ധത്തിൽ വെച്ചു വധവും, ബന്ധനവും പരാജയവും അനുഭവിക്കുന്നത് ഇഹത്തിൽവെച്ചുളള ശിക്ഷയാണല്ലോ. (2) അലാഹു അവരെ അപമാനപ്പെടുത്തും. ഒന്നാമത് പറഞ്ഞ സംഗതിയുടെ അനിവാര്യഫലമാണിത്. (3) നിങ്ങളെ അല്ലാഹു സഹായിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം ലഭിക്കുന്ന പക്ഷം വിജയം നിങ്ങൾക്ക് തന്നെയായിരിക്കുമല്ലോ. (4) സത്യവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിന് ആശ്വാസം നൽകും. മേൽപറഞ്ഞ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതോടുകൂടി ഇത് വരെ അവർ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന മനോ വേദനകൾക്ക് ശമനം വരുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. (5) സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുളള ക്ലേശത്തെ നീക്കിക്കളയും. അവരുടെ അമർഷവും മനോ വേദനയും നീക്കി അവർക്ക് പൊതുവെ ആശ്വാസവും സമാധാനവും നൽകുമെന്നുദ്ദേശ്യം. യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചവരും അല്ലാത്തവരും ഈ രണ്ട് വിഷയത്തിലും ഭാഗഭാക്കായിരിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് അവസാനത്തെ രണ്ട് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ, മുൻ വാക്യങ്ങളിലെ ശൈലിയനുസരിച്ച് 'നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ' എന്ന് പറയാതെ 'സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.

أَمۡ حَسِبۡتُمۡ أَن تُتۡرَكُواْ وَلَمَّا يَعۡلَمِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ جَٰهَدُواْ مِنكُمۡ وَلَمۡ يَتَّخِذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَا رَسُولِهِۦ وَلَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَلِيجَةٗۚ وَٱللَّهُ خَبِيرُۢ بِمَا تَعۡمَلُونَ ﴿١٦﴾

16 അതല്ല, നിങ്ങൾ കണക്കാക്കിയോ, നിങ്ങൾ (വെറുതെ) ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന്? നിങ്ങളിൽ നിന്ന് സമരം ചെയ്യുകയും, അല്ലാഹുവിനും, അവൻെറ റസൂലിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും പുറമെ ഒരു രഹസ്യക്കൂട്ടുകെട്ട് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു (പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ട്) അറിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക്! അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

16 أَمْ അതല്ല, അഥവാ, അതോ. حَسِبْتُمْ നിങ്ങൾ കണക്കാക്കി (ഗണിച്ചു-കരുതി)യോ. أَن تُتْرَكُوا നിങ്ങൾ വിടപ്പെടു (ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടു)മെന്ന്. وَلَمَّا يَعْلَمِ അറിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, അറിയാതെ. اللهُ അല്ലാഹു. الَّذِينَ جَاهَدُوا സമരം ചെയ്തവരെ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَلَمْ يَتَّخِذُوا അവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുമില്ല. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ. وَلاَ رَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിനും (പുറമെ) ഇല്ല. وَلاَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും (പുറമെ) ഇല്ല. وَلِيجَةً ഒരു രഹസ്യക്കൂട്ടുകെട്ട്, സ്വകാര്യബന്ധുവെ, ഉള്ളുകളള്ളിക്കാരെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

സമരങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളും നടത്തുവാൻ കൽപിക്കുന്നതിലടങ്ങിയ ഒരു പ്രധാന രഹസ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. അതായത്, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനകൾ അനുസരിക്കുകയും, അതിന് വേണ്ടിവരുന്ന ത്യാഗങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കുകയും ചെയ്വാൻ ആത്മാർത്ഥമായി മുന്നോട്ട് വരുന്നവർ ആരാണ്, അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവർ ആരാണ് എന്ന് വേർതിരിഞ്ഞ് കാണുവാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാണിത്. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോടും, റസൂലിനോടും, സത്യവിശ്വാസികളോടും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ബന്ധത്തിന് നിരക്കാത്ത കൂട്ടുകെട്ടുകളിൽനിന്നും, സ്വകാര്യബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും വിമുക്തരായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ സമരം നടത്തുന്നവരും, അല്ലാത്തവരും തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞ് കാണാതെ-നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നും മുസ്ലിംകളാണെന്നും അവകാശപ്പെട്ടതുകൊണ്ടുമാത്രം-നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിടുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതേണ്ട; അതു സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്ന് സാരം. മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا آمنا وهم لايفتنون (സാരം: ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം തങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാതെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നു മനുഷ്യർ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നുവോ?!) (29: 2)

ചെറുത്-വലുത്, ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവി, രഹസ്യം- പരസ്യം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സസൂക്ഷമം അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അവൻെറ അറിവിനെതിരായി ഒരു അണുത്തൂക്കവും സംഭവിക്കുകയുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, സമരം ചെയ്യുന്നവരെയും അല്ലാത്തവരെയും അവന് തിരിച്ചറിയുവാനാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ എന്നുപറയുന്നതിൻെറ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് വല്ലവർക്കും സംശയം തോന്നിയേക്കാം.

രണ്ട് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓർത്തിരുന്നാൽ, ഈ സംശയം അസ്ഥാനത്താണെന്ന് സ്വയം ബോധ്യപ്പെടും. (1) സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഭാവി കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമേ സംഭവിക്കൂ എന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. പക്ഷെ, അത് അനുഭവത്തിലും പ്രവർത്തനരംഗത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് കാണലും, സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമായിരിക്കും അത് സംഭവിക്കുക

എന്നുമുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരിക്കലും വെവ്വേറെ കാര്യങ്ങളാണ്.(2) മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചാണ് അല്ലാഹു അവന് പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്. അഥവാ ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവിൻെറ അടിസ്ഥസ്ഥാനത്തിലല്ല അത്. അതുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തൻെറയും നൻമ തിൻമകൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതിന് അവ അവൻെറ പ്രവർത്തന രംഗത്ത് തന്നെ പ്രകടമായിക്കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. الله اعلم

വിഭാഗം-3

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا۟ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ شَٰهِدِينَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِم بِٱلْكُفْرِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ وَفِى ٱلنَّارِ هُمْ خَٰلِدُونَ ﴿١٧﴾

17 മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ പള്ളികളെ പരിപാലിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല; (അവർ) തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ മേൽ അവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട്. അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ പൊളിഞ്ഞ് (നിഷ്ഫലമായി) പോയിരിക്കുന്നു. നരകത്തിലാകട്ടെ, അവർ സ്ഥിരവാസികളുമായിരിക്കും.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا ٱللَّهَ ۖ فَعَسَىٰٓ أُو۟لَٰٓئِكَ أَن يَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

18 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ പള്ളികളെ പരിപാലിക്കുക,- അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ മാത്രമാകുന്നു. [അവർക്കേ അതിനർഹതയുള്ളു] എന്നാൽ, അക്കൂട്ടർ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീർന്നേക്കാം.

---

17 مَا كَانَ ആക്കുകയില്ല, ആകാവതല്ല, പാടില്ല, നിവൃത്തിയില്ല. لِلْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക്. أَن يَعْمُرُوا അവർ പരിപാലിക്കു (ശുശ്രൂഷിക്കു-സംരക്ഷിക്കു)വാൻ. مَسَاجِدَ പള്ളികളെ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. شَاهِدِينَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട്. عَلَى أَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ (തങ്ങളുടെ തന്നെ)മേൽ. بِالْكُفْرِ കുഫ്റിന്, അവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. حَبِطَتْ പൊളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, നിഷ്ഫലമായി. أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തി (കർമ്മം) കൾ. وَفِي النَّارِ നരകത്തിൽ. هُمْ അവർ. خَالِدُونَ സ്ഥിരവാസികളാണ്. 18 إِنَّمَا നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം). يَعْمُرُ പരിപാലിക്കും, ശുശ്രൂഷിക്കും. مَسَاجِدَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പള്ളികളെ. مَنْ آمَنَ വിശ്വസിച്ചവർ (തന്നെ-മാത്രം). بِاللهِ അല്ലാഹുവിലും. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. وَأَقَامَ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَآتَى الزَّكَاةَ സക്കാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. وَلَمْ يَخْشَ ഭയപ്പെട്ടതുമില്ല. إِلَّا اللهَ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ. فَعَسَى എന്നാൽ (അപ്പോൾ) ആയേക്കാം. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَن يَكُونُوا അവരായിരിക്കുക. مِنَ الْمُهْتَدِينَ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ പെട്ട(വർ).

നാലുമാസത്തിലധികം അവധിവെച്ച കരാറ് നിലവിലുള്ളവരൊഴിച്ച് മറ്റെല്ലാ മുശ്‌രിക്കുകൾക്കും നാലുമാസത്തെ ഒഴിവ് നൽകുകയും, പിന്നീട്. സന്ധിയില്ലാ സമരമായിരിക്കുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടല്ലോ സൂറത്തിൻെറ തുടക്കം. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന് ആസ്പദമായ കാരണങ്ങളും വിവരിച്ചു. എന്നാൽ കഅ്ബയുടെ സംരക്ഷണം, ശുശ്രൂഷ, ഹജ്ജിന് വരുന്നവർക്ക് വെള്ളം എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ മുതലായ ചില നല്ല കാര്യങ്ങൾ അവർ നടത്തിവന്നിരുന്നു. അതിൽ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിൻെറ ന്യായതയെക്കുറിച്ച് സംശയിക്കപ്പെടുവാനിടയുണ്ട്. ‘ഞങ്ങളുടെ നൻമ

കളെ നിങ്ങൾ മൂടിവെക്കുകയും, തിൻമകളെ നിങ്ങൾ എടുത്തുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു'വെന്ന് അവർക്ക് ആക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. പ്രസ്തുത നൻമകളെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, അതിനുള്ള മറുപടിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലും അടുത്ത ചില വചനങ്ങളിലും കാണുന്നത്.

കഅ്ബയുടെ ശുശ്രൂഷകൻമാരും പരിപാലകൻമാരുമായിരുന്നു അവരെന്നുള്ളത് ശരി. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും, അവൻെറ നാമം സ്മരിക്കുകയും ചെയ്വാൻ വേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതാണ് പള്ളികൾ. ഇവരാകട്ടെ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ ബഹുദൈവാരാധകൻമാരും വിഗ്രഹാരാധകൻമാരുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, പള്ളികളുടെ ശുശ്രൂഷ, മേൽനോട്ടം, അവയിൽവെച്ചുള്ള ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പരിപാലനങ്ങൾ അവരോട് യോജിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല. അതിനവർക്ക് അർഹതയുമില്ല. പള്ളികളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ പള്ളി കഅ്ബയാണല്ലോ. അപ്പോൾ അതിൻെറ പരിപാലന കൃത്യം വിശേഷിച്ചും അവർക്കു പാടില്ലാത്തതാണ്. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുകയും, നമസ്കാരം, സക്കാത്ത് മുതലായ നിർബന്ധ കാര്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാത്രമേ അതിനവകാശമുള്ളു. ഇതാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

'പരിപാലിക്കുക' എന്ന് ഇവിടെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് **يعمر** (യഹ്മുറു) എന്ന ക്രിയാരൂപത്തെയാകുന്നു. ഇതിൻെറ ധാതുനാമമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്ന **عمارة** (ഇമാറത്ത്) എന്ന പദം. ഈ ക്രിയയുടെ കർത്താവും, കർമ്മം (**الفاعل والمفعول**) എന്നിവയുടെ വ്യത്യാസമനുസരിച്ച് പരിപാലനത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. പള്ളികളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ രണ്ടുതരത്തിലുള്ള അർത്ഥത്തിൽ അത് ഉപയോഗപ്പെടാം. (1) കെട്ടിടത്തിൻെറ കേടുപാടുകൾ നന്നാക്കുക, ഭരണവും നടത്തിപ്പും കൈകാര്യം ചെയ്യുക മുതലായ ബാഹ്യമായ ശുശ്രൂഷകൾ. (2) സന്ദർശിച്ചും, പ്രാർത്ഥന, നമസ്കാരം മുതലായ ആരാധനാ കർമ്മൾ നടത്തിയും അവയുടെ സ്ഥാപനോദ്ദേശ്യങ്ങളെ സജീവമാക്കുക. ഈ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിലുള്ള പരിപാലനമാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥത്തിലുള്ള പരിപാലനത്തിൻെറ സ്ഥിതിയും ഇതിൽനിന്ന് ഭിന്നമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. പള്ളി നിർമ്മാണത്തിൻെറയും നടത്തിപ്പിൻെറയും ലക്ഷ്യം അതിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കലും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുമാണല്ലോ.

പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണത്തിലും, ഭരണത്തിലും അമുസ്ലിംകൾക്കു പങ്കുണ്ടായിക്കൂടാ എന്ന് ഈ വചനത്തിൻെറ അർത്ഥ വ്യാപ്തിയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പല മഹാന്മാരും ഇവിടെ അതു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇന്നത്തെ പൊതു പരിതസ്ഥിതികൾ നോക്കുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും അത് ക്രമേണ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരെ അവകാശവാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ അവർക്കൊരു പഴുത് വെച്ച് കൊടുക്കൽകൂടിയായിരിക്കും. ഇതിന് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ സംഭവിച്ച് കഴിഞ്ഞതുമാണ്. അമുസ്ലിംകളായ തൊഴിലാളികളെയും, കൂലിക്കാരെയും പള്ളി സംബന്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇതൊന്നും ബാധകമാകുന്നല്ലതാനും. അമുസ്ലിംകൾ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് സംബന്ധമായ എതാനും വിവരങ്ങൾ താഴെ 28-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാണാം. പള്ളി പരിപാലനത്തെപ്പറ്റി (**عمارة المسجد**) ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പറഞ്ഞ ചില വാക്കുകൾ വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''അവയെ പരിപാലിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, അവയെ മോടി കൂട്ടുകയും, അവയുടെ ആകൃതി നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതല്ല. അവയെ പരിപാലിക്കൽ, അവയിൽ വെച്ച് അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുകയും, അവൻെറ 'ശറഇ'നെ (മതനിയമങ്ങളെ) അതിൽ നിലനിറുത്തുകയും, ശിർക്കിൽ നിന്നും മ്ളേച്ഛമായ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും അവയെ ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മുഖേനയാണുണ്ടാകുന്നത്.''

പള്ളികളുടെ സ്ഥാപന ലക്ഷ്യത്തിനുതന്നെ വിരുദ്ധമായി കുഫ്റിൻെറ (അവിശ്വാസത്തിൻെറ) വാക്കുകളും, പ്രവർത്തികളും മുഖേന, തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളാണെന്ന് വ്യക്തമായി തെളിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് മുശ്‌രിക്കുകൾ. എന്നിരിക്കെ, പള്ളി പരിപാലനവും അവരും തമ്മിൽ എങ്ങിനെ പൊരുത്തപ്പെടും?! രണ്ടും പരസ്പരവിരുദ്ധമാണല്ലോ എന്നത്രെ **شاهدين على أنفسهم بالكفر** (തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളുടെമേൽ അവിശ്വാസത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട്) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മേൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവർക്കാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പള്ളിപരിപാലനത്തിന് അർഹതയുള്ളതെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിൻെറ ചില വിധിവിലക്കുകൾ പാലിക്കുന്നില്ലെന്ന കാരണത്താൽ, മുസ്‌ലിംകളായ വ്യക്തികൾ പള്ളിപരിപാലനത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കാനുള്ള അവകാശം-കുഫ്റിൻെറതായ അടയാളമൊന്നും അയാളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം-തടയപ്പെട്ടുകൂടാ എന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.**الله اعلم**

അല്ലാഹുവിനേയല്ലാതെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുക (**ولم يخشى الا الله**) എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ പാലിക്കുന്നതിലും, മതപരമായ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും മറ്റാരെയും ഭയപ്പെടാതിരിക്കുകയാണ് എന്ന് സാമാന്യമായിപ്പറയാം എന്നല്ലാതെ, വല്ല ആപത്തുകൾ വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ, ക്രൂരജന്തുക്കൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ചോ ഭയമുണ്ടാകാതിരിക്കുക എന്നല്ല: ഇമാം ബൈളാവീ (ﷺ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ പ്രകൃത്യാ മനുഷ്യനിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഒരു സ്വഭാവമാണത്. ബുദ്ധിയുള്ള ഒരാളിലും അതുണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. **خشية** (ഖശ്‌യത്ത്) എന്ന ധാതുവിൻെറ അർത്ഥം 'ഭയപ്പാട്, പേടി, സൂക്ഷ്മത' എന്നൊക്കെയാണെങ്കിലും ഭക്തി ബഹുമാനത്തോടുകൂടിയുള്ള ഭയപ്പാടിലാണ് അതിൻെറ പ്രയോഗമെന്നു ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

പള്ളിനിർമ്മാണം, പള്ളി പരിപാലനം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഹദീസുകൾ പലതും കാണാം. ഉദാഹരണാർത്ഥം ചിലത് നമുക്കിവിടെ ഓർമ്മിക്കാം; (1) നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) ഉദ്ദരിക്കുന്നു: ''ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന് ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വീട് സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്.' (ബു; മു; തി) റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പള്ളി ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) പുതുക്കിപ്പണിയുകയും, അതിൽ ചില പരിഷ്കരണങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചിലർ ആക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞതിനദ്ദേഹം മറുപടി നൽകിയ അവസരത്തിലായിരുന്നു നബി (സ)യിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം കേട്ട ഈ വചനം അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചത്. (2) നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂഹുറൈറഃ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ആരെങ്കിലും പള്ളിയിലേക്ക് പോകുകയോ വരുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവൻ പോകുമ്പോഴും വരുമ്പോഴുമെല്ലാം അവന് അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിരുന്ന് ഒരുക്കുന്നതാണ്.'' (ബു; മു) (3) അല്ലാഹുവിൻെറ തണലല്ലാതെ മറ്റൊരു തണലും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന ദിവസം (ഖിയാമത്തു നാളിൽ) അല്ലാഹുവിൻെറ തണൽ ലഭിക്കുന്ന ഏഴു കൂട്ടരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമായ നബി വചനത്തിൽ 'ഹൃദയം പള്ളികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആളുകളെ'യാണ് നബി (ﷺ) ഒന്ന് എണ്ണിയിരിക്കുന്നത്. (ബു;മു) (4) റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂ സഈദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഒരു പുരുഷൻ പള്ളിയിലേക്ക് പതിവായി പോകുന്നത് കണ്ടാൽ, അവൻെറ സത്യവിശ്വാസത്തിന് നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.' പിന്നീട് തിരുമേനി ഈ (18-ാം) വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (അ;തി;ജ) (5) പള്ളിയിൽ അടിച്ചു വാരിയിരുന്ന- തൂപ്പുവേല ചെയ്തിരുന്ന-ഒരു സ്ത്രീ മരണപ്പെട്ടു. ആ സ്ത്രീയെ കാണാതായപ്പോൾ നബി (ﷺ) അവരെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു. അവർ മരണപ്പെട്ടുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ, ''അവരുടെ പേരിൽ നമസ്കരിക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്നെ ഒന്ന് വിവരം അറിയിച്ചു കൂടായിരുന്നോ?'' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുമേനി അവരുടെ ഖബ്റിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവരുടെ പേരിൽ (ജനാസഃ) നമസ്കാരം നടത്തി. (ബു; മു; ദാ; ജ)

۞ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ ٱلْحَآجِّ وَعِمَارَةَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَجَـٰهَدَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ لَا يَسْتَوُۥنَ عِندَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٩﴾

19 ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നവർക്ക് കുടിപ്പാൻ (വെള്ളം) കൊടുക്കലും, 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൻെറ പരിപാലനവും (ചെയ്യുന്നവരെ) നിങ്ങൾ ആക്കുകയോ?-അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പോലെ! അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ സമൻമാരാകുകയില്ല. അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

---

19 أَجَعَلْتُمْ നിങ്ങൾ ആക്കിയോ, ആക്കുകയാണോ. سِقَايَةَ കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കൽ, വെള്ളം നൽകൽ. الْحَاجِّ ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നവന്, ഹജ്ജിന് വരുന്നവർക്ക്. وَعِمَارَةَ പരിപാലനവും, ശുശ്രൂഷയും. الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ. كَمَنْ ഒരുവനെ (യാതൊരുവരെ)പ്പോലെ. آمَنَ വിശ്വസിച്ചു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. وَجَاهَدَ സമരം ചെയ്കയും. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. لاَ يَسْتَوُونَ അവർ സമമാകുകയില്ല. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. لاَ يَهْدِي നേർമാർഗ്ഗ(സൻമാർഗ്ഗ) ത്തിലാക്കുകയില്ല. الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ

മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠ ഗുണങ്ങളായി എണ്ണി വന്നിരുന്നതാണ് ഹാജിമാർക്ക് വെള്ളം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടും, കഅ്ബയുടെ ശുശ്രൂഷയും, മക്കായിൽ അക്കാലത്ത് വെള്ളത്തിന് വളരെ ക്ഷാമമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഹജ്ജിനു വരുന്നവർക്ക് അതതിടങ്ങളിൽ വെള്ളം എത്തിക്കുന്നതു വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഏർപ്പാടായിരുന്നു. അതെല്ലാം നല്ലതും വേണ്ടപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളാണെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്‌വാൻ താൽപര്യമില്ലാത്ത കാലത്തോളം അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അതിനു നിലയും വിലയുമില്ലെന്ന് അല്ലാഹു മുശ്‌രിക്കുകളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയാണ്.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَهَاجَرُوا۟ وَجَـٰهَدُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ ٱللَّهِ ۚ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿٢٠﴾

20 വിശ്വസിക്കുകയും, 'ഹിജ്റ' പോകുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ തങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ടും, തങ്ങളുടെ ദേഹം കൊണ്ടും സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തവർ, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ, പദവിയിൽ ഏറ്റവും മഹത്തായവരത്രെ. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചവരും.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَٰنٍ وَجَنَّـٰتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

21 അവരുടെ റബ്ബ് തൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) കാരുണ്യത്തെയും, പ്രീതിയെയും, അവർക്കായുള്ള ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളെയും കുറിച്ച് അവരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു. അതിൽ (ശാശ്വതമായി) നിലനിൽക്കുന്ന സുഖാനുഭവമുണ്ടായിരിക്കും;

خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ

22 അതിൽ എന്നെന്നും (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. നിശ്ചയമായും അല്ലാ

ഹു-അവൻെറ അടുക്കൽ മഹത്തായ പ്ര തിഫലമുണ്ട്.

۝٢٢

23 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, സഹോദരങ്ങളും സത്യവിശ്വാസത്തെക്കാൾ അവിശ്വാസത്തോട് ഇഷ്ടം കാണിക്കുന്നപക്ഷം, അവരെ നിങ്ങൾ മിത്രങ്ങൾ (അഥവാ കൈകാര്യക്കാർ) ആക്കരുത്. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും അവരോട് മിത്രബന്ധം പുലർത്തുന്ന (അഥവാ അവർക്ക് കൈകാര്യ കർതൃത്വം നൽകുന്ന) പക്ഷം, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوٓا۟ ءَابَآءَكُمْ وَإِخْوَٰنَكُمْ أَوْلِيَآءَ إِنِ ٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْكُفْرَ عَلَى ٱلْإِيمَـٰنِ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ۝٢٣

24 (നബിയേ) പറയുക: ‘‘നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, നിങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരും, നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ ഇണകളും, നിങ്ങളുടെ ബന്ധുകുടുംബങ്ങളും, നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങൾ വിലയിടിവ് (അഥവാ ചിലവാകായ്മ) ഭയക്കുന്ന കച്ചവടവും, നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പാർപ്പിടങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിനെയും, അവൻെറ റസൂലിനെയും, അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെയും കാൾ (അധികം) നിങ്ങൾക്ക് പ്രിയങ്കരമെങ്കിൽ, എന്നാൽ അല്ലാഹു അവൻെറ കൽപന കൊണ്ടു വരുന്നതു വരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ! അല്ലാഹു തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

قُلْ إِن كَانَ ءَابَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ وَإِخْوَٰنُكُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَٰلٌ ٱقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَـٰرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَـٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَجِهَادٍ فِى سَبِيلِهِۦ فَتَرَبَّصُوا۟ حَتَّىٰ يَأْتِىَ ٱللَّهُ بِأَمْرِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَـٰسِقِينَ ۝٢٤

---

20 الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. وَهَاجَرُوا ഹിജ്റ പോകുകയും ചെയ്തു. وَجَاهَدُوا സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തു. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. بِأَمْوَالِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ട്. وَأَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾകൊണ്ടും. أَعْظَمُ വമ്പിച്ചവരാണ്. دَرَجَةً പദവി, പദവിയിൽ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. وَأُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الْفَائِزُونَ ഭാഗ്യവാൻമാർ, വിജയികൾ.. 21 يُبَشِّرُهُمْ അവരെ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു. رَبُّهُم അവരുടെ റബ്ബ്. بِرَحْمَةٍ ഒരു കാരുണ്യത്തെപ്പറ്റി, കാരുണ്യം കൊണ്ട്. مِّنْهُ അവനിൽ നിന്നുള്ള. وَرِضْوَانٍ പ്രീതികൊണ്ടും. وَجَنَّاتٍ ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങൾകൊണ്ടും. لَّهُمْ അവർക്കുള്ള, അവരുടേതായ. فِيهَا അതിൽ (അവയിൽ) ഉണ്ട്. نَعِيمٌ സുഖാനുഭവം, സുഖജീവിതം. مُّقِيمٌ നിലനിൽക്കുന്ന. 22 خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. أَبَدًا എക്കാലവും, എന്നെന്നും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عِندَهُ അവൻെറ അടുക്കലുണ്ട്. أَجْرٌ കൂലി, പ്രതിഫലം. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച മഹത്തായ. 23 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത്. آبَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. وَإِخْوَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ (സഹോദരൻമാരെ)യും. أَوْلِيَاءَ ബന്ധുക്കൾ, കൈകാര്യക്കാർ, ഉടയവർ. إِنِ اسْتَحَبُّوا അവർ ഇഷ്ട (തൃപ്തി)പ്പെടുന്ന പക്ഷം. الْكُفْرَ അവിശ്വാസത്തെ. عَلَى الْإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസത്തെക്കാൾ, വിശ്വാസത്തിനെതിരെ. وَمَن يَتَوَلَّهُم ആരെങ്കിലും (ആർ-വല്ലവനും) അവരോട് മിത്രബന്ധം പുലർത്തിയാൽ, അവർക്ക് കൈകാര്യം നൽകിയാൽ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. هُمُ الظَّالِمُونَ അവർ തന്നെ അക്രമികൾ.. 24 قُلْ പറയുക. إِن كَانَ ആണെങ്കിൽ, ആയിരുന്നാൽ. آبَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ. وَأَبْنَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരും (മക്കളും). وَإِخْوَانُكُمْ നിങ്ങളുടെ സഹോദര

ങ്ങളും. وَأَزْوَاجُكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇണകളും (ഭാര്യാഭർത്താക്കളും). وَعَشِيرَتُكُمْ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുകുടുംബവും. وَأَمْوَالٌ സ്വത്തുക്കളും, ധനവും. اقْتَرَفْتُمُوهَا നിങ്ങളത് സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കി, തേണ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ. وَتِجَارَةٌ കച്ചവടവും, വ്യാപാരവും. تَخْشَوْنَ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു. كَسَادَهَا അതിൻെറ ചിലവഴിയായ്മയെ, വിലയിടിവ്. وَمَسَاكِنُ പാർപ്പിടങ്ങളും. تَرْضَوْنَهَا നിങ്ങളതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. أَحَبَّ അധികം പ്രിയപ്പെട്ടത്, ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. إِلَيْكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിനെയും (കാൾ). وَجِهَادٍ സമരത്തെയും (കാൾ). فِي سَبِيلِهِ അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. فَتَرَبَّصُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, പ്രതീക്ഷിക്കുവിൻ. حَتَّىٰ يَأْتِيَ വരുന്നതുവരെ. اللَّهُ അല്ലാഹു. بِأَمْرِهِ അവൻെറ കൽപനയും കൊണ്ട്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. لَا يَهْدِي അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. الْقَوْمَ ജനതയെ, ജനങ്ങളെ. الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ, ദുർന്നടപ്പുകാരായ.

സ്വന്തം പിതാക്കളോ സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളോ ആയിരുന്നാൽ പോലും-അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതെ അവിശ്വാസം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പക്ഷം-അവരുമായി മിത്രബന്ധം പുലർത്തുകയും, അവരെ കൈകാര്യക്കാരാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തുകൂടാ എന്ന് സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. മത്സരത്തിൽ കഴിയുന്ന അവിശ്വാസികളോടു മൈത്രിയിലും കൂട്ടുകെട്ടിലും പെരുമാറുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. സൂ: മുജാദലഃയിൽ പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിനോടും അവൻെറ റസൂലിലോടും മത്സരം കാണിക്കുന്നവരോട് അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ജനത സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തുന്നതായി നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കളോ, പുത്രൻമാരോ, സഹോദരങ്ങളോ, ബന്ധു കുടുംബങ്ങളോ ആയിരുന്നാലും ശരി. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ-സ്നേഹബന്ധം പുലർത്താത്തവരുടെ-ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവു മുഖേന അവൻ അവരെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (58:22)

കുടുംബ ബന്ധത്തെ ഓർത്തും, സ്വകുടുംബത്തിൻെറ അപ്രീതിയുണ്ടാകരുതെന്ന് കരുതിയും, സ്വത്തുക്കൾക്കോ പാർപ്പിടങ്ങൾക്കോ നാശം സംഭവിക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ചുമൊക്കെ ദുർബ്ബല വിശ്വാസികളായ ചില മുസ്ലിംകൾ യുദ്ധം ചെയ്വാനോ, ഹിജ്റപോകാനോ ശ്രമിക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ വിഷയത്തിലാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ തത്വം എല്ലാ കാലത്തുള്ളവർക്കും ബാധകം തന്നെയാണ്. അതായതു അല്ലാഹുവിൻെറ ദീനിനോട് മത്സരം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ എത്ര അടുത്ത ബന്ധുക്കളായാലും അവരോട് ഹൃദയം ഇണങ്ങിക്കൊണ്ട് അണഞ്ഞ ബന്ധം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഒര് കാലത്തും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ മുശ്രിക്കുകളായിരുന്നാൽ പോലും അവരോട് ഇഹത്തിൽ നന്നായി പെരുമാറണമെന്നും, അവിശ്വാസികളോടും നീതിയും മര്യാദയും പാലിക്കേണമെന്നും, നീതികേടും ആക്രമവും ആരോടും പാടില്ലെന്നുമുള്ള കൽപനകൾ ഇപ്പറഞ്ഞതിന് എതിരില്ലതാനും.

കുടുംബ ബന്ധങ്ങളോ, സ്നേഹ ബന്ധങ്ങളോ, സ്വത്തുക്കളിലും ജീവിതസൗകര്യങ്ങളിലുമുള്ള താൽപര്യങ്ങളോ ഒന്നും തന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിക്കുന്നതിനോ, അല്ലാഹുവിൻെറ ദീനിനുവേണ്ടി സമരവും ത്യാഗവും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനോ തടസ്സമായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. അങ്ങിനെ തടസ്സമാകത്തക്കവണ്ണം അവർക്കു പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചാൽ അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് വളരെ ആപൽകരമായിരിക്കുമെന്ന് സത്യവിശ്വാസികളോടുള്ള ഒരു താക്കീതാണ് 24-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ''അല്ലാഹു അവൻെറ കൽപനകൊണ്ടുവരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുവിൻ'' (فتربصوا حتى يأتى الله بامره) എന്നുള്ള ആ കനത്ത താക്കീത് വിഷയത്തിൻെറ ഗൗരവമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആ കൽപനകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഇന്നതാണെന്നോ,

അത് എപ്പോഴായിരിക്കുമെന്നോ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഇഹത്തിൽവെച്ചും, പരത്തിൽ വെച്ചും അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും, അത് നിങ്ങൾക്ക് താങ്ങാനാവാത്തതായിരിക്കുമെന്നുമത്രെ ആ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങളെക്കാൾ അത്തരം കാര്യങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നിമിത്തം മുസ്ലിംകൾ അന്നും ഇന്നും എന്നും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഐഹികമായ ഭവിഷ്യത്തുകൾ ബുദ്ധിയും വിശ്വാസവുമുള്ള ആർക്കും അജ്ഞാതമല്ല തന്നെ. അതുമൂലം ലോകത്തുവെച്ചുണ്ടാകാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലതാനും.

നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''എൻെറ ആത്മാവ് യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! നിങ്ങൾ ഒരാൾക്കുംതന്നെ, അവൻെറ മാതാപിതാക്കളെയും മക്കളെയും എല്ലാ മനുഷ്യരെയുംകാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവൻ ഞാനായിരിക്കുന്നതുവരെ അവൻ സത്യവിശ്വാസി ആയിരിക്കയില്ല.'' (ബു; മു) ഒരിക്കൽ ഉമർ (رضي الله عنه) നബി (ﷺ) യോട് ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: ''അല്ലാഹുവിനെതന്നെ സത്യം! അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, അങ്ങുന്നാണ് എൻെറ ദേഹം ഒഴിച്ചുള്ള മറ്റെല്ലാറ്റിനെക്കാളും എനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ആൾ.'' ''അപ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളിലൊരാൾക്ക് അവൻെറ ദേഹത്തെക്കാളും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവൻ ഞാനായിരിക്കുന്നതുവരെ അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായിരിക്കയില്ല.'' അപ്പോൾ ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ-ഇപ്പോൾ-അല്ലാഹുതന്നെ സത്യം! അങ്ങുന്ന് എനിക്ക് എൻെറ ദേഹത്തേക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനാകുന്നു.'' അപ്പോൾ നബി തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഇപ്പോഴാണ്, ഉമറേ, തൻെറ വിശ്വാസം പരിപൂർണ്ണമായത്.'' (അ; മു) അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൻെറ അനിവാര്യ ഫലമാണല്ലോ റസൂലിനെ സ്നേഹിക്കലും അനുസരിക്കലും. അഥവാ അത്രണ്ടും അർത്ഥത്തിൽ ഒന്നു തന്നെ. മനുഷ്യൻെറ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ നൻമകൾക്കുള്ള ഏക നിദാനവും അതുതന്നെ. എന്നിരിക്കെ, അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായി മറ്റൊരു കാര്യവും ഒരു യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസിക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടില്ലല്ലോ. ''ഇപ്പോഴാണ് ഉമറേ തൻെറ വിശ്വാസം പരിപൂർണ്ണമായത്'' എന്ന തിരുവചനം ഈ വസ്തുതയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതുതന്നെയാണ് സൂ: അഹ്സാബിൽ النبي اولى بالمؤمنين من أنفسهم (നബി സത്യവിശ്വാസികളോട് അവരുടെ ദേഹങ്ങളേക്കാൾ അധികം ബന്ധപ്പെട്ടവനാകുന്നു.) (33:6) എന്ന വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്

വിഭാഗം-4

لَقَدْ نَصَرَكُمُ ٱللَّهُ فِى مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۙ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنكُمْ شَيْـًٔا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ ٱلْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾

25 വളരെ (യുദ്ധ) രംഗങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഹുനൈൻ (യുദ്ധ) ദിവസവും (സഹായിച്ചു); അതായത്, നിങ്ങളുടെ (ആൾ) പെരുപ്പം നിങ്ങളെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തിയിട്ട് അതു നിങ്ങൾക്ക് യാതൊന്നും പര്യാപ്തമാക്കാതിരുന്നപ്പോൾ; ഭൂമി വിശാലമായതോടെ അതു നിങ്ങൾക്ക് ഇടുക്കമാകുകയും ചെയ്തു; പിന്നീട് നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞോടുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ أَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ

26 പിന്നെ, അല്ലാഹു അവൻെറ റസൂലിൻെറ മേലും, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേലും തൻെറ (വക) ശാന്തത ഇറക്കിക്കൊടുത്തു; നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു: അവിശ്വസിച്ചവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും

ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٢٦﴾

ചെയ്തു. അതത്രെ, അവിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലം.

ثُمَّ يَتُوبُ ٱللَّهُ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٧﴾

27 പിന്നീട് അതിനുശേഷം, താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമത്രെ.

---

25 لَقَدْ തീർച്ചയായായും ഉണ്ട്. نَصَرَكُمُ اللهُ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സഹായിച്ചു. فِي مَوَاطِنَ (യുദ്ധ) രംഗങ്ങളിൽ كَثِيرَةٍ . വളരെ. وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ഹുനൈൻ ദിവസവും. إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ നിങ്ങളെ സംതൃപ്തി (അത്ഭുത)പ്പെടുത്തിയപ്പോൾ. كَثْرَتُكُمْ നിങ്ങളുടെ പെരുപ്പം, ആധിക്യം. فَلَمْ تُغْنِ എന്നിട്ടത് ധന്യമാക്കിയില്ല, പര്യാപ്തമാക്കിയില്ല, ഉപകരിച്ചില്ല. عَنكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَضَاقَتْ ഇടുങ്ങുക (കുടുസ്സായിരിക്കുക)യും ചെയ്തു. عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളുടെ മേൽ. الْأَرْضُ ഭൂമി. بِمَا رَحُبَتْ അത് വിശാലമായതോടെ. ثُمَّ وَلَّيْتُم പിന്നെ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുപോന്നു. مُدْبِرِينَ പിൻതിരിഞ്ഞവരായി (പിന്നോക്കം). 26 ثُمَّ أَنزَلَ പിന്നെ ഇറക്കി. اللهُ അല്ലാഹു. سَكِينَتَهُ അവൻെറ ശാന്തത, സമാധാനം, അടക്കം. عَلَى رَسُولِهِ തൻെറ റസൂലിൻെറ മേൽ. وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേലും. وَأَنزَلَ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. جُنُودًا ചില സൈന്യങ്ങളെ. لَّمْ تَرَوْهَا നിങ്ങളത് കണ്ടിട്ടില്ല, കാണാത്ത. وَعَذَّبَ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരെ. وَذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ. جَزَاءُ പ്രതിഫലമത്രെ, പ്രതിഫലം. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ. 27 ثُمَّ يَتُوبُ പിന്നെ പശ്ചാത്താപം (മടക്കം) സ്വീകരിക്കും. اللهُ അല്ലാഹു. مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ അതിൻെറ ശേഷം. عَلَى مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. غَفُورٌ (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

കുടുംബബന്ധം, ധനം, വാസസ്ഥലം ആദിയായവയെക്കാളെല്ലാം പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത് അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും സ്നേഹം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനുമാണെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് ഭയങ്കരമാണെന്നും അറിയിച്ചശേഷം, അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള സഹായം ഇതിനുമുമ്പ് നിങ്ങൾക്ക് പലപ്പോഴും ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതൊന്നും നിങ്ങളുടെ ശക്തി കൊണ്ടോ പ്രതാപം കൊണ്ടോ ആയിരുന്നില്ലെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിൽ നൽകിയ സഹായവും, അതിൻെറ സന്ദർഭവും പ്രത്യേകം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എണ്ണം കൊണ്ടും വണ്ണംകൊണ്ടും മുമ്പെന്നത്തെക്കാളും പ്രബലമായ ഒരു സേനയായിരുന്നു അന്ന് മുസ്ലിംകളുടേത്. അതിൽ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും, ഇക്കുറി ഏതായാലും നമുക്ക് തോൽവി പിണയുകയില്ലെന്ന് അവർ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയരാകുകയും, തിരിഞ്ഞോടേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. ആൾപ്പെരുപ്പം കൊണ്ടല്ല മുസ്ലിംകൾക്ക് വിജയം കൈവരുന്നതെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമായി. അവസാനം, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ചില പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങൾ വഴി യുദ്ധം വമ്പിച്ച വിജയമായി കലാശിച്ചു. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുന്നതിന് അൽപമാത്രം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞതും, ഓർമ്മ മങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ലാത്തതുമാണ് ആ സംഭവം. അതുകൊണ്ടാണ് അതിവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ കാരണം.

ഓരോ സന്ദർഭത്തിലായി അൽപം അംഗങ്ങൾ മാത്രം അടങ്ങുന്ന ചെറിയ സൈന്യസംഘങ്ങളെ നബി (ﷺ) പല ഭാഗത്തേക്കും അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഘങ്ങൾ **سرية** (ചെറിയ സൈന്യസംഘം) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പല സ്ഥലത്തേക്കുമായി നയിക്കപ്പെട്ട സൈന്യങ്ങൾ മൊത്തം ഇരുപതിൽപരം വരും. ഇവ **غزوة** (പടയെടുപ്പ്) എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു. ചിലതിൽ ശത്രുക്കളുമായി സന്ധി നടത്തി ഏറ്റുമുട്ടലൊന്നും കൂടാതെ തിരിച്ചുപോരുകയും, ചിലതിൽ യുദ്ധം നടക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ബദ്ർ, ഉഹ്ദു, അഹ്സാബ് (ഖൻദഖ്), ഖുറൈളഃ, മുസ്ത്വലഖ്, ഖൈബർ, മക്കാ (വിജയം), ഹുനൈൻ,

ത്വാഇഫ് എന്നിവയിലാണ് ഏറ്റുമുട്ടലുണ്ടായത്. മിക്കവാറും എല്ലാറ്റിലും വിജയം പൂർണ്ണമായും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് തന്നെയായിരുന്നു. ചുരുക്കം ചിലതിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് വന്നുപോയ പാക പ്പിഴവുകൾ നിമിത്തം അവർ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരാവുകയും ഉണ്ടായി. ആദ്യഘട്ടത്തിൽ വിജയം കണ്ടെങ്കിലും അവസാനം പരാജയത്തിൽ കലാശിച്ച യുദ്ധമാണ് ഉഹ്ദു-ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: ആലു ഇംറാനിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇടക്കുവെച്ച് പരാജയം നേരിട്ടെങ്കിലും അവസാനം വിജയത്തിൽ കലാശിച്ച യുദ്ധമാണ് ഹുനൈൻ. അതിൻെറ ചില വശങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൻെറ ചുരുക്കം അറിയുന്നത് ഈ വചനത്തിലെ ആശയം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്നതാണ്.

ഹുനൈൻ യുദ്ധം

ഹിജ്റ എട്ടാം കൊല്ലത്തിൽ മക്കാ വിജയം ഉണ്ടായതോടുകൂടി വിഗ്രഹ മതത്തിൻെറ പ താക നിലംപതിക്കുകയും, അറബികൾ മിക്കവരും ഇസ്‌ലാമിന് കീഴ്പ്പെടുകയും, ജനങ്ങൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഹവാസിൻ, ഥഖീഫ് (**هوازن ، ثقيف**) എന്നീ ഗോത്രക്കാർക്ക് രോഷം മുഴക്കുകയാണുണ്ടായത്. അവർ തങ്ങളുടെ ദുരഭി മാനം വിട്ടില്ല. മുഹമ്മദ് ഇങ്ങോട്ട് പടയെടുക്കും മുമ്പ് നമുക്കങ്ങോട്ട് പടയെടുക്കാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് അവർ അതിന് ഒരുക്കം കൂട്ടുകയായി. വേറെ ചില ഗോത്രക്കാരും അതിൽ അവരോട് സഹകരിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ സൈന്യം ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെട്ട് പിൻമാറാതെ ആത്മവീര്യത്തോടുകൂടി യുദ്ധക്കളത്തിൽ ഉറച്ച് നിൽക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തിൽ, സാധാരണ പതിവുകൾക്കെതിരായി അവരുടെ സൈന്യനായകനായ മാലികുബ്നു ഔഫു ഒരു പുതിയ പരിപാടി ആവിഷ്കരിച്ചു. അവരിലുള്ള ഒരു നേതാവും ധീരനുമായിരുന്ന ദുറൈദ് അതിനെ എതിർത്തുവെങ്കിലും സൈന്യാധിപൻ അത് നടപ്പിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളായ ആടുമാടുകൾ എന്നിവയെല്ലാം സൈന്യനിരയുടെ തൊട്ട് പിന്നിലായി നിരത്തി നിറുത്തുകയായിരുന്നു ആ പരിപാടി. തങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെയും സ്വത്തുക്കളെയും മുഴുവൻ ശത്രുക്കൾക്ക് (മുസ്‌ലിംകൾക്ക്) വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ആരും യുദ്ധത്തിൽനിന്ന് പിൻതിരിഞ്ഞോടിപ്പോകുകയില്ല എന്നായിരുന്നു അവൻ കണക്കുകൂട്ടിയത്.

ഇവരുടെ പുറപ്പാടിനെപ്പറ്റി നബി (സ)ക്കു വിവരം കിട്ടി. മദീനായിൽ നിന്ന് വന്ന് മക്കാ വിജയ സംഭവത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്ന പതിനായിരം സഹാബികളോടുകൂടി നബി (ﷺ) അവരു ടെ നേരെ പടയെടുത്തു. അവർക്ക് പുറമെ, മക്കയിൽനിന്നുള്ള രണ്ടായിരം പേർ വേറെയും ഉ ണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ അധികവും പുതുവിശ്വാസികളും, വിശ്വാസം ദൃഢമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവ രുമായിരുന്നു. പലരും ‘ഗനീമത്ത്’ മോഹിച്ചും പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച് കഴി യാത്ത ഏകദേശം എൺപത് മുശ്‌രിക്കുകളും ഈ പടയെടുപ്പിൽ നബി (ﷺ) യെ അനുഗമിക്കു കയുണ്ടായി. അതേ സമയത്ത് മറുപക്ഷത്ത് ശത്രുക്കളുടെ എണ്ണം നാലായിരം മാത്രമായിരുന്നു. അതെ, കേവലം മൂന്നിലൊന്നുമാത്രം. ഇത്തവണ തങ്ങളുടെ സംഖ്യാബലം കണ്ട് മുസ്‌ലിംകൾ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും, സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഫലമുണ്ടായില്ല. മുസ്‌ലിംക ളുടെ മുന്നണി സൈന്യം മുന്നോട്ട് നീങ്ങിയപ്പോഴേക്കും ശത്രുക്കളുടെ ഒരു വമ്പിച്ച ഒളിസൈ ന്യം അവരെ തുരുതുരെ ആക്രമിച്ചു. അവർ പിന്തിരിഞ്ഞ് പല പാട്ടിലും ഓടേണ്ടിവന്നു. അതോ ടെ സൈന്യത്തിൻെറ സമനില തെറ്റി. പിന്നണികളും അവരെ അനുഗമിക്കുകയുണ്ടായി.

നബി (ﷺ) തിരുമേനി യുദ്ധക്കളത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിന്നു. ഈ യാത്രയിൽ തിരുമേനി ഇരട്ടപടയങ്കിയായിരുന്നു ധരിച്ചിരുന്നത്. മുഹാജിറുകളിലും, അൻസാരികളിലും പെട്ട ചില സഹാബീ പ്രമുഖൻമാരും തിരുമേനിയുടെ ഒന്നിച്ചു നിന്നു. ‘ഇങ്ങോട്ടുവരീൻ! ഇങ്ങോട്ടുവരീൻ! അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരേ!’ എന്ന് നബി (ﷺ) വിളിച്ച് പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഓടി രക്ഷ പ്പെടുന്നവൻ അത് കേട്ട് മടങ്ങുകയുണ്ടായില്ല. അങ്കലാപ്പും ഭയപ്പാടും നിമിത്തം ഓടി രക്ഷപ്പെടു വാൻ പോലും ഇടമില്ലാത്തവിധം ഭൂമി വളരെ കുടുസ്സായി അവർക്ക് തോന്നി. ശിർക്കിൻെറ ചുവ

യിൽ നിന്ന് തികച്ചും രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചിലരും, പുതുവിശ്വാസികളായ ചിലരും മുസ്‌ലിംകൾക്കു പിണഞ്ഞ ഈ പരാജയത്തിൽ സന്തോഷം കൊണ്ടു. 'സിഹ്ർ ഇപ്പോഴാണ് പൊളിഞ്ഞതു' എന്നും മറ്റും ചിലർ പറയുകപോലുമുണ്ടായി. അതേസമയം, നബി (ﷺ) യുടെ കൂടെ പോന്നിരുന്ന മുശ്‌രിക്കുകളിൽ ചിലർ അവരുടെ നേരെ പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതെല്ലാമായിട്ടും നബി (ﷺ) സ്ഥലം വിട്ടില്ല. അവസാനം, നബി (ﷺ) യുടെ കൽപന പ്രകാരം അവിടുത്തെ പിതൃവ്യനും, ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുന്ന ആളുമായിരുന്ന അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ജനങ്ങളെ ഉറക്കെ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതോടെ, അവർ ഓട്ടം നിറുത്തുവാനും, നബി (സ)യുടെ ചുറ്റും വന്നുകൂടുവാനും തുടങ്ങി. അല്ലാഹു അവർക്ക് മനസ്സമാധാനവും ശാന്തിയും നൽകുകയും, മനുഷ്യർക്ക് കാൺമാൻ കഴിയാത്ത സൈന്യങ്ങളെ-മലക്കുകളെ-ഇറക്കി അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. (*) അങ്ങനെ, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരു പുതിയ ധൈര്യവും ഉൻമേഷവും ഉളവായി. അവർ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ കുതിച്ചു ചാടുകയായി. യുദ്ധരംഗം പാടു മാറി. ശത്രുക്കൾ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെയോ, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയുമോ ഒന്നും വകവെക്കാതെ പടക്കളം വിട്ടോടിക്കളഞ്ഞു. മുസ്‌ലിംകൾ വിജയക്കൊടി ഉയർത്തി.

മുമ്പൊരിക്കലും ലഭിക്കാത്തത്ര ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളടക്കം വളരെ ഗനീമത്ത് സ്വത്തുക്കൾ മുസ്‌ലീംകൾക്ക് ലഭിച്ചു. പുരുഷൻമാർക്ക് പുറമെ വളരെയധികം സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ചിറയിലകപ്പെട്ടു. അപ്രതീക്ഷിതമായി അല്ലാഹു മുസ്‌ലിംകൾക്ക് നൽകിയ ഈ വമ്പിച്ച സഹായം, വളരെയേറെ മുശ്‌രിക്കുകൾ ഇസ്‌ലാമിനെ ആശ്ളേഷിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നു. ഗനീമത്തിൻെറ വലിയൊരു ഭാഗം, വിശ്വാസം ഉറച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പുതുവിശ്വാസികൾക്കും, കൂടെ പോന്നിരുന്ന മുശ്‌രിക്കുകൾക്കുമായിരുന്നു നബി (ﷺ) നൽകിയത്. ഈ ഔദാര്യം നിമിത്തവും ഇസ്‌ലാമിന് വളരെ നേട്ടമുണ്ടായി. വളരെ ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുവാനും, വളരെ ആളുകളുടെ വിശ്വാസം ശക്തിപ്പെടുവാനും ഇത് കാരണമായി. അൻസാരികളായി സൈന്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നവർക്ക് കാര്യമായ ഓഹരിയൊന്നും ലഭിക്കാത്തതിൽ, അവർക്കിടയിൽ ചില പിറുപിറുപ്പുമുണ്ടായി. നബി (ﷺ) അവരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർക്ക് ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും, ഈ പ്രാവശ്യത്തെ ഗനീമത്ത് മുൻവഴക്കത്തിനു വ്യത്യസ്ഥമായി വിനിയോഗിച്ചതിലടങ്ങിയ തത്വം അവരെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ''ജനങ്ങൾ ആടുമാടുകളും കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിനെയും കൊണ്ട് (തിരിച്ച്) പോകുന്നതിന് നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേ?!'' എന്ന് തിരുമേനി അവരോട് ചോദിച്ചു. അവർ വളരെ തൃപ്തിപെട്ടുവെന്ന് മാത്രമല്ല, ഈ ചോദ്യം അവരിൽ ഉണ്ടാക്കിയ സന്തോഷാധിക്യം കൊണ്ട് അവർ കരയുകയും ചെയ്തു. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, ഹവാസിൻ ഗോത്രത്തിൻെറ ഒരു നിവേദക സംഘം നബി (ﷺ) യുടെ സന്നിധിയിൽ വന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയും ആറായിരത്തോളം വരുന്ന തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ പലർക്കുമായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ നബി(സ)ജനങ്ങളോടു ശുപാർശ ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്ന് എല്ലാവരും വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതാണു ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിൻെറ ചുരുക്കം. ഇതിൽ നിന്ന് 25, 26 വചനങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത സൈന്യങ്ങൾ (جنودا لم تروها) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മലക്കുകളാണെന്നുള്ളതിൽ-റാസീ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ-ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷെ, ബദ്റിൽ ഇറക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും സൂ: ആലുഇംറാനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഇവിടെ അവരെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 27-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം അതിനുശേഷം അവൻ സ്വീകരിക്കും (يتوب الله من بعد ذلٰ؟ .)

---

* മലക്കുകൾക്കു യുദ്ധത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പങ്കിനെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലും അതിനു മുമ്പും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ പുലർച്ച, ഹുനൈൻ സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് വളരെയേറെ ആളുകൾ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായതിൽനിന്ന് വ്യക്തമായല്ലോ.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّمَا ٱلْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا۟ ٱلْمَسْجِدَ ٱلْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَـٰذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦٓ إِن شَآءَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

28 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ, നിശ്ചയമായും, മുശ്‌രിക്കുകൾ അശുദ്ധർ തന്നെയാകുന്നു. അതിനാൽ, അവരുടെ ഈ കൊല്ലത്തിനു ശേഷം അവർ 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'നെ [പാവനമായ പള്ളിയെ] സമീപിക്കരുത്. നിങ്ങൾ വല്ല ഞെരുക്കവും [ദാരിദ്ര്യവും] ഭയപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ വഴിയെ നിങ്ങളെ ധന്യരാക്കുന്നതാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

28 يَا أَيُّهَا ഹേ, ഓ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. إِنَّمَا നിശ്ചയമായും (തന്നെ-മാത്രം). الْمُشْرِكُونَ മുശ്‌രിക്കുകൾ. نَجَسٌ മലിനം, വൃത്തികേട്, അശുദ്ധം (അശുദ്ധർ-വൃത്തികെട്ടവർ-മ്ളേച്ഛം) തന്നെ (മാത്രമാണ്). فَلاَ يَقْرَبُوا അതിനാൽ അവർ സമീപിക്കരുത്. الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിനെ. بَعْدَ ശേഷം, പിറകെ. عَامِهِمْ هَذَا അവരുടെ ഈ കൊല്ലത്തിൻെറ. وَإِنْ خِفْتُمْ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നപക്ഷം, പേടിച്ചെങ്കിൽ. عَيْلَةً വല്ല ഞെരുക്കവും, ദാരിദ്ര്യവും. فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ, പിറകെ. يُغْنِيكُمُ നിങ്ങളെ ധന്യമാക്കും, നിങ്ങൾക്ക് ധന്യത നൽകും. اللهُ അല്ലാഹു. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ, ദയവിനാൽ. إِن شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്.

ഒമ്പതാം കൊല്ലത്തിൽ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ ഹജ്ജിന് വന്നപ്പോൾ, അടുത്ത കൊല്ലം മുശ്‌രിക്കുകൾ ഹജ്ജിന് വരരുതെന്ന് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയുണ്ടായല്ലോ. ഹജ്ജ് കാലത്ത് പല ദിക്കുകളിൽനിന്നും ആളുകൾ മക്കായിൽ ഹജ്ജിന് സമ്മേളിക്കലും, അതിനെത്തുടർന്ന് കുറേ ദിവസങ്ങളോളം ഭക്ഷ്യ സാധനങ്ങളടക്കം വിവിധ ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വലിയ കച്ചവടച്ചന്ത നടത്തലും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. മക്കാ നിവാസികളുടെ ഒരു നല്ല വരുമാനമാർഗ്ഗമായിരുന്നു അത്. മേപ്പടി പ്രഖ്യാപനമുണ്ടായപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ആ വരുമാന മാർഗ്ഗം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നും, തങ്ങൾക്ക് അതുമൂലം ഞെരുക്കവും ദാരിദ്രവും ബാധിച്ചേക്കുമെന്നും പലരും ഭയപ്പെട്ടു. ഇതിനുളള മറുപടിയും, മേലിൽ മുശ്‌രിക്കുകൾ കഅ്ബയെ സമീപിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് കൽപിച്ചതിൻെറ കാരണവും ഈ വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

മുശ്‌രിക്കുകൾ അശുദ്ധർ തന്നെയാണ് (**انها المشركون فس**) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം അവിശ്വാസികളുടെ ദേഹം 'നജസാ'ണ് (അശുദ്ധമാണ്) എന്നോ, അവരെ തൊട്ടാൽ ശുദ്ധിയാക്കേണമെന്നോ അല്ല. അവരുടെ വിശ്വാസവും, വിചാരവികാരങ്ങളും മ്ളേച്ഛ തരങ്ങളായതുകൊണ്ട് പവിത്രവും പരിശുദ്ധവുമായ ആ പുണ്യസ്ഥലത്ത് അവർക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് സാരം. ബഹുഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും, അഭിപ്രായം അതാണ്. ഓാചകത്തിൻെറ ബാഹ്യാർത്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അൽപം ചിലർ അവിശ്വാസികളുടെ ദേഹം തന്നെ അശുദ്ധമാണെന്നും, പറയാതില്ല. നബി (ﷺ) യുടെ ചര്യയിൽനിന്നും മറ്റും വ്യക്തമാകുന്നത് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായമാണെണ് ശരിയായിട്ടുളളത് എന്നാകുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നബി (ﷺ) അവിശ്വാസികളെ പളളിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വേദക്കാരായ അവിശ്വാസികളുടെ ഭക്ഷണം മുസ്‌ലിംകൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്.

'അവർ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ പ്രവേശിക്കരുത് എന്നോ മറ്റോപറയാതെ, 'അവർ അതിനെ സമീപിക്കരുത് (فلا يقربوا المسجد الحرام) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അതിൻെറ അടുത്തുപോലും ചെല്ലരുതെന്നാണല്ലോ ഇതിൻെറ അർത്ഥം, അതുകൊണ്ട് കഅ്ബയുടെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളായ ഹറമിലും അവർക്ക് പ്രവേശനമില്ല. അബൂബക്കർ(ﷺ) ൻെറയും, അലി ﷺൻെറയും വിളംബരത്തിൽ, മേലിൽ അവർ ഹജ്ജ് ചെയ്യരുതെന്നും, നഗ്നരായിക്കൊണ്ട് ത്വവാഫു ചെയ്യരുതെന്നുമായിരുന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നത്. ഈ വചനം മുഖേന അവരുടെ പ്രവേശനംപോലും തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ നിയമം മൂലം മേൽസൂചിപ്പിച്ചതു പോലെയുള്ള ധനാഗമമാർഗ്ഗം നഷ്ടപ്പെട്ട് മക്കക്കാർക്ക് ദാരിദ്ര്യവും ബുദ്ധിമുട്ടും നേരിട്ടേക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല, അവർക്ക് വേറെ മാർഗം അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിത്തരും എന്നത്രെ .... وان خفتم عليه (നിങ്ങൾ വല്ല ഞെരുക്കത്തെയും ഭയപ്പെടുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വഴിയെ ധന്യത നൽകുന്നതാണ്) എന്നവാക്യത്തിൽ അറിയിക്കുന്നത്. ഈ വാഗ്ദത്തം അല്ലാഹു നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മക്കായിലേക്ക് കൃഷിയുൽപന്നങ്ങളും, കായ്കനികളും ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ത്വാഇഫ് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ ഇസ്ലാമിൻെറ നാടുകളായി മാറി. ഒരു കാർഷിക പ്രദേശമായ യമനും ഇസ്ലാമിൻെറ നാടായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ, ചുറ്റുപുറങ്ങളിലുള്ളവരെല്ലാം തമ്മിൽ ആഭ്യന്തര സമാധാനത്തിലും സമ്പർക്കത്തിലുമായിത്തീരുകയും, ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വചനത്തിൻെറയും കഴിഞ്ഞ 17, 18 വചനങ്ങൾ, അൽബഖറ 114-ാം വചനം മുതലായവയുടെയും മറ്റ് തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മസ്ജിദുൽ ഹറാമിലും, മറ്റു മുസ്ലിം പള്ളികളിലും അമുസ്ലിംകൾ പ്രവേശിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച നിയമപരമായ വിശദീകരണങ്ങളിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. അവയും, അതതിൻെറ ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും ചുരുക്കിയെങ്കിലും വിവരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് കുറേ ദീർഘിച്ച് പോകുന്നതുകൊണ്ടും, ഇവിടെ അതിൻെറ സ്ഥാനമല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആ ഭാഗത്തേക്ക് നാം തിരിയുന്നില്ല. അവയെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിലൊരു ധാരണ ഉണ്ടാകത്തക്ക ചില സൂചനകൾ കൊണ്ട് മതിയാക്കാം: (1)കഅ്ബയുടെ പരിസര പ്രദേശങ്ങളായ ഹറമിൽ അമുസ്ലിംകൾക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ, മുസ്ലിംകളുമായി സഖ്യമോ, സന്ധിയോ നിലവിലുള്ളവരോ, അമുസ്ലിംകളുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് പ്രത്യേകാവശ്യാർത്ഥം വരുന്ന ദൂതൻമാരോ ആണെങ്കിൽ ഭരണാധികാരിക്ക് അവരെ പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാമെന്ന് ചില പണ്ഡിതൻമാർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും, ആവശ്യമായ സമയത്തിൽ കവിഞ്ഞ് അവരെ അവിടെ താമസിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. (2) ഹറമിനു പുറത്തുള്ള ഹിജാസിൽ അവർക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിക്കാം. സ്ഥിരവാസത്തിന് അനുവദിച്ചുകൂടാ. (3) പള്ളികളിൽ മുസ്ലിംകളുടെ സമ്മതപ്രകാരം പ്രവേശിക്കാം. സമ്മതം കൂടാതെ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ .സദുദ്ദേശ്യപൂർവ്വമല്ലാത്ത ആവശ്യങ്ങൾക്ക് സമ്മതം നൽകുവാനും പാടില്ല.

ഈമാനിൻെറയും തൗഹീദിൻെറയും (സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറയും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിൻെറയും) ചിഹ്നങ്ങളും കേന്ദ്രങ്ങളുമാണ് പള്ളികൾ..മസ്ജിദുൽ ഹറാമാകട്ടെ, ആ കേന്ദ്രങ്ങളുടെയെല്ലാം കേന്ദ്രസ്ഥാനവുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അതിന് കടകവിരുദ്ധമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, അതിനെതിരിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവിടങ്ങളിൽ പ്രവേശനത്തിനും സ്വൈരവിഹാരത്തിനും അനുവദിക്കുന്നത് നീതിയുക്തമല്ലല്ലോ. അതു ക്രമേണ അവയുടെ പവിത്രതക്കും, അവയുടെ ദൌത്യലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും ആപത്തായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും. അതാണ് നിരോധത്തിലടങ്ങിയ യുക്തിതത്വം.

സൂറത്തിന്റെ ആരംഭം തൊട്ട് ഇതേ വരെയുള്ള പരാമർശങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. അടുത്ത വചനം മുതൽ അഞ്ചാറ് വചനങ്ങളിൽ വേദക്കാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

.

قَـٰتِلُوا۟ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلْحَقِّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ حَتَّىٰ يُعْطُوا۟ ٱلْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَـٰغِرُونَ ﴿٢٩﴾

29 യാതൊരു കൂട്ടരോടു നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ: അല്ലാഹുവിലാകട്ടെ, അന്ത്യനാളിലാകട്ടെ, അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അവർ നിഷിദ്ധമാ(യി സ്വീകരി)ക്കുന്നുമില്ല; യഥാർത്ഥ മതത്തെ അവർ (മതമായി) ആചരിക്കുന്നുമില്ല; (അതെ,) വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്ന് (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരോട് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ); അവർ നിസ്സാരൻമാരായി (കീഴടങ്ങി)ക്കൊണ്ട് കയ്യോടെ (അഥവാ കഴിവനുസരിച്ച്) കപ്പം കൊടുക്കുന്നതുവരെ.

---

29 قَاتِلُوا യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. الَّذِينَ യാതൊരുവരോട്. لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല, വിശ്വസിക്കാത്ത. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَلاَ بِالْيَوْمِ ദിവസത്തിലുമില്ല (ഇല്ലാത്ത). الْآخِرِ അവസാന, അന്ത്യ. وَلاَ يُحَرِّمُونَ അവർ നിഷിദ്ധമാക്കുന്നുമില്ല, നിഷിദ്ധവുമാക്കാത്ത. مَا حَرَّمَ നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ. اللهُ وَرَسُولُهُ അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും. وَلاَ يَدِينُونَ അവർ ആചരിക്കുന്നുമില്ല, മതമായി സ്വീകരിക്കുന്നുമില്ലാത്ത. دِينَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥ മതത്തെ, സത്യമതാചാരം. مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽനിന്ന്. أُوتُوا الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട. حَتَّى يُعْطُوا അവർ കൊടുക്കുന്നതുവരെ. الْجِزْيَةَ കപ്പം, ഭരണ നികുതി. عَن يَدٍ കയ്യോടെ, കയ്ക്ക്, കഴിവോടെ, കഴിവനുസരിച്ച്. وَهُمْ അവർ ആയിരിക്കെ. صَاغِرُونَ ചെറുതായവർ, നിസ്സാരൻമാർ, നിന്ദ്യർ

വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെയും, അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും നിഷിദ്ധമാക്കിയ കാര്യത്തെ നിഷിദ്ധമാക്കാതെയും, യഥാർത്ഥ (സത്യ)മതത്തെ മതമായി ആചരിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവരോട്-അവർ നിസ്സാരൻമാരായി (കീഴടങ്ങി)ക്കൊണ്ട് കയ്യോടെ അഥവാ കഴിവനുസരിച്ച്-കപ്പം കൊടുക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നത്.

യഹൂദികളുടെ വിശ്വാസ വഞ്ചനയും, സന്ധി ലംഘനവും നിമിത്തം അവരുമായി ഏറ്റുമുട്ടലും യുദ്ധവും മുമ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വേദക്കാരോട് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാനുള്ള കൽപന അവതരിക്കുന്നത് ഈ വചനം മുഖേനയാകുന്നു. ഇങ്ങോട്ട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയോ, ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരോടല്ലാതെ-സൗഹൃദത്തിലും സമാധാനത്തിലും വർത്തിക്കുന്നവരോട് യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ ഇസ്‌ലാമിൽ അനുവാദമില്ല. (2: 190 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കുക.) യഹൂദികളുമായുണ്ടായ ഏറ്റുമുട്ടലുകളെത്തുടർന്ന് അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം ഇപ്പോൾ ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ട്. മക്കാവിജയം, ഹുനൈൻ, ത്വാഇഫ് എന്നീ യുദ്ധങ്ങളോടുകൂടി മുശ്‌രിക്കുകളെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം മിക്കവാറും തീർന്നും പോയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി ഇതുവരെ കാര്യമായ സംഘട്ടനങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പക്ഷെ, ശാമിൽ അന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേൽകോയ്മ നടത്തിയിരുന്ന റോമക്കാർ ഇസ്‌ലാമിന് നേരെ ഒരാക്രമണം നടത്തുവാൻ ഒരുക്കം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ കൽപന അവതരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത വിവരം കിട്ടിയപ്പോഴാണ് താഴെ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന

പ്രകാരം നബി (ﷺ) തബൂക്കിലേക്ക് പടയെടുത്തതും. ആ പടയെടുപ്പിനുള്ള ഒരു പ്രേരണയായി ട്ടാണ് ഈ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്.

വേദക്കാരോട് യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ കൽപിക്കുമാറ് അവരിൽ നിലവിലുള്ള കുറ്റങ്ങൾ കൂടി ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (1) അവർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസി ക്കുന്നില്ല. വേദക്കാർ നിരീശ്വരവാദികളോ ഭൗതികവാദികളോ ആയതുകൊണ്ടല്ല അത്. പക്ഷേ, ശിർക്കും കുഫ്റും കലർന്നുകൊണ്ടുള്ള വിശ്വാസമേ അവർക്കുള്ളൂ എന്നത്രെ ഉദ്ദേശ്യം. (2) അല്ലാഹുവും റസൂലും നിഷിദ്ധമാക്കിയ കാര്യങ്ങളെ അവർ നിഷിദ്ധമായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അതായത്, അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥവും അവരുടെ പ്രവാചകനും മുഖേന അവർക്ക് വിരോധിക്ക പ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാകട്ടെ, ഖുർആനും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും മുഖേന വിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യ ങ്ങളാകട്ടെ അവർ നിഷിദ്ധമായി ഗണിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ മതപുരോഹിതൻമാരും പണ്ഢിതൻ മാരും അവർക്ക് നിഷിദ്ധമായി വിധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ അവർ തങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമായി കരുതുന്നുള്ളു. (3) അവർ യഥാർത്ഥമതത്തെ മതമായി ആചരിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ പക്ക ൽ സ്വീകാര്യമായ മതം ഇസ്‌ലാമാകുന്ന ഏക മതമാണല്ലോ. ഇസ്‌ലാമിൻെറ അടിത്തറക്കു പോ ലും വിരുദ്ധമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളാൽ മലീമസമാണ് അവർ ആചരിച്ചു വരുന്ന മതം. യഥാർ ത്ഥ ഇസ്‌ലാംമതമായിരുന്നു അവർ അനുഷ്ഠിച്ച് വരുന്നതെങ്കിൽ-അഥവാ അതിനവർ തയ്യാറാ വുകയാണെങ്കിൽ - നബി (ﷺ) തിരുമേനിയിൽ ഏറ്റവും ആദ്യം വിശ്വസിക്കേണ്ടത് അവരായിരു ന്നുവല്ലോ. എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്ത മതം ഇസ്‌ലാമാണെന്നിരിക്കെ, ചില പ്രവാചകൻമാരിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ചില പ്രവാചകൻമാരെ-അന്ത്യപ്രവാചകനെ വിശേഷി ച്ചും-നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ നിവൃത്തിയില്ലതാനും. സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വേദക്കാർ വ്യതിചലിച്ച് പോകുവാനുള്ള മൂല കാരണങ്ങൾ അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വേദക്കാർ മുസ്‌ലിംകൾക്കു കപ്പം കൊടുപ്പാൻ തയ്യാറായാൽ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്തു കൂടാ എന്നാണ് **حتى يعطوا الجزية** (അവർ കപ്പം കൊടുക്കുന്നതുവരെ) എന്ന വാക്യം അറിയിക്കുന്നത്. ഹജർ (**هجر**) എന്ന സ്ഥലത്തെ'മജൂസീ'കളിൽ (അഗ്നിയാരാധകൻമാരിൽ) നിന്ന് നബി (സ)കപ്പം സ്വീകരിച്ചതായും, അവരോടും വേദക്കാരോട് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന നടപടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വേദക്കാരായ യഹൂദികളിൽ നിന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നും,മജൂസീകളിൽ നിന്നും കപ്പം സ്വീകരിക്കാമെന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പറയത്തക്ക അഭിപ്രായവ്യത്യാസമൊന്നു മില്ല. മുശ്‌രിക്കുകളിൽനിന്നും, മറ്റുള്ള അവിശ്വാസികളിൽനിന്നും കപ്പം വാങ്ങാമോ എന്നുള്ളതി ൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ രണ്ടുപക്ഷമാണുള്ളത്. ആയിശ (رضي الله عنها) യിൽനിന്ന് ബുറൈദഃ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ചതും മുസ്‌ലിം (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയതുമായ ഒരു ഹദീസിൽ, നബി (ﷺ) സൈന്യങ്ങളെ അയക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ നായകൻമാർക്ക് നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ ഒന്നുകിൽ ശത്രുക്കൾ ഇസ്‌ലാമിനെ സ്വീകരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ കപ്പം നൽകുക, രണ്ടും ചെയ്യാത്തപക്ഷം യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്ന് പറഞ്ഞതായി കാണാം ഇതിനെ ആസ്പദമാക്കി എല്ലാ അവിശ്വാസികളിൽനി ന്നും കപ്പം സ്വീകരിക്കാമെന്നാണ് ഒരു വിഭാഗത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. വിശദീകരണത്തിൻെറ സ്ഥാനം ഫിഖ്ഹു ഗ്രന്ഥങ്ങളത്രെ.

ഒരു തരം ഭരണ നികുതിയാണ് കപ്പം. (**الجزية**) കപ്പം നൽകുവാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതോടു കൂടി അവരുടെ ഭരണഭാരവും, സംരക്ഷണത്തിൻെറ ചുമതലയും മുസ്‌ലീംകളുടെ മേൽ ഭവിക്കു ന്നു. ഇതിൻെറ പേരിൽ ഈടാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു തുച്ഛ സംഖ്യമാത്രമാണത്. നബി (സ)യും, ആദ്യ കാല ഖലീഫമാരും (ഖുലഫാഉ-ർ-റാശിദീനും) വേദക്കാരിൽനിന്ന് ഈടാക്കിയിരുന്ന കപ്പങ്ങളു ടെ തോത് പരിശോധിച്ചാൽ ഏറെക്കുറെ ഒരു സാധാരണക്കാരൻെറ മേൽ കൊല്ലത്തിൽ പന്ത്രണ്ട്

ദിർഹം (വെള്ളിപ്പണം) മാത്രമായിരുന്നു (*) കപ്പം ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്. ധനികന്മാരുടെ പേരിൽ അൽപം കൂടുതൽ ചുമത്തപ്പെട്ടെന്നുംവരും. പലപ്പോഴും നാണയത്തിന് പകരം അതത് സ്ഥലങ്ങളിലെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളായി അതുകൊടുത്ത് തീർക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടായിരിക്കും. കപ്പം കൊടുത്ത് കീഴടങ്ങുന്നവർ 'ദിമ്മികൾ' (اهل الذمة) അഥവാ മുസ്‌ലിംകളാൽ ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവരെപ്പറ്റി മുസ്‌ലീംകൾക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കാൻ നബി (ﷺ) യുടെ ഒരേ ഒരു ഹദീസ് മതിയാകുന്നതാണ്. ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ആ നബി വചനം ഇതാകുന്നു: ''സമാധാന ഉടമ്പടി ചെയ്ത ഒരാളെ ആരെങ്കിലും കൊലപ്പെടുത്തിയാൽ അവന് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാസന ലഭിക്കുകയില്ല. അതിന്റെ വാസനയാകട്ടെ, നാല്പത് കൊല്ലത്തെ ദൂരത്ത് നിന്നുണ്ടാകുന്നതുമാകുന്നു.'' (ബു.) അതോടുകൂടി, അവരുടെ മതാചാരങ്ങളിലും, വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും അവർ തികച്ചും സ്വതന്ത്രരുമായിരിക്കും.

കപ്പം നൽകുന്നതിനെപ്പറ്റി രണ്ടു ഉപാധികൾ അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു. (1) عن يد (കയ്യോടെ) എന്നും (2)وهم صاغرون (അവർ നിസ്സാരൻമാരായിക്കൊണ്ട്) എന്നും.يد (യദുൻ) എന്ന വാക്കിന് സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'കൈ' എന്നാണെങ്കിലും 'കഴിവ്, അനുഗ്രഹം, പങ്ക്, അധികാരം' എന്നിങ്ങിനെയും സന്ദർഭമനുസരിച്ച് അതിന് അർത്ഥങ്ങൾ വരാറുണ്ട്. عن (അൻ) എന്ന അവ്യയവും അതുപോലെ പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും അതിനാൽ ഒന്നാമത്തെ ഉപാധിയായ عن يد (അൻയദിൻ) എന്ന വാക്കിന് 'കഴിവനുസരിച്ച്, റൊക്കമായ്ക്കൊണ്ട്, കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ട്, ഒരു മുടക്കം കൂടാതെ, (മുസ്‌ലിംകളുടെ വക) അനുഗ്രഹമായിട്ട്' എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോ നിലക്ക് എല്ലാ അർത്ഥവും പരിഗണനാർഹമാണെങ്കിലും ആദ്യത്തെ രണ്ടർത്ഥങ്ങളാണ് കൂടുതൽ നന്നായിത്തോന്നുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അവരുടെ കഴിവനുസരിച്ചായിരിക്കണം കപ്പം വാങ്ങുന്നതെന്നും, രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അത് കടമായിരുന്നാൽപോര-റൊക്കം തന്നെ നൽകണം-എന്നും സാരമായിരിക്കുംصاغرون (സ്വാഗിറൂൻ) എന്ന വാക്കിന് പദാർത്ഥം 'ചെറുതായവർ' എന്നാണെങ്കിലും 'നിസ്സാരൻമാർ, കീഴൊതുങ്ങിയവർ, നിന്ദ്യൻമാർ' എന്നൊക്കെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ചില വിശദാംശങ്ങളിലും പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാം. സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ, കഴിവനുസരിച്ചും, റൊക്കമായും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടും, ഇസ്‌ലാമിക ഭരണത്തിന് വഴങ്ങിക്കൊണ്ടുമായിരിക്കണം കപ്പം കൊടുക്കുന്നത് എന്ന് ചുരുക്കം.الله اعلم

വിഭാഗം-5

وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ عُزَيْرٌ ٱبْنُ ٱللَّهِ وَقَالَتِ ٱلنَّصَٰرَى ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ ٱللَّهِ ۖ ذَٰلِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَٰهِهِمْ ۖ يُضَٰهِـُٔونَ قَوْلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَبْلُ ۚ قَٰتَلَهُمُ ٱللَّهُ ۚ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾

30 യഹൂദികൾ പറയുന്നു: ഉസൈർ അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണ് എന്ന്; ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയുന്നു: മസീഹു (ഈസാ) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണ് എന്ന്. അത് അവരുടെ വായകൊണ്ട് (പറഞ്ഞു വരാറു) ള്ള വാക്കത്രെ. മുമ്പ് അവിശ്വസിച്ചവരുടെ വാക്കിനോട് ഇവർ സാമ്യം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവരെ നശിപ്പിക്കട്ടെ [ശപിക്കട്ടെ]! എങ്ങിനെയാണവർ (സത്യത്തിൽ നിന്ന്) തെറ്റിക്കപ്പെ

* ഒരു ദിർഹം-ഏകദേശം 3 ഗ്രാം വെള്ളി.

ടുന്നത് (ആശ്ചര്യം)!

---

30 وَقَالَتِ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. الْيَهُودُ യഹൂദികൾ. عُزَيْرٌ ഉസൈർ. ابْنُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രനാണ്, മകനാണ് (എന്ന്). وَقَالَتِ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. النَّصَارَى ക്രിസ്ത്യാനി (നസ്രാനി)കൾ. الْمَسِيحُ മസീഹു. ابْنُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രനാണ് (എന്ന്). ذَلِكَ അത്. قَوْلُهُم അവരുടെ വാക്കാണ്, അവർ പറയുന്നതാണ്. بِأَفْوَاهِهِمْ അവരുടെ വായകൾ കൊണ്ട്. يُضَاهِئُونَ അവർ അനുകരിക്കുന്നു, സാമ്യം പുലർത്തുന്നു. قَوْلَ വാക്കിനെ, പറയുന്നതിനെ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ. مِن قَبْلُ മുമ്പു, മുമ്പേ. قَاتَلَهُمُ അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യട്ടെ (നശിപ്പിക്കട്ടെ-ശപിക്കട്ടെ). اللهُ അല്ലാഹു. أَنَّى എങ്ങിനെയാണ്, എവിടെ നിന്നാണ്. يُؤْفَكُونَ അവർ തെറ്റിക്ക(തിരിച്ചുവിട)പ്പെടുന്നതു.

വേദക്കാരുടെ പൊതുനിലയെപ്പറ്റി ചിലതെല്ലാം കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. മതത്തിൻെറ അടിത്തറതന്നെ പൊളിച്ച് കളയുമാറ് അവരിൽ ഓരോ വിഭാഗക്കാരും സ്വീകരിച്ച് വരുന്ന വിശ്വാസങ്ങളെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഉസൈർ (ﷺ) അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രനാണെന്നു യഹൂദികളും, ഈസാ മസീഹു (عليه السلام) അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രനാണെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും വാദിക്കുന്നു. ഈസാ (عليه السلام) നബിയെപ്പറ്റി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈ വാദം സുപ്രസിദ്ധമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ മാഇദയിൽവെച്ചും മറ്റും നാം പല വിവരങ്ങളും കാണുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഉസൈർ(عليه السلام) നെ ക്കുറിച്ച് യഹൂദികളുടെ ഈ വാദം അത്ര തന്നെ പ്രസിദ്ധമല്ല. താഴെകാണുന്ന വിവരണത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ, ഒരു വിഭാഗം യഹൂദികളുടെ വാദമായിരുന്നു അത്. ക്രമേണ അതവരിൽ പ്രചാരത്തിലായി. ഒരു സമുദായെത്തെപ്പറ്റി പൊതുവെ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ, അവരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിൻെറ ഗുണദോഷങ്ങളെ സമുദായത്തിൻെറ പൊതുവെയുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളെന്ന നിലക്ക് പ്രസ്താവിക്കുക പതിവാണല്ലോ. ഈ പതിവ് ഖുർആനിലും കാണാം.

വേദക്കാരെന്ന നിലക്ക് അങ്ങേ അറ്റം ദുഷിച്ച ഇത്തരം വിശ്വാസങ്ങളും വാദങ്ങളും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലാത്തതതാണ്. പക്ഷേ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത അവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ മത സിദ്ധാന്തങ്ങളായി മുമ്പേ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി സ്വീകരിച്ച് വരുന്ന പല വ്യാജ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും വേദക്കാർ അനുകരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അവയിലൊന്നാണ് അവരുടെ ഈ പുത്രവാദങ്ങളുമെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അറേബ്യയിലെ മുശ്രിക്കുകൾ മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രിമാരാണെന്ന് വാദിച്ചിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾ ശ്രീകൃഷ്ണനെയും, ബുദ്ധമതക്കാർ ബുദ്ധനെയും ദൈവപുത്രൻമാരായി ഗണിക്കുന്നു. ബഹുദൈവാരാധകരും വിഗ്രഹാരാധകരുമായ മിക്കവിഭാഗങ്ങളിലും ഇതുപോലെയുള്ള ദൈവ പുത്ര-പുത്രീ വാദങ്ങൾ കാണാം. (*) സത്യത്തിന് കടക വിരുദ്ധമായ ഒരു വാദം കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയെന്ന് മാത്രമല്ല, ദൈവീകമതവുമായി നാമമാത്ര ബന്ധം പോലുമില്ലാത്ത അവിശ്വാസികളുടെ വാദങ്ങളെ അവർ അനുകരിക്കുകയും, അതിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു ഇതിൽ അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള അമർഷവും കഠിനമായ പ്രതിഷേധവുമാണ് അവസാനത്തെ രണ്ടുവാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. **قاتل** എന്ന പദം 'യുദ്ധം ചെയ്തു' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഭൂതകാല ക്രിയാ രൂപത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും 'ശപിക്കട്ടെ

(*) ക്രിസ്തുമതവും ഹിന്ദുമതവും തമ്മിൽ ഒരു താരതമ്യം നടത്തികൊണ്ടു അൽഉസ്താദ് തൗഫീഖ് അലി വഹ്ബ: എന്ന പണ്ഡിതൻ, റബാത്തിൽ (മൊറോക്കോ) നിന്നു പ്രസിദ്ദീധീകരിക്കപ്പെടുന്ന 'ദഅ്വത്തുൽ-ഹഖ്-ഖ്' (دعوة الحق) എന്ന മാസികയുടെ 6-ാം പുസ്തകം 16-ാം ലക്കത്തിൽ ഇരുകൂട്ടരുടെയും വിശ്വാസചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അവരുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുമാത്രം തൊണ്ണൂറിൽപരം ഉദ്ധരണികൾ നിരത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു പഠനം നടത്തിക്കാണാം. ഈസാ (عليه السلام)ദൈവ പുത്രനാണെന്ന ക്രിസ്തീയ വാദം ഹിന്ദുമതത്തിൻെറ പരിപൂർണ്ണമായ അനുകരണമാണെന്നു അദ്ദേഹം അതിൽ അസന്നിഗ്ധമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

, നശിക്കട്ടെ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലാണ്-ആശ്ചര്യവും പ്രതിഷേധവും പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ-അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്.

ബൈബിളിൽ എസ്രാ എന്ന പേരിലാണ് ഉസൈർ (عزير) അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, വേദ പുസ്തക ചരിത്രങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ച് കാണുന്നതിൻെറ രത്നചുരുക്കം ഇതാണ്: അദ്ദേഹം യഹൂദികളിലെ വേദ ശാസ്ത്ര വിദഗ്ദനും ഒരു എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു. ബാബിലോണിയക്കാർ യഹൂദികളെ അക്രമിച്ച് രാജ്യം നശിപ്പിക്കുകയും, അവരെ ബാബിലോണിയയിലേക്ക് ബന്ധനസ്ഥരാക്കി കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തതോടെ, തൗറാത്തിൻെറ വിജ്ഞാനങ്ങൾ അവരിൽ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി അദ്ദേഹം തൻെറ ഓർമ്മയിൽനിന്നും മറ്റുമായി അത് വീണ്ടും എഴുതി പുനരുദ്ധരിച്ചു. തൗറാത്തിൻെറ മൂല ഭാഷയായിരുന്ന 'ഹിബ്രു' (عبرانية) ഭാഷ യഹൂദികളിൽനിന്ന് മിക്കവാറും വിസ്മരിക്കപ്പെട്ട് പോയിരുന്നത് നിമിത്തം അൽപം ഹിബ്രുവും കലർത്തിക്കൊണ്ട് ബാബിലോണിയൻ ഭാഷയായ 'കൽദേയ' (كلدانية) ഭാഷയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം അതെഴുതിയിരുന്നത്. പിന്നീട് തൗറാത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ പകർപ്പ് കണ്ട് കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന പകർപ്പ് ശരി തന്നെയാണെന്ന് മനസ്സിലായി. ബൈബിളിലെ എസ്രാ, നെഹേമ്യാവൂ, ദിനവൃത്താന്തം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചയിതാവ് അദ്ദേഹമാകുന്നു. [*] ബാബിലോണിയയിൽ നിന്ന് യഹൂദികളെ മോചിപ്പിച്ച് സ്വദേശമായ യരുശലേമിൽ (ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ്സിൽ) തിരിച്ച് കൊണ്ടുവരുവാനും, അവരിൽ നിന്ന് നശിച്ചുപോയിരുന്ന വേദവിജ്ഞാനവും മത സംസ്ക്കാരവും പുനർജീവിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം വമ്പിച്ച പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. അതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്താബ്ദത്തിനുമുമ്പ് അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലം. അദ്ദേഹം യഹൂദീ പ്രവാചകൻമാരിൽപെട്ട ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നു. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അദ്ദേഹത്തിൻെറ മഹൽ കൃത്യങ്ങളെയും യോഗ്യതകളെയുംമുൻനിറുത്തി യഹൂദികളിൽ ഒരു വിഭാഗം അദ്ദേഹത്തെ ദൈവപുത്രനായിക്കരുതുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. [†]

ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖ്, ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) മുതലായവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നുദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്തിൽ, സലാമുബ്നു മുശ്കം (سلام بن مشكم) തുടങ്ങിയ ചില യഹൂദി പ്രമുഖൻമാർ നബി (ﷺ) യോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വന്നിരിക്കുന്നു; ''താങ്കളെ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ പിൻപറ്റും?! ഞങ്ങളുടെ ഖിബ്ലയെ താങ്കൾ വിട്ടുകളഞ്ഞു. ഉസൈർ അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രനാണെന്ന് താങ്കൾ പറയുന്നുമില്ല.'' ഈ രിവായത്തിൽനിന്ന് ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് മദീനായിലെ യഹൂദികൾ ആ വിശ്വാസക്കാരായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. വേദക്കാരുടെ വഴിപിഴവുകൾക്ക് അടിസ്ഥാനപരമായ മറ്റൊരു കാരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. പൂർവ്വികരായ അവിശ്വാസികളെ അവർ അനുകരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതിന് ഒരു വിശദീകരണം കൂടിയാണത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

31 തങ്ങളുടെ പണ്ഡിതൻമാരെയും, തങ്ങളുടെ പുരോഹിതൻമാരെയും അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ റബ്ബുകളാക്കി വെച്ചു.

ٱتَّخَذُوٓا۟ أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَٰنَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ

---

[*] അദ്ദേഹം വേറെയും പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവയെല്ലാം 'അപ്പൊക്രീഫാ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന പുറംതള്ളപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

[†] ദൈവ പുത്രനാക്കിയെന്നതൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള പ്രസ്തുത വിവരണം ഏറെക്കുറെ വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിലും കാണാം.

ٱللَّهِ وَٱلْمَسِيحَ ٱبْنَ مَرْيَمَ وَمَآ أُمِرُوٓا۟ إِلَّا لِيَعْبُدُوٓا۟ إِلَـٰهًا وَٰحِدًا ۖ لَّآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَـٰنَهُۥ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

മര്‍യമിന്‍റെ മകന്‍ മസീഹിനെയും (റ ബ്ബാക്കിവെച്ചു). ഒരേ ഇലാഹിനെ [ആരാ ധ്യനെ] ആരാധിക്കുവാനല്ലാതെ അവരോ ട് കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല താനും. അവനല്ലാ തെ ഒരു ആരാധ്യനേ ഇല്ല അവര്‍ പങ്കു ചേര്‍ക്കുന്നതില്‍ നിന്നും അവന്‍ എത്ര യോ പരിശുദ്ധന്‍!

---

31 اتَّخَذُوا അവര്‍ ആക്കിവെച്ചു, ആക്കിത്തീര്‍ത്തു, ഏര്‍പ്പെടുത്തി. أَحْبَارَهُمْ അവരുടെ മതപണ്ഡിത ന്‍മാരെ. وَرُهْبَانَهُمْ അവരുടെ പുരോഹിതന്‍മാരെയും. أَرْبَابًا റബ്ബുകള്‍. مِّن دُونِ പുറമെ, കൂടാതെ اللهِ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവിനെ. وَالْمَسِيحَ മസീഹിനെയും. ابْنَ مَرْيَمَ മര്‍യമിന്‍റെ മകന്‍, പുത്ര നായ. وَمَا أُمِرُوا അവര്‍ (അവരോട്) കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. إِلاَّ لِيَعْبُدُوا അവര്‍ ആരാധിക്കുവാന ല്ലാതെ. إِلَهًا وَاحِدًا ഒരേ (ഏക) ഇലാഹിനെ. لاَ إِلَهَ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല, ഇലാഹേ ഇല്ല. إِلاَّ هُوَ അവ നല്ലാതെ. سُبْحَانَهُ അവന്‍ മഹാ (എത്രയോ) പരിശുദ്ധന്‍. عَمَّا യാതൊന്നില്‍നിന്ന്. يُشْرِكُونَ അവര്‍ പങ്കു ചേര്‍ക്കുന്ന.

യഹൂദികളിലുള്ള മതപണ്ഡിതന്‍മാരും വേദശാസ്ത്രികളുമായ ആളുകള്‍ക്ക് احبار (അ ഹ്ബാര്‍) എന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികളില്‍ തപസ്സും സന്യാസവും സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന പുരോഹിതന്‍ മാര്‍ക്ക് رهبان (റുഹ്ബാന്‍) എന്നും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഭാഷാര്‍ത്ഥം നോക്കുമ്പോള്‍ എല്ലാ പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ക്കും പുരോഹിതന്‍മാര്‍ക്കും പൊതുവെ അവ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. ഇവി ടെ, യഹൂദികളും, ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാരിലുളുള പണ്ഡിതന്‍മാരെയും പുരോഹി തന്‍മാരെയും അവര്‍ റബ്ബുകളാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചത്രെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ''അവര്‍ അവരെ റബ്ബുകളാക്കി'' എന്ന് പറഞ്ഞതു.-ഇമാം റാസീ (ﷺ) യും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ -അവര്‍ അവരെ ദൈവങ്ങളാക്കി അവര്‍ക്ക് ആരാധന നടത്തിവന്നിരുന്നു വെന്നര്‍ത്ഥത്തിലല്ല. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസില്‍ നബി (ﷺ) വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, അവര്‍ അവര്‍ക്ക് മതനിയമ നിര്‍മ്മാണാധികാരം വകവെച്ച് കൊടുക്കുകയും, അവര്‍ നിര്‍മ്മിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെ അവര്‍ തങ്ങളുടെ യഥാര്‍ത്ഥ മത നിയമങ്ങളായി അംഗീകരിച്ച് പോരുകയും ചെയ്തുവെന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലാകുന്നു. വാസ്തവത്തില്‍ ഇതിന് പുറമെ, വേദക്കാര്‍ (താഴെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നപോലെ) അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതന്‍മാരില്‍ ഓരോ തരത്തിലുള്ള ദിവ്യത്വം കല്‍പിച്ച് വരുന്നതായും കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ഇമാം അഹ്മദ്, തിര്‍മദീ, ഇബ്നു ജരീര്‍ (ﷺ) എന്നിവര്‍ പല മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും അദിയ്യുബ്നു ഹാതിമുത്ത്വാഈ (عدى بن حاتم الطائى رض) യെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ക്ഷണം വന്നപ്പോള്‍ അദ്ദേഹം ശാമിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം ജാഹിലിയ്യത്തില്‍ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ സഹോദരിയും ഗോത്രത്തില്‍പെട്ട കുറെ ആളുകളും ചിറയിലകപ്പെട്ടു.(*) പിന്നീട് അവരെ (സഹോദരിയെ)നബി (ﷺ) ഉദാരപൂര്‍വ്വം

* ഹിജ്റ 9-ാം കൊല്ലം റബീഉല്‍ അവ്വലില്‍ ത്വയിഉ് ഗോത്രത്തിന്‍റെ വിഗ്രഹം നശിപ്പിക്കുവാന്‍ അലി (ﷺ)യുടെ നേതൃത്വത്തില്‍ അയക്കപ്പെട്ട സൈന്യസംഘമായി അവിടെയുള്ളവര്‍ ഏറ്റുമുട്ടിയതിനെ തുടര്‍ന്നാണ് അവര്‍ ചിറ പിടിക്കപ്പെട്ടത്. അദിയ്യ് (ﷺ)ന്‍റെ സഹോദരിയുടെ പേര്‍ സിഫാനഃ (ﷺ)എന്നാകുന്നു. മദീനായില്‍ വന്നശേഷം സിഫാനഃ (റ)യുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് മോചനമൂല്യം കൂടാതെ നബി (ﷺ)അവരെ വിട്ടയച്ചു. തിരുമേനിയുടെ ഔദാര്യത്തില്‍ ആകൃഷ്ടയായതുകൊണ്ടാണ് അവര്‍ ശാമിലേക്കു പോയാതും, അദിയ്യ് (റ)നെ നബി (ﷺ)യുടെ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാന്‍ ശ്രമിച്ചതും. രണ്ടുപേരുടെയും പിതാവായ ഹതിം ത്വാഈ ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തു ഔദാര്യത്തിലും, ദാനധര്‍മ്മങ്ങളിലും വളരെയധികം പ്രസിദ്ധി നേടിയ

വിട്ടയച്ചു. അനന്തരം അവർ മടങ്ങി സഹോദരൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുവാനും നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ, അദിയ്യ്(رضي الله عنه)മദീനായിൽ വന്നു. ത്വയ്യിഉ് (طيئ) ഗോത്രത്തിലെ ഒരു നേതാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വരവിനെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ തിരുമേനി ഈ (31-ാം) വചനം ഓതുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദിയ്യ് (رضي الله عنه) പറയുകാണ് : ''അവർ അവരെ ആരാധിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ! (എന്നിരിക്കെ അവരെ അവർ റബ്ബുകളാക്കി എന്ന് പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?)'' എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഇല്ലാതെ! അവർ അവർക്ക് ഹലാലിനെ (അനുവദനീയമായതിനെ) ഹറാമാക്കി (നിഷിദ്ധമാക്കി). ഹറാമിനെ ഹലാലാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അവർ അവരെ പിൻപറ്റി. അതാണ് അവർ അവർക്ക് ചെയ്ത ആരാധന.'' പിന്നീട് റസൂൽ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ''അദിയ്യേ, താനെന്തു പറയുന്നു? 'അല്ലാഹു അക്ബർ' (അല്ലാഹു ഏറ്റവും വലിയവൻ) എന്ന് പറയുന്നതിനു താങ്കൾക്ക് വിരോധമുണ്ടോ? അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ വലിയവനായി ആരെയെങ്കിലും തനിക്കറിയാമോ? 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു' (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല) എന്ന് പറയുന്നതിന് തനിക്ക് വിരോധമുണ്ടോ? അല്ലാഹുവല്ലാതെ വല്ല ഇലാഹിനെയും താങ്കൾക്കറിയാമോ?'' പിന്നീട് തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: ''അപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ മുഖം സന്തോഷം പൂണ്ടതായി ഞാൻ കണ്ടു.'' പിന്നീട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും യഹൂദികൾ കോപവിധേയരും (مغضوب عليهم) ക്രിസ്ത്യാനികൾ വഴിപിഴച്ചവരും (ضالون) ആകുന്നു.''

വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ പണ്ഡിതപുരോഹിതൻമാരെ റബ്ബുകളാക്കി എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങൾക്കെതിരായി അവർ നിയമിച്ച നിയമങ്ങളെ മതനിയമങ്ങളായി ഗണിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതാണെന്നും, ഇതവരെ റബ്ബുകളാക്കലാണെന്നും ഈ ഹദീസിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, അല്ലാത്തവരുമായ പല മഹാൻമാരും പറയാറുള്ളതുപോലെ, മുസ്‌ലിം സമുദായം വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാണിത്. അല്ലാഹുവിൻെറയും അവൻെറ റസൂലിൻെറയും - അഥവാ ഖുർആൻെറയും സുന്നത്തിൻെറയും-വിധികളെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കാതെ, ഏതെങ്കിലും ഇമാമോ, പണ്ഡിതനോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗം ആളുകളോ പറയുന്നതുമാത്രം മതവിധിയായി അംഗീകരിക്കലും, അതിനെതിരിൽ തക്കതായ തെളിവ് കണ്ടാൽപോലും അത് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കലും വേദക്കാരുടെ സമ്പ്രദായമാണെന്നും ഇത് ആ ഇമാമുകളെയും പണ്ഡിതൻമാരെയും റബ്ബുകളാക്കലാണെന്നും ഈ ഹദീസിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇന്ന് മുസ്‌ലീം സമുദായത്തിലെ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ആപൽക്കരമായ ഈ രോഗം ബാധിച്ചവരാണെന്നുള്ളത് അത്യധികം വേദനാജനകമായ ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ. അത്രയുമല്ല, അതിനെപ്പറ്റി ഗുണദോഷിക്കുന്നവരെ പിഴച്ചവരായി മുദ്രകുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു! വേദക്കാരെ ചാണിന് ചാണായും മുഴത്തിന് മുഴമായും നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുമെന്ന്മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

വിവരമില്ലാത്ത ആളുകൾ പണ്ഡിതൻമാരോട് മതവിധികൾ അന്വേഷിക്കലും, അതനുസരിക്കലും പാടില്ലെന്നല്ല ഇതിന്നർത്ഥം. ഇന്നിന്നവർ പറഞ്ഞതേ മതനിയമമായി അംഗീകരിച്ചുകൂടൂ. ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും അവർ പറഞ്ഞതിനെതിരിൽ മറ്റൊന്ന് സ്വീകാര്യമല്ല എന്നുള്ള നിലപാടാണ് ആപൽക്കരം. ഇമാം റാസീ (رحمه الله)

ഒരു മഹാനായിരുന്നു. 'ഹാതിം' എന്ന വാക്കുപോലും 'ധർമ്മിഷ്ടൻ' എന്ന വാക്കിൻെറ പര്യായമായി അറബി സാഹിത്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു ഇന്നും സാധാരണമാകുന്നു.

യുടെ വന്ദ്യനായ ഗുരുവര്യൻ (*) അക്കാലത്ത് പറഞ്ഞ ചില വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചത് കാണുക: ''ഹുഖഹാക്കളെ തഖ്ലീദ് ചെയ്യുന്ന (കർമ്മ ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അനുകരിക്കുന്ന)വരിൽപെട്ട ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. ചില പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിൽനിന്നുള്ള പല ആയത്തുകളും ഞാൻ അവരെ ഓതികേൾപ്പിച്ചു. അവരുടെ മദ്ഹബുകൾ (അവർ സ്വീകരിച്ച അഭിപ്രായ ഗതികൾ) ആയത്തുകൾക്ക് എതിരായിരുന്നു. അവരത് സ്വീകരിച്ചില്ല. അതിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കിയതുമില്ല. ഞങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളിൽനിന്നുള്ള രിവായത്ത് ഇതിന് എതിരായിരിക്കെ, ഈ ആയത്തുകളുടെ ബാഹ്യാർത്ഥങ്ങളെ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ സ്വീകരിക്കും! എന്നിങ്ങിനെ എന്നെനോക്കി ആശ്ചര്യപ്പെടുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. ശരിക്കു ആലോചിച്ച് നോക്കുന്നപക്ഷം ലോകത്തുള്ള മിക്കവരുടെ ഞരമ്പുകളിലും ഈ രോഗം പടർന്നിരിക്കുന്നതായിക്കാണാം'' ഇമാം റാസീ (ﷺ) യുടെ കാലത്തെ-ഏതാണ്ട് എട്ട് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പുള്ള-കഥയാണ് ആ മഹാൻ ഇതുവഴി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇന്നത്തെ കഥയോ?........ആലോചിച്ചു നോക്കുക! (†)

അന്ധമായ ഈ അനുകരണ മഹാവ്യാധി പൂർവ്വാധികം പകരുക മാത്രമല്ല സമുദായത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഖുർആന്റെയും ഹദീസിന്റെയും അദ്ധ്യാപനങ്ങൾക്ക് എതിരാണെന്നതിരിക്കട്ടെ, കഴിഞ്ഞുപോയ ഏതെങ്കിലും ഇമാമിന്റെ വാക്കുകളിൽപോലും കാണപ്പെടാത്ത പല പുതിയ മതവിധികളും സ്വാർത്ഥമതികളായ ചിലപണ്ഡിതൻമാർ-ഒറ്റക്കെട്ടായും -കൂട്ടായും നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! ഒരു വിഭാഗം തങ്ങളുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗം നിലനിറുത്തുന്നതിനും, ജനമദ്ധ്യേ തങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾ .നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിത് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, വേറൊരു വിഭാഗം, കാലത്തിന്റെ ഒഴുക്കനുസരിച്ച് മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ഒരു പൊളിച്ചെഴുത്ത് നടത്തി ജനസമ്മതിയും കീർത്തിയും ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് ചെയ്യുന്നത്. 34-ാം വചനത്തിൽ പറയുന്ന താക്കീത് ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കെല്ലാം ബാധകം തന്നെ. അല്ലാഹു സമുദായത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ! (ആമീൻ)

വേദക്കാരിൽ , യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അടങ്ങുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദൈവവും കർത്താവുമായി അംഗീകരിച്ച് വരുന്നത് പ്രസിദ്ധമാണ്. പുറമെ, അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാർക്ക് പൊതുവിലും വിശുദ്ധ സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില വ്യക്തികൾക്ക് വിശേഷിച്ചും ദിവ്യത്വവും ദൈവത്തിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളും അവർ വകവെച്ച് കൊടുക്കുന്നു. വിശുദ്ധരെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളുടെ പ്രതിമയുണ്ടാക്കലും അവരെ ആരാധിക്കലും വരെ അത് എത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാപമോചനത്തിനും മത നിയമ നിർമ്മാണത്തിനുമുള്ള അധികാരം പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാർക്കുണ്ടെന്നുള്ളതിന് അവർക്കുള്ള പ്രധാന ആധാരം യേശുക്രിസ്തു ശിഷ്യൻമാരോട് പറഞ്ഞതായി അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു വാക്യമത്രെ. അതായത്: ''നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്ന് ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോട് പറയുന്നു.'' (മത്തായി: 18ൽ 18.) (‡) യഹൂദികൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ. അൽപം പിന്നോക്കമാണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും

---

[*] لعله يعنى والد, عمر صياء الدين رح او محى السنة البخوى رح– الله اعلم

[†] ونص عبارة الرازى:

[‡] ബൈബിളിന്റെ ചില വിവർത്തനങ്ങളിൽ 'കെട്ടുന്നതെല്ലാം' എന്നതിനുപകരം 'കെട്ടിയതെല്ലാം' എന്നും, 'അഴിക്കുന്നതെല്ലാം' എന്നതിനു പകരം 'അഴിച്ചതെല്ലാം' എന്നും (ഭൂത ക്രിയാ രൂപത്തിൽ) ആകുന്നുവെന്നു സൂക്ഷമാനേഷികളായ ചില പണ്ഡിതൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. രണ്ടു പ്രയോഗവും തമ്മിൽ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ എത്ര മാറ്റം?!

പണ്ഡിതപുരോഹിതൻമാരുടെ വാക്കുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണല്ലോ അവർ നബി (ﷺ) യുടെ ദൗത്യത്തെയും പ്രവാചകത്വത്തെയുമെല്ലാം നിഷേധിക്കുന്നതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ മതത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ചില നിയമങ്ങൾ മതനിയമങ്ങളായിക്കരുതുന്നതും.

പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാർക്ക് ദൈവത്തിൻെറ പല അധികാരാവകാശങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും വകവെച്ചുകൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അമുസ്ലിം സമുദായത്തിലും ധാരാളം കാണാം. മുസ്ലിംകളിലും ചില മഹാത്മാക്കൾക്ക് അതിര് കവിഞ്ഞ അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും കൽപിക്കപ്പെടുന്നതും സാധാരണമാണല്ലോ. ചില 'ത്വരീഖത്തി'ൻെറ 'ശൈഖു'മാരെ അവരുടെ 'മുരീദു'കൾ ദൈവാവതാരങ്ങളും മറ്റുമാക്കിക്കൊണ്ട് അവരെ ദൈവതുല്യരാക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടത്രെ. ഉദാഹരണസഹിതം വിവരിക്കുന്നപക്ഷം അത് കുറേ ദീർഘിച്ചു പോയേക്കും.وإلى الله الشتكى

അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ഇലാഹും റബ്ബും; അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്ന് എല്ലാ സമുദായങ്ങളോടുമെന്നപോലെ വേദക്കാരോടും കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തുകളഞ്ഞുവെന്നുള്ള ആക്ഷേപമാണ് ആയത്തിൻെറ അസാന ഭാഗത്തിൽ കാണുന്നത്. വേദക്കാരുടെ കൈവശമുള്ള അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ-അവയിൽ എത്ര തന്നെ കൈകടത്തലുകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും-അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ കൽപന അവിടവിടെയായി ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. (പുറപ്പാട്: 20ൽ 3, 4; ആവർത്തനം: 4ൽ 35;സങ്കീർത്തനം: 96ൽ 5; യെശയ്യാവു: 43ൽ 10, 11; 45ൽ 22; മത്തായി: 4ൽ 10; മാർക്കോസ്: 12ൽ 29 മുതലായവ നോക്കുക.)അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

32 തങ്ങളുടെ വായകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രകാശത്തെ (ഊതി) കെടുത്തു കളയുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. തൻെറ പ്രകാശത്തെ പൂർത്തിയാക്കുവാനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നിന്) അല്ലാഹു വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവിശ്വാസികൾ വെറുത്താലും ശരി.

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿٣٢﴾

33 അവനത്രെ, മാർഗ്ഗദർശനവും, യഥാർത്ഥ മതവുമായി തൻെറ റസൂലിനെ അയച്ചിട്ടുള്ളവൻ; എല്ലാ മതത്തേക്കാളും അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തു [വിജയിപ്പിക്കു]വാൻ വേണ്ടി മുശ്രിക്കുകൾ [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ] വെറുത്താലും ശരി.

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

---

32 يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يُطْفِئُوا അവർ കെടുത്തുവാൻ. نُورَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രകാശ (വെളിച്ച)ത്തെ. بِأَفْوَاهِهِمْ അവരുടെ വായകൾകൊണ്ട്. وَيَأْبَى اللهُ അല്ലാഹു വിസമ്മതിക്കുക (വെറുക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. إِلاَّ أَن يُتِمَّ അവൻ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനല്ലാതെ. نُورَهُ തൻെറ പ്രകാശത്തെ. وَلَوْ كَرِهَ വെറുത്താലും ശരി, അതൃപ്തിപ്പെട്ടാലും. الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ. 33 هُوَ അവനത്രെ. الَّذِي أَرْسَلَ അയച്ചവൻ. رَسُولَهُ തൻെറ റസൂലിനെ. بِالْهُدَى മാർഗ്ഗ ദർശനവും കൊണ്ട്, സൻമാർഗ്ഗവുമായി. وَدِينِ الْحَقِّ യഥർത്ഥ (സത്യ) മതവും. لِيُظْهِرَهُ അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തു (പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തു-വിജയിപ്പുക്കു)വാൻവേണ്ടി. عَلَى الدِّينِ മതത്തേക്കാൾ. كُلِّهِ എല്ലാ, അതെല്ലാം. وَلَوْ كَرِهَ വെറുത്താലും ശരി. الْمُشْرِكُونَ മുശ്രിക്കുകൾ..

മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തെ നിഷ്പ്രഭമാക്കുവാനാണ് വേദക്കാരടക്കമുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. സൂര്യപ്രകാശം വായകൊണ്ട് ഊതിക്കെടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. അതുപോലെ, ഇസ്‌ലാമാകുന്ന പ്രകാശത്തെ വായകൊണ്ട് ഊതിക്കെടുത്തി ഇവിടെ അന്ധകാരമായമാക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. അതിന് ഒരിക്കലും അല്ലാഹു അനുവദിക്കുകയില്ല. ആ പ്രകാശത്തെ പരിപൂർണ്ണമാക്കി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആ ആവശ്യാർത്ഥം, വേണ്ടത്ര ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം ആ മതം അതിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രബോധനം ചെയ്വാനും, മറ്റെല്ലാ കൃത്രിമ മതങ്ങളെയും വെല്ലുമാറ് അതിനെ ലോകത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാനും വേണ്ടിയാണ് അന്ത്യപ്രവാചകനായ ഈ റസൂലിനെ അവൻ അയച്ചിരിക്കുന്നതും. വേദക്കാർക്കോ, മുശ്‌രിക്കുകൾക്കോ, മറ്റേതെങ്കിലും സത്യ നിഷേധികൾക്കോ അതിൽ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, അല്ലാഹു അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ച് പ്രസതാവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അക്കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടുതാനും.എല്ലാ മതത്തെക്കാളും അതിനെ-അഥവാ ഇസ്‌ലാമിനെ- വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ (ليظهره على الدين كله) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, മറ്റു മതങ്ങളൊന്നും ലോകത്ത് നിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാകുമെന്നോ, മുഴുവനും ഇസ്‌ലാമിനു അടിയറവെച്ച് കീഴടങ്ങുമെന്നോ അല്ല. ന്യായം, പ്രമാണം, ദൃഷ്ടാന്തം, വിജ്ഞാനം, സ്വാധീനം, അധികാരം, പ്രതാപം, നേർമാർഗ്ഗം, പ്രചാരം ആദിയായവയിലെല്ലാം തന്നെ, ഒരു മതമെന്ന നിലക്ക് ഇസ്‌ലാമിന് സിദ്ധിച്ച വിജയം മറ്റൊരു മതത്തിനും കൈവരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മറ്റേതെങ്കിലും സംസ്കാരത്തിനോ നാഗരീകതക്കോ ശക്തിക്കോ ലോകത്ത് കൂടുതൽ സ്വാധീനം കൈവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഇസ്‌ലാം മതത്തിൻെറ പോരായ്കയല്ല. ഇസ്‌ലാമിൻെറ അനുയായികളാകുന്ന മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ കാലക്രമത്തിൽ കടന്ന് കൂടിയ പലതരം പോരായ്മകളാണിതിന് കാരണം. പ്രമാണപരവും ബുദ്ധിപരവുമായ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും, സനാതനവും പ്രായോഗികവുമായ തത്വസംഹിതകളിലും, കാലദേശാനുസൃതളായ നിയമവ്യവസ്ഥകളിലും ഇസ്‌ലാമിനോട് കിടപിടിക്കുന്ന വേറൊരു മതം ലോകത്തില്ല. യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് നേരെ കണ്ണടക്കുകയോ, ഭൗതികവും പൈശാചീകവുമായ ദുഷ്പ്രേരണകൾ നിമിത്തം മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളെയും സനാതന തത്വങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാത്ത ആർക്കും ഈ വസ്തവം നിഷേധിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇസ്‌ലാമിനോടു ശത്രുത പുലർത്തി വരുന്ന ചില മഹാരഥൻമാർപോലും സമ്മതിക്കാറുള്ളതാണിത്.

ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രാവാചക കാലഘട്ടത്തെ അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, എല്ലാ മതത്തെക്കാളും ഈ മതത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുമെന്ന് പറഞ്ഞത് അതിൻെറ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും നിവൃത്തിയായിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. പ്രവാചകത്വം നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന കാലമായ ഇരുപത്തിമൂന്ന് കൊല്ലത്തിൽ, മക്കായിൽവെച്ച് ക്ഷമയുടെയും സഹനത്തിൻറയും പതിമൂന്ന് കൊല്ലം കഴിച്ച് ബാക്കി കഷ്ടിച്ച് പത്തുകൊല്ലക്കാലമാണ് ഇസ്‌ലാമിൻെറ യഥാർത്ഥ പ്രചാരണ കാലം. ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ കനത്ത ഉരുക്ക് കോട്ടയായി നിലകൊണ്ടിരുന്ന അറേബ്യാ ഉപദ്വീപ് മുഴുവനും ഇക്കാലത്തിനകം ഇസ്‌ലാമിമേതായി മാറി. അക്കാലത്ത് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ലോക ശക്തികളായ റോമായും, പേർഷ്യായും ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രതാപത്തിന് മുമ്പിൽ ചിറകുതാഴ്ത്തേണ്ടിയും വന്നു. രണ്ടുമൂന്ന് ദശവത്സരങ്ങൾ കൂടി കടന്നുപോയപ്പോഴേക്കും അവിടങ്ങളിൽ ഇസ്‌ലാമിൻെറ പതാക പാറിക്കളിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഇസ്‌ലാമിനെതിരിൽ വിരൽ ചൂണ്ടുവാൻ തക്ക ഒരു ശക്തി ലോകത്തില്ലാതായി. അതെ, അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹു അവൻെറ റസൂൽ മുഖാന്തരം അവൻെറ മതമാകുന്ന ആ പ്രകാശം ലോകത്ത് വെളിപ്പെടുത്തി. തുടർന്നുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഇസ്‌ലാമിന് ലോകത്ത് പ്രചാരവും ശക്തിയും വർദ്ധിച്ചു. ചരിത്രത്തിൻെറ പ്രഥമപാഠങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചവർക്കെല്ലാം അറിയുന്നതാണിത്. താഴെ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബി വചനങ്ങളും മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കത്തെപ്പറ്റി ഒന്നുകൂടി ചിന്തിച്ച് നോക്കുക:-

അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിങ്ങൾ-സത്യവിശ്വാസികൾ-അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം (ഭിന്നിച്ച്) പിണങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഭീരുത്വം പിണയുകയും, നിങ്ങളുടെ കാറ്റ് (വീര്യം) പോയിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യണം. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയാകുന്നു''. (8:46.) ''നിങ്ങൾ ദുർബ്ബലരാകുകയും, വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ നിങ്ങളത്രെ ഉന്നതൻമാർ.'' (3:139) ''നിശ്ചയമായും ഞാനും എൻെറ റസൂലുകളും വിജയിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു''. (58:21.)

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും, അദിയ്യുബ്നു ഹാതിമും (رضي الله عنه) തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ അഹ്മദ് (رحمه الله) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ....തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''(അദിയ്യേ) താൻ പറയുമായിരിക്കും: ഇസ്‌ലാമിനെ പിൻപറ്റിയിരിക്കുന്നത് ജനങ്ങളിലുള്ള ദുർബ്ബലരും കഴിവില്ലാത്തവരുമാണ്, അറബികൾ അവരെ എയ്ത് (അക്രമിച്ച്) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട് എന്ന്. തനിക്ക് ഹീറാ (حيرة) രാജ്യം (*) അറിയുമോ?'' ഞാൻ (അദിയ്യു) പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല-കേട്ടിട്ടുണ്ട്.'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, എൻെറ ദേഹം യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! ഈ മതത്തെ അല്ലാഹു പൂർത്തിയാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെ, യാത്രക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ ഹീറായിൽ നിന്ന് ഒരാളുടെയും രക്ഷ കൂടാതെ വന്ന് കഅ്ബായെ ത്വവാഫു ചെയ്യുന്നതാണ്. (പേർഷ്യാ ചക്രവർത്തിയായ) ഹുർമുസിൻെറ മകൻ ക്രിസാ (കൊസ്രു) യുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ജയിച്ചടക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''ഹുർമുസിൻെറ മകൻ കിസ്രായുടെയോ?''; തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അതെ, ഹുർമുസിൻെറ മകൻ കിസ്രായുടെ തന്നെ. വാങ്ങുവാൻ ഒരാളും ഇല്ലാതിരിക്കത്തക്കവിധം ധനം വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.'' (പിന്നീട്) അദിയ്യ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: ''ഇതാ! ഒരു യാത്രക്കാരി ആരുടെയും രക്ഷ കൂടാതെ വന്ന് കഅ്ബ ത്വവാഫു ചെയ്യുന്നു. (ഇതു ഞാൻ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടു.) കിസ്രായുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ജയിച്ചടക്കിയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും ഉണ്ടായിരുന്നു. എൻെറ ദേഹം യാതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! മൂന്നമാത് പറഞ്ഞ കാര്യവും നിശ്ചയമായും ഉണ്ടാകുക തന്നെ ചെയ്യും. കാരണം, റസൂൽ (ﷺ) അത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു'' (അധികം താമസിയാതെത്തന്നെ, പേർസ്യൻ വിജയങ്ങളും ഉത്തരാഫ്രിക്കൻ വിജയങ്ങളും നടന്ന കാലത്ത് ഈ മൂന്നാമത്തെ കാര്യവും-ധർമ്മം വാങ്ങുവാൻ ആവശ്യക്കാരില്ലാതെ വരുമാറ് ധനവിതരണത്തിൻെറ ആധിക്യവും-സംഭവിച്ചതായി ഇസ്‌ലാമിക ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്.)

ഥൗബാൻ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവർ അവരുടെ ഭക്ഷണപ്പാത്രത്തിലേക്ക് ചെന്ന് വീഴുന്നത് (തിരക്കി കൈ നീട്ടുന്നത്) പോലെ, നിങ്ങളുടെ മേൽ സമുദായങ്ങൾ വന്ന് വീഴുവാൻ കാലം അടുത്തുവരുന്നു.'' അപ്പോൾ ഒരാൾ ചോദിച്ചു: ''ഞങ്ങൾ അന്ന് കുറവായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണോ?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''(അല്ല) പക്ഷെ, അന്ന് നിങ്ങൾ അധികമുണ്ടായിരിക്കും. എങ്കിലും മലവെള്ളത്തിലെ ചവറുപോലെയുള്ളവരായിരിക്കും നിങ്ങൾ. നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിൻെറ മനസ്സുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗൗരവം അല്ലാഹു നീക്കിക്കളയും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവൻ ദർബ്ബല്യം ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്യും.'' ഒരാൾ ചോദിച്ചു: ''റസൂലേ! എന്തായിരിക്കും ദർബ്ബല്യം?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഇഹലോകത്തോടുള്ള സ്നേഹവും, മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെറുപ്പം.'' (അബൂദാവൂദും, ബൈ

* ഇറാഖിലെ ഒരു രാജ്യമാണു ഹീറഃ (حيرة) ഇറാക്കിൽ മുസ്‌ലിംകൾ ആദ്യം ജയിച്ചടക്കിയരാജ്യമാണിത്.

ഹഖീ-ദലാഇലിലും) സൂറത്തുൽ അഹ്സാബ് 40-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഏതാനും ആയത്തുകളും ഹദീസുകളും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

۞ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْأَحْبَارِ وَٱلرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَـٰطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۗ وَٱلَّذِينَ يَكْنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

34 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും മത പണ്ഡിതൻമാരിൽ നിന്നും പുരോഹിതൻമാരിൽ നിന്നും വളരെ ആളുകൾ, മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കളെ അന്യായമായി തിന്നുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു; അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അവർ (ആളുകളെ) തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർണ്ണവും, വെള്ളിയും നിക്ഷേപിച്ചു വെക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ അതിനെ ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക!-

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِى نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۖ هَـٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

35 'ജഹന്നമി'ൻെറ [നരകത്തിൻെറ] അഗ്നിയിൽ വെച്ച് അതു കാച്ചിപ്പഴുപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം, എന്നിട്ട് അതുകൊണ്ട് അവരുടെ നെറ്റികൾക്കും, പാർശ്വങ്ങൾക്കും, മുതുകുകൾക്കും ചൂടു വെ(ച്ച് കരി)ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം). ''ഇതത്രെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചത്; അതിനാൽ, നിങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചിരുന്നതിനെ നിങ്ങൾ രുചിച്ചുനോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ''! (എന്ന് അവരോടു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും.)

---

34 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. إِنَّ كَثِيرًا നിശ്ചയമായും വളരെ (അധികം-പല) ആളുകൾ. مِّنَ ٱلْأَحْبَارِ മതപണ്ഡിതൻമാരിൽനിന്ന്. وَالرُّهْبَانِ പുരോഹിതൻമാരിൽ നിന്നും. لَيَأْكُلُونَ അവർ തിന്നുകതന്നെ ചെയ്യും, തിന്നുന്നു. أَمْوَالَ സ്വത്തുക്കളെ. النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ. بِالْبَاطِلِ അന്യായമായിട്ട്, വ്യർത്ഥമായ വഴിക്കു. وَيَصُدُّونَ അവർ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. عَن سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ നിക്ഷേപിച്ചു വെക്കുന്നവരാകട്ടെ. الذَّهَبَ സ്വർണ്ണം. وَالْفِضَّةَ വെള്ളിയും. وَلاَ يُنفِقُونَهَا അതിനെ അവർ ചിലവഴിക്കയുമില്ല. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. فَبَشِّرْهُم അവർക്ക് നീ സന്തോഷമറിയിക്കുക. بِعَذَابٍ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി. أَلِيمٍ വേദനയേറിയ.35 يَوْمَ ദിവസം. يُحْمَى عَلَيْهَا അതു കാച്ചിപ്പഴുപ്പിക്കപ്പെടുന്ന. فِي نَارِ തീയിൽ, അഗ്നിയിൽ. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൻെറ. فَتُكْوَى എന്നിട്ട് ചൂട് കുത്തപ്പെടും, കരിക്കപ്പെടും. بِهَا അതുകൊണ്ട്, അതിനാൽ. جِبَاهُهُمْ അവരുടെ നെറ്റികൾ. وَجُنُوبُهُمْ അവരുടെ പാർശ്വങ്ങളും, ഭാഗങ്ങളും. وَظُهُورُهُمْ അവരുടെ പുറങ്ങളും, മുതുകുകളും. هَذَا ഇത്. مَا كَنَزْتُمْ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചത്. لِأَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (ദേഹങ്ങൾ)ക്കു വേണ്ടി. فَذُوقُوا അതിനാൽ (ഇനി) നിങ്ങൾ രുചി നോക്കുവിൻ, ആസ്വദിക്കുവിൻ. مَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെ. تَكْنِزُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കും.

ആഹൂദ പണ്ഡിത വർഗ്ഗത്തിലും, ക്രിസ്തീയ പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിലും പെട്ട വളരെ ആളുകൾ അന്യായമായ വഴിക്ക് ജനങ്ങളുടെ ധനം വാങ്ങിത്തിന്നുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ

മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അവർ ജനങ്ങളെ തട്ടിത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതെ ധനം കെട്ടിപ്പൂട്ടിവെക്കുന്നവർക്ക് അതേ ധനംകൊണ്ടുതന്നെ നരകത്തിൽ വെച്ച് കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വേദക്കാരിലുളള ആ സ്വഭാവം മുസ്ലിംകളിൽ ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നും, ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം, അവരും അതേ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായിരിക്കുമെന്നും മുസ്ലിംകൾക്കുളള ഒരു താക്കീതാണിത്. അതുകൊണ്ടാണ് ياايها الذين امنوا (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ) എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്ത് 'ഫത്‌വാ' (മതവിധി) നൽകിയും, ഹിതത്തിനനുസരിച്ച് മത വിധികളിൽ നീക്കുപോക്ക് സ്വീകരിച്ചുംകൊണ്ട് ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് കോഴയും കൈകൂലിയും വാങ്ങുക, സൂത്രമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് പലിശ വാങ്ങുക, ഖബ്ർ സ്ഥാനങ്ങളുടെയും പുണ്യവാളൻമാരുടെയും പേരിൽ നേർച്ചയും വഴിപാടും സ്വീകരിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അന്യായമായി ധനം സമ്പാദിക്കലാകുന്നു. സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ, മതപണ്ഡിതൻ തൻെറ പാണ്ഡിത്യത്തിൻെറയും, മത പുരോഹിതൻ തൻെറ പുരോഹിത്യത്തിൻെറയും ചുവട് പിടിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങളുടെ ധനം ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളും ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിറുത്തൽ ഇതിൻെറ സ്വാഭാവികമായ ഫലവുമത്രെ.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതെ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും കെട്ടിപ്പൂട്ടിവെക്കുന്നവരുടെ ശരീരഭാഗങ്ങളെ അതേ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും നരകത്തിൽവെച്ച് ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ച് അതുകൊണ്ട് പൊള്ളിച്ച് കരിക്കുമെന്നും, ഇത് നിങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിരുന്ന ആ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയുമാണ്-അതിൻെറ രുചി നല്ലവണ്ണം ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുക-എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെടുമെന്നുളള അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ താക്കീത് ഒരു പൊതുവായ താക്കീതാകുന്നു. പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാരെന്നോ, ന്യായമായ വഴിക്ക് സമ്പാദിച്ചതെന്നോ, അന്യായമായ വഴിക്ക് സമ്പാദിച്ചതെന്നോ ഇതിൽ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പക്ഷെ, കെട്ടിപ്പൂട്ടിവെക്കുന്നവർ പണ്ഡിതൻമാരും പുരോഹിതൻമാരും കൂടി ആയിരിക്കുകയോ, കെട്ടിപ്പൂട്ടിവെക്കുന്ന ധനം അന്യായമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സമ്പാദിച്ചതായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൻെറ ശിക്ഷ കൂടുതൽ കഠിനമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. സ്വത്തുക്കളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കപ്പെടുന്നതും, കൂടുതൽ നിക്ഷേപിച്ച് വെക്കപ്പെടാറുളളതും വെള്ളിയും സ്വർണ്ണവുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അത് രണ്ടും പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതെ സംഭരിച്ചുവെക്കുന്ന എല്ലാ ധനവും ശിക്ഷക്ക് കാരണമാണെന്നുളളതിൽ സംശയമില്ല. അവരോട് സന്തോഷവാർത്തയായി ഒന്നും തന്നെ അറിയിക്കാനില്ല-വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ്-എന്നാണ് ''അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷമറിയിക്കുക'' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. ഇത് കേവലം അവരുടെ നേരെയുളള ഒരു പരിഹാസം കൂടിയാകുന്നു.

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''സ്വർണ്ണത്തിൻെറ ആളും വെള്ളിയുടെ ആളുമായ വല്ല മനുഷ്യനും അതിൻെറ കടമ കൊടുത്ത് വീട്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഖിയാമത്തു നാളിൽ അതവന്ന് അഗ്നികൊണ്ടുളള തകിടുകളാക്കി പരത്തപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട് അവകൊണ്ട് അവൻെറ പാർശ്വവും, നെറ്റിയും ചൂടുകുത്തികരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല.'' (ബു; മു.) അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്നതിൽ പിശുക്കു പിടിക്കാതെയും, ധനപരമായ കടമകൾ ബാക്കിവെക്കാതെയും സ്വത്ത് സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്ന് ഈ വചനളിൽ നിന്നും ഈ ഹദീസിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ മരണപ്പെടുമ്പോൾ ധനം കുറച്ചായിരുന്നാലും അധികമായിരുന്നാലും അനന്തരാവകാശികൾക്ക് കൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതും, (4:7) ചില ആളുകൾ ധരിച്ചുവശായതുപോലെ, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ധനം സമ്പാദിച്ച് വെക്കുവാനുളള ഒരു പഴുതും ഇസ്ലാമിലില്ലെങ്കിൽ അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾക്കും, വസിയ്യത്തുകൾക്കും പിന്നെ സ്ഥാനമില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗ

ത്തിൽ ചിലവഴിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, ഒന്നാമതായി നിയമപ്രകാരമുള്ള സകാത്തും അതിനു ശേഷം സന്ദർഭവും പരിതസ്ഥിതികളും അനുസരിച്ച് ആവശ്യമായി വരുന്ന എല്ലാ ദാന ധർമ്മങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. സക്കാത്ത് കൊടുത്തുതീർത്താൽ ധനം ശുദ്ധിയാകുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചില നബിവചനങ്ങളെയും മറ്റും ആധാരമാക്കി സക്കാത്തല്ലാത്ത കടമകളൊന്നും ധനത്തിൽ വേറെയില്ലെന്ന് പറയുന്നത് പിശുക്കൻമാരുടെ ഒരു ഊന്നുവടി മാത്രമാണ്. സക്കാത്തിനും പുറമെ, ഓരോരുത്തൻെറയും കഴിവനനുസരിച്ചും, ചുറ്റുപാടനുസരിച്ചും വേറെയും പല കടമകൾ ധനത്തിൽ നിന്ന് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ധാരാളക്കണക്കിൽ ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും നിരുപാധികം അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു.

إِنَّ عِدَّةَ ٱلشُّهُورِ عِندَ ٱللَّهِ ٱثۡنَا عَشَرَ شَهۡرًا فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ يَوۡمَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ مِنۡهَآ أَرۡبَعَةٌ حُرُمٞۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلۡقَيِّمُۚ فَلَا تَظۡلِمُواْ فِيهِنَّ أَنفُسَكُمۡۚ وَقَٰتِلُواْ ٱلۡمُشۡرِكِينَ كَآفَّةٗ كَمَا يُقَٰتِلُونَكُمۡ كَآفَّةٗۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلۡمُتَّقِينَ ٣٦

36 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ മാസങ്ങളുടെ എണ്ണം, പന്ത്രണ്ട് മാസങ്ങൾ എന്നാകുന്നു; (അതെ) ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ച ദിവസം അല്ലാഹുവിൻെറ രേഖയിൽ [വിധി നിശ്ചയത്തിൽ]. അവയിൽപെട്ടതാണ് (യുദ്ധം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട) പവിത്രമായ നാലു (മാസം) അതത്രെ ചൊവ്വായി നിലകൊള്ളുന്ന മതം [നടപടി]. ആകയാൽ, അവയിൽ [ആ നാലുമാസങ്ങളിൽ] നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം ചെയ്യരുത്. മുശ്രിക്കുകൾ നിങ്ങളോട് ആകമാനം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ അവരോടും ആകമാനം യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരോടു കൂടെയാണെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ.

إِنَّمَا ٱلنَّسِيٓءُ زِيَادَةٞ فِي ٱلۡكُفۡرِۖ يُضَلُّ بِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُحِلُّونَهُۥ عَامٗا وَيُحَرِّمُونَهُۥ عَامٗا لِّيُوَاطِـُٔواْ عِدَّةَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ فَيُحِلُّواْ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُۚ زُيِّنَ لَهُمۡ سُوٓءُ أَعۡمَٰلِهِمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٣٧

37 നിശ്ചയമായും (മാസത്തിൻെറ നിഷിദ്ധതയെ) പിന്നോട്ടു മാറ്റൽ, അവിശ്വാസത്തിൽ ഒരു വർദ്ധനവ് തന്നെയാകുന്നു. അതു മൂലം അവിശ്വസിച്ചവർ വഴി പിഴപ്പിക്കപ്പെടുന്നു: (അതായത്) ഒരു കൊല്ലം അതിനെ [മാറ്റിവെച്ച മാസത്തെ] അവർ അനുവദനീയമാക്കുകയും, ഒരു കൊല്ലം അതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിൻെറ എണ്ണത്തോട് ഒപ്പിക്കുവാനും, അങ്ങനെ, അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയമാക്കുവാനും വേണ്ടി. അവരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ അവർക്ക് ഭംഗിയാക്കിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു, അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

---

36 إِنَّ عِدَّةَ നിശ്ചയമായും എണ്ണം. الشُّهُورِ മാസങ്ങളുടെ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. اثْنَا عَشَرَ പന്ത്രണ്ടാകുന്നു. شَهْرًا മാസം, മാസമായിട്ട്. فِي كِتَابِ വിധി നിശ്ചയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. يَوْمَ خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ച ദിവസം. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. مِنْهَا അവയിൽ പെട്ടതാണ്, അതിലുണ്ട്. أَرْبَعَةٌ നാലു (എണ്ണം-മാസം). حُرُمٌ പവിത്രമായ,

(യുദ്ധം) നിഷിദ്ധമായ. ذَٰلِكَ الدِّينُ അത് മതമത്രെ, അത് നടപടിയാണ്. الْقَيِّمُ ചൊവ്വെ നിലകൊള്ളു ന്ന, ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന. فَلَا تَظْلِمُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ അക്രമം ചെയ്യരുത്. فِيهِنَّ അവയിൽ. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്, നിങ്ങളോട്തന്നെ. وَقَاتِلُوا യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ. الْمُشْرِكِينَ മുശ്രിക്കുകളോട്. كَافَّةً ആകമാനം, ഒന്നടങ്കം. كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന പോലെ . كَافَّةً ആകമാനം, മുഴുവനും . وَاعْلَمُوا അറിയുകയും ചെയ്യുക. أَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു. مَعَ الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ . 37 إِنَّمَا നിശ്ചയമായും മാത്രം (തന്നെ). النَّسِيءُ പിന്നോട്ട് മാറൽ, പിന്തിച്ചുവെക്കൽ. زِيَادَةٌ ഒരു വർദ്ധനവ് (തന്നെ-മാത്രം) ആകുന്നു. فِي الْكُفْرِ അവിശ്വാസത്തിൽ. يُضَلُّ വഴി പിഴപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതു മൂലം. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. يُحِلُّونَهُ അതിനെ അവർ ഹലാൽ (അനുവദനീയം) ആക്കുന്നു. عَامًا ഒരു കൊല്ലം. وَيُحَرِّمُونَهُ അതിനെ അവർ ഹറാം (നിഷിദ്ധം) ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. عَامًا ഒരു കൊല്ലം. لِّيُوَاطِئُوا അവർ ഒപ്പിക്കുവാൻ, ഒത്തുകൂടുവാൻവേണ്ടി. عِدَّةَ എണ്ണത്തെ, എണ്ണത്തോട്. مَا حَرَّمَ നിഷിദ്ധമാക്കിയതിന്റെ. اللَّهُ അല്ലാഹു. فَيُحِلُّوا അങ്ങനെ അവർ അനുവദനീയമാക്കുവാൻ. مَا حَرَّمَ اللَّهُ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ. زُيِّنَ ഭംഗിയാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. سُوءُ أَعْمَالِهِمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ ദുഷിച്ചത്, ദുഷ്പ്രവത്തികൾ. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. لَا يَهْدِي അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ

സൂറത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ മുശ്രിക്കുകളെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചുവരുന്ന മദ്ധ്യെ ഇടക്കു വെച്ച് വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് ചിലതെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചു. വീണ്ടും സംസാരം മുശ്രിക്കുകളി ലേക്ക് തന്നെ തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മുശ്രിക്കുകൾ മതത്തിൽ കടത്തിക്കൂട്ടിയ ഒരു തോന്നിയ വാസത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം മുതൽക്കേ കൊല്ലത്തിൽ ദുൽഖഅ്ദഃ, ദുർഹിജ്ജഃ, മുഹറം, റജബ് എന്നീ നാലുമാസങ്ങൾ യു ദ്ധം പാടില്ലാത്ത പവിത്ര മാസങ്ങളായി ആചിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നു. ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്നവരാണല്ലോ മുശ്രിക്കുകൾ, കാലക്രമത്തിൽ ആ സമ്പ്രദായത്തിൽ അവർ ഒര് മാറ്റം സ്വീകരിച്ചു. പൊതുവെ യുദ്ധ പ്രിയൻമാരായ അവർക്ക് ചിലപ്പോൾ ഈ നിയമം പാലിക്കുന്നത് അവരുടെ യുദ്ധ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് യോജിക്കാതെ വരും. അപ്പോൾ ഇതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി ഒരു മാസത്തിന്റെ പവിത്രത മറ്റൊരു മാസത്തിലേക്ക് നീട്ടിവെച്ചുകൊണ്ട് ആ മാസത്തിൽ അവർ യുദ്ധം നടത്തുകയും, മറ്റേ മാസം പവിത്രമാസമായി ആചരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ നിശ്ചിത മാസങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ടാണെങ്കിലും കൊല്ലത്തിൽ നാലുമാസം പവിത്ര മാസങ്ങളായി ഒപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ, ഒരു മാസത്തിന്റെ പവിത്രത മറ്റൊരു മാസത്തിലേക്ക് മാറ്റിവെക്കുന്ന തിനാണ് النسيء (നസീഉ്) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

മറ്റൊരു തരം 'നസീഉം' അറബികളിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നതായി ഇമാം റാസി (رحمه الله) മു തലായ ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പണ്ട് മുതൽക്കേ ചാന്ദ്രിക മാസങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തി ലാണ് അറബികൾ കാലനിർണ്ണയം ചെയ്തുവന്നിരുന്നത്. സൗരവർഷവും ചന്ദ്രവർഷവും തമ്മിൽ കൊല്ലത്തിൽ ഏതാണ്ട് പതിനൊന്ന് ദിവസത്തെ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. ഉഷ്ണം, ശൈത്യം, കാലവർഷം, വേനൽ മുതലായ പ്രകൃതി മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത് സൗ രമാസങ്ങളുടെ കണക്കിലുമായിരിക്കും. ഇത് നിമിത്തം ഹജ്ജുകാലം ചിലപ്പോൾ അത്യുഷ്ണ വേളയിലും, ചിലപ്പോൾ മറിച്ചും വന്നേക്കും. ഉഷ്ണകാലത്ത് ഹജ്ജ് വരുന്നതുകൊണ്ട് പൊതുവെയുണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് പുറമെ, അവരുടെ ഒരു പ്രധാന ധനാഗമമാർഗ്ഗമായ ഹജ്ജ് കാലത്തെ കച്ചവടോത്സവങ്ങൾക്കും അത് തടസ്സമായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് ചാന്ദ്രിക മാസങ്ങളെ കണക്കാക്കുന്നതിൽ ചില നീക്കുപോക്കുകൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹജ്ജുകാലം അവർ മാറ്റി നിശ്ചയിക്കും. ഇതാണ് ഈ 'നാസീഉ്'ന്റെ ചുരുക്കം.

യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ നാല് മാസങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് ജാഹിലിയ്യത്തിലും ഇസ്‌ലാമിലും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ പ്രസിദ്ധമായ ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇലെ പ്രസംഗത്തിൽ തിരുമേനി അക്കാര്യം ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു: 'നിശ്ചയമായും കാലം, അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ച ദിവസത്തെ മാതിരി തിരിഞ്ഞ് വന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു കൊല്ലം പന്ത്രണ്ട് മാസം. അതിൽ നാലെണ്ണം 'ഹറാമാ'യവ (അലംഘനീയമായ പവിത്ര മാസങ്ങൾ) മൂന്നെണ്ണം തുടർച്ചായുള്ളവയാണ്. അതായത്, ദുർഖഅ്ദഃ, ദുർഹിജ്ജഃ മുഹറം എന്നിവ. (നാലാമത്തേത്) ജുമാദായുടെയും, ശ്അബാൻെറയും ഇടയിലുള്ള മുള്വർ ഗോത്രത്തിൻെറ റജബും'. (അ;ബ;:മു) റജബുമാസത്തെപ്പറ്റി നബീ (ﷺ) 'മുള്വറിൻെറ റജബു' رجب مضر എന്നു പറയുവാൻ കാരണം, വേറെ ചില ഗോത്രക്കാർ ആ മാസത്തിൻെറ ആചരണത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുത്തിയിരുന്നതാണെന്ന് ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഹജ്ജ് സമ്മേളനത്തിൽ ദൂരപ്രദേളിൽനിന്ന് നിർഭയം വന്ന് ചേരുവാനുള്ള സൗകര്യത്തിന് വേണ്ടി ഹജ്ജ് മാസത്തിന് മുമ്പ് ദുൽഖഅ്ദുമാസവും, അതേമാതിരി ഹജ്ജിൻെറ ശേഷം സമാധാനപൂർവ്വം തിരിച്ചുപോകുവാനുള്ള സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി അതിൻെറ ശേഷം മുഹറ മാസവും-അങ്ങിനെ മൂന്നുമാസം-അല്ലാഹു തുടർച്ചയായി യുദ്ധം ഹറാമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇടക്കുവെച്ച് ഉംറഃ കർമ്മം ചെയ്ത് പോകുന്നരുടെ സൗകര്യം കണക്കിലെടുത്ത് റജബു മാസവും ഹറാമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

ചില കാലങ്ങൾക്കും, ചില സ്ഥലങ്ങൾക്കും അല്ലാഹു ചില പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങൾ കൽപിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവയിലില്ലാത്ത ചില അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ആചരണങ്ങളും അവയിൽ അവൻ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചതിലുള്ള യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അൽപം ചിലതൊക്കെ നമുക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുമെങ്കിലും മുഴുവനായോ, വിശദമായോ അതിലടങ്ങിയ തത്വരഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ട് ദിനംപ്രതി അഞ്ച് നമസ്കാരം നിയമിച്ചു? അഴ്ചയിലെ ദിവസങ്ങളിൽ വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസത്തിന് എന്തുകൊണ്ട് പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചു? മാസങ്ങളിൽ എന്തുകൊണ്ട് റംസാന് പ്രത്യേകത നൽകി? ഇതിനൊന്നും വസ്തു നിഷ്ഠവും പരിപൂർണ്ണവുമായ ഉത്തരം പറയുവാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതുപോലെ, സ്ഥലങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പള്ളികൾക്കും, രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മക്കാ, മദീനാ, ബൈത്തുൽ മുഖദസ് എന്നിവക്കും അല്ലാഹു ചില ശ്രേഷ്ഠതകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നിനും ചില കാരണങ്ങളൊക്കെ നമുക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, നമുക്ക് അജ്ഞാതമായ വേറെയും യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അതിലെല്ലാം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഓരോന്നിനും കൽപിച്ച പവിത്രതയും, സ്ഥാനവും അതേരൂപത്തിൽ അംഗീകരിക്കുകയല്ലാതെ അതിൽ മാറ്റമോ വ്യത്യാസമോ വരുത്തുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് അവകാശമോ, അനുവാദമോ ഇല്ല. ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അതനുസരിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ കടമ. അതാണ് നേർക്കുനേരെയുള്ള മത നടപടിയും. (ذلك الدين القيم) നേരെമറിച്ച് അവയിലൊക്കെ അല്ലാഹു കൽപിച്ചതിന്നെതിരായ മാറ്റത്തിരുത്തലുകൾ വരുത്തുന്നത് അവിശ്വാസവുമായിരിക്കും. إنما النسيء زيادة فى الكفر (നസീഉ് അവിശ്വാസത്തിൽ വർദ്ധനവ് തന്നെയാണ്) എന്ന് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാം. മുശ്രിക്കുകൾ മുമ്പേ അവിശ്വാസികളാണ്. ആ അവിശ്വാസത്തിലൂടെ മറ്റൊരു അവിശ്വാസവുംകൂടിയാണ് നസിഉ് മൂലം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത് എന്നത്രെ ഈ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ച ദിവസം മുതൽക്കേ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച്വെച്ച നിയമവ്യവസ്ഥയാണ് മാസങ്ങൾ പന്ത്രണ്ടാണെന്നുള്ള തത്വം. (ان عدة الشهور عند الله) അതായത് ഈ അഖിലാണ്ഡത്തെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ തന്നെ, അതിലടങ്ങിയ സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്രാതികൾക്കും അവയുടെ ഗതിവിഗതികൾക്കുമൊക്കെ അല്ലാഹു ഓരോ നിശ്ചിത വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ വ്യവസ്ഥകളിലൊന്നാ

ണ് കൊല്ലത്തിൽ പന്ത്രണ്ട് മാസങ്ങളാണെന്നുള്ളതും. ആ പന്ത്രണ്ടിൽ നാലെണ്ണം അവൻ 'ഹറാമാ'യ പവിത്ര മാസങ്ങളാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. منها اربعة حرم അതിൽ മാറ്റമോ ഭേദഗതിയോ വരുത്താതെ അവൻ നിശ്ചയിച്ച അതേപടി ആ മാസങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് ശരിയും സ്ഥിരവുമായ മതനടപടി (ذلك الدين القيم)അവയിൽ വല്ല ഭേദഗതിയും സ്വീകരിക്കുന്നതും, അവയുടെ അലംഘനീയതക്കും പവിത്രതക്കും ഹാനികരമായ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ നിങ്ങളോട്തന്നെ ആക്രമം പ്രവർത്തിക്കലാകുന്നു. അഥവാ അതിൻെറ ഫലം നിങ്ങൾ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കെതിരെത്തന്നെ ആക്രമം പ്രവർത്തിക്കരുത് (فلا تظلموا فيهن أنفسكم) എന്നൊക്കെ ഉണർത്തിയശേഷം, ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം സത്യവിശ്വാസികൾ വിസ്മരിച്ചുകളയരുതെന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് മുശ്രിക്കുകൾ കൂട്ടത്തോടെ യുദ്ധത്തിന് ഒരുങ്ങി ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അതുപോലെ നിങ്ങളും ഒത്തൊരുമിച്ച് ഒറ്റക്കെട്ടായി അവരോടങ്ങോട്ടും യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കണം.... (وقاتلوا المشركين كافة) എന്നത്രെ അത്. അതോടുകൂടി, സൂക്ഷമത പാലിക്കണമെന്നും, സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നവരുടെ ഭാഗത്താണ് അല്ലാഹു എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കണം എന്നും (واعلموا ان الله مع المتقين) ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വിഭാഗം - 6

ഈ സൂറത്തിൻെറ അവസാനത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളും, ഇടക്കുള്ള ചില വചനങ്ങളും ഒഴിവാക്കിയാൽ, ഇവിടം മുതൽക്കുള്ള വചനങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങൾ തബൂക്ക് സംഭവവമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാകുന്നു. മദീനായുടെയും, ദിമിശ്ഖി (ഡമസ്കസി) ൻെറയും ഏതാണ്ട് മദ്ധ്യത്തിൽ, മദീനായിൽ നിന്നും ഏതാണ്ട് നാനൂറു നാഴിക ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, അക്കാലത്ത് ശാം രാജ്യങ്ങളിൽ ഉൾപെട്ടതുമായ ഒരു രാജ്യമാണ്തബൂക്ക്. (تبوك) റോമാചക്രവർത്തിയുടെ മേൽകോയ്മയിലാണ് അന്ന് ശാം രാജ്യങ്ങൾ. താഴെ വരുന്ന പല പരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ചും വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് തബൂക്ക് സംഭവത്തെപ്പറ്റി സാമാന്യം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ആവശ്യമായതുകൊണ്ട് അതിൻെറ ഒരു ചുരുക്കം ഇവിടെ വിവരിക്കാം:-

മദിനയെ ആക്രമിക്കാൻ ശാമിൽ റോമക്കാർ ഒരുക്കം കൂട്ടുന്നുണ്ടെന്നും, ക്രിസ്താനികളായ ചില അറബിഗോത്രങ്ങളും അതിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ആ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഒലിവെണ്ണ വിൽപനക്കായി വന്നിരുന്ന ചിലരിൽ നിന്ന് നബി (ﷺ) ക്ക് വിവരം കിട്ടുകയുണ്ടായി. ഭക്ഷണക്ഷാമം കൊണ്ടും, അത്യുഷ്ണംകൊണ്ടും വളരെ വിഷമം പിടിച്ച ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. കൂടാതെ, അൽപം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിനും, ത്വാഇഫ് യുദ്ധത്തിനും ശേഷം ഒരു വിശ്രമമെടുക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്കു അവസരവും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശത്രുപക്ഷത്തുണ്ടാകാവുന്ന സൈന്യത്തിൻെറ ആധിക്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും, മദീനായിലെ ഈന്തത്തോട്ടങ്ങളുടെ ഫലം എടുക്കുന്നകാലം അടുത്തു വന്നിരുന്നതിനാൽ ആ സമയത്തു സ്ഥലം വിടുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്കുള്ള വൈമനസ്യവും ഇതിന് പുറമെയും. ശാമിലേക്കുള്ള യാത്രയാണെങ്കിൽ വളരെ ക്ളേശകരവും. ഇങ്ങിനെ പലതരം പ്രതികൂലാവസ്ഥകൾ ഒത്ത് ചേർന്ന ഒരു പരിസ്ഥിതിയിലായിരുന്നു പ്രസ്തുത വിവരം ലഭിച്ചത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് പടയൊരുക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ-ശത്രുക്കൾക്ക് മുൻകൂട്ടി വിവരം ലഭിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള മുൻകരുതലെന്ന നിലക്ക്-നബി (ﷺ) ലക്ഷ്യസ്ഥാനം മുൻകൂട്ടി പുറത്തറിയിക്കാറില്ലായിരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പരിതസ്ഥിതികൾ നിമിത്തം, ഈ പടയെടുപ്പിൻെറ ലക്ഷ്യത്തെപപ്പറ്റി നബി (ﷺ) നേരത്തെത്തന്നെ വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. സൈന്യത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാനും, സാമ്പത്തികമായും, മറ്റ് വിധേനയും കഴിയുന്ന സംഭാവനകളും സഹകരണങ്ങളും നൽകുവാനും നബി (ﷺ) ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ച്കൊണ്ടിരുന്നു. മക്കായിലേക്കും, മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും ഈ ആവശ്യാർത്ഥം അവിടുന്ന് ആളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

സഹാബികൾ പലരും വമ്പിച്ച സംഭാവനകൾ നൽകുകയുണ്ടായി. ഉസ്മാൻ (ﷺ) പതിനായിരം ദീനാറും (പൊൻപണവും), മുന്നൂറ് ഒട്ടകവും, അവയുടെ സാമഗ്രികളും, അമ്പത് കുതിരയും സംഭാവന ചെയ്തു. ''അല്ലാഹുവേ! നീ ഉസ്മാനെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടേണമേ'' ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു''. എന്നു അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടി നബി (ﷺ) പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇതുപോലെ വേറെയും സഹാബികൾ വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകി. അബൂബക്കർ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കൽ ആകെയുണ്ടായിരുന്ന നാലായിരം ദിർഹം (വെള്ളിപ്പണം) അത്രയും സംഭാവന ചെയ്തു. ഒരു വിഷയത്തിലും അബൂബക്കറിനെ കവച്ചുവെക്കുവാൻ തനിക്കു അവസരം കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും ഈ പ്രാവശ്യം അതു സാധിക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി, ഉമർ (ﷺ) തൻെറ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന ധനത്തിൻെറ പകുതിയും കൊണ്ടുവന്നു. സംഖ്യ നോക്കുമ്പോൾ, അബൂബക്കർ (ﷺ) ൻെറ സംഖ്യയെക്കാൾ വളരെ യധികം തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും, ഇക്കുറിയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതീക്ഷ അസ്ഥാന ത്താകുകയാണുണ്ടായത്. അബൂബക്കർ (ﷺ) നോടു നബി (ﷺ) ചോദിച്ചു: ''താങ്കളുടെ വീട്ടുകാർക്കു താങ്കൾ എന്ത് ബാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്?' അദ്ദേഹത്തിൻെറ മറുപടി: ''അല്ലാഹുവിനെ യും റസൂലിനെയും ബാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്''. എന്നായിരുന്നു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ, തനിക്കു അബൂബക്കർ (ﷺ) നെ കവച്ചുവെക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് ഉമർ (ﷺ) നു ബോധ്യമായി. സ്ത്രീകളും അവരുടെ ആഭരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകി വന്നു. യാത്രാച്ചിലവിനുപോലും കഴിവില്ലാത്ത ദരിദ്രരായ ചില സഹാബികൾ തങ്ങളെയും സൈന്യത്തി ലെടുക്കണമെന്ന് നബി (ﷺ) യോട് അപേക്ഷിച്ചു. അതിനുള്ള വക ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അവരുടെ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) ക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ, അവർ കരഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുകയായി. ഒടുക്കം ഉസ്മാൻ, അബ്ബാസ് (ﷺ) മുതലായവർ അവരുടെ ചിലവ് വഹിക്കുവാൻ ഏറ്റു.

മദീനായിൽ നിന്നും, മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുമായി മുപ്പതിനായിരം (30,000) പേരടങ്ങുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച സൈന്യം സജ്ജീകൃതമായി. മദീനായിൽ മുഹമ്മദുബ്നു മസ്‌ലമഃ (ﷺ) യെയും, കുടുംബ കാര്യങ്ങളിൽ അലി (ﷺ) യെയും നബി (ﷺ) തൻെറ പ്രതിനിധികളായി നിശ്ചയിച്ചു. സൈന്യത്തിൻെറ മഹാപാതക വാഹകനായി അബൂബക്കർ (ﷺ) നെയും ഏൽപിച്ചു. കപട വിശ്വാസികളായ ഒട്ടേറെ ആളുകളും, അവരുടെ തലവനായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യും സൈന്യത്തിൽ പങ്കെടുത്തില്ല. ''ഇമ്മാതിരി സമയത്തു വെള്ളക്കാരോട് (റോമക്കാരോട്) യുദ്ധം ചെയ്‌വാനുള്ള മുഹമ്മദിൻെറ ഈ പുറപ്പാടിൻെറ ഫലം അവനറിയാറാകും, ഈ കളി നല്ലതിനല്ല.'' എന്നൊക്കെ അവർ പറഞ്ഞു. വേറെ ചിലർ നാട്ടിൽ ഭീതി പ്രചരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുമിരുന്നു. ചിലർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഒഴികഴിവുകൾ നിരത്തി. ''വെള്ളക്കാരായ സ്ത്രീകളെ കണ്ടാൽ തങ്ങളുടെ മനസ്സ് ഇളകിപ്പോകും. തങ്ങളുടെ വീടുകൾ ഭദ്രമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് തങ്ങൾക്ക് വീട് വിട്ടുപോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല'' എന്നിങ്ങിനെ പലതും. ദാരിദ്ര്യവും, കഴിവുകേടും നിമിത്തം പോകാതെ പിന്തി നിന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ, പലർക്കും നബി (ﷺ) ഒഴിവു നൽകി. കൂട്ടത്തിൽ ബാഹ്യാവസ്ഥ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് പല കപട വിശ്വാസികളുടെ ഒഴികഴിവുകളും നബി (ﷺ) സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒഴികഴിവ് നൽകിയതിനെപ്പറ്റി പിന്നീട് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ആക്ഷേപിച്ചതായി താഴെകാണാവുന്ന താണ്. സത്യവിശ്വാസികളിൽ തന്നെ കഅ്ബുബ്നുമാലിക് (ﷺ) പോലെയുള്ള നിഷ്കപടൻ മാരായിരുന്ന ചില വ്യക്തികളും യുദ്ധത്തിന് പോകാത്തവരിൽ ഉൾപെടും. പിന്നീട് അവർ അതിനെപ്പറ്റി അങ്ങേഅറ്റം ഖേദിച്ചു മടങ്ങിയ വിവരവും താഴെ കാണാം.

സൈന്യം യാത്ര തുടങ്ങി. വഴിമദ്ധ്യെ ഹിജ്റിലെത്തി. സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത യും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള കഠിനകഠോരമായ പൊതു ശിക്ഷമൂലം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരുമായ ഥമൂദുഗോത്രക്കാരുടെ രാജ്യമാണ് ഹിജ്ർ. അവിടം കടന്നുപോകുമ്പോൾ, ആ അക്രമികളുടെ വാസ സ്ഥലത്തിലൂടെ കരഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലാതെ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് നബി (ﷺ) സൈന്യത്തെ

ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. തബൂക്ക് ജനവാസമില്ലാതെ ഒഴിഞ്ഞ് കിടക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമായിരുന്നു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ മുആദുബ്നു ജബൽ (رضي الله عنه) നോട് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു. ''താങ്കൾക്ക് ആയുസ്സുണ്ടായാൽ, ഇവിടെയൊക്കെ തോട്ടങ്ങൾ നിറഞ്ഞ് കാണാറാകും.'' അതങ്ങിനെത്തന്നെ പിന്നീട് സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇത്രയും പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ചും, സുദീർഘമായ യാത്രാക്ളേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചും തബൂക്കിത്തെിച്ചേർന്നുനോക്കുമ്പോൾ, മുമ്പ് കേട്ടതുപോലെയുള്ള സംഭവഗതികളൊന്നും അവിടെ കാണുകയുണ്ടായില്ല. കുറച്ച് ദിവസങ്ങളോളം അവിടെ പാളയമടിച്ചശേഷം, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും സൈന്യങ്ങളും തിരിച്ച് പോരുകയാണുണ്ടായത്. എങ്കിലും, ഇതിനിടയിൽ അയൽ പ്രദേശങ്ങളായ ഐലഃ (അൽഅഖബ)യിലെയും, ജർബാഉ്, അദ്റുഹ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെയും നിവാസികളും, നാടുവാഴികളും നബി (ﷺ) യുമായി സാമാധാന സന്ധികൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും മുസ്ലിംകൾക്കു വൻതോതിലുള്ള ശിക്ഷണങ്ങളും, ത്യാഗ പരിശീലനങ്ങളും ലഭിക്കുവാനും, കപട വിശ്വാസികളുടെ ഉള്ളിലിരിപ്പ് വെളിച്ചത്ത് വരുവാനം ഈ യാത്ര വളരെ ഉപകരിച്ചു. ഖുലഫാഉ-റശിദീൻെറ കാലത്ത് ശാമിൽ ഇസ്ലാമിനുണ്ടായ വമ്പിച്ച വിജയങ്ങൾക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ഈ യാത്ര സുഗമമാക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഇനി, നമുക്ക് ആയത്തുകളിലേക്കു പ്രവേശിക്കാം:

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ ٱنفِرُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ٱثَّاقَلْتُمْ إِلَى ٱلْأَرْضِ ۚ أَرَضِيتُم بِٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا مِنَ ٱلْـَٔاخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَـٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

38 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ (യുദ്ധത്തിന്) പുറപ്പെട്ടു പോകുവിൻ എന്ന് നിങ്ങളോടു പറയപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലേക്ക് കനംതൂങ്ങിക്കളയുന്നു [മടിച്ചു പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നു]? നിങ്ങൾ പരലോകത്തിനു (പകരം) ഐഹിക ജീവിതം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടുവോ?! എന്നാൽ, പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചു (നോക്കുമ്പോൾ) ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ സുഖവിഭവം ഒരൽപ (മാത്ര) മല്ലാതെയില്ല.

إِلَّا تَنفِرُوا۟ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْـًٔا ۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

39 നിങ്ങൾ (യുദ്ധത്തിനു) പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങളെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കും; നിങ്ങളല്ലാത്ത (വേറെ) വല്ല ജനതയെയും അവൻ പകരം കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും; അവന് നിങ്ങൾ യാതൊന്നും (തന്നെ) ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതുമല്ല. [നിങ്ങൾക്കു തന്നെയായിരിക്കും അത് ഉപദ്രവമായിരിക്കുക.] അല്ലാഹു, എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

---

38 يَا أَيُّهَاالَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്. إِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ. لَكُمُ നിങ്ങളോട്. انفِرُوا നിങ്ങൾ (യുദ്ധത്തിന്) പുറപ്പെട്ടു പോകുവിൻ, ധൃതിയിൽ പോകുവിൻ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. اثَّاقَلْتُمْ നിങ്ങൾ കനം തൂങ്ങുന്നു, ഭാരപ്പെട്ടു (അമർന്നു) പോകുന്നു. إِلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്ക്. أَرَضِيتُم നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെട്ടുവോ. بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതം കൊണ്ട്. مِنَ الْآخِرَةِ പരലോകത്തിന് (പകരം). فَمَا مَتَاعُ എന്നാൽ സുഖവിഭവമില്ല, ഉപകരണമില്ല. الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൻെറ. الدُّنْيَا ഐഹിക. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ, പരലോകത്തെ സംബ

സ്ഥിച്ച്. إِلاَّ قَلِيلٌ അൽപമല്ലാതെ.. 39 إِلاَّ تَنفِرُوا നിങ്ങൾ (യുദ്ധത്തിന്) പുറപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ. يُعَذِّبْكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും. عَذَابًا أَلِيمًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ. وَيَسْتَبْدِلْ അവൻ പകരം കൊണ്ട് വരുകയും ചെയ്യും. قَوْمًا ഒരു ജനതയെ. غَيْرَكُمْ നിങ്ങളല്ലാത്ത. وَلاَ تَضُرُّوهُ അവന്ന് നിങ്ങൾ ഉപദ്രവം ചെയ്കയുമില്ല. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാകുന്നു

താബൂക്കിലേക്കുള്ള പടയെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നബി (ﷺ) ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, മുന്നോട്ടുവരുവാൻ മടിച്ച് നിന്നവരെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപമാണിത്. ഐഹിക മായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് വെച്ച് പിന്നോക്കം നിന്നാൽ അതിൻെറ ദൂഷ്യഫലം നിങ്ങൾ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നു അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ഐഹിക മായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എത്ര തന്നെ തരണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നാലും പരലോക നൻമയെ അപേക്ഷി ച്ച് അത് വളരെ തുച്ഛമായിരിക്കുമെന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ തൻെറ വിരൽ സമുദ്ര ത്തിൽ മുക്കി പുറത്തെടുക്കുമ്പോൾ, ആ സമുദ്രജലത്തെ അപേക്ഷിച്ച് അവൻെറ വിരലിൽ എ ന്തുമാത്രം വെള്ളം ഉണ്ടായിരിക്കുമോ അതുപോലെ മാത്രമാണു പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഇഹലോക വസ്തുക്കളുടെ നിലയെന്ന് അഹ്മദ്, തിർമദീ, മുസ്ലിം (رحمهم الله) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ ٱللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ثَانِىَ ٱثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِى ٱلْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَـٰحِبِهِۦ لَا تَحْزَنْ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَنَا ۖ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُۥ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلسُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ ٱللَّهِ هِىَ ٱلْعُلْيَا ۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

40 നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ [നബിയെ] സഹാ യിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹ ത്തെ സഹായിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് [അ തുപോലെ, ഇനിയും അവൻ സഹായി ക്കും]; (അതെ) രണ്ടുപേരിൽ ഒരാളായി ക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ (ആ) അവിശ്വസി ച്ചവർ (നാട്ടിൽ നിന്നു) പുറത്താക്കിയ സ ന്ദർഭത്തിൽ; അതായത്, അവർ രണ്ടു പേ രും (ആ) ഗുഹയിലായിരുന്നപ്പോൾ; (അ തെ) അദ്ദേഹം തൻെറ ചങ്ങാതിയോട്: ''വ്യസനിക്കേണ്ടാ - നിശ്ചയമായും, അ ല്ലാഹു നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ട്'' എന്നു പറ യുമ്പോൾ. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹ ത്തിന് തൻെറ (വക മനഃ)സമാധാനം ഇറ ക്കിക്കൊടുത്തു. നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു (തരം) സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് അദ്ദേ ഹത്തെ അവൻ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെ യ്തിരിക്കുന്നു. അവിശ്വസിച്ചവരുടെ വാ ക്യത്തെ അവൻ ഏറ്റം താണതാക്കുക യും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്യം തന്നെയാണ് ഏറ്റം ഉന്നതമായത്. അല്ലാ ഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാ കുന്നു.

---

40 إِلاَّ تَنصُرُوهُ അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നല്ലെങ്കിൽ. فَقَدْ نَصَرَهُ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. اللهُ അല്ലാഹു. إِذْ أَخْرَجَهُ അദ്ദേഹത്തെ പുറത്താക്കിയപ്പോൾ (സന്ദർഭം). الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. ثَانِيَ രണ്ടാമത്തേവനായിട്ട് (ഒരാളായിക്കൊണ്ട്). اثْنَيْنِ രണ്ടിൽ, രണ്ടാളുടെ. إِذْ هُمَا അവർ രണ്ടാളുമായിരിക്കെ (ആയിരിക്കുമ്പോൾ). فِي الْغَارِ ഗുഹയിൽ, പൊത്തിൽ. إِذْ يَقُولُ പറയു

മ്പോൾ, പറയുന്ന സന്ദർഭം. لِصَاحِبِهِ തന്റെ ചങ്ങാതിയോട്, തോഴനോട്. لَا تَحْزَنْ വ്യസനിക്കേണ്ട. إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. مَعَنَا നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ട്. فَأَنزَلَ اللَّهُ അപ്പോൾ അല്ലാഹു ഇറക്കി. سَكِينَتَهُ അവന്റെ സമാധാനം, ശാന്തത. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ. وَأَيَّدَهُ അദ്ദേഹത്തെ അവൻ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (ചെയ്തു). بِجُنُودٍ ചില സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ട്. لَّمْ تَرَوْهَا നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത, നിങ്ങളത് കണ്ടിട്ടില്ല. وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു. كَلِمَةَ വാക്യത്തെ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ. السُّفْلَى താണത്, ഏറ്റം താഴ്ന്നത്. وَكَلِمَةُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം. هِيَ അതുതന്നെ. الْعُلْيَا അധികം ഉന്നതമായത്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്തും, മറ്റു വിധേനയും നിങ്ങൾ നബിയെ സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതിരുന്നാലും നബിക്ക് അതുമൂലം പരാജയമോ അപകടമോ ഒന്നും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല; ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ അപകടം പിടിച്ചതും നിസ്സഹായാവസ്ഥയിലുള്ളതുമായ ഘട്ടത്തിൽപോലും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മുമ്പ് സഹായിച്ച് രക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ഇനിയും അവൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാതിരിക്കയില്ല എന്ന് ഉദാഹരണസഹിതം സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. സൂറത്തുൽ അൻഫാൽ 30-ാം) വചനത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചതുപോലെ, അവിശ്വാസികളുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം സ്വദേശത്ത് നിന്ന് ഹിജ്റ പോകുവാൻ നബി (ﷺ) നിർബ്ബന്ധിതനായപ്പോൾ, രാത്രയിൽ നബി (സ)യും അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖും (رضي الله عنه) കൂടി പുറപ്പെട്ട് ഥൗർ മലാ ഗുഹയിൽ പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുകയും ഗുഹാമുഖത്ത് ചെന്ന് എത്തിനോക്കിയ ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ അത്ഭുതകരമാം വണ്ണം അവർ രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭത്തെയാണ് അല്ലാഹു ഉദാഹരണമായി എടുത്ത് കാട്ടിയത്. ആ സമയത്ത് നബി (ﷺ) യും അവിടുത്തെ ചങ്ങാതി അബൂബക്കറും (رضي الله عنه) അല്ലാതെ മൂന്നാമതൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ.

അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) തന്നോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അനസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ ഗുഹയിലായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ നബി (ﷺ) യോട് പറഞ്ഞു: ''അവരിൽ (ശത്രുക്കളിൽ) ആരെങ്കിലും അവരുടെ കാലടിക്കു താഴോട്ട് നോക്കിയാൽ നമ്മെ കാണുമല്ലോ!' അപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''അബൂബക്കറേ, അല്ലാഹു മൂന്നാമനായിക്കൊണ്ടുള്ള രണ്ടുപേരെപ്പറ്റി താങ്കളുടെ വിചാരമെന്താണ്?!'' (അ; ബു; മു.) അവരെ തേടി നടക്കുന്ന ശത്രുക്കൾ ഗുഹാമുഖത്ത് നിൽക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോഴാണ് സിദ്ദീഖ് (رضي الله عنه) ഇത് പറഞ്ഞതും, നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തെ സമാധാനിപ്പിച്ചതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനം സ്വന്തം കാര്യത്തിലല്ല, നബി (ﷺ) യുടെ കാര്യത്തിലായിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റിയാണ് ''അദ്ദേഹം തന്റെ ചങ്ങാതിയോട്: വ്യസനിക്കേണ്ട; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ട് എന്നീ പറയുന്ന സന്ദർഭം '' (إذ يقول لصاحبه ...) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ''അപ്പോൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ വക മനസ്സമാധാനം ഇറക്കിക്കൊടുത്തു'' (فانزل الله سكينته عليه) എന്ന് പറഞ്ഞത്-ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) നെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) നെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ ന്യായമെന്നും ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, നബി (ﷺ) ക്ക് മനസ്സമാധാനക്കുറവ് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) നായിരുന്നു നബി (ﷺ) യെ ഓർത്ത് മനസ്സമാധാനമില്ലാതിരുന്നത്. രണ്ട് പ്രകാരത്തിലായാലും ഒരേ സാരത്തിൽ തന്നെ അത് കലാശിക്കുന്നുതാനും.

തുടർന്നുകൊണ്ട് وايده بجنود لم تروها (നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവൻ നബിയെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞതിലെ جنود (സൈന്യങ്ങൾ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മലക്കുകളാണെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷേ, ഈ വാക്യം ഗുഹാസംഭവത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടതാണോ, അതല്ല, വേറൊരു സംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതാണോ എന്നതിൽ

വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. (1) നബി (ﷺ) ഗുഹയിലായിരുന്നപ്പോൾ, ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുവാൻ ധാരാളം സാധ്യത ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവർക്ക് നബി (ﷺ) യെ കാണുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അവരുടെ കാഴ്ചയിൽ നിന്ന് മറക്കുവാൻ ആ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകം അല്ലാഹു മലക്കുകളെ ഇറക്കിയിരുന്നുവെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. (2) ബദ്റിലും മറ്റും മലക്കുകളെ ഇറക്കി സഹായിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണിത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നത്രെ പ്രമുഖ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അധികവും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് ചില പ്രത്യേക വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ സഹായിച്ച രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഗുഹാസംഭവത്തെ മാത്രമെ ഇവിടെ ഉദാഹരിച്ചിട്ടുള്ളു. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. ഗുഹാസംഭവത്തിൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന് ഈ വാക്യമല്ലാതെ വേറെ തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. ഈ വാക്യമാകട്ടെ, ഗുഹാസംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് തീർത്ത് പറയുവാനും സാധ്യമല്ല. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിലും മറ്റും മലക്കുകളെ ഇറക്കിയതിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായിത്തന്നെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. (3: 124: 33: 9: 9: 26: മുതായവ നോക്കുക)

ബദ്റിലോ മറ്റ് യുദ്ധങ്ങളിലോ മലക്കുകൾ തീരെ പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന വാദക്കാരിൽ ചിലർ ഈ വാക്യത്തെ (وايده بجنود لم تروها) ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് അതും ഒരു തെളിവാക്കി വ്യാഖ്യാനിച്ച് കാണുന്നു. ഇത് ശരിയല്ലെന്ന് ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അവരുടെ മറ്റ് തെളിവുകളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുപോലെത്തന്നെ.

അവിശ്വാസികളുടെ വാക്യത്തെ അല്ലാഹു താണതാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്യം തന്നെയാണ് ഉന്നതമായത് എന്നും (.. وجعل كلمة الذين كفروا السفلى) പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ശിർക്കിൻെറ മുദ്രാവാക്യവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാക്കുകളും നിശ്ശേഷം പരാജയപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നും, തൗഹീദിൻെറ മുദ്രാവാക്യവും അതോട് ബന്ധപ്പെട്ട വാക്കുകളും തന്നെ അവസാനം വിജയിക്കുകയും നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും ആകുന്നു. ''ധീരത നിമിത്തമോ, രോഷം നിമിത്തമോ, (കീർത്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ച്) ആളെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ യുദ്ധം ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇവയിൽ ഏതാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ളത്? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞതായി ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്യം തന്നെ ഉന്നതമായതായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി ആർ യുദ്ധം ചെയ്തുവോ അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും.'' (ബു; മു.)

ٱنفِرُواْ خِفَافًا وَثِقَالاً وَجَـٰهِدُواْ بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

41 നിങ്ങൾ ലഘുവായവരായും, ഭാരമുള്ളവരായും, കൊണ്ട് (യുദ്ധത്തിനു) പുറപ്പെട്ടു പോകുവിൻ. നിങ്ങളുടെ ധനങ്ങൾകൊണ്ടും, ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്വിൻ. അതു നിങ്ങൾക്ക് (വളരെ) ഉത്തമമത്രെ-നിങ്ങൾക്കറിയാമെങ്കിൽ.

---

41 انفِرُوا നിങ്ങൾ (യുദ്ധത്തിന്) പുറപ്പെട്ടു പോകുവിൻ. خِفَافًا ലഘുവായവരായി ഭാരം കുറഞ്ഞ (സൗകര്യമുള്ള) വരായി. وَثِقَالاً ഭാരമുള്ളവരായും, ഘനം കൂടിയ (അസൗകര്യമുള്ള)വരായും. وَجَاهِدُوا സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ. بِأَمْوَالِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തു(ധനം)കൾ കൊണ്ട്. وَأَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (ദേഹങ്ങൾ)കൊണ്ടും. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. ذَلِكُمْ അത്. خَيرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമാണ്, വളരെ നല്ലതാണ്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു, നിങ്ങൾക്കറിയാം (എങ്കിൽ).

ഉൻമേഷം, ആരോഗ്യം, സാമ്പത്തികകഴിവ് മുതലായ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴും ആരോഗ്യക്കുറവ്, ദാരിദ്ര്യം, ജോലിത്തിരക്ക് മുതലായ ചില വിഷമങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴും നിങ്ങൾ പുറപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ആയുധ സാമഗ്രികൾ കുറവായിരുന്നാലും, വേണ്ടത്ര ഉണ്ടായിരുന്നാലും പോകണം. അതായത്, യുദ്ധത്തിന് ക്ഷണിക്കപ്പെടുമ്പോൾ വേണ്ടത്ര സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും കുറച്ചൊക്കെ വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു അതിൽ പങ്കെടുക്കണം. അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണമെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം എന്ന് സാരം. കാര്യമായ മുടക്കുകളുള്ളവർക്കും, വലിയ വിഷമങ്ങളുള്ളവർക്കും ഒഴികഴിവുണ്ടെന്ന് താഴെ 91-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അത്രത്തോളം ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാത്തവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ കൽപന.

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّٱتَّبَعُوكَ وَلَٰكِنۢ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ ٱلشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ لَوِ ٱسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٤٢﴾

42 അതൊരു സമീപസ്ഥമായ [വേഗം ലഭിക്കാവുന്ന] വിഭവവും, മിതമായ ഒരു യാത്രയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ നിന്നെ പിൻതുടരുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, വിഷമയാത്ര അവർക്ക് വിദൂരമായിരിക്കയാണ്. ഒഴിയെ അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യും: ഞങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടൊപ്പം പുറപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നുവെന്ന്. അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ നാശത്തിലാക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം, നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെയാണെന്ന്.

---

42 لَوْ كَانَ അതായിരുന്നെങ്കിൽ. عَرَضًا ഒരു വിഭവം, സാമാനം. قَرِيبًا അടുത്തതായ, സമീപത്തുള്ള. وَسَفَرًا ഒരു യാത്രയും. قَاصِدًا മിതമായ. لَّاتَّبَعُوكَ അവർ നിന്നെ പിൻതുടരുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. وَلَكِن പക്ഷെ. بَعُدَتْ ദൂരമായി, വിദൂരപ്പെട്ടു. عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ. الشُّقَّةُ വിഷമയാത്ര, ഞെരുക്കമാർഗ്ഗം, യാത്രക്ലേശം. وَسَيَحْلِفُونَ അവർ വഴിയെ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്യും. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. لَوِ اسْتَطَعْنَا ഞങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. لَخَرَجْنَا ഞങ്ങൾ പുറപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. مَعَكُمْ നിങ്ങളോടൊപ്പം. يُهْلِكُونَ അവർ നാശത്തിലാക്കുന്നു. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, തങ്ങളെത്തന്നെ. وَاللهُ അല്ലാഹു (വാകട്ടെ). يَعْلَمُ അറിയുന്നു. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَكَاذِبُونَ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെ (എന്നു).

തബൂക്കിലേക്ക് പുറപ്പെടാതെ മാറിനിൽക്കുന്ന കപട വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. വളരെ പ്രയാസമൊന്നും സഹിക്കാതെ അവിടെവെച്ച് വല്ല കാര്യലാഭവും വേഗമങ്ങ് ലഭിക്കുമെന്ന് കാണുകയും, യാത്ര കേവലം സാധാരണപോലുള്ള ഒരു മിതമായ യാത്രയായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അവരും മടി കൂടാതെ ഒപ്പം പോരുമായിരുന്നു. പക്ഷെ, യാത്ര കുറെ ക്ളേശകരമായിരിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണവർ തയ്യാറാകാത്തത്. യഥാർത്ഥം ഇതാണ്. ഇനി, വഴിയെ (നിങ്ങൾ മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം)ഞങ്ങൾക്ക് സാധിക്കായ്കകൊണ്ട് പോരാതിരുന്നതാണെന്ന് അവർ കളളം പറഞ്ഞ് സത്യം ചെയ്യും. അതിൻെറ അനന്തരഫലം അവരുടെ തന്നെ നാശമായിരിക്കുന്നതുമാണ് എന്ന് സാരം. ഇവരുടെ ഒഴികഴിവുകളെപ്പറ്റി 94-ാം വചനം മുതൽ താഴെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

43 (നബിയേ) നിനക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്തിനാണ് നീ അവർക്ക് സമ്മതം നൽകിയത്- (അവരിൽ നിന്ന്) സത്യം പറഞ്ഞവർ (ആരെന്നു) നിനക്ക് വ്യക്തമായിത്തീരുകയും, വ്യാജം പറയുന്നവരെ നീ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ?!

عَفَا ٱللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمۡ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْ وَتَعۡلَمَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ﴿٤٣﴾

43 عَفَا اللهُ അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَنكَ നിനക്ക്, നിന്നെപ്പറ്റി. لِمَ എന്തിന്. أَذِنتَ നീ സമ്മതം കൊടുത്തു. لَهُمْ അവർക്ക്. حَتَّى يَتَبَيَّنَ വ്യക്തമാകുന്നതുവരെ. لَكَ നിനക്ക്. الَّذِينَ صَدَقُوا സത്യം പറഞ്ഞവർ. وَتَعْلَمَ നീ അറിയുകയും (ചെയ്യുന്നതു വരെ). الْكَاذِبِينَ വ്യജം പറയുന്നവരെ

ഓരോ ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞ് ആ യാത്രയിൽ നിന്ന് തങ്ങളെ ഒഴിവാക്കണമെന്ന് കപട വിശ്വാസികൾ നബി (ﷺ) യോട് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അവരുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ-അവരുടെ വാക്കുകളെമാത്രം ആസ്പദമാക്കി-അവർക്ക് ഒഴിവു കൊടുത്തത് നന്നായില്ല. അത്രത്തോളം വേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. ഒഴികഴിവ് അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും പോരുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരാണവർ. ഏതായാലും അങ്ങിനെ ചെയ്തത് അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് സാരം. നബി (ﷺ) ചെയ്തത് ഒരു കുറ്റകൃത്യമായിപ്പോയെന്നോ പാപമായിപ്പോയെന്നോ, അല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. നബി (ﷺ) വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തത്കുറച്ചധികമായിപ്പോയി. അവരെപ്പറ്റിയുള്ള സദ് വിചാരത്തിൽ തിരുമേനിക്ക് പിഴവുപറ്റിപ്പോയി എന്ന് സൗമ്യമായ രൂപത്തിൽ ഉണർത്തുക മാത്രമാണുദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ടാണ്, ആക്ഷേപ വിഷയം എന്താണെന്ന് പറയുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ നിനക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു. (عفا الله عنك) എന്നു ആദ്യമേ പറഞ്ഞത്.

44 അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർ നിന്നോട് സമ്മതം തേടുകയില്ല, തങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ടും, ദേഹങ്ങൾകൊണ്ടും സമരം നടത്തുന്നതിൽ നിന്ന് (ഒഴിവാകുവാൻ). അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

لَا يَسۡتَـٔۡذِنُكَ ٱلَّذِينَ يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ أَن يُجَٰهِدُواْ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡۗ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾

45 യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമാണു നിന്നോട് സമ്മതിതേടുന്നത്: അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സന്ദേഹത്തിലകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ സന്ദേഹത്തിൽ (എങ്ങും ഉറക്കാതെ) ചഞ്ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവരേ സമ്മതം തേടുകയുള്ളു.]

إِنَّمَا يَسۡتَـٔۡذِنُكَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَٱرۡتَابَتۡ قُلُوبُهُمۡ فَهُمۡ فِي رَيۡبِهِمۡ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾

44 لَا يَسْتَأْذِنُكَ നിന്നോട് സമ്മതം തേടുക (ചോദിക്കുക)യില്ല. الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ ദിന (ദിവസ)ത്തിലും. الآخِرِ അന്ത്യ, അവസാന. أَن يُجَاهِدُوا അവർ സമരം ചെയ്യുന്നതിന് (വെറുത്തിട്ട്), സമരം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് (ഒഴിവാകുവാൻ). بِأَمْوَالِهِمْ തങ്ങളുടെ

സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ട്. وَأَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും. وَاللهُ عَلِيمٌ അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്. بِالْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ (ഭയഭക്തരെ)പ്പറ്റി. 45 إِنَّمَا നിഷചയമായും മാത്രം (തന്നെ). يَسْتَأْذِنُكَ നിന്നോട് സമ്മതം തേടുന്നതാണ്. الَّذِينَ യാതൊരുവർ (മാത്രം, തന്നെ). لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوم الآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. وَارْتَابَتْ സന്ദേഹ (സംശയ)പ്പെടുകയും ചെയ്ത, ആശയക്കുഴപ്പത്തിലുമായിരിക്കുന്നു. قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. فَهُمْ അങ്ങിനെ (അതിനാൽ) അവർ. فِي رَيْبِهِمْ അവരുടെ സന്ദേഹ (സംശയ)ത്തിൽ. يَتَرَدَّدُونَ അവർ ചഞ്ചലിച്ചു (അസ്ഥിരപ്പെട്ടു അങ്ങുമിങ്ങുമായി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ എന്തെങ്കിലും കാരണം പറഞ്ഞ് ഒഴിവാകുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ കഴിയുന്നത്ര പങ്കു വഹിക്കുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസമില്ലാതെ മുസ്‌ലിം വേഷമണിഞ്ഞ് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കപടൻമാരേ വല്ല ഉപായങ്ങളും പറഞ്ഞ് ഒഴിവാകുവാൻ സമ്മതം തേടുകയുള്ളു എന്ന് സാരം.

۞ وَلَوْ أَرَادُوا۟ ٱلْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا۟ لَهُۥ عُدَّةً وَلَـٰكِن كَرِهَ ٱللَّهُ ٱنۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ ٱقْعُدُوا۟ مَعَ ٱلْقَـٰعِدِينَ ﴿٤٦﴾

46 അവർ പുറപ്പെടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ അതിനു വല്ല ഒരുക്കവും ഒരുക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. എങ്കിലും, അവരുടെ എഴുന്നേൽപിനെ [പുറപ്പാടിനെ] അല്ലാഹു വെറുത്ത് അവരെ അവൻ തടഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കയാണ്. ''(മുടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം (മുടങ്ങി) ഇരുന്നുകൊള്ളുവിൻ'' എന്ന് (അവരോട്) പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

---

46 وَلَوْ أَرَادُوا അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. الْخُرُوجَ പുറപ്പാട്, പുറപ്പെടുന്നതിന്. لأَعَدُّوا അവർ ഒരുങ്ങുക (ഒരുക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. لَهُ അതിനുവേണ്ടി. عُدَّةً വല്ല ഒരുക്കവും. وَلَكِن كَرِهَ എങ്കിലും വെറുത്തു, അനിഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. اللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവിന്. انبِعَاثَهُمْ അവരുടെ എഴുന്നേൽപ്പ്, പുറപ്പാട്,. فَثَبَّطَهُمْ എന്നിട്ട് (അതിനാൽ-അങ്ങനെ) അവരെ അവൻ തടഞ്ഞു (മുടക്കി-പിന്തിച്ചു)വെച്ച്. وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. اقْعُدُوا ഇരുന്നുകൊള്ളുവിൻ. مَعَ الْقَاعِدِينَ ഇരിക്കുന്നവരുടെകൂടെ, ഇരിപ്പായവരോടൊപ്പം

സാരം: നബി (ﷺ) യും സൈന്യവും പോകുമ്പോൾ ഒന്നിച്ച് പോകണമെന്നുള്ള വിചാരമോ ആഗ്രഹമോ തന്നെ അവർക്കില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള എന്തെങ്കിലും ഒരുക്കം അവരിൽ കാണേണ്ടതായിരുന്നു. അതില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അവർ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ച് പോരുന്നത് തന്നെ അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടമില്ലാത്തതാകുന്നു. അങ്ങനെ, സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ മുതലായവരെപ്പോലെ സമരത്തിന് പോകാതെ അടഞ്ഞിരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവരും ഇരിക്കട്ടെ എന്നു വെച്ചിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു. ഇതിനുള്ള കാരണവും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

لَوْ خَرَجُوا۟ فِيكُم مَّا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا

47 നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർ പുറപ്പെട്ടിരുന്നാൽ, അവർ നിങ്ങൾക്ക് അസ്വാസ്ഥ്യ

وَلَأَوْضَعُوا۟ خِلَـٰلَكُمْ يَبْغُونَكُمُ ٱلْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّـٰعُونَ لَهُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٤٧﴾

മല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതല്ല; നിങ്ങൾക്ക് കുഴപ്പം(ഉണ്ടാകുവാൻ) ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ അവർ പരക്കം പായുകയും തന്നെ ചെയ്യും. അവർക്ക് ചെവി കൊടുക്കുന്ന (കുറേ) ആളുകൾ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു താനും. അല്ലാഹു അക്രമികളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാണ്.

---

47 لَوْ خَرَجُوا അവർ പുറപ്പെട്ടിരുന്നാൽ. فِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ. مَا زَادُوكُمْ നിങ്ങൾക്കവർ വർദ്ധിപ്പിക്കുക (അധികമാക്കുക)യില്ല. إِلاَّ خَبَالاً കുഴപ്പം (അസ്വാസ്ഥ്യം-കിറുക്ക്-ആപത്ത്) അല്ലാതെ. وَلَأَوْضَعُوا അവർ ഓടി നടക്കുക (പരക്കം പായുക)യും തന്നെ ചെയ്യും (കിണഞ്ഞു ശ്രമിക്കും). خِلاَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ. يَبْغُونَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് തേടി (അന്വേഷിച്ച്-ആഗ്രഹിച്ച്)കൊണ്ട്. الْفِتْنَةَ കുഴപ്പം. وَفِيكُمْ നിങ്ങളിലുണ്ട്താനും. سَمَّاعُونَ കേട്ടുകൊണ്ടിരുക്കുന്ന (ചെവികൊടുക്കുന്ന)വർ. لَهُمْ അവർക്ക് അവരിലേക്ക്. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِالظَّالِمِينَ അക്രമികളെപ്പറ്റി..

അവർ നിങ്ങളൊന്നിച്ച് പോന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും യാതൊരു ഉപകാരവും അവരെക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. കുഴപ്പം, വഞ്ചന, ഏഷണി മുതലായവ വഴി നിങ്ങൾക്ക് ആപത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുളള ശ്രമവും പരക്കം പാച്ചിലും മാത്രമേ അവരിൽനിന്നുണ്ടാകുവാനുളളു. അതോടുകൂടി, അവരുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയും, അതിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്യുന്ന കുറേ ആളുകൾ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടുതാനും. അവരും ഇവരും കൂടി ചേരുമ്പോൾ കുഴപ്പം കൂടുതലാകുകയും ചെയ്യും. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് അവർ നിങ്ങളൊന്നിച്ച് പോരുന്നത് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നതും, അവർക്കതിന് പ്രേരണ നൽകാതെ അവരെ തടഞ്ഞുവെച്ചതും എന്നു താൽപര്യം. ''അവർക്കു ചെവികൊടുക്കുന്ന ആളുകൾ നിങ്ങളിലുണ്ട്'' എന്ന് പറഞ്ഞത് വിശ്വാസം ദൃഢപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ദുർബ്ബല വിശ്വാസികൾ, ദീർഘദൃഷ്ടിയും സൂക്ഷമ ബുദ്ധിയുമില്ലാത്ത സ്വാത്വികന്മാരായ ആളുകൾ എന്നിവരെയൊക്കെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു.

لَقَدِ ٱبْتَغَوُا۟ ٱلْفِتْنَةَ مِن قَبْلُ وَقَلَّبُوا۟ لَكَ ٱلْأُمُورَ حَتَّىٰ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ ٱللَّهِ وَهُمْ كَـٰرِهُونَ ﴿٤٨﴾

48 (നബിയെ) മുമ്പു (തന്നെ) അവർ കുഴപ്പത്തിന് ആഗ്രഹിക്കുകയും, നിനക്ക് കാര്യങ്ങളെ (അവതാളത്തിലാക്കുവാൻ) തിരിച്ചു മറിക്കുകയും ചെയ്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ, (അവസാനം) യഥാർത്ഥം വരുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യം (വിജയിച്ച്) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു, അവർ വെറുക്കുന്നവരായിരിക്കെ.

---

48 لَقَدِ ابْتَغَوْا അവർ തേടുക (ആഗ്രഹിക്കുക)യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. الْفِتْنَةَ കുഴപ്പത്തെ. مِن قَبْلُ മുമ്പേ, മുമ്പു (തന്നെ). وَقَلَّبُوا അവർ മറിച്ചിടുക (തിരിച്ചു മറിക്കുക-അവതാളത്തിലാക്കുക-സൂത്രപ്രയോഗം നടത്തുക)യും. لَكَ നിനക്ക്, നിന്നോട്. الْأُمُورَ കാര്യങ്ങളെ. حَتَّى جَاءَ അങ്ങനെ വന്നു, വരുന്നതു വരെ. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം. وَظَهَرَ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക (വിജയിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു. أَمْرُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യം. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവർ ആയിരിക്കെ. كَارِهُونَ വെറുക്കുന്നവരു**മാണ്** (അതൃപ്തർ).

കപടവിശ്വാസികളുടെ ഈ സ്വഭാവം പുതിയതൊന്നുമല്ല. മുമ്പുതന്നെ പലപ്പോഴും വിശിഷ്യാ-ഹിജ്റയുടെ ആദ്യകാലങ്ങളിലും, ഉഹ്ദു യുദ്ധം മുതലായ സന്ദർഭങ്ങളിലും-കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തലും ഗൂഢപരിപാടികൾ വഴി കാര്യങ്ങൾ അവതാളത്തിലാക്കലും അവരുടെ പതിവാണല്ലോ. എന്നാലും അവസാനം, അവരുടെ ആഗ്രഹത്തിനും ഇഷ്ടത്തിനും എതിരായി അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥമായിത്തീരുകയും, അവൻെറ മതത്തിന് വിജയം കൈവരുകയും തന്നെ ചെയ്തു.

وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ ٱئْذَن لِّى وَلَا تَفْتِنِّىٓ ۚ أَلَا فِى ٱلْفِتْنَةِ سَقَطُوا۟ ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌۢ بِٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٤٩﴾

49 അവരിലുണ്ട്: ''എനിക്കു സമ്മതം നൽകണം- എന്നെ കുഴപ്പത്തിലാക്കരുതേ!'' എന്നു പറയുന്ന ചിലർ. അല്ലാ (അറിഞ്ഞേക്കുക)! കുഴപ്പത്തിൽ തന്നെയാണവർ വീണിരിക്കുന്നത്. നിശ്ചയമായും, 'ജഹന്നം' [നരകം] അവിശ്വാസികളെ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു തന്നെയാകുന്നു.

---

49 وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്, അവരിൽ പെട്ടവരാണ്. مَّن يَقُولُ പറയുന്ന ചിലർ. ائْذَن لِّي എനിക്ക് സമ്മതം നൽകണം. وَلاَ تَفْتِنِّي എന്നെ, കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും അരുത്. أَلاَ അല്ലാ-അറിയുക. فِي الْفِتْنَةِ കുഴപ്പത്തിൽ (തന്നെ). سَقَطُوا അവർ വീണിരിക്കുന്നു, പതിച്ചു. وَإِنَّ جَهَنَّمَ നിശ്ചയമായും ജഹന്നമാകട്ടെ. لَمُحِيطَةٌ വലയം ചെയ്യുന്നത് (ചൂഴ്ന്നു നിൽക്കുന്നത്) തന്നെ. بِالْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ.

കപടവിശ്വാസികളിൽപെട്ട ചിലരെപ്പറ്റിത്തന്നെയാണ് ഈ പ്രസ്താവനയെന്ന്പറയേണ്ടതില്ല. കപടവിശ്വാസികളുടെ തനിനിറം തുറന്ന് കാട്ടുന്ന വേറെയും പല പ്രസ്താവനകൾ ഇതുപോലെ താഴെ ഇനിയും കാണാവുന്നതാണ്. എനിക്ക് ഈ യുദ്ധ യാത്രയിൽനിന്ന് ഒഴിവ് നൽകാതിരുന്നാൽ ഞാൻ കുഴപ്പത്തിലാകും. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഒഴിവനുവദിക്കണേ എന്ന് അവർ നബി (ﷺ) യോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹമില്ലായ്കയല്ല, കുഴപ്പം ഭയന്ന് പോരാതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങുന്ന് എനിക്ക് സമ്മതം നൽകാതിരുന്നാൽ ഞാൻ കൽപന ലംഘിച്ചവനായിത്തീരുമല്ലോ-അതിനിടയാക്കരുതേ-എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലും, എനിക്ക് ഒഴിവ് നൽകാത്തപക്ഷം എൻെറ കുടുംബവും സ്വത്തും നോക്കുവാൻ ആളില്ലാതെ വിഷമത്തിലാകും- അതിന് ഇടയാക്കരുതേ-എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലും അവരുടെ ഈ വാക്കിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

എങ്കിലും, താഴെ കാണുന്ന രിവായത്തിലും മറ്റും കാണുന്നതുപോലെ, ഒരു പ്രത്യേക സംഭവമാണ് ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ഇബ്നുൽ മുൻദിർ, ത്വബ്റാനീ (رحمهم الله) മുതലായവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنهما) ൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: തബൂക്കിലേക്ക് പടയെടുപ്പിനുദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ, (ബനൂസലമ ഗോത്രക്കാരനായ) ജദ്ദുബ്നു ഖൈസിനോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: ''മഞ്ഞ വർഗ്ഗക്കാരോട് (*) സമരം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് താൻ എന്ത് പറയുന്നു?' അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ പല ഭാര്യമാരുള്ള ഒരു പുരുഷനാണ്. ഞാൻ മഞ്ഞ വർഗ്ഗക്കാരുടെ സ്ത്രീകളെ കാണുന്ന മാത്രയിൽ കുഴപ്പത്തില

* യൂറോപ്യൻമാരെപ്പറ്റി നാം 'വെള്ളക്കാർ' എന്നു പറയാറുള്ളതുപോലെ അറബികൾ അവരെപ്പറ്റി മഞ്ഞവർഗ്ഗക്കാർ (بنو الاصفر) എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. യൂറോപ്യൻ രാജ്യമായ റോമക്കാരുടെ കീഴിലായിരുന്നു അന്നു ശാം രാജ്യങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടാണു സമരം മഞ്ഞവർഗ്ഗക്കാരോടെന്നു പറഞ്ഞതു.

കപ്പെട്ടേക്കും. (*) അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് (ഒഴിവാകുവാൻ) സമ്മതം നൽകണം.' എന്നെ കുഴപ്പത്തിലാക്കരുത്,'' ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഈ (49-ാം) വചനം അവതരിച്ചു. ഇതുപോലെ, ആയിശാ, ജാബിർ (ﷺ) എന്നിവരിൽ നിന്നും രിവായത്തുകൾ വന്നിരിക്കുന്നു.

ഏതായാലും ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയോടുകൂടിയല്ല അവർ നബി (ﷺ) യോട് സമ്മതം ചോദിച്ചതെന്നും, അവർ ആ യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ തീരെ ഉദ്ദേശിക്കാത്തവരാണെന്നും വ്യക്തം തന്നെ. 'കുഴപ്പം 'فتنة കൊണ്ട് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചത് മേൽ കണ്ട ഏത് കാര്യമായിരുന്നാലും ശരി, അതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച കുഴപ്പത്തിലാണ് അവർ ചാടിയിരിക്കുന്നതെന്ന് അല്ലാഹു അിറയിക്കുന്നു. അതായത്, അവിശ്വാസവും കാപട്യവുമാകുന്ന കുഴപ്പത്തിലാണവർ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിൻെറ ഫലമാകട്ടെ അതികഠിനവും ശാശ്വതവുമായ നരകവും!

إِن تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِن تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا۟ قَدْ أَخَذْنَآ أَمْرَنَا مِن قَبْلُ وَيَتَوَلَّوا۟ وَّهُمْ فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾

50 (നബിയേ) നിനക്കു വല്ല നൻമയും ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം അതവർക്ക് അസുഖമുണ്ടാക്കും; നിനക്കു വല്ല വിപത്തും ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ പറയുകയും ചെയ്യും; ''ഞങ്ങളുടെ കാര്യം [മുൻകരുതൽ] ഞങ്ങൾ മുമ്പേ എടുത്തിട്ടുണ്ട്'' എന്ന്; ആഹ്ളാദിക്കുന്നവരായും കൊണ്ട് അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും.

---

50 إِن تُصِبْكَ നിന്നെ (നിനക്ക്) ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം. حَسَنَةٌ വല്ല നൻമയും, നല്ല കാര്യവും. تَسُؤْهُمْ അതവരെ വെറുപ്പിക്കും, അസുഖമുണ്ടാക്കും, മോശപ്പെടുത്തും. وَإِن تُصِبْكَ നിനക്ക് ബാധിക്കുന്ന (എത്തുന്ന) പക്ഷം. مُصِيبَةٌ വല്ല ബാധയും, വിപത്തും. يَقُولُوا അവർ പറയും.قَدْ أَخَذْنَا ഞങ്ങൾ എടുത്തി (സ്വീകരിച്ചി)ട്ടുണ്ട്.. أَمْرَنَا ഞങ്ങളുടെ കാര്യം. مِن قَبْلُ മുമ്പേ. وَيَتَوَلَّوا അവർ തിരിഞ്ഞു പോകയും ചെയ്യും. وَّهُمْ അവരായിക്കൊണ്ട്. فَرِحُونَ ആഹ്ലാദിക്കുന്നവർ, സന്തോഷം (പുളകം) കൊള്ളുന്നവർ.

വിജയം, ഗനീമത്ത് മുതലായ വല്ല ഗുണങ്ങളും നബി (ﷺ) ക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും യുദ്ധത്തിൽ ലഭിക്കുന്നത് അവർക്ക് വെറുപ്പാണ്. നേരെ മറിച്ച് അവർക്ക് വല്ല അനിഷ്ടങ്ങളും സംഭവിച്ചാൽ, അതിൽ അവർ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും, ഞങ്ങൾ നേരത്തെത്തന്നെ മുൻകരുതലെടുത്ത്-അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കത് ബാധിക്കാതെ കഴിഞ്ഞു-എന്ന് അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന് സാരം. അവർ വളരെ ദീർഘദൃഷ്ടിയും, അകലക്കാഴ്ചയുമുള്ളവരാണ്, നബി (ﷺ) ക്കും സഹാബികൾക്കും വിവേകവും മുൻകരുതലുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ആപത്തു പിണയുന്നത് എന്നൊക്കെയാണല്ലോ അവരുടെ വാക്കിലെ സൂചന. ഇതിന് ഇങ്ങിനെ മറുപടി നൽകുവാൻ നബി (ﷺ) യോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു:-

قُل لَّن يُصِيبَنَآ إِلَّا مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَىٰنَا ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ

51 പറയുക: ''ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു (നിശ്ചയിച്ച്) രേഖപ്പെടുത്തിയതല്ലാതെ (ഒന്നും) ഞങ്ങളെ ബാധിക്കുകയില്ലതന്നെ. അവൻ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു. അല്ലാഹു

---

* വെള്ളക്കാരുടെ സ്ത്രീകളെ കാണുമ്പോൾ എൻെറ മനസ്സു ഇടറിപ്പോകുമെന്നർത്ഥം.

വിൻെറ മേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ-
സത്യവിശ്വാസികൾ.''

51 قُلْ പറയുക. لَّن يُصِيبَنَا ഞങ്ങളെ ബാധിക്കുകയേ ഇല്ല. إِلاَّ مَا യാതൊന്നല്ലാതെ. كَتَبَ اللهُ അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിയ. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. هُوَ അവൻ. مَوْلَانَا ഞങ്ങളുടെ യജമാനമാണ്. وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. فَلْيَتَوَكَّلِ ഭാരമേൽപിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ.

അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചതിനപ്പുറം ഒന്നും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. മുൻകരുതലുകൾകൊണ്ടൊന്നും അതില്ലാതാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഞങ്ങളുടെ യജമാനൻ അവനായതുകൊണ്ട് അവൻെറ കൽപനയനുസരിക്കുകയേ ഞങ്ങൾക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളു. എല്ലാ കാര്യവും അവനിൽ അർപ്പിക്കുകയാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യേണ്ടത്. അതാണ് ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും. എന്ന് സാരം. ഈ പൊതു തത്വം ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, അവരോട് വീണ്ടും പറയുവാൻ കൽപിക്കുന്നു:-

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَآ إِلَّآ إِحْدَى ٱلْحُسْنَيَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمُ ٱللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِندِهِۦٓ أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرَبَّصُوٓا۟ إِنَّا مَعَكُم مُّتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾

52 പറയുക: ''ഏറ്റം നല്ലതായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലൊന്നല്ലാതെ, ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവോ?! ഞങ്ങളാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്ന്- അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ കൈകളാൽ-നിങ്ങൾക്കു വല്ല ശിക്ഷയെയും അവൻ ബാധിപ്പിക്കുമെന്ന് നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങളും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടൊപ്പം പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാകുന്നു.

52 قُلْ പറയുക. هَلْ تَرَبَّصُونَ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവോ, കാത്തിരിക്കുന്നുവോ. بِنَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്. إِلاَّ إِحْدَى ഒരു കാര്യമല്ലാതെ. الْحُسْنَيَيْنِ ഏറ്റം നല്ല രണ്ടു നന്മകളിൽ. وَنَحْنُ ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളും (തന്നെ). نَتَرَبَّصُ പ്രതീക്ഷിച്ചു (കാത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. بِكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി. أَن يُصِيبَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ബാധിപ്പിക്കുന്നതിനെ. اللهُ അല്ലാഹു. بِعَذَابٍ വല്ല ശിക്ഷയെയും. مِّنْ عِندِهِ അവൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള. أَوْ بِأَيْدِينَا അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ കൈകളാൽ, കൈക്ക്. فَتَرَبَّصُوا അതിനാൽ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുവിൻ. إِنَّا مَعَكُم നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടൊപ്പം. مُّتَرَبِّصُونَ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് (കാത്തിരിക്കുന്നു).

സാരം: യുദ്ധം മുഖേന ഞങ്ങൾക്ക് സംഭവിക്കാനുള്ളത് രണ്ടിലൊരു കാര്യമാണ്. ഒന്നുകിൽ വിജയം. അല്ലെങ്കിൽ വീര മരണം അഥവാ രക്തസാക്ഷിത്വം. രണ്ടായാലും അത് ഞങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച നന്മ തന്നെ. ഇതിലപ്പുറം ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അതേ സമയം ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുള്ളത് ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ട രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ്. ഒന്നുകിൽ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും വമ്പിച്ച ശിക്ഷ നൽകി നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ രഹസ്യം വെളിക്കു വരുത്തി ഞങ്ങളുടെ കൈകളാൽ നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ഈ ദുസ്ഥിതി നിങ്ങൾ മാറ്റാത്തപക്ഷം, രണ്ടിലൊന്ന് നിങ്ങൾക്ക് സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് ഇരുകൂട്ടരും കാത്തിരിക്കുക: സംഭവിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് നമുക്ക് കാണാമല്ലോ.

53 പറയുക: ''നിങ്ങൾ അനുസരണപൂർവ്വം, അല്ലെങ്കിൽ വെറുപ്പായിക്കൊണ്ട് [തൃപ്തി പ്പെട്ടുകൊണ്ടോ തൃപ്തി കൂടാതെയോ] ചിലവഴിച്ചു കൊള്ളുക, (രണ്ടായാലും) നി ങ്ങളിൽ നിന്ന് അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന തേയല്ല. (കാരണം) നിശ്ചയമായും നിങ്ങ ൾ, തോന്നിയവാസികളായ ഒരു ജനതയാ യിരിക്കുന്നു.''

قُلْ أَنفِقُوا۟ طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّن يُتَقَبَّلَ مِنكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنتُمْ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿٥٣﴾

---

53 قُلْ പറയുക. أَنفِقُوا ചിലവഴിച്ചുകൊളളുവിൻ. طَوْعًا അനുസരണപൂർവ്വം, സ്വമേധയാ (തൃപ്തി യോടെ). أَوْ كَرْهًا അല്ലെങ്കിൽ വെറുത്തു കൊണ്ട് (അതൃപ്തിയോടെ). لَّن يُتَقَبَّلَ സ്വീകരിക്കപ്പെടുക യേ ഇല്ല (ഇല്ല തന്നെ). مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. كُنتُمْ നിങ്ങളായിരി ക്കുന്നു, ആകുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനത. فَاسِقِينَ തോന്നിയവാസി (തെമ്മാടി) കളായ.

കപടവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കുന്നത് നിർബന്ധം കൂടാ തെ സ്വേഷ്ടപ്രകാരമായാലും, ഇഷ്ടമില്ലാതെ നിർബ്ബന്ധത്തിനോ മറ്റോ വഴങ്ങിക്കൊണ്ടായാലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ അത് സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവർക്കതിൽ ആത്മാർത്ഥ തയുണ്ടാകയില്ലല്ലോ. ഇതിന് കാരണമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അവർ തോന്നിയവാസികളാണെ ന്നുളളതാണ്. അതിനൊരു വിശദീകരണമത്രെ അടുത്ത വചനം:-

54 അവരിൽ നിന്ന് അവരുടെ (വക) ചിലവു കൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് അവരെ തട സ്സം ചെയ്തിട്ടില്ല, അവർ, അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ റസൂലിലും അവിശ്വസിച്ചിരി ക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ; മടിയൻമാരായും കൊണ്ടല്ലാതെ, അവർ നമസ്കാരത്തിനു ചെല്ലുകയുമില്ല; വെറുത്തവരായും കൊ ണ്ടല്ലാതെ, അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല. [ഇതൊക്കെയാണതിനു തടസ്സം.]

وَمَا مَنَعَهُمْ أَن تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَٰتُهُمْ إِلَّآ أَنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَبِرَسُولِهِۦ وَلَا يَأْتُونَ ٱلصَّلَوٰةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَٰرِهُونَ ﴿٥٤﴾

---

54 وَمَا مَنَعَهُمْ അവരെ മുടക്കി (അവർക്ക് തടസ്സം വരുത്തി)യിട്ടില്ല. أَن تُقْبَلَ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന്. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. نَفَقَاتُهُمْ അവരുടെ ചിലവുകൾ. إِلاَّ أَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നതല്ലാതെ. كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു (വെന്നത്). بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَبِرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിലും. وَلاَ يَأْتُونَ അവർ ചെല്ലുക (വരുക)യുമില്ല (എന്നതും). الصَّلاَةَ നമസ്കാരത്തിന്, നമസ്കാരത്തിങ്കൽ. إِلاَّ وَهُمْ അവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ. كُسَالَى മടിയൻമാർ. وَلاَ يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല. إِلاَّ وَهُمْ അവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ. كَارِهُونَ വെറുത്തവർ, ഇഷ്ടമില്ലാത്തവർ.

നിഷ്കളങ്കമായ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് സൻമനസ്സോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന സ ൽകർമ്മങ്ങളും ദാനധർമ്മങ്ങളും മാത്രമേ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയുളളുവെന്ന് അല്ലാഹു പ ലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുളളതാണ്. انما يتقبل الله من المتقين (സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരിൽ നി ന്ന് മാത്രമേ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയുളളു.)

55 എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, മക്കളാകട്ടെ, നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തരുത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, അവമൂലം ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാനും അവർ അവിശ്വാസികളായുംകൊണ്ട് അവരുടെ ജീവൻ പോകുവാനും തന്നെയാകുന്നു.	فَلَا تُعۡجِبۡكَ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُمۡۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم بِهَا فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَتَزۡهَقَ أَنفُسُهُمۡ وَهُمۡ كَٰفِرُونَ ﴿٥٥﴾

55 فَلاَ تُعْجِبْكَ അതിനാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിന്നെ ആശ്ചര്യ (അൽഭുത)പ്പെടുത്തരുത്. أَمْوَالُهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ. وَلاَ أَوْلاَدُهُمْ അവരുടെ മക്കളും (സന്താനങ്ങളും) അരുത്. إِنَّمَا يُرِيدُ നിശ്ചയമായും (മാത്രം-തന്നെ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. اللهُ അല്ലാഹു. لِيُعَذِّبَهُمْ അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ (തന്നെ-മാത്രം). بِهَا അവകൊണ്ട് (മൂലം). فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ. وَتَزْهَقَ (നശിച്ചു) പോകുവാനും. أَنفُسُهُمْ അവരുടെ ആത്മാക്കൾ (ജീവൻ). وَهُمْ كَافِرُونَ അവർ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട്.

അവർക്ക് കുറേ സ്വത്തുക്കളും മക്കളും ഉണ്ടെന്ന് കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ല. അവരോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടോ, അവരുടെ ഗുണത്തിനും നൻമക്കും വേണ്ടിയോ അല്ലാഹു നൽകിയതാണ് അതൊക്കെയെന്ന് കരുതേണ്ട. അവരുടെ നിലപാട് മാറ്റാത്തിടത്തോളം അവർക്ക് അതൊക്കെ ഇഹത്തിൽ ഒരു ശിക്ഷയായിരിക്കുന്നതാണ്. അവസാനം നരകാവകാശികളായ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ആയുഷ്കാലം കഴിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യും. അതാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പ്രവാചകൻമാരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഭിന്നിച്ചുപോയവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു............ أيحسبون انما نمدهم من مال وبنين (സാരം: അവർക്ക് സ്വത്തും മക്കളും നൽകി നാം അയച്ചുകൊടുക്കുന്നത് അവർക്ക് നൻമകളിൽ നാം വേഗതകൂട്ടുകയാണെന്നു അവർ കണക്കാക്കുന്നുവോ? പക്ഷേ, അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ല.) (23: 55, 56.) ഒരു ജനത അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മാറ്റാതെ അല്ലാഹു അവരുടെ സ്ഥിതി മാറ്റുകയില്ല.
(ان الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بأنفسهم – الرعد ١١)

സ്വത്തുക്കളും മക്കളും ഇഹത്തിൽ അവർക്ക് ശിക്ഷയായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം: അവയുടെ സമ്പാദനം, നിലനിൽപ്, അഭിവൃദ്ധി ആദിയായവക്കുവേണ്ടി വിശ്രമവും മനസ്സമാധാനവുമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുക, അവമൂലം നാശനഷ്ടങ്ങളും ആപത്തുകളും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുക മുതലായവയാകുന്നു. സ്വത്തുക്കളും മക്കളും ഉണ്ടായത് നിമിത്തം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും മനഃക്ളേശങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് അവ ഇല്ലാതിരിക്കലാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതോടുകൂടി, പരലോകത്ത് അവ നിമിത്തം ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലോ? ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

56 അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്യും: നിശ്ചയമായും അവർ നിങ്ങളിൽ പെട്ടവർ തന്നെയാണ് എന്ന്. (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ നിങ്ങളിൽ പെട്ടവരല്ലതാനും. പക്ഷേ അവർ, പേടിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരു ജനതയാകുന്നു.	وَيَحۡلِفُونَ بِٱللَّهِ إِنَّهُمۡ لَمِنكُمۡ وَمَا هُم مِّنكُمۡ وَلَٰكِنَّهُمۡ قَوۡمٞ يَفۡرَقُونَ ﴿٥٦﴾
57 വല്ല രക്ഷാ സ്ഥാനമോ, അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ഗുഹകളോ, അല്ലെങ്കിൽ (ഒളിഞ്ഞ്) കടന്നുകൂടാവുന്നവല്ല സ്ഥലമോ അവർ കണ്ടെത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, കുറുമ്പുകാട്ടി	لَوۡ يَجِدُونَ مَلۡجَـًٔا أَوۡ مَغَٰرَٰتٍ أَوۡ مُدَّخَلٗا لَّوَلَّوۡاْ إِلَيۡهِ وَهُمۡ يَجۡمَحُونَ ﴿٥٧﴾

(തിക്കിത്തിരക്കി) ക്കൊണ്ട് അവർ അതിലേക്കു തിരിയുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

56 وَيَحْلِفُونَ അവർ ആണയിടുന്നു സത്യം ചെയ്യും, ശപഥം ചെയ്യും. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَمِنكُمْ നിങ്ങളിൽപെട്ട (വർ) തന്നെ എന്ന്. وَمَا هُم അവരല്ല താനും. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ പെട്ട (വർ). وَلَٰكِنَّهُمْ പക്ഷേ അവർ. 55 قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്. 56 يَفْرَقُونَ പേടിച്ച് നടുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 57 لَوْ يَجِدُونَ അവർക്ക് കിട്ടി (അവർ കണ്ടെത്തി)യിരുന്നെങ്കിൽ. مَلْجَأً വല്ല (ഒരു) രക്ഷാ (അഭയ) സ്ഥാനം. أَوْ مَغَارَاتٍ അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ഗുഹകൾ. أَوْ مُدَّخَلًا അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കടന്നു കൂടാവുന്ന സ്ഥാനം. لَّوَلَّوْا അവർ തിരിയുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്, അതിൻെറ നേരെ. وَهُمْ അവരായിക്കൊണ്ട്. يَجْمَحُونَ അവർ കുറുമ്പുകാട്ടി (തിക്കിതിരക്കി) കൊണ്ട്.

ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണ്, മുസ്‌ലിംകളാണ് എന്നിങ്ങിനെ ഇടക്കിടെ കപടവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൽ ആണയിട്ടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അവരുടെ പേടികൊണ്ടുമാത്രമാണ്. ആത്മാർത്ഥത അവരെ തൊട്ട് തീണ്ടിയിട്ടേയില്ല. നിങ്ങളുമായി വേറിട്ട് നിൽക്കുന്നപക്ഷം, അവരെ നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളായി ഗണിച്ച് അവരോട് സമരം നടത്തിയെങ്കിലോ എന്നും മറ്റുമുള്ള ഭയം നിമിത്തമാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നു നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള എന്തെങ്കിലും ഒരു പഴുതോ പോംവഴിയോ അവർക്ക് വേറെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയെങ്കിലും അതവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. ഒന്നും കാണാത്തത് കൊണ്ടുമാത്രം ഈ കള്ളസത്യത്തിൻെറ മറവുപിടിച്ച് രക്ഷപ്പെടുവാൻ നോക്കുകയാണവർ എന്ന് താൽപര്യം.

وَمِنْهُم مَّن يَلْمِزُكَ فِي ٱلصَّدَقَٰتِ فَإِنْ أُعْطُوا۟ مِنْهَا رَضُوا۟ وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا۟ مِنْهَآ إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾

58 അവരിലുണ്ട്, ദാനധർമ്മങ്ങളുടെ (വിനിയോഗ) കാര്യത്തിൽ നിന്നെ (ആക്ഷേപിച്ചു) കുറവാക്കുന്ന ചിലർ. എന്നാൽ, അതിൽ നിന്ന് അവർക്ക് കൊടുക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അവർ തൃപ്തിപ്പെടും; അവർക്കതിൽ നിന്ന് കൊടുക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലോ, അപ്പോൾ (അതാ) അവർ ക്രോധിക്കുന്നു!

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا۟ مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَقَالُوا۟ حَسْبُنَا ٱللَّهُ سَيُؤْتِينَا ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ وَرَسُولُهُۥٓ إِنَّآ إِلَى ٱللَّهِ رَٰغِبُونَ ﴿٥٩﴾

59 അല്ലാഹുവും, അവൻെറ റസൂലും അവർക്കു നൽകിയത് അവർ തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ! ''ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മതി; അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അവനും അവൻെറ റസൂലും (വഴിയെ) ഞങ്ങൾക്കു നൽകിക്കൊള്ളും; നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ആഗ്രഹം സമർപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നു.'' [എന്നാൽ അതവർക്ക് വളരെ നന്നായിരുന്നേനെ!]

58 وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്, അവരിൽപെട്ടതാണ്. مَّن ചിലർ, യാതൊരുവർ. يَلْمِزُكَ നിന്നെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന, കുറവാക്കുന്ന, അപഹസിക്കുന്ന. فِي الصَّدَقَاتِ ധർമ്മങ്ങളിൽ (ദാനധർമ്മങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ). فَإِنْ أُعْطُوا എന്നാൽ അവർക്ക് കൊടുക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം. مِنْهَا അതിൽ (അവയിൽ) നിന്ന്. رَضُوا അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടു (തൃപ്തിപ്പെടും). وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا അവർക്ക് കൊടുക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലാകട്ടെ.

مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. إِذَا هُمْ അപ്പോൾ (അതാ) അവർ. يَسْخَطُونَ ക്രോധിക്കുന്നു, കോപിക്കുന്നു. 59 وَلَوْ أَنَّهُمْ അവരായിരുന്നെങ്കിൽ. رَضُوا തൃപ്തിപ്പെട്ട് (എന്നിരുന്നെങ്കിൽ). مَا آتَاهُمُ അവർക്ക് നൽകിയതിനെ. اللهُ وَرَسُولُهُ അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു (വെങ്കിൽ). حَسْبُنَا ഞങ്ങൾക്ക് മതി. اللهُ അല്ലാഹു. سَيُؤْتِينَا വഴിയെ ഞങ്ങൾക്കുതരും, നൽകിക്കൊള്ളും. اللهُ അല്ലാഹു. مِن فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്, ദയവിനാൽ. وَرَسُولُهُ അവന്റെ റസൂലും. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. رَاغِبُونَ ആഗ്രഹം സമർപ്പിക്കുന്ന (ആഗ്രഹിച്ചു ചെല്ലുന്ന) വരാണ്.

സകാത്തുപോലെയുള്ള പൊതു സ്വത്തുക്കൾ അവകാശികൾക്ക് വിഹിതിച്ച് കൊടുക്കുമ്പോൾ തങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷിച്ചത്ര ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, ഈ വിഹിതിക്കൽ നീതിപൂർവ്വകമല്ലെന്നും, പക്ഷഭേദം കാണിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞ് നബി (ﷺ) യെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും, കുറവാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകളും കപടവിശ്വാസികളിലുണ്ട്. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നമാതിരി അവർക്ക് കിട്ടിയാൽ ഈ ആക്ഷേപം ഉണ്ടാകുകയുമില്ല. അത്രകിട്ടാത്തപ്പോഴാണ് ഈ കോപവും ആക്ഷേപവുമൊക്കെ. തൽക്കാലം, ലഭിച്ചതിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് മേലിൽ തങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ലഭിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന് സമാധാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതിനായി അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അതായിരുന്നു അവർക്ക് വളരെ ഗുണകരം എന്ന് സാരം. പൊതുസ്വത്തുക്കൾ വിതരണം ചെയ്യുമ്പേൾ ഉദ്ദേശിച്ചത്ര ലഭിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ, നബി (ﷺ) യോട് ചിലർ മുറുമുറുക്കുകയും, ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്ത ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി:-

ഇബ്നു മസ്ഊദു (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഹുനൈനിലെ ഗനീമത്ത് ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു: ''ഇതു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഭാഗിക്കലല്ല.'' ഞാനിത് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''മൂസാ (عليه السلام) ക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം ഉണ്ടാവട്ടെ! അദ്ദേഹം ഇതിനെക്കാൾ ദ്രോഹിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടദ്ദേഹം ക്ഷമിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.'' അബൂസഈദിൽഖുദ്‌രീ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: നബി (സ)സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ബനൂതമീം ഗോത്രത്തിൽനിന്ന് ഒരാൾ വന്ന് പറയുകയുണ്ടായി: ''അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, നീതി പാലിക്കണം.'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നീതി പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആർ നീതി പാലിക്കും?!'' ഒരു രിവായത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും ഉണ്ട്:' അപ്പോൾ ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''ഇവന്റെ കഴുത്തുവെട്ടുവാൻ എനിക്ക് സമ്മതം തരുക-നബിയേ!'' അപ്പോൾ നബി (സ)പറഞ്ഞു: ''അവനെ വിട്ടേക്കൂ. അവന് ചില ആൾക്കാരുണ്ട്. അവരുടെ നമസ്കാരവും നോമ്പും അപേക്ഷിച്ചു നിങ്ങളുടെ നമസ്കാരവും നോമ്പും ഒരാൾക്ക് നിസ്സാരമായിത്തോന്നും അവർ ഖുർആൻ ഓതും, അതവരുടെ തൊണ്ടക്കുഴി വിട്ടുകടക്കുകയില്ല. അമ്പെയ്യപ്പെട്ട ഉരുവിലൂടെ അമ്പ് പുറത്ത് കടന്നുപോകുന്നതുപോലെ അവർ മതത്തിൽ നിന്ന് പുറത്ത് കടന്ന് പോകുന്നതാണ്.''

ആ കപട വിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ സ്വത്ത് വിഹിതം ലഭിക്കാത്തത് നബി(ﷺ) യുടെ കുറ്റമോ കുറവോകൊണ്ടല്ല; ധർമ്മസ്വത്തുക്കൾ വിഹിതിക്കുന്നതിന് ചില വ്യവസ്ഥകളൊക്കെയുണ്ട്; എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആരെല്ലാമാണ് അതിന്റെ അവകാശികൾ എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-8

۞ إِنَّمَا ٱلصَّدَقَٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱلْعَٰمِلِينَ عَلَيْهَا وَٱلْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِى ٱلرِّقَابِ وَٱلْغَٰرِمِينَ وَفِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ ۖ فَرِيضَةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

60 നിശ്ചയമായും ധർമ്മങ്ങൾ, ദരിദ്രൻമാർക്കും, പാവപ്പെട്ടവർ, (അഥവാ സാധുക്കൾ)ക്കും, അവക്കുവേണ്ടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർക്കും, ഹൃദയങ്ങൾ ഇണക്കപ്പെട്ടവർക്കും, അടിമകളുടെ വിഷയത്തിലും, കടപ്പെട്ടവർക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലും, വഴി (യാത്ര) ക്കാരനും തന്നെയാകുന്നു; (അതെ) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു (നിശ്ചിത) നിർബ്ബന്ധ നിയമം! അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

60 إِنَّمَا നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം). الصَّدَقَاتُ ധർമ്മങ്ങൾ, ദാനധർമ്മങ്ങൾ. لِلْفُقَرَاءِ ദരിദ്രന്മാർക്ക് (തന്നെ മാത്രം) ആകുന്നു. وَالْمَسَاكِينِ സാധുക്കൾക്കും, പാവപ്പെട്ടവർക്കും. وَالْعَامِلِينَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും, പ്രവൃത്തിക്കാർക്കും. عَلَيْهَا അവയുടെ പേരിൽ (അവക്കുവേണ്ടി). وَالْمُؤَلَّفَةِ ഇണക്കപ്പെട്ട (ഇണങ്ങിയ)വർക്കും. قُلُوبُهُمْ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَفِي الرِّقَابِ അടിമകളിൽ (അടിമകളുടെ വിഷയത്തിലും). وَالْغَارِمِينَ കടക്കാരായവർ (കടപ്പെട്ടവർ)ക്കും. وَفِي سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിലും. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَابْنِ السَّبِيلِ വഴിയുടെ ആൾക്കും, വഴിപോക്കനും (വഴിയാത്രക്കാരന്നും). فَرِيضَةً നിശ്ചിത നിയമം (നിർബന്ധ നിശ്ചയം) ആയിക്കൊണ്ട്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. حَكِيمٌ യുക്തിമാനാണ്, അഗാധജ്ഞനാണ്.

ധർമ്മങ്ങൾ (**الصدقات**) എന്ന വാക്കിൽ എല്ലാവിധ ദാനധർമ്മങ്ങളും ഉൾപ്പെടുമെങ്കിലും നിർബന്ധ ധർമ്മമായ സകാത്താണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം. പൊതുവെ ദാനധർമ്മങ്ങളെല്ലാം നൽകപ്പെടുവാൻ അർഹത ഈ വചനത്തിൽ പറയപ്പെട്ട കൂട്ടർക്കു തന്നെ. എങ്കിലും അവരിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവർക്കും നൽകുന്നതിന് വിരോധമില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു : **ان تبدوا الصدقات فنعما هى** .. (നിങ്ങൾ ദാനധർമ്മങ്ങളെ വെളിവാക്കിക്കൊടുത്താലും അത് വളരെ നല്ലതാണ്. നിങ്ങളവയെ മറച്ചുവെക്കുകയും ദരിദ്രൻമാർക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അത് നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ നല്ലതായിരിക്കും.) (2: 271.) അപ്പോൾ , അവ ധനികൻമാർക്ക് കൊടുക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ലെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. നേരെമറിച്ച് സകാത്തിനെപ്പറ്റി **صدقة تؤخذ من أغيائهم فترد على فقر ائهم** (ധനികൻമാരിൽ നിന്ന് വാങ്ങി ദരിദ്രർക്ക് കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ധർമ്മം) എന്ന് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബു;മു.) ചുരുക്കത്തിൽ, സകാത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ എട്ട് കൂട്ടരിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവർക്ക് അത് കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. എട്ടുകൂട്ടർ നിലവിലില്ലെങ്കിൽ ഉള്ളവർക്ക് നൽകേണ്ടതാണ്. എല്ലാകൂട്ടർക്കും സമമായി വിഹിതിക്കണമെന്നത്രെ ഇമാം ശാഫിഈ (رحمه الله) യുടെയും ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം ഭരണാധികാരിയുടെ-അല്ലെങ്കിൽ സ്വത്തുടമസ്ഥൻെറ-അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ചിലർക്ക് പ്രത്യേകത നൽകുന്നതിൽ വിരോധമില്ലെന്നാണ് മാലിക്, അബൂഹനീഫ (رحمه الله) എന്നിവരുടെയും, മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ പലരുടെയും അഭിപ്രായം. ഇത് പണ്ഡിതൻമാരുടെ പൊതുവിലുള്ള അഭിപ്രായമായി ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച എട്ട് കൂട്ടർ-അഥവാ വകുപ്പുകൾ-ഇവരാകുന്നു :-

1. **الفقراء** (ഫഖീറുകൾ-ദരിദ്രൻമാർ.) 2. **المساكين** (മിസ്കീനുകൾ - പാവങ്ങൾ അഥവാ സാധുക്കൾ) ഈ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും നിർവചനത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. രണ്ടു വാക്കുകളും വ്യത്യസ്തമായ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതാണ് ഇതിന് കാരണം. ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്ക് യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ലാതെ അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരുന്നവർ എന്ന് 'ഫക്കീറി'നും, അൽപമൊക്കെ വഴിയുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ട് തിക

യാതെ വരുന്നവൻ എന്ന് 'മിസ്കീനി'നും ഒരു കൂട്ടർ അർത്ഥമാക്കുന്നു. വേറൊരു കൂട്ടർ നേരെ മറിച്ചും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകാരൻ ഫഖീറും, രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം കൂടുതൽ ഞെരുക്കക്കാരൻ മിസ്കീനുമായിരിക്കും. പ്രസ്തുത രണ്ട് വാക്കുകളും അത്യാവശ്യങ്ങൾക്ക് മുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ വഴിയില്ലാത്തവർ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഒരേ കൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ച വിശേഷണങ്ങളാണെന്നും രണ്ടും വെവ്വേറെ കൂട്ടരെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ലെന്നും മൂന്നാമതൊരഭിപ്രായമുണ്ട്. എല്ലാറ്റിനും ചില ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും വിമർശനങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടുതാനും. നാലാമത്തെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്: ദാരിദ്ര്യത്തിലും കഴിവില്ലായ്മയിലും ഫഖീറും, മിസ്കീനും ഒരുപോലെത്തന്നെ. പക്ഷേ, ഫഖീറിൻെറ ദരിദ്രാവസ്ഥ പുറമെയുള്ളവർക്ക് കണ്ടറിയുവാൻ കഴിയും. അവനത് മൂടിവെക്കുകയില്ല. മിസ്കീനാവട്ടെ, തൻെറ സ്ഥിതി പുറമെയുള്ളവരെ അറിയിക്കാത്ത വിധം മൂടിവെച്ചുകൊണ്ട് മാനവും മാന്യതയും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ കാര്യത്തിലാണ് രണ്ടാളും വേർതിരിയുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ന്യായമായി കാണുന്നത്. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതും അതാണ്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ധനികനാകട്ടെ, ശരിയായ ശരീരശേഷി (അദ്ധ്വാനിക്കുവാനുള്ള കഴിവ്) ഉള്ളവന്നാകട്ടെ, ഈ ധർമ്മം അനുവദനീയമാകുകയില്ല.'' (അ; ദാ; തി.) അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യും, ഈ നബിവചനം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ; ന; ജ.) ഉബൈദില്ലാഹിബ്നു അദിയ്യ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: രണ്ടാളുകൾ എന്നോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: അവർ രണ്ടുപേരും ധർമ്മത്തിൽ നിന്ന് വല്ലതും ചോദിച്ചു കൊണ്ടു നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ, തിരുമേനി അവരെ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. രണ്ടാളും ശരീരബലമുള്ളവരായി അവിടുന്ന് കണ്ടു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ നൽകാം. ധനികനാകട്ടെ, ജോലിയെടുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനാകട്ടെ ഇതിൽ ഓഹരിയില്ല.'' (അ; ദാ.) അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: 'മിസ്കീൻ' എന്നാൽ, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ ചുറ്റി നടക്കുന്നവരും, ഒരു പിടിയും രണ്ട് പിടിയും, ഒരു കാരക്കയും, രണ്ടു കാരക്കയും (കൊടുത്ത്) മടക്കി അയക്കാറുള്ളവരുമായ ഈ സഞ്ചാരികളല്ല''. സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: ''എന്നാൽ 'മിസ്കീൻ' ഏതാണ്-അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ധന്യമാക്കുന്ന-അഥവാ ആവശ്യത്തിന് മതിയാകുന്ന - ധനം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും, സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കി ധർമ്മം നൽകപ്പെടാതിരിക്കുകയും, ജനങ്ങളോട് യാതൊന്നും ചോദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.'' (ബു; മു.)

3. **العاملون عليها** (അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ). .സകാത്തിൻെറ ശേഖരണ വിതരണാധി വിഷയങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുകയും, ജോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവരെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവർ അത്യാവശ്യത്തിന് വകയുള്ളവരായാലും അവരുടെ അദ്ധ്വാന ഫലമെന്ന നിലക്ക് ഒരോഹരി ഇവർക്കും നൽകേണ്ടതാണ്. ഇബ്നുസ്സഅ്ദിൽ മാലികീ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ഉമർ (رضي الله عنه) എന്നെ സദഖയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിയമിച്ചു. പ്രവൃത്തി കഴിഞ്ഞ് അതെല്ലാം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വശം ഏൽപ്പിച്ച് കൊടുത്തു. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം എനിക്ക് ഒരു പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ കൽപിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു; ''ഞാൻ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി മാത്രം പ്രവർത്തിച്ചതാണ്.'' അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''തനിക്ക് നൽകപ്പെട്ടത് താൻ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക. റസൂൽ (സ)തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു അവിടുന്ന് എന്നെ ഒരു പ്രവർത്തകനാക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടു എനിക്ക് പ്രവർത്തനത്തിന് പ്രതിഫലം തന്നു. താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞനും പറഞ്ഞു.'' അപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''താൻ ചോദിച്ചാവശ്യപ്പെടാതെ തനിക്ക് വല്ലതും നൽകപ്പെട്ടാൽ, അത് തിന്നുക (ഉപയോഗിക്കുക) യും, ധർമ്മം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക'' (അ; ബു; മു.)

4. المؤلفة قلوبهم (ഹൃദയം ഇണക്കപ്പെട്ടവർ). ഈ വകുപ്പിൽ ഒന്നിലധികം തരക്കാർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒരു തരക്കാർ; ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അംഗീകരിച്ചേക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു. ഹുനൈനിലെ ഗനീമത്ത് സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്ന് സ്വഫ്‌വാനുബ്നു ഉമയ്യ (رضي الله عنه) ക്ക് നബി (ﷺ) ഒരു വൻ തുക നൽകുകയുണ്ടായത് ഇതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ്. അക്കാ വിജയത്തെത്തുടർന്ന് അനേകം ആളുകൾ വന്ന് ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, തൻെറ കാര്യത്തിൽ ആലോചിക്കുവാൻ അൽപകാലം ഒഴിവ് നൽകണമെന്ന് നബി (ﷺ) യോട് പറഞ്ഞ് ഒഴിവായ ഒരു ഖുറൈശീ പ്രമാണിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മുശ്‌രിക്കായിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിംകളോടൊപ്പം ഹുനൈനിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നതും. അദ്ദേഹം തന്നെ പറയുകയാണ്: ''ഹുനൈനിൻെറ ദിവസം എനിക്ക് റസൂൽ (ﷺ) തരുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അവിടുന്ന് എനിക്ക് ജനങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വെറുപ്പുള്ള ആളായിരുന്നു. അങ്ങിനെ, തന്നുതന്ന് മനുഷ്യരിൽ വെച്ചു എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആളായിത്തീർന്നു അവിടുന്ന്.'' (അ; മു; തി.) അദ്ദേഹം പിന്നീട് ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച് നല്ല നിലയിലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു തരക്കാർ: ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിശ്വാസം അടിയുറച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരാണ്. ഇവർക്ക് വിശ്വാസത്തിൽ ദൃഢതയും സ്ഥിരതയും ലഭിക്കുവാൻ ഇത് സഹായകമായിരിക്കും. മക്കാ വിജയത്തിൽ പുതുതായി വിശ്വസിച്ച പലർക്കും ഹുനൈനിൽവെച്ച് വലിയ തുകകൾ നബി (ﷺ) നൽകുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ ഇസ്‌ലാമുമായി ഇണക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണതെന്ന് നബി (ﷺ) വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മൂന്നാമതൊരു തരക്കാർ: മറ്റു ചിലരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ആകർഷിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുമെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ , മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ വല്ലവരിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകാവുന്ന ആക്രമണങ്ങളെ തടയുവാൻ ഉപകരിക്കുമെന്നോ കാണപ്പെടുന്നവർ. ഇവരും ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ, ഇസ്‌ലാമിന് വിജയം കൈവന്നു കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷം, മേൽ വിവരിച്ച എല്ലാ തരക്കാർക്കും സകാത്തിൽ നിന്ന് നൽകപ്പെടാമോ എന്നതിൽ വ്യത്യസ്ഥങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിലുണ്ട്. കാലത്തിനും സന്ദർഭത്തിനും അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അധികാരസ്ഥൻമാർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് എന്ന അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായ അഭിപ്രായം.

5. في الرقاب (അടിമകളുടെ വിഷയത്തിൽ). അതായത്: യജമാനൻമാർക്ക് നിശ്ചിത സംഖ്യ കൊടുത്ത് അടിമത്ത്വത്തിൽനിന്ന് മോചിതരാകുവാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്ക് ('മുകാതബു' കൾക്ക്). അവരുടെ സംഖ്യകൊടുത്ത് തീർക്കുവാനും, അടിമകളെ വിലക്കുവാങ്ങി സ്വതന്ത്രരാക്കി വിടുവാനും ഈ വകുപ്പിൻെറ വിഹിതം ഉപയോഗിക്കാം. അടിമകളെ മോചിപ്പിച്ച് സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നതിൽ ഇസ്‌ലാമിനുള്ള അതീവ താൽപര്യവും, അതിന് ഖുർആനും നബി വചനങ്ങളും നിയമ രൂപത്തിലും ഉപദേശ രൂപത്തിലും നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രോത്സാഹനങ്ങളും പ്രസിദ്ധമാണ്.

6. الغارمون (കടപ്പെട്ടവർ). വ്യക്തിപരമോ, സാമൂഹ്യമോ ആയ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കടം വാങ്ങിയോ, അന്യർക്കുവേണ്ടി ജാമ്യം ഏറ്റതുകൊണ്ടോ കടഭാരം താങ്ങേണ്ടി വരുന്ന എല്ലാവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, തോന്നിയവാസങ്ങൾക്കും, ദുർന്നടപ്പുകൾക്കും വേണ്ടിയാണ് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതിൽനിന്ന് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങിയവർക്കേ നൽകാവൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഇത് ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ സക്കാത്തിൻെറ ധനം ഉപയോഗിക്കലായിരിക്കുമല്ലോ.

ഖബീസ്വത്തുബ്നു മുഖാരിഖ് (قبيصة بن مخارق – رض) പറയുകയാണ്: ഞാൻ ഒരു (കട) ഭാരം ഏറ്റെടുക്കുകയുണ്ടായി. ആ വിഷയത്തിൽ (സഹായം) ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ക്ഷമിക്കൂ.'' നമുക്ക് സദഖകൾ (ധർമ്മത്തിനുള്ള സ്വത്തുക്കൾ) വരട്ടെ, അപ്പോൾ നാം അതിൽനിന്ന് നിനക്ക് കൽപിക്കാം.'' പിന്നീട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഖബീസ്വാ, മൂന്നിലൊരു കൂട്ടർക്കല്ലാതെ ചോദിച്ചുവാങ്ങാൻ അനുവദനീയമല്ല. അതായത്: വല്ല ഭാരവും ഏറ്റെടുത്ത മനുഷ്യൻ. അവന് അത്

ലഭിക്കുന്നത് വരെ ചോദിക്കൽ അനുവദനീയമാണ്. പിന്നീടവൻ നിറുത്തണം. വല്ല അത്യാപത്തും വന്ന് ധനം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയവനും. ജീവിതത്തിൽ ഒരു നിൽക്കപ്പൊറുതി ലഭിക്കുന്നത് വരെ അവന് ചോദ്യം അനുവദനീയമാകുന്നു. സ്വന്തക്കാരായ ആളുകളിൽനിന്ന് ബുദ്ധിമാൻമാരായ ഒരു മൂന്നാളുകൾ എഴുന്നേറ്റ് പറയത്തക്ക (ശരിവെക്കത്തക്ക) വിധം ഇല്ലായ്മ (ദാരിദ്ര്യം) ബാധിച്ച മനുഷ്യനും. ജീവിതത്തിൽ ഒരു നിൽക്കപ്പൊറുതി ലഭിക്കുന്നതുവരെ അവന്നും ചോദിക്കാം. ഇല്ലാതെയുള്ള ചോദ്യം-ഖബീസ്വാ-നിഷിദ്ധമാകുന്നു. അതു ചെയ്യുന്നവൻ അത് (ചോദിച്ച് വാങ്ങുന്നത്) നിഷിദ്ധമായിക്കൊണ്ട് തിന്നുകയായിരിക്കും.'' (മു; അ; ന; ദാ.)

7. **فى سبيل الله** (അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ). ഇസ്‌ലാമിനു വേണ്ടിയുള്ള ധർമ്മ സമര സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വകുപ്പിൽ മുന്നിട്ട് നിൽക്കുന്നത്. ഇമാം റാസീ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇസ്‌ലാമികമായ പൊതു ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം മൊത്തത്തിൽ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും. ഇസ്‌ലാമിനും മുസ്‌ലിംകൾക്കും ഗുണകരമായിരിക്കുന്ന എല്ലാ പൊതു നൻമകളും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗം തന്നെ. ഇസ്‌ലാമിക ഭരണ സംവിധാനമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ശത്രുക്കളുമായുള്ള സമരവകുപ്പ് നിലവിലില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ ഈ വകുപ്പിൻെറ ഓഹരി പൊതുനൻമകളിൽ വിശേഷിച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഇമാം റാസീ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ഈ കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞ് കാണാം. (**ج ٦ ص ٦٨١** നോക്കുക). വിശദാംശങ്ങളിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകാമെങ്കിലും തത്വത്തിൽ ആർക്കും ഇതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകുവാൻ ന്യായമില്ല. 8. **ابن السبيل** (വഴിപോക്കർ). സ്വന്തം നാട്ടിൽനിന്ന് വല്ല ആവശ്യാർത്ഥവും വിദേശത്ത് വരുകയും, നിത്യവൃത്തിക്കും അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന വക കൈവശമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും-അവരുടെ സ്വന്തം നാട്ടിൽ അവർക്ക് കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ പോലും-ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ന്യായമായ വല്ല ആവശ്യത്തിനും വേണ്ടി യാത്രപോകേണ്ടി വരുകയും, ചെലവിനുള്ള വക ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും അതുപോലെ തന്നെ.

ഈ എട്ട് വകുപ്പുകളിലായിരിക്കണം സകാത്തിൻെറ സ്വത്തുക്കൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളത് കേവലം തത്വപരമായ ഒരു ഉപദേശം മാത്രമല്ല. നിർബ്ബന്ധമായ ഒരു നിയമം തന്നെയാണെന്ന് **فريضة من الله** (അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള നിശ്ചിത നിയമം) എന്ന വാക്ക് മുഖേന അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവസാനം ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും, ആവശ്യവും, പൊതുനൻമയുമെല്ലാം ശരിക്കും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും, അതിന് തികച്ചും പരിഹാരം നൽകുന്ന യുക്തമായ നടപടിയായിക്കൊണ്ടുമാണ് ഈ വിതരണ പദ്ധതി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, ഇതല്ലാതെ മറ്റ് പദ്ധതികളൊന്നും സമുദായത്തിൻെറ പൊതുനൻമക്കു പ്രായോഗികമായിരിക്കയില്ലെന്നും കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. **والله عليم حكيم** അതെ, അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണ്: എല്ലാം യുക്തിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഗാധജ്ഞനാണ്.

وَمِنْهُمُ ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱلنَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ ۚ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ ۚ وَٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ ٱللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾

61 നബിയെ ദ്രോഹിക്കുകയും, ''അദ്ദേഹം (എല്ലാവർക്കും) ഒരു ചെവിയാണ്'' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നവരും അവരിൽ [കപടവിശ്വാസികളിൽ] ഉണ്ട്. പറയുക: ''അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് ഗുണത്തിൻെറ ചെവിയാകുന്നു; അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു; സത്യവിശ്വാസികളെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശ്വസിച്ചവർക്ക് ഒരു കാരുണ്യവുമാണ് (അദ്ദേഹം).'' അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിനെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരാകട്ടെ, അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

61 وَمِنْهُمُ അവരിലുണ്ട്, അവരിൽപെട്ടതാണ്. الَّذِينَ يُؤْذُونَ ദ്രോഹിക്കുന്നവർ, ശല്യം കെടുത്തുന്ന വർ. النَّبِيَّ പ്രവാചകനെ. وَيَقُولُونَ പറയുകയും, അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. هُوَ أُذُنٌ അവൻ (അദ്ദേ ഹം) ഒരു ചെവിയാണ് (കേൾക്കുന്ന ആളാണ്). قُلْ പറയുക. أُذُنُ خَيْرٍ \ [3]മയുടെ (ഗുണത്തിൻെറ) ചെവിയാണ്. لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. يُؤْمِنُ അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَيُؤْمِنُ അദ്ദേഹം വിശ്വസക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യ (അനുഗ്ര ഹ)വുമാണ്. لِّلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ ദ്രോഹിക്കുന്നവരാ കട്ടെ. رَسُولَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിനെ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദന യേറിയ ശിക്ഷ.

കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ഉള്ളിലിരിപ്പുകളും സംബന്ധിച്ച് സംസാരിച്ച് വരു ന്ന മദ്ധ്യേ-കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സന്ദർഭവശാൽ-നിർബന്ധ ധർമ്മങ്ങളുടെ വിതരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം വീണ്ടും പ്രസ്തുത വിഷയത്തിലേക്ക് തന്നെ സംസാരം തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാ ണ്, കപടവിശ്വാസികളുടെ കാപട്യം പ്രകടമാക്കുന്ന ഒരു ദുസ്വഭാവമാണ് അല്ലാഹു ഇതിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. മര്യാദകെട്ട ചില വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് അവർ നബി (ﷺ) യെ ഉപദ്രവി ക്കാറുണ്ട്. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് 'അദ്ദേഹം ഒരു ചെവിയാണു' (**هو اذن**) എന്ന വാക്ക്. അ തായത്, ആരെന്ത് പറഞ്ഞാലും അതൊക്കെ അദ്ദേഹം ചെവിക്കൊള്ളുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും, ഞങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ലവരും കുറ്റം പറഞ്ഞാൽ അത് കേൾക്കും, ഞങ്ങൾ വല്ലതും ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞാൽ അതും കേൾക്കും എന്നൊക്കെയാണവർ ഇതുമൂലം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നബി (സ)ഒരു ഭോഷനാണ്, മനസ്സാക്ഷിയും സത്യനിഷ്ഠയുമില്ലാത്ത ആളാണ്, വസ്തുനിഷ്ഠമായി കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ആളാണ് എന്നൊക്കെയാണല്ലോ ഇതിൻെറ അർത്ഥം.**معاذالله** മുസ്‌ലിംക ളോടെന്നപോലെ അവരോടും നബി (ﷺ) പെരുമാറി വരുന്നതിൽനിന്ന് - ഒരു പക്ഷേ-തങ്ങളുടെ കാപട്യങ്ങളും, ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളും വേണ്ടത്ര നബി (ﷺ) ക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെ ന്നും ആ വിഡ്ഢികൾ ധരിച്ചിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഇതിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന-നൽകുവാൻ നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്ന-മറുപടിയുടെ സാരം: ശരിയാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു 'ചെവി' തന്നെ. പക്ഷേ, ഗുണത്തിൻെറ ചെവിയാണെന്ന് മാ ത്രം. അഥവാ അദ്ദേഹം സത്യാസത്യവിവേചനമുള്ള ആളാണ്. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസി ക്കുന്ന ആളുമാണ്. ആ വിശ്വാസത്തിന് നിരക്കാത്തതൊന്നും അദ്ദേഹം ചെവിക്കൊള്ളുകയില്ല. അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസികളെ വിശ്വസിക്കുന്നവനുമാണ്, കപടന്മാരും, അവിശ്വാസികളും പറയു ന്നതൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന് വിശ്വാസമില്ല. എന്നല്ലാതെ-നിങ്ങൾ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ-അദ്ദേ ഹം എല്ലാം കേൾക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളല്ല. നിങ്ങൾ പുറമെ കാണിക്കുന്ന ഈ വിശ്വാസം യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കും കാരുണ്യം തന്നെയായിരിക്കും. ഇ ങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തെ ദ്രോഹിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയും വേണ്ടിവരും.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോട് മാന്യതയും മര്യാദയുമില്ലാതെ പെരുമാറുന്നതിനെ ആക്ഷേ പിച്ചും, ആദരവോടും, അച്ചടക്കത്തോടും പെരുമാറണമെന്ന് കൽപിച്ചും കൊണ്ടുമുള്ള പല സൂക്തങ്ങളും സൂറത്തുന്നൂറിലും ഹുജുറാത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്.

62 നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങളോട് അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊ ണ്ടു ശപഥം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവും, അ വൻെറ റസൂലുമത്രെ അവർ തൃപ്തിപ്പെ	يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَحَقُّ أَن يُرْضُوهُ إِن كَانُوا۟

مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

ടുത്തുവാൻ ഏറ്റവും അർഹരായവർ, അവർ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

أَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّهُۥ مَن يُحَادِدِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَأَنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَـٰلِدًا فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْخِزْىُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾

63 അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹുവിനോടും അവൻെറ റസൂലിനോടും ആരെങ്കിലും മത്സരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവന് 'ജഹന്നമി' (നരകത്തി)ൻെറ അഗ്നിയുണ്ടായിരിക്കും അതിൽ (അവൻ) നിത്യവാസിയായിക്കൊണ്ട്-എന്ന്?! അതത്രെ വമ്പിച്ചതായ അപമാനം.

---

62 يَحْلِفُونَ അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്യുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. لَكُمْ നിങ്ങളോട്. لِيُرْضُوكُمْ നിങ്ങളെ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അല്ലാഹുവത്രെ. وَرَسُولُهُ അവൻെറ റസൂലും. أَحَقُّ അധികം അവകാശപ്പെട്ടവർ, അർഹരത്രെ. أَن يُرْضُوهُ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ. إِن كَانُوا അവരാകുന്നുവെങ്കിൽ. مُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ. 63 أَلَمْ يَعْلَمُوا അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടെ, അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ. أَنَّهُ അത് (കാര്യം ആകുന്നു) എന്ന്. مَن يُحَادِدِ ആരെങ്കിലും മത്സരിക്കുന്ന പക്ഷം. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനോടും. فَأَنَّ لَهُ എന്നാലവനുണ്ടെന്ന്. نَارَ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൻെറ അഗ്നി. خَالِدًا നിത്യ (സ്ഥിര) വാസിയായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ. الْخِزْيُ അപമനമത്രെ, നിന്ദ്യത. الْعَظِيمُ വമ്പിച്ചതായ(വലിയ).

അനാവശ്യങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും പറയുകയും, പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, നിരപരാധിത്വം സ്ഥാപിക്കുവാൻവേണ്ടി കളള സത്യം ചെയ്യലും കപടവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പതിവായിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈവചനങ്ങളിൽ പറയുന്നത്. ഈ സ്വഭാവം എല്ലാ കാലത്തും പലരിലും കാണാവുന്നതത്രെ. കപടവിശ്വാസികൾക്ക് നൽകിയ എല്ലാ താക്കീതുകളും അങ്ങനെയുളളവരെയും ബാധിക്കുന്നതുമത്രെ. ഖത്താദഃ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുൽ മുൻദിർ (رَحِمَهُ اللهُ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: തബൂക്കു് യുദ്ധത്തിന് പോകാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ ആക്ഷേപങ്ങൾ അവതരിച്ചത് സംബന്ധിച്ച് ഒരു കപടവിശ്വാസിപറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും അവർ (ആക്ഷേപവിധേയരായ ആളുകൾ) നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഉത്തമൻമാരും, യോഗ്യൻമാരുമാകുന്നു. മുഹമ്മദ് പറയുന്നത് യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ, അവർ കഴുതകളേക്കാൾ മോശപ്പെട്ടവരായിരിക്കുമല്ലോ!'' ഇത് ഒരു മുസ്ലിം കേട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''മുഹമ്മദ് പറയുന്നത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണ്. താൻ കഴുതയേക്കാൾ മോശക്കാരനുമാകുന്നു.'' ഈ വിവരം അദ്ദേഹം നബി(ﷺ) യെ അറിയിച്ചു. നബി (ﷺ) ആ മനുഷ്യനെ വിളിപ്പിച്ചു എന്താണങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണമെന്ന് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ, അയാൾ തന്നെത്തന്നെ ശപിക്കുകയും, താനങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് സത്യം ചെയ്യുകയുമായി. ആ മുസ്ലിം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവേ! സത്യം പറഞ്ഞവനെ നീ ശരിവെക്കുകയും, വ്യാജം പറഞ്ഞവനെ നീ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്യേണമേ!'' അങ്ങനെ, ഈ വചനം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു.

يَحْذَرُ ٱلْمُنَـٰفِقُونَ أَن تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُم بِمَا فِى قُلُوبِهِمْ ۚ قُلِ ٱسْتَهْزِءُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾

64 കപടവിശ്വാസികൾ ഭയപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അവരെ വിവരമറിയിക്കുന്ന വല്ല 'സൂറത്തും' (അദ്ധ്യായവും) അവരിൽ അവതരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ. പറയുക: ''നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ വെളിക്കുവരുത്തു

ന്നവനാണ്.''

---

64 يَحْذَرُ ജാഗ്രത കാണിക്കുന്നു, ഭയപ്പെടുന്നു. الْمُنَافِقُونَ കപട വിശ്വാസികള്‍. أن تُنَزَّلَ അവതരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ. عَلَيْهِمْ അവരില്‍, അവര്‍ക്കെതിരെ. سُورَةٌ വല്ല സൂറത്തും, അദ്ധ്യായവും. تُنَبِّئُهُم അവര്‍ക്ക് വിവരം നല്‍കുന്ന, അതവരെ ബോധപ്പെടുത്തും. بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. فِي قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള. قُلِ പറയുക. اسْتَهْزِءُوا നിങ്ങള്‍ പരിഹസിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. مُخْرِجٌ പുറത്ത് (വെളിക്ക്) വരുത്തുന്നവനാണ്. مَّا تَحْذَرُونَ നിങ്ങള്‍ ജാഗ്രത കാണിച്ചു (ഭയപ്പെട്ട്) കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

തങ്ങളുടെ മനസ്സിലിരിപ്പിന്‍െറ ഉള്ളുകളളികള്‍ പരസ്യമാക്കി തുറന്നുകാട്ടുന്ന ഏതാനും ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങള്‍ അവതരിച്ച് തങ്ങള്‍ വഷളായിപ്പോകുമോ എന്ന് കപട വിശ്വാസികള്‍ വളരെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവര്‍ കണ്ടപോലെ അവര്‍ പരിഹസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അവരുടെ രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു വെളിക്കുവരുത്തുകയും, അവര്‍ വഷളാവുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۚ قُلْ أَبِاللَّهِ وَءَايَـٰتِهِۦ وَرَسُولِهِۦ كُنتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٥﴾

65 നീ അവരോട് ചോദി(ച്ചന്വേഷിച്ചു) വെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും, അവര്‍ പറയും: ''ഞങ്ങള്‍ (വര്‍ത്തമാനത്തില്‍) മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, കളി (യായി സംസാരി) ച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും മാത്രമായിരുന്നു.'' പറയുക: ''അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്‍െറ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെയും,അവന്‍െറ റസൂലിനെയും കുറിച്ചാണോ നിങ്ങള്‍ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!''

لَا تَعْتَذِرُوا۟ قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَـٰنِكُمْ ۚ إِن نَّعْفُ عَن طَآئِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةًۢ بِأَنَّهُمْ كَانُوا۟ مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾

66 (ഹേ, കപട വിശ്വാസികളേ) നിങ്ങള്‍ ഒഴികഴിവ് പറയേണ്ട-നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുശേഷം, നിങ്ങള്‍ അവിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളില്‍ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗത്തിന് നാം മാപ്പ് നല്‍കുന്നുവെങ്കില്‍(തന്നെ), ഒരു വിഭാഗത്തെ നാം ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്; അവര്‍ കുറ്റവാളികളായിരുന്നതുകൊണ്ട്.

---

65 وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ അവരോട് നീ ചോദിച്ചെങ്കില്‍ തന്നെയും, നീ ചോദിച്ചാലോ. لَيَقُولُنَّ നിശ്ചയമായും അവര്‍ പറയും. إِنَّمَا كُنَّا ഞങ്ങളായിരിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു. نَخُوضُ ഞങ്ങള്‍ മുഴുകികൊണ്ടിരിക്കുക. وَنَلْعَبُ ഞങ്ങള്‍ (കാര്യമാക്കാതെ) കളിക്കുകയും. قُلْ പറയുക, ചോദിക്കുക. أَبِاللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടോ, അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റിയോ. وَآيَاتِهِ അവന്‍െറ ആയത്തുകളെയും. وَرَسُولِهِ അവന്‍െറ റസൂലിനെയും. كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നു, ആകുന്നു. تَسْتَهْزِئُونَ നിങ്ങള്‍ പരിഹസിക്കും.. 66 لاَ تَعْتَذِرُوا നിങ്ങള്‍ ഒഴികഴിവ് പറയേണ്ട(പറയരുത്). قَدْ كَفَرْتُمْ നിങ്ങള്‍ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞു. بَعْدَ إِيمَانِكُمْ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുശേഷം. إِن نَّعْفُ നാം മാപ്പ് ചെയ്യുന്ന പക്ഷം. عَن طَائِفَةٍ ഒരു വിഭാഗത്തിന്, കൂട്ടര്‍ക്ക്. مِّنكُمْ നിങ്ങളില്‍ നിന്ന്. نُعَذِّبْ നാം ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്. طَائِفَةً ഒരു വിഭാഗത്തെ. بِأَنَّهُمْ അവര്‍ എന്നുള്ളതുകൊണ്ട്. كَانُوا അവരായിരിക്കുന്നു, ആയിരുന്നു (എന്നുള്ളത്). مُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികള്‍..

കപട വിശ്വാസികൾ പലപ്പോഴും പല പരിഹാസങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒല്ലപ്പോഴും അതിനെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) അന്വേഷിച്ചാൽ, അതൊന്നും തങ്ങൾ മനപ്പൂർവ്വം പറഞ്ഞതല്ല -അന്യോന്യം സംസാരത്തിൽ മുഴുകി കളിയും തമാശയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ വെറുതെ പറഞ്ഞ് പോയതാണ്- എന്നിങ്ങിനെ ഒഴി കഴിവു പറഞ്ഞ് രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇവർക്ക് കനത്ത മറുപടി നൽകുവാൻ അല്ലാഹു നബി(ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നു. മറുപടിയുടെ സാരം: (1) അല്ലാഹുവിനെയും, അവൻെറ വചനങ്ങളെയും, അവൻെറ റസൂലിനെയുമാണ് നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നത്. കളിയായിട്ടായാലും കാര്യമായിട്ടായാലും അതിന് നീതീകരണമില്ല. അത് ക്ഷന്തവ്യവുമല്ല. വളരെ ഗൗരവപ്പെട്ടഒന്നാണത്. (2) നിങ്ങൾ മുമ്പ് സത്യവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിച്ചത് ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, പിന്നീട് അവിശ്വാസമാണ് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രകടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, കളിയും തമാശയും പറഞ്ഞതാണ് ഞങ്ങളെന്നും മറ്റുമുളള ഈ ഒഴികഴിവുകളിൽ പിടിച്ച് തൂങ്ങുവാൻ നോക്കേണ്ട. (3) നിങ്ങളിൽ ചിലർ, ഒരു പക്ഷേ തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന് പോയതിനെപ്പറ്റി ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാപ്പിന് പാത്രമാകുകയും ചെയ്തെന്ന് വരാം. എന്നാലും മടക്കം വരാത്ത മറ്റൊരു തരക്കാർ നിങ്ങളിലുണ്ട്. ആ കുറ്റവാളികളെ ശിക്ഷിക്കാതെ അല്ലാഹു വെറുതെ വിടുകയില്ല, പരിഹാസം ഏത് വിധത്തിലായാലും ക്ഷന്തവ്യമല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിനെയും ഖുർആനെയും റസൂലിനെയും സംബന്ധിക്കുന്ന പരിഹാസങ്ങളെല്ലാം 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) ആണെന്നും ഈ മറുപടിയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

തബൂക്കിലേക്കുളള പടനീക്കവേളയിൽ 'ശാമിലെ കോട്ടകളും, കൊത്തളങ്ങളുമൊക്കെ ജയച്ചടക്കുമെന്നാണോ ഈ മനുഷ്യൻ പറയുന്നത്? വിദൂരം! വിദൂരം!! എന്നും മറ്റും ചില കപട വിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞതായും, വിവരമറിഞ്ഞ് നബി (ﷺ) അവരെ വിളിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ, അവർ **انما كنا نخوض ونلعب** (ഞങ്ങൾ വർത്തമാനത്തിൽ മുഴുകുകയും കളി പറയുകയുമായിരുന്നു) എന്ന് ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞതായും ഒന്നിലധികം രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, ഖുർആൻ പാരായണക്കാരെന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സഹാബികളെപ്പറ്റി പരിഹാസപൂർവ്വം ചിലർ: ഇവർ അവരുടെ വയറ്റിൽ പിഴപ്പിനുവേണ്ടി മോഹിക്കുന്നവരും, കളവു പറയുന്നവരുമാണെന്നും, ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ ഭീരുക്കളാണെന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞതായും, നബി (ﷺ) അവരെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ അവരും അപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞതായും ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

വിഭാഗം-9

ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتُ بَعْضُهُم مِّنۢ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِٱلْمُنكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ ۚ نَسُوا۟ ٱللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ۗ إِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ هُمُ ٱلْفَٰسِقُونَ ﴿٦٧﴾

67 കപടവിശ്വാസികളും, കപടവിശ്വാസിനികളും-അവരിൽ ചിലർ ചിലരിൽ നിന്നുള്ള വരത്രെ. [എല്ലാം ഒരുപോലെത്തന്നെ.] അവർ ദുരാചാരം കൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും, സദാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ കൈകളെ അവർ (ഇറുക്കി) പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവിനെ വിസ്മരിച്ചു; അതിനാൽ, അവൻ അവരെ (യും) വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, കപടവിശ്വാസികൾ തന്നെയാണ് തോന്നിയവാസികൾ.

---

67 **الْمُنَافِقُونَ** കപടവിശ്വാസികൾ. **وَالْمُنَافِقَاتُ** കപടവിശ്വാസിനികളും. **بَعْضُهُم** അവരിൽ ചിലർ. **مِّن بَعْضٍ** ചിലരിൽനിന്നുളള (ചിലരിൽപെട്ട)വരാണ്. **يَأْمُرُونَ** അവർ കൽപിക്കുന്നു (ഉപദേശിക്കുന്നു), കൽപിക്കും. **بِالْمُنكَرِ** ദുരാചാരം (വെറുക്കപ്പെട്ടത്-നിരോധിക്കപ്പെട്ടത്-അപരിചിതം)കൊണ്ട്. **وَيَنْهَوْنَ**

അവർ വിരോധിക്കയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യും). عَنِ الْمَعْرُوفِ സദാചാര(സൽക്കാര്യ)ത്തെപ്പറ്റി. وَيَقْبِضُونَ അവർ (മുറുക്കി-കുറുക്കി) പിടിക്കുക (എടുക്കുക)യും ചെയ്യും. أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ. نَسُوا അവർ വിസ്മരിച്ചു. اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ. فَنَسِيَهُمْ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അവൻ അവരെ വിസ്മരിച്ചു. إِنَّ الْمُنَافِقِينَ നിശ്ചയമായും കപടവിശ്വാസികൾ. هُمُ അവർ (തന്നെ). الْفَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികൾ, തെമ്മാടി(ധിക്കാരി)കൾ..

കപടവിശ്വാസികൾ ആണായാലും പെണ്ണായാലും ഒരുപോലെതന്നെ. ദുർഗ്ഗുണങ്ങളിൽ എല്ലാവരും തുല്യരാണ്. വെറുക്കപ്പെട്ട ദുരാചാരങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം ഉപദേശിക്കലും, വേണ്ടപ്പെട്ട സദാചാരങ്ങളെ തടയലും അവരുടെ സ്വഭാവമാകുന്നു. നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ അവരുടെ കൈകളെ അവർ നീട്ടുകയില്ല. പിശുക്ക് പിടിച്ച് പിന്നോക്കം ഇറുക്കിപ്പിടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിനെ അവർ മറന്നുകളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ അവന്റെ കല്പനാനിർദ്ദേശങ്ങളെയും, അവന്റെ രക്ഷാശിക്ഷകളെയുമൊക്കെ അവർ അവഗണിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവരെ അല്ലാഹുവും അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ നേരെ അവൻ കാരുണ്യവും കനിവും കാണിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. തോന്നിയവാസികൾ വേറെയും ഉണ്ടെങ്കിലും പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള കടുത്തതോന്നിയവാസികൾ ഇവർതന്നെ എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. കപടവിശ്വാസികൾ, നരകത്തിലെ ഏറ്റവും താണപടിയിലായിരിക്കുമെന്ന് 4:145ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവിശ്വാസികളും തോന്നിയവാസികൾതന്നെ. എന്നാലും തെറ്റായതെങ്കിലും ചില വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരമുറകളുമൊക്കെ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. കപടന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർക്ക് ഒന്നിലും വിശ്വാസമോ സ്ഥിരതയോ ഇല്ലാത്തവരാണല്ലോ. അല്ലാഹു അവരെ ഇത്രയും അവഗണിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ هِىَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ ٱللَّهُ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾

68 കപടവിശ്വാസികളോടും, കപടവിശ്വാസിനികളോടും, അവിശ്വാസികളോടും അല്ലാഹു 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ന്റെ അഗ്നി വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അതവർക്കു മതി! അല്ലാഹു അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് (മുറിയാതെ) നില നിൽക്കുന്ന ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും;-

كَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ كَانُوٓا۟ أَشَدَّ مِنكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَٰلًا وَأَوْلَٰدًا فَٱسْتَمْتَعُوا۟ بِخَلَٰقِهِمْ فَٱسْتَمْتَعْتُم بِخَلَٰقِكُمْ كَمَا ٱسْتَمْتَعَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُم بِخَلَٰقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَٱلَّذِى خَاضُوٓا۟ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٦٩﴾

69 (അതെ, കപടവിശ്വാസികളേ,) നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരെപ്പോലെ (ത്തന്നെ). അവർ നിങ്ങളെക്കാൾ കടുത്ത ശക്തിയുള്ളവരും, സ്വത്തുക്കളും, സന്താനങ്ങളും അധികമുള്ളവരുമായിരുന്നു; അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ ഓഹരികൊണ്ട് അവർ സുഖമനുഭവിച്ചു. എന്നിട്ട് (ഇപ്പോൾ) നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഓഹരികൊണ്ട് സുഖമനുഭവിച്ചതുപോലെ, നിങ്ങളുടെ ഓഹരികൊണ്ട് നിങ്ങളും സുഖമനുഭവിച്ചു. അവർ (അനാവശ്യത്തിൽ) മുഴുകിയതുപോലെ നിങ്ങളും മുഴുകി. അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും (പൊളിഞ്ഞു) നിഷ്ഫലമായി. അ

ക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാരും.

---

68 وَعَدَ اللهُ അല്ലാഹു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു (ചെയ്തിരിക്കുന്നു). الْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളോട്. وَالْمُنَافِقَاتِ കപട വിശ്വാസിനികളോടും. وَالْكُفَّارَ അവിശ്വാസികളോടും. نَارَ അഗ്നി, തീ. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൻെറ. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. هِيَ അത്. حَسْبُهُمْ അവർക്ക് മതി, മതിയായതാണ്. وَلَعَنَهُمُ اللهُ അല്ലാഹു അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും, ഉണ്ടായിരിക്കും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. مُّقِيمٌ നിലനിൽക്കുന്ന.. 69 كَالَّذِينَ യാതൊരുവരെപ്പോലെ. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള. كَانُوا അവരായിരുന്നു. أَشَدَّ അധികം കഠിനൻമർ, കടുത്ത (ശക്തമായ) വർ. مِنكُمْ നിങ്ങളെക്കാൾ. قُوَّةً ഊക്കിൽ, ശക്തിയാൽ. وَأَكْثَرَ കൂടുതൽ അധികമുളളവരും. أَمْوَالاً സ്വത്തുക്കൾ, ധനത്തിൽ. وَأَوْلاَدًا മക്കളും, സന്താനങ്ങളും. فَاسْتَمْتَعُوا അങ്ങനെ അവർ അനുഭവമെടുത്തു, സുഖമെടുത്ത്. بِخَلاَقِهِمْ അവരുടെ ഓഹരികൊണ്ട്. فَاسْتَمْتَعْتُم എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്ത്, ഉപയോഗമെടുത്ത്. بِخَلاَقِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഓഹരി (ഭാഗം) കൊണ്ട്. كَمَا اسْتَمْتَعَ സുഖ (ഉപയാഗ)മെടുത്തത് പോലെ. الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. مِن قَبْلِكُم നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള. بِخَلاَقِهِمْ അവരുടെ ഓഹരികൊണ്ട്. وَخُضْتُمْ നിങ്ങൾ മുഴുകുകയും ചെയ്തു (അനാവശ്യത്തിൽ ഇറങ്ങി). كَالَّذِي യാതൊന്നുപോലെ. خَاضُوا അവർ മുഴുകിയ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. حَبِطَتْ പൊളിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി)പോയി. أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, കർമ്മങ്ങൾ. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَالْآخِرَةِ പരത്തിലും. وَأُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. هُمُ അവർ (തന്നെ). الْخَاسِرُونَ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ

നിങ്ങൾ മാത്രമല്ല കപടൻമാർ. നിങ്ങളുടെ മുമ്പും നിങ്ങളെപ്പോലെ എത്രയോ കപടൻമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഊക്കിലും സ്വാധീനത്തിലുമൊക്കെ നിങ്ങളെക്കാൾ കവിഞ്ഞവരായിരുന്നു അവർ. അതെല്ലാം അനവഭവിച്ചാസ്വദിച്ച്കൊണ്ട് തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകുകയാണവർ ചെയ്തത്. അതിനാൽ അവരുടെ ഇഹവും പരവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. അവരുടെ അതേ സ്ഥിതി തന്നെയായിരിക്കും നിങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി. കപടവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്.

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَٰهِيمَ وَأَصْحَٰبِ مَدْيَنَ وَٱلْمُؤْتَفِكَٰتِ ۚ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ ۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

70 ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ വൃത്താന്തം ഇവർക്കു വന്നിട്ടില്ലയോ? അതായത്: നൂഹിൻെറ ജനതയുടെയും, ആദമിൻെറയും, ഥമൂദിൻെറയും, ഇബ്രാഹീമിൻെറ ജനതയുടെയുടെയും, മദ്‌യൻകാരുടെയും, (അടിമേൽ) മിറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളുടെയും (വൃത്താന്തം)! (അതെ)അവർക്ക് അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി ചെന്നു; എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവരെ അക്രമിക്കുകയുണ്ടായില്ല; എങ്കിലും, അവർ അവരോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു (ചെയ്തത്).

---

70 أَلَمْ يَأْتِهِمْ അവർക്ക് (ഇവർക്ക്) വന്നിട്ടില്ലേ. نَبَأُ വൃത്താന്തം, വിവരം, വാർത്ത. الَّذِينَ യാതൊരുത്തരുടെ. مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ള. قَوْمِ نُوحٍ അതായത് നൂഹിൻെറ ജനതയുടെ. وَعَادٍ ആദിൻെറയും. وَثَمُودَ ഥമൂദിൻെറയും. وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൻെറയും ജനതയുടെയും. وَأَصْحَابِ ആൾക്കാരുടെയും. مَدْيَنَ മദ്‌യൻെറ. وَالْمُؤْتَفِكَاتِ (അടിമേലായി) മറഞ്ഞവയുടെയും. أَتَتْهُمْ അവർക്ക് ചെന്നു, വന്നു. رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകൾ. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളുമായി. فَمَا كَانَ എന്നിട്ട് (എന്നാൽ) ആയില്ല, ഉണ്ടായില്ല. اللهُ അല്ലാഹു. لِيَظْلِمَهُمْ അവരോട് അക്രമം ചെയ്വാൻ അവരെ അക്രമിക്കുക. وَلَكِن كَانُوا എങ്കിലും അവരായിരുന്നു. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്, തങ്ങളോട്തന്നെ. يَظْلِمُونَ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കും..

ഹൂദ്(عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായമാണ് ആദ്ഗോത്രം. സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായതമായിരുന്നു ഥമൂദുഗോത്രം. ശുഐബ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയാണ് മദ്‌യൻ നിവാസികൾ. 'അടിമേലായി മറിഞ്ഞവ (**المؤتفكات**) എന്നുപറഞ്ഞതു ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത താമസിച്ചിരുന്ന അടിമേൽ മറിക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളുമാകുന്നു: അഥവാ, അവയിലെ ജനങ്ങളാണുദ്ദേശ്യം. ഓരോ ജനതയുടെയും ചരിത്രം ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ സമുദായങ്ങളുടെയൊക്കെ ചരിത്രം ഈ കപടവിശ്വാസികൾ കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഓരോ കൂട്ടരും അവരുടെ റസൂലുകളെ നിഷേധിക്കുകയും, അവർ കൊണ്ടുവന്ന തെളിവുകളെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തിനും ശിക്ഷകൾക്കും വിധേയരായി. എല്ലാവരും അവരവരോട് തന്നെ ചെയ്ത അക്രമങ്ങളുടെ ഫലമായിരുന്നു അത്. അല്ലാഹു ഒരക്രമവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. അവൻ അക്രമം ചെയ്യുകയുമില്ല. അവരുടെ ആ ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ ഇവർക്കും പാഠമാകേണ്ടതല്ലേ?! എന്നാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം.

കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതികളും, സമ്പ്രദായങ്ങളും, അവർക്ക് വരുവാനിരിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളും പലതും വിവരിച്ചശേഷം, എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെന്തായിരിക്കും - അഥവാ എങ്ങിനെയായിരിക്കണം- എന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

71 സത്യവിശ്വാസികളും, സത്യവിശ്വാസിനികളുമാകട്ടെ, അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മതമ്മിൽ] ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു. അവർ സദാചാരംകൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവർ അല്ലാഹുവിനെയും, അവൻെറ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്കൂട്ടർ-അവർക്ക് അല്ലാഹു വഴിയെ കരുണ ചെയ്യുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَمَسَٰكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّٰتِ عَدْنٍ ۚ وَرِضْوَٰنٌ مِّنَ ٱللَّهِ أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

72 സത്യവിശ്വാസികളോടും, സത്യവിശ്വാസിനികളോടും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ-അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്; 'ജന്നാത്തു-അദ്നി' ൽ [സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ] നല്ലതായ (വിശിഷ്ട) പാർപ്പിടങ്ങളെയും (വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു). അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രീതിയത്രെ ഏറ്റവും വലുത്. അതു തന്നെയാണ് മഹ

ത്തായ ഭാഗ്യം!

---

71 وَالْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികളാകട്ടെ. وَالْمُؤْمِنَاتُ സത്യവിശ്വാസിനികളും. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. أَوْلِيَاءُ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണ്. بَعْضٍ ചിലരുടെ. يَأْمُرُونَ അവർ കൽപിക്കുന്നു, ഉപദേശിക്കും. بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരം (സൽക്കാര്യം-വേണ്ടപ്പെട്ടത്)കൊണ്ട്. وَيَنْهَوْنَ അവർ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യും). عَنِ الْمُنكَرِ ദുരാചാര (ദുഷ്കാര്യ-വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യ)ത്തെപ്പറ്റി. وَيُقِيمُونَ അവർ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു). الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَيُؤْتُونَ കൊടുക്കുകയും. الزَّكَاةَ സകാത്ത്. وَيُطِيعُونَ അവർ അനുസരിക്കുകയും (ചെയ്യും-ചെയ്യുന്നു). اللهَ وَرَسُولَهُ അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ റസൂലിനെയും. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. سَيَرْحَمُهُمُ അവരോട് കരുണ ചെയ്തേക്കും, വഴിയെ അവർക്ക് കരുണ ചെയ്യും. اللهُ അല്ലാഹു. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനായ. 72 وَعَدَ اللهُ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളോട്. وَالْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികളോടും. جَنَّاتٍ ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ. تَجْرِي നടക്കും, ഒഴുകും. مِن تَحْتِهَا അവയുടെ അടിയിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവി(നദി)കൾ. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിട്ട്, ശാശ്വതരായി. فِيهَا അവയിൽ, അതിൽ. وَمَسَاكِنَ പാർപ്പിട(വാസസ്ഥല)ങ്ങളും. طَيِّبَةً നല്ലതായ, വിശിഷ്ടങ്ങളായ, ശുദ്ധങ്ങളായ. فِي جَنَّاتِ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ. عَدْنٍ സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ. وَرِضْوَانٌ പ്രീതി. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള. أَكْبَرُ ഏറ്റം വലുത്. ذَٰلِكَ അത്. هُوَ അത് (തന്നെ). الْفَوْزُ ഭാഗ്യം, വിജയം. الْعَظِيمُ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച.

കപടവിശ്വാസികളുടെയും, സത്യവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതഗതികളിലുള്ള പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. (1) കപടവിശ്വാസികൾ ആണും പെണ്ണും തന്നെ, ചിലർ ചിലരിൽനിന്നുള്ളവരാണ്. (بعضهم من بعض) അഥവാ എല്ലാവരും വേണ്ടാവൃത്തികളിൽ ഒരുപോലെയാണ് എന്ന് മുമ്പറഞ്ഞു. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അവരിലുള്ള ആണും പെണ്ണും പരസ്പ്രം ബന്ധുമിത്രങ്ങളായിരിക്കും (منهم اولياء بعض) അഥവാ സൽഗുണങ്ങളിലും സുഖദു:ഖങ്ങളിലുമൊക്കെ അവർ ഒറ്റക്കെട്ടായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. നബി(ﷺ) പറയുന്നു: 'ഒരു സത്യവിശ്വാസി മറ്റൊരു സത്യവിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരു കെട്ടിടം പോലെയായിരിക്കും. അതായത്, അതിൻെറ ചില ഭാഗംചില ഭാഗത്തെ ഉറപ്പിച്ച് നിർത്തുന്നു.' (ബു;മു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി(ﷺ) പറയുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തിലും കരുണയിലും അവരുടെ ഉദാഹരണം, ഒരു ശരീരം പോലെയാകുന്നു. അതിൻെറ ഒരവയവത്തിന് വല്ല അസുഖവും ബാധിച്ചാൽ, അത് നിമിത്തം ശരീരം മുഴുവനും പനിയും നിദ്രിയില്ലായ്മയും മുഖേന പരാതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.' (ബു; മു.)

(2) ദുരാചാരങ്ങൾക്ക് ഉപദേശിക്കലും സദാചാരങ്ങളെ വിരോധിക്കലുമാണു് കപടവിശ്വാസികളുടെ പതിവ് ... (يأمرون بالمنكر) അവർ നമസ്കരിക്കുന്നത് ആളുകളെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, മടിയൻമാരുമായിക്കൊണ്ടും മാത്രമായിരിക്കും. (4: 142) അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ .ചിലവഴിക്കുവാൻ മടിച്ചുകൊണ്ട് അവർ കൈ ഇറുക്കിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യും. (ويقبضون ايديهم) എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസികളാകട്ടെ, നേരെ മറിച്ച് സദാചാരങ്ങളും, നല്ല കർമ്മങ്ങളും കൊണ്ട് അവർ ഉപദേശിക്കുകയും ദുരാചാരങ്ങളെയും വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് വിരോധിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക.... (يأمرون بالمنكر) അവർ നമസ്കാരം ശരിക്ക് നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്ത് ശരിക്കും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. (ويقيمون الصلوة) (3) കപട വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനെ അവഗണിച്ച് വിസ്മരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. (نسو الله) സത്യവ ിശ്വാസികൾ ഒരിക്കലും അല്ലാഹുവിനെ വിസ്മരിക്കുന്നതല്ല. അവർ അല്ലാഹുവിൻെറയും, അവൻെറ റസൂലിൻെറയും കൽപനകൾ മുഴുവൻ അനുസരിക്കുന്നവരായിരിക്കും. (ويطيعون الله)

ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഫലമോ? (1) കപടവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്‍മാര്‍ക്കും, സ്ത്രീക ള്‍ക്കും-68-ാം വചനത്തില്‍ കണ്ടതുപോലെ-അല്ലാഹു ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയാണ് വാഗ്ദ ത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്‍മാര്‍ക്കും സ്ത്രീകള്‍ക്കുമാകട്ടെ, സു ഖസമ്പൂര്‍ണ്ണവും ശാശ്വതവുമായ സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങളും ... وعد الله المؤمنين والمؤمنات جنات (2) കപടവിശ്വാ സികള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ ശിക്ഷക്ക് പുറമെ അവന്‍െറ കോപത്തിനും വിധേയരായിരിക്കും. (48: 6) സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കാകട്ടെ, സ്വര്‍ഗ്ഗീയ സൗകര്യങ്ങള്‍ക്ക് പുറമെ അല്ലാഹുവിന്‍െറ പ്രീതി യും ലഭിക്കുന്നു. മറ്റേത് അനുഗ്രഹത്തേക്കാളും വമ്പിച്ചതത്രെ അത്. (ورضوان من الله كبر) (3) ചുരു ക്കിപ്പറഞ്ഞാല്‍-69-ാം വചനത്തില്‍ പറഞ്ഞതുപോലെ-കപടവിശ്വാസികളുടെ കര്‍മ്മങ്ങളെല്ലാം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പാഴായിപ്പോകുകയും അവര്‍ തനി നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ് തിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളുടെ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ ഫലവത്തായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ, അവര്‍ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ذلك هو الفوز العظيم جاهد)

അബൂസഈദില്‍ ഖുദ്‌രി (﵁) യില്‍ നിന്നും ഇമാം മാലിക് (﵀) നിവേദനം ചെയ്ത് ഒരു നബിവചനത്തിന്‍െറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലെ ആളുകളെ അല്ലാഹു വിളിക്കും. അവര്‍ സന്തോഷത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടി അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യും. അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിക്കും: 'നിങ്ങള്‍ തൃപ്തിപ്പെട്ടുവോ?' അവര്‍ ഉത്തരം പറയും: 'റബ്ബേ! മനുഷ്യ സൃഷ്ടികള്‍ക്കൊന്നും നീ കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്തത്ര (അനുഗ്രഹങ്ങള്‍) നീ ഞങ്ങള്‍ക്ക് നല്‍കിയിരിക്കെ, ഞങ്ങള്‍ തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കുവാന്‍ എന്താണു കാരണമുള്ളത്?!' അപ്പോള്‍ അല്ലാഹു പറയും: 'അതിനെക്കാള്‍ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു കാര്യം ഞാന്‍ നിങ്ങള്‍ക്കു നല്‍കട്ടെയോ?' അവര്‍ പറയും: 'റബ്ബേ! എന്താണ് അതിനെക്കാള്‍ ശ്രഷ്ഠമായുള്ളത്?' അല്ലാഹു പറയും: 'ഞാന്‍ നിങ്ങളില്‍ എന്‍െറ പ്രീതി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഞാന്‍ ഇനി ഒരു കാലത്തും നിങ്ങളോട് കോപിക്കുകയില്ല'. (ബു ; മു.) അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങളെയെല്ലാം നിന്‍െറ മഹത്തായ പ്രീതി ലഭിക്കുന്ന മഹാഭാഗ്യവാന്‍മാരില്‍ ഉള്‍പ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കേണമേ! അമീന്‍.

വിഭാഗം-10

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ جَـٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَـٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾

73 ഹേ, നബിയേ, അവിശ്വാസികളോടും, ക പടവിശ്വാസികളോടും സമരം നടത്തി ക്കൊള്ളുക; അവരോടു പരുഷത കാണി ക്കുകയും ചെയ്യുക. അവരുടെ സങ്കേതം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. (ആ) തിരി ച്ചെത്തുന്ന (മടക്ക)സ്ഥാനം എത്രയോ ചീ ത്തയും!

---

73 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ, നബിയേ. جَاهِدِ ജിഹാദു (സമരം) ചെയ്യുക. الْكُفَّارَ അവിശ്വാസികളോട്. وَالْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളോടും. وَاغْلُظْ പരുഷത (കാഠിന്യ-ഊക്ക്-നിര്‍ദ്ദയത) കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക. عَلَيْهِمْ അവരോട്, അവര്‍ക്കെതിരില്‍. وَمَأْوَاهُمْ അവരുടെ സങ്കേത അഭയസ്ഥാനം. جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു. وَبِئْسَ വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത (മോശം). الْمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തുന്ന (മടക്ക) സ്ഥാനം.

'സമരം ചെയ്യുക' എന്ന് അര്‍ത്ഥം കല്‍പിക്കപ്പെടാറുള്ള جاهد (ജാഹിദ്) എന്ന ക്രിയയുടെ ധാതുരൂപം مجاهدة (ജിഹാദ്) എന്നും (മുജാഹദത്ത്) എന്നും വരും. ഇതിന് ഇമാം റാഗിബ് (﵀) അര്‍ത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് 'ശത്രുവെ ചെറുക്കുന്നതില്‍ കഴിവ് മുഴുവന്‍ വിനിയോഗിക്കല്‍' എ ന്നാകുന്നു. ജിഹാദ് പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള ശത്രുവിനോടും, പിശാചിനോടും, സ്വന്തം ദേഹത്തോ

ടും എന്നിങ്ങിനെ മൂന്ന് തരത്തിലുണ്ടാകാമെന്നും തുടർന്ന് കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും നബിവാക്യങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ദേഹംകൊണ്ടും, ധനംകൊണ്ടും, കൈക്കൊണ്ടും നാവുകൊണ്ടും ജിഹാദ് ഉണ്ടാകുമെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളുമായി പടക്കളത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കൊണ്ട് നടത്തപ്പെടുന്ന ധർമ്മയുദ്ധങ്ങൾ വരെയുള്ള എല്ലാതരം സമരങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണ് 'ജിഹാദ്' എന്നും, സന്ദർഭത്തിനും പരിതസ്ഥിതിക്കുമനുസരിച്ചു സമരമുറകൾ വ്യത്യാസപ്പെടുമെന്നും ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്.

അവിശ്വാസികളോടുള്ള സമരത്തിൽ ധർമ്മ യുദ്ധമാണ് പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം. കപടവിശ്വാസികളോടുള്ള സമരത്തിൽ യുദ്ധം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും നിരത്തിക്കാട്ടുക, സത്യവിരുദ്ധമായ വാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുക, നിയമനടപടികൾ എടുക്കുക മുതലായവയാണ് അവരോടുള്ള സമരമുറകൾ. നബി (ﷺ) സ്വീകരിച്ചതും അതുതന്നെയായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. സത്യവിശ്വാസികളോട് പാർശ്വം താഴ്ത്തി സൗമ്യമായ രീതിയിൽ പെരുമാറണമെന്ന് (26:215ൽ) നബി (ﷺ) യോട് ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അതേ സമയത്ത് അവിശ്വാസികളോടും കപടവിശ്വാസികളോടും പരുഷമായി പെരുമാറണം (**اغلظاعليهم**) എന്നും കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

يَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ مَا قَالُوا۟ وَلَقَدْ قَالُوا۟ كَلِمَةَ ٱلْكُفْرِ وَكَفَرُوا۟ بَعْدَ إِسْلَـٰمِهِمْ وَهَمُّوا۟ بِمَا لَمْ يَنَالُوا۟ ۚ وَمَا نَقَمُوٓا۟ إِلَّآ أَنْ أَغْنَىٰهُمُ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ مِن فَضْلِهِۦ ۚ فَإِن يَتُوبُوا۟ يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۖ وَإِن يَتَوَلَّوْا۟ يُعَذِّبْهُمُ ٱللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾

74 ''തങ്ങൾ (അങ്ങിനെ) പറഞ്ഞിട്ടില്ല'' എന്ന് അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്തു പറയുന്നു; തീർച്ചയായും, അവർ അവിശ്വാസത്തിൻെറ വാക്ക് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടുതാനും. അവരുടെ 'ഇസ്‌ലാമി'നു ശേഷം അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു അവർ പ്രാപിക്കാത്ത (അഥവാ നേടിക്കഴിയാത്ത)തിന് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവും, അവൻെറ റസൂലും അവൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്ക് ഐശ്വര്യം നൽകിയെന്നുള്ളതിനാലല്ലാതെ (മറ്റൊരു കാരണത്താലും) അവർ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. ആകയാൽ, അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതവർക്ക് ഉത്തമമായിരിക്കും. അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയാണെങ്കിലോ, അവരെ അല്ലാഹു ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്കു ഭൂമിയിൽ ഒരു ബന്ധുമിത്രമാകട്ടെ, സഹായിയാകട്ടെ ഇല്ലതാനും.

74 يَحْلِفُونَ അവർ ശപഥം ചെയ്യുന്നു, സത്യം ചെയ്തു പറയും. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. مَا قَالُوا അവർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന്. وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. كَلِمَةَ വാക്ക് വാക്യം. الْكُفْرِ അവിശ്വാസത്തിൻെറ. وَكَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بَعْدَ ശേഷം, പിറകെ. إِسْلَامِهِمْ അവരുടെ ഇസ്‌ലാമിൻെറ. وَهَمُّوا അവർ ഉദ്ദേശിക്കുക(കരുതുക)യും ചെയ്തു. بِمَا لَمْ يَنَالُوا അവർ പ്രാപിക്കാത്തതിന്, അവർ നേടിയിട്ടില്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി. وَمَا نَقَمُوا അവർ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ല, കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല. إِلاَّ അല്ലാതെ, ഒഴികെ. أَنْ أَغْنَاهُمُ അവരെ ഐശ്വര്യ(ധന്യ)മാക്കിയതിനാൽ. اللهُ وَرَسُولُهُ അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തി(ദയവി)നാൽ. فَإِن يَتُوبُوا എന്നാൽ (ആകയാൽ) അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം. يَكُ അതായിരിക്കും

ആയിത്തീരും. خَيْرًا ഉത്തമം, ഗുണം. لَّهُمْ അവർക്ക്. وَإِن يَتَوَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നുവെങ്കി ലാകട്ടെ. يُعَذِّبْهُمُ اللهُ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും. عَذَابًا ഒരു ശിക്ഷ. أَلِيمًا വേദനയേറിയ. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَالْآخِرَةِ പരത്തിലും. وَمَا لَهُمْ അവർക്കില്ലതാനും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مِن وَلِيٍّ ഒരു ബന്ധു വും, മിത്രവും. وَلاَ نَصِيرٍ ഒരു സഹായിയും ഇല്ല.

ആ കപടവിശ്വാസികൾ എത്രത്തോളം അധഃപതിച്ച് പോയിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എത്രമാത്രം ദുഷിച്ചു് വഷളായിരുന്നുവെന്നും, അതേ സമയത്ത് അല്ലാഹുവും റസൂലും അവരുടെ നേരെ എത്രയധികം വട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ വചനങ്ങൾ മാത്രം മതിയാകും. ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ച സംഭവങ്ങൾ നടന്ന അതേ കാലങ്ങങ്ങളിൽ തന്നെ അവതരിച്ചവയാണവ. അതുകൊണ്ട് ഓരോന്നും അധികം വിശദീകരണമൊന്നും കൂടാതെ സൂചനാ രൂപത്തിലും, ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ലോകാവസാനം വരെ പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ദിവ്യ ഗ്രന്ഥമാണല്ലോ ഖുർആൻ. ആ സ്ഥിതിക്ക് മനുഷ്യോചിതമല്ലാത്ത ആ നികൃഷ്ട ചെയ്തികൾ അപ്പാടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് അതിൻെറ മാന്യതക്കും, പവിത്രതക്കും, അന്തസ്സിനും നിരക്കുന്നതുമായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

ഒന്നാമതായി അവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതും, അവർ അവിശ്വാസത്തിൻെറ വാക്ക് പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, എന്നിട്ട് തങ്ങളത് പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കള്ളസത്യം ചെയ്ത് പറഞ്ഞുവെന്നുമാണ് ...(. يحلفون بالله ما قالوا) ഈ സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ രൂപം എന്തായിരുന്നുവെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും ഒന്നിലധികം രൂപത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് രിവായത്തുകൾ ഇവിടെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടച്ചുകാണാം. അവയിൽ ചിലതോ, അവ മുഴുവനുമോ, അല്ലെങ്കിൽ അവപോലുള്ള മറ്റ് വല്ല സംഭവങ്ങളോ ആസ്പദമാക്കിയായിരിക്കാം അല്ലാഹു ഈ പറഞ്ഞത്.

പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളിൽ കൂടുതൽ ബലവത്തായി കാണുന്ന ഒരു രിവായത്ത് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ൽ നിന്ന് ഇബ്നു ജരീർ, ത്വബ്റാനി, അബുശ്-ശൈഖ് (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതത്രെ. അതിങ്ങിനെയാണ്: റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി, ഒരു വൃക്ഷത്തിൻെറ ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ‘പിശാചിൻെറ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് നിങ്ങളെ നോക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ അടുത്ത് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും. അയാൾ വന്നാൽ നിങ്ങൾ അയാളോട് സംസാരിക്കരുത്.‘ അധികം താമസിയാതെ നീലക്കണ്ണുള്ള ഒരു പുരുഷൻ വന്നു. റസൂൽ (ﷺ) അയാളെ വിളിച്ചിട്ടു ചോദിച്ചു: ‘താനും തൻെറ ആൾക്കാരും എന്തിൻെറ പേരിലാണ് എന്നെ പഴിച്ച് പറയുന്നത്?‘ ആ മനുഷ്യൻ പോയി തൻെറ കൂട്ടുകാരെയും കൂട്ടിവന്നു. എന്നിട്ട് തങ്ങൾ ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്ത് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, റസൂൽ (ﷺ) അവർക്ക് വിട്ട് കൊടുത്തു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ വചനം അവതരിച്ചു. ഇതാണാരിവായത്ത്.

മറ്റു ചില രിവായത്തുകളുടെ ചുരുക്കം: (1) ഒരു അൻസാരിയും ജുഹൈനാ ഗോത്രക്കാരനായ ഒരാളും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു ശണ്ഠയിൽ ഇടപെട്ടുകൊണ്ട് കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യു പറഞ്ഞു: നമ്മുടെയും മുഹമ്മദിൻെറയും ഉപമ ‘നിൻെറ നായയെ നീ കൊഴുപ്പിച്ച് (തടിപ്പിച്ച്) കൊള്ളുക-അത് നിന്നെ തിന്നുകളയും‘എന്ന് ഒരാൾ പറഞ്ഞത് പോലെയാകുന്നു. (2) വേറൊരിക്കൽ അവൻ പറഞ്ഞു: ‘നാം മദീനായിൽ തിരച്ചെത്തിയാൽ, മാന്യന്മാർ നിന്ദ്യന്മാരെ പറുത്താക്കുന്നതാണ്.‘ (3) ജുല്ലാസ് എന്ന് പേരായ ഒരാൾ പറഞ്ഞു: ‘മുഹമ്മദ് ഈ പറയുന്നതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ നാം കഴുതകളെക്കാൾ മോശപ്പെട്ടവരായിരിക്കണമല്ലോ.‘ ഈ വാക്കുകളെക്കുറിച്ച് അതതിൻെറ വാക്താക്കളെ വിളിച്ച് നബി (ﷺ) ചോദിച്ച

പ്പോൾ, തങ്ങൾ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. എന്നാൽ, ജുല്ലാസ് പിന്നീട് ഖേദിച്ച് മടങ്ങിയെന്നും അത് സംബന്ധിച്ച രിവായത്തിൽ കാണാം. ഏതായാലും-ഈ രിവയാത്തുകൾ എല്ലാം ശരിയാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ശരി-ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്: നബി (ﷺ) തബൂക്കിൽ കുറെ ദിവസം താമസിച്ച ശേഷമാണ് അവിടെ നിന്ന് മടക്കയാത്രയുണ്ടായത്. ആ യാത്രയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന കപടവിശ്വാസികളിൽനിന്ന് ആ കാലത്തിന്നിടയിൽ അവരുടെ തനിനിറം വ്യക്തമാക്കുന്ന പലതും സംഭവിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ പലതിനെപ്പറ്റിയും ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നബി (ﷺ) യെ പഴിക്കുകയോ, ഖുർആനെ പരിഹസിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള എല്ലാ സംസാരങ്ങളും അവിശ്വാസത്തിൻെറ ബഹിർ ഗമനമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അത്കൊണ്ടാണ് ആ കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി **وكفروابعد اسلامهم** (അവരുടെ ഇസ്ലാമിനു ശേഷം അവർ അവിശ്വസിച്ചു) എന്ന് ഇവിടെയും **قد كفرتم بعد ايمانكم** (നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന് ശേഷം നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു) എന്നും 66-ാം വചനത്തിലും പ്രസ്തവിച്ചതും. ഒരിക്കൽ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച് വിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തിയവരാണവർ. അതിന്ശേഷം, അവരുടെ മനസ്സിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന അവിശ്വാസം വാക്കിലൂടെയും, പ്രവൃത്തിയിലൂടെയും പ്രകടമാക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തതെന്ന് താൽപര്യം.

കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച മറ്റൊരുകാര്യം **وهموا بمالم ينالوا** (അവർ പ്രാപിക്കാത്തതിന്-അഥവാ അവർ നേടിയിട്ടില്ലാത്തതിന്-അവർ ഉദ്ദേശിച്ചു) എന്നാകുന്നു. അവർക്ക് ചില താൽപര്യങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു ; അതിനായി അവർ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തു: പക്ഷേ, അതൊന്നും അവർക്ക് സാധിക്കുകയുണ്ടായില്ല എന്ന് സാരം. ഈ വിഷയവും ഏതാണെന്ന് അല്ലാഹു വിശദമാക്കിയിട്ടില്ല. അഹ്മദു, ബൈഹഖി (رحمهما الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സംഭവം ഇവിടെ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. കപട വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിരുപ്പ് കൂടുതൽ തുറന്നു കാട്ടുന്ന ആ സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു:

തബൂക്കിൽ നിന്ന് മടങ്ങുമ്പോൾ, നബി (ﷺ) അഖബയിലൂടെ (ഇടുങ്ങിയകുന്നിൽചരിവിലൂടെ)യായിരുന്നു പോന്നത്. ആ വഴിക്ക് മറ്റുള്ളവർ പോരരുതെന്നും, അഥവാ താഴ്വര വഴി പോന്നുകൊള്ളണമെന്നും ഒരാളെ വിട്ട് നബി (ﷺ) പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ ഒട്ടകത്തിൻെറ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചുകൊണ്ടും, പിന്നിൽ നിന്ന് അതിനെ തെളിച്ചുകൊണ്ടും ഹുദൈഫ (رضي الله عنه) യും, അമ്മാറും (رضي الله عنه) നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പിന്നാലെ ഒരു വാഹനസംഘം വന്നെത്തി. ഇടുങ്ങിയ ആ വഴിയിൽ, ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് അവരെ തിരക്കുകയും, അങ്ങനെ നബി (ﷺ) യെ താഴെ വിഴ്ത്തി അപായപ്പെടുത്തുകയും വേണമെന്നായിരുന്നു ആ സംഘത്തിൻെറ പരിപാടി. ഈ രഹസ്യം നബി (ﷺ) ക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. പിന്നാലെ നിന്നിരുന്ന സഹാബി-അമ്മാർ رضي الله عنه, അല്ലെങ്കിൽ ഹുദൈഫ رضي الله عنه- അവരെ തടുക്കുകയും, നബി (ﷺ) വാഹനപ്പുറത്ത് നിന്നിറങ്ങി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തു. ആ സംഘത്തിലെ ആളുകൾ ആരൊക്കെയായിരുന്നുവെന്നറിയാമോ എന്ന് നബി (ﷺ) ആ സഹാബിയോട് ചോദിച്ചു. അവർ മുഖംമൂടി ധരിച്ചിരുന്നു. അവരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. എന്നാലും വാഹനങ്ങളെ പൊതുവിൽ മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞു. രാത്രിയിലായിരുന്നു സംഭവമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അവർ വന്നതിൻെറ രഹസ്യം ഇന്നതായിരുന്നുവെന്നും, അവർ ഇന്നിന്നവരായിരുന്നുവെന്നും നബി (ﷺ) സ്വകാര്യമായി അറിയിച്ചു. എന്നാലവരെ വധിക്കുവാൻ കൽപിച്ചു കൂടെ എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതിങ്ങിനെയായിരുന്നു: 'മുഹമ്മദ് കുറെ ആളുകളെയും കൂട്ടി യുദ്ധത്തിന് പോയിട്ട് വിജയത്തോടെ മടങ്ങുമ്പോൾ അവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞുവെന്ന് അറബികൾ പറഞ്ഞേക്കുമല്ലോ'.

ആ സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പതിനഞ്ചുപേരിൽ മൂന്നുപേർ നിരപരാധികളും ഗൂഢാലോചനയെപ്പറ്റി അറിയാത്തവരുമായിരുന്നുവെന്നും, ബാക്കി പന്ത്രണ്ട് പേരാണ് ആ ക്രൂരകൃത്യത്തിന് ഒരുമ്പെട്ടതെന്നും മുസ്‌ലിം (ﷺ) ന്റെ ഒരു രിവായത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ മറ്റൊരു രിവായത്തിൽ, ആ പന്ത്രണ്ടുപേരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരിക്കലും പ്രവേശിക്കുന്നതല്ലെന്നും, അവരിൽ എട്ട് പേർക്ക് 'ദുബൈലഃ' (ഉള്ളിലുണ്ടാകുന്ന ഒരു തരം അർബ്ബുദരോഗം) പിടിപെടുമെന്നും നബി(ﷺ) പറഞ്ഞതായും വന്നിട്ടുണ്ട്. 'അവർക്ക് പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കാര്യത്തിന് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചു' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഇത്രയൊക്കെ ദുരുദ്ദേശ്യവും, കടുംകൈകളും ആ ദുഷ്ടൻമാരിൽ ഉണ്ടാവാൻ തക്ക യാതൊരു കാരണവും നിലവിലില്ല. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, റസൂലാകട്ടെ, അവരോട് എന്തെങ്കിലും അനീതിയോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്തിട്ടുമില്ല. വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവും റസൂലും അവർക്ക് ഐശ്വര്യം-അഥവാ ധനം-സമ്പാദിച്ച് കൊടുത്തുവെന്നുള്ളത് മാത്രമാകുന്നു. (وما نقموا إلا أن أغنا هم الله..) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ നന്ദികേടിന്റെ കാഠിന്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഗനീമത്തിലും മറ്റുമുള്ള വിഹിതങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളെപ്പോലെ അവർക്കും ലഭിച്ചിരുന്നതിനെയാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അങ്ങേഅറ്റം അപലപനീയമായ ഈ നന്ദികേടും ധിക്കാരവുമെല്ലാമുണ്ടായിട്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക: (فان يتوبوا بك خيرا لهم) (എന്നാൽ, അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം, അതവർക്ക് ഉത്തമമായിരിക്കും.) അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം എത്ര വിശാലം! ഇല്ലെങ്കിലോ? ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വേദനയേറിയ കടുത്ത ശിക്ഷ തന്നെ. പരലോകത്ത് അവർക്ക് ആരുടെയും സഹായമുണ്ടാകുകയില്ലെന്ന് തീർച്ച തന്നെ. ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഭൂമിയിലും തന്നെ ആരും അവരെ സഹായിക്കുവാനോ, രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്ന് കൂടി അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. (وإن يتولوا يعذبهم – الاية) അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ ഈ താക്കീത് ഫലത്തിൽ വരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരും മുസ്‌ലിംകളും തമ്മിൽ സമ്പർക്കമില്ലാതായിത്തീർന്നു. അവർക്ക് കൂട്ടുകെട്ടിനുണ്ടായിരുന്ന യഹൂദികൾ മദീനാ പരിസരങ്ങളിൽ നിന്ന് തുടച്ച് നീക്കപ്പെട്ടു. മുശരിക്കുകളാകട്ടെ, ഇസ്‌ലാമിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവരുടെ ഗതികേടുകളെപ്പറ്റി ചിലതെല്ലാം താഴെ വചനങ്ങളിൽ എനിയും കാണാവുന്നതാണ്.إن شاء الله

75 അവരിലുണ്ട്, അല്ലാഹുവുമായി കരാർ [ഉടമ്പടി] നടത്തിയ ചിലരും: സത്യമായും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അവൻ ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ ദാനധർമ്മം ചെയ്യുകയും, ഞങ്ങൾ സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവരായിരിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന്.

۞ وَمِنْهُم مَّنْ عَـٰهَدَ ٱللَّهَ لَئِنْ ءَاتَىٰنَا مِن فَضْلِهِۦ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿٧٥﴾

76 എന്നിട്ട്, അവൻ [അല്ലാഹു] തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അവർക്കു നൽകിയപ്പോൾ, അവർ അതിൽ ലുബ്ധ് കാണിക്കുകയും, അവഗണിച്ചവരായുംകൊണ്ട് അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു.

فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُم مِّن فَضْلِهِۦ بَخِلُوا۟ بِهِۦ وَتَوَلَّوا۟ وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

77 അതിനാൽ, അവനെ[അല്ലാഹുവിനെ] അവർ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസം വരേക്കും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അത് [ലുബ്ധ്] കാപട്യം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു; (അതെ) അവർ അല്ലാഹുവിനോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതിനെ അവർ ലംഘിച്ചതു നിമിത്തവും,

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِى قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُۥ بِمَآ أَخْلَفُوا۟ ٱللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا۟ يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

അവർ വ്യാജം പറഞ്ഞിരുന്നതു നിമിത്ത വും.

78 അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു അവരുടെ രഹസ്യവും, അവരുടെ ഗൂഢമന്ത്രവും അറിയുമെന്നും അല്ലാഹു അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണെന്നും?!

أَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

---

75 وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്, അവരിൽ പെട്ടതാണ്. مَّنْ عَاهَدَ കരാർ ചെയ്ത ചിലർ, ഉടമ്പടി നടത്തിയവർ. اللهَ അല്ലാഹുവുമായി, അല്ലാഹുവിനോട്. لَئِنْ آتَانَا തീർച്ചയായും(സത്യമായും) അവൻ നമുക്ക് തന്നെങ്കിൽ, നൽകുന്ന പക്ഷം. مِن فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ (ദയവിൽ) നിന്ന്. لَنَصَّدَّقَنَّ നിശ്ചയമായും നാം ദാനധർമ്മം ചെയ്ക തന്നെ ചെയ്യും. وَلَنَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും നാമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. مِنَ الصَّالِحِينَ സജ്ജനങ്ങളിൽ, സദ്‌വൃത്തരിൽ പെട്ട (വർ).. 76 فَلَمَّا آتَاهُم എന്നിട്ട് അവൻ അവർക്ക് നൽകിയപ്പോൾ. مِّن فَضْلِهِ തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് (ദയവിനാൽ). بَخِلُوا بِهِ അതിനാൽ (അതിനെപ്പറ്റി) അവർ ലുബ്ധ് (പിശുക്ക്) കാണിച്ചു. وَتَوَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്തു. وَّهُم അവരായിക്കൊണ്ട്. مُّعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുപോകുന്ന (അവഗണിക്കുന്ന)വർ.. 77 فَأَعْقَبَهُمْ അതിനാൽ അവൻ (അല്ലാഹു) കലാശിപ്പിച്ചു (പകരം നൽകി), അത് (ലുബ്ധ്) ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. نِفَاقًا കാപട്യം. فِي قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. إِلَىٰ يَوْمِ ദിവസം വരെ. يَلْقَوْنَهُ അവർ അവനെ കണ്ടുമുട്ടും. بِمَا أَخْلَفُوا അവർ എതിരുകാണിച്ച(ലംഘിച്ച)തു നിമിത്തം. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. مَا وَعَدُوهُ അവർ അവനോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതിനെ. وَبِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും. يَكْذِبُونَ അവർ വ്യാജം (കളവ്) പറയുക78 أَلَمْ يَعْلَمُوا അവർക്കറിഞ്ഞു കൂടേ, അവരറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. يَعْلَمُ അവൻ അറിയും (എന്ന്). سِرَّهُمْ അവരുടെ രഹസ്യം, സ്വകാര്യം. وَنَجْوَاهُمْ അവരുടെ ഗൂഢസംസാരവും, മന്ത്രവും. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും. عَلَّامُ വളരെ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവൻ. الْغُيُوبِ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ.

ഈ വചനങ്ങളിലെ പ്രസ്താവനകൾക്ക് ആസ്പദമായ സംഭവവും ഏതാണെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഇതിലെ ആരോപണങ്ങൾക്കും, വിവരണങ്ങൾക്കും, ഉദാഹരണമായ ഒരു സംഭവം ഇബ്നു ജരീർ, ഇബ്നു അബിഹാതിം, ത്വബ്റാനീ (رحمهم الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

ഥഅ്‌ലബത്തുബ്നു ഹാത്വിബ് (ثعلبة بن حاطب) എന്ന് പേരായ ഒരു അൻസാരി നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് തനിക്ക് കുറേ ധനം നൽകുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാത്ഥിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. ധനം കിട്ടിയാൽ വേണ്ടുന്ന വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം താൻ അത് ചിലവഴിച്ച് കൊള്ളാമെന്ന് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അൽപമായി കിട്ടിയിതിന്റെ നന്ദി കാണിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമെന്നും, അധികമായി കിട്ടിയാൽ നന്ദികേടുണ്ടായിത്തീരുമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് അയാളെ നബി (ﷺ) പലവട്ടം മടക്കി അയക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അയാൾ വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുകയായി. ഒടുക്കം, അദ്ദേഹത്തിന് ധനം നൽകണേ എന്ന് നബി (ﷺ) പ്രാർത്ഥിച്ചു. അങ്ങനെ, അയാൾ കുറച്ച് ആടുകളെ വാങ്ങി, അത് വേഗം വേഗം പെരുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അൽപം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഥഅ്‌ലബത്ത് ഒരു കണക്കറ്റ ധനത്തിന്റെ ഉടമയായിത്തീർന്നു. ക്രമേണ, ജമാഅത്ത് നമസ്കാരത്തിനും, ജുമുഅ മുതലായതിനും സംബന്ധിക്കാതായി. (103-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം) ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് സകാത്ത് പിരിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള കൽപന കിട്ടിയപ്പോൾ, നബി (ﷺ) അയാളുടെ അടുക്കലേക്ക് സകാത്തിന്റെ ഓഹരിക്കു വേണ്ടി ആളുകളെ അയച്ചു. അയാൾ നന്ദികെട്ട ചില വാക്കുകൾ പറയുകയും, ഇത് ഒരു തരം കപ്പം-അഥവാ നികുതി-വസൂലാക്ക

ലാണ് എന്നും മറ്റും അക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. സക്കാത്ത് നൽകാതെ അവരെ മടക്കി അയച്ചു. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചപ്പോൾ , അയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളിൽ ചിലർ അയാളെ വിവരമറിയിച്ചു. താൻ ഒറ്റപ്പെട്ടുപോയെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, സകാത്ത് കൊടുക്കുവാൻ അയാൾ തയ്യാറായെങ്കിലും, അത് സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു എന്നെ തടഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞ് കൊണ്ട് നബി (ﷺ) അത് സ്വീകരിച്ചില്ല. പിന്നീട് നബി (ﷺ) യുടെ കാലശേഷം അബൂബക്കർ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ (رضي الله عنهم) എന്നിവരുടെ കാലങ്ങളിലും അയാൾ സക്കാത്ത് നൽകുവാൻ തയ്യാറായപ്പോൾ, നബി (ﷺ) സ്വികരിക്കാത്തത് തങ്ങളും സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് ഒഴിവാകുകയാണ് ചെയ്തത്. ഉസ്മാർ (رضي الله عنه) ൻെറ കാലത്ത് ഥഅ്ലബത്ത് മരണമടയുകയും ചെയ്തു. ഇതാണാ സംഭവം. ഈ സംഭവം ചില കാരണങ്ങളാൽ വിശ്വാസയോഗ്യമാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ച് കൂടാത്തതാണ്.

ഈ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശം പ്രസ്തുത സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നാലും, അല്ലെങ്കിലും, ഇത്തരത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ് അവയിലെ താക്കീതുകൾ എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. നബി (ﷺ) യുടെ കാലം തൊട്ട് ഇന്നുവരെയും ഇത്തരക്കാർ ധാരാളം ഉണ്ടതാനും. കാലം കഴിയുന്തോറും എണ്ണത്തിൽ വർദ്ധനവല്ലാതെ ഇല്ല. ഐശ്വര്യവും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചാൽ ''അങ്ങനെ ചെയ്യും, ഇങ്ങിനെ ചെയ്യും'' എന്നൊക്കെ കരുതുകയും പറയുകയും ചെയ്യുക. അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിച്ച് കിട്ടിയാൽ അതൊക്കെ മറന്ന് കളയും, സ്വേച്ഛകൾക്ക് അടിമപ്പെടുകയും ചെയ്യുക. വാസ്തവത്തിൽ, കപട വിശ്വാസികളുടെ ലക്ഷണങ്ങളായി നബി (ﷺ) എണ്ണിയിട്ടുള്ള മൂന്ന് കാര്യങ്ങളും-വർത്തമാനത്തിൽ കളവ് പറയലും, വാഗ്ദത്തം ലംഘിക്കലും, വിശ്വാസവഞ്ചന ചെയ്യലും എന്നീ മൂന്ന് ദുർഗ്ഗുണങ്ങളം-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ദുസ്വഭാവമാണിത്. ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ''അവർ അല്ലാഹുവിനോട് ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടും, അവർ വ്യാജം പറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർ അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസം വരേക്കും-അഥവാ അവരുടെ മരണം വരെ-അവരിൽ കാപട്യം വരുത്തിത്തീർത്തു'' വെന്ന് 77-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം കാപട്യത്തിൻെറ കറ ബാധിക്കത്തെ നിഷ്കളങ്കരായ അടിയാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ, അമീൻ.

ٱلَّذِينَ يَلۡمِزُونَ ٱلۡمُطَّوِّعِينَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ فِي ٱلصَّدَقَٰتِ وَٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهۡدَهُمۡ فَيَسۡخَرُونَ مِنۡهُمۡ سَخِرَ ٱللَّهُ مِنۡهُمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

79 യാതൊരു കൂട്ടരത്രെ (അവർ): ദാനധർമ്മങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, സത്വവിശ്വാസികളിൽനിന്നും സ്വമേധയാ (പുണ്യം) ചെയ്യുന്നവരെയും, തങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനം [അദ്ധ്വാനിച്ചു കിട്ടിയത്] അല്ലാതെ ലഭിക്കാത്തവരെയും അവർ കുറവാക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അവർ അവരെക്കുറിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നു. അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പരിഹസിച്ചിരിക്കുകയാണ്; അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

---

79 الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. يَلْمِزُونَ കുറവാക്കുന്ന, അവർ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. الْمُطَّوِّعِينَ സ്വമേധയാ ചെയ്യുന്നവരെ, പുണ്യം ചെയ്യുന്നവരെ. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന്. فِي الصَّدَقَاتِ ദാനധർമ്മങ്ങളിൽ (ധർമ്മങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ). وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെയും. لاَ يَجِدُونَ അവർക്ക് ലഭിക്കയില്ല, അവർ കണ്ടെത്തുന്നില്ല. إِلاَّ جُهْدَهُمْ അവരുടെ അദ്ധ്വാനം (അദ്ധ്വാനിച്ച് കിട്ടിയത്) അല്ലാതെ, ഞെരുക്കം (ഞെരുങ്ങി സാധിച്ചത്) ഒഴികെ. فَيَسْخَرُونَ അങ്ങനെ അവർ പരിഹസിക്കും, പരിഹസിക്കുന്നു. مِنْهُمْ അവരെക്കുറിച്ച്. سَخِرَ اللهُ അല്ലാഹു പരിഹസിച്ചിരിക്കുന്നു. مِنْهُمْ അവരെക്കുറിച്ച്. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ

58 ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, നബി (ﷺ) ധർമ്മസ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിച്ച് കൊടുത്തതിൽ നീതിപാലിക്കുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ കുറ്റവും കുറവും ആരോപിച്ച ആ കപടൻമാരുണ്ടോ മറ്റുള്ളവരെ ഒഴിവാക്കുന്നു.?! അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് സംഭാവന നൽകുവാൻ വേണ്ടി നബി (ﷺ) സത്യവിശ്വാസികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ, അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു ഔഫ് (رضي الله عنهم) മുതലായ പല സഹാബികളും വലിയ വലിയ തുകകൾ സംഭാവന നൽകുകയുണ്ടായി. നിർബ്ബന്ധത്തിനോ, പരപ്രേരണക്കോ വഴങ്ങിയായിരുന്നില്ല-അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും മാത്രം മോഹിച്ചായിരുന്നു-അതെല്ലാം. പക്ഷേ, അതൊക്കെ, ജനങ്ങളെ കാണിക്കുവാനും, കീർത്തി നേടുവാനുമാണെന്ന് കപടവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് ചിലർക്ക് വലിയ സംഖ്യകൾ നൽകുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിന് കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ധ്വാനിച്ചും കൂലിപ്പണിയെടുത്തും തങ്ങളുടെ കഴിവിൻെറ പരമാവധി അവരും സംഭാവനകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇത് കേവലം ചെറിയതോതിലായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവരെപ്പറ്റി, അവർക്ക് ഭ്രാന്താണെന്നും, അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും ഇതിൻെറ ആവശ്യമില്ലെന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞ് പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്.

അബുമസ്ഊദിൽ ബദ്‌രീ (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: സദഖയെ (ധർമ്മത്തെ) സംബന്ധിച്ച് ആയത്ത് അവതരിച്ചപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പുറത്ത് (കൂലിക്ക്) ചുമടേറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരാൾ വന്ന് വലിയൊരു സംഖ്യ ധർമ്മം ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ (കപടവിശ്വാസികൾ) പറഞ്ഞു: ഇയാൾ ആളെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചെയ്തതാണെന്ന്. വേറൊരാൾ ഒരു 'സ്വാഉം'(*) കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ഇയാളുടെ സ്വാഇന് ആവശ്യമില്ലാത്തവനാണ് എന്ന്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ .... الذين يلمزون എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അവതരിച്ചു. (ബു: മു.)

ٱسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِن تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٨٠﴾

80 (നബിയെ) അവർക്കുവേണ്ടി നീ പാപമോചനം തേടിക്കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് പാപമോചനം തേടാതിരിക്കുക: അവർക്കുവേണ്ടി നീ എഴുപതു പ്രാവശ്യം പാപമോചനം തേടിയാലും അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്ത് കൊടുക്കുകയില്ലതന്നെ. അത്, അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലിലും അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

---

80 اسْتَغْفِرْ നീ പാപമോചനം തേടുക. لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി. أَوْلاَ تَسْتَغْفِرْ അല്ലെങ്കിൽ നീ പാപമോചനം തേടാതിരിക്കുക. لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി. إِن تَسْتَغْفِرْ നീ പാപമോചനം തേടിയെങ്കിൽ (തേടിയാലും). لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി. سَبْعِينَ എഴുപത്. مَرَّةً പ്രാവശ്യം. فَلَن يَغْفِرَ എന്നാൽ പൊറുക്കുകയില്ല തന്നെ. اللهُ അല്ലാഹു. لَهُمْ അവർക്ക്. ذَلِكَ അത് (കാരണം). بِأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്ടാണ്. كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നത്). بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرَسُولِهِ

* നാലു 'മുദ്ദു' ചേർന്ന അളവത്രെ 'സ്വാഉ' (صاع) രണ്ടു കൈയും കൂട്ടി വാരിയാൽ കിട്ടുന്ന ഒരു അളവാണ് മുദ്ദു എന്നു പറയാം.

അവൻെറ റസൂലിലും. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. لاَ يَهْدِي അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ. الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ, ദുർന്നടപ്പുകാരായ.

കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ചെയ്തികളും വളരെയധികം അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചുവല്ലോ. അങ്ങിനെയുളള അവർക്ക് അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുത്ത് കൊടുക്കുകയില്ലെന്നും അതിനുളള കാരണം ഇന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അവരുടെ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി നബി (ﷺ) പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. പ്രാർത്ഥിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. കാരണം, അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിശ്വാസികളാകുന്നു. അവിശ്വാസികളുടെ പാപം പൊറുത്ത് കൊടുത്ത് അവരെ സൻമാർഗ്ഗികളാക്കിത്തീർക്കുകയെന്നുളളത് അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമ ചട്ടത്തിന് നിരക്കാത്തതാകുന്നു. ان الله لايغفر ان يشرك به ... (നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്ക് ചേർക്കപ്പെടുന്നതിനെ അവൻ പൊറുക്കുകയില്ല. അതിന്നിപ്പുറമുളളത് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്ത് കൊടുക്കുന്നതുമാണ്.) എന്ന് സൂ: നിസാഉ്: 48 ലും 116 ലും അവൻ ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുളളതാണ്.

سبعين مرة (എഴുപത് പ്രാവശ്യം) എന്ന് പറഞ്ഞത് ആ എണ്ണത്തെ കൃത്യമായി ഉദ്ദേശിച്ച് കൊണ്ടല്ല. അധികം പ്രാവശ്യം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാകുന്നു. മലയാളത്തിൽ നാം, ആധിക്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'നൂറും, ആയിരവും' എന്നൊക്കെ പറയുന്നതുപോലെ, അറബി ഭാഷയിൽ ''എഴുപതും, എഴുനൂറു''മൊക്കെ ഉപയോഗിക്കുക സാധാരണമാകുന്നു.

വിഭാഗം-11

فَرِحَ ٱلْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَٰفَ رَسُولِ ٱللَّهِ وَكَرِهُوٓا۟ أَن يُجَٰهِدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَالُوا۟ لَا تَنفِرُوا۟ فِى ٱلْحَرِّ ۗ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا ۚ لَّوْ كَانُوا۟ يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

81 പിന്നോക്കം നിറുത്തപ്പെട്ടവർ [യുദ്ധയാത്രപോകാതെ പിന്തി നിന്നവർ] അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിനെതിരായുളള അവരുടെ ഇരുപ്പിൽ സന്തോഷം പൂണ്ടിരിക്കുന്നു; തങ്ങളുടെ ധനംകൊണ്ടും, ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുന്നതിനെ അവർ വെറുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ''നിങ്ങൾ (ഈ) ഉഷ്ണത്തിൽ (യുദ്ധത്തിനു) പുറപ്പെട്ടു പോകേണ്ട'' എന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. പറയുക: ''ജഹന്നമിൻെറ [നരകത്തിൻെറ] അഗ്നി, കൂടുതൽ ഉഷ്ണം കഠിനമായതാണ്.'' അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ!

فَلْيَضْحَكُوا۟ قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا۟ كَثِيرًا جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

82 അതിനാൽ, അവർ അല്പം ചിരിച്ചുകൊളളട്ടെ, അധികം കരയുകയും ചെയ്തുകൊളളട്ടെ; അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിന് പ്രതിഫലമായിട്ട്!

---

81 فَرِحَ സന്തോഷം കൊണ്ട്, ആഹ്ളാദിച്ചു. الْمُخَلَّفُونَ പിന്നോക്കം നിറുത്തപ്പെട്ടവർ (പിന്തിനിന്നവർ). بِمَقْعَدِهِمْ അവരുടെ ഇരുപ്പുകൊണ്ട്, ഇരുപ്പിടത്തിൽ. خِلاَفَ എതിരിൽ. رَسُولِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ. وَكَرِهُوا അവർ വെറുക്കുകയും ചെയ്തു. أَن يُجَاهِدُوا അവർ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെ. بِأَمْوَالِهِمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ(ധനം)കൊണ്ട്. وَأَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (ദേഹങ്ങൾ)കൊണ്ടും. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു.

لاَ تَنفِرُوا നിങ്ങൾ (യുദ്ധത്തിന്ന്) പുറപ്പെട്ടു പോകരുത്. فِي الْحَرِّ ഉഷ്ണത്തിൽ, ചൂടിൽ. قُلْ പറയുക. نَارُ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൻെറ അഗ്നി (തീ) . أَشَدُّ ഏറ്റം കഠിനമായത്. حَرًّا ചൂട്, ഉഷ്ണം. لَّوْ كَانُوا അവരായിരുന്നെങ്കിൽ. يَفْقَهُونَ (കാര്യം)ഗ്രഹിക്കും.. 82 فَلْيَضْحَكُوا അതിനാൽ അവർ ചിരിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. قَلِيلاً കുറച്ച്, അൽപം. وَلْيَبْكُوا അവർ കരയുകയും ചെയ്യട്ടെ. كَثِيرًا വളരെ, അധികം. جَزَاءً പ്രതിഫലമായിട്ട്. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിന്. يَكْسِبُونَ അവർ തൊഴിലാക്കുക(സമ്പാദിക്കുക-പ്രവർത്തിക്കുക-ചെയ്തു വെക്കുക).

ഉഷ്ണം ശക്തമായിരുന്ന അക്കാലത്ത് തബൂക്കിലേക്കുള്ള യാത്രയുടെ വിഷമങ്ങളും മറ്റും പറഞ്ഞ് റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിക്കെതിരിൽ പ്രചാര വേല നടത്തുകയും, ചില ഉപായങ്ങളുടെ പേരിൽ യാത്രയിൽ നിന്നൊഴിവായി പിന്തിനിൽക്കുകയും ചെയ്ത കപടവിശ്വാസികൾ, തങ്ങൾ ഒഴിവായതിൽ ആഹ്ളാദം കൊള്ളുകയാണ്. ഈ ആഹ്ലാദം നൈമിഷികമാണ്. തീരാത്ത വ്യസനവും കഠിനമായ ശിക്ഷയുമാണവർക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. ഉഷ്ണത്തിൻെറ കാര്യമാണല്ലോ അവർ പൊക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ, അവർക്ക് അനുഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന നരകാഗ്നിയുടെ ഉഷ്ണം അതിനേക്കാൾ എത്രയോ കഠിനതരമാണെന്ന് അവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ. അവരുടെ സന്തോഷവും ചിരിയുമൊക്കെ ഒന്ന് കുറച്ച് പകരം അധികമായി കരയുകയും വ്യസനിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യേണ്ടത്. അവരുടെ സ്വന്തം ചെയ്തികൾ തന്നെയാണ് അതിന് കാരണവും എന്ന് സാരം. ഇഹലോകത്തുള്ള അഗ്നിയേക്കാൾ എഴുപതുമടങ്ങ് ഉഷ്ണമേറിയതാണ് നരകാഗ്നിയെന്ന് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി പ്രബലമായ പല ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് സ്മരണീയമാകുന്നു.

فَإِن رَّجَعَكَ ٱللَّهُ إِلَىٰ طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَٱسْتَـْٔذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُل لَّن تَخْرُجُوا۟ مَعِىَ أَبَدًا وَلَن تُقَـٰتِلُوا۟ مَعِىَ عَدُوًّا ۖ إِنَّكُمْ رَضِيتُم بِٱلْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَٱقْعُدُوا۟ مَعَ ٱلْخَـٰلِفِينَ ﴿٨٣﴾

83 (നബിയേ) ഇനി അവരിൽപെട്ട വല്ല വിഭാഗത്തിൻെറ അടുക്കലേക്കും നിന്നെ അല്ലാഹു മട (ക്കി അയ) ക്കുന്ന പക്ഷം. എന്നിട്ട് (വല്ല പടയെടുപ്പിലും) പുറപ്പെടുവാൻ അവർ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുകയും ചെയ്തു (വെങ്കിൽ), എന്നാൽ നീ പറയുക: ''നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും എൻെറ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു പോരുകയില്ലതന്നെ; എൻെറ കൂടെ നിങ്ങൾ ഒരു ശത്രുവോടും യുദ്ധം ചെയ്യുകയുമില്ല തന്നെ. നിങ്ങൾ ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം (പോരാതെ) ഇരിക്കുന്നതിന് തൃപ്തിപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. ആകയാൽ, പിന്തി നിൽക്കുന്നവരോടൊപ്പം നിങ്ങൾ ഇരുന്നു കൊള്ളുവിൻ.''

---

83 فَإِن رَّجَعَكَ ഇനി നിന്നെ മടക്കിയെങ്കിൽ, മടക്കുന്ന പക്ഷം. اللهُ അല്ലാഹു. إِلَى طَائِفَةٍ ഒരു വിഭാഗത്തിലേക്കും, വല്ല കൂട്ടരിലേക്കും. مِّنْهُمْ അവരിൽപെട്ട. فَاسْتَأْذَنُوكَ എന്നിട്ടവർ നിന്നോട് സമ്മതം തേടി(യെങ്കിൽ). لِلْخُرُوجِ പുറപ്പെടുവാൻ. فَقُلْ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) പറയുക. لَّن تَخْرُجُوا നിങ്ങൾ പറുപ്പെട്ട് പോരുകയില്ല തന്നെ. مَعِي എന്നോടൊപ്പം. أَبَدًا ഒരിക്കലും, എക്കാലവും. وَلَن تُقَاتِلُوا നിങ്ങള യുദ്ധം ചെയ്യുകയുമില്ല തന്നെ. مَعِي എന്നോടൊപ്പം. عَدُوًّا ഒരു ശത്രുവോടും. إِنَّكُمْ رَضِيتُم നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. بِالْقُعُودِ ഇരുത്തത്തിന്. أَوَّلَ مَرَّةٍ ആദ്യത്തെ (ഒന്നാം) പ്രാവശ്യം. فَاقْعُدُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇരുന്നുകൊള്ളുക. مَعَ الْخَالِفِينَ പിന്തിയവരോടുകൂടി.

തബൂക്കില്‍ നിന്ന് നബി (ﷺ) മദീനായില്‍ മടങ്ങി എത്തിയ ശേഷം, പിന്നീടുണ്ടായേക്കുന്ന വല്ല പടയെടുപ്പ് യാത്രയിലും പങ്കെടുക്കുവാന്‍ അവര്‍-തബൂക്കിലേക്ക് പോകാതെ മാറിനിന്ന കപടവിശ്വാസികള്‍-അനുവാദം ചോദിച്ചാല്‍ അവരെ അതിന്നനുവദിക്കരുതെന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കല്‍പിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളില്‍നിന്ന് അവരെ വേര്‍തിരിച്ച് കാട്ടി അപമാനിക്കുക മാത്രമല്ല ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം, അവര്‍ കൂട്ടത്തില്‍ പങ്കെടുക്കുന്ന പക്ഷം, കുത്തിത്തിരിപ്പുകളുണ്ടാക്കി നബി (ﷺ) ക്കും, മുസ്‌ലിംകള്‍ക്കും സൈ്വരക്കേടുണ്ടാക്കുവാനും അവര്‍ ശ്രമിക്കുമല്ലോ. തബൂക്കിലേക്കുള്ള പടയെടുപ്പില്‍ പങ്കെടുക്കുവാന്‍ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചപ്പോള്‍, അതിന് കൂട്ടാക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണ് നിങ്ങള്‍ ചെയ്തത്. അപ്പോഴായിരുന്നു നിങ്ങള്‍ പോരേണ്ടിയിരുന്ന ആവശ്യം കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മേലില്‍ ഒരിക്കലും നിങ്ങള്‍ എന്റെ ഒന്നിച്ചു യാത്രകളില്‍ പങ്കെടുക്കുകയോ, ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം നടത്തുകയോ ചെയ്കയില്ല. അഥവാ, അതിന് നിങ്ങളെ അനുവദിക്കുകയില്ല. സൈന്യ നടപടികളില്‍ പങ്കെടുക്കാത്തവരായ സ്ത്രീകള്‍, കുട്ടികള്‍, വൃദ്ധന്‍മാര്‍ മുതലായവരുടെ കൂട്ടത്തില്‍ നിങ്ങളും നാട്ടില്‍ തന്നെ മുടങ്ങിയിരുന്നുകൊള്ളുക. അങ്ങിനെയാണല്ലോ നിങ്ങള്‍ ആദ്യം ചെയ്തത്. മേലിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ മതി. ഈവിധം അവരോട് പറയുവാന്‍ നബി (സ)യോട് അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾

84 (നബിയേ) അവരില്‍നിന്ന് മരണപ്പെട്ടതായ ഒരാളുടെ പേരിലും നീ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അവന്റെ ഖബ്റിങ്കല്‍ നില്‍ക്കുകയും ചെയ്യരുത്. (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവര്‍ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; അവര്‍ തോന്നിയവാസികളായുംകൊണ്ട് മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

84 وَلاَ تُصَلِّ നീ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. عَلَى أَحَدٍ ഒരാളുടെ മേലും. مِّنْهُم അവരില്‍ നിന്ന്. مَّاتَ മരണപ്പെട്ട. أَبَدًا ഒരിക്കലും. وَلاَ تَقُمْ നീ നില്‍ക്കുകയും അരുത്. عَلَى قَبْرِهِ അവന്റെ ഖബറുങ്ങല്‍. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവര്‍. كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവില്‍. وَرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിലും. وَمَاتُوا അവര്‍ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരായിരിക്കെ. فَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികള്‍.

കപടവിശ്വാസികള്‍ക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയിട്ട് കാര്യമില്ല, അല്ലാഹു അവര്‍ക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയില്ല. അവരെ മേലില്‍ യുദ്ധ യാത്രകളില്‍ പങ്കെടുക്കാന്‍ അനുവദിച്ചുകൂടാ, എന്നൊക്കെ മുമ്പ് കല്‍പിച്ചു. അവര്‍ മരണപ്പെട്ടാല്‍പോലും അവരെ മുസ്‌ലിംകളില്‍ നിന്ന് ഒറ്റപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഈ വചനത്തില്‍ കല്‍പിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിംകള്‍ മരണപ്പെട്ടാല്‍ ജനാസ നമസ്കാരം നടത്തേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. മരണപ്പെട്ട ആളുടെ പാപമോചനത്തിനും, അയാള്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള പ്രാര്‍ത്ഥനയാണത്. ഇവര്‍ പുറമെ മുസ്‌ലിംകളായി അഭിനയിക്കുന്നുവെങ്കിലും യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ അവിശ്വാസികളാണ്. അവിശ്വാസത്തില്‍ നിന്ന് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങാതെയാണവര്‍ മരണമടയുന്നതും. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ പേരില്‍ നമസ്കാരം നടത്തുകയും, അവരുടെ ഖബ്റുകളുടെ അടുക്കല്‍ നില്‍ക്കുകയും ചെയ്യരുതെന്ന് കല്‍പിക്കുന്നതെന്നുകൂടി അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

'നമസ്കാരം' കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം ജനാസ നമസ്കാരമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. 'ഖബറിങ്കല്‍ നില്‍ക്കുക' എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ രണ്ട് പ്രകാരത്തിലായിരിക്കാവുന്നതാണ്. (1) ജനാസയോടൊപ്പം പോകുകയും മറമാടുന്നുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങളില്‍ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുക. (2)

മറമാടിയശേഷം, മരണപ്പെട്ട ആൾക്കുവേണ്ടി താഴെ കാണുന്ന പ്രകാരം ഖബ്റിങ്കൽ വെച്ച് പ്രാർത്ഥന നടത്തുക. ഒരു പക്ഷേ, രണ്ടും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുവാനും ഇടയുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഉസ്മാൻ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: മയ്യിത്ത് (മരണപ്പെട്ട ആൾ) മറമാടപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞാൽ നബി (ﷺ) അതിൻെറ അടുക്കൽ നിൽക്കുകയും, എന്നിട്ട് ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്യും: നിങ്ങളുടെ സഹോദരനു വേണ്ടി നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, അവനുവേണ്ടി 'തഥ്ബീത്തി' നെ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. കാരണം, അവൻ ഇപ്പോൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്'. (ദ; ഹാ; ബസ്സാർ.) മരണപ്പെട്ട ആളോട് ഖബ്റിൽ വെച്ച് മലക്കുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്ന് പല ഹദീസികളിലും സ്ഥാപിതമായതാകുന്നു.(*) ആ ചോദ്യവേളയിൽ മറ്റും പതറിപ്പോകാതെ ശരിയായ മറുപടി നൽകുമാറുളള സ്ഥൈര്യവും ഉറപ്പും അദ്ദേഹത്തിന് നൽകുവാൻവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനക്കാണ് 'തഥ്ബീത്ത് (**تثبيت**) നെ ചോദിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ഇബ്റാഹീം, 27-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വരുന്നതാണ്. **انشاء الله**

ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചതിന്ശേഷം കപടവിശ്വാസികളുടെ പേരിൽ നബി (ﷺ) ജനാസ നമസ്രിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു വ്യക്തി കപടവിശ്വാസിയാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ വഹ്യു മുഖാന്തരമോ, അല്ലെങ്കിൽ-സൂ: മുഹമ്മദ് 30-ാം വചനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ-അവരിൽ കാണാവുന്ന ചില പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങൾ മുഖേനയോ നബി (ﷺ) ക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. എന്നാൽ, നബി (ﷺ) യുടെ ശേഷം, നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായ വല്ല അിറവും നേരത്തെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമെ സഹാബികൾക്കുപോലും ഇന്ന ആൾ കപടവിശ്വാസിയാണെന്ന് തീരുമാനിച്ച് നമസ്കാരം നടത്താതിരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുകയുള്ളു. തബൂക്കിൽനിന്ന് മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ, നബി (ﷺ) യെ ഒരു അപകടത്തിൽ പെടുത്തി കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തി പരാജയപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ട് കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാൻ (ﷺ) എന്ന സഹാബിക്ക് നബി (ﷺ) സ്വകാര്യമായി അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അത് പരസ്യമാക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹത്തോട് പറയുകയും ഉണ്ടായ വിവരം അൽപം മുമ്പ് നാം ഉദ്ധരിച്ചുവല്ലോ.(†) അതുകൊണ്ട് കപടവിശ്വാസിയാണെന്ന് സംശയിക്കപ്പെടുന്ന ആളെപ്പറ്റി ഹുദൈഫ (ﷺ) സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടെന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞതിനുശേഷമേ ഉമർ (ﷺ) അയാളുടെ പേരിൽ ജനാസ നമസ്കരിച്ചിരുന്നുള്ളുവെന്ന് വാഖിദീ (ﷺ) യുടെ രിവായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

കപടവശ്വാസികൾ (മുനാഫിഖുകൾ)എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ചെയ്തികളുമായി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട മിക്ക കാര്യങ്ങളും എല്ലാ കാലത്തെ കപടവിശ്വാസികളിലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും യാതൊരുവ്യാഖ്യാനത്തിനും ഒഴികഴിവിനും ഇടമില്ലാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സ്പഷ്ടമായ 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) വെളിപ്പെട്ട് കണ്ടാലല്ലാതെ, വ്യക്തികളെ അവിശ്വാസികളായി വിധി കൽപിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണു. അത് വെളിപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം നിയമപരമായ വിഷയങ്ങളിൽ അവരെയും മുസ്ലിംകളായി ഗണിക്കുവാനേ നബി (ﷺ) യുടെ കാലശേഷം നിവൃത്തിയുള്ളു. ജാഹിലിയ്യത്തിലും ശിർക്കിലുമായിരുന്ന ആളുകൾ-അവർക്ക് നബി (ﷺ) യിലോ, ഖുർആനിലോ ഇസ്ലാമിലോ ഒന്നും തന്നെ വിശ്വാസമില്ലാതെ-താൽക്കാലികമായ ചില

(*) വിശദ വിവരത്തിന് ഖബ്റിലെ സ്ഥിതിഗതികളെസ്സംബന്ധിച്ചു സൂ:യാസീനിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പു നോക്കുക.

(†) ഹുദൈഫ (ﷺ)ക്കു മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു രഹസ്യമായിരുന്നു അത്. അതുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ രഹസ്യക്കാരൻ (صاحب سر رسول الله) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും. ابن كثير

കാര്യലാഭങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി ഇസ്‌ലാമിൻെറ സാക്ഷിമൊഴി നൽകി (ശഹാദത്ത് കലിമ ചൊല്ലി) ഇസ്‌ലാമിൽ കടന്നുകൂടിയവരാണ് നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കപട വിശ്വാസികൾ. അവർക്ക് ഇസ്‌ലാമിൻെറ നേരെയുള്ള യഥാർത്ഥ മനഃസ്ഥിതി അവരുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും എത്രമാത്രം പ്രകടമായിരുന്നു വെന്ന വസ്തുത ഈ സൂറത്തിലെയും മറ്റും നിരവധി ഖുർആൻ വചനങ്ങളാൽ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും അവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടരുതെന്നും, അവരുടെ പേരിൽ നമസ്കരിക്കരുതെന്നും പോലെയുള്ള കൽപനകൾ വരുന്നതുവരേക്കും ബാഹ്യത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളോടെന്നപോലെ അവരോടും പെരുമാറുകയാണ് നബി (ﷺ) ചെയ്തത്. ഇന്നത്തെ കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പെതുവെ പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവരിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഇസ്‌ലാമിൽ പാടെ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരായിരിക്കുകയില്ല. വിശ്വാസത്തിൻെറ ദൗർബ്ബല്യം, അജ്ഞത, സ്വേച്ഛാപരമോ ഐഹികമോ ആയ താൽപര്യങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ ചില കാരണങ്ങളാൽ ഇസ്‌ലാമിക നിമയങ്ങളെ അവഗണിച്ച് പാപങ്ങളിൽ മുഴുകിയവരായിരിക്കും അവർ. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്ത് കാപട്യം വിശ്വാസത്തിലുള്ള കാപട്യം (**نفاق الايمان**) ആയിരുന്നു. പിൽക്കാലത്തെ കാപട്യം അനുഷ്ഠാനത്തിലുള്ള കാപട്യം (**نفاق العمل**) ആകുന്നു. കപടവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന താക്കീതുകളിലും അക്ഷേപങ്ങളിലും ഏറെക്കുറെ രണ്ടുതരം കപടവിശ്വാസികളും ഉൾപ്പെടുന്നതാണുതാനും.

സന്ദർഭവശാൽ മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതായത് ഖുർആനിലും ഹദീസിലും സാധാരണ ഉപയോഗിച്ച് കാണപ്പെടാറുള്ള ഒരു വാക്കാണ് **نفاق الايمان** (ഫാസിഖ്). ''തോന്നിയവാസി, ദുർന്നടപ്പുകാരൻ, ധിക്കാരി, അനുസരണം കെട്ടവൻ'' എന്നൊക്കെയാണിതിന് വാക്കർത്ഥം. ഖുർആനിൽ ഈ വാക്ക് പലപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ച് കാണുന്നത് 'കാഫിറി'നെയും 'മുനാഫിഖി'നെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈ വചനത്തിലെ അവസാന വാക്യം തന്നെ ഇതിന് ഉദാഹരണമാകുന്നു. ''കപടവിശ്വാസികൾ തന്നെയാണു ഫാസിഖുകൾ'' എന്ന് 67-ാം വചനത്തിലും നാം കണ്ടു. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നതിനെയും, അവനോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അതിനുശേഷം ആർ അവിശ്വസിച്ചുവോ അവർ തന്നെയാണ് ഫാസിഖുകൾ'' (നൂർ:55) വേറെയും ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിന് കാണാം. അപ്പോൾ, ഖുർആൻെറ ഭാഷയിൽ **فاسق** (ഫാസിഖ്) എന്ന വാക്ക് 'കാഫിറി'ന് തുല്യമായ ഒരർത്ഥത്തിൽ-അഥവാ അതിനെക്കാൾ ശക്തിയായ ഒരർത്ഥത്തിൽ-ഉള്ളതാണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ പിൽക്കാലത്ത് പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ട് വരുന്നതും പിൽക്കാല മത സാഹിത്യങ്ങളിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നതും നോക്കുമ്പോൾ 'ഫാസിഖ്' എന്ന വാക്ക് കുറേക്കൂടി ലഘുവായ ഒരർത്ഥത്തിലാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ട് വരുന്നത്. അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാപാപം ചെയ്തവൻ, അല്ലെങ്കിൽ ചെറുപാപങ്ങൾ ചെയ്യുക പതിവാക്കിയവൻ എന്ന ഒരു സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലാണ് അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഖുർആൻെറ പ്രയോഗം ഈ അർത്ഥത്തിലല്ലെന്നും, ഒരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി അതു 'ഫാസിഖു'കൾ എന്നു പറമ്പോൾ അത് ഈ അർത്ഥത്തെക്കാൾ വളരെ ഗൗരവമേറിയ ഒരു അർത്ഥത്തിലാണെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. 'ഫിസ്ഖി'ൻെറയും 'നിഫാഖി'ൻെറയും (തോന്നിയവാസത്തിൻെറയും കാപട്യത്തിൻെറയും) കെടുതികളിൽ അകപ്പെടാതെ അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമിൻ. യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

85 അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും, അവരുടെ മക്കളും നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തരുത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവ മൂലം ഇഹത്തിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാനും, അവർ അവിശ്വാസികളായുംകൊണ്ട്	وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَٰلُهُمْ وَأَوْلَـٰدُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم بِهَا فِى ٱلدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ

وَهُمْ كَـٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾

അവരുടെ ജീവന്‍ പോകുവാനും തന്നെയാണ്.

---

85 وَلاَ تُعْجِبْكَ നിന്നെ ആശ്ചര്യ (അത്ഭുത)പ്പെടുത്തരുത്. أَمْوَالُهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കള്‍ (ധനം). وَأَوْلاَدُهُمْ അവരുടെ മക്കളും (കുട്ടികളും-സന്താനങ്ങളും) . إِنَّمَا يُرِيدُ നിശ്ചയമായും ഉദ്ദേശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. اللهُ അല്ലാഹു. أَن يُعَذِّبَهُمْ അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാന്‍ (തന്നെ). بِهَا അവകൊണ്ടും (മൂലം-നിമിത്തം). فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തില്‍. وَتَزْهَقَ പോകു (നശിക്കു)വാനും. أَنفُسُهُمْ അവരുടെ ആത്മാക്കള്‍ (ദേഹങ്ങള്‍-ജീവന്‍). وَهُمْ അവരായിക്കൊണ്ട്. كَافِرُونَ അവിശ്വാസകള്‍..

കഴിഞ്ഞ 55ാം വചനത്തിലെ ആശയം ഈ വചനത്തില്‍ വീണ്ടും ആവര്‍ത്തിച്ചുറപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആ വചനത്തിന്‍റെ വാഖ്യാനം ഇവിടെയും ഓര്‍മ്മിക്കുക.

وَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَجَـٰهِدُوا۟ مَعَ رَسُولِهِ ٱسْتَـْٔذَنَكَ أُو۟لُوا۟ ٱلطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا۟ ذَرْنَا نَكُن مَّعَ ٱلْقَـٰعِدِينَ ﴿٨٦﴾

86 അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, അവന്‍റെ റസൂലിന്‍റെ കൂടെ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിന്‍ എന്ന് വല്ല 'സൂറത്തും' [അദ്ധ്യായവും] അവതരിച്ചാല്‍, അവരില്‍ നിന്ന് ശേഷിയുള്ളവര്‍ നിന്നോടു സമ്മതം ചോദിക്കുന്നതാണ്; അവര്‍ പറയുകയും ചെയ്യും: ''ഞങ്ങളെ വിട്ടേക്കണം-ഞങ്ങള്‍ (പോരാതെ) ഇരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം ആയിക്കൊള്ളാം.

رَضُوا۟ بِأَن يَكُونُوا۟ مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾

87 (യുദ്ധത്തിനു പോകാതെ) പിന്തിനില്‍ക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂടെയായിരിക്കുവാന്‍ അവര്‍ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേല്‍ മുദ്ര കുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാല്‍ അവര്‍ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

---

86 وَإِذَا أُنزِلَتْ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാല്‍. سُورَةٌ വല്ല സൂറത്തും, ഒരു അദ്ധ്യായം. أَنْ آمِنُوا വിശ്വസിക്കുവിന്‍ എന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവില്‍. وَجَاهِدُوا സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിന്‍. مَعَ رَسُولِهِ അവന്‍റെ റസൂലിന്‍റെ കൂടെ. اسْتَأْذَنَكَ നിന്നോട് സമ്മതം (അനുമതി) തേടും, സമ്മതം തേടുകയായി. أُولُوا الطَّوْلِ കഴിവ് (ശേഷി-ധന്യത-യോഗ്യത) ഉള്ളവര്‍. مِنْهُمْ അവരില്‍ നിന്ന്. وَقَالُوا അവര്‍ പറയുകയും ചെയ്യും. ذَرْنَا ഞങ്ങളെ വിട്ടേക്കുക. نَكُن ഞങ്ങള്‍ ആയിക്കൊള്ളാം, ആയിരിക്കട്ടെ. مَّعَ الْقَاعِدِينَ ഇരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം,. 87 رَضُوا അവര്‍ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. بِأَن يَكُونُوا അവരായിരിക്കുന്നതിന്. مَعَ الْخَوَالِفِ പിന്തി നില്‍ക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂടെ, (നന്‍മയില്ലാത്ത) പിന്നോക്കക്കാരുടെ ഒപ്പം. وَطُبِعَ മുദ്ര കുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേല്‍. فَهُمْ അതിനാല്‍ അവര്‍. لاَ يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല, ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് റസൂലിനോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ സമരം ചെയ്യണമെന്ന് കല്‍പിക്കുന്ന ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങള്‍ വല്ലതും അവതരിക്കുമ്പോഴേക്കും അവര്‍ക്ക് വിറളിയായി. അതില്‍ നിന്ന് എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒഴിവായിക്കിട്ടുവാന്‍ അവര്‍ റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയെ സമീപിച്ച് ഒഴികഴിവുകള്‍ നിരത്തി അനുവാദം തേടും. യുദ്ധങ്ങളില്‍ പങ്കെടുക്കാറില്ലാത്തവരാണല്ലോ സ്ത്രീകള്‍. അവരോടൊപ്പം വീട്ടില്‍തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുവാനാണ് അവര്‍

ക്കിഷ്ടം. ആണുങ്ങളെപ്പൊലെ പുറത്തിറങ്ങി ശത്രുക്കളെ നേരിടുന്നത് അവർക്കിഷ്ടമില്ല. ററണ്ടു തൊന്നും ഉള്ളോട്ട് പ്രവേശിക്കാത്തവിധം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നിഷ്ചേഷ്ടമായിരിക്കുകയാണ് എന്നു സാരം. (''ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ മുദ്ര കുത്തി'' എന്നതുപേലെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളുടെ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പ് വിവരിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

خوالف (ഖവാലിഫ്) എന്ന വാക്കിനാണ് ''പിന്തി നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ'' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൊടുത്തരിക്കുന്നത്. അതിന് നൻമയില്ലാത്തവരും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരുമായ ആളുകൾ എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

لَٰكِنِ ٱلرَّسُولُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ جَٰهَدُواْ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْخَيْرَٰتُ ۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾

88 പക്ഷേ, റസൂലും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരുമാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ടും, തങ്ങളുടെ ദേഹംകൊണ്ടും അവർ സമരം ചെയ്യുന്നതാണ്. അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, അവർക്കാണ് നൻമകളും (ഉള്ളത്). അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് വിജയം പ്രാപിക്കുന്നവരും.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾

89 അവർക്ക് അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ അല്ലാഹു ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു; അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അതത്രെ, വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം.

വിഭാഗം-12

وَجَآءَ ٱلْمُعَذِّرُونَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ ٱلَّذِينَ كَذَبُواْ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۚ سَيُصِيبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾

90 'അഅ്റാബി' [മരുഭൂവാസി]കളിൽനിന്ന് ഒഴികഴിവു സമർപ്പിക്കുന്നവർ, തങ്ങൾക്ക് സമ്മതം നൽകപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി വന്നു. അല്ലാഹുവിനോടും, അവൻെറ റസൂലിനോടും വ്യാജം പറഞ്ഞവർ (വീട്ടിൽ) ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് വഴിയെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണ്.

---

88 لَكِنِ പക്ഷെ, എങ്കിലും എന്നാൽ. الرَّسُولُ റസൂൽ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരും. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം. جَاهَدُوا സമരം ചെയ്തു, ചെയ്യുന്നതാണ്. بِأَمْوَالِهِمْ ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ട്. وَأَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ തടികൾ (ദേഹം) കൊണ്ട്. وَأُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ, അക്കൂട്ടരാകട്ടെ,. لَهُمُ അവർക്കത്രെ, അവർക്കുണ്ട്. الْخَيْرَاتُ നന്മ (ഗുണം)കൾ. وَأُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ, വിജയം പ്രാപിക്കുന്നവരും.. 89 أَعَدَّ اللهُ അല്ലാഹു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. جَنَّاتٍ ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ. تَجْرِي സഞ്ചരിക്കും, നടക്കുന്ന, ഒഴുകുന്ന. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ (അവയുടെ) അടിഭാഗത്തിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവി (ആറു-നദി)കൾ. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിട്ട്, ശാശ്വതൻമാരായിട്ട്. فِيهَا അതിൽ. ذَلِكَ الْفَوْزُ അതത്രെ ഭാഗ്യം, അതു ഭാഗ്യമത്രെ. الْعَظِيمُ വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.. 90 وَجَاءَ വന്നു, വരുകയും ചെയ്തു. الْمُعَذِّرُونَ ഒഴി കഴിവു സമർപ്പിക്കുന്ന (പറയുന്ന) വർ. مِنَ الْأَعْرَابِ അഅ്റാബീ (മരുഭൂവാസി) കളിൽനിന്ന് . لِيُؤْذَنَ സമ്മതം നൽകപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി. لَهُمْ അവർക്ക്, തങ്ങൾക്ക്. وَقَعَدَ ഇരിക്കു (ഇരിപ്പിലാകു)കയും ചെയ്തു. الَّذِينَ كَذَبُوا വ്യാജം പറഞ്ഞവർ. اللهَ وَرَسُولَهُ അല്ലാഹുവിനോടും അവൻെറ റസൂലിനോടും. سَيُصِيبُ വഴിയെ ബാധിക്കും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. مِنهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചുവരുന്ന ഉൾനാട്ടുകാരായ അറബികൾക്കാണ് الاعراب ('അഅ്റാബി'കൾ) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. ഇവർക്ക് 'ബദു'ക്കൾ (البدو) എന്നും പറയാറുണ്ട്. അഅ്റാബികളിൽപെട്ട പലരും നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽവന്ന് തങ്ങൾക്ക് തബൂക്ക് യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുമാറുള്ള ചില ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിന് നബി (ﷺ) യുടെ സമ്മതം തേടുകയുണ്ടായി. അവരിലുണ്ടായിരുന്ന കപടവിശ്വാസികളാകട്ടെ, ഇല്ലാത്ത കാരണങ്ങൾ കളവായി പറഞ്ഞ് പിൻമാറിക്കളയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവിശ്വാസം നിമിത്തം കളവ് പറഞ്ഞവരെപ്പറ്റിയാണ് ''വഴിയെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കു''മെന്ന് പറഞ്ഞത്.

യുദ്ധ യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുവാൻ തക്കതായ മുടക്കുകളുള്ളർ ആരൊക്കെയാണെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

لَّيْسَ عَلَى ٱلضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى ٱلْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا۟ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ مَا عَلَى ٱلْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩١﴾

91 ബലഹീനരുടെ മേലാകട്ടെ, രോഗികളുടെ മേലാകട്ടെ, ചിലവഴിക്കുവാനുള്ളതു കിട്ടാത്തവരുടെ മേലാകട്ടെ, ഒരു വിഷമവും [കുറ്റവും] ഇല്ല; അവർ അല്ലാഹുവിനും, അവന്റെ റസൂലിനും ഗുണം കാംക്ഷിച്ചാൽ (അഥവാ നിഷ്കളങ്കരായിരുന്നാൽ) സൽഗുണവാൻമാരുടെ മേൽ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും (സ്വീകരിക്കുവാൻ) ഇല്ല. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَلَا عَلَى ٱلَّذِينَ إِذَا مَآ أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ أَجِدُ مَآ أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا۟ وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ ٱلدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا۟ مَا يُنفِقُونَ ﴿٩٢﴾

92 യാതൊരുകൂട്ടരുടെ മേലും (ഒരു മാർഗ്ഗവും) ഇല്ല: നീ അവരെ (വാഹനം) കയറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി നിന്റെ അടുക്കൽ അവർ വന്നപ്പോൾ, നീ (അവരോടു) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളെ കയറ്റുവാനുള്ളത് [അതിനുള്ള വക] ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നില്ല;'' (അങ്ങനെ) വ്യസനത്താൽ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ അശ്രു (ധാര) ഒഴുകിക്കൊണ്ട് അവർ തിരിഞ്ഞു പോയി; തങ്ങൾക്ക് ചിലവഴിക്കുവാനുള്ളത് [അതിനുള്ള വക] അവർ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ!

۞ إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَسْتَـْٔذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوا۟ بِأَن يَكُونُوا۟ مَعَ ٱلْخَوَالِفِ وَطَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾

93 നിശ്ചയമായും മാർഗ്ഗം (ഉള്ളത്), തങ്ങൾ ധനികരായിരിക്കെ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുന്നവരുടെ മേൽ മാത്രമാകുന്നു. അവർ പിന്തി നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളോടു കടെയായിരിക്കുവാൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്: അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു മുദ്ര കുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അവർ അറിയുന്നില്ല.

---

91 لَيْسَ ഇല്ല. عَلَى الضُّعَفَاءِ ബലഹീനരുടെ (ദുർബ്ബലൻമാരുടെ) മേൽ. وَلاَ عَلَى الْمَرْضَى രോഗികളുടെ മേലും ഇല്ല. وَلاَ عَلَى الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേലും ഇല്ല. لاَ يَجِدُونَ അവർക്ക് കിട്ടുകയില്ല. مَا يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കുന്നത്, ചിലവഴിക്കേണ്ടത്. حَرَجٌ ഒരു വിഷമവും. إِذَا نَصَحُوا അവർ ഗുണംകാം

ക്ഷിച്ചാൽ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനും. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിനും. مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ സൽഗുണവാൻമാരുടെ (പുണ്യവാൻമാരുടെ)മേൽ ഇല്ല. مِن سَبِيلٍ ഒരു മാർഗ്ഗവും. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്. 92 وَلاَ عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരുടെ മേലും ഇല്ല. إِذَا مَا أَتَوْكَ അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ. لِتَحْمِلَهُمْ നീ അവരെ വഹിക്കുവാൻ (കയറ്റിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ) വേണ്ടി. قُلْتَ നീ പറഞ്ഞു (പറഞ്ഞസ്ഥിതിക്ക്. لاَ أَجِدُ ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നില്ല, എനിക്ക് കിട്ടുന്നില്ല. مَا أَحْمِلُكُمْ നിങ്ങളെ ഞാൻ കയറ്റുന്നത്. عَلَيْهِ അതിൽ. تَوَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞുപോയി. وَّأَعْيُنُهُمْ അവരുടെ കണ്ണുകളാകട്ടെ. تَفِيضُ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. مِنَ الدَّمْعِ കണ്ണുനീരിനാൽ, അശ്രുവാൽ. حَزَنًا വ്യസനത്താൽ, വ്യസനിച്ച്. أَلاَّ يَجِدُوا അവർ കണ്ടെത്താതിരിക്കുന്ന (അവർക്ക് കിട്ടാതിരുന്ന)തിനാൽ. مَا يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കുന്നത്, ചിലവാക്കേണ്ടത്.. 93 إِنَّمَا السَّبِيلُ നിശ്ചയമായും മാർഗ്ഗം. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ തന്നെ (മാത്രം). يَسْتَأْذِنُونَكَ അവർ നിന്നോട് സമ്മതം തേടുന്നു. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരായിരിക്കെ. أَغْنِيَاءُ ധനികരാണ്, ധനികൻമാർ. رَضُوا അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടു, തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. بِأَن يَكُونُوا അവർ ആയരിക്കുവാൻ. مَعَ الْخَوَالِفِ പിന്തി നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂടെ, (നൻമയില്ലാത്ത)പിന്നോക്കക്കാരോടൊപ്പം. وَطَبَعَ മുദ്ര കുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. اللَّهُ അല്ലാഹു. عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്. فَهُمْ അതിനാൽ അവർ. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല.

യുദ്ധകൽപനകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവ് അനുവദിക്കപ്പെട്ടവരും, യുദ്ധ യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കാത്തതിൻെറ പേരിൽ നടപടിയൊന്നും സ്വികരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവരും ആരൊക്കെയാണെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. (1) ബലഹീനന്മാർ, പ്രകൃത്യാ ദുർബ്ബലരായ കുട്ടികൾ, സ്ത്രീകൾ, വയോധികർ, അന്ധന്മാർ, മുടന്തന്മാർ മുതലായവരൊക്കെ ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു. (2) രോഗികൾ, യുദ്ധത്തിനും യാത്രക്കും വിഷമകരമായിത്തീരുന്ന രോഗങ്ങളുള്ള എല്ലാവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും. (3) ഭക്ഷണം, വാഹനം മുതലായ യാത്രാച്ചിലവുകൾക്ക് വകയില്ലാത്തവർ. എന്നാൽ, ഇവരും തന്നെ അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും എതിരെ വല്ല കുത്തിത്തിരുപ്പുകളും നടത്താതെ ഗുണകാംക്ഷികളും നിഷ്കളങ്കരുമായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, വല്ല കുത്തിത്തിരുപ്പും അവരിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നപക്ഷം അവരുടെ മേലും നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതായിവരുമെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ചില പ്രത്യേക വ്യക്തികളെപ്പറ്റിയാണ് 92-ാം വചനത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. തബൂക്കിലേക്കുള്ള പടയെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ അവർക്ക് വളരെയധികം ആഗ്രഹവും ആവേശവുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, വാഹനത്തിനോ വഴിച്ചിലവുകൾക്കോ ഒരു കഴിവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് വല്ല വിധേനയും തങ്ങൾക്ക് വാഹനത്തിന് മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കിത്തന്ന് തങ്ങളെക്കൂടി കൊണ്ട് പോകണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. നിങ്ങളെ സഹായിച്ച് കൂടെക്കൊണ്ട് പോകുവാനുള്ള വകയൊന്നും എൻെറ പക്കൽ ഇല്ലെന്ന് നബി (ﷺ) പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ വ്യസനം താങ്ങുവാൻ കഴിയാതെ കരഞ്ഞ് കണ്ണുനീരൊഴുക്കിക്കൊണ്ട് തിരിച്ച് പോകേണ്ടിവന്നു. ഇവരെപ്പറ്റിയാണ് അതിലെ പരാമർശം. ഈ സഹാബികൾ بكاءون (അധികമായി കരഞ്ഞവർ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ധനവും, കഴിവുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഉപായങ്ങൾ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ച് ഒഴിവാകുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, അങ്ങനെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ വീട്ടിൽ അടഞ്ഞിരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തവരുടെ ഒഴികഴിവുകളാണ് സ്വീകാര്യമല്ലാത്തത്: അവരുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ വേണം; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് നന്മകൾ പ്രവേശിക്കാത്തവിധം അവ അടഞ്ഞ് പോയിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ അവർക്ക് കാര്യത്തിൻെറ ഗൗരവത്തെക്കുറിച്ചോ, തങ്ങളുടെ ഗുണത്തെക്കുറിച്ചോ അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നൊക്കെയാണ് 93-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തക്കതായ കാരണം നിമിത്തം അതിന് സാധിക്കാതെ വന്നവർക്ക്-അവർ പങ്കെടുക്കാതെത്തന്നെ-അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണെന്ന് പല ഹദീസുകളിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, അനസ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ''മദീനായിൽ ചില ജനങ്ങളുണ്ട്: നിങ്ങൾ വല്ല താഴ്വരയും കടന്ന് പോകുകയോ, വഴി നടക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെ അവരും നിങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി. സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: ''അവർ മദീനായിലായിരിക്കുമ്പോഴുമോ?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അതെ, മുടുക്കുകൾ അവരെ തടഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്''. (ബു; മു.)

ജുസ്ഉ് 11

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ ۚ قُل لَّا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا ٱللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ ۚ وَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُۥ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَـٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

94 നിങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങി (എത്തി)യാൽ അവർ നിങ്ങളോട് ഒഴികഴിവു പറയുന്നതാണ്. (അവരോടു) പറയുക: ''നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവു പറയേണ്ട; നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല; (കാരണം) നിങ്ങളുടെ വർത്തമാനങ്ങളിൽ നിന്നു(ചിലതൊക്കെ) അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു വിവരമറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വഴിയെ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം (എന്താണെന്ന്) അല്ലാഹുവും, അവൻെറ റസൂലും കാണുന്നതുമാണ്. പിന്നീട്, അദൃശ്യവും ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനിലേക്കു നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരം നൽകും.

---

94 يَعْتَذِرُونَ അവർ ഒഴികഴിവ് പറയും. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക് (വന്ന്), നിങ്ങളോട്. إِذَا رَجَعْتُمْ നിങ്ങൾ മടങ്ങിയാൽ. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. قُلْ പറയുക. لَّا تَعْتَذِرُوا നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവ് പറയേണ്ട. لَن نُّؤْمِنَ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല, വിശ്വസിക്കയില്ല തന്നെ. لَكُمْ നിങ്ങളെ. قَدْ نَبَّأَنَا ഞങ്ങൾക്ക് വിവരം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്, വർത്തമാനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. اللهُ അല്ലാഹു. مِنْ أَخْبَارِكُمْ നിങ്ങളുടെ വർത്തമാനങ്ങളിൽ നിന്ന് (ചിലത്). وَسَيَرَى വഴിയെ കാണുകയും ചെയ്യും. اللهُ അല്ലാഹു. عَمَلَكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയെ, പ്രവർത്തനം. وَرَسُولُهُ അവൻെറ റസൂലും. ثُمَّ പിന്നീട്. تُرَدُّونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടും, ആക്കപ്പെടും. إِلَى عَالِمِ അറിയുന്നവനിലേക്ക്. الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ, മറഞ്ഞ കാര്യം. وَالشَّهَادَةِ ദൃശ്യത്തെയും, വെളിവായതും. فَيُنَبِّئُكُمْ അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ വിവരമറിയിക്കും, ബോധപ്പെടുത്തും. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചവരെ കഴിവുണ്ടായിരിന്നിട്ടും പടയെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കാതെ പിന്തി നിന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും തബൂക്കിൽനിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയാൽ ഓരോ ഒഴികഴിവുകളുമായി അവർ മുമ്പോട്ട് വരുമെന്നും, അപ്പോൾ അവരോട് ഇന്നിന്നപ്രകാരം പറയണമെന്നും അല്ലൂഹു നബി (ﷺ) യെ അറിയിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഈ ഒഴികഴിവുകളൊന്നും ഞങ്ങൾക്ക് കേൾക്കേണ്ട, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ നിലയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്ക് അറിവ്തന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഒഴികഴിവുകൾ ഒന്നും സ്വീകാര്യമല്ല. അതിരിക്കട്ടെ, മേലിൽ നിങ്ങൾ എന്ത് നിലപാടാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത് –ഈ കപടനില തന്നെ തുടരുമോ, അതല്ല, അതിൽനിന്ന് ഖേദിച്ച്

മടങ്ങി മേലിൽ നന്നായിത്തീരുമോ എന്നൊക്കെ- കണ്ടറിഞ്ഞശേഷം അതനുസരിച്ച് അല്ലാഹുവും റസൂലും നിങ്ങളോട് പെരുമാറുന്നതാണ്. എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുന്ന അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണല്ലോ നിങ്ങൾ മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നത്. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരിച്ചുള്ള നടപടി അവൻ സ്വീകരിക്കുന്നതും, അത് നിങ്ങളെ അവൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതുമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:

سَيَحْلِفُونَ بِٱللَّهِ لَكُمْ إِذَا ٱنقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا۟ عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا۟ عَنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ رِجْسٌ ۖ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾

95 നിങ്ങൾ അവരിലേക്കു തിരിച്ചെത്തിയാൽ - നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ചു (നിരാക്ഷേപം) തിരിഞ്ഞു കളയുവാൻവേണ്ടി-വഴിയെ അവർ നിങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്യും. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് (അവഗണിച്ചു) തിരിഞ്ഞു കളയുവിൻ. നിശ്ചയമായും അവർ, വൃത്തികെട്ടവരാകുന്നു; അവരുടെ സങ്കേതമാകട്ടെ, 'ജഹന്നമും' [നരകവും] ആകുന്നു; അവർ പ്രവർത്തിച്ചു (സമ്പാദിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു പ്രതിഫലമായിട്ട്.

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا۟ عَنْهُمْ ۖ فَإِن تَرْضَوْا۟ عَنْهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْفَـٰسِقِينَ ﴿٩٦﴾

96 നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി അവർ നിങ്ങളോട് ശപഥം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (ആ) തോന്നിയവാസികളെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല.

---

95 سَيَحْلِفُونَ വഴിയെ അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്യും. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. لَكُمْ നിങ്ങളോട്. إِذَا انقَلَبْتُمْ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു (തിരിച്ചു) വന്നാൽ. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. لِتُعْرِضُوا നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുവാൻ വേണ്ടി. عَنْهُمْ അവരെക്കുറിച്ച്. فَأَعْرِضُوا എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളയുവിൻ. عَنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി.. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. رِجْسٌ മ്ലേച്ഛമാണ്, വൃത്തികെട്ടവരാണ്. وَمَأْوَاهُمْ അവരുടെ സങ്കേതമാകട്ടെ,. جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു. جَزَاءً പ്രതിഫലമായിട്ട്. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിന്. يَكْسِبُونَ അവർ സമ്പാദിക്കും, പ്രവർത്തിക്കുക.
96 يَحْلِفُونَ അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു). لَكُمْ നിങ്ങളോട്. لِتَرْضَوْا നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി. عَنْهُمْ അവരെക്കുറിച്ച്. فَإِن تَرْضَوْا ഇനി (എന്നാൽ, അങ്ങിനെ) നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പക്ഷം. عَنْهُمْ അവരെക്കുറിച്ച്. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَرْضَى അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. عَنِ الْقَوْمِ ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച്. الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ.

നിങ്ങൾ അവരുടെ കുറ്റം നിസ്സാരമാക്കണം, അവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ തൃപ്തരാവണം, അഥവാ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരുടെ നേരെ ആക്ഷേപവും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടാവരുത് എന്നൊക്കെയാണ് ആ വൃത്തികെട്ടവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിന് വേണ്ടിയാണവർ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റി തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽപോലും അല്ലാഹു അവരെപ്പറ്റി തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല. തോന്നിയവാസികളും ദുർന്നടപ്പുകാരുമാണവർ, അതുകൊണ്ട് അവരെ ഗുണദോഷിക്കുവാനും മറ്റും മിനക്കെടാതെ നിങ്ങൾ അവഗണിച്ച് തള്ളിയേക്കുക. അവരോട് ചെയ്യേണ്ടത് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊള്ളും എന്ന് സാരം.

97 'അഅ്റാബി'[മരുഭൂ വാസി)കൾ, അവിശ്വാസവും കപട വിശ്വാസവും കൂടുതൽ കഠിനമായവരാകുന്നു; അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലിന്റെ മേൽ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ പരിധികളെ അറിയാതിരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാണ്.

ٱلْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا۟ حُدُودَ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾

---

97 ٱلْأَعْرَابُ അഅ്റാബികൾ. أَشَدُّ അധികം കഠിനമായ (കടുത്ത)വരാണ്. كُفْرًا അവിശ്വാസം, അവിശ്വാസത്താൽ. وَنِفَاقًا കാപട്യവും, കാപട്യത്താലും. وَأَجْدَرُ അധികം അവകാശ (തര)പ്പെട്ടവരുമാണ്. أَلَّا يَعْلَمُوا അറിയാതിരിക്കുവാൻ. حُدُودَ അതിർത്തി (പരിധി)കളെ. مَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു ഇറക്കിയതിന്റെ. عَلَىٰ رَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിന്റെ മേൽ. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلِيمٌ (എല്ലാം) അറിയുന്നവനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്..

മരുഭൂവാസികളായ അറബികളെപ്പറ്റിയാണ് 'അഅ്റാബി'കൾ (الاعراب) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നതെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. പട്ടണങ്ങളിലും, പരിസരങ്ങളിലും വസിക്കുന്നവർക്ക് 'അറബി'കൾ (العرب) എന്ന് പറയപ്പെടും. അറബികളിലുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും പലതും പ്രസ്താവിച്ചതിനെ തുടർന്ന് അഅ്റാബികളുടെ പൊതുസ്ഥിതി വിവരിക്കുകയാണ്. സ്വഭാവത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും പരുഷത, ഇണക്കമില്ലായ്മ, പാരമ്പര്യങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും കൈവിടുന്നതിലുള്ള മടി, ജ്ഞാന സമ്പാദന മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ വിരളത, ശിക്ഷണ പരിശീലനങ്ങളുടെ അഭാവം, ജനസമ്പർക്കത്തിന്റെ പോരായ്മ എന്നിത്യാദി കാരണങ്ങളാൽഅഅ്റാബികളുടെ ഹൃദയം സ്വാഭാവികമായും കടുപ്പം കൂടിയതും പരുക്കനുമായിരിക്കും. അതാണ് അവർ അവിശ്വാസത്തിലും കാപട്യത്തിലും കൂടുതൽ കഠിനമായിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളുടെ പരിധികളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അജ്ഞരായിരിക്കുവാനും കാരണം. മറ്റുള്ള അറബികളെപ്പോലെ നബി (ﷺ) യുമായും സത്യവിശ്വാസികളുമായും സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനോ, അവരിൽ നിന്ന് ഖുർആനും സദുപദേശങ്ങളും കേട്ട് പരിചയിക്കുവാനോ ഉള്ള അവസരവും അവർക്ക് കുറവായിരിക്കുമല്ലോ.

സൂ: ഫത്ഹിലും, സൂ: ഹുജുറാത്തിലും അഅ്റാബികളെപ്പറ്റിയും, അവരുടെ പരുക്കൻ സ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചില പരാമർശങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''ആരെങ്കിലും മരുഭൂമിയിൽ വസിച്ചാൽ അവൻ ഇണക്കമില്ലാത്തവനാകും, ആരെങ്കിലും വേട്ടയാന്റെ പിന്തുടർന്നാൽ അവൻ അശ്രദ്ധനാകും, ആരെങ്കിലും സുൽത്താന്റെ (ഭരണാധികാരിയുടെ) അടുക്കൽ ചെന്ന് കൂടിയാൽ അവൻ കുഴപ്പത്തിന് വിധേയനാകും'' (അ; ദാ; തി; ന.) ആയിശാ (رضي الله عنها) പറയുകയാണ്: റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ അഅ്റാബികളിൽപെട്ട കുറെ ആളുകൾ വരികയുണ്ടായി. അവർ (സംഭാഷണ മദ്ധ്യെ) ചോദിച്ചു: ''നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശിശുക്കളെ ചുംബിക്കാറുണ്ടോ'' ആളുകൾ 'അതെ' എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിനെ ത്തന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ ചുംബിക്കാറില്ല.'' അപ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്ന്അല്ലാഹു കാരുണ്യത്തെ നീക്കി കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക് വല്ലതും ചെയ്വാൻ കഴിയുമോ?!'' (ബു; മു.) അഅ്റാബികളുടെ പൊത് നില വിവരിച്ചശേഷം, എന്നാലും അവരിൽ രണ്ടുതരം ആളുകളുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَمِنَ ٱلْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ ٱلدَّوَآئِرَ ۚ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ ٱلسَّوْءِ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

98 'അഅ്റാബി'കളിലുണ്ടു ചിലർ: തങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുന്നതിനെ അവർ ഒരു നഷ്ട ബാധയാക്കിത്തീർക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ അവർ കാലദോഷങ്ങൾ [ആപത്തുകൾ] പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദുഷിച്ച കാലദോഷം അവരുടെമേൽ ഉണ്ടാവട്ടെ! അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

وَمِنَ ٱلْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ قُرُبَٰتٍ عِندَ ٱللَّهِ وَصَلَوَٰتِ ٱلرَّسُولِ ۚ أَلَآ إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ ۚ سَيُدْخِلُهُمُ ٱللَّهُ فِى رَحْمَتِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

99 'അഅ്റാബി'കളിലുണ്ട് ചിലരും; അവർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നു; തങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുന്നതിനെ അവർ, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ (സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുന്ന) പുണ്യ കർമ്മങ്ങളും, റസൂലിൻെറ പ്രാർത്ഥന (ക്കുള്ള വഴി) കളുമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അറിയുക! നിശ്ചയമായും, അത് അവർക്ക് (സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുന്ന) പുണ്യകർമ്മമാകുന്നു വഴിയെ, അവരെ അല്ലാഹു അവൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

98 وَمِنَ الْأَعْرَابِ അഅ്റാബികളിലുണ്ട് മരുഭൂവാസികളിൽ പെട്ടതാണ്. مَن യാതൊരുവർ, ചിലർ. يَتَّخِذُ അവൻ (അവർ) ആക്കിത്തീർക്കും. مَا يُنفِقُ താൻ ചിലവഴിക്കുന്നത്. مَغْرَمًا ഒരു നഷ്ടഭാരം, കടബാദ്ധ്യത. وَيَتَرَبَّصُ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും, കാത്തിരിക്കുകയും. بِكُمُ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്ക്. الدَّوَائِرَ കാലദോഷ (കാലചക്ര)ങ്ങളെ, ആപത്തുകളെ. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേലുണ്ട്, അവരിലുണ്ടാവട്ടെ. دَائِرَةُ കാലദോഷം (കാലചക്രം), ആപത്ത്. السَّوْءِ തിന്മയുടെ (ദുഷിച്ച). وَاللهُ അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.. 99 وَمِنَ الْأَعْرَابِ അഅ്റാബികളിലുണ്ട്. مَن يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്നവർ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിലും. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യനാളിലും. وَيَتَّخِذُ ആക്കുകയും. مَا يُنفِقُ താൻ (തങ്ങൾ) ചിലവഴിക്കുന്നത്. قُرُبَاتٍ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ, പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. وَصَلَوَاتِ പ്രാർത്ഥനകളും, ആശീർവാദങ്ങളും. الرَّسُولِ റസൂലിൻെറ. أَلَا അല്ലാ, അറിയുക. إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്. قُرْبَةٌ സാമീപ്യകർമ്മം (പുണ്യകർമ്മം)ആകുന്നു. لَّهُمْ അവർക്ക്. سَيُدْخِلُهُمُ വഴിയെ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കും. اللهُ അല്ലാഹു. فِي رَحْمَتِهِ തൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയുമാണ്.

സ്വന്തം കാരണത്താലല്ലാതെ-പുറമെ നിന്നുള്ള വല്ല കാരണത്താലും-ഏർപ്പെടുന്ന ധനനഷ്ടത്തിനാണ് مغرم (നഷ്ടബാധ-കടഭാരം) എന്ന് പറയുന്നത്. دائرة എന്ന വാക്കിൻെറ ബഹുവചനമാണ് دوائر ''ചുറ്റിതിരിയുന്നത്, വൃത്തം, ചക്രം'' എന്നൊക്കെയാണ് അതിൻെറ വാക്കർത്ഥം. കാലാന്തരങ്ങളിലൂടെയുണ്ടാകുന്ന സംഭവഗതികളെപ്പറ്റി 'കാലചക്രം' എന്ന്മലയാളത്തിൽ പറയാറുള്ളതുപോലെ, കാലഗതികൾക്കനുസരിച്ചുണ്ടാകുന്ന ആപത്തുകളെ ഉദ്ദേശിച്ച് അറബിയിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു.عليهم دائرة السوء (അവരുടെ മേൽ ദുഷിച്ച കാലദോഷം-അഥവാ ആപത്ത്-ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ) എന്ന വാക്യം അവർക്കെതിരെ പ്രാത്ഥനാരൂപത്തിലുള്ള ഒരു ഇടവാക്യമാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുകയോ, പ്രതിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, സന്ദർത്തിന

നുസരിചച്ച് അവർക്കെതിരിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള വല്ല പ്രാർത്ഥനാ വാക്യങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അറബി സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു ശൈലിയാകുന്നു.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അഅ്റാബികളിലുള്ള കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റിയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ വല്ലതും അവർ ചിലവഴിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അത് സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ചെയ്കയില്ല. വല്ല പിഴയോ, കൈക്കൂലിയോ പോലെയുള്ള ഒരു നഷ്ടഭാരം താങ്ങേണ്ടി വന്നാലത്തെ മാതിരി- മനമില്ലാമനസ്സോടെയായിരിക്കും ചിലവഴിക്കുക. അുസ്ലീംകളുടെ നില ഭദ്രമല്ല, അധികം താമസിയാതെ അറബികളുടെ കൈക്കോ മറ്റോ അവർക്ക് ആപത്തുകൾ നേരിടുവാനിരിക്കുന്നു, അതുവരെ മാത്രമേ തങ്ങൾ മുസ്ലീം വേഷമണിഞ്ഞും നടക്കേണ്ടതുള്ളു എന്നൊക്കെ അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നത് അതല്ല. അവരുടെ പ്രതീക്ഷക്ക് നേരെ വിപരീതമായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. അല്ലാഹുവിന് ഒന്നും അജ്ഞാതമല്ല. എല്ലാം അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്നെയായിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് അവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, കപടവിശ്വാസികളല്ലാത്ത യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളും അഅ്റാബികളിലുണ്ടെന്നും, അവരുടെ നില നേരെ മറിച്ചാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവർ യുദ്ധകാര്യങ്ങളിലും മറ്റു ധനം ചിലവഴിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായ പുണ്യകർമ്മമായിത്തീരണമെന്നും, നബി (ﷺ) തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരണമെന്നും ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും. അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം പോലെത്തന്നെ അല്ലാഹു അത് അംഗീകരിക്കുകയും, അവർക്ക് പാപമോചനവും കാരുണ്യവും നൽകുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് അവരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം. (അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി നബി (ﷺ) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് 103-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.)

വിഭാഗം-13

وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلْأَوَّلُونَ مِنَ ٱلْمُهَٰجِرِينَ وَٱلْأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُم بِإِحْسَٰنٍ رَّضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى تَحْتَهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾

100 'മുഹാജിറു'കളിൽ നിന്നും, 'അൻസാരി' കളിൽ നിന്നും ആദ്യത്തേവരായ മുൻകടന്നവരും, (നിഷ്കളങ്കം) സുകൃതം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരെ പിൻതുടർന്നവരും, അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അടിഭാഗത്ത് അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ അവർക്കു വേണ്ടി അവൻ ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ (അവർ) എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അതത്രെ വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം!

---

100 وَالسَّابِقُونَ മുൻകടന്ന (മുന്നോട്ടുവന്ന)വർ. الْأَوَّلُونَ ആദ്യത്തേ(ഒന്നാമത്തെ) വരായ. مِنَ الْمُهَاجِرِينَ മുഹാജിറുകളിൽ (ഹിജ്റപോയവരിൽ) നിന്ന്. وَالْأَنصَارِ അൻസാരി (സഹായി)കളിൽ നിന്നും. وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ അവരെ പിന്തുടർന്നവരും. بِإِحْسَانٍ നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ട്, സുകൃതം ചെയ്തുകൊണ്ട്. رَّضِيَ اللَّهُ അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി. وَرَضُوا അവരും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَنْهُ അവനെപ്പറ്റി. وَأَعَدَّ അവൻ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ. تَجْرِي ഒഴുകുന്നു, നടക്കും. تَحْتَهَا അതിൻെറ (അവയുടെ) താഴ്ഭാഗത്ത്. الْأَنْهَارُ അരുവി (നദി)കൾ. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായികൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ, അവയിൽ. أَبَدًا എക്കാലവും, എന്നെന്നും. ذَٰلِكَ الْفَوْزُ അതത്രെ ഭാഗ്യം, അതു ഭാഗ്യമത്രെ. الْعَظِيمُ വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും മറ്റും പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം,നബി (സ)തിരുമേനി യൊന്നിച്ച് അച്ചടക്കത്തോടും .സർവ്വസന്നദ്ധതയോടും കൂടി സദാ വർത്തിച്ച് പോരുന്ന സഹാബികളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകാണ്. മദീനായിലേക്ക് ഹിജ്റ പോന്ന സത്യവിശ്വാസികളാണ് മുഹാജിറുകൾ. നബി (ﷺ) യെയും അവരെയും ഇസ്ലാമിനെയും അതീവ താൽപര്യത്തോടെ സഹായിച്ച മദീനായിലെ സത്യവിശ്വാസികളാണ് അൻസാരികൾ. ഇവരിൽ ഇസ്ലാമിലേക്കും, ഇസ്ലാമിക സേവനങ്ങളിലേക്കും ആദ്യമാദ്യം മുമ്പോട്ട് വന്നവരെക്കുറിച്ചാണ് മുൻകടന്നവർ (السابقون) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ആദ്യമാദ്യം സത്യവിശ്വാസവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയും സ്വീകരിച്ചവർക്ക് പ്രമുഖ സ്ഥാനവും കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠതയുമുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് ഒന്നാമതായി അവരെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചത്. അതിനു ശേഷം, അവരുടെ മാതൃകകളെ പിൻപറ്റികൊണ്ട് ഇരു വിഭാഗത്തിലുമുള്ള എല്ലാവരെക്കുറിച്ചും രണ്ടാമതായും പ്രസ്താച്ചിരിക്കുന്നു. ഹിജ്റ ആറാം കൊല്ലത്തിൽ ഹുദൈബിയായിൽവെച്ച് നടന്ന പ്രസിദ്ധമായ സന്ധിക്കുമുമ്പ് ഹിജ്റ വന്ന സഹാബികളെ ഒന്നാം ഘട്ടക്കാരായ മുഹുജിറുകളായി പൊതുവെ എണ്ണപ്പെടുന്നു. അവരിൽതന്നെ ആദ്യമാദ്യം വന്നവരും പ്രധാന രംഗങ്ങളിൽ പങ്കുവഹിച്ചവരുമായ ആളുകൾക്ക് മുൻഗണന ഉണ്ട്താനും. നബീ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിനുശേഷം പതിനൊന്നാം കൊല്ലത്തിൽ ഏഴുപേരും,പന്ത്രണ്ടാംകൊല്ലത്തിൽ എഴുപത് പുരുഷൻമാരും രണ്ട് സ്ത്രീകളുമടക്കം എഴുപത്തിരണ്ട് പേരും മദീനായിൽ നിന്ന് മക്കായിൽ വന്ന് നബി (ﷺ) യുമായി ബൈഅത്തുൽ അഖബ: എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒര സ്വകാര്യ ഉടമ്പടി നടത്തിപ്പോയിരുന്നു. ഈ ഉടമ്പടിയിലെ അംഗങ്ങളാണ് അൻസാരികളിൽ പ്രഥമ സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നവർ. 'മുൻകടന്നവർ'(السابقون) എന്നതിനെപ്പറ്റി വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പറഞ്ഞതാണ് പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട് വരുന്നത്.

മാഹുജിറുകളും അൻസാരികളുമായി നബി (ﷺ) യുടെ സഹാബികളായുള്ള എല്ലാവരെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകുന്ന ബഹുമതി നോക്കുക! ഒന്നാമതായി; رضى الله عنهم (അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) അതെ, അവരുടെ വിശ്വാസത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും, സ്ഥിതിഗതികളിലുമെല്ലാം തന്നെ അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹുവിന്നു തൃപ്തിയാണുള്ളത്. അങ്ങനെ, അവൻെറ മഹത്തായ കാരുണ്യത്തിന്നും, അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും അവർ പാത്രമായിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി; ورضوا عنه (അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) അതെ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കുനൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമായ സംതൃപ്തിയുള്ളവരും തികച്ചും സന്തുഷ്ടരുമാണവർ. ശിർക്കു കുഫ്റുകളിൽ നിന്നും അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളിൽനിന്നും അവൻ അവരെ രക്ഷിച്ചു. അവരുടെ കൈക്ക് ഇസ്ലാമിനു വിജയവും അഭിവൃദ്ധിയും നൽകി. നിന്ദ്യനികൃഷ്ടമായ ജീവിത രീതിയിൽനിന്ന് ഉൽകൃഷ്ടവും പരിപാവനവുമായ ജീവിത രീതിക്ക് അവൻ അവരെ ഉത്തമ മാതൃകകളാക്കി. പരലോകത്തുവെച്ച് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളുമാകട്ടെ, അവർണ്ണനീയവും! ഇതിൽപരം ഭാഗ്യം മറ്റെന്തുണ്ട്?! ഇല്ല. മറ്റൊന്നുമില്ല. അത് തന്നെ മഹത്തായ ഭാഗ്യം! (ذلك هو الفوز العظيم)

അല്ലാഹുതന്നെ പറഞ്ഞതുപോലെ, മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന അതിമഹത്തായ ഈ ഭാഗ്യം-അല്ലാഹുഅവരെക്കുറിച്ചും അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെടുകയെന്ന ഭാഗ്യം-സിദ്ധിച്ചവരും,അല്ലാഹുവിൻെറ നിരുപാധികമായ പ്രശംസക്ക് പാത്രീഭൂതരുമായ ആ സഹാബിവര്യന്മാരെപ്പറ്റി പൊതുവിലോ, അവരിൽപെട്ട ചിലരെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായോ പഴിവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുകയോ, അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ ആ ബഹുമതികൾക്ക് നിരക്കാത്തവിധം അവരുടെ സ്ഥന പദവികളെ ഇടിച്ച് താഴ്ത്തുകയോ ചെയ്യുന്നത് എന്തുമാത്രം ധിക്കാരമായിരിക്കുമെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക ! അതിന് ആരെങ്കിലും മുതിരുന്ന പക്ഷം-അവർ വ്യക്തികളോ,

(ശീഅഃ റാഫിളഃ പോലെയുള്ള) കക്ഷികളോ, മുൻകാലക്കാരോ, പിൻകാലക്കാരോ, ആരാവട്ടെ- അതിന്റെ അർത്ഥം അല്ലാഹു സഹാബികൾക്ക് നൽകിയ പ്രശംസകളെ അംഗീകരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറില്ലെന്നാണല്ലോ. അതിന്റെ അനിവാര്യഫലമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കോപശാപ വും, ശിക്ഷയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലതാനും.**معاذ الله**

സത്യവിശ്വാസത്തിലും ഇസ്ലാമിനെ സഹായിക്കുന്നതിലും ആദ്യമായി രംഗത്ത് വന്ന തല മുറയാണല്ലോ മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളുമാകുന്ന സഹാബികളുടെ തലമുറ, അതുകൊണ്ട് ആദ്യമായി മുൻകടന്നവർ (**السابقون الأولون**) എന്ന വിശേഷണം സഹാബികളെ മുഴുവൻ ഉൾപ്പെ ടുത്തുന്നുവെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് സുകൃതം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരെ പിൻപറ്റിയവർ (**الذين اتبعوهم باحسان**) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. സഹാബികളുടെ അടുത്ത തലമുറയും അവരെ പിൻപറ്റിപ്പോന്നവരുമായ 'താബിഉ'കൾ (**التابعون**) ആണെന്ന് ചിലരും, സഹാബികളെ യഥാവിധി പിൻപറ്റിപ്പോരുന്ന ഖിയാമത്തുവരെയുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ സുകൃതവാന്മാരും അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ, സഹാ ബികളെ പിൻപറ്റിവന്ന അടുത്ത തലമുറക്ക് 'താബിഉ'കൾ എന്ന പേർ ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തോ, നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തോ ഇല്ലെന്നും അത് പിന്നീടുണ്ടായ ഒരു സാങ്കേതിക വി ശേഷണമാണെന്നും ഓർക്കുമ്പോൾ 'താബിഉ'കളാണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് പറയുവാൻ ന്യായമില്ല. ഖിയാമത്തുനാൾവരേക്കും സഹാബികളെ പിൻപറ്റിവരുന്ന സുകൃതവാൻമാരെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് പറയുന്നതിൽ ഭാഷാപരമായി നോക്കുമ്പോൾ കാര്യമായ തടസ്സമൊന്നും കാണുന്നില്ലെങ്കിലും-ചില മഹാന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-അവരെ പിൻപറ്റിയവർ (**الذين اتبعوهم**) എന്ന് ഭൂതകാല ക്രിയാ രൂപത്തിലാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രയോഗമെന്ന് ഓർക്കേ ണ്ടതുണ്ട്. അതേ സമയത്ത് ഇത്തരം സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഭൂതകാലത്തെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ ഭൂതകാലക്രിയ ഉപയോഗിക്കൽ ഖുർആന്റെ പതിവാണുതാനും. യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിനറി യാം. പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതും ഖുർആന്റെ ശൈലിയോട് കൂടുതൽ യോജി ച്ചതും നാം ആദ്യം വിവരിച്ച അഭിപ്രായം തന്നെ.

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ ٱلْأَعْرَابِ مُنَٰفِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ ٱلْمَدِينَةِ ۖ مَرَدُوا۟ عَلَى ٱلنِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۚ سَنُعَذِّبُهُم مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾

101 'അഅ്റാബി'കളിൽ നിന്നു നിങ്ങളുടെ ചു റ്റുപാടിലുള്ളവരിലുമുണ്ട് കപട വിശ്വാസി കൾ; മദീനക്കാരിൽ തന്നെയുമുണ്ട് (കപട വിശ്വാസികൾ). അവർ കാപട്യത്തിൽ (ശീലിച്ച്) മുരടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. (നബി യേ) നീ അവരെ അറിയുകയില്ല; നാം അ വരെ അറിയുന്നു. നാമവരെ രണ്ടു പ്രാവ ശ്യം ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്; പിന്നീട്, വമ്പി ച്ച ഒരു ശിക്ഷയിലേക്ക് അവർ തള്ളപ്പെടു കയും ചെയ്യും.

وَءَاخَرُونَ ٱعْتَرَفُوا۟ بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا۟ عَمَلًا صَٰلِحًا وَءَاخَرَ سَيِّئًا عَسَى ٱللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

102 വേറെ ചിലരുമുണ്ട്; അവർ തങ്ങളുടെ പാ പങ്ങളെ (സമ്മതിച്ച്) ഏറ്റു പറഞ്ഞിരിക്കു ന്നു. അവർ സൽക്കർമ്മവും, വേറെ (ചി ല) ദുഷ്കർമ്മവും കൂട്ടിക്കലർത്തിയിരി ക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താ പം സ്വീകരിച്ചേക്കാവുന്നതാണ്. നിശ്ചയ മായും അല്ലാഹു, വളരെ പൊറുക്കുന്നവ നും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

101 وَمِمَّنْ حَوْلَكُم നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവരിലും ഉണ്ട്. مِّنَ ٱلْأَعْرَابِ അഅ്റാബികളിൽനിന്ന്. مُنَافِقُونَ കപട വിശ്വാസികൾ. وَمِنْ أَهْلِ ആൾക്കാരിലും ഉണ്ട്. الْمَدِينَةِ മദീനായിലെ. مَرَدُوا അവർ മുരടിച്ചിരി

ക്കുന്നു (പരിചയിച്ചു, ശീലിച്ചു, അതിരു വിട്ടു). عَلَى النِّفَاقِ കാപട്യത്തിൽ, കപടതയിലായി. لاَ تَعْلَمُهُمْ നീ അവരെ അറിയുകയില്ല. نَحْنُ നാം. نَعْلَمُهُمْ അവരെ അറിയുന്നു, അറിയുന്നതാണ്. سَنُعَذِّبُهُم അവരെ നാം ശിക്ഷിക്കും. مَّرَّتَيْنِ രണ്ടു പ്രാവശ്യം. ثُمَّ يُرَدُّونَ പിന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടും, തള്ളപ്പെടും. إِلَى عَذَابٍ ഒരു ശിക്ഷയിലേക്ക്. عَظِيمٍ വമ്പിച്ചതായ. 102 وَآخَرُونَ വേറെ ചിലരുമുണ്ട്. اعْتَرَفُوا അവർ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു, ഏറ്റു പറഞ്ഞു. بِذُنُوبِهِمْ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി. خَلَطُوا അവർ കൂട്ടിക്കലർത്തി. عَمَلاً صَالِحًا നല്ലതായ (സൽ)ക്കർമ്മത്തെ. وَآخَرَ വേറെയും (കർമ്മം). سَيِّئًا ദുഷിച്ച, മോശപ്പെട്ട. عَسَى اللهُ അല്ലാഹു ആയേക്കാം. أَن يَتُوبَ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുക. عَلَيْهِمْ അവരുടെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

മദീനാ നിവാസികളിലും അഅ്റാബികളിലുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെയും, കപട വിശ്വാസികളെയും കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം രണ്ടുകൂട്ടരിലുമുള്ള ഓരോ പ്രത്യേക തരക്കാരെപ്പറ്റി വിവരിക്കുകയാണ്. (1) കാപട്യത്തിൽ പരിചയവും വൈഭവവും സിദ്ധിച്ച് അഃിൽ നിരതരായി കഴിയുന്നവർ. അവരുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നോ, പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നോ അവരെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അത്രയും സമർത്ഥരാണവർ. അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അവരെ അറിയുകയുള്ളു. അവർ നന്നായിത്തീരുകയില്ല. അത്രയും മുരടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ ഈ ലോകത്തുവെച്ച് രണ്ടുപ്രാവശ്യം ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. പിന്നീട് പരലോക ശിക്ഷ അതിന് പുറമെയും, (2) മറ്റൊരു കൂട്ടർ കപടവിശ്വാസികളല്ലെങ്കിലും നല്ല കർമ്മങ്ങളിലൂടെ ദുഷിച്ച കർമ്മങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തിയിട്ടുള്ള വരാണു. എന്നാൽ, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ ബോധവാന്മാരും കുറ്റം ഏറ്റ് പറഞ്ഞു പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരുമാണവർ. ഇവർക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുമെന്ന് തികച്ചും പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഇതാണ് ആ രണ്ടു കൂട്ടരെപ്പറ്റിയും പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം. "അല്ലാഹു ഇന്ന പ്രകാരം ചെയ്തേക്കാം (عسى الله) എന്നിങ്ങിനെ പ്രതീക്ഷക്ക് വക നൽശിക്കൊണ്ടുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രസ്താവനകളിലടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

وأخرون اعترفو بذنوبهم (വേറെ ചിലർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ഏറ്റു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത് അബൂലുബാബത്തൽ അൻസാരീ (رضي الله عنه) യെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂട്ടുകാരായ ചില വ്യക്തികളെയും സംബന്ധിച്ചാണെന്നത്രെ ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) മുതലായ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂട്ടുകാരുടെ എണ്ണം അഞ്ചോ, ഏഴോ, ഒമ്പതോ എന്നുള്ളതിൽ രിവായത്തുകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പ് കാണാമെങ്കിലും അവരുടെ സംഭവം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: തക്കതായ കാരണം കൂടാതെ തബൂക്ക് യുദ്ധയാത്രയിൽനിന്ന് അവർഒഴിഞ്ഞുമാറിയിരുന്നു. റസൂൽ (ﷺ) മടങ്ങിയെത്തും മുമ്പുതന്നെ അവർ വളരെ ഖേദത്തിലായി. "റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി വളരെ കഷ്ടതയിലും വിഷമത്തിലും കഴിഞ്ഞു കൂടുമ്പോൾ നാം സുഖമായി കഴിഞ്ഞ് കൂടുന്നത് ശരിയല്ല; അതുകൊണ്ട് നാം നമ്മെത്തന്നെ പള്ളിയുടെ തൂണുകളിൽകെട്ടി ബന്ധിക്കുക; റസൂൽ (ﷺ) വന്ന് നമുക്ക് ഒഴികഴിവ് നൽശി നമ്മെ അഴിച്ച് വിടുന്നത് വരെ നാം അങ്ങിനെത്തന്നെ കഴിയണം" എന്ന് അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവരിൽ (താഴെ പറയുന്ന) മൂന്നുപേരൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവർ തങ്ങളെ സ്വയം തന്നെ തൂണുകളിൽ ബന്ധിച്ചു. റസൂൽ (ﷺ) മടങ്ങിവരുന്ന വഴി പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവരെ കണ്ടു. വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് കൽപന കിട്ടാതെ ഞാൻ അവരെ അഴിച്ചു വിടുകയോ, അവർക്ക് ഒഴികഴിവ് നൽകുകയോ ചെയ്കയില്ല." അനന്തരം...... وآخرون اعترفوا എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അവതരിച്ചു. അപ്പോൾ, നബി (ﷺ) അവരെ അഴിച്ചു വിടുകയും, അവർക്ക് ഒഴികഴിവ് നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) മുതലായവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ചുരുക്കമാണിത്. വേറെയും ചില സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഖുർആന്റെ വാക്കുകളോട് അവ യോജിക്കുന്നില്ലെന്ന് ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തൂണുകളിൽ ബന്ധിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഒഴിവായ ആ മൂന്നുപേരെപ്പറ്റി 106ഉം 118ഉം വചനങ്ങളിൽ താഴെ പരാമർശങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

രണ്ടുവട്ടം അവരെ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം പലരും വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാറുണ്ട്. അവയുടെ ആകെ സാരം ഇങ്ങിനെ പറയാം: കാപട്യത്തിന്റെ രഹസ്യം പുറത്താക്കുക, അപമാനത്തിന് വിധേയരാക്കുക, മാനസികമോ സാമ്പത്തികമോ ശാരീരികമോ ആയ അവശതകൾ അനുഭവിപ്പിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാമത്തെ ശിക്ഷയും, അവിശ്വാസികളായി മരണപ്പെടുക, മരണവേളയിൽ മലക്കുകളുടെ കൈക്കും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതകൾ അനുഭവപ്പെടുക, ഖബ്റിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ മുതലായവ രണ്ടാമത്തെ ശിക്ഷയുമായിരിക്കും.**الله اعلم**

കപടവിശ്വാസികളായ ചില വ്യക്തികളെക്കുറിച്ച് നബി (ﷺ) ക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നു -അഥവാ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു-വെന്ന് ചില സംഭവങ്ങളിൽനിന്ന് മുമ്പ് നാം കണ്ടുവല്ലോ. "അവരുടെ വാക്കിന്റെ ശൈലിയിൽ അവരെ നിനക്ക് മനസ്സിലാകുകതന്നെ ചെയ്യാം.' (**ولتعرفنهم في لحن القول**) എന്ന് സൂ:മുഹമ്മദ്: 30ലും പറയുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ "നീ അവരെ അറിയുകയില്ല, അല്ലാഹു അറിയും'(**لاتعلمهم نحن نعلمهم**) എന്ന് പറഞ്ഞതും അതുമായി പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ചില അടയാളങ്ങൾ വഴി ചിലരെയൊക്കെ അവർ കപടൻമാരാണെന്ന് നബി (ﷺ) ക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും; തബൂക്കിൽ നിന്നുള്ള മടക്കയാത്രയിൽ നബി (ﷺ) യെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢതന്ത്രം നടത്തിയ വ്യക്തികളെപ്പോലെ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തവരെപ്പറ്റി വ്യക്തിപരമായിത്തന്നെ അറിയുവാൻ കഴിയും; പക്ഷേ, എല്ലാ കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും വിശദമായി മനസ്സിലാക്കുവാനോ, സൂക്ഷമമായി അറിയുവാനോ നബി (ﷺ) ക്ക് കഴിയുകയില്ല എന്നത്രെ അവയുടെ താൽപര്യമെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം.

خُذْ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾

103 (നബിയേ) അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്നും ധർമ്മം എടുക്കുക [വാങ്ങുക] അതുവഴി നീ അവരെ ശുദ്ധിയാക്കുകയും, സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുമാറ്. അവർക്ക് (അനുഗ്രഹത്തിനായി) പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ പ്രാർത്ഥന അവർക്ക് ഒരു (മനഃ) സമാധാനമാകുന്നു. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

أَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَأْخُذُ ٱلصَّدَقَٰتِ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

104 അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ? അല്ലാഹു തന്നെയാണ് അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നു 'തൗബഃ' [പശ്ചാത്താപം] സ്വീകരിക്കുകയും ദാനധർമ്മങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയായുള്ളവനെന്നും!

---

103 خُذْ വാങ്ങുക, എടുക്കുക, സ്വീകരിക്കുക. مِنْ أَمْوَالِهِمْ അവരുടെ ധനം (സ്വത്തു)കളിൽ നിന്ന്. صَدَقَةً ധർമ്മം. تُطَهِّرُهُمْ നീ അവരെ ശുദ്ധിയാക്കുമാറ്, ശുദ്ധമാക്കുന്ന നിലക്ക്. وَتُزَكِّيهِمْ അവരെ

സംസ്കരിക്കുകയും. بِهَا അതുകൊണ്ട്, അതുവഴി, അതു നിമിത്തം. وَصَلِّ പ്രാർത്ഥിക്കുക (ആശീർവ്വദിക്കുക)യും ചെയ്യുക. عَلَيْهِمْ അവർക്കായി, അവർക്ക്. إِنَّ صَلَاتَكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ പ്രാർത്ഥന (ആശീർവാദം). سَكَنٌ ഒരു സമാധാമാണ്, ശാന്തതയാണ്. لَّهُمْ അവർക്ക്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. 104 أَلَمْ يَعْلَمُوا അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ, അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ. أَنَّ اللَّهَ هُوَ അല്ലാഹു തന്നെയാണെന്ന്. يَقْبَلُ സ്വീകരിക്കുന്നത്. التَّوْبَةَ പശ്ചാത്താപം. عَنْ عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് (അടിയാൻമാർക്ക്). وَيَأْخُذُ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. الصَّدَقَاتِ ദാനധർമ്മങ്ങളെ, ധർമ്മങ്ങൾ. وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ അല്ലാഹു തന്നെയാണെന്നും. التَّوَّابُ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

صدقة (ധർമ്മം) എന്ന വാക്കിൽ എല്ലാ തരം ദാനധർമ്മങ്ങളും ഉൾപെടുന്നു. പക്ഷേ, നിർബന്ധ ധർമ്മമായ സകാത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ നിശ്ചിതതോതും വ്യവസ്ഥയും അനുസരിച്ചും, സക്കാത്തല്ലാത്ത നിർബന്ധ ധർമ്മങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സന്ദർഭവും പരിതസ്ഥിതിയും അനുസരിച്ചും, നിർബന്ധമില്ലാത്ത ദാനധർമ്മങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം ദാതാവ് നൽകുന്നതും സ്വീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആവശ്യമായ വിഷയങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുവാനായി ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ധർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നും ധർമ്മം നൽകുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നു. അവർ നൽകുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങൾ അവർക്ക് തന്നെ ഗുണകരമാണ്-അതുവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യും-എന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതായത്, പിശുക്ക്, ആർത്തി മുതലായ ദുസ്വഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും പാപങ്ങളിൽനിന്നും ധർമ്മം ശുദ്ധിയാക്കുന്നു. ഔദാര്യമനസ്ഥിതി, സാധുദയ,ത്യാഗസന്നദ്ധത, പുണ്യകർമ്മങ്ങളിലുള്ള താൽപര്യം, ആത്മീയശുദ്ധി ആദിയായ ഗുണങ്ങൾ വളർത്തി മനുഷ്യനെ അത് സംസ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ, നബി (ﷺ) യുടെ പ്രാർത്ഥനമൂലം മനസ്സിന് സമാധാനവും ശാന്തിയും ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. നബി (ﷺ) യുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ അല്ലാഹു വെറുതെയാക്കുകയില്ലല്ലോ. ഈ കൽപനകൾ നബി (സ)തിരുമേനിയെ അഭിമുഖീകരച്ചു കൊണ്ടുള്ളവയാണെങ്കിലും, നബി (ﷺ) യുടെ ശേഷം അതാതുകാലത്തെ ഭരണകർത്താക്കൾക്കും ബാധകമാണത്.

صلوة (സ്വലാത്ത്) എന്നാൽ 'പ്രാർത്ഥന' എന്നാണ് ഭാഷാർത്ഥം. 'നമസ്ക്കാരം, അനുഗ്രഹം നേരൽ, ആശീർവ്വദിക്കൽ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. എല്ലാറ്റിലും പ്രാർത്ഥന അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനുഗ്രഹം നൽകുക എന്നും, മലക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാപമോചനം തേടുക എന്നും, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നന്മക്കും അനുഗ്രഹത്തിനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നുമായിരിക്കും അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ ധർമ്മവുമായി വരുന്ന ആളുകൾക്കുവേണ്ടി ഈ കൽപനയനുസരിച്ച് നബി(ﷺ) പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നതായി ഹദീസുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബിഔഫാ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വല്ല ആളുകളും അവരുടെ ധർമ്മങ്ങളുമായി വന്നാൽ അവിടുന്ന് പറയും: 'അല്ലാഹുവേ, ഇന്ന ആളുടെ കൂട്ടർക്ക് അനുഗ്രഹം നൽകണേ!' അങ്ങനെ, എന്റെ പിതാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മവുമായി ചെന്നു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ, അബീഔഫായുടെ കൂട്ടർക്ക് നീ അനുഗ്രഹം നൽകണേ!' (ബു; മു)

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ 'തൗബഃ (പശ്ചാത്താപം) സ്വീകരിക്കുന്നതും, ധർമ്മങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതും അല്ലാഹു തന്നെയാണെന്നും, അവൻ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണെന്നും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടെ?!' എന്ന ചോദ്യം വളരെ ശ്രദ്ധർഹമാകുന്നു. പല സൂചനകളും അടങ്ങിയ ഒരു ചോദ്യമാണത്. ഉദാഹരണമായി: (1) പശ്ചാത്താപം

സ്വീകരിക്കൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മാത്രം അധികാരാവകാശത്തിൽ പെട്ടതാണ്. അതിൽ നബി (ﷺ) ക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ യാതൊരു പങ്കുമില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുവാദപ്രകാര മല്ലാതെ ഒരാളുടെ പശ്ചാത്താപവും ഖേദവും സ്വീകരിച്ച് ആയാളെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. (2) ധർമ്മങ്ങൾ വാങ്ങി അതാത് മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നത് നബി (ﷺ) യുടെ കൈക്കാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിലും അത് അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാര മായതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് ഏറ്റുവാങ്ങുന്നത് അല്ലാഹുവാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതൊരിക്കലും വെറുതെയാവുകയില്ല. തക്ക പ്രതിഫലം അവൻ നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും. (3) പാപങ്ങളിൽനിന്ന് പശ്ചാത്തപിക്കലും, ധർമ്മം ചെയ്യലും അല്ലാഹുവിനു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാകുന്നു. (4) പാപങ്ങളിൽനിന്ന് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ സ്വത്തിൽ നിന്ന് ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നത് അവരുടെ പാപം പൊറുക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ പലതും.

തബൂക്ക് പടയെടുപ്പിൽ സംബന്ധിക്കാതെയോ, അതിലേക്ക് ധനം ചിലവഴിക്കാതെയോ ഇരുന്നവരും, പിന്നീട് തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ അപരാധത്തെപ്പറ്റി ഖേദക്കാരുമായ ആളുകൾ പ്രത്യേകിച്ചും ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അത് അവരുടെ പശ്ചാ ത്താപം സ്വീകരിക്കുവാൻ സഹായകമാവുമെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആദ്യം ഒഴിവായി പിന്തിനിന്നുവെങ്കിലും, പിന്നീട് വലിയ ഖേദത്തിലായ അബൂലുബാബത്തൽ അൻസാരി (رضي الله عنه) യുടെയും കൂട്ടരുടെയും കഥ മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽവന്ന് ‘നബിയേ, ഇതാ ഞങ്ങളുടെ ധനം, ഇത് (ധർമ്മമായി) സ്വീകരിച്ചു ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അങ്ങുന്ന് പാപമോചനം തേടണം.‘ എന്ന് അപേക്ഷിച്ചുവെന്നും, ‘നിങ്ങളുടെ ധനത്തിൽ നിന്ന് ഒന്നും വാങ്ങുവാൻ എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.‘ എന്ന് ‘തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞുവെന്നും, പിന്നീട് خذ من أموالهم...... (അവരുടെ ധനത്തിൽ നിന്ന് ധർമ്മം വാങ്ങിക്കൊള്ളുക......) എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, നബി (ﷺ) അവരിൽ നിന്ന് (അവരുടെ സ്വത്തിൻെറ) മൂന്നിലൊന്ന് വാങ്ങി അവർക്ക് വേണ്ടി ധർമ്മം ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നും ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) ഒന്നിലധികം മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഉദ്ധരിച്ചിരി ക്കുന്നു.

നബി(സ)യോടുള്ള ഈ കൽപന-അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്ന് ധർമ്മം അഥവാ സക്കാത്ത് വാങ്ങണമെന്ന കൽപന-നബി (ﷺ) ക്ക് മാത്രം ബാധകമായതല്ലെന്നും, നബി (ﷺ) യുടെ ശേഷം അതതുകാലത്തെ അധികാരസ്ഥന്മാർ അത് വസൂലാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, എല്ലാവരുടെ സ്വത്തിനും ബാധകമാണ് ഈ നിയമമെന്നും ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

وَقُلِ ٱعْمَلُوا۟ فَسَيَرَى ٱللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُۥ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۖ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَـٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

105 (നബിയേ) പറയുകയും ചെയ്യുക; ‘‘നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുവിൻ, നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം വഴിയെ അല്ലാഹു കണ്ടുകൊള്ളും; അവൻെറ റസൂലും, സത്യവിശ്വാസികളും (കണ്ടുകൊള്ളും). അദൃശ്യവും, ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനിലേക്കു നിങ്ങൾ വഴിയെ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

105 وَقُلِ പറയുകയും ചെയ്യുക. اعْمَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൽ. فَسَيَرَى എന്നാൽ വഴിയെ കാണും. اللهُ അല്ലാഹു. عَمَلَكُمْ നിങ്ങളുടെ കർമ്മം, പ്രവൃത്തി. وَرَسُولُهُ അവൻെറ റസൂലും.

وَالْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികളും. وَسَتُرَدُّونَ നിങ്ങള്‍ മടക്ക (തളള)പ്പെടുകയും ചെയ്യും. إِلَى عَالِمِ അറിയുന്നവനിലേക്ക്. الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ, മറഞ്ഞതിനെ. وَالشَّهَادَةِ ദൃശ്യത്തെയും, വെളിവായതും. فَيُنَبِّئُكُم അപ്പോള്‍ അവന്‍ നിങ്ങളെ വിവരമറിയിക്കും, ബോധപ്പെടുത്തും. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. تَعْمَلُونَ നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കും.

കഴിഞ്ഞുപോയ തെറ്റിനെപ്പറ്റി ഖേദിക്കുകയും, ഒഴികഴിവ് പറയുകയും ചെയ്താല്‍ മാത്രം പോരാ. ഭാവിപ്രവര്‍ത്തനങ്ങള്‍ നന്നായിത്തീരുക കൂടി വേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോഴേ പശ്ചാത്താപം യഥാര്‍ത്ഥമായിത്തീരുകയുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ഭാവി എങ്ങിനെയിരിക്കുമെന്ന് ക്രമേണ എല്ലാവര്‍ക്കും കാണാമല്ലോ. അതില്‍നിന്ന് വ്യക്തമായും നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം എത്രമാത്രം ശരിയായതാണെന്ന്. അല്ലാഹു എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാകുന്നു. അവന്‍ നിങ്ങളുടെ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളെ വീക്ഷിച്ച് വരുന്നുണ്ട്. പരലോകത്തുവെച്ച് അവന്‍ തക്കതായ നടപടി എടുക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ കര്‍മ്മവും അതിന്‍െറ ഫലവും നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. സസൂക്ഷമമായിട്ടല്ലെങ്കിലും ഒരു ഏകദേശ കാഴ്ച നിങ്ങളെപ്പറ്റി റസൂലിനും, സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കും കാണുവാന്‍ കഴിയുന്നതുമാണ്. അതില്‍ നിന്ന് അവര്‍ക്കും നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചില അനുമാനങ്ങളും നടപടികളും സ്വീകരിക്കുവാനും സാധിക്കും. എന്നിങ്ങനെ അവരെ ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുകകൂടി വേണമെന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉണര്‍ത്തുകയാണ്.

ഏതെങ്കിലും ആളുകളെപ്പറ്റി അവരുടെ നടപടി ക്രമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കുണ്ടാകുന്ന പൊതുവായ ധാരണയും, അഭിപ്രായവും അല്ലാഹുവിങ്കലും സ്വീകാര്യമായിരിക്കുമെന്നൊരു സൂചന ഈ വചനത്തില്‍ കാണാവുന്നതാണ്. അനസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസില്‍ നിന്ന് ഈ വസ്തുത കുറേ കൂടി വ്യക്തമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: അവര്‍ (സഹാബികള്‍) ഒരു ജനാസയുടെ അടുത്തുകൂടെ പോയപ്പോള്‍, അതിനെപ്പറ്റി അവര്‍ നല്ലനിലക്ക് പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോള്‍ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'അതു സ്ഥിരപ്പെട്ടു' എന്ന്. പിന്നെ, വേറൊരു ജനാസയുടെ അടുക്കലൂടെ പോയപ്പോള്‍ അവര്‍ അതിനെപ്പറ്റി മോശമായ നിലക്ക് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴും നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'അതു സ്ഥിരപ്പെട്ടു' എന്ന്. അപ്പോള്‍, ഉമര്‍ (رضي الله عنه) ചോദിച്ചു: 'എന്താണ് സ്ഥിരപ്പെട്ടത്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അയാളെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ നല്ലത് പറഞ്ഞു. അതിനാല്‍, അയാള്‍ക്ക് സ്വര്‍ഗ്ഗം സ്ഥിരപ്പെട്ടു.' മറ്റേയാളെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ മോശം പറഞ്ഞു. അതിനാല്‍ അയാള്‍ക്ക് നരകം സ്ഥിരപ്പെട്ടു. ഒരു രിവായത്തില്‍ 'നിങ്ങള്‍ ഭൂമിയില്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ സാക്ഷികളാണ്' എന്നുകൂടി നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായുണ്ട്. (ബു; മു)

وَءَاخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ ٱللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾

106 അല്ലാഹുവിന്‍െറ കല്‍പനക്കു വേണ്ടി (കാര്യം) നിറുത്തിവെക്കപ്പെട്ട വേറെ ചിലരുമുണ്ട്; ഒന്നുകില്‍ അവന്‍ അവരെ ശിക്ഷിക്കും; ഒന്നുകില്‍ അവരുടെ പശ്ചാത്താപം അവന്‍ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും , അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

106 وَآخَرُونَ വേറെ ചിലരും ഉണ്ട്. مُرْجَوْنَ പിന്തിച്ചു (നിറുത്തി) വെക്കപ്പെട്ടവര്‍. لِأَمْرِاللهِ അല്ലാഹുവിന്‍െറ കല്‍പനക്ക് വേണ്ടി. إِمَّا يُعَذِبُهُمْ ഒന്നുകില്‍ (ഒരുപക്ഷെ) അവന്‍ അവരെ ശിക്ഷിക്കും. وَإِمَّا يَتُوبُ ഒന്നുകില്‍ അവന്‍ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കും. عَلَيْهِمْ അവരുടെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്.

തബൂക്കിലേക്ക് പോകാതെ പിന്തിനിന്നവർ മൂന്ന് തരക്കാരായിരുന്നു. (1) കപടവിശ്വാസികൾ, ഇവരായിരുന്നു അവരിൽ ഏറിയകൂറും. (2) അലസതയും മടിയുമായി പോകാതിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീട് കുറ്റം സമ്മതിച്ച് ഖേദിക്കുകയും, റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും, ദാനധർമ്മങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തവർ. ഇവരുടെ പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചതായി 102-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലുദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ നിന്നു അതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (3) ചിലർ അലസതകൊണ്ടും മടികൊണ്ടും പോകാതിരിക്കുകയും, പിന്നീട് ഖേദത്തിലാകുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ, നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഒഴികഴിവ് പറയുകയോ, പ്രാർത്ഥിക്കുവാനപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ പരിഭ്രമത്തിലും ദുഃഖത്തിലുമായിത്തീർന്നു. ഇവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അബൂലുബാബ (رضي الله عنه) യും കൂട്ടുകാരും തങ്ങളെ പള്ളിയുടെ തൂണുകളിൽ കെട്ടിബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ മൂന്നുപേർ അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ മൂന്നുപേരുടെ കഅ്ബുബ്നു മാലിക്, ഹിലാലുബ്നു ഉമയ്യ: മുറാറ ത്ത്ബ്നൂർറബീഉ് (رضي الله عنهم) എന്നീ സഹാബികളാണ് ഇവരെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഇക്രിമ, മുജാഹിദു, ള്വാഹ്-ഹാക് (رحمهم الله) എന്നിവരിൽ നിന്ന് നിവേദനങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നുപേരുടെ കാര്യത്തിൽ, അവരുടെ തൗബഃ (പശ്ചാത്താപം) സ്വികരിക്കുമെന്നോ, ഇല്ലെന്നോ ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. താഴെ 117, 118 എന്നീ വചനങ്ങളിലാണ് അവരുടെ തൗബഃ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അറിയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുന്നതു വരെ ഇവരുടെ കാര്യം അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവരെപ്പറ്റി **مرجون الامر الله**(അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനക്കുവേണ്ടി നിറുത്തിവെക്കപ്പെട്ടവർ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

അവരുടെ ഖേദവും, ഭയപ്പാടും വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ശുദ്ധീകരണം നൽകുവാനും, അവരുടെ നിഷ്കളങ്കത കൂടുതൽ ദൃഢമാക്കുവാനും വേണ്ടിയായിരിക്കാം, അല്ലാഹു അവരുടെ കാര്യം ഒന്നും വ്യക്തമാക്കാതെ നീട്ടിവെച്ചത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അമ്പത് ദിവസത്തോളം നീണ്ടുനിന്ന ആ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ, ആ സഹാബിവര്യൻമാർ അനുഭവിച്ച മനോവേദനകളും, വ്യസനഭാരവും കേവലം അസാധാരണമായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം തൽസ്ഥാനത്തുവെച്ച് കാണാവുന്നതാണ്.**ان شاء الله**

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مَسۡجِدٗا ضِرَارٗا وَكُفۡرٗا وَتَفۡرِيقَۢا بَيۡنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ وَإِرۡصَادٗا لِّمَنۡ حَارَبَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ مِن قَبۡلُۚ وَلَيَحۡلِفُنَّ إِنۡ أَرَدۡنَآ إِلَّا ٱلۡحُسۡنَىٰۖ وَٱللَّهُ يَشۡهَدُ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ١٠٧

107 ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കിയവരും (അവരിൽ) ഉണ്ട്; ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നതിനും, അവിശ്വാസത്തിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനും, മുമ്പ് അല്ലാഹുവിനോടും അവൻെറ റസൂലിനോടും യുദ്ധം നടത്തിയവർക്ക് ഒരു പതി (സ്ഥലം) ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായിട്ട്. ഞങ്ങൾ (വളരെ) നല്ല കാര്യമല്ലാതെ (ഒന്നും) ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് തീർച്ചയായും അവർ ശപഥം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജം പറയുന്നവരാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

لَا تَقُمۡ فِيهِ أَبَدٗاۚ لَّمَسۡجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقۡوَىٰ مِنۡ أَوَّلِ يَوۡمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِۚ فِيهِ

108 (നബിയേ) നീ ഒരിക്കലും അതിൽ നിൽക്കരുത് [നമസ്കരിക്കരുത്]. ആദ്യ ദിവസം മുതൽക്കേ ഭയഭക്തിയിൻമേൽ അടിത്തറയിടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പള്ളി തന്നെയാണ് നീ നിൽക്കുവാൻ [നമസ്കരിക്കുവാൻ]

رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُواْ ۚ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُطَّهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾	കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളത്. ശുദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ചില പുരുഷൻമാരുണ്ട് അതിൽ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ ശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

107 وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا ഉണ്ടാക്കിയവർ, ഏർപ്പെടുത്തിയവർ. مَسْجِدًا ഒരു പള്ളി. ضِرَارًا ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നതിനും, ദ്രോഹം ചെയ്‌വാൻ. وَكُفْرًا അവിശ്വാസത്തിനും. وَتَفْرِيقًا ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനും. بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ. وَإِرْصَادًا പതി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും, കാത്തിരിക്കുന്നതിനും. لِّمَنْ حَارَبَ യുദ്ധം (പോർ-പട) നടത്തിയവർക്ക്. اللهَ وَرَسُولَهُ അല്ലാഹുവിനോടും അവൻെറ റസൂലിനോടും. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. وَلَيَحْلِفُنَّ അവർ ശപഥം ചെയ്കയും തന്നെ ചെയ്യും. إِنْ أَرَدْنَا ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല (എന്ന്). إِلاَّ الْحُسْنَى വളരെ (ഏറ്റം) നല്ലതല്ലാതെ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يَشْهَدُ അവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَكَاذِبُونَ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെയാണ് (എന്ന്). 108 لاَ تَقُمْ നീ (നമസ്കാരത്തിന്) നിൽക്കരുത്. فِيهِ അതിൽ. أَبَدًا എന്നെന്നും, ഒരിക്കലും. لَّمَسْجِدٌ ഒരു പള്ളി തന്നെ. أُسِّسَ അടിത്തറ (അസ്ഥിവാരം) ഇടപ്പെട്ടു. عَلَى التَّقْوَى ഭയഭക്തിയുടെമേൽ. مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ ആദ്യദിവസം മുതൽ. أَحَقُّ അധികം (കൂടുതൽ) അർഹമായത്, അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. أَن تَقُومَ നീ നില്ക്കൽ, നില്ക്കുവാൻ. فِيهِ അതിൽ. فِيهِ അതിലുണ്ട്. رِجَالٌ ചില പുരുഷൻമാർ. يُحِبُّونَ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന, അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. أَن يَتَطَهَّرُوا അവർ ശുദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ, ശുദ്ധി നേടുന്നതിന്. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يُحِبُّ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. الْمُطَّهِّرِينَ ശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നവരെ, ശുദ്ധി ലഭിച്ചവരെ.

കപടവിശ്വാസികൾ ഖുബായിൽ സ്ഥാപിച്ചതും **مسجد الضرار** (മസ്ജിദു-ള്ളിറാർ) അഥവാ ഉപദ്രവത്തിൻെറ പള്ളി എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടതുമായ ഒരു കുപ്രസിദ്ധ സ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങങ്ങളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൻെറ ചരിത്രം ഇങ്ങനെയാണ്:-

മദീനായിൽ ഖസ്റജ് ഗോത്രത്തിൽപെട്ട പുരോഹിതൻ അബൂആമിർ (**ابو عامر الراهب**) എന്ന് പേരായ ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. ജാഹിലിയ്യത്തിൽ അയാൾ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച് ഒരു ക്രിസ്തീയ പാതിരിയായി മാറി. നബി (ﷺ) മദീനായിൽ ചെന്ന ശേഷം, ഇസ്‌ലാമിനുണ്ടായ നേട്ടവും പ്രചാരവും അവനെ ശുണ്ഠിപിടിപ്പിച്ചു. മക്കായിൽ ചെന്ന് നബി (ﷺ) ക്കെതിരെ അവൻ മുശ്രിക്കുകളെ ഇളക്കിവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉഹ്ദു യുദ്ധത്തിൽ അവനും മുശ്രിക്കുകളുടെ ഭാഗത്ത് സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ മദീനാക്കാരായ ചില അൻസാരികളെ നയത്തിൽ പാട്ടിലാക്കുവാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തി നോക്കി. അതിന് വിപരീതഫലമാണുണ്ടായത്. യുദ്ധ അണികൾക്കിടയിൽ അവൻ ചില ചതിക്കുഴികളുണ്ടാക്കി മുകൾഭാഗം മൂടിവെച്ചിരുന്നു. അതിലൊന്നിൽ വീണ് നബി (ﷺ) യുടെ തലക്കും മുഖത്തും മുറി പറ്റുകയും, അവിടുത്തെ പല്ല് പൊട്ടുകയും ഉണ്ടായി. നബി (ﷺ) അവനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും, അവനു ഖുർആൻ കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും അവൻ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഉഹ്ദു സംഭവത്തിനുശേഷവും ഇസ്‌ലാമിന് അഭിവൃദ്ധിയും ശക്തിയും വർദ്ധിക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അവൻ ശാമിലേക്കു നീങ്ങി. റോമാചക്രവർത്തി ഹിറഖ്ലി യൂസിനോട് നബി (ﷺ) ക്കെതിരിൽ സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചു. രാജാവ് സഹായ വാഗ്ദാനം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽ മദീനായിലുള്ള തൻെറ പരിചയക്കാരും, കപട വിശ്വാസികളുമായ പലരുമായി അവൻ എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തികൊണ്ടിരിക്കുകയും, നബി (ﷺ) ക്കെതിരിൽ താൻ വമ്പിച്ച സൈന്യവുമായി വരുന്നുണ്ടെന്നും മറ്റും അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കൂട്ടത്തിൽ, താൻ മദീനായിൽ വരുമ്പോൾ, തനിക്കും സൈന്യത്തിനും ഒരു താവളവും കേന്ദ്രവും സ്ഥാപിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു.

അങ്ങനെ ഇസ്‌ലാമിൽ ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിതമായ 'മസ്ജിദുഖുബാ' (ഖുബായിലെ പള്ളി) യുടെ അടുത്തായി കപടവിശ്വാസികൾ ഒരു പള്ളി നിർമ്മിച്ചു. പന്ത്രണ്ട് കപടവിശ്വാസികളായിരുന്നു അതിൽ മുൻകൈയടുത്തവർ. നബി (ﷺ) തബൂക്കിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു പോകുന്നതിന് മുമ്പ് അവർ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് തങ്ങൾ ഒരു പള്ളി നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, സാധുക്കളും അശരണരുമായ ആളുകൾക്ക് തണുപ്പിലും, മഴയിലുമൊക്കെ തങ്ങുവാനുള്ള ഒരു കേന്ദ്രമെന്ന നിലക്കും മറ്റുമാണ് അത് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അറിയിച്ചു. തിരുമേനി അതിൽ വന്ന് നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് അതിൻെറ ഉൽഘാടനം കഴിച്ചുതരണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. നബി (ﷺ) യുടെ അംഗീകാരം ലഭിച്ചാൽ, തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അവിടെ നിരുപാധികം നടത്തുവാൻ അതു സൗകര്യമായിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ. ഞങ്ങൾ ഒരു യാത്രക്കുള്ള ഒരുക്കത്തിലാണെന്നും, അത് കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിവന്നിട്ടാവാമെന്നുമായിരുന്നു നബി (ﷺ) യുടെ മറുപടി. നബി (ﷺ) തബൂക്കിൽനിന്ന് മടങ്ങി മദീനായുടെ അടുത്തുള്ള ദീഅവാൻ **ذی اوان** എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോഴേക്കും പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ വഹ്‌യ് മുഖേന അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്കു അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. അതനുസരിച്ച് മദീനായിൽ എത്തും മുമ്പ് തന്നെ അതു പൊളിച്ചുനീക്കി തീവെക്കുവാൻ നബി (ﷺ) ആളയക്കുകയും ചെയ്തു.

ആ പള്ളി നിർമ്മാണത്തിൽ കപടവിശ്വാസികളുടെ ഉന്നങ്ങളെന്തായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (1) ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കൽ, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പൊതുവെയും, ഖുബായിലെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രത്യേകമായും ഉപദ്രവകരമായിരിക്കും അതിൻെറ നിലനിൽപെന്ന് വ്യക്തമാണ്. (2) അവിശ്വാസം, അവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുൽഭവിച്ചതും, സത്യവിശ്വാസത്തിന്നെതിരിൽ അവിശ്വാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻവേണ്ടി സ്ഥാപിതമായതുമാണത്. (3) സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കൽ, അഥവാ ഖുബാ പള്ളിയിൽ സമ്മേളിക്കാറുള്ള മുസ്‌ലിംകളിൽ ചിലരെ അങ്ങോട്ടാകർഷിച്ചും മറ്റും അവരുടെ ഐക്യത്തെ ശിഥിലമാക്കുക. (4) മുമ്പ് അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടും യുദ്ധം നടത്തിയവർക്ക് പതിയൊരുക്കിക്കൊടുക്കുക, അതായത്, അബൂആമിറിനും അവൻെറ ആൾക്കാർക്കും ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ യുദ്ധം മുതലായ ആക്രമ പരിപാടികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവനുദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റുള്ളവർക്കും ഒരു രഹസ്യകേന്ദ്രം തയ്യാറാക്കുകയും, പള്ളി എന്നു പേര് നൽകി സത്യാവസ്ഥ മറച്ചുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതൊക്കെയാണ് ആ കപട വിശ്വാസികളുടെ സാക്ഷാൽ ലക്ഷ്യങ്ങൾ. എന്നാലും നമസ്കാരം പോലെയുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച് മാത്രമാണ് തങ്ങളത് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് അവർ കള്ളസത്യം ചെയ്തുപറയുമെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഒരു കാലത്തും നബി (ﷺ) അതിൽ പോയി നമസ്കാരം നടത്തരുതെന്നും, ആദ്യം മുതൽക്കേ ഭയഭക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ഖുബായിലെ ഒന്നാമത്തെ പള്ളിയിൽ മാത്രം നബി (ﷺ) സംബന്ധിച്ചാൽ മതിയെന്നും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നു.

നബി (ﷺ) മദീനായിലേക്ക് ഹിജ്റ വരുമ്പോൾ, മദീനായിൽനിന്ന് രണ്ട് നാഴിക തെക്കുഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഖുബായിൽ ഇറങ്ങി അൽപദിവസം അവിടെ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. ആ അവസരത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും, ഇസ്‌ലാമിൽ ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുമായ പള്ളിയത്രെ ഖുബായിലെ പള്ളി പിന്നീടാണ് തിരുമേനി മദീനായിലേക്ക് പോയതും, അവിടത്തെ പള്ളി ('അൽമസ്ജിദുന്നബവീ') സ്ഥാപിച്ചതും. നബി (ﷺ) കാൽനടയായും, വാഹനമേറിയും ഇടക്കിടെ ഖുബാ പള്ളിയിൽ വന്ന് സന്ദർശനം നടത്തിപ്പോയിരുന്നതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ പള്ളിയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതോടൊപ്പം, ആ പള്ളിയിൽ സമ്മേളിക്കാറുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾ ശുദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണെന്നും അങ്ങിനെയുള്ളവരെ അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടമാണെന്നും പറഞ്ഞ് പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിശ്വാസം, കാപട്യം, പാപകൃത്യങ്ങൾ മുതലായ ആത്മിയ മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും വൃത്തികേട്, മ്ളേച്ഛത മുതലായ ശാരീരിക മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധരായിരുന്നു അവർ എന്ന് സാ

രം. വെള്ളത്തിന് വളരെ ക്ഷാമമായിരുന്നതിന് പുറമെ, മലമൂത്രവിസർജ്ജനങ്ങൾക്കുശേഷം കല്ല് മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ട് തടവി ശുചിയാക്കുന്ന സമ്പ്രദായമായിരുന്നു അക്കലാത്തു അറബികൾക്കിടയിൽ പൊതുവിലുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ, ഖുബാ നിവാസികൾ, മലമൂത്ര വിസർജ്ജനാനന്തരം കല്ലുകൊണ്ട് തടവി മതിയാക്കാതെ വെള്ളംകൊണ്ടുകൂടി ശുചിയാക്കിയിരുന്നുവെന്നും, ശുചിത്വത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ അവർ അത്രയും ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ പ്രശംസക്ക് അവർ പാത്രമായതെന്നും നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായെന്ന് അഹ്മദു, ഇബ്നുഖുസൈമഃ അബൂദാവൂദ്, ത്വബ്റാനി (رحمهم الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَـٰنَهُۥ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنٍ خَيْرٌ أَم مَّنْ أَسَّسَ بُنْيَـٰنَهُۥ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَٱنْهَارَ بِهِۦ فِى نَارِ جَهَنَّمَ ۗ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٠٩﴾

109 അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച ഭയഭക്തിയുടെയും, (അവനിൽ നിന്നുള്ള) പ്രീതിയുടെയും പേരിൽ, തൻെറ കെട്ടിടം അടിത്തറയിട്ടവനോ ഉത്തമം? അതല്ല, (പൊളിഞ്ഞ്) വീഴുവാൻ പോകുന്ന ഒരു തിണ്ണയുടെ വക്കിൻമേൽ തൻെറ കെട്ടിടം അടിത്തറയിടുകയും, എന്നിട്ടത് 'ജഹന്നമി'ൻെറ [നരകത്തി]ൻെറ അഗ്നിയിൽ പൊളിഞ്ഞു വീഴുകയും ചെയ്തവനോ (ഉത്തമം)?! അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

لَا يَزَالُ بُنْيَـٰنُهُمُ ٱلَّذِى بَنَوْا۟ رِيبَةً فِى قُلُوبِهِمْ إِلَّآ أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١٠﴾

110 അവർ സ്ഥാപിച്ചതായ അവരുടെ (ആ) കെട്ടിടം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു ആശങ്ക (അഥവാ അസ്വാസ്ഥ്യം) ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കഷ്ണം കഷ്ണമായിപ്പോയാലൊഴികെ. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

109 أَفَمَنْ അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ. أَسَّسَ അസ്തിവാരം (അടിത്തറ) ഇട്ട, സ്ഥാപിച്ച. بُنْيَانَهُ തൻെറ കെട്ടിടത്തെ എടുപ്പിനെ. عَلَى تَقْوَى ഭയഭക്തിയുടെമേൽ, സൂക്ഷമതയിൻമേൽ. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച്. وَرِضْوَانٍ പ്രീതിയുടെയും. خَيْرٌ ഉത്തമം, ഗുണം. أَم مَّنْ അതോ (അതല്ല) യാതൊരുവനോ. أَسَّسَ അവൻ തറയിട്ടു, അസ്തിവാരമുറപ്പിച്ചു. بُنْيَانَهُ അവൻെറ കെട്ടിടത്തിനു എടുപ്പിനെ. عَلَى شَفَا വക്കിൽ, ഓർത്തു. جُرُفٍ (പുഴയുടെ) തിണ്ണയുടെ, (പൊട്ടക്കിണറ്റിൻെറ) വക്കിൻെറ. هَارٍ പൊളിഞ്ഞുവീഴുന്ന (വീഴാറായ). فَانْهَارَ എന്നിട്ടത് പൊളിഞ്ഞുവീണു. بِهِ അവനെയുംകൊണ്ട്. فِي نَارِ തീയിൽ, അഗ്നിയിൽ. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൻെറ. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. لاَ يَهْدِي സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ. 110 لاَ يَزَالُ നീക്കം വരുകയില്ല (ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും). بُنْيَانُهُمُ അവരുടെ കെട്ടിടം. الَّذِي യാതൊരു. بَنَوْا അവർ സ്ഥാപിച്ച, നിർമ്മിച്ച. رِيبَةً ഒരു ആശങ്ക, സന്ദേഹം. فِي قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. إِلاَّ أَن تَقَطَّعَ മുറിഞ്ഞു മുറിഞ്ഞു (കഷ്ണം കഷ്ണമായി) പോയാലൊഴികെ. قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്.

'മസ്ജിദു-ത്തഖ്വാ' (ഭയഭക്തിയുടെ പള്ളി) യോടും, അതിൻെറ ആൾക്കാരോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ 'മസ്ജിദു-ള്ളിറാറ്' (ഉപദ്രവത്തിൻെറ പള്ളി)ൻെറയും അതിൻെറ ആൾക്കാരുടെയും പരസ്പരവിരുദ്ധമായ നിലപാട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഉപമാലാങ്കാര രൂപത്തിലുള്ള ഒരു വിവരണമാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ശക്തിമത്തായ അടിത്തറയിട്ടുകൊണ്ട്

അതിൻമേൽ കെട്ടി ഉയർത്തപ്പെട്ട കെട്ടിടം പൊളിഞ്ഞുവീഴാതെയും, കേടുപാട് കൂടാതെയും ദീർഘകാലം സുരക്ഷിതമായി നിലനിൽക്കുമല്ലോ. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയഭക്തിയുടെയും, അവൻെറ പ്രീതി ലഭിക്കേണമെന്ന മോഹത്തിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മതസ്ഥാപനമാകുന്ന കെട്ടിടം സ്ഥാപിച്ചാലുള്ള സ്ഥിതിയും അതുപോലെതന്നെ. അതിൻെറ പരിശുദ്ധിക്കോ പവിത്രതക്കോ കോട്ടം തട്ടാതെ അത് നിലനിൽക്കും. വല്ല പുഴവക്കിലോ പൊട്ടക്കിണറിൻെറ വക്കിലോ ഏതവസരത്തിലും പൊളിഞ്ഞ് വീഴാനിടയുള്ള മൺതിണ്ണയുടെ ഓരത്ത് ഒരു കെട്ടിടം സ്ഥാപിച്ചാൽ ആ കെട്ടിടം അതിലെ ആൾക്കാരടക്കം ഏതു നിമിഷവും മറിഞ്ഞ് വീണുതകരുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതുപോലെയാണ് കപടവിശ്വാസികളുടെ മത സ്ഥാപനങ്ങൾ. ആ കെട്ടിടം പൊളിഞ്ഞ് വീഴുന്നത് ആ തിണ്ണയുടെ താഴ്ഭാഗത്തിലുള്ള പുഴയിലേക്കോ കിണറ്റിലേക്കോ ആയിരിക്കുമെങ്കിൽ, കപടവിശ്വാസികൾ നിർമ്മിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുടെ കലാശം നരകാഗ്നിയിലേക്കുമായിരിക്കും. അപ്പോൾ, ഈ രണ്ട് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഏതാണ് നല്ലതെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതാണ് ആ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

കപടവിശ്വാസികൾ ആ പള്ളി നിർമ്മിച്ചത് തന്നെ അവരുടെ കാപട്യം നിമിത്തമുള്ള അസ്വസ്ഥതകൊണ്ടാണ്. അത് പൊളിച്ച് നശിപ്പിച്ചപ്പോഴാകട്ടെ, ഇനി എന്തെല്ലാമാണു സംഭവിക്കുകയെന്നുള്ള അവരുടെ ഭയപ്പാടും ആശങ്കയും അസ്വസ്ഥതയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം അവരെ വിട്ടുമാറുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം: 14

۞ إِنَّ ٱللَّهَ ٱشْتَرَىٰ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَٰلَهُم بِأَنَّ لَهُمُ ٱلْجَنَّةَ ۚ يُقَٰتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِى ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ وَٱلْقُرْءَانِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِۦ مِنَ ٱللَّهِ ۚ فَٱسْتَبْشِرُوا۟ بِبَيْعِكُمُ ٱلَّذِى بَايَعْتُم بِهِۦ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١١١﴾

111 നിശ്ചയമായും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് അവരുടെ ദേഹങ്ങളെയും, സ്വത്തുക്കളെയും അല്ലാഹു (വിലക്കു) വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗമുണ്ട് എന്നുള്ളതിനു (പകരം). അതായത്: അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു; അങ്ങനെ, അവർ കൊല്ലുകയും കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. (അതെ) തൗറാത്തിലും, ഇഞ്ചീലിലും, ഖുർആനിലും അവൻെറമേൽ ബാധ്യസ്ഥമായി (പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടി)ട്ടുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ വാഗ്ദത്തം! ആരാണ്, അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ അധികം തൻെറ കരാറിനെ നിറവേറ്റുന്നവൻ?! [ആരുമില്ല] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളതായ നിങ്ങളുടെ (ആ) കച്ചവടം കൊണ്ടു നിങ്ങൾ സന്തോഷമടയുവിൻ.അതു തന്നെയാണു വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം!

---

111 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. اشْتَرَى വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന്. أَنفُسَهُمْ അവരുടെ സ്വന്ത (ദേഹ)ങ്ങളെ. وَأَمْوَالَهُم അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെയും.بِأَنَّ لَهُمُ അവർക്കുണ്ട് എന്നതിന്. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗം. يُقَاتِلُونَ അവർ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു, (ചെയ്യണം). فِي سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. فَيَقْتُلُونَ എന്നിട്ട് (അങ്ങിനെ) അവർ കൊല്ലുന്നു, വധിക്കുന്നു (വധിക്കണം). وَيُقْتَلُونَ അവർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യണം). وَعْدًا ഒരു വാഗ്ദത്തം, വാഗ്ദത്തമായിട്ട്. عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ട). حَقًّا യഥാർത്ഥ (ന്യായ)മായ, കടമപ്പെട്ട.

أَوْفَى ആരാണ്, ആരുണ്ട്. وَمَنْ ഖുർആനിലും. وَالْقُرْآنِ ഇഞ്ചീലിലും. وَالْإِنجِيلِ തൗറാത്തിൽ. فِي التَّوْرَاةِ അധികം (കൂടുതൽ) നിറവേററുന്നവൻ. بِعَهْدِهِ തൻെറ കരാറിനെ. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ. فَاسْتَبْشِرُوا അതിനാൽ സന്തോഷമടയുവിൻ. بِبَيْعِكُمُ നിങ്ങളുടെ വിൽപന (കച്ചവടം)കൊണ്ടു. الَّذِي بَايَعْتُم നിങ്ങൾ വിൽപന (ഇടപാട്) നടത്തിയ. بِهِ അതിനെപ്പററി, അതിനെ. وَذَٰلِكَ هُوَ അതുതന്നെയാണ്. الْفَوْزُ ഭാഗ്യം, വിജയം. الْعَظِيمُ വമ്പിച്ച്, മഹാ.

അല്ലാഹുവിൻെറ ദീനിനുവേണ്ടി സത്യവിശ്വാസികൾ സമരം നടത്തേണ്ടുന്നതിൻെറ ആവശ്യകതയും, അതിൻെറ പ്രതിഫലമായി അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗം നൽകാമെന്ന് അവൻ നൽകിയ വാഗ്ദാനത്തെയും അല്ലാഹുവും സത്യവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ നടന്നിട്ടുള്ള ഒരു കച്ചവട ഇടപാടായി ചിത്രികരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവർക്ക് യുദ്ധം ചെയ്‌വാനുള്ള ആവേശവും പ്രോൽസാഹനവും നൽകുകയാണ്. ഇടപാടുകാരൻ അല്ലാഹു. അവൻ വിലകൊടുത്ത് മേടിക്കുന്നത് അവരുടെ ദേഹവും ധനവും. അഥവാ അവ രണ്ടും അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കണം. ശത്രുക്കളുമായി സമരാങ്കണത്തിൽ ഇറങ്ങി പടവെട്ടുകയും വേണം. അപ്പോൾ ശത്രുക്കളെ കൊല്ലുകയും, ശത്രുക്കളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും വേണ്ടിവരും. ഇതിന് അവർക്ക് അവൻ നൽകുന്ന വില സ്വർഗ്ഗമത്രെ. അതെ, ആരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ആരും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ആരുടെ മനസ്സിനും വിഭാവനം ചെയ്‌വാൻ കഴിയാത്തതുമായ അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ലോകമായ സ്വർഗ്ഗം! ഇത് ഇപ്പോൾ പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനമല്ല. വാഗ്മൂലമാത്രമായ ഒരു കരാറുമല്ല. മുമ്പുമുതൽക്കേ തൗറാത്തിലും, ഇഞ്ചിലീലും, ഖുർആനിലുമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട് വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ലിഖിതരേഖയാണത്. അപ്പോൾ, ഇതിനെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതും ലാഭകരമായതുമായ ഒരു ഇടപാട് വേറെ എതാണുള്ളത്?! അല്ലാഹുവിനെപ്പോലെ പരിപൂർണ്ണമായി കരാറ് പാലിക്കുന്നവനും, പാലിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവനും വേറെ ആരുണ്ട്?! ഇല്ല. ഒരിക്കലുമില്ല. ആരുമില്ല.

ഈ എടപാടിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാവുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരിക്കുമെന്നുകൂടി അല്ലാഹു തുടർന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

ٱلتَّٰٓئِبُونَ ٱلۡعَٰبِدُونَ ٱلۡحَٰمِدُونَ ٱلسَّٰٓئِحُونَ ٱلرَّٰكِعُونَ ٱلسَّٰجِدُونَ ٱلۡأٓمِرُونَ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَٱلنَّاهُونَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡحَٰفِظُونَ لِحُدُودِ ٱللَّهِۗ وَبَشِّرِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١١٢﴾

112 പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവർ, (അല്ലാഹുവിനെ) ആരാധിക്കുന്നവർ, (അവന്) സ്തുതി കീർത്തനം ചെയ്യുന്നവർ, ദേശാടനക്കാർ (അഥവാ നോമ്പുകാർ), 'റുകൂഉ്' [കുമ്പിട്ട് നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവർ, 'സുജൂദു' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവർ, സദാചാരം കൊണ്ടു കൽപിക്കുന്നവരും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുന്നവരുമായുള്ളവർ, അല്ലാഹുവിൻെറ അതിർത്തികളെ [നിയമപരിധികളെ] കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നവരും! സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

---

112 التَّائِبُونَ (പശ്ചാത്തപിച്ചു) മടങ്ങുന്നവർ. الْعَابِدُونَ ആരാധകൻമാർ. الْحَامِدُونَ സ്തുതിക്കുന്ന (സ്തുതികീർത്തനം ചെയ്യുന്ന)വർ. السَّائِحُونَ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ നോമ്പു നോൽക്കുന്നവർ. الرَّاكِعُونَ കുമ്പിടുന്ന (കുമ്പിട്ടു നമസ്കരിക്കുന്ന)വർ. السَّاجِدُونَ സുജൂദു (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുന്നവർ. الْآمِرُونَ കല്പി (ഉപദേശി)ക്കുന്നവർ. بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരംകൊണ്ട്. وَالنَّاهُونَ വിരോധിക്കുന്ന

വരും. عَنِ الْمُنكَرِ ദുരാചാരത്തെപ്പറ്റി. وَالْحَافِظُونَ കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന)വരും. لِحُدُودِ അതിർത്തി (പരിധി-അതിരു)കളെ. اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَبَشِّرِ സന്തോഷം (സന്തോഷവാർത്ത) അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച മഹാഭാഗ്യവാന്മാരുടെ എട്ട് സവിശേഷതകളാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. (1) പശ്ചാത്തപം. അഥവാ പാപം, ദുർന്നടപ്പ്, കപടവിശ്വാസം, അവിശ്വാസം എന്നിവയിൽനിന്നെല്ലാം ഖേദിച്ചുമടങ്ങുക. പശ്ചാത്താപം യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്ന പക്ഷം, അതിനുശേഷം ആദ്യം ചെയ്ത ആ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ പിന്നീട് ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയില്ല താനും. (2) അല്ലാഹുവിന് ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക, മനസാ വാചാ കർമ്മണാ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതും, നിർബന്ധമായി കൽപിക്കപ്പെട്ടതും, ഐച്ഛികമായി കൽപിക്കപ്പെട്ടതുമായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ സമയോചിതം നടത്തിപ്പോരുക. (3) സ്തുതികീർത്തനം ചെയ്യുക. നാവുകൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന ഒരു പ്രധാന ആരാധനാകർമ്മമത്രെ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കൽ. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഉമർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: സ്തുതി നന്ദിയുടെ തലയാകുന്നു (പ്രധാനഭാഗമാണ്). അല്ലാഹുവിനെ 'സ്തുതിക്കാത്തവൻ അവനോട് നന്ദി കാണിക്കയില്ല' നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഖിയാമത്തുനാളിൽ ആദ്യം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെടുന്നവർ സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നവരായിരിക്കും. (رواهما البيهقى فى شعب الايمان)

(4) നോമ്പ്-അല്ലെങ്കിൽ സഞ്ചാരം. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് السائحون എന്നാകുന്നു. ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചാരം നടത്തുക എന്നത്രെ ഇതിൻെറ ധാതുവായ سياحة (സിയാഹത്തി)ൻെറ അർത്ഥം. സഞ്ചാരികൾ ഭക്ഷണം മുതലായ സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ ത്യാഗം വരിക്കുന്നവരും, ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കുന്നവരുമായിരിക്കുമല്ലോ. ആ നിലക്ക് നോമ്പുകൾ എന്നും, ഹിജ്റപോകുന്നവർ എന്നും, സമരശീലന്മാർ എന്നും, ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുക മുതലായ സദുദ്യമങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യാത്ര ചെയ്യുന്നവർ എന്നുമൊക്കെ അതിന് വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു കാണാം. ഇതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സാമാന്യാർത്ഥമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വരാം. എങ്കിലും ഭൂരിഭാഗം വ്യാഖ്യാതാക്കളും നോമ്പുകാർ എന്നാണ് വിവക്ഷ നൽകിക്കാണുന്നത്. ദേശസഞ്ചാരികളെപ്പോലെയുള്ള ത്യാഗങ്ങളെല്ലാം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരാണല്ലോ നോമ്പുകാരും. കൂടാതെ 'ഈ സമുദായത്തിൻെറ 'സിയാഹത്ത്' നോമ്പ് നോൽക്കുകയാണ്' എന്ന് ആയിശാ (رضي الله عنها) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) രിവായത്ത് ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. ഇതിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന ചില രിവായത്തുകൾ വേറെയും കാണാം. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ 'നോമ്പുകാർ' എന്നുള്ള അർത്ഥമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായിട്ടുള്ളതെന്ന് പലരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.الله اعلم

(5, 6) റുകൂഉം, സുജൂദും (കുമ്പിട്ട് നമസ്കാരവും, സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരവും) ചെയ്യുക. നമസ്കാരത്തിൽ അനുഷ്ടിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ശാരീരികമായ രണ്ട് പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണ് റുകൂഉം സുജൂദും. അത്കൊണ്ടാണ് അവ രണ്ടും പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ രണ്ട് ഘടകങ്ങളെയും പോലെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഘടകമായ നിറുത്തത്തെ (قيام) യും ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇതിനൊരു ഉദാഹരണം 108-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടുവല്ലോ. (7) സദാചാരപരമായ നല്ല കാര്യങ്ങളെ ഉപദേശിക്കലും, ദുരാചാരപരമായ ചീത്ത കാര്യങ്ങളെ വിരോധിക്കലും. ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വളരെയധികം പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. രണ്ടും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടതും, ഒന്ന് മറ്റേതിൻെറ അനിവാര്യഫലവുമാകകൊണ്ടു രണ്ടും കൂടി ഒന്നായി എണ്ണിയിരിക്കുകയാണ്. (8) അല്ലാഹു നിയമിച്ച നിയമാതിർത്തികളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക. അഥവാ, അവയെ മറികടക്കുകയോ, ലംഘിക്കുകയോ, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാതെ തികച്ചും പാലിക്കുക. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഗുണങ്ങളടക്കമുള്ള എല്ലാ സദാചാരമൂല്യങ്ങൾക്കും ബാധകമാകുന്ന ഒരു അടി

സ്ഥാനമത്രെ ഈ അവസാനം പറഞ്ഞ ഗുണം. ഈ എട്ട് ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ സത്യവിശ്വാസി കൾക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കണം (وبشر المؤمنين) എന്നും അവസാനമായി നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നു. ഇന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്ത എന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടി ട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നൻമയുടേതായ എല്ലാ സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹരാണവർ എന്നാണത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. و الله اعلم

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن يَسۡتَغۡفِرُواْ لِلۡمُشۡرِكِينَ وَلَوۡ كَانُوٓاْ أُوْلِي قُرۡبَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ﴿١١٣﴾

113 മുശ്‌രിക്കു [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുവാൻ നബിക്കും വിശ്വസിച്ചവർക്കും പാടില്ല, അവർ അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവരായിരുന്നാലും ശരി, അവർ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ [നരകത്തിന്റെ] ആൾക്കാരാണെന്നു വ്യക്തമായിത്തീർന്ന ശേഷം.

وَمَا كَانَ ٱسۡتِغۡفَارُ إِبۡرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوۡعِدَةٖ وَعَدَهَآ إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُۥٓ أَنَّهُۥ عَدُوّٞ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ مِنۡهُۚ إِنَّ إِبۡرَٰهِيمَ لَأَوَّٰهٌ حَلِيمٞ ﴿١١٤﴾

114 ഇബ്‌റാഹീം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയത് അദ്ദേഹം അയാളോടു ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം നിമിത്തമല്ലാതെ ആയിരുന്നില്ല. എന്നിട്ട് അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു ശത്രുവാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അയാളിൽ നിന്ന് (ബന്ധം) വിട്ടുമാറി. നിശ്ചയമായും, ഇബ്‌റാഹീം വളരെ വിനയനും സഹനശീലനും തന്നെയാകുന്നു.

---

113 مَا كَانَ ആയിക്കൂടാ, ആകാവതല്ല (പാടില്ല). لِلنَّبِيِّ നബിക്ക്, പ്രവാചകന്. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്കും. أَن يَسْتَغْفِرُوا അവർ പാപമോചനം തേടുവാൻ (തേടൽ). لِلْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് വേണ്ടി. وَلَوْ كَانُوا അവർ ആയിരുന്നാലും ശരി. أُولِي قُرْبَى അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവർ. مِن بَعْدِ ശേഷം. مَا تَبَيَّنَ വ്യക്തമായിത്തീർന്നതിന്. لَهُمْ അവർക്ക്. أَنَّهُمْ അവരാണെന്ന്. أَصْحَابُ ആൾക്കാർ, ഉടയവർ. الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ. 114 وَمَا كَانَ ആയിരുന്നില്ല, അല്ല. اسْتِغْفَارُ പാപമോചനം തേടൽ. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്‌റാഹീമിന്റെ. لِأَبِيهِ തന്റെ പിതാവിന്, ബാപ്പക്ക്. إِلَّا അല്ലാതെ, ഒഴികെ. عَن مَّوْعِدَةٍ ഒരു വാഗ്ദത്തത്താൽ. وَعَدَهَا അദ്ദേഹമതു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. إِيَّاهُ അയാളോട്. فَلَمَّا تَبَيَّنَ എന്നിട്ടു വ്യക്തമായിത്തീർന്നപ്പോൾ. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. أَنَّهُ عَدُوٌّ അയാൾ ഒരു ശത്രുവാണെന്ന്. لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിന് (അല്ലാഹുവിന്റെ). تَبَرَّأَ അദ്ദേഹം വിട്ടുമാറി, ഒഴിഞ്ഞു നിന്നു. مِنْهُ അയാളിൽ നിന്നു, അതിൽ നിന്ന്. إِنَّ إِبْرَاهِيمَ നിശ്ചയമായും ഇബ്‌റാഹീം. لَأَوَّاهٌ വളരെ വിനയം (ഭക്തിയും താഴ്മയും) ഉള്ളവൻ തന്നെയാണ്. حَلِيمٌ സഹനശീലനാണ്.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്ത മുശ്‌രിക്കുകളിൽനിന്നും കപടവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും ബന്ധം വിടർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള പരാമർശങ്ങളാണല്ലോ ഈ സൂറത്തിലെ അധികഭാഗവും. അവർ അതേ നിലയിൽ തന്നെ മരണപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞാൽ, അവരുടെ മരണശേഷവും അതേ നില തുടരേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഈ വചനം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധുക്കളായ മാതാപിതാക്കൾക്കുപോലും, അവർ അവിശ്വാസികളാണെന്ന് വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അവരുടെ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) ക്കാകട്ടെ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കാകട്ടെ പാടി

ല്ലെന്ന് അല്ലാഹു സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (*) അവിശ്വാസികളായി മരണപ്പെടുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയില്ലെന്നും, അവർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാണെന്നുമുള്ളത് അല്ലാഹുവിൻെറ മാറ്റമില്ലാത്ത തീരുമാനമാകുന്നു. (2: 217: 4: 48 മുതലായവ നോക്കുക.) ഒരു വ്യക്തി എത്ര കടുത്ത അവിശ്വാസിയാണെങ്കിലും അയാളുടെ മരണത്തിനുമുമ്പ് സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാനുള്ള സാദ്ധ്യത എപ്പോഴും നിലവിലുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അയാൾ അവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് തന്നെ മരണമടയുമ്പോൾ മാത്രമേ അയാൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുവാണ്-അഥവാ അവിശ്വാസിയാണ്-എന്നും, നരകത്തിൻെറ ആളാണെന്നും തീരുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. അല്ലാത്ത പക്ഷം, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും പ്രത്യേകം വഹ്‌യു ലഭിക്കണം. ഇത് നബി (ﷺ) യുടെ കാലശേഷം സംഭവ്യവുമല്ല.

നബി (ﷺ) യും സത്യവിശ്വാസികളും ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ മാതൃക സ്വികരിക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവിന്നുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് താനും. (തൗഹീദിലേക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ക്ഷണം നിരസിച്ചുകൊണ്ട് പിതാവ് അദ്ദേഹത്തെ ആട്ടിവിട്ടപ്പോൾ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി റബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുന്നതാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നതായി സൂ: മർയം47-ൽ കാണാം) എന്നാൽ, ഈ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ മാതൃകയാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, പിതാവിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പാപമോചനം തേടിയത് പിതാവിനോട് അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം നിമിത്തമായിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് പിതാവ് അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രു-അഥവാ അവിശ്വാസി-തന്നെയാണെന്ന് അദേഹത്തിന് വ്യക്തമായെന്നും, അതോടെ അദ്ദേഹം നിറുത്തൽ ചെയ്തുവെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ വിഷയം സൂ: മുംതഹിനഃ4ലും പ്രസ്താവിച്ച് കാണാം.

സഈദുബ്നുൽമുസയ്യബ് (رحمه الله) തൻെറ പിതാവിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: അബൂത്വാലിബിന് മരണം ആസന്നമായപ്പോൾ നബി (ﷺ) അവിടെ കടന്നുചെന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ അബൂജഹലും, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഅബീഉമയ്യത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'പിതൃവ്യരേ, നിങ്ങൾ 'ലാഇലാഹഇല്ലല്ലാഹു' എന്ന് പറയുവിൻ. അതെ, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ എനിക്ക് ന്യായം പറയുവാനുള്ള ഒരു വാക്ക്!' ആ രണ്ടു പേരും പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾ അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബിൻെറ മാർഗ്ഗം വിട്ടുകളയുകയോ?!' റസൂൽ (ﷺ) ആ വാക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് വെച്ച് കാട്ടിക്കൊണ്ടും, ആ രണ്ടുപേരും അവരുടെ വാക്ക് ആവർത്തിച്ച് കൊണ്ടുമിരുന്നു. അവസാനം അദ്ദേഹം അവരോട് സംസാരിച്ചത് 'അബ്ദുൽമുത്ത്വലിബിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ' എന്നായിരുന്നു. 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ' എന്ന് പറഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവാണ! നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്നെ വിലക്കപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പാപമോചനം തേടുന്നതാണ്'. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു .....**ماكان النبى** എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അവതരിപ്പിച്ചു. അബുത്വാലിബിൻെറ വിഷയത്തിൽ .....**انك لا تهدى من أجـبـبت** (നീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ നീ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. എങ്കിലും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതാണ്. (28:56) എന്നും അവതരിച്ചു.

അഹ്മദു, ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (رحمهم الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതാണ് പ്രസ്തുത ഹദീസ്. അബൂത്വാലിബിൻെറ മരണം ഹിജ്റയുടെ ഏതാണ്ട് മൂന്ന് കൊല്ലം മുമ്പായിരുന്നു. ഈ സൂറത്താകട്ടെ, ഹിജ്റക്കുശേഷം ഒമ്പതാം കൊല്ലത്തിൽ അവതരിച്ചതുമാകുന്നു എന്നിരിക്കെ, ഈ വചനം അബൂത്വാലിബിൻെറ വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ച് വെന്ന് ഇതിൽ പറഞ്ഞത് ശരിയാവാൻ തരമില്ലെന്ന് തോന്നാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, വല്ല സംഭവവും വിവരിച്ച് കൊണ്ട്

* മാതാപിതാക്കളോടും മറ്റും ഇഹത്തിൽവെച്ചു നല്ലനിലയിൽ പെരുമാറേണ്ടതുണ്ടെന്ന വസ്തുതയും ഈ നിരോധനവും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടൊന്നുമില്ല. രണ്ടും വെവ്വേറെ കാര്യങ്ങളാകുന്നു.

'അപ്പോൾ ഈ വചനം അവതരിച്ചു'വെന്നും 'ആ വിഷയത്തിൽ ഇന്നിന്ന പ്രകാരം അവതരിച്ചു'വെന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ പല രിവായത്തുകളിലും കാണപ്പെടാറുള്ളതാണ്. ഇവിടങ്ങളിലൊക്കെ അതത് വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകമായി ആ ആയത്തുകൾ അവതരിച്ചുവെന്ന് അതിനർത്ഥമില്ല. അത്തരം വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആയത്തുകളായിരിക്കും അവ എന്നേ ഉദ്ദേശ്യമുള്ളു. ഈ വിഷയം മുഖവുരയിൽ നാം മുമ്പ് വിവരിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യിൽ നിന്ന് ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി അവിടുത്തെ മാതാവിൻെറ ഖബ്റിനടുത്ത് ചെന്ന് കരയുകയുണ്ടായി. തിരുമേനിയുടെ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്നവരും അത് കണ്ട് കരയുകയായി. പിന്നീട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുവാൻ എൻെറ റബ്ബിനോട് ഞാൻ സമ്മതം തേടി. എനിക്ക് സമ്മതം കിട്ടിയില്ല. അവരുടെ ഖബർ സന്ദർശിക്കുവാൻ ഞാൻ അനുമതി തേടി. അതിന് അനുമതി ലഭിച്ചു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ഖബ്റുകൾ സന്ദർശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ, അത് മരണത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ്.' (അ: മു: ദാ.) ഇതുപോലെയുള്ള രിവായത്തുകൾ വേറെയും വന്നിട്ടുണ്ട്.

وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُضِلَّ قَوۡمَۢا بَعۡدَ إِذۡ هَدَىٰهُمۡ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُم مَّا يَتَّقُونَۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

115 ഒരു ജനതയെയും (തന്നെ) അവർക്ക് അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയതിനുശേഷം വഴിപിഴവിലാക്കാവതല്ല. [വഴി പിഴവിലാക്കുക പതിവില്ല.] അവർ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിനെ അവർക്ക് അവൻ വ്യക്തമാ(യി വിവരിച്ചു കൊടു) ക്കുന്നതുവരേക്കും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാകാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാണ്.

إِنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۚ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ﴿١١٦﴾

116 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവന്നുള്ളതാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധികാരം. അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കൈകാര്യ കർത്താവാകട്ടെ, സഹായകനാകട്ടെ ഇല്ലതാനും.

---

115 وَمَا كَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകാവതല്ല, ആകുകയില്ല (പതിവില്ല). لِيُضِلَّ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ. قَوْمًا ഒരു ജനതയെയും. بَعْدَ ശേഷം, പിന്നീട്. إِذْ هَدَاهُمْ അവർക്കവൻ മാർനദർശനം നൽകിയതിന്, വഴി കാട്ടിയതിൻെറ. حَتَّى يُبَيِّنَ വ്യക്താക്കി (വിവരിച്ചു)കൊടുക്കുന്നതുവരെ. لَهُم അവർക്ക്. مَّا يَتَّقُونَ അവർ സൂക്ഷിക്കേണ്ടത്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ) ക്കുറിച്ചും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. 116 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَهُ അവന്നാണ്, അവൻ്റേതാണ്. مُلْكُ രാജത്വം, രാജാധികാരം. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَيُمِيتُ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. وَمَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും. مِّن دُونِ കൂടാതെ, പുറമെ. اللهِ അല്ലാഹുവിനെ(ന്നു). مِن وَلِيٍّ ഒരു ബന്ധുവും, കാര്യകർത്താവും, രക്ഷാധികാരിയും. وَلَا نَصِيرٍ സഹായകനുമില്ല.

മുശ്രിക്കുകൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൂടാ എന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ കൽപന വന്നപ്പോൾ, മുമ്പ് അങ്ങിനെ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നവർ തങ്ങൾ കുറ്റക്കാരായിത്തീർന്നേക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു. അവരെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണ് ആദ്യത്തെ വചനം. ഒരു കൂട്ടർക്ക് അല്ലാഹു ഇസ്ലാമിലേക്കും സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചശേ

ഷം, അവർ എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുപോരേണ്ടതുണ്ടോ അതല്ലൊം അവർക്ക് ശരിക്കും വിവരിച്ചറിയിച്ചുകൊടുക്കാതെ അവരെ വഴിപിഴച്ചവരും, തെറ്റുകാരുമാക്കി നിശ്ചയിക്കുന്ന പതിവു അല്ലാഹുവിനില്ല. അവർ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടു പിന്നെയും അവ സൂക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ മാത്രമേ അവരെ പിഴച്ചവരായി വിധി കൽപിക്കുകയുള്ളൂ. അഥവാ ഒരു കാര്യം വിധിക്കപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം അത് തെറ്റായി ഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വിരോധക്കൽപന വരുന്നതിനുമുമ്പ് മുശ്‌രിക്കുകൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയവർ അത് നിമിത്തം വഴിപിഴച്ചുപോകുന്നവരല്ല. മേലിൽ അത് ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലെന്ന് മാത്രം. എന്നൊക്കെയാണ് ആ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം സ്പഷ്ടമാണ്. അവിശ്വാസികൾ എത്ര ശക്തിയും പ്രതാപവുമുള്ളവരായിരുന്നാലും അവരെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, അവരിൽ നിന്നും ഒരു നൻമയും സഹായവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലെന്നും അതിൽ സൂചന കാണാം.

لَّقَد تَّابَ ٱللَّهُ عَلَى ٱلنَّبِيِّ وَٱلْمُهَـٰجِرِينَ وَٱلْأَنصَارِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ فِى سَاعَةِ ٱلْعُسْرَةِ مِنۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّهُۥ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾

117 തീർച്ചയായും, നബിയുടെയും, (ആ) ഞെരുക്കത്തിൻെറ ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നു പോയവരായ 'മുഹാജിറു'കളുടെയും, 'അൻസാരി' കളുടെയും പേരിൽ അല്ലാഹു (കനിഞ്ഞു) മടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്; [അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്]. അവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തെറ്റിപ്പോകുമാറായതിനുശേഷം;- (അതെ) പിന്നെ, അവരുടെ മേൽ അവൻ (കനിഞ്ഞു) മടങ്ങി. നിശ്ചയമായും അവൻ, അവരിൽ വളരെ കൃപയുള്ളവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

117 لَقَد തീർച്ചയായായും ഉണ്ട്. تَّابَ മടങ്ങി (യിട്ടുണ്ട്). اللهُ അല്ലാഹു. عَلَى النَّبِيِّ നബിയുടെമൽ. وَالْمُهَاجِرِينَ മുഹാജിറുകളുടെയും. وَالْأَنصَارِ അൻസാരികളുടെയും. الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടർന്ന. فِي سَاعَةِ ഘട്ടത്തിൽ, സമയത്തിൽ. الْعُسْرَةِ ഞെരുക്കത്തിൻെറ. مِن بَعْدِ ശേഷമായി. مَا كَادَ അടുത്തായ (ആകാറായ)തിൻെറ. يَزِيغُ തെറ്റുവാൻ. قُلُوبُ ഹൃദയങ്ങൾ. فَرِيقٍ ഒരു കൂട്ടരുടെ, സംഘത്തിൻെറ. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. ثُمَّ تَابَ പിന്നെ അവൻ മടങ്ങി. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. بِهِمْ അവരെപ്പറ്റി. رَءُوفٌ വളരെ കൃപയുള്ളവൻ (കൃപാലു) ആകുന്നു. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

تـوبـة (തൗബഃ) എന്ന മൂലത്തിൻെറ ഭൂതക്രിയയാണ് تاب (താബ). 'മടക്കം, ഖേദം' എന്നൊക്കയാണതിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുമ്പോൾ, ചെയ്ത തെറ്റിനെപ്പറ്റി ഖേദിച്ചു മടങ്ങുക-അഥവാ പശ്ചാത്താപം-എന്ന ഉദ്ദേശത്തിലാണത് അധികം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ തെറ്റുപറ്റിപ്പോകുകയോ, ചെയ്തുകഴിഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി അവൻ ഖേദിക്കേണ്ടിവരുകയോ ഇല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 'പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുക, വിട്ടുകൊടുക്കുക, ശിക്ഷ നൽകാതിരിക്കുക, കനിയുക' എന്നൊക്കെയായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. ഈ വ്യത്യാസം വ്യക്തമാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ ക്രിയയുടെ കർത്താവ് (الفاعل) അല്ലാഹുവായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു على ('അലാ'=മേൽ) എന്ന അവ്യയവും, കർത്താവ് മനുഷ്യനായിരിക്കുമ്പോൾ إلى('ഇലാ'=ലേക്ക്) എന്ന അവ്യയവും കൊടുക്കപ്പെടുന്നതും. ഉദാഹരണം: تاب الله على فلان (അല്ലാഹു ഇന്നവൻെറ മേൽ മടങ്ങി) എന്നും تاب فلان إلى الله(ഇന്നവൻ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു മടങ്ങി)

എന്നും പറയപ്പെടുന്നത്. ഇന്ന ആളുടെ പശ്ചാതാപം അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ച് എന്നായിരിക്കും ഒന്നാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൻെറ സാരം. ഇന്ന ആൾ താൻ ചെയ്ത തെററിനെപ്പററി അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങി എന്നായിരിക്കും രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിന്റെ സാരം. تـواب (തവ്വാബ് = അധികമായി മടങ്ങുന്നവൻ) എന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറയും മനുഷ്യൻെറയും വിശേഷണമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൻെറ രഹസ്യവും, രണ്ടും തമ്മിലുളള അർത്ഥവ്യത്യാസവും ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ സംഗതി ഓർമ്മിക്കുന്നത് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മേലും, വളരെ വിഷമംപിടിച്ച അവസരത്തിലുണ്ടായ തബൂക്ക് യുദ്ധയാത്രയിൽ തിരുമേനിയൊന്നിച്ച് പങ്കെടുത്ത മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും അടങ്ങുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെയും മേലും-അവർ സഹിച്ച ത്യാഗങ്ങളുടെയും വിഷമങ്ങളുടെയും ഫലമായി-അല്ലാഹു മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ ഈ യാത്രയിലും മറ്റും അവരിൽ നിന്ന് വന്നുപോയിട്ടുള്ള പാകപ്പിഴവുകളും തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരുടെമേൽ അവൻെറ കനിവും അനുഗ്രഹവും ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരിൽപെട്ട ചിലരുടെ പക്കൽ നിന്ന് ചില പതറിച്ചകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതൊക്കെ അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നത്രെ ചുരുക്കത്തിൽ ഈ വചനത്തിൻെറ സാരം.

യുദ്ധയാത്രയിൽ പങ്കെടുത്ത സഹാബികളെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, അതിൽ നബി (സ)യെയും കൂട്ടി ഉൾപെടുത്തിയിരിക്കകൊണ്ട് നബി (ﷺ) തിരുമേനി പാപം ചെയ്തുപോയെന്നോ, ആ പാപം വിട്ടുകൊടുത്തുവെന്നോ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെന്ന് കരുതേണ്ടതില്ല. നബി (ﷺ) യെക്കൂടി ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞതിൽ പല രഹസ്യങ്ങളും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി: (1) സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പൊതുവെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ നബി (ﷺ) യെയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത് അവർക്കൊരു ബഹുമതിയും മനസ്സമാധാനവുമായിരിക്കും. അഥവാ 'ഗനിമത്ത്' കളിൽ നബി (ﷺ) ക്കുളള അഞ്ചിലൊരു ഭാഗത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനുമാണെന്ന് മുമ്പ് (8:41)ൽ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഒരു ശൈലിയായിരിക്കാം ഇവിടെ സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അതിൽ നബി (ﷺ) യെയും കൂട്ടിപ്പറഞ്ഞത്. (2) നബി (ﷺ) തിരുമേനി പാപവിമുക്തനാണെങ്കിലും മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു, വളരെ നിസ്സാരമായ വീഴ്ചകൾക്കുപോലും നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാകപ്പിഴവുകളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലുമാവാം അത്. വ്യക്തികളുടെ സ്ഥാനപദവികൾക്കനുസരിച്ചാണല്ലോ പലപ്പോഴും സംഗതികൾ വിലയിരുത്തപ്പെടുക. ഈ വിഷയകമായി 43-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുളളത് ഓർക്കുക. (3) എത്ര ഉന്നതപദവിയിലുള്ള ആളായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഖേദിച്ച് മടങ്ങൽ എല്ലാവരുടെയും കടമയാണെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യവും മാപ്പും കൂടാതെ നബിമാർക്കുപോലും രക്ഷയില്ലെന്നും ഓർമ്മപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി പറഞ്ഞതുമാവാം. ഇതുകൊണ്ടാണല്ലോ നബി (ﷺ) നിത്യവും പാപമോചനം തേടാറുണ്ടായിരുന്നതും. والله اعلم

അവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തെറ്റിപ്പോകാറായി كاد يزيغ قلوب فريق منهم എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ ഇന്നതാണെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല. നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ച് യാത്ര പോയെങ്കിലും പലനിലക്കും ക്ളേശകരമായ ചുറ്റുപാടായിരുന്നുതുകൊണ്ട് ചിലരുടെ പുറപ്പാട് മനമില്ലാമനസ്സോടെയായിരിക്കാം. വഴിമദ്ധ്യേ അനുഭവപ്പെട്ട അസഹ്യതകൾ കാരണം ചിലർക്ക് തങ്ങൾ പോരേണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് തോന്നിയിരിക്കാം. ചിലർ കൂട്ടം വിട്ട് തിരിച്ചുപോയെങ്കിലോ എന്ന് കരുതിയിരിക്കാം. എല്ലാം സ്വഭാവികമാണല്ലോ. ഹൃദയദൗർബ്ബല്യമോ, വിശ്വാസദൗർബ്ബല്യമോ ഉളളവരിൽ നിന്ന് വിശേഷിച്ചും. പക്ഷെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള മാനസികമായ കോളിളക്കങ്ങളൊന്നും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായിരുന്നില്ല. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ

നേരിട്ട ആ പതറിച്ചകളിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളുടെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അവർ ഉറച്ച് നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അൽപം ചിലരിലല്ലാതെ പൊതുവിൽ എല്ലാവരിലും ഇത്തരം വിചാരവികാരങ്ങൾ പ്രകടമായിരുന്നതുമില്ല. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ വാചകത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അസഹനീയമായ ഉഷ്ണകാലം, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളുടെയും വാഹനങ്ങളുടെയും ദൗർലഭ്യം, ക്ഷാമവും ദാരിദ്ര്യവും മുഴുത്ത കാലത്തുള്ള പുറപ്പാട്, പതച്ച മണലാരണ്യത്തിലൂടെയുള്ള യാത്ര മാസക്കണക്കിലുള്ള വഴിദൂരം, ഇന്നത്തെമാതിരി ആവശ്യസാധനങ്ങൾ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങുവാൻ പോലും വഴിമധ്യെ സൗകര്യങ്ങളില്ലാത്ത ചുറ്റുപാട്. ഒന്നാലോചിച്ച് നോക്കുക! യാത്രാമദ്ധ്യേ വിശന്നുവലയുമ്പോൾ ഒരു കാരക്ക രണ്ടാക്കിപ്പൊളിച്ച് രണ്ടുപേർ ഭാഗിച്ചെടുത്തു തിന്നേണ്ടിവരുക. ഒരു കാരക്ക വായിലിട്ട് ഈമ്പിക്കൊണ്ട് അതിനുമീതെ പച്ചവെള്ളം കുടിക്കേണ്ടി വരിക, ദാഹിച്ച് വലയുമ്പോൾ ഒട്ടകത്തെ അറുത്ത് അതിന്റെ ഉൾസഞ്ചികൾ പിഴിഞ്ഞെടുത്ത വെള്ളം കൊണ്ട് ദാഹശമനം വരുത്തേണ്ട ഗതികേടുണ്ടാവുക തുടങ്ങിയ പല അനുഭവങ്ങളും ആ യാത്രയിൽ സഹാബികൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് പല രിവായത്തുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അതെ, അവരുടെ ദൃഢവിശ്വാസവും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കുന്നതിലുള്ള അവരുടെ ആവേശവും കാരണം അതെല്ലാം അവർ സഹിച്ചു. എന്ന് വെച്ചാൽ, 111-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഈ കച്ചവട ഇടപാടിലെ ബാധ്യത അവർ നിറവേറ്റുകതന്നെ ചെയ്തു. 112-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സൽഗുണങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യപത്രം അവർ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെട്ടു. അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടു. ... رضى الله عنهم

وَعَلَى ٱلثَّلَـٰثَةِ ٱلَّذِينَ خُلِّفُواْ حَتَّىٰٓ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوٓاْ أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ ٱللَّهِ إِلَّآ إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوٓاْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾

118 പിന്നേക്കു വെക്കപ്പെട്ടവരായ (ആ) മൂന്നാളുടെ പേരിലും (അല്ലാഹു കനിഞ്ഞു മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു); ഭൂമി വിശാലമായതോടെ (ത്തന്നെ) അതവർക്ക് ഇടുങ്ങി (യതായിതോന്നി) പ്പോകുന്നതുവരേയും, തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ തങ്ങൾക്കു ഞെരുങ്ങിപ്പോകുകയും, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു (രക്ഷക്ക്) അവങ്കലേക്കല്ലാതെ (വേറെ) ആശ്രയസ്ഥാനമില്ലെന്ന് അവർ കരുതുകയും ചെയ്യുന്നതു (വരെയും അവർ ക്ളേശമനുഭവിച്ചു) (അതെ, എന്നിട്ട്) പിന്നെ-അവർ (പശ്ചാത്തപിച്ചു) മടങ്ങുവാൻ വേണ്ടി-അവൻ അവരുടെമേൽ (കനിഞ്ഞു) മടങ്ങി. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് വളരെ (കനിഞ്ഞു) മടങ്ങുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.

വിഭാഗം 15

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَكُونُواْ مَعَ ٱلصَّـٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾

119 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, സത്യം പറയുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

---

118 وَعَلَى الثَّلَاثَةِ മൂന്നാളുടെ പേരിലും. الَّذِينَ خُلِّفُوا പിന്നിലാക്കപ്പെട്ട. حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ അങ്ങനെ ഇടുങ്ങിപ്പോകുന്നതുവരെ, കുടുസ്സാകുവോളം . عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവർക്ക്. الْأَرْضُ ഭൂമി. بِمَا رَحُبَتْ

അതു വിശാലമയതോടെ. وَضَاقَتْ ഇടുങ്ങുകയും, കുടുസ്സാകുകയും. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരുടെ മേൽ. أَنفُسُهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ). وَظَنُّوا അവർ കരുതുക (ഭാവിക്കുക-വിചാരിക്കുക)യും. أن لاَّ ഇല്ലെന്ന്. مَلْجَأَ അഭയസ്ഥാനം, രക്ഷാസ്ഥാനം. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച്. إِلاَّ إِلَيْهِ അവനിലേക്കല്ലാതെ. ثُمَّ تَابَ പിന്നെ അവൻ മടങ്ങി. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരുടെ മേൽ. لِيَتُوبُوا അവർ മടങ്ങു (പശ്ചാത്തപിക്കു)വാൻ വേണ്ടി. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. هُوَ التَّوَّابُ അവൻ തന്നെ വളരെ മടക്കമുളള (കനിവുളള)വൻ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധിയായ. 119 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. اتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَكُونُوا ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. مَعَ الصَّادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവരുടെ കൂടെ, സത്യവാൻമാരോടൊപ്പം

തക്കതായ കാരണമില്ലാതെഅലസതയും സുഖമോഹവും നിമിത്തം തബൂക്ക് യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കാതെ മാറി നിന്ന അബൂലുബാബഃ (رضي الله عنه) മുതലായവർ നബി (ﷺ) യുടെ മുമ്പാകെ പശ്ചാത്തപിച്ച വിവരവും, അവരിൽ പെട്ട മൂന്നുപേർ എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഉൽകണ്ഠാകുലരായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ആ മൂന്നാളുടെ കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമൊന്നും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടാതെ തൽക്കാലം നീട്ടിവെക്കുകയുണ്ടായെന്ന് 106 ാം വചനത്തിലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. കഅ്ബുബ്നുമാലിക്, ഹിലാലുബ്നുഉമയ്യ, മുറാറത്തുബ്നു-റബിഉ് (رضي الله عنهم) എന്നീ അൻസാരീ സഹാബികളായിരുന്നു പ്രസ്തുത മൂന്നുപേർ. ഇവരുടെ പശ്ചാത്താപവും അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഇവർ അങ്ങേ അറ്റത്തെ മനോവ്യഥയിലും ദുഃഖത്തിലുമായിരുന്നുവെന്നുമാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അവർ സത്യവാൻമാരായിരുന്നുവെന്നും, സത്യം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണവർക്ക് രക്ഷ ലഭിച്ചതെന്നും, അവരെപ്പോലെ എല്ലാവരും സത്യവാൻമാരായിരിക്കണമെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇമാം അഹ്മദു, ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (رحمهم الله) തുടങ്ങിയ പല മഹാൻമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുളള സുദീർഘമായ ഒരു ഹദീസിൽ അവരുടെ സംഭവം വിശദമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രസിദ്ധമായ ആ ഹദീസിൽ നിന്ന് ഈ വചനങ്ങളിലും കഴിഞ്ഞ ചില വചനങ്ങളലും അടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാനും സഹാബികളക്കുറിച്ചും മറ്റും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില വസ്തുതകൾ കൂടി ഗ്രഹിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് അൽപം ദൈർഘ്യം വന്നുപോകുമെങ്കിലും-ആ ഹദീസിൻെറ സാരം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നുത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

കഅ്ബുബ്നുമാലിക്ക് (رضي الله عنه) ൻെറ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടശേഷം അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു പുത്രനുമായിരുന്ന അബ്ദുല്ല (رضي الله عنه) തൻെറ പിതാവ് കഅ്ബ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

'തബൂക്ക് യുദ്ധത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരു യുദ്ധത്തിലും നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ച് ഞാൻ പങ്കെടുക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ബദ്റിൽ പങ്കെടുക്കുയുണ്ടായില്ല. അതിൽ പങ്കെടുക്കാത്തവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു മുൻനിശ്ചയം കൂടാതെ ഖുറൈശികളുടെ വർത്തകസംഘത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച്കൊണ്ട് മാത്രമായിരുന്നു നബി (ﷺ) അന്ന് പുറപ്പെട്ടത്. അൽഅഖബഃ ഉടമ്പടി (*) ഉണ്ടായ രാത്രിയിൽ ഞങ്ങൾ ഇസ്ലമിനെ അംഗീകരിച്ച് കരാർ നടത്തിയപ്പോൾ ഞാനും അതിൽ

---

* ഹിജ്റക്കുമുമ്പു മദീനായിൽനിന്നു ഹജ്ജിനുവന്നിരുന്ന എഴുപതിൽപരം ആളുകൾ ഒരു രാത്രിയിൽ-ഖുറൈശികൾ അറിയാതെ-നബി (ﷺ)യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അൽഅഖബഃ എന്നിടത്തുവെച്ചു നബി (ﷺ)യെ മദീനായിൽ ചെന്നാൽ വേണ്ടപ്രകാരം സഹായിക്കാമെന്നും മറ്റും നബി (ﷺ)യുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്തുപോകുകയും ഉണ്ടായി. ആ സംഭവമാണു ഉദ്ദേശ്യം. 100-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഈ ഉടമ്പടിയെപ്പറ്റി നാം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ജനമദ്ധ്യെ ബദ്ർ യുദ്ധത്തിനാണ് അധികം പ്രശസ്തിയുള്ളതെങ്കിലും അഖബയുടെ സ്ഥാനം ബദ്റിന് നൽകുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. തബൂക്കിൽ നിന്ന് ഞാൻ പിന്തി നിന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്: അന്ന് എനിക്ക് മുമ്പത്തെക്കാളൊക്കെ കഴിവും, സൗകര്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. റസൂൽ (ﷺ) യുദ്ധയാത്രകൾ ചെയ്യുമ്പോൾ സാധാരണ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കാറില്ലായിരുന്നു. ആ യാത്ര ഉഷ്ണകാലത്തായിരുന്നതും, ദൂരയാത്രയായിരുന്നതും, വമ്പിച്ച ഒരു സൈന്യത്തെ നേരിടുവാനായിരുന്നതും കാരണമായി മുസ്‌ലിംകൾ വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻവേണ്ടി-യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം നേരത്തെത്തന്നെ അവിടുന്ന് അറിയിച്ചിരുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ ഒന്നിച്ച് മുസ്‌ലിംകൾ അക്കാലത്തു ധാരാളമുണ്ട്. പക്ഷേ, പട്ടാളക്കാരുടെ പട്ടിക രേഖപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം അന്നില്ലായിരുന്നു. അത്കൊണ്ട് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽ-വഹ്‌യു മുഖേന അറിവുകിട്ടത്തപക്ഷം-തങ്ങളെപ്പറ്റി നബി (സ)ക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് ധരിക്കാത്തവർ കുറവായിരുന്നു. പഴവർഗ്ഗങ്ങളും തണലും നന്നായി വരുന്ന ഒരു കാലത്തായിരുന്നു നബി (സ)യുടെ പുറപ്പാട്.

'അങ്ങനെ, നബി (സ)യും മുസ്‌ലിംകളും ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു. ഞാൻ ഒരുങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചും പിന്നോക്കംവെച്ചും കൊണ്ട്-ഒരു തീരുമാനവുമെടുക്കാതെ-കഴിഞ്ഞുകൂടി. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയും ജനങ്ങളും യാത്ര തുടങ്ങി. അപ്പോഴും ഞാൻ വാഹനം കയറി പുറപ്പെട്ടെങ്കിലോ എന്നുദ്ദേശിച്ചു. അയ്യോ! അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ! പക്ഷേ, അതിന് വിധിയുണ്ടായില്ല! റസൂൽ (ﷺ) പുറപ്പെട്ടുപോയതിൽ പിന്നെ, പുറത്തിറങ്ങിയാൽ ഒന്നുകിൽ കപടവിശ്വാസത്തിൻെറ ആക്ഷേപത്തിന് വിധേയരായ ആളുകളെ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു ഒഴികഴിവ് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ദുർബ്ബലരായ ആളുകളെ അല്ലാതെ എനിക്ക് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. തബൂക്കിലെത്തുന്നതുവരെ നബി (ﷺ) ക്ക് എന്നെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മവന്നില്ല. തബൂക്കിൽവെച്ച് കഅ്ബ് എന്ത് ചെയ്തുവെന്ന് തിരുമേനി അന്വേഷിച്ചു. ബനൂസലമ ഗോത്രത്തിൽപെട്ട ഒരാൾ' അദ്ദേഹത്തിൻെറ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കയാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മുആദുബ്നുജുബൽ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: 'താൻ ആ പറഞ്ഞത് മോശമായിപ്പോയി. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് നല്ലതല്ലാതെ നമുക്കറിവില്ല.' നബി (ﷺ) അപ്പോൾ മൗനമവലംബിച്ചു അങ്ങനെയിരിക്കെ, വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരാൾ മരീചിതാണ്ടി വരുന്നതായി ദൂരെ നിന്ന് കണ്ടു. 'അത് അബൂഖൈഥമയായിരിക്കണം' എന്ന് തിരുമേനി (ലക്ഷണം) പറഞ്ഞു. ഒരു സ്വാഉ് (സേർ) കാരക്ക സംഭാവന നല്കിയതിൽ, കപടവിശ്വാസികൾ പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായ അബൂഖൈഥമ (رضي الله عنه) തന്നെയായിരുന്നു (*) അത്.'

കഅ്ബ്-റ-തുടരുന്നു: 'തബൂക്കിൽ നിന്ന് റസൂൽ (ﷺ) മടങ്ങിവരുന്നുണ്ടെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ, എന്നെ സങ്കടം പിടികൂടി. തിരുമേനിയുടെ കോപത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ എങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടും? ആരെയൊക്കെ അതിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്താം? എന്നൊക്കെ ഞാൻ (മനസ്സിൽ) കള്ളം സ്വരൂപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നബി (ﷺ) എത്താറായി എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ, ആ ദുർവിചാരമൊക്കെ എന്നിൽ നിന്നു നീങ്ങി. ഒന്നുകൊണ്ടും എനിക്ക് രക്ഷയില്ലെന്ന് ബോധ്യം വന്നു. സത്യം പറയുവാൻ തന്നെ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. റസൂൽ (ﷺ) രാവിലെ എത്തി. വല്ല യാത്രയും കഴിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ അവിടുന്ന് ആദ്യം പള്ളിയിൽ കടന്ന് രണ്ട് റക്അത്ത് നമസ്കരിക്കുകയും, പിന്നീട് ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി

(*) അബൂഖൈഥമ (رضي الله عنه)ആദ്യം അലസതനിമിത്തം നബി (ﷺ)യൊന്നിച്ചു പോയിരുന്നില്ല. നബി (സ)യും സഹാബികളും പോയിക്കഴിഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം തൻെറ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ, വീട്ടുകാർ തനിക്കായി ഒരുക്കിവെച്ചിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ വ്യസനം തോന്നി. റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനി വളരെ കഷ്ടതയിലും ബുദ്ധിമുട്ടിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അവസരത്തിൽ താൻ ഈ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നു അദ്ദേഹം കരുതി. വേഗം തബൂക്കിലേക്കു വാഹനം കയറി. അതായിരുന്നു അദ്ദേഹം താമസിച്ചെത്തുവാനും, ഒറ്റയായിരിക്കുവാനും കാരണം. റസൂൽ (ﷺ)അദ്ദേഹത്തെ വളരെ ആദരിക്കുകയുംചെയ്തു.

ഇരുന്നുകൊടുക്കുകയും പതിവാണ്. ആ ഇരുത്തത്തിൽ, യുദ്ധത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിന്നവർ ചെന്ന് തിരുമേനിയോട് ഒഴികഴിവുകൾ പറയുകയും, സത്യം ചെയ്യുകയുമായി. അവർ എൺപതിൽ ചില്വാനം പേരുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ നിന്ന് അവരുടെ ബാഹ്യമായ നിലപാട് സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ട് തിരുമേനി അവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും, അവരുടെ രഹസ്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ഞാൻ ചെന്ന് സലാം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, കോപം ഒതുക്കിവെച്ച ഒരാളുടെ മാതിരി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തിരുമേനി എന്നോട് 'വരൂ' എന്ന് പറഞ്ഞു. ഞാൻ പതുക്കെച്ചെന്ന് അടുത്തിരുന്നു. 'എന്താണ് പിന്തിനിന്നത്? വാഹനം വാങ്ങിയിരുന്നില്ലേ?' എന്ന് തിരുമേനി ചോദിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, ലോകത്ത് മറ്റേതെങ്കിലും ഒരാളുടെ അടുക്കലാണു ഞാൻ ഇരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, വല്ല ഒഴികഴിവും പറഞ്ഞു അയാളുടെ കോപത്തിൽ നിന്ന് എനിക്കു ഒഴിവാകുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. എനിക്ക് കുറെയൊക്കെ തർക്കം നടത്തുവാനും കഴിവുണ്ട്. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ സത്യം! ഇന്നു ഞാൻ അങ്ങയോട് വല്ല കളവും പറഞ്ഞ് രക്ഷപ്പെട്ടാൽ അല്ലാഹു എന്നെ ശിക്ഷിച്ചേക്കും. ഞാൻ അങ്ങയോട് സത്യം പറഞ്ഞാൽ, അങ്ങേക്ക് എന്നോട് ദേഷ്യവും തോന്നും. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് നല്ല പര്യവസാനം കാത്തിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു തന്നെ സത്യം! എനിക്ക് ഒരു മുടക്കവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ സമയത്തെക്കാൾ കഴിവും സൗകര്യവും അതിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്നിട്ടുമില്ല. 'അപ്പോൾ റസൂൽ പറഞ്ഞു: 'ഇയാൾ പറഞ്ഞത് സത്യമാണ്. താങ്കൾ പോയിക്കൊള്ളുക, താങ്കളുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു തീരുമാനമെടുത്തുകൊള്ളും.'

'ബനുസലമക്കാരായ ചിലർ എൻെറ പിന്നാലെവന്ന്: 'താങ്കൾ ഇതിന് മുമ്പ് കുറ്റമൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ, മറ്റുള്ളവർ ചെയ്തതുപോലെ നബി (ﷺ) യോട് ചില ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞ് അവിടുന്ന് താങ്കൾക്ക് വേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയാൽ മതിയായിരുന്നുവല്ലോ?' എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞ് എന്നെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ, നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്ന് കളവ് പറഞ്ഞുവെങ്കിലോ എന്ന് പോലും എനിക്കു തോന്നി. 'എൻെറ ഈ അനുഭവമുണ്ടായ മറ്റാരെയെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?' എന്ന് ഞാൻ അവരോട് അന്വേഷിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞു: 'അറിയാം. മുറാറത്തുബ്നു-റബീഉം, ഹിലാലുബ്നുഉമയ്യയും'. ബദ്റിൽ പങ്കെടുത്തവരും, നല്ലവരുമായിരുന്നു ആ രണ്ടുപേരും. അവർ എനിക്കൊരു മാതൃകയുമാണ്. അത് കേട്ടപ്പോൾ, ഞാൻ (അതിന് മുതിരാതെ) എൻെറ വഴിക്കുപോയി.'

കഅ്ബു-റ-തുടരുന്നു: 'ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരുമായി സംസാരിക്കുന്നത് നബി (ﷺ) മുടക്കം ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ജനങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളോടുള്ള ഭാവം മാറി. ഈ ഭൂമി എനിക്ക് അപരിചിതമായി തോന്നി. എൻെറ തുണക്കാരായ ആ രണ്ടുപേരും കരഞ്ഞുകൊണ്ട് വീട്ടിൽ ഇരുന്നു. അമ്പത് ദിവസം ഞങ്ങൾ അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ അവരെക്കാൾ യുവാവും ശക്തനുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ നമസ്കാരത്തിന് (പള്ളിയിൽ) ഹാജരാകുകയും അങ്ങാടിയിലൂടെ നടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നോട് ഒരാളും സംസാരിക്കുകയില്ല. ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് സലാം പറയും. അവിടുന്ന് സലാം മടക്കിയോ, ഇല്ലേ എന്നെനിക്ക് സംശയം തോന്നും. ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ അടുത്തു നിന്ന് നമസ്കരിക്കും. ഗോപ്യമായി തിരുമേനിയുടെ നേരെ നോക്കുകയും ചെയ്യും. ഞാൻ അങ്ങോട്ട് നോക്കുമ്പോൾ തിരുമേനി എന്നിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയും. ഞാൻ നമസ്കാരത്തിലേക്ക് തിരിയുമ്പോൾ അവിടുന്ന് എന്നെ നോക്കുകയും ചെയ്യും. മുസ്ലിംകൾക്ക് എന്നോടുള്ള പന്തിവിരോധം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ എൻെറ പിതൃവ്യപുത്രനും, അടുത്ത സ്നേഹിതനുമായ അബുഖത്താദ (رضي الله عنه) യുടെ അടുക്കൽ മതിൽ കയറിച്ചെന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഞാൻ സലാം ചൊല്ലി. അല്ലാഹു തന്നെ സത്യം! അദ്ദേഹം സലാം മടക്കിയില്ല. 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും സ്നേഹിക്കുന്നതായി താങ്കൾക്കറിയാമോ? ' അദ്ദേഹം മിണ്ടിയില്ല. ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും അറിയാം.' എൻെറ കണ്ണുകൾ ഒഴുകി. ഞാൻ മതിൽ കയറി തിരിച്ചുപോന്നു.

'അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ധാന്യം വിൽക്കുവാൻ മദീനായിൽ വന്ന ഒരു നബ്ത്വീ (കർഷകൻ) കഅ്ബുബ്നുമാലികിനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു. ജനങ്ങൾ എന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അയാൾ ഗസ്സാനിലെ രാജാവിൻെറ വക ഒരു എഴുത്ത് എനിക്ക് തന്നു: എനിക്ക് എഴുത്തറിയാമായിരുന്നു. ഞാൻ അത് വായിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഉള്ളടക്കം ഇതായിരുന്നു: 'തൻെറ ആൾ (നബി-സ-തിരുമേനിയെ ഉദ്ദേശിച്ച്) തന്നെ കൈവെടിഞ്ഞതായി അറിയുന്നു. ഈ ഭൂമി നിന്ദ്യതയുടെ ഭൂമിയൊന്നുമല്ല. താങ്കൾ ഇങ്ങോട്ടുവരുക. നാം താങ്കൾക്ക് വേണ്ടുന്ന സഹായം ചെയ്യാം.' ഇതും ഒരു പരീക്ഷണം തന്നെയെന്ന് പറഞ്ഞ് ഞാൻ ആ എഴുത്ത് അടുപ്പിലേക്കിട്ടു. അമ്പതിൽ നാൽപത് ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും വഹ്‌യു വരാൻ താമസിച്ചു. അപ്പോഴതാ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഒരു ദൂതൻ വന്ന് 'താൻ തൻെറ ഭാര്യയെ വിട്ടുനിൽക്കണം എന്ന് കൽപിക്കുന്നു! വിവാഹമോചനം ചെയ്യേണമോ എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. 'വേണ്ടാ, തൻെറ കാര്യത്തിൽ തീരുമാനം വരുന്നതുവരെ ഭാര്യയുമായി വിട്ടുനിൽക്കണം-സമീപിക്കരുത്' എന്ന് അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. മറ്റേ രണ്ടാളുകളുടെ അടുക്കലേക്കും അപ്രകാരം ആളയിച്ചിരുന്നു. എൻെറ ഭാര്യയോട് അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുവാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു:'

കഅ്ബു-റ-പറയുകയാണ് 'ഹിലാലുബ്നുഉമയ്യയുടെ ഭാര്യ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. 'റസൂലേ, ഹിലാലുബ്നുഉമയ്യ വലിയ കിഴവനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ഭൃത്യൻമാരുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഭൃത്യവേല ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിന് വിരോധമുണ്ടോ' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്നെ സമീപിക്കരുത്.' ആ സ്ത്രീ പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല. അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊരു വിഷയത്തിലും ഒരു വികാരവുമില്ല. ഇന്നുവരെയും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ എൻെറ ചില കുടുംബക്കാർ എന്നോട് എൻെറ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചും നബി (സ)യോട് സമ്മതം ചോദിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാനതുചെയ്യുകയില്ല. ഞാനൊരു യുവാവായിരിക്കെ, അവിടുന്ന് എന്നോട് എന്ത് പറയുമെന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല.' അങ്ങനെ, പത്തു ദിവസം കൂടി കഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങളുമായുള്ള സംസാരം മുടക്കം ചെയ്തിട്ട് അപ്പോഴേക്ക് അമ്പത് ദിവസം പൂർത്തിയായി. അമ്പതിൻെറ പ്രഭാതത്തിൽ ഞാൻ ഞങ്ങളുടെ ഒരു വീട്ടിൻെറ മുകളിൽ വെച്ച് സുബ്ഹ് നമസ്കാരം സമസ്കരിച്ച് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ ഭൂമി വിശാലമായിരുന്നിട്ടും എനിക്കത് ഇടുങ്ങിയതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

'അപ്പോഴാതാ! സൽഉ് (سلع) മലയുടെ മുകളിൽ നിന്ന് ഒരാൾ അത്യുച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നു: 'കഅമ്ബുനുമാലികേ! സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുക!' ഞാൻ അല്ലാഹുവിന് സുജൂദായി നിലത്ത് വീണു. ഒരു തുറവി വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. സുബ്ഹു നമസ്കാരാനന്തരം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് (ഞങ്ങളുടെ) തൗബ: (പശ്ചാത്താപം) സ്വീകരിച്ച വിവരം നബി (ﷺ) ജനങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരുന്നു. ജനങ്ങൾ ഞങ്ങളെ അനുമോദിക്കുവാൻ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എൻെറ രണ്ട് കൂട്ടുകാരിലേക്കും ആളുകൾ പോയിരുന്നു. എൻെറ അടുക്കലേക്ക് ഒരാൾ കുതിരപ്പുറത്ത് കയറിയും, വേറൊരാൾ ഓടിക്കൊണ്ട് കുതിച്ച് വന്നു. (*) പക്ഷേ (സൽഉ മലയിൽ നിന്ന് കേട്ട) ആ ശബ്ദമായിരുന്നു ആദ്യം എനിക്ക് എത്തിയത്. അതുകൊണ്ട് ആ ശബ്ദത്തിൻെറ ആൾക്ക് (†) ഞാൻ എൻെറ മേലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു വസ്ത്രവും അഴിച്ചുകൊടു

---

* കുതിരപ്പുറത്തു ചെന്നതു സുബൈറുബ്നുൽഅവാമും (റ), ഓടി വന്നതു ഹംസത്തുബ്നുഅംറും (رضي الله عنه)ആയിരുന്നുവെന്നും ചില രിവായത്തുകളിലുണ്ട്.

† ശബ്ദമിട്ടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)ആയിരുന്നുവെന്നും രിവായത്തുകളിലുണ്ട്.

ത്തു സമ്മാനിച്ചു. (*) സത്യമായും അത് രണ്ടുമല്ലാത്ത വസ്ത്രം എനിക്ക് വേറെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അനന്തരം രണ്ട് വസ്ത്രങ്ങൾ വായ്പമേടിച്ച് ധരിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കലേക്കു പോയി. ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്ന് എന്നെ അനുമോദിക്കുകയും, എനിക്ക് മംഗളം പറയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു'

(കഅ്ബ്-റ-തുടരുന്നു:) 'ഞാൻ പള്ളിയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, റസൂൽ (ﷺ) ഇരിക്കുന്നു. ചുറ്റുപാടും ആളുകളുമുണ്ട്. തൽഹത്തുബ്നു ഉബൈദില്ലാ (رضي الله عنه) ഓടിവന്ന് എനിക്കു കൈ തരുകയും, എന്നെ അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്തു. (†) മുഹാജിറുകളിൽ വേറെ ആരും എഴുന്നേറ്റ് വന്ന് അങ്ങനെ ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. (‡) റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് ഞാൻ സലാം പറഞ്ഞപ്പോൾ, തിരുമേനിയുടെ മുഖം സന്തോഷം കൊണ്ട് പ്രകാശിതമായിരുന്നു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: 'താങ്കളുടെ മാതാവ് താങ്കളെ പ്രസവിച്ചത് മുതൽ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് സന്തോഷപ്പെട്ടുകൊള്ളുക!' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അങ്ങയിൽനിന്നുള്ളതോ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതുതന്നെ.' തിരുമേനിക്ക് സന്തോഷം വന്നാൽ അവിടുത്തെ മുഖം ചന്ദ്രനെപ്പോലെ പ്രകാശമയമായിത്തീരുമെന്ന് ഞങ്ങൾ പരിചയിച്ചതാണ്. അങ്ങനെ, ഞാൻ ഇരുന്നു, ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, എൻെറ തൗബയുടെ പൂർത്തീകരണമായി ഞാൻ എൻെറ ധനം മുഴുവൻ ധർമ്മമായി അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും ഒഴിഞ്ഞുതരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'കുറച്ചു ധനം താൻ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുകൊള്ളുക. അത് തനിക്ക് നല്ലതാണ്.' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഖൈബറിലുള്ള എൻെറ ഓഹരി ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം. (ബാക്കിയൊക്കെ ധർമ്മമാണ്) ഞാൻ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം ആരോടും ഞാൻ കളവുപറയുകയില്ലെന്നുള്ളതും എൻെറ തൗബയിൽപെട്ടതാകുന്നു.'

'ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ആ സത്യം പറഞ്ഞശേഷം, എന്നെപ്പോലെ പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയനായി വിജയം വരിച്ച ഒരാളെ എനിക്കറിവില്ല. അതിനുശേഷം ഇന്നേവരെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ ആരോടും കളവു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മേലിലും അല്ലാഹു എന്നെ കാക്കുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു .... **لقد تاب الله عل النبى** എന്ന വചനവും **وعلى الثلاثة الذين** , എന്നത് മുതൽ **وكونو امع الصادقين** എന്നുവരെയും (117, 118, 119 വചനങ്ങൾ) അവതരിച്ചു.'

(കഅ്ബ്-റ-തുടർന്നു പറയുകയാണ്:) 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ! റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് കളവ് പറയുകയും, കളവ് പറഞ്ഞവരെപ്പോലെ നാശത്തിലകപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ ഞാൻ സത്യം മാത്രം പറഞ്ഞത്, എന്നെ ഇസ്ലാമിലേക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചതിനുശേഷം, അവൻ എനിക്ക് തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരനുഗ്രഹമാകുന്നു. വഹ്യു വന്നപ്പോൾ, കളവ് പറഞ്ഞവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വളരെ കടുത്ത വാക്കുകളാണ് പറഞ്ഞത്. അതായത്, **سيحلفون بالله لكم** എന്ന് തുടങ്ങി **لايرضى عن القوم الفاسقين** വരെ (95ഉം 96ഉം വചനങ്ങൾ). റസൂൽ

---

* പ്രധാനപ്പെട്ട സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ ആൾക്കു അപ്പോൾ ധരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ചുകൊടുത്തു സമ്മാനിക്കുന്നത് അറബികളുടെ ഒരു പതിവായിരുന്നു.

† ത്വൽഹത്ത് (رضي الله عنه)ഖുറൈശിയും, സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടു സന്തോഷമറിയിക്കപ്പെട്ട പത്ത് സഹാബികളിൽപെട്ട ഒരാളുമാകുന്നു.

‡ ഇക്കാരണത്താൽ ത്വൽഹത്തിനെ (رضي الله عنه)കുറിച്ച് കഅ്ബു (رضي الله عنه)എപ്പോഴും നന്ദി പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്നുവെന്നു നിവേദകനായ പുത്രൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു

(ﷺ) തിരുമേനിയോട് സത്യം ചെയ്ത് ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തിരുമേനി പാപമോചനം തേടിയിരുന്ന ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരുടെയും കാര്യം റസൂൽ (ﷺ) പിന്നേക്ക് നിറുത്തി വെക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നിട്ട്, ഞങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ .... وعلى الثلاثة الذين خلفوا (പിന്നോക്കം വെക്കപ്പെട്ട മൂന്നാളുടെ പേരിലും.....) എന്ന് അവതരിച്ചു. യുദ്ധത്തിന് പോകാതെ പിന്തിനിന്നവർ എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. സത്യം ചെയ്ത് ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞവരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി കാര്യം പിന്നേക്ക് നീട്ടിവെക്കപ്പെട്ടവർ എന്നാണുദ്ദേശ്യം.' (അ: ബു: മു. മുതലായവർ)

സുദീർഘവും പ്രസിദ്ധവുമായ ഈ ഹദീസിൽ നിന്ന് കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ആയത്തുകളുടെ ആശയം കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതിന് പറമെ, മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. നിഷ്കളങ്കവും, പരിപൂർണ്ണവുമായ തൗബയുടെ നല്ലൊര് മാതൃകയാണത്. സഹാബികൾ തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി എത്രത്തോളം മനം നൊന്തിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ സത്യസന്ധത എത്രമാത്രം ദൃഢതരമായിരുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനവും കാരുണ്യവും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ എത്രത്തോളം ത്യാഗവും കഷ്ടനഷ്ടവും അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നുവെന്നും റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് അവർക്കുള്ള സ്നേഹബഹുമാനം എത്ര വലുതായിരുന്നുവെന്നും, തിരുമേനിയുടെ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അവർ എത്രത്തോളം തൽപരരായിരുന്നുവെന്നും-അങ്ങിനെ പലതും-മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഒരു പാഠാവലിയാണു ഈ ഹദീസ് എന്ന് പറയാം. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെയും, അവിടുത്തെ സഹാബികളുടെയും മാതൃക പിൻപറ്റി സൗഭാഗ്യം അടയുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ സത്യത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുവിൻ. കാരണം, സത്യം പുണ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. പുണ്യമാകട്ടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ സത്യം പറഞ്ഞും, സത്യത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചും വരുന്നതായാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ 'സ്വിദ്ദീഖാ'യി (സത്യസന്ധനായി) രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും. നിങ്ങൾ അസത്യത്തെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. അസത്യം ദുർവൃത്തിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ദുർവൃത്തിയാകട്ടെ, നരകത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. ഒരുവൻ അസത്യം പറഞ്ഞും, അസത്യത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചും വരുന്നതായാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ 'കദ്ദിബായി' (അസത്യവാദിയായി) രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്.' (അ: ബു: മു.)

مَا كَانَ لِأَهْلِ ٱلْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُم مِّنَ ٱلْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا۟ عَن رَّسُولِ ٱللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا۟ بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَطَـُٔونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ ٱلْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِۦ عَمَلٌ صَـٰلِحٌ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا

120 മദീനക്കാർക്കും, 'അഅ്റാബി' [മരുഭൂവാസി]കളിൽനിന്ന് അവരുടെ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവർക്കും പാടില്ല, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിനെ വിട്ടു പിന്തിനിൽക്കുവാൻ; അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്ത (കാര്യ) ത്തെ വിട്ടേച്ച് തങ്ങളുടെ സ്വന്ത (കാര്യ) ങ്ങളെ പ്പറ്റി താൽപര്യം കാണിക്കുവാനും പാടില്ല. അതെന്തെന്നാൽ അവർ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർക്ക് വല്ല ദാഹമാകട്ടെ, ക്ഷീണമാകട്ടെ, പട്ടിണിയാകട്ടെ, ബാധിക്കുകയില്ല, അവിശ്വാസികളെ കോപിപ്പിക്കുന്ന വല്ല സ്ഥാനത്തും അവർ ചവിട്ടുകയുമില്ല, ഒരു ശത്രുവിനും വല്ല ബാധയും [ഉപദ്രവവും] അവർ ഏൽപ്പിക്കുകയുമില്ല,-അതുനിമിത്തം അവർക്ക് ഒരു

يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

നല്ലതായ കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ [ഇതാണതിനു കാരണം.] നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം പാഴാക്കുകയില്ല.

وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

121 ചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ ഒരു ചിലവും അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല, വല്ല താഴ്വരയും അവർ വിട്ടുകടക്കുകയുമില്ല,-അതവർക്കു രേഖപ്പെടുത്താതെ. (അതെ) അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റം നല്ലതിന് (അനുസരിച്ച്) അല്ലാഹു അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി.

---

120 مَا كَانَ ആകുകയില്ല (പാടില്ല), ആകാവതല്ല. لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ മദീനക്കാർക്ക്. وَمَنْ حَوْلَهُم അവരുടെ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവർക്കും. مِّنَ الْأَعْرَابِ അഅ്റാബികളിൽനിന്ന്. أَن يَتَخَلَّفُوا അവർ പിന്തിനിൽക്കൽ, പിന്തുവാൻ. عَن رَّسُولِ റസൂലിനെവിട്ട്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَلَا يَرْغَبُوا അവർ ആഗ്രഹിക്കലും (താൽപര്യം കാണിക്കുവാനും) പാടില്ല. بِأَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെപ്പറ്റി. عَن نَّفْسِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്തത്തെവിട്ട്. ذَٰلِكَ അതു (കാരണം). بِأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്ടാണ്. لَا يُصِيبُهُمْ അവർക്ക് ബാധിക്കുക (എത്തുക)യില്ല. ظَمَأٌ ഒരു ദാഹം, വല്ല ദാഹവും. وَلَا نَصَبٌ ഒരു ക്ഷീണവുമില്ല, ബുദ്ധിമുട്ടും ഇല്ല. وَلَا مَخْمَصَةٌ ഒരു പട്ടിണിയുമില്ല. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَلَا يَطَئُونَ അവർ ചവിട്ടുകയുമില്ല. مَوْطِئًا ഒരു ചവിട്ടുന്ന സ്ഥാനത്തും. يَغِيظُ കോപിപ്പിക്കുന്ന, ക്ളേശമുണ്ടാക്കുന്ന. الْكُفَّارَ അവിശ്വാസികളെ, കാഫിറുകൾക്ക്. وَلَا يَنَالُونَ അവർ എത്തിക്കുക (ബാധിപ്പിക്കുക)യുമില്ല.. مِنْ عَدُوٍّ വല്ലശത്രുവിനും. نَّيْلًا വല്ല എത്തലും (കിട്ടലും) ഒരു ബാധയും. إِلَّا كُتِبَ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ, എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതെ. لَهُم അവർക്ക്. بِهِ അതുമൂലം, അതുകൊണ്ട്. عَمَلٌ ഒരു കർമ്മം. صَالِحٌ നല്ലതായ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَا يُضِيعُ അവൻ പാഴാക്കുക (വിഫലമാക്കുക)യില്ല.. أَجْرَ പ്രതിഫലം , കൂലി. الْمُحْسِنِينَ സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരുടെ. 121 وَلَا يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല. نَفَقَةً ഒരു ചിലവും, വല്ല ചിലവും. صَغِيرَةً ചെറുതായ. وَلَا كَبِيرَةً വലുതുമില്ല. وَلَا يَقْطَعُونَ അവർ മുറിച്ചു (വിട്ടു) പോകുകയുമില്ല. وَادِيًا ഒരു താഴ്വര, വല്ല താഴ്വരയും. إِلَّا كُتِبَ അത് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ. لَهُمْ അവർക്ക്. لِيَجْزِيَهُمُ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി. اللهُ അല്ലാഹു. أَحْسَنَ ഏറ്റം നല്ലതിന്. مَا كَانُوا അവരായിരുന്നെങ്കിൽ. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും

സാരം: റസൂൽ (ﷺ) വല്ല പടയെടുപ്പും നടത്തുമ്പോൾ, മദീനാ നിവാസികളോ, ചുറ്റുപാടുകളിൽ താമസിക്കുന്ന അഅ്റാബി (മരുഭൂവാസി) കളോ അദ്ദേഹമൊന്നിച്ച് ആ യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കാതെ മാറിനിൽക്കുവാൻ പാടില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, റസൂലിന് വല്ല ആപത്തോ വിഷമമോ നേരിടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കാതെ, സ്വന്തം കാര്യത്തിൽമാത്രം അവർ ശ്രദ്ധപതിക്കുവാനും പാടില്ല. തങ്ങളുടെ കാര്യംപോലെ-അല്ല, അതിലും ഉപരിയായി-നബി (ﷺ) യുടെ കാര്യത്തിലും അവർക്കു താൽപര്യമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ കൽപിക്കുവാൻ കാരണം, അവർക്ക് ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഒരു നഷ്ടവും സംഭവിക്കുവാനില്ല: മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാനുമിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി: അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധവും സമരവും നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ, അവർക്കു വല്ല ദാഹമോ, വിശപ്പോ മറ്റ് വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടോ ബാധിച്ചുവെന്നു വെക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ശത്രുക്കൾക്കു ദോഷകരമായിത്തീരുന്ന വല്ല സ്ഥലത്തിലൂടെയും അവർ കാലെടുത്തുവെക്കേണ്ടി വരുകയോ, അവർക്കു എന്തെങ്കിലും പീഡനം അനുഭവിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തുവെന്നുവെക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെറുതോ വലുതോ ആയ വല്ല ചിലവുകളും ചെയ്തുവെന്നു വെക്കുക. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ത

ന്നെ, അല്ലാഹു അവർക്കു ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുന്നതും, അവയെല്ലാം അവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങളായി രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നതുമാകുന്നു. അങ്ങനെ, മറ്റുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ലഭിക്കാത്തത്ര പുണ്യ ഫലങ്ങൾ അവർക്കു ആ യാത്രമൂലം കരസ്ഥമാകുന്നതാണ്.

۞ وَمَا كَانَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا۟ كَآفَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا۟ فِى ٱلدِّينِ وَلِيُنذِرُوا۟ قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوٓا۟ إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

122 സത്യവിശ്വാസികൾ ആകമാനം (യുദ്ധത്തിനു) പുറപ്പെട്ട് പോകാവതുമല്ല. എന്നാൽ, അവരിൽനിന്നുള്ള എല്ലാ സംഘത്തിൽനിന്നും ഒരു വിഭാഗം പുറപ്പെട്ടു പോയിക്കൂടേ, മതത്തിൽ അവർക്കു ജ്ഞാനം നേടുവാനും തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളിലേക്കു തങ്ങൾ മടങ്ങി വന്നാൽ അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുവാനും വേണ്ടി അവർ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചേക്കാമല്ലോ.

---

122 وَمَا كَانَ ആകാവതല്ല (പാടില്ല). الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസകൾ. لِيَنفِرُوا അവർ (യുദ്ധത്തിന്) പുറപ്പെട്ടുപോകുവാൻ. كَافَّةً ആകമാനം, അടങ്കലുമായി. فَلَوْلَا എന്നാൽ ആയിക്കൂടേ, എന്തുകൊണ്ടായിക്കൂടാ. نَفَرَ പുറപ്പെട്ടു പോയി. مِن كُلِّ فِرْقَةٍ എല്ലാ സംഘ (കൂട്ട)ത്തിൽ നിന്നും. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്നുള്ള, അവരിൽപെട്ട. طَائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം. لِّيَتَفَقَّهُوا അവർ ജ്ഞാനം നേടുവാൻവേണ്ടി, ഗ്രഹിച്ചറിയുവാൻ. فِي الدِّينِ മത(കാര്യ)ത്തിൽ. وَلِيُنذِرُوا അവർ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുവാനും. قَوْمَهُمْ അവരുടെ ജനങ്ങൾക്ക്. إِذَا رَجَعُوا അവർ മടങ്ങിയാൽ. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി. يَحْذَرُونَ അവർ കാത്തു സൂക്ഷിക്കും, ജാഗ്രതവെക്കും-കരുതലോടിരിക്കും.

ഈ വചനം യുദ്ധസംബന്ധമായി മുകളിൽ വന്ന വചനങ്ങളുടെ തുടർച്ചതന്നെയാണോ- അതല്ല-ഇതിലെ വിഷയം യുദ്ധകാര്യങ്ങളുമായി പ്രത്യേക ബന്ധമൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു സ്വതന്ത്ര വിഷയമാണോ എന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഈ വചനം യുദ്ധസംബന്ധമായ വചനങ്ങളോട് തൊട്ടുനിൽക്കുന്നതും ഇതിലെ (നഫറ) എന്ന ക്രിയ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ട് പോകുക'എന്ന പ്രത്യേകാർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട് വരുന്നതും ആയിരിക്കണം ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിന് കാരണം.الله اعلم

ഒന്നിലധികം രൂപത്തിൽ ഈ വചനത്തിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ട് കാണാം. അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രസക്തമായ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാകുന്നു: (1) അംഗീകൃതമായ ഒഴികഴിവുകളില്ലാത്തവർ യുദ്ധ യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള മുൻവചനങ്ങളുടെ ബാഹ്യമായ താൽപര്യം അനുസരിച്ച് എല്ലാവരും കൂട്ടത്തോടെ യുദ്ധാവശ്യാർത്ഥം പുറത്തുപോയിക്കൂടാത്തതാണ്. യുദ്ധം കേവലം ഒരു സാമൂഹ്യകടമ (فرض كفاية) യാകുന്നു. അഥവാ, ഒരു കൂട്ടർ നിർവ്വഹിച്ചാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ബാധ്യതയും അതോടെ അവസാനിക്കുന്നു. എന്നല്ലാതെ, ഓരോ വ്യക്തിക്കും ബാധകമാകുന്ന വ്യക്തിപരമായ ഒരു കടമ (فرض عين) അല്ല അത്. അതോടുകൂടി, എല്ലാവരും യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നപക്ഷം, മതവിജ്ഞാനങ്ങൾ പഠിക്കുവാനും, പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ആളില്ലാതെ വരുകയും ചെയ്യും. മതപരമായി അപ്പപ്പോൾ വരുന്ന നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും കൽപനകളും നബി (സ)ക്ക് അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമായതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ഒന്നടങ്കം യുദ്ധയാത്രകളിൽ സ്ഥലം വിട്ടുകൂടാ. ഓരോ സംഘത്തിൽനിന്നും ഓരോ വിഭാഗം ആളുകൾ-ഓരോ നാട്ടുകാരിൽനിന്നും ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുമൊക്കെ ഏതാനും ആളുകൾ വീതം-യുദ്ധാവശ്യാർത്ഥം വെളിയിൽ പോയാൽ മതി. മറ്റുള്ളവർ സ്ഥലം വിടാതെ, നബി (ﷺ) യുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് അപ്പപ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നിട്ട്, സ്ഥലം വിട്ടുപോയവർ നാട്ടിൽ മടങ്ങി വരു

മ്പോൾ അവർക്ക് അത് പഠിപ്പിച്ചുകൊടുകയും വേണം. അങ്ങനെ, അവർക്കും കരുതലോടിരിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവർ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. (2) യുദ്ധാവശ്യാർത്ഥമാകട്ടെ, വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനാകട്ടെ, എല്ലാവരും കൂടി സ്ഥലം വിട്ടുപോയിക്കൂടാ. (അത് പൊതുജീവിതത്തിൻെറ നൻമക്ക് ദോഷകരമായിരിക്കും.) ഓരോ വലിയ സംഘത്തിൽനിന്നും ഓരോ വിഭാഗം ആളുകൾ മാത്രം പോകുകയും, മറ്റുള്ളവർ നാട്ടിൽ തങ്ങുകയും വേണം. പോകുന്നവർ തങ്ങളുടെ യാത്രകളിൽ തങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിക്കുന്ന അറിവുകൾ-അവർ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ-നാട്ടിലുള്ളവർക്കും പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കണം.

രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ച് വെളിയിൽ പോകുന്നവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലുള്ളതായിരിക്കാം. നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ചാണ് അവർ പോകുന്നതെങ്കിൽ നബി (ﷺ) മുഖേന ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ തന്നെ. നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ചല്ലാത്തയാത്രയിലാണ് പോകുന്നതെങ്കിൽ, ആ യാത്രയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനുഭവങ്ങളിൽനിന്നും, പരിചയങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന അറിവുകളുമായിരിക്കും. ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കാതെ നാട്ടിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നവർ. രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം നാടുവിട്ട് പോയവരായിരിക്കും വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നവർ. പഠിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടവർ നേരെ മറിച്ചും ആയിരിക്കും. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം മതവിജ്ഞാന സമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടി നാടുവിട്ടുപോകുന്നത് പ്രയോജനകരമോ, അല്ലെങ്കിൽ അത്യാവശ്യമോ ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നബി (ﷺ) യുടെ ജീവിതകാലത്ത് പുറനാടുകളിൽ നിന്ന് മദീനായിൽ വന്ന് വിജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കുകയല്ലാതെ, മദീനായിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോയി വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുക എന്ന് പറയുന്നതിന് അർത്ഥം കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഈ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനത്തെ ചില മഹാൻമാർ വിമർശിക്കുന്നതും, ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനത്തിന് മുൻഗണന നൽകുന്നതും.**الله اعلم**

ഈ വചനത്തിലെ വാചകങ്ങളും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ച് കാണുന്ന ചില വിവരങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ നമുക്കിവിടെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ് : (1) ധർമ്മയുദ്ധത്തെപ്പോലെത്തന്നെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന വിഷയം തന്നെയാണ് മതവിജ്ഞാനസമ്പാദനവും. രണ്ടിനും വേണ്ടിയുള്ള യാത്രകൾ പുണ്യയാത്രകൾതന്നെ. (2) യുദ്ധ വിഷയത്തിലായാലും, വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിലായാലും എല്ലാവരും കൂടി അതിൽ മാത്രം വ്യാപൃതരായിക്കൂടാ. ഒരു കൂട്ടർ അതും, മറ്റുള്ളവർ പൊതുവായ മറ്റ് ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റേണ്ടതാകുന്നു. ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഒഴിച്ചുകൂടുവാൻ പാടില്ലാത്ത നിർബ്ബന്ധ കടമകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സമ്പാദിക്കൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും കടമതന്നെ. അതിനപ്പുറമുള്ള വിജ്ഞാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സമ്പാദിക്കൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും കടമതന്നെ. അതിനപ്പുറമുള്ള വിജ്ഞാനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഇപ്പറഞ്ഞതെന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. (3) പഠിച്ചറിഞ്ഞവർ അറിവില്ലാത്തവർക്ക് പഠിപ്പിക്കുകയും വിജ്ഞാനം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യൽ അവരുടെ കടമയാകുന്നു.

(4) പൊതുവിജ്ഞാനങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നത് മതദൃഷ്ട്യാ വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യം തന്നെയാണെങ്കിലും, ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് മതവിജ്ഞാന സമ്പാദനം **التفقه فى الدين** സംബന്ധിച്ചാകുന്നുവെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. ഇസ്ലാമിൽ മതവിജ്ഞാനമെന്നും, ലൗകിക വിജ്ഞാനമെന്നും തരംതിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, എല്ലാ അറിവുകളും ഇസ്ലാമികദൃഷ്ട്യാ ഒരുപോലെയാണെന്നും മറ്റും ഭൗതികതാൽപര്യക്കാരായ ചില ആളുകൾ സമർത്ഥിക്കാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും, ഇതുപോലെ ഖുർആൻെറയും നബിവചനങ്ങളുടെയും മറ്റ് പല പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്. ഈ ഒരൊറ്റ വചനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ, മതവിജ്ഞാനവും, മതപരമല്ലാത്ത വിജ്ഞാനവും വെവ്വേറെയാണെന്നും, മതവിജ്ഞാനത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും മറ്റൊന്നിനും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാവു

ന്നതാണ്. (5) ഒരു ദേശത്ത് മതവിജ്ഞാനം പഠിക്കുവാന്‍ തക്കമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തപക്ഷം, ആ ദേശക്കാരായ ഏതാനും ആളുകള്‍ ദേശം വിട്ടുപോയി അത് കരസ്ഥമാക്കലും, അവര്‍ മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കലും നിര്‍ബന്ധമാകുന്നു. ആരും അതിന് മുതിരാത്തപക്ഷം എല്ലാവരും കുറ്റക്കാരായിരിക്കും. ആരും അതിന് സ്വയം തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കില്‍ എല്ലാവരുംകൂടി അതിന് നിവാരണം ഉണ്ടാക്കേണ്ടത് അവരുടെ കടമയുമാകുന്നു.

വിഭാഗം-16

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ ٱلْكُفَّارِ وَلْيَجِدُواْ فِيكُمْ غِلْظَةً ۚ وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

123 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അവിശ്വാസികളില്‍ നിന്ന് നിങ്ങളോടടുത്തു നില്‍ക്കുന്നവരുമായി നിങ്ങള്‍ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിന്‍; അവര്‍ നിങ്ങളില്‍ പരുഷത കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയാണെന്ന് അറിഞ്ഞും കൊള്ളുവിന്‍.

---

123 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. قَاتِلُوا യുദ്ധം ചെയ്യുവിന്‍. الَّذِينَ യാതൊരുവരോട്. يَلُونَكُم നിങ്ങളോട് അടുത്തുള്ള. مِّنَ الْكُفَّارِ അവിശ്വാസികളില്‍പെട്ട. وَلْيَجِدُوا അവര്‍ കണ്ടെത്തുക (എത്തിക്കുക) യും ചെയ്യട്ടെ. فِيكُمْ നിങ്ങളില്‍. غِلْظَةً പുരുഷത (കാഠിന്യം). وَاعْلَمُوا അറിഞ്ഞും കൊള്ളുവിന്‍. أَنَّ الله അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. مَعَ الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ.

മുസ്‌ലീംകളോട് അടുത്തടുത്ത് നിവസിക്കുന്ന ശത്രുക്കളോട് ആദ്യമാദ്യം യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. പരിസരവും ചുറ്റുപാടും സുരക്ഷിതമാകുന്നതിനുമുമ്പ് ദൂരെയുള്ള ശത്രക്കളുമായി നേരിടുന്നത് പല നിലക്കും ആപല്‍ക്കരമായിരിക്കുമല്ലോ. നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്ത് സംഭവിച്ചതും അങ്ങിനെത്തന്നെ, മക്കാ, മദീനാ,ത്വാഇഫ്, ഖൈബര്‍ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങള്‍ ജയിച്ചുകഴിഞ്ഞ ശേഷമാണ് വേദക്കാരായ ശത്രുക്കളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവാന്‍ വേണ്ടി നബി (ﷺ) തബൂക്കിലേക്ക് പോയത്. ഇത് ഹിജ്റ 9-ാം കൊല്ലത്തിലായിരുന്നു. പത്താം കൊല്ലത്തിലെ പ്രധാന യാത്ര ഹജ്ജത്തുല്‍വിദാഇമേതായിരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞ് 81 ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും തിരുമേനി പരലോകം പൂകുകയും ചെയ്തു. നബി (ﷺ) യുടെ വിയോഗത്തെ തുടര്‍ന്ന് ഇസ്‌ലാമില്‍ നിന്ന് ഭ്രഷ്ടരായിത്തീരുകയും, സകാത്തിനെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്ത 'മുര്‍തദ്ദു'കളോട് അബൂബക്കര്‍ (رضي الله عنه) നടത്തിയ ആഭ്യന്തര യുദ്ധം ഒഴിവാക്കിയാല്‍, ഖുലഫാഉര്‍റാശിദീന്‍െറ കാലത്ത് ശത്രുക്കളുമായുണ്ടായ യുദ്ധങ്ങളും അപ്രകാരം തന്നെയായിരുന്നു.

യുദ്ധത്തില്‍വെച്ചും, യുദ്ധവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും മാര്‍ദ്ദവവും, വിനയവും സ്വീകരിക്കാതെ, പരുഷതയും, കാഠിന്യവും തന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം യുദ്ധം കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ലല്ലോ. 73-ാം വചനത്തിലും അതിന്‍െറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും ഈ വിഷയം മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശത്രുതയോ എതിര്‍പ്പോ ഇല്ലാതെ സമാധാനത്തിലും, സൗഹാര്‍ദ്ദത്തിലും കഴിയുന്ന അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റിയല്ല-കഠിനമായ ശത്രുതവെച്ചും, കിട്ടുന്ന അവസരമെല്ലാം മുസ്‌ലീംകള്‍ക്കെതിരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാന്‍ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റിയാണ്-ഈ കല്‍പനയെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. (കൂടുതല്‍ വിവരങ്ങള്‍ക്ക് സൂ: മുംതഹിനഃ 8, 9 മുതലായ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നോക്കുക.) നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ വിധിവിലക്കുകള്‍ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്തുണ്ടായിരിക്കും-അഥവാ അവന്‍െറ സഹായം നിങ്ങള്‍ക്ക് സുനിശ്ചിതമാ

ണ്- എന്ന് അവസാനം സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ യഥാർത്ഥം പലപ്പോഴും അല്ലാഹു ഉണർത്താറുള്ളതാകുന്നു.

وَإِذَا مَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِۦٓ إِيمَٰنًا ۚ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فَزَادَتْهُمْ إِيمَٰنًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

124 വല്ല 'സൂറത്തും' [അദ്ധ്യായവും] അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ (ഇങ്ങിനെ) പറയുന്ന ചിലർ അവരിലുണ്ട്: ''നിങ്ങളിൽ ആർക്കാണ് ഇതു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചത്!'' എന്ന്. എന്നാൽ, യാതൊരു കൂട്ടർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കത് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അവരാകട്ടെ, സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ كَٰفِرُونَ ﴿١٢٥﴾

125 എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗവുമുള്ളവരാകട്ടെ, അതവർക്ക് അവരുടെ മ്ളേച്ഛതയിലൂടെ (വീണ്ടും)മ്ളേച്ഛത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അവർ അവിശ്വാസികളായും കൊണ്ട് മരണമടയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

124 وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ (വല്ലപ്പോഴും) അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ. سُورَةٌ ഒരു സൂറത്തു, വല്ല അദ്ധ്യായവും. فَمِنْهُم എന്നാലവരിലുണ്ടായിരിക്കും. مَّن يَقُولُ പറയുന്നവർ, പറയുന്ന ചിലർ. أَيُّكُمْ നിങ്ങളിൽ ഏതാളാണ് (ആരാണ്). زَادَتْهُ അവന് വർദ്ധിപ്പിച്ചത്. هَٰذِهِ ഇത്, ഇവ. إِيمَانًا വിശ്വാസത്തെ. فَأَمَّا എന്നാൽ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. فَزَادَتْهُمْ അതവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. إِيمَانًا വിശ്വാസം. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. يَسْتَبْشِرُونَ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യും.. 125 وَأَمَّا الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാകട്ടെ. فِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട്. مَّرَضٌ ഒരു രോഗം, വല്ല രോഗവും. فَزَادَتْهُمْ എന്നാലവർക്കത് വർദ്ധിപ്പിച്ചു, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. رِجْسًا മ്ളേച്ഛത, മാലിന്യം. إِلَىٰ رِجْسِهِمْ അവരുടെ മ്ളേച്ഛതയിലൂടെ, മാലിനതയിലേക്ക്. وَمَاتُوا അവർ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. وَهُمْ അവർ (ആയിക്കൊണ്ട്). كَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ.

കപടമാകുന്ന രോഗം നിമിത്തം മനസ്സ് ദുഷിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആളുകൾ, വല്ല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും പുതുതായി അവതരിക്കുമ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികളെ നോക്കി പറയാറുള്ള ഒരു പരഹാസവാക്കും അതിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന മറുപടിയുമാണിത്. 'ഖുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുമെന്നാണല്ലോ വയ്പ്. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചിട്ട് നിങ്ങൾക്കാർക്കെങ്കിലും വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചുവോ?!' എന്ന് ചില കപടവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളോട് ചോദിക്കും. അവർക്ക് നൽകുന്ന മറുപടി ഇതാണ്: 'സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അത് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല, അവരതിൽ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള രോഗബാധിതമനസ്കർക്ക് അവമൂലം വിശ്വാസത്തിൽ വർദ്ധനവൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല നേരെമറിച്ച് നിങ്ങളുടെ മ്ളേച്ഛതയും വഷളത്തവും പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുകയേ അതുമൂലം ഉണ്ടാകൂ' ഓരോ വചനം അവരിക്കുമ്പോഴും അതിൻെറ നേരെ പരിഹാവും നിഷേധവുമാണല്ലോ അവരിൽ നിന്ന് പ്രകടമാകുക. അങ്ങനെ, അവസാനം തനി നിഷേധികളായിക്കൊണ്ട് തന്നെ അവരുടെകാലം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും. കപടവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِى كُلِّ عَامٍ

126 അവർ കാണുന്നില്ലേ? എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും ഒരു പ്രാവശ്യമോ, രണ്ടു പ്രാവശ്യ

مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

മോ അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന്! (എന്നിട്ടും) പിന്നെ അവർ (പശ്ചാത്തപിച്ചു) മടങ്ങുന്നില്ല; അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നുമില്ല!

---

126 أَوَلاَ يَرَوْنَ അവർ കാണുന്നില്ലേ, അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ. أَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്ന്. يُفْتَنُونَ അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു, കുഴപ്പത്തിലാക്കപ്പെടുന്ന (എന്ന്). فِي كُلِّ عَامٍ എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും. مَّرَّةً ഒരു പ്രാവശ്യം. أَوْ مَرَّتَيْنِ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം. ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ടും. لاَ يَتُوبُونَ അവർ മടങ്ങുന്നില്ല, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നില്ല. وَلاَ هُمْ അവരില്ലതാനും. يَذَّكَّرُونَ ഉറ്റാലോചിക്കും.

ഖേദിച്ചു മടങ്ങുവാനും, ചിന്തിച്ചറിയുവാനും പോരുന്ന ഓരോ തരം പരീക്ഷണങ്ങൾ-അവരുടെ ഗൂഢരഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവങ്ങൾ, യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റും ലഭിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ മുതലായവ-കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നും രണ്ടുമായി ആ കപടവിശ്വാസികൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവർക്ക് തമേടം വരാത്തത് അൽഭുതം തന്നെ എന്ന് സാരം.

وَإِذَا مَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَىٰكُم مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ ٱنصَرَفُوا۟ صَرَفَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

127 വല്ല 'സൂറത്തും' [അദ്ധ്യായവും] അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ,-അവരിൽ ചിലർ ചിലരിലേക്ക് [തമ്മതമ്മിൽ] നോക്കുകയായി; ''നിങ്ങളെ ആരെങ്കിലും കാണുന്നുവോ'' എന്നു (ഉള്ള ഭാവത്തിൽ); പിന്നെ അവർ പിരിഞ്ഞു പോകുന്നതാണ്. അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചു വിട്ടിരിക്കുകയാണ്.

---

127 وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ,. سُورَةٌ വല്ല സൂറത്തും, അദ്ധ്യായവും. نَّظَرَ നോക്കും, നോക്കുകയായി. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. إِلَى بَعْضٍ ചിലരിലേക്ക്. هَلْ يَرَاكُم നിങ്ങളെ കാണുന്നുവോ. مِّنْ أَحَدٍ വല്ല ഒരാളും (ആരെങ്കിലും). ثُمَّ انصَرَفُوا പിന്നെ അവർ തിരിഞ്ഞു (പിരിഞ്ഞു) പോകുന്നതാണ്. صَرَفَ اللهُ അല്ലാഹു തിരിച്ചിരിക്കയാണ്, തിരിച്ചുവിടട്ടെ. قُلُوبَهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ. بِأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നുള്ളതുകൊണ്ട്. قَوْمٌ ഒരു ജനത. لاَّ يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല മനസ്സിലാക്കാത്ത.

സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഖുർആന്റെ വല്ല ഭാഗവും അവതരിച്ച് കേൾക്കുന്നത് സന്തോഷവും ആവേശവും ഉളവാക്കുന്നു. കപടവിശ്വസികൾക്കാകട്ടെ, അതിൽ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവുമായിരിക്കും. അതിന്റെ ഒരു പ്രകടരൂപമാണ് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. ഖുർആന്റെ വല്ല ഭാഗവും നബി (സ)ക്ക് അവതരിക്കുമ്പോൾ, അത് കേട്ടാസ്വദിക്കുവാൻ ക്ഷമ വരാത്ത അവർ സദസ്സിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് പോകുവാൻ ശ്രമിക്കും. പക്ഷേ, തൽസമയത്ത് സ്ഥലം വിട്ട് പോകുന്നത് നബി (സ)യും സഹാബികളും കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ആശങ്കയും തോന്നും. അതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റ് പോകുന്നത് ആരെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടോ-ഗൗനിക്കുന്നുണ്ടോ-എന്നറിയുവാൻ തമ്മ തമ്മിൽ നോക്കികണ്ണിമവെട്ടിയും, ഗോഷ്ടികൾ കാണിച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കും അവർ സ്ഥലം വിടുക. ഖുർആൻ കേൾക്കുന്നത് തന്നെ അവർക്ക് വെറുപ്പായിരിക്കും. അതിനും പുറമെ,

ചിലപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഉള്ളുകളളി തുറന്ന് കാട്ടുന്ന വചനങ്ങളായിരിക്കുമല്ലോ അവതരിക്കുന്നതും.

'അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കയാണ് എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ച **صرف الله قلوبهم** എന്ന വാക്യം അവർക്കെതിരെയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനാവാക്യമായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഇതുപോലുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ അറബി സാഹിത്യത്തിൽ സുപരിചിതമായ ഒരു ശൈലിയാണത്. അപ്പോൾ 'അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചു വിടട്ടെ' എന്നായിരിക്കും അതിന്നർത്ഥം. രണ്ടായാലും ഒരേ സാരത്തിലാണത് കലാശിക്കുന്നത്. അതായത്, എന്ത് തന്നെ കണ്ടാലും കേട്ടാലുംകാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്ത ഹൃദയങ്ങളാണ് അവരുടെത്. ചിന്തിക്കുവാനോ, ആലോചിക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറില്ല. അതാണ് ഈ തിരിഞ്ഞുപോക്കിന് കാരണമെന്ന് സാരം.

لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

128 തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെയുള്ള ഒരു റസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ദുസ്സഹമാകുന്നു; നിങ്ങളെപ്പറ്റി അത്യാഗ്രഹമുള്ളവനാകുന്നു: സത്യവിശ്വാസികളോട് വളരെ ദയാലുവും, കരുണയുള്ളവനുമാകുന്നു.

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُلْ حَسْبِىَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

129 എന്നാൽ, അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം, (നബിയേ) പറയുക: ''എനിക്ക് അല്ലാഹു മതി! അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. അവൻെറ മേൽ തന്നെ ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ മഹത്തായ 'അർശി'ൻെറ [സിംഹാസനത്തിൻെറ] നാഥനുമാകുന്നു.''

---

128 لَقَدْ جَاءَكُمْ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. رَسُولٌ ഒരു റസൂൽ, ദൂതൻ. مِّنْ أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽപെട്ട, നിങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള. عَزِيزٌ വീര്യപ്പെട്ടതാണ് (ദുസ്സഹമാണ്-പ്രയാസകരമാണ്). عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ. مَا عَنِتُّمْ നിങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നത്, ബുദ്ധിമുട്ടൽ. حَرِيصٌ അത്യാഗ്രഹമുള്ളവനാണ്, മോഹമുള്ളവനാണ്. عَلَيْكُم നിങ്ങളെപ്പറ്റി, നിങ്ങളിൽ. بِالْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച്, സത്യവിശ്വാസികളോട്. رَءُوفٌ വളരെ ദയാലു (കൃപാലു) വാണ്. رَّحِيمٌ കരുണയുള്ളവനാണ്. 129 فَإِن تَوَلَّوْا എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ. فَقُلْ അപ്പോൾ നീ പറയുക. حَسْبِيَ എനിക്കുമതി. اللهُ അല്ലാഹു. لَآ إِلَهَ ഒരാരാധ്യനുമില്ല, ഇലാഹേ ഇല്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ (തന്നെ). تَوَكَّلْتُ ഞാൻ ഭരമേൽപിച്ചു. وَهُوَرَبُّ അവൻ റബ്ബാകുന്നു (നാഥനാണ്). الْعَرْشِ അർശിൻെറ. الْعَظِيمِ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച.

ഏറെക്കുറെ പ്രയാസവും ത്യാഗവും സഹിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും അനുഷ്ഠാനപരമായി അറിയേണ്ടുന്ന പല കൽപനകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരദ്ധ്യായമാണല്ലോ ഇത്. എന്നാൽ, ഈ കൽപനകളൊക്കെ നിങ്ങളുടെ നൻമക്കും ഗുണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നും, ഇതെല്ലാം നിങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന പ്രവാചകൻ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആളും, നിങ്ങളുടെ നൻമയിൽ അതീവ താൽപര്യമുള്ള ആളുമണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കട്ടുന്നു. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വിശേഷതകളായി ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞ ഗുണങ്ങൾ ഇവയാണ്:-

1. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ ഉൾപെട്ട ഒരാളാണ് (**من أنفسكم**) അതെ, അറ

ബികളായ നിങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു വ്യക്തി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാഷയും അറബി തന്നെ. സൂ: ജുമുഅ : യിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരിൽ, അവരിൽനിന്നുള്ള ഒരു റസൂലിനെ അയച്ചവനത്രെ അവൻ (هو الذى بعث فى الامين رسولا منهم) അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ എന്ന് പറഞ്ഞത് അറബികളെ സംബന്ധിച്ചാകുന്നു. അറബികളാകട്ടെ, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സന്താനപരമ്പരകളാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ ഗോത്രമായ ഖുറൈശികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മറ്റെല്ലാ അറബിഗോത്രങ്ങളുമായും അവർക്ക് രക്തബന്ധവും കുടുംബബന്ധവും ഉണ്ടുതാനും. ആ നിലക്ക് നബി (ﷺ) യും എല്ലാ അറബികളുമായും ബന്ധമുള്ള ആൾ തന്നെ. നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി വാഥിലത്തുബ്നുൽഅസ്ഖഉ് പറയുന്നു; 'ഇബ്രാഹീമിൻെറ സന്തതികളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു ഇസ്മാ ഈൗലിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. (ശേഷ്ഠമാക്കി.) ഇസ്മാഈൗലിൻെറ സന്തതികളിൽ നിന്ന് ബനൂകിനാനയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ബനൂകിനാനയിൽ നിന്ന് ഖുറൈശികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഖുറൈശികളിൽനിന്ന് ബനൂഹാശിമിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ബനൂഹാശിമിൽ നിന്ന് എന്നെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.' (മു;തി.)

2. നിങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ അസഹ്യമാകുന്നു(عزيز عليه ماعنتم) 3. നിങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വളരെ ആഗ്രഹമുള്ള ആളുമാണ് (حريص عليكم) അതായത്, നിങ്ങൾ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ പതിച്ച് ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ ശിക്ഷകൾക്ക് പാത്രമാകുന്നത് നബി (ﷺ) ക്ക് വളരെ മനപ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്. എല്ലാവരും സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച് വിജയികളും അനുഗൃഹീതരും ആയിത്തീരണമെന്ന് വളരെയധികം മോഹിക്കുന്ന ആളുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് യാതൊര് വിട്ടുവീഴ്ചയും കൂടാതെ ഇത്ര കണിശമായി നിങ്ങളെ സത്യമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്ന് സാരം. 4. സത്യവിശ്വാസികളോട് വളരെ ദയയും കരുണയുമുള്ള ആളാകുന്നു (بالمؤمنين رؤف رحيم) അതായത്, സമുദായത്തിൻെറ നേരെ നബി (ﷺ) യുടെ പൊതുവെയുള്ള സ്ഥിതി മുകളിൽപറഞ്ഞ പ്രകാരമാണ്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകകയും, ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, ചെയ്തവരോട് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകിച്ച് വാൽസല്യവും കനിവുമാണുള്ളത് എന്ന് ചുരുക്കം.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവമഹത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പലയിടങ്ങളിലും അല്ലാഹു പ്രശംസിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. സമുദായം സൻമാർഗഗം സ്വീകരിച്ച് കാണുവാനുള്ള മോഹത്തിലും, അവർ ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ പതിക്കുന്നതിലുള്ള വ്യസനത്തിലും തിരുമേനി കുറച്ച് അതിര് കവിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അത്രത്തോളം വേണ്ടതില്ലെന്നും വരെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വചനങ്ങൾ കാണാം. ഒരിടത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു:لعلك باخع نفسك (ഈ വർത്തമാനത്തിൽ-ഖുർആനിൽ-അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം നീ അവരുടെ പിന്നാലെ ദു:ഖിച്ച് നിൻെറ ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവനായേക്കാം (18: 6) . ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ വേറെ ഒരിടത്ത് പറയുന്നു: وما عليك ان لا يزكى (അവൻ പരിശുദ്ധി.പ്രാപിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാൽ നിനക്കെന്താണ് ബാധ്യതയുള്ളത്?! 80: 7). വീണ്ടും പറയുന്നു: .... وماأكثر الناس (നിനക്ക് വളരെ മോഹമുണ്ടെങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല. 12: 103) النبي اولى بالمعنين من انفسهم (സത്യവിശ്വാസികളോട് അരുടെ സ്വന്തങ്ങളെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ടവനാണ് നബി. 33:5) وما ارسلناك الا رحمة للعالمين (ലോകർക്ക് ഒരു കാരുണ്യമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. 21: 107.) ഇത്പോലെ പലതും.

നബി(ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതായി ഒരു ഹദീസിൽ അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ചതിൻെറ സാരം ഇതാണ്: 'എൻെറ ഉപമ ഒരു മനുഷ്യൻെറ മാതിരിയാണ്: അവൻ ഒരു തീ കത്തിച്ചു. ചുറ്റുപാടും പ്രകാശിച്ചപ്പോൾ, പാറ്റകളും, തീയിൽ ചെന്ന് വീഴാറുള്ള പ്രാണികളും അതിൽ വീഴാൻ തുടങ്ങി, അവൻ അവയെ തടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായി. അയാളെ തോല്പിച്ച് അവ അതിൽ തിരക്കിച്ചാടുകയും ചെയ്യുന്നു. (അതുപോലെ) നരകത്തിൽ വീഴാതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അരക്കെട്ട് പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളോ, അതിൽ തിരക്കിക്കടക്കുയും

ചെയ്യുന്നു.‘ (ബു; മു.)

റസൂൽ (ﷺ) ഇങ്ങിനെയുള്ള ആളായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുവാനും, വിശ്വസിക്കുവാനും മുമ്പോട്ടു വരാതെ ജനങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണെങ്കിൽ, അതിൽ ഒട്ടും പരിഭവിക്കുകയോ വ്യസനിക്കുകയോ വേണ്ടതില്ല; എല്ലാ കാര്യത്തിനും അല്ലാഹു തന്നെ മതി എന്ന് സമാധാനിച്ചുകൊണ്ട് കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനിൽ അർപ്പിക്കുകയേ വേണ്ടൂ എന്ന് അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ് അവസാന വചനത്തിലെ ആദ്യത്തെ വാക്യം ചെയ്യുന്നത്. അവനല്ലാതെ യഥാർത്ഥ ആരാധ്യനായി മറ്റൊരു വസ്തുവുമില്ല എന്നിരിക്കെ വേറൊരാളുടെ ആശ്രയമോ സഹായമോ ആർക്കും ആവശ്യമില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, മഹത്തായ അർശിൻെറ നാഥനും- അഥവാ ലോകാലോകങ്ങളുടെ ഭരണാധിപനും ഉടമസ്ഥനും-അവൻ മാത്രമാണ്; എന്നിരിക്കെ ആരാധിക്കപ്പെടുവാനും, കാര്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള അർഹത അവനല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമില്ല എന്നൊക്കെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സൂറത്ത് അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

10. സൂറത്ത്‌ – യൂനുസ്‌ سورة يونس

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്‌ – വചനങ്ങൾ 109 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്‌) 11

മക്കീ സൂറത്തുകളിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളായ തൗഹീദിൻെറ സ്ഥാപനം, ശിർക്കിൻെറ ഖണ്ഡനം പ്രവാചകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം, പ്രതിഫലനടപടി മുതലായവയും അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും തന്നെയാണ്‌ ഈ സൂറത്തിലെയും മുഖ്യ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങൾ. 98–ാം വചനത്തിൽ യൂനുസ്‌ (അ)ൻെറ ജനതയെ പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നു. സൂറത്തു യൂനുസ്‌ എന്ന നാമകരണത്തിന്‌ കാരണമതാണ്‌.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

الٓر ۚ تِلْكَ ءَايَٰتُ ٱلْكِتَٰبِ ٱلْحَكِيمِ ﴿١﴾

1 ‘അലിഫ്‌-ലാം-റാ’ അവ വിജ്ഞാനപ്രദമായ (അഥവാ തത്വപൂർണ്ണമായ) വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ‘ആയത്തു’ [സൂക്തം] കളാകുന്നു.

---

1 الر അലിഫ്‌-ലാം-റാ’. تِلْكَ അവ (ഇവ).آيَاتُ ആയത്തു (സൂക്തം-വചനം) കളാകുന്നു. الْكِتَابِ (വേദ)ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ. الْحَكِيمِ വിജ്ഞാനപ്രദമായ, യുക്തിപൂർണ്ണമായ, തത്വപൂർണ്ണമായ

ഈ സൂറത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്‌ സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും മുമ്പ്‌ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്‌. അതുപോലെ, ഈ സൂറത്തിലെ സൂക്തങ്ങളെ ഉദ്ധേശിച്ച്‌ هذه (ഇവ) എന്നു പറയാതെ تلك (അവ) എന്ന സൂചനാനാമം ഉപയോഗിച്ചതിലടങ്ങിയ സൂചനയും സൂറത്തുൽ ബഖറ 2–ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്‌.

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنذِرِ ٱلنَّاسَ وَبَشِّرِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِندَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ ٱلْكَٰفِرُونَ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

2 മനുഷ്യർക്ക്‌ ഒരു അൽഭുതമായിപ്പോയോ, അവരിൽപെട്ട ഒരു പുരുഷനു നാം ‘വഹ്‌യു’ [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകിയത്‌?: മനുഷ്യരെ നീ താക്കീതു ചെയ്യണമെന്നും, വിശ്വസിച്ചവർക്ക്‌ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ സത്യത്തിൻെറ (ഉന്നത) പദവിയുണ്ടെന്ന്‌ സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കണമെന്നും! അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നു: ‘‘നിശ്ചയമായും ഇവൻ ഒരു സ്പഷ്ടമായ മാരണക്കാരൻ തന്നെ’’ എന്ന്‌.

---

2 أَكَانَ ആയിപ്പോയോ, ആയിത്തീർന്നോ. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്‌. عَجَبًا ഒരത്ഭുതം. أَنْ أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു(ദിവ്യസന്ദേശം) നൽകിയത്‌. إِلَى رَجُلٍ ഒരു പുരുഷനിലേക്ക്‌. مِّنْهُمْ അവരിൽപെട്ട.أَنْ أَنذِرِ നീ താക്കീത്‌ ചെയ്യണമെന്ന്‌. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. وَبَشِّرِ സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കണമെന്നും. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്‌. أَنَّ لَهُمْ അവർക്കുണ്ടെന്നു. قَدَمَ പാദം (പദവി). صِدْقٍ സത്യത്തിൻെറ .

إِنَّ عِندَ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. قَالَ الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു,. إِنَّ هَٰذَا നിശ്ചയമായും ഇത് (ഇവൻ). لَسَاحِرٌ ഒരു മാരണക്കാരൻ തന്നെ. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമയ (തനി).

'ഒരു മനുഷ്യനേയോ അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചത്?' (ابعث الله بشرا رسولا) (17:94) എന്നും, 'നമ്മുടെ റബ്ബ് വേണമെന്ന് വെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ മലക്കുകളെ ഇറക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു'41:14 (لوشاء ربنا لا نزل ملائكة) എന്നുമൊക്കെ സത്യനിഷേധികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ 'ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ-മക്കായിലോ ത്വാഇഫിലോ-ഉള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാപുരുഷൻെറ മേൽ എന്തുകൊണ്ടു ഈ ഖുർആൻ അവതരിക്കപ്പെട്ടില്ല?!' 43:31 (لولا انزل هذا القرأن على رجل – من القربتين عظيم) എന്നും അവർ പറയും. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട , തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള , തങ്ങൾക്കു സുപരിചിതനായ ഒരു മനുഷ്യന് അല്ലാഹു ദിവ്യസന്ദേശം നൽകിയതിൽ അൽഭുതപ്പെടുവാനെന്തുണ്ട്?! സന്ദേശത്തിൻെറ സാരമാകട്ടെ, ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നു താക്കീത് നൽകുവാനും, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് സൻമാർഗികളായവർക്ക് അവൻെറ അടുക്കൽ ഉന്നതമായ പദവി ലഭിക്കുമെന്ന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനുമാണുതാനും. ഇതിലെന്താണിത്ര അത്ഭുതത്തിന് വകയുള്ളത് എന്നു സാരം. ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, അവർ ചെയ്യുന്നത് . ഇവൻ ഒരു തനി മാരണക്കാരനാണെന്നും, ഇവൻ കൊണ്ടുവന്ന ഈ ഖുർആൻ കേവലം ഒരു മാരണം -അഥവാ ജാലം-ആണെന്നും തുറന്നു പറയുക കൂടി അവർ ചെയ്യുന്നുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

قدم صدق എന്ന വാക്കിന് 'സത്യത്തിൻെറ പാദം-' എന്നത്രെ ഭാഷാർത്ഥം . സത്യം സ്വീകരിക്കുകയും , അതിനെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന ഉന്നത പദവിയാണ് ഉദ്ദേശ്യം. അനുഗ്രഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് يد(കൈ) എന്ന് പറയപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ , സ്ഥാനപദവിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് قدم (പാദം) എന്ന വാക്കും അറബിയിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. لساحر (ഒരു മാരണക്കാരൻതന്നെ) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് لسحر (ഒരു മാരണംതന്നെ) എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതു പ്രകാരം അതു നബി(ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചും , രണ്ടാമത്തേതു പ്രകാരം അത് ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആയിരിക്കുമെങ്കിലും തത്വത്തിൽ രണ്ടും ഒരുപോലെത്തന്നെ. سحر (സിഹ്ർ) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥങ്ങളും, അതിൻെറ വകുപ്പുകളും സംബന്ധിച്ച് അൽബഖറഃ 102 ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. 'മാരണം, ജാലവിദ്യ, ചെപ്പിടിവിദ്യ, ആഭിചാരം, ഇന്ദ്രജാലം , വശീകരണം, കൺകെട്ട് ' എന്നിവയെല്ലാം 'സിഹ്റി'ൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നും പലപ്പോഴും നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്.

إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۖ يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۖ مَا مِن شَفِيعٍ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ إِذْنِهِۦ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

3 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസ [ഘട്ട] ങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹുവത്രെ. പിന്നെ, അവൻ കാര്യത്തെ (വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി) നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ട് 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവൻെറ അനുവാദത്തിനു ശേഷമല്ലാതെ, ഒരു ശുപാർശക്കാരനും (ശുപാർശ നടത്തുക) ഇല്ല. (അങ്ങനെയുള്ള) അവനത്രെ അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. ആകയാൽ, അവനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കു

ന്നില്ലേ?!

---

3 إِنَّ رَبَّكُمُ നിശ്ചയമായും നങ്ങളുടെ റബ്ബ് (രക്ഷിതാവ്). اللهُ അല്ലാഹുവത്രെ. الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ച വൻ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. فِي سِتَّةِ ആറിൽ. أَيَّامٍ ദിവസങ്ങൾ. ثُمَّ പിന്നെ. اسْتَوَى അവൻ ശരിപ്പെട്ടു (ആരോഹണം ചെയ്തു).عَلَى الْعَرْشِ അർശിന്മേൽ, സിംഹാസനത്തിൽ. يُدَبِّرُ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട്, അവൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. الْأَمْرَ കാര്യം. مَا مِن شَفِيعٍ ഒരു ശുപാർശക്കാര നുമില്ല. إِلاَّ مِن بَعْدِ ശേഷമല്ലാതെ. إِذْنِهِ അവന്റെ അനുവാദത്തിന്, സമ്മതത്തിന്റെ. ذَلِكُمُ അവ നത്രെ. اللهُ അല്ലാഹു. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ. فَاعْبُدُوهُ അതിനാൽ അവനെ ആരാധിക്കുവിൻ. أَفَلاَ تَذَكَّرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കു (ഓർമ്മവെക്കു)ന്നില്ലേ.

ആറുദിവസങ്ങളിലായി ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തുവെന്നും പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഅ്റാഫ് 54; ഫുർഖാൻ 59; സജദഃ 4,5 മുതലായ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആറു പ്രത്യേക ഘട്ടങ്ങളായി രിക്കും ആറു ദിവസംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നും, ആരോഹണത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അതു ഇന്ന പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും , ഈ വചന ത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ അഖില കാര്യങ്ങളും ചിട്ടയോടും വ്യവസ്ഥയോടുംകൂടി അവൻ നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണ് നാം അതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്നും അവിടങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 'അവന്റെ അനുമതിക്കുശേഷമല്ലാതെ ഒരു ശുപാർ ശക്കാരനും ശുപാർശ നടത്തുകയില്ല' (ما من شفيع ....) എന്ന വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാ കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിലും ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നതോ ടൊപ്പം തന്നെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് ദേവീദേവൻമാരെയും, പുണ്യാത്മാക്കളെയും ആരാധിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്നാണ് ആ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് . ഈ വിഷയകമായി 'ആയത്തുൽ കുർസീ' യുടെ വ്യാഖ്യാന ത്തിൽ വിവരിച്ചതും ഓർക്കുക. (അൽബഖറഃ 255)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا ۚ إِنَّهُۥ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ لِيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ بِٱلْقِسْطِ ۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾

4 അവങ്കലേക്കത്രെ നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മട ക്കം. അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥമായ വാഗ്ദത്തം! [അതിൽ നീക്കുപോക്കില്ല] നിശ്ചയമായും അവൻ, സൃഷ്ടിയെ ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നു; പിന്നീട് അതി നെ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു; വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് നീതി മുറപ്രകാരം അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി. അവിശ്വസിച്ചവരാ കട്ടെ, അവർക്ക് ചുട്ടുതിളക്കുന്ന ജല ത്തിൽ നിന്നുള്ള പാനീയവും, വേദന യേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും; അവ ർ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

---

4 إِلَيْهِ അവങ്കലേക്കാണ്. مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാം. وَعْدَ اللهِ അല്ലാഹു വിന്റെ വാഗ്ദത്തം. حَقًّا യഥാർത്ഥമായ, സത്യമായും. إِنَّهُ يَبْدَأُ നിശ്ചയമായും അവൻ ആരംഭി ക്കുന്നു (ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നു). الْخَلْقَ സൃഷ്ടി, സൃഷ്ടിയെ. ثُمَّ يُعِيدُهُ പിന്നെ അതിനെ മട

ക്കുന്നു (ആവർത്തിക്കുന്നു). لِيَجْزِيَ അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ സൽകർമ്മങ്ങളെ. بِالْقِسْطِ നീതിമുറ പ്രകാരം. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. شَرَابٌ പാനീയം, കുടിനീർ. مِّنْ حَمِيمٍ അത്യുഷ്ണ (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന) ജലത്തിൽനിന്നും. وَعَذَابٌ ശിക്ഷയും. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. بِمَا യാതൊന്നു നിമിത്തം. كَانُوا അവരായിരുന്ന. يَكْفُرُونَ അവിശ്വസിക്കും.

സർവ്വ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവും അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കെ അവൻ മാത്രമേ ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹനായുള്ളുവെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, ഭാവിയിൽ എല്ലാവരുടെയും മടക്കവും തിരിച്ചെത്തലും അവങ്കലേക്കു തന്നെയാണെന്നും അവിടെവെച്ച് എല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. حميم (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന അത്യുഷ്ണമായ ജലം) എന്നു പറഞ്ഞത് നരകത്തിലെ ആൾക്കാർക്കു കുടിക്കുവാൻ നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു പാനീയത്തെപറ്റിയാകുന്നു. അതുകുടിക്കുന്നതോടെ അതവരുടെ കുടലുകളെ നുറുക്കിക്കളയുന്നതാണെന്ന് 47:15 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ ٱلشَّمْسَ ضِيَآءً وَٱلْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُۥ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا۟ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ وَٱلْحِسَابَ ۚ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِٱلْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَـٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

5 അവനത്രെ, സൂര്യനെ (തിളങ്ങുന്ന) ശോഭയും, ചന്ദ്രനെ പ്രകാശവുമാക്കിയവൻ. അതിന് [ചന്ദ്രന്] അവൻ ചില ഭവനങ്ങൾ [രാശികൾ] നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണവും കണക്കും അറിയുവാൻ വേണ്ടി. ആഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരമല്ലാതെ അതിനെ (ഒന്നും) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അറിയാവുന്നജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുകയാണ്.

إِنَّ فِى ٱخْتِلَـٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾

6 നിശ്ചയമായും, രാത്രിയും, പകലും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലുണ്ട്. ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചവയിലും (ഉണ്ട്), സൂക്ഷിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും.

---

5 هُوَ അവനത്രെ. الَّذِي جَعَلَ ആക്കിയവൻ. الشَّمْسَ സൂര്യനെ. ضِيَاءً ശോഭ, തിളക്കം. وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും نُورًا പ്രകാശം,വെളിച്ചം. وَقَدَّرَهُ അതിന് (അതിനെ) നിർണ്ണയിക്കുക (കണക്കാക്കുക)യും ചെയ്തു. مَنَازِلَ ചില ഭവനം (മണ്ഡലം-രാശി)കൾ. لِتَعْلَمُوا നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടി. عَدَدَ السِّنِينَ കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണം. وَالْحِسَابَ കണക്കും. مَا خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. اللهُ അല്ലാഹു. ذَلِكَ അത്. إِلاَّ بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ (മുറ-ന്യായ-കാര്യ) പ്രകാരമല്ലാതെ. يُفَصِّلُ അവൻ വിശദീകരിക്കുന്നു. الآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്ത (അടയാള)ങ്ങളെ. لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്കുവേണ്ടി. يَعْلَمُونَ അറിയുന്ന. 6 إِنَّ നിശ്ചയമായും. فِي اخْتِلاَفِ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലാണ്. اللَّيْلِ രാത്രിയും. وَالنَّهَارِ പകലും. وَمَا خَلَقَ اللهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതിലും.فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَالأَرْضِ ഭൂമിയിലും. لآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ തന്നെ. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനങ്ങൾക്ക്. يَتَّقُونَ സൂക്ഷിക്കുന്ന.

മനുഷ്യരടക്കമുള്ള സൃഷ്ടികളുടെ ആദ്യവസാനങ്ങളെ-അഥവാ തുടക്കത്തെയും ഒടുക്കത്തെയും-കുറിച്ചു മാത്രമല്ല , മനുഷ്യൻെറ ജീവിതത്തിൽ അവൻ നിത്യവും കണ്ടറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന-സാധാരണ ബുദ്ധികൾക്കുപോലും ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ലാത്ത-നിത്യസത്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു നോക്കിയാലും തൗഹീദിൻെറ അനിവാര്യ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു ഉദാഹരണസഹിതം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഖുർആനിൽ പലേടത്തും-മക്കീസൂറത്തുകളിൽ വിശേഷിച്ചും - ഇതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ പലതും കാണാം. ഇവിടെ എടുത്തുകാണിച്ച നിത്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇവയാണ് :-

(1)സൂര്യനെ തിളങ്ങുന്ന ശോഭയുള്ളതാക്കിയതും, (2) ചന്ദ്രനെ പ്രകാശിക്കുന്നതാക്കിയതും വെളിച്ചം നൽകുന്നതിൽ രണ്ടും യോജിക്കുമെങ്കിലും രണ്ടിൻെറയും വെളിച്ചം തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടല്ലോ. സൂര്യൻ പകലിലും , ചന്ദ്രൻ രാത്രിയിലുമാണ് വെളിച്ചം നൽകുന്നതെന്നു മാത്രമല്ല , സൂര്യൻ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നതും കൂടുതൽ ശോഭയുള്ളതുമാകുന്നു. ചന്ദ്രൻെറ വെളിച്ചമാകട്ടെ , സൂര്യനിൽ നിന്ന് ചന്ദ്രനിൽ പതിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിൻെറ തിരിച്ചടിയാണെന്ന് ശാസ്ത്രം മുമ്പേ തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ് . സൂര്യവെളിച്ചത്തെ അപേക്ഷിച്ച് അത് വളരെ മങ്ങിയതുമാണ് . ഈ വ്യത്യാസമാണ് സൂര്യവെളിച്ചത്തെപ്പറ്റി ضياء (തിളക്കം-അഥവാ ശോഭ) എന്നും , ചന്ദ്രവെളിച്ചത്തെപ്പറ്റി نور (പ്രകാശം) എന്നും പ്രയോഗിച്ചതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. സൂര്യനെപ്പറ്റി سراج (വിളക്ക്) എന്നും, ചന്ദ്രനെപ്പറ്റി منير (പ്രകാശിക്കുന്നത്) എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് 25:61 ലും ഈ വസ്തുത അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (3) ചന്ദ്രനു പല ഭവനങ്ങളും നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നത് , സൂര്യൻെറയും ചന്ദ്രൻെറയും സഞ്ചാരപഥം ദിനംപ്രതി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാലും സൂര്യൻ കാഴ്ചയിൽ എപ്പോഴും പൂർണ്ണ വൃത്താകൃതിയിൽ ദൃശ്യമാകുന്നു. ചന്ദ്രനാകട്ടെ, ചാന്ദ്രികമാസാരംഭത്തിൽ ആദ്യം ഒരു അർദ്ധവളയമായി വെളിപ്പെടുന്നു . പിന്നീട് ദിനം തോറും വൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് പതിനാലാം ദിവസത്തേക്ക് പൂർണ്ണ വൃത്താകൃതി പ്രാപിക്കുന്നു. പിന്നീട് നേരെമറിച്ച് ദിനംതോറും ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും . അവസാനം ഒന്നോ രണ്ടോ രാത്രി അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്യും. ഈ വൃദ്ധിക്ഷയങ്ങളെയും അന്നന്നത്തെ സ്ഥാനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് منازل (ഭവനങ്ങൾ-അഥവാ സ്ഥാന മണ്ഡലങ്ങൾ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സൂറത്തു യാസീൻ 39 ൽ والقمر قدر ناه منازل حتى عاد كالعرجون القديم (ചന്ദ്രന് നാം ചില ഭവനങ്ങൾ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ , അത് ഈത്തപ്പനയുടെ പഴകിയ കുലത്തണ്ടുപോലെ മടങ്ങുന്നതാണ്) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഇത് മനസ്സിലാക്കാം.

(4) മേൽ സൂചിപ്പിച്ച മാറ്റങ്ങൾ മൂലം കൊല്ലങ്ങളും കണക്കും അറിയാറാക്കിയത് . സൂര്യൻെറ ഉദയാസ്തമനങ്ങളിൽ നിന്നു ദിവസങ്ങളുടെയും, ഉയർച്ചതാഴ്ച്ചകളിൽ നിന്നു നാഴിക വിനാഴികകളും കണക്കു കൂട്ടുന്നു. വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടുമുള്ള അയനഗതിവിഗതികളിൽ നിന്നു സൗരമാസങ്ങളും കൊല്ലങ്ങളും കണക്കാക്കുന്നു. ചന്ദ്രൻെറ വൃദ്ധിക്ഷയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചാന്ദ്രിക മാസങ്ങളും, ചാന്ദ്രിക വർഷങ്ങളും കണക്കാക്കുന്നു. (5) രാപ്പകലുകളുടെ വ്യത്യാസം പകൽ വെളിച്ചം നിറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ രാത്രി ഇരുട്ടു മൂടിയത്. ഒന്ന് പോയാൽ പിന്നാലെ മറ്റേതു വരുന്നു. ഒന്നിൻെറ സമയത്തിൽ വർദ്ധനവുണ്ടായാൽ മറ്റേതിൽ അത് കുറവായി അനുഭവപ്പെടുന്നു (6) ആകാശഭൂമികളിലെ വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ജീവജന്തുക്കൾ, നിർജീവ വസ്തുക്കൾ, സ്തൂല ശിരീരമുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ വസ്തുക്കൾ, ഗോചരവും അഗോചരവുമായ വസ്തുക്കൾ, ഓരോന്നിലുമുള്ള തരവ്യത്യാസങ്ങൾ, വലുപ്പചെറുപ്പങ്ങൾ, പ്രയോജനങ്ങൾ, രൂപവ്യത്യാസങ്ങൾ ആദിയായി എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത വൈവിദ്ധ്യങ്ങളും, അവയെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായി നിലകൊള്ളുന്നതും!

ഇവയെല്ലാം സാർവ്വത്രികമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് യുക്തിയുക്തം അടുക്കും ചിട്ടയുംവെച്ച് ഒന്നൊന്നിന്നു വിഘാതം വരുത്താതെ, നിമിഷം തെറ്റാതെ, അണുഅളവു പിഴക്കാതെ സൃഷ്ടിച്ച് നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന ഒരു മഹാശക്തനായ സ്രഷ്ടാവ് ഇവയുടെയെല്ലാം പിന്നിലുണ്ടെന്നും, ആ ശക്തിയാണ് ഇതിൻെറയെല്ലാം ഉടമസ്ഥനും അധികാരസ്ഥനുമെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ടോ വല്ല പ്രയാസവും?! പക്ഷേ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നു തത്വങ്ങളും വാസ്തവങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള തമേടവും, ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചു ബോധവും ഉള്ളവർക്കേ ഇതെല്ലാം പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളു. അതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അറിയാവുന്ന ആളുകൾക്കാണ് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നത് (يفصل الايات لقوم يعلمون) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട് (لايات لقوم يتقون) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا وَرَضُوا۟ بِٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَٱطْمَأَنُّوا۟ بِهَا وَٱلَّذِينَ هُمْ عَنْ ءَايَـٰتِنَا غَـٰفِلُونَ ﴿٧﴾

7 നിശ്ചയമായും, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അതുകൊണ്ടു (മനസ്സ്) സമാധാനമടയുകയും ചെയ്യുന്നവർ, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു (ചിന്തിക്കാതെ) അശ്രദ്ധരായുള്ളവരും,-

أُو۟لَـٰٓئِكَ مَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾

8 (അതെ) അക്കൂട്ടർ, അവരുടെ സങ്കേതം നരകമാകുന്നു. അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَـٰنِهِمْ ۖ تَجْرِى مِن تَحْتِهِمُ ٱلْأَنْهَـٰرُ فِى جَنَّـٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٩﴾

9 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവരുടെ വിശ്വാസം നിമിത്തം അവരുടെ റബ്ബ് അവരെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതാണ്. സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

دَعْوَىٰهُمْ فِيهَا سُبْحَـٰنَكَ ٱللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَـٰمٌ ۚ وَءَاخِرُ دَعْوَىٰهُمْ أَنِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٠﴾

10 അവിടത്തിൽ അവരുടെ പ്രാർത്ഥന ‘‘ അല്ലാഹുവേ, നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ!’’ [നിനക്കുസ്തോത്രം] എന്നുമായിരിക്കും ; അവിടത്തിൽ അവരുടെ ഉപചാരം ‘സലാം’ [സമാധാനം ശാന്തി!] എന്നുമായിരിക്കും. അവരുടെ അവസാന പ്രാർത്ഥന ‘‘സ്തുതി (യെല്ലാം) ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനാണ്’’ എന്നുമായിരിക്കും.

---

7 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവൻ. لاَ يَرْجُونَ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത, അഭിലഷിക്കാത്ത. لِقَاءَنَا നമ്മെ കാണുന്നതിനെ, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ. وَرَضُوا തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. بِالْحَيَاةِ ജീവിതം കൊണ്ട്. الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ (ഐഹിക). وَاطْمَأَنُّوا സമാധാനമടയുകയും ചെയ്തു. بِهَا അതുകൊണ്ട്, അതിനാൽ. وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. هُمْ അവർ. عَنْ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങ

ളെക്കുറിച്ച്. غَافِلُونَ അശ്രദ്ധരാണ്. 8 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. مَأْوَاهُمْ അവരുടെ സങ്കേതം (പ്രാപ്യ-മടക്ക സ്ഥാനം). النَّارُ നരകമാണ്, അഗ്നിയാകുന്നു. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതു നിമിത്തം. يَكْسِبُونَ അവർ സമ്പാദിക്കും, ചെയ്തുവെക്കും. 9 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങളെ, നല്ല പ്രവൃത്തികൾ. يَهْدِيهِمْ അവരെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കും. رَبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ്. بِإِيمَانِهِمْ അവരുടെ വിശ്വാസം കൊണ്ട് (നിമിത്തം). تَجْرِي നടക്കും (ഒഴുകും). مِن تَحْتِهِمُ അവരുടെ അടിയിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവി (നദി)കൾ. فِي جَنَّاتِ സ്വർഗ്ഗ (ആരാമ)ങ്ങളിൽ. النَّعِيمِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ. 10 دَعْوَاهُمْ അവരുടെ പ്രാർത്ഥന തേട്ടം, ആവശ്യം. فِيهَا അതിൽ. سُبْحَانَكَ നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, നിനക്ക് സ്തോത്രം, നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു (എന്നായിരിക്കും). اللَّهُمَّ അല്ലാഹുവേ. وَتَحِيَّتُهُمْ അവരുടെ ഉപചാരം, കാഴ്ച, കാണിക്ക, അഭിവാദ്യം. فِيهَا അതിൽ (അവിടത്തിൽ). سَلَامٌ സലാമായിരിക്കും, സമാധാനം-ശാന്തിയാണ്. وَآخِرُ അവസാനത്തേത്. دَعْوَاهُمْ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ. أَنِ الْحَمْدُ സ്തുതി (എന്നായിരിക്കും). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് (എന്നായിരിക്കും). رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോക രക്ഷിതാവായ, ലോകരുടെ റബ്ബായ.

സ്വർഗത്തിലെ ഓരോ അനുഗ്രഹവും , ആനന്ദകരമായ സംവിധാനങ്ങളും കാണമ്പോൾ, അവർ അല്ലാഹുവിനു സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുകയും അവനെ സ്തുതിച്ചു വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും അവരെ സലാം അഭിവാദ്യം ചെയ്യും . അല്ലാഹുവിനെ കാണുമ്പോഴും അവർക്ക് സലാമിൻെറ അഭിവാദ്യം ലഭിക്കുന്നു. (33:44) മലക്കുകളിൽ നിന്നും സലാം ലഭിക്കുന്നു. (39:73) തമ്മതമ്മിലും സലാമിൻെറ ഉപചാരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. (56:25,26) അവർ എന്തു ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം അവർക്കു കിട്ടും. അവർ എന്തെല്ലാം ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും അവർക്കു കിട്ടും. (41:31) അപ്പോഴെല്ലാം അവർ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതികീർത്തനം നടത്തുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വിഭാഗം-2

۞ وَلَوۡ يُعَجِّلُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ ٱلشَّرَّ ٱسۡتِعۡجَالَهُم بِٱلۡخَيۡرِ لَقُضِيَ إِلَيۡهِمۡ أَجَلُهُمۡۖ فَنَذَرُ ٱلَّذِينَ لَا يَرۡجُونَ لِقَآءَنَا فِي طُغۡيَٰنِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ﴿١١﴾

11 മനുഷ്യർ നന്മക്ക് ധൃതികൂട്ടുന്ന പ്രകാരം അല്ലാഹു അവർക്ക് തിൻമയെ ധൃതിപ്പെടുത്തി (കൊടുത്തി) രുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് അവരുടെ അവധി തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, നാമമായി കണ്ടു മുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരെ, അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൽ അന്ധാളിച്ച് (അലഞ്ഞു) കൊണ്ട് നാം വിട്ടുകളയുകയാണ്.

---

11 وَلَوْ يُعَجِّلُ ധൃതിപ്പെടുത്തി (ബദ്ധപ്പെടുത്തി)യിരുന്നെങ്കിൽ. الله അല്ലാഹു. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. الشَّرَّ തിൻമയെ, ദോഷത്തെ. اسْتِعْجَالَهُمْ അവരുടെ ബദ്ധപ്പെടൽ (പ്രകാരം). بِالْخَيْرِ നന്മക്ക്, ഗുണത്തെപ്പറ്റി. لَقُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും (വിധികഴിയുമായിരുന്നു). إِلَيْهِمْ അവർക്ക്. أَجَلُهُمْ അവരുടെ അവധി. فَنَذَرُ എന്നാൽ നാം വിട്ടുകളയുന്നു. الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരെ. لِقَاءَنَا നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ. فِي طُغْيَانِهِمْ അവരുടെ അതിര് കവിച്ചലിൽ, ധിക്കാരത്തിൽ. يَعْمَهُونَ അവർ അന്ധം വിട്ടു (അലഞ്ഞു) കൊണ്ട്.

മനുഷ്യൻ സ്വഭാവേന അക്ഷമനും ധൃതശീലനുമാണ്. (وكان الانسان عجولا – الاسراء ١١) എന്തെങ്കിലും ആശാഭംഗമോ ആപത്തോ വരുമ്പോഴേക്കും അവൻ തൻെറ ധനത്തെയും, മക്കളെയും , സമൂഹത്തെയും ചിലപ്പോൾ തന്നെത്തന്നെയും ശപിച്ചു തുടങ്ങും. അവക്കെതിരെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. 'നശിക്കട്ടെ! തുലയട്ടെ മരിച്ചുപോയെങ്കിൽ!' എന്നിത്യാദി വാക്കുകൾ പറയുകയും, അവയെ നശിപ്പിക്കാനും തുലക്കുവാനും ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തേക്കും. മുന്നാലോചനയും പിന്നാലോചനയുമില്ല. ദീർഘദൃഷ്ടിയോ ശുഭപ്രതീക്ഷയോ ഇല്ല. അനുഷ്യൻെറ പൊതുനിലയാണിത്. മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, നബി(ﷺ) പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും അവർ ഒരുക്കമില്ല . ഇതൊക്കെതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ സത്യമെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെമേൽ കൽമഴ പെയ്തുകൊള്ളട്ടെ! അല്ലെങ്കിൽ വല്ല കഠിന ശിക്ഷയും വന്നുകൊള്ളട്ടെ! എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ നില. (8:32)ഇതുപോലെ അല്ലാഹുവും അവരുടെ മേൽ ധൃതഗതിയിൽ നടപടി എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ കഥതന്നെ കഴിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു സഹനമുള്ളവനും യുക്തിമാനുമാണ്. അവൻ, അവരെ തങ്ങളുടെ തോന്നിയവാസങ്ങളിൽ യഥേഷ്ടം വിഹരിച്ചുകൊണ്ട് അലഞ്ഞു നടക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള നടപടി വഴിയെ എടുക്കാമെന്നു വെച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നു സാരം.

وَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَـٰنَ ٱلضُّرُّ دَعَانَا لِجَنۢبِهِۦٓ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَآئِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُۥ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَآ إِلَىٰ ضُرٍّ مَّسَّهُۥ ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾

12 മനുഷ്യനെ ഉപദ്രവം (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ട്) ബാധിച്ചാൽ, അവൻെറ (ഒരു) വശത്തേക്കായി (കിടന്നു) കൊണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അവൻ നമ്മെ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവനിൽ നിന്ന് അവൻെറ ഉപദ്രവത്തെ (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ) നാം നീക്കുമ്പോഴോ, അവനു ബാധിച്ച വല്ല ഉപദ്രവത്തിന് (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടിന്) വേണ്ടിയും അവൻ നമ്മെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചിട്ടില്ലാത്ത പോലെ അവൻ നടക്കുന്നതാണ്. അപ്രകാരം, അതിരുകവിയുന്നവർക്ക് തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അലങ്കാരമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

---

12 وَإِذَا مَسَّ ബാധിച്ചാൽ, സ്പർശിച്ചാൽ. الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ. الضُّرُّ ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ട്, കഷ്ടത. دَعَانَا അവൻ നമ്മെ വിളിക്കും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ്. لِجَنبِهِ അവൻെറ ഭാഗാത്തേക്കായി, വശത്തേക്ക് (കിടന്ന്). أَوْ قَاعِدًا അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട്. أَوْ قَائِمًا അല്ലെങ്കിൽ നിന്നുകൊണ്ട്. فَلَمَّا كَشَفْنَا എന്നിട്ട് നാം തുറവിയാക്കുമ്പോൾ, നീക്കം ചെയ്താൽ. عَنْهُ അവനിൽനിന്ന്. ضُرَّهُ അവൻെറ ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ട്. مَرَّ അവൻ നടക്കും. كَأَن لَّمْ ഇല്ലാത്തപോലെ. يَدْعُنَا അവൻ നമ്മെ വിളിച്ചിട്ട്, പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് (ഇല്ലാത്തപോലെ). إِلَى ضُرٍّ ഒരു ഉപദ്രവത്തിലേക്കും, ബുദ്ധിമുട്ടിനുവേണ്ടിയും. مَّسَّهُ അവനെ ബാധിച്ച. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. زُيِّنَ അലങ്കാരമാക്ക (ഭംഗിയാക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِلْمُسْرِفِينَ അതിര് കവിയുന്നവർക്ക്. مَا كَانُوا അവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുക.

മനുഷ്യൻെറ പൊതുവെയുള്ള ഒരു ദുസ്വഭാവമാണിതും. വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടോ, വിഷമമോ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ വിനയഭാവത്തോടെ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കും , കിടന്നും ഇരുന്നും നിന്നുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിലേക്ക് കൈനീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തന്നെ സഹായിക്കുവാനുള്ളത് അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്ന് അവൻെറ വാക്കിലും ഭാവത്തിലും അവൻ പ്രകടിപ്പിക്കും. ആ ബുദ്ധിമുട്ടും വിഷമവും അല്ലാഹു നീക്കിക്കൊടുത്താലോ? മുമ്പു കഴിഞ്ഞതൊന്നും അവൻ ഓർമ്മിക്കുകയില്ല. അതിൽ നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുകയുമില്ല. പിന്നീടുള്ള അവൻെറ നടപടിയും നിലപാടും കണ്ടാൽ, മുമ്പൊരിക്കലും അല്ലാഹുവിനെ അവനു വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നും. ഇത് നന്ദികേടും, നീതിലംഘനവുമാണല്ലോ. ഇത്തരക്കാർക്ക് അവർ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ ഭൂഷണമായി തോന്നുന്നതാണ്. അഥവാ പിശാച് അങ്ങിനെ തോന്നിപ്പിക്കും. ഈ ദുസ്വഭാവം സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ പാഠം.

നബി(ﷺ) പറയുന്നു: ''സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം ആശ്ചര്യം തന്നെ! അവനു അല്ലാഹു ഏതു കാര്യം വിധിച്ചാലും അതവനു ഗുണകരമാകാതിരിക്കുകയില്ല. അതായതു, അവനു വല്ല കഷ്ടതയും ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമിക്കും, അങ്ങനെ, അതവനു ഗുണമായിത്തീരും. അവനു വല്ല സന്തോഷവും ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദിചെയ്യും. അങ്ങനെ, അതും അവനു ഗുണമായിത്തീരും. ഇത് സത്യവിശ്വാസികൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഇല്ല.'' (മു)

13 നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് (പല) തലമുറകളെ, അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ നാം നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരുടെ അരികെ ചെല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു (എന്നിട്ടും). അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ) ആയിരുന്നതുമില്ല. അപ്രകാരമത്രെ, കുറ്റവാളികളായ ജനങ്ങൾക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.	وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا ٱلْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا۟ ۙ وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَمَا كَانُوا۟ لِيُؤْمِنُوا۟ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْقَوْمَ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾
14 പിന്നീട്, അവരുടെ ശേഷം (ഇതാ) നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ നാം (അവരുടെ) പിൻഗാമികളാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് നാം (പരിശോധിച്ചു) നോക്കുവാൻ വേണ്ടി.	ثُمَّ جَعَلْنَٰكُمْ خَلَٰٓئِفَ فِى ٱلْأَرْضِ مِنۢ بَعْدِهِمْ لِنَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

---

13 وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا തീർച്ചയായും നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. الْقُرُونَ തലമുറകളെ, കാലക്കാരെ. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പ്. لَمَّا ظَلَمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്തപ്പോൾ. وَجَاءَتْهُمْ അവർക്ക് വരുക(ചെല്ലുക)യും ചെയ്തു, വന്നുതാനും. رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകൾ. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളുമായി. وَمَا كَانُوا അവരായിത്തീർന്നതുമില്ല. لِيُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ). كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. الْقَوْمَ ജനങ്ങൾക്ക്. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായ. 14 ثُمَّ പിന്നീട്. جَعَلْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം ആക്കി. خَلَائِفَ പിൻഗാമികൾ, പിന്നിൽ വന്നവർ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷം. لِنَنظُرَ നാം നോക്കുവാൻവേണ്ടി. كَيْفَ എങ്ങിനെ. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു (എന്ന്).

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയം വ്യക്തമാണ്. അതതു കാലത്തെ ദൈവദൂതന്മാർ അവരവരുടെ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ സഹിതം ഉപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും അത് സ്വീകരിക്കാതെ നിഷേധത്തിലും ധിക്കാരത്തിലും മുഴകുകയാണ് പല തലമുറകളും ചെയ്തത്. അതിനാൽ അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷകൾക്കു പാത്രമായി. ഇനി, നിങ്ങളുടെ നിലപാട് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുവാൻവേണ്ടി ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെയും ഇതാ രംഗത്തിറക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു ചുരുക്കം. അവരെപ്പോലെ നിങ്ങളും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെയും ഗതി നാശം തന്നെയായിരിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു താക്കീതാണിതിൽ ധ്വനിക്കുന്നത്.

നബി(ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂസഈദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''നിശ്ചയമായും, ഇഹലോകം മധുരമയവും, പച്ചപിടിച്ചതുമാകുന്നു. അല്ലാഹു അതിൽ നിങ്ങളെ (മാറിമാറി വരുന്ന) പിൻഗാമികളാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് നോക്കുന്നതുമാകുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ഇഹലോകത്തെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. സ്ത്രീകളെയും സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം, ഇസ്റാഈല്യരിലുണ്ടായ ഒന്നാമത്തെ കുഴപ്പം സ്ത്രീകൾ നിമിത്തമായിരുന്നു'. (മുസ്ലിം)

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَٰتٍ ۙ قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا ٱئْتِ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَٰذَآ أَوْ بَدِّلْهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِىٓ أَنْ أُبَدِّلَهُۥ مِن تِلْقَآئِ نَفْسِىٓ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ ۖ إِنِّىٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

15 വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [വചനം] കൾ അവർക്ക് ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവർ പറയുന്നതാണ്: 'ഇതല്ലാത്ത ഒരു ഖുർആൻ (പാരായണഗ്രന്ഥം) താൻ കൊണ്ടുവരുക, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ (ഭേദഗതി ചെയ്തു) മാറ്റം വരുത്തുക' എന്ന്! (നബിയേ,) പറയുക: 'എൻെറ സ്വന്തം വകയായി അതിനെ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ എനിക്ക് പാടില്ല; എനിക്ക് 'വഹ്യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപറ്റുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, എൻെറ റബ്ബിനോട് ഞാൻ അനുസരണക്കേട് ചെയ്താൽ, വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.'

قُل لَّوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا تَلَوْتُهُۥ عَلَيْكُمْ وَلَآ أَدْرَىٰكُم بِهِۦ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِۦٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾

16 പറയുക: 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ഞാനത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയാകട്ടെ, അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ അവൻ അറിയിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഇതിനു മുമ്പ് ഒരു (നീണ്ട) പ്രായം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ചിന്തി)ക്കുന്നില്ലേ?!'

---

15 وَإِذَا تُتْلَى ഓതികേൾപ്പിക്ക (കൊടുക്ക)പ്പെട്ടാൽ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ. بَيِّنَاتٍ തെളിവുകളായി, വ്യക്തങ്ങളായ നിലയിൽ. قَالَ പറയുന്നതാണ്. الَّذِينَ യാ

തൊരുകൂട്ടർ. لاَ يَرْجُونَ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത. لِقَاءَنَا നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ. ائْتِ നീ (താൻ) വാ, തരുക. بِقُرْآنٍ ഒരു ഖുർആൻകൊണ്ട്, വല്ല പാരായണ ഗ്രന്ഥത്തെയും. غَيْرِهَذَا ഇതല്ലാത്ത. أَوْ بَدِّلْهُ അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ മാറ്റം വരുത്തുക, ഭേദഗതി ചെയ്യുക. قُلْ പറയുക. مَا يَكُونُ لِي എനിക്കാവുകയില്ല (പാടില്ല). أَنْ أُبَدِّلَهُ അതിനെ മാറ്റം വരുത്താൻ. مِن تِلْقَاءِ ഭാഗത്തു നിന്ന് (വകയായി). نَفْسِي എന്റെ സ്വന്തം. إِنْ أَتَّبِعُ ഞാൻ പിൻപറ്റുന്നില്ല. إلاَّ مَا യാതൊന്നല്ലാതെ. يُوحَى إِلَيَّ എനിക്ക് വഹ്‌യു നൽകപ്പെടുന്ന. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. إِنْ عَصَيْتُ ഞാൻ എതിരു (അനുസരണക്കേട്) ചെയ്തെങ്കിൽ. رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്, റബ്ബിനോട്. عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച, മഹാ. 16 قُل പറയുക. لَّوْ شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. مَا تَلَوْتُهُ ഞാൻ അതു ഓതുമായിരുന്നില്ല, ഓതിക്കേൾപ്പിക്കില്ലായിരുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَلاَ أَدْرَاكُم അവൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. فَقَدْ لَبِثْتُ തീർച്ചയായും ഞാൻ താമിച്ചിട്ടുണ്ട്, കഴിഞ്ഞുകൂടുകയുണ്ടായി. فِيكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. عُمُرًا പ്രായം. مِّن قَبْلِهِ ഇതിന്റെ (അതിന്റെ) മുമ്പ്. أَفَلاَ تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്നില്ലേ..

قرأن (ഖുർആൻ) എന്ന വാക്കിന് അധികമായി വായിക്കപ്പെടുന്നതു–അഥവാ പാരായണഗ്രന്ഥം– എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അതിന്റെ ആദ്യത്തിൽ ال എന്ന അവ്യയം ചേരുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധഖുർആൻ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു.

മക്കാമുശ്‌രിക്കുകളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശം. ഖുർആന്റെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത അവർ, നബി(ﷺ) യോടു പറയുകയാണ്: ഏകദൈവസിദ്ധാന്തം, പരലോകം, പുനർജ്ജീവിതം പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളടങ്ങിയ ഈ ഖുർആൻ അല്ലാത്ത വേറെ വല്ല ഖുർആനും നീ കൊണ്ടുവന്നാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിൽ ആവശ്യമായ ചില ഭേദഗതികൾ ചെയ്ത് ഇതിനൊരു മാറ്റം വിരുത്തിയാൽ, ഞങ്ങൾ ഇതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന്. ഇവരോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: ഇത് എന്റെ വകയല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ വകയാണ്. അത് അതേപടി പിൻപറ്റുകയല്ലാതെ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. അതിൽ വല്ല മാറ്റത്തിരുത്തലും വരുത്തിയാൽ ഞാൻ ഖിയാമത്തു നാളിൽ അതിഭയങ്കരമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.നിങ്ങൾക്കു ഇതു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാനും, അതിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുവാനും ഞാൻ സ്വയം മുതിർന്നതല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും കൽപനയും അനുസരിച്ചാണ്. കുറേ കാലത്തോളം–നാല്പതു കൊല്ലക്കാലം- ഇതിനു മുമ്പ് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരുവനായി ഞാൻ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയുണ്ടായി. അന്നൊന്നും ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. എന്നെപ്പറ്റി അന്നൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് ആക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ-ഈ വാർദ്ധ്യക്യത്തിലേക്കു തിരിയുകയും ബുദ്ധി ഉറക്കുകയും ചെയ്ത കാലത്ത്-നിങ്ങളെ സമീപിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത് എന്റെ ഇച്ഛകൊണ്ടല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്ക് വിധേയനായിട്ടായിരിക്കുമെന്നും നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ആലോചിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്കു ഒന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കിക്കൂടെ?!

റോമാചക്രവർത്തി ഹിറഖ്ലിയൂസിനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നബി (ﷺ) യുടെ കത്തുകിട്ടിയപ്പോൾ, അവിടെ (ശാമിൽ) കച്ചവടാർത്ഥം ചെന്നിരുന്ന അബൂസുഫ്‌യാനെയും മറ്റും ദർബാറിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി നബി(ﷺ) യെക്കുറിച്ച് രാജാവ് പലതും ചോദിച്ചറിയുകയുണ്ടായ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. അന്നു അബൂസുഫ്‌യാൻ(رضي الله عنه) മുസ്‌ലിമായിരുന്നില്ല. നബി(ﷺ) യുടെ ശത്രുക്കളുടെ നേതാവു കൂടിയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും മുമ്പ് നബി കളവു പറഞ്ഞിരുന്നതായി നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നുവോ എന്നു

ഹിറഖ്ലിയൂസിൻെറ ചോദ്യത്തിനു അബൂസുഫ്‌യാൻ(ﷺ) ഉത്തരം നൽകിയത് 'ഇല്ല' എന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ, ഹിറഖ്ലിയൂസ് പറഞ്ഞു: ''എന്നാലദ്ദേഹം, ജനങ്ങളെപ്പറ്റി കളവു പറയാതിരിക്കുകയും, അതോടെ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി കളവു പറയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടാവില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.'' ഇതുപോലെ അബ്സീനിയാരാജാവായ നജ്ജാശീ (നെഗാശീ) യുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് നബി(ﷺ) യെ പരിചയപ്പെടുത്തിയ കൂട്ടത്തിൽ ജഅ്ഫറുബ്നു അബീത്വാലിബും(ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നു: ''ഞങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഒരു റസൂലിനെ അയച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സത്യതയും , തറവാടും, വിശ്വസ്ത തയും ഞങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം നാൽപതുകൊല്ലം ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ട്......''

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

17 അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവൻെറ 'ആയത്തു [വചനം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെക്കാൾ അക്രമി ആരുണ്ട്?! നിശ്ചയമായും കാ ര്യം, കുറ്റവാളികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ ۚ قُلْ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

18 അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, തങ്ങൾക്ക് ഉപദ്ര വം ചെയ്യാത്തതും, ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത തുമായതിനെ അവർ ആരാധിച്ചുവരു ന്നു; 'ഇവർ [ആ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾ] അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരാകുന്നു'വെന്ന് അവർ പ റയുകയും ചെയ്യുന്നു. പറയുക; 'ആകാ ശങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ (ഉള്ള തായി) അല്ലാഹു അറിയാത്ത കാര്യ ത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അവന് വിവരമറിയി ക്കുകയാണോ?!' അവൻ മഹാപരിശുദ്ധ ൻ! അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.''

---

17 فَمَنْ അപ്പോൾ ആർ. أَظْلَمُ അധികം അക്രമി. مِمَّنِ افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ചവനെ (റെ)ക്കാൾ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ (മേൽ). كَذِبًا വ്യാജം, കളവ്. أَوْ كَذَّبَ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ. بِآيَاتِهِ അവൻെറ ആയത്തു (വചനം-ലക്ഷ്യം)കളെ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം).لاَ يُفْلِحُ വിജയി ക്കുകയില്ല.الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ..18 وَيَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നു. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹു—വിന് പുറമെ. مَا لاَ يَضُرُّهُمْ അവർക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതിനെ. وَلاَ يَنفَعُهُمْ അവർക്ക് ഉപകാരവും ചെയ്യാത്ത. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. هَؤُلاَءِ ഇവർ, ഇക്കൂട്ടർ. شُفَعَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരാകുന്നു, ശുപാർശകരാണ്. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ. قُلْ പറയുക. أَتُنَبِّئُونَ നിങ്ങൾ വിവരമറിയിക്കുകയോ. اللهَ അല്ലാഹുവിന്. بِمَا لاَ يَعْلَمُ അവൻ അറിയാത്തതിനെ (അറിയാത്ത കാര്യത്തെ)പറ്റി). فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലും. وَلاَ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലും ഇല്ല (ഇ ല്ലാത്ത). سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, അവന് സ്തോത്രം. وَتَعَالَى അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാ പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്.

ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു–അത് കല്ലോ, മരമോ, മനുഷ്യനോ, ദേവീദേവൻമാരോ, ജീവനുള്ളതോ, മരണപ്പെട്ടതോ ഏതായാലും ശരി–അതിൻെറ ആരാധകൻമാർക്ക് വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്‌വാൻ കഴിയുന്നതായിരിക്കണം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, ആരാധന തികച്ചും നിരർത്ഥവും ഫലശൂന്യവുമാകുന്നു: എന്നിട്ടും ഈ മുശ്‌രിക്കുകൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചുവരികയാണ്. അതിനു അവർ പറയുന്ന ന്യായം അവക്കു ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്‌വാൻ കഴിയുമെന്നല്ല. അവ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ശുപാർശക്കാരായി വരുമെന്നും , അങ്ങനെ തങ്ങളെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുമെന്നുമാകുന്നു. എന്നാൽ, അങ്ങിനെ ഒരു ശുപാർശക്കാർ ആകാശഭൂമിയിൽ എവിടെയുമില്ല. ഉണ്ടങ്കിൽ അല്ലാഹു അറിയണമല്ലോ . എന്നിരിക്കെ, ആ വാദത്തിൻെറ അർത്ഥം, അല്ലാഹുവിനറിയാത്ത ചില ശുപാർശക്കാർ അവൻെറ അടുക്കൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നവരായി നിലവിലുണ്ട് എന്നാണല്ലോ. ഇത്തരം സങ്കൽപങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധനും, അത്യുന്നതനുമാകുന്നു.

ശുപാർശകൻമാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ വിഗ്രഹാരാധകൻമാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്ന് കരുതുന്നത് തികച്ചും തെറ്റാകുന്നു. ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്‌വാനുള്ള യഥാർത്ഥ കഴിവ് അല്ലാഹുവിനു തന്നെയാണുള്ളതെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ആ മുശ്‌രിക്കുകളും ഈ ശുപാർശവാദംകൊണ്ടുവരുന്നതെന്ന് ഓർക്കണം. അവർ ആരാധിക്കുന്ന കല്ലുകളോ വൃക്ഷങ്ങളോ തങ്ങൾക്ക് ശുപാർശ നടത്തുമെന്നല്ല അവർ പറയുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. അവ ഏത് മഹാൻമാരുടെ-അല്ലങ്കിൽ ദേവീദേവൻമാരുടെ-പേരിൽ പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളാണോ അവർ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നാണ് അവരുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നത് ശിർക്കാണെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും, അതേ സമയത്ത് അവർ പറയുന്ന അതേ ന്യായം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വല്ല മഹാൻമാരെയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുക, അവരുടെ ഖബ്റുസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് നേർച്ച വഴിപാടുകൾ നടത്തുക പോലെയുള്ള ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കും ബാധകം തന്നെയാണിത്. (*)

وَمَا كَانَ ٱلنَّاسُ إِلَّآ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَٱخْتَلَفُوا۟ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

19 മനുഷ്യർ ഒരേ സമുദായമല്ലാതെ ആയിരുന്നില്ല; എന്നിട്ടവർ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്നും ഒരു വാക്യം മുൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമാ

---

* ഈ ആയത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം റാസീ എഴുതിയ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ നേരെ പകർത്തുന്നു.

انهم وضعوا هاذه الاصنام والاوثان على صور انبيآئهم و أكبرهم وزعمو أنهم متى اشتعلو بعبادة هاذه السمتائيل فان اولئك الاكبار تكون شفعاء لهم عند الله تعالى نظيره فى هاذ الزمان اشتغال كثيرمن الخلق بتعظيم قبور الاكبار على اعتقاد انهم اذا غظمو قبورهم فانهم يكونون شفعاء لهم عند الله

ഈ വിഗ്രഹങ്ങളെയും ബിംബങ്ങളെയും അവരുടെ പ്രവാചകൻമാരുടെയും മഹാത്മാക്കളുടെയും രൂപത്തിലാണ് അവർ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചത്. ഈ പ്രതിമകളുടെ ആരാധനയിൽ തങ്ങൾ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ ആ മഹാത്മാക്കൾ അല്ലാഹുവിൻെറ അരികെ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശകരാകുമെന്ന് അവർ ജൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മാക്കളുടെ ഖബറുകളെ ആദരിക്കുന്നതിൽ അനേകം 'പടപ്പുകൾ' ഇക്കാലത്ത് ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതുന് തുല്യമാണ്. തങ്ങൾ അവരുടെ ഖബ്റുകളെ ആദരിച്ചാൽ അവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശകരാകുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം'.

യിരുന്നു.

---

19 وَمَا كَانَ ആയിരുന്നില്ല. النَّاسُ മനുഷ്യർ. إِلاَّ أُمَّةً ഒരു സമുദായമല്ലാതെ. وَاحِدَةً ഒരേ, ഏക. فَاخْتَلَفُوا എന്നിട്ടവർ ഭിന്നിച്ചു, അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിലായി. وَلَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. كَلِمَةٌ ഒരു വാക്ക്, വാക്യം. سَبَقَتْ അത് മുൻകഴിഞ്ഞു, മുൻകഴിഞ്ഞ. مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. لَقُضِيَ തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. فِيهِ അതിൽ. يَخْتَلِفُونَ അവർ ഭിന്നിച്ചുവരുന്നു.

ആദ്യകാലത്ത് മനുഷ്യരെല്ലാം തൗഹീദിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഏക സമുദായമായിട്ടായിരുന്നു ജീവിച്ചുപോന്നിരുന്നത്. പിന്നീട് കുറെ കഴിഞ്ഞാണ് അവരിൽ ശിർക്കും ഭിന്നിപ്പും കടന്നുകൂടിയത്. ഭിന്നിച്ചവരെ ശിക്ഷിച്ചും ഭിന്നിക്കാത്തവരെ രക്ഷിച്ചുംകൊണ്ട് അവർക്കിടയിൽ നടപടി എടുക്കൽ പരലോക ജീവിതത്തിൽവെച്ചായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ രണ്ടു കൂട്ടർക്കുമിടയിലുള്ള ഒരവസാന തീരുമാനമുണ്ടാക്കി നടപടി എടുക്കാത്തത് എന്നു സാരം . നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായത്തിൽനിന്നാണ് വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തുടക്കം കുറിച്ചതെന്നും, അതിന്റെ ഉത്ഭവം ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണുണ്ടായതെന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്ന് ബുഖാരീ(رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച വിവരം നാം ഇതിനുമുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് . കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുനൂഹിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും കാണാവുന്നതാണ്.

وَيَقُولُونَ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا ٱلْغَيْبُ لِلَّهِ فَٱنتَظِرُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُنتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾

20 അവർ പറയുന്നു: 'അവന്ന് [നബിക്ക്) അവന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇറക്കിക്കൊടുക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?!' എന്നാൽ, പറയുക: 'അദൃശ്യകാര്യം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണ് (അറിവുള്ളത്);. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

---

20 وَيَقُولُونَ അവർ പയുന്നു. لَوْ لاَأُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടു കൂടേ, എന്തുകൊണ്ട് ഇറക്കപ്പെട്ടില്ല. عَلَيْهِ അവന്റെമേൽ, അവന്. آيَةٌ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും. مِّن رَّبِّهِ അവന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. فَقُلْ എന്നാൽ പറയുക. إِنَّمَا الْغَيْبُ നിശ്ചയമായും മറഞ്ഞ കാര്യം (മാത്രം ആകുന്നു). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് (മാത്രം ആകുന്നു). فَانتَظِرُوا അതിനാൽ നോക്കിയിരിക്കു (കാത്തിരിക്കു) വിൻ.إِنِّي مَعَكُم നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം. مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ നോക്കി (കാത്ത്) ഇരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണ്.

നബി (ﷺ) യുടെ സത്യതക്ക് തെളിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ, തെളിവിന്റെ പോരായ്മ നിമിത്തം സംശയം തീരാത്തതുകൊണ്ടോ അല്ല മുശ്രിക്കുകൾ ഒരു ദൃഷാടാന്തത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. നബി(ﷺ)യെ ഉത്തരംമുട്ടിച്ച് ജയഭേരി അടിക്കുകയാണു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം . മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് വടിയും കൈയും ദൃഷ്ടാന്തമായി ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെയോ, സ്വാ

ലിഹു (ﷺ) നബിക്ക് ഒട്ടകം ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നതുപോലയോ ഉള്ള ഒരു പ്രത്യക്ഷ പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം എന്തുകൊണ്ട് മുഹമ്മദ് കാണിക്കുന്നില്ല എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കേണമെങ്കിൽ, ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾക്കൊരു ഉറവു നീ പൊട്ടിയൊഴുക്കിത്തരണം, അല്ലെങ്കിൽ നിനക്ക് ഈത്തപ്പനയുടെയും മുന്തിരിയുടെയും ഒരു തോട്ടമുണ്ടാവണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ ആകാശത്തുനിന്ന് കഷ്ണങ്ങൾ വീഴ്ത്തണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ അല്ലാഹുവിനെയും മലക്കുകളേയും കൊണ്ടുവരണം, അല്ലെങ്കിൽ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ഒരു വീട് നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകണം എന്നൊക്കെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർ സ്വയം തന്നെ നിർണ്ണയിച്ചാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കഥ സൂറത്ത് ഇസ്രാഉ് 90-93 ൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിൽപെട്ട വല്ല കാര്യങ്ങളുമായിരിക്കും അവർ ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ദൃഷ്ടാന്തം നൽകുന്ന കാര്യം-അത് ആർക്ക്, എപ്പോൾ , എങ്ങിനെ വേണമെന്നല്ലാമുള്ള വിഷയം-അദൃശ്യകാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അദൃശ്യജ്ഞാനം അല്ലാഹുവിന്നേ ഉള്ളു. അതുകൊണ്ട് എന്നോട് ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് കാര്യമില്ല . അല്ലാഹു ചെയ്‌വാൻ പോകുന്നതെന്താണെന്ന് നമുക്ക് കാത്തിരുന്ന് കാണാം. നാം ഇരുകൂട്ടരും കാത്തിരിക്കുക എന്നൊക്കെയാണ് അവർക്ക് നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ താൽപര്യം. ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) ക്കു കഴിവില്ലെന്നത് അറിയിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ, അവർക്ക് കനത്ത ഒരു താക്കീതുകൂടിയാണ് ഈ മറുപടി.

വിഭാഗം-3

وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِىٓ ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ ٱللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

21 മനുഷ്യർക്ക് ബാധിച്ച വല്ല കഷ്ടതക്കും ശേഷം, അവർക്കു നാം ഒരു കാരുണ്യത്തെ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതായാൽ,അപ്പോൾ (അതാ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർക്കൊരു തന്ത്രം! പറയുക: 'അല്ലാഹു അതിവേഗം തന്ത്രം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.' (ഹേ, തന്ത്രക്കാരേ,) നിശ്ചയമായും,നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ, നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

21 وَإِذَا أَذَقْنَا നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ, രുചി നോക്കിച്ചാൽ. النَّاسَ മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യർക്ക്. رَحْمَةً വല്ല കാരുണ്യവും. مِّن بَعْدِ ശേഷമായി. ضَرَّاءَ ഒരു (വല്ല) കഷ്ടതയുടെ. مَسَّتْهُمْ അവരെ ബാധിച്ച, സ്പർശിച്ച. إِذَا لَهُم അപ്പോൾ അവർക്ക് (ഉണ്ടായിരിക്കും). مَّكْرٌ ഒരു തന്ത്രം (കുത്തിത്തിരിപ്പു-വഞ്ചന). فِي آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ. قُلِ പറയുക. اللهُ أَسْرَعُ അല്ലാഹു അതി (കൂടുതൽ) വേഗതയുള്ളവനാണ്. مَكْرًا തന്ത്രം, തന്ത്രത്തിൽ. إِنَّ رُسُلَنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ. يَكْتُبُونَ എഴുതുന്നു, രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. مَا تَمْكُرُونَ നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യരിൽ പൊതുവെ കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു ദുസ്വഭാവമാണ് ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതായത്, വല്ല കഷ്ടതയോ വിഷമമോ ബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹു വല്ല അനുഗ്രഹവും ചെയ്തുകൊടുത്താൽ, അതിന് നന്ദി കാണിക്കാതെ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള നന്ദികേട് കാണിക്കുക. ഉദാഹരണമായി: കഠിനമായ ഒരു വരൾച്ചയോ ക്ഷാമമോ പിടിപെട്ടശേഷം , നല്ല മഴ വർഷിച്ചു ഭൂമിയിൽ വിളകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവെന്ന് വിചാരിക്കു

ക. അത് തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾ കനിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണെന്ന് പറയും ഒരു കൂട്ടർ. ചിലർ തങ്ങൾ വിളിച്ചു തേടാറുള്ള മഹാത്മാക്കളുടെ ബർക്കത്തായി അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കും. ഇന്നിന്ന നേർച്ചവഴിപാടുകളും ചടങ്ങുകളും നടത്തിയതുകൊണ്ടാണെന്ന് വേറെ ചിലരും. ഇന്ന നക്ഷത്രവും രാശിയും യോജിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും, പ്രകൃതി കനിഞ്ഞതാണെന്നും മറ്റും വേറെയും ചിലർ. ചുരുക്കത്തിൽ, അത് അല്ലാഹു നൽകിയ ഒരനുഗ്രഹമാണെന്നോ അതിന് നന്ദി കാണിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നോ ഉള്ള ബോധം മിക്കവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു: അല്ലാഹുവിന് അതിവേഗം തന്ത്രം നടത്തുവാൻ കഴിയും, എന്റെ ദൂതന്മാർ-മലക്കുകൾ-നിങ്ങളുടെ അത്തരം കുതന്ത്രങ്ങളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നുണ്ട് എന്ന്. അതായത്, നിങ്ങളുടെ ആ കുതന്ത്രങ്ങൾക്ക് അതിനേക്കാൾ വേഗതയിലും ശക്തിയിലും തന്ത്രപരമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയും. പക്ഷെ, തൽക്കാലം അവൻ നടപടിയൊന്നും എടുക്കാതെ വിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നുവെച്ച് നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുമെന്നുകരുതേണ്ട. പരലോകത്തു വെച്ച് നിങ്ങളുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇതു ഓർമ്മയിലിരിക്കട്ടെ! എന്ന് താൽപര്യം.

هُوَ ٱلَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ فِى ٱلْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا۟ بِهَا جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَآءَهُمُ ٱلْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٢٢﴾

22 അവനത്രെ, കരയിലും, കടലിലും, നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവൻ. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ കപ്പലുകളിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നല്ല (അനുകൂലമുള്ള)തായ ഒരു കാറ്റു നിമിത്തം അവ അവരെ (യാത്രക്കാരെ)യും കൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുകയും, അവരതിൽ സന്തോഷമടയുകയും (ചെയ്യുമ്പോൾ), (അതാ) അവർക്ക് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് വന്നെത്തി! നാനാഭാഗത്തു നിന്നും അവർക്ക് തിരമാല വന്നെത്തുകയും ചെയ്തു; തങ്ങൾ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു (നാശത്തിലകപ്പെട്ടു) വെന്ന് അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു (അപ്പോൾ) കീഴ്‌വണക്കം അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിയവരായിക്കൊണ്ട് അവർ അവനെ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുകയായി: 'ഇതിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തരുന്നപക്ഷം ,തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.'

فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم ۖ مَّتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

23 എന്നിട്ട്, അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോഴോ, അപ്പോഴതാ, അവർ ന്യായമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ ക്രമം തെറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെത്തന്നെയായിരിക്കും (ഭവിക്കുന്നത്). (അതെ) ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ (താൽകാലിക) സുഖാനുഭവം! പിന്നീട്, നമ്മിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ്; അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം നി

ങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

22 هُوَ അവനത്രെ. الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവൻ സഞ്ചരിപ്പിക്കുന്നവൻ. فِي الْبَرِّ കരയിൽ. وَالْبَحْرِ കടലിലും. حَتَّى അങ്ങിനെ, (ഇതു)വരെ. إِذَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നാൽ,ആയിരിക്കുമ്പോൾ.فِي الْفُلْكِ കപ്പലുകളിൽ. وَجَرَيْنَ അവ നടക്കുക (സഞ്ചരിക്കുക)യും. بِهِم അവരെയും കൊണ്ട്, അവരുമായി. بِرِيحٍ ഒരു കാറ്റു കൊണ്ട്, കാറ്റോടെ, കാറ്റു നിമിത്തം. طَيِّبَةٍ നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ. وَفَرِحُوا അവർ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും. بِهَا അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി. جَاءَتْهَا അവർക്ക് വരുന്നു, വന്നെത്തി. رِيحٌ ഒരു കാറ്റു. عَاصِفٌ കഠിനമായ, ഉഗ്രമായ, കടുത്ത. وَجَاءَهُمُ അവർക്ക് വരുകയും ചെയ്തു. الْمَوْجُ തിര, തിരമാല, അല. مِن كُلِّ مَكَانٍ എല്ലാ സ്ഥലത്തു നിന്നും (നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും). وَظَنُّوا അവർ ധരിക്കുക(കരുതുക)യും ചെയ്തു. أَنَّهُمْ തങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്ന്. أُحِيطَ بِهِمْ തങ്ങൾ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എന്ന്). دَعَوُا അവർ വിളിച്ചു, പ്രാർത്ഥിക്കുകയായി. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനോട്. مُخْلِصِينَ തനിച്ചാക്കി (നിഷ്കളങ്കമാത്രമാക്കി)യവരായിട്ട്. لَهُ അവന്. الدِّينَ കീഴ്‌വണക്കം, നടപടി, അനുസരണം, മതം. لَئِنْ أَنجَيْتَنَا തീർച്ചയായും ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം. مِنْ هَٰذِهِ ഇതിൽനിന്ന്. لَنَكُونَنَّ ഞങ്ങൾ ആയിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും . مِنَ الشَّاكِرِينَ നന്ദി ചെയ്യുന്നവരിൽ (പെട്ടവർ). 23 فَلَمَّا أَنجَاهُمْ എന്നിട്ട് (എന്നാൽ) അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ. إِذَا هُمْ അപ്പോൾ (അതാ) അവർ. يَبْغُونَ ക്രമം തെറ്റുന്നു, അക്രമം ചെയ്യുന്നു, അതിരു വിടുന്നു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായം (കാര്യം-അവകാശം) ഇല്ലാതെ. يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. إِنَّمَا بَغْيُكُمْ നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റൽ, അക്രമം, ധിക്കാരം (തന്നെ-മാത്രം). عَلَىٰ أَنفُسِكُم നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (മാത്രം-തന്നെ). مَّتَاعَ സുഖഭോഗം, ഉപകരണം, സുഖാനുഭവം. الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൻെറ. الدُّنْيَا ദുൻയാവിൻെറ ഐഹിക. ثُمَّ إِلَيْنَا പിന്നെ നമ്മിലേക്കാണ്. مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവ്. فَنُنَبِّئُكُم അപ്പോൾ നാം നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും, വിവരമറിയിക്കും. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

മനുഷ്യൻെറ നന്ദികേടിനെക്കുറിച്ചും, അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർ കുതന്ത്രം നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതിന് നല്ലൊരു ഉദാഹരണം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കേവലം സാങ്കൽപികമായ ഒരു ഉദാഹരണമല്ല മനുഷ്യരിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറയോ വിശദീകരണത്തിൻെറയോ സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നതുമായ ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ-അത്. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ മാത്രമല്ല, ദൈവ നിഷേധികളിൽ പോലും ലോക നിയന്താവായ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമെ മനുഷ്യന് യഥാർത്ഥത്തിൽ സഹായം നൽകുവാൻ കഴിവുള്ളുവെന്ന ബോധം ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടെന്ന് കൂടി മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം കൂടിയാണിത്. തനി ഭൗതികവാദികളായ ആളുകൾപോലും അല്ലാഹു ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള വല്ല അത്യാപത്തിലും അകപ്പെട്ട് ഗതിമുട്ടുമ്പോൾ 'ദൈവമേ, ഈശ്വരാ, പടച്ചവനേ' എന്നും മറ്റും വിളിച്ച് നിലവിളിക്കുന്നതും, മേൽപ്പോട്ട് കൈനീട്ടി രക്ഷക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ദുർലഭമല്ല.

സഅ്ദുബ്നുഅബീവഖ്-ഖാസ്(ﷻ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, അബൂദാവൂദു, നാസാഈ (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: മക്കാ വിജയം ഉണ്ടായപ്പോൾ , നബി(ﷺ) യിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻവേണ്ടി ഇക്രിമത്തുബ്നു അബീ ജഹൽ (ﷻ) സ്ഥലം വിട്ടോടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം കപ്പൽകയറി യാത്രയായി. ഒരു കൊടുംകാറ്റു ബാധിച്ചു. കപ്പലിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർ കപ്പലിലുള്ള യാത്രക്കാരോടു പറഞ്ഞു:

''നിങ്ങള്‍ നിഷ്കളങ്കരായി പ്രാര്‍ത്ഥന ചെയ്യുവിന്‍. ഇപ്പോള്‍ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളൊന്നും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല.'' അപ്പോള്‍, ഇക്രിമഃ(ﷺ) പറഞ്ഞു: ''നിഷ്കളങ്കതയല്ലാതെ (അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ച് പ്രാര്‍ത്ഥിക്കലല്ലാതെ) സമുദ്രത്തില്‍ വെച്ച് എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയില്ലെങ്കില്‍, കരയില്‍വെച്ചും അതല്ലാതെ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതല്ല . അല്ലാഹുവേ! നിന്നോട് ഞാന്‍ കരാര്‍ ചെയ്യുന്നു: എന്നെ നീ ഇതില്‍നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിയാല്‍ ഞാന്‍ മുഹമ്മദിന്‍റെ അടുക്കല്‍ചെന്ന് എന്‍റെ കൈ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ കൈയില്‍ വെക്കുന്നതാകുന്നു. (ഞാന്‍ മുസ്‌ലിമായി പ്രതിജ്ഞ നല്‍കാം) .അദ്ദേഹം മാപ്പു നല്‍കുന്നവനും, മാന്യനുമായിട്ടാണ് ഞാന്‍ കാണുന്നത്.'' അനന്തരം അദ്ദേഹം മടങ്ങിവന്ന് മുസ്‌ലിമായി.

വിഗ്രഹാരാധകരായ ആ മുശ്‌രിക്കുകള്‍പോലും അത്യാപത്തു വരുമ്പോള്‍, രക്ഷക്കു വേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കുമെന്നും, ആ സമയത്ത് മറ്റാരെയും വിളിച്ച് പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുകയില്ലെന്നുമാണല്ലോ അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നാല്‍, മരണപ്പെട്ടവരോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ ആയ ചില മഹാത്മാക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നതിനു-പ്രാര്‍ത്ഥന دعاء എന്നല്ലാതെ വേറൊരു പേര് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്-ഇസ്‌ലാമിന്‍റെ അംഗീകാരമുണ്ടെന്ന് കരുതിവശായ ചില മുസ്‌ലീംകളുടെ സ്ഥിതി ഓര്‍ക്കുമ്പോള്‍, ആ മുശ്‌രിക്കുകളെക്കാള്‍ വളരെ ശോചനീയമാണെന്ന് അത്യധികം വ്യസനത്തോടു കൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, സാധാരണഗതിയില്‍ ഇവര്‍ പ്രാര്‍ത്ഥനകള്‍ ചെയ്യാറുള്ളത് അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കുമെങ്കിലും ആപത്തുകള്‍ നേരിടുമ്പോള്‍, അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ച് ആ മഹാത്മാളെയായിരിക്കും ഇവര്‍ വിളിച്ചു പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുക. ഇതുസംബന്ധിച്ച് അല്ലാമാ ആലൂസീ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ 'റൂഹുല്‍ മആനീ' എന്ന തഫ്സീറില്‍ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ സ്മര്‍ത്തവ്യമത്രെ. അതിന്‍റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കാം : ''....ഏതായാലും, ആ സന്ദര്‍ഭത്തില്‍ മുശ്‌രിക്കുകള്‍ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ വിളിച്ച് പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഈ ആയത്ത് കാട്ടിത്തരുന്നത്. നിനക്കറിയാം: ഇന്നു മനുഷ്യര്‍, അവര്‍ക്ക് കരയിലോ കടലിലോ വച്ച് വല്ല അപായവും നേരിട്ടാല്‍, ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാത്തവരും, കാണുകയും കേള്‍ക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരുമായ ആളുകളെയാണ് വിളിക്കുകയെന്ന്. ചിലര്‍ ഖിള്ര്‍, ഇല്‍യാസ്(ﷺ) എന്നിവരെയും, ചിലര്‍ വേറെ ചിലരെയും. മറ്റുചിലര്‍ ഏതെങ്കിലും ഇമാമിനെയോ അല്ലങ്കില്‍ ശൈഖിനെയോ ആയിരിക്കും വിളിക്കുക. അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തി അര്‍പ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നവരും, ആ വിചാരം മനസ്സില്‍ തോന്നുന്നവരും കുറവായിരിക്കും അപ്പോള്‍, ഈ രണ്ടു കൂട്ടരില്‍ ആരാണ് കൂടുതല്‍ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗികളെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹുവില്‍ ശരണം!'' ഇതേ സാരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന അല്ലാമാ ശൗകാനീ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ 'ഫത്ഹുല്‍ ഖദീറി' ലും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: ''ഈ പൈശാചിക വിശ്വാസം അവരെ എവിടെ എത്തിച്ചുവെന്നും, അവര്‍ എവിടെ എത്തിയെന്നും, പിശാച് അവരെ എവിടെ എത്തിച്ചുവെന്നും ആലോചിച്ചുനോക്കുക!''

يأيها الناس انما بغيكم على أنفسكم (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റല്‍ - അഥവാ ധിക്കാരം-നിങ്ങള്‍ക്കെതിരില്‍ തന്നെയായിരിക്കും ഭവിക്കുക) എന്ന വാക്യത്തിലെ താക്കീതു വളരെ ശ്രദ്ധാപൂര്‍വ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു താക്കീതത്രെ. പാപങ്ങളിലും, അക്രമങ്ങളിലും അതിരുകവിയുന്ന ധിക്കാരികള്‍ പരലോകശിക്ഷക്കു പുറമെ ഇഹത്തില്‍വച്ചു തന്നെ അതിന്‍റെ തിരിച്ചടിയെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നാണ് അതിലെ സൂചന. അധികാരവും, സ്വാധീനവും നിമിത്തം തോന്നിയവാസത്തിലും അക്രമത്തിലും അതിരുകവിഞ്ഞ ധിക്കാരികള്‍ ഈ ജീവിതത്തില്‍ വച്ചുതന്നെ അതിന്‍റെ തിരിച്ചടി അനുഭവിച്ചതിന്‍റെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങള്‍ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരീ(ﷺ) മുതലായവര്‍ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിന്‍റെ സാരം സ്മരണീയമാണ്: 'പാപം ചെയ്തവനു പരലോകത്തു

വെച്ച് നൽകുവാൻ കരുതിവെക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷക്കുപുറമെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ശിക്ഷ നൽകപ്പെടുവാൻ ധിക്കാരത്തെക്കാളും, കുടുംബബന്ധം മുറിക്കലിനെക്കാളും അവകാശപ്പെട്ടതായി മറ്റൊന്നില്ല.' അബൂ-ശൈഖ്, ഖത്വീബ്, അബൂനുഐമ്, ദൈലമി (ﷺ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇതാണ്: ''മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ അവയുടെ ആൾക്കാരിൽ തന്നെ തിരിച്ചടിക്കുന്നതാണ്: അതായത്: കുതന്ത്രവും, (പ്രതിജ്ഞ) ലംഘനവും, ധിക്കാരവും (المكر والنكث والبغى) പിന്നീട് (ഈ മൂന്നിനും തെളിവായിക്കൊണ്ട്) നബി(ﷺ) ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു: .... يا أيها الناس (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ധിക്കാരം നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരിൽ തന്നെയായിരിക്കും), ولا يحيق المكر السيئ الابأهله (ദുഷിച്ച കുതന്ത്രം അതിൻെറ ആൾക്കാരിലല്ലാതെ വന്നു ഭവിക്കുകയില്ല. (35:43), فمن نكث فانها ينكث على نفسه (ആരെങ്കിലും പ്രതിജ്ഞ ലംഘിച്ചാൽ, അവൻ തനിക്കെതിരായിത്തന്നെയാണ് ലംഘിക്കുന്നത്. (48:10)

إِنَّمَا مَثَلُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَـٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلْأَنْعَـٰمُ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ ٱلْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَآ أَنَّهُمْ قَـٰدِرُونَ عَلَيْهَآ أَتَىٰهَآ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَـٰهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِٱلْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَـٰتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

24 ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ ഉദാഹരണം, ആകാശത്തു നിന്ന് നാം ഇറക്കിയ ഒരു വെള്ളം പോലെ മാത്രമാകുന്നു. എന്നിട്ട്, മനുഷ്യരും കാലികളും ഭക്ഷിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഭൂമിയിലെ ചെടി (കൾ) അതുമൂലം ഇടകലർന്നു. അങ്ങനെ, ഭൂമി അതിൻെറ മോടി സ്വീകരിക്കുകയും, അത് അലംകൃതമാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, തങ്ങൾ അതി(ൻെറ ഉപയോഗമെടുക്കുന്നതി)ന് കഴിവുള്ളവരാണെന്ന് അതിലെ ആൾക്കാർ ധരിക്കുകയും ചെയ്ത(പ്പോൾ), രാത്രിയിലോ പകലിലോ അതിന് നമ്മുടെ കൽപന വന്നെത്തി. അങ്ങനെ, നാം അതിനെ (അതിലെ വിളയെ) കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതു (പോലെ)- തലേദിവസം അത് ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ-ആക്കിത്തീർത്തു. അപ്രകാരം, ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ദൃഷ്ടാന്തം] കൾ വിശദീകരിക്കുന്നു.

---

24 إِنَّمَا നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം). مَثَلُ ഉദാഹരണം, ഉപമ. الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൻെറ. الدُّنْيَا ദുൻയാവിൻെറ (ഐഹിക). كَمَاءٍ ഒരു വെള്ളം (ജലം) പോലെയാണ്. أَنزَلْنَاهُ നാം അതിനെ ഇറക്കി, ഇറക്കിയ. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന്. فَاخْتَلَطَ എന്നിട്ട് കലർന്ന. بِهِ അതുമൂലം. نَبَاتُ ചെടി(കൾ). الْأَرْضِ ഭൂമിയിലെ. مِمَّا يَأْكُلُ തിന്നുന്നതിൽപെട്ട (ഭക്ഷിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള). النَّاسُ മനുഷ്യർ. وَالْأَنْعَامُ കാലികളും. حَتَّىٰ വരെ (ഓളം), അങ്ങിനെ. إِذَا أَخَذَتِ എടുത്തപ്പോൾ, സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ. الْأَرْضُ ഭൂമി. زُخْرُفَهَا അതിൻെറ മോടി. وَازَّيَّنَتْ അത് അലങ്കൃതമാകുക(ഭംഗിയാകുക)യും. وَظَنَّ കരുതുകയും ധരിക്കുകയും. أَهْلُهَا അതിൻെറ ആൾക്കാർ. أَنَّهُمْ അവർ എന്ന്. قَادِرُونَ കഴിവുള്ളവരാണ് (എന്ന്). عَلَيْهَا അതിൻമേൽ, അതിന്. أَتَاهَا അതിന് വന്നു (എത്തി). أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന. لَيْلاً രാത്രി. أَوْ نَهَارًا അല്ലെങ്കിൽ പകൽ. فَجَعَلْنَاهَا എന്നിട്ട് (അങ്ങിനെ) നാം അതിനെയാക്കി. حَصِيدًا കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടത്. كَأَن لَّمْ تَغْنَ അത് ധന്യമാകാത്ത (ഉണ്ടാവാത്ത) പോലെ. بِالْأَمْسِ ഇന്നലെ, തലേന്ന്. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ. نُفَصِّلُ നാം വിശദീകരി

ക്കുന്ന. الْآيَاتِ ആയത്തുകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്, ജനങ്ങൾക്ക്. يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന, ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന.

ആകാശത്തു നിന്ന് ഒരു മഴ പെയ്ത് ഭൂമിയിൽ നാനാതരം സസ്യലതാദികൾ തഴച്ചു വളരുകയും, ഭൂമിക്ക് ഭംഗിയും മോടിയും കൂടുകയും, ഫലമെടുക്കുമാറായെന്ന് ഉടമസ്ഥൻമാർ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത ഘട്ടത്തിൽ, ഓർക്കാപ്പുറത്ത് പെട്ടെന്ന് വല്ല അത്യാഹിതവും ബാധിച്ച്-അവിടെ മുമ്പ് വിളയൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് തോന്നുമാറ്-അതിലെ വിള മുഴുവൻ നശിച്ചുപോയി. ഇതുപോലെയാണ് ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ സ്ഥിതി. സുഖസൗകര്യങ്ങളും അലങ്കാരഭൂഷണങ്ങളും കൺമുമ്പിൽ കാണുമ്പോൾ അത് വളരെ ആകർഷകവും കാമ്യവുമായി തോന്നും. സമ്പൂർണ്ണമാണ്, ശാശ്വതമാണ് എന്നൊക്കെ ആൾക്കാർ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ അതെല്ലാം അപ്പാടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുകയായി. ഒന്നുകിൽ വിഭവങ്ങളും സമ്പത്തും നശിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഉടമസ്ഥൻ നശിക്കുന്നു. രണ്ടായാലും ഫലം ഒന്നാണല്ലോ. ഐഹികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ എത്ര മഹത്തരമായിരുന്നാലും അതിന് നിലനിൽപില്ല താൽക്കാലികവും നശ്വരവുമാണത്. ആകയാൽ അതിന് അമിതമായ വില കൽപിക്കുകയോ, അതിനുവേണ്ടി അനശ്വരവും അത്യുത്തമവുമായ പരലോകജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യരുത് എന്ന് സാരം. ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിൽ , പ്രാധാന്യം കൽപിക്കേണ്ടുന്ന ജീവിതം ഏതാണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَٱللَّهُ يَدْعُوٓا۟ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَـٰمِ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾	25 അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ശാന്തിയുടെ ഭവനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ചൊവ്വായ പാതയിലേക്ക് വഴി ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

25 وَاللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يَدْعُوا അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു. إِلَى دَارِ ഭവനത്തിലേക്ക്, വീട്ടിലേക്ക്. السَّلَامِ ശാന്തിയുടെ, സമാധാനത്തിൻെറ. وَيَهْدِي അവൻ വഴിചേർക്കുന്നു (കാട്ടുന്നു), സൻമാർഗ്ഗം നൽകുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ, ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. إِلَى صِرَاطٍ പാതിയിലേക്ക്, വഴിയിലേക്ക്. مُسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള.

നാശം ഭവിക്കാത്ത, ആപത്തും കാലദോഷവും ബാധിക്കാത്ത, അവർണ്ണനീയമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളോടുകൂടി കാലാകാലം നിലനിൽക്കുന്ന ഭവനത്തിലേക്കാണ് -അതെ, സമാധാനവും ശാന്തിയുമേകുന്ന സ്വർഗ്ഗലോക ജീവിതത്തിലേക്കാണ്- അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. അതാണ് ഏതു നിലക്കും ഈ ജീവിതത്തെക്കാൾ ഉത്തമവും ശേഷിക്കുന്നതും. അതു നേടാനായിരിക്കണം മത്സരം. (وفي ذلك فليتنافس المتنافسون)

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേരായ പാതയിലേക്ക് വഴികാട്ടുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം, ഒരു വ്യവസ്ഥയും അടിസ്ഥാനവുമില്ലാതെ കുറേ ആളുകളെ ചീത്തപ്പെട്ടവരും, കുറേ ആളുകളെ നല്ലവരും ആക്കി വിടുമെന്നല്ലെന്നും, അവൻ നിശ്ചയിച്ചറിയിച്ചുകൊടുത്ത സൽപാതയിൽ ചരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവരെ സൻമാർഗ്ഗികളും നല്ലവരും, തയ്യാറില്ലാത്തവരെ ചീത്തപ്പെട്ടവരും ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും ആക്കുകയാണവൻ ചെയ്യുകയെന്നും ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

۞ لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ ٱلْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٢٦﴾

26 നന്മ ചെയ്തവര്‍ക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതും [നല്ല പ്രതിഫലവും] കൂടുതലും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇരുളാകട്ടെ, നിന്ദ്യതയാകട്ടെ, അവരുടെ മുഖങ്ങളെ മൂടുകയുമില്ല. [അവര്‍ക്ക് മ്ളാനതയും അപമാനവും ബാധിക്കുകയില്ല] അവര്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍െറ ആള്‍ക്കാരാകുന്നു; അവര്‍ അതില്‍ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

وَٱلَّذِينَ كَسَبُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍۭ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَّا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَآ أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ ٱلَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٢٧﴾

27 തിന്‍മകള്‍ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചവരാകട്ടെ, തിന്‍മയുടെ പ്രതിഫലം അതിന് തുല്യമായതുകൊണ്ടായിരിക്കും; നിന്ദ്യത അവരെ മൂടുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവില്‍ നിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന ഒരാളുമില്ല. ഇരുളടഞ്ഞു കൊണ്ടുള്ള രാത്രിയില്‍ നിന്നും (കുറേ) കഷ്ണങ്ങളാല്‍ അവരുടെ മുഖങ്ങള്‍ മൂടിയിടപ്പെട്ടതുപോലെയിരിക്കും. അക്കൂട്ടര്‍ നരകത്തിന്‍െറ ആള്‍ക്കാരാകുന്നു; അവരതില്‍ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

---

26 لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا നന്മപ്രവര്‍ത്തിച്ചവര്‍ക്ക്. الْحُسْنَى എറ്റവും നല്ലത്. وَزِيَادَةٌ വര്‍ദ്ധനവും, കൂടുതലും. وَلاَ يَرْهَقُ മൂടുകയുമില്ല, ചേരുകയുമില്ല. وُجُوهَهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങളെ. قَتَرٌ ഇരുള്‍(കറുപ്പ്) പൊടിപടലം. وَلاَ ذِلَّةٌ നിന്ദ്യതയുമില്ല.. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. أَصْحَابُ ആള്‍ക്കാരാണ്, ഉടയവരാണ്. الْجَنَّةِ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍െറ. هُمْ അവര്‍. فِيهَا അതില്‍. خَالِدُونَ ശാശ്വതന്‍മാരാണ്, സ്ഥിരവാസികളാണ്. 27 وَالَّذِينَ كَسَبُوا യാതൊരുവരാകട്ടെ സമ്പാദിച്ചവര്‍, ചെയ്തുവെച്ചവര്‍. السَّيِّئَاتِ തിന്‍മകളെ. جَزَاءُ പ്രതിഫലം, കൂലി. سَيِّئَةٍ തിന്‍മയുടെ. بِمِثْلِهَا അതുപോലെത്തന്നെ, അതിന് തുല്ല്യമാണ്. وَتَرْهَقُهُمْ അവരെ മൂടും, ചേരും. ذِلَّةٌ നിന്ദ്യത, എളിമ. مَّا لَهُم അവര്‍ക്കില്ല. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്ന്. مِنْ عَاصِمٍ ഒരു രക്ഷകനും, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഒരാളും. كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ മൂടിയിടപ്പെട്ടപ്പോലെ. وُجُوهُهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങള്‍. قِطَعًا കഷ്ണങ്ങള്‍, തുണ്ടങ്ങള്‍. مِّنَ اللَّيْلِ രാത്രിയില്‍നിന്നുള്ള, രാത്രിയുടെ. مُظْلِمًا ഇരുളടഞ്ഞ നിലയില്‍. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. أَصْحَابُ النَّارِ നരകക്കാരാകുന്നു. هُمْ فِيهَا അവര്‍ അതില്‍. خَالِدُونَ സ്ഥിരവാസികളാകുന്നു, ശാശ്വതരാണ്.

دار السلام (സമാധാനത്തിന്‍െറ ഭവനം) ആകുന്നസ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കാണ് ആല്ലാഹു ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ പറഞ്ഞു. ആ ഭവനം ആര്‍ക്കാണ് ലഭിക്കുകയന്നും, അവിടെ അവരുടെ സ്ഥിതിയെന്തായിരിക്കുമെന്നും ആദ്യത്തെ വചനത്തില്‍ വിവരിക്കുന്നു. തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സദാ താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിന്ദ്യതയുടെ ഭവനമാകുന്ന നരകം ആര്‍ക്കാണ് ലഭിക്കുകയെന്നും, അവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലും വിവരിക്കുന്നു. ഓരോ നന്‍മക്കും ചുരുങ്ങിയത് അതിന്‍െറ പത്തിരട്ടിയും, എഴുന്നൂറിരട്ടിവരെയും പ്രതിഫലം നല്‍കപ്പെടുമെന്നും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്ക് അതിലും കൂടുതല്‍ ഇരട്ടിയും ലഭിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. (2:261) അതാണ് الحسنى (ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇരട്ടിക്കണക്കിലും കവിഞ്ഞതും, അതിനെക്കാള്‍ ഉപരിയായതുമായ വേറെയും മഹത്തായ

അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവത്രെ!وزيادة (കൂടുതലും ഉണ്ട്) എന്ന വാക്കു കാണിക്കുന്നത്.

ഈ 'കൂടുതൽ' എന്താണെന്നു അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുമുൽകാഴ്ചയാണതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതിൽകവിഞ്ഞൊരു മഹാഭാഗ്യം വേറെയില്ലെന്നും പല ഹദീസുകളിൽ നിന്നും രിവായത്തുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അബൂബക്കർ, ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽയമാൻ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, സഈദുബ്നുൽ മുസയ്യബ്, അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു അബീലൈലാ, മുജാഹിദ് , ഇക്രിമഃ , ളഹ്-ഹാക്, ഹസൻ, ഖത്താദഃ, സുദ്ദി(رضي الله عنهم) തുടങ്ങിയ സഹാബികളും , താബിഉകളുമായ പല മഹാൻമാരിൽ നിന്നും ഇത് രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി(ﷺ) യിൽനിന്നു വന്ന ഹദീസുകളിൽ ഒന്നു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: للذين أحسنوا (നൻമ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലവും കൂടുതലും ഉണ്ടായിരിക്കും) എന്ന് ഓതിക്കൊണ്ട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു : ''സ്വർഗ്ഗക്കാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലും, നരകക്കാർ നരകത്തിലും പ്രവേശിച്ചാൽ ഒരാൾ വിളിച്ചു പറയും: സ്വർഗ്ഗക്കാരേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ഒരു വാഗ്ദാനമുണ്ട്: അതവൻ നിറവേറ്റുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറയും: എന്താണത്? അവൻ ഞങ്ങളുടെ (സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ) തൂക്കങ്ങളെ ഘനപ്പെടുത്തിത്തന്നില്ലേ?! ഞങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ അവൻ വെളുപ്പിച്ചു (സന്തോഷിപ്പിച്ചു) തരുകയും ചെയ്തില്ലേ?! ഞങ്ങളെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, നരകത്തിൽനിന്ന് കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലേ! (ഇനി, വേറെ വാഗ്ദാനങ്ങളൊന്നും ഇല്ലല്ലോ) അപ്പോൾ അവർക്ക് മറ നീക്കപ്പെടും. അവർ അല്ലാഹുവിനെ നോക്കിക്കാണും. അപ്പോൾ, അവനെ നോക്കിക്കാണുന്നതിനെക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതോ, കണ്ണുകൾക്ക് ആനന്ദം നൽകുന്നതോ ആയി മറ്റൊന്നും തന്നെ അവർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല''. (അഹ്മദു , മുസ്ലിം മുതലായ പലരും) (*)

എന്നാൽ, തിൻമയുടെ പ്രതിഫലമാകട്ടെ, അതിൽ വർദ്ധനവിൻെറ പ്രശ്നമേ ഇല്ല. ഒരു തിൻമക്ക് അതിനു തക്ക പ്രതിഫലം മാത്രം. ഈ സംഗതി ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഖുർആനിൽ പലേടത്തും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, സത്യവിശ്വാസികളുടെയും സൽക്കർമ്മികളുടെയും മുഖങ്ങൾ അന്ന് വെളുത്തതും പ്രസന്നവും സന്തോഷമയവുമായിരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെയും കുറ്റവാളികളുടയും മുഖങ്ങൾ അന്ന് ഇരുണ്ടതും മ്ളാനവും ചുളിഞ്ഞതുമായിരിക്കുമെന്നും പല സ്ഥലത്തും കാണാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُم مَّا كُنتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾

28 അവരെ മുഴുവനും നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും, പിന്നീട്, (അല്ലാഹുവിനോട്) പങ്കു ചേർത്തിയിട്ടുള്ളവരോട് നാം (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം!. 'നിങ്ങളും, (നിങ്ങളുണ്ടാക്കിയ) നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളും നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുക. [സ്ഥലംവിടരുത്]' എന്നിട്ട് അവർക്കിടയിൽ നാം വേർപ്പെടുത്തും. അവരുടെ പങ്കാളികൾ (അവരോ

---

* ഈ തിരുദർശനത്തെപ്പറ്റി സൂ: ഖിയാമഃ 22-25ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്.

ട്) പറയുകയും ചെയ്യും: 'നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെയായിരുന്നില്ല ആരാധിച്ചിരുന്നത്.'

29 'ഇനി, ഞങ്ങൾക്കും, നിങ്ങൾക്കുമിയിൽ സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ആരാധനയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ (അറിയാത്ത) അശ്രദ്ധർ തന്നെയായിരുന്നു.'

فَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًۢا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَٰفِلِينَ ﴿٢٩﴾

30 അവിടെവെച്ച് എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും അത് മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതുപോലെ [അതിൻെറ കർമ്മഫലം] പരീക്ഷിച്ചറിയും. അവരുടെ യഥാർത്ഥ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിലേക്ക് അവർ തിരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നത് (എല്ലാം) അവരെ വിട്ട്മറഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും.

هُنَالِكَ تَبْلُوا۟ كُلُّ نَفْسٍ مَّآ أَسْلَفَتْ ۚ وَرُدُّوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ مَوْلَىٰهُمُ ٱلْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾

---

28 وَيَوْمَ ദിവസം. نَحْشُرُهُمْ നാമവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന. جَمِيعًا മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും. ثُمَّ نَقُولُ പിന്നെ നാം പറയും. لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا ശിർക്കു (പങ്കു ചേർക്കൽ) ചെയ്തവരോട്. مَكَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം), സ്ഥലം (വിടാതിരിക്കുക). أَنتُمْ നിങ്ങൾ. وَشُرَكَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളും. فَزَيَّلْنَا എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) നാം നീക്കം വരുത്തും, വേർപെടുത്തും. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്യും. شُرَكَاؤُهُم അവരുടെ പങ്കാളികൾ. مَّا كُنتُمْ നിങ്ങളാ(യിരുന്നില്ല). إِيَّانَا ഞങ്ങളെ. تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുക. 29 فَكَفَىٰ ഇനി മതി. بِاللهِ അല്ലാഹുതന്നെ. شَهِيدًا സാക്ഷിയായിട്ട്. بَيْنَنَا ഞങ്ങളുടെ ഇടക്ക്. وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇടക്കും. إِن كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു. عَنْ عِبَادَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ആരാധനയെപ്പറ്റി. لَغَافِلِينَ അശ്രദ്ധർ (അറിയാത്തവർ) തന്നെ. 30 هُنَالِكَ അവിടെ വെച്ച്. تَبْلُوا പരീക്ഷണം ചെയ്യും, പരീക്ഷിച്ചറിയും, പരിചയിച്ചറിയും. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹവും, വ്യക്തിയും, ആളും. مَّا أَسْلَفَتْ അത് മുൻ ചെയ്തു വെച്ചത്. وَرُدُّوا അവർ ആക്ക (മടക്ക-തിരിക്ക-തള്ള) പ്പെടുകയും ചെയ്യും. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. مَوْلَاهُمُ അവരുടെ യജമാനനായ. الْحَقِّ യഥാർത്ഥ. وَضَلَّ പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്യും. عَنْهُم അവരിൽ നിന്ന്, അവരെ വിട്ടു. مَّا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നത്. يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും

ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: എല്ലാവരും മഹ്ശറിലേക്ക് ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുമ്പോൾ മുശ്രിക്കുകളെയും, അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെയും മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു അല്ലാഹു വേറിട്ടുനിറുത്തും. ആരാധ്യവസ്തുക്കളാകട്ടെ, തങ്ങളെ അവർ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നതിനെപ്പോലും നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നില്ല-അഥവാ, ഞങ്ങൾ അതിനു കൽപിക്കുകയോ, അനുവദിക്കുകയോ, അതറിയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല-ഇതിനു അല്ലാഹു സാക്ഷിയാണ്. നിങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടം അനുസരിച്ചോ, പിശാചിൻെറ പ്രേരണ അനുസരിച്ചോ നിങ്ങൾ ചെയ്തതിന് ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളല്ല. ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ് ആ മുശ്രിക്കുകളിൽ നിന്നു അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറും. അപ്പോൾ ഒരോരുത്തരും മുമ്പ് ചെയ്തിരുന്ന ആ തോന്നിയവാസത്തിൻെറ ഫലം അവിടെ വെച്ച് അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ വരും . തങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഉപകാരവും അവർക്ക് ലഭിക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, സാക്ഷാൽ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിനടപടികൾക്ക് അവർ വിധേയരാകുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ആ വസ്തുക്കളിൽ നി

ന്നും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതെല്ലാം അവർക്ക് പാഴായിത്തീരും, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവിശ്വാസികളെ വേർതിരിച്ചു നിറുത്തുമെന്നു വേറെ വചങ്ങളിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (30.14; 36:59; 37:24 മുതലായവ നോക്കുക.)

അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, ഗുണവിശേഷണങ്ങളിലോ ഉൾപ്പെട്ട വല്ലതും വകവെച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണല്ലോ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ അവയുടെ ആരാധകൻമാർ ആരാധിച്ചുവരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ പങ്കാളികൾ (شركاء) എന്നു പറയുന്നത്. ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാറ്റിനും ഈ അർത്ഥത്തിൽ 'പങ്കാളികൾ' എന്നു പറയപ്പെടും. ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി കരുതപ്പെടുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളടക്കമുള്ള നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളും, മലക്കുകൾ, പ്രവാചകൻമാർ, മഹാത്മാക്കൾ, ജിന്നുകൾ, പിശാചുക്കൾ മുതലായവരുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളപ്പോൾ തങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയോ, അതിനെ അനുകൂലിക്കുകയോ ചെയ്ത പങ്കാളികൾ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശിക്ഷാർഹരായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എല്ലാതരം പങ്കുകാരും തന്നെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവരുടെ ആരാധകരിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു പല വചനങ്ങളിലായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പിശാചുക്കൾപോലും ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവല്ല. ശിർക്കിനു പ്രേരിപ്പിച്ചവർ മാത്രമേ അവരുടെ കുറ്റത്തിനു ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുകയുള്ളു. എന്നാൽ, ശിർക്ക് പ്രവർത്തിച്ചവരാകട്ടെ, ഒരു കാരണവശാലും അവരുടെ കുറ്റത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാകുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല.

വിഭാഗം-4

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَـٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

31 (നബിയേ,) പറയുക: 'ആകാശത്തുനിന്നും, ഭൂമിയിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം നൽകുന്നത് ആരാണ്? അതല്ലെങ്കിൽ, കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും അധീനമാക്കുന്നത് ആരാണ്? നിർജ്ജീവ വസ്തുവിൽനിന്ന് ജീവ വസ്തുവെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, ജീവ വസ്തുവിൽ നിന്ന് നിർജ്ജീവ വസ്തുവെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആരാണ്? കാര്യം(പരിപാടിയിട്ട്)നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ആരാണ്?' എന്നാൽ, അവർ (മറുപടി) പറയും: 'അല്ലാഹു' എന്ന്. അപ്പോൾ, പറയുക: 'എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!'

فَذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ ٱلْحَقِّ إِلَّا ٱلضَّلَـٰلُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾

32 എന്നാൽ, (ആ പറഞ്ഞ) അവനാണ് നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ റബ്ബായ അല്ലാഹ്. എന്നിരിക്കെ, യഥാർത്ഥത്തിന് പുറമെ, വഴിപിഴവല്ലാതെ എന്താണുള്ളത്?! അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (യഥാർത്ഥം വിട്ട്) തിരിക്കപ്പെടുന്നത്?!

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ

33 അപ്രകാരം, (ആ) തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മേൽ നിൻെറ റബ്ബി

ൻെറ വാക്യം യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കുന്നു; അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്ന്.	فَسَقُوٓا۟ أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

---

31 قُلْ പറയുക. مَن يَرْزُقُكُم നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നത് ആർ. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്നും. أَمْ അല്ലാത്തപക്ഷം, അതല്ലെങ്കിൽ. مَن يَمْلِكُ അധീനമാക്കുന്നത് ആരാണ്. السَّمْعَ കേൾവിയെ. وَالْأَبْصَارَ കാഴ്ചകളെയും. وَمَن يُخْرِجُ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതും ആർ. الْحَيَّ ജീവനുള്ളതിനെ. مِنَ الْمَيِّتِ നിർജ്ജീവമായതിൽ നിന്ന്. وَيُخْرِجُ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും. الْمَيِّتَ നിർജ്ജീവമായതിനെ. مِنَ الْحَيِّ ജീവനുള്ളതിൽ നിന്ന്. وَمَن يُدَبِّرُ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ആർ. الْأَمْرَ കാര്യം. فَسَيَقُولُونَ എന്നാൽ അവർ പറയും. اللهُ അല്ലാഹു (എന്ന്). فَقُلْ അപ്പോൾ പറയുക. أَفَلَا تَتَّقُونَ എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നല്ലേ. 32 فَذَلِكُمُ എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) അതാണ്, അവനത്രെ. اللهُ رَبُّكُمُ നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു. الْحَقُّ യഥാർത്ഥമായ. فَمَاذَا എന്നിരിക്കെ (ഇനി) എന്തൊന്നാണ്. بَعْدَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിന് ശേഷം (പുറമെ). إِلاَّ الضَّلَالُ ദുർമാർഗ്ഗം (വഴിപിഴവ്) അല്ലാതെ. فَأَنَّى അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണ്. تُصْرَفُونَ നിങ്ങൾ തിരിച്ചു വിടപ്പെടുന്നത്. 33 كَذَلِكَ അപ്രകാരം. حَقَّتْ യഥാർത്ഥമായി, അവകാശപ്പെട്ടു, ന്യായമായി. كَلِمَةُ വാക്കു, വാക്യം. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ. فَسَقُوا തോന്നിയവാസം ചെയ്ത, ധിക്കരിച്ച. أَنَّهُمْ അവർ (ആണ്) എന്നതിനാൽ, ആണെന്നുള്ളത്. لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസക്കുന്നില്ല (എന്നതിനാൽ-എന്ന്).

ആകാശത്തുനിന്ന് മഴ തുടങ്ങിയ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ഭൂമിയിൽനിന്നു വിള മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും വഴി മനുഷ്യർക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നവൻ, കേൾവി–കാഴ്ച മുതലായ ശക്തികളെ സൃഷ്ടിച്ച് കൈകാര്യം നടത്തുന്നവൻ, ജീവനോ ജീവസ്സോ ഇല്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽനിന്നു ജീവനും ജീവസ്സുള്ളതുമായ വസ്തുക്കളെയും മറിച്ച് ജീവനുള്ളവയിൽനിന്ന് നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെയും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നവൻ, ലോകകാര്യങ്ങൾ പരിപാടിയിട്ട് നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ ഇതെല്ലാം ആരാണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ മുശ്‌രിക്കുകൾക്കും ഉത്തരം പറയുവാനുള്ളത് 'അല്ലാഹു' എന്ന് തന്നെയായിരിക്കും. അതെല്ലാം നടത്തുന്നതു അല്ലാഹുവാണെന്നും, അവരുടെ ആരാധ്യൻമാർ അതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും അവർക്കും ബോധ്യമാണ്. എന്നിട്ടും അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ച് ഇതര വസ്തുക്കളെ ആരാധ്യരാക്കുകയെന്ന വിരോധാഭാസത്തിൽ മുഴകിയ അവരോടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്: 'നിങ്ങൾ ഒട്ടും സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?' എന്ന്. അതായത്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾക്കു ഇതിനു എന്തു ന്യായമാണ് പറയുവാനുള്ളത്? നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ആലോചിക്കുന്നില്ലേ? എന്നൊക്കെ. നിങ്ങൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന ആ മഹൽ ഗുണങ്ങളുടെ ഉടമയായ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷിതാവ് അല്ലാഹു മാത്രമാണ്, അവനെ മാത്രമേ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കാവു എന്നാണല്ലോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്. എന്നിട്ടും നിങ്ങളതു കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലാണുള്ളതെന്ന് ഇനി പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി ഇത്രയും സ്പഷ്ടമായിരിക്കെ നിങ്ങൾ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തെറ്റിപ്പോകുന്നതു ആശ്ചര്യം തന്നെ.

അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാണു: മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം യഥാർത്ഥ സത്യം അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ തോന്നിയവാസത്തിൽ നിന്നു പിൻമാറാത്തവരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ അവിശ്വാസികളും, ശിക്ഷാർഹരുമാണെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചയം സാക്ഷാൽകൃതമായിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവരുടെ മർക്കടമുഷ്ടിയാണ് അതിനു കാരണം. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത് മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളിലാണെന്നുവെച്ച് അവരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണവ എന്നും ആരും ധരിക്കേണ്ടതില്ല. എല്ലാ കാലത്തു

മുള്ള എല്ലാതരം മുശ്‌രിക്കുകളെയും ബാധിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ എന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും തർക്കത്തിനകാശമില്ലാത്തതാണ്.

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ۚ قُلِ ٱللَّهُ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾

34 പറയുക: '(ഹേ, പങ്കുചേർക്കുന്നവരേ) നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ ആദ്യമായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, പിന്നീട് അതിനെ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ?!' പറയുക: 'അല്ലാഹുവത്രെ, ആദ്യമായി സൃഷ്ടിക്കുകയും പിന്നീടതിനെ ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (സത്യം വിട്ട്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!'

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ ۚ قُلِ ٱللَّهُ يَهْدِى لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَن يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّىٓ إِلَّآ أَن يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

35 പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നവർ?!' പറയുക: 'അല്ലാഹുവത്രെ, യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നത്. ആകയാൽ, യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നവനോ പിൻപറ്റപ്പെടുവാൻ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവൻ; അതല്ല, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകപ്പെടുന്നതായാലല്ലാതെ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാത്തവനോ?! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കെന്താണ്? എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നത്?!'

---

34 قُلْ പറയുക. هَلْ ഉണ്ടോ, ഓ. مِن شُرَكَائِكُم നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ (പങ്കുകാരിൽ) പെട്ട. مَّن يَبْدَأُ ആദ്യമുണ്ടാക്കുന്നവൻ, ആരംഭിക്കുന്നവർ. الْخَلْقَ സൃഷ്ടിക്കൽ, സൃഷ്ടിയെ. ثُمَّ പിന്നെ. يُعِيدُهُ അതിനെ മടക്കുന്ന, ആവർത്തിക്കുന്ന, വീണ്ടുമുണ്ടാക്കുന്ന. قُلِ اللهُ പറയുക അല്ലാഹു. يَبْدَأُ ആരംഭിക്കുന്നു. ആദ്യമുണ്ടാക്കുന്നു. الْخَلْقَ സൃഷ്ടിയെ, സൃഷ്ടിക്കൽ. ثُمَّ يُعِيدُهُ പിന്നെ അതിനെ മടക്കിയുണ്ടാക്കുന്നു, ആവർത്തിക്കും. فَأَنَّى അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) എങ്ങിനെ. تُؤْفَكُونَ നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു.. 35 قُلْ പറയുക. هَلْ مِن شُرَكَائِكُم നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ. مَّن يَهْدِي മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്ന)വർ(ൻ). إِلَى الْحَقِّ യഥാർത്ഥ (സത്യ) ത്തിലേക്ക്. قُلِ പറയുക. اللهُ يَهْدِي അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു, അല്ലാഹുവത്രെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നത്. لِلْحَقِّ യഥാർത്ഥ (സത്യ)ത്തിലേക്ക്. أَفَمَن അപ്പോൾ (ആകയാൽ) യാതൊരുവനോ. يَهْدِي മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന. إِلَى الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക്. أَحَقُّ ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവൻ, തരപ്പെട്ട ആൾ. أَن يُتَّبَعَ പിൻപറ്റപ്പെടുവാൻ. أَمَّن അതല്ല ഒരുവനോ. لاَّ يَهِدِّي അവൻ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുയില്ല. إِلاَّ أَن يُهْدَى അവന് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യപ്പെടാതെ, അവനെ നേർവഴിക്കാക്കാതെ. فَمَا لَكُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെന്ത്. كَيْفَ എങ്ങിനെ. تَحْكُمُونَ നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നു.

ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചും, തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിച്ചുംകൊണ്ട് ചോദ്യോത്തര രൂപത്തിൽ ചില തെളിവുകൾ കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു. അതുപോലെ വേറെ രണ്ടു തെളിവുക

ളാണ് ഈ വചനങ്ങളിലും വിവരിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു നേർക്കുനേരെ മറുപടി പറയുവാൻ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് മടി തോന്നാത്തതാകകൊണ്ട് അവർതന്നെ 'അല്ലാഹു' എന്നു മറുപടി പറയും فيقولون الله എന്നായിരുന്നു അവിടെ പറഞ്ഞത്. ഈ വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അവർ അതേ വേഗതയിൽ മറുപടിപറയുവാൻ ഇടയില്ല. എന്നാലും അൽപമൊന്നു ആലോചിച്ചാൽ അവക്കുള്ള മറുപടിയും മറ്റൊന്നായിരിക്കാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവിടത്തെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി ഇന്നതാണെന്ന് അവരെ കേൾപ്പിച്ചു സമ്മതിപ്പിക്കുവാനും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെ ഖണ്ഡിക്കുവാനും നബി (ﷺ) യോട് കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം, നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ- നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്ന വിഗ്രഹങ്ങൾ, മലക്കുകൾ, മഹാത്മാക്കൾ തുടങ്ങിയ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ-സൃഷ്ടികളെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, അവ നശിച്ചശേഷം പിന്നീട് വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടോ? എന്നാണല്ലോ. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കലിനെ-മരണാനന്തര ജീവിതത്തെപ്പറ്റി മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് വിശ്വാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ ചോദ്യത്തിന് നേർക്കുനേരെ മറുപടി പറയുവാൻ മടിച്ചേക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാലും നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന തരിശു ഭൂമിയെ മഴ ഇറക്കി നവജീവസ്സുള്ളതാക്കുന്നതും, ഉഷ്ണ കാലത്തു ഉണങ്ങി നശിച്ചുപോയ സസ്യലതാദികളെ വീണ്ടും ഉൽപാദിപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നതും അല്ലാഹുവാണെന്ന് അവർക്കറിയാവുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അക്കാര്യത്തിൽ അവർക്കു സംശയം ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ്. രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം: യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന വല്ലവരും നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ ഉണ്ടോ? എന്നാണ്. മാർഗ്ഗദർശനം هداية പല പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ബുദ്ധി, കാഴ്ച, കേൾവി മുതലായ ജൻമസിദ്ധമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകൾ മുഖേനയുള്ള മാർഗ്ഗ ദർശനം. പ്രവാചകൻമാർ, മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുതലായവ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗദർശനം. സാഹചര്യങ്ങളും ചുറ്റുപാടുകളും ശരിപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന മാർഗ്ഗദർശനം. ഇവയെല്ലാം തന്നെ നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലെന്നു അവർക്കും ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതാകുന്നു. അപ്പോൾ, മേൽകണ്ട തരത്തിലുള്ള എല്ലാ മാർഗ്ഗ ദർശനങ്ങളും നൽകുന്ന അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടു യാതൊരു മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകുവാൻ കഴിയാത്ത വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളാക്കിവെച്ച് ആരാധിക്കുന്നത് തികച്ചും വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ?! എന്നു അല്ലാഹു അവരോട് ചോദിക്കുന്നു.

സത്യാവസ്ഥ ഇത്രയും വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും അവർ അതിൽനിന്നു തെറ്റി ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ശഠിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ ആശ്ചര്യം തന്നെയാണല്ലോ. ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ فانى تؤفكون (അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു?!) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ فمالكم كيف (നിങ്ങൾക്കെന്താണ്?! നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ വിധി കൽപിക്കുന്നു?!) എന്നും പറഞ്ഞത് ഈ ആശ്ചര്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. പ്രാഥമിക ബുദ്ധികൊണ്ട് ആലോചിച്ചാൽ പോലും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും മുശ്‌രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ശിർക്കുപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്ന് പിൻമാറാതിരിക്കുവാൻ കാരണമെന്താണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാമല്ലോ. ഇതിനുള്ള ഉത്തരം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

36 അവരിൽ അധികമാളും ഒരു (തരം) ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഊഹം ഒട്ടും (തന്നെ) പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവർ	وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا

يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾	ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.

---

36 وَمَا يَتَّبِعُ പിൻപറ്റുന്നില്ല. أَكْثَرُهُمْ അവരതിൽ അധികഭാഗവും (ആളും). إِلاَّ ظَنًّا ഊഹത്തെയല്ലാതെ. إِنَّ الظَّنَّ നിശ്ചയമായും ഊഹം. لاَ يُغْنِي അത് പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല, ധന്യമാക്കുകയില്ല. مِنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി.

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കൽ, അവർ തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ നടത്തുമെന്ന വിശ്വാസം, അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശാധികാരങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് പങ്കു കൽപിക്കൽ, പ്രവാചകൻമാരെയും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും വ്യാജമാക്കൽ, മരണാനന്തര ജീവിതം മുതലായ കാര്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കൽ എന്നിവയിലെല്ലാം തന്നെ ഇവർക്കുള്ള ഏക അടിസ്ഥാനം കേവലം ഊഹം മാത്രമാണ്. അല്ലാതെ, ന്യായയുക്തമായ ഒരു തെളിവും അതിനില്ല എന്ന് അല്ലാഹു അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ചിലർ സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലായിട്ടും വാശിയും ശാഠ്യവുമായി സത്യം സ്വീകരിക്കാത്തവരുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ഭൂരിഭാഗത്തിന്റെയും സ്ഥിതി ഇതാണെന്നർത്ഥം. തുടർന്നുകൊണ്ട് ان الظن لا يغني (നിശ്ചയമായും ഊഹം യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടുംതന്നെ പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. മൗലിക പ്രധാനായ ഒരു തത്വമാണ് ഈ വാക്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്.

മൗലിക വിഷയങ്ങളിലും, വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലുമൊക്കെ ഊഹത്തിനോ അനുമാനത്തിനോ സ്ഥാനമില്ല. അവ യഥാർത്ഥാധിഷ്ഠിതങ്ങളായിരിക്കണം. അഥവാ, യാഥാർത്ഥ്യം ഇന്നതെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുന്ന അംഗീകൃത തെളിവുകളാൽ സ്ഥാപിതമായവയായിരിക്കണം. ഈ വിഷയം പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലാത്തതും, ഓരോ വ്യക്തിയും പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുമാകുന്നു. ഇസ്‌ലാമിലെ വിശ്വാസസിദ്ധാന്തങ്ങളെല്ലാം ഒന്നുകിൽ, ബുദ്ധിയുടെ അനിവാര്യമായ വിധിക്കൊത്തതായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ ഖുർആൻ മുഖേനയോ, നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്ത് മുഖേനയോ വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടതായിരിക്കണമെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ലക്ഷ്യം നോക്കാതെ മറ്റൊരാളുടെ വാക്കിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വിശ്വാസകാര്യം ഉറപ്പിക്കുന്നവന്റെ വിശ്വാസം ശരിയല്ലെന്ന് പല മഹാൻമാരും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതും. (*)

'അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്' എന്നുള്ള അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ വമ്പിച്ച ഒരു താക്കീതാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും വിശ്വാസം ശരിയോ തെറ്റോ, അതിൽ അവന് ശരിയായ തെളിവുണ്ടോ ഇല്ലേ, ഊഹത്തെ പിൻപറ്റിയതോ അല്ലേ, ആ വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളതെല്ലാം അല്ലാഹു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ആ അറിവനുസരിച്ച് അവൻ നടപടിയെടുക്കുമെന്നുമാണല്ലോ അതിന്റെ സാരം.

---

* يعنى ان ايمان المقلد غير صحيح (അതായതു: മറ്റൊരാളെ അനുകരിക്കുന്നവന്റെ വിശ്വാസം ശരിയല്ല)

وَمَا كَانَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٧﴾

37 ഈ ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ (മറ്റാരാലും) കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെടാവതല്ല. പക്ഷേ, അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിൻെറ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ വിശദീകരണവുമത്രെ. അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല; ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (അത്).

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا۟ بِسُورَةٍ مِّثْلِهِۦ وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾

38 അതല്ല, 'അത് അവൻ (നബി) കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കയാണ്' എന്ന് അവർ പറയുന്നുവോ?! പറയുക; 'എന്നാൽ, അതുപോലെയുള്ള ഒരു ''സൂറത്ത്'' [അദ്ധ്യായം] നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ; അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നവരെ (യെല്ലാം) നിങ്ങൾ വിളിച്ചും കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!'

---

37 وَمَا كَانَ ആകുകയില്ല, ആകാവതല്ല. هَذَا الْقُرْآنُ ഈ ഖുർആൻ. أَن يُفْتَرَى കെട്ടിച്ചമക്ക (കെട്ടിയുണ്ടാക്ക) പ്പെടുവാൻ. مِن دُونِ കൂടാതെ. اللهِ അല്ലാഹുവിനെ. وَلَكِن പക്ഷെ എങ്കിലും, എന്നാൽ. تَصْدِيقَ സത്യമാക്കൽ (സത്യസാക്ഷീകരണം) ആണ്. الَّذِي യാതൊന്നിൻെറ, യാതൊന്നിനെ. بَيْنَ يَدَيْهِ അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ള. وَتَفْصِيلَ വിശദീകരണവും. الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ. لاَ رَيْبَ സന്ദേഹ (സംശയ)മേ ഇല്ല. فِيهِ അതിൽ. مِن رَّبِّ റബ്ബിങ്കൽ (രക്ഷിതാവിൽ) നിന്നാണ്. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ. 38 أَمْ يَقُولُونَ അതല്ല (അതോ-അല്ലെങ്കിൽ) അവർ പറയുന്നുവോ. افْتَرَاهُ അതിനെ അവൻ കെട്ടിച്ചമച്ചുവെന്ന്. قُلْ പറയുക. فَأْتُوا എന്നാൽ വരുവിൻ. بِسُورَةٍ ഒരു സൂറത്തും കൊണ്ട്. مِّثْلِهِ അതുപോലെയുള്ള. وَادْعُوا വിളിക്കുക(ക്ഷണിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ. مَنِ اسْتَطَعْتُم നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നവരെ. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ (കൂടാതെ). إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ, സത്യം പറയുന്നവർ.

തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിച്ചും, ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള ഏതാനും പ്രസ്താനവകൾക്കുശേഷം അല്ലാഹു ഖുർആൻെറ അമാനുഷികതയും, സത്യതയും സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ആദ്യം ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അതിൻെറ അമാനുഷികതക്കുള്ള ചില തെളിവുകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ വിശദീകരണവുമാണ് അതെന്ന്. മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള പല വാർത്തകളും, അവയിലെ പ്രധാന തത്വങ്ങളും അതേപടി ഖുർആനിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, സൻമാർഗ്ഗോപദേശങ്ങൾ, തെളിവുകൾ ആദിയായി ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ എന്തെല്ലാം ആവശ്യമാകുന്നുവോ അതെല്ലാം സവിശദം അതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നും തന്നെ സന്ദേഹത്തിനോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ ഇടവുമില്ല. എല്ലാം സത്യസമ്പൂർണ്ണവും ന്യായയുക്തവുമാണുതാനും. അതു ലോകസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നതാകട്ടെ; അക്ഷരജ്ഞാനമോ, വേദഗ്രന്ഥ പരിചയമോ ഇല്ലാത്ത ഒരാളുടെ കൈക്കും. ആ ഗ്ര

ന്ഥം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെന്നും, സൃഷ്ടികളാൽ നിർമ്മിതമല്ലെന്നുമുള്ളതിന് ഇതൊക്കെത്തന്നെ തെളിവാണ്. അതെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരിൽ നിന്നായിരുന്നു ഖുർആനെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അതിൽ ധാരാളം വൈരുദ്ധ്യം കാണേണ്ടതായിരുന്നു. (ولو كان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا – النساء ٨٢)

വസ്തുതകൾ ഇങ്ങിനെയായിരുന്നിട്ടു പിന്നെയും മുഹമ്മദ് (ﷺ) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണ് ഈ ഖുർആൻ എന്ന് അതിൻെറ നിഷേധികൾക്ക് വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതിലെ അദ്ധ്യായം പോലെയുള്ള ഒരദ്ധ്യായമെങ്കിലും അവരൊന്ന് കൊണ്ടുവരട്ടെ, വേണമെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റാരെയും അവരുടെ കഴിവുപോലെ അവർ സഹായത്തിന് കൂട്ടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ-എന്നാലതൊന്നു കാണാമല്ലോ-എന്നു അല്ലാഹു അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൻെറ വചനം തന്നെയാണെന്നും, നബി (ﷺ) യോ മറ്റോ രചിച്ചതല്ലെന്നുമുള്ളതിന് ഏറ്റവും വ്യക്തവും അനിഷേധ്യവുമായ ഒരു തെളിവത്രെ ഈ വെല്ലുവിളി. അറബികൾ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റവും ഉച്ചിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന അക്കാലത്തോ, അതിനുശേഷം ഇന്നിതുവരെയോ ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുവാൻ ആളുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതാകട്ടെ, ഈ തുറയിലുള്ള ഖുർആൻെറ വെല്ലുവിളികളിൽ മൂന്നാമത്തേതും ഏറ്റവും ലഘുവായതുമാണുതാനും. ജിന്നും മനുഷ്യരുമെല്ലാംകൂടി ചേർന്നാലും ഇതുമാതിരി ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടുവരാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് സൂ: ഇസ്റാഉ്: 88ലും, ഖുർആൻ നബി (ﷺ) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതുപോലെ ഒരു പത്തു സൂറത്തുകളെങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ, സാധിക്കുന്നവരെയൊക്കെ അതിനു ക്ഷണിച്ചുംകൊള്ളട്ടെ എന്നു സൂ: ഹൂദു: 13ലും അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആ രണ്ടു വെല്ലുവിളികളും നിലവിലിരിക്കെത്തന്നെയാണ് അതേ മാതിരി ഒരു സൂറത്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ എന്നുള്ള ഈ മൂന്നാമത്തേതും.

ഈ മൂന്നു സൂറത്തുകളും-ഇസ്റാഉം, ഹൂദും, ഈ സൂറത്തും-മക്കീ സൂറത്തുകളാകുന്നു. ഏറ്റവും ലഘുവായ ഈ മൂന്നാമത്തെ വെല്ലുവിളിയാകട്ടെ, മദനീ സൂറത്തായ അൽബഖറഃ 23, 24 വചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും അല്ലാഹു ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തും നിങ്ങൾക്കത് സാധ്യമല്ലെന്ന് അവിടെ അറുത്തുമുറിച്ച് പറയുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. മനസ്സാക്ഷിയും, സത്യബോധവുമുള്ള ഏതൊരു ഹൃദയത്തിനും ഖുർആൻെറ സത്യതയും ദൈവികതയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതിൽപരം തെളിവ് എന്താണുള്ളത്?! അല്ലാഹുവിന് പുറമെയുള്ള ആരുടെ സഹായസഹകരണം വേണമെങ്കിലും സ്വീകരിക്കാമെന്നും, എന്നാലും നിങ്ങൾക്കതിന് കഴിയുകയില്ലെന്നും അർത്ഥശങ്കക്കിടമില്ലാത്തവിധം ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ കഴിയുമോ?! അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

بَلْ كَذَّبُوا۟ بِمَا لَمْ يُحِيطُوا۟ بِعِلْمِهِۦ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُۥ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٣٩﴾

39 എങ്കിലും അവർ യാതൊന്നിൻെറ അറിവിനെ സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടില്ലയോ അതിനെ [സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനെ] അവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അതിൻെറ പുലർച്ച അവർക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടുമില്ലതാനും. അപ്രകാരം, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് (ആ) അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെ ആയെന്ന് നോക്കുക!

وَمِنْهُم مَّن يُؤْمِنُ بِهِۦ وَمِنْهُم مَّن لَّا يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَرَبُّكَ

40 അവരിൽനിന്നും ചിലർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്; അവരിൽനിന്നും ചില

ർ അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുമുണ്ട്. നിൻെറ റബ്ബ്, നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പ റ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.	أَعْلَمُ بِٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

---

39 بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ. كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കി. بِمَا യാതൊന്നിനെ. لَمْ يُحِيطُوا അവ ർ വലയം ചെയ്തിട്ടില്ല (സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടില്ല). بِعِلْمِهِ അതിൻെറ അറിവിനെ. وَلَمَّا يَأْتِهِمْ അവർ ക്കുവന്നിട്ടുമില്ല. تَأْوِيلُهُ അതിൻെറ പുലർച്ച, പൊരുൾ, വ്യഖ്യാനം. كَذَٰلِكَ അതുപോലെ. كَذَّبَ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുളളവർ. فَانظُرْ എന്നിട്ട് നോ ക്കുക. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയി (ഉണ്ടായി) എന്ന്. عَاقِبَةُ കലാശം, പര്യവസാനം, അന്ത്യം. الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ. 40 وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്, അവരിൽ നിന്ന് (ചിലർ). مَّن يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്ന വർ, വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. بِهِ അതിൽ. وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്, അവരിൽ (ചിലർ). مَّن لَّا يُؤْمِنُ വിശ്വ സിക്കാത്തവർ, വിശ്വസിക്കാത്തവരാണ്. بِهِ അതിൽ. وَرَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബാകട്ടെ. أَعْلَمُ ഏറ്റവും (ന ല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണ്. بِالْمُفْسِدِينَ നാശം (കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി.

മേൽകണ്ട പ്രകാരം ഖുർആൻെറ സത്യതയെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധ്യമല്ല. എന്നിരിക്കെ, അവരതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. പക്ഷേ, അതിനെപ്പറ്റി ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാനോ, അതിലെ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ കണ്ണടച്ച് നിഷേധിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. അത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതും, പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ പുലർന്നു കാണുവാൻ അവർ കാത്തിരിക്കുന്നുമി ല്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അതിൻെറ വാച്യവശമോ, ആശയവശമോ ഒന്നും ഗൗനിക്കാതെ-കേ ട്ടമാത്രയിൽ തന്നെ-വ്യാജമാക്കുകയാണവർ ചെയ്തത്. ഇവർ മാത്രമല്ല, ഇവരെപ്പോലെ ഇവ രുടെ മുമ്പുള്ള സമുദായക്കാരും ഇങ്ങിനെ വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് ഇവർക്കും പാഠമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സ ത്യനിഷേധികളുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള സ്ഥിതിയാണ് പ്പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, എല്ലാവരും ഒരേമാതി രിക്കാരല്ല. ചിലരൊക്കെ ഖുർആൻെറ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി അതിൽ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു ണ്ടുതാനും. വിശ്വസിക്കാതെ, കുഴപ്പത്തിനും നാശത്തിനും ഒരുമ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗക്കാരും അ വരിലുണ്ട്. ഇവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന് നന്നായറിയാം. അവരുടെമേൽ അവൻ തക്ക നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ താൽ പര്യം.

വിഭാഗം-5

41 അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്ന പക്ഷം, നീ പറയുക: 'എനിക്ക് എൻെറ കർമ്മം; നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമ്മവും. ഞാ ൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ മുക്തരാണ്; നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തിൽനിന്ന് ഞാനും മുക്തനാകുന്നു.'	وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنتُم بَرِيٓـُٔونَ مِمَّآ أَعْمَلُ وَأَنَا۠ بَرِيٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾
42 അവരിൽനിന്നും ചിലർ, നിന്നിലേക്ക് ചെവികൊടുക്കുന്നവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ബധിരൻമാരെ-അവർബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ഗ്രഹി)ക്കാതായിരുന്നാലും-നീ കേ	وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا۟ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

ൾപ്പിക്കുമോ?!

43 അവരിൽനിന്നും ചിലർ, നിന്നിലേക്ക് നോക്കുന്നവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ, അന്ധൻമാരെ-അവർ കണ്ടറിയാതിരുന്നാലും- നീ വഴി കാട്ടുമോ?!	وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تَهْدِى ٱلْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا۟ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾
44 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, മനുഷ്യരോട് ഒട്ടും (തന്നെ) അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല; എങ്കിലും, മനുഷ്യർ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.	إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظْلِمُ ٱلنَّاسَ شَيْـًٔا وَلَـٰكِنَّ ٱلنَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

---

41 وَإِن كَذَّبُوكَ അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നപക്ഷം. فَقُل നീ പറയുക. لِّي عَمَلِي എനിക്ക് എൻെറ പ്രവൃത്തി (കർമ്മം). وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കും (ഉണ്ടായിരിക്കും). عَمَلُكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി (കർമ്മം). أَنتُمْ നിങ്ങൾ. بَرِيئُونَ മുക്തരാണ്, നിരപരാധി (നിരുത്തരവാദി)കളാണ്. مِمَّا أَعْمَلُ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന്. وَأَنَا بَرِيءٌ ഞാനും മുക്തനാണ്, നിരപരാധിയാണ്. مِّمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന്,. 42 وَمِنهُم അവരിലുണ്ട്, അവരിൽനിന്ന് (ചിലർ). مَّن يَسْتَمِعُونَ ചെവി കൊടുക്കുന്ന (ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന) വർ. إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്. أَفَأَنتَ എന്നാൽ നീയോ. تُسْمِعُ കേൾപ്പിക്കു(മോ). الصُّمَّ ബധിരന്മാരെ, കാത് കേൾക്കാത്തവരെ. وَلَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നാലും. لاَ يَعْقِلُونَ അവർ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കാതെ, ഗ്രഹിക്കാതെ. 43 وَمِنهُم അവരിലുണ്ട്, അവരിൽ (ചിലർ). مَّن يَنظُرُ നോക്കുന്നവർ, നോക്കുന്നവരുണ്ട്. إِلَيْكَ നിൻെറ നേരെ, നിന്നിലേക്ക്. أَفَأَنتَ എന്നാൽ നീയോ. تَهْدِي വഴികാട്ടു(മോ). الْعُمْيَ അന്ധൻമാരെ, കാഴ്ചയില്ലാത്തവരെ. وَلَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നാലും. لاَ يُبْصِرُونَ അവർ കാണുന്നില്ല കാണാത്ത (വർ). 44 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَظْلِمُ അക്രമം ചെയ്കയില്ല. النَّاسَ മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യരോട്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. وَلَكِنَّ النَّاسَ എങ്കിലും മനുഷ്യർ. أَنفُسَهُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് (ആത്മാക്കളോട്-ദേഹങ്ങളോട്). يَظْلِمُونَ അവർ അക്രമം ചെയ്യുന്നു..

മേൽകണ്ടതുപോലെ, ആ സത്യനിഷേധികളുടെ നിഷേധത്തിനും അവിശ്വാസത്തിനും നീതീകരണമൊന്നുമില്ല. അവരെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പാടുപെട്ടിട്ടു കാര്യമില്ല. നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക, നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം എനിക്കോ, എൻെറ ഉത്തരവാദിത്വം നിങ്ങൾക്കോ ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞ് അവരിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുകയേ വേണ്ടൂ. അവരിൽപെട്ട ചിലർ നീ പറയുന്നതും ഓതിക്കേൾപിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുന്നത് കാണാം. ചിലർ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാനെന്നപോലെ മുഖത്തു നോക്കിയിരിക്കുന്നതും കാണാം. എന്നാൽ, അവരൊന്നും ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാനോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാനോ വേണ്ടിയല്ല അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, അവർ കേൾവിയും കാഴ്ചയുമുള്ളവരാണെങ്കിലും ബധിരൻമാരുടെയും, അന്ധൻമരുടെയും സ്ഥിതിയാണ് അവർക്കുള്ളത്. ബധിരൻമാരെ കേൾപിച്ചും, അന്ധർമാർക്ക് വഴികാട്ടിയും നേർവഴിക്കാക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവരെപ്പറ്റി അവഗണിച്ചുകൊള്ളുക. ഇപ്രകാരം നബി (ﷺ) യെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകാണ്.

45 പകലിൽനിന്നും ഒരു നാഴിക(സമയം) അല്ലാതെ അവർ (മുമ്പ്) കഴിഞ്ഞു കൂടി	وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوٓا۟ إِلَّا سَاعَةً مِّنَ ٱلنَّهَارِ

يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱللَّهِ وَمَا كَانُوا۟ مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

യിട്ടില്ലെന്നോണം അവരെ അവൻ (അല്ലാഹു) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം: അവർ തങ്ങൾക്കിടയിൽ അന്യോന്യം അറിയുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ വ്യാജമാക്കിയവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി; അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരായിരുന്നുമില്ല.

---

45 وَيَوْمَ ദിവസം. يَحْشُرُهُمْ അവൻ അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന. كَأَن എന്ന പോലെ, എന്നോണം. لَّمْ يَلْبَثُوا അവർ താമസിച്ചി (കഴിഞ്ഞു കൂടിയിട്ടി)ല്ല. إلاَّ سَاعَةً ഒരു നാഴികയല്ലാതെ. مِّنَ النَّهَارِ പകലിൽനിന്നുള്ള. يَتَعَارَفُونَ അവർ അന്യോന്യം അറിയും, പരിചയപ്പെടും. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. قَدْ خَسِرَ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, നഷ്ടമടഞ്ഞുപോയി. الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവർ. بِلِقَاءِ اللهِ അല്ലാഹുവുമായി കാണുന്നതിനെ. وَمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നുമില്ല. مُهْتَدِينَ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ..

മഹ്ശർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ, അന്നത്തെ അതിഗൗരവങ്ങളായ സ്ഥിതിഗതികളും, പാരത്രിക ജീവിതത്തിൻെറ അന്ത്യമില്ലായ്മയും കണ്ടറിയുമ്പോൾ, അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്ക് മുമ്പ് തങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയതെല്ലാം അങ്ങേഅറ്റം നിസ്സാരമായി അനുഭവപ്പെടും. ഇതിനുമുമ്പ് ഭൂമിയിൽ ആകെ ഒരു നാഴിക നേരമേ തങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നു തോന്നും. മുമ്പ് അന്യോന്യം പരിചയമുണ്ടായിരുന്നവർ തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾ വേർപെട്ടിട്ട് അധികകാലമൊന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം അന്യോന്യം തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യും. ഇഹത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ പരലോക ജീവിതത്തെയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നതിനെയും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ മുഴുവനും ഈ അവസരത്തിൽ രക്ഷാമാർഗ്ഗമില്ലാതെ നഷ്ടത്തിലും കഷ്ടത്തിലും അകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കും.

ഖിയാമത്തുനാളിലെ അതിഭയങ്കരങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളും, അവമൂലം ഏർപ്പെടുന്ന അങ്കലാപ്പും കാരണമായി, അതിന്മുമ്പ് ഈ ഭൂമിയിൽ-മരണം വരെയും, മരണം മുതൽ പുനരുത്ഥാനം വരെയുമുള്ള കാലത്തു-വളരെകുറഞ്ഞ സമയം മാത്രമേ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുള്ളുവെന്നുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ ഈ തോന്നലിനെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻ വ്യക്താക്കിയിട്ടുണ്ട്. (ത്വാഹാ: 103; റൂം: 55; അഹ്ഖാഫ്: 35; നാസിആത്ത്: 46 മുതലായവ നോക്കുക.) ഈ വചനങ്ങളത്രയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ചില ആധുനികാശയക്കാർ മരണപ്പെട്ടവർക്ക് ഖബ്റുകളിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് വന്നിട്ടുള്ള ഹദീസുകളെയെല്ലാം നിഷേധിക്കുകയും, പരിഹാസപൂർവ്വം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം. അവർ അൽപസമയമല്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ലെന്ന് അവർക്ക് തോന്നുവാൻ കാരണം, അവർ ഖബ്റുകളിൽ ഒന്നും അറിയാതെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നത് കൊണ്ടാണെന്നും മറ്റുമാണ് അവരുടെ സമർത്ഥനം. ഇത് തികച്ചും വാസ്തവവിരുദ്ധവും ഖുർആൻെറ വാക്കുകൾക്കും ഹദീസുകൾക്കും എതിരുമാണ്. കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കാൻ സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻെറ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ ٱللَّهُ شَهِيدٌ

46 (ഒരുപക്ഷേ,) അവരെ നാം താക്കീത് നൽകിവരുന്നതിൽ ചിലത് നാം നിനക്ക് കാണിച്ചുതരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ[നിൻെറ ആത്മാവിനെ]നാം പിടിച്ചെടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, എന്നാ

عَلَىٰ مَا يَفۡعَلُونَ ﴿٤٦﴾

ൽ നമ്മിലേക്കു തന്നെയായിരിക്കും അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്. പിന്നെ, അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സാക്ഷിയായിരിക്കും [അപ്പോൾ അവൻ വേണ്ടത് ചെയ്തുകൊള്ളും.]

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ۖ فَإِذَا جَآءَ رَسُولُهُمۡ قُضِيَ بَيۡنَهُم بِٱلۡقِسۡطِ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ﴿٤٧﴾

47 എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനുമുണ്ടായിരിക്കും ഒരു റസൂൽ. അങ്ങനെ, അവരുടെ റസൂൽ (അവർക്ക്) വന്നാൽ, അവർക്കിടയിൽ നീതി മുറയനുസരിച്ച് (കാര്യം) തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതാണ്; അവരാകട്ടെ, അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലതാനും.

---

46 وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ (ഒരുപക്ഷെ-വല്ലപ്പോഴും) നിനക്ക് നാം കാണിച്ചു തരുന്ന പകഷം. بَعْضَ ചിലത്. الَّذِي نَعِدُهُمْ അവരോട് നാം വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യുന്ന. أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്ന (മുഴുവനുമായെടുക്കുന്ന) പക്ഷം. فَإِلَيْنَا എന്നാൽ നമ്മിലേക്കാണ്. مَرْجِعُهُمْ അവരുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവ്. ثُمَّ اللهُ പിന്നെ അല്ലാഹു. شَهِيدٌ സാക്ഷിയാണ്. عَلَى مَا يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുന്നതിന്. 47 وَلِكُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ട്. رَّسُولٌ ഒരു (ഓരോ) റസൂൽ. فَإِذَا جَاءَ എന്നിട്ട് (അങ്ങിനെ) വന്നാൽ. رَسُولُهُمْ അവരുടെ റസൂൽ. قُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടും. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. بِالْقِسْطِ നീതിമുറയനുസരിച്ച്. وَهُمْ അവർ. لاَ يُظْلَمُونَ അക്രമിക്ക(അനീതി ചെയ്യ) പ്പെടുകയില്ല..

സാരം: ഈ സത്യനിഷേധികളെ താക്കീതുചെയ്തുവരുന്ന ശിക്ഷകളിൽ-കൊല, പരാജയം, അപമാനം തുടങ്ങിയവയിൽ-ചിലത് ഒരുപക്ഷെ, നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തു തന്നെ സംഭവിക്കുകയും, നബി (ﷺ) ക്ക് അതു കാണുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അതിന് മുമ്പുതന്നെ അതൊന്നും കാണുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം നേരത്തേതന്നെ നബി (ﷺ) സ്വർഗ്ഗം പൂകിയെന്നും വരാം. രണ്ടിൽ ഏതു സംഭവിച്ചാലും അവർ മടങ്ങിഎത്തുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കായിരിക്കും. അവർ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അവൻ കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, അവരുടെ മേൽ എടുക്കേണ്ടുന്ന നടപടി അവൻ എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഓരോ സുദായത്തെയും മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്വാൻ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം റസൂലുകളെ അയക്കാറുണ്ട്. റസൂലുകളെ അയക്കാതെ ആരുടെ മേലും ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കാറില്ല. (وما كنا معذبين حتى نبعث رسولا) റസൂലുകൾ വന്ന് പ്രബോധനംനടത്തുകയും തെളിവുകൾ നൽകുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീട് നീതിയും ന്യായവും അനുസരിച്ച് നിഷേധികളുടെ മേൽ നടപടിസ്വീകരിക്കുക പതിവാണ്. റസൂലുകളും സത്യവിശ്വാസികളും വിജയിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ, നിഷേധികളോട്-അവർ നിഷേധികളാണെന്നുവെച്ച്-യാതൊരു അനീതിയും അല്ലാഹു ചെയ്കയില്ലതാനും.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٤٨﴾

48 അവർ[അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: ''എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദത്തം (നിറവേറൽ)-നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ?!''

49 പറയുക: ''എന്‍റെ സ്വന്തത്തിന് (തന്നെ) ഒരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഒരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഞാന്‍ അധീനമാക്കുന്നില്ല, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ. എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ഒരു അവധി. അവരുടെ അവധി വന്നാല്‍, അപ്പോള്‍ അവര്‍ ഒരു നാഴിക (സമയം) പിന്നോട്ട് പോകുകയാകട്ടെ, മുന്നോട്ട് പോകുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല.''	قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي ضَرّٗا وَلَا نَفۡعًا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۗ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌۚ إِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ فَلَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ ﴿٤٩﴾
50 പറയുക: ''കണ്ടുവോ(-നിങ്ങളൊന്ന് പറയുവിന്‍): രാത്രി സമയത്തോ, പകലിലോ അവന്‍റെ ശിക്ഷ നിങ്ങള്‍ക്ക് വന്നെത്തിയെങ്കില്‍, അതില്‍ നിന്ന് ഏതൊന്നിനായിരിക്കും (ഈ) കുറ്റവാളികള്‍ ധൃതികാണിക്കുക?!	قُلۡ أَرَءَيۡتُمۡ إِنۡ أَتَىٰكُمۡ عَذَابُهُۥ بَيَٰتًا أَوۡ نَهَارٗا مَّاذَا يَسۡتَعۡجِلُ مِنۡهُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ﴿٥٠﴾
51 ''അത് സംഭവിച്ചാല്‍ പിന്നീടാണോ നിങ്ങളതില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നത്?! ''ഇപ്പോഴോ (വിശ്വസിക്കുന്നത്)? നിങ്ങള്‍ ഇതിന് [ഈ ശിക്ഷക്ക്] ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ''(എന്നായിരിക്കും അപ്പോള്‍ പറയപ്പെടുക.)	أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنتُم بِهِۦٓۚ ءَآلۡـَٰٔنَ وَقَدۡ كُنتُم بِهِۦ تَسۡتَعۡجِلُونَ ﴿٥١﴾
52 പിന്നീട്, അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചവരോട് പറയപ്പെടും: ''നിങ്ങള്‍ ശാശ്വത ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍! നിങ്ങള്‍ (പ്രവര്‍ത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ നിങ്ങള്‍ക്കു പ്രതിഫലം നല്‍കപ്പെടുമോ?!''	ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُواْ ذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡخُلۡدِ هَلۡ تُجۡزَوۡنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ ﴿٥٢﴾

---

48 وَيَقُولُونَ അവര്‍ പറയും, പറയുന്നു.. مَتَى എപ്പോഴാണ്. هَذَا الْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദത്തം. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കില്‍. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവര്‍.. 49 قُلْ പറയുക. لاَّ أَمْلِكُ ഞാന്‍ അധീനമാക്കുന്നില്ല (എനിക്ക് കഴിവില്ല). لِنَفْسِي എന്‍റെ സ്വന്തത്തിന്. ضَرًّا ഒരു ഉപദ്രവം. وَلاَ نَفْعًا ഒരു ഉപകാരവുമില്ല. إِلاَّ مَا شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ. الله അല്ലാഹു. لِكُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ട്. أَجَلٌ ഒരു അവധി. إِذَا جَاءَ വന്നാല്‍. أَجَلُهُمْ അവരുടെ അവധി. فَلاَ يَسْتَأْخِرُونَ അപ്പോള്‍ അവര്‍ പിന്തിപ്പോകയില്ല, പിന്നോട്ടാകുകയില്ല. سَاعَةً ഒരു നാഴികയും. وَلاَ يَسْتَقْدِمُونَ അവര്‍ മുന്തിപ്പോകുകയുമില്ല, മുന്നോട്ടുമാകയില്ല.. 50 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങള്‍ കണ്ടുവോ (പറയുവിന്‍). إِنْ أَتَاكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് വന്നെങ്കില്‍. عَذَابُهُ അവന്‍റെ ശിക്ഷ. بَيَاتًا രാത്രി സമയത്ത്. أَوْ نَهَارًا അല്ലെങ്കില്‍ പകലില്‍. مَّاذَا എന്തൊന്നാണ്, ഏതിനാണ്. يَسْتَعْجِلُ ധൃതികൂട്ടുന്നത്, ബദ്ധപ്പെടുന്നത്. مِنْهُ അതില്‍ നിന്ന്. الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികള്‍.. 51 أَثُمَّ പിന്നെയോ. إِذَا مَا وَقَعَ അത് സംഭവിച്ചാല്‍, അതുണ്ടാകുമ്പോള്‍. آمَنتُم بِهِ അതില്‍ നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുന്നത്. آلآنَ ഇപ്പോഴോ, ഇന്നേരമോ. وَقَدْ كُنتُم നിങ്ങളായിരിക്കെ, നിങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ. بِهِ അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി. تَسْتَعْجِلُونَ നിങ്ങള്‍ ധൃതികൂട്ടും.. 52 ثُمَّ قِيلَ പിന്നെ പറയപ്പെടും. لِلَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവരോട്. ذُوقُوا നിങ്ങള ആസ്വദിക്കുവിന്‍. عَذَابَ ശിക്ഷയെ. الْخُلْدِ ശാശ്വതത്തിന്‍റെ സ്ഥിരതയുടെ. هَلْ تُجْزَوْنَ നിങ്ങള്‍ക്ക് പ്രതിഫലം നല്‍കപ്പെടുമോ. إِلاَّ بِمَا യാതൊന്നിനല്ലാതെ. كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നു. تَكْسِبُونَ നിങ്ങള്‍ സമ്പാദിക്കും,

പ്രവർത്തിച്ചുവെക്കും.

സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് രക്ഷയും വിജയവും ലഭിക്കും. അവിശ്വാസികൾക്ക് ശിക്ഷയും പരാജയവും അനുഭവപ്പെടും എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ; അതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കാത്തത്? എപ്പോഴായിരിക്കും അതുണ്ടാവുക? എന്നിങ്ങിനെ അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിച്ചു പറയാറുള്ളതിന് എങ്ങിനെ മറുപടി പറയേണമെന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്ക് പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ ഇങ്ങിനെവിവരിക്കാം :-

(1) മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ, എന്റെ സ്വന്തം കാര്യത്തിൽപോലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ സംഭവിക്കുമെന്നേ എനിക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കൂ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനപ്പുറം വല്ല ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കുവാനോ, അതു തടുക്കുവാനോ, വല്ല ഉപകാരവും ചെയ്വാനോ, അത് ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനോ എനിക്കു കഴിവില്ല. അവൻ നൽകിയതു അനുഭവിക്കുകയും, അവൻ അറിയിച്ചത് അറിയുകയും മാത്രമേ എനിക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളു. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് ആവാഗ്ദത്തങ്ങളൊക്കെ ഇന്നപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്ന് ഞാൻ അറിയുക?! (2) എന്നാൽ ഒരു വാസ്തവം നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം: ഓരോ സമുദായത്തിനും-അതു ഇന്നപ്പോൾ നശിക്കും അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നൊക്കെ-അല്ലാഹു ഒരു നിശ്ചയവും അവധിയും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു അതേപോലെത്തന്നെ സംഭവിക്കും, അതിൽ ഒരു നിമിഷംപോലും ഏറ്റക്കുറവ് സംഭവിക്കുകയില്ല. (3) ആ ശിക്ഷ ഒരുപക്ഷേ വല്ല രാത്രിയിലോ പകലിലോ പെട്ടെന്നാവാം സംഭവിക്കുന്നത്. ഒന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ വയ്യ. എന്നാൽ, അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ ധൃതിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പാപികളാരെങ്കിലും അപ്പോൾ ധൃതികൂട്ടുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുമോ?! ധൃതുക്കൂട്ടുമെങ്കിൽ ഏതു ശിക്ഷക്കായിരിക്കും ധൃതിക്കൂട്ടുക?! അതെ, ഈ ധൃതിക്കൂട്ടലൊന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്ന് അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമാകും. (4) അതു സംഭവിക്കുന്നത് എപ്പോഴായാലും അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കാമെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ ഭാവം? എങ്കിൽ അത് പ്രയോജനപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരോട്: 'ഈ ശിക്ഷക്കു തിരക്ക് കൂട്ടിയിരുന്നവരാണല്ലോ നിങ്ങൾ, എന്നിട്ട് ഇപ്പോഴാണോ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നത്?! ഈ വിശ്വാസം സ്വീകാര്യമല്ല'. എന്നായിരിക്കും പറയപ്പെടുക. അപ്പോഴത്തെ ആ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന വിധിയും കൂടിയായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അത് നിങ്ങളുടെ കർമ്മഫലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലതാനും.

۞ وَيَسْتَنۢبِـُٔونَكَ أَحَقٌّ هُوَ ۖ قُلْ إِى وَرَبِّىٓ إِنَّهُۥ لَحَقٌّ ۖ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾

53 (നബിയേ) നിന്നോടവർ വർത്തമാനമന്വേഷിക്കുന്നു: യഥാർത്ഥമാണോ അത്? എന്ന്! പറയുക: ''ഓ! എന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണു (സത്യം)! നിശ്ചയമായും അത് യഥാർത്ഥം തന്നെ! നിങ്ങൾ (പിടിയിൽപെടാതെ) അശക്തരാക്കുന്നവരല്ല താനും.''

---

53 وَيَسْتَنبِئُونَكَ അവർ നിന്നോട് വർത്തമാനം (വിവരം) തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു. أَحَقٌّ യഥാർത്ഥം (സത്യം) ആണോ. هُوَ അത്. قُلْ പറയുക. إِي ഓ, അതെ, ഉവ്വ്. وَرَبِّي എന്റെ റബ്ബ്

തന്നെ സത്യം. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَحَقٌّ യഥാർത്ഥം തന്നെ. وَمَا أَنتُم നിങ്ങളല്ല താനും. بِمُعْجِزِينَ അശക്തമാക്കുന്നവർ, പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവർ..

മനുഷ്യൻ മരിച്ചു മണ്ണായിട്ടും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും, മുൻ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും, അതനുസരിച്ച് രക്ഷാശിക്ഷകൾക്ക് വിധേയനാകും എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണോ? അതല്ല കേവലം തമാശയോ? സത്യനിഷേധികളുടെ ഇത്തരം ചോദ്യത്തിന് ഇപ്രകാരം മറുപടി പറയണമെന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നു: ‘‘ഓ! സംശയിക്കേണ്ട! എൻെറ റബ്ബിനെത്തന്നെ സത്യം! അക്ഷരംപ്രതി ശരിയാണത്. നിങ്ങൾ മണ്ണായി നശിച്ചാലും അല്ലാഹുവിൻെറ പിടിയിൽ അകപ്പെടാതെ അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തിരക്ഷപ്പെടുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചേക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതേണ്ടാ.’’

وربى (എൻെറ റബ്ബിനെത്തന്നെ സത്യം!) എന്നിത്രയും ശക്തിയായ സ്വരത്തിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവിശ്വാസികളോട് മറുപടി പറയുവാൻ നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്ന മൂന്നു സ്ഥലമാണ് ഖുർആനിൽ ആകെയുള്ളത്. ഒന്ന് ഇതുതന്നെ. മറ്റൊന്ന്: അന്ത്യ സമയം വന്നെത്തുകയില്ലെന്ന് പറയുന്നവരോട് ....بلى وربى لتأتينكم (ഇല്ലാതേ! എൻെറ റബ്ബ് തന്നെയാണ്! അത് നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.) എന്ന് പറയുവാൻ സൂറത്തു സബഉ്: 3ൽ കൽപിച്ചതാകുന്നു. മൂന്നാമത്തേതു: മരണാനന്തരം ജനങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയല്ലെന്ന് ജൽപിക്കുന്നവരോട് بل وربى لتبعثن (ഇല്ലാതേ! എൻെറ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ് ! തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും) എന്നു പറയുവാൻ സൂ: തഗാബുൻ :7ൽ കൽപിച്ചതുമാകുന്നു. നിഷേധികൾ അവരുടെ നിഷേധവേളയിൽ ഉപയോഗിച്ച അതേ വാക്കുകളെത്തന്നെയാണ് ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് പ്രസ്താവ്യമത്രെ. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും, പരലോക ജീവിതത്തേയും നിഷേധിക്കുന്നതിൻെറ ഗൗരവത്തെയും, അതിൽ അവരോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള അതികഠിനമായ അമർഷത്തെയുമാണിത് കാണിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-6

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي ٱلْأَرْضِ لَٱفْتَدَتْ بِهِۦ ۗ وَأَسَرُّوا۟ ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ۖ وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْقِسْطِ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

54 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിക്കും ഭൂമിയിലുള്ളത് (മുഴുവൻ) ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അത് അതിനെ തെണ്ടം കൊടു(ത്ത് മോചനത്തിന് ശ്രമി)ക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ശിക്ഷയെ കാണുമ്പോൾ അവർ ഖേദം മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്കിടയിൽ നീതിമുറയനുസരിച്ച് തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അവരാകട്ടെ, അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

---

54 وَلَوْأَنَّ ആയിരു (ഉണ്ടായിരു)ന്നെങ്കിൽ. لِكُلِّ نَفْسٍ എല്ലാ ആൾക്കും, വ്യക്തിക്കും. ظَلَمَتْ അക്രമം ചെയ്ത. مَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളത്. لَافْتَدَتْ അതു തെണ്ടം കൊടുക്കുക (മോചനത്തിന് പ്രായശ്ചിത്തം നൽകുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. بِهِ അതിനെ, അതുകൊണ്ട്. وَأَسَرُّوا അവർ രഹസ്യമാക്കി (മറച്ചു)വെക്കുകയും ചെയ്യും. النَّدَامَةَ ഖേദത്തെ. لَمَّا رَأَوُا അവർ കാണു

മ്പോൾ, കണ്ട അവസരത്തിൽ. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. وَقُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. بَيْنَهُم അവർക്കിടയിൽ. بِالْقِسْطِ നീതിമുറപ്രകാരം. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لاَ يُظْلَمُونَ അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല..

തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷാവകുപ്പുകൾ കൺമുമ്പിൽ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന അക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് ലജ്ജയും അപമാനവും അനുഭവപ്പെടും. അതുകൊണ്ട് അപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഖേദം കഴിയുന്നത്ര മറച്ചുപിടിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കും എന്നു താൽപര്യം. പക്ഷേ, അതിനുശേഷം ഖേദവും വ്യസനവും ഒതുക്കിവെക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവർ പരസ്യമായിത്തന്നെ സങ്കടം വിളിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വേറെ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്........... يا حسرتا على ما فرطت (ഹാ ! സങ്കടമേ! അല്ലാഹുവിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ വീഴ്ചവരുത്തിയല്ലോ! ഞാൻ കളിയാക്കുന്നവനായിപ്പോയല്ലോ!) എന്നൊക്കെ അവർ പറയുമെന്ന് സൂ: സുമർ: 56 ൽ കാണാം. .... ربنا غلبت علينا شقوتنا (റബ്ബേ! ഞങ്ങളുടെ ദൌർഭാഗ്യം ഞങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞുപോയി. ഞങ്ങൾവഴി പിഴച്ച ആളുകളായിത്തീർന്നു!) എന്നും മറ്റും പറയുമെന്ന് സൂ: മുഅ്മിനൂർ: 106. 107 വചനങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ أَلَآ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

55 അല്ലാ! (-അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത് (ഒക്കെ) അല്ലാഹുവിൻേറതാകുന്നു. അല്ലാ! (-അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾

56 അവൻ, ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവങ്കലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَآءٌ لِّمَا فِى ٱلصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

57 ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശവും, നെഞ്ചുകളിലുള്ളതിന് [ഹൃദയരോഗങ്ങൾക്ക്] ശമനവും വന്നിട്ടുണ്ട്; സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും (വന്നിട്ടുണ്ട്).

قُلْ بِفَضْلِ ٱللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِۦ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا۟ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

58 പറയുക: ''അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവ് (അഥവാ അനുഗ്രഹം) കൊണ്ടും, അവന്റെ കാരുണ്യം കൊണ്ടുമത്രെ (അത്) -അതുകൊണ്ടു തന്നെ-അവർ ആഹ്ളാദിക്കട്ടെ! അത്, അവർ ശേഖരിച്ചു (സമ്പാദിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ (ഒക്കെ) ഉത്തമമാകുന്നു.

---

55 أَلاَ അല്ലാ, അല്ലേ (അറിയുക). إِنَّ لِلَّهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുളളത്. وَالأَرْضِ ഭൂമിയിലും. أَلاَ അല്ലാ(അറിയുക). إِنَّ وَعْدَ നിശ്ചയമായും വാഗ്ദത്തം. الله അല്ലാഹുവിന്റെ. حَقٌّ യഥാർത്ഥമാകുന്നു. وَلَكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷേ. أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധി

കവും. لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല. 56 هُوَ يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു, അവനത്രെ ജീവിപ്പിക്കുന്നത്. وَيُمِيتُ മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്ക് തന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.. 57 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. قَدْ جَاءَتْكُم നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. مَّوْعِظَةٌ സദുപദേശം. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. وَشِفَاءٌ ശമനവും ആശ്വാസവും. لِّمَا فِي الصُّدُورِ നെഞ്ചു (ഹൃദയം)കളിലുളളതിന്. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനവും, നേർമാർഗ്ഗവും. وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും. لِّلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.. 58 قُلْ പറയുക. بِفَضْلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ദയവും(അനുഗ്രഹം) കൊണ്ട്. وَبِرَحْمَتِهِ അവൻെറ കാരുണ്യം കൊണ്ടും. فَبِذَلِكَ അതുകൊണ്ട് തന്നെ. فَلْيَفْرَحُوا എന്നാലവർ സന്തോഷിച്ച് (ആഹ്ളാദം കൊളളട്ടെ). هُوَ خَيْرٌ അത് ഗുണകരമാണ്, ഉത്തമമാണ്. مِّمَّا يَجْمَعُونَ അവർ ഒരുമിച്ച് (ശേഖരിച്ച്) കൂട്ടുന്നതിനേക്കാൾ..

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് ആകമാനം സദുപദേശമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. അജ്ഞത, അന്ധവിശ്വാസം, കാപട്യം, സംശയം ആദിയായ മനോരോഗങ്ങൾക്ക് അത് ശമനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കാകട്ടെ, അത് മാർഗ്ഗദർശനവും കാരുണ്യവുമാകുന്നു. അതവരെ നേർവഴിക്കു നയിക്കും. അവരുടെ ഭാവിജീവിതത്തിനും, ശാശ്വതസൗഭാഗ്യത്തിന്നും അത് കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക് അത് പ്രയോജനം ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവർക്കെതിരെയുള്ള തെളിവുകൂടിയായിരിക്കും അത്. അങ്ങനെ, അതവർക്ക് കൂടുതൽ നഷ്ടമായിട്ടാണ് കലാശിക്കുക. وننزل من القرآن ما هو شفاء ... خسارا (സാരം: ഖുർആൻ മുഖേന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് രോഗശമനവും കാരുണ്യവുമായുള്ളതിനെ നാം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അക്രമികൾക്ക് അത് നഷ്ടത്തെയല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല.) (17: 82.)

ഐഹികജീവിതത്തിൽ വെച്ച് മനുഷ്യന് നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള ഏതൊരു നേട്ടത്തെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠവും ഉത്തമവുമാണ് ഈ ഖുർആനും, അതുവഴി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും കാരുണ്യവും. അതുകൊണ്ട് അതിലാണ് മനുഷ്യൻ സന്തോഷം കൊള്ളേണ്ടതും, അതിനാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതും. ഐഹികനേട്ടങ്ങൾ-അവ എത്രതന്നെ ഉയർന്നതും വർദ്ധിച്ചുതുമാണെങ്കിലും-മരണത്തോടെ അതു അവസാനിക്കുമല്ലോ. ഖുർആൻ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളാകട്ടെ, ഈ ലോകത്തും പരലോകത്തും ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

قُلْ أَرَءَيْتُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَٰلًا قُلْ ءَآللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى ٱللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾

59 പറയുക: ''നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, ആഹാരമായി അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുളളത്? എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ അതിൽനിന്നും (ചിലത്) നിഷിദ്ധവും, (ചിലത്) അനുവദനീയവുമാക്കിയിരിക്കുന്നു?'' പറയുക: ''അല്ലാഹുവാണോ നങ്ങൾക്ക് (അതിന്)അനുവാദം നൽകിയത്; അതല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുകയാണോ? (പറയുവിൻ-കേൾക്കട്ടെ)!.

وَمَا ظَنُّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ

60 അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരുടെ വിചാരം ഖിയാമത്തു നാളിൽ എന്തായിരിക്കും?! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു, മനുഷ്യരുടെ പേരിൽ ദയവ് (അഥവാഅനുഗ്രഹം)ഉള്ളവൻ ത

ന്നെ എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.	وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾

---

59 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتُم നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയൂ). مَّا أَنزَلَ ഇറക്കിയതിനെ. اللَّهُ അല്ലാഹു. لَكُم നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി. مِّن رِّزْقٍ ആഹാരമായിട്ട്, ഉപജീവിനത്തിൽ നിന്നും. فَجَعَلْتُم എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ആക്കി. مِّنْهُ അതിൽ നിന്ന് (ചിലത്). حَرَامًا നിഷിദ്ധം. وَحَلَالًا അനുവദനീയവും. قُلْ പറയുക. آللَّهُ അല്ലാഹുവാണോ. أَذِنَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് അനുവാദം (സമ്മതം) തന്നത്. أَمْ عَلَى اللَّهِ അതല്ല അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ. تَفْتَرُونَ നിങ്ങൾ കെട്ടിപ്പറയുന്നുവോ.. 60 وَمَا ظَنُّ എന്താണ് വിചാരം, ധാരണയെന്താണ്. الَّذِينَ يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരുടെ. عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. الْكَذِبَ വ്യാജം, കളവ്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ, നാളിനെപ്പറ്റി. إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَذُو فَضْلٍ ദയവ് (അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവൻ തന്നെ. عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ മേൽ. وَلَٰكِنَّ എങ്കിലും. أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികവും. لَا يَشْكُرُونَ നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.

മനുഷ്യർക്ക് ഉപജീവനത്തിനായി ധാരാളം ജീവികളും സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും, അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹം വേണ്ടതുപോലെ ആസ്വദിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ, അവയിൽ ചിലത് മതദൃഷ്ട്യാ നിഷിദ്ധമാക്കിയും, ചിലത് അനുവദനീയമാക്കിയും തരം തിരിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ഈ തരംതിരിക്കലിനുള്ള സമ്മതം നിങ്ങൾക്ക് എവിടെനിന്ന് കിട്ടി? അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും ദാതാവുമായ അല്ലാഹു അതിന് അനുവാദം നൽകിയിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ വ്യാജം മാത്രമാണത്. അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ നിയമം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്ക് ഖിയാമത്തുനാളിൽ നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകൾ അതിഭയങ്കരവും, അവരുടെ വിഭാവനത്തിനും ധാരണക്കും അതീതവുമായിരിക്കുമെന്ന് അവർ ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നു അവരെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് ആഹാരത്തിനായി ധാരാളക്കണക്കിൽ വിഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതു അവന് അവരോടുള്ള ദയാദാക്ഷിണ്യംകൊണ്ടാണ്. അതിനു നന്ദി കാണിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. പക്ഷേ, മിക്ക ആളുകളും-ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുതരത്തിൽ-നന്ദിയില്ലാത്തവരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ആ നന്ദികേടിൽ നിന്നാണ് ഇത്തരം പ്രവണതകൾ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത് എന്നൊക്കെയാണ് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിലടങ്ങിയ സൂചന.

വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിലും മറ്റുമായി ചിലതരം ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെയും, കൃഷി വിഭവങ്ങളെയും മുശ്രിക്കുകൾ നിഷിദ്ധമാക്കി വെച്ചിരുന്നതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. ഈ വിഷയകമായി സൂ: മാഇദ: 106 അൻആം: 136, 138, 139; മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മുമ്പ് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവും, അവൻെറ റസൂലും നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ എന്തെങ്കിലും ന്യായം പറഞ്ഞു മതത്തിൽ നിഷിദ്ധമാക്കുന്നവരെല്ലാം ഈ ആക്ഷേപത്തിന് വിധേയർ തന്നെ. അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുന്നത് അവനോട് നന്ദി കാണിക്കലും, അതിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നത് നന്ദികേട് കാണിക്കലുമാകുന്നു. അബുൽ അഹ്‌വസ്വ് (رضي الله عنه) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവ് പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഞാൻ വളരെ താണതരത്തിലുള്ള വേഷത്തിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു: 'തനിക്ക് സ്വത്തുവല്ലതും ഉണ്ടോ?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''ഉണ്ട്.'' തിരുമേനി ചോദിച്ചു: ''എന്തു സ്വത്തുക്കളാണുള്ളത്?'' ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''ഒട്ടകം, അടിമ, കുതിര, ആട്, ഇതെല്ലാം തന്നെയുണ്ട്.'' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''തനിക്ക് അല്ലാഹു സ്വത്തു നൽകിയ സ്ഥിതിക്ക് തനിക്ക് അവൻ നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തിൻെറയും,

ആദരവിന്‍റെയും അടയാളം തന്നിൽ കാണപ്പെടട്ടെ.'' (ﷺ) ഈ തത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഹദീസുകൾ വേറെയും കാണാം.

വിഭാഗം-7

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا۟ مِنْهُ مِن قُرْءَانٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَلَآ أَصْغَرَ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

61 (നബിയേ) നീ വല്ല കാര്യത്തിലും ആയിരിക്കുകയാകട്ടെ, അത് സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനിൽനിന്നും(വല്ലതും) പാരായണം ചെയ്യുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല; നിങ്ങൾ [മനുഷ്യർ] വല്ല പ്രവൃത്തിയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്കയില്ല; നിങ്ങൾ അതിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ നാം (ദൃക്ക്)സാക്ഷികളായിരിക്കാതെ. ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ, ഒരു അണുത്തൂക്കവും (തന്നെ) നിന്‍റെ റബ്ബിൽനിന്നും വിട്ടുപോകുകയില്ല; അതിനെക്കാൾ ചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ ഇല്ല, (അത്) സ്പഷ്ടമായ ഒരു (രേഖാ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെ.

---

61 وَمَا تَكُونُ നീ ആയിരിക്കയില്ല. فِي شَأْنٍ ഒരു കാര്യത്തിലും, വല്ല വിഷയത്തിലും. وَمَا تَتْلُوا നീ പാരായണം ചെയ്കയില്ല. مِنْهُ അതു സംബന്ധിച്ച്. مِنْ قُرْآنٍ ഒരു ഖുർആനും, ഖുർആനിൽ നിന്നും (വല്ലതും). وَلاَ تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയുമല്ല. مِنْ عَمَلٍ ഒരു പ്രവൃത്തിയും, പ്രവൃത്തിയായിട്ട് (വല്ലതും). إِلاَّ كُنَّا നാം ആയിരിക്കാതെ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. شُهُودًا സാക്ഷികൾ, സന്നദ്ധർ. إِذْ تُفِيضُونَ നിങ്ങൾ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ. فِيهِ അതിൽ. وَمَا يَعْزُبُ വിട്ട് (തെറ്റി-മറഞ്ഞു) പോകയുമില്ല. عَن رَّبِّكَ നിന്‍റെ റബ്ബിൽ നിന്ന്, റബ്ബിനെ വിട്ട്. مِن مِّثْقَالِ തൂക്കത്തിൽ നിന്നും (ഒന്നും-ഒരളവും). ذَرَّةٍ ഒരണുവിന്‍റെ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമയിൽ. وَلاَ فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലുമില്ല. وَلاَ أَصْغَرَ കൂടുതൽ ചെറിയതുമില്ല. مِن ذَلِكَ അതിനെക്കാൾ. وَلاَ أَكْبَرَ കൂടുതൽ വലുതുമില്ല. إِلاَّ فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

നബി (ﷺ) യാകട്ടെ, മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയോ, വല്ല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അല്ലാഹു കണ്ടറിയാതിരിക്കുകയില്ല. ആകാശഭൂമികളിലുള്ള ഏതൊരു വസ്തുവും-അത് എത്ര തന്നെ വലുതോ ചെറുതോ ആയിരുന്നാലും-അവന്‍റെ അറിവിൽപെടാത്തതുമില്ല. എല്ലാറ്റിന്‍റെയും കണക്കും തോതുമൊക്കെ അവൻ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുമുണ്ട് എന്നു സാരം. നബി (ﷺ) യുടെ ഖുർആൻ പാരായണത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞത്, നബി (ﷺ) യുടെ പ്രധാന ജോലി അതായതുകൊണ്ടായായിരിക്കാം. الله اعلم

ഭാവികാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൊത്തത്തിലുള്ള അറിവേ അല്ലാഹുവിനുള്ളുവെന്നും, അതത് കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും അവന് വിശദമായി അറിയുകയുള്ളുവെന്നും ചില തൽപരകക്ഷികൾ ജൽപിക്കാറുള്ളത് തികച്ചും സത്യവിരുദ്ധമാണെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു ചില വചനങ്ങളിൽനിന്നും സ്പ

ഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാം. എല്ലാം അവന്‍ സൃഷ്ടിച്ചത് (الله خالق كل شيئ) ഓരോന്നും സൃഷ്ടിച്ചതാകട്ടെ, ശരിക്ക് കണ്ക്കും വ്യവസ്ഥയും വെച്ചുകൊണ്ടും (انا كل شيئ خلقناه بقدر – القمر ٤٩) എന്നിരിക്കെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം-അല്ലെങ്കില്‍ വസ്തു-അവന്‍ അറിയാതിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണ്?!

أَلَآ إِنَّ أَوْلِيَآءَ ٱللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

62 (അല്ലാ! അറിയുക;) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്‍റെ 'വലിയ്യു'കള്‍ [മിത്രങ്ങള്‍], അവരുടെ മേല്‍ ഒരു ഭയവുമില്ല; അവര്‍ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്കയില്ല.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

63 (അതെ,) വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവര്‍. [ഇവരാണ് അല്ലാഹുവിന്‍റെ 'വലിയ്യു'കള്‍.]

لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ ۚ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَـٰتِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

64 അവര്‍ക്കത്രെ, ഇഹലോക ജീവിതത്തിലും, പരലോകത്തിലും സന്തോഷവാര്‍ത്ത (യുള്ളത്). അല്ലാഹുവിന്‍റെ വാക്കുകള്‍ക്ക് മാറ്റം വരുത്തലില്ല. അതുതന്നെയാണ് വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം!

---

62 أَلاَ അല്ലാ, അറിയുക. إِنَّ أَوْلِيَاءَ വലിയ്യു (മിത്രം)കള്‍. اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ. لاَ خَوْفٌ ഒരു ഭയവുമില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേല്‍. وَلاَ هُمْ അവരില്ലതാനും. يَحْزَنُونَ അവര്‍ വ്യസനിക്കും.. 63 الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവര്‍. وَكَانُوا ആയിരിക്കുകയും ചെയ്തു. يَتَّقُونَ അവര്‍ സൂക്ഷമത പാലിക്കും. 64 لَهُمُ അവര്‍ക്കുണ്ട്, അവര്‍ക്കാണ്. الْبُشْرَى സന്തോഷവാര്‍ത്ത. فِي الْحَيَاةِ ജീവിതത്തില്‍. الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ, ഐഹിക. وَفِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിലും. لاَ تَبْدِيلَ മാറ്റം വരുത്തലില്ല, പകരമാക്കലില്ല. لِكَلِمَاتِ വാക്കുകള്‍ക്ക്, വചനങ്ങളെ. اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ. ذَلِكَ هُوَ അതുതന്നെയാണ്. الْفَوْزُ ഭാഗ്യം, വജയം الْعَظِيمُ വമ്പിച്ച, മഹാ.

'അടുപ്പം (القرب) എന്നര്‍ത്ഥമായ ولى (വല്‍യ്) എന്ന മൂലത്തില്‍ നിന്നുള്ളതാണ് ولى വലിയ്യ് എന്ന വാക്ക്. അതിന്‍റെ ബഹുവചനമാണ് أولياء (ഔലിയാഉ്). 'ബന്ധപ്പെട്ടവന്‍, അടുത്തവന്‍, മിത്രം' എന്നൊക്കെയാണ് അതിനര്‍ത്ഥം. 'ശത്രു (عدو)' വിന്‍റെ എതിര്‍പദമായി അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് ഈ അര്‍ത്ഥത്തിലാകുന്നു. കുട്ടികള്‍, സ്ത്രീകള്‍ മുതലായ ദുര്‍ബ്ബലരുടെ കൈകാര്യ കര്‍ത്താക്കള്‍ക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. أولياء الله (അല്ലാഹുവിന്‍റെ വലിയ്യുകള്‍) എന്നു പറയുന്നതും ആദ്യം പറഞ്ഞ അര്‍ത്ഥത്തില്‍ തന്നെയാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. 'അല്ലാഹുവിന്‍റെ വലിയ്യുകള്‍' (അഥവാ ഔലിയാഉ്) ആരാണെന്ന് അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതെ, വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്‍റെ വിധിവിലക്കുകള്‍ അനുസരിക്കുകവഴി അവനെ സൂക്ഷിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തവരാരോ അവരാണത് (الذين آمنوا وكانوا يتقون) അല്ലാഹുതന്നെ 'ഔലിയാഇ'നു നിര്‍വ്വചനം നല്‍കിയിരിക്കെ, മറ്റൊരു നിര്‍വ്വചനമോ വ്യഖ്യാനമോ നല്‍കുവാന്‍ ആര്‍ക്കും അവകാശമില്ല.

ലോകത്ത് അദൃശ്യമായ ചില കൈകാര്യങ്ങള്‍ നടത്തുന്ന-അല്ലെങ്കില്‍ അതിന് കഴിവ് നല്‍കപ്പെട്ട-ചില മഹാത്മാക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിന്‍റെ വലിയ്യുകള്‍ എന്നു പറയ

പ്പെടുന്നതെന്ന് ചിലര്‍ പറയാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് അല്ലാഹുവിന്‍റെ നിര്‍വ്വചനത്തില്‍ നിന്ന് സ്പഷ്ടമായി. അതുപോലെത്തന്നെ, ചില അത്ഭുതസിദ്ധികളുണ്ടെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നവര്‍, ജട മുടി മുതലായ ചില പ്രത്യേക വേഷം സ്വീകരിച്ചവര്‍, വല്ല മഹാന്‍മാരുടെയും ശിഷ്യത്വമോ കൈതുടര്‍ച്ചയോ ലഭിച്ചതിന്‍റെ പേരില്‍ പെട്ടെന്ന് 'വലിപ്പട്ടം' നേടിയവര്‍ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വരാണ് വലിയ്യുകള്‍ എന്നൊക്കെ ചില തെറ്റായ ധാരണകള്‍ പൊതുജനങ്ങള്‍ക്കിടിയിലുമു ണ്ട്. തികച്ചും അജ്ഞതയില്‍ നിന്നും വിഡ്ഢിത്തത്തില്‍ നിന്നും ഉടലെടുത്ത ഈ ധാരണക ള്‍ മൂലം മുസ്ലിം സമുദായത്തില്‍ ഉണ്ടായതും, ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ അനാചാര ങ്ങള്‍ക്കും അഴിമതികള്‍ക്കും കയ്യും കണക്കുമില്ല. معاذ الله

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തവ രാകുന്ന 'വലിയ്യു'കളുടെ നേട്ടങ്ങളായി അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു കാണിച്ചതു നാലു കാര്യ ങ്ങളാകുന്നു. (1) لاخوف عليهم (അവരുടെ മേല്‍ ഒരു ഭയവുമില്ല.) അവര്‍ തങ്ങളുടെ കടമകളെ ശരിക്കും പാലിക്കുന്നവരും, പാപകൃത്യങ്ങളില്‍ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനില്‍ക്കുന്നവരു മാകകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവര്‍ ഭയപ്പെടുന്നപോലെ വരാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ച് അവര്‍ ഒന്നും ഭയ പ്പെടേണ്ടതായി വരുകയില്ല എന്നുദ്ദേശ്യം. (2) ولاهم يحزنو (അവരൊട്ട് വ്യസനിക്കുകയുമല്ല.) ഐഹികമായതോ പാരത്രികമായതോ ആവട്ടെ, അവര്‍ ചെയ്തുപോയതിനെപ്പറ്റിയോ, ചെയ്യാ തിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയോ അവര്‍ക്ക് വ്യസനിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുകയില്ല. കാരണം, ഓ രോന്നിലും അവര്‍ തങ്ങളുടെ ബാധ്യതകളെല്ലാം യഥാവിധി നിറവേറ്റുന്നവരായിരിക്കും. വല്ല അഹിതങ്ങളോ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളോ നേരിട്ടാലും വ്യസനവും ദുഃഖവും അവരെ തീണ്ടുകയില്ല. കാരണം, അവര്‍ സര്‍വ്വവും അല്ലാഹുവില്‍ അര്‍പ്പിച്ചവരും, അവന്‍ നല്‍കിയതില്‍ സമാധാന മടയുന്നവരുമായിരിക്കും. (3) لهم البشرى فى الحيوة الدنيا (അവര്‍ക്ക് ഐഹികജീവിതത്തില്‍ സ ന്തോഷവാര്‍ത്തയുണ്ടായിരിക്കും.) പ്രവാചകന്‍മാരും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന അവര്‍ക്ക് പ ല സന്തോഷവാര്‍ത്തകളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നല്ലതായ സ്വപ്നങ്ങള്‍ വഴിയും അവര്‍ ക്ക് മനസ്സമാധാനവും സന്തോഷവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ജനങ്ങളില്‍ നിന്ന് അനുമോദന ങ്ങളും സ്വീകരണങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ പ്രാര്‍ത്ഥനകള്‍ അല്ലാഹു പാഴാ ക്കുകയുമില്ല. മരണവേളയില്‍ മലക്കുകളും അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്കയും അനുമോദിക്കുക യും ചെയ്യും. അവരോ അവരെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരോ കാണുന്ന നല്ല സ്വപ്നങ്ങളും അവരുടെ ഐഹികമായ സന്തോഷവാര്‍ത്തയില്‍ ഉള്‍പെടുന്നതായി താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസുകളില്‍ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. അങ്ങിനെ പലതും ഇഹത്തില്‍വെച്ച് അവര്‍ക്ക് ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷ ങ്ങളായിരിക്കും. (4) وفى الآخرة (പരലോകത്തിലും സന്തോഷവാര്‍ത്തയുണ്ടായിരിക്കും.) ഖിയാ മത്തുനാളില്‍ മലക്കുകള്‍ അവരെ എതിരേല്‍ക്കുകയും, അവര്‍ക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സ്വ ര്‍ഗ്ഗം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ ഭാഗത്തു നി ന്നും സന്തോഷവാര്‍ത്തയേ അവര്‍ കേള്‍ക്കേണ്ടി വരുകയുള്ളു. ഇതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേ ഷം, ഇതിലൊന്നും യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തുകയില്ല-അല്ലാഹുവിന്‍റെ വാക്കുകള്‍ക്ക് വ്യ ത്യാസം വരുകയില്ല-എന്നും, മനുഷ്യര്‍ക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന മഹത്തായ ഭാഗ്യം ഇതൊക്കെത്ത ന്നെയാണെന്നും, അല്ലാഹു ആ വാഗ്ദാനം വീണ്ടും ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാ ഭാഗ്യത്തിന് പാത്രമാകുന്ന സജ്ജനങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉള്‍പെടുത്തിത്തരട്ടെ. ആമീന്‍.

മേല്‍ കണ്ട വിവരണത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം നല്‍കുന്ന അല്‍പം ചില ഖുര്‍ആന്‍ വചന ങ്ങളും, ഹദീസുകളും ഇവിടെ ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നത് സന്ദര്‍ഭോചിതമായിരിക്കും: من آمن بالله واليوم الآخر وعمل صالحا – الآية (സാരം: ആര്‍ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസി ക്കുകയും സല്‍ക്കര്‍മ്മം പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവര്‍ക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം അവരുടെ റബ്ബിന്‍റെ അടുക്കല്‍ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ മേല്‍ ഒരു ഭയവുമില്ല; അവര്‍ വ്യ

സനിക്കുകയുമില്ല.) വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു: ان الذين قالوا ربنا الله –الآيات – حم السجدة (സാരം: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണെന്നു പറയുകയും, പിന്നീട് ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തവരിൽ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിവന്നു പറയും: നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയും, വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ട. നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സ്വർഗ്ഗം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു. അവിടത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തോ അതുണ്ടായിരിക്കും അവിടത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്താവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കു-വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായ റബ്ബിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള സൽക്കാരമായിക്കൊണ്ട്. (41 : 30-32.)

മരണവേളയിലും, ഖബറിൽവെച്ചും, പുനരുത്ഥാനസമയത്തും മലക്കുകൾ സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഇപ്രകാരം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതാണെന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (കൂടുതൽ വിവരം ആ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നോക്കുക.) സജ്ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ നരകത്തിൻെറ ഒച്ചപ്പാടുപോലും കേൾക്കുകയില്ലെന്നും, അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തോ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: لايحزنهم الفزع الاكبر – الآية – الانبياء (സാരം: ആ മഹാവിഭ്രമം അവരെ വ്യസനിപ്പിക്കുയില്ല. നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ദിവസമാണിത് എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് മലക്കുകൾ അവരെ എതിരേൽക്കുകയും ചെയ്യും.) (21 : 103.) വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു: يوم ترى المؤمنون والمؤمنات ... الآية (സാരം: സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷൻമാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും മുമ്പിലൂടെയും, പല ഭാഗത്തൂടെയും പ്രകാശം വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദിവസം, അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകികൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളാണ് ഇന്ന് നിങ്ങൾക്കുള്ള അനുമോദനവാർത്ത എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെടും.) (57 : 12) ഔലിയാഉ (أولياء) എന്ന വാക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതരം ആൾക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ലെന്നും, സദ്‌വൃത്തരായ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യരിൽ പിശാചിന് ഒരു പ്രവേശനമുണ്ട്; മലക്കിനും ഒരു പ്രവേശനമുണ്ട്. എന്നാൽ, പിശാചിൻെറ പ്രവേശനം നൻമ കൊണ്ട് വാഗ്ദത്തം നടത്തലും, യഥാർത്ഥത്തെ വ്യാജമാക്കലുമായിരിക്കും. മലക്കിൻെറ പ്രവേശനം തിൻമകൊണ്ടുള്ള വാഗ്ദത്തം നടത്തലും, യാഥാർത്ഥത്തെ സത്യപ്പെടുത്തലുമായിരിക്കും. ആർക്കെങ്കിലും ഇത് (ഒടുവിൽ പറഞ്ഞത്) അനുഭവപ്പെട്ടാൽ, അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. മറ്റേതു (ആദ്യം പറഞ്ഞത്) ആർക്കെങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അവൻ പിശാചിൽ നിന്ന് രക്ഷ തേടിക്കൊള്ളട്ടെ.'' (തി:ന) അബൂദർറ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ''മനുഷ്യൻ ഒരു കർമ്മം ചെയ്യുന്നു, അതിൻെറ പേരിൽ ജനങ്ങൾ അവനെ സ്തുതിക്കുകയും പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു? (ഇതിൻെറ സ്ഥിതിയെന്താണ്?)'' എന്ന് അദ്ദേഹം നബി (ﷺ)യോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''അത് സത്യവിശ്വാസിക്കു നേരത്തെകൂട്ടി ലഭിക്കുന്ന അനുമോദനവാർത്തയാണ്.'' (അ: മു.) അബുദ്ദർദാഉ് .... لهم البشرى (അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുണ്ട്...) എന്ന വചനത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''മുസ്‌ലിമായ മനുഷ്യൻ കാണുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവനെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരാൽ കാണപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന നല്ല സ്വപ്നങ്ങളാണത്.'' (അ; ഇബ്നുജരീർ.) ഒന്നിലധികം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി-വാക്കുകളിൽ അൽപസ്വൽപം വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും-ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) ഇത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഉബാദത്തുബ്നു സ്വാമിത്ത്, അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنهما) എന്നിവരിൽ നിന്നും ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹദീസുകൾ അഹ്മദും, ഇബ്നുജരീറും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. നല്ല സ്വപ്നങ്ങൾ പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ പല

അംശങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നും ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. പരലോകത്ത് വെച്ചു ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷവാർത്തകളിൽ പ്രധാനമായത് സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സന്തോഷവാർത്തയാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

65 (നബിയേ) അവരുടെ [മുശ്രിക്കുകളുടെ] വാക്ക് നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കരുത്. നിശ്ചയമായും, പ്രതാപം മുഴുവനും അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.

وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾

---

65 وَلاَ يَحْزُنكَ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കരുത്. قَوْلُهُمْ അവരുടെ വാക്ക്, അവർ പറയുന്നത്. إِنَّ الْعِزَّةَ നിശ്ചയമായും പ്രതാപം. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. جَمِيعًا മുഴുവനും. هُوَ അവൻ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവനത്രെ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ.

മുശ്രിക്കുകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് പരിഹാസത്തിൻെറയും ആക്ഷേപത്തിൻെറയും ഭീഷണിയുടെയും രൂപത്തിൽ പല തോന്നിയവാസ വാക്കുകളും കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ചിലതെല്ലാം കേൾക്കുമ്പോൾ നബി(ﷺ)ക്കു വ്യസനം തോന്നുക സ്വഭാവികമാണല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരിടത്ത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: .... قد نعلم انه ليحزنك الذى يقولون (അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് നാം അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ, ആ അക്രമികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.) (6:33.) അത്തരം വാക്കുകളിലൊന്നും വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല, അവർക്ക് വില കൽപിക്കേണ്ടതുമില്ല, അവമൂലം ഒന്നും സംഭവിക്കുവാനും പോകുന്നില്ല, അതിനെതിരിൽ വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ അല്ലാഹു എടുത്തുകൊള്ളും. ശക്തിയും പ്രതാപവുമെല്ലാം അവന് മാത്രമാണുള്ളത്, അവൻെറ നടപടിക്ക് കീഴൊതുങ്ങാത്തവരാരും തന്നെ ഇല്ല. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: كتب الله لأغلبن أنا ورسلي (നിശ്ചയമായും ഞാനും എൻെറ റസൂലുകളും ജയിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശക്തനും പ്രതാപശാലിയുമാകുന്നു. (58:21)

66 അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻേറതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും, ഭൂമിയിലുള്ളവരും (ഒക്കെ). അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) 'പങ്കാളി'കളെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. (അതെ,) ഊഹത്തെയല്ലാതെ അവർ പിൻപറ്റുന്നില്ല; അവർ മതിപ്പിട്ടു (കളവ്) പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല.

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُرَكَآءَ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾

---

66 أَلاَ അല്ലാ, അറിയുക. إِنَّ لِلَّهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിൻെറയാണ്. مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശത്തിലുളളവർ. وَمَن فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുളളവരും. وَمَا يَتَّبِعُ പിൻപറ്റുന്നില്ല. الَّذِينَ

يَدْعُونَ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വർ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പറുമെ. شُرَكَاءَ പങ്കാളികളെ, കൂട്ടുകാരെ. إِن يَتَّبِعُونَ അവർ പിൻപറ്റുന്നില്ല. إِلاَّ الظَّنَّ ഊഹത്തെ (ധാരണയെ) അല്ലാതെ. وَإِنْ هُمْ അവരല്ലതാനും. إِلاَّ يَخْرُصُونَ മതിപ്പിടുക (അനുമാനം പറയുക)യല്ലാതെ.

ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളും, അടിമകളും, അവ ൻെറ നിയന്ത്രണത്തിൽ കഴിയുന്നവരുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവരിൽ ആരെങ്കിലും അല്ലാ ഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങളിലോ അവന് പങ്കാളികളായിരി ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ബുദ്ധിയുള്ള ജീവികളുടെ സ്ഥിതിതന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, ബുദ്ധി യോ ജീവനോ ഇല്ലാത്ത നീർജ്ജീവ വസ്തുക്കളുടെ കാര്യം പറയേണ്ടതുമില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ഈ മുശ്രിക്കുകൾ ചില സൃഷ്ടികളെ അല്ലാഹുവിൻെറ പങ്കാളികളെ സങ്കൽപിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നതോ? വാസ്തവത്തിൽ അതൊന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവി ൻെറ പങ്കാളികളല്ല. പിന്നെയോ? വെറും ചില ഊഹത്തെയും അനുമാനത്തെയും അടിസ്ഥാ നമാക്കി അവയെ അവൻെറ പങ്കുകാരാണെന്ന് സങ്കൽപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെ യ്യുന്നത്. അതിൽ സത്യത്തിൻെറയോ, ന്യായത്തിൻെറയോ കണികപോലുമില്ല. എന്നൊക്കെ യാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾

67 അവനത്രെ നിങ്ങൾക്ക് അടങ്ങി (ശാന്ത മാ)യിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി രാത്രിയെയും, കണ്ടറിയത്തക്ക നിലയിൽ പകലിനെ യും ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ. നിശ്ചയ മായും, കേട്ടറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതി ൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്,

---

67 هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവൻ, അവനത്രെ യാതൊരുവൻ. جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ആക്കി (ഏ ർപ്പെടുത്തി)യ. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. لِتَسْكُنُوا നിങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ, ശാന്തമായിരിക്കുവാൻ. فِيهِ അതിൽ. وَالنَّهَارَ പകലിനെയും. مُبْصِرًا കാണത്തക്കവിധത്തിൽ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يَسْمَعُونَ കേൾക്കുന്ന, കേട്ടറിയുന്ന.

രാപ്പകലുകളുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും, അവയുടെ ക്രമീകരണ വ്യവസ്ഥയിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിച്ചാൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളികൾ ഉ ണ്ടായിരിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്ന് അന്വേഷണ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാ ൻ കഴിയും.

قَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا ۗ سُبْحَٰنَهُۥ ۖ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ۖ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ إِنْ عِندَكُم مِّن سُلْطَٰنٍۭ بِهَٰذَآ ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

68 അവർ പറയുകയാണ്: ''അല്ലാഹു സ ന്താനത്തെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു''വെന്ന്. അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവനത്രെ (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യൻ; അവൻേറ താണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയി ലുള്ളതും (മുഴുവൻ). ഇതിനെപ്പറ്റി നി ങ്ങളുടെ പക്കൽ യാതൊരു (ആധികാരി ക) രേഖയും ഇല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറമേ ൽ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് നിങ്ങ

ൾ (കെട്ടി) പറയുന്നുവോ?!''

69 പറയുക: ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ വിജയിക്കുകയില്ല.''

قُلْ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

70 ഇഹത്തിലുള്ള ഒരു (തരം) സുഖമെടുക്കൽ! (അത്ര മാത്രം.) പിന്നെ, നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്. പിന്നെ, അവർ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം അവരെ നാം കഠിനമായ ശിക്ഷ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

مَتَٰعٌ فِى ٱلدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ ٱلْعَذَابَ ٱلشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

---

68 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു, പറയുകയാണ്. اتَّخَذَ ഏർപ്പെടുത്തി, സ്വീകരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കി (എന്ന്). اللهُ അല്ലാഹു. وَلَدًا സന്താനം. سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, അവനെ വാഴ്ത്തുന്നു. هُوَ അവൻ, അവനത്രെ. الْغَنِيُّ ധന്യനത്രെ, ധന്യനായുള്ളവൻ, നിരാശ്രയൻ. لَهُ അവനാണ്, അവന്റെതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. إِنْ عِندَكُم നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ (പക്കൽ) ഇല്ല. مِّن سُلْطَانٍ ഒരു (അധികൃത) രേഖയും. بِهَذَا ഇതിന്, ഇതിനെപ്പറ്റി. أَتَقُولُونَ നിങ്ങൾ പറയുകയോ, പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നുവോ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ (മേൽ). مَا لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ(ക്ക്) അറിയാത്തത്. 69 قُلْ പറയുക. إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ. الْكَذِبَ വ്യാജം, അസത്യം. لَا يُفْلِحُونَ അവർ വിജയിക്കുകയില്ല.. 70 مَتَاعٌ ഒരു സുഖമെടുക്കൽ. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. ثُمَّ إِلَيْنَا പിന്നെ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കാണ്. مَرْجِعُهُمْ അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്. ثُمَّ نُذِيقُهُمُ പിന്നെ നാമവരെ ആസ്വദിപ്പിക്കും, അനുഭവിപ്പിക്കും. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. الشَّدِيدَ കഠിനമായ. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് (നിമിത്തം). يَكْفُرُونَ അവിശ്വസിക്കും.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകളും, ഉസൈർ (عليه السلام) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്ന് ചില യഹൂദികളും, ഈസാ (عليه السلام) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും പറഞ്ഞുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സന്താന വാദത്തെ അടിയോടെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന ഏതാനും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, പ്രസ്തുത വാദക്കാർക്കുള്ള ചില താക്കീതുകളുമാണ് അവയുടെ ഉള്ളടക്കം. അങ്ങേയറ്റം അപലപനീയമായ ഈ വാദത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് ആദ്യമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് سبحانه (അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ!) എന്നത്രെ. അവന്റെ മഹിതമഹത്വത്തിനും, അത്യുൽകൃഷ്ട ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങൾക്കും ഒട്ടും തന്നെ യോജിക്കാത്തതും, അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തി അവനെ സൃഷ്ടികളോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരു വാദമാണതെന്നാണ് ആ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുന്ന മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ഇതേ വാക്ക് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം.

ഈ സന്താന വാദക്കാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പും, ആ വാദത്തിന്റെ ഗൗരവവും എത്രമാത്രം കടുത്തതാണെന്ന് സൂറത്ത് മർയമിലെ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''വളരെ ഘോരമായ ഒരു കാര്യമാണ് നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്തത്. ഇതു നിമിത്തം ആകാശങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ഭൂമി വിണ്ടുകീറുകയും, മലകൾ തകർന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുമാറാകുന്നു! അതെ, പരമകാരുണികനായുള്ളവ

ന് മക്കളുണ്ടെന്ന് വാദിച്ചതിനാൽ! സന്താനത്തെ സ്വീകരിക്കുകയെന്നത് പരമ കാരുണികനു- അല്ലാഹുവിന്-യോജിക്കുന്നതല്ല. ആകാശഭൂമകളിലുളളവരെല്ലാം തന്നെ പരമകാരുണിക ൻെറ അടുക്കൽ അടിമയായി വരുന്നവരല്ലാതെ ഇല്ല. അവൻ അവരെ സൂക്ഷ്മമായി അിറ യുകയും, അവരെ എണ്ണിക്കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.'' (മർയം: 89: 94.)

സന്താനമുണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും അവൻ എത്രയൊ പരിശുദ്ധനാണെന്ന് പറഞ്ഞ ശേഷം, ആ പരിശുദ്ധതയുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (1) അവൻ ധന്യനാണ്. ആരുടെയും ആശ്രയം അവന്നില്ല. ഇണയോ, തുണയോ, മക്കളോ, കുടുംബമോ ഒന്നും അവന്നാവശ്യമില്ല. ഒരു കാര്യത്തിലും ആരുടെയും സഹായമോ, സഹ കരണമോ, കൂട്ടോ ഒന്നും അവന് വേണ്ടതില്ല. (2) സന്താനങ്ങളെന്ന് പറയപ്പെടുന്നവരടക്കം ആകാശഭൂമികളിലുളള സർവ്വ വസ്തുക്കളും അവൻേറതാണ്. എല്ലാം അവൻെറ സൃഷ്ടി. അവൻ ഉടമ. എല്ലാം അവൻെറ നിയന്ത്രണത്തിനധീനം. എന്നിരിക്കെ, അതിൽ ചിലർ മാത്രം എങ്ങിനെ അവൻെറ മക്കളാകും?! (3) ശരി, എന്നാൽ പിന്നെ ഈ വാദത്തിന് വല്ല രേഖയുമു ണ്ടോ? ഇല്ല. ഒരു വേദഗ്രന്ഥമോ, ബുദ്ധിപരമായ വല്ല തെളിവോ, അറിവോ ഒന്നും തന്നെ അതിനില്ല. (4) സ്വീകാര്യമായ തെളിവോ രേഖാമൂലമുളള അറിവോ കൂടാതെ അല്ലാഹുവി ൻെറ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു വാദം മാത്രമാണത്.

ഇത്രയും കടുത്ത നുണ കെട്ടിപ്പറയുന്നവർ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. തൽക്കാലം ഈ ലോകത്ത് അൽപസമയത്തെ സുഖജീവിതം അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കി ലും താമസിയാതെ അവർ നമ്മുടെ അടുത്തേക്കുതന്നെ തിരിച്ചു വരാതിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോ ഴറിയാം ആ ധിക്കാരത്തിൻെറയും സത്യനിഷേധത്തിൻെറയും തിക്തഫലം! എന്ന് അവസാ നം അവരെ അല്ലാഹു താക്കീതും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം-8

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായ സത്യനിഷേധികളെ സംബന്ധിച്ച് പലതും കഴിഞ്ഞ വ ചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അടുത്ത വചനം മുതൽ ഏതാനും വചനങ്ങളിലായി അവരെപ്പോലെ മുൻസമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ചില സത്യനിഷേധികളുടെ അനുഭവ പാഠങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അതിലേക്ക് അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറ യുന്നു:-

۞ وَٱتۡلُ عَلَيۡهِمۡ نَبَأَ نُوحٍ إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦ يَٰقَوۡمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيۡكُم مَّقَامِي وَتَذۡكِيرِي بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَعَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلۡتُ فَأَجۡمِعُوٓاْ أَمۡرَكُمۡ وَشُرَكَآءَكُمۡ ثُمَّ لَا يَكُنۡ أَمۡرُكُمۡ عَلَيۡكُمۡ غُمَّةٗ ثُمَّ ٱقۡضُوٓاْ إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ٧١

71 (നബിയേ,) അവർക്ക് നൂഹിൻെറ വൃ ത്താന്തം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക. (അതായ ത്) അദ്ദേഹം തൻെറ ജനങ്ങളോടു പറ ഞ്ഞ സന്ദർഭം: ''എൻെറ ജനങ്ങളേ, എ ൻെറ നിലപാടും, അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആ യത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെക്കുറിച്ചുള്ള എ ൻെറ ഓർമ്മിപ്പിക്കലും നിങ്ങൾക്ക് വള രെ വലുതായി [അസഹ്യമായി]ട്ടുണ്ടെങ്കി ൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഞാൻ (ഇ താ) ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. ''എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളോടുകൂ ടി നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഏകോപി(ച്ചുറ)പ്പി ച്ചു കൊള്ളുവിൻ; പിന്നെ, നിങ്ങളുടെ കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് ഒരവ്യക്തതയായിരി ക്കരുത്. [ഒരു തുറന്ന തീരുമാനം എടു

ത്തു കൊള്ളുക] പിന്നീട്, എന്റെനേരെ നിങ്ങൾ(അത്) നിർവ്വഹിച്ചു കൊള്ളുക; എനിക്കു നിങ്ങൾ താമസം നൽകുകയും വേണ്ടാ.

فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾

72 ഇനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു പോകുകയാണെങ്കിൽ (അങ്ങിനെ പോയ്ക്കോളൂ) ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിലല്ലാതെ (മറ്റാരുടെ പേരിലും ബാധ്യത) ഇല്ല. ഞാൻ 'മുസ്‌ലിം'കളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.''

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِى ٱلْفُلْكِ وَجَعَلْنَٰهُمْ خَلَٰٓئِفَ وَأَغْرَقْنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾

73 എന്നിട്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും കപ്പലിൽ (കയറ്റി) നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. അവരെ നാം (ഭൂമിയിൽ) പിൻഗാമികളാക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കിയവരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, നോക്കുക: (ആ) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെ ആയെന്ന്!

---

71 وَاتْلُ ഓതിക്കൊടുക്കുക, ഓതിക്കേൾപ്പിക്കൂ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്. نَبَأَ نُوحٍ നൂഹിന്റെ വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം. إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لِقَوْمِهِ തന്റെ ജനതയോട്. يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. إِن كَانَ ആണെങ്കിൽ. كَبُرَ വളരെ വലുതായി (അസഹ്യമായി) വമ്പിച്ചതായിപ്പോയി (എങ്കിൽ). عَلَيكُم നിങ്ങൾക്ക്. مَّقَامِي എന്റെ നിലപാട്, സ്ഥാനം. وَتَذْكِيرِي എന്റെ ഓർമ്മിപ്പിക്കലും, ഉപദേശവും. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെപ്പറ്റി. فَعَلَى اللهِ എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ. تَوَكَّلْتُ ഞാൻ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. فَأَجْمِعُوا എന്നാൽ (ഇനി) നിങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിച്ചു (ഒരുമിച്ചുറപ്പിച്ചു)കൊള്ളുക. أَمْرَكُمْ നിങ്ങളുടെ കാര്യം. وَشُرَكَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളോട് കൂടി, പങ്കാളികളും (ചേർന്ന്). ثُمَّ لاَيَكُنْ പിന്നെ ആയിരിക്കരുത്. أَمْرُكُمْ നിങ്ങളുടെ കാര്യം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്ക്. غُمَّةً ഒരു മൂടൽ (അവ്യക്തത). ثُمَّ اقْضُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊളളുവിൻ. إِلَيَّ എന്റെ നേരെ. وَلاَ تُنظِرُونِ നിങ്ങൾ എന്നെ നോക്കിക്കാക്കുക (എനിക്ക് താമസം നൽകുക)യും വേണ്ടാ. 72 فَإِن تَوَلَّيْتُمْ ഇനി (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം. فَمَا سَأَلْتُكُم എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിച്ചിട്ടില്ല. مِّنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും. إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലം ഇല്ല (അല്ല). إِلاَّ عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിലല്ലാതെ. وَأُمِرْتُ ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَن أَكُونَ ഞാനായിരിക്കുവാൻ. مِنَ الْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളിൽ പെട്ട(വൻ). 73 فَكَذَّبُوهُ എന്നിട്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. فَنَجَّيْنَاهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. وَمَن مَّعَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും. فِي الْفُلْكِ കപ്പലിൽ. وَجَعَلْنَاهُمْ അവരെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. خَلاَئِفَ പിൻഗാമികൾ, പിന്നീട് മാറി വരുന്നവർ. وَأَغْرَقْنَا നാം മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു)കളയുകയും ചെയ്തു. الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയ

ത്തുകളെ. فَانْظُرْ അപ്പോൾ നോക്കുക. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയെന്ന്. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الْمُنْذَرِينَ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകപ്പെട്ടവരുടെ..

ഈ 73-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും തുടർന്ന് വരുന്ന 74-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ, ദിവ്യ ദൗത്യവുമായി ഒരു സമുദായത്തിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ റസൂൽ നൂഹ് (عليه السلام) നബിയായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സമുദായത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു വിഗ്രഹാരാധനയുടെ ഉൽഭവവും. അവരെ തൗഹീദിലേക്കും സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് 950 കൊല്ലം അദ്ദേഹം അവരിൽ ജീവിച്ചു. അൽപമാത്രം വ്യക്തികളൊഴിച്ച് മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. ഇവരുടെ പര്യവസാനം ഈ മുശ്‌രിക്കുകളെ കേൾപിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) യോട് കൽപിച്ചുകൊണ്ട് ആ നീണ്ട ചരിത്രത്തിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുകയാണ്.

നൂഹ് (عليه السلام) ആ ജനതയോട് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാണ്: ഞാൻ ഇത്രയും കാലം നിങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ ജീവിച്ചതും, നിങ്ങളെ സത്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും നിങ്ങൾക്ക് സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയാണ്: അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, എനിക്കതുകൊണ്ട് ഒന്നും വരാനില്ല. എൻെറ കാര്യം മുഴുവനും ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് എൻെറ നേരെ വല്ല നടപടിയും എടുക്കേണമെങ്കിൽ അത് നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. അതിനായി നിങ്ങളും, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പങ്കാളികളായി ഗണിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരും ചേർന്ന് കൂടിയാലോചിച്ച് ഒത്തൊരുമിച്ച് യാതൊരു സംശയത്തിനും പഴുതില്ലാത്തവണ്ണം വല്ല തുറന്ന തിരുമാനവും എടുത്തുകൊള്ളുക. എന്നിട്ടത് നടത്തിക്കൊള്ളുക. എന്നെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു ഒഴിവും അയവും നിങ്ങൾ ചെയ്തുതരേണ്ടതില്ലതാനും. കണ്ടമാനം നിങ്ങളുടെ തീരുമാനം നിങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കിക്കൊള്ളുക. എൻെറ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ വിലകൽപിക്കാതെ അവഗണിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ല. ഒരു പ്രതിഫലവും നിങ്ങളോട് അതിൻെറ പേരിൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. എനിക്ക് പ്രതിഫലം നൽകേണ്ടുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണ്. അതവൻ ചെയ്തുകൊള്ളും. നിങ്ങൾ എന്തു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, ഞാൻ ഒരു മുസ്‌ലിമായി (അവന് കീഴ്പ്പെട്ടവനായി)രിക്കണമെന്നാണ് എന്നോടവൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അത് ഞാൻ പാലിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ എതിർപ്പുകളൊന്നും എനിക്ക് തടസ്സമാകയില്ല.

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഉപദേശങ്ങളും, താക്കീതുകളും ആ ജനത ചെവികൊണ്ടില്ല. അതുമൂലം അവരിൽ അല്ലാഹു ജലപ്രളയം അയച്ചു. അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം നൂഹ് (عليه السلام) തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന കപ്പലിൽ കയറി അദ്ദേഹവും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരും രക്ഷപ്പെട്ടു. ആ ജനത മുഴുവനും മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു. കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നാണ് പിന്നീടുള്ള തലമുറകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇങ്ങനെയാണ് ആ സത്യനിഷേധികളായ ജനതയുടെ അന്ത്യം കലാശിച്ചത്. അത് ഈ ജനതയും ഓർത്തിരിക്കട്ടെ എന്ന് അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ്. അടുത്ത സൂറത്തിൽ ഈ സംഭവം കൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിച്ചുകാണാം. انشاء الله

74 പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പല റസൂലുകളെയും അവ (രവ)രുടെ ജനതയിലേക്കു നാം നിയോഗിച്ചയച്ചു. എന്നി	ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِۦ رُسُلاً إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَآءُوهُم

بِٱلْبَيِّنَـٰتِ فَمَا كَانُوا۟ لِيُؤْمِنُوا۟ بِمَا كَذَّبُوا۟ بِهِۦ مِن قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

ട്ട് അവർ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരിൽ ചെന്നു. എന്നാൽ, മുമ്പ് അവർ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതിൽ അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ) ആയില്ല. അപ്രകാരം, അതിക്രമിച്ചവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നാം മുദ്ര കുത്തുന്നു.

---

74 ثُمَّ بَعَثْنَا പിന്നെ നാം എഴുന്നേൽപിച്ചു (നിയോഗിച്ചു), അയച്ചു. مِن بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശേഷം. رُسُلاً റസൂലുകളെ, പല റസൂലുകളെയും. إِلَى قَوْمِهِمْ അവരുടെ ജനങ്ങളിലേക്ക്. فَجَاءُوهُم എന്നിട്ട് അവർ അവരിൽ (അവരുടെ അടുക്കൽ) ചെന്നു, വന്നു. بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി. فَمَا كَانُوا എന്നിട്ട് അവരായില്ല. لِيُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ), വിശ്വസിക്കുക. بِمَا كَذَّبُوا بِهِ അവർ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതിൽ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. نَطْبَعُ മുദ്രവെക്കുന്നു. عَلَى قُلُوبِ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്. الْمُعْتَدِينَ അതിര് വിട്ടവരുടെ, അതിക്രമികളുടെ.

വ്യക്തമായ തെളിവുകളോടുകൂടി റസൂലകൾ അവരെ നേർവഴിയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ പഴയ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ കൈവിടാതെ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് നൻമ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു അവക്ക് മുദ്രവെച്ചു. ദുർവ്വാശിയിലും മൽസരബുദ്ധിയിലും അതിരുകവിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധിക്കാരികളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഒരു നടപടിച്ചട്ടമാണത്. നൂഹ് (عليه السلام) നബിക്കും, മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കുമിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ഹൂദു, സ്വാലിഹ് (عليه السلام) മുതലായവരുടെ സമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൊതുവിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് ഈ വചനം.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنۢ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَـٰرُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦ بِـَٔايَـٰتِنَا فَٱسْتَكْبَرُوا۟ وَكَانُوا۟ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾

75 പിന്നീട്, അവരുടെ ശേഷം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ഫിർഔൻെറയും, അവൻെറ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്കു നാം മൂസായെയും, ഹാറൂനെയും നിയോഗിച്ചയച്ചു. എന്നിട്ട് അവർ അഹംഭാവം നടിച്ചു; അവർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوٓا۟ إِنَّ هَـٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾

76 അങ്ങനെ, അവർക്ക് നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നും യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, ഇത് സ്പഷ്ടമായ ഒരു ജാലവിദ്യതന്നെ.''

---

75 ثُمَّ بَعَثْنَا പിന്നെ നാം എഴുന്നേൽപിച്ചു, നിയോഗിച്ചയച്ചു. مِن بَعْدِهِم അവരുടെ ശേഷം. مُّوسَى മൂസായെ. وَهَارُونَ ഹാറൂനെയും. إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക്. وَمَلَإِهِ അവൻെറ പ്രധാനിക

ളുടെ (കൂട്ടക്കാരുടെ)യും. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളുമായി, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം. فَاسْتَكْبَرُوا എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അവർ ഗർവ്വ് (വലുപ്പം) നടിച്ചു. وَكَانُوا അവരായിരുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനത. مُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായ.. 76 فَلَمَّا جَاءَهُمُ അങ്ങനെ അവർക്ക് വന്ന(ചെന്ന)പ്പോൾ. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം. مِنْ عِندِنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ നിന്ന്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്. لَسِحْرٌ ജാലവിദ്യ (മാരണം-ആഭിചാരം)തന്നെ. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ, തനി..

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വടി സർപ്പമായിമാറുക, കൈ വെള്ളയായി പ്രകാശിക്കുക മുതലായി അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്കുണ്ടായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അവർ ജാലവിദ്യയെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളഞ്ഞത്.

قَالَ مُوسَىٰٓ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ ۖ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّٰحِرُونَ ﴿٧٧﴾

77 മൂസാ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ (ജാലമെന്ന്) പറയുകയോ?! ജാലവിദ്യയാണോ ഇത്?''.! ജാലവിദ്യക്കാർ വിജയം പ്രാപിക്കയില്ല താനും.

قَالُوٓا۟ أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَآءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا ٱلْكِبْرِيَآءُ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾

78 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ തിരിച്ചു വിടുവാൻ വേണ്ടി നീ ഞങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുകയാണോ?! ഭൂമിയിൽ വലിപ്പത്തരം നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാൾക്കും ആയിത്തീരുവാനും? ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ രണ്ടാളെയും വിശ്വസിക്കുന്നവരേ യല്ലതാനും.''

---

77 قَالَ مُوسَى മൂസാ പറഞ്ഞു. أَتَقُولُونَ നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ, പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയോ. لِلْحَقِّ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച്. لَمَّا جَاءَكُمْ അത് നിങ്ങൾക്ക് വന്നപ്പോൾ. أَسِحْرٌ സിഹ്റാണോ, ജാലവിദ്യയോ. هَذَا ഇത്. وَلاَ يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല താനും, വിജയിക്കുന്നതുമല്ല. السَّاحِرُونَ ജാലവിദ്യക്കാർ..... 78 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَجِئْتَنَا നീ ഞങ്ങളിൽ (ഞങ്ങൾക്ക്) വന്നിരിക്കയാണോ. لِتَلْفِتَنَا ഞങ്ങളെ നീ തരിച്ചു വിടുവാൻ വേണ്ടി. عَمَّا യാതൊന്നിൽ നിന്ന്. وَجَدْنَا ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. عَلَيْهِ അതിൽ, അതുപ്രകാരം. آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. وَتَكُونَ ആയിരിക്കുവാനും. لَكُمَا നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും. الْكِبْرِيَاءُ വലുപ്പത്തരം, മൂപ്പത്തരം. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ. وَمَا نَحْنُ ഞങ്ങളല്ല (അല്ലതാനും). لَكُمَا നിങ്ങളെ രണ്ടാളെയും. بِمُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവരേ.

പൂർവ്വികൻമാരിൽനിന്ന് പരമ്പരാഗതമായി ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ഈ പരദൈവാരാധനയൊക്കെ നിറുത്തിവെച്ച് നിങ്ങളുടെ ഈ പുതിയ മതത്തിലേക്ക് ഞങ്ങളെ കിട്ടുകയില്ല. അങ്ങനെ, തനിക്കും തൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂന്നും നാട്ടിൽ മൂപ്പത്തരം നേടാമെന്ന് കരുതേണ്ട, നിങ്ങൾ രണ്ടാളും പറയുന്നത് ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്നമേയില്ല എന്ന് സാരം.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ٱئْتُونِى بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾

79 ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു; ''(വിദഗ്ദമായ) അറിവുള്ള എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും

നിങ്ങള്‍ എന്‍റെ അടുക്കല്‍ കൊണ്ടുവരുവിന്‍''

80 അങ്ങനെ, ജാലവിദ്യക്കാര്‍ വന്നപ്പോള്‍, അവരോട് മൂസാ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങള്‍ ഇടുന്നതെന്തോ അത് ഇട്ടേക്കുവിന്‍.''

فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلْقُوا۟ مَآ أَنتُم مُّلْقُونَ ﴿٨٠﴾

---

79 وَقَالَ പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു. فِرْعَوْنُ ഫിര്‍ഔന്‍. ائْتُونِي എനിക്കുവരുവിന്‍. بِكُلِّ سَاحِرٍ എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും കൊണ്ട്. عَلِيمٍ അറിവുള്ളവരായ (വിദഗ്ധരായ). 80 فَلَمَّا جَاءَ അങ്ങനെ വന്നപ്പോള്‍. السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാര്‍. قَالَ لَهُم അവരോട് പറഞ്ഞു. مُّوسَى മൂസാ. أَلْقُوا ഇടുവിന്‍, ഇട്ടേക്കുക. مَا أَنتُم നിങ്ങള്‍ ആയിട്ടുള്ളത്. مُّلْقُونَ ഇടുന്നവര്‍.

ജാലവിദ്യക്കാര്‍ അവരുടെ വിദ്യകള്‍ പ്രദര്‍ശിപ്പിക്കുവാന്‍ ആവശ്യമായിരുന്ന വടി, കയര്‍ മുതലായ സാമഗ്രികള്‍ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അവ നിലത്തിട്ടുകൊണ്ട് നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ വിദ്യകള്‍ ആദ്യം പ്രദര്‍ശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക എന്നര്‍ത്ഥം.

81 അങ്ങനെ അവര്‍ ഇട്ടപ്പോള്‍ മൂസാ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങള്‍കൊണ്ടുവന്നത് [ഈ പ്രദര്‍ശിപ്പിച്ചത്] ജാലവിദ്യയാണ്; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അതിനെ വിഫലമാക്കിയേക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, കുഴപ്പം പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രവര്‍ത്തനത്തെ നന്നാക്കുകയില്ല.

فَلَمَّآ أَلْقَوْا۟ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ ٱلسِّحْرُ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبْطِلُهُۥٓ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾

82 ''അല്ലാഹു അവന്‍റെ വാക്യങ്ങള്‍ വഴി യഥാര്‍ത്ഥത്തെ യഥാര്‍ത്ഥമാ (യി സ്ഥാപി) ക്കുകയും ചെയ്യും; കുറ്റവാളികള്‍ വെറുത്താലും ശരി.''

وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَـٰتِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

---

81 فَلَمَّا أَلْقَوْا അങ്ങനെ അവര്‍ ഇട്ടപ്പോള്‍. قَالَ مُوسَى മൂസാ പറഞ്ഞു. مَا جِئْتُم بِهِ നിങ്ങള്‍ കൊണ്ട് വന്നത്. السِّحْرُ ജാലവിദ്യയാണ്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَيُبْطِلُهُ അതിനെ വിഫലമാക്കിയേക്കും, വിഫലമാക്കിക്കൊള്ളും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يُصْلِحُ അവന്‍ നന്നാക്കുകയില്ല. عَمَلَ പ്രവൃത്തിയെ. الْمُفْسِدِينَ കുഴപ്പം (നാശം) പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവരുടെ. 82 وَيُحِقُّ اللهُ അല്ലാഹു യഥാര്‍ത്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യും. الْحَقَّ യഥാര്‍ത്ഥത്തെ. بِكَلِمَاتِهِ അവന്‍റെ വാക്കു (വചനം-വാക്യം)കള്‍ കൊണ്ട്. وَلَوْ كَرِهَ വെറുത്താലും ശരി, അനിഷ്ടപ്പെട്ടാലും. الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികള്‍..

ജാലവിദ്യക്കാര്‍ തങ്ങളുടെ സാമഗ്രികള്‍ നിലത്തിട്ടപ്പോള്‍ അവ ജനദൃഷ്ടിയില്‍ പാമ്പുകളായി തോന്നി. മൂസാ(عليه السلام) വടിയിട്ടപ്പോള്‍ അതൊരു യഥാര്‍ത്ഥ സര്‍പ്പമായി മാറുകയും, അവയെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്തു. ജാലവിദ്യക്കാരുടെ പ്രവര്‍ത്തനം വിഫലമാകുകയും, അവര്‍ പരാജയം സമ്മതിച്ച് മൂസാ (عليه السلام) നബിയില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫിര്‍ഔനും കൂട്ടരും അവരുടെനേരെ അക്രമമര്‍ദ്ദനങ്ങള്‍ അഴിച്ചുവിട്ടതല്ലാതെ,

സത്യം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. വിശദവിവരം അഅ്റാഫ്, ത്വാഹാ മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-9

83 എന്നാൽ, മൂസായെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികൾ [ചെറുപ്പക്കാർ] അല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചില്ല. (അതും തന്നെ) ഫിർഔനെയും അവരി ലുള്ള പ്രധാനികളെയും സംബന്ധിച്ച്- അവൻ തങ്ങളെ (മർദ്ദിച്ചു) കുഴപ്പത്തി ലാക്കുമെന്ന-ഭയപ്പാടോടെ (യാണ്). നി ശ്ചയമായും, ഫിർഔനാകട്ടെ, ഭൂമിയിൽ ഒരു ഉന്നതൻ [ഔന്നത്യം നടിക്കുന്നവ ൻ] തന്നെയാണുതാനും. നിശ്ചയമായും അവൻ, അതിര് കവിഞ്ഞവരിൽപെട്ടവ നും തന്നെ.

فَمَآ ءَامَنَ لِمُوسَىٰٓ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِۦ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ ۚ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾

---

83 فَمَا آمَنَ എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. لِمُوسَى മൂസായെ. إِلاَّ ذُرِّيَّةٌ ചില സന്തതികളല്ലാതെ. مِّن قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിൽ നിന്ന്. عَلَى خَوْفٍ ഭയത്തോടെ, പേടിയിലായി. مِّن فِرْعَوْنَ ഫിർഔനെ സംബന്ധിച്ച്. وَمَلَإِهِمْ അവരിലെ പ്രധാനികളെയും. أَن يَفْتِنَهُمْ അവർ തങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കു മെന്ന്. وَإِنَّ فِرْعَوْنَ നിശ്ചയമായും ഫിർഔനാകട്ടെ. لَعَالٍ ഒരു ഉന്നതൻ (പ്രമത്തൻ-പൊങ്ങച്ചക്കാര ൻ-ഊക്കൽ-സർവ്വാധികാരി)തന്നെ. فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ അതിരു കവിഞ്ഞവരിൽപെട്ടവനും തന്നെ.

ജാലവിദ്യക്കാർക്ക് യഥാർത്ഥം മനസ്സിലായി മൂസാ (عليه السلام) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചതോടെ ഫിർഔൻ മർദ്ദനമുറകൾ അഴിച്ചുവിടുകയായി. അവനെയും അവൻെറ ആൾക്കാരെയും ഭയന്ന് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുന്നോട്ട് വന്നില്ല. അൽപം ചെറുപ്പക്കാർ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു. അതും വളരെ ഭയപ്പാടോടെ. അധികാരപ്രമത്തനും, ക്രൂര ഹൃദയനുമാണ് ഫിർഔൻ. അവൻെറ ഉദ്യോഗവൃന്ദവും ജനനേതാക്കളുമാകട്ടെ, അവൻെറ ഇഷ്ടത്തിന് താളം ചവിട്ടുന്നവരും. മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻപോലും ഫിർഔൻ ഉദ്യമിക്കുകയുണ്ടായി. (40:26) മൂസായെയും അവൻെറ കൂട്ടരെയും ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ വിട്ടുകൂടാ എന്ന് പറഞ്ഞ് അവരിലുള്ള ആൺകുട്ടികളെ കൊലപ്പെടു ത്തുവാൻ അവൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. (7:127) ഇതുപോലെ പല മർദ്ദനമുറകളും അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തി.

'അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികൾ-അഥവാ ചെറുപ്പക്കാർ-അ ല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇസ്റാഈല്യരിൽ നിന്നുള്ള ചെറുപ്പക്കാരെ ഉദ്ദേശി ച്ചാണെന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. ഇസ്റാഈല്യർ പൊതുവെ മൂ സാ (عليه السلام) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ഈജിപ്തുകാരായ ഖിബ്ത്വീ (കൊപ്തി) വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ചുരുക്കം ചിലരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തെന്നുമാണ് മറ്റൊരുപക്ഷം. ഈ അഭിപ്രായമാണ് ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ബലപ്പെടുത്തിയി രിക്കുന്നത്. അതിന് ചില കാരണങ്ങളും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. الله اعلم

وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰقَوْمِ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِٱللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓا۟ إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾

84 മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു: ''എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവന്റെമേൽ ഭരമേൽപിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ 'മുസ്‌ലിംകൾ' [ശരിക്കും കീഴൊതുങ്ങിയവർ] ആണെങ്കിൽ.''

فَقَالُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٨٥﴾

85 അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭാരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളെ നീ (ഈ) അക്രമികളായ ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു കുഴപ്പം (കാണിക്കാനുള്ള ഇട)മാക്കരുതേ!

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٨٦﴾

86 ''നിന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ട് (ഈ) അവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമേ!''

وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَٱجْعَلُوا۟ بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾

87 മൂസാക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്നും [ഹാറൂന്നും] നാം 'വഹ്‌യു' നൽകുകയും ചെയ്തു:- നിങ്ങൾ രണ്ടാളും നിങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്ക് മിസ്രിൽ [ഈജിപ്തിൽ] വീടുകൾ സൗകര്യപ്പെടുത്തുവിൻ എന്ന്. നിങ്ങളുടെ വീടുകൾ നിങ്ങൾ 'ഖിബ്‌ല:' [അഭിമുഖകേന്ദ്രം] ആക്കുകയും, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ; (മൂസാ) സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

---

84 وَقَالَ مُوسَى മൂസാ പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു. يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കിൽ. آمَنتُم നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു(വെങ്കിൽ). بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. فَعَلَيْهِ എന്നാൽ അവന്റെ മേൽ. تَوَكَّلُوا നിങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുവിൻ. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകൾ. 85 فَقَالُوا അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ. تَوَكَّلْنَا ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. لَا تَجْعَلْنَا ഞങ്ങളെ നീ ആക്കരുതേ. فِتْنَةً ഒരു കുഴപ്പം (കുഴപ്പം കാണിക്കാനുള്ള ഇടം) ഒരു പരീക്ഷണം (പരീക്ഷണവിധേയം). لِّلْقَوْمِ ജനങ്ങൾക്ക്. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ. 86 وَنَجِّنَا ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും വേണമേ. بِرَحْمَتِكَ നിന്റെ കാരുണ്യം കൊണ്ട്. مِنَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന്. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ.. 87 وَأَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു നൽകുകയും ചെയ്തു. إِلَى مُوسَى മൂസായിലേക്ക്. وَأَخِيهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനിലേക്കും. أَن تَبَوَّءَا നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്ന്. لِقَوْمِكُمَا നിങ്ങളുടെ ജനതക്ക്. بِمِصْرَ മിസ്രിൽ. بُيُوتًا വീടുകളെ. وَاجْعَلُوا നിങ്ങൾ ആക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. بُيُوتَكُمْ നിങ്ങളുടെ വീടുകളെ. قِبْلَةً അഭിമുഖകേന്ദ്രം, ഖിബ്‌ല:. وَأَقِيمُوا നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. الصَّلَاةَ നമസ്കാരത്തെ. وَبَشِّرِ നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.

ആദ്യത്തെ രണ്ട് കൽപനകളും രണ്ടുപേരും കൂട്ടായി സഹകരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതാകകൊണ്ട് ആ കൽപനകൾ മൂസാ (عليه السلام) നെയും, ഹാറൂൻ (عليه السلام) നെയും അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണ്. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹായകനായിട്ടാണ് ഹാറൂൻ (عليه السلام) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. ദിവ്യദൗത്യത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ വാഹകൻ മൂസാ(عليه السلام) നബിയായതുകൊണ്ടായിരിക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനുള്ള കൽപന അദ്ദേഹത്തെ മാത്രം അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടായത്. الله اعلم

ഫിർഔൻെറയും ആൾക്കാരുടെയും ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുമ്പോൾ ഇസ്റാഈല്യർ കൂടുതൽ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുകയും, അവർക്ക് നമസ്കാരം മുതലായ ആരാധാനാ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് പ്രത്യേകം വാസസ്ഥലം ഏർപ്പെടുത്തുവാനും, അവരുടെ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ അവരുടെ വീടുകളിൽവെച്ച് നടത്തുവാനും, നമസ്കാരത്തിൻെറ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുവാനും അല്ലാഹു അവർക്ക് കൽപന നൽകി. 'നിങ്ങളുടെ വീടുകൾ ഖിബ്‌ലയാക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം: (1) വീടുകളെ ആരാധനാ സ്ഥലങ്ങൾ-അഥവാ പള്ളികൾ-ആക്കുക എന്നാണെന്നും, (2) വീടുകളെ അവരുടെ ഖിബ്‌ലയായ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൻെറ ഭാഗത്തേക്ക് മുഖമാക്കി സ്ഥാപിക്കുക എന്നാണെന്നും (3) എല്ലാം ഒരു കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് അഭിമുഖമായിക്കൊണ്ടുള്ളതാക്കുക എന്നാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَآ إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُۥ زِينَةً وَأَمْوَٰلًا فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا۟ عَن سَبِيلِكَ ۖ رَبَّنَا ٱطْمِسْ عَلَىٰٓ أَمْوَٰلِهِمْ وَٱشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا۟ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

88 മൂസാ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഫിർഔന്നും, അവൻെറ പ്രധാനികൾക്കും ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നീ അലങ്കാരവും സ്വത്തുക്കളും നൽകിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അവർ (ആളുകളെ) വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (അതുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്). ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ നീ തുടച്ചു നീക്കണേ! അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് നീ കാഠിന്യം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! അങ്ങനെ, വേദനയേറിയ ശിക്ഷ കാണുന്നതുവരേക്കും അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കട്ടെ.''

---

88 وَقَالَ مُوسَى മൂസാ പറഞ്ഞു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. آتَيْتَ നീ കൊടുത്തു. فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്നു. وَمَلَأَهُ അവൻെറ പ്രധാനികൾക്കും, സംഘക്കാർക്കും. زِينَةً അലങ്കാരം, സൗന്ദര്യം. وَأَمْوَالاً സ്വത്തുക്കളും. فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. لِيُضِلُّوا അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി. عَن سَبِيلِكَ നിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. اطْمِسْ നീ തുടച്ചു നീക്കണേ. عَلَى أَمْوَالِهِمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ. وَاشْدُدْ നീ കഠിനപ്പെടുത്തുക (കാഠിന്യം നൽകുകയും) ചെയ്യണേ. عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ(ക്ക്). فَلاَ يُؤْمِنُوا എന്നാൽ (അങ്ങനെ) അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കട്ടെ. حَتَّى يَرَوُا അവർ കാണുവോളം. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. الأَلِيمَ വേദനയേറിയ.

പ്രാർത്ഥന മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ നാവിലൂടെയാണെങ്കിലും ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയും അതിൽ ഭാഗഭാക്കായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ട് രണ്ടുപേരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു മറുപടി നൽകി:-

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَٱسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

89 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ രണ്ടാളുടെയും പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുവിൻ, അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായും രണ്ടാളും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്.''

---

89 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. قَدْ أُجِيبَت ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. دَّعْوَتُكُمَا നിങ്ങൾ രണ്ടാളുടെയും പ്രാർത്ഥന. فَاسْتَقِيمَا അതിനാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടാളും ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുവിൻ. وَلاَ تَتَّبِعَانِّ രണ്ടുപേരും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. سَبِيلَ الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയാത്ത.

അധികാരപ്രമത്തതയും അഹങ്കാരവും ഉള്ളതോടൊപ്പം സമ്പൽസമൃദ്ധിയും, ആഡംബര സൗകര്യങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്നാൽ പിന്നത്തെ കഥ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഫറോവാ രാജാക്കളുടെ വാഴ്ചകാലത്തെ ആഡംബര വസ്തുക്കളുടെയും, ധനസമൃദ്ധിയുടെയും ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങൾ പലതും പുരാവസ്തുനിരീക്ഷകൻമാരാൽ ഇതിനകം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പലതും ഈജിപ്തിൽ കാഴ്ചവസ്തുക്കളായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈജിപ്തിലെ ഫറോവാ രാജാക്കളുടെ ശവക്കല്ലറകൾ (പിരമിഡുകൾ) ലോകത്തിലെ ഏഴു മഹാത്ഭുതങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഇന്നും എണ്ണപ്പെട്ടുവരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ആ കഴിവുകളും സ്വാധീനങ്ങളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തെ എതിർത്തു നശിപ്പിക്കുവാനും, അതിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ അകറ്റുവാനുമാണ് ഫിർഔനും അവൻെറ ആൾക്കാരും വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മൂസാ (عليه السلام) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേനയും, ഉപദേശങ്ങൾ മുഖേനയും അവരെ സത്യമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആവുന്നത്ര ക്ഷണിച്ചുനോക്കി. ധിക്കാരം വർദ്ധിക്കുകയല്ലാതെ, മാനസാന്തരത്തിൻെറ യാതൊരു ലക്ഷണവും അദ്ദേഹം അവരിൽ കണ്ടില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള അതിഭയങ്കരമയ വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ടല്ലാതെ അവർക്ക് ഒതുക്കം വരുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യമായി.

ഈ അവസരത്തിലാണ് അദ്ദേഹം അവർക്കെതിരിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അവരുടെ ധനസമ്പത്തുക്കൾക്ക് നാശം ഭവിക്കുവാനും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് കാഠിന്യം കൂട്ടുവാനും അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. സ്വത്തിന് നാശം വരുന്നത് അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾ കുറയുവാൻ സഹായമായിത്തീരും. ഹൃദയം കഠിനമാകുമ്പോൾ, ക്രൂരമനസ്ഥിതി മൂർച്ഛിക്കുകയും, അത് ശിക്ഷ ഭവിക്കുവാൻ സന്ദർഭം ഒരുക്കുകയും ചെയ്യും. ശിക്ഷ അനുഭവത്തിൽ വരുമ്പോൾ അവർ വിശ്വസിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പാണ്. അടുത്ത വചനത്തിൽ വരുന്നതുപോലെ, ആ ഘട്ടത്തിൽ ഫിർഔൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വിശ്വാസംകൊണ്ട് ഫലമില്ലെങ്കിലും അതോടെ ആക്രമങ്ങൾക്ക് അറുതിവരുകയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പൊറുതി ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

നൂഹ് (عليه السلام) നബി ദീർഘകാലം തൻെറ ജനതയെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അവരിൽനിന്ന് ആശക്ക് വഴി കാണാതെ അവരുടെ ധിക്കാരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി സൂറത്തുനൂഹിൽ കാണാം:
رب لا تذر على الارض من الكافرين ديارا – الآيات (സാരം: റബ്ബേ, ഭൂമിയിൽ അവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് ആരെയും ബാക്കിയാക്കരുതേ! അവരെ ബാക്കിയാക്കി വിട്ടാൽ അവർ നിൻെറ അടിയാൻമാരെ വഴിപിഴപ്പിക്കും. നന്ദികെട്ട ദുർവൃത്തരെയല്ലാതെ അവർ ജനിപ്പിക്കുകയുമില്ല) ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥന തന്നെയാണ് മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടേതും. അതായത്, അല്ലാഹുവിൻെറ സത്യമാർഗ്ഗത്തെ അവഹേളിക്കുന്നതിൽ ജനത അതിരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അത് കണ്ട് സഹിക്കവയ്യാതാവുകയും, സൽപ്രതീക്ഷക്കുള്ള ഒരു പഴുതും കാണാതാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയുള്ള കോപവും രോഷവും നിമിത്തം മൂസാ (عليه السلام) പ്രാർത്ഥിച്ച പ്രാർത്ഥനയാണത്. ക്രൂരതയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലെന്ന് ഉറപ്പായ ഒരു ജനതയുടെ നാശം മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വൈരജീവിതത്തിന് സഹായകമാണല്ലോ.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കും ആഡംബരജീവിതത്തിനും ഹാനികരമായ പല ശിക്ഷകളും അവർക്കനുഭവപ്പെട്ടു. ക്ഷാമം, വരൾച്ച, ഉൽപാദനക്കുറവ്, വെള്ളപ്പൊക്കം, വെട്ടുകിളി, പേൻ, തവള, രക്തം ആദിയായവമൂലം അവർ പല പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിധേയരായി. ആപത്തുകൾ നേരിടുമ്പോൾ, മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനപേക്ഷിക്കുകയും, തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യും. ആപത്തു നീങ്ങുമ്പോൾ പഴയ നിലയിലേക്കുതന്നെ മാറുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം സൂ: അഅ്റാഫിൽ (130–135ൽ) വിവരിച്ചുവല്ലോ. ബൈബിളിലും (പുറപ്പാട്: 7 മുതൽ 11 കൂടിയ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ) ഇതെല്ലാം വിസ്തരിച്ചുവിവരിച്ചുകാണാം. പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന സന്തോഷവാർത്തയോടൊപ്പം അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടും, ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയോടും ഒരു ഉപദേശം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: .... فاستقيما ولا تتبعان (നിങ്ങൾ രണ്ടാളും ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുകയും അറിവില്ലാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റാതിരിക്കുകയും വേണം) എന്ന്. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങൾ കൂടുതൽ ദൃഢതയോടെ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കണം. അടിപതറാതെയും, അവിവേകം വരാതെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം എന്ന് സാരം.

۞ وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُۥ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ ٱلْغَرَقُ قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِىٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا۟ إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَنَا۠ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾

90 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ നാം സമുദ്രം കടത്തിവിട്ടു. അപ്പോൾ, ഫിർഔനും, അവൻെറ സൈന്യങ്ങളും ധിക്കാരവും, അതിക്രമവുമായി അവരെ പിൻതുടർന്നുചെന്നു. അങ്ങനെ, മുങ്ങിമരണം അവന് പിടിപെട്ടപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾ യാതൊരുവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു; ഞാൻ 'മുസ്‌ലി'കളിൽ [കീഴൊതുങ്ങിയവരിൽ] പെട്ടവനുമാകുന്നു.''

ءَآلْـَٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾

91 (അവനോട് പറയപ്പെട്ടു:) ''ഇപ്പോഴാണോ (വിശ്വസിക്കുന്നത്)? മുമ്പ് നീ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കയുണ്ടായി; നീ നാശകാരികളിൽ പെട്ടവനുമായിരുന്നു

എന്നിരിക്കെ!

92 ''ഇനി, ഇന്ന് നിന്നെ, നിന്‍റെ ശരീരം മുഖേന നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു, നിന്‍റെ പിന്നിലുള്ളവർക്ക് നീ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ തന്നെ.''

فَٱلْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ عَنْ ءَايَـٰتِنَا لَغَـٰفِلُونَ ﴿٩٢﴾

---

90 وَجَاوَزْنَا നാം കടത്തിവിട്ടു. بِبَنِي إِسْرائِيل ഇസ്റായിൽ സന്തതി, ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ. الْبَحْرَ സമുദ്രം, കടൽ. فَأَتْبَعَهُمْ അപ്പോൾ അവരെ പിന്തുടർന്നു ചെന്നു. فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ. وَجُنُودُهُ അവന്‍റെ സൈന്യങ്ങളും. بَغْيًا ധിക്കാരമായിട്ട്. وَعَدْوًا അതിക്രമവും. حَتَّى അങ്ങനെ (വരേക്കും). إِذَا أَدْرَكَهُ അവനെ കണ്ടുമുട്ടിയ (പിടിപെട്ട)പ്പോൾ. الْغَرَقُ മുങ്ങൽ (മുങ്ങി മരണം). قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. آمَنتُ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. أَنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം) ആണെന്ന്. لاَ إِلَهَ ഒരാരാധ്യനുമില്ല (എന്ന്). إِلاَّ الَّذِي യാതൊരുവനല്ലാതെ. آمَنَتْ بِهِ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بَنُوا إِسْرائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾ. وَأَنَا ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ. مِنَ الْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളിൽ പെട്ടവനുമാണ്.. 91 ءَآلْآنَ ഇപ്പോഴാണോ. وَقَدْ عَصَيْتَ നീ അനുസരണക്കേട് (എതിര്) ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ (എന്നിരിക്കെ). قَبْلُ മുമ്പ്. وَكُنتَ നീ ആയിരിക്കയും ചെയ്തു, നീ ആയിരുന്നുതാനും. مِنَ الْمُفْسِدِينَ നാശകാരികളിൽ, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരിൽപെട്ട (വൻ). 92 فَالْيَوْمَ ഇനി (എന്നാൽ) ഇന്ന്. نُنَجِّيكَ നിന്നെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തും, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. بِبَدَنِكَ നിന്‍റെ ശരീരം കൊണ്ട് (ദേഹം മുഖേന). لِتَكُونَ നീ ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി. لِمَنْ خَلْفَكَ നിന്‍റെ പിന്നിലുള്ളവർക്ക്. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. وَإِنَّ كَثِيرًا നിശ്ചയമായും വളരെ ആളുകൾ, പലരും. مِّنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്ന്. عَنْ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി. لَغَافِلُونَ അശ്രദ്ധർ തന്നെയാണ്.

ഫിർഔന്‍റെ ക്രൂരവാഴ്ചക്ക് അന്ത്യം കുറിച്ചതും, ഇസ്റാഈല്യർക്ക് മോചനം ലഭിച്ചതുമായ ആ മഹാസംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ് 90-ാം വചനത്തിന്‍റെ ആരംഭത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ സംഭവത്തിന്‍റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഇസ്റാഈല്യരെയും കൂട്ടി രാത്രിസമയത്ത് ഈജിപ്ത് വിട്ടുപോകുവാൻ മൂസാ (عليه السلام) നോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം ഫലസ്തീനായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ ഈജിപ്തിൽനിന്ന് കിഴക്കോട്ട്നീങ്ങി ചെങ്കടൽതീരത്തെത്തി. സമുദ്രത്തോടടുത്തപ്പോൾ, ഫിർഔനും സൈന്യവും പിന്നാലെ വന്നു തങ്ങളെ പിടികൂടുമെന്നും, തങ്ങൾക്ക് രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും ഭയന്ന് ഇസ്റാഈല്യർ മുറവിളി കൂട്ടി. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വടികൊണ്ട് സുദ്രത്തിൽ അടിക്കുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. അടിക്കേണ്ട താമസം, സമുദ്രജലം രണ്ടായി പിളർന്നു. ഇരുഭാഗത്തും വെള്ളം മലപോലെ ചിറച്ചുനിന്നു. മദ്ധ്യത്തിൽ തുറക്കപ്പെട്ട വിശാലമായ വഴിയിലൂടെ യാതൊരു ആപത്തും കൂടാതെ മൂസാ (عليه السلام) നബിയും ഇസ്റാഈല്യരും കടന്നുപോയി മറുകര പറ്റി. അവർ സ്ഥലംവിട്ട വിവരമറിഞ്ഞ ഫിർഔൻ സൈന്യസമേതം നേരം പുലർന്നപ്പോഴേക്കും അവരെ പിന്തുടർന്നുവന്നിരുന്നു. സമുദ്രം പിളർന്നു നിൽക്കുന്നതും, ഇസ്റാഈല്യർ ഇടവഴിയിലൂടെ കടന്നുപോയതും കണ്ടപ്പോൾ, അവരെ പിടികൂടുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയോടെ അവരും ആ വഴിയിലൂടെ ഇസ്റാഈല്യരെ അനുഗമിച്ചു. ഫിർഔനും സൈന്യവും ഇടവഴിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞതോടെ ഇരുഭാഗത്തും ചിറച്ചു നിന്നിരുന്ന ജലഭിത്തികൾ കൂട്ടിമുട്ടുകയും അവർ ഒന്നടങ്കം വെള്ളത്തിൽ

മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂറത്തു ത്വാഹാ, ശുഅറാഉ് മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ വിശദമായും, സംക്ഷിപ്തമായും ഈ സംഭവം അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. (*)

ഈ സംഭവം ചൂണ്ടക്കാട്ടിയശേഷം-മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ വിശ്വാസം പ്രയോജനപ്പെടാത്ത ആ ഘട്ടത്തിൽ ഫിർഔന് ബോധവും തന്റേടവും വന്നു. മുങ്ങിച്ചാവാൻ പോകുകയാണെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്റാഈല്യർ വിശ്വസിച്ച ഏക ഇലാഹിൽ താൻ വിശ്വസിച്ചുവെന്നും, അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങി മുസ്‌ലിമായിട്ടുണ്ടെന്നും പറയുകതന്നെ ചെയ്തു. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്? ഇതുവരെയും അനുസരണക്കേടും ധിക്കാരവും കാണിച്ച് മരണം മുമ്പിൽ കണ്ട ഈ അവസരത്തിലാണോ വിശ്വസിക്കുന്നത്?! ഈ വിശ്വാസം കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. എന്നായിരുന്നു അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്ന് അതിന് ലഭിച്ച മറുപടി. അതോടുകൂടി, നിൻെറ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും നിൻെറ ജഡം രക്ഷപ്പെടുത്തി പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് മറ്റുള്ളവർക്ക് നിന്നെ നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നും അല്ലാഹു അറിയിച്ചു. ഈ വിഷയം ഇവിടെയല്ലാതെ മറ്റു സൂറത്തുകളിലൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല.

ഫിർഔനും സൈന്യവും മുങ്ങിനശിച്ചശേഷം ഫിർഔൻെറ ശവം ഒരു തിണ്ണയിൽ പോയി അടിഞ്ഞുവെന്നും, അത് കണ്ടപ്പോൾ താൻ ദൈവമാണെന്നും മറ്റും അവൻ മുമ്പ് വാദിച്ചുവന്നിരുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമായെന്നും ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഫിർഔൻ (ഫറോവാ) മാരുടെ ശവക്കല്ലറകളിൽ നിന്ന് റഅ്മസീസ് രണ്ടാമൻ എന്ന ഒരു ഫിർഔൻെറ ജഡം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഈജിപ്തിലെ ഒരു മ്യൂസിയത്തിൽ അത് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ലിഖിതരേഖകളിൽ നിന്ന് അവനായിരുന്നു മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ശത്രുവായ ഫിർഔൻ എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടെന്നും അൽപ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ടിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം വാസ്തവം.

വിഭാഗം-10

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ فَمَا ٱخْتَلَفُوا۟ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

93 തീർച്ചയായും, ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ സത്യത്തിൻെറ [നല്ലതായ] ഒരു സങ്കേതത്തിൽ നാം ഇറക്കി (സൗകര്യപ്പെടുത്തി) ക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ നിന്നും നാം അവർക്ക് ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അവർക്ക് അറിവ് വന്നെത്തിയതുവരെയും അവർ ഭിന്നിച്ചില്ല. [അത് വന്നപ്പോഴാണ് ഭിന്നിച്ചത്.] നിശ്ചയമായും, അവർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യത്തിൽ നിൻെറ റബ്ബ് ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടു

---

* ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു വിവരിച്ച ഈ അസാധാരണ സംഭവത്തെ ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ, ഇപ്പോൾ അതിനൊരു പുതിയ രൂപം നൽകി അവതരിപ്പിക്കുകയും, അതിനായി ഖുർആൻെറ പല വാക്കുകൾക്കും അവരുടെ വകയായി ചില അർത്ഥവ്യാഖ്യനങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്വാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ഖണ്ഡനവും, സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥരൂപവും അടങ്ങുന്ന വിശദമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പു സൂറ: ത്വാഹായുടെ അവസാനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ക്കുന്നതാണ്.

---

93 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്, ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. بَوَّأْنَا നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തി, ഇറക്കിക്കൊടുത്തി (ട്ടുണ്ട്). بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈല്യർക്ക്, ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ. مُبَوَّأَ സൗകര്യസ്ഥാനത്ത് (താവളത്തിൽ). صِدْقٍ സത്യത്തിൻെറ (നൻമയുടെ, ഉമയുടെ). وَرَزَقْنَاهُم അവർക്ക് നാം (ആഹാരം-ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തു. مِّنَ الطَّيِّبَاتِ നല്ല വസ്തു (വിശിഷ്ട സാധനം) കളിൽ നിന്ന്. فَمَا اخْتَلَفُوا എന്നാലവർ ഭിന്നിച്ചില്ല, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിലായില്ല. حَتَّىٰ جَاءَهُمُ അവർക്ക് വന്നതുവരെ, വരുവോളം. الْعِلْمُ അറിവ്, വിവരം. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. يَقْضِي തീരുമാനം ചെയ്യും, വിധി കൽപിക്കും. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. فِيمَا യാതൊരു കാര്യത്തിൽ. كَانُوا فِيهِ അതിൽ അവരായിരുന്നു, അവരായിരുന്ന. يَخْتَلِفُونَ അവർ ഭിന്നിക്കുക.

صدق (സ്വിദ്ഖ്) എന്ന പദത്തിന് 'സത്യം, യഥാർത്ഥം, യോഗ്യത, ഉൺമ, നൻമ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവെപ്പറ്റി അത് കൊള്ളാവുന്നതും തൃപ്തികരമായും صالح مرضى ആണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ വസ്തുവെ അതോട് ചേർത്തു പറയൽ അറബി ഭാഷയിൽ പതിവുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി: കൊള്ളാവുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ رجل صدق എന്നും, അനുയോജ്യവും തൃപ്തികരവുമായ സ്ഥലം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ مكان صدق എന്നും പറയപ്പെടും. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് مبوأ صدق എന്ന വാക്കും. 'കൊള്ളാവുന്ന താവളം തൃപ്തികരമായ സ്ഥലം, യോജിച്ച സങ്കേതം' എന്നൊക്കെയാണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ.

ഫിർഔനിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം, ഇസ്റാഈല്യരെ അവരുടെ പൂർവ്വകാല വാസസ്ഥലമായിരുന്ന ഫലസ്തീനിൽ എത്തിക്കുകയും, ഫലഭൂയിഷ്ഠവും, അനുഗ്രഹീതവുമായ ആ നാട്ടിൽ നിവസിക്കുവാൻ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റിയാണ് بوأنابني اسرائيل مبوا صدق (ഇസ്റാഈല്യരെ സത്യത്തിൻേറതായ ഒരു താവളത്തിൽ നാം ഇറക്കി) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതര നാടുകളിൽ കാണപ്പെടാത്ത വിധം പലതരം കായ്ഫലങ്ങളും, കൃഷിയുൽപന്നങ്ങളും, ജലസൗകര്യങ്ങളും, നിറഞ്ഞ ഒരു നാടാണ് ഫലസ്തീൻ. എല്ലാ നിലക്കും നിവാസയോഗ്യമായ ആ ദേശത്ത് നിവസിക്കുവാനും, നല്ല വിശിഷ്ടാഹാരങ്ങൾ കഴിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ കഴിഞ്ഞു കൂടുവാനും അല്ലാഹു അവർക്ക് അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. എന്നിട്ടും അവർ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു ഭിന്നിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. യഹൂദികളെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നും രണ്ട് കക്ഷികളായി പിരിയുക മാത്രമല്ല, ഓരോ കക്ഷികളിലും പല അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. വിഭാഗ വ്യത്യാസമോ, കക്ഷി വ്യത്യാസമോ ഇല്ലാതെ, എല്ലാവരും സാവേശം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രവാചകൻ-നബി (ﷺ) തിരുമേനി വന്നപ്പോഴാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ഭിന്നിപ്പിൽ എല്ലാവരും യോജിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇതെല്ലാം അറിയായ്മകൊണ്ടുണ്ടായ ഭിന്നിപ്പുകളാണോ? അല്ല. പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയും, വേദഗ്രന്ഥം മുഖേനയും വേണ്ടത്ര അറിവും തെളിവും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞശേഷംതന്നെ ഉണ്ടായതാണ് ഈ ഭിന്നിപ്പുകൾ. അതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി വേണ്ടുന്ന തീരുമാനവും നടപടിയും അല്ലാഹു എടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നാലത് ഇവിടെ വെച്ചല്ല, ഖിയാമത്തു നാളിൽവെച്ചായിരിക്കും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം.

فَإِن كُنتَ فِي شَكٍّ مِّمَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ فَسْـَٔلِ ٱلَّذِينَ يَقْرَءُونَ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾	94 ഇനി, നിനക്ക് നാം അവതരിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് നീ വല്ല സംശയത്തിലുമാണെങ്കിൽ, നിന്റെ മുമ്പേ (വേദ) ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുവരുന്നവരോട് നീ ചോദി(ച്ചു നോ)ക്കുക. തീർച്ചയായും, നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് നിനക്ക് യഥാർത്ഥം വന്നിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ, നിശ്ചയമായും നീ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കരുത്.
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٩٥﴾	95 അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലും നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കരുത്. എന്നാൽ, നീ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരും.
إِنَّ ٱلَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾	96 നിശ്ചയമായും യാതൊരുവരുടെ മേൽ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായി (സ്ഥിരപ്പെട്ടി) രിക്കുന്നുവോ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല;
وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾	97 എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും അവർക്ക് വന്നെത്തിയാലും ശരി;- വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെ അവർ കാണുന്നതുവരേക്കും,

---

94 فَإِن كُنتَ ഇനി നീ ആണെങ്കിൽ. فِي شَكٍّ വല്ല സംശയത്തിലും. مِّمَّا أَنزَلْنَا നാം അവതരിപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിങ്കലേക്ക്. فَاسْأَلِ എന്നാൽ ചോദിക്കുക. الَّذِينَ يَقْرَءُونَ ഓതിവരുന്നവരോട്. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. مِن قَبْلِكَ നിന്റെ മുമ്പ്, മുമ്പേ. لَقَدْ جَاءَكَ തീർച്ചയായും നിനക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം, സത്യം. مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. فَلَا تَكُونَنَّ അതിനാൽ നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കരുത്. مِنَ الْمُمْتَرِينَ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരിൽ പെട്ട(വൻ).. 95 وَلَا تَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കയും അരുത്. مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا യാതൊരുവരിൽ പെട്ട(വൻ), വ്യാജമാക്കിയവരിൽ പെട്ടവൻ. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-വചനം-ധൃഷ്ടാന്തം) കളെ. فَتَكُونَ അപ്പോൾ നീയായിരിക്കും, ആയിത്തീരും. مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽപെട്ട(വൻ).. 96 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ. حَقَّتْ യഥാർത്ഥമായി, അവകാശപ്പെട്ടു, ന്യായമായി, സ്ഥിരപ്പെട്ടു. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. كَلِمَةُ വാക്ക്, വാക്യം. رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ. لَا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.. 97 وَلَوْ جَاءَتْهُمْ അവർക്ക് വന്നാലും ശരി. كُلُّ آيَةٍ എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും. حَتَّى يَرَوُا അവർ കാണുന്നതുവരെ, (കാണാതെ). الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. الْأَلِيمَ വേദനയേറിയ

ഈ നാലു വചനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ മറ്റുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാകുന്നു. നിനക്ക് നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്ന വല്ല വിഷയത്തിലും നിനക്ക് സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം വായിച്ചു വരുന്നവരോട് ചോദിച്ചു നോക്കുക; നിനക്ക് വന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണ്; അതിൽ സംശയിക്കരുത് എന്നാണല്ലോ ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിലുള്ളത്. അതായത്, നിനക്കവതരിച്ച ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ, തത്വോപദേശങ്ങ

ള്‍ മുതലായവയില്‍ വല്ല സംശയവും ആര്‍ക്കെങ്കിലും തോന്നുന്നപക്ഷം, വേദക്കാരായ ആളുകളോട് അന്വേഷിച്ചാല്‍ അവയെല്ലാം സത്യവും പരമാര്‍ത്ഥവുമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുമെന്ന് സാരം. വേദക്കാരായ എല്ലാ വ്യക്തികള്‍ക്കും അറിയാമെന്നോ, അവര്‍ പറയുന്നതെല്ലാം വിശ്വസിക്കാമെന്നോ അല്ല ഉദ്ദേശ്യം. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിക്കറിയുകയും, സത്യം തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്ന വേദക്കാര്‍ക്ക് സത്യാവസ്ഥ അറിയാം, വേണമെങ്കില്‍ ചോദിച്ചു നോക്കൂ എന്നാണുദ്ദേശ്യം. അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി അവര്‍ക്ക് പരിചയമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മുന്‍വേദഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ പറയുന്നതും ഇതുപോലെത്തന്നെയാണെന്ന് അറിയുന്നത് അവര്‍ക്ക് ഖുര്‍ആന്‍െറ സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ സഹായകമായിരിക്കുമല്ലോ.

ഖുര്‍ആനാകട്ടെ, ഖുര്‍ആനല്ലാത്ത വഹ്‌യു (ദിവ്യസന്ദേശം) കളാവട്ടെ അവതരിച്ചാല്‍ അതിന്‍െറ സത്യതയില്‍ നബി (ﷺ) ക്ക് സംശയമോ ആശയക്കുഴപ്പമോ തോന്നുക അസംഭവ്യമാകുന്നു. നബി (ﷺ) ക്ക് മാത്രമല്ല, വഹ്‌യുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാ പ്രവാചകന്‍മാരുടെ സ്ഥിതിയും ഇതു തന്നെ. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവാചകന്-അദ്ദേഹം എത്രയെത്ര പരീക്ഷണങ്ങള്‍ക്കും മര്‍ദ്ദനങ്ങള്‍ക്കും വിധേയനായിരുന്നാല്‍പോലും-തനിക്ക് ലഭിച്ച ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളില്‍ സംശയത്തിന്‍െറ നേര്‍ത്ത സൂചന ഒരു വാക്കിലെങ്കിലും ഉണ്ടായതായി ചരിത്രം ഇല്ല. ഉണ്ടാകാവതുമല്ല. അപ്പോള്‍, ആര്‍ക്കെങ്കിലും വല്ല സംശയവുമുണ്ടെങ്കില്‍ അവര്‍ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവരോട് ഒന്ന് അന്വേഷിച്ചു നോക്കട്ടെ എന്നാണ് ആ വചനത്തിന്‍െറ താല്‍പര്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിക്കറിയാത്തവരോടും, സത്യം തുറന്നു പറയുവാന്‍ മടിക്കുന്നവരോടും അന്വേഷണം ചെയ്തിട്ട് കാര്യമില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതുമില്ല.

ഒരു സംഘത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് അതിന്‍െറ നേതാവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചും, പുറകിലുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ച് മുമ്പിലുള്ളവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള സംസാരഗതി സ്വീകരിക്കല്‍ ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളില്‍ പൊതുവെ കാണപ്പെടാറുള്ളതാണ്. ഖുര്‍ആനിലും ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങള്‍ കാണാം: സമുദായത്തില്‍ ആരു തന്നെ ശിര്‍ക്ക് പ്രവര്‍ത്തിച്ചാലും നബി (ﷺ) തിരുമേനി ശിര്‍ക്ക് പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള കാര്യം ഖണ്ഡിതമാണ്. എന്നിട്ടും നബി (ﷺ) യോട് (39: 65) അല്ലാഹു) പറയുന്നു: ''നീയെങ്ങാനും ശിര്‍ക്ക് ചെയ്തുവെങ്കില്‍ നിന്‍െറ കര്‍മ്മം പൊളിഞ്ഞു നിഷ്ഫലമാകും'' (.... ..... لئن أشركت ليحبطن عملك) എന്നു അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്‍െറ കല്‍പനാ നിര്‍ദ്ദേശങ്ങള്‍ക്കെതിരായി അവിശ്വാസികളെയോ, കപടവിശ്വാസികളെയോ വല്ലപ്പോഴും നബി (ﷺ) അനുസരിക്കുകയില്ലെന്നതും തീര്‍ച്ചതന്നെ, എന്നിട്ടും നബി (ﷺ) യോട് (33: 1 ല്‍) അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നബിയേ, താങ്കള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം. അവിശ്വാസികളെയും കപടവിശ്വാസികളെയും, അനുസരിക്കരുത്'' (يا أيها النبى..اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين) എന്ന്. ഇതെല്ലാം സമുദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കല്‍പനകളത്രെ.

നബി (ﷺ) യോട് തന്നെയും ഇങ്ങിനെയെല്ലാം കല്‍പിക്കുമ്പോള്‍, സമുദായത്തിലെ ഓരോ അംഗവും ആ കല്‍പനകള്‍ വളരെ ഗൗരവപൂര്‍വ്വം കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് അതില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരുടെ കൂട്ടത്തില്‍ നീ പെട്ടുപോകരുതെന്നും, എന്നാല്‍ നീ നഷ്ടക്കാരനായിത്തീരുമെന്നും പറഞ്ഞതിന്‍െറ ഉദ്ദേശ്യവും ഇപ്പറഞ്ഞതില്‍നിന്ന് വ്യക്തമായല്ലോ. ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാര്‍ ഇതുപോലെയുള്ള ചില വചനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തു മുതലെടുക്കുവാന്‍ ശ്രമിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഈ സംഗതി പ്രത്യേകം ഉണര്‍ത്തേണ്ടി വന്നത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്ക് പാത്രമാണെന്നുള്ള അവൻെറ നിശ്ചയം ആരിൽ യഥാർത്ഥമായിത്തീരുന്നുവോ അങ്ങിനെയുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട: അവങ്കൽനിന്നുള്ള കഠിനമായ ശിക്ഷ അനുഭവത്തിൽ വരാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല; ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടോ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്നൊക്കെയാണ് മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോ വിചാരമോ ഇല്ലാത്തവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാണെന്നുള്ളത് ഒരു പൊതു നിയമമത്രെ. ആരൊക്കെയാണ് അങ്ങിനെയുള്ളവരെന്നു അവനു നല്ലപോലെ അറിയുകയും ചെയ്യും. അക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരാണ് ഈ സത്യനിഷേധികളും. അതുകൊണ്ട് ഇവർ വിശ്വസിക്കുമെന്ന് കരുതിയിരിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് താൽപര്യം. സൂ: സുമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: فبشر عباد الذين يستمعون القول – الآية (സാരം: എൻെറ അടിയാൻമാർക്ക്-അതായത്, പറയുന്ന വാക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും എന്നിട്ട് അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്-സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക: അക്കൂട്ടരത്രെ അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ; അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് ബുദ്ധിമാൻമാരും.) (സുമർ: 17, 18.) തൊട്ട വചനത്തിൽ അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു: ‘‘അപ്പോൾ ആരുടെമേൽ ശിക്ഷയുടെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായി സ്ഥിരപ്പെട്ടുവോ അവനെ നീ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമോ?!’’ അതേ സൂറത്തിൽ, റസൂലുകളിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാതിരുന്ന അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു: ولكن حقت كلمت العذاب على الكافرين (എങ്കിലും ശിക്ഷയുടെ വാക്യം അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ യഥാർത്ഥമായിരിക്കുകയാണ്.) (സുമർ: 71.) 96-ാം വചനത്തിൽ الذين حقت عليهم كلمة ربك (നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വാക്യം യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നവർ) എന്നു പറഞ്ഞത് ആരെപ്പറ്റിയാണെന്ന് മേലുദ്ധരിച്ചതിൽനിന്നൊക്കെ വ്യക്തമായല്ലോ.

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَآ إِيمَٰنُهَآ إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّآ ءَامَنُوا۟ كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ ٱلْخِزْىِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

98 ഒരു രാജ്യം [രാജ്യക്കാർ] വിശ്വസിക്കുകയും, എന്നിട്ടതിൻെറ വിശ്വാസം അതിന് പ്രയോജനപ്പെടുകയും ആയിക്കൂടേ?; യൂനുസിൻെറ ജനത അല്ലാത്ത. അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ, അവരിൽ നിന്ന് ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അപമാനത്തിൻെറ ശിക്ഷയെ നാം നീക്കം ചെയ്തു; ഒരു സമയംവരെ അവർക്കു നാം സുഖം നൽകുകയും ചെയ്തു.

---

98 فَلَوْلاَ كَانَتْ ആയിക്കൂടേ, എന്തുകൊണ്ടായില്ല. قَرْيَةٌ വല്ല രാജ്യവും, ഒരു രാജ്യവും. آمَنَتْ അതു വിശ്വസിക്കുക. فَنَفَعَهَا എന്നിട്ടതിന് പ്രയോജനപ്പെടുക, ഫലം ചെയ്യുക, എന്നാലതിന് പ്രയോജനം ചെയ്യുമായിരുന്നു. إِيمَانُهَا അതിൻെറ വിശ്വാസം. إِلاَّ قَوْمَ ജനത ഒഴികെ, അല്ലാത്ത. يُونُسَ യൂനുസിൻെറ. لَمَّا آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ. كَشَفْنَا നാം (തുറന്നു) നീക്കി. عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. عَذَابَ الْخِزْيِ അപമാനത്തിൻെറ ശിക്ഷയെ. فِي الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൽ. الدُّنْيَا ഇഹലോകത്തെ, ഐഹിക. وَمَتَّعْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം സുഖം നൽകുകയും ചെയ്തു. إِلَى حِينٍ ഒരു സമയം വരെ.

لولا (ലൗലാ) എന്ന അവ്യയം രണ്ടർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്: (1) ഒരു കാര്യം മുടങ്ങിയത് നിമിത്തം (അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്ന) മറ്റൊരു കാര്യം മുടങ്ങുന്നതിനെ (متناع الشيئ لإمتناع غيره) ഉദ്ദേശിച്ചും, (2) പ്രേരണ നൽകുന്നതിനെ (التحضيض) ഉദ്ദേശിച്ചും, ഈ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ അതുള്ളത്. فلولا എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് فهلا

(ഫഹല്ലാ) എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. ചില ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കൾ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നതിന് ഈ വായന പിൻബലം നൽകുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്.

മുൻവചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുതന്നെയാണ് ഈ വചനവും. പ്രവാചകൻമാർ വന്ന് സത്യമാർഗ്ഗം പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും, വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക് പൊതുശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്ത നാട്ടുകാർ തക്കസമയത്ത് വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ശിക്ഷ കൺമുമ്പിൽ എത്തുമ്പോഴേ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയുണ്ടായുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ആ വിശ്വാസം അവർക്കു പ്രയോജനപ്പെട്ടതുമില്ല. അവർ നേരത്തെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയും, അങ്ങിനെ ആ വിശ്വാസം അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൂടേ?! എന്നാലവർക്ക് ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാവാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു എന്നത്രെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, മേൽ പറഞ്ഞ മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ പൊതുസ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിലും യൂനുസ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണെന്ന്, അവർക്ക് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷ വരുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അങ്ങനെ അവർ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവായെന്നും, കുറേ കാലം കൂടി അവർ സുഖമായി ജീവിക്കുകയുണ്ടായെന്നും തുടർന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: كذلك ما اتى الذين من قبلهم من رسول – الآيتين (സാരം: അതുപോലെ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ ഏതൊരു റസൂൽ ചെല്ലുമ്പോഴും അദ്ദേഹം ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരനോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രാന്തനോ ആണെന്ന് അവർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവർ അന്യോന്യം അങ്ങിനെ വസിയ്യത്ത് ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ?! അതല്ല, അവർ ക്രമം തെറ്റിപ്പോയ ജനങ്ങളാണോ?) (51: 52, 53.) നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെയും ജനതയുടെയും കഥ വിവരിച്ചശേഷം മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: ثم أرسلنا رسله تترا – الآية (സാരം: പിന്നീട് നമ്മുടെ റസൂലുകളെ നാം തുടരെത്തുടരെ അയച്ചു. ഓരോ സമുദായത്തിനും അതിൻെറ റസൂൽ ചെല്ലുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. അതിനാൽ അവരിൽ ചിലരെ ചിലരോട് നാം അനുഗമിപ്പിച്ചു. (നശിപ്പിച്ചു) അവരെയെല്ലാം നാം കഥാവിഷയങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. (23: 44) പ്രസ്തുത വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയം തന്നെയാണ് ഈ വചനത്തിലും കാണുന്നത്. യൂനുസ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയെ അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

നീനുവാ (*) നിവാസികളായിരുന്നു യൂനുസ് (عليه السلام) ൻെറ ജനത. അവർ അദ്ദേഹത്തിലും, അദ്ദേത്തിൻെറ പ്രബോധനത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിന്നു. ഇന്ന സമയംവരെ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തപക്ഷം അവർക്ക് പൊതുശിക്ഷ വരുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം അവർക്ക് താക്കീത് നൽകി. സമയത്തിന് മുമ്പ് അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ, അവസാനം വെച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് ഭയമായി. പ്രവാചകനെ കണ്ടതുമില്ല. അങ്ങനെ, അവർ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും മൃഗങ്ങളുമടക്കം ഒന്നിച്ചുകൂടി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും, ശിക്ഷ ഇറക്കാതെ അവരെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് യൂനുസ് (عليه السلام) ജനതയുടെ സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം.

---

* ഇറാഖിൻെറ വടക്കു മൂസ്വലി (موصل) ന്നടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രാചീന രാജ്യമാണ് നീനുവാ (نينوى -Ninive). പണ്ട് അശ്ശൂർ രാജാക്കളുടെ തല്സ്ഥാനമായിരുന്നു അത്.

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَءَامَنَ مَن فِى ٱلْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنتَ تُكْرِهُ ٱلنَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا۟ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

99 നിൻെറ റബ്ബ് (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഭൂമിയിലുള്ളവരെല്ലാം ആസകലം വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യർ സത്യവിശ്വാസികളാകുന്നതുവരെ അവരെ നീ നിർബന്ധിക്കുകയോ!

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ ٱلرِّجْسَ عَلَى ٱلَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

100 ഒരു ആത്മാവിനും [വ്യക്തിക്കും] അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതി പ്രകാരമല്ലാതെ വിശ്വസിക്കാവതല്ല. [വിശ്വസിക്കുക സാധ്യമല്ല] ബുദ്ധി കൊടു (ത്തു ഗ്രഹി)ക്കാത്തവരിൽ അവൻ മാലിന്യം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

99 وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. لآمَنَ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമയിരുന്നു. مَن فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുളളവർ. كُلُّهُمْ അവരെല്ലാം. جَمِيعًا മുഴുവനും. أَفَأَنتَ എന്നിരിക്കെ നീയോ. تُكْرِهُ നിർബന്ധിക്കുന്നു (നീ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയോ). النَّاسَ മനുഷ്യരെ. حَتَّى يَكُونُوا അവർ ആകു(വോളം), ആയിരിക്കുന്നതു വരെ. مُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ.. 100 وَمَا كَانَ ആകുകയില്ല, ആകാവതല്ല. لِنَفْسٍ ഒരു ആത്മാവിനും, വ്യക്തിക്കും, ആൾക്കും. أَن تُؤْمِنَ അതു വിശ്വസിക്കൽ, വിശ്വസിക്കുവാൻ. إلاَّ بِإِذْنِ അനുമി (സമ്മതം-അനുവാദം) കൂടാതെ. الله അല്ലാഹുവിൻെറ. وَيَجْعَلُ അവൻ ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യുക. الرِّجْسَ മാലിന്യം, മ്ളേച്ഛത. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽ. لاَ يَعْقِلُونَ അവർ ബുദ്ധി കൊടുക്കു (ഗ്രഹിക്കു)കയില്ല.

ഒന്നൊഴിയാതെ സകല മനുഷ്യരും മലക്കുകളെപ്പോലെ പ്രകൃത്യാ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. നൻമയും തിൻമയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേചന ബുദ്ധിയും, രണ്ടിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രകൃതി വിശേഷണമാണ് മനുഷ്യന് അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മഹത്തായ ചില ലക്ഷ്യങ്ങളും യുക്തിരഹസ്യങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടുതാനും, അതുകൊണ്ട് ആരെയും സത്യവിശ്വാസവും നേർമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുമാറ് നിർബന്ധിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) ക്ക് പാടില്ല. നല്ലതും ചീത്തയും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും, വേണ്ടുന്ന ഉപദേശം നൽകുകയും മാത്രമേ നബി (ﷺ) ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു. എന്നിട്ട് വിശ്വസിക്കുന്നവർ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ , അല്ലാത്തവർ അവിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ (فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر) എന്നതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. സൂ: ഹൂദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിൻെറ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ മനുഷ്യരെ ഒരേ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. അവർ ഭിന്നിച്ചവരായിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നതാണ്. നിൻെറ റബ്ബ് കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ. അതിനായിട്ടാണ് അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതും. (ولوشاء ربك لجعل الناس أمة واحدة .... هود : ١١٨ ، ١١٩) കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ വെച്ചു കാണാം.'' ان شاء الله

നല്ലത് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും മനുഷ്യൻെറ വിശ്വാസം സാക്ഷാൽകൃതമാകേണമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശവും അനുമതിയും കൂടി അതിന് അനിവാര്യമത്രെ. അതില്ലാത്തപക്ഷം-മനുഷ്യൻെറ അറിവും കഴിവും കൊണ്ടുമാത്രം-അവൻെറ പ്രവർത്തികളൊന്നും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയില്ല. പ

ക്ഷേ, ഒരു വ്യവസ്ഥയൊന്നും കൂടാതെ ചിലരെയങ്ങ് നല്ലവരും വിശ്വാസികളുമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചിലരെയങ്ങ് മ്ലേഛരും അവിശ്വാസികളുമാക്കിത്തീർക്കുകയുമല്ല അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. വിവേചനബുദ്ധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി കാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്തവരെയായിരിക്കും അവൻ മ്ലേച്ഛൻമാരും ദുഷിച്ചവരുമാക്കുന്നത്. എന്നൊക്കെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ താൽപര്യം. ജനങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ട് വരാത്തതിൽ അതീവമായ വ്യസനം സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് മനസ്സമാധാവും, ആശ്വാസവും നൽകുന്നതാണ് ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും.

മനുഷ്യൻ അവൻെറഎല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും പൂർണ്ണസ്വതന്ത്രനാണ്-അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശമോ അനുമതിയോ അതിൽ ആവശ്യമില്ല-എന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്ന യുക്തി വാദികൾക്ക് ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റ് ചില വചനങ്ങളും അവയുടെ നേർക്കുനേരെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം വചനങ്ങളിലെല്ലാം അവരുടെ വക ചില ഒളിച്ചുകളികളും ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. സൂ: അൻആമിലും താഴെ ചില സൂറത്തുകളിലും അവയെപ്പറ്റി സന്ദർഭോചിതം ചിലതെല്ലാം നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സൂ: ഹദീദിനുശേഷമുള്ള വ്യഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

قُلِ ٱنظُرُوا۟ مَاذَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِى ٱلْـَٔايَٰتُ وَٱلنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

101 പറയുക: ''ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും എന്താണുള്ളതെന്ന് നിങ്ങൾ (ചിന്തിച്ചു) നോക്കുവിൻ!'' വിശ്വസിക്കാത്ത ജനങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും താക്കീതുകളും എന്ത് ഉപകരിക്കുവാനാണ്!?

---

101 قُلِ പറയുക. انظُرُوا നോക്കുവിൻ (ചിന്തിക്കുവിൻ). مَاذَا എന്താണ്, എന്തുണ്ട്, യാതൊന്നു (ഉളളവ). فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَمَا تُغْنِي എന്തു ഉപകരിക്കും ധന്യമാക്കും, ഉപകരിക്കുകയില്ല. الْآيَاتُ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. وَالنُّذُرُ താക്കീതുകളും. عَن قَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. لاَّ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത.

ماذا في السماوات والأرض എന്ന വാക്കിന് 'ആകാശഭൂമികളിലുളളവ' എന്നും, ആകാശഭൂമികളിൽ എന്താണുള്ളതെന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ ماتغني എന്നതിന് 'ഉപകരിക്കുകയില്ല' എന്ന് നിഷേധരൂപത്തിലും, 'എന്തു ഉപകരിക്കും' എന്ന് ചോദ്യരൂപത്തിലും അർത്ഥം കൽപിക്കാം. ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമില്ലതാനും.

فَهَلْ يَنتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلِهِمْ ۚ قُلْ فَٱنتَظِرُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُم مِّنَ ٱلْمُنتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾

102 അപ്പോൾ, തങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു പോയവരുടെ നാളുകളെപ്പോലെയല്ലാതെ (മറ്റു വല്ല ചരിത്രവും) ഇവർ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?! പറയുക: '' എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണ്.''

ثُمَّ نُنَجِّى رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا

103 പിന്നീട്, നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തു

عَلَيْنَا نُنجِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

ന്നു. അപ്രകാരം-നമ്മുടെ മേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ട) ഒരു കടമയായിക്കൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

102 فَهَلْ يَنتَظِرُونَ എന്നാലവർ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ. إِلاَّ مِثْلَ പോലെയല്ലാതെ, തുല്യമായതല്ലാതെ. أَيَّامِ നാളുകളെ, നാളുകളുടെ. الَّذِينَ خَلَوْا കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ. مِن قَبْلِهِمْ ഇവർക്ക് (അവർക്ക്) മുമ്പ്. قُلْ പറയുക. فَانتَظِرُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നോക്കിയിരിക്കുവിൻ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. مَعَكُم നിങ്ങളോടൊപ്പം. مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട (വൻ) ആകുന്നു.. 103 ثُمَّ نُنَجِّي പിന്നീട് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. رُسُلَنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളെ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെയും. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. حَقًّا ഒരു കടമയായിട്ട്, അവകാശപ്പെട്ടതായിട്ട്, യഥാർത്ഥമായിക്കൊണ്ട്. عَلَيْنَا നമ്മുടെമേൽ (ബാദ്ധ്യതപ്പെട്ട). نُنجِ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തും. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ.

കണക്കറ്റ നക്ഷത്ര മഹാഗോളങ്ങൾ, സൂര്യചന്ദ്രൻമാർ, അവയുടെ ഗതിവിഗതികൾ, സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ, പ്രകാശങ്ങൾ, പ്രസരങ്ങൾ, രാപ്പകലുകൾ, അവയുടെ ഏറ്റക്കുറവുകൾ, മേഘങ്ങൾ, മഴ, വെയിൽ, വായു, അനന്തമായ അന്തരീക്ഷം ആദിയായി ഉപരിയാകാശത്തും, എണ്ണമറ്റ സസ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഉൽപന്നങ്ങൾ, ധാതുവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, പൂക്കൾ, ധാന്യങ്ങൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, മലകൾ, മൈതാനങ്ങൾ, കാടുകൾ, മരുഭൂമികൾ, നദികൾ, തടാകങ്ങൾ ആദിയായി ഭൂമിയിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കോടാനുകോടിക്കണക്കിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് അൽപമെങ്കിലും ബുദ്ധികൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിതമഹത്വങ്ങളും, അവൻെറ ഏകത്വവും ശരിക്കും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. എന്തുതന്നെ കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോ താക്കീതുകളോ ഫലപ്പെടുകയില്ലെന്നും അതോടൊപ്പം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. നിഷ്പക്ഷവും, സത്യസന്ധവുമായി ചിന്തിക്കുകയും, അതിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സനാതനമൂല്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ലതന്നെ.

തങ്ങൾ പ്രായേണ സ്വീകരിച്ചുപോന്ന നിലപാടുകളെപ്പറ്റി പുനഃപരിശോധന നടത്താതെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെയും താക്കീതുകളുടെയും നേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ തന്നെയാണ് ഇവരുടെ ഭാവമെങ്കിൽ, ഇവരെപ്പോലെ മുമ്പ് കാലം കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായങ്ങൾക്കുണ്ടായ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും ഇവർക്കും അനുഭവപ്പെടുവാൻ പോകുന്നത്. അതല്ലാതെ, മറ്റൊന്നും, ഇവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അത് കാത്തിരിക്കുവാനാണ് ഇവരുടെ ഭാവമെങ്കിൽ, അവരങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിൻെറ ഫലം കാണാമല്ലോ. സംഭവിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് ഇരു കൂട്ടരും കാത്തിരുന്ന് കാണുക. ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്.: ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ, റസൂലുകളെയും, സത്യവിശ്വാസികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തി സഹായിക്കൽ അല്ലാഹു അവൻെറ ബാധ്യതയായി ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതവൻ നിറവേറ്റാതിരിക്കുകയില്ല എന്നാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

വിഭാഗം-11

104 (നബിയേ) പറയുക: ''ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങള്‍ എന്‍റെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു വല്ല സംശയത്തിലുമാണെങ്കില്‍ (നിങ്ങള്‍ അറിഞ്ഞിരിക്കുക); എന്നാല്‍, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങള്‍ ആരാധിക്കുന്നവരെ ഞാന്‍ ആരാധിക്കുകയില്ല; എങ്കിലും നിങ്ങളെ (മരണപ്പെടുത്തി) പിടിച്ചെടുക്കുന്നവനായ അല്ലാഹുവിനെ (മാത്രം) ഞാന്‍ ആരാധിക്കുന്നു. ഞാന്‍ സത്യവിശ്വാസികളില്‍ പെട്ടവനായിരിക്കുവാന്‍ എന്നോട് കല്‍പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;	قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمْ فِى شَكٍّ مِّن دِينِى فَلَآ أَعْبُدُ ٱلَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ ٱللَّهَ ٱلَّذِى يَتَوَفَّىٰكُمْ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾
105 ഋജുമാനസനായിക്കൊണ്ട് (ഈ) മതത്തിലേക്ക് നിന്‍റെ മുഖത്തെ നീ ചൊവ്വാക്കി നിറുത്തണമെന്നും, നിശ്ചയമായും, നീ 'മുശ്‌രിക്ക്' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി]കളില്‍ പെട്ടവനായിരിക്കരുതെന്നും (കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു).	وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

---

104 قُلْ പറയുക. يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കില്‍. فِي شَكٍّ വല്ല സംശയത്തിലും. مِّنْ دِينِي എന്‍റെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു. فَلاَ أَعْبُدُ എന്നാല്‍ ഞാന്‍ ആരാധിക്കുന്നില്ല, ആരാധിക്കയില്ല. الَّذِينَ تَعْبُدُونَ നിങ്ങള്‍ ആരാധിക്കുന്നവരെ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. وَلَكِنْ എങ്കിലും, പക്ഷേ. أَعْبُدُ ഞാന്‍ ആരാധിക്കുന്നു. الله അല്ലാഹുവിനെ. الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ നിങ്ങളെ പൂര്‍ണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്ന, മരിപ്പിക്കുന്ന. وَأُمِرْتُ എന്നോട് കല്‍പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَنْ أَكُونَ ഞാനായിരിക്കുവാന്‍. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളില്‍ (പെട്ടവന്‍).. 105 وَأَنْ أَقِمْ നീ ചൊവ്വാക്കി നിറുത്തണം (നിലനിറുത്തണം) എന്നും. وَجْهَكَ നിന്‍റെ മുഖത്തെ. لِلدِّينِ മതത്തിലേക്ക്. حَنِيفًا ഋജുമാനസനായി, ശുദ്ധമനസ്കനായിട്ട്. وَلاَ تَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കയും ചെയ്യരുത്. مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളില്‍ (പെട്ടവന്‍).

എന്‍റെ മതത്തെപ്പറ്റി ഇനിയും നിങ്ങള്‍ക്ക് സംശയം തീരുന്നില്ലെങ്കില്‍, നിങ്ങള്‍ കണ്ട മാതിരി നിങ്ങള്‍ നടന്നുകൊള്ളുക. തൗഹീദ് വിട്ടേച്ച് ഞാന്‍ ശിര്‍ക്കിലേക്ക് അണുവോളമെങ്കിലും ചായുമെന്ന് നിങ്ങള്‍ കരുതേണ്ട. എന്നോട് അല്ലാഹു കല്‍പിച്ചതിന് ഞാന്‍ എതിര് പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയെന്ന പ്രശ്നമേയില്ല എന്ന് ആ മുശ്‌രിക്കുകളോട് അറുത്തുമുറിച്ച് പറയുവാന്‍ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കല്‍പിക്കുന്നു. الذى يتوفاكم (നിങ്ങളെ പൂര്‍ണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നവന്‍) അഥവാ മരണപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നവന്‍ എന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹുവിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതില്‍, നിങ്ങള്‍ ഈ ശിര്‍ക്കിന്‍റെ മതം സ്വീകരിച്ച് വരുന്നതിന്‍റെ ഫലം അവന്‍റെ അടുക്കല്‍ ചെല്ലുമ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് കാണാറാകുമെന്ന ഒരു താക്കീത് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ആരാധനകളിൽ പ്രധാനമായത് പ്രാർത്ഥനയാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിച്ചു കൂടാ എന്നതിലടങ്ങിയ പ്രധാന രഹസ്യം ഇന്നതാണെന്നും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്:-

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِّنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٠٦﴾

106 അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, നിനക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതും നിനക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതുമായതിനെ നീ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കരുത്. ഇനി, നീ (അങ്ങിനെ) ചെയ്തുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും നീ, അക്രമികളിൽപെട്ടവനായിരിക്കും.

وَإِن يَمْسَسْكَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُۥٓ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهِۦ ۚ يُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾

107 വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും അല്ലാഹു നിനക്ക് ബാധിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, അവനല്ലാതെ അതിനെ നീക്കം ചെയ്യുന്ന ഒരുവനുമില്ല; അവൻ നിനക്ക് വല്ല നൻമയെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, അവൻെറ ദയവിനെ (അഥവാ അനുഗ്രഹത്തെ) തട്ടിക്കളയുന്നവനുമില്ല. തൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്നും താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ അത് ബാധിപ്പിക്കുന്നു [എത്തിക്കുന്നു]. അവനത്രെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.

---

106 وَلاَ تَدْعُ നീ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക) യും ചെയ്യരുത്. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. مَا لاَ يَنفَعُكَ നിനക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെ. وَلاَ يَضُرُّكَ നിനക്ക് ഉപദ്രവവും (ദ്രോഹവും) ചെയ്യാത്ത. فَإِن فَعَلْتَ ഇനി നീ ചെയ്തെങ്കിൽ. فَإِنَّكَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീ. إِذًا എന്നാൽ (അപ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ). مِّنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽപെട്ട (വൻ) ആയിരിക്കും. 107 وَإِن يَمْسَسْكَ നിന്നെ സ്പർശിച്ചാൽ (നിനക്ക് ബാധിപ്പിച്ചാൽ). اللهُ അല്ലാഹു. بِضُرٍّ വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും. فَلاَ كَاشِفَ എന്നാൽ നീക്കം ചെയ്യുന്ന (തുറവിയാക്കുന്ന) ഒരാളുമില്ല. لَهُ അതിനെ. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. وَإِن يُرِدْكَ അവൻ നിനക്ക് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലോ. بِخَيْرٍ വല്ല നൻമയെ (ഗുണത്തെ)യും. فَلاَ رَادَّ എന്നാൽ തട്ടിനീക്കുന്ന (തടുക്കുന്ന-തടയുന്ന) ഒരാളുമില്ല. لِفَضْلِهِ അവൻെറ ദയവിനെ, അനുഗ്രഹത്തെ. يُصِيبُ അവൻ എത്തിക്കും, ബാധിപ്പിക്കുന്നു. بِهِ അതിനെ. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. مِنْ عِبَادِهِ അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന്. وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ. الْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരെയും, എന്തിനെയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, ആരാധിക്കുവാനും പാടില്ലെന്നും, അത് അനീതിയും അക്രമവും നിഷ്ഫലവുമാണെന്നും കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ

108 പറയുക: ''ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥം വന്നുകഴിഞ്ഞു. ആകയാൽ, ആർ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചുവോ അവൻ തൻെറ സ്വന്തത്തി (ൻെറ ഗുണത്തി)നു വേണ്ടി

فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾

മാത്രമാണ് നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നത്. ആർ വഴി പിഴച്ചുപോയോ അവൻ, അതിനെതിരിൽ(ദോഷമായി)മാത്രമാണ് വഴിപിഴക്കുന്നതും. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉത്തരവാദം) ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവനൊന്നുമല്ല.''

وَٱتَّبِعْ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ وَٱصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَـٰكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

109 നിനക്ക് 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യസന്ദേശം]നൽകപ്പെടുന്നതിനെ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക: അല്ലാഹു വിധി (കൽപി)ക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവനാകട്ടെ, വിധികർത്താക്കളിൽ വെച്ച് ഏറ്റം ഉത്തമനത്രെ.

---

108 قُلْ പറയുക. يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. قَدْ جَاءَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം. مِن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്ന്. فَمَنِ اهْتَدَى അതിനാൽ (എന്നാൽ-അപ്പോൾ) ആർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചുവോ, വല്ലവനും സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചാൽ. فَإِنَّمَا يَهْتَدِي എന്നാൽ അവൻ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നത്. لِنَفْسِهِ അവൻെറ സ്വന്തത്തിന്, ആത്മാവിന് (മാത്രം-തന്നെ). وَمَن ضَلَّ ആർ വഴിപിഴച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും വഴി പിഴച്ചാൽ. فَإِنَّمَا يَضِلُّ എന്നാലവൻ വഴി പിഴക്കുന്നത്. عَلَيْهَا അതിനെതിരിൽ (മാത്രം-തന്നെ). وَمَا أَنَا ഞാനല്ലതാനും. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെമേൽ. بِوَكِيلٍ ഒരു ഏറ്റെടുത്തവനും, ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവനൊന്നും. 109 وَاتَّبِعْ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക. مَا يُوحَى വഹ്‌യു നൽകപ്പെടുന്നതിനെ. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. وَاصْبِرْ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക. حَتَّى يَحْكُمَ വിധിക്കുന്നതുവരെ. اللهُ അല്ലാഹു. وَهُوَ അവൻ, അവനാകട്ടെ. خَيْرُ ഉത്തമാണ്, ഏറ്റവും നല്ലവനാണ്. الْحَاكِمِينَ വിധികർത്താക്കളിൽ.

ഈ സത്യനിഷേധികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന സൈ്വരക്കേടും, അക്രമങ്ങളും തൽക്കാലം ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിച്ചുകൊള്ളുക. താമസിയാതെ അല്ലാഹു അവരെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടുന്ന തീരുമാനവും നടപടിയും എടുക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ട്. അതോടെ അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അവസാനിക്കും എന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും സമാധാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

11. സൂറത്തു – ഹൂദ് سورة هود

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 123 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 10

തൗഹീദ്, പ്രവാചകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം മുതലായി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ വിഷയങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഈ സൂറത്തിലെയും പ്രധാന വിഷയം. അതിൽ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ചില വിഷയങ്ങളും സംഭവങ്ങളും ഇതിൽ വിശദീകരിച്ചും, അതിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ട ചിലത് ഇതിൽ സംക്ഷിപ്തമായും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ''സൂറത്തുഹൂദും, അതിൻെറ സഹോദരികളായ സൂറത്തുകളും എന്നെ നരപ്പിച്ചു'' എന്നു നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി തിർമദീ, ത്വബ്റാനീ, ഹാകിം (رحمهم الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഖിയാമത്തു നാളിലെ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ശക്തമായ ഭാഷയിലുള്ള താക്കീതുകളും പരാമർശങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സൂറത്തുൽവാഖിഅഃ മുതലായ ചില സൂറത്തുകളാണ് 'സഹോദരികളായ സൂറത്തുകൾ' കൊണ്ടുവിവക്ഷയെന്നു പ്രസ്തുത ഹദീസിൻെറ ചില രിവായത്തുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രസ്തുത സൂറത്തുകളിലെ വിഷയങ്ങളുടെ ഗൗരവം നിമിത്തം എനിക്കു വേഗത്തിൽ നര പിടിപെട്ടുവെന്നത്രെ തിരുമേനി പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. 50 മുതൽ 60 കൂടിയുള്ള വചനങ്ങൾ ഹൂദു (അ)നെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയെയും സംബന്ധിച്ചാണ്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സൂറത്ത് ഹൂദ് എന്ന നാമകരണത്തിൻെറ കാരണമതാണ്.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

الٓر ۚ كِتَٰبٌ أُحْكِمَتْ ءَايَٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾

1 'അലിഫ്-ലാം-റാ.' ഒരു (മഹത്തായ) ഗ്രന്ഥം! അതിൻെറ 'ആയത്തു' [സൂക്തം]കൾ ബലവത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ, അത് വിശദീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായ ഒരുവൻെറ അടുക്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (അത്);

أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ ۚ إِنَّنِى لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾

2 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുത് എന്ന്, നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവനിൽ നിന്ന് ഒരു താക്കീതുകാരനും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനുമാണ്;

وَأَنِ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُم مَّتَٰعًا حَسَنًا إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِى فَضْلٍ فَضْلَهُۥ ۖ وَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾

3 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുവിൻ, പിന്നെ അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്നും. (എന്നാൽ) നിങ്ങളെ അവൻ ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ നല്ല (സുഖമായ) അനുഭവം അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതാണ്; വല്ല ശ്രേഷ്ടതയുമുള്ള എല്ലാവർക്കും അവ(രവ)രുടെ ശ്രേഷ്ടത അവൻ (വകവെച്ചു) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒരു വലിയ ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഭയപ്പെടുകയും

ചെയ്യുന്നു.

4	അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം. അവനാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.	إِلَى ٱللَّهِ مَرۡجِعُكُمۡۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿٤﴾

---

1 الر അലീഫ്-ലാം-റാ'. كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം. أُحْكِمَتْ ബലവത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. آيَاتُهُ അതിൻെറ ആയത്തുകൾ. ثُمَّ പിന്നെ, പുറമെ. فُصِّلَتْ അതു വിശദീകരിക്ക (വിസ്തരിക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. مِن لَّدُنْ അടുക്കൽനിന്ന്. حَكِيمٍ ഒരു അഗാധജ്ഞൻെറ, യുക്തിമാൻെറ. خَبِيرٍ സൂക്ഷമജ്ഞനായ.. 2 أَلاَّ تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുരുതെന്ന്. إِلاَّ اللهَ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ. إِنَّنِي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنْهُ അവനിൽനിന്ന്. نَذِيرٌ താക്കീത്(മുന്നറിയിപ്പു) കാരനാണ്. وَبَشِيرٌ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനുമാണ്.. 3 وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടണമെന്നും. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്. ثُمَّ تُوبُوا പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ, മടങ്ങുവിൻ. إِلَيْهِ അവനിലേക്ക്. يُمَتِّعْكُم അവൻ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവം നൽകും, സൗഖ്യം നൽകും. مَّتَاعًا അനുഭവം, സൗഖ്യം. حَسَنًا നല്ലതായ. إِلَىٰ أَجَلٍ ഒരവധിവരെ. مُّسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. وَيُؤْتِ അവൻ നൽകുകയും ചെയ്യും. كُلَّ ذِي فَضْلٍ ശ്രേഷ്ഠയുള്ള എല്ലാവർക്കും. فَضْلَهُ അവൻെറ ശ്രേഷ്ഠത. وَإِن تَوَلَّوْا നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം. فَإِنِّي എന്നാൽ ഞാൻ. أَخَافُ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. عَذَابَ ശിക്ഷയെ. يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തെ. كَبِيرٍ വലുതായ.. 4 إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്കാണ്. مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവ്. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

الر പോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതൊരു മഹത്തായ ഗ്രന്ഥമാണെന്ന ആമുഖത്തോടുകൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം:-

വാചകങ്ങളും, ഘടനയും, പ്രതിപാദന രീതിയുമെല്ലാം ബലവത്തായതും, കെട്ടുറപ്പുള്ളതുമാണ് അതിലെ സൂക്തങ്ങൾ. കൂടാതെ, വിധിവിലക്കുകൾ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, ഉപമകൾ, ചരിത്രപാഠങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, സന്തോഷവാർത്തകൾ, താക്കീതുകൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അതിലെ പരാമർശ വിഷയങ്ങളെല്ലാം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായ അല്ലാഹുവാണ് അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൻെറ സന്ദേശങ്ങളിൽ കേന്ദ്രപ്രധാനമായി നിലകൊള്ളുന്നത് അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്ന തൗഹീദാകുന്നു. രണ്ടാമതായി നിലകൊള്ളുന്നത് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സൻമാർഗ്ഗികൾക്ക് പുണ്യഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്തയും, അവിശ്വാസികളായ ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്ക് ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതും നൽകുവാനായി അയക്കപ്പെട്ട ദൈവദൂതനാണ് ഞാൻ(മുഹമ്മദ്-സ)എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഈ രണ്ട് മൗലിക തത്വങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അതിന് മുമ്പ് ചെയ്തുപോയതും, പിന്നീട് ചെയ്തേക്കുന്നതുമായ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാപ്പിന്നപേക്ഷിക്കുകയും അവയിൽനിന്നെല്ലാം അവനോട് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ ഈ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ അലട്ടുകളൊന്നും കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാം. അതോടുകൂടി നേർവഴിക്ക് ജീവിച്ചും നൻമകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രേഷ്ടമായ നിലപാട് സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ വ്യക്തിക്കും അവരുടെ യഥാർത്ഥ പദവി ഇരു ജീവിതത്തിലും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നേരെമറിച്ച് ഇതൊന്നും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ പിൻതിരിഞ്ഞു കളയുന്നപക്ഷം, ഖിയാമത്തുനാളാകുന്ന ആ ഭയങ്കര ദിവസത്തിൽ നിങ്ങൾ വമ്പിച്ച ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായിത്തീരുന്നതാണ്. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് മടങ്ങി

ച്ചെല്ലുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കണം. അവന് നിങ്ങളെ രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിച്ച് നിങ്ങളുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. അവൻ സർവ്വശക്തനാണല്ലോ.

أَلَآ إِنَّهُمۡ يَثۡنُونَ صُدُورَهُمۡ لِيَسۡتَخۡفُواْ مِنۡهُۚ أَلَا حِينَ يَسۡتَغۡشُونَ ثِيَابَهُمۡ يَعۡلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعۡلِنُونَۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ۝٥

5 അല്ലാ! (അറിയുക:) അവനിൽ നിന്നും തങ്ങൾ മറഞ്ഞു പോകുവാൻ വേണ്ടി അവർ തങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകളെ തിരിച്ചു കളയുന്നു! അല്ലാ! (അറിഞ്ഞേക്കുക:) അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ (കൊണ്ട് പുതച്ചു) മൂടിയിടുന്ന സമയത്ത് അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, പരസ്യമാക്കുന്നതും അവൻ അറിയുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ, നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.

---

5 أَلاَ അല്ലാ, അറിയുക. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. يَثْنُونَ അവർ മടക്കുന്നു, ചുരുട്ടുന്നു, തിരിക്കുന്നു. صُدُورَهُمْ അവരുടെ നെഞ്ചുകളെ. لِيَسْتَخْفُوا അവർ മറയുവാൻ വേണ്ടി. مِنْهُ അവനിൽനിന്ന്, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന്. أَلاَ അല്ലാ, അറിയുക. حِينَ സമയത്ത്, നേരത്ത്. يَسْتَغْشُونَ അവർ മൂടിയിടുന്ന (പുതപ്പിടുന്ന). ثِيَابَهُمْ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ. يَعْلَمُ അവൻ അറിയും. مَا يُسِرُّونَ അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നത്. وَمَا يُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി. الصُّدُورِ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കളിൽ.

ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവതരിച്ചതായിരിക്കും ഈ വചനമെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെട്ടും കാണാം. പക്ഷേ, ഓരോന്നും ഒരോ നിലക്ക് വിമർശനവിധേയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. ആയത്തിൻെറ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:

റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനി ഖുർആനോ മറ്റോ ജനങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കുന്ന രംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് അവിശ്വാസികളിൽ ചിലർ ഉപായത്തിൽ ഒളിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞും പോകുകയും അതവഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. يثنون صدورهم (അവർ തങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകൾ തിരിക്കും) എന്ന പ്രയോഗത്തെ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പല പ്രകാരത്തിൽ വിശദീകരിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ പ്രതിഷേധവും വെറുപ്പുമാണത് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. സന്തോഷവും സ്നേഹവും തോന്നുമ്പോൾ മുഖവും നെഞ്ചും മുമ്പോട്ട് തിരിച്ചു അഭിമുഖമായിരിക്കുകയാണല്ലോ പതിവ്. അതുകൊണ്ടൊന്നും ആ അവിശ്വാസികൾ രക്ഷപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല; അവരുടെ എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്; അവർ-രാത്രിയിലോ മറ്റോ-വസ്ത്രമിട്ട് മൂടിപ്പുതച്ചു കിടക്കുമ്പോൾപോലും അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞുപോകുന്നില്ല; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒളിച്ചുവെച്ച വിചാരവികാരങ്ങൾപോലും അല്ലാഹുവിന് അജ്ഞാതമല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. والله اعلم

ജുസ്ഉ്–12

۞ وَمَا مِن دَآبَّةٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ

6 ഭൂമിയിലുള്ള ഒരു ജീവജന്തുവും തന്നെ, അവയുടെ ഉപജീവനം (അഥവാ ആഹാരം) അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ(ബാദ്ധ്യത) ഇ

رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦﴾

ല്ലാതെയില്ല. അവയുടെ വാസസ്ഥാനവും, അവയുടെ സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥാനവും അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാം (തന്നെ) സ്പഷ്ടമായ ഒരു (രേഖാ) ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്

---

6 وَمَا مِن دَابَّةٍ ഒരു ജന്തുവുമില്ല, ജീവികളിൽ നിന്നു (ഒന്നും) ഇല്ല. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. إلاَّ عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഇല്ലാതെ. رِزْقُهَا അതിൻെറ (അവയുടെ) ഉപജീവനം, ആഹാരം. وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും. مُسْتَقَرَّهَا അവയുടെ താവളം, വാസസ്ഥലം, തങ്ങുന്ന ഇടം. وَمُسْتَوْدَعَهَا അവയുടെ സൂക്ഷിപ്പുസ്ഥാനവും. كُلٌّ എല്ലാം. فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഉണ്ട്. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ.

ബുദ്ധി കൊടുത്തു ചിന്തിക്കുന്ന ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയെയും ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. മനുഷ്യനടക്കം ഈ ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ ജീവജന്തുക്കൾക്കും അതതിൻെറ പ്രകൃതിക്കും ആവശ്യത്തിനുമനുസരിച്ച ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനുണ്ട്. അതവൻ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അഥവാ ആഹാരമാർഗ്ഗം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു ജീവിയെയും ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. ഓരോ ജീവിയുടെയും സ്ഥിരമായ സ്ഥാനം, താൽക്കാലികമായ സ്ഥാനം ഏതൊക്കെയാണെന്ന് അവന്നറിയാം. അതെ, എവിടെനിന്ന് വന്നു, എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു, നാട്ടിലോ, കാട്ടിലോ, കരയിലോ, വെള്ളത്തിലോ, മണ്ണിന് മീതെയോ, താഴെയോ എന്നൊക്കെ അവനറിയാവുന്നതാണ്. അതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് തന്നെ അതതിൻെറ ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു ജീവവർഗ്ഗത്തിന് ആഹാരത്തിനുള്ള വക ശരിപ്പെടുത്താതെ അവൻ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. ഏതെല്ലാം ജീവികൾ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും, ഓരോന്നിൻെറയും പെരുപ്പവും വർദ്ധനവും എത്രകണ്ടുവരുമെന്നും, ഓരോന്നിനും യോജിച്ച ആഹാരം ഏതാണ് എന്നുമൊക്കെ കൃത്യവും സൂക്ഷ്മവുമായ അറിവും രേഖയും അവൻെറ പക്കലുണ്ട്. എന്നൊക്കെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

അപ്പോൾ, ജനപ്പെരുപ്പം നിമിത്തം ഭൂമിയിൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമില്ലാതെ അടുത്ത ഭാവിയിൽ മനുഷ്യൻ കഷ്ടപ്പെടുമെന്ന് കണക്കുകൾ വലിച്ചുനീട്ടിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യജനനം തന്നെ ചുരുക്കിക്കളയുവാൻ വേണ്ടി ഇക്കാലത്ത് പൊതുവെ കാണപ്പെടുന്ന വെപ്രാളം, അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ വാഗ്ദാനത്തിലും, കഴിവിലുമുള്ള വിശ്വാസരാഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് ഉൽഭവിച്ചതാണെന്ന് തീർച്ച തന്നെ. അല്ലാഹു ഈ ഭൂമിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളെയും, പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെയും തേടിപ്പിടിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനുപകരം, അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം കണക്കാക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ശുഷ്ക്കബുദ്ധികളാൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിഡ്ഢിത്തമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്ക് ആ സംരംഭത്തെ കാണുവാൻ ഒക്കുകയില്ല. മനുഷ്യസമുദായം എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറവായിരിക്കുമ്പോൾ ആഹാരം എവിടെയും സുഭിക്ഷമായിരിക്കുമെന്നും, എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവരും തോറും അതു കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുമുള്ള അനുമാനം അടിയോടെ ശരിയല്ലെന്നു ചരിത്രവും അനുഭവവും വെച്ചുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചാൽ നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധികൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

അദ്ധ്വാനവും പ്രയത്നവും കൂടാതെ ഓരോരുത്തൻെറയും ആഹാരം അവൻെറ മുമ്പിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു കൊടുക്കുമെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം. അവൻ സൃഷ്ടിച്ച ജീവവർഗ്ഗങ്ങൾക്കെല്ലാം അതാതിനു യോജിച്ചതും ആവശ്യമായതുമായ ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ ഭൂമിയിൽ അവൻ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ അർത്ഥം. മനുഷ്യൻെറ ആഹാരത്തി

നുള്ള മാർഗ്ഗം അന്വേഷിച്ച് തേടിപ്പിടിക്കൽ അവൻെറ കടമയാകുന്നു. മനുഷ്യർ പെരുകും തോറും പുതിയ പുതിയ മാർഗ്ഗങ്ങളും ചൂഷണരീതികളും കണ്ടുപിടിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടുതാനും.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُۥ عَلَى ٱلْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِن قُلْتَ إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ مِنۢ بَعْدِ ٱلْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

7 അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനും; അവൻെറ 'അർശ്' [സിംഹാസനം] വെള്ളത്തിൻമേലായിരുന്നു-നിങ്ങളിൽ ആരാണ് കർമ്മത്തിൽ കൂടുതൽ നല്ലവനെന്ന് നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി. (നബിയേ) ''മരണത്തിനുശേഷം, നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്'' എന്ന് നീ പറഞ്ഞുപോയെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും: ''ഇതൊരു സ്പഷ്ടമായ ജാലവിദ്യയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല'' എന്ന്!

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ ٱلْعَذَابَ إِلَىٰٓ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُۥٓ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾

8 ഒരു എണ്ണപ്പെട്ട [നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട]കാലയളവുവരെ അവരിൽനിന്നു നാം ശിക്ഷ പിന്തിച്ചുവെച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ, അവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും: ''എന്താണ തിനെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നത്?!'' അല്ലാ! (അറിയുക:) അതവർക്ക് വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, അത് അവരിൽനിന്ന് തിരിച്ചു വിടപ്പെടുന്നതല്ല; അവർ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചു (പറഞ്ഞു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് അവരിൽ വന്നനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

---

7 وَهُوَ الَّذِي അവൻ തന്നെ യാതൊരുവനും, അവൻ യാതൊരുവനുമത്രെ. خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. فِي سِتَّةِ ആറിൽ. أَيَّامٍ നാളുകൾ, ദിവസങ്ങൾ (ഘട്ടങ്ങൾ). وَكَانَ ആയിരുന്നു. عَرْشُهُ അവൻെറ സിംഹാസനം. عَلَى الْمَاءِ വെള്ളത്തിൻമേൽ. لِيَبْلُوَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി. أَيُّكُمْ നിങ്ങളിൽ ഏതാൾ (ആർ). أَحْسَنُ അധികം നല്ലവൻ (എന്നു). عَمَلاً പ്രവൃത്തി, കർമ്മത്തിൽ. وَلَئِن قُلْتَ നീ പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ. إِنَّكُم നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. مَّبْعُوثُونَ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്. مِن بَعْدِ ശേഷം. الْمَوْتِ മരണത്തിൻെറ. لَيَقُولَنَّ നിശ്ചയമായും പറയും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إلاَّ سِحْرٌ ജാലവിദ്യ (ആഭിചാരം) അല്ലാതെ. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ.. 8 وَلَئِنْ أَخَّرْنَا നാം പിന്തിച്ചുവെങ്കിൽ. عَنْهُمُ അവരിൽനിന്ന്. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. إِلَى أُمَّةٍ ഒരു കാലയളവുവരെ. مَّعْدُودَةٍ എണ്ണപ്പെട്ട, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. لَّيَقُولُنَّ അവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും. مَا يَحْبِسُهُ അതിനെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നതെന്ത്. أَلاَ അല്ലാ, അറിയുക. يَوْمَ ഒരു ദിവസം. يَأْتِيهِمْ അതവർക്ക് വരുന്ന. لَيْسَ അതല്ല. مَصْرُوفًا തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നത്. عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. وَحَاقَ ഇറങ്ങിവരുക (അനുഭവപ്പെടുക)യും ചെയ്യും. بِهِم അവരിൽ. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്ന യാതൊന്നു. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. يَسْتَهْزِئُونَ അവർ പരിഹസിക്കുക.

എല്ലാ ജീവവസ്തുക്കളുടെയും അന്നദാതാവ് അല്ലാഹുവാണെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും, അധിപതിയും അവൻ തന്നെയാണെന്നും, മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിൻെറ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ആകാശഭൂമികളെ ആറു ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യത്തെപ്പറ്റിയും, അല്ലാഹുവിൻെറ 'അർശി'നെ(സിംഹാസനത്തെ)പ്പറ്റിയും അഅ്റാഫ്: 54ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, സജദഃ, ഫുർഖാൻ മുതലായ സൂറത്തുകളിലും ഏറെക്കുറെ വിവരണം കാണാം. അവിടങ്ങളിലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിഷയം ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. وكان عرشه على الماء (അവൻെറ അർശു വെള്ളത്തിലായിരുന്നു) എന്നത്രെ അത്. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെപ്രത്യേകമൊന്നു ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (ﷺ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയ ചില ഹദീസുകളിൽ നബി (ﷺ)ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും മുമ്പ് അല്ലാഹു ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻെറ 'അർശു' വെള്ളത്തിന്മേലായിരുന്നു. 'ദിക്റി'ൽ (പ്രമാണ രേഖയിൽ) അവൻ എല്ലാം എഴുതുക (രേഖപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു. പിന്നീടവൻ ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചു; ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹദീസുകളും രിവായത്തുകളും പലതും വേറെയും കാണാം. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവ രൂപം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നതിൻെറ മുമ്പത്തെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചാണ് وكان عرشه على الماء (അവൻെറ അർശു വെള്ളത്തിൻമേലായിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാചകത്തിൽനിന്നും, നബി(സ) യുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ. 'വെള്ളം' (الماء) കൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷ നമുക്ക് സുപരിചിതമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള വെള്ളമായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഏതായാലും വെള്ളം (الماء) എന്നു പറയാവുന്ന ഒരു വസ്തു ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തീർച്ചതന്നെ. ശാസ്ത്രീയ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് അത് വേണ്ടതുപോലെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ട് ആ വാസ്തവത്തിനു ദോഷമൊന്നുമില്ല. നമുക്ക് അറിയാത്തതിനെപ്പറ്റി 'അല്ലാഹുവിനറിയാം' എന്നു സമാധാനിക്കുവാനേ നമുക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളു. അത് നമ്മുടെ കടമയുമാണ്.

ജീവികൾക്ക് ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതും, എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സൃഷ ്ടിച്ചതും അല്ലാഹുവാണെന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്നു ليبلوكم أيكم احسن عملا (നിങ്ങളിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നല്ല കർമ്മം ചെയ്യുന്നവരെന്നു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഒരു സംഗതി മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹുവാണ് ലോകസ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവുമെന്ന് ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ഇടക്കിടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കാറുണ്ട്. ഇതിൻെറ ആവശ്യം കേവലം ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കലോ, ശാസ്ത്രം വിവരിക്കലോ അല്ല. അവൻ മാത്രമാണ് ഇലാഹും, റബ്ബും (ആരാധ്യനും രക്ഷിതാവും) എന്നും, അവനെ ആരാധിച്ചും അനുസരിച്ചും ജീവിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് അവൻെറ സൃഷ്ടികൾ എന്നും ബുദ്ധിജീവികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. അതിലേക്കാണ് മേൽ പ്രസ്താവനകളോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്ന വാക്യവും വിരൽചൂണ്ടുന്നത്. ഓരോരുത്തനും എന്തു പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടിയല്ല ഈ പരീക്ഷണം. കാരണം, അതവനു, മുമ്പേ അിറയുന്നതാണ്. ഓരോരുത്തൻെറയും പ്രവർത്തനം അനുഭവത്തിൽ വരുത്തുമാറാക്കി അതു രേഖപ്പെടുത്തുകയും, തദടിസ്ഥാത്തിൽ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുകയുമാണ് പരീക്ഷണത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം. പ്രതിഫലനടപടിയാകട്ടെ, മരണാനന്തരം പരലോകത്തുവെച്ചാണുതാനും. അതുകൊണ്ട് അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

പരലോക നിഷേധികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെ പറയാം: സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും അന്നദാതാവുമൊക്കെ അല്ലാഹുവാണെന്നു സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെയും മരണാന്ത

ര ജീവിതത്തെയും, പ്രതിഫലനടപടിയെയും അവർ സമ്മതിക്കുവാൻ ഒരുക്കമില്ല. അതിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, ഇതൊക്കെ തനി ജാലവിദ്യയാണ്- അല്ലെങ്കിൽ ആഭിചാരമാണ്-ഞങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉപായമാണ്- എന്നിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. തൽക്കാലം ആ നിഷേധത്തിൻെറ പേരിൽ അവർക്കു ശിക്ഷയൊന്നും നൽകാതെ കുറച്ചു കാലംവരെ അവർക്കു ഒഴിവുകൊടുത്താൽ, അപ്പോഴും തന്നെ അവർ പരിഹാസവും നിഷേധവും തുടരുകയാണ് ചെയ്യുക. നബി (ﷺ)താക്കീതു ചെയ്യുന്ന ആ ശിക്ഷ എന്താണു ഇനിയും ഉണ്ടാവാത്തത്? അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു കാണേണ്ടതല്ലേ? എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവർ പറയുക. ഈ പരിഹാസവും നിഷേധവും അങ്ങു മാറ്റിവെക്കുകയാണവർക്ക് നല്ലത്. ആ ശിക്ഷ ഒരിക്കൽ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകതന്നെ ചെയ്യും. അതു വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ അതുതട്ടിനീക്കുവാനോ, അതിൽ നിന്നു ഒഴിവാകുവാനോ സാധ്യമാകുന്നതല്ല.

أمة (ഉമ്മത്ത്) എന്ന വാക്കിനാണു ഇവിടെ 'കാലയളവ്' ' എന്നു നാം അർത്ഥം കല്പിച്ചത്. 'സമുദായം' അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക മാർഗ്ഗത്തിലും സമ്പ്രദായത്തിലും യോജിക്കുന്ന സമൂഹം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണതു സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. വേറെ പല അർത്ഥങ്ങളിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഖുർആനിൽ തന്നെയും അതിനു താഴെ പറയുന്നതുപോലുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം:- കാലയളവ് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇവിടെയെന്നപോലെ സൂ: യൂസുഫ് 45ലും, മാതൃകാനേതാവ് (**الامام المقتدى**) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ നഹ്ൽ 120 ലും, മതവും നടപടിമാർഗ്ഗവും (**الدين والملة**) എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ സുഖ്റുഫ്23ലും, ഒരു സംഘം ആളുകൾ (**جماعة**) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഖസ്വസ്വ് 23ലും, ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ (**طائفة**) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അഅ്റാഫ് 159ലും ഉപയോഗിച്ചുകാണാം. നബിമാരുടെ സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അവർ ഏതൊരു ജനതയിലേക്കു റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവരെ (**أمة الدعوة**) ഉദ്ദേശിച്ചും, അവരുടെ ദൗത്യം സ്വീകരിച്ച ജനങ്ങളെ (**أمة الاجابة**) മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ യൂനുസ് 47ലും, രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ ആലുഇംറാൻ 110ലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതതു സ്ഥലങ്ങളുടെ സന്ദർഭം കൊണ്ട് ഈ അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-2

9 നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല കാരുണ്യത്തെയും നാം മനുഷ്യന് ആസ്വദിപ്പിക്കുകയും, പിന്നീടതിനെ അവനിൽ നിന്ന് നാം നീക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവൻ, വളരെ നിരാശനും, നന്ദി കെട്ടവനുമായിരിക്കും.	وَلَئِنْ أَذَقْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَـٰهَا مِنْهُ إِنَّهُۥ لَيَـُٔوسٌ كَفُورٌ ﴿٩﴾
10 അവനെ ബാധിച്ച ഒരു ദുരിതത്തിനു ശേഷം, അവന് നാം ഒരനുഗ്രഹം ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ, അവൻ നിശ്ചയമായും പറയും: ''എന്നിൽനിന്ന് തിൻമകൾ പോയി (കഴിഞ്ഞു)!'' (അതെ,) നിശ്ചയമായും അവൻ, ആഹ്ളാദഭരിതനും, അഹങ്കാരിയുമായിരിക്കും;	وَلَئِنْ أَذَقْنَـٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ ٱلسَّيِّـَٔاتُ عَنِّىٓ ۚ إِنَّهُۥ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾
11 ക്ഷമിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ. അ	إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ أُو۟لَـٰٓئِكَ

لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١١﴾

ക്കൂട്ടർ-അവർക്ക് പാപമോചനവും, വലുതായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

---

9 وَلَئِنْ أَذَقْنَا നാം ആസ്വദി (അനുഭവി) പ്പിച്ചുവെങ്കിൽ. الْإِنسَانَ മനുഷ്യന്ന്, മനുഷ്യനെ. مِنَّا നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന്, നമ്മുടെവകയായി. رَحْمَةً ഒരു കാരുണ്യം, വല്ല കരുണയും. ثُمَّ പിന്നീട്. نَزَعْنَاهَا അതിനെ നാം നീക്കം ചെയ്തു. مِنْهُ അവനിൽനിന്ന്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لَيَئُوسٌ (വളരെ) നിരാശൻ (തന്നെ) ആയിരിക്കും. كَفُورٌ നന്ദികെട്ട, നന്ദികെട്ടവൻ,. 10 وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ നാം അവന് ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ. نَعْمَاءَ ഒരു അനുഗ്രഹം, സുഖസന്തോഷം. بَعْدَ ضَرَّاءَ ഒരു കഷ്ടപ്പാടിന് (ദുരന്തത്തിന്) ശേഷം. مَسَّتْهُ അവനെ ബാധിച്ചതായ. لَيَقُولَنَّ നിശ്ചയമായും അവൻ പറയും. ذَهَبَ പോയി (കഴിഞ്ഞുപോയി). السَّيِّئَاتُ തിൻമകൾ. عَنِّي എന്നതിൽനിന്ന്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لَفَرِحٌ ആഹ്ളാദ (സന്തോഷ) ഭരിതൻ തന്നെയായിരിക്കും. فَخُورٌ അഹങ്കാരി (ദുരഭിമാനി) യായിരിക്കും. 11 إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ. صَبَرُوا അവർ ക്ഷമിച്ചു. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّغْفِرَةٌ പാപമോചനം. وَأَجْرٌ പ്രതിഫലവും. كَبِيرٌ വലിയ, വമ്പിച്ച.

മനുഷ്യൻെറ പൊതുവെയുള്ള ചില ദുസ്വഭാവങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സുഖത്തിലും, സന്തോഷത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനിടക്ക് വല്ല കഷ്ടതയോ, ബുദ്ധിമുട്ടോ നേരിടുമ്പോഴേക്കും ഭാവിയെക്കുറിച്ച് നിരാശയും, മുമ്പ് ലഭിച്ചിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നന്ദികേടും പ്രകടമാക്കുക. നേരെമറിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടിലും വിഷമത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ വല്ല അനുഗ്രഹവും സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ അതിൽ മതിമറന്ന് ആഹ്ളാദിക്കുകയും, അഹങ്കാരവും ദുരഭിമാനവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ക്ഷമാശീലരും സൽക്കർമ്മികളുമായ ആളുകൾ മാത്രമേ ഈ ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ തീണ്ടാത്തവരുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഒരു നബി വചനം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. തീരുമേനി പറയുന്നു: ‘‘സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം അൽഭുതം തന്നെ. അവൻെറ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനു ഗുണകരമായിരിക്കും. അവന്നൊരു സന്തോഷം ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദി കാണിക്കും. അപ്പോൾ, അതവന് ഗുണമായിത്തീരുന്നു. അവന്നൊരു ദുതിതം ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമ കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അതും അവനു ഗുണമായിത്തീരുന്നു. ഇത് സത്യവിശ്വാസികൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഇല്ലാത്തതാണ്.’’ (ബു;മു)

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيْكَ وَضَآئِقٌۢ بِهِۦ صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَآءَ مَعَهُۥ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَآ أَنتَ نَذِيرٌ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾

12 (നബിയേ) നിനക്ക് ‘വഹ്‌യു’ [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിൽ ചിലത് നീ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനും, അതു മൂലം നിൻെറ നെഞ്ച്[ഹൃദയം] ഇടുങ്ങിയവനുമായേക്കും?! [അങ്ങിനെ ഉണ്ടാവരുത്] ‘‘ഇയാളുടെ [നബിയുടെ] മേൽ വല്ല നിക്ഷേപവും ഇറക്കപ്പെടുകയോ, ഇയാളുടെ കൂടെ വല്ല മലക്ക് വരുകയോ ചെയ്യാത്തതെന്താണ്’’ എന്ന് അവർ പറയുന്നതിനാൽ! നിശ്ചയമായും, നീ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിലും (അധികാരം) ഏറ്റെടുത്തവനുമാകുന്നു.

12 فَلَعَلَّكَ എന്നാല്‍ (ഒരുപക്ഷെ) നീ ആയേക്കാം (ആയേക്കുമോ). تَارِكٌ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന (വിട്ടുകളയുന്ന)വന്‍. بَعْضَ ചിലതിനെ. مَا يُوحَى വഹ്‌യ് നല്‍കപ്പെടുന്നതില്‍. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. وَضَائِقٌ بِهِ അതുമൂലം ഇടുങ്ങി (ഞെരുങ്ങി) യവനും. صَدْرُكَ നിന്‍റെ നെഞ്ചു (ഹൃദയം). أَن يَقُولُوا അവര്‍ പറയുന്നതിനാല്‍. لَوْلَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ. عَلَيْهِ അയാളുടെമേല്‍, ഇയാള്‍ക്ക്. كَنزٌ വല്ല നിക്ഷേപവും, ഒരു നിധി. أَوْ جَاءَ അല്ലെങ്കില്‍ വരുക. مَعَهُ അയാളുടെ (ഇയാളുടെ) കൂടെ, ഒപ്പം. مَلَكٌ വല്ല മലക്കും ഒരു മലക്ക്. إِنَّمَا أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ (മാത്രം-തന്നെ). نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരന്‍ (മാത്രം-തന്നെ). وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാകാര്യത്തിലും, എല്ലാ വസ്തുവിന്‍മേലും. وَكِيلٌ (അധികാരം-ഉത്തരവാദം-കാവല്‍) ഏറ്റെടുത്തവനാണ്, ഏല്‍പിക്കപ്പെട്ടവനാണ്.

മുശ്‌രിക്കുകള്‍ നിഷേധത്തില്‍ ശഠിച്ചു നില്‍ക്കുകയും, പരിഹാസവാക്കുകളും ദുഷ്തര്‍ക്കങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതില്‍ നബി (ﷺ)ക്കു വളരെ മനോവേദനയുണ്ടായിരുന്നു. ولقد نعلم انك يضيق صدرك (അവര്‍ പറഞ്ഞു വരുന്നതു നിമിത്തം നിന്‍റെ നെഞ്ച്-ഹൃദയം-ഇടുങ്ങിപ്പോകുന്നു വെന്നു നാം അറിയുകതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 15:97) ഇയാള്‍ ഒരു ദൈവദൂതനാണെങ്കില്‍ എന്തുകൊണ്ട് അയാള്‍ക്ക് വല്ല നിക്ഷേപവും ഇറക്കപ്പെടുന്നില്ല? അല്ലെങ്കില്‍ അവനെ സത്യപ്പെടുത്തുമാറ് വല്ല മലക്കുകളും എന്തുകൊണ്ട് അവനോടൊപ്പം അയക്കപ്പെടുന്നില്ല? എന്നും മറ്റുമുള്ള പല കുതര്‍ക്കങ്ങളും നടത്തുക അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇതുപോലെ വേറെയും പല തര്‍ക്കങ്ങളും അവര്‍ ഉന്നയിച്ചിരുന്നതായി ഫുര്‍ഖാന്‍ 7,8 ; ഇസ്രാഉ് : 90-93 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളില്‍ കാണാവുന്നതാണ്. അവരുടെ ഇത്തരം വാക്കുകള്‍ കാരണം നബി (ﷺ)യുടെ മനസ്സ് വേദനിക്കുകയോ, അവിടുന്നു പ്രബോധനത്തില്‍ വല്ല അയവോ വിട്ടുവീഴ്ചയോ വരുത്തുകയോ ചെയ്യരുത്. ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി താക്കീതു നല്‍കുക മാത്രമേ നബി (ﷺ)ക്ക് കടമയുള്ളു. അതു ചെയ്താല്‍ മതി. അതിനപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു ആയിക്കൊള്ളും. സകലകാര്യത്തിന്‍റെയും മുഴുവന്‍ അധികാരം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളവന്‍ അല്ലാഹുവാണ്. എന്നു നബി (ﷺ)യെ അല്ലാഹു സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا۟ بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِۦ مُفْتَرَيَٰتٍ وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٣﴾

13 അതല്ല, അവര്‍ പറയുന്നുവോ: ''അവന്‍ ഇത് കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കയാണ്'' എന്ന്?! പറയുക: ''എന്നാല്‍ ഇതുപോലെയുള്ള കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു പത്ത് 'സൂറത്തു' [അദ്ധ്യായം] കള്‍ നിങ്ങള്‍ കൊണ്ടുവരുവിന്‍; അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, നിങ്ങള്‍ക്ക് സാധ്യമായവരെ(യെല്ലാം) നിങ്ങള്‍ (സഹായത്തിന്) വിളിച്ചു കൊള്ളുവിന്‍, നിങ്ങള്‍ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കില്‍! [അതൊന്നു കാണാമല്ലോ!]

فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكُمْ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَآ أُنزِلَ بِعِلْمِ ٱللَّهِ وَأَن لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

14 എന്നിട്ട് അവര്‍ [നിങ്ങള്‍ വിളിക്കുന്നവര്‍] നിങ്ങള്‍ക്ക് ഉത്തരം നല്‍കിയില്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം: ''അല്ലാഹവിന്‍റെ അറിവോടെ മാത്രമാണത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ലെന്നും! അപ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങുന്നവര്‍ ആകുമോ ?!''

13 أَمْ يَقُولُونَ അതല്ല (ഒരുപക്ഷെ) അവർ പറയുന്നുവോ. افْتَرَاهُ അവൻ (ഇവൻ) അത് (ഇത്) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയെന്ന്. قُلْ പറയുക. فَأْتُوا എന്നാൽ വരുവിൻ. بِعَشْرِ പത്തുകൊണ്ട്. سُوَرٍ സൂറത്തു (അദ്ധ്യായം)കൾ. مِّثْلِهِ അത് (ഇത്) പോലെയുള്ള. مُفْتَرَيَاتٍ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട. وَادْعُوا വിളിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. مَنِ اسْتَطَعْتُم നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമായവരെ. مِّن دُونِ കൂടാതെ, പുറമെ. اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിൻെറ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യ പറയുന്നവർ. 14 فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا എന്നിട്ടവർ ഉത്തരം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فَاعْلَمُوا എന്നാൽ അറിയുവിൻ. أَنَّمَا أُنزِلَ അതു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന്. بِعِلْمِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവോടെ (മാത്രം). وَأَن لَّا إِلَٰهَ ആരാധ്യനില്ലെന്നും. إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ. فَهَلْ أَنتُم അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ ആകുന്നുവോ. مُّسْلِمُونَ മുസ്‌ലിംകൾ, കീഴൊതുങ്ങിയവർ.

സൂറത്തുൽ ഫുർഖാൻ 4ലും മറ്റും കാണാവുന്നതുപോലെ, 'ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതൊന്നുമല്ല; മുഹമ്മദ് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു നുണയാണത്; വേറെ ചിലർ അവനെ അതിനു സഹായിച്ചിട്ടുമുണ്ട്' എന്നിങ്ങനെയുള്ള മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ആരോപണങ്ങൾക്ക് മറുപടിയാണിത്. നിങ്ങളുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ഒഴിവാക്കി നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളടക്കം നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമാകുന്ന ആരെയും സഹായത്തിനു വിളിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഖുർആൻെറ അദ്ധ്യായങ്ങൾക്ക് തുല്യമായ ഒരു പത്തു അദ്ധ്യായം നിങ്ങളൊന്നു രചിച്ചുകൊണ്ടുവരുവിൻ. എന്നിട്ട് ആർക്കും അതിനു കഴിയാതെ വരുകയാണെങ്കിൽ-കഴിയുകയില്ലെന്നു തീർച്ച തന്നെ-നിങ്ങളുടെ ആരോപണം തികച്ചും പൊള്ളയാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി. അതെ, ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവോടെ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്ന് അതോടെ തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, ഖുർആനും, അതിൻെറ പരമപ്രധാന സിദ്ധാന്തമായ തൗഹീദും അംഗീകരിച്ച് മുസ്‌ലിംകളായിത്തീരുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് നിങ്ങൾ. അതിന് നിങ്ങൾ തയ്യാറുണ്ടോ? എന്ന് അവരോട് ചോദിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോടു കൽപിക്കുന്നു.

ഖുർആമേതുപോലെയുള്ള പത്തു സൂറത്തുകൾ നിർമ്മിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ അവരെ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ വേറെ ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടുവരുവാൻ സൂ: ഇസ്രാഉ് 88ലും ഒരു സൂറത്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവരുവാൻ അൽബഖറഃ 23, 24ലും യൂനുസ് : 38ലും വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വെല്ലുവിളികളെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَٰلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

15 ആരെങ്കിലും ഐഹിക ജീവിതത്തെയും, അതിൻെറ അലങ്കാരത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നാൽ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രവർത്തന(ഫല)ങ്ങളെ അതിൽ വെച്ചു നാം നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്: അവരാകട്ടെ, അതിൽ വെച്ചു നഷ്ടപ്പെടുത്തപ്പെടുകയുമില്ല.

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِى ٱلْءَاخِرَةِ إِلَّا ٱلنَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا۟ فِيهَا وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

16 പരലോകത്തുവെച്ച് നരകമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ലാത്തവരത്രെ അക്കൂട്ടർ; അവർ പണിതത് [പ്രവർത്തിച്ചു] വെച്ചത് അവിടെ പൊളിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും; അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത് (അവിടെ) നിഷ്ഫലമായിരിക്കും.

15 مَن كَانَ ആർ ആയി, വല്ലവനും ആയിരുന്നാൽ. يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. الْحَيَاةَ ജീവിതത്തെ. الدُّنْيَا ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ. وَزِينَتَهَا അതിൻെറ അലങ്കാരത്തെ (ഭംഗിയെ)യും. نُوَفِّ നാം നിറവേറ്റി (പൂർത്തിയാക്കി)കൊടുക്കും. إِلَيْهِمْ അവർക്ക്. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തന (കർമ്മ)ങ്ങൾ. فِيهَا അതിൽവെച്ച്. وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ. فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ. لاَ يُبْخَسُونَ അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തപ്പെടുകയില്ല. 16 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ യാതൊരുവരാണ്. لَيْسَ لَهُمْ അവർക്ക് ഇല്ല. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. إِلاَّ النَّارُ നരകമല്ലാതെ. وَحَبِطَ പൊളിഞ്ഞു പോകുന്നതുമാണ്. مَا صَنَعُوا അവർ പണിതത്, ചെയ്തത്. فِيهَا അവിടെ. وَبَاطِلٌ നിഷ്ഫലമായതുമാണ്. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

ഭൗതികജീവിതത്തെയും, അതിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെയും ജീവിതലക്ഷ്യമാക്കുന്നവരും, പാരത്രിക നന്മയെക്കാൾ ഐഹിക നൻമകൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നവരുമായ ആളുകൾ ഈ ലോകത്തുവെച്ചു ചെയ്യുന്ന നല്ല കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം ഇവിടെവെച്ചു തന്നെ അല്ലാഹു അവർക്ക് കൊടുത്തുതീർക്കും. പരലോകത്ത് ആ കർമ്മങ്ങൾമൂലം അവർക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുകയില്ല. അവിടെ നരക ശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും അവർക്കാധാരം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കും, വിശ്വസിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഐഹിക നേട്ടങ്ങൾക്കു പാരത്രികനേട്ടങ്ങളെക്കാൾ വില കൽപിക്കുന്നവർക്കും ബാധകമാണ് ഈ താക്കീത്. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഇൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു; من كان يريد العاجلة –الى قوله محظورا (സാരം : ആരെങ്കിലും ക്ഷണികമായ ഈ ലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ അവർക്കു-നാം വേണമെന്നു വെക്കുന്നവർക്കു-നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നാം വേഗമങ്ങു നൽകുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവനു നാം നരകത്തെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നു ആക്ഷേപവിധേയനും നിന്ദ്യനുമായിക്കൊണ്ട് അവൻ അതിൽ കടന്നെരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് അതിനു വേണ്ടി അതിൻെറതായ പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ആ പരിശ്രമം നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. എല്ലാവർക്കും-അക്കൂട്ടർക്കും ഇക്കൂട്ടർക്കും-തന്നെ, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ ദാനത്തിൽ നിന്നു നാം അയച്ചുകൊടുക്കും. നിൻെറ റബ്ബിൻെറ ദാനം മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടതായിരിക്കയില്ല.......) (ഇസ്രാഉ് 18-20). സൂ: ശൂറായിൽ പറയുന്നു: من كان يريد حرث الاخرة–––الى قوله من نصيب (സാരം: ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ കൃഷിയെ-അഥവാ വരുമാനത്തെ-ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അവന് അവൻെറ കൃഷിയിൽ നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. ആരെങ്കിലും ഇഹലോകത്തെ കൃഷിയെ -വരുമാനത്തെ-ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവന് അതിൽനിന്നും നാം നൽകും. പരലോകത്തിൽ അവനു യാതൊരു ഓഹരിയും ഇല്ലതാനും.) (ശൂറാ 20) ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും കർമ്മങ്ങൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതെന്നും, ഓരോരുത്തന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാണ് ലഭിക്കുന്നതെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

വായു, വെള്ളം, ഭക്ഷണം, ആരോഗ്യം, ധനം, കീർത്തി, സ്വാധീനം എന്നിങ്ങനെ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നല്ലവരെന്നോ ചീത്തപ്പെട്ടവരെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും ഈ ലോകത്ത് അല്ലാഹു-അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച തോതിൽ-നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പരലോകത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കാത്തവരുടെ സൽക്കർമ്മഫലങ്ങൾ അതോടെ അവസാനിക്കുന്നതും പരലോകത്തുവെച്ച് ശിക്ഷമാത്രം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നതുമാണ്. നേരെമറിച്ച് പരലോകത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് അതിനുപുറമെ അവിടെവെച്ചും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെയെല്ലാം ആകെ സാരം. സൂ:

അഹ്ഖാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ويوم يعرض الذين كفروعلى النار – الى قوله عذاب الهون (സാരം : അവിശ്വാസികൾ നരകത്തിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം അവരോട് പറയപ്പെടും: നിങ്ങളുടെ വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെയെല്ലാം ഐഹിക ജീവിതത്തിൽവെച്ച് നിങ്ങൾ പാഴാക്കിക്കളയുകയും, അവയെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ സുഖമെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇനി, ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക് നിന്ദ്യതയുടെ ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നു.) (അഹ്ഖാഫ് 20) അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِۦ كِتَـٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِهِۦ مِنَ ٱلْأَحْزَابِ فَٱلنَّارُ مَوْعِدُهُۥ ۚ فَلَا تَكُ فِى مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾

17 അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ? അവൻ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നും വ്യക്തമായ ഒരു തെളിവോടെയാകുന്നു; അവങ്കൽ [റബ്ബിങ്കൽ] നിന്നുള്ള ഒരു സാക്ഷി അതിനെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; (കൂടാതെ) അതിനു മുമ്പായി മാതൃക [വഴികാട്ടി]യും, കാരുണ്യവുമായിക്കൊണ്ട് മൂസായുടെ (വേദ) ഗ്രന്ഥമുണ്ടുതാനും. [ഇവനുണ്ടോ ഐഹിക ജീവിതത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നവനെപ്പോലെ ഖുർആനിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നു?!] (ഇങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ ഇതിൽ [ഖുർആനിൽ] വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്. കക്ഷികളിൽനിന്ന് ഇതിൽ ആർ അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ, എന്നാൽ നരകമത്രെ അവന്റെ വാഗ്ദത്ത സ്ഥാനം. ആകയാൽ, നീ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു സന്ദേഹത്തിലും ആയിരിക്കരുത്; നിശ്ചയമായും, ഇത് നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമത്രെ. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

---

17 أَفَمَن അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ. كَانَ അവനായിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു. عَلَى بَيِّنَةٍ വ്യക്തമായ തെളിവോടെ. مِّن رَّبِّهِ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. وَيَتْلُوهُ അതിനോട് അടുത്തു, (തുടർന്നു) കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. شَاهِدٌ ഒരു സാക്ഷി. مِّنْهُ അവങ്കൽനിന്നുള്ള. وَمِن قَبْلِهِ അതിന്റെ മുമ്പായി ഉണ്ടുതാനും. كِتَابُ مُوسَى മൂസായുടെ ഗ്രന്ഥം. إِمَامًا മാതൃകയായി-വഴികാട്ടിയായി. وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. يُؤْمِنُونَ بِهِ ഇതിൽ (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്, വിശസിക്കും. وَمَن يَكْفُرْ ആർ (വല്ലവനും) അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ. بِهِ ഇതിൽ, അതിൽ. مِنَ الْأَحْزَابِ (സഖ്യ) കക്ഷികളിൽ നിന്ന്, (ശത്രു) സംഘങ്ങളിൽപെട്ട. فَالنَّارُ എന്നാൽ നരകം, നരകമത്രെ. مَوْعِدُهُ അവന്റെ വാഗ്ദത്തസ്ഥാനമത്രെ, വാഗ്ദത്തം. فَلاَ تَكُ ആകയാൽ നീ ആയിരിക്കരുത്. فِي مِرْيَةٍ വല്ല സന്ദേഹത്തിലും. مِّنْهُ ഇതിനെ (അതിനെ) പ്പറ്റി. إِنَّهُ الْحَقُّ നിശ്ചയമായും അത് യഥാർത്ഥമാണ്. مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ (നിന്ന്). ولَكِنَّ പക്ഷെ, എങ്കിലും. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: മനുഷ്യൻ സ്വതവേ തന്നെ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നു ലഭിച്ച വ്യക്തമായ ചില തെളിവുകളോടെയാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ചിന്താശക്തി, വിവേചനബുദ്ധി, സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള നൈസ

ര്‍ഗ്ഗികബോധം മുതലായവ അല്ലാഹു അവന് നല്‍കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനെത്തുടര്‍ന്ന് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള ഖുര്‍ആനാകുന്ന ഒരു സാക്ഷിയും അതിനെ പിന്‍താങ്ങി അവയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. മാത്രമല്ല അതിനുമുമ്പ് തന്നെ മൂസാ (عليه السلام)നബി കൈക്കു അവതരിച്ചിട്ടുള്ള തൗറാത്താകുന്ന വേദ ഗ്രന്ഥവും നിലവിലുണ്ട്. അതാകട്ടെ, പിന്‍പറ്റുവാനും മാതൃകയാക്കുവാനും പര്യാപ്തമായ ഒരു അനുഗൃഹീത ഗ്രന്ഥവുമാണ്. അതും തന്നെ ഖുര്‍ആന്‍റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും അതില്‍ വിശ്വസിക്കുവാന്‍ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടക്കാതെ അവയെ വിലയിരുത്തുന്ന ആളുകള്‍ ഖുര്‍ആനിലും അതിന്‍റെ സിദ്ധാങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നേരെമറിച്ച് അവയുടെ നേരെ കണ്ണടച്ച് ഭൗതിക ജീവിതവും അതിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളും കൊണ്ടു തൃപ്തിഅടയുന്ന സത്യനിഷേധികളെപ്പോലെ അവര്‍ ഒരിക്കലും അവിശ്വസിക്കുകയില്ല. അവിശ്വസിക്കുന്നവര്‍ ഏതു കക്ഷിയില്‍പെട്ടവരായിരുന്നാലും അവര്‍ക്കാധാരം നരകമായിരിക്കും. അവര്‍ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഖുര്‍ആനെക്കുറിച്ച് ആരും യാതൊരു സംശയവും കരുതേണ്ടതില്ല. അത് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച യഥാര്‍ത്ഥ സത്യം തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, വേണ്ടത്ര തെളിവുകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അധികമാളുകളും അതില്‍ വിശ്വസിക്കുവാന്‍ കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയാണെന്നുമാത്രം അതെ, അഹന്ത, ദുര്‍വാശി, അനുകരണം, അന്ധവിശ്വാസം, അസൂയ, ഗര്‍വ്വ്, ചിന്താവിഹീനത ആദിയായ പല കാരണങ്ങളാല്‍ വിശ്വസിക്കാത്തതാണവര്‍. അതുകൊണ്ടു ഖുര്‍ആന്‍ സത്യസന്ധമല്ലെന്നോ, അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുള്ളതല്ലെന്നോ വരുന്നില്ല.

فلاتك في مرية منه (ആകയാല്‍ അതിനെ സംബന്ധിച്ച് നീ യാതൊരു സന്ദേഹത്തിലും ആയിരിക്കരുത്) എന്ന വാക്യത്തിലെ നിര്‍ദ്ദേശം നബി (ﷺ)യെക്കാള്‍ മറ്റുള്ളവരെ ബാധിക്കുന്നതാണ്. ഖുര്‍ആനെപ്പറ്റി ഒരു കാരണവശാലും ഒരുസംശയവും ഉണ്ടായിരിക്കുവാന്‍ അവകാശമില്ലാത്ത ആളാണല്ലോ നബി (ﷺ)തിരുമേനി. **بينـة** (തെളിവ്) **شاهد** (സാക്ഷി) എന്നീ വാക്കുകള്‍കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷമേല്‍ വിവരിച്ചതില്‍ നിന്നു മനസ്സിലായല്ലോ. വേറെ നിലക്കും ആ വാക്കുകള്‍ക്ക് ഇവിടെ വിവക്ഷ നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടുതല്‍ യുക്തമായി തോന്നിയ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണ് ഈ വിവരണം നാം സ്വീകരിച്ചത്.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ ٱلْأَشْهَـٰدُ هَـٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٨﴾

18 ആരാണ്, അല്ലാഹുവിന്‍റെ പേരില്‍ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാള്‍ അക്രമിയായുള്ളവന്‍?! [ആരുമില്ല] അക്കൂട്ടര്‍, തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍ പ്രദര്‍ശിപ്പിക്ക [ഹാജറാക്ക]പ്പെടുന്നതാണ്; സാക്ഷികള്‍ പറയുകയും ചെയ്യും: ''ഇക്കൂട്ടര്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പേരില്‍ വ്യാജം പറഞ്ഞവരാകുന്നു. അല്ലാ! (അറിഞ്ഞേക്കുക:) അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടാവട്ടെ;

ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُم بِٱلْـَٔاخِرَةِ هُمْ كَـٰفِرُونَ ﴿١٩﴾

19 അതായത്, അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്ന് തടയുകയും, അതിന് വക്രത (യുണ്ടാവണമെന്ന്) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ (മേല്‍); അവരാകട്ടെ- പരലോകത്തില്‍ അവിശ്വസിച്ചവരുമാണവര്‍.''

---

18 وَمَنْ ആരാണ്. أَظْلَمُ അധികം അക്രമി. مِمَّنِ افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ചവനേക്കാള്‍. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പേരില്‍. كَذِبًا വ്യാജം. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. يُعْرَضُونَ അവര്‍ പ്രദര്‍ശിപ്പിക്ക (കാട്ട-ഹാജറാക്ക)പ്പെടും. عَلَى رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിങ്കല്‍. وَيَقُولُ പറയുകയും ചെയ്യും. الْأَشْهَادُ സാക്ഷികള്‍,

ഹാജറുള്ളവർ (രംഗത്തുള്ളവർ). هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരത്രെ, ഇവർ. الَّذِينَ كَذَبُوا വ്യാജം (കള്ളം) പറഞ്ഞവർ. عَلَىٰ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ മേൽ. أَلَا അല്ലാ, അറിയുക. لَعْنَةُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപം. عَلَى الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ മേൽ ഉണ്ടാവട്ടെ, ഉണ്ടായിരിക്കും. 19 الَّذِينَ يَصُدُّونَ തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന (തിരിച്ചു വിടുന്ന) വർ. عَن سَبِيلِ മർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَيَبْغُونَهَا അതിന് ആഗ്രഹിക്കുകയും, തേടുകയും. عِوَجًا വളവ്, വക്രത. وَهُم അവരാകട്ടെ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. هُمْ كَافِرُونَ അവർ അവിശ്വാസികളാണ് (താനും).

ഇഹത്തിൽ വെച്ചു അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾക്കു മഹ്ശർ മഹാസമ്മേളന സമയത്ത് അനുഭവപ്പെടാനിരിക്കുന്ന അപമാനവും വഷളത്തവും അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ അവർ അവിടെ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അവരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു അവർ മുമ്പ് ചെയ്തിരുന്ന അക്രമങ്ങളും അനീതികളും അവിടെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും, അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടവരായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു സ്വയം തെറ്റിപ്പോകുക, മറ്റുള്ളവരെ തെറ്റിപ്പിക്കുക, സത്യസനാതന മാർഗ്ഗത്തെ വക്രവും കൊള്ളരുതാത്തതുമായി ചിത്രീകരിക്കുക മുതലായ കൃത്യങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ അവർ ചെയ്തിരുന്നത്. അതെല്ലാം അവിടെവെച്ച് അവരെപ്പറ്റി പരസ്യപ്പെടുത്തപ്പെടും.

അല്ലാഹുവിനു സമന്മാരോ മക്കളോ ഉണ്ടെന്ന വാദം, അവൻെറ അടുക്കൽ വല്ലവരും ശുപാർശ നടത്തി തങ്ങൾക്കു രക്ഷകിട്ടുമെന്ന വാദം, പരലോകജീവിതത്തെയും പ്രതിഫല നടപടികളെയും കുറിച്ചുള്ള നിഷേധം, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രവാചകൻമാരും മുഖേന വ്യക്തമായി അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ നിഷേധം, അവയെ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യൽ ആദിയായവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കള്ളം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കൽ തന്നെ. സാക്ഷികൾ (**الأشهاد**) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, മലക്കുകൾ , പ്രവാചകൻമാർ, സജ്ജനങ്ങൾ എന്നിവരെല്ലാം ഉൾപെടുമായിരിക്കും. സ്വന്തം അവയവങ്ങൾ പോലും പാപികൾക്കെതിരായി സാക്ഷി പറയുമെന്ന് (41: 20; 36: 65 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **أنا لننصر رسلنا والذين آمنوا – إلى قوله سوء الدار** (സാരം: ഐഹിക ജീവിതത്തിലും, സാക്ഷികൾ നിലകൊള്ളുന്ന ദിവസത്തിലും നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചവരെയും നിശ്ചയമായും നാം സഹായിക്കും. അതായത്, അക്രമികൾക്ക് അവരുടെ ഒഴികഴിവ് ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസത്തിൽ. അവർക്കു ശാപമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്കു കടുത്ത വാസസ്ഥലമുണ്ടായിരിക്കും. (40: 51, 52)

ഇബ്നുഉമർ (റ)ൽ നിന്നു അഹ്മദ്, ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (رحمهم الله) മുതലായ പലരും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു. റസൂൽ (ﷺ)ഇപ്രകാരം പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു: ''സത്യവിശ്വാസിയെ അല്ലാഹു അടുത്തുവരുത്തി അവൻെറ കാവലിലാക്കുകയും, (മറ്റു) മനുഷ്യരിൽ നിന്നു അവരെ മറച്ചു നിറുത്തുകയും, അവൻെറ പാപങ്ങളെ അവനെക്കൊണ്ടു ഏറ്റു പറയിക്കുകയും ചെയ്യും. അവനോട് അവൻ പറയും: ഇന്ന പാപം നിനക്കറിയാമോ? ഇന്ന പാപം നിനക്കറിയാമോ? അവൻ പറയും: റബ്ബേ, എനിക്കറിയാം. അങ്ങനെ അവൻെറ പാപങ്ങളെ അവനെക്കൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കുകയും, താൻ നാശത്തിൽ പതിച്ചു (ശിക്ഷക്കർഹനായി) എന്ന് അവനു മനസ്സിൽ തോന്നുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അല്ലാഹു: എന്നാൽ, ഇഹത്തിൽവെച്ച് നിനക്കു ഞാൻ അവയെ (മറ്റുള്ളവർ കാണാതെ) മറച്ചു തന്നു. ഇന്നു നിനക്കു ഞാൻ അവയെ പൊറുത്തു തരുന്നു. പിന്നീട് അവൻെറ നൻമകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥം അവനു നൽകപ്പെടും. അവിശ്വാസിയും, കപടവിശ്വാസിയുമാകട്ടെ, അവരെക്കുറിച്ചു സാക്ഷികൾ പറയും: ..... **هؤلاء الذين كذبوا على ربهم** (ഇക്കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കളവു പറഞ്ഞവരാണ്. അല്ലാ അറിഞ്ഞേക്കുക:

അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടാവട്ടെ)'' ഈ അക്രമികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

أُوْلَٰٓئِكَ لَمۡ يَكُونُواْ مُعۡجِزِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا كَانَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِنۡ أَوۡلِيَآءَۘ يُضَٰعَفُ لَهُمُ ٱلۡعَذَابُۚ مَا كَانُواْ يَسۡتَطِيعُونَ ٱلسَّمۡعَ وَمَا كَانُواْ يُبۡصِرُونَ ﴿٢٠﴾

20 അക്കൂട്ടർ, ഭൂമിയിൽവെച്ച് (അല്ലാഹുവിനെ) അശക്തരാ(ക്കി തോൽപി)ക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല; അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ അവർക്ക് യാതൊരു രക്ഷാകർത്താക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. അവർക്ക് ശിക്ഷ ഇരട്ടിയായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. അവർക്ക് കേൾക്കുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല; അവർ കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

---

20 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَمْ يَكُونُوا അവരായിരുന്നില്ല, ആയിട്ടല്ല. مُعْجِزِينَ അസാധ്യ (അശക്ത)മാക്കുന്ന (തോൽപിക്കുന്ന) വർ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമയിൽ വെച്ച്. وَمَا كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. لَهُم അവർക്ക്. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ. مِنْ أَوْلِيَاءَ രക്ഷാകർത്താക്കളിൽനിന്ന് (ആരും) ബന്ധുമിത്രങ്ങളായി (ഒരുവരും). يُضَاعَفُ ഇരട്ടിയായി നൽകപ്പെടും. لَهُمُ അവർക്ക്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. مَا كَانُوا അവരായിരുന്നില്ല. يَسْتَطِيعُونَ അവർ (ക്കു) സാധ്യമാകു (മായിരുന്നില്ല). السَّمْعَ കേൾക്കുവാൻ. وَمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതുമില്ല. يُبْصِرُونَ അവർ കണ്ടറിയും.

വേണ്ടുന്നതൊന്നും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനോ, കണ്ടറിയുവാനോ കൂട്ടാക്കാത്ത നിലപാടാണവർ ഇഹത്തിൽ വെച്ചു കൈക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അതാണവർക്ക് ഇത്രയും കടുത്ത അനുഭവം നേരിടുവാൻ കാരണം വല്ല അഭയമോ സഹായമോ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ പിടിയിൽ പെടാതെ അവനെ തോൽപിച്ചു രക്ഷപ്പെടുമാറുള്ള രക്ഷാകർത്താക്കളും ഭൂമിയിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടൊന്നുമല്ല ഇഹലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കാതിരുന്നത്. ശിക്ഷാനടപടി പരലോകത്തുവെച്ചായിരിക്കുമെന്നുള്ള അവൻെറ നിശ്ചയം അനുസരിച്ചാകുന്നു അത് എന്നു സാരം. അവരുടെ കുറ്റത്തിൻെറഗൗരവത്തിനും കാഠിന്യത്തിനും പുറമെ, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി വഴിതെറ്റിക്കുന്നവരായിരുന്നുവല്ലോ അവർ. അതാണവർക്കു ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ ശിക്ഷ ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണം, വീണ്ടും അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ﴿٢١﴾

21 അക്കൂട്ടരത്രെ, തങ്ങളെത്തന്നെ (സ്വയം) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നത് (എല്ലാം) അവരെ വിട്ടു തെറ്റി (മറഞ്ഞു) പോകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ هُمُ ٱلۡأَخۡسَرُونَ ﴿٢٢﴾

22 നിസ്സംശയമത്രെ, അവർ തന്നെയാണ് പരലോകത്തിൽ ഏറ്റവും നഷ്ടക്കാർ എന്നുള്ളത്!

---

21 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ്. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, ദേഹങ്ങളെ (തങ്ങളെത്തന്നെ). وَضَلَّ പിഴച്ചു (തെറ്റി-മറഞ്ഞു-പാഴായി) പോകുകയും ചെയ്യും. عَنْهُم അവരെ വിട്ട്, അവരിൽനിന്ന്. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും. 22 لَا جَرَمَ കുറ്റമല്ല, തെറ്റല്ല, നിസ്സംശയം (യഥാർത്ഥം തന്നെ -സത്യമായും) വിരോധമില്ല, ഒഴിവില്ല. أَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നത്. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. هُمُ അവർ തന്നെ (യാണ്). الْأَخْسَرُونَ അധികം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ (എന്നത്).

لا جرم (ലാ-ജറമ) എന്ന വാക്കിൻെറ ഘടനയെയും സാക്ഷാൽ അർത്ഥത്തെയും കുറിച്ചു ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. എങ്കിലും അതിൻെറ തൊട്ടുപറയുന്ന കാര്യം സംശയ രഹിതവും, ന്യായയുക്തവുമാണെന്ന അർത്ഥത്തിലാണതിൻെറ പ്രയോഗം എന്നുള്ളതിൽ എല്ലാവരും യോജിക്കുന്നു.

അവിശ്വാസികളായ അക്രമകാരികളുടെ പര്യവസാനത്തെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളായ സൽക്കർമ്മികളുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്നു തുടർന്നുവിവരിക്കുന്നു:

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَأَخْبَتُوٓا۟ إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٢٣﴾

23 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് (മടങ്ങി) വിനയപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അക്കൂട്ടർ -സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

---

23 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. وَأَخْبَتُوا വിനയപ്പെടുക (ഭക്തിപ്പെടുക) യും ചെയ്തു. إِلَى رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗക്കാരാകുന്നു. هُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണ്.

സത്യവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനത്തെപ്പറ്റി ചുരുക്കി വിവരിച്ചശേഷം രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും ഇടക്കു ഉപമാരൂപത്തിൽ ഒരു താരതമ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

۞ مَثَلُ ٱلْفَرِيقَيْنِ كَٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْأَصَمِّ وَٱلْبَصِيرِ وَٱلسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

24 (ഈ) രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും ഉപമ, അന്ധനും ബധിരനും, കാണുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനും(എന്ന)പോലെയാകുന്നു. ഇവർ (രണ്ടു കൂട്ടരും) ഉപമയിൽ സമമാകുമോ?! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?!

---

24 مَثَلُ ഉപമ, ഉദാഹരണം, മാതൃക. الْفَرِيقَيْنِ രണ്ടുകൂട്ടരുടെ (സംഘങ്ങളുടെ). كَالْأَعْمَى അന്ധനെപ്പോലെയാണ്. وَالْأَصَمِّ ബധിരനെയും. وَالْبَصِيرِ കാണുന്നവനെയും. وَالسَّمِيعِ കേൾക്കുന്നവനെയും. هَلْ يَسْتَوِيَانِ ഈരണ്ട് കൂട്ടർ സമമാകുമോ, ഒപ്പമാകുമോ. مَثَلاً ഉപമയിൽ. أَفَلَا تَذَكَّرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ.

അവിശ്വാസികളെ അന്ധന്മാരോടും ബധിരൻമാരോടും, സത്യവിശ്വാസികളെ നേരെ മറിച്ച് കാഴ്ചയും കേൾവിയും ഉള്ളവരോടും ഉപമിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം-3

നബി (ﷺ)യെയും, ഖുർആനെയും നിഷേധിക്കുന്ന ഈ മുശ്രിക്കുകളെപ്പോലെ, മുൻ പ്രവാചകൻമാരെയും അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെയും നിഷേധിച്ചിരുന്ന ചില സമുദായങ്ങ

ളുടെ കഥകളാണു തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ സമുദായമായ നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ സമുദായത്തിന്റെ കഥകൊണ്ടുതന്നെ അതാരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦٓ إِنِّى لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

25 നൂഹിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് നാം അയക്കുകയുണ്ടായി; (അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:) ''നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരനാകുന്നു;

أَن لَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ ۖ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾

26 (അതായത്) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്ന്. വേദനയേറിയ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.''

فَقَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ مَا نَرَىٰكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَىٰكَ ٱتَّبَعَكَ إِلَّا ٱلَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِىَ ٱلرَّأْىِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍۭ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾

27 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല; ഞങ്ങളിൽ ഏറ്റവും താണവരായുള്ളവരല്ലാതെ-(അതും)പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ (ചിന്തിക്കാതെ)- നിന്നെ (ആരും) പിൻപറ്റിയതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല; ഞങ്ങളെക്കാൾ നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ശ്രേഷ്ഠതയും (ഉള്ളതായും) ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. എന്നല്ല, നിങ്ങളെ വ്യാജം പറയുന്നവരായാണ് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നത്.''

---

25 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായി, അയച്ചിട്ടുണ്ട്. نُوحًا നൂഹിനെ. إِلَى قَوْمِهِ തന്റെ ജനതയിലേക്ക്. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. نَذِيرٌ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) കാരനാണ്. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ. 26 أَن لاَّ تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന്. إِلاَّ الله അല്ലഹുവിനെയല്ലാതെ. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ. أَلِيمٍ വേദനയേറിയ. 27 فَقَالَ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു. الْمَلأُ പ്രമാണികൾ, പ്രധാനികൾ, സംഘക്കാർ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരായ. مِن قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്ന്. مَا نَرَاكَ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. إِلاَّ بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനായല്ലാതെ. مِّثْلَنَا ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള. وَمَا نَرَاكَ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല. اتَّبَعَكَ നിന്നെ പിൻപറ്റിയതായി. إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ. هُمْ അവർ. أَرَاذِلُنَا ഞങ്ങളിലെ ഏറ്റം താണവരാണ്, അധമരാണ്. بَادِيَ الرَّأْيِ പ്രഥമമായ അഭിപ്രായത്തിൽ, പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ. وَمَا نَرَى ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. عَلَيْنَا ഞങ്ങളെക്കാൾ. مِن فَضْلٍ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയും. بَلْ പക്ഷെ എന്നല്ല. نَظُنُّكُمْ നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു, ഭാവിക്കുന്നു. كَاذِبِينَ വ്യാജം പറയുന്നവരായി.

സത്യനിഷേധികളായ ആ പ്രമാണിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മറുപടിയിൽനിന്ന് അവരുടെ അഹന്തയും മൂഢതയും ഒരുപോലെ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. 1-ാമതായി: നൂഹ് (عليه السلام)ഒരു മനുഷ്യനാണ്-മലക്കല്ല-എന്നാണവരുടെ ആരോപണം. മനുഷ്യരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ മനുഷ്യനല്ലാതെ പറ്റുകയില്ലെന്നും, മലക്ക് ഉപദേശകനായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് അപ്രായോഗികമാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. താണതരക്കരായആളുകളാണ് അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയിരിക്കുന്നത്; അതാകട്ടെ, ശരിക്കും ആലോചിക്കാതെ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം ശരിയാണെന്നു ധരിച്ചുവശായതുമാണ്. ഇതാണ് 2-ാമത്തെ ആരോപണം. ഔന്ന

ത്യത്തിന്‍റെ കുത്തകവാദവും, അധമത്വത്തിന്‍റെ മുദ്രകുത്തലും പ്രമാണിവര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെ എക്കാലത്തുമുള്ള പതിവാണ്. ഒരു കാര്യം സത്യമോ ന്യായമോ ആണെന്നുള്ളതിന്‍റെ ലക്ഷണം അക്കാര്യം സ്വീകരിക്കുന്നവര്‍ പ്രമാണികളോ താണ നിലവാരത്തിലുള്ളവരോ ആയിരിക്കലല്ലല്ലോ. മാത്രമല്ല, മിക്കവാറും എല്ലായ്പ്പോഴും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാന്‍ ആദ്യം മുന്നോട്ടുവരുക ദുര്‍ബ്ബല വിഭാഗക്കാരും സാധാരണക്കാരുമായിരിക്കും താനും. പ്രമാണി വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെ അഹന്തയും ദുരഭിമാനവും അതിനു വിലങ്ങുതടിയായിരിക്കലാണ് പതിവ്.

ഏതൊരു റസൂലിനെയും അയക്കുമ്പോള്‍, അതതു നാട്ടിലെ സുഖലോലുപന്‍മാരായ ആളുകള്‍ തങ്ങളുടെ പൂര്‍വ്വാചാരങ്ങളെ കൈവിടുവാന്‍ വിസമ്മതിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല എന്ന് അല്ലാഹുതന്നെ (43:23ല്‍) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. റോമാചക്രവര്‍ത്തിയായ ഹിറഖ്ലിയൂസിനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ കത്ത് കിട്ടിയപ്പോള്‍, അദ്ദേഹം ശാമിലുണ്ടായിരുന്ന അബൂസുഫ്‌യാനെ(റ)വിളിപ്പിച്ച് നബി(ﷺ)യെപ്പറ്റി പലതും അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ കൂട്ടത്തില്‍ നബി (ﷺ)യെ പിന്‍പറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് പ്രമാണി വിഭാഗമോ, ദുര്‍ബ്ബലവിഭാഗമോ എന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ദുര്‍ബ്ബല വിഭാഗത്തില്‍പെട്ടവരാണെന്നായിരുന്നു അബൂസുഫ്‌യാന്‍റെ (رضي الله عنه) മറുപടി. റസൂലുകളുടെ അനുയായികള്‍ അങ്ങിനെത്തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്ന് അപ്പോള്‍ ഹിറഖ്ലിയൂസ് പറയുകയുണ്ടായി. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയില്‍ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവര്‍ ചെരിപ്പുപണിക്കാരും മറ്റുമായിരുന്നുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം, നബി (ﷺ)തിരുമേനിയില്‍ആദ്യമാദ്യം വിശ്വസിച്ച പലരും ദുര്‍ബ്ബലരും സാധുക്കളുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

നൂഹ് (عليه السلام)നെ പിന്‍പറ്റിയ ആ നിസ്സാരന്‍മാര്‍പോലും നൂഹ് (عليه السلام)പറയുന്നതിന്‍റെ ന്യായാന്യായതകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ വഞ്ചിതരായതാണെന്നാണല്ലോ പ്രമാണി വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെ ആരോപണം. പ്രവാചകന്‍മാരുടെ ദൗത്യസന്ദേശങ്ങള്‍ വക്രതയില്ലാത്തതും, പ്രഥമ വീക്ഷണംകൊണ്ടു തന്നെ സത്യത ബോധ്യപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും. അവിടെ വിമര്‍ശനത്തിനോ കൂടുതല്‍ ചിന്തക്കോ ആവശ്യമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതേ സമയത്തു പ്രമാണിവര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ സ്വഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്ന ദുസ്വാര്‍ത്ഥങ്ങളൊന്നും സാധാരണക്കാരെ തീണ്ടിയിരിക്കുകയുമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു സാധാരണക്കാര്‍ പ്രവാചകന്‍മാരെ പിന്‍പറ്റുവാന്‍ മടികൂടാതെ മുമ്പോട്ടുവരുവാന്‍ കാരണമാകുന്നത്. നിഷേധികളുടെ 3-ാമത്തെ ആക്ഷേപം, നൂഹ് (عليه السلام)നബിക്കും അദ്ദേഹത്തില്‍ വിശ്വസിച്ചവര്‍ക്കും തങ്ങളേക്കാള്‍ മെച്ചപ്പെട്ട യോഗ്യതകളൊന്നും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയില്‍ ധനം, പ്രതാപം മുതലായ ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളാണല്ലോ യോഗ്യതയുടെ അളവുകോല്‍. ആത്മീയാഭിവൃദ്ധി, മനസംസ്കാരം, സാന്‍മാര്‍ഗ്ഗികനിഷ്ഠപോലുള്ള ഗുണങ്ങളൊന്നും അവരുടെ ദൃഷ്ടിയില്‍ യോഗ്യതയായി കാണുകയുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ഈ ആക്ഷപവും പരിഗണനീയമാകുന്നില്ല.

قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى وَءَاتَىٰنِى رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِۦ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَٰرِهُونَ ﴿٢٨﴾

28 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്‍റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങള്‍ കണ്ടുവോ (പറയുവിന്‍): ഞാന്‍ എന്‍റെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെ ആയിരിക്കുകയും, അവന്‍റെ പക്കല്‍നിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യം എനിക്ക് അവന്‍ നല്‍കിയിരിക്കുകയുമാണെങ്കില്‍,- എന്നിട്ട്, നിങ്ങള്‍ക്കത് (കണ്ടറിയുവാന്‍ കഴിയാതെ) അന്ധമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (വെങ്കില്‍ എന്തു ചെയ്യും)?! നിങ്ങള്‍ അതിനെ വെറുക്കുന്നവരായിരിക്കെ, അതിന് നിങ്ങളെ ഞങ്ങള്‍ നിര്‍ബ്ബന്ധം ചെലുത്തുകയോ?!''

28 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ. أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങള്‍ കണ്ടുവോ (പറയുവിന്‍). إِن كُنتُ ഞാനാകുന്നുവെങ്കില്‍. عَلَى بَيِّنَةٍ തെളിവിന്‍മേല്‍, തെളിവോടെ. مِّن رَّبِّي എന്റെ റബ്ബിങ്കല്‍നിന്ന്. وَآتَانِي അവന്‍ എനിക്ക് നല്‍കുകയും ചെയ്തു. رَحْمَةً കാരുണ്യം. مِّنْ عِندِهِ അവന്റെ പക്കല്‍നിന്ന്. فَعُمِّيَتْ എന്നിട്ട് അത് അന്ധമാക്കപ്പെട്ടു (കാണാന്‍ കഴിയാതായി). عَلَيْكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. أَنُلْزِمُكُمُوهَا അതിന് നിങ്ങളെ (നിങ്ങളോട്) ഞങ്ങള്‍ നിര്‍ബന്ധിക്കുമോ. وَأَنتُمْ നിങ്ങളായിരിക്കെ. لَهَا അതിനെ, അതിനോട്. كَارِهُونَ വെറുക്കുന്നവര്‍, അതൃപ്തര്‍.

തെളിവ് വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങള്‍ക്കതുകണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയാതെ വരുകയാണെങ്കില്‍ വേണ്ടാ, നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചേ തീരൂ എന്നു ഞങ്ങള്‍ നിങ്ങളെ നിര്‍ബന്ധിക്കുന്നില്ല. നിര്‍ബന്ധത്തിന്റെ പ്രശ്നമേ ഇതിലില്ല എന്നു സാരം. കാരുണ്യം (رحمة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളുമാകുന്നു. ഇതു രണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ടുമാത്രം സിദ്ധിക്കുന്നതാണല്ലോ. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

وَيَٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ۚ إِنَّهُم مُّلَٰقُوا۟ رَبِّهِمْ وَلَٰكِنِّىٓ أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾

29 ''എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതിന്റെ [ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ] പേരില്‍ ഞാന്‍ നിങ്ങളോട് (പ്രതിഫലമായി) യാതൊരു ധനവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ മേലല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. ഞാന്‍ വിശ്വസിച്ചവരെ ആട്ടിക്കളയുന്നവനല്ലതാനും. (കാരണം) അവര്‍ തങ്ങളുടെ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നവരാകുന്നു. എങ്കിലും ഞാന്‍, നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത ഒരു (മൂഢ) ജനതയായി കാണുന്നു.''

وَيَٰقَوْمِ مَن يَنصُرُنِى مِنَ ٱللَّهِ إِن طَرَدتُّهُمْ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

30 ''എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഞാനവരെ ആട്ടിവിട്ടാല്‍, ആരാണ് അല്ലാഹുവില്‍ നിന്ന് എന്നെ സഹായി(ച്ചു രക്ഷി)ക്കുന്നത്?! അപ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ (ഒട്ടും) ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?!''

وَلَآ أَقُولُ لَكُمْ عِندِى خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعْلَمُ ٱلْغَيْبَ وَلَآ أَقُولُ إِنِّى مَلَكٌ وَلَآ أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِىٓ أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ ٱللَّهُ خَيْرًا ۖ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِىٓ أَنفُسِهِمْ ۖ إِنِّىٓ إِذًا لَّمِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٣١﴾

31 ''(ജനങ്ങളേ) അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാക്കള്‍ എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്ന് ഞാന്‍ നിങ്ങളോട് പറയുന്നുമില്ല; ഞാന്‍ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുകയുമില്ല; ഞാന്‍ ഒരു മലക്കാണെന്ന് ഞാന്‍ പറയുന്നുമില്ല; നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകള്‍ അവഗണിച്ചു (നിസ്സാരമാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് ''അവര്‍ക്ക് അല്ലാഹു ഒരു ഗുണവും നല്‍കുന്നതേയല്ല'' എന്നും ഞാന്‍ പറയുന്നില്ല. അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളില്‍ (അഥവാ മനസ്സുകളില്‍)ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ (അങ്ങിനെ പറഞ്ഞാല്‍) അപ്പോള്‍ അക്രമികളില്‍ പെട്ടവന്‍ തന്നെയായിരിക്കും.''

29 وَيَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. لاَ أَسْأَلُكُمْ ഞാന്‍ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കു (ആവശ്യപ്പെടു)ന്നില്ല. عَلَيْهِ ഇതിന്റെ പേരില്‍, ഇതിന്. مَالاً ഒരു ധനവും. إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല. إِلاَّ അല്ലാതെ, ഒഴികെ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേല്‍. وَمَا أَنَا ഞാനല്ലതാനും. بِطَارِدِ ആട്ടിക്കളയുന്നവനേ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വാസിച്ചവരെ. إِنَّهُم നിശ്ചയമായും അവര്‍. مُّلاَقُو കണ്ടുമുട്ടുന്നവരാകുന്നു. رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബുമായി. وَلَكِنِّي എങ്കിലും ഞാന്‍. أَرَاكُمْ നിങ്ങളെ ഞാന്‍ കാണുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനതയായി. تَجْهَلُونَ അറിയാത്ത (വിഡ്ഢികളായ). 30 وَيَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. مَن يَنصُرُنِي എന്നെ ആര്‍ സഹായിക്കും. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവില്‍നിന്നും. إِن طَرَدتُّهُمْ അവരെ ഞാന്‍ ആട്ടിവിട്ടെങ്കില്‍. أَفَلاَ تَذَكَّرُونَ അപ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ ആലോചിച്ചു(ഓര്‍ത്തു) നോക്കുന്നില്ലേ. 31 وَلاَ أَقُولُ ഞാന്‍ പറയുന്നുമില്ല. لَكُمْ നിങ്ങളോട്. عِندِي എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്ന്. خَزَائِنُ ഖജനാക്കള്‍, ഭണ്ഡാരങ്ങള്‍. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. وَلاَ أَعْلَمُ ഞാന്‍ അറിയുന്നുമില്ല. الْغَيْبَ അദൃശ്യം, മറഞ്ഞ കാര്യം. وَلاَ أَقُولُ ഞാന്‍ പറയുന്നുമില്ല. إِنِّي مَلَكٌ ഞാന്‍ മലക്കാണെന്ന്. وَلاَ أَقُولُ ഞാന്‍ പറയുന്നുമില്ല. لِلَّذِينَ تَزْدَرِي അവഗണിക്കുന്ന (നിസ്സാരമാക്കുന്ന) വരെപ്പറ്റി. أَعْيُنُكُمْ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകള്‍. لَن يُؤْتِيَهُمُ അവര്‍ക്ക് നല്‍കുകയേ ഇല്ലെന്ന്. اللهُ അല്ലാഹു. خَيْرًا ഗുണം, ഒരു നന്മയും. اللهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റം) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. فِي أَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ള (മനസ്സിലുള്ള). إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാന്‍. إِذًا അപ്പോള്‍, എന്നാല്‍, എങ്കില്‍. لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ആക്രമികളില്‍പെട്ടവന്‍ തന്നെ.

ആ ജനതയുടെ ആരോപണങ്ങള്‍ക്കും കുതര്‍ക്കങ്ങള്‍ക്കും നൂഹ് (عليه السلام)നബി നല്‍കിയ മറുപടിയാണിതെല്ലാം. യാതൊരു വ്യഖ്യാനത്തിന്റെയും സഹായം കൂടാതെ തന്നെ അതിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങള്‍ വ്യക്തമാണ്. അതില്‍ നിന്നു നാം പലതും പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ആ മറുപടി ഇത്ര വിശദമായി ഇവിടെ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ പാഠങ്ങളില്‍ ചിലത് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി:-

(1) മതോപദേശം നല്‍കുന്നവരും, സന്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കു ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ, ജനങ്ങളില്‍നിന്നു യാതൊരു പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുകയോ പ്രതീക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

(2) ജനങ്ങള്‍ ഉന്നതവര്‍ഗ്ഗത്തിലോ പ്രമാണിവര്‍ഗ്ഗത്തിലോ പെട്ടവരാണോ അല്ലേ എന്നുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ സത്യവിശ്വാസത്തെയും സാന്‍മാര്‍ഗ്ഗിക കാര്യങ്ങളെയും വിലയിരുത്തിക്കൂടാത്തതാണ്. (3) ദുര്‍ബ്ബലരും സാധുക്കളുമായ ആളുകളായിരിക്കും നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്ക് അധികം മുന്നോട്ടുവരുക. (4) ഒരു നല്ല കാര്യത്തില്‍ മുന്നിട്ടു നില്‍ക്കുന്നവര്‍ കേവലം താഴെകിടയിലുള്ളവരായതിന്റെ പേരില്‍, മേലേകിടയിലുള്ളവര്‍ അറച്ചു നില്‍ക്കുന്ന പക്ഷം അതവരുടെ വിഡ്ഢിത്തമാണെന്നു അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ, താഴേകിടക്കാരെ അവഗണിച്ചു കളയുവാന്‍ പാടില്ല. (5) പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്കുപോലും അദൃശ്യമായ കഴിവുകളോ, അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവോ ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, പ്രവാചകത്വംപോലുമില്ലാത്ത മഹാത്മാക്കളോ, സജ്ജനങ്ങളോ ആയതിന്റെ പേരില്‍ ആര്‍ക്കും അതുരണ്ടും ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാവതല്ല.

നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ ഹൃദയസ്പൃക്കായ ഈ നീണ്ട പ്രസ്താവനകള്‍ക്കു ആ ജനതയില്‍ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം നോക്കുക:-

32 അവര്‍ പറഞ്ഞു: ''നൂഹേ, നീ ഞങ്ങളോട് തര്‍ക്കിച്ചു. അങ്ങനെ ഞങ്ങളോടുള്ള തര്‍ക്കം നീ (വളരെ) വര്‍ദ്ധിപ്പിച്ചു. ഇനി

قَالُواْ يَـٰنُوحُ قَدْ جَـٰدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ

جِدَٰلَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٣٢﴾

നീ ഞങ്ങളോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്ന കാര്യം [ആ ശിക്ഷ] ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരുക; നീ സത്യം പറയുന്നവനാണെങ്കിൽ! [അതൊന്ന് കാണാമല്ലോ]''

---

32 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا نُوحُ നൂഹേ. قَدْ جَادَلْتَنَا ഞങ്ങളോട് നീ തർക്കം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു, തർക്കിച്ചിട്ടുണ്ട്. فَأَكْثَرْتَ അങ്ങിനെ നീ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. جِدَالَنَا ഞങ്ങളോടുള്ള തർക്കം. فَأْتِنَا ഇനി നീ ഞങ്ങൾക്ക് വാ, കൊണ്ടുവാ. بِمَا تَعِدُنَا നീ ഞങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നതായി, വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നത്. إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവരിൽപെട്ട (വൻ).

ഇതായിരുന്നു ആ ധിക്കാരികളുടെ പ്രതികരണം! അവരുടെ അഹന്തയും, ഔദ്ധത്യവും, പരിഹാസവും അതികഠിനം തന്നെ! ആ മഹാനുഭാവൻ അവസാനമായി പറയുന്നത് നോക്കുക:-

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُم بِهِ ٱللَّهُ إِن شَآءَ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾

33 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:''അല്ലാഹു മാത്രമാണത് നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരുക. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ (അവനെ) അശക്തരാ(ക്കിതോൽപി)ക്കുന്നവരല്ല താനും.

وَلَا يَنفَعُكُمْ نُصْحِىٓ إِنْ أَرَدتُّ أَنْ أَنصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ ٱللَّهُ يُرِيدُ أَن يُغْوِيَكُمْ ۚ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾

34 ''നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, എന്റെ ഉപദേശം നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയുമില്ല; നിങ്ങളെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ. അവൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബത്രെ. അവനിലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.''

---

33 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّمَا يَأْتِيكُم നിങ്ങൾക്ക് വരും, കൊണ്ടുവരും. بِهِ അതും കൊണ്ട്, അതിനെ. اللهُ അല്ലാഹു (മാത്രം). إِن شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. وَمَا أَنتُم നിങ്ങളല്ല താനും. بِمُعْجِزِينَ അശക്തരാകുന്നവർ (തോൽപിക്കുന്നവർ).. 34 وَلَا يَنفَعُكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗം ചെയ്കയുമില്ല. نُصْحِي എന്റെ ഉപദേശം, ഗുണകാംക്ഷ. إِنْ أَرَدتُّ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. أَنْ أَنصَحَ ഞാൻ ഉപദേശിക്കുവാൻ, ഗുണം കാംക്ഷിക്കുവാൻ. لَكُمْ നിങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്ക്. إِن كَانَ ആണെങ്കിൽ. اللهُ അല്ലാഹു. يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ). أَن يُغْوِيَكُمْ നിങ്ങളെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ. هُوَ അവൻ. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കുതന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

നിങ്ങളോടു താക്കീതു ചെയ്യപ്പെടുന്ന ശിക്ഷ ഇറക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് യാതൊരു പങ്കോ, സ്വാധീനമോ ഇല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ അവൻ അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുമെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളു. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കട്ടെ; ശിക്ഷ വരുന്നപക്ഷം, അവനെ തോൽപിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷപ്പെടാമെന്ന് നിങ്ങൾ ധരിക്കേണ്ട, നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ നിങ്ങൾ മാറ്റം വരുത്താതെ ശഠിച്ചു നിൽക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങളെ വഴിപിഴച്ച ദുർമ്മാർഗ്ഗികളാക്കി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചി

രിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാൻ ഇനിയും ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിട്ട് അതുകൊണ്ടു ഫലം ഉണ്ടാവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്തു തന്നെ പറഞ്ഞാലും ശരി, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്. അവങ്കലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ മടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഈ ധിക്കാരത്തിന്റെ ഫലം അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കാണാം. എന്നൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. എത്ര മനോവേദനയോടുകൂടിയായിരിക്കും അദ്ദേഹം ഇതെല്ലാം പറയുന്നതെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ إِنِ ٱفْتَرَيْتُهُۥ فَعَلَىَّ إِجْرَامِى وَأَنَا۠ بَرِىٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ﴿٣٥﴾

35 അഥവാ അവർ പറയുന്നുവോ: ''അതദ്ദേഹം കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന്?!'' പറയുക: ''ഞാനത് കെട്ടിച്ചമച്ചുവെങ്കിൽ ,ഞാൻ ചെയ്ത കുറ്റം എന്റെ മേലായിരിക്കും നിങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ (ബാധ്യത)ഒഴിവായവനുമാണ്.''

---

35 أَمْ അതല്ല, അഥവാ, അതോ. يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു (വോ). افْتَرَاهُ അദ്ദേഹം അതു കെട്ടിച്ചമച്ചുവെന്ന്. قُلْ പറയുക. إِنِ افْتَرَيْتُهُ ഞാനത് കെട്ടിച്ചമച്ചുവെങ്കിൽ. فَعَلَيَّ എന്നാൽ എന്റെ മേലാണ്. إِجْرَامِي എന്റെ കുറ്റം ചെയ്യൽ (ഞാൻ ചെയ്ത കുറ്റം). وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ, ഞാനും (തന്നെ). بَرِيءٌ (ബാധ്യത) ഒഴിവായവനാണ്. مِّمَّا تُجْرِمُونَ നിങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്.

ഈ വചനം, നൂഹ് (عليه السلام)നബിയെയും ജനതയെയും സംബന്ധിച്ചു തന്നെയാണെന്നാണ് ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കൾ പലരും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഇതൊക്കെ നൂഹ് (عليه السلام)വ്യഥാ കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയാണെന്നാണ് ആ ജനത പറയുന്നതെങ്കിൽ-വാസ്തവത്തിൽ അതാണവരുടെ വാദവും-അവരോടു ഇന്നിന്നപ്രകാരം മറുപടി പറയണമെന്ന് നൂഹ് (عليه السلام)നോടുള്ള കൽപനയായിരിക്കും അപ്പോൾ ഇത്. ഞാൻ ഇതൊക്കെ എന്റെ സ്വന്തം വകയായി പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ അതിന്റെ ശിക്ഷയും ബാധ്യതയും നിങ്ങൾക്കില്ല. എനിക്കു മാത്രമായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അനേകം കുറ്റങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെയെല്ലാം ബാധ്യതയും ശിക്ഷയും നിങ്ങളും പേറേണ്ടിവരും. അതിൽ നിന്നു ഞാൻ ശുദ്ധനുമായിരിക്കും. ഇക്കാര്യം നിങ്ങൾ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കണമെന്നു സാരം.

ഖത്താദഃ (رضي الله عنه) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ വചനം, നൂഹ് (അ)നെയും ജനതയെയും കുറിച്ചുള്ള സംസാരത്തിന്നിടയിൽ, ആ ജനത ചെയ്തതുപോലെ നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ കള്ളവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പറ്റി നബി (ﷺ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഇടവാക്യ (جملة معترضة) മാണിത്. ഈ അഭിപ്രായമാണ് ഇബ്നുകഥീറും, ഇമാം റാസീയും (رحمهما الله) മറ്റു ചിലരും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതും. കൂടുതൽ നന്നായി തോന്നുന്നതും ഇതുതന്നെ. الله اعلم

വിഭാഗം-4

وَأُوحِىَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُۥ لَن يُؤْمِنَ مِن

36 നൂഹിന് 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെട്ടു: ''നിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞവരല്ലാതെ (ഇനി ആ

قَوۡمِكَ إِلَّا مَن قَدۡ ءَامَنَ فَلَا تَبۡتَئِسۡ بِمَا كَانُواْ يَفۡعَلُونَ ﴿٣٦﴾

രും) വിശ്വസിക്കുന്നതേയല്ല. ആകയാൽ ,അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ പ്പറ്റി നീ സങ്കടപ്പെടരുത്.

وَٱصۡنَعِ ٱلۡفُلۡكَ بِأَعۡيُنِنَا وَوَحۡيِنَا وَلَا تُخَٰطِبۡنِي فِي ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ إِنَّهُم مُّغۡرَقُونَ ﴿٣٧﴾

37 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലായും, നമ്മുടെ 'വ ഹ്‌യു' അനുസരിച്ചും നീ കപ്പൽ നിർമ്മി ക്കുകയും ചെയ്യുക. (ആ) അക്രമം പ്രവ ർത്തിച്ചവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീ എന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുക [എന്നോടപേക്ഷി ക്കുക]യും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും അവർ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാകു ന്നു.''

---

36 وَأُوحِيَ വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടു. إِلَى نُوحٍ നൂഹിലേക്ക്, നൂഹിന്. أَنَّهُ അത് (കാര്യം ആണ്) എന്ന്. لَن يُؤْمِنَ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല. مِن قَوْمِكَ നിൻെറ ജനതയിൽ നിന്ന്. إِلاَّ مَن യാതൊരുവരല്ലാതെ. قَدْ آمَنَ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ. فَلاَ تَبْتَئِسْ അതിനാൽ നീ സങ്കടപ്പെടേണ്ടാ, വിഷമപ്പെടരുത്. بِمَا كَانُوا അവരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്. يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുക, പ്രവർത്തിക്കുക. 37 وَاصْنَعِ ഉണ്ടാക്കുക (നിർമ്മിക്കുക) യും ചെയ്യുക. الْفُلْكَ കപ്പൽ. بِأَعْيُنِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലായി. وَوَحْيِنَا നമ്മുടെ വഹ്‌യിലായും (വഹ്‌യു പ്രകാരവും). وَلاَ تُخَاطِبْنِي എന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. فِي الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽ, ഒരു കൂട്ടരുടെ കാര്യത്തിൽ. ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച. إِنَّهُم നിശ്ചയമായും അവർ. مُّغْرَقُونَ മുക്ക (മുക്കി നശിപ്പിക്ക) പ്പെടുന്നവരാകുന്നു.

തൊള്ളായിരത്തി അമ്പതു കൊല്ലക്കാലം നൂഹ് (عليه السلام)ആ ജനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. (29: 14) ഇക്കാലമത്രയും രാപ്പകൽ ഭേദമന്യെ ആ ജനതയെ അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും, തൗഹീദിലേക്കും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ധിക്കാരവും നിഷേധവും വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളു. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: നൂഹിൽ കാണാം) നേരത്തെ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആളുകളല്ലാതെ-അവർ അൽപം സാധുക്കളായിരുന്നുതാനും -ഇനി ആരും വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യത്തക്ക ഒരു ശിക്ഷ-ജലപ്രളയം-വരുവാൻ പോകുന്നു. അതിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു രക്ഷപ്പെടുവാനായി ഒരു കപ്പൽ നിർമ്മിച്ചുകൊള്ളണം. അതിൻെറ നിർമ്മാണം എൻെറ മേൽനോട്ടത്തിലും, നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചും ആയിരിക്കുകയും വേണം എന്നൊക്കെ നൂഹ് (عليه السلام)നബിക്ക് അല്ലാഹു വഹയു നൽകി. വിശ്വസിക്കാത്ത ആ അക്രമികളുടെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു അപേക്ഷയും, അനുതാപവും നടത്തരുതെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു.

കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി മുമ്പ് മനുഷ്യസമുദായത്തിനു പരിചയമില്ല. അതുകൊണ്ടു കപ്പലിൻെറ ആകൃതിയും, നിർമ്മിക്കേണ്ട രീതിയുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതാണ് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലും നമ്മുടെ വഹ്‌യനുസരിച്ചും (**بأعينا ووحينا**) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പലകകളും, ആണികളുമുള്ളത് (**ذات الواح ودسر**) എന്നു സൂറത്തുൽ ഖമറിൽ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. കപ്പൽ കേവലം വളരെ ചെറുതൊന്നുമല്ലായിരുന്നുവെന്ന് 40-ാം വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതിൻെറ വലുപ്പത്തെയും സ്വഭാവത്തെയും പറ്റി പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞുകാണാമെങ്കിലും മിക്കവാറും അവ ഇസ്റാഈലീ വാർത്തകളിൽപെട്ടവയാകുന്നു. ബൈബിളിൽ അതിൻെറ നീളം മുന്നൂറുമുഴവും, വീതി അമ്പതുമുഴവും, ഉയരം മുപ്പതുമുഴവുമായിരുന്നുവെന്നും, അതു മൂന്ന് തട്ടുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഉല്പത്തി 6ൽ 14-16)

വാസ്തവം അല്ലാഹുവിന്നറിയാം. വലുപ്പവും ആകൃതിയും അറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

وَيَصْنَعُ ٱلْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِّن قَوْمِهِۦ سَخِرُوا۟ مِنْهُ ۚ قَالَ إِن تَسْخَرُوا۟ مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾

38 അദ്ദേഹം കപ്പൽ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓരോ(പ്രമാണി)സംഘവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലൂടെ നടക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പരിഹസിക്കും. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചും (വഴിയെ) പരിഹസിക്കുന്നതാണ്.

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾

39 ''എന്നാൽ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം: ആർക്കാണ് അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ശിക്ഷ വരുകയെന്ന്, ആരുടെ മേലാണ് നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷ ഇറങ്ങുകയെന്നും!''

---

38 وَيَصْنَعُ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നിർമ്മിക്കുകയാണ്. الْفُلْكَ കപ്പൽ. وَكُلَّمَا مَرَّ നടക്കു(നടന്നുപോകു)മ്പോഴെല്ലാം. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിലൂടെ (അടുക്കൽകൂടി). مَلَأٌ ഒരു സംഘം, കൂട്ടക്കാർ. مِّن قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന്. سَخِرُوا അവർ പരിഹസി(കളിയാ)ക്കുന്നതാണ്. مِنْهُ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِن تَسْخَرُوا നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്ന പക്ഷം. مِنَّا ഞങ്ങളെപ്പറ്റി. فَإِنَّا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, നാം. نَسْخَرُ ഞങ്ങൾ പരിഹസിക്കും. مِنكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി. كَمَا تَسْخَرُونَ നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ.. 39 فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ, പിറകെ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും. مَن ആർ, ആരാണ്. يَأْتِيهِ അവന്ന് വരും, തനിക്കു വരുന്നത്. عَذَابٌ ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും. يُخْزِيهِ അവനെ അപമാനിക്കുന്ന, വഷളാക്കുന്ന. وَيَحِلُّ ഇറങ്ങി വരുകയും. عَلَيْهِ തന്റെ മേൽ. عَذَابٌ ശിക്ഷ. مُّقِيمٌ നിലനിൽക്കുന്ന (മുറിയാത്ത).

'പ്രവാചകപ്രവർത്തനം വിട്ടേച്ച് ഇപ്പോൾ ആശാരിപ്പണിയാണോ,' എന്നും മറ്റുമൊക്കെ അവർ നൂഹ് (അ)നെ പരിഹസിച്ചിരുന്നതായി രിവായത്തുകൾ കാണാം. രിവായത്തുകളില്ലെങ്കിൽ പോലും ഊഹിക്കാവുന്നതത്രെ അത്.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ قُلْنَا ٱحْمِلْ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ ٱلْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ ۚ وَمَآ ءَامَنَ مَعَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾

40 അങ്ങനെ (അവസാനം) നമ്മുടെ കൽപന വരുകയും, അടുപ്പ് (ഉറവ് പൊട്ടി) തിളച്ചുമറിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞു: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും രണ്ടു (വീതം) ഇണകളെയും, നിന്റെ വീട്ടുകാരെ (അഥവാ സ്വന്തക്കാരെ)യും നീ അതിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുക; ആർക്കെതിരിൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ അവരൊഴികെ. വിശ്വസിച്ചവരെയും (കയറ്റിക്കൊള്ളുക)'

അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അൽപം ആളുകളല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലതാനും.

۞ وَقَالَ ٱرْكَبُوا۟ فِيهَا بِسْمِ ٱللَّهِ مَجْر۪ىٰهَا وَمُرْسَىٰهَآ ۚ إِنَّ رَبِّى لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤١﴾

41 അദ്ദേഹം (അവരോട്) പറയുകയും ചെയ്തു: ''നിങ്ങൾ അതിൽ കയറിക്കൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിലാണ് അതിൻെറ സഞ്ചാരവും, അതിൻെറ നിറുത്തവും [നങ്കൂരമിടലും]. നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാണ്.''

---

40 حَتَّى അങ്ങനെ. إِذَا جَاءَ വന്നപ്പോൾ. أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന, കാര്യം. وَفَارَ പൊട്ടി ഒഴുകുകയും, തിളച്ചു മറിയുകയും. التَّنُّورُ അടുപ്പു, തീക്കൂട്. قُلْنَا നാം പറഞ്ഞു. احْمِلْ വഹിക്കുക (കയറ്റുക). فِيهَا അതിൽ. مِن كُلٍّ എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും. زَوْجَيْنِ രണ്ടിണകളെ. اثْنَيْنِ (ഈ) രണ്ടു. وَأَهْلَكَ നിൻെറ ആൾക്കാരെ (കുടുംബത്തെ-സ്വന്തക്കാരെ-വീട്ടുകാരെ)യും. إِلاَّ مَن യാതൊരുവരൊഴികെ. سَبَقَ عَلَيْهِ അവരുടെമേൽ മുൻകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. الْقَوْلُ വാക്ക്, വാർത്ത. وَمَنْ آمَنَ വിശ്വസിച്ചവരെയും. وَمَا آمَنَ വിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ല, വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലതാനും. مَعَهُ അദ്ദേഹമൊന്നിച്ച്. إِلاَّ قَلِيلٌ അൽപം (ആളുകൾ) അല്ലാതെ.. 41 وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. ارْكَبُوا കയറുവിൻ, സവാരി ചെയ്യുവിൻ, വാഹനമേറുവിൻ. فِيهَا അതിൽ. بِسْمِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിലാണ്. مَجْرَاهَا അതിൻെറ നടത്തം, സഞ്ചാരം. وَمُرْسَاهَا അതിൻെറ നങ്കൂരമിടലും. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ്. لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയുമാണ്.

جاء أمرنا (നമ്മുടെ കൽപന വന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച കൽപന വന്നു എന്നത്രെ. എന്നാൽ, وفار التنور (അടുപ്പു തിളച്ചുമറിഞ്ഞു) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശ്യവും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. التنور (തന്നൂർ) എന്ന പദത്തിനു 'അടുപ്പ്, റൊട്ടി ചുടാനുള്ള അപ്പക്കൂട് ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളാണ് അധികമാളും നൽകിയിരിക്കുന്നത്. 'ഭൂകമ്പം' എന്നൊരർത്ഥം ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. വേറെയും അർത്ഥങ്ങളും പറയപ്പെടാതില്ല. ആ അർത്ഥങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ചില കഥകളും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അടുപ്പ്, തീക്കുണ്ട് ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുള്ള ഒരു പദമാണ് وطيس (വത്വീസു). യുദ്ധം പോലെയുള്ള ആപത്തുകൾ മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തുമ്പോൾ حمي الوطيس (അടുപ്പു പതച്ചു) എന്ന് അലങ്കാരരൂപത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി പറയാറുണ്ട്. അതുപോലെ, കാര്യം 'ഗൗരവത്തിലെത്തി' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാണ് وفار التنور എന്നത്രെ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) പറയുകയാണ്: ''അതായത് തീയിൻെറ സ്ഥാനമായ അടുപ്പുകളിൽ നിന്നു വെള്ളം പൊട്ടിഒഴുകി മറിയുമാറ് ഭൂമിയിലാകെ ഉറവുപൊടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മുൻഗാമികളിലും പിൽക്കാല പണ്ഡിതൻമാരിലുള്ള ഭൂരിപക്ഷത്തിൻെറ അഭിപ്രായം ഇതാണ്.'' تنور എന്ന പദത്തിൻെറ മറ്റു ചില അർത്ഥങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അതെല്ലാം ഒറ്റപ്പെട്ട അഭിപ്രായങ്ങളാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

احمل فيها من كل زوجين اثنين (അതിൽ എല്ലാറ്റിൽനിന്നും ഈരണ്ടു ഇണകൾ കയറ്റുക) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം എല്ലാ ജീവികളിൽനിന്നും ആണും പെണ്ണുമായി രണ്ടെണ്ണമെന്നു അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ജീവികളും ജീവകളല്ലാത്തവയുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും ഈരണ്ടെണ്ണമെന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇതു കുറെ വിദൂരമായി തോന്നുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, ജീവികളിൽനിന്നും മറ്റുള്ള ഉപകരണവസ്തുക്കളിൽനിന്നും ആവശ്യമായതും, സൗകര്യപ്പെട്ടതുമൊക്കെ ഈരണ്ടെണ്ണം എന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു

വിനറിയാം. ഏതായാലും നൂഹ് (عليه السلام)നബിയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടുകാരും, അദ്ദേത്തിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികളും അതിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുള്ളതു തീർച്ചതന്നെ. പക്ഷേ, വീട്ടുകാരിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു മകൻ ഒഴിവാണെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു ഭാര്യയും ഒഴിവായിരുന്നുവെന്നും, അവൾ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നുവെന്നും സൂ: തഹ്‌രീം: 10-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ട ആരെയും കപ്പലിൽ കയറ്റിയിരിക്കുകയില്ലെന്നു **الا من سبق عليه القول** (ആർക്കെതിരിൽ വാക്കു മുൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവരൊഴികെ) എന്നു പഞ്ഞതിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടവുമാണ്. നൂഹ് (عليه السلام)നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചവരുടെ എണ്ണം വളരെ കുറവായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു തന്നെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. എണ്ണം നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില രിവായത്തുകളും കാണാം. ഒന്നിലും എൺപതിലധികമുള്ളതായി വന്നിട്ടില്ല. **مجريها** (മജ്‌രീഹാ) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് **مجراها** (മജ്റാഹാ) എന്നും വായനയുണ്ട്. അർത്ഥത്തിൽ പറയത്തക്ക വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലതാനും. **اركبوا فيها** (നിങ്ങൾ അതിൽ കയറിക്കൊള്ളുവിൻ) എന്ന വാചകവും **بسم الله** (അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിലാണ്) എന്നു തുടങ്ങിയ വാചകവും കൂടി ഒരേ വാചകമായിട്ടാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കാണുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ആ വാചകത്തിൻെറ സാരം, അതു സഞ്ചരിക്കുകയും, നിറുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, 'അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കണം നിങ്ങൾ അതിൽ കയറിയിരിക്കുന്നത് എന്നായിരിക്കും. വാഹനം കയറുമ്പോഴും ഇറങ്ങുമ്പോഴും 'ബിസ്മി' ചൊല്ലുകയും, സന്ദർഭോചിതമായ സ്തുതികീർത്തനവും, പ്രാർത്ഥനയും നടത്തുകയും വേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഖുർആൻ കൊണ്ടും ഹദീസുകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായതാണുതാനും.

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَٱلْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ٱبْنَهُۥ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَـٰبُنَيَّ ٱرْكَب مَّعَنَا وَلَا تَكُن مَّعَ ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٤٢﴾

42 അത് [കപ്പൽ] അവരെയും കൊണ്ട് മലകളെപ്പോലുള്ള (വമ്പിച്ച) തിരമാലയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; നൂഹ് തൻെറ മകനെ-അവൻ ഒരു അകന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു-വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു): ''എൻെറ കുഞ്ഞുമകനേ! ഞങ്ങളോടൊപ്പം (കപ്പലിൽ) കയറിക്കൊള്ളുക; നീ അവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ ആയിരിക്കരുത്.''

قَالَ سَـَٔاوِىٓ إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِى مِنَ ٱلْمَآءِ ۚ قَالَ لَا عَاصِمَ ٱلْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ إِلَّا مَن رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا ٱلْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ ٱلْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾

43 അവൻ പറഞ്ഞു: 'വെള്ളത്തിൽനിന്നും' എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന വല്ല മലയിലേക്കും (പോയി) ഞാൻ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊള്ളാം.'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; ''അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയിൽനിന്ന് അവൻ കരുണചെയ്തവർക്കല്ലാതെ ഇന്ന് രക്ഷ നൽകുന്ന ഒന്നുമില്ല''. അവർ രണ്ടാൾക്കുമിടയിൽ തിരമാല മറയിടുകയും ചെയ്തു; അങ്ങനെ, അവൻ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരിലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

---

42 وَهِيَ അത്. تَجْرِي സഞ്ചരിക്കുന്നു, നടക്കുകയാണ്. بِهِمْ അവരെയും കൊണ്ട്. فِي مَوْجٍ തിരമാലയിൽ. كَٱلْجِبَالِ മലകളെപ്പോലെയുള്ള. وَنَادَىٰ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. نُوحٌ നൂഹ്. ٱبْنَهُ തൻെറ മകനെ, പുത്രനെ,. وَكَانَ അവനായിരുന്നു. فِي مَعْزِلٍ ഒരു അകന്ന (വിട്ട) സ്ഥലത്തിൽ. يَا بُنَيَّ എൻെറ കുഞ്ഞുമോനെ (പ്രിയമകനെ). ٱرْكَب കയറിക്കൊള്ളുക. مَّعَنَا ഞങ്ങളൊന്നിച്ച്,

കൂടെ. وَلاَ تَكُن നീ ആയിരിക്കരുത്. مَّعَ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ.. 43 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. سَآوِي ഞാൻ അഭയം പ്രാപിച്ചു (ചെന്നു ചേർന്നു) കൊള്ളാം. إِلَى جَبَلٍ വല്ല മലയിലേക്കും. يَعْصِمُنِي എന്നെ കാക്കുന്ന, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന. مِنَ الْمَاءِ വെള്ളത്തിൽനിന്ന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لاَ عَاصِمَ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന (കാക്കുന്ന)തൊന്നുമില്ല. الْيَوْمَ ഇന്ന്. مِنْ أَمْرِ കൽപനയിൽ നിന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. إِلاَّ مَنْ رَحِمَ അവൻ കരുണ ചെയ്തവർക്കല്ലാതെ. وَحَالَ മറയിടുകയും ചെയ്തു. بَيْنَهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കുമിടയിൽ. الْمَوْجُ തിര, തിരമാല. فَكَانَ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അവനായിത്തീർന്നു. مِنَ الْمُغْرَقِينَ മുക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ.

മകൻ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു. അതിനാൽ അവൻ കപ്പലിൽ കയറിയില്ല. പുത്രവാത്സല്യം സ്വഭാവികമാണല്ലോ. ആ നിലക്ക് അവൻ കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെടുകയും, അങ്ങിനെ അവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കാരണമാകുകയും ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. എങ്കിലും, പ്രവാചകപുത്രനായതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനാ നിയമത്തിൽ മാറ്റം വരുകയില്ലല്ലോ.

وَقِيلَ يَٰٓأَرْضُ ٱبْلَعِى مَآءَكِ وَيَٰسَمَآءُ أَقْلِعِى وَغِيضَ ٱلْمَآءُ وَقُضِىَ ٱلْأَمْرُ وَٱسْتَوَتْ عَلَى ٱلْجُودِىِّ ۖ وَقِيلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٤﴾

44 പറയപ്പെട്ടു: ''ഭൂമിയേ, നിൻെറ വെള്ളം നീ വിഴുങ്ങുക; ആകാശമേ, നീ വിരമിക്കുക [നിറുത്തൽ ചെയ്യുക] യും ചെയ്യുക.'' വെള്ളം വറ്റുകയും, കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അത് [കപ്പൽ] 'ജൂദി' (മല)യുടെമേൽ (ചെന്ന്) ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ''അക്രമികളായ ജനങ്ങൾക്ക് വിദൂരം! [കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും അവർ എത്രയോ അകന്നു പോയി!]'' എന്ന് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

---

44 وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. يَا أَرْضُ ഭൂമിയെ. ابْلَعِي നീ വിഴുങ്ങുക. مَاءَكِ നിൻെറ വെള്ളം. وَيَا سَمَاءُ ആകാശമേ. أَقْلِعِي നീ വിരമിക്കുക, പിൻമാറുക. وَغِيضَ വറ്റിപ്പോകയും ചെയ്തു. الْمَاءُ വെള്ളം. وَقُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുക (കഴിയുക)യും ചെയ്തു. الْأَمْرُ കാര്യം, കൽപന. وَاسْتَوَتْ ശരിപ്പെടുക (നിലകൊളളുക-ഉറച്ചു നിൽക്കുക)യും ചെയ്തു. عَلَى الْجُودِيِّ ജൂദിയിൻമേൽ. وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. بُعْدًا വിദൂരം, അകലം. لِّلْقَوْمِ ജനങ്ങൾക്ക്. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ.

ആകാശത്തു നിന്നു അതികഠിനമായി മഴ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂമിയിൽ എല്ലാ ഇടത്തുനിന്നും ഉറവും വമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് ജലപ്രളയം ഉണ്ടായിത്തീർന്നത്. സൂ: ഖമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: .... ففتحنا أبواب السماء بماء منهمر (സാരം: കുത്തിച്ചൊരിയുന്ന ഒരു വെള്ളവും കൊണ്ട് ആകാശത്തിൻെറ കവാടങ്ങളെ നാം തുറന്നു വിട്ടു. ഭൂമിയെ നാം ഉറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ ഒരു കാര്യത്തിൽ ആ വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി) ധിക്കാരി വർഗ്ഗത്തെ നശിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ തീരുമാനം നടപ്പിൽ വന്നപ്പോൾ, ആകാശത്തോടു മഴ നിറുത്തുവാനും, ഭൂമിയോട് ഉറവ് നിർത്തുവാനും അവൻ കൽപന കൊടുത്തു. അങ്ങനെ, വെള്ളം വാർന്നു. കപ്പൽ-അല്ലാഹു പറഞ്ഞപോലെ-ജൂദീമലയിൽ അണഞ്ഞുനിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ജൂദീമല അൽജസീറഃ (മെസപൊത്തേമ്യ) യിലാണെന്നും, മൂസലിലാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണാം. മുൻകാലത്തു രാജ്യാതിർത്തികൾക്കു കൃത്യ

തയില്ലായിരുന്നതും, കാലാന്തരത്തിലുണ്ടായ അതിർത്തിമാറ്റങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ ഇതു രണ്ടും ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. അൽജസീറഃ ക്കും, മൂസലിനും കിഴക്കായി, ഇപ്പോൾ അർമീനിയായിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, സമതലങ്ങളും, പല മലകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ അറാറാത്തു പ്രദേശങ്ങളിലെ ഒരു മലയാണു 'ജൂദി' മല. ഈ പേർ ഇപ്പോൾ അത്ര പ്രസിദ്ധമല്ല. കപ്പൽ നിന്ന മലക്കു പ്രത്യേകമുള്ള പേരാണത്. ശൂദി എന്നും ചിലർ അതിനു പറയാറുണ്ട്; അറാറാത്ത് എന്ന പേരിലാണ് പൊതുവെ അതറിയപ്പെടുന്നത്. ബൈബിളിലും ഈ പേരത്രെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (ഉൽപത്തി: 8ൽ4.) ഖത്താദഃ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി, ഒരു പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനും കൂടിയായ ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''അൽജസീറ: യിൽ പെട്ട ജൂദീമലയിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ടു നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ കപ്പലിനെ അല്ലാഹു അവശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സമുദായത്തിലെ ആദ്യകാലക്കാർ അത് കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷമുണ്ടായ എത്രയോകപ്പലുകൾ നശിച്ചു ചാമ്പലായിത്തീർന്നു പോയി'' ഖത്താദഃ (رضي الله عنه) ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് ആയിരത്തിൽപരം കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ഇക്കാലത്തും അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളും, അന്വേഷണങ്ങളും ചരിത്ര ഗവേഷകൻമാരിൽ നിന്നു നിലച്ചുപോയിട്ടില്ല. അറാറാത്തു മലഞ്ചരുവിൽ വളരെ അടി ഉയരത്തിൽവെച്ച് ഒരു അമേരിക്കൻ പുരാവസ്തു ഗവേഷകസംഘം നൂഹ് (അ)ന്റെ കപ്പലിമേതെന്നു അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ഏതാനും അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതായും അതിന്മേൽ അവർ ഗവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും പതിനഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് വർത്തമാന പത്രങ്ങളിൽ (*) നാം കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സൂ: അങ്കബൂത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു: 'അദ്ദേഹത്തെയും കപ്പലിലുള്ളവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. അതിനെ നാം ലോകർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' **فأفيناه وأصحاب السفينة فجعلناها أية للعالمين–العنكبوة ١٥**

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُۥ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ٱبْنِى مِنْ أَهْلِى وَإِنَّ وَعْدَكَ ٱلْحَقُّ وَأَنتَ أَحْكَمُ ٱلْحَٰكِمِينَ ﴿٤٥﴾

45 നൂഹ് തന്റെ റബ്ബിനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട്) പറഞ്ഞു: ''എന്റെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും,എന്റെ മകൻ എന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (അഥവാ സ്വന്തക്കാരിൽ) പെട്ടവനും,നിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമായുള്ളതുമാണ്. നീയാകട്ടെ, വിധികർത്താക്കളിൽ വെച്ച് ഏറ്റം (വലിയ) വിധികർത്താവുമാകുന്നു (വല്ലോ)!''

قَالَ يَٰنُوحُ إِنَّهُۥ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ۖ إِنَّهُۥ عَمَلٌ غَيْرُ صَٰلِحٍ ۖ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ ۖ إِنِّىٓ أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿٤٦﴾

46 അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും , അവൻ നിന്റെ വീട്ടുകാരിൽ [സ്വന്തക്കാരിൽ] പെട്ടവനല്ല. (കാരണം) അവൻ നന്നല്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി (ക്കാരൻ) ആകുന്നു. ആകയാൽ, നിനക്ക് അറിവില്ലാത്ത കാര്യം (സംബന്ധിച്ച്) എന്നോട് നീ ചോദിക്കരുത്. നീ(അറിവില്ലാത്ത) വിഡ്ഢികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുമെന്നതിനാൽ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്.''

قَالَ رَبِّ إِنِّىٓ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْـَٔلَكَ مَا

47 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്റെ റബ്ബേ! എനിക്ക് അറിവില്ലാത്ത കാര്യം (സംബന്ധി

* പത്രത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധർധരണി സൂ: അമ്പിയായിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ ചേർത്തു കാണാം.

لَيۡسَ لِى بِهِۦ عِلۡمٌ ۖ وَإِلَّا تَغۡفِرۡ لِى وَتَرۡحَمۡنِىٓ أَكُن مِّنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ﴿٤٧﴾	ച്ചു) നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നിന്നോട് ശരണം തേടുന്നു. എനിക്ക് നീ പൊറുത്തുതരുകയും, എന്നോടു നീ കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാത്തപക്ഷം, ഞാൻ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരും!''

---

45 وَنَادَى വിളിച്ചു. نُوحٌ നൂഹ്. رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബിനെ. فَقَالَ എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. إِنَّ ابْنِي നിശ്ചയമായും എന്റെ മകൻ, പുത്രൻ. مِنْ أَهْلِي എന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (സ്വന്തക്കാരിൽ) പെട്ടവനാകുന്നു. وَإِنَّ وَعْدَكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ വാഗ്ദാനം. الْحَقُّ യഥാർത്ഥമാണ് (താനും). وَأَنتَ നീയാകട്ടെ. أَحْكَمُ ഏറ്റം (വലിയ) വിധികർത്താവാകുന്നു. الْحَاكِمِينَ വിധികർത്താക്കളിൽ,. 46 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. يَا نُوحُ നൂഹേ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لَيْسَ അല്ല, അവനല്ല. مِنْ أَهْلِكَ നിന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (സ്വന്തക്കാരിൽ)പെട്ട (വൻ). إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. عَمَلٌ ഒരു പ്രവൃത്തി (പ്രവൃത്തിക്കാരൻ) ആകുന്നു. غَيْرُ صَالِحٍ നല്ലവനല്ലാത്ത. فَلَا تَسْأَلْنِ ആകയാൽ എന്നോട് ചോദിക്കരുത്. مَا لَيْسَ ഇല്ലാത്തത്. لَكَ നിനക്ക്. بِهِ അതിനെ. عِلْمٌ അറിവ്, ഒരു വിവരവും. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَعِظُكَ നിന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നു, നിനക്ക് സദുപദേശം നൽകുന്നു. أَن تَكُونَ നീ ആയിത്തീരുമെന്നതിനാൽ. مِنَ الْجَاهِلِينَ വിഡ്ഢികളിൽ (വിവരമില്ലാത്തവരിൽ) പെട്ട (വൻ).. 47 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. إِنِّي أَعُوذُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ശരണം (രക്ഷ)തേടുന്നു. بِكَ നിന്നിൽ, നിന്നോട്. أَنْ أَسْأَلَكَ ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. مَا لَيْسَ ഇല്ലാത്തത്. لِي بِهِ എനിക്ക് അതിനെപ്പറ്റി. عِلْمٌ അറിവു, വിവരം. وَإِلَّا تَغْفِرْ നീ പൊറുത്തു തരാത്തപക്ഷം. لِي എനിക്കു. وَتَرْحَمْنِي എനിക്കു കരുണ ചെയ്യുകയും. أَكُن ഞാനായിരിക്കും, ആയിത്തീരും. مِّنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ട(വൻ).

നിന്റെ സ്വന്തക്കാരെയും കപ്പലിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുക (وأهلك) എന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോടു കൽപിച്ചിരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, തന്റെ മകനും അതിൽ ഉൾപെടുമെന്നു അദ്ദേഹം കരുതി. കപ്പലിൽ കയറുന്നവരെയെല്ലാം രക്ഷപ്പൊടുത്താമെന്നാണല്ലോ ആ കൽപനയുടെ അർത്ഥം. ശിക്ഷയുടെ വാക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞവരൊഴികെ (الا من سبق عليه القول) (എന്ന ഉപാധിയിൽ മകൻ ഉൾപെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം അന്നേരം അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല. അങ്ങനെ, മകൻ രക്ഷപ്പെടാൻ മാർഗ്ഗം കാണാതെവന്നപ്പോൾ മകന്റെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു സങ്കടപ്പെട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ, അദ്ദേഹം ആ കൽപന മനസ്സിലാക്കിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പിഴവു പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കി. സ്വന്തം മകനെന്ന നിലക്കു അവൻ ബന്ധപ്പെട്ടവനാണെങ്കിലും അവൻ ദുർവൃത്തനായ-അഥവാ അവിശ്വാസിയായ-ആളാണെന്ന നിലക്കു അദ്ദേഹവുമായി ബന്ധം മുറിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവൻ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നശിച്ചുപോകേണ്ടവൻ തന്നെയാണെന്നും, അവിശ്വാസികളാരും പ്രവാചകന്റെ ആൾക്കാരായിരിക്കുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട സ്വന്തക്കാർക്കെല്ലാം രക്ഷ കിട്ടുമെന്ന് നൂഹ് (عليه السلام)ധരിച്ചു. ആ ധാരണ ശരിയല്ലെന്നും, മതബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സ്വന്തക്കാർക്കു മാത്രമാണു രക്ഷാവാഗ്ദാനമുള്ളതെന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്ന ധാരണപ്പിഴവു തിരുത്തിയതോടൊപ്പം തന്നെ, കാര്യത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ ഇതുപോലെ മര്യാദയില്ലാത്ത ചോദ്യവും അപേക്ഷയും മേലിൽ നടത്തരുതെന്നും, അതു വിഡ്ഢികളുടെ സ്വഭാവമാണെന്നും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു. സംഗതി മനസ്സിലായ അദ്ദേഹം തന്റെ പക്കൽ വന്നു പോയ അവിവേകത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോടു മാപ്പിനും കരുണക്കും അപേക്ഷിക്കുക

യും, മേലിൽ ഇത്തരം അവിവേകങ്ങൾ തൻെറ പക്കൽ വന്നുപോകാതെ കാത്തുരക്ഷിക്കേണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും, മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുമായ ചില കാര്യങ്ങൾ: (1) നൂഹ് (عليه السلام)തൻെറ മകനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനോടു സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഏതെങ്കിലും വിധിവിലക്കുകളെ അദ്ദേഹം ലംഘിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പാപകൃത്യമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയതിൽ വന്നുപോയ ഒരു അബദ്ധം മാത്രമാണത്. എങ്കിലും പ്രവാചകവര്യനും, ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുമായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ഥാനപദവിക്കു യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല ആ ചോദ്യം. ആ നിലക്ക് അതൊരു പാപമെന്നോണം ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പാപമെങ്കിലും പ്രവാചകൻമാർ ഇങ്ങിനെയുള്ള ന്യൂനതകളിൽ നിന്നുപോലും പരിശുദ്ധരായിരിക്കണമെന്നതാണ് ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രവാചകൻമാരിൽനിന്നു നിസ്സാരമായ വല്ല പാകപ്പിഴവുകളുണ്ടാകുമ്പോഴേക്കും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു ഉടനെ തിരുത്തുന്നത്: (2) ആഭിജാത്യം കൊണ്ടോ, പ്രവാചകൻമാരടക്കമുള്ള മഹാൻമാരുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടോ ആർക്കും അല്ലാഹുവിങ്കൽ രക്ഷകിട്ടുകയില്ല. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും രക്ഷാശിക്ഷകൾക്കു നിദാനം ആ വ്യക്തിയുടെ വിശ്വാസവും കർമ്മവും തന്നെയായിരിക്കും. (3) കുടുംബപരമായ ചർച്ചാ ബന്ധത്തെക്കാൾ ശക്തമായ ബന്ധം മത വിശ്വാസം വഴിയുള്ള ബന്ധമാകുന്നു. നൂഹ് (അ)ൻെറ മകനും അദ്ദേഹവും തമ്മിൽ പിതൃപുത്ര ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവൻ തൻെറ സ്വന്തക്കാരിൽ പെട്ടവനല്ല (انه ليس من أهلك) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണു മുസ്‌ലിംകളുടെ വിമതസ്ഥരായ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു ഇസ്‌ലാമിൽ പരസ്പരം സ്വത്തവകാശം വരെ ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

قِيلَ يَٰنُوحُ ٱهۡبِطۡ بِسَلَٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكَٰتٍ عَلَيۡكَ وَعَلَىٰٓ أُمَمٍ مِّمَّن مَّعَكَۚ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمۡ ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٨﴾

48 പറയപ്പെട്ടു: ''നൂഹേ, നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ശാന്തിയോടെ ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക; നിൻെറമേലും, നിൻെറ കൂടെയുള്ളവരിൽനിന്നു (ണ്ടാകുവാനു) ള്ള സമുദായങ്ങളുടെമേലും അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളോടെയും (ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക). ചില സമുദായങ്ങളാകട്ടെ, അവർക്കു നാം സൗഖ്യം നൽകിയേക്കും; പിന്നീട് അവർക്ക് നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യും.''

---

48 قِيلَ പറയപ്പെട്ടു. يَا نُوحُ നൂഹേ. اهْبِطْ ഇറങ്ങുക, ഇറങ്ങിപ്പോയിക്കൊള്ളുക. بِسَلَامٍ സമധാനത്തോടെ, ശാന്തിയുമായി. مِّنَّا നമ്മിൽ നിന്നുള്ള. وَبَرَكَاتٍ ബർക്കത്ത് (അഭിവൃദ്ധി-അനുഗ്രഹാശിസ്സു)കളോടെ. عَلَيْكَ നിൻെറ മേൽ (പേരിൽ). وَعَلَى أُمَمٍ ചില സമുദായങ്ങളുടെ മേലും. مِّمَّن യാതൊരുവരിൽ നിന്നുള്ള (ഉണ്ടാകുന്ന). مَّعَكَ നിൻെറ കൂടെയുള. وَأُمَمٌ ചില സമുദായങ്ങളാകട്ടെ. سَنُمَتِّعُهُمْ അവർക്ക് നാം സുഖം നൽകിയേക്കും. ثُمَّ يَمَسُّهُم പിന്നെ അവരെ സ്പർശിക്കും, ബാധിക്കും. مِّنَّا നമ്മിൽ നിന്ന്. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ.

പ്രളയം അടങ്ങിയപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സമാധാനവും ശാന്തിയും ലഭിച്ചവരായും, അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾക്കു പാത്രമായവരായുംകൊണ്ട് ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുവാനുള്ള ഉത്തരവാണിത്. കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമല്ല, അവരിൽനിന്നു ഭാവിയുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സമുദായങ്ങളിലെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് കൂടി ഈ ആശീർവാദം ബാധകമാണെന്നും, അവരിലുണ്ടാകുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു ഈ അനു

ഗ്രഹം ബാധകമല്ലെന്നും, കുറച്ചുകാലം അവർക്കു ഭൂമിയിൽ സുഖാനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകപ്പെടുമെന്നും, പിന്നീട് ശിക്ഷ തന്നെയായിരിക്കും ആധാരമെന്നുംകൂടി ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ചരിത്രസംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് നബി (ﷺ)യോടായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

تِلْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْغَيْبِ نُوحِيهَآ إِلَيْكَ ۖ مَا كُنتَ تَعْلَمُهَآ أَنتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَـٰذَا ۖ فَٱصْبِرْ ۖ إِنَّ ٱلْعَـٰقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾

49 (നബിയേ)അവ(യൊക്കെ)അദൃശ്യവാർത്തകളിൽപെട്ടതാകുന്നു; അവ നിനക്ക് നാം 'വഹ്‌യു നൽകുന്നു. നീയാകട്ടെ, നിന്റെ ജനതയാകട്ടെ, ഇതിനു മുമ്പ് അവ അറിയുമായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, നീ ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, (ശുഭ) പര്യവസാനം സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും,

---

49 تِلْكَ അത്, അവ. مِنْ أَنبَاءِ വാർത്തകളിൽപെട്ടതാണ്. الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിന്റെ. نُوحِيهَا അവ (അത്) നാം വഹ്‌യു നൽകുന്നു. إِلَيْكَ നിനക്ക്. مَا كُنتَ നീ ആയിരുന്നില്ല. تَعْلَمُهَا അവ അറിയും. أَنتَ നീ. وَلاَ قَوْمُكَ നിന്റെ ജനതയുമില്ല. مِن قَبْلِ മുമ്പ്. هَذَا ഇതിന്റെ. فَاصْبِرْ ആകയാൽ ക്ഷമിക്കുക. إِنَّ الْعَاقِبَةَ നിശ്ചയമായും പര്യവസാനം. لِلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നവർക്കാണ്.

നബി (ﷺ)തിരുമേനിയും, അവിടുത്തെ ജനതയായ അറബികളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻ പരിചയമില്ലാത്തവരാകകൊണ്ട് ഈ സംഭവവും, ഇതുപോലെയുള്ള പ്രാചീനകാല സംഭവങ്ങളും അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തികച്ചും അജ്ഞാതങ്ങളാകുന്നു. അപ്പോൾ, പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങളെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ നബി (ﷺ)ക്കു വിവരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കിൽ നിന്നുള്ള വഹ്‌യു കൊണ്ടാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ നടത്തിയ ധിക്കാരനിഷേധങ്ങളുടെ ഫലം അവർ അനുഭവിച്ചതുപോലെ, ഈ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ധിക്കാരത്തിനും താമസിയാതെ അറുതി വരുത്തുകയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്യും. അതുവരെ ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളണം. സത്യപ്രബോധനത്തിനെതിരെ ജനങ്ങളിൽ നിഷേധവും മത്സരവും പ്രകടമാകുന്നത് മുമ്പ് മുതൽക്കേയുള്ള പതിവാണ് എന്നൊക്കെ സാരം.

വിഭാഗം-5

നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെശേഷം, വന്ന ചില പ്രവാചകൻമാരുടെയും, അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ അവരുടെനേരെ കൈക്കൊണ്ട നിലപാടുകളുടെയും ചരിത്രം തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു. ഹൂദു (عليه السلام)നബിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും ചരിത്രമാണ് അവയിൽ ആദ്യത്തേത്. ഈ വിഷയകമായി മുമ്പ് സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫിലും, താഴെ മുഅ്മിനൂൻ, ശുഅറാഉ്, അഹ്ഖാഫ് മുതലായ സൂറത്തുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോ സ്ഥലത്തും വിവരിക്കുമ്പോൾ മറ്റേ സ്ഥലത്തു കാണപ്പെടാത്ത ചില വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കും. ഇതു ഖുർആന്റെ പ്രത്യേക വിവരണ ശൈലികളിൽ ഒന്നാണുതാനും.

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَـٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَـٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۖ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

50 'ആദു' ഗോത്രത്തിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

يَٰقَوْمِ لَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱلَّذِى فَطَرَنِىٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

51 ''എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതിന്റെ [ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ] പേരിൽ നിങ്ങളോടു ഞാൻ ഒരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവന്റെ മേൽ അല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടു(ത്ത് ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ലേ?!

وَيَٰقَوْمِ ٱسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا۟ مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

52 എന്റെ ജനങ്ങളേ,നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും, പിന്നെ അവങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്വിൻ; (എന്നാൽ) അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ആകാശത്തെ [മഴയെ] സമൃദ്ധമായി അയച്ചു തരുന്നതാണ്; നിങ്ങളുടെ ശക്തിയിലേക്ക് (കൂടുതൽ) ശക്തി അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ കുറ്റവാളികളായിക്കൊണ്ട് തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യരുത്.''

---

50 وَإِلَى عَادٍ ആദിലേക്കും (ആദുഗോത്രത്തിലേക്കും). أَخَاهُمْ അവരുടെ സഹോദരനെ. هُودًا ഹൂദിനെ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരാരാധ്യനും, ദൈവവും. غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ. إِنْ أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല. إِلاَّ مُفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരല്ലാതെ.. 51 يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. لاَ أَسْأَلُكُمْ നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ ഇതിന്റെ (അതിന്റെ) പേരിൽ. أَجْرًا ഒരു പ്രതിഫലം. إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലം ഇല്ല (അല്ല). إِلاَّ عَلَى മേലല്ലാതെ. الَّذِي فَطَرَنِي എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവന്റെ. أَفَلاَ تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുക്കു(ന്നില്ലേ), ഗ്രഹിക്കു(ന്നില്ലേ).. 52 وَيَا قَوْمِ (വീണ്ടും) എന്റെ ജനങ്ങളേ. اسْتَغْفِرُوا നിങ്ങൾ പാപാമോചനം തേടുവിൻ. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്. ثُمَّ പിന്നെ, പുറമെ. تُوبُوا إِلَيْهِ അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ. يُرْسِلِ അവൻ അയച്ചുതരും. السَّمَاءَ ആകാശം (മഴ). عَلَيْكُم നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്ക്. مِّدْرَارًا സമൃദ്ധമായി, തുടർന്നൊഴുകിക്കൊണ്ട്. وَيَزِدْكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. قُوَّةً ശക്തി, ഊക്ക്. إِلَى قُوَّتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ശക്തിയിലേക്ക് (ശക്തിയിൽ കൂടി). وَلاَ تَتَوَلَّوْا നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും അരുത്. مُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായിക്കൊണ്ട്.

യമൻ പ്രദേശങ്ങളിൽപെട്ട അഹ്ഖാഫ് ആയിരുന്നു പ്രാചീന ഗോത്രമായ ആദ് (عاد الاولى) വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാസസ്ഥലം. അവർ വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്നു. അവരുടെ ഗോത്രത്തിലും കുടുംബത്തിലുമുള്ള ആളായിരുന്നു ഹൂദ് (അ). അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ 'അവരുടെ സഹോദരൻ' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ വാഗ്രഹാരാധന തുടങ്ങിയ തോന്നിയവാസങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടാണ് 'നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല' എന്ന് ആദ്ദേഹം പറയുന്നത്. തന്റെ പ്രബോധനംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ-നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്ന് നൂഹ് (عليه السلام)നബിയെപ്പോലെത്തന്നെ അദ്ദേഹവും ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ, തന്റെ പ്രബോധനം നിഷ്കളങ്കമാണെന്നും, അതിൽ സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരെയുംപോലെ, അദ്ദേഹത്തിനും പ്രഥമപ്രധാനമായി ഉപദേശിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നത് അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്ന തൗഹീദു തന്നെ.

ആദുവര്‍ഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവര്‍ വളരെ കയ്യൂക്കും മെയ്യൂക്കുമുള്ള ഒരു വര്‍ഗ്ഗമായിരുന്നു. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും, അവനിലേക്ക് ഖേദിച്ചും മടങ്ങിയും വന്നാല്‍ അവന്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് മഴ സമൃദ്ധമാക്കിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ നിലവിലുള്ള ശക്തിയിലൂടെ ഇനിയും നിങ്ങള്‍ക്ക് ശക്തി വര്‍ദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതില്‍ നിന്നുതന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. ഞങ്ങളെക്കാള്‍ ഊക്കുള്ളവര്‍ ആരാണുള്ളതെന്ന് അഹങ്കാരപൂര്‍വ്വം അവര്‍ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (41:15) പശ്ചാത്താപവും, പാപബോധവും പരലോകത്തുവെച്ചുമാത്രമല്ല, ഇഹത്തില്‍വെച്ചും അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹം കൂടുതല്‍ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാന്‍ കാരണമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതില്‍നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതുപോലെ നൂഹ് (عليه السلام)നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞതായി സൂ: നൂഹില്‍ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ല്‍നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസില്‍ നബി (ﷺ)ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വന്നിരിക്കുന്നു: ആരെങ്കിലും പാപമോചനം തേടല്‍ കൈവിടാതിരുന്നാല്‍ അവന് അല്ലാഹു എല്ലാ ഞെരുക്കത്തില്‍നിന്നും രക്ഷാമാര്‍ഗ്ഗം നല്‍കുകയും, എല്ലാ ദുഃഖവിചാരങ്ങളില്‍നിന്നും മുക്തി നല്‍കുകയും, അവന്‍ കണക്കാക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ അവന് ഉപജീവനം നല്‍കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.' (അ; ദ; ജ.)

قَالُواْ يَٰهُودُ مَا جِئۡتَنَا بِبَيِّنَةٖ وَمَا نَحۡنُ بِتَارِكِيٓ ءَالِهَتِنَا عَن قَوۡلِكَ وَمَا نَحۡنُ لَكَ بِمُؤۡمِنِينَ ٥٣

53 അവര്‍ പറഞ്ഞു: ''ഹൂദേ, നീ ഞങ്ങള്‍ക്ക് (വ്യക്തമായ) ഒരു തെളിവും കൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ല; നിന്‍റെ വാക്കിനാല്‍ ഞങ്ങള്‍ ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെ [ദൈവങ്ങളെ] ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരല്ലതാനും; ഞങ്ങള്‍ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമല്ല.

إِن نَّقُولُ إِلَّا ٱعۡتَرَىٰكَ بَعۡضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوٓءٖۗ قَالَ إِنِّيٓ أُشۡهِدُ ٱللَّهَ وَٱشۡهَدُوٓاْ أَنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تُشۡرِكُونَ ٥٤

54 ''ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളില്‍ ചിലത് നിനക്ക് വല്ല തിന്മയും ബാധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഞങ്ങള്‍ (ഒന്നും) പറയുന്നില്ല.'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാന്‍ അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു-നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍-നിങ്ങള്‍ പങ്കുചേര്‍ക്കുന്നതില്‍നിന്ന് ഞാന്‍ ഒഴിവായവനാണെന്ന്;-

مِن دُونِهِۦۖ فَكِيدُونِي جَمِيعٗا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ٥٥

55 ''(അതെ) അവനു പുറമെ [അവനോട് പങ്കുചേര്‍ക്കുന്നതില്‍ നിന്ന്]. അതിനാല്‍, നിങ്ങള്‍ എല്ലാവരും (കൂടി) എന്നോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുക; പിന്നെ, നിങ്ങള്‍ എനിക്ക് താമസം നല്‍കേണ്ടാ!''

إِنِّي تَوَكَّلۡتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمۚ مَّا مِن دَآبَّةٍ إِلَّا هُوَ ءَاخِذُۢ بِنَاصِيَتِهَآۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ٥٦

56 ''നിശ്ചയമായും, എന്‍റെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മേല്‍ ഞാന്‍ ഭരമേല്‍പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു (ജീവ) ജന്തുവും തന്നെ, അവന്‍ അതിന്‍റെ നെറുകയെ പിടിക്കുന്ന [അതിനെ അടക്കി ഭരിക്കുന്ന]വന്‍ ആയല്ലാതെ ഇല്ല. നിശ്ചയമായും, എന്‍റെ റബ്ബ് നേരെയുള്ള (ചൊവ്വായ) പാതയിലാണ്.''

فَإِن تَوَلَّوْاْ فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم مَّآ أُرْسِلْتُ بِهِۦٓ إِلَيْكُمْ ۚ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّى قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُۥ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ رَبِّى عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾

57 ''ഇനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണെങ്കിൽ, എന്നെ നിങ്ങളിലേക്ക് യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് (ഇതാ) നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എത്തിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. എൻെറ റബ്ബ് നിങ്ങളല്ലാത്ത ഒരു ജനതയെ (നിങ്ങൾക്ക് പകരം) പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും. അവന് നിങ്ങൾ യാതൊന്നും(തന്നെ) ഉപദ്രവം ചെയ്കയുമില്ല. നിശ്ചയമായും, എൻെറ റബ്ബ് എല്ലാ വസ്തുവിൻെറയും മേൽ(നോട്ടം ചെയ്ത്) കാത്തുപോരുന്നവനാകുന്നു.''

---

53 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا هُودُ ഹൂദേ. مَا جِئْتَنَا നീ ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടില്ല. بِبَيِّنَةٍ (ഒരു വ്യക്തമായ) തെളിവുമായി, തെളിവും കൊണ്ട്. وَمَا نَحْنُ ഞങ്ങളല്ലതാനും. بِتَارِكِي ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ. آلِهَتِنَا ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെ (ദൈവങ്ങളെ). عَن قَوْلِكَ നിൻെറ വാക്കിനാൽ.. وَمَا نَحْنُ ഞങ്ങളല്ലതാനും. لَكَ നിന്നെ. بِمُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ.. 54 إِن نَّقُولُ ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. إِلاَّ اعْتَرَاكَ നിനക്ക് ബാധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതല്ലാതെ. بَعْضُ ചിലത്. آلِهَتِنَا ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യരിൽ (ദൈവങ്ങളിൽ). بِسُوءٍ വല്ല തിന്മയെയും. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنِّي أُشْهِدُ നിശ്ചയമായു ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَاشْهَدُوا നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ. أَنِّي ഞാൻ (ആകുന്നു) എന്ന്. بَرِيءٌ ഒഴിവായവൻ, നിരപരാധി, ബാധ്യതയില്ലാത്തവൻ. مِّمَّا تُشْرِكُونَ നങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന്. 55 مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. فَكِيدُونِي അതിനാൽ നിങ്ങളെന്നോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുക. جَمِيعًا എല്ലാവരും. ثُمَّ പിന്നീട്. لاَ تُنظِرُونِ എനിക്ക് നിങ്ങൾ താമസം നൽകേണ്ട. 56 إِنِّي تَوَكَّلْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭാരമേൽപിച്ചു. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. رَبِّي എൻെറ റബ്ബായ. وَرَبِّكُم നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ. مَّا مِن دَابَّةٍ ഒരു ജന്തുവും (ജീവിയും-ചലിക്കുന്നതും) ഇല്ല. إِلاَّ هُوَ അവനായിട്ടല്ലാതെ. آخِذٌ പിടിക്കുന്നവൻ. بِنَاصِيَتِهَا അതിൻെറ നെറുകയേ, മൂർദ്ധാവിനെ, കുടുമയെ. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ്. عَلَى صِرَاطٍ പാതയിലാണ്. مُّسْتَقِيمٍ നേരെയുള്ള ചൊവ്വായ. 57 فَإِن تَوَلَّوْا ഇനി നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം. فَقَدْ أَبْلَغْتُكُم എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞു (എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്). مَّا യാതൊന്ന്, എന്തോ. أُرْسِلْتُ ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. بِهِ അതുമായി, അതുകൊണ്ട്. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക്. وَيَسْتَخْلِفُ പിന്നാലെ കൊണ്ടു വരുക (പകരം കൊണ്ടുവരുക-പിന്നിൽ വരുത്തുക)യും ചെയ്യും. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. قَوْمًا ഒരു ജനതയെ, വല്ല ജനതയെയും. غَيْرَكُمْ നിങ്ങളല്ലാത്ത. وَلاَ تَضُرُّونَهُ അവന്ന് നിങ്ങൾ ഉപദ്രവം ചെയ്കയുമില്ല. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒരു വസ്തുവും. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ്. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിൻെറമേലും. حَفِيظٌ കാത്തുപോരുന്ന (മേൽനോട്ടം നടത്തുന്ന)വനാണു.

ഹൂദ് (عليه السلام)നബി ആ ജനതയെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അവരിൽനിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണമാണ് ആദ്യം അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചത്. പിന്നീട് അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞ മറുപടികളും ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ഞങ്ങൾക്ക് മതിയായ തെളിവൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ല, നിൻെറ വാക്കിനെ ആസ്പദമാക്കി ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ കൈവെടിയുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല, നീ പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമില്ല എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞത് അവരുടെ നിഷേധത്തിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച ധിക്കാരം, നിമിത്തമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇതിനെല്ലാം മകുടം ചാർത്തുമാറ് അന്ധവിശ്വാസത്തിൻെറ അടിത്തട്ടിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച ഒരു ആരോപണവും! 'ഞങ്ങളുടെ ചില ദൈവങ്ങളിൽ നിന്നു നിനക്ക് എന്തോ ആപത്ത് ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നേ ഞങ്ങൾക്ക് പറയുവാനുള്ളു. അതല്ലാതെ നീ ഇങ്ങിനെ പിച്ചും പേയും പറയുവാൻ കാരണമില്ല'. ഒരുവശത്തിലൂടെ ഇതൊരു ആരോപണമാണെങ്കിൽ മറ്റൊരു

വശത്തിലൂടെ ഒരു ഭീഷണികൂടിയാണ്. വിഗ്രഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ അന്ധവിശ്വാസവും, മതിപ്പും എത്രമേൽ ഭയങ്കരമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആദു ഗോത്രത്തിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു വിഡ്ഢിത്തമല്ല ഇത്. വിഗ്രഹങ്ങൾ, ദേവീദേവൻമാർ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ മരണപ്പെട്ടവരോ ആയ മഹാത്മാക്കൾ, സ്വയം ദിവ്യൻമാരായി അഭിനയിക്കുന്ന മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾ എന്നുവേണ്ട അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ഏതു വസ്തുവെയും ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന എല്ലാവരിലും കാണപ്പെടാറുള്ള ഒരു വിഡ്ഢിത്തമെത്രെ ഇത്. അതായത് അവയെ വകവെക്കാതെ വല്ലതും ആരെങ്കിലും പറയുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവർക്ക് അവയുടെ ശാപകോപങ്ങൾ ബാധിച്ചേക്കുമെന്നും, അതുമൂലം വല്ല ആപത്തുകൾ സംഭവിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള ധാരണ. ആദു ജനത പറഞ്ഞതുപോലെ, സന്ദർഭം കാണുമ്പോൾ അവർ അത് തുറന്നുതന്നെ പറയുകയും ചെയ്യും. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിനെ വകവെക്കാതെ തോന്നിയവാസങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് അതുമൂലം വല്ല ആപത്തും സംഭവിച്ചേക്കാമെന്ന ധാരണ അങ്ങിനെയുള്ളവരിൽ വളരെ ദുർലഭമായേ കാണപ്പെടുകയുള്ളുതാനും.

ഹൂദു (عليه السلام)നബി അവർക്ക് നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: നിങ്ങൾ എന്തു തന്നെ ആരോപിച്ചാലും ശരി, അല്ലാഹു അല്ലാതെയുള്ള നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളും ഞാനുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല. അവയിൽനിന്നെല്ലാം ഞാൻ ഒഴിവായവനാണെന്ന് ഞാനിതാ ആല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളോട് ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. യാതൊരു നീക്കത്തൂക്കവും ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്ക് ചെയ്യാനില്ലെന്നും, നിങ്ങളുമായി ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിനും ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ലെന്നും നിങ്ങളും ഉറപ്പിച്ചുകൊള്ളുക. ഇക്കാരണത്താൽ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളുമെല്ലാം ചേർന്ന് എനിക്കെതിരിൽ എന്തു ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ നടത്തിയാലും വിരോധമില്ല. ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയും നൽകാതെ നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയത് നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. എൻെറ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവൻ എൻെറ മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെയും രക്ഷിതാവും നിയന്താവുമാണ്. നിങ്ങളും ഞാനും അടക്കം എല്ലാ ജീവികളുടെയും ഭരണകൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നവനുമാണ്. നേർക്കുനേരെ നീതിയുക്തമായ രീതിയിലേ അവൻ എല്ലാ കാര്യവും നടത്തുകയും ചെയ്കയുള്ളു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എത്ര കടുത്ത പരിപാടി ആസൂത്രണം ചെയ്താലും എനിക്കതിൽ ഒട്ടും ഭയമില്ല. ഇനിയും നിങ്ങൾ ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നും വിലവെക്കാതെ നിങ്ങളുടെ ശിർക്കു മതത്തിൽ തന്നെ ശഠിച്ചുനിൽക്കുവാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: നിങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്വാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു എന്നെ ഏൽപിച്ച ദൗത്യം ഞാനിതാ നിർവ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങളെ ഇവിടെനിന്ന് ഉന്മൂലനം ചെയ്യുമാറുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ബാധിപ്പിച്ചേക്കും. നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് പുതിയ തലമുറകളെ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കും. മറിച്ച് നിങ്ങൾ മൂലം അവന്ന് ഒരു ദോഷവും ഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല.

ناصية (നാസ്വിയത്ത്) എന്ന വാക്കു തലയുടെ മുൻഭാഗം, അഥവാ നെറുക് എന്ന അർത്ഥത്തിലും, ആ ഭാഗത്തുള്ള മുടി, അഥവാ കുടുമ എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഒരാൾ മറ്റൊരാളുടെ നിയന്ത്രണത്തിന്നും ചൊൽപടിക്കും വിധേയനാകുമ്പോൾ അവൻ അവൻെറ നെറുക് പിടിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും, അവൻെറ നെറുക് അവൻെറ കയ്യിലാണെന്നും അറബിഭാഷയിൽ പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചാണു 56-ാം വചനത്തിൽ എല്ലാ ജീവികളുടെയും നെറുക് പിടിച്ചവനാണ് അല്ലാഹു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഹൂദ് (عليه السلام)അവസാനമായി അവരെ ഒരു പൊതുശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് താക്കീതു ചെയ്തുവല്ലോ. അതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

58 നമ്മുടെ കല്‍പന വന്നപ്പോഴാകട്ടെ, ഹൂദിനെയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കല്‍ നിന്നുള്ള കാരുണ്യം കൊണ്ട് നാം രക്ഷിച്ചു; അതികഠിന്യമായ ഒരു ശിക്ഷയില്‍ നിന്ന് അവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

وَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا هُودٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا وَنَجَّيۡنَٰهُم مِّنۡ عَذَابٍ غَلِيظٖ ﴿٥٨﴾

---

58 وَلَمَّا جَاءَ വന്നപ്പോള്‍, വന്നപ്പോഴാകട്ടെ. أَمْرُنَا നമ്മുടെ കല്‍പന, കാര്യം. نَجَّيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. هُودًا ഹൂദിനെ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെയും. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി. بِرَحْمَةٍ കാരുണ്യം കൊണ്ട്. مِّنَّا നമ്മില്‍നിന്നുള്ള, നമ്മുടെ വക. وَنَجَّيْنَاهُم അവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. مِّنْ عَذَابٍ ഒരു ശിക്ഷയില്‍നിന്ന്. غَلِيظٍ കടുത്തതായ, കഠിനമായ, കനത്ത.

ആദു ജനതക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷ ഏഴു രാവും എട്ടു പകലും തുടര്‍ച്ചയായി അടിച്ചു വീശിക്കൊണ്ടിരുന്ന അത്യുഗ്രമായ ഒരു കൊടുങ്കറ്റായിരുന്നു. അതില്‍ അവര്‍, ഒന്നടങ്കം കട പുഴങ്ങി മറിഞ്ഞുവീണ ഈന്തത്തടി മരങ്ങളെപ്പോലെ ചത്തുവീണൊടുങ്ങി. (സൂ; ഖമര്‍: 19, 20: അല്‍ഹാഖ്-ഖ: 6,7)

59 അതത്രെ ആദു ഗോത്രം! അവര്‍ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്‍റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു; അവന്‍റെ റസൂലുകളോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ദുര്‍വാശിക്കാരായ എല്ലാ സ്വേച്ഛാധികാരികളുടെയും കല്‍പന അവര്‍ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്തു.

وَتِلۡكَ عَادٞۖ جَحَدُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ وَعَصَوۡاْ رُسُلَهُۥ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَمۡرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٖ ﴿٥٩﴾

---

59 وَتِلْكَ അതു, അതാ. عَادٌ ആദു. جَحَدُوا അവര്‍ നിഷേധിച്ചു. بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്‍റെ. وَعَصَوْا അവര്‍ അനുസരണക്കേടും കാണിച്ചു. رُسُلَهُ അവന്‍റെ റസൂലുകളോട്. وَاتَّبَعُوا അവര്‍ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്തു. أَمْرَ കല്‍പനയെ . كُلِّ جَبَّارٍ എല്ലാ സ്വേച്ഛാധികാരിയുടെയും. عَنِيدٍ ദുര്‍വാശിക്കാരായ.

അതാണവര്‍ക്ക് പറ്റിയ നാശത്തിനൊക്കെ ഹേതു. അതിന്‍റെ ഫലമോ?-

60 ഈ ഇഹത്തില്‍(വമ്പിച്ച)ഒരു ശാപത്താല്‍ അവര്‍ അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു; ഖിയാമത്തുനാളിലും (അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു). അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, ആദു ഗോത്രം തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് നന്ദികേട് ചെയ്തു. അല്ലാ! (അറിയുക:) ഹൂദിന്‍റെ ജനതയായ ആദു ഗോത്രത്തിനു വിദൂരത! [കാരുണ്യത്തില്‍നിന്നും അവര്‍ എത്രയോ ദൂരം!]

وَأُتۡبِعُواْ فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا لَعۡنَةٗ وَيَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَآ إِنَّ عَادٗا كَفَرُواْ رَبَّهُمۡۗ أَلَا بُعۡدٗا لِّعَادٖ قَوۡمِ هُودٖ ﴿٦٠﴾

---

60 وَأُتْبِعُوا അവര്‍ അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു (അവരുടെ പിന്നാലെ തുടര്‍ന്നു). فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഇഹലോകത്തില്‍. لَعْنَةً ശാപം, ഒരു (വമ്പിച്ച) ശാപം. وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാളിലും. أَلَا അല്ലാ, അറി

യുക. إِنَّ عَادًا നിശ്ചയമായും ആദു. كَفَرُوا അവർ നന്ദികേട് ചെയ്തു. رَبَّهُمْ അവരുടെ റബ്ബിനോട്. أَلَا അല്ലാ, അറിയുക. بُعْدًا വിദൂരത. لِّعَادٍ ആദിന്. قَوْمِ هُودٍ ഹൂദിൻെറ ജനതയായ.

വിഭാഗം-6

സ്വാലിഹു (عليه السلام)നബിയുടെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയായ ഥമൂദുഗോത്ര ത്തിൻെറയും ചരിത്രമാണു ഈ വിഭാഗത്തിലുള്ളത്. അഅ്റാഫ്, ശുഅറാഉ്, നംലു, ഖമർ എന്നീ സൂറത്തുകളിലും മറ്റും ഈ ചരിത്രം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഥമൂദുഗോത്രത്തിൻെറ വാസസ്ഥലമായിരുന്ന അൽഹിജ്റിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വിവരണം ശുഅറാഉൽ കാണാവുന്നതാണ്.

۞ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ وَٱسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَٱسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّى قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾

61 ഥമൂദു ഗോത്രത്തിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരാരാധ്യനുമില്ല. അവൻ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്ന്(സൃഷ്ടിച്ചു)ണ്ടാക്കുകയും, നിങ്ങളെ അതിൽ അധിവസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അവനോട് നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, പിന്നെ അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, എൻെറ റബ്ബ് സമീപസ്ഥനും, ഉത്തരം നൽകുന്നവനുമാകുന്നു."

---

61 وَإِلَى ثَمُودَ ഥമൂദിലേക്കും. أَخَاهُمْ അവരുടെ സഹോദരനെ. صَالِحًا സ്വാലിഹിനെ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. اعْبُدُوا ആരാധിക്കുവിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരു ആരാധ്യനും. غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ. هُوَ അവൻ. أَنشَأَكُم നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി. مِّنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന്. وَاسْتَعْمَرَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ അധിവസിപ്പിക്കുക (കുടിയിരുത്തുക) യും ചെയ്തു. فِيهَا അതിൽ. فَاسْتَغْفِرُوهُ അതിനാൽ അവനോട് പാപമോചനം തേടുവിൻ. ثُمَّ تُوبُوا പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ്. قَرِيبٌ സമീപസ്ഥനാണ്. مُّجِيبٌ ഉത്തരം ചെയ്യുന്നവനാണ്.

നൂഹ് (عليه السلام)നബിയും ഹൂദു (عليه السلام)നബിയും അവരുടെ ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചതു പോലെത്തന്നെ സ്വാലിഹു (عليه السلام)നബിയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങളെ തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരുടെയും പ്രധാനമായ വിഷയം അതാണല്ലോ. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام)നബിയെ അല്ലാഹു മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നീടുള്ള മനുഷ്യരുടെ ജനനം മാതാപിതാക്കൾ വഴിയാണെങ്കിലും ഓരോരുത്തരുടെയും ബീജത്തിൻെറ ഉത്ഭവം മണ്ണിൽനിന്നാകുന്നു. അപ്പോൾ-സൂ: ഹജ്ജ് 5ലും മറ്റും പറഞ്ഞതുപോലെ- മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതു മണ്ണിൽ നിന്നു തന്നെ. ഭൂമിയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അതാണ്. നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിത്തന്നു അതിൽ നിങ്ങൾക്കു നിവസിക്കുമാറാക്കുകയും

ചെയ്തത് അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കെ, അവനല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നതിനു അർത്ഥമില്ലല്ലോ എന്നു ഈ വചനത്തിൽ സൂചന കാണാം.

قَالُواْ يَٰصَٰلِحُ قَدْ كُنتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَآ ۖ أَتَنْهَىٰنَآ أَن نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِى شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَآ إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

62 അവർ പറഞ്ഞു: ''സ്വാലിഹേ, ഇതിനു മുമ്പ് തീർച്ചയായും നീ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു അഭിലഷണീയനായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നവയെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിനെ നീ ഞങ്ങളോട് വിരോധിക്കുകയോ?! നീ ഞങ്ങളെ ഏതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, ആശങ്കാജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു.''

---

62 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا صَالِحُ സ്വാലിഹേ. قَدْ كُنتَ തീർച്ചയായും നീ ആയിരുന്നു, ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. فِينَا ഞങ്ങളിൽ. مَرْجُوًّا ഒരു അഭിലഷണീയൻ. قَبْلَ هَذَا ഇതിൻെറ മുമ്പ്. أَتَنْهَانَا നീ ഞങ്ങളെ വിരോധിക്കുകയോ വിലക്കുന്നുവോ. أَن نَّعْبُدَ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നത്. مَا يَعْبُدُ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെ. آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ. وَإِنَّنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. لَفِي شَكٍّ സംശയത്തിൽ തന്നെയാണ്. مِّمَّا تَدْعُونَا ഞങ്ങളെ നീ ക്ഷണിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്. مُرِيبٍ സന്ദേഹപ്പെടുത്തുന്ന, ആശങ്കാജനകമായ.

ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു ഇക്കാലംവരെ നീ. തറവാടിത്തം, ബുദ്ധിവൈഭവം, സ്വഭാവശുദ്ധി ആദിയായവയിലൊക്കെ സമാദരണീയനായിരുന്നു. നിന്നെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് സൽപ്രതീക്ഷകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴിതാ, നീ പഴയ മട്ടെല്ലാം മാറി ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ പൂർവ്വികമായി ആരാധിച്ചുവരുന്ന ദൈവങ്ങളെയൊന്നും ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്നു വിലക്കുന്നു! ഈ പുതിയ മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരെത്തുംപിടിയും കിട്ടുന്നില്ല. അതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ ആശങ്കയും സംശയവുമാണുള്ളത്. ഇതൊക്കെയായിരുന്നു ആ ജനതയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ക്ഷണത്തിന് ലഭിച്ച മറുപടി.

പ്രവാചകൻമാർക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവർ ഉൽക്കൃഷ്ട സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവരും, സുസമ്മതൻമാരുമായിരിക്കുക പതിവാകുന്നു. പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ച് ജനങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കും സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതോടെയായിരിക്കും ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ നേരെയുള്ള ഭാവം മാറുന്നത്. വിശ്വസ്തനായ മുഹമ്മദ് (محمد الامين) എന്നു എല്ലാവരാലും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ നേരെ പ്രവാചകത്വത്തിനു ശേഷം ഖുറൈശികൾ സ്വീകരിച്ച നയവും നിലപാടും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى وَءَاتَىٰنِى مِنْهُ رَحْمَةً فَمَن يَنصُرُنِى مِنَ ٱللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُۥ ۖ فَمَا تَزِيدُونَنِى غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾

63 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (-ഒന്നു പറയുവിൻ): ഞാൻ എൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെയായിരിക്കുകയും അവൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യം എനിക്കവൻ നൽകിയിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ-ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് ചെ

യ്യുന്നപക്ഷം, അവനിൽ നിന്ന് ആരാണ് എന്നെ സഹായി (ച്ചു രക്ഷി)ക്കുക! അപ്പോൾ, നഷ്ടം വരുത്തലല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) നിങ്ങൾ എനിക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല.''

---

63 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളേ. أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (എന്നോടൊന്നു പറയുവിൻ). إِن كُنتُ ഞാനാണെങ്കിൽ. عَلَى بَيِّنَةٍ (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെ. مِّن رَّبِّي എൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള. وَآتَانِي അവൻ എനിക്ക് നൽകിയിരിക്കയും. مِنْهُ അവങ്കൽനിന്ന്. رَحْمَةً കാരുണ്യം , ഒരു (വമ്പിച്ച) കാരുണ്യം. فَمَن എന്നാൽ ആരാണ്. يَنصُرُنِي എന്നെ സഹായിക്കുക. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. إِنْ عَصَيْتُهُ അവനോട് ഞാൻ അനുസരണക്കേട് (എതിര്) ചെയ്യുന്ന പക്ഷം. فَمَا تَزِيدُونَنِي അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എനിക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതല്ല. غَيْرَ അല്ലാതെ, ഒഴികെ. تَخْسِيرٍ നഷ്ടം വരുത്തൽ.

മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ കാരുണ്യം (رحمة) കൊണ്ട് ഇവിടെയും പ്രവാചകത്വം തന്നെയാണ് പ്രധാനോദ്ദേശ്യം. ഇതുപോലെയുള്ള ഏതാനും വാചകങ്ങൾ നൂഹ് (عليه السلام)അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയോട് ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിലും മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. സ്വാലിഹു (عليه السلام)നബിയുടെ ഉപദേശവും, അദ്ദേഹം നൽകിയ തെളിവുകളും അവർ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരുക്കമില്ല. അവർക്കൊരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തം കാണണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. (26: 154) ആ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-

وَيَٰقَوۡمِ هَٰذِهِۦ نَاقَةُ ٱللَّهِ لَكُمۡ ءَايَةٗ فَذَرُوهَا تَأۡكُلۡ فِيٓ أَرۡضِ ٱللَّهِۖ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ عَذَابٞ قَرِيبٞ ﴿٦٤﴾

64 'എൻെറ ജനങ്ങളേ, ഇതാ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ ഒട്ടകം! ആകയാൽ, അതിനെ(അതിൻെറ പാട്ടിൽ) നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുവിൻ, അത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമിയിൽ(നടന്നു) തിന്ന് കൊള്ളട്ടെ. അതിന് ഒരു തിൻമയും നിങ്ങൾ ബാധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ, സമീപസ്ഥമായ ഒരു ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്.''

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُواْ فِي دَارِكُمۡ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٖۖ ذَٰلِكَ وَعۡدٌ غَيۡرُ مَكۡذُوبٖ ﴿٦٥﴾

65 എന്നിട്ട്, അവർ അതിനെ അറുകൊല ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ മൂന്നു ദിവസം സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. [അപ്പോഴേക്കും ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടും] അത് നിർവ്യാജമായ ഒരു വാഗ്ദത്തമാകുന്നു.''

---

64 وَيَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. هَذِهِ ഇതാ, ഇത്. نَاقَةُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഒട്ടകം. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ട്. فَذَرُوهَا അതിനാൽ (എന്നാൽ) അതിനെ വിട്ടേക്കുവിൻ. تَأْكُلْ അത് തിന്നുകൊള്ളട്ടെ, തിന്നുകൊള്ളും. فِي أَرْضِ ഭൂമിയിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَلَا تَمَسُّوهَا നിങ്ങളതിനെ സ്പർശിക്കുക (ബാധിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. بِسُوءٍ ഒരു തിൻമകൊണ്ടും, തിൻമയെ. فَيَأْخُذَكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളെ പിടികൂടും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. قَرِيبٌ സമീപസ്ഥമായ. 65 فَعَقَرُوهَا എന്നിട്ട് അവരതിനെ കുത്തി അറുത്തു, അറുകൊല ചെയ്തു. فَقَالَ അപ്പോഴദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. تَمَتَّعُوا

നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തു കൊള്ളുക. فِي دَارِكُمْ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ (വസതിയിൽ). ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ. ذَٰلِكَ അതു. وَعْدٌ ഒരു വാഗ്ദത്തമാണ്. غَيْرُ مَكْذُوبٍ വ്യാജമായിരിക്കാത്ത (കളവാക്കപ്പെടാത്ത).

ഒട്ടകം അതിൻെറ തീറ്റയും കുടിയുമായി ഭൂമിയിലൂടെ നടന്നുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങളതിനെ ഒരു വിധത്തിലും ഉപദ്രവിക്കരുത്. ഉപദ്രവിച്ചാൽ താമസിയാതെ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടും. എന്നു സ്വാലിഹു (عليه السلام)അവരെ താക്കീതു ചെയ്തു. വെള്ളത്താവളത്തിൽ ഒരു ദിവസം അവർക്കും ഒരു ദിവസം ഒട്ടകത്തിന്നുമാണെന്ന് ഊഴം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. (26:115) അവർക്കത് സഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ അതിനെ കുത്തിക്കൊന്നു. ഇനി നിങ്ങൾക്കു മൂന്നുദിവസമേ സുഖമായി ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. അതോടെ ശിക്ഷയും ബാധിക്കും. അതിൽ മാറ്റം വരുകയില്ലതന്നെ. എന്നു അദ്ദേഹം മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. സംഭവിച്ചതും അങ്ങിനെത്തന്നെ.

فَلَمَّا جَآءَ أَمۡرُنَا نَجَّيۡنَا صَٰلِحٗا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُۥ بِرَحۡمَةٖ مِّنَّا وَمِنۡ خِزۡيِ يَوۡمِئِذٍۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلۡقَوِيُّ ٱلۡعَزِيزُ ﴿٦٦﴾

66 അങ്ങനെ, നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, സ്വാലിഹിനെയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യം കൊണ്ടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; അന്നേ ദിവസത്തെ അപമാനത്തിൽനിന്നും (നാമവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തി) നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ് തന്നെയാണ് ശക്തനും, പ്രതാപശാലിയും ആയുള്ളവൻ.

وَأَخَذَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ٱلصَّيۡحَةُ فَأَصۡبَحُواْ فِي دِيَٰرِهِمۡ جَٰثِمِينَ ﴿٦٧﴾

67 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ ഘോര ശബ്ദം പിടികൂടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ കമിഴ്ന്നു വീണവരായി [ചത്തൊടുങ്ങി]

كَأَن لَّمۡ يَغۡنَوۡاْ فِيهَآۗ أَلَآ إِنَّ ثَمُودَاْ كَفَرُواْ رَبَّهُمۡۗ أَلَا بُعۡدٗا لِّثَمُودَ ﴿٦٨﴾

68 (അതെ) അവിടത്തിൽ അവർ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ! അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, ഥമൂദു ഗോത്രം അവരുടെ റബ്ബിനോട് നന്ദികേട് ചെയ്തു. അല്ലാ! (അറിയുക:) ഥമൂദു ഗോത്രത്തിന് വിദൂരത! [കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും അവർ വളരെ അകലം!]

---

66 فَلَمَّا جَاءَ എന്നിട്ടു വന്നപ്പോൾ. أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന. نَجَّيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. صَالِحًا സ്വാലിഹിനെ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെയും. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം. بِرَحْمَةٍ കാരുണ്യം കൊണ്ട്. مِّنَّا നമ്മിൽ നിന്നുള്ള, നമ്മുടെവക. وَمِنْ خِزْيِ അപമാനത്തിൽ നിന്നും. يَوْمِئِذٍ അന്നത്തെ, ആ ദിവസത്തിലെ. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. هُوَ الْقَوِيُّ അവനത്രെ (അവൻ തന്നെ) ശക്തൻ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. 67 وَأَخَذَ പിടികൂടുകയും ചെയതു. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവരെ. الصَّيْحَةُ ഘോര ശബ്ദം, അട്ടഹാസം. فَأَصْبَحُوا അങ്ങനെ അവരായി. فِي دِيَارِهِمْ അവരുടെ വസതി (പാർപ്പിടം-ഭവനം) കളിൽ. جَاثِمِينَ കമിഴ്ന്നു (മുട്ടുകുത്തി) വീണവർ. 68 كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا അവർ ധന്യമാകാത്ത (ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തപോലെ). فِيهَا അവയിൽ (അവിടത്തിൽ). أَلَا അല്ലാ, അറിയുക. إِنَّ ثَمُودَا നിശ്ചയമായും ഥമൂദു. كَفَرُوا നന്ദികേട് ചെയ്തു. رَبَّهُمْ അവരുടെ റബ്ബിനോട്. أَلَا അല്ലാ, അറിയുക. بُعْدًا വിദൂരത. لِّثَمُودَ ഥമൂദിന്.

ഈ സംഭവം അഅ്റാഫ്, ശുഅറാഉ്, ഖമർ എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. (സാലിഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ ഒട്ടകത്തിൻെറ വിശേഷതകളെപ്പറ്റി ചിലർ നടത്തിയിട്ടുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിരൂപണം സൂ: ഖമറിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാണാം)

വിഭാഗം-7

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെയും, ലൂത്ത്വ് (عليه السلام)നബിയുടെയും കഥകളാണ് ഈ വിഭാഗത്തിലുള്ളത്. പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന ആ സംഭവങ്ങൾ താഴെ ഹിജ്ർ, അങ്കബൂത്ത്, ദാരിയാത്ത് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം.

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرَٰهِيمَ بِٱلْبُشْرَىٰ قَالُوا۟ سَلَٰمًا ۖ قَالَ سَلَٰمٌ ۖ فَمَا لَبِثَ أَن جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٦٩﴾

69 നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ സന്തോഷ വാർത്തയുമായി ഇബ്രാഹീമിൻെറ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി. അവർ പറഞ്ഞു: ''സലാം!'' [സമാധാനം ഭവിക്കട്ടെ] അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ''സലാം'' എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ഒരു ചുട്ടുവേവിച്ച പശുക്കുട്ടിയുമായി വരുവാൻ താമസമുണ്ടായില്ല.

---

69 وَلَقَدْ جَاءَتْ വരുകയുണ്ടായി, വന്നിട്ടുണ്ട്. رُسُلُنَا നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൻെറ അടുക്കൽ. بِالْبُشْرَى സന്തോഷ വാർത്തയുമായി. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. سَلَامًا സലാം. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. سَلَامٌ സലാം. فَمَا لَبِثَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം താമസിച്ചില്ല. أَن جَاءَ വരുവാൻ. بِعِجْلٍ ഒരു പശു (മൂരി)ക്കുട്ടിയും കൊണ്ട്. حَنِيذٍ ചുട്ടുവേവിക്കപ്പെട്ട.

ഈ ദൂതൻമാർ മലക്കുകളായിരുന്നു. ഇബ്റാഹീമിൻെറ അതിഥികൾ (ضيف إبراهيم) എന്നാണ് സൂ: ദാരിയാത്തിൽ ഇവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിഥികളെപ്പോലെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വന്ന അവർ ആരായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞില്ല. സൽക്കാരപ്രിയനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അന്നത്തെ പതിവിനനുസരിച്ച് വിശിഷ്ടാഹാരമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ-അല്ലെങ്കിൽ മൂരിക്കുട്ടനെ-അറുത്ത് കൽചൂളയിൽവെച്ച് വേവിച്ച് തയ്യാറാക്കി. ഭക്ഷണം വിളമ്പിവെച്ച് അവരെ ക്ഷണിച്ചു. സൂ: ദാരിയാത്തിൽ ഈ രംഗം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ''ഉടനെ അദ്ദേഹം തൻെറ വീട്ടുകാരുടെ അടുക്കൽ പതുക്കെച്ചെന്ന് ഒരു തടിച്ചു കൊഴുത്ത പശുക്കുട്ടിയെ കൊണ്ട് വന്ന് അവരുടെ അടുക്കൽവെച്ചു. തിന്നുകയല്ലേ എന്ന് പറഞ്ഞു''. (ദാരിയാത്ത്: 26, 27) അവരുടെ വരവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

فَلَمَّا رَءَآ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۚ قَالُوا۟ لَا تَخَفْ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾

70 എന്നിട്ട് അവരുടെ കൈകൾ അതിലേക്ക് നീളുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരെക്കുറിച്ചു ശങ്കിച്ചു; അവരെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഭയം തോന്നുകയും ചെയ്തു. അവർ പറഞ്ഞു: ''ഭയപ്പെടേണ്ട; ഞങ്ങൾ ലൂത്ത്വിൻെറ ജനങ്ങളിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.''

70 فَلَمَّا رَأَى എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ. أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ. لاَ تَصِلُ ചേരാതെ (നീളാതെ). إِلَيْهِ അതിലേക്ക്. نَكِرَهُمْ അവരെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ശങ്കിച്ചു (അപരിചിതത്വം തോന്നി). وَأَوْجَسَ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു, അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നുകയും ചെയ്തു. مِنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി. خِيفَةً ഒരു ഭയം, പേടി. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لاَ تَخَفْ ഭയപ്പെടേണ്ട. إِنَّا أُرْسِلْنَا ഞങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. إِلَى قَوْمِ ജനങ്ങളിലേക്ക്. لُوطٍ ലൂത്ത്വിൻെറ.

അതിഥികൾ ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് കൈനീട്ടുന്നില്ല. മലക്കുകൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാറില്ലല്ലോ. അതുകണ്ടപ്പോൾ അവരെപ്പറ്റി ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിക്ക് സംശയവും ഭയവുമായി. ഇത് മനസ്സിലാക്കിയ അതിഥികൾ തങ്ങളെ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. തങ്ങൾ അല്ലാഹു അയച്ച ദൂതൻമാരാണ്; ലൂത്ത്വ് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി അയക്കപ്പെട്ടരവാണ് എന്നറിയിച്ചു. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ വരവിൻെറ ഒരു ലക്ഷ്യം. മറ്റൊരു ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَٱمْرَأَتُهُۥ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَٰهَا بِإِسْحَٰقَ وَمِن وَرَآءِ إِسْحَٰقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾

71 അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ത്രീ (അടുത്ത്) നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; അപ്പോൾ അവൾ ചിരിച്ചു. അപ്പോൾ, നാം [അല്ലാഹു] ഇസ്ഹാഖിനെയും, ഇസ്ഹാഖിൻെറ പിന്നാലെ യഅ്ഖൂബിനെയും കുറിച്ച് അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു.

---

71 وَامْرَأَتُهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ത്രീ (ഭാര്യ). قَائِمَةٌ നിൽക്കുന്നവളായിരുന്നു (നിൽക്കുകയായിരുന്നു). فَضَحِكَتْ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) അവൾ ചിരിച്ചു. فَبَشَّرْنَاهَا അപ്പോൾ അവൾക്ക് നാം സന്തോഷമറിയിച്ചു. بِإِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിനെപ്പറ്റി. وَمِن وَّرَاءِ പിന്നാലെ. إِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിൻെറ. يَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിനെ (യും).

ഭർത്താവിനും, അതിഥികൾക്കും ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് വീട്ടുകാരി-ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ ഭാര്യ സാറഃ (عليها السلام) അടുത്ത് നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളന്വേഷിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന ഒത്താശകൾ ചെയ്യുവാനും വേണ്ടിയായിരിക്കും അത്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സഹോദരപുത്രനാണ് ലൂത്ത്വ്നബി (അ). അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത മുഴുവനും-താഴെ കാണാവുന്നതുപോലെ-പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ നീചവൃത്തിയിലും തോന്നിയവാസങ്ങളിലും അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) അവരെക്കൊണ്ട് പൊറുതിമുട്ടിയിരിക്കുന്നുതാനും. ആ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞതായ സന്തോഷം കൊണ്ടോ, അതിഥികൾ ആരാണെന്നറിഞ്ഞതിലുള്ള മനസ്സമാധാനം കൊണ്ടോ-അല്ലാഹുവിനറിയാം-സാറ ചിരിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ മലക്കുകൾ തങ്ങളുടെ വരവിൻെറ മറ്റേ ഉദ്ദേശ്യം അറിയിച്ചു. അവർക്ക് ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് ആ പുത്രൻ വഴി ഒരു പൗത്രനും ഉണ്ടാകുമെന്നുമുള്ള സന്തോഷവാർത്തയായിരുന്നു അത്. പുത്രൻ ഇസ്ഹാഖും, പൗത്രൻ യഅ്ഖൂബും (عليهما السلام) തന്നെ. സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചത് മലക്കുകൾ മുഖേനയാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് بشرنا (നാം സന്തോഷമറിയിച്ചു) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇതുവരെയും മക്കൾ ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത താനും തൻെറ ഭർത്താ

വും വലിയ വൃദ്ധൻമാരായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലുള്ള ഈ വാർത്ത അവരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

قَالَتْ يَٰوَيْلَتَىٰٓ ءَأَلِدُ وَأَنَا۠ عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾

72 അവൾ പറഞ്ഞു: ''കഷ്ടം! [ആശ്ചര്യം തന്നെ!] ഞാൻ ഒരു കിഴവിയായിരിക്കെ ഞാൻ പ്രസവിക്കുകയോ-ഇതാ-എന്റെ ഭർത്താവ് ഒരു വൃദ്ധനുമായിരിക്കെ?! നിശ്ചയമായും, ഇതൊരു അൽഭുതകരമായ കാര്യം തന്നെ!''

قَالُوٓا۟ أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۖ رَحْمَتُ ٱللَّهِ وَبَرَكَٰتُهُۥ عَلَيْكُمْ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ ۚ إِنَّهُۥ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾

73 അവർ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെപ്പറ്റി നീ അൽഭുതപ്പെടുന്നുവോ?! അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും, അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങളിലുണ്ടാവട്ടെ, വീട്ടുകാരേ! നിശ്ചയമായും അവൻ സ്തുത്യാർഹനും മഹത്വമേറിയവനുമാകുന്നു.''

---

72 قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. يَا وَيْلَتَى കഷ്ടമേ, നാശമേ (അത്ഭുതം). أَأَلِدُ ഞാൻ പ്രസവിക്കുകയോ. وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ, ഞാനായിരിക്കെ. عَجُوزٌ ഒരു കിഴവി. وَهَذَا ഇതാ, ഇത്. بَعْلِي എന്റെ വരൻ, എന്റെ ഭർത്താവും. شَيْخًا വൃദ്ധനായിക്കൊണ്ട്. إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്. لَشَيْءٌ ഒരു കാര്യം തന്നെ. عَجِيبٌ അത്ഭുത(ആശ്ചര്യ)കരമായ. 73 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَتَعْجَبِينَ നീ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുവോ. مِنْ أَمْرِاللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ (കാര്യത്തെ) പ്പറ്റി. رَحْمَةُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം. وَبَرَكَاتُهُ അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ആശീർവാദങ്ങളും. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉണ്ടാവട്ടെ-ഉണ്ടായിരിക്കും). أَهْلَ الْبَيْتِ വീട്ടുകാരെ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. حَمِيدٌ സ്തുത്യാർഹനാണ്. مَّجِيدٌ മഹത്വമേറിയവനാണ്.

يا ويلتا എന്ന വാക്കിന്നർത്ഥം 'കഷ്ടമേ, നാശമേ' എന്നൊക്കെയാണെങ്കിലും സന്തോഷ സൂചകമായ ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ 'വലിയ അത്ഭുതം തന്നെ' എന്നേ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടാറുള്ളു. സ്ത്രീകളുടെ സംസാരത്തിലാണ് ഈ പ്രയോഗം അധികം കാണപ്പെടാറുള്ളതും (**كما فى ابن كثير وغيره**) സൂറ: ദാരിയാത്തിൽഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ (ഉറക്കെ) ഒരു ശബ്ദത്തോടുകൂടി മുന്നോട്ട് വന്നു മുഖത്തടിച്ചുകൊണ്ട് (ഞാൻ) 'വന്ധ്യയായ ഒരു കിഴവി' എന്ന് പറഞ്ഞു. (ദാരി: 29) ആ സമയത്ത് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിക്ക് നൂറും, സാറാക്കു തൊണ്ണൂറും വയസ്സായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു''. **الله اعلم**

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَٰهِيمَ ٱلرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ ٱلْبُشْرَىٰ يُجَٰدِلُنَا فِى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾

74 എന്നിട്ട്, ഇബ്രാഹീമിൽനിന്ന് നടുക്കം (നീങ്ങി) പോകുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്ന് സന്തോഷവാർത്ത വരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം (അതാ) ലൂത്വിന്റെ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നമ്മോട് തർക്കിക്കുന്നു!

إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّٰهٌ مُّنِيبٌ ﴿٧٥﴾

75 നിശ്ചയമായും, ഇബ്റാഹീം സഹനശീലനും, വളരെ (മനസ്സു)മടക്കമുള്ളവനും

, വിനയ മനസ്കനും തന്നെയാകുന്നു.

يَـٰٓإِبۡرَٰهِيمُ أَعۡرِضۡ عَنۡ هَـٰذَآۖ إِنَّهُۥ قَدۡ جَآءَ أَمۡرُ رَبِّكَۖ وَإِنَّهُمۡ ءَاتِيهِمۡ عَذَابٌ غَيۡرُ مَرۡدُودٖ ﴿٧٦﴾

76 (അവർ പറഞ്ഞു:) ''ഇബ്രാഹീമേ, ഇതിൽ [ഈ തർക്കത്തിൽ] നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുക. നിശ്ചയമായും കാര്യം: നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കൽപന (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു. നിശ്ചയമായും അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] അപ്രതിരോധ്യമായ ഒരു (വമ്പിച്ച) ശിക്ഷ അവർക്ക് വരുന്നതുമാകുന്നു.

---

74 فَلَمَّا ذَهَبَ എന്നിട്ടു പോയപ്പോൾ. عَنْ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനെ വിട്ടു. الرَّوْعُ നടുക്കം, പേടി, പരിഭ്രമം. وَجَاءَتْهُ അദ്ദേഹത്തിനുവരുകയും. الْبُشْرَى സന്തോഷവാർത്ത. يُجَادِلُنَا നമ്മോടദ്ദേഹം തർക്കിക്കുന്നു. فِي قَوْمِ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, ജനതയെപ്പറ്റി. لُوطٍ ലൂത്വിൻെറ. 75 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ നിശ്ചയമായും ഇബ്റാഹീം. لَحَلِيمٌ സഹനശീലൻ തന്നെ. أَوَّاهٌ വളരെ മടക്കമുള്ളവനാണ്. مُنِيبٌ വിനയം കാണിക്കുന്നവനാണ്. 76 يَا إِبْرَاهِيمُ ഇബ്റാഹീമേ. أَعْرِضْ തിരിഞ്ഞുകളയുക, അവഗണിക്കുക. عَنْ هَذَا ഇതിനെപ്പറ്റി, ഇതിൽനിന്നു. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം). قَدْ جَاءَ വന്നു കഴിഞ്ഞു. أَمْرُ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കൽപന, കാര്യം. وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. آتِيهِمْ അവർക്കു വരുന്നതാകുന്നു. عَذَابٌ ശിക്ഷ. غَيْرُ مَرْدُودٍ തടുക്കാവതല്ലാത്ത.

സാരം: മലക്കുകൾ തങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളുടെ വരവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)ൻെറ ശങ്കയും പേടിയും നീങ്ങി. മക്കളുണ്ടാവാൻ പോകുന്ന സന്തോഷവാർത്തയും ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ മനസ്സന്തോഷം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ലൂത്ത് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ചില തർക്കങ്ങൾ നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഒരു അവിവേകിയോ, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ആളോ ആയതുകൊണ്ടല്ല അത്. അദ്ദേഹം വളരെ സഹനവും, ഭക്തിവിനയവുമൊക്കെയുള്ള ആൾ തന്നെയാകുന്നു. മലക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: ആ ജനങ്ങളെപ്പറ്റി തർക്കിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല; അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന കാര്യം തീർച്ചപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞതാണ്; അവരതിന് അർഹരുമാണ്; ആ ശിക്ഷ ഒരിക്കലും ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെപ്പറ്റിയുള്ള വാഗ്വാദമങ്ങ് വിട്ടേക്കുക.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതൻമാരും, അവൻെറ കൽപന നടപ്പിലാക്കുവാൻ വന്നവരുമായ സ്ഥിതിക്ക് അവരോട് നടത്തുന്ന വിവാദം അല്ലാഹുവിനോട് നടത്തുന്നതിന് തുല്യമായതുകൊണ്ടാണ് 'നമ്മോട് തർക്കിക്കുന്നു' (يجادلنا) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ വിവാദത്തെപ്പറ്റി തർക്കമെന്ന് പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അത് സാധാരണ ഗതിയിലുള്ള ഒരു തർക്കമായിരുന്നില്ല. ലൂത്ത് (عليه السلام)ൻെറ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ശിക്ഷയെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം മൗനം അവലംബിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ലൂത്ത് (عليه السلام)നബിയെയും, ആ ജനതയിലുണ്ടാകാവുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിൽ അലിവ് തോന്നി. അന്വേഷണാർത്ഥം അദ്ദേഹം അവരോട് ചില ചോദ്യങ്ങൾ നടത്തി. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് തർക്കം എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

സൂറത്തുൽ അങ്കബൂത്തിൽ പറയുന്നു: ولما جاءت رسلنا ابراهيم – الايتين (സാരം: സന്തോഷവാർത്തയുമായി ഇബ്റാഹീമിൻെറ അടുക്കൽ നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ ഈ രാജ്യക്കാരെ-ലൂത്ത് (عليه السلام)ൻെറ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നവരാണ്. കാരണം, അവർ അക്രമികളായിരിക്കുന്നു.'' അപ്പോൾ ഇബ്റാഹീം പറഞ്ഞു: ''അതി

ൽ ലൂത്ത്് ഉണ്ടല്ലോ. അവർ പറഞ്ഞു: അവിടെ ഉള്ളവരെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തെ-ലൂത്ത് (عليه السلام)നെ-യും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യ ഒഴിച്ചുള്ള ആൾക്കാരെയും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ആ സ്ത്രീ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്നവളാണ്. (അങ്കബൂത്ത്: 31, 32) ഈ തർക്കത്തിൻെറ വിശദീകരണമെന്നോണം വന്നിട്ടുള്ള ഒന്നിലധികം രിവായത്തുകൾ കാണാം. വിശദാംശങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും അവയുടെ ആകെ സാരം ഇതാണ്: ആ രാജ്യം നശിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് മലക്കുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)അവരോട്: അതിൽ നൂറുക്കണക്കിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ ഉണ്ടെങ്കിലോ? എന്ന് ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അവരെ നശിപ്പിക്കുകയില്ലെന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു: പത്തുക്കണക്കിലോ? എന്നും ചോദിച്ചു. അപ്പോഴും ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞു..... അവസാനം ഇബ്രാഹീം (عليه السلام)ചോദിച്ചു: എന്നാൽ, അതിൽ ലൂത്ത്് ഉണ്ടല്ലോ? അപ്പോഴാണ് മലക്കുകൾ പറഞ്ഞത്: ''അവിടെ ഉള്ളവരെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ലൂത്ത്വിനെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യ ഒഴിച്ചുള്ള ആൾക്കാരെയും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്''. ഈ സംഭവത്തെയും, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ അടുക്കൽ മലക്കുകൾ ചെന്നതിനെയും മറ്റും സംബന്ധിച്ചു ബൈബിളിൽ (ഉൽപത്തി: അ: 18ൽ)ഒരു നീണ്ട വിവരണം കാണാം. അതിൽ പറഞ്ഞത് ചിലതൊക്കെ സ്വീകാര്യമാണെങ്കിലും മലക്കുകൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞത് സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ചിലത് രണ്ടും തീർത്തു പറയുവാനും നിവൃത്തിയില്ല.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)സ്വദേശമായ ഇറാഖിൽനിന്ന് ഹിജ്റ പോരുമ്പോൾ സഹോദര പുത്രനായ ലൂത്ത്വും (عليه السلام)ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. നേരത്തെത്തന്നെ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അവർ ഫലസ്തീനിൽ വന്നശേഷം ലൂത്ത്് (عليه السلام)സദൂം-ഗമുരിയാ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു. അവിടെയുള്ളവരിൽ അദ്ദേഹം റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَا لُوطٗا سِيٓءَ بِهِمۡ وَضَاقَ بِهِمۡ ذَرۡعٗا وَقَالَ هَٰذَا يَوۡمٌ عَصِيبٞ ﴿٧٧﴾

77 നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ ലൂത്ത്വിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ അവർമൂലം അദ്ദേഹത്തിന് വ്യസനം (അഥവാ അനിഷ്ടം) പിടിപെടുകയും, അവർമൂലം മനസ്സിടുങ്ങുകയും ചെയ്തു; ''ഇതൊരു കഠിനമായ ദിവസമാണ്'' എന്നദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു.

---

77 وَلَمَّا جَاءَتْ വന്നപ്പോൾ. رُسُلُنَا നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ. لُوطًا ലൂത്ത്വിൻെറ അടുക്കൽ. سِيءَ അദ്ദേഹത്തിന് അനിഷ്ടമായി (വ്യസനം പിടിപ്പെട്ടു). بِهِمْ അവരെക്കൊണ്ട്, അവർമൂലം. وَضَاقَ بِهِمْ അവരെക്കൊണ്ട് (അവരാൽ) ഇടുങ്ങുകയും ചെയ്തു. ذَرْعًا മുഴക്കൈ (മനസ്സു). وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. هَذَا ഇത്. يَوْمٌ ഒരു ദിവസമാണ്. عَصِيبٌ കഠിനമായ, ഞെരുക്കപ്പെട്ട.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ അടുക്കൽനിന്ന് മലക്കുകൾ ലൂത്ത്് (عليه السلام)നബിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു. സുന്ദരന്മാരായ യുവാക്കളുടെ വേഷത്തിലായിരുന്നു അവർ ചെന്നത് ആ നാട്ടുകാരകട്ടെ, കാമവികാരങ്ങളടക്കുവാൻ സ്ത്രീകൾക്കു പകരം പുരുഷൻമാരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക മുതലായ നീചകൃത്യങ്ങളിൽ അതിര് കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരായിരുന്നു. അവരെക്കൊണ്ട് പൊറുതി മുട്ടിയിരിക്കുകയാണ് ലൂത്ത്് (അ). ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തൻെറ വീട്ടിൽ ആ യുവാക്കളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം പല അനർത്ഥങ്ങൾക്കും കാരണമായേക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു. അതാണ് അവർമൂലം അദ്ദേഹത്തിന് വ്യസനവും മനപ്രയാസവും ഉണ്ടാകുവാൻ കരാണം. തങ്ങൾ മലക്കുകളാണെന്ന വസ്തുത വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുവരേക്കും-ഇബ്റാഹീം

(അ)നെപ്പൊലെത്തന്നെ-അവർ കേവലം മനുഷ്യാതിഥികളായി മാത്രമേ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുള്ളു. മറഞ്ഞ കാര്യം അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ലല്ലോ.

ضاق ذرعا എന്ന വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'അദ്ദേഹം മുഴുങ്കൈ ഇടുങ്ങി' എന്നാകുന്നു. 'മനസ്സുമുട്ടി, പ്രയാസം തോന്നി, മനസ്സു ഇടുങ്ങി' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലാണ് അതിൻെറ പ്രയോഗം. നേരെമറിച്ച് മനസ്സിന് വിശാലതയും വികാസവും തോന്നി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **وسع ذرعا** **طال ذرعا** (മുഴുങ്കൈ നീണ്ടു, വിശാലമായി) എന്നിങ്ങിനെയും പറയപ്പെടാറുണ്ട്.

وَجَآءَهُۥ قَوْمُهُۥ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِن قَبْلُ كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ قَالَ يَـٰقَوْمِ هَـٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِىٓ ۖ أَلَيْسَ مِنكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾

78 അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കലേക്ക് (ധൃതിപ്പെട്ട്) ഓടിക്കൊണ്ടുവന്നു. മുമ്പേ അവർ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളേ, ഇതാ എൻെറ പെൺമക്കൾ; അവർ നിങ്ങൾക്ക് വളരെ ശുദ്ധമായുള്ളവരാണ്. [അവരെ നിങ്ങൾക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചുതരാം] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; എൻെറ അതിഥികളുടെ വിഷയത്തിൽ എന്നെ നിങ്ങൾ അപമാനപ്പെടുത്താതെയുമിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തൻേറടമുള്ള ഒരു പുരുഷനുമില്ലേ?!''

قَالُوا۟ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾

79 അവർ പറഞ്ഞു: ''നിൻെറ പെൺമക്കളിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു കാര്യവും [ആവശ്യവും] ഇല്ലെന്ന് നിനക്ക് അറിവുണ്ടല്ലോ, നിശ്ചയമായും, നിനക്കറിയാം ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്താണെന്നും''

قَالَ لَوْ أَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِىٓ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾

80 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എനിക്ക് നിങ്ങളോട് [നിങ്ങളെ തടയുവാൻ] വല്ല ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ! അല്ലെങ്കിൽ, ശക്തിമത്തായ വല്ല ഘടകത്തിലേക്കും (ചെന്ന്) അഭയം പ്രാപിക്കാമായിരുന്നെങ്കിൽ! [ഹാ! എത്ര നന്നായേനെ!]

---

78 وَجَاءَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ വന്നു. قَوْمُهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത. يُهْرَعُونَ അവർ (ധൃതിപ്പെട്ടു) കുതിച്ചു (ഓടി)ക്കൊണ്ട്. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിലേക്ക്. وَمِن قَبْلُ മുമ്പേ, മുമ്പും. كَانُوا അവരായരുന്നു. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും. السَّيِّئَاتِ ദുഷ്പ്രവൃത്തി (തിൻമ)കൾ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ, ഇതാ. بَنَاتِي എൻെറ പുത്രിമാരാണ്, എൻെറ പെൺമക്കൾ . هُنَّ അവർ. أَطْهَرُ ഏറ്റവും ശുദ്ധമായവരാണ്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فَاتَّقُوا അതിനാൽ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. الله അല്ലാഹുവിനെ. وَلاَ تُخْزُونِ എന്നെ അപമാനപ്പെടുത്തുകയും അരുത്. فِي ضَيْفِي എൻെറ അതിഥികളിൽ (വിരുന്നുകാരിൽ). أَلَيْسَ ഇല്ലയോ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ. رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ. رَّشِيدٌ തൻേറടമുള്ള, നേർമ്മാർഗ്ഗമുള്ള. 79 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَقَدْ عَلِمْتَ നീ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, നിനക്കറിവുണ്ടല്ലോ. مَا لَنَا ഞങ്ങൾക്കില്ല എന്നു. فِي بَنَاتِكَ നിൻെറ പെൺമക്കളിൽ. مِنْ حَقٍّ ഒരു കാര്യവും (ആവശ്യവും). وَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لَتَعْلَمُ നീ അറിയുക തന്നെ ചെയ്യും. مَا نُرِيدُ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. 80 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لَوْ أَنَّ لِي എനിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ.

بِكُمْ നിങ്ങളോട്, നിങ്ങളെപ്പറ്റി. قُوَّةً വല്ല ശക്തിയും. أَوْ آوِي അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അഭയം പ്രാപിക്കാമയിരുന്നെങ്കിൽ. إِلَىٰ رُكْنٍ വല്ല ഘടകത്തി(ഭാഗത്തി)ലേക്കും (അവലംബത്തിലേക്ക്). شَدِيدٍ ശക്തിമത്തായ, കെട്ടുറപ്പുള്ള.

ലൂത്ത് (عليه السلام)ൻെറ വീട്ടിൽ ചില യുവാക്കൾ എത്തിയ വിവരം ആ ദുഷ്ട ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. അവർ ധൃതിയിൽ അവിടെ ഓടിയെത്തി. അദ്ദേഹം വളരെ ഉപദേശിക്കുകയും, ഗുണദോഷിക്കുകയും ചെയ്തു നോക്കി. എൻെറ പെൺമക്കളിതാ ഇരിക്കുന്നു. അവർ വിവാഹിതരോ, ദുർന്നടപ്പുകാരോ അല്ല. അവരെ ഞാൻ വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചു തരുവാൻ തയ്യാറാണ്. അതാണല്ലോ ശുദ്ധിയും വെടുപ്പുമുള്ള കാര്യം. ഏതായാലും എൻെറ വീട്ടിൽ അതിഥികളായി വന്ന ഇവരെ നിങ്ങൾ ഒഴിവാക്കണം. അവരോട് അപമര്യാദയായി പെരുമാറി എന്നെ അപമാനിക്കരുത്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം. ഇതൊക്കെ അവൻ കാണുമല്ലോ. തൻേറടവും വിവേകവുമുള്ള ഒരാളും നിങ്ങളിൽ ഇല്ലേ! ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇമ്മാതിരി ധിക്കാരബുദ്ധി നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുമായിരുന്നില്ല. എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഫലമുണ്ടായില്ല. തൻെറ പെൺമക്കളെയല്ല ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമെന്നും, ഈ യുവാക്കളെ വിട്ടുകിട്ടുകയാണ് ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതെന്നും തനിക്കറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഈ വേദാന്തമൊന്നും ഞങ്ങൾക്ക് കേൾക്കേണ്ട എന്നായിരുന്നു ആ തെമ്മാടികളുടെ മറുപടി.

بناتى (എൻെറ പെൺമക്കൾ) എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് തൻെറ ജനങ്ങളിലുള്ള പെൺമക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, പ്രവാചകൻമാർ ജനങ്ങളുടെ പിതാവിന് തുല്യമായ ആളായതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതാണെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്ന് അങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതായി പറയപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, ആ തെമ്മാടികൾ തൻെറ വാക്കുകൾ അനുസരിക്കാത്തതിലും, അവരെ തടയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കെൽപില്ലാത്തതിലും അദ്ദേഹം വമ്പിച്ച ധർമ്മ സങ്കടത്തിലായി. നിങ്ങളെ നേരിടുവാനും, നിങ്ങളെ തടയുവാനുമുള്ള ശക്തിയും സഹായവും എനിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് അദ്ദേഹം സ്വയം വിലപിക്കുകയായി. ഈ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ച ആ തെമ്മടികളുടെ കണ്ണിൻെറ കാഴ്ച അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞതായി സൂറത്തുൽ ഖമറിൽ കാണാവുന്നതാണ് അതിലെ വാചകം ولقد راودوه عن ضيفه نطمسنا اعينهم (സാരം: അവർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അതിഥികളെ കിട്ടുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ, നാം അവരുടെ കണ്ണുകളെ തുടച്ചുനീക്കി. (ഖമർ:37) ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞശേഷം, തങ്ങൾ ആരാണെന്നും, തങ്ങളുടെ വരവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ട് മലക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

قَالُوا۟ يَـٰلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوٓا۟ إِلَيْكَ ۖ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ ٱلَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ إِلَّا ٱمْرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُۥ مُصِيبُهَا مَآ أَصَابَهُمْ ۚ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ ٱلصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ ٱلصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

81 അവർ [ദൂതൻമാർ] പറഞ്ഞു: ''ലൂത്തേ, ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ റബ്ബിൻെറ ദൂതൻമാരാണ്: അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] താങ്കളുടെ അടുക്കലേക്ക് (ഉപദ്രവാർത്ഥം) വന്ന് ചേരുകയില്ല തന്നെ. ഇനി, താങ്കൾ താങ്കളുടെ ആൾക്കാരെ [കുടുംബത്തെ]യും കൊണ്ട് രാത്രിയിൽനിന്നുള്ള ഒരംശത്തിൽ [രാത്രി കഴിയുംമുമ്പ്] യാത്ര ചെയ്തുകൊള്ളുക; നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരാളും (പോകുമ്പോൾ) തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും ചെയ്യരുത്; താങ്കളുടെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] ഒഴികെ. നിശ്ചയമായും (കാര്യം:) അവ

ർക്ക് [ആ ജനങ്ങൾക്ക്] ബാധിക്കുന്നത് അവൾക്കും ബാധിക്കുന്നതായിരിക്കും. നിശ്ചയമായും, അവരുടെ നിശ്ചിത സമയം, പ്രഭാതമാകുന്നു. പ്രഭാതം (ഇതാ,) സമീപത്തിലല്ലേ?!''

---

81 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا لُوطُ ലൂത്ത്വേ. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. رُسُلُ ദൂതൻമാരാണ്. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. لَن يَصِلُوا അവർ ചേരുന്നതേയല്ല, എത്തുകയില്ല തന്നെ. إِلَيْكَ നിൻെറ അടുക്കലേക്ക്. فَأَسْرِ ഇനി രാത്രിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുക. بِأَهْلِكَ നിൻെറ സ്വന്തക്കാരെ (ആൾക്കാരെ-കുടുംബത്തെ-വീട്ടുകാരെ)യും കൊണ്ട്. بِقِطْعٍ ഒരംശത്തിൽ (ഭാഗത്തിൽ). مِّنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽനിന്നുളള (രാത്രിയുടെ). وَلاَ يَلْتَفِتْ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും അരുത്. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. أَحَدٌ ഒരാളും. إِلاَّ امْرَأَتَكَ നിൻെറ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) ഒഴികെ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം). مُصِيبُهَا അവൾക്ക് ബാധിക്കുന്നതാണ്. مَا أَصَابَهُمْ അവർക്ക് ബാധിക്കുന്നത്. إِنَّ مَوْعِدَهُمُ നിശ്ചയമായും അവരുടെ വാഗ്ദത്ത (നിശ്ചിത)സമയം. الصُّبْحُ പ്രഭാതമാണ്, പുലർച്ചയാണ്. أَلَيْسَ الصُّبْحُ പ്രഭാതമല്ലയോ. بِقَرِيبٍ അടുത്തത്, സമീപസ്ഥം.

തങ്ങൾ മനുഷ്യരല്ല; ഈ രാജ്യക്കാരെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു അയച്ച ദൂതൻമാരാണ് (മലക്കുകളാണ്); താങ്കൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല; ആ ദുഷ്ടൻമാർക്ക് താങ്കളോട് ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴിയുകയില്ല: പ്രഭാതത്തോടുകൂടി അവരുടെ കഥ കഴിയും; താങ്കളും വീട്ടുകാരും അതിനുമുമ്പായി രാത്രിതന്നെ സ്ഥലം വിടണം; പോകുമ്പോൾ ആരും പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു നോക്കരുത്; പക്ഷേ, താങ്കളുടെ ഭാര്യ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്നവളാണ് എന്നൊക്കെ മലക്കുകൾ ലൂത്ത്വ് (عليه السلام)നെ അറിയിച്ചു.

താങ്കളുടെ ഭാര്യ ഒഴികെ (الا امر أتك) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാര്യ ഒഴിച്ചുളള കുടുംബത്തെയും കൊണ്ടുപോകണമെന്നും, ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കരുത്-പക്ഷേ, താങ്കളുടെ ഭാര്യ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയേക്കും-എന്നുമാണത്. രണ്ടായാലും കലാശം ഒന്നിലേക്ക് തന്നെ. നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ ഭാര്യയെപ്പോലെത്തന്നെ ലൂത്ത്വ് (عليه السلام)നബിയുടെ ഭാര്യയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ എതിരാളികളായ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവളായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിച്ചിരുന്നുവെന്നും സൂ: തഹ്‌രീമിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവൾ ആ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടതായി 7:83; 29:32 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. മലക്കുകൾ ഉപദേശിച്ച പ്രകാരം ലൂത്ത്വ് (عليه السلام)നബിയും കുടുംബവും രാജ്യത്തിൻെറ പുറത്തുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാട്ടിൽ ഒരേ ഒരു വീടല്ലാതെ മുസ്‌ലിംകളുടെ വീട് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് 51:36 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ലൂത്ത്വ് (عليه السلام)നബിയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും മാത്രമായിരിക്കും രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുളളതെന്നും വ്യക്തമാണ്. ആ ജനതക്ക് ബാധിച്ച ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ ﴿٨٢﴾

82 അങ്ങനെ, നമ്മുടെകൽപന വന്നപ്പോൾ, അതിൻെറ [രാജ്യത്തിൻെറ] മുകൾഭാഗം അതിൻെറ താഴ്ഭാഗമാ(ക്കിമറി) ക്കുകയും, അതിൽ, (മേൽക്കുമേൽ വന്ന്) അട്ടിയാക്കപ്പെട്ട, ചൂളവെച്ച ഇഷ്ടികകല്ലുകളെ നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു;

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

83 നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ അടയാളപ്പെടുത്തി വെക്കപ്പെട്ടതായും കൊണ്ട്. അത് (ഈ) അക്രമികളിൽ നിന്ന് വിദൂരമായതൊന്നുമല്ലതാനും.

---

82 فَلَمَّا جَاءَ അങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ. أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന. جَعَلْنَا നാം ആക്കി. عَالِيَهَا അതിൻെറ മേൽ ഭാഗത്തെ. سَافِلَهَا അതിൻെറ കീഴ്ഭാഗം, താഴ്ഭാഗത്ത്. وَأَمْطَرْنَا നാം വർഷിപ്പിക്കുക (ചെയ്യിക്കുക) യും ചെയ്തു. عَلَيْهَا അതിൻെറമേൽ, അതിൽ. حِجَارَةً കല്ലുകളെ. مِّن سِجِّيلٍ ചൂളവെച്ച ഇഷ്ടികയിൽ നിന്നുള്ള. مَّنضُودٍ അട്ടിയാക്കപ്പെട്ട, മേൽക്കുമേൽ (തുടർന്നു) വീണ. 83 مُسَوَّمَةً അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായുംകൊണ്ട്. عِندَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. وَمَا هِيَ അതല്ല. مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമകളിൽനിന്ന്. بِبَعِيدٍ വിദൂരമായത്.

നിശ്ചിത സമയം എത്തിയപ്പോൾ, രാജ്യം അടിമേലായി മറിക്കപ്പെട്ടു. ചുട്ടുപഴുപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇഷ്ടികക്കല്ലുകൾ തുടരെത്തുടരെ മേൽക്കുമേൽ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത് (مسومة عند ربك) എന്ന് കല്ലുകളെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിൻെറ സാരം, ഭൂമിയിലെ സാധാരണ കല്ലുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തായ ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങൾ ആ കല്ലുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും, ആർക്കൊക്കെയാണ്-എവിടെയൊക്കെയാണ് - അവ ബാധിക്കേണ്ടതെന്ന് കുറിക്കുന്ന ചില അടയാളങ്ങൾ അവയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും അവ സാധാരണ കല്ലുകളായിരുന്നില്ലെന്നും, അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഏതോ പ്രത്യേകതരം കല്ലുകളായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവസാനത്തെ വാക്യവും രണ്ട് തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: (1) ആ കല്ലുകൾ അക്രമികളിൽ നിന്ന് വിദൂരമായതൊന്നുമല്ല.; അഥവാ അവർക്ക് തികച്ചും യോജിച്ച ശിക്ഷയായിരുന്നു അവയെന്ന്. (2) ആ അടിമേലായി മറിക്കപ്പെട്ട രാജ്യം ഈ അക്രമികളിൽ-മക്കാ മുശ്രിക്കുകളിൽ-നിന്ന് വിദൂരമൊന്നുമല്ല- അഥവാ ഇവർ ശാമിലേക്കും മറ്റും യാത്രപോകുമ്പോൾ അതിൻെറ അവശിഷ്ടം ഇവർക്ക് കാണാവുന്ന വിധം അധികം അകലെയല്ലാതെ കിടപ്പുണ്ടല്ലോ-എന്ന്. രണ്ടാമത്തേതാണ് കൂടുതൽ നന്നായി തോന്നുന്നതും ഖുർആൻെറ വാക്കോട് യോജിച്ച് കാണുന്നതും. الله اعلم ഈ രാജ്യമാണ് പിന്നീട് ലൂത്ത് കടൽ എന്നും, ചാവുകടൽ എന്നുമുള്ള പേരുകളിൽ വമ്പിച്ച തടാകമായിത്തീർന്നത്. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ശുഅറാഇനുശേഷമുള്ള 'ലൂത്തുകടൽ' എന്ന കുറിപ്പിൽ കാണാം.)

ഖുർആനിൽ വിവരിച്ച പല സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുമെന്നപോലെ, ലൂത്ത് (عليه السلام)ൻെറ രാജ്യം മറിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും ഒരുപാട് കെട്ടുകഥകളും അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞ വാക്കുകളും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചുകാണാം. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളിൽനിന്നും അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനമായി വന്നിട്ടുള്ള അംഗീകൃത രേഖകളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിവരം കൊണ്ടുതന്നെ മതിയാക്കാവുന്നതാണ്. നേരെമറിച്ച് ഇടക്കിടെ ഭൂമിയിൽ അവിടവിടെ ഉണ്ടാകാറുള്ള ഭൂകമ്പങ്ങളിൽപെട്ട സാധാരണമായ ഒരു ഭൂകമ്പം മാത്രമായിരുന്നു അതെന്നും, ആ ജനതയുടെ ധിക്കാരം മുഴുത്ത അവസരവും അതുംകൂടി ഒത്തുചേർന്നുവെന്നേയുള്ളവെന്നും ചില ആളുകൾ സമർത്ഥിച്ചു കാണുന്നു. ഇതും സ്വീകരിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. അല്ലാമാ സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഭൂകമ്പങ്ങളിൽ പെട്ട ഒരു ഭൂകമ്പം തന്നെയായിരുന്നു അതെന്ന് വന്നാലും ആ ജനതയെ ശിക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു അപ്പോൾ പ്രത്യേകം ഒരുക്കിയ ഒരു ശിക്ഷയായേ അതിനെ കണക്കാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഈ സൂറത്തിലും മറ്റു സൂറത്തുകളിലും വന്നിട്ടുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ മുമ്പിൽവെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ

പ്രവാചകൻമാരുടെ സത്യസന്ധതക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമായി ഉണ്ടാവാറുള്ള അസാധാരണ സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണതെന്നല്ലാതെ പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലതന്നെ.

ലൂത്ത് (عليه السلام)നബിയെ സംബന്ധിച്ച ഈ സംഭവവും ബൈബിളിൽ കുറേ വിശദീകരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ അടുക്കൽ മലക്കുകൾ ചെന്ന സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചതിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾക്കും സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്ത പലതും അതിലും കാണാവുന്നതാണ്. അത്രയുമല്ല, വേദക്കാർ അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ കൈകടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിൽ സത്യവും അസത്യവും കൂട്ടിക്കലർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ചില അസംബന്ധങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും കൂടി അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബൈബിളിൻെറ അവിശ്വാസ്യത മനസ്സിലാക്കുവാൻ പോരുന്നതും, സത്യാസത്യങ്ങൾ ഇടകലർന്നതുമായ ആ വിവരണം ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ ഇവിടെ മുതിരുന്നില്ല. വേണ്ടുന്നവർ ഉൽപത്തി 19-ാം അദ്ധ്യായം നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിൻെറ അവസാനത്തിൽ ലൂത്ത് നബി (عليه السلام) കള്ളുകുടിച്ച് അബോധാവസ്ഥയിൽ കിടന്നപ്പോൾ തൻെറ രണ്ട് പുത്രിമാർ മാറിമാറി അദ്ദേഹവുമായി ശയിച്ചുവെന്നും, രണ്ടാളും ഗർഭം ധരിച്ചുവെന്നുംവരെ ചേർത്തുകാണാം. معاذ الله

ഒരു പ്രവാചകവര്യനെപ്പറ്റി ഇത്രയും നീചവും നികൃഷ്ടവുമായ ഒരപവാദം-അതും ഒരു വിശുദ്ധമായ മതഗ്രന്ഥത്തിൽ-വേദവാക്യമായി എഴുതിച്ചേർത്ത കരങ്ങൾക്കുണ്ടോ, ആ പ്രവാചകൻെറ പുത്രിമാരെപ്പറ്റിയും, മലക്കുകളെപ്പറ്റിയും അസംബന്ധങ്ങൾ എഴുതിച്ചേർക്കുവാൻ മടി തോന്നുന്നു?!

വിഭാഗം-8

ഈ വിഭാഗത്തിൽ ശുഐബ് (عليه السلام)നബിയുടെയും ജനതയുടെയും ചരിത്രമാണ് വിവരിക്കുന്നത്. മദ്‌യൻ (*) നിവാസികളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത, ഹിജാസിൻെറ വടക്കും, ശാമിൻെറ തെക്കുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ആ പ്രദേശം ഒരു ക്ഷേമ രാജ്യമായിരുന്നു. കച്ചവടം ആ ജനതയുടെ പ്രധാന തൊഴിലായിരുന്നു. അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം ചെയ്യൽ, വഞ്ചന, ചുങ്കംവാങ്ങൾ, പിടിച്ചുപറി മുതലായ പല അഴിമതികളും അവരിൽ സർവ്വത്ര പതിവായിരുന്നു. എല്ലാവരും വിഗ്രഹാരാധകരുമായിരുന്നു. സൂ: അഅ്റാഫ്, ശുഅറാഉ്, അങ്കബൂത്ത് മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ ഇവരെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശുഅറാഇൽ ശുഐബ് (عليه السلام)ൻെറ ജനതയെപ്പറ്റി اصحاب الايكة (മരക്കാവിൽ താമസിക്കുന്നവർ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവർ മദ്‌യൻെറ അടുത്ത സ്ഥലത്ത് താമസിച്ചിരുന്നവരാണെന്നും, രണ്ട് കൂട്ടരിലേക്കും കൂടിയാണ് ശുഐബ് (عليه السلام)നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും, ആദ്യം മദ്‌യൻകാരിലേക്കും, അവരുടെ നാശത്തിനുശേഷം 'ഐക്ക'ത്തിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇത് സംബന്ധിച്ച് ശുഅറാഇൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരിച്ചുകാണാം. ഈ രണ്ടുകൂട്ടരും വെവ്വേറെ ജനതയായിരുന്നാലും സ്ഥിതിഗതികളിൽ അവർ അന്യോന്യം യോജിപ്പുള്ളവരായിരുന്നുതാനും.

۞ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ وَلَا تَنقُصُوا۟

84 മദ്‌യനിലേക്ക് അവരുടെ [മദ്‌യൻകാരുടെ] സഹോദരൻ ശുഐബിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് അവ

(*) മദ്‌യൻ പ്രദേശം

ٱلْمِكْيَالَ وَٱلْمِيزَانَ ۚ إِنِّىٓ أَرَىٰكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾

നല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. നിങ്ങൾ അളത്തവും, തൂക്കവും കുറക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ ഞാൻ ക്ഷേമത്തിലായി കാണുന്നു. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ മേൽ (നിങ്ങളെ) വലയം ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.''

وَيَٰقَوْمِ أَوْفُوا۟ ٱلْمِكْيَالَ وَٱلْمِيزَانَ بِٱلْقِسْطِ ۖ وَلَا تَبْخَسُوا۟ ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

85 ''എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ നീതിമുറപ്രകാരം അളത്തവും, തൂക്കവും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ. മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങളെ കുറവ് വരുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. നാശകാരികളായ നിലയിൽ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

بَقِيَّتُ ٱللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

86 'അല്ലാഹു ബാക്കിയാക്കിത്തരുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണമായിരിക്കും; നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ! ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ (നോട്ടം ചെയ്ത്) കാത്തുപോരുന്നവനല്ലതാനും.''

---

84 وَإِلَى مَدْيَنَ മദ്‌യനിലേക്കും. أَخَاهُمْ അവരുടെ സഹോദരനെ. شُعَيْبًا ശുഐബിനെ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ, ഇബാദത്തു ചെയ്യുവിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹും, ആരധ്യനും, ദൈവവും. غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ. وَلَا تَنقُصُوا നിങ്ങൾ ചുരുക്കുകയും ചെയ്യരുത്. الْمِكْيَالَ അളക്കുന്ന താപ്പ്, അളത്തം. وَالْمِيزَانَ തുലാസ്സും, തൂക്കവും. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَرَاكُم നിങ്ങളെ കാണുന്നു. بِخَيْرٍ ഗുണത്തിൽ, ക്ഷേമത്തിൽ. وَإِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. عَذَابَ ശിക്ഷയെ. يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ. مُّحِيطٍ വലയം ചെയ്യുന്ന (പൊതുവെ ബാധിക്കുന്ന).. 85 وَيَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളേ. أَوْفُوا നിറവേറ്റുവിൻ, പൂർത്തിയായി കൊടുക്കുവിൻ. الْمِكْيَالَ അളത്തം, താപ്പു. وَالْمِيزَانَ തൂക്കവും, തുലാസ്സും. بِالْقِسْطِ നീതി മുറപ്രകാരം. وَلَا تَبْخَسُوا കുറവു വരുത്തുക (ഛേദപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യരുത്. النَّاسَ മനുഷ്യർക്ക്. أَشْيَاءَهُمْ അവരുടെ വസ്തുക്കളെ, സാധനങ്ങൾ. وَلَا تَعْثَوْا കുഴപ്പം (അനർത്ഥം) പ്രവർത്തിക്കുകയും അരുത്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مُفْسِدِينَ നാശ (കുഴപ്പ) മുണ്ടാക്കുന്നവരായ നിലയിൽ.. 86 بَقِيَّةُ ബാക്കിയാക്കുന്നത്, മിച്ചപ്പെടുത്തുന്നത്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ (വക). خَيْرٌ ഉത്തമ (ഗുണ)മാണ്. لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ. وَمَا أَنَا ഞാനല്ലതാനും. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെമേൽ. بِحَفِيظٍ കാവൽക്കാരൻ, നോട്ടക്കാരൻ, സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്നവൻ

ദിവ്യപ്രബോധനങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനായ തൗഹീദിനെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിച്ച ശേഷം, ആ ജനങ്ങളിൽ സർവ്വത്ര നടമാടിയിരുന്ന അഴിമതികളെയും അക്രമങ്ങളെയും കുറിച്ച് ശുഐബ് (عليه السلام)അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അളവിലും തൂക്കത്തിലും കബളിപ്പിക്കുക, കൊള്ളയും പിടിച്ചുപറിയും നടത്തുക മുതലായ പല തോന്നിയവാസങ്ങളിലും മുഴുകിയവരായിരുന്നു മദ്‌യൻ ജനതയെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. നിങ്ങൾ വളരെ ഗുണത്തിലാണുള്ളത്. അക്രമവും വഞ്ചനയും നടത്താതെ തന്നെ സുഖമായി ജീവിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നെയെന്തിന് അന്യരെ വഞ്ചിക്കുന്നു? അത് പാപത്തിൻെറ

ഗൗരവം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും നന്ദികേടുമാണ്. ഈ നില തുടർന്നുപോയാൽ, നിങ്ങളിൽ ആർക്കും രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ഒരിക്കൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ നിങ്ങളെ വലയം ചെയ്തേക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം ഞാനിത്ര ഊന്നിപ്പറയുന്നത്. ഇത്തരം അഴിമതികളൊന്നും ചെയ്യാതെത്തന്നെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് തന്നിട്ടുള്ള ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങളും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും കൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുകയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം. നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാനേ എനിക്ക് കഴിയുകയുള്ളു. നിങ്ങളെ തടയുകയും, നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽക്കുകയും ചെയ്യത്തക്ക മേലധികാരമോ ബാധ്യതയോ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്കില്ല. എന്നൊക്കെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഹൃദയസ്പൃക്കായ രീതിയിൽ അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിച്ചുനോക്കി.

ആ ജനങ്ങളുടെ അഴിമതികളെയും അക്രമങ്ങളെയും കുറിച്ച് ശുഐബ് (عليه السلام)നബി കാര്യകാരണങ്ങൾ സഹിതം വളരെയധികം ഉപദേശിക്കുകയും, അവരുമായി ഒട്ടേറെ വാഗ്വാദങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഈ സൂറത്തിലും, മറ്റു സൂറത്തുകളിലും അത് സംബന്ധിച്ച് വന്നിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ **خطيب الانبياء** (പ്രവാചകൻമാരിലെ പ്രാസംഗികൻ) എന്നുപോലും ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്രയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടും ആ ജനത അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞ മറുപടി എത്ര ശോചനീമായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കുക!

قَالُوا۟ يَـٰشُعَيْبُ أَصَلَوٰتُكَ تَأْمُرُكَ أَن نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَآ أَوْ أَن نَّفْعَلَ فِىٓ أَمْوَٰلِنَا مَا نَشَـٰٓؤُا۟ ۖ إِنَّكَ لَأَنتَ ٱلْحَلِيمُ ٱلرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾

87 അവർ പറഞ്ഞു: ''ശുഐബേ, നിൻെറ നമസ്കാരമാണോ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ നിന്നോട് കൽപിക്കുന്നത്?! അല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ ചെയ്തു വരുന്നതിനെ (ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ)?!! നിശ്ചയമായും, സഹനമുള്ളവനും തൻേറടമുള്ളവനും തന്നെയാണ് നീ!''

---

87 **قَالُوا** അവർ പറഞ്ഞു. **يَا شُعَيْبُ** ശുഐബേ. **أَصَلَاتُكَ** നിൻെറ നമസ്കാരമോ. **تَأْمُرُكَ** നിന്നോട് കൽപ്പിക്കുന്നത്. **أَن نَّتْرُكَ** ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ, ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന്. **مَا يَعْبُدُ** ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ. **آبَاؤُنَا** ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ. **أَوْ أَن نَّفْعَلَ** അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. **فِي أَمْوَالِنَا** ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ. **مَا نَشَاءُ** ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. **إِنَّكَ** നിശ്ചയമായും നീ. **لَأَنتَ** നീ തന്നെയാണ്. **الْحَلِيمُ** സഹനമുള്ളവൻ, സഹിഷ്ണുതയുള്ളവൻ. **الرَّشِيدُ** തന്റേടമുള്ളവൻ, നേർവഴിക്കുള്ളവൻ.

പുച്ഛവും, പരിഹാസവും, ധിക്കാരവും ഒത്തിണങ്ങിയ വാക്കുകൾ! അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും, ധനസംബന്ധമായ ഇടപാടുകളിൽ ചതിയും വഞ്ചനയും നടത്തുന്നതിനെയും വിരോധിക്കുകയാണല്ലോ ശുഐബ് (عليه السلام)ചെയ്തത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുന്നതിന് അവരുടെ ന്യായീകരണം അവരുടെ പൂർവ്വികൻമാർ അങ്ങിനെ ചെയ്ത് വന്നിരുന്നുവെന്നുള്ളതുമാത്രമാണ്. മറ്റേതിനുള്ള ന്യായം: ഞങ്ങളുടെ സ്വത്ത് സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കവകാശമുണ്ട് എന്നുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് പറയുന്നത് തനി വിഡ്ഢിത്തവും നീതീകരണമില്ലാത്തതുമാണെന്നത്രെ അവരുടെ

തത്വശാസ്ത്രം. 'നിൻെറ നമസ്കാരമാണോ ഇതൊക്കെ നിന്നോട് കൽപിക്കുന്നത്? നീ സഹനമുള്ളവനും തമേടമുള്ളവനും തന്നെ!' എന്നീ വാക്യങ്ങൾ അങ്ങേഅറ്റം പരിഹാസം നിറഞ്ഞ വാക്കുകളാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന മുതലായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള അമർഷവും വെറുപ്പുമാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടും വിവേകവും തൻേറടവുമില്ലാത്ത മൂഢമനുഷ്യനാണെന്ന ആരോപണവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَءَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّى وَرَزَقَنِى مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَمَآ أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَآ أَنْهَىٰكُمْ عَنْهُ ۚ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا ٱلْإِصْلَٰحَ مَا ٱسْتَطَعْتُ ۚ وَمَا تَوْفِيقِىٓ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

88 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? (ഒന്നു പറഞ്ഞു തരുവിൻ:) ഞാൻ എൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെയിരിക്കുകയും, അവൻെറ വകയായി അവൻ എനിക്ക് നല്ലതായ വിഭവം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ...?! [അപ്പോൾ, എനിക്ക് ഇങ്ങനെയല്ലാതെ ഉപദേശിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?] ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ വിരോധിക്കുന്നുവോ അതിലേക്ക് (തിരിഞ്ഞ്) നിങ്ങളുമായി വ്യത്യാസം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലതാനും, എനിക്ക് സാധ്യമായത്ര നൻമ വരുത്തുകയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എൻെറ 'തൗഫീഖ്', [പ്രവർത്തനവിജയം] അല്ലാഹു മൂലമല്ലാതെ ഇല്ലതാനും. അവൻെറ മേൽ ഞാൻ(കാര്യം) ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു; അവങ്കലേക്കുതന്നെ ഞാൻ (മനസ്സുമടങ്ങി) വിനയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

88 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ). إِن كُنتُ ഞാനാണെങ്കിൽ. عَلَى بَيِّنَةٍ (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെ, തെളിവോടുകൂടി. مِّن رَّبِّي എൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. وَرَزَقَنِي അവൻ എനിക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു. مِنْهُ അവനിൽ നിന്ന് (അവൻെറ വകയായി). رِزْقًا ഉപജീവനം, വിഭവം, ആഹാരം, അനുഗ്രഹം. حَسَنًا നല്ലതായ. وَمَا أُرِيدُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലതാനും. أَنْ أُخَالِفَكُمْ നിങ്ങളോട് എതിര് (വ്യത്യാസം) ചെയ്വാൻ. إِلَى مَا യാതൊന്നിലേക്ക് (തരിഞ്ഞുംകൊണ്ട്). أَنْهَاكُمْ നിങ്ങളെ ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നു. عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി. إِنْ أُرِيدُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. إِلاَّ الْإِصْلَاحَ നന്മ വരുത്തുക(നന്നാക്കിത്തീർക്കുക)യല്ലാതെ. مَا اسْتَطَعْتُ എനിക്ക് സാധിക്കുന്നത് (സാധ്യമായത്ര). وَمَا تَوْفِيقِي എൻെറ തൗഫീഖ് (എനിക്ക് സഹായം നൽകൽ, പ്രവർത്തനവിജയം) അല്ല. إِلاَّ بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് (അല്ലാഹു മൂലം) അല്ലാതെ. عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ. تَوَكَّلْتُ ഞാൻ ഭാരമേൽപിച്ചു. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്ക് തന്നെ. أُنِيبُ ഞാൻ (മനസ്സു) മടങ്ങുന്നു, വിനയപ്പെടുന്നു.

'ഞാൻ എൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടു കൂടിയിരിക്കുകയും, അവങ്കൽനിന്നുള്ള കാരുണ്യം അവൻ എനിക്ക് നൽകിയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ.....' എന്നിങ്ങിനെ നൂഹ് (عليه السلام)അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞതായി 28-ാം വചനത്തിലും സ്വാലിഹ് (عليه السلام)അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞതായി 63-ാം വചനത്തിലും മുമ്പുകണ്ടുവല്ലോ.

അതുപോലെയുള്ള ഒരു വാക്യംതന്നെയാണ് ശുഐബ് (عليه السلام)അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയോടും പറഞ്ഞതായി ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. പക്ഷേ, അവിടങ്ങളിൽ 'വ്യക്തമായ തെളിവി' (بينة) നു പുറമെ 'കാരുണ്യ'വും (رحمة) എന്നുകൂടിയാണുള്ളത്. കാരുണ്യം കൊണ്ട് പ്രധാനമായും അവിടങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രവാചകത്വവും അതോട് ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുമാണെന്ന് രണ്ടിടത്തും നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കാരുണ്യത്തിൻെറ സ്ഥാനത്ത് رزقا حسنا എന്നാണുള്ളത്. رزق (രിസ്ഖ്) എന്ന പദത്തിന് 'ആഹാരം' ഉപജീവനമാർഗ്ഗം, കൊടുതി, പ്രദാനം' എന്നും മറ്റും അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഭാഷാർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ, ഭൗതികമോ, അഭൗതികമോ ആയ എല്ലാ ലഭ്യങ്ങൾക്കും, വിഭവങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്നതാണത്. അതുകൊണ്ട് ورزقني منه رزقا حسنا ന്ന വാക്യത്തിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നു: (1) നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള അഴിമതികളിൽ നിന്ന് സുരക്ഷിതവും, അനുവദനീയവുമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രം ലഭ്യവുമായിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുവാനുള്ള വസ്തുവിഭവങ്ങൾ എനിക്കവൻ തന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, (2) പ്രവാചകത്വം, വിജ്ഞാനം, ദിവ്യസന്ദേശം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എനിക്കവൻ പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും, ശുഐബ് (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ഉൽബോധനങ്ങളും, അവർ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയ മറുപടികളും നോക്കുമ്പോൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്. الله اعلم

നിങ്ങളോട് ഞാൻ വിരോധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാമതായി വർജ്ജിച്ചു വരുന്ന ആളാണ് ഞാൻ. നിങ്ങളോട് അവയെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അതിനെതിരായി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയു ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്നെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നതിന് എതിരിൽ ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര നന്നാക്കി സംസ്കരിക്കുക മാത്രാണ് എൻെറ ലക്ഷ്യം. അതല്ലാതെ മറ്റൊരു കാര്യലാഭവും എനിക്കതിലില്ല. ഈ ലക്ഷ്യം സാധിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുതന്നെ സഹായം ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് സ്വന്തമായി അതിന് യാതൊരു കഴിവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് വിനയപൂർവ്വം കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനിൽ ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. അദ്ദേഹം വീണ്ടും തുടരുന്നു:-

وَيَٰقَوۡمِ لَا يَجۡرِمَنَّكُمۡ شِقَاقِيٓ أَن يُصِيبَكُم مِّثۡلُ مَآ أَصَابَ قَوۡمَ نُوحٍ أَوۡ قَوۡمَ هُودٍ أَوۡ قَوۡمَ صَٰلِحٖۚ وَمَا قَوۡمُ لُوطٖ مِّنكُم بِبَعِيدٖ ﴿٨٩﴾

89 ''എൻെറ ജനങ്ങളെ, എന്നോടുള്ള കക്ഷിമാത്സര്യം നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, നൂഹിൻെറ ജനതക്കോ, ഹൂദിൻെറ ജനതക്കോ, സ്വാലിഹിൻെറ ജനതക്കോ ബാധിച്ചതുപോലെയുള്ളത് [ശിക്ഷ] നിങ്ങൾക്ക് ബാധിക്കു(വാൻ ഇടയാകു) ന്നതിന്. ലൂത്ത്വിൻെറ ജനത(യാകട്ടെ)നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അകലെയല്ലതാനും.

وَٱسۡتَغۡفِرُواْ رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوٓاْ إِلَيۡهِۚ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٞ وَدُودٞ ﴿٩٠﴾

90 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, പിന്നെ അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, എൻെറ റബ്ബ് കരുണാനിധിയും, വളരെ (സ്നേഹ) താൽപര്യമുള്ളവനുമാകുന്നു.''

---

89 وَيَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. لاَ يَجْرِمَنَّكُمْ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് വരുത്തി

ത്തീർക്കരുത്. شِقَاقِي എൻെറ (എന്നോടുള്ള) ചേരിപിരിവവ്, കക്ഷി പിടിക്കൽ, മത്സരം. أَن يُصِيبَكُم നിങ്ങൾക്ക് എത്തുവാൻ, ബാധിക്കൽ. مِّثْلُ مَا أَصَابَ ബാധിച്ച (എത്തിയ)ത് പോലുള്ളത്. قَوْمَ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനതക്ക്. أَوْ قَوْمَ അല്ലെങ്കിൽ ജനതക്ക്. هُودٍ ഹൂദിൻെറ. أَوْ قَوْمَ അല്ലെങ്കിൽ ജനതക്ക്. صَالِحٍ സ്വാലിഹിൻെറ. وَمَا قَوْمُ ജനതയല്ലതാനും. لُوطٍ ലൂത്തിൻെറ. مِّنكُم നിങ്ങ ളിൽനിന്ന്. بِبَعِيدٍ ദൂരപ്പെട്ടത്, അകലെയുള്ളത്. 90 وَاسْتَغْفِرُوا പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്‌വിൻ. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്. ثُمَّ تُوبُوا പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കു (മടങ്ങു)വിൻ. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ്. رَحِيمٌ കരുണാനധിയാണ്. وَدُودٌ വളരെ താൽപര്യ (സ്നേഹ) മുള്ളവനാണ്.

എന്നോടുള്ള നിങ്ങളുടെ മാത്സര്യവും, കക്ഷിത്വവും തുടരുകതന്നെയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, മുൻസമുദായങ്ങളായ നൂഹ്, ഹൂദ്, സ്വാലിഹ് (عليه السلام)എന്നിവരുടെ ജനങ്ങ ൾക്ക് ബാധിച്ചതുപോലെയുള്ള മഹാ ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കും ബാധിച്ചേക്കും. അതിന് നിങ്ങൾ ഇടവരുത്തരുത്. ആ സമുദായങ്ങളൊക്കെ കാലം കൊണ്ടും, സ്ഥലം കൊണ്ടും നിങ്ങളിൽ നി ന്ന് കുറേ അകലെയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ അടുത്ത സ്ഥലത്തും അടുത്ത കാലത്തും (*) ലൂ ത്ത് നബിയുടെ ജനതക്ക് ബാധിച്ച കടുത്ത ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ. എന്ന് അദ്ദേ ഹം അവരെ താക്കീതുചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, നിങ്ങൾ എന്ത് അക്രമവും പാപവും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നാലും നിങ്ങൾ ഖേദിച്ച് മടങ്ങി പാപമോചനം തേടിയാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെ യ്യുന്നു. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ആ ജനതക്ക് മാനസാന്തരം ഉണ്ടായില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ അഹന്തയും മത്സരബുദ്ധിയും വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ.

قَالُوا۟ يَـٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَىٰكَ فِينَا ضَعِيفًا ۖ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَـٰكَ ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾

91 അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘ശുഐബേ, നീ പറയുന്നതിൽ നിന്ന് മിക്കതും ഞങ്ങൾക്ക് ഗ്രഹിക്കു(വാൻ കഴിയു)ന്നില്ല; നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നെ ഒരു ബലഹീനനായിട്ടേ ഞങ്ങൾ കാണുന്നുള്ളൂ. നിൻെറ കുടുംബം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിന്നെ ഞങ്ങൾ എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഒരു പ്രതാപശാലിയൊന്നുമല്ല.’’

---

91 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا شُعَيْبُ ശുഐബേ. مَا نَفْقَهُ ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ഞങ്ങൾക്ക് മന സ്സിലാകുന്നില്ല. كَثِيرًا വളരെ, പലതും, മിക്കതും. مِّمَّا تَقُولُ നീ പറയുന്നതിൽനിന്ന്. وَإِنَّا നിശ്ചയമാ യും ഞങ്ങൾ. لَنَرَاكَ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. فِينَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ. ضَعِيفًا ഒരു ബലഹീനനായി, ദുർബലനായി. وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. رَهْطُكَ നിൻെറ കൂട്ടം (കൂട്ടുകുടുംബങ്ങൾ). لَرَجَمْنَاكَ ഞങ്ങൾ നിന്നെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുക (എറിഞ്ഞാട്ടുക) തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. وَمَا أَنتَ നീ അല്ലതാനും. عَلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക്, ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ. بِعَزِيزٍ ഒരു പ്രതാപശാലി ഊക്കൽ.

---

* ലൂത്ത് (عليه السلام)നബിയുടെ ശേഷമായിരുന്നു ശുഐബ് (عليه السلام)നബിയുടെ ആഗമനം. രണ്ടാൾക്കുമിടയിൽ വളരെ കാലതാമസമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

സത്യത്തിനും, നീതിക്കും മുമ്പിൽ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ, ധിക്കാരബുദ്ധികളിൽ നിന്ന് എക്കാലത്തും കേൾക്കാറുള്ളതാണ് ഇത്തരം ഭീഷണികൾ. ന്യായത്തിൽ മുട്ടുമ്പോൾ അവർ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് മുതിരും. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലെല്ലാം അവർ സ്വയം സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്യും. ശുഐബ് (عليه السلام)നബിയുടെ കാലക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ പ്രാചീന സമുദായങ്ങളിൽ പെട്ടവരും, ഇന്നത്തെ ജനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് പരിഷ്കാരത്തിൻെറയും ഉൽബുദ്ധതയുടെയും താഴെ പടിയിലുള്ളവരുമാണെന്ന് പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ, ബുദ്ധിപരമായി മനുഷ്യൻ വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തും തൗഹീദിനെക്കുറിച്ചും ക്രയവിക്രയങ്ങളിൽ ചതിയും കൃത്രിമവും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും ഉപദേശിക്കുവാൻ മിനക്കെട്ടാലുള്ള സ്ഥിതിയോ? അനുഭവ സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! ഉപദേശിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയശുദ്ധിയെയും, സൽഗുണങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്ത് പുച്ഛിക്കുക, അവരെ വിഢ്ഢികളും മൂഢൻമാരുമായി തരം താഴ്ത്തുക, ദുർന്യായങ്ങളും ദുസ്സമർത്ഥനങ്ങളും അവതരപ്പിക്കുക, ഭീഷണി മുഴക്കുക കയ്യേറ്റത്തിന് മുതിരുക, ഉപദേശിക്കുംതോറും തോന്നിയവാസങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുക ഇതെല്ലാം തന്നെ. ചുരക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ശുഐബ് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനത പറഞ്ഞതായി 87ഉം 91ഉം വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച അതേ ശൈലിയുള്ള മറുപടികളായിരിക്കും അവർക്കും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കുക.

ധനത്തോടുള്ള മോഹവും സമ്പാദന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വഞ്ചന നടത്തലും, മനുഷ്യരിൽ പൊതുവെയുള്ള ഒരു സ്വഭാവമായതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്-അതിൽനിന്നും സത്യവിശ്വാസികൾ വിമുക്തരായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി-ശുഐബ് (عليه السلام)നബിയുടെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയുടെയും ഇടയിൽ നടന്ന വാഗ്വാദങ്ങൾ വളരെ വിശദമായി പല സൂറത്തുകളിലും അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും. കയ്യൂക്കും ഭീഷണിയും മുഴക്കിയ ആ ജനതക്ക് ആ പ്രാവചകവര്യൻ നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:-

قَالَ يَـٰقَوْمِ أَرَهْطِىٓ أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ وَٱتَّخَذْتُمُوهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّى بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

92 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ''എൻെറ ജനങ്ങളേ, എൻെറ കൂട്ടു കുടുംബമാണോ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പരിഗണനീയം! അവനെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിമ്പിൽ പുറം തള്ളപ്പെട്ടവനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു(വോ)?! നിശ്ചയമായും, എൻെറ റബ്ബ് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെ വലയംചെയ്തു [സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞു] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.''

---

92 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. أَرَهْطِي എൻെറ കുട്ടുകുടുംബമോ, കൂട്ടമോ. أَعَزُّ അധികം പ്രതാപം ഉള്ള (കൂടുതൽ പരിഗണനീയം). عَلَيْكُم നിങ്ങൾക്ക് (നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ). مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ. وَاتَّخَذْتُمُوهُ അവനെ നിങ്ങൾ ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (വോ). وَرَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പിന്നിൽ, അപ്പുറം. ظِهْرِيًّا പുറം തളളപ്പട്ടവൻ, പിറകോട്ടിടപ്പെട്ടത്. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ. مُحِيطٌ വലയം ചെയ്യുന്ന (സൂക്ഷമമായി) അറിയുന്ന)വനാണ്.

അവസാനം അദ്ദേഹം അവർക്ക് ഇങ്ങിനെ അന്ത്യശാസനം നൽകി:-

93 ‘‘എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം [നിലപാട്] അനുസരിച്ചു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഞാൻ (എൻെറ സ്ഥാനമനുസരിച്ചും) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ്. പിറകെ നിങ്ങൾക്കറിയാം, ആർക്കാണ് അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ശിക്ഷ വന്നെത്തുന്നതെന്നും, ആരാണ് വ്യാജം പറയുന്നവനെന്നും! (വരാനിരിക്കുന്നത്) നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, നിശ്ചയമായും, ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.

وَيَٰقَوْمِ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَٰمِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَٰذِبٌ ۖ وَٱرْتَقِبُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

---

93 وَيَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. اعْمَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ. عَلَى مَكَانَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം (നിലപാട്-സ്ഥിതി) അനുസരിച്ച്. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. عَامِلٌ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ്. سَوْفَ വഴിയെ, പിറകെ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും. مَن ആർക്കാണ്, ആരാണ്. يَأْتِيهِ അവന് വരും, വന്നെത്തുന്നത്. عَذَابٌ (ഒരു) ശിക്ഷ. يُخْزِيهِ അവനെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന. وَمَنْ ആരാണെന്നും. هُوَ അവൻ. كَاذِبٌ കളവ് (വ്യാജം) പറയുന്നവനാണ്. وَارْتَقِبُوا നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുക (നോക്കിയിരക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. مَعَكُمْ നിങ്ങളോടൊപ്പം. رَقِيبٌ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന(നോക്കിയിരിക്കുന്ന)വനാണ്.

അധികം താമസിയാതെ നിങ്ങൾക്ക് പൊതു ശിക്ഷവരുവാൻ പോകുന്നു. അപ്പോൾ, ഞാൻ പറയുന്നതിൻെറ സത്യാവസ്ഥ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവംകൊണ്ട് ബോദ്ധ്യപ്പെടും. തൽക്കാലം നാം ഇരു കൂട്ടരും കാത്തിരുന്ന് കാണുക എന്ന് സാരം. താമസിയാതെ ശിക്ഷ സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

94 നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, ശുഐബിനെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യം കൊണ്ടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് ഘോര ശബ്ദം പിടിപെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ വസതികളിൽ (ചത്ത്) കമിഴ്ന്നു വീണവരായി; -

وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَأَخَذَتِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ٱلصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا۟ فِى دِيَٰرِهِمْ جَٰثِمِينَ ﴿٩٤﴾

95 (അതെ) അവർ അവിടത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ! അല്ലാ! (അറിയുക:) ഥമൂദുഗോത്രം (കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന്) ദൂരപ്പെട്ടതുപോലെ, മദ്‌യനും [മദ്‌യൻകാർക്കും] വിദൂരത!

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا۟ فِيهَآ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾

---

94 وَلَمَّا جَاءَ വന്നപ്പോൾ. أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന. نَجَّيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. شُعَيْبًا ശുഐബിനെ. وَالَّذِينَ യാതൊരുവരെയും. آمَنُوا مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെ വിശ്വസിച്ച. بِرَحْمَةٍ കാരുണ്യം കൊണ്ട്. مِّنَّا നമ്മിൽ നിന്നുള്ള, നമ്മുടെ വക. وَأَخَذَتْ പിടികൂടുകയും ചെയ്തു. الَّذِينَ യാതൊരുവരെ. ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്ത. الصَّيْحَةُ ഘോര ശബ്ദം, അട്ടഹാസം. فَأَصْبَحُوا അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്)

അവരായി (രാവിലെ). فِي دِيَارِهِمْ അവരുടെ വസതി (പാർപ്പിടം) കളിൽ. جَاثِمِينَ കമിഴ്ന്നു വീണ വർ.. 95 كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا അവർ ധന്യമാകാത്ത (ഉണ്ടാവാത്ത-നിവസിക്കാത്ത) പോലെ. فِيهَا അവയിൽ, അവടത്തിൽ. أَلَا അല്ലാ, അറിയുക. بُعْدًا വിദൂരത. لِمَدْيَنَ മദ്‌യന്നു. كَمَا بَعِدَتْ ദൂരപ്പെട്ടതു പോലെ. ثَمُودُ ഥമൂദ്

മദ്‌യൻ നിവാസികൾക്ക് ബാധിച്ച ആ ഘോരശബ്ദം (الصيحة) എങ്ങിനെയുളളതായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ശുഐബ് (عليه السلام)നബിയോട് ആ ജനത 'നീ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ആകാശത്ത് നിന്ന് ഞങ്ങൾക്കുമീതെ തുണ്ടങ്ങൾ വീഴ്ത്തുക' എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുവെന്നും, അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കിയപ്പോൾ അവർക്ക് മേഘത്തണലിന്റെ ദിവസത്തെ ശിക്ഷ (عذاب يوم الظللة) ബാധിച്ചുവെന്നും സൂ: ശുഅറാഉ് : 187-189 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മുകൾ ഭാഗത്തുനിന്ന് മേഘത്തിലൂടെയോ മറ്റോ സംഭവിച്ച ഒരു ഘോരശബ്ദമായിരിക്കാം അതെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാം. വസ്തുത അല്ലാഹുവിനറിയാം.

വിഭാഗം-9

96 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, സ്പഷ്ടമായ (അധികൃത) രേഖയുമായി മൂസായെയും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി;-	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَا وَسُلْطَـٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾
97 ഫിർഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്ക്. എന്നിട്ട്, അവർ ഫിർഔന്റെ കൽപനയെ പിൻപറ്റി. ഫിർഔന്റെ കൽപന തന്റേടമുള്ളത് (അഥവാ നേർവഴിക്കുള്ളത്) അല്ലതാനും.	إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦ فَٱتَّبَعُوٓا۟ أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۖ وَمَآ أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾
98 ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവൻ തന്റെ ജനതക്ക് മുമ്പിലായിവരും; എന്നിട്ട് അവൻ അവരെ (ദാഹം തീർക്കുവാൻ) നരകത്തിങ്കൽ വരുത്തുന്നതാണ്. (ദാഹശമനത്തിന്) വരുന്ന (ആ) താവളം എത്രയോ ചീത്തയും!	يَقْدُمُ قَوْمَهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ ٱلنَّارَ ۖ وَبِئْسَ ٱلْوِرْدُ ٱلْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾

---

96 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. مُوسَى മൂസായെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി. وَسُلْطَانٍ (അധികൃത) രേഖയുമായി. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ.. 97 إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക്. وَمَلَئِهِ അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും, സംഘത്തിന്റെയും. فَاتَّبَعُوا എന്നിട്ടവർ പിൻപറ്റി. أَمْرَ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ കല്പനയെ. وَمَا أَمْرُ കൽപനയല്ലതാനും. فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ. بِرَشِيدٍ തന്റേടമുള്ളത്, നേർവഴിക്കുള്ളത്.. 98 يَقْدُمُ അവൻ മുമ്പിലായി വരും, മുന്നിട്ടു വരും. قَوْمَهُ അവന്റെ ജനങ്ങൾക്ക്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാളിൽ. فَأَوْرَدَهُمُ എന്നിട്ടവരെ അവൻ വരുത്തും (കൊണ്ടുവരും). النَّارَ നരകത്തിൽ. وَبِئْسَ വളരെ ചീത്തയും, എത്രയോ മോശവും. الْوِرْدُ (ആ ദാഹശമനത്തിനുള്ള) വരവ്, വരുന്ന താവളം. الْمَوْرُودُ വരപ്പെടുന്നതായ.

ഇഹലോകത്തുവെച്ച് ഫിര്‍ഔന്‍ അവന്റെ ആള്‍ക്കാര്‍ക്ക് ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിന് നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നല്ലോ. അതുപോലെ, പരലോകത്തുവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷകളിലും അവന്‍ അവര്‍ക്ക് നേതൃത്വം വഹിക്കും. അഥവാ ശിക്ഷയില്‍ അവന്‍ അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ അവന്‍ മുമ്പിലായിക്കൊണ്ട് അവരെ നരകത്തില്‍ കൊണ്ട് ചെന്നു ചാടിക്കും എന്ന് സാരം.

ورود (വുറൂദു) എന്ന മൂലപദത്തിന്റെ സാക്ഷാല്‍ അര്‍ത്ഥം വെള്ളം കുടിക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയുള്ള വരവ് എന്നാകുന്നു. സന്ദര്‍ഭമനുസരിച്ച് വെള്ളത്തിനും, ദാഹശമനത്തിനും അല്ലാതെയുള്ള വരവിലും അതുപയോഗിക്കപ്പെടും. ഫിര്‍ഔന്‍ മുമ്പിലും അവന്റെ ജനങ്ങള്‍ പിമ്പിലുമായിക്കൊണ്ടുള്ള വരവിനെ-പരിഹാസ രൂപത്തില്‍- ഒരു ഇടയന്‍ തന്റെ മൃഗങ്ങളെ വെള്ളത്താവളത്തിങ്കലേക്ക് വെള്ളം കുടിപ്പിക്കുവാന്‍ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനോട് ഉപമിച്ചുകൊണ്ടാണ് **فأوردهم النار** (എന്നിട്ടവന്‍ അവരെ ദാഹം തീര്‍ക്കുവാന്‍ നരകത്തിങ്കല്‍ കൊണ്ടുവരും) എന്ന് പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, ഇടയന്‍ മൃഗങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി ദാഹശമനം വരുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കില്‍, ഫിര്‍ഔന്‍ അവന്റെ ആള്‍ക്കാര്‍ക്ക് വെള്ളത്തിനുപകരം നരകാഗ്നിയില്‍ ചാടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് താല്‍പര്യം.

99 ഇതില്‍ [ഈ ലോകത്തില്‍] വെച്ചു ശാപം അവര്‍ക്ക് (പിന്നാലെ) തുടര്‍ത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഖിയാമത്തുനാളിലും (തന്നെ) (ആ) നല്‍കപ്പെട്ട സമ്മാനം എത്രയോ ചീത്ത!	وَأُتْبِعُوا۟ فِى هَـٰذِهِۦ لَعْنَةً وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ بِئْسَ ٱلرِّفْدُ ٱلْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾

---

99 وَأُتْبِعُوا അവന്‍ തുടര്‍ത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവര്‍ക്ക് പിന്നാലെ ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. فِي هَذِهِ ഇതില്‍. لَعْنَةً ശാപം. وَيَوْمَ ദിവസത്തിലും. الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തിന്റെ. بِئْسَ വളരെ മോശം, എത്രയോ ചീത്ത. الرِّفْدُ (ആ) കൊടുതി, സമ്മാനം, സഹായം. الْمَرْفُودُ കൊടുക്കപ്പെട്ട, സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട.

അവര്‍ ഈ ലോകം വിട്ടു പിരിഞ്ഞത് ശാപത്തോടെയാണ്. അതവരെ വിട്ടുപിരിയാതെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, ഖിയാമത്തു നാളിലും അവര്‍ക്ക് ശാപം തന്നെ. ഇത്രയേറെ ദുഷിച്ച ഒരു സമ്മാനം ലഭിക്കുവാനുള്ള ദുര്‍ഭാഗ്യം വേറെ ആര്‍ക്കുമില്ലെന്ന് സാരം. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ഫിര്‍ഔനും അവന്റെ ആള്‍ക്കാര്‍ക്കും നരകം പ്രദര്‍ശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അന്ത്യ സമയത്തില്‍ അവരെ നരകത്തില്‍ കടത്തുവാന്‍ കല്‍പനയുണ്ടാകുമെന്നും 40: 46ല്‍ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മുകളില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട നബിമാരുടെയും സമുദായങ്ങളുടെയും ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

100 അത് രാജ്യങ്ങളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളില്‍ പെട്ട (ചില)താകുന്നു; നാം നിനക്കത് കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തരുകയാണ്. (നശിപ്പിക്കപ്പെടാതെ) നില കൊള്ളുന്ന (ചില)തും, കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ട (ചില)തും അവയിലുണ്ട്.	ذَٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْقُرَىٰ نَقُصُّهُۥ عَلَيْكَ ۖ مِنْهَا قَآئِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

---

100 ذَلِكَ അത്. مِن أَنبَاءِ വൃത്താന്ത (വര്‍ത്തമാന) ങ്ങളില്‍ പെട്ടതാണ്. الْقُرَى രാജ്യങ്ങളുടെ. نَقُصُّهُ

നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തരുകയാണ്. عَلَيْكَ നിനക്ക്. مِنْهَا അവയിലുണ്ട്, അവയിൽ ചിലത്. قَائِمٌ നിലകൊളളുന്നത്, നിലനിൽക്കുന്നതാണ്. وَحَصِيدٌ കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതും.

സാരം: മേൽവിവരിച്ച പൊതു ശിക്ഷകൾക്ക് വിധേയമായ രാജ്യങ്ങളിൽ ചിലത് പാടെ നശിച്ചു പോകാതെ നിലനിന്നു വരുന്നു. മറ്റു ചിലത് കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ട വിളകൾ കണക്കെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَمَا ظَلَمْنَـٰهُمْ وَلَـٰكِن ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ ۖ فَمَآ أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ ٱلَّتِى يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ لَّمَّا جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾

101 നാം അവരോട് അക്രമം ചെയ്തിട്ടുമില്ല; എങ്കിലും അവർ തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം ചെയ്തിരിക്കയാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നതായ അവരുടെ ആരാധ്യൻമാർ അവർക്ക് ഒട്ടും തന്നെ ഉപകരിച്ചില്ല; നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കൽപന വന്നപ്പോൾ. അവർക്ക് നാശം വരുത്തലല്ലാതെ(മറ്റൊന്നും) അവർ വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല.

وَكَذَٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَآ أَخَذَ ٱلْقُرَىٰ وَهِىَ ظَـٰلِمَةٌ ۚ إِنَّ أَخْذَهُۥٓ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

102 അപ്രകാരമാണ്, രാജ്യങ്ങൾ [രാജ്യക്കാർ] അക്രമകാരികളായിരിക്കെ, നിൻെറ റബ്ബ് അവയെ പിടി (ച്ചു ശിക്ഷി)ക്കുമ്പോൾ അവൻെറ പിടുത്തം. നിശ്ചയമായും, അവൻെറ പിടുത്തം വേദനയേറിയതും, കഠിനമായതുമാകുന്നു.

---

101 وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ നാം അവരോട് അക്രമം ചെയ്തിട്ടുമില്ല. وَلَكِن എങ്കിലും, പക്ഷെ. ظَلَمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്തു (ചെയ്തതാണ്). أَنفُسَهُمْ തങ്ങളോട് തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടും ആത്മാക്കളെ. فَمَا أَغْنَتْ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) ധന്യമാക്കിയില്ല, ഉപകരിച്ചില്ല. عَنْهُمْ അവർക്ക്. آلِهَتُهُمُ അവരുടെ ആരധ്യൻമാർ, ദൈവങ്ങൾ. الَّتِي യാതൊരു. يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്ന, പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന. مِن دُونِ കൂടാതെ, പുറമെ. اللهِ അല്ലാഹുവിനെ. مِن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും (ഒട്ടും). لَّمَّا جَاءَ വന്നപ്പോൾ. أَمْرُ കൽപന. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. وَمَا زَادُوهُمْ അവർ അവർക്ക് വർദ്ധപ്പിച്ചതുമില്ല. غَيْرَ അല്ലാതെ, ഒഴികെ. تَتْبِيبٍ നാശം വരുത്തൽ, നാശമുണ്ടാക്കൽ.. 102 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്. أَخْذُ പിടുത്തം, പിടിക്കൽ. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. إِذَا أَخَذَ അവൻ പിടിക്കുമ്പോൾ, പിടിച്ചാൽ. الْقُرَى രാജ്യങ്ങളെ. وَهِيَ അവ (ആയിരിക്കെ). ظَالِمَةٌ അക്രമകാരി (കൾ). إِنَّ أَخْذَهُ നിശ്ചയമായും അവൻെറ പിടുത്തം. أَلِيمٌ വേദനയേറിയതാണ്. شَدِيدٌ കഠിനമായതാണ്.

അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അക്രമിക്കു അയവ് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, അവൻ അവനെ പിടിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അതിൽനിന്ന് പതറിപ്പോകുകയില്ല.'' പിന്നീട് തിരുമേനി وكذلك أخذ ربك.. എന്നുളള ഈ വചനം ഓതുകയു ചെയ്തു. (ബു; മു)

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

103 നിശ്ചയമായും അതിൽ, പരലോക ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് (തക്കതായ) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അതൊരു ദിവസമത്രെ, അന്നേക്ക് മനുഷ്യർ (മുഴുവനും) ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ്. അത് (എല്ലാവരും) ഹാജറുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദിവസവുമത്രെ.

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿١٠٤﴾

104 എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ട ഒരു അവധിക്കല്ലാതെ നാം അതിനെ പിന്തിച്ചു (നീട്ടി) വെക്കുന്നുമില്ല.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

105 അത് വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, ഒരു വ്യക്തിയും അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] അനുമതിയോടെയല്ലാതെ സംസാരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ, അവരിൽ ദുർഭാഗ്യവാൻമാരും സൽഭാഗ്യവാൻമാരുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

103 إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായുംഅതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّمَنْ خَافَ ഭയപ്പെട്ടവർക്ക്. عَذَابَ ശിക്ഷയെ. الْآخِرَةِ പരലോകത്തെ. ذَلِكَ يَوْمٌ അത് ഒരു ദിവസമാണ്. مَّجْمُوعٌ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുന്ന. لَّهُ അതിലേക്ക് (അന്നേക്ക്). النَّاسُ മനുഷ്യർ. وَذَلِكَ يَوْمٌ അത് ഒരു ദിവസവുമാണ്. مَّشْهُودٌ ഹാജറുണ്ടാക്കുന്ന (ദൃക്സാക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്ന). 104 وَمَا نُؤَخِّرُهُ അതിനെ നാം പിന്തിക്കുന്നില്ല, താമസിപ്പിക്കുന്നില്ല. إِلاَّ لِأَجَلٍ ഒരവധിക്കല്ലാതെ, അവധിവരെയൊഴികെ. مَّعْدُودٍ എണ്ണപ്പെട്ട (കണക്കാക്കപ്പെട്ട). 105 يَوْمَ يَأْتِ അതു വരുന്ന ദിവസം. لاَ تَكَلَّمُ സംസാരിക്കയില്ല. نَفْسٌ ഒരു ആത്മാവും, വ്യക്തിയും, ദേഹവും. إِلاَّ بِإِذْنِهِ അവന്റെ അനുമതി കൂടാതെ. فَمِنْهُمْ അപ്പോൾ അവരിലുണ്ടായിരിക്കും. شَقِيٌّ നിർഭാഗ്യവാൻ, പരാജിതൻ, വഴികെട്ടവൻ. وَسَعِيدٌ ഭാഗ്യവാനും, വിജയിയും, സൽഭാഗ്യവാനും.

സൽഭാഗ്യവാൻമാരായി വിജയിക്കുന്നവരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ. പ്രവാചകൻമാർ, മലക്കുകൾ, ജിന്നുകൾ, മനുഷ്യർ തുടങ്ങിയ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും സമ്മേളിക്കുന്ന ദിവസം എന്നത്രെ **يوم مشهود** (ഹാജറുണ്ടാകുന്നദിവസം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആ ദിവസത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യതയും, ഗൗരവവും നിമിത്തം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുളള പ്രത്യേക അനുമതി കൂടാതെ ആർക്കും ഒരക്ഷരം ഉരിയാടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലാത്ത ഒരു അതിഭയങ്കര ദിവസമായിരിക്കും അത്.

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾

106 എന്നാൽ, ദൗർഭാഗ്യമടഞ്ഞവരാകട്ടെ, (അവർ) നരകത്തിലായിരിക്കും; അവർക്ക് അതിൽ നെടുവീർപ്പും, തേങ്ങിക്കരച്ചിലും ഉണ്ടായിരിക്കും;-

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

107 ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലനിൽക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്; നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (ശരിക്കും) ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.

﴿ ۞ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ سُعِدُوا۟ فَفِى ٱلْجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۖ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾ ﴾

108 സൽഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവരാകട്ടെ, (അവർ) സ്വർഗ്ഗത്തിലുമായിരിക്കും; ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും നിലവിലിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്; നിൻെറ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ; മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു ദാനമായിക്കൊണ്ട്

---

106 فَأَمَّا എന്നാൽ. الَّذِينَ شَقُوا യാതൊരുവർ ദൗർഭാഗ്യമടഞ്ഞവർ, പരാജയപ്പെട്ടവർ. فَفِي النَّارِ നരകത്തിലായിരിക്കും. لَهُمْ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. فِيهَا അതൽ. زَفِيرٌ ദീർഘശ്വാസം, നെടുവീർപ്പു وَشَهِيقٌ തേങ്ങിക്കരച്ചിലും, അട്ടഹാസവും. 107 خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. مَا دَامَتِ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന (നിലനിൽക്കു-ഉണ്ടായിരിക്കു)മ്പോൾ (ഒക്കെയും). السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ. وَالْأَرْضُ ഭൂമിയും. إِلاَّ مَا شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. رَبُّكَ നിൻെറ നാഥൻ. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. فَعَّالٌ (ശരിക്ക്-നന്നായി) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ്. لِّمَا يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. 108 وَأَمَّا എന്നാൽ. الَّذِينَ سُعِدُوا ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവർ. فَفِي الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും. خَالِدِينَ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. مَا دَامَتِ നിലനിൽക്കു (നീണ്ടുനിൽക്കു)മ്പോൾ (എല്ലാം). السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ. وَالْأَرْضُ ഭൂമയും. إِلاَّ مَا شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. رَبُّكَ നിൻെറ നാഥൻ. عَطَاءً ഒരു കൊടുതി, ദാനമായിട്ട്. غَيْرَ مَجْذُوذٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത (മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത).

നിർഭാഗ്യരായ ദുർജ്ജനങ്ങൾ നരകത്തിലും, സൽഭാഗ്യരായ സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലും സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞശേഷം, രണ്ട് സ്ഥലത്തും ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലകൊള്ളുന്ന കാലത്തോളം (مادامت السموات والارض) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞു അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കാലത്തും മുറിഞ്ഞുപേകാതെ നിലനിൽക്കുമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'രാപ്പകൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടരിക്കുന്ന കാലം' എന്നും, 'നക്ഷത്രം വെളിപ്പെടുന്ന കാലം' എന്നുമൊക്കെ (ما اختف الليل والنهار ما بداكوكب) അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിതും.

ഖുർആൻെറയും നബിവചനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളും നരകീയ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളും ശാശ്വതമാണെന്നുള്ളതിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പൊതുവെ യോജിച്ച അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗവാസികൾ അതിൽ ശാശ്വതരാണെന്ന് خالدين فيها പറഞ്ഞതിനുശേഷം അതിന് അവസാനമില്ലെന്ന് കാണിക്കുമാറ് ابدا (എക്കാലവും) എന്നു കൂടി അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതായി 5: 122; 9:22; 64:9 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇതേ വാക്ക് ابدا തന്നെ, നരകത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ 4:169ലും 33:65ലും 72:23ലും കാണാം. ആ നിലക്ക് 107-ാം വചനത്തിലും 108-ാം വചനത്തിലും الامشاء ربك (നിൻെറ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളായ പണ്ഡിതൻമാർ പല നിലപാടുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ആ വാക്കിലെ പദങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലോ, അർത്ഥോദ്ദേശ്യ വിവരണങ്ങളിലോ കേന്ദ്രീകൃതമാണവയെന്ന് പറയാം. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും, അതതിൻെറ തെളിവുകളും വിമർശനങ്ങളും ചുരുക്കി ഉദ്ധരിച്ചാലും അത് കുറേ ദീർഘിച്ചുപോകും. അതിൽ കാര്യമായ പ്രയോജനം കാണുന്നുമില്ല.

നരകത്തെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രം പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള ശാശ്വതത്വം خلودية ഇല്ലെന്ന് ചുരുക്കം ചില പണ്ഡിതൻമാർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. പ്രധാനമായും ചില യുക്തി ന്യായങ്ങളാണ് അവർക്കുള്ള തെളിവ്. ഖുർആനിലെ ചില വാക്കുകൾ അതിന്നനുസരിച്ചു അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വാദക്കാർ തന്നെയും അതിൻെറ താൽപര്യ

വും ഉദ്ദേശ്യവും വിവരിക്കുന്നതിൽ പല അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് നേർക്കുനേരെ വ്യക്തമാകുന്നതെന്തോ അത് മാത്രമാണ് നമുക്ക് അവലംബം. അതേ സമയത്ത് നരകശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾക്ക് പരിപൂർണ്ണ ശാശ്വതത്വം ഉണ്ടാകുന്നതിന് യുക്തിപരമായ കാരണങ്ങൾ തന്നെ ചില പണ്ഡിതൻമാർ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

നരകാവകാശികളായ ദുർഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷ നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചു തന്നെയാണെന്നും, അതിൽ നീതിക്കും ന്യായത്തിനും വിരുദ്ധമായി ഒന്നുമില്ലെന്നും, അതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്വാൻ ആർക്കും അധികാരമോ അവകാശമോ ഇല്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് 107-ാം വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ **ان ربك فعال لما يريد** (നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ശരിക്കും ചെയ്യുന്നവനാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, സ്വർഗ്ഗാവകാശികളായ സൽഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം ഒരു കാരണവശാലും നഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നും അതിന് യാതൊരു വിധ ഹാനിയും നേരിടുകയില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് 108-ാം വചനത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ **عطاء غير مجذوذ** (മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത ദാനം) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് വാക്യങ്ങളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമത്രെ.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَٰٓؤُلَآءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ ءَابَآؤُهُم مِّن قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ ﴿١٠٩﴾

109 അപ്പോൾ, ഇക്കൂട്ടർ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി നീ യാതൊരു സംശയത്തിലും ആയിരിക്കരുത്. ഇവരുടെ പിതാക്കൾ മുമ്പ് ആരാധിച്ചിരുന്നതുപോലെയല്ലാതെ ഇവർ ആരാധിക്കുന്നില്ല. [അവരെ ഇവരും അനുകരിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം] നിശ്ചയമായും നാം, അവരുടെ ഓഹരി (ഒട്ടും) കുറവു വരുത്തപ്പെടാത്ത വിധം അവർക്ക് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

---

109 **فَلَا تَكُ** അപ്പോൾ നീ ആയിരിക്കരുത്. **فِي مِرْيَةٍ** ഒരു സംശയത്തിലും, തർക്കത്തിൽ. **مِّمَّا يَعْبُدُ** ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി. **هَؤُلَاءِ** ഇക്കൂട്ടർ. **مَا يَعْبُدُونَ** അവർ (ഇവർ) ആരാധിക്കുന്നില്ല. **إِلَّا كَمَا** യാതൊന്നുപോലെയല്ലാതെ. **يَعْبُدُ** ആരാധിക്കുന്നു. **آبَاؤُهُم** അവരുടെ പിതാക്കൾ. **مِّن قَبْلُ** മുമ്പ്. **وَإِنَّا** നിശ്ചയമായും നാം. **لَمُوَفُّوهُمْ** അവർക്കു പൂർത്തിയാക്കി (നിറവേറ്റി) കൊടുക്കുന്നവർ തന്നെ. **نَصِيبَهُمْ** അവരുടെ ഓഹരി, പങ്കു. **غَيْرَ مَنقُوصٍ** ചുരുക്ക (കുറവ് വരുത്ത)പ്പെടാതെ.

നബി (ﷺ)തിരുമേനിക്ക് അവരുടെ കാര്യത്തിൽ വല്ല സംശയവും ഉണ്ടായതുകൊണ്ടല്ല നബി (ﷺ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് 'നീ സംശയത്തിലായിരിക്കരുത്' എന്ന് പറയുന്നത്. മറ്റുള്ളവർ മനസ്സിരുത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ വസ്തുക്കളെ അവർ ആരാധിക്കുന്നതിന് യാതൊരു തെളിവും, ന്യായവും, അവർക്കില്ലെന്നും, പൂർവ്വികന്മാരെ അന്ധമായി അനുകരിക്കുക മാത്രാണവർ ചെയ്യുന്നതെന്നും, അതിൻെറ ഫലം അല്ലാഹു അവർക്ക് ശരിക്കും കാട്ടിക്കൊടുക്കുമെന്നുമാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

വിഭാഗം-10

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَٱخْتُلِفَ فِيهِ ۗ

110 മൂസാക്ക് നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട് അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രാ

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾

യമുണ്ടായി. നിൻെറ റബ്ബിൽനിന്ന് ഒരു വാക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടുക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. അവരാകട്ടെ, ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആശങ്കാ ജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാണ്.

وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۚ إِنَّهُۥ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾

111 നിശ്ചയമായും എല്ലാവരും, തന്നെ, അവർക്ക് അവ(രവ)രുടെ കർമ്മങ്ങൾ [കർമ്മഫലങ്ങൾ]നിൻെറ റബ്ബ് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അവൻ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

110 وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. مُوسَى മൂസാക്ക്. الْكِتَابَ (വേദ)ഗ്രന്ഥം. فَاخْتُلِفَ എന്നിട്ട് ഭിന്നിക്കപ്പെട്ടു, ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായി. فِيهِ അതിൽ. وَلَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. كَلِمَةٌ ഒരു വാക്ക്, വാക്യം. سَبَقَتْ മുൻകഴിഞ്ഞു. مِن رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. لَقُضِيَ തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَفِي شَكٍّ സംശയത്തിൽതന്നെ. مِّنْهُ അതിനെപ്പറ്റി. مُرِيبٍ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന, ആശങ്കാജനകമായ, സന്ദേഹപ്പെടുത്തുന്ന. 111 وَإِنَّ كُلاًّ നിശ്ചയമായും എല്ലാവരും. لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ അവർക്കവൻ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും, നിറവേറ്റാതിരിക്കുകയില്ല. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. بِمَا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്, സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്.

സാരം: ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ ഭിന്നിപ്പും നിഷേധവും നടാടെ ഉണ്ടായതല്ല. മുമ്പ് മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയപ്പോൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിന്നെതിരെ അവസാന നടപടി എടുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന്ന് പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, അത് പരലോകത്ത് വെച്ചായിരിക്കുമെന്ന് അവൻ മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കയാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിപ്പോൾതന്നെ നടക്കുമായിരുന്നു. ഇനിയും ഇവർ ഖുർആനെപ്പറ്റി സംശയത്തിലും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലുമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൻെറ ഫലം തികച്ചും അല്ലാഹു അവരെ അനുഭവപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ എല്ലാചെയ്തികളും അവൻ കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

മേൽവിവരിച്ച ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നബി (ﷺ)ക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അല്ലാഹു ചില ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുന്നു:-

فَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا۟ ۚ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

112 ആകയാൽ, നിന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടതു പോലെ നീയും, നിൻെറ കൂടെ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയിട്ടുള്ളവരും (നേരെ) ചൊവ്വായി നിലകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ അതിരുവിടുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.

وَلَا تَرْكَنُوٓا۟ إِلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ فَتَمَسَّكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

113 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരിലേക്ക് നിങ്ങൾ ചാഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യരുത്; എന്നാൽ നരകം നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതാണ്; അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ യാതൊരു രക്ഷാധികാരികളും നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും. (എന്നിരിക്കെ) പിന്നെ, നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല.

---

112 فَاسْتَقِمْ എന്നാൽ, (ആകയാൽ) നീ ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുക. كَمَا أُمِرْتَ നിന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ. وَمَن تَابَ മടങ്ങിയ (പശ്ചാത്തപിച്ച) വരും. مَعَكَ നിൻെറ കൂടെ. وَلاَ تَطْغَوْا നിങ്ങൾ അതിരുവിടുക (ധിക്കരിക്കുക) യും അരുത്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കാണുന്ന (കണ്ടറിയുന്ന)വനാണ്.. 113 وَلاَ تَرْكَنُوا നിങ്ങൾ ചായരുത്, തുനിയരുത്, ചരിയരുത്. إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവരിലേക്ക്. فَتَمَسَّكُمُ എന്നാൽ നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതാണ്. النَّارُ നരകം, അഗ്നി. وَمَا لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ഇല്ലതാനും. مِّن دُونِ കൂടാതെ, പുറമെ. الله അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിന്ന്. مِنْ أَوْلِيَاءَ രക്ഷാകർത്താ (ബന്ധു-കാര്യകർത്താ)ക്കളിൽ നിന്ന് (ആരും). ثُمَّ പിന്നെ (അതിനു പുറമെ). لاَ تُنصَرُونَ നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയല്ല.

'നിൻെറ കൂടെ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയവർ' എന്ന് പറഞ്ഞത് ശിർക്കിൽ നിന്നും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ച് തൗഹീദിലേക്കും സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കും മടങ്ങിയ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അതിപ്രധാനായ മൂന്ന് നിർദ്ദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന നൽകിയിരിക്കുന്നു. (1) കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നേർക്കുനേരെ നിലകൊള്ളണം. വിശ്വാസപരമായും, ആചാരാനുഷ്ഠാനപരമായുമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഖുർആൻ മൂലമോ, മറ്റുള്ള വഹ്‌യുകൾ മൂലമോ ലഭിക്കുന്ന നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിക്കണമെന്നു സാരം. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഖുർആനും നബി (ﷺ)യുടെ സുന്നത്തും മുറുകെ പിടിക്കണമെന്നും താല്പര്യമായിരിക്കും. (2) അതിരു വിടാതിരിക്കണം. അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും ഓരോ കാര്യത്തിലും നിശ്ചയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള പരിധിക്കപ്പുറം കടന്ന് സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കോ, പരപ്രേരണകൾക്കോ വശംവദരായിപ്പോകരുതെന്ന് സാരം. മത തത്വങ്ങൾക്കും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്ത നിയമങ്ങളും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അനുകരണങ്ങളുമെല്ലാം അതിരുകവിയലിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (3) അക്രമികളിലേക്ക് ചാഞ്ഞുപോകരുത്. അവിശ്വാസികൾ, അനിസ്‌ലാമികമായ താൽപര്യങ്ങൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവർ, അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളിൽ മുഴുകിയവർ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളവരുമായി അനുഭാവവും, അനുനയവും സ്വീകരിക്കരുതെന്നു സാരം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതിൻെറ ഫലം രക്ഷയില്ലാത്ത നരകശിക്ഷയാണെന്നും, ആ അക്രമികളാരും തന്നെ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനുണ്ടാകുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് മൗലിക നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കുശേഷം, അനുഷ്ഠാനപരമായി സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ചില പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ طَرَفَىِ ٱلنَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ ٱلَّيْلِ ۚ إِنَّ ٱلْحَسَنَـٰتِ يُذْهِبْنَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّٰكِرِينَ ﴿١١٤﴾

114 പകലിൻെറ രണ്ടു വക്കിലും, രാത്രിയിൽ നിന്ന് (പകലിനോട്) അടുത്ത വേളകളിലും നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, നൻമകൾ തിൻമകളെ പോക്കി [അകറ്റി]ക്കളയുന്നതാണ്. ഇത്, ഓർമ്മിക്കുന്നവർക്ക് (ഓർമ്മിക്കുവാൻ) വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപദേ

ശമാകുന്നു.

115 ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക. (കാരണം) നിശ്ചയമായും, സൽഗുണം ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലത്തെ അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല.

وَٱصۡبِرۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١١٥﴾

---

114 وَأَقِمِ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. طَرَفَيِ രണ്ടു തലപ്പത്തും, ഓരത്തു, വക്കത്ത്, അറ്റത്ത്. النَّهَارِ പകലിന്റെ. وَزُلَفًا അടുത്ത സമയങ്ങളിലും. مِّنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ നിന്ന്,. إِنَّ الْحَسَنَاتِ നിശ്ചയമായും നന്മകൾ. يُذْهِبْنَ അവ പോക്കി (നീക്കി)ക്കളയുന്നു. السَّيِّئَاتِ തിന്മകളെ. ذَٰلِكَ അത് (ഇത്). ذِكْرَىٰ ഉപദേശമാണ്, സ്മരണയാണ്. لِلذَّاكِرِينَ ഓർമ്മക്കുന്ന (സ്മരിക്കുന്ന) വർക്ക്.. 115 وَاصْبِرْ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക. فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ (കാരണം)നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَا يُضِيعُ അവൻ പാഴാക്കുക (വെറുതെയാക്കുക)യില്ല. أَجْرَ പ്രതിഫലത്തെ. الْمُحْسِنِينَ നന്മ (പുണ്യം-സൽഗുണം-സുകൃതം) ചെയ്യുന്നവരുടെ.

മാനസീകവും, വാചികവും, ശാരീരീകവുമായ വിനയാർപ്പണങ്ങൾ അടങ്ങിയതും, അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായതുമായ ഒരു ആരാധനാ കർമ്മമത്രെ നമസ്കാരം. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിലും, സ്ഥലങ്ങളിലും അത് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ എന്ന് ഹദീസുകളിൽ വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയല്ലാത്ത ഏതവസരങ്ങളിലും മനുഷ്യന് ചെയ്വാനുള്ള ഏറ്റവും മഹത്തായൊരു പുണ്യകർമ്മമത്രെ നമസ്കാരം. അഞ്ചു നേരത്തെ നമസ്കാരം മാത്രമേ നിർബ്ബന്ധമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുവെന്ന് മാത്രം. നമസ്കാര കർമ്മത്തിന് കൂടുതൽ ഉപയുക്തവും അനുയോജ്യവുമായ സമയം, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും, രാത്രിയിലെ ഏതാനും സമയവുമാണെന്ന് ഇവിടെയെന്നപോലെ, (17:78; 20:130; 50: 39, 40; 76: 25, 26 മുതലായ) വേറെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ സ്ഥലത്തും ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളിൽ കുറെയൊക്കെ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും പ്രകൃതിപരമായ മാറ്റങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിലും ജീവിതക്രമങ്ങളിലും മാറ്റമുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണ് ആ സമയങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു പ്രത്യേകത കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് അൽപം ചിന്തിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. (ഇത് സംബന്ധിച്ച് താഴെ വരുന്ന സൂറത്തുകളിൽ ചിലതെല്ലാം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്)

നിലവിലുള്ള അഞ്ചു നിർബ്ബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളുടെ നിയമപരമായ സമയനിർണ്ണയമല്ല ഈ വചനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. എങ്കിലും അതിനാസ്പദമായ ഒരടിസ്ഥാനം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുതാനും. പകലിന്റെ തുടക്കം ഇസ്‌ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ പ്രഭാതം മുതൽക്കാണുള്ളത്. ഉച്ചവരെയുള്ള സമയം 'രാവിലെ'യിലും, ഉച്ചമുതൽ സന്ധ്യവരെയുള്ള സമയം 'വൈകുന്നേര'ത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ, സുബ്ഹ് നമസ്കാരം പകലിന്റെ ആദ്യത്തിലും, അസർ നമസ്കാരം അതിന്റെ അന്ത്യത്തിലുമാണുള്ളത്. മഗ്‌രിബും, ഇശായുമാകട്ടെ, പകലിനോനടുത്ത് നിൽക്കുന്ന രാത്രിവേളയിലും, ളുഹ്റിന്റെ സമയം ഉച്ചക്കുശേഷമായതുകൊണ്ട് അത് വൈകുന്നേരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. സൂറത്തു-റൂമിലെ ആയത്തിൽ, രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും, സായാഹ്നത്തിലും, മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലും എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും സ്മണീയമാകുന്നു. (റൂം: 17, 18)

ക്ഷമയെക്കുറിച്ചുള്ള കൽപന ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിലുള്ള ക്ഷമയെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ല. വിശാലാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പൊതു കൽപനയാണത്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും, വിധിവിലക്കുകളും പാലിക്കുന്നതിൽ അനുഭവപ്പെ

ടുന്ന എല്ലാ വിഷമങ്ങളിലും, ശത്രുക്കൾമൂലമോ, മറ്റുതരത്തിലുള്ള കാരണങ്ങളാലോ ഉണ്ടാ യിത്തീരുന്ന എല്ലാ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളിലും ക്ഷമകൈക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്.

...... ان الحسنات (നിശ്ചയമായും നൻമകൾ തിൻമകളെ പോക്കിക്കളയുന്നു) എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു തത്വമാകുന്നു. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാൻ കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ തത്വം അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, പുണ്യ കർമ്മങ്ങൾ പൊതുവിലും, നമസ്കാരം പ്രത്യേകിച്ചും തിൻമകളെ അകറ്റിക്കളയുമെന്ന് ഇതി ൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മനുഷ്യൻെറ പക്കൽ പാപവും പാകപ്പിഴവും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കു മെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തുപോയതുകൊണ്ട് നിരാശ പ്പെടേണ്ടതില്ല; കഴിയുന്നത്ര നൻമകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ആ തിൻമകളുടെ കുറ്റം നീങ്ങിപ്പോകും: അല്ലാഹു അത് പൊറുത്തുതരും എന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നത്. ന ബി (ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില ഹദീസുകൾ ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് അവസരോചിതമാ യിരിക്കും:-

1. 'നീ എവിടെയായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. തിൻമയെത്തുട ർന്ന് നൻമ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ, അത് അതിനെ മായിച്ചുകളയും. ജനങ്ങളോട് നല്ല സ്വഭാവത്തിൽ പൊരുമാറുകയും ചെയ്യുക'. (عليه السلام)2. അഞ്ചു നമസ്കാരങ്ങൾ, ഒരു ജുമു അഃ അടുത്ത ജുമുഅഃ വരെ, ഒരു റമളാൻ അടുത്ത റമളാൻ വരെ, ഇവയെല്ലാം അതതിനിട യിലുള്ള പാപങ്ങളെ പൊറുപ്പിക്കുന്നവയാകുന്നു. മഹാപാപങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം.' (മു.) 3. ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ഒരാൾ ഒരു (അന്യ) സ്ത്രീയെ ചുംബിച്ചു. അയാൾ നബി(ﷺ)യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ആ വിവരം അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ

.... وأقم الصلوة എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അവതരിച്ചു. ആ പുരുഷൻ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാ ഹുവിൻെറ റസൂലെ, ഇത് എനിക്ക് (മാത്രമു)ള്ളതാണോ?' നബി (ﷺ)പറഞ്ഞു: ''എൻെറ സമുദായത്തിന് മുഴുവനുള്ളതാണ്. (ബു; മു; അ; തി; ന: ജ.) 4. അൽപം ദീർഘമായ ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു. 'നിശ്ചയമായും, തിൻമയായതിനെ തിൻമയാ യതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു മായിച്ചു കളയുകയില്ല. എങ്കിലും തിൻമയെ നൻമകൊണ്ട് അവൻ മാ യിക്കും. ദുഷിച്ചത് ദുഷിച്ചതിനെ മായിക്കുകയില്ല,' (അ.) 5. റസൂൽ (ﷺ)ചെയ്തുവന്നിരു ന്നതുപോലെ വുളുചെയ്തു കാണിച്ചശേഷം ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടാ യി: റസൂൽ (ﷺ)ഇപ്രകാരം വുളു ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ഞാൻ ഈ ചെയ്ത പ്രകാരം വുളുചെയ്തു ആരെങ്കിലും തൻെറ സ്വന്തത്തോട് ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ (ഏകാഗ്രതയോടെ) രണ്ട് റക്അത്ത് (സുന്നത്ത്) നമസ്കരിക്കുന്നപക്ഷം മുൻ ചെയ്ത പാപ ങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.'' (ബു; മു.)

നൻമകൾ മൂലം തിൻമകൾ പൊറക്കപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞത് മഹാപാപങ്ങളല്ലാത്ത തിൻമകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് മേൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊ ണ്ടാണ്, ചെറുപാപങ്ങൾ മാത്രമാണ് സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മൂലം പൊറുക്കപ്പെടുകയെന്നും, വലി യ പാപങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം പശ്ചാത്താപം (തൗബഃ)തന്നെ വേണമെന്നും പല മഹാൻമാരും പറഞ്ഞു കാണുന്നതും.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ ٱلْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُو۟لُوا۟ بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ ٱلْفَسَادِ فِى ٱلْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا

116 എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ള(ആ) തലമുറകളിൽനിന്നും എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാ യില്ല? ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പം (ഉണ്ടാക്കുന്നതി നെ) സംബന്ധിച്ച് (ജനങ്ങളെ) വിരോധി ക്കുന്ന (നല്ല) പാരമ്പര്യമുള്ളവർ! (അ

مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

തെ) അവരിൽനിന്ന് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരിൽപെട്ട അൽപം ആളുകളല്ലാതെ. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ, യാതൊന്നിൽ തങ്ങൾക്ക് സുഖലോലുപത നൽകപ്പെട്ടുവോ അതിനെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു; അവർ കുറ്റവാളികളുമായിരുന്നു.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

117 വല്ല അക്രമവും നിമിത്തം നിൻെറ റബ്ബ് രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടാവില്ല, അവയിലെ ആൾക്കാർ നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായിരിക്കെ.

---

116 فَلَوْلَا كَانَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല, ഉണ്ടായിരുന്നുകൂടേ. مِنَ الْقُرُونِ തലമുറകളിൽ നിന്നും. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള. أُولُوا بَقِيَّةٍ അവശിഷ്ടമുള്ള (പാരമ്പര്യമുള്ള) (നല്ലവർ). يَنْهَوْنَ വിരോധിക്കുന്ന. عَنِ الْفَسَادِ കുഴപ്പത്തെപ്പറ്റി, നാശത്തെ സംബന്ധിച്ച്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമയിൽ. إِلَّا قَلِيلًا അൽപം ആളുകളൊഴികെ. مِّمَّنْ أَنجَيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരിൽ പെട്ട. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. وَاتَّبَعَ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ. مَا യാതൊന്നിനെ. أُتْرِفُوا അവർക്ക് സുഖലോലുപത (ആഡംബരത്വം) നൽകപ്പെട്ടു. فِيهِ അതിൽ. وَكَانُوا അവരായിരുന്നുതാനും. مُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികൾ, മഹാപാപികൾ.. 117 وَمَا كَانَ ആകുകയില്ല, ഉണ്ടാവില്ല. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. لِيُهْلِكَ നശിപ്പിക്കുവാൻ, നശിപ്പിക്കുക. الْقُرَى രാജ്യങ്ങളെ. بِظُلْمٍ വല്ല അക്രമവും നിമിത്തം, അക്രമമായിട്ട്. وَأَهْلُهَا അവയിലെ ആൾക്കാരാകട്ടെ, ആൾക്കാരായിരിക്കെ. مُصْلِحُونَ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്ന (നല്ലത് ചെയ്യുന്ന)വരാണ്.

മുമ്പ് വിവരിച്ച പ്രകാരം പല രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുമാറുള്ള പൊതുശിക്ഷകൾ ബാധിക്കുവാനുള്ള കാരണം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായ ആ തലമുറകളൊക്കെ നാട്ടിൽ കുഴപ്പവും അക്രമവും ഉണ്ടാകുന്നത് തടയുമാറുള്ള നല്ല പാരമ്പര്യം-അഥവാ അതിനുള്ള വിവേകബുദ്ധിയും തൻെറടവും-ഉള്ളവരായിരുന്നില്ല. അതാണവരൊക്കെ നാശത്തിന് വിധേയരാകുവാൻ കാരണം. വളരെ കുറഞ്ഞ ആളുകൾ അങ്ങിനെയുള്ളവർ ഉണ്ടായിരുന്നത് ശരിയാണ്. ഓരോ ജനതയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, പ്രവാചകൻമാരൊന്നിച്ച് രക്ഷപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചുരുക്കം ചില സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു അത്. അവർ എണ്ണത്തിലെന്നപോലെ ശക്തിയിലും സ്വാധീനത്തിലും ക്ഷയിച്ചവരായിരിക്കുമല്ലോ. നേരെമറിച്ച് അക്രമത്തിൻെറയും കുഴപ്പത്തിൻെറയും ആൾക്കാരകട്ടെ, ബഹുഭൂരിപക്ഷമുള്ളവരും, പ്രതാപവും ശക്തിയുമുള്ളവരായിരിക്കും. അവർ തങ്ങളുടെ സുഖാഡംബരങ്ങളിലും, ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളിലും ലയിച്ചുപോയിരിക്കയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, നാട്ടിൽ നൻമയും നെറിയും വരുത്തുന്നതിന് പകരം തിൻമയും അക്രമവുമായിരിക്കും അവർ പരത്തുക. ഇങ്ങിനെയാണവർ ശിക്ഷക്ക് പാത്രമായിത്തീരുന്നത്. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രാകരമാണ്: രാജ്യക്കാർ പൊതുവെ നന്മയും നെറിയും പാലിക്കുന്നവരായിരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ നിന്ന് വല്ല അക്രമവും-ശിർക്കോ മറ്റോ-ഉണ്ടായാൽ തന്നെയും അല്ലാഹു രാജ്യക്കാരെ ഒന്നാകെ നശിപ്പിക്കുകയില്ല. രാജ്യക്കാർ കുഴപ്പത്തിലും അക്രമങ്ങളിലും അതിരുകവിയുമ്പോഴല്ലാതെ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽപെട്ടതുമല്ല.

وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ ٱلنَّاسَ أُمَّةً وَٰحِدَةً ۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾	118 നിൻെറ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, മനുഷ്യരെ അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്;
إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾	119 നിൻെറ റബ്ബ് കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ. [അവർ ഭിന്നിക്കുകയില്ല] അതിനു വേണ്ടിയാണ് അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതും. നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വാക്ക് പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''ജിന്നുകളിൽനിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നുമെല്ലാം(തന്നെ) 'ജഹന്നമി'നെ [നരകത്തെ] നിശ്ചയമായും നാം നിറക്കുന്നതാണ്'' എന്ന്!

---

118 وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. لَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. أُمَّةً ഒരു സമുദായം. وَاحِدَةً ഒരേ, ഏക. وَلاَ يَزَالُونَ അവർ ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കയും ചെയ്യും, (വിട്ടുമാറാതെയുമിരിക്കുന്നു). مُخْتَلِفِينَ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ട്, വ്യത്യസ്തരായിട്ട്, ഭിന്നിച്ചവരായി.. 119 إِلاَّ مَن رَّحِمَ കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. وَلِذَلِكَ അതിനുവേണ്ടി (തന്നെ), അതിനായിട്ടുമാണ്. خَلَقَهُمْ അവൻ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു, സൃഷ്ടിച്ചതു. وَتَمَّتْ പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. كَلِمَةُ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വാക്ക് (വാക്യം). لَأَمْلَأَنَّ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിറക്കും. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൻെറ (നരകത്തെ). مِنَ الْجِنَّةِ ജിന്നുകളിൽ നിന്നും, ജിന്നുകളാലും. وَالنَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരാലും. أَجْمَعِينَ എല്ലാം.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ''(1) മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവനും എല്ലാ കാലത്തും ഒരേ വിശ്വാസാദർശങ്ങളും നടപടിക്രമങ്ങളും സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ഒരേ സമുദായമായിരിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, അതങ്ങിനെത്തന്നെ ആകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അങ്ങിനെ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണവർ പല തരക്കാരും വിഭാഗക്കാരുമായിത്തീർന്നത്. أمة واحدة (ഒരേ സുമുദായം) എന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന സമുദായം (أمة هداية) എന്നായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത. കാരണം, ''നിൻെറ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിലുള്ളവർ മുഴുവനും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു.'' (യൂനുസ് 99) എന്നും, 'നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാ ഓരോ ദേഹത്തിനും-അഥവാ ആൾക്കും-അതിൻെറ നേർമാർഗ്ഗം നാം നൽകുമായിരുന്നു' (സജദഃ 13) എന്നും 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ അവരെ-മനുഷ്യരെ-നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമായിരുന്നു'. (അൻആം 35, 149) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇതിന് വിവക്ഷ നൽകുന്നത് ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സമുദായം (أمة ضلالة) എന്നത്രെ. ഇവർക്കും ചില ന്യായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. രണ്ടായാലും അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, മനുഷ്യർ ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരർത്ഥത്തിലുള്ള ഏക സമുദായമല്ലെന്നും തീർച്ചതന്നെ. (സൂ: ശൂറാ 8ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇത് സംബന്ധിച്ച് വിവരിച്ചത് നോക്കുക) ഏതായാലും-ചില ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെ-അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ നിങ്ങളെ പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെ ഒരേ പ്രാകൃതജീവിതം നയിക്കുന്നവരാക്കുമായിരുന്നുവെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. മനുഷ്യൻ ഒരേ സമുദായമില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ അവരുടെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? അതാണ് അടുത്ത വാക്യത്തിലുള്ളത്.

(2) മനുഷ്യർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ, ഭിന്നമായ വിശ്വാസാദർശങ്ങളും, ആചാര നടപടികളും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പല മതക്കാരും സമുദായക്കാരുമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഭിന്നിപ്പു മനുഷ്യാരംഭംതൊട്ട് തന്നെ ഉണ്ടായതല്ല. തുടക്കത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരേ സമുദായക്കാരായിത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. 2: 213ലും, 10:19 ലും കാണാവുന്നതുപോലെ, പിന്നീട് കാലക്രമത്തിൽ ഭിന്നസമുദായങ്ങളായി മാറുകയാണുണ്ടായത്. സത്യത്തിൻെറ മാർഗ്ഗം ഒന്നുമാത്രവും, അസത്യത്തിൻെറ മാർഗ്ഗങ്ങൾ പലതുമാകകൊണ്ട് ഈ ഭിന്നകക്ഷികളിൽ ഒന്നുമാത്രം ശരിയായ കക്ഷിയും മറ്റുള്ളതെല്ലാം തെറ്റായ കക്ഷിയും ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. അതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവാചകൻമാരും ദിവ്യദൗത്യങ്ങളും മുഖേന അല്ലാഹു അതതു കാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്ക് നൽകുന്ന മാർഗ്ഗം ഏതോ അത് സ്വീകരിച്ചവർ മാത്രമായിരിക്കും നേർമാർഗ്ഗത്തിൻെറ ഏകകക്ഷി. അതിനെതിരെ ഭിന്നിച്ചവരെല്ലാം പിഴച്ച കക്ഷികളും 'വേദക്കാർ എഴുപത്തിരണ്ട് കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു; എൻെറ സമുദായം എഴുപത്തിമൂന്നു കക്ഷികളായി പിരിയും; അവരിൽ ഒന്നുമാത്രായിരിക്കും രക്ഷപ്പെട്ട കക്ഷി; ഞാനും എൻെറ സഹാബികളും സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരാണ് അവർ' എന്നു ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും ആ ഏക കക്ഷിയെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതേ കക്ഷിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെയാണ് الا من رحم ربك (നിൻെറ റബ്ബ് കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നതും.

(3) അല്ലാഹു കരുണചെയ്തവരൊഴിച്ച് മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, അതിനുവേണ്ടിയാണ് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതും (ولذلك خلقهم) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ അതിന്നുവേണ്ടി (لذلك) എന്ന സൂചനാനാമം ഏതിനെ ഉദ്ദേശിാണെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് ആ വാക്യം രണ്ടുമൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും അധികമാളുകളും ഭിന്നിപ്പു നിമത്തം കാരുണ്യത്തിനർഹരല്ലാതാവുകയാണുണ്ടായത് എന്നാണ് ഒരു വ്യാഖ്യാനം. മുജാഹിദ്, ളഹ്-ഹാക്, ഖത്താദഃ (رحمهم الله) മുതലായവരുടെ വ്യാഖ്യാനമാണിത്. 'എന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല' (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നിട്ടും പലരും അവനെ ആരാധിക്കുന്നില്ല. പലരും അവനോടൊപ്പം മറ്റു ചിലതിനെയും, ആരാധിക്കുന്നു. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വാക്യമാണിതും എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഭിന്നിപ്പിനും കാരുണ്യത്തിനും വേണ്ടി-അഥവാ ഭിന്നിക്കാതെ കാരുണ്യത്തിനർഹമായിത്തീരുകയും,ഭിന്നിച്ചു കാരുണ്യത്തിനർഹരല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ടുതരക്കാർ ഉണ്ടായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി-യാണ് മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം. ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) മുതലായ ചിലർ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സ്വർഗ്ഗാവകാശികളായ സൻമാർഗ്ഗികളും, നരകാവകാശികളായ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും ഉണ്ടാകുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന് മുമ്പേ അറിയാവുന്നതും അതവൻെറ മുന്നേയുള്ള വിധി നിശ്ചയങ്ങളിൽ പെട്ടതുമാണല്ലോ എന്നുള്ളതാണ് ഇതിനാധാരം.

കൂടുതൽ വ്യക്തമയി തോന്നുന്നതും, അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതുമായ മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാകുന്നു. മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിൻെറ ലക്ഷ്യവും യുക്തിയും ഭിന്നിപ്പാണെന്നല്ല ഇതിൻെറ അർത്ഥം. മനുഷ്യരുടെ കലാശം ഭിന്നിപ്പിലാണ് എത്തിച്ചേരുന്നത് എന്നെത്രെ അർത്ഥം. അഥവാ ഒരാൾ ഒരു വഴിക്കുപോകുമ്പോൾ വഴിമദ്ധ്യെയുള്ള ഒരു കിണറ്റിൽ വീണു മരണപ്പെട്ടാൽ, 'അവൻ മരിക്കുവാനാണ് ആ വഴിക്കുപോയത്' എന്നു പറയാറുള്ളതുപോലെ

ഒരു പ്രയോഗമാണിത് എന്നു സാരം. (*) മലക്കുകളെപ്പോലെ നൻമ മാത്രം ചെയ്‌വാൻ സാധിക്കുമാറുള്ള ശുദ്ധ പ്രകൃതിയോടെയല്ല, മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. നൻമയും തിൻമയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേചന ബുദ്ധിയും, അതിനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും, അതോടൊപ്പം തന്നെ അവയിൽ ഇഷ്ടമുള്ളത് സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിക്കൊണ്ടാണ് മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാസന, വീക്ഷണം, ചിന്താഗതി ആദിയായ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം മനുഷ്യർ ഒരേ തരക്കാരല്ല. വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവക്കാരാകുന്നു. തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച ഇച്ഛാ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നല്ല മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്ന വിശുദ്ധൻമാരും അതിൽ നിന്നു ഭിന്നിച്ച് ചീത്തമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന അശുദ്ധൻമാരും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് മനുഷ്യന് ഈ പ്രകൃതിവിശേഷം അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. (ليميز الله الخبيث من الطيب) ഈ യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം ഈ ചെറുവാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മേലുദ്ധരിച്ച രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ അവയും അവസാനം ചെന്നെത്തുന്നതും ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് തന്നെയാണെന്ന് കാണാം. അടുത്ത വാക്യവും, താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളും ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് കൂടുതൽ വ്യക്തതയും ബലവും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

(4) ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയുംകൊണ്ട് നരകത്തെ നിറക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ആ നിശ്ചയം ഇതു മുഖേന-അതെ, ഭിന്നിപ്പു മുഖേന-മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചു പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് അവസാനം പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രകൃതി വിശേഷതയോടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരിൽ നല്ലവരും ദുഷിച്ചവരും ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനും അർഹരായ രണ്ടു തരം ആൾക്കാർ അവരിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിയുകയും ചെയ്യുക അനിവാര്യമാണല്ലോ. ആദം (عليه السلام)നബിക്കു സുജൂദു ചെയ്‌വാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളെ ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് ഇബ്‌ലീസ് പറഞ്ഞപ്പോൾ, നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഞാൻ നരകത്തെ നിറക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു അന്നേ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതാണ്. (7: 18; 38: 85) അപ്പോൾ, കാരുണ്യത്തിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചുപോകുവാൻ കാരണം ഇബ്‌ലീസിൻെറ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു വഴങ്ങലാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി. ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെക്കൊണ്ട് നരകത്തെ നിറക്കുന്നതുപോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തെ സൻമാർഗ്ഗികളെക്കൊണ്ടും നിറക്കുമെന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِۦ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِى هَٰذِهِ ٱلْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

120 റസൂലുകളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽനിന്നും നിൻെറ ഹൃദയത്തിന് നാം സ്ഥൈര്യം നൽകുമാറുള്ളതൊക്കെയും നിനക്കു നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു)തരുന്നു. യഥാർത്ഥ(വിവര)വും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സദുപദേശവും, സ്മരണയും ഇതിലൂടെ നിനക്ക് വന്നെത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَقُل لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَٰمِلُونَ ﴿١٢١﴾

121 വിശ്വസിക്കാത്തവരോട് നീ പറയുകയും ചെയ്യുക: ''നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം [നിലപാട്] അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങ

* يغنى ان اللام فى ولذالك لا للتعليل

ളുടെ സ്ഥാനമനുസരിച്ചു) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകുന്നു;-

وَٱنتَظِرُوٓاْ إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٢٢﴾

122 ''നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, ഞങ്ങളും കാത്തിരിക്കുന്നവരാകുന്നു.''

---

120 وَكُلاًّ എല്ലാം തന്നെ, ഒക്കെയും. نَّقُصُّ നാം കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിച്ചു തരുന്നു. عَلَيْكَ നിനക്ക്. مِنْ أَنبَاءِ വൃത്താന്ത (വർത്തമാന)ങ്ങളിൽനിന്ന്. الرُّسُلِ റസൂലുകളുടെ. مَا نُثَبِّتُ നാം സൈഥര്യം (സ്ഥിരത) നൽകുന്നത്, ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുമാറുള്ളത്. بِهِ അതുമൂലം. فُؤَادَكَ നിൻെറ ഹൃദയത്തിന്, ഹൃദയത്തെ. وَجَاءَكَ നിനക്ക് വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. فِي هَذِهِ ഇതിൽ, ഇവയിൽ, ഇതിലൂടെ, ഇവയിലായി. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം, വേണ്ടപ്പെട്ടത്. وَمَوْعِظَةٌ സദുപദേശം. وَذِكْرَى സ്മരണയും, ഉപദേശവും. لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. 121 وَقُل പറയുകയും ചെയ്യുക. لِّلَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവരോട്. اعْمَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ. عَلَى مَكَانَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം (നിലപാട്-സ്ഥിതി) അനുസരിച്ച്. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങളും തന്നെ). عَامِلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്.. 122 وَانتَظِرُوا നോക്കിയിരിക്കുക (കാത്തിരിക്കുക) യും ചെയ്വിൻ. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങളും തന്നെ). مُنتَظِرُونَ നോക്കി (കാത്ത്) ഇരിക്കുന്നവരാണ്.

فِى هذه (ഇതിലൂടെ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഈ സൂറത്തിലൂടെ എന്നും, ഈ വൃത്താന്തങ്ങളിലൂടെ എന്നും, ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ആശയം വ്യക്തമാണല്ലോ. നബി (ﷺ)തിരുമേനിക്ക് മനോദൃഢതയും സ്ഥൈര്യവും നൽകുവാനാവശ്യമായ എല്ലാ യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങളും ഇതുവഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ട ഉപദേശങ്ങളും സ്മരണകളും അതിലുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇതെല്ലാം വിവരിച്ചു തരുന്നത്. വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർക്ക് ഇതൊന്നും പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല. അവർ അവരുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് നടന്നുകൊള്ളട്ടെ. അതിൻെറ ഫലം അവർ കാത്തിരുന്നു കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ എന്നിങ്ങിനെ നബി (ﷺ)യെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്.

وَلِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ ٱلْأَمْرُ كُلُّهُۥ فَٱعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

123 ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യകാര്യം അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. അവങ്കലേക്കുതന്നെ, കാര്യമെല്ലാം മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ നീ അവനെ ആരാധിക്കുകയും, അവൻെറമേൽ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക. നിൻെറ റബ്ബ് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി [ഒട്ടും] അശ്രദ്ധനല്ലതാനും.

---

123 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. غَيْبُ അദൃശ്യ (മറഞ്ഞ) കാര്യം. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും. وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ. يُرْجَعُ മടക്കപ്പെടുന്നു. الْأَمْرُ കാര്യം. كُلُّهُ അതെല്ലാം. فَاعْبُدْهُ അതിനാൽ അവനെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളുക. وَتَوَكَّلْ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക, അർപ്പിക്കുക. عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ, അവനിൽ. وَمَا അല്ലതാനും. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. بِغَافِلٍ അശ്രദ്ധനേ. عَمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

എല്ലാ അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, അവയുടെ കൈകാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണുള്ളത്. സകല കാര്യങ്ങളുടെയും കലാശവും, തീരുമാനവും അവങ്കലേക്കുതന്നെ. എന്നിരിക്കെ, ആരാധിക്കപ്പെടുവാനും, കാര്യങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുവാനും അർഹതയുള്ളവൻ അവനല്ലാതെ വേറെ ആരുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവനെത്തന്നെ ആരാധിക്കുകയും അവനിൽതന്നെ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യണം. നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു. എങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നു എന്നെല്ലാം അവൻ അറിഞ്ഞും ശ്രദ്ധിച്ചും വരുന്നുണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ് എന്നു സാരം.

توكل (അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കുക) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, ഏതൊരു കാര്യവും അവൻ വിധിച്ച പോലെ വരട്ടെ എന്നുവെച്ച് കൈയുംകെട്ടി മൗനമായിരിക്കുക എന്നല്ല. കഴിവുള്ളതും ചെയ്യേണ്ടതുമെല്ലാം ചെയ്യുകയും, അതിനപ്പുറമുള്ളത് അവനിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത്രെ. അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിച്ചും, അവനിൽമാത്രം കാര്യങ്ങൾ അർപ്പിച്ചും വരുന്ന സജ്ജനങ്ങളായി ജീവിക്കുവാനും, മരിക്കുവാനും അല്ലാഹു നമ്മെ തുണക്കട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

12. സൂറത്തു-യൂസുഫ് سورة يوسف

മക്കായിൽ അവതരിച്ചതു-വചനങ്ങൾ 111 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 12

യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ ചെറുപ്പകാലം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള ഒരു ചരിത്ര സംക്ഷേപമാണ് ഈ സൂറത്തിലെ ഇതിവൃത്തം. ഒരു ചെറിയ മുഖവുര ഒഴിവാക്കിയാൽ ആദ്യം തൊട്ടു നൂറുവരെയുള്ള വചനങ്ങളിലായി അതു നീണ്ടു കിടക്കുന്നു. പല നബിമാരുടെയും ജനതകളുടെയും കഥകളും ചരിത്രസംഭവങ്ങളും ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു നമുക്കു വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അവയിൽനിന്നൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വിവരണ രീതിയാണു ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബിമാരുടെ കഥകളിലധികവും അവരും അവരെ നിഷേധിക്കുന്ന ജനങ്ങളും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളായിരിക്കും. ഒരേ സംഭവം ഒന്നിലധികം സൂറത്തുകളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടലും, ഓരോ സ്ഥലത്തും മറ്റുസ്ഥലങ്ങളിൽ സ്പർശിക്കപ്പെടാത്ത വിശദീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കലും പതിവാണ്. ഒരിക്കൽ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സംഭവം മറ്റൊരിക്കൽ വിസ്തരിച്ചു പറയപ്പെട്ടിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഒരു സംഭവത്തിൻെറ വിവരണം ഒരു സ്ഥലത്ത് അതിൻെറ ആരംഭം മുതൽക്കും, മറ്റൊരവസരത്തിൽ അതിൻെറ ഇടക്കു നിന്നാരംഭിച്ചുമായിരിക്കും കാണുക. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളിലെന്നപോലെത്തന്നെ, സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണത്തിലും ഖുർആനു ഖുർആമേതായ ഒരു പ്രത്യേക ശൈലിയാണുള്ളത്. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്) വ്യത്യസ്ത രീതിയിലുള്ള അവതരണങ്ങൾ നിമിത്തം, ഓരോ സ്ഥലത്തെയും പ്രതിപാദനത്തിൽ നിന്ന് മറ്റേ സ്ഥലത്തില്ലാത്ത പുതിയ പാഠങ്ങളും സൂചനകളും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ ചരിത്രമാകട്ടെ, ഈ സൂറത്തിലല്ലാതെ മറ്റെവിടെയും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ബാല്യംതൊട്ട് അവസാനംവരെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ക്രമപ്രകാരം വഴിക്കുവഴിയായിത്തന്നെ പരാമർശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

എന്നാലും സാധാരണപോലെയുള്ള ഒരു ചരിത്ര ആഖ്യായികയുടെയോ നോവലിൻെറയോ മാതിരിയിലുള്ള പ്രതിപാദനരീതി ഈ സൂറത്തിലും കാണുകയില്ല. ഖുർആമേതായ ഒരു സവിശേഷത ഓരോ വചനത്തിലും കാണാവുന്നതുമാണ്. വാചകങ്ങൾക്കിടയിലൂടെയും, വിഷയങ്ങളുടെ ചിത്രീകരണങ്ങളിലൂടെയും, വചനങ്ങളുടെ സമാപന വാക്യങ്ങളിലൂടെയും ആ ചരിത്രവശങ്ങളിലടങ്ങിയ പാഠങ്ങളും, സാരോപദേശങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ട തത്വസൂചനകളും അൽപം ശ്രദ്ധയോടെ ഉറ്റു നോക്കുന്ന ഏവർക്കും-അവരവരുടെ കഴിവും ഭാഗ്യവും അനുസരിച്ചു-കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. പല സഹോദരൻമാരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഗൃഹത്തിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ പ്രത്യേക വാത്സല്യത്തിനു പാത്രമായ ബാലൻ, ഒരു രാജകീയ ഭവനത്തിലെ അടിമ, അനിതരസാധാരണമായ സൗന്ദര്യംകൊണ്ടനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട യുവാവ്, അക്കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ തീവ്രമായ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയനാവുകയും സത്യസന്ധതയും ഭയഭക്തിയും കൊണ്ടുമാത്രം അവയിലെല്ലാം വിജയം വരിക്കുകയും ചെയ്ത ചെറുപ്പക്കാരൻ, നിഷ്കളങ്കതയും ചാരിത്ര ശുദ്ധിയും പരിരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി സുഖസൗകര്യങ്ങളെല്ലാം ത്യജിച്ചു കൊല്ലങ്ങളോളം കാരാഗൃഹജീവിതം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ത്യാഗവര്യൻ, തടവറയിൽവെച്ചു പോലും സത്യോപദേശം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത പരിഷ്കർത്താവ്, പ്രവാചകപാരമ്പര്യവും, സത്യമതപ്രബോധന കൃത്യവും പുലർത്തിക്കൊണ്ട് അവിശ്വാസിയായ രാജാവിൻെറ മന്ത്രിപദം എറ്റെടുക്കുകയും, സമർത്ഥമാംവണ്ണം അതു കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത വിദഗ്ദനായ ഭരണകർത്താവ്, തന്നെ കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നു വിചാരിച്ചു സംതൃപ്തിയടഞ്ഞ സഹോദരങ്ങൾക്കു മാപ്പുനൽകി മാനിക്കുകയും, രാജസിംഹാസനത്തിൽവെച്ചു പോലും മാതാപിതാക്കളോടുള്ള ബഹുമാനത്തിനു മാതൃകകാണിക്കുകയും ചെയ്ത മഹാമനസ്കൻ എന്നിങ്ങിനെ യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളെ സ്പർശിച്ചകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ സൂറത്ത്. ഏറ്റവും താഴെക്കിടയിലുള്ള സാധാരണക്കാരൻ മുതൽ, മേലേക്കിടയിലുള്ള ഭരണാധിപൻമാർവരെയുള്ള എല്ലാവർക്കും അനേകം പാഠങ്ങളും

മാതൃകകളും ഈ ചരിത്ര വിവരണത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. 7-ാം വചനത്തിലും, അവസാനത്തിലും അല്ലാഹു തന്നെ ഇക്കാര്യം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ ചരിത്രം മുൻവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ-അഥവാ തൗറാത്തിൽ-ഉള്ളതായി അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ബൈബിളിലും (ഉൽപ്പത്തി: അദ്ധ്യായം 37-50) അതു സവിസ്തരം കാണാവുന്നതുമാണ്. ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾക്കു യോജിക്കുന്നതും, യോജിക്കാത്തതുമായ ഭാഗങ്ങളും, ഖുർആനിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില ഭാഗങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ചില വിശദീകരണങ്ങൾ ഇസ്രാഈലി വാർത്തകളിൽനിന്നു ഉടലെടുത്തതാണെന്നു ബൈബിൾ പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ഖുർആനോടു എതിരായ പരാമർശങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുന്നതു നിർബ്ബന്ധമാണെങ്കിലും, രണ്ടും കൽപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി മൗനമവലംബിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. അറിയുവാൻവേണ്ടിമാത്രം ഉദ്ധരിക്കുക എന്നല്ലാതെ, അവയെ ആധാരമാക്കി ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾക്കു വ്യാഖ്യാനം നിർണ്ണയിച്ചു കൂടാത്തതാണ്.

ഇമാം അഹ്മദു (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: തനിക്കു വേദക്കാരിൽ നിന്നു കിട്ടിയ ഒരു ഗ്രന്ഥവുമായി ഉമർ (ﷺ) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽചെന്നു വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. തിരുമേനി ദ്വേഷ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'ഖത്ത്വാബിൻെറ മകനേ, നിങ്ങൾ അതിൽ ഭ്രമം പിടിപെട്ടവരാകുന്നുവോ?! എൻെറ ആത്മാവു ഏതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! ഞാൻ ഇതു (ഖുർആൻ) നിങ്ങൾക്കു ശുദ്ധവെള്ളയായ (യാതൊരു കലർപ്പും കൂടാതെ) കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവരോടു (വേദക്കാരോടു) ഒന്നും ചോദിച്ചറിയേണ്ടതില്ല. കാരണം, അവർ വല്ല യഥാർത്ഥവും നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അയഥാർത്ഥമായ വല്ലതും പറഞ്ഞുതരുമ്പോൾ നിങ്ങളതു സത്യമാക്കുകയോ ചെയ്തേക്കും. എൻെറ ആത്മാവു ഏതൊരുവൻെറ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! മൂസാ (عليه السلام) ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ എന്നെ പിൻപറ്റുകയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനു നിവൃത്തിയുണ്ടായിരിക്കയില്ല.' ഈ സംഭവം വേറെ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. നബി (ﷺ) ഈ സൂറത്തു പാരായണം ചെയ്യുന്നതുകേട്ട ചില യഹൂദികൾ, അവരുടെ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതുമായി യോജിച്ചു കണ്ടതുകൊണ്ടു ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായതായി ഇമാം ബൈഹഖീ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'അ-ദ്ദലാഇൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചതായി ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ﴿١﴾

1 'അലിഫ്-ലാം-റാ.' ഇവ സ്പഷ്ടമായ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിലെ 'ആയത്തു' [വചനം] കളാകുന്നു.

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ﴿٢﴾

2 നിശ്ചയമായും, നാം ഇതിനെ ഒരു അറബി (ഭാഷയിലുള്ള) ഖുർആനായി [പാരായണ ഗ്രന്ഥമായി]ക്കൊണ്ട് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടു (ത്തുഗ്രഹി)ക്കുവാൻവേണ്ടി.

---

1 الر അലിഫു-ലാംറാ'. تِلْكَ അവ, ഇവ. آيَاتُ ആയത്തു(വചനം-സൂക്തം-ലക്ഷ്യം)കളാണ്. الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ. الْمُبِينِ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ. 2 إِنَّا أَنزَلْنَاهُ നിശ്ചയമായും നാമത് അവതരിപ്പി

ച്ചിരിക്കുന്നു. قُرْآنًا ഒരു പാരായണ ഗ്രന്ഥമായി. عَرَبِيًّا അറബിയിലുള്ളതായ. لَّعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം. تَعْقِلُونَ ബുദ്ധികൊടുക്കുക, ഗ്രഹിക്കുക, ചിന്തിക്കുക.

പ്രാരംഭത്തിലെ കേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂ: അൽബഖറയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക. നബി (ﷺ) അന്ത്യപ്രവാചകനും, ലോകാവസാനം വരെയുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളിലേക്കുമുള്ള റസൂലും തന്നെ. അതേ സമയം അവിടുന്നു ജനിച്ചുവളർന്നതും, പ്രബോധനം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമെല്ലാം അറബികളിലാണല്ലോ. അറബിഭാഷയാകട്ടെ, അക്കാലത്തെ ലോകഭാഷകളിൽവെച്ച് എല്ലാനിലക്കും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നതുമായിരുന്നു. പ്രവാചകന്റെ ഭാഷയല്ലാത്ത വേറെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷയിൽ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിക്കുന്നതു അപ്രായോഗികവുമാണല്ലോ. അങ്ങനെ, ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിലായിത്തീർന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما أرسلنا من رسول الا بلسان قومهليبين لهم – ابراهيم: (സാരം: ഒരു റസൂലിനെയും തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ ഭാഷയിലായിട്ടല്ലാതെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം അവർക്കു വിവരിച്ചു കെടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്.) (14:4) (*)

'പാരായണം' എന്നും, 'പാരായണഗ്രന്ഥം' എന്നുമുള്ള രണ്ടർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള വാക്കാണു 'ഖുർആൻ' (قران) ഏറ്റവും അധികം പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും, ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുമായതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ ഖുർആന്നു ആ പേർ തികച്ചും അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആന്റെ പേരെന്ന നിലക്കു പറയുമ്പോൾ അതിൽ ال (അൽ) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തു പ്രത്യേകിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു القران (അൽ-ഖുർആൻ) എന്നു പറയുന്നു: അവശ്യം ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സ്പഷ്ടമായി വിവരിക്കുന്ന വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ വചനങ്ങളാണിവയെന്നും, നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുത്തു ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അതു അറബിഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുമുള്ള മുഖവുരക്കുശേഷം, അടുത്ത വചനംമുതൽ സൂറത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു:-

3 ഏറ്റവും നല്ലൊരു കഥാവിവരണം നാം നിനക്ക് വിവരിച്ചുതരുകയാണ്; ഈ 'ഖുർആനെ' നാം നിനക്ക് 'വഹ്‌യ്'[സന്ദേശം] നൽകിയിരിക്കുന്നതുമൂലം. നിശ്ചയമായും , ഇതിനു മുമ്പ് നീ (ഇതിനെപ്പറ്റി അറിയാത്ത) അശ്രദ്ധൻമാരിൽപെട്ടവൻ തന്നെയായിരുന്നു.

نَحۡنُ نَقُصُّ عَلَيۡكَ أَحۡسَنَ ٱلۡقَصَصِ بِمَآ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانَ وَإِن كُنتَ مِن قَبۡلِهِۦ لَمِنَ ٱلۡغَٰفِلِينَ ٣

---

3 نَحْنُ നാം. نَقُصُّ നാം കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിക്കുകയാണ്. عَلَيْكَ നിനക്ക്. أَحْسَنَ ഏറ്റവും നല്ലതിനെ. الْقَصَصِ കഥാവിവരണത്തിൽ. بِمَا أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു നൽകിയത് മൂലം. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. هَذَا الْقُرْآنَ ഈ ഖുർആനെ. وَإِن كُنتَ നിശ്ചയമായും നീയായിരുന്നു. مِن قَبْلِهِ ഇതിനു മുമ്പ്. لَمِنَ പെട്ട(വൻ) തന്നെ. الْغَافِلِينَ അശ്രദ്ധരിൽ (അറിയാത്തവരിൽ).

(*) ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിലുള്ളതാണെന്നിരിക്കെ അതു മറ്റു ഭാഷകളിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടാമോ എന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങൾ മുഖവുരയിൽ വിശദമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും സ്പർശിക്കുന്നില്ല.

ഏറ്റവും നല്ലൊരു കഥനം أحسن القصص എന്നു ഈ കഥയെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിലടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങൾ പ്രാരംഭത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ വിവരങ്ങളിൽ നിന്നു ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. കുറേ കാലം നബി (ﷺ) ജനങ്ങൾക്കു ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അവർക്കു വല്ല കഥാവിവരണവും കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു നബി (ﷺ) യോട് അവർ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, ആ അവസരത്തിലാണ് ഈ അദ്ധ്യായം അവതരിച്ചതെന്നും സഅ്ദുബ്നു അബീ വഖ്-ഖാസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്നു രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الله اعلم

ഖുർആനാകുന്ന ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്ന കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ഒരു സന്ദേശമാണ് ഈ സൂറത്തു എന്നും, ഇതിലെ ഉള്ളടക്കമായ ചരിത്രകഥയെപ്പറ്റി മുമ്പ് നബി (ﷺ) ക്കു അറിയാമായിരുന്നില്ലെന്നും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഈ സൂറത്തു നബി (ﷺ) യുടെ സത്യതക്കുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൂടിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നബി (ﷺ) ക്കും, അവിടുത്തെ ജനതക്കും അിറഞ്ഞു കൂടാത്ത ഒരു മുൻകാലചരിത്രം അവിടുന്നു വിവരിക്കുകയും, മുൻ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനോടു അതു യോജിച്ചുവരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നല്ലാതെ ലഭിച്ചതായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ ആമുഖത്തോടുകൂടി അല്ലാഹു കഥാവിവരണം ആരംഭിക്കുന്നു:-

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَٰجِدِينَ ﴿٤﴾

4 യൂസുഫ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക)! എന്റെ പിതാവേ, ഞാൻ പതിനൊന്ന് നക്ഷത്രങ്ങളെയും, സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും സ്വപ്നം കണ്ടു, അതായത്, എനിക്ക് 'സുജൂദ്' ചെയ്യുന്നവരായി അവരെ ഞാൻ കണ്ടു.

---

4 إِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. يُوسُفُ യൂസുഫ്. لِأَبِيهِ തന്റെ പിതാവിനോട്. يَا أَبَتِ എന്റെ പിതാവേ. إِنِّيرَأَيْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ (സ്വപ്നം) കണ്ടു. أَحَدَ عَشَرَ പതിനൊന്ന്. كَوْكَبًا നക്ഷത്രത്തെ. وَالشَّمْسَ സൂര്യനെയും. وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും. رَأَيْتُهُمْ അവരെ ഞാൻ കണ്ടു. لِي എനിക്ക്. سَاجِدِينَ സുജൂദു ചെയ്യുന്നവരായിട്ട്.

رأى (റആ) എന്ന ക്രിയാരൂപത്തിനു 'കണ്ടു'വെന്നാണു പൊതുവിൽ അർത്ഥം. എന്നാൽ, കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കാഴ്ച (رؤية) കണ്ടുവെന്നും, ബുദ്ധികൊണ്ടുള്ള കാഴ്ച അഥവാ അഭിപ്രായം (رأى) കണ്ടുവെന്നും, സ്വപ്നക്കാഴ്ച (رؤيا) കണ്ടുവെന്നും സന്ദർഭോചിതം അതിനു അർത്ഥമാറ്റം വരുന്നതാണ്. ഇവിടെ സ്വപ്നക്കാഴ്ചയാണുദ്ദേശ്യം.

യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'മാന്യന്റെ മകനായ, മാന്യന്റെ മകനായ, മാന്യന്റെ മകനായ മാന്യൻ- ഇബ്റാഹീമിന്റെ മകൻ ഇസ്ഹാഖിന്റെ മകൻ യഅ്ഖൂബിന്റെ മകൻ യൂസുഫ്.' (അ; ബു.) സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട പതിനൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പതിനൊന്നു സഹോദരൻമാരെയും, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനെയും മാതാവിനെയുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും അവരെല്ലാം ഒരുകാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുമായിരുന്നു ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ പൊരുൾ. ഈ സ്വപ്നം കാണുന്ന കാലത്ത് യൂസുഫ് (عليه السلام) കേവലം ഒരു ബാലൻ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നു വഴിയെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഉന്നതൻമാരെ സമീപിക്കുമ്പോൾ, ആദരവിന്റെയും ബഹുമാനത്തിന്റെയും അടയാളമായി തലകുനിക്കലും, കുമ്പിടലും, മുട്ടുകുത്തലുമൊക്കെ അക്കാലങ്ങളിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉപചാരങ്ങൾക്കും സുജൂദ് എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും വല്ല ഉപചാരകൃത്യങ്ങൾ പ്രസ്തു ഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതായി അദ്ദേഹം

സ്വപ്നം കണ്ടിരിക്കാം. അതായിരിക്കാം അവരെ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായി (**ساجدين**) കണ്ടുവെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. പ്രിയ പുത്രൻെറ സ്വപ്നവാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ, അതു സഹോദരൻ മാരെ അറിയിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നു യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിക്കു മനസ്സിലായി.

قَالَ يَٰبُنَيَّ لَا تَقۡصُصۡ رُءۡيَاكَ عَلَىٰٓ إِخۡوَتِكَ فَيَكِيدُواْ لَكَ كَيۡدًاۖ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لِلۡإِنسَٰنِ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ٥

5 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''കുഞ്ഞുമകനേ, നിൻെറ സ്വപ്നം നിൻെറ സഹോദരൻമാർക്ക് നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കരുത്; എന്നാൽ, വല്ല തന്ത്രവും അവർ നിന്നോട് പ്രയോഗിച്ചേക്കും. നിശ്ചയമായും, പിശാച് മനുഷ്യന് ഒരു പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.''

وَكَذَٰلِكَ يَجۡتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأۡوِيلِ ٱلۡأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعۡمَتَهُۥ عَلَيۡكَ وَعَلَىٰٓ ءَالِ يَعۡقُوبَ كَمَآ أَتَمَّهَا عَلَىٰٓ أَبَوَيۡكَ مِن قَبۡلُ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡحَٰقَۚ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٦

6 ''അപ്രകാരം, നിൻെറ റബ്ബ് നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണ്; നിനക്ക് അവൻ വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും പഠിപ്പിച്ചുതരുകയും ചെയ്യും; നിൻെറ മേലും, യഅ്ഖൂബ് കുടുംബത്തിൻെറ മേലും അവൻെറ അനുഗ്രഹം അവൻ പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യും; മുമ്പ് നിൻെറ രണ്ടു പിതാക്കൾ ഇബ്രാഹീമിൻെറയും, ഇസ്ഹാഖിൻെറയും മേൽ അതിനെ അവൻ പൂർത്തിയാക്കിയതുപോലെ. നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ് സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.''

---

5 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **يَا بُنَيَّ** എൻെറ കുഞ്ഞുമോനെ. **لَاتَقْصُصْ** നീ കഥനം ചെയ്യരുത്, വിവരിക്കരുത്. **رُؤْيَاكَ** നിൻെറ സ്വപ്നത്തെ. **عَلَى إِخْوَتِكَ** നിൻെറ സഹോദരൻമാർക്ക്. **فَيَكِيدُوا** എന്നാൽ അവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കും. **لَكَ** നിന്നോട്. **كَيْدًا** വല്ല തന്ത്രവും. **إِنَّ الشَّيْطَانَ** നിശ്ചയമായും പിശാചു. **لِلْإِنسَانِ** മനുഷ്യന്. **عَدُوٌّ** ശത്രുവാകുന്നു. **مُّبِينٌ** പ്രത്യക്ഷമായ, സ്പഷ്ടമായ, തനി. 6 **وَكَذَلِكَ** അപ്രകാരം. **يَجْتَبِيكَ** നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കും. **رَبُّكَ** നിൻെറ റബ്ബ്. **وَيُعَلِّمُكَ** നിനക്ക് (നിന്നെ) അവൻ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. **مِن تَأْوِيلِ** വ്യാഖ്യാനത്തിൽ (പൊരുളിൽ) നിന്നും. **الْأَحَادِيثِ** വർത്തമാനങ്ങളുടെ (സ്വപ്ന) വാർത്തകളുടെ. **وَيُتِمُّ** അവൻ പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യും. **نِعْمَتَهُ** അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ. **عَلَيْكَ** നിൻെറമേൽ. **وَعَلَى آلِ** കുടുംബത്തിൻെറ മേലും. **يَعْقُوبَ** യഅ്ഖൂബിൻെറ. **كَمَا أَتَمَّهَا** അതിനെ അവൻ പൂർത്തിയാക്കിയതുപോലെ. **عَلَى أَبَوَيْكَ** നിൻെറ രണ്ടു പിതാക്കളുടെമേൽ. **مِن قَبْلُ** മുമ്പ്. **إِبْرَاهِيمَ** ഇബ്റാഹീമിൻെറ. **وَإِسْحَاقَ** ഇസ്ഹാഖിൻെറയും. **إِنَّ رَبَّكَ** നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. **عَلِيمٌ** (സർവ്വ) ജ്ഞനാണ്. **حَكِيمٌ** അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

ഈ സ്വപ്ന വിവരം സഹോദരൻമാർ അറിയുന്നപക്ഷം, അവർക്കു യൂസുഫ് (عليه السلام) നോടു അസൂയ തോന്നിയേക്കുമെന്നും, അങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി വല്ല കുതന്ത്രങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ എന്തെങ്കിലും കെണിയിൽ അകപ്പെടുത്തിയേക്കുമെന്നും യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) ഭയപ്പെട്ടു. കിട്ടുന്ന അവസരമെല്ലാം അതിസമർത്ഥമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും, സന്ദർഭത്തിനൊത്ത ദുഷ്പ്രേരണകൾ നൽകിയും മനുഷ്യനെ വഞ്ചിക്കുക പിശാചിൻെറ പണിയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഈ വിവരം സഹോദരൻമാരെ അറിയിക്കരുതെന്നു അദ്ദേഹം യൂസുഫ് (عليه السلام) നെ വിലക്കി. സ്വപ്നത്തിൻെറ ഒരു സമാന്യവ്യാഖ്യാനം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വപ്നത്തിൽ സൂചനയുള്ളതുപോലെ, നിൻെറ റബ്ബ് നിനക്കു ഉയർന്ന പദവികൾ നൽകി നിന്നെ ഉൽകൃഷ്ടനാക്കും; സ്വപ്നവാർത്തകളുടെയും മറ്റും വ്യാഖ്യാന വിജ്ഞാനങ്ങൾ നൽകി നിന്നെ അവൻ അനുഗ്രഹിക്കും; നിൻെറ പിതാമഹൻമാരായ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി,

ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) നബി എന്നിവർക്കു പ്രവാചകത്വം തുടങ്ങിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നതുപോലെ നിനക്കും അവൻ ഉന്നത പദവികൾ തന്നനുഗ്രഹിച്ചേക്കും; അങ്ങനെ, നിനക്കു പ്രത്യേകിച്ചും, നിന്റെ പിതൃകുടുംബത്തിനു പൊതുവായും അതു വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമായിത്തീർന്നേക്കും എന്നൊക്കെ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) പുത്രനെ മനസ്സിലാക്കി. ആ വന്ദ്യപിതാവിന്റെ പ്രവചനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ യഥാർത്ഥമായി പിന്നീടു പുലർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു താഴെ വചനങ്ങളിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. 100-ാം വചനത്തിൽ യൂസുഫ് (عليه السلام) അതു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും കാണാം.

യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയുടെ മറ്റൊരു പേരാണു ഇസ്രാഈൽ എന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടുമക്കളുടെ സന്താന പരമ്പരകൾക്കാണു 'ബനൂഇസ്റാഈൽ' (ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾ) എന്നു പറയുന്നതെന്നും മുമ്പു നാം പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പന്ത്രണ്ടു മക്കളിൽ അവസാനത്തെ രണ്ടു മക്കളായിരുന്നു യൂസുഫും, ബിൻയാമീനും. ഇവർ രണ്ടാളും ഒരു മാതാവിൽ നിന്നുളളവരായിരുന്നുവെന്നും, ഇവർ രണ്ടാളോടും-പ്രത്യേകിച്ചും യൂസുഫിനോടു-പിതാവിന് കൂടുതൽ വാത്സല്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു മൂത്ത പുത്രൻമാർക്ക് അവരുടെ നേരെ അനിഷ്ടം തോന്നിയിരുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ബൈബിളിലും അപ്രകാരം കാണാം.

റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂ ഖത്താദഃ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നല്ല സ്വപ്നം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുളളതാണു. ദുസ്വപ്നം പിശാചിൽ നിന്നുമാകുന്നു. നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും താൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്വപ്നം കണ്ടാൽ, അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആളോടല്ലാതെ അതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കരുത്. ഒരാൾ തനിക്കു അനിഷ്ടമായ സ്വപ്നം കണ്ടാൽ, അതിന്റെ ദോഷത്തിൽനിന്നും, പിശാചിന്റെ ദോഷത്തിൽനിന്നും അവൻ അല്ലാഹുവിനോടു രക്ഷ തേടിക്കൊളളട്ടെ. മൂന്നു പ്രാവശ്യം അവൻ തുപ്പുകയും ചെയ്തുകൊളളട്ടെ. അതിനെപ്പറ്റി ആരോടും പറയുകയുംചെയ്യരുത്. എന്നാൽ അതവനു ഉപദ്രവം വരുത്തുകയില്ല.' (ബു; മു) ജാബിർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണ്; 'നിങ്ങളിലൊരാൾ അവനു അനിഷ്ടകരമായ സ്വപ്നം കണ്ടാൽ, അവൻ തന്റെ ഇടഭാഗത്തേക്കു മൂന്നുപ്രാവശ്യം തുപ്പുകയും, മൂന്നു പ്രാവശ്യം പിശാചിൽനിന്നു അല്ലാഹുവിനോടു രക്ഷ തേടുകയും, അവൻ കിടന്നിരുന്നഭാഗം മാറി തിരിഞ്ഞുകിടക്കുകയും ചെയ്തുകൊളളട്ടെ.' (മു.) പിശാചിനെക്കുറിച്ചുളള വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണു തുപ്പൽകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അഥവാ ഉമിനീർ തുപ്പിക്കളയുകയെന്നല്ല.

വിഭാഗം-2

۞ لَّقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِۦٓ ءَايَٰتٌ لِّلسَّآئِلِينَ ﴿٧﴾

7 തീർച്ചയായും, യൂസുഫിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻമാരിലും ചോദി(ച്ചന്വേഷി)ക്കുന്നവർക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

---

7 لَقَدْ كَانَ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഉണ്ടായിരുന്നു. فِي يُوسُفَ യൂസുഫിലും. وَإِخْوَتِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻമാരിലും. آيَاتٌ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّلسَّائِلِينَ ചോദിക്കുന്ന (അന്വോഷിക്കുന്ന)വർക്ക്.

അസൂയ മുതലായ ദുസ്വഭാവങ്ങൾമൂലം ഏർപ്പെടാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകൾ, നിഷ്കളങ്കത, ക്ഷമ മുതലായ സൽസ്വഭാവങ്ങൾ മൂലം ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ, മാതാപിതാക്കൾക്കു മക്കൾമൂലം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, മാതാപിതാക്കളുടെ ഉപദേശം മക്കൾക്കു ആദ്യം സ്വീ

കാര്യമായി തോന്നാതിരുന്ന ശേഷം പിന്നീടു അനുഭവം കൊണ്ടു ബോധ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ, പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ക്ഷമാപൂർവ്വം കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ സൽഫലങ്ങൾ, അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു അവൻ കാരണങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തി കളമൊരുക്കുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ എത്രയോ പാഠങ്ങൾ അന്വേഷണബുദ്ധിയുള്ളവർക്കു ഈ കഥയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. والله الموفق

إِذْ قَالُوا۟ لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰٓ أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾

8 (അതെ) അവർ (തമ്മിൽ) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): "നാം ഒരു (ശക്തമായ) സംഘമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും യൂസുഫും അവന്റെ സഹോദരനും തന്നെയാണ് നമ്മുടെ പിതാവിന് നമ്മെക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ. നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ പിതാവ് സ്പഷ്ടമായ ഒരു വഴിപിഴവിൽ തന്നെയാണ്."

---

8 إِذْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لَيُوسُفُ യൂസുഫ് തന്നെ. وَأَخُوهُ അവന്റെ സഹോദരനും. أَحَبُّ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ട (വർ) തു. إِلَى أَبِينَا നമ്മുടെ ബാപ്പക്ക്. مِنَّا നമ്മെക്കാൾ. وَنَحْنُ ഞങ്ങളാകട്ടെ, നാം. عُصْبَةٌ ഒരു സംഘമാണ്, കൂട്ടമുണ്ട് (എന്നിട്ടും). إِنَّ أَبَانَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ പിതാവ്. لَفِي ضَلَالٍ ഒരു വഴിപിഴവിൽ തന്നെ. مُّبِينٍ പ്രത്യക്ഷമായ.

'അവന്റെ സഹോദരൻ' എന്നു പറഞ്ഞതു ബിൻയാമീനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അവരുടെ അസൂയ വളരെ ശക്തമായിരുന്നുവെന്നു ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അവർ തുടർന്നു പറയുന്നതു നോക്കുക:

ٱقْتُلُوا۟ يُوسُفَ أَوِ ٱطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا۟ مِنۢ بَعْدِهِۦ قَوْمًا صَـٰلِحِينَ ﴿٩﴾

9 "നിങ്ങൾ യൂസുഫിനെ കൊലപ്പെടുത്തണം, അല്ലെങ്കിൽ അവനെ വല്ല ഭൂമിയിലും (കൊണ്ടുപോയി) ഇട്ടേക്കണം; (എന്നാൽ) നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മുഖം നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിവായിക്കിട്ടും; അതിനുശേഷം, നിങ്ങൾ നല്ല ജനമായിത്തീരുകയും ചെയ്യാം."

---

9 اُقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊല്ലുവിൻ, വധിക്കണം. يُوسُفَ യൂസുഫിനെ. أَوِاطْرَحُوهُ അല്ലെങ്കിൽ അവനെ ഇടുവിൻ. أَرْضًا വല്ല ഭൂമിയിലും. يَخْلُ എന്നാൽ ഒഴിവായിത്തീരും (ഒഴിഞ്ഞുകിട്ടും). لَكُمْ നിങ്ങൾക്കു. وَجْهُ മുഖം. أَبِيكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ. وَتَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കയും ചെയ്യും, ആയിരിക്കയും ചെയ്യാം. مِن بَعْدِهِ അതിനുശേഷം, അവന്റെ പിന്നീട്. قَوْمًا ഒരു ജനം (ആളുകൾ). صَالِحِينَ നല്ലവരായ.

ഏതെങ്കിലും വിധേന യൂസുഫിന്റെ കഥ കഴിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ പിതാവിങ്കലേക്കു തിരിച്ചുവരാത്തവണ്ണം വല്ല വിദൂര സ്ഥലത്തും കൊണ്ടുപോയി അവനെ നാടുകടത്തി വിടുക. രണ്ടിലൊന്നു ചെയ്താൽ, ആദ്യം പിതാവിനു കുറേയൊക്കെ മനോവേദനയും ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവപ്പെടുമെങ്കിലും കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അതൊക്കെ ശരിപ്പെട്ടുകൊള്ളും. അങ്ങിനെ,

പിതാവിന്‍െറ സ്നേഹവും മുഖവും നമ്മോടായിത്തീരുന്നതാണ്. തല്‍ക്കാലം ഇങ്ങിനെ ഒരു അപരാധം നാം പ്രവര്‍ത്തിച്ചാലും പിന്നീടു ഖേദിച്ചുമടങ്ങി നമുക്കു നല്ലവരായിത്തീരുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. എന്നൊക്കെയാണു അവര്‍ തമ്മില്‍ പറഞ്ഞതിന്‍െറ താല്‍പര്യം. പിതാവിനു യൂസുഫിനോടും ബിന്‍യാമീനോടുമാണ് അവരെക്കാള്‍ സ്നേഹമുള്ളതെങ്കിലും, യൂസുഫിനോടാണ് ഏറ്റവുമധികം സ്നേഹമുള്ളതെന്നും, അതുകൊണ്ടാണു യൂസുഫിനെക്കുറിച്ചു അവര്‍ ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെടുവാന്‍ കാരണമെന്നും അവരുടെ പ്രസ്താവനകൊണ്ടു മനസ്സിലാകുന്നു.

قَالَ قَآئِلٌ مِّنۡهُمۡ لَا تَقۡتُلُواْ يُوسُفَ وَأَلۡقُوهُ فِي غَيَٰبَتِ ٱلۡجُبِّ يَلۡتَقِطۡهُ بَعۡضُ ٱلسَّيَّارَةِ إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ ﴿١٠﴾

10 അവരില്‍ നിന്ന് ഒരു വക്താവ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങള്‍ യൂസുഫിനെ കൊലപ്പെടുത്തരുത്; അവനെ (ഒരു) കിണറ്റിന്‍െറ അഗാധതയില്‍ ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക; (ഏതെങ്കിലും) ചില യാത്രാസംഘം അവനെ കണ്ടെടുത്തു (കൊണ്ടുപോയി) കൊള്ളും, നിങ്ങള്‍ ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കില്‍. [ചെയ്തേ തീരുവെങ്കില്‍ അത്ര ചെയ്താല്‍ മതി]

---

10 قَالَ പറഞ്ഞു. قَائِلٌ പറയുന്നവന്‍, ഒരു വക്താവ്. مِّنْهُمْ അവരില്‍നിന്ന്. لاَ تَقْتُلُوا നിങ്ങള്‍ കൊല്ലരുത്, വധിക്കരുത്,. يُوسُفَ യൂസുഫിനെ. وَأَلْقُوهُ അവനെ ഇട്ടേക്കുവിന്‍. فِي غَيَابَتِ മറവില്‍, കുണ്ടില്‍, അഗാധതയില്‍, ആഴത്തില്‍, ഇരുട്ടില്‍. الْجُبِّ കിണറ്റിന്‍െറ, ആഴക്കുഴിയുടെ. يَلْتَقِطْهُ അവനെ കണ്ടെടുത്തുകൊള്ളും. بَعْضُ السَّيَّارَةِ യാത്ര സംഘക്കാരില്‍ ചിലര്‍. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കില്‍. فَاعِلِينَ ചെയ്യുന്നവര്‍, പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവര്‍.

സഹോദരന്‍മാര്‍ എല്ലാവരും അസൂയാലുക്കളാണെങ്കിലും അവരില്‍ ചിലര്‍ക്ക് അല്‍പം ദയ തോന്നി. യൂസുഫ് (عليه السلام) നോട് കൃപ തോന്നിയ ഈ വക്താവിന്‍െറ പേര്‍ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പേരറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പ്രത്യേക പ്രയോജനമില്ലതാനും. അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് രൂബേന്‍ (റൂബീന്‍) എന്ന സഹോദരന്‍ അവനെ കൊലപ്പെടുത്തരുതെന്നും, അവന്‍െറ മേല്‍ കൈവെക്കാതെ മരുഭൂമിയിലെ കുഴിയില്‍ ഇടുവിന്‍ എന്നും പറഞ്ഞതായും, കിണറ്റിലിട്ടശേഷം യഹൂദാ എന്ന സഹോദരന്‍: നാം നമ്മുടെ സഹോദരനെ കൊന്നിട്ടെന്തു പ്രയോജനം? അവനെ നാം യാത്രാക്കൂട്ടത്തിനു വില്‍ക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതായും ബൈബിളില്‍ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതായിരിക്കാം ഈ വക്താവു റൂബീനായിരുന്നുവെന്ന് ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളില്‍ ഒരു വിഭാഗവും, യഹൂദായായിരുന്നുവെന്നു വേറൊരു വിഭാഗവും പറയുവാന്‍ കാരണം.

جب (ജുബ്ബ്) എന്നാല്‍, പടുത്തുയര്‍ത്തുകയോ, മതില്‍ കെട്ടുകയോ ചെയ്യാത്ത കുഴിക്കിണര്‍ എന്നാണര്‍ത്ഥം. 'വെള്ളമില്ലാത്ത പൊട്ടക്കുഴി' യായിരുന്നു അതെന്നാണു ബൈബിളില്‍ പറയുന്നത്. (ഉല്‍പ: 37ല്‍ 24) പക്ഷേ, താഴെ 19-ം വചനത്തില്‍നിന്നു അതുവെള്ളമുള്ള കിണറായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടുതാനും. സഹോദരന്മാര്‍ തങ്ങളുടെ ഗൂഢാലോചന നടപ്പില്‍ വരുത്തുവാന്‍ ഇങ്ങിനെ ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു:-

قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأۡمَ۫نَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُۥ لَنَٰصِحُونَ ﴿١١﴾

11 അവര്‍ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പാ, നിങ്ങള്‍ക്കെന്താണ് -യൂസുഫിനെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല? ഞങ്ങള്‍ അവന് ഗുണകാംക്ഷികള്‍തന്നെയാണു താനും (-എന്നിട്ടും)!

12 ‘‘നാളെ അവനെ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ അയച്ചുതരുക, അവൻ (തിന്നും കുടിച്ചും) സുഖിച്ചു നടക്കുകയും, കളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അവനെ കാ(ത്തു രക്ഷി)ക്കുന്നവരുമാകുന്നു.’’

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَـٰفِظُونَ ﴿١٢﴾

---

11 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا أَبَانَا ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ബാപ്പാ. مَا لَكَ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്. لَا تَأْمَنَّا നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. عَلَى يُوسُفَ യൂസുഫിനെപ്പറ്റി. وَإِنَّا ഞങ്ങളാകട്ടെ. لَهُ അവന് (അവൻെറ). لَنَاصِحُونَ ഗുണകാംക്ഷികൾ തന്നെയാണ്. 12 أَرْسِلْهُ അവനെ അയക്കുക. مَعَنَا ഞങ്ങളുടെ കൂടെ. غَدًا നാളെ. يَرْتَعْ അവൻ മേഞ്ഞ് (തിന്നും കുടിച്ചും സ്വതന്ത്രമായി) നടന്നുകൊളളട്ടെ. وَيَلْعَبْ കളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. وَإِنَّا لَهُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവനെ. لَحَافِظُونَ കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന)വർ തന്നെയാണ്.

മരുഭൂമിയിൽ പോയി ആടുകളെ മേക്കൽ പതിവായിരുന്ന ആ സഹോദരന്മാരോടൊന്നിച്ചു യൂസുഫിനെ വിട്ടയക്കുവാൻ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നു ഭയമായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ അവരോടൊപ്പം പോകുവാൻ അനുവദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, അവരുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു തങ്ങൾ യൂസുഫിൻെറ വലിയ ഗുണകാംക്ഷികളായി അവർ അഭിനയിച്ചതും, അവൻ ഞങ്ങളുടെ അനുജനല്ലേ, ഞങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചു മരുഭൂമിയിൽ വന്നു പഴവർഗ്ഗങ്ങളും മറ്റും തിന്നും, വെള്ളം കുടിച്ചും, ഓടിച്ചാടി നടന്നും ആനന്ദംകൊള്ളുവാൻ അവനും ആഗ്രഹമുണ്ടാകുമല്ലോ. അതിനൊരവസരം നാളെത്തന്നെയുണ്ടാക്കിത്തരണം. ഞങ്ങൾ അവൻെറ ഗുണകാംക്ഷികളാകകൊണ്ടു അവനു വല്ല അപകടവും വരുന്നതു ഞങ്ങൾ തികച്ചും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും എന്നൊക്കെ അവർ പിതാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും പിതാവിനു അവരെക്കുറിച്ചു വിശ്വാസം വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞുനോക്കി.

13 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; ‘‘നിശ്ചയമായും ഞാൻ, അവനെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നത് എന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ അവനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരായിരിക്കെ, അവനെ ചെന്നായ (പിടിച്ചു) തിന്നുന്നതിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.’’

قَالَ إِنِّى لَيَحْزُنُنِىٓ أَن تَذْهَبُوا۟ بِهِۦ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ ٱلذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غَـٰفِلُونَ ﴿١٣﴾

14 അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘ഞങ്ങൾ ഒരു (ശക്തമായ) സംഘം ഉണ്ടായിട്ടും അവനെ ചെന്നായ(പിടിച്ചു)തിന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, അപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ നഷ്ടക്കാർ തന്നെയാണല്ലോ.’’

قَالُوا۟ لَئِنْ أَكَلَهُ ٱلذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّآ إِذًا لَّخَـٰسِرُونَ ﴿١٤﴾

---

13 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَيَحْزُنُنِي എന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. أَن تَذْهَبُوا നിങ്ങൾ പോകുന്നത്. بِهِ അവനെ കൊണ്ട്. وَأَخَافُ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. أَن يَأْكُلَهُ അവനെ തിന്നുന്നത്. الذِّئْبُ ചെന്നായ. وَأَنتُمْ നിങ്ങളായിരിക്കെ. عَنْهُ അവനെപ്പറ്റി. غَافِلُونَ അശ്രദ്ധർ. 14 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَئِنْ أَكَلَهُ അവനെ തിന്നുവെങ്കിൽ. الذِّئْبُ ചെന്നായ. وَنَحْنُ ഞങ്ങൾ ആ

യി (ഉണ്ടായി)രിക്കെ. عُصْبَةٌ ഒരു സംഘം, കൂട്ടം. إِنَّا إِذًا എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. لَّخَاسِرُونَ നഷ്ടക്കാർ തന്നെ.

യൂസുഫ് (عليه السلام) നെ അവരോടൊപ്പം പറഞ്ഞയക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള കാരണം പിതാവു വിവരിച്ചു. എന്നാൽ, തങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻപോകുന്ന കടുംകൈ ചെയ്തശേഷം അതിൽനിന്നു പിതാവിനോട് ഒഴികഴിവുപറഞ്ഞു കഴിച്ചലാകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം പിതാവിന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നുതന്നെ അവർക്കു കിട്ടി. അതേ ഒഴികഴിവു തന്നെയാണവർ പിന്നീടു പറഞ്ഞതെന്നു 17-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഞങ്ങൾ ശക്തമായ ഒരു സംഘം ആളുകളുണ്ട്; ഞങ്ങൾ അവനെ ശരിക്കു കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും; എന്നിരിക്കെ, അവനെ ചെന്നായ പിടിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല; എന്നി, അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ ഞങ്ങളും വമ്പിച്ച നഷ്ടക്കാരായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവനെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ പരമാവധി ശ്രമിക്കുമെന്നും, അവന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഒരു കാരണവുമില്ലെന്നും അവർ സമർത്ഥിച്ചു. അങ്ങനെ ആദ്യം വളരെ മടിച്ചുവെങ്കിലും അവസാനം യൂസുഫ് (عليه السلام) അവരൊന്നിച്ചു അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻതന്നെ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. ബൈബിളിൽ ഈ ഭാഗം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു നേരെ മറിച്ചാണ്. സഹോദരന്മാർ അപ്പന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്കാൻ ശൈഖേമി (شكيم) ലേക്കു പോയിരുന്നു: അവരുടെ സുഖവിവരം പോയി അറിഞ്ഞുവരുവാൻവേണ്ടി യോസഫിനെ അവരുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു: അവൻ ചെല്ലുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ സ്വപ്നക്കാരൻ വരുന്നുണ്ടെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു സഹോദരൻമാർ പരിഹസിച്ചു; അവിടെവെച്ചാണു അവനെ കൊല്ലണമെന്നും പൊട്ടക്കുഴിയിലിട്ടാൽ മതിയെന്നും മറ്റുമുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ നടന്നത് എന്നൊക്കെയാണ് അതിൽ പറയുന്നത്. (ഉൽപ: 37 ൽ 12-25) ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനകൾ യഥാർത്ഥമായി ഗണിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതിനു ഒരു തെളിവാണിതും.

فَلَمَّا ذَهَبُوا۟ بِهِۦ وَأَجْمَعُوٓا۟ أَن يَجْعَلُوهُ فِى غَيَٰبَتِ ٱلْجُبِّ ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

15 അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുപോകുകയും, അദ്ദേഹത്തെ കിണറ്റിന്റെ അഗാധതയിലാക്കുവാൻ അവർ ഏകോപി(ച്ചുറപ്പി)ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ...! [അതവർ നടപ്പിൽ വരുത്തുക തന്നെ ചെയ്തു] നാം അദ്ദേഹത്തിന് ബോധനം നൽകുകയും ചെയ്തു ''അവരുടെ ഈ കാര്യത്തെ [ചെയ്തിയെ]പ്പറ്റി നീ അവരെ (ഒരിക്കൽ) ബോധപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന്, അവരാകട്ടെ, അറിയുകയുമില്ല.

---

15 فَلَمَّا ذَهَبُوا അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവർ പോയപ്പോൾ. بِهِ അവനെയും കൊണ്ട്. وَأَجْمَعُوا അവർ ഏകോപിക്കുക(തീർച്ചപ്പെടുത്തുക)യും. أَن يَجْعَلُوهُ അദ്ദേഹത്തെ അവർ ആക്കുവാൻ. فِي غَيَابَتِ അടി(അഗാധത)യിൽ. الْجُبِّ കിണറ്റിന്റെ, ആഴക്കുഴിയുടെ. وَأَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു (ബോധനം) നൽകുകയും ചെയ്തു. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്. لَتُنَبِّئَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും നീ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുമെന്ന്. بِأَمْرِهِمْ അവരുടെ കാര്യ (വിഷയത്തെ)പ്പറ്റി. هَذَا ഈ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരായിരിക്കെ. لاَ يَشْعُرُونَ അറിയുകയില്ല, അറിയാതെ.

സഹോദരൻമാർ ഏകോപിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കിണറ്റിലിട്ട് കൃതാർത്ഥരായി. പക്ഷേ, അല്ലാഹു യൂസുഫ് (عليه السلام) നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ഈ അക്രമത്തെക്കുറിച്ചു അവരെ ബോധവാൻമാരാക്കുന്ന ഒരവസരം വഴിയെ വന്നെത്തുമെന്നു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. മൂസാ

(عليه السلام) നബിയെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ, ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർ കുട്ടിയെ അറുത്തുകൊല്ലുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനു കുട്ടിയെ പെട്ടിയിലാക്കി നദിയിലിടണമെന്നും, കുട്ടിയെ തനിക്കു തന്നെ തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്നും അല്ലാഹുതോന്നിപ്പിച്ചതിനെ (28: 7 ൽ) പ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, 'നാം മൂസായുടെ മാതാവിനു ബോധനം നൽകി (واوحينا الى ام موسى) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, യൂസുഫി (عليه السلام) നും അപ്രകാരം തോന്നിപ്പിച്ചു എന്നായിരിക്കും واوحينا اليه (അദ്ദേഹത്തിനു നാം ബോധനം നൽകി) എന്ന വാക്കിന്റെ സാരം. الله اعلم.

وهم لا يشعرون (അവരാകട്ടെ, അറിയുകയുമില്ല) എന്ന വാക്യം لتنبئنهم (നീ അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും) എന്ന ക്രിയയോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കുവാനാണു കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. നീ ആരാണെന്നും, നിന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെന്താണെന്നും മറ്റും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരവസരത്തിൽ അവരുടെ ഈ ചെയ്തികളെപപറ്റി അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുമെന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അതിന്റെ താൽപര്യം. ഈജിപ്തിൽ വെച്ചു പിന്നീടു അതുസംഭവിച്ചതായി 58, 59 വചനങ്ങളിൽ താഴെ വരുന്നുമുണ്ട്. وأوحينا إليه (അദ്ദേഹത്തിനു നാം ബോധനം നൽകി) എന്ന ക്രിയയോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ അവർ കിണറ്റിലിട്ടശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വസിപ്പിച്ചും സന്തോഷിപ്പിച്ചും കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹു ബോധനം നൽകിയ കഥയൊന്നും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നുവെന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അതിന്റെ സാരം.

وَجَآءُوٓ أَبَاهُمۡ عِشَآءٗ يَبۡكُونَ ﴿١٦﴾

16 അവർ വൈകുന്നേരം (സന്ധ്യമയങ്ങുമ്പോൾ) അവരുടെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കരഞ്ഞും കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്തു.

قَالُواْ يَٰٓأَبَانَآ إِنَّا ذَهَبۡنَا نَسۡتَبِقُ وَتَرَكۡنَا يُوسُفَ عِندَ مَتَٰعِنَا فَأَكَلَهُ ٱلذِّئۡبُۖ وَمَآ أَنتَ بِمُؤۡمِنٖ لَّنَا وَلَوۡ كُنَّا صَٰدِقِينَ ﴿١٧﴾

17 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പാ, ഞങ്ങൾ മത്സരിച്ചോടിക്കൊണ്ടുപോയി; യൂസുഫിനെ ഞങ്ങളുടെ സാമാനത്തിങ്കൽ ഞങ്ങൾ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തു; അങ്ങനെ, അവനെ ചെന്നായ (പിടിച്ചു) തിന്നുകളഞ്ഞു! ഞങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരായിരുന്നാലും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നവനല്ലതാനും. [എന്തു ചെയ്വാനാണ്?!]''

وَجَآءُو عَلَىٰ قَمِيصِهِۦ بِدَمٖ كَذِبٖۚ قَالَ بَلۡ سَوَّلَتۡ لَكُمۡ أَنفُسُكُمۡ أَمۡرٗاۖ فَصَبۡرٞ جَمِيلٞۖ وَٱللَّهُ ٱلۡمُسۡتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

18 അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ [യൂസുഫിന്റെ] കുപ്പായത്തിൻമേൽ ഒരു കള്ളച്ചോര കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം [പിതാവ്] പറഞ്ഞു: ''(അതൊന്നുമല്ല,) പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ നിങ്ങൾക്ക്(എന്തോ) ഒരു കാര്യം ഭംഗിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. [അത് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കയാണ്] എനി, ഭംഗിയായ ക്ഷമ! [അതേ മാർഗ്ഗമുള്ളു] നിങ്ങൾ (ഈ)വിവരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സഹായമപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവൻ അല്ലാഹുവത്രെ.''

16 وَجَاءُوا അവർ വരുകയും ചെയ്തു. أَبَاهُمْ അവരുടെ പിതാവിങ്കൽ. عِشَاءً വൈകുന്നേരം, സന്ധ്യ മയങ്ങുന്നേരം. يَبْكُونَ അവർ കരഞ്ഞുംകൊണ്ട്. 17 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا أَبَانَا ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പാ, പിതാവേ. إِنَّا ذَهَبْنَا ഞങ്ങൾ പോയി. نَسْتَبِقُ മുന്നിൽ കടക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു (മത്സരിച്ചു)കൊണ്ടു. وَتَرَكْنَا ഞങ്ങൾ വിടുക (ഉപേക്ഷിക്കുകയും) ചെയ്തു. يُوسُفَ യൂസുഫിനെ. عِندَ مَتَاعِنَا ഞങ്ങളുടെ സാമാന ത്തിൻെറ (വിഭവങ്ങളുടെ) അടുക്കൽ. فَأَكَلَهُ അപ്പോൾ (അങ്ങനെ) അവനെ തിന്നു. الذِّئْبُ ചെന്നായ. وَمَا أَنتَ നിങ്ങളല്ലതാനും. بِمُؤْمِنٍ വിശ്വസിക്കുന്നവനേ. لَّنَا ഞങ്ങളെ. وَلَوْ كُنَّا ഞങ്ങൾ ആയി രുന്നാലും. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ, സത്യവാൻമാർ. 18 وَجَاءُوا അവർ വരുകയും ചെയ്തു. عَلَىٰ قَمِيصِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുപ്പായത്തിൻമേൽ. بِدَمٍ ഒരു രക്തവും (ചോരയും) കൊണ്ട്. كَذِبٍ വ്യാജ മായ, കളവായ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. بَلْ പക്ഷെ, എന്നാൽ, എങ്കിലും. سَوَّلَتْ ഭംഗിയാക്കി (തോ ന്നിച്ചു) തന്നിരിക്കുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. أَنفُسُكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ). أَمْرًا ഒരു കാര്യം. فَصَبْرٌ എനി ക്ഷമ. جَمِيلٌ ഭംഗിയായ (നല്ലതായ). وَاللَّهُ അല്ലാഹുവത്രെ. الْمُسْتَعَانُ സഹായ മർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവൻ. عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ നിങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന (വർണ്ണിക്കുന്ന)തിനെപ്പറ്റി.

തങ്ങൾക്ക് പിന്നീട് പറയുവാനുള്ള ഒഴികഴിവ് പിതാവിൻെറ വാക്കിൽനിന്നു മുമ്പു ലഭിച്ചി രുന്നതിനെ അവർ തികച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. എല്ലാവരുംകൂടി യൂസുഫ് (عليه السلام) നെ കിണറ്റി ലിട്ടശേഷം, വൈകുന്നേരം ഇരുട്ടുമൂടാൻ പോകുന്ന സമയത്തു പിതാവിൻെറ അടുക്കൽ അവർ തിരിച്ചെത്തി. കരിച്ചിലും പറച്ചിലുമായി. ഞങ്ങൾ അമ്പെയ്തും മറ്റും മരുഭൂമിയിൽ ഓടിനടന്ന് അവനിൽനിന്നും അകന്നുപോയി. അവൻ ചെറുപ്പമായതുകൊണ്ടു അവനു ഞങ്ങളെപ്പോലെ ഓടാനും, ചാടാനും കഴിവില്ലല്ലോ എന്നുവെച്ച് ഞങ്ങളുടെ ഭക്ഷണവസ്ത്രാദി സാധനങ്ങൾ വെച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു അവനെ നിറുത്തിയിരിക്കയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ മടങ്ങി വന്നുനോക്കു മ്പോൾ അവനെ ചെന്നായ പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! ഇങ്ങിനെയാണു സംഭവിച്ചത്. മുമ്പേ അവൻെറ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാത്ത നിങ്ങൾക്കു ഈ സത്യവും വിശ്വാസ്യമാകു കയില്ല, എന്തുചെയ്യും?! ഇതാ നോക്കൂ: അവൻെറ രക്തം പുരണ്ട കുപ്പായം! എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ കുപ്പായം പിതാവിൻെറ മുമ്പിൽ തെളിവിനു സമർപ്പിച്ചു. ചെന്നായ പിടിച്ചപ്പോൾ യൂസഫിൽനിന്നൊഴുകിയ രക്തമാണതെന്നു കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി ഏതോ ഒരു കള്ള രക്തം അതിൻമേൽ അവർ പുരട്ടികൊണ്ടും വന്നിരുന്നു. പക്ഷേ, പലരും പറഞ്ഞു കാണുന്നതുപോലെ-ചെന്നായ പിടിക്കുമ്പോൾ കുപ്പായം മാന്തിക്കീറാതിരിക്കയില്ലെന്ന വസ്തുത അവരുടെ ധാരണയിൽ പെട്ടില്ല. ചോരപുരണ്ടതല്ലാതെ കുപ്പായത്തിനു കീറലൊന്നും പറ്റിയിരുന്നില്ല.

അവർ പറഞ്ഞതെല്ലാം വ്യാജമാണെന്നും, എന്തോ ഒരപകടം അവർ യൂസുഫിനെക്കൊ ണ്ടു ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിക്കു ബോധ്യമായി. എങ്കിലും യഥാർ ത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്തെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അറിഞ്ഞുകൂടാ. മറഞ്ഞകാര്യം ആർക്കും അിറ യുകയില്ലല്ലോ. 83-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഒരിക്കൽ യഥാർത്ഥം പുലരുമെന്നും, യൂസുഫിനു നല്ലൊരു ഭാവി അല്ലാഹു നൽകുമെന്നുമുള്ള സൽപ്രതീക്ഷ അദ്ദേഹത്തിനു എപ്പോ ഴും ഉണ്ടായിരുന്നു. സംഭവിച്ചതെന്താണെന്നു അറിയാതിരിക്കെ, എനി ഭംഗിയായി ക്ഷമിക്കുക യും- അസ്വാസ്ഥ്യവും പൊറുതികേടും കാണിക്കാതെ സംയമനം പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും- എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവനോടു സഹായം തേടുകയുമല്ലാതെ മറ്റു പോംവ ഴികളൊന്നുമില്ലെന്നു അദ്ദേഹം സമാധാനിച്ചു. കിണറ്റിലിട്ട ശേഷമുണ്ടായ കഥ അല്ലാഹു വിവരി ക്കുന്നു:-

19 ഒരു യാത്രാസംഘം വന്നു; എന്നിട്ട് അവ രുടെ വെള്ളംകോരിയെ അവർ(വെള്ള ത്തിന്) അയച്ചു; അവൻ അവൻെറ തൊ	وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا۟ وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُۥ ۖ

قَالَ يَٰبُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَٰمٌ ۚ وَأَسَرُّوهُ بِضَٰعَةً ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

ട്ടി (കിണറ്റിൽ) ഇറക്കി. അവൻ പറഞ്ഞു: ''സന്തോഷമേ! ഇതാ, ഒരു ബാലൻ!!'' അവർ അദ്ദേഹത്തെ (എടുത്ത്) ഒരു(കച്ചവട)ചരക്കായി ഒളിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാണ്.

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۭ بَخْسٍ دَرَٰهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا۟ فِيهِ مِنَ ٱلزَّٰهِدِينَ ﴿٢٠﴾

20 അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നിസ്സാര വിലക്ക്-എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ട [അൽപമായ] വെള്ളിപ്പണത്തിന്-വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തവരിൽ പെട്ടവരായിരുന്നുതാനും.

---

19 وَجَاءَتْ വന്നു. سَيَّارَةٌ ഒരു യാത്രാ സംഘം. فَأَرْسَلُوا എന്നിട്ടവർ അയച്ചു. وَارِدَهُمْ അവരുടെ (വക) വെള്ളത്തിന്നു പോകുന്നവനെ. فَأَدْلَى എന്നിട്ടവൻ താഴ്ത്തി, ഇറക്കി. دَلْوَهُ അവൻെറ തൊട്ടി. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. يَا بُشْرَى സന്തോഷമേ. هَذَا غُلَامٌ ഇതാ ഒരു ബാലൻ, ആൺകുട്ടി. وَأَسَرُّوهُ അവർ അദ്ദേഹത്തെ രഹസ്യമാക്കി (ഒളിച്ചു--സ്വകാര്യമാക്കി) വെക്കുകയും ചെയ്തു. بِضَاعَةً ഒരു ചരക്കായി. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. 20 وَشَرَوْهُ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റു. بِثَمَنٍ ഒരു വിലക്ക്. بَخْسٍ നിസ്സാരമായ, തുച്ഛമായ. دَرَاهِمَ അതായത് ദിർഹമു (വെള്ളിപ്പണം) കൾക്ക്. مَعْدُودَةٍ എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ട. وَكَانُوا അവരായിരുന്നുതാനും. فِيهِ അദ്ദേഹത്തി(ൻെറകാര്യത്തി)ൽ. مِنَ الزَّاهِدِينَ ത്യാഗികളിൽ (താൽപര്യമില്ലാത്ത--ആവശ്യമില്ലാത്തവരിൽ) പെട്ടവർ.

ആ വഴിക്കുവന്ന ഒരു യാത്രാസംഘം അവർക്കു വെള്ളം കൊണ്ടുവരുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആളെ വെള്ളത്തിനയച്ചു. അവൻ ആ കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളമെടുക്കുവാൻ വെള്ളത്തൊട്ടി കിണറ്റിലിറക്കി, യൂസുഫ് (عَلَيْهِ السَّلَامُ) അതിൻമേൽ പിടികൂടി. അതുകണ്ട് വെള്ളക്കാരന് അൽഭുതവും സന്തോഷവുമായി. ഹാ! സന്തോഷം! ഇതാ ഒരു പയ്യൻ! എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹത്തെ കിണറ്റിൽ നിന്നു കയറ്റി വിട്ടയക്കാതെ, ഒരു കച്ചവടച്ചരക്കാക്കി-അടിമയാക്കി-ഒളിച്ചുവെക്കുകയാണവർ ചെയ്തതു. പിന്നീട് വളരെ തുച്ഛം വിലക്കു വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റവർക്കു അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രത്യേക താൽപര്യമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണവർ തുച്ഛം വിലക്കു വിറ്റതു ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു അറിഞ്ഞും കണ്ടുംകൊണ്ടു തന്നെയാണു നടന്നത്. അതിലൊക്കെ അവൻ ചില യുക്തികളും പരിപാടികളും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

'ദിർഹം' (വെള്ളിപ്പണം) നാൽപതുവരെ എണ്ണം കൊണ്ടും, നാൽപതുമുതൽ തൂക്കം കൊണ്ടുമായിരുന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അൽപം ദിർഹമുകൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **معدودة** (എണ്ണി കണക്കാക്കപ്പെട്ടതു) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിൽനിന്നു നാൽപതിൽ താഴെയുള്ള വെള്ളിപ്പണത്തിനാണു അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റതെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇരുപതെന്നും, പന്ത്രണ്ടെന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സംഖ്യ കൃത്യമായി അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

اسروه بضاعة (അദ്ദേഹത്തെ അവർ ഒരു ചരക്കായി ഒളിച്ചുവെച്ചു) എന്നും, **شروه** (അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റു, എന്നുമുള്ള ക്രിയയുടെ കർത്താക്കൾ-അഥവാ ഒളിച്ചുവെച്ചതും, വിൽപന നടത്തിയതും-ആരാണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്: അതായതു രണ്ടും കച്ചവടസംഘമാണെന്നും അതല്ല, യൂസുഫ് (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ൻെറ സഹോദരൻമാരാണെന്നും, ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണു

അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതു. സന്ദർഭത്തോടും ആയത്തിലെ വാചകത്തോടും യോജിച്ചതും അതത്രെ. ഇതനുസരിച്ചു അതിൻെറ വിശദീകരണം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: കച്ചവടസംഘം കിണറ്റിൽനിന്നു യൂസുഫു (عليه السلام) നെ കണ്ടെടുത്ത ഉടനെ-അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടയക്കുകയോ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഒരന്വേഷണം നടത്തുകയോ ചെയ്യാതെ-ഒരടിമച്ചരക്കായി ഒളിച്ചുവെച്ചു. മദ്‌യനിൽനിന്നു ഈജിപ്തിലേക്കു പോകുകയായിരുന്ന അവർ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെകൊണ്ടുപോയി തുച്ഛം വിലക്കു വിറ്റു. വലിയ ഒരു സംഖ്യക്കു വിൽക്കണമെന്നുള്ള താൽപര്യമൊന്നും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. കച്ചവടസംഘം കിണറ്റിൽ നിന്നെടുത്ത ഉടനെ ആരും അറിയാതെ ഒളിച്ചുകൊണ്ടുപോയതായിരുന്നാലും, സഹോദരൻമാരിൽനിന്നു വിലക്കുവാങ്ങി കൊണ്ടുപോയതായിരുന്നാലും-രണ്ടായാലും ശരി- അവസാനം അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഈജിപ്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു വിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.

വിഭാഗം-3

وَقَالَ ٱلَّذِى ٱشۡتَرَىٰهُ مِن مِّصۡرَ لِٱمۡرَأَتِهِۦٓ أَكۡرِمِى مَثۡوَىٰهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوۡ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدًاۚ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى ٱلۡأَرۡضِ وَلِنُعَلِّمَهُۥ مِن تَأۡوِيلِ ٱلۡأَحَادِيثِۚ وَٱللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰٓ أَمۡرِهِۦ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٢١﴾

21 മിസ്രിൽ [ഈജിപ്തിൽ]നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ (വിലക്കു) വാങ്ങിയവൻ തൻെറ സ്ത്രീ [ഭാര്യ]യോട് പറഞ്ഞു: ‘‘ഇവൻെറ (നമ്മുടെ കൂടെയുള്ള) താമസത്തെ നീ മാന്യമാക്കണം; അവൻ നമുക്ക് പ്രയോജനപ്പെട്ടേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, നമുക്കവനെ ഒരു (പോറ്റു) കുട്ടിയാക്കി വെക്കാം.’’ അപ്രകാരം, യൂസുഫിന് ഭൂമിയിൽ നാം സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടി) ആകുന്നു (അത്). അല്ലാഹു അവൻെറ കാര്യത്തിൽ [കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിൽ] വിജയിക്കുന്നവനാണ്; എങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും അറിയുന്നില്ല.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥٓ ءَاتَيۡنَٰهُ حُكۡمًا وَعِلۡمًاۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِى ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٢٢﴾

22 അദ്ദേഹം തൻെറ പൂർണ്ണശക്തി [പക്വമായ പ്രായം] പ്രാപിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് നാം വിജ്ഞാനവും, അറിവും നൽകി. അപ്രകാരം, സുകൃതം ചെയ്യുന്നവർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

---

21 وَقَالَ الَّذِي യാതൊരുവൻ പറഞ്ഞു. اشْتَرَاهُ അദ്ദേഹത്തെ വാങ്ങിയ. مِن مِّصْرَ മിസ്രി (ഈജിപ്തി)ൽ നിന്ന്. لِامْرَأَتِهِ തൻെറ സ്ത്രീയോട്, ഭാര്യയോട്. أَكْرِمِي നീ ആദരിക്കുക, മാന്യമാക്കണം. مَثْوَاهُ അവൻെറ താമസം, പാർപ്പിടത്തെ. عَسَىٰ ആയേക്കാം. أَن يَنفَعَنَا അവൻ നമുക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുക. أَوْ نَتَّخِذَهُ അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കവനെ ആക്കാം. وَلَدًا ഒരു സന്താനം, കുട്ടി. وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. مَكَّنَّا നാം ഹിതം (സൗകര്യം-സ്ഥാനം--ഇടം) നൽകി. لِيُوسُفَ യൂസുഫിന്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَلِنُعَلِّمَهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടിയും. مِن تَأْوِيلِ വ്യഖ്യാനത്തിൽ (പൊരുളിൽ) നിന്ന്. الْأَحَادِيثِ വർത്തമാനങ്ങളുടെ, വിഷയങ്ങളുടെ. وَاللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ. غَالِبٌ ജയിക്കുന്നവനാണ്. عَلَىٰ أَمْرِهِ അവൻെറ കാര്യത്തിൽ, കാര്യത്തിന്. وَلَٰكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷേ. أَكْثَرَ അധികവും (അധികമാളും). النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ. لَا يَعْلَمُونَ അറിയുകയില്ല, അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. 22 وَلَمَّا بَلَغَ അദ്ദേഹം എത്തിയ (പ്രാപിച്ച) പ്പോൾ. أَشُدَّهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പൂർണ്ണശക്തി കൂടുതൽ ബലവത്തായ

സ്ഥിതി. آتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകി. حُكْمًا വിജ്ഞാനം, വിധി. وَعِلْمًا അറിവും, ജ്ഞാനവും. وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെയത്രെ. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു. الْمُحْسِنِينَ സുകൃതം (നൻമ-സൽഗുണം) ചെയ്യുന്നവർക്ക്.

യൂസുഫ് (عليه السلام) നെ വാങ്ങിയ ഈജിപ്തുകാരൻെറ പേർ ഖുർആനിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 30-ാം വചനത്തിൽ അയാളെപ്പറ്റി 'അസീസ്' (العزيز) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മാത്രം. ഇതിൻെറ അർത്ഥം യഥാസ്ഥാനത്തു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. തുടർന്നുള്ള പരാമർശങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിൽ വളരെ ഉന്നത പദവിയിലുള്ള ഒരാളായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇൗജാവിൻെറ പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്നുവെന്നും, ധനകാര്യമേലധികാരിയായിരുന്നു വെന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ബൈബിളിൽ: 'മിദ്യാന്യർ അവനെ മിസ്രയീമിൽ ഫറവോൻെറ (രാജാവായ ഫിർഔൻെറ) ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായി അകമ്പടി നായകനായ പോത്തീഫറിന്നു വിറ്റു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ഉൽപ: 37 ൽ 36) ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തെ വാങ്ങിയ ആൾ അദ്ദേഹത്തിൽ പല ശുഭ ലക്ഷണങ്ങളുള്ളതായി മനസ്സലാക്കി. തൻെറ പത്നിയായ ഗൃഹനായികയോട് അതു സൂചിപ്പിക്കുകയും അവനെ ഒരടിമയെപ്പോലെ കണക്കാക്കാതെ മാന്യമായ നിലക്കു വീട്ടിൽ പാർപ്പിക്കണമെന്നു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സ്ത്രീയുടെ പേർ സുലൈഖ (زليخا)എന്നാണ് പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നത്. റാഈൽ (راعيل) എന്നായിരുന്നുവെന്നും, റാഈലിൻെറ ഒരു മറുപേരായിരുന്നു സുലൈഖാ എന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. الله اعلم

ജീവനാശം വരെയുള്ള കഷ്ടാവസ്ഥകളിൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷപ്പെടുത്തി യൂസുഫിനെ ഇങ്ങിനെ മാന്യമായ ഒരു നിലപാടിലെത്തിച്ചതിൽ അല്ലാഹു പല യുക്തികളും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട്; അതുമുഖേന അദ്ദേഹത്തിനു സ്വപ്ന വ്യഖ്യാനം തുടങ്ങിയ വൈജ്ഞാനിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ പലതും പഠിക്കുവാനും, പരിചയിക്കുവാനും സൗകര്യമുണ്ടാക്കും; അല്ലാഹു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യപരിപാടികളെല്ലാം അവൻ ഒരു വിഘ്നവും കൂടാതെ നടപ്പിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും: പക്ഷേ, മിക്ക ആളുകൾക്കും അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നൊക്കെയാണു ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ തുടർന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ശാരീരികവും, ബുദ്ധിപരവുമായ പൂർണ്ണശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പു അങ്ങനെ പലതും കഴിഞ്ഞു. പൂർണ്ണശക്തിയും പക്വതയും പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു അറിവ്, യുക്തിജ്ഞാനം, കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനം കാണുവാനുള്ള വൈഭവം ആദിയായവ നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെയാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കൽ (بلوغ الاشد) ഏറെക്കുറെ മുപ്പതിനും നാൽപ്പതിനും ഇടക്കുള്ള പ്രായത്തിലായിരിക്കും. ഒരു നിശ്ചിത വയസ്സിൽ പരിമിതമല്ല അത്. 'അദ്ദേഹത്തിനു വിജ്ഞാനവും അറിവും നൽകി' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം പ്രവാചകത്വം നൽകി എന്നാണെന്നും, മുപ്പതോ മുപ്പത്തിമൂന്നോ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചശേഷം നൽകപ്പെട്ട 'വിജ്ഞാനവും അറിവും' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതു പ്രവാചകത്വം ആയിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, അടുത്ത വചനത്തിലും തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ അതിനു മുമ്പു സംഭവിച്ചവയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അദ്ദേഹം അസീസിൻെറ വീട്ടിൽ മാന്യമായി ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായ ഒരു പ്രധാന സംഭവമാണു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്:-

وَرَٰوَدَتْهُ ٱلَّتِى هُوَ فِى بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِۦ

23 അദ്ദേഹം യാതൊരുവളുടെ വീട്ടിലാണോ അവൾ അദ്ദേഹത്തെ വശീകരിക്കുവാൻ [അധീനപ്പെടുത്തുവാൻ] ശ്രമം നടത്തി. അവൾ വാതിലുകൾ (അടച്ചു) പൂട്ടുക

وَغَلَّقَتِ ٱلْأَبْوَٰبَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ رَبِّىٓ أَحْسَنَ مَثْوَاىَ ۖ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٢٣﴾

യും ചെയ്തു. ''ഇങ്ങോട്ടുവാ!'' എന്ന് അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! നിശ്ചയമായും അവൻ, എന്റെ രക്ഷിതാവാണ്; എന്റെ താമസം (ഇവിടെ) അവൻ നന്നാക്കി തന്നിരിക്കുന്നു നിശ്ചമയമായും കാര്യം: അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ വിജയിക്കുകയില്ല.''

23 وَرَاوَدْتُهُ അദ്ദേഹത്തോട് വശീകരണശ്രമം നടത്തി (നയത്തിൽ) തന്ത്രം പ്രയോഗച്ചു). الَّتِي യാതൊരുവൾ. هُوَ അദ്ദേഹം. فِي بَيْتِهَا അവളുടെ വീട്ടിലാണ്. عَن نَّفْسِهِ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി (വശീകരണാർത്ഥം). وَغَلَّقَتِ അവൾ (അടച്ചു) പൂട്ടുകയും ചെയ്തു. الْأَبْوَابَ വാതിലുകൾ. وَقَالَتْ അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു. هَيْتَ لَكَ ഇങ്ങോട്ടുവാ, നീ വാ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. مَعَاذَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം, അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ, അദ്ദേഹം. رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവാണ് , യജമാനനാണ്. أَحْسَنَ അവൻ (അദ്ദേഹം) നന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു. مَثْوَايَ എന്റെ താമസത്തെ, പാർപ്പിടം. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം). لاَ يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല. الظَّالِمُونَ അക്രമം ചെയ്യുന്നവർ.

മറ്റൊരാളുടെ ഉദ്ദേശത്തിനെതിരായി അയാളെ സൗമ്യതയിലും നയത്തിലും പാട്ടിലാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുന്നതിനു مراودة (മുറാവദത്ത്) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ ക്രിയാരൂപമാണ് راود (റാവദ). അതോടൊപ്പം عن (അൻ) എന്നു അവ്യയം ചേർത്തുകൊണ്ട് ആരെ വശീകരിക്കുവാനാണോ ശ്രമിക്കുന്നതെങ്കിൽ അയാളുടെ പേരും പറയപ്പെടും ....انه ربى എന്ന വാക്യത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെടാവുന്നതാണ്. 1. അവൻ-അതായതു അല്ലാഹു-എന്റെ രക്ഷിതാവാണെന്ന്, എനിക്കിവിടെ മാന്യമായി കഴിഞ്ഞു കൂടുവാനുള്ള അവസരം അവനാണു ഉണ്ടാക്കിത്തന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത വിഷയത്തിൽ ഞാൻ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. 2. അദ്ദേഹം-അതായതു വീട്ടു നായകനും നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവുമായ മാന്യൻ-എന്റെ രക്ഷിതാവാണ്. അഥവാ എന്നെ വാങ്ങികൊണ്ടു വന്ന മാന്യമായ സ്ഥിതിയിലാക്കിയ യജമാനനാണ്. നിങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു വഴങ്ങി അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِۦ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ أَن رَّءَا بُرْهَٰنَ رَبِّهِۦ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ ٱلسُّوٓءَ وَٱلْفَحْشَآءَ ۚ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾

24 തീർച്ചയായും, അവൾ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് (ചിലത്) ഉദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി; അദ്ദേഹം അവളെക്കുറിച്ചും (ചിലത്)ഉദ്ദേശിച്ചു; തന്റെ റബ്ബിന്റെ (വക) ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ....! [അത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നു!] അപ്രകാരം (ചെയ്തത്), അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു നാം തിൻമയും, നീചവൃത്തിയും തിരിച്ചുകളയുവാൻവേണ്ടിയാണ്. (കാരണം) നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

24 وَلَقَدْ هَمَّتْ അവൾ തീർച്ചയായും കരുതി, ഉദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. بِهِ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി. وَهَمَّ അദ്ദേഹവും കരുതി, ഉദ്ദേശിച്ചു. بِهَا അവളെപ്പറ്റി. لَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. أَن رَّأَى അദ്ദേഹം കണ്ടു (വെന്നത്), കാണൽ. بُرْهَانَ ദൃഷ്ടാന്തം, തെളിവ്. رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. لِنَصْرِفَ നാം തിരിച്ചുകളയുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. عَنْهُ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന്. السُّوءَ തിൻമയെ. وَالْفَحْشَاءَ നീച

വൃത്തിയെയും. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണ്. الْمُخْلَصِينَ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട (കറകളഞ്ഞ-സത്തായ) വരായ.

همت به (അവൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഉദ്ദേശിച്ചു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. അവൾ യൂസഫുമായി സ്വകാര്യബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ ഉദ്യമിച്ചുവെന്നും, അതിനു വിസ്സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ പ്രതികാര നടപടി എടുക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുവെന്നും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്..... ... **وهم بها** (അദ്ദേഹം അവളെപ്പറ്റിയും ഉദ്ദേശിച്ചു.....) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ പ്രസ്താവ്യയോഗ്യമായതു രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളാണ്. (1) അവളുടെ ദുഷ്പെരുമാറ്റത്തിനെതിരെ വല്ല പ്രതികാരവും നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹവും ഉദ്ദേശിച്ചു. എങ്കിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടതുകൊണ്ടു അതു ചെയ്‌വാൻ ഇടവന്നില്ല. അദ്ദേഹം അവളിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുക മാത്രമാണു ചെയ്തത്. (2) ഇച്ഛാനുസരണമോ താൽപര്യപൂർവ്വമോ അല്ലാതെ,-മനുഷ്യസഹജമായ സ്വഭാവപ്രകൃതിയനുസരിച്ച്-അദ്ദേഹത്തിൻെറ മനസ്സിലും വികാരവും ചായ്‌വുമുണ്ടായി. അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തം കാണുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് വികാരത്തിനു വഴങ്ങുകയോ ചായ്‌വ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. സ്വയം ശുദ്ധത പാലിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഈ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ പരിശുദ്ധതക്കും നിഷ്കളങ്കതക്കും യോജിച്ചതല്ലെന്ന് പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ ഒരു പക്ഷേ തോന്നിയേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിഷ്കളങ്കതക്കും പരിശുദ്ധതക്കും മകുടം ചാർത്തുന്ന ഒരു തെളിവായിരിക്കും അതു. ശാരീരികമോ, മാനസികമോ ആയ വിചാരവികാരങ്ങളൊന്നും ഒരാളിൽ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതു നിമിത്തം അയാൾ പാപങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതു അയാളുടെ ഒരു ഉൽകൃഷ്ടതയായി കണക്കാക്കുവാനില്ല. നേരെമറിച്ച് പ്രകൃതിസഹജമായുണ്ടാകുന്ന വിചാരവികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അവ പ്രകടമാക്കുകയും പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്‌വാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും-ഭവിഷ്യൽ ഫലം ഓർത്ത് മനപൂർവ്വം-പിൻമാറി നിൽക്കുന്നതിലാണു യോഗ്യതയും ഉൽകൃഷ്ടതയുമുള്ളത്. 'ഒരാൾ ഒരു തിൻമ ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ട് അതു പ്രവർത്തിക്കാത്തപക്ഷം അതവനു ഒരു നന്മയായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.' എന്നു ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇമാം സമഖ്ശരീ (رحمه الله)യും മറ്റു ചിലരും ശരിവെക്കുന്നതും, ന്യായീകരിക്കുന്നതും ഈ അഭിപ്രായത്തെയാണ്. മൂന്നാമത്തെ ഒരഭിപ്രായം ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കണ്ടതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അവളെപ്പറ്റി അങ്ങിനെയൊന്നും ഉദ്ദേശിക്കയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നാണത്. ഇതനുസരിച്ച് **وهم بها لولا ان رأى برهان ربه** എന്നുള്ള വാക്യത്തിനു ഇങ്ങിനെ വിവർത്തനം നൽകാം: 'തൻെറ റബ്ബിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കണ്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹവും ഉദ്ദേശിക്കുമായിരുന്നു.' ഈ അഭിപ്രായം അറബി വ്യാകരണ നിയമപ്രകാരം ആലോചിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

യൂസുഫ് (عليه السلام) കണ്ടുവെന്നു പറഞ്ഞ ആ ദൃഷ്ടന്തം (**برهان**) എന്തായിരുന്നു? പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ അതിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഒന്നിനും പ്രത്യേകം തെളിവുകളില്ല താനും. യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ മനസ്സിൽ ആ അവസരത്തിൽ എന്തോ ചില വിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അപ്പോഴേക്കും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും, ഭവിഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. അങ്ങനെ, ആ വിചാരത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹം വിമുക്തനാകുകയും ചെയ്തു എന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ദൃഷ്ടാന്തം വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) പറയുകയാണ്: 'യൂസുഫ് (عليه السلام) ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ പ്രചോദനം നൽകുമാറ് അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി. അതു അവയിൽ

ഏതെങ്കിലും ഒന്നായിരിക്കാം, അല്ലാതെയുമായിരിക്കാം. ഒന്നും നിജപ്പെടുത്തുവാൻ തക്ക തെളിവില്ല. ഇതാണു വസ്തവം.' അപ്രകാരം ചെയ്തതു അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു തിൻമയും, നീചവൃത്തിയും തിരിച്ചുകളയുവാനാണെന്നും, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട അടിയാനാണെന്നും(كذلك لنصرف عنه – الآية) അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തന്നെ-അൽപം ആലോചിക്കുന്നവർക്കു-ആ ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. إن شاء الله സംഭവത്തിൻെറ തുടർന്നുള്ള ഭാഗം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

وَٱسْتَبَقَا ٱلْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُۥ مِن دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا ٱلْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوٓءًا إِلَّآ أَن يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

25 രണ്ടുപേരും വാതില്കലേക്ക് മത്സരിച്ചോടി; അവൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുപ്പായം പിന്നിൽനിന്ന് (പിടിച്ച്) കീറുകയും ചെയ്തു. അവളുടെ നാഥനെ [ഭർത്താവിനെ] അവർ വാതില്ക്കൽ വെച്ചു കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. (ഉടനെ) അവൾ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാരെക്കൊണ്ട് തിൻമ (ചെയ്യുവാൻ) ഉദ്ദേശിച്ചവൻെറ പ്രതിഫലം അല്ല, അവൻ തടവിലാക്കപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയോ അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും).''

—

25 وَاسْتَبَقَا രണ്ടാളും മുൻകടന്നു വന്നു, (മൽസരിച്ചോടി). الْبَابَ വാതിൽക്കൽ, വാതിൽക്കലേക്ക്. وَقَدَّتْ അവൾ കീറുകയും ചെയ്തു. قَمِيصَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുപ്പായം. مِن دُبُرٍ പിന്നിൽനിന്നും, പിന്നിലൂടെ. وَأَلْفَيَا രണ്ടാളും കണ്ടെത്തുക (കണ്ടുമുട്ടുക)യും ചെയ്തു. سَيِّدَهَا അവളുടെ നാഥനെ (യജമാനനെ). لَدَى الْبَابِ വാതിൽക്കൽവെച്ച്, വാതിലിന്നടുക്കൽ. قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. مَا جَزَاءُ പ്രതിഫലമല്ല, എന്താണ് പ്രതിഫലം. مَنْ أَرَادَ ഉദ്ദേശിച്ചവൻെറ. بِأَهْلِكَ താങ്കളുടെ വീട്ടുകാരെക്കൊണ്ട്. سُوءً തിൻമയെ. إلاَّ أَن يُسْجَنَ അവൻ തടവിലാക്ക (കാരാഗൃഹത്തിലാക്ക) പ്പെടുകയല്ലാതെ. أَوْ عَذَابٌ അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ശിക്ഷയും. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ.

പുറത്തേക്ക് കടന്ന് അവളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി യൂസുഫ് (عليه السلام) വാതിൽക്കലേക്ക് ഓടി. തൻെറ ആവശ്യം സാധിപ്പിക്കാതെ അവനെ വിട്ടുകൂടാ എന്നുവെച്ച് സുലൈഖായും പിന്നാലെ ഒപ്പം ഓടി. അവൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുപ്പായം പിന്നിൽനിന്നു പിടിച്ചു വലിച്ചു, അതു കീറി. അപ്പോഴതാ അസീസ്-അവളുടെ ഭർത്താവ്-വാതിൽക്കൽ! പെട്ടന്നു ഒഴികഴിവു പറയാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം സ്ത്രീ സഹജമാണല്ലോ. അവൾ യഥാർത്ഥം മറിച്ചാക്കിക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞു: 'ഇതാ, ഇവൻ എൻെറ നേരെ ദുർവൃത്തിക്കായി ശ്രമം നടത്തുന്നു. അതിനുവേണ്ടി എന്നെ പിടിച്ചു വലിക്കുന്നു. ഇവനെ ഒരിക്കലും വെറുതെ വിട്ടുകൂടാ. ഉന്നതനും മാന്യനുമായ നിങ്ങളുടെ പത്നിയെക്കൊണ്ട് നീചവൃത്തി ചെയ്വാൻ ശ്രമം നടത്തുന്ന ഇവനെ തടവിലിടുകയോ, കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുകതന്നെ വേണം.' യൂസുഫ് (عليه السلام) സത്യാവസ്ഥ വിവരിച്ചു:-

قَالَ هِىَ رَٰوَدَتْنِى عَن نَّفْسِى ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَآ إِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن قُبُلٍ

26 അദ്ദേഹം [യൂസുഫ്] പറഞ്ഞു: ''അവളത്രെ എന്നെ വശീകരിക്കുവാൻ [വശത്താക്കുവാൻ] ശ്രമം നടത്തിയത്.'' അവളുടെ ആൾക്കാരിൽനിന്ന് ഒരാൾ (ഇങ്ങിനെ) സാക്ഷ്യം പറയുകയും ചെയ്തു: ''അവ

فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلْكَـٰذِبِينَ ﴿٢٦﴾

ന്‍റെ കുപ്പായം മുന്നില്‍നിന്ന് കീറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെങ്കില്‍, അവള്‍ സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കയാണ്; അവന്‍ കളവു പറയുന്നവരില്‍ പെട്ടവനുമാകുന്നു.

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ ﴿٢٧﴾

27 ‘‘അവന്‍റെ കുപ്പായം പിന്നില്‍നിന്ന് കീറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെങ്കില്‍, അവള്‍ കളവു പറഞ്ഞിരിക്കുകയുമാണ്; അവന്‍, സത്യം പറയുന്നവരില്‍പ്പെട്ടവനുമാകുന്നു.’’

فَلَمَّا رَءَا قَمِيصَهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُۥ مِن كَيْدِكُنَّ ۖ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

28 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ കുപ്പായം പിന്നില്‍ നിന്ന് കീറപ്പെട്ടതായി കണ്ടപ്പോള്‍ അദ്ദേഹം (അവളോട്) പറഞ്ഞു: ‘‘നിശ്ചയമായും ഇത്, (സ്ത്രീകളായ) നിങ്ങളുടെ തന്ത്രത്തില്‍ പെട്ടതാണ്. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ തന്ത്രം വമ്പിച്ചതാകുന്നു.’’

---

26 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هِيَ അവള്‍, അവളത്രെ. رَاوَدَتْنِي എന്നോട് വശീകരണശ്രമം നടത്തി, വശത്താക്കുവാന്‍ ശ്രമം നടത്തിയ്. عَن نَّفْسِي എനിക്കുവേണ്ടി (എന്നെ വശീകരിക്കുവാന്‍). وَشَهِدَ സാക്ഷ്യം പറയുകയും ചെയ്തു. شَاهِدٌ ഒരു സാക്ഷി. مِّنْ أَهْلِهَا അവളുടെ ആള്‍ക്കാരില്‍നിന്ന്, വീട്ടുകാരില്‍നിന്ന്. إِن كَانَ ആകന്നുവെങ്കില്‍. قَمِيصُهُ അവന്‍റെ കുപ്പായം. قُدَّ കീറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (വെങ്കില്‍). مِن قُبُلٍ മുന്നില്‍ (മുന്‍ഭാഗത്ത്) നിന്ന്. فَصَدَقَتْ എന്നാല്‍ അവള്‍ സത്യം പറഞ്ഞു. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. مِنَ الْكَاذِبِينَ കളവു (വ്യാജം) പറയുന്നവരില്‍പെട്ടവന്‍ ആകുന്നു. 27 وَإِن كَانَ ആണെങ്കിലോ. قَمِيصُهُ അവന്‍റെ കുപ്പായം. قُدَّ കീറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. مِن دُبُرٍ പിന്നില്‍നിന്ന്. فَكَذَبَتْ എന്നാല്‍ അവള്‍ കളവ് പറഞ്ഞു. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവരില്‍പെട്ടവനാണ്. 28 فَلَمَّا رَأَىٰ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോള്‍. قَمِيصَهُ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ കുപ്പായം. قُدَّ കീറപ്പെട്ടുവെന്ന്, കീറപ്പെട്ടതായി. مِن دُبُرٍ പിന്നില്‍നിന്ന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (ഇതു). مِن كَيْدِكُنَّ നിങ്ങളുടെ തന്ത്രത്തില്‍ പെട്ടതാണ്. إِنَّ كَيْدَكُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ തന്ത്രം. عَظِيمٌ വമ്പിച്ചതാകുന്നു

അനന്തരം രണ്ടാളോടുമായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:-

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَـٰذَا ۚ وَٱسْتَغْفِرِى لِذَنۢبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ ٱلْخَاطِـِٔينَ ﴿٢٩﴾

29 ‘‘യൂസുഫ്! നീ ഇതിനെപ്പറ്റി അവഗണിച്ചേക്കുക!’’ ‘‘(സുലൈഖാ!) നീ നിന്‍റെ പാപത്തിന് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക; നിശ്ചയമായും നീ, തെറ്റുകാരില്‍ പെട്ടവളായിരിക്കുന്നു.’’

---

29 يُوسُفُ യൂസൂഫ്, യൂസുഫേ. أَعْرِضْ തിരിഞ്ഞുകളയുക, അവഗണിക്കുക. عَنْ هَٰذَا ഇതിനെപ്പറ്റി. وَاسْتَغْفِرِي നീ (സ്ത്രീ) പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. لِذَنبِكِ നിന്‍റെ പാപത്തിനുവേണ്ടി. إِنَّكِ നിശ്ചയമായും നീ. كُنتِ നീ ആയിരിക്കുന്നു. مِنَ الْخَاطِئِينَ തെറ്റുകാരില്‍ (അബദ്ധക്കാരില്‍) പെട്ട(വള്‍).

ണ്ടുപേരുടെയും മൊഴിയിൽ അവനവൻെറ നിരപരാധിത്വവും മറ്റേയാളുടെ മേലുള്ള ആരോപണവും ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഒരാളുടെ മേൽ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ എന്തെങ്കിലും തെളിവ് വേണമല്ലോ. സ്ത്രീയുടെ സ്വന്തക്കാരിൽനിന്നുതന്നെ ഒരാൾ മുമ്പോട്ടുവന്നു. അവൻ അവളെ പിടികൂടുവാൻ ചെന്നതാണെങ്കിൽ കുപ്പായത്തിൻെറ മുൻവശവും, അവൾ അവനെ പിടികൂടുവാൻ ചെന്നതാണെങ്കിൽ കുപ്പായത്തിൻെറ പിൻവശവുമായിരിക്കും കീറിയിരിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു തെളിവ് സമർപ്പണമാണല്ലോ ഇത്. നോക്കുമ്പോൾ കുപ്പായം കീറിയിരുന്നതു പിൻഭാഗത്തായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു കാര്യം വെളിക്കുവന്നു. അസീസ് അവൾക്കുനേരെ ക്ഷോഭിച്ച് ശണ്ഠകൂടുവാനോ കയർക്കുവാനോ മുതിരാതെ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്തു. ഉപായവും സൂത്രവും പ്രയോഗിച്ചു തടിതപ്പുകയും കുറ്റത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാകുകയും ചെയ്യുന്നത് സ്ത്രീകൾക്കു പൊതുവെയുള്ള ഒരു സ്വഭാവമാണ്. അതിൽ നിങ്ങൾക്കു വലിയ സാമർത്ഥ്യം തന്നെയുണ്ട്. അതിൽപെട്ടതാണിതും എന്നു പറഞ്ഞു കുറ്റം ഭാര്യയുടെതുതന്നെയാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചു. മേലിൽ ഇതിനെത്തുടർന്നു അനിഷ്ടകരമോ, അപമാനകരമോ ആയ സംഭവങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി അവളുടെ പക്കൽവന്നുപോയ ഈ കൃത്യത്തെ കേവലം നിസ്സാരമാക്കി അവഗണിച്ചു കളയണമെന്നു അദ്ദേഹം യൂസുഫ് (عليه السلام) നെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അന്തരീക്ഷം ശാന്തമാക്കിയശേഷം, നിൻെറ പക്കൽ തെറ്റു പറ്റിപ്പോയിട്ടുള്ളതു എനി നിഷേധിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല; പാപമോചനം തേടിക്കൊള്ളണം എന്നു ഭാര്യയെയും ഉപദേശിച്ചു.

കേസിനു തുമ്പുണ്ടാക്കുമാറു തെളിവു സമർപ്പിച്ച ആ സാക്ഷി ആരായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവളുടെ സ്വന്തക്കാരിൽപെട്ട ഒരു സാക്ഷി (شاهد من أهلها) എന്നു മാത്രമേ അല്ലാഹു പറയുന്നുള്ളു. സ്വന്തത്തിൽപെട്ടവർ കക്ഷിക്കു ഗുണകരമായിത്തീരുന്ന തെളിവു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അതിൽ സംശയിക്കപ്പെട്ടാമെങ്കിലും, ദോഷകരമായിത്തീരുന്ന തെളിവു കൊണ്ടുവരുന്നതു കൂടുതൽ വിശ്വസനീയമായിരിക്കുമല്ലോ. ഈ വിശേഷണത്തിൽ ആ സൂചന അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ആ സാക്ഷി അവളുടെ വീട്ടിലോ കുടുംബത്തിലോ പെട്ട ആളായിരുന്നുവെന്നും, ഒരു ചെറിയ ശിശുവായിരുന്നുവെന്നും, അല്ലെന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നിനും തെളിവില്ലതാനും. ചെറിയ ശിശുവായിരുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു ദുർബ്ബലമത്രെ.

സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതു ആരായാലും ശരി സ്ത്രീകൾ പുരുഷൻമാരേക്കാൾ ദുർവൃത്തരും തന്ത്രശാലികളുമാണെന്നല്ല ആ വാക്കിൻെറ താൽപര്യം. സന്ദർഭത്തിൽനിന്നു അതു വ്യക്തമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സുലൈഖയാണ് വാതിലടച്ചു യൂസുഫ് (عليه السلام) നു നേരെ വശീകരണശ്രമം നടത്തിയത്. എന്നിട്ടും പെട്ടെന്നു ഭർത്താവിനെ കണ്ടപ്പോഴേക്കും യൂസുഫ് എൻെറ നേരെ ഇങ്ങോട്ടു വന്നു ദുർവൃത്തിക്കു ശ്രമം നടത്തിയതാണെന്നു മറിച്ചാരോപിക്കുകയും, അവനെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടരുതെന്നു പറഞ്ഞു അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയുമാണല്ലോ സുലൈഖ ചെയ്തത്. അത്രയുമല്ല, അങ്ങയുടെ വീട്ടുകാരുടെ നേരെ ഇത്തരം ദുർവൃത്തിക്കുവരുന്നതു സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ ഗൗരവം അർഹിക്കുന്നതാണെന്നുകൂടി ധ്വനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പെട്ടെന്നു-അൽപമായ ഒരാലോചനക്കുപോലും സമയമെടുക്കാതെ-ഉപായം കണ്ടെത്തുന്ന ഈ സ്ത്രീ സഹജസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയാണ് നിങ്ങളുടെ തന്ത്രം വമ്പിച്ചതുതന്നെ' എന്നു പറഞ്ഞത്.

അസീസിൻെറ ഭാര്യ യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ കുപ്പായം കീറിയ സംഭവം ബൈബിൾ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല. അതിൽ ഈ രംഗം വിവരിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'യോസേഫു കോമളനും മനോഹര രൂപിയുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് യജമാനൻെറ ഭാര്യ അവൻെറ മേൽ കണ്ണുവെച്ചു. അവൻ സമ്മതിക്കാതിരുന്നു. അവൾ പലതും പറഞ്ഞുനോക്കി. അവൻ അനുസരിച്ചില്ല. ഒരു ദിവസം വീട്ടിൽ ആരുമില്ലാത്തപ്പോൾ അവൾ അവൻെറ വസ്ത്രം പിടിച്ചു, എന്നോടുകൂടി ശയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ വസ്ത്രം അവളുടെ കയ്യിൽ വിട്ട് പുറത്തേക്കു

ഓടി. അവൾ വീട്ടിലുള്ളവരോട്: കണ്ടോ, നമ്മെ ഹാസ്യമാക്കാൻ അവൻ (ഭർത്താവു) ഒരു എബ്രയാനെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ എന്റെ കൂടെ ശയിക്കാൻ വന്നു. ഞാൻ ഉറക്കെ നിലിളിച്ചു. അവൻ വസ്ത്രം എന്റെ അടുക്കൽ ഇട്ടുപോയി. യജമാനൻ വന്നപ്പോഴും ആ വണ്ണംതന്നെ പറഞ്ഞു. യജമാനനുകോപം ജ്വലിച്ചു. അവനെ പിടിച്ചു രാജാവിന്റെ കാരാഗൃഹ ത്തിലാക്കി.....' (ഉൽപത്തി 39ൽ 7-21) കാരാഗൃഹത്തിലാക്കിയതിനു മുമ്പു നടന്നതും, തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതുമായ വിവരങ്ങളൊന്നും ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവി ക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

വിഭാഗം-4

۞ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي ٱلْمَدِينَةِ ٱمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ تُرَٰوِدُ فَتَىٰهَا عَن نَّفْسِهِۦ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرَىٰهَا فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

30 പട്ടണത്തിലുള്ള ചില സ്ത്രീകൾ പറയുക യും ചെയ്തു 'അസീസി'ന്റെ സ്ത്രീ [ഭാ ര്യ] അവളുടെ വാലിയക്കാരനെ വശീകരി ക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുന്നു. (അവനോടു ള്ള) പ്രേമം അവളുടെ മനം കവർന്നിരി ക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, നാം അവളെ വ്യ ക്തമായ വഴിപിഴവിലായി കാണുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.''

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَـًٔا وَءَاتَتْ كُلَّ وَٰحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ ٱخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَيْنَهُۥٓ أَكْبَرْنَهُۥ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَٰشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا بَشَرًا إِنْ هَٰذَآ إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

31 എന്നിട്ട് അവരുടെ തന്ത്രത്തെ [കുസൃതി യെ]പ്പറ്റി അവൾ കേട്ട(റിഞ്ഞ)പ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് (ആളെ) അയക്കുകയും, അവർക്കായി ഒരു വിരു ന്നുസദസ്സ് ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു. അവ രിൽ ഓരോരുവൾക്കും ഓരോ കത്തി അ വൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ''നീ അ വരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ചെല്ലുക'' എന്ന് (യൂസുഫിനോട്) അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വലുതാ യി കണ്ടു [വിസ്മയിച്ചു പോയി]! അവർ ത ങ്ങളുടെ കൈകളെ മുറിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ''അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്ത ുന്നു! ഇതൊരു മനുഷ്യനല്ല; ഇത് മാന്യ നായ ഒരു മലക്കല്ലാതെ (മറ്റാരും) അല്ല!''

---

30 وَقَالَ പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു. نِسْوَةٌ ചില സ്ത്രീകൾ. فِي الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിലുള്ള. امْرَأَةُ സ്ത്രീ (ഭാര്യ). الْعَزِيزِ അസീസിന്റെ. تُرَاوِدُ വശീകരണ ശ്രമം നടത്തുന്നു. فَتَاهَا അവളുടെ വാലിയ ക്കാരനോട്, യുവാവിനോട്, ഭൃത്യനോട്. عَن نَّفْسِهِ അവനുവേണ്ടി (അവനെ വശീകരിക്കുവാൻ). قَدْ شَغَفَهَا അവൾക്കു ഉള്ളിൽ പൂകിയിട്ടുണ്ട് (ഹൃദയം സ്പർശിച്ചിരിക്കുന്നു-മനം കവർന്നിട്ടുണ്ട്). حُبًّا സ്നേഹത്താൽ, പ്രേമം. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَنَرَاهَا കാണുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴ വിലായി. مُّبِينٍ വ്യക്തമായ, തനി. 31 فَلَمَّا سَمِعَتْ എന്നിട്ട് (എന്നാൽ-അങ്ങനെ) അവൾ കേട്ടപ്പോൾ. بِمَكْرِهِنَّ അവരുടെ തന്ത്രത്തെ (കുസൃതിയെ)പ്പറ്റി. أَرْسَلَتْ അവൾ അയച്ചു, ആളയച്ചു. إِلَيْهِنَّ അവരി ലേക്ക്. وَأَعْتَدَتْ അവൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു, തയ്യാറാക്കി. لَهُنَّ അവർക്കുവേണ്ടി. مُتَّكَأً ചാരി (സു ഖിച്ചു) ഇരിക്കത്തക്ക സദസ്സു (സദ്യവട്ടം-വിരുന്നു സദസ്സു). وَآتَتْ അവൾ കൊടുക്കുകയും

ചെയ്തു. كُلَّ وَاحِدَةٍ എല്ലാ ഒരോരുവൾക്കും. مِّنْهُنَّ അവരിൽനിന്നുളള. سِكِّينًا ഒരു കത്തി. وَقَالَتِ അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു. اخْرُجْ നീ പുറപ്പെടുക, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക. عَلَيْهِنَّ അവരിൽ. فَلَمَّا رَأَيْنَهُ ഞങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ. أَكْبَرْنَهُ അദ്ദേഹത്തെ അവർ വലുതാക്കി(വലിയ വസ്തുവായി കണ്ടു-അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വിസ്മയിച്ചുപോയി). وَقَطَّعْنَ അവർ മുറിച്ചു കളയുക (മുറിയുകയുണ്ടാക്കുക) യും ചെയ്തു. أَيْدِيَهُنَّ അവരുടെ കൈകളെ, കൈകൾക്ക്. وَقُلْنَ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. حَاشَ പരിശുദ്ധി (വാഴ്ത്തുന്നു). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് (അല്ലാഹുവിൻെറ). مَا هَٰذَا ഇതല്ല, ഇവനല്ല. بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യൻ. إِنْ هَٰذَا ഇതല്ല, ഇവനല്ല. إِلَّا مَلَكٌ ഒരു മലക്ക(ല്ലാതെ). كَرِيمٌ മാന്യനായ.

യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ യജമാനനെക്കുറിച്ചാണ് **العزيز** (അൽ അസീസ്) എന്നു പറഞ്ഞത്. മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപേലെ, ഇതദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ പേരല്ല. 'പ്രതാപശാലി, മഹാൻ, ശക്തൻ, വീര്യപ്പെട്ടവൻ, യോഗ്യൻ, ഊക്കൻ, ബഹുമാന്യൻ' എന്നിങ്ങിനെയുളള അർത്ഥങ്ങളിൽ സന്ദർഭംപോലെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു വാക്കാണത്. മന്ത്രിമാരെപ്പോലെ മേലേകിടയിലുളള വ്യക്തികളെ സംബോധന ചെയ്യുമ്പോൾ ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അന്നത്തെ രാജഭരണത്തിലെ ഉന്നതനായ ഒരാളായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. **اكبر** (അക്ബറ)എന്ന ക്രിയയുടെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'വലുതാക്കി'-അഥവാ വലുതായി തോന്നി-എന്നാകുന്നു. ആശ്ചര്യകരമായ വല്ലതും കണ്ട് അമ്പരപ്പും വിസ്മയവും തോന്നുമ്പോഴാണു അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുളളത്. അതുകൊണ്ടാണ് അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമെന്ന നിലക്കു-'വിസ്മയിച്ചു' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. **متكا** (മുത്തകഌ) എന്ന പദത്തിനു 'ചാരിയിരിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു'എന്നത്രെ വാക്കർത്ഥം. മെത്ത, സോഫ, തലയണ മുതലായ വിരുപ്പുവിതാനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു അതു സാധാരണ പറയപ്പെടാറുളളത്. അവയിൽ ഇരുന്ന് കഴിക്കപ്പെടുന്ന പഴവർഗ്ഗം മുതലായ സുഖഭോജ്യ വസ്തുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടാം. ആ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിരുന്നൊരുക്കങ്ങളാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിൽ കത്തികൊണ്ടുമുറിച്ചു തിന്നേണ്ടുന്ന പഴവർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. **مكر** (മക്ർ) എന്ന വാക്കിനു 'വഞ്ചന, കുതന്ത്രം, കൗശലം, തന്ത്രം, കുസൃതി ' എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥങ്ങൾ വരും. **مكرهن** (അവരുടെ കുസൃതി) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, ആ സ്ത്രീകൾ അവളെപ്പറ്റി കുറ്റവും ആക്ഷേപവും പറഞ്ഞതും, അതു പ്രചരിപ്പിച്ചതുമാകുന്നു. ആശ്ചര്യവും അതിശയവും തോന്നുമ്പോൾ **سبحان الله** (സുബ്ഹാനല്ലാഹി) എന്നു പറയാറുളളതുപോലെ, അതേ അർത്ഥത്തിൽതന്നെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു വാക്കാണു **حاش لله** (ഹാശ-ലില്ലാഹി)യും.

യൂസുഫും, സുലൈഖയും തമ്മിൽനടന്ന സംഭവം പട്ടണത്തിൽ-ഈജിപ്തിൽ-പ്രചരിച്ചു സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ-കുലീന സ്ത്രീകളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും-അതൊരു സംസാരവിഷയമായി. അസീസിൻെറ പത്നിസ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്ന ഒരു മഹതി തൻെറ അടിമച്ചെറുക്കനെ പ്രേമിക്കുന്നു, അവൾ അതിൽ ലയിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു, അവൾ പിഴച്ചുപോയി എന്നിങ്ങിനെ അവർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. വിവരം സുലൈഖാ അറിഞ്ഞു. അപമാനത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനും, തൻെറ ഒഴികഴിവു മറ്റുളളവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനും അവൾ ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു. തന്നെപ്പറ്റി ആരോപണവും കുറ്റവും പറയുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു കേമമായ ഒരു വിരുന്നുസദസ്സൊരുക്കി അവരെയൊക്കെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, കത്തികൊണ്ടു മുറിച്ചു തിന്നേണ്ടുന്ന പഴവർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും കത്തിയെടുത്തു മുറിച്ചുതിന്നുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ആ സദസ്സിൽചെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ യൂസുഫ് (عليه السلام) നോടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹത്തെ കാണേണ്ട താമസം: അദ്ദേഹത്തിൻെറ അസാധാരണ സൗന്ദര്യവും, നിരുപമമായ കോമളാകൃതിയുംകണ്ട് സ്ത്രീകൾ മതിമറന്നുപോയി. അതൊരു മനുഷ്യരൂപമാണെന്നു അവർക്കു ഊഹിക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞില്ല. ആകാശത്തുനിന്നു മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ഇറങ്ങിവന്ന ഒരു മലക്കായിരിക്കുവാനേ തരമുളളുവെന്നു അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ശ്രദ്ധ മുഴുവനും യൂസുഫിലേക്കുതിരിഞ്ഞതുകൊണ്ട് കയ്യിലുളളകത്തിയും, പഴവർഗ്ഗങ്ങളും അവർ

മറന്നുകളഞ്ഞു. യന്ത്രം കണക്കെ കൈകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ സ്വന്തം കൈകൾ അവർ സ്വയം ചെത്തി മുറിയാക്കിയതു അവർ അറിഞ്ഞില്ല. ഇത്രയുമായപ്പോൾ, തന്റെ ഉദ്യമത്തിൽ താൻ വിജയിച്ചുവെന്നുകണ്ടു സുലൈഖാ അവരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ ٱلَّذِى لُمْتُنَّنِى فِيهِ ۖ وَلَقَدْ رَٰوَدتُّهُۥ عَن نَّفْسِهِۦ فَٱسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَآ ءَامُرُهُۥ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ ٱلصَّٰغِرِينَ ﴿٣٢﴾

32 അവർ പറഞ്ഞു: ''എന്നെ നിങ്ങൾ യാതൊരുവന്റെ കാര്യത്തിൽ കുറ്റപ്പെടുത്തിയോ അവനാണത്! (അതെ) തീർച്ചയായും, ഞാനവനോട് വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടവൻ (ഒഴിഞ്ഞുമാറി) രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവനോട് ഞാൻ കൽപിക്കുന്നത് അവൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, അവൻ തടവിലാക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും: അവൻ നിസ്സാരൻമാരിൽപെട്ടവനായിത്തീരുകയും തന്നെ ചെയ്യും.''

---

32 قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. فَذَلِكُنَّ (നിങ്ങൾകണ്ട) അതാണ്. الَّذِي യാതൊരുവൻ. لُمْتُنَّنِي നിങ്ങൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തി, ആക്ഷേപിച്ചു. فِيهِ അവനിൽ (അവന്റെ കാര്യത്തിൽ). وَلَقَدْ رَاوَدتُّهُ തീർച്ചയായും ഞാനവനോട് വശീകരണശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. عَن نَّفْسِهِ അവനെ വശീകരിക്കുവാൻ. فَاسْتَعْصَمَ എന്നിട്ടവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ തീർച്ചയായും അവൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ. مَا آمُرُهُ ഞാൻ അവനോട് കല്പിക്കുന്നത്. لَيُسْجَنَنَّ അവൻ തടവിൽ (കാരാഗൃഹത്തിൽ) ആക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. وَلَيَكُونًا അവനായിരിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. مِّنَ الصَّاغِرِينَ നിസ്സാരൻമാരിൽ (പെട്ടവൻ).

ഇതാ! ഒരുനോക്കു കണ്ടപ്പോഴേക്കും സുബോധം നശിച്ചു കൈകൾ സ്വയം ചെത്തിമുറിക്കുമാറ് നിങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചുപോയ ഈ യുവാവിന്റെ കാര്യത്തിലാണു നിങ്ങൾ എന്നെപ്പറ്റി കുറ്റാരോപണം നടത്തിയിരുന്നത്, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായില്ലേ, ഞാൻ അവനിൽ വശീകൃതയായതിന്റെ രഹസ്യം?! ഞാൻ ഇതാ തുറന്നുപറയുന്നു: ഞാനവനെ പ്രേമിച്ചതും പിടികൂടിയതുമൊക്കെ സത്യംതന്നെ. പക്ഷേ, അവൻ അനുസരിക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണുചെയ്തത്. അവനെ ഞാൻ വെറുതെവിടുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു വഴങ്ങാത്തപക്ഷം, നിശ്ചയമായും അവനെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടു ഞാൻ നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ഈ അരമനയിലെ മാന്യനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അവൻ ഒരു നിന്ദ്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും എന്നു സാരം.

ഇപ്പോൾ, സുലൈഖായുടെ സ്ഥിതി മാത്രമല്ല, നാട്ടിലെ പൊതുസ്ഥിതി തന്നെ തനിക്കു അനുകൂലമല്ലെന്നും, തന്റെ സംശുദ്ധിയും മാന്യതയും കാത്തുരക്ഷിക്കുവാൻ ഈപരിസ്ഥിതിയിൽ വളരെ പ്രയാസമാണെന്നും യൂസുഫ് (عليه السلام) കണ്ടു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു സങ്കടപ്പെട്ടു:

قَالَ رَبِّ ٱلسِّجْنُ أَحَبُّ إِلَىَّ مِمَّا يَدْعُونَنِىٓ إِلَيْهِ ۖ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّى كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ ٱلْجَٰهِلِينَ ﴿٣٣﴾

33 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്റെ റബ്ബേ! ഇവർ (ഈ സ്ത്രീകൾ) എന്നെ യാതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനേക്കാൾ എനിക്ക് ഏറ്റം ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് കാരാഗൃഹമാണേ! അവരുടെ തന്ത്രം എന്നിൽ നിന്ന് നീ തിരിച്ചു വിട്ടു തരാത്തപക്ഷം, ഞാൻ അവരിലേക്ക് ചാഞ്ഞുപോയേക്കും; ഞാ

ൻ (വിവരമില്ലാത്ത) വിഡ്ഢികളുടെ കൂട്ട ത്തിലായിത്തീരുകയും ചെയ്യും!''

34 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബ് അദ്ദേഹ ത്തിന് ഉത്തരം നൽകി; അവരുടെ [സ്ത്രീ കളുടെ] തന്ത്രം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് തി രിച്ചു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നി ശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എ ല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവ നും.

فَٱسْتَجَابَ لَهُۥ رَبُّهُۥ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

---

33 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. السِّجْنُ തടവു, കാരാഗൃഹം (ജയിൽ). أَحَبُّ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണ്. إِلَيَّ എനിക്ക്, എൻെറ അടുക്കൽ. مِمَّا യാതൊന്നിനെക്കാൾ. يَدْعُونَنِي ഇ(ﷺ) വർ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്. وَإِلاَّ تَصْرِفْ നീ തിരിച്ചു വിടാത്തപക്ഷം. عَنِّي എന്നിൽ നിന്ന്. كَيْدَهُنَّ അവരുടെ തന്ത്രം, ഉപായം, ചതി. أَصْبُ ഞാൻ ചാഞ്ഞു (മറിഞ്ഞു) പോകും. إِلَيْهِنَّ അവരി ലേക്ക്. وَأَكُن ഞാനായിരിക്കയും ചെയ്യും. مِّنَ الْجَاهِلِينَ വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (വിഡ്ഢികളിൽ)പെട്ട (വൻ) . 34 فَاسْتَجَابَ അപ്പോൾ ഉത്തരം നൽകി. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബ്. فَصَرَفَ അവൻ തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു. عَنْهُ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന്. كَيْدَهُنَّ അവരുടെ തന്ത്രത്തെ, കെണിയെ. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻതന്നെ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ.

സുലൈഖായുടെ വിരുന്നുസദ്യ കഴിഞ്ഞതോടെ പട്ടണത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ അനുഭാവം കൂടി അവൾക്കു സിദ്ധിക്കുകയും, അവരും അദ്ദേഹത്തിലേക്കു കണ്ണുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി യൂസുഫ് (ﷺ) നു മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ടാണു 'അവൾ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നതിൽനിന്നു' എന്നുപറയാതെ 'ഈ സ്ത്രീകൾ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നതിൽനിന്നു' (مما يدعوننى اليه) എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. യജമാനഗൃഹത്തിൽ നിന്നുള്ള കടുത്ത നിർബന്ധവും ഭീഷണിയും, അതോടുകൂടി ചുറ്റുപാടിൽനിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദവും കൂടിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം വമ്പിച്ച സങ്കടത്തിലായി. അല്ലാഹുവിൻെറ കൃപാകടാക്ഷംകൊണ്ടല്ലാതെ ഇതിൽനിന്നു രക്ഷയില്ലെന്നു അദ്ദേഹം കണ്ടു. അതു ലഭിക്കാത്തപക്ഷം, എത്ര മനോദാർഢ്യവും സത്യനിഷ്ഠയും ഉള്ളവനായിരുന്നാൽ പോലും ഇത്തരം ഘട്ടങ്ങളിൽ തിൻമകൾക്കു വഴങ്ങുക മനുഷ്യസ്വഭാവമാണ്. ആകയാൽ, ജയിൽവാസം മുഖേനയെങ്കിലും ഈ ആപത്തിൽ നിന്നു എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ! എന്നു അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. അല്ലാഹു പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുതാനും.

ഏതെങ്കിലും ഒരു പാപകൃത്യം ചെയ്യുന്നതിൽ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ മനുഷ്യനു താൽപര്യവും ഇച്ഛയുമുള്ളതായിരിക്കുക, സാഹചര്യങ്ങൾ അതിനു അനുകൂലമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസരത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ഓർത്തു അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു ശുദ്ധത പാലിക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം. എങ്കിലും അവരത്രെ ഭാഗ്യവാൻമാർ. അതോടൊപ്പം അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള നിർബന്ധവും ഭീഷണിയും കൂടി നേരിടേണ്ടിവന്നാലോ ? അപ്പോൾ അതിനെതിരെ ത്യാഗങ്ങളും ക്ളേശങ്ങളും അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ അതിനെക്കാൾ വിരളമായിരിക്കും. ഇവർ തന്നെയാണു മഹാഭാഗ്യവാൻമാർ. ഈ മഹാഭാഗ്യം ലഭിച്ച ഒരു മാതൃകാപുരുഷനാണ് യൂസുഫ് (ﷺ) . അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചരിത്രത്തിലെ ഈ രംഗം മാതൃകാപാഠമാക്കി ജീവിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാവർക്കും തൗഫീഖു നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ തണലല്ലാതെ തണലില്ലാത്ത ദിവസത്തി

ൽ (ഖിയാമത്തുനാളിൽ) ഏഴുകൂട്ടർക്ക് അല്ലാഹു അവൻെറ തണലിൽ തണലേകുന്നതാണ്. (ഒന്ന്:) നീതിമാനായ നേതാവു; (രണ്ട്:) അല്ലാഹുവിൻെറ ആരാധനയിലായി വളർന്നുവന്ന യുവാവു; (മൂന്നു:) പുറത്തുപോയാലും മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ ഹൃദയം പള്ളിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ; (നാല്:) അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്ന രണ്ടാളുകൾ -അവർ ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നതും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതും അതനുസരിച്ചായിരിക്കുമാറ്; (അഞ്ച്:) വലതുകൈ ചിലവഴിക്കുന്നതു ഇടതുകൈ (പോലും) അറിയാത്തവിധം സ്വകാര്യമായി ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നവൻ; (ആറ്:) പദവിയും സൗന്ദര്യവുമുളള ഒരു സ്ത്രീ ക്ഷണിച്ചിട്ടു ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞവൻ; (ഏഴ്:) ഒഴിഞ്ഞിരുന്നു-ഏകനായിരുന്നു-കൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനെ ധ്യാനിച്ചുകരയുന്നവൻ.'(ബു; മു)

35 പിന്നീട്-തെളിവുകൾ കണ്ടതിനുശേഷം- അവർക്ക് തോന്നി: ഒരു (കുറച്ചു) കാലം വരെ അദ്ദേഹത്തെ അവർ തടവിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യണമെന്ന്.

ثُمَّ بَدَا لَهُم مِّنۢ بَعۡدِ مَا رَأَوُاْ ٱلۡأٓيَٰتِ لَيَسۡجُنُنَّهُۥ حَتَّىٰ حِينٖ ﴿٣٥﴾

35 ثُمَّ بَدَا പിന്നെ വെളിവായി (തോന്നി). لَهُم അവർക്ക്. مِّن بَعْدِ ശേഷമായിട്ട്. مَا رَأَوُا അവർ കണ്ടതിൻെറ. الْآيَاتِ തെളിവുകൾ, അടയാളങ്ങൾ. لَيَسْجُنُنَّهُ അവർ അദ്ദേഹത്തെ തടവിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്യണമെന്ന്. حَتَّىٰ حِينٍ ഒരുകാലം (സമയം) വരെ.

യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ നിരപരാധിത്വത്തിനുളള തെളിവുകൾ പലതും കണ്ടിട്ടു പിന്നെയും അദ്ദേഹത്തെ കുറച്ചുകാലം തടവിലിടുക തന്നെ വേണമെന്നു അവർ തീരുമാനിച്ചുവെന്നു സാരം. തൻെറ ആവശ്യം സാധിപ്പിച്ചുതരാത്ത പക്ഷം തടവിലിടുകയോ, കഠിനശിക്ഷ നൽകുകയോ ചെയ്യുമെന്നു സുലൈഖാ നേരത്തെ പറഞ്ഞിരുന്നതാണല്ലോ. അവൾക്കു ഭരണകൂടത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന സ്വാധീനം ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതു പോലെ, അവൾക്കെതിരെ സത്യത്തിൻെറ പേരിൽ ശക്തമായ ഒരു നടപടി കൈക്കൊള്ളുവാനുളള ധീരത അസീസിനുളളതായി കാണപ്പെടുന്നുമില്ല. അപ്പോൾ, കുറ്റക്കാരൻ യൂസുഫാണെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുവാനോ, അന്തരീക്ഷം ഒന്നു ശാന്തമായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടിയോ ആയിരിക്കാം അവസാനം അവരങ്ങിനെ തീരുമാനിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. കാരണമേതായാലും ശരി, അദ്ദേഹം കാരാഗൃഹത്തിലായി.

അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വഭാവഗുണം, സത്യനിഷ്ഠ, ഭയഭക്തി മുതലായവകാരണം ജയിലുദ്യോഗസ്ഥൻമാർക്കും, ജയിൽവാസികൾക്കും അദ്ദേഹത്തോടു വളരെ സ്നേഹവും ആദരവുമായിരുന്നുവെന്നു പലരും പറഞ്ഞുകാണാം. സ്വാഭാവികമായും അതു ശരിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ജയിലധികാരിക്കു അദ്ദേഹത്തോടു ദയ തോന്നിയെന്നും, അങ്ങിനെ, മറ്റുളള ജയിൽപുളളികളുടെ കൈകാര്യനേതൃത്വം അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നും ബൈബിളും (ഉൽപ: 39ൽ 21-23) പറയുന്നു. തടവിലുളളവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെ വളരെ മതിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു അടുത്ത വാക്യത്തിലെ അവസാന വാക്യത്തിൽനിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നുമുണ്ട്.

വിഭാഗം-5

36 തടവിൽ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി രണ്ടു വാലിയക്കാരും പ്രവേശിച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ കളള് പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്നതായി എന്നെ ഞാൻ(സ്വപ്നത്തി

وَدَخَلَ مَعَهُ ٱلسِّجۡنَ فَتَيَانِۖ قَالَ أَحَدُهُمَآ إِنِّيٓ أَرَىٰنِيٓ أَعۡصِرُ خَمۡرٗاۖ وَقَالَ ٱلۡأٓخَرُ إِنِّيٓ أَرَىٰنِيٓ

أَحۡمِلُ فَوۡقَ رَأۡسِى خُبۡزًا تَأۡكُلُ ٱلطَّيۡرُ مِنۡهُۖ نَبِّئۡنَا بِتَأۡوِيلِهِۦٓۖ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٣٦﴾

ൽ) കാണുന്നു.'' മറ്റേവൻ പറഞ്ഞു: ''എന്നെ ഞാൻ (സ്വപ്നത്തിൽ) കാണുന്നു: ''എൻെറ തലയിൽ ഞാൻ അപ്പം വഹിക്കുന്നു, പറവകൾ അതിൽ നിന്ന് തിന്നുന്നു.'' (രണ്ടാളും പറഞ്ഞു:) ''ഞങ്ങൾക്ക് നീ ഇതിൻെറ വ്യാഖ്യാനം[പൊരുൾ] വിവരിച്ചുതരണം. നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നിന്നെ സൽഗുണവാൻമാരിൽപെട്ടവനായി കാണുന്നു.''

---

36 وَدَخَلَ പ്രവേശിച്ചു, പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെ. السِّجْنَ തടവിൽ, കാരാഗൃഹത്തിൽ ബന്ധനത്തിൽ. فَتَيَانِ രണ്ട് വാലിയക്കാർ, യുവാക്കൾ, ഭൃത്യൻമാർ. قَالَ أَحَدُهُمَا അവിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു. إِنِّي أَرَانِي ഞാൻ എന്നെ (സ്വപ്നം) കാണുന്നു. أَعْصِرُ ഞാൻ പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്നതായി. خَمْرًا കള്ളു, മദ്യം (മുന്തിരക്കള്ള്). وَقَالَ ٱلْآخَرُ മറ്റേവൻ പറഞ്ഞു. إِنِّي أَرَانِي ഞാൻ എന്നെ (സ്വപ്നം) കാണുന്നു. أَحْمِلُ ഞാൻ വഹിക്കുന്നതായി. فَوْقَ മീതെ. رَأْسِي എൻെറ തലയുടെ. خُبْزًا അപ്പം, റൊട്ടി. تَأْكُلُ തിന്നുന്നു. الطَّيْرُ പക്ഷി (പറവ)കൾ. مِنْهُ അതിൽ നിന്ന്. نَبِّئْنَا ഞങ്ങൾക്ക് നീ വിവരിച്ചു (വിവരം പറഞ്ഞു) തരണം. بِتَأْوِيلِهِ ഇതിൻെറ വ്യഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി. إِنَّا نَرَاكَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിനന്നെകാണുന്നു. ³\ مِنَ الْمُحْسِنِينَമ ചെയ്യുന്നവരിൽ (സൽഗുണവാൻമാരിൽ) പെട്ടവനായി.

അല്ലാഹു ഒരു കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ വേണ്ടുക വെക്കുമ്പോൾ, അതിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ അവൻ നേരത്തെത്തന്നെ ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുക പതിവാകുന്നു. യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ ആദ്യത്തെ സ്വപ്നത്തെത്തുടർന്നുണ്ടായ ഓരോ സംഭവം നോക്കിയാലും അതു ആ മാർഗ്ഗ ശൃംഖലയിലെ ഓരോ കണ്ണിയായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. അക്കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ഒരു കണ്ണിയാണിതും. കാരാഗൃഹവാസികളിൽ വേറെയും പലരുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ഈ രണ്ടാളുടെ വിഷയത്തിന്നാണു ഇവിടെ പ്രസക്തിയുള്ളത്. രണ്ടിൽ ഒന്നാമത്തേവൻ രാജാവിനു പാനീയങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നവനും, രണ്ടാമത്തേവൻ രാജാവിനു അപ്പം-അഥവാ ഭക്ഷണം-നൽകിയിരുന്നവനുമായിരുന്നു. രണ്ടാളുടെമേലും ഉണ്ടായ ചില കുറ്റാരോപണങ്ങളെത്തുടർന്നു അവരും കാരാഗൃഹത്തിലായിരിക്കുകയാണ്. രണ്ടുപേരും ഓരോ സ്വപ്നം കണ്ടു. ഒന്നാമത്തേവൻ മുന്തിരിയിൽ നിന്നു കള്ളു പിഴിഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതും, മറ്റേവൻ തലയിൽ അപ്പം ചുമന്നുകൊണ്ടു നിൽക്കും മദ്ധ്യെ പക്ഷികൾ അതിൽനിന്നു തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായിരുന്നു സ്വപ്നം.

യൂസുഫ് (عليه السلام) മായുള്ള പരിചയത്തിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ കണ്ടുമനസ്സിലാക്കിയ അവർ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വൈദഗ്ദ്യവും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമല്ലോ. രണ്ടുപേരും അവരവരുടെസ്വപ്നം അദ്ദേഹത്തെ കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിനു വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാനപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ചോദ്യം കേട്ട മാത്രയിൽ തന്നെ ഉത്തരം നൽകുവാൻ ഒരുങ്ങാതെ, അവർക്കു തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പും, തന്നിലേക്കുള്ള ആഭിമുഖ്യവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവസരം കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

قَالَ لَا يَأۡتِيكُمَا طَعَامٞ تُرۡزَقَانِهِۦٓ إِلَّا نَبَّأۡتُكُمَا بِتَأۡوِيلِهِۦ قَبۡلَ أَن يَأۡتِيَكُمَاۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا

37 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടുപേർക്കും നൽകപ്പെടാറുള്ള വല്ല ഭക്ഷണവും നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുകയില്ല, അത് നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുന്നതിനു മുമ്പ് അ

عَلَّمَنِى رَبِّىٓ ۚ إِنِّى تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ كَـٰفِرُونَ ﴿٣٧﴾

തിൻെറ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതരാതെ. അത് എൻെറ റബ്ബ് എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളവയിൽപെട്ടവയാകുന്നു. [അത് ഞാൻ വിവരിച്ചുതരുക തന്നെ ചെയ്യും] നിശ്ചയമായും ഞാൻ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, പരലോകത്തെപ്പറ്റി അവിശ്വാസികളുമായിരിക്കും. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ മാർഗ്ഗം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്.]''

وَٱتَّبَعْتُ مِلَّةَ ءَابَآءِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ لَنَآ أَن نُّشْرِكَ بِٱللَّهِ مِن شَىْءٍ ۚ ذَٰلِكَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى ٱلنَّاسِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

38 ''എൻെറ പിതാക്കൾ ഇബ്റാഹീമിൻെറയും, ഇസ്ഹാഖിൻെറയും, യഅ്ഖൂബിൻെറയും മാർഗ്ഗത്തെ ഞാൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് യാതൊന്നിനെയും (തന്നെ) പങ്കുചേർക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് പാടില്ല. അത് ഞങ്ങൾക്കും, മനുഷ്യർക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ (പക്കൽ നിന്നുള്ള) അനുഗ്രഹത്തിൽ പെട്ടതത്രെ. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും നന്ദികാണിക്കുന്നില്ല.''

---

37 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لاَ يَأْتِيكُمَا നിങ്ങൾക്ക് (രണ്ടാൾക്കും) വരുകയില്ല. طَعَامٌ ഒരു ഭക്ഷണം, വല്ല ഭക്ഷണവും. تُرْزَقَانِهِ അതു നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെടും, നൽകപ്പെടുന്ന. إِلاَّ نَبَّأْتُكُمَا നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വിവരിച്ചുതരാതെ, വിവരിച്ചിട്ടില്ലാതെ. بِتَأْوِيلِهِ അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി. قَبْلَ മുമ്പ്. أَن يَأْتِيَكُمَا അത് നിങ്ങൾക്ക് വരുന്നതിൻെറ. ذَٰلِكُمَا അത്. مِمَّا عَلَّمَنِي എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചതിൽ പെട്ടതാകുന്നു. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. إِنِّي تَرَكْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു, വിട്ടിരിക്കയാണ്. مِلَّةَ മാർഗ്ഗത്തെ, നടപടിയെ. قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെ, ജനങ്ങളുടെ. لاَّ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. هُمْ كَافِرُونَ അവർ അവിശ്വാസികളുമാണ്. 38 وَاتَّبَعْتُ ഞാൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مِلَّةَ മാർഗ്ഗത്തെ, മതത്തെ, നടപടിയെ. آبَائِي എൻെറ പിതാക്കളുടെ. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൻെറ. وَإِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിൻെറയും. وَيَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിൻെറയും. مَا كَانَ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് ആകുകയില്ല, പാടില്ല, നിവൃത്തിയില്ല. أَن نُّشْرِكَ ഞങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കൽ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനോട്, അല്ലാഹുവിൽ. مِن شَيْءٍ യാതൊന്നിനെയും. ذَٰلِكَ അത്. مِن فَضْلِ ദയവിൽ (അനുഗ്രഹത്തിൽ) പെട്ടതാണ്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെമേൽ, ഞങ്ങൾക്ക്. وَعَلَى النَّاسِ മനുഷ്യരുടെയും, മനുഷ്യർക്ക്. ولَكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷേ. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لاَ يَشْكُرُونَ അവർ നന്ദികാണിക്കുന്നില്ല

'നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടാറുള്ള ഭക്ഷണം വരുന്നതിനു മുമ്പു അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരാതിരിക്കുകയില്ല' (.....لايأتيكما طعام) എന്ന വാക്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ പ്രസക്തമായതു രണ്ടു വ്യാഖ്യാനങ്ങളാകുന്നു. 'അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനം' (تاويله) എന്നതിലെ സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതു ഭക്ഷണമാണോ? അതല്ല, ആ രണ്ടുപേർ വിവരിച്ച സ്വപ്നമാണോ? ഇതിൽനിന്നാണു രണ്ടും ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നത്.

1-ാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം: നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെവെച്ചു നൽകപ്പെടാറുള്ള ഏതു ഭക്ഷണസാധ

നങ്ങളും നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വന്നെത്തും മുമ്പായി അതു ഇന്നിന്ന പ്രകാരമുള്ളതായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിവരം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു തരുന്നതാണ് എന്നാകുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അധികവും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതും, വാചക ഘടനയോടു കൂടുതൽ അടുപ്പം തോന്നുന്നതും ഈ വ്യാഖ്യാനമത്രെ. നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നത്തിനു വ്യാഖ്യാനം പറഞ്ഞുതരുവാൻ മാത്രമല്ല, അതിനേക്കാൾ ഗൂഢമായതും, സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം പോലെ ഊഹത്തെയും ഭാവനയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി അഭിപ്രായം പറയുവാൻ കഴിയാത്തതുമായ ചില അദൃശ്യകാര്യങ്ങളും എനിക്കു അറിയാം. അതാകട്ടെ, ഞാൻ എൻെറ സ്വന്തം നിലക്കു പറയുന്നതുമല്ല. അല്ലാഹു എനിക്കു പല കാര്യങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽപെട്ടതാണതും. ഇതാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ സാരം. തുടർന്നുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അവരെ കേൾപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ അവർക്കു ശ്രദ്ധയും വിശ്വാസവും ജനിപ്പിക്കുകയായിരിക്കും ഇതിൻെറ ലക്ഷ്യം.

ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, ഇതു പറയുമ്പോൾ യൂസുഫു (عليه السلام) നു 'നുബുവ്വത്തും രിസാലത്തും (പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യ ദൗത്യവും) സിദ്ധിച്ചിരിക്കുമെന്നുവരുന്നു. 'അതു എനിക്കു എൻെറ റബ്ബു പഠിപ്പിച്ചുതന്നതിൽ പെട്ടതാണ്' (ذالكمامما علـمنى ربى) എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കും, 'അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. (انى تركت ملة قوم ...) എന്നു തുടങ്ങി 38-ാം വചനത്തിൻെറ അവസാനംവരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കുകളും ഇതിനു പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈസാ (عليه السلام) നബിക്കു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദിവ്യദൗത്യത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി നൽകപ്പെട്ട അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ (المعجزات) വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇതാണല്ലോ: وانبئكم بما تاكلون وما تدخرون فى بيوتكم (നിങ്ങൾ തിന്നുന്നതിനെയും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തരുകയും ചെയ്യും.) (3:49) ഇതുപോലെ, യൂസുഫു (عليه السلام) നബിയുടെയും ദിവ്യദൗത്യത്തിനുള്ള ഒരു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കാം ഇത്. അദൃശ്യകാര്യം എനിക്കറിയാമെന്നു യൂസുഫു (عليه السلام) പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിവരമനുസരിച്ചാണു താനതു പറയുന്നതെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അവരെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുംകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കൂടാതെ, കാരാഗൃഹത്തിലുള്ള കുറ്റവാളികളിൽ ആരെയെങ്കിലും കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ രാജാവു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവർക്കു വിഷം കലർന്ന ഭക്ഷണസാധനം കൊടുത്തയക്കപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടുന്ന ഭക്ഷണ പദാർത്ഥം വിഷം കലർന്നതോ, അല്ലേ എന്നു ഞാൻ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു തരുമെന്നാണു യൂസുഫു (عليه السلام) പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യമെന്നും ചില രിവായത്തുകളും നിലവിലുണ്ട്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഈ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരം بتأويله (അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. ആ ഭക്ഷണത്തിൻെറ സ്ഥിതികളെപ്പറ്റി എന്നായിരിക്കുന്നതാണു. تأويل എന്ന പദത്തിനു സാധാരണയായി 'വ്യാഖാനം എന്നാണു അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടാറുള്ളതെങ്കിലും, കാര്യത്തിൻെറ കലാശം (ما يؤل اليه) എന്നാണതിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. ഇതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണു സന്ദർഭങ്ങളനുസരിച്ചു അതിനു 'വ്യാഖ്യാനം, ദുർവ്യാഖ്യാനം, പൊരുൾ, പര്യവസാനം, പുലർച്ച'എന്നൊക്കെ അർത്ഥവിവർത്തനം നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നത്.

2-ാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം; നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെ പതിവു പ്രകാരമുള്ള ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്നു തരുന്നതിനുമുമ്പ് നിങ്ങൾ രണ്ടാളും എന്നെ കേൾപ്പിച്ച ആ സ്വപ്നത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞു തരാതിരിക്കയില്ല എന്നാകുന്നു. ചോദ്യത്തിനു ഉടനെത്തന്നെ ഉത്തരംനൽകാതെ ഭക്ഷണം എത്താറാകുന്ന സമയംവരെ അവരോടു കാത്തിരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനു ഈ അഭിപ്രായക്കാർ ചില കാരണങ്ങളും പറഞ്ഞു കാണാമെങ്കിലും അവയൊന്നും അത്ര സാരപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്നില്ല.

ഏതായാലും ആ രണ്ടുപേരുടെയും സ്വപ്നങ്ങൾക്കു വ്യാഖ്യാനം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, തൻെറ സ്വന്തം നിലപാടു അവരെ മനസ്സിലാക്കുകയാണു യൂസുഫു (عليه السلام) നബി ആദ്യം ചെയ്തത്. ഒന്നാമതായി, തനിക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ചില അറിവുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയിച്ചു. അതിനുശേഷം, ഈ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിലാണു ഞാൻ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതെങ്കിലും ഇവരെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വാസമില്ലാത്ത ആളല്ല ഞാൻ; എൻെറ പിതാക്കൾ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി തുടങ്ങിയ പ്രവചാകൻമാരാണു; അവർ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ആ മാർഗ്ഗവും നടപടിയും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നവനാണു ഞാൻ; അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളികളെ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള യാതൊന്നും ഞങ്ങൾ ചെയ്കയില്ല; ഞങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണു പ്രവാചകത്വവും സത്യവിശ്വാസവും; ഞങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, ഞങ്ങളുടെ പ്രബോധനംവഴി ജനങ്ങൾക്കും അവൻ നൽകുന്ന അനുഗ്രഹമാണത്; പക്ഷേ, അധിക മനുഷ്യരും ആ അനുഗ്രഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തവരാണു എന്നൊക്കെ അവരെധരിപ്പിച്ചു. ഇത്രയും മുഖവുരകൾക്കുശേഷം അവരെ അദ്ദേഹം തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ തുടർന്നു:-

يَـٰصَـٰحِبَىِ ٱلسِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ ٱللَّهُ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾

39 ''തടവിലെ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരേ, ഭിന്നരായ പല റബ്ബുകളാണോ ഉത്തമം, അതല്ല, സർവ്വാധികാരിയായ ഏകനായ അല്ലാഹുവോ?! [ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക]

مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ أَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَـٰنٍ ۚ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۚ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّآ إِيَّاهُ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

40 അവനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നില്ല, നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും (റബ്ബുകളെന്ന് സ്വയം) നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില നാമങ്ങളെയല്ലാതെ. അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു യാതൊരു (അധികൃത) രേഖയും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. വിധികർത്തൃത്വം അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ(ആർക്കും) ഇല്ല. അവനെയല്ലാതെ (ഒന്നിനെയും) നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന് അവൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതത്രെ, ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുന്ന മതം. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

---

39 يَا صَاحِبَيِ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരേ, കൂട്ടുകാരേ. السِّجْنِ തടവിലെ, കാരാഗൃഹത്തിലെ. أَأَرْبَابٌ പല റബ്ബുകളോ. مُّتَفَرِّقُونَ ഭിന്നരായ, ചിന്നിച്ചിതറിയവരായ. خَيْرٌ ഉത്തമം, നല്ലത്. أَمِ اللهُ അതോ (അതല്ല) അല്ലാഹുവോ. الْوَاحِدُ ഏകനായ. الْقَهَّارُ സർവ്വാധികാരിയായ. 40 مَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നില്ല. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, കൂടാതെ. إِلاَّ أَسْمَاءً ചില നാമങ്ങളെ (പേരുകളെ) യല്ലാതെ. سَمَّيْتُمُوهَا അവയെ (അവക്ക്) നിങ്ങൾ പേരു വെച്ചിരിക്കുന്നു, നാമനിർണ്ണയം ചെയ്തതായ. أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും. مَّا أَنزَلَ ഇറക്കിയി (അവതരിപ്പിച്ചി)ട്ടില്ല. اللهُ അല്ലാഹു. بِهَا അവയെപ്പറ്റി. مِن سُلْطَانٍ ഒരു അധികൃത രേഖയും, അധികാരവും. إِنِ الْحُكْمُ വിധി (കർത്തൃത്വം) അല്ല (ഇല്ല). إِلاَّ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ. أَمَرَ അവൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. أَلاَّ تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്ക(രുതെന്ന്). إِلاَّ إِيَّاهُ അവനെയല്ലാതെ. ذَٰلِكَ الدِّينُ അതത്രെ മതം, അതു മതമത്രെ. الْقَيِّمُ (ചൊവ്വിന്-ഉറച്ചു) നിലക്കൊള്ളുന്നതായ. وَلَٰكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷെ. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നി(ല്ല).

സൂര്യൻ, പശു, രാജാക്കൾ എന്നിങ്ങനെ പലതിനെയും, ദൈവങ്ങളാക്കി പൂജിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവരാണു ഈജിപ്തുകാർ. ഓരോ ദൈവത്തിനും ചില പ്രത്യേക

തകളും, കഴിവുകളും, കൈകാര്യങ്ങളും ഉള്ളതായി അവർ സങ്കൽപിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു ഏകനും സർവ്വാധിപതിയുമായ അല്ലാഹുവാകുന്ന ഏകദൈവത്തെ സ്വീകരിക്കലാണോ, അതല്ല ഇത്തരം വിഭിന്നങ്ങളായ പല ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കലാണോ നല്ലതെന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. പിന്നീട് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

ഏക സർവ്വാധികാരിയായുള്ളവൻ അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കെ, 'ആ ദൈവം, ഈ ദൈവം, ആ ദൈവത്തിനു ഇന്നിന്ന കഴിവുകളുണ്ട്, ഈ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ഇന്നിന്ന കർമ്മങ്ങളൊക്കെ ചെയ്യണം' എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നതിനു യാതൊരർത്ഥവും, അടിസ്ഥാനവുമില്ല. നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരും സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കിയ ചില നാമനിർണ്ണയങ്ങൾ മാത്രമാണതൊക്കെ. ആരെ ആരാധിക്കണമെന്നും, മനുഷ്യൻ ഏതു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കണമെന്നും വിധി കൽപിക്കുവാനുള്ള അധികാരാവകാശം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളു. അവൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതാകട്ടെ, അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നുമാണ്. ആകയാൽ അതു മാത്രമാണ് നേർക്കു നേരെയുള്ള ഉറച്ച മതം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം വക്രമായതും നിലനിൽപില്ലാത്തതുമാകുന്നു. യഥാർത്ഥാവസ്ഥ ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും മിക്ക മനുഷ്യരും ചിന്തിക്കാതെയും, ഗ്രഹിക്കാതെയും വഴിപിഴച്ചുപോകുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ ഋജുവായ മതത്തിലേക്കു ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു. കിട്ടിയ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു തൻെറ ആ രണ്ടു കൂട്ടുകാരെയും തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും, ശിർക്കിൻെറ നിരർത്ഥത അവരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, അവർ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിനു അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ മറുപടി നൽകി:-

يَـٰصَـٰحِبَىِ ٱلسِّجْنِ أَمَّآ أَحَدُكُمَا فَيَسْقِى رَبَّهُۥ خَمْرًا ۖ وَأَمَّا ٱلْـَٔاخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ ٱلطَّيْرُ مِن رَّأْسِهِۦ ۚ قُضِىَ ٱلْأَمْرُ ٱلَّذِى فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾

41 ''തടവിലെ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരേ, എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ, തൻെറ യജമാനന് കള്ള് കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കും. എന്നാൽ, മറ്റേവനാകട്ടെ, അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടും; എന്നിട്ട് അവൻെറ തലയിൽ നിന്നും പറവകൾ തിന്നുന്നതാണ്. യാതൊരു കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വിധിയന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. [അതിൽ എനി, മാറ്റമുണ്ടാകുകയില്ല]''

---

41 يَا صَاحِبَيِ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരേ, കൂട്ടുകാരേ. السِّجْنِ തടവിലെ, കാരാഗൃഹത്തിൻെറ. أَمَّا أَحَدُكُمَا എന്നാൽ നിങ്ങളിലൊരാൾ. فَيَسْقِي അവൻ കുടിപ്പിക്കും, കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കും. رَبَّهُ അവൻെറ യജമാനന്. خَمْرًا കള്ളു (മുന്തിരക്കള്ള്). وَأَمَّا الْآخَرُ എന്നാൽ മറ്റേവനാകട്ടെ. فَيُصْلَبُ അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടും (കുരിശിലിടപ്പെടും). فَتَأْكُلُ എന്നിട്ടു തിന്നും. الطَّيْرُ പക്ഷി(പറവ)കൾ. مِن رَّأْسِهِ അവൻെറ തലയിൽനിന്ന്. قُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الْأَمْرُ الَّذِي യാതൊരു കാര്യം. فِيهِ അതിൽ. تَسْتَفْتِيَانِ നിങ്ങൾ രണ്ടാളും വിധിതേടുന്നു (തേടുന്ന).

മുന്തിരിയിൽ നിന്നു കള്ളെടുക്കുന്നതായി സ്വപ്നം കണ്ടവൻ അവൻെറ ജോലിയിൽ തുടരത്തക്കവണ്ണം കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനാകുമെന്നും, തലയിൽ അപ്പം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അതിൽനിന്നു പക്ഷികൾ തിന്നുന്നതായി കണ്ടവൻ കൊല്ലപ്പെടുകയും, കുരിശിൽ തറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നും യൂസുഫ് (عليه السلام) അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു വ്യാഖ്യാനം നൽകി. രണ്ടുപേരെയും വേർതിരിച്ചു ഇന്നിന്നവൻെറ സ്വപ്ന വ്യാഖ്യാനമെന്നു പറയാതിരുന്നതു അവരിൽ രണ്ടാമത്തേവനെ പെട്ടെന്നു അലോസരപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഈ വ്യാഖ്യാനം കേവലം ഊഹത്തെയോ അനുമാനത്തെയോ

അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതല്ലെന്നും, അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞ കാര്യമാണെന്നും, അതിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ അറിയിച്ചു.

ഈ രണ്ടു കൂട്ടുകാരെയും തൗഹീദിലേക്കു യൂസുഫ് (عليه السلام) ക്ഷണിച്ചവിവരമൊന്നും ബൈബിളിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ കുറേക്കൂടി വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. ഒന്നാമത്തവന്റെ സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനത്തിൽ, മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ അവനു തടവിൽനിന്നു രക്ഷകിട്ടുമെന്നും, രണ്ടാമത്തേവന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ കൊല്ലപ്പെടുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَقَالَ لِلَّذِى ظَنَّ أَنَّهُۥ نَاجٍ مِّنْهُمَا ٱذْكُرْنِى عِندَ رَبِّكَ فَأَنسَىٰهُ ٱلشَّيْطَٰنُ ذِكْرَ رَبِّهِۦ فَلَبِثَ فِى ٱلسِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾

42 ആ രണ്ടുപേരിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നവനെന്ന് താൻ വിചാരിച്ചവനോട് അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: ''നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ നീ എന്നെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കണം.'' എന്നാൽ, അവന്റെ യജമാനനോട് പ്രസ്താവിക്കുവാൻ അവനെ പിശാച് മറപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു; അങ്ങനെ, ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾ അദ്ദേഹം തടവിൽ താമസിച്ചു.

---

42 وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. لِلَّذِي ظَنَّ അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചവനോട്. أَنَّهُ نَاجٍ അവൻ രക്ഷപ്പെടുന്നവനാണെന്ന്. مِّنْهُمَا അവർ രണ്ടാളിൽ നിന്ന്. اذْكُرْنِي നീ എന്നെ ഓർക്കണം (എന്നെക്കുറിച്ചു പറയണം, പ്രസ്താവിക്കണം). عِندَ رَبِّكَ നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ. فَأَنسَاهُ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അവനെ മറപ്പിച്ച്, വിസ്മരിപ്പിച്ച്. الشَّيْطَانُ പിശാച്. ذِكْرَ رَبِّهِ അവന്റെ യജമാനനോട് പറയുന്നത് (പ്രസ്താവിക്കുന്നത്). فَلَبِثَ അങ്ങനെഅദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞുകൂടി, താമസിച്ചു. فِي السِّجْنِ കാരാഗൃഹത്തിൽ. بِضْعَ ചില്ലറ (ഏതാനും--കുറച്ചു). سِنِينَ കൊല്ലങ്ങൾ.

തടവിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുമെന്നു അദ്ദേഹം കരുതിയ ആൾ ഒന്നാമത്തേവൻ തന്നെ. അവൻ വിമുക്തനായി വീണ്ടും രാജാവിനു പാനീയം നൽകുന്ന ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, രാജാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, നിരപരാധിയായി തടവിൽ കഴിയുന്ന തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഒന്നു ഓർമ്മിപ്പിക്കണമെന്നു യൂസുഫു (عليه السلام) അവനോടു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അവനതു മറന്നുപോയി. താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ കുറച്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരു പ്രത്യേക സന്ദർഭം നേരിട്ടപ്പോൾ മാത്രമേ അക്കാര്യം അവനു ഓർമ്മ വന്നുള്ളു. അതുവരേക്കും അദ്ദേഹം തടവിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു.

بضع (ബിള്ഉ്) എന്ന വാക്കു ഒരു നിശ്ചിത എണ്ണത്തെ കുറിക്കുന്നില്ല. മിക്കവാറും മൂന്നു മുതൽ ഏഴുവരെയും, ചിലപ്പോൾ, രണ്ടുമുതൽ ഒമ്പതുവരെയുമുള്ള എണ്ണത്തിലാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. 'ചില്ലറ, ഏതാനും, സ്വൽപം, ശകലം' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭംപോലെ അതിനു അർത്ഥം നൽകപ്പെടാം. യൂസുഫ് (عليه السلام) തടവിൽ ഏഴുകൊല്ലം താമസിച്ചുവെന്നാണു അധികമാളുകളും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ യൂസുഫ് (عليه السلام) അവനോടു പറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽമാത്രമല്ല, തടവിലായിരുന്നകാലത്തു രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ തടവിൽ വെച്ചുണ്ടായ പ്രത്യേകബന്ധം നോക്കുമ്പോഴും അവൻ അക്കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മവെച്ചിരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. എന്നിട്ടും ഒരു നീണ്ടകാലത്തോളം അതു മറന്നുപോകുകയും, ഒരു കാരണം നേരിട്ടപ്പോൾ മാത്രം ഓർമ്മവരുകയുമാണുണ്ടായത്. അപ്പോൾ, ആ മറവിയിൽ പിശാചിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഒരു പ്രേരണകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും, നല്ല ആളുകൾക്കും എതിരായി മനുഷ്യമനസ്സിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുക പിശാചിന്റെ

ജോലിയാണല്ലോ. 'അവൻ മറന്നുപോയി' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, ''അവനെ പിശാചു മറപ്പിച്ചു (**فأنساه الشيطان**) എന്നുള്ള പ്രയോഗം ഇതൊക്കെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം വേണ്ടുന്ന സമയത്തു ഓർമ്മ വരാതിരിക്കുമ്പോഴാണു ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗം കാണപ്പെടുക. ഇതുപോലെ ഒരവസരത്തിൽ, യൂശഉ് (عليه السلام) നബിയും പറഞ്ഞതായി 18:63 ൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-6

وَقَالَ ٱلْمَلِكُ إِنِّىٓ أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَٰتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنۢبُلَٰتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَٰتٍ ۖ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَأُ أَفْتُونِى فِى رُءْيَٰىَ إِن كُنتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

43 രാജാവു പറഞ്ഞു: ''ഏഴു (തടിച്ചു)കൊഴുത്ത പശുക്കളെ മെലിഞ്ഞ ഏഴു (പശുക്കൾ) തിന്നുന്നതായി ഞാൻ (സ്വപ്നം) കാണുന്നു; ഏഴു പച്ച (ധാന്യ)ക്കതിരുകളും, വേറെ (ഏഴു) ഉണങ്ങിയവയും (കാണുന്നു). ഹേ, പ്രധാനികളേ, എന്റെ (ഈ) സ്വപ്നത്തിൽ നിങ്ങൾ എനിക്ക് (ഒരു) വിധി തരുവിൻ; നിങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിന് വ്യാഖ്യാനം [പൊരുൾ] വിവരിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ.''

قَالُوٓا۟ أَضْغَٰثُ أَحْلَٰمٍ ۖ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ ٱلْأَحْلَٰمِ بِعَٰلِمِينَ ﴿٤٤﴾

44 അവർ പറഞ്ഞു: ''പേക്കിനാവുകളുടെ മിശ്രങ്ങളാണ് (അത്). ഞങ്ങൾ പേക്കിനാവുകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നവരുമല്ല.''

وَقَالَ ٱلَّذِى نَجَا مِنْهُمَا وَٱدَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا۠ أُنَبِّئُكُم بِتَأْوِيلِهِۦ فَأَرْسِلُونِ ﴿٤٥﴾

45 ആ രണ്ടു പേരിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടവൻ പറഞ്ഞു: ഒരു (നീണ്ട) കാലയളവിനുശേഷം അവന് ഓർമ്മ വരുകയും ചെയ്തു ''അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരാം; ആകയാൽ, (അതിന്) എന്നെ നിങ്ങൾ അയക്കുവിൻ, [ഞാൻ പോയിവരട്ടെ.]''

---

43 وَقَالَ പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു. الْمَلِكُ രാജാവ്. إِنِّي أَرَى ഞാൻ കാണുന്നു. سَبْعَ ഏഴു. بَقَرَاتٍ പശുക്കളെ. سِمَانٍ കൊഴുത്ത, തടിച്ച. يَأْكُلُهُنَّ അവയെ തിന്നുന്നു, തിന്നുന്നതായി. سَبْعٌ എഴെണ്ണം. عِجَافٌ മെലിഞ്ഞ, ശോഷിച്ച. وَسَبْعَ എഴെണ്ണവും. سُنبُلَاتٍ കതിരുകൾ. خُضْرٍ പച്ചയായ. وَأُخَرَ വേറെയും (ഏഴു). يَابِسَاتٍ ഉണങ്ങിയ. يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ ഹേ പ്രധാനികളേ, സംഘമേ. أَفْتُونِي എനിക്ക് വിധി തരുവിൻ. فِي رُؤْيَايَ എന്റെ സ്വപ്നക്കാഴ്ചയിൽ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. لِلرُّؤْيَا സ്വപ്നത്തിന്. تَعْبُرُونَ വ്യഖ്യാനം നൽകുന്നു (വെങ്കിൽ), വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്ന (വർ). 44 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَضْغَاثُ കലർപ്പുകളാണ്, കൂടിക്കലർന്നവയാണ്, മിശ്രങ്ങളാണ്. أَحْلَامٍ പേക്കിനാവുകളുടെ, (ദു)സ്വപ്നങ്ങളുടെ. وَمَا نَحْنُ ഞങ്ങളല്ലതാനും. بِتَأْوِيلِ വ്യഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി, (പൊരുളുകളെ). الْأَحْلَامِ പേക്കിനാവുകളുടെ. بِعَالِمِينَ അറിയുന്നവർ. 45 وَقَالَ പറഞ്ഞു. الَّذِي نَجَا രക്ഷപ്പെട്ടവൻ. مِنْهُمَا അവർ രണ്ടാളിൽനിന്ന്. وَادَّكَرَ അവൻ ഓർക്കുക(അവന് ഓർമ്മ വരുക)യും ചെയ്തു. بَعْدَ أُمَّةٍ ഒരു കാലയളവിന്ന് ശേഷം (ദീർഘകാലശേഷം). أَنَا أُنَبِّئُكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരാം. بِتَأْوِيلِهِ അതിന്റെ വ്യഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി. فَأَرْسِلُونِ ആകയാൽ (എന്നാൽ) എന്നെ നിങ്ങൾ അയക്കുവിൻ.

രാജാവിൻെറ പാനീയ കാര്യസ്ഥൻ കാരാഗ്രഹത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു പഴയ ജോലി തുടരുകയാണ്. യൂസുഫ് (عليه السلام) ഗൗനിക്കപ്പെടാതെ തടവിലും കഴിയുന്നു. കൊല്ലങ്ങൾ അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ രാജാവ് ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. തടിച്ചുകൊഴുത്ത ഏഴു പശുക്കളെ മെലിഞ്ഞു ശോഷിച്ച ഏഴു പശുക്കൾ തിന്നുന്നതും, ഏഴു വീതം പച്ചയായ ധാന്യക്കതിരുകളും, ഉണങ്ങിയ കതിരുകളും, ഇതായിരുന്നു സ്വപ്നം. സ്വപ്നവ്യാഖ്യാന വിദഗ്ധരായ പലരെയും വിളിച്ചുവരുത്തി തൻെറ സ്വപ്നത്തിൻെറ പൊരുൾ പറയുവാൻ രാജാവു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആർക്കും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പല പേക്കിനാവുകൾ കൂടിച്ചേർന്നതാണു ഈ സ്വപ്നം. ഇത്തരം കിനാവുകൾക്കൊന്നും വ്യാഖ്യാനം പറയുവാൻ ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. രാജസ്വപ്നമായതുകൊണ്ടു അതിനു ഒരു പ്രാധാന്യവും കൽപിക്കപ്പെടുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണു മുമ്പു തടവിൽ നിന്നു പോരുമ്പോൾ തൻെറ കാര്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ യൂസുഫ് (عليه السلام) ഏൽപിച്ചിരുന്നവനു മുമ്പു കഴിഞ്ഞ ആ പഴയ വർത്തമാനങ്ങൾ ഓർമ്മ വരുന്നത്. ആ കാര്യം ഞാൻ നിവൃത്തിച്ചു തരാം. ജയിലിലുണ്ട് സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം ശരിക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു മാന്യൻ. എന്നെ പറഞ്ഞയക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ പോയി ചോദിച്ചറിഞ്ഞു വരാം എന്നു അവൻ അറിയിച്ചു.

'സമുദായം' എന്നു അർത്ഥം പറയപ്പെടാറുള്ള امة (ഉമ്മത്തു) എന്ന പദത്തിനു വേറെയും അർത്ഥങ്ങൾ വരുമെന്നും, അവയിലൊന്നാണു 'കാലയളവു' അഥവാ കുറേകാലം എന്നും സൂ: ഹൂദ് 8-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് അതിവിടെയുള്ളത്.

يُوسُفُ أَيُّهَا ٱلصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَٰتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنۢبُلَٰتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَٰتٍ لَّعَلِّيٓ أَرْجِعُ إِلَى ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

46 (അവൻ പറഞ്ഞു:) ''യൂസുഫ്! ഹേ, സത്യസന്ധാ! ''ഏഴു (തടിച്ചു) കൊഴുത്ത പശുക്കളെ മെലിഞ്ഞ ഏഴു (പശുക്കൾ) തിന്നുന്നതിൻെറ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വിധി (പറഞ്ഞു) തരണം; ഏഴു പച്ച (ധാന്യ)ക്കതിരുകളുടെയും, വേറെ (ഏഴു) ഉണങ്ങിയവയുടെയും (കാര്യത്തിലും); എനിക്ക് (ആ) മനുഷ്യരുടെ അടുക്കലേക്ക്-അവർക്കറിയുവാൻവേണ്ടി-(അതും കൊണ്ടു) മടങ്ങിച്ചെല്ലാമല്ലോ.''

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدتُّمْ فَذَرُوهُ فِي سُنۢبُلِهِۦٓ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾

47 അദ്ദേഹം [യൂസുഫ്] പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ഏഴു കൊല്ലം പതിവായി കൃഷി ചെയ്യും. (അഥവാ ചെയ്യണം) എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ കൊയ്തെടുക്കുന്നതിനെ അതിൻെറ കതിരിൽ (തന്നെ) നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ തിന്നു (കഴിക്കു)ന്നതിൽപെട്ട അൽപമൊഴികെ.

ثُمَّ يَأْتِي مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾

48 ''പിന്നീട് അതിനുശേഷം കഠിനങ്ങളായ ഏഴു (കൊല്ലം) വരും;- '' അവ [ആ കൊല്ലങ്ങൾ] ക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി (സൂക്ഷിച്ചു) വെച്ചിട്ടുള്ളത് (ഒക്കെ) അവ തിന്നു (തീർക്കു) ന്നതാണ്; നിങ്ങൾ കാത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) വെക്കുന്നതിൽപെട്ട അൽപമൊഴികെ.''

49 ‘‘പിന്നെ, അതിനുശേഷം ഒരു സംവൽസരം വരും; അതിൽ മനുഷ്യർക്ക് (മഴമൂലം) രക്ഷ നൽകപ്പെടും; അതിൽ അവർ പിഴിഞ്ഞെടുക്കുക [ആട്ടിയെടുക്കുക]യും ചെയ്യും.’’

ثُمَّ يَأْتِي مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ ٱلنَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾

---

46 يُوسُفُ യൂസുഫേ. أَيُّهَا الصِّدِّيقُ ഹേ സത്യസന്ധാ. أَفْتِنَا ഞങ്ങൾക്ക വിധി നൽകണം. فِي سَبْعِ എഴിൽ (ഏഴിൻെറ കാര്യത്തിൽ). بَقَرَاتٍ പശുക്കൾ. سِمَانٍ തടിച്ച, കൊഴുത്ത. يَأْكُلُهُنَّ അവയെ തിന്നുന്നു. سَبْعٌ എഴു എണ്ണം. عِجَافٌ മെലിഞ്ഞവ. وَسَبْعِ ഏഴിലും, ഏഴിൻെറയും. سُنبُلَاتٍ കുതിരകൾ. خُضْرٍ പച്ചയായ. وَأُخَرَ വേറെയും (ഏഴു). يَابِسَاتٍ ഉണങ്ങിയവ. لَّعَلِّي ഞാനായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി (ആകാമല്ലോ). أَرْجِعُ ഞാൻ മടങ്ങും. إِلَى النَّاسِ മനുഷ്യരിലേക്ക്. لَعَلَّهُمْ അവരാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം. يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും. 47 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. تَزْرَعُونَ നിങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യണം, വിളയിടും. سَبْعَ سِنِينَ ഏഴുകൊല്ലങ്ങൾ. دَأَبًا പതിവായി (തുടർച്ചയായി). فَمَا حَصَدتُّمْ എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ കൊയ്തെടുത്തത്. فَذَرُوهُ അതിനെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുക. فِي سُنبُلِهِ അതിൻെറ കതിരിൽ. إِلَّا قَلِيلاً അല്പമൊഴികെ. مِّمَّا تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുന്നതിൽ നിന്നുളള. 48 ثُمَّ يَأْتِي പിന്നെ വരും. مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ അതിൻെറശേഷം. سَبْعٌ شِدَادٌ കഠിനങ്ങളായ ഏഴു (കൊല്ലം). يَأْكُلْنَ അവ തിന്നും, തിന്നുന്നു. مَا قَدَّمْتُمْ നിങ്ങൾ മുമ്പ് ചെയ്തു (മുമ്പ് സൂക്ഷിച്ചു)വെച്ചത്. لَهُنَّ അവക്കായി. إِلَّا قَلِيلاً അല്പമൊഴികെ. مِّمَّا تُحْصِنُونَ നിങ്ങൾ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽപെട്ട. 49 ثُمَّ يَأْتِي പിന്നെവരും. مِن بَعْدِ ശേഷം. ذَٰلِكَ അതിൻെറ. عَامٌ ഒരു സംവൽസരം, വർഷം. فِيهِ അതിൽ. يُغَاثُ രക്ഷ (സഹായം) നൽകപ്പെടും, മഴ കിട്ടും. النَّاسُ മനുഷ്യർക്ക്. وَفِيهِ അതിൽ. يَعْصِرُونَ അവർ പിഴിഞ്ഞെടുക്ക (ആട്ടിയെടുക്കു)കയും ചെയ്യും.

പാനീയ കാര്യസ്ഥൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ അടുക്കലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടു. അവൻ ചെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു രാജാവിൻെറ സ്വപ്നത്തിനു വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ഇത്രയും കാലം തന്നെ വിസ്മരിച്ചശേഷം ഇപ്പോൾ ഈയൊരാവശ്യം നേരിട്ടപ്പോൾ മാത്രം തന്നെക്കുറച്ചു ഓർമ്മവന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രതിഷേധിക്കാതെ വേഗം അവനു മറുപടി കൊടുത്തു. ഏഴു തടിച്ച പശുക്കൾ നിലം ഉഴുതു കൃഷി ചെയ്വാൻ പറ്റുന്ന ഏഴു വർഷങ്ങളെയും, പച്ചക്കതിരുകൾ ഏഴുകൊല്ലത്തെ ക്ഷേമത്തെയും, സമൃദ്ധമായ വിളവിനെയും, ഏഴു ഉണങ്ങിയ കതിരുകൾ ഏഴു കൊല്ലത്തെ ക്ഷാമത്തെയും, വരൾച്ചയെയും കുറിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടു ആദ്യത്തെ ഏഴുകൊല്ലം നന്നായി കൃഷി നടത്തണം. അതു കൊയ്തെടുക്കുന്ന ധാന്യം നശിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി കതിരോടെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കണം. ഭക്ഷ്യാവശ്യങ്ങൾ കഴിവതും ചുരുക്കി ബാക്കിയെല്ലാം പിന്നേക്കു കരുതിവെക്കണം. പിന്നീട് വരുന്ന ഏഴു ക്ഷാമത്തിൻെറ വർഷങ്ങളിൽ ആ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ധാന്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. വിത്തിനും മറ്റുമായി അല്പം കരുതിവെച്ചു ബാക്കിയൊക്കെ അന്നു ഉപയോഗിക്കാം. പഞ്ഞത്തിൻെറ വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്നതോടെ ഇഷ്ടംപോലെ മഴയും മറ്റും ലഭിച്ചു സുഖകരമായ വർഷമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അക്കൊല്ലം കൃഷികളെല്ലാം നന്നായി വിളയും. മുന്തിരിയിൽ നന്നു കളളും, ഒലീവിൽ നിന്നു എണ്ണയും, കരിമ്പിൽ നിന്നു ശർക്കരയുമൊക്കെ ആട്ടിയും പിഴിഞ്ഞും എടുക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇതായിരുന്നു ആ സ്വപ്നത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനവും പൊരുളും.

തൻെറ രാഷ്ട്രത്തിൻെറ തന്നെ ഭാവിയെ ബാധിക്കുന്ന ഈ മഹത്തായ വ്യാഖ്യാന വിവരം കേട്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ വ്യാഖ്യാനകർത്താവിനെ-യൂസുഫ് (عليه السلام) നെ-പ്പറ്റി രാജാവു കൂടുതൽ അന്വേഷിച്ചറിയുകയും, കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വഭാവികമാണല്ലോ.

.

വിഭാഗം-7

وَقَالَ ٱلْمَلِكُ ٱئْتُونِى بِهِۦ ۖ فَلَمَّا جَآءَهُ ٱلرَّسُولُ قَالَ ٱرْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ ٱلنِّسْوَةِ ٱلَّـٰتِى قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّى بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

50 രാജാവ് പറയുകയും ചെയ്തു: ''അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ.'' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ (രാജാവിന്റെ) ദൂതൻ വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നീ നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുക; എന്നിട്ടദ്ദേഹത്തോട് ചോദി(ച്ചു നോ)ക്കുക: തങ്ങളുടെ കൈകൾ മുറിപ്പെടുത്തിയ (ആ) സ്ത്രീകളുടെ നിലപാടെന്താണെന്ന്?! നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് അവരുടെ തന്ത്രത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.''

---

50 وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. الْمَلِكُ രാജാവ്. ائْتُونِي എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ. بِهِ അവനെക്കൊണ്ട്. فَلَمَّا جَاءَهُ അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ. الرَّسُولُ ദൂതൻ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ارْجِعْ നീ മടങ്ങുക. إِلَى رَبِّكَ നിന്റെ യജമാനനിലേക്ക്. فَاسْأَلْهُ എന്നിട്ടദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കുക. مَا بَالُ നിലപാട് (സ്ഥിതി) എന്താണ്. النِّسْوَةِ സ്ത്രീകളുടെ. اللَّاتِي قَطَّعْنَ മുറിപ്പെടുത്തിയ. أَيْدِيَهُنَّ അവരുടെ കൈകളെ. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ്. بِكَيْدِهِنَّ അവരുടെ തന്ത്രത്തെ (ഉപായത്തെ)പ്പറ്റി. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

യൂസുഫ് (عليه السلام) നെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ രാജാവു ദൂതനെ അയച്ചു. ദൂതൻ വന്ന മാത്രയിൽതന്നെ തടവിൽ നിന്നു പുറത്തുപോരാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറില്ലായിരുന്നു. ഒരു സംശയിക്കപ്പെട്ട കേടിയായിക്കൊണ്ടു രാജസന്നിധിയിൽ ചെല്ലാതെ, തന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി രാജാവു അിറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കണം അതെന്നു അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. മുമ്പു തന്റെ കാരണത്താൽ കൈകൾ മുറിപ്പെടുത്തുകയും, അതിനെത്തുടർന്നു അസീസിന്റെ ഭാര്യക്കു പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആ സ്ത്രീകളുമായി ഒരു സത്യാന്വേഷണം നടത്തി തന്റെ നിരപരാധിത്വവും പരിശുദ്ധിയും പരസ്യമായി രാജാവിനും മറ്റും ബോധ്യപ്പെട്ട ശേഷമേ താൻ പുറത്തുപോകേണ്ടതുള്ളുവെന്നു അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാന്യതയും, ധീരതയും ദൃഢമനസ്കതയും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ അതിങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: 'യൂസുഫ് താമസിച്ചത്ര കാലം ഞാൻ തടവിൽ താമസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ വിളിക്കുവാൻ ചെന്നവന്റെ ക്ഷണം ഞാൻ സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു.' (ബു: മു; മുതലായവർ) രാജാവു അന്വേഷണം നടത്തി.

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَٰوَدتُّنَّ يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِۦ ۚ قُلْنَ حَـٰشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِن سُوٓءٍ ۚ قَالَتِ ٱمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْـَٔـٰنَ حَصْحَصَ ٱلْحَقُّ أَنَا۠ رَٰوَدتُّهُۥ عَن نَّفْسِهِۦ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ ﴿٥١﴾

51 അദ്ദേഹം [രാജാവ്] പറഞ്ഞു: ''(സ്ത്രീകളേ) നിങ്ങൾ യൂസുഫിനോട് വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയപ്പോൾ (ഉണ്ടായ) നിങ്ങളുടെ വിശേഷമെന്ത്?'' അവർ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുന്നു! അവനെപ്പറ്റി യാതൊരു തിൻമയും ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.'' അസീസിന്റെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] പറഞ്ഞു: ''ഇപ്പോൾ, യഥാർത്ഥം വെളിവായിരിക്കുന്നു; ഞാനത്രെ അവനോട് വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയത്. അവൻ സത്യവാൻമാരിൽപെട്ടവൻ തന്നെയാണു താനും.''

52 ''അത് [അങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്] അവനെ (അവൻെറ) അഭാവത്തിൽ ഞാൻ വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അവൻ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു; വഞ്ചകൻമാരുടെ തന്ത്രത്തെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിനാലുമാകുന്നു.''

ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِٱلْغَيْبِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ ٱلْخَآئِنِينَ ﴿٥٢﴾

---

51 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. مَا خَطْبُكُنَّ നിങ്ങളുടെ വിശേഷം(കാര്യം) എന്താണു. إِذْ رَاوَدْتُّنَّ നിങ്ങൾ വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയപ്പോൾ. يُوسُفَ യൂസുഫിനോട്. عَن نَّفْسِهِ അവന്വേണ്ടി (അവനെ വശപ്പെടുത്താൻ). قُلْنَ അവർ പറഞ്ഞു. حَاشَ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പരിശുദ്ധി (വാഴ്ത്തുന്നു). مَا عَلِمْنَا ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി. مِن سُوءٍ ഒരു തിൻമയും. قَالَتِ പറഞ്ഞു. امْرَأَةُ സ്ത്രീ (ഭാര്യ). الْعَزِيزِ അസീസിൻെറ. الآنَ ഇപ്പോൾ. حَصْحَصَ വെളിപ്പെട്ടു, വ്യക്തിമായി. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം. أَنَا ഞാൻ (തന്നെ). رَاوَدتُّهُ അവനോട് വശീകരണശ്രമം നടത്തി. عَن نَّفْسِهِ അവനുവേണ്ടി. وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لَمِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ട(വൻ) തന്നെ. 52 ذَلِكَ അത്. لِيَعْلَمَ അവൻ (അദ്ദേഹം) അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. أَنِّي ഞാൻ എന്ന്. لَمْ أَخُنْهُ അദ്ദേഹത്തെ (അവനെ) ഞാൻ വഞ്ചി (ചതിച്ചി)ട്ടില്ല (എന്ന്). بِالْغَيْبِ അഭാവത്തിൽ, മറവിൽ. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു എന്നതിനാലും. لاَ يَهْدِي അവൻ നേർവഴിക്കാക്കുകയില്ല (എന്നതിനാലും). كَيْدَ തന്ത്രത്തെ, ഉപായം. الْخَائِنِينَ ചതിയൻമാരുടെ, വഞ്ചകരുടെ. 53 وَمَا أُبَرِّئُ ഞാൻ ഒഴിവാക്കുന്നില്ല (നിരപരാധിയാക്കുന്നില്ല). نَفْسِي എൻെറ സ്വന്തത്തെ, ആത്മാവിനെ, മനസ്സിനെ. إِنَّ النَّفْسَ നിശ്ചയമായും മനസ്സ്. لأَمَّارَةٌ (വളരെ) ഉപദേശിക്കുന്ന (പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന) തു തന്നെ. بِالسُّوءِ തിൻമകൊണ്ട്, തിൻമയെപ്പറ്റി. إِلاَّ مَا رَحِمَ കരുണ ചെയ്തത് (ചെയ്തവ) ഒഴികെ. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ്. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

ജുസ്ഉ്–13

53 ''എൻെറ സ്വന്തത്തെ (അഥവാ മനസ്സിനെ) ഞാൻ (നിരപരാധിയാക്കി) ഒഴിവാക്കുന്നുമില്ല. നിശ്ചയമായും മനസ്സ് തിൻമ കൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുന്ന [തിൻമക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന] തുതന്നെയാണ്, എൻെറ റബ്ബ് കരുണചെയ്തവനൊഴികെ. നിശ്ചയമായും, എൻെറ റബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.''

۞ وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِيٓ ۚ إِنَّ ٱلنَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۢ بِٱلسُّوٓءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيٓ ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾

---

53 وَمَا أُبَرِّئُ ഞാൻ ഒഴിവാക്കുന്നില്ല (നിരപരാധിയാക്കുന്നില്ല). نَفْسِي എൻെറ സ്വന്തത്തെ, ആത്മാവിനെ, മനസ്സിനെ. إِنَّ النَّفْسَ നിശ്ചയമായും മനസ്സ്. لأَمَّارَةٌ (വളരെ) ഉപദേശിക്കുന്ന (പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന) തു തന്നെ. بِالسُّوءِ തിൻമകൊണ്ട്, തിൻമയെപ്പറ്റി. إِلاَّ مَا رَحِمَ കരുണ ചെയ്തത് (ചെയ്തവ) ഒഴികെ. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ്. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

അസീസിൻെറ ഭാര്യ നിങ്ങളെ വിരുന്നു സൽകരിച്ചതു മുതൽ നിങ്ങൾ യൂസുഫിനു നേരെ പ്രേമം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ, അവൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നു നിങ്ങളിലേക്കു വല്ല ചായ്‌വും ഉള്ളതായി നിങ്ങൾ കാണുകയുണ്ടായോ? അവനെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്? എന്നൊക്കെ രാജാവു സ്ത്രീകളോടു അന്വേഷിച്ചു. ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിടത്തോളം അവ

നെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു ദൂഷ്യവും പറയുവാനില്ല എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. ഇത്രയുമായ പ്പോൾ അസീസിൻെറ ഭാര്യയും സത്യം തുറന്നുപറഞ്ഞു. ഇതേവരെ സംഗതി മൂടപ്പെട്ടുകിടക്കു കയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ യഥാർത്ഥം വെളിക്കുവന്നിരിക്കയാണ്, യഥാർത്ഥത്തിൽ അവന ല്ല–ഞാൻതന്നെയാണു–പ്രേമാപേക്ഷ നടത്തിയത്. അവൻെറ ഭാഗത്താണു സത്യമുളളതു എന്നി ങ്ങിനെ അവളും മൊഴികൊടുത്തു. യൂസുഫ് കേവലം ഒരു സാധാരണക്കാരനല്ലെന്നു എല്ലാവർ ക്കും ബോധ്യമായി.

52ഉം 53ഉം വചനങ്ങളിലെ വാചകങ്ങൾ അസീസിൻെറ ഭാര്യയുടെ പ്രസ്താവനയുടെ തുടർച്ചയാണെന്നത്രെ വാചകങ്ങളുടെ ഘടനക്രമത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. വ്യാഖ്യാതക്ക ളിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിൻെറ അഭിപ്രായവും അതാണ്. അതേസമയം, ആ വാചകങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ, അവ യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ വാചകങ്ങളായിരിക്കുവനാണു കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നതെന്ന നിഗമനത്തിൽ അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും അവ അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ പ്രസ്താവനയാണെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അസീസിൻെറ ഭാര്യയുടെ വാചകങ്ങളാ ണെന്നു വെക്കുമ്പോൾ...(..... ذلك ليعلم) (അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭാവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണു അത്) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ സാരം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വരാം. (1) അദ്ദേഹത്തെ- അഥവാ എൻെറ ഭർത്താവായ അസീസിനെ – അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭാവത്തിൽ ഞാൻ വഞ്ചിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാൻ യൂസുഫിനെ മോഹിച്ചതും, പിടികൂടിയതും ശരിതന്നെ. അവൻ അതിനു വിസമ്മതിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ടു അതിനപ്പുറമുളള അപരാധം (വ്യഭിചാരം) ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഈ വസ്തുത അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു ഞാനിപ്പോൾ ഇതെല്ലാം തുറന്നുസമ്മതിച്ചത്. (2) ഞാനിപ്പോൾ സത്യം തുറന്നുപറയുവാൻ കാരണം, അവൻ -യൂസുഫ്- കാരാഗൃഹത്തിലായ ശേഷം അവൻെറ അഭാവത്തിൽ അവനെപ്പറ്റി ആരോപണങ്ങൾ നടത്തി വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു. ഇനി, ആ വാചകങ്ങൾ യൂസുഫ് (عليه السلام) മേതാണെന്നുവെക്കുമ്പോൾ, ഈ വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും: തടവിൽ നിന്നു എന്നെ ദൂതൻ വിളിച്ചപാടെ ഞാൻ പുറത്തുപോരാതെ ഈ വിഷയത്തിലെ സത്യാവസ്ഥ അന്വേഷിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുവാൻ കാരണം, എൻെറ യജമാനനായ അദ്ദേഹം -അ സീസു- വീട്ടിലില്ലാത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യയുടെ ആവശ്യത്തിനു ഞാൻ വഴങ്ങിയിട്ടില്ലെന്ന പരമാർത്ഥം അദ്ദേഹം അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു.

'വഞ്ചകൻമാരുടെ തന്ത്രത്തെ അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല' ...(.... ان الله لا يهدى) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവരുടെ തന്ത്രങ്ങളും ഉപായങ്ങളും വിജയിക്കുകയില്ല; ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരിക്കൽ, ഒരു കാരണം കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കാരണംകൊണ്ടു അതു പൊളിഞ്ഞു പോകുകയും, അവർ വഷളാകുകയും ചെയ്യും എന്നത്രെ. 'ഞാൻ എൻെറ സ്വന്ത ത്തെ-അഥവാ എൻെറമനസ്സിനെ-ഒഴിവാക്കി പറയുന്നില്ല, മനസ്സു തിൻമക്കു പ്രേരണ നല്കുന്ന തു തന്നെയാണു...'...(.... وما ابرئ نفسى ان النفس) എന്ന വാക്യത്തിലെ ആശയം ഇപ്രകാരം മന സ്സിലാക്കാം: ഞാൻ ഇപ്രകാരം എൻെറ നിരപരാധിത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എൻെറ പക്ക ൽ യാതൊരു തരത്തിലുളള തെറ്റുകുറ്റവും വന്നു പോകയില്ലെന്നു ഞാൻ അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. മനുഷ്യ മനസ്സ് ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കും, ദുർവികാരണങ്ങൾക്കും വിധേയമാകുന്നതാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യംകൊണ്ട് രക്ഷപ്പെടുന്നവർ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവായിരിക്കുക യുളളു. ഈ വാക്യം യൂസുഫ് (عليه السلام) പറഞ്ഞതായാലും, സുലൈഖാ പറഞ്ഞതായാലും സാരം ഏറെക്കുറെ ഒന്നുതന്നെ.

പ്രസ്തുത വാചകങ്ങൾ യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ വാചകങ്ങളാണെന്നുവെക്കുന്ന പക്ഷം, എപ്പോഴാണു അദ്ദേഹം അതു പറഞ്ഞതു എന്നു ചോദിക്കപ്പെടാം. ഇതിനുളള മറുപടി: രാജാവു സ്ത്രീകളെ വിളിച്ചു നടത്തിയ അന്വേഷണ ഫലം ദൂതൻ തടവിൽ ചെന്നു അദ്ദേഹത്തെ അറിയി

ച്ചപ്പോൾ ദൂതനോടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം തടവിൽ നിന്നു രാജാവിൻെറ മുമ്പിൽ വന്നശേഷം രാജാവിനോടു പറഞ്ഞതുമാവാം. രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും.

52ഉം 53ഉം വചനങ്ങൾ സുലൈഖായുടെ വാചകങ്ങളെന്ന നിലക്കു അവക്കു വ്യാഖ്യാനം നൽകിയശേഷം ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'ഈ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ പ്രസിദ്ധമായതും അനുയോജ്യമായതും, മാവറദീ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ഇത് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അബുൽ അബ്ബാസ് ഇബ്നു തൈമിയ്യ (ﷺ) ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഒരു പ്രത്യേക കൃതി തന്നെ രചിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ വാക്യങ്ങൾ യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ പ്രസ്താവനയാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായതു, ഞാൻ ദൂതനെ മടക്കി അയച്ചത് എൻെറ നിരപരാധിത്വം രാജാവ് അറിയുവാനും, അസീസിൻെറ ഭാര്യയുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ (അസീസിനെ) വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അദ്ദേഹം അറിയുവാനും വേണ്ടിയാണു......ഈ അഭിപ്രായമല്ലാതെ ഇബ്നു ജരീറും ഇബ്നു അബീഹാത്തിമും (ﷺ) വേറെ അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമില്ല. ഇത് യൂസുഫ്(അ) പറഞ്ഞതാണെന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്നുള്ള ഒരു രിവായത്തു ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മുജാഹിദ്, സഈദുബ്നു ജുബൈർ, ഇക്ശ്രിമ (ﷺ) മുതലായവരും പറയുന്നതു അങ്ങിനെയാണ്. ഒന്നാമത്തെ (സുലൈഖായുടെ പ്രസ്താവനയാണെന്ന) അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ടതും കൂടുതൽ വ്യക്തതയുള്ളതും. കാരണം, മുൻവാചകങ്ങളെല്ലാം രാജാവിൻെറ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ച് അവൾ പറഞ്ഞതാണ്. യൂസുഫ് (عليه السلام) അപ്പോൾ അവിടെ ഇല്ല. അതിനുശേഷമാണു അദ്ദേഹത്തെ രാജാവു വരുത്തിയത്.' (ابن كثير ـه)

രാജാവിന് യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ നിരപരാധിത്വം വ്യക്തമാകുകയും, സ്വപ്നത്തിനു അദ്ദേഹം നൽകിയ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ ഗൗരവം മനസ്സിലാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ രാജാവിനു അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെ കൂടുതൽ മതിപ്പായി.

وَقَالَ ٱلْمَلِكُ ٱئْتُونِى بِهِۦٓ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِى ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾

54 രാജാവ് പറയുകയും ചെയ്തു: ''നിങ്ങൾ അവനെ എൻെറ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ, അവനെ ഞാൻ എനിക്കുവേണ്ടി സ്വന്തമാക്കിവെക്കാം.'' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം [രാജാവ്] പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും നീ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇന്ന് (വളരെ) സ്ഥാനിയും വിശ്വസ്ഥനുമാകുന്നു.''

قَالَ ٱجْعَلْنِى عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلْأَرْضِ ۖ إِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

55 അദ്ദേഹം [യൂസുഫ്] പറഞ്ഞു: ''(എന്നാൽ) എന്നെ (ഈ) ഭൂമിയിലെ ഖജനാക്കളുടെമേൽ (അധികാരി) ആക്കിത്തരുക; നിശ്ചയമായും ഞാൻ, (കാത്തു) സൂക്ഷിക്കുന്നവനും, (ശരിക്ക്) അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.''

---

54 وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. الْمَلِكُ രാജാവ്. ائْتُونِي എൻെറ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ, വരുവിൻ. بِهِ അവനെ, അവനെക്കൊണ്ട്. أَسْتَخْلِصْهُ അവനെ ഞാൻ സ്വന്തമാക്കി (പ്രത്യേകമാക്കി-മാത്രമാക്കി) വെക്കാം (വെക്കുന്നു). لِنَفْسِي എൻെറ സ്വന്തത്തിന്, എനിക്ക് സ്വന്തമായി. فَلَمَّا كَلَّمَهُ അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തോട് അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചപ്പോൾ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّكَ നിശ്ചയ

മായും നീ. الْيَوْمَ ഇന്ന്. لَدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ. مَكِينٌ സ്ഥാനിയാണ്, സ്ഥാനക്കാരനാണ്. أَمِينٌ വിശ്വസ്ഥനാണ്. 55 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. اجْعَلْنِي എന്നെ ആക്കുക. عَلَى خَزَائِنِ ഭണ്ഡാര (നിക്ഷേപ) ങ്ങളുടെ മേൽ. الْأَرْضِ ഭൂമിയിലെ, നാട്ടിൻെറ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. حَفِيظٌ കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന) വനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

തൻെറ സ്വപ്നത്തിനു ലഭിച്ച വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്നും, പാനീയ കാര്യസ്ഥൻെറ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ നിന്നും, സ്ത്രീകളുമായി നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ നിന്നുമെല്ലാം യൂസുഫ് (عليه السلام) ഒരു സാധാരണക്കാരനല്ല. ശുദ്ധനും മാന്യനും യോഗ്യനും തന്നെയാണു എന്നു രാജാവിനു ബോധ്യമായി. അദ്ദേഹത്തെ തനിക്കൊരു ഉപദേഷ്ടാവാക്കാമെന്നു കരുതി. വേഗം വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ വീണ്ടും ആളയച്ചു. അദ്ദേഹം വന്നശേഷം അദ്ദേഹവുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി രാജാവിനു കൂടുതൽ മതിപ്പുണ്ടായി. താൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വളരെ ഉന്നത സ്ഥാനമുള്ളവനും തികച്ചും വിശ്വസ്ഥനുമാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. രാജാവിങ്കലുള്ള സ്ഥാനവിശ്വാസങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു രാജാവിനും ജനങ്ങൾക്കും നാട്ടിനും നൻമ വരുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനും ആഗ്രഹം തോന്നി. ശരി, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ഈ ഭൂമിയിലെ-ഇന്നാട്ടിലെ-ധനകാര്യം എന്നെ ഏൽപ്പിച്ചു തന്നാൽ ഞാനതു നന്നായി കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊള്ളാം, ആയവ്യയങ്ങളും നടത്തിപ്പുകളും സൂക്ഷ്മതയോടും വിശ്വസ്തതയോടും കൂടി നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാം എന്നും അദ്ദേഹവും അറിയിച്ചു. അങ്ങനെ, യൂസുഫ് (عليه السلام) നബി ഈജിപ്തിലെ ധനകാര്യമന്ത്രിയും, രാജാവിൻെറ വിശ്വസ്തനായ ഉപദേശകനും, സർവ്വാദരണീയനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയുമായിത്തീർന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ-ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ബഹളവും മുറവിളിയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു വിശേഷിച്ചും-സത്യവിശ്വാസികൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുള്ള ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു ആവശ്യമാകുന്നു. സ്ഥാനാമാനങ്ങൾക്കും അധികാര പദവികൾക്കും വേണ്ടി ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ഒരു അനഭിലഷണീയ സമ്പ്രദായമായിട്ടാണു ഇസ്ലാം കണക്കാക്കുന്നത്. ഉദ്യോഗവും പദവിയും ആവശ്യപ്പെട്ടുവരുന്നവർക്കു അതു നൽകാതിരിക്കലായിരുന്നു നബീ (ﷺ) യുടെ പതിവ്. അബൂമൂസാ (رضي الله عنه) പറയുകയാണ് ഞാനും എൻെറ പിതൃവ്യ പുത്രൻമാരിൽ രണ്ടുപേരും റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, അല്ലാഹു അങ്ങയെ കൈകാര്യം ഏൽപിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള വല്ലതിലും അവിടുന്നു ഞങ്ങളെ അധികാരപ്പെടുത്തിത്തന്നാലും.’ മറ്റേവനും അതേ പ്രകാരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘നിശ്ചയമായും നാം-അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ!-ഈ ജോലി ചോദിച്ചുവരുന്ന ഒരാളെയും അതിൽ അധികാരപ്പെടുത്തുകയില്ല.’ അതിനു മോഹിക്കുന്ന ഒരാളെയും അധികാരപ്പെടുത്തുകയില്ല.’ (ബു; മു) മറ്റൊരു രിവായത്തിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണു: ‘നമ്മുടെ (വക) ഉദ്യോഗത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു നാം ഉദ്യോഗം നൽകുന്നതല്ല.’ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അനസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇതാണു: ‘ആരെങ്കിലും ന്യായാധിപസ്ഥാനം ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചോദിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അതു അവനിൽ തന്നെ ഏൽപിക്കപ്പെടും. ആരെങ്കിലും അതിനുവേണ്ടി നിർബ്ബന്ധിതനായാൽ അവനെ ചൊവ്വിനു നടത്തുന്ന ഒരു മലക്കിനെ അല്ലാഹു അവനിൽ ഏർപ്പെടുത്തും.’ (തി; ജ; ദാ) ആവശ്യപ്പെട്ടു അധികാരസ്ഥാനം കൈക്കലാക്കിയവനു അതു ചൊവ്വിനു നടത്തുവാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള സഹായം ഉണ്ടാവുകയില്ല എന്നു താൽപര്യം. ഈ ആശയങ്ങൾ അടങ്ങിയ വേറെയും പല ഹദീസുകൾ കാണാം.

ഉദ്യോഗം ആവശ്യപ്പെട്ടുവരുന്നവരുടെ ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പുണ്യമോ പൊതു നൻമയോ, ജനസേവനമോ ആയിരിക്കുകയില്ല. അതിൽനിന്നോ അതിൻെറ പേരിലോ ലഭിക്കുന്ന വരുമാനങ്ങളും, സ്വാധീനം മുതലായ നേട്ടങ്ങളും മാത്രമായിരിക്കും അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ഇതിൻെറ അനന്തരഫലമെന്താണെന്നു ഇക്കാലത്തു ആരെയും പറഞ്ഞു പഠിപ്പിക്കേണ്ടു

ന്ന ആവ്യശ്യമില്ലല്ലോ. കാലക്രമേണ മനുഷ്യരുടെ വിശ്വാസവും വിശ്വസ്തതയും നഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു വിവരിക്കുന്നതും, ഹുദൈഫ (ﷺ) യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട തുമായ അൽപം ദീർഘിച്ച ഒരു നബിവചനത്തിൻെറ അവസാനഭാഗം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു; '........വിശ്വസ്തത പാലിക്കുന്നവർ ഇല്ലാതായിത്തീരും. അങ്ങനെ, ഇന്നകുടുംബത്തിൽ വിശ്വസ്തനായ ഒരാളുണ്ടുപോൽ എന്നു പറയപ്പെടും, ഒരാളെപ്പറ്റി അയാൾ വളരെ ബുദ്ധിമാനും ചിന്തകനുമാണെന്നു പറയപ്പെടും. അയാളുടെ മനസ്സിലാകട്ടെ, കടുകുമണിയോളം വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല.' (ബു; മു) ഈ നബിവചനത്തിലെ പ്രവചനം ഇന്നു നാം അനുഭവ ത്തിൽ കണ്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു സമുദായത്തെ രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

എന്നാൽ, യൂസുഫ് (عليه السلام) ഈജിപ്തിലെ ധനകാര്യ നേതൃത്വത്തിനുവേണ്ടി രാജാവിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു ചോദിച്ചുവല്ലോ എന്നു പറയപ്പെടാം. ഒരു സ്വാർത്ഥമോ കാ ര്യലാഭമോ അതിൽനിന്ന് നേടണമെന്ന വിചാരമേ അദ്ദേഹത്തിന്നില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലവും നാട്ടിൻെറ നൻമയും മാത്രമാണു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം. അദ്ദേഹം അതിൻെറ നിർവ്വഹണത്തിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും വരുത്തുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പാണ്. വേണ്ടുന്ന നിർദ്ദേശ ങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു തനിക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതോടുകൂടി, ആ അധികാരമേറ്റു ഭാവികാര്യങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തികച്ചും പ്രാപ്തനും വിശ്വസ്തനുമാണെന്നു രാജാവിൻെറ വാക്കി(...(..... انك اليوم لدينا))ൽ നിന്നുതന്നെ സ്പഷ്ടമാണു താനും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യതയും പ്രാപ്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കുക, നിസ്വാർത്ഥവും സമർത്ഥവുമായ രീതിയിൽ അതു നിറവേറ്റു മെന്ന പൂർണ്ണവിശ്വാസവും അതിനുള്ള സാഹചര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുക, അതു കയ്യാളുവാനും വേണ്ടുന്ന രൂപത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്വാനും പറ്റിയ നിഷ്കളങ്കരായ ആളുകളെ വേറെ കാണപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുക. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ ഒത്തുകൂടിയാൽ, അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾ ക്കുവേണ്ടി മുന്നോട്ടുവരുകയും അതു കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യാം. സ്ഥാനമോഹമോ, ധനസമ്പാദനമോ, സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങളോ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു അധികാരസ്ഥാന ത്ത് കയറിപ്പറ്റുന്നവരെക്കൊണ്ടു സമുദായത്തിനും നാട്ടിനും ഉപദ്രവം മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളു. നിഷ്കളങ്കവും നിസ്വാർത്ഥവുമായ സേവനം അവരിൽനിന്നുണ്ടാവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും.

രാജാവിൻെറ സ്വപ്നം മുതൽ ഇതുവരെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ കുറേ വിശദീക രണ സഹിതം ബൈബിളിലും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾക്ക് യോജിച്ചതും, യോജിക്കാത്തതും, അതിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ പല വിവരങ്ങളും അതിൽ അട ങ്ങിയിട്ടുമുണ്ട്. അവസാനം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു: ദൈവം ഇതൊ ക്കെ നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തിതന്നതുകൊണ്ടു നിന്നെപ്പോലെ ഒരുത്തനും ഇല്ല. നീ എൻെറ ഗൃഹ ത്തിനു മേധാവിയായിരിക്കും. ജനമെല്ലാം നിന്നെ അനുസരിക്കും. സിംഹാസനം കൊണ്ടുമാത്രം ഞാൻ വലിയവനുമായിരിക്കും. ഫറവോൻ മുദ്രമോതിരം ഊരി യോസേഫിൻെറ കൈക്കു ഇട്ടു. ....' (ഉൽപത്തി: അ: 41)

56 അപ്രകാരം, യൂസുഫിന് ഭൂമിയിൽ നാം സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു, അതിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്ത് അ ദ്ദേഹത്തിന് താമസിക്കുമാറ്. നമ്മുടെ കാ രുണ്യത്തെ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നാ ം എത്തിക്കുന്നു. സുകൃതവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലത്തെ നാം പാഴാക്കുകയുമില്ല.	وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي ٱلْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَآءُ ۖ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾
57 വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചു	وَلَأَجْرُ ٱلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟

يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾	കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് പരലോകത്തെ പ്രതിഫലം തന്നെ [കൂടുതൽ] ഉത്തമം.

---

56 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. مَكَّنَّا നാം സ്ഥാനം (സൗകര്യം) നൽകി. لِيُوسُفَ യൂസുഫിന്. فِي ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ). يَتَبَوَّأُ അദ്ദേഹം ചെന്ന് താമസിക്കുമാറ്. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. حَيْثُ يَشَآءُ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്ത്. نُصِيبُ നാം ബാധിപ്പിക്കുന്നു, എത്തിക്കും. بِرَحْمَتِنَا നമ്മുടെ കാരുണ്യത്തെ. مَن نَّشَآءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَلَا نُضِيعُ നാം പാഴാക്കുകയുമില്ല. أَجْرَ പ്രതിഫലത്തെ, കൂലി. ٱلْمُحْسِنِينَ സൽഗുണം ചെയ്യുന്നവരുടെ, സുകൃതവാൻമാരുടെ. 57 وَلَأَجْرُ പ്രതിഫലംതന്നെ. ٱلْآخِرَةِ പരലോകത്തെ. خَيْرٌ ഉത്തമം, അധികം നല്ലത്. لِّلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. وَكَانُوا അവർ ആയിരുന്നു. يَتَّقُونَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കും.

കിണറ്റിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം, അസീസിൻെറ വീട്ടിൽ സുഖമായി കഴിയത്തക്ക സൗകര്യം ലഭിച്ചതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ 'അപ്രകാരം യൂസുഫിനു നാം ഭൂമിയിൽ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു' ... (.... وكذلك مكنا) എന്നു 21-ാം വചനത്തിൽ മുമ്പു പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ഈജിപ്തിലെ ഭരണനേതൃത്വവും അദ്ദേഹത്തിനു കൈവന്നതിനെത്തുടർന്നും അതേ വാക്കു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 21-ാം വചനത്തിൽ അതോടുചേർത്തു കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം പഠിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടിയും കൂടിയാണതു (ولنعلمه من تأويل الأحاديث) എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാവിയിലേക്കുള്ള ചില പരിശീലനങ്ങളെയാണതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇവിടെയാകട്ടെ, ഭൂമിയിൽ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തു ചെന്നു താമസിക്കുമാറുള്ള സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. (يتبوأ منها حيث يشاء) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാരണം, ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഇഷ്ടം പോലെ എവിടെയും പോകാനും വരാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടല്ലോ. കിണറ്റിൻെറ അടിത്തട്ടിൽ നിന്നു കൊട്ടാരമാളികയിലേക്കു പ്രവേശനം ലഭിച്ചതും, തടവറയിൽ നിന്നു ഒരു സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ ഭരണനേതൃത്വത്തിലേക്കു ഉയരുവാൻ കഴിഞ്ഞതും അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണെന്നും, എല്ലാം അവൻെറ പരിപാടിയനുരിച്ചു അവൻ നടപ്പചൻറുവരുത്തുന്നതാണെന്നുമാണിതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതൊക്കെ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹം തന്നെയാണെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്നവർക്കു പരലോകത്തുവെച്ചു ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം ഇതിനെക്കാളൊക്കെ ഉത്തമമായതായിരിക്കുമെന്നുകൂടി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-8

യൂസുഫ് (عليه السلام) ഈജിപ്തിലെ ധനകാര്യമേധാവിയും, ഭരണത്തിൻെറ അമരക്കാരനുമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം കൃഷിവ്യവസായങ്ങൾ പോഷിപ്പിക്കുകയും ഭരണകൂടത്തിൻെറ വരുമാനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്ഷേമകരമായ ഏഴു സംവൽസരങ്ങൾ പിന്നിട്ടു. അക്കാലങ്ങളിൽ ലഭിച്ച ധാന്യവിളവുകളിൽ അത്യാവശ്യമായ ചിലവുകൾ കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം മുമ്പേ ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട പരിപാടിയനുസരിച്ചു തുടർന്നുള്ള പഞ്ഞവർഷങ്ങളിലേക്കായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. ക്ഷാമവും വരൾച്ചയും ഈജിപ്തിനെ മാത്രമല്ല ബാധിച്ചത്. അയൽനാടുകളെയും ബാധിച്ചിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജൻമനാടായ കൻആൻ (ശാം) പ്രദേശവും ക്ഷാമത്തിന്നിരയായിത്തീർന്നു. ദൂര രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു വിദേശികൾ ഈജിപ്തിൽ വന്നു ധാന്യം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകുക പതിവായി. അതനുസരിച്ചു യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബി തൻെറ മക്കളെയും ഈജിപ്തിലേക്കു ധാന്യം വാങ്ങുവാനയച്ചു. ദൂരെ നിന്നു

വരുന്നവർക്കു പൊതുനൻമയെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഒരാൾക്കു ഒരു ഒട്ടകച്ചുമടിലധികം ധാന്യം നൽകാറില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ബിൻയാമീൻ ഒഴികെയുള്ള പത്തു മക്കളെയും അദ്ദേഹം അയച്ചിരുന്നു.

وَجَآءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُواْ عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٥٨﴾

58 യൂസുഫിൻെറ സഹോദരൻമാർ വന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരെ അറിഞ്ഞു; അവരാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തെ പരിചയമില്ലാത്തവരുമാകുന്നു. [അവർ അദ്ദേഹത്തെ അറിഞ്ഞില്ല]

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ قَالَ ٱئْتُونِى بِأَخٍ لَّكُم مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّىٓ أُوفِى ٱلْكَيْلَ وَأَنَا۠ خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ ﴿٥٩﴾

59 അവരുടെ ഒരുക്കുസാമാനവുമായി അവരെ അദ്ദേഹം ഒരുക്കി അയച്ചപ്പോൾ (അവരോട്) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ പിതാവിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കുള്ള [നിങ്ങളുടെ ബാപ്പയൊത്ത] സഹോദരനെ നിങ്ങൾ എൻെറ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരണം . ഞാൻ (ധാന്യത്തിൻെറ) അളവ് പൂർത്തിയാക്കിത്തരുമെന്നും, ഞാൻ (അതിഥികളെ) സൽക്കരിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാണെന്നും നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ?!

فَإِن لَّمْ تَأْتُونِى بِهِۦ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِندِى وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾

60 ''ഇനി, നിങ്ങൾ അവനെ എൻെറ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾക്ക് എൻെറ അടുക്കൽ ഇനി (ധാന്യം) അളവില്ല; നിങ്ങൾ എന്നെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്''

قَالُواْ سَنُرَٰوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ ﴿٦١﴾

61 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ അവ(നെ കിട്ടുന്നതി)ന്നു വേണ്ടി അവൻെറ പിതാവിനോട് ശ്രമം നടത്തിനോക്കാം. നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ (അതു)ചെയ്യുന്നവർ തന്നെയായിരിക്കും.''

---

58 وَجَاءَ വന്നു, വരുകയും ചെയ്തു. إِخْوَةُ يُوسُفَ യൂസുഫിൻെറ സഹോദരൻമാർ. فَدَخَلُوا എന്നിട്ടവർ പ്രവേശിച്ചു. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്നടുക്കൽ. فَعَرَفَهُمْ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരെ അറിഞ്ഞു (മനസ്സിലാക്കി). وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لَهُ അദ്ദേഹത്തെ. مُنكِرُونَ പരിചയമില്ലാത്തവർ (അറിയാത്തവർ). 59 وَلَمَّا جَهَّزَهُم അദ്ദേഹം അവരെ ഒരുക്കി (യാത്ര) അയച്ചപ്പോൾ. بِجَهَازِهِمْ അവരുടെ ഒരുക്ക് (യാത്രാ) സാമാനവുമായി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ائْتُونِي നിങ്ങൾ എൻെറ അടുക്കൽ വരണം. بِأَخٍ لَّكُم നിങ്ങൾക്കുള്ള സഹോദരനെയും കൊണ്ട്. مِّنْ أَبِيكُمْ നിങ്ങളുടെ ബാപ്പയിൽ (പിതാവിൽ) നിന്ന്. أَلَا تَرَوْنَ നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ. أَنِّي أُوفِ (ഞാൻ) നിറവേറ്റി (പൂർത്തിയാക്കി) തരുന്നു(വെന്ന്). الْكَيْلَ അളവ്. وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ, ഞാൻ (ആകുന്നു) എന്നും. خَيْرُ നല്ലവനാണ്, ഉത്തമനാണ് (എന്നും). الْمُنزِلِينَ (അതിഥികളെ) സൽകരിക്കുന്നവരിൽ. 60 فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي ഇനി നിങ്ങൾ വന്നില്ലെങ്കിൽ. بِهِ അവനെയും കൊണ്ട്. فَلَا كَيْلَ എന്നാൽ അളവില്ല. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. عِندِي എൻെറ അടുക്കൽ. وَلَا تَقْرَبُونِ നിങ്ങളെന്നെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. 61 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. سَنُرَاوِدُ ഞങ്ങൾ ശ്രമം നടത്തി നോക്കാം. عَنْهُ അവനുവേണ്ടി. أَبَاهُ അവൻെറ പിതാവിനോട്. وَإِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. لَفَاعِلُونَ ചെയ്യുന്നവർ തന്നെയാണ്.

കൻആനിൽ നിന്നെത്തിയ യാത്രസംഘത്തെ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ തൻെറ സഹോദരൻമാരെ യൂസുഫ് (عليه السلام) തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവർ അങ്ങോട്ടറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അറിയിച്ചതുമില്ല. തമ്മിലുള്ള വേർപാടിനുശേഷം കൊല്ലങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ, ഇപ്പോഴും യൂസുഫ് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടാകുമെന്നും, ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അവൻ ഇത്ര ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെത്തിയിരിക്കാമെന്നും അവർ ഊഹിച്ചിരിക്കുകയില്ലല്ലോ, ഈജിപ്തിലെ ഉന്നത സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്ന മഹാമനസ്കനായ ഒരു മന്ത്രിയെന്നതിനപ്പുറമൊന്നും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അവർ കരുതുവാൻ അവകാശവുമില്ല. യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയാകട്ടെ, അറിവും പരിചയവും നടിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും, വളരെ മാന്യമായി സൽക്കരിക്കുകയും, വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. തങ്ങൾക്കു വൃദ്ധനായ ഒരു പിതാവുണ്ട്, അദ്ദേഹം ഇന്ന ആളാണ്, തങ്ങൾ പന്ത്രണ്ട് മക്കളാണുള്ളത്, ഇളയ രണ്ടുപേർ ഒരു മാതാവിൽ നിന്നുള്ളവരാണു, അവരിലൊരാൾ വനാന്തരത്തിൽവെച്ച് അപകടത്തിൽപെട്ടുപോയി, അവൻെറ ഇളയ സഹോദരനെ പിതാവു ദൂരെയൊന്നും വിട്ടയക്കാറില്ല. ഇത്യാദി വിവരങ്ങളെല്ലാം സംഭാഷണമദ്ധ്യെ അവർ മന്ത്രിയെ അറിയിച്ചു. അവർ തിരിച്ചുപോകേണ്ട സമയമായപ്പോൾ, അവർക്കുള്ള ധാന്യം വളരെ ഉദാരവും മാന്യവുമായ നിലയിൽ ആതിഥേയനായ അദ്ദേഹം ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു.

അവർ പോകാറായപ്പോൾ, അവർ മുമ്പറിയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം അവർക്കുള്ള ആ സഹോദരനെക്കൂട്ടിയായിരിക്കണം അടുത്ത പ്രാവശ്യത്തെ വരവു എന്നു കൽപ്പിച്ചു. പിതാവു ബിൻയാമീനെ അവരൊന്നിച്ചു വേഗമൊന്നും അയച്ചു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അക്കാര്യം വളരെ കണിശമായി തന്നെ അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്കു ധാന്യം നൽകിതിലും, നിങ്ങളുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചതിലും ഞാൻ ചെയ്ത ഉദാരത നിങ്ങൾ കണ്ടനുഭവിച്ചുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു എനി വരുമ്പോൾ അവനെ കൂട്ടാതെ വരരുത്. നിങ്ങൾ പറയുന്നതൊക്കെ നേരാണോ എന്നും അറിയണമല്ലോ. അവനില്ലാതെ വരുകയാണെങ്കിൽ ഇനി നിങ്ങൾക്കിവിടെ നിന്നു ധാന്യമേ തരുകയില്ല എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം തീർത്തുപറഞ്ഞു. പിതാവിനോടു ഞങ്ങൾ കഴിവതും അതിനു ശ്രമം നടത്തി നോക്കുകയും കൽപനപോലെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം എന്നു അവർ മറുപടിയും നൽകി.

وَقَالَ لِفِتْيَـٰنِهِ ٱجْعَلُوا۟ بِضَـٰعَتَهُمْ فِى رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَآ إِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

62 അദ്ദേഹം തൻെറ വാലിയക്കാരോട് (ഇങ്ങിനെ)പറയുകയും ചെയ്തു: ''അവരുടെ ചരക്ക് [അവർ ധാന്യം വാങ്ങുവാൻ കൊണ്ടുവന്ന വസ്തുക്കൾ] അവരുടെ യാത്രാസാമാനങ്ങളിൽ (തന്നെ) ആക്കുവിൻ. അവർ അവരുടെ കുടുംബത്തിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ അവരത് (കണ്ടു) മനസ്സിലാക്കിയേക്കാം; അവർ (വീണ്ടും) മടങ്ങിവന്നേക്കാം.''

---

62 وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. لِفِتْيَانِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാലിയക്കാരോട്, ഭൃത്യൻമാരോട്. اجْعَلُوا നിങ്ങൾ ആക്കുവിൻ. بِضَاعَتَهُمْ അവരുടെ ചരക്ക്, സാമാനം. فِي رِحَالِهِمْ അവരുടെ വാഹനക്കെട്ടുകളിൽ (യാത്രാ സാമാനങ്ങളിൽ). لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. يَعْرِفُونَهَا അതിനെ അറിയുക. إِذَا انقَلَبُوا അവർ തിരിഞ്ഞു ചെന്നാൽ, തിരിച്ചെത്തു(മ്പോൾ). إِلَى أَهْلِهِمْ അവരുടെ കുടുംബത്തിലേക്ക്, ആൾക്കാരിലേക്ക്. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ. يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങും.

സഹോദരൻമാരോടു മേൽക്കണ്ട പ്രകാരം പറഞ്ഞതിനു പുറമെ, അവർ വീണ്ടും വരുവാനുള്ള പ്രോൽസാഹനമെന്ന നിലക്കു അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു സൂത്രമായിരുന്നു ഇതു. ധാന്യത്തിന്റെ വിലയായി അവർ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾ–അതു പണമായിരുന്നുവെന്നും, ചെരുപ്പു മുതലായ വിൽപന വസ്തുക്കളായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു–അവരുടെ ധാന്യക്കെട്ടുകളിൽ തന്നെ അവരറിയാതെ ഇട്ടുകെട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം ദൃത്യൻമാരോടു പറഞ്ഞു ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി കെട്ടുകളഴിക്കുമ്പോൾ അതവർ കാണുകയും, വീണ്ടും വരുവാൻ അതവർക്കു ആവേശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. ഈ രംഗവും ബൈബിളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അൽപം ഏറ്റക്കുറവേടെയാണെന്നു മാത്രം.

فَلَمَّا رَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَبِيهِمۡ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا ٱلۡكَيۡلُ فَأَرۡسِلۡ مَعَنَآ أَخَانَا نَكۡتَلۡ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ ٦٣

63 അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ പിതാവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു (മേലിൽ ധാന്യം) അളവ് മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, ഞങ്ങളുടെകൂടെ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ അയച്ചു തരണം-എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്ക് അളന്നു കിട്ടും. നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അവനെ കാ(ത്തുസൂക്ഷി)ക്കുന്നവരുമായിരിക്കും.''

قَالَ هَلۡ ءَامَنُكُمۡ عَلَيۡهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمۡ عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن قَبۡلُ فَٱللَّهُ خَيۡرٌ حَٰفِظًاۖ وَهُوَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ٦٤

64 അദ്ദേഹം [പിതാവ്] പറഞ്ഞു: ''മുമ്പ് അവന്റെ സഹോദരനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചതുപോലെയല്ലാതെ അവനെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുമോ?! എന്നാൽ, കാ(ത്തുരക്ഷി) ക്കുന്നവനായി അല്ലാഹു ഏറ്റം ഉത്തമനത്രെ; അവൻ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽവെച്ച് ഏറ്റം കരുണ ചെയ്യുന്നവനുമത്രെ.''

---

63 فَلَمَّا رَجَعُوا അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവർ മടങ്ങിയപ്പോൾ. إِلَى أَبِيهِمْ അവരുടെ ബാപ്പയുടെ (പിതാവിന്റെ) അടുത്തേക്ക്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا أَبَانَا ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ബാപ്പാ. مُنِعَ مِنَّا ഞങ്ങളെപ്പറ്റി (ഞങ്ങൾക്ക്) മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الْكَيْلُ അളവു. فَأَرْسِلْ അതിനാൽ അയച്ചു തരണം. مَعَنَا ഞങ്ങളോടൊപ്പം. أَخَانَا ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ. نَكْتَلْ ഞങ്ങൾ അളന്നു വാങ്ങാം, ഞങ്ങൾക്ക് അളവു കിട്ടും. وَإِنَّا لَهُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവനെ. لَحَافِظُونَ കാക്കുന്ന(സൂക്ഷിക്കുന്ന)വർ തന്നെ. 64 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَلْ آمَنُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുമോ, എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാമോ. عَلَيْهِ അവനെപ്പറ്റി. إِلاَّ അല്ലാതെ. كَمَا أَمِنتُكُمْ നിങ്ങളെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചപോലെ. عَلَى أَخِيهِ അവന്റെ സഹോദരനെപ്പറ്റി. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. فَاللهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു. خَيْرٌ (ഏറ്റം) ഉത്തമനാണ്. حَافِظًا കാക്കുന്നവനായി. وَهُوَ أَرْحَمُ അവൻ അധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണ്. الرَّاحِمِينَ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ.

അവർ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു. പ്രത്യേകിച്ചും സഹോദരന്റെ-ബിൻയാമീന്റെ-കാര്യം ഉണർത്തി. അടുത്ത യാത്രയിൽ അവനെയുംകൂട്ടി ചെന്നാലല്ലാതെ ധാന്യം അളന്നു തരികയില്ലെന്നു ഈജിപ്തിലെ മന്ത്രി പറഞ്ഞ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. അവനെ തങ്ങളോടൊപ്പം അയച്ചുതരണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും, ഞങ്ങളവനെ ശരിക്കും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം അവരെ എങ്ങിനെ

വിശ്വസിക്കും? 12-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, മുമ്പ് യൂസുഫ് (عليه السلام) നെ മേച്ചിൽസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ സമ്മതം ചോദിച്ചപ്പോഴും ഞങ്ങളവനെ കാത്തുരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞാണല്ലോ അവർ കൊണ്ടുപോയത്. എന്നിട്ടുണ്ടായ അനുഭവത്തിൻെറ വേദന സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം. നിങ്ങളുടെ വാക്കു എനിക്കു വിശ്വാസമില്ലെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ കാവലിലും കാരുണ്യത്തിലും എനിക്കു തികച്ചും വിശ്വാസമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അടുത്ത പ്രാവശ്യം ബിൻയാമിനെയും അയക്കാമെന്നു യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബി അവർക്ക് സൂചന നൽകി. യൂസുഫ് (عليه السلام) നെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം നിരാശപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 87-ാം വചനത്തിൽനിന്നു അത് കൂടുതൽ വ്യക്തവുമാണ്. യൂസുഫ് (عليه السلام) കണ്ടിരുന്ന ആ സ്വപ്നത്തിൻെറ പൊരുൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതുണ്ടല്ലോ.

وَلَمَّا فَتَحُواْ مَتَٰعَهُمۡ وَجَدُواْ بِضَٰعَتَهُمۡ رُدَّتۡ إِلَيۡهِمۡۖ قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا مَا نَبۡغِيۖ هَٰذِهِۦ بِضَٰعَتُنَا رُدَّتۡ إِلَيۡنَاۖ وَنَمِيرُ أَهۡلَنَا وَنَحۡفَظُ أَخَانَا وَنَزۡدَادُ كَيۡلَ بَعِيرٖۖ ذَٰلِكَ كَيۡلٞ يَسِيرٞ ٦٥

65 അവർ അവരുടെ സാമാനം തുറന്നപ്പോൾ , അവരുടെ [അവർ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന] ചരക്ക് തങ്ങൾക്കു(തന്നെ) മടക്കപ്പെട്ടതായി അവർ കണ്ടെത്തി. അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നാം (ഇനി) എന്താവശ്യപ്പെടാനാണ്?-ഇതാ! നമ്മുടെ ചരക്ക് നമുക്കു (തന്നെ) മടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിന് (മേലിലും) ആഹാരം കൊണ്ടുവരുകയും, ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ കാ(ത്തുസൂക്ഷി) ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (കൂടാതെ) ഒരു ഒട്ടകത്തിൻെറ അളവ് (ധാന്യം) ഞങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. അതൊരു നിസ്സാരമായ അളവാകുന്നു(വല്ലോ)''

قَالَ لَنۡ أُرۡسِلَهُۥ مَعَكُمۡ حَتَّىٰ تُؤۡتُونِ مَوۡثِقٗا مِّنَ ٱللَّهِ لَتَأۡتُنَّنِي بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يُحَاطَ بِكُمۡۖ فَلَمَّآ ءَاتَوۡهُ مَوۡثِقَهُمۡ قَالَ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٞ ٦٦

66 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അവനെ നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞാൻ അയക്കുകയില്ല തന്നെ, തീർച്ചയായും അവനെ നിങ്ങൾ എനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നു തരുമെന്ന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും (സ്വീകാര്യമായ)ഒരു ഉറപ്പ് നിങ്ങളെനിക്ക് നല്കുന്നതുവരെയും; നിങ്ങൾ (ആപത്തുകളാൽ) വലയം ചെയ്യപ്പെടുന്നതായാലല്ലാതെ.'' അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തിന് തങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് നൽകിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നാം (ഈ) പറയുന്നതിന് അല്ലാഹു (സാക്ഷ്യം) ഭരമേൽപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു.''

---

65 وَلَمَّا فَتَحُوا അവർ തുറന്നപ്പോൾ. مَتَاعَهُمْ അവരുടെ സാമാനം, ചരക്ക്. وَجَدُوا അവർ കണ്ടെത്തി. بِضَاعَتَهُمْ അവരുടെ ചരക്ക് (ദ്രവ്യം). رُدَّتْ മടക്ക (തിരിച്ചു കൊടുക്ക) പ്പെട്ടതായി. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا أَبَانَا ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ. مَا نَبْغِي നാം എന്തു ആവശ്യപ്പെടുന്നു, (നമുക്ക് എന്തു വേണം. هَٰذِهِ ഇതാ. بِضَاعَتُنَا നമ്മുടെ ചരക്കു (ദ്രവ്യം). رُدَّتْ മടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. إِلَيْنَا നമ്മിലേക്ക്. وَنَمِيرُ ഞങ്ങൾ ആഹാരം കൊണ്ടുവരുന്നതുമാണ്. أَهْلَنَا നമ്മുടെ കുടുംബത്തിന്. وَنَحْفَظُ ഞങ്ങൾ കാക്കുക (സൂക്ഷിക്കുക)യും ചെയ്യും. أَخَانَا ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ. وَنَزْدَادُ ഞങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. كَيْلَ അളവു. بَعِيرٍ ഒരൊട്ടകത്തിൻെറ. ذَٰلِكَ അത്. كَيْلٌ ഒരളവാ

കുന്നു. يَسِيرٌ കുറഞ്ഞ, നിസ്സാര, സ്വൽപം. 66 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لَنْ أُرْسِلَهُ അവനെ ഞാൻ അയക്കുകയില്ല തന്നെ. مَعَكُمْ നിങ്ങളോടൊപ്പം. حَتَّى تُؤْتُونِ നിങ്ങൾ എനിക്ക് നൽകുന്നതുവരെ (നൽകാതെ). مَوْثِقًا ഒരു ഉറപ്പു, കരാറു. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള. لَتَأْتُنَّنِي തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ എൻെറ അടുക്കൽ വരു(തരു) മെന്ന്. بِهِ അവനെകൊണ്ടു അവനെ. إِلاَّ أَن يُحَاطَ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടാലൊഴികെ. بِكُمْ നിങ്ങൾ. فَلَمَّا آتَوْهُ അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയപ്പോൾ. مَوْثِقَهُمْ അവരുടെ ഉറപ്പ്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَى مَا نَقُولُ നാം പറയുന്നതിൻെറമേൽ. وَكِيلٌ ഭാരമേൽപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്.

മടക്കയാത്രയിൽ കൊണ്ടുപോന്ന ഭാണ്ഡങ്ങൾ അഴിച്ചു നോക്കുമ്പോഴാണ് തങ്ങൾ ധാന്യം വാങ്ങുവാൻ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾ അവയിൽതന്നെ ഇട്ടുകെട്ടിയിരുന്നതായി അവർ കണ്ടത്. അവിടെ വെച്ച് അവർക്കു ലഭിച്ച മാന്യമായ സ്വീകരണങ്ങൾക്കു പുറമെ ഇതുംകൂടി കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കു ആശ്ചര്യവും ആഹ്ളാദവുമായി. സഹോദരനെ അയച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനു പിതാവിൻെറ മേൽ കൂടുതൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിനോക്കുവാൻ അത് അവർക്ക് സഹായകമാകുകയും ചെയ്തു. ഇതാ! ഇതിലധികം എന്തുവേണം? ഞങ്ങളെ ആദരിക്കുകയും, വളരെ മെച്ചപ്പെട്ട നിലയിൽ ധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തതു കൂടാതെ, ഇപ്പോഴിതാ നമ്മുടെ ദ്രവ്യങ്ങളും നമുക്കു തിരിച്ചു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു! ഇതുപോലെ, മേലിലും നമുക്കു ആഹാരം കൊണ്ടുവരാം. സഹോദരനെ സുരക്ഷിതമായിതിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം. അവനും കൂടിയുണ്ടായൽ ഒരു ഒട്ടക ചുമടുകൂടി വർദ്ധിച്ചുകിട്ടുമല്ലോ. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ആവശ്യം നിറവേറുകയില്ലല്ലോ. എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു സഹോദരൻെറ കാര്യത്തിൽ അവർ വീണ്ടും പിതാവിനെ തിരക്കുകയായി.

പക്ഷേ, പിതാവു അതുകൊണ്ടൊന്നും തൃപ്തിയടഞ്ഞില്ല. നിങ്ങൾക്കു തടുക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വല്ല ആപത്തും വന്നു വലയം ചെയ്യാത്തപക്ഷം, അവനെ സുരക്ഷിതനായി മടക്കിക്കൊണ്ടുവരുമെന്ന് അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തി നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു ഉറപ്പു തന്നല്ലാതെ അവനെ ഞാൻ വിട്ടുതരികയില്ലെന്നു അദ്ദേഹം തീർത്തു പറഞ്ഞു. അതവർ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) അവരോടൊപ്പം ബിൻയാമീനും അടുത്ത പ്രാവശ്യം പോയിക്കൊള്ളുവാൻ സമ്മതിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കു ഒരൊട്ടകത്തിൻെറ അളവു കൂടുതൽ ലഭിക്കും (**نزداد كيل بعير**) എന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്നു ഒട്ടകമായിരുന്നു അവരുടെ വാഹനമെന്നും, ഒരാൾക്കു ഒരൊട്ടകം ചുമക്കുന്ന ധാന്യമായിരുന്നു ഈജിപ്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിരുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

وَقَالَ يَٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا۟ مِنۢ بَابٍ وَٰحِدٍ وَٱدْخُلُوا۟ مِنْ أَبْوَٰبٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَآ أُغْنِى عَنكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ ۖ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾

67 അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: ‘‘എൻെറ മക്കളേ, നിങ്ങൾ ഒരേ (പടി) വാതിലിൽകൂടി പ്രവേശിക്കരുത്; ഭിന്നമായ (പല) വാതിലുകളിലൂടെ പ്രവേശിക്കുവിൻ. ‘‘അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നിനെയും നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ തടുക്കുകയില്ല താനും. വിധി അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ (ആർക്കും) ഇല്ല. അവൻെറ മേൽ ഞാൻ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു; ഭരമേൽപിക്കുന്നവർ അവൻെറ മേൽതന്നെ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.’’

وَلَمَّا دَخَلُوا۟ مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا

68 അവരുടെ പിതാവ് അവരോട് കൽപിച്ച വിധത്തിൽ അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ,

كَانَ يُغْنِي عَنْهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَىٰهَا ۚ وَإِنَّهُۥ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَٰهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നിനെയും അദ്ദേഹം തടുത്തിരുന്നില്ല; യഅ്ഖൂബിൻെറ മനസ്സിലുള്ള ഒരാവശ്യം അതദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചു-എന്നൊഴികെ [അത്രമാത്രം]. അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ, അദ്ദേഹം ഒരറിവുള്ളവൻ തന്നെയാകുന്നുതാനും. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

---

67 وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. يَا بَنِيَّ എൻെറ പുത്രൻമാരേ (മക്കളേ). لاَ تَدْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കരുത്. مِن بَابٍ വാതിലിൽ (കവാടത്തിൽ) കൂടി. وَاحِدٍ ഒരേ. وَادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. مِنْ أَبْوَابٍ വാതിലുകളിൽകൂടി. مُّتَفَرِّقَةٍ ഭിന്നമായ, വ്യത്യസ്തമായ. وَمَا أُغْنِي ഞാൻ ധന്യമാക്കുക (തടുക്കുക)യുമില്ല. عَنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്, നിങ്ങൾക്ക്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന്. مِن شَيْءٍ യാതൊന്നിനെയും. إِنِ الْحُكْمُ വിധി ഇല്ല. إِلاَّ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ. تَوَكَّلْتُ ഞാൻ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. وَعَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ തന്നെ. فَلْيَتَوَكَّلِ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. الْمُتَوَكِّلُونَ ഭരമേൽപിക്കുന്നവർ. 68 وَلَمَّا دَخَلُوا അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ. مِنْ حَيْثُ വിധത്തിൽ, ഭാഗത്തൂടെ. أَمَرَهُمْ അവരോട് കൽപിച്ചു. أَبُوهُم അവരുടെ പിതാവ്. مَّا كَانَ അദ്ദേഹമായിരുന്നില്ല, അതായിരുന്നില്ല. يُغْنِي ധന്യമാക്കു(തടുക്കു)ക. عَنْهُم അവരിൽ നിന്ന്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. مِن شَيْءٍ യാതൊന്നിനെയും. إِلاَّ حَاجَةً ഒരാവശ്യം ഒഴികെ. فِي نَفْسِ സ്വന്തത്തി (മനസ്സി)ലുള്ള. يَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിൻെറ. قَضَاهَا അതദ്ദേഹം തീർത്തു (നിർവ്വഹിച്ച). وَإِنَّهُ അദ്ദേഹമാകട്ടെ. لَذُو عِلْمٍ ഒരറിവുളളവൻ തന്നെ. لِّمَا عَلَّمْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തിന് പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതിനാൽ. ولَكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷേ. أَكْثَرَالنَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല.

മക്കൾ പുറപ്പെട്ടു പോകുമ്പോൾ, താഴെ വിവരിക്കുന്നതുപേലുള്ള എന്തോ ഒരു ഉദ്ദേശ്യം കരുതിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ-ഈജിപ്തിൽ-അല്ലെങ്കിൽ രാജസന്നിധിയിൽ- പ്രവേശിക്കുന്നതു ഒരേ പ്രവേശനമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയായിരിക്കരുതെന്നും, പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയായിരിക്കണമെന്നും യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) അവരെ ഉപദേശിച്ചു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തു നിന്നും വല്ല ദോഷവും നിങ്ങൾക്കു സംഭവിക്കുന്നതു തടുക്കുവാൻ ആ ഉപദേശം ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നും, എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിയും കൽപനയും അനുസരിച്ചു തന്നെ നടക്കുമെന്നും, അതുകൊണ്ട് അവനിൽ ഭരമേൽപിക്കുകയാണ് എല്ലാറ്റിലുംവെച്ച് വലിയ പരിഹാര മാർഗ്ഗമെന്നും ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, പിതാവിൻെറ ഉപദേശപ്രകാരം തന്നെ അവരവിടെ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവരിൽ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ (താഴെ വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്ന വിധം) സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അതെ, യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) മനസ്സിൽ കരുതിയിരുന്ന ഒരാവശ്യം അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നല്ലാതെ അതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകം പ്രയോജനമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഇപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ഒരു വിവരമില്ലാത്ത ആളാണെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹു പലതും പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം വിവരമുള്ള ഒരാൾ തന്നെയാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയാത്തവരാണു മനുഷ്യരിൽ അധികഭാഗവും. ഇതൊക്കെയാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം.

യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) മക്കൾക്കു നൽകിയ ആ ഉപദേശത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ല. അതിൽ നിന്നു തോന്നിയേക്കുവാനിടയുള്ള ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയെ നീക്കം ചെയ്യുകയും , അതോടുകൂടി, അദ്ദേഹം ഒരു വിവരമുള്ള ആൾതന്നെയാണെന്നു പ്രശംസിക്കുകയും

ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഒരേ വാതിലിൽകൂടി പ്രവേശിക്കരുതെന്നു ആ പ്രവാചകവര്യൻ അവരെ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ, അവരിൽ സംഭവിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വല്ല അനിഷ്ടങ്ങൾക്കും ആ ഉപദേശം പരിഹാരമുണ്ടാക്കുമെന്നോ, അങ്ങിനെ അവ സംഭവിക്കാതിരിക്കുമെന്നോ അദ്ദേഹം കരുതിയതായി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടാം. അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചയങ്ങളിൽനിന്നു അത്തരം സംഗതികൾമൂലം ഒഴിവാകുവാൻ സാധിച്ചേക്കുമെന്നു വല്ലവരും കരുതിയേക്കാം. ഈ ധാരണകളെ നീക്കം ചെയ്യാനാണു യഅ്ഖൂബിൻെറ മനസ്സിലുള്ള ഒരാവശ്യം അദ്ദേഹം നിറവേറ്റിയെന്നേയുള്ളുവെന്നും മറ്റും (.... **الا حاجة فى نفس يعقوب**)അല്ലാഹു തുടർന്നു പറഞ്ഞത്. എന്നല്ലാതെ, വല്ല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളിൽ നിന്നും ഒഴിവാകുവാനുള്ള മുൻകരുതലെന്ന നിലക്കു അത്തരം കാര്യങ്ങളൊന്നും ആരും ചെയ്തുകൂടാ എന്നല്ല ഇതിൻെറ അർത്ഥം. ബാഹ്യമായ മുൻകരുതലുകൾ കൊണ്ടൊന്നും അല്ലാഹു നിശ്ചിയിച്ച കാര്യങ്ങൾ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ നടക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും, എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി അവൻെറമേൽ 'തവക്കുൽ' (ഭരമേൽപിക്കൽ) ചെയ്യുകയാണു ആവശ്യമെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണു ആ വാക്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) തൻെറ ഉപദേശത്തോടൊപ്പം തന്നെ മക്കളെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു താനും.......**وما أغنـى عنكم**.. (അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന യാതൊന്നും ഞാൻ നിങ്ങളിൽ നിന്നു തടുക്കുന്നതുമല്ല) എന്നു തുടങ്ങി 67-ാം വചനത്തിൻെറ അവസാനം വരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കുകൾ നോക്കുക.

ഒരേ വാതിലിൽകൂടി പ്രവേശിക്കരുതെന്നു യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) മക്കളെ ഉപദേശിച്ചതിൻെറ ആവശ്യമെന്തായിരുന്നു? ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടു. (1) യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയുടെ മനസ്സിലുള്ള എന്തോ ഒരാവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നേയുള്ളു. **الا حاجة فى نفس يعقوب قضاها** എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ആ ആവശ്യത്തെ അല്ലാഹു അവ്യക്തമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ആ ആവശ്യമെന്തായിരുന്നുവെന്നു നാം ചുഴിഞ്ഞുനോക്കേണ്ടതില്ല. ഖുർആനിൽനിന്നോ, നബിവാക്യങ്ങളിൽനിന്നോ അതിനെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനു മതിയായ തെളിവുകളും നമുക്കില്ല. ഈ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായുള്ളതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. (2) സൗന്ദര്യവും, പ്രഭാവവും മുറ്റി നിൽക്കുന്ന ഒരു സംഘം ആളുകൾ-അതും ഒരേ പിതാവിൻെറ മക്കൾ-ഒരേ വഴിക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അതു കണ്ണേറു (കരിങ്കണ്ണു) ബാധിക്കുവാൻ കാരണമായേക്കും. അതിൽ നിന്നു ഒഴിവാകുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു അതു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, മുഹമ്മദുബ്നു കഅ്ബ്, മുജാഹിദു, ള്വഹ്-ഹാക്ക്, ഖത്താദ, സുദ്ദീ (رضي الله عنهم) മുതലായവരിൽ നിന്നു ഇതു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത് ഇതാകുന്നു. (കണ്ണേറിനെ ഭയന്നാണ് യഅമ്ഖൂബ് നബി (عليه السلام) അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതെന്നുള്ളതിനു തെളിവുകാണുന്നില്ലെങ്കിലും കണ്ണേറു സ്ഥാപിക്കുന്ന ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാണ്) (3) അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെ പെട്ടെന്നു ഒന്നിച്ചു കാണുമ്പോൾ, അവരെപ്പറ്റി പല സംശയങ്ങളും ജനങ്ങൾക്കു തോന്നുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടാണത്.

വിഭാഗം-9

وَلَمَّا دَخَلُوا۟ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۖ قَالَ إِنِّىٓ أَنَا۠ أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

69 അവർ [സഹോദരൻമാർ] യൂസുഫിൻെറ അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം[യൂസുഫ്]തൻെറ സഹോദരനെ തന്നിലേക്ക് അണച്ചുകൂട്ടി; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിൻെറ സഹോദരൻതന്നെ. ആകയാൽ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി നീ സങ്കടപ്പെടേണ്ട.''

69 وَلَمَّا دَخَلُوا അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ. عَلَى يُوسُفَ യൂസുഫിൻെറ അടുക്കൽ. آوَى إِلَيْهِ അദ്ദേഹം തന്നി ലേക്ക് കൂട്ടിച്ചേർത്തു, അണച്ചുകൂട്ടി. أَخَاهُ തൻെറ സഹോദരനെ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنِّي أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ (തന്നെ). أَخُوكَ നിൻെറ സഹോദരൻ. فَلَا تَبْتَئِسْ അതിനാൽ നീ സങ്കടപ്പെ ടേണ്ട. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരിക്കുന്നതിനെ(പ്പറ്റി). يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

സഹോദരൻമാർക്കിടയിൽനിന്നു ബിൻയാമീനെ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ആശ്ളേഷിച്ചു-ഞാ നാണു നിൻെറ ജ്യേഷ്ഠൻ യൂസുഫ്, അവർ നമ്മോടു സ്വീകരിച്ചു വന്ന ചിറ്റമ്മനയത്തെക്കുറി ച്ചും മറ്റും ഇനി വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല എന്നൊക്കെ സ്വകാര്യമായി അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു പ ക്ഷേ-ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ-നിന്നെ ഇവിടെ എൻെറ അടുക്കൽ തന്നെ നിറുത്തുവാനും അവരുടെ ഒന്നിച്ചു തിരിച്ചയക്കാതിരിക്കുവാനും (അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലുള്ള) വല്ല സൂത്രമാർഗ്ഗങ്ങളും ഞാൻ വഴിയേ സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ള രഹസ്യവും അദ്ദേഹം ബിൻയാമീനെ അറിയിച്ചിരിക്കാം. അത് സ്വഭാവികമാണല്ലോ.

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ ٱلسِّقَايَةَ فِى رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا ٱلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَـٰرِقُونَ ﴿٧٠﴾

70 എന്നിട്ട് അവരുടെ ഒരുക്കുസാമാനവുമാ യി അവരെ അദ്ദേഹം ഒരുക്കി അയച്ച പ്പോൾ, അദ്ദേഹം പാനപാത്രം തൻെറ സ ഹോദരൻെറ യാത്രാസാമാനത്തിൽ ആ ക്കി, പിന്നെ, ഒരാൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: ‘‘ഹേ, വാഹനസംഘമേ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ മോഷ്ടാക്കൾ തന്നെയാണ്!’’

قَالُوا۟ وَأَقْبَلُوا۟ عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾

71 അവർ അവരുടെ [വിളിച്ചുപറയുന്നവരു ടെ] നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്ന് പറഞ്ഞു: ‘‘എ ന്താണ് നിങ്ങൾക്ക് കാണാതായിരിക്കുന്ന ത്?’’

قَالُوا۟ نَفْقِدُ صُوَاعَ ٱلْمَلِكِ وَلِمَن جَآءَ بِهِۦ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا۠ بِهِۦ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

72 അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘ഞങ്ങൾക്ക് രാജാവി ൻെറ അളവുപാത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് കൊണ്ടുവ(ന്നുത)രുന്നവന് ഒരു ഒട്ട കത്തിൻെറ ചുമട് (ധാന്യം സമ്മാനം) ഉണ്ട്. ഞാൻ അതിന് ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവനു മാകുന്നു. [അക്കാര്യം ഞാൻ ഏൽക്കാം]’’

70 فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ എന്നിട്ട് അവരെ അദ്ദേഹം ഒരുക്കി അയച്ചപ്പോൾ. بِجَهَازِهِمْ ഒരുക്കുസാമാനം. جَعَلَ അദ്ദേഹം ആക്കി. السِّقَايَةَ വെള്ളപ്പാത്രം, പാനപാത്രം. فِي رَحْلِ യാത്രാസാമാനത്തിൽ. أَخِيهِ തൻെറ സഹോദരൻെറ. ثُمَّ أَذَّنَ പിന്നെ അറിയിപ്പു നൽകി, പ്രഖ്യാപിച്ചു (വിളിച്ചു പറഞ്ഞു). مُؤَذِّنٌ ഒരു വിളിച്ചു പറയുന്നവൻ (ഒരാൾ). أَيَّتُهَا الْعِيرُ ഹേ യാത്രാ സംഘമേ, ഒട്ടക സംഘമേ. إِنَّكُمْ നിശ്ചയ മായും നിങ്ങൾ. لَسَارِقُونَ മോഷ്ടാക്കൾ തന്നെ. 71 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. وَأَقْبَلُوا അവർ മുന്നിടു കയും ചെയ്തു (തിരിഞ്ഞു). عَلَيْهِمْ അവരുടെ നേരെ. مَّاذَا എന്തൊന്നാണ്. تَفْقِدُونَ നിങ്ങൾ നഷ്ട പ്പെടുന്നത്, നിങ്ങൾക്ക് കാണാതാകുന്നത്. 72 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. نَفْقِدُ ഞങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നു, കാണാതാവുന്നു. صُوَاعَ അളവുപാത്രം, അളവുകോപ്പ. الْمَلِكِ രാജാവിൻെറ. وَلِمَن جَاءَ بِهِ അത് കൊണ്ടുവന്നവർക്കുണ്ട്. حِمْلُ ചുമടു, ഏറ്റുന്നത്. بَعِيرٍ ഒരൊട്ടകത്തിൻെറ. وَأَنَا ഞാൻ. بِهِ അതിനെപ്പ റ്റി, അതിന്. زَعِيمٌ ഏൽക്കുന്നവനാണ്, ഉത്തരവാദിയാണ്.

سقاية (സിഖായത്ത്) എന്ന വാക്കും വെള്ളം കുടിക്കാറുള്ള സ്ഥാനത്തിനും, അതു കൊണ്ടുപോകുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പാത്രത്തിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. صواع (സ്വുവാഉ്) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് صاع (സ്വാഉ്) എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായാലും ഇടങ്ങഴി, അല്ലെങ്കിൽ നാഴിപോലെ അളവിനു ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പാത്രമാണത്. ഈ രണ്ടു വാക്കും ഒരേ പാത്രത്തെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുവാൻ കാരണം, വെള്ളം കുടിക്കുവാനും വിലപിടിച്ച ധാന്യങ്ങൾ അളക്കുവാനും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണെന്നും, അളവു പാത്രത്തിൻെറ രൂപത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട പാനപാത്രമായിരുന്നതാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അതൊരു വെള്ളിക്കോപ്പയായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. الله اعلم ഏതായാലും രാജാവിൻെറ പാത്രമായതുകൊണ്ടു അതൊരു വിശേഷതരം പാത്രമായിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു.

താൻ യൂസുഫാണെന്ന രഹസ്യം ബിൻയാമീനെ സ്വകാര്യമായി അറിയിച്ചിതല്ലാതെ മറ്റുള്ള സഹോദരൻമാരെ അദ്ദേഹം അറിയിച്ചിട്ടില്ല. അവരിൽനിന്ന് മൂടിവെച്ചിരിക്കുകയാണത്. ആ സ്ഥിതിക്കു ബിൻയാമീനെ അവരൊന്നിച്ചു വിട്ടയക്കുകയില്ലെന്നു പറയുവാൻ ന്യായമില്ല. അതു കൊണ്ടു ബിൻയാമീനെ അവർ സ്വയം വിട്ടുകൊടുക്കുമാറുള്ള ഒരു സൂത്രം അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ചു. അവരുടെ ധ്യാനക്കെട്ടുകൾ കെട്ടിത്തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അവരറിയാതെ ബിൻയാമീൻെറ കെട്ടിൽ രാജാവിൻെറ പാനപാത്രവും ഇട്ടു കെട്ടുവാൻ ഏർപ്പാടുചെയ്തു. സഹോദരൻമാർ സ്ഥലം വിട്ടപ്പോഴേക്കും പിന്നാലെ ആൾ ചെന്ന്-അല്ലാഹു പറഞ്ഞ പ്രകാരം-അവരോടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. പാനപാത്രം ബിൻയാമീൻെറ കെട്ടിൽ ഇട്ടതു അറിയാതെ, അവർ സ്ഥലം വിട്ട ഉടനെ ആ പാത്രം യഥാസ്ഥാനത്ത് കാണാതെവന്നപ്പോൾ വല്ല ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരും സ്വന്തം നിലക്കു വേഗം പോയിവിളിച്ചു പറഞ്ഞതാണോ? അതല്ല, അവർ യഥാർത്ഥം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ കൽപനയനുരിച്ചു വിളിച്ചുപറഞ്ഞതാണോ? രണ്ടിനും സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്നും, കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നതു ആദ്യം പറഞ്ഞപ്രകാരമായിരിക്കുവാനാണെന്നും റാസീ(رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വിളിച്ചുപറഞ്ഞ ആൾ അവരോടു നിങ്ങൾ മോഷ്ടാക്കളാണ് (انكم لسارقون) എന്ന് പറഞ്ഞതാണ് അദ്ദേഹം അതിനു കാരണം പറയുന്നത്. പക്ഷേ, മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാണാതായ പാത്രം ആർ തരുന്നുവോ അവർക്കു ഒരൊട്ടകത്തിനു വഹിക്കാവുന്നത്ര ധാന്യം സമ്മാനം കൊടുക്കാമെന്നും, അതിനു ഞാൻ ഉത്തരവാദിയാണെന്നും കൂടി അയാൾ വിളിച്ചുപറയുന്നു. ഈ സമ്മാനം അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിക്ക് വളരെ വിലപിടിച്ചതാണെന്നും, അധികൃതമായ സമ്മതം ലഭിക്കാതെ അയാൾ അത് ഏറ്റുപറയുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ നിലക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, ആ വിളിച്ചുപറഞ്ഞത് യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ അറിവോടെയും, ആവശ്യപ്രകാരവും ആയിരിക്കുവാനാണ് ന്യായം കാണുന്നത്. അല്ലാത്തപക്ഷം അവർ മോഷ്ടാക്കളാണെന്നു തെളിഞ്ഞാൽ അവരുടെമേൽ നടപടി എടുക്കുമെന്നല്ലാതെ, അവർക്കു ഇനാം നൽകുമെന്നു പറയുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ അറിവോടെത്തന്നെയായിരുന്നാലും 'നിങ്ങൾ മോഷ്ടാക്കളാണ്' എന്ന പ്രയോഗം അതിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥത്തിലല്ലെന്നും, ബാഹ്യാവസ്ഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സൂത്രത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച വാക്കാണെന്നും കരുതുവാനേയുള്ളു. അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെയാണല്ലോ പാനപാത്രം ബിൻയാമീൻെറ കെട്ടിലാക്കിയത്. എന്നിട്ട് 76-ാം വചനത്തിൽ പറയുന്നത് പോലെ-ആദ്യം മറ്റുള്ളവരുടെ കെട്ടുകളെല്ലാം പരിശോധിച്ചശേഷം മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ബിൻയാമീൻെറ കെട്ടുപരിശോധിക്കുന്നതും. ഇതൊരു തന്ത്രമായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു തന്നെ അവിടെ പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയൊരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചത് കേവലം ഒരു വഞ്ചനയായോ, വഞ്ചിക്കുവാൻവേണ്ടിയോ അല്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. അസൂയ നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, കിണറ്റിലെറിയുകയും, അടിമയാക്കിത്തീർക്കുകയും, എന്നിട്ട് ചെന്നായ പിടിച്ചുവെന്നു ഉപായം

പറയുകയും, ഇക്കാലംവരെ അക്കാര്യം മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത അവരോട് വളരെ ഉദാരവും മാന്യവുമായ നിലക്ക് പെരുമാറിക്കൊണ്ടിരുന്നശേഷം അവരെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനും അവര്‍ക്കൊരു പാഠം പഠിപ്പിക്കുവാനുംവേണ്ടി, ഇങ്ങിനെ ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചത് ഒരിക്കലും ഒരു വഞ്ചനയാകുന്നില്ല. ഭാവിയില്‍ അതവരുടെ തന്നെയും നന്മയിലാണ് കലാശിക്കുന്നതും. വിളിച്ചു പറഞ്ഞ ആളോടു അവരുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:-

قَالُوا۟ تَٱللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَٰرِقِينَ ﴿٧٣﴾

73 അവര്‍ പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹു തന്നെയാണ (സത്യം)! ഞങ്ങള്‍ ഭൂമിയില്‍ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാന്‍ വന്നിട്ടില്ലെന്ന് തീര്‍ച്ചയായും നിങ്ങള്‍ക്കറിയാമല്ലോ; ഞങ്ങള്‍ മോഷ്ടാക്കളായിരുന്നിട്ടുമില്ല.’’

قَالُوا۟ فَمَا جَزَٰٓؤُهُۥٓ إِن كُنتُمْ كَٰذِبِينَ ﴿٧٤﴾

74 അവര്‍ [വിളിച്ചു പറയുന്നവര്‍] പറഞ്ഞു: ‘‘എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ കളവു പറയുന്നവരാണെങ്കില്‍ അതിന്‍െറ പ്രതിഫലം [ശിക്ഷ] എന്താണ്?’’

قَالُوا۟ جَزَٰٓؤُهُۥ مَن وُجِدَ فِى رَحْلِهِۦ فَهُوَ جَزَٰٓؤُهُۥ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٧٥﴾

75 അവര്‍ പറഞ്ഞു: ‘‘അതിന്‍െറ പ്രതിഫലം, ഏതൊരുവന്‍െറ യാത്രാസാമാനത്തില്‍ അത് കാണപ്പെട്ടുവോ അവന്‍ തന്നെ അതിന്‍െറ പ്രതിഫലം. [അവനെ നിങ്ങള്‍ക്ക് പിടിച്ചുവെക്കാം,] അപ്രകാരമത്രെ, ഞങ്ങള്‍ അക്രമികള്‍ക്ക് പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നത്.’’

---

73 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. تَاللهِ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം). لَقَدْ عَلِمْتُم തീര്‍ച്ചയായും നിങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. مَّا جِئْنَا ഞങ്ങള്‍ വന്നിട്ടില്ലെന്ന്. لِنُفْسِدَ ഞങ്ങള്‍ കുഴപ്പം (നാശം) ഉണ്ടാക്കുവാന്‍. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍, നാട്ടില്‍. وَمَا كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നിട്ടുമില്ല. سَارِقِينَ മോഷ്ടാക്കള്‍. 74 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. فَمَا എന്നാലെന്താണ്. جَزَاؤُهُ അതിന്‍െറ പ്രതിഫലം. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കില്‍. كَاذِبِينَ കളവ് (വ്യാജം) പറയുന്നവര്‍. 75 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. جَزَاؤُهُ അതിന്‍െറ പ്രതിഫലം. مَن ആര്‍ ഏതൊരുവന്‍. وُجِدَ കാണപ്പെട്ടു, അതു കണ്ടുകിട്ടി. فِي رَحْلِهِ അവന്‍െറ യാത്രാ സാമാനത്തില്‍. فَهُوَ എന്നാലവന്‍. جَزَاؤُهُ അതിന്‍െറ പ്രതിഫലമാണ്. كَذَلِكَ അപ്രകാരമത്രെ, അതുപോലെ. نَجْزِي ഞങ്ങള്‍ പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നത് (നല്‍കുന്നു). الظَّالِمِينَ അക്രമികള്‍ക്ക്.

തങ്ങളില്‍പെട്ട ആരെങ്കിലും ആ പാനപാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടു പോന്നിരിക്കാമെന്നു അവര്‍ക്ക് ഊഹിക്കാന്‍ കാരണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ആ ആരോപണം അവര്‍ നിഷേധിച്ചു. ഞങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെട്ടേടത്തോളം ഞങ്ങള്‍ കുഴപ്പക്കാരും അക്രമികളുമല്ലെന്നു നിങ്ങള്‍ക്കറിയുവാന്‍ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മോഷണകൃത്യം നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായക്കാരല്ല ഞങ്ങള്‍. അഥവാ പ്രവാചകന്‍മാരുടെ പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നവരാണ് ഞങ്ങള്‍. എന്നൊക്കെ അവര്‍ പറഞ്ഞുനോക്കി. ആരോപണം ഉന്നയിച്ചവര്‍ അതുകൊണ്ടൊന്നും തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. നിങ്ങള്‍ പറയുന്നത് സത്യമല്ലെന്നു തെളിഞ്ഞാല്‍ എന്തുവേണം എന്നായി. ആര്‍ മോഷണം ചെയ്തതായിക്കണ്ടുവോ അയാളെ നിങ്ങള്‍ക്കു വിട്ടുതരാം. ഇതായിരുന്നു മറുപടി.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ശരീഅത്തു (നിയമനടപടി) പ്രകാരം മോഷ്ടാവിന്‍െറ ശിക്ഷ, മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സ്വത്തിന്‍െറ ഉടമസ്ഥനു അവനെ വിട്ടുകൊടുക്കലായിരുന്നുവെന്നും,

ഒരു നിശ്ചിതകാലം അവൻെറ ബന്ധനത്തിലോ, അടിമത്തത്തിലോ അവൻ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടി യിരുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞതെന്നും, 'ഞങ്ങൾ അക്രമികൾക്കു അപ്രകാരമാണ് പ്രതിഫലം നൽകുക' എന്നു അവർ പറയുവാൻ കാരണം അതാണെന്നും അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ .... ما كان ليأخذ اخاه (രാജാവിൻെറ നിയമ നടപടി പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനു തൻെറ സഹോദരനെ പിടിച്ചുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല) എന്ന വാക്യം അതിനു പിൻബലവും നൽകുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, പിന്നെ അവിടെ മറ്റൊരഭിപ്രായത്തിനു സ്ഥാന മില്ല. ശരിയല്ലെന്നുവന്നാൽ, തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരും ആ പാത്രം എടുത്തിരിക്കുകയില്ലെന്നു അവർക്ക് വിശ്വാസമുളളതുകൊണ്ട് വല്ലവനും അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നപക്ഷം, അവൻെറ മേൽ വേണ്ടുന്ന ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുവാൻ അവനെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടുതരാം എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആയിരിക്കാം ആ മറുപടി. الله اعلم മാത്രമല്ല, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ യൂസുഫ് (عليه السلام) പാനപാത്രം ബിൻയാമീൻെറ കെട്ടിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചത് സഹോദരൻ മാരിൽനിന്നു അനുജനെ വിട്ടുകിട്ടുവാനുളള സൂത്രമായിരുന്നുവല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു അവരിൽ നിന്നു അങ്ങിനെയുളള ഒരു മറുപടി കിട്ടുമെന്നു അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുവാനാണ് കാരണം കാണുന്നത്. ഒടുവിൽ കലാശിച്ചതും അതുതന്നെ. ഇനി, എല്ലാവരുടെയും ഭാണ്ഡങ്ങൾ അഴിച്ചു പരിശോധിക്കുവാനാണുളളത്.

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ أَخِيهِ ثُمَّ ٱسْتَخْرَجَهَا مِن وِعَآءِ أَخِيهِ ۚ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِى دِينِ ٱلْمَلِكِ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ مَّن نَّشَآءُ ۗ وَفَوْقَ كُلِّ ذِى عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

76 എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദരൻെറ സഞ്ചിക്കുമുമ്പ് അവരുടെ സഞ്ചികളെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം (പരിശോധന) തുടങ്ങി. പിന്നീട് (ഒടുക്കം) തൻെറ സഹോദരൻെറ സഞ്ചിയിൽ നിന്ന് അത് [പാനപാത്രം] അദ്ദേഹം പുറത്തെടുത്തു. അപ്രകാരം, യൂസുഫിനുവേണ്ടി നാം [അല്ലാഹു] തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു (കൊടുത്തു). രാജാവിൻെറ മത (നിയമ) നടപടിപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് തൻെറ സഹോദരനെ പിടി(ച്ചുവെ) ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല;- അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നാം പല പദവികൾ ഉയർത്തുന്നു. എല്ലാ അറിവുളളവൻെറയും മീതെ ഒരു അറിയുന്നവനുണ്ട്.

---

76 فَبَدَأَ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ-എന്നാൽ) അദ്ദേഹം തുടങ്ങി, ആരംഭിച്ചു. بِأَوْعِيَتِهِمْ അവരുടെ സഞ്ചി (ചരക്കു-പാത്രം-പൊതി)കൾ കൊണ്ട്. قَبْلَ وِعَاءِ സഞ്ചിയുടെ മുമ്പ്. أَخِيهِ തൻെറ സഹോദരൻെറ. ثُمَّ പിന്നീട്. اسْتَخْرَجَهَا അതിനെ അദ്ദേഹം പുറത്തെടുത്തു, പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. مِن وِعَاءِ സഞ്ചിയിൽ നിന്ന്. أَخِيهِ തൻെറ സഹോദരൻെറ. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം,. كِدْنَا നാം തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. لِيُوسُفَ യൂസുഫിനുവേണ്ടി. مَا كَانَ ആകുകയില്ല (നിവൃത്തിയില്ല). لِيَأْخُذَ അദ്ദേഹം പിടിക്കുവാൻ, എടുക്കുവാൻ. أَخَاهُ തൻെറ സഹോദരനെ. فِي دِينِ മത (നിയമ) നടപടിയിൽ (നടപടി പ്രകാരം). الْمَلِكِ രാജാവിൻെറ. إِلاَّ أَن يَشَاءَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. اللهُ അല്ലാഹു. نَرْفَعُ നാം ഉയർത്തുന്നു. دَرَجَاتٍ പല പദവി (പടി)കൾ. مَّن نَّشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَفَوْقَ മീതെയുണ്ട്. كُلِّ ذِي عِلْمٍ എല്ലാ അറിവുളളവൻെറയും. عَلِيمٌ ഒരു അറിയുന്നവൻ.

എല്ലാ ജ്ഞാനികൾക്കും ഉപരിയായി സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹു ഉണ്ടെന്നും, അറിവുള്ള ഏതൊരുവനായാലും അവനെക്കാൾ അറിയുന്ന വേറൊരാൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഒടുക്കം അതു അല്ലാഹുവിൽ ചെന്നവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും-ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ-ഈ ഒടുവിലത്തെ വാക്യത്തിനു സാരം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടിൻെറയും കലാശം ഒരേ തത്വത്തിലേക്കു തന്നെ.

۞ قَالُوٓاْ إِن يَسۡرِقۡ فَقَدۡ سَرَقَ أَخٞ لَّهُۥ مِن قَبۡلُۚ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفۡسِهِۦ وَلَمۡ يُبۡدِهَا لَهُمۡۚ قَالَ أَنتُمۡ شَرّٞ مَّكَانٗاۖ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ٧٧

77 അവർ [സഹോദരൻമാർ] പറഞ്ഞു: ''അവൻ മോഷ്ടിക്കുന്നെങ്കിൽ, മുമ്പ് അവൻെറ ഒരു സഹോദരനും മോഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്''. എന്നാൽ, യൂസുഫ് അതു തൻെറ മനസ്സിൽ രഹസ്യമാക്കി വെച്ചു; അതിനെ (ക്കുറിച്ച്) അവരോട് (ഒന്നും) വെളിവാക്കിയതുമില്ല. അദ്ദേഹം (സ്വയം) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ഒരു മോശപ്പെട്ട സ്ഥാനക്കാരാകുന്നു. [നിങ്ങളുടെ നിലപാട് വളരെ മോശം!] അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ (ഈ) വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്.''

---

77 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِن يَسْرِقْ അവൻ മോഷ്ടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ. فَقَدْ سَرَقَ മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. أَخٌ لَّهُ അവൻെറ ഒരു സഹോദരൻ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. فَأَسَرَّهَا അപ്പോൾ അതിനെ സ്വകാര്യമാക്കി (മറച്ചു) വെച്ചു. يُوسُفُ യൂസുഫ്. فِي نَفْسِهِ തൻെറ മനസ്സിൽ. وَلَمْ يُبْدِهَا അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തിയതുമില്ല. لَهُمْ അവരോട്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَنتُمْ നിങ്ങൾ. شَرٌّ മോശ(ചീത്ത)പ്പെട്ടവരാണ്. مَّكَانًا സ്ഥാനം, നിലപാട്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. أَعْلَمُ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَصِفُونَ നിങ്ങൾ വിശേഷിപ്പി(വിവരി-വർണ്ണി)ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

സഹോദരൻമാരുടെ സാമാനങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്ന കാര്യം യൂസുഫ് (عليه السلام) തന്നെ നടത്തി. ആദ്യം തന്നെ ബിൻയാമീൻെറ സാമാനം പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം അതു സംശയത്തിനിടയാകുമെന്നുവെച്ച് മറ്റുള്ളവരുടേതെല്ലാം ആദ്യം അഴിച്ചുപരിശോധിച്ചു; അവസാനം ബിൻയാമീമേതും. പാനപാത്രം അതിൽനിന്നു കണ്ടെടുത്തതോടുകൂടി അവർക്കു അപമാനവും കോപവും പിടിപെടുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവൻ മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ല; അവൻെറ ഉമ്മയിൽനിന്നുള്ള ഒരു സഹോദരൻ അവന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവനും മുമ്പു മോഷണം നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു അവർ ബിൻയാമീനെ തരം താഴ്ത്തി. അവർ രണ്ടാളും അത്തരക്കാരാണെങ്കിലും ഞങ്ങൾ അങ്ങിനെയുള്ളവരല്ലെന്നു അവർ ധ്വനിപ്പിച്ചു. ഒരു സഹോദരൻ എന്നു പറഞ്ഞതു യൂസുഫു (عليه السلام) നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. താൻ യൂസുഫാണെന്നു അവരെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല; ആ സ്ഥിതിക്കു ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വിശേഷിച്ചൊന്നും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. 'അതിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വളരെ മോശം തന്നെ; നിങ്ങൾ ആ പറഞ്ഞതിൻെറ യഥാർത്ഥാവസ്ഥ അല്ലാഹുവിനറിയാം' എന്നു സ്വയം പറഞ്ഞതേയുള്ളു.

ഇവൻ മോഷ്ടിച്ചെങ്കിൽ ഇവൻെറ ഒരു സഹോദരനും മുമ്പു മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു അവർ പറഞ്ഞതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, യൂസുഫ് (عليه السلام) ന്റെ പേരിൽ ചുമത്തപ്പെട്ട ഒരു മോഷണക്കേസ്സു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പലരും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുട്ടിക്കാലത്തു കുടുംബത്തിൽപെട്ട ആരുടേയോ ഒരു വിഗ്രഹം അവരറിയാതെ അദ്ദേഹം എടുത്തുകൊണ്ടുപോരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു.

വിശ്വസനീയമായ തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചില മഹാൻമാർ പറയുന്നതുപോലെ, അപമാനത്തിനു തെല്ലൊരു ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുവാൻവേണ്ടി അവർ അതു വെറുതെയങ്ങു പറഞ്ഞതായിരിക്കുവാൻ തികച്ചും സാദ്ധ്യതയുണ്ടുതാനും. അതുവരെയുള്ള അവരുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒരു അസാംഗത്യവും കാണുന്നില്ലതാനും.

ബിൻയാമീൻെറ സാമാനത്തിൽ പാനപാത്രം ഇടുവാൻ തോന്നിപ്പിച്ചതു, സഹോദരൻമാർ സംഗതി അറിയാത്തവിധത്തിൽ അതു ബിൻയാമീൻെറ സാമാനങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടെടുക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചത്, മോഷ്ടിച്ചവനെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരാമെന്നു സഹോദരൻമാർ പറഞ്ഞത്, അങ്ങിനെ അവരുടെ വാക്കനുസരിച്ചുതന്നെ ബിൻയാമീനെ തൻെറ കൂടെ നിറുത്തുവാൻ സാധിച്ചത്-ഇതെല്ലാം യൂസുഫ് (عليه السلام) നു വേണ്ടി അല്ലാഹു നടത്തിയ ചില തന്ത്രങ്ങളാണെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ നാട്ടിലെ രാജകീയ നിയമ നടപടിയനുസരിച്ചു അനുജനെ അവിടെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ലെന്നും, അതു കൊണ്ടാണു അങ്ങിനെ ചെയ്തതെന്നും അല്ലാഹുവ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു............. (كذالك كدنا ليوسف ما كان ليأخذ أخاه) വല്ല കാര്യവും സാധിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി തുറന്നമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ കൗശലവും ഉപായവും പ്രയോഗിക്കുന്നതിനാണ് كيد (കൈദ്) എന്നുപറയപ്പെടുന്നത്. ഇമാം റാഗിബു (رحمه الله) പറയുന്നു: 'കൈദ്' എന്നാൽ ഒരുതരം കൗശലപ്രയോഗമാണ്. അതു ആക്ഷേപാർഹവും, പ്രശംസാർഹവുമായിരിക്കാറുണ്ട് അധികവും ആക്ഷേപാർഹമായതിലാണ് അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറെങ്കിലും ശരി. (*) അപ്പോൾ, തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുവെന്നു പറയുന്നിടത്തെല്ലാം അതു ആക്ഷേപാർഹമായ തന്ത്രമായിരിക്കുമെന്നോ, അക്രമമായിരിക്കുമെന്നോ കരുതിക്കൂടാത്തതാണ്. പ്രയോഗിച്ച സന്ദർഭവും രൂപവും നോക്കിയിട്ടു വേണം നല്ലതോ ചീത്തയോ എന്നു വിലയിരുത്തുവാൻ. യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ സഹോദരൻമാർ ഇക്കാലമത്രയും അദ്ദേഹത്തോടും ബിൻയാമീനോടും അനുവർത്തിച്ചുവന്ന നയങ്ങൾ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ അവരോടു അനുവർത്തിക്കപ്പെട്ട പ്രസ്തുത നയങ്ങൾ മുഴുവനും നീതീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതേയുള്ളുവെന്നും, ഒന്നും തന്നെ വഞ്ചനയോ അക്രമമോ അല്ലെന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

മുമ്പാരും പറഞ്ഞു കാണാത്ത പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക താൽപര്യം കാണിക്കാറുള്ള ചിലർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതവും അനുകമ്പയും തോന്നിപ്പോകുന്നു. അവർ പറയുകയാണു: 'ഒരു സമ്മാനവും സ്മാരകവുമായി മറ്റുള്ളവർ അറിയാതെ, ആ കോപ്പ യൂസുഫ് (عليه السلام) സഹോദരൻെറ ചാക്കിലിട്ടു. കൊട്ടാര ജോലിക്കാർ കുറെകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോപ്പ കാണുന്നില്ല. ഒടുവിൽ ഇവരെ പിടികൂടി. കണ്ടുകിട്ടയപ്പോൾ മറ്റു സഹോദരൻമാരെ ഓർത്ത് യൂസുഫ് (عليه السلام) നു കളളി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. അദ്ദേഹം വിഷമിച്ചു. പക്ഷേ, പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരു നേട്ടമുണ്ടായി. സഹോദരനെ തനിക്കു വിട്ടുകിട്ടി. ഇതാണു 'യൂസുഫിനുവേണ്ടി നാം ഗൂഢതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു.' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അല്ലാതെ, യൂസുഫ് (عليه السلام) വഞ്ചനാരൂപത്തിൽ കോപ്പ ചാക്കിലിടുക, എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ കള്ളൻമാരാണെന്നു പറയുക, ഒടുക്കം അദ്ദേഹം ചെയ്ത കുറ്റത്തിനു അവരെ ശിക്ഷിക്കുക ഇതൊന്നും ഒരു നബിയുടെ പക്കൽനിന്നും സംഭവ്യമല്ല.' ഇതാണവരുടെ വാക്ക്.

അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളുടെ നേർക്കുനേരെയുള്ള താൽപര്യങ്ങൾക്കും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പ്രസ്താവനകൾക്കും വിരുദ്ധമായി ഇങ്ങിനെയൊരു പുതിയ അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിനു ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണെന്നു ആ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു വ്യക്ത

* نص عبارته: الكيد ضرب من الاحتيال وقد يكون مذموما وممدوحا وان كان يستعمل في المذموم اكثر هـ ـ المفردات

മാണ്. (1) യൂസുഫ് (عليه السلام) നബി വഞ്ചനാപരമായ ചില ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു പൊതുവെ ജനങ്ങൾ ധരിച്ചുവശായിട്ടുള്ളതെന്നു ഇവർ കരുതി. അതുകൊണ്ട് ആ ധാരണ നീക്കം ചെയ്യുക. (2) യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രവചാകത്വ പദവിക്കു യോജിക്കുന്നതെന്നു ഇവർക്കു തോന്നിയ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു പുതിയ വ്യാഖ്യാനം അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള മോഹം. ഈ രണ്ടു വിഷയത്തിലും പരാജയപ്പെടുകയാണു വാസ്തവത്തിൽ ഇവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു താഴെകാണുന്ന വസ്തുതകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്–:

(1) ബിൻയാമീനു ഒരു സമ്മാനവും സ്മാരകവുമായിട്ടാണ് ആ പാത്രം ആരും അറിയാതെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചാക്കിൽ യൂസുഫ് (عليه السلام) ഇട്ടതെന്നാണല്ലോ ഇവർ പറയുന്നതു -അതൊരു സമ്മാനമോ സ്മാരകമോ ആയിരുന്നുവെന്നു ഇവർ സ്വയം സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കിയെന്നല്ലാതെ അതു ശരിവെക്കുന്ന നേരിയ ഒരു സൂചനപോലും ഖുർആനിലോ മറ്റോ ഇല്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇവരതു പൊക്കിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. നേരെമറിച്ചു ബിൻയാമീനെ സഹോദരൻമാർ സ്വയം അവിടെ വിട്ടുപോകുവാൻ കാരണമാക്കുന്ന ഒരു സൂത്രമായിരുന്നു അതെന്നു നിഷ്പക്ഷമായി ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാം. രാജാവിൻെറ പാത്രമായിരുന്നു അതെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. എന്നിരിക്കെ, രാജാവിൻെറ സമ്മതം വാങ്ങാതെ അതു അനുജനു യൂസുഫ് (عليه السلام) എങ്ങിനെ സമ്മാനമായി കൊടുക്കും? സമ്മതം വാങ്ങിയിരുന്നുവെന്നു വെക്കുക. എന്നാലും ഒരു സമ്മാനം -അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്മാരകം- എന്ന നിലക്കാണു അദ്ദേഹം ആ പാത്രം ചാക്കിൽവെച്ചതെങ്കിൽ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം ആ വിവരം ബിൻയാമീനെയെങ്കിലും അറിയിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതദ്ദേഹം ചെയ്തില്ല. ആരും അറിയാതെ ചാക്കിൽ നിക്ഷേപിച്ചുവെന്നിരിക്കെ, കൊട്ടാര ജോലിക്കാർ തൻെറ സഹോദരൻമാരെ മോഷ്ടാക്കളാണെന്നു ആക്ഷേപിച്ചപ്പോഴെങ്കിലും അതിനെപ്പറ്റി അവരെ ആക്ഷേപിക്കുവാനില്ലെന്നും അതു ഞാൻ അവരിൽ ഒരാൾക്കു സമ്മാനമായി കൊടുത്തതാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയേണ്ടതല്ലേ? കാരണവശാൽ അതും പറഞ്ഞില്ലെന്നുവെക്കുക. എന്നാൽ, അതു കണ്ടുകിട്ടിയപ്പോഴെങ്കിലും യഥാർത്ഥം വെളിവാക്കേണ്ടതല്ലേ?

(2) അനുജനെ വിട്ടുകിട്ടുവാനുള്ള ഒരു സൂത്രമായിട്ടാണു പാത്രം അനുജൻെറ സാമാനത്തിൽ ആരും അറിയാതെ അദ്ദേഹം വെച്ചതെങ്കിൽ അതൊരു വഞ്ചനയാണെന്നും അതു യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകാവതല്ലെന്നുമാണല്ലോ ഇവരുടെ വാദം. ഇതൊരു വഞ്ചനയാണെങ്കിൽ, അതുവരെയും താൻ യൂസുഫാണെന്നു പറയുവാൻ മടിച്ചതും ബിൻയാമീനോടു മാത്രം സ്വകാര്യമായി അതു പറഞ്ഞതും, അനുജൻെറ സാമാനത്തിൽ നിന്നു പാത്രം കിട്ടിയപ്പോൾ അതു ഞാൻ അതിൽ വെച്ചതാണെന്നു വ്യക്തമാക്കാതിരുന്നതും, ബിൻയാമീൻ അതെടുത്തുകൊണ്ടുപോയതാണെന്നുള്ള പേരിൽ ബിൻയാമീനെ അവിടെ പിടിച്ചുവെച്ചതും, കൊട്ടാരജോലിക്കാരോടുപോലും 'കള്ളി' പറയാതിരുന്നതുമൊക്കെ വഞ്ചനകളായി എന്തുകൊണ്ടിവർ എണ്ണിയില്ല? ഇവർ പറയുംപോലെ, ആരും അറിയാതെ പാത്രം ഒരു സമ്മാനമായി യൂസുഫ് (عليه السلام) ചാക്കിൽ വെച്ചതായിരുന്നുവെന്നു വെക്കുക. എന്നിട്ടു അതേ പാത്രം താനാണു ബിൻയാമീൻെറ സാമാനത്തിൽ വെച്ചതെന്നറിയാവുന്ന അദ്ദേഹം ആദ്യമേ ബിൻയാമീൻെറ സാമാനം പരിശോധിക്കാതെ മറ്റു സഹോദരൻമാരുടെ സാമാനങ്ങൾ ആദ്യമായി പരിശോധിച്ചതു ഇവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ എന്തുകൊണ്ടു വഞ്ചനയായില്ല? മാത്രമല്ല, അവൻ മോഷ്ടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻെറ ഒരു സഹോദരനും മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്(.... ان يسرق فقدسرق എന്നു സഹോദരൻമാർ പറഞ്ഞ വാക്കു അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു വസ്തവമാക്കിയെന്നും വരുന്നു. കാരണം, രാജാവിൻെറ പാനപാത്രമാണല്ലോ ആരും അറിയാതെ അദ്ദേഹം അനുജനു സമ്മാനം നൽകുന്നതും അവൻെറ ചാക്കിലിട്ടതും. ദുർവ്യാഖ്യാനത്തിനും വേണ്ടേ ഒരതിര്?

(3) പക്ഷേ, യൂസുഫ് (عليه السلام) പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരു നേട്ടം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി, സഹോദരനെ തനിക്കു വിട്ടുകിട്ടി എന്നാണല്ലോ ഇവർ പറയുന്നത്. ഇത് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനു നേരെ

വിരുദ്ധമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആദ്യം സഹോദരൻമാരുടെ സഞ്ചികൾ പരിശോധിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയെന്നും, പിന്നീട് പാത്രം സഹോദരൻെറ (ബിൻയാമീൻെറ) സഞ്ചിയിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുത്തുവെന്നും പറഞ്ഞതിനെ തുടന്ന് 'അപ്രകാരം യൂസുഫിനുവേണ്ടി നാം തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു'വെന്നും 'രാജാവിൻെറ നിയമനടപടിപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനു തൻെറ സഹോദരനെ പിടിച്ചുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല' എന്നും 76-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞു. താഴെ കാണുന്നതുപോലെ 'അവന്നൊരു വൃദ്ധനായ പിതാവുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് അവനു പകരം ഞങ്ങളിൽ ഒരാളെ അവൻെറ സ്ഥാനത്തു പിടിച്ചുവെക്കണം' എന്ന് സഹോദരൻമാർ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ, 'ഞങ്ങളുടെ ഉപകരണം ആരുടെ അടുക്കൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ അവനെയല്ലാതെ പിടിച്ചുവെക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, പിടിച്ചുവെക്കുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ അക്രമികളായിരിക്കു'മെന്നുമാണ് യൂസുഫ് (عليه السلام) പറഞ്ഞതെന്നു അടുത്ത വചനത്തിലും പറയുന്നു. അടുത്ത വചനം മുതൽ 82 വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ ഒന്നു വായിച്ചു നോക്കുക. സഹോദരൻമാർ എത്ര മനോവേദനയോടെയാണ് അനുജനെ അവിടെ വിട്ടുപോകുന്നതെന്നു അതിൽ നിന്നു ആർക്കും വ്യക്തമാകും. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അനുജനെ വിട്ടു കിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും, പ്രതീക്ഷിക്കാതെ കിട്ടിയ നേട്ടമാണെന്നും ഇവർക്കല്ലാതെ പറയുവാൻ കഴിയുമോ?! മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കുക!

كيد (കൈദ്) എന്ന വാക്കിനു അർത്ഥം കൽപിച്ചതിൽ വന്ന അബദ്ധത്തിനു പുറമെ, വിഷയത്തിൻെറ മുഴുവൻ വശവും ആലോചിക്കാതെ ഒരു വശം മാത്രം ചിന്തിച്ചതിൽ നിന്നും, പ്രവാചകൻമാരുടെ സ്ഥാനം തങ്ങളെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവരാരും മനസസിലാക്കീട്ടില്ലെന്ന ഭാവത്തിൽ നിന്നും, പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്വാനുള്ള വാഞ്ഛയിൽ നിന്നും കൂടി ഉരുത്തിരിഞ്ഞതാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ വെളുക്കുവാൻ തേച്ചത് പാണ്ടായിട്ടാണ് ഭവിച്ചത്. നൻമയെന്നു തോന്നിയ ഒരു കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഒന്നിലധികം തിൻമകൾ വരുത്തിവെക്കുകയാണ് അവസാനം ഉണ്ടായത്. കാര്യങ്ങളെ വസ്തുനിഷ്ഠമായും, സത്യത്തെ സത്യമായും, അസത്യത്തെ അസത്യമായും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം തൗഫീഖു നൽകട്ടെ. **آمين**

قَالُواْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ إِنَّ لَهُۥٓ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُۥٓ ۖ إِنَّا نَرَىٰكَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

78 അവർ [സഹോദരൻമാർ] പറഞ്ഞു: ''ഹേ, 'അസീസേ'! അവന് വലിയ വൃദ്ധനായ ഒരു പിതാവുണ്ട്; ആകയാൽ, ഞങ്ങളിൽ ഒരാളെ അവൻെറ സ്ഥാനത്ത് പിടി(ച്ചുവെ)ച്ചാലും! നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളെ സൽഗുണവാൻമാരിൽ പെട്ടവനായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നു,''

قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِ أَن نَّأْخُذَ إِلَّا مَن وَجَدْنَا مَتَـٰعَنَا عِندَهُۥٓ إِنَّآ إِذًا لَّظَـٰلِمُونَ ﴿٧٩﴾

79 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ ഉപകരണം ആരുടെ അടുക്കൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ അവനെയല്ലാതെ പിടി(ച്ചു വെ)ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം (തേടുന്നു)! അപ്പോൾ, [അങ്ങനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അക്രമികൾതന്നെയായിരിക്കും.''

---

78 **قَالُوا** അവർ പറഞ്ഞു. **يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ** ഹേ, അസീസേ. **إِنَّ لَهُ** നിശ്ചയമായും അവന്നുണ്ട്. **أَبًا** ഒരു പിതാവ്, ബാപ്പ. **شَيْخًا** വൃദ്ധനായ, വയോധികനായ. **كَبِيرًا** വലിയ. **فَخُذْ** അതിനാൽ സ്വീകരിക്കണം, പിടിക്കുക. **أَحَدَنَا** ഞങ്ങളിൽ ഒരാളെ. **مَكَانَهُ** അവൻെറ സ്ഥാനത്ത്. **إِنَّا نَرَاكَ** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ താങ്കളെ കാണുന്നു. **مِنَ الْمُحْسِنِينَ** ന^{3}മ ചെയ്യുന്നവരിൽ (സൽഗുണവാൻമാരിൽ) പെട്ട(വനായി). 79 **قَالَ**

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. مَعَاذَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം (അല്ലാഹുവിൻെറ കാവൽ). أَن نَّأْخُذَ ഞങ്ങൾ പിടിക്കുന്ന (എടുക്കുന്ന)തിനെക്കുറിച്ച്. إِلَّا مَن യാതൊരുവനെയല്ലാതെ. وَجَدْنَا ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. مَتَاعَنَا ഞങ്ങളുടെ ഉപകരണം (സാധനം). عِندَهُ തൻെറ അടുക്കൽ. إِنَّا إِذًا അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. لَّظَالِمُونَ അക്രമികൾ തന്നെ.

അവരുടെ സാമാനത്തിൽ നിന്നാണു പാത്രം കണ്ടുകിട്ടുന്നതെങ്കിൽ അയാളെ വിട്ടുതരാമെന്നു അവർ ആദ്യം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ബിൻയാമീനെയാണ് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നു വന്നപ്പോൾ അവർ ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. അവനെ കൂടാതെ പിതാവിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നാലുള്ള കഥ അവർ ഓർത്തു. അതുകൊണ്ടു അവനു വളരെ വൃദ്ധനായ ഒരു പിതാവുണ്ടെന്നും, അവനെക്കൂടാതെ മടങ്ങിച്ചെന്നാൽ അദ്ദേഹം വലിയ സങ്കടത്തിൽ അകപ്പെടുമെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളിൽ ആരെയെങ്കിലും പകരം സ്വീകരിച്ചിട്ടെങ്കിലും അവനെ വിട്ടുതരണമെന്നും അവർ യൂസുഫ് (عليه السلام) നോടു വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു അനീതിയാണെന്നും, അതു ഞങ്ങൾ ചെയ്കയില്ലെന്നും യൂസുഫ് (عليه السلام) പറഞ്ഞു. പാനപാത്രം കിട്ടിയശേഷം ഈ രംഗം ബൈബിൾ ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: യെഹൂദയും, സഹോദരൻമാരും യോസേഫിൻെറ വീട്ടിൽ ചെന്നു. അവർ സാഷ്ടാംഗം വീണു. അവരോടു: നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്തതെന്ത്?........അതിന്നു യെഹൂദാ: ഞങ്ങൾ പറയേണ്ടു? എന്തു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടു?........ഇതാ, ഞങ്ങൾ യജമാനന്നു അടിമകൾ. ഞങ്ങളും ആരുടെ കയ്യിൽ പാത്രം കണ്ടുവോ അവനും തന്നെ. അതിന്നു അവൻ (യോസേഫ്): അങ്ങിനെ ഞാൻ ചെയ്കയില്ല. ആരുടെ പക്കൽ പാത്രം കണ്ടുവോ അവൻ തന്നെ എനിക്കു അടിമയായിരിക്കും.......എന്നു പറഞ്ഞു. (ഉൽപ: അ: 44ൽ 14-17)

العزيز (അസീസു) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥവും, ഉന്നതസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവരെ സംബോധനം ചെയ് വാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാക്കാണതെന്നും 30-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിഭാഗം-10

فَلَمَّا ٱسْتَيْـَٔسُوا۟ مِنْهُ خَلَصُوا۟ نَجِيًّا ۖ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُم مَّوْثِقًا مِّنَ ٱللَّهِ وَمِن قَبْلُ مَا فَرَّطتُمْ فِى يُوسُفَ ۖ فَلَنْ أَبْرَحَ ٱلْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِىٓ أَبِىٓ أَوْ يَحْكُمَ ٱللَّهُ لِى ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَٰكِمِينَ ﴿٨٠﴾

80 അങ്ങനെ, അവനെക്കുറിച്ച് അവർ നിരാശയടഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ സ്വകാര്യം പറയുന്നവരായി തനിച്ചുപോയി. അവരിൽ വലിയവൻ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നും ഒരുറപ്പ് വാങ്ങീട്ടുണ്ടെന്ന്?! മുമ്പ് യൂസുഫി(ൻെറ വിഷയത്തി)ൽ നിങ്ങൾ വീഴ്ചചെയ്തിട്ടുള്ളതും (അറിഞ്ഞുകൂടേ)?! എന്നാൽ, എൻെറ പിതാവ് എനിക്ക് അനുവാദം നൽകുകയോ, അല്ലാഹു എനിക്ക് (വല്ല പരിഹാരവും) വിധിച്ചുതരുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരേക്കും ഞാൻ(ഈ)ഭൂമി വിട്ടുപോരുന്നതേയല്ല. അവൻ വിധികർത്താക്കളിൽ ഏറ്റം ഉത്തമനാണുതാനും.''

ٱرْجِعُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَبِيكُمْ فَقُولُوا۟ يَٰٓأَبَانَآ إِنَّ ٱبْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَآ إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا

81 ''നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുവിൻ; എന്നിട്ട് (അദ്ദേഹത്തോട്) പറയുവിൻ: ''ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിങ്ങളുടെ മകൻ മോഷ്ടിച്ചു. ഞങ്ങൾ അറി

كُنَّا لِلْغَيْبِ حَـٰفِظِينَ ﴿٨١﴾

ഞ്ഞതിനനുസരിച്ചല്ലാതെ ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതുമില്ല. ഞങ്ങൾ അദൃശ്യ കാര്യത്തെ അറിഞ്ഞവരല്ലതാനും.

وَسْـَٔلِ ٱلْقَرْيَةَ ٱلَّتِى كُنَّا فِيهَا وَٱلْعِيرَ ٱلَّتِىٓ أَقْبَلْنَا فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصَـٰدِقُونَ ﴿٨٢﴾

82 ''ഞങ്ങൾ ആയിരുന്ന [പോയിരുന്ന] തായ രാജ്യത്തോടും [രാജ്യക്കാരോടും] ഞങ്ങൾ (അവിടെനിന്ന്) മുന്നിട്ടു വന്നതായ വാഹനസംഘത്തോടും നിങ്ങൾ ചോദി (ച്ചു നോ) ക്കുകയും ചെയ്യുക. ഞങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവർ തന്നെയാണ്.''

---

80 فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا അങ്ങനെ അവർ നിരാശ അടഞ്ഞ (ആശ നഷ്ടപ്പെട്ട)പ്പോൾ. مِنْهُ അവനെക്കുറിച്ച്. خَلَصُوا അവർ തനിച്ചുപോയി, ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു. نَجِيًّا സ്വകാര്യം പറയുന്നവരായി. قَالَ പറഞ്ഞു. كَبِيرُهُمْ അവരിൽ വലിയവൻ. أَلَمْ تَعْلَمُوا നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടേ. أَنَّ أَبَاكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് എന്ന്. قَدْ أَخَذَ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട് (എന്ന്). عَلَيْكُم നിങ്ങളോട്, നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ. مَّوْثِقًا ഒരു ഉറപ്പ്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന്. وَمِن قَبْلُ മുമ്പും. مَا فَرَّطتُمْ നിങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയത്. فِي يُوسُفَ യൂസുഫിനെപ്പറ്റി, യൂസുഫിന്റെ കാര്യത്തിൽ. فَلَنْ أَبْرَحَ എന്നാൽ (അതിനാൽ) ഞാൻ വിടുകയേ ഇല്ല. الْأَرْضَ (ഈ) ഭൂമി, നാടു. حَتَّىٰ يَأْذَنَ അനുവാദം തരുന്നതുവരെ. لِي أَبِي എനിക്ക് എന്റെ ബാപ്പ. أَوْ يَحْكُمَ അല്ലെങ്കിൽ വിധിച്ചു തരുന്നത്. اللهُ لِي അല്ലാഹു എനിക്ക്. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. خَيْرُ ഉത്തമനാണ്, ഏറ്റം നല്ലവനാണ്. الْحَاكِمِينَ വിധികർത്താക്കളിൽ. 81 ارْجِعُوا നിങ്ങൾ മടങ്ങുവിൻ. إِلَىٰ أَبِيكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാവിങ്കലേക്ക്. فَقُولُوا എന്നിട്ട് പറയുവിൻ. يَا أَبَانَا ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ. إِنَّ ابْنَكَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ മകൻ. سَرَقَ മോഷ്ടിച്ചു, കട്ടു. وَمَا شَهِدْنَا ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതുമില്ല. إِلاَّ بِمَا യാതൊന്നനുസരിച്ചല്ലാതെ. عَلِمْنَا ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. وَمَا كُنَّا ഞങ്ങളായിട്ടുമില്ല, അല്ലതാനും. لِلْغَيْبِ അദൃശ്യകാര്യത്തെ, മറഞ്ഞകാര്യത്തെ. حَافِظِينَ പഠിച്ചവർ, അറിഞ്ഞവർ, സൂക്ഷിക്കുന്നവർ. 82 وَاسْأَلِ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക. الْقَرْيَةَ الَّتِي യാതൊരു രാജ്യത്തോട്. كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നു. فِيهَا അതിൽ. وَالْعِيرَ الَّتِي യാതൊരു വാഹനസംഘത്തോടും. أَقْبَلْنَا فِيهَا അതിലായി ഞങ്ങൾ മുന്നിട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. وَإِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. لَصَادِقُونَ സത്യം പറയുന്നവർ തന്നെ.

ബിൻയാമീനെ ഒഴിവാക്കിക്കിട്ടുവാനുള്ള അപേക്ഷയും ശ്രമവും ഫലിക്കാതായപ്പോൾ സഹോദരൻമാർ നിരാശരായി. ഇനി എന്തുവേണമെന്നു അവർ സ്വകാര്യമായി കൂടി ആലോചന നടത്തി. അവരിൽ മൂത്ത ആൾ-ഇതു റൂബിനാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു-ബിൻയാമീൻ കൂടിയില്ലാതെ താൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു വരികയില്ലെന്നും, പിതാവിന്റെ പ്രത്യേക സമ്മതം ലഭിക്കുകയോ ഈ വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹു വല്ല പ്രത്യേക പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയോ ചെയ്യാതെ ഞാൻ സ്ഥലം വിടുകയില്ലെന്നും തീർത്തു പറഞ്ഞു. ഇനി ചെയ്യുവാനുള്ളതു ഇതാണു: നിങ്ങൾ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചു പോകുക. എന്നിട്ടു ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക. ബിൻയാമീൻ മോഷ്ടിച്ചു, ഞങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞതാണത്. അതിനപ്പുറം ഞങ്ങളൊന്നും തെളിവു നൽകുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിനറിയാം, മറഞ്ഞ കാര്യം ഞങ്ങൾക്കറിയുകയില്ലല്ലോ. ഇതാണു വാസ്തവത്തിലുണ്ടായത്. അങ്ങനെ, അസീസും കൂട്ടരും ബിൻയാമീനെ അവിടെ പിടിച്ചുവെച്ചു കളഞ്ഞു. വേണമെങ്കിൽ ആ നാട്ടുകാരോടും, ഞങ്ങളുടെ യാതത്രസംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആളുകളോടും നിങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു നോക്കുവിൻ. അവർക്കെല്ലാം അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണിത്. എന്നൊക്കെ പിതാവിനോടു പറയുക. അല്ലാതെന്തു ചെയ്യും?

അങ്ങനെ, അവസാനം ബാക്കിയുള്ള ഒമ്പത് പേരും കൂടി പിതാവിങ്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു അപ്രകാരമെല്ലാം പറഞ്ഞുനോക്കി. പക്ഷേ, പിതാവിനുണ്ടോ അതു അപ്പടി വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു? അവർ യൂസുഫ് (عليه السلام) നോട് അനുവർത്തിച്ച ചെയ്തികളൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്

എങ്ങിനെ മറക്കുവാൻ കഴിയും? യഥാർത്ഥം എന്താണെന്ന് അറിയുകയില്ലെങ്കിലും എന്തോ ചില തൊക്കെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം നിരാശപ്പെട്ടില്ല.

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَأْتِيَنِى بِهِمْ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

83 അദ്ദേഹം [പിതാവ്] പറഞ്ഞു: ''(അതൊന്നുമല്ല) പക്ഷെ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ (എന്തോ) ഒരു കാര്യം ഭംഗിയാക്കിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. [അത് നിങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കാം] ഇനി, ഭംഗിയായ ക്ഷമ! [അതേ മാർഗ്ഗമുള്ളു] അവരെ എല്ലാവരെയും (തന്നെ) അല്ലാഹു എനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നു തന്നേക്കാവുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.''

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰأَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَٱبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ ٱلْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

84 അദ്ദേഹം അവരിൽനിന്നും വിട്ടുമാറുകയും, ''യൂസുഫിൻെറ പേരിലുള്ള എൻെറ സങ്കടമേ!'' എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. വ്യസനംനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിൻെറ രണ്ടു കണ്ണുകൾ വെളുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം (വ്യസനവും കോപവും മനസ്സിൽ) ഒതുക്കിവെക്കുന്നവനായിരുന്നു.

---

83 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും. سَوَّلَتْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഭംഗിയാക്കി തന്നു. أَنفُسُكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ). أَمْرًا ഒരു കാര്യം. فَصَبْرٌ ഇനി (അതുകൊണ്ട്) ക്ഷമ, ക്ഷമിക്കുക. جَمِيلٌ ഭംഗിയായ. عَسَى اللهُ അല്ലാഹു ആയേക്കാം. أَن يَأْتِيَنِي എനിക്കു വരുക, നൽകുവാൻ. بِهِمْ അവരെക്കൊണ്ട്, അവരെ. جَمِيعًا എല്ലാം, മുഴുവനും. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ. الْعَلِيمُ (എല്ലാം) അറിയുന്നവൻ, സർവ്വജ്ഞൻ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ. 84 وَتَوَلَّى അദ്ദേഹം വിട്ടുമാറുകയും ചെയ്തു. عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. يَا أَسَفَى എൻെറ സങ്കടമേ, വിഷാദമേ, വ്യസനമേ. عَلَى يُوسُفَ യൂസുഫിൻെറ പേരിൽ, യൂസുഫിനെപ്പറ്റി. وَابْيَضَّتْ വെളുക്കുകയും ചെയ്തു. عَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇരുകണ്ണുകൾ. مِنَ الْحُزْنِ വ്യസനത്താൽ. فَهُوَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം. كَظِيمٌ (കോപം) ഒതുക്കിവെച്ചവൻ, (വ്യസനം) നിറഞ്ഞവൻ, (കോപം കൊണ്ടോ, വ്യസനം കൊണ്ടോ) വിങ്ങിയവൻ (ആകുന്നു).

മുമ്പു യൂസുഫ് (عليه السلام) നെ കിണറ്റിലിട്ടശേഷം അവനെ ചെന്നായ പിടിച്ചുവെന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) അവരോട്: 'പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ നിങ്ങൾക്കു എന്തോ ഒരു കാര്യം ഭംഗിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി ഭംഗിയായി ക്ഷമിക്കുക!' എന്നു പറഞ്ഞതായി 18-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അതേവാക്കു തന്നെ ആ മഹാൻ ഇപ്പോഴും പറയുന്നു. 'നിങ്ങൾ വിവരിച്ചു പറയുന്ന വിഷയത്തിൽ സഹായം തേടപ്പെടുവാനുള്ളതു അല്ലാഹുവാണ്.' എന്നായിരുന്നു അവിടെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുത്തവാക്ക്. ഇവിടെയാകട്ടെ, 'അവരെ മുഴുവനും അല്ലാഹു എനിക്കു കൊണ്ടുവന്നു തന്നേക്കും.' എന്നാണദ്ദേഹം തുടർന്നു പറഞ്ഞത്. അഥവാ ബിൻയാമീനെ മാത്രമല്ല, മുമ്പു ചെന്നായ പിടിച്ചു തിന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ യൂസുഫിനെയും, ഈജിപ്തിൽ നിന്നുപോരുവാൻ മടിച്ചുനിന്ന മൂത്ത മകനെയുമെല്ലാം തന്നെ തനിക്കു തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ സുപ്രതീക്ഷ അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. മക്കളോടു കയർക്കുകയോ ക്ഷുഭിതനാകുകയോ ചെയ്തില്ല.

കൊല്ലങ്ങളായി യൂസുഫിനെ സംബന്ധിച്ചു നിലവിലുള്ള വ്യസനഭാരം ഇപ്പോള്‍-മറ്റേ രണ്ടു മക്കളുടെയും തിരോധാനം കൂടിയായപ്പോള്‍-വീണ്ടും വര്‍ദ്ധിച്ചു. അവരില്‍ നിന്നും വിട്ടുമാറി യൂസുഫിനെക്കുറിച്ചു വിലപിച്ചും അല്ലാഹുവോടു സങ്കടപ്പെട്ടുംകൊണ്ടിരിക്കുകയായി. വ്യസനാധിക്യം നിമിത്തം കരഞ്ഞു കരഞ്ഞു കണ്ണുകള്‍ രണ്ടും വെള്ളനിറമായിമാറി. കണ്ണിന്‍െറ കാഴ്ചപോലും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നാണു 93 ഉം 96 ഉം വചനങ്ങളില്‍ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഇവരോടുള്ള കോപവും, മറ്റേവരെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യസനവും കൊണ്ടു ഹൃദയം നിറഞ്ഞിരിക്കയാണെങ്കിലും അതൊക്കെ പുറത്തറിയിക്കാതെ മനസ്സില്‍ അടക്കി ഒതുക്കിക്കഴിഞ്ഞുകൂടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനവും, ക്ഷമയും, അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുഗ്രഹത്തില്‍ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള വിശ്വാസവും, ശുഭപ്രതീക്ഷയും എത്രത്തോളം ശക്തിമത്തായിരുന്നുവെന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളില്‍നിന്നു കൂടുതല്‍ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

ആപത്തും കഷ്ടപ്പാടും നേരിടുമ്പോള്‍ വ്യസനപ്പെടുകയും, കരച്ചില്‍ വരുകയും ചെയ്യുന്നതു മനുഷ്യപ്രകൃതിയാകുന്നു. അതില്‍ ആക്ഷേപിക്കുവാനില്ല. മനുഷ്യപ്രകൃതിയില്‍ നിന്നു പ്രവാചകന്‍മാരും ഒഴിവാകുന്നില്ല. പക്ഷേ, ക്ഷമകേടു കാണിക്കുക, വേവലാതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക, നിരാശപ്പെടുക, വ്യസനഗോഷ്ടികള്‍ പ്രകടമാക്കുക, വികാരപ്പെടുക, അല്ലാഹുവിനോടല്ലാതെ സൃഷ്ടികളോടു സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക ഇതൊക്കെയാണു ആക്ഷേപാര്‍ഹമായിട്ടുള്ളത്. ഇതൊന്നും പ്രവാചകന്‍മാരില്‍ നിന്നുണ്ടാവുകയില്ലതാനും. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പുത്രന്‍ ഇബ്റാഹീം അന്തരിച്ചപ്പോള്‍ തിരുമേനി കരയുകയും ഇങ്ങിനെ പറയുകയുമുണ്ടായി: 'കണ്ണുകള്‍ കണ്ണുനീരൊഴുക്കും. ഹൃദയം വ്യസനപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ റബ്ബു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതല്ലാതെ ഞങ്ങള്‍ പറയുകയില്ല. ഇബ്റാഹീമേ! നിന്‍െറ വേര്‍പാടുനിമിത്തം ഞങ്ങള്‍ വ്യസനപ്പെട്ടവര്‍ തന്നെയാകുന്നു.' (ബു; മു) പിതാവിന്‍െറ അപാരമായ വ്യസനവും ദു:ഖവും കണ്ടപ്പോള്‍ മക്കള്‍ക്കു അനുതാപവും അനുകമ്പയും തോന്നി.

قَالُوا۟ تَٱللَّهِ تَفْتَؤُا۟ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ ٱلْهَٰلِكِينَ ﴿٨٥﴾

85 അവര്‍ [മക്കള്‍] പറഞ്ഞു:''അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ(സത്യം)! നിങ്ങള്‍ യൂസുഫിനെ ഓര്‍ത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും; നിങ്ങള്‍ മരിക്കാറായിത്തീരുകയോ, അല്ലെങ്കില്‍ (മരിച്ച്)നാശമടയുന്നവരില്‍ പെട്ടവനായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ.''

قَالَ إِنَّمَآ أَشْكُوا۟ بَثِّى وَحُزْنِىٓ إِلَى ٱللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

86 അദ്ദേഹം [പിതാവ്] പറഞ്ഞു: ''എന്‍െറ വേവലാതിയും, എന്‍െറ വ്യസനവും (സംബന്ധിച്ചു) ഞാന്‍ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മാത്രമാണ് പരാതിപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങള്‍ക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് (ചിലതൊക്കെ) അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്ന് എനിക്കറിയുകയും ചെയ്യും.''

---

85 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. تَاللهِ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം). تَفْتَأُ നിങ്ങള്‍ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കും. تَذْكُرُ നിങ്ങള്‍ ഓര്‍മ്മിച്ചുകൊണ്ട്. يُوسُفَ യൂസുഫിനെ. حَتَّى تَكُونَ നിങ്ങള്‍ ആയിത്തീരുന്നതുവരെ. حَرَضًا മരിക്കാറായവന്‍, ജീവശ്ശവം. أَوْ تَكُونَ അല്ലെങ്കില്‍ ആയിരിക്കുന്നത്. مِنَ الْهَالِكِينَ നാശമടഞ്ഞവരില്‍പെട്ട(വന്‍). 86 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّمَا أَشْكُو ഞാന്‍ പരാതിപ്പെടുക (സങ്കടപ്പെടുക) മാത്രം ചെയ്യുന്നു. بَثِّي എന്‍െറ വേവലാതി. وَحُزْنِي എന്‍െറ വ്യസനവും. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക് (മാത്രം). وَأَعْلَمُ ഞാന്‍ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു, എനിക്കറിയാം. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവില്‍നിന്ന്. مَا لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങള്‍ (ക്ക്) അറിയാത്തത്.

യഅ്ഖൂബു (عليه السلام) പരിചയസമ്പന്നനായ ഒരു വയോധികൻ മാത്രമല്ല, ഒരു പ്രവാചകവര്യനും കൂടിയാണല്ലോ. വഹ്‌യു മൂലം മറ്റുള്ളവർക്കു ലഭിക്കാത്ത പല വിവരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു വഹ്‌യു മൂലം ലഭിക്കുന്നു. യൂസുഫ് (عليه السلام) ൻെറ സ്വപ്നത്തിൻെറ പുലർച്ചയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സംശയമില്ല. അതു പുലരുന്നതു ഏതു വിധത്തിലായിരിക്കും, എപ്പോഴായിരിക്കും എന്നു മാത്രമേ നിശ്ചയമില്ലായ്കയുള്ളൂ. ബിൻയാമീൻ മോഷ്ടിച്ചിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. അതുകൊണ്ട് അനുനിമിഷം അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യവും സ്വപ്നത്തിൻെറ പുലർച്ചയും കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം മക്കളോടു പറഞ്ഞു:

يَـٰبَنِىَّ ٱذْهَبُوا۟ فَتَحَسَّسُوا۟ مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَا۟يْـَٔسُوا۟ مِن رَّوْحِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ لَا يَا۟يْـَٔسُ مِن رَّوْحِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿٨٧﴾

87 ''എൻെറ മക്കളേ, നിങ്ങൾപോയി യൂസുഫിനെയും അവൻെറ സഹോദരനെയും സംബന്ധിച്ചു (വിവരം) അന്വേഷിച്ചു നോക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവിൻെറ (പക്കൽ നിന്നുള്ള) ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, കാര്യം: അല്ലാഹുവിൻെറ (പക്കൽനിന്നുള്ള) ആശ്വാസത്തെപ്പറ്റി അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളല്ലാതെ നിരാശപ്പെടുകയില്ല.''

---

87 يَا بَنِيَّ എൻെറ മക്കളേ, പുത്രൻമാരേ. اذْهَبُوا നിങ്ങൾ പോകുവിൻ. فَتَحَسَّسُوا എന്നിട്ട് അന്വേഷിച്ചറിയുവിൻ. مِن يُوسُفَ യൂസുഫിനെപ്പറ്റി. وَأَخِيهِ അവൻെറ സഹോദരനെയും. وَلاَ تَيْأَسُوا നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടുകയും അരുത്. مِن رَّوْحِ ആശ്വാസത്തെ (തുറവിയെ)ക്കുറിച്ച്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം). لاَ يَيْأَسُ നിരാശപ്പെടുകയില്ല, ആശ മുറിയുകയില്ല. مِن رَّوْحِ ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. إِلاَّ الْقَوْمُ ജനങ്ങളല്ലാതെ. الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികളായ.

യൂസുഫ് (عليه السلام) നെയും സഹോദരനെയും സംബന്ധിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തി നോക്കണമെന്ന് മക്കളോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവർക്കു നൽകിയ ഈ ഉപദേശം ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സദാ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്തു വിഷമത്തിൽ അകപ്പെട്ടാലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആശ്വാസവും കാരുണ്യവും ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നു സൽപ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, നിരാശ ഒരിക്കലും സത്യവിശ്വാസിക്കു യോജിച്ചതല്ലെന്നും ആ വാക്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മലക്കുകൾ വന്ന് താങ്കൾക്കൊരു മകനുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും, വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടു നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചപ്പോൾ ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബി പറഞ്ഞിതിങ്ങനെയായിരുന്നു: 'വഴിപിഴച്ചവരല്ലാതെ ആരാണു അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ചു ആശ മുറിയുക?!' (15:56) അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി നബി (صلى الله عليه وسلم) ഉദ്ധരിച്ചതും, ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) രേഖപ്പെടുത്തിയതുമായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: انا عند ظن عبدى بى (സാരം: എൻെറ അടിയാൻ എന്നെപ്പറ്റി ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചായിരിക്കും ഞാൻ നിലകൊള്ളുന്നത്) അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യിലുള്ള പ്രതീക്ഷയും വിശ്വാസവും എത്രത്തോളമുണ്ടോ അത്രത്തോളമായരിക്കും അവൻെറ കാരുണ്യം ലഭിക്കുക എന്നു താൽപര്യം. യഅ്ഖൂബ് നബിയുടെ ചരിത്രം തന്നെ ഇതിനു ഏറ്റവും വലിയൊരു ഉദാഹരണമാണല്ലോ.

ഈജിപ്തിൽ മുമ്പു രണ്ടുപ്രാവശ്യം പോയി വന്ന മക്കളെ വിളിച്ചു വീണ്ടും ഈജിപ്തിലേക്കു പോകണമെന്നും, അവിടെ നിന്നു ധാന്യം വാങ്ങി വരുന്നതോടൊപ്പം യൂസുഫിനെയും സഹോദരനെയും കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നും യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) കൽപിച്ചു.

അങ്ങനെ മൂന്നാമതും അവര്‍ ഈജിപ്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ധാന്യത്തിനു വിലയായി നല്‍കുവാനുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളും അവര്‍ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു.

فَلَمَّا دَخَلُوا۟ عَلَيْهِ قَالُوا۟ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا ٱلضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَـٰعَةٍ مُّزْجَىٰةٍ فَأَوْفِ لَنَا ٱلْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَآ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَجْزِى ٱلْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

88 അങ്ങനെ, അവര്‍ അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ [യൂസുഫിന്‍െറ] അടുക്കല്‍ പ്രവേശിച്ചപ്പോള്‍ അവര്‍ പറഞ്ഞു: ''ഹേ, 'അസീസേ'! ഞങ്ങളെയും, ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെയും ദുരിതം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങള്‍ ഒരു താണതരത്തിലുള്ള (അല്‍പം) ചരക്കുമായി വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അതിനാല്‍, അങ്ങുന്ന് ഞങ്ങള്‍ക്ക് (ധാന്യം) അളവ് പൂര്‍ത്തിയാക്കിത്തരുകയും, ഞങ്ങള്‍ക്ക് ധര്‍മ്മം നല്‍കുകയും ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും, ധര്‍മ്മം നല്‍കുന്നവര്‍ക്ക് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതാണ്.''

---

88 فَلَمَّا دَخَلُوا അങ്ങനെ അവര്‍ പ്രവേശിച്ചപ്പോള്‍. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ അടുക്കല്‍. قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ ഹേ, അസീസേ. مَسَّنَا ഞങ്ങളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു, സ്പര്‍ശിച്ചു. وَأَهْلَنَا ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ (ആള്‍ക്കാരെ)യും. الضُّرُّ ദുരിതം, വിഷമം, ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ടു. وَجِئْنَا ഞങ്ങള്‍ വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, വന്നിരിക്കുകയാണ്. بِبِضَاعَةٍ ഒരു ചരക്ക് (സാമാന ദ്രവ്യവു)മായി. مُّزْجَاةٍ താണ തരത്തിലുള്ള, ചിലവാകാത്ത, പോരായ്മയുള്ള. فَأَوْفِ അതിനാല്‍ പൂര്‍ത്തിയാക്കിത്തരണം. لَنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക്. الْكَيْلَ അളവ്. وَتَصَدَّقْ ധര്‍മ്മം ചെയ്യുകയും ചെയ്യണം. عَلَيْنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَجْزِي പ്രതിഫലം നല്‍കും. الْمُتَصَدِّقِينَ ധര്‍മ്മം (ദാനം) ചെയ്യുന്നവര്‍ക്ക്.

ക്ഷാമകാലം തുടര്‍ന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോള്‍ ഭക്ഷണസാധനങ്ങള്‍ക്കു പഞ്ഞവും ജനങ്ങള്‍ക്കു ദുരിതവും വര്‍ദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അതോടുകൂടി കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യത്തെ അനുഭവങ്ങള്‍ ഓര്‍ത്തുകൊണ്ടും കൂടിയായിരിക്കാം ഈ പ്രാവശ്യം, അവര്‍ അസീസിന്‍െറ -യൂസുഫ് (عليه السلام) ന്‍െറ-മുമ്പില്‍ പൂര്‍വ്വാധികം താഴ്മയോടെ അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ ഔദാര്യത്തിന് അപേക്ഷിക്കുന്നത്. തങ്ങളും തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകുടുംബങ്ങളും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിലാണുള്ളതെന്നും വിലപിടിപ്പുള്ള സാധനങ്ങളൊന്നും ധാന്യത്തിന്‍െറ വിലയായി നല്‍കുവാന്‍ തങ്ങളുടെ പക്കല്‍ ഇല്ലെന്നും താണ നിലവാരത്തിലുള്ള ഏതാനും വസ്തുക്കള്‍ മാത്രമേ തങ്ങള്‍ക്കു കൊണ്ടുവരുവാന്‍ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളുവെന്നും അവര്‍ ഉണര്‍ത്തി. പതിവുപോലെ ഈ പ്രാവശ്യവും ധാന്യം പൂര്‍ത്തിയായ അളവില്‍ തന്നെ നല്‍കണമെന്നും, അതിനു പുറമെ ഇവിടുത്തെ വകയായി കുറേ സൗജന്യം കൂടി നല്‍കേണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിനയപൂര്‍വ്വമുള്ള ഈ അപേക്ഷ കേട്ടപ്പോള്‍, പിതാവിന്‍െറയും കുടുംബത്തിന്‍െറയും ദയനീയാവസ്ഥയും തന്‍െറയും സഹോദരന്‍െറയും തിരോധാനത്തില്‍ പിതാവു അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനോവേദനയും യൂസുഫ് (عليه السلام) ഓര്‍ത്തിരിക്കും. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, കഴിഞ്ഞ രണ്ടു പ്രാവശ്യങ്ങളിലും തന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള രഹസ്യം അറിയിക്കാതെ മൂടിവെച്ച അദ്ദേഹം ഇക്കുറി ആ രഹസ്യം മറച്ചുവെക്കുവാന്‍ ശ്രമിച്ചു കാണാത്തതും, സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുമാറ് താഴെ കാണുന്ന ചോദ്യം അവരുടെ മുമ്പില്‍ വെച്ചതും. والله اعلم

89 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''യൂസുഫിനെയും, അവന്റെ സഹോദരനെയും കൊണ്ട് നിങ്ങൾ ചെയ്തത് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? - നിങ്ങൾ വിവരമില്ലാത്തവരായിരിക്കെ!''	قَالَ هَلۡ عَلِمۡتُم مَّا فَعَلۡتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذۡ أَنتُمۡ جَٰهِلُونَ ﴿٨٩﴾
90 അവർ പറഞ്ഞു: ''നീ തന്നെയാണോ യൂസുഫ്?!'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''(അതെ) ഞാൻ യൂസുഫും, ഇത് എന്റെ സഹോദരനുമാണ്. തീർച്ചയായും, അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്ക് ഗുണം ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നു. 'നിശ്ചയമായും, കാര്യം: ആരെങ്കിലും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും (ആ) സൽഗുണവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു പാഴാക്കിക്കളയുകയില്ല.''	قَالُوٓاْ أَءِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُۖ قَالَ أَنَا۠ يُوسُفُ وَهَٰذَآ أَخِيۖ قَدۡ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَآۖ إِنَّهُۥ مَن يَتَّقِ وَيَصۡبِرۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٩٠﴾

---

89 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَلْ عَلِمْتُم നിങ്ങൾക്കറിയാമോ. مَّا فَعَلْتُمْ നിങ്ങൾ ചെയ്തത്. بِيُوسُفَ യൂസുഫിനെക്കൊണ്ട്. وَأَخِيهِ അവന്റെ സഹോദരനെയും. إِذْ أَنتُمْ നിങ്ങളായിരിക്കെ, ആയിരുന്നപ്പോൾ. جَاهِلُونَ വിവരമില്ലാത്തവർ, വിഡ്ഢികൾ. 90 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَإِنَّكَ നീയാണോ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോ. لَأَنتَ നീ (നിങ്ങൾ)തന്നെ(യോ). يُوسُفُ യൂസുഫ്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَنَا يُوسُفُ ഞാൻ യൂസുഫാണ്. وَهَذَا أَخِي ഇതു എന്റെ സഹോദരനും. قَدْ مَنَّ തീർച്ചയായും ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്തു, ഗുണം ചെയ്തു തന്നിട്ടുണ്ട്. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيْنَا ഞങ്ങൾക്കു, ഞങ്ങളിൽ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം). مَن يَتَّقِ ആരെങ്കിലും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന പക്ഷം. وَيَصْبِرْ ക്ഷമിക്കുകയും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يُضِيعُ പാഴാക്കുകയില്ല. أَجْرَ പ്രതിഫലത്തെ. الْمُحْسِنِينَ സൽഗുണവാൻമാരുടെ, നൻമ ചെയ്യുന്നവരുടെ.

തന്നെ സംബന്ധിച്ചും സഹോദരനെ സംബന്ധിച്ചും, അവർ മുമ്പു ചെയ്തിരുന്ന അവിവേകങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചോദ്യത്തിൽനിന്നു അവർക്ക് കാര്യം ഏതാണ്ട് മനസ്സിലായി. നിങ്ങൾ തന്നെയാണോ യൂസുഫ്? എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു സംഗതി ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്തു. യൂസുഫ് (عليه السلام) നബി യഥാർത്ഥം തുറന്നു പറയുകതന്നെ ചെയ്തു.

യൂസുഫു (عليه السلام) തന്നെക്കുറിച്ചു അറിയിച്ചതു സഹോദരൻമാർ ഈജിപ്തിൽ മൂന്നാമതു ചെന്നപ്പോഴാണെന്നു ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്നാൽ, ബൈബിളിലെ വിവരണപ്രകാരം ഇതു അവർ രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം ചെന്നപ്പോഴാണുണ്ടായതു എന്നാകുന്നു. മൂന്നാമത്തെ യാത്രയെക്കുറിച്ചും, താഴെ 93-96 വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്ന പ്രകാരം യൂസുഫു (عليه السلام) തന്റെ കുപ്പായം പിതാവിനു കൊടുത്തയച്ചതിനെക്കുറിച്ചും ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിൽ ബിൻയാമീന്റെ സാമാനത്തിൽനിന്നു പാനപാത്രം കണ്ടെടുത്ത ശേഷം ബിൻയാമീനെ വിട്ടയക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സഹോദരൻമാരുടെ സംസാരത്തിൽനിന്നു യൂസുഫു (عليه السلام) നു വളരെ അലിവു തോന്നിയെന്നും, ആ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്നെപ്പറ്റി അറിയിക്കുകയാണു ചെയ്തതെന്നുമാണു അതിൽ കാണുന്നത്. പിതാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള യാത്രച്ചിലവുകളും ചില സമ്മാനങ്ങളും അവരുടെ പക്കൽ അയച്ചതായും അതു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഉൽപ്പത്തി: അ: 44, 45 നോക്കുക) ഇതിൽ ഖുർആന്റെ വിവരണമാണു കൂടുതൽ വസ്തുനിഷ്ഠമെന്നു പറയേണ്ടതി

ല്ലല്ലോ. യൂസുഫു (ﷺ) നബിയുടെ ഈ തുറന്നമറുപടി അവരെ എത്രമാത്രം സ്തംഭിപ്പിക്കുകയും, പരിഭ്രമത്തിലാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു.

91 അവർ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിനെത്തന്നയാണ(സത്യം)! തീർച്ചയായും, അല്ലാഹു ഞങ്ങളെക്കാൾ നിന്നെ (ശ്രേഷ്ഠനാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ തെറ്റു ചെയ്തവർ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു.''

قَالُوا۟ تَٱللَّهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ ٱللَّهُ عَلَيْنَا وَإِن كُنَّا لَخَـٰطِـِٔينَ ﴿٩١﴾

92 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ മേൽ യാതൊരധിക്ഷേപവുമില്ല. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരുമാറാകട്ടെ(അഥവാ പൊറുത്തുതരും). അവൻ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റം കരുണ ചെയ്യുന്നവനുമാണ്.''

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ ٱللَّهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٩٢﴾

---

91 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. تَاللهِ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ. لَقَدْ آثَرَكَ തീർച്ചയായും നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്, പ്രത്യേകപ്പെടുത്തി. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيْنَا ഞങ്ങളെക്കാൾ. وَإِن كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരിക്കുന്നു. لَخَاطِئِينَ തെറ്റു (അബദ്ധം) ചെയ്തവർ തന്നെ. 92 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لاَ تَثْرِيبَ അധിക്ഷേപം (കുറ്റപ്പെടുത്തൽ-ചീത്തപ്പെടുത്തൽ) ഇല്ല. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി. الْيَوْمَ ഇന്ന്. يَغْفِرُ പൊറുക്കും, പൊറുക്കപ്പെട്ട. اللهُ അല്ലാഹു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. أَرْحَمُ അധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണ്. الرَّاحِمِينَ കരുണചെയ്യുന്നവരിൽ.

സഹോദരൻമാർ കുറ്റം സമ്മതിക്കലും, വിനയം കാണിക്കലും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ, യൂസുഫു (ﷺ) നബിയുടെ മറുപടി നോക്കുക! അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഹൃദയവിശാലതയും, പരിശുദ്ധ മനസ്കതയും എത്ര മഹത്തരം! അവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപത്തിൻെറ ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവർക്കു പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവർക്കു അനുഗ്രഹം നേരുകയും ചെയ്യുന്നു! അദ്ദേഹം അവരോടു ഇങ്ങിനെ തുടർന്നു പറഞ്ഞു:-

93 ''നിങ്ങൾ എൻെറ ഈ കുപ്പായവും കൊണ്ടുപോയി അത് എൻെറ പിതാവിൻെറ മുഖത്ത് ഇട്ടു കൊടുക്കുക, അദ്ദേഹം കാഴ്ചയുള്ളവനായി വരും. നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ മുഴുവനും എൻെറ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുവിൻ.''

ٱذْهَبُوا۟ بِقَمِيصِى هَـٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِى يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِى بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾

---

93 اذْهَبُوا നിങ്ങൾ പോകുവിൻ. بِقَمِيصِي എൻെറ കുപ്പായവുമായി. هَذَا ഈ. فَأَلْقُوهُ എന്നിട്ടതു ഇടുവിൻ. عَلَى وَجْهِ മുഖത്ത്. أَبِي എൻെറ പിതാവിൻെറ. يَأْتِ അദ്ദേഹം വരും. بَصِيرًا കാഴ്ചയുള്ളവനായി. وَأْتُونِي എൻെറ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്യുവിൻ. بِأَهْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെക്കൊണ്ട്. أَجْمَعِينَ മുഴവൻ, എല്ലാം.

യൂസുഫു (عليه السلام) നെപ്പറ്റി വ്യസനിച്ചും കരഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ ഫലമായി യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയുടെ കണ്ണുകൾ തനിവെള്ളയായിത്തീർന്നുവെന്നു 84-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടുവല്ലോ. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാഴ്ചയും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വിവരം സഹോദരൻമാരുമായുള്ള സംസാരത്തിൽനിന്നു യൂസുഫു (عليه السلام) അറിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു എൻെറ ഈ കുപ്പായം നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി പിതാവിൻെറ മുഖത്തിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നും, അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വ്യസനമെല്ലാം നീങ്ങി മനസ്സിനു ആനന്ദവും കണ്ണിനു കുളിർമ്മയും ലഭിക്കുമെന്നും, കണ്ണിൻെറ കാഴ്ച മടങ്ങിക്കിട്ടുമെന്നും അദ്ദേഹം സഹോദരൻമാരെ അറിയിക്കുകയാണ്. പിതാവടക്കമുള്ള അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെ മുഴുവനും ഈജിപ്തിലേക്കു കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിഭാഗം-11

وَلَمَّا فَصَلَتِ ٱلْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّى لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ ۖ لَوْلَآ أَن تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾

94 വാഹനസംഘം പിരിഞ്ഞുപോന്നപ്പോൾ, അവരുടെ പിതാവ് (അടുത്തുള്ളവരോട്) പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ, യൂസുഫിൻെറ വാസന എനിക്ക് ലഭിക്കുന്നു; നിങ്ങളെന്നെ (വാർദ്ധക്യത്താൽ) ബുദ്ധിമന്ദിച്ചവനാക്കുകയില്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ! [എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കത് വിശ്വസിക്കാമായിരുന്നു]''

قَالُوا۟ تَٱللَّهِ إِنَّكَ لَفِى ضَلَٰلِكَ ٱلْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

95 അവർ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പഴയ വഴികേടിൽതന്നെയാണ് (ഇപ്പോഴും).''

---

94 وَلَمَّا فَصَلَتِ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ. الْعِيرُ യാത്രാസംഘം. قَالَ أَبُوهُمْ അവരുടെ പിതാവ് പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لأَجِدُ ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നു (എനിക്ക് കിട്ടുന്നു). رِيحَ വാസന, മണം. يُوسُفَ യൂസുഫിൻെറ. لَوْلاَ ഇല്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ. أَن تُفَنِّدُونِ എന്നെ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി മന്ദിച്ചവനാക്കുക, വിഡ്ഢിയാക്കൽ. 95 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. تَاللهِ അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ്. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. لَفِي ضَلاَلِكَ നിങ്ങളുടെ വഴിപിഴവിൽ തന്നെ. الْقَدِيم പഴയ, മുമ്പേയുള്ള.

ولما فصلت العير (വാഹനസംഘം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അവർ ഈജിപ്തിൽ നിന്നു വിട്ടുപിരിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നാണെന്നത്രെ മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. അതുതന്നെയാണു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും, കൂടുതൽ വ്യക്തമായതും. യാത്രാസംഘത്തിൽ യൂസുഫു (عليه السلام) ൻെറ സഹോദരൻമാർക്കു പുറമെ വേറെ നാട്ടുകാരും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു എല്ലാവരുംകൂടി ഈജിപ്തിൽ നിന്നു പോന്നശേഷം സഹോദരൻമാർ അവരുടെ നാട്ടിലേക്കും, മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ നാട്ടിലേക്കുമായി വഴിമദ്ധ്യെ വെച്ചു അന്യോന്യം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നും ചിലർ അതിനു അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായാലും ആ കുപ്പായം തൻെറ അടുത്തെത്തും മുമ്പുതന്നെ അതിൻെറ വാസന യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നു ലഭിച്ചു. അതു ലഭിച്ചതു കാറ്റു വഴിക്കാകട്ടെ, മറ്റേതെങ്കിലും വഴിക്കാകാട്ടെ, അതിൽ ഒരു അസാധാരണത്വമുണ്ടെന്നു കാണാം. എനിക്കു വാർദ്ധക്യം പിടിപെട്ടു എൻെറ ബുദ്ധി മന്ദീഭവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കുമെന്നും, അതില്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾക്കിതു വിശ്വസിക്കാമെന്നും യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) തൻെറ അടുത്തുള്ളവരോടു പറയുന്നു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ, നിങ്ങൾ

നിങ്ങളുടെ ആ പഴയ വഴിപിഴവിൽതന്നെയാണ്. അഥവാ യൂസുഫിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യസനത്തിലും കാത്തിരിപ്പിലും തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴുമുള്ളതു എന്നു അടുത്തുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തോടും പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം കാണിക്കുന്നത് ആ വാസന ലഭിച്ചതിൽ എന്തോ ഒരു അസാധാരണത്വം ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ. അടുത്ത വചനം കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക.

96 അങ്ങനെ, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന ആൾ വരികയുണ്ടായപ്പോൾ, അയാളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്ത് ഇട്ടു; അപ്പോൾ അദ്ദേഹം കാഴ്ചയുള്ളവനായി മാറി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞില്ലേ: ''നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് (ചിലത്) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും എനിക്കറിയാമെന്ന്?!''	فَلَمَّآ أَن جَآءَ ٱلۡبَشِيرُ أَلۡقَىٰهُ عَلَىٰ وَجۡهِهِۦ فَٱرۡتَدَّ بَصِيرٗاۖ قَالَ أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ إِنِّيٓ أَعۡلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٩٦﴾

فَلَمَّا أَن جَاءَ വരികയുണ്ടായപ്പോൾ. الْبَشِيرُ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന ആൾ. أَلْقَاهُ അയാൾ അതിനെ ഇട്ടു. عَلَى وَجْهِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്ത്. فَارْتَدَّ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മടങ്ങി, മാറി. بَصِيرًا കാഴ്ചയുള്ളവനായി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَلَمْ أَقُلْ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ. لَكُمْ നിങ്ങളോട്. إِنِّي أَعْلَمُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ (എനിക്ക്) അറിയുമെന്ന്. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. مَا لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ (നിങ്ങൾക്ക്) അറിയാത്തത്.

അനുമോദനാർത്ഥം സന്തോഷകരമായ വിവരം മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ആൾക്കാണു بشير (സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവൻ) എന്നു പറയുന്നത്. യാത്രാസംഘം വന്നെത്തുന്നതിന്റെ മുന്നോടിയായി ഇങ്ങിനെ ഒരാൾ മുമ്പിൽ വേഗം അയക്കപ്പെടും. ഇയാൾ വശമായിരുന്നു യൂസുഫ് (عليه السلام) കൊടുത്തയച്ച കുപ്പായം. അദ്ദേഹം കൽപ്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ അയാൾ അത് യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) ന്റെ മുഖത്തുകൊണ്ടുവന്നു ഇട്ടുകൊടുത്തു. യൂസുഫ് (عليه السلام) പറഞ്ഞതുപോലെ, പിതാവിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട കാഴ്ച തിരിച്ചു കിട്ടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതും പറഞ്ഞിരുന്നതും ശരിയായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു ബുദ്ധിമോശം സംഭവിക്കുകയോ തെറ്റു പറ്റുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും വ്യക്തമായി. 86-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, നിങ്ങൾക്കറിയാത്ത ചില കാര്യങ്ങളൊക്കെ എനിക്കറിയാമെന്ന് അവരോട് അദ്ദേഹം മുമ്പേ പറഞ്ഞിരുന്നു. ആ വാക്ക് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവരെ അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

97 അവർ [മക്കൾ] പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടേണമേ!- നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ തെറ്റു ചെയ്തവരായിരിക്കുന്നു!''	قَالُواْ يَٰٓأَبَانَا ٱسۡتَغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَآ إِنَّا كُنَّا خَٰطِـِٔينَ ﴿٩٧﴾
98 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിനോട് വഴിയെ പാപമോചനം തേടുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.''	قَالَ سَوۡفَ أَسۡتَغۡفِرُ لَكُمۡ رَبِّيٓۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

97 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا أَبَانَا ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പാ. اسْتَغْفِرْ പാപമോചനം (പൊറുക്കുവാൻ) തേടണം. لَنَا ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. ذُنُوبَنَا ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്ക്. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നു. خَاطِئِينَ പിഴച്ചവർ, തെറ്റുചെയ്തവർ. 98 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. سَوْفَ വഴിയെ, പിറകെ. أَسْتَغْفِرُ ഞാൻപാപമോചനം തേടും. لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. رَبِّي എന്റെ റബ്ബിനോട്. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ. الْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ തെറ്റുകൾ അവർ പിതാവിനോടു ഏറ്റു പറയുകയും, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ തന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കാതെ, വഴിയെ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞത്, കൂടുതൽ ഉപയുക്തമായ വല്ല സന്ദർഭത്തിലും അതിനായി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന നടത്താമെന്നു കരുതിയായിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അനന്തരം യൂസുഫ് (عليه السلام) പറഞ്ഞേൽപിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം ആ കുടുംബം മുഴുവനും- യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയും, യൂസുഫ് (عليه السلام) ന്റെ മാതാവും, എല്ലാ മക്കളും അവരോടു ബന്ധപ്പെട്ടവരും അടങ്ങിയ ആ കുടുംബം മുഴുവനും-ഈജിപ്തിലേക്കു യാത്രയായി. അവരുടെ യാത്രക്കാവശ്യമായ എല്ലാ ചിലവുകളും സഹോദരൻമാരുടെ പക്കൽ യൂസുഫ് (عليه السلام) കൊടുത്തയച്ചിരുന്നുവെന്നും, യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിക്ക് പ്രത്യേകമായി ഫാറോവാ രാജാവിന്റെ ഒരു രഥവും അയച്ചിരുന്നുവെന്നും ബൈബിൾ പറയുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

فَلَمَّا دَخَلُوا۟ عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰٓ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ٱدْخُلُوا۟ مِصْرَ إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾

99 അങ്ങനെ, അവർ [ആ കുടുംബം] യൂസുഫിന്റെ അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ,- അദ്ദേഹം തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ തന്നിലേക്ക് അണച്ചുകൂട്ടി (സ്വീകരിച്ചു). അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: ‘‘നിങ്ങൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, നിർഭയരായിക്കൊണ്ട് (സമാധാനപൂർവ്വം) മിസ്റിൽ [ഈജിപ്തിൽ] പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുക.’’

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى ٱلْعَرْشِ وَخَرُّوا۟ لَهُۥ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَـٰٓأَبَتِ هَـٰذَا تَأْوِيلُ رُءْيَـٰىَ مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّى حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِىٓ إِذْ أَخْرَجَنِى مِنَ ٱلسِّجْنِ وَجَآءَ بِكُم مِّنَ ٱلْبَدْوِ مِنۢ بَعْدِ أَن نَّزَغَ ٱلشَّيْطَـٰنُ بَيْنِى وَبَيْنَ إِخْوَتِىٓ ۚ إِنَّ رَبِّى لَطِيفٌ لِّمَا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

100 തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ അദ്ദേഹം സിംഹാസന [സ്ഥാനപീഠ] ത്തിൻമേൽ കയറ്റിയിരുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ (എല്ലാം) അദ്ദേഹത്തിന്ന് ‘സുജൂദ്’ [പ്രണാമം] ചെയ്തുകൊണ്ട് വീഴുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: ‘‘എന്റെ പിതാവേ, ഇത് എന്റെ മുമ്പത്തെ സ്വപ്നത്തിന്റെ പുലർച്ചയാകുന്നു; എന്റെ റബ്ബ് അതൊരു യഥാർത്ഥമാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അവൻ എനിക്ക് നൻമചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്: (അതെ) എന്നെ അവൻ തടവിൽ നിന്നു (മോചിപ്പിച്ച്) പുറത്തു കൊണ്ടുവരുകയും, നിങ്ങളെ മരുഭൂമിയിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവ (ന്നുത)രുകയും ചെയ്തിരിക്കെ; എന്റെയും, എന്റെ സഹോദരൻമാരുടെയും ഇടയിൽ പിശാച് (കുഴപ്പം) ഇളക്കിവിട്ടതിനു ശേഷം. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് അവൻ ഉദ്ദേശി

ക്കുന്നതിനെ സൗമ്യമായി ചെയ്യുന്നവനാ
കുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻതന്നെയാ
കുന്നു സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമാ
യുള്ളവൻ.''

فَلَمَّا دَخَلُوا അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ. عَلَى يُوسُفَ യൂസുഫിൽ, യൂസുഫിൻെറ അടുക്കൽ. آوَىٰ അദ്ദേഹം അടുപ്പിച്ചു, കൂട്ടിച്ചേർത്തു, അണച്ചുകൂട്ടി. إِلَيْهِ തൻെറ അടുക്കലേക്ക്. أَبَوَيْهِ തൻെറ മാതാപിതാക്കളെ. وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. ادْخُلُوا പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. مِصْرَ മിസ്രിൽ, ഈജിപ്തിൽ. إِن شَاءَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം. اللَّهُ അല്ലാഹു. آمِنِينَ നിർഭയരായി, സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ട്. 100 وَرَفَعَ അദ്ദേഹം ഉയർത്തുക (കയറ്റിയിരുത്തുക) യും. أَبَوَيْهِ തൻെറ മാതാപിതാക്കളെ. عَلَى الْعَرْشِ സിംഹാസന(രാജപീഠ-സ്ഥാനപീഠ)ത്തിൻമേൽ. وَخَرُّوا അവർ വീഴുകയും ചെയ്തു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. سُجَّدًا സുജൂദു (പ്രമാണം-തലകുനിക്കൽ--കനിയൽ) ചെയ്യുന്നവരായി. وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. يَا أَبَتِ എൻെറ ഉപ്പാ, പിതാവേ. هَٰذَا تَأْوِيلُ ഇത് പുലർച്ചയാണ്, പൊരുളാണ്, വ്യഖ്യാനമാണ്. رُؤْيَايَ എൻെറ സ്വപ്നത്തിൻെറ. مِن قَبْلُ മുമ്പുള്ള, മുമ്പത്തെ. قَدْ جَعَلَهَا അതിനെ ആക്കിയിട്ടുണ്ട്, ആക്കിക്കഴിഞ്ഞു. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. حَقًّا യഥാർത്ഥം, നേര്. وَقَدْ أَحْسَنَ അവൻ നൻമ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. بِي എന്നിൽ, എനിക്ക്. إِذْ أَخْرَجَنِي അവൻ എന്നെ പുറത്തു കൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ (വന്നിരിക്കെ). مِنَ السِّجْنِ തടവിൽ നിന്ന്. وَجَاءَ بِكُم നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തു. مِّنَ الْبَدْوِ മരുഭൂമിയിൽ നിന്ന്. مِن بَعْدِ ശേഷം, പിന്നീടായി,. أَن نَّزَغَ ഇളക്കിവിട്ടതിന്. الشَّيْطَانُ പിശാച്. بَيْنِي എൻെറ ഇടയിൽ. وَبَيْنَ إِخْوَتِي എൻെറ സഹോദരൻമാർക്കിടയിലും. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ്. لَطِيفٌ സൗമ്യമായി (സൂക്ഷ്മമമായി) ചെയ്യുന്നവനാണ്. لِّمَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ, ഉദ്ദേശിക്കുന്നകാര്യത്തിന്. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ. الْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞൻ, (എല്ലാം) അറിയുന്നവൻ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയും കുടുംബവും ഈജിപ്തിൽ വന്നെത്തുന്ന ദിവസം ഈജിപ്തുകാർക്ക് പൊതുവെ ഒരു ഉൽസവ പ്രതീതിയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, പ്രത്യേകിച്ചു യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തോഷത്തിനു അതിരുണ്ടാവുകയില്ലെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അദ്ദേഹം മാതാപിതാക്കളെ അണച്ചുകൂട്ടി ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ട് സസന്തോഷം സ്വാഗതം നൽകുകയും, സമാധാനത്തിൻെറ മംഗളാശംസകൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. സ്ഥാനപീഠത്തിൻമേൽ കയറ്റിഇരുത്തി മാതാപിതാക്കളെ ബഹുമാനിച്ചു. വന്നവരാകട്ടെ, എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിനു അന്നത്തെ ആചാരപ്രകാരം തലകുനിച്ചു ഉപചാരമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മുമ്പുതാൻ കണ്ടിരുന്ന ആ സ്വപ്നത്തിൻെറ-സൂര്യ ചന്ദ്രൻമാരും പതിനൊന്ന് നക്ഷത്രങ്ങളും തനിക്കു സുജൂദു ചെയ്തതായി സ്വപ്നം കണ്ടതിൻെറ-വ്യാഖ്യാനം യഥാർത്ഥമായി പുലർന്നു കഴിഞ്ഞതും, തനിക്കു ഇതിനുമുമ്പ് അല്ലാഹു ചെയ്തു തന്നിട്ടുള്ളതുമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ എടുത്തു പറഞ്ഞു അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന് നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

'സുജൂദ്' കൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷ ആരാധനയുടെ സുജൂദാകുന്ന സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരമല്ല. 4-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഉപചാരത്തിൻെറ സുജൂദുകളാകുന്ന തലകുനിക്കൽ, കുനിഞ്ഞുനിൽക്കൽ, കൈകൂപ്പൽ, മുട്ടുകുത്തൽ പോലെയുള്ള പ്രണാമങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നാകുന്നു. ആരാധന അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ പാടില്ലെന്നുള്ളതു എല്ലാ കാലത്തും ഇസ്ലാമിൻെറ നീക്കുപോക്കില്ലാത്തതും, സുസ്ഥിരമായതുമായ ഒരു തത്വമത്രെ. സ്വപ്നത്തിൽ സൂര്യചന്ദ്രൻമാർ സുജൂദുചെയ്യുന്നതായി കണ്ടതിൽനിന്നും, ആ സ്വപ്നത്തിൻെറ പുലർച്ചയായി ഈ സുജൂദിനെ എണ്ണിയതിൽനിന്നും തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്. സുജൂദിൻെറ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം അടുത്ത സൂ: 15-ാം വചനത്തിൽ വെച്ചു കാണാം.

ഇവിടത്തെ സൂജൂദിനെപ്പറ്റി ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അതു ആരാധനയുടെ സുജൂദുതന്നെയായിരുന്നുവെന്നു അഭിപ്രായമുള്ളവരും ഇല്ലാതില്ല. പക്ഷേ, സുജൂദ് യൂസുഫ് (عليه السلام) നായിരുന്നില്ലെന്നും, തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച മഹത്തായ അനുഗ്രഹത്തിനും സന്തോഷത്തിനും നന്ദിയായിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനു ചെയ്ത നന്ദിയുടെ സുജൂദായി (سجود الشكر) അവർ നിലത്തുവീണുവെന്നുമാണ് അവർ പറയുന്നത്. മാതാപിതാക്കളെ സ്ഥാനപീഠത്തിൽ കയറ്റി ഇരുത്തി ആദരിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞതിനു ശേഷമാണല്ലോ അവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു സുജൂദു ചെയ്തുവെന്ന് പറഞ്ഞത്. സ്ഥാനപീഠത്തിൽ കയറ്റി ആദരിക്കുന്നതിനു മുമ്പല്ലാതെ-അതിനുശേഷം-താഴ്മയുടെ സൂചനയായ സുജൂദും ഉണ്ടാവാൻ ന്യായമില്ലെന്നും, മാതാപിതാക്കൾക്കു മക്കൾ താഴ്മചെയ്യുകയല്ലാതെ-മാതാപിതാക്കൾ മക്കൾക്കു താഴ്മചെയ്യൽ-അനുയോജ്യമല്ലെന്നും അവർ പറയുന്നു. എന്നാൽ, അവർ സുജൂദു ചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് ഇത് എന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ പുലർച്ചയാണെന്നും, അത് അല്ലാഹു യഥാർത്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും യൂസുഫ് (عليه السلام) പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശക്തവും വ്യക്തവുമായി തോന്നുന്നത്. والله اعلم

അവസാനം യൂസുഫ് (عليه السلام) ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയായി:-

۞ رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِى مِنَ ٱلْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِى مِن تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَنتَ وَلِىِّۦ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِى مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِى بِٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠١﴾

101 ''എന്റെ റബ്ബേ! നീ എനിക്ക് രാജാധികാരത്തിൽ നിന്നും (കുറെയൊക്കെ) നൽകിയിട്ടുണ്ട്; വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും (കുറെയെല്ലാം) നീ എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചു തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടികർത്താവേ! നീ, ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും എന്റെ രക്ഷാധികാരിയാകുന്നു. എന്നെ നീ മുസ്‌ലിമായി [കീഴൊതുക്കമുള്ളവനായി] മരിപ്പിക്കേണമേ! എന്നെ സജ്ജനങ്ങളിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!''

---

101 رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. قَدْ آتَيْتَنِي നീ എനിക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. مِنَ الْمُلْكِ രാജാധികാരത്തിൽ നിന്ന്. وَعَلَّمْتَنِي എനിക്ക് നീ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. مِن تَأْوِيلِ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്ന്. الْأَحَادِيثِ വർത്തമാനങ്ങളുടെ. فَاطِرَ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനേ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയേയും. أَنتَ നീ. وَلِيِّي എന്റെ രക്ഷാധികാരി (കൈകാര്യക്കാരൻ) ആകുന്നു. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَالْآخِرَةِ പരലോകത്തിലും. تَوَفَّنِي എന്നെ നീ പൂർണ്ണമായെടുക്കേണമേ (മരിപ്പിക്കണേ). مُسْلِمًا മുസ്‌ലിമായിക്കൊണ്ട്. وَأَلْحِقْنِي എന്നെ ചേർക്കുകയും ചെയ്യേണമേ. بِالصَّالِحِينَ സജ്ജനങ്ങളോട്, സദ്‌വൃത്തരിൽ.

രാജാധികാരം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈജിപ്ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ലഭിച്ച നേതൃത്വംതന്നെ. കിരീടധാരിയായ ഒരു ഫറോവാ (ഫിർഔൻ) രാജാവുണ്ടെങ്കിലും ഈജിപ്തിലെ ഭരണം മിക്കവാറും നടന്നിരുന്നത് യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ കൈക്കായിരിന്നു. വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം എന്നു പറഞ്ഞതിൽ സ്വപ്നവാർത്തകൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ വാർത്തകളുടെയും വ്യാഖ്യാനവും പൊരുളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇഹത്തിൽ വെച്ചുഅല്ലാഹു തനിക്ക് നൽകിയ നിസ്തുലമായ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെ എടുത്തു പറഞ്ഞു നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതുപോലെ തന്റെ പരലോക ജീവിതവും അനുഗൃഹീതമാക്കിത്തരേണമെന്നു അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. പരലോകജീവിതം അനുഗൃഹീതമായിരി

ക്കണമെങ്കിൽ, കാലഗതി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ മുസ്‌ലിമായിരിക്കുകയും, സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുകയും വേണ്ടതുണ്ട്. ഈ രണ്ട് കാര്യവും സിദ്ധിക്കുകയാണ് ഒരു മനുഷ്യനു ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടം. ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഋജുമാനസനായ ഒരു മുസ്‌ലിമായിരുന്നു (3: 67) എന്നും, അദ്ദേഹം പരലോകത്തു സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനാണ് (29: 27) എന്നും പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയും ആ രണ്ടുകാര്യങ്ങൾക്കും പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചത്.

نحن نقص عليك احسن القصص (നിനക്കു വളരെ നല്ല ഒരു കഥ വിവരിച്ചു തരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടായിരുന്നു ഈ സംഭവബഹുലമായ ചരിത്രം അല്ലാഹു വിവരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. സൂറത്തിൻെറ ആരംഭം മുതൽ ക്രമമായി വിവരിക്കപ്പെട്ട ആ സംഭവങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ذَٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ ٱلْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوٓا۟ أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

102 അത്, അദൃശ്യ വാർത്തകളിൽ പെട്ടതാകുന്നു; അത്, നാം നിനക്ക് വഹ്‌യു [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകുകയാണ്. അവർ [യൂസുഫിൻെറ സഹോദരൻമാർ] കുതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ (ഉദ്ദിഷ്ട) കാര്യം യോജിച്ചുറപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവരുടെ അടുക്കൽ നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ.

وَمَآ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

103 മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും-നീ അതിയായി മോഹിച്ചിരുന്നാലും-സത്യവിശ്വാസികളല്ല.

وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿١٠٤﴾

104 ഇതിൻെറപേരിൽ അവരോട് നീ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. ഇത് ലോകർക്ക് (പൊതുവെ) വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉൽബോധനമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

---

102 **ذَٰلِكَ** അത്. **مِنْ أَنبَاءِ** വാർത്തകളിൽ പെട്ടതാണ്. **الْغَيْبِ** അദൃശ്യത്തിൻെറ, മറഞ്ഞ. **نُوحِيهِ** അതിനെ നാം വഹ്‌യു നൽകുന്നു. **إِلَيْكَ** നിനക്ക്. **وَمَا كُنتَ** നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ആയിരുന്നില്ല. **لَدَيْهِمْ** അവരുടെ അടുക്കൽ. **إِذْ أَجْمَعُوا** അവർ ഏകോപിച്ച (തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ-ഉറപ്പിച്ച)പ്പോൾ. **أَمْرَهُمْ** അവരുടെ കാര്യം. **وَهُمْ** അവർ, അവരായുംകൊണ്ട്. **يَمْكُرُونَ** അവർ കുതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു (കൊണ്ട്). 103 **وَمَا أَكْثَرُ** അധികമാളുമല്ല. **النَّاسِ** മനുഷ്യരിൽ. **وَلَوْ حَرَصْتَ** നീ മോഹിച്ചാലും, നിനക്ക് അത്യാഗ്രഹമുണ്ടായാലും. **بِمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികൾ. 104 **وَمَا تَسْأَلُهُمْ** അവരോട് നീ ചോദിക്കുന്നുമില്ല. **عَلَيْهِ** ഇതിൻെറ (അതിൻെറ)പേരിൽ. **مِنْ أَجْرٍ** യാതൊരു പ്രതിഫലവും. **إِنْ هُوَ** അതല്ല, ഇതല്ല. **إِلاَّ ذِكْرٌ** ഒരു ഉൽബോധനം, സ്മരണ (പ്രസ്താവന) അല്ലാതെ. **لِّلْعَالَمِينَ** ലോകർക്കു, ലോകർക്കു വേണ്ടിയുള്ള.

ഒരു ദൃക്ക്സാക്ഷിയെപ്പോലെ, മേൽ വിവരിച്ച ദീർഘമായ ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ സവിശദം വസ്തു നിഷ്ഠമായി നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു വിവരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതു അതെല്ലാം അല്ലാഹു വഹ്‌യുമൂലം അറിയിച്ചുകൊടുത്തതു കൊണ്ടാകുന്നു. യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയെ കിണറ്റിൽ ഇട്ടേക്കുക മുതലായ ചതിപ്രയോഗങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദരൻമാർ ഗൂഢാലോചന ചെയ്തു തീരുമാനിച്ചപ്പോഴൊന്നും നബി (ﷺ) അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

എന്നാലും അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നപോലെ ശരിക്കും അതൊക്കെ നബി (ﷺ) വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നോ മറ്റോ പഠിച്ചറിയുവാനും അവിടുത്തേക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അറബികൾക്കും അതിനെപ്പറ്റി ഒരു വിവരവുമില്ല. അപ്പോൾ, നബി (സ)യെയും അറബിജനതയെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതെല്ലാം അദൃശ്യ വിവരങ്ങൾ തന്നെ. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നുള്ളതിനു വ്യക്തമായ തെളിവാണല്ലോ ഇതും.

വസ്തുത ഇതാണെങ്കിലും ജനങ്ങളിൽ അധിക ഭാഗവും ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു കാണണമെന്നു നബി (ﷺ) ക്കു അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, അതു പ്രാവർത്തികമാകുന്നതല്ല. കാരണം, ലക്ഷ്യവും ദൃഷ്ടാന്തവും ഇല്ലാത്തുകൊണ്ടല്ല-മത്സര ബുദ്ധിയും ദുർവാശിയും മൂലമാണു-അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്. അധികമാളുകളും ഇത്തരക്കാരാണുതാനും. ഖുർആൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിൻെറ പേരിൽ നബി (ﷺ) അവരോടു വല്ല പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ നിഷേധത്തിനു അതൊരു ന്യായമായി എടുത്തു പറയാമായിരുന്നു. അതും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുകയേ നബി (ﷺ) ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു. എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രമാണമാണ് ഈ ഖുർആൻ. ഖിശ്വസിക്കുന്നവർ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, അല്ലാത്തവർ നിഷേധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. (**فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر**) പ്രബോധനം ചെയ്യൽ മാത്രമേ നബി (സ)ക്കു കടമയുള്ളു. (**وان عليك الا البلاغ**) എന്നൊക്കെയാണ് തുടർന്നു പറഞ്ഞതിലടങ്ങിയ ആശയം.

'മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല' എന്നുള്ള 103-ാം വചനത്തിലെ പ്രസ്താവന വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു യഥാർത്ഥമാണു കാണിച്ചു തരുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷത്തിൻെറയോ, ബഹുഭൂരിഭാഗത്തിൻെറയോ അഭിപ്രായമോ, അനുകൂലമോ ആസ്പദമാക്കി സത്യമാർഗ്ഗവും, സനാതനതത്വങ്ങളും നിർണ്ണയിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും സത്യത്തിൻെറ കക്ഷി എപ്പോഴും ന്യൂനപക്ഷമായിരിക്കുമെന്നുമുള്ളതാണത്. ശിർക്ക് അന്ധവിശ്വാസം, അനാചാരം, ദുർവൃത്തികൾ ആദിയായവയിലാകട്ടെ, ധാർമ്മികവും മാനുഷികവുമായ മൂല്യങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള അവഹേളനങ്ങളിലാകട്ടെ, എക്കാലവും ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിൻെറ പിൻതുണയും അനുഭാവവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു അനുഭവം കൊണ്ടറിയാവുന്ന ഒരു നഗ്നസത്യമാണല്ലോ.

വിഭാഗം-12

105 എത്ര (യേറെ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത്?! അവർ [മനുഷ്യർ] അവയിലൂടെ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, അവയെക്കുറിച്ച് (അവഗണിച്ചു) തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരുമാകുന്നു!

وَكَأَيِّن مِّنْ ءَايَةٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾

106 അവരിൽ അധികമാളുകളും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല; അവർ (അവനോട്) പങ്കുചേർക്കുന്നവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ.

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِٱللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾

107 എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയിൽനിന്നും മൂടിക്കളയുന്ന വല്ല സംഭവവും അവർക്ക് വന്നെത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ (സമാധാനിച്ച്) നിർഭയരായിരിക്കുകയാ

أَفَأَمِنُوٓا۟ أَن تَأْتِيَهُمْ غَٰشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ ٱللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

ണോ?! അല്ലെങ്കിൽ, അവർ അറിയാത്തവിധം പെട്ടെന്ന് അന്ത്യസമയം അവർക്ക് വന്നെത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച്?!

---

105 وَكَأَيِّن എത്രയേറെ (എത്രയോ) ഉണ്ട്. مِّنْ آيَةٍ ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ട്, ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ നിന്ന്. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. يَمُرُّونَ അവർ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, സഞ്ചരിക്കുന്നു. عَلَيْهَا അതിലൂടെ, അവയുടെ അടുക്കലൂടെ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവർ ആയിക്കൊണ്ട്. عَنْهَا അവയെക്കുറിച്ച്, അവയിൽനിന്നും. مُعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്, അവഗണിക്കുന്നവർ. 106 وَمَا يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല. أَكْثَرُهُمْ അവരിലധികവും, അധികമാളും. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. إِلَّا وَهُم അവരായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ. مُّشْرِكُونَ മുശ്രിക്കുകൾ, പങ്കുചേർക്കുന്നവർ. 107 أَفَأَمِنُوا എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അവർ നിർഭയമായിരിക്കയോ, സമാധാനിച്ചിരിക്കയോ. أن تَأْتِيَهُمْ അവർക്ക് വരുന്നതിനെ. غَاشِيَةٌ വല്ല മൂടുന്ന സംഭവവും (പൊതുആപത്തും). مِّنْ عَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. أَوْ تَأْتِيَهُمُ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക്വരുന്നതിനെ. السَّاعَةُ അന്ത്യസമയം. بَغْتَةً പെട്ടെന്ന്, യാദൃശ്ചികമായി. وَهُمْ അവർ ആയിക്കൊണ്ട് (ആയിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ). لَا يَشْعُرُونَ അവർ അറിയാതെ, ബോധപ്പെടാതെ.

ഗൗരവമേറിയ ചില സംഗതികളാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. (1) അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിത മഹത്വങ്ങൾ, അധികാരവകാശങ്ങൾ, കൈകാര്യ നിയന്ത്രണങ്ങൾ, ആദിയായവയും, അവയിലെല്ലാമുള്ള അവൻെറ ഏകത്വവും വിളിച്ചോതുന്ന എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഈ ആകാശ ഭൂമികളിൽ നിലവിലുണ്ട്. മനുഷ്യർ നിത്യവും അവകണ്ടും അനുഭവിച്ചും പരിചയപ്പെട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനോ, അവയിലടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുവാനോ, അവയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകൾ അംഗീകരിക്കുവാനോ കൂട്ടാക്കാതെ അവയെ അവഗണിച്ചു തള്ളുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ കണക്കറ്റ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിലവിലുള്ളപ്പോൾ അവർ നിഷേധികളും അവിശ്വാസികളുമാകുമായിരുന്നില്ല. (2) അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ തന്നെ അധികഭാഗം ആളുകളും-ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ-ശിർക്ക് പുലർത്തിപ്പോരുന്നവരാകുന്നു. അഥവാ ശിർക്ക് കലരാത്ത ശുദ്ധമായ തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ കുറവായിരിക്കും.

മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലെ സ്ഥിതന്നെ ആലോചിച്ചുനോക്കുക! സമുദായമദ്ധ്യെ സ്ഥിര പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവയും, കാലദേശാന്തരങ്ങളിൽ പുതുതായി രൂപം കൊണ്ടുവരുന്നവയുമായ എത്രയോ തരം ശിർക്കുകൾ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവയിലധികവും മതവിശ്വാസാചാരങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നു. അറിവില്ലത്ത പാമര ജനങ്ങൾ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടോ, പരമ്പരാഗതമായ അനുകരണം നിമിത്തമോ അവയിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്നതു സ്വാഭാവികമാകുന്നു. അവയെ നിഷ്കാസനം ചെയ്‌വാൻ ബാധ്യസ്ഥരായ പണ്ഡിതൻമാരിൽ പോലും ഏതെങ്കിലും ന്യായവാദങ്ങളുടെ മറവിൽ-താൽപര്യപൂർവ്വം - അവയെ നിലനിറുത്തുവാൻ പരിശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണു കൂടുതൽ ആപത്ത്. വിഗ്രഹങ്ങളെയോ ദേവീ ദേവൻമാരെയോ ആരാധിച്ചുവരുന്ന മുശ്രിക്കുകൾപോലും-മുൻകാലത്തുള്ളവരും ഇക്കാലത്തുള്ളവരുമെന്ന വ്യത്യാസം കൂടാതെ-അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരാകുന്നു. അതായതു, ലോകസ്രഷ്ടാവും, ലോകത്തു നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നവനുമായ ഒരു പരമാധികാരശക്തിയിൽ എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ ശക്തിയുടെ നാമത്തിലോ ഗുണഗണ സങ്കൽപങ്ങളിലോ വ്യത്യാസം കണ്ടേക്കുമെന്നു മാത്രം. അതോടൊപ്പം തന്നെ, മറ്റുചില വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളായി സങ്കൽപ്പിക്കുകയും, തദടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമായ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽ അവയെ അവനോടു പങ്കു ചേർക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്.

മുസ്‌ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഒരു

വസ്തുവെയും ഒരു മുസ്ലിം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ദൈവമായി അംഗീകരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു ശരിയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിലും ഗുണഗണങ്ങളിലും മറ്റുചിലരെ അവനോടു പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്നു ഭൂരിഭാഗവും ഒഴിവല്ല എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ലക്ഷ്യമാക്കാതെ സൃഷ്ടികളുടെ പ്രീതിക്കും സൽപേരിനും വേണ്ടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക, അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുക, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി നേർച്ച നേരുക, പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാരുടെ നിയമങ്ങളെ അംഗീകൃത മതനിയമങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുക, പുണ്യാത്മാക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക, മന്ത്രവാദങ്ങളും ഉറുക്കു കവചാദികളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക, പ്രശ്നക്കാരെയും ഗണിതക്കാരെയും സമീപിക്കുക, കാര്യസാധ്യങ്ങൾക്കായി മഹാന്മാരുടെ ഖബ്ർ സ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുക മുതലായ പല കാര്യങ്ങളും ശിർക്കുകളിൽപെട്ടതാണെന്നു ഖുർആൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽനിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണല്ലോ. എന്നിട്ടും മുസ്ലിം സമുദായമദ്ധ്യേ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള പ്രചാരവും സ്വീകരണവും എത്രമാത്രമാണെന്നു ആരെയും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

ഇമാം അഹ്മദ് (ﷺ) അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (ﷺ) യിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: നബി (ﷺ) ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ ഈ ശിർക്കിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം, അതു ഉറുമ്പു അരിച്ചുവരുന്നതിനെക്കാൾ ഗൂഢമായി വന്നുചേരുന്നതാണ്.' ഇതുകേട്ടപ്പോൾ, ഒരാൾ ചോദിച്ചു: 'അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അതെങ്ങിനെ സൂക്ഷിക്കും?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ പറയുവിൻ (പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ): അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങൾക്കു അറിയാവുന്ന വല്ലതിനെയും നിന്നോടു ഞങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ നിന്നോടു ശരണം തേടുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു അറിയാവതല്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ നിന്നോടു പൊറുക്കുവാനപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'' (**اللهم انا نعوذبك من ان نشرك بك شيأ نعلمه ونستغفر لما لانعلمه**) ഈ ഹദീസിലെ ഉള്ളടക്കം അഹ്മദ് (رحمه الله) മാത്രമല്ല, മറ്റു ചില ഹദീസുപണ്ഡിതൻമാരും വേറെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രസ്തുത ചോദ്യകർത്താവു അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ആയിരുന്നുവെന്നും അവയിൽ ചിലതിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വളരെ നിഗൂഢമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി മനുഷ്യൻ അറിയാതെത്തന്നെ ശിർക്ക് അവനിൽ കടന്നുകൂടുമെന്നും അതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ സദാ ജാഗരൂകനായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നുമാണ് നബി (ﷺ) ഈ വചനം മൂലം മുസ്ലിംകളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നത്.

107-ാം വചനത്തിൽ ശിർക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു കനത്ത ഒരു താക്കീതാണുള്ളത്. അവർക്കു തടുക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വമ്പിച്ച വല്ല ശിക്ഷയും ബാധിക്കുകയോ, ഓർക്കാപ്പുറത്തു ലോകവസാനഘട്ടം വന്നു അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു അവർ കരുതിയിരിക്കേണ്ട, അങ്ങിനെ വല്ലതും സംഭവിച്ചാൽ അവർക്കു രക്ഷപ്പെടാമെന്നും അവർ കരുതിയിരിക്കേണ്ട എന്നു സാരം. എല്ലാതരം ശിർക്കുകളിൽനിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. آمين

قُلْ هَٰذِهِۦ سَبِيلِىٓ أَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ ۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا۠ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِى ۖ وَسُبْحَٰنَ ٱللَّهِ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾

108 (നബിയേ) പറയുക: ''ഇതാ എൻെറ മാർഗ്ഗം; ഞാൻ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു- (ഉൾകാഴ്ച നൽകുന്ന) തെളിവോടെ (ത്തന്നെ); (അതെ) ഞാനും, എന്നെ പിൻപറ്റിയവരും [ക്ഷണിക്കുന്നു] അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധനും! [അവനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു] ഞാൻ മുശ്രിക്കുകളിൽ [പങ്കു

ചേർക്കുന്നവരിൽ] പെട്ടവനല്ലതാനും.

---

108 قُلْ പറയുക,. هَٰذِهِ ഇത്, ഇതാ, ഇതത്രെ. سَبِيلِي എന്റെ മാർഗ്ഗം, വഴി. أَدْعُو ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക്. عَلَىٰ بَصِيرَةٍ (ഉൾകാഴ്ച നല്കുന്ന) തെളിവോടെ, തെളിവോടെയാണ്. أَنَا ഞാൻ (ഞാനും). وَمَنِ اتَّبَعَنِي എന്നെ പിൻപറ്റിയവരും. وَسُبْحَانَ اللهِ അല്ലാഹു പരിശുദ്ധനും, (അല്ലാഹുവിനെ) ഞാൻ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. وَمَا أَنَا ഞാനല്ല താനും. مِنَ الْمُشْرِكِينَ ശിർക്ക് (പങ്കുചേർക്കൽ) ചെയ്യുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ).

വ്യാകരണത്തിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ **على بصيرة** എന്ന വാക്കു അതിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പുള്ള വാക്യത്തോടു ചേർന്നതും, തൊട്ടുപിമ്പുള്ള വാക്യത്തോടു ചേർന്നതും ആയിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. പരിഭാഷയിൽ ആദ്യത്തെ സാധ്യതയാണു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തേതു പ്രകാരം ''(ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്ന) തെളിവോടെയാണ് ഞാനും എന്നെ പിൻപറ്റിയവരും നിലകൊള്ളുന്നതു'' എന്നും അർത്ഥം പറയാം. അന്ധമായ നിലക്കോ, വസ്തുനിഷ്ഠമല്ലാത്ത വിധത്തിലോ ഒന്നുമല്ല-ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന തെളിവും രേഖയും മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയാണു-ഞാനും എന്നിൽ വിശ്വസിച്ചു പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും ഈ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത് എന്നു സാരം.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِم مِّنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰٓ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ ٱلْءَاخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾

109 രാജ്യക്കാരിൽനിന്നും നാം 'വഹ്‌യു'[ദിവ്യ സന്ദേശം] നൽകിയിരുന്ന ചില പുരുഷൻമാരെയല്ലാതെ, നിനക്കു മുമ്പു നാം (ആരെയും റസൂലായി) അയച്ചിട്ടില്ല. ഇവർ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ?! അപ്പോൾ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്ന് ഇവർക്ക് നോക്കിക്കാണാമല്ലോ. സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർക്ക് പരലോക ഭവനം തന്നെയാണ് ഉത്തമം. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു (ത്തു ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ലേ?!

---

109 وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല. مِن قَبْلِكَ നിന്റെ മമ്പ്. إِلاَّ رِجَالاً ചില പുരുഷൻമാരെയല്ലാതെ. نُوحِي നാം വഹ്‌യ് നൽകികൊണ്ട്. إِلَيْهِم അവർക്ക്. مِّنْ أَهْلِ ആൾക്കാരിൽ നിന്ന്. الْقُرَى രാജ്യങ്ങളിലെ. أَفَلَمْ يَسِيرُوا അ(ഇ)വർ നടക്കുന്നില്ലേ, സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ലേ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയിലൂടെ. فَيَنظُرُوا അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവർക്ക് നോക്കാം (കാണാമല്ലോ). كَيْفَ എങ്ങിനെ. كَانَ ആയി, ഉണ്ടായി (എന്ന്). عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ. مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ള. وَلَدَارُ ഭവനം (വീട്) തന്നെ. الْآخِرَةِ പരലോകത്തെ, പരലോകമാകുന്ന. خَيْرٌ ഉത്തമം, അധികം നല്ലത്. لِلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. اتَّقَوْا സൂക്ഷിച്ച, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ച. أَفَلَا تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുക്കു(ഗ്രഹിക്കു)ന്നില്ലേ.

അതതു രാജ്യക്കാരിൽപെട്ടവരും, പുരുഷൻമാരുമായ ആളുകളെ മാത്രമേ വഹ്‌യ് നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള റസൂലുകളായി നിയോഗിക്കുക പതിവുള്ളുവെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മരുഭൂപ്രദേശങ്ങളല്ലാത്ത-നഗരങ്ങളും പട്ടണങ്ങളും അടക്കമുള്ള-നാടുകൾക്കാണു **القرى** (രാജ്യങ്ങൾ) എന്നു പറയുന്നത്. സ്വാഭാവികമായും സംസ്കാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമൊക്കെ അൽപം പാരുഷ്യവും ഇണക്കമില്ലായ്മയും ഉള്ളവരായിരിക്കും മരുഭൂവാസികൾ, അതുകൊണ്ടു മരുഭൂവാസികളായ ആളുകൾക്കു ജനങ്ങളുമായിഅടുത്തിടപെട്ടും കൂടിക്കലർന്നും പ്രബോധനകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരിക്കും. മലക്കുകളെ റസൂലുകളാ

ക്കി നിയോഗിക്കുന്ന പക്ഷം, അവരുടെ പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തി മനുഷ്യരുടെ പ്രകൃതി സ്വഭാവം നൽകപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം മലക്കും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ നിത്യസമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലതാനും. ഇനി, മലക്കിനു മനുഷ്യപ്രകൃതി നൽകപ്പെട്ടുവെന്നു സങ്കൽപിക്കുക. അപ്പോൾ മലക്കു മലക്കല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീകളാണെങ്കിൽ, പുരുഷൻമാരെ അപേക്ഷിച്ചു ദിവ്യദൌത്യം (രിസാലത്ത്) യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുമാറ് പ്രകൃത്യാ തന്നെ പല പോരായ്മകളും ഉള്ളവരാകുന്നു. രാജ്യക്കാരിൽനിന്നുള്ള പുരുഷൻമാരെ മാത്രമേ റസൂലുകളായി നിയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളുവെന്നു വെക്കുവാൻ കാരണം ഇതൊക്കെയാകുന്നു.

'നുബുവ്വത്തു' (പ്രവചാകത്വ)മായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള 'രിസാലത്തി'നെ (ദിവ്യദൗത്യത്തെ) ക്കുറിച്ചാണു മേൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. **الا رجالا نوحى اليهم** (നാം വഹ്‌യ് നൽകുന്ന ചില പുരുഷൻമാരെയല്ലാതെ) എന്നു പറഞ്ഞത് ഈ വസ്തുതകളെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രവാചകത്വം നൽകപ്പെടാതെ ചിലപ്പോൾ മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതൻമാരായി അയക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അവർക്കും അറബിഭാഷയിൽ റസൂലുകൾ (**رسل**)എന്നു തന്നെയാണു പറയപ്പെടുക. അതുപോലെത്തന്നെ, മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ, മാതാവിനും, ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ മാതാവിനും ലഭിച്ചതുപോലെയുള്ള ചില വെളിപ്പാടുകളും ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളും സ്ത്രീകൾക്കും പ്രവാചകൻമാരല്ലാത്ത ആളുകൾക്കും ലഭിച്ചെന്നും വരാം. ഇവരൊന്നും അക്കാരണത്താൽ പ്രവാചകൻമാരാണെന്നോ, മേൽപറഞ്ഞ അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലുകളാണെന്നോ വരുന്നില്ല. 'സ്വകാര്യസന്ദേശം നൽകുക, സ്വകാര്യമായി സംസാരിക്കുക, തോന്നിപ്പിക്കുക' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കാണു 'വഹ്‌യ്' (**وحي**) തേനീച്ചക്കു അതിൻെറ വിദഗ്ധമായ കൂടുണ്ടാക്കുവാൻ തോന്നിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ **واحى ربك الى النحل** (തേനീച്ചക്കു അവൻ വഹ്‌യ് നൽകി) എന്നു സൂ: നഹ്ൽ 68 ൽ പ്രസ്താവിച്ചതു ഈ അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. പ്രവാചകൻമാർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹ് യിനെപ്പറ്റി സൂ: ശൂറായിലെ 51-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. (കൂടുതൽ വിവരത്തിന് ആ വചനവും അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനവും കാണുക) ഈ വഹ്‌യാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം.

അങ്ങനെ-മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം-മുമ്പു പല റസൂലുകളെയും അയച്ചിട്ടു അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതു നിമിത്തം അവർക്ക് നേരിട്ട ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഭൂമിയിലൂടെ അവർ സഞ്ചരിച്ചു നോക്കിയാൽമതി. ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവർക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനും, കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കണം എന്നൊക്കെയാണ് തുടർന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. എന്നാൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ നിഷേധിച്ചതിൻെറ പേരിൽ ഇതുവരെയും തങ്ങൾക്കു ഒരു ശിക്ഷയും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലല്ലോ എന്നു മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകൾക്കു തോന്നിയേക്കാം. ഇതിനുള്ള മറുപടി അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം:-

حَتَّىٰٓ إِذَا ٱسْتَيْـَٔسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا۟ جَآءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّىَ مَن نَّشَآءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

110 അങ്ങനെ, (അവസാനം) റസൂലുകൾ നിരാശയടയുകയും, തങ്ങളോട് കളവ് പറയപ്പെട്ടുവെന്ന് അവർ [ജനങ്ങൾ] കരുതുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവർക്ക് [റസൂലുകൾക്ക്] നമ്മുടെ സഹായം വന്നു; അപ്പോൾ, നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ ശിക്ഷ കുറ്റവാളികളായ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് തടുക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

110 حَتَّىٰ (ഇതു)വരെ, അങ്ങനെ (അവസാനം). إِذَا اسْتَيْأَسَ നിരാശയടഞ്ഞപ്പോൾ. الرُّسُلُ റസൂലുകൾ. وَظَنُّوا അവർ കരുതുക (വിചാരിക്കുക-ധരിക്കുക)യു. أَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്ന്. قَدْ തീർച്ച യായും. كُذِبُوا അവരോട് കളവ് (വ്യാജം) പറയപ്പെട്ടു, അവർ കളവാ (വ്യാജമാ)ക്കപ്പെട്ടു (വെ ന്നു). جَاءَهُمْ അവർക്ക് വന്നു. نَصْرُنَا നമ്മുടെ സഹായം. فَنُجِّيَ അപ്പോൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. مَن نَّشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവർ. وَلاَ يُرَدُّ തട്ട(തടുക്ക--തിരിക്ക)പ്പെടുകയുമില്ല. بَأْسُنَا നമ്മുടെ ശിക്ഷ, ദണ്ഡനം-ശൗര്യം. عَنِ الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന്. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായ.

റസൂലുകൾ നിരാശയടഞ്ഞു (استيأس الرسل) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, ജനങ്ങൾ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചുനിന്നുതുകൊണ്ട് അവർ വിശ്വസിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അവർക്കു ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു എന്നാകുന്നു. كذبوا എന്ന രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ كذبوا (കുദിബു-അവരോടു കളവു പറയപ്പെട്ടു) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്തു كذبوا (കുദ്ദിബൂ-അവർ കളവാക്കപ്പെട്ടു) എന്നും വായനയുണ്ട്. ഈ വായനാ വ്യത്യാസത്തെയും, ഈ വാക്യത്തിലെ സർവ്വനാമങ്ങൾ (الضمائر) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷകളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലുള്ള ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ആ വാക്യത്തിനു ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെടാറുണ്ട്. വിശദീകരണ വേളയിൽ അവ തമ്മിൽ പരസ്പരം വ്യത്യാസം തോന്നുമെങ്കിലും എല്ലാം ഒരേ ആശയത്തിലേക്കു തന്നെയാണ് അവസാനം കലാശിക്കുന്നതെന്നു അവ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രസക്തമായവ താഴെ പറയുന്നവയാകുന്നു:-

(1) പ്രവാചകൻമാർ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതെല്ലാം കളവാണെന്നു അവരുടെ ജനങ്ങൾ കരുതുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചതും, ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നതും. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഇബ്നു മസ്ഊദു, സഈദുബ്നു ജുബൈർ, ളിഹ്-ഹാക്ക് (رضي الله عنهم) മുതലായവരിൽനിന്നുള്ള പല രിവയാത്തുകളും ഇതിനു തെളിയായി അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുകയും മറ്റുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله)ൻെറ ചായ്‌വും ഇതിലേക്കാണെന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം ظنوا (അവർ കരുതി) എന്നു പറഞ്ഞതു ആ റസൂലുകളുടെ ജനങ്ങൾ കരുതി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരിക്കും. പരിഭാഷയിൽ ഈ അഭിപ്രായമാണു നാമും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. (2) തങ്ങൾക്കു വിജയവും അവിശ്വാസികൾക്കു ശിക്ഷയും വേഗമങ്ങു ലഭിക്കുമെന്നു തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ തങ്ങളോടു മന്ത്രിക്കുന്നതു കളവാണെന്നു-അഥവാ അതു ശരിയല്ലെന്നു-റസൂലുകൾക്കു മനസ്സിലായി. ഇതാണ് ചിലർ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം. ഇതനുസരിച്ചു ظنوا (അവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു റസൂലുകൾ കരുതി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരിക്കും. ഈ രണ്ടഭിപ്രായവും كذبوا (അവരോടു കളവു പറയപ്പെട്ടു) എന്ന വായനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. (3) തങ്ങൾ കളവാക്കപ്പെട്ടു-അഥവാ ജനങ്ങൾ നിഷേധത്തിൽ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞു-വെന്നു റസൂലുകൾ ഉറപ്പായി കരുതി. ഇത് كذبو (അവർ കളവാക്കപ്പെട്ടു) എന്ന വായനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാകുന്നു.

ഈ വചനത്തിൻെറ മൊത്തത്തിലുള്ള ആശയം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്: കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, പല രാജ്യക്കാരിലും അവരിൽനിന്നുള്ള ചില പുരുഷൻമാരെ അല്ലാഹു റസൂലുകളാക്കി നിശ്ചയിച്ചു. വിശ്വസിച്ചവർക്കു രക്ഷയും നിഷേധിച്ചവർക്കു ശിക്ഷയും അനുഭവപ്പെട്ടു. എന്നാൽ തങ്ങൾക്കു ശിക്ഷ വരുകയോ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു രക്ഷ ലഭിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്ന് ഈ മുശ്‌രിക്കുകൾ കരുതി സമാധാനിച്ചിരിക്കേണ്ടതില്ല. കഴിഞ്ഞുപോയ ആ പ്രവാചകൻമാരുടെ കാലത്തും സംഭവിച്ചതു ഇങ്ങിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. അതായതു സത്യനിഷേധികൾ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കുക കാരണം അവർ വിശ്വസിച്ചേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ റസൂലുകൾക്കു ഇല്ലാതാകുകയും, അവരുടെ ശിക്ഷയും സത്യവിശ്വാസികളുടെ രക്ഷയും അനുഭവത്തിൽ വന്നുകാണാതെ മനസ്സു മുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഘട്ടം എത്തുമ്പോഴാണു അത് സംഭവിക്കാറുള്ളത്. അല്ലാതെ, നിഷേധികൾ രംഗ

ത്തു വരുമ്പോഴേക്കും അവര്‍ക്ക് ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുകയോ, റസൂലുകള്‍ക്കും വിശ്വാസികള്‍ക്കും ആദ്യം മുതല്‍ക്കേ വിജയം കൈവരുകയോ ചെയ്യുന്ന പതിവു മുമ്പും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഏതായാലും ശിക്ഷ വരുമ്പോള്‍ കുറ്റവാളികളായ നിഷേധികള്‍ക്കു അതില്‍നിന്നും ഒഴിവുകിട്ടുകയില്ലെന്നു തീര്‍ച്ചയാണ്.

നിങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ മാതിരി നിങ്ങള്‍ക്കും സംഭവിക്കാതെ നിങ്ങള്‍ക്കു സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പ്രവേശിക്കാനാവുകയില്ലെന്നും, മുമ്പുള്ളവര്‍ക്കു കഷ്ടതകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ബാധിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ഉണര്‍ത്തിയശേഷം, സൂ;ബഖറ: 214ല്‍ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وزلزلوا حتى يقول الرسول .. (റസൂലും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരും എപ്പോഴായിരിക്കും അല്ലാഹുവിന്‍െറ സഹായം? എന്നു പറയുന്നതുവരെ അവര്‍ കിടിലംകൊള്ളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു) അതുപോലെയുള്ള ആശയം ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനം തന്നെയാണിതും. ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു;-

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

111 തീര്‍ച്ചയായും, അവരുടെ [മേല്‍പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവരുടെ] കഥാ വിവരണത്തില്‍ (സല്‍) ബുദ്ധിമാന്‍മാര്‍ക്ക് ഉറ്റാലോചിക്കുവാനുള്ളത് [ചിന്താപാഠം] ഉണ്ട്. ഇത് [ഖുര്‍ആന്‍] കെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വര്‍ത്തമാനമല്ല. എങ്കിലും, ഇതിന്‍െറ മുമ്പുള്ളതിന്‍െറ സത്യസാക്ഷീകരണവും (ആവശ്യമായ) എല്ലാ കാര്യത്തിന്‍െറയും വിശദീകരണവുമത്രെ, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങള്‍ക്ക് മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനവും കാരുണ്യവുമാകുന്നു (അത്).

---

111 لَقَدْ كَانَ തീര്‍ച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു(ഉണ്ട്). فِي قَصَصِهِمْ അവരുടെ കഥാ വിവരണത്തില്‍, കഥനത്തില്‍. عِبْرَةٌ ചിന്താപാഠം, ഉറ്റാലോചിക്കാനുള്ളത്. لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാന്‍മാര്‍ക്ക്, സല്‍ബുദ്ധികളുള്ളവര്‍ക്ക്. مَا كَانَ ഇതല്ല, അതായിട്ടില്ല. حَدِيثًا ഒരു വര്‍ത്തമാനം, വിഷയം. يُفْتَرَىٰ കെട്ടിയുണ്ടാക്ക(കെട്ടിച്ചമക്ക)പ്പെടുന്ന. وَلَٰكِن എങ്കിലും, പക്ഷെ. تَصْدِيقَ സത്യസാക്ഷീകരണമത്രെ, സത്യപ്പെടുത്തലാണ്. الَّذِي യാതൊന്നിന്‍െറ, യാതൊന്നിനെ. بَيْنَ يَدَيْهِ ഇതി (അതി)ന്‍െറ മുമ്പിലുള്ള. وَتَفْصِيلَ വിശദീകരണവും, വിസ്തരിക്കലും. كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാകാര്യത്തിന്‍െറയും. وَهُدًى മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനവും, വഴികാട്ടലും. وَرَحْمَةً കാരുണ്യവും. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്, ജനങ്ങള്‍ക്ക്. يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന.

അല്ലാഹു ഖുര്‍ആനില്‍ വിവരിച്ചുതന്ന ചരിത്ര സംഭവങ്ങളില്‍നിന്നു പാഠം പഠിച്ച് ഉറ്റാലോചിക്കുകയും ഖുര്‍ആന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുക വഴി അവന്‍െറ കാരുണ്യത്തിന് അര്‍ഹരായത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിമാന്‍മാരായ സത്യവിശ്വാസകളില്‍ അവന്‍ നമ്മെയെല്ലാം ഉള്‍പ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീന്‍.

والحمد لله اولا واخرا وله المنة والفضل

13. സൂറത്തുർ റഅ്ദ് سورة الرّعد

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 43 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 6
[മക്കായിൽ അവതരിച്ചതെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.]

കേവലാക്ഷരങ്ങൾക്കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണിതും. ഈ അക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറഃയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും മുമ്പും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം വചനത്തിൽ ഇടിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പരാമർശം കാണാം. അതിൽനിന്നാണ് 'ഇടി' എന്നർത്ഥമായ **الرعد** ('റഅ്ദ്') എന്ന് ഈ സൂറത്തിന് പേർ വന്നത്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

الٓمٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِۗ وَٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَ ٱلۡحَقُّ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿١﴾

1 'അലിഫ്-ലാം-മീം-റാ.' ഇവ(വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 'ആയത്തു' [സൂക്തം]കളത്രെ. നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് നിനക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് യഥാർത്ഥവുമാകുന്നു. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

ٱللَّهُ ٱلَّذِي رَفَعَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ بِغَيۡرِ عَمَدٖ تَرَوۡنَهَاۖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ كُلّٞ يَجۡرِي لِأَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ يُدَبِّرُ ٱلۡأَمۡرَ يُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُم بِلِقَآءِ رَبِّكُمۡ تُوقِنُونَ ﴿٢﴾

2 അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങൾക്ക് കാണാവുന്ന തൂണുകളൊന്നും കൂടാതെ ആകാശങ്ങളെ ഉയർത്തി (നിറുത്തി)യവൻ. പിന്നെ, അവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ (നിയന്ത്രണ) വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എല്ലാം (തന്നെ) ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരേക്ക് സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ആയത്തു [ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തം] കൾ വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു. (അതെ) നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുവാൻവേണ്ടി.

---

1 الٓمٓر അലിഫ്, ലാം, മീം, റാ'. تِلْكَ അവ (ഇവ). آيَاتُ ആയത്തുകളാണ്. الْكِتَابِ (വേദ)ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ. وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ നിനക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടത്. مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. الْحَقُّ യഥാർത്ഥമാണ്. وَلَٰكِنَّ എങ്കിലും. أَكْثَرَ അധികവും. النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ. لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 2 اللهُ الَّذِي അല്ലാഹു യാതൊരുവനാകുന്നു. رَفَعَ അവൻ ഉയർത്തി. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. بِغَيْرِ عَمَدٍ ഒരു തൂണും (തൂണുകളൊന്നും) കൂടാതെ. تَرَوْنَهَا നിങ്ങൾ കാണുന്നു, നിങ്ങളവയെ കാണുമാറുള്ള. ثُمَّ اسْتَوَى പിന്നെ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു. عَلَى الْعَرْشِ അർശിൻമേൽ, സിംഹാസനത്തിൽ. وَسَخَّرَ അവൻ വിധേയമാക്കുക (കീഴ്പ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു. الشَّمْسَ സൂര്യനെ. وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും. كُلٌّ എല്ലാം. يَجْرِي നടക്കും, സഞ്ചരിക്കുന്നു. لِأَجَلٍ ഒരവധിയിലേക്ക് (വരെ). مُّسَمًّى നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട. يُدَبِّرُ അവൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. الْأَمْرَ കാര്യത്തെ. يُفَصِّلُ അവൻ വിശദീകരിക്കുന്നു, വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ട്. الْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ. لَعَلَّكُم നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം. بِلِقَاءِ കാണുന്ന (കണ്ടുമുട്ടുന്നു)തിനെപ്പറ്റി. رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. تُوقِنُونَ നിങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുക, ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുക.

''നിങ്ങൾക്ക് കാണാവുന്ന തൂണുകൾ കൂടാതെ ആകാശങ്ങളെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. (رفع السموات بغير عمد ترونها) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് മനുഷ്യർക്ക് കാണാവുന്നതല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും തൂൺ ആകാശങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്ന് വരുന്നു. അതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ കഴിവ (القدرة) ത്രെ അത്. ശാസ്ത്രത്തിൻെറ ഭാഷയിൽ അതിന് ആകർഷണശക്തി എന്ന് പറയപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ആകർഷണശക്തിയുടെ യാഥാർത്ഥ്യമെന്തെന്നോ, അതെവിടെ നിന്ന് വന്നുവെന്നോ പറയുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിന് കഴിവില്ല. അഖിലാണ്ഡലോകങ്ങൾ ഓരോന്നും അതതിൻെറ സ്ഥാനം തെറ്റാതെയും, ചിന്നിച്ചിതറാതെയും നിലകൊള്ളുന്നതിന് ആകർഷണശക്തി എന്നൊരു പേർ നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുക മാത്രമാണ് ശാസ്ത്രം വാസ്തവത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. عمد (തൂണുകൾ) എന്നതിൻെറ വിശേഷണമായിക്കൊണ്ടാണ് ترونها (നിങ്ങൾ കാണുന്ന) എന്ന ക്രിയ നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന നിലക്കാണ് മുകളിൽ നാം സ്വീകരിച്ച അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം. വ്യാകരണപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അത് അതിൻെറ വിശേഷണം (صفة) അല്ലാതെ വേറൊരു വാക്യമായുംവരാം. അപ്പോൾ അതിൻെറ മുമ്പത്തെ വാക്യത്തിന് 'യാതൊരു തൂണുകളുംകൂടാതെ ആകാശങ്ങളെ ഉയർത്തിയവനത്രെ അല്ലാഹു' എന്നും ترونها എന്ന വാക്യത്തിന് 'നിങ്ങൾ അവയെ-അഥവാ ആകാശങ്ങളെ (തൂണുകൂടാതെ) കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു' എന്നും അർത്ഥമായിരിക്കും. രണ്ടായാലും ആശയത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലതാനും. ഉപരിഭാഗത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും നക്ഷത്രലോകങ്ങളും ഒന്നൊഴിയാതെ അതാതിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനവലയങ്ങളിൽനിന്നും, സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും തെറ്റാതെ നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥക്ക് അല്ലാഹു ഒരു കാലാവധി നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോകാവസാനഘട്ടം വരുമ്പോൾ ഈ വ്യവസ്ഥമാറി മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വരുന്നു. 'എല്ലാം ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ സഞ്ചരിക്കുന്നു' വെന്ന് പറഞ്ഞത് ഇതിനെപ്പറ്റിയാകുന്നു.

അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്ത് (استوى على العرش) എന്ന് പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഅ്റാഫ് 54: യൂനുസ് 3; സജദഃ 4; ഹദീദ് 4 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഇവിടെയും ഓർക്കുക. അല്ലാഹുവിൻെറ സിംഹാസനാരോഹണത്തെ സംബന്ധിച്ച് അതെങ്ങിനെയെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലും, ചെറുതും വലതുമായ അഖിലാണ്ഡ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവൻെറ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും മാത്രമാണ് നടക്കുന്നതെന്ന തത്വമാണ് അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് തന്നെ ഇത് വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വചനത്തിലും, തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിലുമായി വിവരിക്കപ്പെടുന്ന നിത്യസത്യങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മനുഷ്യരാകുന്ന നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരുന്നത് മരണാനന്തരം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരുമെന്നും, നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം കൂടിയുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഉറപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നവെന്നത്രെ അവസാനത്തെ വാക്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

وَهُوَ ٱلَّذِى مَدَّ ٱلْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِىَ وَأَنْهَٰرًا ۖ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ ۖ يُغْشِى ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣﴾

3 അവനത്രെ, ഭൂമിയെ വിശാലപ്പെടുത്തുകയും, അതിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മലകളെയും നദികളെയും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തവനും. എല്ലാ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും തന്നെ, അതിൽ അവൻ ഈരണ്ട് ഇണകളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. രാത്രിയെ അവൻ പകലിന് മൂടിയിടുന്നു. നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ഒക്കെയും) ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

4 ഭൂമിയിൽ (തന്നെ)പരസ്പരം സമീപത്ത് നിലകൊള്ളുന്ന പല(തരം) ഖണ്ഡങ്ങളും, മുന്തിരികളുടേതായ പല (തരം)തോട്ടങ്ങളും, കൃഷികളുമുണ്ട്; ഇണച്ചമുള്ളവയും, ഇണച്ചമു ള്ളതല്ലാത്തതുമായ ഈത്തപ്പനകളും (ഉണ്ട്): ഒരേ വെള്ളം കൊണ്ട് അതിനു നനക്കപ്പെടുന്നു(എന്നിട്ടും). അവയിൽ ചിലതിനെ ചിലതിനേക്കാൾ തീറ്റയിൽ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ഒക്കെയും) ബുദ്ധി കൊടു(ത്തുഗ്രഹി)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

وَفِي ٱلۡأَرۡضِ قِطَعٞ مُّتَجَٰوِرَٰتٞ وَجَنَّٰتٞ مِّنۡ أَعۡنَٰبٖ وَزَرۡعٞ وَنَخِيلٞ صِنۡوَانٞ وَغَيۡرُ صِنۡوَانٖ يُسۡقَىٰ بِمَآءٖ وَٰحِدٖ وَنُفَضِّلُ بَعۡضَهَا عَلَىٰ بَعۡضٖ فِي ٱلۡأُكُلِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ۝٤

---

3 وَهُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവനുമത്രേ, അവൻ തന്നെ യാതൊരുവൻ. مَدَّ الْأَرْضَ അവൻ ഭൂമിയെ നീട്ടി (വിശാലപ്പെടുത്തി), അയച്ചുവിട്ടു. وَجَعَلَ فِيهَا അതിൽ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും. رَوَاسِيَ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന (നങ്കൂരമിട്ടു നിൽക്കുന്നവയെ (മലകളെ). وَأَنْهَارًا നദി (പുഴ)കളെയും. وَمِن كُلِّ എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും. الثَّمَرَاتِ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിലെ. جَعَلَ فِيهَا അതിലവൻ ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി)യിരിക്കുന്നു. زَوْجَيْنِ രണ്ടു ഇണകളെ. اثْنَيْنِ രണ്ടു (വീതം), (ഈ) രണ്ട്. يُغْشِي അവൻ മൂടിയിടുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. النَّهَارَ പകലിന്ന്. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (തന്നെ). لِّقَوْمٍ ഒരു ജനങ്ങൾക്ക്. يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന, ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന. 4 وَفِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുമുണ്ട്. قِطَعٌ പല ഖണ്ഡങ്ങൾ, തുണ്ടങ്ങൾ, ഭാഗങ്ങൾ, മുറികൾ. مُّتَجَاوِرَاتٌ അന്യോന്യം അടുത്തു (ചേർന്ന്) നിൽക്കുന്ന, അന്യോന്യം അയൽപക്കത്തായുള്ള. وَجَنَّاتٌ തോട്ടങ്ങളും, തോപ്പുകളും. مِّنْ أَعْنَابٍ മുന്തിരികളാലുള്ള. وَزَرْعٌ കൃഷിയും, കൃഷികളും. وَنَخِيلٌ ഈന്തപ്പനയും, ഈന്തപ്പനകളും. صِنْوَانٌ ഇണച്ചമുള്ള. وَغَيْرُ صِنْوَانٍ ഇണച്ചമില്ലാത്തവയും. يُسْقَىٰ അത് നനക്കപ്പെടുന്നു. بِمَاءٍ وَاحِدٍ ഒരേ വെള്ളംകൊണ്ട്. وَنُفَضِّلُ നാം ശ്രേഷ്ടമാക്കുക (മെച്ചപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യുന്നു. بَعْضَهَا അവയിൽ ചിലതിനെ. عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലതിനെക്കാൾ. فِي الْأُكُلِ തീറ്റയിൽ, തീനിയിൽ, കനിയിൽ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ തന്നെ. لِّقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക്. يَعْقِلُونَ ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്ന, ഗ്രഹിക്കുന്ന.

ഉപരിയാകാശങ്ങളെ തൂണുകൂടാതെ ഉയർത്തി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി വെച്ചതിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യൻ നിത്യേന കണ്ടനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതാനും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു: (1) ഭൂമിയെ പരത്തി വിശാലമാക്കിയത്. ഭൂമി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഗോളാകൃതിയിലാണെങ്കിലും കാഴ്ചയിലും ഉപയോഗത്തിലും അത് പരപ്പും നിരപ്പുമാകുന്നു. അതിലെ നിവാസികൾക്കും അത് വിശാലമാകുന്നു. ആളെണ്ണി ഭൂപരിധി നിശ്ചയിക്കുകയോ, തലയെണ്ണി മനുഷ്യപരിധി നിർണ്ണയിക്കുകയോ വേണമെന്ന് വല്ലവർക്കും തോന്നിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് ഭൂമിയുടെ വലുപ്പക്കുറവുകൊണ്ടോ, അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ പോരായ്മകൊണ്ടോ അല്ല മനുഷ്യൻ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയ അക്രമപരമായ അതിര് വരമ്പുകളുടെയും കുടുസ്സായ നിയമപരിധികളുടെയും ഫലമാണത്. അതെ, ظهر الفساد فى البر والبحر بما كسبت ايدى الناس (കരയിലും കടലിലും മനുഷ്യരുടെ കരങ്ങൾ ചെയ്തുവെച്ചത് നിമിത്തം കുഴപ്പം വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (30: 41) (2) ഭൂമിക്ക് ഇളക്കവും ചരിവും ബാധിക്കാതെ ഉറച്ച് നിൽക്കുമാറ് അതിന്റെ ഘനം ശരിപ്പെടുത്തി നിറുത്തുന്നതിന് വമ്പിച്ച മലകളെ സ്ഥാപിച്ചത്. (3) ദൂരദേശങ്ങളിലേക്ക് വെള്ളം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും, കരയിൽ ഒതുങ്ങാതെവരുന്ന വെള്ളം സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഒഴുക്കിവിടുകയും ചെയ്യുന്ന നദികളെ ഏർപ്പെടുത്തിയത്.

(4) വിവിധതരം ഫലവർഗ്ഗങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും, എല്ലാറ്റിലും ഈ രണ്ടുവീതം ഇണകളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തത്. നാടൻ-കാടൻ, വലുത്-ചെറുത്, വെള്ള-ചുവപ്പ്, മധുരം-പുളി, മുന്തിയത്-താണത്, ആൺവർഗ്ഗം-പെൺവർഗ്ഗം എന്നിത്യാദി ഏതെങ്കിലും ഈ രണ്ട് വകുപ്പുകളില്ലാത്ത ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ കാണപ്പെടുകയില്ല. സസ്യങ്ങളടക്കം എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും രണ്ട് ഇണകൾ ഉണ്ടെന്ന ഈ തത്വത്തെ ആധുനിക ശാസ്ത്രവും സമ്മതിക്കുന്നു. ഖുർആൻ ഒരു ദൈവീക ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതാണ് ഇതും കാണിക്കുന്നത്. (5) പകൽ മുഴുവനും വിവിധ ജോലിത്തിരക്കുകളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ജനകോടികൾക്ക് വിശ്രമാർത്ഥം രാത്രിയെക്കൊണ്ട് പകലിനെ മൂടി ഇരുട്ടും സ്വസ്ഥതയും നൽകുന്നത്. (6) അടുത്തടുത്തും തൊട്ടുതൊട്ടും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, അതോടുകൂടി വ്യത്യസ്ഥ സ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടിയതുമായ ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയത്. മരുഭൂമി, വനഭൂമി, കൃഷിനിലം, തരിശുനിലം ഉൽപാദനയോഗ്യം, ഉൽപാദനയോഗ്യമല്ലാത്തത്, മണൽപ്രദേശം, ചളിപ്രദേശം എന്നിങ്ങിനെ ഒന്നിനൊന്ന് വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണല്ലോ ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. (7) പല ജാതികളും ഇനങ്ങളും ഉള്ള മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും, ഈന്തത്തോട്ടങ്ങളും പോലെയുള്ളവ ഉണ്ടാക്കിയത്. (8) ഈത്തപ്പനകളിൽ തന്നെ ഒരേ മുരടിൽ നിന്ന് ഇണച്ചവും ചിനപ്പും പൊട്ടി ഒന്നിലധികം ശാഖകൾ ഉള്ളതും, ഒറ്റത്തടി മാത്രമുള്ളതും എന്നിങ്ങിനെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയത്. അറബികൾക്ക് സുപരിചിതമായ തെന്ന നിലക്ക് ഈന്തപ്പനയിലുള്ള ഈ തരവ്യത്യാസം മാത്രമേ അല്ലാഹു എടുത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും നമ്മുടെ നാടുകളിലുള്ള പപ്പായ, ഈന്ത് മുതലായ ചില പനവർഗ്ഗങ്ങളിലും-ചുരുക്കമെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ തെങ്ങ്, കമുങ്ങ് എന്നിവയിലും കാണാവുന്നതാണിത്. (9) എല്ലാറ്റിനും ഒരേ വെള്ളം കൊണ്ടുതന്നെയാണ് നനവ് ലഭിക്കുന്നതെങ്കിലും എല്ലാം ഒരേ വിധത്തിലായിരിക്കാതെ മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം പലതരത്തിലായി വളരുന്നത്. (10) ഓരോന്നിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഭോജ്യവസ്തുക്കളെ ഒരേതരം ഗുണങ്ങളോട് കൂടിയതാക്കാതെ ചിലതിന് ചിലതിനെക്കാൾ മെച്ചവും ഗുണവും നൽകിയത്. സ്വാദിലും, ഗുണത്തിലും, പോഷകത്തിലും, രുചിയിലുമെല്ലാം തന്നെ ഓരോന്നും മറ്റേതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണല്ലോ.

ഇങ്ങിനെ, നിത്യേന മനുഷ്യൻ കണ്ടറിഞ്ഞും, അനുഭവിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഓരോന്നും തന്നെ അതിൻെറ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആ മഹാശക്തിയാകുന്ന സ്രഷ്ടാവിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനും, അവൻെറ കഴിവും മഹത്വവും മനസ്സിലാക്കുവാനും ധാരാളം മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. ഇതെല്ലാം അതിവിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു സൃഷ്ടികർത്താവിൻെറ വ്യവസ്ഥകൊണ്ടല്ലാതെ സ്വയം അങ്ങ് സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് വല്ലവരും കരുതുന്നോ?! കുരുതുന്നുവെങ്കിൽ അവർ വിഡ്ഢികളല്ലെങ്കിൽ- വക്രബുദ്ധികളായിരിക്കുമെന്ന് തീർത്തുപറയാം. ഇതെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായി സൃഷ്ടിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ മഹാശക്തിക്ക്-അല്ലാഹുവിന് മരണശേഷം മനുഷ്യന് മറ്റൊരു ജീവിതം നൽകുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നേ, അത് സംഭവ്യമല്ലെന്നോ പറയുന്നതും കടുത്ത വിഡ്ഢിത്തമത്രെ. അതാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്:-

۞ وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبًا أَءِنَّا لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ ٱلْأَغْلَٰلُ فِىٓ أَعْنَاقِهِمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٥﴾

5 നീ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അത്ഭുതമത്രെ അവരുടെ വാക്ക്. "ഞങ്ങൾ മണ്ണായിട്ടാണോ ഞങ്ങൾ (വീണ്ടും) ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിപ്പിലായിത്തീരുന്നത്?!" [ഈ വാക്കിനെപ്പറ്റിയാണ് നീ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടത്] അക്കൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ അവിശ്വസിച്ചവരത്രെ; അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, വിലങ്ങുകൾ അവരുടെ കഴുത്തുകളിലുണ്ടായിരിക്കും; അക്കൂട്ടർ, നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരുമാകുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളുമായിരിക്കും.

5 وَإِن تَعْجَبْ നീ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അത്ഭുതപ്പെടുന്നുവെങ്കില്‍. فَعَجَبٌ എന്നാല്‍ അത്ഭുതമാണ്. قَوْلُهُمْ അവരുടെ വാക്ക്, പറയല്‍. أَإِذَا كُنَّا ഞങ്ങള്‍ ആയിട്ടാണോ, ആയിരിക്കുമ്പോഴോ. تُرَابًا മണ്ണ്. أَإِنَّا ഞങ്ങളോ. لَفِي خَلْقٍ ഒരു സൃഷ്ടിപ്പില്‍ (ആകുന്നത്). جَدِيدٍ പുതുതായ. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകുന്നു. بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബില്‍. وَأُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടര്‍, അവരാകട്ടെ. الْأَغْلَالُ വിലങ്ങ്(കുരുക്കു-ആമം)കള്‍. فِي أَعْنَاقِهِمْ അവരുടെ കഴുത്തുകളിലുണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും). وَأُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിന്‍െറ ആള്‍ക്കാരാകുന്നു. هُمْ فِيهَا അവര്‍ അതില്‍. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണ്.

മേല്‍ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലുള്ള ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങള്‍ മരിച്ചു മണ്ണായിട്ട് പിന്നെയും പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയോ എന്ന് പരിഹാസ രൂപത്തില്‍ അവര്‍ ചോദിക്കുന്നു! വല്ല വിഷയത്തിലും അല്‍ഭുതപ്പെടാമെങ്കില്‍ ഈ ചോദ്യത്തിലല്ലേ അല്‍ഭുതപ്പെടേണ്ടത്? സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളാണു ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നവര്‍ ഇപ്പോള്‍ അവര്‍ സ്വതന്ത്രരായി കഴിയുന്നുവെങ്കിലും നരകത്തില്‍ വെച്ചു അവരുടെ കഴുത്തുകളില്‍ വിലങ്ങുകളിട്ടു ബന്ധിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. അവര്‍ നരകത്തില്‍ നിത്യവാസികളുമായിരിക്കും.

'കഴുത്തില്‍ വിലങ്ങുകളുണ്ടായിരിക്കും' എന്ന് പറഞ്ഞത് നരകത്തില്‍ അവര്‍ക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഭവമെന്ന നിലക്കാണ് മിക്ക വ്യാഖ്യാതക്കളും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. പരമ്പരാഗതമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങള്‍ക്ക് അവര്‍ അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്-അഥവാ അത് നിമിത്തമാണവര്‍ വിശ്വസിക്കാത്തത്-എന്നാണതിന്‍െറ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. الله اعلم

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾

6 (നബിയേ) അവര്‍ നിന്നോട് നന്‍മക്ക് മുമ്പായി തിന്‍മക്ക് ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവരുടെ മുമ്പ് മാതൃകാശിക്ഷകള്‍ (പലതും) കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടുതാനും. [അതവര്‍ ഓര്‍ക്കുന്നില്ല] നിശ്ചയമായും നിന്‍െറ റബ്ബ് മനുഷ്യരുടെ അക്രമത്തോടുകൂടി (യും) അവര്‍ക്ക് പാപമോചനം നല്‍കുന്നവന്‍ തന്നെ. നിശ്ചയമായും, നിന്‍െറ റബ്ബ്, കഠിനമായ ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നവനും തന്നെയാകുന്നു.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۗ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ ۖ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٧﴾

7 (ആ) അവിശ്വസിച്ചവര്‍ പറയുന്നു: ''ഇവന്‍െറ റബ്ബിങ്കല്‍നിന്ന് ഒരു (പ്രത്യേക) ദൃഷ്ടാന്തം ഇവന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?'' (നബിയേ) നീ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നല്‍കുന്നവന്‍ മാത്രമാകുന്നു. എല്ലാ ജനങ്ങള്‍ക്കുമുണ്ട് ഒരു വഴികാട്ടി. [ഇവരുടെ വഴികാട്ടിയത്രെ നീ].

---

6 وَيَسْتَعْجِلُونَكَ അവര്‍ നിന്നോട് ധൃതി കൂട്ടുന്നു. بِالسَّيِّئَةِ തിന്‍മയെപ്പറ്റി, തിന്മക്ക്. قَبْلَ الْحَسَنَةِ നന്‍മയുടെ മുമ്പ്. وَقَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടുതാനും, കഴിഞ്ഞിട്ടും. مِن قَبْلِهِمُ അ(ഇ)വര്‍ക്ക് മുമ്പ്. الْمَثُلَاتُ മാതൃകാ ശിക്ഷകള്‍. وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും, നിന്‍െറ റബ്ബ്. لَذُو مَغْفِرَةٍ പാപമോചനം നല്‍കുന്ന (പൊറുക്കുന്ന)വന്‍ തന്നെ. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യര്‍ക്ക്. عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ അവരുടെ അക്രമത്തോടെ. وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ച

യമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَشَدِيدُ കഠിനമായവൻതന്നെ. الْعِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി. 7 وَيَقُولُ പറയുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لَوْلَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടെ, അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്തു. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ, ഇവന്. آيَةٌ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും. مِّن رَّبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൽനിന്ന്. إِنَّمَا أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ (മാത്രം). مُنذِرٌ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവൻ (മാത്രം). وَلِكُلِّ قَوْمٍ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും (ജനതക്കും) ഉണ്ട്. هَادٍ ഒരു വഴികാട്ടി, മാർഗ്ഗദർശകൻ.

രക്ഷക്കും സമാധാനത്തിനും ആഗ്രഹിക്കുകയോ, സത്യവിശ്വാസംവഴി അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ -അതിന് മുമ്പായി-തങ്ങളോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആ ശിക്ഷ ഇങ്ങോട്ടുവരട്ടെ എന്ന് മുശ്രിക്കുകൾ ധൃതികൂട്ടിയിരുന്നുതിനെപ്പറ്റിയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇവരെപ്പോലെയുള്ള നിഷേധികൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള കടുത്ത ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളതിന് എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ വല്ല ശിക്ഷയും ഇവർക്കും വരാമെന്ന് ഇവർ ധരിച്ചിരിക്കട്ടെ. പെട്ടെന്ന് നടപടിയെടുക്കാതിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഔദാര്യംകൊണ്ട് മാത്രമാണ്. മനുഷ്യരുടെ അക്രമങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അപ്പപ്പോൾ നടപടി എടുക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും അല്ലാഹു അവരോട് വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ശിക്ഷാനടപടി എടക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, അത് കഠിനതരവുമായിരിക്കും. ഇതൊക്കെയാണ് അവർക്ക് നൽകുന്ന മറുപടിയുടെ സാരം.

അതേ മുശ്രിക്കുകളുടെ മറ്റൊരു പരിഹാസമാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. നബി (ﷺ) യുടെ സത്യത തെളിയിക്കുന്ന ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതൊന്നും വകവെക്കാതെ അവർ പിന്നെയും വേറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. (6; 8: 10; 20: 25; 21: 17; 90. 93 മുതലായവ നോക്കുക) ഇതിന് നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള കഴിവോ, ചുമതലയോ നബി (സ)ക്കില്ല. അവരെ ഉപദേശിക്കലും താക്കീതും ചെയ്യലും മാത്രമാണ് അവിടുന്ന് ചെയ്യേണ്ടത്. ഓരോ സമുദായത്തിനും സൻമാർഗ്ഗദർശനം നൽകുവാൻ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ദൂതൻമാരെ അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത് പോലെ, ഈ സമുദായത്തിൻെറ വഴികാട്ടിയായി അയക്കപ്പെട്ട ഒരാളാണ് നബി (സ) യും.

വിഭാഗം-2

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ عِندَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾

8 എല്ലാ (ഓരോ) പെണ്ണും ഗർഭം ധരിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അറിയുന്നു; ഗർഭാശയങ്ങൾ കുറവ് വരുത്തുന്നതും. അവ(ക്ക്) വർദ്ധനവ് വരുന്നതും (അറിയുന്നു). എല്ലാ കാര്യവും (തന്നെ) അവൻെറ അടുക്കൽ ഒരു (നിശ്ചിത) തോ തനുസരിച്ചാകുന്നു.

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾

9 (അവൻ) അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവനാണ്; മഹാനാണ്; അത്യുന്ന തനായുള്ളവനാണ്.

سَوَاءٌ مِّنكُم مَّنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾

10 നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വാക്കിനെ രഹസ്യമാക്കിയവനും, അതിനെ പരസ്യമാക്കിയവനും (അവൻെറ അടുക്കൽ) സമമാകുന്നു; യാതൊരുവൻ രാത്രിയിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവനും, പകലിൽ വെളിക്ക് വരുന്നവനും (സമമാണ്).

---

8 اللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയും, അറിയുന്നു. مَا تَحْمِلُ ഗർഭം ധരിക്കുന്നതിനെ. كُلُّ أُنثَى എല്ലാ പെണ്ണും. وَمَا تَغِيضُ കുറവ് വരുത്തുന്നതും, ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നതും. الْأَرْحَامُ ഗർഭാശയങ്ങൾ. وَمَا تَزْدَادُ അവ അധികരിപ്പിക്കുന്നതും, വർദ്ധിക്കുന്നതും. وَكُلُّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യവും, വസ്തുവും. عِندَهُ അവൻെറ അടുക്കൽ. بِمِقْدَارٍ ഒരു തോത് (കണക്ക്-അളവ്) അനുസരിച്ചാണ്.. 9 عَالِمُ الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ്. وَالشَّهَادَةِ ദൃശ്യത്തെയും. الْكَبِيرُ വലിയവനാണ്, മഹാനാണ്. الْمُتَعَالِ അത്യുന്നതനാണ്. 10 سَوَاءٌ സമമാണ്, ഒരുപോലെയാണ്. مِّنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്. مَّنْ أَسَرَّ സ്വകാര്യ (രഹസ്യ)മാക്കിയവൻ. الْقَوْلَ വാക്ക്, പറയുന്നതിനെ. وَمَن جَهَرَ ഉറക്കെയാക്കി (പരസ്യമാക്കി)യവനും. بِهِ അതിനെ, അതുകൊണ്ട്. وَمَنْ ഒരുവനും, യാതൊരുവനും. هُوَ അവൻ. مُسْتَخْفٍ മറഞ്ഞി(ഒളിഞ്ഞി)രിക്കുന്നവനാണ്. بِاللَّيْلِ രാത്രിയിൽ. وَسَارِبٌ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ(വെളിയിൽ)വരുന്നവനും. بِالنَّهَارِ പകലിൽ..

അല്ലാഹുവിൻെറ സർവ്വജ്ഞതയും, സൂക്ഷ്മജ്ഞതയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ഓരോ പെണ്ണും ഗർഭം ധരിക്കുന്നതിനെയും അതിൽ വരുന്ന ഏറ്റക്കുറവുകളെയും അവൻ അറിയുന്നു. അതെ, ഗർഭം എപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നു, എപ്പോൾ പ്രസവിക്കുന്നു. ആണാണോ, പെണ്ണാണോ, പൂർണ്ണ ഗാത്രമോ, വികലഗാത്രമോ, ഭാഗ്യമുള്ളതോ, നിർഭാഗ്യമുള്ളതോ, തടിച്ചതോ, മെലിഞ്ഞതോ, സ്വരൂപിയോ, വിരൂപിയോ, എന്നിത്യാദികാര്യങ്ങളും; ഓരോ ഗർഭത്തിലും എത്രകുട്ടി ജനിക്കുമെന്ന് തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളും അവനറിയാം. ഓരോ വസ്തുവിനും, ഓരോ കാര്യത്തിനും അത് ഇന്നിന്ന പ്രകാരം ആയിരക്കണമെന്നും, ആയിരിക്കുമെന്നും അവൻ ഓരോ തോതും കണക്കും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു മാത്രമോ എല്ലാം സംഭവിക്കുകയുള്ളു. രഹസ്യപരസ്യമെന്ന വ്യത്യാസം അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇല്ലതന്നെ. രണ്ടും അവന് ഒരുപോലെയാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി, രാത്രിയുടെ കൂരിരുട്ടിൽ ഒളിഞ്ഞ് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനും, പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ വെളിക്കിറങ്ങി നടക്കുന്നവനും അവൻെറ അടുക്കൽ സമമാണ്. മഹത്വത്തിൻെറയും, ഉന്നതിയുടെയും പാരമ്യം പ്രാപിച്ചവനാണ് അവൻ.

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''അദൃശ്യജ്ഞാനത്തിൻെറ താക്കോലുകൾ (പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ) അഞ്ചെണ്ണമാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാതെ അവ അറിയുകയില്ല. നാളെ (ഭാവിയിൽ)എന്തുണ്ടാകുമെന്ന് അല്ലാഹു അല്ലാതെ അിറയുകയില്ല. ഗർഭാശയങ്ങൾ കുറവ് വരുത്തുന്നതെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു അല്ലാതെ അറിയുകയില്ല. മഴ വരുക എപ്പോഴാണെന്ന് അല്ലാഹു അല്ലാതെ അറിയുകയില്ല. ഏത് ഭൂമിയിലാണ് താൻ മരണപ്പെടുകയെന്ന് ഒരാളും അറിയുകയില്ല. അന്ത്യസമയം എപ്പോൾ നിലവിൽ വരുമെന്നു അല്ലാഹു അല്ലാതെ അറിയുകയില്ല.'' (ബുഖാരി) ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവികാല വ്യത്യാസം കൂടാതെ, ചെറുപ്പ വലുപ്പ വ്യത്യാസം കൂടാതെ, സകല കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവും, നിശ്ചയവും, പരിപാടിയും അനുസരിച്ചു മാത്രമേ സംഭവിക്കുകയുള്ളുവെന്നുള്ളതിന് മതിയായ തെളിവത്രെ ഈ വചനങ്ങൾ. (കൂടുതൽ വിശദീകരണത്തിന് സൂ: ഹദീദിന് ശേഷമുള്ള 'ഖളാഖദ്ർ' എന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക) മനുഷ്യരെ ആപത്തുകളിൽനിന്ന് കാത്ത് രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി അജ്ഞാതമായ ചില ഏർപ്പാടുകൾ അല്ലാഹു ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു:-

لَهُۥ مُعَقِّبَٰتٌ مِّنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ يَحْفَظُونَهُۥ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا

11 അവന് [മനുഷ്യന്] അവൻെറ മുമ്പിലൂടെയും, പിമ്പിലൂടെയും (ഒന്നിനുശേഷം ഒന്നായി) തുടർന്നുവരുന്ന ചില കൂട്ടങ്ങളുണ്ട്: അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പനയാൽ അവർ അവനെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, ഒരു ജനതയും അവരുടെ

بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا۟ مَا بِأَنفُسِهِمْ ۗ وَإِذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِقَوْمٍ سُوٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُۥ ۚ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَالٍ ﴿١١﴾

സ്വന്തങ്ങളിലുള്ളതിനെ [സ്വന്തം സ്ഥിതിഗതികളെ] മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരേക്കും അവരി(ൽ നിലവി)ലുള്ളതിനെ അല്ലാഹു മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല. ഒരു ജനതയെപ്പറ്റി വല്ല തിൻമയും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിന് യാതൊരു തടവുമില്ല; അവനു പുറമെ ഒരു രക്ഷാധികാരിയും അവർക്കില്ലതാനും.

---

11 لَهُ അവന്നുണ്ട്. مُعَقِّبَاتٌ തുടർച്ചയായി (ഒന്നിനുപിന്നാലെ ഒന്നായി) വരുന്നവ. مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ അവന്റെ മുമ്പിലൂടെ. وَمِنْ خَلْفِهِ അവന്റെ പിമ്പിലൂടെയും. يَحْفَظُونَهُ അവർ അവനെ കാക്കുന്നു, സൂക്ഷിക്കുന്നു. مِنْ أَمْرِ കൽപനയാൽ, കൽപന നിമിത്തം. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَا يُغَيِّرُ മാറ്റം (വ്യത്യാസം) വരുത്തുകയില്ല. مَا بِقَوْمٍ ഒരു ജനതയി(ജനങ്ങളി)ലുള്ളതിനെ. حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا അവർ മാററം (വ്യത്യാസം) വരുത്തുന്നതുവരേക്കും. مَا بِأَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ളതിനെ. وَإِذَا أَرَادَ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. اللهُ അല്ലാഹു. بِقَوْمٍ ഒരു ജനതയെപ്പറ്റി, വല്ല ജനങ്ങളിലും, ജനതയെക്കൊണ്ടും വല്ല തിൻമയും, ഒരു തിൻമ. سُوءًا വല്ല തിൻമയും, ഒരു തിൻമ. فَلَا مَرَدَّ എന്നാൽ തടവില്ല, തടുക്കൽ ഇല്ല. لَهُ അതിന്. وَمَا لَهُم അവർക്കില്ലതാനും. مِّن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെകൂടാതെ. مِن وَالٍ ഒരു രക്ഷാധികാരിയും.

معقبات (മുഅഖ്ഖിബാത്ത്)എന്ന വാക്കിന് 'ആദ്യത്തെ സംഘത്തിന് പിന്നാലെ മറ്റേസംഘം തുടർന്നു വരുന്ന കാവൽക്കാരായ മലക്കുകൾ (ملائكة حفظة تعقب الاولى منها الاخرى) എന്നാണ് ഇമാം ബുഖാരീ (ﷺ) അർത്ഥം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഭൂരിഭാഗവും സ്വീകരിക്കുന്നതും, കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായതുമായ അർത്ഥവും അതു തന്നെ. നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഒരു കൂട്ടം മലക്കുകൾ രാത്രിയും, ഒരുകൂട്ടം മലക്കുകൾ പകലുമായി നിങ്ങളിൽ തുടർന്നുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. സുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തിലും, അസർ നമസ്കാരത്തിലും അവർ ഒരുമിച്ചു ചേരും. രാത്രി കഴിച്ചു കൂട്ടിയവർ കയറിച്ചെല്ലുമ്പോൾ അല്ലാഹു-അവന് നിങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയാവുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ-അവരോട് ചോദിക്കും: എന്റെ അടിയാൻമാരെ നിങ്ങൾ വിട്ടു പോന്നത് എങ്ങിനെയാണ്? അവർ പറയും: ഞങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നത് അവർ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നമ്പോഴാണ്; ഞങ്ങൾ അവരെ വിട്ടു പോന്നതും അവർ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ്'' (ബു; മു.)

ഓരോ തരത്തിലായി എല്ലായ്പ്പോഴും മലക്കുകൾ മനുഷ്യനോട് ബന്ധപ്പെട്ടു വരുന്നുണ്ടെന്നു പല ഹദീസുകളിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടതും, ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാകുന്നു, അത്രയുമല്ല, ഈ ഭൗമികമായ കാര്യങ്ങളിൽതന്നെയും മലക്കുകൾ പല തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം-അത് ഭൗതിക ദൃഷ്ടികൾക്കോ മനുഷ്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ അജ്ഞാതമാണെങ്കിലും ഖുർആനും ഹദീസും മുഖേന സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹുവിലും, അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളിലും വിശ്വാസമുള്ളവർക്കൊന്നും അത് നിഷേധിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേടും വരുകയില്ല. معقبات കൊണ്ട് വിവക്ഷ കേവലം ചില 'പ്രകൃതി ശക്തികളാ'ണെന്നും മറ്റും വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ ചിലർ സാഹസപ്പെട്ടു കാണുന്നു. മേൽകണ്ട യഥാർത്ഥങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള അവഗണനയിൽനിന്ന് ഉൽഭവിച്ചതാണ് ആ വ്യാഖ്യാനം يحفظو نه من أمر الله (അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന നിമിത്തം അവർ അവനെ കാക്കുന്നു) എന്നു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽ നിന്നുതന്നെ ആ 'ശക്തികൾ' കേവലം ബുദ്ധിജീവികളായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു താനും. മനുഷ്യന്റെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ട് മലക്കുകൾ അവന്റെ വലത്തും ഇടത്തുമായി സദാ നിലവിലുണ്ടെന്നു 50: 18; 82: 10; 11 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അതുപോലെ അവന്റെ മുമ്പിലും പിമ്പി

ലുമായി അവനെ തിൻമകളിൽനിന്നും ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നും കാക്കുന്ന വേറൊരു വിഭാഗം മലക്കുകൾ ഊഴം വെച്ചു മാറിമാറി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നത്രെ ഈ വചനം അറിയിക്കുന്നത്.

يحفظو نه من أمر الله (അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപ്പന നിമിത്തം അവർ അവനെ കാക്കുന്നു) എന്ന വാക്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)ൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'അവർ അവനെ മുമ്പിലൂടെയും പിമ്പിലൂടെയും കാക്കുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി നിശ്ചയം വരുമ്പോൾ അവർ അവനിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകും.' മുജാഹിദ് (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: "ഒരു അടിയാനും തന്നെ അവൻെറ ഉറക്കിലും, അവൻെറ ഉണർച്ചയിലും ജിന്ന്, മനുഷ്യൻ, പ്രാണികൾ എന്നിവയിൽ നിന്ന് അവനെ കാക്കുവാൻ ഏൽപിക്കപ്പെട്ട ഒരു മലക്ക് ഇല്ലാത്തവനില്ല. അവയിൽപെട്ട വല്ലതും അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു വരുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അനുവാദം നൽകിയതൊഴിച്ച് ബാക്കി എല്ലാറ്റിനോടും ആ മലക്ക്, 'പിന്നോക്കം പോകുക' എന്നു പറയാതിരിക്കുകയില്ല.' അലി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങിനെയും രിവായത്ത് വന്നിരിക്കുന്നു. 'ഒരു അടിയാൻെറ കൂടെയും തന്നെ, അവൻെറ മേൽ വല്ല മതിലും വീഴുകയോ, അവൻ കിണററിൽ വീഴുകയോ, അവനെ ദുഷ്ടമൃഗം പിടിക്കുകയോ, അവൻ മുങ്ങിപ്പോകുകയോ, കരിഞ്ഞുപോകുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഇല്ലാതെയില്ല. (അല്ലാഹുവിൻെറ) വിധി വരുമ്പോൾ അവൻെറയും വിധിയുടെയുമിടയിൽ അവർ ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കും. അഥവാ അത് അല്ലാഹു വിധിച്ചപോലെ വരട്ടെ എന്നുവെച്ച് അവർ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുമെന്ന് സാരം. ആപത്തുകളിൽ നിന്നും തിൻമകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ കാത്തു രക്ഷിക്കുവാൻ മലക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ, മനുഷ്യൻ എന്തുകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ ആപത്തുകൾക്ക് വിധേയനാകുന്നു? എന്നു ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം അതിനുള്ള മറുപടി ഈ മഹാൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. വേണ്ടാ, തുടർന്നുകൊണ്ടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽതന്നെയും ഇതിന് മറുപടി കാണാവുന്നതാണ്.

തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ മൂന്നുകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു: (1) ഒരു ജനത അവരുടെ സ്ഥിതി ഗതികളിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരെ അല്ലാഹു അവരുടെ സ്ഥിതിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല (**ان الله لا يغير ما بقوم** ...) ഒരു ജനസമൂഹത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കോ, ഭദ്രതക്കോ, സമാധാനത്തിനോ തകരാറ് ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് അവരുടെ തന്നെ ചെയ്തികളുടെ ഫലമായിരിക്കുമെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. സമൂഹത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ആ ചെയ്തികളിൽ പങ്കുണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ, അവരിൽപെട്ട ഒരു വിഭാഗത്തിൻെറയോ ചില വ്യക്തികളുടെയോ ചെയ്തികളായിരിക്കും സമൂഹത്തിന് പൊതുവെ നാശകരമായി കലാശിക്കുന്നത്. അതാണ് മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കുട്ടുന്നത്: **واتقوا فتنة لا تصين الذين ظلموا منكم خاصة** (നിങ്ങളിൽനിന്ന് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് മാത്രമായി ബാധിക്കാത്ത കുഴപ്പത്തെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ (8:25.) അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'അക്രമിയെ കണ്ടിട്ട് ജനങ്ങൾ അവൻെറകൈക്ക് പിടിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹു തൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും അവർക്ക് പൊതുവായി ബാധിപ്പിക്കുമാറാകുന്നതാണ്.' (ദാ; തി; ന.) ഒരേ ഒരു നേതാവിൻെറയോ ഭരണത്തലവന്റേയോ ഒരു കൊള്ളരുതായമമൂലം ഒരു സംഘടനക്കോ, ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനോ വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നത് അപൂർവ്വമല്ലല്ലോ.

2. ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടർക്ക് വല്ല തിൻമയും ബാധിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ പിന്നെ അതിന് യാതൊരു തടവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. (**واذا أراد الله بقوم سوءفلامرد له**) രോഗം, ക്ഷാമം, പരാജയം, ഭയം, ദേഹനഷ്ടം, ധനനഷ്ടം തുടങ്ങിയ എല്ലാതരം തിൻമകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, പ്രത്യേകമായ (അവരിൽനിന്നുള്ള) കാരണമോ, യുക്തമായ ലക്ഷ്യമോ കൂടാതെ അങ്ങിനെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ലെന്ന് തീർച്ചതന്നെ. അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ആരാലും ഒരു കാരണത്താലും അത് തടയുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലെന്ന്

താൽപര്യം. 3. മനുഷ്യരുടെ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന യഥാർത്ഥ രക്ഷാധികാരി അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. (وما لهم من دونه من وال) ദൈവങ്ങൾക്കോ, ദിവ്യൻമാർക്കോ, പുണ്യാത്മാക്കൾക്കോ, പിശാചുകൾക്കോ, ജിന്നുകൾക്കോ, മലക്കുകൾക്കോ ഒന്നും തന്നെ അതിൽ പങ്കില്ല. മനുഷ്യർക്ക് വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്‌വാനും, നൻമയോ തിൻമയോ നൽകുവാനുള്ള യഥാർത്ഥ കഴിവ് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേയുള്ളു.

هُوَ ٱلَّذِى يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنشِئُ ٱلسَّحَابَ ٱلثِّقَالَ ﴿١٢﴾

12 അവനത്രെ, (നിങ്ങൾ) ഭയപ്പെടുവാനും, മോഹിക്കുവാനുമായി നിങ്ങൾക്ക് മിന്നൽ കാണിച്ചുതരുന്നവൻ. ഘനവത്തായ മേഘങ്ങളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَيُسَبِّحُ ٱلرَّعْدُ بِحَمْدِهِۦ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِۦ وَيُرْسِلُ ٱلصَّوَٰعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَآءُ وَهُمْ يُجَٰدِلُونَ فِى ٱللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ ٱلْمِحَالِ ﴿١٣﴾

13 അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ഇടി 'തസ്ബീഹ്' [പ്രകീർത്തനം] നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; അവനെക്കുറിച്ചു ഭയം നിമിത്തം മലക്കുകളും ('തസ്ബീഹു' നടത്തുന്നു). ഇടിത്തീകളെയും അവൻ അയക്കുന്നു; എന്നിട്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ അവയെ ബാധിപ്പിക്കുന്നു. അവർ [അവിശ്വാസികൾ] അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; അവനാകട്ടെ, ശക്തി മത്തായ തന്ത്രശാലിയുമാകുന്നു. [അവനിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുക അവർക്ക് സാധ്യമല്ല.]

---

12 هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവനാണ് يُرِيكُمُ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നു. الْبَرْقَ മിന്നൽ, മിന്ന് خَوْفًا ഭയമായിട്ട്, ഭയത്തിനായി. وَطَمَعًا മോഹമായിട്ട്, മോഹത്തിനും. وَيُنشِئُ അവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. السَّحَابَ മേഘം, മേഘങ്ങൾ. الثِّقَالَ ഘനപ്പെട്ടവയായ.. 13 وَيُسَبِّحُ തസ്ബീഹ് (പ്രകീർത്തനം-വാഴ്ത്തൽ) നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. الرَّعْدُ ഇടി, ഇടിമുഴക്കം. بِحَمْدِهِ അവൻെറ സ്തുതിയോടെ, അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്. وَالْمَلَائِكَةُ മലക്കുകളും. مِنْ خِيفَتِهِ അവൻെറ ഭയത്താൽ, പേടിനിമിത്തം. وَيُرْسِلُ അവൻ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. الصَّوَاعِقَ ഇടിത്തീ (ഇടിവാൾ) കളെ. فَيُصِيبُ بِهَا എന്നിട്ട് അവയെ അവൻ ബാധിപ്പിക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَهُمْ അവർ, അവരോ. يُجَادِلُونَ തർക്കം നടത്തുന്നു. فِي اللهِ അല്ലാഹു(വിൻെറ കാര്യത്തി)ൽ. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. شَدِيدُ കഠിനമായ(ശക്തിമത്തായ)വനാണ്. الْمِحَالِ തന്ത്രം, ഊക്ക്, ശക്തി, ഉഗ്രത, ക്രോധം..

അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ പോരുന്നതും, നിത്യാനുഭങ്ങളിൽപെട്ടതുമായ ചില കാര്യങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. മിന്നൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന അതിൻെറ ശക്തമായ തിളക്കം മൂലം മനുഷ്യർ ഭയന്നു ഞെട്ടിപ്പോകുന്നു. അതിനെ തുടർന്നുണ്ടാകാവുന്ന മഴയെയും അതിൻെറ ഉപയോഗത്തെയും ഓർത്തു മോഹവും ആശയം തോന്നുകയും ചെയ്യും. അതാണ് خوفا وطمعا (ഭയത്തിനും മോഹത്തിനുമായി) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 'ഘനവത്ത്' (الثقال)എന്നു മേഘങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്, അവയിൽനിന്നു വർഷിക്കുന്ന മഴവെള്ളത്തിൻെറ ഭാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കാറ്റുമൂലം മേഘങ്ങൾ തമ്മിൽ സന്ധിക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം വൈദ്യുത പ്രവാഹം നിമിത്തം മിന്നൽ പ്രകാശവും, ഇടിനാദവും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. രണ്ടും ഒരേ സമയത്തുണ്ടാകുന്നുവെങ്കിലും പ്രകാശത്തിൻെറ സഞ്ചാരം വേഗത്തിലും, (*) ശബ്ദത്തിൻെറ സഞ്ചാരം

---

* {]Imiwsk¡³dnÂ 1,86,000 \m gnI thKXbnepw i_vZw Hcp an\p«nÂ 11, 000 \m gnI thKXbnepamWv k©cn¡p¶Xv.

അതിനെ അപേക്ഷിച്ച് സാവധാനത്തിലുമാകകൊണ്ടു ആദ്യം നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നത് മിന്നലായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ആദ്യം അല്ലാഹു മിന്നലിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതും. الله اعلم

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിനെ ഭയന്ന് 'തസ്ബീഹു' നടത്തുമെന്നുപറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം വ്യക്തം തന്നെ. എന്നാൽ, ഒരു ശബ്ദം മാത്രമാകുന്ന ഇടി അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും അവന് തസ്ബീഹ് നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ എന്തായിരിക്കും? അല്ലാഹു പറയുന്നു: تسبح له السموات السبع – إلى قوله : لا تفقهون تسبيحهم – الاسراء (സാരം: ഏഴ് ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും അവയിലുള്ളവരും അവന് തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. ഒരു വസ്തുവും തന്നെ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് തസ്ബിഹ് നടത്താത്തതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവരുടെ തസ്ബീഹ് നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. (17:44.) ഈ ആശയം അടുത്ത 15-ാം വചനത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇടിയുടെ സ്തുതി കീർത്തനങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള സാക്ഷാൽ വിവക്ഷ എന്താണെന്ന് നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാണെന്നും, അതിനോട് യോജിക്കുന്ന ഒരർത്ഥത്തിലുള്ള സ്തുതിയും, കീർത്തനവുമായിരിക്കും അതെന്നുവെച്ച് സമാധാനിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഓരോ വസ്തുവും ഓരോന്നിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിതമഹത്വങ്ങളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നവയാണെന്നുള്ള കാര്യം സ്പഷ്ടമാണുതാനും. ഇടിയും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവല്ല. ഇടിത്തീയിൻെറ (ഇടിവാളിൻെറ) ഭയങ്കരതയും അതുമൂലം ഉണ്ടാകാറുള്ള അത്യാഹിതങ്ങളും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. പെട്ടന്നുള്ള ജീവനാശം മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ, അണക്കെട്ടുകൾ, പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ മുതലായവപോലും മിടിയിടകൊണ്ട് പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞ് തരിപ്പണമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ, ഇടിത്തീകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴൊക്കെ ആപത്ത് സംഭവിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കും മാത്രമേ ആപത്ത് നേരിടുന്നുള്ളു. അതാണ് فيصب بها من يشاء (എന്നിട്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ അവയെ ബാധിപ്പിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത്.

ഇടി, മിന്നൽ, മേഘം, മഴ, ഇടിവാൾ എന്നിവക്കെല്ലാം ശാസ്ത്രത്തിൻെറ ഭാഷയിൽ അതിന് കാരണങ്ങൾ പലതും പറയുവാനുണ്ടെങ്കിലും ആ കാരണങ്ങൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയതും, ആ കാരണങ്ങൾ ഒത്തുകൂടുമ്പോൾ അവയെ സൃഷ്ടിരംഗത്ത് വരുത്തുന്നതും അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചതും, നിലവിൽ കണ്ടു വരുന്നതുമായ ചില നടപടിക്രമങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇന്നിന്ന കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുവെന്നോ, ഇന്നിന്നകാര്യങ്ങൾക്ക് ഇന്നിന്നവയാണ് കാരണങ്ങളെന്നോ പറയുകയല്ലാതെ, പുതിയ കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ മനുഷ്യർക്കോ മനുഷ്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ സാധ്യമല്ല തന്നെ. എല്ലാം അവൻെറ വ്യവസ്ഥയും പരിപാടിയും അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു. എല്ലാം അവൻെറ സൃഷ്ടിയും. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തിലും, അധികാരാവകാശങ്ങളിലും തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അവിശ്വാസികൾ. തൽക്കാലം അവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ മേൽ അതിശക്തമായ നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തേക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നാണ് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം.

ഇടിയും, ഇടിവാളും കേൾക്കുമ്പോൾ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയാറുണ്ടായിരുന്നതായി ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: (*) "അല്ലാഹുവേ, നിൻെറ കോപംകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ നീ കൊലപ്പെടുത്തരുതേ! നിൻെറ ശിക്ഷകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുതേ! അതിനുമുമ്പ് നീ ഞങ്ങളെ സൗഖ്യത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!'' (അ; തി; ന. മുതലായവരും, ബുഖാരി-കിതാബുൽ അദബിലും) (2) ഇടികേൾക്കുമ്പോൾ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം

* اللهم لا تقتلنا بغضبك ولا تهلكنا بعذابك وعافنا قبل ذلك

പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് അബൂഹുറൈറ (ﷺ)യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: (*) ''യാതൊരുവനെ സ്തുതിച്ച് കൊണ്ട് ഇടി തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നുവോ അവന്‍ മഹാപരിശുദ്ധന്‍-അവനെ ഞാന്‍വാഴ്ത്തുന്നു.'' (ഇബ്നുജരീര്‍)

لَهُۥ دَعْوَةُ ٱلْحَقِّ ۖ وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُم بِشَىْءٍ إِلَّا كَبَٰسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى ٱلْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَٰلِغِهِۦ ۚ وَمَا دُعَآءُ ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ ﴿١٤﴾

14 യഥാര്‍ത്ഥ (വിളിച്ചു) പ്രാര്‍ത്ഥന അവനോടാണ്. [അവനോട് മാത്രമേ പാടുള്ളു] അവനു പുറമെ അവര്‍ (വിളിച്ചു) പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നവരാകട്ടെ, അവര്‍ അവര്‍ക്ക് യാതൊന്നും (തന്നെ) ഉത്തരം നല്‍കുന്നതല്ല;തന്‍െറവായില്‍ എത്തുവാന്‍ വേണ്ടി വെള്ളത്തിലേക്ക് തന്‍െറ രണ്ടു കൈകള്‍ നീ(ട്ടിക്കാ)ട്ടുകയും, അത് അതില്‍ [വെള്ളം വായില്‍]എത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെയല്ലാതെ. അവിശ്വാസികളുടെ (വിളിച്ചു) പ്രാര്‍ത്ഥന, വഴികേടില്‍ (അഥവാ വൃഥാ) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

---

14 لَهُ അവന്നാണ്, അവനോടാണ്. دَعْوَةُ വിളി, പ്രാര്‍ത്ഥന. الْحَقِّ യഥാര്‍ത്ഥ, ന്യായമായ. وَالَّذِينَ يَدْعُونَ വിളിക്കുന്നവര്‍, പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നവര്‍. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ. لاَ يَسْتَجِيبُونَ അവര്‍ ഉത്തരം നല്‍കുകയില്ല. لَهُم അവര്‍ക്ക്. بِشَيْءٍ യാതൊന്നും, ഒരു കാര്യത്തിനും. إِلاَّ كَبَاسِطِ നീട്ടുന്ന (വിരുത്തുന്ന)വനെപ്പോലെയല്ലാതെ. كَفَّيْهِ തന്‍െറ കൈപത്തികളെ. إِلَى الْمَاءِ വെള്ളത്തിലേക്ക്. لِيَبْلُغَ അത് എത്തുവാന്‍വേണ്ടി. فَاهُ തന്‍െറ വായില്‍. وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും. بِبَالِغِهِ അതിലെത്തുന്നത്. وَمَا دُعَاءُ പ്രാര്‍ത്ഥന (വിളി) അല്ല. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ. إِلاَّ فِي ضَلاَلٍ പിഴവില്‍ (വൃഥാ) അല്ലാതെ.

വിളിച്ചു പ്രാര്‍ത്ഥിക്കപ്പെടുവാന്‍ അവകാശപ്പെട്ടവന്‍ അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. അവനെയല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാര്‍ത്ഥിച്ചിട്ട് ഒരു കാര്യവുമില്ല. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ വിളിച്ചു പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നത്, ഒരാള്‍ കിണറ്റിന്നരികെ ചെന്ന് ദാഹനിവൃത്തിക്കായി അതിലേക്ക് രണ്ടു കൈയും നീട്ടുന്നതിന് തുല്യമാകുന്നു. വെള്ളം അവിടെയുണ്ട്. അതവന്ന് ആവശ്യവുമുണ്ട്. പക്ഷേ, കൈനീട്ടിയതുകൊണ്ട് വെള്ളം വായിലെത്തുകയില്ലല്ലോ. തൊട്ടികെട്ടി മുക്കിയെടുക്കുകയാണ് വെള്ളം കിട്ടുവാനുള്ള മാര്‍ഗ്ഗം. അതുപോലെ, ഉദിഷ്ടകാര്യം സാധിക്കുവാന്‍ അതിന്‍െറ നേര്‍ക്കുനേരെയുള്ള മാര്‍ഗ്ഗം തന്നെ സ്വീകരിക്കണം. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ വിളിച്ചപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യം സാധിക്കുവാന്‍ പോകുന്നില്ല. അത് അവിശ്വാസികളുടെ പണിയാകുന്നു. വെറും ഒരു പാഴ്വേല മാത്രമാണത്.

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَٰلُهُم بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْءَاصَالِ ۩ ﴿١٥﴾

15 ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളവര്‍ സ്വമനസ്സാലെയും, വെറുപ്പോടെയും അല്ലാഹുവിനു തന്നെ 'സുജൂദ്' ചെയ്യുന്നു; രാവിലെയും, വൈകുന്നേരങ്ങളിലും അവരുടെ നിഴലുകളും (സുജൂദു ചെയ്യുന്നു).

---

* سبحانك من يسبح الرعد بحمده

---

15 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് (തന്നെ). يَسْجُدُ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു. مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. طَوْعًا അനുസരണപൂർവ്വം (സ്വമനസ്സാലെ). وَكَرْهًا അതൃപ്തിയോടും, വെറുപ്പായി കൊണ്ട്, നിർബ്ബന്ധിതമായും. وَظِلَالُهُم അവരുടെ നിഴലുകളും. بِالْغُدُوِّ രാവിലെ. وَالْآصَالِ വൈകുന്നേരവും, വൈകുന്നേരങ്ങളിലും.

ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്തുകളിൽ ഒന്നാണിതും, ആരാധനയായിചെയ്യപ്പെടുന്ന സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് സാധാരണ നാം 'സുജൂദ് (سجود)എന്ന് പറയാറുള്ളതെങ്കിലും വിധേയത്വവും താഴ്മയും പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നാണിതിന്റെ മൂലാർത്ഥം. സുജൂദ് രണ്ട് തരത്തിലുണ്ട്. സ്വന്തം ഇച്ഛയനുസരിച്ചുള്ളതും (سجود بالاختيار) ഏതെങ്കിലും നിലക്കുള്ള വിധേയത്വം അനുസരിച്ചുള്ളതും (سجود بالتسخير) ഇച്ഛയനുസരിച്ചും സ്വമനസ്സാലെയും ഉണ്ടാകുന്ന സുജൂദാണ് പുണ്യകർമ്മവും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കുക. فاسجدوا لله واعبدوا (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യുകയും ആരാധന ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ (53: 62) എന്നതുപോലെയുള്ള കൽപനകൾ ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിനെപ്പറ്റിയാകുന്നു. നിഴലുകൾ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഈ വചനത്തിലും, സൂ: നഹ്ൽ 48ലും കാണുന്നത് രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന സുജൂദിനെപ്പറ്റിയു മാകുന്നു. ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ള ജീവികളും മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നുവെന്ന് സൂ: നഹ്ൽ 39ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ ഈ രണ്ടർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദുകളും ഉൾപെടുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറയുന്നപക്ഷം, താഴ്മയും ഭക്തിയും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധനാ രൂപത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരത്തിനും, ഏതെങ്കിലും നിർബ്ബന്ധത്തിനോ, അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കോ വഴങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള വിധേയത്വത്തിനും, 'സുജൂദ്' എന്ന് പറയപ്പെടും. (ഇമാം റാഗിബിന്റെ 'അൽമുഫ്റദാത്തും' മറ്റും നോക്കുക)

ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവർ (من فى السموات والارض) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ മലക്കുകൾ, മനുഷ്യർ, ജിന്നുകൾ എന്നീ ബുദ്ധിവർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. മലക്കുകൾ മുഴുവനും, മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികളും സ്വമനസ്സാലെയും ഇച്ഛയനുസരിച്ചും തന്നെ അല്ലാഹുവിന് ആരാധനയായി സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു. കപടവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ മുസ്ലിംകളായി അഭിനയിക്കുന്നവരാകകൊണ്ട് മനമില്ലാമനസ്സോടെയാണെങ്കിലും അവരും അല്ലാഹുവിനു സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു. അതുപോലെ, ചില അത്യാപൽഘട്ടങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ഇതരദൈവങ്ങളെയെല്ലാം മറന്ന് യഥാർത്ഥ ദൈവമായ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ചുകൊണ്ട് അവന് സുജൂദായി വീഴുവാൻ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളും ചിലപ്പോൾ നിർബ്ബന്ധിതരാകാറുണ്ട്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതിവ്യവസ്ഥകൾക്ക് മുമ്പിൽ തല കുനിക്കുകയും അവക്കു വഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് ആരും ഒഴിവില്ലതാനും. ജീവികളും, നിർജ്ജീവികളുമടക്കം സകല വസ്തുക്കളും ഈ അർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവർ തന്നെ. നിഴലുകൾ പദാർത്ഥങ്ങള ല്ലെങ്കിലും, അവപോലും അവർക്ക് അല്ലാഹു നിശ്ചിയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവർക്ക് ദൈർഘ്യം കൂടുന്നു. പിന്നീടവ ചുരുങ്ങുന്നു. ചില പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ അവ വലത്തോട്ട് തിരിയുന്നു. മറ്റ് ചിലപ്പോൾ ഇടത്തോട്ടും തിരിയുന്നു. അതിലൊന്നും ഒരു മാറ്റവും വരുത്തുവാൻ ആർക്കും സാധ്യവുമല്ല. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെയും പരിശുദ്ധതയെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണല്ലോ. (സൂറ: നഹ്ൽ 48, 49: ഹജ്ജ്:18 എന്നീ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും കൂടി നോക്കുക)

قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ قُلِ ٱللَّهُ ۚ قُلْ أَفَٱتَّخَذْتُم مِّن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِى ٱلظُّلُمَٰتُ وَٱلنُّورُ ۗ أَمْ جَعَلُوا۟ لِلَّهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوا۟ كَخَلْقِهِۦ فَتَشَٰبَهَ ٱلْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ قُلِ ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّٰرُ ﴿١٦﴾

16 പറയുക: ''ആരാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും റബ്ബ്?'' പറയുക: ''അല്ലാഹുവാണ്.'' [എന്നല്ലാതെ മറുപടി പറയുവാനില്ലല്ലോ] പറയുക: ''എന്നിരിക്കെ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കു(തന്നെയും) ഒരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഉപദ്രവമാകട്ടെ ചെയ്‌വാൻ സ്വാധീനമില്ലാത്ത ചില രക്ഷാധികാരികളെ അവനു പുറമെ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയോ?!'' പറയുക: ''അന്ധനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുമോ?! അല്ലാത്തപക്ഷം, അന്ധകാരങ്ങളും പ്രകാശവും സമമാകുമോ!! അതല്ല, അല്ലാഹുവിന് ഇവർ പങ്കാളികളെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവോ?! (അതെ) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ അവർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ട് ഇവർക്ക് സൃഷ്ടി(കൾ തമ്മിൽ) തിരിച്ചറിയാതായിരിക്കുന്നുവെന്നോ?!'' പറയുക: ''അല്ലാഹുവത്രെ എല്ലാ വസ്തുവിൻെറയും സ്രഷ്ടാവ്. [വേറെ സ്രഷ്ടാവേ ഇല്ല.] അവനത്രെ, സർവ്വാധികാരിയായുള്ള ഏകനും.''

---

16 قُلْ പറയുക. مَن ആരാണ്. رَّبُّ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ്, നാഥൻ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. قُلِ പറയുക. اللهُ അല്ലാഹുവാണ്. قُلْ പറയുക. أَفَاتَّخَذْتُم എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) നിങ്ങൾ ആക്കിയിരിക്കയാണോ. مِّن دُونِهِ അവനുപുറമെ. أَوْلِيَاءَ ചില രക്ഷാധികാരികളെ, കാര്യകർത്താക്കളെ. لاَ يَمْلِكُونَ സ്വാധീനമാക്കാത്ത, അവർ അധീനമാക്കുന്നില്ല. لِأَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്ക്, തങ്ങൾക്ക് തന്നെ. نَفْعًا ഒരു ഉപകാരത്തെ. وَلاَ ضَرًّا ഒരു ഉപദ്രവത്തെയും ഇല്ല. قُلْ പറയുക. هَلْ يَسْتَوِي സമമാകുമോ الْأَعْمَى അന്ധൻ. وَالْبَصِيرُ കാഴ്ചയുള്ളവനും. أَمْ അതല്ല, അല്ലാത്തപക്ഷം, അതോ. هَلْ تَسْتَوِي സമമാകുമോ. الظُّلُمَاتُ അന്ധകാരങ്ങൾ, ഇരുട്ടുകൾ. وَالنُّورُ പ്രകാശവും. أَمْ جَعَلُوا അതല്ല അവർ ആക്കിയോ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. شُرَكَاءَ ചില പങ്കുകാരെ. خَلَقُوا അവർ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. كَخَلْقِهِ അവൻെറ സൃഷ്ടിപോലെ. فَتَشَابَهَ എന്നിട്ട് തിരിച്ചറിയാതായി, പരസ്പരം സാദൃശ്യമായി. الْخَلْقُ സൃഷ്ടി. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്. قُلِ പറയുക. اللهُ അല്ലാഹു. خَالِقُ സൃഷ്ടാവാകുന്നു. كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിൻെറയും. وَهُوَ الْوَاحِدُ അവനത്രെ ഏകനും. الْقَهَّارُ സർവ്വാധികാരിയായ.

ബഹുദൈവ വിശ്വാസിയെ അന്ധനോടും, ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തെ അന്ധകാരത്തോടും, സത്യവിശ്വാസിയെ കാഴ്ചയുള്ളവനോടും, സത്യവിശ്വാസത്തെ പ്രകാശത്തോടും ഉപമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ വചനത്തിലെ ആശയം ഒരു വിശദീകരണവും കൂടാതെ സ്വയം വ്യക്തമാകുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ, യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കാണിക്കുന്ന രണ്ട് ഉപമകൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا فَٱحْتَمَلَ ٱلسَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ۚ وَمِمَّا

17 അവൻ [അല്ലാഹു] ആകാശത്തുനിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കി; എന്നിട്ട് പല താഴ്‌വരകളും അവയുടെ തോതനുസരിച്ചു (വെള്ളം) ഒഴുകി; അപ്പോൾ (ആ) ഒഴുക്ക് പൊന്തിവരുന്ന ഒരു (തരം) നുരയെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. വല്ല ആഭരണത്തെ

يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي ٱلنَّارِ ٱبْتِغَآءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَٰعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهُۥ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْحَقَّ وَٱلْبَٰطِلَ ۚ فَأَمَّا ٱلزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً ۖ وَأَمَّا مَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي ٱلْأَرْضِ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَالَ ﴿١٧﴾

യോ, ഉപകരണത്തെയോ (ഉണ്ടാക്കുവാൻ) ആഗ്രഹിച്ച് തീയിൽ (ഇട്ട്) അവർ ചുട്ടുപഴുപ്പിക്കാറുള്ള (ലോഹ) വസ്തുവിൽനിന്നും അതുപോലെയുള്ള നുരയുണ്ടായിരിക്കും. അപ്രകാരം, യഥാർത്ഥത്തെയും, അയഥാർത്ഥത്തെയും അല്ലാഹു (ഉപമിച്ചു) വിവരിക്കുന്നു. എന്നാലപ്പോൾ, ആ നുര-അത് പുറംതള്ളായി (നശിച്ചു) പോകുന്നു. എന്നാൽ, മനുഷ്യർക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുന്ന വസ്തുവാകട്ടെ, അത് ഭൂമിയിൽ തങ്ങിനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം, അല്ലാഹു ഉപമകളെ വിവരിക്കുന്നു.

---

17 أَنزَلَ അവൻ ഇറക്കി. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. فَسَالَتْ എന്നിട്ട് ഒലിച്ചു, ഒഴുകി. أَوْدِيَةٌ താഴ്‌വരകൾ. بِقَدَرِهَا അവയുടെ തോത(കണക്ക)നുസരിച്ചു. فَاحْتَمَلَ എന്നിട്ട് വഹിച്ചുവന്നു. السَّيْلُ ഒഴുക്ക് (വെള്ളം). زَبَدًا ഒരു (തരം) നുരയെ, പത. رَّابِيًا പൊന്തിനിൽക്കുന്ന. وَمِمَّا يُوقِدُونَ അവർ തീ കത്തിക്കുന്ന (കത്തിച്ചു പഴുപ്പിക്കുന്ന) വസ്തുവിൽ നിന്നും. عَلَيْهِ അതിൻമേൽ. فِي النَّارِ തീയിൽ. ابْتِغَاءَ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്. حِلْيَةٍ വല്ല ആഭരണത്തെയും. أَوْ مَتَاعٍ അല്ലെങ്കിൽ ഉപകരണത്തെയും. زَبَدٌ നുരയുണ്ടായിരിക്കും. مِّثْلُهُ അതുപോലുള്ള. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. يَضْرِبُ ആക്കുന്നു, അടിക്കുന്നു (വിവരിക്കുന്നു). اللهُ അല്ലാഹു. الْحَقَّ യഥാർത്ഥത്തെ, ന്യായമായതിനെ. وَالْبَاطِلَ അയഥാർത്ഥത്തെ (അന്യായമായതിനെ)യും. فَأَمَّا എന്നാലപ്പോൾ. الزَّبَدُ നുര, പത. فَيَذْهَبُ അതു പോകും, നശിക്കുന്നു. جُفَاءً പുറംതള്ളായി. وَأَمَّا مَا يَنفَعُ എന്നാൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാകട്ടെ. النَّاسَ മനുഷ്യർക്ക്. فَيَمْكُثُ അത് താമസിക്കുന്നു (തങ്ങുന്നു). فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. يَضْرِبُ اللهُ അല്ലാഹു ആക്കുന്നു (വിവരിക്കുന്നു). الْأَمْثَالَ ഉപമകളെ, ഉദാഹരണങ്ങൾ

അല്ലാഹുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവും-അഥവാ സത്യവും മിഥ്യയും-തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന് നല്ല ഉദാഹരണങ്ങളാണിത്. ഒന്ന് വെള്ളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും, മറ്റേതു തീയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും. രണ്ടിലെയും സാദൃശ്യബിന്ദു ഒന്നുതന്നെ. ഇതുപോലെ, കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും തീയും വെള്ളവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ചില ഉപമകൾ അൽബഖഃ 17-20ൽ മുമ്പുകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. താഴെ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ചില ഹദീസുകളിലും അപ്രകാരം കാണാം. ഈ ഉപമകളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:

മഴ വർഷിക്കുന്നതോടെ മലഞ്ചരിവുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന താഴ്‌വരകളിലൂടെ അതതിന്റെ വലുപ്പവും കിടപ്പും അനുസരിച്ച് മലവെള്ളം കുത്തി ഒഴുകിവരുമല്ലോ. ധാരാളം നുരയും പതയും വഹിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും അത് ഒഴുകിവരുന്നത്. അതുപോലെത്തന്നെ, ആഭരണം മുതലായ ചില ഉപകരണങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ഇരുമ്പ് തുടങ്ങിയ ലോഹങ്ങൾ തീയിലിട്ട് പഴുപ്പിച്ച് ഉരുക്കിയെടുക്കുമ്പോൾ അതിനുമീതെയും ഒരു തരം പതയും നുരയും കാണാവുന്നതാണ്. ഈ രണ്ടുതരം നുരകളും ഉപകാരമില്ലാത്ത കീടങ്ങളാണെന്നുമാത്രമല്ല, അവക്ക് നിലനില്പുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. വെള്ളത്തിലെ നുര താഴ്‌വരയുടെ ഓരങ്ങളിലൂടെയും മറ്റുമായി ചിന്നിച്ചിതറി പുറംതള്ളപ്പെട്ടുപോകുന്നു. തീച്ചൂളകളിലെ നുരയും അതുപോലെ പുറംതള്ളപ്പെട്ടുപോകുന്നു. അവയിൽ മനുഷ്യർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഭാഗമാകട്ടെ-അഥവാ ഒന്നാമത്തേതിൽ വെള്ളവും, രണ്ടാമത്തേതിൽ ലോഹദ്രാവകവും- ശേഷിക്കുകയും അവയെ ഉപയോ

ഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ മിഥ്യയായുള്ളത് ആദ്യം ആകർഷകമായി വെളിപ്പെടുമെങ്കിലും താമസംവിനാ ഉപകാരമില്ലാതെ നശിച്ചുപോകും. സത്യമാകട്ടെ, സ്ഥിരവും ഭദ്രവുമായി അവശേഷിക്കുകയും അതിൻെറ പ്രയോജനം നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ഉപമയിൽ നിന്നുമറ്റൊരു വസ്തുതകൂടി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. കീടവും, നുരയും, പുറംതള്ളപ്പെട്ടുപോയ ശേഷം ലഭിക്കുന്ന വെള്ളവും ലോഹവും കൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം, അവയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന ആളുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് കൂടിയും കുറഞ്ഞും വരുമല്ലോ. അതുപോലെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന സത്യ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ എത്ര കണ്ട് ശ്രദ്ധ പതിക്കുകയും, അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അതനുസരിച്ചായിരിക്കും അവമൂലം ലഭിക്കുന്ന പ്രയോജനവും. അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഉപമാരൂപത്തിൽ ഈ വാസ്തവം ഇപ്രകാരം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു:-

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു എന്നെ നിയോഗിച്ചയച്ച സൻമാർഗ്ഗത്തിൻെറയും ജ്ഞാനത്തിൻെറയും ഉദാഹരണം, ഒരു മഴയുടെ മാതിരിയാകുന്നു: അതു വല്ല ഭൂമിയിലും ബാധിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒരു വിഭാഗം ആ വെള്ളം സ്വീകരിച്ച് പുല്ലുകളും ധാരാളം സസ്യങ്ങളും മുളപ്പിക്കുന്നു. അതിൽ വരണ്ട പ്രദേശങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കും. അവ ആ വെള്ളം തടഞ്ഞുവെക്കും. എന്നിട്ട് അതുമൂലം അല്ലാഹു ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം നൽകുന്നു. അങ്ങനെ, അവർ കുടിക്കുകയും, (കാലികളെ) മേയിക്കുകയും, കുടിപ്പിക്കുകയും കൃഷിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വേറെ ഒരു വിഭാഗത്തിന്നും ആ മഴ ബാധിക്കും: അവ വെറും മരുപ്രദേശങ്ങളായിരിക്കും. അവ വെള്ളം തടഞ്ഞുവെക്കുകയോ, സസ്യങ്ങളെ മുളപ്പിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തിൽ വിജ്ഞാനം നേടുകയും, അല്ലാഹു എന്നെ നിയോഗിച്ചയച്ച കാര്യം അവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും, അങ്ങനെ അതു അറിയുകയും (മറ്റുള്ളവർക്ക്) പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തവരുടെയും, അതിലേക്ക് തലപൊക്കിനോക്കാതെയും, എന്നെ അയക്കപ്പെട്ട സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവരുടെ ഉപമയാകുന്നു അത്.'' (ബു; മു.) അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച മറ്റൊരു നബിവചനത്തിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'എൻെറയും നിങ്ങളുടെയും ഉദാഹരണം, ഒരു തീകത്തിച്ചവൻെറ മാതിരിയാകുന്നു: അതിൻെറ ചുറ്റുപാടും വെളിച്ചം പ്രകാശിച്ചപ്പോൾ വണ്ടുകളും, തീയിൽ ചാടിവീഴാറുള്ള ഈ പ്രാണികളും അതിൽ വന്ന് വീഴാൻ തുടങ്ങി. അവൻ അവയെ തടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു, എന്നിട്ടും അവ അവനെ തോല്പിച്ച് അതിൽ തിരക്കി വീണുകൊണ്ടിരിക്കുകയായി. ഇതാണ് എൻെറയും നിങ്ങളുടെയും ഉപമ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഊരക്ക് പിടിച്ച് തീയിനെവിട്ടേച്ച് നിങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടു വരുവിൻ എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നെ അതിജയിച്ച് അതിൽ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു.' (അ; ബു; മു.)

لِلَّذِينَ ٱسْتَجَابُوا۟ لِرَبِّهِمُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَٱلَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَهُۥ لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفْتَدَوْا۟ بِهِۦٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ سُوٓءُ ٱلْحِسَابِ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿١٨﴾

18 തങ്ങളുടെ റബ്ബിന് ഉത്തരം നൽകിയവർക്ക് ഏറ്റം നന്നായുള്ളത് [ഏറ്റം നല്ല പ്രതിഫലം] ഉണ്ടായിരിക്കും. അവന് ഉത്തരം നൽകാത്തവരാകട്ടെ, അവർക്ക് ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും, അതോടൊപ്പം അത്രയും (കൂടി) ഉണ്ടായിരുന്നാലും അത് (ഒക്കെയും) അവർ തെണ്ടം കൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. അക്കൂട്ടർക്ക് തന്നെയാണ്, കടുത്ത വിചാരണയും (ഉണ്ടായിരിക്കുക). അവരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമാകട്ടെ, 'ജഹന്നമും' [നരകവും] ആകുന്നു. (ആ) തൊട്ടിൽ എത്രയോ ചീത്തയും!

18 وَالَّذِينَ لَمْ ഉത്തരം നൽകിയവർക്ക്. لِرَبِّهِمُ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. الْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ലത്. لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا ഉത്തരം ചെയ്യാത്തവർ. لَهُ അവന്ന്. لَوْ أَنَّ لَهُم അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ. مَّا فِي الْأَرْضِ يَسْتَجِيبُوا ഭൂമിയിലുള്ളത്. جَمِيعًا മുഴുവനും, സർവ്വവും. وَمِثْلَهُ അതിൻെറ അത്രയും, അതുപോലെയുള്ളതും. مَعَهُ അതോടുകൂടി. لَافْتَدَوْا അവർ തെണ്ടം (മോചനമൂല്യം) കൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. بِهِ അതിനെ, അതുകൊണ്ട്. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും, അവർക്കത്രെ. سُوءُ الْحِسَابِ മോശപ്പെട്ട, (കടുത്ത) വിചാരണ. وَمَأْوَاهُمْ അവരുടെ പ്രാപ്യ (സങ്കേത) സ്ഥാനം. جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു. وَبِئْسَ എത്രയോ (വളരെ) ചീത്തയും. الْمِهَادُ തൊട്ടിൽ.

അല്ലാഹുവിന് ഉത്തരം നൽകുക എന്ന് വെച്ചാൽ, തൗഹീദിലും, ഖുർആനിലും, നബി (സ)യിലും വിശ്വസിക്കുകവഴി നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള അവൻെറ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുക എന്നാകുന്നു. അത് സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് പ്രതിഫലങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും നല്ലതായ ശാശ്വതസ്വർഗ്ഗമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. നാമമാത്ര വിചാരണ മാത്രമേ അവർക്ക് നേരിടേണ്ടി വരികയുമുള്ളു. ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാത്തവർക്ക് ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ട പ്രതിഫലമായ നരകവുമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അവർ വളരെ കടുത്ത വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടതായും വരും. തങ്ങളുടെ ചെറുതും വലുതുമായ സകല ചെയ്തികൾക്കും അവർ കൈകെട്ടി ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. ഭൗതികമായ താൽപര്യങ്ങളിലും, സുഖസൗകര്യങ്ങളിലും യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചക്കും തയ്യറില്ലാതിരുന്ന അവർ അവിടെ വെച്ച് തങ്ങൾക്ക ് ഭൂലോകം മുഴുവനും, അതിലപ്പുറവും ഉണ്ടായിരുന്നാലും അതെല്ലാം മോചനമൂല്യമായി നൽകി രക്ഷപ്പെടുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കും. എന്ന് സാരം.

ആയിശാ (ﷺ) ൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അവർ പറയുകയാണ്: 'ഖിയാമത്ത് നാളിൽ വിചാരണക്ക് വിധേയരാകുന്ന ആരും നാശത്തിലകപ്പെടാതിരിക്കയില്ല' എന്ന് റസൂൽ (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി, ഞാൻ ചോദിച്ചു: '(വലങ്കയ്യിൻ കർമ്മരേഖ നൽകപ്പെടുന്ന സജ്ജനങ്ങളെപ്പറ്റി) അവർ ലഘുവായ ഒരു വിചാരണക്ക് വിധേയരാകുമെന്ന് അല്ലാഹു (84:7,8ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലേ' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അത് കർമ്മങ്ങളെ കാട്ടിക്കൊടുക്കൽ മാത്രമാകുന്നു. ആർ കർശനമായ വിചാരണക്ക് വിധേയരാകുന്നുവോ അവൻ നാശമടയുന്നതാണ്.' (ബു; മു) ഒരു രിവായത്തിൽ 'അവൻ നാശമടയും' എന്നതിനുപകരം 'അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും' എന്നാണുള്ളത്.

വിഭാഗം-3

۞ أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ٱلْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰٓ ۚ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٩﴾

19 (നബിയേ) അപ്പോൾ, നിനക്കു നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് യഥാർത്ഥമാണെന്ന് അറിയാവുന്നവൻ, അന്ധനായുള്ള ഒരുവനെപ്പോലെയാണോ?! ബുദ്ധിമാൻമാർമാത്രമേ ഉറ്റാലോചിക്കൂ.

19 أَفَمَن അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ. يَعْلَمُ അവനറിയാം. أَنَّمَا أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന്. إِلَيْكَ നിനക്ക്. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. الْحَقُّ യഥാർത്ഥമാണ് (എന്ന്). كَمَنْ ഒരുവനെപ്പോലെ. هُوَ അവൻ. أَعْمَى അന്ധനാണ്. إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ ഉററാലോചിക്കുകയുള്ളു. أُولُوا الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാർ (മാത്രം).

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചാണ് യഥാർത്ഥവും സത്യവുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കാഴ്ചയുള്ളവൻ. അല്ലാത്തവൻ ബാഹ്യത്തിൽ കാഴ്ചയുള്ളവനാണെങ്കിലും അവൻ അന്ധനുതുല്യനാണ്. അവൻ ഉൾക്കാഴ്ചയില്ലാത്തവനും ഉറ്റാലോചിക്കത്തക്ക ബുദ്ധി ഇല്ലാത്തവനുമാണ് എന്നത്രെ ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ തത്വം.

اولوا الالباب (ബുദ്ധിമാൻമാർ) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്-പലരും ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ-ഗവേഷണ പരിക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുവാനോ, ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാനോ, രാഷ്ട്ര മീമാംസകൾ തയ്യാറാക്കുവാനോ പ്രാപ്തരാകുമാറുള്ള 'ബുദ്ധിജീവികൾ' എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ലെന്ന് മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു തന്നെ ആ വാക്കിന് നല്കിയിട്ടുള്ള വിശദീകരണങ്ങളിൽ നിന്നുവേണം അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. സൂ: ആലുംഇംറാനിലെ 7, 8; 190-194 മുതലായ വചനങ്ങളിൽ ഇതിന് മുമ്പ് ചിലതെല്ലാം നാം കാണുകയുണ്ടായി, തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അവരുടെ വിശേഷതകൾ വിവരിക്കുന്നത് കൂടികാണുക:-

ٱلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ ٱللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ ٱلْمِيثَٰقَ ﴿٢٠﴾

20 അതായത്, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറ് (അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞ) നിറവേറ്റുകയും, ഉറപ്പ് (നൽകിയത്) ലംഘിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവർ:-

وَٱلَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوٓءَ ٱلْحِسَابِ ﴿٢١﴾

21 യാതൊരു കൂട്ടരും: ഏതൊന്നിനെപ്പറ്റി (അതിനോടുള്ള ബന്ധം) ചേർക്കപ്പെടുവാൻ അല്ലാഹു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിനോട് അവർ (ബന്ധം) ചേർക്കും; തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ അവർ പേടിക്കുകയും, കടുത്ത വിചാരണയെ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യും;

وَٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ ٱبْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِٱلْحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى ٱلدَّارِ ﴿٢٢﴾

22 യാതൊരു കൂട്ടരും: തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ പ്രീതിയെ ആഗ്രഹിച്ച് അവർ ക്ഷമ കൈകൊണ്ടു; അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, തങ്ങൾക്ക് നാം [അല്ലാഹു] നൽകിയതിൽനിന്ന് രഹസ്യമായും, പരസ്യമായും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു; തിൻമയെ അവർ നൻമകൊണ്ട് തടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അക്കൂട്ടർക്കത്രെ, ഭവനത്തിൻെറ (ശുഭ) പര്യവസാനം.

---

20 الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. يُوفُونَ അവർ നിറവേറ്റും, പാലിക്കും. بِعَهْدِ കരാറിനെ, ഉത്തരവിനെ. الله അല്ലാഹുവിൻെറ (അല്ലാഹുവിനോടുള്ള). وَلاَ يَنْقُضُونَ അവർ ലംഘിക്കുകയില്ല, ഉടക്കുന്നതല്ല الْمِيثَاقَ ഉറപ്പിനെ, കരാറിനെ. 21 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. يَصِلُونَ അവൻ ചേർക്കും. مَا أَمَرَ കൽപിച്ചതിനെ. اللهُ അല്ലാഹു. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. أَن يُوصَلَ അതു ചേർക്കപ്പെടുവാൻ. وَيَخْشَوْنَ അവർ പേടിക്കുകയും ചെയ്യും. رَبَّهُمْ അവരുടെ റബ്ബിനെ. وَيَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യും. سُوءَ الْحِسَاب മോശപ്പെട്ട (കടുത്ത) വിചാരണ. 22 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. صَبَرُوا അവർ ക്ഷമിച്ചു. ابْتِغَاءَ തേടി (ആഗ്രഹിച്ചു) കൊണ്ട്. وَجْهِ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ). رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ. وَأَقَامُوا നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു. الصَّلاَةَ നമസ്കാരം. وَأَنفَقُوا ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു. مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം നൽകിയതിൽ നിന്ന്. سِرًّا സ്വകാര്യ (രഹസ്യ)മായി. وَعَلاَنِيَةً പരസ്യമായിട്ടും. وَيَدْرَءُونَ അവർ തടയുക (തട്ടിക്കളയുക)യും ചെയ്യും. بِالْحَسَنَةِ നന്മകൊണ്ടു. السَّيِّئَةَ തിൻമയെ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്, അവർക്കാണ്, അവർക്കത്രെ. عُقْبَى പര്യവസാനം. الدَّارِ ഭവനത്തിൻെറ.

ബുദ്ധിമാൻമാരുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്: (1) അല്ലാഹുവുമായുള്ള കരാറുകളും പ്രതിജ്ഞയും പാലിക്കുക. അതായത് പ്രവാചകൻമാർമുഖേനയോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേനയോ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കടമകളും ബാധ്യതകളും നിറവേറ്റുക. 2. കരാറുകളും ഉറപ്പുകളും ലംഘിക്കാതിരിക്കുക, അഥവാ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും, അല്ലാഹുവുമായുള്ള പ്രതിജ്ഞകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അവനോടോ, ജനങ്ങളോടോ നൽകിയ എല്ലാ ഉറപ്പുകളും നിറവേറ്റുക. നേർച്ചകൾ ധനപരമായ ഇടപാടുകൾ, ഉടമ്പടികൾ, വാഗ്ദാനങ്ങൾ ആദിയായവ ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു. ഖത്താദഃ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ഉടമ്പടിയെയും കരാറ് പാലിക്കുന്നതിനെയും പറ്റി ഇരുപതിൽപരം സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഗൗരവവും പ്രാധാന്യവുമാണതു കുറിക്കുന്നത്.' 3. അല്ലാഹു എന്തെല്ലാം ബന്ധങ്ങൾ ചേർക്കുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം ചേർക്കുക. കുടുംബബന്ധം പാലിക്കൽ ഇതിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നു. അയൽക്കാർ, പാവപ്പെട്ടവർ, സാധുക്കൾ, ദുർബ്ബലർ, വയസ്സുചെന്നവർ, ഗുരുനാഥൻമാർ മുതലായവരോടും, മതചിഹ്നങ്ങൾ, മതസ്ഥാപനങ്ങൾ ആദിയായവയോടും പാലിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും പാലിക്കൽ ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു.

(4) റബ്ബിനെ പേടിക്കുക. എല്ലാ നൻമകളുടെയും ഉൽഭവം ഇതിൽ നിന്നാണെന്നും, എല്ലാ തിൻമകളുടെയും ഉൽഭവം അതിന്റെ പോരായ്മയിൽ നിന്നാണെന്നുമിരിക്കെ, അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. (5) അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ കടുത്ത വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടി വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാട്. ഇത് സംബന്ധിച്ചു അൽപം മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇവിടെയും സ്മരണീയമാകുന്നു. (6) റബ്ബിന്റെ പ്രീതിയെ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമ കൈകൊള്ളുക. കടമകളും പുണ്യകർമ്മങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും, നിരോധിക്കപ്പെട്ടതും ദോഷകരങ്ങളുമായ കാര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും നേരിടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ സഹിക്കലും, രോഗം, കഷ്ടപ്പാട് ദാരിദ്ര്യം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സഹനം സ്വീകരിക്കലും ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു. നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥകൊണ്ടോ, സൽപേരിനുവേണ്ടിയോ, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളെ ഉന്നം വെച്ചോ അല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുകൂടിയതായിരിക്കണം അത്. (7) നമസ്കാരം നിലനിർത്തുക. (8) അല്ലാഹു നൽകിയ ധനത്തിൽ നിന്ന്-കഴിവും ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ചു-രഹസ്യ പരസ്യവ്യത്യാസം കൂടാതെ ചിലവഴിക്കുക. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഖുർആനിൽ അടിക്കടി ഉണർത്താറുള്ളതും, രണ്ടിനും ഇസ്‌ലാം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനവും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു, പരസ്യമായി ചിലവഴിക്കുന്നത് ജനപ്രീതിനേടുവാനോ, സൽകീർത്തിക്കുവേണ്ടിയോ ആയിരിക്കരുതെന്നും പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല അതുപോലെതന്നെ, ചിലവഴിക്കുന്നത് സ്വകാര്യമായിത്തന്നെ വേണമെന്നുള്ള നിഷ്കർഷ വെക്കുന്നതും, പരസ്യമായി ചിലവഴിക്കുന്നതിൽ മാത്രം താൽപര്യം കാണിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. രണ്ടും സന്ദർഭത്തിനും ആവശ്യത്തിനും അനുസരിച്ചായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (9) നൻമകൊണ്ട് തിൻമയെ തടുക്കുക. അഥവാ, തിൻമക്ക് പകരം തിൻമചെയ്യാതിരിക്കുക, ഇങ്ങോട്ട് തിൻമ ചെയ്തവരോട് അങ്ങോട്ട് നൻമചെയ്യുക, പാപം ചെയ്താൽ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുക, വല്ല ദുഷ്ക്കർമ്മവും ചെയ്തുപോയാൽ ഉടനെ വല്ല സൽക്കർമ്മവും ചെയ്യുക, അക്രമികൾക്കു മാപ്പ് നൽകുക, ഒരു തിൻമയെ തടയുവാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുള്ളപ്പോൾ അവയിൽ കൂടുതൽ നയപരവും ലഘുവായതുമായ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുക ആദിയായവയെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽപെടുന്നു. والله الموفق والمعين

19-ാം വചനത്തിൽ 'ബുദ്ധിമാൻമാർ മാത്രമേ ഉറ്റാലോചിക്കുകയുള്ളു' (إنما يتذكر اولوا الالباب) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. മേൽകണ്ട ഗുണങ്ങളോട് കൂടിയവരാണ് ബുദ്ധിമാൻമാർ എന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടം അല്ലാഹു

വിവരിച്ചത് أولئك لهم عقبى الدار (അക്കൂട്ടർക്കാണ് ഭവനത്തിന്റെ ശുഭപര്യവസാനം) എന്നാകുന്നു. ഈ പര്യവസാനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു തന്നെ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു: -

جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَن صَلَحَ مِنْ ءَابَآئِهِمْ وَأَزْوَٰجِهِمْ وَذُرِّيَّٰتِهِمْ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾

23 അതായത്, സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ! [അതാണവരുടെ പര്യവസാനം] അവരും, അവരുടെ പിതാക്കളിൽനിന്നും, ഇണകളിൽനിന്നും, സന്തതികളിൽനിന്നും (സദ്‌വൃത്തരായി) നന്നായിട്ടുള്ളവരും അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാ വാതിലിലൂടെയും മലക്കുകൾ അവരിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും;-

سَلَٰمٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ ۚ فَنِعْمَ عُقْبَى ٱلدَّارِ ﴿٢٤﴾

24 (അവർ പറയും:) ''നിങ്ങൾ ക്ഷമ കൈകൊണ്ടതു നിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു 'സലാം' [ശാന്തിയുണ്ടാവട്ടെ]!'' അപ്പോൾ, ഭവനത്തിന്റെ(ശുഭ)പര്യവസാനം വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു!

---

23 جَنَّاتُ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. عَدْنٍ സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ. يَدْخُلُونَهَا അതിൽ അവർ പ്രവേശിക്കും. وَمَن صَلَحَ നന്നായവരും. مِنْ آبَائِهِمْ അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്ന്. وَأَزْوَاجِهِم അവരുടെ ഇണകളിൽനിന്നും. وَذُرِّيَّاتِهِمْ അവരുടെ സന്തതികളിൽനിന്നും. وَالْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. يَدْخُلُونَ പ്രവേശിക്കും. عَلَيْهِم അവരിൽ. مِّن كُلِّ എല്ലാറ്റിലൂടെയും. بَابٍ വാതിൽ. 24 سَلَامٌ സലാം (സമാധാനശാന്തി). عَلَيْكُم നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവട്ടെ). بِمَا صَبَرْتُمْ നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചതുകൊണ്ട്. فَنِعْمَ അപ്പോൾ വളരെ (എത്രയോ) നന്നായി. عُقْبَى പര്യവസാനം. الدَّارِ ഭവനത്തിന്റെ.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ച ഗുണങ്ങളോട് കൂടിയ ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് ശുഭപര്യവസായിയായ ഭവനം ലഭിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവരുടെ വാസസ്ഥലം സ്വർഗ്ഗമായിരിക്കുമെന്നാണെന്നും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരോടൊന്നിച്ച് സദ്‌വൃത്തരായ അവരുടെ കുടുംബജനങ്ങൾകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, മലക്കുകളിൽ നിന്ന് അവർക്ക് തുരുതുരെ അനുമോദനങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഇത്രയും വമ്പിച്ച അനുഗൃഹീത ജീവിതം ലഭിക്കുവാനുള്ള അടിസ്ഥാന കാരണം അവരുടെ ക്ഷമാശീലമാണല്ലോ. അവരുടെ മറ്റുള്ള ഗുണഗുണങ്ങളെല്ലാം ഓരോ തരത്തിൽ അവരുടെ ക്ഷമയെ ആശ്രയിച്ചുള്ളവയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് മലക്കുകളുടെ അനുമോദനത്തിൽ بما صبرتم (നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചതുകൊണ്ട്) എന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറയുന്നത്. الله اعلم

സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മങ്ങളും സ്വീകരിച്ചവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലമായി സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുമെന്നതിന് പറമെ, അവരുടെ ഇഷ്ടബന്ധുക്കളിൽ നല്ലവരായ ആളുകളെയും-ഇഹത്തിൽ-അവർ കൂട്ടുജീവിതം നയിച്ചിരുന്നതുപോലെ-സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരോടൊപ്പം താമസിക്കുമാറാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത് അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകുന്ന ഒരു മഹത്തായ അനുഗ്രഹമത്രെ, ഇക്കാര്യം സൂ: ത്വൂർ 21-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഒരു യഥാർത്ഥ്യം ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതായുണ്ട്: ഒരു വ്യക്തി എത്ര തന്നെ ഉൽകൃഷ്ട പദവിയിലുള്ള ആളായിരുന്നാലും അക്കാരണത്താൽ അയാളുടെ മക്കൾക്കോ ബന്ധുക്കൾക്കോ പരലോകത്ത് ഒരു പുണ്യവും ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും, അവരവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലം അവരവർക്ക് മാത്രമാണുള്ളത് (وان ليس للانسان الاماسعى) എന്നുമുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ

മകന്നും ഇബ്‌റാഹീം (ﷺ) നബിയുടെ പിതാവിന്നും ലൂത്ത് (ﷺ) നബിയുടെ ഭാര്യക്കും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യന്നുമൊക്കെ രക്ഷകിട്ടാതിരുന്നതും അതുകൊണ്ടാണല്ലോ. മേൽ വിവരിച്ച ബുദ്ധിമാൻമാരുടെ സ്വർഗ്ഗപ്രവേശത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവരുടെ പിതാക്കളും ഇണകളും സന്തതികളും പ്രവേശിക്കും' എന്ന് പറയാതെ, 'അവരിൽനിന്ന് നന്നായിട്ടുള്ളവരും പ്രവേശിക്കും' (... ومن صلح من ابائهم) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത് അത്കൊണ്ടാകുന്നു. സൂറ: ത്വൂറിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: والذين امنوا واتبعتهم ذريتهم (വിശ്വസിക്കുകയും, വിശ്വാസത്തോടുകൂടി തങ്ങളുടെ സന്തതികൾ തങ്ങളെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് അവരുടെ സന്തതികളെ നാം അവരോട് ചേർത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്)

ഇപ്പോൾ, രണ്ടുകൂട്ടരും സത്യവിശ്വാസികളും സദ്‌വൃത്തരും ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയെന്നു സ്പഷ്ടമായി. അപ്പോൾ, അവരെയും അവരുടെ സദ്‌വൃത്തരായ ബന്ധുകുടുംബങ്ങളെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൽ എന്താണ് വിശേഷതയുള്ളതെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാം. രണ്ടുകൂട്ടരും സ്വർഗ്ഗസ്ഥരാകുന്നതു കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുകൂട്ടർക്കും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധിക്കണമെന്നല്ലില്ലോ. അവരെ അപേക്ഷിച്ച് അവരുടെ ബന്ധുകുടുംബത്തിൽപെട്ടവർ പദവികളിൽ താഴെ കിടക്കാരായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇരുകൂട്ടർക്കും സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളെ ഒന്നിച്ചും കൂട്ടായും ആസ്വദിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നത് വമ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹം തന്നെയാണല്ലോ. അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽനിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്.

وَٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مِيثَٰقِهِۦ وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ﴿٢٥﴾

25 യാതൊരു കൂട്ടരാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറ് (അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവ്) ഉറപ്പിച്ചതിനുശേഷം അതിനെ അവർ ലംഘിക്കുന്നു; ഏതൊന്നിനെപ്പറ്റി (അതിനോടുള്ള ബന്ധം) ചേർക്കപ്പെടുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിനെ അവർ ലംഘിക്കുകയും, ഭൂമിയിൽ അവർ നാശം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; (അങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ-അവർക്കത്രെ ശാപം! ഭവനത്തിൻെറ (പര്യവസാന) മോശവും അവർക്കു തന്നെ!!

---

25 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാകട്ടെ. يَنقُضُونَ അവർ ലംഘിക്കുന്നു. عَهْدَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ (അല്ലാഹുവിനോടുള്ള) കരാറ്, ഉത്തരവ്, ആജ്ഞ. مِن بَعْدِ ശേഷം. مِيثَاقِهِ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചതിൻെറ. وَيَقْطَعُونَ മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا യാതൊന്നിനെ. أَمَرَ اللهُ അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. أَن يُوصَلَ അതു ചേർക്കപ്പെടുവാൻ. وَيُفْسِدُونَ നാശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمُ അവർക്കത്രെ. اللَّعْنَةُ ശാപം. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്, അവർക്കുതന്നെ. سُوءُ ദൂഷ്യം, തിൻമ ദോഷം, മോശം. الدَّارِ ഭവനത്തിന്റെ.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ ബുദ്ധിമാൻമാരുടെ സൽഗുണങ്ങളെയും, അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സൽഫലങ്ങളെയും കുറിച്ച് വിവരിച്ചശേഷം, നേരെമറിച്ച് വിഡ്ഢികളായ ആളുകളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ദുഷ്ഫലങ്ങളും എന്തായിരിക്കുമെന്ന് വിവരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ വിപരീത സ്വഭാവങ്ങളാണ് ഇവർക്കുള്ളത്. അതിനാൽ ആദ്യം പറഞ്ഞവർ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും പാത്രമാകുമ്പോൾ, ഇവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപത്തിനും ശിക്ഷക്കുമാണ് പാത്രമാകുന്നതെന്നും, അവരുടെ പര്യവസാനം സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന

ഭവനത്തിലേക്കായിരിക്കുമ്പോൾ, ഇവരുടെ പര്യവസാനം നരകമാകുന്ന ഭവനത്തിലേക്കായിരിക്കുമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം. പരലോകത്ത് രണ്ട് കൂട്ടരുടെയും സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിലും ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ രണ്ടുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹു ആ വ്യത്യാസം കാണിക്കുകയില്ലെന്നുകൂടി അടുത്ത വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ٱللَّهُ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ وَفَرِحُواْ بِٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِلَّا مَتَٰعٞ ﴿٢٦﴾

26 അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടുത്തുകയും, (അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്) പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ ഐഹികജീവിതംകൊണ്ട് ആഹ്ളാദം കൊള്ളുകയാണ്. പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഐഹിക ജീവിതം ഒരു (നിസ്സാര) അനുഭവമല്ലാതെയല്ലതാനും.

---

26 اللهُ അല്ലാഹു. يَبْسُطُ വിശാലമാക്കുന്നു. الرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيَقْدِرُ പരിമിതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. وَفَرِحُوا അവർ ആഹ്ലാദം (പുളകം-സന്തോഷം) കൊള്ളുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بِالْحَيَاةِ ജീവിതം കൊണ്ട്, ജീവിതത്തിൽ. الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ, ഐഹിക. وَمَا الْحَيَاةُ ജീവിതമല്ലതാനും. الدُّنْيَا ഐഹിക. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ (അപേക്ഷിച്ചു). إِلَّا مَتَاعٌ ഒരു അനുഭവം (ഉപകരണം) അല്ലാതെ.

ആഹാരം മുതലായ ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ സുഖ സൗകര്യങ്ങൾ നല്കുന്നതിൽ സൻമാർഗ്ഗികളെന്നോ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം അല്ലാഹു കൽപിക്കാറില്ല. രണ്ട് വിഭാഗക്കാരിലും ചിലർക്ക് വിശാലമായും ചിലർക്ക് പരിമിതമായും നല്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആർക്കാണ് വിശാലമാക്കേണ്ടത് ആർക്കാണ് പരിമിതമാക്കേണ്ടത് എന്നത് അവൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും നിശ്ചയവും അനുസരിച്ചായിരിക്കും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വചനത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത് അതാണ്. ഈ വിഷയം ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ആവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതത്രെ. വിശാലമാക്കുന്നതും, കുടുസ്സാക്കുന്നതും-രണ്ടുംതന്നെ-ഓരോ തരത്തിലുള്ള പരീക്ഷണമാണെന്നും, ഒന്നാമത്തേത് നന്ദിയും നന്ദികേടും പരീക്ഷിക്കുവാനും, രണ്ടാമത്തേത് ക്ഷമയും ക്ഷമകേടും പരീക്ഷിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണെന്നും ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. തുടർന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ, ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ പുളകം കൊള്ളുകയും, അതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയുമാണ് ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾ ചെയ്യുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, പരലോക ജീവിതത്തെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ 'ഐഹിക ജീവിതം കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു നാമമാത്ര വസ്തു എന്നല്ലാതെ അതിലപ്പുറം ഒരു സ്ഥാനവും അതിനുകല്പിക്കുവാനില്ലതാനും.'

ഒരാൾ തൻെറ കൈവിരൽ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിഎടുക്കുമ്പോൾ ആ വിരലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വെള്ളവും, സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം പോലെയാണ് പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഇഹലോകത്തിൻെറ സ്ഥിതി എന്ന് ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ; മു; തി.) ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: റസൂൽ (ﷺ) ഒരു പായയിൽ ഉറങ്ങി. എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ പായയുടെ പാട് തിരുമേനിയുടെ പാർശ്വത്തിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു ഞങ്ങൾ അവിടത്തോട്: 'ഞങ്ങൾ അങ്ങേക്ക് (മെത്തയോ വിരിപ്പോ) വല്ലതും ഉണ്ടാക്കിത്തരട്ടെയോ?' അപ്പോൾ, തിരുമേനി പറയുകയാണ്: 'ഞാനും ഇഹലോകവുമായി എന്തുണ്ട് ബന്ധം?! ഒരു

വാഹന യാത്രക്കാരന്‍ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്‍റെ ചുവട്ടില്‍ തണല്‍ തേടി ചെന്നു, പിന്നെ അത് വിട്ടേച്ചു പോകുകയും ചെയ്തു വന്നതുപോലെ മാത്രമേ ഞാന്‍ ഇഹത്തിലുള്ളു.' (തി)

വിഭാഗം-4

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۗ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِىٓ إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿٢٧﴾

27 അവിശ്വസിച്ചവര്‍ പറയുന്നു: ''ഇവന്‍റെ [നബിയുടെ] മേല്‍ അവന്‍റെ റബ്ബിങ്കല്‍നിന്ന് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?!'' പറയുക: "നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, (മനസ്സു) മടങ്ങിയവരെ അവങ്കലേക്ക് അവന്‍ വഴിചേര്‍ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;-

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ ٱللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ ٱللَّهِ تَطْمَئِنُّ ٱلْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

28 "അതായത്, വിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്‍റെ സ്മരണകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ ശാന്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നവര്‍. അല്ലാ(-അറിയുക)! അല്ലാഹുവിന്‍റെ സ്മരണകൊണ്ടത്രെ ഹൃദയങ്ങള്‍ ശാന്തമായിത്തീരുന്നത്.

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَـَٔابٍ ﴿٢٩﴾

29 "യാതൊരു കൂട്ടര്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവര്‍ക്കാണ് മംഗളവും, നല്ല മടക്കസ്ഥാനവും!''

---

27 وَيَقُولُ പറയുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവര്‍. لَوْلَا أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ. عَلَيْهِ അവന്‍റെ (ഇവന്‍റെ) മേല്‍. آيَةٌ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും. مِّن رَّبِّهِ അവന്‍റെ റബ്ബില്‍ നിന്ന്. قُلْ പറയുക. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُضِلُّ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَيَهْدِي അവന്‍ വഴിചേര്‍ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. مَنْ أَنَابَ (ഹൃദയം) മടങ്ങിയവരെ, വിനയപ്പെട്ടവരെ. 28 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരു കൂട്ടര്‍. آمَنُوا അവര്‍ വിശ്വസിച്ചു. وَتَطْمَئِنُّ ശാന്തമായിത്തീരുക (അടങ്ങുക) യും ചെയ്യുന്നു. قُلُوبُهُم തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍. بِذِكْرِ സ്മരണ (ഓര്‍മ്മ)കൊണ്ട്. اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ. أَلَا അല്ല, അറിയുക. بِذِكْرِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ സ്മരണകൊണ്ട്, ഓര്‍മ്മകൊണ്ടാണ്. تَطْمَئِنُّ ശാന്തമാകുന്നത്, അടങ്ങുന്നു. الْقُلُوبُ ഹൃദയങ്ങള്‍. 29 الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവര്‍. وَعَمِلُوا പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍. طُوبَى മംഗളം. لَهُمْ അവര്‍ക്കാണ്. وَحُسْنُ مَآبٍ നല്ല മടക്ക (പ്രാപ്യ) സ്ഥാനവും.

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ട് പിന്നെയും അവിശ്വാസികള്‍ പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇതിന് മുമ്പും പിമ്പും പല സ്ഥലങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവന്‍ വഴിപിഴവിലാക്കുമെന്നും, അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവന്‍ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ ചേര്‍ക്കുമെന്നും പറഞ്ഞതിന്‍റെ താല്‍പര്യത്തെക്കുറിച്ചും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ട് കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകമൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിലേക്ക് മനസ്സ് മടങ്ങി വിനയരായിത്തീരുന്നവരെയാണ് അവന്‍ നേര്‍വഴിയില്‍ ചേര്‍ക്കുക (يهدى اليه من أناب) എന്ന് പറഞ്ഞതില്‍നിന്ന് തന്നെ അവന്‍ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നത് ആരെയായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സി

ലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ, പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ ആകെ സാരം ഇങ്ങനെ പറയാം: നിങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഇനി പുതിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇറക്കിത്തന്നിട്ട് ഫലമുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിത്തരുവാൻ ഭക്തിയോടും താഴ്മയോടുംകൂടി അവനോട് അപേക്ഷിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത്. നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, അതിനു വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തന്നെയുണ്ട്.

അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണകൊണ്ട് ഹൃദയങ്ങൾ ശാന്തമായിത്തീരുന്നു (**بذكر الله تطمئن القلوب**) എന്ന് പറഞ്ഞത് വളരെ അർത്ഥഗർഭമായ ഒരു വാക്യമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു യഥാർത്ഥമായ സമ്ഭരണയും ബോധവും ഉള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്കു ഭയാശങ്കകളോ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളോ, അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളോ ഒന്നും തന്നെ ബാധിക്കുവാനില്ല. അവരെപ്പോഴും ശാന്തരും വേവലാതിയില്ലാത്തവരും, സംതൃപ്തരും അതോടൊപ്പം ധീരചിത്തരുമായിരിക്കും. അവരുടെ വാക്കും, പ്രവൃത്തിയും, വിചാരവികാരങ്ങളുമെല്ലാം നിയന്ത്രിതങ്ങളുമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവല്ലാത്ത മറ്റേതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണമൂലവും ഉണ്ടാവാത്ത ഗുണങ്ങളത്രെ അവ. മാത്രമല്ല മിക്കപ്പോഴും അവയുടെ എതിർ ഗുണങ്ങളാണ് അതിൻെറ ഫലം. അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണ (**ذكر الله**) സാക്ഷാൽകൃതമാകുമ്പോൾ അത് മനസാ-വാചാ-കർമ്മണാ എന്നീ മൂന്ന് രൂപത്തിലും പ്രകടമായിത്തീരുന്നതാകുന്നു. ധ്യാനം, ഭക്തി, വിനയം ആദിയായവ ഹൃദയംകൊണ്ടും, തസ്ബീഹ് (അല്ലാഹുവിൻെറ പരിശുദ്ധിയെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യൽ), ഹംദ് (സ്തുതികീർത്തനം ചെയ്യൽ) തക്ബീർ (മഹത്വകീർത്തനം), ദുആ (പ്രാർത്ഥന), ഖുർആൻ പാരായണം മുതലായവ നാവുകൊണ്ടും, നമസ്ക്കാരം നോമ്പ് ദാനകർമ്മങ്ങൾ മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന സ്മരണ **ذكر** കളത്രെ.

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَٰكَ فِىٓ أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَآ أُمَمٌ لِّتَتْلُوَا۟ عَلَيْهِمُ ٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِٱلرَّحْمَٰنِ ۚ قُلْ هُوَ رَبِّى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾

30 മുമ്പ് പല സമുദായങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോകുകയുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു സമുദായത്തിൽ, അതുപോലെ [അവരിൽ അയക്കുകയുണ്ടായതുപോലെ] നിന്നെ നാം (റസൂലായി) അയച്ചിരിക്കുന്നു, നിനക്കു നാം 'വഹ്‌യു' [സന്ദേശം] നൽകിയതിനെ നീ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി. അവരാകട്ടെ, പരമകാരുണികനിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പറയുക: ''അവൻ എൻെറ റബ്ബാകുന്നു; അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനേ ഇല്ല; അവൻെറ മേലത്രെ ഞാൻ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്; അവനിലേക്കുതന്നെയാണ് എൻെറ (പശ്ചാത്തപിച്ച്) മടക്കവും.''

---

30 **كَذَٰلِكَ** അപ്രകാരം, അതുപോലെ. **أَرْسَلْنَٰكَ** നിന്നെ നാം അയച്ചിരിക്കുന്നു. **فِي أُمَّةٍ** ഒരു സമുദായത്തിൽ. **قَدْ خَلَتْ** കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. **مِن قَبْلِهَا** അതിൻെറ (ആ സമുദായത്തിൻെറ) മുമ്പ്. **أُمَمٌ** പല (ചില) സമുദായങ്ങൾ. **لِّتَتْلُوَ** നീ ഓതിക്കൊടുക്കു (ഓതിക്കേൾപ്പിക്കു)വാൻ വേണ്ടി. **عَلَيْهِمُ** അവരുടെ മേൽ, അവർക്ക്. **الَّذِي أَوْحَيْنَا** നാം വഹ്‌യു നൽകിയതിനെ. **إِلَيْكَ** നിനക്ക്. **وَهُمْ** അവരാകട്ടെ. **يَكْفُرُونَ** അവിശ്വസിക്കുന്നു. **بِالرَّحْمَٰنِ** റഹ്‌മാനിൽ (പരമകാരുണികനിൽ). **قُلْ** പറയുക. **هُوَ رَبِّي** അവൻ എൻെറ റബ്ബാണ് (രക്ഷിതാവാണ്). **لَا إِلَٰهَ** ഒരാരാധ്യനുമില്ല. **إِلَّا هُوَ** അവനല്ലാതെ. **عَلَيْهِ** അവൻെറ

മേലത്രെ. تَوَكَّلْتُ ഞാൻ ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്കുതന്നെയാണ്. مَتَابِ എന്റെ പശ്ചാത്താപം, മടക്കം.

സാരം: മുമ്പ് പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം റസൂലുകളെ അയക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തിലേക്ക് നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുകയാണ്, ഇതൊരു പുതിയ ഏർപ്പാടെന്നുമല്ല. അവരുടെ നൻമക്കുവേണ്ടി നാം നിനക്ക് എത്തിച്ചു തന്ന സന്ദേശങ്ങൾ അവരെ കേൾപിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നതും. അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയ ഈ വമ്പിച്ച കാരുണ്യത്തിന് അവർ നന്ദികാണിക്കുകയാണ് വേണ്ടിയിരുന്നത്. പക്ഷേ, നന്ദിക്കുപകരം മഹാകാരുണികനായ അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിച്ചു നന്ദകേട്കാണിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അവർ സ്വീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, എല്ലാം അവനിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നീ തൗഹീദിൽ ഉറച്ചുതന്നെ നിന്നുകൊള്ളുക.

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ ٱلْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ ٱلْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ ٱلْمَوْتَىٰ ۗ بَل لِّلَّهِ ٱلْأَمْرُ جَمِيعًا ۗ أَفَلَمْ يَا۟يْـَٔسِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَن لَّوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ لَهَدَى ٱلنَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا۟ قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِىَ وَعْدُ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ ﴿٣١﴾

31 വല്ല 'ഖുർആനും' [പാരായണ ഗ്രന്ഥവും], അതുമൂലം മലകൾ (തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന്) നടത്തപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതുമൂലം ഭൂമി (തുണ്ടമാക്കി) മുറിക്കപ്പെടുകയോ, അതുമൂലം മരണപ്പെട്ടവരുമായി സംസാരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ (അത് ഈ ഗ്രന്ഥം തന്നെയാകുമായിരുന്നു). പക്ഷേ, കൽപന [അധികാരം] മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന്നാകുന്നു. അപ്പോൾ, വിശ്വസിച്ചവർക്ക് വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞു കൂടേ? അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യരെ മുഴുവനും അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നുവെന്ന്! അവിശ്വസിച്ചവർ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം-അവർക്ക് മുട്ടി അലക്കുന്ന വല്ല [ശിക്ഷാ] സംഭവവും ബാധിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വസതിക്കു സമീപം അത് [വന്നു] ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും; അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം വന്നെത്തുന്നതുവരെ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കരാറ് നിശ്ചയത്തിന് എതിര് പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല.

---

31 وَلَوْ أَنَّ ആയിരുന്നെങ്കിൽ. قُرْآنًا വല്ല ഖുർആനും (പാരായണഗ്രന്ഥവും). سُيِّرَتْ بِهِ അതു മൂലം നടത്തപ്പെട്ടു. الْجِبَالُ മല(പർവ്വതം)കൾ. أَوْ قُطِّعَتْ അല്ലെങ്കിൽ മുറിക്ക (തുണ്ടമാക്ക)പ്പെട്ടു. بِهِ അതുമൂലം. الْأَرْضُ ഭൂമി. أَوْ كُلِّمَ അല്ലെങ്കിൽ സംസാരിക്കപ്പെട്ടു. بِهِ അതുമൂലം, അതിനാൽ. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരുമായി. بَل പക്ഷേ, എന്നാൽ, എങ്കിലും. لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الْأَمْرُ കൽപന (അധികാരം), കാര്യം. جَمِيعًا മുഴുവനും. أَفَلَمْ يَيْأَسِ അപ്പോൾ നിരാശപ്പെട്ടി (വ്യക്തമായിഅറിഞ്ഞിട്ടി)ല്ലേ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. أَن لَّوْ يَشَاءُ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന്. اللهُ അല്ലാഹു. لَهَدَى അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു (വെന്നു). النَّاسَ മനുഷ്യരെ. جَمِيعًا മുഴുവനും. وَلَا يَزَالُ ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. تُصِيبُهُم അവർക്ക് ബാധിച്ചുകൊണ്ട്. بِمَا صَنَعُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ. قَارِعَةٌ വല്ല മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം. أَوْ تَحُلُّ അല്ലെങ്കിൽ അത് ഇറങ്ങിക്കൊണ്ട്, നീ ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടു. قَرِيبًا അടുത്തു, സമീപത്തു. مِّن دَارِهِمْ അവരുടെ വസതിക്കു, ഭവനത്തോട്. حَتَّى يَأْتِيَ വരുന്നതുവരെ. وَعْدُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം, വാഗ്ദാനം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയ

മായും അല്ലാഹു. لَا يُخْلِفُ എതിരു ചെയ്യുക (ലംഘിക്കുക)യില്ല. الْمِيعَادَ നിശ്ചയത്തെ, കരാർ (വാഗ്ദത്ത)നിശ്ചയം.

മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽപെട്ട എതെങ്കിലും ഒരു പാരായണ ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കുകയോ, പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്തത് നിമിത്തം-അതിൻെറ ഗൗരവത്താൽ-വല്ല മലകളും അവയുടെ സ്ഥാനം തെറ്റി നീങ്ങിപ്പോകുകയോ, ഭൂമി പൊട്ടിക്കീറി തുണ്ടമായിപ്പോകുകയോ, മരണപ്പെട്ടുപോയ ആളുകളുമായി സംസാരം നടത്തുവാൻ സാധിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ വല്ലതും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഈ ഖുർആൻ മൂലവും അതൊക്കെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. ഏതു നിലക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം അവയെക്കാളെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠമായതു തന്നെ. പക്ഷേ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേന അങ്ങിനെയൊന്നും സംഭവിക്കാറില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഈ ഖുർആൻ സത്യമാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ഇന്നിന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുതരുന്നില്ല എന്നും മറ്റും അവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന് ന്യായമില്ല. ഖുർആൻെറ ഏതെങ്കിലും പോരായ്മയോ, ന്യൂനതയോ അല്ല അവരുടെ ഈ നിഷേധത്തിന് കാരണം. അല്ലാഹുവിൻെറ കയ്യിലാണ് സർവ്വ കാര്യങ്ങളുടെയും അധികാരവും നിയന്ത്രണവുമിരിക്കുന്നത്. അവൻ വേണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം ഇവരടക്കം എല്ലാ മനുഷ്യരും വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും, പക്ഷേ, അവൻ അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളവരും അതിന് സന്നദ്ധതയുള്ളവരും ആരൊക്കെയാണെന്നു അവന്നറിയാം. അങ്ങിനെയുള്ളവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവരെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വസ്തുത സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ശരിക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആ സത്യനിഷേധികളെപ്പറ്റി അവർ ആശിച്ചിരിക്കേണ്ടതില്ല. ഏതായാലും ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാകുന്നു: അല്ലാഹു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം-ഇസ്‌ലാമിൻെറ വിജയം-നടപ്പിൽ വരുക തന്നെ ചെയ്യും. അതുവരെ സ്വൈരമായിരിക്കുവാൻ അവിശ്വാസികൾക്കു സാധ്യമായിരിക്കയില്ല. അവർക്കിടയിൽ തന്നെയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് സ്വൈരജീവിതം സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത വിധം അവരുടെ സമീപ സ്ഥലങ്ങളിലോ എന്തെങ്കിലും മഹാവിപത്തുകൾ അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചയത്തിന് ഒരിക്കലും മാറ്റം വരുകയില്ല ഇതൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ സാരം.

ഇസ്‌ലാമിൻെറ വിജയവും, ശിർക്കിൻെറ പരാജയവും അടുത്ത ഭാവിയിൽ പരിപൂർണ്ണമായിത്തീരുന്നതാണെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമായി പുലർന്നതും, അതുവരെയും യുദ്ധം, ക്ഷാമം തുടങ്ങിയ ആപത്തുകൾ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ارتحل قريبا من دارهم എന്ന വാക്യത്തിന്-പരിഭാഷയിൽ കണ്ടതുപോലെ- ''അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വസതിക്ക് സമീപം അത് (ആ മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം) വന്നിറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും'' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് മേൽകണ്ട വിവരണം. ആ വാക്യത്തിന് 'അല്ലെങ്കിൽ നീ (നബി) അവരുടെ വസതിക്ക് സമീപം ഇറങ്ങിച്ചെല്ലും' എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. മക്കാവിജയം വഴി ഇസ്‌ലാമിൻെറ വിജയം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ അതിൻെറ പരിസരങ്ങളിലുള്ള ഓരോ രാജ്യങ്ങൾ നബി (ﷺ) ജയിച്ചടക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഇതിൻെറ താൽപര്യം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം ഈ വാക്യത്തിന് കൽപിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതാകുന്നു.

قرأن (ഖുർആൻ) എന്ന വാക്കിന് 'പാരായണം' എന്നും 'പാരായണ ഗ്രന്ഥം' എന്നും അർത്ഥമുണ്ടെന്നും, ഇതിൽനിന്നാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആനിന് القرأن എന്ന് പേർ വന്നതെന്നും കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 2-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ 'ഖുർആൻ' എന്ന് പറഞ്ഞത് മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്ന പാരായണ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ദാവൂദ് (അ)നു ഖുർആൻ ലഘുവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മൃഗത്തിനു (വാഹനത്തിന്) ജീനിയിട്ട് കെട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം കൽപിച്ചിട്ട് അത്

കെട്ടിത്തീരും മുമ്പായി അദ്ദേഹം ഖുർആൻ ഓതുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തൻെറ സ്വന്തം കരങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നതുമില്ല.'' (അ; ബു) ഈ നബി വചനത്തിൽ 'ഖുർആൻ' എന്ന് പറഞ്ഞത് ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തെ (സബൂറിനെ) ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

افلم ييئس എന്ന വാക്കിനാണ്-മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതക്കളും കൽപിച്ചപോലെ- അറിഞ്ഞുകൂടേ' എന്ന് നാമും അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. സാധാരണഗതിയിൽ നിരാശപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ' എന്നായിരിക്കും ആ വാക്കിനർത്ഥം വരുക. ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ശരിക്കും വ്യക്തമായി അറിയുമ്പോഴാണല്ലോ അതിൻെറ മറുവശത്തെപ്പറ്റി നിരാശപ്പെടുന്നത്. അവിശ്വാസികൾ ഖുർആനിൽ വിശ്വാസിക്കാത്തതിൻെറ കാരണം നല്ലപോലെ അറിയുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ആശയും പ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടാവാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. അതാണ് ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചന.

വിഭാഗം-5

وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾

32 തീർച്ചയായും, നിൻെറ മുമ്പ് പല റസൂലുകളെക്കുറിച്ചും പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എന്നിട്ട് ഞാൻ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് താമസം നൽകി (അയച്ചു വിട്ടു); പിന്നെ, ഞാൻ അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു). അപ്പോൾ, എൻെറ ശിക്ഷാനടപടി എങ്ങിനെയായിരുന്നു? [അത് കുറിക്കുകൊണ്ടില്ലേ?!]

أَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ شُرَكَآءَ قُلْ سَمُّوهُمْ ۚ أَمْ تُنَبِّـُٔونَهُۥ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى ٱلْأَرْضِ أَم بِظَـٰهِرٍ مِّنَ ٱلْقَوْلِ ۗ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا۟ عَنِ ٱلسَّبِيلِ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

33 അപ്പോൾ, എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയുടെ മേലും അത് (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതിനെപ്പറ്റി (മേൽനോട്ടം ചെയ്തുകൊണ്ട്) നിലകൊള്ളുന്ന യാതൊരുവനോ....?: [അവനെങ്ങിനെ ഒരു കഴിവും ഇല്ലാത്തവർക്ക് സമമാകുന്നു?!] (എന്നിട്ടും) അവർ അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളികളെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു! പറയുക: ''നിങ്ങൾ അവരെ (ഒന്ന്) പേര്പറഞ്ഞു (വിവരിച്ചു)തരുവിൻ! അതല്ല, ഭൂമിയിൽ (ഉള്ളതായി) അവൻ അറിയാത്ത കാര്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അവന് വിവരം അറിയിക്കുന്നുവോ?! അതല്ല, (അർത്ഥമില്ലാത്ത) വല്ല പുറംവാക്കും മൂലം (അങ്ങിനെ പറയുന്നത്) ആണോ?!'' പക്ഷേ, (അതൊന്നുമല്ല- ആ) അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് അവരുടെ തന്ത്രം അലങ്കാരമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; അവർ (ശരിയായ) മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും തട്ടിത്തിരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവന്ന് (പിന്നെ) നേർവഴിയിലാക്കുന്ന ഒരുവനുമില്ല.

32 وَلَقَدِ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. اسْتُهْزِئَ പരിഹസിക്കപ്പെട്ടിട്ടു (ണ്ട്). بِرُسُلٍ പല റസൂലുകളെപ്പറ്റിയും. مِّن قَبْلِكَ നിൻെറ മുമ്പ്. فَأَمْلَيْتُ എന്നിട്ടും നാം താമസം നൽകി, പിന്തിച്ചുകൊടുത്തു (അയവു നൽകി. لِلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീട്. أَخَذْتُهُمْ അവരെ ഞാൻ പിടിച്ചു. فَكَيْفَ അപ്പോൾ എങ്ങിനെ. كَانَ ആയിരുന്നു, ഉണ്ടായി. عِقَابِ എൻെറ ശിക്ഷാനടപടി, പ്രതികാര നടപടി. 33 أَفَمَنْ അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ هُوَ അവൻ. قَائِمٌ നിലകൊള്ളുന്നവനാണ്. عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ എല്ലാ വ്യക്തിയുടെ (ദേഹത്തിൻെറ-ആളുടെ ആത്മാവിൻെറ)മേലും. بِمَا كَسَبَتْ അതു സമ്പാദിച്ചതിനെപ്പറ്റി. وَجَعَلُوا അവർ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. شُرَكَاءَ പങ്കാളികളെ. قُلْ പറയുക. سَمُّوهُمْ നിങ്ങൾ അവരെ പേരു പറയുവിൻ (നിർണ്ണയിച്ചു-വിവരിച്ചു തരുക). أَمْ تُنَبِّئُونَهُ അതല്ല (അല്ലാത്തപക്ഷം) നിങ്ങൾ അവന് വിവരം അറിയിക്കുന്നോ, പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നോ. بِمَا لَا يَعْلَمُ അവൻ അറിയാത്തതിനെപ്പറ്റി. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. أَم بِظَاهِرٍ അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ബാഹ്യമായ (പുറമെയുള്ള) തു മൂലമാണോ. مِّنَ الْقَوْلِ വാക്കിൽ നിന്നുള. بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ. زُيِّنَ അലങ്കരിക്ക (അലങ്കാരമായി കാണിക്ക) പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. مَكْرُهُمْ അവരുടെ തന്ത്രം, കുതന്ത്രം, ഉപായം. وَصُدُّوا അവർ തിരിക്ക (തട്ടിവില)പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَنِ السَّبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. وَمَن ആരെ, ഏതൊരുവനെ. يُضْلِلِ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ. اللَّهُ അല്ലാഹു. فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല. مِنْ هَادٍ ഒരു വഴി ചേർക്കുന്നവനും, വഴികാട്ടിയും.

ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സകല ചെയ്തികളും സൂഷ്മവീക്ഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന് ചില പങ്കാളികൾ ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ അവർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ, അവന് പങ്കുകാരായിരിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ള ആ പങ്കാളികൾ ആരൊക്കെയാണെന്ന് അവരൊന്ന് വിവരിച്ചു തരട്ടെ, അതൊന്ന് കാണാമല്ലോ, ഒരു പക്ഷേ അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവിൽ പെടാത്ത ചില പങ്കാളികൾ ഈ ഭൂമിയിൽ അവന്നുണ്ടെന്നുള്ള ഒരു വിവരം അവന് പറഞ്ഞ് കൊടുക്കുകയാണോ അവർ ചെയ്യുന്നത്? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അത് തനികളളമാകുന്നു. കാരണം, ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു അറിയാത്ത ഒന്നും തന്നെയില്ല. എനി, യഥാർത്ഥമൊന്നും നോക്കാതെ, നിരർത്ഥകമായ ഒരു വെറും വാക്കായിക്കൊണ്ട് മാത്രം അവർ അങ്ങിനെ പറയുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ അതിനൊട്ട് വിലയും കല്പിക്കുവാനില്ല എന്ന് സാരം.

അവരോട് ന്യായവാദം നടത്തിയിട്ടും ഗുണദോഷിച്ചിട്ടും ഫലമില്ല. അവർ ചെയ്യുന്ന ഏത് അക്രമവും തോന്നിയവാസവും തങ്ങൾക്കൊരു അന്തസ്സും അലങ്കാരവുമായിട്ടാണവർ കണക്കുകൂട്ടുന്നത്. നേർവഴി കാണുവാൻ കഴിയാത്ത വണ്ണം അവർ അതിൽ നിന്നും അകന്ന് പോയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുളളവരെ നേർമാർഗത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുക അല്ലാഹുവിന് പതിവില്ല. **ان الله لا يهذى من هو كاذ ب كفار—الزمر** (നിശ്ചയമായും, ഏതൊരുവൻ വളരെ നന്ദികെട്ട വ്യാജവാദിയാണോ അവനെ അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. (39:3).
ان الله لا يهدى من هو مسرف كذاب —المؤمن (നിശ്ചയമായും ഏതൊരുവൻ വലിയ വ്യാജവാദിയും അതിരുകവിഞ്ഞവനുമാണോ അവനെ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. (40:28) അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കാത്തവരെ പിന്നെ ആർ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാനാണ്?!

34 അവർക്ക് ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ ഒരു (തരം) ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും; പരലോകത്തെ ശിക്ഷയാകട്ടെ, കൂടുതൽ ഞെരുക്കമുള്ളതു തന്നെയായിരിക്കും. അല്ലാഹുവി(ൻെറ ശിക്ഷയിൽ) നിന്ന് കാ(ത്തുരക്ഷി)ക്കുന്ന ഒരാളും അവർക്കില്ലതാനും.	لَّهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۖ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٣٤﴾

---

34 لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ ശിക്ഷ. فِي الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൽ. الدُّنْيَا ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ. وَلَعَذَابُ ശിക്ഷതന്നെ, ശിക്ഷയാകട്ടെ. الْآخِرَةِ പരത്തിലെ. أَشَقُّ അധികം ഞെരുക്കമുള്ളത്. وَمَا لَهُم അവർക്കില്ല താനും. مِّنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. مِن وَاقٍ ഒരു കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന)വനും.

ഇഹത്തിൽ കൊല, ബന്ധനം, അപമാനം, ക്ഷാമം ആദിയായ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ, പരത്തിലാകട്ടെ, കഠിനകഠോരവും ശാശ്വതവുമായ നരകശിക്ഷയും!

۞ مَّثَلُ ٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ ۖ أُكُلُهَا دَآئِمٌ وَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ عُقْبَى ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوا۟ ۖ وَّعُقْبَى ٱلْكَـٰفِرِينَ ٱلنَّارُ ﴿٣٥﴾

35 സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ മാതിരി (ഇതത്രെ): അതിൻെറ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതിലെ ഭോജ്യം നിരന്തരമായതാകുന്നു; അതിലെ തണലും (തന്നെ). അത്, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരുടെ പര്യവസാനമത്രെ. അവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനമാകട്ടെ, നരകവുമാകുന്നു.

---

35 مَثَلُ ഉപമ, മാതിരി, ഉദാഹരണം. الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ. الَّتِي وُعِدَ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതായ. الْمُتَّقُونَ സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നവരോട്, ഭയഭക്തർക്ക്. تَجْرِي നടക്കും, ഒഴുകും. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിഭാഗത്തിലൂടെ. الْأَنْهَارُ നദികൾ. أُكُلُهَا അതിലെ തീററ (ഭോജ്യം). دَائِمٌ നിരന്തരമായതാണ്, പതിവായി നിലനിൽക്കുന്നതാണ്. وَظِلُّهَا അതിലെ തണലും. تِلْكَ അത്, അവ. عُقْبَى പര്യവസാനമാകുന്നു. الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരുടെ. وَعُقْبَى പര്യവസാനമാകട്ടെ. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ. النَّارُ നരകമാകുന്നു.

ആദം (عليه السلام) നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താമസിപ്പിച്ച അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോട് പറയുകയുണ്ടായി: "നിശ്ചയമായും നിനക്കവിടെ വിശക്കാതെയും നഗ്നമാകാതെയുമിരിക്കാം. നിനക്കവിടെ ദാഹിക്കാതെയും, വെയിൽകൊളളാതെയുമിരിക്കാം.'' (ത്വാഹാ: 118, 119).

وَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَـٰهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ يَفْرَحُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ ۖ وَمِنَ ٱلْأَحْزَابِ مَن يُنكِرُ بَعْضَهُۥ ۚ قُلْ إِنَّمَآ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱللَّهَ وَلَآ أُشْرِكَ بِهِۦٓ ۚ إِلَيْهِ أَدْعُوا۟ وَإِلَيْهِ مَـَٔابِ ﴿٣٦﴾

36 നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ, നിനക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ സന്തോഷം കൊള്ളുന്നതാണ്. (ആ) കക്ഷികളിൽ തന്നെയുണ്ട് അതിൻെറ ചിലഭാഗം നിഷേധിക്കുന്നവർ. പറയുക: "ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, അവനോട് പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് മാത്രമേ എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. അവനിലേക്കത്രെ ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നത്; അവനിലേക്കു തന്നെയാണ് എൻെറ മടങ്ങിച്ചെല്ലലും."

---

36 وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. آتَيْنَاهُمُ അവർക്ക് നാം നൽകിയിരിക്കുന്നു. الْكِتَابَ (വേദ)ഗ്രന്ഥം. يَفْرَحُونَ അവർ സന്തോഷിക്കും. بِمَا أُنزِلَ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ. إِلَيْكَ നിനക്ക്. وَمِنَ الْأَحْزَابِ (ആ) കക്ഷികളിൽ തന്നെയുണ്ട്. مَن يُنكِرُ നിഷേധിക്കുന്നവർ. بَعْضَهُ അതിൽ ചിലത്. قُلْ പറയുക. إِنَّمَا أُمِرْتُ ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെടുകമാത്രം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَنْ أَعْبُدَ ഞാൻ ആരാധിക്കുവാൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَلَا أُشْرِكَ ഞാൻ പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുവാനും. بِهِ അവനോട്, അവനിൽ. إِلَيْهِ അവനിലേക്കു തന്നെ. أَدْعُوا ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കു തന്നെ. مَآبِ എന്റെ മടങ്ങിച്ചെല്ലലും.

വേദക്കാർ സത്യത്തിൽനിന്ന് വളരെയധികം പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മതാവശിഷ്ടങ്ങളായി കുറെയെല്ലാം വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ അവരിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നബി (സ)ക്ക് അവതരിച്ച ഈ വേദഗ്രന്ഥം സത്യമാണെന്നും, വിഗ്രഹാരാധന തുടങ്ങിയ മുശ്രിക്കുകളുടെ പല വിശ്വാസാചാരങ്ങളും തെറ്റാണെന്നും അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥവും ഖുർആനും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേദക്കാർ മുഴുവനും ഖുർആനെക്കുറിച്ച് സന്തോഷം കൊള്ളേണ്ടവരാണ്. പക്ഷേ, എല്ലാവരും അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ല. ഒരു വിഭാഗം അതിൽ സന്തോഷവും താൽപര്യവും പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഈ വിഭാഗത്തെപ്പറ്റിയാണ് ''വേദഗ്രന്ഥം പാരായാണം ചെയ്യേണ്ട മുറപ്രകാരം പാരായണം ചെയ്യുന്ന വേദക്കാർ ഇതിൽ-ഈ ഖുർആനിൽ-വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്'' എന്ന് സൂ: അൽബഖറഃ 121ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. യഹൂദികളിൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം (ﷺ) മുതലായ അൽപം ചിലരും, ക്രിസ്ത്യാനകളിൽ അബീസീനിയാ, നജ്റാൻ എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്ന് മുസ്ലിംകളായിത്തീർന്ന ഏതാനും ആളുകളും ഖുർആനിൽ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരുവിഭാഗം-ഇവരാണു അവരിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗം-തങ്ങളുടെ പക്കൽ നിലവിലുള്ള വിശ്വാസാചാരങ്ങൾക്ക് നിരക്കാത്തതായി ഖുർആനിൽ കണ്ടതെല്ലാം നിഷേധിക്കുന്നവരായിരുന്നു. ഇവരാണ് വേദക്കാരിൽനിന്ന് ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളായി മാറിയ കക്ഷി. കഅ്ബുബ്നുൽ അശ്റഫ് മുതലായ യഹൂദീ തലവൻമാരും. സയ്യിദ്, ആഖിബ് മുതലായ നജ്റാനീ ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളും ഈ വിഭാഗക്കാരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, നിങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥം മുഖേന അല്ലാഹു കൽപിച്ച അതേ മൗലിക സിദ്ധാന്തമാകുന്ന തൗഹീദ് തന്നെയാണ് എന്നോടും കൽപിക്കപ്പെടുന്നത്. അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ചക്ക് യാതൊരു പഴുതുമില്ല. അതിലേക്ക് മാത്രമാണ് എല്ലാവരെയും ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നതും. വല്ല വീഴ്ചയും ഞാൻ കാണിക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. അവനിലേക്കാണല്ലോ ഞാൻ തിരിച്ച് ചെല്ലുക. എന്നൊക്കെ അവരോട് പറയുവാൻ നബി(സ)യോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. സൂ: ആലുഇംറാനിൽ വേദക്കാരെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാൻ കൽപിച്ച കൽപന ഇങ്ങിനെ കാണാവുന്നതാണ്: قل يا اهل الكتاب تعالوا الى كلمة ..... (പറയുക: വേദക്കാരേ, നമുക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സമമായ ഒരു വാക്യത്തിലേക്ക് വരുവിൻ. അതായത് നാം അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്നും, അവനോട് ഒന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കരുതെന്നും.........'(3: 64)

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ۚ وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم بَعْدَمَا جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٧﴾

37 അതുപോലെ, ഇതിനെ [ഖുർആനെ] നാം അറബി (ഭാഷ)യിലുള്ള ഒരു വിധി നിയമമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിനക്ക് അറിവിൽനിന്നും വന്നു കിട്ടിയതിനശേഷം, അവരുടെ ഇച്ഛകളെ നീ പിൻപറ്റിയെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവി (ന്റെ ശിക്ഷയി) ൽനിന്ന് ഒരു രക്ഷാധികാരിയാകട്ടെ,

കാ(ത്തു രക്ഷി)ക്കുന്നവനാകട്ടെ, നിന
ക്കു(ണ്ടാവുക) ഇല്ല.

---

37 وَكَذَٰلِكَ അതുപോലെ. أَنزَلْنَاهُ ഇതു നാം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. حُكْمًا ഒരു വിധിയായി, നിയമമായി. عَرَبِيًّا അറബിയിലുളളതായ. وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ നീ പിൻപറ്റിപ്പോയെങ്കിൽ. أَهْوَاءَهُم അവരുടെഇച്ഛകളെ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ. بَعْدَ ശേഷം, പിറകെ. مَا جَاءَكَ നിനക്ക് വന്നതിന്. مِنَ الْعِلْمِ അറിവിൽ നിന്നു. مَا لَكَ നിനക്കില്ല. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു. مِن وَلِيٍّ ഒരു ബന്ധവും, രക്ഷാധികാരിയും. وَلَا وَاقٍ ഒരു കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന)വനുമില്ല.

മുമ്പ് വേദക്കാരിൽ അവതരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെയുളള ഒരു വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ് ഈ ഖുർആനും. മനുഷ്യൻ അറിഞ്ഞും ആചരിച്ചും വരേണ്ടുന്ന നിയമ നടപടികളാണ് അതിലുളളത്. അതവതരിക്കുന്നത് അറബികൾക്കിടയിലാകകൊണ്ട് അത് അറബിഭാഷയിലാക്കിയിരിക്കയാണ് എന്നൊക്കെയാണ് ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിലെ ആശയം. തുടർന്നുകൊണ്ട് വേദക്കാരുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ പിൻപറ്റരുതെന്ന് നബി (ﷺ) യോട് വിരോധിച്ചത് നബി (ﷺ) അങ്ങിനെ ചെയ്തേക്കാനിടയുളളതുകൊണ്ടല്ല. അവിടുത്തെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ അവർക്ക് വേണ്ടി വല്ല വിട്ടുവീഴ്ചയും സ്വീകരിച്ചാൽ കൊളളാമെന്നുളള അവരുടെ മോഹവും പ്രതീക്ഷയും അവർ വിട്ടേക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്കാകട്ടെ ഇതുമൂലം മനക്കരുത്ത് വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-6

38 നിനക്കു മുമ്പ് പല റസൂലുകളെയും നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; അവർക്കു നാം ഭാര്യമാരെയും, സന്താനങ്ങളെയും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു റസൂലിനും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുതിപ്രകാരമല്ലാതെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവരാവതല്ല. എല്ലാ (ഓരോ) കാലാവധിക്കുമുണ്ട് ഒരു (രേഖാ) ഗ്രന്ഥം.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿٣٨﴾

39 അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ മായിക്കുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥം (അഥവാ മൂലരേഖ) അവന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടുതാനും.

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ ۖ وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٣٩﴾

---

38 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട്, അയക്കയുണ്ടായി. رُسُلًا പല റസൂലുകളെയും. مِّن قَبْلِكَ നിന്റെ മുമ്പ്. وَجَعَلْنَا നാം ഏർപ്പെടുത്തുക (ആക്കുക-ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. أَزْوَاجًا ഇണകളെ (ഭാര്യമാരെ). وَذُرِّيَّةً സന്തതികളെയും. وَمَا كَانَ ആകാവതല്ല, പാടില്ല. لِرَسُولٍ ഒരു റസൂലിനും. أَن يَأْتِيَ അദ്ദേഹം വരൽ. بِآيَةٍ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവുംകൊണ്ട്. إِلَّا بِإِذْنِ അനുവാദപ്രകാരം (സമ്മതത്തോടെ) അല്ലാതെ. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. لِكُلِّ أَجَلٍ എല്ലാ കാലാവധിക്കുമുണ്ട്. كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം (രേഖ-നിശ്ചയം-നിയമം). 39 يَمْحُوا اللهُ അല്ലാഹു മായിക്കുന്നു, നീക്കിക്കളയും. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. وَيُثْبِتُ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക (ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുക) യും ചെയ്യും. وَعِندَهُ അവന്റെ പക്കലുണ്ടുതാനും. أُمُّ الْكِتَابِ മൂലഗ്രന്ഥം, മൂലരേഖ.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പ്രധാനമായി രണ്ടു വിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. (1) മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് മറ്റ് മനുഷ്യരെപ്പോലെ അവൻ ഭാര്യാമക്കളുള്ളവനായിരിക്കുകയും, ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും, അങ്ങാടിയിൽകൂടി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു? എന്നിങ്ങനെ അവിശ്വാസികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന് അല്ലാഹു മറുപടി പറയുന്നു: മുഹമ്മദ് ഒരു പുതിയ റസൂലല്ല. അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പും പല റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഭാര്യമാരും മക്കളുമൊക്കെ അവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലുകളായതുകൊണ്ട് അവരാരും മാനുഷ പ്രകൃതിക്കതീതരായിരുന്നില്ല അപ്പോൾ മുഹമ്മദിനു ഭാര്യമാരും മക്കളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം റസൂലല്ലാതാകുന്നില്ല. (2) മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തം അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരേണ്ടതല്ലേ എന്നും മറ്റുമുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ വാദത്തിന് അല്ലാഹു മറുപടി നൽകുന്നു: ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മാത്രം കഴിവിൽപെട്ടതാണ്. സ്വന്തം നിലക്ക് ഒരു റസൂലിനും അതിന് കഴിവില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയും ഉദ്ദേശ്യവും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ അത് സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. ഏത് സന്ദർഭത്തിലാണത് സംഭവിക്കേണ്ടത്, സന്ദർഭത്തിനൊത്ത ദൃഷ്ടാന്തം ഏതാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കൊക്കെ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ചില നിശ്ചയങ്ങളും നിയമവ്യവസ്ഥകളുമുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു വേണ്ടി വരുമ്പോൾ വേണ്ടുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവൻ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാതെ, ജനങ്ങളോ റസൂലുകളോ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെപ്പോലെ മുമ്പുള്ള റസൂലുകൾക്ക് ഭാര്യമാരും, മക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയുമ്പോൾ, ഈസാ (عليه السلام) നബിക്കും ഭാര്യാമക്കളുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വരുമല്ലോ-അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നില്ലല്ലോ-എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. റസൂലുകളുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള സ്ഥിതിയാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. അതിൽ നിന്ന് ഒന്നോ രണ്ടോ വ്യക്തികൾ ഒഴിവായിരിക്കുന്നതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ല. പൊതുവായ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, വിശദമായ പരിശോധനയിൽ ദുർലഭം ചിലത് അതിൽനിന്ന് ഒഴിവായിരിക്കുക സാധാരണമത്രെ.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ **يمحو الله ما يشاء ويثبت** (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ മായിച്ചുകളയുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. മായിക്കലി (المحو) ൻെറ അർത്ഥമെന്താണെന്നും, ഏത് തരത്തിലുള്ള വിധി നിശ്ചയങ്ങളിലാണത് സംഭവിക്കുകയെന്നുമുള്ളതിൽ അവർ സ്വീകരിച്ച നിലപാടാണ് ഭിന്നതക്ക് കാരണം. പ്രസ്തുത വാക്യത്തിൻെറ ബാഹ്യമായ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചു മാറ്റം സംഭവിക്കാമെന്നാണ് ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാർ അതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ആയുഷ്ക്കാലം, ആഹാരം, ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യം, രോഗാരോഗ്യം, വിശ്വാസാവിശ്വാസം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇതനുസരിച്ചു മായിക്കലിന്-അഥവാ മാറ്റത്തിന്-വിധേയമാകുന്നു. ഉമർ, ഇബ്നു മസ്ഊദ്, ഇബ്നു അബ്ബാസ്, അബൂവാഇൽ, ഖത്താദഃ ളാഹ്-ഹാക്ക്, ഇബ്നു

ജുറൈജ് (ﷺ) മുതലായ മഹാൻമാർ ഈ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിക്കുന്നവരായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ''അല്ലാഹുവേ, എന്നെ നീ ദുർഭാഗ്യവാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു മായിച്ച് എന്നെ നീ സൽഭാഗ്യവാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കിത്തരേണമേ! നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നീ മായിക്കുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.'' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ചില പ്രാർത്ഥനകൾ ഉമറും, ഇബ്നുമസ്ഊദും, അബൂവാഇലും (ﷺ) പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതായി നിവേദനങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ട്. ''കുടുംബ ബന്ധം പാലിക്കുന്നത് ഉപജീവനത്തിൽ വിശാലതയും, ആയുസ്സിൽ വർദ്ധനവും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്'' (ബു; മു.) എന്നതുപോലെയുള്ള ചില നബി വചനങ്ങൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമേ മായിക്കൽ-മാറ്റം വരുത്തൽ-ഉണ്ടാകുകയുള്ളുവെന്നും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ അവൻ മായിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത് ആ പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുമാണ് മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. എന്നാലും, പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലും മായിക്കലിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതിലും വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടു താനും.

ചില വസ്തുതകൾ ഇവിടെ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്: (1) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം അവർ മായിക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം അവൻ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. അവൻെറ ഈ പ്രസ്താവനക്ക് വല്ല ഉപാധിയോ പരിമിതിയോ കൂട്ടിച്ചേർക്കാതെ, അതിൻെറ മുഖവിലക്ക് തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിലാണ് കൂടുതൽ സുരക്ഷിതത്വമുള്ളത്. അവൻ എന്തുദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അതിനെ, എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അങ്ങിനെ അവൻ മായിക്കുകയും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ഇന്നിന്ന കാര്യം അതിൽ നിന്നു ഒഴിവാണെന്നോ, ഇന്നിന്ന കാര്യം അതിൽനിന്ന് ഒഴിവല്ലെന്നോ നിശ്ചയിക്കേണമെങ്കിൽ അതിന് തക്കതായ തെളിവ് തന്നെ വേണം. (2) അല്ലാഹുവിൻെറ എന്തെങ്കിലും വിധി നിശ്ചയത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഭേദഗതി വരുത്തുന്ന പക്ഷം, അത് അവൻെറ മുൻനിശ്ചയത്തിലുള്ള വൈകല്യമോ, പോരായ്മയോ കൊണ്ടല്ലെന്നും, അവന് മാത്രം അറിയാവുന്ന ചില പ്രത്യേക യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ വിഷയകമായി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന പലതും 'ഖളാ-ഖദ്റി'നെ സംബന്ധിച്ചു സൂ: ഹദീദിന് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു)

ളഹാഹ്-ഹാകുബ്നു മുസാഹിം പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു വാചകത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: അല്ലാഹു ആകാശത്ത് നിന്ന് ഇറക്കിയ ഓരോ ഗ്രന്ഥത്തിനും ഒരു നിശ്ചിതകാലവും അവധിയും ഉള്ളതുകൊണ്ട് അവയിൽ ചിലത് മുമ്പ് തന്നെ മായിക്കുകയും അവസാനം ഖുർആൻ മുഖേന എല്ലാ മായിക്കുക-അഥവാ നസ്ഖ് ചെയ്യുക-യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وعنده ام الكتاب (മൂലഗ്രന്ഥം-അഥവാ മൂലരേഖ-അവന്‍റെ പക്കലുണ്ട്) എന്നാണല്ലോ തുടർന്നുള്ള വാക്യം. **ام الكتاب** (ഉമ്മുൽ കിതാബ്) എന്ന വാക്കിന്‍റെ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറ:ഫാത്തിഹയുടെ ആരംഭത്തിലും, ആലു ഇംറാൻ 3-ാം വചനത്തിന്‍റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ആ വാക്കുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെന്ന നിലക്ക് **علم الله** (അല്ലാഹുവിന്‍റെ അറിവ്) എന്നും, **اللواح المحفوظ** (ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂള്-അഥവാ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഫലകം-എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന അല്ലാഹുവിന്‍റെ ജ്ഞാനരേഖ) (*) എന്നും, **الذكر** (പ്രമാണം) എന്നുമാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നത്. അനാദിമുതൽ കാലാകാലംവരെയുണ്ടാകുന്ന സർവ്വകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള അല്ലാഹുവിന്‍റെ ജ്ഞാനരേഖ എന്നത്രെ ആ മൂന്നുവാക്കുകളുടെയും താൽപര്യം.

40 അവരോട് നാം വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതിൽ ചിലത് [ചില ശിക്ഷാ നടപടികൾ] നാം നിനക്ക് കാണിച്ചു തരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ (അതിനുമുമ്പ്) നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുകയോ തന്നെ ചെയ്തുവെങ്കിലും, നിന്‍റെ മേൽ പ്രബോധനം മാത്രമാണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്; നമ്മുടെ മേലത്രെ വിചാരണ(യുടെ ബാധ്യത).

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ وَعَلَيْنَا ٱلْحِسَابُ ﴿٤٠﴾

---

40 وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ നാം നിനക്ക് കാണിച്ചു തരുക തന്നെ ചെയ്താലും. بَعْضَ ചിലത്. الَّذِي نَعِدُهُمْ നാം അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യുന്നതിൽ. أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതായാലും. فَإِنَّمَا عَلَيْكَ എന്നാൽ നിന്‍റെ മേൽ (മാത്രമാണ്). الْبَلَاغُ എത്തിക്കൽ, പ്രബോധനം. وَعَلَيْنَا നമ്മുടെ മേലാണ്. الْحِسَابُ വിചാരണ, കണക്കുനോക്കൽ.

ആ സത്യനിഷേധികളുടെമേൽ അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടികളെടുക്കുമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് നബി (ﷺ) യുടെ ജീവിതകാലത്ത് തന്നെ സംഭവിച്ചുവെന്നും, അവിടുത്തെ കാലശേഷം സംഭവിച്ചുവെന്നും വരാം. രണ്ടായാലും നബി (സ)യുടെ ബാധ്യതയിലും കൃത്യത്തിലും മാറ്റമൊന്നും വരാനില്ലെന്നു സാരം.

41 അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ, നാം (അവരുടെ) ഭൂമിയിൽ ചെന്ന് അതിന്‍റെ (നാനാ) വശങ്ങളിൽനിന്ന് അതിനെ ചുരുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?! അല്ലാഹു വിധി കൽപിക്കുന്നു; അവന്‍റെ വിധിയെ പിന്നോക്കം വെപ്പിക്കുന്ന ഒരാളുമില്ല. അവൻ വിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നവനുമാകുന്നു.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا نَأْتِى ٱلْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ وَٱللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِۦ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٤١﴾

---

* الوح المحفوظ നെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബുറൂജിന്‍റെ അവസാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക.

41 أَوَ لَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടില്ലേ, അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ. أَنَّا نَأْتِي നാം ചെല്ലുന്നുവെന്ന്. الْأَرْضَ (ആ) ഭൂമിയിൽ. نَنقُصُهَا അതിനെ ചുരുക്കിക്കൊണ്ട്. مِنْ أَطْرَافِهَا അതിൻെറ ഭാഗ (ഓരം) ങ്ങളിലൂടെ, വശങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. يَحْكُمُ വിധിക്കുന്നു. لَا مُعَقِّبَ പിന്നോക്കം വെപ്പിക്കുന്നവനേ ഇല്ല. لِحُكْمِهِ അവൻെറ വിധിയെ. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. سَرِيعُ വേഗതയുള്ളവനാണ്. الْحِسَابِ വിചാരണ.

അറേബ്യാ മുഴുവനും ശിർക്കിൻെറ വാഴ്ചയിലായിരുന്നുവല്ലോ. മുസ്‌ലിംകൾ വർദ്ധിച്ചും ഇസ്‌ലാമിന് പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അങ്ങിനെ ഓരോ രാജ്യങ്ങളായി ക്രമേണ ഇസ്‌ലാമിന് അധീനമായിത്തീരുന്നതും അവർക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ തങ്ങളുടെനാട് ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങി തങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിൽ സ്ഥലമില്ലാതായിത്തീരുകയും, ഒടുക്കം അവിടെ നിന്ന് അവർ തുടച്ചുനീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൂടേ? എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയനുസരിച്ചാണ് നടക്കുന്നത്. അതിൽ ഒന്നും തന്നെ മാറ്റിവെക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. വിചാരണയും, അനന്തര നടപടിയും എടുക്കുവാൻ അവന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല.

وَقَدْ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ ٱلْمَكْرُ جَمِيعًا ۖ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ ٱلْكُفَّٰرُ لِمَنْ عُقْبَى ٱلدَّارِ ﴿٤٢﴾

42 ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി; എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനത്രെ തന്ത്രം മുഴുവനുമുള്ളത്. എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിക്കുന്നത് അവൻ അറിയുന്നു. അവിശ്വാസികൾ വഴിയെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ആർക്കാണ് ഭവനത്തിൻെറ (ശുഭ) പര്യവസാനം എന്ന്!

---

42 وَقَدْ مَكَرَ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ. فَلِلَّهِ എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനാണ്. الْمَكْرُ തന്ത്രം (ഉള്ളതു). جَمِيعًا മുഴുവനും. يَعْلَمُ അവൻ അറിയും. مَا تَكْسِبُ സമ്പാദിക്കു (പ്രവർത്തിക്കു) ന്നത്. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ വ്യക്തിയും, ആളും, ദേഹവും. وَسَيَعْلَمُ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, വഴിയെ അറിയും. الْكُفَّارُ അവിശ്വാസികൾ. لِمَنْ ആർക്കാണ് എന്നു. عُقْبَى പര്യവസാനം. الدَّارِ ഭവനത്തിൻെറ, വസതിയുടെ.

'ഭവനത്തിൻെറ പര്യവസാനം' (عقبى الدار) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് 22-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും മറ്റും മുമ്പ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. 'ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു' വെന്ന് പറഞ്ഞത് മുൻസമുദായങ്ങൾ അവരുടെ പ്രവാചകൻമാർക്കും, അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കും എതിരെ നടത്തിയ അക്രമങ്ങളെയും, കുതന്ത്രങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. നംറൂദ് ഇബ്‌റഹീം (عليه السلام) നബിയോടും, ഫിർഔൻ മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടും, യഹൂദികൾ ഈസാ (عليه السلام) നബിയോടും നടത്തിയതുപോലുള്ള എല്ലാ കുതന്ത്രങ്ങളെയും അല്ലാഹു പരാജയപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഏത് തന്ത്രക്കാരെയും പരാജയപ്പെടുത്തവാനുള്ള തന്ത്രം അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കലുണ്ട്. അവൻെറ തന്ത്രത്തെ വെല്ലുന്ന ഒരു തന്ത്രജ്ഞനും വേറെയില്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ ബന്ധനത്തിലാക്കുകയോ, വധിക്കുകയോ, നാട്ടിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യാനുള്ള മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഗൂഢതന്ത്രത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയ വിവരം അറിയിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: والله خير الماكرين – الانفال (അല്ലാഹു തന്ത്രശാലികളിൽവെച്ചു ഉത്തമനാകുന്നു. (അൻഫാൽ: 30) മുൻസമുദായങ്ങളുടെ ചില അക്രമമർദ്ദനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം പറയുന്നു: ومكروا مكرا ومكرنا مكرا وهم لا يشعرون – الايتين – النمل (അവർ ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു അവർ അറിയാതെ നാമും ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. എന്നാൽ, അവരുടെ തന്ത്രത്തിൻെറ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായെന്ന് നോക്കുക! അതായത്, അവരെയും അവരുടെ ജനതയെ മുഴുവനും നാം തകർത്തുകളഞ്ഞു. (നംല്: 50, 51.)

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًۢا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْكِتَٰبِ ﴿٤٣﴾

43 അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു: ''നീ ഒരു (റസൂലായി) അയക്കപ്പെട്ടവനല്ല'' എന്ന്! നീ പറയുക: "അല്ലാഹു മതി, എനിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സാക്ഷിയായിട്ട്; വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അറിവ് ആരുടെപക്കലുണ്ടോ അവരും (മതി).''

---

43 وَيَقُولُ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لَسْتَ നീ അല്ല എന്നു. مُرْسَلاً ഒരു റസൂൽ, അയക്കപ്പെട്ടവൻ, ദൂതൻ. قُلْ പറയുക. كَفَى മതി. بِاللهِ അല്ലാഹു (തന്നെ). شَهِيدًا സാക്ഷിയായിട്ട്. بَيْنِي എനിക്കിടയിൽ. وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിലും. وَمَن യാതൊരുവരും (ആരോ അവരും). عِندَهُ അവരുടെ അടുക്കലുണ്ട്. عِلْمُ അറിവ്. الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ച പല പ്രവചനങ്ങളും മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും, ഖുർആന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും അവയുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുള്ളതും കാരണമായി വേദക്കാരിലുള്ള പണ്ഡിതൻമാർക്ക് നബി (ﷺ) യുടെ ദൗത്യം സത്യമാണെന്നു വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു - വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അറിവുള്ളവരും സാക്ഷിയാണെന്നു പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, വേദക്കാർ പൊതുവെ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളായി മാറുവാൻ യഥാർത്ഥ കാരണം അവരുടെ അറിയായ്മയല്ല. അവരിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളായിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസാചാരങ്ങളെ ഇസ്‌ലാം അനുകൂലിക്കാതിരുന്നതും, അവരുടെ അസൂയയും മാത്രമാണിതിനു കാരണം. എന്നിട്ടും സത്യാന്വേഷികളായ പലരും വേദക്കാരിൽനിന്ന് ഖുർആന്റെയും നബി (ﷺ) യുടെയും സത്യത മനസ്സിലാക്കി മുസ്‌ലിംകളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

14. സൂറത്തു ഇബ്റാഹീം سورة إبراهيم

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 52 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 7

ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല വിവരങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് ഈ സൂറത്ത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

25 സൂറത്തുകളിലായി, 69 സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) ൻെറ പേർ ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ പുത്രനായ സാമി(سام بن نوح) ൻെറ ഒമ്പതാം പൗത്ര തലമുറയിൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ജനിച്ചുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. നൂഹ് (عليه السلام) നും അദ്ദേഹത്തിനുമിടയിൽ എത്ര കൊല്ലമാണുള്ളതെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ല. ബൈബിളിൻെറ (തൗറാത്തിലെ) കണക്കുപ്രകാരം നൂഹ് (عليه السلام) ൻെറ ജനനവും ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) ൻെറ ജനനവും തമ്മിൽ 890 കൊല്ലത്തിൻെറ വ്യത്യാസമാണുള്ളത്. ഇത് സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം കുറച്ചു കാലം രണ്ടുപേരും ഒരേ സമയത്തു ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് വന്നേക്കും. നൂഹ് (عليه السلام) 950 കൊല്ലം ജീവിച്ചതായി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മുൻകാലത്തുള്ള സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പായ കാലനിർണ്ണയം ലഭിക്കുക പ്രയാസമാണല്ലോ.

ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ പിതാവിൻെറ പേർ താറഹ് അഥവാ, തേരഹ് (تارح - Terah) എന്നാണ് പല മുഫസ്സിറുകളും, ചരിത്രകാരൻമാരും പറയുന്നത്. ഖുർആനിൽ ഒരിടത്ത് واذ قال ابراهيم لا بيه آزر الانعام ٧٤ ഇബ്റാഹിം തൻെറ പിതാവ് 'ആസറി'നോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ) എന്നു പറയുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് പിതാവിൻെറ പേർ 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പണ്ഡിതൻമാർ-ഇവരിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമുണ്ട്-പറയുന്നത് ആസർ(آزر) എന്ന പേർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ രണ്ടാംപേരോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാനപ്പേരോ ആണെന്നാകുന്നു. വേറെ ചില അഭിപ്രായങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട്. അവയും, അവയുടെ വിശദീകരണങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ച് നമുക്ക് ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ആസർ എന്നത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽപേരല്ല എന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. അതേ സമയത്ത് ഖുർആൻ അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് 'ആസർ' എന്ന പേരിലാണുതാനും.

നാടും, കുടുംബവും വിട്ടുപോരും മുമ്പായി ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബി ഇറാഖ് പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് താമസിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഏതായാലും അദ്ദേഹം പദ്ദൻഅരമിലെ (فدان ارام) (*) വിപ്ളവകാരിയായ ഒരു യുവാവായിരുന്നു. ഇതു ഉത്തര ഇറാഖിൽ യൂപ്രട്ടീസ്, ടൈഗ്രീസ് (الفرات والدجلة) എന്നി നദികൾക്കിടയിലുള്ള ഒരു സമതലമാകുന്നു. മെസപൊത്തേമ്യ(†) എന്ന് പറയുന്നതും പദ്ദൻഅരമും ഒന്നുതന്നെ ദക്ഷിണ ഇറാഖിലെ ഊർ എന്ന കൽദേയാ (اور الكلدانين) പട്ടണത്തിലും അദ്ദേഹം കുറെക്കാലം താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, കൂഫാ (كوفى) ഹാറാൻ حاران ബാബിലോൺ (بابل) എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും വസിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിതാവൊന്നിച്ചും, അല്ലാതെയും അദ്ദേഹം സ്ഥലം മാറിമാറി താമസിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജനനസ്ഥലം ഏതാണെന്നതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ കാണും. മിക്കവാറും ഊറിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം അവസാനമായി സ്വദേശം വിട്ട് ശാമിലേക്കു യാത്രപോയതെന്ന് വിചാരിക്കണം. മേൽകണ്ട പേരുകളും, ഓരോന്നിൻെറ അതിർത്തിയും സൂക്ഷമായി നിർണ്ണയിക്കാൻ ഇന്ന് സാധ്യമല്ല. ചരിത്രഭൂപടങ്ങളിൽ നിന്നു ഏതാണ്ടൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം എന്ന് മാത്രം.

---

* പദ്ദൻഅരം എന്നു പറയുന്നത് പ്രാചീന ഇറാഖിന്നാകുന്നു.

† മെസപൊത്തേമ്യ = الجزيرة وما بين النهرين (Mesopotamia).

ദക്ഷിണ ബാബിലോണ്യയിൽ യൂപ്രട്ടീസ് നദിയിൽ നിന്നു പിരിയുന്ന ഒരു തോട്ടിൻെറ കരയിലായിരുന്നു ഊർ പട്ടണം. ക്രിസ്താബ്ദം 1922 നും 1931 നുമിടയിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഗവേഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല രേഖകളും കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ വിവിധ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നിരുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് ബാബിലോണ്യ. അതിലെ ഒരു പട്ടണമായിരുന്നു ബാബിലോൺ. (*) യൂപ്രട്ടീസ് നദിക്കു തെക്കേ കരയിൽ ഇന്നത്തെ ബഗ്ദാദുപട്ടണത്തിൽ നിന്നു ഏകദേശം 50 നാഴിക തെക്കായിരുന്നു ബാബിലോൺ പട്ടണം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഇതു ശൂന്യമായിക്കിടക്കുകയാണ്. ചന്ദ്രാരാധന നടത്തിയിരുന്ന വമ്പിച്ച ക്ഷേത്രങ്ങളും, വളരെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ജലപ്രളയത്തിൻെറ അടയാളങ്ങളും ഊറിൽനിന്നു- കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ശ്രുതിപ്പെട്ട ജലപ്രളയവും(طوفان نوح-ع) അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാസസ്ഥലവും ബാബിലോണ്യയിലായിരുന്നുവെന്നാണ് കൂടുതൽ ബലമായ അഭിപ്രായമെന്ന വസ്തുത ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. (†) മനുഷ്യവാസം ആദ്യമായി ഭൂമിയിൽ ആരംഭിച്ചതും ബാബിലോണ്യയിലായിരുന്നുവെന്ന് പല ചരിത്രകാരൻമാർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ പിതാവും, നാട്ടുകാരും വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായിരുന്നു. സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാധികളെയും അവർ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നു. രാജാക്കൻമാരെ ആരാധ്യന്മാരായിക്കരുതലും അക്കാലങ്ങളിൽ സാധാരണമാണ്. പിതാവാകട്ടെ, ക്ഷേത്രത്തിലെ പൂജാരിയും, ബിംബങ്ങളുണ്ടാക്കി വില്ക്കുന്നവനും കൂടിയായിരുന്നു. പുത്രൻ ചെറുപ്പം മുതല്ക്കേ സ്വതസിദ്ധമായ ബുദ്ധിയോടും, വിവേകത്തോടും കൂടി വളർന്നു വന്നു. പ്രായം തികഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് 'അദ്ദേഹത്തിൻെറതായ തൻെറട'വും നൽകി. പിതാവും മറ്റും മരം, കല്ല് മുതലായവകൊണ്ട് നിർമ്മിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ ദൈവമാക്കി ആരാധിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പിതാവുമായും, നാട്ടുകാരുമായും, ഭരണാധിപതിയുമായും അദ്ദേഹം പല വാഗ്വാദങ്ങളും നടത്തി. അവരെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനായി ഒരിക്കൽ നക്ഷത്രമാണ് തൻെറ ദൈവമെന്നും, പിന്നീട് നക്ഷത്രം മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അത് ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ കൊള്ളുകയില്ല-ചന്ദ്രനാണ് തൻെറ രക്ഷിതാവെന്നും, അതും അസ്തമിക്കുന്നതിനാൽ, അതുമല്ല-ഏറ്റവും വലിയതായ സൂര്യനാണ് തൻെറ റബ്ബ് എന്നും വാദിച്ചു. പിന്നീട്, സൂര്യനും അസ്തമിച്ചുപോകുന്നതുനിമിത്തം ഇതൊന്നും തന്നെ ആരാധ്യനാകുവാൻ കൊള്ളുകയില്ലെന്നും, ആകാശഭൂമികളുടെ രക്ഷിതാവുമാത്രമാണ് റബ്ബായിരിക്കുവാൻ അർഹനെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു.

പക്ഷേ, നാട്ടുകാർ ചിന്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ ഭീഷണിക്കും, തർക്കത്തിനും ഒരുമ്പെടു ക

---

* ബാബിലോൺ എന്ന പേരിൽ ഈജിപ്തിലും ഇറാഖിലും ഓരോ രാജ്യമുണ്ട്.

† ഇതെഴുതി അല്പമാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ട രണ്ടു വാർത്തകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഇവിടെ സന്ദർഭോചിതമായിത്തോന്നുന്നു. ഒന്നാമത്തേതു അമ്മാനിൽനിന്നും. രണ്ടാമത്തേതു ലണ്ടനിൽ നിന്നുമുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളാകുന്നു:-

1. 'മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്ന ശിശംഗ നഗരത്തിൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്ന തൽബലാത്തിൻേതെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഒരു പൗരസ്ത്യഗവേഷകസംഘം കുഴിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. 16 സർവ്വകലാശാലകളെയും, 5 രാഷ്ട്രങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പൗരസ്ത്യ ഗവേഷകസംഘമാണ് ഈ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തുന്നത്.'

(2) 'നൂഹ് (അ) നബിയുടെ കപ്പലിൻെറ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഗവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംഘം അമേരിക്കൻ പുരാതനവസ്തു ഗവേഷകൻമാർക്കു കിഴക്കൻ തുർക്കിയിലെ അറാറാത്ത് (£) മലഞ്ചെരുവിൽ 14,000 അടി ഉയരത്തിൽ ഒരു വലിയ കപ്പലിൻെറ അവശിഷ്ടങ്ങളാണെന്നു തോന്നുന്ന ഏതാനും മരത്തടികൾ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു തുർക്കിക്കാരനാണ് ഇതു കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഇതിൻമേൽ ഇപ്പോൾ ഗവേഷണം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. (ചന്ദ്രിക: പു: 30; ല: 239/4-9-62.)

യാണുണ്ടായത്. (ഈ സംഭവം സൂ: അൻആം 74-–79 ൽ കാണാം.)

അദ്ദേഹത്തെ ഈ സംരംഭത്തിൽ നിന്ന് പിൻമടക്കുവാൻ അന്നത്തെ രാജാവ് ഒരു പരിശ്രമം നടത്തി. ''ജീവിപ്പിക്കുന്നവനും മരണപ്പെടുത്തുന്നവനുമാണ് തൻെറ ദൈവമെ ന്ന ല്ലേ താൻ പറയുന്നത്? എന്നാൽ അതു രണ്ടും ഞാൻ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ!'' എന്നു രാജാവ് പറ ഞ്ഞു. അതായത്: ഞാൻ പലരേയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും, കൊല്ലേണ്ടുന്ന പലരെയും കൊലപ്പെടുത്താതെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ എന്നർത്ഥം. രണ്ടുപേരെ വിളിച്ച് ഒരു വനെ കൊല്ലുകയും, മറ്റേവനെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തു കാണിച്ചുവെന്നും പറയ പ്പെടുന്നു. ബാലിശമായ ഈ വാദം കണ്ടപ്പോൾ ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) ഒരു മറുകൈ പ്രയോഗിച്ചു: 'എ ന്നാൽ, എൻെറ റബ്ബ് സൂര്യനെ കിഴക്കുനിന്ന് ഉദിപ്പിക്കുന്നു; താനതു പടിഞ്ഞാറുനിന്നു കൊ ണ്ടുവരുക!' ഇതായിരുന്നു അത്. ഇതിൽ രാജാവിൻെറ വായടഞ്ഞുപോയി! (അൽ ബ ഖറ: 258.)

ഇബ്റാഹിം(عليه السلام) നബിയുമായി വാഗ്വാദം നടത്തിയതും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശത്രുവാ യിരുന്നതുമായ രാജാവിൻെറ പേർ ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നംറൂദ് (نمرود) എന്ന പേരിലാണ് അയാൾ അറിയപ്പെടുന്നത്. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ സന്തതികളിൽപെട്ട ഹാമിൻെറ മകനായ കൂശി (كوش بن حام) ൻെറ മകനാണ് നംറൂദ് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ, നംറൂദ് എന്ന പേരി ൽ ഒന്നിലധികം പ്രാചീന രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ബാബിലോണിയുടെയും, അശ ്ശൂറിൻെറയും ചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് അവരിൽ ഏത് നംറൂദാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നംറൂദെന്നു തീർത്തു പറയുക പ്രയാസമാണ്. ബൈബിളിൻെറ ഒരു വ്യാഖ്യാന നിഘണ്ടുവായ 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു' വിൽ നിന്നും താഴെ കൊടുക്കുന്ന ഉദ്ധരിണികൾ ഇവിടെ നമുക്കു പലതും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്നു:-

1. 'അബ്രഹാമിൻെറ സമകാലീനനായ ഹമ്മുറബി എന്ന രാജാവാണ് ആദ്യമായി ഇതിനെ (ബാബേൽപട്ടണം) ബാബിലോൺ രാജ്യത്തിൻെറ തലസ്ഥാനമാക്കിയത്. ബാബിലോൺ രാജ്യവും അശ്ശൂർ രാജ്യവും പ്രത്യേക രാജങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾക്കും തമ്മിലുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ബാബിലോൻ പട്ടണം ബാബിലോന്യരുടെ അതിവിശിഷ്ടമായ ഒരു കോട്ടയായിരുന്നു.' (വേ. പു. നി. പുറം: 293) ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്ത് ഒന്നിലധികം രാജാക്കളുടെ വാഴ്ച നടന്നിട്ടുണ്ടാകുന്നതിന് വിരോധമില്ലല്ലോ. ഹമ്മുറബിക്ക് അമ്രാഫെൽ എന്നും പേരുണ്ടാകുവാനവകാശമുണ്ടെന്ന് അടുത്ത ഉദ്ധരിണിയിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാം.

2. 'അബ്രഹാം തേരഹിൻെറ പുത്രനായിരുന്നു. അവൻ ദക്ഷിണമെസപൊത്തേമ്യയിൽ കൽദേയരുടെ ഊർ പട്ടണത്തിൽ ജാതനായി. അനേകവർഷങ്ങളിൽ അവിടെ വസിച്ചു. ബാബിലോന്യർ ഹമ്മുറബി എന്നു വിളിച്ചിരുന്ന അമ്രാഫെൽ ബാബിലോന്യയിലെ രാജാവായിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് (ഏകദേശം ക്രി. മു. 2300) അബ്രഹാം ഊർപട്ടണത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് കനാൽ ദേശത്തു വന്നു പാർത്തു. തൻെറ ജീവിതകാല പര്യന്തം കനാനിലും, മിസ്രയീമിലും അവിടവിടെ കൂടാരമടിച്ചു താമസിച്ചു. ഇവനും ബാബിലോന്യക്കാരും ഇങ്ങി നെ ദേശഭേദം ഭവിച്ചതു മാത്രമല്ല, ഭക്തിയിലും വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. അവരെപ്പോലെ ഇവൻ വളരെ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കാതെ യഹോവയെ (ദൈവത്തെ) യാണു തനിക്കും തൻെറ കാലത്തിനും ദൈവമെന്നു തിരുമാനിച്ചു അവനെമാത്രം ആരാധിച്ചു വന്നു......' (വേ. പു. നി. പുറം: 18) പക്ഷേ ഹമ്മുറബി (حمورابى) യും, അമ്രാഫെലും ഒന്നാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടുതാനും.

3. 'ഇവൻ (നിംറോദ്) അശ്ശൂറിൽ നീനവെ (نينوى) എന്ന പട്ടണം പണിതത് അവിടെ തൻെറ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു എന്നും, ബാബിലോൺ അഥവാ ബാബേൽ എന്ന നഗരം നിർമ്മിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.... ബാബിലോന്യഭാഷയിൽ ഇവൻെറ പേരും അവർ ആരാധിച്ചു വന്ന മെരോദോക്ക് എന്ന ദേവൻെറ പേരും ഒന്നായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ അവനെ ദേവനായി

വിചാരിച്ചു വന്നു എന്ന് അറിയാവുന്നതാണ്.' (പിന്നീട് അംറാഫെൽ രാജാവിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:) 'അബ്രഹാമിനോട് യുദ്ധം ചെയ്ത ശീനാർ (ബാബിലോൺ) രാജാവായ അമ്രാഫെലും പുരാതന ബാബിലോന്യ രാജാവായ ഹമ്മുറബിയും ഒരേ ആൾ തന്നെ എന്ന് ചിലർക്ക് തോന്നിയാലും, പണ്ഡിതനായ വുള്ളി (WOOLLY) ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു സംശയിക്കുന്നു. (വേ. പു. നി. പുറം: 26.)

4. നിംറോദും (നംറൂദും) ബാബിലോന്യർ പറയുന്ന ആദ്യരാജാവായ ഗിൽഗാമേശും ഒരു രാജാവു തന്നെയാണെന്നും വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (ഭാഗം 201) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നംറൂദിനെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായ ഒരു വിവരണം നമുക്കിവിടെ ലഭിക്കുക സാധ്യമല്ല.

ഇസ്‌ലാം ചരിത്രവുമായി വളരെയേറെ ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യമാണല്ലോ ഇറാഖ്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ സ്വരാജ്യമായിരുന്ന പ്രാചീന ഇറാഖിന്റെ ഒരു സാമാന്യ വിവരംകൂടി ഇവിടെ അറിയുന്നതു അസ്ഥാനത്താവുകയില്ല. ഇറാഖിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും പല കാലത്തും പല പേരുകളിലായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പല ഭരണകൂടങ്ങളും അവിടെ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുമുണ്ട്. കൂടുതൽ വിശ്രുതമായ രണ്ടു രാഷ്ട്രങ്ങളായിരുന്നു അശ്ശൂറും, ബാബിലോണ്യയും. ഇരു രാജ്യങ്ങളുടെയും ചരിത്രം തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണുള്ളത്. രണ്ടുംഓരോ കാലത്ത് ചുരുങ്ങിയും വികസിച്ചുകൊണ്ടും അന്യോന്യം ലയിച്ചുകൊണ്ടും ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഓരോന്നിന്റെയും അതിർത്തി തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഉത്തരഭാഗം അശ്ശൂറും, ദക്ഷിണഭാഗം ബാബിലോണ്യയും ആണെന്നു പറയാം.

അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ, യുദ്ധം, കെട്ടിടനിർമ്മാണം, ശിൽപവേല, നായാട്ട് മുതലായവയിലും, വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയങ്ങളിലും സമർത്ഥൻമാരായിരുന്നു. ശത്രുക്കളോട് അവർ ക്രൂരമായി പെരുമാറിയിരുന്നു. ഇരു രാജ്യക്കാരും പൊതുവിൽ ബഹുദൈവാരാധകൻമാരായിരുന്നു. ബാബിലോണ്യക്കാർക്കില്ലാത്ത ഒരു ദൈവമായിരുന്നു 'അശ്ശൂർ ദേവത' ഇതു അശ്ശൂർകൾക്ക് മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു ബാബിലോണ്യയിൽ, രാജാക്കളെക്കാൾ പുരോഹിതൻമാർക്കും, അശ്ശൂറിൽ മറിച്ചുമായിരുന്നു സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അശ്ശൂർ ക്രി. മു. 2100 മുതൽ ഏതാണ്ട് ക്രി. മു. 6-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നീണ്ടുനിന്നു. ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം മുതൽ സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ കാലംവരെ ശാമുകാർക്കും (ഇസ്രാ ഈൽ-യഹൂദിയാ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾക്കും) അശ്ശൂർകാർക്കും ഇടയിൽ കാര്യമായ ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് ബാബിലോന്യ രാജാവായ നബൂഖദാനേസർ (نبختنصر) ജെരുശലം (البيت المقدس) നശിപ്പിച്ചതു വരെ അവർക്ക് അശ്ശൂറിനെയും, ബാബിലോന്യയെയും ഭയപ്പെ ട്ടുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടിവന്നു. സൂരിയ (*) യുടെ കിഴക്കെ അതിർത്തിയും, അശ്ശൂറിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയും ഒന്നായിരുന്നു. ആകയാൽ, അശ്ശൂർ വികസിക്കുന്നപക്ഷം അതു സൂരിയായെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുമല്ലോ.

നിരിക്ഷകൻമാർക്ക് ലഭിച്ച രേഖകളിൽ നിന്ന് അശ്ശൂർഭരണം വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചതായിരുന്നുവെന്നും, പരിഷ്കൃതമായ പല ഭരണചട്ടങ്ങളും അവിടെ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ബഹുദൈവവാരാധന സർവ്വത്ര നടമാടിയിരുന്നു. ആകാശദേവൻ, ഭൂമിദേവൻ, സൂര്യദേവൻ, ചന്ദ്രദേവി, കാമദേവി, എന്നിങ്ങിനെ പല ദേവിദേവൻമാരും കൂടാതെ, പല വിഗ്രഹങ്ങളും, അവരുടെ ആരാധ്യൻമാരായിരുന്നു. സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളും അവർ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ഭൂതങ്ങളിലും, മന്ത്രങ്ങളിലും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ക്ഷുദ്രം, ആഭിചാരം മുതലായ 'സിഹ്റി'ന്റെ ഇനങ്ങളും പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പല ശാസ്ത്രങ്ങളിലും നൈപുണ്യം നേടിയവരുണ്ടായിരുന്നു. മരണപ്പെട്ടവരുടെ ആത്മാവിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളായിരുന്നു ഉള്ളത്. ഇഹലോകജീവിതത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ദേവൻമാരുടെ പ്രസാദത്തിനു

---

* സൂരിയാ സിരിയാ (ശാം)

വേണ്ടിയാണവർ ആരാധന നടത്തിയിരുന്നത്.

മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബി തൻെറ ജനതയെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പല പരിശ്രമങ്ങളും ചെയ്തുനോക്കി. അതെല്ലാം വിഫലമാകുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹമാകട്ടെ, പരിശ്രമം ഊർജ്ജിതമാക്കിക്കൊണ്ടുമിരുന്നു. അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ കൊത്തിമുറിച്ചതും, അതിൻഫലമായി തീക്കുണ്ഡത്തിൽ എറിയപ്പെട്ടതും നാം വായിച്ചുവല്ലോ. (*) തൻെറ പിതാവ് ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായിക്കണ്ടാൽകൊള്ളാമെന്നുള്ള അത്യാഗ്രഹത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ ഭക്തിയാദരവോടെ ഉപദേശിച്ചുനോക്കിയ വിവരവും, അയാൾ മകനെ എറിഞ്ഞാട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചതും സൂ: മർയമിലും നാം കണ്ടു. അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതുകണ്ട് സ്വജനങ്ങളിൽ കുറച്ചാളുകൾ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, ഭരണകൂടത്തെയും, നാട്ടുകാരെയും ഭയന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണവർ. നാട്ടിലുള്ളവരെല്ലാം ശത്രുക്കൾ. സത്യം കേൾക്കുവാനുള്ള കാതും, ചിന്തിക്കുവാനുള്ള ഹൃദയവും അദ്ദേഹം അവിടെ കണ്ടില്ല. അങ്ങിനെ, സ്വദേശത്തോട് യാത്രപറയേണ്ടിവന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ 'അനുഗ്രഹീതമായ ഭൂമി'യിലേക്കു (ശാമിലേക്ക്) രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. സഹോദരപുത്രൻ ലൂത്ത് (അ) , ഭാര്യ സാറാ (سارة) എന്നിവരും കൂടെയുണ്ടയിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരാണ്. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ഭാര്യയും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവെന്നും കാണുന്നു. പിതാവിൻെറ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു നോക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, പിതാവു അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുവാണെന്ന് വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. (സൂറ: തൗബഃ114.)

'മേൽപറഞ്ഞവരെയും ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയെയും കൂട്ടികൊണ്ട് കൻആനിലേക്ക് പോകുവാനായി പിതാവ് ഊറിൽനിന്നു ഹാറാനിൽ വന്നു; അവിടെ പാർത്ത് അവിടെവെച്ച് പിതാവ് മരണപ്പെട്ടു; പിന്നീടു യഹോവയുടെ (ദൈവത്തിൻെറ) കൽപനപ്രകാരം കൻആനിലേക്ക് പോയി; ഹാറാനിൽനിന്നു പോരുമ്പോൾ ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിക്കു 75 വയസ്സായിരുന്നു' എന്നൊക്കെ ബൈബ്ളിൽ (ഉൽപത്തി: 11 ൽ 31 മുതൽ 12ൽ 6 വരെ) പറയുന്നു. ഖുർആൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഇതു അതേപടി സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, വിഗ്രഹങ്ങൾ ഉടച്ചകാലത്ത് അദ്ദേഹം കേവലം 16 വയസ്സുകാരനായ ഒരു യുവാവായിരുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു. സൂ: അമ്പിയാഇലെ 60 -ാം വചനം അതിനെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്നുമുതൽക്കേ പിതാവു അദ്ദേഹത്തിനു ശത്രുവായിത്തീർന്നിരിക്കുമല്ലോ.

അദ്ദേഹം മേൽപറഞ്ഞവരൊന്നിച്ച് ഫലസ്തിനിൽ വന്നു. കനാൻ (കൻആൻ-كنعان) ദേശം എന്ന പേരിലാണ് അന്ന് ഫലസ്തിൻ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ആദ്യം നാബൽസ് (نابلس) എന്ന ശെഖേമി (شكيم) ലും, പിന്നീടു തെക്കോട്ടുനീങ്ങി ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിലും അദ്ദേഹം താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനന്തരം നാട്ടിൽ ബാധിച്ച ഒരു ക്ഷാമം കാരണം മിസ്രയീമിൽ (ഈജിപ്തിൽ) പോകുകയും, അധികം താമസിയാതെ മടങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്തു യാത്രകളിൽ മേൽപറഞ്ഞവർക്കു പുറമേ, അവരുടെ ആടുമാടുകളും, അവയുടെ ഇടയൻമാരും ഉണ്ടായിരുന്നുപോൽ. ബൈബ്ൾ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണെങ്കിൽ, ആട്ടിടയൻമാർ തമ്മിലുണ്ടായ വഴക്കും, ആടുമാടുകളുടെ ആധിക്യവും നിമിത്തം പിതൃവ്യനും, സഹോദരപുത്രനും (ഇബ്റാഹിം നബിയും, ലുത്ത് നബിയും) താമസം രണ്ടു സ്ഥലത്താക്കി. ജോർഡാൻ (الأردن) വൃത്തങ്ങളിൽപെട്ട ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ സോദോം, ഗോമോറാ (سدوم وعامورة) എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലായി ലൂത്ത്നബി വാസമുറപ്പിച്ചു. ഈ സ്ഥലത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഖുർആനിൽ (സൂ:വന്നജ്മിൽ) 'മുഅ്തഫികത്ത്' (المؤتفكة മറിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന രാജ്യം) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ലൂത്ത് (عليه السلام) രാജ്യത്തേക്കുള്ള റസൂലായി

* അടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വിശദവിവരവും കാണാം.

നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആ രാജ്യക്കാരെക്കുറിച്ചും അവർ രാജ്യത്തോടെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചും കഴിഞ്ഞ സൂറത്തുകളിൽ വിവരിച്ചുണ്ടല്ലോ.

ഇബ്റാഹിം നബിയുടെ ഭാര്യ സാറ(سارة) പ്രസവിക്കാത്ത വന്ധ്യയായിരുന്നു. അവർക്കു ഈജിപ്തിൽവെച്ചു ലഭിച്ച ഒരു അടിമസ്ത്രീയായിരുന്നു ഹാഗാർ എന്നഹാജർ.(هاجر) തങ്ങൾക്കൊരു ഓമനപുത്രനെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലോ എന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ ഹാജറിനെ അവർ ഭർത്താവിനു ദാനം ചെയ്തു. അങ്ങിനെ, ഖിബ്ത്തിക്കാരിയായ ഹാജർ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഒരു രണ്ടാം ഭാര്യയായി. ഇവരിൽനിന്നാണ് മൂത്ത പുത്രനായ ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) ജനിച്ചതു. അറബികളുടെ പിതാവായ ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബിയുടെ മാതൃകകുടുംബത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതു. اذاافتتحتم مصر فاستوصوا باهلها خيرا فان لهم ذمة ورحما – مسلم (നിങ്ങൾ ഈജിപ്തു ജയിച്ചടക്കുമ്പോൾ, അവിടത്തുകാരുമായി നല്ലനിലയിൽ ഇടപെടണം, നിശ്ചയമായും അവരോടു നിങ്ങൾക്കു ഒരു ഉത്തരവാദിത്വവും കുടുംബന്ധവുമുണ്ട്.) കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) എത്രമാത്രം നിഷ്ക്കർഷിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) ജനിക്കുമ്പോൾ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു 86 വയസ്സാണെന്നു കാണുന്നു. الله اعلم

ഗർഭവതിയായ ഹാജറിനോട് ദൈവദൂതൻ അറിയിച്ചതായി ബൈബ്ളിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'ഞാൻ നിൻെറ സന്തതിയെ ഏറ്റവും വർദ്ധിപ്പിക്കും. അത് എണ്ണിക്കൂടാത്തവണ്ണം പെരുപ്പമുളളതായിരിക്കും. നീ ഗർഭവതിയല്ലോ. നീ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. യഹോവനിൻെറ സങ്കടം കേൾക്കകൊണ്ട് അവന്ന് യിശ്മയേൽ (ഇസ്മാഈൽ) എന്നു പേർ വിളിക്കണം. അവൻ 'കാട്ടുകഴുത'യെപ്പോലെയുളള മനുഷ്യനായിരിക്കും.....' (ഉല്പ: 16ൽ 10-12) 'കാട്ടുകഴുത' യുടെ കാര്യമൊഴിച്ചു ബാക്കി കാര്യങ്ങൾ ശരിയാകുന്നു. അറബികൾ മിക്കവാറും ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബിയുടെ സന്താനങ്ങളാണല്ലോ. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ 'കാട്ടുകഴത' യായി ചിത്രികരിച്ചത്, വേദക്കാർ ബെബ്ളിൽ കൈകടത്താറുളളതിൻെറ ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണമാകുന്നു. നബി മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയെ തരംതാഴ്ത്തി കാണിക്കുകയാണ് ഇതുമൂലം അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുവാൻ ബൈബ്ളിൻെറ പല ഭാഷകളിലുളള വിവർത്തനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ മാത്രം മതിയാവുന്നതാണ്. ബൈബ്ളിൻെറ പരിഭാഷകൾ വ്യക്തികളുടേതല്ല-അവരുടെ അധികൃതമായ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടവയാണ്- എന്നുകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉദാഹരണം നോക്കുക: മലയാള പതിപ്പിൽ 'കാട്ടുകഴുതയെപ്പോലെയുളള മനുഷ്യൻ' എന്നും, അറബിപതിപ്പിൽ انسا ناوحشيا എന്നും, ഹിബ്രു (അബ്രാനി) ഭാഷയിൽ قره آدم എന്നും, ഇംഗ്ളിഷ് പതിപ്പിൽ WILD MAN എന്നും, തമിഴിൽ 'ദുഷ്ടമനുഷ്യൻ' എന്നും ആണുളളത്. അറബിയിലും ഇംഗ്ളിഷിലുമുളള പദങ്ങൾക്കു 'അപരിഷ്കൃതൻ, കാടൻ, ദുഷ്ടൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാം. 'കാട്ടുകഴുത' എന്നർത്ഥമില്ല. അബ്രീപദത്തിന്നാവട്ടെ, 'ശക്തനായ മനുഷ്യൻ' എന്ന ത്രെ, അബ്രിയിൽ നിന്നാണ് മറ്റുളളവ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, ദുരുദ്ദേശപൂർവ്വം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു മാറ്റമാണിതെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഒരിക്കൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കൽ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ മലക്കുകൾ വരികയുണ്ടായി. അതിഥി സൽക്കാരത്തിൽ വളരെ താൽപര്യം കാണിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം വേഗം ഒരു മൂരിക്കുട്ടനെ പൊരിച്ചു തയ്യാറാക്കി അതിഥികൾക്കു സമർപ്പിച്ചു. അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നില്ല! ഇതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിൽ ഭയം തോന്നി. അതിഥികൾ പറഞ്ഞു: ''പേടിക്കേണ്ട! താങ്കൾക്ക് ജ്ഞാനിയായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു.'' അദ്ദേഹത്തിനും, വാതിൽക്കൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്ന ഭാര്യക്കും ആശ്ചര്യവും, സന്തോഷവുമായി. ഇത് ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) നെക്കുറിച്ചുളള സന്തോഷവാർത്ത യായിരുന്നു. 'പിന്നെ എന്താണ് കാര്യമുളളത്?' ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി ചോദിച്ചു. 'ഞങ്ങൾ ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക്-അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു-കൂടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്ന് അവർ

അറിയിച്ചു. ഈ മലക്കുകളാണ് ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യം നശിപ്പിച്ചത്. (സൂ: 15 ൽ 52-58ഉം സൂ: 51ൽ 24-34ഉം) ഇക്കാലത്ത് ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിക്ക് 100 വയസ്സും സാറക്ക് 90 വയസ്സും ആണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം വസിച്ചിരുന്നതു കാദേശിന്നും, ശൂറിന്നും മദ്ധ്യേ ഏമ ലേക്യരുടെ (العمالقة) രാജ്യങ്ങളിലായിരുന്നു.

ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) മുലകുടിക്കുന്ന കാലത്ത്, ഹാജറിനെയും, ശിശുവിനെയുംകൂട്ടി ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) മക്കായിൽ വന്നു. അന്ന് മക്കായിൽ ജനവാസമില്ല. വെള്ളമോ, കായകനിയോ ഇല്ല. പാറക്കുന്നുകളും, മണൽക്കാടുകളും മാത്രം! ആ മഹാനുഭാവൻ, ഇന്ന് കഅ്ബഃ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്ത്-നാലുഭാഗവും പാറക്കുന്നുകളാൽ ആവൃതമായ ആ താഴ്‌വരയിൽ-അവരെ കുടിയിരുത്തിക്കൊണ്ട് തിരിച്ചുപോവുകയാണ്. അവർക്കായി അദ്ദേഹം അവിടെ നിക്ഷേപിച്ചതെന്താണെന്നോ? ഒരുതോൽസഞ്ചിയിൽ ഈത്തപ്പഴം, ഒരു തോൽപാത്രത്തിൽ വെള്ളവും. അത്രമാത്രം! ഭാര്യ ഹാജർ ചോദിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങളെ ഈ താഴ്‌വരയിൽ തനിച്ചുവിട്ടേച്ചു പോകുകയാണോ?!' അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നില്ല! ഹാജർ വീണ്ടും വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടാണോ, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്?' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അതെ.' ഒറ്റവാക്ക്! ഹാജർ സാമാധാനിച്ചു. അവർക്കു ആ ഒരു വാക്ക് കേട്ടതുതന്നെ ഒരു തീരാസ്വത്തായിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ പിന്നെ, അവൻ ഞങ്ങളെ പാഴാക്കുകയില്ല.' സത്യവിശ്വാസികളുടെ നോതാവായ അ ഭർത്താവിൻെറയും, അവരുടെ സത്യവിശ്വാസിനിയായ ആ ഭാര്യയുടെയും വിശ്വാസശക്തി നോക്കുക! ഭർത്താവിനൊത്ത ഭാര്യ!

അദ്ദേഹം ആ ചെറു കുടുംബത്തെ പുറംതള്ളിയതല്ല: ഉപേക്ഷിച്ചോ, വെറുത്തോ പോയതുമല്ല: അവരിൽ നിന്നും കണ്ണു മറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു:-
ربنا اني اسكنت من ذبني ..... لعلهم يشكرون – ابراهيم : ٣٧

സാരം: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! എൻെറ സന്താനത്തെ, യാതൊരു വിളയും (കൃഷിയും) ഇല്ലാത്ത ഒരു താഴ് വരയിൽ- നിൻെറ പരിപാവനമായ ഭവനത്തിന്നടുത്ത്--ഞാൻ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവർ നമസ്കാരം നിലനിർത്തിപ്പോരുവാനായിട്ടാണത്. അതിനാൽ, ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവരിലേക്കു തിരിയുമാറാക്കുകയും, അവർക്കു ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! അവർ നന്ദി കാണിച്ചേക്കാം (സൂ: ഇബ്രാഹീം)

കൈവശമുള്ള വെള്ളം തീർന്നുപോയി. മാതാവിനും പൈതലിനും ദാഹം വർദ്ധിച്ചു. വല്ല യാത്രക്കാരുമായും കണ്ടുമുട്ടി അൽപം വെള്ളം കിട്ടുമോ എന്നു അന്വേഷിക്കുവാൻ നിസ്സഹായയായ-അല്ല, അല്ലാഹു സഹായിക്കുവാൻ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള-മാതാവ് കുട്ടിയെ അവിടെ കിടത്തി പുറപ്പെടുന്നു. ദൂരത്തേക്ക് എത്തിനോക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി ഒരു ഭാഗത്ത് സഫാ (صفا) കുന്നിന്മേൽ കയറുന്നു. ആരെയും കാണുന്നില്ല. ഉടനെ മറുഭാഗത്തു മർവാ (مروة) കുന്നിന്മേൽ കയറിനോക്കുന്നു. ആരുമില്ല. ഏഴുവട്ടം രണ്ടു കുന്നുകളിലുമായി അങ്ങുമിങ്ങും അവർ നടന്നു. ആരെയും കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. കുട്ടി കിടക്കുന്നതിൻെറ അടുത്തു നിന്ന് അവർ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. ഉടനെ മടങ്ങിവന്നു. അതാ! ഒരു നീരുറവ്! കുട്ടിയുടെ അരികിലായി നിൽക്കുന്ന ജിബ്രീൽ (അ) ൻെറ കാലിന്നടിയിൽ കൂടി അതു ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ആശ്ചര്യമോ, സന്തോഷമോ?! ഓടിവന്ന് 'സം! സം!' (നിൽക്കട്ടെ, നിൽക്കട്ടെ!) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതു കെട്ടിനിറുത്തുകയായി. (ആ വെള്ളം കെട്ടിനിറുത്താതെ അവർ അതിൻെറ പാട്ടിനുവിട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു ഒഴുകിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുമായിരുന്നു! എന്നു നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിചെയ്തിട്ടുണ്ട്.) ഈ ജലമാണ് ഇന്നും ഒരു മഹാത്ഭുതമായി ശേഷിക്കുന്ന ആ 'സംസം വെള്ളം' (ماءزمزم)

ഈ നീരുറവുനിമിത്തം, ക്രമേണ ആളുകൾ വന്നുകൂടി മക്കായിൽ ജനവാസമുണ്ടായി. പക്ഷെ, വെള്ളത്തിൻെറ കൈവശാവകാശം തങ്ങൾക്കുതന്നെ വേണമെന്നു പുതുതായി വരുന്നവ

രോട് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അബ്രാനി (ഹിബ്രു) ഭാഷക്കാരനായിരുന്ന ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) തങ്ങളുടെ അയൽവാസികൾവഴി അറബി സംസാരിക്കുവാൻ ശീലിച്ചു പ്രായം തികഞ്ഞപ്പോൾ, അവരിൽ നിന്നു ജൂർഹും (جرهم) ഗോത്രക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ കല്ല്യാണം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറെകഴിഞ്ഞ് മാതാവ് മൃതിയടഞ്ഞു.

ഇബ്‌റാഹിം (عليه السلام) നബി ചിലപ്പോൾ ഇസ്മാഈലിനെ വന്നു സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു വീട്ടുകാരനായിരിക്കുകയാണല്ലോ. അദ്ദേഹം വേട്ടയാടി ഉപജീവിനമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കുവാൻ പുറത്തു പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വീട്ടിലില്ലാത്തപ്പോൾ, ഒരിക്കൽ ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) മകനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വന്നു. മരുമകളോട് വിവരമന്വേഷിച്ചു. അവളുടെ പെരുമാറ്റവും സംസാരവും കണ്ട് അവൾ സ്വഭാവം നല്ലവളല്ലെന്ന് ആ മഹാനുഭാവൻ മനസ്സിലാക്കി. 'തൻെറ ഭർത്താവു വന്നാൽ, ഉമ്മരപ്പടി മാറ്റിവെക്കണം' എന്നു പറയുവാൻ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് സ്ഥലംവിട്ടു. ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, വീട്ടിൽ ഒരു കിഴവൻ വന്നതായും, ഉമ്മരപ്പടി മാറ്റിവെക്കുവാൻ പറഞ്ഞതായും മറ്റും അവൾ അറിയിച്ചു. അതു തൻെറ പിതാവായിരുന്നുവെന്നും, ഉമ്മരപ്പടികൊണ്ട് ഉദ്ദേശം നീ തന്നെയാണെന്നും പറഞ്ഞ് അവളെ അവളുടെ വീട്ടിലേക്കു അയച്ചുകളഞ്ഞു.

പിതാവു മറ്റൊരു പ്രാവശ്യവും പുത്രനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വന്നു. അദ്ദേഹം അപ്പോഴും വെളിയിൽ പോയിരുന്നു. ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) രണ്ടാമതും വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്ന ഭാര്യയാണിപ്പോൾ വീട്ടുകാരി. പുതിയ മരുമകളുടെ പെരുമാറ്റവും, സ്വീകരണവും, സംസാരവുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി. അവൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു തലമുടി വാർന്നുകൊടുക്കുക മുതലായ ശുശ്രൂഷകളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. ആദ്യത്തെവൾ തങ്ങളുടെ തിടുക്കവും ബുദ്ധിമുട്ടുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞിരുന്നത്. പുതിയ മരുമകൾ, തങ്ങൾക്കു സുഖമാണെന്നറിയിച്ചു. അവരുടെ ഭക്ഷണവും പാനീയവും എന്താണെന്നു അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചു. മാംസവും വെള്ളവുമാണെന്ന് സ്ത്രീ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവർക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങിനെ ദുആ ചെയ്തു: 'അല്ലാഹുവേ! അവർക്കു മാംസത്തിലും ജലത്തിലും അഭിവൃദ്ധി നൽകണമേ!' (നബി (صلى الله عليه وسلم) തിരുമേനി പറയുകയാണ്: ''അവിടെ അവർക്കു ധാന്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിലും അഭിവൃദ്ധിക്കായി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു.'') ഇത്തവണ, പിതാവു തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ 'ഉമ്മരപ്പടി ഉറപ്പിച്ചു' വെക്കുവാൻ എല്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് പോയത്. ഭർത്താവ് മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, സുമുഖനും, മാന്യനുമായ ഒരു വയസ്സൻ വന്നിരുന്ന വിവരവും, ഉമ്മരപ്പടി ഉറപ്പിക്കുവാൻ പറഞ്ഞേൽപ്പിച്ചതും അറിയിച്ചു. പിതാവിൻെറ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ആ ഭാര്യയെ അദ്ദേഹം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

കുറേ കഴിഞ്ഞശേഷം, പിതാവ് മൂന്നാമതൊരു പ്രാവശ്യം സന്ദർശനത്തിന്നുവന്നു. ഇക്കുറി പുത്രൻ 'സംസമി' ന്നടത്ത് അമ്പ് ഉഴിഞ്ഞു നന്നാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കണ്ട ഉടനെ എഴുന്നേറ്റുചെന്ന് പിതാവിനെ ആദരിച്ചു സ്വീകരിച്ചു. ഇപ്പോൾ കഅ്ബഃ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തു പൊന്തിനിൽക്കുന്ന ഒരു തിണ്ണ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് ''ഇതാ, ഇവിടെ ഒരു പുണ്യാലയം പണിയുവാൻ അല്ലാഹു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതിന്നു നീ സഹായിക്കണം''. എന്ന് അറിയിച്ചു. അങ്ങിനെ, പിതാവും പുത്രനും കൂടി കഅ്ബഃ നിർമ്മാണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു. ഇബ്‌റാഹിം (عليه السلام) ഭിത്തി പടുക്കുകയും, ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) കല്ല് കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ചുമരു കുറെ ഉയർന്നപ്പോൾ, ആ ആലയം പ്രദക്ഷിണം (طواف) ചെയ്യുന്നവർക്ക് (പ്രദക്ഷിണം എവിടെ നിന്നു തുടങ്ങണമെന്നതിന്ന്) അടയാളമായി വെക്കുവാൻ ഒരു കല്ല് കൊണ്ടുവരേണമെന്ന് അദ്ദേഹം മകനോട് പറഞ്ഞു. ആ കല്ലാണ് 'ഹജറുൽ അസ്‌വദ്.' (الحجر الاسود) ജോലി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവർ ഇങ്ങിനെ ദുആ ചെയ്തിരുന്നു. ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങളിൽ നിന്നു (ഈ കർമ്മം) നീ സ്വീകരിക്കേണമേ! നിശ്ചയമായും, നീ കേൾക്കുന്നവൻതന്നെ, അറിയുന്നവൻ തന്നെ. (ربنا تقبل منا انك انت السميع العليم) കഅ്ബഃ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയായപ്പോൾ, ജനങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാനായി ഒരു ഭവനം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവർ അവിടെവന്നു

ഹജ്ജുകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയോട് കല്പിച്ചു.

കൻആൻകാരും, അശ്ശൂർകാരും, മിസ്രയീംകാരുമെല്ലാംതന്നെ വിഗ്രഹങ്ങളെയും ദേവീദേവൻമാരെയും ആരാധിച്ചുവരികയാണ്, അവർ അവയ്ക്കായി ക്ഷേത്രങ്ങളും ബലിപീഠങ്ങളും നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിക്കുവാനും, അവനോട് മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും വേണ്ടി -ജനങ്ങൾക്കാകമാനമായി-ഒരു ഭവനം വേണ്ടതുണ്ട്. ആ പുണ്യഭവനമത്രെ, ആ രണ്ടു പ്രവാചകവര്യൻമാരുടെ കൈക്കു പടുത്തുയർത്തപ്പെട്ട വിശുദ്ധ കഅ്ബഃ (الكعبة) രണ്ടു പ്രവാചകൻമാരും ചെയ്ത നീണ്ട പ്രാർത്ഥനകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഉണ്ടായിരുന്നു:
وبنا واجعلنا مسلمين لك .....انك أنت العزيز الحكيم – البقرة : ١٢٨، ١٢٧

സാരം: (1) തങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങളെ രണ്ടാളെയും നിനക്കു കീഴ്പ്പെടുന്നവരാക്കി (മുസ്ലിംകളാക്കി) ത്തരേണമേ! ഞങ്ങളുടെ സന്തതികളിലും നിനക്കു കീഴ്പ്പെടുന്ന (മുസ്ലിം) സുമദായമുണ്ടാക്കണമേ! ഞങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനകർമ്മങ്ങളെ കാണിച്ചുതരികയും വേണമേ! ഞങ്ങളിൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയും വേണമേ! നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും. (2) ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവർക്ക് നിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഓതിക്കൊടുക്കുകയും, വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുകയും, ആത്മസംസ്ക്കാരമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു റസൂലിനെ, അവരിൽനിന്നുതന്നെ, അവരിൽ നിയോഗിച്ചു കൊടുക്കേണമേ! (സൂ: അൽബഖറഃ127, 128)

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയുടെ സാക്ഷാൽക്കാരമായി മണലാരണ്യത്തിലെ പ്രവാചകൻ നബി മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (ﷺ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞിട്ട് കൊല്ലങ്ങൾ മുന്നോ നാലോ ആയിരം തന്നെ കഴിഞ്ഞു. അതിനിടിയ്ക്ക് ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബിയുടെ സഹോദരനായ ഇസ്ഹാഖ് പരമ്പരയിൽ, അനേകം പ്രവാചകൻമാർ വന്നു. ഇസ്മാഈൽ പരമ്പരയിലാകട്ടെ, ലോകാവസാനത്തിലെ അന്ത്യപ്രാവാചകൻ മാത്രം! പക്ഷേ അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത് ലോകത്തിനെ ല്ലാം വേണ്ടിയാണ്. ലോകാവസാനംവരേക്കും മാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവാചകത്വവും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനങ്ങളും ലോകാവ സാനം വരെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ മേപ്പടി (രണ്ടാ മത്തെ) പ്രാർത്ഥനാവചനങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു റസൂലിനെ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത-വേദഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി അറിയാത്ത-ആ സമുദായത്തിൽ നിന്നു തന്നെ എഴുന്നേൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു സൂറത്തുൽ ജുമുഅഃ 2 ൽ പറയുന്നു. (هو الذى بعث فى الامين رسولا ....) 'ഞാൻ എൻെറ പിതാവ് ഇബ്റാഹീമിൻെറ പ്രാർത്ഥനയാണ്. എന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) നബിയുടെ മകനായി യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനാണ് ഇസ്റാഈൽ (اسرائيل) എന്നു പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് പന്ത്രണ്ട് മക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ വഴി പെരുകി വർദ്ധിച്ച പന്ത്രണ്ട് സന്താനപരമ്പരകൾക്കാണ് ഇസ്രാഈൽ വർഗ്ഗത്തിലെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. പന്ത്രണ്ട് മക്കളിൽ ഒരാളായ യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ കഥ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതും സൂ: യൂസുഫിൽ വിസ്തരിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരിയായപ്പോൾ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയും, ബാക്കി മക്കളും ഈജിപ്തിൽ ചെന്നു താമസമാക്കി. പിന്നീട് മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്ത് അദ്ദേഹം വഴി ആ സമുദായത്തെ ഫിർഔനിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി വീണ്ടും ഫലസ്തീനിൽ വന്ന ചരിത്രം പ്രസിദ്ധമാണ്. ചെങ്കടൻെറ യാത്ര കഴിഞ്ഞു നാൽപതു വർഷം അവർ തീഹു മരുഭൂമിയിൽ താമസിച്ചുവല്ലോ. അതിനിടക്ക് മൂസാ (عليه السلام) മരണമടഞ്ഞു. പിന്നീട് പല സംഭവങ്ങൾക്കും, സംഘട്ടനങ്ങൾക്കും ശേഷം യൂശഉ (يوشع – ع) നബിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് അവർ ഫലസ്തീനി

ൽ പലേടങ്ങളിലായി കുടിയേറിപ്പാർത്തത്.

ഇബ്‌റാഹിം നബി (عليه السلام) മുതൽ നടപ്പിൽ വന്ന നടപടിയാണ് ചേലാകർമ്മം. (الختان) അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം, അദ്ദേഹവും സന്തതികളും അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. ഇബ്‌റാഹിം (عليه السلام) നബിയാൽ നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ പലതുമുണ്ട്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തെ നാമും അനുകരിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂ: ഹജ്ജിൽ 78-ാം വചനത്തിൽ ملة ابيكم ابراهيم (നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇബ്‌റാഹിമിൻെറ മാർഗ്ഗം) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അതാണ്. അദ്ദേഹത്തോട് അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതെല്ലാം അദ്ദേഹം പൂർത്തിയായി നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ഒരു സാക്ഷ്യപത്രമാണ്, സൂറത്തുൽ-ബഖറ: 124ൽ കാണുന്നത്. ..... واذا بتلى ابراهيم ربه (അല്ലാഹു ഇബ്‌റാഹീമിനെ ചില കൽപനാ വാക്കുകൾ മുഖേന പരീക്ഷിച്ച സന്ദർഭം ഓർക്കുക, അദ്ദേഹം അവയെ പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിച്ചു....) ആ പ്രവാചകവര്യൻെറ സൽക്കീർത്തിക്കു നിദാനമായി, ഒരേ ഒരു സംഭവം--ഓമനപുത്രനെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ സന്നദ്ധനായ സംഭവം-മാത്രം ആലോചിച്ചാൽ മതിയല്ലോ. ലോകമുള്ള കാലം മറക്കപ്പെ ടാത്തതാണത്.

ഒരു മകനുണ്ടായിക്കാണുവാൻ വളരെക്കാലം ആശിച്ചശേഷം-അതുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന സന്തോഷവാർത്തയും ലഭിച്ചശേഷം-ആ വയോധികനു ഒരു മകനുണ്ടായി. തൻെറ ഒന്നിച്ചു പ്രയത്നിക്കാറായപ്പോൾ അതാ-അവനെ അറുത്ത് ബലികഴിക്കണമെന്നു ദൈവീക കല്പന വരുന്നു! കല്പന മലക്കു മുഖാന്തരമൊന്നുമല്ല-സ്വപ്നം മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു മടിയോ, വൈമനസ്യമോ തോന്നിയില്ല. ഓമന പുത്രനെ വിവരം അറിയിച്ചു. പുത്രനാകട്ടെ, പിതാവിനൊത്ത പുത്രനും! ഒട്ടും അധൈര്യമോ, മനസ്താപമോ ഇല്ല. അങ്ങിനെ, മകനെ അറുക്കുവാനുള്ള എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും കഴിഞ്ഞു. ഒന്നും ബാക്കിയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നു വിളികേൾക്കുന്നു. 'ഇബ്‌റാഹീം! സ്വപ്നത്തെ നീ യഥാർത്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു! മതി, ഇസ്മാഈലിനു പകരം ഒരു ആടിനെ ബലികഴിക്കുക. അത്ര മതി!?' (സൂ: വസ്-സ്വാഫ്-ഫാത്തിൽ ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.)

ബലിക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുപോയ പുത്രൻ ഇസ്മാഈലല്ല -ഇസ്ഹാഖാണ്-എന്നത്രെ, വേദക്കാരുടെ പക്ഷം. ഫുർആനിൽ ഈ കഥ പറയുന്നിടത്ത് ആരുടെയും പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും വസ്-സാഫ്-ഫാത്തിലെ ആയത്തുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ, അത് ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) ആയിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമായിക്കാണാം. കാരണം: ഈ കഥ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടനെത്തന്നെ ' അദ്ദേഹത്തിന് ഇസ്ഹാഖിനെക്കുറിച്ചും നാം സന്തോഷവാർത്ത നൽകി'(وبشرناه باسحق) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. മറ്റു പലതും ഇതിനു തെളിവായി എടുക്കുവാനുണ്ട്. അല്ലാഹു സഹായിച്ചാൽ അവിടെവെച്ചു കൂടുതൽ സംസാരിക്കാം. ബൈബ്ളിൽ ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നിടത്ത് (ഉല്പത്തി 22ൻെറ ആരംഭത്തിൽ) .... നിൻെറ മകനെ, നീ സ്നേഹിക്കുന്ന നിൻെറ ഏകജാതനായ യിസ്ഹാക്കിനെത്തന്നെ....) എന്നു പറയുന്നു. ഇവിടെ 'നിൻെറ ഏകജാതനായ' എന്ന വിശേഷണം ഇസ്മാഈലിനെക്കുറിച്ചല്ലാതെ വരുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇസ്ഹാഖുള്ളപ്പോൾ ഇസ്മാഈൽ ജനിക്കാതിരിക്കുകയോ, ജനിച്ചു മരണപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നാൽ അങ്ങിനെ പറയാമായിരുന്നു. ഇസ്മാഈലിനെ 'കാട്ടുകഴുത' യെപ്പോലെ 'ദുഷ്ടനാ'ക്കിയ ആ 'കറുത്ത' കൈകൾ തന്നെയായിരിക്കണം, 'ഇസ്മാഈലി'ൻെറ സ്ഥാനത്ത് 'യിസ്ഹാക്കി' ൻെറ പേർ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതും.

ഇബ്‌റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ ഖബ്റും, സാറയുടെ ഖബ്റും ശാമിൽ ഹിബ്രോൺ (حبرون) എന്ന സ്ഥലത്താകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു നമുക്ക് എത്രയോ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി ഇക്കാര്യം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിശ്വാസദാർഢ്യം, ത്യാഗമനസ്ഥിതി, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപ്പനകൾ അനുസരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധത, സത്യാന്വേഷണസ്വഭാവം ആദിയായ മഹൽഗുണങ്ങൾ, മുസ്ലിംകൾക്കു മാതൃക നൽകട്ടെ! രാജാവിനെയാകട്ടെ,

തീയ്യിനെ ആകട്ടെ, അക്രമികളെയാവട്ടെ, ഭയപ്പെടാതെ, മരണഭീതിയില്ലാതെ, ആദർശപ്രഖ്യാപന ത്തിലും, തൗഹീദിൻെറ പ്രചരണത്തിലും, മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്ന ആ നബി വര്യൻെറ ജീവിതഗ്രന്ഥത്തിലെ പാഠങ്ങൾ ഓരോന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമര സേവനം ചെയ്യുന്ന മുസ്‌ലിംകൾക്കു നേതൃത്വവും, പ്രചോദനവും നൽകട്ടെ. امين

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

الٓرۚ كِتَٰبٌ أَنزَلۡنَٰهُ إِلَيۡكَ لِتُخۡرِجَ ٱلنَّاسَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذۡنِ رَبِّهِمۡ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَمِيدِ ۝١

1 ‘അലിഫ്-ലാം-റാ’(നബിയേ) നിനക്ക് നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു (ഇത്) ; മനുഷ്യരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് നീ(പുറത്തുവരുത്തി) പ്രകാശത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ വേണ്ടി: അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അനുമതി പ്രകാരം. അതായത്, പ്രതാപശാലിയും സ്തുത്യർഹനുമായുള്ളവൻെറ പാതയിലേക്ക് (കൊണ്ടുവരുവാൻ) ;

ٱللَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَوَيۡلٌ لِّلۡكَٰفِرِينَ مِنۡ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝٢

2 (അതെ) ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലു ള്ളതും (എല്ലാം) യാതാരുവൻേറതാണോ ആ അല്ലാഹുവിൻെറ (പാതയിലേക്ക്) . അവിശ്വാ സികൾക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷ നിമിത്തം കഷ്ടവും!

ٱلَّذِينَ يَسۡتَحِبُّونَ ٱلۡحَيَوٰةَ ٱلدُّنۡيَا عَلَى ٱلۡأٓخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبۡغُونَهَا عِوَجًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٖ ۝٣

3 അതായത്, യാതൊരു കൂട്ടർക്ക് (കഷ്ടം) അവർ ഐഹികജീവിതത്തോട് പരലോകത്തെക്കാൾ സ്നേഹം കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അവർ (ജനങ്ങളെ) തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിന് അവർ വക്രത (ഉണ്ടാവണമെന്ന്) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് കഷ്ടം!] അക്കൂട്ടർ വിദൂരമായ വഴിപിഴവിലാകുന്നു.

---

1 الر അലിഫ്-ലാം-റാ’. كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. أَنزَلْنَاهُ നാമത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. إِلَيْكَ നിനക്ക്. لِتُخْرِجَ നീ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻവേണ്ടി. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. مِنَ الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു. إِلَى النُّورِ പ്രകാശത്തിലേക്ക്. بِإِذْنِ അനുമതി (സമ്മത) പ്രകാരം. رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ. إِلَى صِرَاطِ അതായത് പാതയിലേക്ക്. الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയുടെ. الْحَمِيدِ സ്തുത്യർഹനായ. 2 اللهِ الَّذِي അതായത് യാതൊരു അല്ലാഹുവിൻെറ. لَهُ അവന്റേതാണ്, അവന്നാകുന്നു. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَوَيْلٌ കഷ്ടവും, നാശവും. لِّلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. مِنْ عَذَابٍ ശിക്ഷ(നിമിത്തം) , ശിക്ഷ(യാൽ) . شَدِيدٍ കഠിനമായ. 3 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരു കൂട്ടർ. يَسْتَحِبُّونَ അവർ സ്നേഹം കാണിക്കും. الْحَيَاةَ ജീവിതത്തോട്. الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ (ഐഹിക) . عَلَى الْآخِرَةِ പരലോകത്തെക്കാൾ. وَيَصُدُّونَ അവർ തിരിച്ചു (തട്ടി) വിടുകയും ചെയ്യും. عَن سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَيَبْغُونَهَا അതിനെ അവർ തേടുക (അതിന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുക) യും

ചെയ്യും. عِوَجًا വക്രത, വളവു (ഉണ്ടാവാൻ) . أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിലാകുന്നു. بَعِيدٍ വിദൂരമായ.

വ്യാകരണവശത്തിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ പരസ്പരം ഘടനാബന്ധമുള്ളവയാണു ഈ മൂന്നു വചനങ്ങളും. അവയുടെ ഒന്നാകെയുള്ള അർത്ഥം എതാണ്ടിങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: 'മനുഷ്യരെ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അനുമതി പ്രകാരം അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്നു (പുറത്തു വരുത്തി) പ്രകാശത്തിലേക്കു-അതായതു ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതൊക്കെ ഏതൊരുവമേതാണോ ആ അല്ലാഹുവിൻെറ പാതയിലേക്കു--കൊണ്ടുവരുവാൻ വേണ്ടി (നബിയേ) നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചുതന്ന വേദഗ്രന്ഥമാണിത്. ഇഹലോക ജീവിതത്തോടു പരലോകത്തേക്കാൾ സ്നേഹം കാണിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു (ജനങ്ങളെ) തിരിച്ചുവിടുകയും, അതിന്നു വക്രത (ഉണ്ടാവണമെന്നു) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു കഠിനമായ ശിക്ഷ നിമിത്തം കഷ്ടവും! അവർ വിദൂരമായ വഴിപിഴവിലാണുള്ളത്.'

അവിശ്വാസം, അജ്ഞത, അന്ധവിശ്വാസം, ദുരാചാരം ആദിയായ അന്ധകാരങ്ങളിൽ പെട്ടു നട്ടം തിരിയുന്ന ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗമാകുന്ന പ്രകാശത്തിലേക്കു രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ വേണ്ടിയാണു നബി (ﷺ) യുടെ മേൽ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയ മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്നു വ്യക്തമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും, നബി (ﷺ) യെ കളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും കഷ്ടവുമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കു കയെന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നുകൂടി വ്യക്ത മായിരിക്കുന്നു. 1-ാമതായി: അവർ ഐഹിക ജീവിതത്തിനാണു പ്രാധാന്യം കൽപി ക്കുന്നത്. അതിനോടാണവർക്കിഷ്ടം. പരലോകത്തെപ്പറ്റി അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. 2-ാമതായി: അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ആ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവർ സ്വയം തിരിഞ്ഞുപോകുകയും മറ്റുള്ളവരെ തിരിച്ച് വിടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 3-ാമതായി; നേർക്കുനേരെയുള്ള സത്യമാർഗ്ഗം നിലനിൽക്കുന്നതു തന്നെയും അവർക്കു ഇഷ്ടമില്ല. അതിനു കഴിയുന്നത്ര വക്രതയും വളവും ഉണ്ടായിക്കാണുവാനാണ് അവരുടെ ആഗ്രഹവും ശ്രമവും. അങ്ങിനെ, സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു മടങ്ങി എത്തുവാൻപോലും സാധിക്കാത്ത വിധം അവർ അതിൽനിന്നു വളരെ ദൂരം പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയാണിതിന് കാരണം. എക്കാലത്തും മതവിരോധികളിൽ കാണപ്പെടാറുള്ള ദുസ്വഭാവങ്ങളത്രെ അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞ ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും.

സത്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും എപ്പോഴും ഒന്നു മാത്രമായിരിക്കും. അതിൻെറ എതിർവ ശത്തിനാകട്ടെ, വിവിധ മുഖങ്ങളും വേഷങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതു കൊണ്ടായിരിക്കാം ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രസ്താവനകളിലെല്ലാം പ്രകാശത്തെ النور (പ്രകാശം) എന്നു ഏകവചനരൂപത്തിലും, അന്ധകാരത്തെ الظلمات (അന്ധകാരങ്ങൾ) എന്നു ബഹുവചനരൂപത്തിലും അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. الله اعلم

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوۡمِهِۦ لِيُبَيِّنَ لَهُمۡۖ فَيُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٤﴾

4 ഒരു റസൂലിനെയും, (തന്നെ) , അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതക്ക് അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി അവരുടെ ഭാഷയിൽ (ദൗത്യം നൽകിക്കൊണ്ട്) അല്ലാതെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർവഴി യിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനത്രെ പ്രതാ പശാലിയും അ

ഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.

---

4 وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല. مِن رَّسُولٍ ഒരു റസൂലിനെയും. إِلاَّ بِلِسَانِ ഭാഷയിലല്ലാതെ, ഭാഷയോടെയല്ലാതെ. قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയുടെ. لِيُبَيِّنَ അദ്ദേഹം വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി. لَهُمْ അവർക്കു. فَيُضِلُّ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) വഴിപിവവിലാക്കുന്നു. اللهُ അല്ലാഹു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَيَهْدِي അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَهُوَ അവനത്രെ, അവൻ തന്നെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

ഓരോ റസൂലും ഏതൊരു ജനതയിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ ആ ജനതയുടെ ഭാഷയിൽ ദൗത്യം നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു റസൂലിനെയും അല്ലാഹു അയച്ചിട്ടില്ല. ജനതയുടെ ഭാഷയും, ദൗത്യത്തിൻെറ ഭാഷയും ഒന്നല്ലാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, ദൗത്യവിഷയങ്ങൾ അവർക്കു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ റസൂലിനും, അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്കും പ്രയാസമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇതനുസരിച്ചു തന്നെയാണ് നബി (ﷺ) ക്കു നൽകപ്പെട്ട ദൗത്യങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥവും അറബി ഭാഷയിലായതും. ഇക്കാരണത്താൽ നബി (ﷺ) അറബികൾക്കുമാത്രം റസൂലായിട്ടാണോ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന തോന്നലിനവകാശമില്ല. സർവ്വ മനുഷ്യർക്കും റസൂലായിട്ടാണു നബി (ﷺ) അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു അർത്ഥശങ്കക്കു ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം (21: 107; 25: 1; 34; 28 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു തന്നെ സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ പിന്നെ, എന്തുകൊണ്ട് ലോകഭാഷകളിൽപെട്ട മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷയിലായില്ല അതെന്ന ചോദ്യത്തിനും പ്രസക്തിയില്ല. നബി (ﷺ) ജനിച്ചുവളർന്നത് അറബികൾക്കിടയിൽ, അവിടുത്തെ മാതൃഭാഷ അറബി. അവിടുന്നു മുഖാമുഖമായി പ്രബോധനകൃത്യം നടത്തുന്നതും അറബികളോട്. അറബികൾ മുഖാ ന്തരമാണ് ആ പ്രബോധനം ലോകത്തു പ്രചരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യം അറബി അല്ലാത്ത ഭാഷയിലാകുന്നതിൻെറ അപ്രായോഗികത ആർക്കും ഊഹി ക്കാവുന്നതാണ്. അറബിയല്ലാത്ത ഏതു ഭാഷയിലായാലും കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായിരിക്കും പ്രശ്നങ്ങൾ.

ജനങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാനും, അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാനും വേണ്ടി യാണു അതതു ജനങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ റസൂലുകൾക്കു ദൗത്യം നൽകപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ പറയുന്നതു മനസ്സിലായിട്ടു പിന്നെയും സത്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അപ്പോൾ അവരെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യം മനസ്സിലായിട്ടു അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെ, മറ്റൊരു സ്ഥലത്തും പറഞ്ഞതുപോലെ يضل به كثيرا ويهدى به كثير وما يضل به الاالفاسقين (ഇതുമൂലം അവൻ പലരെയും വഴിപിഴവിലാക്കുകയും പലരെയും നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തോന്നിയവാസികളെയല്ലാതെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയില്ലതാനും. (2:26)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَآ أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ ٱلظُّلُمَـٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ وَذَكِّرْهُم بِأَيَّىٰمِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٥﴾

5 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി നാം മൂസായെ അയക്കുകയുണ്ടായി; ‘‘നിൻെറ ജനങ്ങളെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക് പുറത്ത് കൊണ്ടുവരുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ (അനുഗ്രഹത്തിൻെറ) ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി അവ രെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക’’ എന്ന് (കൽപിച്ചുകൊണ്ട്) . നിശ്ചയമായും, അതിൽ ക്ഷമാശീലരും, നന്ദിയുള്ളവരുമായ എല്ലാവ ർക്കും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنجَىٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٦﴾

6 മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : ‘‘നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ. അതായത്, ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരിൽ നിന്ന് നി ങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം. നിങ്ങളെ അവർ കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവി പ്പിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അറുകൊല ചെയ്യുകയും,നിങ്ങളുടെ പെണ്ണു ങ്ങളെ (കൊല്ലാതെ) ജീവിക്കുവാൻ വിടു കയും ചെയ്തുകൊണ്ട്. അതിൽ (ഒക്കെ) നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള വമ്പിച്ച ഒരു പരീക്ഷണമുണ്ട്.’’

---

5 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. مُوسَى മൂസായെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി. أَنْ أَخْرِجْ നീ പുറത്തുകൊണ്ടുവരണമെന്ന്. قَوْمَكَ നിന്റെ ജനങ്ങളെ. مِنَ الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന്. إِلَى النُّورِ പ്രകാശത്തിലേക്ക്. وَذَكِّرْهُم അവർക്ക് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. بِأَيَّامِ ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (തന്നെ) . لِّكُلِّ صَبَّارٍ എല്ലാ ക്ഷമാശീലർക്കും. شَكُورٍ നന്ദിയുള്ളവരായ.. 6 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. مُوسَى മൂസ. لِقَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോട്. اذْكُرُوا ഓർക്കുവിൻ. نِعْمَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. إِذْ أَنجَاكُم അവൻ നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം. مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരിൽ (ആൾക്കാരിൽ) നിന്ന്. يَسُومُونَكُمْ അവർ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ. سُوءَ الْعَذَابِ കടുത്ത ശിക്ഷ. وَيُذَبِّحُونَ അവർ അറുകൊല ചെയ്തും. أَبْنَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ. وَيَسْتَحْيُونَ അവർ ജീവിക്കുവാൻ വിടുക (ബാക്കിയാക്കുക) യും. نِسَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ. وَفِي ذَٰلِكُمْ അതിലുണ്ട് (ഉണ്ടായിരുന്നു) . بَلَاءٌ ഒരു പരീക്ഷണം. مِن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്ന്. عَظِيمٌ വമ്പിച്ചതായ

പ്രധാനമായ ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായ കാലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു أيام الله (അല്ലാ ഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അറബികൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ യുദ്ധങ്ങൾ മുതലായ പ്രധാന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ايام العرب (അറബികളുടെ ദിവസങ്ങൾ) എന്നും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങൾ ഒരു കൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ചു അനുഗ്രഹമായും, മറ്റൊരു കൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ചു ശിക്ഷയായും ഇരിക്കുക സ്വഭാവികമാണല്ലോ. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ ഇസ്‌റാഈല്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്കു വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമായി കലാശിച്ച ആ സംഭവങ്ങളെ-ഫിർഔനിൽ നിന്നു രക്ഷ നൽകിയതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങളെ-അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണമെന്നാണു ’അവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കുക’ (ذكرهم با يام الله) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

ദുർമാർഗ്ഗത്തിന്റെ അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്നു ജനങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രകാ ശത്തിലേക്കു നയിക്കുവാനാണു നബി (ﷺ) യെ വേദഗ്രന്ഥവും കൊണ്ടു അയച്ചിരിക്കു ന്നതെന്നു സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അതേ ആവശ്യാർത്ഥം തന്നെ ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം മൂസാ(عليه السلام) നബിയെയും മുമ്പു അയക്കുകയുണ്ടായെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, സത്യനിഷേധികൾക്ക് അവൻ നൽകിയ ശിക്ഷകളെയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവരോടു ക്ഷമയും നന്ദിയും ഉള്ളവരായിരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചുവെന്നുമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം. അൽപം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ, ക്ഷമ, നന്ദി എന്നീ രണ്ടു ഗുണങ്ങളാണു മിക്കവാറും എല്ലാ സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെയും ഉൽഭവമെന്നും, അവയുടെ അഭാവമാണു മിക്കവാറും എല്ലാ ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുടെയും ഉറവിടമെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. ഒരു നബിവചനം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു:

'സത്യവിശ്വാസികളുടെ കാര്യമെല്ലാം ആശ്ചര്യം തന്നെ! അല്ലാഹു ഏതൊരു കാര്യം വിധിച്ചാലും അതവനു ഗുണകരമാ കാതിരിക്കയില്ല. അവനു വല്ല ദുരിതവും ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമിക്കും. അപ്പോൾ, അതവനു ഗുണകരമായിത്തീരും.' അവനു വല്ല സന്തോഷവും ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദിയും കാണിക്കും. അപ്പോൾ അതും അവനു ഗുണകരമായിത്തീരും.' (മുസ്‌ലിം) അടുത്ത വചനത്തിൽ മൂസാ (عليه السلام) നബി നന്ദിയെക്കുറിച്ചു തുടർന്നു പറയുന്നതു നോക്കുക:-

വിഭാഗം-2

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾

7 നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അറിയിപ്പ് നൽകിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : ''നിങ്ങൾ നന്ദിചെയ്യുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് (അനുഗ്രഹം) വർദ്ധിപ്പിച്ച് തരുക തന്നെ ചെയ്യും; നിങ്ങൾ നന്ദികേട് കാണിച്ചുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും എൻെറ ശിക്ഷ കഠിനമായത് തന്നെ യായിരിക്കും. ''

وَقَالَ مُوسَىٰ إِن تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٨﴾

8 മൂസാ (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളും, ഭൂമി യിലുള്ളവർ മുഴുവനും (കൂടി) നന്ദികേട് കാണിക്കുന്ന പക്ഷം, എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ധന്യനും (അഥവാ അനാശ്രയനും) സ്തുത്യർഹനും തന്നെയാണ്(എന്ന് അറിഞ്ഞേക്കുക) .''

---

7 وَإِذْ تَأَذَّنَ ഉത്തരവ് (കൽപന-അറിയിപ്പ്) നൽകിയ സന്ദർഭം. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. لَئِن شَكَرْتُمْ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചുവെങ്കിൽ. لَأَزِيدَنَّكُمْ തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരും. وَلَئِن كَفَرْتُمْ നിങ്ങൾ നന്ദികേടു കാണിച്ചുവെങ്കിലോ. إِنَّ عَذَابِي നിശ്ചയമായും എൻെറ ശിക്ഷ. لَشَدِيدٌ കഠിനമായതു തന്നെ.. 8 وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. مُوسَى മൂസാ. إِن تَكْفُرُوا നിങ്ങൾ നന്ദികേടു കാണിക്കുന്ന പക്ഷം. أَنتُمْ നിങ്ങൾ. وَمَن فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുളളവരും. جَمِيعًا മുഴുവൻ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ (അറിയുക) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَغَنِيٌّ ധന്യൻ (അനാശ്രയൻ) തന്നെ. حَمِيدٌ സ്തുത്യർഹനായ.

'ഖുദ്സീ'യായ (അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി നബി-സ-ഉദ്ധരിക്കുന്ന) ഒരു ഹദീസു നബി (صلى الله عليه وسلم) യിൽ നിന്നു അബൂദർ-റ് (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'അല്ലാഹു പറയുന്നു: എൻെറ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേവരും അവസാനത്തേവരും, ജിന്നുകളും, മനുഷ്യരും (എല്ലാം തന്നെ) നിങ്ങളിലുളള ഏറ്റം ഭയഭക്തനായ ഒരു മനുഷ്യൻെറ ഹൃദയത്തോടു കൂടിയായിരുന്നാലും അതു എൻെറ രാജത്വത്തിൽ യാതൊന്നും തന്നെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല. എൻെറ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേവരും അവസാനത്തേവരും ജിന്നുകളും, മനുഷ്യരും (എല്ലാം തന്നെ) നിങ്ങളിലുളള ഏറ്റം ദുഷിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻെറ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയായിരുന്നാലും അതു എൻെറ രാജത്വത്തിൽ യാതൊരു കുറവും വരുത്തുകയുമില്ല. എൻെറ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേവരും, അവസാനത്തേവരും, ജിന്നുകളും, മനുഷ്യരും (എല്ലാംതന്നെ) ഒരേ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് എന്നോടു ചോദിക്കുകയും, എന്നിട്ടു ഓരോരുത്തന്നും അവൻ ചോദിച്ചതു ഞാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്താലും ഒരു സൂചി സമുദ്രത്തിലിട്ടാൽ (മുക്കി എടുത്താൽ) അതു അതിൽ വരുത്തുന്ന കുറവു പോലെയല്ലാതെ എൻെറ രാജത്വത്തിൽ അതു ഒരു കുറവും വരുത്തുന്നതല്ല.' (മുസ്‌ലിം.) ''

അടുത്ത വചനം മൂസാ (عليه السلام) നബി ഇസ്‌റാഈല്യരോടു ചെയ്ത പ്രസ്താവനയുടെ തുടർച്ചയായിരിക്കുവാനും, കഴിഞ്ഞ വചനത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസ്താവന അവസാനിച്ച ശേഷം, അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യമായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ.

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا۟ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۛ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَرَدُّوٓا۟ أَيْدِيَهُمْ فِىٓ أَفْوَٰهِهِمْ وَقَالُوٓا۟ إِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ وَإِنَّا لَفِى شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَآ إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾

9 (മനുഷ്യരേ) നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ വൃത്താന്തം നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടില്ലേ ? അതായത്, നൂഹിൻെറ ജനതയുടെയും, ആദിൻെറയും, ഥമൂദിൻെറയും അവരുടെ ശേഷമുള്ളവരുടെയും (വൃത്താന്തം)!- അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവല്ലാതെ (ആരും) അറിയുകയില്ല-അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ കൈകളെ അവർ തങ്ങളുടെ വായിൽ ആക്കി [പ്രതിഷേധിച്ചു കൈ കടിച്ചു]; അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ''നിങ്ങൾ ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ഏതൊന്നിലേക്ക് ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനെക്കുറിച്ച് നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ, ആശങ്കാജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു.''

---

9 أَلَمْ يَأْتِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടില്ലേ. نَبَأُ വൃത്താന്തം. الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള. قَوْمِ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനതയുടെ. وَعَادٍ ആദിൻെറയും. وَثَمُودَ ഥമൂദിൻെറയും. وَالَّذِينَ യാതൊരുവരുടെയും. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷമുള്ള. لاَ يَعْلَمُهُمْ അവരെ അറിയുകയില്ല. إِلاَّ اللهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ. جَاءَتْهُمْ അവർക്കു വന്നു, അവരിൽ ചെന്നു. رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകൾ. بِالْبَيِّنَاتِ (വ്യക്തമായ) തെളിവുകളുമായി. فَرَدُّوا അപ്പോൾ അവർ ആക്കി, തള്ളി, മടക്കി. أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ. فِي أَفْوَاهِهِمْ അവരുടെ വായകളിൽ. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. كَفَرْنَا ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ നിങ്ങൾ യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടുവോ അതിൽ (നിങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടതിൽ) . وَإِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. لَفِي شَكٍّ സംശയത്തിൽ തന്നെയുമാണ്. مِّمَّا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. تَدْعُونَنَا നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്. مُرِيبٍ സന്ദേഹമുളവാക്കുന്ന, ആശങ്കാജനകമായ, ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന.

لايعلمهم الا الله (അവരെ അല്ലാഹുവല്ലാതെ അറിയുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. പ്രസ്തുത മൂന്നു ജനതയുടെയും കാലശേഷം വളരെയധികം ജനങ്ങളും റസൂലുകളും കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരെ സംബന്ധിച്ച ചരിത്രങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു വെന്നുമാകുന്നു. ردوا ايديهم فى افواههم (അവരുടെ കൈകൾ അവരുടെ വായിൽ ആക്കി) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, കോപം നിമിത്തം കൈകടിച്ചു എന്നാണെന്നും, പ്രതിഷേധപൂർവ്വം വായ പൊത്തി എന്നാണെന്നും, മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏതഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാലും റസൂലുകളുടെ നേരെ പ്രതിഷേധവും നിഷേധവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണു അവർ ചെയ്തതു എന്നാണതിൻെറ താൽപര്യം. അവരുടെ തുടർന്നുള്ള വാക്കുകളിൽ തന്നെ അതു വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي ٱللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ قَالُوٓا۟ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾

10 അവരുടെ റസൂലുകൾ (അവരോട്) പറഞ്ഞു: ''ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും, സൃഷ്ടി ച്ചുണ്ടാക്കിയവനായ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടോ വല്ല സംശയവും? നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്നും (ചിലതൊക്കെ) നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരുവാൻവേണ്ടി അവൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയാണ്; നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരവധിവരെ നിങ്ങളെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും അവർ (മറുപടി) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യരല്ലാതെ (മറ്റാരും) അല്ല; ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നവയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ തിരിച്ചുകള യുവാൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. ആക യാൽ, സ്പഷ്ടമായ ഒരു (അധികൃത) രേഖ ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ കൊണ്ടു വരുവിൻ!''

---

10 قَالَتْ പറഞ്ഞു. رُسُلُهُمْ അവരുടെ റസൂലുകൾ. أَفِي اللهِ അല്ലാഹുവിലോ, അല്ലാഹുവിലുണ്ടോ. شَكٌّ വല്ല സംശയവും. فَاطِرِ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനായ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയെയും. يَدْعُوكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. لِيَغْفِرَ അവൻ പൊറുക്കുവാൻവേണ്ടി. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. مِّن ذُنُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَيُؤَخِّرَكُمْ നിങ്ങളെ പിന്തിക്കുവാനും (ഒഴിവാക്കുവാനും) . إِلَى أَجَلٍ ഒരവധിവരെ. مُّسَمًّى നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنْ أَنتُمْ നിങ്ങൾ അല്ല. إِلاَّ بَشَرٌ മനുഷ്യരല്ലാതെ. مِّثْلُنَا ഞങ്ങളെപ്പോലെ. تُرِيدُونَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن تَصُدُّونَا ഞങ്ങളെ തിരിച്ചു കളയുവാൻ. عَمَّا كَانَ ആയിരുന്നതിൽനിന്ന. يَعْبُدُ ആരാധിച്ചുവരുക. آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ. فَأْتُونَا അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ വരണം. بِسُلْطَانٍ ഒരു (അധികൃത) രേഖകൊണ്ട്, രേഖയുമായി. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ.

'നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ നിങ്ങളെ പിന്തിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം സ്വീകരിച്ചു സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീരുന്നപക്ഷം, നിങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ആയുഷ്കാലം തീരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾക്കു രക്ഷ കിട്ടുമെന്നും, ഇല്ലാത്തപക്ഷം, വല്ല പൊതുശിക്ഷയും ബാധിച്ച് നിങ്ങൾ നശിച്ചേക്കുമെന്നുമാകുന്നു. സ്പഷ്ടമായ വല്ല അധികൃതരേഖയും കൊണ്ടുവരണമെന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു പ്രവാചകൻമാർ വേണ്ടത്ര തെളിവു നൽകാത്തതുകൊണ്ടോ, സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയോ അല്ല. തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള വല്ല അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളി മാത്രമാണതെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ وَمَا كَانَ لَنَآ أَن نَّأْتِيَكُم بِسُلْطَٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ

11 അവരോട് അവരുടെ റസൂലുകൾ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യരല്ലാതെ (മറ്റാരും) അല്ല. എങ്കിലും , അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ മേൽ അവൻ ദാക്ഷി ണ്യം [അനുഗ്രഹം]

ٱللَّهِ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു വിൻെറ അനുമതി പ്രകാരമല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു (അധികൃത) രേഖയും കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ആകുകയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഭരമേപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, സത്യവിശ്വാ സികൾ!''

وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى ٱللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنَا سُبُلَنَا ۚ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَآ ءَاذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾

12 ''അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഞങ്ങൾ ഭാരമേൽപിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് എന്താണ് (കാരണമു) ള്ളത്-(ഞങ്ങൾ ചരിക്കേണ്ടുന്ന) ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവൻ ഞങ്ങളെ വഴിചേർത്ത് തന്നിരിക്കെ?! നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതുമാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, ഭരമേൽപിക്കുന്നവർ!''

---

11 قَالَتْ പറഞ്ഞു. لَهُمْ അവരോട്. رُسُلُهُمْ അവരുടെ റസൂലുകൾ. إِن نَّحْنُ ഞങ്ങളല്ല. إِلاَّ بَشَرٌ മനുഷ്യരല്ലാതെ. مِّثْلُكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലുളള. وَلَكِنَّ اللهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു. يَمُنُّ ദാക്ഷിണ്യം (അനഗ്രഹം) ചെയ്യുന്നു. عَلَى مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെമേൽ. مِنْ عِبَادِهِ അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. وَمَا كَانَ ആകുകയില്ല. പാടില്ല (നിവൃത്തിയില്ല) . لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. أن نَّأْتِيَكُم ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരൽ, വരാൻ. بِسُلْطَانٍ ഒരു (അധികൃത) രേഖയും കൊണ്ട്. إلاَّ بِإِذْنِ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. فَلْيَتَوَكَّلِ ഭരമേൽപിച്ചുകൊളളട്ടെ. الْمُؤْمِنُونَ വിശ്വാസികൾ..
12 وَمَا لَنَا ഞങ്ങൾക്കു എന്തുണ്ട്. أَلاَّ نَتَوَكَّلَ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപ്പിക്കാതിരിക്കുവാൻ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. وَقَدْ هَدَانَا അവൻ ഞങ്ങളെ വഴിചേർത്തു തന്നിരിക്കെ, കാട്ടിത്തന്നിട്ടുമുണ്ട്. سُبُلَنَا ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ, വഴികളെ. وَلَنَصْبِرَنَّ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്ക തന്നെ ചെയ്യും. عَلَى مَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. آذَيْتُمُونَا ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഉപദ്രവിച്ച, ദ്രോഹിച്ച. وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. فَلْيَتَوَكَّلِ ഭരമേൽപിച്ചുകൊളളട്ടെ. الْمُتَوَكِّلُونَ ഭരമേൽപിക്കുന്നവർ.

ശരി, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യർ തന്നെയാണ്. മനുഷ്യ പ്രകൃതിയിൽ നാമിരുകൂട്ടരും യോജിക്കും. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യ ദൗത്യവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്കുമാത്രം നൽകുന്ന ഒരു ദയാദാക്ഷിണ്യവുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരായതും. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിത്തരുവാൻ ഞങ്ങൾ അശക്തരാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയും ഉത്തരവും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ അതുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. എന്നൊക്കെയായിരുന്നു റസൂലുകളുടെ മറുപടി. അവർ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കുകയും, ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നിഷേ ധികളുടെ അടുത്തപടി ഭീഷണിയും ധിക്കാരവുമായിരുന്നു. റസൂലുകളുടെയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും ക്ഷമ അവരുടെ ദൗർബല്യവും പരാജവുമായിട്ടേ അവർ കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. അങ്ങനെ, ഭീഷണിയിൽ നിന്നും അവർ അന്ത്യശാസനത്തിലേക്കും കയ്യൂക്കിലേക്കും മുതിർന്നു തുടങ്ങി. അതോടെ അവരുടെ അന്ത്യവും അടുത്തെത്തി. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 32-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, ആദ്യം അല്ലാഹു അവർക്കു അയവു നൽകി. ഒടുക്കം അവരെ പിടികൂടുകയും ചെയ്തു. അതാണു അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം-3

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٣﴾

13 അവിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ റസൂലുകളോട് (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ]നിന്ന് നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കുക തന്നെ ചെയ്യും, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മതത്തിൽ മടങ്ങിവരണം'' അപ്പോൾ, അവരുടെ [റസൂ ലുകളുടെ] റബ്ബ് അവർക്ക് 'വഹ്‌യു' [സ ന്ദേശം] നല്കി: ''നിശ്ചയമായും, (ആ) അക്രമികളെ നാം നശിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും:''

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِى وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

14 ''അവരുടെശേഷം, ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ] നിങ്ങളെ നാം താമസിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. അത് [ആ സന്ദേശം] എന്റെ സ്ഥാനത്തെ ഭയപ്പെടുകയും, എന്റെ താക്കീതിനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തവർക്കുള്ളതാണ്.''

---

13 وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لِرُسُلِهِمْ അവരുടെ റസൂലുകളോട്. لَنُخْرِجَنَّكُم നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പുറത്താക്കും, ബഹിഷ്കരിക്കും. مِّنْ أَرْضِنَا ഞങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ നിന്ന്. أَوْ لَتَعُودُنَّ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങുക, മടങ്ങിവരുക തന്നെ വേണം. فِي مِلَّتِنَا ഞങ്ങളുടെ മതത്തിൽ, നടപടിയിൽ, മാർഗ്ഗത്തിൽ. فَأَوْحَى അപ്പോൾ വഹ്‌യു നൽകി. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. رَبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ്. لَنُهْلِكَنَّ നിശ്ചയമായും നാം നശിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ. 14 وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ നിങ്ങളെ നാം താമസിപ്പിക്കയും തന്നെ ചെയ്യും. الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷം. ذَٰلِكَ അത്. لِمَنْ خَافَ ഭയപ്പെട്ടവർക്കാണ്. مَقَامِي എന്റെ സ്ഥാനം, നിലപാടിനെ. وَخَافَ ഭയപ്പെടുകയും. وَعِيدِ എന്റെ താക്കീതിനെ.

അക്രമികളെ നശിപ്പിച്ചശേഷം സുരക്ഷിതരായി ഭൂമിയിൽ താമസിപ്പിച്ചുതരുമെന്നുള്ള ആ സന്ദേശം, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്കു നിൽക്കേണ്ടി വരുമെന്നതിനെപ്പറ്റിയും അവന്റെ താക്കീതുകളെപ്പറ്റിയും ഭയപ്പാടുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നും സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''മുർസലുകളായ നമ്മുടെ അടിയാൻമാർക്കു നമ്മുടെ വാക്കു മുമ്പേ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിശ്ചയമായും, അവർ തന്നെയാണ് സഹായിക്കപ്പെടുന്നവർ എന്നും, നമ്മുടെ സൈന്യംതന്നെയാണ് വിജയം നേടുന്നവർ എന്നും.'' (37:171-173) നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നാട്ടിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു റസൂലുകളോട് പറഞ്ഞ ആ ധിക്കാരികളെ ഭൂമിയിൽ നിന്നു നശിപ്പിക്കുകയും, തൽസ്ഥാനത്തു ആ റസൂലുകളെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും സ്വൈരപൂർവ്വം താമസിക്കുമാറാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു അല്ലാഹു റസൂലുകൾക്ക് നൽകിയ സന്ദേശം. അനന്തരം സംഭവിച്ചതെന്തെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَٱسْتَفْتَحُوا۟ وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

15 അവർ തുറവിക്ക് (അഥവാ വിജയത്തിന്ന്) അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു; എല്ലാ (ഓരോ) സ്വേച്ഛാധികാരിയും, ദുർവാശിക്കാരനും ഇച്ഛാഭംഗപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

---

15 وَاسْتَفْتَحُوا അവർ തുറവിതേടി, വിജയത്തിന്നപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. وَخَابَ ഇച്ഛാഭംഗപ്പെടുക (അപമാനപ്പെടുക-പരാജയപ്പെടുക) യും ചെയ്തു. كُلُّ جَبَّارٍ എല്ലാ സ്വേച്ഛാധികാരിയും. عَنِيدٍ ദുർവാശിക്കാരനായ, മൽസരിയായ.

സത്യനിഷേധികളുടെ ധിക്കാരം അതിരുവിട്ടപ്പോൾ, അവർക്കെതിരിൽ സഹായം നൽകിക്കൊണ്ടു കാര്യത്തിനു ഒരു തീരുമാനം വരുത്തിത്തരണമേ എന്നു റസൂലുകളും അവരെ പിൻപറ്റിയവരും അല്ലാഹുവിനോടു തേടി. ഇവരെ ക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അവസാനിച്ചു കിട്ടുവാൻ ആ ധിക്കാരികളും തേടുക സ്വാഭാവികമാണ്. അപേക്ഷ അല്ലാഹു സ്വികരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അതെ, സ്വേച്ഛയും, ദുർവാശിയും കൈമുതലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ ധിക്കാരികളെ അല്ലാഹു പലതരം ശിക്ഷകളാൽ നശിപ്പിച്ചു, റസൂലുകളും സത്യ വിശ്വാ സികളും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ആക്രമികളുടെ ശിക്ഷാനടപടി ഇതു കൊണ്ടു അവസാനിച്ചുവോ? ഇല്ല:-

مِّن وَرَآئِهِۦ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِن مَّآءٖ صَدِيدٖ ﴿١٦﴾

16 അവൻെറ [ആ ഓരോരുവൻെറയും] പിന്നാലെ 'ജഹന്നം' [നരകം] ഉണ്ട്; (രക്തവും ചലവും കലർന്ന്) ചീഞ്ഞൊഴുകുന്ന വെള്ളത്തിൽനിന്നും അവന്ന് കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും;

يَتَجَرَّعُهُۥ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُۥ وَيَأۡتِيهِ ٱلۡمَوۡتُ مِن كُلِّ مَكَانٖ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٖۖ وَمِن وَرَآئِهِۦ عَذَابٌ غَلِيظٞ ﴿١٧﴾

17 അതവൻ (പ്രയാസപ്പെട്ട്) കുടിച്ചിറക്കും, അതവന്ന് (തൊണ്ടയിലൂടെ) ഇറങ്ങുമാറാകുന്നതുമല്ല [തൊണ്ടയിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും]! നാനാവശത്തിലൂടെയും, അവന് മരണം വന്നെത്തുകയും ചെയ്യും; അവൻ മരണപ്പെട്ട് പോകുന്നവനല്ലതാനും. അതിൻെറ പിന്നാലെയുമുണ്ട് (വേറെയും) കഠോരമായ ശിക്ഷ!

---

16 مِن وَرَائِهِ അവൻെറ പിന്നാലെയുണ്ട്, അപ്പുറത്ത് . جَهَنَّمُ ജഹന്നം, നരകം. وَيُسْقَى അവന്നു കുടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. مِن مَّاءٍ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന്. صَدِيدٍ ചീഞ്ഞൊഴുകുന്ന, ചീഞ്ചലമായ. 17 يَتَجَرَّعُهُ അവനതിനെ കുടിച്ചിറക്കും, ഇറക്കിനോക്കും. وَلاَ يَكَادُ ആകാറാകുകയുമില്ല. يُسِيغُهُ അതവന് ഇറങ്ങിപ്പോകുക. وَيَأْتِيهِ അവന്നു വരുകയും ചെയ്യും. الْمَوْتُ മരണം. مِن كلِّ مَكَانٍ എല്ലാ (നാനാ) സ്ഥലത്തു നിന്നും (നാനാവശത്തിലൂടേയും) . وَمَا هُوَ അവനല്ലതാനും . بِمَيِّتٍ മരിച്ചുപോകുന്നവൻ. وَمِن وَرَائِهِ അതിൻെറ പിന്നാലെയുമുണ്ട്. عَذَابٌ ശിക്ഷ. غَلِيظٌ കനത്ത, കടുത്ത, കട്ടിയായ.

صديد ('സ്വദീദ്') എന്നാൽ, രക്തവും ചലവും കൂടിക്കലർന്ന ചീഞ്ചലം എന്നർത്ഥം. നരകക്കാരിൽ നിന്നും ഒഴുകിവരുന്ന ദുർഗന്ധം പിടിച്ച ആ ജലം അവർക്കു കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കപ്പെടും. അസഹനീയമായ ദാഹം നിമിത്തം അവരതു വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു കുടിച്ചിറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. പക്ഷെ, കിഴ്പ്പോട്ടിറങ്ങാതെ തൊണ്ടയിൽ അടഞ്ഞിരിക്കുകയായിരിക്കും അത്. മരണപ്പെട്ടു പോകത്തക്ക അതികഠിന യാതനകൾ എല്ലാനിലക്കും അവർക്കനുഭവപ്പെടും. എന്നാൽ മരണംവഴി അതിൽ നിന്നു അവർക്കു മോചനം ലഭി ക്കുവാനും പോകുന്നില്ല, മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവരിൽ മരണം വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നാലവർക്കു മരിക്കാമായിരുന്നു. അതിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും അവർക്കു ലഘുത്വം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല.' (35;36) നരകത്തിലെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണു ഈ പറഞ്ഞത്. അതിനുപുറമേ വളരെ കനത്ത ശിക്ഷകൾ പലതും

വെറെയും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും എന്നാണു ومن ورائه عذاب غليظ എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

നരകക്കാർക്കു നൽകപ്പെടുന്ന പാനീയങ്ങളെപ്പറ്റി വേറെയും പല സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സൂ: മുഹമ്മദിൽ പറയുന്നു: ''അവർക്കു ചൂടേറിയ വെള്ളം കുടിക്കാൻ കൊടുക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അതവരുടെ കുടലുകളെ നുറക്കിക്കളയുന്നതാണ്.'' (മുഹമ്മദു: 15) സൂ: അൽകഹ്ഫിൽ പറയുന്നു: ''അവർ വെള്ളത്തിന്നപേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, ലോഹദ്രാവകം പോലെയുള്ള ഒരു വെള്ളംകൊണ്ടു അവർക്കു സഹായം നൽകപ്പെടും. അതു മുഖങ്ങളെ ചുട്ടെരിക്കുന്നതാണ്.'' (അൽകഹ്ഫ്:29) സൂ: ദുഖാനിൽ പറയുന്നു: ''(അതു) ലോഹദ്രാവകം പോലെയിരിക്കും, അതു വയറുകളിൽ ചൂടുവെള്ളം പോലെ തിളച്ചു മറിയും.'' (ദുഖാൻ:45, 46) അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

مَّثَلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِرَبِّهِمْۖ أَعْمَٰلُهُمْ كَرَمَادٍ ٱشْتَدَّتْ بِهِ ٱلرِّيحُ فِى يَوْمٍ عَاصِفٍۖ لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُواْ عَلَىٰ شَىْءٍۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

18 തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ഉപമ: അവരുടെ പ്രവൃത്തി [കർമ്മം]കൾ കൊടുങ്കാറ്റടിച്ചു വീശുന്ന ഒരു ദിവസത്തിൽ കാറ്റ് കഠിനമായി (അടിച്ചു വീശി)ക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വെണ്ണീറ് പോലെയാകുന്നു. (അതെ) അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതിൽനിന്ന് യാ തൊന്നിനും (ഫലം സിദ്ധിക്കുവാൻ) അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. അതു തന്നെയാണ് വിദൂരമായ വഴിപിഴവ് !

---

18 مَثَلُ الَّذِينَ യാതൊരവരുടെ ഉപമ. كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ച. بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ. أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ. كَرَمَادٍ ഒരു വെണ്ണീറു (ചാരം) പോലെയാണ്. اشْتَدَّتْ بِهِ അതിൽ കഠിനമായി (അടിച്ചുവീശി) . الرِّيحُ കാറ്റു. فِي يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിൽ. عَاصِفٍ കൊടുങ്കാറ്റടിക്കുന്ന. لاَ يَقْدِرُونَ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. مِمَّا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച) തിൽ നിന്നു. عَلَى شَيْءٍ യാതൊന്നിന്നും. ذَلِكَ هُوَ അതുതന്നെയാണ്. الضَّلاَلُ വഴിപിഴവ്. الْبَعِيدُ വിദൂരമായ.

ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ആരു ചെയ്താലും അതിനു ശിക്ഷയാണ് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയെന്നു തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ, അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ ചെയ്യുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങൾ, പൊതുസേവനങ്ങൾ പോലെയുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മൂലവും അവർക്കു പരലോകത്തു യാതൊരു ഫലവും ലഭക്കുവാനില്ലെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. 25;23, 46:20 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും അവർക്കു വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും, പരലോക ഗുണമൊന്നും ആഗ്രഹിക്കാത്തവരുമാണവർ എന്നുള്ളതാണു അതിന്നു കാരണം. ഐഹികമായ എന്തെങ്കിലും ഗുണലാഭങ്ങളല്ലാതെ അവർക്കു വേറെ ലക്ഷ്യമൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. ആകയാൽ, അവരുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ ഇഹത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ അല്ലാഹു കണക്കുതീർത്തു കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. കൊടുങ്കാറ്റിൽ പെട്ട വെണ്ണീറുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും കിട്ടാത്തതുപോലെ, അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടും അവർക്കു ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ഉപമയുടെ സാരം. സത്യവിശ്വാസികൾ പോലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സൽഫലങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കാതെ-ജനശ്രുതിക്കൊ സൽപേരിനോ വേണ്ടി-ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, അതിനു പ്രതിഫലം കിട്ടുകയില്ലെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണല്ലോ.

പ്രബലമായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ആയിശാ (رضي الله عنها) പറയുകയാണ്: ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, ജാഹിലിയ്യ കാലത്തു ഇബ്നു ജദ്ആൻ ابن جدعان കുടുംബ ബന്ധം പാലിക്കുകയും, സാധുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതു അയാൾക്കു ഉപയോഗപ്പെടുമോ?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അതു അയാൾക്കു ഉപകരിക്കുകയില്ല. കാരണം, അദ്ദേഹം: എൻെറ റബ്ബേ, പ്രതിഫലത്തിൻെറ ദിവസത്തിൽ എനിക്കു എൻെറ തെറ്റു പൊറുത്തു തരണേ (رب اغفرلى خطيئتي يوم الدين) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.'' അയാൾ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരിന്നില്ലല്ലോ എന്നാണ് നബി (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۚ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾

19 നീ കണ്ടില്ലേ, അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും യഥാർത്ഥ(മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്?! അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളെ അവൻ (ഇവിടെനിന്ന്) പോക്കുകയും, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയെ (ഇവിടെ) കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്യും;-

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾

20 അത് അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ ഒരു വീര്യപ്പെട്ട [പ്രയാസപ്പെട്ട] തൊന്നുമല്ല.

---

19 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു എന്നു. خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നു) . السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം. إِن يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന (വേണമെന്നു വെക്കുന്ന) പക്ഷം. يُذْهِبْكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പോക്കും, കൊണ്ടുപോകും. وَيَأْتِ അവൻ വരുകയും ചെയ്യും. بِخَلْقٍ ഒരു സൃഷ്ടിയെകൊണ്ട്. جَدِيدٍ പുതുതായ. 20 وَمَا ذَٰلِكَ അതല്ല താനും. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. بِعَزِيزٍ ഒരു വീര്യപ്പെട്ടതു (പ്രയാസപ്പെട്ടതു) .

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും അവൻെറ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചും വരുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്നു അതുകൊണ്ടു ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു മറ്റൊരു പുതിയ സൃഷ്ടിയെ ഈ ലോകത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ അവന്നു ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല എന്നു സാരം. خلق جديد (പുതിയ സൃഷ്ടി) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മനുഷ്യരല്ലാത്ത വേറൊരു സൃഷ്ടി എന്നും, ഈ ജനതയല്ലാത്ത മറ്റൊരു ജനത എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. സൂ: മുഹമ്മദിൻെറ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളല്ലാത്ത ഒരു ജനതയെ അവൻ പകരം കൊണ്ടുവരും. എന്നിട്ട് അവർ നിങ്ങളെപ്പോലെ ആയിരിക്കുകയില്ല.''

അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ, ഇടക്കു വെച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ സാർവ്വത്രികമായ കഴിവിനെയും സൃഷ്ടി വൈഭവത്തെയും കുറിച്ചു ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയശേഷം, വീണ്ടും അവരുടെ വിഷയത്തിലേക്കു തന്നെ സംസാരം തിരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَبَرَزُوا۟ لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ ٱلضُّعَفَٰٓؤُا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ ۚ قَالُوا۟ لَوْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ لَهَدَيْنَٰكُمْ ۖ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ

21 അവർ എല്ലാവരും (ഖബ്റുകളിൽ നിന്ന്) അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു വരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ദുർബ്ബലർ അഹംഭാവം നടിച്ചിട്ടുള്ളവരോട് [നേതാക്കളോട്] പറയും: ''ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അനുയായികളായിരുന്നു(വല്ലോ) : ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് വല്ലതിനെ

أَجَزِعْنَآ أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾

യും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽനിന്ന് ധന്യമാ[ഒഴിവാ]ക്കിത്തരുന്നവരാണോ?'' അവർ പറയും: ''അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു. നാം ക്ഷമകേട് കാണിച്ചുവോ, അല്ലെങ്കിൽ നാം ക്ഷമിച്ചുവോ (രണ്ടും) നമു ക്ക് സമമാകുന്നു; നമുക്ക് (ഇനി) ഓടി പ്പോകുന്ന മാർഗ്ഗമൊന്നും ഇല്ല.''

---

21 وَبَرَزُوا അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും, വെളിക്കുവരും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരും. فَقَالَ അപ്പോൾ പറയും. الضُّعَفَاءُ ദുർബ്ബലർ, ബലഹീനർ, അശക്തർ. لِلَّذِينَ യാതൊരുവരോട്. اسْتَكْبَرُوا വലുപ്പം (അഹംഭാവം) നടിച്ച. إِنَّا كُنَّا ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നു (വല്ലോ) . لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളോട്. تَبَعًا അനുയായികൾ പിൻപറ്റിയവർ. فَهَلْ أَنتُم എന്നാൽ (ആകയാൽ-അതിനാൽ-എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങളാകുന്നുവോ. مُّغْنُونَ ധന്യമാക്കുന്ന (ഒഴിവാക്കുന്ന) വർ. عَنَّا ഞങ്ങൾക്ക്, ഞങ്ങളിൽ നിന്ന്. مِنْ عَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. مِن شَيْءٍ വല്ലതിനെയും, വല്ല വസ്തുവും. قَالُوا അവർ പറയും. لَوْ هَدَانَا ഞങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ. اللهُ അല്ലാഹു. لَهَدَيْنَاكُمْ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. سَوَاءٌ സമമാണ്. عَلَيْنَا നമ്മുടെമേൽ. أَجَزِعْنَا നാം ക്ഷമകേട് (പൊറുതികേട്) കാണിച്ചുവോ. أَمْ صَبَرْنَا അല്ലെങ്കിൽ നാം ക്ഷമിച്ചുവോ. مَا لَنَا നമുക്കില്ല. مِن مَّحِيصٍ ഓടിപ്പോകുന്ന (രക്ഷ കിട്ടുന്ന) സ്ഥാനവും (മാർഗ്ഗവും) .

ഖിയാമത്തുനാളിൽ, എല്ലാവരും അവരുടെ ഖബ്റുകളിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റ് പുറ ത്തുവരുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ വിചാരണക്കു ഹാജരാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഭൂമിയിൽവെച്ച് നേതാക്കളും അനുയായികളുമായി പരസ്പരം സഹകരിച്ചു വർത്തിച്ചിരുന്ന അവിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ഒരു സംഭാഷണമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ നേതാക്കളായിരുന്നുവല്ലോ നിങ്ങൾ. നിങ്ങളുടെ ചൊൽപടിക്കു വഴങ്ങുന്നവരായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ദുർഗ്ഗതിയിൽ ഞങ്ങൾ എത്തേണ്ടി വന്നത്. ഇനി ഇപ്പോൾ വല്ല രക്ഷയും ഞങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ? എന്ന് അനുയായികൾ നേതാക്കളോടു ചോദിക്കുന്നു. അയ്യോ! ഞങ്ങൾക്കു തന്നെയും നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുക? ഇനി, നാം ക്ഷമിച്ചാലും ക്ഷമിച്ചില്ലെങ്കിലും ഒരുപോലെത്തന്നെ. രണ്ടായാലും നാം ശിക്ഷക്കു അർഹരായിരിക്കുന്നു. ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ ഇനി മറ്റൊരു പോംവഴിയും നമുക്കില്ല. ഇതായിരിക്കും നേതാക്കളുടെ മറുപടി. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

അവിശ്വാസികളിലുള്ള മേലേകിടക്കാരും, താഴെ കിടക്കാരും തമ്മിൽ പരലോകത്തുവെച്ചു നടക്കുന്ന പല സംഭവങ്ങൾ, ആരോപണ പ്രത്യാരോപണങ്ങൾ, ഒഴിഞ്ഞു മാറ്റങ്ങൾ, കുറ്റസമ്മതങ്ങൾ ആദിയായവയെപ്പറ്റി സൂ:സബഉ്: 31-33: സൂ: മുഅ്മിൻ (ഗാഫിർ) 47, 48; അഅ്റാഫ് :38, 36; അഹ്സാബ്: 67, 68 മുതലായ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു വിവരിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ചിലത്, മഹ്ശറിൽ വെച്ചും, ചിലതു നരകത്തിൽ വെച്ചുമായിരിക്കും നടക്കുന്നതെന്നും അവയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

വിഭാഗം-4

وَقَالَ ٱلشَّيْطَٰنُ لَمَّا قُضِىَ ٱلْأَمْرُ إِنَّ ٱللَّهَ

22 കാര്യം തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ പിശാച് പറയുന്നതാണ്: ''നിശ്ചയമായും, അ

وَعَدَكُمْ وَعْدَ ٱلْحَقِّ وَوَعَدتُّكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِىَ عَلَيْكُم مِّن سُلْطَٰنٍ إِلَّآ أَن دَعَوْتُكُمْ فَٱسْتَجَبْتُمْ لِى ۖ فَلَا تَلُومُونِى وَلُومُوٓا۟ أَنفُسَكُم ۖ مَّآ أَنَا۠ بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ أَنتُم بِمُصْرِخِىَّ ۖ إِنِّى كَفَرْتُ بِمَآ أَشْرَكْتُمُونِ مِن قَبْلُ ۗ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

ല്ലാഹു നിങ്ങളോട് യഥാർത്ഥ വാഗ്ദാനം, വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു; ഞാനും നിങ്ങളോട് (ചിലത്) വാഗ്ദാനം ചെയ്തു; എന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് (അതു) ലംഘിച്ചു. എനിക്ക് നിങ്ങളുടെമേൽ യാതൊരു അധികാരവും (അഥവാ അധികൃതരേഖയും) ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല; -ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു, അപ്പോൾ നിങ്ങളെനിക്ക് ഉത്തരം നൽകിയെന്നല്ലാതെ. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ട, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തി ക്കൊള്ളുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളെ (രക്ഷിച്ചു) സഹായിക്കുന്നവനല്ല; നിങ്ങൾ എന്നെ (രക്ഷിച്ചു) സഹായിക്കുന്നവരുമല്ല. നിങ്ങൾ മുമ്പ് എന്നെ (അല്ലാഹുവിനോട്) പങ്ക് ചേർത്തതിനെ ഞാൻ (ഇതാ) നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ- അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും''

---

22 وَقَالَ പറയുന്നതാണ്. الشَّيْطَانُ പിശാച്. لَمَّا قُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുമ്പോൾ. الْأَمْرُ കാര്യം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. وَعَدَكُمْ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. وَعْدَ الْحَقِّ യഥർത്ഥ വാഗ്ദാനം. وَوَعَدتُّكُمْ ഞാനും നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. فَأَخْلَفْتُكُمْ എന്നിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോട് എതിർ (ലംഘനം) ചെയതു. وَمَا كَانَ لِي എനിക്കുണ്ടായിരുന്നതുമില്ല, എനിക്കില്ലായിരുന്നു. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെമേൽ. مِّنْ سُلْطَانٍ ഒരധികാരവും, അധികൃത രേഖയും. إِلاَّ أَن دَعَوْتُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുവെന്നതല്ലാതെ. فَاسْتَجَبْتُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉത്തരം നൽകി. لِي എനിക്ക്. فَلاَ تَلُومُونِي ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തരുത്, ആക്ഷേപിക്കരുത്. وَلُومُوا നിങ്ങൾ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. أَنفُسَكُم നിങ്ങളെത്തന്നെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ. مَّا أَنَا ഞാനല്ല. بِمُصْرِخِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് സഹായം (രക്ഷ) നൽകുന്നവൻ. وَمَا أَنتُم നിങ്ങളുമല്ല. بِمُصْرِخِيَّ എനിക്ക് സഹായം (രക്ഷ) നൽകുന്നവർ. إِنِّي كَفَرْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അവിശ്വസി (നിഷേധി) ച്ചിരിക്കുന്നു. بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ നിങ്ങളെന്നെ പങ്കുചേർത്തതിനെ. مِن قَبْلُ മുമ്പു. إِنَّ الظَّالِمِينَ നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ.

നേതാക്കളോ അനുയായികളോ എന്ന വ്യത്യാസം കൂടാതെ മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പി ക്കുവാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്ത നികൃഷ്ടജീവിയാണല്ലോ പിശാച്. അവൻെറ ദുഷ് പ്രേരണകൾക്കു വഴങ്ങിയും, അവൻെറ മധുരമോഹനങ്ങളായ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിയും കൊണ്ടാണു മനുഷ്യൻ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു അടിമപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യരാകുന്ന നേതാക്കളും അനുയായികളും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന വാഗ്വാദങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഉപദേശകനായിക്കൊണ്ടിരുന്ന പിശാചു അന്നു അവരോടു സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടു എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുകയാണ്.

വിചാരണ കഴിഞ്ഞ സജ്ജനങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു നരക ത്തിലേക്കും വിധിയുണ്ടാകുമ്പോൾ, തൻെറ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കു വഴങ്ങി ദുർമ്മാർഗ്ഗിക ളായിത്തീർന്നവരോടു അവൻ നടത്തുന്ന ഒരു പ്രസംഗമാണിത്. അതിൽ സംഗതികളുടെ യഥാർത്ഥരൂപം അവൻ തുറന്നു കാട്ടുന്നു. അവൻ പറയും:- ''നിങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗം സ്വികരിക്കുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷയും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും ലഭിക്കുമെന്നു റസൂലുകളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന അല്ലാ

ഹു നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. അതെല്ലാം സത്യവും യഥാർത്ഥവുമായിരുന്നു. അതിപ്പോൾ അനുഭവത്തിൽ വരുകയും ചെയ്തു. നേരെമറിച്ച് ദുർമ്മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കുന്നപക്ഷം, എൻെറ സൈന്യങ്ങളും ആൾക്കാരും മുഖേന-ഞാനും ചിലതൊക്കെ നിങ്ങളെ വ്യാമോഹിപ്പിച്ചു. സ്വർഗ്ഗമില്ല, നരകമില്ല, വിചാരണയില്ല, പുനർജീവിതമില്ല, അതൊക്കെ കേവലം ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അഥവാ അതെല്ലാം യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ തന്നെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളും മഹാത്മാക്കളും നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തികൊള്ളും എന്നും മറ്റും. അതെല്ലാം കള്ളമായിരുന്നു ആ കള്ളങ്ങൾ നിരത്തിവെച്ച് നിങ്ങളെ ഞാൻ തോന്നിയവാസങ്ങളിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുവെന്നല്ലാതെ, അതിനപ്പുറം ഞാനൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. നിങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചു വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനുള്ള അധികാര ശക്തിയോ, അധികൃതമായ തെളിവുകളോ ഒന്നും എനിക്കില്ലായിരുന്നു. എന്നിട്ടും നിങ്ങളൻെറ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു മുമ്പോട്ടു വരുകയാണ് ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെന്നെ പഴിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല-നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന അമളിക്കു നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെയാണു പഴിക്കേണ്ടതു. ഏതായാലും, ഇനി, അന്യോന്യം സങ്കടം കേട്ടു രക്ഷ നൽകുവാൻ എനിക്കോ, നിങ്ങൾക്കോ സാധ്യമല്ല. രണ്ടുകൂട്ടർക്കും വിധിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷ അവരവർ അനുഭവിച്ചേ തീരൂ. മുമ്പ് ഇഹത്തിൽവെച്ച് എന്നെ ആരാധിച്ചും അനുസരിച്ചും വരുകവഴി എന്നെ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്നു സമമാക്കിവെക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു ഞാനതു അനുകൂലിച്ചുവെങ്കിലും ഇപ്പോഴിതാ ആ തെറ്റിൽ നിന്നു ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞു മാറുന്നു. ഇതാ ഞാനതു തുറന്നു നിഷേ ധിക്കുന്നു.''

'ആക്രമികൾക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും'(ان الظالمين لهم عذاب اليم) എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യം പിശാചിൻെറ വാക്കുകളിൽ പെട്ടതായിരിക്കുവാനണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. ഒരു പക്ഷെ, അതിൻെറ മുമ്പത്തെ വാക്യത്തോടെ പിശാചിൻെറ വാക്കുകൾ അവസാനിച്ച ശേഷം-ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കു-അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കാണതെന്നും വരാവുന്നതാണ് الله اعلم രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഇവിടെ 'പിശാചു' (الشيطان) എന്നു പറഞ്ഞതു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ആജീവനാന്തശത്രുവായ ഇബ്‌ലീസിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷെ, അദൃശ്യ ജീവിവായ പിശാചിനെ നിഷേധിക്കുകയും, പിശാചെന്നും ഇബ്‌ലീസെന്നുമൊക്ക പറയുന്നത് മനുഷ്യരിൽ തന്നെയുള്ള ദുശ്ശക്തികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വാദിക്കുകയും, പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുള്ള ചിലർക്കു മാത്രമേ ഇതിൽ എതിരഭിപ്രായമുള്ളൂ. പാമര ജനങ്ങളെ വിരട്ടുന്ന മത-സമുദായ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളാണു ഇവിടെ പിശാചുകൊണ്ടു വിവക്ഷ എന്നാണവർ ജൽപിക്കുന്നത്. അത്തരം നേതാക്കളുടെ സ്ഥിതി ഏറെക്കുറെ യഥാർത്ഥ പിശാചിമേത് പോലെത്തന്നെയായിരിക്കുമെന്നു ഖുർആൻ മുഖേനയും, ഹദീസു മുഖേനയും നാമും മനസ്സിലാക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഇവിടെ 'പിശാചു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അതല്ലെന്നു നമുക്കു തീർത്തും പറയാവുന്നതാണ്. (പിശാചിനെ സംബന്ധിച്ച ഇവരുടെ പുതിയ വാദങ്ങളും അവയുടെ ഖണ്ഡനങ്ങളും സൂറത്ത് ഹിജ്റിന്ന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാം.)

وَأُدْخِلَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۖ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَٰمٌ ﴿٢٣﴾

23 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുമതി പ്രകാരം അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അതിൽ വെച്ച് അവരുടെ അഭിവാദ്യം 'സലാം' (സമാധാനശാന്തി) ആയിരിക്കും.

23 وَأُدْخِلَ പ്രവേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസസിച്ചവർ. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي ഒഴുകുന്ന. مِن تَحْتِهَا അവയുടെ അടിയിലൂടെ. الْأَنْهَارُ അരുവികൾ, നദികൾ. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിട്ട്. فِيهَا അവയിൽ. بِإِذْنِ സമ്മത (അനുമതി) പ്രകാരം. رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ. تَحِيَّتُهُمْ അവരുടെ അഭിവാദ്യം. فِيهَا അവയിൽവെച്ച്. سَلَامٌ സലാമാകുന്നു, സമാധാനശാന്തിയായിരിക്കും.

നരകവാസികളായ ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ സ്വന്തം ആൾക്കാരിൽ നിന്നുപോലും അറപ്പും വെറുപ്പും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗവാസികളായ സജ്ജനങ്ങൾക്കു എവിടെ വെച്ചും ലഭിക്കുന്നത് സ്വാഗതവും സമാധാനത്തിൻെറ അഭിവാദ്യങ്ങളുമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും, മലക്കുകളിൽ നിന്നും സ്വർഗ്ഗവാസികളിൽ നിന്നുമെല്ലാം തന്നെ അതവർക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. (13; 23, 24; 25:75; 36:58 മുതലായവ നോക്കുക.)

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِى ٱلسَّمَآءِ ﴿٢٤﴾

24 നീ കണ്ടില്ലേ, അല്ലാഹു എങ്ങിനെയാണ് ഒരു ഉപമ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്? അതായത്, നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) ഒരു വാക്കിനെ നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) ഒരു വൃക്ഷം പോലെ (ഉപമിച്ചത്) ! അതിൻെറ മുരട് ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നതും, അതിൻെറ ശാഖ ആകാശത്തിലും [വളരെ ഉയർന്ന് നിൽക്കുന്നതും] ആകുന്നു:-

تُؤْتِىٓ أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍۭ بِإِذْنِ رَبِّهَا ۗ وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٥﴾

25 അതിൻെറ റബ്ബിൻെറ ഉത്തരവ് പ്രകാരം അതിൻെറ കനി [ഫലങ്ങൾ] എല്ലാ സമയത്തും അത് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മനുഷ്യർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു അവർക്ക് ഉപമകൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ ٱجْتُثَّتْ مِن فَوْقِ ٱلْأَرْضِ مَا لَهَا مِن قَرَارٍ ﴿٢٦﴾

26 ഒരു ദുഷിച്ചതായ (ചീത്ത) വാക്കിൻെറ ഉപമയാകട്ടെ,-ഭൂമിയുടെ മുകളിൽനിന്ന് (നിഷ് പ്രയാസം) പറിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദുഷിച്ചതായ (ചീത്ത) വൃക്ഷം പോലെയാകുന്നു;-അതിന് (സ്ഥിരമായി) ഒരു നിലനിൽപുമില്ല.

---

24 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ. كَيْفَ എങ്ങിനെ എന്ന്. ضَرَبَ اللهُ അല്ലാഹു ആക്കി (വിവരിച്ചിരി) ക്കുന്നു. مَثَلاً ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം. كَلِمَةً അതായത് ഒരു വാക്കിനെ. طَيِّبَةً നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ. كَشَجَرَةٍ ഒരു വൃക്ഷം (മരം) പോലെ,. طَيِّبَةٍ നല്ലതായ, വിശിഷ്ട. أَصْلُهَا അതിൻെറ മൂലം, മുരട്. ثَابِتٌ ഉറച്ചു (സ്ഥിരപ്പെട്ടു) നിൽക്കുന്നതാണ്. وَفَرْعُهَا അതിൻെറ ശാഖ (കൊമ്പ്) . فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലുമാണ്.. 25 تُؤْتِي അതു നൽകു. أُكُلَهَا അതിൻെറ കനി, ഭോജ്യം. كُلَّ حِينٍ എല്ലാ സമയത്തും. بِإِذْنِ അനുവാദപ്രകാരം. رَبِّهَا അതിൻെറ റബ്ബിൻെറ. وَيَضْرِبُ ആക്കുന്നു (വിവരിക്കുന്നു) . اللهُ അല്ലാഹു. الْأَمْثَالَ ഉപമകളെ. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. لَعَلَّهُمْ അവരാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം. يَتَذَكَّرُونَ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുക, ഓർമ്മിക്കുക. 26 وَمَثَلُ ഉപമയാകട്ടെ. كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ ചീത്ത(ദുഷിച്ച) വാക്കിൻെറ. كَشَجَرَةٍ ഒരു വൃക്ഷം (മരം) പോലെയാകുന്നു. خَبِيثَةٍ ദുഷിച്ച, ചീത്തയായ. اجْتُثَّتْ അതു പറിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. مِن فَوْقِ മുകളിൽനിന്ന്. الْأَرْضِ ഭൂമിയുടെ. مَا لَهَا അതിന്നില്ല. مِن قَرَارٍ ഒരു സ്ഥിരതയും, നിലനിൽപും, ഉറപ്പും.

'നല്ല വാക്കു' (كلمة طيبة) എന്നും, 'ചീത്തവാക്കു'(كلمة خبيثة) എന്നും പൊതുവായി പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് വിശിഷ്ടമായ തത്വങ്ങളും, ഉൽകൃഷ്ടമായ സാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എല്ലാ വാക്കുകളും 'നല്ല വാക്കി' ലും 'ദുഷിച്ച തത്വങ്ങളും, നികൃഷ്ടമായ സാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എല്ലാ വാക്കുകളും 'ചീത്തവാക്കി'ലും ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നു. ഇസ് ലാമിൻെറ മുദ്രാവാക്യവും, തൗഹീദിൻെറ സാക്ഷ്യമൊഴിയുമായ لااله الا الله (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല) എന്ന വാക്യം നല്ല വാക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നുവെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. നേരെമറിച്ചു ശിർക്കിൻെറയും, കുഫ്റിൻെറയും വാക്കുകൾ ചീത്തവാക്കുകളുടെ മുൻപന്തിയിലും നിൽക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ 'നല്ല വൃക്ഷ'(شجرة طيبة) ത്തിൻെറയും 'ചീത്ത വൃക്ഷ' (شجرة خبيثة) ത്തിൻെറയും ചില വിശേഷതകൾ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷങ്ങൾ ഏതാണെന്നും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് കാറ്റ് മൂലമോ മറ്റോ പുഴങ്ങി വീഴാത്തവണ്ണം ഭൂമിയിൽ വേരുറച്ചു നിൽക്കുന്ന തടിമരവും, ഒടിഞ്ഞും മുറിഞ്ഞും പോകാതെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തല ഉയർത്തി നിൽക്കുന്ന ശാഖകളും മേൽതലപ്പുകളും ഉള്ളതും, തിന്നാൻ കൊള്ളുന്ന കായഫലങ്ങൾ എല്ലാകാലത്തും ലഭിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ വൃക്ഷങ്ങളും 'നല്ല വൃക്ഷം' കൊണ്ടും, വേരു റപ്പില്ലാതെ മുകൾ മണ്ണിൽമാത്രം വേരുപടർന്നതും, നിഷ്പ്രയാസം പറിച്ചെടുക്കാവുന്നതും, വേഗത്തിൽ മിറഞ്ഞുവീഴുന്നതും, അതോടൊപ്പം തിന്നാൻ കൊള്ളാത്ത ഫലങ്ങൾ മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതുമായ എല്ലാ വൃക്ഷങ്ങളും 'ചീത്ത വൃക്ഷം' കൊണ്ടും ഉദ്ദേശി ക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു. والله اعلم

എങ്കിലും താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ, ഈത്തപ്പനവൃക്ഷം നല്ല വൃക്ഷങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നു. ആട്ടങ്ങ (കാട്ടുവെള്ളരി) ച്ചെടി ചീത്തവൃക്ഷങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തും നിൽക്കുന്നു. ഈത്തപ്പനയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നല്ല വൃക്ഷത്തിനു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും പൂർത്തിയായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതിൻെറ ഫലമാകട്ടെ, കുരുന്നുകാലം മുതൽ ഉണങ്ങി കാരക്കയാകുന്നതുവരെയുള്ള വിവിധ ദശകളിലായി എല്ലാ കാലത്തും ലഭ്യമാകുന്നതും ഹൃദ്യമായ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥവുമാകുന്നു. ആട്ടങ്ങയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ചീത്ത വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ദോഷങ്ങളെല്ലാം അതിന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അതൊരു 'വൃക്ഷ' മല്ലല്ലോ എന്നു പറയപ്പെടാം. എന്നാൽ, شجرة എന്ന വാക്കു സാധാരണ ഗതിയിൽ വൃക്ഷത്തിന്നാണു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതെങ്കിലും ചെറിയ ചെടികളെയും, വള്ളികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചും അതു ചിലപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടുതാനും.

സത്യവിശ്വാസവും അവിശ്വാസവും തമ്മിലും, സത്യവിശ്വാസിയും അവിശ്വാസിയും തമ്മിലുമുള്ള ഒരു താരതമ്യമാണ് ഈ ഉപമകളിൽ പ്രധാനമായും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അതായതു, സത്യവിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസം അചഞ്ചലവും സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതവുമായിരിക്കും. അവൻെറ പ്രവൃത്തികൾ അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻെറ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായതും ഇടമുറിയാതെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. അവിശ്വാസിയുടെ അവിശ്വാസമാകട്ടെ, അടിയുറപ്പില്ലാത്തതും, കർമ്മങ്ങൾ ദുഷിച്ചതും, ഉപയോഗ്യശൂന്യവുമായിരിക്കും എന്നു ചുരുക്കം. ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ഞങ്ങൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവിടുന്നു ചോദിച്ചു: 'മുസ്ലീമായ മനുഷ്യനോടു സാമ്യമുള്ളതും, ഉഷ്ണകാലത്തും, ശൈത്യകാലത്തും ഇലകൊഴിഞ്ഞുപോകാത്തതും എല്ലാകാലത്തും റബ്ബിൻെറ ഉത്തരവനുസരിച്ചു കനി നൽകുന്നതുമായ ഒരു വൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ വർത്തമാനം പറയുവിൻ.' അതു ഈത്തപ്പനയാണെന്നു എൻെറ മനസ്സിൽ തോന്നി. അബൂബക്കറും, ഉമറും (رضي الله عنهما) ഒന്നു പറയാതിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. എന്നിരിക്കെ, ഞാനതു പറയുവാൻ മടിച്ചു. അവരാരും ഒന്നും പറയാതിരുന്നപ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'അതു ഈത്തപ്പനയാണ്. ഞങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റുപ്പോന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഉമറിനോട് പറഞ്ഞു: ''പിതാവേ, അല്ലാഹുവാണ്! അതു ഈത്ത

പ്പനയാണെന്ന് എൻെറ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു'' അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നീ എന്തുകൊണ്ടതു പറഞ്ഞില്ല.?'' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളൊക്കെ ഒന്നും പറയുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വല്ലതും പറയുവാൻ മടിച്ചതാണ്.'' ഉമർ പറഞ്ഞു: ''അതു പറഞ്ഞതു നീ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ, എനിക്കു ഇന്നിന്നതൊക്കെ ലഭിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഇഷ്ടമായിരുന്നു.'' (ബു:മു) ചീത്ത വൃക്ഷം(شجرة خبيثة) എന്നു പറഞ്ഞതു ആട്ടങ്ങ (കാട്ടുവെള്ളരിയാണെന്നു നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അനസുബ്നു മാലിക് (رحمه الله) ൽ നിന്നു ഇബ്നു അബീഹാതിമും, ഇബ്നു ജരീറും (رحمه الله) മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിലും വന്നിരിക്കുന്നു.

يُثَبِّتُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْقَوْلِ ٱلثَّابِتِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْءَاخِرَةِ ۖ وَيُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلظَّـٰلِمِينَ ۚ وَيَفْعَلُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ﴿٢٧﴾

27 വിശ്വസിച്ചവരെ അല്ലാഹു ഐഹികജീവിതത്തിലും പരലോകത്തിലും (സ്ഥിരമായി) ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന വാക്കുകൊണ്ട് ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുന്നതാണ്. അക്രമികളെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യും; താൻ എന്ത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അത് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

---

27 يُثَبِّتُ الله അല്ലാഹു ഉറപ്പിക്കും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തും. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. بِالْقَوْلِ വാക്യം (വാക്ക്) കൊണ്ട്. الثَّابِتِ ഉറച്ചതായ, സ്ഥിരമായ. فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ. وَفِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിലും. وَيُضِلُّ الله അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യും. الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ. وَيَفْعَلُ الله അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതുമാണ്. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

അഖില വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിയും, അവൻെറ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടതുമായിരിക്കെ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതൊന്നും ചെയവാൻ അവനു തികച്ചും അധികാരവും ന്യായവുമുണ്ട്. لايسأل عما يفعل وهم يسألون (അവൻ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അവനോടു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. അവരാകട്ടെ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും) പക്ഷേ നീതിയുക്തമല്ലാത്തതൊന്നും തന്നെ അല്ലാഹു ചെയ്കിയില്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ولا يظلم ربك أحدا (നിൻെറ റബ്ബ് ഒരാളോടും ആക്രമം ചെയ്കയില്ല) وما لله يريد ظلما للعالمين (അല്ലാഹു ലോകരെ ആക്രമിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.) എന്നിരിക്കെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നാം മുമ്പു ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. കൂടുതൽ അറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ സൂ: ഹദീദിന് ശേഷമുള്ള 'ഖളാഖദ്ർ' എന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നല്ല വാക്കിൻെറ ഉപമ വിവരിച്ചശേഷം, അതിൻെറ വക്താക്കളും ആൾക്കാരുമായ ആളുകൾക്കു ഇഹത്തിലാകട്ടെ, പരത്തിലാകട്ടെ, ഒരു ചാഞ്ചല്യവും വ്യതിയാനവും വരാതെ അല്ലാഹു കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമെന്നും, അവരെ അതിൽ ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തുമെന്നും ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഏതു പരീക്ഷണഘട്ടം നേരിട്ടാലും ഒരു സത്യവിശ്വാസി അവൻെറ വിശ്വാസം കൈവിടുകയില്ലെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാം. ഇസ് ലാമിൻെറ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ള എത്രയോ സംഭവങ്ങൾ-വിശേഷിച്ചും ബിലാൽ, സ്വുഹൈബ് (رضي الله عنهما) പോലെ ആദ്യകാല വിശ്വാസികളായവരുടെ സംഭവങ്ങൾ ഇതിനു മതിയായ തെളിവാകുന്നു. പരലോകത്ത് വെച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോഴും, അവർ ഉത്തരം മുട്ടുകയോ പരിഭവിക്കേണ്ടി വരികയോ ചെയ്കയില്ല. ഐഹികജീവിതം അവസാനിച്ചശേഷം, പുനരുത്ഥാനം വരെയുള്ള ഇടക്കാലത്തു ഖബ്റുകളിൽ വെച്ചുണ്ടാകുന്ന ചോദ്യവേളയിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ, നബി (ﷺ) പല ഹദീസുകളിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഖബ്റുകളിൽ വെച്ചു മലക്കുകളുടെ

ചോദ്യം ഉണ്ടാകുമ്പോഴും യാതൊരു ചാഞ്ചല്യവും പരിഭ്രമവും കൂടാതെ മറുപടി നൽകുവാൻ അവർക്കു കഴിയും.

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ബറാഉബ്നു ആസിബ് (براء بن عازب – رض) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഖബ്റിൽവെച്ച് മുസ്ലിമിനോടു ചോദ്യം നടക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഇലാഹില്ലെന്നും, മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെന്നും അവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തും. അതാണ് അല്ലാഹു يثبت الله الذين آمنوا – الى قوله وفى الآخرة എന്നു പറഞ്ഞത്. '' (ബുഖാരിയും മുസ് ലിമും അടക്കം പലരും നിവേദനം ചെയ്ത ഹദീസാണിത്) ഖബ്റിലെ ചോദ്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന അനേകം ഹദീസുകൾ നിലവിലുണ്ട്. അവയിൽ പലതിലും ഈ വചനം അതിനൊരു തെളിവായി നബി (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. പക്ഷേ, ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, ഈ വചനം സത്യവിശ്വാസികൾ ഖബ്റിൽവെച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള താണെന്നല്ല ആ ഹദീസുക ളുടെ താൽപര്യം. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസിയെ പതറാതെ ഉറപ്പിച്ചു നിറു ത്തുമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഖബ്റിലെ ജീവിതത്തിലെ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തലും ഉൾപ്പെടുന്നതാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുകയാണ് നബി (ﷺ) ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. الله اعلم (ഖബ്റിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ സൂ: യാസീനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.)

വിഭാഗം-5

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ بَدَّلُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا۟ قَوْمَهُمْ دَارَ ٱلْبَوَارِ ﴿٢٨﴾

28 യാതൊരു കൂട്ടരുടെ നേരെ നീ(നോക്കി) കണ്ടില്ലേ?- അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹ ത്തെ അവർ അവിശ്വാസമാക്കി മാറ്റിമറി ക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ അവർ നാശ(നഷ്ട) ത്തിൻെറ ഭവനത്തിൽ ഇറ(ക്കിത്താമസിപ്പി) ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കു ന്നു!-

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا ۖ وَبِئْسَ ٱلْقَرَارُ ﴿٢٩﴾

29 അതായത് 'ജഹന്നമി'ൽ[നരകത്തിൽ]. അ വരതിൽ കടന്നെരിയുന്നതാണ്; (ആ) താ വളം എത്രയോ ചീത്തയും!

وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلُّوا۟ عَن سَبِيلِهِۦ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوا۟ فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى ٱلنَّارِ ﴿٣٠﴾

30 അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്(ജന ങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി അവർ അ വന് ചില സമൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തുക യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പറയുക: ''നിങ്ങ ൾ സുഖം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുവിൻ! എ ന്നാൽ, നിങ്ങ ളുടെ വന്നുചേരൽ (അഥ വാ തിരിച്ചുവരവ്) നരകത്തിലേക്കായിരി ക്കും.''

---

28 أَلَمْ تَرَ നീ (നോക്കി) കണ്ടില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരിലേക്ക്. بَدَّلُوا അവർ മാറ്റി മറിച്ചു. نِعْمَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ. كُفْرًا അവിശ്വാസമായി. وَأَحَلُّوا അവർ ഇറക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തു. قَوْمَهُمْ അവരുടെ ജനങ്ങളെ. دَارَ الْبَوَارِ നാശത്തിൻെറ ഭവനത്തിൽ (വീട്ടിൽ) . 29 جَهَنَّمَ അതായത് ജഹന്നമിൽ. يَصْلَوْنَهَا അവരതിൽ കടന്നെരിയും, എരിഞ്ഞുകൊണ്ട്. وَبِئْسَ എത്രയോ ചീത്ത, വളരെ മോശവും. الْقَرَارُ (ആ) താവളം, തങ്ങൽ. 30 وَجَعَلُوا അവർ ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക-ഉണ്ടാ ക്കുക) യും ചെയ്തു. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. أَندَادًا ചില സമൻമാരെ. لِّيُضِلُّوا അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കു വാൻവേണ്ടി. عَن سَبِيلِهِ അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. قُلْ പറയുക. تَمَتَّعُوا നിങ്ങൾ അനുഭവമെടുത്തു

(സുഖം അനുഭവിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ചെന്നുചേരൽ, തിരിച്ചെത്തൽ, ആയിത്തീരൽ, മടക്കം. إِلَى النَّارِ നരകത്തിലേക്കാണ്.

മക്കാമുശ്രിക്കുകളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവർക്കു നാടിൻെറ നേതൃത്വം നൽകി. യുദ്ധഭീതിയോ മറ്റോ കൂടാതെ സമാധാനപൂർവ്വം മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ ജീവിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യവും നൽകി. അവരിൽനിന്നൊരു റസൂലിനെയും എഴുന്നേൽപിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും അവരിൽ ഇറക്കി. ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കൊക്കെ നന്ദി കാണിക്കുന്നതിനുപകരം, അവർ കുഫ്റിൻെറയും, ശിർക്കിൻെറയും മാർഗ്ഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി വഴിതെറ്റിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. അങ്ങനെ അവർ പിഴക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു നരകാവകാശികളാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു കുറച്ചുനാൾകൂടി അവർക്കു സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളാമെങ്കിലും ഒടുക്കം നരകത്തിലേക്കായിരിക്കും അവർ ചെന്നെത്തുക. ഈ ധിക്കാര ജീവിതം ഇനി അധികനാൾ നീണ്ടുനിൽക്കുകയില്ല എന്നു സാരം. ഈ താക്കീതു പ്രഥമമായി അഭിമു ഖികരിക്കുന്നതു ഈ സൂറത്തു അവതരിക്കുമ്പോഴത്തെ മുശ് രിക്കുകളെയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ദുരപയോഗപ്പെടുത്തി അവിശ്വാസം നിലനിർത്തുവാൻ മിനക്കെടുന്ന എല്ലാ ധിക്കാരികൾക്കും ബാധകം തന്നെ.

31 (നബിയേ) വിശ്വസിച്ചവരായ എൻെറ അടിയാൻമാരോട് പറയുക: അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, നാം അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ ;- ക്രയ വിക്രയമാകട്ടെ ചങ്ങാത്തമാകട്ടെ ഇല്ലാത്തതായ ഒരു ദിവസം വരുന്നതിനു മുമ്പായി.	قُل لِّعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُنفِقُواْ مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَٰلٌ ﴿٣١﴾

---

31 قُلْ പറയുക. لِّعِبَادِيَ എൻെറ അടിയാൻമാരോട്. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരായ. يُقِيمُوا അവർ നിലനിറുത്തട്ടെ. الصَّلاَةَ നമസ്കാരത്തെ. وَيُنفِقُوا അവർ ചിലവഴിക്കയും. مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ നാമവർക്ക് നൽകിയതിൽനിന്ന്. سِرًّا രഹസ്യമായി. وَعَلاَنِيَةً പരസ്യമായും. مِّن قَبْلِ മുമ്പ്. أَن يَأْتِيَ വരുന്നതിൻെറ. يَوْمٌ ഒരു ദിവസം. لاَّ بَيْعٌ വൽപന (ക്രയവിക്രയം-കൊള്ളക്കൊടുതി) ഇല്ല. فِيهِ അതിൽ. وَلاَ خِلاَلٌ ചങ്ങാത്തവുമില്ല.

അഥവാ ഖിയാമത്തുനാൾ വരുന്നതിനു മുമ്പു എന്നർത്ഥം. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചാൽ പിന്നെ അനുഷ്ഠിക്കുവാനുള്ള സദാചാര കർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു കർമ്മ ങ്ങളാണല്ലോ നമസ്കാരവും, ദാനധർമ്മവും. നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും ദാനധർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതോടൊപ്പം പ്രസ്താവിക്കുക ഖുർആൻെറ പതിവാകുന്നു. നല്ല കർമ്മങ്ങൾ വഴിയല്ലാതെ, എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലമോ മോചനമൂല്യമോ നൽകിയോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹ താൽപര്യങ്ങളുടെ സ്വാധീനം കൊണ്ടോ രക്ഷകിട്ടാത്ത ദിവസമാണ് ഖിയാമത്ത് നാൾ. അതുകൊണ്ടു അന്നേക്കുവേണ്ടി ഈ ജീവിതത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ സമ്പാദിക്കണമെന്നു സാരം. രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും മറ്റും 2:274; 13:22; 35:29 എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിവരിച്ചതു നോക്കുക.

32 അല്ലാഹുവത്രെ, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ; ആകാശത്തു നിന്ന് അവൻ വെള്ളം [മഴ] ഇറക്കുകയും,	ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ

مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْفُلْكَ لِتَجْرِىَ فِى ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْأَنْهَٰرَ ﴿٣٢﴾

എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനത്തിനു വേണ്ടി അതു മൂലം ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും (പലതും) ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: സമുദ്രത്തിൽ അവൻെറ കൽപന പ്രകാരം കപ്പലുകൾ സഞ്ചരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവയെ നിങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് നദികളെയും അവൻ വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.

وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

33 പതിവായി (സഞ്ചരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ, സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; രാത്രിയെയും, പകലിനെയും നിങ്ങൾക്കവൻ വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു;

وَءَاتَىٰكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ۚ وَإِن تَعُدُّوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ لَا تُحْصُوهَآ ۗ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

34 (എന്നുവേണ്ടാ) നിങ്ങൾ അവനോട് (ആവശ്യപ്പെട്ടു) ചോദിച്ച എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം, നിങ്ങൾ അത് കണക്കാ ക്കുകയില്ല. [അതിന് സാധ്യമല്ല] നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ, അക്രമകാരിയും, (വളരെ) നന്ദി കെട്ടവനും തന്നെ!

---

32 اللهُ അല്ലാഹുവത്രെ. الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. وَأَنزَلَ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. فَأَخْرَجَ بِهِ എന്നിട്ടതുമൂലം (അതുകൊണ്ട്) പുറപ്പെടുവിച്ചു (ഉൽപാദിപ്പിച്ചു) . مِنَ الثَّمَرَاتِ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്ന്. رِزْقًا ഉപജീവനമായിട്ട്, ആഹാരത്തെ. لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَسَخَّرَ അവൻ കീഴ്പ്പെടുത്തുക (വിധേയമാക്കുക) യും ചെയ്തു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْفُلْكَ കപ്പലുകളെ. لِتَجْرِيَ അവ നടക്കു (സഞ്ചരിക്കു) വാൻവേണ്ടി. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ. بِأَمْرِهِ അവൻെറ കൽപ്പനപ്രകാരം. وَسَخَّرَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു. الْأَنْهَارَ നദി (പുഴ-അരുവി) കളെ. 33 وَسَخَّرَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു. الشَّمْسَ സൂര്യനെ. وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും. دَائِبَيْنِ (രണ്ടും) പതിവായ നിലയിൽ. وَسَخَّرَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു. اللَّيْلَ രാവിനെ (രാത്രിയെ) . وَالنَّهَارَ പകലിനെയും. 34 وَآتَاكُم നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകുകയും ചെയ്തു. مِّن كُلِّ എല്ലാറ്റിൽനിന്നും. مَا سَأَلْتُمُوهُ അവനോട് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചതായ. وَإِن تَعُدُّوا നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം. نِعْمَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ. لاَ تُحْصُوهَا നിങ്ങളതിനെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുക (കണക്കാക്കുക) യില്ല. إِنَّ الْإِنسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ. لَظَلُومٌ അക്രമകാരിതന്നെയാണ്. كَفَّارٌ (വളരെ) നന്ദികെട്ടവനാണ്.

ബുദ്ധിപരമായി അങ്ങേഅറ്റം താഴെകിടയിലുള്ളവരും, ഇങ്ങേഅറ്റം മേലേകിടയി ലു ള്ളവരും വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാവരും നിത്യേന കണ്ടും അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയും, അല്ലാഹുവിൻെറ പരമമായ കഴിവിനെയും, സൃഷ്ടിവൈഭവത്തെയും, കൈകാര്യ നിയ ന്ത്രണത്തെയും സാക്ഷീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയും, അവൻെറ ഏകത്വത്തെയും, കൃപാകടാക്ഷത്തെയും വിളിച്ചോതികൊണ്ടിരിക്കുന്നവയുമായ കുറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, നിത്യാ നുഗ്രഹങ്ങളുമാണ് ഈ വചന

ങ്ങളിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ തന്നെ ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഇതെല്ലാം അനുഭവത്തിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും മനുഷ്യൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ദൈവങ്ങളാക്കി ആരാധിച്ചും, അവൻെറ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അതിലംഘിച്ചും, അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദികേടു കാണിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അങ്ങേഅറ്റം അനീതിയും കൂറില്ലായ്മയുമാണെന്നു താൽപര്യം.

മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുക്കളെയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതൻെറ താൽപര്യം, മനുഷ്യൻെറ ആവശ്യങ്ങൾക്കും ജീവിതസമ്പ്രദായത്തിനും ഉപ യുക്തമായ നിലയിൽ അവയുടെ നിയന്ത്രണവും കൈകാര്യവും അവൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഓരോന്നിനും അവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളും, അവയുടെ ഫലങ്ങളും മനുഷ്യനു അനുകൂലമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നുമാകുന്നു. സൂര്യ ചന്ദ്രൻമാരെയോ, രാപ്പകലുകളെയോ മനുഷ്യനു അവൻെറ ഇഷ്ടം പോലെ മാറ്റിമറിക്കുവാനോ, അവർക്കു ഇഷ്ടാനുസരണം പുതിയ ഒരു വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തുവാനോ മനുഷ്യനു കഴിയുമെന്നല്ല അർത്ഥം. എന്നാൽ, ചന്ദ്രനിലോ സൂര്യനിൽതന്നെയോ മനുഷ്യൻ പോയിവരുകയോ, നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയോ അങ്ങനെ അവമൂലം മുമ്പില്ലാത്ത വല്ല അറി വുകളും പ്രയോജനങ്ങളും സിദ്ധിക്കുമാറുള്ള വല്ല കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളും കണ്ടുപി ടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയെ ഈ വചനങ്ങളോ, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റുവചനങ്ങളോ നിഷേധിക്കുന്നില്ലതാനും. അതിനുള്ള വിരോധവും ഇതിലില്ലല്ലോ.

സൂ: ലുഖ്മാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ألم تر ان الله سخر لكم مافى السموات ......نعمه ظاهرة وباطنة (സാരം: ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയലുമുള്ളതിനെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിത്തരുകയും, അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കവൻ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും വിശാലമാക്കിത്തരുക യും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നീ കണ്ടില്ലേ?! (31;20) അപ്പോൾ, ഉപരിയാകാശത്തിലോ, ഭൂമിയിലോ, മുമ്പില്ലാത്ത നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും, ആ വഴിക്കു അവയിൽ നിന്നു മുമ്പില്ലാത്ത വല്ല പ്രയോജനങ്ങളും നേടിയെടുക്കുകയും മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ വിധേയമാക്കലിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുതന്നെയാകുന്നു. പ്രത്യക്ഷമായും, പരോക്ഷമായും അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അവൻ വിശാലപ്പെടുത്തി ത്തന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവി ച്ചിരിക്കുന്നതു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമത്രെ.

وأتاكم من كل ما سألتموه (നിങ്ങൾ അവനോടു ചോദിച്ച എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും അവൻ നിങ്ങൾ ക്കു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ സാരം, നിങ്ങൾക്കാവശ്യവും പ്രയോജനകരവുമായ വസതുക്കളിൽ നിന്നെല്ലാം തന്നെ ഒരു വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു അവൻ നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്നാകുന്നു. എന്നല്ലാതെ, മനുഷ്യർ, വായകൊണ്ടു ചോദിച്ചതെല്ലാം നൽകി യെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യൻ വാക്കുമൂലം ചോദിക്കാത്ത എത്രയോ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹു അവന്നു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, മനുഷ്യൻ ചോദിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അവനു സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതും, വ്യക്തമാണല്ലോ. وإن تعدوا نعمة الله لاتحصوها (അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം അതു നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുകയില്ല) എന്ന വാക്യത്തിനു യാതൊരു വിശദീകരണവും ആവശ്യമില്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ അവൻെറ ജീവി തകാലം മുഴുവനും വിനിയോഗിച്ചാലും അവനു അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹ ങ്ങളെ ശരിക്കും എണ്ണിത്തീർക്കുവാൻ അവനു സാധ്യമാകുകയില്ല. പിന്നെയല്ലേ, മനുഷ്യർ ക്കു പൊതുവെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നു?! ഇമാംശാഫിഈ (ﷺ) പ്രസ്താ വിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു സ്തുതിവാക്യം ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. അതിങ്ങനെയാണ്; الحمد لله الذى لايؤدى شكر نعمةمن نعمةالا بنعمة حادثة توجب على مؤديها شكره بها (സാരം: അല്ലാഹുവിനു സർവ്വ സ്തുതിയും! അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നിന്നും തന്നെ നന്ദി നിർവ്വഹിക്കുന്നതായാൽ അതു നിർവ്വഹിക്കുന്നവൻ അവനു നന്ദി ചെയ്വാൻ

കടമപ്പെ ട്ടുന്നവിധം ഒരു പുതിയ അനുഗ്രഹം കൂടി ലഭിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ നന്ദി കാണിക്കുവാന്‍ കഴിയുകയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവനാണവന്‍-അതെ, അല്ലാഹു)

യഥാര്‍ത്ഥം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വസിക്കാതെയും, അവനു പങ്കുകാരെയും സമന്‍മാരെയും സങ്കല്‍പിച്ചും, അവന്‍െറ വിധിവിലക്കുകള്‍ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന മനുഷ്യന്‍ കടുത്ത ആക്രമിയല്ലേ? നന്ദികെട്ടവനല്ലേ?! അതെ, അവന്‍ കടുത്ത ആക്രമിയും വളരെ നന്ദികെട്ടവനും തന്നെ. (ان الانسان لظلوم كفار) മനുഷ്യന്‍െറ പൊതുവിലുള്ള അവസ്ഥയാണ് അല്ലാഹു ഇപ്പറഞ്ഞത്. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''എന്‍െറ അടിയാന്‍മാരില്‍നിന്നും നന്ദിയുള്ളവര്‍ കുറവാകുന്നു''. (وقليل من عبادى الشكور) അല്ലാഹുവിന്‍െറ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ക്കു നന്ദി കാണിക്കുന്ന നല്ല അടിയാന്‍മാരില്‍ അവന്‍ നമ്മെയെല്ലാം ഉള്‍പ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമിന്‍.

വിഭാഗം-6

അറബി മുശ്‌രിക്കുകള്‍ വിഗ്രഹാരാധകന്‍മാരാണ്. അവരുടെ കേന്ദ്രമാകട്ടെ, കഅ്ബയും മക്കാഹറമുമാകുന്നു. തങ്ങള്‍ ഇബ്‌റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ സന്താന പരമ്പരയില്‍പെട്ടവരും അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ മതമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളെ പിന്‍പറ്റുന്നവരാണെന്നു വാദിക്കുന്നവരുമാണവര്‍. എന്നാല്‍ അവരുടെ പൂര്‍വ്വ പിതാവെന്നു അവര്‍ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന ദേഹവും, കഅ്ബയുടെയും ഹറമിന്‍െറയും സ്ഥാപകനുമായ ഇബ്‌റാഹിം (عليه السلام) നബിയാകട്ടെ, ഉറച്ച ഏകദൈവ വിശ്വാസിയായിരുന്നു. അതിന്‍െറ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചരണത്തിനുമുള്ള കേന്ദ്രമായിക്കൊ ണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്‍െറ കല്‍പന പ്രകാരം കഅ്ബയും ഹറമും സ്ഥാപിച്ചതും, അവിടെ ജനവാസത്തിനു തുടക്കമിട്ടതും. അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ സന്തതികള്‍ വിഗ്രഹാരാധനയില്‍ നിന്നു വിമുക്തരായിരിക്കുവാന്‍ അദ്ദേഹം പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നൊക്കെ തുടര്‍ന്നുള്ള വചനങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു അവരെ ഓര്‍മിപ്പിക്കുന്നു:-

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ رَبِّ ٱجْعَلْ هَٰذَا ٱلْبَلَدَ ءَامِنًا وَٱجْنُبْنِى وَبَنِىَّ أَن نَّعْبُدَ ٱلْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

35 ഇബ്‌റാഹീം പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം(ഓര്‍ക്കുക) : ''എന്‍െറ റബ്ബേ, ഈ രാജ്യത്തെ നീ നിര്‍ഭയമായതാക്കേണമേ!എന്നെയും, എന്‍െറ മക്കളെയും ഞങ്ങള്‍ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതില്‍ നിന്ന് അകറ്റുകയും ചെയ്യേണമേ!

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ ۖ فَمَن تَبِعَنِى فَإِنَّهُۥ مِنِّى ۖ وَمَنْ عَصَانِى فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾

36 ''എന്‍െറ റബ്ബേ, നിശ്ചയമായും അവ മനുഷ്യരില്‍ നിന്ന് വളരെ ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാല്‍, എന്നെ ആര്‍ പിന്‍ തുടര്‍ന്നുവോ അവന്‍ എന്‍െറ കൂട്ടത്തില്‍പെട്ടവനാകുന്നു; ആരെങ്കിലും എന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്ന പക്ഷം, നീ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാണ്.''

---

35 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം. إِبْرَاهِيمُ ഇബ്‌റാഹീം. رَبِّ എന്‍െറ റബ്ബേ. اجْعَلْ നീ ആക്കേണമേ. هَذَا الْبَلَدَ ഈ രാജ്യത്തെ. آمِنًا നിര്‍ഭയമായത്, സമാധാനപരമായത്. وَاجْنُبْنِي എന്നെ നീ അകറ്റുക (വിട്ടു നിറുത്തുക) യും വേണമേ. وَبَنِيَّ എന്‍െറ മക്കളേയും. أَن نَّعْبُدَ ഞങ്ങള്‍ ആരാധിക്കുന്നതിനെ (ആരാധിക്കുന്നതില്‍) നിന്ന്. الْأَصْنَامَ വിഗ്രഹങ്ങളെ, ബിംബങ്ങളെ. 36 رَبِّ എന്‍െറ റബ്ബേ. إِنَّهُنَّ നിശ്ചയമായും

അവ. أَضْلَلْنَ അവ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. كَثِيرًا വളരെ (ആളുകളെ) . مِّنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന്. فَمَن എന്നാൽ (ആകയാൽ-അതിനാൽ) ആർ. تَبِعَنِي എന്നെ പിൻതുടർന്നു (വോ) , അനുഗമിച്ചു. فَإِنَّهُ എന്നാലവൻ. مِنِّي എന്നിൽ (എൻെറ കൂട്ടത്തിൽ) പെട്ട(വനാണ്) . وَمَنْ ആർ, ആരെങ്കിലും. عَصَانِي എനിക്കെതിര് (എന്നോട് അനുസരണക്കേട്) ചെയ്താൽ. فَإِنَّكَ എന്നാൽ നീ. غَفُورٌ വളരെ പൊറു ക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

അതായത് എന്നെ അനുസരിക്കാതെ വിഗ്രഹാരാധന നടത്തി വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. നിൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചു ഏതു നടപടിയും അവരുടെ നേരെ സ്വീകരി ക്കുവാൻ നിനക്കധികാരമുണ്ട്. നീ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണയുള്ള വനുമായിരിക്കെ, വേണമെങ്കിൽ നീ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം എന്നു താൽപര്യം. എന്നല്ലാതെ, അവർ വിഗ്രഹാരാധന നടത്തിവന്നാലും നീ അതു പൊറുത്ത് കൊടുക്കും എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. ശിർക്കു പൊറുത്ത് കൊടുക്കകയില്ലെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. 'ഈ രാജ്യം' (هذا البلد) എന്നു പറഞ്ഞതു മക്കാരാജ്യത്തെ പ്പറ്റിയാകുന്നു. ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നെയും, മാതാവ് ഹാജർ (عليها السلام) യെയും അദ്ദേഹം മക്കായിൽക്കൊണ്ടുവന്നു താമസിപ്പിച്ചത്. അതിനെ നിർഭയമായ രാജ്യമാക്കുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥന ചെയ്തത്. അതു പ്രകാരം മക്കാ ഹറം മുഴുവനും ആദരണീയ സ്ഥാനമായി അല്ലാഹു നിയമിച്ചത് ആദിയായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 125 – 129 വചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുമ്പു വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല.

ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) നബി അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്തം നാടായ ഇറാഖിൽ നിന്നു ഹിജ്റ പോന്നതുതന്നെ, വിഗ്രഹാരാധകരുമായി ചരിത്രത്തിൽ ഇണ കാണാത്ത വിധം പട പൊരു തേണ്ടി വന്നതിനെ തുടർന്നായിരുന്നു. ഇറാഖിൽ മാത്രമല്ല, നാട്ടിലാകമാനം വിഗ്രഹാരാധന കൊടികുത്തി വാണിരുന്ന കാലവുമായിരുന്നു അത്. ഈ അനുഭവങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹം 'ഈ വിഗ ്രഹങ്ങൾ വളരെയധികം ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും' എന്നെയും എൻെറ സന്തതി കളെയും അതിൽ നിന്നു അകറ്റി നിറുത്തേണമേ' എന്നുമൊക്കെ മനംനൊന്തു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 126 ൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന ഉദ്ധരിച്ചതിൽ اجعل هذا بلدا آمنا (ഇതൊരു നിർഭയമായ രാജ്യമാക്കേണമേ) എന്നും, ഇവിടെ اجعل هذا بلدا آمنا (ഈ രാജ്യത്തെ നിർഭയ മായതാക്കേണമേ) എന്നുമാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ അൽബഖറയിലെ പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹം ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നെയും മാതാവിനെയും അവിടെ കൊണ്ടുവന്നാക്കിയ അവസരത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചതും, ഈ വചനത്തിലെ പ്രാർത്ഥന, ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബി വളർന്നു വലുതായശേഷം രണ്ടുപേരും കൂടി കഅ്ബയെ കെട്ടി ഉയർത്തിയ ശേഷം പ്രാർത്ഥിച്ചതും ആയിരിക്കുമെന്നാണു മനസ്സിലാകുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയു ടെ തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും അതാണു മനസ്സിലകുന്നതും. والله أعلم ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) പ്രാർത്ഥന തുടരുന്നു:-

رَّبَّنَآ إِنِّيٓ أَسۡكَنتُ مِن ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيۡرِ ذِي زَرۡعٍ عِندَ بَيۡتِكَ ٱلۡمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱجۡعَلۡ أَفۡـِٔدَةً مِّنَ ٱلنَّاسِ تَهۡوِيٓ

37 ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! എൻെറ സന്തതികളി ൽ നിന്നും (ചിലരെ) കൃഷിയുള്ളതല്ലാത്ത ഒരു താഴ്വരയിൽ ഞാൻ (ഇതാ) താമസി പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; (അതെ) നിൻെറ പവിത്ര മായ വീട്ടിൻെറ അടുക്കൽ. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തു വാൻ വേണ്ടി (യാണത്) . ആകയാൽ, മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ചില ഹൃദയങ്ങളെ

إِلَيۡهِمۡ وَٱرۡزُقۡهُم مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَشۡكُرُونَ ﴿٣٧﴾

അവരുടെ നേരെ ചായു ന്നതാക്കേണമേ! അവർക്ക് ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും നീ ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! അവർ നന്ദി കാണിച്ചേക്കാമല്ലോ.''

---

37 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. إِنِّي أَسْكَنتُ ഞാൻ താമസി (പാർ) പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. مِن ذُرِّيَّتِي എന്റെ സന്തതി കളിൽ നിന്നും. بِوَادٍ ഒരു താഴ്‌വരയിൽ. غَيْرِ അല്ലാത്തതായ. ذِي زَرْعٍ വിള (കൃഷി) യുള്ളത്. عِندَ بَيْتِكَ നിന്റെ വീട്ടിങ്കൽ. الْمُحَرَّمِ പവിത്രമായ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. لِيُقِيمُوا അവർ നിലനിറുത്തുവാൻ വേണ്ടി. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. فَاجْعَلْ അതിനാൽ ആക്കേണമേ. أَفْئِدَةً ചില ഹൃദയങ്ങളെ. مِّنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന്. تَهْوِي കനിയുന്ന (ചായുന്ന) തായി (ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന) . إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്, അവരുടെ നേരെ. وَارْزُقْهُم അവർക്ക് നീ ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുകയും വേണമേ. مِّنَ الثَّمَرَاتِ ഫല (വർഗ്ഗ) ങ്ങളിൽ നിന്ന്. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം. ആകുവാൻവേണ്ടി. يَشْكُرُونَ അവർ നന്ദിചെയ്യും.

'കൃഷിയില്ലാത്ത രാജ്യം' കൊണ്ടു വിവക്ഷ മക്കാ രാജ്യം തന്നെ, ചുറ്റുപാടും മലകളാൽ പൊതിയപ്പെട്ട ഒരു താഴ് വരയാണ് മക്കാ രാജ്യം. അന്നും ഇന്നും അതു കൃഷിരഹിതം തന്നെയാകുന്നു. 'നിന്റെ വീട്' എന്നു പറഞ്ഞത് കഅ്ബഃയെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാകുന്നു. 'പവിത്രം' എന്നു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. 'നിന്റെ വീട്ടിനടുത്തു താമസിപ്പിച്ചു'വെന്നവാക്കിൽ നിന്നു ഈ പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹം ചെയ്തത് കഅ്ബഃ സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയി രിക്കുന്നു. والله أعلم

'അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്താൻവേണ്ടി അവരെ ഇവിടെ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ടു ഹജ്ജ് മുതലായ കഅ്ബയുടെ അടുക്കൽ വെച്ച് ചെയ്യപ്പേടേണ്ടുന്ന മറ്റു കർമ്മങ്ങൾ അപ്രധാനങ്ങളാണെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. അവയെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു-ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ വാക്കുകളിലായും അല്ലാതെയും-വ്യക്തമായി ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പള്ളികൂടിയാണ് കഅ്ബഃ മന്ദിരം. ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാകട്ടെ, നമസ്കാരകർമ്മവുമാകുന്നു. ആ നിലക്കു നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞതായിരിക്കണം. الله أعلم ''മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് അവരുടെ നേർക്ക് ചായ്‌വു നൽകേണ'' മെന്നും, ''ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും അവർക്കു ഉപജീവനം നൽകേണ'' മെന്നുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു അനുഭവം തെളിവാകുന്നു. ജാഹിലിയ്യത്തിലും ഇസ്ലാമിലും തന്നെ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങൾ മക്കയിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, നാനാ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുമായി എക്കാലത്തും വിവിധ ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ അവിടെ സുലഭമായി കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും പരക്കെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) പ്രാർത്ഥന തുടരുന്നു:-

رَبَّنَآ إِنَّكَ تَعۡلَمُ مَا نُخۡفِي وَمَا نُعۡلِنُۗ وَمَا يَخۡفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ مِن شَيۡءٖ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ ﴿٣٨﴾

38 ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നിശ്ചയമായും നീ, ഞങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും, ഞങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതിനെയും, നീ അറിയുന്നു. ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ യാതൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ മറഞ്ഞു പോകുകയില്ലതാനും.

39	``വാർദ്ധക്യ (കാല) ത്തിൽ എനിക്ക് ഇസ്മാഈലിനെയും, ഇസ്ഹാഖിനെയും പ്രദാനം ചെയ്തവനായ അല്ലാഹുവിന്ന് സർവ്വ സ്തുതിയും! നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന [സ്വീകരിക്കുന്ന]വൻ തന്നെയാകുന്നു.''	ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى وَهَبَ لِى عَلَى ٱلْكِبَرِ إِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ ۚ إِنَّ رَبِّى لَسَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ ﴿٣٩﴾

38 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. تَعْلَمُ അറിയും. مَا نُخْفِي ഞങ്ങൾ മറച്ചു വെക്കുന്നത്. وَمَا نُعْلِنُ ഞങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതും. وَمَا يَخْفَى മറഞ്ഞു പോകുകയുമില്ല. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ, അല്ലാഹുവിന്ന്. مِن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും (യാതൊന്നും) തന്നെ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَلاَ فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലും ഇല്ല. 39 اَلْحَمْدُ സ്തുതി (സർവ്വ സ്തുതി) . لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الَّذِي وَهَبَ പ്രദാനം ചെയ്തവനായ. لِي എനിക്ക്. عَلَى الْكِبَرِ വാർദ്ധകക്യത്തിൽ. إِسْمَاعِيلَ ഇസ്മാഈലിനെ. وَإِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിനെയും. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ്. لَسَمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻതന്നെ. الدُّعَاءِ പ്രാർത്ഥന.

ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബിയാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യപുത്രൻ. ഇസ്മാഈലിനു പതിമൂന്നു വയസ്സായപ്പോഴാണു ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) ജനിച്ചതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, ഈ പ്രാർത്ഥന-മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ-കഅ്ബഃയുടെ നിർമ്മാണത്തിനുശേഷം ഉണ്ടായതാണെന്നുള്ളതിനു ഇതും ഒരു തെളിവായിരിക്കും. ഇബ്രാഹിം(عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക:-

40	``എന്റെ റബ്ബേ, എന്നെ നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നവനാക്കേണമേ! എന്റെ സന്ത തികളിൽ നിന്നും (നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നവരെ ഏർപ്പെടുത്തേണമേ! ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! എന്റെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കുകയും വേണമേ!''	رَبِّ ٱجْعَلْنِى مُقِيمَ ٱلصَّلَوٰةِ وَمِن ذُرِّيَّتِى ۚ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿٤٠﴾
41	``ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, എനിക്കും, എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും വിചാരണ നിലവിൽ വരുന്ന ദിവസം നീ പൊറുത്തു തരേണമേ!''	رَبَّنَا ٱغْفِرْ لِى وَلِوَٰلِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ ٱلْحِسَابُ ﴿٤١﴾

40 رَبِّ എന്റേ റബ്ബേ. اجْعَلْنِي എന്നെ ആക്കേണമേ. مُقِيمَ നിലനിറുത്തുന്നവൻ. الصَّلاَةِ നമസ്കാരത്തെ. وَمِن ذُرِّيَّتِي എന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. وَتَقَبَّلْ സ്വീകരിക്കുകയും വേണമേ. دُعَاءِ എന്റെ പ്രാർത്ഥന. 41 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. اغْفِرْ لِي എനിക്കു പൊറുത്തുതരണേ. وَلِوَالِدَيَّ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും. وَلِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും. يَوْمَ يَقُومُ നിലകൊള്ളുന്ന ദിവസം. الْحِسَابُ വിചാരണ.

ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ മാതാവിനെപ്പറ്റി നമുക്കൊന്നും അറിഞ്ഞു കൂടാ. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനും, തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവനുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു അദ്ദേഹം മുശ്രിക്കായ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയതിനുള്ള കാരണം സൂറഃതൗബഃ 114ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പിതാവിനോട് ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തമനുസരിച്ചായിരുന്നു അതെന്നും, പിതാവ് അല്ലാഹുവി

ൻെറ ശത്രുവാണെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അയാളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറിയെന്നുമാണി തിൻെറ ചുരുക്കം. അതുകൊണ്ടു മുശ്രിക്കുകൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുന്ന വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതൃക സ്വീകരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു സൂറ: മുംതഹനഃ4 ലും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരി ക്കുന്നു. അല്ലാഹു തൻെറ ചങ്ങാതിയായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു തന്നെ പുകഴ്ത്തി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മഹാനാണു ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി. (4:125) അദ്ദേഹത്തിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ളവരിലും നിങ്ങൾക്കു നല്ല മാതൃകയുണ്ട് എന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. (60; 4,6) അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റണമെന്നും നമ്മോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (3:95) ഇതെല്ലാം മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥന യിലടങ്ങിയ മാതൃകകൾ ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സ്വീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനയി ൽ നിന്നും നാം മനസ്സിരു ത്തേണ്ടുന്ന ചില സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:-

(1) പ്രാർത്ഥനകളിൽ ആദ്യം സ്വന്തം ദേഹത്തിൻെറയും, പിന്നീടു അവനുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെയും, അതിനുശേഷം പൊതുവിൽ മറ്റുള്ളവരുടെയും കാര്യം എടുത്തു പറയുന്ന താണ് മര്യാദ. 35-ാം വചനത്തിൽ 'എന്നെയും എൻെറ മക്കളെയും' എന്നും, 40ൽ 'എന്നെയും എ ൻെറ സന്തതികളിൽ നിന്നും' എന്നും, 41 ൽ 'എനിക്കും എൻെറ മാതാപിതാക്കൾക്കും സത്യവി ശ്വാസികൾക്കും' എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. പ്രാർത്ഥനയിൽ മറ്റൊരാളുടെ കാര്യം കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നബി (ﷺ) ആദ്യം സ്വന്തം ദേഹംകൊണ്ടാണ് തുടങ്ങുകയെന്നു തീർമദീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. (2) സ്വന്തം നൻമക്കു വേണ്ടി മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവാക്കരുത്. കുടും ബത്തിൻെറ നൻമക്കും, പൊതുവെ സത്യ വിശ്വാസികളുടെ നൻമക്കും പ്രാർത്ഥിക്കേ ണ്ടതാകുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെയും നിങ്ങൾ അഗ്നിയിൽ (നരകത്തിൽ) നിന്നു സൂക്ഷിക്കണെ' മെന്നു (66;6ൽ) അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷിക്കുന്ന പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും. ഒരാളുടെ അഭാവത്തിൽ അയാൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനക്കു പ്രത്യേകം ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു നബി വചനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

(3) പ്രാർത്ഥനയിൽ മുൻഗണന നൽകേണ്ടത് ശിർക്ക്, കുഫ്ർ മുതലായ മഹാപാപങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷക്കുവേണ്ടിയും, നമസ്കാരം പോലെയുള്ള പ്രധാന കടമകൾ പാലിക്കുവാനുള്ള തൗഫീഖിനു വേണ്ടിയുമായിരിക്കണം. അതോടൊപ്പം തന്നെ, അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും സൗക ര്യങ്ങളുമെന്ന നിലക്കു ഐഹികമായ നൻമകൾക്കും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തൻെറ സന്തതികളു ടെ നേരെ ജനഹൃദയങ്ങൾക്കു ചായ്വു നൽകുവാനും, അവർക്കു ഫലവർഗ്ഗങ്ങളാൽ ആഹാരം നൽകുവാനും വേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചതായി 37-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടുവല്ലോ. അനസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങളൊരാൾ തൻെറ ആവശ്യങ്ങൾ മുഴുവനും അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. അവൻെറ ചെരുപ്പിൻെറ വാറ് (പട്ട) മുറിഞ്ഞാ ൽ അതിനും കൂടി ചോദിക്കാം''. (തി) വേണ്ടുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ആകാശത്തു നിന്നു വീണുകിട്ടുമെന്നല്ല ഇതിൻെറ അർത്ഥം. ഏതു നിസ്സാര കാര്യം പോലും സാധിച്ചു കിട്ടുവാ ൻ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം കൂടാതെ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് അതിനുള്ള സാഹചര്യലഭ്യത്തിനു വേണ്ടി അവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണു താൽപര്യം. തിർമദീ (رحمه الله) തന്നെ ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെയും വന്നിരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങളിൽ ഏതൊരാൾക്കു പ്രാർത്ഥനയുടെ വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ (പ്രാർത്ഥന അവൻെറ പതിവായിത്തീർന്നുവോ) അവനു അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൻെറ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. ആപത്തുകളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷ ചോദിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടതായി മറ്റൊന്നുമില്ല.''

(4) അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവ്യവസ്ഥകൾക്കും, നിയമ നടപടികൾക്കും എതിരായ ആവശ്യ ങ്ങളൊന്നും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തരുത്. മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവനും സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചു

നിൽക്കുകയില്ലെന്നും, അവരിൽ സൻമാർഗ്ഗികളും, ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവിലും മുൻനിശ്ചയങ്ങളിലും പെട്ടതാകുന്നു. നേരെമറിച്ചു ആഹാരം പോലു ള്ള ജീവിതാവശ്യങ്ങളാകട്ടെ- സൻമാർഗ്ഗദുർമ്മാർഗ്ഗ വ്യത്യാസമില്ലാതെ--പൊതുവിൽ എല്ലാവർ ക്കും നൽകുമെന്നും അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ആഹാരകാര്യത്തെ ക്കുറിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ, 'അവർക്കു ആഹാരം നൽകണേ' എന്നു പൊതുവായി പറഞ്ഞതുപോ ലെ, നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ 'എൻെറ സന്തതികളെയും' എന്നു പറയാതെ 'എൻെറ സന്തതികളിൽ നിന്നും നമസ്കാരം നിലനിർത്തുന്നവരെ ഏർപ്പെടുത്തേണമേ' എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞത്. അതുപോലെത്തന്നെ, കൃഷിക്കനുകൂലമായ പ്രകൃതമല്ലാത്ത ആ നാട്ടുകാർക്ക് കൃഷിമൂലം ആഹാരം നൽകേണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാതെ, ഫലവർഗ്ഗങ്ങളാൽ ആഹാരം നൽകേണമേ എന്നുമാണ് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചതും. ഈ തത്വം ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്ര കാരം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: ''കുറ്റകരമോ, ചർച്ചാബന്ധം മുറിക്കുന്നതോ ആയ കാര്യത്തി നു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാത്തപ്പോൾ, അടിയാൻെറ പ്രാർത്ഥനക്കു ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതാ ണ്--അവൻ ധൃതി കാണിക്കാത്ത പക്ഷം''. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ 'എന്താണു ധൃതികാണിക്കൽ?' എന്നു സഹാബിക ൾ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, എനിക്കുത്തരം കിട്ടുന്നില്ല' എന്നിങ്ങിനെ പറഞ്ഞ മനസ്സ് മടുക്കുകയും പ്രാർത്ഥന ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യലാകുന്നു.' (മു)

(5) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രാർ ത്ഥനാവേളയിൽ നന്ദി പ്രകടമാക്കുന്നതും, അവൻെറ ഔദാര്യഗുണങ്ങളിൽ അവനെ പുകഴ്ത്തു കയും സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വാക്യങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനാ വാക്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ഖുർആനിൽ കാണുന്ന പല പ്രാർത്ഥനാവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിന്നുമെല്ലാം തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്.

വിഭാഗം-7

42 അക്രമികൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനാണെന്ന് തീർച്ചയായും നീ വിചാരിക്കരുത്. ഒരു ദിവസത്തേക്ക് അവരെ (നീട്ടിവെച്ച്) പിന്തിക്കുക മാത്രമാണവൻ ചെയ്യുന്നത്: അന്ന് ദൃഷ്ടികൾ (മേല്പോട്ട്) തുറിച്ചു നോക്കുന്നതാണ്;	وَلَا تَحْسَبَنَّ ٱللَّهَ غَٰفِلًا عَمَّا يَعْمَلُ ٱلظَّٰلِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ ٱلْأَبْصَٰرُ ﴿٤٢﴾
43 തങ്ങളുടെ തലകളെ, ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ധൃതിപ്പെട്ടു വരുന്നവരായിട്ട്-അവരുടെ (കൺ) മിഴി അവരിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുകയില്ല. [അവർ പൂർണ്ണമായും പരിഭ്രാന്തരായിരിക്കും] അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ (ബോധമില്ലാതെ) ഒഴിഞ്ഞതുമായിരിക്കും.	مُهْطِعِينَ مُقْنِعِى رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۖ وَأَفْـِٔدَتُهُمْ هَوَآءٌ ﴿٤٣﴾

42 وَلَا تَحْسَبَنَّ തീർച്ചയായായും നീ വിചാരിക്ക (ഗൗനിക്ക) രുത്. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. غَافِلاً അശ്രദ്ധനാണെന്ന്. عَمَّا يَعْمَلُ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ. إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ അവൻ അവരെ പിന്തിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. لِيَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തേക്ക്. تَشْخَصُ ഉയരും (തുറിച്ചു നോക്കും) . فِيهِ അതിൽ (അന്ന്) . الْأَبْصَارُ ദൃഷ്ടി (കണ്ണു) കൾ. 43 مُهْطِعِينَ ധൃതിപ്പെട്ടു വരുന്നവരായി. مُقْنِعِي ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്. رُءُوسِهِمْ അവരുടെ തലകളെ. لَا يَرْتَدُّ തിരിച്ചു (മടങ്ങി) വരുകയില്ല. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. طَرْفُهُمْ

അവരുടെ മിഴി, കൺമിഴി. وَأَفْئِدَتُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ. هَوَاءٌ അന്തരീക്ഷമാണ്, വായുവായിരിക്കും (ഒഴിഞ്ഞതായിരിക്കും) .

മുശ്‌രിക്കുകളടക്കമുള്ള എല്ലാആക്രമികളുടെയും-അവർ ഏതു കാലത്തും, ദേശത്തുമുള്ള വരായാലും ശരി-നേരെ ശിക്ഷാ നടപടികളൊന്നും എടുക്കാതെ വിട്ടിരിക്കുന്നതു അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനായതു കൊണ്ടൊന്നുമല്ല. ഖിയാമത്തു നാളിലേക്കു നീട്ടിവെച്ചിരിക്കുക മാത്ര മാണ്. അന്ന് അവരുടെ മേൽ കർശനമായ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുകയാണ്. പുനരുത്ഥാനത്തിലുള്ള കാഹള വിളിയുണ്ടാകുമ്പോൾ എല്ലാവ രും താന്താങ്ങളുടെ ഖബ്റുകളിൽ (മരണശേഷം മറക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ) നിന്നു വിചാരണാനി ലയിലേക്കു പരിഭ്രാന്തരായിക്കൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു വരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അവരുടെ ദാരുണമായ സ്ഥിതിഗതികളാണ് തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

وَأَنذِرِ ٱلنَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ ٱلْعَذَابُ فَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رَبَّنَآ أَخِّرْنَآ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ ٱلرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوٓا۟ أَقْسَمْتُم مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ ﴿٤٤﴾

44 മനുഷ്യർക്ക് ശിക്ഷ വരുന്ന (ആ) ദിവ സത്തെപ്പറ്റി അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക. അപ്പോൾ അക്രമം ചെയ്തവർ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അടുത്തതായ ഒരവധി വരേക്ക് ഞങ്ങളെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചു തരേണമേ! ഞങ്ങൾ നിൻെറ വിളിക്ക് ഉത്തരം ചെയ്യുകയും, റസൂലുകളെ പിൻ പറ്റുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം!'' (അവരോ ട് പറയപ്പെടും:) ''നിങ്ങൾ മുമ്പ് സത്യം ചെയ്തിരുന്നില്ലേ, നിങ്ങൾക്ക് (ഐഹിക ജീവിതം വിട്ട്) യാതൊരു നീക്കവും ഇല്ലെ ന്ന്?!

وَسَكَنتُمْ فِى مَسَـٰكِنِ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ ٱلْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾

45 തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് അക്രമം പ്രവർ ത്തിച്ചവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു; അവരെക്കൊ ണ്ട് നാം എങ്ങിനെ ചെയ്തുവെന്നു നിങ്ങ ൾക്ക് വ്യക്തമാ(യി മനസ്സിലാ) കുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങൾക്ക് നാം ഉപമകൾ വിവ രിച്ചു തരുകയും ചെയ്തു. [എന്നിട്ടൊന്നും നിങ്ങൾ അന്ന് വിശ്വസിച്ചില്ല]''

---

44 وَأَنذِرِ നീ മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്) നൽകുക. النَّاسَ മനുഷ്യർക്ക്. يَوْمَ ദിവസത്തെപ്പറ്റി. يَأْتِيهِمُ അവ ർക്ക് വരുന്ന. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. فَيَقُولُ അപ്പോൾ പറയും. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവർ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. أَخِّرْنَا ഞങ്ങളെ പിന്തിച്ച് (ഒഴിവാക്കി) തരുക. إِلَى أَجَلٍ ഒരവധിവരെ. قَرِيبٍ അടുത്തതായ. نُّجِبْ ഞങ്ങൾ ഉത്തരം ചെയ്യാം. دَعْوَتَكَ നിൻെറ വിളിക്ക്, ക്ഷണനത്തിന്. وَنَتَّبِعِ ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യാം. الرُّسُلَ റസൂലുകളെ. أَوَ لَمْ تَكُونُوا നിങ്ങളായിരുന്നില്ലേ. أَقْسَمْتُم നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു. مِّن قَبْلُ മുമ്പ്. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല എന്ന്. مِّن زَوَالٍ ഒരു നീക്കവും (മാറ്റവും) . 45 وَسَكَنتُمْ നിങ്ങൾ വസിക്കുക (താമസിക്കുക) യും ചെയ്തു. فِي مَسَاكِنِ വാസസ്ഥല (പാർപ്പിട) ങ്ങളിൽ. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളോട് തന്നെ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തത്തോട്. وَتَبَيَّنَ വ്യക്തമായിത്തീരു കയും ചെയ്തു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. كَيْفَ എങ്ങിനെയെന്ന്. فَعَلْنَا നാം ചെയ്തത്. بِهِمْ അവരെക്കൊണ്ട്, അവരിൽ. وَضَرَبْنَا നാം ആക്കുക (വിവരിക്കുക) യും ചെയ്തു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْأَمْثَالَ ഉപമകളെ.

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ഖിയാമത്തു നാളിലെ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങളെ കുറച്ചുകാലത്തേക്കെങ്കിലും ഒന്നു കൂടി ഇഹലോകത്തേക്കു മടക്കിത്ത ന്നെങ്കിൽ, തങ്ങൾ സത്യമാർഗ്ഗവും സത്യവിശ്വാസവും സ്വികരിച്ചു നന്നായിക്കൊ ള്ളാമെന്നു കേണപേക്ഷിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഒരു ഫലവും അവർക്കു കിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതിനു ഇടവരുത്താതെ നേരെത്തെത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു നബി(സ) യോടു കൽപിക്കുകയാണ്.

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ, ഈ ലോക ജീവിതമില്ലാതെ മറ്റൊരു ജീവി തമല്ലെന്നു തീർത്തു പറയും. അതെ, وأقسموا بالله جهد أيمانهم لا يبعث الله من يموت (മരണപ്പെടുന്നവരെ അല്ലാ ഹു എഴുന്നേൽപിക്കുകയില്ലെന്നു അവർ തങ്ങളാൽ കഴിയുന്നത്ര ശക്തിയായി സത്യം ചെയ്യും.) (16:38) ഇതേ വാക്കല്ലെങ്കിൽ, ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള വാക്കുകളിൽ എല്ലാ കാലത്തെ നിഷേധിക ളും അതും ഉറപ്പിച്ചും തറപ്പിച്ചും പറയാറുള്ളതാകുന്നു. ഇത്രയും ശക്തമായ ഭാഷയിൽ നിങ്ങൾ നിഷേധിച്ചുവന്നിരുന്ന ആ ജീവിതം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെങ്ങിനെ അനുഭവപ്പെട്ടു?! നിങ്ങളുടെ ആ സത്യങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി?! എന്നൊക്കെയുള്ള പരിഹാസവും, ആക്ഷേപവുമാണ് .... أولم تكونو (നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തിരുന്നില്ലേ...) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിൽ കാണുന്നത്. നിങ്ങളെപ്പോലെ നിഷേധികളായിരുന്ന പല ആക്രമികളും മുമ്പും കഴിഞ്ഞുപോകുകയും, അവരു ടെ മേൽ അല്ലാഹു ചില ശിക്ഷാ നടപടികൾ എടു ക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെശേഷം അവർ വസിച്ചിരുന്ന നാടുകളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നിങ്ങൾക്കു അതെല്ലാം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കു വാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. പോരാത്തതു, പ്രവാചകനും, വേദഗ്രന്ഥവും മുഖേന അവരുടെ ഉദാഹര ണങ്ങളും, അവരും നിങ്ങളുമായുള്ള സാമ്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തരപ്പെടുകയും ചെയ്തി രിക്കുന്നു. എന്നിട്ടൊന്നും നിങ്ങൾ പാഠം പഠിച്ചില്ല. നിങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ പിൻമാറിയതുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണു ഈ ഗതികേടു നിങ്ങൾക്കു അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നത്. എന്നൊക്കെയാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. തുടർന്നുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു;

وَقَدْ مَكَرُوا۟ مَكْرَهُمْ وَعِندَ ٱللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ ٱلْجِبَالُ ﴿٤٦﴾

46 അവർ അവരുടെ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുക യുണ്ടായി. അവരുടെ തന്ത്രം അല്ലാഹുവി ന്റെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും. [അതവൻ രേ ഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്] അവരുടെ തന്ത്രം -അതു നിമിത്തം പർവ്വതങ്ങൾ (തൽസ്ഥാ നത്തുനിന്ന്) നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ (തക്ക തൊന്നും) ആയി ട്ടില്ല.

---

46 وَقَدْ مَكَرُوا അവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. مَكْرَهُمْ അവരുടെ തന്ത്രം. وَعِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും. مَكْرُهُمْ അവരുടെ തന്ത്രം. وَإِن كَانَ ആയിട്ടില്ല (ഇല്ല) , നിശ്ചയമായും ആകുന്നു. مَكْرُهُمْ അവരുടെ തന്ത്രം. لِتَزُولَ നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ (തക്കവണ്ണം) . مِنْهُ അതുനിമിതത്തം. الْجِبَالُ മല കൾ, പർവ്വതങ്ങൾ.

അവർ തങ്ങൾക്കു കഴിയുമാറുള്ള എല്ലാ തന്ത്രങ്ങളും ആക്രമങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു കൊണ്ടി രുന്നു. ഒന്നും അല്ലാഹു അറിയാതെ പോയിട്ടില്ല. എല്ലാം അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിവെ ച്ചിട്ടുണ്ട്. അതി ന്റെ ഫലം അവർക്കു വഴിയെ അറിയുകയും ചെയ്യും. അവർ പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രങ്ങൾ എത്ര വമ്പി ച്ചതായിരുന്നാലും പർവ്വതങ്ങളെ സ്ഥാനം വിട്ടു നീക്കിക്കളയുമാറ് അത്ര വമ്പിച്ചതൊന്നുമായിരു ന്നില്ല അവ എന്നു സാരം.

അവസാന വാക്യത്തിലെ وان كان (വഇൻ-കാന) എന്ന വാക്കിനു ‘ആയിട്ടില്ല’ എന്നു നിഷേ ധ രൂപത്തിലും ’നിശ്ചയമായും ആയിരിക്കുന്നു’ എന്നു സ്ഥാപനരൂപത്തിലും അർത്ഥം കൽപിക്കു

വാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. (*) രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതക്കൾ അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം, അവരുടെ തന്ത്രം നിമിത്തം പർവ്വതങ്ങൾ നീങ്ങിപോകുവാനായിട്ടില്ല-അഥവാ അതു അത്ര വമ്പിച്ചതായിരുന്നില്ല-എന്നു പരിഹാസ രൂപ ത്തിൽ പറഞ്ഞതായിരിക്കും ആ വാക്യം. ഈ അർത്ഥമാണ് പരിഭാഷയിൽ സ്വീകരിക്ക പ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഭൂമിയിലൂടെ അഹങ്കരിച്ചു നടക്കുന്നവരോടു.... انك لن تخرق الارض (നീ ഭൂമിയെ കീറിപ്പൊളിക്കുകയില്ല, നീളത്തിൽ പർവ്വതങ്ങളോളം നീ എത്തുകയുമില്ല.) (17;37) എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമായിരിക്കും അപ്പോൾ അത്. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥ പ്രകാരം, അവരുടെ കുതന്ത്രം നിമിത്തം പർവ്വതങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോകുമാറായിരിക്കുന്നു-അഥവാ അവ വളരെ വമ്പിച്ചതായിരുന്നുവെന്നു പരിഹാസരൂപത്തിൽ പറഞ്ഞു നിന്ദിക്കലായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനു മക്കളുണ്ടെന്നു പറയുന്നവരുടെ വാദത്തെപ്പറ്റി ... تكاد السموات يتفطرون منه (ആകാശങ്ങൾ അതുമൂലം പൊട്ടിപ്പിളരുകയും, ഭൂമി വിണ്ടു കീറുകയും, മലകൾ തകർന്നു വീഴുകയും ചെയ്യുമാറാകുന്നു! (19;20) എന്നു പറഞ്ഞതു പോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗവുമായിരിക്കും. രണ്ടിൽ ഏതർത്ഥം സ്വികരിച്ചാലും ശരി, അവരുടെ തന്ത്രം എത്ര തന്നെ കടുത്തതായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അതു കേവലം നിസ്സാരമാണെന്നായിരിക്കും ആ വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം.

47 ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അവൻെറ റസൂലുകളോടുള്ള വാഗ്ദത്തം(അവൻ) ലംഘിക്കുന്നവനാണെന്ന് തീർച്ചയായും നീ വിചാരിച്ചുപോകരുത്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പ്രതാപശാലിയും, ശിക്ഷാ നടപടി എടു ക്കുന്നവനുമാണ്.

فَلَا تَحْسَبَنَّ ٱللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِۦ رُسُلَهُۥٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ ذُو ٱنتِقَامٍ ﴿٤٧﴾

48 (അതെ) ഭൂമി (ഈ) ഭൂമിയല്ലാത്തതായും, ആകാശങ്ങളും (ഈ ആകാശങ്ങളല്ലാത്ത തായും) മാറ്റപ്പെടുന്ന ദിവസം! അവർ (എല്ലാം) ഏകനായ, സർവ്വാധികാരിയായ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് (ഖബ്‌റുകളിൽനിന്ന്) പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് വരുകയും ചെയ്യും.

يَوْمَ تُبَدَّلُ ٱلْأَرْضُ غَيْرَ ٱلْأَرْضِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ ۖ وَبَرَزُوا۟ لِلَّهِ ٱلْوَٰحِدِ ٱلْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾

---

47 فَلَاتَحْسَبَنَّ ആകയാൽ, തീർച്ചയായും നീ കരുതേണ്ട ഗണിക്കരുത്. الله അല്ലാഹുവവിനെ. مُخْلِفَ വ്യത്യാസം ചെയ്യുന്ന (ലംഘിക്കുന്ന) വനെന്ന്. وَعْدِهِ അവൻെറ വാഗ്ദത്തത്തെ. رُسُلَهُ അവൻെറ റസൂലുകളോട്. إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്, വീര്യപ്പെട്ടവനാണ്. ذُو انتِقَامٍ ശിക്ഷാ നടപടിയുള്ളവനാണ്. 48 يَوْمَ تُبَدَّلُ മാറ്റ (പകരമാക്ക) പ്പെടുന്ന ദിവസം. ٱلْأَرْضُ ഭൂമി. غَيْرَ ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയല്ലാത്തതായി (മറ്റൊരുഭൂമിയായി) . وَالسَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങളെയും. وَبَرَزُوا അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക ((വെളിക്കു വരുക-വെളിവാകുക)) യും ചെയ്യും. لِلَّهِ الْوَاحِدِ ഏകനായ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. الْقَهَّارِ സർവ്വാധികാരിയായ.

ഈ ഭൂമി മറ്റൊരു ഭൂമിയായും, ആകാശങ്ങൾ വേറെ ആകാശങ്ങളായും മാറ്റപ്പെടുന്ന ദിവസം എന്നു പറഞ്ഞതു ഖിയാമത്തുനാളാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഈ മാറ്റം എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നു തീർത്തുപറയുവാൻ നമുക്കു കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെ അതറിയുകയുള്ളു. ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പല സംഭവവികാസങ്ങളെയും മാറ്റങ്ങളെയും കുറിച്ചു ഖുർആൻ പലേടങ്ങളിലായി വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ പ്രസ് താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ നിന്ന് ആകാശഭൂമികളുടെ നിലവിലുള്ള പ്രകൃതിയിലും സ്വഭാവത്തിലും വമ്പിച്ച മാറ്റം സംഭവിക്കു

* يغنى يحتمل ان تكون 'ان' نافية او مؤكدة لها بعدها

വാനിരിക്കുന്നുവെന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. താഴെ സൂറത്തുകളിലാണു ഇതു സംബന്ധിച്ചുകൂടുതൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണാർത്ഥം ചിലതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:-

1. ആകാശം ശക്തമായി പ്രകമ്പനം കൊള്ളും, മലകൾ ശക്തിയായ സഞ്ചാരം സഞ്ചരിക്കും, (52:9, 10) 2, 'നക്ഷത്രങ്ങൾ തുടച്ചു മായിക്കപ്പെടും, ആകാശം തുറന്നു വിടർത്തപ്പെടും. (77; 8, 9) 3. ആകാശം തുറക്കപ്പെടും, എന്നിട്ടു അതു പല കവാടങ്ങളുള്ളതായിത്തീരും, മലകൾ (സ്ഥാനം വിട്ടു) നടത്തപ്പെടും. അതു കാനൽ സമാനമായിത്തീരും. (78:19,20) 4. സൂര്യൻ ചുറ്റിപ്പൊതിയപ്പെടും, നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉതിർന്നുവീഴും... കാട്ടുജീവികൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടും, സമുദ്രങ്ങൾ തിളച്ചു മറിക്കപ്പെടും. (81; 1-6) 5. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരും നക്ഷത്രങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുവീഴും, സുമദ്രങ്ങൾ പൊട്ടി ഒഴുക്കപ്പെടും, ഖബ്റുകൾ (അടിമേൽ) മറിച്ചിടപ്പെടും. (82; 1-4) 6 മലകളെ പൊടിച്ചു പാറ്റുകയും, എന്നിട്ടു സമനിരപ്പാക്കുകയും ചെയ്യും. അതിൽ ഉയർച്ചയോ താഴ്ചയോ കാണുകയില്ല. (20:105-107) ഇതുപോലെ വേറെയും പലതും കാണാം. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി സഹ്ലുബ്നുസഅ്ദു (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''(തരിച്ചെടുത്ത) ശുദ്ധമായ മാവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ അപ്പം കണക്കെ, തനി വെള്ളയായ ഒരു ഭൂമിയിൽ ഖിയാമത്തുനാളിൽ മനുഷ്യർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. അവിടെ ഒരാൾക്കും (സ്ഥാനനിർണ്ണയം ചെയ്യത്തക്ക) ഒരടയാളവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല''. (ബു; മു.)

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ ഊഹങ്ങൾക്കെല്ലാം അതീതമായ അനേക മാറ്റങ്ങൾ അന്നു ലോകത്തു സംഭവിക്കും. സൂക്ഷ്മമായ അറിവു അല്ലാഹുവിനു മാത്രം. ശുദ്ധ ശൂന്യതയിൽ നിന്നു അറ്റമില്ലാത്ത ഈ അഖിലാണ്ഡത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിച്ചു വരുന്ന സൃഷ്ടാവിനു അതിൽ ഏതു തരത്തിലുള്ള മാറ്റവും വരുത്തുവാനും, മറ്റൊരു ലോകവ്യവസ്ഥ നിലവിൽ കൊണ്ടുവരാനും യാതൊരു പ്രയാസവും ഇല്ലതന്നെ. ലോകാവസാനം വരെ മരണമടഞ്ഞുപോയ ജനകോടികളെല്ലാം അവരവരുടെ ഖബ്ർസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു-ഓരോരുത്തനും എങ്ങിനെ, എവിടെ മറമാടപ്പെട്ടിരുന്നുവോ അവിടങ്ങളിൽ നിന്നു-അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പാകെ വിചാരണാനിലയത്തിലേക്കു വെളിക്കു വരുന്നതാണ്. അന്നത്തെ സർവ്വാധികാരം ഏകനായ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമായിരിക്കും. നാമമാത്രമായ അധികാരമെങ്കിലും ആർക്കുമാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. لمن الملك اليوم لله الواحد القهار (അന്നു ആർക്കാണു രാജാധികാരം? സർവ്വാധികാരിയായ ഏകനായ അല്ലാഹുവിനുതന്നെ) ആ അവസരത്തിൽ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായ കുറ്റവാളികളുടെ സ്ഥിതികളെന്തായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

49 അന്നത്തെ ദിവസം, കുറ്റവാളികളെ ചങ്ങലകളിൽ കൂട്ടി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായി നിനക്ക് കാണാവുന്നതുമാണ്.	وَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِى ٱلْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾
50 അവരുടെ കുപ്പായങ്ങൾ പന്തം കൊണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ മുഖങ്ങളെ അഗ്നി മൂടുകയും ചെയ്യും;	سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ ﴿٥٠﴾
51 എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിക്കും അത് (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതിന് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വിചാരണ വേഗം ചെയ്യുന്നവനുമാകുന്നു.	لِيَجْزِىَ ٱللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿٥١﴾

49 وَتَرَى നീ കാണുകയും ചെയ്യും, നിനക്ക് കാണാം. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെ. يَوْمَئِذٍ അന്നു, ആ ദിവസം. مُّقَرَّنِينَ കൂട്ടിച്ചേർക്ക (ബന്ധിക്ക) പ്പെട്ടവരായി. فِي الْأَصْفَادِ കുടുക്കു (ചങ്ങല-കെട്ടുകയറ്-ആ

മം) കളിൽ. 50 سَرَابِيلُهُم അവരുടെ കുപ്പായങ്ങൾ, ആടകൾ. مِّن قَطِرَانٍ പന്തത്തിനാലായിരിക്കും, താർ കൊണ്ടായിരിക്കും. وَتَغْشَى മൂടുക (പൊതിയുക) യും ചെയ്യും. وُجُوهَهُمُ അവരുടെ മുഖങ്ങളെ. النَّارُ അഗ്നി, നരകം തീ.. 51 لِيَجْزِيَ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി. اللهُ അല്ലാഹു. كُلَّ نَفْسٍ എല്ലാ വ്യക്തിക്കും (ദേഹത്തിന്നും, ആത്മാവിന്നും) . مَّا كَسَبَتْ അതു സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച) തിന്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَرِيعُ വേഗതയുളളവനാണ്. الْحِسَابِ വിചാരണ.

'ചങ്ങലകളിൽ കൂട്ടിബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കു'മെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അവർ പരസ്പരം ചങ്ങലകൊണ്ടു കൂട്ടിബന്ധിക്കപ്പെടുമെന്നും, അവരുടെ അവയവങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിബന്ധിക്കപ്പെടുമെന്നും ആകാവുന്നതാണ്. قطران (ഖത്വിറാൻ) എന്ന വാക്കിനാണു 'പന്തം' എന്നു അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. 'കീൽ' അഥവാ 'താർ' എന്നും മറ്റും അതിന്നു അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടുകാണാം. വേഗം തീ പിടിച്ചു ആളിക്കത്തുന്നതും, ഉഷ്ണം കൂടുതൽ വർദ്ധി പ്പിക്കുന്നതുമായ പദാർത്ഥമായിരിക്കും അവരുടെ കുപ്പായമെന്നു താൽപര്യം. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.:-

هَٰذَا بَلَٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُواْ بِهِۦ وَلِيَعۡلَمُوٓاْ أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞ وَلِيَذَّكَّرَ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿٥٢﴾

52 ഇത്[ഖുർആൻ] മനുഷ്യർക്ക് (എത്തിക്കാനുള്ള) ഒരു സന്ദേശമാകുന്നു. ഇതുമൂലം അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് (അഥവാ താക്കീത്) നൽക പ്പെടുവാൻ വേണ്ടിയും, അവൻ [അല്ലാഹു] ഒരേ ഒരു ആരാധ്യൻ മാത്ര മാണെന്ന് അവർ അറിയുവാൻവേണ്ടിയും, ബുദ്ധിമാൻമാർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും ആകുന്നു.

---

52 هَذَا ഇതു. بَلاَغٌ ഒരു സന്ദേശമാണ് (എത്തിക്കാനുളളതാണ്) . لِّلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَلِيُنذَرُوا അവർ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകപ്പെടുവാനും. بِهِ അതുകൊണ്ട്, ഇതുമൂലം. وَلِيَعْلَمُوا അവർ അറിയുവാനും. أَنَّمَا هُوَ അവൻ മാത്രം എന്ന്. إِلَهٌ وَاحِدٌ ഏകനായ ആരാധ്യൻ (എന്ന്) . وَلِيَذَّكَّرَ ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും. أُولُو الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാർ.

ഉറ്റാലോചിച്ചു കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്ന ബുദ്ധിമാൻമാരിൽ നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ, ഖിയാമത്തു നാളിലെ ഭയങ്കരതകളിൽ നിന്നു അവൻ നമുക്കെല്ലാം രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

15. സൂറത്തുൽ ‘ഹിജ്ർ.’ سورة الحجر

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 99 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 6

ഈ സൂറത്തിലെ 80–ാം വചനത്തിൽ സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യമായ ഹിജ്റിനെക്കുറിച്ചു പരാമർശമുള്ളതിൽ നിന്നാണ് ഇതിന് സൂറത്തുൽ ഹിജ്ർ എന്ന് പേരുവന്നത്.

ജുസ്ഉ്–14

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

الٓرۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ وَقُرۡءَانٖ مُّبِينٖ ﴿١﴾

1 ‘അലിഫ്-ലാം-റാ.’ (*) ഇവ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും, (കാര്യങ്ങൾ) സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ഒരു (മഹത്തായ) ഖുർആന്റെയും ‘ആയത്തു’ [സൂക്തം]കളാകുന്നു.

رُّبَمَا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوۡ كَانُواْ مُسۡلِمِينَ ﴿٢﴾

2 ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവിശ്വാസികൾ കൊതിച്ചു പോകും: തങ്ങൾ ‘മുസ്ലിം’കൾ [അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിയവർ] ആയിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു!) എന്ന്.

ذَرۡهُمۡ يَأۡكُلُواْ وَيَتَمَتَّعُواْ وَيُلۡهِهِمُ ٱلۡأَمَلُۖ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ﴿٣﴾

3 (നബിയേ) അവരെ വിട്ടേക്കുക: അവർ തിന്നുകയും, സുഖമനുഭവിക്കുകയും, അതിമോഹം അവരെ അശ്രദ്ധയിലാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ; വഴിയെ അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും.

---

1 الر അലിഫ്-ലാം-റാ’. تِلْكَ അവ (ഇവ) . آيَاتُ ആയത്തുകളാകുന്നു. الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ. وَقُرْآنٍ ഒരു ഖുർആൻെറയും (പാരായണ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും) . مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന. 2 رُبَمَا ചിലപ്പോൾ, ഒരുവേള. يَوَدُّ കൊതിക്കും, മോഹിക്കും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്. مُسْلِمِينَ മുസ്ലിംകൾ. 3 ذَرْهُمْ അവരെ വിട്ടേക്കുക. يَأْكُلُوا അവർ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. وَيَتَمَتَّعُوا അവർ സുഖമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. وَيُلْهِهِمُ അവരെ അശ്രദ്ധയിലാക്കുകയും. الْأَمَلُ അതിമോഹം, അത്യാഗ്രഹം. فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ. يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നതാണ്.

ربما (റുബമാ) എന്നും, ربما (റുബ്ബമാ) എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് അർത്ഥം രണ്ടായാലും ഒന്നു തന്നെ. ‘ചിലപ്പോൾ, ഒരു പക്ഷേ, ഒരുവേള’ എന്നിങ്ങിനെ അൽപത്വത്തെ കുറിക്കുന്നതാണ് ആ പദം. ചിലപ്പോൾ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ആധിക്യത്തെ സൂചിപ്പിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. (†) പതിവായി ഒരാളുടെ സഹായത്തെ

* അൽബഖഃറയിലും മറ്റും വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക.

† يعنى ان اصله التقليل وقد يراد به التكثير

ആശ്രയിച്ചു വരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻെറ നന്ദികേടിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ ''നീ ചിലപ്പോൾ എൻെറ സഹായത്തിനുവേണ്ടി വന്നേക്കും'' എന്നു അയാൾ പറയുമ്പോൾ, നിനക്ക് എൻെറ സഹായം എപ്പോഴും ആവശ്യമായിരിക്കുമെന്നാണല്ലോ അതിൻെറ താൽപര്യം. അതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾ ഇപ്പോൾ നിഷേധത്തിൻെറ മർക്കട മുഷ്ടിയിൽ തന്നെയാണുള്ളതെങ്കിലും വഴിയെ അവർ, തങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളായി സത്യവ ിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ എന്ന് പലപ്പോഴും കൊതിച്ചുപോവുക തന്നെ ചെയ്യും; ഉപദേശങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വിലവെക്കാത്ത അവർ തൽക്കാലം അവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളിലും വ്യാമോഹങ്ങളിലും സൈ്വരവിഹാരംകൊള്ളട്ടെ; വഴിയെ അതി ൻെറഫലം അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും എന്നു സാരം.

മരണവേളയിലെയും ഖിയാമത്ത് നാളിലെയും വിചാരണാ വേളയിലെയും ഭയങ്കര തകൾ അനുഭവപ്പെടുമ്പോഴും, സത്യവിശ്വാസികളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിലേക്കും തിരിക്കുമ്പോഴും, നരകത്തിലെ ശിക്ഷാനടപടികൾക്കു വിധേയരാകു മ്പോഴും സത്യവിശ്വാസികളായ പാപികളുടെ നരകശിക്ഷയുടെ കാലാവധി കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ നരകത്തിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെടുന്നതു കാണുമ്പോഴും-അങ്ങിനെ പല അവസര ങ്ങളിലും- അവിശ്വാസികൾ അപ്രകാരം കൊതിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരി ക്കുമെന്നു പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും, നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടിട്ടു ള്ളതാകുന്നു. ഇതാണിവിടെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രബലമായ വ്യാഖ്യാനം. മറ്റൊരു അഭിപ്രായപ്രകാരം, തങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ എന്ന് അവിശ്വാസികൾ കൊതിച്ചു പോകുമെന്ന് പറഞ്ഞത്, സത്യവിശ്വാസി കൾക്ക് ഭൂമിയിൽ പിന്നീട് ലഭിക്കുന്ന വിജയങ്ങളും സ്വാധീനവും കാണുമ്പോഴായിരിക്കും എന്നാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇസ്‌ലാമിന് വിജയവും സ്വാധീനവും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യകാലത്തെ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ പ്രസ്താവന എന്നുവെക്കേണ്ടി വരുന്നതാണ്. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം എല്ലാ അവിശ്വാസികളെ യും സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രസ്താവനയായിരിക്കും ഇത്. والله أعلم

4 ഒരു രാജ്യത്തെയും [രാജ്യക്കാരെയും] തന്നെ, അതിന് അറിയപ്പെട്ടതായ ഒരു (നിശ്ചിത) നിയമം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.	وَمَآ أَهۡلَكۡنَا مِن قَرۡيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعۡلُومٌ ﴿٤﴾
5 ഒരു സമുദായവുംതന്നെ, അതിൻെറ (നിശ്ചിത) അവധിയെ മുൻകടക്കുകയില്ല; അവർ (അതിനപ്പുറം) പിന്തിപ്പോകുകയുമില്ല.	مَّا تَسۡبِقُ مِنۡ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسۡتَـٔۡخِرُونَ ﴿٥﴾

4 وَمَا أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. مِن قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യത്തെയും തന്നെ. إِلاَّ وَلَهَا അതിന് (ഉണ്ടായിട്ടു) ഇല്ലാതെ. كِتَابٌ ഒരു രേഖ (നിയമം-നിശ്ചയം) . مَّعْلُومٌ അറിയപ്പെട്ട. 5 مَا تَسْبِقُ മുൻ കടക്കുകയില്ല. مِنْ أُمَّةٍ ഒരു സമൂദായവുംതന്നെ. أَجَلَهَا അതിൻെറ അവധി. وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ അവർ പിന്തിപ്പോകുകയുമില്ല.

ഓരോ ജനതയുടെയും നാശം എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണ് എന്നൊക്കെ ചില നിയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും അടങ്ങുന്ന ഓരോ അവധി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവധി പൂർത്തിയാകുമ്പോഴേ അത് സംഭവിക്കൂ. അതിനു മുമ്പോ പിമ്പോ ഒരിക്കലും

അതു സംഭവിക്കുകയില്ല. അതുപോലെ, ഈ മുശ്‌രിക്കുകൾക്കുമുണ്ട് ഒരവധി. അത് വരുമ്പോൾ ഇവരുടെ ഊഴവും വരുമെന്നു താൽപര്യം.

6	അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: ''ഹേ, പ്രമാണം [ഖുർആൻ] ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വനേ, നിശ്ചയമായും നീ ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെ!	وَقَالُواْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِى نُزِّلَ عَلَيۡهِ ٱلذِّكۡرُ إِنَّكَ لَمَجۡنُونٌ ۝٦
7	നീ സത്യവാൻമാരിൽപെട്ടവനാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നീ മലക്കുകളെ കൊണ്ടുവരാത്തതെന്താണ്?!''	لَّوۡ مَا تَأۡتِينَا بِٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ۝٧

6 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു, പറയുകയാണ്. يَا أَيُّهَا الَّذِي ഹേ യാതൊരുവനേ. نُزِّلَ عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الذِّكْرُ പ്രമാണം, സ്മരണ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لَمَجْنُونٌ ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെ. 7 لَوْ مَا تَأْتِينَا നീ ഞങ്ങൾക്ക് വന്നുകൂടേ, വരാത്തതെന്ത്. بِالْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളെകൊണ്ട്, മലക്കുകളുമായി. إِن كُنتَ നീ ആകുന്നുവെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരിൽപെട്ട (വൻ) .

ذكر (ദിക്ർ) എന്ന വാക്കിന് സന്ദർഭംപോലെ 'സ്മരണ, പ്രമാണം, കീർത്തി, പ്രസ്താവന' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം കൽപിക്കാം. 'പ്രമാണം' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ അതുള്ളത്. അതിനോട് ال (അൽ) എന്ന അവ്യയം ചേർത്ത് الذكر എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതൊരു പ്രത്യേക പ്രമാണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുക. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ഇവിടെ അതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഖുർആനാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു താഴെ 9-ാം വചനത്തിൻെറയും സൂറത്തുന്നഹ്ൽ: 43,44 എന്നീ വചനങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ച് 'ഭ്രാന്തൻ' എന്ന അവരുടെ ആരോപണത്തിന് കാരണം ഖുർആൻ മുഖേന നബി (ﷺ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള പ്രതിഷേധവും, നിഷേധവുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നു സ്പഷ്ടം തന്നെ. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ഒരു പ്രസ്താവനക്കു പ്രത്യുത്തരം പറയുവാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഫിർഔൻ പറയുകയുണ്ടായി: ''നിങ്ങളിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ (ഈ) റസൂൽ ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെയാണ്'' എന്ന്. (26:27) അതുപോലെ, നബി (ﷺ) യെ ന്യായംകൊണ്ടു തോൽപിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടു മുശ്‌രിക്കുകളും നബി (ﷺ)യെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ഒരു 'ഭ്രാന്തൻ വാക്കു' മാത്രമാണത്. അതിന് നേർക്കുനേരെ ഒരു മറുപടിയും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവരുടെ ആരോപണത്തിന്നു കാരണമാകുന്ന ആ പ്രമാണം നബി (ﷺ) യുടെ സ്വന്തം വകയല്ലെന്നും, അത് അല്ലാഹു ഇറക്കിയതാണെന്നും, അവരുടെ ആഗ്രഹത്തിന് വിരുദ്ധമായി അതിനെ അവൻ സുരക്ഷിതമായി നിലനിർത്തുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നും 9- ാം വചനത്തിൽ അതിന് മറുപടിയെന്നോണം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇവൻ മലക്കുകളെയും കൊണ്ടുവരാത്തതെന്ന അവരുടെ ആക്ഷേപമാണ് മറ്റൊന്ന്. അതിൻെറ മറുപടിയാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

8 മലക്കുകളെ(തക്കതായ) ന്യായപ്രകാര മല്ലാതെ നാം ഇറക്കാറില്ല; (ഇറക്കുന്ന പക്ഷം) അപ്പോൾ, അവർ(ഒഴിവ് നൽ കി) കാത്തു വെക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്ക യുമില്ല.	مَا نُنَزِّلُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةَ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَمَا كَانُوٓا۟ إِذًا مُّنظَرِينَ ﴿٨﴾

8 مَا نُنَزِّلُ നാം ഇറക്കുകയില്ല, ഇറക്കാറില്ല. الْمَلَائِكَةَ മലക്കുകളെ. إِلاَّ بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ മുറപ്രകാരമല്ലാതെ, ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ. وَمَا كَانُوا അവരായരിക്കയുമില്ല. إِذًا അപ്പോൾ, അന്നേരം. مُّنظَرِينَ കാത്തുവെക്കപ്പെട്ട (ഒഴിവു നൽകപ്പെട്ട) വർ.

ഇവർ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴേക്കും മലക്കുകളെ ഇറക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ന്യായമായ ചില കാരണങ്ങളും, സന്ദർഭങ്ങളുമൊക്കെ അതിനുണ്ട്. ഒരു കാര്യം അവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ: അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ അവർക്ക് ഒഴിവുകിട്ടി രക്ഷപ്പെടാമെന്നു അവർ വ്യാമോഹിക്കേണ്ട എന്ന് സാരം. ഖുർആൻെറ നേരെയുള്ള വെറുപ്പിൽ നിന്നും അമർഷത്തിൽ നിന്നുമാണല്ലോ ഇവരുടെ ഈ ധിക്കാരങ്ങളൊക്കെ ഉൽഭവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടൊന്നും ഖുർആൻ പിൻവലിക്കപ്പെടുകയോ, അതിന് വല്ല ഹാനിയും സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ലെന്നു അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു:-

9 നിശ്ചയമായും, നാം തന്നെയാണ് (ഈ) പ്രമാണത്തെ [ഖുർആനെ] അവതരി പ്പിച്ചത്. നാം തന്നെ, അതിനെ (കാത്തു) സൂ ക്ഷി ക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളും.	إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَـٰفِظُونَ ﴿٩﴾

9 إِنَّا نَحْنُ നിശ്ചയമായും നാം തന്നെ. نَزَّلْنَا നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. الذِّكْرَ പ്രമാണത്തെ, സ്മരണയെ. وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَهُ അതിനെ. لَحَافِظُونَ കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന) വർതന്നെയുമാണ്.

الذكر (പ്രമാണം) കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രധാനമായും ഖുർആനാണെന്ന് അൽപം മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിനെ കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം അവൻ തികച്ചും പാലിച്ചിട്ടുണ്ടെ ന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആർ അവിശ്വസിച്ചാലും ശരി, ആർ ദുർവ്യാഖ്യാനം നടത്തി യാലും ശരി, ആർ ശത്രുത പുലർത്തി വന്നാലും ശരി, മുസ്ലിം സമുദായമദ്ധ്യെ എന്തെല്ലാം ഭിന്നിപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, വള്ളി പുള്ളിക്കു വ്യത്യാസം കൂടാതെ അന്ന് തൊട്ട് ഇന്നോളം അതിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ അത് നിലവിലുണ്ട്. മേലിലും അതങ്ങിനെത്തന്നെ അവിശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നിരിക്കെ മറ്റ് മത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നേരിട്ടതുപോലെ, മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങളോ, കൂട്ടിക്കുറക്കലുകളോ അതിൽ സംഭവിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളടക്കം മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിനും ലഭിക്കാത്ത ഒരു പ്രത്യേക വാഗ്ദാനമാത്രെ ഇത്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ദൈവിക ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതിനു ഒരു പ്രത്യേക തെളിവു തന്നെയാണ് ഈ 9-ാം വചനമെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഖുർആനല്ലാത്ത ദിവ്യ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കൊന്നും ഇല്ലാത്ത ഒരു വിശേഷതയാണിത്. ഖുർആനെ അല്ലാഹു കാത്തു സൂക്ഷിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കക്കൊണ്ടു അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനവും വിശദീകരണവുമ ാകുന്ന നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തും (വാക്കും സമ്മതവും പ്രവൃത്തിയും അടങ്ങുന്ന

ചര്യയും) കാത്തു സൂക്ഷിക്കൽ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. ഖുർആൻ ശരിക്കും മനസ്സിലാകേണമെങ്കിൽ നബിചര്യയും അറിയേണ്ടതുണ്ടല്ലോ.

10 നിനക്കുമുമ്പ് പൂർവ്വികൻമാരിലുള്ള (പല) കക്ഷികളിലായി നാം (റസൂലുകളെ) അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي شِيَعِ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾
11 അവർക്ക് ഒരു റസൂലും തന്നെ ചെന്നിരുന്നില്ല, അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാതെ.	وَمَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾
12 അപ്രകാരം, (ഈ) കുറ്റവാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അതിനെ [പരിഹാസത്തെ] നാം കടത്തിവിടുന്നു;	كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُۥ فِي قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾
13 (അതെ) അവർ ഇതിൽ വിശ്വസിക്കാതെ. പൂർവ്വീകൻമാരുടെ നടപടിക്രമം കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടുതാനും.	لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۖ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

---

10 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. مِن قَبْلِكَ നിൻെറ മുമ്പ്. فِي شِيَعِ കക്ഷി (കൂട്ടം, സംഘം) കളിൽ. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വീകൻമാരിലെ.. 11 وَمَا يَأْتِيهِم അവർക്ക് ചെന്നിരുന്നില്ല. مِّن رَّسُولٍ ഒരു റസൂലും. إِلاَّ كَانُوا അവരായിരിക്കാതെ. بِهِ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി. يَسْتَهْزِئُونَ പരിഹസിക്കും.. 12 كَذَلِكَ അപ്രകാരം. نَسْلُكُهُ നാമതിനെ കടത്തിവിടുന്നു. فِي قُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الْمُجْرِمِينَ (ഈ) കുറ്റവാളികളുടെ.. 13 لاَ يُؤْمِنُونَ بِهِ അവർ ഇതിൽ വിശ്വസിക്കയില്ല, വിശ്വസിക്കാതെ. وَقَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. سُنَّةُ നടപടിക്രമം. الأَوَّلِينَ പൂർവ്വീകൻമാരുടെ, ആദ്യത്തേവരുടെ.

റസൂലിനെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രബോധനത്തെയും ഈ ജനങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നതു ഒരു പുതിയ വഴക്കൊന്നുമല്ല. മുൻകാലത്തും ഇതുപോലെ റസൂലുകളെ അയക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ജനങ്ങൾ അവരെ പരിഹസിക്കലും നിഷേധിക്കലും ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസം കുത്തിത്തിരുകുക പതിവില്ല. അവർ നിഷേധത്തിലും പരിഹാസത്തിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ തന്നെ അല്ലാഹു വിട്ടേക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. അതേമാതിരി ഇവരും ചെയ്യുന്നുവെന്നേയുള്ളു. മുൻകാലത്തെ നിഷേധികളുടെമേൽ അല്ലാഹു പല നടപടികളും എടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ ഇവരുടെമേലും ചില നടപടികളൊക്കെ അവൻ എടുത്തുകൊള്ളും എന്നു സാരം. മുശ്‌രിക്കുകളുടെ നിഷേധം എത്ര കടുത്തതാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

14 ഇവരുടെമേൽ, ആകാശത്തുനിന്നും ഒരു വാതിൽ നാം തുറന്നുകൊടുക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതിലൂടെ അവർ കയറിപ്പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താലും,-	وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَظَلُّوا۟ فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٤﴾
15 അവർ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും: ''ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചകൾക്ക് ലഹരി ബാധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ്; (അല്ല)	لَقَالُوٓا۟ إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَـٰرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ

എങ്കിലും, ഞങ്ങൾ മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ജനത യാകുന്നു.''	مَّسْحُورُونَ ﴿١٥﴾

14 وَلَوْ فَتَحْنَا നാം തുറന്നിരുന്നെങ്കിൽ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരുടെമേൽ. بَابًا ഒരു വാതിൽ, കവാടം. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. فَظَلُّوا فِيهِ എന്നിട്ട് അതിലൂടെ അവരായിത്തീർന്നു. يَعْرُجُونَ കയറിപ്പോകും. 15 لَقَالُوا അവർ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും. إِنَّمَا سُكِّرَتْ ലഹരി (മത്തു) ബാധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ്. أَبْصَارُنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടികൾക്ക്. بَلْ نَحْنُ എങ്കിലും ഞങ്ങൾ (നാം) . قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്. مَّسْحُورُونَ മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട, ആഭിചാരം പിടിപെട്ടവരായ.

അവരുടെ നിഷേധം എത്രമാത്രം കടുത്തതാണെന്നോ? ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്ത മെന്ന നിലക്കു ആകാശത്തിലേക്കു ഒരു മാർഗ്ഗം അവർക്കു തുറന്നുകൊടുത്തു അവർ അതിലൂടെ മേൽപോട്ടു കയറിപ്പോകുകയാണെന്നുവെക്കുക എന്നാൽ പോലും അവർ: ഇതൊന്നും യഥാർത്ഥമല്ല-എന്തോ മാരണത്തിലും ചെപ്പടി വിദ്യയിലും പെട്ടു ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങിനെ തോന്നിപ്പോകുകയാണു-എന്നേ പറയൂ. അനുഭവത്തിലൂടെ കണ്ട സത്യം പോലും സമ്മതിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറില്ല എന്നു സാരം.

വിഭാഗം-2

അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിതമഹത്വങ്ങളും, സൃഷ്ടികൈകാര്യം വൈഭവങ്ങളും ചൂണ്ടി ക്കാട്ടുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അവൻെറ മഹത്തായ അനുഗ്രഹത്തിൻെറ ചില ഉദാഹരണങ്ങളുമാണ് തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്.

16 ആകാശത്തിൽ നാം ചില ഗ്രഹമണ്ഡ ല ങ്ങളെ (അഥവാ രാശികളെ) ഏർ പ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നോക്കുന്നവർക്ക് അവയെ നാം അലങ്കാരമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;	وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّـٰهَا لِلنَّـٰظِرِينَ ﴿١٦﴾
17 ആട്ടപ്പെട്ട എല്ലാ പിശാചിൽ നിന്നും നാം അവയെ കാ(ത്തുസൂക്ഷി) ക്കുക യും ടിയ്തിരിക്കുന്നു;	وَحَفِظْنَـٰهَا مِن كُلِّ شَيْطَـٰنٍ رَّجِيمٍ ﴿١٧﴾
18 (പക്ഷെ) കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചവ നൊഴികെ, അപ്പോൾ, പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു തീജ്വാല അവനെ പിന്തുടരുന്നതാ ണ്.	إِلَّا مَنِ ٱسْتَرَقَ ٱلسَّمْعَ فَأَتْبَعَهُۥ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

16 وَلَقَدْ جَعَلْنَا തീർച്ചയായും നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) യിരിക്കുന്നു. فِي السَّمَاءِ ആകാശ ത്തിൽ. بُرُوجًا രാശികളെ, സഞ്ചാരമണ്ഡലങ്ങളെ. وَزَيَّنَّاهَا അവയെ നാം അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. لِلنَّاظِرِينَ നോക്കുന്നവർക്ക്. 17 وَحَفِظْنَاهَا അവയെ നാം കാക്കുകയും ചെയ്തു. مِن كُلِّ شَيْطَانٍ എല്ലാ പിശാചിൽ നിന്നും. رَّجِيمٍ ആട്ട(ശപിക്ക) പ്പെട്ട. 18 إِلاَّ مَنِ اسْتَرَقَ കളവ് ശ്രമം നടത്തിയ(മോഷ്ടിക്കാൻ വന്ന) വനൊഴികെ. السَّمْعَ കേൾവിയെ (കേൾക്കുവാൻ) . فَأَتْبَعَهُ അപ്പോൾ അവനെ പിൻതുടരും. شِهَابٌ തീജ്വാല (ഉൽക്ക-ചെങ്കോൽ) . مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ

برج (ബുർജ്) ൻെറ ബഹുവചനമാണ് بروج (ബുറൂജ്) . 'കൊത്തളം, ഉന്നത മാള

ിക' എന്നും മറ്റുമാണതിൻെറ ഭാഷാർത്ഥം. നക്ഷത്ര-ഗ്രഹങ്ങളുടെ സഞ്ചാരമണ്ഡല ങ്ങൾക്കും ആ വാക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അതനുസരിച്ചാണു ഇതുപോലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അതിനു 'രാശികൾ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിക്കാറുള്ളത്. ആകാശത്തിൽ കോടിക്കണക്കിലുള്ള മഹാനക്ഷത്രങ്ങളും, അവക്കെല്ലാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സഞ്ചാര മാർഗ്ഗങ്ങളും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായി നടമാടി ക്കൊണ്ടിരിക്കവേ തന്നെ, അവയെ നോക്കിക്കാണുന്നവർക്ക് അവ വമ്പിച്ചൊരു ദീപാലങ്കാരമാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി അവ മുഖേന നടക്കുന്നുണ്ട്. ആകാശജീവികളായ മലക്കുകളിൽ നിന്നു (താഴെ കാണുന്ന ഹദീസിൽ പറയുന്നപ്രകാരം) ചില വാർത്തകൾ ചോർത്തിയെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി മേൽ പോട്ടു കയറിച്ചെന്ന് അവരുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുവാനും, അങ്ങനെ ആകാശങ്ങളെ അവരിൽ നിന്നു സുരക്ഷിതമാക്കുവാനും അല്ലാഹു അവമൂലം ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന പിശാചുക്ക ളെ അവയിൽ നിന്നു ഒരുതരം തീജ്വാലകൾ (ഉൽക്കകൾ) പിടികൂടുന്നു ഇതാണ് ഈ വച നങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. സൂറത്തുൽ മുൽകിൽ പറയുന്നു: **انا زينا السماء الدنيا بمصابيح الخ** (സാരം: ഏറ്റം അടുത്ത ആകാശത്തെ നാം പല വിളക്കുകളെ ക്കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയെ നാം പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്നവയും ആക്കി യിരിക്കുന്നു. വിളക്കുകൾ കൊണ്ടു വിവക്ഷ നക്ഷത്രങ്ങളാണെന്നു 37: 6ൽ നിന്നും മറ്റു മനസ്സിലാക്കാം.

ഉൽക്കകളെയും, അവയുടെ കാരണത്തെയും സംബന്ധിച്ചു ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്ക് ചില അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം പറയുവാനുണ്ടെങ്കിലും ഭൗതിക ദൃഷ്ടികൾക്കോ ശാസ്ത്ര ങ്ങൾക്കോ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഈയൊരു കാര്യം-പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാ ട്ടുക- കൂടി ഉൽക്കകൾ മുഖേന നടക്കുന്നുവെന്നത്രെ അവയുടെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ഇക്കാര്യം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, സൂറ:സ്വാഫ്-ഫാത്തിലും, സൂറ:ജിന്നിലും ഇതിനെ ക്കാൾ വ്യക്തമായും, വിശദമായും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും, കൂടാതെ ബുഖാരി, മുസ്ലീം (ﷺ) തുടങ്ങിയ ഹദീസു നേതാക്കൾ വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തി യിട്ടുള്ള പല നബി വചനങ്ങളിലും ഇതിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചു കാണാം.

ഈ 18-ാം വചനത്തിൻെറ ശീർഷകത്തിലും മറ്റും ഇമാം ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നബി വചനത്തിൻെറ സാരം മാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) പറയുകയാണു: ' അല്ലാഹു ആകാശത്തിൽവെച്ചു ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളോടുള്ള ഭക്തിനിമിത്തം മലക്കുകൾ ചിറകടിക്കും. ഒരു മിനുസമായ വെള്ളക്കല്ലിൻമേൽ ചങ്ങല വലിക്കും പോലെയിരിക്കും അത്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നു നടുക്കം നീങ്ങുമ്പോൾ റബ്ബു പറഞ്ഞതു എന്താണെന്നു അവർ ചോദിച്ചറിയും. ഇതു കട്ടു കേൾക്കുന്നവർ (പിശാചുക്കൾ) കേൾക്കും, അവർ ഒരാൾക്കു മീതെ മറ്റൊരാളായി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ടാ യിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ കേട്ട ആൾ താഴെയുള്ള വർക്കു അത് ഇട്ടുകൊടുക്കും മുമ്പു തന്നെ അവനു തീജ്വാല ബാധിക്കും. അതവനെ കരിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ, അടുത്തു നിൽക്കുന്നവർക്കു അത് ഇട്ട് കൊടുക്കുന്നതുവരെ ജ്വാല പിടിപെടാതെയുമിരിക്കും. അങ്ങനെ, അവരതു ഭൂമിവരെ എത്തിക്കും. എന്നിട്ട് അത് മാരണക്കാരുടെ (ഗണിതക്കാരുടെ) വായിൽ ഇട്ടുകൊടുക്ക പ്പെടും. അവർ അതിൽ കൂടി നൂറ് കളവും ചേർക്കും അതിനെ, ''ഇന്നിന്ന ദിവസം ഇന്നിന്നത് ഉണ്ടാകുമെന്ന് അയാൾ (മാരണക്കാരൻ) നമ്മോട് പറഞ്ഞില്ലേ? അത് യഥാർത്ഥ മായി കണ്ടില്ലേ?'' എന്നൊക്കെ ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കും. ആകാശത്തുനിന്ന് (യഥാർത്ഥ ത്തിൽ) കേട്ട ആ വാക്കായിരിക്കും അത്.' (ബു.)

പിശാചുക്കളുടെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കട്ടുകേൾവിയെക്കുറിച്ചും, അവർക്ക് ഉൽക്കകൾ ബാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും അടുത്ത കാലത്തു സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരായ ചില പണ്ഡിതൻമാർ, പല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുകയും, ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കു അവരുടേതായ ചില പുതിയ അർത്ഥങ്ങൾ കൽപിക്കുകയും, ഹദീസുകളുടെ നേരെ പരിഹാസവീക്ഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം തക്കതായ മറുപടി നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഖണ്ഡനവും, വിഷയത്തിൻെറ യഥാർത്ഥരൂപം മനസ്സിലാക്കുവാനുതകുന്ന ഒരു വിശദീകരണവും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ അവസാനം ചേർത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ, ഈ വിഷയകമായി സൂറ:സ്വാഫ് ഫാത്തിലും, സൂറ: ജിന്നിലും വന്നിട്ടുള്ള ആയത്തുകളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവുംകൂടി നോക്കുക.

19 ഭൂമിയെ നാം (നീട്ടി) വിശാലപ്പെടുത്തുകയും, അതിൽ നാം ഉറച്ചു നില്ക്കുന്ന മലകളെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ നാം തൂക്കം (അഥവാ നിശ്ചിതമായ തോത് വ്യവസ്ഥ) ചെയ്യപ്പെട്ട എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും മുളപ്പിക്കുക യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَٰهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَىْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٩﴾

---

9 وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെ. مَدَدْنَاهَا അതിനെ നാം നീട്ടി (വിശാലപ്പെടുത്തി) . وَأَلْقَيْنَا നാം ഇടുക (സ്ഥാപിക്കുക) യും ചെയ്തു. فِيهَا അതിൽ. رَوَاسِيَ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവയെ (മലകളെ) . وَأَنْبَتْنَا നാം മുളപ്പിക്കുക (ഉല്പാദിപ്പിക്കുക) യും ചെയ്തു. فِيهَا അതിൽ. مِن كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിൽ നിന്നും. مَّوْزُونٍ തൂക്കം (തോതു നിർണ്ണയം) ചെയ്യപ്പെട്ട.

എല്ലാ ഓരോ വസ്തുവിൻെറയും പ്രത്യേകതയും ആവശ്യകതയും അനുസരിച്ചു യുക്തമായ തോതിൽ അതാതിനു ഉൽപാദനം നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നു മൊത്തത്തിൽ ഇതിൻെറ സാരം മനസ്സിലാക്കാം. എല്ലാതരം ചെടികളുടെയും വസ്തുക്കളുടെയും ധാതുക്കളുടെ തോത് ഓരോന്നിലും വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലും ഓരോന്നും ക്ളിപ്തമായ തൂക്കത്തിലും തോതിലുമാണുള്ളതെന്നും, ആ തോതിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും ഒരു ധാതു അൽപമെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായാൽ ആ വസ്തു അതല്ലാതായിത്തീരുമെന്നും ഇന്നു ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ, വളരെ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പു തന്നെ ഈ യഥാർത്ഥ്യം വി. ഖുർആൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

20 അതിൽ നിങ്ങൾക്കു നാം പല ജീവിതോപാധികളെയും ഏർപ്പെടുത്തി നയിരിക്കുന്നു;- (നിങ്ങൾക്കുമാത്രമല്ല) നിങ്ങൾ ആഹാരം നല്കുന്നവരല്ലാത്തവർക്കും.

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَٰيِشَ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُۥ بِرَٰزِقِينَ ﴿٢٠﴾

---

20 وَجَعَلْنَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. فِيهَا അതിൽ. مَعَايِشَ പല ജീവിതോപാധികളെ. وَمَن യാതൊരുവർക്കും. لَّسْتُمْ നിങ്ങളല്ല. لَهُ അവർക്ക്. بِرَازِقِينَ ആഹാരം നൽകുന്നവർ.

ജീവിക്കുവാനാവശ്യമായ ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം തുടങ്ങിയ ഉപാധികളും വിവിധതരം ഉപജീവന മാർഗ്ഗങ്ങളും ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കായി അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തി ത്തന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കെന്നു മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ ആഹാരം നൽകി വരുന്നവരോ, നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം കൊടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തവരോ ആയ മനുഷ്യർ, പക്ഷി മൃഗാദികൾ തുടങ്ങിയ എണ്ണമറ്റ വസ്തുക്കൾക്കും വേണ്ടതായ ജീവിതോപാധികൾ ഭൂമിയിൽ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ,-

وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَآئِنُهُۥ وَمَا نُنَزِّلُهُۥٓ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾

21 ഒരു വസ്തുവും തന്നെ, അതിൻെറ (നിക്ഷേപ) ഖജനാക്കൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇല്ലാതെയില്ല. അതിനെ (ഒന്നിനെയും) ഒരു അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിത) തോതനുസരിച്ചല്ലാതെ നാം ഇറക്കുന്നതുമല്ല.

---

21 وَإِن مِّن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും തന്നെയില്ല. إِلَّا عِندَنَا നമ്മുടെ അടുക്കലില്ലാതെ. خَزَائِنُهُ അതിൻെറ ഖജനാക്കൾ. وَمَا نُنَزِّلُهُ അതിനെ നാം ഇറക്കുന്നതുമല്ല. إِلَّا بِقَدَرٍ ഒരു തോതനുസരിച്ചല്ലാതെ. مَّعْلُومٍ അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിത) .

ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയുടെ പിന്നിലുള്ള മൗലികതത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. شيئ (വസ്തു അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുത) എന്നു പറയപ്പെടാവുന്ന ഏതെല്ലാം ഉണ്ടോ അതിൻെറയെല്ലാം നിക്ഷേപവും ഭണ്ഡാരവും അല്ലാഹുവിങ്കലാണുള്ളത്. അവ മുഴുവനും അവൻെറ അധീനത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണ്. എങ്ങിനെ അല്ലാതിരിക്കും? ഒരു വസ്തു ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതു ഉണ്ടാവണമെന്നു പറയുകയേ വേണ്ടൂ-അതുണ്ടായിക്കൊള്ളും (36:82) ഒരു കാര്യം അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ അതുണ്ടാവണമെന്നു പറയുകയേ വേണ്ടൂ-അതുണ്ടായിക്കൊള്ളും. (2:117) പക്ഷെ, ഒരു നിശ്ചിത തോതും വ്യവസ്ഥയും അനുസരിച്ചു മാത്രമേ അവയെ അവൻ പുറത്തിറക്കുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും പതിവുള്ളു. ഓരോന്നിൻെറയും സന്ദർഭം, ആവശ്യം, അളവു ആദിയായവയെല്ലാം അവന്നറിയാവുന്നതുമാകുന്നു. അഥവാ അവന്നേ അറിയാവൂ. അനുഭവം, അന്വേഷണം, പരീക്ഷണം, നിരീക്ഷണം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അവയിലടങ്ങിയ വളരെ ചുരുക്കം രഹസ്യങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യർക്കു അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരുമെന്നു മാത്രം. وما اوتيتم من العلم الا قليلا (നിങ്ങൾക്കു അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല 17:85)

ചില വസ്തുക്കൾ ധാരാളക്കണക്കിലും, ചിലത് അൽപാൽപമായും, ചിലത് ചില കാലങ്ങളിലും ദേശങ്ങളിലും, മറ്റു ചിലത് എല്ലാ ഇടത്തും എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചാകുന്നു. ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം നോക്കുക: ഇന്നു മനുഷ്യലോകത്തിനു-വിശേഷിച്ചും നാഗരികരായ ജനങ്ങൾക്കു-ഭക്ഷണവും, വെള്ളവും കണക്കെ ഒരത്യാവശ്യവസ്തുവാണു വിദ്യുച്ഛക്തി. വൻനഗരങ്ങളിൽ അതില്ലാതെ നിമിഷങ്ങൾ പോലും കഴിച്ചു കൂട്ടുവാൻ കഴിയാതായിരിക്കുന്നു. ഈ വിദ്യുചഛക്തി മുമ്പും ഈ ലോകത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, അതിൻെറ അറിവും ആവശ്യവും ഉപയോഗവുമെല്ലാം അടുത്ത കാലങ്ങളിലാണ് മനുഷ്യർക്കുണ്ടായത്. വിദ്യുചഛക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു ജീവിതരീതി അതുവരെ മനുഷ്യർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്ത് അതിനെപ്പറ്റി അറിവുണ്ടായാൽ തന്നെയും അതിനെ ചൂഷണം ചെയ്തു ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും അജ്ഞാ

തമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ആവശ്യവും സന്ദർഭവും വന്നപ്പോൾ അല്ലാഹു അതിനെ പുറത്തിറക്കുകയും, അതിൻെറ പ്രയോജനവും ലഭ്യതയും വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു ഇതുപോലെ എത്രയെത്ര ഉദാഹരണങ്ങൾ!

പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പുതിയ അറിവുകൾ ലഭിക്കും തോറും, പ്രകൃതി വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കഴിവു വർദ്ധിക്കുംതോറും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥയിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ബോധ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. രണ്ടു കണ്ണും അടച്ചുകൊണ്ടു ഈ ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവിനെ കാണുന്നില്ലെന്നും, ഇതു എങ്ങിനെയോ സ്വയമേവ രൂപം കൊണ്ടതായിരിക്കുമെന്നും വിഭാവനം ചെയ്യുകയും, ഈ വിഭാവനത്തെ യഥാർത്ഥമായി തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിഡ്ഢികൾക്കുമാത്രമേ അതിൽനിന്നു പാഠമൊന്നും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയുള്ളു.

എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും കുറിച്ചു **نزله** (നാം അതിനെ ഇറക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അവയൊക്കെ മുകൾഭാഗത്തു നിന്നു മഴ വർഷിപ്പിക്കും പോലെ കീഴ്പോട്ടു ഇറക്കുന്നുവെന്നല്ല. അവയെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും രംഗത്തു കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നാകുന്നു. അതോടുകൂടി ആ പ്രയോഗത്തിൽ മറ്റു ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കൂടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയും പ്രവൃത്തിയും അനുസരിച്ചാണു ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്. ഭൗതികമായ കാര്യങ്ങളിൽ മലക്കുകളുടെയും കൈക്കും ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടമാടുന്നുണ്ട്. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സൂചനകൾ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കിൽ നിന്നു ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അതെ, **يدبر الامر من السماء الى الارض** (അവൻ ആകാശത്തു നിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.) (32:5) അപ്പോൾ 'അല്ലാഹു ഇറക്കുന്നു' വെന്ന പ്രയോഗം കേവലം ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗം മാത്രമല്ലെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എല്ലാ വസതുക്കളുടെയും നിക്ഷേപം അല്ലാഹുവിങ്കലാണെന്നും, ഒരു നിശ്ചിത തോതനുസരിച്ചു അവൻ അവയെ ഇറക്കികൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും പറഞ്ഞശേഷം അതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَأَرْسَلْنَا ٱلرِّيَـٰحَ لَوَٰقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَسْقَيْنَـٰكُمُوهُ وَمَآ أَنتُمْ لَهُۥ بِخَـٰزِنِينَ ﴿٢٢﴾

22 വഹിക്കുന്നവയായ (അഥവാ ഫലോൽപാദകങ്ങളായ) നിലയിൽ നാം കാറ്റുകളെ അയക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, ആകാശത്തുനിന്ന് നാം (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കി; എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് അതിനെ നാം കുടിക്കുമാറാക്കിത്തന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ (നിക്ഷേപിച്ചു) സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നവരല്ലതാനും.

---

22 وَأَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു. الرِّيَاحَ കാറ്റുകളെ. لَوَاقِحَ വാഹിനികളായികൊണ്ട്, ഉൽപാദകങ്ങളായിട്ട്. فَأَنزَلْنَا അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) നാം ഇറക്കി. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ എന്നിട്ട് നാം നിങ്ങൾക്കതിനെ കുടിക്കു (നനക്കു) മാറാക്കിത്തന്നു. وَمَا أَنتُمْ നിങ്ങളല്ലതാനും. لَهُ അതിനെ. بِخَازِنِينَ സൂക്ഷിക്കുന്ന (നിക്ഷേപിക്കുന്ന-സംഭരിക്കുന്ന) വർ.

കാറ്റുകളുടെ സ്ഥിതിവിശേഷണമായിക്കൊണ്ടുള്ള **لواقح** (ലവാഖിഹ്) എന്ന വാക്കിനു കാർമേഘങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നവ എന്നും, ഫലങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പി

ക്കുന്നവ എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. അല്ലാഹു കാറ്റുകളെ അയക്കുകയും അവ മേഘത്തെ ഇളക്കിവിടുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും, അനന്തരം മേഘങ്ങളിൽ നിന്നു മഴ വർഷിക്കുകയും, അതുമൂലം ഉൽപാദനമില്ലാതെ നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന ഭൂമിക്കു ജീവസ്സു നൽകി ഉൽപാദനയോഗ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. (റൂം: 48-50) അപ്പോൾ, കാറ്റുകൾ മേഘത്തെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതും, അതോടുകൂടി ഭൂമിയെ ഫലോൽപാദകമാക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു.

ريح (രീഹ്-കാറ്റ്) എന്ന വാക്കിന്റെ ബഹുവചനമാണ് رياح (രിയാഹ്- കാററുകൾ) എങ്കിലും ഈ രണ്ടു വാക്കുകളും ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ബഹുവചനരൂപത്തിലുള്ള പ്രയോഗം(رياح) അനുഗ്രഹത്തിന്റെ കാറ്റുകളെ കുറി ക്കുന്നതും, ഏകവചനരൂപത്തിലുള്ള പ്രയോഗം (ريح) ആപൽക്കരമായ കാറ്റിനെ കുറി ക്കുന്നതുമായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നത്. കാറ്റടിക്കുമ്പോൾ നബി (ﷺ) ''അല്ലാഹുവേ, നീ ഇതു കാറ്റുകളാ (رياح)ക്കേണമേ, ഇതു ഒരു കാറ്റാ(ريح) ക്കരുതേ!'' (*) എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. (ബ; ശാഫിഈ)

وما أنتم له بخازنين (നിങ്ങൾ അതിനെ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നവരല്ലതാനും.) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിലാവാം. (1) അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടു മഴ വർഷിച്ചു തന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു അതു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമാറായി എന്നല്ലാതെ നിങ്ങൾ അതു നിങ്ങളുടെ അധീനത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു സംഭരിച്ചു വെച്ചരുന്നതിൽ നിന്നു എടുത്തു പുറത്തിറക്കിയതല്ലല്ലോ. (2) മഴമൂലം ലഭിക്കുന്ന വെള്ളം മുഴുവനും സംഭരിച്ചു വെച്ച് കേടുപാടു കൂടാതെയും, വറ്റിയോ ഒലിച്ചോ പോകാതെയും സൂക്ഷിച്ചു നിക്ഷേപിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല. അഥവാ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു അപ്പപ്പോൾ നാം തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് മഴ വർഷിപ്പിച്ചു തരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടു വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഏതു സ്വീകരിച്ചാലും മനുഷ്യർക്കു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഒരു മഹത്തായ അനുഗ്രഹമാണു മഴ എന്നത്രെ അതിലടങ്ങിയ സൂചന. **والله اعلم**

23 നിശ്ചയമായും, നാം തന്നെയാണ് ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത്. നാം തന്നെയാണ്, അനന്തരമെടുക്കുന്നവരും.

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِۦ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ ٱلْوَٰرِثُونَ ﴿٢٣﴾

---

23 وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَنَحْنُ നാം തന്നെ. نُحْيِي നാം ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَنُمِيتُ നാം മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. وَنَحْنُ നാം (തന്നെ) . الْوَارِثُونَ അനന്തരമെടുക്കുന്നവർ, അനന്തരാവകാശികൾ.

''നിശ്ചയമായും, നാം തന്നെ ഭൂമിയെയും, അതിലുള്ളവരെയും അനന്തരമെടുക്കുന്നു. നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കുതന്നെ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.'' (മർയം:40.)

24 തീർച്ചയായും നിങ്ങളിൽ നിന്ന് മുൻകട ന്നുപോകുന്നവരെ നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; തീർച്ചയായും പിന്തിനിൽക്കുന്നവരെയും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَـْٔخِرِينَ ﴿٢٤﴾

---

* اللهم اجعله رياحا لا ريحا

24 وَلَقَدْ عَلِمْنَا തീർച്ചയായും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, നമുക്കറിയാം. الْمُسْتَقْدِمِينَ മുൻകടന്നു പോകുന്നവരെ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَلَقَدْ عَلِمْنَا തീർച്ചയായും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. الْمُسْتَأْخِرِينَ പിന്തിനിൽക്കുന്നവരെ, പിന്നിൽ വരുന്നവരെ.

ജീവിതം, മരണം തുടങ്ങി ഏതു കാര്യത്തിലും ആരൊക്കെ മുന്നിലായിരിക്കുകയെന്നും, ആരൊക്കെ പിന്നിലായിരിക്കുകയെന്നും, ആരൊക്കെ കഴിഞ്ഞുപോയെന്നും, ആരൊക്കെ ബാക്കിയുണ്ടെന്നുമൊക്കെ ശരിക്കും തിട്ടമായും നമുക്കു മുമ്പേ അറിയാം എന്നു സാരം.

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

25 നിശ്ചയമായും,നിന്റെ റബ്ബുതന്നെ അവരെ (എല്ലാം) ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ അഗാധജ്ഞനാണ്, സർവ്വജ്ഞനാണ്.

വിഭാഗം-4

وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٦﴾

26 തീർച്ചയായും, (മൂശപിടിച്ച്) പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കളിമണ്ണിൽനിന്ന് ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന മണ്ണിനാൽ മനുഷ്യനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

25 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. هُوَ അവൻതന്നെ. يَحْشُرُهُمْ അവരെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നു. إِنَّهُ حَكِيمٌ നിശ്ചയമായും അവൻ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്. عَلِيمٌ (സർവ്വ) ജ്ഞനാണ്. 26 وَلَقَدْ خَلَقْنَا തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ. مِن صَلْصَالٍ ചിലപ്പുണ്ടാക്കുന്ന (ചിലചിലപ്പുള്ള) മണ്ണിനാൽ. مِّنْ حَمَإٍ കളി (ചെളി) മണ്ണിൽ നിന്നുള്ള. مَّسْنُونٍ (മൂശ പിടിച്ചു) പാകപ്പെടുത്ത (രൂപപ്പെടുത്ത) പ്പെട്ട, പശിമ പിടിച്ച് നാറ്റം വന്ന.

وَٱلْجَآنَّ خَلَقْنَٰهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ ٱلسَّمُومِ ﴿٢٧﴾

27 ജിന്നിനെയും അത്യുഷ്ണമുള്ള അഗ്നിയാൽ നാം മുമ്പേ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചു.

27 وَالْجَانَّ ജിന്നിനെയും. خَلَقْنَاهُ നാമതിനെ സൃഷ്ടിച്ചു. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. مِن نَّارِ അഗ്നിയാൽ. السَّمُومِ അത്യുഷ്ണമുള്ള.

മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ചാണു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام) നബിയെ മണ്ണുകൊണ്ടും, ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിന്റെ പിതാവായ ഇബ്‌ലീസിനെ അഗ്നി കൊണ്ടുമാണു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തുനിന്നു വ്യക്തമാണ്. മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ മണ്ണിൽ നിന്നു(من تراب) കളിമണ്ണിൽനിന്നു(من حمأ) ഒട്ടുന്ന-പശിമയുള്ള-കളിമണ്ണിൽനിന്നു (من طين لازب) ചൂള മണ്ണുപോലെ ചിലപ്പുള്ളതിൽ നിന്നു (من صاصال كالفخار) എന്നിങ്ങിനെയും, ജിന്നിന്റെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അഗ്നിയിൽനിന്നു (من نار) അഗ്നിയിൽ നിന്നുള്ള ജ്വാലയിൽ നിന്നു (من مارج من نار) എന്നിങ്ങിനെയും വ്യത്യസ്ത വാക്കുകൾ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. ആ മണ്ണിന്റെയും, അഗ്നിയുടെയും

സ്വാഭാവവിശേഷങ്ങളെയാണ് ഈ വ്യത്യസ്ത വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. രണ്ടിനെ പ്പറ്റിയും ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതെല്ലാം സഹായകമാകുന്നു.

കൊട്ടിയാൽ 'ചല ചല' ശബ്ദം വരുന്ന ചിലപ്പുള്ള മണ്ണിനാണു **صلصال** എന്നു പറയുന്നത്. ചെളിമണ്ണു അഥവാ കളിമണ്ണു-എന്നത്രെ **حمأ** ന്റെ അർത്ഥം **مسنون** എന്ന വാക്കിനു പഴക്കംചെന്നു മണത്തിൽ വ്യത്യാസംവന്ന മണ്ണു എന്നും, പശിമയുള്ള കുഴഞ്ഞ മണ്ണു എന്നും, പശിമ പിടിച്ച് കറുപ്പുനിറം പൂണ്ട മണ്ണു എന്നും, മൂശപിടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തി പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മണ്ണു എന്നുമൊക്കെ അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നു. വാസ്ത വത്തിൽ ഇതൊന്നും വിഭിന്നമായ അർത്ഥങ്ങളല്ല. മൺപാത്രങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മണ്ണിനു ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ, പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളാൽ മിശ്രമായ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു രൂപപ്പെടുത്തുകയും, പിന്നീട് ചൂളവെക്കപ്പെട്ട മണ്ണുപോലെ മുട്ടിയാൽ ചിലപ്പുവരത്തക്കവണ്ണം ഉണങ്ങുകയും ചെയ്ത മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള മൂശിയിൽ നിന്നാണു അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. **سموم** എന്നാൽ, രോമകൂപങ്ങളിലൂടെ ഉള്ളിലേക്കു തുളച്ചുകടക്കുമാറു അത്യുഷ്ണമായത് എന്നർത്ഥം. അത്യുഷ്ണമുള്ള കാറ്റിനും **سموم** എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. **سم** (സമ്മു) എന്നാൽ സൂചിയുടെ ദ്വാരംപോലെയുള്ള സുഷിരം-അഥവാ സൂക്ഷ്മദ്വാരം-എന്നാണർത്ഥം. അതിൽനിന്നാണു ആ വാക്കിന്റെ ഉത്ഭവം. (*) ചുരുക്കത്തിൽ, മനുഷ്യപിതാവിനെ മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചതുവഴി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മണ്ണിൽ നിന്നും, ജിന്നു പിതാവിനെ അത്യുഷ്ണമായ അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിച്ചതുവഴി ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം തീയിൽനിന്നുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉത്ഭവം തൊട്ട് പ്രകൃതത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും വിരുദ്ധമായ രണ്ടു വർഗ്ഗ ങ്ങളാണു മനുഷ്യനും ജിന്നും. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത മണ്ണു എവിടെനിന്നു എടുക്കപ്പെട്ടു അതുകൊണ്ട് എന്തെല്ലാം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നിത്യാദി വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും നമുക്കറി ഞ്ഞുകൂടാ. ഈ വചനത്തിലും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു വന്നമറ്റ് ആയത്തുകളിലും അതൊന്നും അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടില്ലതാനും.

മനുഷ്യരും ജിന്നുകളുമെന്നു രണ്ടു പത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളില്ലെന്നും, മനുഷ്യരിലുള്ള അപരിഷ്കൃത വിഭാഗത്തിനാണു ജിന്നുകളെന്നു പറയുന്നതെന്നും ഇപ്പോൾ ചില വക്രബു ദ്ധികളായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ വാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റുപല വചനങ്ങൾക്കും അവർ അവരുടെ വകയായി ചില പുതിയ അർത്ഥങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകി തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർ ആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെന്നു സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം അത്തരത്തിലുള്ള അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കു നൽകുവാനുള്ള അവരുടെ ധൈര്യം കാ ണുമ്പോൾ നാം അമ്പരന്നു പോകും! ഇവരുടെ ഈ വ്യാജവാദത്തിനെതിരെ ഖുർആനിൽ മറ്റു തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ലെങ്കിൽപോലും-വാസ്തവത്തിൽ പല തെളിവുകളുണ്ടുതാ നും-മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജിന്നിനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. (**والجان خلقناه من قبل**) എന്ന ഒരൊറ്റ വാക്യംകൊണ്ടു ഇവരുടെ വാദം അടിയോടെ പൊളിഞ്ഞു പോകുന്നു, പക്ഷെ, താൽപര്യപൂർവ്വം ഒരു മുൻവിധി വെച്ചുകൊണ്ട് വ്യാഖ്യാനത്തിന്നൊ രുങ്ങുന്നവർക്കുണ്ടോ ഇതൊക്കെ കാണുവാനും ഗ്രഹിക്കുവാനും കഴിയുന്നു?!

28 നിന്റെ റബ്ബ് മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞ സ ന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ''(മൂശപിടിച്ചു) പാ

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن

---

* كما في مفردات الراغب وغيره

صَلۡصَٰلٖ مِّنۡ حَمَإٖ مَّسۡنُونٖ ﴿٢٨﴾

കപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കളിമണ്ണിൽനിന്നും ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന മണ്ണിനാൽ ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്.''

فَإِذَا سَوَّيۡتُهُۥ وَنَفَخۡتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُواْ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ﴿٢٩﴾

29 ''അങ്ങനെ, ഞാൻ അവനെ (പൂർത്തിയാക്കി) ശരിപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ എൻെറ (വക) ആത്മാവിൽ നിന്നും ഞാൻ ഊതുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവന് 'സുജൂദ്' ചെയ്യുന്നവരായി വീഴു വിൻ.''

فَسَجَدَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ كُلُّهُمۡ أَجۡمَعُونَ ﴿٣٠﴾

30 എന്നിട്ട്, മലക്കുകൾ എല്ലാവരും മുഴുവൻ (തന്നെ) 'സുജൂദ്' ചെയ്തു;

إِلَّآ إِبۡلِيسَ أَبَىٰٓ أَن يَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٣١﴾

31 -ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ:- അവൻ 'സുജൂദ്' ചെയ്തവരോടൊപ്പം ആയിരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചു.

قَالَ يَٰٓإِبۡلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٣٢﴾

32 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''ഇബ്‌ലീസേ, നീ 'സുജൂദ്' ചെയ്തവരോടൊപ്പം ആകാതിരിക്കുവാൻ നിനക്കെന്താണ് (കാരണം) ?''

قَالَ لَمۡ أَكُن لِّأَسۡجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقۡتَهُۥ مِن صَلۡصَٰلٖ مِّنۡ حَمَإٖ مَّسۡنُونٖ ﴿٣٣﴾

33 അവൻ [ഇബ്‌ലീസ്] പറഞ്ഞു: ''(മൂശ പിടിച്ചു) പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കളിമണ്ണിൽ നിന്നു ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന മണ്ണിനാൽ നീ സൃഷ്ടിച്ചതായ മനുഷ്യന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ ഞാ നായിട്ടില്ല.''

قَالَ فَٱخۡرُجۡ مِنۡهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٞ ﴿٣٤﴾

34 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, നീ ഇവിടെ നിന്ന് പുറത്തു പോകുക; നിശ്ചയമായും, നീ ആട്ടപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

وَإِنَّ عَلَيۡكَ ٱللَّعۡنَةَ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٣٥﴾

35 ''നിശ്ചയമായും, നിൻെറ മേൽ പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസംവരെ ശാപവു മു ണ്ടായിരിക്കും.''

---

28 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. لِلْمَلائِكَةِ മലക്കുകളോട്. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. خَالِقٌ സൃഷ്ടിക്കുന്നവനാണ്. بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനെ. مِّن صَلْصَالٍ ചിലപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനാൽ. مِّنْ حَمَإٍ കളി (ചെളി) മണ്ണിൽനിന്നും. مَّسْنُونٍ പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട (പശിമപിടിച്ചു) നാറ്റംവന്ന..... 29 فَإِذَا سَوَّيْتُهُ അങ്ങനെ അവനെ ഞാൻ ശരിപ്പെടുത്തിയാൽ. وَنَفَخْتُ ഞാൻ ഊതുകയും. فِيهِ അവനിൽ. مِن رُّوحِي എൻെറ ആത്മാവിൽ നിന്ന്. فَقَعُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വീഴുവിൻ. لَهُ അവന്ന്. سَاجِدِينَ സുജൂദു ചെയ്യുന്നവരായി. 30 فَسَجَدَ എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) സുജൂദു ചെയ്തു. الْمَلائِكَةُ മലക്കുകൾ. كُلُّهُمْ അവരെല്ലാം. أَجْمَعُونَ മുഴുവൻ. 31 إلاَّ إِبْلِيسَ ഇബ്‌ലീസു ഒഴികെ. أَبَى അവൻ വിസമ്മതിച്ചു വിലക്കി, സമ്മതിക്കാതിരുന്നു. أَن يَكُونَ അവനായിരിക്കുവാൻ. مَعَ السَّاجِدِينَ സുജൂദു ചെയ്യുന്നവരുടെ ഒപ്പം (കൂടെ) . 32 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. يَا إِبْلِيسُ ഇബ്‌ലീസേ. مَا لَكَ നിനക്കെന്താണ്. أَلاَّ تَكُونَ നീ ആകാതിരിക്കുവാൻ. مَعَ السَّاجِدِينَ സുജൂദു ചെയ്യുന്നവരോടൊപ്പം. 33 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. لَمْ أَكُن ഞാൻ ആയിട്ടില്ല, ഞാൻ ഇല്ല, ആകാവതല്ല. لِّأَسْجُدَ ഞാൻ സുജൂദു ചെയ്‌വാൻ. لِبَشَرٍ ഒരു മനുഷ്യന്. خَلَقْتَهُ നീ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു. مِن صَلْصَالٍ ചിലപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിനാൽ. مِّنْ حَمَإٍ കളിമണ്ണിൽ നിന്ന്. مَّسْنُونٍ

പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട, രൂപപ്പെടുത്തപ്പെട്ട.. 34 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَاخْرُجْ എന്നാൽ നീ പുറത്തുപോകുക. مِنْهَا ഇതിൽ (ഇവിടെ) നിന്നു. فَإِنَّكَ കാരണം നിശ്ചയമായും നീ. رَجِيمٌ ആട്ടപ്പെട്ടവനാണ്. 35 وَإِنَّ عَلَيْكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ മേൽ ഉണ്ടുതാനും. اللَّعْنَةَ ശാപം. إِلَىٰ يَوْمِ ദിവസംവരെ. الدِّينِ പ്രതിഫല നടപടിയുടെ.

ഇവിടെ നിന്ന് പുറത്തുപോവുക اخرج منها എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു എന്നും ഉപരിലോകത്തുനിന്നു എന്നു ആകാവുന്നതാണ്. الله اعلم

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِيٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾

36 അവൻ [ഇബ്‌ലീസ്] പറഞ്ഞു: ‘‘എൻെറ റബ്ബേ, എന്നാൽ [അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ] അവർ [മനുഷ്യർ] എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്ന (പുനരുത്ഥാന) ദിവസംവരെ നീ എനിക്ക് (അവധി നൽകി) താമസം നൽകേണമേ!’’

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ﴿٣٧﴾

37 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ‘‘എന്നാൽ (ശരി) നീ താമസം നൽകപ്പെട്ടവരിൽപെട്ടവൻ തന്നെ;-

إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

38 അറിയപ്പെട്ട (ആ നിശ്ചിത) സമയത്തിൻെറ ദിവസംവരെ

---

36 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. فَأَنظِرْنِي എന്നാൽ നീ എന്നെ ഒഴിവാക്കി (താമസം ചെയ്തു-നീട്ടിവെച്ചു) തരണേ. إِلَىٰ يَوْمِ ദിവസംവരെ. يُبْعَثُونَ അവർ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന. 37 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَإِنَّكَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീ. مِنَ الْمُنظَرِينَ ഒഴിവാക്ക (നീട്ടിവെക്ക-താമസം നൽക) പ്പെട്ടവരിൽപെട്ട (വൻ) . 38 إِلَىٰ يَوْمِ ദിവസംവരെ. الْوَقْتِ (ആ) സമയത്തിൻെറ. الْمَعْلُومِ അറിയപ്പെട്ടതായ (നിശ്ചിത) .

പുനരുത്ഥാന ദിവസംവരെ ഒഴിവുകിട്ടിയാൽ മരണത്തിൽനിന്നും, അനന്തര നടപടികളിൽനിന്നും തനിക്കു ഒഴിവായിക്കിട്ടുമെന്നു ഒരു പക്ഷേ, പിശാചു വ്യാമോഹിച്ചിരിക്കാം. പക്ഷേ, ആ അപേക്ഷ അല്ലാഹു നിരസിക്കുകയും, അന്ത്യനാൾവരെ മാത്രം ഒഴിവു നൽകുകയുമാണു ചെയ്തതു. അതോടെ തൻെറ അന്ത്യം വരുമെങ്കിലും അതുവരെ ലഭിക്കുന്ന ഒഴിവു മുഴുവനും മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതിൽ വിനിയോഗിക്കുവാൻ അവൻെറ ദുഷ്ടത അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَغْوَيْتَنِى لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

39 അവൻ പറഞ്ഞു: ‘‘എൻെറ റബ്ബേ, നീ എന്നെ വഴികേടിലാക്കി (നിശ്ചയിച്ചി) രിക്കകൊണ്ട്, തീർച്ചയായും, ഭൂമിയിൽ അവർക്ക് ഞാൻ (പാപങ്ങളെ) ഭംഗിയാക്കി കാണിക്കുകയും, അവരെ മുഴുവൻ ഞാൻ വഴി കേടിലാക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും;-

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

40 ‘‘(അതെ) അവരിൽ നിന്നുള്ള നിൻെറ നിഷ്ക്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട അടിയാൻമാരെ

ഒഴികെ.''

---

39 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. بِمَا أَغْوَيْتَنِي നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയതുകൊണ്ട്. لَأُزَيِّنَنَّ ഞാൻ ഭംഗിയാക്കിക്കൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. لَهُمْ അവർക്ക്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ ഞാനവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. أَجْمَعِينَ മുഴുവനും. 40 إِلاَّ عِبَادَكَ നിന്റെ അടിയാന്മാരെ ഒഴികെ. مِنْهُمُ അവരിൽ നിന്നുളള. الْمُخْلَصِينَ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട (തനി ശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ട) .

അല്ലാഹുവിന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ നല്ല അടിയാൻമാരെ ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയില്ല-അഥവാ അതിനു എനിക്കു സാധിക്കുകയുമില്ല-എന്നു സാരം. ഇബ്ലീസു തന്നെയും സമ്മതിച്ച ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണിത്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവും അതു ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കുന്നു:-

41 ''അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''ഇത് എന്റെ മേൽ (ബാധ്യസ്ഥമായ) നേർക്കു നേരെ (ചൊവ്വെ) യുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാകുന്നു.''

قَالَ هَـٰذَا صِرَٰطٌ عَلَيَّ مُسۡتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

---

41 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. هَذَا ഇത്. صِرَاطٌ ഒരു പാത (മാർഗ്ഗം) ആകുന്നു. عَلَيَّ എന്റെ മേൽ (ബാധ്യസ്ഥമായ) . مُسْتَقِيمٌ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ.

അതെ, നിഷ്കളങ്കരായ എന്റെ അടിയാൻമാരെ നീ വഴിപിഴപ്പിക്കാതിരിക്കൽ എന്റെ ബാധ്യതയായി ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. നിന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ അവരെ രക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഇതിൽ മാറ്റം വരുകയില്ല എന്നു സാരം. വിഷയം അല്ലാഹു ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കുന്നു:-

42 നിശ്ചയമായും, എന്റെ അടിയാൻമാർ -അവരുടെമേൽ നിനക്ക് യാതൊരു അധികാര ശക്തിയും ഇല്ല; വഴികെട്ടവരാകുന്ന നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരൊഴികെ. [അവരെ മാത്രമേ നിനക്ക് വഴി പിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയൂ]

إِنَّ عِبَادِى لَيۡسَ لَكَ عَلَيۡهِمۡ سُلۡطَـٰنٌ إِلَّا مَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡغَاوِينَ ﴿٤٢﴾

43 ''നിശ്ചയമായും, 'ജഹന്നം' [നരകം] അവരുടെ മുഴുവനും വാഗ്ദത്തസ്ഥാനവും തന്നെ.

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوۡعِدُهُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٤٣﴾

44 ''അതിന് ഏഴു (പടി) വാതിലുകളുണ്ട്. എല്ലാ (ഓരോ പടി) വാതിലിനും അവരിൽ നിന്ന് (പ്രത്യേകം) വിഹിതം ചെയ്യപ്പെട്ട ഓരോ ഭാഗം (ആളുകൾ) ഉണ്ടായിരിക്കും.''

لَهَا سَبۡعَةُ أَبۡوَٰبٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنۡهُمۡ جُزۡءٌ مَّقۡسُومٌ ﴿٤٤﴾

---

42 إِنَّ عِبَادِي നിശ്ചയമായും എന്റെ അടിയാൻമാർ. لَيْسَ لَكَ നിനക്ക് ഇല്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. سُلْطَانٌ ഒരു അധികാരശക്തിയും. إِلاَّ مَنِ اتَّبَعَكَ നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരൊഴികെ. مِنَ الْغَاوِينَ വഴികെട്ടവരാകുന്ന, വഴി പിഴച്ചവരിൽനിന്ന്. 43 وَإِنَّ جَهَنَّمَ നിശ്ചയമായും ജഹന്നം. لَمَوْعِدُهُمْ

അവരുടെ വാഗ്ദത്തസ്ഥാനം തന്നെ. أَجْمَعِينَ മുഴുവനും. 44 لَهَا അതിനുണ്ട്. سَبْعَةُ ഏഴു. أَبْوَابٍ വാതിലുകൾ, കവാടങ്ങൾ. لِّكُلِّ بَابٍ എല്ലാ വാതിലിനുമുണ്ടായിരിക്കും. مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. جُزْءٌ ഒരു(ഓരോ) ഭാഗം. مَّقْسُومٌ വിഹിതം (ഓഹരി) ചെയ്യപ്പെട്ട.

ഇബ്‌ലീസിനെ പിൻപറ്റിയവരെ ഏഴായി തരംതിരിച്ച് ഓരോ തരക്കാർക്കും പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ഏഴുസ്ഥാനങ്ങളിൽ വെച്ചായിരിക്കും നരകശിക്ഷ നൽകപ്പെടുക എന്നു സാരം. കുറ്റത്തിൻെറ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കും ഈ തരംതിരിക്കൽ എന്നും, ഓരോ തരക്കാരുടെയും തെറ്റുകൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷയെന്നും പറയേണ്ടതില്ല.

ആദം (عليه السلام) നബിക്കു സുജൂദു ചെയ്യാൻ മലക്കുകളോടു കൽപിച്ചതും, ഇബ്‌ലീസു സുജൂദു ചെയ്യാതെ അഹങ്കരിച്ചതും സംബന്ധിച്ചു അൽബഖറഃ അഅ്റാഫ് എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ, ഇസ്രാഉ്, അൽകഹ്ഫു ത്വാഹാ, സ്വാദ് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും ഈ സംഭവം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ അധികമൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

വിഭാഗം-4

45 നിശ്ചയമായും, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർ, തോപ്പുകളിലും, നീരുറവുകളിലുമായിരിക്കും.

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾

46 ''അതിൽ, ശാന്തിയോടെ നിർഭയരായിക്കൊണ്ട് പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.'' (എന്ന് അവർക്ക് സ്വാഗതം നൽകപ്പെടും) .

ٱدْخُلُوهَا بِسَلَٰمٍ ءَامِنِينَ ﴿٤٦﴾

47 അവരുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം]കളിൽ വല്ല വിദ്വേഷവും (ഒളിഞ്ഞിരിപ്പ്) ഉള്ളതിനെ നാം നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും; കട്ടിലുകളിൻമേൽ പരസ്പരം അഭിമുഖരായി ക്കൊണ്ട് സഹോദരൻമാരായ നിലയിൽ (അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടും) .

وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِم مِّنْ غِلٍّ إِخْوَٰنًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٤٧﴾

---

45 إِنَّ الْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർ, ഭയഭക്തൻമാർ. فِي جَنَّاتٍ തോപ്പുകളിലായിരിക്കും, സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലാണ്. وَعُيُونٍ നീരുറവു (അരുവി) കളിലും. 46 ادْخُلُوهَا അതിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ. بِسَلَامٍ ശാന്തിയോടെ. آمِنِينَ നിർഭയരായി. 47 وَنَزَعْنَا നാം നീക്കുകയും ചെയ്യും. مَا فِي صُدُورِهِمْ അവരുടെ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കളിലുള്ളത്. مِّنْ غِلٍّ വിദ്വേഷത്തിൽ (പകയിൽ) നിന്നും, വല്ലപോരും, കെട്ടിക്കുടുക്കും. إِخْوَانًا സഹോദരങ്ങളായിട്ട്. عَلَى سُرُرٍ കട്ടിലുകളിൻമേൽ. مُّتَقَابِلِينَ പരസ്പരം അഭിമുഖരായ നിലയിൽ.

ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ വല്ല പകയോ, വെറുപ്പോ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചു അല്ലാഹു അതെല്ലാം അവരിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അവർ ഏകോദര സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ ആനന്ദഭരിതരായി കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മാത്രമല്ല,-

لَا يَمَسُّهُمۡ فِيهَا نَصَبٞ وَمَا هُم مِّنۡهَا بِمُخۡرَجِينَ ٤٨

48 അതിൽ വെച്ച് അവരെ ക്ഷീണം (അഥവാ പ്രയാസം) സ്പർശിക്കുകയില്ല; അവർ അതിൽനിന്നും പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.

۞نَبِّئۡ عِبَادِيٓ أَنِّيٓ أَنَا ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٤٩

49 (നബിയേ) എൻെറ അടിയാൻമാർക്ക് വിവരം അറിയിക്കുക: നിശ്ചയമായും, ഞാൻ തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവനെന്നും;

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ ٱلۡعَذَابُ ٱلۡأَلِيمُ ٥٠

50 എൻെറ ശിക്ഷതന്നെയാണ് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെന്നും.

---

48 لاَ يَمَسُّهُمْ അവരെ സ്പർശിക്ക (ബാധിക്ക) യില്ല. فِيهَا അതിൽ. نَصَبٌ ക്ഷീണം, പ്രയാസം, ബുദ്ധിമുട്ട്. وَمَا هُم അവരല്ലതാനും. مِّنْهَا അതിൽനിന്ന്. بِمُخْرَجِين പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവർ. 49 نَبِّئْ വിവരമറിയിക്കുക. عِبَادِي എൻെറ അടിയാൻമാർക്ക്. أَنِّي أَنَا ഞാൻ തന്നെയാണെന്ന്. الْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധിയായ. 50 وَأَنَّ عَذَابِي എൻെറ ശിക്ഷയെന്നും. هُوَ الْعَذَابُ അതാണ് ശിക്ഷ. الْأَلِيمُ വേദനയേറിയ.

മനുഷ്യൻ സദാ സുപ്രതീക്ഷയും, ഭയപ്പാടും ഉള്ളവനായിരിക്കണം. അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ പാപപൊറുതിയിലും കാരുണ്യത്തിലും നിരാശ തീണ്ടാതെ സൽപ്രതീക്ഷയോടു കൂടിയും, അതോടൊപ്പം തന്നെ, അവൻെറ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു എപ്പോഴും ഭയത്തോടുകൂടിയും ഇരിക്കണം എന്നിങ്ങിനെ നബി വചനങ്ങളിലും മറ്റും ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുളളതു ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസു ഇങ്ങിനെയാണ്: ''അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു സത്യവിശ്വാസി അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഒരാളും അവൻെറ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മോഹം വെക്കുകയില്ല; അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലുള്ള കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ചു അവിശ്വാസി അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ അവൻെറ സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു നിരാശപ്പെടുകയില്ല.'' (മു.) അദ്ദേഹം തന്നെ ഉദ്ധരിച്ച മറ്റൊരു നബിവചനമാണിത്: അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടി ച്ചപ്പോൾ ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തി അവൻെറ അടുക്കൽ 'അർശി' ൻമേൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു: ''എൻെറ കാരുണ്യം എൻെറ കോപത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു.'' (ബു:മു) അല്ലാഹുവേ, നീ ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുതരുകയും, കരുണചെയ്യുകയും ചെയ്യേ ണമേ! അല്ലാഹുവേ, നിൻെറ ശിക്ഷയിൽനിന്നു നീ ഞങ്ങളെ കാത്തു രക്ഷിച്ചുതരുകയും ചെയ്യേണമേ! ആമീൻ.

وَنَبِّئۡهُمۡ عَن ضَيۡفِ إِبۡرَٰهِيمَ ٥١

51 (നബിയേ) ഇബ്രാഹീമിൻെറ അതിഥികളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് വിവരമറിയിക്കുക.

إِذۡ دَخَلُواْ عَلَيۡهِ فَقَالُواْ سَلَٰمٗا قَالَ إِنَّا مِنكُمۡ وَجِلُونَ ٥٢

52 അതായത്, അവർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ കടന്നുവന്ന് 'സലാം'എന്നു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഭയമുള്ളവരാകുന്നു.''

53 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഭയപ്പെടേണ്ട, ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്ക് ജ്ഞാനിയായ ഒരു ബാലനെ [മകനെ]പ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു.''

قَالُواْ لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾

---

51 وَنَبِّئْهُمْ അവർക്ക് വിവരമറിയിക്കുക. عَن ضَيْفِ അതിഥികളെപ്പറ്റി. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്റെ. 52 إِذْ دَخَلُوا അവർ കടന്നുവന്ന (പ്രവേശിച്ച) പ്പോൾ. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ. فَقَالُوا എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു. سَلَامًا 'സലാം' എന്ന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّا مِنكُمْ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച്. وَجِلُونَ ഭയമുള്ളവരാണ്. 53 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَا تَوْجَلْ ഭയപ്പെടേണ്ട. إِنَّا نُبَشِّرُكَ ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്ക് സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു. بِغُلَامٍ ഒരു ബാലനെ (ആൺകുട്ടിയെ) പ്പറ്റി. عَلِيمٍ ജ്ഞാനിയായ.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു പ്രായാധിക്യം വന്നിട്ടും മക്കളില്ലാതിരുന്ന അവസരത്തിലായിരുന്നു മലക്കുകൾ അതിഥികളുടെ രൂപത്തിൽ വന്നതെന്നും, അദ്ദേഹം അവർക്കു വേഗം ഭക്ഷണം ഒരുക്കിയെന്നും അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു അവരെക്കുറിച്ചു ഭയം തോന്നിയെന്നും സൂ:ഹൂദ് 70ലും, ദാരിയത്ത് 28ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായിരിക്കും ഇവിടെ' ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഭയമുള്ളവരാണ് എന്നു പറഞ്ഞത്. സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സംക്ഷിപ്തമായും, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വിശദമായും വിവരിക്കുക ഖുർആന്റെ പതിവാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു ഖുർആന്റെ ചില ഭാഗം ചില ഭാഗത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. (**القران يفسر بعضه بعضا**) എന്നു പറയുന്നതും.

''ജ്ഞാനിയായ ഒരു ബാലനെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു'' വെന്നു മലക്കുകൾ പറഞ്ഞതു ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്തയാണെന്നു സൂറത്തു ഹൂദിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. സൂ:ദാരിയാത്തിലും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 'ജ്ഞാനിയായ ബാലൻ' (**غلام عليم**) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു മലക്കുകൾ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചതായി സൂറത്തു സ്-സ്വാഫ്-ഫാത്ത്: 101ൽ കാണാം. അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചതു 'സഹനശീലനായ ബാലൻ'(**غلام حليم**) എന്നാകുന്നു. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് പ്രസ്തുത സൂറത്തുകളിൽ നോക്കുക.)

54 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നെ വാർദ്ധക്യം ബാധിച്ചതോടെ നിങ്ങൾ എനിക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയോ?! ഇനി, എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾ സന്തോഷമറി യിക്കുന്നത്?!''

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰٓ أَن مَّسَّنِيَ ٱلْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾

55 അവർ പറഞ്ഞു: ''(സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന) യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്ക് സന്തോഷമറിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, താങ്കൾ ആശമുറിഞ്ഞവരിൽപെട്ടു പോകരുത്.''

قَالُواْ بَشَّرْنَٰكَ بِٱلْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلْقَٰنِطِينَ ﴿٥٥﴾

56 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ആരാണ് തന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ആശ മുറിയുക-വഴി പിഴച്ചവരല്ലാതെ?!''

قَالَ وَمَن يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِۦٓ إِلَّا

ٱلضَّآلُّونَ ﴿٥٦﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾

57 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''(ശരി) എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ (പ്രധാന) വിഷയം എന്താണ്- ഹേ, ദൂതൻമാരേ?''

54 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَبَشَّرْتُمُونِي നിങ്ങളെനിക്ക് സന്തോഷമറിയിക്കയോ. عَلَى أَن مَّسَّنِيَ എന്നെ സ്പർശിച്ച (ബാധിച്ച) തോടെ. الْكِبَرُ വാർദ്ധക്യം. فَبِمَ ഇനി എന്തിനെപ്പറ്റി. تُبَشِّرُونَ നിങ്ങൾ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു. 55 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. بَشَّرْنَاكَ ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്ക് സന്തോഷമറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥംകൊണ്ട്. فَلاَ تَكُن ആകയാൽ താങ്കളായിരിക്കരുത്. مِّنَ الْقَانِطِينَ ആശ മുറിഞ്ഞവരിൽ, നിരാശരിൽപെട്ട(വൻ) . 56 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. وَمَن يَقْنَطُ ആർ ആശ മുറിയും. مِن رَّحْمَةِ കാരുണ്യത്തെപ്പറ്റി. رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൻെറ. إِلاَّ الضَّالُّونَ വഴിപിഴച്ചവരല്ലാതെ. 57 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. فَمَا എന്നാൽ (ഇനി) എന്താണ്. خَطْبُكُمْ നിങ്ങളുടെ (പ്രധാന) വിഷയം, കാര്യം. أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ഹേ അയക്കപ്പെട്ടവരേ (ദൂതൻമാരേ) .

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ൻെറ ഭയപ്പാടു നീങ്ങുകയും, മകനുണ്ടാവാൻ പോകുന്നുവെന്ന സന്തോഷവാർത്ത ലഭിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, നിങ്ങളുടെ ഈ വരവിൻെറ പ്രാധാനോദ്ദേശ്യം വേറെ എന്താണുള്ളതെന്നു അദ്ദേഹം മലക്കുകളോട് അന്വേഷിക്കുകയാണ്.

قَالُوٓا۟ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

58 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;

إِلَّآ ءَالَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾

59 ലൂത്ത്വിൻെറ കുടുംബം ഒഴികെ; നിശ്ചയമായും, അവരെ മുഴുവനും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവരാകുന്നു;

إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَآ ۙ إِنَّهَا لَمِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٦٠﴾

60 അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] ഒഴികെ -അവൾ നിശ്ചയമായും, അവശേഷിക്കുന്ന [ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്ന]വരിൽപെട്ടവളെന്ന് ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു.''

58 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّا أُرْسِلْنَا ഞങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. إِلَى قَوْمٍ ഒരു ജനതയിലേക്ക്. مُّجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായ. 59 إِلاَّ آلَ കുടുംബം (ആൾക്കാർ) ഒഴികെ. لُوطٍ ലൂത്ത്വിൻെറ. إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളവരെ രക്ഷിക്കുന്നവരാണ്. أَجْمَعِينَ മുഴുവൻ, എല്ലാം. 60 إِلاَّ امْرَأَتَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) ഒഴികെ. قَدَّرْنَا ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അവൾ. لَمِنَ الْغَابِرِينَ (ശിക്ഷയിൽ) ശേഷിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട(വൾ) എന്ന്.

അവൾ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടേണ്ടവളാണെന്നുള്ള അല്ലാഹിവിൻെറ നിശ്ചയം ഞങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തും, ലൂത്ത് (عليه السلام) ൻെറ കുടുംബത്തെ രക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ നിന്നു അവൾ ഒഴിവാണ് എന്നു സാരം. 'കുറ്റവാളികളായ ജനത' ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത തന്നെ, അവരുടെ തോന്നിയവാസത്തെയും ദുഷ്ടതയെയും കുറിച്ചു സൂ: ഹൂദിലും മററും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

വിഭാഗം-5

فَلَمَّا جَآءَ ءَالَ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

61 അങ്ങനെ, ലൂത്ത്വിൻെറ കുടുംബത്തിൽ (ആ) ദൂതൻമാർ വന്നപ്പോൾ,-

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿٦٢﴾

62 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ അപരിചിതരായ ഒരു ജനം. [നിങ്ങളെ മനസ്സിലായില്ല.]''

قَالُوا۟ بَلْ جِئْنَـٰكَ بِمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾

63 അവർ പറഞ്ഞു: ''(ശരി) പക്ഷേ, ഇവർ [ഈ ജനങ്ങൾ] യാതൊന്നിൽ സന്ദേഹപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതും കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്.

وَأَتَيْنَـٰكَ بِٱلْحَقِّ وَإِنَّا لَصَـٰدِقُونَ ﴿٦٤﴾

64 ''ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്ക് യഥാർത്ഥവുമായി വന്നിരിക്കുന്നു; നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാകുന്നു.''

---

61 فَلَمَّا جَاءَ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) വന്നപ്പോൾ. آلَ لُوطٍ ലൂത്ത്വിൻെറ കുടുംബത്തിൽ, ആൾക്കാരിൽ. الْمُرْسَلُونَ ദൂതൻമാർ. 62 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّكُمْ قَوْمٌ നിങ്ങൾ ഒരു ജനമാണ്. مُّنكَرُونَ അറിയപ്പെടാത്ത (അപരിചിതരായ) . 63 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. بَلْ جِئْنَاكَ പക്ഷേ (എങ്കിലും) ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു. بِمَا യാതൊന്നുംകൊണ്ട്. كَانُوا അവരായിരിക്കുന്നു. فِيهِ അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി. يَمْتَرُونَ സന്ദേഹപ്പെട്ട് (സംശയപ്പെട്ട്) കൊണ്ടിരിക്കുക. 64 وَأَتَيْنَاكَ ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട്. وَإِنَّا ഞങ്ങൾ. لَصَادِقُونَ സത്യം പറയുന്നവർതന്നെ.

ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയോ, ഭയപ്പെടുകയോ വേണ്ടതില്ല. നിങ്ങളുടെ ഈ ജനത അല്ലാഹിവിൻെറ ശിക്ഷയിൽ വിശ്വാസവും ഭയവുമില്ലാത്തവരും, നിങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുന്നവരുമാണല്ലോ. അതൊക്കെ യാഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുമാറുള്ള ഒരു ശിക്ഷ അവർക്കു നൽകുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു അയച്ച ദൂതൻമാരാണു ഞങ്ങൾ ആ ശിക്ഷ ഇതാ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നു. അതിൽ സംശയിക്കുവാനൊന്നുമില്ല എന്നു താൽപര്യം. മലക്കുകൾ തുടർന്നു:-

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ ٱلَّيْلِ وَٱتَّبِعْ أَدْبَـٰرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ وَٱمْضُوا۟ حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾

65 ''അതിനാൽ, താങ്കൾ താങ്കളുടെ ആൾക്കാരെ [കുടുംബത്തെ]യും കൊണ്ട് രാത്രിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരംശത്തിൽ [പ്രഭാതത്തിന് മുമ്പായി] യാത്ര ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവരുടെ പിന്നാലെ താങ്കൾ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്യുക; നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരാളും തിരി ഞ്ഞുനോക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളോട് കല്പിക്കപ്പെടുന്നേടത്തേക്ക് നിങ്ങൾ നടന്ന് പോയിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക.''

---

65 فَأَسْرِ അതിനാൽ (രാവ്) യാത്രചെയ്യുക. بِأَهْلِكَ താങ്കളുടെ ആൾക്കാരെ (കുടുംബത്തെ) യും കൊണ്ട്. بِقِطْعٍ ഒരു അംശത്തിൽ. مِّنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽനിന്ന്. وَاتَّبِعْ താങ്കൾ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുക. أَدْبَارَهُمْ അവരുടെ പിൻഭാഗങ്ങളിൽ (പിന്നാലെ) . وَلَا يَلْتَفِتْ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും ചെയ്യരുത്. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. أَحَدٌ ഒരാളും. وَامْضُوا നടന്നുപോകയും ചെയ്വിൻ. حَيْثُ تُؤْمَرُونَ നിങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെടുന്നേടത്തേക്ക്.

വിശദീകരണത്തിന് സൂ:ഹൂദ് 81-ാം വചനവും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَقَضَيْنَآ إِلَيْهِ ذَٰلِكَ ٱلْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾

66 ആ കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്ന് [ലൂത്ത്വിന്ന്] നാം തീരുമാനം ചെയ്തുകൊടുത്തു; (ഇവർ) പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ, ഇക്കൂട്ടരുടെ മൂട് മുറിക്കപ്പെടുന്ന [ഇവർ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന]താണെന്ന്.

وَجَآءَ أَهْلُ ٱلْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾

67 (ആ) പട്ടണത്തിലെ ആൾക്കാർ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചും കൊണ്ടുവന്നു.

---

66 وَقَضَيْنَا നാം വിധിച്ചു (തീരുമാനം ചെയ്തു) കൊടുത്തു. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്. ذَلِكَ الْأَمْرَ ആ കാര്യം. أَنَّ دَابِرَ പിൻഭാഗം (മൂടു) എന്ന്. هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരുടെ. مَقْطُوعٌ മുറിക്ക(ഛേദിക്ക) പ്പെടുന്നതാണ് (എന്നു) . مُّصْبِحِينَ അവർ പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ. 67 وَجَاءَ വന്നു. أَهْلُ الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിലെ ആൾക്കാർ (പട്ടണവാസികൾ) . يَسْتَبْشِرُونَ അവർ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്.

ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ വീട്ടിൽ സുന്ദരൻമാരും ചെറുപ്പക്കാരുമായ ചില അതിഥികൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു തെമ്മാടികളായ ആ ജനത അറിഞ്ഞു. അവർക്കതു വളരെ സന്തോഷമായി. തങ്ങളുടെ മൃഗീയമായ വികാരനിവൃത്തിക്ക് അവരെ വിട്ടുകിട്ടാനാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പറഞ്ഞത്. ഈ രംഗവും, അവരും ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയും തമ്മിൽ നടന്ന സംസാരവും സൂറത്തു ഹൂദിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

قَالَ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِى فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾

68 അദ്ദേഹം [ലൂത്ത്വ്] പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, ഇവർ എന്റെ അതിഥികളാണ്; അതിനാൽ, എന്നെ നിങ്ങൾ വഷളാക്കരുത്;

وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴿٦٩﴾

69 ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്വിൻ; എന്നെ അപമാനിക്കുകയും അരുത്.''

---

68 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّ هَٰؤُلَاءِ നിശ്ചയമായും ഇവർ. ضَيْفِي എന്റെ അതിഥികളാണ്. فَلَا تَفْضَحُونِ അതിനാൽ എന്നെ നിങ്ങൾ വഷളാക്കരുത്. 69 وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. الله അല്ലാഹുവിനെ. وَلَا تُخْزُونِ എന്നെ അപമാനിക്കുകയും അരുത്.

അതിഥികൾ മലക്കുകളാണെന്ന് ലൂത്ത് (عليه السلام) അറിയുന്നതിനുമുമ്പാണു ഈ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ആ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതെന്ന് സൂറത്തു ഹൂദിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. പക്ഷെ, തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു ലൂത്ത് (عليه السلام) പ്രസ്താവിച്ച വിവരം പറഞ്ഞതിനു ശേഷമാണു ഈ രംഗം ഇവിടെ വിവരിച്ചതെന്നു മാത്രം. സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഓരോ വശവും ക്രമപ്രകാരം വഴിക്കു വഴിയായിത്തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുകയെന്ന സമ്പ്രദായം ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും സ്വീകരിക്കപ്പെടാറില്ല. (ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക.)

قَالُوٓاْ أَوَلَمۡ نَنۡهَكَ عَنِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٧٠﴾

70 അവർ [പട്ടണത്തിലെ ആൾക്കാർ] പറഞ്ഞു: ''ലോകരെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ നിന്നോട് വിരോധിച്ചിട്ടുമില്ലേ!''

قَالَ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيٓ إِن كُنتُمۡ فَٰعِلِينَ ﴿٧١﴾

71 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇതാ എന്റെ പെൺമക്കൾ. [അവരെ ഞാൻ വിവാഹം കഴിച്ചുതരാം]; നിങ്ങൾ (വല്ലതും) ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ!''

---

70 قَالَ അവർ പറഞ്ഞു. أَوَ لَمْ نَنْهَكَ ഞങ്ങൾ നിന്നോട് വിരോധിച്ചിട്ടുമില്ലേ. عَنِ الْعَالَمِينَ ലോകരെപ്പറ്റി. 71 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَؤُلَاءِ ഇവർ (ഇതാ) . بَنَاتِي എന്റെ പുത്രിമാരാണ്, എന്റെ പെൺമക്കൾ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. فَاعِلِينَ ചെയ്യുന്നവർ.

പുറമെ നിന്ന് വരുന്ന ആളുകളെ പിടികൂടി നീചവൃത്തിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക ആ ദുഷ്ടജനങ്ങളുടെ പതിവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെയുള്ളവരെ അവരുടെ കയ്യേറ്റത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാനായി ലൂത്ത് (عليه السلام) നബി അവർക്ക് അഭയം നൽകലും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ നേരെ ആ ജനങ്ങൾക്കു അമർഷവും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെ ആർക്കും അഭയം നൽകരുതെന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതാണ് 'ലോകരെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ നിന്നോടു വിരോധിച്ചിട്ടുമില്ലേ' എന്നു അവർ പറയുവാൻ കാരണം.

കൂടിയേ കഴിയൂ എങ്കിൽ-എന്റെ ഉപദേശം വല്ലതും നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടെങ്കിൽ-ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒരു കാര്യം പറയട്ടെ: എന്റെ പെൺമക്കളിതാ. അവരെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവാഹം ചെയ്തു തരാം. എന്നാലും എന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന അതിഥികളെ മാനഭംഗവും അക്രമവും ചെയ്തു എന്നെ നിങ്ങൾ വഷളാക്കരുത് എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞുനോക്കി. അവരുണ്ടോ അതിനു ചെവികൊടുക്കുന്നു?!

لَعَمۡرُكَ إِنَّهُمۡ لَفِي سَكۡرَتِهِمۡ يَعۡمَهُونَ ﴿٧٢﴾

72 നിന്റെ ആയുഷ്ക്കാലം തന്നെ (സത്യം) ! നിശ്ചയമായും അവർ, അവരുടെ ലഹരിയിൽ (മതിമറന്ന്) അലഞ്ഞ് നടക്കുകയാണ് !

---

72 لَعَمْرُكَ നിന്റെ ആയുഷ്ക്കാലം തന്നെ. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَفِي سَكْرَتِهِمْ അവരുടെ ലഹരിയിൽ (മത്തിൽ) തന്നെ. يَعْمَهُونَ അവർ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു.

എന്നിരിക്കെ, അവർ ലൂത്ത് (ﷺ) നബിയുടെ ഉപദേശം എങ്ങിനെ സ്വീകരിക്കും?! എന്നു സാരം. കാര്യങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു പറയുമ്പോൾ അറബികൾക്കിടയിൽ സത്യത്തിൻെറ വാചകങ്ങളായി പലതും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണു **لعمرك** (നിൻെറ ആയുഷ്ക്കാലം തന്നെ സത്യം!) എന്നതും. സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളുടെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നതു ഹദീസുകളിൽ കർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവനു അവൻെറ സൃഷ്ടികളിൽ ഏതിൻെറ പേരിലും സത്യം ചെയ്യാവുന്നതുമാണ്.

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ مُشۡرِقِينَ ﴿٧٣﴾

73 എന്നിട്ട് (അവർ) ഉദയവേളയിലായിരിക്കെ (ആ) ഘോരശബ്ദം അവരെ പിടികൂടി.

فَجَعَلۡنَا عَٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾

74 അങ്ങനെ, അതിൻെറ [ആ രാജ്യത്തിൻെറ] ഉപരിഭാഗത്തെ നാം അതിൻെറ താഴ്ഭാഗമാക്കി [തലകീഴാക്കിമറിച്ചു]; അവരുടെ മേൽ (ചൂളവെക്കപ്പെട്ട) ഇഷ്ടകക്കല്ല് നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

---

73 **فَأَخَذَتْهُمُ** അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) അവരെ പിടിച്ചു (പിടികൂടി) . **الصَّيْحَةُ** ഘോരശബ്ദം. **مُشْرِقِينَ** (അവർ) ഉദയവേളയിലായിരിക്കെ. 74 **فَجَعَلْنَا** എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) നാം ആക്കി. **عَالِيَهَا** അതിൻെറ മേൽഭാഗം ഉപരിഭാഗം. **سَافِلَهَا** അതിൻെറ താഴ്ഭാഗം. **وَأَمْطَرْنَا** നാം വർഷിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. **عَلَيْهِمْ** അവരുടെമേൽ. **حِجَارَةً** കല്ല്. **مِّن سِجِّيلٍ** ചൂളക്കല്ലിൽ നിന്ന്, ഇഷ്ടികയാലുള്ള.

ലൂത്ത് (ﷺ) നബിയും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുടുംബവും ഒഴിച്ചുള്ള ജനത മുഴുവനും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കമാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ വിവരിച്ചത്. വിശദവിവരത്തിനു അഅ്റാഫ് (80-84) , ഹൂദ് (77-83) എന്നീ സൂറത്തുകളും, സൂ; ശുഅറാഉ (160-174) മറ്റും നോക്കുക. ആ സംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡمُتَوَسِّمِينَ ﴿٧٥﴾

75 നിശ്ചയമായും, ലക്ഷണം ഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٖ مُّقِيمٍ ﴿٧٦﴾

76 നിശ്ചയമായും അത് [ആ രാജ്യം] (സ്ഥിരമായി) നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു വഴിയിൽ തന്നെയാണുതാനും.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٧٧﴾

77 നിശ്ചയമായും, അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരു (മഹത്തായ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

---

75 **إِنَّ فِي ذَلِكَ** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. **لَآيَاتٍ** പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ തന്നെ. **لِّلْمُتَوَسِّمِينَ** ലക്ഷണം ഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്.. 76 **وَإِنَّهَا** നിശ്ചയമായും അത് (ആകുന്നുതാനും) . **لَبِسَبِيلٍ** ഒരു വഴിയിൽ തന്നെയാണ് (താനും) . **مُّقِيمٍ** നിലനിൽക്കുന്ന (സ്ഥിരമായി നിലകൊള്ളുന്ന) .. 77 **إِنَّ فِي ذَلِكَ** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. **لَآيَةً** ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. **لِّلْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.

ലക്ഷണങ്ങളില്‍ നിന്നും അടയാളങ്ങളില്‍ നിന്നും കാര്യങ്ങള്‍ മനസ്സിലാക്കി യഥാര്‍ത്ഥം ഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകള്‍ക്കു പൊതുവെയും, സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കു പ്രത്യേകവും ആ ജനതക്കു നേരിട്ട ശിക്ഷാ സംഭവത്തില്‍ നിന്നു പാഠം പഠിക്കുവാനുണ്ട്. ആ രാജ്യം അവരുടെ സ്ഥിരമായ ഒരു യാത്രാമാര്‍ഗ്ഗത്തിലായതുകൊണ്ടു അവര്‍ക്കു ആ സംഭവത്തിന്‍റെ ലക്ഷണങ്ങള്‍ കണ്ടറിയാവുന്നതുമാണ് എന്നു സാരം. മക്കാ പരിസര പ്രദേശങ്ങളില്‍ നിന്നു ശാമിലേക്കു കച്ചവടയാത്രകള്‍ നടത്തുക അറബികളുടെ പതിവാണല്ലോ. ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) ന്‍റെ രാജ്യമായിരുന്ന സദൂം (സോദോം) രാജ്യങ്ങള്‍ ആ യാത്രാമാര്‍ഗ്ഗത്തിലാണുള്ളതു. ഖുര്‍ആന്‍റെ അവതരണകാലത്തു അറബികള്‍ക്കു അതു സുപരിചിതവുമായിരുന്നു. 'ബഹ്‌റുല്‍ മയ്യിത്ത്' (ചാവുകടല്‍) , 'ബഹ്ര്‍ ലൂത്ത്വ് ' (ലൂത്ത്വ്കടല്‍) എന്നൊക്കെ പറയപ്പെടുന്ന തടാകത്തില്‍ ലയിച്ചു നശിച്ച ആ രാജ്യങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങള്‍ ആ യാത്രകളില്‍ അവര്‍ കാണാറുമുണ്ടായിരുന്നു, ('ബഹ്ര്‍ലൂത്ത്വി'നെയും ആ രാജ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച സൂ:ശുഅറാഇനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പു നോക്കുക.)

ഇബ്നുജരീര്‍, ഇബ്നുഅബീഹാതിം, തിര്‍മദീ (رحمهم الله) മുതലായവര്‍ നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവചനത്തില്‍ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; ''സത്യവിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണം നിങ്ങള്‍ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍. കാരണം, അവന്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രകാശം കൊണ്ടാണ് നോക്കുന്നത്.'' പിന്നീട് നബി (صلى الله عليه وسلم) ഈ 75-ാം വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. ഈ അര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള രിവായത്തുകള്‍ വേറെയും കാണാം.

وَإِن كَانَ أَصْحَـٰبُ ٱلْأَيْكَةِ لَظَـٰلِمِينَ ﴿٧٨﴾

78 നിശ്ചയമായും, 'ഐകത്തി'ന്‍റെ [മരക്കാവിന്‍റെ] ആള്‍ക്കാരും അക്രമികള്‍ തന്നെയായിരുന്നു.

فَٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٧٩﴾

79 എന്നിട്ട് നാം അവരോട് ശിക്ഷാ നടപടിയെടുത്തു. അത് രണ്ടും [ലൂത്ത്വിന്‍റെ രാജ്യവും 'ഐകത്തും'] സ്പഷ്ടമായ ഒരു തുറസ്സായ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ തന്നെയാകുന്നുതാനും.

---

78 وَإِن كَانَ നിശ്ചയമായും ആയിരുന്നു. أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ മരക്കാവുകാര്‍, ഐകത്തിന്‍റെ ആള്‍ക്കാര്‍. لَظَالِمِينَ ആക്രമികള്‍ തന്നെ.. 79 فَانتَقَمْنَا എന്നിട്ട് നാം ശിക്ഷാനടപടിയെടുത്തു. مِنْهُمْ അവരോട്. وَإِنَّهُمَا നിശ്ചയമായും അതു രണ്ടും. لَبِإِمَامٍ ഒരു പിന്‍തുടരപ്പെടുന്ന (തുറസ്സായ) മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാണ്. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ.

ايكة (ഐകത്ത്) എന്നാല്‍ വൃക്ഷങ്ങള്‍ തിങ്ങിനില്‍ക്കുന്ന മരക്കാവ് എന്നര്‍ത്ഥം. മദ്‌യനിന്‍റെ അയല്‍പക്കത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. അവിടത്തെ നിവാസികളാണ്
اصحاب الايكة (ഐകത്തുകാര്‍) കൊണ്ടു വിവക്ഷ. അവരിലേക്കു റസൂലായി ശുഐബ് (عليه السلام) നബി അയക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിവരവും, ആ ജനത സ്വീകരിച്ചനയവും, അഅ്റാഫിലും, ഹൂദിലും, ശുഅറാഇലും മറ്റും കൂടുതല്‍ വിശദമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥലവും തന്നെ മക്കാമുശ്‌രിക്കുകള്‍ ശാമിലേക്കു പോകാറുള്ള വഴിയിലാണുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആ രണ്ടു സ്ഥലവും സ്പഷ്ടമായ ഒരു തുറസ്സായ മാര്‍ഗ്ഗത്തിലുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞത്. امام (ഇമാമ്) എന്നാല്‍ മുമ്പിലുള്ളതു എന്നത്രെ സാക്ഷാല്‍ വാക്കര്‍ത്ഥം.

'നേതാവു, മുമ്പൻ, മാതൃക, തുറന്നവഴി ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ സന്ദർഭം പോലെ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടും.

വിഭാഗം-6

وَلَقَدۡ كَذَّبَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡحِجۡرِ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٨٠﴾

80 തീർച്ചയായും, ഹിജ്റിലെ ആൾക്കാർ 'മുർസലു'കളെ വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി.

وَءَاتَيۡنَٰهُمۡ ءَايَٰتِنَا فَكَانُواْ عَنۡهَا مُعۡرِضِينَ ﴿٨١﴾

81 അവർക്ക് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നാം നൽകുകയും ചെയ്തു; എന്നിട്ട് അവർ അവയെക്കുറിച്ചു തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരായിരുന്നു.

وَكَانُواْ يَنۡحِتُونَ مِنَ ٱلۡجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ﴿٨٢﴾

82 നിർഭയരായ നിലയിൽ, മലകളിൽ നിന്നും അവർ (പാറ) വെട്ടിത്തുരന്ന് വീടുകളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ مُصۡبِحِينَ ﴿٨٣﴾

83 അങ്ങനെ, (അവർ) പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ അവരെ ഘോരശബ്ദം പിടികൂടി.

فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿٨٤﴾

84 എന്നാൽ, അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിരുന്നത് അവർക്ക് ഉപകരിച്ചില്ല.

---

80 وَلَقَدْ كَذَّبَ തീച്ചയായും വ്യാജമാക്കിയിട്ടുണ്ട്, കളവാക്കുകയുണ്ടായി. أَصْحَابُ الْحِجْرِ ഹിജ്റിലെ ആൾക്കാർ. الْمُرْسَلِينَ മുർസലു(റസൂലു) കളെ, ദൂതൻമരെ. 81 وَآتَيْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം നൽകുകയും ചെയ്തു. آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. فَكَانُوا എന്നിട്ട് അവരായിരുന്നു. عَنْهَا അവയെക്കുറിച്ച്. مُعْرِضِينَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന (അവഗണിക്കുന്ന) വർ. 82 وَكَانُوا അവർ ആയിരുന്നു താനും. يَنْحِتُونَ അവർ (വെട്ടി) തുരന്നുണ്ടാക്കും. مِنَ الْجِبَالِ മലകളിൽ നിന്ന്. بُيُوتًا വീടുകളെ. آمِنِينَ നിർഭയരായ നിലയിൽ. 83 فَأَخَذَتْهُمُ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവരെ പിടികൂടി. الصَّيْحَةُ ഘോരശബ്ദം. مُصْبِحِينَ പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ. 84 فَمَا أَغْنَى എന്നിട്ട് ധന്യമാക്കിയില്ല (തടുത്തില്ല-ഉപകരിച്ചില്ല) പര്യാപ്തമാക്കിയില്ല. عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരിൽ നിന്ന്. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يَكْسِبُونَ അവർ സമ്പാദിക്കും.

സ്വാലിഹു (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യമാണ് ഹിജ്ർ. മദീനാക്കും തബൂക്കിനും ഏറെക്കുറെ മദ്ധ്യത്തിലാണത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അവിടുത്തെ നിവാസികളായിരുന്ന ഥമൂദ്ഗോത്രം വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്നു. ഇവരെയും ഇവർക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെയും സംബന്ധിച്ചു അഅ്റാഫ്, ഹൂദ്, മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ കൂടുതൽ വിവരം മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഹിജ്റിനെപ്പറ്റി സൂ:ശുഅറാഇലും കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. വിശദ വിവരങ്ങൾക്കു അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക.

وَمَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ

85 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും, അവരണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിനെയും(ന്യായമായ) കാര്യത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ നാം

إِلَّا بِٱلْحَقِّ ۗ وَإِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَـَٔاتِيَةٌ ۖ فَٱصْفَحِ ٱلصَّفْحَ ٱلْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾

സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. നിശ്ചയമായും, അന്ത്യ സമയം വരുന്നതും തന്നെയാകുന്നു. ആകയാൽ (നബിയേ) നീ സുന്ദരമായ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുകൊള്ളുക.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلْخَلَّـٰقُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾

86 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബുതന്നെയാണ് സർവ്വസ്രഷ്ടാവും സർവ്വജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.

---

85 وَمَا خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا ആ രണ്ടിനിടയിലുള്ളതിനെയും. إِلاَّ بِالْحَقِّ ന്യായപ്രകാരം (കാര്യമനുസരിച്ച് - മുറപ്രകാരം) അല്ലാതെ. وَإِنَّ السَّاعَةَ നിശ്ചയമായും അന്ത്യസമയം. لَآتِيَةٌ വരുന്നതുതന്നെ. فَاصْفَحِ അതിനാൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുക. الصَّفْحَ വിട്ടുവീഴ്ച. الْجَمِيلَ ഭംഗിയായ, സുന്ദരമായ. 86 إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. هُوَ അവൻ (തന്നെ) . الْخَلاَّقُ (സർവ്വ) സ്രഷ്ടാവ്. الْعَلِيمُ (സർവ്വ) ജ്ഞാനി.

ഈ ആകാശഭൂമികളും, അവയിലുള്ള ചരാചര വസ്തുക്കളുമൊക്കെ നീതിയുക്തവും, വ്യവസ്ഥാപിതാവുമായ ചില ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. മിഥ്യയായിട്ടോ, വിനോദമായിട്ടോ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതല്ല, അതു കൊണ്ടാണു മേൽവിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള സമുദായങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ദുർന്നടപ്പുകളിൽ നിന്നു വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെമേൽ ചില ശിക്ഷാനടപടികൾ എടുക്കപ്പെട്ടത്. അതുപോലെ, അല്ലാഹു ചില നീതിനിയമങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുന്ന ഈ ജനത യുടേമേലും അല്ലാഹു അവൻെറ നടപടികൾ എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അവസാനം എല്ലാ വരുടെയും ചെയ്തികളെ സവിസ്തരം പരിശോധിച്ചു തക്ക നടപടികളെടുക്കുന്ന ഒരു ദിവസം വരാനുമിരിക്കുന്നു. ആക യാൽ, ഇപ്പോൾ ഈ സത്യനിഷേധികളുടെനേരെ നയപൂർവ്വം വിട്ടുവീഴ്ച സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക. ആ സമയം വരുമ്പോൾ അല്ലാഹു വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊള്ളും എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനും, എല്ലാകാര്യവും വേണ്ടതുപോലെ അറിയുന്നവനും അവനാണല്ലോ. എന്നു സാരം.

സൂ: സ്വാദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു; ‘‘ആകാശവും ഭൂമിയും അവയുടെ ഇടയി ലുള്ളതും നാം നിരർത്ഥമായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അത് അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ധാരണയത്രെ. ആകയാൽ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് നരകമാകുന്ന നാശം!’’ (38:27) . സൂ:മുഅ്മിനൂനിൽ പറയുന്നു: ‘‘അപ്പോ ൾ, നിങ്ങളെ നാം വ്യഥാ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും, നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കു മടക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ കണക്കാക്കിയോ?!’’ (23: 115) . സൂ: ദുഖാനിൽ പറയുന്നു: ‘ആകാ ശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും അവക്കിടയിലുള്ളതിനെയും നാം കളിച്ചുകൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല. (ന്യായമായ) കാര്യത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ അവ രണ്ടിനെയും നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല. (44:38, 39) .

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَـٰكَ سَبْعًا مِّنَ ٱلْمَثَانِى وَٱلْقُرْءَانَ ٱلْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾

87 (നബിയേ) തീർച്ചയായും നിനക്ക് നാം, ആവർത്തിത (വചന) ങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഏഴെണ്ണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മഹത്തായ ഖുർആനും (നൽകിയിട്ടുണ്ട്) .

87 وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ തീർച്ചയായും നാം നിനക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. سَبْعًا ഏഴ് (എണ്ണം) . مِّنَ الْمَثَانِي ആവർത്തിതങ്ങളിൽ നിന്ന്, ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നവയിൽപെട്ട. وَالْقُرْآنَ ഖുർആനും. الْعَظِيمَ മഹത്തായ.

'ആവർത്തിത വചനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഏഴെണ്ണം'(سبع من المثانى) കൊണ്ടു വിവക്ഷ സൂറത്തുൽ ഫാതിഹഃയാണെന്നത്രെ ഭൂരിഭാഗം വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. ബലവത്തായ ചില നബിവചനങ്ങളും അതിനു തെളിവ് നൽകുന്നു. അബൂ സഈദിബ്നുൽ മുഅല്ലാ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരീ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''താൻ പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറത്തുപോകും മുമ്പ് ഖുർആനിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ സൂറത്ത് ഞാൻ തനിക്കു പഠിപ്പിച്ചുതരാ''മെന്നു റസൂൽ (ﷺ) എന്നോടു പറഞ്ഞു. തിരുമേനി പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ ചെന്ന് അത് ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. അപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: **الحمد لله رب العالمينهى السبع المثانى والقرأن العظيم**(സാരം: 'അൽ ഹംദുലില്ലാഹിറബ്ബിൽആലമീൻ' എന്നുള്ളതാണ്-അഥവാ ആ സൂറത്താകുന്നു. അതത്രെ, ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും, മഹത്തായ ഖുർആനും എന്നു പറഞ്ഞത്.) ' അബൂഹുറൈറ (റ) യിൽ നിന്നു അഹ്മദു, ബുഖാരീ (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായും വന്നിരിക്കുന്നു; **ام القرأن هى السبع المثانى والقرأن العظيم**('ഉമ്മുൽ ഖുർആനാ'ണു ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും ഖുർആനും എന്നു പറഞ്ഞത്.) 'ഉമ്മുൽ ഖുർആൻ' എന്നതു സൂറത്തുൽ ഫാതിഹഃയുടെ പേരുകളിൽ പെട്ടതാണെന്നുള്ളതു പ്രസി ദ്ധമാണ്. ഒന്നാമത്തെ ഹദീസിൽ സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയിലെ ഒന്നാമത്തെ വചനം എടുത്തു പറഞ്ഞും, രണ്ടാമത്തെ ഹദീസിൽ അതിന്റെ ഒരു പേരെടുത്തു പറഞ്ഞും കൊണ്ട് അതാണ് ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങൾ **السبع المثانى** എന്നു നബി (ﷺ) വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ ഫാതിഹഃ ഏഴു വചനങ്ങളാണെന്നും, അതു നമസ്കാരത്തിലും മറ്റുമായി വളരെയധികം ആവർത്തിക്കപ്പെടാറുള്ള സൂറത്താണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. (ഇതു സംബന്ധമായ പല വിവരങ്ങളും സൂറഃ ഫാതിഹഃയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

'ആവർത്തിതങ്ങളായ ഏഴെണ്ണം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഖുർആനിലെ ആദ്യത്തെ ഏഴു വലിയ സൂറത്തുകൾ **السبع الطوال** ആണെന്നും, ഖുർആനിലെ നിയമങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, ചരിത്രങ്ങൾ ഏഴുതരം വിഷയങ്ങളാണെന്നും മറ്റും വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. എങ്കിലും മേലുദ്ധരിച്ചതുപോലെയുള്ള ചില ഹദീസുകൾ നിലവിലുള്ള സ്ഥിതിക്കു അവക്കു പിൻബലം കാണുന്നില്ല. നബി (ﷺ)ക്കു നൽകിയ ഈ അനുഗ്രഹത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയശേഷം തുടർന്നുകൊണ്ടു ചില ഉപദേശങ്ങളും നബി (ﷺ)ക്കു അല്ലാഹു നൽകുന്നു:-

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

88 അവരിൽ [അവിശ്വാസികളിൽ] നിന്നുള്ള പല തരക്കാർക്കും നാം സുഖഭോഗം നൽകിയിട്ടുള്ളതിലേക്ക് നീ നിന്റെ കണ്ണു കളെ നീട്ടിപ്പോകരുത്. [ദൃഷ്ടി വെക്കരുത്.] അവരെപ്പറ്റി നീ വ്യസനിക്കുകയും അരുത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നിന്റെ പക്ഷം നീ താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും [അവരോട് മയത്തിൽ പെരുമാറുകയും] ചെയ്തു കൊള്ളുക.

88 لاَ تَمُدَّنَّ നീ നീട്ടുകയും ചെയ്യരുത്. عَيْنَيْكَ നിൻെറ കണ്ണുകളെ (ദൃഷ്ടിയെ) . إِلَى مَا യാതൊന്നിലേക്ക്. مَتَّعْنَا بِهِ അതുകൊണ്ട് നാം സുഖം നൽകി. أَزْوَاجًا പല തരക്കാർക്ക്. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. وَلاَ تَحْزَنْ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. عَلَيْهِمْ അവരെപ്പറ്റി, അവരുടെ പേരിൽ. وَاخْفِضْ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക. جَنَاحَكَ നിൻെറ ചിറക്, പക്ഷം. لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.

മൂന്ന് ഉപദേശങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന നബി (ﷺ)ക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. (1) അവിശ്വാസികളിൽപെട്ട പലതരക്കാരായ ആളുകൾക്കും നൽകപ്പെട്ടിടുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങളിലേക്കു കണ്ണുവെക്കുകയും ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അഥാവ, അതിനേക്കാൾ ഏത്രയോ ഉത്തമവും ഉന്നതവുമായ അനുഗ്രഹമാണ് ഖുർആനും ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും മുഖേന തനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു താൽപര്യം. ഈ ഉപദേശം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (ﷺ) യോടാണെന്നുവെച്ചു നബി (ﷺ) ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണു ഈ ഉപദേശം. അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ‘‘ആർക്കെങ്കിലും ഖുർആൻ നൽകപ്പെട്ടിരി ക്കുകയും. എന്നിട്ടു തനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ടമായ വല്ലതും ദുൻയാവിൽനിന്നു മറ്റാർക്കെങ്കിലും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അവൻ കാണുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവൻ നിസ്സാരമായതിനെ വമ്പിച്ചതും, വമ്പിച്ചതിനെ നിസ്സാരമായതുമാക്കിത്തീർത്തു.’’ ഏതാണ്ടു ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു രിവായത്തു സുഫ്‌യാനുബ്നു ഉയൈന (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

(2) അവിശ്വാസികളെകുറിച്ചു-അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി-വ്യസനിക്കരുത്. അഥവാ അവർക്ക് സത്യോപദേശങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വെച്ചുകാട്ടിയിട്ടും അവർ അവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നതിൽ വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവർ വിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കട്ടെ എന്നുവെച്ചാൽ മതി എന്നു സാരം. (3) സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകളോടു ചിറകു താഴ്ത്തണം. അഥവാ അവരോടു വളരെ മയത്തിലും നയത്തിലും വാത്സല്യപൂർവ്വം പെരുമാറണം എന്നുദ്ദേശ്യം. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി (ﷺ) ലോകത്തിനു ഉത്തമ മാതൃക നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും, അവിടുത്തെ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു തന്നെ വളരെ പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

‘കണ്ണുവെക്കുക, ദൃഷ്ടിവെക്കുക’ എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയാപ്പെടാറുള്ളതു പോലെ ഒരു പ്രയോഗമാണ് അറബിയിലെ مد العين (കണ്ണുനീട്ടൽ) എന്ന പ്രയോഗം. ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുക, ആഗ്രഹം വെച്ചുകൊണ്ടുനോക്കുക എന്നൊക്കെയാണതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. خفض الجناح (ചിറകു-അഥവാ പക്ഷം-താഴ്ത്തുക) എന്ന പ്രയോഗത്തിൻെറ ഉത്ഭവം, പക്ഷികൾ അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുള്ള വാത്സല്യം നിമിത്തം അവക്കു ചിറകുകൾ വിടർത്തി താഴ്ത്തിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു അവയെ ചിറകിനുള്ളിൽ ഒതുക്കി അണച്ചുകൂട്ടാറുള്ളതിൽ നിന്നാകുന്നു. വാൽസല്യപൂർവ്വം അലിവോടും മയത്തോടു കൂടി പെരുമാറുക എന്ന അലങ്കാരത്തിൽ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു.

وَقُلْ إِنِّىٓ أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلْمُبِينُ ﴿٨٩﴾

89 (നബിയേ) പറയുകയും ചെയ്യുക: ‘‘ഞാൻ തന്നെയാണ് സ്പഷ്ടമായ താക്കീതുകാരൻ.’’

90 (അതെ) ഭാഗിച്ചെടുത്തവരുടെമേൽ നാം അവതരിപ്പിച്ചതുപോലെ (ത്തന്നെ) ;-	كَمَآ أَنزَلْنَا عَلَى ٱلْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾
91 (അതായത്) ഖുർആനെ പല (ഭിന്നമാ യ) അംശങ്ങളാക്കിയവരുടെ (മേൽ) .	ٱلَّذِينَ جَعَلُوا۟ ٱلْقُرْءَانَ عِضِينَ ﴿٩١﴾

89 وَقُلْ പറയുകയും ചെയ്യുക. إِنِّي أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാൻതന്നെ. النَّذِيرُ താക്കീത്(മുന്നറിയിപ്പു) കാരൻ. الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ. 90 كَمَا أَنزَلْنَا നാം അവതരിപ്പിച്ചതുപോലെ. عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ഭാഗിച്ചെടുത്തവരുടെ മേൽ. 91 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ (മേൽ) . جَعَلُوا അവർ ആക്കി. الْقُرْآنَ ഖുർആനെ. عِضِينَ പല അംശങ്ങൾ, ഭാഗങ്ങൾ.

المقتسمين (മുഖ്തസിമീൻ) എന്ന വാക്കിനു നാം പരിഭാഷയിൽ കാണിച്ചതുപോലെ, 'ഭാഗിച്ചെടുത്തവർ' എന്നും, (പ്രവാചകൻമാരെ കളവാക്കുന്ന വിഷയത്തിലും മറ്റും) 'അന്യോന്യം സത്യം ചെയ്തവർ' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായാലും അങ്ങിനെ വിശേഷിക്കപ്പെട്ടവർ ആരാണെന്നതിലും **جعلوا القرأن عظين** (ഖുർആനെ അവർ പല അംശങ്ങളാക്കി) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യത്തിലും വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. കൂടാതെ ഈ 90-ാം വചനം വിഷയപരമായി നോക്കു മ്പോൾ, അതിൻെറ നേരെ മുമ്പുള്ള വചനത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്നതാണോ, അതല്ല, 87-ാം വചനത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ളതാണോ എന്നതിലും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കാണാം. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ഈ വചനങ്ങൾ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ ബലവത്തായി സ്വീകരിക്കത്തക്ക തെളിവുകൾ കാണുന്നുമില്ല.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തോന്നുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കു യോജിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും, യോജിക്കാത്ത ഭാഗങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഖുർആനെ ഭിന്നഭാഗങ്ങളാക്കി അംശിച്ച വേദക്കാർക്കു തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും മുമ്പു അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതുപോലെത്തന്നെ നിനക്കു -നബി(ﷺ) തിരുമേനിക്കു- ഖുർആനും ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം 90-ാം വചനവും 87-ാം വചനവും തമ്മിലായിരിക്കും വിഷയപരമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നത്. ഇടക്കുള്ള രണ്ടു വചനങ്ങളും ഇടവാക്യങ്ങളും (**المعترضات**) മായിരിക്കുന്നതാണ്. **الله اعلم**

അബൂ മൂസൽ അശ്അരീ(رضي الله عنه) യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബിവചനത്തിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ''എൻെറയും, എന്നെ നിയോഗിച്ച കാര്യത്തിൻെറയും ഉപമ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരാളുടെ മാതിരിയാകുന്നു: ''അയാൾ അയാളുടെ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽചെന്ന് ഞാൻ (നമ്മെ ആക്രമിക്കുവാൻ വരുന്ന) സൈന്യത്തെ എൻെറ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നഗ്നനായ (*) താക്കീതുകാരനാണ്: അതുകൊണ്ടു രക്ഷാമാർഗ്ഗം നോക്കുക!'' എന്നിങ്ങനെ അവരോടു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ അവനെ അനുസരിച്ച് രാത്രിതന്നെ സാവധാനം സ്ഥലം വിട്ടുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടു. ഒരു വിഭാ

---

* ഗൗരവമേറിയ വല്ല ആപത്തിനെക്കുറിച്ചും ശക്തിപൂർവ്വം ജനങ്ങൾക്കു പരസ്യമായ താക്കീതു നൽകുവാൻ ചെല്ലുന്ന ആളുകൾ വസ്ത്രങ്ങളഴിച്ച് നഗ്നമായ നിലയിൽ വിളിച്ചു പറയുക മുൻകാലത്തു പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ക്രമേണ കർശനമായ താക്കീതു നൽകുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'നഗ്നായ താക്കീതുകാരൻ' (نذير العريان) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ഗം ആളുകൾ അവനെ വ്യാജമാക്കി. അവർ സ്ഥലം വിടാതിരുന്നു. അങ്ങിനെ, പ്രഭാത്തിൽ സൈന്യം വന്ന് അവരെ നശിപ്പിച്ചു. ഇതാണ്, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ഞാൻ കൊണ്ടു വന്നതിനെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തവരുടേയും, എന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ഞാൻ കൊണ്ടുവന്ന യഥാർത്ഥത്തെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരുടെയും ഉപമ.'' (ബു: മു.)

فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

92 എന്നാൽ, നിന്റെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം) ! തീർച്ചയായും, അവരോട് മുഴു വനും നാം ചോദിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും,-

عَمَّا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

93 അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി.

فَٱصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٩٤﴾

94 ആകയാൽ, (നബിയേ) നിന്നോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നതിനെ നീ (പരസ്യമായി) ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊള്ളുക! മുശ്രിക്കു [ബഹു ദൈവവിശ്വാസി]കളിൽ നിന്നു നീ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യുക.

إِنَّا كَفَيْنَـٰكَ ٱلْمُسْتَهْزِءِينَ ﴿٩٥﴾

95 നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് (ഈ) പരിഹാസകരെ നാം തടുത്തുതന്നിരിക്കുന്നു. [അവരുടെ ഉപദ്രവം നിനക്ക് ഫലിക്കുകയില്ല.]

ٱلَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَـٰهًا ءَاخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

96 അതെ, അല്ലാഹുവിനോടുകൂടി വേറെ ആരാധ്യനെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നവരെ. എന്നാൽ, വഴിയെ അവർ അറിഞ്ഞു കൊള്ളുന്നതാണ്!

---

92 فَوَرَبِّكَ എന്നാൽ നിന്റെ റബ്ബിനെ തന്നെ. لَنَسْأَلَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും നാം അവരോട് ചോദിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. أَجْمَعِينَ മുഴുവനും, എല്ലാവരോടും. 93 عَمَّا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും. 94 فَاصْدَعْ ആകയാൽ ഉറക്കെ (പരസ്യമായി) പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുക. بِمَا تُؤْمَرُ നിന്നോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നതിനെ. وَأَعْرِضْ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളയുകയും ചെയ്യുക. عَنِ الْمُشْرِكِينَ മുശ്രിക്കുകളെപ്പറ്റി. 95 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. كَفَيْنَاكَ നിനക്ക് തടുത്ത് തന്നിരിക്കുന്നു. الْمُسْتَهْزِئِينَ പരിഹസിക്കുന്നവരെ. 96 الَّذِينَ يَجْعَلُونَ ആക്കുന്നവരായ. مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവോടുകൂടി. إِلَهًا آخَرَ വേറെ ഇലാഹിനെ (ആരാധ്യനെ-ദൈവത്തെ) . فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ. يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും, അവർക്കറിയാം.

ആ നിഷേധികൾ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റിയെല്ലാം നാം ചോദ്യംചെയ്യാതെ വിടുകയില്ല. അവർ എന്തുനിലപാടു കൈക്കൊണ്ടിരുന്നാലും ശരി, അല്ലാഹു നൽകുന്ന സന്ദേശങ്ങളെ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊള്ളണം. അവരുടെ എതിർപ്പുകളെ അവഗണിച്ചു തള്ളുകയേ വേണ്ടു. ആ പരിഹാസങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതായില്ല. അതെല്ലാം അല്ലാഹു തടുത്തുകൊള്ളുകയും, അതിൽനിന്നു രക്ഷനൽകുകയും ചെയ്തു കൊള്ളും, എന്നൊക്കെ

അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യെ അറിയിക്കുന്നു. അവസാനം, ആ പരിഹാസകർ അവരുടെ പരിഹാസത്തിൻെറ ഫലം അറിയാറാകുമെന്നു കടുത്ത ഒരു താക്കീതും നൽകുന്നു. പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സ്വകാര്യമായിട്ടായിരുന്നു നബി (ﷺ) ജനങ്ങളിൽ പ്രബോധനം നടത്തിയിരുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീർന്നവർ അവരുടെ നമസ്കാരം പോലും രഹസ്യമായിട്ടായിരുന്നു നടത്തിവന്നിരുന്നത്. ഈ വചനങ്ങൾ അവതിരിച്ചതോടെ തിരുമേനി പരസ്യമായി പ്രബോധനം ആരംഭിച്ചു.

നബി (ﷺ) യെയും, ഖുർആനെയും കുറിച്ചു പരിഹാസം പതിവാക്കിയ പലരും മുശ്‌രിക്കുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ പലരുടെയും പേരുകളും അവരുടെ ചെയ്തികളും ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റുമായി പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. വലീദുബ്നു മുഗീറഃ, ആസ്വിബ്നുവാഇൽ, അസ്‌വദുബ്നു അബ്ദിയഗൂഥ്, അസ്‌വദുബ്നു അബ്ദിൽ മുത്ത്വലിബ്, ഹർഥുബ്നു ത്വലാത്വിലഃ മുതലായവർ അവരിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നവരായിരുന്നു. ഇവരുടെയെല്ലാം അവസാനമുണ്ടായതു കേവലം സാധാരണങ്ങളല്ലാത്ത ചില കാരണങ്ങളെ തുടർന്നുണ്ടായ ദുർമരണങ്ങളായിരുന്നുവെന്നതു പ്രസ്താവ്യമാണ്. നടന്നുപോകുമ്പോൾ ഒരു അമ്പിൻമുന കാലിൽതട്ടുക, കാലിൽ മുള്ളുകുത്തുക, മൂക്കിലൂടെ ചലം വരുക, കണ്ണിൽ കരടുവീണു കാഴ്ചനശിക്കുക, മലം ഛർദ്ദിക്കുക മുതലായ ഓരോ കാരണങ്ങളായിരുന്നു അവരുടെ മരണങ്ങൾക്കു ഇടയാക്കിയതെന്നു പല രിവായത്തുകളിലും കാണാവുന്നതാകുന്നു. നേതാക്കളുടെ ഉപദ്രവത്തിനു ഭംഗം നേരിടുന്നതോടെ സാധാരണക്കാരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യവും കുറയുമല്ലോ.

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٧﴾

97 തീർച്ചയായും, നാം അറിയുന്നുണ്ട്. അവർ പറഞ്ഞുവരുന്നതുകൊണ്ട് നിൻെറ നെഞ്ച് [ഹൃദയം] ഞെരുങ്ങിപ്പോകുന്നുവെന്ന്.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٨﴾

98 ആകയാൽ, നിൻെറ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് നീ 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്ര കീർ ത്തനം] നടത്തിക്കൊള്ളുക. നീ 'സുജൂദ്'[സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കയും ചെയ്യുക;

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

99 നിനക്ക് (ആ) ഉറപ്പ് [മരണം] വന്നെത്തുന്നതുവരേക്കും നിൻെറ റബ്ബിനെ നീ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുക.

---

97 وَلَقَدْ نَعْلَمُ തീർച്ചയായും നാം അറിയുന്നുണ്ട്. أَنَّكَ നീ എന്ന്. يَضِيقُ ഞെരുങ്ങുന്നു, ഇടുങ്ങിപ്പോകുന്നു (വെന്ന്) . صَدْرُكَ നിൻെറ നെഞ്ച് (ഹൃദയം-മനസ്സ്) . بِمَا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതുകൊണ്ട്, പറയുന്നതിനാൽ. 98 فَسَبِّحْ അതിനാൽ (എന്നാൽ) നീ തസ്ബീഹ് ചെയ്യുക, സ്തോത്രകീർത്തനം നടത്തുക. بِحَمْدِ സ്തുതിയോടെ. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ, റബ്ബിനെ. وَكُن ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. مِّنَ السَّاجِدِينَ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരിൽപെട്ട(വൻ) . 99 وَاعْبُدْ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുക. رَبَّكَ നിൻെറ റബ്ബിനെ. حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ നിനക്ക് വരുന്നതുവരെ. الْيَقِينُ ഉറപ്പ് (മരണം) .

പരിഹാസകരുടെ ശല്യം തീർത്തുകൊടുക്കുമെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തശേഷം, മറ്റൊരു സമാധാനസന്ദേശം കൂടി നബി (ﷺ)ക്കു അല്ലാഹു നൽകുന്നു. അവരുടെ ശല്യവും നിഷേധവും കാരണം കുറേ മനഃപ്രയാസവും ബുദ്ധി

മുട്ടും തനിക്കു ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നമുക്കറിയാം. അതിനെപ്പറ്റി പരിഭവിക്കുകയോ, വിഷാദിക്കുകയോ വേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹുവിനു തസ്ബീഹു (സ്തോത്ര കീർത്തനം) , ഹംദു (സ്തുതികീർത്തനം), സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) മുതലായവ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊള്ളുക. എല്ലാം അല്ലാഹു ശുഭകരമായി കലാശിപ്പിച്ച് തരും എന്ന് സാരം. അവസാനമായി മരണംവരെയും അല്ലാഹുവിൻെറ ആരാധന നിലനി റുത്തണമെന്നും നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

الـيـقين (യഖീൻ) എന്ന വാക്കിനു 'ഉറപ്പു, ദൃഢത, ഉറച്ച വിശ്വാസം' എന്നൊക്കെയാണു ഭാഷാർത്ഥം. മരണമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ആർക്കു ഒരു സംശയവുമില്ലാത്ത കാര്യമാണല്ലോ മരണം. പൊതുവിൽ എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായവും അതുതന്നെ. ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും ഇതിനു തെളിവും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. നരകവാസികൾ നരകത്തിൽ വെച്ചു ഇങ്ങിനെ വിലപിക്കുന്നതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: وكفا نكذب يوم الدين حتى اتانا اليـقين (ഞങ്ങൾക്കു ഉറപ്പു വരുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ പ്രതിഫല ദിവസത്തെ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. (74: 46, 47) ഉസ്മാനുബ്നുമള്ഊൻ (عثمان بن مظعون رض) മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ ഉമ്മുൽ അലാഉം (رضي الله عنها) , നബി (ﷺ) യും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: اما هو فقد جاءه اليقين وانى لا رجوله الخير (എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിനു 'ഉറപ്പു' വന്നുകഴിഞ്ഞു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നൻമ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു') . (ബു.) ഇവിടങ്ങളിൽ ' ഉറപ്പു' കൊണ്ടു വിവക്ഷ മരണംതന്നെയാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഭാഷാർത്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഉറപ്പായ അറിവും വിശ്വാസവും ലഭിക്കുന്നതുവരെ മാത്രമേ നമസ്കാരം മുതലായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ളുവെന്നും ഉറപ്പായ അറിവും വിശ്വാസവും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നും സൂഫീവേഷധാരികളായ ചില സ്വാർത്ഥികൾ ഈ അവസാന വചനത്തെ ആസ്പദമാക്കി സമർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. ഇതു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇസ്ലാമിൽനിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു വ്യതിയാനമത്രെ. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവാചകൻമാരാണല്ലോ ഏറ്റവും ഉറപ്പായ അറിവും വിശ്വാസവുമുള്ളവർ. എന്നിട്ടുപോലും അവരാരും ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റാരെക്കാളും കൂടുതൽ കർശനം അതിൽ സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു അവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അത്രയുമല്ല, അറിവും വിശ്വാസവും വർദ്ധിക്കും തോറും അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ പാലിക്കുന്നതിലും, ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും കൂടുതൽ നിഷ്കർഷ പാലിക്കുകയാണുണ്ടാവുക. അതാണു വേണ്ടതും. 'ഉറപ്പു വരുക' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം 'മനസ്സാക്ഷിക്കു ബോധ്യം വരുക' എന്നാണെന്നും ഇപ്പോൾ ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. വിശദീകരണവേളയിൽ ചിലപ്പോൾ ഇതിനു എന്തെങ്കിലും ന്യായീകരണവും കണ്ടേക്കുമെങ്കിലും പലപ്പോഴും ഈ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നതു അപകടകരവും സത്യവിരുദ്ധവുമായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക. മേലുദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വചനത്തിലും, നബിവചനത്തിലും 'മരണം' എന്നല്ലാതെ -ഈ രണ്ടർത്ഥങ്ങളും- ശരിയാകാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഇവിടെയും 'ഉറപ്പു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'മരണമാണെന്നു വെക്കുവാൻ അിറവും വിശ്വാസവും മനസ്സാക്ഷിയും ഉള്ളവരാരും മടിക്കുവാൻ കാരണമില്ലതാനും.

റസൂൽ(ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ(رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അടിയാൻ അവൻെറ റബ്ബിനോടു ഏറ്റവും അടുപ്പമുള്ളവനായിരിക്കുന്നതു അവൻ സുജൂദു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴായിരിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥന അധികരിപ്പിക്കുവിൻ.' (മു.) ഹുദൈഫഃ (رضي الله عنه) പറയുന്നു:'നബി(ﷺ) ക്കു വല്ല വിചാരവും, (ദുഃഖവും) ബാധിച്ചാൽ,

അവിടുന്നു നമസ്കരിക്കുമായിരുന്നു.' (ദാ.) മരണംവരെ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, തസ്ബീഹു, ഹംദു, സുജൂദു മുതലായ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. آمين

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്

ജിന്നും ശൈത്താനും
(الجن والشيطان)

ജിന്നുകളെയോ പിശാചുക്കളെയോസംബന്ധിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാനും, അതുവഴി മുസ്ലിംകളിൽ പല ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനും ചില തൽപരകക്ഷികൾ മുതിരുന്നതുകാണാം. ഇതിൻെറ പിന്നിലുള്ള പ്രധാന കാരണം, അവർ 'ജിന്നി'നെയും, 'ശൈത്താനെ'യും നിഷേധിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു ജിന്നിനെയും ശൈത്താനെയും കുറിച്ചു ഇസലാമിൻെറ പ്രമാണങ്ങൾ എന്തു പറയുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായ രണ്ടു വാക്കുകളാണ് ജിന്നും, ശൈത്താനും. നമ്മുടെ ബാഹ്യദൃഷ്ടിക്ക് അതീതമായ ഒരുതരം അദൃശ്യസൃഷ്ടികളാണ് അവരെന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും, മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അവരെപ്പറ്റി പലതും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷെ, യുക്തിവാദികൾക്കും, ഭൗതികവാദികൾക്കും അതൊന്നും ബാധകമല്ലാത്തതു കൊണ്ട് കേവലം അദൃശ്യങ്ങളായ ജിന്ന്, ശൈത്താൻ മുതലായ പലതിനെയും അവർ നിഷേധിക്കുന്നതിൽ അൽഭുതമില്ല. അവരുടെ നിഷേധത്തെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ മതപ്രമാണങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും അവർക്കില്ല. എന്നാൽ, ഖുർആനിലും മതമൂല്യങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ചിലർപോലും അവയെ നിഷേധിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി മതപ്രമാണങ്ങളെ വളച്ചുതിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും, അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ് അൽഭുതം. മതമൂല്യങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവും, ഭൗതികചിന്താഗതിയുമാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഇതിനു കാരണം. പൊതുജനങ്ങളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാനും, വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും ഇവരുടെ പ്രക്രിയകളാണ് കൂടുതൽ കാരണമായിത്തീരുന്നത്. ഇവരുടെ സംസാരം ഇസ്ലാമിൻെറ പേരിലായിരിക്കുമല്ലോ.

ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങളെ യുക്തികൊണ്ടോ, ശാസ്ത്രംകൊണ്ടോ മനസ്സിലാക്കുവാനും, സ്ഥാപിക്കുവാനും സാധ്യമല്ല. ദൈവീകവും, വൈദീകവുമായ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾക്കുമുഖേന മാത്രമേ അതിനു സാധിക്കുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗം, നരകം, പരലോകം, ആത്മാവ്, ജിന്ന്, മലക്ക് ആദിയായവയെക്കുറിച്ചും, അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കുവാൻ മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളും, അവൻെറ റസൂൽമുഖേന ലഭിക്കുന്ന അറിവുകളുംമാത്രമാണ് അവലംബം. ഈ രണ്ടിൽനിന്നും എന്തെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമോ അതിനപ്പുറം മറ്റൊരു അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ മുസ്ലിംകൾക്കു പാടില്ല. അവയിൽനിന്നു നേർക്കുനേരെ വ്യക്തമായതിനെ മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനുംപാടില്ല.

വാക്കർത്ഥം

ج ن ن (ജീം-നൂൻ-നൂൻ) എന്നീ മൂന്നക്ഷരങ്ങൾ ചേർന്നതാണ് 'ജിന്നു' (الجن) എന്ന പദം. ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള ഒരു അപ്രത്യക്ഷത-അഥവാ മറവു-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അർത്ഥങ്ങളായിരിക്കും ഈ അക്ഷരങ്ങളിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന മിക്കവാറും എല്ലാ പദങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. അറബിനിഘണ്ടുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുക:- جنه : ستره (അതിനെ: മറച്ചു) ; أجنة: الستر ; أجن عنه : استتر (അതിൽ നിന്നു: മറഞ്ഞു) ; جن الليل: اظلم (രാത്രി: ഇരുട്ടു മൂടി) ; أجنين: المستور من كل شيئ، القبر، المقبور، الولدفى الرحم (എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും മറക്കപ്പെട്ടത്, (മറ;) ഖബ്ർ, ഖബ്റിൽ അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ, ഗർഭാശയത്തിലെ ശിശു) ; أجنة : كل بستان ذى شجر يستر باشجاره الارض (ഭൂമിയെ മറച്ചുകളയുമാറ് മരങ്ങളുള്ള തോട്ടം) ഖുർആൻെറ നിഘണ്ടുവായ 'മുഫ്റദാത്തു-റാഗിബി'ൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: اصل الجن ستر الشيئ عن الحاسة ('ജ-ൻ-ന്' എന്നതിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ നിന്ന് വസ്തുക്കളെ മറക്കുക എന്നാകുന്നു.) പ്രസിദ്ധ അറബിനിഘണ്ടുവായ 'ഖാമൂസി ലും ഈ കാര്യം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിനു 'ജിന്നു' എന്നു പേർ വരുവാൻ കാരണം ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

ഇനി, 'ജിന്നു' (الجن) എന്ന വാക്കിനു നിഘണ്ടുകളിലുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ കാണുക. 1. മനുഷ്യൻ എന്നതിൻെറ എതിരിൽ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളിൽനിന്നു മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആത്മീയജീവികൾ. 2. ചില ആത്മീയ ജീവികൾ 3. മനുഷ്യർക്കും ആത്മാക്കൾക്കും ഇടയ്ക്കുള്ളതായി കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു സൃഷ്ടി 4. പിശാച് 5. രാക്ഷസൻ 6. ഭൂതം 7. കുലദേവൻ 8. ദേവത 9. മനുഷ്യൻെറ വിപരീതമായ 'ജിന്നി'. (*) ഇങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളല്ലാതെ, മനുഷ്യരിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തിനു 'ജിന്നു' എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാമെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു അർത്ഥവും നിഘണ്ടുകളിൽ കാണുന്നില്ല. 'ജാന്ന് ജിന്നത്ത്' (ألجان، الجنة) എന്നീ വാക്കുകളും ഈ അർത്ഥങ്ങളിൽ വരുന്ന പര്യായപദങ്ങളാകുന്നു. 'ശൈത്താൻ' (الشيطان) എന്ന വാക്കിനു നിഘണ്ടുകളിലെ അർത്ഥങ്ങൾ: 1. ദുരാത്മാവ്. 2. മനുഷ്യരിലോ, ജിന്നിലോ, ജീവികളിലോ ഉള്ള ദുഷിച്ച ധിക്കാരശീലൻ 3. സർപ്പം 4. അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സൃഷ്ടി 5. ഭൂതം, പിശാചു, ചെകുത്താൻ, രാക്ഷസൻ, സാത്താൻ മുതലായവയാണ്. (†)

മേൽകണ്ട അർത്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും: 1. ജിന്നും മനുഷ്യനും രണ്ടു പ്രത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളാണ്. 2. ജിന്നു വർഗ്ഗത്തലെ ദുഷിച്ച ഒരു വിഭാഗമാണു ശൈത്താൻ. എല്ലാ ജിന്നും ശൈത്താനല്ല. 3. മനുഷ്യരിൽ ദുഷിച്ചവർക്കും-ഇതരജീവികളിൽ ദുഷിച്ചവർക്കുതന്നെയും-ശൈത്താൻ എന്നു പറയപ്പെടും. ഇതു ഒരു ഉപമാലങ്കാര പ്രയോഗമാണുതാനും. (‡) 4. മനുഷ്യൻെറ

---

* ആദ്യത്തെ രണ്ടും 'മുഫ്റദാത്തി'ലും, മൂന്നാമത്തേതു 'മുൻജിദിലും', ബാക്കി 'ഫറാഇദു-ദുർരിയഃയിലും, 'ഖാമൂസുൽ അസ്രീ'യിലും കാണാം. ഇവക്കു പുറമെ 'മലക്കുകൾ' എന്ന ഒരു അർത്ഥംകൂടി 'ഖാമൂസിൽ' കാണുന്നു. 'മുഫ്റദാത്തി'ൻെറവാചകം ഇതാണ്:

والجن يقال على وجهين احداهما للروحانيين المستترة عن الحواس كلها بازاء الانس وقيل بل الجن بعض الروحاتيين – المفردات

'മുൻജിദി'ലെ വാചകം ഇതാണ് الجن والجنة مخلوق مرعوم بين الانس والارواح – المنجد 'ഫറാഇദു-ദുർരിയ്യയിലെ വാക്കുകൾ: The Gennii(opp. to Men) جن وجان وجنة എന്നും, 'ഖാമൂസുൽ-അസ്രിയി'ൽ: Demon, Gnome, Jinnee جن، جان എന്നുമാണ്.

† 'മുഫ്റദാത്തു', 'ഖാമൂസ്', 'മുൻജിദു' 'ഖാമൂസ് അസ്രി' 'ഫറാഇദു ദുർരിയ്യ' മുതലായവ നോക്കുക.

‡ 'മുഫ്റദാത്തി'ൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം:- العفريت من الجن هوالعارم الخبث ويستعار ذلك للانسان استعارة الشيطان له ('ഇഫ്രീത്ത്' എന്നാൽ കടുത്ത ദുഷ്ടനായ ജിന്നാണ്. മനുഷ്യന് 'ശൈത്താൻ' എന്ന വാക്കു കടമെടുക്കുന്നതു പോലെ-സാദൃശ്യാലങ്കാര രൂപത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ-ആ വാക്കു അവനും കട

ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളാൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വർഗ്ഗമാണ് ജിന്നും ശൈത്താനും. കൂടുതൽ വിവരം താഴെ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ജിന്നും മനുഷ്യനും വെവ്വേറെ വർഗങ്ങൾ

സൂറത്തു-റഹ്മാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:
خلق الانسان من صلصال كالفخار وخلق الجان من مارج من نار–الرحمان–(സാരം: ചൂളമണ്ണുപോലെ മുട്ടിയാൽ 'ചലചല' ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന ഉണങ്ങിയ കളിമണ്ണിൽനിന്നു അവൻ-അല്ലാഹു-മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. പുക കലരാത്ത തനി അഗ്നിയിൽനിന്നു ജിന്നിനെയും സൃഷ്ടിച്ചു.) സൂ: ഹിജ്റിൽപറയുന്നു:
ولقد خلقنا الانسان من صلصال من حمأ مسنون والجان خلقناه من قبل من نار السموم –الحجر: ٢٦، ٢٨
(സാരം: മണത്തിൽ മാറ്റം വന്ന് കറുത്തതും 'ചലചല' ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നതുമായ മണ്ണിൽനിന്നു നാം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. രോമക്കുത്തുകളിൽകൂടി കടന്നുചെല്ലുന്ന അത്യുഷ്ണമായ അഗ്നിയാൽ മുമ്പ് ജിന്നിനെയും നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.) ഇബ്ലീസ് ആദം (عليه السلام) നബിക്കു സുജൂദു ചെയ്യാത്തതിനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞതായി സൂ:സ്വാദിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:
انا خير منه خلقتنى من نار وخلقته من طين ص ٧٦ (ഞാൻ അവനെക്കാൾ ഉത്തമനാകുന്നു. നീ എന്നെ അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവനെ കളിമണ്ണിനാലും നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.) മനുഷ്യനും ജിന്നും ഉത്ഭവത്തിൽ തന്നെ രണ്ടു പ്രത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളാണെന്നും, ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലുമെല്ലാം അവർ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുമെന്നും ഉള്ളതിനു ഇതിലധികം തെളിവ് ഒരു മുസ്ലിമിന് ഇനി ആവശ്യമുണ്ടോ?!

എങ്കിലും, ഏതു തെളിവു കണ്ടാലും ജിന്ന് എന്നൊരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗത്തെ സമ്മതിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർ, ഇതിനൊരു പ്രതിവിധി കണ്ടുപിടിച്ചു ഇതാണ്:-സൂ: അമ്പിയാഉ് 37ൽ മനുഷ്യൻ ധൃതിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. **خلق لانسان من عجل** എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവിടെ, ധൃതി **عجل** യാകുന്ന പദാർത്ഥത്തിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു എന്നല്ല-ധൃതിയാകുന്ന സ്വഭാവത്തോടുകൂടി സൃഷ്ടിച്ചു എന്നാണല്ലോ-ഉദ്ദേശ്യം. അതുപോലെ, അഗ്നിയുടെ കാഠിന്യവും, മണ്ണിൻെറ പാകതയുമാണത്രെ ഈ ആയത്തുകളിലും ഉദ്ദേശ്യം! അഥവാ അഗ്നി എന്നാൽ കാഠിന്യവും, മണ്ണു എന്നാൽ പാകതയും!! അഗ്നിയും, കളിമണ്ണും പദാർത്ഥങ്ങളാണെന്നും, ധൃതി ഒരു സ്വഭാവഗുണമാണെന്നുള്ള വ്യത്യാസം ദുർവ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ വെമ്പലിൽ ഇവർ മറന്നുപോയിരിക്കയാണ്. ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ആവർത്തിച്ചു പറയുകയും, ഒരു സ്ഥലത്തുമാത്രം ധൃതിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു പറയുകയും ചെയ്ത സ്ഥിതിക്ക്- 'മണ്ണി' നെ' 'പാകത' യും 'തീയി' നെ 'കാഠിന്യ' വുമാക്കി മാറ്റുന്നതിനു പകരം-'ധൃതിയെ' 'മണ്ണാ' ക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ ന്യായം?!

ഇൻസും, ജിന്നും (الانس والجن) തമ്മിൽ

'നാടൻ-കാടൻ' എന്നും, 'പരിഷ്കൃതൻ-അപരിഷ്കൃതൻ' എന്നുമൊക്കെ പറയാറുള്ളതുപോലെ, ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽ (മനുഷ്യരിൽ) പെട്ട രണ്ടു വിഭാഗക്കാരാണ് 'ഇൻസും ജിന്നും' എന്നാണിവരുടെ വാദം. അഥവാ, പരസ്പരം ഇണങ്ങിയും സമ്പർക്കം പുലർത്തിയും വരുന്ന വിഭാഗക്കാർ ഇൻസും, മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലോ മറ്റോ ഒറ്റപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്ന വിഭാഗക്കാർ ജിന്നും! അറബിഭാഷയിലോ നിഘണ്ടുകളിലോ ഇവരുടേതല്ലാത്ത സാഹിത്യ

മെടുക്കാറുണ്ട്.) ധീരനായ മനുഷ്യന് ധൈര്യത്തിൽ സിംഹത്തോടുള്ള സാദൃശ്യം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് 'അവൻ സിംഹമാണ്' (هو اسد) എന്നു പറയും പോലെയുള്ള ഉപമാലങ്കാര പ്രയോഗത്തിനാണ് **استعارة** (കടമെടുക്കൽ) എന്നു പറയുന്നത്.

ങ്ങളിലോ ഇപ്പറഞ്ഞതിനു യാതൊരു തെളിവുമില്ല. നേരെമറിച്ചാണ് തെളിവുള്ളത്. നോക്കുക: 1. മനുഷ്യൻ, ജിന്നിൻെറ എതിര്, ജിന്നും മലക്കും അല്ലാത്തവൻ, മനുഷ്യവർഗ്ഗം എന്നിങ്ങിനെയല്ലാതെ-'നാടനെ' ന്നോ, 'പരിഷ്കൃതനെ' ന്നോ വരത്തക്ക-യാതൊരർത്ഥവും 'ഇൻസ്' എന്ന വാക്കിനു നിഘണ്ടുകളിൽ കാണുന്നില്ല. (*) 2. 'ഇൻസി' നു മനുഷ്യൻ എന്നർത്ഥമായതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അതിൻെറ ഏതിരിൽ 'ജിന്ന്' എന്ന വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാതെ അതിന് 'നാടനെ'ന്നോ, 'പരിഷ്കൃതനെ' ന്നോ മറ്റോ അർത്ഥമുളളതുകൊണ്ടല്ല. 'ഇൻസി'ലെ മൂന്നരക്ഷരങ്ങളായ ا ن س യിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും പദങ്ങൾക്ക് 'ജിന്നു' എന്നതിലുള്ള ج ن ن എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പദങ്ങൾ എതിർപദ (ضد) ങ്ങളായി വരുന്നില്ല و ح ش എന്നീ അക്ഷരങ്ങളിൽ നിന്നുളള പദങ്ങളായിരിക്കും എതിർപദങ്ങളായി വരുക. ദുർല്ലഭമായി ن ف ر യിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങളും ചിലപ്പോൾ വന്നേക്കും. നിഘണ്ടുകളിലെ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ചില നിഘണ്ടുകളിൽ ഈ സംഗതി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (†) അറബിവാക്കുകൾക്കു ഇതരഭാഷകളിൽ അർത്ഥം കൊടുക്കുന്ന ചില നിഘണ്ടുകളിൽ, 'ജിന്ന് -ഇൻസ് -വഹ്ശു' എന്നീ വാക്കുകൾക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലും ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാകും.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളാൽ കണ്ടെത്തപ്പെടാത്ത ഒരു പ്രത്യേകവർഗ്ഗം ജീവികൾക്കാണ് ' ജിന്ന്, ജാന്ന്, ജിന്നത്, ജിന്നിയ്യ്', എന്നീ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇവയുടെ എതിരിൽ മനുഷ്യൻ എന്ന അർത്ഥത്തിനു 'ഇൻസ്, ബശർ, ഇൻസാൻ, ഇൻസിയ്യ്' എന്നും, ഉപയോഗിക്കും. മനുഷ്യരുമായി ഇണക്കവും സമ്പർക്കവുമില്ലാത്തവർക്കു 'വഹ്ശു, മുതവഹ്ഹിശ്, വഹ്ശിയ്യ്' എന്നും, ഇവയുടെ വിപരീതാർത്ഥങ്ങളിൽ 'ഉൻസ്, അനീസ്, ഉൻസിയ്യ്' എന്നുമാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക. ഈ കുറിപ്പ് ദീർഘിച്ചു പോകുമെന്നു കരുതി കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. (മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ജിന്നുവർഗ്ഗവും, മലക്കുകളും ഒരുപോലെ അദൃശ്യങ്ങളാകകൊണ്ടു ചില നിഘണ്ടുകളിൽ 'ജിന്ന്' എന്നതിന് മലക്കുകളും കൂടി ഉൾപ്പെടുന്ന അർത്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളതു സൂ: സ്വാഫ്-ഫാത്ത് 158ൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.)

ജിന്നിനെയും ശൈത്താനെയും സംബന്ധിച്ച് ഖുർആൻെറ ചില പ്രസ്താവനകൾ

താഴെ കാണുന്ന ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുക:-

بابنى آدم لا يفتننم الشيطان ... انا جعلناالشياطين او لياء الذين لا يؤمنون –الاعراف:٢٧

ആദമിൻെറ മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കു അവരുടെ നഗ്നത കാണിക്കു

---

* 'ഇൻസ്' എന്ന വാക്കിനു അർത്ഥം നിഘണ്ടുകളിൽ കൊടുക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ് : .

الانس : البشر او غير الجن والملاك (المنجد)

الانس : البشر كالانسان (القاموس)

الانس : خلاف الجن (المفردات)

انس : Man, Mankind (الفرائد)انس غير الحن : Mankind, The Human race . القاموس العصرى

† ഖാമൂസിൽ انسه ضدا وحشه, الانسة ضد الوحشة എന്നും; മുൻജിദിൽانس ضد توحش എന്നും,النفرو الانس– بالضم– خلاف എന്നും കാണാം. ഈ മൂന്നു ധാതുക്കളിൽനിന്നുംവരുന്ന ക്രിയാരൂപങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: جن ستر (മറച്ചു); انس الف (ഇണങ്ങി) توحش صار كلوحش . (കാട്ടുജീവിയെപ്പോലെയായി).

വാനായി അവരുടെ വസ്ത്രം അവരിൽനിന്നു നീക്കിക്കൊണ്ടു ശൈത്താൻ (പിശാച്) സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവരെ പുറത്താക്കിയതുപോലെ നിങ്ങളെ അവൻ കുഴപ്പത്തിലാക്കാതിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ നിശ്ചയമായും അവനും, അവൻെറ കൂട്ടരും, നിങ്ങൾ അവരെ കാണാത്തവിധം നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ടു) കാണുന്നതാണ്. ഒിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു ശൈത്താൻമാരെ നാം മിത്രങ്ങളാക്കി-അഥവാ കാര്യകർത്താക്കളാക്കിയിരിക്കുന്നു. (സൂ: അഅ്റാഫ് 27)

واذ قلنا للملائكة اسجدوا .... وهم لكم عدو – الكهف : ٥٠

ആദമിന്നു സുജൂദു ചെയ്യുവിൻ എന്നു നാം മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ സുജൂദു ചെയ്തു; ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ ജിന്നിൽപെട്ടവനായിരുന്നു. അങ്ങനെ, അവൻ തൻെറ റബ്ബിൻെറ കല്പനയെ ധിക്കരിച്ചു. എന്നിരിക്കെ, എന്നെവിട്ട് അവനെയും, അവൻെറ സന്തതികളെയും നിങ്ങൾ കാര്യകർത്താക്കൾ-അഥവാ മിത്രങ്ങൾ-ആക്കുകയോ?! അവരാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുക്കളുമാണ്. (അൽകഹ്ഫ് 50)

وأنه كان يقول سفيهنا ... ومنا القاسطون – سورة الجن

'ഞങ്ങളിൽ-ജിന്നുകളിൽ-ഉള്ള വിഡ്ഢികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കടുത്ത അനീതി പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.' .... ഞങ്ങളിൽ നല്ലവരുമുണ്ട്. അതല്ലാത്തവരുമുണ്ട്. . . ഞങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകളുമുണ്ട്. നീതികെട്ടവരുമുണ്ട്. (ഈ മൂന്നു വാക്യങ്ങൾ ജിന്നുകൾ നബി (ﷺ) യിൽ നിന്നു ഖുർആൻ കേട്ടശേഷം അവർ ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ ഉദ്ധരിച്ചതാണ്.)

ഈ അഞ്ചു ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നുമായി താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ തുറന്ന കാര്യങ്ങൾ തുറന്ന ഹൃദയമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും മനസ്സിലാക്കാം: (1) മനുഷ്യരെല്ലാം ആദമിൻെറയും ഹവ്വാഇൻെറയും (عليهما السلام) മക്കളായിരിക്കെ, 'ആദമിൻെറ മക്കളേ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടും, 'നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ പുറത്താക്കിയതുപോലെ' എന്നു അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, ശൈത്താനെക്കുറിച്ചും, ശൈത്താൻമാരെക്കുറിച്ചും ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ, മനുഷ്യരും ശൈത്താൻമാരും ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. (2) ആദം 'ശൈത്താൻ ' (**الشيطان**) എന്നു ഏകവചനമായി പറഞ്ഞതു ഇബ്ലീസിനെയും, പിന്നീടു 'ശൈത്താൻമാർ' **الشياطين** എന്നു പറഞ്ഞതു അവനെയും അവൻെറ കൂട്ടുകാരെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അവരെല്ലാം ഒരേ വർഗ്ഗവുമാണ്. (3) മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ജനയിതാക്കളായ ആദമും ഹവ്വാഉം മാത്രമായിരുന്ന-അവർക്കും സന്തതികൾ ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള-കാലത്തു തന്നെ ശൈത്താൻമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവരും മനുഷ്യരും ഒരു വർഗ്ഗമായിരിക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല. (4) ഇബ്ലീസാകുന്ന ശൈത്താനെപ്പറ്റി അവൻ ജിന്നിൽ പെട്ടവനാണ് (**كان من الجن**) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് മറ്റു ശൈത്താൻമാരും ജിന്നിൽ പെട്ടവരാണെന്നു വരുന്നു. (5) ജിന്നുവർഗ്ഗം ഒന്നു വേറെത്തന്നെയാണെന്നു മാത്രമല്ല, ആ വർഗ്ഗം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു മുമ്പേ നിലവിലുണ്ടുതാനും. (നാം സൂ : ഹിജ്റിൽ നിന്നു മേലെ ഉദ്ധരിച്ച ആയത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജിന്നിനെ സൃഷ്ടിച്ചു (**والجان خلقناه من قبل**) എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമായിത്തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.)

(6) ആദമിൻെറ സന്തതികളാകുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ജിന്നിൽ പെട്ട ഇബ്ലീസാകുന്ന ശൈത്താനും അവൻെറ കൂട്ടരായ മറ്റു ശൈത്താന്മാരും ഇങ്ങോട്ടു കാണുന്നു. അതേ സമയത്ത് മനുഷ്യർ അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണുകയുമില്ല. ഇനി, വല്ലപ്പോഴും നബി (ﷺ) യോ മറ്റോ ജിന്നിനെ കണ്ടുവെന്നു തെളിയുന്നപക്ഷം-മലക്കിനെ കാണുന്നതുപോലെത്തന്നെ-അതു അസാധാരണ സംഭവങ്ങളുടെ ഇനത്തിൽ പെട്ടതായിരി

ക്കും. (7) ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ വിഡ്ഢികളും അല്ലാത്തവരും, നല്ലവരും അല്ലാത്തവരും, മുസ്ലിംകളും അല്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരിക്കും. (8) ശൈത്താൻമാരെല്ലാം മനുഷ്യരുടെ ശത്രുക്കളാണ്. എന്നാൽ, ജിന്നുകളെല്ലാവരും മനുഷ്യശത്രുക്കളാകുന്നില്ല. കാരണം, ജിന്നുകളിൽ നല്ലവരും ചീത്തപ്പെട്ടവരുമുണ്ട്. ശൈത്താൻമാരെല്ലാം ദുഷിച്ചവരുമാണ്. ജിന്നുകൾ മനുഷ്യശത്രുവാണെന്നു ഖുർആൻ എവിടെയും പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. ശൈത്താൻമാർ ശത്രുക്കളാണെന്നേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. (9) ഇബ്‌ലീസിനെയും, അവൻെറ സന്തതികളെയും (وذريته) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് അവനു സന്തതികൾ ഉണ്ടെന്നു വരുന്നു. പക്ഷേ, ഈ സന്തതികൾ എങ്ങിനെയുള്ളവരാണെന്നു നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.

മേലുദ്ധരിച്ച ഖുർആൻവചനങ്ങൾക്കു പുറമെ, ജിന്നിനെയും ശൈത്താനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന പല ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും, നബിവാക്യങ്ങളും കാണാം. അവ പരിശോധിച്ചാൽ-വക്രമനസ്ഥിതിയില്ലാത്ത ആർക്കും-മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും, മനുഷ്യനു സാധ്യമല്ലാത്ത പലതും അവർക്കു കാൺമാനും ചെയ്‌വാനും കഴിയുമെന്ന് സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നും മറ്റും ഇതു നല്ലപോലെ തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്. പക്ഷേ, മറ്റെല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും, വർഗ്ഗങ്ങളെയുംപോലെ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിനും ചില പ്രകൃതിവ്യവസ്ഥകളും, നിയമപരിധികളും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാകുന്നു. ആ വലയത്തിനുള്ളിൽ മാത്രമേ അവർക്കു എന്തിനും കഴിവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളു.

മനുഷ്യരിൽ പിശാചുക്കളുണ്ട് - ജിന്നുകളില്ല

ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ ദുഷിച്ച വിഭാഗക്കാർക്കാണ് ശൈത്താൻ എന്ന പേർ സാക്ഷാൽ പറയപ്പെടുന്നതെങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ ദുഷിച്ച ആളുകൾക്കും ഈ പേർ ഉപമാരൂപത്തിൽ പറയാറുണ്ടെന്നു മുമ്പു നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. ജിന്നുകളിലെ പിശാചുക്കളെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും, മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും ഇരുവർഗ്ഗത്തിലുമുള്ള പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആ വാക്കു ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചുകാണാം. മേലെ ഉദ്ധരിച്ച 1-ാത്തെ ആയത്തിൽ ജിന്നിലെ പിശാചാണുദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള പിശാചുക്കൾ' (شياطين الانس والجن الاعراف) എന്നു തന്നെ ഖുർആൻ ഒരു സ്ഥലത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ധനം ധൂർത്തടിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ' പിശാചുക്കളുടെ സഹോദരന്മാർ (اخوان الشياطين الاسراء) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിശാചുക്കളെപ്പോലെയുള്ളവർ എന്നു സാരം. കപടവിശ്വാസികൾ അവരുടെ നേതാക്കളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി 'അവർ പിശാചുക്കളിലേക്കു ഒഴിഞ്ഞുചെന്നാൽ' (وإذخلوا الى شياطينهم البقرة) എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചില പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങൾ

സഹീഹുൽ ബുഖാരിയിൽ 'ജിന്നുകളെയും, അവരുടെ പ്രതിഫലത്തെയും, കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന അദ്ധ്യായം' (باب ذكر الجن وثوابهم وعقابهم) എന്നൊരദ്ധ്യായമുണ്ട്. 'മഹ്ശറി'ൽ (*) വെച്ചു ജിന്നുകളോടു മനുഷ്യരോടും അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യം അടങ്ങിയ സൂ: അൻആമിലെ 128-ാം വചനവും ഒരു ഹദീസുമാണ് ആ അദ്ധ്യായത്തിൽ ബുഖാരി (رحمه الله) പ്രധാനമായും ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആയത്ത് ഇതാണ്; يا معشر الجن والانس ألم يأتكم رسل منكم يقصون عليكم آياتي ..... الانعام (ജിന്നിൻെറയും ഇൻസിൻെറയും സമൂഹമേ, എൻെറ ആയത്തുകൾ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തന്നും കൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കും ദൂതൻമാർ വന്നിരുന്നില്ലേ?! അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ

---

* സൃഷ്ടികളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ കോടതിയിൽ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്ന മഹാസദസ്സ്.

വിധിവിലക്കുകൾ ജിന്നുകൾക്കും ബാധകമാണെന്നു വന്നുവല്ലോ. (ഈ ആയത്തിനെ സംബന്ധിച്ച മറ്റുചില വിവരങ്ങൾ താഴെ വരുന്നുണ്ട്.) അതിലെ ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നമസ്കാരത്തിനു ബാങ്കു വിളിക്കുന്നത് ഉച്ചത്തിലായിരിക്കണം. കാരണം, അതു കേൾക്കുന്ന ജിന്നും, മനുഷ്യനും, മറ്റു വസ്തുക്കളും ഖിയാമത്തുനാളിൽ ബാങ്കു വിളിച്ചവന്നു സാക്ഷിയായി വരുന്നതാണ് എന്നു നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ ഇമാം അസ്ഖലാനീ (ﷺ) ഫത്ത്ഹുൽബാരിയിൽ സുദീർഘമായ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തുകാണാം. അതിലെ ചില പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

ഈ ശീർഷകംകൊണ്ടു ബുഖാരിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം, ജിന്ന് എന്നൊരു കൂട്ടരുണ്ടെന്നും, അവർ മതശാസനങ്ങൾക്കു വിധേയരാണെന്നും , സ്ഥാപിക്കലാണ്. എന്നാൽ, തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരിലും (*) നിർമ്മതവാദികളിലും, (†) 'ഖദ്രിയ്യഃ' (‡) വിഭാഗത്തിലും പെട്ട പലരും ജിന്നകളുടെ അസ്തിത്വം നിഷേധിക്കുന്നവരാണെന്നു ഇമാമുൽ ഹറമൈനി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ അതു നിഷേധിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ തെളിവുകളും, നിരവധി ഹദീസുകളും ഉണ്ടായിട്ടുപോലും മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ചില ആളുകൾ നിഷേധിക്കുന്നതിലാണ് ആശ്ചര്യം. വാസ്തവത്തിൽ, ബുദ്ധിപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അതിൽ അസാംഗത്യമായി ഒന്നുമില്ലതാനും. മനുഷ്യൻ ജിന്നിനെ കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതു മാത്രമാണ് ഈ നിഷേധത്തിൻെറ പ്രധാന അടിസ്ഥാനം. അല്ലാഹുവിൻെറ അത്യൽഭുതകരങ്ങളായ കഴിവുകളെപ്പറ്റി ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാത്തവർക്കു മാത്രമേ അതൊരു പ്രയാസകരമായി തോന്നുകയുള്ളു. ' ഖാളി അബൂബക്കർ (§) പറയുന്നു: ' ഈ നിഷേധികളിൽ ചിലർ ജിന്ന് എന്നരു വർഗ്ഗത്തെ സമ്മതിക്കുമെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ അവർ നിലവിലില്ലെന്നു പറയുന്നു. വേറെ ചിലർ, ജിന്നുകൾ മനുഷ്യരിൽ എന്തെങ്കിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. ' 'മുഅ്ത്തസിലീ' നേതാവായ അബ്ദുൽ ജബ്ബാർ പറയുന്നു: 'ജിന്നുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു തെളിവ് മതപ്രമാണങ്ങളാണ്-ബുദ്ധിയല്ല. കാരണം, ജിന്ന് ദൃശ്യവസ്തുവല്ല. അതുകൊണ്ടാണതിൽ അഭിപ്രായഭിന്നിപ്പുണ്ടായത്. പക്ഷേ, നമുക്ക് അനിവാര്യമായി അറിയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. മതത്തിൽ അവരുടെ അസ്തിത്വത്തെ നബി (ﷺ) അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്. ഇതു തെളിയിക്കുവാൻ സമയം ചിലവഴിക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം, അത്രയും പ്രസിദ്ധമായതാണത്.'

പിന്നീട്, ജിന്നുകളെ മനുഷ്യർക്കു കാൺമാൻ കഴിയാത്തതിനു കാരണം എന്താണെന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചിലതെല്ലാം സംസാരിച്ചശേഷം അസ്ഖലാനി (ﷺ) മറ്റു ചില സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കട്ടുന്നു. അവ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: 1. ജിന്നുകൾക്കു പല വേഷവും

---

* الفلاسفة (Philosophers)

† الزنادقة . (Atheists)

‡ القدرية (Fatalists - ദൈവവിധി നിഷേധിക്കുന്നവർ)

§ القاضى أبو بكر الباقلانى– رح

സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഹദീസുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതു യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള വേഷംതന്നെയാണോ, അതല്ല പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നുന്നതു മാത്രമായിരിക്കുമോ എന്നതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്. 2. ജിന്നുകളെല്ലാം ഓരേ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവരാണെന്നാണു പ്രബലമായ അഭിപ്രായം. 3. ജിന്നുകൾ മതശാസനകൾക്കു വിധേയരല്ലെന്ന അഭിപ്രായം തെറ്റാണ്. 4. ജിന്നുകളിലേക്കു അവരിൽ നിന്നു (പ്രവാചകത്വമുള്ള) ദൈവദൂതൻമാർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ, ഇല്ലേ എന്നതിലും, മനുഷ്യരിലുള്ള ദൈവദൂതൻമാർ അവരിലേക്കുകൂടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ എന്നതിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. പക്ഷെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനി മനുഷ്യരിലേക്കെന്നപോലെ ജിന്നുകളിലേക്കും റസൂലായിരുന്നുവെന്നതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. 5. തൗഹീദ് മുതലായ പ്രധാന മതകാര്യങ്ങളല്ലാത്ത-ശാഖാപരമായ-വിഷയങ്ങളിൽ അവരും മനുഷ്യരും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും.'

'അവരിൽ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളുടെയും, വിവാഹാദി കാര്യങ്ങളുടെയും പതിവുണ്ടോ എന്നതിലും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഭക്ഷണം കഴിക്കാറുണ്ടെന്നാണ് ഹദീസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. സ്വർഗ്ഗീയ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി **لـم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان –الرحمن** (അവരുടെ-സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ ആളുകളുടെ-മുമ്പ് ആ സ്ത്രീകളെ മനുഷ്യനാകട്ടെ, ജിന്നാകട്ടെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല.) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചതും, **افتتخذونه من ذريته أولياء – الكهف** (അവനെ-ഇബ്‌ലീസിനേ-യും അവന്റെ സന്തതികളെയും നിങ്ങൾ കാര്യകർത്താക്കൾ-അഥവാ ബന്ധുക്കൾ- ആക്കുകയോ?) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും നോക്കുമ്പോൾ, അവരിൽവിവാഹവും ജനനവും നടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് വരുന്നത്.' (فتح البارى ج ٦ ص: ٢٢٤-٢٢٦) സൂ:ഹാമീം സജദഃയിൽ **فى أمم قد خلت من قبـلهم من الجن والانس –حم السجدة** (തങ്ങളുടെ മുമ്പ് ജിന്നിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളിൽ-41:25) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചതിനെ ആസ്പദമാക്കി അവരിൽ മരണം ഉണ്ടാകാമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. **الله أعلم**

ഇമാം റാസീ(رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ജിന്നുവർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി മുമ്പും ഇപ്പോഴും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. മിക്ക തത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻമാരിൽനിന്നും നിഷേധമാണ് കാണുന്നത്. അബൂ അലീസീനാ (*) യുടെ വാക്കു തെറ്റിദ്ധരിച്ചതാണ് ഇതിനു കാരണം. എന്നാൽ, മതത്തിലും, പ്രവാചകന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ജിന്നിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നവരത്രെ. പൗരാണിക തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലും, ആത്മീയവാദികളിലും (†) ഒരു വലിയ വിഭാഗം ആളുകളും ജിന്നിനെ സമ്മതിക്കുന്നവരാണ്. അധോലോകാത്മാക്കൾ (**الارواح السفلية**) എന്നാണ് അവർ ജിന്നുകളെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. ' തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇമാം റാസീ (رحمه الله) ജിന്നിനെ നബി (ﷺ) കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും, കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **من تفسير الرازى ج ٨ص ٢٢٤**

---

[*] അബൂഅലീസീനാ(Avisenne) ക്രി. 10-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബുഖാറയിൽ ജനിച്ച ആളും മുസ്‌ലിം ഫിലോസഫികളിൽ അഗ്രഗണ്യനുമായിരുന്നു. പൌരാണിക ഗ്രീക്ക് തത്വശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനായിരുന്ന أرسطو എന്ന അരിസ്റ്റോട്ടലി(Aristotel)ന്റെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ അഗാധപാണ്ഡിത്യം നേടിയിരുന്ന അദ്ദേഹം വിലപ്പെട്ട പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ശാസ്ത്രത്തിന് സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ട്.

[†] الروحانيون (Spiritualists)

ഒരു ആധുനികമഹാ പണ്ഡിതനായ അല്ലാമാ ഫരീദ് വജ്ദീ (*) സൂ: സ്വാഫ്-ഫാത്തിലെ ആയത്തുകളിൽവെച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'ശൈത്താൻ' എന്നാൽ എന്ത്? 'മാരിദ്' (മുരട്ടുശീലക്കാരൻ) مارد എന്നാൽ എന്ത്? എന്നൊക്കെ ചോദിച്ചാൽ നാം പറയും അവരെ കാണുകയില്ല. ഈ പദാർത്ഥലോകത്തിനപ്പുറം വേറെ ചില ബുദ്ധികലോകങ്ങളുണ്ടെന്നു പ്രകൃതിശാസ്ത്രപടുക്കൾക്കു ബോധ്യപ്പെടുകയും, അവരതു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ പദാർത്ഥലോകത്തിനപ്പുറം നടമാടുന്നകാര്യങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിത്തള്ളാവുന്ന കാലമല്ല ഇത്. ദുർഭാഗ്യവാന്മാർക്കല്ലാതെ ഇമ്മാതിരി വിഷയത്തിൽ തിമിരം പിടിപെടുകയില്ല.' صفوة العرفان ص ٤٢٤ തുടർന്നു കൊണ്ട് ' ആധുനികയുഗത്തിൽ ഇസ്ലാം ' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം .... الاسلام فى عصر العلم നോക്കുവാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ആധുനിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വളരെ പ്രസിദ്ധി നേടിയതും, പണ്ഡിതലോകത്ത് കുറേകാലം കോളിളക്കം ഉണ്ടാക്കിയതുമാണു തഫ്സീറുൽ മനാർ (تفسير المنار) അതിൽ അല്ലാമാ റശീദ് റിളാ (السيد رشيد رضا) സൂ:സ്വാഫ്-ഫാത്തിൽവെച്ച് ജിന്നുകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നമദ്ധ്യേ പറയുന്നു: ഈ വിഷയം നാം ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതു, ഇവിടെ അതിൻെറ സന്ദർഭമായതുകൊണ്ടും, ജിന്നിനെയും, ശൈത്താനെയും നിഷേധിക്കുന്നവർക്കുള്ള മറുപടി സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു. അവർ ജിന്നുകളെ കാണുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പരിചയത്തിനും ചിന്തക്കും അതും ഇണങ്ങുന്നില്ല എന്നതാണ് അവരുടെ നിഷേധത്തിനു കാരണം. വാസ്തവത്തിൽ പിശാചുക്കളുടെ ഏറ്റവും വിശാലമായ പാർപ്പിടം അവരിൽതന്നെയാണ്.' പിന്നീട് പിശാചുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു പൊതുജനങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള ചില അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ ചൂണ്ടി ക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: 'ഈ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾമൂലം, സത്യവിശ്വാസികളുടെമേൽ ഭൗതികവാദികൾക്കു പല ആക്ഷേപങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതെല്ലാം പിശാചിനുണ്ടെന്നു മതം സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ദുർവിചാരങ്ങളും, ദുഷ്പ്രേരണകളും ഉണ്ടാക്കുകയാണ് പിശാചിനു മനുഷ്യരിൽ ഉള്ളതായി ഖുർആൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തി. അതിനുള്ള പ്രതിവിധിയും അതു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.........'

'നബി (ﷺ) ജിന്നിനെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു വന്നിട്ടുള്ളതു ഉണ്ടെന്നാണ്. മറ്റു പല രിവായത്തുകളിലും ഇതു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതു നബിമാരുടെ പ്രത്യേകതയാണെന്നാണ് ഇമാം ശാഫീ (رحمه الله) യുടെ അഭിപ്രായം. ജിന്നുകളുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ കാണുന്നതുമാത്രമേ നബിമാരുടെ പ്രത്യേകതയായിട്ടുള്ളുവെന്നത്രെ മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ജിന്നുകൾക്ക് പല രൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. ഭൂരിപക്ഷം, സ്വീകരിക്കാമെന്നാകുന്നു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ മാത്രമേ അതു സംഭവിക്കുയുള്ളു എന്നാണ്. (من تفسير المنارج ٨ ص ٦٦-٣٦٩)

ശൈഖ് അബ്ദുൽവഹ്-ഹാബ് നജ്ജാർ (†) ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള

---

* 'ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൻെറ വിജ്ഞാനകോശം' (دائرة معارف القرن العشرين) എന്ന എൻസൈക്ലോപീഡിയായുടെ കർത്താവാണ് ഫരീദുവജ്ദി (محمد فريد الوجدى) 20 വാല്യം വരുന്ന ആ മഹൽ ഗ്രന്ഥം ക്രി. 1936ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ-ചെറുതെങ്കിലും-വിലയേറിയ ഒരു തഫ്സീറാണ് 'സ്വഫ്വത്തുൽ ഇൻഫാൻ' (صفوة العرفان)

† ഈജിപ്തിലെ ഒരു ചരിത്ര പ്രൊഫസറായ ഇദ്ദേഹം (عبد الوهاب النجار) ഖുർആനിൽ വന്ന നബിമാരുടെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ക്രോഡീകരിച്ച് യുക്തിയുക്തം അപഗ്രന്ഥം നടത്തിക്കൊണ്ടു രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് قصص الانبياء (നബിമാരുടെ കഥകൾ). ഒന്നാം പതിപ്പ് പുറത്തായതോടെ ജാമിഉൽ അസ്ഹറിലെ

തു ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതിൻെറ സംക്ഷിപ്തരൂപം ഇതാകുന്നു: അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളിൽപെട്ട ഒരു കൂട്ടരാണവർ. നമുക്കവരെ കാൺമാൻ കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ' അവനു അവൻെറ കൂട്ടുകാരും നിങ്ങൾ അവരെ (അങ്ങോട്ടു) കാണാത്ത വിധം നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ടു) കാണാത്തവിധം നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ടു) കാണുന്നു.' എന്ന്. (*) നാമതു വിശ്വസിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണ്. ബുദ്ധിയല്ല. വേദപ്രമാണങ്ങളാണതിനു തെളിവ്. അവരിൽ ജനനവും സന്താനോൽപാദനവുമുണ്ട്.' അവനെ-ഇബ്ലീസിനെ-യും അവൻെറ സന്തതികളെയും നിങ്ങൾ കാര്യകർത്താക്കളാക്കുകയാ?' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരിൽ നല്ലവരും ദുഷിച്ചവരും ഉണ്ട്. അല്ലാഹു (ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനയിൽ) പറയുന്നു: 'ഞങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകളും നീതികെട്ടവരും ഉണ്ട്. ' ജിന്നുകൾ മനുഷ്യരെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടൻമാരല്ല. 'ജിന്ന്, ജാന്ന്, ജിന്നത്ത് ' എന്നീ വാക്കുകളിലായി 34 സ്ഥലത്ത് അവരെപ്പറ്റി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ' ജിന്ന്, ജാന്ന്, ശൈത്താൻ, ഇബ്ലീസ്, ശൈത്താൻമാർ' എന്നീ വാക്കുകളിൽ തൗറാത്തിലും (ബൈബ്ളിൻെറ പഴയ നിയമത്തിലും) പലേടത്തും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.' **قصص الأنبياء للنجار** തുടർന്നുകൊണ്ടു ബൈബ്ളിലെ കുറേ സൂക്തങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉദാഹരണത്തിന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചു പലതും പറഞ്ഞശേഷം മർഹൂം സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് പറയുന്നു: 'നാം ഇന്ന് അണുരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവച്ചുവരുന്ന പല കാര്യങ്ങളും ഒരു അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അന്നുള്ളവർ അവനെ തനി ഭ്രാന്തനാക്കുമായിരുന്നു. അഥവാ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി പറയപ്പെടാവുന്നതിനെക്കാൾ ആശ്ചര്യകരമായി അവരതിനെ കണക്കാക്കുമായിരുന്നു.' (**فى ظلال القرأن ج ٢٦ ص ٣٣**)

നിഷേധികൾക്കുള്ള ചില ന്യായങ്ങൾ

ജിന്നിനെയും പിശാചിനെയും സംബന്ധിച്ച് ഇസ്‌ലാമിൻെറ നിലപാടും മുസ്‌ലിംകളുടെ വിശ്വാസങ്ങലും എന്തൊക്കെയാണെന്നു മേൽവിവരിച്ചതിൽ നിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായി. ഈ തുറയിൽ നമുക്കുള്ള അവലംബം ബുദ്ധിയോ, യുക്തിയോ, ശാസ്ത്രമോ അല്ലെന്നും, ഖുർആനും ഹദീസുമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. യുക്തിക്കെതിരായോ, ബുദ്ധിക്കു വിപരീതമായോ അതിൽ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലതാനും. നിഷേധികൾക്കു അവരുടെ നിഷേധ ത്തിനു ഖുർആനിൽ നിന്നോ, ഹദീസിൽനിന്നോ വ്യക്തമായ എന്തെങ്കിലും തെളിവു സമ ർപ്പിക്കുവാനില്ലെങ്കിലും അവർക്കെതിരായിക്കാണുന്ന തെളിവുകളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാനും, അനുകൂലമാക്കിക്കാണിക്കുവാൻ വല്ല പഴുതും കാണുന്ന പ്രസ്താവനകളെ പൊക്കിക്കാട്ടുവാനും ശ്രമിക്കുക അവരുടെ പതിവാണ്. മത വിശ്വാസികളായ സാധാരണക്കാരെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ താരതമ്യേന ഇതു കൂടുതൽ എളുപ്പമാർഗ്ഗവുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ഇത്തരം ചില ന്യായീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് എനി നമുക്കൽപം ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. അവ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) ജിന്ന് ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ മുഹമ്മദു (ﷺ) നബിയും, മറ്റു

ഒരു പണ്ഡ്തസംഘം അതിൻെറ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഖണ്ഡിക്കുകയുണ്ടായി. ഹി: 1355 (ക്രി. 1936)ൽ രണ്ടാംപതിപ്പു പുറത്തായപ്പോൾ അതിനു അദ്ദേഹം തക്ക മറുപടികളും കൊടുത്തു. നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഖുറാഫാത്തുകളാൽ നിറക്കപ്പെട്ട ഒരു **قصص الانبياء** കാണാം. അതല്ല ഇത്.

* ഈ ഉദ്ധരിണിയിലുള്ള ഖുർആന് വാക്യങ്ങളും അവയുടെ മൂലങ്ങളും മുകളിൽ നാം വായിച്ചതാണ്.

നബിമാരും അവരിൽ എങ്ങിനെയാണ് തങ്ങളുടെ റസൂൽ എന്ന നിലക്കുള്ള കൃത്യങ്ങൾ നടത്തുക? 'ജിന്നു' നും ' ഇൻസി' നും റസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഖുർആൻ (സൂ: അൻആം 130ൽ) പറയുന്നു. അതേ സമയത്തു മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ലാതെ റസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു തെളിവില്ലാതാനും. പക്ഷേ, ഇല്ലെന്നുള്ളതിനാണ് തെളിവു കാണുന്നത്. അപ്പോൾ ജിന്നും ഇൻസും ഒന്നായിരിക്കണമല്ലോ. (2) അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യനെ റസൂലായി അയച്ചിരിക്കുകയാണോ എന്നു ചോദിച്ച മുശ്രിക്കുകൾക്കുള്ള മറുപടിയൽ 'സമാധാനചിത്തരായിക്കൊണ്ട് നടക്കുന്ന മലക്കുകളാണ് ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു ദൈവദൂതനായി ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു നാം അയക്കുമായിരുന്നു' എന്നാണ് അല്ലാഹു (സൂ: ഇസ്രാഉ്95ൽ) പറഞ്ഞത്. റസൂലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയും തമ്മിൽ സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ കഴിയണമെന്നാണിതിൻെറ സാരം. ജിന്നു ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ അതു സാധ്യമാകുമോ? (3) വിശേഷ ബുദ്ധിയും മറ്റും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് മറ്റു സൃഷ്ടികൾക്കില്ലാത്ത ഉത്തരവാദിത്തം മനുഷ്യനു മാത്രം നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്ന് (സൂ : അഹ്സാബ്: 72ൽ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ജിന്നുകൾക്കും ഇൻസുകൾക്കും ഹൃദയവും, കണ്ണും, കാതും ഉണ്ടെന്നും (സൂ :അഅ്റാഫ്: 179ലും മറ്റും) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടുകൂട്ടരും ഒരേ വർഗ്ഗക്കാരാണെന്നു വരുന്നില്ലേ? (4) ജിന്നുകൾ വേറെ ഒരു വർഗ്ഗമാണെന്നു വെക്കുമ്പോൾ, 'പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി എന്ന സ്ഥാനം മനുഷ്യനു നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്. (5) സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ رجال من الجن എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ رجال (രിജാല് = പുരുഷൻമാർ) എന്ന വാക്കു മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷൻമാർക്കേ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ. ഇതും ജിന്നുകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഒരു വിഭാഗക്കാരാണെന്നു കാണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരസ്പരം ഇണക്കവും സമ്പർക്കവുമില്ലാത്ത കാടൻമാർ-അഥവാ അപരിഷ്കൃതർ-എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ജിന്നുകളെന്നു പറയുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം', ഇവക്കുള്ള മറുപടികൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം:-

'റസൂൽ' എന്ന് ആർക്കെല്ലാം പറയാം?

'റസൂൽ' (رسول) എന്ന വാക്കിനു ദൂതൻ എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൗത്യവുമായി അയക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവർക്കും ഭാഷയിൽ ' റസൂൽ' എന്നു പറയാം. 'മലക്കുകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരിൽ നിന്നും അല്ലാഹു റസൂലുകളെ-ദൂതൻമാരെ-തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു' (الله يصطفى من الملئكة رسلا ومن الناس – الحج ٧٥) എന്നും, 'മലക്കുകളെ റസൂലു കളാക്കി യവൻ' (جاعل الملئكة رسلا ... فاطر) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു: മർയം (അ) ൻെറ അടുക്കൽ ഒരു മകനെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാൻ വന്ന മലക്ക് അവരോട്: 'ഞാൻ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ റസൂൽ മാത്രമാണ്' (انما أنا رسول ربك – مريم) എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഇബ്രാഹീ (عليه السلام) നബിക്കു ഒരു മകനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യത്തെ നശിപ്പിക്കുവാനും അയക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളെക്കുറിച്ചും റസൂലുകൾ എന്നു (സൂ: ഹൂദ്: 69, 77) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള റസൂലും, മലക്കുകളിൽ നിന്നുള്ള റസൂലും ഒരേ അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലുകളല്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. പ്രവാചകൻമാരായതോടുകൂടി ദിവ്യദൗത്യവും നൽകപ്പെട്ടവർക്കാണ് മനുഷ്യരിൽ നിന്നു റസൂലുകൾ എന്നു പറയുന്നത്. മലക്കുകളിലെ റസൂലുകളിലാകട്ടെ, പ്രവാചകൻമാരില്ല. ഇരുകൂട്ടരുടെയും ദൗത്യത്തിലും ദൗത്യത്തിൻെറ നിർവ്വഹണരൂപത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. അഥവാ, അയക്കപ്പെടുന്ന ആളുടെയും, ഏൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദൗത്യത്തിൻെറയും, ആരിലേക്കു അയക്കപ്പെടുന്നുവോ അവരുടെയും സ്വഭാവമനുസരിച്ച് റസൂലിൻെറ കൃത്യത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും മാറ്റമുണ്ടായിരിക്കും.

അപ്പോൾ, മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയോ, മറ്റു പ്രവാചകൻമാരോ ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിലേക്കുകൂടി റസൂലായി അയക്കപ്പെടുന്നതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ല. കാരണം, മനുഷ്യരിൽ

നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന അതേ രൂപത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും-എല്ലാ നിലക്കും- ജിന്നുകളിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ദൗത്യത്തിൻെറ സ്വഭാവവും എന്നു അനുമാനിച്ചുകൂടാ. നബി (ﷺ) ജിന്നുകളെ നേരിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും, നബി (ﷺ) യിൽ നിന്നു ജിന്നുകൾ ഖുർആൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടതായും, കേട്ടവർ തങ്ങളുടെ ജനതയിൽ ചെന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചതായും (സൂ: അഹ്ഖാഫിലും, സൂ:ജിന്നിലും) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്, ജിന്നും മനുഷ്യനും രണ്ടു പ്രത്യേക സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ വ്യത്യസ്ത വർഗ്ഗങ്ങളാണെന്നു നാം സ്ഥാപിച്ചുവല്ലോ. എന്നിരിക്കെ മനുഷ്യരുമായുള്ള അതേ സമ്പർക്കം തന്നെ ജിന്നുകളുമായും ആവശ്യമാണെന്നു വരികയില്ല. എന്നാൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയല്ലാത്ത മറ്റു പ്രവാചകൻമാരാരും ജിന്നുകളിലേക്കു റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, നബി (ﷺ) തിരുമേനി മനുഷ്യരിലേക്കും, ജിന്നുകളിലേക്കും റസൂലായിരുന്നുവെന്നുമാണു ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) യുടെ ചില വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു കൂടുതൽ വിവരം മനസ്സിലാക്കാം:

'ജിന്നുകളിൽ നബിമാരുണ്ടോ എന്നതിൽഭിന്നാപ്രായമുണ്ട്. ഉണ്ടെന്നാണ് ളഹ്-ഹാക്കി (رح) الضحاك ൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ജിന്നിലും മനുഷ്യരിലും റസൂലുകളുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു (സൂ: അൻആം: 130ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതാണതിനു തെളിവ്. ഇതിനു ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമാകുന്നു; ഇവിടെ മനുഷ്യരിലുള്ള റസൂലുകളെന്നു പറഞ്ഞതു അല്ലാഹുവിനാൽ അവരിലേക്കയക്കപ്പെട്ട (പ്രവാചകൻമാരായ) റസൂലുകളാണ്. ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള റസൂലുകളെയാകട്ടെ, അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവർ മനുഷ്യരായ റസൂലുകളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയും, അതവരുടെ സമുദായത്തിനു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നബി (ﷺ)യിൽ നിന്ന് ഖുർആൻ കേട്ടശേഷം ഇവരിൽപെട്ട ചിലർ തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവരെ ഉപദേശിച്ചത് അതുകൊണ്ടാണ്. ഇബ്നു ഹസ്മു (رحمه الله) ഇതിന്നു തെളിവു പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'മുൻകാലത്തു പ്രവാചകൻമാർ അവരവരുടെ ജനങ്ങളിലേക്കു മാത്രമായിരുന്നു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്' എന്നു നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.(*) ആ ജനങ്ങളിൽ ജിന്നുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. അതിനാൽ, (ആ കാലങ്ങളിൽ) ജിന്നുകളിൽ തന്നെ അവരിലേക്കുള്ള പ്രവാചകൻമാർ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വരുന്നു. നമ്മുടെ നബിയല്ലാതെ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു ജിന്നുകളിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തിരുമേനിയുടെ നിയോഗം മനുഷ്യരിലേക്കും ജിന്നുകളിലേക്കും പൊതുവായുള്ളതാണെന്ന കാര്യം പണ്ഡിതൻമാരുടെ യോജിച്ച അഭിപ്രായമാണല്ലോ.' (فتح البارى ج ٦ ص ٢٦٥)

തുടർന്നുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) ജിന്നുകളിലേക്കുംകൂടി റസൂലായിരുന്നുവെന്നു പലരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. സഹാബികളിലും താബിഉകളിലും, മതനേതാക്കളിലുംപെട്ട പണ്ഡിതൻമാരെല്ലാം ഇതിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇബ്നു തൈമിയ്യഃ (رحمه الله) പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ)ക്കു പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചതു മുതൽ വിയോഗം വരെയുള്ള 23 കൊല്ലക്കാലത്തു എത്രയോ പ്രവാശ്യം ജിബ്രീൽ (عليه السلام) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. നബി (ﷺ) അറിയുക്കുമ്പോഴല്ലാതെ, സഹാബികൾക്കു അതറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുപോലെ, നബി (ﷺ) യും ജിന്നുകളും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുന്നതു മറ്റാരും അറിയാതിരുന്നാൽ അതിൽ ഒട്ടും അത്ഭുതത്തിനവകാശമില്ലല്ലോ.

---

* ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൻെറ ആദ്യമാണിതു. ബാക്കി ഭാഗം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'ഞാൻ മനുഷ്യരിലേക്കു മുഴുവനും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മലക്കുകളെ റസൂലുകളാക്കാതിരുന്നതു എന്തുകൊണ്ട് ?

മനുഷ്യനെ റസൂലായി അയച്ചിയിരിക്കയാണോ എന്നു ചോദിച്ച മുശ്രിക്കുകളോട് 'സമാധാനചിത്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകളാണ് ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ റസൂലായി അയക്കുമായിരുന്നു' എന്നു അല്ലാഹു മറുപടി കൊടുത്തതിൻെറ താൽപര്യം, റസൂലും തൻെറ ജനതയും തമ്മിൽ സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ കഴിയണമെന്നാണെന്നും, ജിന്നുകൾ ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ അതു സാധ്യമാകുന്നതല്ലെന്നുമാണല്ലോ ഇവർ പറയുന്നത്. ഇവിടെ, അല്ലാഹു കൊടുത്ത മറുപടിയുടെ മർമ്മം എന്താണെന്നും, ആയത്തിലെ വാചകത്തിൻെറ ശരിയായ അർത്ഥം എന്താണെന്നും ആദ്യം പരിശോധിക്കാം:

അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ വാചകം ഇതാണ്: **قل لو كان فى الارض ملئكة يمشون مطمئنين لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا**–بنواسرائيل: **٩٥** (പറയുക: ഭൂമിയിൽ സമാധാനചിത്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു മലക്കിനെ അവരിൽ നാം റസൂലായി ഇറക്കുമായിരുന്നു. ' ഇതിൽ **لو كان فى الارض ملئكة** എന്ന വാക്കിനു 'ഭൂമിയിൽ മലക്കുകളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ' എന്നാണർത്ഥം. ഇക്കൂട്ടർ പറയുംപോലെ 'ഭൂമിയിൽ മലക്കുകളാണ് ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ' എന്നല്ല. (*) അതുപോലെത്തന്നെ, 'ആകാശത്തുനിന്നു നാം മലക്കിനെ ഇറക്കുമായിരുന്നു-അഥവാ അയക്കുമായിരുന്നു (**لنزلنا عليهم من السماء ملكا**) എന്നുമാത്രമെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ഇവർ പറയുംപോലെ 'ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ അയക്കുമായിരുന്നു' എന്നും അതിലില്ല. ഈ രണ്ടു വ്യാത്യാസങ്ങളും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിസ്സാരമായിത്തോന്നാമെങ്കിലും, ആയത്തിലെ വാചകഘടനക്കു എതിരാണെന്നു മാത്രമല്ല, തങ്ങലുടെ വാദത്തിന് തെളിവുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി താൽപര്യപൂർവ്വം സൂത്രത്തിൽ നടത്തുന്ന ഒരു ഉപായം കൂടിയാണത്. അറബിഭാഷയിലും വ്യാകരണത്തിലും അൽപം പരിചയമുള്ള ആർക്കും ഇതു വേഗം മനസ്സിലാക്കാം.

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യരല്ലാതെ വേറെ വല്ല ബുദ്ധിവർഗ്ഗവും ഉണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കിയല്ല ഈ മറുപടി. ഭൂമിയിൽ സമാധാനചിത്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഉണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്. വേറെ വല്ല വർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, മലക്കുകൾ ഭൂമിയിൽ നിവസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മലക്കിനെ അയക്കാമായിരുന്നുവെന്നു സാരം. മനുഷ്യനുപുറമെ ജിന്നു എന്നൊരു വർഗ്ഗം ഭൂമിയിലുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്ന വിഷയത്തിലേക്കുകള്ള യാതൊരു സൂചനയും ചോദ്യത്തിലില്ല. ചോദ്യകർത്താക്കളായ മുശ്രിക്കുകളാകട്ടെ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണ്. മറുപടിയിലും അതില്ല. ചോദ്യത്തിനാണല്ലോ മറുപടി. ഏതായാലും, മനുഷ്യരിലേക്കു നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന റസൂൽ മനുഷ്യരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ പററിയവരായിരിക്കണമെന്ന തത്വം ഈ മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നാമും സമ്മതിക്കുന്നു. സ്ഥൂലജീവികളായ മനുഷ്യരിലേക്കുള്ള ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനും അവരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ് റസൂലായിരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിലും സംശയമില്ല. പക്ഷേ, മററുചില സംഗതികൾ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്:-

ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിനു അവരുടെ പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ചുള്ള ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചേരേണ്ടതിനു അവരിൽ നിന്നുള്ള പ്രവാചകൻമാരായ റസൂലുകൾ തന്നെ അനിവാര്യമാണോ? പ്രകാശത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആത്മീയ ജീവികളായ മലക്കുകളാകുന്ന

---

* يغنى ان كان تامة وملئكة فاعلها ولو كان المضى كما يزعمون فلا بد أن تكون كان ناقصة وملئكة منصوبا والاسم مقدرا محذوفافليتأمل لنصف

റസൂലുകലും, മണ്ണിൻെറ മക്കളായ മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള പ്രവാചകൻമാരായ റസൂലുകളും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടാണല്ലോ മനുഷ്യർക്കു ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും ലഭിക്കുന്നത്. അതു പോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ക്രമത്തിൽ, പ്രവാചകൻ ജിന്നുകളുമായോ, അതല്ലെങ്കിൽ ജിന്നുകളിലെ ചില പ്രത്യേക ദൂതൻമാരുമായോ ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അവർക്കു ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നതിനു വല്ല വിരോധമുണ്ടോ? പ്രവാചകൻമാർക്കു മനുഷ്യരിലും, ജിന്നുകളിലും നടത്തുവാനുള്ള കൃത്യങ്ങളെല്ലാം ഒരേ തരത്തിൽ പെട്ടതാണോ ? ഇതിലൊന്നും ഖണ്ഡിതമായ ഒരു തീരുമാനം പറയുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. ഇങ്ങിനെ പല സാധ്യതയും കാണുന്നുവെന്നുമാത്രം. ഏതായാലും, ജിന്നുകളിലേക്കു മനുഷ്യനു റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ എന്നു വാദിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. നാം മുകളിൽ വായിച്ചുകഴിഞ്ഞതും, ജിന്നുകളിലുള്ള റസൂലകളെപ്പറ്റി താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ചില സംഗതികളും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ജിന്നുകളും പ്രവാചകൻമാരും തമ്മിൽ ആവശ്യമായ സമ്പർക്കത്തിൻെറ കാര്യം ഇവിടെ ഒരു പ്രശ്നമാകുന്നില്ലതാനും. ഏതായാലും ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൻെറ അസ്തിത്വം മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളാൽ സംശയാതീതമായി സ്ഥാപിതമായിരിക്കെ, ഈ സമ്പർക്ക പ്രശ്നം അതിനു അൽപമെങ്കിലും ഇളക്കം വരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമല്ലെന്നാണ് ചുരുക്കത്തിൽ നമുക്ക് ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളത്.

ജിന്നിലും മനുഷ്യരിലും വെവ്വേറെ റസൂലുണ്ടോ?

'ജിന്നിലും ഇൻസിലും റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഖുർആനിൽ പറയുന്നു: പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ലാതെ റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുള്ളതിന്നു തെളിവില്ല; അതുകൊണ്ട് ജിന്നും ഇൻസും ഒരേ വർഗ്ഗമാണെന്നു വരുന്നു' എന്നാണ് ഇവരുടെ മറ്റൊരു വാദം. മഹ്ശറിൽ വെച്ചു ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമാണ്ഖുർആൻവചനംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം:

يا معشر الجن والانس ألم يأتكم رسل منكم يقصون عليكم آيائى وينذ رونكم لقاء يومكم هذا – الانعام: ١٣٠

ജിന്നിൻെറയും ഇൻസിൻെറയും സമൂഹമേ, എൻെറ ആയത്തുകൾ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തരുകയും, നിങ്ങളുടെ ഈ ദിവസത്തെ നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു റസൂലുകൾ വന്നില്ലേ?!)

കാട്ടിലോ മറ്റോ ഒറ്റപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്ന അപരിഷ്കൃത മനുഷ്യരാണ് ജിന്നുകളെന്നും, പരസ്പരം സമ്പർക്കത്തിലും ഇണക്കത്തിലും ജീവിക്കുന്ന നാടൻമാരാണ് ഇൻസുകളെന്നുമാണല്ലോ ഇവരുടെ വാദം. അതനുസരിച്ച് ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിൻെറ സാരം, 'നാടൻമാരും പരിഷ്കൃതരുമായ ഇൻസുവിഭാഗത്തിന് അവരിൽനിന്നുള്ള നാടന്മാരും, അപരിഷ്കൃതകും കാടൻമാരുമായ ജിന്നുവിഭാഗത്തിന് അവരിൽ നിന്നുള്ള കാടൻമാരും റസൂലുകളായി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നായിരിക്കണമല്ലോ. അപ്പോൾ, റസൂലുകളിൽ കാടൻവിഭാഗവും നാടൻവിഭാഗവും വേണ്ടിവരും. ഇങ്ങിനെ ഇവർക്കു വാദമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഇൻസുവിഭാഗമായ നാടൻമാരിൽമാത്രമാണ് റസൂലുള്ളതെന്നും അവർ തന്നെയാണ് കാടൻമാരായ ജിന്നുവിഭാഗത്തിനും റസൂലുകളെന്നും പറയേണ്ടിവരും. അപ്പോഴും സമ്പർക്കത്തിൻെറയും മറ്റും പ്രശ്നം നേരിടും. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങളും സമ്പർക്കസാധ്യതയും ഇല്ലാതിരുന്ന മുൻകാലത്തു വിശേഷിച്ചും.

എന്നിരിക്കെ, ആയത്തിൻെറ താല്പര്യം എന്തായിരിക്കുമെന്നാണ് നാം നോക്കേണ്ടത്. രണ്ടിൽ ഒരുവിധത്തിലാവാം : ഒന്ന്, രണ്ടുകൂട്ടരെയും-ജിന്നിനെയും ഇൻസിനെയും-ഒന്നിച്ചുവിളിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഒരു പൊതു ചോദ്യമാണല്ലോ ഇത്. അതുകൊണ്ടു ഇരുകൂട്ടരും അടങ്ങുന്ന ആ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് അവർക്കു റസൂലുകൾ വന്നിരുന്നില്ലേ എന്നായിരിക്കാം ചോദ്യത്തിൻെറ താല്പര്യം. ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുള്ളഥു

യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു മാത്രമോ, ജിന്നുകളിൽനിന്നു മാത്രമോ ആയിരുന്നാലും പ്രസ്തുത ചോദ്യം ചോദിക്കാവുന്നതാണ്. അഥാവ, രണ്ടുകൂട്ടരിൽ നിന്നും വെവ്വേറെ റസൂലുകൾ വന്നിരിക്കണമെന്നില്ല. അറ്റൊന്ന്, രണ്ടുകൂട്ടരിൽനിന്നും വെവ്വേറെ റസൂലുകൾ വന്നിട്ടില്ലേ എന്നും ആവാം ഉദ്ദേശ്യം. ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ജിന്നുകളുടെ റസൂലും, മനുഷ്യരുടെ റസൂലും ശരിക്കും ഒരേ അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലായിരിക്കയില്ല. നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, വ്യത്യാസ്തസ്വഭാവത്തിലുള്ള റസൂലുകളായിരിക്കും. മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള റസൂൽ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പ്രവാചകൻ മാരായ ദൂതൻമാരും, ജിന്നുകളിൽ നിന്നുള്ള റസൂലുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജിന്നുകളെ ഉപദേശിക്കുകയും താക്കീതു ചെയ്കയും ചെയ്യുന്ന ചില വ്യക്തികളും ആയിരിക്കാം (والله أعلم) സൂ:അഹ്-ഖാഫ് 29ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

واذصرفنا اليك نفرا من الجن يستمعون القرأن فلما حضروه قالواانصتوافلما قضى ولوا الى قومهم منذرين

(ജിന്നുകളിൽ നിന്നു ഒരു കൂട്ടരെ ഖുർആൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുവാനായി നാം നിൻെറ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ട സന്ദർഭം ഓർക്കുക. അങ്ങനെ, അവർ അതിനടുക്കൽ ഹാജറാ യപ്പോൾ അവർ-തമ്മിൽ-മൗനമായിരിക്കുവിൻ എന്നുപറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് അതു തീർന്നപ്പോൾ അവർ താക്കീതു നൽകുന്നവരായുംകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ജനതയിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി.) താക്കീതുകാരൻ, മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവൻ (نذير، منذر) എന്നീ പേരുകൾ റസൂലുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചുപറയൽ ഖുർആനിൽ സാധാരണമാണുതാനും. ഖുർആൻ കേട്ടശേഷം സ്വജനതയെ താക്കീതുചെയ്യാൻപോയ ജിന്നുകൾ സാധാരണ നിലയിലുള്ള ഉപദേഷ്ടാക്കൾ മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നാണ് ഈ പ്രയോഗത്തിൽ നിന്നു വരുന്നത്.

ദൈവശാസനകൾ മനുഷ്യനു മാത്രം ബാധകമാണോ?

വിശേഷബുദ്ധിയും മറ്റും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇതരസൃഷ്ടികൾക്കിലാത്ത ഉത്തര വാദിത്വം മനുഷ്യനു നല്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു സൂ: അഹ്സാബ് ; 72ൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടി ക്കാട്ടിയിരിക്കക്കൊണ്ടും, ജിന്നിനും ഇൻസിനും ഹൃദയവും, കണ്ണും, കാതും ഉണ്ടെന്നു സൂ; അഅ്റാഫ്: 179ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കകൊണ്ടും ഇൻസും ജിന്നും ഒരേ വർഗ്ഗമാണ് എന്നു വരുന്നുവെന്നാണ് പിന്നെ വേറൊരു വാദമുള്ളത്. വിശേഷബുദ്ധിയും മററും ഉള്ളതു കൊണ്ടാണ് ദൈവശാസനകൾക്കും, മതനിയമങ്ങൾക്കും മനുഷ്യൻ വിധേയനായതെന്നു ആ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അതിൽനിന്നു അതു മനസ്സിലാക്കാമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, മനുഷ്യനല്ലാത്ത മറ്റാർക്കും യാതൊരു തരത്തിലുള്ള നിയമങ്ങലും ശാസനകളും ബാധകമല്ലെന്ന ഒരു സൂചനയും അതിൽ ഇല്ല. മനുഷ്യൻെറ അതേ രീതിയിലും, അതേ സ്വഭാവത്തിലുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം മറ്റാർക്കുമി ല്ലെന്നേ അതിൽനിന്നു വരുന്നുള്ളു. ഇതുസംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം യഥാസ്ഥാന ത്തുവെച്ച നാം ഉദാഹരണസഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ നോക്കുക. ചുരുക്കത്തിൽ, മനുഷ്യൻ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവന്ന ഉത്തരവാദിത്വം, തികച്ചും അതേ രൂപത്തിൽ ജിന്നുകൾക്കോ മലക്കുകൾക്കോ മറ്റോ ഇല്ലെന്നുമാത്രം. അല്ലാഹുവിനു ആരാധന ചെയ് വാൻ ജിന്നും, ഇൻസും കടപ്പെട്ടവരാണ് (51:56) . മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിനു ആരാധന നടത്തുന്ന (7:206) . എല്ലാവരുടെയും ആരാധനാക്രമം ഒന്നായിരിക്കയില്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

കണ്ണ്, കാതു മുതലായ ചില അവയവങ്ങളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും ജിന്നുകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗമാണെന്നു വിധി കല്പിച്ചുകൂടാ. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപെടാത്ത പക്ഷിമൃഗാ ദികൾക്കും അങ്ങിനെയുള്ള അവയവങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് അവയൊന്നും മനുഷ്യനാകു ന്നില്ലല്ലോ. മലക്കുകൾക്കു ചിറകുകളുണ്ടെന്നു (സൂ:ഫാത്ത്വിറിൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ പക്ഷികളുമാകുന്നില്ല. കസേലക്കു കയ്യുംകാലും ഉള്ളതുകൊണ്ട് അത് ജീവിയാണെന്നും വരുന്നില്ല. ഓരോന്നിൻെറയും അവയവങ്ങൾ അതിൻെറ പ്രകൃതി

സ്വഭാവമനുസരിച്ചായിരിക്കും. അവയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുവമ്പോൾ, മനുഷ്യർക്കു പരിചയമുള്ള വാക്കുകളിലും പേരുകളിലുമായിരിക്കും അവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുക എന്നുമാത്രം. ജിന്നുകളുടെ ഹൃദയവും, കണ്ണും, കാതും, എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിവില്ല എന്നല്ലാതെ ഇതുകൊണ്ട് ജിന്നും ഇൻസും ഒരു വർഗ്ഗമാണെന്നു വിധി കല്പിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി

ജിന്നുകൾ ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ 'പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി' എന്ന മനുഷ്യൻെറ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ള ഇവരുടെ ഭയമാണ് ഇനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. മനുഷ്യൻ വളരെ ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി തന്നെ. പക്ഷേ, പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയെന്നു തീർത്തുപറയാമോ? ഇതിനു വ്യക്തമായ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ഉന്നതസ്ഥാനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഏറ്റവും വ്യക്തമായ ഖുർ ആൻ വചനം ഇതാണ്:

قد كرمنا بنى آدم وحملناهم فى البر والبحر ورزقناهم من الطيبات وفضلناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلا –الاسراء : ٧٠ (ആദമിൻെറ സന്താനങ്ങളെ നാം ആദരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കരയിലും, കടലിലും നാം അവരെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും, അവർക്കു നല്ല വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും ആഹാരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ വളരെ എണ്ണത്തെക്കാളും അവരെ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) എല്ലാവരെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠരാക്കി എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നില്ല. വളരെ എണ്ണത്തെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠത നൽകി (فضلناهم على كثير) എന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. മറ്റേതെങ്കിലും വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയാണെന്നു വല്ലവർക്കും തോന്നിയാൽതന്നെയും ഈ സ്പഷ്ടമായ വചനത്തിന്നെതരിൽ അതു സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ, ചില സൃഷ്ടികളെങ്കിലും ചുരുങ്ങിയതു മനുഷ്യരെപ്പോലെ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവർ വേറെ ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. ഈ സൃഷ്ടികൾ ആരായിരിക്കുമെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയൂ. മനുഷ്യർക്കറിയാത്ത എത്രയോ സൃഷ്ടികൾ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ വേറെയുണ്ടായിരിക്കാവുന്നതാണ്. ويخلق مالا تعلمون (നിങ്ങളറിയാത്തതു അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.)

എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ ജിന്നുകളെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനാണെന്നതിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ തർക്കമില്ല. അവർ ബുദ്ധിജീവികളും, മതാവലംബികളും ആണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻെറ ഉൽകൃഷ്ടതക്കോ, ഔന്നത്യത്തിനോ യാതൊരു വിഘ്നവും നേരിടുവാനുമില്ല. അങ്ങിനെ ഇവർക്കു ഒരു ഭയം തോന്നാനുള്ള കാരണം എന്താണാവോ?! ബുദ്ധിജീവികളായ മനുഷ്യൻെറ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം, മനുഷ്യനും ജിന്നിനും പുറമെയുള്ളതു മലക്കുകളാണ്. അലക്കുകളും, മനുഷ്യരും തമ്മിൽ നോക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠത ആർക്കാണെന്നതിൽ മുസ്‌ലിംകളിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. ഖണ്ഡിതമായ തെളിവ് ഇല്ലാത്തതാണിതിനു കാരണം. മലക്കുകൾക്കാണ് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠത എന്നാണ് മുഅ്തസിലഃ (المعتزلة) വിഭാഗവും, ചില തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും, അഹ്‌ലുസ്സുന്നഃ വിഭാഗക്കാരായ ചുരുക്കം പണ്ഡിതൻമാരും പറയുന്നത്. ഇമാം സമഖ്ശരീ (*) ഈ വിഷയത്തിൽ വലിയ ഒരു പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മലക്കുകൾക്കു ശ്രേഷ്ഠത നൽകുവാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങളിൽ, നബിമാരെപ്പറ്റി മര്യാദക്കേടു പറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നുപോലും ചിലർ ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിൽപെട്ട ബഹുഭൂരിഭാഗവും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും, പൊതുവിൽ മുസ്‌ലിംകൾ അംഗീകരിച്ചു വരുന്നതും

* കശ്-ശാഫ് (الكشاف) എന്ന പ്രസിദ്ധ തഫ്സീറിൻെറ കർത്താവും മുഅ്തസിലഃ വിഭാഗത്തിലെ ഒരു നേതാവുമാണ് ഇമാം സമഖ്ശരീ (جار الله الزمخشرى – رح)

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ സജ്ജനങ്ങൾ മറ്റേതു വർഗ്ഗത്തേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠന്മാരാ കുന്നു-വെന്നത്രെ. വിശദീകരണവേളയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പലതും കാണാം. (كما فى فتح البارى وغيره)

വാസ്തവത്തിൽ-ശൈഖ് അബ്ദുൽവഹാബ് നജ്ജാർ മുതലായവർ പറഞ്ഞതു പോലെ-മലക്കുകളോ മനുഷ്യരോ ആരാണ് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവർ എന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു തീരുമാനമോ വിശദീകരണമോ പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ നല്ലത്. ഒന്നിനും വേണ്ടത്ര തെളിവുകളില്ല. മനുഷ്യൻ നന്നായിത്തീർന്നാൽ അങ്ങേഅറ്റം ശ്രേഷ്ഠനാകുവാനും, ദുഷിച്ചാൽ ഇങ്ങേ അറ്റം നികൃഷ്ടനാകുവാനും സാധ്യമാണ് എന്നുവെച്ച് നമുക്കു സമാ ധാനിക്കുക. ഈ ഭൗമിക ജീവികളിൽ ഉൽകൃഷ്ടൻ താൻതന്നെ എന്നു മനുഷ്യന്നു തീർച്ചയായും അഭിമാനിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

രിജാൽ (رجال) എന്ന വാക്ക്

رجال من الجن(ജിന്നിൽ നിന്നുള്ള പുരുഷൻമാർ) എന്നു ഖുർആനിൽ (സൂ: ജിന്നിൽ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ 'രിജാൽ' എന്ന വാക്കു മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷൻമാർക്കേ പറ യാവൂ എന്നും,. അതുകൊണ്ടു ജിന്നുകൾ മനുഷ്യരാണ് എന്നുമുള്ള വാദമാണ് ഇനി ബാക്കിയുള്ളത്. മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷൻമാർക്കാണ് സാധാരണമായി 'രിജാൽ' എന്നു പറയാറുള്ളതു എന്നല്ലാതെ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവർക്കു ഈ വാക്കു ഉപയോഗിച്ചു കൂടാ എന്നതിനു യാതൊരു രേഖയുമില്ല. ഇമാംറാസി (رحمه الله) ഇതു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (الرازى ج ٨ ص ٦٢٢) ഇനി, 'രിജാലി' ന്റെ അർത്ഥം ഭാഷയിൽ അങ്ങിനെത്തന്നെയാണെന്നു സമ്മതിക്കുക: എന്നാലും, ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചും അതു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. മനുഷ്യരിലെന്ന പോലെ, ജിന്നുകളിലെ ഓരോ തരക്കാരെപ്പറ്റിയും ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേക വാക്കുകൾ മനുഷ്യർക്കു അപരിചിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് സാദൃശ്യ (تشبيه) രൂപത്തിലോ ഉപമാ (تمثيل) രൂപത്തിലോ അങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചതായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. സൂറത്തുൽ ജിന്നിലെ ആയത്തിൽ ആദ്യം മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷൻമാരെക്കുറിച്ചു (رجال من الانسഎന്നു) പറഞ്ഞതിനെത്തുടർ ന്നാണ് ജിന്നുകളിലുള്ള പുരുഷൻമാർ (رجال من الجن) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തേ തിനോട് കിടയൊപ്പിച്ച് രണ്ടാമത്തേതിലും അതേ വാക്കു ഉപയോഗിച്ചതും ആവാം. ഇതിനു അറബി സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിൽ المشاكلة എന്നാണ് പേർ. അറബിഭാഷയിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റു ഭാഷകളിലും പതിവുള്ളതാണീ പ്രയോഗം.

ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനകൾ

ജിന്നുകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗം തന്നെയാണെന്ന വാദത്തിന് വേറൊരു തെളിവു ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുണ്ട്. സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്കു ജിന്നുകളെ അല്ലാഹു കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരു ന്നുവെന്നും, വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക മുതലായ ഭാരിച്ച പല ജോലികളും അവർ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്തിരിന്നുവെന്നും ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ബൈബിളിൽ ഈ ജോലികളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ ജിന്നുകളെപ്പറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ഇസ്രഈല്യരല്ലാത്ത അന്യൻമാരെ ദാവൂദ് (عليه السلام) നബി എണ്ണം നോക്കിയതുപോലെ അദ്ദേഹം എണ്ണം നോക്കിയെന്നും, ആയിരക്കണക്കിൽ ആളുകളെ കല്ലുവെട്ടുകാരും, ചുമട്ടുകാരും മറ്റുമായി നിശ്ചയിച്ചുവെന്നും ബൈബിൾ (2. ദിനവൃത്താന്തം 2: 17, 18ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്രാഈല്യരിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവരെ ഊഴിയവേലക്കാരാക്കുകയും, ഇസ്രാഈല്യരെ ആരെയും ദാസൻമാരാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും അതിൽ (2: ദിനവൃത്താന്തം 8: 7-10ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്രാഈ ല്യരെ കണക്കെടുത്ത് അവരെ പ്രമാണിമാരായും, ന്യായധിപൻമാരായും, സ്തോത്ര കീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരായും മറ്റും നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. (1. ദിനവൃത്താന്തം 23

:2-5ൽ.) അപ്പോൾ, ഇസ്രാഈല്യാരല്ലാത്തവരും, അപരിഷ്കൃതരുമായ ആ അന്യജനവിഭാഗമാണ് സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട ജിന്നുകൾ എന്നും, ആ അപരിഷ്കൃത വിഭാഗത്തിലുള്ള കടുത്ത പോക്കിരികളാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നുതായി ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ ശൈത്താൻ എന്നുമാണ് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്.

മേപ്പടി സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചതിൽ മനുഷ്യരല്ലാത്ത മറ്റൊരു വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. ഒരു കാര്യം പ്രസ്താവിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെ ഒരു കാര്യം തന്നെ ഇല്ലെന്നു വരുകയില്ല. ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരും, അല്ലാത്തവരുമായ പല നബിമാരെക്കുറിച്ചും പല സംഭവങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു പറയാറുള്ള ബൈബ്ളിൻെറ (തൗറാത്തു വിഭാഗത്തിലെ) പുസ്തങ്ങളിൽ എവിടെയും സ്പർശിക്കുകപോലും ചെയ്യാത്ത ചില സംഭവങ്ങൾ ഖുർആനിൽ കാണാവന്നതാണ്. അവയിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ, ഖുർആനും അവയും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും വ്യത്യാസമോ വൈരുദ്ധ്യമോ കാണാറും ഉണ്ട്. അക്കാരണത്താൽ, ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളെ ബൈബ്ളിൻെറ പ്രസ്താവനക്കനുസരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. ആദം (عليه السلام) നബിക്കു മലക്കുകൾ സുജൂദു ചെയ്തതും, ഇബ്ലീസു ചെയ്യാതിരുന്നതും ബൈബിളിൽ പറയുന്നില്ല. അങ്ങിനെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും.

സുലൈമാൻ നബി (عليه السلام) ജനങ്ങളുടെ കണക്കെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പിതാവ് ദാവൂദ് നബി (عليه السلام) അവരുടെ കണക്കെടുക്കുകയുണ്ടായെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, ദാവൂദ് നബി (عليه السلام) അവരുടെ കണക്കെടുക്കാവാൻ കാരണം തന്നെ, 'സാത്താനാ'യിരുന്നു (ശൈത്താനായിരുന്നു) വെന്നാണ് ബൈബിളിൻെറ അതേ പുസ്തകം പറയുന്നത്. 'അനന്തരം സാത്താൻ യിസ്രായിലിനു വിരോധമായി എഴുന്നേറ്റു യിസ്രായേലിനെ എണ്ണുവാൻ ദാവീദിന്നു തോന്നിച്ചു.' (1. ദി. വൃ. 21 :1) ഇതാണതിലെ വാചകം. പിശാചിൻെറ പ്രേരണക്കു ദാവൂദ് (عليه السلام) വഴിപ്പെട്ടുന്നുവെന്നു നാം കരുതുന്നില്ല. എങ്കിലും, മനുഷ്യനല്ലാത്ത ഒരു' സാത്താൻ' ഉണ്ടെന്നു ബൈബ്ളും പറയുന്നുണ്ടെന്നു ഇതിൽ നിന്നറിയാമല്ലോ. ഈ സ്ഥലത്തു മാത്രമല്ല, പല സ്ഥലങ്ങളിലും ബൈബ്ൾ ജിന്നിനെയും ശൈത്താനേയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകാണാം. 'ഭൂതം, സാത്താൻ, പിശാച്, ദുഷ്ടൻ, ദേവൻ, ഭൂർഭൂതം' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പേരുകളിലാണ് അതു ബൈബ്ളിൻെറ മലയാളപതിപ്പിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. (*)

ബെബിളിൻെറ നിഘണ്ടുവായ 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു' വിൽ 'ഭൂത'ങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ' വിദ്യാഭ്യാസവും, പരിഷ്ക്കാരവുമുള്ളവർ, അപരിഷ്കൃതൻമാരെപ്പോലെ ഇപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അദൃശ്യമായി ജീവിക്കുന്ന അനേകം ആത്മാക്കൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണെന്നു സമ്മതിക്കും. ഈ ആത്മാക്കളിൽ ചിലതു നല്ലതും, ചിലതു ചീത്തയുമാണ്. (വേ. പു. നി. ഭാഗം 307) 'സാത്താനെ'ക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ അതിൽ പറയുന്നു: 'ചില വാക്യങ്ങളിൽ (ബൈബിളിൽ) 'സാത്താൻ' എന്നു പേരുള്ള പിശാചുക്കൾ പലതുണ്ടെന്നും, മറ്റു ചില വാക്യങ്ങളിൽ പിശാചുക്കളുടെ തലവനായി 'സാത്താൻ' എന്നു ഒരു വൻ ഉണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സാത്താൻമാർ മനുഷ്യരെ ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നും, മനുഷ്യരുടെ മേൽ കുറ്റം ആരോപിക്കുമെന്നും......ഹാ നോക്കിൻെറ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.....ഇവന്ന് ദുഷ്ടൻ എന്നും

* ഇയ്യോബ്, 2: 1; സെഖര്യാവു, 3: 1, 2; മത്തായി, 12:24, 26; മത്തായി. 13: 19: സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, 106: 37; ആവർത്തനം, 32: 17 മുതലായവ നോക്കുക.

പേരുണ്ട്... ഇവൻ പിശാചുക്കളുടെ തലവനാകുന്നു... ഇവൻ മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കുന്നു.' (വേ.പു.നി. ഭാഗം 535)

'മല്ലൻമാർ, വീരൻമാർ' എന്നിങ്ങിനെ ചിലരെപ്പറ്റിയും ബൈബിൾ പറയുന്നുണ്ട്. (ഉൽപത്തി, 6: 4; സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, 45; 3 മുതലായവ) വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇവരെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം കാണാം. 'നെഫിലീം' എന്ന എബ്രായ (അബ്രാനീ) പദം മലയാളത്തിൽ മല്ലൻമാർ എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദേശക്കാർ അസുരൻമാരെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നതു പോലെ, എബ്രാർ ഇവരെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നു. 'നെഫിലീം' എന്നതു ആ ദേശത്തിലെ ആദിവാസികളെക്കുറിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. പഴയ നിയമത്തിൽ ഓഗ്, ഗോല്യത്ത് (عوج، جالوت) മുതലായ ചില അസാധാരണ ദൈർഘ്യമുള്ള മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് നാം വായിക്കുന്നു. ഇവരെയും മല്ലൻമാരെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (വേ. പു. നി. ഭാ:325)

'ജിന്നു'കൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു കാടൻമാരും അപരിഷ്കൃതരുമായ ആളുകളാണെന്നും, 'ശൈത്താൻമാർ' എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു പോക്കിരികളും അതികായൻമാരുമാണെന്നു വാദിക്കുന്നവർ പ്രസ്തുത 'മല്ല'ൻമാരെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതോ, അല്ലെങ്കിൽ കൽപിച്ചുകൂട്ടി 'ഭൂത'ങ്ങളെയും, 'പിശാചു' ക്കളെയും 'മല്ല' ൻമാരാക്കി ചിത്രീകരിച്ചതോ ആയിരിക്കുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

മേൽ പ്രസ്താവച്ചിതിൽനിന്നു ഖുർആനിലും ഇസ്ലാംമത പ്രമാണങ്ങലിലും പറയപ്പെടുന്ന ജിന്നു ശൈത്താനും മനുഷ്യരിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെന്നും, മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിലെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു വിഭാഗമല്ലെന്നും നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയൻമാർക്കും, സത്യാന്വേഷികൾക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ജിന്നു വർഗ്ഗത്തെയും, പിശാചുക്കളെയും നിഷേധിക്കുന്നതു ഖുർആൻെറയും, ഹദീസിൻെറയും നിഷേധമായതു കൊണ്ടും, ഈ നിഷേധം അനേകം ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൽക്കും, പല മതതത്വങ്ങളുടെയും നിരാകരണത്തിന്നും, പരിഹാസത്തിനു ഇടവരുത്തുന്നതാകകൊണ്ടും ഇത്രയും വിവരിക്കേണ്ടി വന്നതാണ്. അല്ലാഹു നമുക്കു സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും, അതനുസരിക്കുവാനും തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم الهمنا السداد والصواب وأرنا الاشياء كما هي

ആകാശത്തുനിന്ന് പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾക്കൽ
استراق الشياطين من السمآء

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ 'രിസാലത്തിനു' (ദിവ്യദൗത്തിനു) മുമ്പ് ആകാശത്തു വെച്ച് മലക്കുകളിൽ നിന്നു ജിന്നുകൾ ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു, പിന്നീട് അതു തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നുമുള്ള വിഷയത്തിൽ, ഖുർആനും ഹദീസും സ്വീകരിക്കുന്ന മുസ്ലിംകളിൽ തർക്കത്തിനവകാശമില്ല. മുസ്ലിംകൾ പൊതുവിൽ ഇതിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണുതാനും, 'മുഅ്ജിസത്തു' (നബിമാരുടെ കൈക്കു വെളിപ്പെടാറുള്ള അമാനുഷിക സംഭവം) കളെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കും, ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ജിന്ന്. ശൈത്താൻ മുതലായവയെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കും ഇതു വിശ്വസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും, സ്വന്തം യുക്തിന്യായങ്ങൾക്കും യോജിക്കുന്നതു മാത്രമേ അവർക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില ആളുകൾ എല്ലാ കാലത്തും മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അടുത്തകാലം മുതൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പ്രചാരവേല വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. ആത്മീയ മൂല്യങ്ങളെ 'പഴഞ്ച' ൻ

വിശ്വാസങ്ങളാക്കി തള്ളുകയും, ഭൗതിക വീക്ഷണങ്ങളെ മാത്രം 'പുരോഗമന' മായി ഗണിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം എന്താണെന്നു ഖുർആൻെറയും ഹദീസിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചുരുക്കി വിവരിക്കുകയും, സാധാരണക്കാരും, മതപ്രമാണങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര അറിവി ല്ലാത്തവരുമായ ആളുകളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ നിഷേധികൾ കൊണ്ടു വരാറുള്ള ന്യായവാദങ്ങളെക്കുറിച്ചു മൊത്തത്തിൽ ഒരി പരിശോധന നടത്തുകയുമാണ് ഈ കുറിപ്പിൻെറ ലക്ഷ്യം. والله الموافق

പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെക്കുറിച്ച ഖുർആൻ പല സ്ഥലത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെ ങ്കിലും മൂന്നു സൂറത്തുകളിലാണ് കൂടുതൽ സ്പഷ്ടവും വിശദവുമായി പ്രസ്താവി ച്ചിരിക്കുന്നത്. യാതൊരു വ്യാഖ്യാനവും കൂടാതെത്തന്നെ ആ പ്രസ്താവനകളുടെ സാരം ആർക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ആദ്യത്തെ പ്രസ്താവന ഇതാണ്:-

ولقد جعلنا فى السماء بر وجا ...فاتبعه شهابب مبين - الحجر : ١٦-١٨.

(തീർച്ചയായും ആകാശത്തചന്റ നാം ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും, നോക്കുന്ന വർക്കു അതിനെ അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്നും അതിനെ നാം കാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ആരെങ്കിലും കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു തീജ്വാല അവന് പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നതാണ്. (ഹിജർ : 16-18)

انا زينا السماء الدنيا .... فاتبعه شهاب ثاق – الصافات : ٦ - ١٠

(നിശ്ചയമായു-ഭൂമിയോടു-ഏറ്റം അടുത്ത ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങളാകുന്ന അല ങ്കാരം കൊണ്ടു നാം അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. മുരട്ടുശീലക്കാരനായ എല്ലാ പിശാചിൽ നിന്നും കാവലായും (ആക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ) 'മലഉൽ അഅ്ലാ'യിലേക്കു അവർ ചെവികൊടുത്തു കേൾക്കുകയില്ല. എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അവർ ഏറിയപ്പെടുകയും ചെ യ്യും - തുരത്തി വിടുവാനായിട്ട്. നിരന്തരമായ ഒരു ശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷേ, ആരെങ്കിലും (ഒരു) തട്ടിയെടുക്കൽ തട്ടിയെടുത്താൽ, തുളച്ചുചെല്ലുന്ന ഒരു തീജ്വാല അവന്നു പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നതാണ്. (സ്വാഫ്-ഫാത്ത്, 6-10) നബി (ﷺ) ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നതുകേട്ട ജിന്നുകളുടെ ഒരു സംഘം അതിനെത്തുടർന്നു ചെയ്ത ഒരു ദീർഘമായ പ്രസ്താവന സൂ;ജിന്നിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിലെ ചില വാക്യങ്ങളാണ് മൂന്നാമത്തേത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وانا لمسنا السماء .... يجد له شهابا رصدا – الجن

(നാം ആകാശത്തെ സ്പർശിച്ചുനോക്കി അപ്പോൾ അത് ശക്തിമത്തായ പാറാവുകാ രാവും, തീജ്വാലകളാലും നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കണ്ടെത്തി. നാം അതിൽനിന്ന് ചില ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ കേൾക്കുവാൻവേണ്ടി ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ആരെങ്കിലും ചെവികൊടുക്കുന്നതായാൽ-കേൾക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ-അവനെ വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തീജ്വാല അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. (സൂ:ജിന്ന്.)

അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ മൂന്ന് പ്രസ്താവനകളും തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ ഒരാവർത്തി വായിക്കുന്ന ആർക്കും അതിൽ നിന്ന് താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ മനസ്സിലാകുമെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം:-

നക്ഷത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു ആകാശത്തിന് അലങ്കാരമാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, മുരട്ടു ശീലക്കാരായ പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് അതിനെ സുരക്ഷിതമാക്കുവാനും അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് 'മലഉൽ അഅ്ലാ' (*) യിലേക്കു

* 'മലഉൽ അഅ്ലാ'യെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

കയറിച്ചെന്നു അവരില്‍ നിന്ന് വല്ലതും കട്ടുകേള്‍ക്കുവാന്‍ സാധ്യമല്ല. അവിടെ അല്ലാഹു ഒരുതരം പാറാവ് ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനാല്‍, നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അവര്‍ ആട്ടിഓടിക്കപ്പെടും. വല്ല മുരട്ടുശീരലക്കാരനും എന്തെങ്കിലും ഒരു വാര്‍ത്ത തട്ടിയെടുത്താല്‍തന്നെ, ശക്തിയേറിയ ഒരു തീജ്വാല അവന്‍റെ പിന്നാലെ ചെന്ന് അവനു നാശം വരുത്തും. ആകാശത്തുനിന്നു പിശാചുക്കള്‍ വാര്‍ത്തകള്‍ കട്ടുകേള്‍ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനായി അവര്‍ ആകാശത്തില്‍ ചില പതിസ്ഥലങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇപ്പോള്‍-ഖുര്‍ആന്‍റെ അവതരണം-മുതല്‍-അതു നിശ്ശേഷം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങിനെ കട്ടുകേട്ടിരുന്നവര്‍ മനുഷ്യരായിരുന്നില്ല, ജിന്നുവര്‍ഗ്ഗത്തില്‍പെട്ട പിശാചുക്കളായിരുന്നു. (ആദ്യത്തെ രണ്ടു സൂറത്തുക്കളിലും 'പിശാചുക്കള്‍' എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മൂന്നാമത്തേതില്‍ നിന്ന് ആ പിശാചുക്കള്‍ ജിന്നുകളാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.) ഹദീസുകളിലാകട്ടെ, കൂടുതല്‍ വിവരവും കാണാവുന്നതാണ്.

ഈ ഖുര്‍ആന്‍വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കട്ടുകേള്‍വിയെ നിഷേധിക്കുന്നവര്‍ ഈ ആയത്തുകള്‍ക്കു നല്‍കുന്ന അര്‍ത്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിന്‍റെ സ്വഭാവം ഇതാണ്;-'പാമര ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യാറുള്ള ജോല്‍സ്യന്മാര്‍ . പ്രശ്നക്കാര്‍ മുതലായവരാണ് ഈ വചനങ്ങളില്‍ പിശാചു (ശൈത്താന്‍) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ദിവ്യലോകത്തു നടക്കുന്ന വര്‍ത്തമാനങ്ങളും, പരിപാടികളും, ഭാവികാര്യങ്ങലും തങ്ങള്‍ അറിയുമെന്നും, അതിനു പല മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നുംമറ്റും അവര്‍ ജനങ്ങലെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കും. ചിലര്‍ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഗതി നോക്കി ഭാവികാര്യങ്ങള്‍ ഗണിച്ചുപറയും. 67:5ല്‍ 'നക്ഷത്രങ്ങളെ പിശാചുക്കളുടെ ഊഹാപോഹങ്ങള്‍ക്കു നാം പാത്രമാക്കിയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറയുന്നു. 52:38ല്‍ 'അവര്‍ക്കു (ദിവ്യലോകത്തിലെ വാര്‍ത്തകള്‍) കേള്‍ക്കുവാന്‍. (അങ്ങോട്ടു കയറിച്ചെല്ലേണ്ടതിന്നു) വല്ല കോണിയും ഉണ്ടോ.....' എന്നും പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതാണ്. ഇത്തരക്കാര്‍ക്ക് ഭാവിയില്‍ ലോകത്തു ജീവിക്കുവാന്‍ കഴിയുകയില്ല, എല്ലാ ദേശത്തുനിന്നും അവര്‍ ആട്ടിഓടിക്കപ്പെടും എന്നു അല്ലാഹു ഈ വാക്യങ്ങളില്‍ മുന്നറിയിപ്പു നല്‍കുയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 'മലഉല്‍അഅ്ലാ'യിലേക്കു ചെവികൊടുക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ അര്‍ത്ഥം, ആ പിശാചുക്കള്‍ ഉല്‍കൃഷ്ടന്‍മാരായ ആളുകളുടെ വാക്കുകള്‍ കേള്‍ക്കുകയില്ല, അഥവാ അധമമാര്‍ഗ്ഗത്തിലാണവര്‍ ജീവിക്കുക എന്നാണ്. 'അഗ്നിജ്വാല' (شهاب) കൊണ്ടു എറിയപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞതു നീചമായ കുറ്റം ചെയ്തവരെ 'തീക്കൊള്ളികൊണ്ടെറിഞ്ഞു' എന്നു പറയുന്നതു പോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം മാത്രമാകുന്നു. നക്ഷ്ത്രങ്ങളില്‍ നിന്നു പുറത്തുവരാറുള്ള ജ്വാലകള്‍ പ്രകൃതിപരമായ കാരണങ്ങള്‍ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാണ്. അല്ലാതെ, പിശാചുക്കളെ എറിയുന്നതുകൊണ്ടൊന്നുമല്ല. സൂ:ശുഅറാഉ് 210-212ലും പിശാചുക്കള്‍ക്കു ദിവ്യലോകത്തെ വര്‍ത്തമാനം കേട്ടറിയുവാന്‍ കഴിയുന്നതെല്ലന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂറത്തുല്‍ ജിന്നില്‍ അവര്‍ കട്ടുകേട്ടരിന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഖുര്‍ആന്‍റെ പ്രസ്താവനയല്ല. ജിന്നുകള്‍ പറഞ്ഞിതിനെ ഖുര്‍ആന്‍ ഉദ്ധരിച്ചതാണ്. (അതുകൊണ്ട് അതു ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല.) ഇതാണ് നിഷേധികളുടെ വ്യാക്യാനത്തിന്‍റെ രൂപം.

ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങള്‍ പരസ്പരം വ്യാഖ്യാനം നല്‍കുന്നുവെന്നതില്‍ ആര്‍ക്കും തര്‍ക്കമില്ല. എന്നാല്‍, വ്യാഖ്യാനമായ ആയത്തു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന ആയത്തിനെക്കാള്‍-ചുരുങ്ങിയപക്ഷം സമനിലയിലെങ്കിലും-വ്യക്തതയുള്ളതായിരിക്കണമെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ഇവിടെയാണെങ്കില്‍, സൂ:ഹിജ്റിലെ ആയത്തുക്കളെക്കാള്‍, സൂ സ്വാഫ്-ഫാത്തിലെ ആയത്തുകളും, അവയെക്കാള്‍ സൂ:ജിന്നിലെ ആയത്തുകളും ഈ വിഷയം വ്യക്തമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖുര്‍ആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതില്‍ രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാനം ഹദീസു

കൾക്കാണുള്ളത്. ഹദീസുകളാണെങ്കിൽ, ആയത്തുകളിലെ ആശയം ഒന്നുകൂടി വിശദീകരിച്ചും തരുന്നുണ്ട്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുസ്‌ലിംകൾ കട്ടുകേൾവിയെപ്പറ്റി വിശ്വസിക്കുന്നതും. ഇതുസംബന്ധിച്ച് ഹദീസുകൾ പലതും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും ചുരുക്കും ചിലതുമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (ﷺ) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ൽ നിന്നു ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം: 'നബി (ﷺ) ചില സഹാബികളൊന്നിച്ച് സൂഖു ഉക്കാളി (**سوق عكاظ**) ലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. പിശാചുക്കൾക്കും ആകാശത്തെ വർത്തമാനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ തടസ്സം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അവരിൽ തീജ്വാല അയക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ പിശാചുക്കൾ മടങ്ങിപ്പോരേണ്ടതായി വന്നിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരു പുതിയ സംഭവമല്ലാതെ ഇതിനു കാരണമില്ലെന്നു കരുതി അവർ നാനാഭാഗങ്ങളിലും പോയി അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ, തിഹാമയുടെ നേരെ പോയവർ, നബി (ﷺ) നഖ്‌ലഃ (**نخلة**) യിലെത്തിയപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ എത്തി. തിരുമേനി പ്രഭാതനമസ്കാരം (*) നിർവ്വഹിക്കുകയിരുന്നു. അവർ ഖുർആൻ പാരായണം കേട്ടപ്പോൾ അതിലേക്കു ശ്രദ്ധകൊടുത്തു. ഇതുതന്നെയാണ് ആകാശവാർത്ത തടയപ്പെടുവാൻ കാരണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ തങ്ങളുടെ ജനതയിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്ന് 'ഞങ്ങൾ ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു ഖുർആൻ കേട്ടു' (**انا سمعنا قرأنا عجبا**) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. നബി (ﷺ) ക്കു........ **قل أوحى الى** എന്ന് (സൂറ ത്തു ൽജിന്ന്) അവതരിക്കുകയും ചെയതു.' (**متفق**)

ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ആയിശാ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ജോൽസ്യന്മാരെപ്പറ്റി നബി (സ) യോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു; 'അതു ഒന്നും തന്നെയല്ല' (നിരർത്ഥമാണ്.) സഹാബികൾ പറഞ്ഞു: 'ചിലപ്പോൾ അവർ പറയുന്നകാര്യം യഥാർത്ഥമാവുണ്ടന്നുണ്ടല്ലോ? തിരുമേനി പറഞ്ഞു; 'യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്ന ആവാക്ക് ജിന്ന് (ആകാത്തു നിന്നു) തട്ടിയെടുക്കുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവൻ അവൻെറ ബന്ധുവിൻെറ (ഗണിതക്കാർ മുതലായവരുടെ) ചെവിയിൽ പിടക്കോഴി 'കറ കറ' ശബ്ദിക്കുന്നതുപോലെ ശബ്ദിക്കും. അവർ അതിൽകൂടി ഒരു നൂറുകളവും കലർത്തും'. (**متفق**) ആയിശാ (ﷺ) യിൽനിന്നു ബുഖാരീ ഉദ്ധരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഹദീസു ഇപ്രകാരമാണ് 'മലക്കുകൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഇറങ്ങിവരും. അവർ ആകാശത്തുവെച്ച് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട ചില കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു (തമ്മിൽ) പറയും. അപ്പോൾ പിശാചുക്കൾ അതു കട്ടുകേട്ട് അതിൽകൂടി അവരുടെ വകയായി നൂറുകളവും ചേർത്തു ജോൽസ്യൻമാർക്കും എത്തിക്കും.' (**البخارى**)

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇമാം മുസ്‌ലിം (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം. 'ഒരു രാത്രി സഹാബികൾ നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ച് ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു നക്ഷത്രത്തിൻെറ ഏറുംവെളിച്ചവും (കൊള്ളിമീൻ) ഉണ്ടായി. നിങ്ങൾ 'ജാഹിലിയ്യത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി എന്തു പറഞ്ഞിരുന്നു? എന്നു നബി (ﷺ) ചോദിച്ചു: മഹാനായ ഒരാൾ മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ജിവിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അതൊന്നുമല്ല. പക്ഷെ, നമ്മുടെ റബ്ബ് ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ ആകാശത്തുള്ളഴർ അന്യോന്യം വിവരം പറയും,

* നബി (സ) രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും നടത്താറുണ്ടായിരുന്ന നമസ്കാരമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അന്നു അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം നടപ്പിലായിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. (كما فى فتح البارى)

അങ്ങനെ ആ വർത്തമാനം ഏറ്റംഅടുത്ത ആകാശത്തുള്ളവരിലെത്തും. ജിന്നുകൾ (അവരിൽനിന്നു) അതു കേട്ടുതട്ടിയെടുക്കും. എന്നിട്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളിലേക്കു എറിഞ്ഞുകൊടുക്കും. (അപ്പോൾ ഇതു സംഭവിക്കുന്നു.) (مسلم)

ഭൂമിയിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ പോകുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കാറുള്ളതിൽ നിന്നു ഏതോ ചിലതായിരുന്നു പിശാചുക്കൾ ഉപായത്തിൽ കേട്ടിരുന്നതെന്നും, അല്ലാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ ഭരണരഹസ്യങ്ങളൊന്നുമല്ലെന്നും, അവർ കേട്ട വാർത്തയിൽ കൂടി ധാരാളം കള്ളവാർത്തയും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടാണ് ജോത്സ്യൻമാർ മുതലായ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കൾക്കു അവർ ദുർബോധനം ചെയ്യാറെന്നും ഈ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കൂടുതൽ ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഭരണ രഹസ്യങ്ങൾ പിശാചുക്കൾ അറിയുന്നതുപോകട്ടെ, മലക്കുകളും, നബിമാരു പോലും-അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്താലല്ലാതെ-അറിയുന്നതല്ല.

قل لا يعلم من فى السموات والارض الغيب الا الله—النمل ٦٥

(പറയുക: അല്ലാഹു അല്ലാതെ, അദൃശ്യവാർത്തയെ ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവർ അറിയുകയില്ല. (സൂ: നംലു 65)

عالم الغيفلا يظهر على غيبه احد الا من ارتضى من رسول فانهيسلك من بين يديه ومن خلفه رصدا ـ الجن

(അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണവൻ-അല്ലാഹു. താൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വല്ല ദൂതന്നും അല്ലാതെ, തൻെറ അദൃശ്യകാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവൻ ഒരാൾക്കും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ അതിൻെറ-ദൂതൻമാർക്കും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിൻെറ-മുമ്പിലൂടെയും, പിമ്പിലൂടെയും അവൻ പാറാവും ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. (സൂ:ജിന്ന് 26, 27) അപ്പോൾ, മലക്കുകൾ ആകാശത്തു വെച്ച് തമ്മതമ്മിൽ സംസാരിക്കുകയും പിശാചിനു തട്ടിയെടുക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയും ചെയ്യുന്ന വാർത്തകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ഇങ്ങിനെയുള്ള രഹസ്യകാര്യങ്ങളല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.

പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെക്കുറിച്ചു ഖുർആൻെറയും നബിവചനങ്ങളുടെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു എന്താണെന്നു നാം കണ്ടു. മുൻഗാമികളും, പിൻഗാമികളുമായ എല്ലാ ഖുർ ആൻ വ്യാഖ്യാതക്കളും-ഏതെങ്കിലും ചില്ലറ വിശദീകരണങ്ങളിൽ പരസ്പരം അല്പസ്വല്പവ്യത്യാസം കണ്ടേക്കാമെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരുമാണ്. വേണ്ടാ, പുരോഗമനത്തിൻെറയും, ശാസ്ത്രത്തിൻെറയും നൂറ്റാണ്ടായ ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിരചിതമായ എല്ലാ പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താക്കളും, പ്രഗത്ഭരായ മതപണ്ഡിതൻമാരും ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവല്ല ഉദാഹരണമായി, അല്ലാമാ അഹ്മദു മുസ്തഫൽ മറാഗീയുടെ തഫ്സീർ, മുഹമ്മദ് ഫരീദ് വജ്ദിയുടെ സ്വഫ്വത്തുൽ ഇർഫാൻ, സയ്യിദ് റശീദ് റിളായുടെ തഫ് സീറുൽ മനാർ, മൗലാനാ, അബുൽകലാം ആസാദിൻെറ തുർജമാനുൽ ഖുർആൻ (ഉർദു), സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബിൻെറ 'ഫീളിലാലിൽ ഖുർആൻ,' ശൈഖ് അലീ ത്വൻത്വാവിയുടെ തഫ്സീരുൽ ജവാഹീർ, അല്ലാമായൂസഫ് അലിയുടെ പരിഭാഷ (ഇംഗ്ളീഷ്) മുതലായ പലതും പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാകും. ഇവരാരും പഴഞ്ചന്മാരായതുകൊണ്ടോ, ചിന്താശൂന്യരായതുകൊണ്ടോ, അനുകരണശീലരായതു കൊണ്ടോ ആണതെന്ന് ഇവരെപ്പറ്റി അല്പമെങ്കിലും അറിയുന്നവരാരും സംശയിക്കുകയില്ല. ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രസ്താവനകളും വാചകങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചു ഈ കുറിപ്പു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. വിഷയം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതിനും, തൽപരകക്ഷികൾ കുത്തിപ്പൊക്കാറുള്ള ചില സംശയങ്ങൾക്കു മറുപടി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ഉതകുന്ന ചില വരികൾമാത്രം അവയിൽനിന്നു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

അല്ലാമാ മറാഗീ പറയുന്നു: 'മലക്കുകളിൽ നിന്നു ചില അദൃശ്യവാർത്തകളെ കേൾ

ക്കുവാൻ പിശാചുക്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുമെന്നും, അവരുടെമേൽ തീജ്വാലകളും, കത്തുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളും നിയോഗക്കപ്പെടുമെന്നും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നമുക്കു പറഞ്ഞുതരുന്നു. അതിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യം എന്താണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ നാം കിണയേണ്ടതില്ല. കാരണം, മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടു കൂടി അതിൻെറ ശരിയായ വിവരം ലഭിക്കുമാറുള്ള ഉപാധികളും, മാർഗ്ഗങ്ങളും നമ്മുടെ പക്കലില്ല. ഖുർആനിൽ വന്നതും, നബി (ﷺ) ക്കു വഹ്യു ലഭിച്ചതുമെല്ലാം വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നമുക്കു നിവൃത്തിയില്ല അതിനപ്പുറം ഗവേഷണം നടത്തുന്നതു കേവലം ഊഹവും അനുമാനവും മാത്രമേ നേടിത്തരികയുള്ളു. ഒരു മുസ്ലിമിനു അവൻെറ മതത്തിൽ മനസ്സമാധാനം കൈവരേണ്ടതിനു അതൊന്നും ആവശ്യമില്ല.' (تفسير المراغى ص ١٤ ج ١٤) അല്ലാമാ മറാഗിയുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയ അതേ ആശയം മൗലാനാ ആസാദിൻെറ തുർജമാനിലും കാണാം. (ترجمان للقرأن ص ٢٩٩ ج ٢)

ശൈഖ് ത്വൻത്വാവീ (*) യുടെ ചില വാക്യങ്ങൾകൂടി ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം. അദ്ദേഹം സൂ: സ്വാഫ്-ഫാത്തിലെ മേലുദ്ധരിച്ച ആയത്തുകളെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് അതിലദ്ദേഹം കാണുന്ന പല സൂചനകളും വിവരിച്ച ശേഷം പറയുന്നു:' ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, (ഖുർആൻ) വാചകങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ സാരം, പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേൾക്കുമെന്നും, തീജ്വാലകൊണ്ടു അവർ കരിയുമെന്നും, ചിലപ്പോൾ അതു ഏൽക്കാതെ അവർ രക്ഷപ്പെടുകയും, വീണ്ടും കള്ളൻമാരെപ്പോലെ മടങ്ങിവരുമെന്നുമൊക്കെത്തന്നെയാണ്... ജിന്നുകളിലുള്ള പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യപിശാചുക്കളെപ്പോലെത്തന്നെയാണ്. (ദുഷിച്ചവരാണ്) . കാര്യമായ വ്യത്യാസമുള്ളതു, അവർ മാനുഷശരീരികളല്ല. ഇവർ മാനുഷരീരികളാണ് എന്നുള്ളതത്രെ. മനുഷ്യരുടെ ഉൽകൃഷ്ടവികാരങ്ങൾ 'മലഉൽ അഅ്ലാ' (الملاء الاعلى) യിൽ നിന്നുള്ള ശകലങ്ങളാകുന്നു....ആ ലോകവും നമ്മുടെ ബുദ്ധിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, സൂര്യനും നമ്മുടെ കണ്ണും തമ്മിലുള്ള ബന്ധംപോലെയാണ്....'

'അറിയുക: തീജ്വലാ (شهاب) യുടെ കാര്യം മുൻകാലത്തു ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരുടെ അടുക്കൽ ഒരു തീരാപ്രശ്നമായിരുന്നു. കാരണം, പിളരാനും കൂടാനും പാടില്ലാത്ത ഒരു ഘനപദാർത്ഥമായിരുന്നു അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആകാശം. അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണ് തീജ്വാലകൾകൊണ്ടു എറിയാലും മറ്റും ഉണ്ടാവുക? ഇന്നാകട്ടെ, നമുക്ക് എന്തൊരു ആശ്വാസമാണ്?! ആധുനിക ശാസ്ത്രീയ തത്വങ്ങളനുസരിച്ച് ആകാശനക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെയുള്ള ചെറുക്ഷ്ണങ്ങളാണ് ഈ ജ്വാലകൾ (ഉൽക്കകൾ) എന്നായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നമുക്കിന്നു യാതൊരു സംശയത്തിനും അവകാശമില്ല. ഇതു ഖുർആൻെറ ഒരു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെ! ആ കാലപ്പഴക്കം ചെന്ന ശാസ്ത്രത്തിനു ഖുർആൻ എതിരും, നിലവിലുള്ള ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിനു അതു അനുകൂലവുമാകുന്നു.....' (ملخصا من تفسير الجواهر من ص ١٠، ١١ ج ١٧)

ഇനി, കട്ടുകേൾവിയെ നിഷേധിക്കുന്നവർ, തങ്ങളുടെ വാദത്തോടു യോജിപ്പിക്കുവാ

* حكيم الاسلام (ഇസ്ലാമിലെ തത്വശാസ്ത്രനിപുണൻ) എന്നു കീർത്തിയാർജ്ജിച്ച ഒരു പണ്ഡിതനാണ് ഈജിപ്തുകാരനായ ത്വൻതാവി (الطنطاوى) അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'തഫ്സീറുൽ ജവാഹിറി'നെപ്പറ്റി അധികമാരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥമെന്നതിനെക്കാൾ, സർവ്വശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനഗ്രന്ഥം എന്നാണതിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ടത്. വിവധ ആധുനിക തത്വശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇത്രയധികം വരച്ചുകാട്ടിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുലോം കുറവാണ്. അതേസമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'പുരോഗമനാശയങ്ങൾ'ക്കുവേണ്ടി ഖുർആനെ അദ്ദേഹം വളച്ചുതിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനക്കാറുമില്ല. മിക്ക ആയത്തുകൾക്കുശേഷവും അവയോട് നാമമാത്രമെങ്കിലും ബന്ധപ്പെടുത്താവുന്ന പല ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനങ്ങളും, തത്വങ്ങളും അദ്ദേഹം വിവിരിക്കുമെന്നുമാത്രം.

നായി ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലെ ചില വാക്കുകൾക്കു കൽപിക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങളെയും, തങ്ങൾക്കു തെളിവായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെയും മറ്റു സംബന്ധിച്ചാണ് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. വാസ്തവത്തിൽ ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൻെറയും, അവരിലുള്ള പിശാചു വിഭാഗത്തിൻെറയും നിഷേധത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ് ഈ നിഷേധവും. അതിനെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വിവരിച്ചതാണ്.

സൂറത്തു-സാഫ്-ഫാത്തിലെ ആയത്തിൽ ഇവരുടെ വക ഒരു പുതിയ അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വാക്യമാണ് لا يسمعون الى الملاء الاعلى('മലഉൽ അഅ്ലാ'യിലേക്കു അവർ-പിശാചുക്കൾ-ചെവികൊടുത്തു കേൾക്കുകയില്ല) എന്ന വാക്യം. ഇവരുടെ അടുക്കൽ പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യൻമാരായ സ്ഥിതിക്ക് മലക്കുകളാകുന്നു 'മലഉൽ അഅ്ലാ'യും മനുഷ്യർ തന്നെയാണെന്നു പറയുവാൻ ഇവർ നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ, ആ വാക്കിനു 'ഉന്നത നേതാക്കൻമാർ, ഉൽകൃഷ്ടരായ ആളുകൾ' എന്നൊക്കെയാണ് ഇവർ അർത്ഥമാതക്കുന്നത്. الملاء എന്നാൽ 'സംഘം, പ്രധാനികൾ, പ്രമുഖർ, കാര്യലോചനയിലോ അഭിപ്രായത്തിലോ യോജിക്കുന്ന ആളുകൾ' എന്നിങ്ങിനെയും الاعلى എന്നാൽ' മേലേകിടയിലുള്ള, ഉന്നതമായ' എന്നുമാണ് ഭാഷാർത്ഥം, ഭാഷാർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ ഇവർ കൽപിച്ച അർത്ഥത്തിൽ വലിയൊരു അബദ്ധമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ, രണ്ടു പദങ്ങളും ചേർന്ന് الملاء الاعلى എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നാണ് നോക്കേണ്ടത്. നിഘണ്ടുക്കളിൽ അതിന്നു കാണുന്ന അർത്ഥങ്ങൾ, ' ആകാശലോകം, സ്വർഗ്ഗീയനഗരം, ആത്മീയ ജീവികളുടെ ലോകം' എന്നിങ്ങനെയാണ്. (*) 'ഉൽകൃഷ്ടൻമാർ എന്നോ, 'ഉന്നതനേതാക്കൾ, എന്നോ പോലെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളാകട്ടെ, മലക്കുകൾ, മലക്കുകളിൽ പ്രധാനികൾ, ആകാശലോകവും അതിലെ മലക്കുകളും, മലക്കുകളുടെ ഉന്നതസമൂഹം' എന്നിത്യാദി അർത്ഥങ്ങൾ മാത്രമാണതിന്നു നൽകുന്നത്. (†) അല്ലാമാ ഫരീദ്വജ്ദീ ഇങ്ങിനെയുംകൂടി പറഞ്ഞു കാണുന്നു: 'മലക്കുകളായിരിക്കും അവർ. ഒരപക്ഷേ, ആ ഉന്നതലോക (നക്ഷത്ര) ങ്ങളിലെ നിവാസികളാണെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ അവിടെയുള്ള മലക്കുകളാണെന്നുവരാം. (‡)

الملاء الاعلى യുടെ അർത്ഥം നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ഖുർആനിൽനിന്നും, ഹദീസിൽനിന്നും നമുക്കു വല്ലതും ലഭിക്കുവാനുണ്ടോ എന്നുകൂടി നോക്കാം. സൂ:സ്വാദ് 60-63 ആയത്തുകളിൽ നരകവാസികൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചില വിവാദങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനുശേഷം അതിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് 64-ാം ആയത്തിൽ 'അതു യഥാർത്ഥം തന്നെയാണ്, നരകക്കാർ പരസ്പരം നടത്തുന്ന വിവാദമാണ് (ان ذلك لحق تخاصم اهل النار) എന്നു പറഞ്ഞ് ആ വിഷയം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് നബി (ﷺ) ജനങ്ങളോട് പറയണം (قل) എന്നു കൽപിച്ചുകൊണ്ട് 65 മുതൽ 70 കൂടിയ വചനങ്ങളിൽ പല കാര്യങ്ങലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതിന്നിടയിലുള്ള 69-ാം വചനം ഇപ്രകാരമാണ്: ماكان لى من علم بالملأ الاعلى اذ يخصمون (മലാഉൽ അഅ്ലയെക്കുറിച്ച് അവർ തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ എനിക്കു ഒരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.) 70ൽ ان يوحى الى الا انام انا نذير مبين (ഒരു സ്പഷ്ടമായ താക്കീതുകാരനാണെ

---

* عالم الارواح المجردة, الملائكة Heaven, Celestial City മുതലായവ

† السموات ومن فيها من الملئكة, اشراف الملئكة, الملائكة The Exalted Assembly of Angels.

‡ هم الملئكة وربما كانوا هم سكان تلك العوالم العالية او الملئكة الذين لديهم

ന്നതിനാലല്ലാതെ എനിക്കു 'വഹ്‌യു' നൽകപ്പെടുന്നില്ല) എന്നും പറയുന്നു. അടുത്ത 71-ാം വചനം ഇപ്രകാരമാണ്. اذ قال ربك للملئكة أني خالق بشرا من طين (അതായതു, ഞാൻ കളിമണ്ണിൽനിന്ന് ഒരു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു നിൻെറ റബ്ബ് മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം.) തുടർന്നുകൊണ്ട് ആദം (عليه السلام) ൻെറ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും അനന്തര സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, 69-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞ 'മലഉൽ അഅ്ലാ'കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം മലക്കുകളാണെന്നും, അവരുടെ തർക്കംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ആദം (അ) നെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വിവരം അല്ലാഹു മലക്കുകളെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞിരുന്ന (സൂ: അൽബഖറഃ 30ൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട) മറുപടിയാണെന്നും വ്യക്തമാണ്.

എന്നാൽ, ഈ വാസ്തവം സമ്മതിച്ചാൽ, കട്ടുകേൽവിയുടെ നിഷേധവും, ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൻെറ നിഷേധവും പിൻവലിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. അതിനു ഇവർ ഉപയോഗിച്ച സൂത്രം കാണുമ്പോൾ നാം അമ്പരന്നുപോകും! കുറേ മുമ്പ് (64-ാം വചനത്തിൽ) പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുകയും, പിന്നീട് വേറെ കുറെ കാര്യങ്ങൾ പുതുതായി പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള നരകക്കാരുടെ ആ വിവാദമാണുപോൽ 69-ാം ആയത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന തർക്കവും! ആ നരകവാസികളിൽ മേലേക്കിടയിലുള്ള നേതാക്കൻമാരാണുപോൽ 'മലഉൽ അഅ്ലാ. (سبحان الله) സ്വന്തം ആശയങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾക്കു ഇമ്മാതിരി വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ അതിൻെറ അനുയായികൾക്കു ധൈര്യം തോന്നുന്നതു അത്യാശ്ചര്യം തന്നെ! അല്ലാഹു നമുക്കും അവർക്കും പൊറുത്തുതരട്ടെ. ആമീൻ (കൂടുതൽ വിവരം തൽസ്ഥാനത്തു വെച്ചു കാണാം. (ن شاء الله) സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ, ഞങ്ങൾ ആകാശം സ്പർശിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അതു പാറാവുകാരാൽ നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (وانا لمسنا السماء الخ) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. മലഉൽ അഅ്ലാ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് ആകാശത്താണെന്നും, അതു മലക്കുകളാവാനേ സാധ്യതയുള്ളുവെന്നും അതിൽനിന്നും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

'മലഉൽ അഅ്ലാ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മനുഷ്യനേതാക്കളല്ല, മലക്കുകൾ തന്നെയാണെന്നു ഹദീസിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه), മുആദ് (رضي الله عنه), അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു ആയിശ് (رضي الله عنه) (*) എന്നീ സഹാബികളിൽ നിന്നായി ഇമാം അഹ്മദും, തിർമദീയും (رحمه الله) മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: നബി (صلى الله عليه وسلم) പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ എൻെറ റബ്ബിനെ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു. മലഉൽ അഅ്ലാ എന്തു കാര്യത്തിലാണ് തർക്കിക്കുന്നതു (فيم يختصم الملا الاعلى) എന്നറിയാമോ എന്നു റബ്ബ് എന്നോടു ചോദിച്ചു. നിനക്കാണല്ലോ നല്ലപോലെ അറിയുക (انت اعلم) എന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. എനിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു: അതെ, പാപങ്ങൾ പൊറുപ്പിക്കുന്ന (പുണ്യമായ) കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്.' (തുടർന്നു കൊണ്ട് പല പുണ്യകർമ്മങ്ങളെയും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ചുരുക്കത്തിൽ-ഇവർ പറഞ്ഞതുപോലെ-'മലഉൽ അഅ്ലാ' എന്നതു മലക്കുകളാണെന്ന് ഒരിക്കൽ ആരോ അങ്ങ് പറയുകയും, ബാക്കിയുള്ളവർ അതപ്പടി ഏറ്റുപാടുകയും ചെയ്തതല്ലെന്നും, ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കിയതാണെന്നും വ്യക്തമായല്ലോ.

ഇനി, ഇവർ തെളിവിനു കൊണ്ടുവന്ന ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. 1-ാമത്തേതു 67: 5ലാണല്ലോ. ആ ആയത്തു ഇതാണ് :

ولقد زينا السماء الدنيابمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين واعتدنا لهمعذاب السعير – الملك

ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ നാം ചില വിളക്കുകൾ കൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

* عبد الرحمن ابن عائش

അവയെ പിശാചുക്കളെ എറിയുന്നതും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്കു നാം കത്തി ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ശിക്ഷ ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' ഇതാണ് ഈ ആയത്തിൻെറ ശരിയായ അർത്ഥം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥവും ഇതുതന്നെ. മാത്രമല്ല, നക്ഷത്രങ്ങളാകുന്ന അലങ്കാരംകൊണ്ടു ആകാശത്തെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്ന മിക്ക ആയത്തുകളും പരിശോധിച്ചാൽ ഈ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെയും യോജിച്ചതെന്നു കാണാം:-

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച മൂന്നു സൂറത്തുകളിലെ ആയത്തുകളും നോക്കുക. ഒന്നാമത്തേതിൽ 'എല്ലാ ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽ നിന്നും അവയെ നാം കാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്' (وحفظناها من كل شيطان رجيم) എന്നും, രണ്ടാമത്തേതിൽ, 'എല്ലാ മുരട്ടുശീലക്കാരനായ പിശാചിൽ നിന്നും കാവലും ആക്കിയിരിക്കുന്നു' (وحفظناها من كل شيطان مارد) എന്നും, 'തുരത്തിവിടുവാനായി എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അവർ എറിയപ്പെടും' (يقذفون من كل جانـ دحورا) എന്നും പറയുന്നു. 'ശക്തിമത്തായ പാറാവുകാരാൽ ആകാശം നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (ملئت حرسا شديدا) എന്നു മൂന്നാമത്തേതിലും കാണാം, സൂ: ഹാമീം സജദഃ 12ൽ, 'ഏറ്റം അടുത്ത ആകാശത്തെ നാം ചില വിളക്കുകൾ കൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു; കാവലും ആക്കിയിരിക്കുന്നു'. (وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا) എന്നും പറയുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നക്ഷത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു ആകാശത്തിനു ഒരു അലങ്കാരവും, അതിനു ഒരു കാവലുമാക്കിവെച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന തത്വം ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറയാറുള്ളതാണ്. പിശാചുക്കളെ അവമൂലം എറിഞ്ഞോട്ടുന്നുവെന്ന നിലക്കാണ് അവ ആകാശത്തിന്ന് കാവലായിത്തീരുന്നതെന്നും അവയിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു സൂ: മുൽകിലെ ആ ആയത്തിൽ وجعلناها رجوما لـلشيطان എന്ന വാക്കിനു 'അവയെ നാം പിശാചുക്കളെ എറിയുന്നതാക്കി' എന്നാണോ അർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടതു, അതല്ല, 'പിശാചുക്കളുടെ ഊഹങ്ങൾക്കു പാത്രമാക്കി' എന്നാണോ അർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടത്? നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടെ ഒന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! (رجم) (റജ്മു) എന്നതിൻെറ ബഹുവചനമാണ് (رجوم) (റുജൂമു) എന്നറിയപ്പെടുന്ന വസ്തു (ما يرجم به) എന്നും, (ظن) ഊഹം'എന്നും ഭാഷയിൽ അതിന്നർത്ഥമുണ്ട്. പക്ഷേ, മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലുള്ള വസ്തുതകൾ മുമ്പിലുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് 'എറിയപ്പെടുന്നതു' എല്ലാവരും അതിന്നർത്തം സ്വീകരിച്ചത് ഒന്നിലധികം അർത്ഥം വരാവുന്നതോ, വേണ്ടത്ര വ്യക്തമല്ലെന്നു തോന്നുന്നതോ ആയ ആയത്തുകൾക്കു അവയെക്കാൾ വ്യക്തവും വിശദവുമായ മറ്റു ആയത്തുകളോടു യോജിക്കുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനമാണ് നൽകേണ്ടതെന്നുള്ള തർക്കമറ്റ ഒരു നിയമമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, ഏതെങ്കിലും അറിയപ്പെടാത്ത ചിലർ ആ വാക്കിനു 'ഊഹങ്ങൾ' എന്നു അർത്ഥം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, അതു സ്വീകാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെയും ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ടെന്നു തൻെറ തഫ്സീറിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഇമാം ബൈളാവീ (റ) -ദുർബ്ബലമോ തള്ളപ്പെട്ടതോ ആയ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹവും മറ്റുള്ളവരും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ-അതു ഉദ്ധരിച്ചപ്പോൾ, 'ആരോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്' (قيل) എന്നു പറഞ്ഞ് അതിൻെറ കൊള്ളാരുതായ്മ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും. ഇമാം ബൈളാവീ (ﷺ) ആ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ച ആളല്ല. ആണെന്നു സങ്കൽപിച്ചാൽ തന്നെ, അദ്ദേഹം ജിന്നുവർഗ്ഗത്തെയോ, പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെയോ നിഷേധിക്കുന്ന ആളുമല്ലസ്ഥാപിക്കുന്ന ആളാണ്-എന്നുകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

'കട്ടുകേൾക്കൽ വാദത്തെ അടിയോടെ തുടച്ചുനീക്കുന്നതാണെന്നുള്ള നിഗമനത്തോടെ ഇവർ എടുത്തുകാട്ടുന്ന 2-മത്തെ തെളിവാണ് 52:38ലെ ഖുർആൻവചനം. 'ആകാശത്തെ വാർത്തകൾ ഞങ്ങൾക്കു അറിയുവാൻ കഴിയുമെന്നു പറഞ്ഞു ജനങ്ങളെ

കബളിപ്പിക്കുന്ന അറേബ്യായിലെ കപടവിശ്വാസികളുടെ ജാലവിദ്യ തുറന്നുകാട്ടിയതാണ് ആ വചനം, അവർക്കു ദിവ്യലോകത്തെ വാർത്തകൾ കേൾക്കുവാൻ അങ്ങോട്ടു കയറിച്ചെല്ലേണ്ടതിനു വല്ല കോണിയും ഉണ്ടോ എന്നാണ് അതിൽ പറയുന്നത്' എന്നൊക്കെയാണ് ഇവരുടെ വാദം. വാസ്തവത്തിൽ, പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയും ഈ വചനവുമായി ബന്ധമില്ല. ഇതിൽ, കപടവിശ്വാസി—കളെക്കുറിച്ചല്ല പറയുന്നതും. സൂ: ത്വൂറിലെ 28 മുതൽ 45 വരെയുള്ള ഓരോ ആയത്തും പരിശോധിച്ചാൽ, പരസ്യമായി ത്തന്നെ അവിശ്വാസികളായിരുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചാണ് ആ വചനങ്ങൾ എന്നു മനസ്സിലാകും. 'ഖുർആൻ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്നു അവർ പറയുന്നുവോ?' 'ഒരു കർത്താവും ഇല്ലാതെ അവർ താനേ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയണോ? 'ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചതു അവരാണോ?' 'റബ്ബിൻെറ ഖജനാകൾ അവരുടെ അടുക്കലാണോ?' എന്നിങ്ങിനെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള പത്തുപതിനാലു ചോദ്യങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ചു അതിൽ അല്ലാഹു ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ് ഈ 38-ാം ആയത്തും, 'അതല്ല, ചെവി കൊടുത്തു കേൾക്കുമാറുള്ള വല്ല കോണിയും അവർക്കുണ്ടോ? എങ്കിൽ, അവരിൽനിന്നു ചെവി കൊടുത്തു കേട്ടവൻ വ്യക്തമായ വല്ല അധികൃതരേഖയും കൊണ്ടുവരട്ടെ!' (ام لهم سلم يستمعون فيه فليأت مستمعهم بسلطان مبين) എന്നാണതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ഈ ആയത്തിലെ ആശയം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കത്തക്ക വേറെയും ആയത്തുകൾ ഖുർആനിൽ കാണാം: **قل فأتوا بكتاب من عند الله – القصص ٤٩** (പറയുക: എന്നാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവിൻ,) **ام انزلنا عليهم سلطانا فهو يشركون – الروم ٣٥** (അതെല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു നാം വല്ല അധികൃത രേഖയും അവതരിപ്പിച്ചിട്ട് അവർ പങ്കുചേർത്തു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അതു സംസാരിക്കുന്നുണ്ടോ? **ام لكم سلطان مبين تأتوا بكتابكم ان كنتم صادقين الصافات ١٥٦، ١٥٧** – (അതല്ല, നിങ്ങൾക്ക് സ്പഷ്ടമായ വല്ല അധികൃത രേഖയുമുണ്ടോ? എങ്കിൽ, നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവിൻ) എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല ആയത്തുകളിലും അടങ്ങിയ ആശയം തന്നെയാണ് ഈ ആയത്തിലും ഉള്ളത്. അതായതു: അവിശ്വാസികൾക്കു തങ്ങളുടെ നിലപാടു ന്യായീകരിക്കുവാൻ ഉപരിലോകത്തുനിന്ന് എന്തെങ്കിലും അറിവു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ അവർ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവർക്കു അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഒന്നുമില്ലല്ലോ. മനുഷ്യർക്കു ഉപരിലോകത്തുനിന്ന് അറിവു ലഭിക്കേണ്ടതിനു വഹ്‌യുവേണം: അതു ഇവർക്കില്ല; അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങോട്ടു കയറിച്ചെല്ലുവാൻ കോണിവേണം; അതുമില്ല; എന്നു സാരം. മുൻകാലത്തു മനുഷ്യനു ഉപരിഭാഗത്തേക്കു കയറുവാൻ കോണിയല്ലാതെ-റോക്കറ്റോ ഗോളാന്തര വാഹനങ്ങളോ ഒന്നും-വിഭാവനം ചെയ്‌വാനില്ല. ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിന്നാകട്ടെ, കോണിയുടെ ആവശ്യമില്ലതാനും. അപ്പോൾ, ഈ ചോദ്യം പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെ സംബന്ധിച്ചല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, ജിന്നും മനുഷ്യനും ഒന്നാണെന്നും ഉറപ്പിച്ചു വെച്ചവർക്കു ഈ വ്യത്യാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

3-ാമതായി ഇവർ തങ്ങൾക്കു തെളിവായി കൊണ്ടുവന്ന സൂ: ശൂഅറാഉ് 210-212നെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ആയത്തുകൾ ഇവയാണ്:

وماتنزلت به الشياطين وما ينبغى لهم وما يستطيعون انهم عن السمع لمعزولون

(ഇതും കൊണ്ട്-ഖുർആൻകൊണ്ട്-പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല, അതവർക്കു യോജിക്കുന്നതുമല്ല. അവർക്കു സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല. നിശ്ചയമായും അവർ കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാകുന്നു.) ഈ വചനം പിശാചുക്കളുടെ കേട്ടുകേൾവിയെ നിഷേധിക്കുകയല്ല-സ്ഥാപിക്കുകയാണ്-ചെയ്യുന്നത്. **لمعزولون** എന്ന വാക്കിന് 'അകറ്റപ്പെട്ടവർ, നീക്കപ്പെട്ടവർ, ഒഴിച്ചുനിറുത്തപ്പെട്ടവർ' എന്നൊക്കെ വിവർത്തനെ നൽകാം. എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതിനുശേഷം അതിൽനിന്നു അകറ്റിനിറുത്തു

മ്പോൾ മാത്രമേ ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളു. ഉദാഹരണമായി, **عزله عن عمله ا** (അവന്റെ ജോലിയിൽനിന്നു അവനെ നീക്കം ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ആദ്യം ആ ജോലി ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീടതു ഒഴിവാക്കി എന്നുമാണ് താല്പര്യം. അല്ലാതെ, അവൻ ആ ജോലിയുമായി തീരെ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നല്ല. പിശാചുക്കൾ മുൻകാലത്തു കട്ടുകേട്ടിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീടു-നബി (ﷺ) യുടെ കാലം മുതൽ-അതു തടയപ്പെട്ടു വെന്നും തന്നെയാണ് ഖുർആനും ഹദീസും നമുക്കു പഠിപ്പിക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) തന്റെ നിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതും: **وقوله انهم عن السمع لمعزولون اى ممنوعون بعد ان كانوا بمكنون** ('അവർ കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അവർക്കു അതിനു സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നതിനുശേഷം-പിന്നീടു-മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നത്രെ.)

മാത്രമല്ല, ഇതേ സൂറത്തിലെ 221-223 വചനങ്ങളിൽ പിശാചക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുനോക്കുക: **هل انبئكم على من تنزل الشياطين تنزل على كل افاك اثيم يلقون السمع واكثرهم كاذبون** (ആരുടെമേലാണ് പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുന്നതെന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വർത്തമാനം അറീക്കട്ടെയോ? കററുകെട്ടുന്നവനും ദുഷ്ടനുമായ എല്ലാവരുടെ മേലുമത്രെ അവ ഇറങ്ങുന്നത്. അവർ ചെവി കൊടുക്കുന്നു. അവരിൽ അധികമാളും വ്യാജം പറയുന്നവരാണ്) പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ മിത്രങ്ങളായ പ്രശ്നക്കാർ, ഗണിതക്കാർ മുതലായ വ്യാജവാദികൾക്കു അവർ ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തിയിരുന്നുവെന്നും, അവർ അതിൽ കളവു കൂട്ടിച്ചേർക്കാരുണ്ടെന്നും ഈ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ കട്ടുകേൾവിയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന വചനങ്ങളാണ് ഇവയും.

സൂ: ഹിജ്റിലെ ആയത്തുകൾക്കും, സ്വാഫ് ഫാത്തിലെ ആയത്തുകൾക്കും സ്വന്തം വക പുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും, മറ്റു ചില ആയത്തുകളെ അതിനു തെളിവാക്കി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും സൂ: ജിന്നിലെ ആയത്തുകൾ പിന്നെയും തങ്ങൾക്കെതിരിൽ തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി ഇവർ കണ്ടു. ഈ വിഷയം പ്രതിപാദിക്കുന്ന മറ്റെല്ലാം ആയത്തുകളെയും അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായും, വിശദമായ്യുമാണ് അതിൽ അതു വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ആകയാൽ, അതു മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കൂടുതൽ പ്രയാസമായി തോന്നി. അതിനു ഇവർ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു പരിഹാരം, 'അതു ജിന്നുകൾ പ്രസ്താവിച്ചതാണ്, ഖുർആന്റെ പ്രസ്തവനയല്ല' എന്നത്രെ?

സൂറത്തുൽ ജിന്നിന്റെ തുടക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: **قل اوحى الى انه استمع نفر من الجن فقالوا انا سمعنا قرأنا عجبا يهدى الى الرشد فأمنا به ولن نشرك بربنا احدا** (പറയുക: ജിന്നുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടർ എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടുവെന്ന് എനിക്കു വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു ഖുർആൻ കേട്ടു. അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോടു ഒരാളെയും പങ്കുചേർക്കുകയില്ലതന്നെ.) തുടർന്നുള്ള 15വരെ ആയത്തുകളിലായി അവരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ബാക്കിഭാഗം അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം, ജിന്നുകളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതിനെപ്പറ്റിയും അതിലവർ പ്തിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് അങ്ങു തള്ളിയാലത്തെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? ആലോചിച്ചു നോക്കുക. അതല്ല, അവയിൽ കൊള്ളേണ്ടതു, തള്ളേണ്ടതും ഉണ്ട് എന്നാണിവർ പറയുന്നതെങ്കിൽ, അവ ഏതേതാണ്? അതിനുള്ള മാനദണ്ഡവും, തെളിവും എന്താണ്? എന്നൊക്കെ ഇവർ തന്നെ പറഞ്ഞു തരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഖുർആനിൽ പലരുടെ പ്രസ്താവനകളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. അവയിൽ ആക്ഷേപത്തിൻെറ നിലക്കു പറയപ്പെട്ടതും, അല്ലാത്തതുമുണ്ടായിരിക്കും. ഏതാണ് സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതും, ഏതാണ് അസ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻതക്ക അടയാളങ്ങളും, ചുറ്റുപാടുകളും ഖുർആനിൽതന്നെ കണ്ടെത്തുകയുംചെയ്യും. ഇവിടെ, കട്ടുകേൾവിയെസംബന്ധിക്കുന്ന വാചകങ്ങൾക്കുമാത്രം സ്വീകാര്യങ്ങളല്ലെന്നു പറയുന്നതിനു-ഇവരുടെ ഈ നിഷേധം അല്ലാതെ-യാതൊരു കാരണവും ഇല്ല. ഈ ഒരേ സ്ഥലത്തുമാത്രമേ ഈ വിഷയം ഖുർ ആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളുവെന്നിരുന്നാൽപോലും, അതു ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനയാണെ ന്നുവെച്ചു തള്ളിക്കളയുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. എന്നിരിക്കെ, ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻെറ സ്വന്തം പ്രസ്താവനകളായിത്തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സംഗതി ജിന്നു കളുടെ പ്രസ്താവാനയാണെന്നു പറഞ്ഞു പുറംതള്ളുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നവരെപ്പറ്റി എന്തു പറയുവാനാണ്?!

മറ്റെല്ലാം ഇരിക്കട്ടെ, റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയിൽനിന്നു ഖുർആൻ കേട്ടശേഷം കേട്ടവർ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവരെ താക്കീതു ചെയ്കയും, ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടത്തിലാണ് ഇതെല്ലാം ജിന്നുകൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു എന്നു സൂ: അഹ്ഖാഫിൽ നിന്നു നല്ലപോലെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. നബി (ﷺ) യിൽനിന്നു ഖുർആൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ട ആ ജിന്നുസംഘം, അതവസാനിച്ചപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചുപൊയെന്നും, അവർക്കു പല ഉപദേശങ്ങളും നൽകിയെന്നും അതിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു. (فلما قضى ولوا الى قومهم منذرين فقالوا يا قومنا الخ) അവർ ഖുർആൻ കേട്ടപ്പോൾ അതിൽ വിശ്വസി ക്കുകയുണ്ടായെന്നു സൂറത്തുൽ ജിന്നിലും നാം കണ്ടു. അപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളോടു ആ സത്യവിശ്വാസികളായ ജിന്നുകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ പ്രസ്താവനയിൽ കുറെവാക്കു കൾ തള്ളപ്പെടേണ്ടുന്ന കള്ളങ്ങളും, ബാക്കിമാത്രം സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന സത്യോപദേശ ങ്ങളുമാണെന്നും, അതിൽ നല്ലതും ചീത്തയും വേർതിരിച്ചു കാണിക്കാതെ അല്ലാഹു നമുക്കു ഉദ്ധരിച്ചുതന്നുവെന്നും കരുതവാൻ വക്രബുദ്ധിയല്ലാത്ത ഒരാൾക്കും ധൈര്യം തോന്നുകയില്ല. 'നാം മുമ്പൊക്കെ ആകാശത്തുപോയി പതിയിരുന്നു വാർത്തകൾ കേട്ടിര ുന്നു. ഇപ്പോഴതു മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്നാണല്ലോ ആ പ്രസ്താവനയിലുള്ളത്. ഈ പ്രസ്താവന വാസ്തവമല്ലെങ്കിൽ, ഇവരുടെ ഉപദേശം കേൾക്കുന്ന ശ്രോതാക്കാളായ ജിന്നുകൾ അവരോട് ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുകയില്ല:-'നിങ്ങളെന്തിനാണ് മറ്റുള്ളവരെ കബളിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ ഞങ്ങളോട് ഇല്ലാത്തതു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ വിഡ്ഢികളാ ക്കുന്നത്? ഇതു വാസ്തവവിരുദ്ധമല്ല...?! ' ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

സത്യാനേഷികളും, നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികളുമായ എല്ലാവർക്കും പിശാചുക്കളുടെ കേട്ടുകേൾവിയെക്കുറിച്ച് ഖുർആനും ഹദീസും പറയുന്നതെന്താണെന്നും, മുസ്ലിംകൾ അതിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നിലപാടെന്താണെന്നും മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം

ومن الله التوفيق

16. സൂറത്തു-ന്നഹ്ൽ سورة النحل

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്- വചനങ്ങൾ 128 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 16 [110,126,127 എന്നീ മൂന്ന് വചനങ്ങൾ മദീനയിൽ ഉഹ്ദ് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അവതരിച്ചതാണെന്നു പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.]

68-ാം വചനത്തിൽ തേനീച്ചയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇതിനു സൂറത്തുന്നഹ്ൽ എന്നു പേരു പറയപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യർക്കു അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വളരെയധികം അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടു سورة النعم (അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ അദ്ധ്യായം) എന്നും ഇതിനു പേരുണ്ട്.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

أَتَىٰٓ أَمْرُ ٱللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١﴾

1 (ഇതാ) അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പന വന്നു (പോയി)! അതിനാൽ, അതിനു നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെടേണ്ട. അവർ (അവനോട്) പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവൻ അത്യുന്നതനുമായിരിക്കുന്നു !!

---

1 أَتَى വന്നു, വന്നിരിക്കുന്നു. أَمْرُ الله അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പന, കാര്യം. فَلاَ تَسْتَعْجِلُوهُ അതിനാൽ (എന്നാൽ) നിങ്ങളതിന് ധൃതികൂട്ടേണ്ട. سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ (അവന് സ്തോത്രം). وَتَعَالَى അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, അത്യുന്നതനുമാകുന്നു. عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്.

امر الله (അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന) കൊണ്ടു വിവക്ഷ അന്ത്യസമയം (الساعة) ആണെന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. അവിശ്വാസികൾക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷയാണെന്നും, കർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലനടപടിയാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ മൂന്നും ഒരേ സാരത്തിൽ കലാശിക്കുന്നവയാകുന്നു. സൂറത്തുൽ ഖമറിൻെറ ആരംഭത്തിൽ اقتربت الساعة (അന്ത്യസമയം അടുത്തുവന്നു) എന്നും, സൂ: അമ്പിയാഇൻെറ ആരംഭത്തിൽ اقترب الناس حسابهم (മനുഷ്യർക്കു അവരുടെ വിചാരണ അടുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു) എന്നുമൊക്കെ അവതരിക്കുകയും, സത്യനിഷേധത്തിൽനിന്നു മടങ്ങാത്ത പക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമെന്നു നബി (ﷺ) താക്കീതു നൽകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ഇതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു അതൊന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നു! അവിശ്വാസികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനൊരു മറുപടിയാണിത്.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവർ നിന്നോടു ശിക്ഷക്കു ധൃതികൂട്ടുന്നു. നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധി ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കു ശിക്ഷ (ഇപ്പോൾ തന്നെ) വരുമായിരുന്നു. അവർ അറിയാത്ത നിലയിൽ അതവർക്കു പെട്ടന്നു വന്നെത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അവർ നിന്നോടു ശിക്ഷക്കു ധൃതികൂട്ടുന്നു. നിശ്ചയമായും, നരകം അവിശ്വാസികളെ വലയം ചെയ്യുന്നതുമാകുന്നു''. (അങ്കബൂത്ത്; 53, 54.) വീണ്ടും പറയുന്നു; ''അതിൽ (അന്ത്യസമയത്തിൽ) വിശ്വസിക്കാത്തവർ അതിനു ധൃതികൂട്ടുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നവരുമാകുന്നു. അതു

യഥാർത്ഥമാണെന്നു അവർ അറിയുകയും ചെയ്യും.'' (ശൂറ:18) ഈ ധൃതികൂട്ടലിനു അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന ഇതാ വന്നുകഴിഞ്ഞു. അതിനു വളരെയൊന്നും താമസമില്ല. അതു വരാതിരിക്കുകയുമില്ല. എന്നാൽ, അതിനൊരു അവധിയുണ്ട്. അതു വരുമ്പോഴാണതു സംഭവിക്കുക. അതിനു ധൃതികൂട്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ധൃതികൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടു ദോഷമല്ലാതെ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നുമില്ല.

അല്ലാഹുവിനു പങ്കുകാരെ സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് അവരുടെ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ധൃതികൂട്ടലും നിഷേധവും ഉടലെടുക്കുന്നത്. അവരുടെ ദൈവങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു അവരെ രക്ഷിക്കുമെന്നും അവർ ധരിച്ചുവരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനു പങ്കുകാർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്ന കാര്യം തന്നെ അസംഭവ്യമാണെന്നും, അതിൽ നിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധനും ഉന്നതനുമാണു അല്ലാഹുവെന്നും അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (سبحانه وتعالى عما يشركون)

2 അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെമേൽ അവൻെറ കൽപനയാകുന്ന ആത്മാവു (അഥവാ ജീവനു)മായി അവൻ മലക്കുകളെ ഇറക്കുന്നു; അതായത് ഞാനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല; അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവിൻ എന്നു (ജനങ്ങളെ) താക്കീതു ചെയ്യണമെന്ന്.

يُنَزِّلُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةَ بِٱلرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ أَنْ أَنذِرُوٓا۟ أَنَّهُۥ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱتَّقُونِ ﴿٢﴾

---

2 يُنَزِّلُ അവൻ ഇറക്കുന്നു. الْمَلاَئِكَةَ മലക്കുകളെ. بِالرُّوحِ ആത്മാവ് (ജീവനു)മായി. مِنْ أَمْرِهِ അവൻെറ കൽപനയാകുന്ന, കൽപനയിൽ നിന്ന്. عَلَى مَن യാതൊരുവരുടമേൽ, ചിലർക്ക്. يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. مِنْ عِبَادِهِ അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. أَنْ أَنذِرُوا നിങ്ങൾ താക്കീത് ചെയ്യണമെന്നു . أَنَّهُ لَآ إِلَهَ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്ന്. إِلاَّ أَنَا ഞാനല്ലാതെ. فَاتَّقُونِ അതിനാൽ എന്നെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.

'ആത്മാവ്, ജീവൻ, ജീവസ്സ്' എന്നൊക്കെയാണ് روح (റൂഹ്) എന്ന പദത്തിനർത്ഥം. അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനകളും സന്ദേശങ്ങളുമാകുന്ന 'വഹ്‌യാ' ണു ഇവിടെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഹൃദയങ്ങൾക്കു ജീവസ്സും, ആത്മാക്കൾക്കു ചൈതന്യവും നൽകുന്നതാണല്ലോ അവ. 40:15;42:52 എന്നിവിടങ്ങളിലും ഈ പദം ഇതുപോലെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. പ്രവാചകത്വവും, വഹ്‌യും ലഭിക്കുന്നതു ആരുടെയും യോഗ്യത കൊണ്ടോ ശ്രമംകൊണ്ടോ അല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. അതാണു ''അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽ അവൻ മലക്കുകളെ ഇറക്കുന്നു'' വെന്നു ഈ വാക്യത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മലക്കുകൾ മുഖേന മാത്രമേ നബിമാർക്കു 'വഹ്‌യു' നൽകപ്പെടാറുള്ളുവെന്നു ഈ വാക്യത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൂടാ. വഹ്‌യിൻെറ ഇനങ്ങൾ വേറെയും ഉണ്ട് എന്നു സൂ: ശൂറാ 51-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരത്തിനു അവിടെ നോക്കുക.

3 ആകാശങ്ങളെയും , ഭൂമിയെയും അവൻ യഥാർത്ഥ(മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു . അവർ (അവനോട്) പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്നും അവൻ അത്യുന്നതനായി

خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۚ تَعَـٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

രിക്കുന്നു.

4 മനുഷ്യനെ അവൻ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നിട്ട് അവൻ (അതാ) പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു എതിർവാദി (യായിരിക്കുന്നു)!

خَلَقَ ٱلْإِنسَـٰنَ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾

---

3 خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. بِالْحَقِّ യാഥാർത്ഥപ്രകാരം. تَعَالَى അവൻ അത്യുന്നതനായി (വളരെ മേലെയായി)രിക്കുന്നു. عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്. 4 خَلَقَ الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. مِن نُّطْفَةٍ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന്, ഇന്ദ്രിയത്താൽ. فَإِذَا هُوَ എന്നിട്ട് അവൻ (അതാ). خَصِيمٌ ഒരു എതിർവാദി. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷ(സ്പഷ്ട)മായ.

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ലെന്നു തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുകയാണ്. ആകാശഭൂമികളെയും മനുഷ്യനെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതും, വ്യവസ്ഥാപിതമായ മുറയിൽ അവയെല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചു പോരുന്നതും അവനായിരിക്കെ, അവൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽ അവനു പങ്കാളികളോ, സമൻമാരോ ആയി വേറെ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. കേവലം നിസ്സാരമായ. ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ മനുഷ്യൻ അവനോടു നന്ദിയും കൂറുമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിക്കുന്നതു വിരോധാഭാസവും ആശ്ചര്യകരവുമാണെന്നും, മനുഷ്യൻ അവൻെറ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി വേണ്ടപോലെ ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം അതവനു ബോധ്യമാകുന്നതാണെന്നുമാണ് 4-ാം വചനത്തിലെ സൂചന അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിതമഹത്വവും, ഏകത്വവും, മനുഷ്യർക്കു അവൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ചില വസ്തുക്കളാണു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ:-

5 കാലികളെയും (തന്നെ) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു . നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ (തണുപ്പിൽ നിന്നു) ചൂടു നൽകലും , (മറ്റു) പ്രയോജനങ്ങളുമുണ്ട്. അവയിൽ നിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَٱلْأَنْعَـٰمَ خَلَقَهَا ۗ لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَـٰفِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾

6 നിങ്ങൾ (വൈകുന്നേരം) വിശ്രമത്തിനു കൊണ്ടു വരുന്ന സമയത്തും , (രാവിലെ) മേയാൻ വിടുന്ന സമയത്തും നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ ഒരു ഭംഗിയുമുണ്ട്.

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾

7 ദേഹങ്ങൾ (ക്ഷീണിച്ച്) ഞെരുങ്ങിക്കൊണ്ടല്ലാതെ , നിങ്ങൾ അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നവരല്ല . (അങ്ങനെയുള്ള) ഒരു നാട്ടിലേക്കു അവ നിങ്ങളുടെ (ചുമടു) ഭാരങ്ങൾ വഹിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു . നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് (വളരെ) കൃപാലുവും , കരുണാനിധിയും തന്നെ.

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا۟ بَـٰلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ ٱلْأَنفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

8 കുതിരകളെയും, കോവർ കഴുതകളെയും, കഴുതകളെയും (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു):- നിങ്ങൾക്ക് അവയെ (വാഹനമാക്കി) സവാരി ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയും, അലങ്കാരത്തിന്നും. നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

وَٱلْخَيْلَ وَٱلْبِغَالَ وَٱلْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

---

5 وَٱلْأَنْعَامَ കാലികളെയും (തന്നെ). خَلَقَهَا അവയെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.. لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِيهَا അവയിൽ. دِفْءٌ ചൂടു നൽകൽ, ശൈത്യശമനം. وَمَنَافِعُ പല പ്രയോജന (ഉപകാര) ങ്ങളും. وَمِنْهَا അവയിൽ നിന്ന് (തന്നെ). تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. 6 وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِيهَا അവയിൽ. جَمَالٌ സൗന്ദര്യം, ഭംഗി. حِينَ സമയത്ത്. تُرِيحُونَ നിങ്ങൾ വിശ്രമത്തിന് (ആലയിലേക്ക്) കൊണ്ടുവരുന്ന. وَحِينَ സമയത്തും. تَسْرَحُونَ നിങ്ങൾ മേയാൻ വിടുന്ന. 7 وَتَحْمِلُ അവ വഹിക്കുകയും ചെയ്യും. أَثْقَالَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളെ. إِلَىٰ بَلَدٍ ഒരു രാജ്യത്തേക്ക്, നാട്ടിലേക്ക്. لَّمْ تَكُونُوا നിങ്ങളായിരുന്നില്ല. بَالِغِيهِ അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നവർ. إِلَّا بِشِقِّ ഞെരുക്കം (ബുദ്ധിമുട്ടു-പ്രയാസം) കൊണ്ടല്ലാതെ. الْأَنفُسِ ദേഹങ്ങളുടെ. إِنَّ رَبَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. لَرَءُوفٌ ദയാലുതന്നെ, കൃപയുള്ളവൻ തന്നെ. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്. 8 وَالْخَيْلَ കുതിര(കളെ)യും. وَالْبِغَالَ കോവർ കഴുതകളെയും. وَالْحَمِيرَ കഴുതകളെയും. لِتَرْكَبُوهَا നിങ്ങളവയെ സവാരി ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി, പുറത്തേറുവാൻ. وَزِينَةً ഭംഗിക്കും, സൗന്ദര്യ (അലങ്കാര)ത്തിനായും. وَيَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ(ക്കു) അറിയാത്തതിനെ.

കാലികളെ മനുഷ്യൻെറ ഉപയോഗത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കുകയും, നിത്യാവശ്യങ്ങളായ പല കാര്യങ്ങൾക്കും അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക വഴി മനുഷ്യനു അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. കാലികൾ മൂലം ലഭിക്കുന്നതായി ഇവിടെ എടുത്തുപറയപ്പെട്ട ഉപകാരങ്ങൾ ഇവയത്രെ. (1) തണുപ്പിൽനിന്നും രക്ഷ കിട്ടുമാറ് ചൂടു നൽകുന്ന വസ്തുക്കൾ അവയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നു. രോമം കൊണ്ടും, തോൽ കൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വസ്ത്രം, പുതപ്പ്, തമ്പ്, പാദരക്ഷ മുതലായവയാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ശൈത്യകാലത്തും, ശൈത്യപ്രദേശങ്ങളിലും ഇവയുടെ ആവശ്യം പറയേണ്ടതുമില്ല. (2) വിശപ്പിനു ഭക്ഷണവും ദാഹത്തിനു പാനീയവുമായ പാൽ, ഒരു പ്രധാന ധനാഗമ മാർഗ്ഗമായ അവയുടെ സന്തതികൾ തുടങ്ങിയ മറ്റു പല ഉപകാരങ്ങൾ. (3) ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന മാംസം. (4) മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു വൈകുന്നേരം ആലകളിലേക്കു വിശ്രമത്തിനു കൊണ്ടുവരുമ്പോഴും, രാവിലെ ആലയിൽനിന്നു വിട്ടു മേച്ചിൽസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുമ്പോഴും, വിശിഷ്യാ ഉടമസ്ഥർക്ക്, ഉണ്ടാകുന്ന കൗതുകവും ആനന്ദവും. ഈ വിഷയം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയത്തക്കവണ്ണം കാര്യമായ ഒരു പ്രയോജനമാണോ എന്നു സംശയിക്കപ്പെടാം? ഐഹികവിഭവങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തിലും അഭിവൃദ്ധിയിലും മനുഷ്യനുള്ള ആവേശവും താൽപര്യവും, അഭിമാനവും ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. മനുഷ്യൻ കാലിവളർത്തുന്നതെല്ലാം അവയെ തനിക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ, മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സ്വയം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടിയോ ആണോ? അല്ല. അതായിരുന്നു കാലിവളർത്തലിൻെറ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ സ്വന്താവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന പരിമിതമായ ഒരളവിൽ കവിഞ്ഞു ആരും കാലികളെ വളർത്തുമായിരുന്നില്ല. ആയിരം ഒട്ടകമുള്ളവൻ അതു രണ്ടായിരമായിരിക്കുവാനും, പതിനായിരം ആടുകളുള്ളവൻ അതു ഇരുപതിനായിരമാക്കുവാനും, ലക്ഷക്കണക്കിൽ ഉറുപ്പികയുടെ വ്യവസായം നടത്തുന്നവൻ അതു കോടിക്കണക്കിൽ വളർത്തുവാനും രാപ്പകൽ മിനക്കെടുന്നതു അവമൂലം ലഭിക്കുന്ന അഴകും മോടിയും കണ്ടാനന്ദിക്കുവാനല്ലാതെ മറ്റെന്തിനാണ്?! ഈ പ്രയോജനം എടുത്തു പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു

സംഗതി കൂടി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. സമ്പത്തിന്റെ വർദ്ധനവ് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്നും, അല്ലാഹു നിയമിച്ച അവകാശങ്ങളും കടപ്പാടുകളും പാലിച്ചു കൊണ്ടു അതിൽ നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അതുമൂലം വമ്പിച്ച പുണ്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ അതു പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നുമാണത്.

(5) ദേഹാദ്ധ്വാനമോ, ബുദ്ധിമുട്ടോ കൂടാതെ ഭാരപ്പെട്ട ചുമടുകൾ ദൂരദേശങ്ങളിലേക്കു എത്തിക്കുക. യന്ത്രീകൃത വാഹനങ്ങൾക്കു സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തു പോലും ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഭാരങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുവാൻ കാലികളെ-വിശേഷിച്ചും ഒട്ടകങ്ങളെ-ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒട്ടകപ്പുറത്തു മാത്രമല്ല, മാടുകളുടെ പുറത്തും, മാടുവണ്ടികൾ വഴിയും, ആടുവണ്ടികൾ വഴിയും സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുക പല രാജ്യങ്ങളിലും പതിവുണ്ട്. യന്ത്രവാഹനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പു ഏതു രാജ്യത്തും കാലികളെ മാത്രം അതിനു ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരുന്നുതാനും. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിച്ചശേഷം, ഇതെല്ലാം ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിനു മനുഷ്യനോടുള്ള കൃപയും കാരുണ്യവും നിമിത്തമാണെന്നും, ആ സ്ഥിതിക്കു മനുഷ്യൻ അവനോടു നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നുംകൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, കുതിര, കഴുത, കുതിരയും കഴുതയും ഇണചേർന്നു ജനിക്കുന്ന കോവർകഴുത എന്നിവയെ സവാരിക്കുള്ള വാഹനങ്ങളാക്കി സൃഷ്ടിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതിനെയും, അവമൂലം സ്വാഭാവികമായും ലഭിക്കുന്ന അലങ്കാര ഭംഗിയെയും കുറിച്ചും ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ പ്രയോജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അവ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ ഈ മൂന്നു മൃഗങ്ങളും ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളായി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചില്ല. അവയെ വാഹനമായി ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ളതും, അലങ്കാരത്തിനുള്ളതുമാണെന്നു മാത്രമെ പറഞ്ഞുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ഈ മൂന്നും ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്നു ചില പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, നാട്ടുകഴുതയുടെയും, കോവർകഴുതയുടെയും മാംസത്തെ നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, കുതിര മാംസം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ബലവത്തായ ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കുതിരമാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നാണു ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം.

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, അക്കാലത്തുള്ളവർക്കു ഊഹിക്കുവാൻ പോലും പ്രയാസമായതുമായ വാഹനങ്ങളാണു തീവണ്ടി, വിമാനം, യന്ത്രക്കപ്പൽ, മോട്ടോർവാഹനങ്ങൾ മുതലായവ. ഇപ്പോൾ, വായുമണ്ഡലത്തിനപ്പുറം ശൂന്യാകാശത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാവുന്ന വാഹനങ്ങളും രംഗത്തുവന്നിരിക്കയാണ്. ഇനിയും ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള വാഹനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുമെന്നു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇവയൊക്കെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളാണെങ്കിലും അവ നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള സാധന സാമഗ്രികളും, അവക്കു രൂപം നൽകുവാനുള്ള ബുദ്ധിയും, തോന്നലും, സാഹചര്യങ്ങളുമെല്ലാം മനുഷ്യനു നൽകുന്നതു അല്ലാഹുവാണല്ലോ. ഇതുപോലെയുള്ള പലതിനെയും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും അവസാനം ''നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു'' ويخلق مالا تعلمون എന്നു പറഞ്ഞത്.

وَعَلَى ٱللَّهِ قَصۡدُ ٱلسَّبِيلِ وَمِنۡهَا جَآئِرٞۚ وَلَوۡ شَآءَ لَهَدَىٰكُمۡ أَجۡمَعِينَ ﴿٩﴾

9 അല്ലാഹുവിന്റെ മേലാണ് (നേരായ) മിത മാർഗ്ഗം (വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ബാധ്യത) ഉള്ളത്. അതിൽ [മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ] തന്നെ (ചിലതു) തെറ്റിയതുമുണ്ട്. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ മുഴുവൻ അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക ത

ന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

---

9 وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേലാണ്, (ബാധ്യത). قَصْدُ السَّبِيلِ മിതമാർഗ്ഗം (കാണിക്കൽ), മാർഗ്ഗം വിവരിക്കൽ. وَمِنْهَا അതിലുണ്ട്, അതിൽതന്നെയുമുണ്ട്. جَائِرٌ തെറ്റിയത്. وَلَوْ شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ. لَهَدَاكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. أَجْمَعِينَ മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും.

ബാഹ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള വാഹനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ആന്തരികമായ ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾകൂടിയുണ്ടെന്നും, അവയിൽ ചിലതു നേർക്കുനേരെ മിതമായുള്ളതും ചിലതു തെറ്റിവളഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ളതുമുണ്ടെന്നും, നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നു വിവരിച്ചുകൊടുക്കൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ബാധ്യതയാണെന്നും, അഥവാ അതാണു ഖുർആനിലൂടെയും പ്രവാചകനിലൂടെയും അവൻ നൽകി വരുന്ന മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ എന്നുമൊക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്.

ബാഹ്യമായ ഐഹികവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, അതോടുചേർന്ന് ആന്തരീകമായ ധാർമ്മിക വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഖുർആൻെറ ഒരു പതിവാകുന്നു. ഹജ്ജുയാത്രകളിൽ ഭക്ഷണം മുതലായ യാത്രാമാനങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊള്ളുവാൻ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ فان خير الزاد التقوى (യാത്രാ സാമാനങ്ങളിൽ വെച്ചു ഉത്തമമായതു ഭയഭക്തിയാണ് (2:197) എന്നും, നഗ്നത മറക്കുവാനുള്ള വസ്ത്രം നൽകിയതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ والباس التقوى ذلك خير (ഭയഭക്തിയാകുന്ന വസ്ത്രമത്രെ ഏറ്റവും ഉത്തമമായത്. (7: 26) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഇതിനു ഉദാഹരണമാകുന്നു: അല്ലാഹു കാണിച്ചുതരുന്ന നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ചരിക്കുന്നവരെമാത്രമേ അവൻ നൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർക്കുകയുള്ളു-എന്നല്ലാതെ എല്ലാവരെയും സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല-എന്നത്രെ ولو شاء لهداكم اجمعين (അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ മുഴുവൻ അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു.) എന്ന വാക്യം മുഖേന അറിയിക്കുന്നത്. (ഈ വാക്യത്തിലടങ്ങിയ സാരാർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറ: അൻആം 149; ഹൂദ് 118; മാഇദ: 51; സജദ: 13 മുതലായ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി പലതവണ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിഭാഗം-2

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً ۖ لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

10 അവനത്രെ , ആകാശത്തുനിന്നു നിങ്ങൾക്ക് (മഴ)വെള്ളം ഇറക്കിത്തന്നവൻ. അതിൽ നിന്നു (കുടിക്കുവാൻ) പാനീയമുണ്ടാകുന്നു; അതിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ (കാലികളെ) മേയ്ക്കുന്ന (ചെടി) മരങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു.

يُنۢبِتُ لَكُم بِهِ ٱلزَّرْعَ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلنَّخِيلَ وَٱلْأَعْنَٰبَ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

11 അതു[വെള്ളം] മൂലം നിങ്ങൾക്കു കൃഷിയും , ഒലീവും , ഈത്തപ്പനയും , മുന്തിരികളും അവൻ ഉൽപാദിപ്പിച്ചുതരുന്നു; (എന്നുവേണ്ട) എല്ലാ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും (ഉൽപാദിപ്പിച്ചു തരുന്നു). നിശ്ചയമായും , അതിൽ (ഒക്കെയും) ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

10 هُوَالَّذِي അവൻ യാതൊരുവനാണ്, അവനത്രെയാതൊരുത്തൻ. أَنزَلَ അവൻ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. لَّكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنْهُ അതിലുണ്ട്, അതിൽനിന്ന് (ചിലതു) ഉണ്ടായിരിക്കും. شَرَابٌ പാനീയം, കുടിനീർ. وَمِنْهُ അതിലുണ്ട്, അതിൽനിന്ന് (ചിലതു). شَجَرٌ മരങ്ങളും (ഉണ്ട്-ഉണ്ടായിരിക്കും). فِيهِ അതിൽ. تُسِيمُونَ നിങ്ങൾ മേയ്ക്കുന്നു. 11 يُنبِتُ അവ മുളപ്പിക്കുന്നു, ഉൽപാദിപ്പിക്കും. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. بِهِ അതുമൂലം, അതിനാൽ. الزَّرْعَ കൃഷിയെ, വിളയെ. وَالزَّيْتُونَ ഓലീവും. وَالنَّخِيلَ ഈത്തപ്പനയും. وَالْأَعْنَابَ മുന്തിരികളും. وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ എല്ലാ ഫല(വർഗ്ഗ)ങ്ങളിൽ നിന്നും. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يَتَفَكَّرُونَ അവർ ചിന്തിക്കുന്നു.

കാലിമൃഗങ്ങൾ മുഖേനയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം മഴവെള്ളം മുഖേനയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം എടുത്തെണ്ണിക്കാട്ടുന്നതിൻെറ ആവശ്യമെന്താണെന്നുകൂടി ഇടക്കിടെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ وَٱلنُّجُومُ مُسَخَّرَٰتٌۢ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

12 രാത്രിയെയും , പകലിനെയും , സൂര്യനെയും , ചന്ദ്രനെയും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളും അവൻെറ കല്പനയനുസരിച്ച് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടവയാണ്.നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ഒക്കെയും) ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ചിന്തി)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട് .

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥٓ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾

13 വർണ്ണങ്ങൾ [ഇനങ്ങൾ] വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവയും (വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു). നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ഒക്കെയും) ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

---

12 وَسَخَّرَلَكُمُ നിങ്ങൾക്കവൻ വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. وَالنَّهَارَ പകലിനെയും. وَالشَّمْسَ സൂര്യനെയും. وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും. وَالنُّجُومُ നക്ഷത്രങ്ങളാകട്ടെ. مُسَخَّرَاتٌ വിധേയമാക്കപ്പെട്ടവയാണ്. بِأَمْرِهِ അവൻെറ കൽപന പ്രകാരം. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക്. يَعْقِلُونَ അവർ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നു, ഗ്രഹിക്കുന്നു. 13 وَمَا ذَرَأَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതും. لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مُخْتَلِفًا വ്യത്യസ്തമായിക്കൊണ്ട്. أَلْوَانُهُ അതിൻെറ വർണ്ണ (നിറ)ങ്ങൾ (ഇനങ്ങൾ). إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക്. يَذَّكَّرُونَ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നു.

രാപ്പകലുകൾ, സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ മനുഷ്യനു വിധേയമാക്കിത്തന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം സു: ഇബ്റാഹീം:32,33ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി മുമ്പു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ അതാവർത്തിച്ചു വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. ''വ്യത്യസ്ത വർണ്ണങ്ങ

ളായി നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവ'' എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, മനുഷ്യനു ഉപകാരപ്രദമായി ഈ ഭൂമിയിൽ നിലവിലുള്ള സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും, ജീവവർഗ്ഗങ്ങളുമടക്കം എല്ലാ ഇനത്തിലും പെട്ട ഭൂവിഭവങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുതരത്തിൽ മനുഷ്യനു പ്രയോജനപ്പെടാത്ത വസ്തുക്കൾ ഈ ഭൂമിയിൽ ഇല്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇന്നു ചിന്തകൻമാരായ പല ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും വ്യക്തമാക്കാറുള്ളതാണ്. هو الذى خلق لكم ما فى الارض جميعا(ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചവനത്രെ അവൻ) (2: 29) എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ഖുർആൻ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മുമ്പേ പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

നിത്യസത്യങ്ങളായ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളാക്കെ എടുത്തുപറഞ്ഞു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നു ഓരോ വചനത്തിൻെറയും അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കുക. അതെ, ചിന്തിക്കുന്നവർക്കും ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കും, ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്കും ഇതിൽനിന്നൊക്കെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അഥവാ അതിനുവേണ്ടിയാണു ഇതെല്ലാം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതു എന്നു സാരം. ബുദ്ധികൊടുത്തു ചിന്തിക്കുകയും, ഉറ്റാലോചന ചെയ്തു സത്യാസത്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം തൗഫീഖു നൽകട്ടെ, ആമീൻ. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَهُوَ ٱلَّذِى سَخَّرَ ٱلْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا۟ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا۟ مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى ٱلْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

14 അവൻ തന്നെയാണ് സമുദ്രത്തെ വിധേയമാക്കിയവനും: അതിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു പുതിയ മാംസം തിന്നുവാനും , നിങ്ങൾ ധരിക്കാറുള്ള ആഭരണ (പദാർത്ഥ)ങ്ങൾ അതിൽനിന്നു പുറത്തെടുക്കുവാനും വേണ്ടി; കപ്പലുകൾ അതിലൂടെ (വെള്ളം) പിളർത്തുന്നതായിക്കൊണ്ടു (സഞ്ചരിക്കുന്നതു) നിനക്കു കാണുകയും ചെയ്യാം . അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ തേടിയെടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയും ; നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാണത്).

---

14 وَهُوَ الَّذِي അവൻതന്നെ (അവനത്രെ) യാതൊരുവനും. سَخَّرَ വിധേയമാക്കിയ. الْبَحْرَ സമുദ്രത്തെ. لِتَأْكُلُوا നിങ്ങൾ(ക്കു) തിന്നുവാൻവേണ്ടി. مِنْهُ അതിൽനിന്ന്. لَحْمًا മാംസം. طَرِيًّا പുതിയ. وَتَسْتَخْرِجُوا നിങ്ങൾ പുറത്തെടുക്കുവാനും. مِنْهُ അതിൽനിന്ന്. حِلْيَةً ആഭരണങ്ങളെ. تَلْبَسُونَهَا നിങ്ങളവയെ ധരിക്കുന്നു. وَتَرَى നിനക്ക് കാണാം. الْفُلْكَ കപ്പലുകളെ. مَوَاخِرَ പിളർത്തുന്നതായി. فِيهِ അതിൽ, അതിലൂടെ. وَلِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ തേടിയെടുക്കു(അന്വേഷിക്കു)വാൻ വേണ്ടിയും. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ ഔദാര്യ(അനുഗ്രഹ)ത്തിൽ നിന്നു. وَلَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാനും, നിങ്ങളായേക്കുകയും ചെയ്യാം. تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യും.

മനുഷ്യർക്കു ഭക്ഷണത്തിനായി സമുദ്രത്തിൽ അല്ലാഹു വിളയിച്ചു വളർത്തിവരുന്ന കണക്കറ്റ മൽസ്യവിളകളെപ്പറ്റിയാണ് لحما طريا (പുതിയ മാംസം) എന്നു പറഞ്ഞത്. വേഗം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും, സുഖകരമായതും, ലഘുത്വം കൂടിയതുമായ ആഹാരമത്രെ മൽസ്യമാംസം. ആഭരണ പദാർത്ഥങ്ങൾ(حلية) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മുത്ത്, പവിഴം, ചിപ്പി തുടങ്ങിയ രത്നവിഭവങ്ങളുമാകുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ പരിഷ്കൃതങ്ങളായ യന്ത്രസാമഗ്രികളും, ജലവാഹനങ്ങളുമൊന്നുമില്ലാത്ത മുൻകാലം മുതൽക്കുതന്നെ, സമുദ്രത്തിൽ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള

ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളും, രത്നസമ്പത്തുക്കളും മനുഷ്യന്‍ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിപ്പോന്നിട്ടുണ്ട്. കണ്ണെത്താത്ത, ആഴം കാണാത്ത സമുദ്രജലത്തെയും, മലകള്‍ കണക്കെയുള്ള തിരമാലകളെയും, ശക്തിയായി ആഞ്ഞടിക്കുന്ന കാറ്റുകളെയും ഇടവും വലവുമാക്കി പിളര്‍ന്നുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടു കുതിച്ചു പായുന്ന കപ്പലുകള്‍വഴി, ഒരു നാട്ടില്‍ നിന്നു മറ്റൊരു നാട്ടിലേക്കും ഒരു വന്‍കരയില്‍ നിന്നു മറ്റൊരു വന്‍കരയിലേക്കും വിവിധ ആവശ്യാര്‍ത്ഥം മനുഷ്യന്‍ സദാ വന്നും പോയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ കാലം മുതല്‍ ആരംഭിച്ച ഈ ഏര്‍പ്പാടു അനുദിനം വര്‍ദ്ധിച്ചു കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം സജ്ജമാക്കിത്തരുകയും, അതിനു വേണ്ടുന്ന സാഹചര്യങ്ങള്‍ ശരിപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തതിന്‍റെ പേരില്‍ മനുഷ്യര്‍ സദാ അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദി കാണിക്കുവാന്‍ കടപ്പെട്ടവരാണു എന്നു അവസാനത്തെ വാക്യത്തില്‍ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَأَلْقَىٰ فِي ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَٰرًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

15 ഭൂമി നിങ്ങളേയും കൊണ്ടു ചരിഞ്ഞു പോകുമെന്നതിനാല്‍, അതില്‍ അവന്‍ ഉറച്ചുനില്‍ക്കുന്ന മലകളെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നദികളെയും വഴികളെയും (ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു);നിങ്ങള്‍ (ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു) മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാന്‍വേണ്ടി;-

وَعَلَٰمَٰتٍ ۚ وَبِٱلنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

16 (പല) അടയാളങ്ങളെയും (ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു). നക്ഷത്രങ്ങള്‍ മൂലവും (തന്നെ) അവര്‍ [മനുഷ്യര്‍] (ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു) മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നു.

---

15 وَأَلْقَى അവന്‍ ഇട്ടിരിക്കുന്നു, സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. رَوَاسِيَ ഉറച്ചു(പൂണ്ടു) നില്‍ക്കുന്നവയെ (മലകളെ). أَن تَمِيدَ അതു ചരിഞ്ഞു പോകുമെന്നതിനാല്‍. بِكُمْ നിങ്ങളുമായി, നിങ്ങളെയുംകൊണ്ട്. وَأَنْهَارًا നദി (പുഴ)കളെയും. وَسُبُلًا വഴി (മര്‍ഗ്ഗം)കളെയും. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങള്‍ ആകുവാന്‍വേണ്ടി, ആയേക്കാം. تَهْتَدُونَ നിങ്ങള്‍ വഴിചേരും, (നേര്‍)മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കും.. 16 وَعَلَامَاتٍ അടയാളങ്ങളെയും. وَبِالنَّجْمِ നക്ഷത്രങ്ങള്‍ മൂലവും, നക്ഷത്രംകൊണ്ടും. هُمْ അവര്‍. يَهْتَدُونَ മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നു, വഴിചേരുന്നു.

സമുദ്രത്തില്‍ അല്ലാഹു നല്‍കിയ ചില അനുഗ്രഹങ്ങളിലെ ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചശേഷം കരയിലും അന്തരീക്ഷത്തിലുമായി നല്‍കിയിട്ടുള്ള ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. ഒരു എത്തും പിടിയും കൂടാതെ അന്തരീക്ഷത്തില്‍ നിലകൊള്ളുന്ന ഭൂഗോളം അതിലെ നിവാസികള്‍ സഹിതം ചരിഞ്ഞോ മറിഞ്ഞോ തെറിച്ചോ പോകാതിരിക്കുവാന്‍വേണ്ടി-സമുദ്രത്തില്‍ കപ്പലുകള്‍ നങ്കൂരമിട്ടുറപ്പിച്ചു നിറുത്തുന്നതുപോലെ-ഭാരമേറിയ പര്‍വ്വതങ്ങളാകുന്ന നങ്കൂരങ്ങള്‍ വഴി അതിനെ അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചുനിര്‍ത്തിയിരുക്കുന്നു. നൂറുക്കണക്കിലും ആയിരക്കണക്കിലും നാഴിക ദൂരെത്തവിടെന്നോ ഉത്ഭവിച്ച് കാടും, മലയും, പാറക്കെട്ടും. മരുഭൂമിയും, മലയിടുക്കും താണ്ടിക്കൊണ്ട് വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞും, ഓടിച്ചാടിയും ഒഴുകിവരുന്ന നദികളെ ഒരു കൂട്ടര്‍ കുടിനീരിനും, കുളിനീരിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കില്‍,മറ്റൊരുകൂട്ടര്‍ കൃഷിക്കും ഗതാഗതത്തിനും, വ്യവസായത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. വേറൊരു കൂട്ടര്‍ മല്‍സ്യബന്ധനത്തിനും, വിദ്യുച്ഛക്തിയുല്‍പാദനത്തിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. വഴികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കില്‍, നാട്ടിലൂടെ, കാട്ടിലൂടെ, സമതലത്തിലൂടെ, കുന്നുകുഴികളിലൂടെ, വെള്ളത്തിലൂടെ, വായുവിലൂടെ എന്നിങ്ങനെ ആവശ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം സഞ്ചരിക്കുവാന്‍ ഉതകുന്ന പലതരം വഴിക

ളെയും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വഴിതെറ്റാതെ ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുവാനും, ദൂരവും സ്ഥാനവും നിർണ്ണയിക്കുവാനും വേണ്ടി ഓരോതരം വഴികൾക്കും ചില അടയാളങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കുന്നും, കുണ്ടും, വയലും, പറമ്പും, പാറയും, മണലും, മണ്ണും, മരവും, ചരിവും, മറിവും എന്നിങ്ങനെ എത്രയെത്ര അടയാളങ്ങൾ?! വമ്പിച്ച മരുഭൂമികളിലോ സമുദ്രത്തിലോ യാത്രചെയ്യുന്നവർക്കു അടയാളങ്ങളുടെ അഭാവം നിമിത്തമോ, രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടുമൂലമോ ദിക്കുകളറിയാതെ വരുമ്പോൾ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനവും ഗതിയും നോക്കി സ്ഥാനവും സമയവും കണക്കാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ സ്വയമങ്ങു രൂപം പൂണ്ടതല്ല. മനുഷ്യരോ മറ്റുവല്ലവരോ രൂപം നൽകിയതുമല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ മാത്രം പ്രവൃത്തി. അവൻെറ മാത്രം സൃഷ്ടി. അവൻെറ മാത്രം വ്യവസ്ഥ. എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായ ഈ നിത്യസത്യങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്:-

17 അപ്പോൾ, സൃഷ്ടിക്കുന്ന (ഒരു) വൻ സൃഷ്ടിക്കാത്തവരെപ്പോലെയാകുന്നുവോ?! അപ്പോൾ, (ബഹുദൈവാരാധകരേ,) നിങ്ങൾ ഉററാലോചിക്കുന്നില്ലേ?!	أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

---

17 أَفَمَن അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ. يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. كَمَن യാതൊരുവനെ (യാതൊരുത്തരെ)പോലെ. لاَّ يَخلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കില്ല. أَفَلاَ تَذَكَّرُونَ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ ഉററാലോചിക്കുന്നില്ലേ.

മുകളിൽ വിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള വസ്തുക്കളെയൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തിയ അല്ലാഹുവും, ഒരു അണുപോലും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവരും എങ്ങിനെ സമമാകും?! ഒരിക്കലും സമമാവുകയില്ലല്ലോ? എന്നിരിക്കെ, വിഗ്രഹങ്ങൾ, ദേവീദേവൻമാർ, മഹാത്മാക്കൾ എന്നുവേണ്ട അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരുവസ്തുവെയും അവൻെറ പങ്കുകാരനോ, സമാനനോ ആക്കിവെച്ച് ആരാധിക്കുന്നതു തികച്ചും വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ?! നിങ്ങൾ ഒട്ടും ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?! എന്നു താൽപര്യം. എന്നാൽ, മേലുദ്ധരിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രമാണോ അല്ലാഹു മനുഷ്യരായ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നത്?! അല്ല:-

18 അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ അതു കണക്കാക്കുന്നതല്ല. [നിങ്ങൾക്കതിന്നു സാധ്യമല്ല].നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.	وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾

---

18 وَإِن تَعُدُّوا നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം. نِعْمَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ. لاَ تُحْصُوهَا നിങ്ങളതിനെ കണക്കാക്കുക (തിട്ടപ്പെടുത്തുക)യില്ല. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദികാണിക്കാതെ, നിങ്ങൾ ശിർക്കിലും തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിയിരുന്നിട്ടും തൽക്ഷണം നിങ്ങളുടെമേൽ ശിക്ഷാ നടപടിയെടുക്കാതിരിക്കുന്നതും, നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതുമൊക്കെ അവൻ പൊറുക്കുന്നവ

നും കരുണാനിധിയും ആയതുകൊണ്ടാണെന്നു സാരം, സൂ: ഇബ്റാഹീം 34-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും സ്മരിക്കുക.

19 അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നതിനെയും, നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതിനെയും അറിയുന്നു.	وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعۡلِنُونَ ﴿١٩﴾
20 അല്ലാഹുവിന്നു പുറമെ, അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ യാതൊന്നും (തന്നെ) സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല; അവരാകട്ടെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.	وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَخۡلُقُونَ شَيۡـًٔا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ ﴿٢٠﴾
21 (അവർ) നിർജ്ജീവങ്ങളാകുന്നു; ജീവനില്ലാത്തവരാകുന്നു. ഇവർ ഏതു സമയത്ത് എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമെന്ന് അവർ അറിയുകയുമില്ല.	أَمۡوَٰتٌ غَيۡرُ أَحۡيَآءٍۖ وَمَا يَشۡعُرُونَ أَيَّانَ يُبۡعَثُونَ ﴿٢١﴾

---

19 وَاللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يَعْلَمُ അറിയുന്നു, അവർ അറിയും. مَا تُسِرُّونَ നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നത്. وَمَا تُعْلِنُونَ നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതും. 20 وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ. لاَ يَخْلُقُونَ അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല, സൃഷ്ടിക്കുകയില്ല. شَيْئًا യാതൊന്നിനെയും. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരോ. يُخْلَقُونَ അവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. 21 أَمْوَاتٌ നിർജ്ജീവങ്ങളാണ്, മരണപ്പെട്ടവരാണ്. غَيْرُ أَحْيَاءٍ ജീവിക്കാത്തവരാകുന്നു, ജീവനില്ലാത്തവരാണ്, ജീവക്കുന്നവരല്ലാത്ത. وَمَا يَشْعُرُونَ അവർ (ക്ക്) അറിയുകയില്ല, ബോധമില്ല. أَيَّانَ ഏത് സമയത്ത് എന്ന്. يُبْعَثُونَ അവർ (ഇവർ) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടും.

ബഹുദൈവാരാധനയുടെ നിരർത്ഥതയും, പരദൈവങ്ങൾക്കു അതിനുള്ള അനർഹതയുമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഖുർആൻ ഒന്നാമതായി അഭിസംബോധനചെയ്യുന്നതു അറബികളെയാണല്ലോ. അവർ ആരാധിച്ചു വരുന്നതാകട്ടെ, വിഗ്രഹങ്ങൾ മുതലായ പരദൈവങ്ങളെയുമാണ്. അവ യാതൊന്നിനെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നില്ല. അവതന്നെയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണ്, അവ നിർജ്ജീവങ്ങളാണ്, മേലിൽ ജീവിക്കുവാനും പോകുന്നില്ല, അവരുടെ ആരാധകൻമാരെ ഏതവസരത്തിലാണ് ഖബറുകളിൽനിന്നു എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയെന്ന വിവരവും അവർക്കില്ല എന്നിരിക്കെ, ഇത്രയും നിന്ദ്യവും നിസ്സാരവുമായ ഈ വസ്തുക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാത്ഥിക്കുന്നതു അങ്ങേഅറ്റം അർത്ഥശൂന്യവും പടു വങ്കത്വവുമാണല്ലോ എന്നു താൽപര്യം.

اموات (അംവാത്തുൻ) എന്നതു ميت (മയ്യിത്ത്)ന്റെ ബഹുവചനവും احياء (അഹ്‌യാഉ്) എന്നതു حى (ഹയ്യ്)ന്റെ ബഹുവചനവുമാകുന്നു. ''മരണപ്പെട്ടവൻ, മരണപ്പെടുന്നവൻ,. ജീവനില്ലാത്തത്, നിർജ്ജീവം'' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കത്രെ ميت ഈ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ അതിന്റെ വിപരീതപദമായി വരുന്നതാണ് حى എന്നവാക്കും. ഈ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഖുർആനിൽ അവ രണ്ടും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുകാണം. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യവസ്തുക്കളും തന്നെ-ഒരർത്ഥത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ- اموات غير احياء എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാവതായിത്തീരുന്നു. സൃഷ്ടിക്കുന്നവരല്ല സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്-എന്നും മറ്റുമുള്ള വിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, വിഗ്രഹങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളല്ലാത്തവയും

സമമാണുതാനും.

വിഭാഗം-3

22 നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ ഒരേ ഒരു ആരാധ്യനാകുന്നു. എന്നാൽ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ-അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (അതു) നിഷേധിക്കുന്നവയാകുന്നു. അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.	إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۚ فَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾
23 നിസ്സംശയമത്രെ, അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്നുള്ളത്. നിശ്ചയമായും അവൻ, അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.	لَا جَرَمَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾

---

22 إِلَٰهُكُمْ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ, ദൈവം. إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഒരേ ആരാധ്യനാണ്, ഏകദൈവമാകുന്നു. فَالَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ എന്നാൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. قُلُوبُهُم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. مُّنكِرَةٌ നിഷേധിക്കുന്ന (വെറുക്കുന്ന-പ്രതിഷേധിക്കുന്ന)വയാകുന്നു. وَهُم അവർ, അവരാകട്ടെ. مُّسْتَكْبِرُونَ അഹംഭാവം (വലുപ്പം-ഗർവ്വ്) നടിക്കുന്നവരാണ്.. 23 لاَ جَرَمَ നിസ്സംശയം, കുറ്റമല്ല, (സത്യമായും). أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു)വെന്നുള്ളത്. يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു (വെന്നുള്ളത്). مَا يُسِرُّونَ അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നത്. وَمَا يُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുക (സ്നേഹിക്കുക)യില്ല. الْمُسْتَكْبِرِينَ അഹഭാവം നടിക്കുന്നവരെ.

മുശ്രിക്കുകൾ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസസിക്കുന്നില്ല. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരും, അഹംഭാവികളുമാകുന്നു. അഥവാ അഹംഭാവം കൊണ്ടാണവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവരെ വെറുതെ വിടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവരുടെ രഹസ്യവും പരസ്യവും അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ചുള്ള നടപടി അവൻ എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും എന്നു സാരം.

മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുമാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അറച്ചു ചുളുങ്ങിപ്പോകും. അവനു പുറമെയുള്ളവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോഴതാ അവർ, സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!'' (സുമർ 45) വീണ്ടും ഒരു സ്ഥലത്തു പറയുന്നു: ''നിശ്ചയമായും, എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ, നിന്ദ്യരായിക്കൊണ്ടു വഴിയെ ജഹന്നമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്.'' (40: 60) നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അണുത്തൂക്കം ഹൃദയത്തിൽ അഹംഭാവമുള്ളവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. അണുത്തൂക്കം സത്യവിശ്വാസം ഹൃദയത്തിലുള്ളവൻ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല'. അപ്പോൾ, ഒരാൾ ചോദിച്ചു: ''റസൂലേ, ഒരാൾ അവൻെറ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ചെരിപ്പു നല്ലതായിരിക്കുവാനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു'. ('ഇതു അഹംഭാവമാകുമോ?)'' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സുന്ദരനാണ്. അവൻ സൗന്ദര്യത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവം എന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തെ ധിക്കരിക്കലും, മനുഷ്യരോടു അവഗണന കാണിക്കലുമാകുന്നു''. (മു; തി;ദാ.)

24 ''നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അവതരിപ്പിച്ചത് എന്താണ്?'' എന്ന് അവരോടു പറയപ്പെട്ടാല്‍, അവര്‍ പറയും: ''പൂര്‍വ്വികന്‍മാരുടെ പുരാണകഥകള്‍'' എന്ന്.	وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوٓا۟ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾
25 (അതെ) ഖിയാമത്തുനാളില്‍ അവര്‍ തങ്ങളുടെ കുററ (ഭാര)ങ്ങള്‍ പൂര്‍ണ്ണമായും വഹിക്കുവാന്‍വേണ്ടി; (കൂടാതെ) യാതൊരുകൂട്ടരെ അറിവില്ലാതെ തങ്ങള്‍ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നുവോ അവരുടെ കുറ്റ (ഭാര)ങ്ങളില്‍ നിന്നും (കുറെ വഹിക്കുവാന്‍വേണ്ടി). അല്ലാ(-അറിയുക)! അവര്‍ പേറുന്നത് [അവരുടെ കുറ്റഭാരം] വളരെ മോശം!	لِيَحْمِلُوٓا۟ أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۙ وَمِنْ أَوْزَارِ ٱلَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾

---

24 وَإِذَا قِيلَ പറയ (ചോദിക്ക)പ്പെട്ടാല്‍. لَهُم അവരോട്. مَّاذَا എന്തൊന്നാണ്. أَنزَلَ ഇറക്കിയത്. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. قَالُوا അവര്‍ പറയും. أَسَاطِيرُ പുരാണ കഥകള്‍ (ഐതിഹ്യങ്ങള്‍) ആകുന്നു. الْأَوَّلِينَ പൂര്‍വ്വീകന്‍മാരുടെ. 25 لِيَحْمِلُوا അവര്‍ വഹിക്കു (പേറു)വാന്‍ വേണ്ടി. أَوْزَارَهُمْ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളെ, ഭാരങ്ങളെ. كَامِلَةً പൂര്‍ത്തിയായ നിലയില്‍. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാളില്‍. وَمِنْ أَوْزَارِ കുറ്റ(ഭാര)ങ്ങളില്‍ നിന്നും (ചിലത്). الَّذِينَ يُضِلُّونَهُم അവരെ വഴിപ്പിഴപ്പിക്കുന്നവരുടെ. بِغَيْرِ عِلْمٍ അറിവുകൂടാതെ, അറിവില്ലാതെ. أَلَا അല്ലാ, അറിയുക. سَاءَ വളരെ മോശം, എത്രയോ ചീത്ത. مَا يَزِرُونَ അവര്‍ വഹിക്കുന്ന (കുറ്റം പേറുന്ന)ത്.

ആ അഹംഭാവികളോടു-ആരെങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും-എന്താണു അല്ലാഹു നബി (ﷺ)ക്കു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ചോദിച്ചാല്‍ അതിനു ശരിക്കു ഒരു മറുപടി പറയുവാന്‍പോലും അവര്‍ തയ്യാറല്ല. എന്തോ ചില പഴംപുരാണങ്ങളും ഐതിഹ്യങ്ങളും എന്നേ മറുപടി പറയൂ. അതിന്‍റെ ഫലമോ? അവരുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളുടെ പാപഭാരം പരിപൂര്‍ണ്ണമായിത്തന്നെ ഖിയാമത്തു നാളില്‍ അവര്‍ പേറേണ്ടിവരും. അത്രയുമല്ല, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ (ഖുര്‍ആനെ) പ്പറ്റി പുരാണങ്ങളെന്നും, ജാലവിദ്യയെന്നും, ഭ്രാന്തെന്നുമൊക്കെപ്പറഞ്ഞ് വിവരമില്ലാത്ത ആളുകളെ അവര്‍ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. അവരുടെ പാപഭാരങ്ങളില്‍നിന്നു ഒരു പങ്കും കൂടി ആ അഹംഭാവികള്‍ പേറേണ്ടതായിവരും. അപ്പോള്‍ അവരുടെ സ്ഥിതി വളരെ ശോചനീയം തന്നെ!

മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന നേതാക്കളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവര്‍ അവരുടെ ഭാരങ്ങളും, അവരുടെ ഭാരങ്ങളോടൊപ്പം വേറെഭാരങ്ങളും വഹിക്കേണ്ടി വരുകതന്നെ ചെയ്യും.'' (അങ്കബൂത്ത് 13) സ്വയം പിഴച്ചുപോയതിന്‍റെയും, വ്യാജം കെട്ടിപ്പറഞ്ഞതിന്‍റെയും, വിവരമില്ലാത്തവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാന്‍ ശ്രമിച്ചതിന്‍റെയും കുറ്റങ്ങള്‍ക്കു പുറമെ, ആ വഴിപിഴച്ചവര്‍ ചെയ്യുന്ന കുറ്റങ്ങള്‍ക്കൊക്കെ കാരണക്കാരായതിന്‍റെ പേരിലും ഇവര്‍ ശിക്ഷാര്‍ഹരായിത്തീരുന്നു. നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നവനു അവനെ പിന്‍പറ്റിയവരുടെ പ്രതിഫലത്തില്‍ ഒരു കുറവും വരാതെത്തന്നെ, അവരുടെ അതേ മാതിരി പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും, ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നവനു അവനെ പിന്‍പറ്റിയവരുടെ കുറ്റത്തില്‍ ഒരു കുറവും വരാതെത്തന്നെ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളുടെ അത്ര കുറ്റം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും മുസ്ലിം (رحمه الله)ഉദ്ധരിച്ച നബി വചനം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഹജ്ജുകാലങ്ങളിൽ അന്യരാജ്യത്തുനിന്നു ഹജ്ജിനുവരുന്നവർക്കിടയിൽ നബി (ﷺ)യെയും, ഖുർആനെയും സംബന്ധിച്ചു ജാലവിദ്യ. ഭ്രാന്ത്, ജോൽസ്യം, പുരാണകഥ എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ 'വലീദുബ്നു ഉമ്പ' ത്തിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ പല ആളുകളും മക്കായിലെ വഴികൾ ഓരോരുത്തരായി ഭാഗിച്ചെടുത്തിരുന്നതായി പലരിവായത്തുകളിലും കാണാം'. ഇതുപോലെയുള്ള പല സംരംഭങ്ങളും പ്രചാരവേലകളും ഖുറൈശികൾ നടത്തി വന്നിരുന്നു. ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലേക്കും ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണു അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ താക്കീത്.

വിഭാഗം-4

قَدْ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى ٱللَّهُ بُنْيَـٰنَهُم مِّنَ ٱلْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ ٱلسَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

26 ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി; അപ്പോൾ, (കുതന്ത്രങ്ങളാകുന്ന) അവരുടെ കെട്ടിടത്തിങ്കൽ (അതിൻെറ) അടിത്തറകളിലൂടെ അല്ലാഹു ചെന്നു; എന്നിട്ട് അവരുടെ മുകളിൽ നിന്നു മേല്പുര അവരുടെ മേൽ പൊളിഞ്ഞു വീണു. അവർ അറിയാത്തവിധത്തിലൂടെ ശിക്ഷ അവർക്കു വരുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تُشَـٰٓقُّونَ فِيهِمْ ۚ قَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ إِنَّ ٱلْخِزْىَ ٱلْيَوْمَ وَٱلسُّوٓءَ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٢٧﴾

27 പിന്നെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവൻ അവരെ അപമാനത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യും.അവൻ പറയുന്നതുമാണ്: ''യാതൊരു കൂട്ടരുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ചേരി പിരിഞ്ഞു (മത്സരിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നുവോ അങ്ങിനെയുള്ള എൻെറ (ആ) പങ്കുകാർ എവിടെ!'' അറിവു നൽകപ്പെട്ടവർ പറയും: ''നിശ്ചയമായും, ഇന്നു അപമാനവും തിന്മ [ശിക്ഷ]യും അവിശ്വാസികളുടെ മേലാകുന്നു.''

---

26 قَدْ مَكَرَ (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ഇ(അ)വരുടെ മുമ്പുള്ളവർ. فَأَتَى അപ്പോൾ (എന്നിട്ടു) ചെന്ന്. اللهُ അല്ലാഹു. بُنْيَانَهُم അവരുടെ കെട്ടിടത്തിങ്കൽ. مِّنَ الْقَوَاعِدِ അടിത്തറകളിലൂടെ, തറകളിൽനിന്ന്. فَخَرَّ എന്നിട്ട് പൊളിഞ്ഞുവീണ്. عَلَيْهِمُ അവരുടെമേൽ. السَّقْفُ മേൽപുര. مِن فَوْقِهِمْ അവരുടെമീതെ നിന്ന്. وَأَتَاهُمُ അവർക്ക് വരുകയും ചെയതു. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. مِنْ حَيْثُ വിധത്തിലൂടെ. لاَ يَشْعُرُونَ അവർ അറിയാത്ത. 27 ثُمَّ പിന്നെ, പുറമെ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. يُخْزِيهِمْ അവൻ അവരെ അപമാനപ്പെടുത്തും. وَيَقُولُ അവൻ പറയുകയും. أَيْنَ എവിടെ. شُرَكَائِيَ എൻെറ പങ്കുകാർ. الَّذِينَ യാതൊരുവർ. كُنتُمْ تُشَاقُّونَ നിങ്ങൾ ചേരിപിരിഞ്ഞിരുന്നു (മൽസരിച്ചിരുന്നു). فِيهِمْ അവരിൽ (അവരുടെ കാര്യത്തിൽ). قَالَ പറയും. الَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടവർ. الْعِلْمَ അറിവ്. إِنَّ الْخِزْيَ നിശ്ചയമായും അപമാനം. الْيَوْمَ ഇന്ന്. وَالسُّوءَ തിൻമയും, മോശവും. عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേലാകുന്നു.

ചിലരെപ്പറ്റി അവർ എന്റെ പങ്കുകാരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നു വേർതിരിഞ്ഞു മൽസരം പുലർത്തിവന്നിരുന്നുവല്ലോ, ആ പങ്കുകാരൊക്കെ ഇപ്പോൾ എവിടെപ്പോയി?! എന്നു അവൻ ചോദിക്കും. അവിശ്വാസികൾ ഉത്തരം മുട്ടി അപമാനത്തിലും കഷ്ടപ്പാടിലുമായിത്തീരും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, മുമ്പ് ഇഹത്തിൽ വെച്ചു യഥാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുകയും അവരെ അതിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന പ്രവാചകൻമാരും, സത്യവിശ്വാസികളും പറയുന്നതാണിത്. ഇവരുടെ ഈ പ്രസ്താവന അവിശ്വാസികളിൽ കൂടുതൽ ഖേദവും അപമാനവും ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കും. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമർ(ﷺ)ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ‘‘ഓരോ വഞ്ചകന്റെയും ചന്തിയുടെ അടുത്തു അവന്റെ വഞ്ചനയുടെ തോതനുസരിച്ച് ഓരോ കൊടി നാട്ടപ്പെടും. എന്നിട്ട് ഇതു ഇന്ന ആളുടെ മകൻ ഇന്ന ആളുടെ വഞ്ചനകളാണ് എന്നു (വിളിച്ചു) പറയപ്പെടും’’. (ബു:മു)

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ ظَالِمِىٓ أَنفُسِهِمْ ۖ فَأَلْقَوُا۟ ٱلسَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِن سُوٓءٍۭ ۚ بَلَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

28 ‘‘അതായത്, തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കെ, മലക്കുകൾ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നവർ [മരണപ്പെടുത്തുന്നവർ]’’ അപ്പോൾ, അവർ കീഴൊതുക്കം പ്രകടിപ്പിക്കും; (അവർ പറയും:)‘‘ഞങ്ങൾ യാതൊരുതിൻമയും [കുറ്റവും] പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല’’ എന്ന്.(അവരോടു പറയപ്പെടും:) ‘‘ഇല്ലാതെ! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു വന്നിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാകുന്നു.

فَٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

29 ‘‘അതിനാൽ നിങ്ങൾ ‘ജഹന്നമി’ [നരകത്തി]ന്റെ വാതിലുകളിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ-അതിൽ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്; അപ്പോൾ (ആ) അഹംഭാവികളുടെ പാർപ്പിടം വളരെ ചീത്തതന്നെ!’’

---

28 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവർ. تَتَوَفَّاهُمُ അവരെ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കും. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. ظَالِمِي അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കെ, അക്രമികളായ നിലയിൽ. أَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്, തങ്ങളെത്തന്നെ. فَأَلْقَوُا അപ്പോൾ അവർ ഇട്ടുകൊടുക്കും (പ്രകടിപ്പിക്കും). السَّلَمَ കീഴൊതുക്കം, സമാധാനം. مَا كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നില്ല. نَعْمَلُ ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും. مِن سُوءٍ ഒരു തിൻമയും, തിൻമയിൽനിന്നു (ഒന്നും). بَلَى ഇല്ലാതെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട്. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും. 29 فَادْخُلُوا അതിനാൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ. أَبْوَابَ വാതിലുകളിൽ. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ (നരകത്തിന്റെ). خَالِدِينَ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. فَلَبِئْسَ അപ്പോൾ വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത തന്നെ. مَثْوَى പാർപ്പിടം. الْمُتَكَبِّرِينَ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരുടെ.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളുടെ തുടർച്ചതന്നെയാണു ഈ വചനങ്ങളും. (الذين تتوفهم الخ) (തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കെ മലക്കുകൾ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നവർ) എന്നു അവിശ്വാസികളെ വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വാക്യം അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കായും അറിവ് നൽകപ്പെട്ടവരുടെ (الذين اوتوا العلم) വാക്കായും വരാവുന്നതാണ്. ഉണ്ടായിരുന്നാലും കാര്യം

ഒന്നുതന്നെ. അക്രമികളായിരിക്കുമ്പോള്‍ മലക്കുകകള്‍ പിടിച്ചെടുക്കുന്നവര്‍ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതില്‍, മരണത്തോടു കൂടിത്തന്നെ അവര്‍ കഷ്ടതകളും യാതനകളും അനുഭവിക്കാന്‍ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന സൂചനയാണുള്ളത്. സൂ: അന്‍ആം 93; അന്‍ഫാല്‍ 50 മുഹമ്മദ് 27 എന്നീ വചനങ്ങളില്‍ ഇത് വ്യക്തമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അപമാനവും കഷ്ടപ്പാടും സഹിക്കാതാവുമ്പോള്‍ ആ അഹംഭാവികള്‍, തങ്ങള്‍ കുറ്റമൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു താഴ്മയും വിനയവും പ്രകടിപ്പിക്കുമെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവും അവര്‍ക്കു ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന് അവരുടെ രഹസ്യ പരസ്യങ്ങളെല്ലാം അറിയാവുന്നതാണെന്നും സ്ഥിരമായ നരകശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും അവര്‍ക്കാധാരമെന്നുമാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിന്‍റെ ചുരുക്കം. അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികള്‍ പലതും വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെന്തായിരിക്കുമെന്നു വിവരിക്കുന്നു:-

۞ وَقِيلَ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ مَاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمۡۚ قَالُواْ خَيۡرٗاۗ لِّلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٞۚ وَلَدَارُ ٱلۡأٓخِرَةِ خَيۡرٞۚ وَلَنِعۡمَ دَارُ ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾

30 ''നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്താണ് അവതരിപ്പിച്ചത്?'' എന്നു സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരോടു പറയപ്പെടും. അവര്‍ പറയും: ''ഉത്തമമായതു (തന്നെ).''നന്‍മ പ്രവര്‍ത്തിച്ചവര്‍ക്ക് ഈ ഇഹലോകത്തു നന്‍മയുണ്ടായിരിക്കും; പരലോകഭവനമാകട്ടെ, ഏറ്റം ഉത്തമവുമാകുന്നു.സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ ഭവനം എത്രയോ നല്ലതുതന്നെ!

جَنَّٰتُ عَدۡنٖ يَدۡخُلُونَهَا تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ لَهُمۡ فِيهَا مَا يَشَآءُونَۚ كَذَٰلِكَ يَجۡزِي ٱللَّهُ ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

31 (അതെ) അവര്‍ പ്രവേശിക്കുന്നതായ (ആ) സ്ഥിരവാസത്തിന്‍റെ സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍! അവയുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികള്‍ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവര്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (എന്തും) അവര്‍ക്കതില്‍ ഉണ്ട്. അപ്രകാരമത്രെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവര്‍ക്ക് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നത്.

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمُ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٣٢﴾

32 അതായത്, തങ്ങള്‍ (നല്ല) വിശിഷ്ടന്‍മാരായിരിക്കെ മലക്കുകള്‍ പൂര്‍ണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്ന [മരണപ്പെടുത്തുന്ന] വര്‍ക്ക്. അവര്‍ [മലക്കുകള്‍] പറയും: ''നിങ്ങള്‍ക്കു 'സലാം' [സമാധാനാശംസ]! നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങള്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുവിന്‍!''

---

30 وَقِيلَ പറയപ്പെടും, പറയപ്പെട്ടു. لِلَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷമതപാലിച്ചവരോട്. مَاذَا أَنزَلَ എന്താണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. قَالُوا അവര്‍ പറയും, പറഞ്ഞു. خَيْرًا നല്ലത്, ഉത്തമമായത്. لِلَّذِينَ യാതൊരുവര്‍ക്കുണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും). أَحْسَنُوا നന്മ പ്രവര്‍ത്തിച്ച, പുണ്യം ചെയ്ത. فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഇഹത്തില്‍. حَسَنَةٌ നന്മ, പുണ്യം. وَلَدَارُ الْآخِرَةِ പരലോകഭവനം ആകട്ടെ, പരലോകഭവനംതന്നെ. خَيْرٌ ഉത്തമം, ഏറ്റം നല്ലത്. وَلَنِعْمَ എത്രയോ (വളരെ) നല്ലതുതന്നെ. دَارُ വീടും, ഭവനം, വസതി. الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ. 31 جَنَّاتُ അതായത് സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍. عَدْنٍ (സ്ഥിര)വാസത്തിന്‍റെ. يَدْخُلُونَهَا അവരതില്‍ കടക്കും. تَجْرِي നടക്കും (ഒഴുകും). مِن تَحْتِهَا

അതിൻെറ അടിയിലൂടെ. الْأَنْهَارُ നദികൾ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും. فِيهَا അതിൽ. مَا يَشَاءُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്, അതുപോലെ. يَجْزِي اللَّهُ അല്ലാഹു പ്രതി ഫലം നൽകുക, പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു. الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക്. 32 الَّذِينَ അതാ യത് യാതൊരുവർ. تَتَوَفَّاهُمُ അവരെ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കും. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. طَيِّبِينَ നല്ലവ(വിശിഷ്ട-പരിശുദ്ധ)രായിരിക്കെ. يَقُولُونَ അവർ പറയും. سَلَامٌ സലാം. عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിലുണ്ടാവട്ടെ. ادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുവിൻ. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നത് നിമിത്തം. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

അവിശ്വാസികളായ അഹംഭാവികളും, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരും എല്ലാരംഗത്തും പരസ്പര വിരുദ്ധമായ നിലപാടിലായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. 'അല്ലാഹു എന്തു അവതരിപ്പിച്ചു' വെന്നു ചോദിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവിശ്വാസികളായ ആ അഹംഭാവികളുടെ മറുപടി ''പുരാണകഥകൾ'' എന്നായിരിക്കും. ഭയഭക്തരായ സത്യവിശ്വാസികളാകട്ടെ, 'ഉത്തമമായത്'- അഥവാ മനുഷ്യനുവേണ്ടപ്പെട്ടതു-എന്നായിരിക്കും പറയുക. അവർക്കു ഇഹത്തിൽവെച്ചു നേടിയെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതു അവരുടെ സ്വന്തം കുറ്റഭാരങ്ങളും, അവരാൽ വഴിപിഴച്ചവരുടെ കുറ്റഭാരത്തിൻെറ പങ്കുമായിരിന്നു. ഇവരാകട്ടെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചു നൻമ നേടിയെടുത്തു. അഥവാ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു. സന്തുഷ്ടരും സമാധാന ചിത്തരുമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരോടു മലക്കുകൾ പരുഷവും കടുത്തതുമായ പെരുമാറ്റമായിരുന്നു പെരുമാറിയത്. ഇവരോടാകട്ടെ, അനുമോദനവും സ്വാഗതവും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സന്തോഷത്തോടെയാണ് പെരുമാറിയത്. പരത്തിൽ അവർക്കു ലഭിച്ചത് സ്ഥിരമായ നരക ശിക്ഷയായിരുന്നു. ഇവർക്കോ? ശാശ്വതമായ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതവും! ചുരുക്കത്തിൽ ഇഹത്തിലും പരത്തിലുമെല്ലാം അവർ പരസ്പരവിരുദ്ധർ തന്നെ.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِىَ أَمْرُ رَبِّكَ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

33 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] തങ്ങൾക്കു മലക്കുകൾ വരുന്നതിനെയോ, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കൽപന വരുന്നതിനെയോ, അല്ലാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?! [മറ്റൊന്നും അവർക്കു കാത്തിരിക്കുവാനില്ല.] [അവർ ചെയ്ത) അതുപോലെ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരെ അല്ലാഹു അക്രമിച്ചിട്ടില്ല; എങ്കിലും അവർ അവരെത്തന്നെയായിരുന്നു അക്രമിച്ചിരുന്നത്.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

34 അങ്ങനെ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിൻെറ തിൻമകൾ അവർക്കു ബാധിച്ചു. അവർ എതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് പരിഹാസം കൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് [ആ ശിക്ഷ] അവരിൽ വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

---

33 هَلْ يَنظُرُونَ അവർ നോക്കുന്നു (കാത്തിരിക്കുന്നു)വോ. إِلاَّ أَن تَأْتِيَهُمُ അവർക്ക് വരുന്നതിനെയല്ലാതെ. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. أَوْ يَأْتِيَ അല്ലെങ്കിൽ വരുന്നതിനെ. أَمْرُ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കൽപന. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ . فَعَلَ ചെയതു. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ. وَمَا ظَلَمَهُمُ അവരെ അക്രമിച്ചിട്ടുമില്ല. اللَّهُ അല്ലാഹു. وَلَٰكِن എങ്കിലും. كَانُوا അവരായിരുന്നു. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്, തങ്ങളോടുതന്നെ. يَظْلِمُونَ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കും. 34 فَأَصَابَهُمْ

അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർക്ക് ബാധിച്ചു, എത്തി. سَيِّئَاتُ തിൻമകൾ. مَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിൻെറ. وَحَاقَ വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു, ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തു. بِهِم അവരിൽ, അവർക്കു. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. يَسْتَهْزِئُونَ അവർ പരിഹാസം കൊള്ളും.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പുരാണകഥകളാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുപരിഹസിക്കുന്ന ഈ അവിശ്വാസികൾക്കു ഒന്നുകിൽ മലക്കുകൾ വന്ന് അവരെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതിനെ,അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു വല്ല പൊതുശിക്ഷയും ബാധിക്കുവാനുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാത്തിരിക്കുവാനില്ല. ഇവയിൽ ഏതു സംഭവിച്ചാലും അവരുടെ കാര്യം കഷ്ടം തന്നെ. ഇവരെപ്പോലെ, ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്കു വിധേയരാകുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലാഹു അവരോടു ചെയ്ത ഒരു അനീതിയായിരുന്നില്ല-അവർ അവരോടുതന്നെ ചെയ്ത അനീതികളുടെ ഫലമായിരുന്നു-അത്. അവരുടെ ഗതി ഇവർക്കും വന്നേക്കുമെന്നും ഇവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.

വിഭാഗം-5

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ نَّحْنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿٣٥﴾

35 (അല്ലാഹുവിനോടു) പങ്കു ചേർത്തവർ പറയുകയാണ്: ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളാകട്ടെ, അവനു പുറമെ യാതൊരു വസ്തുവെയും ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല; അവനെ കൂടാതെ ഞങ്ങൾ (സ്വന്തം നിലക്കു) യാതൊന്നിനെയും നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.അതുപോലെ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, റസൂലുകളുടെമേൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രബോധനമല്ലാതെ (ബാധ്യത)യുണ്ടോ?:

---

35 وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു, പറയുകയാണ്, പറയുന്നു. الَّذِينَ أَشْرَكُوا ശിർക്ക് ചെയ്തവർ, പങ്കു ചേർത്തവർ. لَوْ شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. مَا عَبَدْنَا ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കയില്ലായിരുന്നു, ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെകൂടാതെ. مِن شَيْءٍ യാതൊന്നിനെയും. نَّحْنُ ഞങ്ങൾ (തന്നെയും). وَلاَ آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളുമില്ല. وَلاَ حَرَّمْنَا ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. مِن دُونِهِ അവനെ കൂടാതെ. مِن شَيْءٍ യാതൊന്നിനെയും. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. فَعَلَ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ. فَهَلْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) ഉണ്ടോ. عَلَى الرُّسُلِ റസൂലുകളുടെ മേൽ. إِلاَّ الْبَلاَغُ പ്രബോധനം (എത്തിക്കൽ) അല്ലാതെ. الْمُبِينُ പ്രത്യക്ഷമായ, സ്പഷ്ടമായ.

അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിന്നും, സൂ: മാഇദഃ 106ൽ പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെയുള്ള ചില ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നതിനും മുശ്രിക്കുകൾ പറയാറുള്ള ഒരു ന്യായമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്. അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാണ് എല്ലാ കാര്യവും സംഭവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വീകൻമാരും അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന ഈ സമ്പ്രദായങ്ങളൊക്കെ അവൻെറ ഉദ്ദേശപ്രകാരം ഉണ്ടായതാകു

ന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാകുമ്പോൾ അതെല്ലാം അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും അവൻ തൃപ്തിപ്പെടാത്ത കാര്യം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും സംഭവിപ്പിക്കുകയുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനു അർത്ഥമില്ല എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ ന്യായവാദത്തിൻെറ താൽപര്യം. റസൂലുകളുടെ നിയോഗത്തെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവതരണത്തെയും ചോദ്യം ചെയ്യൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാണ് എല്ലാകാര്യങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിൻെറ നേരെയുള്ള പരിഹാസം ഇതൊക്കെയാണ് ഈ വാദത്തിൻെറ പിന്നിലുള്ളത്.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഈ ന്യായവാദവും, അതിനുള്ള മറുപടിയും, സൂ: അൻആം: 148 ൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. താഴെ സൂ; സുഖ്റുഫ് : 20 ലും വരുന്നുണ്ട്. ആ രണ്ടു സ്ഥലത്തും ആവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകീട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. 'ഖളാ ഖദ്റി'നെ (കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിനിർണ്ണയത്തെ) നിഷേധിക്കുന്നവർ ഈ മൂന്നു വചനങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുള്ളതിനെപ്പറ്റി ദീർഘമായ ഒരു നിരൂപണം സൂ: ഹദീദിന്'ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും കാണാവുന്നതാണ്.

ഈ വാദത്തിനു ഇവിടെ അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാകുന്നു: ഇവർ മാത്രമല്ല, ഇവരുടെ മുമ്പും പലരും ഇവരെപ്പോലെ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കലും, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആരുംതന്നെ, റസൂലുകളുടെ മാർഗ്ഗദർശനം ലഭിക്കാതെ പിഴച്ചു പോകേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. പക്ഷെ, റസൂലുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സത്യമാർഗ്ഗം പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊടുക്കുയെന്നല്ലാതെ, എല്ലാവരെയും നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയെന്ന ബാധ്യത അവർക്കില്ല. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۚ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

36 തീർച്ചയായും, എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിലും നാം റസൂലിനെ നിയോഗിച്ചയച്ചിട്ടുണ്ട്; 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, 'ത്വാഗൂത്തി' നെ [ദുർമ്മൂർത്തികളെ] വെടിയുകയും ചെയ്യണ' മെന്നു (പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട്).എന്നിട്ട്, അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയവർ അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്; ദുർമ്മാർഗ്ഗം അവകാശപ്പെട്ട[സ്ഥിരപ്പെട്ട]വരും അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ നടന്ന് (ആ) വ്യാജമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്നു നോ (ക്കി മനസ്സിലാ)ക്കുവിൻ !

---

36 وَلَقَدْ بَعَثْنَا തീർച്ചയായും നാം അയച്ചി(നിയോഗിച്ചി)ട്ടുണ്ട്. فِي كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിലും. رَّسُولاً റസൂലിനെ, (ഓരോ റസൂലിനെ). أَنِ اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കണമെന്ന്. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَاجْتَنِبُوا നിങ്ങൾ വെടിയുക (ഉപേക്ഷിക്ക-വിട്ടു നിൽക്കുക)യും വേണം. الطَّاغُوتَ ത്വാഗൂത്തിനെ (ദുർമൂർത്തികളെ). فَمِنْهُم എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അവരിലുണ്ട്. مَّنْ هَدَى اللهُ അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയവർ. وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്. مَّنْ حَقَّتْ അവകാശപ്പെട്ട (സ്ഥിരപ്പെട്ട- യഥാർത്ഥമായ)വർ. عَلَيْهِ തൻെറ മേൽ. الضَّلَالَةُ ദുർമ്മാർഗ്ഗം, വഴിപിഴവ്. فَسِيرُوا ആകയാൽ (എന്നാൽ) നടക്കുവിൻ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَانظُرُوا എന്നിട്ട് നോക്കുവിൻ. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്ന് (ആയെന്ന്). عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കിയവരുടെ.

ആ വ്യാജവാദികളൊക്കെ ശിക്ഷക്കും നാശത്തിനും ഇരയാകുകയാണുണ്ടായതെന്നു അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ബോധ്യമാകും എന്നു സാരം. طاغوت (ത്വാഗൂത്ത്) എന്നവാക്കിന്റെ അർത്ഥവും വിവക്ഷയും സംബന്ധിച്ചു അൽബഖറഃ 256-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'ദുർമൂർത്തി' എന്നും മറ്റും അതിനു ഭാഷാന്തരം നൽകാമെന്നും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെയും, പിശാചിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചും, ജോത്സ്യക്കാർ, പ്രശ്നക്കാർ, മാരണക്കാർ മുതലായവരെ ഉദ്ദേശിച്ചും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നുമാണു അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. എല്ലാ സമുദായത്തിലും റസൂലുകളെ അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഇന്ത്യയടക്കമുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും മുമ്പു റസൂലുകൾ വന്നിരിക്കുമെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ''ഒരു സമുദായത്തിലും തന്നെ ഒരു താക്കീതു നൽകുന്നവൻ കഴിഞ്ഞു പോകാതിരുന്നിട്ടില്ല.'' (35:24) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഖുർആനിലോ, നബിവചനങ്ങളിലോ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചല്ലാതെ, ഇന്ന കാലത്തു- ഇന്ന രാജ്യത്ത്- ഇന്ന ആൾ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല.

إِن تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَىٰهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَن يُضِلُّ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٣٧﴾

37 (നബിയേ) അവരെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ നീ അത്യാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വഴി പിഴവിലാക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. അവർക്കു സഹായികളായിട്ട് (ആരും) ഇല്ല താനും.

---

37 إِن تَحْرِصْ നീ അത്യാഗ്രഹിക്കുന്നു (അതിമോഹിക്കുന്നു)വെങ്കിൽ. عَلَى هُدَاهُمْ അവരുടെ സൻമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി, അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാകുന്നതിന്. فَإِنَّ الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَهْدِي അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. مَن يُضِلُّ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നവനെ (രെ). وَمَا لَهُم അവർക്കില്ലതാനും. مِّن نَّاصِرِينَ സഹായികളായിട്ട്, സഹായികളിൽനിന്ന്(ആരും).

എല്ലാവരും സൻമാർഗ്ഗികളും സത്യവിശ്വാസികളും ആയിത്തീരണമെന്നു നബി (ﷺ) അത്യാഗ്രഹം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു സാധ്യമാകുന്ന കാര്യമല്ല. അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നവരേ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയുള്ളു. ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെന്നു അവൻ കണക്കാക്കിയവരെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമാകുകയില്ല. .....انك لا تهدى من احببت ولكن (നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല; എങ്കിലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു. (ഖസ്വസ്വ് 56) ആരെയൊക്കെ നേർമാർഗത്തിലാക്കണം, ആരെയൊക്കെ ദുർമാർഗത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തണം. എന്ന കാര്യം അല്ലാഹുവിനു നല്ലപോലെ അറിയുകയും ചെയ്യാം. അഥവാ അവന്നേ അതറിയുകയുള്ളു. (താഴെ 125-ാം വചനം കാണുക.)

وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ ٱللَّهُ مَن يَمُوتُ ۚ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ

38 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്-തങ്ങൾക്കു കഴിയുംവിധം ശക്തിയായി-സത്യം ചെയ്തു പറയുകയാണ്: ''മരണപ്പെടുന്നവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിക്കുകയില്ല'' എന്ന്! ഇല്ലാതേ, അ

أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

വൻെറ മേൽ (ബാധ്യത) ഉള്ള ഒരു യഥാർത്ഥവാഗ്ദത്തം![അതവൻ നിറവേററുക തന്നെ ചെയ്യും] എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِى يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ كَانُوا۟ كَـٰذِبِينَ ﴿٣٩﴾

39 അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലാകുന്നുവോ അത് അവർക്ക് അവൻ (വ്യക്തമാക്കി) വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു (അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുന്നത്) ; തങ്ങൾ വ്യാജം പറയുന്നവരായിരുന്നുവെന്നു അവിശ്വാസികൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു.

---

38 وَأَقْسَمُوا അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്തു (ചെയ്യുകയാണ്). بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്, അല്ലാഹുവിൽ. جَهْدَ ഞെരുങ്ങിയത് (കഴിയുന്നത്ര). أَيْمَانِهِمْ അവരുടെ സത്യങ്ങളിൽ. لاَ يَبْعَثُ എഴുന്നേൽപിക്കുകയില്ല. اللهُ അല്ലാഹു . مَن يَمُوتُ മരണപ്പെടുന്നവരെ. بَلَى ഇല്ലാതെ, അതെ. وَعْدًا ഒരു വാഗ്ദത്തം. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ (ബാധ്യതയുള്ള). حَقًّا യഥാർത്ഥമായ, യഥാർത്ഥമായിട്ട്. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لاَ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നില്ല. 39 لِيُبَيِّنَ അവൻ വ്യക്തമാക്കി (വിവരിച്ചു) കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി. لَهُمُ അവർക്ക്. الَّذِي യാതൊന്നിനെ. يَخْتَلِفُونَ അവർ ഭിന്നിച്ചു (അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിലായി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. فِيهِ അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി. وَلِيَعْلَمَ അറിയുവാനും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. أَنَّهُمْ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെന്ന്. كَاذِبِينَ വ്യാജം പറയുന്നവർ.

തെളിവുകളിൽ നിന്നും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും കാര്യം ഗ്രഹിക്കാതെ, ഭിന്നിച്ചും വ്യാജമാക്കിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവർക്കു അപ്പോൾ-മരണാനന്തരം എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ-ശരിക്കും കാര്യം വ്യക്തമാകും; തങ്ങൾ പിഴച്ചവരും കള്ളവാദികളുമായിരുന്നുവെന്നു ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്നു സാരം. മരണശേഷം വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കൽ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രയാസപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നാണു ഇവരുടെ ധാരണയെങ്കിൽ, ആ ധാരണ തികച്ചും തെറ്റാകുന്നു. കാരണം:-

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَىْءٍ إِذَآ أَرَدْنَـٰهُ أَن نَّقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

40 വല്ല കാര്യവും നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് അതിനോടു നമ്മുടെ വാക്ക് 'ഉണ്ടാകുക' എന്നു പറയൽ മാത്രമാകുന്നു; അപ്പോൾ അതുണ്ടാകുന്നു!

---

40 إِنَّمَا قَوْلُنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ വാക്ക്(മാത്രം). لِشَيْءٍ ഒരു വസ്തുവെ (കാര്യത്തെ)ക്കുറിച്ച്. إِذَا أَرَدْنَاهُ അതിനെ നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. أَن نَّقُولَ നാം പറയുക (മാത്രം) ആകുന്നു. لَهُ അതിനോട്, അതിനെപ്പറ്റി. كُن ഉണ്ടാകുക എന്ന്. فَيَكُونُ അപ്പോൾ അത് ഉണ്ടാകും, ഉണ്ടായിത്തീരും.

കാര്യത്തിൻെറ ഗൗരവമോ വലുപ്പചെറുപ്പമോ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല. ഏതൊരു കാര്യമായാലും അതുണ്ടാവണമെന്നു നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയേ വേണ്ടു. അതു

ണ്ടാവുകതന്നെ ചെയ്യും. വല്ല ഒരുക്കമോ അദ്ധ്വാനമോ ഒന്നും നമുക്കാവശ്യമില്ല. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യരെ ഒന്നാമതായി ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവും, മരണശേഷം രണ്ടാമതു ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുപോലെത്തന്നെ എന്നു സാരം.

വിഭാഗം-6

وَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ فِى ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَأَجْرُ ٱلْـَٔاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

41 തങ്ങൾ അക്രമിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം,അല്ലാഹുവിൻെറ വിഷയത്തിൽ 'ഹിജ്റ' [സ്വരാജ്യം ത്യജിച്ച്] പോയവർ, അവർക്ക് ഇഹലോകത്തിൽ നാം നല്ലത് [നല്ല താവളം] സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. പരലോകത്തെ പ്രതിഫലമാകട്ടെ, ഏറ്റവും വലിയതുമാകുന്നു. (ഹാ!) അവർ അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ!

ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

42 അതായത്, ക്ഷമിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ മേൽ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ.

---

41 وَالَّذِينَ هَاجَرُوا ഹിജ്റപോയവർ. فِي اللهِ അല്ലാഹുവി(ൻെറ കാര്യത്തി)ൽ. مِن بَعْدِ ശേഷം. مَا ظُلِمُوا അവർ അക്രമിക്കപ്പെട്ടതിൻെറ. لَنُبَوِّئَنَّهُمْ അവർക്ക് നാം സൗകര്യം നൽകുക (താവളം ഏർപ്പെടുത്തുക) തന്നെ ചെയ്യും. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. حَسَنَةً നല്ലത്. وَلَأَجْرُ പ്രതിഫലംതന്നെ, പ്രതിഫലമാകട്ടെ. الْآخِرَةِ പരലോകത്തിലെ. أَكْبَرُ ഏറ്റവും വലുത്. لَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നെങ്കിൽ. يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും. 42 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവർ. صَبَرُوا അവർ ക്ഷമിച്ചു. وَعَلَى رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൻെറമേൽ. يَتَوَكَّلُونَ അവർ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഖത്താദഃ (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി 'ഇബ്നുജരീർ' (رحمه الله)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''(ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞ) ഇവർ മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികളാകുന്നു, മക്കാനിവാസികൾ അവരെ അക്രമിച്ചു, അപ്പോൾ, അല്ലാഹുഅവരെ അവിടെ നിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അവരിൽ ചിലർ 'അബിസീനി'യായിൽ ചെന്നുചേർന്നു. പിന്നീടു അവൻ അവർക്കു മദീനായിൽ താവളം ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു. അങ്ങനെ, അതവരുടെ ഹിജ്റഭവനമായി. സത്യവിശ്വാസികളായ സഹായികളെ (അൻസാരികളെ)യും അവർക്കു അല്ലാഹു നൽകി''. ഈ വാഗ്ദാനം സഹാബികളിൽ അല്ലാഹു പാലിച്ചതെങ്ങിനെയെന്നു ഖത്താദഃ (رضي الله عنه)യുടെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ വാഗ്ദാനം അന്നത്തെ ആ സത്യവിശ്വാസികളിൽ മാത്രമല്ല അല്ലാഹു പാലിച്ചിരിക്കുന്നത്. സത്യവിരോധികളാൽ മതത്തിൻെറ പേരിൽ അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയരായിക്കൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടും നാടുവിട്ടുപോകേണ്ടിവരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളിലെല്ലാം തന്നെ ഈ വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതവൻ ഭാവിയിലും പാലിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِمْ ۚ فَسْـَٔلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

43 നിനക്കുമുമ്പ് നാം 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകിക്കൊണ്ട് പുരുഷൻമാരെയല്ലാതെ, (റസൂലുകളായി) നാം അയച്ചിട്ടില്ല, എന്നാൽ, നിങ്ങൾ പ്രമാണത്തിൻെറ [വേ

ദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ] ആൾക്കാരോട് ചോദി(ച്ചുനോ)ക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ;-

بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِۗ وَأَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلذِّكۡرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيۡهِمۡ وَلَعَلَّهُمۡ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

44 (അതെ) വ്യക്തമായ തെളിവുകളും, ഏടു[വേദം]കളുമായിട്ടാണ് (അവരെ അയച്ചത്).നിനക്കും (ഈ) പ്രമാണം [ഖുർആൻ] നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യർക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ അവർക്കു നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി; അവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്തേക്കാമല്ലോ.

---

43 وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല. مِن قَبْلِكَ നിനക്കുമുമ്പ്. إِلاَّ رِجَالاً പുരുഷൻമാരെയല്ലാതെ. نُوحِي നാം വഹ്‌യു നൽകിക്കൊണ്ട്. إِلَيْهِمْ അവർക്ക്. فَاسْأَلُوا എന്നാൽ ചോദിക്കുവിൻ. أَهْلَ الذِّكْرِ പ്രമാണത്തിൻെറ ആൾക്കാരോട്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. 44 بِالْبَيِّنَاتِ (വ്യക്തമായ) തെളിവുകളോടെ. وَالزُّبُرِ ഏടുകളോടെയും. وَأَنزَلْنَا നാം അവതരിപ്പിക്കുക (ഇറക്കുക)യും ചെയ്തു. إِلَيْكَ നിനക്ക്. الذِّكْرَ പ്രമാണം. لِتُبَيِّنَ നീ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. مَا نُزِّلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക് അവർക്ക്. وَلَعَلَّهُمْ അവരായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം, ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും. يَتَفَكَّرُونَ അവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കും.

ذكر ('ദിക്ർ') എന്ന വാക്കിനു പല അർത്ഥങ്ങളുണ്ടെന്നും, അവയിൽ ഒന്നു 'പ്രമാണം' എന്നാണെന്നും ,സൂറ: ഹിജ്ർ: 6-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെയും ആ അർത്ഥത്തിലാണതുള്ളത് ഇവിടെ ആദ്യത്തെ 'ദിക്ർ' കൊണ്ടു വിവക്ഷ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്ന പ്രമാണങ്ങളും, രണ്ടാമത്തേതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ ഖുർആനാകുന്ന പ്രമാണവുമാണെന്നു സന്ദർഭം കൊണ്ടു വ്യക്തമാണ്. زبر (സുബുർ) എന്നതു زبور (സബൂർ)ൻെറ ബഹുവചനമാകുന്നു. 'ഏട്, പുസ്തകം' എന്നൊക്കെ അതിന് അർത്ഥം നൽകാം. പ്രവാചകൻമാർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏടുകളാണുദ്ദേശ്യം.

ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: (1) മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷൻമാരെയല്ലാതെ, വഹ്‌യു നൽകപ്പെടുന്ന റസൂലുകളായി അല്ലാഹു അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ''എന്തുകൊണ്ടു മലക്കുകളെ റസൂലുകളായി അയക്കുന്നില്ല? നമ്മെപോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ നാം പിൻപറ്റുകയോ? റസൂലുകളെ അയക്കുന്നപക്ഷം അതു മലക്കുകളായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?'' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും, കുതർക്കങ്ങൾക്കുമുള്ള ഒരു മറുപടിയാണിത്. ഈ വിഷയകമായി ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പരാമർശങ്ങൾ കാണാം. അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായും, പ്രവാചകൻമാരുമായും അടുത്ത ബന്ധമൊന്നും ഇല്ലാത്തവരാകകൊണ്ട് ഈ വാസ്തവം അവർക്ക് വേണ്ടത്ര അറിഞ്ഞില്ലെന്നു വരും. അതു കൊണ്ട് അവർക്ക് വേണമെങ്കിൽ വേദക്കാരോടന്വേഷിച്ചു നോക്കാമെന്ന് അവരെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. വേദക്കാർക്കു ഈ വാസ്തവം അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഇപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു-ചില ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതൻമാർ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ-വേദക്കാർ സൻമാർഗ്ഗം വിട്ടുപോയിട്ടില്ല എന്നു ഇതിൽനിന്നു വരുന്നില്ല. (2) റസൂലുകളെ അയക്കുന്നതു അവർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവുകളോടുകൂടിയും അവർ ഉപദേശിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളും നിയമങ്ങളും അടങ്ങുന്ന രേഖകളോ

ടു കൂടിയുമായിരിക്കും. സൂ: 'ഹദീദി'ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നമ്മുടെ റസൂലുകളെ നാം വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർ നീതിമുറയനുസരിച്ചു നിലകൊള്ളുവാൻ വേണ്ടി വേദഗ്രന്ഥവും തുലാസ്സും അവരോടു കൂടി നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'' (ഹദീദു 25)

(3) മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടിയാണു ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബി(ﷺ) യുടെ കർത്തവ്യം അതവർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക മാത്രമല്ല, അതവർക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക കൂടിയാകുന്നു, താഴെ 64-ാം വചനത്തിലും ഈ വിഷയം ഉണർത്തിക്കാണം. വാക്കുമൂലവും, പ്രവൃത്തിമൂലവും, ജനങ്ങൾക്കു നബി (ﷺ) ഖുർആൻ വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടുതാനും. അതാണു നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്ത് (ചര്യ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഖുർആൻെറ വ്യാഖ്യാനവും വിശദീകരണവുമെന്ന നിലക്കു ഇസ്‌ലാമിൻെറ രണ്ടാമത്തെ പ്രമാണവുമാണത്. ഖുർആൻ മാത്രമേ ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രമാണമായുള്ളു-നബി(ﷺ)യുടെ സുന്നത്തിനു പ്രാമാണ്യതയില്ല-എന്നു ചില വഴിപിഴച്ചവർ വാദിക്കാറുള്ളതു ഇതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ നിഷേധമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിമേതായ ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്തു നിയമങ്ങൾക്കു പകരം അവരുടേതായ ഒരു പുതിയ ശരീഅത്തു നിയമം നിർമ്മിക്കലും കൂടിയായിരിക്കും അതിൻെറ ഫലം. (4) ഖുർആൻെറ ഉള്ളടക്കങ്ങളെ-അതിലെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ, സൂചനകൾ, പാഠങ്ങൾ, ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആദിയായവയെ സംബന്ധിച്ചു ജനങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ولقد يسرنا القرء ان للذكر فهل من مدكر (സാരം: ഓർമ്മിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടി ഖുർആനെ നാം എളുപ്പമാക്കിയിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ, ഓർമ്മിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്ന വല്ലവരും ഉണ്ടോ?!-അൽഖമർ) ഈ വചനം 'സൂറത്തുൽഖമറി'ൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു: افلا يتدبرون القرء ان ام على قلوبهم اقفالها (സാരം അപ്പോൾ, അവർക്കു ഖുർആൻ ഉറ്റാലോചിച്ചു നോക്കിക്കൂടേ?! അതല്ല, വല്ല ഹൃദയങ്ങളിലും അവയുടേതായ പൂട്ടുകൾ ഉണ്ടോ?!-(മുഹമ്മദു :24)

أَفَأَمِنَ ٱلَّذِينَ مَكَرُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَخۡسِفَ ٱللَّهُ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضَ أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ﴿٤٥﴾

45 എന്നാൽ, ദുഷിച്ച (കു)തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവർ, തങ്ങളെ അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിർഭയമായിരിക്കുകയാണോ?! അല്ലെങ്കിൽ, അവർ അറിയാത്തവിധത്തിലൂടെ ശിക്ഷ അവർക്ക് വന്നെത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച്?!-

أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ فِي تَقَلُّبِهِمۡ فَمَا هُم بِمُعۡجِزِينَ ﴿٤٦﴾

46 അല്ലെങ്കിൽ, അവർ (അങ്ങുമിങ്ങും) തിരിഞ്ഞു മറിയുന്നതി(ന്നിടയി)ൽ അവരെ പിടികൂടുന്നതിനെക്കുറിച്ച്?! എന്നാൽ, (അപ്പോൾ) അവർ(അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തി) അശക്തനാക്കുന്നവരല്ല;-

أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ عَلَىٰ تَخَوُّفٖ فَإِنَّ رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٌ ﴿٤٧﴾

47 അല്ലെങ്കിൽ, പേടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോടെ (ത്തന്നെ) അവരെ പിടികൂടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് (നിർഭയമായിരിക്കുകയാണോ)?! എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് കൃപാലുവും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാണ്. [അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെയൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത്]

45 أَفَأَمِنَ അപ്പോൾ നിർഭയമായിരിക്കയോ, സമാധാനിച്ചിരിക്കയാണോ. الَّذِينَ مَكَرُوا (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചവർ. السَّيِّئَاتِ ദുഷിച്ചവ(ദുഷിച്ച കുതന്ത്രങ്ങൾ). أَن يَخْسِفَ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെ(ക്കുറിച്ചു). اللهُ അല്ലാഹു. بِهِمُ അവരെ. الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ. أَوْ يَأْتِيَهُمُ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വരുന്നതിനെ. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. مِنْ حَيْثُ വിധത്തിലൂടെ. لاَ يَشْعُرُونَ അവരറിയുകയില്ല. 46 أَوْ يَأْخُذَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ (അവൻ-അത്) അവരെ പിടികൂടുന്നതിനെ. فِي تَقَلُّبِهِمْ അവരുടെ തിരിഞ്ഞുമറിയലിൽ. فَمَا هُم എന്നാൽ അവരല്ല. بِمُعْجِزِينَ അശക്തനാക്കുന്നവർ (പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവർ). 47 أَوْ يَأْخُذَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് പിടിപെടുന്നതിനെ. عَلَى تَخَوُّفٍ പേടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ, പേടിച്ചു (കാത്തു) വരുന്നതോടെ. فَإِنَّ رَبَّكُمْ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. لَرَءُوفٌ കൃപാലു (വളരെ കൃപയുള്ളവൻ)തന്നെ. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

നബി(ﷺ) ക്കും, ഖുർആന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും എതിരിൽ കുടിലതന്ത്രങ്ങൾ പലതും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ മുശ്രിക്കുകളെ അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുകയോ, ഓർക്കാ പുറത്തു അവർക്കു വല്ലശിക്ഷയും നൽകുകയോ, അങ്ങുമിങ്ങും വന്നുപോയും കൊണ്ടു സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുന്നതിന്നിടക്കു അവരെ വല്ലശിക്ഷയും പിടികൂടുകയോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കവെ തന്നെ വല്ലശിക്ഷയും അവർക്കു പിടിപെടുകയോ-ഇങ്ങിനെയൊന്നും-സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നാണോ അവരുടെ വിചാരം?! ഇവയിൽ ഏതുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും അതനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ, അതുമുടക്കുവാനോ, തടുക്കുവാനോ അവർക്കു സാധ്യമല്ല, അങ്ങിനെയൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നു സമാധാനിച്ചിരിക്കുവാൻ ഒരു കാരണവും അവർക്കില്ല. ശിക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ തികച്ചും അർഹരാണവർ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ഏതിനും കഴിവുള്ളവനുമാണ്. പക്ഷെ, അങ്ങിനെയൊന്നും ചെയ്യാതെ അവൻ അവർക്കു ഒഴിവു നൽകിയിരിക്കുന്നത് അവൻെറ കൃപയും കാരുണ്യവും കൊണ്ടുമാത്രമാണ്.

പേടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോടെ പിടികൂടുക(يأخذهم على تخوف) എന്ന വാക്കിന് രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: (1) മേൽ വിവരിച്ചപ്രകാരം തങ്ങൾക്കു വല്ല ശിക്ഷയും വന്നുഭവിച്ചേക്കുമോ എന്നു അവർ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ ശിക്ഷ വരുക എന്നും, (2) ശിക്ഷ പെട്ടന്നു സംഭവിക്കാതെ പടിപടിയായി-അല്പാല്പമായി പിടികൂടുക എന്നും. ഈ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരം تخوف എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം പേടിച്ചുകൊണ്ടു വരുക-അഥവാ കാത്തുകാത്തുകൊണ്ടു കുറേശ്ശെയായി വരുക എന്നായിരിക്കും. രണ്ടു പ്രകാരത്തിലായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ. മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതരത്തിലെല്ലാംതന്നെ മുൻ സമുദായങ്ങളിൽ ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَىٰ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ يَتَفَيَّؤُا۟ ظِلَـٰلُهُۥ عَنِ ٱلْيَمِينِ وَٱلشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلَّهِ وَهُمْ دَٰخِرُونَ ﴿٤٨﴾

48 അല്ലാഹു വസ്തുവായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള യാതൊന്നിലേക്കു അവർ (നോക്കി) കാണുന്നുമില്ലേ? അതിൻെറ നിഴലുകൾ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടുമായി ചാഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവർ [ആ നിഴലുകൾ] എളിയവരായ നിലയിൽ അല്ലാഹുവിന്ന് 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം]ചെയ്തു കൊണ്ട്.

---

48 أَوَ لَمْ يَرَوْا അവർ കാണുന്നു (നോക്കുന്നു)മില്ലേ. إِلَى مَا യാതൊന്നിലേക്ക്, യാതൊന്നിനെ . خَلَقَ اللَّهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു. مِن شَيْءٍ വല്ല വസ്തുവായി, വല്ല വസ്തുവും. يَتَفَيَّأُ ചാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, തിരിഞ്ഞുവരുന്നത്. ظِلَالُهُ അതിൻെറ നിഴലുകൾ. عَنِ الْيَمِينِ വലത്തോട്ട്. وَالشَّمَائِلِ ഇടത്തോട്ടും. سُجَّدًا സുജൂദു ചെയ്യുന്നവരായിക്കൊണ്ട്. لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരായിക്കൊണ്ട്. دَاخِرُونَ എളിയവർ (ആയിരിക്കും), നിസ്സാരൻമാർ (ആയിക്കൊണ്ടു).

ബുദ്ധിജീവികളുടേതുപോലെയുള്ള വല്ല ഗുണവിശേഷതകളും ബുദ്ധിജീവികളല്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽ പ്രകടമാകുമ്പോൾ, അവയെപ്പറ്റി ബുദ്ധി ജീവികളെന്നു തോന്നുമാറുള്ള പദപ്രയോഗം സ്വീകരിക്കുന്നതു ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിൽ പതിവാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ചാണു സുജൂദ് ചെയ്യുന്ന നിഴലുകളെപ്പറ്റി وهم داخرون (അവർ എളിയവരായിക്കൊണ്ടു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെയുള്ള പ്രയോഗം (36: 40 മുതലായ) വേറെ ചില സ്ഥലങ്ങളിലും ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. انشاء الله

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ مِن دَآبَّةٍ وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾

49 ആകാശത്തിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും ആയ ഏതൊരു ജീവിയും (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന് 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നു; മലക്കുകളും (തന്നെ സുജൂദു ചെയ്യുന്നു);-അവരാകട്ടെ, അഹംഭാവം കാണിക്കുന്നുമില്ല.

يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۩ ﴿٥٠﴾

50 അവർ തങ്ങളുടെ മീതെ (അധികാര ശക്തിയുള്ള) തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുന്നു; തങ്ങളോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് (ഒക്കെയും) അവർ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

49 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. يَسْجُدُ സുജൂദു (സാഷ്ടാംഗം) ചെയ്യുന്നു. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശത്തിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. مِن دَابَّةٍ ജീവിയായിട്ട്, ജന്തുവായി. وَالْمَلَائِكَةُ മലക്കുകളും. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لاَ يَسْتَكْبِرُونَ അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല. 50 يَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. رَبَّهُم അവരുടെ റബ്ബിനെ. مِّن فَوْقِهِمْ അവരുടെ മീതെ. وَيَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുക (പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. مَا يُؤْمَرُونَ അവരോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഓത്തിൻെറ സുജൂദുചെയ്യേണ്ടുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നാണു ഈ വചനവും. 48-ാം വചനത്തിലും ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിലുമായി പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:-അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളിൽ നിഴലുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും നിഴലുകൾ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടുമായി ചാഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും നീണ്ടും ചുരുങ്ങിയുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യൻ സാധാരണ കാണാറുണ്ടല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ തന്നെയും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അതിൽനിന്നു മനുഷ്യനു ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അഥവാ, എന്തുകൊണ്ടു അങ്ങിനെയുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്കു അവ വിധേയമാകുന്നു? അതിനു കാരണമെന്ത്? ആ കാരണങ്ങളെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയ ശക്തി ഏതാണ്? എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അൽപബുദ്ധികൾക്കുപോലും അതുവഴി ഏറെക്കുറെ വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അതു ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. ആ നിഴലുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായും, അവൻ നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുമാണു നിലകൊള്ളുന്നത്. ആ നിയമവ്യവസ്ഥകളിൽ അണുവോളം മാറ്റംവരുത്തുവാൻ

ആർക്കും സാധ്യമല്ല. എന്നുവേണ്ട, ആകാശഭൂമികളിൽ ജീവവസ്തുക്കളായി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാ വസ്തുക്കളും-ആത്മീയ ജീവികളായ മലക്കുകൾപോലും-അല്ലാഹുന്റെ നിയമ ചട്ടങ്ങൾക്കു തികച്ചും കീഴൊതുങ്ങിയും, അവന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു വഴങ്ങിയും കൊണ്ടാണ് കഴിയുന്നത്. ആരും ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവില്ല. അപ്പോൾ, വിശേഷബുദ്ധിയും, അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യവും നർകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മനുഷ്യർ പ്രത്യേകിച്ചും അവന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കുവാനും, അവന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാനും അർഹരല്ലേ!?

سجود (സുജൂദി)ന്റെ അർത്ഥങ്ങളെയും പ്രയോഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കു കീഴൊതുങ്ങുക (سجود بالتسخير) എന്ന അർത്ഥത്തിലും, ഇഷ്ടാനുസാരം അല്ലാഹുവിനു ഭക്തിയാരാധന അർപിക്കുക(سحود بالاختيار) എന്ന അർത്ഥത്തിലും അതു ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിൽ മനുഷ്യരടക്കമുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഭാഗഭാക്കണെന്നും, രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദു കൂടി ചെയ്വാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടവരാണു മനുഷ്യരെന്നുമൊക്കെ സന്ദർഭം പോലെ നാം മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിനെക്കുറിച്ചാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വിശദീകരണത്തിനു സൂ:റഅ്ദു 15; ഹജ്ജ് 18 മുതലായ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുന്നതു നന്ന്.

''അവർ അഹംഭാവം കാണിക്കുകയില്ല, അവർ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടും, അവരോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നതു അവർ ചെയ്യും'' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞതു മലക്കുകളെപ്പറ്റിയാണു-അഥവാ وهم (അവർ) എന്ന സർവ്വനാമം മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു-എന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും അങ്ങിനെയാണു പറഞ്ഞുകാണുന്നതും. മലക്കുകളടക്കം മുമ്പു പറയപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും-ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാ ജീവികളെയും-ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം അതാകുന്നു. എന്നാൽ, അഹംഭാവം കാണിക്കാതിരിക്കുക, റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുക, കൽപിക്കപ്പെടുന്നതു ചെയ്യുക എന്നീ ഗുണങ്ങളെ-സുജൂദിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച പോലെ-എല്ലാതരം ജീവികൾക്കും അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുമെങ്കിലും അവയൊക്കെ മലക്കുകളുടെ ഗുണങ്ങളായിരിക്കുന്നതിനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. മറ്റു ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഇതിനു പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം-7

۞ وَقَالَ ٱللَّهُ لَا تَتَّخِذُوٓا۟ إِلَٰهَيْنِ ٱثْنَيْنِ ۖ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَإِيَّٰىَ فَٱرْهَبُونِ ﴿٥١﴾

51 അല്ലാഹു (കൽപിച്ച്) അരുളിയിരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങൾ രണ്ട് ആരാധ്യൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തരുത് [സ്വീകരിക്കരുത്]; അവൻ ഒരേ ഒരു ആരാധ്യൻ മാത്രമാണുള്ളത്; അതിനാൽ എന്നെത്തന്നെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുവിൻ.''

وَلَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَهُ ٱلدِّينُ وَاصِبًا ۚ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

52 അവന്േറതാണ് ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളത്; അവന് (അവകാശപ്പെട്ടത്) തന്നെയാണ് സ്ഥിരമായുള്ള കീഴൊതുക്കവും. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ നിങ്ങൾ (ഭയന്ന്) സൂക്ഷിക്കുന്നു ?!

وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ ٱللَّهِ ۖ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ﴿٥٣﴾

53 നിങ്ങളിൽ അനുഗ്രഹമായിട്ട് എന്തുണ്ടോ അത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതാണ്; പിന്നെ, (അതിന് പുറമെ,) നിങ്ങളെ ഉപദ്രവം (അഥവാ പീഡനം) സ്പർശിച്ചാൽ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ നിലവിളിച്ചപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു !

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ ٱلضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

54 പിന്നെ, നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഉപദ്രവം (അഥവാ പീഡനം) അവൻ (നീക്കി) തുറവിയാക്കിയാൽ, അപ്പോൾ (അതാ) നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരുകൂട്ടർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് (മറ്റുചിലരെ) പങ്കു ചേർക്കുന്നു !-

لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا۟ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

55 (അതെ) നാം അവർക്ക് നൽകിയതിൽ അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി. [അതാണതിൻെറ ഫലം.] (ശരി) എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ! എന്നാൽ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം !

---

51 وَقَالَ اللهُ അല്ലാഹു അരുളി. لاَ تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്ക(സ്വീകരിക്ക)രുത്. إِلَهَيْنِ (രണ്ട്) ആരാധ്യൻമാരെ, ദൈവങ്ങളെ. اثْنَيْنِ രണ്ട്. إِنَّمَا هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ (മാത്രം). إِلَهٌ وَاحِدٌ ഒരേ ആരാധ്യൻ (മാത്രം)ആകുന്നു. فَإِيَّايَ അതിനാൽ എന്നെ(ത്തന്നെ). فَارْهَبُونِ നിങ്ങൾ എന്നെ ഭയപ്പെടു(പേടിക്കു)വിൻ. 52 وَلَهُ അവന്നാണ്, അവന്റേതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَلَهُ അവന്ന് തന്നെയാണ്. الدِّينُ കീഴൊതുക്കം, വഴിപ്പെടൽ, അനുസരണം. وَاصِبًا നിരന്തരമായി, സ്ഥിരമായിട്ട്. أَفَغَيْرَاللهِ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ. تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നു. 53 وَمَا بِكُم നിങ്ങളിലുള്ളത്, നിങ്ങളിൽ എന്തുണ്ടോ (അതു). مِّن نِّعْمَةٍ അനുഗ്രഹമായിട്ട്. فَمِنَ اللهِ (അതു) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാകുന്നു. ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ടും. إِذَا مَسَّكُمُ നിങ്ങളെ സ്പർശി(ബാധി)ച്ചാൽ. الضُّرُّ ഉപദ്രവം, പീഡനം ബുദ്ധിമുട്ട്. فَإِلَيْهِ എന്നാൽ അവനിലേക്കു(തന്നെ). تَجْأَرُونَ നിങ്ങൾ നിലവിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു, മുറവിളികൂട്ടുന്നു.. 54 ثُمَّ إِذَاكَشَفَ പിന്നെ അവൻ തുറവിയാക്കി(നീക്കി)യാൽ. الضُّرَّ ഉപദ്രവം, പീഡനം. عَنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. إِذَا അപ്പോൾ (അതാ). فَرِيقٌ ഒരുകൂട്ടർ. مِّنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്. بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്, റബ്ബിൽ. يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നു. 55 لِيَكْفُرُوا അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി, മൂടിവെക്കുവാൻ. بِمَا آتَيْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം നൽകിയതിൽ, നൽകിയതിനെ. فَتَمَتَّعُوا എന്നാൽ സുഖമെടുക്കുവിൻ. فَسَوْفَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) പിറകെ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം.

دين (ദീൻ) എന്ന വാക്കിനു ‘‘നടപടി, അനുസരണം, കീഴൊതുക്കം, പ്രതിഫലം, മതം’’ എന്നൊക്കെ പല അർത്ഥങ്ങളുമുണ്ടെന്നു ചിലപ്പോഴൊക്കെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. وله الدين واصبا (അവനാണു സ്ഥിരമായ കീഴൊതുക്കമുള്ളത്) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം. ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവയുടെയെല്ലാം ഉടമസ്ഥനും അധികാരസ്ഥനും അവനാണെന്ന പോലെ ത്തന്നെ, കീഴ്‌വണക്കത്തിൻെറയും ആരാധനയുടെയും സ്ഥിരാവകാശവും അവനു തന്നെയാണു എന്നാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘‘ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവർ അനുസരണപൂർവ്വമോ, നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമോ അവനു കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവനിലേക്കു തന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തെയല്ലാതെ അവർ ആവശ്യപ്പെടുകയാണോ?! (3:83)

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ ആവശ്യ മില്ല. ഇവിടെ, അല്ലാമാ ശൗക്കാനീ (ﷺ)അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ സാരം കുറിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കുമെന്ന് കരുത്തുന്നു.

ശൗകാനീ (ﷺ)പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം: 'കഷ്ടതകൾ ബാധിക്കുമ്പോൾ ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്വാൻ കഴിയാത്തവരോടു-അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരോടു-സഹായത്തിനപേക്ഷി ക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനവിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ പാമര ജന ങ്ങളുടെ പതിവു വമ്പിച്ച വിഡ്ഢിത്തവും, ഒരു പുതിയ ദുർമാർഗ്ഗവുമാണെന്നു ഈ വചനത്തി ൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അത്രയുമല്ല, പഴയ കാലത്തെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തെക്കാൾ കഠിനമത്രെ അത്. പ്രതിഫല ദിവസത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ ഇരിക്കട്ടെ, തനി അവിശ്വാസികൾ പോലും മുഖം തിരിച്ചു കളയുകയും വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണു എൻെറ ചെറുപ്പകാല ത്തു ചില ശൈഖു പൂജകൻമാർ പറഞ്ഞുകേട്ട വാക്ക്. 'നിനക്കു വല്ല ആപത്തും ബാധിച്ചാൽ, നീ അല്ലാഹുവിനോടു സഹായം തേടരുതേ! തേടരുതേ'! 'കാരണം, അല്ലാഹു വേഗം ഉത്തരം നൽകുകയില്ല. നിൻെറ സ്ഥിതി അവനു ഒരു , സാരമുള്ളതായി തോന്നുകയുമില്ല. മരിച്ചുപോയ 'ഔലിയാ'ക്കളോടു സഹായം തേടിക്കൊള്ളൂ. അവർ വേഗം ഉത്തരം നൽകുന്നതും, നിൻെറ സ്ഥിതി ഗൗരവത്തിലെടക്കുന്നതുമാകുന്നു'. ഇതാണാവാക്ക്. എൻെറ ചെവി ആ വാക്കു പുറം തള്ളിക്കളഞ്ഞു, എൻെറ കണ്ണുനീർ നിൽക്കാതായി. എന്നെയും, മുസ്ലിംകളെയും ഈ മാതിരി വഴികേടിൽ പെടാതെ രക്ഷിക്കേണമേ! എന്നു ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഇതുപോലെയുള്ള പല വാക്കുകളും ഇന്നു പല ശൈഖു പൂജകൻമാരിലും കാണാവുന്നതാണ്.'

ആപത്തുകൾ വരുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ മറന്ന് അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ വിളി ക്കുകയും, ആപത്തു നീങ്ങിയാൽ അല്ലാഹുവിനെ മറന്നു കളയുകയും ചെയ്യുന്നവരോടാണു അല്ലാഹു 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ വഴിയെ അറിഞ്ഞു കൊ ള്ളും' (فتمتعوا فسوف تعلمون) എന്നു താക്കീതു ചെയ്തത്. അപ്പോൾ ആപത്തു വരുമ്പോൾ പോലും അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുകയും, വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നും, മറ്റു വല്ലവ രെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഉപദേശിക്കുവാൻ ധൈര്യം കാണിക്കുന്ന ധിക്കാരി കളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു എന്തായിരിക്കും പറയുകയെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക معاذ الله അല്ലാഹു ന മ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَٰهُمْ ۗ تَٱللَّهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾

56 നാം തങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നി ന്ന് ഒരു പങ്ക് (യഥാർത്ഥസ്ഥിതി) തങ്ങൾ ക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തവക്ക് അവർ ആക്കി വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഹേ, കൂട്ടരേ,) അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)! നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി തീർച്ച യായും നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന താണ്.

---

56 وَيَجْعَلُونَ അവർ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. لِمَا لاَ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയാത്തവക്ക്, അറിഞ്ഞുകൂടാ ത്തവക്ക്. نَصِيبًا ഒരു പങ്ക്, ഓഹരി. مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന്. تَاللهِ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ് (സത്യം). لَتُسْأَلُنَّ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും. عَمَّا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. تَفْتَرُونَ നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കും, കള്ളം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കും.

മുശ്‌രിക്കുകൾക്കിടയിൽ പതിവായിരുന്ന ഒരു തോന്നിയവാസമാണിത്. അല്ലാഹു നൽകിയ കൃഷി വിഭവങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നു ഒരു ഭാഗം തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹ ദൈവങ്ങൾക്കു അവർ വഴിപാടും നേർച്ചയുമായി നീക്കിവെക്കും. (സൂ: അൻആം 136ൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിശദീകരണം മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.) യാതൊരു ന്യായവും തെളിവുമില്ലാതെ അവർ സ്വയം കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഇത്തരം നികൃഷ്ടകൃത്യങ്ങളെ അല്ലാഹു നിസ്സാരമാക്കി അവഗണിച്ചു കളയുമെന്നു കരുതേണ്ട, അവയെപ്പറ്റി ശരിക്കും അവരെ ചോദ്യം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നു അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. ചില 'ശൈഖന്' ൻമാർക്കും 'ജാറ'ങ്ങൾക്കുമാക്കി കൃഷിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളെയും, ആടുമാടുകളെയും വഴിപാടാക്കി നീക്കിവെക്കുന്ന പതിവു പാമരൻമാരും അന്ധവിശ്വാസികളുമായ ചില മുസ്‌ലിംകളിൽ ഇന്നു കാണാം. ഈ ആക്ഷേപവും താക്കീതും അവർക്കും ബാധകമാകുന്നു.

لما لا يعلمون (തങ്ങൾ അറിയാത്തവക്കു) എന്ന വാക്കു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്: (1) ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത-അഥവാ ബുദ്ധിയും അറിവുമില്ലാത്ത-നിർജ്ജീവങ്ങളായ ആ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു എന്നും, (2) തങ്ങൾക്കു വല്ല ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്‌വാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന യഥാർത്ഥം അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ആ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ധനം നീക്കിവെക്കുന്നതിലടങ്ങിയ വിഡ്ഢിത്തത്തെയും, രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, ജീവനും ബുദ്ധി ശക്തിയുമില്ലാത്ത ആ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാതെ അന്ധമായി നടത്തപ്പെടുന്ന വിഡ്ഢിത്തത്തെയുമായിരിക്കും ആ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. രണ്ടായാലും കലാശത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ.

57 അവർ അല്ലാഹുവിന്ന് പെൺമക്കളെ ആക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവർക്കാകട്ടെ, അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും [ആൺമക്കളെയും ആക്കുന്നു]!	وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ ٱلْبَنَٰتِ سُبْحَٰنَهُۥ ۙ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾
58 അവരിൽ ഒരാൾക്ക് പെണ്ണിനെ [പെൺകുട്ടിയെ]പ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടാലോ, അവൻ കോപം നിറഞ്ഞവനായിക്കൊണ്ട് അവന്റെ മുഖം (ഇരുണ്ട്) കറുത്തതായിത്തീരും!	وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾
59 അവന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ചീത്തത്തം നിമിത്തം അവൻ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒളിഞ്ഞു (മാറി) പോകുന്നതാണ് ! അതിനെ നിന്ദ്യതയോടെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ, അതല്ല, അതിനെ മണ്ണിൽ മൂടുകയോ?! [ഏതു വേണമെന്നായിരിക്കും ആലോചന!] അല്ലാ (-അറിയുക) ! അവർ വിധികല്പിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത !	يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلْقَوْمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓ ۚ أَيُمْسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُۥ فِى ٱلتُّرَابِ ۗ أَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾

57 وَيَجْعَلُونَ അവർ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. الْبَنَاتِ പെൺമക്കളെ. سُبْحَانَهُ

അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ (അവനെ വാഴ്ത്തുന്നു). وَلَهُم അവർക്കാകട്ടെ, അവർക്കോ. مَّا يَشْتَهُونَ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും. 58 وَإِذَا بُشِّرَ സന്തോഷമറിയിക്കപ്പെട്ടാൽ. أَحَدُهُم അവരിൽ ഒരാൾക്ക്. بِالْأُنثَىٰ പെണ്ണിനെപ്പറ്റി. ظَلَّ ആയിത്തീരും. وَجْهُهُ അവൻെറ മുഖം. مُسْوَدًّا കറുത്തത്. وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവൻ ആയിരിക്കെ. كَظِيمٌ (കോപം) നിറഞ്ഞവൻ, കുപിതനായിരിക്കും. 59 يَتَوَارَىٰ അവൻ ഒളിഞ്ഞുപോകും, മറഞ്ഞുപോകും. مِنَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽനിന്ന്. مِن سُوءِ ദോഷ(തിന്മ-ചീത്ത ത്ത)ത്താൽ. مَا യാതൊന്നിൻെറ. بُشِّرَ അവന് സന്തോഷമറിയിക്കപ്പെട്ട. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. أَيُمْسِكُهُ അതിനെ അവൻ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ. عَلَىٰ هُونٍ നിന്ദ്യതയോടെ. أَمْ അതല്ല, അതോ. يَدُسُّهُ അതിനെ തട്ടി (മൂടി)ക്കളയുകയോ, മൂടുകയോ. فِي التُّرَابِ മണ്ണിൽ. أَلَا അല്ലാ (അറിയുക). سَاءَ വളരെ മോശം, എത്രയോ ചീത്ത. مَا يَحْكُمُونَ അവർ വിധി (കൽപി)ക്കുന്നത്.

മുശ്രിക്കുകളുടെ അതി നീചമായ വേറൊരു മൂഢവിശ്വാസമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പെൺമക്കളാണെന്നാണ് അവരുടെ ജൽപനം. അങ്ങിനെ, അവരുടെ പേരിൽ വിഗ്രഹങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചില ദേവീദേവൻമാരുടെ പ്രതിഷ്ഠയെന്നു സങ്കൽപിച്ചുകൊണ്ടു അതുപോലെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഗ്രഹങ്ങൾ ഇന്നും ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. അതേ സമയത്ത് തങ്ങൾക്കു പെൺമക്കൾ ജനിക്കുന്നത് ആ മുശ്രിക്കുകൾക്കു വമ്പിച്ച അപമാനവും, കടുത്ത കോപവുമായിരുന്നുതാനും. യുദ്ധപ്രിയരായ അവർക്കു പെൺമക്കൾ പലനിലക്കും ഒരു ഭാരമായിത്തോന്നിയതിൽ നിന്നുണ്ടായിത്തീർന്ന ഈ വെറുപ്പ് അവരിൽ എത്രമാത്രം രൂക്ഷമായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹുവിൻെറ വിവരണത്തിൽനിന്നുതന്നെ വ്യക്തമാകുന്നു.

അതായത്, ഒരാൾക്കു ഒരു മകൾ പിറന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വാർത്ത കേൾക്കേണ്ട താമസം, അയാളുടെ മുഖം കറുത്തിരുണ്ടുപോകും അപമാനവും, വ്യസനവും നിമിത്തം കോപം കടിച്ചിറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ജനമദ്ധ്യെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻപോലും ലജ്ജ-അപമാനം ഭയന്നു ഒളിച്ചു നടക്കും. അപമാനവും, എളിമത്വവും സഹിച്ചുകൊണ്ടു ആ കുട്ടിയെ താൻ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണമോ? അതല്ല, പലരും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ, അതിനെ മണ്ണിലിട്ടു മൂടി അതിൻെറ കഥ കഴിക്കണമോ? ഇതായിരിക്കും പിന്നത്തെ ചിന്ത. ബാക്കിയാക്കുന്നപക്ഷം, ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പരിഹാസവും അപമാനവും സഹിക്കേണ്ടിവരും. കുട്ടിയോടുള്ള പെരുമാറ്റമാകട്ടെ കേവലം മൃഗതുല്യവുമായിരിക്കും. ആൺമക്കൾക്കുള്ള സ്ഥാനമോ, ലാളനയോ ഒന്നും അതിനു ലഭിക്കുകയില്ല. കുഴിച്ചുമൂടുന്നപക്ഷം, കൊന്നുകുഴിച്ചിടുകയല്ല-ജീവനോടെ മണ്ണിട്ടു മൂടുകയായിരിക്കും-ചെയ്യുക. ഇത്രത്തോളം അറപ്പും വെറുപ്പുമായി അവർ ഗണിച്ചുവരുന്ന പെൺമക്കളാണ് അല്ലാഹുവിന്നുണ്ടെന്നു അവർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. കള്ളം കെട്ടിപ്പറയുന്നതിനും വേണ്ടേ ഒരതിര്?! പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കുന്നതു നിമിത്തം ഭർത്താക്കൾ ഭാര്യമാരോടു നിസ്സഹകരണം നടത്തിയിരുന്നതായി കാണാം. ഇങ്ങിനെ നിസ്സഹകരണത്തിനു വിധേയയായ ഒരു സ്ത്രീ പാടിയ ഒരു പദ്യം ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു:- (*) ''എന്താണ് ഹംസയുടെ പിതാവ് നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുന്നില്ല? നമ്മുടെ അടുത്തവീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണല്ലോ. നാം ആൺകുട്ടികളെ പ്രസവിക്കായ്ക നിമിത്തം കുപിതനാണദ്ദേഹം. നമ്മുടെ കാര്യം നാം ഉദ്ദേശിച്ച പോലെയാക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയില്ലല്ലോ''.

മുശ്രിക്കുകളുടെ ഈ കള്ളവാദത്തിൽ മൂന്നു കടുത്ത അപരാധങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. (1) മലക്കുകൾ സ്ത്രീകളാണെന്ന വാദം. وجعلوا الملئكة الذين هم عباد الرحمن اناثا (റഹ്മാനായുള്ളവ

---

* مالابى حمزة لايأتينا : يظل فى البيت الذى يلينا غضبان الا نلد البنينا: ليس لنا من امرنا شينا

ൻെറ അടിയാൻമാരായ മലക്കുകളെ അവര്‍ പെണ്ണുങ്ങളാക്കി. (43;19) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു ഇതിനെപ്പറ്റിയാകുന്നു. (2) മലക്കുകള്‍ അല്ലാഹുവിൻെറ മക്കാളാണെന്ന വാദം قالوا اتخذالله ولدا (അല്ലാഹു മക്കളെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു അവര്‍ പറഞ്ഞു. (18:14) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞത് ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ്. (3) അല്ലാഹുവിന്നുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്ന മക്കള്‍ ആണ്‍മക്കളാണെന്നു പോലും പറയുവാന്‍ തയ്യാറില്ലാതെ, തങ്ങള്‍ അങ്ങേഅറ്റം വെറുക്കുന്ന പെണ്‍മക്കളാണെന്ന വാദം. താഴെ 62-ാം വചനത്തില്‍ ويجعلون لله ما يكرهون (തങ്ങള്‍ വെറുക്കുന്നതിനെ അവര്‍ അല്ലാഹുവിന്നാക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ടാണു ഈ വാദത്തെപ്പറ്റി الا سآء ما يحكمون (അല്ലാ! അവര്‍ വിധികല്‍പിക്കുന്നതു എത്രയോ ചീത്ത !) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ مَثَلُ ٱلسَّوْءِ ۖ وَلِلَّهِ ٱلْمَثَلُ ٱلْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

60 (അതെ) പരലോകത്തില്‍ വിശ്വസിക്കാത്തവര്‍ക്കത്രെ ദുഷിച്ച ഉപമ (ഉള്ളത്). അല്ലാഹുവിന്നാകുന്നു, അത്യുന്നതമായ ഉപമ (ഉള്ളത്). അവനത്രെ, പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവനും.

---

60 لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവര്‍ക്കാണ്. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തില്‍. مَثَلُ ഉപമ, ഉദാഹരണം, മാതൃക. السَّوْءِ മോശത്തിന്‍െറ, തിന്മയുടെ. وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുണ്ട്. الْمَثَلُ ഉപമ, ഉദാഹരണം. الْأَعْلَىٰ അത്യുന്നതമായ. وَهُوَ അവന്‍, അവനത്രെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞന്‍, യുക്തിമാന്‍.

പരലോകത്തില്‍ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ സ്ഥിതിഗതികള്‍ വിവരിക്കുമ്പോള്‍, ദുഷിച്ചതും മോശകരവുമായ ഉപമകളും സാദൃശ്യങ്ങളുമായിരിക്കു വിവരിക്കുവാന്‍ ഉണ്ടായിരിക്കുക. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴാകട്ടെ അത്യുന്നതവും അത്യുല്‍കൃഷ്ടവുമായ ഉപമകളും സാദൃശ്യങ്ങളുമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നു സാരം ഉദാഹരണമായി: അവരെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോള്‍, യാതൊരു ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്‌വാന്‍ കഴിയാത്ത വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളാക്കിവെച്ചവര്‍, മക്കളില്ലാത്ത പക്ഷം വിഷമം അനുഭവപ്പെടുന്നവര്‍, പെമക്കളെ വെറുക്കുന്നവര്‍, സ്വന്തം മക്കളെ കുഴിച്ചുമൂടുന്നവര്‍ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വര്‍ണ്ണനകളായിരിക്കും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കുക. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴോ? സര്‍വ്വലോക സൃഷ്ടാവ്, ലോകനിയന്താവ്, മക്കളുടെയോ മറ്റോ ആവശ്യവും ആശ്രയവുമില്ലാത്തവര്‍,ഇണയും തുണയുമില്ലാത്തവന്‍, തുല്യനും സമനുമില്ലാത്തവന്‍ എന്നൊക്കെയായിരിക്കും വിശേഷിപ്പിക്കുവാനുണ്ടാവുക. അഥവാ അവന്‍െറ ഏതൊരു ഗുണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചാലും അതു അത്യുന്നതനിലവാരത്തിലുള്ളതും, മറ്റാര്‍ക്കും അതില്‍ പങ്കില്ലാത്തതുമായിരിക്കും.

വിഭാഗം-8

وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِن دَآبَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَـْٔخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا

61 മനുഷ്യരെ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അല്ലാഹു പിടികൂടുക [പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുക]യായിരുന്നുവെങ്കില്‍, അതിന്‍െറ [ഭൂമിയുടെ] മേല്‍ ഒരു ജീവിയെയും അവന്‍ (ബാക്കിയാക്കി) വിട്ടേക്കുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിവരെ അവരെ അവന്‍ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചുവെ

يَسۡتَقۡدِمُونَ ﴿٦١﴾

ക്കുകയാണ്; എന്നാൽ, അവരുടെ (ആ) അവധി വന്നാൽ, (പിന്നെ) ഒരു നാഴിക (സമയം) അവർ പിന്തിപ്പോകുകയാകട്ടെ, മുന്തിപ്പോകുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല.

---

61 وَلَوْ يُؤَاخِذُ പിടികൂടുമായിരുന്നെങ്കിൽ (പിടിച്ചു ശിക്ഷിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ). اللهُ അല്ലാഹു. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. بِظُلْمِهِم അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം, അനീതികൊണ്ട്. مَّا تَرَكَ അവൻ വിടുകയില്ലാ (ഒഴിവാക്കി വിടുകയില്ലാ)യിരുന്നു. عَلَيْهَا അതിന്മേൽ, അതിൽ. مِن دَابَّةٍ ഒരു ജീവിയെയും, ജന്തുവെയും. وَلَكِن എങ്കിലും. يُؤَخِّرُهُمْ അവനവരെ പിന്തിക്കുന്നു, പിന്നോട്ടുവെക്കുന്നു. إِلَى أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ. مُّسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. فَإِذَا جَاءَ എന്നാൽ വന്നാൽ. أَجَلُهُمْ അവരുടെ അവധി. لَا يَسْتَأْخِرُونَ അവർ പിന്തുക(പിന്നോക്കം പോക)യില്ല. سَاعَةً ഒരു നാഴിക, അൽപസമയം. وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ അവർ മുന്തുക(മുന്നോക്കം പോക)യില്ല.

മനുഷ്യർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അക്രമങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു അപ്പപ്പോൾ തന്നെ ശിക്ഷാ നടപടിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ ഭൂമുഖത്ത് ഒരു ജീവിയും ബാക്കിയാകുമായിരുന്നില്ല. അത്രയും ദുഷിച്ചതും ദൂരവ്യാപകവുമാണ് അവരുടെ ചെയ്തികൾ. പക്ഷെ, അവൻെറ ദയവും കാരുണ്യവും നിമിത്തം പെട്ടന്നു നടപടിയെടുക്കാതെ അവൻ അതിനൊരു നിശ്ചിത അവധി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനുമുമ്പ് അവർക്ക് മടങ്ങുവാനും പശ്ചാത്തപിക്കുവാനും അവസരമുണ്ട്. ആ അവധിയിൽ അണുവോളം മാറ്റം വരുകയില്ല. തികച്ചും കൃത്യസമയത്തുതന്നെ അതു സംഭവിക്കും. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനോടും, തൻെറ സ്വന്തത്തോടും, സമൂഹത്തോടും, സഹജീവികളോടും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അക്രമങ്ങളെയും, അനീതികളെയും കുറിച്ചു ശരിക്കൊന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്ന ഏവർക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ പ്രസ്താവനയുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. വ്യക്തിയാകട്ടെ, സമൂഹമാകട്ടെ, സമുദായമാകട്ടെ അവരുടെ അക്രമത്തിനു ശിക്ഷ നൽകേണ്ടതു എപ്പോഴാണെന്നും, ഏങ്ങിനെയാണെന്നും അല്ലാഹു നിർണ്ണയിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട് അതാണു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ അവർക്കു ഒഴിവുകൊടുക്കുമെന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ വചനത്തിലെ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റു പല വചനങ്ങൾ വേറെയും ഖുർആനിലുണ്ട്. 7: 34; 15: 4, 5; 35: 45 മുതലായവയും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.

ബൈഹഖിയും, ഇബ്നുജരീറും (رحمهما الله)നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ തനിക്കുതന്നെയല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നില്ല' എന്നു ഒരാൾ പറയുന്നതായി 'അബൂഹുറൈറ' (رضي الله عنه)കേട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, അക്രമിയുടെ അക്രമം നിമിത്തം കാടപ്പക്ഷി അതിൻെറ കൂട്ടിൽ വെച്ചു ചത്തുപോകുന്നു.'' ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ പോന്ന ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه)ഇതുമൂലം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് ഒരാൾ ചെയ്ത ചെറിയ ഒരു തെറ്റുനിമിത്തം ചിലപ്പോൾ ദൂരവ്യാപകമായ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടല്ലോ.

وَيَجۡعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكۡرَهُونَ وَتَصِفُ أَلۡسِنَتُهُمُ ٱلۡكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ ٱلۡحُسۡنَىٰۖ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ ٱلنَّارَ وَأَنَّهُم مُّفۡرَطُونَ ﴿٦٢﴾

62 തങ്ങൾ വെറുക്കുന്നതിനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്നാക്കുന്നു! ഏറ്റം നന്നായുള്ളത് തങ്ങൾക്കാണെന്ന് അവരുടെ നാവുകൾ വ്യാജവർണ്ണന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു! നിസ്സംശയമത്രെ, അവർക്ക് നരകമുണ്ടെന്നുള്ളതും, അവർ (അതിലേക്ക്) മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവരാണെന്നുള്ളതും!

62 وَيَجْعَلُونَ അവർ ആക്കുന്നു. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്ന്. مَا يَكْرَهُونَ അവർ വെറുക്കുന്നതിനെ. وَتَصِفُ വിവരിക്കുക (വർണ്ണിക്കുക-വിശേഷിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. أَلْسِنَتُهُمُ അവരുടെ നാവുകൾ. الْكَذِبَ വ്യാജം (വ്യാജവർണ്ണന). أَنَّ لَهُمُ അവർക്കുണ്ടെന്ന്. الْحُسْنَى ഏറ്റം നന്നായുള്ളത്. لاَ جَرَمَ നിസ്സംശയം (തെറ്റല്ല-സത്യമാണ്). أَنَّ لَهُمُ അവർക്കുണ്ട് (അവർക്കാണ്) എന്നുള്ളത്. النَّارَ നരകം. وَأَنَّهُم അവർ (ആകുന്നു) എന്നുള്ളതും. مُّفْرَطُونَ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവർ.

മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചപോലെ, ആ അവിശ്വാസികളുടെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ടവരാണ് പെൺമക്കൾ. എന്നിട്ടും, അല്ലാഹുവിനു മക്കളുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, അതു പെൺമക്കളാണെന്നു കൂടി അവർ വർണ്ണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും അവർ മതിയാക്കുന്നില്ല. എറ്റവും നന്നായുള്ളതൊക്കെ തങ്ങൾക്കായിരിക്കും ലഭിക്കുകയെന്നും, അതിന്നവകാശികൾ തങ്ങളാണെന്നും അവർ വായാടിത്തം പറയുന്നു. വാസ്തവമാകട്ടെ, നേരെമറിച്ചുള്ളതും. 'അതെ', അവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും വഷളവും ഏറ്റവും കടുത്തതുമായ നരകമായിരിക്കും, ആദ്യമായി അതിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ കേടികളും അവർ തന്നെയായിരിക്കും.

ഇഹത്തിൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന എല്ലാ നല്ല ഭാവിയും, ഉന്നതപദവിയും, തങ്ങൾക്കാണെന്നും, പരലോകം എന്നൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയും തങ്ങളായിരിക്കും മുമ്പൻമാർ എന്നുമാണവരുടെ വാദം. മതത്തെധിക്കരിക്കുകയും, പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ എല്ലാകാലത്തുമുള്ള വീരവാദം-യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യാജ ജൽപനം-തന്നെയാണിത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവനു വല്ല കഷ്ടതയും ബാധിച്ചശേഷം, നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള വല്ല കാരുണ്യത്തെയും അവന്നു നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവൻ പറയും: ഇതെനിക്കുള്ളതാണ്; അന്ത്യസമയം നിലവിൽ വരുന്നതാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുമില്ല; എൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കു ഞാൻ മടക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽതന്നെ, നിശ്ചയമായും എനിക്കു അവൻെറ അടുക്കൽ ഏറ്റവും നല്ലതുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.'' (41: 50) വിശ്വാസിയും, അവിശ്വാസിയുമായ രണ്ടു തോട്ടക്കാർ തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണം വിവരിക്കുന്നമദ്ധ്യേ, അവിശ്വാസി പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഒരു കാലത്തും ഇതു (ഈ തോട്ടം) നശിച്ചുപോകുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അന്ത്യസമയം സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ എൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കു മടക്കപ്പെടുന്നതാണെങ്കിൽതന്നെ, നിശ്ചയമായും ഇതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായ ഒരു മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന സ്ഥാനം തീർച്ചയായും എനിക്ക് കിട്ടുന്നതാണ്'.'' (അൽകഹ്ഫ് 36)

تَٱللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

63 (നബിയേ) അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)! നിനക്കുമുമ്പ് പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം (റസൂലുകളെ) അയച്ചിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ പിശാച് അവർക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ അലങ്കാരമാക്കിക്കാണിച്ചു; അങ്ങനെ, ഇന്ന് (ഇഹത്തിൽ) അവൻ അവരുടെ മിത്രം (അഥവാ കൈകാര്യക്കാരൻ) ആകുന്നു. അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ

64 നിനക്കു നാം (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ല അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരിക്കുന്നുവോ അതിനെ

ٱلَّذِى ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ ۙ وَهُدًى وَرَحۡمَةً لِّقَوۡمٍ يُؤۡمِنُونَ ﴿٦٤﴾

അവർക്കു നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ; വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവുമായിക്കൊണ്ടും (അല്ലാതെ).

وَٱللَّهُ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَآ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَأٓيَةً لِّقَوۡمٍ يَسۡمَعُونَ ﴿٦٥﴾

65 അല്ലാഹു (തന്നെ) ആകാശത്ത്നിന്ന്(മഴ) വെള്ളം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എന്നിട്ട്, ഭൂമിയെ അതിൻെറ നിർജ്ജീവിതക്കു ശേഷം അതുകൊണ്ട് അവൻ ജീവിപ്പിച്ചു. നിശ്ചയമായും, കേട്ടറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

---

63 تَاللَّهِ അല്ലാഹു തന്നെയാണ്. لَقَدْ أَرْسَلْنَا തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. إِلَى أُمَمٍ പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും. مِّن قَبْلِكَ നിൻെറ മുമ്പ്. فَزَيَّنَ എന്നാൽ (എന്നിട്ടു) അലങ്കാരമാക്കി (ഭംഗിയാക്കി) കാണിച്ചു. لَهُمُ അവർക്ക്. الشَّيْطَانُ പിശാച്. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ. فَهُوَ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവൻ. وَلِيُّهُمُ അവരുടെ മിത്രം (കൈകാര്യക്കാരൻ) ആകുന്നു. الْيَوْمَ ഇന്ന് . وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. 64 وَمَا أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയിട്ടില്ല. عَلَيْكَ നിൻെറ മേൽ, നിനക്ക്. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. إِلاَّ لِتُبَيِّنَ നീ വിവരിച്ചുകെടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ. لَهُمُ അവർക്ക്. الَّذِي യാതൊന്നിനെ. اخْتَلَفُوا അവർ ഭിന്നിച്ചു, അഭിപ്രായവ്യത്യാസമായി. فِيهِ അതിൽ. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശന (സൻമാർഗ്ഗ)മായും. وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും. لِّقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക്. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. 65 وَاللَّهُ അല്ലാഹു (തന്നെ). أَنزَلَ ഇറക്കി. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തു നിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. فَأَحْيَا എന്നിട്ടവൻ ജീവിപ്പിച്ചു. بِهِ അതുകൊണ്ട്. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. بَعْدَ ശേഷം. مَوْتِهَا അതിൻെറ മരണത്തിന് (നിർജ്ജീവതക്ക്). إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ കേൾക്കുന്ന (കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്ന) ജനങ്ങൾക്ക്.

മനുഷ്യർക്കായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ അവർക്കു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു നബി(ﷺ)ക്കു ഖുർആനാകുന്ന പ്രമാണം അവതരിപ്പിച്ചതെന്നു 44-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യത്തിൻെറ ഒരു പ്രധാന വശമാണു 64-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. മതപരമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കിടയൽ കടന്നു കൂടിയിരുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളിലുള്ള യഥാർത്ഥവും സത്യവും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണത്. എന്നാൽ-63-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ-സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഭിന്നിച്ചകന്നു പോയവരെല്ലാം റസൂലുകളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് സത്യത്തിലേക്കു മടങ്ങുന്നതല്ല. മിക്കവരും പിശാചിൻെറ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കടിമപ്പെടുകയാണുണ്ടാകുക. കഴിഞ്ഞുപോയ എല്ലാ സമുദായങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി ഇതു തന്നെയായിരുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കും ഈ സമുദായത്തിൻെറയും സ്ഥിതി. അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു ഖർആൻെറ മാർഗ്ഗദർശനം ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നും, സത്യം മനസ്സിലാക്കി സത്യവിശാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്കേ ഖുർആൻെറ മാർഗ്ഗദർശനവും അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുകയുള്ളുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആകാശത്തു നിന്നു മഴവെള്ളം ഇറക്കി അതുവഴി ഉൽപാദന യോഗ്യമല്ലാതെ നിർജ്ജീവമായിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയെ അല്ലാഹു ജീവിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ മനുഷ്യൻെറ ശാരീരകവും ഭൗതികവുമായ നിലനിൽപിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും അനിവാര്യമായ അന്നപാനാദി കാര്യങ്ങൾ അവൻ മനുഷ്യനു ഒരുക്കികൊടുക്കുന്നു. അതുപോലെ അവൻെറ ആത്മീയവും പാരത്രികവുമാ

യ ജീവിതത്തിന്റെ നൻമക്കു അനിവാര്യമായിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണു ഖുർആൻവഴി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, നിർജ്ജീവമായ ഭൂമിയെ വീണ്ടും ജീവസ്സുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുന്നതു പോലെ നിർജ്ജീവമായശേഷം മനുഷ്യനെയും അവൻ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുമെന്നും 65-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കു ഇതിലെല്ലാം അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നു അവസാനം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-9

وَإِنَّ لَكُمْ فِى ٱلْأَنْعَـٰمِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِى بُطُونِهِۦ مِنۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشَّـٰرِبِينَ ﴿٦٦﴾

66 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾക്ക് (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന) കാലികളിലുമുണ്ട് ഒരു (വലിയ) ചിന്താവിഷയം. അതിന്റെ [ആ വർഗ്ഗത്തിന്റെ] വയറുകളിലുള്ളതിൽ നിന്ന്- (കുടലുകളിലെ) ചാണകച്ചണ്ടിയുടെയും, രകതത്തിന്റെയും ഇടയിൽനിന്ന്- നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കുവാൻ നല്കുന്നു , കുടിക്കുന്നവർക്ക് (വേഗം) ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന സ്വച്ഛമായ പാൽ.

---

66 وَإِنَّ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِي الْأَنْعَامِ കാലികളിൽ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിൽ) . لَعِبْرَةً ഒരു ചിന്താവിഷയം (ചിന്താപാഠം). نُسْقِيكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കുവാൻ നൽകുന്നു. مِّمَّا فِي بُطُونِهِ അതിന്റെ വയറു (ഉള്ളം-ഉൾഭാഗം)കളിലുള്ളതിൽനിന്ന്. مِن بَيْنِ ഇടയിൽനിന്ന്. فَرْثٍ (കുടലിലെ) ചാണകത്തിന്റെ, ചവറിന്റെ, പിണ്ടിയുടെ. وَدَمٍ രക്തത്തിന്റെയും. لَّبَنًا പാലിനെ. خَالِصًا തനിച്ച, സ്വച്ഛമായ (കലർപ്പില്ലാത്ത). سَائِغًا വേഗം (തൊണ്ടയിലൂടെ) ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന. لِّلشَّارِبِينَ കുടിക്കുന്നവർക്ക്.

മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, അവയിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയുമാണ് ഈ വചനത്തിലും തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ സദാ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലികളിൽതന്നെ നിങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച ചിന്താപാഠങ്ങൾ ഉൾകൊള്ളുന്നുണ്ടെന്ന മുഖവുരയോടു കൂടി, അവയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന പാലിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ഹൃദ്യവും രുചികരവുമായ ഒരു പാനീയവും, പോഷക പ്രധാനമായ ഒരു ആഹാരവുമാണു പാൽ. എന്നാൽ അതിന്റെ ഉൽഭവസ്ഥാനമോ? കാലികൾ മേഞ്ഞുതിന്നുന്ന സസ്യഭക്ഷണങ്ങൾ അവയുടെ ദഹനേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ചെന്നു ദഹിക്കുന്നതോടെ, അവ സത്തും ചണ്ടിയുമായി വേർതിരിയുന്നു. സത്തൽ നിന്നു രക്തവും പാലും ഉണ്ടാകുന്നു. ചണ്ടിയിൽനിന്നു ചാണകവും മൂത്രവും ഉരുത്തിരിയുന്നു. രക്തത്തിന്റെയോ, ചാണക മൂത്രാദികളുടെയോ കലർപ്പൊന്നും കലരാതെ, തനി ശുദ്ധമായ പാൽ അവക്കിടയിൽനിന്നു അവയുടെ അകിടുകളിലൂടെ പുറത്തു വരുന്നു. അത്ഭുതകരമായ ഈ പ്രക്രിയയുടെ പിന്നിൽ അതിവിദഗ്ധമായ ഒരു ശക്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സൽബുദ്ധിയുള്ള ഏവർക്കു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَمِن ثَمَرَٰتِ ٱلنَّخِيلِ وَٱلْأَعْنَـٰبِ تَتَّخِذُونَ

67 ഈത്തപ്പനയുടെയും, മുന്തിരികളുടെയും ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും (നിങ്ങൾക്ക് കുടിക്കുവാൻ നൽകുന്നു.) (അതെ) അതിൽ

مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

നിന്നും ലഹരിയുള്ളതും [കള്ളും], നല്ലതായ ആഹാരവും നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, ബുദ്ധി ഉപയോഗി(ച്ചു ചിന്തി)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

---

67 وَمِن ثَمَرَاتِ ഫലങ്ങളിനിന്നും. النَّخِيلِ ഈത്തപ്പനയുടെ. وَالْأَعْنَابِ മുന്തിരികളുടെയും. تَتَّخِذُونَ നിങ്ങൾഉണ്ടാക്കുന്നു. مِنْهُ അതിൽനിന്ന്. سَكَرًا മത്തുള്ള (ലഹരിയുള്ള)ത്. وَرِزْقًا ആഹാരവും. حَسَنًا നല്ലതായ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും(അതിലുണ്ട്). لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്.

ചാണകപ്പിണ്ടിയുടെയും രക്തത്തിൻെറയും ഇടയിൽനിന്നു കലർപ്പില്ലാത്ത പാലിന് ജൻമം നൽകിയ പോലെ, ഒരേതരം ഫലങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ ലഹരിയുള്ള കള്ളും, പലതരം നല്ലതായ ആഹാരപാനീയങ്ങളും അല്ലാഹു നൽകി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധി കൊടുത്തു ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിലും അത്ഭുതകരമായ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടെത്തുവാനുണ്ടെന്നു ഉണർത്തുകയാണ്.

കള്ളിൻെറ നിരോധം ഇസ്ലാമിൽ നടപ്പാക്കുന്നതിനുമുമ്പു അവതരിച്ചതാണു ഈ സൂറത്ത്. ആ നിലക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ലഹരി പദാർത്ഥമായ കള്ളിനെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയതിൽ അസാംഗത്യമില്ല. അതേസമയം, അതോടു ചേർത്തുകൊണ്ടു 'നല്ലതായ ആഹാരവും' (رزقا حسنا) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് കള്ളു 'നല്ല ആഹാര വസ്തു'വല്ലെന്നു അതിൽ ഒരു സൂചനയും കാണാവുന്നതാണ്. നല്ല ആഹാരമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് പിന്നീടതു നിരോധിക്കപ്പെട്ടതും. കള്ളു നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വചനത്തിൽ (5: 93)അതിനെ رجس (മ്ളേച്ഛം) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. കള്ള് നല്ല ആഹാര വസ്തുക്കളിൽ പെട്ടതല്ല. -മ്ളേഛവസ്തുക്കളിൽ പെട്ടതാണ്-എന്നിരുന്നാലും, ഒരേതരം ഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ഥമായ രുചിയും വ്യത്യസ്തമായ ഗുണവുമുള്ള പല വസ്തുക്കൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാണല്ലോ.

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾

68 നിൻെറ റബ്ബ് തേനീച്ചക്ക് 'വഹ്‌യു' [ബോധനം] നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ''മലകളിൽ നിന്ന് (ചിലേടത്ത്) നീ വീടുകൾ (കൂടുകൾ) ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുക; വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നും, അവർ [മനുഷ്യർ] കെട്ടി ഉയർത്തുന്നവയിൽ നിന്നും (ചിലതിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുക) എന്ന്;-

ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ يَخْرُجُ مِن بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾

69 ''പിന്നെ എല്ലാ (വിധ) ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും നീ തിന്നുകൊള്ളുക; എന്നിട്ട് സുഗമമായ നിലയിൽ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ (വക) മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നീ പ്രവേശിക്കുക'' എന്നും). അവയുടെ വയറുകളിൽ നിന്ന് നിറങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു (തരം) പാനീയം പുറത്തുവരുന്നു; അതിൽ മനുഷ്യർക്ക് (രോഗ)ശമനമുണ്ട്. നിശ്ചയമാ

യും, അതിൽ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്ന ജന
ങ്ങൾക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

---

68 وَأَوْحَى വഹ്‌യു (ബോധനം) നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ്. إِلَى النَّحْلِ തേനീച്ചക്ക്. أَنِ اتَّخِذِي നീ ഉണ്ടാക്കുക എന്ന്. مِنَ الْجِبَالِ മലകളിൽ നിന്ന്. بُيُوتًا വീടുകളെ. وَمِنَ الشَّجَرِ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നും. وَمِمَّا يَعْرِشُونَ അവർ ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന (കെട്ടി ഉയർത്തുന്ന)തിൽനിന്നും. 69 ثُمَّ كُلِي പിന്നെ നീ തിന്നുക. مِن كُلِّ എല്ലാറ്റിൽനിന്ന്. الثَّمَرَاتِ ഫലങ്ങൾ. فَاسْلُكِي എന്നിട്ടു നീ പ്രവേശിക്കുക, കടന്നു കൂടുക. سُبُلَ വഴി (മാർഗ്ഗ)ങ്ങളിൽ. رَبِّكِ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ. ذُلُلاً പാകപ്പെട്ട (സുഗമമായ) നിലയിൽ. يَخْرُجُ പുറത്തുവരുന്നു. مِن بُطُونِهَا അതിന്റെ (അവയുടെ) വയറുകളിൽനിന്ന്. شَرَابٌ ഒരു പാനീയം . مُّخْتَلِفٌ വ്യത്യസ്തമായ. أَلْوَانُهُ അതിന്റെ നിറങ്ങൾ. فِيهِ അതിലുണ്ട്. شِفَاءٌ ശമനം. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന ജനതക്ക്.

ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ വയറുകളിൽനിന്നു ചാണകത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും ഇടയിലൂടെ ശുദ്ധമായ പാൽ ലഭിക്കുന്നതിലും, ഈത്തപ്പഴത്തിൽ നിന്നും, മുന്തിരിപ്പഴത്തിൽ നിന്നും ലഹരി പദാർത്ഥവും, നല്ല ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതിലും അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, തേനീച്ചയിലും തേനിലും അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു നോക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. തേനീച്ചയെയും തേനിനെയും കുറിച്ച് പല ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും പണ്ഡിതൻമാരും പല ഭാഷകളിലും പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും രചിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തേനീച്ചയെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുവാനും, അതിന്റെ ജീവിതരീതി നിരീക്ഷിച്ചറിയുവാനും നടത്തപ്പെട്ട പല പഠനശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നുമായി തൽക്കർത്താക്കൾക്ക് ലഭിച്ച വിശദമായ അറിവുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവയുടെയെല്ലാം രത്നച്ചുരുക്കം ഈ രണ്ടു ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. അത്രയുമല്ല, അവർക്ക് ഇതേവരെയും വേണ്ടത്ര എത്തും പിടിയും കിട്ടാത്ത ചില വശങ്ങളിലേക്കുള്ള ചില സൂചനകൾ കൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. ഈ വചനങ്ങളിലെ വാക്യങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ അർത്ഥവൃത്തത്തിൽ ഒതുങ്ങിയ സംഗതികൾ മാത്രം നമുക്കിവിടെ ഓർമ്മിക്കാം. ان شاءالله അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

واوحى ربك الى النحل (നിന്റെ റബ്ബ് തേനീച്ചക്കു 'വഹ്‌യു' നൽകിയിരിക്കുന്നു.) നബിമാർക്ക് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണു സാധാരണ وحى (വഹ്‌യു) എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ളത്. ഭാഷയിൽ അതിനു 'സ്വകാര്യമായി അറിയിക്കുക, വേഗം അറിയിക്കുക, പതുക്കെ സംസാരിക്കുക, സൂചന നൽകുക, ബോധനം നൽകുക' എന്നു മറ്റും സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം വരും. തേനീച്ചക്കു വഹ്‌യുനൽകി എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം അതിനു തോന്നിപ്പിച്ചു-അഥവാ ബോധമുണ്ടാക്കി-എന്നാകുന്നു. തോന്നിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളാണ് തുടർന്നുപറയുന്നത്. അതായത്, ان اتخذى من الجبال بيوتا (മലകളിൽ നിന്നു വീടുകൾ-അഥവാ കൂടുകൾ-നിർമ്മിക്കുക എന്ന്.) മലകളിലുള്ള പൊത്തുകൾ, അളകൾ മുതലായ ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിലായിരിക്കും തേനീച്ച കൂടു നിർമ്മിക്കുന്നത്. 'മലകളിൽ' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, 'മലകളിൽനിന്നു' എന്ന പ്രയോഗം മലകളിൽ നിന്നും അതിനു പറ്റിയപ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നതും. തേൻകൂടുകൾ അധികവും മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലായിരിക്കുമെങ്കിലും, മരപ്പൊത്തുകൾ, മരക്കൊമ്പുകൾ, മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളായ വീടുകൾ, മതിലുകൾ, പന്തലുകൾ ആദിയായവയിലും സുലഭം തന്നെ. അതാണു ومن الشجر ومما يعرشون (മരങ്ങളിൽ നിന്നും, അവർ-മനുഷ്യർ-കെട്ടി ഉയർത്തുന്നവയിൽ നിന്നും) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇങ്ങിനെ തക്കതായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുകെട്ടുവാനുള്ള ബോധോദയം തേനീച്ചക്കു നൽകിയതു അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. അതു അതിന്റെ ജൻമ

വാസനയാണെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു തൃപ്തിപ്പെടുന്നവര്‍ ആ വാസന അതിന്ന് എങ്ങിനെ സിദ്ധിച്ചുവെന്നു ചിന്തിക്കാത്തവരായിരിക്കും.

കൂടുകെട്ടിയശേഷം തേന്‍ ശേഖരിക്കേണ്ടുന്നവിധവും അല്ലാഹു അതിനു പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു: ثم كلى من الثمرات ('പിന്നെ, എല്ലാതരം ഫലവര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍ നിന്നും നീ തിന്നുകൊള്ളുക'.) الثمرات(ഫലങ്ങള്‍) എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കായ്ഫലങ്ങള്‍ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലല്ല. പഴങ്ങളും പൂക്കളും ഉള്‍കൊള്ളുന്ന ഫലങ്ങള്‍ എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലാകുന്നു. സസ്യങ്ങളില്‍നിന്നും വൃക്ഷങ്ങളില്‍ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ ഭോജ്യവസ്തുക്കള്‍ക്കും പറയപ്പെടാവുന്ന വാക്കാണ് അത്. (*) തേനീച്ചകളുടെ പ്രധാന മേച്ചല്‍ സ്ഥാനം പൂക്കളാകുന്നു. കായകളും പഴങ്ങളും ഉത്ഭവിക്കുന്നതും പൂക്കളില്‍ നിന്നുതന്നെ. തേനീച്ച തിന്നുന്നതു ഏതുതരം ഫലങ്ങളില്‍ നിന്നായിരുന്നാലും അതു തേനിന്‍െറ ഉല്‍പാദനത്തിന്നു തടസ്സമാകുകയില്ല എന്ന ഒരു സൂചന من كل ثمرات (എല്ലാ ഫലങ്ങളില്‍ നിന്നും) എന്ന പ്രയോഗത്തില്‍ കണ്ടെത്താവുന്നതാകുന്നു. كلى (തിന്നുകൊള്ളുക) എന്ന വാക്കില്‍ നിന്നു–പലരും ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ–പൂക്കളില്‍നിന്നും, പഴങ്ങളില്‍ നിന്നും തേന്‍ വലിച്ചെടുത്തു കൂട്ടില്‍ കൊണ്ടുപോയി ശേഖരിക്കുകയില്ല തേനീച്ച ചെയ്യുന്നതെന്നും, തേനീച്ച അവയെ സമീപിക്കുന്നതു അതിന്‍െറ ഭക്ഷണാവശ്യാര്‍ത്ഥമാണെന്നും, താഴെ പറയും പ്രകാരം പിന്നീട് അതിന്‍െറ ശരീരത്തില്‍നിന്ന് തേന്‍ പുറത്തുവരുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. എല്ലാതരം ഫലങ്ങളില്‍ നിന്നും ഇഷ്ടംപോലെ ഭക്ഷിക്കാമെന്നു നിര്‍ദ്ദേശിച്ചശേഷം فاسلكى سبل ربك ذللا (സുഗമായ നിലയില്‍ നിന്‍െറ റബ്ബിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍–അഥവാ റബ്ബു നിശ്ചയിച്ചുതന്നെ മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ–പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക.) എന്നും നിര്‍ദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ വാക്യത്തിന്‍െറ അര്‍ത്ഥ വ്യാപ്തിയില്‍ തേനീച്ചയുടെ എല്ലാ ജീവിത ക്രമങ്ങളും, പ്രവര്‍ത്തന സ്വഭാവങ്ങളും മൊത്തത്തില്‍ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കൂട്ടില്‍നിന്നും ഭക്ഷണം തേടിപ്പോകേണ്ടുന്ന മാര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍, ദൂരസ്ഥലങ്ങളില്‍ പോയി ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞ ശേഷം ഉന്നം തെറ്റാതെ തിരിച്ചു വരേണ്ടുന്ന വിധങ്ങള്‍, കൂട്ടില്‍വെച്ചു സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന കൃത്യങ്ങള്‍, ഓരോ കൃത്യവും പാലിക്കേണ്ട മുറകള്‍ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആ ചെറുവാക്യത്തില്‍ അല്ലാഹു ഉള്‍പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവയൊന്നും തെറ്റാതെ നിര്‍വ്വഹിക്കുവാനുള്ള ബോധവും പ്രചോദനവും അല്ലാഹു ആ ചെറു ജീവിക്കു നല്‍കിയിരിക്കുന്നുവെന്നര്‍ത്ഥം. തേനീച്ചക്കുമാത്രമല്ല, എല്ലാ വസ്തുക്കള്‍ക്കും അതതിമേതായ പ്രകൃതരൂപം നല്‍കുകയും, അനന്തരം ഓരോന്നിനും വേണ്ടുന്ന മാര്‍ഗ്ഗ നിര്‍ദ്ദേശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തവനാണല്ലോ നമ്മുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു. (ربنا الذى اعطى كل شيئ خلقه ثم هدى – طه)

ആയിരക്കണക്കിലും, പതിനായിരക്കണക്കിലുമുള്ള ജോലിക്കാരാല്‍ നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു തൊഴില്‍ ശാലയത്രെ തേന്‍കൂട്. ആ തൊഴില്‍ശാലയില്‍ നിന്ന് ഉല്‍പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വിഭവമാണ് തേന്‍ അതെ, يخرج من بطونها شراب (അവയുടെ ഉള്ളങ്ങളില്‍നിന്നും ഒരു പാനീയം പുറത്തുവരുന്നു.) പാനീയം കൊണ്ടു വിവക്ഷ തേന്‍തന്നെ. കുടിക്കുവാന്‍ പറ്റിയ ദ്രവവസ്തുവാകകൊണ്ട് പാനീയം (شراب) എന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അതോടുകൂടി പാലുപോലെത്തന്നെ ഉത്തമമായ ഒരു ഭക്ഷ്യ പദാര്‍ത്ഥം കൂടിയാണ് തേന്‍. തേനീച്ചകളുടെ ജാതിവ്യത്യാസവും, അവയുടെ മേച്ചല്‍ സ്ഥാനങ്ങളുടെയും കാലദേശങ്ങളുടെയും വ്യതാസവും അനുസരിച്ചു തേനിന്‍െറ വര്‍ണ്ണത്തിലും വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നു. അതാണു مختلف الوانه (അതിന്‍െറ നിറങ്ങള്‍ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും) എന്നു പറഞ്ഞത്. ചുവപ്പ്, മഞ്ഞ, കറുപ്പ്, വെള്ള എന്നീ നിറങ്ങള്‍ക്കാണ് അതില്‍ മുന്‍തൂക്കം കാണപ്പെടാറുള്ളത്. ചിലയിനം തേനിന്നു മറ്റു ചിലതിനേക്കാള്‍ ഗുണം കൂടുമെങ്കിലും എല്ലാറ്റിന്‍െറയും ഉപകാരം മൊത്തത്തില്‍ ഒരു പോലെത്തന്നെ. പാനീയവും ഭക്ഷ്യപദാര്‍ത്ഥവുമെന്ന പോലെ, തേന്‍ ഒരു വലിയ ഔഷധവീര്യമുള്ള വസ്തു കൂടിയാണല്ലോ ഒരു പക്ഷെ, ഔഷധവസ്തുവെന്ന നിലക്കാണ്

* كما فى المفردات

സാധാരണക്കാർക്കിടയിൽ അതിനു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ളതും. എത്രയോ രോഗങ്ങൾക്കു തനിച്ചായും, മിശ്രമായും തേൻ കൈകണ്ട ഔഷധമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. فيه شفاء للناس(അതിൽ മനുഷ്യർക്കു രോഗശമനമുണ്ട്) എന്ന വാക്യം അതാണു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

'അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രി'(ﷺ)ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒരു പുരുഷൻ 'റസൂൽ' (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽചെന്നു എന്റെ സഹോദരനു വയറിളക്കം (അതിസാരം) ബാധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു. നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: ''നീ പോയി അവന്നു തേൻ കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കുക'' അയാൾപോയി തേൻ കൊടുത്തു. പിന്നീട് വന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''റസൂലേ, ഞാൻ അവന്നു തേൻ കുടിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടു വയറിളക്കം അധികമാവുകയല്ലാതെ ഉണ്ടായില്ല.'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നീ പോയി അവന്നു തേൻ കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കുക.'' അയാൾ പിന്നേയും തേൻ കുടിപ്പിച്ചു. പിന്നീടും അയാൾ വന്നു ''അതവന്നു വയറിളക്കം അധികരിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്തില്ല'' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, 'റസൂൽ' (ﷺ) പാഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു സത്യം പറഞ്ഞു. നിന്റെ സഹോദരന്റെ വയർ കളവും പറഞ്ഞു. നീ പോയി അവന്നു തേൻ കുടിപ്പിക്കുക.'' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം (വീണ്ടും) പോയി അവന്നു തേൻകൊടുത്തു. അപ്പോൾ അയാൾക്കു സുഖപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (ബു;മു) ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യങ്ങളിൽ അയാളുടെ വയറ്റിലെ ദുഷ്ടതകൾ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും, തേൻ ഉഷ്ണവീര്യമുള്ളതാക കൊണ്ടു ആ ദുഷ്ടതകൾ അതു ഇളക്കിപ്പുറത്താക്കുകയാണ് ആദ്യം ഉണ്ടായതെന്നും, അവ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞതോടെ അവസാനം വയറിന് പൂർണ്ണസുഖം കിട്ടിയെന്നുമാണ് ഈ 'ഹദീസിനു' ഭിഷഗ്വരൻമാരായ ചില പണ്ഡിതൻമാരുടെ വ്യാഖ്യാനമെന്ന് 'ഇബ്നുകഥീർ' (ﷺ)മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. തേനിന്റെ ഗുണത്തെപ്പറ്റി വേറെയും ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാണ്.

തേനീച്ചകളെക്കുറിച്ചു ഗവേഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയ പല ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരുടെയും പ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അൽപം ചില സംഗതികൾകൂടി ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും, മേൽ വിവരിച്ച ചില വശങ്ങളിലേക്ക് അതിൽനിന്നു അൽപം കൂടി വെളിച്ചം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. അവർ പറയുന്നു: ഒരു തേനീച്ചക്കൂട്ടിൽ ആയിരക്കണക്കിന്നു ഈച്ചകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ, പതിനായിരംവരെയും ഉണ്ടാവാം. ഒരോ കൂട്ടിലും അതിലെ മുഴുവൻ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ഈച്ചയുണ്ടായിരിക്കും. ഇതു 'റാണി', എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും മറ്റുള്ളവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ ഏതാണ്ടു നൂറോ അഞ്ഞൂറോ എണ്ണം ആണീച്ചകളായിരിക്കും. ഇവക്കു റാണിയുമായി ഇണചേരുകയല്ലാതെ വേറെ പ്രത്യേകം ജോലിയൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടുഅവർക്ക് 'മടിയൻമാർ' എന്നു പറയപ്പെടുന്നു, ബാക്കിയെല്ലാം 'അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരാ'യിരിക്കും. റാണിഈച്ച ദിവസേന ധാരാളക്കണക്കിൽ മുട്ടയിടും റാണിയേയും, ആണീച്ചകളെയും ശുശ്രൂഷിക്കുക, പുറത്തുപോയി പൂമ്പൊടി തുടങ്ങിയ ആഹാരങ്ങൾ തേടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുക, തേൻ സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള അറകൾ നിർമ്മിക്കുക, അതിൽ തേൻ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുക, പുതുതായി ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തുക, ഉറുമ്പ് മുതലായ ശത്രുക്കളെ ചെറുക്കുക, കൂടും പരിസരവും വൃത്തിയാക്കുക തുടങ്ങിയ എല്ലാജോലികളും ഈ മൂന്നാം വിഭാഗത്തിന്റെ ജോലിയാകുന്നു. പൂക്കളിൽനിന്നും മറ്റും ഈമ്പിയെടുത്തു ഭക്ഷിച്ച തേൻ, പിന്നീടു ഈച്ചയുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നു ഊറിവരുന്ന ഒരുതരം ഉമിനീരു കലർന്നു കൊണ്ടു വായിലൂടെ പുറത്തേക്കുവരുന്നു. ഇതു അറകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു കലർപ്പുകളിൽനിന്നു ശുദ്ധിയാക്കപ്പെടുന്നു. കൂടിന്റെ ഓരോ അറയും പ്രഗൽഭരായ എഞ്ചിനീയർമാർക്കു പോലും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം സമകൃത്യത്തിലുള്ള ആറു കോണാകൃതിയിൽ തൊട്ടുതൊട്ടും, കലാപരമായും, ഭംഗിയായും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. വേറെ ആകൃതികളിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അറകൾക്കിടയിൽ മിക്കവാറും അൽപാൽപം വിടവുകൾ ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു കരുതിയായിരിക്കാം ഈ ആകൃതി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. الله علم

ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുതകൾ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു തേനീച്ചയെയും തേനിനെയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിവൈഭവം, പരിപാലനമുറകൾ, മനുഷ്യൻെറ ഗുണത്തിനു വേണ്ടി അവൻ ഭൂമിയിൽ സജ്ജമാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ ആദിയായവക്കു അതിൽനിന്ന് ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. അതെ,ان فى ذلك لا ية لقوم يتفكرون(നിശ്ചയമായും അതിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.)

وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّىٰكُمْ ۚ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرْذَلِ ٱلْعُمُرِ لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

70 അല്ലാഹുവത്രെ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്; പിന്നീട് നിങ്ങളെ അവൻ മരണപ്പെടുത്തുന്നു. ആയുസ്സിൻെറ ഏറ്റം താഴേകിട [ദുർബ്ബലാവസ്ഥ]യിലേക്ക് ഒഴിവാക്കി വിടപ്പെടുന്നവരും നിങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും; അറിവിന്നു ശേഷം (പിന്നെയും) യാതൊന്നും അറിയാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

70 وَاللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവത്രെ. خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു, സൃഷ്ടിച്ചത്. ثُمَّ പിന്നീട്. يَتَوَفَّاكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നു (മരിപ്പിക്കുന്നു). وَمِنكُم നിങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും, നിങ്ങളിൽനിന്ന് (ചിലർ). مَّنْ يُرَدُّ മടക്ക (ആക്ക-ഒഴിവാക്കി വിട)പ്പെടുന്നവർ. إِلَى أَرْذَلِ ഏറ്റം താണപടി(ദുർബ്ബലസ്ഥിതി)യിലേക്ക്. الْعُمُرِ ആയുഷ്ക്കാലത്തിൻെറ, ആയുസ്സിൻെറ. لِكَيْ لاَ يَعْلَمَ അവർ അറിയാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. بَعْدَعِلْمٍ അറിവുനുശേഷം. شَيْئًا യാതൊന്നും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

ചില ജീവികളിലും, പദാർത്ഥങ്ങളിലും അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ശേഷം, മനുഷ്യരിൽതന്നെയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചു ഈ നിലക്കെത്തിച്ച അല്ലാഹുതന്നെ അവൻെറ ആയുഷ്കാലവും നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ചിലർ ചെറുപ്പത്തിലേ മരണമടയുന്നു. ചിലർ ഏതാനും വയസ്സുവരെ ജീവിക്കുന്നു. ചിലരാകട്ടെ, സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ ദീർഘായുസ്സു നൽകപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. അങ്ങനെ, മുമ്പ് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അറിവും തൻേറടവും നഷ്ടപ്പെടുകയും, ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചു ശിശുക്കൾ കണക്കെ ആയിത്തീരുകയുംചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ, ദൃഢഗാത്രനും ആരോഗ്യവാനുമായതു കൊണ്ടോ മറ്റോ ദീർഘകാലം ജീവിക്കുമെന്നോ, വേറൊരാൾ അവശഗാത്രനും ആരോഗ്യം കുറഞ്ഞവനുമാകകൊണ്ടു നേരത്തെ മരണമടയുമെന്നോ നിശ്ചയിക്കുക സാധ്യമല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചയം അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം.

സൂ: റൂം 54ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിങ്ങളെ ബലഹീനതയിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചവൻ അല്ലാഹുവത്രെ. പിന്നീട്, ബലഹീനതക്കുശേഷം അവൻ ശക്തിയുണ്ടാക്കി. പിന്നെ, ശക്തിക്കു ശേഷം ബലഹീനതയും, നരയും ഉണ്ടാക്കി. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.'' യാസീൻ: 68ൽ പറയുന്നു: ''ആർക്കു നാം ദീർഘായുസ്സു നൽകുന്നുവോ അവർക്കു സൃഷ്ടിയിൽ (പ്രകൃതിയിൽ) നാം വിപരീതാവസ്ഥ നൽകുന്നു'' നബി (ﷺ) ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി 'അനസ്' (رضي الله عنه)പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: (*) ''പിശുക്ക്, ഉദാസീനത, വാർദ്ധക്യക്ഷീണം,

---

* اعوذ بك من البخل والكسل والهرم وارذل العمر وعذاب القبر وفتنة الدجال وفتنة المحيا والممات– البخارى

അവശപ്രായം, ഖബ്റിലെ ശിക്ഷ, ദജ്ജാലിൻെറ കുഴപ്പം, ജീവിതത്തിലെയും മരണത്തിലെയും കുഴപ്പം എന്നിവയിൽനിന്നു (അല്ലാഹുവേ,) ഞാൻ നിന്നോടുരക്ഷ തേടുന്നു''. (ബു)

വിഭാഗം-10

وَٱللَّهُ فَضَّلَ بَعۡضَكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ فِي ٱلرِّزۡقِۚ فَمَا ٱلَّذِينَ فُضِّلُواْ بِرَآدِّي رِزۡقِهِمۡ عَلَىٰ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَهُمۡ فِيهِ سَوَآءٌۚ أَفَبِنِعۡمَةِ ٱللَّهِ يَجۡحَدُونَ ٧١

71 അല്ലാഹു (തന്നെ), നിങ്ങളിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ ആഹാര (വിഷയ)ത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ശ്രേഷ്ഠമാക്കപ്പെട്ടവർ തങ്ങളുടെ ആഹാരത്തെ തങ്ങളുടെ വലംകൈ ഉടമയാക്കിയവർക്ക് [അടിമകൾക്ക്] വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവരല്ല; എന്നിട്ട് അവർ (രണ്ടുകൂട്ടരും) അതിൽ സമമായിരിക്കുക (-അതുണ്ടാകുകയില്ല.) അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെയോ അവർ നിഷേധിക്കുന്നത്?!

---

71 وَاللهُ അല്ലാഹു (തന്നെ). فَضَّلَ ശ്രേഷ്ടമാക്കി, മെച്ചമാക്കി. بَعْضَكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലരെ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ. فِي الرِّزْقِ ആഹാരത്തിൽ, ഉപജീവനത്തിൽ.. فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠ(മെച്ച)മാക്കപ്പെട്ടവർ അല്ല. بِرَادِّي മടക്കു (വിട്ടുകൊടുക്കു)ന്നവർ. رِزْقِهِمْ അവരുടെ ആഹാരത്തെ. عَلَى مَا مَلَكَتْ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർക്ക്. أَيْمَانُهُمْ അവരുടെ വലംകൈകൾ. فَهُمْ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അവർ. فِيهِ അതിൽ. سَوَاءٌ സമമാണ് (എന്നുള്ളത്). أَفَبِنِعْمَةِ അപ്പോൾ അനുഗ്രഹത്തെയാണോ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. يَجْحَدُونَ അവർ നിഷേധിക്കുന്നു, നിരാകരിക്കുന്നു.

ആഹാരവിഷയത്തിൽ–അഥവാ ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ–എല്ലാവരും ഒരേ നിലക്കാരായിട്ടല്ല ഉള്ളത്. ചിലർക്ക് കൂടുതലും, ചിലർക്ക് കഷ്ടിച്ചുമായിക്കൊണ്ടാണു അല്ലാഹു അതു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻെറ സാമർത്ഥ്യമോ, ബുദ്ധിയോ, പ്രാപ്തിയോ അല്ല അതിൻെറ മാനദണ്ഡം. ബാഹ്യമായി നോക്കുമ്പോൾ അവക്കും അതിൽ സ്ഥാനങ്ങളുണ്ടെന്നതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള മാനദണ്ഡം അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചയമാകുന്നു. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പ്രാപ്തരും ബുദ്ധിമാൻമാരുമായ എല്ലാ വ്യക്തികളും ധനാഢ്യൻമാരാകേണ്ടതും, അല്ലാത്തവരെല്ലാം ദരിദ്രൻമാരാകേണ്ടതുമായിരുന്നു. ബുദ്ധിമതികളും അതിസമർത്ഥരുമായ എത്രയോ ആളുകൾ ജീവിതക്ലേശം അനുഭവിച്ച് വരുന്നതും, വിവേകമോ പ്രാപ്തിയോ ഇല്ലാത്ത എത്രയോ ആളുകൾ ധനസമൃദ്ധിയും സുഖസൗകര്യങ്ങളുമുള്ളവരായി കഴിയുന്നതും നാം കണ്ടു വരുന്നതാണല്ലോ. ഈ യഥാർത്ഥം മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു: اهم يقسمون رحمة ربك نحن قسمنا بينهم معيشتهم....... (അവരാണോ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യം ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ?! ഐഹികജീവിതത്തിൽ അവരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗം നാമത്രെ അവർക്കിടയിൽ ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരിൽ ചിലരെ ചിലർക്കുമീതെ പലപടികൾ നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.......)(സുഖ്റുഫ്:32) ഇങ്ങനെ ജീവിതമാർഗ്ഗം വ്യത്യസ്ത രീതിയിലാക്കി നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള ചില കാരണങ്ങളും അവിടെ അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരത്തിനു അവിടെ നോക്കുക.

പ്രസ്തുത തത്വം വിവരിക്കലല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിൻെറ അടിമയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളെ അവർക്കു വകവെച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്യുകയെന്ന 'ശിർക്കി'ൻെറ അർത്ഥശൂന്യത ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണു ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം. എല്ലാവർക്കും ഒരേ തോതിലല്ല അല്ലാഹു ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. യജമാനൻമാരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന അടിമകൾ നിർധനരായിരിക്കും. എന്നാൽ, യജമാന വർഗ്ഗം തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള തങ്ങളുടെ അടിമകൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടു അവരെയും പങ്കുകാരാക്കി ഇരുകൂട്ടരും അതിൽ സമാവകാശികളാകാറില്ല. അഥവാ അതിന്നവർ കൂട്ടാക്കുകയില്ല അതേ സമയത്ത്, അല്ലാഹുവിൻെറ അടിമയും ഉടമയുമായ ചില സൃഷ്ടികൾക്കു അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങൾ വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അഥവാ അവരെ ആരാധിക്കുകയും, അല്ലാഹു നൽകിയ സ്വത്തിൽ ഒരു പങ്കു നേർച്ച വഴിപാടുകളും മറ്റും വഴി അവർക്കു നീക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, തങ്ങൾക്കവകാശപ്പെട്ടതു തങ്ങളുടെ അടിമകൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ അവകാശങ്ങൾ അവൻെറ അടിമകൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു അവരെ അവനോടു സമമാക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവർക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹത്തെ നിഷേധിക്കലും അവനോടു കാണിക്കുന്ന ഒരു ധിക്കാരവുമാണിത്. ഇതത്രെ ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയത്തിൻെറ ചുരുക്കം. വഴിയെ ഉദ്ധിരിക്കുന്ന സൂ: റൂമിലെ 28-–ാം വചനത്തിൽ നിന്നു ഈ ആശയം കുറേകൂടി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

ما ملكت ايمانهم (അവരുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമയാക്കിയവർ) എന്നു പറഞ്ഞത് അടിമകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈ വാക്കിൻെറ അർത്ഥത്തെയും പ്രയോഗത്തെയും സംബന്ധിച്ചും, അതിനു വികൃതമായ ചില അർത്ഥങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടു ഇസ്‌ലാമിൽ അടിമത്തം എന്നൊന്നു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന ചിലരുടെ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചും 'സൂ:മുഅ്മിനൂ'ൻെറ ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനകുറിപ്പിലും, ഇസ്‌ലാമിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അടിമത്തത്തെപ്പറ്റി 'സൂ: അഹ്സാബിനു' ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത വാദക്കാരായ ചിലർ മറ്റൊരു പുത്തൻ ചിന്താഗതിക്കു ഖുർആൻെറ സാധൂകരണമുണ്ടെന്നു വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി ഈ വചനത്തിനു ഒരു പുതിയ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കാണുന്നു. കാലത്തിൻെറ ഒഴുക്കിനൊത്തു ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലുള്ള താൽപര്യവും അത്തരം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലുള്ള അഭിമാനവുമാണു അതിൻെറ പിന്നിലുള്ളതെന്നു അൽപം ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

ആഹാരവിഷയത്തിൽ മെച്ചം ലഭിച്ചവർ തങ്ങളുടെ ആവശ്യം കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളത് തങ്ങളുടെ വേലക്കാർ, ജോലിക്കാർ മുതലായ സാധുക്കൾക്കു നൽകേണ്ടതാണെന്നുള്ള തത്വത്തിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. ചിലപ്പോഴൊക്കെ നിയമദൃഷ്ട്യാ തന്നെ അതു വളരെ കർശനമായ ഒരു നിർബ്ബന്ധം കൂടിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ളതിലെല്ലാം അവർ സമാവകാശികളാണെന്നും, അതു നിർബ്ബന്ധമാണെന്നുമുള്ള സിദ്ധാന്തം ഇസ്‌ലാമികമോ ഖുർആനികമോ അല്ല. ഖുർആൻ ഒരു പഴഞ്ചനല്ലെന്നുള്ളതിനോടും നാം തികച്ചും യോജിക്കുന്നു. എന്നാലതു ഒരു നവീന ഗ്രന്ഥമാണോ? അതുമല്ല, പഴഞ്ചനും നവീനവുമല്ലാത്ത -അഥവാ പഴയകാലത്തേക്കും നവീനകാലത്തേക്കും ഒരുപോലെ യുക്തവും പ്രായോഗികവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണത് എന്നുള്ളതാണു വാസ്തവം. സന്ദർഭം മറ്റൊന്നായതുകൊണ്ടു ഈ വിഷയകമായി ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു:-

(1) ما ملكت ايمانهم എന്ന വാക്കിനു ''അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കീഴിലുള്ളവർ'' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള ജോലിക്കാരും വേലക്കാരുമൊക്കെയാണു അതു കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തത് ശരിയല്ല. ഭാഷാ

സാഹിത്യത്തിലോ ഖുര്‍ആനിലോ അതിനു തെളിവുമില്ല. (2) فهم فيه سواء എന്ന വാക്കിനു 'വാസ്തവത്തില്‍ അവര്‍ അതില്‍ സമാവാകശികളാകുന്നു' വെന്നു അര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ചതും, ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ള ആഹാരം അത്തരക്കാര്‍ക്ക് നല്‍കണമെന്നാണ് ഇതുമൂലം ഖുര്‍ആന്‍ ഉല്‍ബോധിപ്പിക്കുന്നതെന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചതും ഇവര്‍ കരുതിക്കൂട്ടി നടത്തിയ ഒരു കയ്യേറ്റമായേ മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയുന്നുള്ളു. فهم (ഫഹും) എന്നതിന്‍െറ സ്ഥാനത്തു وهم (വഹും) എന്നായിരുന്നു ഉള്ളതെങ്കില്‍ ഈ അര്‍ത്ഥവ്യാഖ്യാനം ഒരു വിധത്തിലെങ്കിലും വകവെച്ചുകൊടുക്കാമായിരുന്നു. അറബി ഭാഷയെയും, അറബി സാഹിത്യശാസ്ത്രങ്ങളെയും കുറിച്ചു സ്വല്‍പം പരിചയമുള്ളവര്‍ക്ക് ഈ സംഗതി വേഗത്തില്‍ മനസ്സിലാകും. അല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുറച്ചൊരു വിശദീകരണം ആവശ്യമായി വന്നേക്കും. അതിനിവിടെ സൗകര്യം പോരതാനും. ഖുര്‍ആന്‍ അവതരിച്ചു പതിനാല് നൂറ്റാണ്ടുകള്‍ പിന്നിടുന്നതുവരെ ഒരു പണ്ഡിതന്നും ഒരു വ്യാഖ്യാതാവിന്നും കണ്ടുപിടിക്കുവാന്‍ കഴിയാത്ത ഒരു പുതിയ അര്‍ത്ഥ കല്‍പനയാണ് ഇവര്‍ സമര്‍പ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ളതുതന്നെ നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ളവര്‍ക്ക് വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കുവാന്‍ മതിയായ ഒരു തെളിവാണല്ലോ.

(3) പുതുതായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതും ജനമദ്ധ്യെ പ്രചാരമുള്ളതുമായ നവീനാശയങ്ങള്‍ക്കു ഖുര്‍ആന്‍െറ അംഗീകാരമുണ്ടെന്നും, ഖുര്‍ആന്‍ മുമ്പുതന്നെ അത് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വരുത്തുന്നതില്‍ ചില ആധുനിക പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ സത്യദീക്ഷയില്ലാത്തവിധം അമിതമായ താല്‍പര്യം കാണിക്കാറുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തില്‍ ഒന്നാണ് കാറല്‍ മാര്‍ക്സിന്‍െറ സ്ഥിതി 'സമത്വവാദ' (സോഷ്യലിസ)ത്തിനു ഒപ്പിക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയുള്ള ഈ ശ്രമവും. പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ ഇതു ഖുര്‍ആന്‍െറ ഒരു മഹത്വമാണെന്നു വരുത്താനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ ഖുര്‍ആനെ ദുര്‍വ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് തരം താഴ്ത്തലും, അതിന്‍െറ യഥാര്‍ത്ഥ അദ്ധ്യാപനത്തെ വികൃതമാക്കലുമാകുന്നു. കാറല്‍ മാര്‍ക്സിന്‍െറ സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തവും, ഖുര്‍ആന്‍െറ സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തവും തമ്മില്‍ ഏതെങ്കിലും ചില വിശദാംശങ്ങളില്‍ യോജിപ്പുണ്ടായേക്കുമെന്നതൊഴിച്ചാല്‍, അടിസ്ഥാനപരമായി രണ്ടും പരസ്പരം യോജിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതാണു യഥാര്‍ത്ഥം. (4) ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ള ആഹാരം വേലക്കാര്‍, ജോലിക്കാര്‍ മുതലായവര്‍ക്കു അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നാണല്ലോ ഖുര്‍ആന്‍ ഉല്‍ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. 'അവരുടെ ആഹാരം' എന്നര്‍ത്ഥമായ رزقهم എന്ന വാക്കിനു 'അവരുടെ കയ്യിലുള്ള ആഹാരം' എന്നാണു ഇവര്‍ അര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ചിരിക്കുന്നത്. വ്യാഖ്യാന വേളയിലാകട്ടെ, 'അവരുടെ ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ള ആഹാരം' എന്നാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു ഖുര്‍ആനെ മാര്‍ക്സിസത്തോടു യോജിപ്പിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യാര്‍ത്ഥമായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കില്‍ ''അവരുടെ ആഹാരം'' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനെ ''ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ളതാ''ക്കുവാന്‍ എന്താണ് ന്യായം?

(5)ഈ വചനത്തിന്‍െറ ആശയം നാം മുകളില്‍ വിവരിച്ചപോലെയാണെന്നും, ഇവരുടെ ഈ അര്‍ത്ഥ വ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്നും കുറേക്കൂടി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ ഉതകുന്ന മറ്റൊരു വചനം നോക്കുക:

ضرب لكم مثلا من انفسكم هل لكم مما ملكت ايمانكم من شر كاء فيما رزقناكم فأنتم فيه سواء تخافونهم كخيفتكم انفسكم.......روم

ഈ വചനത്തിന് അതേ ആളുകള്‍ തന്നെ കല്‍പ്പിച്ച അര്‍ത്ഥം ഇപ്രകാരമാണ്: ''നിങ്ങളില്‍ നിന്നുതന്നെ അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ക്കിതാ ഒരു ഉപമ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിന്‍ കീഴില്‍ ജീവിക്കുന്നവരില്‍ നിന്നും നിങ്ങള്‍ക്കു നാം നല്‍കിയ ധനത്തില്‍ വല്ല പങ്കാളികളും ഉണ്ടോ? എന്നിട്ടു നിങ്ങള്‍ അതില്‍ സമാവകാശികളായിരിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആളുകളെ ഭയപ്പെടുംപോലെ അവരെ നിങ്ങള്‍ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്ന ജനതക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങനെയാണു നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ വിവരിക്കുന്നത്.'' (റൂം:28) ഇതില്‍ ما ملكت ايمانهم എന്ന വാക്കിനു ''നിയന്ത്രണത്തിന്‍ കീഴില്‍ ജീവിക്കുന്നവര്‍'' എന്നു അര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ചതു ഒഴിവാക്കിയാല്‍, ഈ വചനത്തിന്‍െറ ആശയം

ശരിയായ രൂപത്തിൽ തന്നെ ഇവരും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. فأنتم فيه سواء എന്ന വാക്കിനു ''വാസ്തവത്തിൽ അവരതിൽ സമാവകാശികളാണ്'' എന്നു ഇവരും ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ലാതാനും. അപ്പോൾ, സൂ:റൂമിൽ അതിനു ശരിക്കു അർത്ഥം കൽപിക്കുന്ന ഇവർ ഈ വചനത്തിൽ ആ വാക്കിനു ഇങ്ങനെ ഒരു പുതിയ അർത്ഥം കൽപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൻെറ പിന്നിലുള്ള മനസ്സിലിരിപ്പു എന്തായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിച്ച് നോക്കൂ! അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാവരെയും സൽബുദ്ധിയും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സൻമനസ്സും നൽകപ്പെട്ട സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَزْوَٰجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ ۚ أَفَبِٱلْبَٰطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ ٱللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

72 അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ ഇണകളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇണകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മക്കളെയും, പേരമക്കളെയും അവൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നല്ല (വിശിഷ്ട)വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അയഥാർത്ഥമായതിലാണോ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്?! അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിലാകട്ടെ, അവർ അവിശ്വസി(ച്ചു നിഷേധി)ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (വോ)?

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

73 അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ആകാശങ്ങളിൽ നിന്നും, ഭൂമിയിൽ നിന്നും അവർക്ക് വല്ലതും ആഹാരം നൽകുവാൻ പ്രാപ്തമാകുകയാകട്ടെ, (വല്ല കാര്യത്തിന്നും) സാധ്യമാകുകയാകട്ടെ ചെയ്യാത്തവയെ.

فَلَا تَضْرِبُوا۟ لِلَّهِ ٱلْأَمْثَالَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

74 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് ഉപമകൾ ഉണ്ടാക്കരുത്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, (യഥാർത്ഥം) അറിയുന്നു; നിങ്ങളാകട്ടെ, അറിയുന്നില്ലതാനും.

---

72 وَاللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവത്രെ. جَعَلَ ആക്കിയിരിക്കുന്നു, ഏർപ്പെടുത്തിയതും. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّن أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽനിന്ന്, നിങ്ങളിൽ (നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ)നിന്നു തന്നെ. أَزْوَاجًا ഇണകളെ, ഭാര്യമാരെ. وَجَعَلَ അവൻ ഉണ്ടാക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇണ(ഭാര്യ)കളിൽനിന്ന്. بَنِينَ മക്കളെ. وَحَفَدَةً പേരമക്കളെയും, പൗത്രരെയും. وَرَزَقَكُم നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകുകയും ചെയ്തു. مِّنَ الطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട-പരിശുദ്ധ) വസ്തുക്കളിൽനിന്ന്. أَفَبِالْبَاطِلِ എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) അയഥാർത്ഥ (നിരർത്ഥ)മായതിലോ. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. وَبِنِعْمَةِ അനുഗ്രഹത്തിലാകട്ടെ, അനുഗ്രഹത്തെ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. هُمْ അവർ. يَكْفُرُونَ അവിശ്വസിക്കുന്നു, നിഷേധിക്കുന്നു. 73 وَيَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, കൂടാതെ. مَا لاَ يَمْلِكُ അധീനമാക്കാത്ത (സാധിക്കാത്ത-പ്രാപ്തമാകാത്ത)തിനെ. لَهُمْ അവർക്ക്. رِزْقًا ഉപജീവനത്തിന്, ആഹാരം നൽകുവാൻ. مِّنَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽനിന്ന്. وَالأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്നും. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും,

വല്ലതും, ഒരു വസ്തുവും. وَلَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്കു സാധ്യമാകുകയുമില്ല. 74 فَلَا تَضْرِبُوا എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ വിവരിക്കരുത് (ഉണ്ടാക്കരുത്). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. الْأَمْثَالَ ഉപമ (ഉദാഹരണം)കളെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَعْلَمُ അറിയുന്നു. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ. لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുമില്ല, നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവാകുന്നു. അവരുടെ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങൾ അവയൊന്നും തന്നെ നൽകുന്നില്ല. അവർക്കതിനു സാധ്യവുമല്ല. എന്നിരിക്കെ, അനുഗ്രഹദാതാവായ അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ച് ഒരു നൻമയും ചെയ്വാൻ കഴിയാത്തവയെ അല്ലാഹുവിനു തുല്യമാക്കി ആരാധിച്ചുവരുന്നതിൻെറ നിരർത്ഥതയും, അപലപനീയതയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. ആകാശത്തുനിന്നു മഴ വർഷിപ്പിച്ചും, ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉൽപന്നങ്ങൾ ഉൽപാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അല്ലാഹു ഉപജീവന മാർഗ്ഗം മനുഷ്യനു ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കൾക്കു അതിനും കഴിവില്ല. എന്നിട്ടും അവയെയാണു അവർ ആരാധിക്കുന്നതു എന്നത്രെ 73-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരവകാശങ്ങളിലോ, പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിന്നു അവനോടു സമത്വവും, സാദൃശ്യവും സങ്കൽപിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണല്ലോ 'ശിർക്ക്' ഉൽഭവിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥം മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമായിരിക്കെ, അത്തരത്തിലുള്ള യാതൊരു ഉപമയും സാദൃശ്യവും അവനു ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കരുതെന്നും, അതിൻെറ ഗൗരവവും അതുമൂലം നേരിടുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും അല്ലാഹുവിനാണ് അറിയുക-നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല-അതുകൊണ്ടാണു ഇങ്ങിനെയൊക്കെ വിസ്തരിച്ചും ആവർത്തിച്ചും വിവരിക്കുന്നതെന്നുമാണ് 74-ാം വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം.

۞ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَىْءٍ وَمَن رَّزَقْنَٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا ۖ هَلْ يَسْتَوُۥنَ ۚ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

75 അല്ലാഹു ഒരു ഉപമവിവരിക്കുകയാണ്: ഒരു കാര്യത്തിനും കഴിയാത്ത ഉടമയാക്കപ്പെട്ട ഒരു അടിമയെ (യും),-യാതൊരുവനെയും: അവന് നമ്മുടെ വകയായി നാം നല്ലതായ ഉപജീവനം നൽകിയിരിക്കുന്നു: എന്നിട്ട് അവൻ അതിൽ നിന്ന് രഹസ്യമായും, പരസ്യമായും ചിലവഴിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇങ്ങിനെയുള്ളവനെയും). ഇവർ [ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ] സമമാകുമോ?! [ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ.] അല്ലാഹുവിന്നത്രെ സ്തുതി (മുഴുവനും)! പക്ഷെ, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَآ أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَىْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَىٰهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُّ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ۖ هَلْ يَسْتَوِى هُوَ وَمَن يَأْمُرُ بِٱلْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

76 അല്ലാഹു (വേറെ) ഒരു ഉപമയും വിവരിക്കുന്നു- രണ്ടു പുരുഷൻമാരെ: ആ രണ്ടിലൊരുവൻ ഊമയാകുന്നു; അവന്ന് ഒരു കാര്യത്തിനും കഴിയുകയില്ല; അവനാകട്ടെ, തൻെറ രക്ഷാധികാരിക്ക് ഒരു ഭാരവുമാണ്;-അയാൾ അവനെ എങ്ങോട്ടു തിരിച്ചു വിട്ടാലും അവൻ ഒരു നൻമയും കൊണ്ടു വരുന്നതല്ല. (ഇങ്ങിനെയുള്ള) അവനും, (ജനങ്ങളോട്) നീതിയെക്കുറിച്ച് കൽപിക്കുന്നവനും-അവനാകട്ടെ നേരെ (ചൊവ്വാ)യുള്ളപാതയിലുമാണ്- സമമ

ാകുമോ?!

---

75 ضَرَبَ ആക്കിയിരിക്കുന്നു (വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു). اللهُ അല്ലാഹു . مَثَلاً ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം. عَبْدًا ഒരടിമയെ. مَّمْلُوكًا ഉടമയാക്കപ്പെട്ട. لاَّ يَقْدِرُ അവന് കഴിയുകയില്ല. عَلَى شَيْءٍ ഒരു കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും. وَمَن യാതൊരുവനും. رَّزَقْنَاهُ അവന് നാം നൽകി. مِنَّا നമ്മിൽനിന്ന്, (നമ്മുടെ വക). رِزْقًا ഉപജീവനം, ആഹാരം, ഒരു നൽകൽ. حَسَنًا നല്ലതായ. فَهُوَ എന്നിട്ടവൻ. يُنفِقُ ചിലവ ഴിക്കുന്നു. مِنْهُ അതിൽനിന്ന്. سِرًّا രഹസ്യമായി. وَجَهْرًا പരസ്യമായും. هَلْ يَسْتَوُونَ അവർ സമമാ കുമോ. اَلْحَمْدُ സ്തുതി (സർവ്വവും-മുഴുവൻ). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. بَلْ പക്ഷെ, എന്നാൽ. أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുകയില്ല, അറിയുന്നില്ല.. 76 وَضَرَبَ ആക്കുക(വിവ രിക്കുക)യും ചെയ്തു, വിവരിക്കുകയുമാണ്. اللهُ അല്ലാഹു. مَثَلاً ഒരു ഉപമ. رَّجُلَيْنِ രണ്ട് പുരു ഷൻമാരെ. أَحَدُهُمَا രണ്ടിലൊരുവൻ. أَبْكَمُ ഊമയാകുന്നു. لاَ يَقْدِرُ അവന് കഴിയുകയില്ല. عَلَى شَيْءٍ ഒരു കാര്യത്തിനും. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. كَلٌّ ഒരു ഭാര(വു)മാണ്. عَلَى مَوْلاَهُ അവൻെറ രക്ഷാധികാ രിക്ക്, യജമാനന്. أَيْنَمَا എവിടെത്തന്നെ, എങ്ങോട്ട്. يُوَجِّههُّ അയാൾ അവനെ തിരിച്ചു വിട്ടാൽ. لاَ يَأْتِ അവൻ വരികയില്ല. بِخَيْرٍ ഒരു നൻമയുംകൊണ്ടു. هَلْ يَسْتَوِي സമമാകുമോ. هُوَ അവനും. وَمَن يَأْمُرُ കൽപിക്കുന്നവനും. بِالْعَدْلِ നീതിക്ക്, നീതിയെപ്പറ്റി. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. عَلَى صِرَاطٍ പാതയിലു മാണ്. مُّسْتَقِيمٍ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ.

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ നിരർത്ഥതയും , വിഗ്രഹാരാധകൻമാരുടെ ബുദ്ധിശൂന്യതയും വ്യക്തമാക്കുന്ന രണ്ടു ഉപമകളാണു അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്: (1) മറ്റൊരാളു ടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളവനും ഇഷ്ടംപോലെ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവോ സ്വാതന്ത്ര്യ മോ ഇല്ലാത്തവനുമായ ഒരടിമ. മാന്യനും, ധനികനും, രഹസ്യ പരസ്യ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഉദാരമായി ചിലവഴിക്കാറുള്ളവനുമായ ഒരു സ്വതന്ത്രൻ, ഈ രണ്ടുപേരും മനുഷ്യൻമാർതന്നെ. പക്ഷേ, സ്ഥാനമാനങ്ങളിലും, പദവിയിലും, ഉപകാരത്തിലുമൊക്കെ രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ യാതൊരു സാമ്യവുമില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അന്നദാതാവും, അനുഗ്രഹദാതാവും, സർവ്വജ്ഞ നും, സർവ്വശക്തനുമായ അല്ലാഹുവിനോടു യാതൊരു ഗുണദോഷവും ചെയ്വാനോ, സ്വന്തം കാര്യങ്ങളെങ്കിലും നിയന്ത്രിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ബിംബങ്ങളെ സമമാക്കുന്നതിൽപരം വിഡ് ഢിത്തം മറ്റെന്തുണ്ട്?! (2) യാതൊന്നും സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവനും, ഒരു കാര്യത്തിനും ഏൽപിച്ചു വിടുവാൻ കൊള്ളാത്തവനും, അങ്ങനെ, രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കു ഒരു ഭാരമായി മാത്രം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവനുമായ ഒരാൾ ബുദ്ധിയും, തന്റേടവും ഉള്ളതോടുകൂടി സൻമാർഗ്ഗനിര തനും, മറ്റുള്ളവർക്കു സദുപദേശിയുമായി വർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരാൾ. മാനുഷിക ഗുണങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടുപേരും സമൻമാരായി ബുദ്ധിയുള്ള ആരെങ്കിലും ധരിക്കുമോ?! എന്നിരിക്കെ, നിർജ്ജീ വികളും, നിഷ്ചേഷ്ടങ്ങളുമായ ബിംബങ്ങളെ ലോകരക്ഷിതാവും നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവി നോടു സമപ്പെടുത്തി ആരാധിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽപരം വിഡ്ഢിത്തം വേറെ എന്താണുള്ളതു?!

വിഭാഗം-11

وَلِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَآ أَمْرُ ٱلسَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ ٱلْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

77 അല്ലാഹുവിന്നത്രെ, ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യ (ജ്ഞാന)മുള്ളത് അന്ത്യസമയത്തിൻെറ കാര്യം, കണ്ണിമവെ ട്ടുന്നതുപോലെ (വേഗത്തിൽ)അല്ലാതെ ഇല്ല;അഥവാ അത് അതിനേക്കാൾ അടു പ്പം [വേഗത] ഉള്ളതായിരിക്കും. നിശ്ചയ

മായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്.

---

77 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നാണ്. غَيْبُ അദൃശ്യം (അദൃശ്യജ്ഞാനം) . السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും. وَمَا أَمْرُ കാര്യമല്ല. السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തിന്റെ. إِلاَّ كَلَمْحِ ഇമവെട്ടുന്നതുപോലെയല്ലതെ. الْبَصَرِ കണ്ണിന്റെ. أَوْ هُوَ അല്ലെങ്കിൽ (അഥവാ) അത്. أَقْرَبُ കൂടുതൽ (ഏറ്റം) അടുത്തതാകുന്നു. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

അദൃശ്യവിവരങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു. അവൻ അറിയിച്ചു കൊടുക്കാതെ ആർക്കും അതറിയാവതല്ല. അദൃശ്യങ്ങളിൽ വളരെയേറെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന വിഷയമാണു അന്ത്യസമയം. അതെപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്നു അവന്നല്ലാതെ ആർക്കു അറിയുകയില്ല അതു സംഭവിക്കുന്നതാകട്ടെ, ഒരു കണ്ണിമവെട്ടുന്നത്ര വേഗത്തിലായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, അതിനേക്കാൾ വേഗത്തിലാണെന്നും പറയാവുന്നതായണു എന്നു സാരം. ഇതും അല്ലാഹു മാത്രമേ ആരാധ്യനാകുവാൻ പാടുള്ളവെന്നതിനു മതിയായ കാരണമാണല്ലോ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:–

وَٱللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّنۢ بُطُونِ أُمَّهَـٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَـٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

78 അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ വയറുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത നിലയിൽ നിങ്ങളെ പുറത്തു കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കവൻ കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും, ഹൃദയങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചേക്കുവാൻ വേണ്ടി.

---

78 وَاللهُ അല്ലാഹു. أَخْرَجَكُم നിങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. مِّن بُطُونِ വയറുകളിൽനിന്ന്. أُمَّهَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ. لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നിലയിൽ. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. السَّمْعَ കേൾവിയെ. وَالْأَبْصَارَ കാഴ്ചകളും, ദൃഷ്ടികളും. وَالْأَفْئِدَةَ ഹൃദയങ്ങളും. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻവേണ്ടി, നിങ്ങളായേക്കും. تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കും.

ഹൃദയംകൊണ്ടു ചിന്തിച്ചറിയുവാനോ, കണ്ടും കേട്ടും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലാണു മനുഷ്യർ ഈ ലോകത്തു ജനിക്കുന്നത്. പിന്നീടു കാര്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുവാനും കേട്ടുമനസ്സിലാക്കുവാനും ചിന്തിച്ചറിയുവാനുമുള്ള കഴിവു അല്ലാഹു നൽകുന്നു. ഇതിനു സദാ നന്ദി കാണിക്കുവാനും കടപ്പെട്ടവനാണു മനുഷ്യൻ. എന്നിട്ടും ആ കടമ അവൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവനല്ലാത്ത വസ്തുക്കളോടു കൂറും ഭക്തിയും കാണിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകവഴി അവനോടു നന്ദികേടു കാണിക്കുകയാണവൻ ചെയ്യുന്നതു എന്നു സാരം. 'സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഇൽ' പറയുന്നു: ان السمع والبصر والفؤاد كل اولئك كان عنه مسؤلا (നിശ്ചയമായും, കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, ഹൃദയങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ അതാതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു. (ഇസ്രാഉ് 36)

أَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلطَّيْرِ مُسَخَّرَٰتٍ فِى جَوِّ ٱلسَّمَآءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱللَّهُ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

79 ആകാശാന്തരീക്ഷത്തിൽ കീഴ്പെടുത്ത പ്പെട്ടവയായിക്കൊണ്ട് (പറക്കുന്ന) പക്ഷി കളിലേക്ക് അവർ നോക്കിക്കാണുന്നില്ലേ? അവയെ അല്ലാഹു അല്ലാതെ (ആരും) പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല! നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

---

79 أَلَمْ يَرَوْا അവർ (നോക്കി) കാണുന്നില്ലേ, കണ്ടില്ലേ. إِلَى الطَّيْرِ പക്ഷികളിലേക്ക്. مُسَخَّرَاتٍ കീഴപ്പെ ടുത്ത(നിയന്ത്രിക്ക-വിധേയമാക്ക)പ്പെട്ടവയായിക്കൊണ്ട്. فِي جَوِّ അന്തരീക്ഷത്തിൽ, വായുമണ്ഡല ത്തിൽ. السَّمَاءِ ആകാശത്തിൻെറ. مَا يُمْسِكُهُنَّ അവയെ പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല. إِلاَّ اللهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ. إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസി ക്കുന്നജനങ്ങൾക്ക്.

കരണം മറിയുകയോ, വീണുപോകുകയോ ചെയ്യാതെ, മുകളിൽനിന്നു പിടിച്ചു നിറുത്തു വാനോ താഴെനിന്നു താങ്ങിനിറുത്തുവാനോ ആരുമില്ലാതെ, പക്ഷികൾ യഥേഷ്ടം അന്തരീക്ഷ ത്തിൽ പാറിക്കളിക്കുന്ന കാഴ്ച എല്ലാവരും കാണാറുള്ളതാണ്. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാ ൻ തയ്യാറുള്ളവർക്കു ഇതിൽനിന്നും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കുവാനുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു ഓർ മ്മിപ്പിക്കുന്നു. കീഴ്പോട്ടുവീഴാതെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പറക്കുവാൻ പക്ഷികൾക്കു കഴിയുമാറാകു ന്നതിനു ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കു ചില കാരണങ്ങളൊക്കെ പറയുവാനുള്ളതു ശരിതന്നെ. പക്ഷെ, ആ കാരണങ്ങൾ ഒരുക്കിയതും, സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചതും അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലല്ലോ. അതെ ല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ സൃഷ്ടിയാണെന്നു പറഞ്ഞു തൃപ്തിഅടയുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ 'പ്രകൃതിയുടെ വികൃതി' എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ രഹസ്യമൊന്നും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നവരും. എന്നാൽ, സത്യാന്വേഷികൾക്കു അതിൽ നിന്നു വളരെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുണ്ടു നിശ്ചയം. അല്ലാഹു തുടർന്നുപറയുന്നു:-

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۢ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ ٱلْأَنْعَـٰمِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَآ أَثَـٰثًا وَمَتَـٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾

80 അല്ലാഹു (തന്നെ), നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്നും താമസം [താമസസൗ കര്യം] ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ് തിരിക്കുന്നു;കാലികളുടെ തോലുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ വീടുകൾ ഏർ പ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ യാത്രാദിവസവും, നിങ്ങളുടെ താമസ ദിവസവും നിങ്ങൾ അവയെ ലഘുവായി ഉപയോഗിക്കുമാറ്.അവയുടെ രോമങ്ങളിൽനിന്നും, സൂചിമുടികിൽ നി ന്നും, മുടികളിൽനിന്നും (പല) ഉപകരണ ങ്ങളും,ഒരുകാലം വരേക്കുള്ള ഉപയോഗ വും (അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു).

80 وَٱللَّهُ അല്ലാഹു (തന്നെ). جَعَلَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)ത്തന്നു. مِّن بُيُوتِكُمْ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്ന്. سَكَنًا പാർപ്പിടം, താമസം, താമസസൗകര്യം. وَجَعَلَ لَكُم നിങ്ങൾക്കവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. مِّن جُلُودِ തോലുകളിൽ നിന്ന്. ٱلْأَنْعَامِ കാലികളുടെ. بُيُوتًا വീടുകളെ. تَسْتَخِفُّونَهَا നിങ്ങളവയെ ലഘുവായി ഉപയോഗിക്കുമാറ്. يَوْمَ ദിവസം. ظَعْنِكُمْ നിങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ. وَيَوْمَ ദിവസവും. إِقَامَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ താമസത്തി(പാർപ്പി)ൻെറ. وَمِنْ أَصْوَافِهَا അവയുടെ രോമങ്ങളിൽ നിന്നും. وَأَوْبَارِهَا അവയുടെ സൂചിമുടി(കട്ടിയുള്ള മുടി)കളിൽ നിന്നും. وَأَشْعَارِهَا അവയുടെ മുടികളിൽ നിന്നും . أَثَاثًا ഉപകരണങ്ങൾ. وَمَتَاعًا ഉപയോഗവും. إِلَىٰ حِينٍ ഒരുകാലം (കുറച്ചു കാലം)വരെ.

മനുഷ്യർക്കു പൊതുവെയും, ഉഷ്ണപ്രദേശങ്ങൾ, ശൈത്യപ്രദേശങ്ങൾ, മരുഭൂമികൾ മുതലായവയിൽ വസിക്കുന്നവർക്കു വിശേഷിച്ചും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള ചില സൗകര്യങ്ങളെ എടുത്തു കാണിക്കുകയാണ്. (1) ചൂട്, തണുപ്പ്, വെയിൽ, മഴപോലെയുള്ള ശല്യങ്ങളിൽ നിന്നു സ്വസ്ഥമായി ഇഷ്ടാനുസരണം താമസിക്കുവാനുള്ള വീടുകളുണ്ടാക്കുവാൻ മനുഷ്യനു ഏർപ്പാടു ചെയ്തുകൊടുത്തത്. (2) യാത്രകളിൽ കൂടെകൊണ്ടുപോകുവാനും, താമസത്തിനുദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ നിഷ്പ്രയാസം കെട്ടിയുണ്ടാക്കുവാനും, ആവശ്യംവരുമ്പോൾ വേഗം നീക്കം ചെയ്യാനും സാധിക്കുമാറ് കാലികലുടെ തോലുകൊണ്ടു തമ്പും കൂടാരവുമുണ്ടാക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയത്. (3) ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ രോമങ്ങളും മുടികളും കൊണ്ടു വസ്ത്രം. പുതപ്പ്, തമ്പ് തുടങ്ങി സന്ദർഭങ്ങൾക്കൊത്ത പലതരം ഉപകരങ്ങളുണ്ടാക്കി ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിപ്പിച്ചത്. അതാതിനു വേണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചുതന്നതിന്നുപുറമെ, ഓരോന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതും, ഓരോന്നിനും ഉപയുക്തമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിൽനിന്നല്ലാതെ മററാരിൽ നിന്നുമല്ലല്ലോ.

ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കാലികളാണ് انعام (അൻ ആമ്). ഓരോന്നിൻെറയും രോമം നേർമ്മയിലും ബലത്തിലും തടിയിലും വ്യത്യസ്ഥമായിരിക്കും. കൂട്ടത്തിൽ നേരിയതും മിനുത്തതും നെയ്യാടിൻെറ രോമമാകുന്നു. ഇതിനു صوف (രോമം) എന്നു പറയപ്പെടും. കൂടുതൽ തടിയും ബലവുമുള്ളത് ഒട്ടകത്തിന്റേതുമാകുന്നു. ഇതിനു وبر (സൂചിമുടി) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. കോലാടിൻെറയും മറ്റും രോമങ്ങൾക്കു പൊതുവെ شعر (മുടി) എന്നും പറയപ്പെടും. (*) ഇവയുടെ ബഹുവചനങ്ങളാണു ക്രമപ്രകാരം اشعار ,اوبار ، اصواف എന്നിവ.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَٰلًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْجِبَالِ أَكْنَٰنًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَٰبِيلَ تَقِيكُمُ ٱلْحَرَّ وَسَرَٰبِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

81 അല്ലാഹു, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തണലുകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; മലകളിൽനിന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒളിയിടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് ചൂടു തടുത്തു തരുന്ന ഉടുപ്പുകളെയും നിങ്ങൾക്കവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ (യുദ്ധത്തിൻെറ)കാഠിന്യത്തെ നിങ്ങൾക്ക് തടുത്തുതരുന്ന ഉടുപ്പുകളെയും (ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു). അപ്രകാരം, അവൻെറ അനുഗ്രഹം അവൻ നിങ്ങൾ

---

* الشعر: مابنيت من مسام البدن ليس بصوف ولا وبر ه المنجد

ക്ക് പൂർത്തിയാക്കിത്തരുന്നു, നിങ്ങൾ (അനുസരിച്ചു) കീഴൊതുങ്ങുവാൻ വേണ്ടി.

---

81 وَاللَّهُ അല്ലാഹു. جَعَلَ لَكُم നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കിത്തന്നു. مِّمَّا خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതിൽനിന്ന്. ظِلَالاً തണലുകളെ. وَجَعَلَ لَكُم നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. مِّنَ الْجِبَالِ മലകളിൽനിന്ന്. أَكْنَانًا ഒളിയിടം (മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പതി)കളെ. وَجَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. سَرَابِيلَ ഉടുപ്പുകൾ. تَقِيكُم നിങ്ങളെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന, നിങ്ങൾക്ക് തടുക്കുന്ന. الْحَرَّ ചൂടിനെ (ചൂടിൽനിന്നു). وَسَرَابِيلَ ഉടുപ്പുകളും. تَقِيكُم അവ നിങ്ങളെ കാക്കുന്നു. بَأْسَكُمْ നിങ്ങളുടെ (പടയുടെ) ഊക്കിനെ, (യുദ്ധ) കാഠിന്യത്തെ. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. يُتِمُّ അവൻ പൂർത്തിയാക്കുന്നു. نِعْمَتَهُ അവൻെറ അനുഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്ക്. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം. تُسْلِمُونَ നിങ്ങൾ കീഴെതുങ്ങും.

ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തുകാണിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ: (1) ഉഷ്ണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷ കിട്ടുമാറു തണലേകുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ, കുന്നുകൾ, ഭിത്തികൾ തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കളെ സജ്ജമാക്കിയത്. വെയിലിൻെറ ഉഷ്ണത്തിൽ തണൽ കിട്ടാതിരുന്നാലത്തെ സ്ഥിതി ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. (2) വേണ്ടിവരുമ്പോൾ അഭയം പ്രാപിക്കുവാനും, ഒളിഞ്ഞിരിക്കുവാനും ഉതകുമാറു തുരങ്കങ്ങൾ, ഗുഹകൾ, മാളങ്ങൾ, പൊത്തുകൾ മുതലായവ മലകളിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വല്ല ആവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി മലകളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കേണ്ടി വരുന്നവർക്കും ഇതു പലപ്പോഴും അത്യാന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കും. ചില അടിയന്തരഘട്ടങ്ങളിൽ ജീവരക്ഷക്കു തന്നെയും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കും. (3) ഉഷ്ണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷ നൽകുന്ന പലതരം ഉടുപ്പും വസ്ത്രവും നൽകിയത്. (4) യുദ്ധവേളയിൽ നേരിടുന്ന കഠിന പരിക്കുകളിൽ നിന്ന് രക്ഷകിട്ടുവാനുതകുന്ന പടയങ്കി, പടച്ചട്ട, പടത്തൊപ്പി മുതലായ ഉടുപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുമാറാക്കിയത്. ഇതെല്ലാം ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, ഇങ്ങിനെയുള്ള അനേകമനേകം അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ അവനെ അനുസരിച്ചും, അവന്നു കീഴൊതുങ്ങിയും ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനു തയ്യാറില്ലാത്തവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

82 ഇനി, അവർ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞെങ്കിൽ,. എന്നാൽ, (നബിയേ) നിൻെറമേൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രബോധനം മാത്രമാണുള്ളത്.

فَإِن تَوَلَّوْاْ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

---

82 فَإِن تَوَلَّوْا ഇനി (എന്നാൽ) അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയാണെങ്കിൽ. فَإِنَّمَا عَلَيْكَ എന്നാൽ നിൻെറ മേൽ. الْبَلاَغُ എത്തിക്കൽ, പ്രബോധനം (മാത്രം). الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ.

സൻമാർഗ്ഗം വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയല്ലാതെ അവരെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കേണ്ട ചുമതല നബി (ﷺ) ക്കില്ല എന്നുദ്ദേശ്യം.

83 അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ അവർ (ശരിക്കും) അറിയുന്നു; (എന്നിട്ടും)പിന്നെ, അവരതിനെ നിഷേധിക്കുകയാണ്. അവരിൽ അധികമാളുകൾ (നന്ദികെട്ട) അവിശ്വാസികളുമത്രെ.	يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾

---

83 يَعْرِفُونَ അവർ അറിയുന്നു. نِعْمَةَ الله അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ. ثُمَّ പിന്നെ (എന്നിട്ടും). يُنكِرُونَهَا അവരതിനെ നിഷേധിക്കുന്നു. وَأَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികം (ആളുകൾ). الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികളത്രെ, നന്ദികെട്ടവരാണ്.

ഇതാണു സത്യനിഷേധികളുടെ സ്ഥിതി. സത്യാവസ്ഥ അറിയാതെ വഴിപിഴച്ചു പോകുകയല്ല അവർ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടു അതിൻെറ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുക തന്നെ വേണ്ടിവരും.

വിഭാഗം–12

84 എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും ഓരോ സാക്ഷിയെ നാം (നിയോഗിച്ച്) എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർമ്മിക്കുക)! പിന്നെ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് (ഒഴികഴിവു പറയുവാൻ) അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയില്ല; അവരോട് (ഖേദിച്ചുമടങ്ങി) തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനാവശ്യപ്പെടുകയുമില്ല.	وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾
85 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ശിക്ഷ (കണ്ണിൽ) കണ്ടാലാകട്ടെ, അപ്പോൾ (പിന്നെ), അതവർക്ക് ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അവർ (ക്ക് ഇടനൽകി) കാത്തു നിറുത്തപ്പെടുകയുമില്ല.	وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ٱلْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

---

84 وَيَوْمَ ദിവസം. نَبْعَثُ നാം എഴുന്നേൽപി(നിയോഗി)ക്കുന്ന. مِن كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും. شَهِيدًا ഒരു സാക്ഷിയെ. ثُمَّ لاَ يُؤْذَنُ പിന്നെ അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയില്ല. لِلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. وَلاَ هُمْ അവരല്ല താനും. يُسْتَعْتَبُونَ ഖേദിച്ചു മടങ്ങുവാൻ (തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ) ആവശ്യപ്പെടും. 85 وَإِذَا رَأَى കണ്ടാൽ. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. فَلاَ يُخَفَّفُ അപ്പോൾ ലഘുവാക്കപ്പെടുന്നതല്ല.. عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരിൽ നിന്ന്. وَلاَ هُمْ അവരല്ല താനും. يُنظَرُونَ അവർ നോക്ക (കാത്തു നിറുത്ത-ഒഴിവു നൽക)പ്പെടുക.

89–ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, അതതു സമുദായങ്ങളിലേക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നബിമാർ ആ സമുദായങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ചതിനെയും, നിരസിച്ചതിനെയും കുറിച്ചു 'ഖിയാമത്ത്'നാളിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും. അപ്പോൾ, വല്ല ഒഴികഴിവും പറഞ്ഞു ഒഴിവാകുവാനാകട്ടെ, ഖേദിച്ചു മടങ്ങി അല്ലാഹുവിൻെറ തൃപ്തി സമ്പാദിക്കുവാനാക

ട്ടെ അവിശ്വാസികൾക്കു അവസരം നൽകപ്പെടുകയില്ല. അവരുടെ നിഷേധത്തിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്കു ഗത്യന്തരമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ശിക്ഷ കൺമുമ്പിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞാലാകട്ടെ, പിന്നെ അതിൽ അവർക്കു വല്ല ഇളവും നൽകുകയോ, പിന്നേക്കു നീട്ടി വെക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നവുമില്ല. എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. 'ഖിയാമത്തു'നാളിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു മറ്റൊരിടത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: هذا يوم لا ينطقون ولا يؤذن لهم فيعتذرون – المرسلا (അവർ- വ്യാജമാക്കുന്നവർ- മിണ്ടാത്ത ദിവസമാണ് ഇത്. അവർക്കു അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല, എന്നാലവർക്കു ഒഴികഴിവു പറയാമായിരുന്നു. (77 :35,36.)

وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ شُرَكَآءَهُمْ قَالُواْ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا ٱلَّذِينَ كُنَّا نَدْعُواْ مِن دُونِكَ ۖ فَأَلْقَوْاْ إِلَيْهِمُ ٱلْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٨٦﴾

86 (അല്ലാഹുവിനോട്)പങ്കുചേർത്തവർ തങ്ങളുടെ [തങ്ങൾ പങ്കുചേർത്ത] പങ്കാളികളെ കണ്ടാൽ അവർ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, (ഇതാ) ഇക്കൂട്ടരത്രെ നിനക്ക് പുറമെ ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ [ഞങ്ങൾ പങ്കു ചേർത്ത] പങ്കാളികൾ.'' അപ്പോൾ, അവർ [ആ പങ്കാളികൾ] ''നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെയാണ് '' എന്നുള്ള വാക്ക് അവരുടെ നേരെ (മറുപടി) ഇട്ടുകൊടുക്കും.

وَأَلْقَوْاْ إِلَى ٱللَّهِ يَوْمَئِذٍ ٱلسَّلَمَ ۖ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُواْ يَفْتَرُونَ ﴿٨٧﴾

87 അന്ന് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ നേരെ കീഴടക്കം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് (ഒക്കെയും) അവരെ വിട്ട് (തെറ്റി) മറയുകയും ചെയ്യും.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ زِدْنَٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ ٱلْعَذَابِ بِمَا كَانُواْ يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾

88 അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അവർക്ക് ശിക്ഷക്കു മീതെ നാം ശിക്ഷയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അവർ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം.

---

86 وَإِذَا رَأَى കണ്ടാൽ, കാണുമ്പോൾ. الَّذِينَ أَشْرَكُوا ശിർക്ക് (പങ്കു ചേർക്കൽ) ചെയ്തവർ. شُرَكَاءَهُمْ അവരുടെ പങ്കാളികളെ. قَالُوا അവർ പറയും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. هَؤُلَاءِ (ഇതാ) ഇക്കൂട്ടർ. شُرَكَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പങ്കാളികളാണ്. الَّذِينَ كُنَّا ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നവർ. نَدْعُو ഞങ്ങൾ വിളിക്കു-പ്രാർത്തിക്കു(മായിരുന്ന). مِن دُونِكَ നിനക്ക് പുറമെ, നിന്നെ കൂടാതെ. فَأَلْقَوْا അപ്പോൾ അവർ ഇട്ടു കൊടുക്കും. إِلَيْهِمُ അവരിലേക്ക്, അവരുടെ നേരെ. الْقَوْلَ വാക്ക്. إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. لَكَاذِبُونَ വ്യാജം (കളവു) പറയുന്നവർ തന്നെ(എന്നുള്ള). 87 وَأَلْقَوْا അവർ ഇടുക (കാട്ടുക-പ്രദർശിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്യും. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നേരെ. يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം. السَّلَمَ കീഴൊതുക്കം, സമാധാനം. وَضَلَّ തെറ്റി (മറഞ്ഞു)പോകയും ചെയ്യും. عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരെ വിട്ടും. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും. 88 الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. وَصَدُّوا തടുക്കുകയും ചെയ്തു. عَن سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. زِدْنَا നാം

വർദ്ധിപ്പിക്കും. هُمْ അവർക്ക്. عَذَابًا ശിക്ഷയെ. فَوْقَ മീതെ. الْعَذَابِ ശിക്ഷയുടെ. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം. يُفْسِدُونَ അവർ കുഴപ്പം പ്രവർത്തിക്കും.

അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽപെട്ട വല്ലതിലും അവനോടു പങ്കുചേർത്തുകൊണ്ടു ആരാധിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും-അതു വിഗ്രഹങ്ങളോ, മനുഷ്യരോ, മലക്കുകളോ മറ്റോ ആവട്ടെ-ഉദ്ദേശിച്ചാണ് شركاء (പങ്കാളികൾ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആരും തന്നെ അവരുടെ ആരാധകൻമാരെ സഹായിക്കുകയോ രക്ഷിക്കുകയോ ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവർ അവരിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും, അവർക്കെതിരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല, ഞങ്ങളതിന്നു തൃപ്തിപ്പെട്ടുമില്ല, നിങ്ങൾ കളവു പറയുകയാണ് എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവർ പറയുക. സൂ: മർയമിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''തങ്ങൾക്കു ഒരു (സഹായ) ശക്തിയായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി അവർ അല്ലാഹുവിന്നു പുറമെ ചില ആരാധ്യൻമാരെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കയാണ്. അങ്ങനെയല്ല, അവർ ഇവരുടെ ആരാധനയെ (ത്തന്നെ) നിഷേധിക്കുകയും, ഇവർക്കു അവർ എതിരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.'' (മർയം 81,82). അങ്ങനെ, തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്നു അവർ കരുതിയിരുന്ന ആ ദൈവങ്ങൾ അവർക്കു ഉപകരിക്കാതാകുമ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവിന്നു വിനയപൂർവ്വം കീഴൊതുക്കം കാണിക്കും. പക്ഷെ, ഇഹത്തിൽ ഗർവ്വിഷ്ടരായിക്കഴിഞ്ഞതിൻെറ ഫലം അതുകൊണ്ടു ഇല്ലാതായിത്തീരുകയില്ല.

വിഗ്രഹങ്ങൾ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളായിരിക്കെ, അവ എങ്ങിനെ അവയുടെ ആരാധകർക്കെതിരെ വാദിക്കുമെന്നു സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. പരലോകത്തുവെച്ചു അതും അതിലധികവും സംഭവിക്കുമെന്നും, ബുദ്ധിയും ജീവനുമില്ലാതിരുന്ന വസ്തുക്കൾപോലും അവിടെ അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും സാക്ഷികളായി വരുന്നതുമൊക്കെ ഖുർആൻകൊണ്ടും 'ഹദീസു'കൊണ്ടും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു മറ്റുള്ളവരെ തടയുകയും ചെയ്തവർക്കു അവർ സ്വയം വഴി പിഴച്ചതിൻെറയും, മറ്റുള്ളവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, അതുവഴി ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തതിൻെറയും ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതാണു അവർക്കു ശിക്ഷക്കുമേൽ ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞത്.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۚ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

89 എല്ലാ സമുദായത്തിലും അവരിൽ നിന്നു തന്നെ അവരുടെ മേൽ (സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന) ഒരു സാക്ഷിയെ നാം എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർമ്മിക്കുക)! (നബിയേ) ഇക്കൂട്ടരുടെമേൽ സാക്ഷിയായി നിന്നെ നാം കൊണ്ടുവരുന്നതുമാണ്. എല്ലാ കാര്യത്തിനും വിവരണമായിക്കൊണ്ട് നിൻെറമേൽ നാം (വേദ)ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും, 'മുസ്‌ലിം'കൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുമായിക്കൊണ്ടും (അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു).

---

89 وَيَوْمَ ദിവസം. نَبْعَثُ നാം എഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്നു (അയക്കുന്നു, നിയോഗിക്കുന്നു). فِي كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിലും. شَهِيدًا ഒരു സാക്ഷിയെ. عَلَيْهِم അവരുടെമേൽ. مِّنْ أَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ നിന്ന്, അവരിൽനിന്ന് തന്നെ. وَجِئْنَا നാം വരുകയും ചെയ്യും. بِكَ നിന്നെക്കൊണ്ട്.

شَهِيدًا സാക്ഷിയായി. عَلَى هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരുടെ മേൽ. وَنَزَّلْنَا നാം ഇറക്കുക (അവതരിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു. عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെ മേൽ. الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം. تِبْيَانًا വിവരണമായിട്ട്. لِّكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിന്നും. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനമായും . وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും . وَبُشْرَىٰ സന്തോഷ വാർത്തയായും. لِلْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകൾക്ക്.

ഓരോ സമുദായത്തിലെയും നബിമാർ, തങ്ങളുടെ പ്രബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ചു തങ്ങളുടെ സമുദായം എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചുവെന്നു 'ഖിയാമത്തു'നാളിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ്. കൂട്ടത്തിൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഈ സമുദായത്തിനും സാക്ഷിയായിവരും. ആ സാക്ഷ്യം തങ്ങൾക്കു എതിരാകാതിരിക്കുവാൻ എല്ലാവരും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. ഈ വിഷയം സൂ: നിസാഉ് : 41ലും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിലെ വാചകം ഇതാണ്:...... .....فكيف اذا جئنا من كل أمة (എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും നാം ഓരോ സാക്ഷിയെ കൊണ്ടു വരുകയും, ഇക്കൂട്ടരുടെമേൽ സാക്ഷിയായി നിന്നെ നാം കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ എങ്ങിനെയായിരിക്കും (ഇവരുടെ സ്ഥിതി)?! ആ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അന്നത്തെ ദിവസം രക്ഷ കിട്ടുവാനും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സാക്ഷ്യം അനുകൂലമായിരിക്കുവാനുമുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കലാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അടുത്ത വാക്യത്തിൽ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ച കാര്യവും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഖുർ ആന്റെ സവിശേഷതകളായി ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടിയതു നാലു കാര്യങ്ങളാകുന്നു. 1. تبيانا لكل شيئ (എല്ലാ കാര്യത്തിനും വിവരണമാണത്.) അതായത്, നൻമകൾ സമ്പാദിക്കുവാനും , തിൻമകളിൽ നിന്നു ഒഴിവായിരിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങളും അതിൽ സവിസ്തരം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് സാരം. വേറൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ما فرطنا فى الكتاب من شيئ – الأنعام(ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം യാതൊരു വീഴ്ചയും വരുത്തിയിട്ടില്ല.) (6:38) 2. وهدى (മാർഗ്ഗദർശനവുമാണത്) അതായതു, ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ പതിക്കാതെ സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണത്. 3. ورحمة (കാരുണ്യവുമാണതു) അതെ, മനുഷ്യർ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലകപ്പെട്ടു ശിക്ഷാർഹരായിത്തീരാതിരിക്കുവാനും, അവർക്കു മോക്ഷവും വിജയവും കൈവരുവാനും വേണ്ടി അവരുടെ നേരെയുള്ള കാരുണ്യം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനുഗ്രഹമാണത്. وما ارسلناك الا رحمة للعالمين ലോകർക്ക് കാരുണ്യമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല (21:107). പക്ഷെ, അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു മാത്രമേ അനുഗ്രഹം ആസ്വദിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളു. അവരെത്രെ മുസ്‌ലിംകൾ. 4. وبشرى للمسلمين (മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുമാണ്.) അപ്പോൾ, യഥാർത്ഥ മുസ്‌ലിംകളല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു സന്തോഷവാർത്തയായിരിക്കുകയില്ല-താക്കീതു മാത്രമായിരിക്കും-എന്നുള്ളതു സ്വഭാവികമാകുന്നു.

ഖുർആൻ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും വിവരണമാണു (تبيانا لكل شيئ) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ കാലാകാലം ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ സകല കാര്യങ്ങളുടെയും വിധി സവിസ്തരം ഖുർആനിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നോ, ഖുർആനിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാത്ത എല്ലാ കാര്യവും മനുഷ്യനു അവന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്നോ ധരിച്ചുകൂടാ. ഖുർആൻ ''എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും വിവരണമാണെ''ന്നു ഇവിടെയും ''എല്ലാ കാര്യവും നാം ശരിക്കു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു'' വെന്നു സൂ: ഇസ്രാഉ് 12 ലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യവും സവിശദം അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ. ഇതു മൂലം അതിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളു

ടെ വിവരണം ലഭിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്നുകൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാകുന്നു:-

(1)വളരെയധികം വിഷയങ്ങൾ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ തന്നെ സവിശദം ഖുർആൻ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'തൗഹീദ്, ശിർക്ക്, പരലോകജീവിതം' എന്നിങ്ങിനെ മൗലിക പ്രധാനങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾ തുടങ്ങി വുളു, തയമ്മും, അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ കർമ്മാനുഷ്ടാനപരമായ ഏതാനും കാര്യങ്ങൾവരെ പലതും അതിൽ ഉൾപെടുന്നു. (2) ഖുർആൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെയും, അതിലെ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ വാക്കുമുഖേനയും, പ്രവൃത്തി മുഖേനയും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും വിവരിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനാണു നബി(ﷺ)യുടെ സുന്നത്തു (ചര്യ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ''നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൽ നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ട്.'' (33:21) എന്നും മറ്റുമുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഇതാണു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ''എനിക്കു ഖുർആനും, അതോടൊപ്പം അത്രയും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'' (ദാ.) എന്നു തിരുമേനി അരുളിചെയ്തതും അതാണു കുറിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിനെ പിൻപറ്റുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തെ പിൻപറ്റൽ തന്നെയാണുതാനും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: من يطع الرسول فقد اطاع الله – النساء (ആർ റസൂലിനെ അനുസരിച്ചുവോ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. (4:80). ചെറുതും വലുതുമായി ലോകാവസാനം വരെയുണ്ടാകുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും ഖുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, അതു പ്രായോഗികമല്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണു റസൂലിൻെറ മാതൃക പിൻപറ്റുവാനും, റസൂലിൻെറ കൽപനകൾ അനുസരിക്കുവാനും അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതും. (3) ഇനി, ഖുർആനിലും, സുന്നത്തിലും വ്യക്തമായി വിധി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വല്ല വിഷയവും നേരിടുമ്പോൾ, ആ രണ്ടിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ട തത്വങ്ങൾ, നിർദ്ദേശങ്ങൾ, സൂചനകൾ ആദിയായവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അർഹതയും പ്രാപ്തിയുമുള്ള ആളുകൾ അവയിൽ നിന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു അവക്കു പരിഹാരം കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഇതാണു 'ഇജ്തിഹാദു' എന്ന (الإجتهاد) സാങ്കേതിക നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്.

ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിസ്തരിക്കുവാൻ ഇവിടെ സൗകര്യമില്ല. അതിനു അതിമേതായ പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണ്. ഖുർആൻ എല്ലാകാര്യത്തിൻെറയും വിവരണവും വിശദീകരണവുമാണ് എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ബാഹ്യാർത്ഥം മാത്രം പൊക്കിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടു ഖുർആൻ മാത്രമേ മുസ്ലിംകൾ പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതുള്ളുവെന്നും, നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തും മറ്റും ഇസ്ലാമിൻെറ പ്രമാണമല്ലെന്നുമൊക്കെ ചില പിഴച്ച കക്ഷികൾ വാദിച്ചു വരാറുണ്ട്. അവരുടെ വാദപ്രകാരം ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങൾക്കു രൂപം നൽകുന്നപക്ഷം, നമസ്ക്കാരം സക്കാത്തു തുടങ്ങിയ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കുപോലും ഒരു നിശ്ചിത രൂപമോ, നിയമവ്യവസ്ഥയോ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവരും. (*) നമസ്കാരം എന്നു പേർ പറയപ്പെടാവുന്ന വല്ല കർമ്മരൂപവും എപ്പോഴെങ്കിലും ആചരിച്ചാൽ നമസ്ക്കാരത്തിൻെറ കടമതീർന്നുവെന്നും, സകാത്തു എന്നു പറയപ്പെടാവുന്നവിധം വല്ലതും ചിലവഴിച്ചാൽ ആ കടമയും തീർന്നുവെന്നുമായിരിക്കും ഫലത്തിൽ ആ വാദത്തിൻെറ അർത്ഥം. ചുരുക്കത്തിൽ, മതപരമായ തനി അരാജകത്വത്തിലേക്കുള്ള ക്ഷണമാണു അതെന്നു അൽപം ബുദ്ധിയും, ശകലം സത്യവിശ്വാസവുമുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. മാത്രമല്ല, ആ വാദികൾപോലും പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കുന്ന വളരെയേറെ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കു യാതൊരു നിലയും വിലയുമില്ലാതാക്കുന്ന ഒരു വാദമാണത്. (معاذ الله)

വിഭാഗം-13

---

* الشعر: مابنيت من مسام البدن ليس بصوف ولا وبر ه المنجد

۞ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُ بِٱلْعَدْلِ وَٱلْإِحْسَـٰنِ وَإِيتَآيِٕ ذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ وَٱلْبَغْىِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾

90 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നീതി ചെയ്വാനും, നൻമ ചെയ്വാനും, കുടുംബബന്ധമുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുവാനും കൽപിക്കുന്നു; നീചവൃത്തിയെയും, ദുരാചാരത്തെയും,അതിക്രമത്തെയുംകുറിച്ച് അവൻ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ ഓർമ്മ വെക്കുവാൻവേണ്ടി അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകുകയാണ്.

---

90 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَأْمُرُ കൽപിക്കുന്നു. بِالْعَدْلِ നീതിയെപ്പറ്റി (നീതി ചെയ്വാൻ). وَالْإِحْسَانِ നന്മ (പുണ്യം) ചെയ്വാനും. وَإِيتَاءِ കൊടുക്കുവാനും. ذِي الْقُرْبَى അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവർക്ക്. وَيَنْهَى അവൻ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. عَنِ الْفَحْشَاءِ നീചവൃത്തിയെക്കുറിച്ച്. وَالْمُنكَرِ വെറുക്കപ്പെട്ടതിനെയും, ദുരാചാരത്തെയും. وَالْبَغْيِ അതിക്രമത്തെ (ക്രമം തെറ്റുന്നതിനെ-ധിക്കാരത്തെ)യും. يَعِظُكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകുന്നു. ഉപദേശം നൽകുകയാണ്. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ ആയേക്കും. تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കും, ഓർമ്മവെക്കും.

എല്ലാ നൻമകളുടെയും, തിൻമകളുടെയും നിദാനം അടങ്ങിയതും, സൻമാർഗ്ഗവ്യവസ്ഥയുടെ അടിത്തറയിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതുമായ ഒരു വചനമത്രെ ഇത്.

'ഇബ്നുജരീർ, ത്വബ്റാനീ, ഹാകിം' (رحمهم الله)മുതലായവരും, 'ബുഖാരീ' (رحمه الله)അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'അദബി'ലും, 'ബൈഹഖീ' (رحمه الله)അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'ശുഅബി'ലും ഇബ്നു മസ്ഊദു (رضي الله عنه)പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബിലെ ഏററവും മഹത്തായ ആയത്തു الله لا اله الا هو الحي القيوم (അല്ലാഹു-അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല—ജീവത്തായുള്ളവനാണ്, സർവ്വനിയന്താവായുള്ളവനാണ്) എന്ന ആയത്താകുന്നു. നൻമയും, തിൻമയും ഏററവുമധികം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആയത്തു സൂറത്തുന്നഹ്ലിലെ إن الله يأمر بالعدل والإحسان (നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നീതിചെയ്വാനും നൻമ ചെയ്യുവാനും കൽപിക്കുന്നു) എന്ന (ഈ) ആയത്താകുന്നു. കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കുവാൻ ഏററവും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആയത്തു .....ومن يتق الله يجعل له مخرجا (ആർ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവനു അവൻ പോംവഴി—രക്ഷാമാർഗ്ഗം—ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും, അവൻ വിചാരിക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ അവനു ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യും. (ത്വലാഖു :2) എന്നുള്ള ആയത്താകുന്നു. സുപ്രതീക്ഷ നൽകുന്നതിൽ ഏററവും ശക്തിമത്തായതു ......قل يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم (പറയുക: തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു അതിരുകവിഞ്ഞ അടിമകളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ചു ആശ മുറിയരുത്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പാപങ്ങൾ മുഴുവനും പൊറുക്കുന്നതാണു. (സുമർ:53) എന്ന ആയത്താകുന്നു.

'ഹാഫിള് അബൂയഅ് ലാ' (حافظ ابو يعلى ز ح) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: അറേബ്യയിലെ ഒരു തത്വജ്ഞാനിയായിരുന്ന 'അക്ഥമുബ്നു സ്വൈഫിയ്യു' (اكثم بن صيفى) നബി(ﷺ)യുടെ വെളിപ്പാടിനെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ, നേരിൽ ചെന്ന് വിവരിമറിയുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ആളയച്ചിരുന്നു. അവരിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം ഈ (إن الله يأمر بالعدل)ആയത്തിനെപറ്റി അറിയുവാനിടയായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അദ്ദേഹം—നബി (ﷺ)-ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റി കൽപിക്കുന്നതായും, നികൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുന്നതാ

യും കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ തലകളായിരിക്കണം–വലുകളായിതീര രുത്. (മുമ്പൻമാരാവണം. പിമ്പൻമാരാകരുത്.)''

മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത് 1-–ാമത്തേതു: العدل (നീതി). അമിതമാക്കുകയോ, വീഴ്ചവരുത്തുകയോ ചെയ്യാതെ, ഓരോ കാര്യത്തിലും അതതിൻെറ മദ്ധ്യമവും മിതവുമായ നില കൈക്കൊള്ളുക എന്നത്രെ നീതികൊണ്ടു വിവക്ഷ. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിക്കുന്നതോ, സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിക്കുന്നതോ ആയ ഏതു കാര്യത്തിലും-സ്വന്തം കാര്യത്തിൽപോലും-ഇതു നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. നീതി പാരിക്കപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം അനീതിയും അക്രമവും തന്നെ. 'അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറിബ്നിൽ ആസ്വ്' (ﷺ) ൻെറ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു സംഭവത്തിൽ നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തോടു ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: ''നിശ്ചയമായും, തൻെറ ശരീരത്തോടു തനിക്ക് കടമയുണ്ട്;തൻെറ കണ്ണുകളോടും തനിക്ക് കടമയുണ്ട്. തൻെറ ഭാര്യയോടും തനിക്ക് കടമയുണ്ട്; തന്നെ സന്ദർശിക്കുന്നവരോടും തനിക്ക് കടമയുണ്ട്; അതുകൊണ്ടു എല്ലാ മാസത്തിലും താൻ മൂന്നു (സുന്നത്തു) നോമ്പു നോറ്റാൽ മതി. കാരണം, തനിക്കു ഓരോ നൻമക്കും പത്തിരട്ടി (പ്രതിഫലം) ഉണ്ടായിരിക്കും. അപ്പോൾ അതു, കാലം മുഴുവനും നോമ്പു പിടിക്കലായി'' (ബു; മു)

നീതിപാലനത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളും, മഹത്വങ്ങളും അവനുമാത്രം വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയെന്ന 'തൗഹീദും', അനീതികളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഗൗരവമേറിയതു അതിൻെറ വിപരീതമായ 'ശിർക്കു'മാകുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതെ إن الشرك لظلم عظيم (നിശ്ചയമായും, ശിർക്കു വമ്പിച്ച അനീതിയാകുന്നു. (31:13) 'മുഹമ്മദുബ്നുൽ ഖുറളീ' (ﷺ)(محمد ابن القرضى) യിൽനിന്നു 'ഇബ്നു അബീഹാതിം' (ﷺ)ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: എന്നെ (ഖലീഫാ) 'ഉമറുബ്നു അബ്ദിൽ അസീസ്' (ﷺ)വിളിച്ച് ''എനിക്കു നീതിയെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചു തരണം'' എന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''അഹോ! വലിയൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചാണു നിങ്ങൾ ചോദിച്ചത്. ചെറിയ മനുഷ്യർക്കു നിങ്ങൾ പിതാവും, വലിയവർക്കു മകനും, സമൻമാർക്കു സഹോദരനും, അതേപ്രകാരം തന്നെ സ്ത്രീകളോടും ആയിക്കൊള്ളുക. ജനങ്ങളോടു അവരുടെ കുറ്റങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും, അവരുടെ ശരീരങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ശിക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ദ്വേഷ്യം നിമിത്തം ഒരാളെയും ഒരൊറ്റ ചമ്മട്ടിയടിയും അടിക്കരുത്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അക്രമിയായിത്തീരും.'' നീതിയുടെ വ്യാപ്തി മേലുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണല്ലോ.

2-ാമത്തേതു: الإحسان (നൻമ ചെയ്യൽ-അഥവാ പുണ്യം ചെയ്യൽ) നിർബ്ബന്ധകടമകൾ എന്നപോല ഐച്ഛികമായ ദാനധർമ്മങ്ങൾ, ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ, ജനോപകാരപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ മുതലായ എല്ലാ പുണ്യകർമ്മങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങോട്ടു തിൻമ ചെയ്തവരോട് അങ്ങോട്ടു തിൻമ ചെയ്യാതെ നൻമ ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതു ഏറ്റവും മേലേകിടയിലുള്ള നന്മയത്രെ. 'ഇബ്നു ഉമർ' (ﷺ)പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും(ﷺ)ഉദ്ധരിച്ച പ്രസിദ്ധമായ ഒരു 'ഹദീസി'ൽ إحسان എന്ന വാക്കിനു നബി (ﷺ) നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങിനെയാണു: ان تعبدو الله كأنك تراه وان لم تكن تراه فإنه يراك (നീ അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നുവെന്നപോലെ അവനെ നീ ആരാധിക്കുകയാണ്. നീ അവനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്നെ കാണുന്നുണ്ട്) 3-–ാമത്തേതു إيتاء بالقربى (കുടുംബബന്ധമുള്ളവർക്കു കൊടുക്കൽ) ഇതു വാസ്തവത്തിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടു കൽപനകളിൽ ഉൾപെട്ടതാണെങ്കിലും ഇതിൻെറ പ്രാധാന്യം നിമിത്തം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. സന്ദർഭവും, ആവശ്യവുമനുസരിച്ച് അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കു ധനംകൊണ്ടും, വാക്കുകൊണ്ടും, പ്രവൃത്തി കൊണ്ടും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന എല്ലാ നൻമകളുമാണു വിവക്ഷ കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും അതു മുറിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എത്രയോ ഖുർ

ആൻ വചനങ്ങളും, നബിവചനങ്ങളും നിലവിലുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ കൽപിച്ചതുപോലെ, മൂന്നുകാര്യങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 1-ാമത്തേതു: الفحشاء (നീചവൃത്തി). സ്വേച്ഛരകൾക്കും, വികാരങ്ങൾക്കും വഴങ്ങിക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വ്യഭിചാരം, മോഷണം, മദ്യപാനംപോലെയുള്ള ദുർവൃത്തികളെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു. 2-–ാമത്തേതു: المنكر (ദുരാചാരം-അഥവാ വേറുക്കപ്പെട്ട കാര്യം). മതദൃഷ്ട്യാ നിഷിദ്ധമായതും, ജനമദ്ധ്യെ ആക്ഷേപകരമായതും, നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയും തമേടവുമുള്ള ആളുകൾ വെറുക്കുന്നതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇതിൽ പെടുന്നു. 3-ാമത്തേതു البغي (അതിക്രമം). അക്രമമായോ, അഹംഭാവംകൊണ്ടോ, അസൂയ നിമിത്തമോ, സ്വാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിയോ ഉണ്ടാകുന്ന കയ്യേറ്റം, വാക്കേറ്റം മുതലായ എല്ലാ അതിരുകവിച്ചലുകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ചിലകാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയും, ചില കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങളോടു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നിങ്ങളുടെ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ ഗുണത്തിനു വേണ്ടിയാണ്-അല്ലാഹുവിനു അതു മൂലം യാതൊന്നും നേടുവാനില്ല-നിങ്ങൾമനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടു ഈ ഉപദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കണം എന്നൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഈ വചനം അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു: يعظكم لعلكم تذكرون (നിങ്ങൾ ഓർമ്മ വെക്കുവാനായി അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു സദുപദേശം നൽകുകയാണ്.) ഈ വചനത്തിൽ മൊത്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുടെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണു തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِ ٱللَّهِ إِذَا عَـٰهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُوا۟ ٱلْأَيْمَـٰنَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ ٱللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾

91 നിങ്ങൾ കരാർ (അഥവാ ഉടമ്പടി) ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ (വക) കരാറിനെ നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ; സത്യ (വാചക)ങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചതിനു ശേഷം, നിങ്ങൾ അവയെ ലംഘിക്കുകയും അരുത്; നിങ്ങളുടെമേൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ജാമ്യക്കാരനാക്കി (അഥവാ സാക്ഷിയാക്കി)ക്കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നതാണ്.

---

91 وَأَوْفُوا നിറവേറ്റുക (പൂർണ്ണമാക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ. بِعَهْدِ കരാറിനെ, ഉടമ്പടിയെ, പ്രതിജ്ഞയെ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. إِذَا عَاهَدْتُّمْ നിങ്ങൾ കരാർ (ഉടമ്പടി) ചെയ്താൽ. وَلاَ تَنقُضُوا നിങ്ങൾ ഉടക്കുക (ലംഘിക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. الْأَيْمَانَ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങളെ. بَعْدَ ശേഷം, പിന്നീട്. تَوْكِيدِهَا അവയെ ബലപ്പെടുത്തിയ(ഉറപ്പിച്ച)തിൻെറ. وَقَدْ جَعَلْتُمُ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കെ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. كَفِيلاً ജാമ്യക്കാരൻ, ഏറ്റെടുത്തവൻ, ഉത്തരവാദി. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَعْلَمُ അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു. مَا تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനെ.

عهد الله (അല്ലാഹുവിൻെറ വക കരാർ) കൊണ്ടു ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതെന്താണെന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം.

കൂടുതൽ യോജിപ്പുള്ളതായി തോന്നുന്നതും ഇമാം ഇബ്നു ജരീർ, ഇമാം റാസീ (ﷺ)മുതലായവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഒന്നാമത്തെവാക്യത്തിൽ മനുഷ്യർ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്ന എല്ലാതരം കരാറ്ബാധ്യതകളും നിറവേറ്റേണ്ടതാണ് എന്നുള്ള ഒരു പൊതു കൽപനയും, രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ, അല്ലാഹുവിനെമുൻനിറുത്തി ചെയ്യുന്ന ശപഥങ്ങളൊന്നും ലംഘിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നുള്ള ഒരു പ്രത്യേക കൽപനയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ശപഥങ്ങളും നിറവേറ്റുവാൻ കടമപ്പെട്ടവയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആ കടമ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുന്നുവെന്നും, അതാണ് بعد توكيدها (അവയെ ഉറപ്പിച്ചശേഷം) എന്ന വാക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും ഈ അഭിപ്രായക്കാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

മനഃപൂർവ്വമല്ലാതെ വന്നുപെടുന്ന സത്യങ്ങൾ പാലിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നു 2: 225ലും, 5: 92 ലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാര്യത്തിൽ സത്യംചെയ്തശേഷം, അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായത് മറ്റൊന്നായിരുന്നുവെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, ആദ്യത്തെ സത്യം ലംഘിക്കുകയും, അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം(كفارة) ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ഉത്തമമായതു സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു നബി(ﷺ)യും ( )* അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു (ബു;മു.) അപ്പോൾ, ഈ രണ്ടു രൂപവും ഒഴിച്ചുള്ള സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരിക്കും ഇവിടെ بعد توكيدها (അവയെ ഉറപ്പിച്ചശേഷം) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. والله أعلم നിങ്ങൾ സത്യങ്ങളും കരാറുകളും ചെയ്യുന്നതും, അവ ലംഘിക്കുന്നതുമൊക്കെ അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്; അത് കൊണ്ട് നിങ്ങൾ അതൊക്കെ വളരെ സൂക്ഷ്മമായി ചെയ്യേണ്ടതാണ്; ഇല്ലാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾ അവന്റെ മുമ്പാകെ ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും എന്നൊക്കെയാണ് അവസാനത്തെ വാക്യംമുഖേന അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّتِى نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَـٰثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَـٰنَكُمْ دَخَلًۢا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِىَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ ٱللَّهُ بِهِۦ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

92 (പിരിമുറുക്കി)ഉറപ്പുണ്ടായശേഷം തന്റെ നൂൽ (പിരി)ഉടഞ്ഞ തുണ്ടങ്ങളായി ഉടച്ചുകളയുന്ന ഒരുവളെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യരുത്; നിങ്ങളുടെ (കരാറുകളിലെ) സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ (കടന്നുകൂടുന്ന) ഒരു ചതി മാർഗ്ഗമാക്കിക്കൊണ്ട്; ഒരുസമൂഹം ഒരു സമൂഹത്തെക്കാൾ വളർന്നത് [പെരുപ്പമുള്ളത്] ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ. അത് മുഖേന അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. യാതൊരു കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് ഖിയാമത്തു നാളിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

92 وَلَا تَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുയും ചെയ്യരുത്. كَالَّتِي യാതൊരുവളെപ്പോലെ. نَقَضَتْ അവൾ ഉടച്ചു. غَزْلَهَا അവളുടെ നൂൽ. مِن بَعْدِ ശേഷം. قُوَّةٍ ശക്തിയുടെ, ഉറപ്പിന്റെ. أَنكَاثًا ഉടഞ്ഞവയായി (ഉടഞ്ഞതുണ്ടങ്ങളായി, ഇഴകളായി). تَتَّخِذُونَ നിങ്ങൾ ആക്കിക്കൊണ്ട്. أَيْمَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യ

* ഹദീസിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം അൽബഖറയിലെ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ങ്ങളെ. دَخَلاً കടന്നുകൂടുന്നത് (ചതിമാർഗ്ഗം). بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. أَن تَكُونَ ആയിരുന്നതിനാൽ. أُمَّةٌ ഒരു സമൂഹം. هِيَ അത്. أَرْبَى അധികം വളർന്നതു, പൊന്തി നിൽക്കുന്നത് (പെരുപ്പമുള്ളതു). مِنْ أُمَّةٍ ഒരു സമൂഹത്തെക്കാൾ. إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. اللهُ അല്ലാഹു. بِهِ അതുകൊണ്ടു (മൂലം). وَلَيُبَيِّنَنَّ അവൻ വ്യക്തമാക്കി (വിവരിച്ചു) തരുക തന്നെ ചെയ്യും. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. مَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെ. فِيهِ അതിൽ. تَخْتَلِفُونَ നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കും, (ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരിക്കും).

ഒരു കൂട്ടർ മറ്റേ കൂട്ടരെക്കാൾ ഉയർച്ചയും വളർച്ചയും ഉള്ളവരാണെന്ന കാരണത്താൽ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ചതിവും കുഴപ്പവും കടന്നുകൂടുവാൻ ഇടവരുത്തുമാറ് തമ്മതമ്മിൽ നടന്നിട്ടുള്ള സത്യങ്ങളും ശപഥങ്ങളും നിങ്ങൾ ലംഘിക്കരുത്. നൂൽനൂൽക്കാറുള്ള ഒരു സ്ത്രീ വളരെ പണിപ്പെട്ട് നല്ലപോലെ പിരിമുറക്കി നൂലുണ്ടാക്കിയശേഷം, വീണ്ടും ആ നൂൽ ഉടച്ച് പഴയപടി ഉടഞ്ഞ ധൂളങ്ങളാക്കിമാറ്റുന്നതുപോലെ ബുദ്ധിഹീനമായ ഒരു ഏർപ്പാടാണ് ഒരിക്കൽ ഉറപ്പിച്ച സത്യം പിന്നീടും ലംഘിക്കുന്നത്. ഒരു കൂട്ടർ എണ്ണത്തിലും, വണ്ണത്തിലും കൂടുതലും മറ്റേവർ കുറവുമായിരിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാകുന്നു. ആകയാൽ ശക്തമായ വിഭാഗം അശക്തമായ വിഭാഗത്തോടു കൂടുതൽ സത്യവും മര്യാദയും പാലിക്കുകയാണു ചെയ്യേണ്ടത്. പിന്നെ, അഭിപ്രായാദർശങ്ങളിൽ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഭിന്നിപ്പിൻെറ കാര്യമാണുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി 'ഖിയാമത്തു'നാളിൽ അല്ലാഹു വേണ്ടപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളും. ഒരു കൂട്ടരുമായി സഖ്യ ഉടമ്പടി നടന്നശേഷം, കൂടുതൽ ശക്തരായ മറ്റൊരു കൂട്ടരുമായി സഖ്യത്തിനു അവസരം കാണുമ്പോൾ, ആദ്യത്തെ സഖ്യം ലംഘിക്കുക അറബികളിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നതിനെ നിരോധിക്കുകയാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യമെന്നും, അതല്ല, മുസ്ലിംകളുമായി ഉടമ്പടി നടന്നശേഷം 'ഖുറൈശി'കളുടെ ശക്തി പ്രതാപം കണ്ട് ആ ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചിരുന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപമാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും, ആയത്തിലെ ആശയം വ്യക്തവും എല്ലാ കരാറ് ലംഘനങ്ങളെയും പൊതുവെ ബാധിക്കുന്നതും തന്നെ.

'മുആവിയാ' (رضي الله عنه)യുടെ ഖിലാഫത്തു കാലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവം ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: അദ്ദേഹവും, റോമായിലെ രാജാവുമായി ഒരു സമാധാനസന്ധി നടന്നു. കാലാവധി അവസാനിക്കാറായപ്പോൾ, അദ്ദേഹം സൈന്യവുമായി പുറപ്പെട്ട് റോമായുടെ അതിർത്തിക്കടുത്ത ഒരു സ്ഥലത്തു ചെന്നിറങ്ങി. അവധി അവസാനിക്കുന്നതോടെ ഓർക്കാപ്പുറത്തു ആക്രമണം നടത്തുവാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ 'അംറുബ്നു അബസ': (رضي الله عنه)ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു അക്ബർ! 'മുആവിയാ' കരാർ നിറവേറ്റുക! വഞ്ചിക്കുകയല്ല ചേയ്യേണ്ടതു. 'റസൂൽ' (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു; ''ആർക്കെങ്കിലും അവൻെറയും, ഒരു ജനതയുടെയും ഇടക്കു വല്ല അവധി നിശ്ചയവും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, ആ അവധി തീരുന്നതുവരെ അതിലെ ഒരു കെട്ടും അവൻ അഴിക്കരുത്. (ഒരു നിശ്ചയവും ലംഘിക്കരുത്)'' അങ്ങനെ 'മുആവിയാ'(رضي الله عنه)സൈന്യവുമായി മടങ്ങിപ്പോന്നു. (ഇബ്നു കഥീർ)

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَـٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

93 അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടുകതന്നെ

ചെയ്യും.

---

93 وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. اللهُ അല്ലാഹു. لَجَعَلَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കുമായിരുന്നു, ആക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. أُمَّةً وَاحِدَةً ഒരേ സമുദായം, സമൂഹം. وَلَكِن എങ്കിലും. يُضِلُّ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَيَهْدِي അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَلَتُسْئَلُنَّ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. عَمَّا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

ഒരുകൂട്ടർ മറ്റൊരുകൂട്ടരേക്കാൾ അധികമുള്ളവരും ശക്തരുമായിരിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിൻെറ ഒരു പരീക്ഷണമാണെന്നും, എല്ലാവരും ഒരേ ആശയാദർശക്കാരായിരിക്കയില്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു, അതിൻെറ തുടർച്ചയായിട്ടാണു ഈ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. മനുഷ്യസമുദായം സന്മാർഗ്ഗികൾ മാത്രമോ, ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾ മാത്രമോ ആയ ഒരേതരക്കാരായിരിക്കുവാനല്ല അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. സന്മാർഗ്ഗികളും ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും മിശ്രമായ ഒരു സമുദായമായിരിക്കുവാനാണു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. പിന്നീട് ഓരോ കൂട്ടരെപ്പറ്റി അവൻ ചോദ്യം ചെയ്തു വേണ്ട നടപടി എടുത്തുകൊള്ളും എന്നു സാരം.

ഒരേ സമുദായമാക്കിത്തീർക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യവും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞതിമ താൽപര്യവും മുമ്പു പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നാം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അടുത്ത വചനംമുതൽ സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സംസാരം വീണ്ടും തുടരുന്നു:-

وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ أَيۡمَٰنَكُمۡ دَخَلَۢا بَيۡنَكُمۡ فَتَزِلَّ قَدَمُۢ بَعۡدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُواْ ٱلسُّوٓءَ بِمَا صَدَدتُّمۡ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۖ وَلَكُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ﴿٩٤﴾

94 നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ (കടന്നുകൂടുന്ന) ഒരു ചതിമാർഗ്ഗമാക്കിത്തീർക്കരുത്; അപ്പോൾ, (അതുനിമിത്തം) വല്ല പാദവും-അത് ഉറച്ചതിൻെറ ശേഷം-ഇടറിപ്പോയേക്കും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ തട്ടിത്തിരിഞ്ഞ (അഥവാ തട്ടിത്തിരിച്ച)തുമൂലം നിങ്ങൾ തിൻമ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും; നിങ്ങൾക്ക്വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

وَلَا تَشۡتَرُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ إِنَّمَا عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ﴿٩٥﴾

95 അല്ലാഹുവിൻെറ (വക) കരാറിന് നിങ്ങൾ അൽപമായ വില വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളത് തന്നെയാണ്; നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം-നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണെങ്കിൽ.

مَا عِندَكُمۡ يَنفَدُۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٖۗ وَلَنَجۡزِيَنَّ ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓاْ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ

96 നിങ്ങളുടെ അടുക്കലുള്ളത് തീർന്നു പോകുന്നതാണ്; അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളതാകട്ടെ, ശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ക്ഷമിച്ചവർക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ (വെച്ച്) നല്ലതനുസരിച്ച് അവരുടെ പ്രതിഫ

مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ ലം തീർച്ചയായും നാം നൽകുകയും ത ന്നെ ചെയ്യും.

---

94 وَلاَ تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത്. أَيْمَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ. دَخَلاً കടുന്നുകൂടുന്നതു (ചതി, വഞ്ചന). بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. فَتَزِلَّ എന്നാൽ ഇടറി (വഴുതി)പ്പോകും. قَدَمٌ വല്ല പാദവും (കാലും). بَعْدَ ثُبُوتِهَا അത് ഉറച്ച (സ്ഥിരപ്പെട്ട)ശേഷം. وَتَذُوقُوا നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുക (അനുഭവിക്കുക)യും ചെയ്യും. السُّوءَ തിൻമയെ, മോശമായത് (കഷ്ടത). بِمَا صَدَدتُّمْ നിങ്ങൾ തട്ടിത്തിരിഞ്ഞതുകൊണ്ടു, തിരിച്ചുവിട്ടത് നിമിത്തം. عَن سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്, മാർഗ്ഗം വിട്ട്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. عَظِيمٌ വമ്പിച്ചതായ. 95 وَلاَ تَشْتَرُوا നിങ്ങൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്. بِعَهْدِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ (വക) കരാറിന്, ഉടമ്പടിക്ക് (പകരം). ثَمَنًا വില, ക്രയം. قَلِيلاً കുറഞ്ഞ, അൽപമായ. إِنَّمَا നിശ്ചയമായും യാതൊന്നു. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള. هُوَخَيْرٌ അതു തന്നെ ഉത്തമം. لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന(താണെങ്കിൽ), നിങ്ങൾ അറിയുന്നു (വെങ്കിൽ). 96 مَا عِندَكُمْ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ (അടുക്കൽ) ഉള്ളത്. يَنفَدُ തീർന്നു (കഴിഞ്ഞു) പോകും. وَمَا عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉള്ളതാകട്ടെ. بَاقٍ ശേഷിക്കുന്നതാണ്. وَلَنَجْزِيَنَّ തീർച്ചയായും നാം പ്രതിഫലം നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും. الَّذِينَ صَبَرُوا ക്ഷമിച്ചവർക്ക്. أَجْرَهُم അവരുടെ കൂലി, പ്രതിഫലം. بِأَحْسَنِ നല്ലത് (അധികം നല്ലത്) അനുസരിച്ച്. مَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിൽ. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

സത്യപ്രതിജ്ഞകളും കരാറുകളും ലംഘിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മുമ്പു പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റി ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ വീണ്ടും ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. വിഷയത്തിൻെറ ഗൗരവമാണിത് കുറിക്കുന്നത്. മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, നിരോധത്തിലും ആക്ഷേപത്തിലും എല്ലാതരം ശപഥങ്ങളും ലംഘനവും ഉൾപ്പെടുമെങ്കിലും, നബി(ﷺ) യുമായി നടത്തപ്പെട്ട പ്രതിജ്ഞകളെ ലംഘിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചില താക്കീതുകളുടെ സ്വരം നോക്കുമ്പോഴും അതാണു മനസ്സിലാകുന്നത്. ശപഥങ്ങളും കരാറുകളും ലംഘിക്കുന്നതു ചതിയും കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കലുമാണെന്നുള്ളതിനു പുറമെ, (1) അതു ഇസ്ലാമിൻെറ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ കാലുറച്ചുനിന്നശേഷം അതിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിയാനമാണെന്നും, (2) അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തെറ്റിത്തിരിഞ്ഞു പോകുവാനും മറ്റുള്ളവരെ തെറ്റിത്തിരിക്കുവാനും അതു കാരണമാകുന്നതിനാൽ അതിൻെറ കടുത്തഫലം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും കൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ താക്കീതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിർത്തി ചെയ്യുന്ന ഉടമ്പടികളെ ലംഘിക്കുന്നതിൻെറ അർത്ഥം, ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങൾക്കു അതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കുക എന്നാണല്ലോ. ലംഘനം നിമിത്തം ഇഹത്തിൽ എന്തുതന്നെ നേട്ടം ലഭിച്ചാലും അതു കേവലം തുച്ഛവും നിസ്സാരവുമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് പാലനം നിമിത്തം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളാകട്ടെ, വമ്പിച്ചതും നിലനിൽക്കുന്നതുമാകുന്നു. സത്യപ്രതിജ്ഞകൾ ശരിക്കു പാലിക്കുവാൻ കുറേയൊക്കെ ക്ഷമയും, സഹനവും ആവശ്യമായി വന്നേക്കാം. എന്നാലതിനു അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കയാണ് പിന്നീടു പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം.

مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ 97 ആണാവട്ടേ, പെണ്ണാവട്ടേ ആരെങ്കിലും താൻ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് സൽ

مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾	ക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അവനെ, തീർച്ചയായും, നാം നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) ഒരു ജീവിതം ജീവിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ (വെച്ച്) നല്ലതനുസരിച്ച് അവരുടെ പ്രതിഫലം അവർക്ക് തീർച്ചയായും നാം നൽകുകയും ചെയ്യും.

---

97 مَنْ عَمِلَ ആർ പ്രവർത്തിച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ. صَالِحًا നല്ലതിനെ, സൽക്കർമ്മം. مِن ذَكَرٍ ആണിൽനിന്നു, ആണാവട്ടെ. أَوْ أُنثَى അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിൽനിന്ന്, പെണ്ണാവട്ടെ. وَهُوَ അവൻ (താൻ, അയാൾ) ആകട്ടെ. مُؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസിയാണ്. فَلَنُحْيِيَنَّهُ എന്നാൽ തീർച്ചയായും നാമവനെ ജീവിപ്പിക്കും. حَيَاةً (ഒരു) ജീവിതം. طَيِّبَةً നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ, പരിശുദ്ധമായ. وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ തീർച്ചയായും അവർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും. أَجْرَهُم അവരുടെ പ്രതിഫലം. بِأَحْسَنِ مَا യാതൊന്നിൽവെച്ച് നല്ലതനുസരിച്ച്. كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന.

സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതിൽ പുരുഷനും സ്ത്രീയുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ല. പക്ഷേ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന സൽക്കർമ്മങ്ങളെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയുള്ളു. സത്യവിശാസികളല്ലാത്തവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം ഇഹത്തിൽവെച്ച്തന്നെ അല്ലാഹു കൊടുത്തുതീർക്കുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഖുർആനിൻ വേറെ സ്ഥലത്തും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കു ഇഹത്തിൽ നല്ല വിശിഷ്ടമായ ജീവിതം നൽകുമെന്നും, പരലോകത്തുവെച്ചു അവർ ചെയ്തിരുന്ന ഏറ്റവും നല്ല കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള പ്രതിഫലം കൂടി നൽകപ്പെടുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അനുവദനീയവും ഉത്തമവുമായ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ലഭിക്കുക, ഉള്ളതിൽ സംതൃപ്തിയുണ്ടാകുക, അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരാതിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾക്കനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുക, മോക്ഷം സിദ്ധിക്കുക, സൽക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ താൽപര്യമുണ്ടായിരിക്കുക എന്നിങ്ങിനെ حيوة طيبة (നല്ല ജീവിതം) എന്ന വാക്കിന് പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകിക്കാണാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില 'രിവായത്തുകൾ' ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله)പറയുകയാണ്: ''ഇതെല്ലാം തന്നെ ഉൾപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് حيوة طيبة എന്നുള്ളതാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളുത്.'' അനന്തരം ഇതിനു തെളിവായി താഴെകാണുന്ന 'ഹദീസു'കളും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു:-

'അഹ്മദു, മുസ്ലിം, തിർമദീ, നസാഈ' (رحمهم الله)എന്നിവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''മുസ്ലിമായിത്തീരുകയും, അത്യാവശ്യത്തിനുള്ള ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നൽകപ്പെടുകയും അല്ലാഹു അവനെ താൻ നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ സംതൃപ്തനാക്കുകയും ചെയ്തവൻ തീർച്ചയായും വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.'' അഹ്മദും, മുസ്ലിമും (رحمهما الله)ഉദ്ധരിച്ച വേറൊരു നബി വചനത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''ഒരു നൻമയിലും സത്യവിശ്വാസിയോടു അല്ലാഹു അനീതിചെയ്കയില്ല (അവനു കുറവു വരുത്തുകയില്ല). ഇഹത്തിൽ അതിനു പകരം അവനു കൊടുക്കപ്പെടും. അതിൻെറ പേരിൽ അവനു പരലോകത്തുവെച്ചും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നാൽ അവിശ്വാസിയാകട്ടെ, അവൻെറ നൻമകൾക്കു (പ്രതിഫലമായി) അവനു ഇഹത്തിൽവെച്ച് ആഹാരം നൽകപ്പെടും. അങ്ങനെ, അവൻ പരലോകത്തു എത്തിച്ചേർന്നാൽ അവനു പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്ന ഒരു നൻമയും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.''

പലരും ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, കുറേ സമ്പത്തും ഭൗതികനേട്ടങ്ങളും കൈവരുകയെന്നല്ല 'നല്ല ജീവിതം' കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. സമ്പത്തും സുഖാഡംബര മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളും എത്ര തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, മനസ്സമാധാനവും, സംതൃപ്തിയും ഇല്ലാത്തപക്ഷം ആ ജീവിതം ദുഷ്കരവും കുടുസ്സായതും തന്നെ. ഒരു 'ഹദീസി'ല്‍ ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യമാണ് നബി(ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ''ധനം എന്നതു വിഭവങ്ങളുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടല്ല ഉണ്ടാകുന്നത്. മനസ്സിന്‍റെ ധന്യതയാണു ധനം.'' (ബു;മു) 'പരിഷ്കൃത'ങ്ങളെന്നും 'സമ്പന്ന'ങ്ങളെന്നും ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ചില രാജ്യങ്ങളിലെ 'ലക്ഷപ്രഭു'ക്കളും 'കോടീശ്വര'ന്‍മാരും, അവരുടെ മക്കളും തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തില്‍ സമാധാനമില്ലാതെ, ആത്മഹത്യപോലുള്ള കടുംകൈകള്‍ക്കു മുതിരുന്നത് ഇക്കാലത്ത് ഒരു നിത്യസംഭവമായിരിക്കയാണല്ലോ. ഒരു യഥാര്‍ത്ഥ സത്യവിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം-അവന്‍റെ ജീവിത നിലവാരം ഉയര്‍ന്നതാവട്ടെ, താണതാവട്ടെ-അവന്‍ സന്തുഷ്ടനും അല്ലാഹു തനിക്കു നല്‍കിയതില്‍ സംതൃപ്തനുമായിരിക്കും. അഹങ്കാരമോ, അതിമോഹമോ, അസമാധാനമോ, നൈരാശ്യമോ അവനെ തീണ്ടുകയില്ല. അധികമുള്ളതില്‍ അവന്‍ നന്ദിയുള്ളവനും, കുറവുള്ളതില്‍ അവന്‍ ക്ഷമാലുവുമായിരിക്കും. സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ ചെയ്തു സമ്പാദിച്ചു വെക്കേണമെങ്കില്‍ പിശാചിന്‍റെ ദുര്‍ബോധനങ്ങളില്‍നിന്നു മനുഷ്യന്‍ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കണമല്ലോ. അതിനുള്ള മാര്‍ഗ്ഗം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

98 എന്നാല്‍, (നബിയേ) നീ ഖുര്‍ആന്‍ ഓതുന്നതായാല്‍, ആട്ടപ്പെട്ട [ശപിക്കപ്പെട്ട] പിശാചില്‍നിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് നീ ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക.	فَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾
99 നിശ്ചയമായും അവന്‍ [പിശാച്]-വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്‍റെമേല്‍ (തന്നെ കാര്യങ്ങള്‍) ഭരമേല്പിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെമേല്‍ അവന് ഒരധികാരവും ഇല്ല.	إِنَّهُۥ لَيْسَ لَهُۥ سُلْطَٰنٌ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾
100 അവന്‍റെ അധികാരം, അവനെ ബന്ധുവാക്കുന്ന (അഥവാ കാര്യകര്‍ത്താവാക്കുന്ന)വരുടെയും, അവനോട് [അല്ലാഹുവിനോട്] പങ്കുചേര്‍ക്കുന്നവരായുള്ളവരുടെയും മേല്‍ മാത്രമാകുന്നു (ഉള്ളത്).	إِنَّمَا سُلْطَٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُۥ وَٱلَّذِينَ هُم بِهِۦ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

---

98 فَإِذَا قَرَأْتَ എന്നാല്‍ നീ വായിച്ചാല്‍, ഓതുന്നതായാല്‍. الْقُرْآنَ ഖുര്‍ആനെ. فَاسْتَعِذْ നീ ശരണം (കാവല്‍-രക്ഷ) തേടുക. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനോട്, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. مِنَ الشَّيْطَانِ പിശാചില്‍നിന്ന്, ചെകുത്താനെപ്പറ്റി. الرَّجِيمِ ആട്ടപ്പെട്ട (ശപിക്കപ്പെട്ട). 99 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവന്‍. لَيْسَ لَهُ അവന്ന് ഇല്ല. سُلْطَانٌ ഒരധികാരവും (ശക്തിയും). عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരുടെമേല്‍. وَعَلَى رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്‍റെമേല്‍. يَتَوَكَّلُونَ അവര്‍ ഭരമേല്‍പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഭരമേല്‍പിച്ചും വരുന്നു. 100 إِنَّمَا നിശ്ചയമായും (മാത്രം-തന്നെ). سُلْطَانُهُ അവന്‍റെ അധികാരം ശക്തി. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേല്‍ (മാത്രം) ആകുന്നു. يَتَوَلَّوْنَهُ അവനെ ബന്ധുവാക്കുന്ന, കാര്യകര്‍ത്തൃത്വം എല്‍പിക്കുന്ന അധികാരിയാക്കുന്ന. وَالَّذِينَ യാതൊരുവരുടെയും. هُم അവര്‍. بِهِ അവനോടു (അല്ലാഹുവോട്). مُشْرِكُونَ ശിര്‍ക്ക് ചെയ്യുന്ന (പങ്കു ചേര്‍ക്കുന്നവ)രാണ്.

ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ പിശാചിനെക്കുറിച്ച് രക്ഷതേടിക്കൊള്ളണമെന്നു നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളോടു പൊതുവെയുള്ള കൽപനയാണത്. നബി (ﷺ) പോലും പിശാചിൽനിന്നു രക്ഷ തേടുവാൻ കൽപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരിൽ അതിൻെറ ആവശ്യം കൂടുതൽ ശക്തമായിരിക്കുമല്ലോ. ഈ കൽപന ഒരു നിർബ്ബന്ധ കൽപനയല്ലെന്നും, പ്രധാനമായ ഒരു ഉപദേശം എന്ന നിലക്കുള്ള കൽപനയാണെന്നുമാണു മിക്കവാറും എല്ലാ പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. ഖുർആൻ ഓതുമ്പോൾ, അതിൻെറ പ്രസ്താവനകളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ പതിയാതിരിക്കുക, ആശയങ്ങൾ തെറ്റി മനസ്സിലാക്കുക, വക്രമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുക മുതലായ പലതിനും പിശാചു ദുഷ്പ്രേരണകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പിശാചിൻെറ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു രക്ഷ കിട്ടുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു തേടുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല താനും. അതുകൊണ്ടാണു ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ പിശാചിൽനിന്നു അല്ലാഹുവിനോടു രക്ഷ തേടുവാൻ കൽപിക്കുന്നത്.

പാരായണം തുടങ്ങുമ്പോഴാണു സ്വാഭാവികമായും ഈ രക്ഷതേടലിൻെറ ആവശ്യമെന്നു വ്യക്തമാണ് 'ഹദീസു'കളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതും, ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു അതുതന്നെ. രക്ഷതേടൽ ഇന്നിന്നവാക്കുകളിൽ തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നില്ലെങ്കിലും നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിൽനിന്നു കൂടുതൽ സുപരിചിതമായി അറിയപ്പെടുന്ന വാചകം اعوذ بالله من الشيطان الرجيم (ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്നു ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോടു ശരണം തേടുന്നു) എന്നാകുന്നു. ഈ കൽപനയിൽ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാചകത്തോട് ഏറ്റവും യോജിക്കുന്നതും അതാണല്ലോ. ഈ ശരണം തേടുന്നതിനാണു സാധാരണ 'അഊദു ഓതൽ' (التعوذ أو الإستعاذة) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു വിശദമായ ഒരു വിവരണം സൂറത്തുൽ ഫാതിഹഃയുടെ ആരംഭത്തിൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

'ഈമാനും തവക്കുലും' (സത്യവിശ്വാസവും, അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കലും) ഉള്ളവരെ പിശാചിനു വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും, അവിശ്വാസികളും അവനെ ബന്ധുവും മിത്രവും കൈകാര്യകർത്താവുമായി സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുകളും മാത്രമായിരിക്കും അവൻെറ ഇംഗിതങ്ങൾക്കു വശംവദരാകുന്നതെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വേറെയും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം-14

وَإِذَا بَدَّلْنَآ ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ ۙ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓا۟ إِنَّمَآ أَنتَ مُفْتَرٍۭ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

101 ഒരു 'ആയത്തി'ൻെറ [സൂക്തത്തിൻെറ] സ്ഥാനത്ത് വേറെ ഒരു 'ആയത്ത്' [സൂക്തം] നാം പകരമാക്കിയാൽ, അല്ലാഹു വാകട്ടെ, അവൻ ഇറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നല്ല വണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ്. അവൻ പറയും: " നിശ്ചയമായും, നീ ഒരു കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ്" എന്ന്. പക്ഷേ, (അതല്ല) അവരിൽ അധികമാളുകൾക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

قُلْ نَزَّلَهُۥ رُوحُ ٱلْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِٱلْحَقِّ لِيُثَبِّتَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ

102 പറയുക: അത് [ഖുർആൻ] നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ് യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ഇറക്കിയിരിക്കുകയാണ്; വിശ്വസിച്ചവർക്ക് (വിശ്വാസത്തിൽ) അത് സ്ഥൈര്യം നൽകുവാൻവേണ്ടി: മാർഗ്ഗദർ

ശനവും, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സന്തോഷ വാർത്തയുമായിക്കൊണ്ടും.''

لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

---

101 وَإِذَا بَدَّلْنَا നാം പകരമാക്കിയാൽ, മാറ്റം ചെയ്താൽ. آيَةً ഒരു ആയത്തിനെ, സൂക്തം. مَّكَانَ സ്ഥാനത്ത്. آيَةٍ ഒരു ആയത്തിന്റെ. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. أَعْلَمُ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يُنَزِّلُ അവൻ ഇറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. قَالُوا അവർ പറയും, പറയുകയായി. إِنَّمَا നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം). أَنتَ നീ. مُفْتَرٍ ഒരു കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവൻ (തന്നെ-മാത്രം). بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ,. أَكْثَرُهُمْ അവരിലധികവും. لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല. 102 قُلْ പറയുക. نَزَّلَهُ അതിനെ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. رُوحُ الْقُدُسِ പരിശുദ്ധാത്മാവ്. مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥപ്രകാരം, മുറപ്രകാരം. لِيُثَبِّتَ അത് ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തുവാൻ വേണ്ടി. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശ്ശനമായും. وَبُشْرَىٰ സന്തോഷവാർത്തയായും. لِلْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകൾക്ക്.

ഒരു ഖുർആൻ വചനത്തിലടങ്ങിയ വിധി മറ്റൊരു വചനം മുഖേന നീക്കം ചെയ്യുക ('നസ്ഖു' ചെയ്യുക)- അഥവാ ഒരു വചനമനുസരിച്ച് നിലവിലുള്ള താൽക്കാലികമായ ഒരു മത വിധിയെ മാറ്റി അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു കൂടുതൽ സ്ഥിരവും പ്രായോഗികവുമായ വേറൊരു വിധി നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വചനം അവതരിക്കുക-എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇങ്ങിനെ പുതിയ വല്ല ആയത്തുകളും അവതിരിക്കുമ്പോൾ, ഖുർആന്റെ വൈരികൾ ആരോപിക്കാറുള്ള ഒരാരോപണം എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ടു അതിനു മറുപടി നൽകുകയാണു ഈ വചനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. ''ഒരിക്കൽ ഒന്നു കൽപിക്കുകയും, പിന്നീടതു മാറ്റി വേറൊന്നു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏർപ്പാട് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ഖുർആൻ മുഹമ്മദ് കെട്ടിയുണ്ടാക്കി അല്ലാഹുവിങ്കിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നു വാദിക്കുക മാത്രമാണ്. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞതു പിന്നെ മാറ്റിപ്പറയേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല.'' എന്നിങ്ങിനെയാണു അവരുടെ ആരോപണം. അവതരിപ്പിക്കുന്നതു എന്തൊക്കെയാണു, അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്തൊക്കെയാണ്, സന്ദർഭത്തിനും പരിതസ്ഥിതികൾക്കും അനുയോജ്യമായത് എന്തൊക്കെയാണ് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനാണ് കൂടുതൽ അറിയുക. അതനുസരിച്ചാണ് എല്ലാം അവൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നതും. പക്ഷേ, മിക്ക ആളുകളും ഈ വക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരാണ്. എന്നിങ്ങിനെ അതിലെ ചില യുക്തിവശങ്ങളെ ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു അവർക്കു മറുപടി നൽകുന്നു. അതായത്:-

ഈ ഖുർആൻ ആരും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതല്ല. അല്ലാഹുവിങ്കിൽ നിന്നു അവന്റെ വിശ്വസ്തദൂതനായ പരിശുദ്ധാത്മാവ്- ജിബ്‌റിൽ (عليه السلام)ഇറക്കിയതാണത്. ന്യായയുക്തവും കാര്യസമ്പൂർണ്ണവും മാത്രമാണത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനു അതുമൂലം സ്ഥൈര്യവും ദൃഢതയും ലഭിക്കുന്നു. സൻമാർഗ്ഗവും ദുർമാർഗ്ഗവും വേർതിരിച്ചുകാട്ടുന്ന മാർഗ്ഗദർശനവും, അതനുസരിച്ചുജീവിക്കുന്ന മുസ്‌ലിംകൾക്കു സന്തോഷ വാർത്തയുമാണത് എന്നത്രെ മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം. സത്യനിഷേധികൾ ഖുർആനെ കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുന്ന വരാകകൊണ്ടു ഇതൊന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കുകയോ അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസവും സൻമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഓരോ ആയത്തും, ഓരോ സൂറത്തും അവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും വിശ്വാസ ദാർഢ്യവും വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''വല്ല സൂറത്തും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരിൽ ചിലർ പറയും : നിങ്ങളിൽ ആർക്കാണു ഇതു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചത് എന്ന്. എന്നാൽ, വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അത് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവർ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗമുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്കതു മ്ളേഛതയിലൂടെ

മ്‌ളേഛത വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അവർ അവിശ്വാസികളായുംകൊണ്ട് മരണമടയുകയും ചെയ്യും.'' (തൗബ :124,125)

'നസ്ഖ്' (نسخ) ന്റെ നിർവ്വചനം, ഖുർആനിൽ അതുണ്ടാകുവാനുള്ള സാധ്യത, കാരണം, അതിന്റെ യുക്തി വശം, 'നസ്ഖി'നെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ ന്യായം, അതിനുള്ള മറുപടി ആദിയായവയെക്കുറിച്ച് സൂറ:അലർബഖറ: 106-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുഖവരയിലും ആവശ്യമായ വിവരണം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമായിരിക്കെ അതിൽ 'നസ്ഖ്' ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയേ ഇല്ലെന്നു കരുതുന്നവർ ഈ രണ്ടു വചനങ്ങൾ ശരിക്കൊന്നു മനസ്സിരുത്തുകയും, തുറന്ന മനസ്സോടെ അൽപമൊന്നു ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ആ വിചാരം തീരെ കഴമ്പില്ലാത്തതാണെന്നും, ഈ ന്യായവാദത്തിന്റെ തുടക്കം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു മുശ്‌രിക്കുകളിൽ നിന്നാണെന്നും അവർക്കു ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. والله موافق

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُۥ بَشَرٌ ۗ لِّسَانُ ٱلَّذِى يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِىٌّ وَهَـٰذَا لِسَانٌ عَرَبِىٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾

103 അവർ പറയുന്നുവെന്ന് തീർച്ചയായും നാം അറിയുന്നുണ്ട്: ''അവന്ന് [നബിക്ക്] ഒരു മനുഷ്യൻ പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുക തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്'' എന്ന്. യാതൊരുവനിലേക്ക് അവർ ദുസ്സൂചന നൽകുന്നുവോ അവന്റെ ഭാഷ അനറബിയാകുന്നു; ഇതാകട്ടെ, [ഖുർആനാകട്ടെ] സ്പഷ്ടമായ അറബിഭാഷയുമാകുന്നു.

---

103 وَلَقَدْ نَعْلَمُ തീർച്ചയായും നാം അറിയുന്നുണ്ട്. أَنَّهُمْ يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നുവെന്നു. إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ അവന്നു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകതന്നെ(മാത്രം)ചെയ്യുന്നു. بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യൻ. لِسَانُ الَّذِي യാതൊരുവന്റെ ഭാഷ. يُلْحِدُونَ അവർ തെറ്റി (മറിഞ്ഞു) പോകുന്ന (ദുസ്സൂചന നൽകുന്ന). إِلَيْهِ അവനിലേക്ക്. أَعْجَمِيٌّ അനറബി (അറബിയല്ലാത്തതു) ആകുന്നു. وَهَذَا ഇതാകട്ടെ. لِسَانٌ ഭാഷയാണ്. عَرَبِيٌّ അറബിയായ. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ (തനി).

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മറ്റൊരു ആരോപണവും, അതിന്റെ മറുപടിയുമാണിത്. മക്കായിലെ ഒരു കച്ചവടക്കാരനോ മറ്റോ ആയിരുന്ന ഒരു അനറബിയുടെ അടുക്കൽ നബി (ﷺ) ചില അവസരങ്ങളിൽ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. വല്ലതും ചോദിച്ചാൽ, കഷ്ടിച്ച് ഉത്തരം പറയത്തക്കവണ്ണം ചില അറബി വാക്കുകൾ അയാൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവത്രെ. ഈ പഴുതുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അയാൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണു മുഹമ്മദിന്റെ ഈ ഖുർആൻ എന്നു മുശ്‌രിക്കുകൾ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. ഈ ആരോപണത്തിന് അടിസ്ഥാനമായി അവർ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ആ മനുഷ്യൻ കേവലം ഒരു അറബിയല്ല. അറബിഭാഷ അയാൾക്കു വേണ്ടതുപോലെ അറിയുകയുമില്ല. ഖുർആനാണെങ്കിൽ, തനി അറബിയിലുള്ളതും, അറബി സാഹിത്യത്തിന്റെ അപ്രാപ്യ നിലവാരത്തിലുള്ളതും-എന്നിരിക്കെ, ഈ ആരോപണം നിരർത്ഥമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, ബുദ്ധി ശൂന്യതയും കൂടിയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പ്രസ്തുത അനറബി ആരായിരുന്നുവെന്ന് നിർണ്ണയിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ചില രിവായത്തുകൾ കാണാമെന്നല്ലാതെ, ഒന്നും തീർത്തു പറയത്തക്ക ബലവത്തല്ല അവ. പേരറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേകം പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ലതാനും.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ لَا

104 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ, അവരെ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കു

കയില്ല; അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും ഉണ്ട്.

يَهْدِيهِمُ ٱللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

105 അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ മാത്രമേ വ്യാജം കെട്ടിപ്പറയൂ. അവർ തന്നെയാണ് വ്യാജവാദികളും.

إِنَّمَا يَفْتَرِى ٱلْكَذِبَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

---

104 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ. بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്ത (ലക്ഷ്യ)ങ്ങളിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. لاَ يَهْدِيهِمُ അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല. اللهُ അല്ലാഹു. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) താനും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. 105 إِنَّمَا يَفْتَرِي കെട്ടിച്ചമക്കുകതന്നെ (മാത്രം) ചെയ്യുന്നു. الْكَذِبَ വ്യാജം, കളവു. الَّذِينَ لاَيُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കത്തവർ. بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. وَأُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ. الْكَاذِبُونَ കളവുപറയുന്നവർ.

മേൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള കള്ളവാദങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകൾ വാദിക്കുവാൻ കാരണം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരായതാണ്. മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബി അവയിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളായിരിക്കെ, അവരെപ്പോലെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കള്ളവും വ്യാജവും കെട്ടിപ്പറയുകയില്ല തന്നെ എന്നു താൽപര്യം.

106 ആരെങ്കിലും തന്റെ വിശ്വാസത്തിന് ശേഷം, അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിച്ചാൽ, സത്യവിശ്വാസം കൊണ്ട് തന്റെ ഹൃദയം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവനായിക്കൊണ്ടിരിക്ക നിർബ്ബന്ധത്തിന് വിധേയനായവൻ ഒഴികെ-[അവൻ ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണ്] പക്ഷേ, ആർ അവിശ്വാസംകൊണ്ട് നെഞ്ച് [ഹൃദയം] വികാസപ്പെട്ടുവോ, എന്നാൽ അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും കോപമുണ്ടായിരിക്കും; അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കും.

مَن كَفَرَ بِٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ إِيمَٰنِهِۦٓ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُۥ مُطْمَئِنٌّۢ بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

107 അത്, പരലോകത്തെക്കാൾ ഐഹിക ജീവിതത്തോട് അവർ സ്നേഹം കാണിച്ചതു കൊണ്ടാകുന്നു; അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും (ആകുന്നു).

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْءَاخِرَةِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٠٧﴾

108 അക്കൂട്ടരത്രെ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും, കേൾവിക്കും, കാഴ്ചകൾക്കും അല്ലാഹു മുദ്ര കുത്തിയിട്ടുള്ളവർ. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അശ്രദ്ധൻമാരും.

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَٰرِهِمْ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْغَٰفِلُونَ ﴿١٠٨﴾

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي ٱلْأَخِرَةِ هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ ﴿١٠٩﴾	109 നിസ്സംശയമത്രെ, പരലോകത്തിൽ അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ എന്നുള്ളത്.

---

106 مَن كَفَرَ ആർ അവിശ്വസിച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചാൽ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. مِن بَعْدِ ശേഷമായി. إِيمَانِهِ അവൻെറ വിശ്വാസത്തിൻെറ. إِلاَّ ഒഴികെ. مَنْ أُكْرِهَ നിർബ്ബന്ധപ്പെട്ടവൻ (നിർബന്ധത്തിനുവിധേയൻ). وَقَلْبُهُ അവൻെറ ഹൃദയമാകട്ടെ. مُطْمَئِنٌّ സമാധാനമടഞ്ഞതാണ്. بِالْإِيمَانِ വിശ്വാസംകൊണ്ട്. وَلَكِن എങ്കിലും. مَّن شَرَحَ വിശാലപ്പെട്ടവൻ. بِالْكُفْرِ അവിശ്വാസംകൊണ്ട്. صَدْرًا നെഞ്ചു (ഹൃദയം), ഹൃദയത്താൽ. فَعَلَيْهِمْ എന്നാൽ അവുടെമേൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. غَضَبٌ കോപം. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ(നിന്ന്). وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച. 107 ذَٰلِكَ അത്. بِأَنَّهُمُ അവർ എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. اسْتَحَبُّوا അവർ സ്നേഹം കാണിച്ചു. الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തോട്. عَلَى الْآخِرَةِ പരലോകത്തേക്കാൾ. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു എന്നുള്ളതും. لاَ يَهْدِي അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല (എന്നുള്ളതും). الْقَوْمَ ജനങ്ങളെ, ജനതയെ. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ. 108 أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ യാതൊരുവരാകുന്നു. طَبَعَ اللهُ അല്ലാഹു മുദ്രകുത്തി. عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്, ഹൃദയങ്ങളിൽ. وَسَمْعِهِمْ അവരുടെ കേൾവിക്കും, കേൾവിയിലും. وَأَبْصَارِهِمْ അവരുടെ കാഴ്ചകൾക്കും, കണ്ണുകളിലും. وَأُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ. الْغَافِلُونَ അശ്രദ്ധർ, സുബോധംകെട്ടവർ. 109 لاَ جَرَمَ നിസ്സംശയം (തെറ്റല്ല). أَنَّهُمْ അവർ എന്നുള്ളത്. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. هُمُ അവർതന്നെ (എന്നുള്ളതു). الْخَاسِرُونَ നഷ്ടക്കാർ.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം, പിന്നീട് അവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മനസ്സിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസവും, അതിൽ സന്തുഷ്ടിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതോടുകൂടി, ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ കഴിയാത്ത വല്ല നിർബ്ബന്ധത്തിനും വിധേയമായ കാരണത്താൽ അവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടി വരുന്നവർ അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണെന്നും മനഃപൂർവ്വം അവിശ്വാസത്തിന് വഴങ്ങുന്നവരെക്കുറിച്ചാണു പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപമുണ്ടായിരിക്കും: അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ട്; അവരെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും കേൾവിക്കും കാഴ്ചക്കുമെല്ലാം അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കും; അഥവാ സത്യവും ന്യായവും ആലോചിച്ചറിയുവാനോ, കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സിലാക്കുവാനോ അവർക്ക് സാധ്യമല്ലാതാകും; തന്റേടവും സുബോധവുമില്ലാതെ ചിന്താശൂന്യരായിരിക്കും അവർ; പരലോകത്താകട്ടെ സകല ഗുണങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു അവർക്ക് താക്കീത് നൽകുന്നു. ആ മഹാപാതകത്തിനു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന ഗൗരവം എത്ര മഹത്തരമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അവിശ്വാസിയായ ഒരാൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഭയങ്കരമാണ്, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒരാൾ പിന്നീടു അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് മാറുന്നതെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

അമ്മാറുബ്നു യാസിർ (رضي الله عنه)ൻെറ വിഷയത്തിലാണ് الا من اكره الخ (ഹൃദയം വിശ്വാസംകൊണ്ട് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവനായി നിർബ്ബന്ധത്തിന് വിധേയമായവനൊഴികെ) എന്ന വാക്യം അവതരിച്ചതെന്നു കാണിക്കുന്ന പല രിവായത്തുകളും പല മഹാന്മാരും ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം. ശത്രുക്കളുടെ തുടരെത്തുടരെയുള്ള അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ അസഹനീയമായപ്പോൾ, അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ചു ചില പഴിവാക്കുകൾ പറയുകയും അവരുടെ, ദൈവങ്ങളെക്കുറിച്ച് നല്ലവാക്കുകൾ പറയുകയും ചെയ്തു രക്ഷപ്പെട്ടു. വളരെ വ്യസനത്തോടുകൂടി ആ വിവരം അദ്ദേഹം നബി(ﷺ) യെ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ, തൻെറ മനസ്ഥിതി എന്തായിരുന്നു

വെന്ന് നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. തൻെറ മനസ്സ് ഈമാൻ (സത്യവിശ്വാസം) കൊണ്ടു സമാധാനമടഞ്ഞതായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ان عادوا فعد (''അവർ ആവർത്തിച്ചാൽ നീയും ആവർത്തിച്ചു കൊള്ളുക.'') ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വാക്യം അവതരിച്ചത് എന്നത്രെ പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളുടെ ചുരുക്കം. അവതരണ സന്ദർഭം ഏതായിരുന്നാലും ആയത്തിൻെറ വിധി പൊതുവായിട്ടുള്ളതു തന്നെ, സംശയമില്ല.

സത്യവിശ്വാസം ത്യജിക്കുവാൻ വേണ്ടി ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു അസഹ്യമായ മർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ, തൽക്കാലം രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാനായി പുറമെ 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) അഭിനയിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. അമ്മാർ (رضي الله عنه)ൻെറ സംഭവത്തിൽ നബി(ﷺ) പറഞ്ഞതും അതാണു കാണിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പൊതുവെ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലതാനും. നിർബ്ബന്ധത്തിന് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കാതെ മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിക്കുവാൻതന്നെ വല്ലവരും തയ്യാറാകുകയാണെങ്കിൽ അതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമമെന്നും പല മഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

നബി(ﷺ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിച്ചതിൻെറ പേരിൽ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഏറ്റവും കടുത്ത മർദ്ദനമുറകൾക്കു വിധേയരായിത്തീർന്ന ബിലാൽ, ഖബ്ബാബ്, അമ്മാറിൻെറ മാതാപിതാക്കൾ رضي الله عنهم മുതലായ സഹാബികളുടെ ചരിത്രം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ബിലാൽ (رضي الله عنه)ൻെറ കഴുത്തിൽ കയറിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ കുട്ടികൾക്കു കളിക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുക, പതച്ച മണലിൽ കിടത്തി വലിയ പാറക്കല്ലുകൾ നെഞ്ചിൽ കയറ്റിവെക്കുക മുതലായ കടുംകൈകൾ ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോഴൊക്കെ അദ്ദേഹം احد احد (ഒരുവൻ! ഒരുവൻ!) എന്നു ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു തൗഹീദിൻെറ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. നിങ്ങൾക്ക് ഇതിനെക്കാൾ കോപം വമിക്കുന്ന മറ്റൊരു വാക്ക് എനിക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ അതായിരുന്നു ഞാൻ പറയുക എന്നു പോലും ആ ധീരമനസ്കനായ സഹാബി (رضي الله عنه)പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ! അമ്മാർ (رضي الله عنه) ൻെറ മാതാപിതാക്കളായ യാസിറും, സുമയ്യയും (رضي الله عنهما)ശത്രു മർദ്ദനങ്ങളുടെ കാഠിന്യത്താൽ കൊല്ലപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. മാതാവിനെ രണ്ടു ഒട്ടകങ്ങൾക്കിടയിൽ കെട്ടിവിടുക മുതലായ കടുംകൈകളൊന്നും ഫലിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ആ കഠിന ഹൃദയൻമാർ അവസാനം അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനത്ത് കുന്തം തറച്ച് അവരെ കൊലപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. ഇവർ രണ്ടുപേരുമായിരുന്നു ഇസ്ലാമിൻെറ പേരിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ രണ്ടു രക്തസാക്ഷികൾ. ഖബ്ബാബ് (رضي الله عنه)ൻെറ യജമാനത്തി അദ്ദേഹത്തെ ഇരുമ്പ് കോൽ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ച് ശരീരത്തിൽ ചൂട് കുത്തിക്കൊണ്ടിരിന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈമാൻ വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളു. ഇതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ സഹാബികളുടെ-വിശേഷിച്ചും പൂർവ്വസഹാബികളുടെ-ചരിത്രത്തിൽ സുലഭമാകുന്നു. فرضي الله عنهم وارضاهم
അല്ലാഹു തുടരുന്നു:

110 പിന്നീട്, നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ്, കുഴപ്പത്തിൽ [മർദ്ദനത്തിൽ] അകപ്പെട്ടതിനു ശേഷം 'ഹിജ്റ' [നാടുവിട്ട്] പോകുകയും, പിന്നീട് സമരം ചെയ്കയും, ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക്, (അതെ) നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്-അതിനുശേഷം വളരെ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُواْ مِنۢ بَعۡدِ مَا فُتِنُواْ ثُمَّ جَٰهَدُواْ وَصَبَرُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١١٠﴾

110 ثُمَّ പിന്നീട്. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. لِلَّذِينَ യാതൊരുവർക്ക്. هَاجَرُوا അവർ ഹിജ്റ പോയി. مِن بَعْدِ ശേഷം. مَا فُتِنُوا അവർ കുഴപ്പത്തിലാക്കപ്പെട്ടതിന്റെ. ثُمَّ جَاهَدُوا പിന്നെ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തു. وَصَبَرُوا ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തു. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. مِن بَعْدِهَا അതിനുശേഷം. لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻതന്നെ. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

നബി (ﷺ) ഹിജ്റപോകുമ്പോൾ, ദുർബ്ബലരായിരുന്ന പല സത്യവിശ്വാസികളും മക്കായിൽ ശേഷിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കഴിവുകേട് നിമിത്തം അവർക്ക് മക്കാവിട്ട് പോകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കുറച്ചിട 'ഖുറൈശി'കൾക്കിടയിൽ നിന്ദ്യരായും, അവരുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്കു വഴങ്ങികൊണ്ടും, കുഫ്റിന്റെ വേഷം അനുവർത്തിച്ചുകൊണ്ടും അവർ കഴിയേണ്ടിവന്നു. ക്രമേണ ഓരോ സന്ദർഭത്തിലായി അവരും മദീനായിൽ ചെന്ന് അഭയം പ്രാപിക്കുകയും, മുസ്ലിംകളൊന്നിച്ചു സമരങ്ങളിലും മറ്റും പങ്ക് വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. ഇതനുസരിച്ചു ഈ വചനം മദീനായിൽ അവതരിച്ചതായിരിക്കും. ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ ചില വചനങ്ങൾ മദീനായിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. അപ്പോൾ, ആ ഇടക്കാലത്ത് അവർ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്ന നയങ്ങളെ അല്ലാഹു അവർക്കു മാപ്പാക്കി വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നായിരിക്കും ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. അബുജൻദൽ, സലമത്തുബ്നുഹിശാം, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലമഃ അബൂജഹലിന്റെ സഹോദരൻ അയ്യാശ് (رضي الله عنهم)മുതലായവർ ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു.

വിഭാഗം-15

۞ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَـٰدِلُ عَن نَّفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾

111 എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും [ആളും] അതിന്റെ സ്വന്തം (കാര്യ) ത്തിന്നായി തർക്കം നടത്തികൊണ്ട് വരുന്ന (ആ) ദിവസം (ഓർക്കുക)! എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തി (ആൾ) ക്കും അത് പ്രവർത്തിച്ചത് [പ്രവർത്തനഫലം] നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും;- അവരാകട്ടെ, (അവരോട്) അനീതിചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല. [അങ്ങിനെയുള്ള ആ ദിവസം!]

---

111 يَوْمَ تَأْتِي വരുന്നദിവസം. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹവും, ആത്മാവും, വ്യക്തിയും. تُجَادِلُ തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ട്. عَن نَّفْسِهَا അതിന്റെ സ്വന്തത്തിനുവേണ്ടി. وَتُوَفَّى നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ വ്യക്തിക്കും, ആൾക്കും. مَّا عَمِلَتْ അത് പ്രവർത്തിച്ചത്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لَا يُظْلَمُونَ അക്രമിക്ക(അനീതിചെയ്യ)പ്പെടുകയില്ല.

ഖിയാമത്തുനാളിനെയാണ് ആ ദിവസംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തം. പ്രവാചകൻമാർപോലും ഭയവിഹ്വലരായിക്കൊണ്ടു 'എന്റെ കാര്യം! എന്റെ കാര്യം!' (نفسى نفسى) എന്നു പറയുന്ന ആ ദിവസത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ, മക്കൾ, സഹോദരങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പരസ്പര ബന്ധങ്ങളൊന്നും ഉപകരിക്കുകയില്ല. സ്വന്തം കാര്യമല്ലാതെ മറ്റൊരു കാര്യം ഊഹിക്കുവാൻ പോലും ആർക്കും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം ഗൗരവമേറിയതായിരിക്കും അന്നത്തെ രംഗം. അതെ, ഓരോരുത്തന്നും മതിയാവോളം അവന്റെ കാര്യം തന്നെ തികച്ചും ഉണ്ടായിരിക്കും.

(لكل امرء منهم يومئذ شأن يغنيه) അവനവനു ഗുണകരമായ ന്യായങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുക, തെറ്റുകുറ്റങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിവു കിട്ടുവാനുളള ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിക്കുക മുതലായവയാണ് 'സ്വന്തം കാര്യത്തിനായി തർക്കം നടത്തുക' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ ٱللَّهِ فَأَذَٰقَهَا ٱللَّهُ لِبَاسَ ٱلْجُوعِ وَٱلْخَوْفِ بِمَا كَانُوا۟ يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

112 അല്ലാഹു ഒരു ഉപമ വിവരിക്കുകയാണ്- ഒരു രാജ്യത്തെ: അത് നിർഭയമായതും ശാന്തമായതുമായിരുന്നു; എല്ലാ സ്ഥലത്തു നിന്നും അതിന്റെ (ആവശ്യത്തിനുള്ള) ആഹാരം അതിന് സുഭിക്ഷമായി വന്നെത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും;- എന്നിട്ടത് [അതിലെ ആളുകൾ] അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ അവിശ്വസിച്ചു [നന്ദികേട് കാണിച്ചു]. അപ്പോൾ അത് [അതിലെ ആളുകൾ] പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം അതിന് [അവർക്ക്] അല്ലാഹു വിശപ്പും, ഭയവുമാകുന്ന വസ്ത്രം ആസ്വദിപ്പിച്ചു;

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ ٱلْعَذَابُ وَهُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿١١٣﴾

113 അവർക്ക് അവരിൽനിന്നുള്ള റസൂൽ ചെല്ലുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോൾ, അവർ അക്രമികളായിരിക്കെ ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി.

---

112 وَضَرَبَ ആക്കിയിരിക്കുന്നു (വിരിക്കുകയാണ്). الله അല്ലാഹു. مَثَلاً ഒരു ഉപമ. قَرْيَةً ഒരു രാജ്യത്തെ. كَانَتْ അതായിരുന്നു. آمِنَةً നിർഭയമായത്. مُطْمَئِنَّةً ശാന്തമായത്. يَأْتِيهَا അതിന് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. رِزْقُهَا അതിന്റെ ആഹാരം. رَغَدًا സുഭിക്ഷമായി. مِّن كُلِّ مَكَانٍ എല്ലാ സ്ഥലത്തു നിന്നും. فَكَفَرَتْ എന്നിട്ടത് അവിശ്വസിച്ചു (നിഷേധിച്ചു നന്ദികേടു കാട്ടി). بِأَنْعُمِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. فَأَذَاقَهَا الله അപ്പോൾ അതിന് അല്ലാഹു ആസ്വദി(അനുഭവി)പ്പിച്ചു. لِبَاسَ വസ്ത്രത്തെ. الْجُوعِ വിശപ്പിന്റെ. وَالْخَوْفِ ഭയത്തിന്റെയും. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം. يَصْنَعُونَ അവർ തൊഴിലാക്കുക (പ്രവർത്തിക്കുക). 113 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ അവർക്ക് വരുക (ചെല്ലുക)യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. رَسُولٌ ഒരു റസൂൽ. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്നുള്ള. فَكَذَّبُوهُ എന്നാലവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. فَأَخَذَهُمُ അപ്പോൾ അവർക്കു പിടിപെട്ടു, അവരെ പിടികൂടി. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവർ ആയിരിക്കെ. ظَالِمُونَ അക്രമികളുമാണ്, അക്രമികൾ.

ഇവിടെ രാജ്യം (قرية) എന്ന് പറഞ്ഞത് മക്കായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, ഒരു പ്രത്യേകം രാജ്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചില്ല- അല്ലാഹു വിവരിച്ച രൂപത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തെ പൊതുവെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്-എന്നും രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇതിലെ വിവരണം മക്കാനിവാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ അനുയോജ്യമായമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ലതാനും. യുദ്ധങ്ങളും അക്രമങ്ങളും ഭയപ്പെടുവാനില്ലാതെ നിർഭയമായും, ശാന്തമായും ഇരിക്കുന്ന രാജ്യമാണത്. ആ രാജ്യക്കാർക്കാവശ്യമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ നാനാദിക്കുകളിൽനിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് അവിശ്വാസത്തിലും തോന്നിയ വാസത്തിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽനിന്ന് തന്നെ അവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു ഒരു റസൂലിനെയും-നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ-അയച്ചുകൊടുത്തു.

റസൂലിനെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുകയും അക്രമം അഴിച്ചുവിടുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. എന്നിപ്രകാരം ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ)രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. ധിക്കാരം മുഴുത്തുപ്പോൾ അല്ലാഹു അവർക്കു ഭക്ഷണക്ഷാമം അനുഭവപ്പെടുത്തി, ഏഴുകൊല്ലം നീണ്ടുനിന്ന ആ കഠിനക്ഷാമത്തിൽ, ഒട്ടകത്തിന്റെ രക്തവും രോമവും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അപ്പമുണ്ടാക്കി ഭക്ഷിക്കുവാൻപോലും അവർ നിർബ്ബന്ധിതരായി. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനുയുടെ മദീനാ ഹിജ്റയെതുടർന്ന്-അധികം താമസിയാതെത്തന്നെ-അവരിൽ യുദ്ധഭീതിയും ആക്രമണഭയവും സർവ്വത്ര കടന്നുകൂടി. ടസെരഋജീവിതം അവർക്കില്ലാതായി, ബദ്ർ യുദ്ധത്തോടെ അവരുടെ നട്ടെല്ലും ഒടിഞ്ഞുപോയി. ഒടുക്കം പല ഏറ്റുമുട്ടലുകൾക്കും ശേഷം നിരുപാധികം അവർ കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങളത്രയും മക്കക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞതാകുന്നു.

ഈ ഉപമ മക്കായെയും, അതിലെ നിവാസികളെയും സംബന്ധിച്ചായാലും മേൽ വിവിരിച്ച പ്രകാരമുള്ള രാജ്യങ്ങളെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചായാലും ശരി, അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നടപടിച്ചട്ടത്തെയാണ് ഈ ഉപമ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഉപമയിൽനിന്ന് പഠിക്കേണ്ടുന്ന പാഠം അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്:-

فَكُلُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَـٰلًا طَيِّبًا وَٱشْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

114 അതിനാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അനുവദനീയവും നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) തുമായത് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങൾ അവനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ!

---

114 فَكُلُوا ആകയാൽ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. مِمَّا رَزَقَكُمُ اللهُ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിൽനിന്ന്. حَلَالاً അനുവദനീയമായത്. طَيِّبًا നല്ല, വിശിഷ്ടമായ. وَاشْكُرُوا നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. نِعْمَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. إِيَّاهُ അവനെ (തന്നെ). تَعْبُدُونَ നിങ്ങളാരാധിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ).

മറ്റുള്ളവരെ ആരാധിക്കലും, അല്ലാഹുവിനോടു കൂറുകാണിക്കലും രണ്ടുംകൂടി ഒരിക്കലും യോജിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ആരാധനയും നന്ദിയും അവന്നു തന്നെ ആയിരിക്കണം. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ അനുവദനീയവും നല്ലതുമായിരിക്കണമെന്ന് പറയുമ്പോൾ; ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ കുറേ അധികമുണ്ടോ എന്നു തോന്നിയേക്കാം. അതു അധികമൊന്നുമില്ലെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നറിയിക്കുന്നു:-

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحْمَ ٱلْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ ۖ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾

115 ശവവും, രക്തവും, പന്നിമാംസവും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറുക്കപ്പെട്ട]തും മാത്രമേ അവൻ നിങ്ങളുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളു. ഇനി ആരെങ്കിലും (നിയമ ലംഘനം) കാംക്ഷിക്കുന്നവനല്ലാതെയും, അതിരുവിട്ടവനല്ലാതെയും (ഭക്ഷിക്കുവാൻ)

നിർബ്ബന്ധിതനാകുന്ന പക്ഷം,- അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

115 إِنَّمَا حَرَّمَ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെ മേൽ. الْمَيْتَةَ ശവത്തെ. وَالدَّمَ രക്തത്തെയും. وَلَحْمَ മാംസവും. الْخِنزِيرِ പന്നിയുടെ. وَمَا യാതൊന്നും. أُهِلَّ ശബ്ദം ഉയർത്ത(അറുക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِغَيْرِ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതുവഴി. فَمَنِ ഇനി ആർ, വല്ലവനും. اضْطُرَّ നിർബ്ബന്ധിതനായി. غَيْرَ بَاغٍ തേടുന്ന (കാംക്ഷിക്കുന്ന-ധിക്കരിക്കുന്ന)വനല്ലാതെ. وَلاَ عَادٍ അതിരുകടന്നവനുമല്ലാതെ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ സംഗതികളും, ആശയങ്ങളും അൽബഖറ: 173ലും, മാഇദ: 4 ലും, അൻആം 145 ലും മുമ്പുവിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മാഇദയിലും, അൻആമിലും വേണ്ടത്ര വിശദീകരണങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക. ഇത്രയും കുറഞ്ഞ വസ്തുക്കളേ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും മുശ്രിക്കുകൾ അവരുടെ സ്വന്തം വകയായി വേറെയും പലതും നിഷിദ്ധമാക്കിവെച്ചിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നത്:-

وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ ٱلْكَذِبَ هَٰذَا حَلَٰلٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

116 നിങ്ങളുടെ നാവുകൾ വ്യാജവിവരണം നൽകി വരുന്നതിനാൽ (മാത്രം) നിങ്ങൾ പറയുകയും അരുത്; ''ഇത് അനുവദനീയമാണ്: ഇത് നിഷിദ്ധവുമാണ്'' (എന്നിങ്ങിനെ); നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുവാൻ വേണ്ടി. [അതാണതിൻെറ കലാശമാകുക.] നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ വിജയിക്കുകയില്ല.

مَتَٰعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

117 അൽപ(മാത്ര)മായ ഒരു സുഖാനുഭവം! അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

116 **وَلاَ تَقُولُوا** നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യരുത്. **لِمَا تَصِفُ** വിവരിക്കുന്നതിനാൽ. **أَلْسِنَتُكُمُ** നിങ്ങളുടെ നാവുകൾ. **الْكَذِبَ** വ്യാജം. **هَذَا** ഇത്. **حَلاَلٌ** അനുവദനീയമാണ്. **وَهَذَا** ഇത്. **حَرَامٌ** നിഷിദ്ധമാണ്. **لِّتَفْتَرُوا** നിങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി. **عَلَى اللهِ** അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ (പേരിൽ). **الْكَذِبَ** വ്യാജം. **إِنَّ** നിശ്ചയമായും. **الَّذِينَ يَفْتَرُونَ** കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ. **عَلَى اللهِ** അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. **الْكَذِبَ** വ്യാജം . **لاَ يُفْلِحُونَ** അവർ വിജയിക്കുകയില്ല. 117 **مَتَاعٌ** ഒരു സുഖാനുഭവം, സുഖം, ഉപയോഗം. **قَلِيلٌ** അൽപമായ, കുറഞ്ഞ. **وَلَهُمْ** അവർക്കുണ്ടുതാനും. **عَذَابٌ** ശിക്ഷ. **أَلِيمٌ** വേദനയേറിയ.

എന്തെങ്കിലും തെളിവോ വല്ല പ്രമാണാമോ കൂടാതെ, സ്വന്തം നാവിനാൽ ഉരുവിടുന്ന ചിലന്യായങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അല്ലാഹു ഹലാലാക്കി (അനുവദനീയമാക്കി) യ ചില

വസ്തുക്കളെ ഹറാമും (നിഷിദ്ധവും), ഹറാമാക്കിയ ചില വസ്തുക്കളെ ഹാലാലുമാക്കിക്കൊണ്ടു മുശ്‌രിക്കുകൾ മതവിധികൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്. മതത്തിൽ ഹലാലെന്നും ഹറാമെന്നും വിധി കൽപിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും, അവകാശവും അല്ലാഹുവിനായിരിക്കെ, ഇതു അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കലാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുകയില്ല. ഇഹത്തിൽവെച്ചു തുച്ഛമായ വല്ല കാര്യലാഭവും ലഭിച്ചേക്കാമെങ്കിലും പരലോകത്ത് അവർക്കു കഠിന ശിക്ഷയായിരിക്കും ഫലം എന്നു സാരം.

മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശവം, പന്നിമാംസം മുതലായവയെ അവർ അനുവദനീയമായി ഗണിച്ചിരുന്നു. 'ബഹീറത്ത്' 'സാഇബത്ത്' എന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകളിൽ പല കാലികളെയും വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു വഴിപാടാക്കി വിടലും പതിവായിരുന്നു. ചിലതിനെ പുരുഷൻമാർക്കു മാത്രം അനുവദനീയവും, സ്ത്രീകൾക്കു നിഷിദ്ധവുമാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (5:106;6:139 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കുക) ഇത്തരം സംഗതികളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു ഇതു അനുവദനീയമെന്നും, ഇതു നിഷിദ്ധമെന്നും പറയരുതെന്നു വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ-ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ഈ സംഗതികൾ മാത്രമല്ല ഈ വിരോധത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അംഗീകൃതമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന അനാചാരങ്ങളും, ഖുർആനിന്നും സുന്നത്തിനും എതിരായി പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെടുന്ന ഫത്‌വാകളും നിയമങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അബൂനള്റഃ (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (رحمه الله)ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'സൂറത്തുന്നഹ്‌ലിലേ' ولا تقولو الخ എന്നുള്ള (ഈ) വചനം ഞാൻ വായിച്ചു. അതിനാൽ, അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ ഞാൻ 'ഫത്‌വാ' (മതകാര്യങ്ങളിൽ വിധി) നൽകുവാൻ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

118 യഹൂദികളായവരുടെ മേലും (തന്നെ) മുമ്പ് നാം നിനക്ക് വിവരിച്ചുതന്നവയെ നാം നിഷിദ്ധമാക്കി. അവരോട് നാം അനീതി ചെയ്തിട്ടില്ല; എങ്കിലും അവർ അവരോടു തന്നെയായിരുന്നു അനീതി ചെയ്തിരുന്നത്.

---

118 وَعَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ. هَادُوا യഹൂദരായ. حَرَّمْنَا നാം നിഷിദ്ധമാക്കി. مَا قَصَصْنَا നാം കഥനം ചെയ്തത്, (വിവരിച്ചത്). عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിൻെറമേൽ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ നാം അവരോട് അനീതി, (അക്രമം) ചെയ്തിട്ടുമില്ല. وَلَكِن كَانُوا എങ്കിലും അവരായിരുന്നു. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളോടു തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ. يَظْلِمُونَ (അക്രമിക്കും അനീതിചെയ്യും).

അൽപം ചില ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ മാത്രമേ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി നിയമിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നു 115 -ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, യഹൂദികളുടെമേൽ മുമ്പ് നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള ചില വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നതു ശരിയാണെന്നും, അത് അവരോടു അല്ലാഹു ചെയ്ത ഒരു അനീതിയായിരുന്നില്ല- അവർ സ്വയം ചെയ്ത ആക്രമങ്ങളുടെ ഫലമായിരുന്നു-എന്നുമാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം. 'മുമ്പ് വിവരിച്ചു തന്നത്' എന്നു പറഞ്ഞത് സൂറ: അൻആം 146 -ാം വചനത്തിലാകുന്നു. നഖമുള്ള വസ്തുക്കളെയും, ആടുമാടുകളുടെ കൊഴുപ്പുകളും അവർക്കു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നുവെന്നും, അതവരുടെ ധിക്കാരം മൂലമായിരുന്നുവെന്നുമാണ് അവിടെ പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം. കൂടുതൽ വിവരം

അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, അവരുടെ ആക്രമം നിമിത്തം വിശിഷ്ടമായ ചില വസ്തുക്കളെ അവരുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു സൂ: നിസാഉ് 160 ലും കാണാം.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسُّوٓءَ بِجَهَـٰلَةٍ ثُمَّ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوٓا۟ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٩﴾

119 പിന്നീട്, നിശ്ചയമായും,നിൻെറ റബ്ബ്, വിഡ്ഢിത്തം (അഥവാ വിവരക്കേട്) നിമിത്തം തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീട് അതിനുശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തവർക്ക്, (അതെ) നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ് അതിനു ശേഷം വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാകുന്നു.

---

119 ثُمَّ പിന്നീട്, പിന്നെ. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لِلَّذِينَ عَمِلُوا പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക്. السُّوءَ തിൻമയെ, മോശം. بِجَهَالَةٍ വിഡ്ഢിത്തംകൊണ്ട്, വിവരക്കേട് നിമിത്തം. ثُمَّ تَابُوا പിന്നെ പശ്ചാത്തപിച്ചു. مِن بَعْدِ ശേഷം. ذَٰلِكَ അതിൻെറ. وَأَصْلَحُوا അവൻ നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു (കർമ്മങ്ങളെ) നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. مِن بَعْدِهَا അതിനുശേഷം. لَغَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ നിയമങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുക പോലെയുള്ള ഗുരുതരമായ പാപങ്ങൾ വല്ലതും വിവരക്കേടുകൊണ്ടു ചെയ്തുപോയാൽ തന്നെയും പിന്നീടു ഖേദിച്ചുമടങ്ങി സ്വന്തം നില നന്നാക്കിത്തീർത്താൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്നു സത്യവിശ്വാസികളെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം-16

إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِّلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾

120 നിശ്ചയമായും ഇബ്റാഹീം, അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്ത്യനുസരണമുള്ള ഋജുമാനസനായ ഒരു (പ്രത്യേക) സമുദായം (അഥവാ, മാതൃകാനേതാവ്) ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മുശ്രിക്കുകളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നിട്ടുമില്ല.

شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ ٱجْتَبَىٰهُ وَهَدَىٰهُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

121 അവൻെറ [അല്ലാഹുവിൻെറ] അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി കാണിക്കുന്നവൻ (ആയിരുന്നു). അദ്ദേഹത്തെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, നേരെ (ചൊവ്വെ)യുള്ള ഒരു പാതയിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അവൻ നയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَءَاتَيْنَٰهُ فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿١٢٢﴾

122 ഇഹത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൻമ നൽകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പരലോകത്തിലാകട്ടെ, സദ്വൃത്തൻമാരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെ.

123 പിന്നീട് (ഇപ്പോള്‍), നിനക്ക് നാം 'വഹ്‌യു' [സന്ദേശം] നല്‍കിയിരിക്കുന്നു: ഋജുമാനസനായ നിലയില്‍ (ആയിരുന്ന) ഇബ്‌റാഹീമിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തെ പിന്‍പറ്റണമെന്ന്; അദ്ദേഹം മുശ്‌രിക്കുകളില്‍ പെട്ടവനായിരുന്നതുമില്ല.	ثُمَّ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ أَنِ ٱتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

---

120 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ നിശ്ചയമായും ഇബ്‌റാഹീം. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരുന്നു. أُمَّةً ഒരു സമുദായം (മാതൃകാ നേതാവ്). قَانِتًا ഭക്തിയുള്ള, ഒതുക്കമുള്ള, അനുസരണയിള്ള(വന്‍). لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവോട്. حَنِيفًا ഋജുമാനസനായ (നിഷ്കളങ്കഹൃദയനായ). وَلَمْ يَكُ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നില്ല. ആയിട്ടില്ല. مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളില്‍ (പങ്കുചേര്‍ക്കുന്നവരില്‍-ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളില്‍) പെട്ട(വന്‍). 121 شَاكِرًا നന്ദി കാണിക്കുന്നവന്‍, നന്ദി കാണിച്ചുകൊണ്ട്. لِّأَنْعُمِهِ അവന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ക്ക്. اجْتَبَاهُ അദ്ദേഹത്തെ അവന്‍ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. وَهَدَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നയിക്കുക (വഴി ചേര്‍ക്കുകയും) ചെയ്തിരിക്കുന്നു. إِلَى صِرَاطٍ ഒരു പാത (വഴി)യിലേക്കു. مُّسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള. 122 وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നല്‍കുകയും ചെയ്തു. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തില്‍. حَسَنَةً നന്മ, നല്ലത്. وَإِنَّهُ അദ്ദേഹമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തില്‍. لَمِنَ الصَّالِحِينَ സദ്‌വൃത്തരില്‍ പെട്ട (വന്‍) തന്നെ. 123 ثُمَّ أَوْحَيْنَا പിന്നെ നാം വഹ്‌യു നല്‍കി. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. أَنِ اتَّبِعْ നീ പിന്‍പറ്റുക എന്ന്. مِلَّةَ മാര്‍ഗ്ഗത്തെ. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്‌റാഹീമിന്‍റെ. حَنِيفًا ഋജുമാനസ (നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയ)നായ നിലയിലുള്ള. وَمَا كَانَ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നുമില്ല.. مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കു (ബഹുദൈവ വിശ്വാസി)കളില്‍പെട്ട(വന്‍).

മുശ്‌രിക്കുകള്‍ മതാചാരങ്ങളായി ആചരിച്ചുവന്നിരുന്ന ശിര്‍ക്കുപരമായ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു. ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ പിന്‍ഗാമികളും, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ മാതൃകയും, നടപടി ക്രമവും സ്വീകരിച്ചുവരുമെന്ന നിലക്കാണ് അതെല്ലാം അവര്‍ ആചരിച്ചുവന്നിരുന്നതും. വാസ്തവത്തില്‍ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന മാര്‍ഗ്ഗമാകട്ടെ, അതിനെല്ലാം കടകവിരുദ്ധവുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ യഥാര്‍ത്ഥ സ്ഥിതി ഇന്നിന്ന പ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അതേമാര്‍ഗം സ്വീകരിക്കുവാനും, അതു പ്രബോധനം ചെയ്‌വാനും തന്നെയാണു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോടു കല്‍പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്.

'സമുദായം, സമൂഹം' എന്നീ അര്‍ത്ഥങ്ങളിലാണ് امة (ഉമ്മത്ത്) എന്ന വാക്ക് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതെന്നും, ചിലപ്പോള്‍ വേറെ അര്‍ത്ഥങ്ങളിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നും, അവയില്‍ ഒന്നു 'മാതൃകാനേതാവ്' എന്നാണെന്നും സൂ: ഹൂദിലെ 8 -ാം വചനത്തിന്‍റെ വിവരണത്തില്‍ നാം വിവരിച്ചുവല്ലോ. ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായത്തിനു മാതൃകയും, നേതൃത്വവും നല്‍കിയ മഹാനായതുകൊണ്ടു ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام)ഒരു പ്രത്യേക സമുദായം തന്നെയാണെന്നു പറയത്തക്കവിധം ശ്രേഷ്ഠനും ഉത്തമനും തന്നെയാണുതാനും. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങള്‍ ശ്രദ്ധിക്കുക: (1) അല്ലാഹുവിനോടു ഭക്തിയും അനുസരണവും ഉള്ളവനായിരുന്നു. (2) വക്രമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലേക്കൊന്നും തുനിയാതെ നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ ഉറച്ചുനില്‍ക്കുന്ന ഋജുമാനസനായിരുന്നു. (3) ശിര്‍ക്കിന്‍റെ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളിലൊന്നും അകപ്പെടാതെ 'തൗഹീദി'ല്‍ അടിയുറച്ചവനായിരുന്നു. (4) അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ക്കു നന്ദിയുള്ളവനായിരുന്നു. (5) അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതെ, അദ്ദേഹത്തെ അവന്‍ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെ മാതൃകയും, സന്‍മാര്‍ഗ്ഗികളുടെ നേതാവും, ശിര്‍ക്കിന്‍റെ കണ്ഠകോടാലിയും, തൗഹീദിന്‍റെ പതാകവാഹകനുമാക്കി ഉയര്‍ത്തിയിരിക്കുന്നു. (6) ചൊവ്വാ

യ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു നയിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിച്ചുകൊടുത്തവർ പിന്നെ വഴിതെറ്റുന്ന പ്രശ്നമില്ലല്ലോ. (7) ഇഹത്തിൽ അവൻ അദ്ദേഹ ത്തിനു നൻമ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ച നിസ്തുലമായ നൻമകൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. വേദക്കാരും, അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായ എല്ലാം സമുദായ ങ്ങൾക്കിടയിലും കാലാവസാനം വരെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സൽപേരും സൽകീർത്തിയും നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു അവയിൽ ഒന്നത്രെ. (8) പരലോകത്തു സദ്വൃത്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും അദ്ദേഹം. പരലോകത്തു മനുഷ്യനു ലഭിക്കുവാനുള്ള സർവ്വനേട്ടങ്ങളുടെ യും മാനദണ്ഡം അവൻ സദ്വൃത്തനും സൽക്കർമ്മിയും ആയിരിക്കുകയെന്നതാണല്ലോ.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ശേഷം, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചുവന്ന അതേമാർഗ്ഗവും നടപടിക്രമവും പിൻപറ്റുവാനാണു നബി (ﷺ) യോടു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. ഇതോടുകൂടി, മുകളിൽ പറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിൻെറ രണ്ടു ഗുണങ്ങളെ വീണ്ടും ആവർത്തിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കു ന്നു. അദ്ദേഹം വക്രമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം വിട്ടു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽമാത്രം ഉറച്ചു നിന്ന നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയനായിരുന്നു. (حنيفا) എന്നും, ശിർക്കിൻെറ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനു പ്രവേശന മുണ്ടായിരുന്നില്ല (وما كان من المشركين) എന്നുമാണത്. എല്ലാ സൽഗുണങ്ങളുടെയും ഉറവിടം ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളാണല്ലോ. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രബോധനമാർഗ്ഗത്തിൻെറ അടിത്തറയും അവതന്നെ.

إِنَّمَا جُعِلَ ٱلسَّبْتُ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

124 'ശബ്ബത്ത്' (ആചരണം) ഏർപ്പെടുത്തപ്പെ ട്ടിരിക്കുന്നത്, അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തി ലായവരുടെ മേൽ മാത്രമാകുന്നു. നിശ്ച യമായും നിൻെറ റബ്ബ്, യാതൊന്നിൽ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിക്കൊണ്ടിരി ക്കുന്നുവോ അതിൽ, അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തുനാളിൽവെച്ച്, വിധി കൽപി ക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

---

124 إِنَّمَا جُعِلَ ആക്കപ്പെടുക (ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുക) മാത്രം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. السَّبْتُ ശബ്ബത്ത് (ആ ചരണം). عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ (മാത്രം). اخْتَلَفُوا അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി. فِيهِ അതിൽ. وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَيَحْكُمُ അവൻ വിധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. كَانُوا അവരായിരുന്നു. فِيهِ അതിൽ. يَخْتَلِفُونَ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലാകും.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുവാൻ നബി (ﷺ) യോടു കൽപിച്ചിരിക്കു കയാണല്ലോ. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻതുടർച്ചക്കാരായ വേദക്കാർ ശനിയാഴ്ച ദിവസം ആഴ്ചതോറും ആചരിച്ചുവരുന്ന ശബ്ബത്താചരണം എന്തുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) നടത്തുന്നില്ല? അതേ സമയം വെള്ളിയാഴ്ച പ്രധാന ദിവസമായി ആചരിക്കുകയും ചെയ്യു ന്നു? എന്നു ചോദിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള മറുപടിയാണിത്. ശബ്ബത്തിൻെറ ആചരണം ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ കാലശേഷമാണ് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അത് ആരുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെ ട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവർ തന്നെയാണ് അതിൽ ഭിന്നിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ അവരോട് യോജിക്കാത്തതിൻെറ പേരിൽ നബി (ﷺ) ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)നബിയുടെ മാർഗ്ഗത്തിന് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുവാനില്ല. അവരുടെ

ഭിന്നതയെക്കുറിച്ചുള്ള തീരുമാനം അല്ലാഹു ഖിയാമത്തുനാളിൽ നടത്തിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും എന്നത്രെ മറുപടിയുടെ സാരം.

ഇമാം ശാഫിഈ, ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (ﷺ)എന്നിവർ അബൂഹുറൈറ (ﷺ)യിൽ നിന്നു ദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''നാം അവസാനം വന്നവരാകുന്നു, ഖിയാമത്തു നാളിൽ നാം മുമ്പൻമാരുമായിരിക്കും. പക്ഷേ, അവർക്ക് (വേദക്കാർക്ക്) നമ്മുടെ മുമ്പ് വേദ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുകയും, നമുക്ക് അവരുടെ ശേഷം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പിന്നെ, ഈ ദിവസ (വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസ) മാണ് അവരുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട് അവരതിൽ ഭിന്നിച്ചു. എന്നാൽ അല്ലാഹു നമ്മെ അതിലേക്ക് വഴിചേർത്ത് തന്നിരിക്കു ന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യർ അതിൽ നമ്മുടെ പിന്നിലാണുള്ളതും. 'യഹൂദികൾ' നാളെയും, ക്രിസ് ത്യാനികൾ മറ്റന്നാളും'. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടി രിക്കുന്നു: ''മൂസാ (ﷺ)നബി യഹൂദികളോട് ജുമുഅ ദിനം (വെള്ളിയാഴ്ച) ആചരിക്കുവാൻ കൽപിച്ചു ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്നായി (ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളക്കു വേണ്ടി) ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. അന്ന് നിങ്ങൾ ജോലികളൊന്നും ചെയ്യരുത്' എന്നു പറഞ്ഞു. അത് വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു. അവർ അതിന് വിസമ്മതിച്ചു. അല്ലാഹു സൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവായ ദിവസമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ല എന്നവർ പറഞ്ഞു. ഇത് ശനിയാഴ്ചയാണ്. അങ്ങനെ ആ ദിവസം അദ്ദേഹം അവരിൽ നിശ്ചയിക്കുകയും, അവരുടെമേൽ (കർമ്മങ്ങൾ) കർശനമാക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഈസാ (ﷺ)നബിയും വെള്ളിയാഴ്ച കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറഞ്ഞു: അവരുടെ പെരുന്നാൾ ദിവസം നമ്മുടെ പെരുന്നാളിന് ശേഷമായിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അങ്ങനെ, അവർ ഞായറാഴ്ച സ്വീകരിച്ചു.

ശബ്ബത്തിൽ അവർ ഭിന്നിച്ചു (اختلفوا فيه) എന്നതിൻെറ താൽപര്യം, വേദക്കാർ അവരുടെ നബിമാരുടെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നുവെന്നാണെന്നു മേലുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാ ക്കാം. ശബ്ബത്തുനാളിനെ യഥാവിധി ആചരിക്കാതെ യഹൂദികളിൽ ചിലർ അന്ന് മൽസ്യം പിടിച്ച തും അതിനെത്തുടർന്ന് അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും അല്ലാഹു (7:163-166) വിവരച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതാണി വിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു. ഇതിന് ഇവിടെ പ്രസക്തി കാണുന്നില്ല. യഹൂദി കൾക്കിടയിലുള്ള ഭിന്നിപ്പാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. യഹൂദികൾക്കിടയിൽ ശബ്ബത്തു നാളിൻെറ ആചരണ സ്വഭാവത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും ദിവസ നിർണ്ണയത്തി ൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. യഹൂദികൾക്കും, അവരിൽ നിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നവർക്കും ഇടയിൽ മാത്രമേ അതിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിട്ടുള്ളു. ഇതുപോ ലെത്തന്നെ, ഇബ്റാഹീം (ﷺ)നബി വെള്ളിയാഴ്ച ആചരിച്ചുവന്നിരുന്നുവെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഇതിനും തെളിവുകളില്ല. ഈസാ (ﷺ)നബിയുടെ കാലത്ത് ശനിയാ ഴ്ച ദിവസം തന്നെയായിരുന്നു 'ശബ്ബത്താചരണം' നടന്നിരുന്നതെന്നും പിന്നീട് ക്രിസ്തീയ സഭ കളാണ് അതിനുപകരം ഞായറാഴ്ചയുടെ ആചരണം നടപ്പിൽ വരുത്തിയതെന്നും ക്രിസ്ത്യാനി കളുടെ രേഖകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ([*]) ഇബ്റാഹിം (ﷺ)നബിയുടെ മാർഗ്ഗത്തെയാണു

[*] 'ശബ്ബത്ത്' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വേദപുസ്തക നിഘണ്ഡുവിൽ പറയുന്നു: 'ഇക്കാലത്ത് ആഴ്ചവട്ടത്തിൻെറ ഒന്നാം ദിവസമായ ഞായറാഴ്ച പൊതുവെ 'ശബ്ബത്ത്' എന്നും, 'കർത്താവിൻെറ ദിവസം' എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. എന്നാൽ, യെഹൂദൻമാർ ആഴ്ചവട്ടത്തിൻെറ ഏഴാം ദിവസത്തെ 'ശബ്ബത്ത്' എന്നും, ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ആഴ്ചവട്ടത്തിൻെറ ഒന്നാം ദിവസത്തെ 'കർത്താവിൻെറ ദിവസ'മെന്നും പറഞ്ഞുവെന്ന് ധരിക്കണം....ആദ്യക്രൈസ്തവ സഭയിൽ, യഹൂദമതത്തിൽ നിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളായവർ ഏഴാം ദിവസം--ശബ്ബത്തായി ആചരിച്ചുവെങ്കിലും ആഴ്ചവട്ടത്തിൻെറഒന്നാം ദിവസം കർത്താവിൻെറ ദിവസമായി ആചരിക്കുക കൂടുതൽ പ്രചാരമായിത്തീരുകയാൽ, ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ യഹൂദപ്രമാണം ക്ഷയിച്ചപ്പോൾ കർത്താവിൻെറ ദിവസം ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളാൽ ആചരിക്കപ്പെട്ടു. എബ്രായർ ശബ്ബത്തിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭാരമേറിയ കൽപനകളാൽ പീഡിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് വി. പൗലോസ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദിവസങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലെന്ന് ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു.... ക്രമേണ സഭ വളർന്നു വന്നതോടു കൂടി ദിവസം തോറും ഓരോരുത്തരും ആരാധനക്ക് വരുന്നത് അസാദ്ധ്യമാണെന്ന് കണ്ട് ഒരു നിശ്ചിത ദിവസം

പിൻപറ്റേണ്ടതെന്നു കല്പിച്ചശേഷം, അദ്ദേഹം ആ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം അതിലേക്കു ക്ഷണിക്കുവാനും നബി (ﷺ) യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു:-

ٱدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلْحِكْمَةِ وَٱلْمَوْعِظَةِ ٱلْحَسَنَةِ ۖ وَجَـٰدِلْهُم بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾

125 (നബിയേ) നിൻെറ റബ്ബിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് യുക്തിതത്വവും, നല്ല സദുപദേശവും മുഖേന നീ (ജനങ്ങളെ) ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുക. കൂടുതൽ നല്ലതേതോ അതനുസരിച്ച് അവരോട് വിവാദം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ് തന്നെയാണ് അവൻെറ മാർഗ്ഗംവിട്ട് പിഴച്ചു പോകുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റം അറിയുന്നവൻ; അവൻ (തന്നെ), നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

125 أُدْعُ നീ ക്ഷണിക്കുക, വിളിക്കുക. إِلَى سَبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക്. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. بِالْحِكْمَةِ യുക്തി (തത്വം-വിജ്ഞാനം)കൊണ്ടു(മുഖേന). وَالْمَوْعِظَةِ സദുപദേശവും. الْحَسَنَةِ നല്ലതായ. وَجَادِلْهُمْ അവരോട് തർക്കം വിവാദം-വാഗ്വാദം-വാദപ്രതിവാദം) നടത്തുകയും ചെയ്യുക. بِالَّتِي യാതൊന്നുമായി, യാതൊന്നനുസരിച്ചു. هِيَ അത്. أَحْسَنُ കൂടുതൽ നല്ലതാണ്. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. هُوَ അവൻ (തന്നെ). أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റം കൂടുതൽ) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَن ضَلَّ പിഴച്ച (തെറ്റിയ)വരെപ്പറ്റി. عَن سَبِيلِهِ അവൻെറ മാർഗ്ഗംവിട്ട്, മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. وَهُوَأَعْلَمُ അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ്. بِالْمُهْتَدِينَ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി.

സത്യമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നതു നിർബന്ധം ചെലുത്തിയോ, ശക്തിയും സ്വാധീനവും ഉപയോഗിച്ചോ ആവരുത്. അതിനു മൂന്നു രീതികളാണുള്ളതെന്നു ഇവിടെ അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. (1) യുക്തിതത്വങ്ങൾ (حكمة) (2) നല്ല രൂപത്തിലുള്ള സദുപദേശം. (الموعظة الحسنة) (3) കൂടുതൽ നല്ല രീതിയിലുള്ള വിവാദം (المجادلة بالتي هي احسن) ഉപദേശിക്കുന്ന വിഷയത്തിൻെറ യഥാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുമാറ് അതിൻെറ യുക്തി, തെളിവ്, ലക്ഷ്യം ആദിയായവ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക എന്നു ഒന്നാമത്തെതിനും, അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതു അനുഷ്ഠിക്കുവാനും, ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതു ഉപേക്ഷിക്കുവാനും ആവശ്യമായ പ്രോൽസാഹനങ്ങളും പ്രേരണകളും ന്യായങ്ങളും നൽകുകയെന്നു രണ്ടാമത്തേതിനും സാമാന്യമായി വിവക്ഷ നൽകാം. ആപേക്ഷികമായി നോക്കുമ്പോൾ, ബുദ്ധിയും വിവേകവും ഉള്ളവരിൽ ഒന്നാമത്തെ രീതിയും, സാധാരണക്കാരിൽ രണ്ടാമത്തെ രീതിയും കൂടുതൽ ഫലവത്തായിരിക്കും.

എല്ലാവരും സാത്വികന്മാരും, സത്യാന്വേഷണ തൽപരരുമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ളവരോട് തർക്കവും വാദവും നടത്തേണ്ടതായി വരും. എന്നാലത്, വായടപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതോ, ഉത്തരം മുട്ടിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ ആയിരിക്കരുത്. സന്ദർഭത്തിനും ആൾക്കും, പരിതസ്ഥിതിക്കും അനുസരിച്ച് കൂടുതൽ നയത്തോടും മയത്തോടുകൂടിയും, സത്യസന്ധമായും ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. സംഭാഷണം പ്രതിയോഗിയുടെ പരാജയത്തെമാത്രം ഉന്നം വെച്ചു

ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതായിവന്നു...ആഴ്ചവട്ടത്തിൻെറ ഒന്നാം ദിവസം ആരാധനാ ദിവസമായിത്തീർന്നു.....അതിന് ശബ്ബത്ത് എന്നും പേരിട്ടു'

കൊണ്ടാവരുത്. സത്യം ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയാവണം ലക്ഷ്യം. സംസാരശൈലിയും ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളും വെറുപ്പിക്കുന്ന രൂപത്തിലാവരുത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, പ്രതിയോഗി ഉത്തരംമുട്ടി പരാജയപ്പെട്ടാൽപോലും സത്യത്തോട് ഇണങ്ങാതിരിക്കുകയായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. ന്യായവും തെളിവും സമർപ്പിക്കുന്നതു ഇരു വിഭാഗക്കാരും അംഗീകരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനം തെറ്റാതിരിക്കുകയും വേണം. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഓരോ കക്ഷിയും മനസ്സിരുത്തായ്കകൊണ്ടാണു രണ്ടു വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായഗതിക്കാർ തമ്മിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഫലശൂന്യമായിത്തീരുന്നതും, പരസ്പരം വിദ്വേഷം വളർത്തുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതും.

ക്ഷണിക്കുന്ന മാർഗ്ഗവും, രീതിയും എത്രതന്നെ നല്ലതായിരുന്നാലും ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നവരെല്ലാം സത്യം സ്വീകരിക്കുക വിരളമായിരിക്കും. അതു ക്ഷണകർത്താവിൻെറ ചുമതലയുമല്ല. നബി (ﷺ) യോടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ....ليس عليك هداهم (''അവരെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കൽ നിൻെറ മേൽ ബാധ്യതയില്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു'' (2 : 272) انك لا تهدى من احببت ('നിശ്ചയമായും നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതല്ല.' (28 : 56). നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കൽ (ഹിദായത്തു) അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവൃത്തിയാണെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയായിരിക്കും അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതെന്നുമുള്ള വസ്തുത അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ, യുക്തമായ മാനദണ്ഡമൊന്നുമില്ലാതെ കുറേ ആളുകളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലും, കുറെ ആളുകളെ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലുമായി നിശ്ചയിക്കുമെന്നല്ല ഇതിൻെറ അർത്ഥം. ആരൊക്കെയാണ് നേർമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാതെ പിഴച്ചുപോകുന്നവർ, ആരൊക്കെയാണ് നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവർ എന്നൊക്കെ അവനു നല്ലതുപോലെ അറിയാം. അഥവാ അവനാണ് അതു അറിയുക. ഈ അറിവിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും അത് എന്നത്രെ അവസാനവാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا۟ بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُم بِهِۦ ۖ وَلَئِن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّـٰبِرِينَ ﴿١٢٦﴾

126 നിങ്ങൾ പ്രതികാരനടപടി എടുക്കുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങളോട് എടുക്കപ്പെട്ടത് പോലെയുള്ള നടപടികൊണ്ട് (അങ്ങോട്ടും) പ്രതികാര നടപടി എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ, അത് (ആ) ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തമം തന്നെയാണുതാനും.

وَٱصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِى ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾

127 (നബിയേ) നീ ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക: നിൻെറ ക്ഷമ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ [അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം കൊണ്ടല്ലാതെ ഉണ്ടാകുക]ഇല്ലതാനും. അവരുടെ പേരിൽ നീ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവർ (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് നീ ഞെരുക്കത്തിൽ [മനസ്താപത്തിൽ] ആയിരിക്കുകയും അരുത്.

إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوا۟ وَّٱلَّذِينَ هُم مُّحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

128 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരോട് കൂടെയാകുന്നു; യാതൊരു കൂട്ടർ (നിഷ്കളങ്കം) സുകൃതം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണോ അവരോടും (കൂടിയാകുന്നു).

126 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ നിങ്ങൾ പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടി എടുക്കുന്നപക്ഷം. فَعَاقِبُوا നിങ്ങൾ പ്രതികാര നടപടി എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. بِمِثْلِ مَا യാതൊന്നുപോലെയുള്ളതു (തുല്യമായതു) കൊണ്ട്. عُوقِبْتُم بِهِ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളോട് പ്രതികാരനടപടി എടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. وَلَئِن صَبَرْتُمْ നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചു വെങ്കിലോ. لَهُوَ അതുതന്നെ. خَيْرٌ നല്ലതാണ്, കൂടുതൽ ഉത്തമമാണ്. لِّلصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക്. 127 وَاصْبِرْ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക. وَمَا صَبْرُكَ നിൻെറ ക്ഷമഅല്ല. إِلاَّ بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട ല്ലാതെ. وَلاَ تَحْزَنْ നീ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. عَلَيْهِمْ അവരെപ്പറ്റി, അവരുടെപേരിൽ. وَلاَ تَكُ നീ ആയിരിക്കയും ചെയ്യരുത്. فِي ضَيْقٍ ഇടുക്ക (ഞെരുക്ക)ത്തിൽ. مِّمَّا يَمْكُرُونَ അവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച്. 128 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. مَعَ കൂടെയാകുന്നു. الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷമതപാലിച്ചവർ. وَّالَّذِينَ യാതൊരുവരുടെയും. هُم അവർ. മ\[3] مُّحْسِنُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്ന (സുകൃതം ചെയ്യുന്ന)വരാണ്, നിഷ്കളങ്കമായി ചെയ്യുന്നവരാണ്.

സത്യമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ അതു സ്വീകരിക്കാതെ, അതിനെതിരിൽ ആക്രമ വും, ശത്രുതയും, കുതന്ത്രവും പ്രയോഗിക്കുന്നവരോടു അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന നയമെന്താണെ ന്നു പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്തതുപോലെയുള്ള അക്രമം അതേ അളവിൽ അങ്ങോ ട്ടും പ്രയോഗിക്കാം. പക്ഷേ, പ്രതികാര നടപടി എടുക്കാതെ ക്ഷമയും, വിട്ടുവീഴ്ചയും സ്വീകരി ക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ നല്ലതും കരണീയവുമായിട്ടുള്ളതെന്നു ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ തത്വം പല പ്പോഴും ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറയാറുള്ളതാണ്. ക്ഷമ കൈകൊള്ളുകയാണു കൂടുതൽ ഉത്തമമെന്നു പൊതുവിൽ ഉപദേശിച്ചശേഷം, നബി (ﷺ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അതു പിന്നെയും ഒന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്ഷമിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതെ അവിശ്വാ സത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവരുടെ കാര്യത്തിൽ വ്യസനപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, അവർ അതിനെതിരെ അഴിച്ചുവിടുന്ന കുതന്ത്രങ്ങളെ കരുതി മനസ്താപപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും നബി (ﷺ) യെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവസാനമായി, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ഭയഭക്തൻമാർ ക്കും, സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന നിഷ്കളങ്കൻമാർക്കും ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല-അല്ലാഹു അവരുടെ ഭാഗത്താണുള്ളത്-അവൻെറ സഹായം അവർക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്നു ധൈര്യപ്പെടു ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും പ്രീതിയും ലഭിക്കുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാ രിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم لك الحمد والشكر ولك الفضل والمنة

17. സൂറത്തുല്‍ ഇസ്രാഉ് سورة الإسراء

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത്വചനങ്ങള്‍ 111 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 12

ജുസ്ഉ് – 15

['സൂറത്ത് ബനൂ ഇസ്രാഈൽ' എന്നും 'സൂറത്ത് സുബ്ഹാന' എന്നും ഈ സൂറത്തിന് പേര് പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇസ്രാഈല്യരുടെ ചരിത്ര സംഭവങ്ങള്‍ പലതും ഇതില്‍ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതില്‍ നിന്നാണ് സൂറത്ത് ബനൂഇസ്രാഈല്‍ എന്ന പേര് വന്നത്. 'സുബ്ഹാന' എന്ന പേര് സൂറത്തിന്‍െറ തുടക്കത്തെയും, 'ഇസ്രാഉ് ' എന്ന പേര്‍ ആദ്യവചനത്തില്‍ പ്രസ്താ—വിക്കുന്ന ഇസ്രാഉ് (രാപ്രയാണ) സംഭവത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് മക്കീ സൂറത്തുകളില്‍ പെട്ടതായി എണ്ണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവസാനത്തിലെ ഏതാനും ചില വചനങ്ങള്‍ മദീനായില്‍ അവതരിച്ചതാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. അവ ഇന്നതൊക്കെയാണെന്നുളളതില്‍ ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമില്ല.]

എല്ലാ രാത്രിയിലും നബി (ﷺ) തിരുമേനി സൂറത്തുബനൂഇസ്രാഈലും, സൂറത്തുസ്സുമറും ഓതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ആയിശാ (رضي الله عنها)പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദു, തിര്‍മദി, നസാഈ (رحمهم الله)മുതലായവര്‍ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തില്‍.

سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ إِلَى ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ۝١

1 യാതൊരുവന്‍ മഹാപരിശുദ്ധന്‍! തന്‍െറ അടിയാനെ ഒരു രാത്രിയില്‍ 'മസ്ജിദുല്‍ ഹറാമി'ല്‍ [പവിത്രമായ പളളിയില്‍] നിന്ന് അവന്‍ രാപ്രയാണം ചെയ്യിച്ചിരിക്കുന്നു, ചുററുപാടും നാം ആശീര്‍വ്വദിച്ചിട്ടുളള (അഥവാ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുളള) 'മസ്ജിദുല്‍ അഖ്സ്വാ' [അങ്ങേഅററത്തെ പളളി]യിലേക്ക്; നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളില്‍നിന്ന് (ചിലതെല്ലാം) അദ്ദേഹത്തിന് നാം കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാന്‍ വേണ്ടി. നിശ്ചയമായും, അവനത്രെ (എല്ലാം) കേള്‍ക്കുന്നവനും, കാണുന്നവനുമായുളളവന്‍.

---

1 سُبْحَانَ മഹാ പരിശുദ്ധന്‍ ഞാന്‍, സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. الَّذِي أَسْرَى രാപ്രയാണം (രാവുയാത്ര) ചെയ്യിച്ചവനെ. بِعَبْدِهِ തന്‍െറ അടിമയെ, അടിയാനെ. لَيْلاً ഒരു രാത്രിയില്‍. مِّنَ الْمَسْجِدِ മസ്ജിദില്‍ (പളളിയില്‍) നിന്ന്. الْحَرَامِ ഹറാമായ (അലംഘനീയമായ- പവിത്രമായ). إِلَى الْمَسْجِدِ മസ്ജിദിലേക്ക്(പളളിയിലേക്ക്). الأَقْصَى അഖ്സായാകുന്ന (അങ്ങേ അറ്റത്തുളള). الَّذِي യാതൊരു (പളളി). بَارَكْنَا നാം ബര്‍ക്കത്ത് (ആശീര്‍വ്വാദം-അനുഗ്രഹം-ഗുണവര്‍ദ്ധന) ചെയ്തിരിക്കുന്നു. حَوْلَهُ അതിന്‍െറ ചുറ്റുപാടില്‍. لِنُرِيَهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാന്‍വേണ്ടി. مِنْ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളില്‍ നിന്ന്. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവനത്രെ. السَّمِيعُ കേള്‍ക്കുന്നവന്‍. الْبَصِيرُ കാണുന്നവന്‍, കാണുന്നവനായ.

[നമ്മുടെ അടിയാന്ന് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നും (ചിലതെല്ലാം) കാണിച്ച് കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി, 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൽ നിന്ന് ഒരു രാത്രിയിൽ ചുറ്റുപാടും നാം അനുഗ്രഹിച്ചാശീർവദിച്ചിട്ടുള്ള 'മസ്ജിദുൽ അഖ്സ്വാ' യിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ രാപ്രയാണം ചെയ്യിച്ചവൻ (അല്ലാഹു) മഹാപരിശുദ്ധൻ തന്നെ, അവനത്രെ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമായുള്ളവൻ]

ഒരു രാത്രിയിൽ മക്കായിൽ നിന്ന് ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലേക്കും, പിന്നീട് അവിടെനിന്ന് ആകാശത്തേക്കും നബി (ﷺ) ചെയ്ത രണ്ടു യാത്രകളിൽ ഒന്നാമത്തേത് الاسراء (രാപ്രയാണം അഥവാ രാവുയാത്ര) എന്നും, രണ്ടാമത്തേത് المعراج (ആകാശാരോഹണം–അഥവാ വാനയാത്ര) എന്നുമുള്ള പേരുകളിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. സാമാന്യമായിട്ടെങ്കിലും അവയെക്കുറിച്ചു അറിയാത്തവർ മുസ്ലിം സുമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ആകാശാരോഹണത്തെ ('മിഅ്റാജി'നെ) സംബന്ധിച്ച ചില പരാമർശങ്ങൾ സൂറത്തുന്നജ്മ്: 13–18ൽ കാണാവുന്നതാണ്. (ആ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക) രാപ്രയാണത്തെ('ഇസ്രാഉ്'നെ) ക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത രണ്ട് സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിശദവിവരം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത് ഹദീസുകളിൽ നിന്നാകുന്നു. 'ഇസ്രാഉ് ' സംബന്ധിച്ച് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളെ നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

سبحان الذى اسرى بعبده (തൻെറ അടിയാനെ രാപ്രയാണം ചെയ്യിച്ചവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ.) എന്നുള്ള 'തസ്ബീഹി' ൻെറ പ്രയോഗം, ആ പ്രയാണം കേവലം സാധാരണപോലെയുള്ള ഒരു യാത്രയല്ലെന്നും, അൽഭുതകരവും അസാധാരണവുമായ ഒരു യാത്രയായിരുന്നുവെന്നും കാണിക്കുന്നു. سبحان (സുബ്ഹാന) എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. اسرى (അസ്റാ) എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന് തന്നെ ആ യാത്ര രാത്രി കാലത്തായിരുന്നുവെന്നറിയാമെങ്കിലും ഒരു രാത്രിയുടെ ഏതാനും ഭാഗമേ അതിന് എടുത്തിട്ടുള്ളുവെന്ന് ليلا (ഒരു രാത്രിയിൽ) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. യാത്രയുടെ തുടക്കത്തെപ്പറ്റി من المسجد الحرام ('മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ' നിന്ന്) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്.

കഅ്ബയുടെ ചുറ്റുപുറങ്ങളിലായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പള്ളിക്കാണ് സാധാരണമായി 'മസ്ജിദുൽഹറാം' എന്നു പറയാറുള്ളത്. ഹദീസുകളിലാകട്ടെ, മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ നിന്ന് എന്നും, ഉമ്മുഹാനീ (ؓ)യുടെ വീട്ടിൽ നിന്നു എന്നും, ഹിജ്റിൽ നിന്നു എന്നും രിവായത്തുകൾ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് താനും. അതുകൊണ്ട് 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമു' കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്--പല മഹാൻമാരും പറയുന്നതുപോലെ, മക്കാഹറമോ, മക്കാരാജ്യമോ ആണെന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മക്കയെയും, മക്കാ ഹറമിനേയും ഉദ്ദേശിച്ചു 'മസ്ജിദുൽ ഹറാം' എന്ന് പറയാമെന്നും അൽബഖറ: 191, 196 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടുതാനും. ഉമ്മുഹാനീ (ؓ)യുടെ വീടും മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൻെറ പരിസരത്തിലായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും, ഹിജ്ർ കഅ്ബയുടെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നുള്ളതും(*) പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇതും ഹദീസിൻെറ രിവായത്തുകളും കൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, നബി (ﷺ) സഹോദരി ഉമ്മുഹാനീ (ؓ)യുടെ വീട്ടിൽ ഉറങ്ങികിടക്കുന്നേടത്ത് നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് മസ്ജിദുൽ ഹറാമിലേക്ക് പോയെന്നും, പിന്നീട് ഹിജ്റിൽവെച്ച് തിരുമേനി ഉറക്ക

* ഇപ്പോഴുള്ള കഅ്ബാ കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽപെടുത്താതെ, അതോടു ചേർത്തു അൽപം ഉയരത്തിൽ മതിൽ കെട്ടപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതും, സാക്ഷാൽ കഅ്യുടെ സ്ഥാനം തന്നെ ഉള്ളതുമായ സ്ഥലത്തിനത്രെ ഹിജ്ർ-അഥവാ ഹിജ്ർ ഇസ്മാഈൽ-എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്.

ത്തിനും ഉണർച്ചക്കുമിടയിലുള്ള (ശരിക്കും ഉറങ്ങി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത) അവസ്ഥയിലായി രിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു ഇസ്രാഇൻെറ തുടക്കമുണ്ടായതെന്നും, കിടന്നിരുന്ന വിരുപ്പിൽ തന്നെ യാത്ര കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിയെത്തിയെന്നും പല മഹാൻമാരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

الى المسجد الاقصى ('മസ്ജിദുൽ അഖ്സ്വാ' യിലേക്കു) – അഥവാ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസു വരെ-ആയിരുന്നു ആ യാത്ര. അവിടുന്നങ്ങോട്ട് ഉപരി ലോകത്തേക്കുണ്ടായ യാത്രയാണു 'മഅ്റാജ് '. അതിനെക്കുറിച്ചു ഇവിടെ പരാമർശമൊന്നുമില്ല. ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലെ പള്ളി മക്കായിൽ നിന്നു വളരെ-അഥവാ അക്കാലത്ത് ഒരു മാസത്തെ യാത്രാദൂരം- അകലെയായതു കൊണ്ടും, അക്കാലത്ത് അതിനപ്പുറും പള്ളി ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് അതിനെ അങ്ങേ അറ്റത്തേത് (**الاقصى**) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് **الذى باركنا حوله** (ചുറ്റുപാടും നാം അനുഗ്ര ഹിച്ചാശീർവദിച്ചത്) എന്ന് അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവിധതരം കൃഷികളാലും തോട്ടങ്ങളാലും സമൃദ്ധവും അനുഗൃഹീതവുമത്രെ അന്നും ഇന്നും ആ പ്രദേശങ്ങൾ. അതോടുകൂടി, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി മുതൽ അനേകം പ്രവാചകൻമാരുടെയും, അവരുടെ മതപ്രബോധന സംരംഭങ്ങളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾക്ക് ചിരകാല സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യവും ആ നാടുകൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. **لنريه من اياتنا** (നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന് നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി) ഇതായിരുന്നു ആ പ്രയാണ ത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്രസ്തുത യാത്ര വേളയിൽ നബി (ﷺ) കണ്ടതും, അനുഭവിച്ചതുമായി പ്രബലമായ ഹദീസു കളിൽ വന്നിട്ടുള്ള അൽഭുതകരമായ സംഭവങ്ങളും, അവിടുത്തേക്ക് സിദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളു മായിരിക്കും അഃുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് സാമാന്യമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഒരു രാത്രി യുടെ ഏതാനും സമയം കൊണ്ട് ഒരു മാസത്തെ വഴി ദൂരമുള്ള സ്ഥലത്തെത്തി മടങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞത്, ചരിത്ര പ്രധാനമായ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസും പള്ളിയും കണ്ടത്, കഴിഞ്ഞുപോയ പല പ്രവാചകൻമാരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തിയത് എന്നിങ്ങിനെ ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള തെല്ലാം ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാകുന്നു.

തൻെറ അടിയാൻെറ-നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ-എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും കേട്ടും ക ണ്ടും അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അസാധാരണവും അൽഭുതകര വുമായ ഈ യാത്രപോലെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചതും, ഇങ്ങി നെയുള്ള സൂചനയാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം. **انه هو السميع البصير** (നിശ്ചയമായും, അവൻ കേട്ടറിയുന്നവനും കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.)

'ഇസ്രാഉം', 'മിഅ്റാജും'. (രാവുയാത്രയും വാനയാത്രയും)

ഉമർ, അലി, ഇബ്നു മസ്ഊദു, അനസ്, അബൂഹുറൈറ, അബൂദർ-റു, ഇബ്നു അബ്ബാ സ് (رضي الله عنهم)മുതലായ സഹാബീ പ്രമുഖൻമാരിൽ നിന്നും, ഉമ്മുഹാനീ, അസ്മാഉ് (رضي الله عنها)എന്നീ പ്രമുഖ വനിതാ സഹാബികളിൽ നിന്നുമായി ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (رحمهما الله)തുടങ്ങിയ ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു ധാരാളം ഹദീസുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചിലതിൽ സുദീർഘമായും, ചിലതിൽ സംക്ഷിപ്തമായും സംഭവം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശദാംശങ്ങളിൽ ചില രിവായത്തുകൾ തമ്മിൽ അൽപം ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണപ്പെടുമെങ്കിലും പ്രധാന വശങ്ങളിൽ അവ തമ്മിൽ യോജിപ്പ് കാണാ വുന്നതാണ്. മിക്കവാറും ഹദീസുകളും രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله)ഇസ്രാഇനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ചുരുക്കം താഴെ കൊടുക്കുന്നു.:-

'നബി (ﷺ) ഉണർച്ചയിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ – സ്വപ്നത്തിലല്ല – മക്കായിൽ നിന്ന് ബൈതുൽ മുഖദ്ദസ്സിലേക്ക് 'ബുറാഖി' ൻമേൽ രാത്രിയിൽ തിരുമേനി കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. പള്ളിയുടെ വാതിൽക്കലെത്തിയപ്പോൾ മൃഗത്തെ (ബുറാഖിനെ) വാതിൽക്കൽ കെട്ടി. പള്ളിയി

ൽ കടന്ന് രണ്ട് റക്അത്തു 'തഹിയ്യത്ത്' (*) നമസ്കരിച്ചു. പിന്നീട് 'മിഅ്റാജ്' (†) കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. പല പടികളുള്ള കൊണിപോലെയായിരുന്നു അത്. അതിലായി അടുത്ത ആകാശത്തിലേക്കും, മറ്റുള്ള ആകാശത്തിലേക്കും തിരുമേനി കയറിപ്പോയി. അതതിലെ പ്രധാനികളായ ആളുകൾ (മലക്കുകൾ) തിരുമേനിയെ സ്വീകരിച്ചു. ആകാശങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകൻമാർ (‡) ക്ക് അവരവരുടെ പദവി ക്രമമനുസരിച്ച് നബി (ﷺ) സലാം പറയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ആറാം ആകാശത്തിൽ 'കലീമായ' (അല്ലാഹുവിൻെറ സംസാരം നേരിൽ കേട്ട പ്രവാചകനായ) മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെയും , ഏഴാം ആകാശത്തിൽ 'ഖലീലായ' (അല്ലാഹുവിൻെറ ഉറ്റ ചങ്ങാതി എന്ന് അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ച) ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെയും അടുക്കൽ തിരുമേനി ചെന്നു. പിന്നീട് അവിടെ നിന്നും അപ്പുറം കടന്ന് അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന പേനകളുടെ ചലനം കേൾക്കുമാറുള്ള ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ തിരുമേനി എത്തി. 'സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹാ' (§) എന്ന വൃക്ഷവും കണ്ടു. അതിമഹത്തായ പല കാര്യങ്ങളും, കണക്കറ്റ വർണ്ണങ്ങളും, മലക്കുകളും അതിനെ ആവരണം ചെയ്തിരുന്നു. അവിടെ വെച്ച് ജിബ്രീൽ (عليه السلام)നെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ- അറുന്നൂറ് ചിറകുകൾ സഹിതം-തിരുമേനി കാണുകയുണ്ടായി. (**) 'ബൈത്തുൽ മഅ്മൂറും ' തിരുമേനി കണ്ടു. (††) ഭൂമിയിലെ 'കഅ്ബ'യുടെ സ്ഥാപകനായ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി അതിലേക്ക് പുറം ചാരി ഇരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് തിരുമേനി കണ്ടത്. കാരണം അത് ആകാശത്തിലെ 'കഅ്ബ' യാകുന്നു. ദിവസം തോറും എഴുപതിനായിരം മലക്കുകൾ അതിൽ പ്രവേശിച്ച ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നു. അവർ പിന്നീട് ഖിയാമത്തുനാൾവരെ അതിലേക്ക് മടങ്ങിവരുകയില്ല. തിരുമേനി സ്വർഗ്ഗവും നരകവും കണ്ടു. അമ്പത് നേരത്തെ നമസ്കാരം അവിടെ വെച്ച് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം (മൂസാനബിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചതനുസരിച്ച് എണ്ണം കുറേശ്ശെ ചുരക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട്) അതിൽ ലഘുത്വം നൽകി. അത് അഞ്ച് നേരമാക്കി ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നമസ്കാരത്തിൻെറ മഹത്വവും, മനുഷ്യരോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള കാരുണ്യവും നിമിത്തമാണത്. പിന്നീട് തിരുമേനി ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോരുകയും (അവിടെ വെച്ച് കണ്ട) പ്രവാചകൻമാരെയും കൊണ്ട് നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട്, തിരുമേനി ബുറാഖിൻമേൽ കയറിക്കൊണ്ട് (നിശാന്ത്യത്തിലെ) ഇരുട്ടത്ത് തന്നെ മക്കായിലേക്ക് മടങ്ങിവരുകയും ചെയ്തു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ആ യാത്രയിൽ നബി (ﷺ) ക്ക് പാലും തേനും മറ്റും കാണിക്കപ്പെട്ടതും അവിടുന്ന് പാൽ തിരഞ്ഞെടുത്തതും ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ വെച്ചാണെന്നും, ആകാശത്ത് വെച്ചാണെന്നും (രിവായത്ത്) വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ, രണ്ടിടത്ത് വെച്ചും അത് ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. കാരണം, സന്ദർശനത്തിന് വരുന്ന ആൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു സൽക്കാരം പോലെയുള്ളതാണല്ലോ അത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ['ഇബ്നു കഥീറി' ൻെറ പ്രസ്താവന അവസാനിച്ചു.]

നേരം പുലർന്നശേഷം, രാത്രിയിലുണ്ടായ അസാധാരണവും അത്യൽഭുതകരവുമായ

---

* പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഒരു ഉപചാരമെന്നോണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്ന നമസ്കാരമാണ് തഹിയ്യത്ത്.

† കയറിപ്പോകാനുള്ള സാധനം.

‡ ഈ കാഴ്ചയെപ്പറ്റിയും മറ്റും താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

§ സ്വർഗ്ഗത്തിനടുത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരൽഭുത മഹാവൃക്ഷമാണ് 'സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹാ' (سدرة المنتهى) ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുന്നജ്മ്, 14-18ലും, ഹദീസുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുന്നജ്മിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചത് നോക്കുക.

** ഇതിനെ പറ്റിയും സൂറത്തുന്നജ്മിൽ പരാമർശമുണ്ട്.

†† സദാ പെരുമാറ്റമുള്ള ഭവനം എന്നാണ് 'ബൈത്തുൽ മഅ്മൂർ' എന്ന വാക്കിൻെറ സാരം. തുടർന്നുള്ള വിവരണത്തിൽ നിന്നു ഇതിനെപ്പറ്റി സാമാന്യം ഗ്രഹിക്കാം.

ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് നബി (ﷺ) ജനങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ട താമസം, ജനമദ്ധ്യെ അതിനെ ത്തുടർന്നുണ്ടായ കോലാഹലങ്ങൾ പലതരത്തിലായിരുന്നു. കൈകൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നവർ, തലയി ൽ കൈവെച്ച് ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവർ എന്നിങ്ങിനെ പല രൂപത്തിലും അവർ പരിഹാസ ത്തിൻെറയും, നിഷേധത്തിൻെറയും പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തി. ചിലർ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)ൻെറ അടുക്കലേക്ക് ഓടി വിവരം പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതികരണം ആരാഞ്ഞു. ''നബി (ﷺ) അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുവോ?'', എന്ന് മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് അറിയേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ''അ തെ, അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞു'' എന്നറിഞ്ഞതോടെ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)പറഞ്ഞു: ''അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സത്യമാണെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കു ന്നു.'' അവർ ചോദിച്ചു. ''ഒരു രാത്രികൊണ്ട് അവൻ ശാമിൽ പോയി വന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത് താങ്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?'' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: ''അതിനെക്കാൾ വിദൂരമായ വിഷയത്തിലും ഞാനദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിക്കും. ആകാശത്തുനിന്നുള്ള വർത്തമാനത്തിൽ ഞാനദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ച് വരുന്നു.'' ഇത് മുതൽക്കാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 'സിദ്ദിഖ്' (الصديق) മഹാ സത്യവാൻ-അഥവാ സത്യസന്ധൻ) എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

പിന്നീട്, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് നേരിൽ പോയി കണ്ടിട്ടുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് ആ പള്ളിയെപ്പറ്റി പലതും ചോദിച്ചുകൊണ്ട് മുശ്‌രിക്കുകൾ നബി (ﷺ) യെ പരീക്ഷണം നടത്തി നോക്കി. നബി (ﷺ) യുടെ വിവരണം തികച്ചും ശരിയാണെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമായി. ''ഈ വിവരണമൊക്കെ ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, ഞങ്ങളുടെ ഒരു വർത്തക സംഘം ശാമിലേക്ക് പോ യിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വർത്തമാനമെന്താണ്?'' ഇതായിരുന്നു അടുത്ത ചോദ്യം. ആ സംഘത്തിൽ ഇത്ര ആളുകളുണ്ട്; ഇത്ര ഒട്ടകങ്ങളുണ്ട്; ഇന്ന ദിവസം അവർ തിരിച്ചെത്തും എന്നൊക്കെ നബി (ﷺ) പ്രതിവചിച്ചു. അതുപോലെ അവർ വന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ഇതുകൊണ്ടൊ ന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ''മുഹമ്മദിൻെറ സിഹ്ർ വല്ലാത്ത സിഹ്ർ തന്നെ'' എന്ന് പറഞ്ഞ് തടിതപ്പിക്കളയുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്.

ബലവത്തായ അനേകം ഹദീസുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇസ്രാഉലും മിഅ്റാജിലും നടന്ന പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ ഇന്നവയാണെന്ന് ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله)ൻെറ മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസ്താ വനയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. ഇസ്രാഉൻെറ ലക്ഷ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് **لنريه من اياتنا**(അദ്ദേ ഹത്തിന് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നും കാണിച്ച് കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഏറെക്കുറെ അതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. മിഅ്റാജിൽ നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുന്നജ്മിലെ വചനങ്ങളിലും ഇതുപോലെ അതിൻെറ ലക്ഷ്യത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സൂറത്തുന്നജ്മിൽ **لقد رأى من ايات ربه الكبرى** (തീർച്ചയായും, അദ്ദേ ഹം തൻെറ ബ്ബിൻെറ അതി മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നും കണ്ടിട്ടുണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞു കാണാം. കൂടാതെ, ഹദീസുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മേലുദ്ധരിച്ചതിൽപെട്ട ചില കാര്യ ങ്ങളും അല്ലാഹു അവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

യുക്തിവാദക്കാർക്കും, ഖുർആനിലോ, ഹദീസിലോ കാണപ്പെടുന്ന അസാധാരണ സംഭ വങ്ങളെ കഴിവതും സാധാരണവൽക്കരിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യമെടുക്കുന്നവർക്കും ഇസ്രാ ഇൻെറയും മിഅ്റാജിൻെറയും വിവരണത്തിൽ പലതും ദഹിക്കാത്തവയുണ്ടായിരിക്കും. അത് സ്വഭാവികവുമാണ്. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാഹുവും റസൂലും വ്യക്തമായ ഭാഷയി ൽ പ്രസ്താവിച്ച ഏത് കാര്യവും മുഖവിലക്ക് തന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറാകുന്നു. ഒരു രാത്രി കൊണ്ട് മക്കായിൽ നിന്ന് ഒരാൾ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ പോയി വന്നത്, ഒരു മനുഷ്യൻ ആകാശത്തേക്ക് കയറി തിരിച്ചുവന്നത് മരണപ്പെട്ടുപോയ പ്രവാചകൻമാരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തത്തക്കവണ്ണം അവർക്ക് രൂപം നൽകപ്പെട്ടത് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങ ളൊക്കെ നമ്മുടെ അറിവിലും പരിചയത്തിലുമുള്ള പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കതീതം തന്നെ. പ ക്ഷേ, ബുദ്ധിപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അവയൊന്നും അസംഭവ്യങ്ങളല്ല. അല്ലാഹുവിനെ

സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ മാറ്റം സ്വീകരിക്കാത്ത പ്രകൃതി നിയമം എന്നൊന്നില്ലതാനും. പ്രകൃതിയെന്ന് നാം ഏതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നുവോ അത്, അല്ലാഹു സാധാരണമായി നടപ്പാക്കിവരുന്ന ചില നടപടി ക്രമങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. നമുക്ക് അതിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നത് ശരി. അല്ലാഹുവിന്, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു. (ويفعل الله ما يشاء)

ഉണർച്ചയിൽ നബി (ﷺ) യുടെ ശരീരത്തോടുകൂടിത്തന്നെയായിരുന്നു ആ യാത്രയെന്നും, ഉറക്കത്തിൽ സ്വപ്നരൂപത്തിലായിരുന്നു അതെന്നും രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ മുമ്പേ നിലവിലുണ്ട്. ആധുനിക കാലത്ത് ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിന് പൂർവ്വാധികം സ്വീകരണവും, പ്രചാരവും കാണുമെങ്കിലും, സഹാബികൾതൊട്ട് അടുത്ത കാലം വരെയുള്ള-മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമടങ്ങുന്ന-ബഹുഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരും ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ആയിശാ, മുആവിയാ, ഹസൻ (رضي الله عنهم)എന്നിവർ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇസ്രാഉ് ശാരീരികവും, മിഅ്റാജും ആത്മീയവും (അഥവാ സ്വപ്നത്തിലും) ആയിരുന്നുവെന്ന മൂന്നാമതൊരു അഭിപ്രായവും നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ആദ്യം പറഞ്ഞ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളും തമ്മിൽ കൂട്ടിയിണക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമമായേ അതു ഗണിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

നബി (ﷺ) ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തോടും ആത്മാവോടും കൂടിത്തന്നെയായിരുന്നു ആ യാത്രയെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് താഴെ കാണുന്നവിധം പല തെളിവുകളും ഇബ്നു ജരീർ, ഇബ്നു കഥീർ, റാസീ (رحمهم الله)പോലെയുള്ള പ്രമുഖ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله)പോലെയുള്ള ഹദീസ് പണ്ഡിതൻമാരും അവരവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി:- (1) **سبحانه الذي الخ** എന്ന 'തസ്ബീഹി'ൻെറ വാക്യത്തോടെയാണ് അല്ലാഹു ഇസ്രാഉനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചത്. വമ്പിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള തസ്ബീഹിൻെറ രൂപത്തിലുള്ള വാചകങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുക പതിവ്. അത് കേവലം ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ പ്രയോഗത്തിന് ഇവിടെ വിശേഷിച്ച് സ്ഥാനമൊന്നുമില്ല. (2) അതൊരു സ്വപ്നമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഖുറൈശികൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുവാനോ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച ചിലർ സംശയത്തോടെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനോ മുതിരുമായിരുന്നില്ല. അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)ആ വാർത്ത കേട്ട ഉടനെ അത് ശരിവെച്ചതിൽ ഒരു പ്രത്യേകതയും ഉണ്ടായിരിക്കുവാനും അവകാശമില്ല. അത് നബി (ﷺ) യുടെ സത്യസന്ധതക്ക് ഒരു തെളിവായിരിക്കുകയുമില്ല. സ്വപ്നത്തിൽ ഇതുപോലെയുള്ള പലതും സംഭവിക്കാമെന്നുള്ളതിൽ വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവരാരും തർക്കിക്കുകയില്ലല്ലോ. (3) **اسرى بعبده** (തൻെറ അടിയാനെ അവൻ രാവുയാത്ര ചെയ്യിച്ചു) എന്നാണ്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ആത്മാവിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച് അടിയാൻ(**عبد**) എന്ന് പറയപ്പെടാറില്ല. (4) 'ബുറാഖ്' എന്ന ഒരു മൃഗത്തിൻെറ പുറത്തായിരുന്നു ആ യാത്രയെന്ന് ഹദീസുകളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്നല്ലാതെ- ആത്മാവിന് ഒരു മൃഗത്തിൻമേൽ സവാരി ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

(5) രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും ഓരോ മാസത്തെ വഴിദൂരം സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയെയും കൊണ്ട് കാറ്റ് ചലിച്ചിരുന്നുവെന്ന് 34:12 ലും, കണ്ണടച്ചുമിഴിക്കുമ്പോഴേക്കും യമനിലെ രാജ്ഞിയുടെ സിംഹാസനം അവിടെ നിന്ന് ശാമിൽ സുലൈമാൻ (عليه السلام)ൻെറ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതായി 27:40 ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു രാത്രയിൽ ഒരു മാസത്തെ ദൂരം നബി(ﷺ) സഞ്ചരിച്ചതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ല. (6) ഖുർആനിലും, ഹദീസുകളിലും വന്ന വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ, നേർക്കു നേരെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയന്നത് ആ യാത്ര ശാരീരികവും ഉണർച്ചയിലും ആയിരുന്നുവെന്നാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ അതിനെ ആത്മിയമെന്നോ, സ്വപ്നക്കാഴ്ച എന്നോ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ന്യായമല്ല. (7) സഹാബികളിൽപെട്ട ചുരുക്കം പേർ അത് ആത്മീയമായിരുന്നുവെന്നോ, സ്വപ്നത്തിലായിരുന്നുവെന്നോ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും അവരെയക്കാൾ എത്രയോ

അധികം സഹാബികൾ അതിന് എതിരായിരിക്കെ ചിലരുടെ മാത്രം പ്രസ്താവന തെളിവായി എടുത്ത്കൂടാത്തതാണ്. മാത്രമല്ല എതിരഭിപ്രായക്കാരായി അറിയപ്പെടുന്ന സഹാബികൾ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ നബി (ﷺ) യുമായി അധികകാലം സഹവസിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുമാകുന്നുവെന്നുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ആത്മീയമായിരുന്നു, അഥവാ സ്വപ്നമായിരുന്നു എന്നതിന് പറയപ്പെടാറുള്ള പ്രധാന തെളിവുകൾ ഇവയാകുന്നു.: (1) അന്ന് റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ശരീരം കാണപ്പെടാതായിട്ടില്ല എന്ന് ആയിശാ (رضي الله عنها)യുടെ ഒരു പ്രസ്താവന. (2) അത് സ്വപ്നത്തിൽ അല്ലാഹു കാണിച്ച് കൊടുത്ത കാഴ്ചയായിരുന്നുവെന്ന മുആവിയാ (رضي الله عنه)യുടെ പ്രസ്താവന. വാസ്തവത്തിൽ ഈ രണ്ട് തെളിവുകളും വിമർശന വിധേയങ്ങളാകുന്നു. കാരണം, നബി (ﷺ) യുടെ ആ യാത്ര ഉണ്ടായ കാലത്ത് ആയിശാ (رضي الله عنها)നബിയുടെ പത്നിയായിട്ടില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, വളരെ ചെറുപ്പവുമായിരുന്നു. മുആവിയാ (رضي الله عنه)ആകട്ടെ, ആ സംഭവകാലത്ത് മുശ്രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീട് ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായതും. ആ സ്ഥിതിക്ക് ആ രണ്ടു പേർക്കും വിഷയത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ശരിക്ക് അറിയുവാനിടയില്ല. പിന്നീടത് ഏതാനും ചില യുക്തി ന്യായങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അവയെ അതേ നിലവാരത്തിലുള്ള യുക്തിന്യായങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ വിമർശിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.والله اعلم

ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മനുഷ്യസുമദായത്തിൻെറ റസൂലാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി, എക്കാലത്തേക്കും ബാധകവും പക്വവുമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും നിയമസംഹിതയുമാണ് തിരുമേനിക്ക് ജനമദ്ധ്യെ സമർപ്പിക്കുവാനുള്ളതും. നബി (ﷺ) യാണെങ്കിൽ, വല്ല പാഠശാലയിൽ നിന്നോ, അന്യരുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ വെച്ചോ മറ്റോ ഒന്നും പഠിച്ചറിയുവാൻ സന്ദർഭം കിട്ടിയിട്ടുമില്ല. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളോ, ചരിത്രകൃതികളോ വായിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. എഴുത്തും വായനപോലും അറിഞ്ഞുകൂടാ. മനുഷ്യസമുദായമാകട്ടെ, ബുദ്ധിപരവും, ചിന്താപരവും, ശാസ്ത്രപരവുമെല്ലാം തന്നെ വളർന്ന് വളർന്നുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന് ക്രമേണ സിദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിജ്ഞാനമണ്ഡലങ്ങളുടെയും, പുരോഗമന സാഹചര്യങ്ങളുടെയും ഫലമായി ഭാവിതലമുറകൾ പുതിയ പുതിയ അറിവുകളും അനുഭവങ്ങളും നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഓർക്കുവാൻപോലും കഴിയാത്ത പല കാര്യങ്ങളും. അന്ന് അസംഭവ്യമാണെന്ന് പരക്കെ കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന പല കാര്യങ്ങളും ഇന്ന് മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ നിത്യസംഭവങ്ങളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഉദാഹരണമായി: വായുവിൽ മനുഷ്യൻ യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മുൻകാലത്ത് വിഭാവനം ചെയ്‌വാൻ പോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇന്ന് വായുവിലെ യാത്രയെ അല്ല-വായുമണ്ഡലത്തിനപ്പുറം കടന്ന്-ഗോളാന്തര യാത്രകൾ കൂടി മനുഷ്യൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാളത്തെ കഥ എന്തൊക്കെയായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിനേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ! അപ്പോൾ, മനുഷ്യസാധാരണമായ പ്രകൃതിയുടെ പരിമിതികളെ കവച്ചുവെക്കുമാറ് ആത്മീയ സവിശേഷതകളാൽ അനുഗൃഹീതരായ പ്രവാചകൻമാർക്ക്-വിശേഷിച്ചും പ്രവാചകപ്രഭുവായ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക്-ഈ ഭൗതിക മണ്ഡലങ്ങൾക്കപ്പുറം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ സർവ്വശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമായ അല്ലാഹു വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, പ്രവാചകന്മാരല്ലാത്ത മനുഷ്യർക്ക് സിദ്ധിക്കാവതല്ലാത്ത ചില സിദ്ധികൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ യുക്തിവിരുദ്ധമായി എന്താണുള്ളത്?! ഈ ബാഹ്യലോകത്തിനപ്പുറം നമ്മുടെ ഊഹത്തിനും, വിഭാവനത്തിനും അതീതമായ കണക്കറ്റ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നടമാടുന്ന മറ്റൊരു ആത്മീയ ലോകമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഇസ്രാഇലോ, മിഅ്റാജിലോ അസംഗതമായി ഒന്നുമില്ല.

അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോട് പറയുന്നു: وانزل الله عليك الكتاب ـ الى قوله عظيما ـ النساء (നിനക്ക് അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും ഇറക്കിത്തരുകയും, നിനക്കറിയാതിരുന്നത് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിൻെറ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം വമ്പിച്ചതാകുന്നു.) (സൂറ: നിസാഉ് 113).

2 മൂസാക്ക് നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകിയിരിക്കുന്നു; അതിനെ നാം ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനമാക്കുകയും ചെയ്തു; എന്നെക്കൂടാതെ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളെയും നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവെക്കരുതെന്ന് (കൽപിച്ചുകൊണ്ട്);	وَءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلْنَٰهُ هُدًى لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا۟ مِن دُونِى وَكِيلًا ﴿٢﴾
3 നൂഹിൻെറ കൂടെ നാം (കപ്പലിൽ) കയററിയവരുടെ സന്തതികളേ! [നിങ്ങളോടാണ് ഇങ്ങിനെ കൽപിച്ചത്.] നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം, വളരെ നന്ദിയുള്ള ഒരു അടിയാനായിരുന്നു.	ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾

---

2 وَآتَيْنَا നാം നൽകി. مُوسَى മൂസാക്ക്. الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം. وَجَعَلْنَاهُ അതിനെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. هُدًى മാർഗ്ഗദർശനം. لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക്. أَلاَّ تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത് (സ്വീകരിക്കരുത്-ഏർപ്പെടുത്തരുത്) എന്ന്. مِن دُونِي എന്നെക്കൂടാതെ, എനിക്ക്പുറമെ. وَكِيلاً ഒരു ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനെ, കൈകാര്യക്കാരനെ.. 3 ذُرِّيَّةَ സന്തതികളേ. مَنْ حَمَلْنَا നാം വഹിച്ച (കയറ്റിയ)വരുടെ. مَعَ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ഒപ്പം. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. كَانَ ആയിരുന്നു. عَبْدًا ഒരു അടിയാൻ, അടിമ. شَكُورًا വളരെ നന്ദിയുള്ള.

'ഇസ്രാഉ്' എന്ന രാവുയാത്ര മുഖേന നബി (ﷺ) യെ അനുഗ്രഹിച്ചാദരിച്ച സംഭവത്തെത്തുർന്ന് മൂസാ (عليه السلام)നബിക്ക് തൗറാത്ത് നൽകി അനുഗ്രഹിച്ച വിവരം ഉണർത്തുകയാണ്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, മൂസാ (عليه السلام)നബിയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുക ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പതിവുള്ളതാകുന്നു. ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായത്തെ ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും നിയമസംഹിതയുടെയും കീഴിൽ ഏകീകരിച്ച് സമുദ്ധരിക്കുകയെന്ന ഗൗരവമേറിയ ചുമതലാ നിർവഹണത്തിൽ, നബി (ﷺ)ക്ക് മുമ്പ് ഒരു ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച പ്രവാചകവര്യനാണല്ലോ അദ്ദേഹം. പ്രസ്തുത കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് നബി (ﷺ) ക്ക് പലതും പഠിക്കുവാനുള്ളതായിരിക്കണം അതിന് കാരണം.

ഇസ്റാഈല്യർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുവാനും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരെയും കൈകാര്യക്കാരാക്കരുതെന്ന് കൽപിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് മൂസാ (عليه السلام)ക്ക് വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയതെന്ന് അല്ലാഹു ആദ്യം പറഞ്ഞു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ആ മാർഗ്ഗദർശനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ ഒരു പാരമ്പര്യത്തിൻെറ പിൻതുടർച്ചക്കാരാണ് നിങ്ങൾ-അഥവാ നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കപ്പലിൽ കയറി ജലപ്രളയത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട സത്യവിശ്വാസികളുടെ സന്താനപരമ്പരയാണല്ലോ നിങ്ങൾ-എന്ന് ഇസ്റാഈല്യരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നൂഹ് (عليه السلام)നബിയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനോട് വളരെ കൂറും നന്ദിയും അനുസരണവുമുള്ള ആളായിരുന്നു, ആ മാതൃക നിങ്ങളും പിൻപറ്റേണ്ടതാണല്ലോ എന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ മാതൃകക്കും പാരമ്പര്യത്തിനും എതിരായി ഇസ്റാഈല്യരിൽ ഉണ്ടായ ചില ചെയ്തികളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്:-

4 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്ക് (ആ) വേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം തീരുമാനി (ച്ചറിയി)	وَقَضَيْنَآ إِلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ فِى ٱلْكِتَٰبِ لَتُفْسِدُنَّ فِى

ٱلْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾

ക്കുകയും ചെയ്തു; തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കും; തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ വലിയ ഔന്നത്യം (പൊങ്ങച്ചം) കാണിക്കുകയും ചെയ്യും.

فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ أُولَىٰهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَآ أُو۟لِى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا۟ خِلَـٰلَ ٱلدِّيَارِ ۚ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾

5 അങ്ങനെ, ആ രണ്ടിൽ ആദ്യത്തേതിൻെറ വാഗ്ദത്തം (ശിക്ഷാവധി) വന്നാൽ, നമ്മുടെ കടുത്ത ശൗര്യശാലികളായ ചില അടിയാൻമാരെ നാം നിങ്ങളുടെ മേൽ നിയോഗിച്ചയക്കുന്നതാണ്; എന്നിട്ടവർ (നിങ്ങളുടെ) വാസസ്ഥലങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ തേടിത്തിരിഞ്ഞ് നടക്കുന്നതാണ്. അത് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം (തന്നെ) ആയിരുന്നുതാനും.

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ ٱلْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَـٰكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَـٰكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾

6 പിന്നീട്, അവർക്കെതിരിൽ നിങ്ങൾക്കു നാം ഊക്ക് (വിജയം) തിരിച്ചു തന്നു; സ്വത്തുക്കളും, മക്കളും കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കു നാം സഹായം നൽകുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങളെ നാം വളരെ കൂടുതൽ സംഘ (ബല)മുള്ളവരാക്കുകയും ചെയ്തു.

إِنْ أَحْسَنتُمْ أَحْسَنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ ۖ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ ٱلْـَٔاخِرَةِ لِيَسُـۥٓـُٔوا۟ وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا۟ ٱلْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا۟ مَا عَلَوْا۟ تَتْبِيرًا ﴿٧﴾

7 നിങ്ങൾ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കു (തന്നെ) നിങ്ങൾ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് (ചെയ്യുന്നത്). നിങ്ങൾ തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിലാകട്ടെ, അതിന്നായിരിക്കും (അതും). എന്നാൽ, അവസാനത്തേതിൻെറ വാഗ്ദത്തം (ശിക്ഷാവിധി) വന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ അവർ (ശത്രുക്കൾ) വഷളാക്കുവാനും, ആദ്യപ്രാവശ്യം അവർ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചതുപോലെ, (വീണ്ടും) അതിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനും, അവർ ഔന്നത്യം നേടിയത് (ജയിച്ചടക്കിയത്) അവർ ഒരു (കടുത്ത) നശിപ്പിക്കൽ നശിപ്പിച്ചു തകർക്കുവാനും (അവരെ നാം നിയോഗിക്കും).

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ ۚ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَـٰفِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

8 നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യുമാറായേക്കാം. നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുവെങ്കിൽ, നാമും ആവർത്തിക്കുന്നതാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് 'ജഹന്നമി'നെ (നരകത്തെ) നാം തടങ്ങൽ സ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

4 وَقَضَيْنَا നാം തീരുമാനം നടത്തി (തീരുമാനം അറിയിച്ചു). إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിലേക്ക്. فِي الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ. لَتُفْسِدُنَّ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കും, നാശമുണ്ടാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مَرَّتَيْنِ രണ്ട് പ്രാവശ്യം. وَلَتَعْلُنَّ നിങ്ങൾ ഔന്നത്യം കാണിക്ക (പൊങ്ങച്ചം കാട്ടുക)യും തന്നെ ചെയ്യും. عُلُوًّا ഔന്നത്യം (പൊങ്ങച്ചം). كَبِيرًا വലുതായ.. 5 فَإِذَا جَاءَ അങ്ങനെ വന്നാൽ. وَعْدُ വാഗ്ദത്തം, താക്കീത്. أُولَاهُمَا ആ രണ്ടിൽ ആദ്യത്തേതിൻെറ. بَعَثْنَا നാം അയക്കും, എഴുന്നേൽപ്പിക്കും (നിയോഗിക്കും). عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്കെതിരെ. عِبَادًا ചില അടിയാൻമാരെ. لَّنَا നമ്മുടെ. أُولِي ഉള്ളവരായ, ഉടയവരായ. بَأْسٍ ശൗര്യം (പരാക്രമ ശക്തി). شَدِيدٍ കഠിനമായ, കടുത്ത. فَجَاسُوا എന്നിട്ടവർ തേടിത്തിരഞ്ഞു നടക്കും, നാശവിഹാരം ചെയ്യും, പരതും. خِلَالَ ഇടയിലൂടെ. الدِّيَارِ വീട് (വസതി-വാസസ്ഥലം)കളുടെ. وَكَانَ അതായിരിക്കുന്നു, (ആകുന്നു) താനും. وَعْدًا ഒരു വാഗ്ദത്തം. مَّفْعُولاً ചെയ്യപ്പെടുന്ന (പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന). 6 ثُمَّ رَدَدْنَا പിന്നെ നാം മടക്കി (തിരിച്ചു) തരുന്നതാണ്. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْكَرَّةَ എടുത്തുചാട്ടം (ശക്തി-വിജയം). عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ (എതിരെ). وَأَمْدَدْنَاكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം സഹായം (പോഷണം) നൽകുകയും ചെയ്യും. بِأَمْوَالٍ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ടും. وَبَنِينَ മക്കളും (കൊണ്ടും). وَجَعَلْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്യും. أَكْثَرَ വളരെ അധികമുള്ളവർ. نَفِيرًا സംഘം (കൂട്ടം).. 7 إِنْ أَحْسَنتُمْ നിങ്ങൾക്ക് നൻമ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം. أَحْسَنتُم നിങ്ങൾ നൻമ ചെയ്തു (ചെയ്യുന്നു). لِأَنفُسِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്ക്. وَإِنْ أَسَأْتُمْ നിങ്ങൾ തിൻമ ചെയ്തുവെങ്കിലാകട്ടെ. فَلَهَا എന്നാലതിന്ന് (തന്നെ), അതിന്നായിരിക്കും. فَإِذَا جَاءَ ഇനി (എന്നാൽ) വന്നാൽ. وَعْدُ വാഗ്ദത്തം. الْآخِرَةِ അവസാനത്തേതിൻെറ. لِيَسُوءُوا അവർ തിൻമ (മോശം-വഷളത്വം) ചെയ്വാൻ വേണ്ടി. وُجُوهَكُمْ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ. وَلِيَدْخُلُوا അവർ പ്രവേശിക്കുവാനും. الْمَسْجِدَ പള്ളിയിൽ. كَمَا دَخَلُوهُ അവരതിൽ പ്രവേശിച്ചതുപോലെ. أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം (ആദ്യ) പ്രവശ്യം. وَلِيُتَبِّرُوا അവർ നശിപ്പിക്കുവാനും, തകർക്കുവാനും,. مَا عَلَوْا അവർ ഔന്നത്യം (മേൻമ-വിജയം-ഊക്ക്) നേടിയതിനെ. تَتْبِيرًا ഒരു (കടുത്ത) നശിപ്പിക്കൽ. 8 عَسَى ആയേക്കാം. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. أَن يَرْحَمَكُمْ നിങ്ങളോട് (നിങ്ങൾക്ക്) കരുണ ചെയ്യുമാറ്. وَإِنْ عُدتُّمْ നിങ്ങൾ മടങ്ങിയെങ്കിലോ, ആവർത്തിച്ചാലാകട്ടെ. عُدْنَا നാം (നാമും) മടങ്ങുന്നതാണ്, ആവർത്തിക്കുകയായി. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുന്നതുമാണ് ആക്കുകയും, ചെയ്തിരിക്കുന്നു. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിനെ. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. حَصِيرًا തടങ്ങൽസ്ഥാനം, ഒരു തടങ്ങൽ, പായ

മുൻകൂട്ടി വേദഗ്രന്ഥം മുഖേന അല്ലാഹു താക്കീത് നൽകിയിട്ടും അതിനെ വില വെക്കാതെ ഇസ്റാഈല്യർ കൈക്കൊണ്ട ചില അഴിമതികളെയും, അതിൻെറ അനന്തരഫലം അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മതകൽപനകളെ ലംഘിക്കലും, അക്രമം പ്രവർത്തിക്കലും ഇസ്റാഈല്യരിൽ നിത്യസംഭവങ്ങളായിരുന്നു. അവയിൽ ഏറ്റവും അതിരുകവിഞ്ഞ രണ്ട് അവസരങ്ങളെ (അഥവാ കുഴപ്പങ്ങളെ)പ്പറ്റി അല്ലാഹു അവരെ പ്രത്യേകം താക്കീതുചെയ്തിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കുഴപ്പത്തിൻെറ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു ശഅ്യാഉ്(شعياء - ع) നബി കൊല്ലപ്പെട്ടതെന്നും അവർക്ക് നേരിടുവാൻ പോകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന അർമിയാഉ് (عليه السلام)ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ, രണ്ടാമത്തെ കുഴപ്പത്തിൻെറ കാലത്താണ് സകരിയ്യാ (عليه السلام)യഹ്യാ (عليه السلام)എന്നീ നബിമാർ കൊല്ലപ്പെട്ടതെന്നും പറയപ്പെട്ടു കാണുന്നു.

രണ്ടിൽ ഓരോന്നിൻെറയും ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ, അവർ പിൻമാറാത്തപക്ഷം അവർക്കനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന അനുഭവങ്ങളെയും ദുരിതങ്ങളെയും കുറിച്ച് പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന നേരത്തെ തന്നെ അവർക്ക് അല്ലാഹു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരുന്നു. ഒന്നാം പ്രവാശ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതാണ് 5-ാംവചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽ ചിലരെ അവരിൽ നിയോഗിക്കും, അവർ കനത്ത പരാക്രമശാലികളും ഊക്കൻമാരുമായിരിക്കും, അവർ നാട്ടിലൂടെയും പാർപ്പിടങ്ങളിലൂടെയും പരതി നടക്കും എന്നൊക്കെയായിരുന്നു താക്കീ

തിൻെറ ചുരുക്കം. അഥവാ, കണ്ടതും കിട്ടിയതുമെല്ലാം നശിപ്പിക്കും. തേടിത്തിരിഞ്ഞ് കണ്ടു കിട്ടിയവരെല്ലാം കൊല്ലുകയോ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയോ അടിമകളാക്കുകയോ ചെയ്യും, കൊള്ളയും കവർച്ചയും നടത്തും. അങ്ങനെ അവരെയും അവരുടെ സർവ്വസ്വവും നശിപ്പിക്കും എന്ന് സാരം. അത് അപ്പടി തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ഈ അടിയാന്മാർ' ആരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടുമൂന്നഭിപ്രായങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. (1) ജാലൂത്ത് (جالوت) രാജാവും സൈന്യവുമാണെന്നും, (2) സൻഹാരീബ് (سنحاريب) രാജാവും കൂട്ടരുമായിരുന്നുവെന്നും (3) ബുഖ്ത്തുനസ്സറും (بختنصر) സൈന്യവുമായിരുന്നുവെന്നുമാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ.

ഇവയിൽ മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നത് الله اعلم ജാലൂത്തിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽബഖറയിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ നേരെ പടയെടുക്കുകയും, വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തിവെക്കുകയും നിർദ്ദയം കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ബാബിലോണ്യൻ രാജാവായിരുന്നു സൻഹാരിബ്. (*) ബുഖ്ത്തുനസ്സറും ഒരു ബാബിലോണ്യൻ രാജാവായിരുന്നു. ഇയാൾ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലെ പള്ളിയും, ഇസ്റാഈല്യരുടെ മതസംസ്ക്കാര ചിഹ്നങ്ങളും, സ്വത്തുക്കളുമെല്ലാം തകർക്കുകയും അവരെ കൂട്ടത്തോടെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി ബാബിലോണിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. (†) ബാബിലോണ്യരുടെ ആക്രമങ്ങളിൽ തൗറാത്തിൻെറ പകർപ്പുകളെല്ലാം- സാക്ഷാൽ തൗറത്തു പോലും-അഗ്നിക്കിരയാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. (പിന്നീട് കുറെ കാലത്തിനുശേഷം സ്വന്തം ഓർമ്മയിൽ നിന്നും മറ്റുമായിട്ടാണ് ഉസൈർ (عليه السلام)ൻെറ കാലത്ത് അത് പുനർലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം ഇസ്റാഈല്യർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ശിക്ഷകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈ മൂന്നിൽ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, പിന്നീട് അതിനുശേഷം ക്രമേണഅവരുടെ സ്ഥിതിഗതി മാറി. അവർ നന്നായിത്തീരുകയും അന്യരുടെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടുകയും ചെയ്തു. രാജ്യവും രാഷ്ട്രവും പുനർനിർമ്മാണം ചെയ്യുവാനും, സംസ്കാരവും പ്രതാപവും നിറഞ്ഞ ഭരണങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു. ജനസംഖ്യയിലും, സമ്പൽസമൃദ്ധിയിലും അവർ മികച്ചുനിലക്കുകയും ചെയ്തു. പല രാജാക്കൻമാരും പ്രവാചകൻമാരും അവരെ നയിക്കുവാനുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 6-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അവരുടെ സ്വന്തം നിലപാട് നന്നായിതീർന്നപ്പോഴാണ് അവരുടെ ദുസ്ഥിതി മാറി നൻമ കൈവന്നതെന്നും, മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന നൻമതിൻമകളുടെ ഫലം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അതോടൊപ്പം 7-ാം വചനത്തിൽ ആദ്യവാക്യങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

കാലക്രമത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യരുടെ നില വീണ്ടും പഴയപടിയായിത്തീർന്നു. മതമൂല്യങ്ങൾക്ക് വില കൽപിക്കാതായി. ശിർക്കിലും തോന്നിയവാസങ്ങളിലും മുഴുകി. ഈ ഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മുന്നറിയപ്പാണ് 7-ാം വചനത്തിൽ പിന്നീട് പറയുന്നത് എന്നത്രെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതക്കളുടെ പൊതുവെയുള്ള അഭിപ്രായം. മുമ്പ് നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ നിങ്ങളിൽ വരുത്തിത്തീർത്ത അതേമാതിരി നാശനഷ്ടങ്ങളും ആക്രമ മർദ്ദനങ്ങളും വീണ്ടും അഴിച്ചുവിടുമാറ് നിങ്ങളിൽ

---

* ക്രി. മു. 701ൽ സൻഹേരീബ് സിരിയാ രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. നാൽപത്താറ് കോട്ടകൾ പിടിച്ചു. രണ്ടുലക്ഷം ജനങ്ങളെ അടിമകളാക്കി നാട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി....പിന്നീടു യെരൂശലേ പട്ടണത്തെ വളഞ്ഞു. (വേ. പു. നിഘണ്ടു: പേ:28)

† നെബൂഖദ് നേസർ (ബുഖ്ത്തുനസ്സർ) ക്രി. മു. 604 മുതൽ 561 വരെ രാജ്യം ഭരിച്ചു...യെരൂശലേമിനെ വീണ്ടും വന്ന് നിരോധിച്ചു. അതിലെ ജനങ്ങളെ ആസകലം ബന്ധസ്ഥരാക്കി ബാബിലോണ്യായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, ശലൈമോൺ (സുലൈമാൻ നബി) പണിത ദേവാലയത്തെ (ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് പള്ളിയെ) ക്രി. മു. 586-ൽ ഇവൻ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു. (വേ. പു. നി. പേജ്: 209 & 390.)

അല്ലാഹു ശത്രുക്കളെ നിയോഗിക്കുമെന്നുസാരം. രണ്ടാംപ്രാവശ്യം ഇസ്റാഈല്യർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന യാതനകൾ ആരുടെ കൈകൊണ്ടാണ് അനുഭവപ്പെട്ടതെന്ന് നിർണ്ണയിച്ച് പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. ചില റോമൻ കൈസർമാരുടെകാലത്ത് ഇസ്രാഇല്യർ കണക്കറ്റ അക്രമങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ജൂദ-ക്രിസ്തീയ ചരിത്രങ്ങളിൽ ഇവയുടെ നീണ്ട പട്ടിക തന്നെ കാണാം. ഇവയിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലുമായിരിക്കാം ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഇമാം റാസീ (ﷺ)മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ഏതുകാലത്ത്, ആരുടെ കൈക്കാണത് സംഭവിച്ചതെന്ന് നിർണ്ണയിച്ചറിയായ്കകൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങൾ നൽകുന്ന പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് തടസ്സമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

അവസാനം ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: (1) عسى ربكم ان يرحمكم (നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്തേക്കാം) നിങ്ങളുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം രണ്ടുപ്രാവശ്യം അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തിന് പാത്രമാകേണ്ടിവന്നാലും അവൻെറ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നിങ്ങൾ നന്നാക്കിത്തീർത്താൽ അവൻെറ കാരുണ്യം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നു സാരം. ഈ വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു അവരിൽ പാലിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും എല്ലാ നിലക്കും ആ സമുദായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അവരുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. (2)وان عدتم عدنا (നിങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചാൽ നാമും ആവർത്തിക്കും.) അതായത് പിന്നെയും നിങ്ങളുടെ നില മുമ്പുണ്ടായതുപോലെ വഷളായിത്തീരുന്ന പക്ഷം നിങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുവാൻ മടിക്കുകയില്ലെന്ന് താൽപര്യം. ഈ മുന്നറിയിപ്പും അവരിൽ സാക്ഷാൽകൃതമാകുകയുണ്ടായി. തൗറാത്തിൻെറയും പ്രവാചകൻമാരുടെയും അദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നകന്ന് കൊണ്ടിരുന്ന അവർ, നബി (ﷺ) തിരുമേനി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെയും ഇസ്ലാമിൻെറയും കഠിന ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു. നബി (ﷺ)ക്കും ഇസ്ലാമിനുമെതിരിൽ അവർ സ്വീകരിച്ച നിലപാട് കുപ്രസിദ്ധമാണ്. അതിൻഫലമായി മുസ്ലിംകളുടെ കൈക്കു പല അവശതകളും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയും ഒടുക്കം അറേബ്യയിൽ നിന്നു കൂട്ടത്തോടെ അവർ നാടുകടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്ലാമിക ഭരണത്തിൻെറ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് അധീനപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കുറെയൊക്കെ ശാന്തമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയശേഷം ദുസ്വാർത്ഥങ്ങൾമൂലം ഇസ്ലാമിനെതിരെയുള്ള ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അടുത്തകാലം വരെ അവഹേളിക്കപ്പെട്ട ഒരധമ സമൂഹമായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ലോകത്ത് ജീവിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നാല് ദശകങ്ങൾക്കപ്പുറം ജർമ്മനിയിലെ സർവ്വാധിപതിയായിരുന്ന ഹിറ്റ്ലരുടെ കൈക്ക് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന കൂട്ടക്കൊലകളുടെയും കഷ്ടതകളുടെയും കഥ പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഇപ്പോൾ, ഹിറ്റ്ലറുടെ എതിരാളികളായിരുന്ന വൻകോയ്മകളുടെ ഇടപെടൽ നിമിത്തം അവരുടെ വകയായി ഫലസ്തീനിൽ ഒരു ഇസ്രഈൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതോടെ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ അവരുടെ ധിക്കാരവും വൈരവും പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുത ഇന്നാരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതിൻെറ ഫലം ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ, ഒരു കൂട്ടരുടെ കൈക്കല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കൈക്ക് അവർ അനുഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ''നിങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചാൽ നാമും ആവർത്തിക്കു''മെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് പുലരാതിരിക്കുകയില്ല.

(3) وجعلنا جهنم للكافرين حصيرا (അവിശ്വാസികൾക്ക് നാം ജഹന്നമിനെ തടങ്ങൽ സ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) മേൽ കണ്ടതെല്ലാം ഈ ലോകത്ത് വെച്ചുതന്നെയുള്ള നടപടികളാണ്. ഇതുകൊണ്ട് അവരുടെ മേലുള്ള നടപടി അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഇസ്റാഈല്യരായ അവിശ്വാസികളടക്കം എല്ലാ അവിശ്വാസികൾക്കും പരലോകത്ത് നരകമായിരിക്കും ആധാരമെന്ന് സാരം. ഇസ്റാഈല്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചും, അവരുടെ ചരിത്രമെന്ന നിലക്കുമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നതെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന്

പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുണ്ടെന്ന് തീർച്ച. അതിനുവേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ ഇത് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഇസ്രാഈൽ സമുദായത്തെപ്പോലെ മുസ്‌ലിം സമുദായം ധിക്കാരത്തിൽ മുഴുകിയാൽ അവരും ഇതുപോലെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാനടപടികൾക്ക് പാത്രമാകേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതിന് പുറമെ മറ്റൊരു പാഠം കൂടി നാം ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, ഇസ്റാഈല്യർക്ക് നേരിട്ട കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചത് അവരെക്കാൾ സത്യവിശ്വാസത്തിലും സൻമാർഗ്ഗത്തിലും മികച്ചുനിന്നിരുന്ന മറ്റൊരു സമുദായത്തിന്റെ കൈക്കായിരുന്നില്ല. വിശ്വാസാചരങ്ങളിൽ അവരെക്കാൾ ദുഷിച്ച ചില സമുദായക്കാരുടെ കൈക്കായിരുന്നു അത്. അതുപോലെ മുസ്‌ലിം സമുദായം ദുഷിക്കുമ്പോഴും അവരെക്കാൾ ദുഷിച്ച മറ്റൊരു കൂട്ടരുടെ കൈക്കാവാം അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും. ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതും മുസ്‌ലിം സുദായത്തിൽ ഇതഃ പര്യന്തം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടുതാനും. അല്ലാഹു സമുദായത്തിന് സൻമാർഗ്ഗവും തൻേറടവും പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَهْدِى لِلَّتِى هِىَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

9 നിശ്ചയമായും, ഈ ഖുർആൻ ഏറ്റവും ചൊവ്വായ (അഥവാ ബലവത്തായ) തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വലുതായ പ്രതിഫലം ഉണ്ടെന്ന് അതവരെ സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;-

وَأَنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

10 പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരാകട്ടെ, അവർക്കു നാം വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും.

വിഭാഗം-2

وَيَدْعُ ٱلْإِنسَٰنُ بِٱلشَّرِّ دُعَآءَهُۥ بِٱلْخَيْرِ ۖ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ عَجُولًا ﴿١١﴾

11 മനുഷ്യൻ ഗുണത്തിന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പ്രകാരം, അവൻ ദോഷത്തിനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഒരു ധൃതി കൂട്ടുന്നവനാകുന്നുതാനും.

---

9 إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്. الْقُرْآنَ (ഈ) ഖുർആൻ. يَهْدِي മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു, വഴികാട്ടും. لِلَّتِي യാതൊന്നിലേക്ക്. هِيَ അത് . أَقْوَمُ ഏറ്റം ചൊവ്വായതാണ്, കൂടുതൽബലവത്താണ്. وَيُبَشِّرُ അത് സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. الَّذِينَ يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായ. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മളെ. أَنَّ لَهُمْ അവർക്കുണ്ടെന്ന്. أَجْرًا പ്രതിഫലം, കൂലി. كَبِيرًا വലിയ.10 وَأَنَّ الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ എന്നും. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. أَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു(എന്നും). لَهُمْ അവർക്ക്. عَذَابًا ശിക്ഷ. أَلِيمًا വേദനയേറിയ. 11 وَيَدْعُ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന. الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. بِالشَّرِّ ദോഷത്തിന്, തിൻമയെക്കുറിച്ച്. دُعَاءَهُ അവന്റെ പ്രാർത്ഥന. بِالْخَيْرِ ഗുണത്തിന്, നൻമയെപ്പറ്റി. وَكَانَ الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു (ആയിരിക്കുന്നു) താനും. عَجُولاً ധൃതികൂട്ടുന്നവൻ.

മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു സ്വഭാവദോഷമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അനിഷ്ടകരമായ വല്ല കാര്യവും വന്നുഭവിക്കുമ്പോഴേക്കും അവന്‍ അക്ഷമനും വികാരഭരിതനുമായിത്തീരുന്നു. തനിക്കോ, തന്‍െറ മക്കള്‍, സ്വത്തുക്കള്‍ മുതലായവക്കോ ദോഷകരമായ പ്രാര്‍ത്ഥനകളും ശാപവാക്കുകളും അവനില്‍ നിന്നുണ്ടാകുന്നു. 'ഞാന്‍ മരിച്ചെങ്കില്‍! ഇവന്‍ നശിച്ചാല്‍ നന്നായിരുന്നു! തുലഞ്ഞു നശിക്കട്ടെ!' എന്നിത്യാദി പലതും അവന്‍െറ നന്‍മക്കുവേണ്ടി ധൃതിപ്പെടുന്ന അതേ രൂപത്തില്‍ തിന്‍മക്കും അവന്‍ ധൃതികൂട്ടികൊണ്ടിരിക്കും. ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനോ, ദീര്‍ഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുവാനോ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള സുപ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയിരിക്കുവാനോ അവന് കഴിയാതെ പോകുന്നു. പക്ഷേ, അവന്‍െറ കഥകേടും അക്ഷമയുമെല്ലാം അറിയുന്നവനും, പരമ കാരുണികനുമാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് അത്തരം പ്രാര്‍ത്ഥനകളെ അപ്പടി സ്വീകരിക്കാതെ അല്ലാഹു അവനോട് വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നു താല്‍പര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ولو يجعل الله للناس الشر استعجالهم بالخير لقضي اليهم اجلهم - يونس** (സാരം: മനുഷ്യര്‍ ഗുണത്തിന് ധൃതി കാണിക്കുന്ന പ്രകാരം അല്ലാഹു അവര്‍ക്ക് ദോഷത്തെ ധൃതികൂട്ടിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നെങ്കില്‍ അവര്‍ക്ക് അവരുടെ അവധി തീരുമാനമാക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. (10:11) ഒരു ഹദീസില്‍ നബി (ﷺ) പറയുന്നു. ''നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങള്‍ക്കോ, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കള്‍ക്കോ എതിരായി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കരുത്. അല്ലാഹു പ്രാര്‍ത്ഥനകള്‍ക്കുത്തരം ചെയ്യുന്ന വല്ല സമയവുമായി ഒത്തുകൂടിയെന്നുവരാം'' (മു.) അഥവാ അതിന് ഇടവരുന്നത് സൂക്ഷിക്കണമെന്നര്‍ത്ഥം.

وَجَعَلْنَا ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ءَايَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَآ ءَايَةَ ٱلَّيْلِ وَجَعَلْنَآ ءَايَةَ ٱلنَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا۟ فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا۟ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ وَٱلْحِسَابَ ۚ وَكُلَّ شَىْءٍ فَصَّلْنَٰهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾

12 രാത്രിയെയും, പകലിനെയും നാം രണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാല്‍, രാത്രിയാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നാം മായിച്ചു (ഇരുട്ടിയതാക്കി) വെച്ചു; നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹം നിങ്ങള്‍ തേടിയെടുക്കാന്‍ വേണ്ടി പകലാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നാം കാണത്തക്ക (വെളിച്ചമുള്ള) താക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങള്‍ കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണവും, കണക്കും അറിയുവാന്‍ വേണ്ടിയും. എല്ലാ കാര്യവും തന്നെ, നാമത് വിസ്തരിച്ച് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. (ആവശ്യമായതൊന്നും നാം വിവരിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.)

---

12 وَجَعَلْنَا നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. وَالنَّهَارَ പകലിനെയും. آيَتَيْنِ രണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍. فَمَحَوْنَا എന്നാല്‍ (എന്നിട്ടു-അങ്ങനെ) നാം മായിച്ചു. آيَةَ اللَّيْلِ രാത്രിയുടെ (രാത്രിയാകുന്ന) ദൃഷ്ടാന്തത്തെ. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. آيَةَ النَّهَارِ പകലിന്‍െറ (പകലാകുന്ന) ദൃഷ്ടാന്തത്തെ. مُبْصِرَةً കാണത്തക്കത് (കാണാവുന്നത്). لِّتَبْتَغُوا നിങ്ങള്‍ തേടു, (തേടിയെടുക്കു-അന്വേഷിക്കു)വാന്‍വേണ്ടി. فَضْلاً അനുഗ്രഹത്തെ, ദയവിനെ. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള. وَلِتَعْلَمُوا നിങ്ങള്‍ അറിയുവാന്‍ വേണ്ടിയും. عَدَدَ എണ്ണം. السِّنِينَ കൊല്ലങ്ങളുടെ. وَالْحِسَابَ കണക്കും. وَكُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യവും (വസ്തുവും). فَصَّلْنَاهُ നാമതിനെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. تَفْصِيلاً ഒരു (നല്ല) വിശദീകരണം.

ശാന്തത, സ്വസ്ഥത, വിശ്രമം എന്നിവക്ക് ഉതകുമാറ് രാത്രിയെ ഇരുട്ടുമയമാക്കിയത്, ഉപജീവന മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളും ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യങ്ങളും അന്വേഷിച്ച് നേടിയെടുക്കാന്‍ സാധിക്കുമാറ് പകലിനെ വെളിച്ചമയമാക്കിയത്, രാവും പകലും മാറി മാറിക്കൊണ്ട് വരുന്നത് എന്നിവയിലൊക്കെ

അല്ലാഹുവിൻെറ മഹിതമഹത്വങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പലപ്പോഴും ഖുർആനിൽ ഉണർത്തിക്കാണാം. രാപ്പകലുകളുടെ മാറ്റത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ സമയങ്ങളുടെയും മറ്റും കണക്കുകൾ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നത്. സൂ:ഖസ്വസ്വ് 71, 72 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, സദാസമയവും പകലോ, രാത്രിയോ മാത്രമായിരുന്നാലത്തെ അവസ്ഥയെന്തായിരിക്കും?! ആലോചിച്ച് നോക്കുക!

وَكُلَّ إِنسَٰنٍ أَلْزَمْنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ فِى عُنُقِهِۦ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ كِتَٰبًا يَلْقَىٰهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾

13 എല്ലാ മനുഷ്യന്നും തന്നെ, അവൻെറ ശകുനം അവൻെറ കഴുത്തിൽ നാം ഏർപ്പെടുത്തി (ഉറപ്പിച്ചു) വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഖിയാമത്തു നാളിൽ അവന് ഒരു ഗ്രന്ഥം (രേഖ) നാം വെളിക്കുകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും; (തുറന്ന്) വിരുത്തപ്പെട്ടതായി അതവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.

ٱقْرَأْ كِتَٰبَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ ٱلْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

14 (പറയപ്പെടും:) ‘‘നിൻെറ ഗ്രന്ഥം നീ വായിച്ചു കൊള്ളുക!- നിൻെറ പേരിൽ കണക്കുനോക്കുന്നവനായി ഇന്ന് നീ തന്നെ മതി!’’

---

13 وَكُلَّ إِنسَانٍ എല്ലാ മനുഷ്യനും. أَلْزَمْنَاهُ അവന് നാം ഏർപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു (അനിവാര്യമാക്കി- വേറിടാതാക്കിയിരിക്കുന്നു). طَائِرَهُ അവൻെറ ശകുനം, ലക്ഷണം. فِي عُنُقِهِ അവൻെറ കഴുത്തിൽ. وَنُخْرِجُ നാം പുറപ്പെടുവിക്കുക (വെളിക്ക് കൊണ്ടുവരുക)യും ചെയ്യും. لَهُ അവന്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. كِتَابًا ഒരു ഗ്രന്ഥം, രേഖ. يَلْقَاهُ അതവൻ കാണും, കണ്ടെത്തും. مَنشُورًا വിരുത്ത(നിവർത്ത)പ്പെട്ടതായി. 14 اقْرَأْ വായിക്കുക. كِتَابَكَ നിൻെറ ഗ്രന്ഥം. كَفَى മതി. بِنَفْسِكَ നീ തന്നെ, നിൻെറ സ്വന്തം. الْيَوْمَ ഇന്ന്. عَلَيْكَ നിൻെറ പേരിൽ. حَسِيبًا കണക്ക് നോക്കുന്നവനായി

കൂട്ടിൽനിന്ന് പക്ഷികൾ വലത്തോട്ട് പാറിയാൽ ശുഭം, ഇടത്തോട്ട് പാറിയാൽ അശുഭം എന്നും മറ്റും പക്ഷികളുടെ ചലനം നോക്കി ശകുനം നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു പതിവ് അറബികൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് ‘പക്ഷി’ എന്നർത്ഥമുള്ള **طائر** (ത്വാ ഇർ) എന്ന വാക്ക് ‘ശകുനം’ എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട് വന്നു. ഇവിടെയും ഈ അർത്ഥമാണ് അതിനുള്ളത്. പക്ഷേ, ഇവിടെ പക്ഷിയല്ല-മനുഷ്യകർമ്മങ്ങളാണ്-പക്ഷി (ശകുനം) എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

ഓരോരുത്തന്റെയും ശകുനം അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള താലിപോലെ അവനോടൊപ്പം തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഓരോരുത്തന്റെയും കർമ്മങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് അവന്റെ ശുഭാശുഭ ഫലങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത്. പക്ഷികളെയോ മറ്റോ ആശ്രയിച്ചല്ല അത്. അതിന് പുറമെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ, ഓരോരുവന്റെയും സകല കർമ്മങ്ങളും സവിസ്തരം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥം അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതിൽ എല്ലാം അവന് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തി കാണാവുന്നതായിരിക്കും. അത് കാണുമ്പോൾ, തന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെയും, രക്ഷാശിക്ഷകളെയും, നേട്ടകോട്ടങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഓരോരുത്തർക്കും ശരിക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പരസഹായമൊന്നും കൂടാതെ, തന്റെ കണക്ക് തികച്ചും തനിക്കുതന്നെ പരിശോധിച്ചറിയാം.

مَّنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

15 ആർ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചുവോ അവൻ, തൻെറ സ്വന്തത്തിന് വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നത്. ആർ വഴിപിഴച്ചുവോ അവൻ, അതിനെതിരായിത്തന്നെയാണ് വഴിപിഴക്കുന്നതും. കുറ്റം വഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹവും (അഥവാ ആത്മാവും) മറ്റൊന്നിൻെറ കുറ്റം വഹിക്കുകയില്ല. ഒരു റസൂലിനെ അയക്കുന്നതു വരെ നാം (ആരെയും) ശിക്ഷിക്കുന്നവരായിരിക്കില്ലതാനും.

---

15 مَنِ ആർ, ആരെങ്കിലും, യാതൊരുവൻ. اهْتَدَى നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു(എങ്കിൽ) . فَإِنَّمَا يَهْتَدِي എന്നാലവൻ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നത്. لِنَفْسِهِ തനിക്കുവേണ്ടി തന്നെ, തൻെറ സ്വന്തത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം. وَمَن ആരെങ്കിലും, വല്ലവനും. ضَلَّ വഴിപിഴച്ചു (എങ്കിൽ). فَإِنَّمَا يَضِلُّ എന്നാലവൻ വഴി പിഴക്കുന്നത്. عَلَيْهَا അതിൻെറമേൽ (എതിരിൽ)തന്നെ. وَلاَ تَزِرُ (കുറ്റം) പേറുക (വഹിക്കുക)യില്ല. وَازِرَةٌ ഒരു (കുറ്റം) പേറിയ ദേഹം (ആൾ). وِزْرَ കുറ്റത്തെ, കുറ്റഭാരം. أُخْرَى മറ്റേതിൻെറ, മറ്റൊന്നിൻെറ. وَمَا كُنَّا നാമായിരിക്കുകയുമില്ല. مُعَذِّبِينَ ശിക്ഷിക്കുന്നവർ. حَتَّى نَبْعَثَ നാം അയക്കുന്ന (എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന)തുവരെ. رَسُولاً ഒരു റസൂലിനെ.

മനുഷ്യരുടെ രക്ഷാശിക്ഷകളിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മൂന്ന് അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. (1) ഓരോ ആളുടെയും സൽക്കർമ്മ ദുഷ്ക്കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം ആ ആൾക്ക് തന്നെയായിരിക്കും അനുഭവപ്പെടുക. (2) ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുകയോ, വഹിക്കേണ്ടി വരുകയോ ഇല്ല. ഈ രണ്ടു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ച് കാണാം. 1-ാമത്തേതിനെപ്പറ്റി 10:108;27:92;39:41 മുതലായ വചനങ്ങളിലും, 2-ാമത്തേതിനെപ്പറ്റി 6:164;35:18;39:7;53:38 മുതലായ വചനങ്ങളിലും നോക്കുക. (3) റസൂലുകളെ അയച്ച് നേർമ്മാർഗ്ഗവും, ദുർമ്മാർഗ്ഗവും വിവരിച്ചുകൊടുക്കാതെ അല്ലാഹു ആരെയും ശിക്ഷിക്കുകയില്ല. പ്രവാചകൻമാർ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയോ, പ്രവാചകൻമാരുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെപ്പറ്റി അറിവ് ലഭിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവർ വഴിപിഴിച്ചുപോകുന്നപക്ഷം, അവർ ശിക്ഷാർഹരായിരിക്കയില്ല എന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

പക്ഷേ, ഒരു സമുദായത്തിലും അല്ലാഹു നബിമാരെ അയക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وان من امة الا خلافيها نذير (ഒരു സമുദായവും അതിൽ ഒരു താക്കീതുകാരൻ കഴിഞ്ഞു പോകാതിരുന്നിട്ടില്ല.) (35:24) പ്രവാചകൻമാരുമായി നേരിൽ ബന്ധപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്തവർക്ക് അവരുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റു മതോപദേഷ്ടാക്കൾ വഴിയോ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴിയോ അറിവായാലും മതിയല്ലോ. നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരായിത്തീരുന്ന ഓരോ കൂട്ടം ആളുകളെയും അതിൽ ഇടപ്പെടുമ്പോൾ, നരകത്തിൻെറ കാവൽക്കാർ അവരോട് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു താക്കീതുകാരനും വന്നില്ലേ (الم يأتكم نذير) എന്ന് ചോദിക്കുമെന്നും, അപ്പോൾ അവർ: ഞങ്ങൾക്ക് താക്കീതുകാർ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നു (بلى قد جاءنا نذير فكذبنا الخ) അവർ മറുപടി പറയുമെന്നും സൂറത്തുൽ മുൽകിൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَإِذَآ أَرَدْنَآ أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا۟

16 ഒരു രാജ്യത്തെ നാം നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിലെ സുഖിയൻമാരോട് നാം കൽപിക്കും (അനുസരിക്കുവാൻ

فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا ٱلْقَوْلُ فَدَمَّرْنَٰهَا تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾

കൽപ്പന കൊടുക്കും); എന്നിട്ട് അവർ അതിൽ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും; അങ്ങനെ, അതിൻെറമേൽ (ആ) വാക്ക് (ന്യായമായി) സ്ഥിരപ്പെടും; അപ്പോൾ, നാം അതിനെ ഒരു തകർക്കൽ തകർക്കുന്നതാണ്.

---

16 وَإِذَا أَرَدْنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. أَن نُّهْلِكَ നാം നശിപ്പിക്കുവാൻ. قَرْيَةً ഒരു രാജ്യത്തെ, വല്ല രാജ്യത്തെയും. أَمَرْنَا നാം കൽപിക്കുന്നതാണ്. مُتْرَفِيهَا അതിലെ സുഖിയൻ (സുഖലോലുപൻ)മാരോട്. فَفَسَقُوا എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അവർ തോന്നിയവാസം (തെമ്മാടിത്തം-ധിക്കാരം) പ്രവർത്തിക്കും. فِيهَا അതിൽ. فَحَقَّ അപ്പോൾ സ്ഥിരപ്പെടും, ന്യായമാകും, അവകാശപ്പെടും, യഥാർത്ഥമാകും. عَلَيْهَا അതിൻെറ മേൽ. الْقَوْلُ വാക്ക് (ആ പറഞ്ഞതു). فَدَمَّرْنَاهَا അപ്പോൾ നാം അതിനെ തകർക്കും. تَدْمِيرًا ഒരു തകർക്കൽ.

റസൂലുകൾ മുഖാന്തരം അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുളള കൽപനകളെ വകവെക്കാതെ ധിക്കരിച്ചു കൊണ്ട് രാജ്യത്തുള്ള നേതാക്കൾ, മൂപ്പൻമാർ തുടങ്ങിയ സുഖലോലുപൻമാർ തോന്നിയവാസത്തിലും, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നാട്ടിൽ ധാർമ്മികമായ അരാജകത്വം നടമാടുകയും അപ്പോൾ രാജ്യം ഉൻമൂല നാശത്തിന്നു അവകാശപ്പെട്ടതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോഴാണ് അല്ലാഹു അവിടെ ഉൻമൂല നാശം വരുത്തുന്നത്. അല്ലാതെ, നാട്ടുകാർ പൊതുവെ നിരപരാധികളായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു രാജ്യവും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കാറില്ല, അങ്ങിനെ അവന് ഉദ്ദേശവുമില്ല എന്ന് സാരം. എവിടെ നോക്കിയാലും തോന്നിയവാസത്തിലും, സദാചാരലംഘനങ്ങളിലും മുമ്പൻമാരായിരിക്കുക അവിടത്തെ സുഖലോലുപൻമാരായിരിക്കുമല്ലോ. പൊതുജനങ്ങളും, സാധാരണക്കാരും ക്രമേണ അവരുടെ അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കുവഴങ്ങി അവരിൽ ലയിക്കുകയാണ് പതിവ്. അതുകൊണ്ടാണ് സുഖിയൻമാരുടെ തോന്നിയവാസത്തെപ്പറ്റി എടുത്ത് പറയുന്നത്.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ ٱلْقُرُونِ مِنۢ بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

17 നൂഹിനുശേഷമായി എത്ര (യേറെ) തലമുറകളെയാണ് നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?! തൻെറ അടിയാൻമാരുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞനും, കണ്ടറിയുന്നവനുമായി നിൻെറ റബ്ബ് തന്നെ മതിതാനും!

---

17 وَكَمْ എത്രയാണ്, എത്രയോ. أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. مِنَ الْقُرُونِ തലമുറകളിൽ (കാലക്കാരിൽ) നിന്നും. مِن بَعْدِ ശേഷം, ശേഷമായിട്ട്. نُوحٍ നൂഹിൻെറ. وَكَفَى മതിതാനും. بِرَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബ് (തന്നെ). بِذُنُوبِ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി. عِبَادِهِ തൻെറ അടിയാൻമാരുടെ. خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയായിട്ട്. بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവനായിട്ട്, കാണുന്നവനായ.

നൂഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ കാലശേഷം മുതൽ ഇതുവരെയായി മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം പൊതുശിക്ഷക്കുവിധേയരാകേണ്ടി വന്ന എത്രയോ ജനസമൂഹങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്! ഓരോ കൂട്ടരുടെയും തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരുന്നുവെന്നും, അത് എത്രമാത്രം കവി

ഞ്ഞു പോയിരുന്നുവെന്നുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും സൂക്ഷ്മമായും അറിയാം. അതനുസരിച്ച് തന്നെയാണ് അവരെ അവൻ ശിക്ഷിച്ചതും. അല്ലാതെ ഒരു മൊത്തക്കണക്കിലോ, ഏകദേശ അനുമാനപ്രാകാരമോ അല്ല അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ചെയ്തത് എന്ന് താൽപര്യം. അതുപോലെയുള്ള വല്ല പൊതുശിക്ഷക്കും ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീർന്നേക്കാനിടയുണ്ടെന്ന് നിലവിലുള്ള ഈ മുശ്‌രിക്കുകളും ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നുള്ള ഒരു സൂചനകൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

مَّن كَانَ يُرِيدُ ٱلْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُۥ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصْلَىٰهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ﴿١٨﴾

18 ആർ (ഈ) ക്ഷണികമായതിനെ (ഐഹിക ജീവിതത്തെ) ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ, അതിൽ അവന്- (അതെ) നാം വേണമെന്നു വെക്കുന്നത് നാം വേഗമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്; പിന്നെ, അവനു നാം 'ജഹന്നമി'നെ (നരകത്തെ) ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. അതിൽ അവൻ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും (കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും) ആട്ടപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ടു കടന്നെരിയും.

وَمَنْ أَرَادَ ٱلْـَٔاخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُم مَّشْكُورًا ﴿١٩﴾

19 ആർ പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ, അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായും കൊണ്ട് അതിനു വേണ്ടി അതിൻേറതായ പരിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു (വോ), എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ- അവരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

كُلًّا نُّمِدُّ هَـٰٓؤُلَآءِ وَهَـٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾

20 എല്ലാവർക്കും-ഇക്കൂട്ടർക്കും അക്കൂട്ടർക്കും (തന്നെ)- നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കൊടുതിയിൽ (ദാനത്തിൽ) നിന്നും നാം അയച്ചു (നീട്ടി) കൊടുക്കുന്നതാണ്. നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കൊടുതി (ദാനം) മുടക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കയില്ലതാനും.

---

18 مَن كَانَ ആർ ആയിരുന്നു(വോ), ആരെങ്കിലും ആയിരുന്നാൽ. يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കും. الْعَاجِلَةَ ധൃതിയിൽ തീരുന്നതിനെ, വേഗം കഴിയുന്നത്, ക്ഷണികമായത്. عَجَّلْنَا നാം ധൃതിയാക്കി (വേഗമാക്കി) കൊടുക്കും. لَهُ അവന്. فِيهَا അതിൽ. مَا نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, വേണമെന്ന് വെക്കുന്നത്. لِمَن نُّرِيدُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. ثُمَّ جَعَلْنَا പിന്നെ നാം ആക്കും (ഏർപ്പെടുത്തും). لَهُ അവന്. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിനെ. يَصْلَاهَا അവൻ അതിൽ എരിയും, കടക്കും (കടന്നെരിയും). مَذْمُومًا ആക്ഷേപിക്ക(കുറ്റപ്പെടുത്ത)പ്പെട്ടവനായിട്ട്. مَّدْحُورًا ആട്ടപ്പെട്ട(അകറ്റപ്പെട്ട)വനായി.. 19 وَمَنْ أَرَادَ ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. الْآخِرَةَ പിന്നീടുള്ളതിനെ (പരലോകത്തെ). وَسَعَى لَهَا അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുക (യത്നിക്കുക)യും (ചെയ്താൽ). سَعْيَهَا അതിന്റേ(തായ) പരിശ്രമം. وَهُوَ അവൻ, അവനാകട്ടെ. مُؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസിയുമാണ്. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ ആ കൂട്ടർ. كَانَ ആയിരിക്കും. سَعْيُهُم അവരുടെ പരിശ്രമം. مَّشْكُورًا നന്ദി ചെയ്യപ്പെടുന്ന (സന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന)ത്.. 20 كُلًّا എല്ലാവർക്കും. نُّمِدُّ നാം അയച്ചുകൊടുക്കും, നീട്ടിക്കൊടുക്കും. هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർക്ക്, ഇവർക്ക്. وَهَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർക്കും, അവർക്കും. مِنْ عَطَاءِ കൊടുതിയിൽ

(ദാനത്തിൽ) നിന്ന്. رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ. وَمَا كَانَ ആയിട്ടില്ല ആയിരിക്കയില്ല. عَطَاءُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൊടുതി. مَحْظُورًا മുടക്കപ്പെട്ട(തടയപ്പെട്ട)ത്.

ക്ഷണികമായ ഈ ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളെ ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നവരിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഇഹത്തിൽ താനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതാനും ചില നേട്ടങ്ങൾ അല്ലാഹു തൽക്കാലം നൽകിയേക്കും. എല്ലാവർക്കും പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കുകയില്ല. അവരുടെ പര്യവസാനം നരകവുമായിരിക്കും. ശാശ്വതമായ പരലോക സുഖസൗകര്യങ്ങളെ ലക്ഷ്യം വെക്കുകയും, അതോടുകൂടി അതിനുവേണ്ടി വിശ്വാസപൂർവ്വം പ്രയത്നം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനം അല്ലാഹു സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും, അർഹമായ പ്രതിഫലം അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യും. ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ, ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ ആദിയായ ഭൗതികാനുഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ, എല്ലാവർക്കും അവൻ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിൽ രണ്ടു കൂട്ടർക്കുമിടയിൽ വ്യത്യാസം കാണിക്കുകയില്ല, എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കമെന്ന് പറയാം. എന്നാൽ, അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം അതിൽനിന്ന് നമുക്ക് പല കാര്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി:-

(1) ഐഹിക ജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ, പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതുപോലെ وسعى لها سعيها (അതിനുവേണ്ടി അതിൻേറതായ പരിശ്രമം നടത്തി) എന്നോ മറ്റോ ഒരു ഉപാധി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പരലോകത്ത് ഗുണം കിട്ടുമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയുള്ള എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ച പ്രകാരമുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങളും അനുഷ്ഠാനമുറകളും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ദീനിൽ പുതുതായി നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ബിദ് അത്തുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും അവ തള്ളപ്പെടേണ്ടതാണന്നും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ചുരുക്കത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം പരലോകവിജയമായിരി.ക്കണം.

(2) എന്നാൽ ഐഹിക നേട്ടങ്ങളെ ലക്ഷ്യംവെക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ച് കിട്ടുമോ? അതുമില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും അവൻ കണക്കാക്കിയതും മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളുതാനും. ആർക്കൊക്കെ, എന്തൊക്കെയാണ് വേണ്ടത് എന്നുള്ള കാര്യവും അവന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനപ്പുറം വല്ലതും നേടുവാൻ അവർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല.

(3) പരലോകത്തെ ഉന്നംവെക്കുന്നവരുടെ യത്നങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും അല്ലാഹു ഒന്നും പാഴാക്കുകയില്ല. എല്ലാം നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അഥവാ, അവരുടെ ഓരോ ചലനങ്ങൾക്കും ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ പ്രതിഫലം നൽകുകയും, അവയെ വളർത്തി പോഷിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

(4) ജീവിതലക്ഷ്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി മനുഷ്യർ മേൽക്കണ്ടപ്രകാരം രണ്ട് തരക്കാരായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ആഹാരം, ആരോഗ്യം, ധനം, സന്താനം ആദിയായ ഭൗതികമായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ആ വിവേചനം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. സത്യവിശ്വാസി, അവിശ്വാസി, ഇഹലോക ജീവിതത്തെ ഉന്നം വെച്ചവൻ എന്നിങ്ങിനെ വ്യത്യാസമില്ലാതെ അല്ലാഹു എല്ലാവർക്കും അത് പ്രദാനം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ, വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവയുടെ തോത് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്റെ മാനദണ്ഡം അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു രഹസ്യമത്രെ. അടുത്ത വചനത്തിൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കാണാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

21 നോക്കുക; അവരിൽ (മനുഷ്യരിൽ) ചില രെ ചിലരെക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയി രിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന്! പരലോ കമാകട്ടെ, പദവികളിൽ ഏറ്റം വലുതും, ശ്രേഷ്ഠതയിൽ ഏറ്റം വലുതും തന്നെയ ാകുന്നു.	ٱنظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَلْـَٔاخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَـٰتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

---

21 أُنظُرْ നോക്കുക. كَيْفَ എങ്ങിനെ, എപ്രകാരമാണ്. فَضَّلْنَا നാം ശ്രേഷ്ടമാക്കി (മെച്ചപ്പെടുത്തി) യത്. بَعْضَهُمْ അവരിൽ ചിലരെ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ. وَلَلْآخِرَةُ പരലോകം തന്നെ. أَكْبَرُ ഏറ്റം വലുത്. دَرَجَاتٍ പദവികളിൽ, പടികളാൽ. وَأَكْبَرُ ഏറ്റം വലുതും. تَفْضِيلاً ശ്രേഷ്ഠത നൽകുന്ന തിലും (ശ്രേഷ്ഠതയാലും.).

ധനം, ദാരിദ്ര്യം, രോഗം, ആരോഗ്യം, സുഖം, ദുഃഖം, സന്താനലാഭം, സന്താനനഷ്ടം, ജ്ഞാനം, അജ്ഞാനം, ബുദ്ധി, ഭോഷത്തം ആദിയായ അനേകമനേകം ഭൗതികകാര്യങ്ങളിൽ സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും തമ്മിൽ പൊതുവെ വ്യത്യാസപ്പെടാറില്ല. പക്ഷേ, രണ്ട് വിഭാഗ ത്തിലെയും വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യത്യാസങ്ങൾ അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. ചില പ്പോഴെല്ലാം ഇതിന്-വ്യക്തിപരമോ സാഹചര്യപരമോ ആയ-ബാഹ്യമായ വല്ല കാരണങ്ങളും നമുക്ക് കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. എന്നാൽ ഈ ഏറ്റക്കുറവിൻെറ സാക്ഷാൽ കാരണം അല്ലാഹുവിനേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. അവൻെറ ഉദ്ദേശത്തെയും, നിയന്ത്രണത്തെയും മാത്രം ആശ്രയിച്ചാണ് അതുള്ളത് എന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ബുദ്ധിമതികളും, വിദ്യാസമ്പന്നരും, അതിസമർത്ഥരുമായ ആളുകളെ ദരിദ്രൻമാരും രോഗികളുമായി കാണപ്പെടുകയും, മറിച്ച് ഭോഷൻമാരും വിഡ്ഢികളും ദുർബ്ബലരുമായവരെ ആരോഗ്യവാൻമാരും, ധനാഢ്യൻമാരുമായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് ദുർല്ലഭമല്ലല്ലോ. ആവശ്യമായ പോഷകാംശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഭക്ഷണക്രമവും ആരോഗ്യശാസ്ത്രവിധികളും മുറ തെറ്റാതെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് മഹാരോഗം പിടിപെടുന്നതും, താളും തവരയും തിന്നും, വൈദ്യോപദേശങ്ങൾ അറിയാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന വ്യക്തികൾ ആരോഗ്യദൃഢ ഗാത്രൻമാരായി നടക്കുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. അപ്പോൾ, ഇതിൻെറയെല്ലാം പിന്നിൽ ഒരു അദൃ ശ്യമായ നിയന്ത്രണം നടക്കുന്നുവെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അത് അല്ലാഹുവിൻേറതല്ലാത്ത മറ്റാരു ടേതുമല്ല. അതാണ് ഈ വചനത്തിലെ ആദ്യത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ വിഷയം സൂ: അൻആം165; സുഖ്റുഫ് 32 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ച് കാണാം.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെക്കാൾ കവിഞ്ഞവരും, കുറഞ്ഞവരുമായിരിക്കും. എന്നാൽ, പരലോകത്തിൽ ഈ ഏറ്റക്കുറവ് ഏറ്റവും അധികം വമ്പിച്ചതോതിലായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗീയ സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ നിത്യാനന്ദരായിരി ക്കും. ദുർജ്ജനങ്ങൾ നരകീയ കഠിനശിക്ഷകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. ഇരുവിഭാഗക്കാരിലുമുള്ള വ്യക്തികളാകട്ടെ, ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പദവികളിൽ വ്യത്യസ്തരുമായിരിക്കും. നബി(ﷺ) പറയുന്നു: ''അല്ലുഹുവിൻെറ സദ്വൃത്തരാ യ അടിയാൻമാർക്ക് ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരാളുടെ മനസ്സിലും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്തതും (ആയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ) അവൻ ഒരുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു.'' (ബു:മു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ തിരുമേനി പറയുന്നു: ''ഉന്നതപദവിക്കാരായ ആളുകൾ 'ഇല്ലിയ്യീ

നി' ൽ വസിക്കുന്നവരെ കാണുന്നത് നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലെ വിദൂര നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണുന്നതുപോലെയായിരിക്കും'' (ബു;മു) സ്വർഗ്ഗവാസികളായ സജ്ജനങ്ങളിൽ തന്നെയുള്ള പദവി വ്യത്യാസമാണ് നബി (ﷺ) ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതുപോലെ, നരകവാസികൾക്കിടയിലും ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളിൽ വമ്പിച്ച വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

പരലോകത്തെ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി പരലോക നൻമക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയാണ് വിജയത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്ന് മുൻവചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ. ആ മാർഗ്ഗം ഏതാണെന്നുള്ളതിന് ഒരു വിശദീകരണമാണ് തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങൾ. സ്വഭാവികമായും ഏകദൈവ വിശ്വാസമാണ് എല്ലാറ്റിൻെറയും അടിത്തറയെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

لَّا تَجْعَلْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ﴿٢٢﴾

22 അല്ലാഹുവോടുകൂടി വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും നീ ഏർപ്പെടുത്തരുത്; എന്നാൽ (അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ), നീ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും, കൈവെടിയപ്പെട്ടവനായും ഇരിക്കേണ്ടിവരും.

വിഭാഗം-3

۞ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا ۚ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ ٱلْكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

23 നിൻെറ റബ്ബ് തീരുമാനി(ച്ച് കൽപി)ച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന്; മാതാപിതാക്കളിൽ നൻമ ചെയ്യണമെന്നും. അവർ രണ്ടിലൊരാൾ അല്ലെങ്കിൽ അവർ രണ്ടാളും (തന്നെ) നിൻെറ അടുക്കൽവെച്ച് വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചേക്കുന്ന പക്ഷം, അവരോട് 'പ്ഫെ!' (അഥവാ- 'ച്ഛെ!') എന്ന് നീ പറയരുത്; അവരോട് കയർക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അവരോട് നീ മാന്യമായ വാക്ക് പറയുകയും ചെയ്യുക.

وَٱخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحْمَةِ وَقُل رَّبِّ ٱرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

24 കാരുണ്യം നിമിത്തം എളിമയുടെ ചിറക് അവർക്ക് താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. നീ പറയുകയും ചെയ്യണം: ''റബ്ബേ! അവർ രണ്ടാളും എന്നെ ചെറുപ്പ[പ്രായ]ത്തിൽ പരിപാലിച്ചു] വളർത്തിയതു പോലെ, നീ അവരോട് കരുണ ചെയ്യേണമേ!'' എന്ന്.

---

22 لاَ تَجْعَلْ നീ ആക്ക (ഉണ്ടാക്ക-ഏർപ്പെടുത്ത)രുത്. مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കൂടെ. إِلَهًا آخَرَ വേറെ ആരാധ്യനെ. فَتَقْعُدَ എന്നാൽ നീ ഇരുന്നു പോകും, ഇരിക്കേണ്ടിവരും. مَذْمُومًا ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായി. مَخْذُولاً കൈവെടിയപ്പെട്ട (സഹായം ലഭിക്കാത്ത)വനായി.. 23 وَقَضَى തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു (കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു), വിധിച്ചു. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. أَلاَّ تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന്. إِلاَّ إِيَّاهُ അവനെയല്ലാതെ. وَبِالْوَالِدَيْنِ മാതാപിതാക്കളോട്. إِحْسَانًا നന്മചെയ്‌വാനും, നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും (വേണമെന്ന്). إِمَّا يَبْلُغَنَّ പ്രാപിച്ചേക്കുന്ന പക്ഷം. عِندَكَ നിൻെറ അടുക്കൽ.

الْكِبَرَ വാർദ്ധക്യം. أَحَدُهُمَا ആ രണ്ടിലൊരാൾ. أَوْ كِلَاهُمَا അല്ലെങ്കിൽ അവർ രണ്ടാളും. فَلَا تَقُل എന്നാൽ നീ പറയരുത്. لَّهُمَا അവർ രണ്ടാളോട്. أُفٍّ പ്ഫെ!, ച്ഛെ! (എന്ന്). وَلَا تَنْهَرْهُمَا അവരോട് കയർക്കുക (അധിക്ഷേപിക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. وَقُل പറയുകയും ചെയ്യുക. لَّهُمَا അവർ രണ്ടാളോടും. قَوْلًا വാക്ക്, പറയൽ. كَرِيمًا മാന്യമായ, ആദരവുള്ള.. 24 وَاخْفِضْ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക. لَهُمَا അവർക്ക്. جَنَاحَ ചിറക്, പക്ഷം. الذُّلِّ എളിമയുടെ, താഴ്മയാകുന്ന. مِنَ الرَّحْمَةِ കാരുണ്യത്താൽ, കരുണ നിമിത്തം. وَقُل നീ പറുകയും ചെയ്യുക. رَّبِّ എന്റെ റബ്ബേ. ارْحَمْهُمَا അവർ രണ്ടാളോടും (രണ്ടാൾക്കും) നീ കരുണ ചെയ്യണേ. كَمَا رَبَّيَانِي രണ്ടുപേരും എന്നെ വളർത്തിയ (പരിപാലിച്ച)തുപോലെ. صَغِيرًا ചെറുപ്പമായിരിക്കെ (ചെറുപ്പത്തിൽ).

ഈ വചനങ്ങളിലും, തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും 'നീ' എന്നും 'നിന്റെ' എന്നും പോലെയുള്ള സംബോധനകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി(ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ സമുദായത്തെ മുഴുവനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാകുന്നു പ്രസംഗവേളകളിൽ സദസ്യരെ മുഴുവനും ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ട് 'സഹോദരാ' എന്നും മറ്റും ഏകവചന രൂപത്തിൽ സംബോധനചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ.

യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കൂടാതെ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചുറപ്പിച്ച് വെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ട് കൽപനകളും അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. (1) അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും ആരാധിക്കരുതെന്ന്. ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചൊന്നും വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. (2) മാതാപിതാക്കളോട് നൻമ ചെയ്യണമെന്ന്. മനുഷ്യന്റെ ജൻമത്തിന് കാരണക്കാരും, അവൻ ജീവിക്കുവാൻ സ്വയംപര്യാപ്തനായിത്തീരുന്നതുവരെ കണക്കറ്റ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ പരിപാലിച്ച് വളർത്തിപ്പോന്നവരും അവരാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിനോട് മനുഷ്യനുള്ള ഏറ്റവും മഹത്തായ കമയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ച ഉടനെത്തന്നെ—അതോടുചേർത്തുകൊണ്ടു—മാതാപിതാക്കളോട് മക്കൾ നിറവേറ്റേണ്ടുന്ന കടമയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചതിൽ നിന്ന് അവരോടുള്ള കടമകൾക്ക് അല്ലാഹു കൽപിച്ച പ്രാധാന്യം എത്ര വമ്പിച്ചതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, വേറെ പല വചനങ്ങളിലും ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ഇതുപോലെ അല്ലാഹു കൂട്ടിച്ചേർത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വക ഒരു വസിയ്യത്തു കൂടിയായിട്ടാണ് മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൻമചെയ്യുന്ന കാര്യം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. (അങ്കബൂത്ത് 8; ലുഖ്മാൻ 14; അഹ്ഖാഫ് 15 എന്നിവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക.)

മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൻമ ചെയ്യണമെന്ന് കൽപിച്ച് മതിയാക്കാതെ, അതിനൊരു രൂപരേഖയെന്നോണം തുടർന്ന് വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നൽകിയ ആ വിവരങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:—

(1) മാതാവോ, പിതാവോ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാളുമോ വാർദ്ധക്യം പ്രാപിക്കുന്നപക്ഷം, മക്കൾ അവരോട് 'പ്ഫെ! ച്ഛെ!' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അറപ്പിന്റെയും വെറുപ്പിന്റെയും വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൂടാ. എക്കാലത്തും അവരോട് അനുവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു കടമ തന്നെയാണ് ഇത്. എങ്കിലും പ്രയാധിക്യം നേരിടുമ്പോൾ അവരുടെ വാക്കിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമൊക്കെ ചെറുപ്പക്കാരായ മക്കൾക്ക് രുചിക്കാത്ത പലതും കൂടുതൽ അനുഭവപ്പെടുക സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രായാധിക്യം വരുമ്പോഴത്തെ കാര്യം പ്രത്യേകം അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (2) അവരോട് കയർത്ത് സംസാരിക്കുകയോ, പരുഷവാക്കുകൾ പറയുകയോ ചെയ്യരുത്. (3) അതും പോരാ, അവരോട് സംസാരിക്കുന്നത് മാന്യമായ വാക്കുകളിലായിരിക്കുക കൂടി വേണം. അഥവാ, അച്ചടക്കവും, മര്യാദയും, ബഹുമാനവും പ്രകടമാവുന്ന വാക്കുകളായിരിക്കണം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ 'മാന്യമായ വാക്ക്' (قولا كريما) കൊണ്ട് എന്താണുദ്ദേശ്യമെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, സഈദുബ്നുൽ മുസയ്യബ്

(ﷺ)ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ)നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: قول العبد المذنب للسيد الفظ (പാപം ചെയ്ത അടിമ കഠിന സ്വഭാവിയായ യജമാനനോട് പറയും പ്രകാരമുളള വാക്ക്.) അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുക്കാത്ത മഹാപാപമാണല്ലോ ശിർക്ക്. ആ ശിർക്ക് ചെയ്വാൻ വല്ല മാതാപിതാക്കളും മക്കളോട് നിർബ്ബന്ധം ചെലുത്തിയാൽ ആ വിഷയത്തിൽ അവരെ അനുസരിക്കരുതെന്ന് കൽപിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ, സൂറത്ത് ലുഖ്മാനിൽ അവരോട് ഇഹത്തിൽ സദാചാരമനുസരിച്ച്-നല്ലനിലയിൽ-സഹവസിക്കുകയും വേണം (وصاحبها فى الدنيامعروفا) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

(4) അവർക്ക് എളിമയാകുന്ന ചിറക് താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കണം. തളളക്കോഴി അതിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുളള സ്നേഹവാൽസല്യം നിമിത്തം അതിന്റെ ചിറകുവിടർത്തി താഴ്ത്തിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് അതിനുളളിൽ അവയെ അണച്ചുകൂട്ടാറുളളതിനോട് ഉപമിച്ചുകൊണ്ടുളള ഒരു അലങ്കാരപ്രയോഗമാണ് 'ചിറകു താഴ്ത്തൽ' (خفض الجناح) ഒരു കാലത്ത് സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടു കൂടി അവർ ഇങ്ങോട്ട് പെരുമാറിയപോലെ, ഇപ്പോൾ അവരോടങ്ങോട്ട് താഴ്മയോടും വിനയത്തോടും പെരുമാറണമെന്ന് താൽപര്യം. ഇത് കേവലം ഒരു പ്രകടനമോ, അഭിനയമോ ആയിക്കൂടാ- അവരുടെ നേരെയുളള കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും കൃപയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതായിരിക്കുകയും വേണം എന്നുകൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതാണ് من الرحمة (കാരുണ്യം നിമിത്തം) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. (5) അവർക്കുവേണ്ടി رب ارحمهما كما ربيانى صغيرا (എന്റെ റബ്ബേ, അവർ രണ്ടാളും എന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ വളർത്തിയുണ്ടാക്കിയതുപോലെ നീ അവരോട് കരുണ ചെയ്യേണമേ!) എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കണം. അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞുമതിയാക്കാതെ, പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട മാതൃകകൂടി അല്ലാഹു കാണിച്ച് തന്നിരിക്കുകയാണ്. ചെറുപ്പകാലത്ത് എന്നെ വളർത്തിയുണ്ടാക്കുവാൻ അവർ വളരെയധികം ക്ളേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അവരോടുളള എന്റെ കടപ്പാട് വേണ്ടതുപോലെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ എനിക്ക് സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പേരിൽ നീ തന്നെ നിന്റെ കാരുണ്യം അവരിൽ ചൊരിയേണമേ! എന്നാണാ പ്രാർത്ഥനയുടെ താൽപര്യം.

മാതാപിതാക്കൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, അവരുടെ മരണശേഷവും മക്കൾക്ക് അവരോട് ചില കടപ്പാടുകളുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നത്രെ അവർക്കുവേണ്ടിയുളള പ്രാർത്ഥന. ''എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ മരണപ്പെട്ടശേഷം അവർക്ക് ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടുന്ന വല്ല പുണ്യവും എന്റെ മേൽ ബാക്കിയുണ്ടോ?'' എന്ന് ഒരാൾ നബി(ﷺ) യോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി: ''ഉണ്ട്, നാല് കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ പേരിൽ (ജനാസഃ) നമസ്കരിക്കുകയും അവർക്ക് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യലും, അവരുടെ വാഗ്ദത്തം നടപ്പിലാക്കലും, അവരുടെ ചങ്ങാതിമാരെ ആദരിക്കലും, അവർ മുഖാന്തിരം മാത്രമുണ്ടാകുന്ന രക്തബന്ധം (കുടുംബബന്ധം) പാലിക്കലും. ഇവയാണ് അവരുടെ മരണശേഷം അവരോട് ചെയ്യേണ്ടുന്ന പുണ്യത്തിൽ നിന്റെമേൽ ബാക്കിയുളളത്.'' (അ;ദാ;ജ.) ഇബ്നു ഉമർ (ﷺ) ഒരിക്കൽ മക്കായിലെ ഒരു തെരുവീഥിയിൽ വെച്ച് ഒരു 'അഅ്റാബി' യെ (ഗ്രാമീണനെ) കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് സലാം ചൊല്ലി വാഹനപുറത്ത് നിന്നിറങ്ങി. അദ്ദേഹത്തെ അതിൻമേൽ ഒന്നിച്ചിരുത്തുകയും, തന്റെ തലപ്പാവ് അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇബ്നുദീനാർ (ﷺ)പറയുകയാണ്: ''ഈ അഅ്റാബികൾക്ക് അൽപം കൊടുത്താലും അവർ തൃപ്തിപ്പെടുമല്ലോ'' എന്ന് ഞങ്ങൾ അപ്പോൾ ഇബ്നുഉമർ (ﷺ)നോട് പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇയാളുടെ പിതാവ് (എന്റെ പിതാവായ) ഉമറിന്റെ ഒരു ഇഷ്ടക്കാരനായിരുന്നു. റസൂൽ (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ''പുണ്യത്തിൽവെച്ച് വളരെ നല്ല ഒരു പുണ്യമാണ് പിതാവ് പിന്നിട്ടുപോയ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടക്കാരോട് ബന്ധം ചേർക്കുന്നത്.'' (മു.)

മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൻമ ചെയ്യലും, അവരോടുളള കഷ്ടപ്പാടുകളും സംബന്ധിച്ച് പല

ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നിലവിലുള്ളതിന് പുറമെ, ധാരാളം ഹദീസുകളും കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഓർമ്മക്കായി, ചുരുക്കം ചിലത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. 1. ഇബ്നുമസ്ഊദ് (﵁)പറയുകയാണ്; ''അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട കർമ്മം ഏതാണ്?'' എന്ന് ഞാൻ നബി(ﷺ)യോട് ചോദിച്ചു അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''നമസ്കാരം അതിൻെറ സമയത്ത് ചെയ്യലാണ്,'' ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''പിന്നെ ഏതാണ്?'' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു. ''മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഗുണം ചെയ്യലാണ്''. ഞാൻ ചോദിച്ചു: ' പിന്നെ ഏതാണ്'? അവിടന്ന് പറഞ്ഞു. ''അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യലാണ്.'' (ബു;മു.) 2. റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറഃ (ﷺ)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: മാതാപിതാക്കളെ (അന്യരുടെ) അടിമകളായി കണ്ടിട്ട് അവരെ വിലകൊടുത്ത് വാങ്ങി മോചിപ്പിച്ചാലല്ലാതെ ഒരു സന്താനത്തിന് അവരോട് പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. '' (മു.) 3. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''തൻെറ മാതാപിതാക്കളെ-ഒരാളെയോ രണ്ടാളെയും തന്നെയോ-(അവരുടെ) വാർദ്ധക്യകാലത്ത് തനിക്ക് കിട്ടിയിട്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവൻ നിന്ദ്യനാണ്! നിന്ദ്യനാണ്! നിന്ദ്യനാണ്!'' (മു.) 4. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഅംറിബ്നിൽ ആസ് (ﷺ)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''മഹാപാപങ്ങൾ എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്ക് ചേർക്കലും, മാതാപിതാക്കളെ വെറുപ്പിക്കലും, ആളെ കൊലപ്പെടുത്തലും, കള്ളസത്യം ചെയ്യലുമാകുന്നു.'' (ബു: മു.) പിതാക്കളെക്കാൾ മാതാക്കളോടാണ് മക്കൾക്ക് കൂടുതൽ കടപ്പാടുള്ളതെന്നും ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും, നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഗർഭകാലത്തും പ്രസവിച്ചശേഷം മുലകുടി കഴിഞ്ഞ് പിരിയുന്നതുവരെയും മക്കൾക്കുവേണ്ടി ഏറ്റവുമധികം ബുദ്ധിമുട്ടും കഷ്ടപ്പാടും അനുഭവിക്കുന്നത് മാതാക്കളാണല്ലോ. സൂ: ലുഖ്മാനിലെ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം.

സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളോട് എത്രമാത്രം സൗമ്യത്തിലും മയത്തിലും പെരുമാറേണ്ടതുണ്ടെന്നുള്ളത് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളും, മാനുഷിക ഗുണങ്ങളും ഓരോന്നോരോന്നായി ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്-മീതെയുള്ളവരോട് ബഹുമാനവും സമൻമാരോട് സ്നേഹവും താഴെയുള്ളവരോട് കൃപയും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത്- മാതാപിതാക്കളോട് മക്കൾക്ക് പ്രത്യേക കടമകളൊന്നുമില്ലെന്നും, അവർ നിമിത്തമാണ് നാം ഈ ജീവിത ക്ളേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ ഇടയായതെന്നും തുറന്നാക്ഷേപിക്കുവാൻ പോലും ചില മനുഷ്യരൂപികൾ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ഈ കാലത്ത് - ഖുർആനിലും നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസിലും വിശ്വാസമുള്ള ഓരോ മുസ്ലിമും ഈ തുറയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, പക്ഷേ അനുഭവം വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, കുറെയൊക്കെ അറിവും പഠിപ്പുമുള്ളവരിൽ പോലും വൃദ്ധരായ മാതാപിതാക്കളുടെ നേരെ അനാദരവും, അലംഭാവനയവും കാണിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടെന്നുള്ളതു വളരെ ഖേദകരവും ലജ്ജാവഹവുമത്രെ! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِى نُفُوسِكُمْ ۚ إِن تَكُونُوا۟ صَٰلِحِينَ فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلْأَوَّٰبِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾

25 നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്; നിങ്ങൾ നല്ലവരായിരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ (മനസാ ഖേദിച്ചു) മടങ്ങുന്നവർക്ക് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു.

25 رَّبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. أَعْلَمُ ഏറ്റം(നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. فِي نُفُوسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം (മനസ്സു)കളിൽ. إِن تَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുന്ന പക്ഷം. صَالِحِينَ നല്ല വർ, സദ്വൃത്തർ. فَإِنَّهُ كَانَ എന്നാൽ അവനാകുന്നു. لِلْأَوَّابِينَ (മനസാ) മടക്കമുള്ളവർക്ക്. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ.

മനുഷ്യമനസ്സുകളിലെ വിചാര വികാരങ്ങളും, ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളുമൊക്കെ മനുഷ്യനെക്കാൾ അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അതനുസരിച്ചായിരിക്കും അവൻെറ ചെയ്തികളെ അവൻ വിലയിരുത്തുക. മനുഷ്യൻ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മുഖേന നല്ലവനായിത്തീരുന്നപക്ഷം-സ്വന്തം പാകപ്പിഴവുകളെയും, തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ഖേദവും പശ്ചാത്താപവുമുണ്ടായിരിക്കുക അതിൻെറ അനിവാര്യ ഫലവുമാണ്-അതിൻെറ വീഴ്ചകളും കുറ്റങ്ങളും അല്ലാഹു പൊറുത്ത് കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം.

ഇപ്പറഞ്ഞത് ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കാണെങ്കിലും-സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ-ഇതിൽ ചില സൂചനകൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. (1) മാതാപിതാക്കളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിലും നയത്തിലും നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ മനഃസ്ഥിതി എന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് നല്ലപോലെ അറിയാം. അതു കൊണ്ട് ഹൃദയം തീണ്ടാത്ത ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളൊന്നും അവൻെറ അടുക്കൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ലെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു. (2) സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും, ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടിയും നിങ്ങളാൽ കഴിയുന്നവിധം നല്ല നിലക്ക് നിങ്ങൾ അവരോട് പെരുമാറുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾ അറിയാതെയോ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയാതെയോ വരുന്ന പോരയ്മകളെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരും.

മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമകളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവർക്ക് പുറമെയുള്ള അടുത്ത ബന്ധുക്കളോടും മറ്റും പാലിക്കേണ്ടുന്ന കടമകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَءَاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾

26 അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവന് അവൻെറ അവകാശം നീ നൽകുകയും ചെയ്യുക; സാധുവിനും, വഴിപോക്കനും (അവരുടെ അവകാശവും). (ദുർവ്യയമായി) വിതറിക്കളയുകയും ചെയ്യരുത്.

إِنَّ ٱلْمُبَذِّرِينَ كَانُوٓا۟ إِخْوَٰنَ ٱلشَّيَـٰطِينِ ۖ وَكَانَ ٱلشَّيْطَـٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

27 നിശ്ചയമായും (ദുർവ്യയമായി) വിതറുന്നവർ പിശാചുക്കളുടെ സഹോദരൻമാരായിരിക്കുന്നതാണ്. പിശാച് അവൻെറ റബ്ബിനോട് വളരെ നന്ദികെട്ടവനാകുന്നു താനും.

وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ٱبْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُل لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾

28 നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്നും നീ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വല്ല കാരുണ്യത്തെയും ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ, നീ അവരിൽനിന്ന് (വല്ലപ്പോഴും) തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന പക്ഷം, അവരോട് എളുപ്പമുള്ള (സൗമ്യതയുള്ള) വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

---

26 وَآتِ നൽകുകയും ചെയ്യുക. ذَا الْقُرْبَى അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവന്. حَقَّهُ അവൻെറ അവകാശം, അവൻെറ (അവനോടുള്ള) കടമ. وَالْمِسْكِينَ സാധുവിന്നും, പാവപ്പെട്ടവനും. وَابْنَ السَّبِيلِ വഴിപോക്കനും. وَلاَ تُبَذِّرْ വിതറുക (വിതക്കുക-ധൂർത്തടിക്കുക-ദുർവ്യയം ചെയ്യുക)യും അരുത്. تَبْذِيرًا

ഒരു വിതറൽ, ധൂർത്തടി, ദുർവ്യയം. 27 إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ നിശ്ചയമായും വിതറുന്ന (ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്ന)വർ. كَانُوا ആയിരിക്കുന്നു. إِخْوَانَ സഹോദരൻമാർ. الشَّيَاطِينِ പിശാചുക്കളുടെ. وَكَانَ ആകുന്നു (ആയിരിക്കുന്നു)താനും. الشَّيْطَانُ പിശാച്. لِرَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിന്. كَفُورًا നന്ദികെട്ടവൻ.. 28 وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ നീ എങ്ങാനും (വല്ലപ്പോഴും) തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു)കളയുന്ന പക്ഷം. عَنْهُمُ അവരെപ്പറ്റി, അവരിൽ നിന്ന്. ابْتِغَاءَ ആഗ്രഹിച്ചു(തേടി)ക്കൊണ്ട്. رَحْمَةٍ വല്ല കാരുണ്യവും (അനുഗ്രഹവും). مِّن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. تَرْجُوهَا നീ അത് പ്രതീക്ഷിച്ചു (അഭിലഷിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. فَقُلْ എന്നാൽ പറയുക. لَّهُمْ അവരോട്. قَوْلاً വാക്ക്. مَّيْسُورًا എളുപ്പമുള്ള (ലഘുവായ-സൗകര്യപ്പെട്ട-സൗമ്യതയുള്ള).

حق (കടമ–അഥവാ അവകാശം) എന്നതിൽ ധനപരമായും, സ്വഭാവ സംബന്ധമായും പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന എല്ലാ ബാധ്യതകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ധനപരമായ ബാധ്യത നിറവേറ്റലാണെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ് ചിലവഴിക്കുക, അനാവശ്യ വിഷയങ്ങളിൽ ചെലവഴിക്കുക, അനുവദനീയമല്ലാത്ത വിഷയത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുക–ഇതെല്ലാം ധനം ധൂർത്തടിക്കലാകുന്നു. ധൂർത്തടിക്കൽ തനി പൈശാചിക സ്വഭാവ—മാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടും ധിക്കാരവുമാണെന്നും അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. തൽക്കാലം കയ്യിലൊന്നുമില്ല. എന്നാലും അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് താമസിയാതെ വല്ലതും ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷയുമുണ്ട്. കിട്ടിയാൽ അതിൽനിന്ന് ചെലവഴിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ മേൽപറഞ്ഞവർ സമീപിച്ചാൽ അവരോട് നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് തൃപ്തിപ്പെടുത്തണം-—മുറുമുറുപ്പും വെറുപ്പും ഉണ്ടായിത്തീരരുത്–എന്നുകൂടികൽപിക്കുന്നു.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ ٱلْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾

29 നിൻെറ കൈ നിൻെറ പിരടിയിലേക്ക് കൂട്ടി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അതിനെ നീ മുഴുവൻ (അങ്ങ്) നീട്ടിവിടുകയും അരുത്; എന്നാൽ, നീ കുറ്റപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവനായും, (വലഞ്ഞ്) ഖേദപ്പെട്ടവനായും ഇരിക്കേണ്ടിവരും.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾

30 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപജീവനം (അഥവാ ആഹാരം) വിശാലമാക്കുകയും, കണക്കാ(ക്കി കുടുസ്സാ)ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ, തൻെറ അടിയാൻമാരെപ്പററി സൂക്ഷ്മജ്ഞനും, കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

29 وَلاَ تَجْعَلْ ആക്കുകയും ചെയ്യരുത്. يَدَكَ നിൻെറ കൈ. مَغْلُولَةً ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത്. إِلَى عُنُقِكَ നിൻെറ പിരടിയിലേക്ക്. وَلاَ تَبْسُطْهَا അതിനെ വിരുത്തുക (നീട്ടുക)യും ചെയ്യരുത്. كُلَّ الْبَسْطِ മുഴുവൻ വിരുത്തൽ (നീട്ടൽ). فَتَقْعُدَ എന്നാൽ നീ ഇരിക്കും (ഇരിക്കേണ്ടി വരും). مَلُومًا കുറ്റപ്പെടുത്ത (ആക്ഷേപിക്ക)പ്പെട്ടവനായി. مَّحْسُورًا ഖേദപ്പെട്ടവനായി, കഷ്ടപ്പെട്ടവനായി.. 30 إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَبْسُطُ നീട്ടും, വിരുത്തും (വിശാലമാക്കും). الرِّزْقَ ആഹാരം, ഉപജീവനം. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيَقْدِرُ കണക്കാ(കുടുസ്സാ)ക്കുകയും ചെയ്യും. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. كَانَ ആകുന്നു. بِعِبَادِهِ അവൻെറ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി. خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞൻ. بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവൻ.

ആവശ്യത്തിനുപോലും ചിലവഴിക്കാതെ പിശുക്കുപിടിക്കരുതെന്നത്രെ, കൈ പിരടിയിലേക്ക് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. ആവശ്യവും കഴിവും നോക്കാതെ അമിതവ്യയം ചെയ്യരുതെന്നത്രെ കൈ മുഴുവനും അങ്ങ് നീട്ടരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. സ്വന്താവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാകട്ടെ, മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയാകട്ടെ ധനം ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ അതിൽ മിതത്വം പാലിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്ന് സാരം. പിശുക്ക് പിടിക്കുന്നവൻ-അല്ലാഹുവിൻെറയും ജനങ്ങളുടെയും അടുക്കൽ-ആക്ഷേപവിധേയനും, അമിതവ്യയം ചെയ്യുന്നവൻ ഉള്ളത് നഷ്ടപ്പെട്ട് ഖേദക്കാരനും ആയിത്തീരുമെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾ ചിലർക്ക് വിശാലമായും, ചിലർക്ക് പരിമിതമായും നൽകപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചാണെന്നും, ആർക്ക് അധികം നൽകണം, ആർക്ക് കുറച്ച് കൊടുക്കണം എന്നൊക്കെ അവന് ശരിക്കും കൃത്യമായും അറിയാമെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വളരെ നിഷ്കർഷമായി ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമത്രെ മിതവ്യയം. വിളവെടുപ്പ് നടത്തുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടുന്ന കടമ തീർക്കണമെന്ന് കൽപിച്ചതിനെത്തുടുർന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ولا تسرفوا انه لايحب المسرفين- الانعام** (അമിതമാക്കുകയും അരുത്. അമിതമാക്കുന്നവരെ അവൻ-അല്ലാഹു -ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.) (6:141) മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: **وكلوا واشربوا ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين- الاعراف** (തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ, അമിതമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവൻ അമിതമാക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.) (7:31). സജ്ജനങ്ങളുടെ സൽഗുണങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ സൂ: ഫുർബാനിൽ പറയുന്നു: **والذين اذا انفقوا لم يسرفوا ولم يقتروا الخ** (സാരം: ചെലവഴിക്കുമ്പോൾ അമിതവ്യയം ചെയ്യുകയാകട്ടെ, പിശുക്ക് കാണിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യാതെ അതിനിടയിൽ അത് മിതമായ നിലക്കായിരിക്കുന്നവരും). അഹ്മദ് (ﷺ)മുതലയാവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''മിതവ്യയം പാലിച്ചവന് ദാരിദ്ര്യം പിണയുകയില്ല.'' ബൈഹഖീ (ﷺ)ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ, ''മിതത്വം പാലിക്കൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തിൻെറ പകുതിയാകുന്നു'' എന്നും വന്നിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-4

وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَوْلَـٰدَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَـٰقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْـًٔا كَبِيرًا ﴿٣١﴾

31 ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്ന് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യരുത്. നാമത്രെ, അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ഉപജീവനം (ആഹാരം) നല്കുന്നത്. നിശ്ചയമായും, അവരെ കൊല്ലൽ ഭീമമായ ഒരു തെററാകുന്നു.

---

31 وَلاَ تَقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊല്ലുക (വിധിക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. أَوْلاَدَكُمْ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ. خَشْيَةَ ഭയന്നതിനാൽ. إِمْلاَقٍ ദാരിദ്ര്യത്തെ, വലയുന്നതിനെ. نَّحْنُ നാം (തന്നെ) നാമത്രെ. نَرْزُقُهُمْ അവർക്ക് ആഹാരം (ഉപജീവനം)നൽകുന്നത്. وَإِيَّاكُمْ നിങ്ങൾക്കും. إِنَّ قَتْلَهُمْ നിശ്ചയമായും അവരെ കൊല്ലൽ. كَانَ ആകുന്നു. خِطْئًا ഒരു തെറ്റു, കുറ്റം. كَبِيرًا വലിയ, ഭീമമായ.

ഉപജീവനമാർഗ്ഗം വിശാലമാക്കുന്നതും, കുടുസ്സാക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിൽ, പെൺമക്കൾ ജനിക്കുന്നതു ദാരിദ്ര്യത്തിന് കാരണമാകാമെന്ന് കരുതി സ്വന്തം മക്കളെ കൊന്നുകളയുന്ന മുൻകാല

അറബികളുടെ പതിവിനെ നിരോധിക്കുകയും ആക്ഷേപിക്കുകയുമാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. ആ കുട്ടികൾ ബാക്കിയായാൽ അവർക്ക് ആഹാരത്തിന് വഴിയുണ്ടാക്കുന്നത് നിങ്ങളല്ല, അവർക്കും നിങ്ങൾക്ക് തന്നെയും ആഹാരം നൽകുന്നത് നാമാണ്, എന്നിരിക്കെ ദാരിദ്ര്യത്തിൻെറ പേരിൽ അവരെ കൊല്ലുന്നതിന് അർത്ഥമില്ല, അത് വളരെ വമ്പിച്ച ഒരു അപരാധമാണ് എന്ന് താക്കീതും നൽകുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിൻെറ പേരിൽ മക്കളെ കൊല്ലുന്നതിനെ സൂ: അൻആം: 151-ാം വചനത്തിലും വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത് നാം കണ്ടു. പക്ഷേ, അവിടെ നിലവിലുള്ള ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം (من املاق) കൊല്ലരുത് എന്നായിരുന്നു പറഞ്ഞത് ഇവിടെ ദാരിദ്ര്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന ഭയം നിമിത്തം (خشية املاق) കൊല്ലരുത് എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിരോധത്തെത്തുടർന്ന് അവിടെ نحن نرزقكم واياهم (നിങ്ങൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത് നാമാണ്) എന്നും, ഇവിടെ نحن نرزقهم واياكم (അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത് നാമാണ്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസവും ചിന്താശക്തിയും ഉള്ളവരെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന രണ്ട് വാക്യങ്ങളാണിവ.

ശിർക്ക് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച പാപമാണ് മനുഷ്യവധം. അതു നിർദ്ദോഷിയും, പാവവുമായ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ കൂടിയാകുമ്പോൾ ആ പാപം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെട്ടതായിത്തിരുന്നു. കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കാരണം ദാരിദ്ര്യഭയം കൂടിയാകുമ്പോൾ അപരാധത്തിൻെറ കാഠിന്യം വീണ്ടും കൂടിപ്പോകുന്നു. ആഹാരത്തിൻെറ കാര്യം മുഴവനും തങ്ങളുടെ കയ്യിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണെന്നുള്ള തെറ്റായ ധാരണ-അല്ല, അഹങ്കാരം-ആണല്ലോ ഇതിൻെറ പിന്നിലുള്ളത്. അടുത്ത രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ മനുഷ്യവധത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം വിരോധിക്കുന്നുണ്ട്. സൂ: ആൻആമിലാകട്ടെ, അതേ ആയത്തിൽ തന്നെ അത് വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അപ്പോൾ, പൊതുവായ ആ നിരോധനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതെ, ദാരിദ്ര്യത്തിൻെറ പേരിൽ മക്കളെ കൊല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ആ അപരാധത്തിൻെറ ഗൗരവം കൊണ്ടുതന്നെ.

നമ്മുടെ രാജ്യമടക്കം 'പരിഷ്കൃതരാജ്യ' ങ്ങളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന പല രാജ്യങ്ങളിലും -ചില സങ്കൽപക്കണക്കുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി-അടുത്ത ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായേക്കുമെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ദാരിദ്ര്യത്തിൻെറ പേരിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന സന്താന നിയന്ത്രണത്തിനും, ആ ആവശ്യാർത്ഥം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ലജ്ജാവഹവും, സംസ്കാരശൂന്യവുമായ പല സംരഭങ്ങൾക്കും ഇസ്ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ എന്തായിരിക്കും സ്ഥാനമുള്ളതെന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുക! അതിന് സന്താനഹത്യയെന്ന് പേർ പറയാതെ, മറ്റെന്തെങ്കിലും അഭികാമ്യമായ പേരുകൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുന്നത് കൊണ്ടോ, ജനിച്ചശേഷം കൊലചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ എന്ന സമർത്ഥനംകൊണ്ടോ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഒരിക്കലും അതിന് ന്യായീകരണം ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല. 'ദാരിദ്ര്യം നിമിത്ത'വും 'ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്നു' കൊല ചെയ്യരുതെന്നും, 'നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും', 'അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും' ഞാനാണ് ആഹാരം നൽകുന്നതെന്നുമുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്കുകൾ ശരിക്കും വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് ആലോചിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിൽ സംശയത്തിനവകാശമില്ല. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തെ പതിവിനെ ആസ്പദമാക്കി 'കൊലപ്പെടുത്തരുത്' എന്ന വാക്കാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ നിരോധത്തിന് ആധാരമായി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അതേ കാരണങ്ങൾ ഇന്നത്തെ സന്താന നിയന്ത്രണത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. സന്താന നിയന്ത്രണം നിർബന്ധപൂർവ്വം നടപ്പിലാക്കിയ ചില പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽ ജനസംഖ്യ കുറയുകയും പിൽക്കാലത്ത് കൂടുതൽ പ്രസവിക്കുന്ന സ്ത്രികളക്ക് പ്രോത്സാഹന സമ്മാനങ്ങൾ നൽകി വുരന്നതും ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ)പറയുന്നു: പാപത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചത് ഏതാണെന്ന് ഞാൻ നബി (ﷺ) യോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചത് അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവന് നീ സമൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തലാകുന്നു.'' പിന്നെ ഏതെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''നിൻെറ സന്താനം നിന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുമെന്ന് ഭയന്ന്-അ

തിനെ നീ കൊല്ലലാകുന്നു.'' പിന്നെ ഏതാണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: ''നിൻെറ അയൽക്കാരൻെറ പത്നിയെ നീ വ്യഭിചരിക്കുകയാണ്.'' (ബു: മു) സൂ: അൻആമിലെ ആയത്തിൻെറ വ്യഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർമ്മിക്കുക.

وَلَا تَقْرَبُوا۟ ٱلزِّنَىٰٓ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةً وَسَآءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

32 നിങ്ങൾ വ്യഭിചാരത്തെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും അത് ഒരു നീചവൃത്തിയാകുന്നു; വളരെ ദുഷിച്ച മാർഗ്ഗവുമാണ്.

---

32 وَلاَ تَقْرَبُوا നിങ്ങൾ സമീപിക്കുക (അടുക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. الزِّنَى വ്യഭിചാരത്തെ. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അതാകുന്നു. فَاحِشَةً ഒരു നീചവൃത്തി. وَسَاءَ അത് വളരെ ദുഷിച്ചതുമാണ്. سَبِيلاً മാർഗ്ഗം, വഴി.

വ്യഭിചരിക്കരുത് എന്ന് പറയാതെ, അതിനെ സമീപിക്കരുതെന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണിത്. വ്യഭിചാരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതോ, അതിനു വഴിവെക്കുന്നതോ ആയ എല്ലാ കാര്യവും വർജ്ജിക്കണമെന്നാണിതിൻെറ താൽപര്യം. അന്യ സ്ത്രീ പുരുഷൻമാർ തമ്മിൽ നോക്കുന്നതും, കൂടിക്കലരുന്നതുമൊക്കെ ഇസ്ലാമിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ട് തന്നെയാകുന്നു. അനിയന്ത്രിതമായ സ്ത്രീപുരുഷ സമ്പർക്കങ്ങൾക്കും പ്രേമപ്രകടനങ്ങൾക്കും പരിഷ്ക്കാരത്തിൻെറയും, പുരോഗമനത്തിൻെറയും പേര് നൽകി പോത്സാഹനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് വ്യഭിചാരം ഒരു വൻകുറ്റമായി ഗണിക്കപ്പെടാതിരിക്കുക സ്വഭാവികമാണ്. പക്ഷേ, കാലദേശങ്ങളുടെയോ, ജനാഭിലാഷങ്ങളുടെയോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എക്കാലത്തും വ്യഭിചാരം വളരെ നീചവും നിന്ദ്യവുമായ ഒരു മഹാപാപമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നത്.

ഈ വചനത്തിലും, അടുത്ത ചില വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും കഴിഞ്ഞ സൂറത്തുകളിലും, താഴെ സൂറത്തുകളിലുമായി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ കാണാവുന്നത്കൊണ്ട് ഇവിടെ ഓരോന്നിനെയും പറ്റി കൂടുതലൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല.

وَلَا تَقْتُلُوا۟ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِۦ سُلْطَٰنًا فَلَا يُسْرِف فِّى ٱلْقَتْلِ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾

33 അല്ലാഹു (കൊല) നിഷിദ്ധമാക്കിയ (അഥവാ പരിപാവനമാക്കിയ) ദേഹത്തെ (ആളെ) ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും ചെയ്യരുത്. അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായ നിലയിൽ ആരെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെടുന്നപക്ഷം, അവൻെറ കൈകാര്യക്കാരന് നാം ഒരധികാരം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാലവൻ കൊലയിൽ അതിരു കവിഞ്ഞു പോകരുത്. നിശ്ചയമായും, അവൻ സഹായിക്കപ്പെടുന്നവനാകുന്നു.

---

33 وَلاَ تَقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും ചെയ്യരുത്. النَّفْسَ ദേഹത്തെ, ആത്മാവിനെ. الَّتِي حَرَّمَ നിഷിദ്ധമാക്കിയതായ, പരിപാവനമാക്കിയ. اللهُ അല്ലാഹു. إِلاَّ بِالْحَقِّ ന്യായ (മുറ-അവകാശ)പ്രകാരമ

ല്ലാതെ. وَمَن قُتِلَ ആരെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ. مَظْلُومًا അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായിക്കൊണ്ട്. فَقَدْ جَعَلْنَا എന്നാൽ തീർച്ചയായും നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിട്ടുണ്ട്. لِوَلِيِّهِ അവൻെറ കൈകാര്യക്കാരന്, ബന്ധുവിന്. سُلْطَانًا ഒരു അധികാരം, ശക്തി. فَلَا يُسْرِف എന്നാലവൻ അമിതമാക്കരുത്. فِّي الْقَتْلِ കൊലയിൽ. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു. مَنصُورًا സഹായിക്കപ്പെടുന്നവൻ.

കൊലക്കുപകരം കൊലയായോ, കൊലശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷയായോ അല്ലാതെ മറ്റ് തരത്തിലുള്ള കൊലകളൊന്നും പാടില്ലെന്നാണ് الا بالحق (ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യമെന്ന് സൂ:അൻആം 151 -ാം വചനത്തിൽ വിവരിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ അക്രമമായി ആരെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെടുന്നതായാൽ അയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് പ്രതികാരനടപടി എടുക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും, ആ അധികാരം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി നിരപരാധികളെ കയ്യേറ്റം ചെയ്തോ, പ്രതികാരത്തിൻെറ രൂപത്തിൽ കാഠിന്യം കൂട്ടിയോ മറ്റോ അതിരുകവിഞ്ഞുപോകുവാൻ പാടില്ലെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വിശദീകരണം സൂ:അൽബഖറഃ 178ലും നിസാഉ് 92,93 ലും, മാഇദഃ 32ലും മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. انه كان منصورا (നിശ്ചയമായും അവൻ സഹായിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു.) എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊല്ലപ്പെട്ടവനെ ഉദ്ദേശിച്ചും അവൻെറ കൈകാര്യക്കാരനെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്. തത്വത്തിൽ രണ്ടും ഒരുപോലെത്തന്നെ. വധിക്കപ്പെട്ടവൻെറ ഭാഗത്തിനാണ്-- അന്യായമായി വധിച്ചവൻെറ ഭാഗത്തിനല്ല--സഹായം നൽകപ്പെടേണ്ടതെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

وَلَا تَقْرَبُوا۟ مَالَ ٱلْيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُۥ ۚ وَأَوْفُوا۟ بِٱلْعَهْدِ ۖ إِنَّ ٱلْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔولًا ﴿٣٤﴾

34 ഏറ്റവും നല്ലതേതോ അതനുസരിച്ചല്ലാതെ അനാഥയുടെ സ്വത്തിനെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അവൻ അവൻെറ ശക്തി (പ്രായപൂർത്തി) പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ. നിങ്ങൾ കരാറ് നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും കരാർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

وَأَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا۟ بِٱلْقِسْطَاسِ ٱلْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٥﴾

35 നിങ്ങൾ അള(ന്നു കൊടു)ക്കുമ്പോൾ അളവ് പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (കൃത്രിമമില്ലാതെ) ചൊവ്വിന് നില കൊള്ളുന്ന തുലാസ്സുകൊണ്ട് തൂ (ക്കിക്കൊടു) ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അത് കൂടുതൽ ഗുണ(കര)വും, ഏറ്റവും നല്ല പര്യവസാനമുള്ളതുമാണ്.

---

34 وَلاَ تَقْرَبُوا നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. مَالَ സ്വത്തിനെ. الْيَتِيمِ അനാഥയുടെ. إِلاَّ بِالَّتِي യാതൊന്നനുസരിച്ചല്ലാതെ. هِيَ അത്. أَحْسَنُ ഏറ്റം (കൂടുതൽ) നല്ലതാണ്. حَتَّى يَبْلُغَ അവൻ എത്തുന്ന (പ്രാപിക്കുന്ന)തുവരെ. أَشُدَّهُ അവൻെറ ശക്തി (പ്രായപൂർത്തി). وَأَوْفُوا നിറവേറ്റുക (പൂർത്തിയാക്കുക)യും ചെയ്‌വിൻ. بِالْعَهْدِ കരാറിനെ ഉടമ്പടിയെ. إِنَّ الْعَهْدَ നിശ്ചയമായും കരാർ. كَانَ ആകുന്നു. مَسْؤُولاً ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.. 35 وَأَوْفُوا നിറവേറ്റുക (പൂർത്തിയാക്കുക)യും ചെയ്‌വിൻ. الْكَيْلَ അളത്തം. إِذَا كِلْتُمْ നിങ്ങൾ അളന്നാൽ. وَزِنُوا തൂക്കുകയും ചെയ്യുക. بِالْقِسْطَاسِ തുലാസുകൊണ്ട്. الْمُسْتَقِيمِ ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള. ذَلِكَ അത്. خَيْرٌ ഗുണമാണ്, കൂടുതൽ നൻമയാണ്. وَأَحْسَنُ ഏറ്റം (അധികം) നല്ലതുമാണ്. تَأْوِيلاً പര്യവസാനം.

ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ അനാഥയുടെ സ്വത്തിനെ സമീപിക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം സൂ: അൻആം 152ന്റെ വ്യാഖ്യനത്തിൽ വിവരിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കരാറുകൾ പാലിച്ചുവോ, അതിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ നിറവേറ്റിയോ എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്നത്രേ കരാറ് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തി വല്ലതും വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, തൽക്കാലം അതൊരു നേട്ടമായി തോന്നാമെങ്കിലും അതിന്റെ ഭാവി നഷ്ടത്തിലാണ് കലാശിക്കുകയെന്നും, രണ്ടിലും കൃത്യം പാലിക്കുന്നതുമൂലം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പല നൻമയും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടായിത്തീരുമെന്നുമാണ് അവസാനം പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ ۚ إِنَّ ٱلسَّمْعَ وَٱلْبَصَرَ وَٱلْفُؤَادَ كُلُّ أُو۟لَٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔولًا ﴿٣٦﴾

36 നിനക്ക് അറിവില്ലാത്തതിനെ നീ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, ഹൃദയവും, അവ എല്ലാം തന്നെ, അ(താ)തിനെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

---

36 وَلَا تَقْفُ നീ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യരുത്. مَا لَيْسَ ഇല്ലാത്തതിനെ. لَكَ بِهِ നിനക്ക് അതിനെപ്പറ്റി. عِلْمٌ ഒരറിവും, അറിവ്. إِنَّ السَّمْعَ നിശ്ചയമായും കേൾവി. وَالْبَصَرَ കാഴ്ചയും. وَالْفُؤَادَ ഹൃദയവും. كُلُّ أُولَئِكَ അക്കൂട്ടരെല്ലാം (അവയെല്ലാം). كَانَ ആകുന്നു. عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി. مَسْئُولاً ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

ശരിയായ അറിവ് ലഭിക്കാതെ വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതും, ഊഹത്തെയും ധാരണയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി കാര്യങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതും ഈ വചനംമൂലം അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു. വളരെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു തത്വമാണിത്. ഊഹം പലപ്പോഴും തെറ്റായിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم (ഊഹത്തിൽ മിക്കതിനെയും നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, ഊഹത്തിൽ ചിലത് കുറ്റകരമായിരിക്കും) (49:12) വീണ്ടും പറയുന്നു. وان الظن لا يغني من الحق شيئا (നിശ്ചയമായും, ഊഹം യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടും ഉപകരിക്കുകയില്ല.) (53:28.) നബി (ﷺ) പറയുന്നു: اياكم والظن فان الظن اكذب الحديث (നിങ്ങൾ ഊഹത്തെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം, ഊഹം വർത്തമാനത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റം കളവായതാകുന്നു.) (ബു.) വേറൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: بئس مطية الرجل زعموا ('ആളുകൾ പറയുന്നു' വെന്നുള്ളത് മനുഷ്യന്റെ വളരെ ദുഷിച്ച വാഹനമാകുന്നു (ദാ,) അതായത്, തക്കതായ അറിവ് കൂടാതെ, കേട്ടുകേൾവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വല്ലുതും പറയുകയും, ''ആളുകൾ അങ്ങിനെ പറയുന്നു'' വെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് ഉത്തരവാദിത്വം അന്യരുടെമേൽവെച്ച് കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നത് വളരെ ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായമാണെന്ന് സാരം.)

കാതുകൊണ്ട് കേട്ടും, കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടും, ഹൃദയംകൊണ്ട് ചിന്തിച്ചും ഇങ്ങിനെ മൂന്നു വിധത്തിലാണല്ലോ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിയായ അറിവ് സമ്പാദിക്കുക. അതതിനെ ഉപയോഗിക്കേണ്ട പ്രകാരം ഉപയോഗിച്ചുവോ ഇല്ലേ, എന്തിലെല്ലാമാണ് ഉപയോഗിച്ചത് എന്നിത്യാദി സംഗതികളെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ഈ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടൽ ഒരർത്ഥത്തിൽ ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ ഉണ്ടാവാമെങ്കിലും, യഥാർഥത്തിൽ അത് നടക്കുക പരലോകത്തുവെച്ചായിരിക്കും. അതെ, നാവും, കയ്യും, കാലുമെല്ലാം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ആ ദിവസത്തിൽ. (يوم تشهد عليهم السنتهم وايديهم وارجلهم ـ النور) എന്നാൽ, മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളിലും മനുഷ്യന് ശരിയായ അറിവ്-അഥവാ ഉറപ്പായ വിവരം-സാധ്യമല്ലെന്നും, ഉറപ്പായ

അറിവു ലഭിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്ത പല കാര്യങ്ങളുമുണ്ടെന്നും തീർച്ചയാണ്. അപ്പോൾ, ഉറപ്പായ അറിവ് ലഭിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്ന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അത് കൊണ്ടാണ്, മൗലികമായതും, വിശ്വാസപരമായതുമായ കാര്യങ്ങളിലും, സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകളുള്ള വിഷയങ്ങളിലും يقين (ഉറപ്പായ അറിവ്) ഉണ്ടായിരിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും, ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിന് സാധ്യതയുള്ള ശാഖാപരവും, അനുഷ്ഠാനപരവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ ഉറപ്പായ അറിവുണ്ടായിരിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നും പണ്ഡിതൻമാർ പറയുന്നത്. ഇതുസംബന്ധിച്ച വിശദവിവരങ്ങളുടെ സ്ഥാനം 'ഉസ്വൂലി' ന്റെ (മതനിദാന ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ) ഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്നു.

وَلَا تَمْشِ فِى ٱلْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ ٱلْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ ٱلْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

37 നീ ഭൂമിയിലൂടെ അഹന്ത കാട്ടി നടക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും നീ, ഭൂമിയെ (കീറി) പിളർക്കുകയില്ല തന്നെ; നീളത്തിൽ നീ മലകളോളം എത്തുകയുമില്ല തന്നെ.

---

37 وَلاَ تَمْشِ നീ നടക്കുകയും ചെയ്യരുത്. فِي ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مَرَحًا അഹന്തയായി. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لَن تَخْرِقَ കീറുക(പിളർക്കുക-ചിന്തുക)യേ ഇല്ല. ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെ. وَلَن تَبْلُغَ നീ എത്തുകയുമില്ലതന്നെ. الْجِبَالَ പർവ്വതങ്ങളോളം. طُولاً നീളത്തിൽ, നീളംകൊണ്ട്.

നടത്തത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും അഹന്തയും അഹങ്കാരവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹു വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം വിരോധിക്കുന്നു. നീ എത്രതന്നെ അഹന്ത കാണിച്ചാലും ഭൂമിയെ പിളർക്കുവാനോ, വലുപ്പംകൊണ്ട് മലകളോളം എത്തുവാനോ നിനക്ക് സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് അത്തരക്കാരെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള കടുത്ത വെറുപ്പാണിത് കാണിക്കുന്നത്. ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുള്ളതായി ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله)ഉദ്ധരിച്ചിരിന്നു. ''അല്ലാഹുവിന് ആരെങ്കിലും താഴ്മ കാണിച്ചാൽ, അല്ലാഹു അവനെ ഉയർത്തുന്നതാണ്. അവൻ തന്റെ മനസ്സിൽ നിസ്സാരനും, ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വലിയവനുമായിരിക്കും. ആരെങ്കിലും ഗർവ്വ് നടിച്ചാൽ, അല്ലാഹു അവനെ താഴ്ത്തുന്നതാണ്. അവൻ തന്റെ മനസ്സിൽ വലിയവനും, ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നിസ്സാരനുമായിരിക്കും. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ നായയെക്കാളും പന്നിയെക്കാളും നിസ്സാരനായിരിക്കും.''

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُۥ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

38 (മേൽപറഞ്ഞ) അതെല്ലാം (തന്നെ), അതിലെ ദുഷിച്ചത് (ഒക്കെയും) നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ വെറുക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.

ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوْحَىٰٓ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

39 അത് (ഒക്കെയും) നിന്റെ റബ്ബ് വിജ്ഞാനമായി നിനക്ക് 'വഹ്‌യു' [സന്ദേശം] നൽകിയതിൽ പെട്ടതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടുകൂടി വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും നീ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്: എന്നാൽ, കുറ്റപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവനായും, ആട്ടപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട് നീ 'ജഹന്നമി'ൽ [നരകത്തിൽ] ഇടപ്പെടും.

---

38 كُلُّ ذَٰلِكَ അതെല്ലാം. كَانَ ആകുന്നു. سَيِّئُهُ അതിൽ ദുഷിച്ചത്. عِندَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. مَكْرُوهًا വെറുക്കപ്പെട്ടത്. 39 ذَٰلِكَ അത്. مِمَّا أَوْحَىٰ വഹ്‌യു നൽകിയതിൽ പെട്ടതാണ്. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. مِنَ الْحِكْمَةِ വിജ്ഞാനത്തിൽ (തത്വത്തിൽ) നിന്ന്. وَلَا تَجْعَلْ നീ ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും അരുത്. مَعَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കൂടെ (ഒപ്പം). إِلَٰهًا ആരാധ്യനെ, ദൈവത്തെ. آخَرَ വേറെ. فَتُلْقَىٰ എന്നാൽ നീ ഇടപ്പെടും. فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ. مَلُومًا കുറ്റപ്പെടുത്ത(ആക്ഷേപിക്ക)പ്പെട്ടവനായി. مَّدْحُورًا ആട്ടപ്പെട്ടവനായി.

23-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരെയും ആരാധിക്കരുത് എന്ന് തുടങ്ങി ഇതേവരെയായി പല ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങളും, വിധിവിലക്കുകളും അല്ലാഹു നൽകുകയുണ്ടായി. അവയിലേക്ക് ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്: അവയിൽ ചെയ്യരുതാത്തതും വിലക്കപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും, അവൻ വെറുക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളാണ്; അതുകൊണ്ടാണവൻ അവ വിരോധിച്ചത്, ആകയാൽ അവയൊന്നും ചെയ്തു അല്ലാഹുവിൻെറ വെറുപ്പും സമ്പാദിക്കരുത് എന്നൊക്കെ. അനന്തരം, മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനും നബി (ﷺ) മുഖാന്തരം ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു അറിയിച്ച് തരുന്ന തത്വവിജ്ഞാനങ്ങളാണെന്ന് വീണ്ടും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ച കാര്യം- അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുത് എന്നുള്ള ഏറ്റവും മൗലികപ്രധാനമായ ഉപദേശം-അവസാനം ഒരു വട്ടംകൂടി ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും, ഈ ഉപദേശം വിലവെക്കാത്തപക്ഷം, കാരുണ്യത്തിൻെറയും അനുഭാവത്തിൻെറയും കണികപോലും ലഭിക്കാതെ കാലാകാല നരകശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് താക്കീത് ചെയ്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനകൾ മുഴുവനും കഴിവതും അനുസരിക്കുകയും, അവൻെറ വിരോധങ്ങൾ മുഴുവനും വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ അവൻ നമുക്ക് തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

أَفَأَصْفَـٰكُمْ رَبُّكُم بِٱلْبَنِينَ وَٱتَّخَذَ مِنَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةِ إِنَـٰثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

40 എന്നാൽ, (ഹേ, മുശ്‌രിക്കുകളേ,) നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആൺമക്കളെക്കൊണ്ട് നിങ്ങളെ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുകയും, മലക്കുകളിൽ നിന്ന് പെണ്ണുങ്ങളെ[പെൺമക്കളെ] അവൻ സ്വീകരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയുമാണോ?! നിശ്ചയമായും, വമ്പിച്ച ഒരു വാക്കുതന്നെയാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നത്!

---

40 أَفَأَصْفَاكُمْ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അവൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞു (തെളിയിച്ചു പ്രത്യേകപ്പെടുത്തി) വെച്ചിരിക്കയാണോ. رَبُّكُم നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. بِالْبَنِينَ ആൺമക്കളെ (പുത്രൻമാരെ)ക്കൊണ്ട്. وَاتَّخَذَ അവൻ ആക്കി(ഉണ്ടാക്കി-സ്വീകരിച്ചു)വെച്ചിരിക്കുകയും. مِنَ الْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളിൽ നിന്ന്. إِنَاثًا പെണ്ണുങ്ങളെ. إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. لَتَقُولُونَ പറയുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. قَوْلًا ഒരു വാക്ക്. عَظِيمًا വമ്പിച്ചതായ.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പെൺമക്കളാണെന്ന് ജൽപിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ആരാധ്യദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചിരുന്ന മുശ്‌രിക്കുകളോടാണ് ഈ ചോദ്യം. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണെങ്കിൽ, മക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠത കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആൺമക്കളെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കായി നീക്കിവെക്കുകയും, താണതരക്കാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന പെൺമക്കളെ അവൻ എടുത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നാണല്ലോ അതിൻെറ അർത്ഥം. ഇതൊട്ടും നീതിയായില്ല. കളവു പറയുന്നതിലും വേണ്ടേ അൽപമെങ്കിലും നീതി?! എന്ന് സാരം. **الكم الذكر وله الانثى تلك اذا قسمة ضيزى** (നിങ്ങൾക്ക് ആണും അവന് പെണ്ണുമാണോ? അങ്ങിനെയാ

ണെങ്കിൽ അത് നീതികെട്ട ഒരു വിഭജനമാകുന്നു.) (സൂ: അന്നജ്മ് 21, 22.) മറ്റുള്ള ശിർക്കിന്റെ വാദങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ കടുത്തതും നികൃഷ്ടമായതുമായ ഒരു വാദമാണിത്. അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടിസമാനമാക്കി താഴ്ത്തുക, അവന്റെ അവകാശം മറ്റുള്ളവർക്കും വകവെച്ചു കൊടുക്കുക, മലക്കുകളെ സ്ത്രീകളാക്കി സങ്കൽപിക്കുക, എന്നിട്ട് ഇല്ലാത്ത ആ സ്ത്രീകളെ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളാക്കുകയും അവരെ ആരാധ്യരാക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇങ്ങിനെ പലതും. അതേ സമയത്ത് അവർക്കൊരു പെകുട്ടിയുണ്ടായിത്തീർന്നാലോ? അങ്ങേയറ്റം വെറുപ്പും ലജ്ജയും, ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവരോട് ''നിങ്ങൾ വമ്പിച്ച ഒരു വാക്കു തന്നെയാണ് പറയുന്നത്'' (انكم لتقولون قولا عظيما) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

വിഭാഗം-5

41 അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി തീർച്ചയായും, ഈ ഖുർആനിൽ നാം (കാര്യങ്ങൾ) വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതവർക്ക് വിരണ്ടോട്ടമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നില്ലതാനും!

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لِيَذَّكَّرُوا۟ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

---

41 وَلَقَدْ തീർച്ചയായായും ഉണ്ട്. صَرَّفْنَا വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. فِي هَذَاالْقُرْآنِ ഈ ഖുർആനിൽ. لِيَذَّكَّرُوا അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി. وَمَا يَزِيدُهُمْ അത് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുമില്ല. هُمْ അവർക്ക്. إِلاَّ نُفُورًا വിരണ്ടോട്ടമല്ലാതെ.

ഖുർആൻ കാര്യങ്ങളെ വേണ്ടതുപോലെ വിവരിച്ചുകൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ടല്ല അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്. ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്ക് ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും തിരിച്ചും മറിച്ചും ആവർത്തിച്ച് ഈ ഖുർആനിൽ വിവരിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ആലോചിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുവാനും ഒരുക്കമില്ലാതെ വിരണ്ടോടുകയേ അവർ ചെയ്യുന്നുള്ളു.

42 (നബിയേ) പറയുക: അവർ (ഈ) പറയുന്നതുപോലെ അവനോടൊപ്പം (വേറെ) വല്ല ആരാധ്യരും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, എന്നാൽ-സിംഹാസനാധിപന്റെ അടുക്കലേക്ക് അവർ വല്ല മാർഗ്ഗവും തേടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُۥٓ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّٱبْتَغَوْا۟ إِلَىٰ ذِى ٱلْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

43 അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! അവർ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അവൻ ഉന്നതനാകുന്നു, വമ്പിച്ച ഉന്നതി.

سُبْحَـٰنَهُۥ وَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾

---

42 قُلْ പറയുക. لَّوْ كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. مَعَهُ അവനോടൊപ്പം(കൂടെ). آلِهَةٌ വല്ല ആരാധ്യരും. كَمَا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതുപോലെ. إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ. لَّأَبْتَغُوا അവർ തേടുക(അ

ന്വേഷിക്കുക)തന്നെചെയ്യും. إِلَى ذِي الْعَرْشِ അർശിൻെറ ഉടയവനിലേക്ക്(സിംഹാസനാധിപനിലേക്ക്). سَبِيلاً ഒരു മാർഗ്ഗം, വല്ലവഴിയും. 43 سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ, അവനെ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. وَتَعَالَى അവൻ വളരെ ഉന്നതനാകുന്നു, മേലെയുമായിരിക്കുന്നു. عَمَّا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതിനേക്കാൾ. عُلُوًّا ഒരു ഉന്നതി, മേൻമ. كَبِيرًا വലുതായ, വമ്പിച്ച.

ഏത് വസ്തുക്കളെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ചുവരുന്നവരും ആ വസ്തുക്കളെ സാക്ഷാൽ സ്രഷ്ടാക്കളായോ, ലോകത്തിൻെറ സർവ്വാധികാരികളായ കൈകാര്യകർത്താക്കളായോ ഗണിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള ശുപാർശക്കാരും, അവൻെറ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥൻമാരുമായേ അവയെ കണക്കാക്കുന്നുള്ളു. എന്നിരിക്കെ, അവയെല്ലാം ആരാധ്യ വസ്തുക്കളാണെന്ന് സങ്കൽപിച്ചാൽ തന്നെയും അവയൊക്കെ സർവ്വാധിനാഥനായ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും സാമീപ്യവും ആവശ്യമുള്ളവരും അവനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടുന്നവരുമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത അവയെ ആരാധിക്കുന്നതിന് എന്താണർത്ഥം?! അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിച്ചുകൊണ്ട് അവൻെറ സഹായവും സാമീപ്യവും നേർക്കുനേരെ അങ്ങ് തേടുകയല്ലേ ഇവർ ചെയ്യേണ്ടത്?! തങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉണ്ടെന്ന് ഇവർ വാദിച്ചുവരുന്ന എല്ലാ സങ്കൽപങ്ങളിൽ നിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധനും ഉന്നതനുമത്രെ അല്ലാഹു എന്ന് സാരം.

تُسَبِّحُ لَهُ ٱلسَّمَـٰوَٰتُ ٱلسَّبْعُ وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ وَإِن مِّن شَىْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِۦ وَلَـٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۗ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

44 ഏഴ് ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയിലുള്ളവരും അവന് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യുന്നു. ഒരു വസ്തുവും തന്നെ, അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് അവന് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്ര കീർത്തനം] ചെയ്യാതെയില്ല. എങ്കിലും, അവരുടെ 'തസ്ബീഹ്' നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവുകയില്ല. നിശ്ചയമായും, അവൻ സഹനശീലനും, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

---

44 تُسَبِّحُ തസ്ബീഹു (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുന്നു. لَهُ അവന്. السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ. السَّبْعُ ഏഴു. وَالْأَرْضُ ഭൂമിയും. وَمَن فِيهِنَّ അവയിലുള്ളവരും. وَإِن ഇല്ല, ഇല്ലതാനും. مِّن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും തന്നെ. إِلاَّ يُسَبِّحُ തസ്ബീഹു ചെയ്യാതെ, സ്തോത്രകീർത്തനം നടത്താതെ. بِحَمْدِهِ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്. وَلَكِن എങ്കിലും. لاَّ تَفْقَهُونَ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവില്ല. تَسْبِيحَهُمْ അവരുടെ തസ്ബീഹു. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു. حَلِيمًا സഹനശീലൻ. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ.

ആകാശഭൂമികളും അവയിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും, അവന് സ്തോത്രകീർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നും, പക്ഷേ, മനുഷ്യരായ നിങ്ങൾക്കത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ വസ്തുവിൻെറയും സ്തോത്രകീർത്തനരൂപത്തെപ്പറ്റി ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇനി അതിൻേറത് ഇന്നിന്നപ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് ആർക്കും അഭിപ്രായം പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തിനും ഏകത്വത്തിനും അവ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുവെന്നോ, ഓരോ വസ്തുവും ചില പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിരിക്കയാണെന്നോ അതിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകി തൃപ്തി അടയുന്നതും ശരിയല്ല. ഓരോ വസ്തുവും അതതിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ഹംദും തസ്ബീ

ഹും (സ്തുതിയും സ്തോത്രകീർത്തനവും) നടത്തുന്നുവെന്നും, ബുദ്ധിജീവികളുടെയെന്ന പോലെത്തന്നെ, അല്ലാത്തവയുടെയും ഹംദും, തസ്ബീഹും അതിനോട് യോജിക്കുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കുമെന്നും, ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഹംദും-തസ്ബീഹുകളിൽ ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ളതും ഇഷ്ടാനുസരണമല്ലാത്തതും കൂടിയുണ്ടാവാമെന്നും നമുക്ക് മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

രാവും പകലും മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന് തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. (21:20); പർവ്വതങ്ങളും പറവകളും തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. (21:79); ഇഷ്ടാനുസരണമോ, നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമോ ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു; രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും അവരുടെ നിഴലുകളും ചെയ്യുന്നു. (13:15) ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാ ജീവികളും, മലക്കുകളും സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു. (16:49) എന്നിങ്ങിനെ പല പ്രസ്താവനകളും ഖുർആനിൽ കാണാം. നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ചപ്പോൾ ഭക്ഷണം തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നത് സഹാബികൾ കേൾക്കയുണ്ടായെന്നും, നബി (ﷺ)ക്ക് പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഒരു 'മിമ്പർ' (പ്രസംഗപീഠം) ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അതുവരെ നബി (ﷺ) ചാരിനിന്ന് പ്രസംഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഈന്തത്തടി തേങ്ങിക്കരയുകയുണ്ടായെന്നും, മക്കായിൽ നബി (ﷺ) ക്ക് ഒരു കല്ല് സലാം പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും, നബി(ﷺ) യുടെ കൈയിൽ വെച്ച് ചരൽകല്ല് തസ്ബീഹ് ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നും മറ്റും പ്രബലങ്ങളായ ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ജീവവർഗ്ഗത്തിനും അതിൻേറതായ ചില പ്രത്യേക ഗ്രഹണശക്തികളുണ്ടെന്നും ചില പ്രത്യേക ശബ്ദങ്ങളോ ചേഷ്ടകളോ വഴി അവയുടെ ഇംഗിതങ്ങൾ അവ കാണിക്കാറുണ്ടെന്നും ഇന്നത്തെ ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ സിദ്ധാന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്രയുമല്ല, സസ്യങ്ങൾക്ക് ഗാനാലാപങ്ങൾ മൂലം ചില പ്രതികരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടെന്നുപോലും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു.

ചുരക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പല വസ്തുക്കളിലും മുമ്പ് മുനഷ്യർക്ക് അജ്ഞാതവും, ദുരൂഹവുമായിരുന്ന പല രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി ഇതിനകം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മേലിലും കൂടുതൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കാം. എങ്കിലും എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി അറിയുവാൻ മനുഷ്യർക്കോ മനുഷ്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ കഴിയുകയില്ലെന്ന് തീർത്തും പറയാം. മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് താഴെ 85-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.: وما أتيتم من العلم الا قليلا (അറിവിൽ നിന്ന് അൽപമല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല) ലോകാവസാനം വരെ മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുന്ന അറിവുകളെല്ലാം ഈ ''അൽപമായ അറിവിൻെറ പരിധിയിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതാകുന്നു. ആ പരിധിക്കുപുറമെയുള്ളതത്രെ ഈ തസ്ബീഹും, ഹംദും, സുജൂദുമൊക്ക.'' والله أعلم

മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലുമെന്നപോലെ 'ഏഴു ആകാശങ്ങൾ' എന്ന് അല്ലാഹു ഇവിടെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ഏഴിനെപ്പറ്റി മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നിലധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

وَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾

45 (നബിയേ) നീ ഖുർആൻ വായിക്കുന്നതായാൽ, നിൻെറയും, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെയും ഇടയിൽ മറക്കപ്പെട്ട [ദൃശ്യമല്ലാത്ത] ഒരു മറയെ നാം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى ٱلْقُرْءَانِ

46 അത് ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (തടസ്സമായി) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ നാം ചില മൂടികളും, അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരു (തരം) ഭാരവും നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഖുർആനിൽ നി

ൻെറ റബ്ബിനെ (കുറിച്ച്) മാത്രം നീ പ്രസ്താവിച്ചാൽ അവർ വിറളിയെടുത്ത് തങ്ങ ളുടെ പിൻപുറങ്ങളിലായി തിരിഞ്ഞു പോകുന്നതാണ്.	وَحۡدَهُۥ وَلَّوۡاْ عَلَىٰٓ أَدۡبَٰرِهِمۡ نُفُورٗا ﴿٤٦﴾

---

45 وَإِذَا قَرَأْتَ നീ വായിച്ചാൽ, ഓതിയാൽ. الْقُرْآنَ ഖുർആൻ. جَعَلْنَا നാം ആക്കും, ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. بَيْنَكَ നിൻെറ ഇടയിൽ. وَبَيْنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ ഇടയിലും. لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വ ക്കുന്നില്ല. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. حِجَابًا ഒരു മറ. مَّسْتُورًا മറക്കപ്പെട്ടതായ. 46 وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും. عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ. أَكِنَّةً ചില മൂടികളെ. أَن يَفْقَهُوهُ അവരതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന്(തടസ്സമായി). وَفِي آذَانِهِمْ അവരുടെ കാത(ചെവി)കളിലും. وَقْرًا ഒരു ഭാരം, കട്ടി. وَإِذَا ذَكَرْتَ നീ പ്രസ്താവിച്ചാൽ. رَبَّكَ നിൻെറ റബ്ബിനെ. فِي الْقُرْآنِ ഖുർആനിൽ. وَحْدَهُ അവനെ മാത്രം, ഏകനായി. وَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്. عَلَى أَدْبَارِهِمْ അവരുടെ പിൻപുറങ്ങളിലായി (പിന്നോക്കം). نُفُورًا വിരണ്ടോട്ടമായി, വിറളിയെടുത്ത്, അറച്ച്.

പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത ആ അവിശ്വാസികൾ ഖുർആൻ കേട്ടാൽ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുകയോ, ചെവികൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവിധം അവർക്കും നബി (ﷺ)ക്കുമിടയിൽ അദൃശ്യമായ ഒരുതരം മറ അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തും. അഥവാ അവരുടെ അവിശ്വാസം അതിന് അവർക്ക് തടസ്സമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവർ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധകൊടുക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നത് അവർക്ക് വമ്പിച്ച വെറുപ്പാകുന്നു. അത് കേൾക്കുമ്പോഴേക്കും അവർ വിറളിപിടിച്ച് പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞോടുകയാണ് ചെയ്യുക എന്ന് സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അറച്ച് ചുളുങ്ങുന്നതാണ്. അവന് പുറമേയുള്ളവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോൾ അവരതാ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്!'' (സുമർ:45)

47 അവർ നിന്നിലേക്ക്(ശ്രദ്ധിച്ചു) ചെവികൊടുക്കുമ്പോൾ അവർ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി ചെവികൊടുക്കുന്നുവോ അതിനെക്കുറിച്ചു നാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്; അവർ സ്വകാര്യം പറയുന്നവരായിരിക്കുമ്പോഴും – അതായത്, ''മാരണം ബാധിച്ച ഒരു പുരുഷനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നില്ല'' എന്ന് അവർ പറയുന്ന സന്ദർഭം – (നാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്).	نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَسۡتَمِعُونَ بِهِۦٓ إِذۡ يَسۡتَمِعُونَ إِلَيۡكَ وَإِذۡ هُمۡ نَجۡوَىٰٓ إِذۡ يَقُولُ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلٗا مَّسۡحُورًا ﴿٤٧﴾
48 (നബിയേ) നോക്കൂ: എങ്ങിനെയാണ് അവർ നിനക്ക് ഉപമകൾ വിവരിച്ചതെന്ന്! അങ്ങനെ, അവർ വഴിപിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; ഇനി, അവർക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗവും (പ്രാപിക്കുക) സാധ്യമാകുകയില്ല.	ٱنظُرۡ كَيۡفَ ضَرَبُواْ لَكَ ٱلۡأَمۡثَالَ فَضَلُّواْ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ سَبِيلٗا ﴿٤٨﴾

47 نَحْنُ أَعْلَمُ നാം ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി, ഏതൊന്നു നിമിത്തം (എന്ന്). يَسْتَمِعُونَ അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നു. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അത് നിമിത്തം, അതിനെപ്പറ്റി. إِذْ يَسْتَمِعُونَ അവർ ചെവികൊടുക്കുമ്പോൾ, (ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുന്ന സന്ദർഭം). إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്. وَإِذْ هُمْ അവരായിരിക്കുമ്പോഴും, അവരാകുന്ന സന്ദർഭവും. نَجْوَىٰ സ്വകാര്യം (രഹസ്യം) പറയുന്നവർ. إِذْ يَقُولُ അതായത് പറയുമ്പോൾ. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ. إِن تَتَّبِعُونَ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നില്ല (എന്നു). إِلَّا رَجُلًا ഒരു പുരുഷനെയല്ലാതെ. مَّسْحُورًا മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട (ബാധിച്ച). 48 انظُرْ നോക്കുക. كَيْفَ ضَرَبُوا അവർ എങ്ങിനെ ആക്കി (വിവരിച്ചു). لَكَ നിനക്ക്, തനിക്ക്. الْأَمْثَالَ ഉപമകളെ. فَضَلُّوا അങ്ങനെ അവർ വഴിപിഴച്ചു. فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ഇനി അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. سَبِيلًا ഒരു മാർഗ്ഗവും .

മുശ്‌രിക്കുകൾ ചിലപ്പോൾ, നബി(ﷺ) ഖുർആൻ ഓതുന്നത് രഹസ്യമായി ചെവിയോർത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാനോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാനോ വേണ്ടിയല്ല. പരിഹാസത്തിനും നിഷേധത്തിനും വല്ല മാർഗ്ഗവും കണ്ടെത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം. പിന്നീട്, ഇവന് ആരോ മാരണം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്, ഇവൻെറ ബുദ്ധി ഭ്രമിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു, ഇവനെ പിൻപറ്റുന്നതിൻെറ അർത്ഥം ഭ്രാന്തനെ പിൻപറ്റുക എന്നാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ഈ ഗൂഢപ്രവത്തനങ്ങളും, അതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കാരണങ്ങളുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് നന്നായറിയാം എന്നത്രെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. നബി(ﷺ) യെപ്പറ്റി മാരണം ബാധിച്ചവൻ, ഗണിതക്കാരൻ, ഭ്രാന്തൻ, മാരണക്കാരൻ, കവി എന്നിങ്ങിനെ പലതും അവർ പറയാറുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

وَقَالُوٓا۟ أَءِذَا كُنَّا عِظَـٰمًا وَرُفَـٰتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

49 അവർ പറയുകയാണ്: ‘‘നാം എല്ലുകളും തുരുമ്പുകളും ആയിത്തീർന്നിട്ടാണോ?- നിശ്ചയമായും നാം, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയായി (വീണ്ടും) എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു?!’’

۞ قُلْ كُونُوا۟ حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾

50 പറയുക: ‘‘നിങ്ങൾ കല്ലോ, ഇരുമ്പോ ആയിക്കൊള്ളുക;-

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِى صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا ۖ قُلِ ٱلَّذِى فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾

51 അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയ]ങ്ങളിൽ വലുതായിത്തോന്നുന്ന (മറ്റു) വല്ല സൃഷ്ടിയോ (ആയിക്കൊള്ളുക). [നിങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല]’’ അപ്പോൾ, (വഴിയെ) അവർ പറഞ്ഞേക്കും: ‘‘ആരാണ് നമ്മെ മട(ക്കി സൃഷ്ടി) ക്കുക?!’’ പറയുക: ‘‘ഒന്നാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ (തന്നെ).’’ അപ്പോൾ, നിൻെറ നേരെ അവർ തങ്ങളുടെ തലയാട്ടിയേക്കും; അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: എപ്പോഴായിരിക്കും അത്?!’’ പറയുക: ‘‘അത് അടുത്ത് (തന്നെ) ആയേക്കാവുന്നതാണ്.’’

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِۦ

52 (അതെ) അവൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കുകയും, അപ്പോൾ, അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ (ആ വിളിക്ക്) ഉത്തരം നൽ

وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം; നിങ്ങൾ അൽപമല്ലാതെ താമസിക്കയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും.

---

49 وَقَالُوا അവർ പറയുകയാണ്, പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. أَإِذَا كُنَّا നാം ആയിത്തീർന്നിട്ടാണോ. عِظَامًا എല്ലുകൾ. وَرُفَاتًا തുരുമ്പും. أَإِنَّا നമ്മളോ, നിശ്ചയമായും നാമോ. لَمَبْعُوثُونَ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ(തന്നെ ആകുന്നത്). خَلْقًا ഒരു സൃഷ്ടിയായി. جَدِيدًا പുതുതായ. 50 قُلْ പറയുക. كُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുക. حِجَارَةً കല്ല്. أَوْ حَدِيدًا അല്ലെങ്കിൽ ഇരുമ്പ്. 51 أَوْ خَلْقًا അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സൃഷ്ടി, വല്ല സൃഷ്ടിയും. مِّمَّا يَكْبُرُ വലുതായിരിക്കുന്ന (വലുതായി തോന്നുന്ന). فِي صُدُورِكُمْ നിങ്ങളുടെ നെഞ്ച് (ഹൃദയം)കളിൽ. فَسَيَقُولُونَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവർ വഴിയെ പറഞ്ഞേക്കും. مَن يُعِيدُنَا നമ്മെ ആർ മടക്കും, ആർ നമ്മെ ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കും. قُلِ പറയുക. الَّذِي فَطَرَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പ്രകൃതം നൽകിയ (നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ)വൻ. أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം (ആദ്യ)പ്രാവശ്യം. فَسَيُنْغِضُونَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവർ ആട്ടും, ഇളക്കും. إِلَيْكَ നിന്റെ നേരെ, നിന്നിലേക്ക്. رُءُوسَهُمْ അവരുടെ തലകളെ. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. مَتَىٰ هُوَ എപ്പോഴാണ് അത്. قُلْ പറയുക. عَسَىٰ ആയേക്കാം. أَن يَكُونَ അതായിരിക്കുക. قَرِيبًا അടുത്ത്, സമീപത്തിൽ. 52 يَوْمَ يَدْعُوكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ വിളിക്കുന്ന ദിവസം. فَتَسْتَجِيبُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉത്തരം നൽകും(നൽകുന്ന). بِحَمْدِهِ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, അവന്റെ സ്തുതിയോടെ. وَتَظُنُّونَ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുക (ധരിക്കുക-കരുതുക)യും ചെയ്യും. إِن لَّبِثْتُمْ നിങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടില്ല (എന്ന്). إِلاَّ قَلِيلاً അൽപമല്ലാതെ, കുറച്ചൊഴികെ.

പുനരുത്ഥാനത്തെയും, പരലോകത്തെയും നിഷേധിക്കുന്ന അവർ പരിഹാസത്തോടും ആശ്ചര്യത്തോടുംകൂടി ചോദിക്കുന്ന ചില ചോദ്യങ്ങളും, മറുപടികളുമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. മരണശേഷം എല്ലും തുരുമ്പുമായി നശിച്ച് മണ്ണോട് കലർന്ന ശേഷം മനുഷ്യർ രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? ഇതാണ് ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം. ഒരിക്കൽ ജീവനുണ്ടായിരുന്ന വസ്തുക്കളാണല്ലോ ആ എല്ലും തുരുമ്പുമൊക്കെ. എന്നാൽ ജീവന്റെ പ്രവേശനം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത കരിങ്കല്ലോ, ഇരുമ്പോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അതിനേക്കാൾ വിദൂരമായിത്തോന്നുന്ന വേറെ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവോ തന്നെ ആയിത്തീർന്നാലും അത് സംഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല എന്നാണതിന് നൽകിയ മറുപടി. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇന്നിന്ന തരത്തിൽപെട്ട വസ്തുക്കൾക്കേ ജീവൻ നൽകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നില്ല. എല്ലാം അവന്റെ അടുക്കൽ ആ വിഷയത്തിൽ ഒരുപോലെയാണ് എന്ന് സാരം. ശരി, എന്നാൽ, ആരാണ് രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കുന്നവൻ? അഥവാ ആർക്കാണതിന് കഴിയുക? ഇതാണ് അടുത്ത ചോദ്യം. നിങ്ങളെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ ആരോ അവൻ തന്നെ എന്നാണതിനുള്ള മറുപടി. ശുദ്ധ ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് ആദ്യമായുണ്ടാക്കിയവന് അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് രണ്ടാമതും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുമോ? അഥവാ അതല്ലേ കൂടുതൽ എളുപ്പമായത്? എന്ന് സാരം.

ഇത് ഒരു വായടപ്പൻ മറുപടി തന്നെയാണെങ്കിലും ന്യായത്തിൽ മുട്ടിയതുകൊണ്ട് സത്യനിഷേധികളുണ്ടോ അടങ്ങുന്നു? അവർ നബി (ﷺ) യുടെ നേരെ തലയാട്ടി പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിക്കും: എന്നാൽ എപ്പോഴായിരിക്കും അത് സംഭവിക്കുക? പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സമയമാകട്ടെ, ആർക്കും അല്ലാഹു അറിയിച്ചു കൊടുക്കാത്ത ഒരു പരമരഹസ്യമാണത്. അതുകൊണ്ട് മറുപടിയിൽ അതിന്റെ സമയം ഇന്നതാണെന്ന് പറയാതെ, ഒരു പക്ഷേ അടുത്തു തന്നെ ആയേക്കാം എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞ് മതിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. വരാനിരിക്കുന്നതെല്ലാം സമീപിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയാണല്ലോ. എപ്പോഴാണത് സംഭവിക്കുക എന്നല്ല നിങ്ങൾ ആരായേണ്ട

ത്; ആ സമയം വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ചെല്ലുക തന്നെ വേണ്ടി വരും; ആ ജീവിതത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ ജീവിതം വളരെ തുച്ഛമായിരിക്കും; അതുകൊണ്ട് അപ്പോഴേക്കും വേണ്ടുന്ന മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് എന്നുകൂടി അതോടൊപ്പം സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം-6

وَقُل لِّعِبَادِى يَقُولُوا۟ ٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ ٱلشَّيْطَـٰنَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ ٱلشَّيْطَـٰنَ كَانَ لِلْإِنسَـٰنِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾

53 (നബിയേ) എൻെറ അടിയാന്മാരോട് പറയുകയും ചെയ്യുക: ‘‘കൂടുതൽ നന്നായുള്ളതേതോ അത് [ആ വാക്ക്] അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ’’ എന്ന്. (കാരണം) നിശ്ചയമായും, പിശാച് അവർക്കിടയിൽ (കുഴപ്പം) ഇളക്കിവിടുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, പിശാച് മനുഷ്യന് സ്പഷ്ടമായ ഒരു ശത്രുവാകുന്നു.

---

53 وَقُل പറയുകയും ചെയ്യുക. لِّعِبَادِي എൻെറ അടിയാൻമാരോട്. يَقُولُوا അവർപറയട്ടെ. الَّتِي യാതൊന്ന്, ഏതോ ഒന്ന്. هِيَ അത്. أَحْسَنُ കൂടുതൽ (ഏറ്റം)നല്ലതാണ്. إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാച്. يَنزَغُ ഇളക്കിവിടും, തോണ്ടിവിടും. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാച്. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. لِلْإِنسَانِ മനുഷ്യന്. عَدُوًّا ശത്രു. مُّبِينًا സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ, തനി.

സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മതമ്മിലും, മറ്റുള്ളവരോടും സംഭാഷണങ്ങളിൽ കഴിയുന്നത്ര നല്ലവാക്കും ശൈലിയും ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ നബി(ﷺ) യോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം അവർക്കിടയിൽ എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പങ്ങളോ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളോ ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങളെ അന്യോന്യം ഇളക്കിവിടുവാൻ പിശാച് നിങ്ങളുടെ സംസാരത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തും. അവൻ നിങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷശത്രുവാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിന് ഇടവരുത്താതെ സൂക്ഷിക്കണം, എന്നിങ്ങനെ സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ‘‘നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ തൻെറ സഹോദരന് നേരെ ആയുധം കൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിക്കരുത്. കാരണം, നിങ്ങൾ ഒരാൾക്ക് അറിയുകയില്ല; പിശാച് അവൻെറ കൈക്ക് കുഴപ്പം ഇളക്കിവിട്ടേക്കാമെന്ന്. അങ്ങനെ, അവൻ നരകക്കുണ്ടിൽ വീണേക്കും’’ (അ; ബു; മു.)

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَآ أَرْسَلْنَـٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾

54 നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യും; അല്ലെങ്കിൽ - അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം - അവൻ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും. (നബിയേ) നിന്നെ നാം അവരുടെ മേൽ (അധികാരം) ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവനായി അയച്ചിട്ടില്ലതാനും.

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ

55 നിൻെറ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമത്രെ. നബിമാരിൽ ചിലരെ ചിലരെ

وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾

ക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദാവൂദിനു നാം 'സബൂർ' [ഏട്] നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

54 رَّبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. أَعْلَمُ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി. إِن يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം. يَرْحَمْكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ കരുണ ചെയ്യും. أَوْ അല്ലങ്കിൽ, അല്ലാത്തപക്ഷം. إِن يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം. يُعَذِّبْكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും. وَمَا أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ലതാനും. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. وَكِيلاً ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവനായി. 55 وَرَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. بِمَن യാതൊരുവരെപ്പറ്റി. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ള. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَلَقَدْ فَضَّلْنَا നാം തീർച്ചയായും ശ്രേഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. بَعْضَ ചിലരെ. النَّبِيِّينَ നബിമാരിൽ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ. وَآتَيْنَا നാം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. دَاوُدَ ദാവൂദിന്. زَبُورًا സബൂർ(ഏട്).

നിങ്ങളിൽ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരും, ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായിത്തീരുന്നവരും ആരാണ്? പിശാചിൻെറ കെണിയിൽ അകപ്പെടുന്നവരും, അല്ലാത്തവരും ആരാണ്? എന്നൊക്കെയുള്ള വിവരം സവിശദം അല്ലാഹുവിനറിയാം ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കാരുണ്യവും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ശിക്ഷയും അവൻ നൽകുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ഇന്നിന്നവർക്ക് കാരുണ്യവും, ഇന്നിന്നവർക്ക് ശിക്ഷയും ലഭിക്കുവാൻ അർഹരാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ല. നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കാരുണ്യത്തിൻെറ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുകയും, ശിക്ഷയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കയുമാണ് നിങ്ങളുടെ കടമ. നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത് ഉപദേശിക്കുകയല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ നൻമതിൻമകളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമോ, നിങ്ങളെയൊക്കെ നേർവഴിയിലാക്കുവാനുള്ള ചുമതലയോ, അധികാരമോ അദ്ദേഹത്തിനില്ല. നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാവരെപ്പറ്റിയും നല്ലപോലെ അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അവരിൽ ഉൽകൃഷ്ടരും, ഉന്നതൻമാരും ആരാണ് എന്നൊക്കെ അവനറിയാം. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നബിമാരിൽ ചിലർക്ക് ചിലരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനങ്ങൾ അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നതും. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് ദാവൂദ് നബിക്ക് 'സബൂർ' നൽകിയത്. അതുപോലെ മുഹമ്മദ് നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആനും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ.

زبور (സബൂർ) എന്ന വാക്കിന് 'ഗ്രന്ഥം', അഥവാ 'ഏട്' എന്നർത്ഥം. ദാവൂദ് (عليه السلام)നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥത്തെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചും 'സബൂർ' എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. 'സങ്കീർത്തനങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആ പുസ്തകമാണ് അതെന്നാണ് സാധാരണമായി പറയപ്പെടുന്നത്, എങ്കിലും ബൈബിളിൽ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിൽ അതിൻെറ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കാമെങ്കിലും അതുതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ സബൂർ എന്ന് പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലാത്ത പലതും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം.

വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ പാരായണത്തിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളടങ്ങുന്ന സംഗീതാലാപനങ്ങളിലും ദാവൂദ് (عليه السلام)നബിക്ക് ചില സവിശേഷതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മലകളും, പറവകളും തസ്ബീഹ് ചെയ്തിരുന്നതായി 21:79 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ബുഖാരീ (رحمه الله)ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും കാണാം: ''ദാവൂദി' ന്

ഖുർആൻ (പാരായണഗ്രന്ഥം) ലഘുവാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.(*) അദ്ദേഹം തൻെറ മൃഗത്തിന് ജീനി ഇടുവാൻ കൽപ്പിച്ചിട്ട് അത് തീരും മുമ്പായി അദ്ദേഹം അത് ഓതിത്തീർക്കുമായിരുന്നു.'' അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ സവിശേഷതകളെ മുൻനിറുത്തിയായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിന് സബൂർ നൽകപ്പെട്ടത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. الله أعلم ഒരു മഹാരാജാവും, പ്രവാചകവര്യനും എന്ന നിലക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ പല പ്രത്യേകതകളും ഖുർആനിൽ പലേടത്തുമായി അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടുതാനും.

قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِۦ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ ٱلضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾

56 പറയുക: ''അവന് [അല്ലാഹുവിനു] പുറമെ നിങ്ങൾ (ദൈവങ്ങളെന്നു) വാദിച്ചവരെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; - എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉപദ്രവത്തെ (നീക്കി) തുറവിയാക്കുവാനാകട്ടെ, സ്ഥിതിമാറ്റം വരുത്തുവാനാകട്ടെ, അവർക്ക് സാധ്യമാകുന്നതല്ല.

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ ٱلْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُۥ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۥٓ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

57 അവർ വിളി(ച്ചുപ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നവരായ അക്കൂട്ടർ,- തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് സമീപനമാർഗ്ഗം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അതായത്, അവരിൽ അധികം അടുത്തവരേതോ അവർ (തന്നെ). അവർ അവൻെറ കാരുണ്യം അഭിലഷിക്കുകയും അവൻെറ ശിക്ഷ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ ശിക്ഷ (ജാഗ്രതയോടെ) സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

---

56 قُلِ പറയുക. ادْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. الَّذِينَ യാതൊരുവരെ. زَعَمْتُم നിങ്ങൾ വാദിച്ച, ജൽപിച്ച. مِّن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെകൂടാതെ. فَلَا يَمْلِكُونَ എന്നാൽ അവർ സ്വാധീനമാക്കുകയില്ല (അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല). كَشْفَ തുറവിയാക്കൽ, നീക്കുവാൻ. الضُّرِّ ഉപദ്രവത്തെ. عَنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَلَا تَحْوِيلًا (സ്ഥിതി) മാറ്റം വരുത്തുവാനുമില്ല. 57 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വരായ. يَبْتَغُونَ അവർ തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു. إِلَى رَبِّهِمُ അവരുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. الْوَسِيلَةَ സമീപനമാർഗ്ഗം (മാദ്ധ്യമം). أَيُّهُمْ അവരിൽ ഏതോ (അവർ). أَقْرَبُ ഏറ്റവും അടുത്തവർ. وَيَرْجُونَ അവർ അഭിലഷിക്കുക (ആശിക്കുക-പ്രതീക്ഷിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. رَحْمَتَهُ അവൻെറ കാരുണ്യം. وَيَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. عَذَابَهُ അവൻെറ ശിക്ഷയെ. إِنَّ عَذَابَ നിശ്ചയമായും ശിക്ഷ. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. مَحْذُورًا ജാഗ്രതവെക്കപ്പെടേണ്ടത് (സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടത്-കരുതിയിരിക്കേണ്ടത്).

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ട് അവൻെറ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാൻ തക്ക അർഹത തങ്ങൾക്കില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവൻെറ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരെ തങ്ങൾ വിളിച്ചും ആരാധിച്ചും വരുന്നതെന്ന് മുശ്രിക്കുകൾ വാദിക്കുന്നതിൻെറ ഖണ്ഡനമാ

* ഈ ഹദീസിൽ 'ഖുർആൻ' എന്നു പറഞ്ഞതു 'സബൂറി' നെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു, 'ഖുർആൻ' എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥത്തെയും പ്രയോഗത്തെയും സംബന്ധിച്ചു സൂ: റഅ്ദ്: 31-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു ഇതിൻെറ കാരണം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

ണിത്. നിങ്ങൾ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളായി സങ്കൽപിച്ചുവരുന്ന ഏതൊന്നിനെ നിങ്ങൾ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചാലും യാതൊരു ഫലവും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ വല്ല വിഷമതകളും നീക്കുവാനോ, അതിൽ വല്ല മാറ്റവും വരുത്തുവാനോ, അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്നിങ്ങിനെ ആദ്യം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയശേഷം, ആ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി എന്താണെന്ന് അവരെ അറിയിക്കുന്നു. അതായത്: ആ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ അല്ലാഹുവിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തവരായ ആളുകൾ-മലക്കുകൾ, പ്രവാചകൻമാർ മുതലായവർ-പോലും അവൻെറ സാമീപ്യവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും, അവൻെറ കാരുണ്യം ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. അവൻെറ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി എല്ലാവരും സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ അതിനെപ്പറ്റി വളരെ ഭയപ്പാടോടുകൂടിയിരിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് വളരെ അടുത്ത ആളുകളുടെ സ്ഥിതി തന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, മറ്റുള്ള ആ ആരാധ്യവസ്തുക്കളുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്ന് പിന്നെ പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ. വാസ്തവം ഇതായിരിക്കെ, അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ആരെയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ടോ, ആരാധിച്ചതുകൊണ്ടോ അല്ലാഹുവിൻെറ സാമീപ്യവും കാരുണ്യവും മറ്റുള്ളവർക്ക് നേടിക്കൊടുക്കുവാൻ അവർക്ക് എങ്ങിനെ കഴിയും?!

وسيلة (വസീല) എന്ന വാക്കിനു സമീപനമാർഗ്ഗം-അഥവാ ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം (وما يتوسل به الى المقصود) എന്നാണു വാക്കർത്ഥം. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു സമീപനമാർഗ്ഗം തേടുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം സൽക്കർമ്മങ്ങൾ വഴി അവൻെറ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാൻ യത്നിക്കുക എന്നാണെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലാത്തതാകുന്നു. (സൂ:മാഇദഃ 38ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നൽകിയ വിവരണം ഓർക്കുക.)

وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِى ٱلْكِتَـٰبِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

58 ഒരു രാജ്യവും (തന്നെ ഇല്ല,) ഖിയാമത്തുനാളിനുമുമ്പ് നാം അതിനെ (അതിലെ നിവാസികളെ) നശിപ്പിക്കുന്നവരോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ കഠിനമായ വല്ല ശിക്ഷയും ശിക്ഷിക്കുന്നവരോ ആയിരിക്കാതെ. അത് ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കാര്യമായിരിക്കുന്നു.

---

58 وَإِن مِّن قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യവും ഇല്ല. إِلاَّ نَحْنُ നാം അല്ലാതെ. مُهْلِكُوهَا അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നവർ. قَبْلَ يَوْمِ ദിവസത്തിന് മുമ്പ്. الْقِيَامَةِ ഖിയമാത്തിൻെറ. أَوْ مُعَذِّبُوهَا അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നവർ. عَذَابًا ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും. شَدِيدًا കഠിനമായ. كَانَ ذَلِكَ ആയിരിക്കുന്നു. فِي الْكِتَابِ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ. مَسْطُورًا രേഖപ്പെടുത്ത(എഴുതപ്പെട്ട)ത്.

ഖിയാമത്തുനാളിൽ, സകല രാജ്യങ്ങളും അവയിലെ വസ്തുക്കളും നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ, അതിനുമുമ്പുതന്നെ, ഒരു നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ അവിശ്വാസത്തിലും തോന്നിയവാസത്തിലും അതിരുകവിയുമ്പോൾ, ആ ജനതയെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വല്ല കഠിനശിക്ഷയും അവർക്ക് നൽകുകയോ അല്ലാഹു ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല. ഇക്കാര്യം അല്ലാഹുവിൻെറ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ-'ലൗഹുൽമഹ്ഫൂളി'ൽ-മുമ്പേ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കാര്യമാകുന്നു എന്ന് സാരം. 'കഠിനമായ ശിക്ഷ' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, യുദ്ധം, കലഹം, കൊടുങ്കാറ്റ്, ഭൂകമ്പം, വെള്ളപ്പൊക്കം ആദിയായവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു.الله أعلم

ജനങ്ങൾ ധിക്കാരത്തിൽ മുഴുകുമ്പോൾ, ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ അവരുടെമേൽ ചില ശിക്ഷാനടപടികൾ എടുക്കുമെന്നത്രെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അല്ലാതെ, രാജ്യത്തുള്ളവർ നിർദ്ദോഷികളായിരുന്നാൽപോലും എല്ലാ രാജ്യത്തെയും നശിപ്പിക്കുകയോ, പൊതുശിക്ഷക്കു വിധേയമാക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നല്ല ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وما كنا مهلكى القرى الا واهلها ظالمون ـ القصص** (രാജ്യക്കാർ അക്രമികളായിരിക്കവെയല്ലാതെ നാം അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരല്ല.) (28:59). നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട സമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وما ظلمناهم ولكن ظلموا أنفسهم ـ هود** (നാം അവരോട് അക്രമം ചെയ്തിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവർ അവരോടുതന്നെ ആക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു.) (11:101).

وَمَا مَنَعَنَآ أَن نُّرْسِلَ بِٱلْـَٔايَـٰتِ إِلَّآ أَن كَذَّبَ بِهَا ٱلْأَوَّلُونَ ۚ وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ ٱلنَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا۟ بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِٱلْـَٔايَـٰتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

59 ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നതിന് നമ്മെ മുടക്കം ചെയ്തിട്ടില്ല; പൂർവ്വികൻമാർ അവയെ വ്യാജമാക്കിയെന്നതല്ലാതെ. ഥമൂദ് (ഗോത്രത്തി)ന് നാം ഒട്ടകത്തെ കണ്ടറിയത്തക്ക വിധം [പ്രത്യക്ഷദൃഷ്ടാന്തമായി] നൽകി; എന്നിട്ട് അതു സംബന്ധിച്ച് അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. ഭയപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടല്ലാതെ, നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നില്ലതാനും.

---

59 **وَمَا مَنَعَنَا** നമ്മെ മുടക്കി (നമുക്ക് തടസ്സമാ)യിട്ടില്ല. **أَن نُّرْسِلَ** നാം അയക്കുന്നതിന്. **بِالْآيَاتِ** ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി. **إِلاَّ أَن كَذَّبَ** വ്യാജമാക്കിയതല്ലാതെ. **بِهَا** അവയെ. **الْأَوَّلُونَ** ആദ്യത്തേവർ, പൂർവ്വികൻമാർ. **وَآتَيْنَا** നാം നൽകി, നൽകുകയും ചെയ്തു. **ثَمُودَ** ഥമൂദിന്. **النَّاقَةَ** ഒട്ടകത്തെ. **مُبْصِرَةً** കാണത്തക്കതായി (പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ട്). **فَظَلَمُوا** എന്നിട്ടവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. **بِهَا** അത് നിമിത്തം, അത് സംബന്ധിച്ചു. **وَمَا نُرْسِلُ** നാം അയക്കുന്നില്ല, അയക്കാറില്ല. **بِالْآيَاتِ** ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. **إِلاَّ تَخْوِيفًا** ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനല്ലാതെ.

ഇമാം അഹ്മദ്, നസാഈ, ഇബ്നുജരീർ, ത്വബ്റാനി, ഹാകിം, ബസ്സാർ (رحمهم الله)മുതലായവർ ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''മക്കാനിവാസികൾ നബി(ﷺ) യോട് സ്വഫാ എന്ന കുന്ന് (**جبل صفا**) സ്വർണ്ണമാക്കി കൊടുക്കണമെന്നും, അവരിൽ നിന്ന് (മക്കായിലെ) മലകൾ നീക്കംചെയ്ത് കൃഷിചെയ്യുമാറാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ നബി(ﷺ)യോട് പറയപ്പെട്ടു: വേണമെങ്കിൽ അവർക്ക് സാവകാശം നൽകാം. (അവർക്ക് തൽക്കാലം ഒഴിവ് നൽകാം) അവർ ചോദിച്ചതുതന്നെ വേണമെങ്കിൽ അതും ചെയ്യാം. എന്നിട്ട് അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സമുദായങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെടും. നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: (വേണ്ടാ) എന്നാൽ ഞാൻ അവർക്ക് സാവകാശം നൽകിക്കൊള്ളാം. ഈ അവസരത്തിൽ .... **ومامنعنا** എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(رضي الله عنه)ൽ നിന്ന് തന്നെ വേറൊരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ഇങ്ങിനെയും നിവേദനം വന്നിട്ടുണ്ട്: സ്വാലിഹ് (عليه السلام)നബിയും (മറ്റു) നബിമാരും കൊണ്ടുവന്നതുപോലെ, താൻ ഞങ്ങൾക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവന്നെങ്കിൽ! എന്ന് ജനങ്ങൾ നബി(ﷺ)യോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്ക് വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കാം. അവൻ അത് ഇറക്കിയിട്ട് നിങ്ങൾ അനുസരണക്കേടുകാണിച്ചാൽ നിങ്ങൾ നാശമടയും. അപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു:'' ഞങ്ങൾ അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.'' (അ;ബ.) ഏതാണ്ട് ഈ സ്വഭാവത്തിലുള്ള രിവായത്തുകൾ വേറെയും കാണാം.

മേലുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്ന് ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. അതായത്, ഈ അവിശ്വാസികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ-അവൻ കെട്ടിച്ചോദിക്കുന്നതോ, സ്വാലിഹുനബി (عليه السلام), മൂസാനബി (عليه السلام)മുതലായവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ളതോ ആയ പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ-നാം അവർക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കാത്തതിൻെറ കാരണം ഇതാണ്: മുൻസമുദായങ്ങൾക്ക് അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തിട്ട് അവർ അവയെ വ്യാജമാക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ നാശത്തിന് വിധേയരാകുകയുമാണ് ചെയ്തത്. അതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തിനും നാശം സംഭവിക്കുവാൻ ഇടവരരുതെന്നുദ്ദേശിച്ചാണ്. മുൻ സമുദായങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയതിൻെറ വ്യക്തമായ ഒരു ഉദാഹരണമാണ് സ്വാലിഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ സമുദായമായ ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന് നൽകിയിരുന്ന ഒട്ടകത്തിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തം. അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചാണ് ആ പ്രത്യക്ഷദൃഷ്ടാന്തം അവർക്ക് നൽകിയത്. അവർ ആ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, ആ ഒട്ടകത്തെ അക്രമിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അതുമൂലം അവർ പൊതുശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുകയും ചെയ്തു. ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിൻെറ ഒട്ടകത്തെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ച് കൊടുക്കുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ജനങ്ങൾക്ക് ഭയപ്പാടുണ്ടാക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ സത്യത്തിൻെറ സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടിയോ, നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം ജനങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കുകയോ അല്ല-അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഭയവും ബോധവും ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അങ്ങിനെ, സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ പ്രേരണ ലഭിക്കുകയുമാണ്-ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസിൽനിന്ന് ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അതായത് നബി (ﷺ) യുടെ പുത്രൻ ഇബ്റാഹീം എന്ന കുട്ടി ചരമമടഞ്ഞ ദിവസം സൂര്യഗ്രഹണമുണ്ടായി. അത് കുട്ടിയുടെ മരണം നിമിത്തമാണെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞു. ആ അവസരത്തിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ട രണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. ഒരാളുടെയും മരണം നിമിത്തമോ, ജീവിതം നിമിത്തമോ അവക്ക് ഗ്രഹണം ബാധിക്കുകയില്ല. എങ്കിലും അത് രണ്ടും മുഖേന അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാൻമാരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ, അത് (ഗ്രഹണം) നിങ്ങൾ കണ്ടാൽ, അവൻെറ സ്മരണയിലേക്കും, പ്രാർത്ഥനയിലേക്കും, പാപമോചനം തേടുന്നതിലേക്കും നിങ്ങൾ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.'' പിന്നീട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''മുഹമ്മദിൻെറ സമുദായമേ, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ സത്യം! എനിക്കറിയാവുന്നത് നിങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അൽപം (മാത്രം) ചിരിക്കുകയും, ധാരാളം കരയുകയും ചെയ്തേക്കുമായിരുന്നു.'' (ബു:മു)

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِٱلنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا ٱلرُّءْيَا ٱلَّتِىٓ أَرَيْنَـٰكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَٱلشَّجَرَةَ ٱلْمَلْعُونَةَ فِى ٱلْقُرْءَانِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَـٰنًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

60 ''നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ് മനുഷ്യരെ വലയംചെയ്തിരിക്കുന്നു'' എന്നു നാം നിന്നോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക). നിനക്കു നാം കാണിച്ചുതന്നതായ (ആ) കാഴ്ചയെ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു പരീക്ഷണമായിട്ടല്ലാതെ നാം ആക്കിയിട്ടില്ല. ഖുർആനിലെ (ആ) ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തെയും (ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുന്നു). നാം അവരെ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അതവർക്ക് വലുതായ അതിരുകവിയലിനെ [ധിക്കാരത്തെ] യല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നില്ല.

60 وَإِذْ قُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لَكَ നിന്നോട്. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. أَحَاطَ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, ചൂഴ്ന്നിരിക്കുന്നു. بِالنَّاسِ മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യരിൽ. وَمَا جَعَلْنَا നാം ആക്കിയിട്ടുമില്ല. الرُّؤْيَا കാഴ്ചയെ. الَّتِي أَرَيْنَاكَ നിനക്ക് നാം കാണിച്ചു (കാട്ടി)തന്ന. إِلاَّ فِتْنَةً ഒരു പരീക്ഷണമല്ലാതെ. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَالشَّجَرَةَ വൃക്ഷ(മര)ത്തെയും. الْمَلْعُونَةَ ശപിക്കപ്പെട്ട. فِي الْقُرْآنِ ഖുർആനിൽ(ഉള്ള). وَنُخَوِّفُهُمْ നാം അവരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. فَمَا يَزِيدُهُمْ എന്നാൽ (എന്നിട്ടും) അത് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നില്ല. إِلاَّ طُغْيَانًا അതിരുവിടൽ (ധിക്കാരം) അല്ലാതെ. كَبِيرًا വലുതായ.

നാലു വാക്യങ്ങളടങ്ങിയ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുപ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: (1) മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് നബി(ﷺ)ക്ക് അല്ലാഹു മനസ്സമാധാനവും ധൈര്യവും നൽകുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരനിയന്ത്രണങ്ങളുടെ വലയത്തിലാണ് മനുഷ്യരുള്ളത്. ആ വലയം ലംഘിച്ച്, നബി (ﷺ) യെ ദ്രോഹിക്കുവാനോ, പ്രബോധന കൃത്യത്തിന് തടസ്സം വരുത്തുവാനോ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ കൃത്യം ശരിക്ക് നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നബി(ﷺ)ക്ക് അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് സാരം. സൂ: മാഇദഃയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **والله يعصمك من الناس** (അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് നിന്നെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതാണ്.) (2) നബി (ﷺ)ക്ക് അല്ലാഹു കാണിച്ചുകൊടുത്ത ആ കാഴ്ച ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമായിരുന്നു. അഥവാ വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുവാനും, അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധം കൂടുതൽ മൂർച്ഛിക്കുവാനും അത് കാരണമാകുമെന്നു സാരം.

الرؤيا التى أريناك (നിനക്ക് നാം കാണിച്ചുതന്ന ആ കാഴ്ച) കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്താണെന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടുമൂന്ന് അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. അവയിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായ അഭിപ്രായം ഈ സൂറത്തിലെ 1-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട 'ഇസ്രാഉ്'ൻെറ യാത്രയിൽ നബി (ﷺ) ക്ക് അല്ലാഹു കാട്ടിക്കൊടുത്ത അൽഭുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണുദ്ദേശ്യം എന്നുള്ളതാകുന്നു. ആ വാർത്ത സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വിശ്വാസദാർഢ്യത്തിനും, അവിശ്വാസികൾക്ക് നിഷേധ വർദ്ധനവിനും കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ വാക്യത്തിലെ 'കാഴ്ച' (**الرؤيا**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, 'ഇസ്രാഉ്' ൻെറ രാത്രിയിൽ നബി (ﷺ)ക്ക് കൺകാഴ്ചയായി കാണിക്കപ്പെട്ട കാഴ്ചയാണെന്നും, 'ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം' (**الشجرة الملعونة**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'സഖ്-ഖൂം' (**الزقوم**) വൃക്ഷവുമാണെന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ്, ബുഖാരി (رحمهم الله)മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികഭാഗവും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ അഭിപ്രായം തന്നെയാകുന്നു. (*)

(3) ഖുർആനിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തെയും അല്ലാഹു ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതായത്: നരകത്തിൽ 'സഖ്-ഖൂം' എന്ന ഒരു വൃക്ഷമുണ്ടെന്നും അത് പാപികളുടെ ഭക്ഷണമാണെന്നും അതും അവരുടെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽപ്പെട്ട ഒന്നാണെന്നും അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ (സ്വാഫ്ഫാത്ത്, ദുഖാൻ, വാഖിഅ: എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ, 'നരകം കല്ലുകൾ പോലും കരിച്ചുകളയുമെന്ന് മുഹമ്മദ് പറയുന്നു. അതേ സമയത്ത് അതിൽ വൃക്ഷങ്ങളുണ്ടെന്നും അവൻ പറയുന്നു, തീയിൽ

---

* **الرءيا** എന്ന വാക്ക് സ്വപ്നക്കാഴ്ചയിലാണ് കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതെങ്കിലും കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കാഴ്ചയെ ഉദ്ദേശിച്ചും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നും, 'ഇസ്റാഉം, മിഅ്റാജും' സ്വപ്നത്തിലായിരുന്നുവെന്ന വാദക്കാർ ഈ വാക്ക് തങ്ങൾക്ക് തെളിവായി എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ടെന്നും, അതു ശരിയല്ലെന്നും 1-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

കരിഞ്ഞ് പോകുന്ന വൃക്ഷം തീയിൽ എങ്ങനെ മുളച്ചുണ്ടാകും? എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് അബൂജഹ്ൽ മുതലായ മുശ്രിക്കുകൾ പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായി. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നരകത്തെക്കുറിച്ച് അതവർക്ക് കൂടുതൽ ഭയപ്പാടുളവാക്കുകയേ ചെയ്തുള്ളുതാനും. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഖുർആനിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട ആ വൃക്ഷത്തെയും ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുന്നു പറഞ്ഞത്. ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം എന്ന് പറഞ്ഞത് 'സഖ്-ഖൂ' മിനെപ്പറ്റിയാണന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ)പ്രസ്താവിച്ചത് മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. സ്വർഗ്ഗത്തിലെയും നരകത്തിലെയും വസ്തുക്കൾക്ക് ഭൗതികവസ്തുക്കളുമായി നാമമാത്ര സാമ്യമേ ഉള്ളൂ. മനുഷ്യർക്ക് പരിചിതമായ പേരുകളിലും വാക്കുകളിലുമല്ലാതെ അവയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഭൗതികവസ്തുക്കളിൽ തന്നെ തീയിൽ കരിഞ്ഞുപോകാത്ത ചിലതുണ്ടെന്നും, ചില വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്ന് തീ ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടാമെന്നും ആലോ—ചിക്കുമ്പോൾ നരകാഗ്നിയിൽ വൃക്ഷം വളരുവാനുള്ള സാധ്യതയിൽ സംശയത്തിന്നവകാശമില്ല. അത്രയുമല്ല, സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളിലും ജലത്തിലുമെല്ലാം അഗ്നിയുടെ അംശം കൂടി അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ആധുനിക ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ച കഴിഞ്ഞതാണ്. (4) മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അവർക്ക് വലിയ അതിരു കവിയലും ധിക്കാരവും വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതായത്, താക്കീതുകൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുതലായവ മനുഷ്യർക്ക് ഭയപ്പാടുണ്ടാക്കുവാനും, അങ്ങനെ അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് നന്നായിത്തീരുവാനും വേണ്ടിയാണ് നൽകിവരുന്നത്. എന്നാൽ, അവിശ്വാസികൾ അതുകൊണ്ടൊന്നും ഭയപ്പെടുകയോ, മാനസാന്തരപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ നിഷേധവും പരിഹാസവും വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം

വിഭാഗം-7

ആദം (عليه السلام)നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, മലക്കുകളോട് അദ്ദേഹത്തിന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ കൽപിക്കുകയും ശപിക്കപ്പെക്ക ഇബ്ലീസ് മാത്രം സുജൂദ് ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവവും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില വിഷയങ്ങളുമാണ് തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വിഷയകമായി മുകളിൽ അൽബഖറഃ അഅ്റാഫ്, ഹിജ്ർ എന്നീ സൂറത്തുകളിലും, താഴെ അൽകഹ്ഫു, ത്വാഹാ, സ്വാദ് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിഷയം ഇവിടെ അധികമൊന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മനുഷ്യൻെറ ജൻമശത്രുവും, ആജീവാനന്തശത്രുവുമാണ് ഇബ്ലീസും അവൻെറ സൈന്യങ്ങളുമെന്നും, അവൻ മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനും, പലതരം ദുരുപദേശങ്ങളും ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളും അതിനായി അവൻ ഉപയോഗിക്കുമെന്നും അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ അവനെ സദാ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനാണ് ഈ വിഷയം അല്ലാഹു പലേടത്തും ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് നാം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പിശാചിൻെറ ദുഷ്പ്രേരണകളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾

61 ''നിങ്ങൾ ആദമിന് 'സുജൂദു' ചെയ്യുവിൻ'' എന്ന് മലക്കുകളോട് നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക). അപ്പോൾ, അവർ 'സുജൂദു' ചെയ്തു-ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ പറഞ്ഞു: ''നീ കളിമണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചവനു ഞാൻ 'സുജൂദു' ചെയ്യുകയോ?!''

قَالَ أَرَءَيْتَكَ هَٰذَا ٱلَّذِى كَرَّمْتَ عَلَىَّ لَئِنْ

62 അവൻ പറഞ്ഞു: ''കണ്ടുവോ, ഇവനോ എന്നെക്കാൾ നീ ആദരിച്ചിട്ടുള്ളവൻ? (ഒന്നു പറഞ്ഞു തരൂ)! തീർച്ചയായും, ഖി

أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

യാമത്തുനാൾവരെ നീ എന്നെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചുവെങ്കിൽ, ഇവൻെറ സന്തതികളെ അൽപം ഒഴിച്ച് (ബാക്കിയെല്ലാം) ഞാൻ അടക്കി ഒതുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

قَالَ ٱذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾

63 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''നീ പോയിക്കൊള്ളുക. എന്നാൽ, അവരിൽനിന്നു നിന്നെ ആർ പിന്തുടർന്നുവോ, അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും, 'ജഹന്നം' [നരകം] നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമായിരിക്കും; (അതെ) പൂർണ്ണമാക്കപ്പെട്ട പ്രതിഫലം!

وَٱسْتَفْزِزْ مَنِ ٱسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِى ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَوْلَـٰدِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَـٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾

64 ''നിൻെറ ശബ്ദം [ക്ഷണം] കൊണ്ട് അവരിൽ നിന്നും നിനക്ക് സാധ്യമായവരെ നീ ഇളക്കിവിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക; അവർക്കെതിരെ നിൻെറ കുതിരപ്പടയെയും, നിൻെറ കാലാൾപടയെയും നീ വിളിച്ച് കൂട്ടിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക; സ്വത്തുക്കളിലും, മക്കളിലും അവരുമായി നീ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുക; അവരോട് നീ വാഗ്ദാനവും ചെയ്തുകൊള്ളുക.'' വഞ്ചനയല്ലാതെ പിശാച് അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയില്ലതാനും.

إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَـٰنٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾

65 ''നിശ്ചയമായും, എൻെറ അടിയാൻമാർ -അവരുടെ മേൽ നിനക്ക് ഒരധികാരശക്തിയുമില്ല.'' (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി നിൻെറ റബ്ബുതന്നെ മതിതാനും!

---

61 وَإِذْ قُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട്. اسْجُدُوا സുജൂദു ചെയ്യുവിൻ. لِآدَمَ ആദമിന്. فَسَجَدُوا എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അവർ സുജൂദ് ചെയ്ത്. إِلاَّ إِبْلِيسَ ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. أَأَسْجُدُ ഞാൻ സുജൂദ് ചെയ്യുകയേ, ചെയ്യുമോ. لِمَنْ خَلَقْتَ നീ സൃഷ്ടിച്ചവന്. طِينًا കളിമണ്ണാൽ. 62 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. أَرَأَيْتَكَ നീ കണ്ടുവോ (പറഞ്ഞു തരുക). هَذَا الَّذِي ഈയൊരുവനെ, യാതൊരുവൻ ഇവനോ. كَرَّمْتَ നീ ആദരിച്ചു. عَلَيَّ എന്നെക്കാൾ. لَئِنْ أَخَّرْتَنِ തീർച്ചയായും എന്നെ നീ പിന്തിച്ചു (ഒഴിവാക്കിത്തന്നു)വെങ്കിൽ. إِلَى يَوْمِ നാൾവരേക്ക്. الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തിൻെറ. لَأَحْتَنِكَنَّ ഞാൻ അടക്കി ഒടുക്കം (ഒതുക്കം), അധികാരം നടത്തും, പറ്റെ നശിപ്പിക്കും. ذُرِّيَّتَهُ അവൻെറ സന്തതികളെ. إِلاَّ قَلِيلاً അല്പമൊഴികെ, കുറച്ചല്ലാതെ. 63 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. اذْهَبْ നീ പോകുക. فَمَنْ എന്നാൽ ആർ, വല്ലവനും. تَبِعَكَ നിന്നെ തുടർന്ന്, നിന്നെ പിൻതുടർന്നുവോ. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. فَإِنَّ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും. جَهَنَّمَ ജഹന്നം, നരകം. جَزَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമാകുന്നു. جَزَاءً ഒരു പ്രതിഫലം. مَّوْفُورًا നിവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട, പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ട (പൂർണ്ണമായ). 64 وَاسْتَفْزِزْ നീ ഇളക്കിവിടുകയും ചെയ്യുക. مَنِ اسْتَطَعْتَ നിനക്ക് ബാധിച്ചവരെ. مِنْهُم അവരിൽനിന്ന്. بِصَوْتِكَ നിൻെറ ശബ്ദം കൊണ്ട്. وَأَجْلِبْ വിളിച്ചു കൂട്ടുക (ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുക-ശേഖരിച്ചു കൂട്ടുക)യും ചെയ്യുക. عَلَيْهِم അവർക്കെതിരെ, അവരുടെമേൽ (എതിരായി). بِخَيْلِكَ നിൻെറ കുതിര(പ്പട്ടാളം) കൊണ്ട്, കുതിരപ്പടയെ. وَرَجِلِكَ നിൻെറ കാലാൾ (പട്ടാളം) കൊണ്ടും, കാലാൾപടയെയും. وَشَارِكْهُمْ അവരോട് നീ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുക. فِي الْأَمْوَالِ സ്വത്തുക്കളിൽ. وَالْأَوْلَادِ മക്കളിലും. وَعِدْهُمْ അവരോട് നീ വാഗ്ദാനവും

ചെയ്യുക. وَمَا يَعِدُهُمُ അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയില്ല താനും. الشَّيْطَانُ പിശാച്. إِلاَّ غُرُورًا വഞ്ചന (കൃത്രിമം) അല്ലാതെ. 65 إِنَّ عِبَادِي നിശ്ചയമായും എന്റെ അടിയാൻമാർ. لَيْسَ لَكَ നിനക്കില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ, അവർക്കെതിരെ. سُلْطَانٌ ഒരു അധികാരവും, അധികാരശക്തി. وَكَفَى മതി താനും. بِرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബ് (തന്നെ). وَكِيلاً ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി (ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവനായി).

62-ാം വചനത്തിൽ الا قليلا (അൽപം ആളുകളൊഴികെ) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരായ ആളുകളാണെന്ന് 65- ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതായത് പിശാചിന്റെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത സജ്ജനങ്ങളോട് അവന്റെ അധികാരശക്തിയോ കുസൃതിയോ വിലപ്പോകുകയില്ലെന്ന് താൽപര്യം. ''നിഷ്കളങ്കരായ നിന്റെ അടിയാൻമാരൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവരെയാണ് ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുക'' എന്ന് ഇബ്‌ലീസും, ''നിന്നെ പിൻപറ്റിയ വഴികെട്ടവരുടെ മേലല്ലാതെ നിനക്കൊർ അധികാരശക്തിയുമില്ല'' എന്ന് അല്ലാഹുവും പറഞ്ഞതായി സൂ:ഹിജ്ർ 40, 42 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതും ഈ നല്ല അടിയാൻമാരെക്കുറിച്ച് തന്നെ. മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുന്ന എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും നിർവിഘ്നം നടത്തുവാൻ നിനക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. പക്ഷേ, നീ എന്ത് തന്നെ പ്രയോഗിച്ചാലും എന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ നല്ല അടിയാൻമാരെ വശീകരിക്കുവാനും, വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും നിനക്ക് സാധ്യമാകുന്നതല്ല. നിന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്ക് അടിമപ്പെടുന്നവരെ മാത്രമേ നിന്റെ കെണിയിൽ പെടുത്തുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുകയുള്ളൂ എന്നത്രെ ഇബ്‌ലീസിനോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. ഇബ്‌ലീസിന്റെ ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളും, കാലദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ച പരിഷ്കൃതങ്ങളായ പ്രചാരണ പരിപാടികൾ കൊണ്ട് അന്തരീക്ഷം മുറ്റിനിൽക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്–അവന്റെ വക്താക്കളും, സഹകാരികളും, അനുയായികളുമായ ജനക്കൂട്ടം ധാരാളക്കണക്കിൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു– അവന്റെ ശബ്ദത്തെയും, കുതിരപ്പടയെയും, കാലാൾപ്പടയെയും കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അൽപം സത്യവിശ്വാസവും നിഷ്കളങ്ക ബുദ്ധിയുമുള്ള ഏവർക്കും ഊഹിച്ചറിയാവുന്നതാണ്.

ധനത്തിന്റെ സമ്പാദനം, വിനിയോഗം, ക്രയവിക്രയം, മക്കളുടെ പരിപാലനം, പരിശീലനം, ശിക്ഷണം, പഠനം ആദിയായ തുറകളിലെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും പ്രീതിക്കും വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുമാറ് മനുഷ്യരിൽ ദുഷ്പ്രേരണയും സ്വാധീനവും ചെലുത്തുക എന്നത്രെ, മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കളിലും മക്കളിലും പങ്ക് ചേർന്നുകൊള്ളുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: നിസാഉ്;118-120 വചനങ്ങളിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും കാണുക) പിശാചിന് മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സുലഭമാണെങ്കിലും അതിൽനിന്നെല്ലാം രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗവും കൂടി وكفى بالله وكيلا (ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി) എന്ന വാക്യത്തിലൂടെ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെ, പിശാചിനെ കൈകാര്യകർത്താവാക്കാതെ, അല്ലാഹുവിൽ മാത്രം എല്ലാം അർപ്പിക്കുകയും, അവന്റെ കൈകാര്യങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, പിശാചിന്റെ വലയിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടാം എന്നത്രെ ആ സൂചന.

رَّبُّكُمُ ٱلَّذِى يُزۡجِى لَكُمُ ٱلۡفُلۡكَ فِى ٱلۡبَحۡرِ لِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

66 നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമുദ്രത്തിൽ കപ്പലിനെ ചലിപ്പിച്ചുതരുന്നവനത്രെ; അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾ തേടുവാൻവേണ്ടി. നിശ്ചയമായും അവൻ, നിങ്ങളിൽ കരുണയുള്ളവനാകുന്നു.

وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِي ٱلْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَـٰنُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

67 സമുദ്രത്തിൽവെച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവം ബാധിച്ചാൽ നിങ്ങൾ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നവർ (നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ നിന്ന്) അപ്രത്യക്ഷമാകും-അവൻ (മാ ത്രം) ഒഴികെ എന്നാൽ, അവൻ നിങ്ങളെ കരയിലേക്ക് രക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുകയായി! മനുഷ്യൻ നന്ദികെട്ടവനാകുന്നുതാനും!

---

66 رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. الَّذِي يُزْجِي ഇളക്കി(ചലിപ്പിച്ചു)വിടുന്ന(തെളിക്കുന്ന)വനത്രെ. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി. الْفُلْكَ കപ്പലിനെ. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ. لِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ തേടു(അന്വേഷിക്കു)വാൻ വേണ്ടി. مِن فَضْلِهِ അവന്റെ ദയവിൽ (അനുഗ്രഹത്തിൽ) നിന്ന്. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവൻ ആകുന്നു. بِكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി, നിങ്ങളോട്. رَحِيمًا കരുണയുള്ളവൻ. 67 وَإِذَا مَسَّكُمُ നിങ്ങളെ സ്പർശി(ബാധി)ച്ചാൽ. الضُّرُّ ഉപദ്രവം, കഷ്ടത. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ. ضَلَّ വഴിതെറ്റി (മറഞ്ഞു-അപ്രത്യക്ഷമായി)പോകും. مَن تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന(പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വർ. إِلاَّ إِيَّاهُ അവൻ ഒഴികെ. فَلَمَّا نَجَّاكُمْ എന്നാലവൻ നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ. إِلَى الْبَرِّ കരയിലേക്ക്. أَعْرَضْتُمْ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു)കളയുന്നതാണ്. وَكَانَ الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു. كَفُورًا നന്ദികെട്ടവൻ.

മനുഷ്യർക്ക് ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനും സമ്പാദിക്കുവാനും വേണ്ടി സമുദ്രത്തിലൂടെ കപ്പൽ യാത്ര നടത്തുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ സജ്ജീകരിച്ച് തന്നിട്ടുള്ളവൻ ആരാണോ അവനാണ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്ന് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. അഥവാ ഈ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ തന്നെ അവനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏക റബ്ബ് എന്നും, അത് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തു തന്ന വമ്പിച്ച ഒരനുഗ്രഹമാണെന്നും നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാകുമെന്ന് താൽപര്യം. പക്ഷെ, അനുഗ്രഹത്തിന് സദാ നന്ദി ചെയ്വാൻ കടപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ നന്ദിക്ക് പകരം നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും തുടർന്നുകൊണ്ട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത് സമുദ്രത്തിൽവെച്ച് കാറ്റും കോളും പോലെയുള്ള വല്ല അത്യാപത്തുകളും നേരിടുമ്പോൾ, ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെയും, ആരാധ്യൻമാരെയുമെല്ലാം മറന്നുകളയുന്നു. എന്നിട്ട് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ച് രക്ഷക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞാലാകട്ടെ, വീണ്ടും പഴയ നില തന്നെ തുടരുകയും ചെയ്യും. ഇതെത്രമാത്രം കടുത്ത നന്ദികേടാണെന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുക! ഇത്തരം നന്ദികെട്ട മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ ٱلْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا۟ لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

68 അപ്പോൾ (ഹേ, കൂട്ടരേ,) നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ? കരയുടെ ഭാഗത്ത് നിങ്ങളെ അവൻ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെ! അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെമേൽ വല്ല ചരൽ മഴയും അവൻ അയക്കുന്നതിനെ! പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളെയും നിങ്ങൾ കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയും(ചെയ്യുന്നതിനെ)!

أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ

69 അതല്ല, നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ? അതിൽ [സമുദ്രത്തിൽ] മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ (വീണ്ടും) മട(ക്കി

عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ ٱلرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا۟ لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِۦ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

എത്തി) ക്കുന്നതിനെ! എന്നിട്ട് ഒരു (ശക്തിയായ) കൊടുങ്കാറ്റ് നിങ്ങളുടെമേൽ അവൻ അയച്ച് നിങ്ങൾ നന്ദികേട് കാണിച്ചതിന്ന് നിങ്ങളെ മുക്കിക്കൊന്നു കളയുന്നതിനെ! പിന്നെ നിങ്ങൾ, നമുക്കെതിരിൽ അതിനെപ്പറ്റി (നടപടി എടുക്കുവാൻ) പിന്നാലെ കൂടുന്ന ഒരാളെയും നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയും (ചെയ്യുന്നതിനെ)!

---

68 أَفَأَمِنتُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുന്നുവോ. أَن يَخْسِفَ അവൻ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെ. بِكُمْ നിങ്ങളെ, നിങ്ങളെയുംകൊണ്ട്. جَانِبَ ഭാഗത്തു, ഭാഗത്തെ. الْبَرِّ കരയുടെ. أَوْ يُرْسِلَ അല്ലെങ്കിൽ അയക്കുന്നതിനെ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളുടെ മേൽ. حَاصِبًا വല്ല ചരൽ വർഷവും ഒരു ചരൽമഴ, കൊടുങ്കാറ്റു. ثُمَّ لاَ تَجِدُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്താതെയും. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَكِيلاً ഒരു ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനെ (ഏറ്റെടുക്കുന്നവനെ). 69 أَمْ അതോ, അതല്ല, അല്ലാത്ത പക്ഷം. أَمِنتُمْ നിങ്ങൾ നിർഭയരായോ. أَن يُعِيدَكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ മടക്കുന്ന (ആവർത്തിക്കുന്ന)തിനെ. فِيهِ അതിൽ. تَارَةً പ്രാവശ്യം. أُخْرَى വേറെ, മറ്റ്. فَيُرْسِلَ എന്നിട്ട് അയക്കുകയും. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. قَاصِفًا ഒരു കഠോരമായത്, രൂക്ഷമായത്. مِّنَ الرِّيحِ കാറ്റിൽ നിന്ന്. فَيُغْرِقَكُم എന്നിട്ട് നിങ്ങളെ മുക്കി നശിപ്പിക്കുക. بِمَا كَفَرْتُمْ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ച(നന്ദികേട് കാണിച്ച)തിനു (പകരം). ثُمَّ لاَ تَجِدُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്താതെയും. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. عَلَيْنَا നമ്മുടെമേൽ, നമുക്കെതിരെ. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി, അതിന്ന്. تَبِيعًا പിന്നാലെ കൂടുന്ന ഒരാളെയും.

സാരം:-മേൽ സൂചിപ്പിച്ചപ്രകാരം ആപത്തുകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് കരയിൽ എത്തിച്ചേർന്നാൽ വീണ്ടും പഴയ ശിർക്കിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങുകയാണല്ലോ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ, വീണ്ടും മേലിൽ അങ്ങിനെയുള്ള ആപത്തുകളിലൊന്നും പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയുകയില്ലന്നാണോ നിങ്ങളുടെ വിചാരം?! ഉദാഹരണമായി: കരയിൽ എത്തിയശേഷം നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുക, അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളിൽ വല്ല ചരൽമഴയും വർഷിപ്പിച്ചു നശിപ്പിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ എനിക്കും ഒരു തവണ നിങ്ങളെ സമുദ്രത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുത്തി വീണ്ടും ഒരു കൊടുങ്കാറ്റയച്ച് നിങ്ങളുടെ നന്ദികേടിന് പകരം നിങ്ങളെ മുക്കിക്കൊല്ലുക മുതലായവയൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും, മേലിൽ അങ്ങിനെയൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഭയപ്പെടാനില്ലെന്നുമാണോ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്?! അങ്ങിനെ വല്ലതും സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഏറ്റെടുക്കുവാനോ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാനോ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹുവിനെതിരെ വല്ല അനന്തര നടപടിയും എടുക്കുവാനും നിങ്ങൾക്ക് ആരെയും കിട്ടുകയില്ല.

മക്കാവിജയത്തിൽ ഖുറൈശികൾ ഇസ്‌ലാമിന് കീഴൊതുങ്ങിയ അവസരത്തിൽ ഇക്‌റിമത്തുബ്നു അബീജഹ്ൽ (رضي الله عنه)നബി (ﷺ) യിൽനിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാൻവേണ്ടി ഒരു കപ്പലിൽ ഒരു കയറി അബ്സീനിയയിലേക്ക് യാത്രയായി. സമുദ്രത്തിൽവെച്ച് കപ്പൽ കൊടുങ്കാറ്റിലും കോളിലും അകപ്പെട്ടു. ഈ സമയത്ത് അല്ലാഹുവിനോടുമാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ ഫലമില്ലെന്ന് കപ്പലിലുള്ളവർ തമ്മതമ്മിൽ പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ, സമുദ്രത്തിൽ രക്ഷനൽകുവാൻ അല്ലാഹുമാത്രമാണുള്ളതെങ്കിൽ, കരയിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്ന് ഇക്‌റിമഃ (رضي الله عنه)യുടെ ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തോട്

മന്ത്രിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്വയം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവേ! ഈ ആപത്തിൽനിന്ന് നീ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തന്നാൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, മുഹമ്മദിൻെറ അടുക്കൽചെന്ന് എൻെറ കൈ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈയിൽ വെക്കുമെന്ന് (ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുമെന്ന്) ഞാനിതാ കരാർ ചെയ്യുന്നു'' പ്രസ്തുത ആപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം നബി(ﷺ)യുടെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിവന്ന് മുസ്‌ലിമാകുകയും ചെയ്തു. ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടി വളരെ ധീരമായ സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ച ഒരു യുവസഹാബിയായിത്തീർന്നു ഇക്‌റിമഃ (رضي الله عنه).

۞ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِىٓ ءَادَمَ وَحَمَلْنَـٰهُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ وَرَزَقْنَـٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَـٰتِ وَفَضَّلْنَـٰهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾

70 തീർച്ചയായും, ആദമിൻെറ സന്തതികളെ (മനുഷ്യരെ) നാം ആദരിച്ചിട്ടുണ്ട്; കരയിലും കടലിലും അവരെ നാം [വാഹനം] കയറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നല്ല [വിശിഷ്ട] വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും അവർക്കു നാം ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ മിക്കവരെക്കാളും ഒരു വലിയ ശ്രേഷ്ഠത അവർക്കു നാം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

70 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. كَرَّمْنَا നാം ആദരിക്കുക-മാനിക്കുക(ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്). بَنِي آدَمَ ആദമിൻെറ മക്കളെ. وَحَمَلْنَا നാം വഹിക്കു(കയറ്റുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. هُمْ അവരെ . فِي الْبَرِّ കരയിൽ. وَالْبَحْرِ കടലി(സമുദ്രത്തി)ലും. وَرَزَقْنَاهُم അവർക്ക് നാം (ആഹാരം ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مِّنَ الطَّيِّبَاتِ നല്ല(വിശിഷ്ട)വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന്. وَفَضَّلْنَاهُمْ അവരെ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കുക (മെച്ചപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَىٰ كَثِيرٍ പലരെയും (മിക്കവരെയും, അധികത്തെയും)കാൾ. مِّمَّنْ خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ നിന്ന്. تَفْضِيلًا ഒരു ശ്രേഷ്ഠമാക്കൽ, മെച്ചപ്പെടുത്തൽ.

ആദം സന്തതികളാകുന്ന മുനഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ചില പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്: (1) അവരെ നാം, ആദരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്, ഇതര ജീവികളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യർക്ക് പ്രകൃത്യാലഭിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ വിശേഷതകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇരു കാലുകളിൽ നിവർന്ന് നിൽക്കുകയും നടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശരീരപ്രകൃതി, കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേചനശക്തി, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ മുഖേന കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുവാനുള്ള ഗ്രഹണശക്തി, ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവികാലങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവ്, ഇതര ജീവികളെ അടക്കിഭരിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തി, ഭൂവിഭവങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്വാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം, കൈകൊണ്ട് ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ എടുത്തുതിന്നുവാനുള്ള കഴിവ്, ഇതരജീവികൾക്കൊന്നും സാധ്യമല്ലാത്ത എത്രയൊ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്വാൻ സാധിക്കുമാറുള്ള ശരീരഘടന, വേഷഭൂഷാദി അലങ്കാരങ്ങളും സൗന്ദര്യവിഭവങ്ങളും ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള വാസനയും കഴിവും, വിവിധ ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം, എഴുത്തും വായനയും ശീലിക്കുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുമുള്ള സാധ്യത, സംസാരശേഷി എന്നിത്യാദി എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

(2) കരയിലും, കടലിലും അവരെ നാം വഹിച്ചു-അഥവാ വാഹനത്തിൽ കയറ്റികൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. വായുവിലൂടെയും, ശൂന്യാകാശത്തിലൂടെയും മനുഷ്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന പതിവ് മുൻകാലത്തില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അത് രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറയ

പ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും അതത് കാലത്ത് മനുഷ്യന് യഥേഷ്ടം സഞ്ചാരം ചെയ്‌വാനുതകുന്ന വിവിധതരം വാഹനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ആ വാഹനങ്ങൾ വഴി സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വാഹനങ്ങൾ ജീവജന്തുക്കളായിരുന്നാലും, മനുഷ്യനിർമ്മിത വസ്തുക്കളായിരുന്നാലും അവയെ അവന് വിധേയമാക്കിക്കൊടുത്തതും, നിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടുന്ന സാധനസാമഗ്രികളും, സംവിധാനങ്ങളും ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണല്ലോ. (3) നല്ല വിശിഷ്ടമായ ആഹാരവസ്തുക്കളെ നാം അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഹൃദ്യവും, രുചികരവും, പോഷകകരവുമായ എല്ലാ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും, ധാന്യങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, മൽസ്യമാംസങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളും **الطيبات** (നല്ല വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ) എന്ന വാക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (4) നാം സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കളിൽ മിക്കതിനെക്കാളും അവരെ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്. മേൽവിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള പ്രകൃതിവിശേഷങ്ങൾക്ക് പുറമെ, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽവെച്ച് ബുദ്ധിയും, അറിവും, പരിചയവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പുരോഗമനപരവും സാൻമാർഗ്ഗികവുമായ ജീവിതം നയിക്കുവാനും, ആത്മീയ പുരോഗതി നേടി പാരത്രിക മോക്ഷം ലഭിക്കുവാനും മനുഷ്യന് സാധ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യൻെറ വിശേഷത തന്നെ.

എല്ലാവിധ സൃഷ്ടികളിലും വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠനാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന് പലരും പ്രസ്താവിച്ച് കാണാറുണ്ട്. പുരോഗമനവാദികളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ചിലരിൽ ഈ ധാരണ കുറെക്കൂടി ശക്തമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ചില വ്യക്തികൾ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ മഹത്വങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ, മനുഷ്യൻ പുരോഗമിച്ച് പുരോഗമിച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ ഉന്നതപദവിവരേക്കും എത്തിച്ചേർന്നേക്കുമെന്ന് തോന്നിപ്പോകും! (**تعالى الله عن ذلك**) അതേ സമയത്ത് മലക്കുകളെപ്പറ്റി ഇവർ വർണ്ണിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ, അവർ കേവലം യന്ത്രസമാനമായ ചില ജീവികളാണെന്നും തോന്നിപ്പോകുന്നു!

മറ്റൊരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ-സന്ദർഭവശാൽ-മനുഷ്യൻെറ ശ്രേഷ്ടതയെ സംബന്ധിച്ച് ചില സൂചനകൾ നൽകുകയല്ല അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന ചെയ്തിതിരിക്കുന്നത്. ഈ വചനത്തിൻെറ ഇതിവൃത്തം തന്നെ മനുഷ്യൻെറ ശ്രേഷ്ഠത വിവരിക്കലത്രെ. ഇതോർത്തുകൊണ്ട് .... **وفضلنا هم على كثير** (നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽനിന്ന് മിക്കവരെക്കാളും നാം അവരെ-മനുഷ്യരെ-ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യം ഒന്ന് പരിശോധിച്ചുനോക്കുക. ''നാം സൃഷ്ടിച്ചവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാക്കി'' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, ''നാം സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ മിക്കവരെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠരാക്കി'' എന്നേ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. അപ്പോൾ, മനുഷ്യൻെറ അത്രയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവനെക്കാൾ അധികമോ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള മറ്റു വല്ല സൃഷ്ടികളും ഉണ്ടാവാം-അഥവാ ഉണ്ടായിരിക്കും-എന്നാണല്ലോ ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. പക്ഷേ, ആ സൃഷ്ടി ആരാണെന്നോ, ഏതാണെന്നോ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. നമ്മുടെ അറിവിൽ പെട്ടേടത്തോളം മനുഷ്യന് പുറമെ, ജിന്നുകളും മലക്കുകളും എന്നിങ്ങിനെ രണ്ട് സമുദായമാണ് ബുദ്ധിജീവികളായി വേറെയുള്ളത്. എങ്കിലും, ഈ രണ്ട് വർഗ്ഗമല്ലാതെ വേറെയും വല്ല ബുദ്ധിവർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നില്ലല്ലോ. ആ രണ്ട് സമുദായത്തെക്കുറിച്ചും വേണ്ടത്ര നമുക്കറിയുകയുമില്ലതാനും.

അല്ലാഹു പറയുന്നു:- **وما يعلم جنود ربك الا هو** (നിൻെറ റബ്ബിൻെറ സൈന്യങ്ങളെ അവനല്ലാതെ അറിയുകയില്ല. 74:31) **ويخلق مالا تعلمون**(നിങ്ങൾ അറിയാത്തത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യും. 16:8) **يخلق الله ما يشا**(അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. 24:45) **يزيد فى الخلق ما يشاء**(സൃഷ്ടിയിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. (35:1) **ومن آياته خلق السموات والارض وما بث فيهما من دابة** (അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് ആകാശങ്ങളെയും,ഭൂമിയെയും അവ രണ്ടിലും ജീവിയായി അവൻ വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയും സൃഷ്ടിച്ചത് 42:29) അപ്പോൾ, ആകാശങ്ങളിൽ മലക്കുകളല്ലാത്തതും, നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ

ത്തതുമായ വേറെയും ജീവവർഗ്ഗം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരെപ്പറ്റി പൊതുവെ മലക്കുകൾ എന്ന് പറയപ്പെടുമെന്ന് വന്നാലും അവരിൽ പലതരക്കാരും പല പദവിക്കാരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും അനിഷേധ്യമാകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സർവ്വസൃഷ്ടികളെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠരാണ് മനുഷ്യരെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മനുഷ്യനെപ്പോലെയോ അതിലധികമോ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള വേറെയും സൃഷ്ടികളുണ്ടാവാമെന്നാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നതും. ഈ സൃഷ്ടികൾ ഒരു പക്ഷെ, മലക്കുകളല്ലാത്ത വേറെ വല്ല കൂട്ടരുമാവാം. അല്ലെങ്കിൽ മലക്കുകളുടെ വർഗ്ഗമോ, അവരിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും വിഭാഗമോ ആയിരിക്കാവുന്നതുമാണ്. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം.والله اعلم بالصوا

വിഭാഗം-8

71 എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അവരുടെ നേതാവുസഹിതം നാം വിളിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക). അപ്പോൾ, ആർക്ക് തൻെറ (രേഖാ) ഗ്രന്ഥം തൻെറ വലം കയ്യിൽ നൽകപ്പെട്ടുവോ അക്കൂട്ടർ അവരുടെ (രേഖാ) ഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്നതാണ്. അവർ ഒരു തരിമ്പും (ഒട്ടും) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല.	يَوْمَ نَدْعُواْ كُلَّ أُنَاسِۭ بِإِمَـٰمِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِىَ كِتَـٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَـٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾
72 ഇവിടത്തിൽ (ഇഹത്തിൽ) ആർ അന്ധനായിരുന്നുവോ അവൻ പരത്തിലും അന്ധനായിരിക്കും; ഏറ്റവും വഴിപിഴച്ചവനുമായിരിക്കും.	وَمَن كَانَ فِى هَـٰذِهِۦٓ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

---

71 يَوْمَ ദിവസം. نَدْعُوا നാം വിളിക്കുന്ന. كُلَّ أُنَاسٍ എല്ലാമനുഷ്യരെയും. بِإِمَامِهِمْ അവരുടെ മുമ്പൻ (നേതാവ്) സഹിതം. فَمَنْ അപ്പോൾ ആർ. أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടു. كِتَابَهُ അവൻെറ ഗ്രന്ഥം. بِيَمِينِهِ തൻെറ വലങ്കയ്യിൽ. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ ആ കൂട്ടർ, അവർ. يَقْرَءُونَ വായിക്കും, വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. كِتَابَهُمْ അവരുടെ ഗ്രന്ഥം. وَلاَ يُظْلَمُونَ അവർ അനീതി (അവർ അക്രമം) ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല. فَتِيلاً ഒരു ആരോളം(തരിമ്പും-ഒട്ടും). 72 وَمَن كَانَ ആർ ആയിരുന്നാൽ. فِي هَذِهِ ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ). أَعْمَى അന്ധൻ. فَهُوَ എന്നാലവൻ. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. أَعْمَى അന്ധനായിരിക്കും. وَأَضَلُّ ഏറ്റം (കൂടുതൽ) പിഴച്ചവനും. سَبِيلاً വഴി.

امام (ഇമാമ്) എന്ന വാക്കിനാണ് 'നേതാവ്' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ചത്. 'മുമ്പിൽ നിലകൊള്ളുന്നത്, പിൻപറ്റപ്പെടുന്നത്, മാതൃക, തുറന്നവഴി' എന്നൊക്കെ അതിന് അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഇവിടെ 'അവരുടെ നേതാവ്' കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് ഓരോ മനുഷ്യസമൂഹവും തങ്ങൾക്ക് മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന നേതാക്കളാണെന്നും അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥരേഖകളാണെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങളും തമ്മിൽ എതിരില്ലതാനും. ഓരോ സമൂഹത്തിനുമുള്ള നബിമാരെയും സാക്ഷികളെയും കർമ്മരേഖകളെയും മഹ്ശറിൽ ഹാജരാക്കുമെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. (സൂ:സുമർ:69 ഉം മറ്റും നോക്കുക.) വലങ്കയ്യിൽ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുക സജ്ജനങ്ങൾക്കും, ഇടങ്കയ്യിൽ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുക ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കുമായിരിക്കും. സജ്ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഗ്രന്ഥം കയ്യിൽ കിട്ടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മുഴുവനും അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയും, സാവേശം അത് വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇടങ്കയ്യി

ൽ നൽകപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, ''അത് കയ്യിൽ കിട്ടാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ!'' എന്നു കൊതിച്ചു പോകും. (സൂ: അൽഹാഖ്-ഖഃ 19, 20, 25, 26, 27 നോക്കുക)

സജ്ജനങ്ങൾ സന്തോഷപൂർവ്വം അത് വായിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ''അവർ അവരുടെ ഗ്രന്ഥം വായിക്കും'' എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. അവരുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കർമ്മം അതിൽ രേഖപ്പെടുത്താതെയോ, ഏതെങ്കിലും കർമ്മത്തിന് തക്ക പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടാതെയോ വരുകയില്ല എന്നത്രെ, ''അവരോട് തരിമ്പുപോലും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല'' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം فتيلا (ഫതീലൻ) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ഒരു തരിമ്പും-അഥവാ ഒട്ടും' എന്ന് നാം അർത്ഥം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഈ വാക്കിൻെറ അർത്ഥത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും കുറിച്ച് സൂ: നിസാഉ് 49 ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

72-ാം വചനത്തിൻെറ സാരം ഇതാണ്: നേർമ്മാർഗ്ഗം അന്വേഷിക്കുക, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക എന്നിവയൊന്നും ചെയ്യാതെ, ഈ ലോകത്ത് അന്ധരായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയവർ പരലോകത്ത് യാതൊരു രക്ഷാമാർഗ്ഗവും കാണാതെ അന്ധരായിത്തന്നെ കഴിയേണ്ടിവരും. ഏറ്റവും പിഴച്ചവരും ഏറ്റവും നഷ്ടം പിടിപെട്ടവരുമായിരിക്കും അവർ. സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ് 46ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:....**فانها لا تعمى الابصار ولكن تعمى القلوب** (സാരം: കണ്ണുകൾക്കല്ല അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, നെഞ്ചുകളിലുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കാണ് അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്.)

وَإِن كَادُوا۟ لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ ٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ عَلَيْنَا غَيْرَهُۥ ۖ وَإِذًا لَّٱتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾

73 (നബിയേ) നിശ്ചയമായും, നിനക്കു നാം 'വഹ്‌യു' (സന്ദേശം) നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അവർ നിന്നെ (തെറ്റിച്ചു) കുഴപ്പത്തിലാക്കുമാറായിരിക്കുന്നു; ഇതല്ലാത്തത് (വല്ലതും) നമ്മുടെ പേരിൽ നീ കെട്ടിച്ചമക്കുവാൻ വേണ്ടി. എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അവർ നിന്നെ ഒരു ചങ്ങാതിയാക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

وَلَوْلَآ أَن ثَبَّتْنَـٰكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

74 നിന്നെ നാം ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും, നീ അവരിലേക്ക് അൽപമൊന്ന് ചാഞ്ഞു പോയേക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

إِذًا لَّأَذَقْنَـٰكَ ضِعْفَ ٱلْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ ٱلْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

75 എന്നാൽ (ചാഞ്ഞു പോയാൽ) നിനക്കു നാം (ഈ) ജീവിതത്തിലെ ഇരട്ടി(ശിക്ഷ)യും മരണത്തിലെ ഇരട്ടി (ശിക്ഷ)യും ആസ്വദിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. പിന്നെ, നമുക്കെതിരിൽ ഒരു സഹായകനെയും നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല.

---

73 وَإِن كَادُوا നിശ്ചയമായും അവരാകാറായിരിക്കുന്നു, ആകുമാറായി. لَيَفْتِنُونَكَ നിന്നെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുക തന്നെ. عَنِ الَّذِي യാതൊന്നിൽ നിന്ന്. أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു നല്കിയ. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. لِتَفْتَرِيَ നീ കെട്ടിച്ചമക്കു(കെട്ടിപ്പറയു)വാൻ. عَلَيْنَا നമ്മുടെ പേരിൽ. غَيْرَهُ ഇതല്ലാ (അതല്ലാ)ത്തതിനെ. وَإِذًا അപ്പോൾ, അന്നേരം, എന്നാൽ. لَاتَّخَذُوكَ അവർ നിന്നെ ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. خَلِيلاً ഒരു ചങ്ങാതി, സുഹൃത്ത്. 74 وَلَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. أَن ثَبَّتْنَاكَ നിന്നെ നാം ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തൽ. لَقَدْ كِدتَّ തീർച്ചയായും നീ ആയേക്കും (ആകുമാറാകുന്നതാണ്). تَرْكَنُ നീ ചായുക, ചെരിയുക. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. شَيْئًا قَلِيلاً കുറഞ്ഞ വസ്തു (അൽപമൊ

ന്നു-കുറച്ചൊന്ന്). 75 إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ. لَّأَذَقْنَاكَ നിനക്ക്(നിന്നെ) നാം ആസ്വദി(അനുഭവി)പ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ضِعْفَ ഇരട്ടി. الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൻെറ(ലെ). وَضِعْفَ ഇരട്ടിയും. الْمَمَاتِ മരണത്തിൻെറ(ലെ). ثُمَّ لاَ تَجِدُ പിന്നെ നീ കണ്ടെത്തുക (നിനക്ക് കിട്ടുക)യില്ല. لَكَ നിനക്ക്. عَلَيْنَا നമുക്കെതിരെ. نَصِيرًا ഒരു സഹായകനെയും.

തൗഹീദിൻെറ പ്രബോധനത്തിൽ നബി (ﷺ) വല്ല അയവോ വിട്ടുവീഴ്ചയോ കാണിക്കുന്നപക്ഷം, തങ്ങൾക്ക് നബി(ﷺ)യുമായുള്ള വൈരം അവസാനിപ്പിക്കുകയും, അനുഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതിനായി അവർ ചില ഉപായങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ ചില ഉപാധികൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ സമ്മർദ്ദത്തിൻെറ ശക്തിയും അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നബി (ﷺ)ക്കുള്ള അതീവ താൽപര്യവും നോക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ ആവശ്യത്തിന് നബി(ﷺ) കുറച്ചെങ്കിലും വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുവാൻ എളുപ്പമാണ്. പക്ഷേ, അങ്ങിനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. കാരണം, സത്യത്തിൻെറ നേർരേഖയിൽ നിന്ന് അണുപോലും തെറ്റാതെ അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ച് നിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നബി (ﷺ) സ്വാഭാവികമായും അവരുടെ നേരെ അൽപമൊന്ന് ചാഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. ഇനി, നബി (ﷺ)ക്ക് അങ്ങിനെ ഒരു ചായ്‌വുണ്ടായെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക. എന്നാലത് അല്ലാഹു ഒരിക്കലും അവഗണിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതിൻെറ പേരിൽ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ അതിന് ശിക്ഷ നൽകുക തന്നെ ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്ക് വിധേയമായാലാകട്ടെ, അതിൽ നിന്ന് രക്ഷ നൽകുവാൻ ഒരാൾക്കും സാദ്ധ്യമാകുന്നതുമല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം.

താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. (1) എത്ര ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ള ആളായാലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രത്യേക കാവൽ ഇല്ലാത്തപക്ഷം, സമ്മർദ്ദങ്ങളുടെ പ്രവാഹം നിമിത്തം മനുഷ്യൻ അബദ്ധത്തിൽ പതിച്ചേക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, നബി(ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചതായി ഖത്താദ (رضي الله عنه)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: اللهم لا تكلفى الى نفسى طرفة عين (സാരം: അല്ലാഹുവേ, ഒരു കണ്ണിമവെട്ടുന്ന നേരം പോലും നീ എന്നെ എന്നിലേക്ക് തന്നെ ഭരമേൽപിച്ച് വിടരുതേ!) അഥവാ എൻെറ എല്ലാ കാര്യവും എല്ലായ്പ്പോഴും നീ തന്നെ ഏറ്റെടുത്ത് നല്ല നിലയിലാക്കിത്തരണേ എന്നുദ്ദേശ്യം.

2) ഒരാളുടെ ഉന്നതപദവിയോ, ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥാനമോ നിമിത്തം അയാൾ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങളുടെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അയാൾക്ക് ഒഴിവ് കിട്ടുകയില്ല. പ്രവാചകൻമാർ പാപവിമുക്തരാണ്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയാകട്ടെ, അവരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനും, എന്നിട്ടു പോലും നബി(ﷺ)യോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നീ അങ്ങിനെ ചെയ്തുപോയാൽ നിനക്കു ഈ ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും-അഥവാ മരണശേഷവും--ഇരട്ടിശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുമെന്ന്,'' മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: ''നീയെങ്ങാനും ശിർക്ക് പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, നിൻെറ കർമ്മം നിഷ്ഫലമാകുകയും, നീ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടുപോകുകയും തന്നെ ചെയ്യും.'' (സുമർ 65) നബി (ﷺ) യോടും പ്രവാചകൻമാരോടുമുള്ള ഇത്തരം കനത്ത താക്കീതുകളുടെയും ഉന്നം പ്രധാനമായും അവരുടെ സമുദായങ്ങളായിരിക്കുന്നതാണ്. (3) ഉന്നതൻമാരായ ആളുകളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് സാധാരണക്കാരുടേതിനേക്കാൾ കവിഞ്ഞ തോതിലായിരിക്കും ശിക്ഷ നൽകപ്പെടുകയെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ചാണ് നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: يا نساء النبى من يأت منكن - الآية (നബിയുടെ പത്നിമാരെ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തിയും കൊണ്ടുവരുന്ന പക്ഷം, അവൾക്ക് രണ്ടിരട്ടിയായി ശിക്ഷ ഇരട്ടിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അത് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഒരു നിസ്സാരമായ കാര്യമാകുന്നു.) (അഹ്സാബു:30)

وَإِن كَادُوا۟ لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ ٱلْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا ۖ وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَٰفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

76 നിശ്ചയമായും, അവർ നിന്നെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന് മിരട്ടി വിടുമാറായിരിക്കുന്നു; നിന്നെ അതിൽനിന്നും പുറത്താക്കുവാൻവേണ്ടി. എന്നാൽ, (അപ്പോൾ) നിൻെറ പിന്നീട് അവർ അൽപമല്ലാതെ (അവിടെ) താമസിക്കുകയില്ലതാനും.

سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا ۖ وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

77 (അതെ) നമ്മുടെ റസൂലുകളിൽനിന്ന് നിൻെറ മുമ്പ് നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളവരുടെ (കാര്യത്തിലുണ്ടായ) നടപടിച്ചട്ടം! നമ്മുടെ നടപടിച്ചട്ടത്തിന് ഒരു ഭേദഗതിയും നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

---

76 وَإِن كَادُوا നിശ്ചയമായും അവർ ആകാറായിരിക്കുന്നു. لَيَسْتَفِزُّونَكَ നിന്നെ ഇളക്കി (മിരട്ടി) വിടുക തന്നെ ചെയ്യുക. مِنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന്. لِيُخْرِجُوكَ നിന്നെ പുറത്താക്കുവാൻവേണ്ടി. مِنْهَا അതിൽ (അവിടെ) നിന്ന്. وَإِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ. لاَّ يَلْبَثُونَ അവർ താമസിക്കുക (കഴിഞ്ഞുകൂടുക)യില്ല. خِلاَفَكَ നിൻെറ പിന്നീട്, നിനക്കെതിരിൽ ((നിൻെറ പിന്നിൽ)). إِلاَّ قَلِيلاً അൽപം (കുറച്ച്) അല്ലാതെ. 77 سُنَّةَ നടപടിച്ചട്ടം, പതിവ്. مَن യാതൊരുവരുടെ. قَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായ. قَبْلَكَ നിൻെറ മുമ്പ്. مِن رُّسُلِنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളിൽ നിന്ന്. وَلاَ تَجِدُ നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല. لِسُنَّتِنَا നമ്മുടെ നടപടിച്ചട്ടത്തിന്. تَحْوِيلاً ഒരു സ്ഥിതിമാറ്റം(ഭേദഗതി)വരുത്തൽ.

خلافك എന്ന വാക്കിനു 'നിൻെറ പിന്നീട്' എന്നും 'നിനക്കെതിരിൽ' എന്നും അർത്ഥമാകാവുന്നതാണ്. **خلفك** ഖൽഫക ('നിൻെറ പിന്നിൽ') എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരേ സാരത്തിൽ തന്നെയാണ് രണ്ടും കലാശിക്കുന്നത്.

കുതന്ത്രങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളും വഴി നബി (ﷺ) യെ മക്കായിൽനിന്ന് പുറത്താക്കി സ്വൈരം കൊള്ളുവാൻ മുശ്രിക്കുകൾ നടത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്ന യത്നങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. രാജ്യം ത്യജിച്ചുപോകുവാൻ നബി(ﷺ)യെ നിർബന്ധിതനാക്കുമാറുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പലതും അവർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുവരെ അവർക്കതിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാലാകട്ടെ, അവർക്കതുകൊണ്ട് രക്ഷ കിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല, നബി(ﷺ) ബഹിഷ്കൃതനായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീടവർക്ക് അധികമൊന്നും അവിടെ സമാധാനത്തോടിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മുൻപ്രവാചകൻമാരുടെ ചരിത്രത്തിലും അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചുവന്ന ഒരു നടപടിച്ചട്ടമാണ്, അവരുടെ ജനത അവരെ ബഹിഷ്കരിച്ചാൽ പിന്നെ അവർ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുമെന്നുള്ളത് ഇവരുടെ ഗതിയും അതുതന്നെയായിരിക്കും ആ ചട്ടത്തിൽ ഭേദഗതിയൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന് സാരം. നബി (ﷺ) ഹിജ്റ പോയി രണ്ട് വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ബദ്റിൽവെച്ച് അവരിലുള്ള നെടും തൂണുകളായിരുന്ന എഴുപതുപേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും, എഴുപതുപേർ ബന്ധനസ്ഥരാകുകയും ചെയ്തു. നട്ടെല്ലൊടിഞ്ഞ അവർ പല ഏറ്റുമുട്ടലുകൾക്കുശേഷം, അധികം താമസിയാതേ മുഴുവൻ ഇസ്‌ലാമിനു കീഴൊതുങ്ങേണ്ടി വരുകയും ചെയ്യും.

വിഭാഗം–9

أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ ٱلشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ ٱلَّيْلِ وَقُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

78 സൂര്യൻ (ഉച്ച) തിരിയുമ്പോൾ (മുതൽ) രാത്രി ഇരുട്ടുന്നതുവരെ നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക; പ്രഭാത (നമസ്കാര)ത്തിലെ [ഖുർആൻ] പാരായണവും [നിലനിറുത്തുക]. നിശ്ചയമായും, പ്രഭാത [നമസ്കാര] ത്തിലെ [ഖുർആൻ] പാരായണം, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِۦ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰٓ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾

79 രാത്രിയിൽനിന്നും [തന്നെ, അൽപസമയം] അതുമായി നീ 'തഹജ്ജുദ്' [ഉറക്കുണർന്നുള്ള നമസ്കാരം] ചെയ്തുകൊള്ളുക; നിനക്ക് [നിർബ്ബന്ധത്തിനു പുറകെ] കൂടുതലായുള്ള ഒരു കാര്യം (ഐച്ഛികം) എന്ന നിലക്ക്. നിന്റെ റബ്ബ് നിന്നെ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് എഴുന്നേൽപിച്ചു തന്നേക്കാം.

---

78 أَقِمِ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക. لِدُلُوكِ നീക്കത്തിന്, തിരിയുന്നതിന്(തിരിയുമ്പോൾ). الشَّمْسِ സൂര്യന്റെ, സൂര്യൻ. إِلَى غَسَقِ ഇരുട്ടു(ന്നതു)വരെ. اللَّيْلِ രാത്രി. وَقُرْآنَ പാരായണവും, ഖുർആനും. الْفَجْرِ പ്രഭാത(നമസ്കാര)ത്തിലെ. إِنَّ قُرْآنَ നിശ്ചയമായും പാരായണം, ഖുർആൻ. الْفَجْرِ പ്രഭാതത്തിലെ. كَانَ അതാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. مَشْهُودًا സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്, ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നത്. 79 وَمِنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ നിന്ന് (തന്നെ). فَتَهَجَّدْ നീ തഹജ്ജുദു (നമസ്കാരം) ചെയ്യുക. بِهِ അതുമായി, അതുകൊണ്ട്. نَافِلَةً കൂടുതലായുള്ള(അധികമുള്ള)തെന്ന നിലക്ക്. لَّكَ നിനക്ക്. عَسَى ആയേക്കാം. أَن يَبْعَثَكَ നിന്നെ നിയോഗിക്കുക, എഴുന്നേൽപിക്കുക, അയക്കുക. رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ്. مَقَامًا ഒരു സ്ഥാനത്ത്. مَّحْمُودًا സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതായ.

സ്വുബ്ഹ്നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് പ്രഭാതത്തിലെ ഖുർആൻപാരായണം (قرأن الفجر) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സമസ്കാര കർമ്മത്തിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായ സുജൂദ് (السجود- സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യൽ), റുകൂഉ് (الركوع-കൂമ്പിന്റെ), ഖിയാമ് (القيام- നീറുത്തം) എന്നിവപോലെയുള്ള ഒരു പ്രധാന ഘടകം തന്നെയാണ് ഖുർആൻ പാരായണവും. അതുകൊണ്ട് നമസ്കാര കർമ്മത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ആ മൂന്ന് വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളപോലെ 'ഖുർആൻ' (പാരായണം ചെയ്യൽ) എന്ന വാക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചതിൽ-ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ-സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തിൽ മറ്റ് നമസ്കാരങ്ങളെക്കാൾ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന ഒരു സൂചന കാണാം. നബി (ﷺ) യുടെ ചര്യ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെത്തന്നെയാണ് കാണപ്പെടുന്നതും. 'തഹജ്ജുദ്'(تهجد) എന്ന വാക്കിന് ഉറക്കിൽ നിന്നുണരുക എന്നും മറ്റുമാണ് അർത്ഥം. രാത്രിയിൽ അൽപമെങ്കിലും ഉറങ്ങിയശേഷം എഴുന്നേറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഐച്ഛിക നമസ്കാരത്തിന് صلوة التهجد (തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരം) എന്ന് പറയുവാൻ കാരണം ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

ദിനംപ്രതി അഞ്ച് നേരത്തെ നിർബ്ബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളാണല്ലോ ഇസ്ലാമിലുള്ളത്. അവയിൽ ളുഹ്ർ, അസർ, മഗ്രിബ്, ഇശാഅ് , എന്നീ നാലും സൂര്യൻ ഉച്ചതിരിഞ്ഞത് മുതൽ രാത്രി ശരിക്കും ഇരുട്ടുമൂടുന്നതുവരെയുള്ള സമയങ്ങളിലാകുന്നു. ഈ നാലും സമയം തെറ്റാതെ കൃത്യനിഷ്ഠയോടുകൂടി നിർവ്വഹിച്ചുപോരണമെന്നും അഞ്ചാമത്തേതായ സ്വുബ്ഹ്നമസ്കാരം പ്രഭാതവേളയിൽ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരണമെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. കൽപന നബി(ﷺ)

യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. പ്രഭാതനമസ്കാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതാണ് (**مشهود**) എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിൻെറ കാര്യം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ നമസ്കാരത്തിങ്കൽ മലക്കുകൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുകയും, അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ് 'അത് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തപ്പെടു'മെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യമെന്ന് ഹദീസുകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നതും അതുതന്നെ. സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരവേളയിൽ രാത്രിയിലെ മലക്കുകളും, പകലിലെ മലക്കുകളും ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നതാണെന്നും അതിൽ അവർ സംബന്ധിക്കുമെന്നും നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഒന്നിലധികം ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (അ; ബു: തി ; ന) ഉറക്കിൽ നിന്ന് ഉണർച്ചയിലേക്കും, സ്വസ്ഥതയിൽ നിന്ന് ജോലിത്തിരക്കിലേക്കും, ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്കും പോലെയുള്ള പല സ്ഥിതിമാറ്റങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന സമയമാണ് അതെന്നത്രെ ചില വ്യാഖ്യാതക്കൾ അതിന് നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം. **الله اعلم**

തഹജ്ജുദ് സമസ്കാരത്തിൻെറ പ്രാധാന്യം സംബന്ധിച്ച് പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. പുണ്യകർമ്മങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു കർമ്മമാണിത്. നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി കൽപിച്ചശേഷം, രാത്രിയിൽ തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരം ചെയ്യണമെന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് തന്നെ അതിൻെറ പ്രാധാന്യം ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. **نافلة لك** (നിനക്ക് കൂടുതലായുള്ള കാര്യം) എന്ന് നബി (ﷺ) അഭിമുഖീകരിച്ച് പറഞ്ഞതിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (1) നബി (ﷺ) ക്കും അവിടുത്തെ സമുദായത്തിനും അഞ്ചുനേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങൾക്ക് പുറമെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഐച്ഛിക കർമ്മമാണത്. (2) മറ്റുള്ളവർക്കൊന്നും കൂടാതെ നബി (ﷺ) ക്ക് പ്രത്യേകമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിർബ്ബന്ധ കർമ്മമാണത്. നബി (ﷺ) യല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഐച്ഛികവുമായിരിക്കും.

രണ്ടായാലും ശരി, രാത്രിയിലെ ഐച്ഛിക നമസ്കാരത്തിൽ നബി (ﷺ) വളരെയധികം നിഷ്കർഷ പാലിച്ചിരുന്നുവെന്നും, കാലിൽ നീര് കെട്ടുമാറ് ദീർഘനേരം നമസ്കരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. അങ്ങയുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു പൊറുത്തുതന്നിരിക്കെ, ഇത്രയധികം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് ആയിശ (رضي الله عنها)ചോദിച്ചപ്പോൾ **افلا اكون عبدا شكورا** (ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞാനൊരു നന്ദിയുള്ള അടിയാനായിരിക്കേണ്ടേ?!) എന്നായിരുന്നു തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞത്.

നമസ്ക്കാരങ്ങളെ നിലനിറുത്തുവാനും, രാത്രിയിൽ തഹജ്ജുദ് നമസ്കരിക്കുവാനും കൽപിച്ചതിനെത്തുടുർന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് പറയുന്നു: **عسى ربك ان يبعثك مقاما محمودا** (നിൻെറ റബ്ബ് സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് നിന്നെ എഴുന്നേൽപിച്ച് തന്നേക്കാം). 'ഉണ്ടായേക്കാം' എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്ന കാര്യം ഉണ്ടാകുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. മേൽപറഞ്ഞ കൽപനകൾ പാലിക്കുന്നപക്ഷം, എല്ലാവരാലും സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഉന്നതസ്ഥാനം നബി(ﷺ)ക്ക് നൽകുമെന്നുള്ള ഒരു വാഗ്ദാനവും ആ കൽപനകൾ പാലിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രോത്സാഹനവും കൂടിയാണ്. 'സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാനം' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും മഹ്ശർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ താഴെ കാണുന്നവിധം സൃഷ്ടികൾക്കെല്ലാം ആശ്വാസം ലഭിക്കുമാറ് നബി (ﷺ) ക്ക് ശുപാർശചെയ്വാൻ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ആസ്ഥാനമാണതുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله)പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികമാളുകളുടെ അഭിപ്രായവും അതുതന്നെയാണ്.

ലോകാരംഭം മുതൽ ലോകാവാസാനം വരെയുള്ള സൃഷ്ടികളെല്ലാം സമ്മേളിക്കുന്ന അതിമഹത്തായ സദസ്സാണല്ലോ മഹ്ശർ. അവിടെ വെച്ച് എല്ലാവരും അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ

ദീർഘകാലം ഭയവിഹ്വലരായി കഴിയുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ വിചാരണ കഴിച്ച് രണ്ടിലൊരു തീരുമാനമെടുത്ത് തരുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് പ്രവാചക പ്രമുഖൻമാരായ പലരോടും ജനങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കും. ഓരോരുത്തരും ഓരോ കാരണം പറഞ്ഞ് അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകും. അവസാനം അവർ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ സമീപിക്കും. തിരുമേനി അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിപ്രകാരം അതിനായി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ശുപാർശ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു അത് സ്വീകരിച്ച് എല്ലാവരെയും വിചാരണ നടത്തി ഓരോരുത്തരെയും സംബന്ധിച്ച തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് പ്രസ്തുത ഹദീസുകളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം.

സൃഷ്ടികളെയെല്ലാം ബാധിക്കുന്നതും, എല്ലാവർക്കും ആശ്വാസം നൽകുന്നതും എല്ലാവരുടെയും സ്തുതിക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നതുമായ ശുപാർശയാണത്. **الشفاعة الكبرى** (ഏറ്റവും മഹത്തായ ശുപാർശ) എന്ന പേരിൽ അതറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രബലങ്ങളായ-ചെറുതും വലുതുമായ-പലഹദീസുകളും നിലവിലുണ്ട്. അവയിൽ കേവലം ചെറുതായ ഒരു ഹദീസുമാത്രം ഓർമ്മക്കായി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. ഇബ്നുഉമർ (رضي الله عنه)ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ''ഖിയാമത്തുനാളിൽ, മനുഷ്യർ മുട്ടുകുത്തി വീണവരായിത്തീരും. ഇന്നവരേ, ഇന്നവരേ, ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ശുപാർശചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓരോ സമുദായവും അതിൻെറ നബിമാരുടെ പിന്നാലെ കൂടും. അവസാനം ഈ ശുപാർശ നബി (ﷺ) യിൽ ചെന്നവസാനിക്കും. അതാണ് അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥാനത്ത് അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിച്ച് കൊടുക്കുന്ന ആ ദിവസം.'' (ബുഖാരി.)

''ബാങ്കുവിളി കേട്ടാൽ (അത് കഴിഞ്ഞ ഉടനെ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നവർക്ക് ഖിയാമത്തുനാളിൽ എൻെറ ശുപാർശ ലഭിക്കുന്നതാണ്'', എന്ന് നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ജാബിർ (رضي الله عنه)വഴി ഇമാം ബുഖാരീ (رحمه الله)ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: **اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلوة القائمة آت محمدا الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاما محمودا الذى وعدته** (സാരം: ഈ പരിപൂർണ്ണമായ വിളിയുടെയും, നിലനിന്നുപോരുന്ന നമസ്കാരത്തിൻെറയും അധിപനായ അല്ലാഹുവേ! മുഹമ്മദിന് നീ 'വസീലത്തും' 'ഫളീലത്തും' നൽകേണമേ! അദ്ദേഹത്തോട് നീ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാനത്ത് അദ്ദേഹത്തെ എഴുന്നേൽപിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! 'വസീലത്ത്' എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ സാമീപ്യമാകുന്ന ഉന്നത പദവി എന്നും, 'ഫളീലത്ത്' എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്കില്ലാത്ത ശ്രേഷ്ഠ പദവി എന്നും സാമാന്യമായി പറയാം.
كما يظهر - فتح البارى

وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِى مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَٱجْعَل لِّى مِن لَّدُنكَ سُلْطَٰنًا نَّصِيرًا ﴿٨٠﴾

80 [നബിയേ] നീ പറയുകയും ചെയ്യുക: ''എൻെറ റബ്ബേ! എന്നെ നീ സത്യത്തിൻെറതായ പ്രവേശനം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, സത്യത്തിൻേറതായ പുറപ്പാട് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നിൻെറ പക്കൽനിന്ന് എനിക്ക് സഹായകമായ ഒരു (അധികൃത) ശക്തിയും നീ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ!''

---

80 **وَقُل** പറയുകയും ചെയ്യുക. **رَّبِّ** റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ. **أَدْخِلْنِي** എന്നെ പ്രവേശിപ്പിക്കണേ. **مُدْخَلَ** പ്രവേശിപ്പിക്കൽ (പ്രവേശനം). **صِدْقٍ** സത്യത്തിൻെറ. **وَأَخْرِجْنِي** എന്നെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും വേണമേ. **مُخْرَجَ** പുറപ്പെടുവിക്കൽ (പുറപ്പാട്). **صِدْقٍ** സത്യത്തിൻെറ. **وَاجْعَل** നീ ആക്കു(ഏർപ്പെടുത്തു)കയും വേണമേ. **لِّي** എനിക്ക്. **مِن لَّدُنكَ** നിൻെറ പക്കൽ നിന്ന്. **سُلْطَانًا** ശക്തി, അധികാരം. **نَّصِيرًا** സഹായിക്കുന്ന (സഹായകമായ).

مدخل صدق 'എന്ന വാക്കിന് സത്യത്തിൻെറ പ്രവേശിപ്പിക്കൽ' എന്നും,**مخرج صدق** എന്ന വാക്കിന് 'സത്യത്തിൻെറ പുറപ്പെടുവിക്കൽ' എന്നുമാണ് സാക്ഷാൽ വാക്കർത്ഥം നൽകേണ്ടത്. ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുവാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമെന്നനിലക്ക് പരിഭാഷയിൽ കണ്ട പ്രകാരം രണ്ട് വാക്കിന് ഉദ്ദേശാർത്ഥംകൊണ്ട് മതിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. നബി (ﷺ) യോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കൽപിച്ച ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ''ഞാൻ വല്ല കാര്യത്തിലും പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ആ പ്രവേശനം സത്യത്തിൻെറ പാതയിൽ അധിഷ്ഠിതവും പ്രശംസനീയമായതും ആക്കിത്തരേണമേ! ഞാൻ വല്ല കാര്യത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ച് പുറത്തുവരുന്നതും സത്യത്തിൻെറ പാത പിഴക്കാതെ ശുഭകരവും തൃപ്തികരവുമായ വിധത്തിൽ ആക്കിത്തരേണമേ! എൻെറ കൃത്യങ്ങളെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ നിർവ്വഹിക്കുവാനും, അതിനെതിരിൽ വിലങ്ങടിക്കുന്ന തടസ്സങ്ങളെ അതിജയിക്കുവാനും സഹായകമായ അധികാരശക്തിയും ന്യായബലവും എനിക്ക് തന്നരുളേണമേ!''

ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങളിലുള്ള പ്രവേശനമെന്നും, ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാട് എന്നും നിജപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഏതെങ്കിലും ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രവേശനവും പുറപ്പാടുമാണ് ഉദ്ദേശമെന്ന് വെച്ച് ഈ പ്രാർത്ഥനയെ പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. മദീനായിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും, മക്കായിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടും, മരണശേഷം ഖബ്റിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും പിന്നീട് പുനരുത്ഥാന ദിവസം മഹ്ശറയിലേക്കുള്ള പുറപ്പാടും അടക്കം ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലേക്കുമുള്ള പ്രവേശനങ്ങളും, എല്ലാവിഷയങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടുകളും സത്യത്തിൻെറ പാതയിലൂടെ ആക്കിക്കിട്ടുവാനുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണിതെന്ന് വെക്കുവാനാണ് ന്യായം.

അഹ്മദ്, തിർമദീ, ഹാകിം, ത്വബ്റാനീ (رحمهم الله) തുടങ്ങിയവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''നബി (ﷺ) മക്കായിലായിരുന്നു. പിന്നീട് തിരുമേനിയോട് ഹിജ്റ പോകുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതും.'' ഈ പ്രസ്താവന അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله)മുതലായവരും മദീനായിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും, മക്കായിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടും, മദീനായിൽ ചെന്നതിന്നുശേഷം ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചടക്കുവാനുള്ള സഹായശക്തിയുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവതരണ സന്ദർഭം അതായിരുന്നാൽ തന്നെയും അക്കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം അതിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ, മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങളും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതിന് അത് തടസ്സമാകുന്നില്ല. മദീനായിലെ പ്രവേശനത്തെയും, മക്കായിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടിനെയും, ഇസ്ലാമിന് പിന്നീട് ലഭിച്ച ശക്തി പ്രതാപത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബി (ﷺ) യുടെ ഈ പ്രാർത്ഥന തികച്ചും ഫലവത്തായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലതാനും. അടുത്ത വചനത്തിൽ അതിലേക്കുള്ള ഒരു സൂചനയും കാണാം.

81 (ഇങ്ങിനെയും) പറയുക: ''യഥാർത്ഥം (വെളിക്കു) വന്നു; അയഥാർത്ഥം (നശിച്ചു) നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്തു.'' നിശ്ചയമായും അയഥാർത്ഥം നാമാവശേഷമാകുന്നതാകുന്നു.	وَقُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَزَهَقَ ٱلْبَـٰطِلُ ۚ إِنَّ ٱلْبَـٰطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

81 وَقُلْ പറയുകയും ചെയ്യുക. جَاءَ വന്നു. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം. وَزَهَقَ നശിച്ചുപോയി, നാമാവശേഷമാകയും ചെയതു. الْبَاطِلُ അയഥാർത്ഥം. إِنَّ الْبَاطِلَ നിശ്ചയമായും അയഥാർത്ഥം. كَانَ ആകുന്നു. زَهُوقًا നശിച്ചു(തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു-നാമാവശേഷമായി) പോകുന്നത്.

മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു അന്ത്യശാസനവും, കനത്ത താക്കീതുമാണതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. തൗഹീദും, തൗഹീദിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സത്യമാർഗ്ഗവും ഇതാ പലർന്നു കഴിഞ്ഞു. ശിർക്കും അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ദുർമ്മാർഗ്ഗവും ഇതാ നശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ എത്രതന്നെ എതിർപ്പും നിഷേധവും കാണിച്ചാലും അതിൻെറ സമയം ഇതാ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മിഥ്യയായുള്ളതിന് നിലനിൽപില്ല. അടുത്ത ഭാവിയിൽ തന്നെ മുശ്‌രിക്കുകൾ ഈ യഥാർത്ഥം അനുഭവത്തിൽ കാണുകയും ചെയ്തു. മക്കാ വിജയദിവസം കഅ്ബയിലും പരിസരങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന നൂറ് കണക്കിലുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കൊള്ളിക്കഷ്ണം കൊണ്ട് കുത്തിക്കൊണ്ട് നബി (ﷺ) ഈ വചനവും, സൂ: സബഇലെ 49 -ാം വചനവും ഓതിയിരുന്നതായി ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (ﷺ)മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു

82 സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ശമനവും, കാരുണ്യവുമായുള്ളതിനെ ഖുർആനിലൂടെ നാം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അക്രമികൾക്ക് അത് നഷ്ടപ്പാടല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമില്ല.	وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

82 وَنُنَزِّلُ നാം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. مِنَ الْقُرْآنِ ഖുർആനിൽ നിന്നായി (ഖുർആനിലൂടെ). مَا യാതൊന്ന്. هُوَ അത്. شِفَاءٌ ശമനം ആശ്വാസം. وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും. لِّلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. وَلاَ يَزِيدُ അത് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമില്ല. الظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക്. إِلاَّ خَسَارًا നഷ്ടപ്പാടല്ലാതെ.

സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സംശയം, ആശയക്കുഴപ്പം, അന്ധവിശ്വാസം, കാപട്യം, വക്രത, അജ്ഞത ആദിയായ മനോരോഗങ്ങൾക്ക് ഖുർആൻ ശമനം നല്കുന്നു. അതിൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും വഴി ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്ക് സിദ്ധിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്ത ആക്രമികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയോ, അതിൻെറ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളൊന്നും അവർക്ക് ലഭിക്കുകയില്ല. മാത്രമല്ല, അവർക്കതുമൂലം നഷ്ടം വർദ്ധിക്കുകയേ ചെയ്കയുള്ളുതാനും. കാരണം, ഖുർആൻെറ ഓരോ ഭാഗം അവതരിക്കുമ്പോഴും അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും എതിർക്കുകയുമാണല്ലോ അവർ ചെയ്യുന്നത്. അതോടെ അവരുടെ നഷ്ടം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കും.

83 മനുഷ്യനു നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്താൽ അവൻ (അവഗണിച്ചു) തിരിഞ്ഞുകളയുകയും, (ഊരതിരിച്ച്) അവൻെറ പാർശ്വവുംകൊണ്ട് അവൻ അകന്നു പോകുകയും ചെയ്യും. അവന് ദോഷം ബാധിച്ചാലാവട്ടെ, അവൻ വളരെ നിരാശനുമായിരിക്കും.	وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ كَانَ يَـُٔوسًا ﴿٨٣﴾
84 പറയുക: ''എല്ലാവരും അവ(രവ)രുടെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്, മാർഗ്ഗം കൂടു	قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ

بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

തൽ നേരെയുള്ളവനെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.''

---

83 وَإِذَا أَنْعَمْنَا നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്താൽ. عَلَى الْإِنسَانِ മനുഷ്യന്, മനുഷ്യന്റെ മേൽ. أَعْرَضَ അവൻ തിരിഞ്ഞു കളയും. وَنَأَىٰ അവൻ അകന്നു പോകയും ചെയ്യും. بِجَانِبِهِ അവന്റെ പാർശ്വവുംകൊണ്ട് (അവന്റെ പാട്ടിൽ-ഊര തിരിച്ച്). وَإِذَا مَسَّهُ അവനെ സ്പർശി(ബാധി)ച്ചാൽ. الشَّرُّ ദോഷം, തിൻമ. كَانَ അവനായിരിക്കും. يَئُوسًا തീരെ ആശയറ്റവൻ. 84 قُلْ പറയുക. كُلٌّ എല്ലാവരും. يَعْمَلُ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. عَلَى شَاكِلَتِهِ അവന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ, ആകൃതി (രീതി) അനുസരിച്ച്. فَرَبُّكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. أَعْلَمُ അധികം (നന്നായി) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَنْ യാതൊരുവനെപ്പറ്റി. هُوَ أَهْدَىٰ അവൻ കൂടുതൽ നേർമ്മാർഗ്ഗി(നേരെയുള്ളവൻ) ആണ്. سَبِيلًا മാർഗ്ഗം, മാർഗ്ഗത്താൽ.

നൻമയും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുമ്പോൾ നന്ദികാണിക്കാതെ, അവഗണിച്ചുതള്ളലും, അഹങ്കാരപൂർവ്വം ഊര തിരിച്ച് പിൻമാറിപ്പോകലും, തിൻമയും ഉപദ്രവവും വരുമ്പോൾ നിരാശയും അക്ഷമയും കാണിക്കലും മനുഷ്യന്റെ പൊതു സ്വഭാവമാണെന്ന് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചവർക്കേ ഈ സ്വഭാവദൂഷ്യം ബാധിക്കാതെ രക്ഷപ്പെടുകയുള്ളു. മുശ്രിക്കുകളടക്കമുള്ള എല്ലാ ദുർന്നടപ്പുകാർക്കുമുള്ള ഒരു താക്കീതാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലുള്ളത്. അതായത്, ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ഹിതവും ആശയാദർശവും അനുസരിച്ച് തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആർക്കും ഇപ്പോൾ അതിന് തടസ്സമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, ആരാണ് കൂടുതൽ നല്ല മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർ, ആരാണ് മോശപ്പെട്ടവർ എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും അറിയാം. അതനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തരുടെ മേലും പിന്നീട് അവൻ തക്ക നടപടി എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും എന്ന് താൽപര്യം.

വിഭാഗം-10

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ ۖ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّى وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

85 (നബിയേ) നിന്നോട് അവർ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: ''ആത്മാവ് എന്റെ റബ്ബിന്റെ കാര്യത്തിൽ പെട്ടതാണ്; നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽ നിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും.''

---

85 وَيَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, ചോദിക്കും. عَنِ الرُّوحِ ആത്മാവിനെപ്പറ്റി. قُلِ പറയുക. الرُّوحُ ആത്മാവ്. مِنْ أَمْرِ കാര്യത്തിൽപെട്ടതാണ്. رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെ. وَمَا أُوتِيتُم നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും. مِّنَ الْعِلْمِ അറിവിൽ നിന്ന്. إِلاَّ قَلِيلاً അൽപം(കുറച്ച്) അല്ലാതെ

ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങൾ ഒരു വസ്തുവിൽ കാണപ്പെടുമ്പോൾ അതിന് ജീവനുണ്ടെന്നും, അതില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ അതിന് ആത്മാവില്ലെന്നും നാം പറയുന്നു. എന്നാൽ, ആത്മാവ് എന്നാലെന്താണ്? എങ്ങിനെയാണ്? എവിടെ നിന്ന് വന്നു? എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു? ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം സൂക്ഷ്മവും ശരിയുമായ അറിവ് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേയുള്ളു. ആത്മാവിന് കൃത്യ

വും ശരിയുമായ ഒരു നിർവ്വചനം നൽകുവാൻ പോലും മനുഷ്യന് ഇതേവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആ അജ്ഞാത രഹസ്യം കണ്ടെത്തുവാൻ വേണ്ടി വിവിധതരത്തിലുള്ള നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പില്ലാത്ത പല അറിവുകളും അതുമൂലം അവർക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, ഇന്നിന്ന വസ്തു ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലായിത്തീരുമ്പോൾ ജീവാത്മാവ് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നുവെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് വല്ലതും പറയുവാനോ, ആത്മാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുവാനോ, കാണുവാനോ, വസ്തുനിഷ്ഠമായി അപഗ്രഥിക്കുവാനോ ഇന്നേവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കഴിയുകയുമില്ല. മനുഷ്യൻെറ അറിവും കഴിവും എത്രതന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും അതൊക്കെ പദാർത്ഥലോകവും, ബാഹ്യലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയായിരിക്കും. ആതമീയലോകവും, അദൃശ്യലോകവും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന മാത്രം ലഭിക്കുന്നവയത്രെ. പദാർത്ഥ ലോകത്തെയും ബാഹ്യലോകത്തെയും സംബന്ധിച്ച് തന്നെയും മനുഷ്യൻെറ അറിവ് പരിപൂർണ്ണമാണോ? അതുമല്ല, അറിവ് വർദ്ധിക്കും തോറും അവൻെറ അജ്ഞതയുടെ ആഴവും പരപ്പും അവന് കൂടുതൽ വ്യക്തമാവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതെ, وما اوتيتم من العلم الا قليلا (നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.) എന്ന് മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടാവ് ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞതാണല്ലോ.

الروح (റൂഹ്) കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام)എന്ന മലക്കാണെന്നും, ഈസാ(عليه السلام)നബിയാണെന്നും, ഖുർആനാണെന്നും മറ്റും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ട് കാണാം. ഖുർആനിൽ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്തുത ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും, ഹദീസിൻെറ പിൻബലമുള്ളതും, ഭൂരിഭാഗം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും ജീവാത്മാവുതന്നെയാണ് ഇവിടെ 'റൂഹ്' കൊണ്ട് വിവക്ഷ എന്നത്രെ. ബുഖാരീയും, മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله)അടക്കം പല മഹാൻമാരും ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''മദീനായിൽ വെച്ച് നബി (ﷺ) ഒരു യഹൂദ സംഘത്തിൻെറ അടുക്കൽ കൂടി പോകുമ്പോൾ അവരിൽ ചിലർ, അദ്ദേഹത്തോട് റൂഹിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ച് നോക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു. അത് ചോദിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടകരമല്ലാത്ത മറുപടിയായിരിക്കും ലഭിക്കുകയെന്നും വേറെ ചിലരും പറഞ്ഞു. അവസാനം അവർ ചോദിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അൽപനേരം നബി (ﷺ) മൗനമവലംബിച്ചു. അപ്പോൾ, നബി (ﷺ) ക്ക് വഹ്‌യു വരികയാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. പിന്നീട് നബി (ﷺ) ويسألونك عن الروح എന്നുള്ള ഈ വചനം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു.'' നബി(ﷺ) യെ ഉത്തരം മുട്ടിച്ച വിജയഭേരി അടിക്കാമെന്ന് കരുതിയ യഹൂദികൾ ചോദിച്ച ഈ ചോദ്യത്തിൽ പറഞ്ഞ 'റൂഹ്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജീവാത്മാവല്ലാത്ത മറ്റൊന്നുമായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നും, ജീവാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് തന്നെയാണ് അവർ ചോദിച്ചതെന്നും ഇമാം ഖുർത്വുബി (رحمه الله)പോലുള്ള ചില മഹാൻമാർ ന്യായസഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സ്ഥലദൈർഘ്യം ഭയന്ന് അതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.

وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

86 നാം ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് നാം വഹ്‌യു (സന്ദേശം) നൽകിയിട്ടുള്ളതിനെ നാം കൊണ്ടുപോകുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്; പിന്നെ, നമുക്കെതിരിൽ അതിനു ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളെയും നിനക്ക് നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല;-

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

87 പക്ഷേ, നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യമായിട്ടത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തത്). നിശ്ചയമായും, നിൻെറ മേൽ അവൻെറ അനുഗ്രഹം (വളരെ) വലുതാകുന്നു.

86 وَلَئِن شِئْنَا തീർച്ചയായും നാം ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ നാം. لَنَذْهَبَنَّ നാം പോകുകതന്നെ ചെയ്യും. بِالَّذِي أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു(സന്ദേശം) നൽകിയതുംകൊണ്ട്. إِلَيْكَ നിനക്ക്. ثُمَّ പിന്നെ. لاَ تَجِدُ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല. لَكَ നിനക്ക്. بِهِ അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി. عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേൽ (എതിരെ). وَكِيلاً ഒരു ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന (ഏറ്റെടുക്കുന്ന)വനെ.87 إِلاَّ رَحْمَةً പക്ഷെ കാരുണ്യമായിട്ട്, കാരുണ്യ മായിട്ടല്ലാതെ. مِّن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള. إِنَّ فَضْلَهُ നിശ്ചയമായും അവൻെറ ദയവ്, അനുഗ്രഹം, പുണ്യം. كَانَ ആകുന്നു. عَلَيْكَ നിൻെറമേൽ. كَبِيرًا വലിയത്.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ജനഹൃദയങ്ങളിലാകട്ടെ, 'മുസ്ഹഫ്' കളിലാകട്ടെ അവശേഷിക്കാത്ത വിധം ഖുർആനെ മായിച്ച് നീക്കം ചെയ്‌വാൻ അവനു കഴിയും. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാൽ അതിനെതിരായ ഒരു നടപടിയും എടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ആരും തന്നെ ഇല്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവൻെറ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവും കൊണ്ട് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നില്ല. നബി (ﷺ)ക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അതിമഹത്തരമായതാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഖുർആനെ ലോകാവസാനം വരെ നിലനിറുത്തുവാനാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

قُل لَّئِنِ ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

88 (നബിയേ) പറയുക: ''തീർച്ചയായും, ഈ ഖുർആൻ പോലെയുള്ളത് കൊണ്ടു വരുവാൻ മനുഷ്യരും, ജിന്നുകളും ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും, ഇതുപോലെയുള്ളത് അവർ കൊണ്ടുവരുന്നതല്ല; അവരിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് പിൻതുണ നൽകുന്നവരായിരുന്നാലും ശരി.

---

88 قُلْ പറയുക. لَّئِنِ തീർച്ചയായും എങ്കിൽ. اجْتَمَعَتِ ഒരുമിച്ചുകൂട(യെങ്കിൽ). الْإِنسُ മനുഷ്യർ. وَالْجِنُّ ജിന്നുകളും. عَلَى أَن يَأْتُوا അവർ വരുവാൻ. بِمِثْلِ പോലെയുള്ളതുകൊണ്ട്. هَذَا الْقُرْآنِ ഈഖുർആൻ. لاَ يَأْتُونَ അവർ വരികയില്ല. بِمِثْلِهِ ഇത് (അത്) പോലെയുള്ളതുകൊണ്ട്. وَلَوْ كَانَ ആയിരുന്നാലും ശരി. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. لِبَعْضٍ ചിലർക്ക്. ظَهِيرًا പിൻതുണ (സഹായം) നൽകുന്നവർ.

ഖുർആൻെറ അമാനുഷികതയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന സുവ്യക്തമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രവചനം. മനുഷ്യവർഗ്ഗവും, ജിന്നുവർഗ്ഗവുമാണല്ലോ അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമശാസനങ്ങൾക്ക് വിധേയരായവർ. ഈ രണ്ട് വർഗ്ഗവും കൂടി ഒത്തൊരുമിച്ച് പരസ്പരം സഹായം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നാലും ഈ ഖുർആനോട് കിടയൊത്ത ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ഖണ്ഡിതമായ ഭാഷയിൽ ഉറപ്പിച്ച് പറയുന്നു. ഖുർആൻ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം ഈ വെല്ലുവിളി അതിൽ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഖുർആൻെറ മുരത്ത ശത്രുക്കളായി ധാരാളം ആളുകളും സമൂഹങ്ങളും ഉണ്ടായക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഇക്കാലം വരെ ആർക്കും അതിന് സാധിച്ചിട്ടില്ല. മേലിലും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും തീർച്ചതന്നെ.

ഈ ഖുർആൻ പോലയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാനാണ് ഈ വചനത്തിൽ ശത്രുക്കളെ വെല്ലുവിളിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും, ഖുർആനിലെ ഏതെങ്കിലും പത്ത് സൂറത്തുപോലെയു

ളളത് കൊണ്ടുവന്നാലും മതിയെന്ന് 11:13ലും, ഒരു സൂറത്തുപോലെയുളളത് കൊണ്ടുവന്നാലും മതിയെന്ന് 10:38 ലും, 2:23 ലും അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഇവയിൽ ഒന്നിനെ നേരിടുവാൻ പോലും ഇന്നോളം ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മേലിലും കഴിയുകയില്ലതാനും. (കൂടുതൽ വിവരണം അവിടങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുളളത് നോക്കുക.)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

89 തീർച്ചയായും, ഈ ഖുർആനിൽ എല്ലാ (വക) ഉപമകളെയും നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും നന്ദികേട് കാണി(ച്ചു നിഷേധി) ക്കുന്നതിന്നല്ലാതെ വിസമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

وَقَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ ٱلْأَرْضِ يَنۢبُوعًا ﴿٩٠﴾

90 അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ''ഭൂമിയിൽ നിന്നും നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉറവിടം പൊട്ടി ഒഴുക്കിത്തരുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല;-

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ ٱلْأَنْهَٰرَ خِلَٰلَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾

91 ''അല്ലെങ്കിൽ, നിനക്ക് ഈത്തപ്പനയും, മുന്തിരിയുമായി ഒരു തോട്ടമുണ്ടായിരിക്കുക; എന്നിട്ട് അതിൻെറ ഇടയിലൂടെ നീ അരുവികളെ ഒരു (ശക്തമായ) പൊട്ടി ഒഴുക്കൽ ഒഴുക്കുക;-

أَوْ تُسْقِطَ ٱلسَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِىَ بِٱللَّهِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾

92 ''അല്ലെങ്കിൽ, നീ ജൽപിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളുടെമേൽ നീ ആകാശത്തെ കഷ്ണങ്ങളായി വീഴ്ത്തുക; അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെയും, മലക്കുകളെയും നീ അഭിമുഖമായി കൊണ്ടുവരുക;-

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِى ٱلسَّمَآءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَٰبًا نَّقْرَؤُهُۥ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّى هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾

93 ''അല്ലെങ്കിൽ, നിനക്ക് തങ്കംകൊണ്ടുളള ഒരു വീടുണ്ടായിരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ, നീ ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകുക, (ഇവ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുണ്ടാവാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല.) ഞങ്ങൾക്ക് വായിക്കാവുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം ഞങ്ങളിൽ നീ ഇറക്കിത്തരുന്നതുവരെ നിൻെറ കയറിപ്പോക്ക് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയുമില്ല തന്നെ,'' (നബിയേ) പറയുക: ''എൻെറ റബ്ബ് മഹാ പരിശുദ്ധൻ! (അവനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു.) ഞാൻ ഒരു റസൂലായ മനുഷ്യനല്ലാതെ (മറ്റു വല്ലവനും) ആകുന്നുവോ?!''

---

89 وَلَقَدْ صَرَّفْنَا തീർച്ചയായും നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. فِي هَٰذَاالْقُرْآنِ ഈ ഖുർആനിൽ. مِن كُلِّ مَثَلٍ എല്ലാ ഉപമകളെയും, എല്ലാ ഉപമയിൽനിന്നും. فَأَبَىٰ എന്നാൽ വിസമ്മതിച്ചു. أَكْثَرُ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. إِلَّا كُفُورًا നന്ദികേടിന്നല്ലാതെ. 90 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. لَن نُّؤْمِنَ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല. لَكَ നിന്നെ. حَتَّىٰ تَفْجُرَ നീ പൊട്ടി ഒഴുക്കുന്നതുവരെ. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. مِنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന്. يَنبُوعًا ഒരു ഉറവിടത്തെ. 91 أَوْ تَكُونَ അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാവുക, ഉണ്ടാകുന്നതു(വരെ). لَكَ നിനക്ക്. جَنَّةٌ ഒരു തോട്ടം. مِّن نَّخِيلٍ

ഈത്തപ്പനയാൽ. وَعِنَبٍ മുന്തിരിയാലും. فَتُفَجِّرَ എന്നിട്ട് നീ പൊട്ടിയൊക്കുക, ഒഴുക്കുന്നതു(വരെ). الْأَنْهَارَ അരുവി (നദി-തോട്)കളെ. خِلَالَهَا അതിൻെറ(അവയുടെ) ഇടയിൽ. تَفْجِيرًا ഒരു (ശക്തമായ) പൊട്ടി ഒഴുക്കൽ. 92 أَوْ تُسْقِطَ അല്ലെങ്കിൽ നീ വീഴ്ത്തുക, വീഴ്ത്തുന്നത് (വരെ). السَّمَاءَ ആകാശത്തെ. كَمَا زَعَمْتَ നാം ജൽപിച്ച(വാദിച്ച)പോലെ. عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ. كِسَفًا കഷ്ണങ്ങളായി. أَوْ تَأْتِيَ അല്ലെങ്കിൽ നീ വരുക, വരുന്നത്(വരെ). بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. وَالْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളെയും. قَبِيلاً അഭിമുഖമായി. 93 أَوْ يَكُونَ അല്ലെങ്കിൽ ഉായിരിക്കുക, ഉാകുന്നത്(വരെ). لَكَ നിനക്ക്. بَيْتٌ ഒരു വീട്. مِّن زُخْرُفٍ തങ്കം (സ്വർണ്ണം) കൊ്, തങ്കത്താൽ. أَوْ تَرْقَى അല്ലെങ്കിൽ നീ കയറുക, കയറിപ്പോകുന്നത് (വരെ). فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിൽ. وَلَن نُّؤْمِنَ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയുമില്ലതന്നെ. لِرُقِيِّكَ നിൻെറ കയറിപ്പോക്കിനെ. حَتَّى تُنَزِّلَ നീ ഇറക്കുവോളം (ഇറക്കാതെ). عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെമേൽ, ഞങ്ങളിൽ. كِتَابًا ഒരു ഗ്രന്ഥം. نَّقْرَؤُهُ ഞങ്ങളതിനെ വായിക്കുമാറ് (ഞങ്ങൾക്ക് വായിക്കാവുന്ന). قُلْ പറയുക. سُبْحَانَ മഹാ പരിശുദ്ധൻ (ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു). رَبِّي എൻെറ റബ്ബ് (റബ്ബിനെ). هَلْ كُنتُ ഞാനാകുന്നുവോ. إِلاَّ بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ. رَّسُولاً റസൂലായ, (ദൈവ)ദൂതനായ.

സത്യം വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുവാനാവശ്യമായ എല്ലാതരം വിശദീകരണങ്ങളും തെളിവുകളും ഈ ഖുർആൻ മുഖേന അല്ലാഹു നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും നന്ദിപൂർവ്വം അത് സ്വീകരിക്കുന്നതിന് പകരം, നന്ദികേടും നിഷേധവുമാണ് മിക്ക മനുഷ്യരും കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, അതുകൊണ്ടും മതിയാക്കാതെ ധിക്കാരപരമായ കുറെ മുട്ടുചോദ്യങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും നടത്തുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഖുറൈശീപ്രമാണികൾ നബി (ﷺ) യുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ച ചില ആവശ്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. നീ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതനാണെന്നും, നീ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഈ ഖുർആൻ അവൻ അവതരിച്ചാതാണെന്നുമാണല്ലോ നിൻെറ വാദം. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന് കഴിയാത്ത കാര്യമൊന്നുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും സംഭവിച്ച് കാണാതെ നിൻെറ വാക്ക് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല എന്നത്രെ അവർ പറയുന്നത്. അവർ ഉന്നയിച്ച സംഗതികൾ ഇവയാണ്:-

(1) വെള്ളമില്ലാതെ വരണ്ട് കിടക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ, ഭൂമിയിൽ നിന്നൊരു ഉറവിടം പൊട്ടി ഒഴുക്കി വെള്ളത്തിൻെറ ക്ഷാമം വേണ്ടതുപോലെ തീർത്ത് തരിക. (2) അല്ലെങ്കിൽ, ഈ തരിശായിക്കിടക്കുന്ന നാട്ടിൻ ഈത്തപ്പനയും മുന്തിരിയും മുറ്റി നിൽക്കുന്ന ഫലസമൃദ്ധമായ ഒരു തോട്ടമുണ്ടാക്കി അതിനിടയിലൂടെ അരുവികളും തോടുകളും ഒഴുകുമാറാക്കുക. (3) അല്ലെങ്കിൽ, ഒരിക്കൽ ഈ ലോകം നശിക്കുമെന്നും, അപ്പോൾ ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുമെന്നുമൊക്കെ നീ പറയാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ, ഇപ്പോൾ തന്നെ ഞങ്ങളുടെ മീതെ ആകാശം തുണ്ടുതുണ്ടായി വീഴ്ത്തിക്കാണിക്കുക. (4) അതുമല്ലെങ്കിൽ, നീ സത്യവാനാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുമാറ് അല്ലാഹുവിനെയും മലക്കുകളെയും കൂട്ടത്തോടെ ഇങ്ങ് കൊണ്ടുവരുക. (5) അല്ലെങ്കിൽ, തങ്കത്താൽ നിർമ്മിതമായ ഒരു വീട് നിനക്കുണ്ടായിക്കാണുക. (6) ഇതുമല്ലെങ്കിൽ, നീ ആകാശത്തിലൂടെ ഒന്ന് കയറിപ്പോകുന്നത് കാണുക. പക്ഷേ, വല്ല മായവിദ്യയും കാട്ടി ഞങ്ങളെ കബളിപ്പിച്ചാൽ പോരാ. നീ യഥാർത്ഥത്തിൽ കയറിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി, ഞങ്ങൾക്ക് നേരിൽ തന്നെ വായിച്ച് ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന വിധം ഒരു ഗ്രന്ഥം നീ അവിടെനിന്ന് കൊണ്ടുവരുകകൂടി വേണം. എന്നാലേ അത് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കൂ. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും ചെയ്ത് കാണിക്കാതെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് ആ ധിക്കാരികൾ ശഠിച്ച് പറഞ്ഞു. മലക്കുകളെ ഇറക്കിയാലും, മരണപ്പെട്ടവർ എഴുന്നേറ്റ് വന്ന് സംസാരിച്ചാലും, എന്നു വേണ്ടാ, എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും ഒന്നായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി കാണിച്ചാലും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരാണവർ എന്നും 6:111 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ആ ദുർബുദ്ധികൾ ഇത്തരം ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചതിലുണ്ടോ വല്ല ആശ്ചര്യവും?!

സദുദ്ദേശത്തിൻെറയോ സത്യാന്വേഷണത്തിൻെറയോ കണികപോലുമില്ലാതെ, ധിക്കാരത്തിൽ നിന്നും അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്നും മാത്രം ഉടലെടുത്ത ഈ വെല്ലുവിളിക്ക് നബി (ﷺ) യോട് നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയൊന്ന് നോക്കുക! هل كنت الا بشرا رسولا (ഞാൻ റസൂലായ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ മറ്റുവല്ലവനുമാണോ?) ഹാ! എന്തൊരു നയത്തിലും മയത്തിലുമുള്ള മറുപടി?! അതോടൊപ്പം വളരെ അർത്ഥഗർഭവും, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള ആരെയും ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പോന്നതും! നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വളരെ അൽഭുതകരം തന്നെ. ഞാനൊരു റസൂലാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാനൊരു മനുഷ്യനല്ലാതാകുമോ? ഒരു മനുഷ്യന് ഇതൊക്കെ ചെയ്യുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? എന്ന് സാരം. അമാനുഷിക സംഭവങ്ങൾ കാണിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ ഉളു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുമെന്ന് മാത്രം. നബിയായതുകൊണ്ടോ, റസൂലായതുകൊണ്ടോ മറ്റോ ആർക്കും അതിന് സാധ്യമല്ല. എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. മുശ്രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിന് എടുത്തുപറയാറുള്ള വേറെ ഒരു കാരണവും അതിനുള്ള മറുപടിയുമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

വിഭാഗം-11

94 മനുഷ്യർക്ക് സൻമാർഗ്ഗം വന്നപ്പോൾ, അവർ (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുന്നതിന് അവരെ മുടക്കം ചെയ്തിട്ടില്ല. ''അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ ഒരു റസൂലായി നിയോഗി (ച്ചയ) ച്ചിരിക്കുകയോ?'' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞ [വാദിച്ച] തല്ലാതെ!

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓا۟ إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾

95 (നബിയേ) പറയുക: ''ഭൂമിയിൽ (സമാധാനപൂർവ്വം) അടങ്ങിയവരായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വല്ല മലക്കുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരിൽ ആകാശത്തു നിന്ന് നാം മലക്കിനെ ഒരു റസൂലായി ഇറക്കുമായിരുന്നു.''

قُل لَّوْ كَانَ فِى ٱلْأَرْضِ مَلَٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾

---

94 وَمَا مَنَعَ മുടക്കിയിട്ടില്ല, തടസ്സപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. أَن يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്, വിശ്വസിക്കലിനെ. إِذْ جَاءَهُمُ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. الْهُدَى സന്മാർഗ്ഗം, മാർഗ്ഗദർശനം. إِلاَّ أَن قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, പറയലല്ലാതെ. أَبَعَثَ അയച്ചു(നിയോഗിച്ചു-എഴുന്നേൽപിച്ചു)വോ. اللهُ അല്ലാഹു. بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനെ, മനുഷ്യനായി. رَّسُولاً റസൂലായി, റസൂലിനെ. 95 قُلْ പറയുക. لَوْ كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مَلاَئِكَةٌ മലക്കുകൾ, വല്ലമലക്കുകളും. يَمْشُونَ നടക്കുന്ന. مُطْمَئِنِّينَ അടങ്ങിക്കൊണ്ട്, സമാധാനമടഞ്ഞവരായി. لَنَزَّلْنَا നാം ഇറക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. عَلَيْهِم അവരിൽ, അവരുടെമേൽ,. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തു നിന്ന്. مَلَكًا മലക്കായിട്ട് മലക്കിനെ. رَّسُولاً ഒരു റസൂലിനെ, റസൂലായി.

അല്ലാഹു അയക്കുന്ന റസൂലുകൾ മലക്കുകളായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? എന്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ റസൂലായി അയക്കുന്നു? ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ പിൻപറ്റും? എന്നൊക്കെ പൂർവ്വകാലം മുതൽക്കേ അവിശ്വാസികൾ വാദിച്ചു വന്നിരുന്നു. അതുപോലെ മക്കാ മുശ്രിക്കുകളും പറഞ്ഞുവന്നു. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിന് അതവർ ഒരു ന്യായമായി എടുത്തുകാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ പ്രസ്തുതവാദവും, രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൽ അതിനുള്ള മറുപടിയുമാണ് കാണുന്നത്. മറുപടി

യുടെ സാരം ഇതാണ്: ഭൂമിയിൽ സമാധാനപൂർവ്വം അടങ്ങിഒതുങ്ങിക്കഴിയുകയും മനുഷ്യരെപ്പോലെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുറെ മലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു മലക്കിനെ അവർക്ക് റസൂലായി അയക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഭൂമിയിൽ അങ്ങിനെയുള്ള മലക്കുകൾ ഇല്ലല്ലോ. ഒരു കൂട്ടരിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ആൾ അവരുമായി ഇടപഴകുവാൻ പറ്റിയവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, ആത്മീയജീവികളും മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരുമായ മലക്കുകളെ മനുഷ്യരിലേക്ക് റസൂലായി അയച്ചിട്ട് എന്തുകാര്യം? അയച്ചാൽ തന്നെയും–സൂ:അൻആം: 9ൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ–ആ മലക്കിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ രൂപത്തിലും സ്വഭാവത്തിലുമൊക്കെ മനുഷ്യനാക്കേണ്ടതായും വരും. അപ്പോഴും ഈ ആക്ഷേപവും സംശയം നിലനിൽക്കുമല്ലോ.

ഭൂമിയിൽ മലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന് പറഞ്ഞുമതിയാക്കാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ (يمشون) എന്നും, സമാധാനപ്പെട്ട് അടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ (مطمئنين) എന്നും രണ്ട് ഉപാധികൾകൂടി മലക്കുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഭൂമിയിൽ ഓരോ ആവശ്യാർത്ഥം മലക്കുകൾ വന്നുപോയുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഭൂമിയിലെ ചില കാര്യങ്ങളിൽ മലക്കുകളും ബന്ധപ്പെടാറുണ്ടെന്നും ഖുർആൻ കൊണ്ടും, ഹദീസുകൾകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായതാണ്. എന്നാലും അക്കാരണംകൊണ്ട് മലക്കിനെ റസൂലായി അയക്കുന്നതിന് അർത്ഥമില്ല. അവരും മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഇവിടെ താമസിച്ച് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നുണ്ടെങ്കിലേ അതിന് അർത്ഥമുള്ളു. എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചന അതിൽ കാണാം. മുശ്രിക്കുകൾക്ക് നൽകിയ ഈ മറുപടിയുടെ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങളെ വളച്ചുതിരിച്ചുകൊണ്ട് 'ജിന്ന്' എന്നൊരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമില്ലെന്നും, മനുഷ്യരിൽ തന്നെയുള്ള ചില വിഭാഗക്കാരാണ് ജിന്നുകളെന്നും വാദിക്കുന്ന ചില പുത്തൻ ആശയക്കാർ 95–-ാം വചനം തങ്ങൾക്കൊരു തെളിവാക്കുവാൻ ഒരു പാഴ്ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഹിജ്റിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ മുമ്പ് വിശദമായി സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രത്യേകമൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًۢا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

96 (നബിയേ) പറയുക: ''എൻെറയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി. നിശ്ചയമായും, അവൻ അവൻെറ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനും, കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

وَمَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِهِۦ ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ مَّأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَـٰهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾

97 ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നുവോ അവനത്രെ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവൻ. അവൻ ഏതൊരുവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ, അവർക്ക് അവനെക്കൂടാതെ യാതൊരു മിത്രങ്ങളെ (അഥവാ രക്ഷാകർത്താക്കളെ) യും നീ കണ്ടെത്തുന്നതേ അല്ല. (മാത്രമല്ല) ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവരെ അവരുടെ മുഖങ്ങളിലായി[മുഖം കുത്തി]ക്കൊണ്ടുനാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും; അന്ധൻമാരും, ഊമകളും, ബധിരന്മാരുമായിക്കൊണ്ട്. അവരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. അത് (ജ്വാല) അടങ്ങുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്കു നാം ആളിക്കത്തൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

96 قُلْ പറയുക. كَفَى മതി. بِاللَّهِ അല്ലാഹു(തന്നെ). شَهِيدًا സാക്ഷിയായി. بَيْنِي എന്റെ ഇടയിൽ. وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു. بِعِبَادِهِ അവന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി. خَبِيرًا സൂക്ഷമമായി അറിയുന്നവൻ. بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവൻ. 97 وَمَن ആർ, ഏതൊരുവൻ. يَهْدِ اللَّهُ അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നുവോ. فَهُوَ എന്നാലവനത്രെ. الْمُهْتَدِ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവൻ. وَمَن ഏതൊരുവൻ (ആർ). يُضْلِلْ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ. فَلَن تَجِدَ എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ലതന്നെ (നിനക്ക് ലഭിക്കയേ ഇല്ല). لَهُمْ അവർക്ക്. أَوْلِيَاءَ ബന്ധുക്കളെ, ഒരു രക്ഷാകർത്താക്കളെയും. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ. وَنَحْشُرُهُمْ അവരെ നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. عَلَى وُجُوهِهِمْ അവരുടെ മുഖങ്ങളിലായി. عُمْيًا അന്ധൻമാരായി. وَبُكْمًا ഊമകളായും. وَصُمًّا ബധിരൻമാരായും. مَّأْوَاهُمْ അവരുട പ്രാപ്യ(സങ്കേത)സ്ഥാനം. جَهَنَّمُ ജഹന്നമകുന്നു. كُلَّمَا خَبَتْ അടങ്ങി (ഒതുങ്ങി) പ്പോകമ്പോഴെല്ലാം. زِدْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം വർദ്ധിപ്പിക്കും. سَعِيرًا ജ്വാല, ആളിക്കത്തൽ.

അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക എന്നും, അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുക എന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പ് വിവരിച്ച് കഴിഞ്ഞതാകുന്നു. വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കണ്ടും, കേട്ടും, മനസ്സിലാക്കുകയോ, പറയുകയോ, പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, സത്യത്തിനും സൻമാർഗ്ഗത്തിനും കടകവിരുദ്ധമായിട്ടാണല്ലോ സത്യനിഷേധികൾ ഈ ലോകത്ത് കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിന് തികച്ചും യോജിച്ച ശിക്ഷകൾ തന്നെ പരലോകത്തുവെച്ച് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഖബ്റുകളിൽ നിന്ന് മഹശ്റിലേക്ക് സൃഷ്ടികൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുമ്പോൾ ആ കുറ്റവാളികളെ മുഖം കുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക എന്നാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. നരകത്തിൽ വെച്ചും മുഖം കുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ അവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും (يسحبون فى النار على وجوههم) എന്ന് സൂറത്തുൽ ഖമർ: 48 ലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ‘‘മനുഷ്യർ എങ്ങിനെയാണ് അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ (മുഖം കുത്തിക്കൊണ്ട്) ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുക?’’ എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം ഉത്തരം പറഞ്ഞതായി അനസ് (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ‘‘അവരെ അവരുടെ കാലുകളിൽ നടത്തിയവൻ, അവരെ അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ നടത്തുവാനും നിശ്ചയമായും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.’’ (അ; ബു; മു.) അബൂഹുറൈറഃ) (رضي الله عنه)വഴി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഒരു നബിവചനം ഇങ്ങനെയാകുന്നു: ‘‘ഖിയാമത്തുനാളിൽ മനുഷ്യർ മൂന്ന് തരക്കാരായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. ഒരു തരക്കാർ കാൽനടക്കാർ, ഒരുതരക്കാർ വാഹനക്കാർ, ഒരുതരക്കാർ തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളിലായി’’ (ദ; തി; ബ; ഇബ്നുജരീർ.) ഇത്രയും കടുത്ത ശിക്ഷകൾക്ക് അവർ പാത്രമാകുവാൻ കാരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَقَالُوٓا۟ أَءِذَا كُنَّا عِظَـٰمًا وَرُفَـٰتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

98 അത് അവരുടെ പ്രതിഫലമത്രെ; നമ്മുടെ ‘ആയത്തു’ [ലക്ഷ്യം]കളിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും, ചെയ്തതു നിമിത്തം: ‘‘നാം എല്ലുകളും തുരുമ്പുമായിരുന്നാലുമോ? നിശ്ചയമായും, നാം ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയായി എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണോ!?’’ എന്ന്.

۞ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ

99 അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ?-ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ, അവരെപ്പോലെയുള്ളവരെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ

وَٱلْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى ٱلظَّٰلِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾

കഴിവുള്ളവനാണെന്ന്!- അവർക്ക് അവൻ ഒരു അവധി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു-അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. എന്നാൽ, (ഈ) അക്രമികൾ നന്ദികേട് കാണി(ച്ച് നിഷേധി)ക്കുന്നതിനല്ലാതെ വിസമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

---

98 ذَٰلِكَ അത്. جَزَآؤُهُم അവരുടെ പ്രതിഫലമാണ്. بِأَنَّهُمْ അവർ(ആകുന്നു) എന്നുള്ളത് നിമിത്തം. كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു(എന്നുള്ളത്). بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്ത് (ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം-സൂക്തം)കളിൽ. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു(വെന്നതും). أَإِذَا كُنَّا നാം ആയാലോ, ആയിട്ടാണോ. عِظَامًا എല്ലുകൾ. وَرُفَاتًا തുരുമ്പും, നുരുമ്പും. أَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാമോ. لَمَبْعُوثُونَ എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്നവർ(ആകുന്നത്). خَلْقًا ഒരു സൃഷ്ടിയായി. جَدِيدًا പുതിയ. 99 أَوَ لَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടില്ലേ, അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു)വെന്ന്. الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവനായ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. قَادِرٌ കഴിവുള്ളവനാണ് (എന്ന്). عَلَى أَن يَخْلُقَ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ. مِثْلَهُمْ അവരെപ്പോലെ(യുള്ളവരെ). وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. أَجَلاً ഒരവധി. لاَّ رَيْبَ സന്ദേഹമേ,ഇല്ല (സംശയമില്ലാത്ത). فِيهِ അതിൽ. فَأَبَى എന്നാൽ വിസമ്മതിച്ചു. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ. إِلاَّ كُفُورًا നന്ദികേടിനല്ലാതെ.

സൂ: മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ കാര്യം തന്നെ.'' (40 :57) സൂ: അഹ്ഖാഫിൽ പറയുന്നു: ''അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷടിക്കുകയും, അവയെ സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ട് ക്ഷീണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവനായ അല്ലാഹു, മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവൻ തന്നെയാണെന്ന്?!'' (46:33) അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ചെറുതും വലുതമെന്നോ, ഒന്നാമത്തെ സൃഷ്ടിപ്പും രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിപ്പുമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല. എല്ലാം അവന് ഒരുപോലെത്തന്നെ. എങ്കിലും ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവന് രണ്ടാമത് ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുവാനും കൂടുതൽ എളുപ്പമായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. പക്ഷേ, അതിന് ഒരു അവധി അവൻ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവധിയെക്കുറിച്ച് യാതൊരു സന്ദേഹത്തിനും അവകാശമില്ല . അത് വരുമ്പോഴേ രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കൽ ഉണ്ടാകൂ എന്നുമാത്രം.

قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّىٓ إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ ٱلْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

100 (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങൾ എൻെറ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യത്തിൻെറ ഖജനാക്കളെ അധീനമാക്കിയിരുന്നാൽ പോലും എന്നാൽ-ചിലവഴിക്കുന്നതിനു ഭയപ്പെട്ട് നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവെക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു''. മനുഷ്യൻ വളരെ പിശുക്കനാകുന്നു.

---

100 قُل പറയുക. لَّوْ أَنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നെങ്കിൽ. تَمْلِكُونَ നിങ്ങൾ ഉടമയാക്കിയിരുന്നു, അധീനമായക്കിയിരുന്നു(വെങ്കിൽ). خَزَائِنَ ഖജനാക്കളെ, നിക്ഷേപങ്ങളെ, ഭണ്ഡാരങ്ങളെ. رَحْمَةِ കാരുണ്യ(അനുഗ്രഹ)ത്തിൻെറ. رَبِّي എൻെറ റബ്ബിൻെറ. إِذًا എന്നാൽ, അന്നേരം. لَّأَمْسَكْتُمْ നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവെക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. خَشْيَةَ ഭയന്നിട്ട്, ഭയത്താൽ. ٱلْإِنفَاقِ ചിലവഴിക്കൽ,

ചിലവാക്കുന്നതിനെ. وَكَانَ ആകുന്നു. الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. قَتُورًا (വളരെ) പിശുക്കൻ, ഇറുക്കിപ്പി ടിക്കുന്നവൻ.

സജ്ജന ദുർജന വ്യത്യാസം കൂടാതെ, കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നോ തീർന്നുപോകുമെന്നോ ഭയപ്പെടാതെ, അല്ലാഹു അവൻെറ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളെ എല്ലാവർക്കും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ നിക്ഷേപഭണ്ഡാരങ്ങളത്രയും നിങ്ങളുടെ അധീനത്തിലായിരുന്നുവെങ്കിൽപോലും അവ തീർന്ന് പോകുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ട് അവയിൽ നിന്ന് ചില വഴിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ മടിക്കുകതന്നെ ചെയ്തേക്കും. കാരണം, മനുഷ്യൻ സ്വതവേ മഹാ പിശുക്കനാകുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ ഏറ്റവും നിറഞ്ഞതാകുന്നു. യാതൊരു ചിലവും അതിൽ കുറവുവരുത്തുകയില്ല. രാവും പകലും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അവൻ ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചത് മുതൽ അവൻ ചിലവഴിച്ചത് നിങ്ങൾ കണ്ടോ?! എന്നിട്ട് അവൻെറ വലങ്കൈയിലുള്ളത് നിശ്ചയമായും, ചുരങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ല.''(ബു; മു.)

വിഭാഗം-12

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍۢ ۖ فَسْـَٔلْ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهُۥ فِرْعَوْنُ إِنِّى لَأَظُنُّكَ يَٰمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

101 തീർച്ചയായും, മൂസാക്ക് വ്യക്തങ്ങളായ ഒമ്പതു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നാം നൽകുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, ഇസ്രാഈൗൽ സന്തതികളോട് അദ്ദേഹം അവരിൽ ചെന്ന സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ച് നീ ചോദി (ച്ചു നോ)ക്കുക. (അതെ) അപ്പോൾ, ഫിർഔൻ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞാൻ-മൂസാ-മാരണം പിണഞ്ഞ ഒരുവനാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു.''

---

101 وَلَقَدْ آتَيْنَا തീർച്ചയായും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. مُوسَى മൂസാക്ക്. تِسْعَ ഒമ്പത്. آيَاتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. بَيِّنَاتٍ സുവ്യക്തങ്ങളായ, സ്പഷ്ടങ്ങളായ. فَاسْأَلْ എന്നാൽ ചോദിക്കുക (അന്വേഷിക്കുക). بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൗൽ സന്തതികളോട്. إِذْ جَاءَهُمْ അദ്ദേഹം അവരിൽ ചെന്ന സന്ദർഭത്തെ. فَقَالَ لَهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ. إِنِّي لَأَظُنُّكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കരുതുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു. يَا مُوسَى മൂസാ. مَسْحُورًا ഒരു മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട (പിടിപെട്ടവനെന്ന്).

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോട് മുശ്രിക്കുകൾ, തങ്ങളാൽ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായ വിവരം കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, മൂസാ (عليه السلام)നബി സ്പഷ്ടമായ ഒമ്പത് പ്രധാന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം ഫിർഔൻെറയും ജനതയുടെയും അടുക്കൽ ചെല്ലുകയുണ്ടായിട്ടും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. അനന്തരമുണ്ടായ ചരിത്രങ്ങൾ നിലവിലുള്ള ഇസ്റാഈല്യർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. വേണമെങ്കിൽ അവരോട് അന്വേഷിച്ച് നോക്കാവുന്നതുമാണ്. ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളൊക്കെ നേരിൽ കണ്ടിട്ടും ഫിർഔൻ മൂസാ(عليه السلام)നെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് നീ മാരണത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോയിരിക്കയാണ്-നിൻെറ ബുദ്ധിക്ക് എന്തോതകരാറ് പറ്റിയിരിക്കുന്നു- എന്നായിരുന്നു. ഇവർക്കും അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുത്താൽ ഉണ്ടാവാൻ

പോകുന്നത് അതുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കും. സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയല്ല അവർ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കാവശ്യപ്പെടുന്നത്. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ കൈക്ക് ഈജിപ്തിൽവെച്ചും, പിന്നീടുമായി വെളിപ്പെട്ട അൽഭുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഖുർആനിൽ പലതും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഏതിനെയൊക്കെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് **تسع ايات** (ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് തിട്ടമായി എണ്ണിപ്പറയുക സാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷേ, ഫിർഔനും കൂട്ടരും സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിനശിക്കുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായ ഒമ്പതെണ്ണമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ ഒമ്പതെണ്ണം നിജപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണാമെങ്കിലും, കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ടതും, ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളോട് കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതും ഇവയാണെന്നാകുന്നു: 1ഉം, 2ഉം അദ്ദേഹത്തിൻെറ വടിയും, കൈയും തന്നെ. ഈ രണ്ടിനെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അവയെപ്പറ്റി **فى تسع ايات الى فرعون وقومه** (ഫിർഔൻെറയും അവൻെറ ജനതയുടെയും അടുക്കലേക്കുള്ള ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്.) എന്ന് സൂ: നംല്: 12ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 3 മുതൽ 9 കൂടിയവ സൂ: അഅ്റാഫ്:130,133ൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഏഴ് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. അതായത് മഴ ഇല്ലായ്മ മൂലമുണ്ടായവരൾച്ച, ഉൽപന്നങ്ങളുടെ ദൗർലഭ്യം, ജലപ്രളയം, വെട്ടുകിളി, പേൻ, തവള, രക്തം എന്നിവ. ഇവയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചതിനുശേഷം അവയെപ്പറ്റി **ايات مفصلا** (വിശദമാക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ) എന്നും അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സ്പഷ്ടങ്ങളായ ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം നേരിൽ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടും ഫിർഔനിൽനിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം ''മൂസാ, നീ ഒരു മാരണം പിടിപെട്ട ആളായിട്ടാണ് ഞാൻ നിന്നെ കരുതുന്നത്'' (**انى لاظنك**.....) എന്നായിരുന്നു. അതിന് മൂസാ (عليه السلام)നബി പറഞ്ഞ മറുപടി നോക്കുക:

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ أَنزَلَ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ بَصَآئِرَ وَإِنِّى لَأَظُنُّكَ يَٰفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ﴿١٠٢﴾

102 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''(ഫിർഔനേ) തീർച്ചയായും, നീ അറി (ഞ്ഞുകഴി)ഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: ഉൾക്കാഴ്ച (നൽകുന്ന തെളിവു)കളായിക്കൊണ്ട് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും റബ്ബല്ലാതെ (മറ്റാരും) ഇവയെ ഇറക്കിയിട്ടില്ല എന്ന്. നിശ്ചയമായും ഞാൻ– ഫിർഔനേ–നിന്നെ ഒരു നാശം പിണഞ്ഞവനായി വിചാരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു''.

---

102 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **لَقَدْ عَلِمْتَ** തീർച്ചയായും നീ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. **مَا أَنزَلَ** ഇറക്കിയിട്ടില്ല എന്ന്. **هَٰؤُلَاءِ** ഇവയെ. **إِلاَّ رَبُّ** റബ്ബല്ലാതെ. **السَّمَاوَاتِ** ആകാശങ്ങളുടെ. **وَالْأَرْضِ** ഭൂമിയുടെയും. **بَصَائِرَ** ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്നവയായി, തെളിവുകളായിട്ട്. **وَإِنِّي** നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ഞാനാവട്ടെ. **لَأَظُنُّكَ** നിന്നെ ഞാൻ കരുതുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. **يَا فِرْعَوْنُ** ഫിർഔനേ. **مَثْبُورًا** ആട്ടിവിടപ്പെട്ടവൻ, നാശം പണിഞ്ഞവൻ.

ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നസത്യം നിനക്ക് തികച്ചും ബോദ്ധ്യപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാണ്. എന്നിട്ടും, കൽപിച്ചുകൂട്ടി നീ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ച് നിൽക്കുന്നത് നിൻെറ ഔദ്ധത്യം കൊണ്ടുമാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് നാശത്തിലേക്കാണ് നിൻെറ നീക്കം എന്ന് ഞാനിതാ നിന്നെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു എന്ന് താൽപര്യം.

فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾

103 എന്നാൽ, അവൻ [ഫിർഔൻ]അവരെ [ഇസ്രാഈല്യരെ] ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ] നിന്ന് മിരട്ടിവിടുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കയാണ് ചെയ്തത്; ആകയാൽ, അവനെയും, അവൻെറ കൂടെയുള്ളവരെയും മുഴുവനും നാം മുക്കിനശിപ്പിച്ചു.

وَقُلْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ لِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱسْكُنُوا۟ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ ٱلْـَٔاخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

104 അവൻെറ (നാശത്തിനു) ശേഷം ഇസ്രാഈൽ സന്തികളോട് നാം പറയുകയും ചെയ്തു: ''നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ] താമസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; അങ്ങനെ, പരലോകത്തിൻെറ വാഗ്ദത്തം (അഥവാ നിശ്ചയം) വന്നാൽ, നിങ്ങളെ നാം കൂട്ടമായി (ഒരുമിച്ചു) കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്.''

---

103 فَأَرَادَ എന്നാൽ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. أَن يَسْتَفِزَّهُم അവരെഇളക്കി (മിരട്ടി) വിടുവാൻ. مِّنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ(നാട്ടിൽ) നിന്ന്. فَأَغْرَقْنَاهُ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അവനെ നാം മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു). وَمَن مَّعَهُ അവൻെറ കൂടെയുള്ളവരെയും. جَمِيعًا മുഴുവനും. 104 وَقُلْنَا നാം പറയുകയും ചെയ്തു. مِن بَعْدِهِ അവൻെറ ശേഷം. لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളോട്. اسْكُنُوا നിങ്ങൾ പാർത്ത് (താമസിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ). فَإِذَا جَاءَ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്-എന്നാൽ) വന്നാൽ. وَعْدُ വാഗ്ദത്തം, നിശ്ചയമായും. الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൻെറ. جِئْنَا നാം വരുന്നതാണ്. بِكُمْ നിങ്ങളെകൊണ്ട്. لَفِيفًا കൂട്ടായിട്ടു, ഒരുമിച്ചു കൂടിയതായി.

മർദ്ദിച്ചും കൊന്നൊടുക്കിയും ഇസ്റാഈല്യരെ ആ നാട്ടിൽനിന്ന് തുരത്താനാണ് ഫിർഔൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. നാം നേരെമറിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചു. അവനെയും അവൻെറ ആൾക്കാരെയും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിനശിപ്പിച്ചു. ഇസ്റാഈല്യരെ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയായ ഫലസ്തീനിൽ (*) കുടിയിരുത്തി സുഖമായി കഴിയുവാൻ ഏർപ്പാടും ചെയ്തു. ഖിയമാത്തുനാൾ വന്നാൽ, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുമടക്കം എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും, തക്ക നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവരെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത് എന്നുസാരം.

ഈ സംഭവം ഓർമ്മിപ്പിച്ചതിൽ, നബി (ﷺ) ക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ശുഭസൂചകമായ ഒരു ഭാവിയുടെ സൂചന അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇസ്റാഈല്യരെ മർദ്ദിച്ച് തുരത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച ഫിർഔനെയും കൂട്ടരെയും നശിപ്പിക്കുകയും, മർദ്ദനത്തിന് വിധേയരായവർക്ക് സ്വൈരജീവിതവും സ്വാധീനവും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ, മക്കായിലെ മുശ്രിക്കുകളുടെ മർദ്ദനങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ച് സത്വവിശ്വാസികൾക്ക് നല്ലൊരുഭാവി താമസിയാതെ പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്നത്രെ സൂചന. ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ച് അധികം താമസിയാതെ, നബി (ﷺ) യെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും മക്കായിൽനിന്ന് തുരത്തിവിടുവാൻ ശത്രുക്കൾ വട്ടം കൂട്ടിയപ്പോൾ, അവർക്ക് മദീനായിൽ അല്ലാഹു അഭയം നൽകുകയും, പിന്നീട് നാട്ടിൽ-മക്കായിൽ തന്നെയും-സ്വൈരവും സ്വാധീനവും നൽകുകയും ഉണ്ടായല്ലോ.

وَبِٱلْحَقِّ أَنزَلْنَٰهُ وَبِٱلْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا

105 യഥാർത്ഥമനുസരിച്ചുതന്നെ നാം ഇതിനെ[ഖുർആനെ] അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു;

---

* ഇസ്റാഈല്യർ, ഫിർഔനിനെ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിയശേഷം ഈജിപ്തിൽ താമസിച്ചതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല.

مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

യഥാർത്ഥപ്രകാരം തന്നെ ഇത് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (നബിയേ) സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീതുകാരനുമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടുമില്ല.

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَـٰهُ لِتَقْرَأَهُۥ عَلَى ٱلنَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَـٰهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾

106 ഖുർആനെയാകട്ടെ, നാം അതിനെ വേർതിരി (ച്ചു വിശദീകരി)ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതിനെ നീ മനുഷ്യർക്ക് താമസത്തോടെ [സാവധാനത്തിൽ] ഓതിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി. അതിനെ നാം ഒരു (ക്രമേണയായ) ഇറക്കൽ ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

105 وَبِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം (യഥാർത്ഥത്തോടെ)തന്നെ. أَنزَلْنَاهُ നാം ഇതിനെ (അതിനെ) അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. وَبِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം (അനുസരിച്ചു)തന്നെ. نَزَلَ അത് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. وَمَا أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടുമില്ല. إِلاَّ مُبَشِّرًا സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായിട്ടല്ലാതെ. وَنَذِيرًا താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പു)കാരനും. 106 وَقُرْآنًا ഖുർആനെ, ഖുർആനെയാകട്ടെ. فَرَقْنَاهُ അതിനെ നാം വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു, വിവേചി(ച്ചു വിവരി)ച്ചിരിക്കുന്നു. لِتَقْرَأَهُ അതിനെ നീ ഓതുവാൻവേണ്ടി. عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്, മനുഷ്യരിൽ. عَلَى مُكْثٍ താമസത്തോടെ, സാവധാനത്തിൽ. وَنَزَّلْنَاهُ അതിനെ നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. تَنزِيلاً ഒരു (തരം) ഇറക്കൽ.

فرقنا(ഫറഖ്നാ) എന്നും فرّقنا (ഫർ-റഖ്നാ) എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ഖുർആനിൽ വേണ്ടപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നാം വേർതിരിച്ച് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് ഖുർആനെ പല ഗഡുക്കളായി പിരിച്ചിരിക്കുന്നു-അഥവാ, കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെയായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.-വെന്നും അർത്ഥമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഖുർആനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ബന്ധപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. വീണ്ടും ഖുർആനിലേക്ക് തന്നെ സംസാരഗതി തിരിഞ്ഞ് വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഖുർആനെ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതും, അത് അവതരിച്ചതും യഥാർത്ഥ പ്രകാരം തന്നെ. അതായത് സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ, ന്യായയുക്തങ്ങളായ തെളിവുകൾ, സുസ്ഥിരങ്ങളായ സനാതന തത്വങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ ആവശ്യമായതെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഖുർആനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. യാതൊരു കൃത്രിമമോ, ഏറ്റക്കുറവോ കൂടാതെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ സുരക്ഷിതമായിത്തന്നെ അത് നബി (ﷺ) യിലേക്ക് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അത് ആരെയും അടിച്ചേൽപിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) യോട് കലപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കുക, അതനുസരിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന സൽഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക, ധിക്കരിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി താക്കീത് നൽകുക, ഇത് മാത്രമേ നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. ഓരോ കാര്യവും സവിശദം വേർതിരിച്ച് വിവരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതുള്ളത്. സന്ദർഭവും, ആവശ്യവും അനുസരിച്ച് ജനങ്ങളെ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെ പല ഗഡുക്കളായിട്ടാണ് അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം.

قُلْ ءَامِنُوا۟ بِهِۦٓ أَوْ لَا تُؤْمِنُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهِۦٓ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾

107 (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങൾ ഇതിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുക! [രണ്ടായാലും ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുപോലെയാണ്.] നിശ്ചയമായും, ഇതിനുമുമ്പ് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ, അവർക്കത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, അവർ താടി കുത്തി 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്തുകൊണ്ട് നിലംപതിക്കുന്നതാണ്.

وَيَقُولُونَ سُبْحَـٰنَ رَبِّنَآ إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾

108 അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് മഹാ പരിശുദ്ധൻ! [അവനെ ഞങ്ങൾ വാഴ്ത്തുന്നു.] നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ വാഗ്ദാനം പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്നത് തന്നെയാകുന്നു.''

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۩ ﴿١٠٩﴾

109 അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് താടികുത്തി നിലംപതിക്കുകയും, അതവർക്ക് ഭക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

---

107 قُلْ പറയുക. آمِنُوا വിശ്വസിക്കുവിൻ. بِهِ ഇതി(അതി)ൽ. أَوْ لاَ تُؤْمِنُوا അല്ലെങ്കിൽ വശ്വസിക്കാതിരിക്കുവിൻ. إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടവർ. الْعِلْمَ അറിവ്. مِن قَبْلِهِ ഇതിന് (അതിനു)മുമ്പ്. إِذَا يُتْلَى അത് ഓതികേൾപ്പിക്ക(ഓതിക്കൊടുക്ക)പ്പെടുന്നതായാൽ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്. يَخِرُّونَ അവർ വീഴും, നിലം പതിക്കും, അടഞ്ഞുവീഴും. لِلأَذْقَانِ താടികളിലേക്ക് (താടി കുത്തി). سُجَّدًا സുജൂദു (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുന്നവരായി. 108 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. سُبْحَانَ മഹാപരിശുദ്ധൻ (വാഴ്ത്തുന്നു). رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് (റബ്ബിനെ). إِن كَانَ നിശ്ചയമായും ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. وَعْدُ വാഗ്ദാനം (നിശ്ചയം). رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ. لَمَفْعُولاً ചെയ്യപ്പെടുന്ന (പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന)തു തന്നെ. 109 وَيَخِرُّونَ അവർ വീഴുക (നിലം പതിക്കുക)യും ചെയ്യും. لِلأَذْقَانِ താടികളിലേക്ക് (താടി കുത്തി). يَبْكُونَ അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ട്. وَيَزِيدُهُمْ അതവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. خُشُوعًا ഭക്തി. ഭയപ്പാട്.

ഓത്തിൻെറ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്തുകളിൽ ഒന്നാണിത്. يخرون للاذقان എന്ന വാക്കിലെപദങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ 'താടികളിലേക്കു വീഴും' എന്നാണെങ്കിലും 'താടി കുത്തിവീഴും' എന്നത്രെ അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ.

വേണമെങ്കിൽ വിശ്വസിച്ച് കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുക--നിങ്ങളുടെ യുക്തം പോലെയാവാം-രണ്ടായാലും അതിൻെറ ഫലം നിങ്ങൾക്കുതന്നെ. നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചില്ലെന്നുവെച്ച് ഖുർആന് യാതൊര് ന്യൂനതയും കുറവും ബാധിക്കുവാനില്ല. വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ട് അതിന് ഒരു മേൻമയും ലഭിക്കുവാനുമില്ല. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിചയം സിദ്ധിക്കാത്ത നിങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് നേരത്തെ ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ആളുകൾക്ക് അത് ഓതിക്കേൾക്കുമ്പോൾ അത് സത്യമാണെന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. അഥവാ മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആറസൂലാണിതെന്നും, അദ്ദേഹം മുഖേന അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആനെന്നും

അവർക്ക് മനസ്സിലാകും. അങ്ങനെ, അത് കേൾക്കുമ്പോൾ, ഭക്തിവിനയം നിമിത്തം അവർ മുഖംകുത്തി നിലം പതിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടും കരഞ്ഞുകൊണ്ടും അവന് സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെ ആ അവിശ്വാസികളോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കൽപിക്കുന്നു.

ഇതിന് മുമ്പ് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടവർ (**الذين أوتو العلم من قبله**) എന്ന വാക്കിൽ വേദക്കാർ മൊത്തത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമെങ്കിലും, നബി (ﷺ) യുടെ വെളിപ്പാടിന് മുമ്പുതന്നെ, അന്ത്യപ്രവാചകൻ വരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ഥിതിഗതികൾ ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നും തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥം വഴി വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അവരിലെ സത്യവാൻമാരാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഖുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ ഭയഭക്തി നിമിത്തം അവർ സുജൂദായി താടികുത്തി വീഴുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഇതു സ്പഷ്ടമാണ്. ഇന്നത്തെ ചില കൃസ്തീയ പാതിരിമാർ-മുസ്ലിം പാമരൻമാരെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ നടത്താറുള്ള പല സൂത്രങ്ങളിൽ ഒന്നായി-ഇതുപോലെയുള്ള ചില അരമുറി ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്-തങ്ങളെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ വളരെ പ്രശംസിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും, തങ്ങൾ സത്യമാർഗ്ഗത്തിലാണെന്ന് ഖുർആൻ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമൊക്കെ തട്ടിമൂളിക്കാറുണ്ട്. സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിന്ന് അടർത്തിയെടുത്തും, അവരെക്കുറിച്ച് മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻ അർത്ഥശങ്കക്കിടമില്ലാത്തവിധം വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെയും നേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചെപ്പടിവിദ്യയത്രെ അത്. അവർ ജൽപിക്കുന്നതിൽ സത്യത്തിൻെറ വല്ല അംശവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആ തട്ടിമൂളിക്കുന്ന ആളുകൾ ആദ്യമായി തങ്ങളെ പ്രശംശിക്കുന്ന ആ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിനെ അംഗീകരിക്കുകയുമായിരുന്നു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ, ഭക്തിവിനയം പ്രകടിപ്പിക്കലും, കണ്ണുനീരൊഴുക്കി കരയലുമൊക്കെ സദ്വൃത്തരായ സജ്ജനങ്ങളുടെ ലക്ഷണമത്രെ. അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഒരുഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: ‘‘അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെട്ടത് നിമിത്തം കരയുന്ന മനുഷ്യൻ, (മൃഗത്തിൻെറ) പാൽ അകിട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നതുവരെ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലെ പൊടിയും, നരകത്തിൻെറ പുകയും ഒരുമിച്ചു കൂടുകയില്ല’’. (തി; ന; മു)

قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ أَوِ ٱدْعُوا۟ ٱلرَّحْمَـٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا۟ فَلَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَٱبْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾

110 (നബിയേ) പറയുക: നിങ്ങൾ ‘അല്ലാഹു’ എന്ന് വിളിച്ചുകൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ ‘റഹ്മാൻ’ എന്ന് വിളിച്ചു കൊള്ളുക. ഏതുതന്നെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നതായാലും (നല്ലതുതന്നെ; കാരണം) അവന് ഏറ്റം നല്ല (ഉൽകൃഷ്ട) നാമങ്ങളുണ്ട്. നിൻെറ നമസ്കാരത്തെ നീ ഉറക്കെയാക്കരുത്; അതിനെ നീ പതുക്കെയുമാക്കരുത്;-അതിന് (രണ്ടിന്നും) ഇടയിൽ ഒരു മാർ ഗ്ഗം നീ തേടുകയും ചെയ്യുക.

---

110 قُلِ പറയുക. ادْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുക. اللهَ അല്ലാഹു എന്ന്, ‘അല്ലാഹു’വിനെ. أَوِ ادْعُوا അല്ലെങ്കിൽ വിളിക്കുക. الرَّحْمَنَ റഹ്മാൻ എന്ന്, ‘അർ-റഹ്മാനെ’. أَيًّا مَّا ഏതു തന്നെ. تَدْعُوا നിങ്ങൾ വിളിച്ചാലും, വിളിക്കുന്നുവോ. فَلَهُ എന്നാൽ അവനുണ്ട്. الْأَسْمَاءُ നാമങ്ങൾ, പേരുകൾ.

الْحُسْنَى ഏറ്റം നല്ല (അത്യുൽകൃഷ്ടമായ). وَلاَ تَجْهَرْ നീ ഉച്ചത്തിലാക്കുക (ഉറക്കെയാക്കുക)കയും ചെയ്യരുത്. بِصَلاَتِكَ നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ. وَلاَ تُخَافِتْ നീ പതുക്കെയാക്കു(ഒതുക്കു) കയും അരുത്. بِهَا അതിനെ. وَابْتَغِ തേടുകയും ചെയ്യുക. بَيْنَ ذَلِكَ അതിനിടയിൽ. سَبِيلاً ഒരു മാർഗ്ഗം.

രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നത് (1) അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കുമ്പോൾ 'അല്ലാഹു' എന്നോ 'റഹ്മാൻ' (പരമകാരുണികൾ) എന്നോ വിളിക്കാം. രണ്ടായാലും നല്ലതുതന്നെ. വേറെയും പല ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങൾ അവനുണ്ട്. അവയിൽ ഏത് നാമം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. (2) നമസ്കാരം-അഥവാ അതിലെ ഖുർആൻ പാരായണം, പ്രാർത്ഥന, ദിക്ർ എന്നിവ-അധികം ഉച്ചത്തിലോ, വളരെ പതുക്കെയോ ആയിരിക്കാതെ, രണ്ടിനും മദ്ധ്യേ ഒരു മിതമായ ശബ്ദത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം ഉണർത്തുവാൻ കാരണമായ ചുറ്റുപാട് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു:-

നമസ്കാരത്തിൽ നബി(ﷺ) 'അല്ലാഹുവേ' എന്നും 'റഹ്മാനേ' എന്നും (يا الله يارحمن) പറയുന്നതായി ചില മുശ്രിക്കുകൾ കേട്ടു. ഇവൻ ഒരു ദൈവത്തെ വിളിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും, രണ്ടു ദൈവങ്ങളെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അവർ ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനെത്തുടർന്ന് ഈ വചനം അവതരിച്ചുവെന്ന് ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, മക്ഹൂൽ (رضي الله عنهما)എന്നിവരിൽ നിന്ന് ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله)മുതലായ പലരും രിവായത്ത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. യമാമയിൽ കള്ളപ്രവാചകനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മുസൈലമത്തുൽ കദ്ദാബിന് رحمن اليمامة (യമാമ:യിലെ റഹ്മാൻ) എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് അവനെയാണ് നബി (ﷺ) 'റഹ്മാനേ' വിളിക്കുന്നതെന്ന് മുശ്രിക്കുകൾ പറഞ്ഞതായും ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. തൗറാത്തിൽ റഹ് മാൻ (പരമകാരുണികൾ) എന്നും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, നബി (ﷺ) ആ പേർ വളരെ കുറച്ചേ പറയാറുള്ളുവെന്നും ചില വേദക്കാർ പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ ഇത് അവതരിച്ചുവെന്നും ളാഹ്-ഹാക് (رحمه الله)പ്രസ്താവിച്ചതായി വേറെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അഹ്മദു, ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمهم الله)എന്നിവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: മക്കായിൽ നബി (ﷺ) മറഞ്ഞിരുന്ന കാലത്ത് (നമസ്കാരം മുതലായവ പരസ്യമായി നടത്തിയിരുന്നിട്ടില്ലാത്ത കാലത്ത്) ولاتجهر بصلاتك ولا تخافت بها (നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ നീ ഉറക്കെയാക്കുകയും, അതിനെ പതുക്കെയാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടാ) എന്നുള്ള ആയത്ത് അവതരിച്ചു. റസൂൽ (ﷺ) സഹാബികളോട് കൂടി നമസ്ക്കരിക്കുമ്പോൾ ഖുർആൻ ഉറക്കെ ഓതുമായിരുന്നു. മുശ്രിക്കുകൾ അത് കേട്ടപ്പോൾ, അവർ ഖുർആനെയും, അത് അവതരിപ്പിച്ചവനെയും, അത് കൊണ്ടുവന്ന ആളെയും പഴിക്കുകയായി. അപ്പോൾ, മുശ്രിക്കുകൾ ഖുർആൻ കേട്ട് പഴിക്കുവാൻ ഇടയാകുമാറ് നമസ്ക്കാരത്തെ ഉറക്കെയാക്കരുതെന്നും, സഹാബികൾക്ക് കേട്ടുപഠിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുമാറ് പതുക്കെയാക്കരുതെന്നും, രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു നബി(ﷺ) യോട് പറഞ്ഞു. ഇബ്നുസീരിനിൽ(رضي الله عنه)നിന്ന് ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله)ഇങ്ങിനെയും ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദം താഴ്ത്തുമായിരുന്നു. ഉമർ(رضي الله عنه)സമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. താങ്കൾ എന്തുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്ന് അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)നോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ എന്റെ റബ്ബുമായി സ്വകാര്യഭാഷണം (അഥവാ കൂടിക്കാഴ്ച) നടത്തുകയാണ്, എന്റെ ആവശ്യം അവന്നറിയാം.'' അത് നല്ലത് എന്ന് പറയപ്പെട്ടു. ഉമർ (رضي الله عنه)നോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ''ഞാൻ പിശാചിനെ ആട്ടുകയും, ഉറങ്ങിത്തൂങ്ങുന്നവരെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുകയാണ്.'' അത് നല്ലത് എന്ന് പറയപ്പെട്ടു. ولاتجهر بصلاتك (നിന്റെ നമ

സ്ക്കാരത്തെ ഉറക്കെയാക്കരുത്........) എന്നുള്ള വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ അബൂബക്കർ (ﷺ)നോട് (ശബ്ദം) അൽപം ഉയർത്തണമെന്നും, ഉമർ (ﷺ)നോട് അൽപം താഴ്ത്ത ണമെന്നും പറയപ്പെട്ടു.

മേൽകണ്ട ഉദ്ധരണികളിൽനിന്ന് ഈ വചനത്തിലെ രണ്ട് കൽപനകളും അവതരിച്ച ചുറ്റുപാടുകൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. അതായത് (1) മുശരിക്കുകൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് 'റഹ്മാൻ' എന്ന് പറയുക പതിവില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) 'റഹ്മാൻ' എന്ന് പറഞ്ഞകേട്ടപ്പോൾ നബി (ﷺ) ക്കെതിരായി അക്ഷേപത്തിനും ദുഷ്പ്രചാരണത്തിനും അവർ അതൊരു ആയുധമാക്കിയ ചുറ്റുപാടിലായിരുന്നു നിങ്ങൾ അല്ലാഹു എന്നോ റഹ്മാൻ എന്നോ വിളിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന കൽപനയുണ്ടായത്. അല്ലെങ്കിൽ 'അല്ലാഹു' എന്ന നാമത്തിന്റെ അത്ര തന്നെ 'റഹ്മാൻ' എന്ന നാമത്തെ നബി(ﷺ) പ്രാർത്ഥനയിലും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുക പതിവില്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി യഹൂദികൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചുറ്റുപാടിലായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, ഈരണ്ടും ഒരേ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നും വരാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. (2) നമസ്കാരത്തിലെ ഖുർആൻ പാരായണം ഉച്ചത്തിലും പതുക്കെയും നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന പരിസ്ഥിതിയിൽ രണ്ടിലും ചില നന്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഓരോന്നും ചിലദോഷത്തിന് കാരണമായിരുന്നത് കൊണ്ടാണ് നമസ്കാരം ഉറക്കെയും പതുക്കെയും ആക്കാതെ ഒരു മദ്ധ്യനിലകൈക്കൊള്ളണമെന്ന കൽപനയുണ്ടായത്.

നിങ്ങൾ ഏതുതന്നെ വിളിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ നാമങ്ങൾ ഉണ്ട് (أياما تدعوا فله الاسماء الحسنى) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് 'അല്ലാഹു' എന്നും 'റഹ്മാൻ' എന്നു മല്ലാത്ത ഏത് നാമങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കാമെന്നും, എന്നാൽ ആ നാമങ്ങൾ അവന്റെ ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളിൽ പെട്ടതായിരിക്കണമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. സൂ: അഅ്റാഫിൽ പറയുന്നു: والله الاسماء الحسنى فادعوه بها (അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റം നല്ല ഉൽക്കൃഷ്ടനാമങ്ങളുണ്ട്. അവ കൊണ്ട് അവനെ വിളിക്കുവിൻ അവന്റെ നാമങ്ങളിൽ ക്രമക്കേട് കാണിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അവർക്ക് വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്.) (അഅ്റാഫ്:180) അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധതക്കും മഹത്വത്തിനും യോജിക്കുന്നതല്ലാത്ത നാമങ്ങളോ വിശേഷണങ്ങളോ അവനെക്കുറിച്ച് ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. (ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിവരം അഅ്റാഫിൽ പ്രസ്തുത ആയത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും, സൂറത്തുൽഹശ്ർ അവസാനത്തെ വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും കാണാം. നമസ്കാരത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, നമസ്കാരത്തിന് പുറത്തും തന്നെ എല്ലാ ദിക്റുകളിലും പൊതുവെ ശബ്ദം അധികം ഉയർത്താതെയും, അധികം താഴത്താതെയും മിതമായ ഒരുനില കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണെന്ന് പല മഹാന്മാരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുമ്പു ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളിൽ 'അല്ലാഹു' എന്ന തിരുനാമം കഴിച്ചാൽ ഏറ്റവും സ്ഥാനം ഖുർആനിൽ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് 'റഹ്മാൻ' (പരമകാരുണികൾ) എന്ന നാമത്തിനാകുന്നു. മറ്റൊരു വിശേഷണവും കൂടാതെ പലപ്പോഴും ആ നാമം സ്വതന്ത്രമായി അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഖുർആൻ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. لرحمن علم القرأن ، عباد الرحمن , وعد الرحمن എന്നിങ്ങനെയുള്ളവ അതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അതിമഹത്തും വിശാലവുമായ കാരുണ്യത്തെയാണല്ലോ അത് കുറിക്കുന്നത്. ഈ നാമം വേദക്കാർക്കിടയിൽ സുപരിചിതമായിരുന്നുവെങ്കിലും, അറബി മുശ്രിക്കുകൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അത് ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്-സൂ: ഫുർഖാൻ:60 ൽ കാണുന്നതുപോലെ, 'റഹ്മാനിന്ന് സുജൂദു ചെയ്വിൻ' എന്ന് പറയപ്പെട്ടാൽ റഹ്മാൻ എന്താണ്? وما الرحمن എന്ന് അവർ ചോദിച്ചിരുന്നതും, ഹുദൈബിയാ സന്ധിപത്രത്തചമ .....بسم الله (ബിസ്മില്ലാഹി.....) എന്ന് എഴുതുവാൻ നബി (ﷺ) ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ''ഞങ്ങൾക്ക് റഹ്മാനും, റഹീമും അറിയുകയില്ല'' എന്ന് അവ

ർ പറഞ്ഞതും, അവരുടെ പതിവ് പ്രകാരം باسمك اللهم (ബിസ്മിക-ല്ലാഹുമ്മ) (*)എന്നെഴുതണമെന്ന് അവർ ശഠിച്ചതും.

കരുണയില്ലാത്ത ഒരു ക്രൂരനായി മാത്രമേ പൗരാണിക മനുഷ്യർ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് കരുതിയിരുന്നുള്ളുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അവൻെറ കാരുണ്യത്തെക്കുറിക്കുന്ന 'റഹ്മാൻ' എന്ന നാമത്തെ എതിർത്തതെന്നും ചില ആളുകൾ പ്രസ്താവിച്ച് കാണാറുണ്ട്. പൗരാണിക ജനവിഭാഗങ്ങളിൽ വല്ലവർക്കും അങ്ങിനെ ഒരന്ധവിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാമെങ്കിലും, ഖുർആൻെറ അവതരണ കാലത്തുള്ളവരിൽ അങ്ങിനെ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണവർ 'റഹ്മാൻ' എന്ന നാമത്തെ എതിർത്തതെന്നുമുള്ളതിന് തെളിവൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഇസ്റാഈല്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർക്ക് ആ നാമം മുമ്പേ സുപരിചിതമായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. ഉദാഹരണമായി: ഹാറൂൻ (عليه السلام)നബി ഇസ്റാഈല്യരോട് وان ربكم الرحمن فاتبعوني وأطيعوا أمري (നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് റഹ്മാനാകുന്നു, അതുകൊണ്ട് എൻെറ കൽപന പിൻപറ്റുവിൻ.) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. (ത്വഹാ: 90) സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബി ബിൽഖീസിനയച്ച കത്തിൽ بسم الله الرحمن الرحيم (ബിസ്മി....) എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (നംല്:30) (ഞാൻ റഹ്മാനിന്ന് നോമ്പ് നോറ്റിരിക്കുന്നു) എന്ന് മർയം (عليها السلام)ബീവിയും പറയുകയുണ്ടായി. (മർയം:26) തൗറാത്തിൽ റഹ്മാൻ എന്ന് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പറയുന്നുണ്ടെന്നും, താങ്കൾ ആ പേര് പറയൽ കുറവാണെന്നും വേദക്കാർ നബി (ﷺ) യോട് പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു-ഹാക് (رحمه الله)ൽ നിന്നുള്ള ഒരു രിവായത്ത് നാം അൽപം മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. വേദക്കാർക്കിടയിൽ ആ പേർ സുപരിചിതമായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹു സ്നേഹവും കൃപയുമുള്ളവനാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന പല വാക്യങ്ങളും നിലവിലുള്ള ബൈബിളിലും കാണാം.

അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 'റഹ്മാൻ' എന്നും 'റഹീം' എന്നുമുള്ള നാമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി ഉപയോഗിക്കുന്നതിലല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ അവർക്ക് എതിർപ്പുണ്ടായിരുന്നതായി തെളിയുന്നില്ല. ആ നാമം അവർക്കിടയിൽ പരക്കെ ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽപോലും അത് അവർക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ലെന്ന് സൂ: സുഖ്റുഫ്: 20-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മുശ്രിക്കുകൾ മലക്കുകളെ ആരാധിച്ചിരുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി اني نذرت للرحمن صوما (റഹ്മാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.) എന്ന് പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു അവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, വേദക്കാരിൽ നിന്ന് ആ പേർ അവർ കേട്ടുപരിചയിക്കുവാൻ തികച്ചും സാധ്യതയുമുണ്ട് ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അറബികൾക്കിടയിൽ ആ വാക്ക് അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി ഉപയോഗിക്കുക പതിവില്ലാത്തതും, കിട്ടുന്ന അവസരമെല്ലാം നബി (ﷺ) യെ എതിർക്കുന്നതിനും അക്ഷേപിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വെമ്പലും നിമിത്തമായിരുന്നു അവർ 'റഹ്മാൻ' എന്ന പ്രയോഗത്തെ ആക്ഷേപിച്ചത് എന്ന് പറയുവാനേ ന്യായം കാണുന്നുള്ളു.

ഒരു വസ്തുതകൂടി ഇവിടെ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതായത്, ഓരോ മതക്കാർക്കും, സമുദായങ്ങൾക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അവർ ഉപയോഗിച്ചുവരാറുള്ള ചില പ്രത്യേക നാമവിശേഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി: ''അല്ലാഹു, പടച്ചവൻ, കാരുണ്യവാൻ'' പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും,'ഈശ്വരൻ, കുരുണാകരൻ' പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിലും, 'കർത്താവ്' എന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലുമാണ് അധികം ഉപയോഗം. ആ വാക്കുകളിലടങ്ങിയ ആശയത്തിൽ പരസ്പരം ഭിന്നിപ്പില്ലെങ്കിൽതന്നെയും ഒരു കൂട്ടർ പ്രത്യേകം ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മറ്റൊരു കൂട്ടർക്ക് ഉപയോ

* അല്ലാഹുവേ, നിൻെറ നാമത്തിൽ എന്നർത്ഥം.

ഗിക്കുവാൻ വൈമനസ്യമുണ്ടായരിക്കും. അന്യോന്യം വെറുപ്പിലും വിദ്വേഷത്തിലും കഴിഞ്ഞു കൂടുന്ന പരിതസ്ഥിതികളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും വെറുപ്പ് തോന്നുക സ്വാഭാവികമാകുന്നു.

وَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى ٱلْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ وَلِىٌّ مِّنَ ٱلذُّلِّ ۖ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًۢا ﴿١١١﴾

111 നീ പറയുകയും ചെയ്യുക: ''യാതൊരു അല്ലാഹുവിനത്രെ സ്തുതി (മുഴുവനും)! അവൻ ഒരു സന്താനത്തെയും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല; രാജാധികാരത്തിൽ അവന് ഒരു പങ്കാളിയും ഇല്ല; എളിമ [ദൗർബ്ബല്യം] നിമിത്തം അവന് ഒരു ബന്ധുവും ഇല്ല. (അങ്ങിനെയുള്ള അല്ലാഹുവിനത്രെ സ്തുതി)അവനെ നീ ഒരു (പരിപൂർണ്ണമായ) മഹത്വപ്പെടുത്തൽ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക! (അവൻെറ മഹത്വത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി കീർത്തനം ചെയ്കയും ചെയുക.]

---

111 وَقُلِ പറയുകയും ചെയ്യുക. الْحَمْدُ സ്തുതി(മുഴുവൻ). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നാകുന്നു. الَّذِي യാതൊരുവനായ. لم يتّخذ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല). وَلَدًا സന്താനം. وَلَمْ يَكُن ഇല്ലതാനും. لَّهُ അവന്. شَرِيكٌ ഒരു പങ്കാളി, കൂറുകാരൻ. فِي الْمُلْكِ രാജത്വ(രാജാധികാര)ത്തിൽ. وَلَمْ يَكُن ഇല്ലതാനും. لَّهُ അവന്. وَلِيٌّ ഒരു മിത്ര (ബന്ധു-കൈകാര്യകർത്താ)വും. مِّنَ الذُّلِّ നിന്ദ്യത(എളിമ-ദുർബ്ബലത) നിമിത്തം. وَكَبِّرْهُ അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുക (മഹത്വം കീർത്തനം ചെയ്യക)യും ചെയ്യുക. تَكْبِيرًا ഒരു മഹത്വപ്പെടുത്തൽ (മഹത്വകീർത്തനം).

തസ്ബീഹ്' (സ്തോത്ര കീർത്തനം) കൊണ്ട് ആരംഭിച്ച ഈ സൂറത്ത് 'ഹംദും' (സ്തുതി കീർത്തനവും) 'തക്ബീറും' (മഹത്വ കീർത്തനവും) കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടിനുമിടയിലായി, തൗഹീദിൻെറ മർമ്മപ്രധാനവും, അവൻെറ മഹത്വത്തിനും പരിശുദ്ധിക്കും നിദാനവുമായിരിക്കുന്ന മൂന്ന് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (1) അവൻ ഒരു സന്താനത്തെയും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന്. അഥവാ യഥാർത്ഥമക്കളോ പോറ്റുമക്കളോ, ദത്തുമക്കളോ അവനില്ല. യഹൂദികൾ ഉസൈർ (عليه السلام)നെയും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈസാ (عليه السلام)നെയും, മുശ്രിക്കുകൾ മലക്കുകളെയും അല്ലാഹുവിൻെറ സന്താനങ്ങളാക്കുന്നു. മറ്റ് ചില മതക്കാർ വേറെ ചിലരെയും അവൻെറ സന്താനങ്ങളായി ഗണിച്ച് വരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാതരം സന്താന വാദങ്ങളിൽനിന്നും അവർ പരിശുദ്ധനത്രെ. (2) രാജാധികാരത്തിൽ അവന് യാതൊരു പങ്കാളികളുമില്ലെന്ന്. അതെ, അവൻെറ അധികാരവകാശങ്ങളിലും, കൈകാര്യ നടത്തിപ്പിലും നാമമാത്രമായ ഒരു പങ്കുപോലും ആർക്കുമില്ല. (3) എളിമ നികത്തുവാൻ അവന് ഒരു ബന്ധവുമില്ല. അതായത്, അവൻെറ ഏതെങ്കിലും ദൗർബല്യമോ, പോരായ്മയോ കാരണത്താൽ അവന് ബന്ധുമിത്രാദികളോ, സഖികളോ, സഹായികളോ ആയി ആരുമില്ല. അതെ, هو الله الاحد الصمد الذى لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد അവൻ ഏകനായ അല്ലാഹുവാണ്; അവൻ സർവ്വാശ്രയനായ യജമാനനാണ്; അവന് സന്താനം ജനിച്ചിട്ടില്ല; അവൻ ജനിച്ചുണ്ടായവനുമല്ല; അവന് തുല്യനായി ഒരാളും ഇല്ല.)

ـ ولله الحمد أولا وآخرا.

18. സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ് سورة الكهف

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്– വചനങ്ങൾ 110 – വിഭാഗം(റുകൂഅ്) 12

'കഹ്ഫ്' എന്നാൽ ഗുഹ എന്നർത്ഥം. 9 മുതൽ 26 കൂടിയുള്ള വചനങ്ങളിൽ ഗുഹയിൽ അഭയം തേടിയ ഒരു കൂട്ടം വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചു വിവരിക്കുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് 'സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ് ' എന്ന് പേർ ലഭിക്കാൻ കാരണമതാണ്.

'ആരെങ്കിലും സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിൻെറ ആദ്യത്തിൽ നിന്നു പത്തു വചനങ്ങൾ പഠിച്ചാൽ അവൻ ദജ്ജാലിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്' എന്നു അബൂദാവൂദ്, നസാഈ, തിർമദി (ﷺ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിമും നസാഈയും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച വേറൊരു ഹദീസിൽ 'അൽകഹ്ഫിൽ നിന്നുള്ള പത്തു ആയത്തുകൾ ഓതിയാൽ എന്നാണുള്ളത്. ജുമുഅഃദിവസം (വെള്ളിയാഴ്ച) സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ് ഓതുന്നവന് അവൻെറയും രണ്ടു ജുമുഅയുടെയും ഇടയിലുള്ള കാലം പ്രകാശത്താൽ പ്രശോഭിതമായിരിക്കുന്നതാണ്.' എന്നു ഹാകിം, ബൈഹഖീ (ﷺ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. പഠിക്കുന്നതു അർത്ഥസാരം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, ഓതുന്നതു അർത്ഥവും ആശയവും ഓർത്തുകൊണ്ടും അയിരിക്കേണമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. و التوفيق من الله

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبۡدِهِ ٱلۡكِتَٰبَ وَلَمۡ يَجۡعَل لَّهُۥ عِوَجَاۜ ﴿١﴾

1 അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും!-തൻെറ അടിയാൻെറ മേൽ വേദഗ്രന്ഥം-അതിന് യാതൊരു വക്രതയും ഉണ്ടാക്കാത്ത [വരുത്താത്ത] നിലയിൽ അവതരിപ്പിച്ചവനത്രെ (അവൻ).

قَيِّمٗا لِّيُنذِرَ بَأۡسٗا شَدِيدٗا مِّن لَّدُنۡهُ وَيُبَشِّرَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمۡ أَجۡرًا حَسَنٗا ﴿٢﴾

2 അതായത്: ചൊവ്വായനിലയിൽ (ആക്കിയിരിക്കുന്നു); അവങ്കൽ നിന്നുള്ള കഠിനമായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് (പൊതുവിൽ) താക്കീത് നൽകുവാനും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ -നല്ലതായ പ്രതിഫലം അവർക്കുണ്ടെന്ന്- സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അതവതരിപ്പിച്ചത്);

مَّٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدٗا ﴿٣﴾

3 അവർ അതിൽ [പ്രതിഫലത്തിൽ] എന്നെന്നും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നിലയിൽ.

وَيُنذِرَ ٱلَّذِينَ قَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدٗا ﴿٤﴾

4 അല്ലാഹു സന്താനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നവരെ(പ്രത്യേകം) താക്കീത് ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു (അവതരിപ്പിച്ചത്).

مَّا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٖ وَلَا لِأٓبَآئِهِمۡۚ كَبُرَتۡ كَلِمَةٗ تَخۡرُجُ مِنۡ أَفۡوَٰهِهِمۡۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبٗا ﴿٥﴾

5 അവർക്കാകട്ടെ, അവരുടെ പിതാക്കൾക്കാകട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു അറിവുമില്ല. അവരുടെ വായകളിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന (ആ) വാക്ക് വമ്പിച്ചതു

തന്നെ! അവർ കളവല്ലാതെ പറയുന്നില്ല.

6 ഈ വിഷയത്തിൽ [ഖുർആനിൽ] അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, നീ അവരുടെ പിന്നാലെ ദുഃഖിച്ച് നിൻെറ ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവനായേക്കാം!	فَلَعَلَّكَ بَـٰخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰٓ ءَاثَـٰرِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا۟ بِهَـٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾

1 اَلْحَمْدُ സ്തുതി(സർവ്വസ്തുതിയും). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الَّذِي أَنزَلَ അവതരിപ്പിച്ചവൻ. عَلَى عَبْدِهِ തൻെറ അടിയാൻെറ മേൽ. الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം(വേദഗ്രന്ഥം). وَلَمْ يَجْعَل ആക്കിയിട്ടുമില്ല (വരുത്തീട്ടുമില്ല). لَّهُ അതിന്. عِوَجًا വളവ്, വക്രത. 2 قَيِّمًا ചൊവ്വായ നിലയിൽ. لِّيُنذِرَ താക്കീത് ചെയ്‌വാനായി, മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനായി. بَأْسًا ശിക്ഷയെ(ക്കുറിച്ച്). شَدِيدًا കഠിനമായ. مِّن لَّدُنْهُ അവൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള. وَيُبَشِّرَ സന്തോഷവാർത്ത (സുവിശേഷം) അറിയിക്കുവാനും. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. الَّذِينَ يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായ. الصَّالِحَاتِ സല്ക്കർമ്മങ്ങളെ. أَنَّ لَهُمْ അവർക്ക് ഉണ്ട് എന്ന്. أَجْرًا പ്രതിഫലം. حَسَنًا നല്ലതായ. 3 مَّاكِثِينَ താമസിച്ചുകൊണ്ട്, കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ട്. فِيهِ അതിൽ. أَبَدًا എന്നെന്നും. 4 وَيُنذِرَ താക്കീത് ചെയ്‌വാനും . الَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞവരെ, പറയുന്നവരെ. اتَّخَذَ اللهُ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കിവെച്ചു (-എന്ന്). وَلَدًا സന്താനത്തെ. 5 مَّا لَهُم അവർക്കില്ല. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. مِنْ عِلْمٍ യാതൊരു അറിവും. وَلاَ لِآبَائِهِمْ അവരുടെ പിതാക്കൾക്കുമില്ല. كَبُرَتْ വമ്പിച്ചതായിപ്പോയി, എത്ര വലിയതാണ്. كَلِمَةً (ആ-) ഒരു വാക്ക്. تَخْرُجُ പുറത്തുവരുന്ന. مِنْ أَفْوَاهِهِمْ അവരുടെ വായകളിൽനിന്ന്. إِن يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നില്ല. إِلاَّ كَذِبًا കളവല്ലാതെ, വ്യാജമല്ലാതെ. 6 فَلَعَلَّكَ (എന്നാൽ-) നീ ആയേക്കാം. بَاخِعٌ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവൻ, നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. نَّفْسَكَ നിൻെറ ആത്മാവിനെ, നിന്നെ തന്നെ. عَلَى آثَارِهِمْ അവരുടെ പിന്നാലെ (അവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലമായി). إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം. بِهَٰذَاالْحَدِيثِ ഈ വിഷയത്തിൽ. أَسَفًا ദുഃഖത്താൽ, വ്യസനത്താൽ.

സത്യവചനങ്ങൾ വക്രമോ, അവ്യക്തമോ ആയിരിക്കുകയില്ല. ഒരു കാര്യത്തിൻെറ സത്യതക്കുള്ള സാർവ്വത്രികമായ ഭാഷാപ്രയോഗം, കെട്ടിക്കുടുക്കും വക്രതയുമില്ലാതെ, ചൊവ്വായതും, വ്യക്തമായതുമായിരിക്കും ഖുർആൻെറ വാക്കുകളിലാകട്ടെ, ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലാകട്ടെ, തത്വങ്ങളിലാകട്ടെ, യാതൊരു വിധ വക്രതയുമില്ല: വചനങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും നേരായ വചനം അതാകുന്നു എന്നിങ്ങിനെ അല്ലാഹു ഖുർ ആനെ വർണ്ണിക്കുന്നു. മാനുഷലോകത്തിൻെറ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ സൌഭാഗ്യങ്ങൾക്കു നിദാനമായ ആ പരിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം നബി മുസ്തഫാ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മേൽ അവതരിപ്പിച്ചതിൻെറ പേരിൽ അവൻ അവനത്തന്നെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തുടർന്നുകൊണ്ട് ഖുർആൻെറ അവതരണോദ്ദേശ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താലുണ്ടാകുന്ന സൽഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക (تبشير) നിഷേധവും അവിശ്വാസവും കൈകൊണ്ട് ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൻെറ ദുഷ്ഫലങ്ങളെപ്പറ്റി താക്കീതു നൽകുക (انذار) എന്നീ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്, എക്കാലത്തും ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഖുർആനും അതേ ആവശ്യാർത്ഥം അവതരിപ്പിച്ചതാകുന്നു.

ഈ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രായേണ ഖുർആൻ പ്രാധാന്യം നൽകിക്കാണുന്നതു താക്കീതിനാകുന്നു. അജ്ഞതയിലും, തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിക്കിടക്കുന്ന ജനങ്ങളെ അതിൽ നിന്നു വിമുക്തരാക്കി സത്യപാതയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഒന്നാമതായി വേണ്ടതു അവർ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൻെറ ദുരന്തഫലങ്ങളക്കുറിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും നബിമാരെപ്പറ്റി 'താക്കീതു നൽകുന്നവൻ' (نذير) എന്നു

ഖുർആനിൽ പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ قم فأنذر – المدثر (എഴുന്നേറ്റു താക്കീതു ചെയ്യുക!) എന്നും ٢١٤ –انذر عشير تك الأقربين- الشعراء (നിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കുതാക്കീതു ചെയ്യുക!) എന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. നരകവാസികളോട് മലക്കുകൾ ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നതാണ്: ٨١ الم يأتكم نذير –الملك (നിങ്ങൾക്കു താക്കീതുകാരൻ വന്നിരുന്നില്ലേ?!) ഇതെല്ലാം ഈ അടിസ്ഥാന ത്തിലാകുന്നു.

താക്കീതു നൽകുന്നതിന് സ്വാഭാവികമായുള്ള ഈ സ്ഥാനം ഇവിടെയും വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടി രിക്കുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ രണ്ടു ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും എടുത്തു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ‘ശിക്ഷ യെക്കുറിച്ച് താക്കീതു ചെയ്യുവാൻ’ (لينذر باسا) എന്നാണ് ആദ്യം പറഞ്ഞത്. പൊതുവിലുള്ള താ ക്കീതിനുശേഷം, അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്നു പറയുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകം ഒരു താക്കീതും ആവ ർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സന്തോഷവാർത്തകൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ആപൽക്കരം, താക്കീതുകൾ വിലവെക്കാതിരിക്കുന്നതാണ്.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നു മുശ്രിക്കുകളും, ഉസൈർ (عزير) ദൈ വ പുത്രനാണെന്നു ജൂതൻമാരും, യേശുക്രിസ്തു (عيسى –ع) ദൈവപുത്രനാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനി കളും പറയുന്നു. നിന്ദ്യവും നികൃഷ്ടവുമായ ഇത്തരം കളവു അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടി പ്പറയുന്നവരെ പ്രത്യേകം താക്കീതു ചെയ്യുകയെന്നതു ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമാണെന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികളുമായി യാതൊരുവിധ സാദൃശ്യവും സങ്കൽപിക്കപ്പെടാവതല്ലാത്തവണ്ണം എത്രയോ ഉൽകൃഷ്ടനും പരിശുദ്ധനുമത്രെ അവൻ പ്രപഞ്ചകർത്താവായ അവന്റെ പേരിൽ ഇത്തരം അപവാദങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നതു എത്രമാത്രം ഭയങ്കരമാണ്! യുക്തിക്കും ലക്ഷ്യത്തിനും നിരക്കാത്ത ആ വാദം മനുഷ്യന് അങ്ങേയറ്റം വഴി പിഴപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. സത്യത്തിന്റെ കണികപോലും അതിലില്ല, വെറും പരമ്പരാഗതമായ ജൽപനങ്ങൾ മത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കൂട്ടരെപ്പറ്റി ഖുർആൻ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പലപ്പോഴും അക്ഷേപിച്ചു പറയുന്നത്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വം മുതൽ ഹിജ്റവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിനു മക്കീകാലഘട്ടം (العهد المكى) എന്നും അതിനുശേഷമുളളതിനു മദീനാകാലഘട്ടം (العهد المدنى) എന്നും പറയുന്നു. മക്കീകാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തു കളിൽ ഒന്നാണ് ഈ സൂറത്ത്. അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധവും, ധിക്കാരവും മൂർദ്ധന്യത്തി ലെത്തിയ ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. നബി (ﷺ) യുടെ അവസ്ഥയാകട്ടെ നേരെ മിറച്ചും അപാരമായ വ്യസനത്താൽ അവിടുത്തെ ഹൃദയം തിങ്ങിവിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കോരി ക്കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും സ്വജനങ്ങളിൽ സൻമാർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനുപോലും അവിടുന്നു തയ്യാറാകുമായിരുന്നു. സുവ്യക്തവും, അനിഷേധ്യവുമായ തെളിവുകൾ പോലും ജനങ്ങൾ കണ്ണടച്ച് തള്ളിക്കളയുന്നതുകണ്ട് സഹിക്കവയ്യാതെ അവിടുത്തെ ഹൃദയം വെന്തു നീറുകയാണ്.

ജനങ്ങളിൽ സത്യബോധവും, സൻമാർഗ്ഗനിഷ്ഠയും ഉണ്ടാക്കിക്കാണുകയെന്നത്, പ്രവാ ചകൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കേവലം തങ്ങൾക്കു സാധിച്ചുകിട്ടേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം മാത്രമല്ല: അത് അവരുടെ അതിരകവിഞ്ഞ ഒരു ആഗ്രഹം കൂടിയാണ്. മനുഷ്യരുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗ വാസന അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മാറാവ്രണമാണ്. അവർ സൻമാർഗ്ഗികളായിത്തീരണമെന്ന അതിരു കവിഞ്ഞ ആഗ്രഹം അവരുടെ ഹൃദയത്തെ അധീനമാക്കുന്നു. ഒരാൾ സത്യത്തിൽ നിന്ന് മുഖം തിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കവിഞ്ഞ ഒരു മനോവ്യഥ അവർക്കു ഉണ്ടാകുവാനില്ല. ഒരാൾ സൻമാർഗ്ഗഭോധമുള്ളവനായിക്കാണുന്നതിലധികം ആഹ്ളാദകരമായ ഒരു കാര്യവും അവർക്കി ല്ല, സൂറത്തു-ത്തൗബഃയിൽ നബി (ﷺ) യെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:

عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رؤوف رحيم - التوبة ١٢٧ ''നിങ്ങൾ വിഷമിക്കുന്നതു അദ്ദേഹത്തിനു അസഹ്യമാണ്, നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അത്യാഗ്രഹിയാണ്, സത്യവിശ്വസികളെ സംബന്ധിച്ച് കൃപയുള്ളവനും, കരുണയുള്ളവനുമാണ്.)

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഈ സ്ഥിതിവിശേഷത്തിനു ഖുർആനിൽ പലേടത്തും സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാം. 6-ാം വചനത്തിൽ നാം കണ്ടതും ഇതിലേക്കുള്ള സൂചനയാകുന്നു. ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നബിയെ! ജനങ്ങളുടെ ദുർമാർഗ്ഗവാസനയും, ധിക്കാര മനസ്ഥിതിയും കാരണമായി, ഈ ഖുർആനിൽ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിലുള്ള വ്യസനാധിക്യത്താൽ പിൻതിരഞ്ഞുപോകുന്ന അവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലങ്ങൾ ഓർത്തു ജീവനാശം പോലും വരുത്തുന്നതിനു താൻ മുതിരുകയാണെങ്കിൽ, അതിൽ അൽഭുതമില്ല; അത്രയ്ക്കും വലുതാണ് തൻെറ ആഗ്രഹം ; പക്ഷെ, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞവർ, അതിൽനിന്നു മടങ്ങുക പ്രയാസമാണ്; അവരെക്കുറിച്ചു താൻ ദുഃഖിച്ചിരിക്കേണ്ടതില്ല: തൻെറ ദൗത്യം നിർവ്വഹിച്ചാൽ മതിയാകും' فإنما عليك البلاغ وعلينا الحساب - الرعد : ٤٠ (പ്രബോധനം മാത്രമേ നിനക്കു കടമയുള്ളു, വിചാരണ നമ്മുടെ ബാദ്ധ്യതയാണ്.)

7	നിശ്ചയമായും, ഭൂമുഖത്തുള്ളതിനെ നാം അതിനെ അലങ്കാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു, അവരിൽ [മനുഷ്യരിൽ] ആരാണ് കൂടുതൽ കർമ്മം നല്ലവരെന്ന് പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി.	إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝٧
8	അതിൻമേലുള്ളതിനെ നാം തന്നെ, തരിശായ വെൺഭൂമിയാക്കിക്കളയുന്നതുമാകുന്നു.	وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۝٨

7 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. جَعَلْنَا നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. مَا യാതൊന്നും. عَلَى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ള, ഭൂമുഖത്തുള്ള. زِينَةً അലങ്കാരം, ഭംഗി. لَّهَا അതിന്. لِنَبْلُوَ (നാം) പരീക്ഷിക്കുവാനായി. هُمْ അവരെ. أَيُّهُمْ അവരിൽ ആരാണ് (എന്ന്). أَحْسَنُ കൂടുതൽ നല്ലവൻ. عَمَلًا കർമ്മം, പ്രവൃത്തി. 8 وَإِنَّا നാം തന്നെ. لَجَاعِلُونَ ആക്കുന്നതുമാണ്, ആക്കുന്നവരാണ്. مَا عَلَيْهَا അതിൻമേലുള്ളത്. صَعِيدًا വെൺഭൂമി, മണ്ണ്. جُرُزًا തരിശു, പാഴ്ഭൂമി.

ജീവികൾ, സസ്യാദികൾ, ധാതുവസ്തുക്കൾ എന്നിങ്ങിനെ ഈ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം അതിനു അലങ്കാരം നൽകുന്നു. സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുവാനും, ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനും മനുഷ്യനു വേണ്ടതെല്ലാം അതിലുണ്ട് അവയെ അവനു യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിക്കാം. എന്നാൽ, താൽക്കാലിക സുഖ സൗകര്യങ്ങളും, ദേഹേച്ഛകളും നിറവേറ്റി തൃപ്തി അടയുവാൻ മാത്രമായിട്ടുള്ളതല്ല അവ. അവയിൽ അടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങളും, തത്വസാരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുക, അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ സർവ്വകക്തൻെറ സൃഷ്ടിമഹാത്മ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, അങ്ങിനെ അവനിൽ ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കുക, അവൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുക, എന്നിവയിലെല്ലാം ഓരോ മനുഷ്യൻെറയും നിലപാടെന്തായിരിക്കുമെന്നു പരീക്ഷണം നടത്തുവാനും കൂടിയാണ് അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ആ അലങ്കാരവസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു വേണ്ടപോലെ ചിന്തിച്ചു അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവനു പുണ്യഫലവും, അശ്രദ്ധകാണിക്കുന്നവനു ശിക്ഷയും അല്ലാഹു നൽകും. അഥവാ, ജയാപജയം പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണാലയമായിട്ടാണ്. ഈ ലോകം കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഉമർ (رضي الله عنه) പറയാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വാക്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു: ''അല്ലാഹുവേ! നീ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അലങ്കാരമാക്കിത്തന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുവാനല്ലാതെ

ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവേ! അതിനെ അതിൻെറ മുറയിൽ ഞങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുവാൻ (സഹായം നൽകണമെന്നു) ഞാൻ നിന്നോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു.'' (اللهمانا لا نستطيع الا ان نفرح بما زينته لنا اللهم انى اسألك ان ننفقة فى حقه – رواه البخاري) പരീക്ഷണ രംഗമായ ഈ ഭൂമിയും, അതിലുള്ള സർവ്വ വസ്തുക്കളും ഒരിക്കൽ നാശമടയും, അതിനു ശാശ്വതമായ നിലനിൽപില്ല. അന്നു എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജറായി തങ്ങളുടെ സകല കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും കൈകെട്ടി ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. അന്നാണവരുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ ശരിക്ക് അനുഭവപ്പെടുക. അതുകൊണ്ട്–നബിയേ–തൻെറ ജനതയിൽനിന്നു കണ്ടും കേട്ടും വരുന്ന ധിക്കാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഇത്രയധികം വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല, എന്നു അല്ലാഹു നബി(ﷺ) യെ സമാശ്വാസിപ്പിക്കുകയാണ്.

ഭൂമിയുടെ മുകളിലുള്ളതിനെ തരിശായ വെൺഭൂമിയാക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, ലോകാവസാന സംഭവമാകുന്നു സൂ: ത്വാഹായിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'പർവ്വതങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. എന്നാൽ നീ പറയുക: എൻെറ രക്ഷിതാവ് അവയെ പൊടിച്ചു പാറ്റിക്കളയുന്നതാണ്. എന്നിട്ട്, അതിനെ സമനിരപ്പായ മൈതാനമാക്കി വിട്ടേക്കും യാതൊരു താഴ്ചയാകട്ടെ, ഉയർച്ചയാകട്ടെ, അവിടെ നീ കാണുകയില്ല.
(ويسألونك عن الجبال فقل ينسفها ربى نسفا فيذرها قاعا صفصفا لانرى فيها عوجا ولا امتا– طه ١٠٥–١٠٧)

ഗുഹാവാസികൾ اصحاب الكهف

താഴെ 9 മുതൽ 26 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ 'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫു'-അഥവാ, ഗുഹാവാസികൾ-എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കൂട്ടംസത്യവിശ്വാസികളുടെ കഥാവിവരണമാണുള്ളത്. ഇതിൽ നിന്നാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിനു 'സൂറത്തുൽ-കഹ്ഫ്' (ഗുഹയുടെ അദ്ധ്യായം) എന്നു പേർ വന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ അതിമഹത്തായ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തിനും, മനുഷ്യൻെറ മരണാന്തര ജീവിതത്തിനും ഒരു ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ആ സംഭവം. ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ അവതരിക്കും മുമ്പുതന്നെ, അറബികൾക്കിടയിൽ ചില ഐതിഹ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു അതിൻെറ സംക്ഷിപ്ത രൂപം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. അതിൻ ഖുർആനിനോട് യോജിക്കുന്ന ഭാഗം നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം. ഖുർആനിനും യുക്തിക്കും എതിരായിക്കാണുന്നതു അസ്വീകാര്യവുമായിരിക്കും. ഖുർആനിൽ കാണത്തതും, മറ്റു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുമായ ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി മൗനം അവലംബിക്കുകയോ നിവൃത്തിയുള്ളു കഥ ഇപ്രകാരമാണ്:–

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരു കാലത്തു ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ മുഴുകിപ്പോകുകയും, അവർക്കിടയിൽ വിഗ്രഹാരാധന പടർന്നുപിടിക്കുകയുമുണ്ടായി. അന്ന് 'ദഖ്‌യാനൂസ്' (دقيانوس) എന്നു പേരായ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ജനങ്ങളെ വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്‌വാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചുവന്നു. നിർബ്ബന്ധത്തിനു വഴങ്ങാത്ത കുറച്ചു യുവാക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജാവ് അവരെ മർദ്ദിക്കുകയും, കൊല്ലുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു പിൻമാറിയില്ല. അവരുടെ ഇളംപ്രായത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ടു കുറച്ചു കാലത്തേക്ക് രാജാവ് അവർക്കു ഒഴിവുകൊടുത്തു. അതിനുശേഷം അവർ മടങ്ങാത്ത പക്ഷം കൊലപ്പെടുത്തുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഈ ഇടയക്ക് വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പ്രചരണാർത്ഥം രാജാവ് ഒരു സഞ്ചാരം നടത്തുകയുണ്ടായി.

ഈ തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ യുവാക്കൾ സ്ഥലം വിട്ടു. തങ്ങളുടെ നാടായ 'എഫെസൂസ്'-അല്ലെങ്കിൽ 'തർസൂസ്'- (افسوس او طرسوس) എന്ന പട്ടണം (*) വിട്ടു

* തുർക്കിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ കടൽക്കരയിൽ, സ്മിർണാ (ازمير) യിൽനിന്നു 40-50 നാഴിക അകലെ-സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു ഏതാണ്ടു മൂന്നു നാഴിക ദൂരത്തു-സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ഒരു പ്രധാന റോമൻ പട്ടണമായിരുന്നു എഫെസൂസ് (Ephesus) അവിടെ ഒരു കുന്നിന്മേൽ വമ്പിച്ച ഒരു ആരാധനാ സ്ഥലവും, മലഞ്ചരിവിൽ 24,000

പോയി. അടുത്തുള്ള 'നീഖായൂസ്'.

(نيخايوس) മലയിലെ ഒരു ഗുഹയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഏഴുപേരുള്ള ആ യുവാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, വഴി മദ്ധ്യേവെച്ചു ഒരു ആട്ടിടയനും വന്നുചേർന്നു. അവൻെറ നായയും ഒന്നിച്ചുണ്ടാ യിരുന്നു. അവർക്കു ഗൂഢമായി ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നത് അവരിൽ ഒരാളായ, തംലീഖാ (تمليخا) ആയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം വെളിയിൽ പോയി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, രാജാവു തിരിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, തങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും വിവരം അറിയിച്ചു. അവർ പരിഭ്രമത്തിലും വ്യസനത്തിലുമായി. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അല്ലാഹു അവർക്കു ഒരു ഉറക്കു നൽകി. ദഖ്യാനൂസാകട്ടെ, അവരുടെ പിതാക്കളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയായി. ഒടുക്കം അവർ തങ്ങളുടെ മക്കളെപ്പറ്റി വിവരം കൊടുപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായി. ഉടനെ രാജാവു ആ ഗുഹാമുഖത്തെത്തി. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ആ യുവാക്കളെ അകത്താക്കിക്കൊണ്ടു ഗുഹാമുഖം അടച്ചുകളഞ്ഞു.

സത്യവിശ്വാസം ഉള്ളിൽ മറച്ചുവെച്ചിരുന്ന രണ്ടുപേർ രാജാവിൻെറ പരിവാരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു–'ബൈദറൂസും', 'റൂനാസും' (بدروس وروناس) ഇവർ, ആ യുവാക്കളുടെ പേരു കളും, ചരിത്രവും രണ്ടു കൽപലകകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തി ഒരു ചെമ്പുപെട്ടിയിലാക്കി അവിടെ സ്വകാര്യമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. കാലം അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു ദഖ്യാനൂസിൻെറ ഭരണവും പേരു മെല്ലാം കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയി.

അന്തരം, ബൈദറൂസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു രാജാവുണ്ടായി. 68 കൊല്ലത്തോളം ഭരണം നടത്തിയ അദ്ദേഹം, അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു. പ്രജകളി ലാകട്ടെ, വിശ്വസികളും, അവിശ്വാസികളുമുണ്ട്. രാജാവിനു ഈ നില സഹിക്കവയ്യായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു പരലോക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ബോധമുണ്ടാകത്തക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം വെളിപ്പെട്ടു കാണുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുകയും, അതിനായി അല്ലാഹുവോടു പ്രാത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഇടയ്ക്കു ഒരു ആട്ടിടയൻ–തൻെറ ആടുകൾക്കു ഒരു താവളം ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടു ന്ന ആവശ്യാർത്ഥം–ആ ഗുഹാമുഖത്തു ചെന്നു പഴയ ഭിത്തിക്കെട്ടു പൊളിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴായിരുന്നു ശതവർഷങ്ങളായി ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ആ യുവാക്കൾ ഉണർന്നത്. അവർ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു പ്രാർത്ഥനാ നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തുകയായി.

നാം എത്രസമയം ഉറങ്ങിയിരിക്കുമെന്നു അവർ അന്യോന്യം ചോദിച്ചു. ഒരു മുഴുവൻ ദിവസമെന്നും കുറച്ചു നേരമെന്നും മറ്റും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ അവർ പറഞ്ഞു. 'അല്ലാഹുവിനറി യാം; ഏതായാലും, ഒരാൾ പുറത്തുപോയി നമ്മുടെ കയ്യിലുള്ള വെള്ളികൊടുത്തു ഭക്ഷണപദാർ ത്ഥം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരട്ടെ' എന്നായി. പതിവുപ്രകാരം തംലിഖാതന്നെ പുറപ്പെട്ടു. ദഖ്യാനൂ സ് രാജാവിനെ ഭയന്ന് വളരെ കാത്തും സൂക്ഷിച്ചും കൊണ്ടു അദ്ദേഹം അങ്ങാടിയിൽവന്നു. വഴിയിൽവെച്ചു 'മസീഹി' ൻെറ (ഈസാനബിയുടെ) നാമം കേൾക്കുവാൻ ഇട വന്നതിൽ അയാൾക്കു ആശ്ചര്യം തോന്നി. തനിക്ക് സ്ഥലം മാറിപ്പോയോ? അതോ താൻ സ്വപ്നം കാ ണുകയൊണോ? എന്നോക്കെ അയാൾ സംശയിച്ചുപോയി.

ഒരു കച്ചവടക്കാരൻെറ അടുക്കൽചെന്ന് തംലീഖാ ഭക്ഷണ സാധനത്തിനുവേണ്ടി വെള്ളിക്കൊടുത്തു. ആ നാണയം അയാൾക്ക് അപരിചതമായിരുന്നു. അയാൾ ആശചര്യപ്പെട്ടു. പലരും അതു തിരിച്ചും മിറച്ചും നോക്കി. 'ഇതു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ദഖ്യാനൂസിൻെറ കാലത്തെ

ആളുകൾക്കു ഇരിക്കാവുന്ന ഒരു രംഗസ്ഥലവും ഉണ്ടായിരുന്നുപോൽ. ഖലീഫാ വാഥിഖിൻെറ (الواثق) കാലത്തു അയക്കപ്പെട്ട ഒരു നിരീക്ഷണസംഘം അവിടെ 'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫി' മേതാണെന്നു അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ഗുഹയും മറ്റും കണ്ടതായി പറയപ്പെടുന്നു. 'തർസൂസ്' തുർക്കിയുടെ തെക്കേ കടലോരപ്രദേശത്തു കിഴക്കോട്ടു നീങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

നാണയമാണല്ലോ! തനിക്കു എവിടെ നിന്നാണ് നിക്ഷേപം കിട്ടിയത്? എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. പിന്നീടു അവർ അദ്ദേഹത്തെ ആ നാട്ടിലെ ന്യായാധിപൻമാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി ചോദ്യം ചെയ്തതിൽ, തംലീഖാ സംഗതികൾ വിവരിച്ചു: 'ഞങ്ങളിതാ, ഇന്നലെയാണ് ഗുഹയിൽ ചെന്നത്, വേണമെങ്കിൽ തൻെറ കൂട്ടുകാരെ കാണിച്ചു തരാം, എന്ന് അദ്ദേഹം ഉണർത്തിച്ചു.' ചെന്നു കാണ്ടപ്പോൾ ന്യായാധിപൻമാർക്ക് വമ്പിച്ച അത്ഭുതമായി. ഈ ന്യായധിപൻ മാരുടെ പേരുകൾ 'അരിയൂസ്' എന്നും, 'ത്വൻത്വിയൂസ് (اريوس وطنطيوس) എന്നും ആയിരുന്നു. ഗുഹയിൽ പണ്ടു നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചെമ്പുപെട്ടിയിലെ പലകകൾ അവർ കാണുകയും, അതിൽ നിന്നു കാര്യം മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്തു. അവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതുച്ചുകൊണ്ടു രാജാവിനെ വിവരം അറിയിച്ചു.

അത്ഭുതപരവശനായ രാജാവ് പരിവാരസമേതം ഗുഹയുടെ അടുക്കൽ വന്നു യുവാക്കളെ സന്ദർശിച്ചു. ആശ്ചര്യവും സന്തോഷവും നിമിത്തം, അല്ലാഹുവിനു സുജൂദിൽ വീഴുകയും, യുവാക്കളെപ്പിടിച്ചു ആലിംഗനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. പിന്നീടു യുവാക്കൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തേക്കു മടങ്ങുകയും അവിടെ വെച്ചു മരണമടയുകയുമുണ്ടായി. അവരെ പെട്ടിയിൽ മറവു ചെയ്യുവാനും. അവിടെ ഒരു ആരാധനാസ്ഥലം പണിയുവാനും രാജാവ് ഏർപ്പാടും ചെയ്തു. ആ ദിവസം അവർ ഒരു ഉത്സവദിവസമായി ഗണിച്ചുപോന്നു.

അറബികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആ കഥയുടെ ചുരുക്കമാണിത്. മരണ ശേഷമുളള പുനർജീവിതത്തിനു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായി എടുത്തുകാട്ടിയിരുന്നു. ഖുർആനാകട്ടെ, പരലോക ജീവിതത്തിനു ഇതു മാത്രമല്ല, അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും ഉണ്ടെന്നും, ഗുഹവാസികളുടെ സംഭവം മാത്രം വലിയൊരു ആശ്ചര്യസംഭവമായി എടുത്തുപറയുവാനില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു മനുഷ്യബുദ്ധികളെ ചിന്തിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

9	(നബിയേ,) അല്ലാ!-ഗുഹയുടെയും, 'റഖീമി'ൻെറയും ആൾക്കാർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഒരു ആശ്ചര്യമായിരുന്നുവെന്ന്, നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ?	أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْكَهْفِ وَٱلرَّقِيمِ كَانُوا۟ مِنْ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
10	(ആ) യുവാക്കൾ ഗുഹയിലേക്കു (ചെന്ന്) അഭയം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾക്ക് നിൻെറ പക്കൽ നിന്ന് കാരുണ്യം നൽകേണമേ! ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നീ ഞങ്ങൾക്ക് നേർമ്മാർഗ്ഗം സജ്ജമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ!!''	إِذْ أَوَى ٱلْفِتْيَةُ إِلَى ٱلْكَهْفِ فَقَالُوا۟ رَبَّنَآ ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾
11	അങ്ങനെ, ഗണ്യമായ വർഷങ്ങളോളം ആ ഗുഹയിൽവെച്ചു നാം അവരുടെ കർണ്ണപുടങ്ങളെ അടച്ചുകളഞ്ഞു., (അവരെ ഉറക്കി).	فَضَرَبْنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمْ فِى ٱلْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾
12	പിന്നെ, രണ്ടുകക്ഷികളിൽ ഏതാണ്, അവർ താമസിച്ചുകഴിഞ്ഞ കാലത്തെ തിട്ടപ്പെടുത്തിയതെന്ന് അറിയുവാനായി നാം അവരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.	ثُمَّ بَعَثْنَٰهُمْ لِنَعْلَمَ أَىُّ ٱلْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوٓا۟ أَمَدًا ﴿١٢﴾

9 أَمْ അല്ലാ (ഒരു പക്ഷെ). حَسِبْتَ നീ വിചാരിച്ചു (വോ). أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ നിശ്ചയമായും ഗുഹയുടെ ആൾക്കാർ (ഗുഹാവാസികൾ). وَالرَّقِيمِ റഖീമിൻെറയും. كَانُوا അവരായിരുന്നു (എന്നു). مِنْ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന്. عَجَبًا ഒരു (വലിയ) ആശ്ചര്യം. 10 إِذْ أَوَى അഭയം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ, ചെന്നു ചേർന്നപ്പോൾ. الْفِتْيَةُ (ആ) യുവാക്കൾ. إِلَى الْكَهْفِ ഗുഹയിലേക്ക്. فَقَالُوا അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ. آتِنَا ഞങ്ങൾക്ക് നൽകേണമേ. مِن لَّدُنكَ നിൻെറ പക്കൽ നിന്ന്. رَحْمَةً കാരുണ്യം, ദയ, അനുഗ്രഹം. وَهَيِّئْ സജ്ജമാക്കി (ഒരുക്കി)ത്തരുകയും വേണമേ. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് . مِنْ أَمْرِنَا ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. رَشَدًا നേർമ്മാർഗ്ഗം, തന്റേടം. 11 فَضَرَبْنَا അങ്ങനെ നാം അടിച്ചു(അടച്ചുകളഞ്ഞു). عَلَى آذَانِهِمْ അവരുടെ കാതുകൾക്ക് (കർണ്ണപുടങ്ങളെ). فِي الْكَهْفِ ഗുഹയിൽ വെച്ച്. سِنِينَ വർഷങ്ങൾ, കൊല്ലങ്ങൾ. عَدَدًا ഗണ്യമായ, കുറെ എണ്ണം. 12 ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീട്. بَعَثْنَاهُمْ നാം അവരെ എഴുന്നേൽപിച്ചു. لِنَعْلَمَ നാം (നമുക്ക്) അറിയുവാൻ വേണ്ടി. أَيُّ الْحِزْبَيْنِ രണ്ട് കക്ഷികളിൽ ഏതാണ്(എന്ന്). أَحْصَى തിട്ടപ്പെടുത്തി, സൂക്ഷിച്ചു, വിലയിരുത്തി, അധികം കണക്കാക്കിയവർ. لِمَا لَبِثُوا അവർ താമസിച്ചതിനെ, കുഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനെ. أَمَدًا കാലം.

'റഖീം' (الرقيم) എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഗുഹാവാസികളുടെ പേരുവിവരം എഴുതി ഗുഹയുടെ അടുക്കൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ലിഖിതഫലകമാണെന്നാണ് പല 'മുഫസ്സിറു'കളും (ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് അവരുടെ രാജ്യത്തിൻെറ പേരാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (ﷺ) ഖത്താദ: (ﷺ) എന്നിവരിൽ നിന്നും മാറ്റും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, 'ഐല': (ايلة) യുടെ അടുത്തുള്ള ഒരു താഴ്വരയാണ് 'റഖീം' എന്നത്രെ. 'അൽ അഖബ' എന്ന പേരിലാണു ഇന്നു 'ഐല'ഃ അറിയപ്പെടുന്നത്. കൂടൂതെ ബൈബ്ളിലും റഖീമിനെ (രേക്കേം) സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അൽ അഖബ ഉൾക്കടലിൻെറയും, സീനാ ഉപദ്വീപിൻെറയും വടക്കുഭാഗത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പർവ്വതനിരകളെ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന പീഠപ്രദേശത്തായിരുന്നു 'റഖീം' സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ രാജ്യം 'പെത്രാ' എന്നു പൊതുവിലും, 'ബിത്ത്റാ' (بطرا او يطرية) എന്നു അബികൾക്കിടയിലും അറിയപ്പെട്ടു.(*) സിരിയായിലെ കർഷക വർഗ്ഗക്കാരായിരുന്ന 'നബ്തത്വീ' വർഗ്ഗക്കാർ (انباط الشام) ഇവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത ചില വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപു നടത്തപ്പെട്ട ചരിത്ര ഗവേഷണങ്ങളിൽ ഇവിടെ രണ്ടു ഗുഹകൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നിൻെറ കിടപ്പ്, ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, വെയിലും സൂര്യകിരണവും ഉള്ളിൽ കടക്കാത്ത വിധത്തിലാകുന്നു. മറ്റേതിൻെറ മുൻവശത്തു ചില കെട്ടിടങ്ങളുടെയും, കൽത്തൂണുകളുടെയും അവശിഷ്ടങ്ങളുമുണ്ട്. അതു ഒരു പുരാതന ആരാധനാ സ്ഥലമാണെന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നുത്.

ഖുർആൻ അവതിച്ച കാലത്ത് അറബികൾക്കിടയിൽ, 'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫി'ൻെറ കഥ–അതിൽ പല നീക്കുപോക്കുകളുണ്ടെങ്കിലും ശരി–പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. ശാമിൽ നിന്നു വരുന്ന വേദക്കാരും, നബ്ത്ത്വീ വർഗ്ഗക്കാരും, അറബികളുമായി കച്ചവടപരമായും മറ്റും സമ്പർക്കം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ നിലക്ക് ഈ സംഭവം അവരിൽ നിന്നാ

---

* സേലാ, സേലാപെത്രാ (Sela, Petra) എന്നും ഈ രാജ്യത്തിന് പേരുണ്ട്. ചാവുകടലിന് (ബഹ്ർലൂത്ത്) തെക്കു 50 നാഴിക ദൂരത്തു കിഴക്കാന്തൂക്കായ വൻമലകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട അഗാധമായ താഴ്വരയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമമാണിത്. ഏദോം (آدوم) രാജ്യം നാമാവശേഷമായതിനുശേഷം ('നബ്യാതർ' , Nabations الانباط) എന്ന വർഗ്ഗക്കാർ അവിടെ തങ്ങളുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. അന്നു അവിടെ വാണിജ്യം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു ശൂന്യമായിക്കിടക്കുകയാണ്. മലഞ്ചരുവുകളിൽ നൈപുണ്യത്തോടെ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ക്ഷേത്രങ്ങളും കല്ലറകളും ധാരാളം ഇന്നും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സന്ദർശകൻമാർ അവ കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു പോകും. യവനർ ഇതിനെ പാറ എന്നർത്ഥമുള്ള 'പൈത്രാ' എന്നു വിളിച്ചു വന്നു. 'സേലാ' എന്നതിനും 'പാറ', 'കിഴുക്കാന്തൂക്കായ മല' എന്നാണർത്ഥം'.

യിരിക്കും മിക്കവാറും അറബികൾ അിറഞ്ഞിരിക്കുക. തുർക്കിയിലെ എഫസൂസിൽ നടന്ന സംഭവത്തിനു അറബികൾക്കിടയിൽ അത്ര പ്രചാരം ലഭിക്കുവാൻ പ്രയാസവുമാണ്. താബി ഈങ്ങളിൽപെട്ട ചില മഹാൻമാർ 'റഖീം' എന്നതു അവരുടെ രാജ്യത്തിൻെറ പേരാണെന്നും, ചിലർ അതു 'ഐല':യുടെ അടുത്താണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും പെത്രായുടെ പേർ മുമ്പു 'രേക്കം-അല്ലെങ്കിൽ രേഖാ എന്നായിരുന്നതും, ഈ സംഭവം നടന്നതു ശാമിലായിരുന്നുവെന്ന് ചില മുഫസ്സിറുകൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതും-എല്ലാംകൂടി-നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നത്.**الله اعلم**

'നാം അവരുടെ കർണ്ണപുടങ്ങളെ അടച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞതു **فضربنا على آذانهم** (അവരുടെ ചെവികളിൽ അടിച്ചു) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമത്രെ. ലോകത്തു നടക്കുന്ന ശബ്ദ കോലാഹലങ്ങളൊന്നും കേൾക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർക്ക് അല്ലാഹു ഉറക്കു നൽകി എന്നു സാരം. കർണ്ണപുടങ്ങളെ അടച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവരുടെ കണ്ണുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഒന്നും പറയുന്നില്ല; 18-ാം വചനത്തിൽ, അവർ ഉറങ്ങുന്നവരാണെങ്കിലും ഉണർന്നവരാണെന്നു തോന്നുമെന്നു പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നു അവർ ഉറക്കത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു ഉള്ളതെന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ചില മുഫസ്സിറുകൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കാണുന്നുമുണ്ട്.

'രണ്ടു കക്ഷികൾ' (**الحزبين**) എന്നു പറഞ്ഞതു, അവരുടെ ഗുഹാവാസകാലത്തെക്കുറിച്ചു ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്ന രണ്ടു കക്ഷികളാണെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഗുഹാവാസികളും, അവരുടെ എതിർകക്ഷിയായ അവിശ്വാസികളുമാണെന്നും വരാം ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് 12- ാം വചനത്തിൻെറ സാരം: ഏതു കക്ഷിയാണ്, അവർ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന കാലത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അിറയുക എന്നു പുലരുവാൻ വേണ്ടി അവരെ എഴുന്നേൽപിച്ചുവെന്നായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളും, അവരുടെ ശത്രുക്കളുമായ ഇരുക്കക്ഷികളിൽ ഏതാണ് ആ കാലത്തിനു കൂടുതൽ വിലയിരുത്തിയത് എന്നു വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി എന്നും സാരമാകുന്നു. അതായതു നൂറുകണക്കായ കൊല്ലങ്ങൾ ആ ഗുഹയിൽ അവർ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അക്കാലത്തു ലോകത്തു നടന്നിരുന്ന ആക്രമങ്ങളും ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളും ഒന്നും അവർ അിറഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവർ ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റതോടെ-അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൻെറയും അതിനുവേണ്ടി അവർ വരിച്ച ത്യാഗത്തിൻെറയും ഫലമായി-പെട്ടെന്ന് നാട്ടിലാകമാനം വമ്പിച്ച പ്രത്യാഘാതമുണ്ടായി. പരലോക ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന എത്രയോ പേർ സത്യവിശ്വാസികളായി മാറി. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, കേവലം വളരെക്കാലമായി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്ന അവരാണ് ആ കാലത്തിനു കൂടുതൽ വിലയിരുത്തി സൂക്ഷിച്ചതെന്നും, അക്കാലമത്രയും അവിശ്വാസികൾ കെട്ടിപ്പൊക്കി സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന അവിശ്വാസത്തിൻെറ കോട്ട തകർന്നു പോയെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

മേൽ കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളുടെ ചുരുക്കസാരം ഇതാണ്. കൂടുതൽ നല്ലവർ ആരാണെന്നു പരീക്ഷിക്കുവാനായി ഈ ഭൂമുഖത്തു അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അലങ്കാരങ്ങളാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവം ഒരു വമ്പിച്ച ആശ്ചര്യമൊന്നുമല്ല. അൽപം യുവാക്കൾ, തങ്ങളുടെ സർവ്വസ്വവും അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, അവനിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും ഒരു ഗുഹയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ജനങ്ങൾക്കു അജ്ഞാതമായ നിലയിൽ അല്ലാഹു അവരെ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ഉറക്കി, പിന്നീട് സത്യത്തിൻെറ കക്ഷിക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി അല്ലാഹു അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രമാത്രം!

ഗുഹാവാസികളുടെ കഥ അറബികൾക്കും, വേദക്കാർക്കുമിടയിൽ മുമ്പേ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ അതിൽ സത്യാസത്യങ്ങളും ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളും സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു. ആകയാൽ, ഈ കഥയിൽ നിന്നു പഠിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും ഉള്ള

ഭാഗങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ടു സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥരൂപം സംക്ഷിപ്തമായി അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു വിവിരിക്കുന്നു:–

വിഭാഗം–2

نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا۟ بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَٰهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

13 അവരുടെ വർത്തമാനം നാം നിനക്ക് യഥാർത്ഥ (രൂപ)ത്തിൽ വിവരിച്ചുതരാം. അവർ കുറച്ചു യുവാക്കളായിരുന്നു; അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു; നാം അവർക്ക് സൻമാർഗ്ഗം (സൻമാർഗ്ഗ ബോധം) വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا۟ فَقَالُوا۟ رَبُّنَا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَا۟ مِن دُونِهِۦٓ إِلَٰهًا ۖ لَّقَدْ قُلْنَآ إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾

14 അവർ (സത്യത്തിൽ) നിലകൊണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് നാം ദാർഢ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു; അതിനാൽ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശഭൂമികളുടെ റബ്ബാകുന്നു; അവനു പുറമെ യാതൊരു ആരാധ്യനെയും ഞങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നതേയല്ല; അങ്ങിനെയായാൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അക്രമം പറയുകയായിത്തീരും.

هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَٰنٍۭ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

15 ഇവർ-നമ്മുടെ ജനത-അവനുപുറമെ, പല ആരാധ്യൻമാരെയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യം ഇവർ കൊണ്ടുവരാത്തത് എന്താണ്! അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ കളവ് കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്നവനേക്കാൾ അക്രമിയായിട്ടുള്ളവൻ ആരാണുള്ളത്?!'

وَإِذِ ٱعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ فَأْوُۥٓا۟ إِلَى ٱلْكَهْفِ يَنشُرْ لَكُمْ رَبُّكُم مِّن رَّحْمَتِهِۦ وَيُهَيِّئْ لَكُم مِّنْ أَمْرِكُم مِّرْفَقًا ﴿١٦﴾

16 (അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു:) ''അവരെയും അല്ലാഹുവിനെ ഒഴിച്ച് അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെയും നിങ്ങൾ വിട്ടകന്നുനിന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇനി, (ആ) ഗുഹയിൽ ചെന്നഭയം പ്രാപിക്കുവിൻ;- നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് അവൻെറ കാരുണ്യത്തെ നിങ്ങൾക്ക് വിശാലപ്പെടുത്തിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു (വേണ്ടുന്ന) സൌകര്യം ശരിപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.'

---

13 نَحْنُ നാം നമ്മൾ. نَقُصُّ (നാം) വിവരിച്ചുതരുന്നു. عَلَيْكَ നിനക്ക്. نَبَأَهُمْ അവരുടെ വർത്തമാനം. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിൽ, ശരിക്ക്. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. فِتْيَةٌ (കുറച്ച്) യുവാക്കളാണ്. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു. بِرَبِّهِمْ അവരുടെ രക്ഷിതാവിൽ. وَزِدْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. هُدًى സൻമാർഗ്ഗം, സൻമാർഗ്ഗബോധം. 14 وَرَبَطْنَا നാം ദാർഢ്യം (ഉറപ്പു) നൽകുകയും ചെയ്തു. عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്. إِذْ قَامُوا അവർ നിന്നപ്പോൾ അവർ നിലകൊണ്ടപ്പോൾ. فَقَالُوا അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു. رَبُّنَا നമ്മുടെ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ്. رَبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. لَن نَّدْعُوَ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയല്ല, വിളിക്കുന്നതേയല്ല. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ. إِلَٰهًا ഒരു ഇലാഹിനെയും, ആരാധ്യനെയും. لَقَدْ قُلْنَا തീർച്ചയായും നാം പറഞ്ഞുപോകും (പറഞ്ഞതായിത്തീരും). إِذًا അപ്പോൾ, അങ്ങിനെയായാൽ.

شَطَطًا അക്രമം, അനീതി. 15 هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ, ഇവർ. قَوْمُنَا നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ. اتَّخَذُوا അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു, സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെക്കൂടാതെ. آلِهَةً പല ആരാധ്യൻമാരേ, പല ദൈവങ്ങളെ. لَوْلَا يَأْتُونَ അവർ വരാത്തതെന്ത്, അവർക്ക് വന്നുകൂടേ. عَلَيْهِم അവരെ സംബന്ധിച്ച്. بِسُلْطَانٍ വല്ല ലക്ഷ്യവും (വല്ല തെളിവും)കൊണ്ട്. بَيِّنٍ വ്യക്തമായ. فَمَنْ അപ്പോൾ ആരാണ്. أَظْلَمُ അധികം അക്രമി. مِمَّنِ افْتَرَىٰ കെട്ടിച്ചമച്ചതിനേക്കാൾ, കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനേക്കാൾ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. كَذِبًا കളവ് വ്യാജം. 16 وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ നിങ്ങൾ അവരെ വിട്ടകന്നുനിന്ന സ്ഥിതിക്ക്. وَمَا يَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും. إِلَّا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ഒഴികെ. فَأْوُا അതുകൊണ്ട് അഭയംപ്രാപിക്കുവിൻ. إِلَى الْكَهْفِ ഗുഹയിലേക്ക് (ചെന്ന്). يَنشُرْ വിശാലപ്പെടുത്തിത്തരും. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. رَبُّكُم നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ്. مِّن رَّحْمَتِهِ അവൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ നിന്ന്, കാരുണ്യത്തെ. وَيُهَيِّئْ സജ്ജമാക്കി (ശരിപ്പെടുത്തി)ത്തരികയും ചെയ്യും. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنْ أَمْرِكُمْ നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. مِرْفَقًا സൗകര്യത്തെ, ആവശ്യമായകാര്യത്തെ.

സ്വജനതയെയും, ഭരണകർത്താവിനെയും വകവെക്കാതെ ആ യുവാക്കൾ ഏക ഇലാഹിൽ വിശ്വസിച്ചു; അവനെ മാത്രം ആരാധകനായി സ്വീകരിച്ചു. അവർ അതു സധൈര്യം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തു കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചാലും അതിൽ നിന്നു തരിപോലും പിൻവാങ്ങുകയില്ലെന്നു ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തതു. നാട്ടുകാരുമായി ഒരു വിധേനയും യോജിച്ചു കഴിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു കണ്ട അവർ, തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യവും സഹായവും നിശ്ചയമായും ലഭിക്കുമെന്ന പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി നാടും, വീടും, കുടുംബവുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഗുഹയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും റബ്ബാണ്' എന്നു തുടങ്ങിയ അവരുടെ വാക്യങ്ങളിൽ 'തൗഹിദി' ൻെറ (ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിൻെറ) മൂലതത്വങ്ങളും, 'ശിർക്കി'ൻെറ (ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിൻെറ) നിരർത്ഥതയും ചുരുക്കത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 'അവനു പുറമെ യാതൊരു ആരാധ്യനെയും ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയല്ല'. എന്ന വാക്യത്തിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു ശിർക്കിൻെറ പ്രധാന ഇനമാണന്നെ വസ്തുതുയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗുഹയുടെ കിടപ്പിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ وَتَرَى ٱلشَّمْسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَٰوَرُ عَن كَهْفِهِمْ ذَاتَ ٱلْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ ٱلشِّمَالِ وَهُمْ فِى فَجْوَةٍ مِّنْهُ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ ۗ مَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٧﴾

17 സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഗുഹ വിട്ട് വലത്തോട്ട് ചാഞ്ഞുപോകുന്നതായും, അസ്തമിക്കുമ്പോൾ അതവരെ മുറിച്ചു കടന്ന് ഇടത്തോട്ട് പോകുന്നതായും നിനക്കു കാണാം; അവരാകട്ടെ അതിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിശാല സ്ഥലത്തുമാകുന്നു. അത് (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ അവനാണ് നേർമ്മാർഗ്ഗം സിദ്ധിച്ചവൻ; അവൻ ആരെയെങ്കിലും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ അവന് നേർവഴി നൽകുന്ന യാതൊരു ബന്ധുവേയും നീ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ലതന്നെ.

---

17 وَتَرَى നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും. الشَّمْسَ സൂര്യനെ. إِذَا طَلَعَت അത് ഉദിക്കുമ്പോൾ, ഉദിച്ചാൽ. تَّزَاوَرُ തെറ്റുന്നതായി, ചായുന്നതായി. عَن كَهْفِهِمْ അവരുടെ ഗുഹ വിട്ട്. ذَاتَ الْيَمِينِ വലഭാഗം, വലത്തോട്ട്. وَإِذَا غَرَبَت അത് അസ്തമിക്കുമ്പോൾ, അസ്തമിച്ചാൽ. تَّقْرِضُهُمْ അതവരെ മുറിച്ചു കടക്കും.

مِّنْهُ ذَاتَ الشِّمَالِ ഇടഭാഗം, ഇടത്തോട്ട്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. فِي فَجْوَةٍ ഒരു വിശാലസ്ഥലത്തിലാണ്. അതിൽ നിന്ന്. ذَٰلِكَ അത്. مِنْ آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. مَن ആരെയെങ്കിലും. يَهْدِ اللهُ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ. فَهُوَ എന്നാൽ അവനാണ്. الْمُهْتَدِ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവൻ. وَمَن يُضْلِلْ ആരെയെങ്കിലും അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതായാൽ. فَلَن تَجِدَ എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല, കണ്ടെത്തുകയില്ലതന്നെ. لَهُ അവന്. وَلِيًّا ഒരു ബന്ധുവെ. مُّرْشِدًا നേർമ്മാർഗ്ഗം നൽകുന്ന, തന്റേടം നൽകുന്നു.

ഗുഹ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത് എതു രാജ്യത്തായിരുന്നുവെന്നു ഖുർആൻപ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഈലിയാ (إيليا) എന്ന ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ ആണെന്നും, മൗസുലിനടുത്തു നീനുവായിലാണെന്നും, റോമായിലാണെന്നും മറ്റും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. 9-ാം വചനത്തിൽ 'റഖീമി'ൻെറ വിവരണത്തിൽ, അതു ഗുഹാവാസികളുടെ രാജ്യത്തിൻെറ പേരാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായവും, അതിനു ഉപോൽബലം നൽകുന്ന ചില വിവരങ്ങളും നാം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുവല്ലോ.

സൂര്യൻ, രാവിലെ വലത്തോട്ടും, വൈകുന്നേരം ഇടത്തോട്ടും തെറ്റിപ്പോകുമെന്നും അങ്ങനെ ഗുഹയിൽ കിടക്കുന്നവരെ വെയിലിൻെറ ശല്യം ബാധിക്കുകയില്ലെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. അപ്പോൾ ഗുഹയുടെ കിടപ്പ് തെക്കുവടക്കായിരിക്കുമെന്നും, ഗുഹാമുഖം മിക്കവാറും വടക്കോട്ടായിരിക്കുമെന്നും കുരതാവുന്നതാകുന്നു. കാരണം, മേൽ പറഞ്ഞ ഏത് അഭിപ്രായം നാം എടുത്താലും, ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽ നിന്ന് ഏറെക്കുറെ 30 ഡിഗ്രിയോ അതിലധികമോ വടക്കായിരുന്നു ആ രാജ്യമെന്നു തീർച്ചയാണ്. സൂര്യനാകട്ടെ, വടക്കേ അയനത്തിലും തെക്കേ അയനത്തിലും 23½ ഡിഗ്രി മാത്രമേ നീങ്ങുകയുള്ളു. ഗുഹാമുഖം വടക്കോട്ടല്ലാതാകുന്ന പക്ഷം, പകലിൽ കുറച്ചു സമയമെങ്കിലും വെയിൽ അതിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണ്. ഏതായാലും, ഗുഹയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വല്ലതും അറിയുന്നതിൽ നമുക്ക് വല്ല പ്രത്യേക പ്രയോജനവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അത് എടുത്തു പറയുമായിരുന്നു. അതില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് നാം കൂടുതൽ ആരായേണ്ടതില്ല. والله اعلم

വിഭാഗം - 3

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ ۚ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ ٱلْيَمِينِ وَذَاتَ ٱلشِّمَالِ ۖ وَكَلْبُهُم بَـٰسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِٱلْوَصِيدِ ۚ لَوِ ٱطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾

18 (നീ അവരെ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ,-) അവർ ഉണർന്നു കിടക്കുന്നവരാണെന്ന് നീ ധരിച്ചുപോകുന്നതാണ്; അവരാകട്ടെ, ഉറങ്ങുന്നവരുമാകുന്നു; നാം അവരെ വലത്തോട്ടും, ഇടത്തോട്ടും മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു; അവരുടെ നായ, ഗുഹാമുഖത്ത് അതിൻെറ രണ്ടു മുഴങ്കൈകളും നീട്ടിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരെ നീ എത്തിനോക്കിക്കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഓടി രക്ഷപ്പെടുന്നതിനായി അവരിൽനിന്നും നീ പിന്തിരിഞ്ഞുപോകുകയും, അവർ നിമിത്തം നീ ഭയനിർഭരനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു!

---

18 وَتَحْسَبُهُمْ നീ അവരെ വിചാരിക്കും, ഗണിക്കും. أَيْقَاظًا ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരാണെന്ന്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. رُقُودٌ ഉറങ്ങുന്നവരാണ്. وَنُقَلِّبُهُمْ നാം അവരെ മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ذَاتَ الْيَمِينِ വലത്തോട്ട്. وَذَاتَ الشِّمَالِ ഇടത്തോട്ടും. وَكَلْبُهُم അവരുടെ നായ. بَاسِطٌ നീട്ടിയതാണ്, നീട്ടുവെച്ചിരിക്കയാണ്. ذِرَاعَيْهِ അതിൻെറ രണ്ട് മുഴങ്കൈകൾ. بِالْوَصِيدِ ഗുഹാമുഖത്ത്, ഉമ്മരത്തു. لَوِ اطَّلَعْتَ നീ

എത്തിനോക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവരെ. لَوَلَّيْتَ നീ പിൻമാറിക്കളയും, നീ പിന്തിരിയും. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. فِرَارًا പേടിച്ചോടിക്കൊണ്ട്. وَلَمُلِئْتَ നീ നിറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും, നീ നിർഭരനാകുകയും ചെയ്യും. مِنْهُمْ അവരാൽ, അവർ നിമിത്തം. رُعْبًا ഭയത്താൽ.

അവർ ഗുഹയിൽ കിടക്കുന്നത് ഒരാൾ നോക്കിക്കാണുന്നപക്ഷം, അവർ ഉണർന്നുകിടക്കുകയാണെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നിപ്പോകുകയും, പേടിച്ചോടുകയും ചെയ്തേക്കും. എന്തോ ആവശ്യാർത്ഥം കുറച്ചു യുവാക്കൾ അവിടെ വിശ്രമിക്കുന്നു. ഒരുകൂറ്റൻ നായ പടിവാതുക്കൽ പാറാവുമുണ്ട്, എന്ന ഒരു പ്രതീതിയായിരിക്കും അയാൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുക. അവരുടെ കർണ്ണപുടങ്ങളെ അല്ലാഹു അടച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സാധാരണ ഉറങ്ങിടക്കിടക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള മറ്റു യാതൊരു മാറ്റവും അവരിൽ കാണപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. ഇടക്കിടെ അവർ, ചരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 17- ാം വചനത്തിൽ ഗുഹയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, ഈ വചനത്തിൽ ഗുഹയിൽ അവർ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ വിവരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوا۟ بَيْنَهُمْ ۚ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۖ قَالُوا۟ لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ قَالُوا۟ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَٱبْعَثُوٓا۟ أَحَدَكُم بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِۦٓ إِلَى ٱلْمَدِينَةِ فَلْيَنظُرْ أَيُّهَآ أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُم بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴿١٩﴾

19 അപ്രകാരം,- അവർ അന്യോന്യം ചോദ്യം നടത്തുവാനായി-നാം അവരെ (ഉറക്കിൽ നിന്ന്) എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു അവരിൽ നിന്ന് ഒരാൾ (മറ്റുള്ളവരോട്) പറഞ്ഞു; ''നിങ്ങൾ എത്രയാണ് (ഉറങ്ങി) കഴിഞ്ഞുകൂടിയത്?'' അവർ പറഞ്ഞു: ''നാം ഒരു ദിവസമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദിവസത്തിൻെറ അൽപ ഭാഗമോ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കും.'' (തിട്ടം പറയുവാൻ സാധിക്കാതെ) അവർ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. (അതിൽ നാം തർക്കിക്കേണ്ട). എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ ഒരാളെ ഈ വെള്ളിയുംകൊണ്ട് പട്ടണത്തിലേക്ക് അയക്കുക. എന്നിട്ട് അവൻ അവിടെ ഏതു സ്ഥലമാണ്, ഭക്ഷണസാധനം കൂടുതൽ നല്ലത് എന്ന് നോക്കട്ടെ; അവിടെ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ആഹാരവും അവൻ (വാങ്ങി)ക്കൊണ്ടുവരട്ടെ! അവൻ സൂക്ഷ്മനയം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ; നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരാളെയും അറിയിക്കാതിരിക്കുകയും വേണം.

إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا۟ عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِى مِلَّتِهِمْ وَلَن تُفْلِحُوٓا۟ إِذًا أَبَدًا ﴿٢٠﴾

20 ''(കാരണം:)നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അവർ നിങ്ങളെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലും; അല്ലെങ്കിൽ (ബലം പ്രയോഗിച്ച്) നിങ്ങളെ അവരുടെ മതത്തിൽ ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. എന്നാൽ (പിന്നെ) നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുകയില്ലതന്നെ.''

---

19 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. بَعَثْنَاهُمْ നാം അവരെ എഴുന്നേൽപിച്ചു. لِيَتَسَاءَلُوا അവർ അന്യോന്യം ചോദിക്കുവാനായി. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ, അവർ തമ്മിൽ. قَالَ പറഞ്ഞു. قَائِلٌ ഒരു പറയുന്നവൻ (ഒരാൾ), ഒരു വക്താവ്. مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. كَمْ എത്ര (കാലം). لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ പാർത്തു, കഴിഞ്ഞുകൂടി. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَبِثْنَا നാം പാർത്തു, കഴിഞ്ഞുകൂടി. يَوْمًا ഒരു ദിവസം. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ. بَعْضَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിന്റെ കുറച്ചു ഭാഗം. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ്. أَعْلَمُ കൂടുതൽ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിനെപ്പറ്റി. فَابْعَثُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ അയക്കുവിൻ. أَحَدَكُمْ നിങ്ങളിലൊരാളെ. بِوَرِقِكُمْ നിങ്ങളുടെ വെള്ളിയുമായി. هَٰذِهِ ഇത് (ഈ). إِلَى الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിലേക്ക്. فَلْيَنظُرْ എന്നിട്ട് അവൻ നോക്കട്ടെ. أَيُّهَا അതിൽ ഏതാണ് (ഏതു സ്ഥലമാണ്). أَزْكَىٰ കൂടുതൽ നല്ലത്. طَعَامًا ഭക്ഷണസാധനം. فَلْيَأْتِكُم എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ കൊണ്ടുവരട്ടെ. بِرِزْقٍ ആഹാരത്തെ. مِّنْهُ അതിൽ നിന്ന് (അവിടെ നിന്ന്). وَلْيَتَلَطَّفْ അവൻ സൂക്ഷ്മ നയം (സൗമ്യം) സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. وَلَا يُشْعِرَنَّ അവൻ അറിയിക്കാതെയും ഇരിക്കട്ടെ. بِكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി. أَحَدًا ഒരാളെയും. 20 إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. إِن يَظْهَرُوا അവർക്ക് വ്യക്തമായാൽ, കണ്ടുമുട്ടിയാൽ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളെ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി. يَرْجُمُوكُمْ അവർ നിങ്ങളെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലും. أَوْ അല്ലാത്ത പക്ഷം, അല്ലെങ്കിൽ. يُعِيدُوكُمْ നിങ്ങളെ അവർ മടക്കും (ആക്കിത്തീർക്കും). فِي مِلَّتِهِمْ അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ (മതത്തിൽ). وَلَن تُفْلِحُوا നിങ്ങൾ വിജയിക്കുന്നതേ അല്ല. إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ, അങ്ങിനെ ആയാൽ. أَبَدًا ഒരിക്കലും.

യാതൊരു അപായമോ കേടുപാടോ കൂടാതെ, ദീർഘകാലം ഗുഹയിൽ ഉറക്കിക്കിടത്തി സംരക്ഷിച്ചതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹു അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗുഹയിൽ ഉറങ്ങിക്കഴിച്ചു കൂട്ടിയ കാലത്തെപ്പറ്റി അവർ പരസ്പരം അന്വേഷിക്കുകയായി. മാസങ്ങളോ കൊല്ലങ്ങളോ ഗുഹയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് അവർ ഊഹിച്ചതേ ഇല്ല. ദിവസമേ, മണിക്കൂറുകളോ എന്നു മാത്രമാണ് അവർക്കു സംശയം. തിട്ടം പറയുവാൻ ആർക്കും സാധിച്ചില്ല. ഏതായാലും, സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു ഉറക്കായിരുന്നു അതെന്ന് അവർക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഒടുക്കം 'അല്ലാഹുവിന് അറിയാം' എന്നു പറഞ്ഞു അവർ സമാധാനിച്ചു.

ഭക്ഷണത്തിനായി കയ്യിലുളള പണവും കൊണ്ട് ഒരാളെ അങ്ങാടിയിലേക്ക് അയച്ചു. പോകുന്ന ആളോട്, തങ്ങളെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ അറിയുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കുന്നതിന്ന് പ്രത്യേകം മുൻകരുതലുകൾ വേണമെന്നും ഉണർത്തി, തങ്ങൾ ഗുഹയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴത്തെ ജനങ്ങളും ചുറ്റുപാടുമാണ് ഇപ്പോഴും ഉളളതെന്നാണ് അവരുടെ ധാരണ. അതിനാൽ, നാട്ടുകാർ തങ്ങളെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി അവർ ഓർത്തു. പക്ഷെ, ഭക്ഷണത്തിനുപോയ ആളിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് ജനങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റി അറിയുവാനിടവന്നതും. അയാളുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന നാണയം അവർ ഗുഹയിൽ വരുന്ന കാലത്തെ നാണയമാണല്ലോ. അതു കാണുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ അയാളെ പിടികൂടുകയും, രഹസ്യം പുറത്തുവരികയും ചെയ്തേക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവർ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഭാഷണങ്ങളിൽ 'നിങ്ങൾ' എന്നും 'നിങ്ങളുടെ' എന്നുളള പ്രയോഗം അറബിഭാഷയിൽ സാധാരണ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സംസാരശൈലിയാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടത്തിലുളള ആൾ, തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ 'നാം' എന്നതിനുപകരം 'നിങ്ങൾ' എന്നും പറയുക പതിവാണ്. മലയാളികൾക്കിടയിലും ഈ സമ്പ്രദായം ചിലപ്പോൾ കാണപ്പെടാറുണ്ട്.

21 അതുപോലേ (ഉറക്കിൽനിന്ന് എഴുന്നേല്പിച്ചതുപോലെ) തന്നെ-അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാണെന്നും,

وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ وَعْدَ

ٱللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَآ إِذْ يَتَنَٰزَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ ۖ فَقَالُوا۟ ٱبْنُوا۟ عَلَيْهِم بُنْيَٰنًا ۖ رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ۚ قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُوا۟ عَلَىٰٓ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾

'അന്ത്യസമയ'ത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സന്ദേഹമില്ലെന്നും അവർ (ജനങ്ങൾ) അറിയുവാനായി-നാം അവരെ വെളിവാക്കിക്കൊടുത്തു. അവർ തമ്മിൽ, അവരുടെ (ഗുഹാവാസികളുടെ) കാര്യത്തിൽ തർക്കിച്ച്: ''അവരുടെ പേരിൽ ഒരു കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കണം; അവരെപ്പറ്റി അവരുടെ റബ്ബിന് കൂടുതൽ അറിയാം.'' എന്ന് (ഒരു കക്ഷി) പറഞ്ഞപ്പോൾ,- കാര്യത്തിൽ വിജയം നേടിയവർ പറഞ്ഞു: ''നമുക്ക് അവരുടെമേൽ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കുകതന്നെ വേണം.'' എന്നും.

---

21 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം തന്നെ. أَعْثَرْنَا നാം വെളിവാക്കിക്കൊടുത്തു. عَلَيْهِمْ അവരെ. لِيَعْلَمُوا അവർ അറിയുവാൻ. أَنَّ وَعْدَ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം. حَقٌّ യഥാർത്ഥമാണ്, സത്യമാണ് (എന്ന്). وَأَنَّ السَّاعَةَ നിശ്ചയമായും അന്ത്യസമയം (ലോകാവസാന ഘട്ടം). لاَ رَيْبَ സന്ദേഹമില്ല, സംശയമില്ല (എന്നും). فِيهَا അതിൽ. إِذْ يَتَنَازَعُونَ അവർ തർക്കിക്കുമ്പോൾ. بَيْنَهُمْ അവർ തമ്മിൽ. أَمْرَهُمْ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ. فَقَالُوا അങ്ങിനെ അവർ പറഞ്ഞു. ابْنُوا നിങ്ങൾ നിർമ്മിക്കണം, സ്ഥാപിക്കണം. عَلَيْهِم അവരുടെമേൽ. بُنْيَانًا ഒരു കെട്ടിടം. رَّبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ്. أَعْلَمُ بِهِمْ അവരെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുന്നവനാണ്. قَالَ പറഞ്ഞു. الَّذِينَ غَلَبُوا വിജയം നേടിയവർ. عَلَى أَمْرِهِمْ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ. لَنَتَّخِذَنَّ നമുക്ക് ഉണ്ടാക്കുക തന്നെ വേണം (നാം ഉണ്ടാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും), നിശ്ചയമായും ഉണ്ടാക്കും. عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ. مَّسْجِدًا ഒരു പള്ളി.

തങ്ങളുടെ രഹസ്യം പുറത്തറിയാതിരിക്കുവാൻ ആ യുവാക്കൾ പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ തീരുമാനം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. അല്ലാഹു അതു പരസ്യമാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ആ സംഭവം, എന്നെന്നേക്കും ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പാഠവും ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തവും ആയിത്തീർന്നു. ഒരു കാലത്തു ജനങ്ങളുടെ ആക്രമം സഹിക്കവയ്യാതെ ഗുഹയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന ആ യുവാക്കൾ ഇന്നു ജനങ്ങളുടെ അങ്ങേയറ്റത്തെ ബഹുമാനാദരവുകൾക്കു പാത്രമായിരിക്കുകയാണ്. മരണശേഷം മനുഷ്യർ ജീവിക്കുകയെന്നത് അസംഭവ്യമല്ല-എത്രതന്നെകാലം കഴിഞ്ഞാലും മരണശേഷം അവനെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിയും-എന്നു ഈ സംഭവം അവർക്കു തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. രഹസ്യം പുറത്തായതോടെ ജനക്കൂട്ടം അവരെ കാണുവാൻ സകുതൂഹലം വന്നിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഏറെത്താമസിയാതെ, യുവാക്കൾ ഗുഹയിൽ വെച്ചു മരണമടഞ്ഞുവെന്നാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുത്. അല്ലാഹുവിന് അറിയാം. ഏതായാലും അവരുടെ സ്മരണ നിലനിറുത്തുവാൻ എന്തു വേണമെന്നായി. ഗുഹയുടെ അടുത്തു ഒരു കെട്ടിടം കെട്ടാമെന്നും മറ്റുമുള്ള അഭിപ്രായക്കാരുണ്ടായെങ്കിലും, കാര്യത്തിൽ കെൽപ്പും, യോഗ്യതയും ഉള്ളവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് അവിടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കുവാനായിരുന്നു.

ഒരു കുറിപ്പ്: ഖുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെ, ശാസ്ത്രത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ മാത്രം വീക്ഷിച്ചു സാധാരണ സംഭവങ്ങളാക്കി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ശ്രിമിക്കാറുള്ള ചിലരുണ്ട്. ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവത്തിലും അവർ അതിന് മുതിർന്ന് കാണാം. അതിനായി പല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അവരുടെതായ വിവരണവും അവർ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവത്തെ അവർ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ആദ്യം അവർ മർദ്ദനം ഭയന്ന് ഗുഹയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഐഹിക സുഖങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. നാട്ടിലെ അന്തരീക്ഷംമാറി അവർക്ക് അനുകൂലമാകുകയും, ദുഷ്ടജന്തുക്കൾ അക്രമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവർ മുമ്പ്

തപസിലായിരുന്ന അതേ നിലയിൽ-നിന്നും ഇരുന്നുംകൊണ്ട്-തന്നെ മരണശേഷവും നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ആ മൃതദേഹങ്ങൾ അവശേഷിക്കും. ഇങ്ങിനെ, ഗുഹാവാസികളും അവർ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴത്തെ അതേ അവസ്ഥയിൽ മരണമടഞ്ഞു.' ഇതാണ് അവരുടെ വിവരണരൂപം.

ഇതിന് തെളിവായി ഖുർആനിൽനിന്ന് ഇവർക്ക് കൊണ്ടുവരുവാനുള്ളത്: 18-ാം വചനം ഗുഹാവാസികളുടെ മരണശേഷമുള്ള സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചാണെന്ന് വാദവും, ആ വാദത്തിന് ഒപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ സ്വന്തം വ്യാഖ്യാനവുമാകുന്നു. 11-ാം വചനം ഗുഹാവാസികളുടെ ആദ്യഘട്ടത്തെ-ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ-കുറിക്കുന്നതും, 18-ാം വചനം രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടത്തെ-മരണശേഷമുള്ള അവസ്ഥയെ-കുറിക്കുന്നതും ആകുന്നുവെന്നാണ് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. ഇത് ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾക്കും, വിവരണക്രമത്തിനും നിരക്കാത്തതാണെന്ന് കാണാം.

ആദ്യം 9-ാം വചനം, ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചു. ശേഷം 10-12 വചനങ്ങളിൽ അതിനെ ചുരുക്കി വിവരിക്കുന്നു. 13-ാം വചനത്തിൽ 'അവരുടെ കഥ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചുതരാം' എന്ന ഒരു മുഖവുരയോടുകൂടി, മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച സംക്ഷിപ്തരൂപത്തെ 14 മുതൽ 20 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നത്. അതെ, അവർ ഗുഹയിൽ ചെന്നതും, അതിൻെറ കാരണവും, അതിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നതും, അവരുടെ രഹസ്യം പുറത്തായതും വീണ്ടും വിശദീകരിക്കുന്നു. 21 മുതൽ 26 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ, രഹസ്യം പുറത്തായതിനുശേഷം അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ വർത്തമാനങ്ങളുമാണ് പ്രസ്തവിക്കുന്നത്. ആയത്തുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ, ഈ വസ്തുത സാമാന്യമായിട്ടെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുന്നതാണ്.

13-ാം വചനത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ മുഖവുരയെത്തുടർന്നുകൊണ്ട്-16-ാം വചനംവരെ-ഗുഹാവാസികൾ ആരാണ്, ഗുഹയിൽ വരുവാൻ കാരണമെന്ത്, എന്ന് വിവരിക്കുന്നു. 17ൽ ഗുഹയുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിക്കുന്നു. 19-20ൽ അവരെ ഉറക്കിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപിച്ചു എന്നു തുടങ്ങി അതിൻെറ അനന്തരസംഭവങ്ങളെയും വിവരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അവരുടെ ആദ്യഘട്ടത്തെ മരണത്തിന് മുമ്പുള്ള സ്ഥിതിയെ-കുറിച്ചു പറഞ്ഞതാണെന്ന് വ്യകത്മാണ്. എന്നിരിക്കെ ഇടയ്ക്കുവെച്ച് 18-ാം വചനത്തിൽ അവരുടെ മരണശേഷമുള്ള വർത്തമാനമാണ് പറയുന്നതെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നത് തനി സാഹസമത്രെ. ഇങ്ങിനെ സമർത്ഥിക്കുകവഴി, തങ്ങലുടെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുമാറാക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി ആ വചനത്തിൻെറ അർത്ഥസാരത്തിലും ഇവർക്കു കൈകടത്തേണ്ടിവന്നുപോയിട്ടുണ്ട്:-

'അവർ ഉണർന്നവരാണെന്ന് നീ ധരിച്ചുപോകും, അവരാകട്ടെ ഉറങ്ങുന്നവരാണ്' (**وتحسبهم أيقاظا وهم رقود**) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം എന്താണെന്ന് എല്ലാവർക്കും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇവർ അതിന് കൽപിക്കുന്ന താൽപര്യമനുസരിച്ച് അതിന് ഇങ്ങിനെ അർത്ഥം വരുന്നു: 'അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണെന്ന് നിനക്ക് തോന്നും, വാസ്തവത്തിൽ അവർ മരണപ്പെട്ടവരാണ്.' ആശ്ചര്യം! 'ഉറക്കം' (**رقود**) എന്ന് മരണത്തിനും, 'ഉണർച്ച' (**يقظ**) എന്ന് ജീവിതത്തിന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നത് സർവ്വസാധാരണമാണ്' എന്നും അതാണിവിടെയും ഉദ്ദേശ്യമെന്നുമാണ് ഇവരുടെ വാദം. വാദം കൊണ്ട് വാദം തെളിയിക്കുക മാത്രമാണിത്. അലങ്കാര രൂപത്തിൽ ഒരുപക്ഷെ അങ്ങിനെ അറബിഭാഷയിൽ പറഞ്ഞേക്കാമെങ്കിലും, ഇവിടെ അതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, 'അത് സർവ്വസാധാരണമാണ്' എന്നും പറഞ്ഞതിന് തെളിവ് കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'വലത്തോട്ടും, ഇടത്തോട്ടും നാം അവരെ മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും'. (**ونقلبهم ذات اليمين وذات الشمال**) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. ഇതിന് ഇവർ കൽപിക്കുന്ന സാരം നോക്കുക: ഗുഹയുടെ രണ്ടറ്റത്തുനിന്ന് ശക്തിയായി കാറ്റടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അപ്പോൾ അവരുടെ മൃതശരീരങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും മിറഞ്ഞുകൊ

ണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാണുപോൽ! ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും വരുന്ന കാറ്റുകളുടെ ശക്തിയും എണ്ണവും ഏറെക്കുറെ സമമായിരിക്കുമെന്ന് ഇവർ സ്ഥാപിച്ചു കാണാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, ചിലപ്പോൾ കാറ്റിൻെറ ശക്തിയാൽ ഇവർ പുറത്തേക്ക് ഉരുണ്ടുപോകുവാൻ ഇടയില്ലേ?!'തപസ്സുചെയ്യുന്നവർ ഇരുന്നും, നിന്നും, സാഷ്ടാംഗം ചെയ്തുംകൊണ്ടിരിക്കും, അതേ നിലയിൽ തന്നെ അവർ മരണമടയുകയും ചെയ്യും, നൂറ്റാണ്ടുകളോളം അതേ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ മൃതദേഹങ്ങൽ ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർ ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരാണെന്ന് തോന്നുന്നത്' എന്നൊക്കെയാണല്ലോ ഇവരുടെ ജല്പനങ്ങൾ. അപ്പോൾ, ഗുഹയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്ന് അടിക്കുന്ന കാറ്റ്, നിലക്കുന്നവരേയും ഇരിക്കുന്നവരേയും നിലംപതിപ്പിച്ച ശേഷം, മറുഭാഗത്തുനിന്നുവരുന്ന കാറ്റ് വീണ്ടും അവരെ ഇരുത്തുകയും എഴുന്നേറ്റുനിർത്തുകയും വേണമല്ലോ. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അവർ തപസ്സിരുന്ന നില മാറി മരിച്ചവരെപ്പോലെ കിടക്കേണ്ടിവരില്ലേ?! ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇല്ലാത്തത് െക ട്ടിപ്പറയുമ്പോയും അൽപം പാതക വേണ്ടതായിരുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ 18-ാം വചനവും, അവരുടെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിലെ ഒരു അവസ്ഥയെ-ഗുഹയിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ-തന്നെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. അവരുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചോ, മരണത്തിനു ശേഷമുള്ളതിനെക്കുറിച്ചോ അല്ല, അതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ വിശേഷിച്ചൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമില്ല. അവരുടെ പേരിൽ ഒരു കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കുന്നതി+നെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ തർക്കത്തെക്കുറിച്ച് 21-ാം വ ചനത്തി ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ അവരുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചന അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് മാത്രം. അത് എങ്ങിനെയാണ് സംഭവിച്ചതെന്നോ, മരണ ശേഷം അവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ ഏത് നിലയിലായിരുന്നുവെന്നോ ഖുർആനിൽ പറയുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഗുഹാവാസികളുടെ എണ്ണത്തെസംബന്ധിച്ചു ജനങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായിരുന്ന തർക്കങ്ങളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

سَيَقُولُونَ ثَلَٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًۢا بِٱلْغَيْبِ ۖ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُل رَّبِّىٓ أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَآءً ظَٰهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

22 (ഗുഹാവാസികൾ) മൂന്നാളാണ്, അവരിൽ നാലാമത്തേത് അവരുടെ നായയാണ് എന്നും അവർ (ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ) പറയും; അഞ്ചാളുകളാണ്. ആറാമത്തേത് അവരുടെ നായയാണ് എന്നും അവർ [ഒരു വിഭാഗം] പറയും; അദൃശ്യകാര്യത്തിൽ ഊഹപ്രകടനം നടത്തുകയത്രെ (അവർ ചെയ്യുന്നത്)! ഏഴുപേരാണ് എട്ടാമത്തേത് അവരുടെ നായയുമാണ് എന്നും [മറ്റൊരു വിഭാഗം] പറയുന്നു. (നബിയേ!) പറഞ്ഞേക്കുക: ''അവരുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് എൻെറ രക്ഷിതാവ് ശരിക്കറിയുന്നവനാകുന്നു; അല്പം ആളുകളല്ലാതെ അവരെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നതല്ല.'' എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യക്ഷ തരത്തിലുള്ള ഒരു തർക്കമല്ലാതെ നീ തർക്കിക്കരുത്; അവരുടെ കാര്യത്തിൽ അവരിൽ (ജനങ്ങളിൽ) ഒരാളോടും തീരുമാനമാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യരുത്.

---

22 سَيَقُولُونَ അവർ പറയും. ثَلَاثَةٌ മൂന്നാളാണ്. رَّابِعُهُمْ അവരിൽ നാലാമത്തേത്. كَلْبُهُمْ അവരുടെ നായയാണ്. وَيَقُولُونَ അവർ പറയും. خَمْسَةٌ അഞ്ചാളാണ്. سَادِسُهُمْ അവരിൽ ആറാമത്തേത്. كَلْبُهُمْ

അവരുടെ നായയാണ്. رَجْمًا ഊഹപ്രകടനം (നടത്തുന്നു.). بِالْغَيْبِ അദൃശ്യകാര്യത്തെ (മറഞ്ഞ കാര്യത്തെ)പ്പറ്റി. وَيَقُولُونَ അവർ പറയും. سَبْعَةٌ ഏഴു പേരാണ്. وَثَامِنُهُمْ അവരിൽ എട്ടാമത്തേത്. كَلْبُهُمْ അവരുടെ നായയാണ്. قُل പറയുക. رَّبِّي എൻെറ രക്ഷിതാവ്. أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ് (കൂടുതൽ അറിയുന്നവനാണ്). بِعِدَّتِهِمْ അവരുടെ എണ്ണത്തെപ്പറ്റി. مَّا يَعْلَمُهُمْ അവരെക്കുറിച്ച് അറിയുകയില്ല. إِلاَّ قَلِيلٌ അൽപം ആളുകൾ അല്ലാതെ. فَلاَ تُمَارِ അതിനാൽ (എന്നിരിക്കെ) നീ തർക്കിക്കരുത്. فِيهِمْ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ. إِلاَّ مِرَاءً ഒരു (തരം) തർക്കമല്ലാതെ. ظَاهِرًا പ്രത്യക്ഷമായ. وَلاَ تَسْتَفْتِ നീ തീരാമാനമാവശ്യപ്പെടുകയും വേണ്ട. فِيهِم അവരുടെ കാര്യത്തിൽ. مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. أَحَدًا ഒരാളോടും, ആരോടും.

ഗുഹാവാസികളുടെ എണ്ണം മൂന്നാണ്, അഞ്ചാണ്, നായ നാലാമതാണ്, ആറാമതാണ്, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളും, തർക്കങ്ങളും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നടമാടിയിരുന്നു. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചതിനെത്തുടർന്നു, അതെല്ലാം അദൃശ്യകാര്യങ്ങളിൽ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ ഊഹപ്രകടനം-അഥവാ അന്ധകാരത്തിലെ അസ്ത്രപ്രയോഗം (رجما بالغيب) ആണെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. അതോടൊപ്പം, അവർ ഏഴുപേരും എട്ടാമത്തെതു നായയുമാണെന്ന വേറെ ഒരു അഭിപ്രായവും ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അവരുടെ എണ്ണം അല്ലാഹുവിനു നല്ലവണം അറിയാം (ربى اعلم بعدتهم) എന്നും, ചുരുക്കം ചിലർക്കല്ലാതെ അവരെപ്പറ്റി അറിയുകയില്ല (ما يعلمهم الاقليل) എന്നും പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്നു, ഗുഹാവാസികളുടെ എണ്ണം ഏഴും, എട്ടാമത്തേതു നായയുമാണെന്ന അഭിപ്രായം ശരിയാണെും, ആ അഭിപ്രായക്കാർ കുറച്ചേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. 'ഞാൻ ആ കുറഞ്ഞ ആളുകളിൽ പെട്ടവനാണ്' എന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും ഖുർആൻ അവരുടെ എണ്ണം ഇത്രയാണെന്നു ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ബലപ്പെട്ട ഹദീസിലും അതുകാണുന്നില്ല.

അവരുടെ എണ്ണം എത്രയായിരുന്നുവെന്നതല്ല ഇവിടെ ചിന്താവിഷയം; അവർ വരിച്ച ത്യാഗം എന്തായിരുന്നുവെന്നതാണ്. ഇത്തരം സംഗതികളിൽ, തർക്കങ്ങളോ,ചുഴിഞ്ഞന്വേഷണമോ നടത്തുന്നതു പാഴ്വേലയായിരിക്കും. മനുഷ്യൻെറ അറിവിനപ്പുറമുള്ള അദൃശ്യകാരണങ്ങളെപ്പറ്റി ഊഹിച്ചു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അല്ലാഹുവിന് ലഭിക്കുന്ന അറിവല്ലാതെ അവയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല. വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചർച്ച നടത്തുകയല്ല ഗുണപാഠങ്ങളെ പ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയാണ്-നാം ചേയ്യേണ്ടത്.

വിഭാഗം-4

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْىْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾

23 ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും, ഞാനത് നാളെ ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് നിശ്ചയമായും നീ പറഞ്ഞുപോകരുത്;-

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَٱذْكُر رَّبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰٓ أَن يَهْدِيَنِ رَبِّى لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾

24 ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ'' (എന്ന് ചേർത്തുകൊണ്ട്) അല്ലാതെ നീ (അത്) മറന്നു പോകുന്ന പക്ഷം, നീ നിൻെറ രക്ഷിതാവിനെ ഓർത്തുകൊള്ളുക; ''ഇതിനെക്കാൾ അടുത്ത (സൗകര്യപ്രദമായ) നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എൻെറ റബ്ബ് എന്നെ നയിച്ചേക്കാം'' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുക.

---

23 وَلاَ تَقُولَنَّ തീർച്ചയായും (ഒരിക്കലും) നീ പറയരുത്. لِشَيْءٍ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും. إِنِّي فَاعِلٌ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ചെയ്യുന്നവനാണ് (എന്ന്). ذَلِكَ അത്. غَدًا നാളെ. 24 إِلاَّ أَن يَشَاءَ اللهُ അല്ലാഹു

ഉദ്ദേശിച്ചാലെന്ന നിലക്കല്ലാതെ (എന്ന് പറയാതെ). وَاذْكُر നീ ഓർക്കുക. رَّبَّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിനെ. إِذَا نَسِيتَ നീ മറന്നാൽ. وَقُلْ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക. عَسَى ആയേക്കാം. أَن يَهْدِيَنِ എന്നെ നയിച്ചേക്കാം, എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയേക്കാം. رَبِّي എൻെറ രക്ഷിതാവ്. لِأَقْرَبَ കൂടുതൽ അടുത്തതിലേക്ക്. مِنْ هَذَا ഇതിനേക്കാൾ. رَشَدًا നേർമ്മാർഗ്ഗം, തന്റേടം, (വിജയമാർഗ്ഗം).

ഗുഹാവാസികളുടെ കഥ വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഇടക്കുവെച്ചു പ്രധാനമായ ഒരു വിഷയം അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം പിന്നീടു ഞാൻ ചെയ്യുമെന്നു മനുഷ്യൻ നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിലേ അതു നടപ്പിൽ വരികയുള്ളുവെന്നു അവൻ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ടു. അതിനാൽ ഒരു കാര്യം തീർത്തു പറയുമ്പോൾ ان شاء الله (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ) എന്നു ചേർത്തു പറയേണ്ടതാകുന്നു. സംഗതിവശാൽ തൽസമയത്തു അതു മറന്നുപോയാലും ഓർമ്മ വരുമ്പോൾ അതു നികത്തേണ്ടതാണ്. 'ഇന്നകാര്യം പ്രവർത്തിക്കും,' അല്ലെങ്കിൽ 'പറയും' എന്നൊരാൾ പറഞ്ഞുവെന്നുവെക്കുക: അയാൾ അതിന് മുമ്പ് മരണപ്പെടുകയോ, എന്തെങ്കിലും തടസ്സം അതിനു നേരിടുകയോ ചെയ്കയില്ലെന്നു അയാൾക്കു നിശ്ചയമായും തീരുമാനിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ, തൻെറ നിശ്ചയം അർത്ഥവത്താക്കുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനും അതാവശ്യമത്രെ.! മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭക്തിയാദരവുകളുടെ ഒരു ലക്ഷണം കൂടിയാണത്.

ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചും, ഗുഹാവാസികളെയും ദുൽഖർനൈനിയെയും സംബന്ധിച്ചും-യഹൂദരുടെ പ്രേരണ പ്രകാരം-അറബികൾ നബി (ﷺ) യോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. നാളെ പറഞ്ഞുതരാമെന്നു തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ' എന്നു പറഞ്ഞതുമില്ല. പിന്നീടു 'വഹ്‌യു' (ദിവ്യസന്ദേശം) വരുവാൻ കുറെ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ, തിരുമേനി വിഷമത്തിലായി. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത്.

24-ാം ആയത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിൽ, ഗുഹാവാസികളുടേതുപോലെ ഒരു സംഭവം നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കും സംഭവിച്ചേക്കാനിടയുണ്ടെന്ന ഒരു സൂചന അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായിക്കാണാം. അതെ, സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ സ്വജനതയുടെ അപാരമായ ശത്രുത നിമിത്തം അവിടുത്തേക്കു നാടുവിടേണ്ടി വന്നു, ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കേണ്ടി വന്നു, അനന്തരം ആ ത്യാഗങ്ങളുടെയെല്ലാം ഫലമായി അതിമഹത്തായ വിജയവും, നേട്ടവും അല്ലാഹു അവിടത്തേക്കു നൽകുയും ചെയ്തു. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കഥയുടെ ബാക്കിഭാഗം വിവരിക്കുന്നു:-

وَلَبِثُوا۟ فِى كَهْفِهِمْ ثَلَٰثَ مِا۟ئَةٍ سِنِينَ وَٱزْدَادُوا۟ تِسْعًا ﴿٢٥﴾

25 അവർ തങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ മുന്നൂറ് കൊല്ലം താമസിച്ചു; ഒമ്പത് (കൊല്ലം) അവർ കൂടുതലുമെടുത്തു.

قُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا۟ ۖ لَهُۥ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ أَبْصِرْ بِهِۦ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِىٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِى حُكْمِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

26 (നബിയേ!) പറയുക: ''അവർ താമസിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്; ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യജ്ഞാനം അവന്നാണുള്ളത്. അവനെത്ര (വലിയ) കാഴ്ചയുള്ളവൻ! എത്ര (വലിയ) കേൾവിയുള്ളവൻ! അവനല്ലാതെ, അവർക്ക് (മനുഷ്യർക്ക്) ഒരു രക്ഷകനുമില്ല; അവൻെറ അധികാരത്തിൽ ആരെയും അവൻ പങ്ക് ചേർക്കുകയുമില്ല.

---

25 وَلَبِثُوا അവർ താമസിച്ചു. فِي كَهْفِهِمْ അവരുടെ ഗുഹയിൽ. ثَلَاثَ مِائَةٍ മുന്നൂറ്. سِنِينَ കൊല്ലങ്ങൾ. وَازْدَادُوا അവർ അധികമെടുത്ത്. تِسْعًا ഒമ്പത്(കൊല്ലം). 26 قُلِ നീ പറയുക. اللَّهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു നല്ല വണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا لَبِثُوا അവർ താമസിച്ചതിനെപ്പറ്റി. لَهُ അവനാകുന്നു. غَيْبُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ അദൃശ്യജ്ഞാനം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും. أَبْصِرْ بِهِ അവനത്രെ കാഴ്ചയുള്ളവൻ, (അവൻ വലിയ കാഴ്ചയുള്ളവൻ). وَأَسْمِعْ എത്ര(വലിയ) കേൾവിയുള്ളവൻ. مَا لَهُم അവർക്കില്ല. مِّن دُونِهِ അവനല്ലാതെ, അവനെക്കൂടാതെ. مِن وَلِيٍّ ഒരു രക്ഷകനും, ഒരു ബന്ധുവും, കൈകാര്യ കർത്താവും. وَلَا يُشْرِكُ അവൻ പങ്കു ചേർക്കുകയുമില്ല. فِي حُكْمِهِ അവന്റെ അധികാരത്തിൽ, വിധിയിൽ, ഭരണത്തിൽ. أَحَدًا ഒരാളെയും, ആരെയും.

സൗരവർഷക്കണക്കനുസരിച്ചു 300 കൊല്ലവും, ചന്ദ്രവർഷക്കണക്കനുസരിച്ചു 309 കൊല്ല വുമായിരുന്നു അവരുടെ ഗുഹാവാസക്കാലം. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'മുന്നൂറ്റി ഒമ്പതു കൊല്ലം' എന്നു പറയാതെ, ആദ്യം മുന്നൂറു കൊല്ലം താമസിച്ചു' എന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടു 'ഒമ്പ തുകൊല്ലം കൂടുതലുമെടുത്തു' എന്നും പ്രസ്താവിച്ചതെന്നു 'മുഫസ്സിറു'കൾ (ഖുർആൻ) വ്യാ ഖ്യാതക്കൾ) പറയുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിക്കുമ്പോൾ ഇതു സംബന്ധിച്ചു ജനമദ്ധ്യേ നടന്നിരു ന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളിൽ, അവരുടെ ഗുഹാവാസകാലം 300 കൊല്ലമെന്നും, 309 കൊല്ലമെന്നും തർക്കമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ സൂക്ഷമമായ കണക്കു ഇപ്രകാരം വിവരിച്ച തെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഗണിതശാസ്ത്രവും, വാനശാസ്ത്രവും പഠിക്കാത്ത നബി (ﷺ) ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുതുതന്നെ, അദദേഹത്തിനു 'വഹ്‌യു' മൂലമാണ് അറിവ് ലഭിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. ചന്ദ്രവർഷവും സൗരവർഷവും തമ്മിൽ ഏകദേ ശം 11 ദിവസത്തെ ഏറ്റക്കുറവുണ്ടെന്നും, 100 സൗരവർഷത്തിനു 103 ചാന്ദ്രവർഷം വരുമെന്നും അറിയുവാൻ ശാസ്ത്രീയമായ അറിവു വേണമല്ലോ.

25-ാം വചനം ഗുഹാവാസികളുടെ വാസകാലം വ്യക്തമാക്കിയതല്ല-22-ാം വചനത്തിൽ ജനങ്ങൾ പറയുന്നതായി ഉദ്ധരിച്ച മൊഴികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്-എന്നും ചില വ്യാ ഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു. الله اعلم بمالبثو (അവർ താമസിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്ന വനാണ്) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇതിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നവെന്നും അവർ പറയുന്നു. അല്ലാ ഹുവിനറിയാം.

وَٱتۡلُ مَآ أُوحِيَ إِلَيۡكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلۡتَحَدٗا ﴿٢٧﴾

27 നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് നിനക്ക് 'വഹ്‌യു' (ബോധനം) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് നീ പാരായണം ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവന്റെ വചനങ്ങൾക്ക് ഭേദഗതി വരുത്തുന്ന ഒരുത്തനുമില്ല. അവനല്ലാതെ യാതൊരു രക്ഷാവലംബവും നിനക്ക് (ഒരിക്കലും) കിട്ടുന്നതുമല്ല.

وَٱصۡبِرۡ نَفۡسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ رَبَّهُم بِٱلۡغَدَوٰةِ وَٱلۡعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجۡهَهُۥۖ وَلَا تَعۡدُ عَيۡنَاكَ عَنۡهُمۡ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَا تُطِعۡ مَنۡ أَغۡفَلۡنَا قَلۡبَهُۥ عَن ذِكۡرِنَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ وَكَانَ أَمۡرُهُۥ فُرُطٗا ﴿٢٨﴾

28 തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് കാലത്തും, വൈകുന്നേരവും അവനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ നിന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക; ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് അവരിൽ നിന്ന് നിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ വിട്ടുപോകരുത്. നമ്മുടെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ചു നാം ആരുടെ ഹൃദയത്തെ ബോധരഹിതമാക്കുകയും, തന്റെ ഇച്ഛയെ അവൻ പി

ന്നുടരുകയും, തന്‍റെ കാര്യം അതിരു കവിഞ്ഞതായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവനെ, നീ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

---

27 وَاتْلُ നീ പാരായണം ചെയ്യുക, ഓതുക. مَا أُوحِيَ വഹ്യ്(ബോധനം) നൽകപ്പെട്ടത്. إِلَيْكَ നിനക്ക്. مِن كِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്. رَبِّكَ നിന്‍റെ രക്ഷിതാവിന്‍റെ. لاَ مُبَدِّلَ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നവനില്ല, മാറ്റിമറിക്കുന്നവനില്ല. لِكَلِمَاتِهِ അവന്‍റെ വചനങ്ങളെ. وَلَن تَجِدَ നിനക്ക് കിട്ടുന്നതേയല്ല, നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല. مِن دُونِهِ അവനല്ലാതെ, അവനെക്കൂടാതെ. مُلْتَحَدًا ഒരു രക്ഷാവലംബം. 28 وَاصْبِرْ നീ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക, ക്ഷമവരുത്തുക. نَفْسَكَ നിന്നെ, നിന്‍റെ ആത്മാവിനെ, ദേഹത്തെ, മനസ്സിന്ന്. مَعَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരോട്കൂടെ. يَدْعُونَ അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. رَبَّهُم അവരുടെ രക്ഷിതാവിനെ. بِالْغَدَاةِ രാവിലെ. وَالْعَشِيِّ വൈകുന്നേരവും. يُرِيدُونَ (അവർ) ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്. وَجْهَهُ അവന്‍റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ). وَلاَ تَعْدُ വിട്ടുപോകരുത്. عَيْنَاكَ നിന്‍റെ (രണ്ട്) കണ്ണുകൾ ദൃഷ്ടികൾ. عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. تُرِيدُ നീ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്. زِينَةَ അലങ്കാരത്തെ; ഭംഗിയെ. الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിന്‍റെ . وَلاَ تُطِعْ നീ അനുസരിക്കരുത്. مَنْ യാതൊരുവനെ. أَغْفَلْنَا നാം ബോധരഹിതമാക്കി (അശ്രദ്ധമാക്കി)യിരിക്കുന്നു. قَلْبَهُ അവന്‍റെ ഹൃദയത്തെ. عَن ذِكْرِنَا നമ്മുടെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ചു, സ്മരണയെക്കുറിച്ച്. وَاتَّبَعَ അവൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. هَوَاهُ അവന്‍റെ ഇച്ഛയെ, തന്നിഷ്ടത്തെ. وَكَانَ ആകുകയും ചെയ്തു. أَمْرُهُ അവന്‍റെ കാര്യം. فُرُطًا അതിരു കവിഞ്ഞത്, അതിര് വിട്ടത്.

ആരുടെയും ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ നോക്കാതെ, അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ബോധനം നൽകപ്പെടുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്‌വാനും, സധൈര്യം പ്രബോധനം നടത്തുവാനും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നു. അവന്‍റെ കൽപനകളെയും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെയും മാറ്റിമറിക്കുവാനോ, അതിൽ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവരുവാനോ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല; അതു അനുസരിക്കുന്നതിലല്ലാതെ ആർക്കും രക്ഷയുമില്ല എന്നു ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതെ തന്നിഷ്ടമനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയും, അല്ലാഹുവോടു ഭയഭക്തിയില്ലാതെ ആക്രമവും അനീതിയും കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു-ഐഹികജീവിതത്തിന്‍റെ അലങ്കാരത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി-കഴിഞ്ഞുകൂടുവരുടെ സേവയും സന്തോഷവും വകവെക്കേണ്ടതില്ല. നേരെ മറിച്ചു അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ച് ഭയഭക്തരായി കഴിഞ്ഞുകൂടു ജനങ്ങൾ -അവർ എത്രതന്നെ ദുർബ്ബലരും സാധുക്കളുമായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ-അവരോടുകൂടിയാണ് സഹവാസവും, കൂട്ടുകെട്ടും വേണ്ടത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ തൽക്കാലം നന്നേ കുറച്ചേയുള്ളു, അവർ അശരണരാണ്, അവർക്കു വലിയ പ്രതാപമൊന്നുമില്ല എന്നിരുന്നാലും അവർ സത്യപ്രബോധനത്തിനുള്ള ബീജങ്ങളാകുന്നു. അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ ധാരാളം ഉന്നത ഫലങ്ങൾ നൽകുന്ന കൂറ്റൻ വൃക്ഷങ്ങളായി അവർ വളരുതായിരിക്കും. അവരെപ്പറ്റിയാണ് മനസ്സു വേക്കേണ്ടത്. നിഷേധബുദ്ധിയും, മർക്കടമുഷ്ടിയും ഉള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-വേണമെങ്കിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ അവിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ-അതിന്‍റെ ഫലം അവർ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്, അവരുടെ കാര്യത്തിൽ മന:സ്താപം വേണ്ടതില്ല എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്, ഈ സംഗതി അടുത്ത ആയത്തിൽ കുറെക്കൂടി വ്യക്തമാക്കുന്നു.:

29 നീ പറയുക: ''(ഈ) സത്യം നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു; അതുകൊണ്ട് വേണ്ടുന്നവർ വിശ്വസിച്ചു

وَقُلِ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَآءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن

شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ وَإِن يَسۡتَغِيثُواْ يُغَاثُواْ بِمَآءٖ كَٱلۡمُهۡلِ يَشۡوِي ٱلۡوُجُوهَۚ بِئۡسَ ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا ﴿٢٩﴾

കൊള്ളട്ടെ; വേണ്ടുന്നവർ അവിശ്വസിച്ചും കൊള്ളട്ടെ!'' നിശ്ചയമായും അക്രമികൾക്ക് നാം ഒരു അഗ്നി [നരകം] ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു: അതിൻെറ പുറമൂടി അവരെ വലയം ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ വെള്ളത്തിനപേക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം, ലോഹദ്രാവകം പോലെയുള്ള ഒരു (തരം) വെള്ളം കൊണ്ട് അവർക്ക് രക്ഷ നൽകപ്പെടും; അത് (അവരുടെ) മുഖങ്ങളെ ചുട്ടെരിച്ചുകളയുന്നതാകുന്നു. എത്ര ചീത്ത പാനീയം! അത് (നരകം) എത്ര ദുഷിച്ച വിശ്രമസ്ഥലവും!!

---

29 وَقُلِ പറയുക. الْحَقُّ സത്യം, യഥാർത്ഥം, (ഈ പറയുന്ന സത്യം). مِن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. فَمَن അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും. شَاءَ വേണമെന്നുവെച്ചാൽ, ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. فَلْيُؤْمِن (എന്നാൽ) അവൻ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. وَمَن شَاءَ ആർക്കെങ്കിലും വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ . فَلْيَكْفُرْ അവർ അവിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. أَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. لِلظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക്. نَارًا ഒരു അഗ്നി(നരകം). أَحَاطَ വലയം ചെയ്യുന്നതാണ്. بِهِمْ അവരെ. سُرَادِقُهَا അതിൻെറ പുറമൂടി (പുകപടലമാകുന്ന)വിരി. وَإِن يَسْتَغِيثُوا അവർ വെള്ളത്തിന് അപേക്ഷിച്ചാൽ, മുറവിളികൂട്ടിയാൽ. يُغَاثُوا അവർക്ക് രക്ഷ (സഹായം) നൽകപ്പെടും. بِمَاءٍ ഒരു (തരം) വെള്ളം കൊണ്ട്. كَالْمُهْلِ (ചെമ്പ് മുതലായവ ഉരുക്കിയ) ലോഹദ്രാവകം പോലെയുള്ള, എണ്ണക്കീടംപോലെയുള്ള. يَشْوِي അത് ചുട്ടെരിക്കും. الْوُجُوهَ മുഖങ്ങളെ. بِئْسَ എത്ര (വളരെ) ചീത്തയാണ്. الشَّرَابُ (ആ) പാനീയം. وَسَاءَتْ അത് (നരകം) എത്ര ദുഷിച്ചതുമാണ്. مُرْتَفَقًا വിശ്രമസ്ഥലം.

സത്യം ഇതാ തുറുന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതു വിശ്വസിക്കുവാനും സ്വീകരിക്കുവാനും തയ്യാറുള്ളവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ആരെയും നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല. അതു നബി(ﷺ)യോ മറ്റോ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതല്ല-ജനങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ്. പക്ഷെ ഒരു കാര്യം! വിശ്വസിക്കാത്ത ആക്രമികൾക്ക് അതികഠോരമായ നരകശിക്ഷയാണ് അനുഭവപ്പെടുക. അതിൻെറ ഭയങ്കരതയ്ക്കു ഒരൊറ്റ ഉദാഹരണം മതിയാകും : ദാഹം സഹിക്കവയ്യാതെ നരകവാസികൾ വെള്ളത്തിനു മുറവിളി കൂട്ടുമ്പോൾ നല്കപ്പെടുന്ന ആ വെള്ളം! ദാഹാധിക്യം നിമിത്തം അത് അവരങ്ങു കുടിച്ചുപോകും; അതോടൊപ്പം അവരുടെ മുഖമാസകലം വെന്തുരുകിപ്പോകും! ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാനും മാർഗ്ഗമില്ല. അഗ്നിജ്വാലയും, അതിൻെറ കരിമ്പുകയുമാകുന്ന വിരികൾ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അവരെ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ സ്ഥിതിയാകട്ടെ, അതു താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരമായിരിക്കും:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجۡرَ مَنۡ أَحۡسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

30 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, (അങ്ങനെ) പ്രവർത്തനം നന്നാക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം നാം പാഴാക്കുന്നതല്ലതന്നെ.

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ جَنَّٰتُ عَدۡنٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُ يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَيَلۡبَسُونَ ثِيَابًا

31 അക്കൂട്ടരോ, അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ അധിവാസത്തിൻെറ ആരാമങ്ങൾ [സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ] അവർക്കാണുള്ളത്; അവർക്ക് അവിടെ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള വളകൾ അണിയിക്ക

خُضۡرٗا مِّن سُندُس وَإِسۡتَبۡرَق مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِۚ نِعۡمَ ٱلثَّوَابُ وَحَسُنَتۡ مُرۡتَفَقٗا ﴿٣١﴾

പ്പെടും; മിനുസപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും, പരുത്ത പട്ടിൽനിന്നുമുള്ള പച്ച വസ്ത്രങ്ങൾ അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്യും; (അവർ) അവിടെ അലംകൃത കട്ടിലുകളിൽ ചാരിയിരുന്ന് (സുഖിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിലായിരിക്കും. (ആ) പ്രതിഫലമത്രെ വിശിഷ്ടമായത്! അത് വളരെ നല്ല വിശ്രമസ്ഥലവും!

---

30 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لاَ نُضِيعُ നാം പാഴാക്കുന്നതല്ല. أَجْرَمَنْ ഒരുവൻെറ (ഒരു കൂട്ടരുടെ) പ്രതിഫലം. أَحْسَنَ അവൻ നന്നാക്കി. عَمَلاً പ്രവർത്തനം, കർമ്മം. 31 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കാണ്, അവർക്കുണ്ട്. جَنَّاتُ عَدْنٍ അധിവാസത്തിൻെറ (നിത്യവാസത്തിൻെറ) സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. تَجْرِي ഒഴുകും, സഞ്ചരിക്കും, നടക്കും. مِن تَحْتِهِمُ അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തു കൂടി. الْأَنْهَارُ നദികൾ, ആറുകൾ അരുവികൾ. يُحَلَّوْنَ അവർക്ക് അണിയിക്കപ്പെടും. فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ. مِنْ أَسَاوِرَ വള(കൈവള)കളിൽ നിന്ന്, കങ്കണങ്ങളിൽ നിന്ന്. مِن ذَهَبٍ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള. وَيَلْبَسُونَ അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്യും. ثِيَابًا വസ്ത്രങ്ങളെ. خُضْرًا പച്ചയായ. مِّن سُندُسٍ മിനുസപ്പട്ടു(നേരിയപട്ടു)കൊണ്ടുള്ള. وَإِسْتَبْرَقٍ പരുത്ത(കട്ടിയുള്ള)പട്ടും. مُّتَّكِئِينَ ചാരിയിരുന്നു(സുഖിച്ചു) കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ. عَلَى الْأَرَائِكِ പര്യങ്കങ്ങളിൽ, അലംകൃത കട്ടിലുകളിൽ. نِعْمَ എത്ര (വളരെ) വിശിഷ്ടം. الثَّوَابُ (ആ) പ്രതിഫലം. وَحَسُنَتْ അത് വളരെ നല്ലതും. مُرْتَفَقًا വിശ്രമസ്ഥലം.

സ്വർഗ്ഗീയവസ്തുക്കൾ ഏതും തന്നെ, നമുക്കു പരിചയമുള്ള ഭൗതികവസ്തുക്കളെപ്പോലെ ആയിരിക്കുകയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, സ്വർഗ്ഗീയ വസ്തുക്കൾക്കു തികച്ചും യോജിക്കുന്ന പേരുകൾ നമ്മുടെ ഭാഷകളിലും, വാക്കുകളിലും ഇല്ലാത്തതിനാൽ, നമുക്കു പരിചയമുള്ള പേരുകൾ മൂലം നമ്മെ പരിചയപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുതന്നെയാണ് നരകവസ്തുക്കളുടെയും നില. നബി(ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു ചമ്മട്ടി വെക്കുന്നത്ര സ്ഥലം ഇഹത്തെക്കാളും അതിലുള്ളതിനെക്കാളും ഉത്തമമാകുന്നു''.
(موضع سوط فى الجنة خير من الدنيا ومافيها – متفق عليه)

വിഭാഗം–5

۞ وَٱضۡرِبۡ لَهُم مَّثَلٗا رَّجُلَيۡنِ جَعَلۡنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيۡنِ مِنۡ أَعۡنَٰبٖ وَحَفَفۡنَٰهُمَا بِنَخۡلٖ وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُمَا زَرۡعٗا ﴿٣٢﴾

32 (നബിയേ!) അവർക്ക് ഒരു ഉപമ-അതായത്: രണ്ടാളുകളെക്കുറിച്ചു- വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക: അവരിൽ ഒരുവന് പല (തരം) മുന്തിരികളുടെ രണ്ടു തോട്ടങ്ങൾ നാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു; ഈത്തപ്പനകൾകൊണ്ട് അവരണ്ടിനേയും നാം വലയവും ചെയ്തു; അവരണ്ടിനുമിടയിൽ നാം കൃഷിയും ഉണ്ടാക്കി.

كِلۡتَا ٱلۡجَنَّتَيۡنِ ءَاتَتۡ أُكُلَهَا وَلَمۡ تَظۡلِم مِّنۡهُ شَيۡـٔٗاۚ وَفَجَّرۡنَا خِلَٰلَهُمَا نَهَرٗا ﴿٣٣﴾

33 ആ തോട്ടങ്ങൾ രണ്ടും അവയുടെ ഫലങ്ങൾ നല്കി വന്നു; അതിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും അത് വരുത്തിയില്ല. [ശരിക്ക് ഫലം നൽകി.] രണ്ടു തോട്ടത്തിൻേറയും ഇടയിൽ

ക്കൂടി നാം നദി കീറുകയും ചെയ്തു.

---

32 وَاضْرِبْ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക. لَهُم അവർക്ക്. مَّثَلاً ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം. رَّجُلَيْنِ രണ്ടാളുകളെ, രണ്ട് പുരുഷൻമാരെ. جَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കി. لِأَحَدِهِمَا അവരിൽ ഒരാൾക്ക്. جَنَّتَيْنِ രണ്ട് തോട്ടങ്ങൾ. مِنْ أَعْنَابٍ പല ((തരത്തിലുള്ള)) മുന്തിരികളിൽ നിന്നും. وَحَفَفْنَاهُمَا അവ രണ്ടിനേയും നാം വലയം ചെയ്തു. بِنَخْلٍ ഈത്തപ്പനകൊണ്ട്. وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. بَيْنَهُمَا രണ്ടിന്നുമിടയിൽ. زَرْعًا വിള, കൃഷി. 33 كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ രണ്ട് തോട്ടവും. آتَتْ നൽകിവന്നു, കൊടുത്തു. أُكُلَهَا അതിന്റെ കനി (ഫലം). وَلَمْ تَظْلِم അത് ക്രമക്കേടും വരുത്തിയില്ല. مِّنْهُ അതിൽ, അതിൽനിന്ന്. شَيْئًا ഒന്നും, ഒന്നിനെയും. وَفَجَّرْنَا നാം കീറി, പൊട്ടി ഒഴുക്കി, നടത്തി. خِلاَلَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിൽക്കൂടി. نَهَرًا നദി, പുഴ, നീർച്ചാൽ.

ഫലസമൃദ്ധവും, വിവിധ ഇനങ്ങളുള്ളതുമായ രണ്ടു വലിയ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ. ചുറ്റുപാടും ഈത്തപ്പനത്തോട്ടങ്ങളും. ഇടയിൽ പലതരം കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും, ഇടക്കിടെ വെള്ളച്ചാലുകളും. ഹാ! എന്തൊരു കൗതുകം! ഒന്നിലും ഒരു പോരായ്കയില്ല–ഒന്നിനൊന്നു മെച്ചം!

وَكَانَ لَهُۥ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَٰحِبِهِۦ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَنَا۠ أَكْثَرُ مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

34 അവന് (വേറെയും പല) വരുമാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ, തന്റെ ചങ്ങാതിയോട്- അവനുമായി (അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും) വാഗ്വാദം ചെയ്തുകൊണ്ട്- അവൻ പറയുകയാണ്: ''ഞാൻ നിന്നെക്കാൾ ധനം കൂടുതലുള്ളവനും, അധികം സംഘബലമുള്ളവനുമത്രെ.''

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ أَبَدًا ﴿٣٥﴾

35 അവൻ തന്നോടുതന്നെ അക്രമിയായും കൊണ്ട് തന്റെ തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു; അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഒരുകാലത്തും ഇത് (ഈ തോട്ടം) നശിച്ചുപോകുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല,

وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّى لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنقَلَبًا ﴿٣٦﴾

36 ''അന്ത്യസമയം, സംഭവിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല; അഥവാ എന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഞാൻ മടക്കപ്പെടുന്നതായാൽ തന്നെ, നിശ്ചയമായും, മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതിന് ഇതിനേക്കാൾ നല്ലതായ ഒരു സ്ഥാനം എനിക്ക് (അവിടെ) കിട്ടുന്നതാണ്.''

---

34 وَكَانَ لَهُ അവനുണ്ടായിരുന്നു. ثَمَرٌ വരുമാനങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, സമൃദ്ധി. فَقَالَ അങ്ങനെ അവൻ പറഞ്ഞു. لِصَاحِبِهِ തന്റെ ചങ്ങാതിയോട്. وَهُوَ അവൻ. يُحَاوِرُهُ അവനോട് വാഗ്വാദം നടത്തുകയായിരുന്നു. أَنَا ഞാൻ. أَكْثَرُ അധികമുള്ളവനാണ്. مِنكَ നിന്നെക്കാൾ. مَالاً ധനം, സ്വത്ത്. وَأَعَزُّ അധികം പ്രതാപം (ശക്തി) ഉള്ളവനുമാണ്. نَفَرًا ആൾ, കൂട്ടം, സംഘം. 35 وَدَخَلَ അവൻ പ്രവേശിച്ചു. جَنَّتَهُ അവന്റെ തോട്ടത്തിൽ. وَهُوَ അവൻ. ظَالِمٌ അക്രമം ചെയ്യുന്നവനാണ്. لِّنَفْسِهِ അവന്റെ ആത്മാവിനോട്, തന്നോട് തന്നെ (സ്വയംതന്നെ). قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. مَا أَظُنُّ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. أَن تَبِيدَ നശിച്ചു പോകുമെന്ന്. هَذِهِ ഇത്, ഇവ. أَبَدًا ഒരിക്കലും, ഒരു കാലത്തും. 36 وَمَا أَظُنُّ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുമില്ല. السَّاعَةَ അന്ത്യസമയത്തെ. قَائِمَةً നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്ന്, സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന്. وَلَئِن رُّدِدتُّ ഞാൻ മടക്കപ്പെടുന്നതായാൽ തന്നെ. إِلَى رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്ക

ലേക്ക്. لَأَجِدَنَّ തീർച്ചയായും എനിക്ക് കിട്ടും. خَيْرًا ഉത്തമമായത്. مِّنْهَا ഇതിനേക്കാൾ. مُنقَلَبًا മടങ്ങി ച്ചെല്ലുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം.

മനുഷ്യൻെറ ഗർവ്വും അഹങ്കാരവും അവനെക്കൊണ്ടു പലതും പറയിക്കുന്നതും, ചെയ്യി ക്കുന്നതുമാകുന്നു. കുറെ ധനവും, ഫലസമൃദ്ധിയും-അതോടൊന്നിച്ചു ആരോഗ്യവുംകൂടി-ഉണ്ടാ കുമ്പോൾ ഈ ദോഷം ബാധിക്കാത്തവർ വളരെ വിരളമായിരിക്കും. അങ്ങിനെ കാണപ്പെടാത്ത വർ മഹാ ഭാഗ്യവാൻമാർതന്നെ!

قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَكَفَرْتَ بِٱلَّذِى خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾

37 അവൻെറ ചങ്ങാതി അവനോട് വാഗ്വാദം നടത്തിക്കൊണ്ട് (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞു: ''മ ണ്ണിൽ നിന്നും, അനന്തരം ശുക്ലബിന്ദുവി ൽ നിന്നും നിന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, പി ന്നീട് നിന്നെ ഒരു പുരുഷനായി (രൂപം ന ൽകി) ശരിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള വനിൽ (അല്ലാഹുവിൽ) നീ അവിശ്വസി ക്കുകയാണോ?!

لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٣٨﴾

38 ''പക്ഷേ, ഞാൻ: ''അത് (കാര്യം): അല്ലാ ഹു എൻെറ രക്ഷിതാവാകുന്നു; എൻെറ രക്ഷിതാവിനോട് ഞാൻ ഒന്നിനേയും പ ങ്കുചേർക്കുന്നതുമല്ല'' എന്നത്രെ (പറയു ന്നത്).''

---

37 قَالَ പറഞ്ഞു. لَهُ അവനോട്. صَاحِبُهُ അവൻെറ ചങ്ങാതി. وَهُوَ അവൻ. يُحَاوِرُهُ അവനോട് വാഗ്വാദം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. أَكَفَرْتَ നീ അവിശ്വസിക്കുകയാണോ. بِالَّذِي യാതൊരുവനിൽ. خَلَقَكَ നിന്നെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. مِن تُرَابٍ മണ്ണിൽനിന്ന്. ثُمَّ പിന്നെ, അനന്തരം. مِن نُّطْفَةٍ ശുക്ല ബിന്ദുവിൽ നിന്ന്, ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന്. ثُمَّ പിന്നീട്. سَوَّاكَ നിന്നെ അവൻ ശരിപ്പെടുത്തി. رَجُلاً ഒരു പുരുഷനായി. 38 لَكِنَّا എന്നാൽ, ഞാനിതാ, പക്ഷെ ഞാൻ. هُوَ അവൻ, അത്, കാര്യം. اللهُ رَبِّي അല്ലാഹു എൻെറ രക്ഷിതാവാകുന്നു. وَلاَ أُشْرِكُ ഞാൻ പങ്കുചേർക്കുകയില്ല. بِرَبِّي എൻെറ റബ്ബിനോടും, രക്ഷിതാവിനോട്. أَحَدًا ഒരാളെയും.

നിൻെറ ആദ്യപിതാവ് മണ്ണിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല, മണ്ണിൽനിന്നു ഉൽഭവി ക്കുന്ന സസ്യാദിഭക്ഷണങ്ങൾ നിൻെറ മാതാപിതാക്കൾക്കൾ കഴിക്കുന്നു, അതിൽ നിന്നു രക്തം ഉണ്ടാകുന്നു. അതിൻെറ സത്തായി ഇന്ദ്രിയം ഉണ്ടാകുന്നു, ആ ഇന്ദ്രിയ ബീജത്തിൽനിന്നു നി ൻെറ സൃഷ്ടി ഉടലെടുത്തു. അങ്ങിനെ, ഘട്ടങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞ ശേഷം നീ ഒരു തികഞ്ഞ മനുഷ്യനായി ഈ ലോകത്തു വന്നു. ഇതെല്ലാം ചെയ്ത സ്രഷ്ടാവിൽ-ഈ ധനസമൃദ്ധിയിലും, സുഖജീവിതത്തിലും വഞ്ചിതനായിക്കൊണ്ടു-അവിശ്വസിക്കുവാനാണോ നിൻെറ ഭാവം?! എന്നാൽ ഞാനതിനു തെയ്യാറില്ല. എന്നെ സംബബന്ധിച്ചിടത്തോളം: 'അല്ലാഹു എൻെറ റബ്ബാണ്, ഞാൻ അവൻെറ ഏകത്വത്തിൽ അചഞ്ചലനായി വിശ്വസിക്കുന്നു.' എന്നു ആ സത്യവിശ്വാസി യായ ചങ്ങാതി അവനോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഇങ്ങിനെ തുടർന്നു:-

وَلَوْلَآ إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٣٩﴾

39 ''നിൻെറ (ഈ) തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ച പ്പോൾ നിനക്ക് പറഞ്ഞുകൂടായിരുന്നോ: ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതത്രെ (ഇതെല്ലാം); അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ യാതൊരു ശക്തിയും (ആർക്കും) ഇല്ല.'' എന്ന്?! നി

ന്നെക്കാൾ ധനവും സന്താനവും കുറഞ്ഞവനായി എന്നെ നീ കാണുന്നുവെങ്കിൽ

40 ''എന്റെ റബ്ബ് നിന്റെ തോട്ടത്തെക്കാൾ ഏറ്റവും നല്ലത് എനിക്ക് നൽകുവാനും, അതിൻമേൽ (നിന്റെ തോട്ടത്തിൻമേൽ) ആകാശത്തുനിന്ന് ഇടിവാൾ അയക്കുവാനും, അങ്ങനെ, അത് വഴുതുന്ന മൺപ്രദേശമായിത്തീരുവാനും മതി.

فَعَسَىٰ رَبِّيٓ أَن يُؤۡتِيَنِ خَيۡرٗا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرۡسِلَ عَلَيۡهَا حُسۡبَانٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصۡبِحَ صَعِيدٗا زَلَقًا ﴿٤٠﴾

41 ''അല്ലെങ്കിൽ അതിലെ വെള്ളം വറ്റിയതായിത്തീരുകയും ചെയ്തേക്കാം; പിന്നെ അത് തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിവുണ്ടാകയില്ലതന്നെ.''

أَوۡ يُصۡبِحَ مَآؤُهَا غَوۡرٗا فَلَن تَسۡتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبٗا ﴿٤١﴾

---

39 وَلَوْلاَ ആയിക്കൂടെ, എന്തുകൊണ്ട് ആയിക്കൂടാ. إِذْ دَخَلْتَ നീ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ. جَنَّتَكَ നിന്റെ തോട്ടത്തിൽ. قُلْتَ നീ പറഞ്ഞു(പറഞ്ഞേക്കുക). مَا شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത്(ആകുന്നു ഇത്). لاَ قُوَّةَ ഒരു ശക്തിയുമില്ല. إِلاَّ بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ. إِن تَرَنِ أَنَا എന്നെ നീ കാണുന്ന പക്ഷം. أَقَلَّ അധികം കുറഞ്ഞവനായി. مِنكَ നിന്നെക്കാൾ. مَالاً ധനം. وَوَلَدًا മക്കളും, സന്താനവും. 40 فَعَسَى എന്നാൽ ആകുവാനും മതി, ആയേക്കാം. رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവ്. أَن يُؤْتِيَنِ എനിക്ക് നൽകുവാൻ. خَيْرًا ഏറ്റവും നല്ലത്, ഉത്തമം. مِّن جَنَّتِكَ നിന്റെ തോട്ടത്തെക്കാൾ. وَيُرْسِلَ അയക്കുകയും. عَلَيْهَا അതിൻമേൽ. حُسْبَانًا ഇടിവാൾ, ഇടിയമ്പു, മഴ, ഇടിമിന്നൽ, മിന്നൽപിണർ. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. فَتُصْبِحَ അങ്ങനെ അതായിത്തീരും (തീരുക). صَعِيدًا മൺപ്രദേശം. زَلَقًا വഴുതുന്ന (ചെളിമയമായ). 41 أَوْ يُصْبِحَ അല്ലെങ്കിൽ ആയിത്തീരും, (തീരുകയും). مَاؤُهَا അതിലെ വെള്ളം. غَوْرًا വറ്റിയത്. فَلَن تَسْتَطِيعَ അപ്പോൾ നിനക്ക് സാധിക്കുകയില്ല തന്നെ. لَهُ അതിനെ. طَلَبًا തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ.

'നിന്റെ സമ്പൽ സമൃദ്ധിയും, അഭിവൃദ്ധിയും കണ്ടു നീ മതിമറന്നുപോകുന്നു. ഇതെല്ലാം നിനക്കു പ്രദാനം ചെയ്ത അല്ലാഹുവിനെ നീ ധിക്കരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ അല്ലാഹു തന്നതാണ്, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതേ ഉണ്ടാകൂ.' എന്നിങ്ങിനെ, മിതവും മര്യാദയുമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞാൽ പോരെ?! ഒരു പക്ഷേ, ഇതിനെക്കാൾ നല്ല സമ്പത്തു അല്ലാഹു എനിക്കു തന്നുവെന്നുവരാം. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു ദിവസം നേരം പുലരുമ്പോഴേക്കും ഒരു വമ്പിച്ച ഇടിവർഷമുണ്ടായി നിന്റെ തോട്ടമാകെ നശിച്ചുപോയെന്നും വരാം: അതുമല്ലെങ്കിൽ, ഈ ജലം അപ്പടി വറ്റിപ്പോയെന്നു വരാം; ഇതൊന്നും തന്നെ സംഭിച്ചുകൂടായ്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് കുറച്ചൊരു വിനയത്തിലും, ദൈവവിചാരത്തിലും നടക്കുകയാണ് തനിക്കു ഉത്തമം' . എന്നൊക്കെ ആ ഉപദേഷ്ടാവു പറഞ്ഞുനോക്കുന്നു. പക്ഷേ, തോട്ടക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ അതൊന്നും പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. ഫലമെന്തായി? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ!-

42 അവന്റെ സമൃദ്ധി (മുഴുവനും, ആപത്തുകളാൽ) വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടുപോയി! അങ്ങനെ, അതിൽ അവൻ ചിലവിറക്കിയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി രണ്ടു കൈപടങ്ങളും മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക (വ്യസനിച്ചു കൈമലർത്തുക) യായി! അവയാകട്ടെ (തോട്ടങ്ങളാകട്ടെ), അവയുടെ പന്തലുകളോടെ വീണടിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്! അവൻ പറ

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ فَأَصۡبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيۡهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَٰلَيۡتَنِي لَمۡ أُشۡرِكۡ بِرَبِّيٓ أَحَدٗا ﴿٤٢﴾

ഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു: ''അഹോ! ഞാൻ എൻെറ റബ്ബിനോട് ആരെയും പങ്കുചേർക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു!''എന്ന്.

43 അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ, അവനെ (സഹായിച്ചു) രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കൂട്ടരും അവനുണ്ടായില്ല; അവൻ സ്വയം രക്ഷപ്രാപിച്ചവനായതുമില്ല.

وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾

44 അവിടെ(ഇത്തരം സന്ദർഭത്തിൽ) രക്ഷാധികാരം, യഥാർത്ഥാസ്തിത്വമുള്ളവനായ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. അവൻ, പ്രതിഫലം (നൽകുന്നതിൽ) ഉത്തമനായുള്ളവനും, പര്യവസാനം (ശുഭകരമാക്കുന്നതിൽ) ഉത്തമനായുള്ളവനും ആകുന്നു.

هُنَالِكَ ٱلْوَلَـٰيَةُ لِلَّهِ ٱلْحَقِّ ۚ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

---

42 وَأُحِيطَ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു. بِثَمَرِهِ അവൻെറ ധനസമൃദ്ധി, ഫലസമൃദ്ധി. فَأَصْبَحَ അങ്ങിനെ അവൻ ആയി. يُقَلِّبُ മറിക്കുക (മലർത്തുക). كَفَّيْهِ അവൻെറ കൈപടങ്ങൾ (കൈകൾ). عَلَى مَا أنفق അവൻ ചിലവഴിച്ചതിനെപ്പറ്റി. فِيهَا ആ തോട്ടത്തിൽ. وَهِيَ അതാകട്ടെ. خَاوِيَةٌ വീണടിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതാണ്. عَلَى عُرُوشِهَا അതിൻെറ പന്തലോടെ, പന്തലുകളുടെ മീതെ. وَيَقُولُ അവൻ പറയകയും ചെയ്യുന്നു. يَا لَيْتَنِي അഹോ ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. لَمْ أُشْرِكْ ഞാൻ പങ്കുചേർക്കാതെ. بِرَبِّي എൻെറ റബ്ബിനോട്. أَحَدًا ആരെയും, ഒരാളെയും. 43 وَلَم تَكُن ഉണ്ടായതുമില്ല. لَهُ അവന്. فِئَةٌ ഒരു സംഘം, ഒരു കൂട്ടർ. يَنصُرُونَهُ അവനെ സഹായിക്കുന്നു, രക്ഷിക്കുന്ന. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ. وَمَا كَانَ അവൻ ആയതുമില്ല. مُنتَصِرًا (പ്രതികാരം ചെയ്തു) സ്വയം രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നവൻ. 44 هُنَالِكَ അവിടെ, ആ സ്ഥലത്ത്. الْوَلَايَةُ രക്ഷാധികാരം (സഹായം നൽകൽ). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الْحَقِّ യഥാർത്ഥാസ്ഥിതത്വമുള്ള, യഥാർത്ഥസ്ഥിരതയുള്ള. هُوَ അവൻ. خَيْرٌ ഉത്തമനാണ്. ثَوَابًا പ്രതിഫലം (നൽകുന്നതിൽ). وَخَيْرٌ ഉത്തമനുമാണ്. عُقْبًا പര്യവസാനം, അന്ത്യഫലം (ശുഭമാക്കുന്നതിൽ).

മേൽ വിവരിച്ച ഉപമയെ സംബന്ധിച്ചു വ്യാഖ്യാതക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടു അഭിപ്രായമുണ്ട്: ബനൂഇസ്രാഈലിൽ (ഇസ്രായിൽ സന്തതികളിൽ) നടന്ന ഒരു സംഭവമാണതെന്നു ഒരു വിഭാഗക്കാർ പറയുന്നു. ഉദാഹരണാർത്ഥം പറയപ്പെട്ട ഒരു സങ്കൽപകഥയാണെന്നാണു മറ്റു പലരുടെയും അഭിപ്രായം. രണ്ടായിരുന്നാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാകുന്നു. ഉദാഹരണവും ഉപമയും പറയുമ്പോൾ, അതിലടങ്ങിയ പാഠമെന്താണെന്നേ നാം നോക്കേണ്ടതുള്ളു.

സത്യമതം സ്വീകരിക്കുന്നതും, സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതും ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമാണ്-അതിൽ ബലാൽക്കാരമില്ല. പക്ഷേ, വിശ്വസിച്ചവരുടെ സൽക്കർമ്മഫലം അവർ അനുഭവിക്കും; വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ കർമ്മഫലം അവരും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്ന് അല്ലാഹു ആദ്യം ഉണർത്തി. പാരത്രികരക്ഷാശിക്ഷകളുടെയും, പ്രതിഫലങ്ങളുടെയും സാമാന്യരൂപവും വിവരിച്ചു. അതെ, സത്യനിഷേധികൾക്ക് എരിപൊരികൊള്ളുന്ന നരകാഗ്നിയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സുഖാനുഭൂതികൾ നിറഞ്ഞ നിത്യസ്വർഗ്ഗവും ആണെന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ, സത്യനിഷേധികൾ പരലോകത്ത് മാത്രമല്ല, ഇഹലോകത്തും ദൗർഭാഗ്യകരമായ പല നാശനഷ്ടങ്ങൾക്കും വിധേയരായേക്കുമെന്ന് മറ്റൊരു താക്കീതുകൂടി നൽകുകയാണ്. താൽക്കാലിക സുഖസൗകര്യങ്ങളൾകണ്ട് അവർ വഞ്ചിതരാകരുതെന്ന് മുന്നറിപ്പ് നൽകുന്നു. നേരെ മറിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളോട് അവർ തങ്ങളുടെ താൽക്കാലിക വിഷമതകളും, നിസ്സഹായതയും കണ്ട് നിരാശപ്പെടരുത്, ഐഹിക സുഖാഡംബരങ്ങൾ നിലനിൽപില്ലാത്തതാണ്, നാശത്തിലേക്ക് നീങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അവയക്ക് നിമിഷങ്ങളേ താമസമുണ്ടാകുകയുള്ളു, മനുഷ്യൻെറ ഊ

ക്കും ശക്തിയും അവിടെ ഫലം ചെയ്കയില്ല, എന്നിങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രസ്തുത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഒരു ഉപമമൂലം വ്യക്തമാക്കിയതാണ് മുകളിൽ നാം കാണുന്നത്. അതായത്, രണ്ടാളുകൾ: ഒരാൾക്ക് സുഖസൗകര്യങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറ്റേവന് ഒന്നുമില്ല. ആദ്യത്തേവൻ വഞ്ചിതനാകുന്നു, രണ്ടാമത്തേവനെ അവൻ നിസാരനായിക്കാണുന്നു. അഹങ്കാരത്തോടെ അതിരുവിട്ട് പലതും അവൻ അവനോട് പറയുന്നു. അതേസമയത്ത് രണ്ടാമത്തേവൻ അവനെ ഉപദേശിക്കുന്നു: 'ഇതെല്ലാം കണ്ട് നീ വഞ്ചിതനാകേണ്ടതില്ല, ഞൊടിയിടകൊണ്ട് ഇതൊക്കെ നാശപ്പെട്ടുപോയിക്കൂടെന്നില്ല' എന്നൊക്കെ. മറ്റേവനത് പരഹാസ്യമായി ഗണിക്കുന്നു. അതാ, പെട്ടന്നൊരു പ്രഭാതം! അവനെ അഹങ്കാരഭരിതനാക്കിയ തോട്ടങ്ങളും, ധനവിഭവങ്ങളുമെല്ലാം തകർന്ന് തരിപ്പണമായിത്തീർന്നു! അവൻെറ അഹങ്കാരം അതാ, നില്ക്കുന്നു! ആശകൾ നശിക്കുന്നു! ഖേദിച്ച് കൈമലർത്തുന്നു! ഇതാണ് ഉപമയുടെ ചുരുക്കം.

അഹങ്കാരിയായ തോട്ടക്കാരനെപ്പോലെ, മക്കായിലെ ഖുറൈശി പ്രധാനികളെയും, അവരെപ്പോലെയുള്ള ഇതരധിക്കാരികളെയും കരുതാം. അബലരും നിർധനരുമായ സത്യവിശ്വാസികളെ, ആ സാധുസഹോദരൻെറ പക്ഷക്കാരായും ഗണിക്കാം. മേൽകണ്ട തോട്ടത്തിൻെറ ചിത്രീകരണം അറബികളെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം വളരെ അനുയോജ്യമായതാണ്. ഗിരിയായിലെ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾപോലെയുള്ള രണ്ട് വമ്പിച്ച തോട്ടങ്ങൾ. ചുറ്റുപാടും ഈത്തപ്പനകൾ തലപൊക്കി നിൽക്കുന്നു. തോട്ടത്തിൻെറ ഏതു ഭാഗത്തും വെള്ളം എത്തിക്കുന്ന തോടുകൾ മദ്ധ്യത്തിലും. ഇരുകരകളിലും, ചാഞ്ചാടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിപ്പാടങ്ങൾ. ഇതിലപ്പുറം അറബികൾക്കിടയിൽ സുഖൈശ്വര്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉപാധികളായി മറ്റെന്താണുള്ളത്?! എന്നാൽ, തോട്ടക്കാരെമാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഒരു ഉപമയല്ല ഇത്. ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ലഭിച്ച് അഹങ്കാരികളും, ആഡംബരപ്രിയരുമായി മതിമറന്നു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഏവനേയും താക്കീത് ചെയ്യുന്ന ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ ഇത്. ഭൗതിക വസ്തുക്കളുടെയും ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറയും മൊത്തത്തിലുള്ള ഒരു ഉദാഹരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-6

وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ ٱلرِّيَٰحُ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٥﴾

45 (നബിയേ) ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ ഉപമ അവർക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക: (അത്) ഒരു വെള്ളം പോലെയാണ്: ആകാശത്തുനിന്ന് നാം അത് (മഴയായി) ഇറക്കുന്നു; എന്നിട്ട്, ഭൂമിയിലെ സസ്യവർഗ്ഗം അതുമൂലം (തഴച്ചുവളർന്നു) ഇടതിങ്ങി വരുന്നു; എന്നിട്ട് അത്, കാറ്റുകൾ പാറ്റിക്കളയുന്ന തുരുമ്പായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

ٱلْمَالُ وَٱلْبَنُونَ زِينَةُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَٱلْبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٤٦﴾

46 ധനവും മക്കളും ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ അലങ്കാരമാകുന്നു. നല്ലതായ ശാശ്വതകാര്യങ്ങളത്രെ, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ പ്രതിഫലത്തിൽ ഗുണമേറിയതും; പ്രത്യാശക്ക് ഗുണമായുള്ളതും.

---

45 وَاضْرِبْ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക. لَهُمْ അവർക്ക്. مَثَلَ ഉദാഹരണം, ഉപമ. الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ, ഇഹലോകജീവിത്തിൻെറ. كَمَاءٍ ഒരു വെള്ളംപോലെ. أَنزَلْنَاهُ നാം അത് ഇറക്കി. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. فَاخْتَلَطَ എന്നിട്ട് ഇടതിങ്ങി (തഴച്ചുകൂടി) കലർന്ന്. بِهِ അതിനാൽ,

അതുകൊണ്ട്. نَبَاتُ الْأَرْضِ ഭൂമിയിലെ സസ്യങ്ങൾ (സസ്യവർഗ്ഗം). فَأَصْبَحَ എന്നിട്ട് അതായി. هَشِيمًا തുരുമ്പ്. تَذْرُوهُ അതിനെ പാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കും. الرِّيَاحُ കാറ്റുകൾ. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. مُقْتَدِرًا കഴിവുള്ളവൻ.. 46 الْمَالُ ധനം. وَالْبَنُونَ മക്കളും. زِينَةُ അലങ്കാരമാണ്. الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ. وَالْبَاقِيَاتُ ശാശ്വതമായവ, നിലനിൽക്കുന്നവ, അവശേഷിക്കുന്നവ (കർമ്മങ്ങൾ). الصَّالِحَاتُ നല്ലതായ. خَيْرٌ ഗുണമേറിയതാണ്, നല്ലതാണ്, ഉത്തമമാണ്. عِندَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. ثَوَابًا പ്രതിഫലത്തിൽ. وَخَيْرٌ നല്ലതുമാണ്. أَمَلاً പ്രത്യാശക്ക്.

ഐഹികജീവിതവും, അതിലെ സുഖസന്തോഷങ്ങളുമെല്ലാം താൽക്കാലികമത്രെ. ആ നിലക്കുള്ള വില മാത്രമെ അതിനു കൽപിക്കാവൂ. ധനവും സന്താനങ്ങളും നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തപക്ഷം, അതുകൊണ്ടു ഗുണത്തെക്കാളേറെ ദോഷമാണുണ്ടാവുക. സൽക്കർമ്മങ്ങളായി ഈ ലോകത്തുവെച്ചു എന്തുചെയ്യുന്നുവോ അതിനു മാത്രമേ നിലനിൽപും യഥാർത്ഥ ഫലവും ലഭിക്കുകയുള്ളു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു ഉപമയാണ് നാം ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഹൃദയാകർഷങ്ങളായ ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ ഉള്ളുകളളി വേണ്ടതുപോലെ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വാസ്തവം ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. പ്രപഞ്ചകർത്താവായ സർവ്വശക്തൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ച സമയം വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഒരു നിമിഷനേരവും അതിനു ശേഷിപ്പില്ല. അത് എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണ്, എന്നൊന്നും ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതാകുന്നു.

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ ٱلْجِبَالَ وَتَرَى ٱلْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَـٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾

47 പർവ്വതങ്ങളെ (തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന്) നാം ചലിപ്പിക്കുകയും, ഭൂമിയെ വെളിപ്പെട്ടതായി [നഗ്നമായി] നിനക്ക് കാണുമാറാവുകയും അവരെ [മനുഷ്യരെ] നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അവരിൽനിന്ന് ഒരാളെയും വിട്ടുകളയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം:

وَعُرِضُوا۟ عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَـٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍۭ ۚ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾

48 നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽ (അന്ന്) അവർ അണിയായി (നിറുത്തി) കാണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്, നാം അവരോട് പറയും: ''ആദ്യപ്രാവശ്യം നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചപ്രകാരം നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്; പക്ഷേ, (ഇങ്ങിനെ) ഒരു നിശ്ചിത സമയം നിങ്ങൾക്ക് നാം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതേയല്ല എന്ന് നിങ്ങൾ ജൽപിക്കുകയുണ്ടായി.''

وَوُضِعَ ٱلْكِتَـٰبُ فَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَـٰوَيْلَتَنَا مَالِ هَـٰذَا ٱلْكِتَـٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحْصَىٰهَا ۚ وَوَجَدُوا۟ مَا عَمِلُوا۟ حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

49 (ഓരോരുത്തൻെറ കയ്യിലും അവൻെറ നൻമ തിൻമകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ) പുസ്തകം വെക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ, അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഭയവിഹ്വലരായിക്കൊണ്ട് കുറ്റവാളികളെ നിനക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. അവർ പറയും: ''അഹോ! ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടം! എന്താണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്? ചെറിയതോ വലിയതോ ആയ ഒന്നും തന്നെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്താതെ അത് വിട്ടുകളയുന്നില്ലല്ലോ''! അ

വർ എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവോ അത് (അവരുടെ മുമ്പിൽ) ഹാജറുള്ളതായി അവർ കണ്ടെത്തുന്നതുമാണ്. നിൻെറ റബ്ബ് ആരോടും അനീതി ചെയ്യുകയില്ല.

---

47 وَيَوْمَ نُسَيِّرُ നാം ചലിപ്പിക്കുന്ന (നീക്കിക്കളയുന്ന) ദിവസം. الْجِبَالَ പർവ്വതങ്ങളെ, മലകളെ. وَتَرَى നീ കാണുമാറാകുകയും. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. بَارِزَةً വെളിവായി, നഗ്നമായി(സമനിരപ്പായി) തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന). وَحَشَرْنَاهُمْ നാം അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും. فَلَمْ نُغَادِرْ അപ്പോൾ നാം വിട്ടുകളയുകയില്ല. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. أَحَدًا ആരെയും, ഒരാളെയും. 48 وَعُرِضُوا അവർ കാണിക്കപ്പെടും, (അവരെ കൊണ്ടുവരും). عَلَى رَبِّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽ. صَفًّا അണിയായി, വരിയായി. لَّقَدْ جِئْتُمُونَا തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു. كَمَا خَلَقْنَاكُمْ നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചപോലെ. أَوَّلَ مَرَّةٍ ആദ്യപ്രാവശ്യം, ഒന്നാം പ്രാവശ്യം. بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ. زَعَمْتُمْ നിങ്ങൾ ജല്പിച്ചു. أَلَّن نَّجْعَلَ നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയില്ലതന്നെ എന്ന്, നിശ്ചയിക്കുകയില്ലെന്ന്. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مَّوْعِدًا ഒരു നിശ്ചിത സമയം (ഹാജറാകുന്ന സമയം). 49 وَوُضِعَ വെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. الْكِتَابُ പുസ്തകം, ഗ്രന്ഥം. فَتَرَى അപ്പോൾ നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെ. مُشْفِقِينَ പേടിച്ചവരായി, ഭയവിഹ്വലരായി. مِمَّا فِيهِ അതിൽ ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. يَا وَيْلَتَنَا അഹോ ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടമേ, നാശമേ. مَا എന്താണ്. لِهَٰذَا الْكِتَابِ ഈ പുസ്തകത്തിന്. لَا يُغَادِرُ അത് വിട്ടുകളയുന്നില്ല. صَغِيرَةً ഒരു ചെറിയ കാര്യവും. وَلَا كَبِيرَةً ഒരു വലിയ കാര്യവും (വിട്ടുകളയുന്നില്ല). إِلَّا أَحْصَاهَا അതിനെ ക്ളിപ്തപ്പെടുത്താതെ, കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്താതെ. وَوَجَدُوا അവർ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. مَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചത്, അവർ എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവോ അത്. حَاضِرًا സന്നിഹിതമായി, തയ്യാറായി. وَلَا يَظْلِمُ അക്രമം ചെയ്കയില്ല അനീതി കാണിക്കയില്ല. رَبُّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവ്. أَحَدًا ആരേയും, ഒരാളെയും ആരോടും.

47–ാം വചനത്തിൽ പർവ്വതങ്ങളെ നടത്തുമെന്ന് പറഞ്ഞത്, ലോകാവസാനസമയത്തുണ്ടാകുന്ന അതിഭയങ്കരങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളിൽപെട്ടതാകുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെയെല്ലാം പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു വിചാരണാനിലയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതും, ഓരോരുത്തരുടെയും നന്മതിന്മകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഏടുകൾ അവരവരുടെ കയ്യിൽ നൽകപ്പെടുന്നതും, അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുസന്നിധിയിൽ എല്ലാവരും വിചാരണക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നതും വിവരിക്കുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ, അവിശ്വാസികളും പാപികളുമായ ആളുകളുടെ വ്യസനവും ഖേദവും അതിരറ്റതായിരിക്കും. ഇവ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും തുടർന്നുള്ള സൂറത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ധനം, സ്വാധീനം മുതലായവ ലഭിച്ചതുനിമിത്തം സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചുവരുന്ന അഹങ്കാരികളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, ആഭിജാത്യത്തിൻെറയും വർഗ്ഗമാഹത്മ്യത്തിൻെറയും പേരിൽ ദൈവകൽപനയെ ധിക്കരിച്ച ഇബ്ലീസിനെക്കുറിച്ചു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. മനുഷ്യൻെറ ജൻമശത്രുവായ അവൻെറ ദുഷ്പ്രേരണകളെ സദാ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്നു അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:–

വിഭാഗം–7

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ ٱلْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِۦٓ ۗ

50 (ഓർക്കുക:) നാം മലക്കുകളോട്: ''നിങ്ങൾ ആദമിന് 'സുജൂദ്' ചെയ്യുവിൻ (തലകുനിക്കുവിൻ)'' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ 'സുജൂദ്' ചെയ്തു-ഇബ്ലീസ് ഒഴി

أَفَتَتَّخِذُونَهُۥ وَذُرِّيَّتَهُۥٓ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِى وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّۢ ۚ بِئْسَ لِلظَّـٰلِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾

കെ; അവൻ ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു; അതിനാൽ, അവൻ തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ കല്പനയെ ധിക്കരിച്ചു കളഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ എന്നെവിട്ട് അവനെയും, അവൻെറ സന്തതികളെയും കാര്യകർത്താക്കളാക്കുന്നുവോ? അവരാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുക്കളുമാണ്! അക്രമികൾക്ക് (സ്വീകരിക്കുവാൻ) പകരം കിട്ടിയത് വളരെ മോശമത്രെ!

۞ مَّآ أَشْهَدتُّهُمْ خَلْقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ ٱلْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾

51 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചതിനാകട്ടെ, അവരെത്തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിനാകട്ടെ, നാം അവരെ സാക്ഷിയാക്കിയിട്ടില്ല. വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെ ഞാൻ സഹായകരായി സ്വീകരിക്കുന്നവനല്ലതന്നെ.

---

50 وَإِذْ قُلْنَا നാം പറഞ്ഞപ്പോൾ. لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട്. اسْجُدُوا നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ, തലകുനിക്കുവിൻ. لِآدَمَ ആദമിന്. فَسَجَدُوا അപ്പോൾ അവർ സുജൂദ് ചെയ്ത്. إِلاَّ إِبْلِيس ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. كَانَ അവനായിരുന്നു. مِنَ الْجِنِّ ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ (പെട്ടവൻ). فَفَسَقَ അതിനാൽ അവൻ ധിക്കരിച്ചു. عَنْ أَمْرِ കല്പനയെ. رَبِّهِ തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ. أَفَتَتَّخِذُونَهُ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ അവനെ ആക്കുകയോ. وَذُرِّيَّتَهُ അവൻെറ സന്താനങ്ങളെയും. أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കൾ, ബന്ധുക്കൾ, രക്ഷാധികരികൾ. مِن دُونِي എന്നെ വിട്ടു, എനിക്ക്പുറമെ, എന്നെക്കൂടാതെ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. عَدُوٌّ ശത്രുവാണ്. بِئْسَ വളരെ മോശമാകുന്നു. لِلظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക്. بَدَلاً പകരം(കിട്ടിയത്). 51 مَا أَشْهَدتُّهُمْ നാം അവരെ സാക്ഷിയാക്കിയിട്ടില്ല, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. خَلْقَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയെയും. وَلاَ خَلْقَ സൃഷ്ടിച്ചതിനുമല്ല. أَنفُسِهِمْ അവരെത്തന്നെ. وَمَا كُنتُ ഞാനാകുന്നതുമല്ല, ഞാനല്ലതാനും. مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെ ആക്കുന്നവൻ (സ്വീകരിക്കുന്നവൻ). عَضُدًا സഹായകൻമാരായി, സഹായമായി.

ആദം (عليه السلام) നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ഔന്നത്യം സ്ഥാപിക്കുവാനായി അദ്ദേഹത്തിനു തലകുനിച്ചു 'സുജൂദ്' ചെയ്യണമെന്നു അല്ലാഹു മലക്കുകളോടു കല്പിച്ചു. കല്പന ഇബ്ലീസിനും ബാധകമായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവൻെറ വർഗ്ഗീയ ദുരഹങ്കാരം അവനെ വഞ്ചിച്ചു. 'അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഞാൻ മണ്ണുകൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനു തലകുനിക്കുകയോ'? എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ കല്പന നിരസിച്ചു കളഞ്ഞു; അല്ലാഹുവിൻെറ കോപശാപത്തിനു ഇരയാകുകയും ചെയ്തു. അതോടെ അവൻ മനുഷ്യൻെറ ജൻമശത്രുവായിത്തീർന്നു. മനുഷ്യനാകട്ടെ, ഇതെല്ലാം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെയും, അവൻെറ വർഗ്ഗക്കാരെയും കാര്യകർത്താക്കളായി സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു! അവരുടെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു വശംവദരായി പിഴച്ചുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു! മനുഷ്യൻെറ ഈ ദുരവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപവും അത്ഭുതവുമാണ് അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ സംഭവം ഖുർആനിൽ പലേടത്തും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സൂ: ത്വാഹയിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.

ആകാശഭൂമികളെയോ മറ്റോ സൃഷ്ടിച്ചതിലൊന്നും തന്നെ, പിശാചിനും അവൻെറ സന്തതികൾക്കും യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ഇടപെടലും, പങ്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല; ഉണ്ടാകുകയുമില്ല. അങ്ങിനെ വല്ല തരത്തിലുള്ള ഒരു പങ്കും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുന്നതിൽ മനുഷ്യന് എന്തെങ്കിലും ന്യായമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ഇനി, പിശാചിനെ ബന്ധുവും കാര്യകർത്താവുമായി സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ഫലമാകട്ടേ, അതെ

ത്രമാത്രം മോശപ്പെട്ടതായിരിക്കുമെന്നു താഴെ പറയുതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം:-

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا۟ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ﴿٥٢﴾

52 (അല്ലാഹു അക്രമികളോടായി:) ''നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന എൻെറ പങ്കുകാരെ വിളിച്ചുകൊൾവിൻ'' എന്ന് പറയുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)!- അപ്പോൾ അവർ അവരെ വിളി(ച്ചു നോ) ക്കുന്നതാണ്: എന്നാൽ അവർ അവർക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല. നാം (അല്ലാഹു) അവർക്കിടയിൽ ഒരു അപകടസ്ഥലം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്.

وَرَءَا ٱلْمُجْرِمُونَ ٱلنَّارَ فَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا۟ عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾

53 കുറ്റവാളികൾ നരകത്തെ (നേരിൽ)കാണും, അപ്പോൾ അവർക്ക് വിചാരം വരും (മനസ്സിലാകും): നിശ്ചയമായും തങ്ങൾ അതിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുന്നവരാണെന്ന്. അതിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞു പോകുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവും അവർ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ല.

---

52 وَيَوْمَ يَقُولُ അവൻ പറയുന്ന ദിവസം. نَادُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ. شُرَكَائِيَ എൻെറ പങ്കുകാരെ. الَّذِينَ زَعَمْتُمْ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചിരുന്നവരായ. فَدَعَوْهُمْ അപ്പോൾ അവർ അവരെ വിളിക്കും. فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا എന്നാൽ അവർ ഉത്തരം നൽകുകയില്ല. لَهُمْ അവർക്ക്. وَجَعَلْنَا നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും, ആക്കുകയും ചെയ്യും. بَيْنَهُم അവർക്കിടയിൽ. مَّوْبِقًا ഒരു അപകടസ്ഥലം. 53 وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ കാണും. النَّارَ നരകം. فَظَنُّوا അപ്പോൾ അവർക്ക് വിചാരം വരും, (അവർക്ക് മനസ്സിലാകും). أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا അവർ അതിൽ അകപ്പെടുന്നവരാണെന്ന്. وَلَمْ يَجِدُوا അവർ കണ്ടെത്തുകയില്ല, അവർക്ക് കിട്ടുകയില്ല. عَنْهَا അതിൽ നിന്ന്. مَصْرِفًا തിരിഞ്ഞുപോകുവാനുള്ള സ്ഥലം (മാർഗ്ഗം).

പരലോകവിശ്വാസവും, നരകശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും ഇല്ലാതിരുന്ന അവർ, നരകം ഇപ്പോൾ കണ്ണിൽ കാണുകയാണ്. അതു യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്നും, തങ്ങൾക്കു അതിൽ നിന്നു രക്ഷയില്ലെന്നും അവർക്കിപ്പോൾ ശരിക്കും ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. നിഷേധത്തിൻെറ ലാഞ്ഛനപോലും അവരിൽ ഇല്ലതന്നെ.

വിഭാഗം-8

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ أَكْثَرَ شَىْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾

54 തീർച്ചയായും, ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാ (വക)ഉപമകളെയും ഈ ഖുർആനിൽ നാം വിവിധ തരത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ, ഏത് വസ്തുവെക്കാളുമധികം തർക്ക (സ്വഭാവ) മുള്ളവനാകുന്നു.

---

54 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും. صَرَّفْنَا നാം വിവിധരൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു,. فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ ഈ ഖുർആനിൽ. لِلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. مِن كُلِّ مَثَلٍ എല്ലാ(വിധ)ഉപമകളിൽനിന്നും. وَكَانَ الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു. أَكْثَرَ شَيْءٍ ഏതു വസ്തുവിലും കൂടുതലുള്ളവൻ. جَدَلًا തർക്കം (തർക്കസ്വഭാവം, തർക്കവാസന).

ഖുർആന്‍റെ വിവരണരീതി ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ളതാകുന്നു. അതിമേതായ ഒരു ശൈലിയും, പ്രതിപാദനരീതിയുമാണ് അതിനുള്ളത്. ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സാഹിത്യകൃതികൾ, ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ മുതലായവപോലെയുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായം അതു സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. വിഷയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ധ്യായങ്ങൾ, പർവങ്ങൾ, പംക്തികൾ എന്നിവയൊന്നും നിർണ്ണയിക്കുക അതിനു പതിവില്ല. അതിന്‍റെ വിവരണരീതിയെ സംബന്ധിച്ചു എത്രയോ മഹാൻമാർ നീണ്ടുനീണ്ട ലേഖനങ്ങളും, ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ചുരങ്ങിയ വാചകങ്ങളിൽ അതിന്‍റെ സാക്ഷാൽ സ്വഭാവം വരഞ്ഞുകാണിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല.

ഉപദേശം, നിർദ്ദേശം, നിയമം, ചരിത്രം, കഥ, ഉപമ, സംഭവം, സുവിശേഷം, താക്കീതു, പ്രകൃതിവർണ്ണനം, ചിന്താപാഠം, ദൃഷ്ടാന്തം എന്നിങ്ങിനെ പലതും ഇടകലർന്നും, ഓന്നെന്നിനെ തുടർന്നും കാണാം. ഒരേ കാര്യംതന്നെ, ഒരേ സംഭവംതന്നെ, ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു വിവരിക്കും. പക്ഷേ, ഓരോ സ്ഥലത്തും മറ്റേസ്ഥലത്തു കാണപ്പെടാത്ത സവിശേഷതയോടുകൂടിയായിരിക്കും അത്. ഒരിടത്തു സംക്ഷിപ്തമാണെങ്കിൽ, വേറൊരിടത്തു സവിസ്തരമായിരിക്കും. സജ്ജനങ്ങളുടെ പുണ്യഫലങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ ദുഷ്ഫലങ്ങളും വിവരിക്കുന്നതു കാണാം. ചെറുതും, വലുതും, സങ്കൽപവും, സംഭവിച്ചതുമായ ഉപമകളും ഇടയ്ക്കിടെ സാധാരണമാണ്. നിയമവശങ്ങളെക്കാൾ ധാർമ്മികവേശത്തിന്നാണ് കൂടതൽ പ്രധാന്യം കാണുക. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ബുദ്ധിയും ചിന്തയുമുള്ള മനുഷ്യരെ മടുപ്പു തോന്നിക്കാതെയും, മുഷിപ്പിക്കാതെയും ആകർഷിക്കുകയും, ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ശൈലിയാണ് അതിനുള്ളത്.

എന്നാൽ, മനുഷ്യനാകട്ടെ, സ്വഭാവേന താർക്കികനാണ്. വേണ്ടതിനും വേണ്ടാത്തതിനും അവർ തർക്കം നടത്തും. ബോധ്യം വന്നാലും വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സമാധാനപൂർവ്വം കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവനു ക്ഷമയുണ്ടാകുകയില്ല. ഇത്യാദി സ്വഭാവങ്ങൾ നിമിത്തം ഖുർആന്‍റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും പലപ്പോഴും അവനു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു. സൂറത്തു-സുമറിലെ ഒരു വചനം ഇവിടെ ശ്രദ്ദേയമാകുന്നു:

فبشر عباد الذين يستمعون القول فيتبعون احسنه اولئك الذين هداهم الله وأولئك هم أولوا الالباب – سورة الزمر

സാരം: പറയുന്ന വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുകയും, എന്നിട്ട്, അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകുന്ന എന്‍റെ അടിയാൻമാർക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക: അവരാണ് അല്ലാഹു സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കയിട്ടുള്ളവർ; അവർ തന്നെയാണ് ബുദ്ധിമാൻമാരും)

ഇമാം അഹ്മദ് (﵀), ബുഖാരി (﵀), മുസ്ലീം (﵀) എന്നിവർ നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വിരിക്കുന്നു.: 'ഒരു ദിവസം രാത്രി നബി (ﷺ) തിരുമേനി, അലി (ﷺ) യുടെയും ഫാത്തിമഃ (ﷺ) യുടെയും വാതിൽക്കൽചെന്നു ഇങ്ങിനെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: ''നിങ്ങൾ രണ്ടാളും (രാത്രിനമസ്കാരം) നമസ്കരിക്കുന്നില്ലേ?'' അപ്പോൾ അലി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിന്‍റെ റസൂലേ! ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ അല്ലാഹുവിന്‍റെ കയ്‌വശമാണല്ലോ. ഞങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ഞങ്ങളെ അവൻ എഴുന്നേൽപിക്കുതാണ്.'' അലി (ﷺ) പറയുകയാണ്: 'ഞാനിതു പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി എന്നോടു മറുപടി ഒന്നും പറയാതെ വിട്ടുപോയ്ക്കളഞ്ഞു. എന്നിട്ട് അവിട്ന്നു തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ, തന്‍റെ കൈകൊണ്ടു തുടക്ക് കൊട്ടിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടു: **وكان الإنسان أكثر شيئ جدلا** (മനുഷ്യൻ ഏതു വസ്തുവെക്കാളും തർക്കമുള്ളവനാകുന്നു.)'

55 സൻമാർഗ്ഗദർശനം വന്നപ്പോൾ (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുകയും,തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരെ തടയുന്നത്, പൂ

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓا۟ إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّهُمْ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ ٱلْأَوَّلِينَ أَوْ

يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ قُبُلٗا ﴿٥٥﴾

ർവികൻമാരുടെ [അവരിൽ കഴിഞ്ഞ ശിക്ഷയുടെ] നടപടികൾ അവർക്ക് വന്നെത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ പെട്ടെന്ന് അവർക്ക് ശിക്ഷവരുകയോ വേണമെന്നുള്ളതല്ലാതെ (വേറെ) എന്താണ്?!

وَمَا نُرۡسِلُ ٱلۡمُرۡسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَيُجَٰدِلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِٱلۡبَٰطِلِ لِيُدۡحِضُواْ بِهِ ٱلۡحَقَّ ۖ وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِي وَمَآ أُنذِرُواْ هُزُوٗا ﴿٥٦﴾

56 സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവരായും, താക്കീത് നൽകുന്നവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ 'മുർസലു'കളെ[ദൂതൻമാരെ] നാം അയക്കാറില്ല. സത്യത്തെ തകർത്തുകളയുവാൻവേണ്ടി. മിഥ്യാവാദവുമായി അവിശ്വസിച്ചആളുകൾ തർക്കിക്കുന്നു! എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെയും, അവർക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെയും അവർ പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

---

55 وَمَا مَنَعَ തടയുന്നതെന്താണ്? തടയുന്നില്ല. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. أَن يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. إِذْ جَاءَهُمُ അവർക്ക് വന്നെത്തിയപ്പോൾ. الْهُدَى മാർഗ്ഗദർശനം, സൻമാർഗ്ഗം. وَيَسْتَغْفِرُوا അവർ പാപമോചനം തേടുന്നതും. رَبَّهُمْ അവരുടെ രക്ഷിതാവിനോട്. إِلاَّ أَن تَأْتِيَهُمْ അവർക്കുവന്നെത്തണമെന്നുള്ളതല്ലാതെ. سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ (മുൻഗാമികളുടെ) നടപടി. أَوْ يَأْتِيَهُمُ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു വരണമെന്ന്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. قُبُلاً പെട്ടെന്ന്, അഭിമുഖമായി. 56 وَمَا نُرْسِلُ നാം അയക്കാറില്ല. الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ, ദൂതൻമാരെ. إِلاَّ مُبَشِّرِينَ സുവിശേഷം (സന്തോഷവാർത്ത) അറിയിക്കുന്നവരായിട്ടല്ലാതെ. وَمُنذِرِينَ താക്കീതുചെയ്യുന്നവരും. وَيُجَادِلُ തർക്കിക്കുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. بِالْبَاطِلِ നിരർത്ഥമായതുകൊണ്ട്, മിഥ്യാവാദംകൊണ്ട്. لِيُدْحِضُوا അവർ തകർക്കുവാൻവേണ്ടി, ഉടക്കുവാൻവേണ്ടി. بِهِ അതുകൊണ്ട്. الْحَقَّ സത്യത്തെ, യഥാർത്ഥത്തെ. وَاتَّخَذُوا അവർ ആക്കുകയും ചെയ്തു. آيَاتِي എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. وَمَا أُنذِرُوا അവർക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടതിനേയും. هُزُوًا പരിഹാസ്യം.

ആദു, ഥമൂദു (عاد، ثمود) മുതലായ സമുദായങ്ങളിൽ അക്രമവും തോന്നിയവാസവും മുഴുത്തപ്പോൾ അവർക്കു സംഭവിക്കുകയുണ്ടായതുപോലെയുള്ള ശിക്ഷാനടപടികളാണ്, 'പൂർവ്വികൻമാരുടെ ശിക്ഷാനടപടി' (سنة الاولين) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. 'നീ സത്യവാനാണെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ കൊണ്ടുവരിക!'
(ائتنا بعذاب الله ان كنت من الصادقين – العنكبوت ٢٩) എന്നു ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ, ഖുറൈശികളായ ധിക്കാരികൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ക്ഷണം നിരസിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'അല്ലാഹുവേ! ഈ പറയുന്നതാണ് നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള സത്യമെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെമേൽ നീ ആകാശത്തുനിന്ന് കല്ലുമഴ വർഷിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക; അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരിക!'
(اللهم ان كان هذا هو الحق من عندك فأمطر علينا حجارة من السماء او ائتنا بعذاب أليم –الانفال ٣٢) ഇത്രയും നിഷ്ഠൂരമായ മന:സ്ഥിതിയായിരുന്നു അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിൽ നിന്ന് മേൽപറഞ്ഞ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ فَأَعۡرَضَ عَنۡهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتۡ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلۡنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ

57 തന്റെ റബ്ബിന്റെ 'ആയത്തുകൾ' [ലക്ഷ്യങ്ങൾ] മുഖേന ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടിട്ട് അവയെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞുകളയുകയും, തന്റെ കൈകൾ [താൻ] മുമ്പ് ചെയ്തു

أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوٓا۟ إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

പോയിട്ടുള്ളതിനെ [ദുഷ്കർമ്മങ്ങളെ] മറന്നുകളയുകയും ചെയ്തവരെക്കാൾ അക്രമി ആരാണുള്ളത്?! നിശ്ചയമായും, അത് ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (കഴിയാത്തവണ്ണം) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരുതരം മൂടികളും, അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരുതരം കട്ടിയും നാം ആക്കിയിരിക്കുകയാണ്. നീ അവരെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതായാൽ- അങ്ങിനെയിരിക്കെ- ഒരിക്കലും അവർ സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുകയില്ലതന്നെ.

وَرَبُّكَ ٱلْغَفُورُ ذُو ٱلرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُم بِمَا كَسَبُوا۟ لَعَجَّلَ لَهُمُ ٱلْعَذَابَ ۚ بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا۟ مِن دُونِهِۦ مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾

58 നിൻെറ രക്ഷിതാവ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണയുള്ളവനാണ്. അവർ ചെയ്തുകൂട്ടിയതിന് അവരോട് അവൻ നടപടി എടുക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്ക് അവൻ ശിക്ഷ തൽക്ഷണം തന്നെ കൊടുക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർക്കൊരു നിശ്ചിതസമയമുണ്ട്; അതിനെ വിട്ട് യാതൊരു രക്ഷാവലംബവും അവർക്ക് കിട്ടുന്നതേഅല്ല.

وَتِلْكَ ٱلْقُرَىٰٓ أَهْلَكْنَٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا۟ وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾

59 അതാ (ആ) രാജ്യങ്ങൾ! അവർ [അതിലെ നിവാസികൾ] അക്രമം ചെയ്തപ്പോൾ നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. (അതുപോലെ) ഇവരുടെ നാശത്തിനും നാം ഒരു നിശ്ചിതസമയം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

---

7 وَمَنْ ആരാണ്?. أَظْلَمُ അധികം അക്രമി. مِمَّن യാതൊരുവനെക്കാൾ. ذُكِّرَ അവന് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടു, ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടു. بِآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട്, ലക്ഷ്യങ്ങൾമുഖേന. رَبِّهِ തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ. فَأَعْرَضَ എന്നിട്ട് അവൻ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. عَنْهَا അതിൽ നിന്ന്. وَنَسِيَ അവൻ മറക്കുകയും ചെയ്തു. مَا قَدَّمَتْ മുമ്പുചെയ്തു. يَدَاهُ അവൻെറ കരങ്ങൾ, കൈകൾ(അവൻ). إِنَّا جَعَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം ആയിരിക്കുന്നു. عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, ഹൃദയങ്ങൾക്കു മീതെ. أَكِنَّةً ഒരുതരം മൂടികളെ. أَن يَفْقَهُوهُ അതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ). وَفِي آذَانِهِمْ അവരുടെ കാതുകളിലും. وَقْرًا ഒരുതരം കട്ടിയെ. وَإِن تَدْعُهُمْ നീ അവരെ വിളിക്കുന്നതായാൽ. إِلَى الْهُدَى സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക്. فَلَن يَهْتَدُوا എന്നാൽ അവർ സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുകയില്ല, പ്രാപിക്കുകയില്ല. إِذًا അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആകയാൽ. أَبَدًا ഒരിക്കലും, ഒരു കാര്യവും. 58 وَرَبُّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവ്. الْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. ذُو الرَّحْمَةِ കാരുണ്യമുള്ളവനാണ്. لَوْ يُؤَاخِذُ അവൻ പിടികൂടുകയാണെങ്കിൽ (നടപടിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ). هُم അവരെ, അവരോട്. بِمَا كَسَبُوا അവർ ചെയ്തുകൂട്ടിയതുകൊണ്ട്, സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട്. لَعَجَّلَ അവൻതൽക്ഷണം നൽകുമായിരുന്നു, ധൃതിയായി കൊടുക്കുമായിരുന്നു. لَهُمُ അവർക്ക്. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. بَل പക്ഷേ, എങ്കിലും. لَّهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّوْعِدٌ ഒരു നിശ്ചിതസമയം. لَّن يَجِدُوا അവർക്ക് കിട്ടുന്നതേയല്ല. مِن دُونِهِ അതിനെവിട്ടു, അതുകൂടാതെ. مَوْئِلاً ഒരു രക്ഷാവലംബവും. 59 وَتِلْكَ അതാ. الْقُرَى (ആ) രാജ്യങ്ങൾ. أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചു. هُمْ അവരെ (ആ രാജ്യക്കാരെ). لَمَّا ظَلَمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്തപ്പോൾ. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. لِمَهْلِكِهِم അവരുടെ നശീകരണത്തിന്, നാശസമയത്തിന്. مَّوْعِدًا ഒരു നിശ്ചിതസമയം, ഒരു നിശ്ചയം.

ആദു, ഥമൂദു മുതലായ ഗോത്രങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളും അവയെ നാമാവശേഷമാക്കിക്കളഞ്ഞ വമ്പിച്ച ശിക്ഷകളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും അറബികൾക്ക് ഏറെക്കുറെ കണ്ടറിയുവാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടികൊണ്ട് അവരെ താക്കീതുചെയ്യുന്നത്. അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധവും, ധിക്കാരവും അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. ചിന്തക്കുപകരം പരിഹാസം, ബുദ്ധിക്കു പകരം മർക്കടമുഷ്ടി, ഇതാണവരിൽ പ്രകടമാകുന്നത്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കല്ലുപോലെ ഉറച്ചു നിർജ്ജീവമായിരിക്കുകയാണ്. സത്യോപദേശത്തിനു അതിലേക്കു പ്രവേശനമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. അതൊന്നു ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുവാൻ പോലും അവർ തയ്യാറില്ല. കാതിൽ എന്തോ ഒരു കട്ടി നിറഞ്ഞു കേൾവി നഷ്ടപ്പെട്ടപോലെയാണുള്ളത്. നിർഭാഗ്യകരമായ ഈ നിലപാടിൽ അല്ലാഹു അവരെ തൽക്കാലം സ്വതന്ത്രമാക്കി വിട്ടിരിക്കയാണ്. പെട്ടെന്നുള്ളതും അതിദാരുണവുമായ ശിക്ഷക്കു അവർ തികച്ചും അർഹതയുള്ളവർ തന്നെ. എങ്കിലും കാരുണ്യവാനായ അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തുള്ള അവൻെറ നിയമനടപടിയനുസരിച്ചു അവർക്കു തൽക്കാലം ഒഴിവുനല്കിയിരിക്കുകയാണ്. പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ, യാഥാർത്ഥവും കൃത്യവുമായ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതിനു ഒരു നിശ്ചിത സമയമുണ്ട്. അതു വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ യാതൊരു ഒഴിവും ആർക്കും തന്നെ അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ല.

ഒരു ചോദ്യം ഇവിടെ ഉത്ഭവിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. ധാർമ്മിക ബോധമുള്ള ആളുകൾക്കു ഈ ലോകത്തു മിക്കവാറും കഷ്ടപ്പാടും, പലവിധ ദുരിതങ്ങളും ആണല്ലോ അനുഭവം. നേരെമറിച്ചു അവിശ്വാസികളും, ആക്രമികളുമായ ജനങ്ങൾക്കു സുഖസന്തോഷങ്ങളും! എന്താണിത്? എന്നാൽ, നല്ലതെന്നോ, ഭാഗ്യമെന്നോ നാം അനുമാനിക്കുന്ന എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ചീത്തയും, ദൌർഭാഗ്യകരവും ആയിരുന്നുവെന്നു പിന്നീടു നമുക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. അപ്പോഴാണ്, നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ അനുമാനങ്ങൾ തെറ്റായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടുക. കാര്യങ്ങളുടെ ബാഹ്യാവസ്ഥയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ജീവിക്കുവാനേ നമുക്കിവിടെ നിർവ്വാഹമുള്ളുവെന്നതു വാസ്തവമാണ്. പക്ഷേ, ബാഹ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും-രഹസ്യവും പരസ്യവും-തമ്മിൽ പലപ്പോഴും വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടാവാറുണ്ടെന്ന് നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് താഴെ വിവരിക്കുന്ന സംഭവത്തിൽ മൂസ (عليه السلام) നബിക്കു-അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ച നിബന്ധനകൾക്കെതിരായി-ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടി വന്നത്. സംഗതികളുടെ പരമാർത്ഥം തുറന്നുകാണുമ്പോഴേ, അവയെ സംബന്ധിച്ച അവസാനത്തേതും, ഏറ്റവും ശരിയായതുമായ തീരുമാനം കൽപിക്കുവാൻ സാധ്യമാവുകയുള്ളു. ഇപ്പറഞ്ഞതിനു ഉദാഹരണമായെടുക്കാവുന്ന ഒരു സംഭവകഥയാണ് തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ കാണുന്നത്.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിയുടെയും കഥ
(موسى والخضر عليهما السلام)

ആയത്തുകളിൽ പ്രവേശിക്കും മുമ്പായി കഥയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തരൂപം മുൻകൂട്ടി അറിയുന്നതുനന്നായിരിക്കും. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله), മുസ്ലീം (رحمه الله) മുതലായവർ അവരുടെ ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ കഥ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നാം ഇവിടെ അതു വിവരിക്കുന്നത്:-

ഇസ്രായീല്യരിലെ പ്രവാചകനനായ മൂസാ (عليه السلام) നബി ഒരിക്കൽ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ, ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: 'താങ്കളേക്കാൾ അറിവുള്ള മറ്റു വല്ലവരെയും താങ്കൾക്കറിയാമോ?' അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞതു 'ഇല്ല' എന്നായിരുന്നു. 'അല്ലാഹുവിനറിയാം' (الله اعلم) എന്നു പറയുകയുണ്ടായില്ല. (അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിലപാടിനു യോജിച്ചത് അതായിരുന്നു.) ഇതിനെത്തുടർന്നു: 'ഉണ്ട്-എൻെറ ഒരു അടിയാൻ നിന്നക്കാൾ അിറവുള്ളവനുണ്ട്-രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കാണാം!

എന്നു അല്ലാഹു മൂസാ (ﷺ) നബിക്കു വഹ്‌യു നൽകി. ഒരു മത്സ്യം കൂടെ കൊണ്ടുപോകണമെന്നും, അതു കാണാതാവുന്ന സ്ഥലത്തു അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അറിയിച്ചു. 'ഒരു ചത്ത മത്സ്യവുമായി പോകണം, അതിനു ജീവിനുണ്ടാകുന്നിടത്തുവെച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തെ കാണുക' എന്നിങ്ങിനെയാണ് ഹദീസിൻെറ ചില നിവേദനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

അങ്ങനെ, മൂസാ (ﷺ) നബിയും, തൻെറ വാലിയക്കാരനായ യൂശഉം (يوشع بن نون – ع) കൂടി യാത്രയായി. അവർ ഒരു പാറക്കല്ലിനടുത്തെത്തി അവിടെ വിശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ മത്സ്യം സമുദ്രത്തിൽ ചാടിപ്പോയി. യൂശഉ (ﷺ) അതു അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും, മൂസാനബി (ﷺ) ഉണർന്നശേഷം അദ്ദേഹത്തെ അതു അറിയിക്കുവാൻ മറന്നുകളഞ്ഞു. പിന്നീടു കുറെ നടന്നു ക്ഷീണിച്ച് മൂസാ (ﷺ) ഭക്ഷണസാധനം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണു യൂശഉ (ﷺ) മത്സ്യത്തിൻെറ കാര്യം ഓർമ്മിച്ചത്. അവർ പിന്നോക്കം മടങ്ങിപ്പോന്നു. മൽസ്യം പോയ സ്ഥലത്തെത്തി. അവിടെ വെച്ചു ഒരാളെ കണ്ടുമുട്ടി. മൂസാ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിനു സലാം പറഞ്ഞു. 'ഇന്നാട്ടിലെവിടെയാണ് സലാം(ശാന്തി)?' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം, നിങ്ങൾ ആരാണെന്നു അന്വേഷിച്ചു. മൂസാ (ﷺ) പേരും ഗോത്രവും പറഞ്ഞറിയിച്ചശേഷം ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു: 'നിങ്ങളുടെ അറിവിൽനിന്നു എനിക്കും പഠിപ്പിച്ചു തരുവാനായി ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചു വരട്ടേയോ?' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കു തൗറാത്ത് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് വഹ്‌യും വരാറുണ്ട്, ഏതായാലും എനിക്കു ചില അറിവുകളുണ്ടായിരിക്കും, അതു താങ്കൾക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. നേരെമറിച്ചും ഉണ്ടാകാം എന്നാൽ താങ്കൾ എൻെറ ഒന്നിച്ചു കൂടുന്നപക്ഷം, ഏതു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻ വിവരിച്ചു തരുന്നതുവരെ, എന്നോടു താങ്കൾ ചോദ്യം ചെയ്യരുത്.' മൂസാ (ﷺ) ഈ നിബന്ധന സമ്മതിച്ചു. ബാക്കിഭാഗം ആയത്തുകളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:-

വിഭാഗം-9

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَىٰهُ لَآ أَبْرَحُ حَتَّىٰٓ أَبْلُغَ مَجْمَعَ ٱلْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِىَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

60 മൂസാ തൻെറ വാലിയക്കാരനോട്; ''രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിച്ചേരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ദീർഘകാലം നടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ ഞാൻ (ഈ) യാത്ര തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും.'' എന്നു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക).

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

61 അങ്ങിനെ, അതുരണ്ടും തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, അവർ തങ്ങളുടെ മത്സ്യത്തെ (അതിൻെറ കാര്യം) മറന്നുപോയി. എന്നിട്ട് അത് സമുദ്രത്തിൽ (ചാടി;) അതുപോയവഴി ഒരു തുരങ്കം (പോലെ) ആക്കിതീർത്തു.

---

60 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞപ്പോൾ. مُوسَى മൂസാ(നബി). لِفَتَاهُ തൻെറവാലിയക്കാരനോട്, ഭൃത്യനോട്. لاَ أَبْرَحُ ഞാൻ വിരമിക്കയില്ല, തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. حَتَّى أَبْلُغَ ഞാൻ എത്തുവോളം. مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്നിടത്ത്. أَوْ أَمْضِيَ അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നടക്കും. حُقُبًا ദീർഘകാലം. 61 فَلَمَّا بَلَغَا അങ്ങനെ രണ്ടാളും എത്തിയപ്പോൾ. مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا അത് രണ്ടും തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്ത്. نَسِيَا അവർ (രണ്ടാളും) മറന്നു. حُوتَهُمَا അവരുടെ മൽസ്യം. فَاتَّخَذَ എന്നിട്ട് അത് ആക്കി, ഉണ്ടാക്കി. سَبِيلَهُ അതിൻെറ വഴി, അത് പോയ മാർഗ്ഗം. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ. سَرَبًا ഒരു തുരങ്കം, മാളം (പോലെ).

രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ ഏതാണെന്നും, അവ കൂടിച്ചേരുന്നസ്ഥലം ഏതാണെന്നുമുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഒരു ഉറച്ച തിരുമാനം എടുക്കത്തക്കവണ്ണം ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ വ്യക്തമായി ഒന്നും പറയുന്നില്ല. പലരും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ടാഞ്ചീറിൽ (طنجة) ആണെന്നും ആഫ്രിക്കയിൽ ആണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. ചെങ്കടലിന്റെ രണ്ടു ശാഖകളായ അഖബ ഉൾക്കടലും, സൂയസ് ഉൾക്കടലും കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലമായ ഐലഃ (الايلة) യിലാണെന്ന അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ന്യായമായിക്കാണുന്നത്. ഈ രണ്ടു ഉൾക്കടലുകൾക്കിടയിലാണ് ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ വളരെക്കാലത്തെ വാസസ്ഥലമായിരുന്ന സീനാ താഴ്‌വര. സീനാ താഴ്‌വരയും ഔറേബു വനാന്തരങ്ങളുമെല്ലാം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും ആ പരിസരങ്ങളിലാണെന്നു ഭൂപടം നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു തൗറാത്തു ലഭിച്ചതും അക്കാലത്താണെല്ലോ.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَىٰهُ ءَاتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

62 അങ്ങനെ, രണ്ടുപേരും കടന്നുപോയാറെ, അദ്ദേഹം [മൂസാ] തന്റെ വാലിയക്കാരനോട് പറഞ്ഞു: ''നമ്മുടെ പ്രാതൽ [ഭക്ഷണം] കൊണ്ടുവാ; നമ്മുടെ ഈ യാത്ര നിമിത്തം നാം [വളരെ] ക്ഷീണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു!''

قَالَ أَرَءَيْتَ إِذْ أَوَيْنَآ إِلَى ٱلصَّخْرَةِ فَإِنِّى نَسِيتُ ٱلْحُوتَ وَمَآ أَنسَىٰنِيهُ إِلَّا ٱلشَّيْطَٰنُ أَنْ أَذْكُرَهُۥ ۚ وَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾

63 അവൻ പറഞ്ഞു: ''കണ്ടുവോ! നാം, [ആ] പാറക്കല്ലിങ്കലേക്ക് ചെന്ന് കൂടിയപ്പോൾ!- അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും, ഞാൻ മൽസ്യത്തെപ്പറ്റി മറന്നുപോയി. അത് ഉണർത്തുവാൻ എന്നെ മറപ്പിച്ചത് പിശാചല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. അത് [മത്സ്യം] സമുദ്രത്തിൽ അതിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ ഒരു ആശ്ചര്യമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.''

قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ فَٱرْتَدَّا عَلَىٰٓ ءَاثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾

64 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അതുതന്നെയാണ് നാം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.'' ഉടനെ, രണ്ടാളും തങ്ങളുടെ കാല്പാടുകളെ നോക്കിക്കൊണ്ടു മടങ്ങി.

62 فَلَمَّا جَاوَزَا രണ്ടാളും വിട്ടുപോയാറെ, (പോയപ്പോൾ). قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لِفَتَاهُ തന്റെ വാലിയക്കാരനോട്. آتِنَا നമുക്ക് കൊണ്ടുവാ. غَدَاءَنَا നമ്മുടെ പ്രാതൽ, ഭക്ഷണം. لَقَدْ لَقِينَا തീർച്ചയായും നാം അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു(അനുഭവിച്ചു)കണ്ട്. مِن سَفَرِنَا നമ്മുടെയാത്ര നിമിത്തം. هَذَا ഈ (യാത്ര). نَصَبًا ക്ഷീണം, ബുദ്ധിമുട്ട്. 63 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَرَأَيْتَ കണ്ടുവോ. إِذْ أَوَيْنَا നാം ചെന്നെത്തിയപ്പോൾ. إِلَى الصَّخْرَةِ (ആ) പാറക്കല്ലിങ്കലേക്ക്. فَإِنِّي അപ്പോൾ ഞാൻ. نَسِيتُ ഞാൻ മറന്നു. الْحُوتَ മൽസ്യത്തെ, മൽസ്യത്തെപ്പറ്റി. وَمَا أَنسَانِيهُ അത് എന്നെ മറപ്പിച്ചിട്ടില്ല. إِلاَّ الشَّيْطَانُ പിശാചല്ലാതെ. أَنْ أَذْكُرَهُ ഞാൻ അത് പറയുവാൻ, ഉണർത്തുവാൻ. وَاتَّخَذَ അത് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. سَبِيلَهُ അതിന്റെ (അത് പോയ) മാർഗ്ഗം. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ. عَجَبًا ഒരു ആശ്ചര്യം, ആശ്ചര്യകരം. 64 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ذَلِكَ അത്, അതാണ്. مَا كُنَّا നാം ആയിരുന്നത്. نَبْغِ നാം തേടിക്കൊണ്ട്. فَارْتَدَّا അങ്ങനെ രണ്ടാളും മടങ്ങി. عَلَى آثَارِهِمَا അവരുടെ കാൽപാടുകളെ. قَصَصًا അന്വേഷിച്ചു(നോക്കി)ക്കൊണ്ട്.

മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, മത്സ്യത്തെ കാണാതാകുന്ന സ്ഥലത്താണല്ലോ അവർ തേടിപ്പോകുന്ന ആൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക. അവർ പാറക്കല്ലിനടുത്തു തിരിച്ചുവപ്പോൾ, മത്സ്യം സമുദ്രത്തിൽ ചാടിപ്പോയ മാർഗ്ഗം ഒരു തുരങ്കംപോലെ അവശേഷിച്ചതുകണ്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവിടെ വെച്ചു ഉദ്ദേശം സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

فَوَجَدَا عَبۡدٗا مِّنۡ عِبَادِنَآ ءَاتَيۡنَٰهُ رَحۡمَةٗ مِّنۡ عِندِنَا وَعَلَّمۡنَٰهُ مِن لَّدُنَّا عِلۡمٗا ﴿٦٥﴾

65 അപ്പോൾ, നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽ ഒരു അടിയാനെ അവർ കണ്ടെത്തി; നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) കാരുണ്യം നാം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ അടുക്കൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു (പ്രത്യേക) ജ്ഞാനം നാം അദ്ദേഹത്തിന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അടിയാനെ).

قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰ هَلۡ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰٓ أَن تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمۡتَ رُشۡدٗا ﴿٦٦﴾

66 മൂസാ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: ''സൻമാർഗ്ഗജ്ഞാനമായി താങ്കൾക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും താങ്കൾ എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരുമെന്നതിന്റെ മേൽ [പ്രസതുത നിശ്ചയത്തോടെ] ഞാൻ താങ്കളെ അനുഗമിക്കട്ടെയോ?''

---

65 فَوَجَدَا അപ്പോൾ അവർ കണ്ടെത്തി. عَبْدًا ഒരു അടിയാനെ. مِّنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽപ്പെട്ട. آتَيْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. رَحْمَةً ഒരു കാരുണ്യം, അനുഗ്രഹം. مِّنْ عِندِنَا നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന്. وَعَلَّمْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مِن لَّدُنَّا നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്ന് (തന്നെ)നമ്മുടെ വക. عِلْمًا ഒരു അറിവ്, ജ്ഞാനം. 66 قَالَ لَهُ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. مُوسَى മൂസാ. هَلْ أَتَّبِعُكَ ഞാൻ താങ്കളെ പിന്തുടരട്ടെയോ, അനുഗമിക്കട്ടെയോ. عَلَى أَن تُعَلِّمَنِ താങ്കൾ എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരുമെന്നതിന്റെ പേരിൽ (പ്രസ്തുത നിശ്ചയത്തിൻമേൽ). مِمَّا عُلِّمْتَ താങ്കൾക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന്. رُشْدًا നേർമ്മാർഗ്ഗജ്ഞാനമായി, നേർമ്മാർഗ്ഗമായി, സൻമാർഗ്ഗമായി.

'നമ്മുടെ അടിയാൻ' എന്നു പറഞ്ഞതു ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഹദീസിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. ഖിള്ർ (عليه السلام) ഒരു നബി (പ്രവാചകൻ) ആയിരുന്നുവെന്നന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ലക്ഷ്യമൊന്നും നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തെസ്സംബന്ധിച്ചു ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം ഒരു നബിയായിരിക്കണമെന്നുതന്നെയാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായവും അതാകുന്നു. عبدا من عبادنا (നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽപെട്ട ഒരു അടിയാൻ) എന്നും وعلمناه من لذنا علما (നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്നു നാം അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു പ്രത്യേകജ്ഞാനം പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു. 'ഇതൊന്നും ഞാൻ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു ചെയ്തതല്ല' എന്നു അദ്ദേഹം മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടു പറഞ്ഞതായി 82 -ാം വചനത്തിലും കാണാം. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം, അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകതാണെന്നത്രെ വ്യക്തമാകുന്നത്

قَالَ إِنَّكَ لَن تَسۡتَطِيعَ مَعِيَ صَبۡرٗا ﴿٦٧﴾

67 അദ്ദേഹം [ഖിള്ർ] പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, താങ്കൾക്ക് എന്റെകൂടെ സഹിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുകയില്ലതന്നെ.

وَكَيۡفَ تَصۡبِرُ عَلَىٰ مَا لَمۡ تُحِطۡ بِهِۦ خُبۡرٗا ٦٨

68 താങ്കൾക്ക് സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം മുഴുമിപ്പിച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി താങ്കൾ എങ്ങിനെ സഹിക്കും?!''

قَالَ سَتَجِدُنِيٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ صَابِرٗا وَلَآ أَعۡصِي لَكَ أَمۡرٗا ٦٩

69 അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, സഹിക്കുന്നവനായി എന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാവുന്നതാണ്; ഞാൻ താങ്കളുടെ ഒരു കൽപനക്കും എതിരുപ്രവർത്തിക്കുന്നതുമല്ല.''

قَالَ فَإِنِ ٱتَّبَعۡتَنِي فَلَا تَسۡـَٔلۡنِي عَن شَيۡءٍ حَتَّىٰٓ أُحۡدِثَ لَكَ مِنۡهُ ذِكۡرٗا ٧٠

70 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, താങ്കൾ എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നപക്ഷം, ഏതൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും, താങ്കൾക്ക് ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവന നൽകുന്നതുവരെ എന്നോട് ചോദ്യം ചെയ്യരുത്!''

---

67 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും താങ്കൾ. لَن تَسْتَطِيعَ താങ്കൾക്ക് കഴിയുന്നതല്ല തന്നെ. مَعِيَ എന്റെ ഒന്നിച്ച്, എന്റെ കൂടെ. صَبْرًا സഹിക്കുവാൻ, ക്ഷമിക്കുവാൻ. 68 وَكَيْفَ എങ്ങിനെയാണ്. تَصْبِرُ താങ്കൾ സഹിക്കുക. عَلَى مَا ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി. لَمْ تُحِطْ താങ്കൾക്ക് മുഴുവിച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ല(വേണ്ടതുപോലെ കിട്ടിയിട്ടില്ല). بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. خُبْرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം. 69 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. سَتَجِدُنِي എന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാറാകും, താങ്കൾ കണ്ടെത്തിക്കും. إِن شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. اللهُ അല്ലാഹു. صَابِرًا സഹിക്കുന്നവനായി, ക്ഷമിക്കുന്നവനായി. وَلاَ أَعْصِي ഞാൻ എതിരു നടക്കുകയുമില്ല. لَكَ താങ്കൾക്ക്. أَمْرًا ഒരു കൽപനക്കും, ഒരു കാര്യത്തിനും. 70 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي എന്നാൽ താങ്കൾ എന്നെ പിൻതുടർന്നാൽ. فَلاَ تَسْأَلْنِي എന്നോട് ചോദ്യം ചെയ്യരുത്, ചോദിക്കരുത്. عَن شَيْءٍ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും. حَتَّى أُحْدِثَ ഞാൻ പറഞ്ഞുതരുന്നതുവരെ, ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നതുവരെ. لَكَ താങ്കൾക്ക്. مِنْهُ അതിനെക്കുറിച്ച്. ذِكْرًا ഒരു പ്രസ്താവന (നിരൂപണം).

താങ്കൾക്കു രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പലതും നമ്മുടെ സഹവാസമദ്ധ്യെ താങ്കൾ കണ്ടേക്കും; പിന്നീടു അതിന്റെ രഹസ്യം ഞാൻ താങ്കൾക്കു പറഞ്ഞുതരികയും ചെയ്യും. അതിനിടയ്ക്കു അക്ഷമനായി ചോദ്യം ചെയ്യരുത് എന്ന് സാരം. മൂസാ (عليه السلام) അതു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിഭാഗം—10

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا رَكِبَا فِي ٱلسَّفِينَةِ خَرَقَهَاۖ قَالَ أَخَرَقۡتَهَا لِتُغۡرِقَ أَهۡلَهَا لَقَدۡ جِئۡتَ شَيۡـًٔا إِمۡرٗا ٧١

71 അനന്തരം, രണ്ടുപേരും പോയി. അങ്ങനെ, അവർ കപ്പലിൽ കയറിപ്പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം [ഖിള്ർ] അതിന് പിളർപ്പുണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''ഇതിലെ ആൾക്കാരെ മുക്കിക്കളയുവാനായി താങ്കൾ അതിനെ പിളർക്കുകയോ? തീർച്ചയായും, ഗൗരവമുള്ള ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ് താങ്കൾ ചെയ്തത്!''

قَالَ أَلَمۡ أَقُلۡ إِنَّكَ لَن تَسۡتَطِيعَ مَعِيَ صَبۡرٗا ٧٢

72 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ; നിശ്ചയമായും താങ്കൾക്ക് എന്റെ കൂടെ ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന്?!''

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِى بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِى مِنْ أَمْرِى عُسْرًا ﴿٧٣﴾

73 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ മറന്നു (ചോദിച്ചു) പോയതിനെപ്പറ്റി താങ്കൾ എന്നോട് നടപടി എടുക്കരുത്; എന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രയാസപ്പെട്ട ഒന്നിന് എന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്യരുത്!''

---

71 فَانطَلَقَا അനന്തരം (എന്നിട്ട്) രണ്ടാളുംപോയി. حَتَّى إِذَا رَكِبَا അങ്ങനെ രണ്ടാളും കയറിപ്പോയപ്പോൾ (കയറിപ്പോകുമ്പോൾ). فِي السَّفِينَةِ കപ്പലിൽ. خَرَقَهَا അദ്ദേഹം അതിന് പിളർപ്പുണ്ടാക്കി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَخَرَقْتَهَا അതിനെ താങ്കൾ പിളർക്കുകയോ. لِتُغْرِقَ താങ്കൾ മുക്കിക്കളയുവാൻ. أَهْلَهَا അതിലെ ആൾക്കാരെ. لَقَدْ جِئْتَ തീർച്ചയായും താങ്കൾ വരുത്തി(ചെയ്തു). شَيْئًا ഒരു കാര്യം. إِمْرًا വമ്പിച്ചതായ, ഗൗരവമുള്ള. 72 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَلَمْ أَقُلْ ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും താൻ, താങ്കൾ. لَن تَسْتَطِيعَ തനിക്ക് സാധിക്കുകയില്ലതന്നെ. مَعِيَ എന്റെ കൂടെ. صَبْرًا സഹിക്കുന്നതിന്. 73 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لاَ تُؤَاخِذْنِي എന്നെ പിടികൂടരുത്, എന്നോട് നടപടി എടുക്കരുത്. بِمَا نَسِيتُ ഞാൻ മറന്നതുകൊണ്ട്. وَلاَ تُرْهِقْنِي എന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. مِنْ أَمْرِي എന്റെ കാര്യത്തിൽ, കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. عُسْرًا ഒരു പ്രയാസത്തിന്, ഞെരുക്കമായ ഒരു കാര്യത്തിന്.

എന്റെ മറവികൊണ്ടുണ്ടായ ഇത്തരം സംഗതികൾ, താങ്കളൊന്നിച്ചു സഹവസിച്ചു പലതും പഠിക്കുന്നതിനു തടസ്സമാക്കി എന്നെ വിഷമിപ്പിക്കരുതേ! ഇനി, മേലിൽ ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്കയില്ല എന്നു സാരം.

അവർ കപ്പലിലായിരുന്നപ്പോൾ, ഒരു കുരുവി വന്ന് കപ്പലിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു ഇരിക്കുകയും, അതിന്റെ കൊക്കുകൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ അതു ഒന്നു കൊത്തുകയും ഉണ്ടായി എന്നും, അപ്പോൾ ഖിള്ർ(عليه السلام) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുവെന്നും മേൽസൂചിപ്പിച്ച ഹദീസിൽ കാണാം: 'താങ്കളുടെ അറിവും, എന്റെ അറിവും, സൃഷ്ടികളെല്ലാവരുടെ അറിവും കൂടിയാലും, അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിനെ അപേക്ഷിച്ചു ഈ കുരുവിയുടെ കൊക്കു സമുദ്രജലത്തിൽ വരുത്തിയ കുറവുപോലെയല്ലാതെ–അതിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു കുറവും–വരുത്തുകയില്ല.' താമസിയാതെ അദ്ദേഹം ഒരു മഴു എടുത്തു കപ്പലിന്റെ പലകക്കു പിളർപ്പുണ്ടാക്കിയത്രെ

فَانطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا لَقِيَا غُلَٰمًا فَقَتَلَهُۥ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾

74 എന്നിട്ട്, രണ്ടാളും പോയി. അങ്ങനെ, ഒരു ബാലനെ അവർ കണ്ടുമുട്ടുകയും, ഉടനെ, അദ്ദേഹം അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''നിർദ്ദോഷിയായ ഒരാളെ- മറ്റൊരാൾക്ക് പകരമായിട്ടല്ലാതെ- താങ്കൾ കൊന്നുകളഞ്ഞുവോ?! തീർച്ചയായും, ആക്ഷേപാർഹമായ ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ് താങ്കൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്!''

ജുസുഉ- 16

۞ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾

75 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''താങ്കളോട്, ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ: താങ്കൾക്ക് എന്റെ കൂടെ ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയില്ലെന്ന്?!''

قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾

76 അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''ഇതിനുശേഷം വല്ലതിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ താങ്കളോട് ചോദിക്കുന്നപക്ഷം, പിന്നെ താങ്കൾ എന്നോട് സഹവസിക്കേണ്ടതില്ല; എന്റെ പക്കൽ നിന്നു തന്നെ, താങ്കൾക്ക് ഒഴികഴിവ് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.''

---

74 فَانطَلَقَا എന്നിട്ട് രണ്ടാളും പോയി. حَتَّى إِذَا لَقِيَا അങ്ങനെ രണ്ടാളും കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ. غُلَامًا ഒരു ബാലനെ, ആൺകുട്ടിയെ. فَقَتَلَهُ എന്നിട്ട് അവനെ അദ്ദേഹം കൊല ചെയ്തു. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَقَتَلْتَ താൻ കൊല ചെയ്തുവോ. نَفْسًا ഒരു ആത്മാവിനെ (ഒരാളെ). زَكِيَّةً പരിശുദ്ധമായ (നിർദ്ദോഷിയായ). بِغَيْرِ نَفْسٍ മറ്റൊരാൾക്ക് പകരമല്ലാതെ (പ്രതികാരമായിട്ടല്ലാതെ). لَّقَدْ جِئْتَ തീർച്ചയായും താങ്കൾ വരുത്തി, ചെയ്തു. شَيْئًا ഒരു കാര്യം. نُّكْرًا ആക്ഷേപാർഹമായ, വെറുക്കത്തക്ക. 75 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَلَمْ أَقُل ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ. لَّكَ തന്നോട്, താങ്കളോട്. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും താങ്കൾ. لَن تَسْتَطِيعَ താങ്കൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല എന്ന്. مَعِيَ എന്റെ കൂടെ. صَبْرًا ക്ഷമിക്കുവാൻ. 76 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِن سَأَلْتُكَ ഞാൻ താങ്കളോട് ചോദിച്ചാൽ. عَن شَيْءٍ വല്ല വസ്തുവെക്കുറിച്ചും. بَعْدَهَا ഇതിനുശേഷം. فَلَا تُصَاحِبْنِي എന്നാൽ താങ്കൾ എന്നോട് സഹവസിക്കേണ്ടതില്ല, സഹവസിക്കേണ്ട. قَدْ തീർച്ചയായും. بَلَغْتَ താങ്കൾക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു (താങ്കൾ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു). مِن لَّدُنِّي എന്റെ പക്കൽനിന്ന്, എന്റെ അടുക്കൽനിന്ന്. عُذْرًا ഒഴികഴിവ് (ഒഴികഴിവിങ്കൽ).

ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ, മൂസാ (عليه السلام) നബി ചോദ്യം ചെയ്യാതെ കുറേക്കൂടി ക്ഷമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കു ഇനിയും പല ജ്ഞാനരഹസ്യങ്ങളും കാണുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുഭക്തിയും, സങ്കോചവും ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിർബ്ബന്ധിതനാക്കി.

فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُ ۖ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾

77 പിന്നേയും, അവർ രണ്ടാളും പോയി. അങ്ങനെ, അവർ ഒരു രാജ്യക്കാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ, ആ നാട്ടുകാരോട് ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു; എന്നാലവർ, അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന് വിസമ്മതിക്കയാണ് ചെയ്തത്; അപ്പോൾ, അവിടെ പൊളിഞ്ഞുവീഴുവാൻ പോകുന്ന ഒരു മതിൽ അവർ കണ്ടെത്തി. ഉടനെ, അദ്ദേഹം [ഖിള്ർ] അത് നേരെയാക്കി നിറുത്തി. അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''താങ്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ, അതിന് വല്ല പ്രതിഫലവും നിശ്ചയി (ച്ചു മേടി) ക്കാമായിരുന്നു!''

قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾

78 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇത്, ഞാനും താങ്കളും തമ്മിലുള്ള വേർപാടാണ്; താങ്കൾക്ക് ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്ന കാര്യത്തിന്റെ ഉൾസാരം ഞാൻ താങ്കൾക്ക് അറിയിച്ചുതരാം:''

---

77 فَانطَلَقَا എന്നിട്ട് (പിന്നെയും) രണ്ടാളും പോയി. حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَيَا അങ്ങനെ അവർ ചെന്നപ്പോൾ. أَهْلَ قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യക്കാരുടെ അടുക്കൽ. اسْتَطْعَمَا അവർ ഭക്ഷത്തിന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. أَهْلَهَا അതിലെ ആളുകളോട്, ആ നാട്ടുകാരോട്,. فَأَبَوْا എന്നാലവർ വിസമ്മതിച്ചു. أَن يُضَيِّفُوهُمَا അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന്. فَوَجَدَا അപ്പോൾ അവർ കണ്ടു. فِيهَا അതിൽ. جِدَارًا ഒരു മതിൽ. يُرِيدُ അത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നു(ശ്രമിക്കുന്നു, പോകുന്നു). أَن يَنقَضَّ അത് പൊളിഞ്ഞു വീഴുവാൻ. فَأَقَامَهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അതുനേരെയാക്കി നിറുത്തി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لَوْ شِئْتَ താങ്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ. لَاتَّخَذْتَ താങ്കൾക്ക് നിശ്ചയിക്കാമായിരുന്നു, ഏർപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. عَلَيْهِ അതിന്, അതിൻെറ പേരിൽ. أَجْرًا ഒരു പ്രതിഫലം, കൂലി. 78 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَٰذَا ഇത്. فِرَاقُ വേർപാടാണ്, പിരിയലാണ്. بَيْنِي എൻെറ ഇടക്കും. وَبَيْنِكَ താങ്കളുടെ ഇടക്കും (ഞാനും താങ്കളും തമ്മിൽ). سَأُنَبِّئُكَ ഞാൻ താങ്കൾക്ക് പറഞ്ഞുതരാം, മനസ്സിലാക്കിതരാം. بِتَأْوِيلِ ഉൾസാരത്തെ, ആന്തരാർത്ഥത്തെ, വ്യാഖ്യാനത്തെ. مَا യാതൊരു കാര്യത്തിൻെറ. لَمْ تَسْتَطِع താങ്കൾക്ക് സാധിച്ചില്ല. عَّلَيْهِ അതിനെപ്പറ്റി. صَبْرًا ക്ഷമിക്കുവാൻ.

കേവലം വിദേശികളായ രണ്ടാളുകളെ–അവർ ഭക്ഷണം നൽകണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു കൂടി–ആദരിക്കാതിരുന്ന ആ നാട്ടുകാരുടെ മതിലിൻെറ കേടു തീർത്തുകൊടുക്കുന്നതിനു ഒരു പ്രതിഫലം നിശ്ചിയിക്കുന്നതു അന്യായമല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, നമ്മുടെ തൽക്കാലാവശ്യങ്ങൾക്കായി അങ്ങിനെ ചെയ്യാമായിരുന്നുവെന്നാണ് മൂസാ (عليه السلام) പറയുന്നത്. എന്നാൽ, നിശ്ചയപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് ഒഴികഴിവു പറയുവാനുള്ള അവസാനത്തെ അവസരവും ഇതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ഖിള്ർ (അ), തൻെറ പ്രവൃത്തികളുടെ രഹസ്യങ്ങളും, അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ആന്തരതത്വങ്ങളും ഇങ്ങിനെ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു:–

أَمَّا ٱلسَّفِينَةُ فَكَانَتۡ لِمَسَٰكِينَ يَعۡمَلُونَ فِي ٱلۡبَحۡرِ فَأَرَدتُّ أَنۡ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُم مَّلِكٞ يَأۡخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصۡبٗا ﴿٧٩﴾

79 ‘‘എന്നാൽ, (ആ) കപ്പൽ; അത് കടലിൽ ജോലി ചെയ്തു വരുന്ന ചില സാധുക്കളുടേതായിരുന്നു; അതിനാൽ, ഞാൻ അതിന് കേടുവരുത്തണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചു. (കാരണം:) അവരുടെ പിറകിൽ എല്ലാ (നല്ല) കപ്പലും പിടിച്ചെടുത്ത് കൈവശപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു.

وَأَمَّا ٱلۡغُلَٰمُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤۡمِنَيۡنِ فَخَشِينَآ أَن يُرۡهِقَهُمَا طُغۡيَٰنٗا وَكُفۡرٗا ﴿٨٠﴾

80 (ആ) ബാലനാകട്ടെ: അവൻെറ മാതാപിതാക്കൾ സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു; അതിക്രമത്തിനും, അവിശ്വാസത്തിനും (മതനിഷേധത്തിനും) അവൻ അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമെന്ന് നാം ഭയപ്പെട്ടു.

فَأَرَدۡنَآ أَن يُبۡدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيۡرٗا مِّنۡهُ زَكَوٰةٗ وَأَقۡرَبَ رُحۡمٗا ﴿٨١﴾

81 അതിനാൽ, അവനുപകരം അവനെക്കാൾ പരിശുദ്ധതയിൽ ഉത്തമനും, കരുണയിൽ കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളവനുമായ ഒരുവനെ (ഒരു സന്തതിയെ) അവരുടെ റബ്ബ് അവർക്കു നൽകണമെന്ന് നാം ഉദ്ദേശിച്ചു.

وَأَمَّا ٱلۡجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَٰمَيۡنِ يَتِيمَيۡنِ فِي ٱلۡمَدِينَةِ وَكَانَ تَحۡتَهُۥ كَنزٞ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَٰلِحٗا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبۡلُغَآ أَشُدَّهُمَا وَيَسۡتَخۡرِجَا

82 ‘‘(ആ) മതിലാണെങ്കിലോ: അത് (ആ) പട്ടണത്തിലെ അനാഥരായ രണ്ടു ബാലൻമാരുടേതായിരുന്നു; അതിൻെറ ചുവട്ടിൽ അവർക്കായുള്ള ഒരു നിക്ഷേപവുമുണ്ട്; അവരുടെ പിതാവ് ഒരു നല്ല മനുഷ്യനുമായിരുന്നു. അതിനാൽ, രണ്ടുപേരും അവരുടെ

كَنزَهُمَا رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۚ وَمَا فَعَلۡتُهُۥ عَنۡ أَمۡرِيۚ ذَٰلِكَ تَأۡوِيلُ مَا لَمۡ تَسۡطِع عَّلَيۡهِ صَبۡرٗا ﴿٨٢﴾

പൂർണ്ണവളർച്ച (യൗവ്വനം) പ്രാപിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം അവർ പുറത്തെടുക്കുകയും വേണമെന്ന് നിൻെറ രക്ഷിതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചു. നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹമായിട്ടത്രെ (അത്). ഞാൻ ഇത് (ഒന്നും) എൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ല.താങ്കൾക്ക് ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഉൾസാരം ഇതാണ്.''

---

79 أَمَّا السَّفِينَةُ എന്നാൽ കപ്പൽ. فَكَانَتْ അതായിരുന്നു. لِمَسَاكِينَ ചില സാധുക്കൾക്കുള്ളത്, പാവങ്ങൾക്കുള്ളത്. يَعْمَلُونَ ജോലി ചെയ്യുന്ന, പ്രവൃത്തി എടുക്കുന്ന. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ, കടലിൽ. فَأَرَدتُّ അപ്പോൾ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. أَنْ أَعِيبَهَا അതിന് കേടുവരുത്തുവാൻ. وَكَانَ ഉണ്ടായിരുന്നു. وَرَاءَهُم അവരുടെ പിറകിൽ. مَّلِكٌ ഒരു രാജാവ്. يَأْخُذُ അവൻ എടുക്കും, കൈവശപ്പെടുത്തും. كُلَّ سَفِينَةٍ എല്ലാ കപ്പലും. غَصْبًا പിടിച്ചെടുത്തു, കയ്യേറിയതായി. 80 وَأَمَّا الْغُلَامُ എന്നാൽ ബാലനാകട്ടെ. فَكَانَ ആയിരുന്നു. أَبَوَاهُ അവൻെറ മാതാപിതാക്കൾ. مُؤْمِنَيْنِ രണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ. فَخَشِينَا അപ്പോൾ നാം ഭയപ്പെട്ടു. أَن يُرْهِقَهُمَا അവരെ അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമെന്ന്. طُغْيَانًا അതിക്രമത്തിന്, അതിരുവിടുന്നതിന്. وَكُفْرًا അവിശ്വാസത്തിനും. 81 فَأَرَدْنَا അപ്പോൾ നാം ഉദ്ദേശിച്ചു. أَن يُبْدِلَهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും പകരം നൽകണമെന്ന്. رَبُّهُمَا അവരുടെ രക്ഷിതാവ്. خَيْرًا ഉത്തമമായവനെ. مِّنْهُ അവനെക്കാൾ. زَكَاةً പരിശുദ്ധതയിൽ. وَأَقْرَبَ കൂടുതൽ അടുപ്പുള്ളവനും. رُحْمًا കരുണയിൽ, ദയയിൽ. 82 وَأَمَّاالْجِدَارُ എന്നാൽ മതിലാകട്ടെ. فَكَانَ അതായിരുന്നു. لِغُلَامَيْنِ രണ്ട് ബാലൻമാർക്കുള്ളത്. يَتِيمَيْنِ അനാഥകളായ. فِي الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിലുള്ള. وَكَانَ تَحْتَهُ അതിൻെറ ചുവട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. كَنزٌ ഒരു നിക്ഷേപം, നിധി. لَّهُمَا അവർക്ക് (രണ്ടുപേർക്ക്). وَكَانَ ആയിരുന്നു. أَبُوهُمَا അവരുടെ പിതാവ്. صَالِحًا ഒരു നല്ലവൻ, ഒരു സൽക്കർമ്മി. فَأَرَادَ അപ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചു. رَبُّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവ്. أَن يَبْلُغَا അവർ (രണ്ടാളും) എത്തുവാൻ, പ്രാപിക്കുവാൻ. أَشُدَّهُمَا അവരുടെ പൂർണ്ണവളർച്ച, ശക്തമായ ഘട്ടം (യൗവ്വനം). وَيَسْتَخْرِجَا അവർ പുറത്തെടുക്കുവാനും, പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും. كَنزَهُمَا അവരുടെ നിക്ഷേപം. رَحْمَةً അനുഗ്രഹമായിട്ട്, അനുഗ്രഹമത്രെ, കരുണയായി. مِّن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള. وَمَا فَعَلْتُهُ ഞാൻ അത് ചെയ്തിട്ടില്ല. عَنْ أَمْرِي എൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം, (എൻെറ സ്വന്തം കാര്യമെന്ന നിലക്ക്). ذَٰلِكَ അത്, ഇത്. تَأْوِيلُ ഉൾസാരമാണ്, ആന്തരാർത്ഥമാണ്, വ്യാഖ്യാനമാണ്. مَا യാതൊരു കാര്യത്തിൻെറ. لَمْ تَسْطِع താങ്കൾക്ക് സാധ്യമായിട്ടില്ല. عَّلَيْهِ അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി. صَبْرًا ക്ഷമിക്കുവാൻ, സഹിക്കുവാൻ.

ഈ ലോകത്തു നടമാടുന്ന സംഭവങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവയ്ക്കു രണ്ടുവശങ്ങൾ ഉള്ളതായി കാണാം: ബാഹ്യവശവും, ആന്തരവശവും അഥവാ പ്രത്യക്ഷവും, യാഥാർത്ഥ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവശങ്ങളെപ്പെറ്റി സസൂക്ഷമമായി മനസ്സിലാക്കുവാനോ, വിശദവിശകലനം നടത്തുവാനോ നമുക്ക് സാധ്യമാകുകയില്ല. പക്ഷേ, പൊതുവിൽ അതു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹവുമില്ല. ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു സംശയരഹിതമായ ഒരു വിധി നാം കൽപിക്കുന്നു; ആ അടിസ്താനത്തിൽ അനേക കാര്യങ്ങളെ നാം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനുശേഷം അടിസ്ഥാനം തന്നെ പരമാബദ്ധമായിരുന്നുവെന്നു പിന്നീടു പലപ്പോഴും നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അങ്ങിനെ, അതിനുമേൽ കെട്ടിപ്പടുത്തിരുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അബദ്ധമോ, വിരുദ്ധഫലം നൽകുന്നതോ ആണെന്നു നമുക്ക് സ്വയം ബോധ്യപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ നിത്യാനുഭവങ്ങളിൽ തന്നെ ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണും. ശാസ്ത്രത്തിനോ യുക്തിക്കോ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവായിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

എന്നാൽ, ബാഹ്യാവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ മനുഷ്യനു ഈ ലോകത്തു കഴിഞ്ഞുകൂടുക സാധ്യമാണോ? ഇല്ലാതാനും. കാരണം: മനുഷ്യനു ബാഹ്യവശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു. കാര്യകാരണങ്ങളുടെ പട്ടികയും, അവ തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധവും ആ അറിവിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ അവനു കണക്കിലെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ആകയാൽ, മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ലോകത്തിനു ബാഹ്യലോകം (عالم الظاهر) എന്നു പറയാം. യാഥാർത്ഥ്യത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മറ്റൊരാവസ്ഥയും ഇവിടെത്തന്നെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ ഭരണവ്യവസ്ഥ ഇവിടെയും, എവിടെയും നടക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടത്രെ, മനുഷ്യൻെറ അനുമാനങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ ഇടവരുന്നതും.

ബാഹ്യാവസ്ഥയനുസരിച്ചു ജനങ്ങളിൽ വിധി കൽപിക്കുകയാണ് പ്രവാചകൻമാർ ചെയ്യുത്. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഹദീസിൽ വിരിക്കുന്നു: نحن نحكم با لظواهر والله يتولى السرائر (ഞങ്ങൾബാഹ്യങ്ങളനുസരിച്ചു വിധിക്കുന്നു, രഹസ്യങ്ങളെ അല്ലാഹു ഏറ്റെടുക്കുന്നു.) മൂസ (അ) നബിയും, ഖീള്ർ (عليه السلام) നബിയും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭവം, ബാഹ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിൻെറ ഒരു ഉദാഹരണമായിരുന്നു. ഖിള്ർ നബിക്കു രഹസ്യലോകത്തെ (عالم الباطن) ചില വിവരങ്ങൾ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു ബാഹ്യജ്ഞാനമല്ലാത്ത ഒരുതരം അറിവും ഉണ്ട്; മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ അറിയുന്നവനായാലും അവനു അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത ജ്ഞാന ലോകം ഒന്നുവേറെയുണ്ട്; ഈ ബോധം അവനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്; എന്ന വസ്തുത ചില അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാനായി, അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിയുടെ ശിഷ്യത്വം സമ്പാദിക്കുവാൻ അയച്ചതായിട്ടാണ് നമുക്ക് ഇവിടെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്-അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുത്താൽ-മാത്രം അിറയാവുന്ന ഒരു രംഗമാണ് ആന്തരികജ്ഞാനം. അതും, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച അളവിൽ മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് മൂസാ (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചു നബി (ﷺ) തിരുമേനി പറഞ്ഞത്: ''അദ്ദേഹം കുറെക്കൂടി ക്ഷമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, നമുക്ക് ഇനിയും പല രഹസ്യങ്ങളും അറിയാമായിരുന്നു '' എന്ന്.

മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് അസഹനീയമായിരുന്ന മൂന്ന് സംഭവങ്ങളാണല്ലോ ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിയിൽ നിന്നും സംഭവിച്ചത്. അവയ്ക്കെല്ലാം നിദാനമായി നാം കാണുന്നത് ഒരേ തത്വമാണ്: രണ്ടു ആപത്തുകൾ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യം കാണുമ്പോൾ-അഥവാ രണ്ടിലൊന്നു സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ-വലിയതിനെ തടയുവാനായി ചെറിയതു സഹിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഈ തത്വം പൊതുവിൽ ലോകം അംഗീകരിച്ചുവരുന്നതാണ്. ചില രോഗികളുടെ അവയവം മുറിച്ചുകളഞ്ഞു ചികിത്സിക്കുന്നതും, നാട്ടിൽ അരാജകത്വം നടമാടുമ്പോൾ ചില വ്യക്തികളെ കൊന്നുകളയുതുമെല്ലാം ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലത്രെ. ഇവിടെ, അതാ ആ കപ്പലിനു ഒരു കേടുവരുത്താത്ത പക്ഷം ആ കപ്പൽതന്നെ, ആ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ പോവുകയായിരുന്നു ആ ബാലനെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവനും, അവൻെറ മാതാപിതാക്കളും ധിക്കാരികളായി നരകവാസികളായിപ്പോകുമായിരുന്നു. ആ മതിൽ ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ അനാഥകളുടെ ധനം അന്യാധീനപ്പെട്ടുപോകുവാൻ ഇടവരുമായിരുന്നു.

ആദ്യവും അവസാനവും പറഞ്ഞ രണ്ടു സംഭവവും കേൾക്കുന്നമാത്രയിൽതന്നെ. ന്യായീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസം തോന്നുകയില്ല. എന്നാൽ, രണ്ടാമത്തേതു-കുട്ടിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതു സംബന്ധിച്ചു ഒരു പക്ഷെ ചിലർക്കു വേഗത്തിൽ തൃപ്തി അടയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വരും. അതുകൊണ്ടാണ്, ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾക്കു ദുർവ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ പോലും ചിലർ ഇവിടെ മുതിർന്നുകാണുന്നതും. ഒരു കാര്യം നാം പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു

ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിക്കു അവന്റെ വക ഒരു പ്രത്യേകജ്ഞാനം പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് 65-ാം വചനത്തിൽ നാം കണ്ടു. മേൽപറഞ്ഞ സംഭവങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ചെയ്തതല്ലെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി 82-ാം വചനത്തിലും നാം കാണുന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയ പ്രത്യേക അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് താൻ അതെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചതെന്നാണല്ലോ ഇതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, ഇനി ഇവിടെ യാതൊരു സംശയത്തിനും അവകാശമില്ല. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) മുസ്‌ലിമും (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നിന്നു വിഷയം കുറെക്കൂടി വ്യക്തമാകുന്നു; റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതായി ഉബയ്യുബ്നുകഅ്ബു (رضي الله عنه) പറയുന്നു:

أن الغلام الذي قتله الخضر طبع كافر اولوعاش لا رهق ابويه طغيانا وكفرا ـ متفق عليه

(നിശ്ചയമായും, ഖിള്ർ (عليه السلام) കൊലപ്പെടുത്തിയ കുട്ടി അവിശ്വാസപ്രകൃതിയോട് കൂടിയവനായിരുന്നു. അവൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെ അവിശ്വാസത്തിനും അതിക്രമത്തിനും അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമായിരുന്നു-അഥവാ നിർബ്ബന്ധിക്കുമായിരുന്നു.)

ഈ കഥയിൽ നിന്നു നാം പഠിക്കേണ്ടുന്ന ചില സംഗതികളുണ്ട്: (1) യാതൊരു സംശയത്തിനും, മാറ്റത്തിനും വിധേയമാവാത്ത-തികച്ചും ദൃഢപൂർണ്ണമായ-അറിവു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നതുമാത്രമാണ്. ഒരു വിഷയത്തിൽ അങ്ങിനെയുള്ള അറിവു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ബാഹ്യലോകനീതിക്കു അതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ എതിരായിരുന്നാലും, ആ വിഷയത്തിൽ ആ അറിവനുസരിച്ചു അയാൾ ഇടപെടേണ്ടതാകുന്നു. അനുമാനം, പരിചയം, ഗവേഷണം ആദിയായവക്കു ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു മാത്രമേ പരിഗണനയുള്ളു. (2) മനുഷ്യൻ തന്റെ അറിവുകൊണ്ടു സംതൃപ്തനാകരുത്. തനിക്കു നല്ലതെന്നു കാണുവാൻ കഴിയാത്തതൊക്കെ ദോഷമായിട്ടുള്ളതാണെന്നുവെച്ചു-ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്താതെ-ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്. താനറിയാത്ത വല്ല രഹസ്യവും അതിലുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു അവൻ കരുതണം. (3) സത്യനിഷേധവും, അവിശ്വാസവും സ്വീകരിച്ച ആക്രമികളെ പെട്ടെന്നു ശിക്ഷിക്കാതെ അയച്ചുവിടുക, അവർക്കു പലപ്പോഴും സജ്ജനങ്ങളെക്കാൾ സുഖ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുക, നേരെമറിച്ച് സത്യവാൻമാരും ശുദ്ധൻമാരുമായവർക്കു വിഷമങ്ങളും, കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും അനുഭവപ്പെടുക, ഇത്യാദി വിഷയങ്ങളിൽ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വമ്പിച്ച രഹസ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. (4) നമ്മുടെ യുക്തിക്കും ന്യായത്തിനും നിരക്കാത്തതായി ഈ ലോകത്തു പല സംഗതികളും നടമാടുന്നതു ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു.

ഖിള്ർ (عليه السلام) പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം നമുക്കു ഇങ്ങിനെ നിരൂപിക്കാം: 'ഞാൻ ഈ ചെയ്തതെല്ലാം സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽപെട്ടതല്ല. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേക കൽപന അനുസരിച്ച് നടന്നവയാകുന്നു. താങ്കൾക്കു അറിയാത്ത പലതും ഈ ലോകത്തു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടുമൂന്നു ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണ് താങ്കൾ കണ്ടത് [ഈ കഥയെ സംബന്ധിച്ചു പല വിവരവും സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാവുന്നതാണ്.]

വിഭാഗം–11

83 (നബിയേ) 'ദുൽഖർനൈനി'യെ സംബന്ധിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രസ്താവന ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു തരാം.

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَن ذِى ٱلْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا۟ عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

83 وَيَسأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. عَن ذِي الْقَرْنَيْنِ ദുൽഖർനൈനിയെക്കുറിച്ച്. قُلْ പറയുക. سَأَتْلُوا ഞാൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കാം. عَلَيكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنْهُ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച്. ذِكْرًا ഒരു പ്രസ്താവന.

മുമ്പൊരിക്കൽ നാം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോടു അവിശ്വാസികൾ പലതും ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ ഒന്നാണ് 'ദിൽഖർനൈനി' യെ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യവും. ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയുമ്പോൾ ചോദ്യകർത്താക്കൾക്കു ഗുണപാഠങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും ലഭിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തി നൽകുകയും, അല്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി മൗനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും സാധാരണ കാണപ്പെടാറുള്ള ഒരു പതിവത്രെ. അതനുസരിച്ചുതന്നെയാണ് ഇവിടെയും മറുപടി നൽകുന്നത്. 'ദുൽഖർനൈനി' എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ആ മഹാൻ ആരായിരുന്നു.? അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലവും രാജ്യവും ഏതായിരുന്നു? ആദിയായവയെപ്പറ്റി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ചരിത്രകാലത്തിനു മുമ്പായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു അധിക വിവരമൊന്നും നമുക്കു പ്രതിക്ഷിക്കുവാനില്ല. ഖുർആൻെറ മൗനത്തിൽ ഒരു രഹസ്യം കൂടി അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി കാണാം: ചരിത്രം അന്വേഷിച്ചറിയുവാനുള്ള ജിജ്ഞാസ അതു നമ്മിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

'ഖർന്' (قرن) എന്ന പദത്തിൻെറ ദ്വിവചനമാണ് 'ഖർനൈനി' (قرنين) ഈ വാക്കിന് 'കൊമ്പ്', തലമുറ, നൂറ്റാണ്ട്' എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. 'ദുർഖർനൈനി' എന്നു പറയുമ്പോൾ, രണ്ടു കൊമ്പുള്ളവൻ, രണ്ടു തലമുറ– അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ട്–കാലം ജീവിച്ചവൻ' എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥമാകുന്നു. രണ്ടു കൊമ്പുകൾകൊണ്ടു വിവക്ഷ, രണ്ടു രാജ്യങ്ങളാണെും മറ്റു അഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ട്. ഏതായാലും ഇതു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ പേരല്ല എന്നാണ് കരുതേണ്ടത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിലും, ചരിത്രകാരൻമാരിലും ഒരു വിഭാഗക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു ഇദ്ദേഹം, റോമക്കാരാനായ ഫിലിപ്പു മകൻ അലക്സാണ്ടർ (اسكندرا بن فيلس) രാജാവാകുന്നുവെന്നാണ്. ഇദ്ദേഹം മഖ്ദൂനിയാ (മാസിഡോണിയാ)യിലെ രാജാവായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനു 330 കൊല്ലം മുമ്പാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലം. പേർഷ്യായിലെ രാജാവായിരുന്ന ഡേരിയൂസിനെ (اداريوس)-അഥവാ ദര്യാവേശിനെ- അദ്ദേഹം തോൽപിച്ച് രാജ്യം കൈക്കലാക്കി. ഇന്ത്യയിലും മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ആക്രമണം നടത്തിയിരുന്നു. പിന്നീടു അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിൽ (مصر) ചെന്നു ഭരണം ഉറപ്പിച്ചു. അവിടെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അലക്സാൺട്രിയ (اسكندرية)–പട്ടണം സ്ഥാപിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂവിഭാഗം മിക്കവാറും ജയിച്ചു അധീനപ്പെടുത്തിയ ഒരു രാജാവായിരുന്നു, അലക്സാണ്ടർ.

പുരാതന അറബിഗോത്രമായ ഹിംയർ (حمير) വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഇഫ്രീഖശ് മകൻ അബൂകർബു (ابو كرب بن افريقش) എന്ന രാജാവാണ്, ദുർഖർനൈനി എന്ന അഭിപ്രായക്കാരും ഉണ്ട്. ഇദ്ദേഹം മദ്ധ്യധരണ്യാഴി പ്രദേശങ്ങളിൽ പടഎടുക്കുകയും, തുനീസ്യാ, മൊറോക്കോ (تونس، مراكش) മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും, അഫ്രീഖിയ (افريقية) പട്ടണം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ ആഫ്രിക്കാവൻകര മുഴുവനും ഈ പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഹിംയർ രാജാക്കളുടെ വാഴ്ചക്കാലം ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പു 115 മുതൽ ക്രിസ്താബ്ദം 552 വരെ നീണ്ടുനിു. തുബ്ബഌ (تبع) എന്ന പേരിലാണ് ഈ രാജവംശം അറിയപ്പെടുന്നത്.

മിദിയാ (മേദ്യാ) യും, (*) പേർഷ്യയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഭരിച്ച ഒരു പേർഷ്യൻ രാജാവാണ്

---

* പേർഷ്യായുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറു കാസ്പിയൻ തടാകത്തിനടുത്ത രാജ്യങ്ങൾ മേദ്യാ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

ദുൽഖർനൈനി എന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ബൈബ്ളിൽ ദാനിയേൽ പുസ്തകം 8–ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, ഇതു സബന്ധിച്ചു ദാനിയേലിനു دانيال عليه السلام ഉണ്ടായ ഒരു ദർശനവും, അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനവും കാണാം. അതിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു.: 'ഞാൻ ഊലായീ നദീ തീരത്തു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. ഞാൻ തല പൊക്കിയപ്പോൾ രണ്ടുകൊമ്പുള്ള ഒരു ആടുകൊറ്റൻ നദീതീരത്തു നിൽക്കുന്നതുകണ്ടു. ആ കൊമ്പുകൾ നീണ്ടവയായിരുന്നു ഒന്നു മറ്റേതിനേക്കാൾ നീണ്ടത്; അധികം നീണ്ടതു ഒടുക്കം മുളച്ചുവന്നതായിരുന്നു. ആ ആടു പടിഞ്ഞാറോട്ടും വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും ഇടിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഒരു മൃഗത്തിനും അതിൻെറ മുമ്പിൽ നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.... '(ദാനിയേൽ8: 1-4) പ്രസ്തുത ദർശനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അതേ പുസ്തകം പറയുന്നു: 'രണ്ടു കൊമ്പുള്ളതായി നീ കണ്ട ആടു കൊറ്റൻ പാർസ്യാരാജാക്കൻമാരെ കുറിക്കുന്നു....' (8:21) ഈ ദർശനത്തിൽ ഉദ്ദേശീക്കപ്പെടുന്നതു സൈറസ്സ് (قورش) രാജാവാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. ആധുനിക ചരിത്രകാരൻമാരിൽ ചിലർ ഈ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. ഇതു സൈറസ്സാവാൻ തരമില്ലെും, ഡേരിയസ്സ് (ദര്യാവേശ്) (*) ഒന്നാമാനായിരിക്കണമെന്നും വേറെ ചിലർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ ദുൽഖർനൈനി ഒരു സത്യവിശ്വാസിയും, നീതിമാനും, സൽക്കർമ്മിയും ആയിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഈ നിലക്ക് അതു അലക്സാണ്ടറാണെു വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. താഴെ വരുന്ന ആയത്തുകളിൽ 'ഹേ, ദുർഖർനൈൻ!' എന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു പറയുന്നത് കാണുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനുകൂടിയായിരിക്കുമോ, എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വളരെ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായമല്ലെങ്കിലും, മുൻഗാമികളിൽ ചിലർ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം, ദുൽഖർനൈനി ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നില്ലെന്നാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ സംബോധന നടന്നത്, അക്കാലത്തുള്ള പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരമോ, മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പിടിച്ചോ മറ്റോ ആയിരിക്കാമെന്നും അവർ പറയുന്നു. മിദിയായും, പേർഷ്യായും കൂടി ഭരിച്ച സൈറസ്സാണെങ്കിൽ ഒരു സൽപുരുഷനായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലം ക്രിസ്തുവിനു 559 കൊല്ലം മുമ്പാണ്. താഴെ വരുന്ന വിവരണങ്ങളിൽ നിന്നു ഇദ്ദേഹം ദുൽഖർനൈനി ആയിരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളതായി കാണുന്നു. ഈ അഭിപ്രായവും വിമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഏതായാലും, ദുൽഖർനൈനി അക്കാലത്തു അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമിയുടെ മിക്കവാറും ഭാഗങ്ങളിൽ സ്വാധീനവും, പ്രതാപവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു മഹാരാജാവും, ഒരു സൽപുരുഷനും ആയിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. واللهاعلم

84 നിശ്ചയമായും, നാം ഭൂമിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സ്വാധീനം നൽകുകയും, (വേണ്ടപ്പെട്ട) എല്ലാ കാര്യത്തിനും മാർഗ്ഗം (ശരിപ്പെടുത്തി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.	إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَءَاتَيۡنَٰهُ مِن كُلِّ شَيۡءٖ سَبَبٗا ﴿٨٤﴾
85 അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു മാർഗ്ഗം തുടർന്നു. (പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തേക്ക് തിരിച്ചു.)	فَأَتۡبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾
86 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം സൂര്യാസ്തമന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, അത് കരിഞ്ചളി മയമായ ഒരു ജലാശയത്തിൽ അസ്തമിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു; അതിൻെറ (ജലാശയത്തിൻെറ) അടുക്കൽ ഒരു ജനതയെയും	حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَغۡرِبَ ٱلشَّمۡسِ وَجَدَهَا تَغۡرُبُ فِي عَيۡنٍ حَمِئَةٖ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوۡمٗاۖ قُلۡنَا

* ദാരിയൂസു എന്ന പേരിൽ മൂന്നു പേർഷ്യൻ രാജ്യക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1-ാമൻ ക്രി. മു. 521-485 ഉം, 2-ാമൻ ക്രി. മു. 424-406 ഉം, 3-ാമൻ ക്രി. മു. 336-330 ഉം കൊല്ലങ്ങളിലായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ('വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു' & 'മുൻജിദ്'.)

يَـٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِمَّآ أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّآ أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി. നാം പറഞ്ഞു: ''ഹേ, ദുൽഖർനൈൻ! ഒന്നുകിൽ നീ (ഇവരെ) ശിക്ഷിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഇവരിൽ നീ ഒരു നല്ലനില ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക! (രണ്ടിലൊന്നുവേണം).

قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُۥ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾

87 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, ആർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുവോ, അവനെ നാം ശിക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു കൊള്ളാം; പിന്നെ, അവൻ തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുകയും, അപ്പോൾ അവൻ അവനെ കഠിനതരമായ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതാണ്.

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَلَهُۥ جَزَآءً ٱلْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

88 ''എന്നാൽ, ആർ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവന് പ്രതിഫലമായി ഏറ്റവും നല്ലത് [സ്വർഗ്ഗം] ഉണ്ടായിരിക്കും; നമ്മുടെ കൽപനയിൽനിന്നും എളുപ്പമുള്ളത് അവനോട് നാം പറയുക [കൽപിക്കുക]യും ചെയ്തേക്കുന്നതാണ്.''

---

84 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. مَكَّنَّا സ്വാധീനം നൽകി, സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. فِي ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം (ശരിപ്പെടുത്തി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. مِن كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ (ആവശ്യമായ) കാര്യത്തിനും. سَبَبًا മാർഗ്ഗം (വേണ്ടുന്ന സൗകര്യം). 85 فَأَتْبَعَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പിൻതുടർന്നു. سَبَبًا ഒരു മാർഗ്ഗം. 86 حَتَّى إِذَا بَلَغَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ. مَغْرِبَ الشَّمْسِ സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നിടത്ത്. وَجَدَهَا അതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടു, കണ്ടെത്തി. تَغْرُبُ അത് അസ്തമിക്കുന്നതായി. فِي عَيْنٍ ഒരു ജലാശയത്തിൽ. حَمِئَةٍ കരിഞ്ചളിയായ. وَوَجَدَ അദ്ദേഹം കാണുകയും ചെയ്തു. عِندَهَا അതിനടുത്ത്. قَوْمًا ഒരു ജനതയെ. قُلْنَا നാം പറഞ്ഞു. يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ ഹേ ദുൽഖർനൈൻ. إِمَّا ഒന്നുകിൽ. أَن تُعَذِّبَ നീ ശിക്ഷിക്കുക. وَإِمَّا ഒന്നുകിൽ(അല്ലെങ്കിൽ). أَن تَتَّخِذَ നീ ഉണ്ടാക്കുക, ഏർപ്പെടുത്തുക. فِيهِمْ അവരിൽ. حُسْنًا നല്ലത്, നല്ല നില. 87 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَمَّا എന്നാൽ, അപ്പോൾ. مَن ظَلَمَ ആർ അക്രമം ചെയ്തുവോ. فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ എന്നാൽ അവനെ നാം ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം. ثُمَّ പിന്നെ. يُرَدُّ അവൻ മടക്കപ്പെടും. إِلَى رَبِّهِ തൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക്. فَيُعَذِّبُهُ അപ്പോൾ അവൻ അവനെ ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. عَذَابًا ഒരു ശിക്ഷ. نُّكْرًا കഠിനമായ, വഷളമായ. 88 وَأَمَّا مَنْ എന്നാൽ ഒരുവനോ. آمَنَ അവൻ വിശ്വസിച്ചു. وَعَمِلَ അവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം. فَلَهُ എന്നാലവന്നുണ്ട്. جَزَاءً പ്രതിഫലമായിട്ട്. الْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ലത് (സ്വർഗ്ഗം). وَسَنَقُولُ നാം പറയുകയും ചെയ്യും (കൽപിക്കും). لَهُ അവനോട്. مِنْ أَمْرِنَا നമ്മുടെ കൽപനയിൽനിന്ന്, കാര്യത്തിൽനിന്ന്. يُسْرًا എളുപ്പമായത്

പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ യാത്ര ഒരു സമുദ്രതീരത്തു ചെന്നു അവസാനിക്കുന്നു. കറുത്തിരുണ്ട ചളിവെള്ളമുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ ആ വർണ്ണത്തിലുള്ളതോ ആയ ഒരു ജലാശയത്തിൽ ദിനം പ്രതി സൂര്യൻ മറയുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ സമുദ്രതീരത്തുനിന്നു നോക്കുന്നപക്ഷം, അതു പതുക്കെപ്പതുക്കെ സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതായി തോന്നുന്ന കാഴ്ച നമുക്കു അനുഭവമാണല്ലോ 'പകലീശൻ പടിഞ്ഞാറെ കടലിൽ പോയി കുളിക്കുന്നു' എന്ന് ഒരു കവി സൂര്യാസ്തമനത്തെ വർണ്ണിച്ചു പാടിയത് ഇതുകൊണ്ടാണ്

ഈ കടൽ ഏതായിരുന്നുവെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുക സാധ്യമല്ല. ദുൽഖർനൈനി ആരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ യാത്ര ഏതുവരെ എത്തിയിരുന്നു, എന്നീ കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ഉറച്ച തീരുമാനമെടുക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഈജിയൻ കടലായിരുന്നുവെന്നും, കരിങ്കടലായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഓരോ അഭിപ്രായക്കാരും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു ഓരോ ന്യായങ്ങളും പറയുന്നു ഒരു പക്ഷേ, വടക്കേ ആഫ്രിക്കയിലെ തുനീസ്യായും, മൊറാക്കാശും കടന്നുപോയി പടിഞ്ഞാറെ കരയിലെത്തി അത്‌ലാന്തിക്ക് മഹാസമുദ്ര തീരത്തുവെച്ചയായിരിക്കാം അതു സംഭിച്ചത്. ചിലർ ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഏതായാലും അതു കേവലം ഒരു ചെറിയ തടാകമായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല എന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്.

പടിഞ്ഞാറൻ യാത്രയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ സൂര്യാസ്തമനസ്ഥലത്തെത്തിയെന്നും, കിഴക്കൻ യാത്രയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ സൂര്യോദയസ്ഥാനത്തെത്തിയെന്നും ഖുർആൻ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഒരു കാര്യം നമുക്കു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റം വരെയും, കിഴക്കേ അറ്റംവരെയും അദ്ദേഹം യാത്ര ചെയ്തിരിക്കണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം, ഈ പ്രയോഗത്തിനു വിശിഷ്യാ അർത്ഥമൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. നീലവർണ്ണമായ സമുദ്രജലം അസ്തമയസമയത്തു ചളിമയമായിക്കാണുക മിക്കവാറും എല്ലാ സമുദ്രതീരത്തും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ആ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം കണ്ട ജനങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ, അദ്ദേഹം നടപ്പിൽ വരുത്തിയ നയം വളരെ യുക്തമായിട്ടുണ്ട്. ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരോടു നന്നായി പെരുമാറുവാനും, ധിക്കാരികളെ ശിക്ഷിക്കുവാനുമാണ് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചത്. ശക്തിയും പ്രതാപവും വേണ്ടതുപോലെയുള്ള ഒരു രാജാവ് ഇത്രയും പരിശുദ്ധമായ ഒരു ഭരണനയം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം വളരെ ഗുണസമ്പന്നനായിരിക്കുമല്ലോ.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾

89 പിന്നീട് അദ്ദേഹം (വേറെ) ഒരു മാർഗ്ഗം തുടർന്നു.

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ ٱلشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

90 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം സൂര്യോദയസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, അത് ഒരു (തരം) ജനതയുടെമേൽ ഉദയം ചെയ്യുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു: അവർക്ക് അതിൽ [സൂര്യനിൽ] നിന്നും നാം[അല്ലാഹു] ഒരു മറയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല. (അങ്ങിനെയുള്ള ജനത.)

كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

91 അപ്രകാരംതന്നെയാണ് (ഉണ്ടായത്). അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കൽ ഉള്ളതിനെ (എല്ലാം, നമ്മുടെ) സൂക്ഷ്മജ്ഞാനംകൊണ്ട് നാം വലയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് താനും.

---

89 ثُمَّ പിന്നിട്ട്. أَتْبَعَ അദ്ദേഹം തുടർന്ന്. سَبَبًا ഒരു മാർഗ്ഗം. 90 حَتَّى إِذَا بَلَغَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ. مَطْلِعَ الشَّمْسِ സൂര്യോദയസ്ഥലത്ത്. وَجَدَهَا അതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടു. تَطْلُعُ ഉദയം ചെയ്യുന്നതായി. عَلَى قَوْمٍ ഒരു ജനതയിൽ, ജനതയുടെമേൽ. لَّمْ نَجْعَل നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല, ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. لَّهُم അവർക്ക്. مِّن دُونِهَا അതിൽനിന്ന്, അതിനുമുമ്പിൽ. سِتْرًا ഒരു മറയും. 91 كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്. وَقَدْ أَحَطْنَا നാം വലയം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. بِمَا لَدَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കലുള്ളതിനെ. خُبْرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനത്താൽ.

കിഴക്കോട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ യാത്രയും ഏതുവരെയായിരുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാട്ടിൽനിന്നു, അന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളുടെ അറ്റംവരെ എത്തിയിരിക്കും എന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. വളരെ ലളിതമായ നിലയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരുതരം അപരിഷ്കൃത ജനങ്ങളെയൊണ് അദ്ദേഹം അവിടെ കാണുന്നത്. അത്രയും ലളിതജീവിതം നയിക്കുന്നവരെ അദ്ദേഹം കണ്ടിരിക്കുകയില്ല. വെയിലിൽനിന്നും(സൂര്യോഷ്ണത്തിൽ നിന്നും) രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടുന്ന വീടുകളോ മരത്തണലുകളോ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷെ വല്ല ഗുഹയിലും താമസിച്ചുവരികയും, ഉഷ്ണമില്ലാത്തപ്പോൾ പുറത്തിറങ്ങി ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കാം അവർ. അഥവാ ഒരു പ്രാകൃതജീവിതമായിരുന്നു അവരുടെതെന്നു കരുതാവുന്നതാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളുടെ വിവിധ ജീവിതരീതി കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിൽ ചിന്താഗ്രസ്തനാവുകയും, യുക്തമായ നിലയിൽ അവരോടു ഇടപെടുകയും ചെയ്‌വാൻ ഈ യാത്രകൾ അദ്ദേഹത്തിനു സഹായകമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഈ ജനതയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ച കൃത്യങ്ങൾ ഏതാണ്ട് പടിഞ്ഞാറൻ ജനതയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോഴുണ്ടായ അതേമാതിരി കൃത്യങ്ങളായിരിക്കുമെന്ന് **كذلك** (അപ്രകാരമാണുണ്ടായത്) എന്ന നാലക്ഷരം കൊണ്ടു അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കലുള്ള അറിവും, കഴിവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മറ്റെല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹുവിനു സൂക്ഷമമായും, പരിപൂർണ്ണമായും അറിയാവുന്നതാണ്. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കഴിവിൽപെട്ട നൻമകൾ അദ്ദേഹം ആ നാട്ടുകാരിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഒടുവിലത്തെ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾

92 പിന്നെയും, അദ്ദേഹം (വേറെ) ഒരു മാർഗ്ഗം പിന്തുടർന്നു.

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ ٱلسَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

93 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം രണ്ടു മലക്കെട്ടുകൾക്കിടയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അവയ്ക്കിപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജനതയെ അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി: പറയുന്നതൊന്നും അവർ ഗ്രഹിക്കുമാറാകുന്നില്ല (അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജനത.)

قَالُوا۟ يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰٓ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

94 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഹേ! ദുൽഖർനൈൻ! നിശ്ചയമായും, 'യാജൂജും' 'മാജൂജും' ഈ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് താങ്കൾ, ഞങ്ങൾക്കും അവർക്കും ഇടയിൽ ഒരു കെട്ടുണ്ടാക്കിത്തരുമെന്നതിൻെറമേൽ [പ്രസ്തുത നിശ്ചയത്തോടെ] താങ്കൾക്ക് ഞങ്ങൾ ഒരു പുറപ്പാട് [വരി] നിശ്ചയിച്ചു തരട്ടെയോ?''

---

92 ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നെയും. أَتْبَعَ അദ്ദേഹം തുടർന്നു. سَبَبًا ഒരു മാർഗ്ഗം. 93 حَتَّى إِذَا بَلَغَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ. بَيْنَ السَّدَّيْنِ രണ്ട് മലക്കെട്ടുകൾക്കിടയിൽ. وَجَدَ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. مِن دُونِهِمَا അവയുടെ ഇപ്പുറത്ത്. قَوْمًا ഒരു ജനതയെ. لَّا يَكَادُونَ അവർ ആകുമാറാകുന്നില്ല. يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കുവാൻ (മനസ്സിലാക്കുവാൻ). قَوْلاً പറയുന്നത്, ഒരു വാക്കും. 94 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ ഹേ ദുൽഖർനൈൻ. إِنَّ يَأْجُوجَ നിശ്ചയമായും യാജൂജും. وَمَأْجُوجَ മാജൂജും. مُفْسِدُونَ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَهَلْ نَجْعَلُ അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു തരട്ടെയോ.

لَكَ താങ്കള്‍ക്ക്. خَرْجًا ഒരു പുറപ്പാട്, ഒരു വരി. عَلَى أَن تَجْعَلَ താങ്കള്‍ ഉണ്ടാക്കിതരുന്നതിന്‍റെ പേരില്‍ (ആ നിശ്ചയത്തില്‍). بَيْنَنَا ഞങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍. وَبَيْنَهُمْ അവര്‍ക്കിടയിലും(ഇരുകൂട്ടര്‍ക്കും ഇടയില്‍). سَدًّا ഒരു കെട്ട്, മതില്‍കെട്ട്.

'യാജൂജും, മാജൂജും' ഞങ്ങളുടെ നാടുകളില്‍ വന്നു പലവിധ ആക്രമവും നടത്തി കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഞങ്ങള്‍ക്ക് അവരെ നേരിടുവാന്‍ തക്ക ശക്തിയില്ല. ഈ മലയിടുക്കില്‍കൂടിയാണ് അവരുടെ പ്രവാഹം നടക്കുന്നത്. അവിടെ ഒരു കെട്ടു നിര്‍മ്മിച്ച് ആ മാര്‍ഗ്ഗം അടച്ചുകഴിഞ്ഞാല്‍ അവരുടെ ആക്രമണങ്ങളില്‍നിന്നു ഞങ്ങളുടെ രാജ്യം രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. പക്ഷെ, ഞങ്ങള്‍ക്കു അങ്ങിനെ ഒരു കെട്ടു നിര്‍മ്മിക്കുവാനുള്ള കഴിവില്ല. താങ്കള്‍ വിചാരിച്ചാല്‍ അതു സാധ്യമാകുന്നതാണ്, ഞങ്ങള്‍ താങ്കള്‍ക്കു പുറപ്പാടു തന്നുകൊള്ളാം. താങ്കള്‍ അതു നിര്‍വ്വഹിച്ചു തരണം. ഇതായിരുന്നു, ഈ ജനത ദുല്‍ഖര്‍നൈനിയുടെ മുമ്പില്‍ സമര്‍പ്പിച്ച അപേക്ഷ. അദ്ദേഹം അതിനു നല്‍കിയ മറുപടി:--

قَالَ مَا مَكَّنِّى فِيهِ رَبِّى خَيْرٌ فَأَعِينُونِى بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

95 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''യാതൊന്നില്‍ എന്‍റെ രക്ഷിതാവ് എനിക്ക് സ്വാധീനം നല്‍കിയിരിക്കുന്നുവൊ അത്, ഏറ്റവും നല്ലതാകുന്നു. ആകയാല്‍, ശക്തികൊണ്ട് നിങ്ങള്‍ എന്നെ സഹായിക്കുവിന്‍; നിങ്ങളുടെയും അവരുടെയും ഇടക്ക് ഒരു ശക്തിമത്തായ കെട്ട് ഞാന്‍ ഉണ്ടാക്കിത്തരാം;-

ءَاتُونِى زُبَرَ ٱلْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ ٱلصَّدَفَيْنِ قَالَ ٱنفُخُوا۟ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَعَلَهُۥ نَارًا قَالَ ءَاتُونِىٓ أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾

96 നിങ്ങള്‍ എനിക്ക് ഇരുമ്പുകട്ടികള്‍ കൊണ്ടുവന്ന് തരുവിന്‍'' അങ്ങനെ, (ആ) രണ്ടു മലന്തിട്ടകള്‍ക്കിടയില്‍ (ഇരുമ്പുകട്ടികളാല്‍) സമമാക്കിത്തീര്‍ത്തപ്പോള്‍, ''ഊതുവിന്‍'' എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അത് തീയാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോള്‍ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്‍റെ അടുക്കല്‍ ചെമ്പുദ്രാവകം കൊണ്ടുവരുവിന്‍, ഞാന്‍ അതിന്മേല്‍ ഒഴിക്കാം'' എന്ന്.

فَمَا ٱسْطَـٰعُوٓا۟ أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا ٱسْتَطَـٰعُوا۟ لَهُۥ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

97 പിന്നെ, അതിനു മീതെ കയറിമറിയുവാന്‍ അവര്‍ക്ക് (യാജൂജു-മാജൂജിന്) സാധ്യമായില്ല; അതിന് തുരങ്കമുണ്ടാക്കുവാനും അവര്‍ക്ക് സാധ്യതയുണ്ടായില്ല.

---

95 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. مَا യാതൊന്ന്, ഏതൊന്ന്. مَكَّنِّي എനിക്ക് സ്വാധീനം തന്നിരിക്കുന്നു. فِيهِ അതില്‍. رَبِّي എന്‍റെ രക്ഷിതാവ്. خَيْرٌ നല്ലതാണ്, ഉത്തമമാണ്. فَأَعِينُونِي അതുകൊണ്ട് നിങ്ങള്‍ എന്നെ സഹായിക്കുവിന്‍. بِقُوَّةٍ ശക്തികൊണ്ട്. أَجْعَلْ ഞാന്‍ ഉണ്ടാക്കാം, ഏര്‍പ്പെടുത്താം. بَيْنَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍. وَبَيْنَهُمْ അവര്‍ക്കിടയിലും. رَدْمًا ഒരു ശക്തിമത്തായ കെട്ട്. 96 آتُونِي നിങ്ങള്‍ എന്‍റെ അടുക്കല്‍ കൊണ്ടുവരുവിന്‍, എനിക്ക് കൊണ്ടുതരുവിന്‍. زُبَرَ الْحَدِيدِ ഇരുമ്പിന്‍റെ കട്ടികള്‍ (കഷ്ണങ്ങള്‍). حَتَّى إِذَا سَاوَى അങ്ങനെ അദ്ദേഹം സമമാക്കിയപ്പോള്‍. بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ രണ്ട് മലന്തിട്ടകള്‍ക്കിടയില്‍. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. انفُخُوا നിങ്ങള്‍ ഊതുവിന്‍. حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ അങ്ങനെ അതിനെ ആക്കിയപ്പോള്‍. نَارًا തീ അഗ്നി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. آتُونِي നിങ്ങള്‍ എനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നു തരുവിന്‍. أُفْرِغْ ഞാന്‍ ഒഴിക്കാം. عَلَيْهِ അതിന്‍മേല്‍. قِطْرًا ചെമ്പുദ്രാവകം, ഈയദ്രാവകം. 97 فَمَا اسْطَاعُوا പിന്നെ അവര്‍ക്ക് സാധിച്ചില്ല. أَن يَظْهَرُوهُ അതിനുമീതെ കയറുവാന്‍, കയറിമറിയുവാന്‍. وَمَا

اسْتَطَاعُوا അവർക്ക് സാദ്ധ്യമായതുമില്ല. لَهُ അതിന്, അതിനെ. نَقْبًا തുരങ്കത്തിന്, തുരങ്കമുണ്ടാക്കുവാൻ.

'നിങ്ങളുടെ വരിസംഖ്യയോ പുറപ്പാടോ എനിക്കാവശ്യമില്ല; ജോലിക്കാരെ ശേഖരിച്ചുതന്നും, ഉപകരണങ്ങള കൊണ്ടുവന്നുതന്നും നിങ്ങളുടെ കഴിവു ഉപയോഗപ്പെടുത്തി എന്നെ സഹായിച്ചാൽ മതിയാകും; അല്ലാഹു എനിക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള സ്വാധീനവും, അനുഗ്രഹവും യാതൊരു പ്രതിഫലേച്ഛയും കൂടാതെ ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളാം'. എന്നത്രെ ദുൽഖൽനൈനി (عليه السلام) അവരോടു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഹാ! നമ്മുടെ ഭരണകർത്താക്കളും ഈ മാതൃക സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ!

ദുൽഖർനൈനിയുടെ മൂന്നാമത്തെ ഈ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്ന സ്ഥലത്തു രണ്ടു വലിയ കടുംതൂക്കായ പർവ്വതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടിനും ഇടയിൽകൂടി, അപ്പുറത്തുനിന്നു കടന്നുവരത്തക്ക ഒരു വഴിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ചുരമാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി യാജൂജ്, മാജൂജ് വർഗ്ഗക്കാർ ഇപ്പുറം കടന്നുവന്ന് കൊള്ള, കവർച്ച മുതലായ ആക്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ആ നാട്ടുകാർ കുഴങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ഇരുമ്പുകട്ടികളാൽ ആ മലയിടുക്കു തൂർത്തു മലയോടൊപ്പമാക്കി; പിന്നീടു ചൂളവെച്ച് ഒലോക്കുകൾ കൊണ്ടു ഊതി അതൊരു വമ്പിച്ച തീക്കട്ടയാക്കി; അതിനുശേഷം ചെമ്പ് (അല്ലെങ്കിൽ ഈയം) ഉരുക്കിയ ദ്രാവകം അതിൻമേൽ ഒഴുക്കി. അങ്ങിനെ, അതു ഒരൊറ്റ ഇരുമ്പുഭിത്തിയാക്കിത്തീർത്തു. ഇതോടെ യാജൂജു മാജൂജിൻെറ പ്രവാഹം നിശ്ശേഷം തടയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُۥ دَكَّاءَ ۖ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾

98 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇത് എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (വലുതായ) അനുഗ്രഹമത്രെ! ഇനി, എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നിശ്ചയം (നിശ്ചിതസമയം) വന്നാൽ, അവൻ അത് (തകർത്ത്) നിരപ്പാക്കുന്നതാണ്. എൻെറ റബ്ബിൻെറ നിശ്ചയം യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നതുമാണ്.''

---

98 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَذَا ഇത്. رَحْمَةٌ ഒരു കാരുണ്യമാണ്, അനുഗ്രഹമാണ്. مِّن رَّبِّي എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള. فَإِذَا جَاءَ ഇനി വന്നാൽ. وَعْدُ رَبِّي എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നിശ്ചയം, വാഗ്ദത്തം. جَعَلَهُ അതിനെ അവൻ ആക്കുന്നതാണ്. دَكَّاءَ തകർന്നത്, നിരപ്പായത് (തകർന്നു നിരപ്പായത്). وَكَانَ ആയിരിക്കുന്നതാണ്, ആകുന്നതാണ്. وَعْدُ رَبِّي എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നിശ്ചയം, വാഗ്ദത്തം. حَقًّا സത്യമായത്, യഥാർത്ഥം.

ഇത്രയും വലിയ ഒരു മഹൽകൃത്യം ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇതു എൻെറ കൈക്കു നടന്ന ഒരു കാര്യമാണെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുമാത്രമാണിതു സാധിച്ചത്. ഈ കെട്ടു തകർക്കുവാനും, മീതെ കയറിമറിയുവാനും ഇപ്പോൾ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, ഒരു നിശ്ചിത സമയം വരുവാനുണ്ട്. അതു വന്നാൽ പിന്നെ, ഇതെല്ലാം തകർന്നു തരിപ്പണമാകും. അതു വരാതിരിക്കയുമില്ല.'' (ദുൽഖർനൈനിയെയും, യാജൂജു-മാജൂജിനെയും സംബന്ധിച്ചു ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകം കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.)

۞ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَجَمَعْنَٰهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾

99 അന്ന് അവരിൽ ചില വിഭാഗത്തെ (മറ്റു) ചില വിഭാഗത്തിൽ അലമറിയുന്നതായ നിലയിൽ നാം വിട്ടേക്കുന്നതാണ്; കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുകയും, അപ്പോൾ നാം അവരെ ശേഖരിച്ച് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു;

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَٰفِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾

100 അന്നത്തെ ദിവസം, അവിശ്വാസികൾക്ക് നരകത്തെ നാം ശരിയാംവണ്ണം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്:-

ٱلَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَآءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا۟ لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾

101 അതായത്: എന്റെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ മൂടിയിലായിരിക്കുകയും, കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവർക്ക്.

---

99 وَتَرَكْنَا നാം വിട്ടേക്കും, ഒഴിച്ചുവിടും. بَعْضَهُمْ അവരിൽ ചിലരെ, ഒരു വിഭാഗത്തെ. يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം. يَمُوجُ അലമറിയുന്നതായി. فِي بَعْضٍ ചിലരിൽ, ഒരു വിഭാഗത്തിൽ. وَنُفِخَ ഊതപ്പെടുകയും ചെയ്യും. فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ. فَجَمَعْنَا അപ്പോൾ നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതാണ്. هُمْ അവരെ. جَمْعًا ഒരു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടൽ, ശേഖരിക്കൽ. 100 وَعَرَضْنَا നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കും, പ്രദർശിപ്പിക്കും. جَهَنَّمَ നരകത്തെ. يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം. لِّلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. عَرْضًا ഒരു കാണിക്കൽ, (ശരിയാംവണ്ണം). 101 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. كَانَتْ ആയിരുന്നു. أَعْيُنُهُمْ അവരുടെ കണ്ണുകൾ. فِي غِطَاءٍ മൂടിയിൽ. عَن ذِكْرِي എന്റെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച്, എന്റെ സ്മരണയിൽനിന്ന്. وَكَانُوا അവർ ആകുകയും ചെയ്തു. لَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് സാധിക്കാതെ. سَمْعًا കേൾക്കുവാൻ, കേൾക്കുന്നതിന്.

ദുൽഖർനൈനി (عليه السلام) പ്രവചിച്ച പ്രകാരം, കാലാന്തരത്തിൽ-സമുദ്രജലം അലയടിക്കുന്നതുപോലെ-ജനങ്ങൾ പരസ്പരം ആക്രമിച്ചും, കുഴപ്പങ്ങളും കലഹങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയും കൊണ്ടിരിക്കും. നാട്ടിൽ സമാധാനഭംഗവും, അധാർമ്മികാവസ്ഥയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും. പിന്നീടു കാഹളം ഊതുന്ന അവസരം-ലോകവസാനഘട്ടം-വന്നെത്തും അപ്പോൾ എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നതും, ഓരോരുത്തനും തക്ക പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ബോധനങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു അതികഠിനമായ നരകശിക്ഷയും, സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗീയ സുഖസൗകര്യങ്ങളുമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഇരു വിഭാഗക്കാരെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു കാണുക:

വിഭാഗം-12

أَفَحَسِبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَن يَتَّخِذُوا۟ عِبَادِى مِن دُونِىٓ أَوْلِيَآءَ ۚ إِنَّآ أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَٰفِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾

102 എന്നാൽ, അവിശ്വസിച്ചവർ വിചാരിക്കുന്നുവോ: എനിക്കുപുറമെ, എന്റെ അടിയാൻമാരെ രക്ഷാകർത്താക്കളായി സ്വീകരിക്കാമെന്ന്?! നിശ്ചയമായും നാം അവിശ്വാസികൾക്ക് നരകത്തെ വിരുന്നുസല്കാരമായി ഒരുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു.

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِٱلْأَخْسَرِينَ أَعْمَٰلًا ﴿١٠٣﴾

103 (നബിയേ) പറയുക: പ്രവൃത്തികൾ ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ചു നാം നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരട്ടെയോ?-

ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

104 (അവർ) യാതൊരു കൂട്ടരാകുന്നു: ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവരുടെ പരിശ്രമം പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, തങ്ങൾ പ്രവൃത്തി നന്നായിചെയ്യുന്നുവെന്ന് വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണ്.)

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهِۦ فَحَبِطَتْ أَعْمَـٰلُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾

105 അക്കൂട്ടർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും, അവനുമായി കാണുന്നതിലും അവിശ്വസിച്ചവരാണ്; അതിനാൽ, അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഖിയാമത്തു നാളിൽ നാം അവർക്ക് യാതൊരു തൂക്കവും നിറുത്തുന്നതല്ല. [ആ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും വില കൽപിക്കുകയില്ല.]

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا۟ وَٱتَّخَذُوٓا۟ ءَايَـٰتِى وَرُسُلِى هُزُوًا ﴿١٠٦﴾

106 അത്- അവരുടെ പ്രതിഫലം നരകമാണെന്നുള്ളത്- അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, എൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളേയും, എൻെറ ദൂതന്മാരേയും പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തമാകുന്നു.

---

102 أَفَحَسِبَ എന്നാൽ വിചാരിക്കുന്നുവോ, കണക്കാക്കിയോ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. أَن يَتَّخِذُوا അവർ സ്വീകരിക്കാമെന്ന്, ആക്കുവാൻ. عِبَادِي എൻെറ അടിയാൻമാരെ. مِن دُونِي എനിക്ക്പുറമെ, എന്നെ കൂടാതെ. أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കളായി, രക്ഷാകർത്താക്കളായി. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. أَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. جَهَنَّمَ നരകത്തെ, ജഹന്നമിനെ. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. نُزُلاً സല്ക്കാരമായി, വിരുന്നായി. 103 قُلْ പറയുക. هَلْ نُنَبِّئُكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം പറഞ്ഞു (അറിയിച്ചു) തരട്ടെയോ. بِالْأَخْسَرِينَ ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരെപ്പറ്റി. أَعْمَالاً പ്രവർത്തനങ്ങൾ. 104 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാണ്. ضَلَّ പിഴച്ചുപോയി, പാഴായിപ്പോയി. سَعْيُهُمْ അവരുടെ പരിശ്രമം. فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹികജീവിതിത്തിൽ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. يَحْسَبُونَ വിചാരിക്കുന്നു. أَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. يُحْسِنُونَ നന്നായി ചെയ്യുന്നു(എന്ന്). صُنْعًا പ്രവൃത്തി. 105 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ, അവർ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാണ്. بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ, ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ. رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ. وَلِقَائِهِ അവനുമായി കാണുന്നതിലും. فَحَبِطَتْ അതിനാൽ നിഷ്ഫലമായി, ഫലശൂന്യമായി. أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. فَلاَ نُقِيمُ അതുകൊണ്ട് നാം നിറുത്തുകയില്ല(വകവെക്കുകയില്ല). لَهُمْ അവർക്ക്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. وَزْنًا ഒരു തൂക്കവും. 106 ذَلِكَ അത്. جَزَاؤُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം. جَهَنَّمُ നരകമാകുന്നു(എന്നുള്ളത്). بِمَا كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. وَاتَّخَذُوا അവർ ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തത്(കൊണ്ട്). آيَاتِي എൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. وَرُسُلِي എൻെറ ദൂതൻമാരേയും. هُزُوًا പരിഹാസ്യം, പരിഹാസം.

അല്ലാഹുവിലും, പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകര്യമാകുന്നതല്ല. ഈ വസ്തുത പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു (സൂറത്തുന്നൂർ 39 ലും ഫൂർഖാൻ 23 ലും മറ്റും കാണാവുന്നതാണ്.) സൽക്കർമ്മങ്ങളും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുമെല്ലാം തൂക്കികണക്കാക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ, ഇവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കു ഒട്ടും തന്നെ തൂക്കം നൽകപ്പെടുകയില്ല.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ كَانَتْ لَهُمْ

107 വിശ്വസിക്കുകയും: സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, നി

جَنَّٰتُ ٱلْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

ശ്ചയമായും 'ഫിര്‍ദൗസാ'കുന്ന (അത്യുന്നത) സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക് ആതിഥ്യസല്‍ക്കാരമായിരിക്കുന്നതാണ്;-

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

108 അവര്‍ അതില്‍നിന്ന് വിട്ടുമാറുവാന്‍ ആഗ്രഹിക്കാത്തവിധം അതില്‍ നിത്യവാസികളായ നിലയിലായിരിക്കും.

قُل لَّوْ كَانَ ٱلْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّى لَنَفِدَ ٱلْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَٰتُ رَبِّى وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِۦ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

109 (നബിയേ) പറയുക: ''എന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ വചനങ്ങള്‍ക്ക് [അത് എഴുതുന്നതിന്] സമുദ്രം മഷിയായിരുന്നാലും-അതിന്‍റെ അത്രതന്നെ (വേറെയും സമുദ്രം)നാം സഹായകമായി കൊണ്ടുവന്നാല്‍പോലും-എന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ വചനങ്ങള്‍ തീരുന്നതിനുമുമ്പായി സമുദ്രം തീര്‍ന്നുപോകുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

107 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ടര്‍. آمَنُوا അവര്‍ വിശ്വസിച്ചു. وَعَمِلُوا അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങളെ, സല്‍പ്രവൃത്തികളെ. كَانَتْ ആയിരിക്കുന്നതാണ്. لَهُمْ അവര്‍ക്ക്. جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ ഫിര്‍ദൗസാകുന്ന(ഉന്നതമായ)സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍. نُزُلاً സല്‍ക്കാരം, അതിഥിസല്‍ക്കാരം. 108 خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായ നിലയില്‍, ശാശ്വതന്‍മാരായി. فِيهَا അതില്‍. لاَ يَبْغُونَ അവര്‍ ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല, തേടുകയില്ല. عَنْهَا അതില്‍നിന്ന്,. حِوَلاً വിട്ടുപോകാന്‍, നീങ്ങിപ്പോകാന്‍.. 109 قُلْ പറയുക. لَّوْ كَانَ ആയിരുന്നാല്‍. الْبَحْرُ സമുദ്രം. مِدَادًا മഷി. لِّكَلِمَاتِ رَبِّي എന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ വചനങ്ങള്‍ക്ക്. لَنَفِدَ തീര്‍ന്നുപോകുകതന്നെ ചെയ്യും. الْبَحْرُ സമുദ്രം. قَبْلَ أَن تَنفَدَ തീരും മുമ്പായി. كَلِمَاتُ رَبِّي എന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ വചനങ്ങള്‍. وَلَوْ جِئْنَا നാം വന്നാലും ശരി. بِمِثْلِهِ അതിന്‍റെ അത്രയുംകൊണ്ട്, അതുപോലുള്ളതും കൊണ്ട്. مَدَدًا സഹായകമായി.

സര്‍വ്വജ്ഞനും, സര്‍വ്വശക്തനുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ അറിവുകള്‍ക്കു യാതൊരു അതിരും, കണക്കും ഇല്ലാത്തതാകുന്നു. സമുദ്രങ്ങള്‍ എത്രതന്നെ വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും അതിനു ഒരു പരിധിയും അളവും കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവന്‍റെ ജ്ഞാനവാര്‍ത്തകളും, അവന്‍റെ വചനങ്ങളും എഴുതിത്തീര്‍ക്കുവാന്‍ എങ്ങിനെ സാധിക്കും?! മറ്റൊരുസ്ഥലത്തു ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇപ്രകാരമാണ് പറയുന്നത്: ''ഭൂമിയിലുള്ള മരങ്ങളെല്ലാം പേനകളായിരിക്കുകയും, (നിലവിലുള്ള) സമുദ്രവും, അതിനുപുറമേ ഏഴു സുമദ്രങ്ങളുംകൂടി അതിനു മഷിയായി സഹായം നല്‍കുകയും ചെയ്താല്‍പോലും, അല്ലാഹുവിന്‍റെ വചനങ്ങള്‍ തീരുന്നതല്ല.''

(ولو ان ما فى الارض من شجرة اقلام والبحر يمده بعده من بعده سبعةابحر ما نفدت كلمات الله– لقمان ٢٧)

അല്ലാഹുവിന്‍റെ സൃഷ്ടികളില്‍ നമ്മുടെ അറിവിനു വിധേയമായിട്ടുള്ളതിനേയയും നാം നിത്യേന അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുമാത്രം അല്പമൊന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക: ഈ വാസ്തവം നമുക്ക് ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അത്ഭുതകരമായ നിലയില്‍ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രിയ നിരീക്ഷണങ്ങളും, ശാസ്ത്രജ്ഞന്‍മാര്‍ക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നവംനവങ്ങളായ അറിവുകളും ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യത്തെ കൂടുതല്‍ കൂടുതല്‍ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്‍റെ ജ്ഞാനം, സൃഷ്ടിവൈഭവം ആദിയായവയെക്കുറിച്ചു മുനഷ്യന്‍റെ അറിവു അങ്ങേഅറ്റം പരിമിതമത്രെ. അവന്‍റെ അറിവും കഴിവും വര്‍ദ്ധിക്കുന്തോറും ആ പരിമിതിയുടെ തോതു വര്‍ദ്ധിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക. ഒരോ ശാസ്ത്രീയ നേട്ടവും, അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ക്കും ശക്തിക്കും യാതൊരു കയ്യും കണക്കുമില്ലാത്തതാണെന്നു വിളിച്ചോതുന്നു. അടുത്തകാലത്തെ ചില ശാസ്ത്രീ

യാഭിപ്രായങ്ങള വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിൻെറ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

അമേരിക്കയിലെ പെൻസിൽവാനിയ യൂനിവർസിറ്റിയിലെ (*) പ്രൊഫസറായ ജയിൻസു അൽപം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു പ്രഖ്യാപിച്ച ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിവൈഭവത്തെക്കുറിച്ചും, അവൻെറ അറിവിൻെറ വിപുലവിശാലതയെക്കുറിച്ചും നമ്മെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ ആ തത്വങ്ങൾ പര്യാപ്തങ്ങളാകുന്നു. (†) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു പ്രസംഗത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളാണിവ:-

1.നമ്മുടെ ഭൂമിക്കു രണ്ടു മില്ല്യൻ വയസ്സുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (1 മില്ല്യൻ = 10 ലക്ഷം) മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിട്ട് 3 ലക്ഷം കൊല്ലമോ ആയിട്ടുള്ളുവെന്നാണ് ഭൂഗർഭശാസ്ത്രം (Geology) നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നത്. ഭൂലോകമൊഴിച്ചുള്ള ലോകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അടുത്തകാലംവരെ, ഒന്നും അറിയാത്ത ഒരു ശിശുവായിരുന്നു മനുഷ്യൻ. ഇപ്പോൾ അവൻ വേറെയും അനേകം ലോകങ്ങളുണ്ടെന്നു അറിയുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്.

2.സൂര്യൻ തുടങ്ങി നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കോടിക്കണക്കിലുള്ള ഗോളങ്ങൾക്കു ഒരു അവസാനമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അവയ്ക്കു അപ്പുറം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ശുദ്ധ ശൂന്യമണ്ഡലത്തിനു യാതൊരു ഒടുക്കവും അവസാനവും ഇല്ലാത്തതാകുന്നു. നമ്മുടെ കാഴ്ചയിൽ അകപ്പെട്ടതും, അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും കൂടി ഒരോറ്റ ഗോളമാണ്ഡലമത്രെ.

3.കമ്പിയില്ലാകമ്പിയിൽ (വയർലസ്സിൽ) നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു സിഗ്നൽ (അടയാളം) 1/7 സെക്കന്റ് സമയം കൊണ്ടു ഭൂമിയെ ഒരു വട്ടം വൃത്തം വെക്കുന്നു. പ്രകാശമാകട്ടെ, ഒരു സെക്കന്റിൽ 1,86,000 നാഴിക സഞ്ചരിക്കുന്നു. വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ വേഗതയും ഇതുതന്നെ. എന്നാൽ അതേ പ്രകാശം ആ ഗോളമാണ്ഡലത്തെ ഒരു പ്രാവശ്യം ചുറ്റിവരുവാൻ ലക്ഷം മില്യൻ (100,000,000,000) കൊല്ലക്കാലം ആവശ്യമാകുന്നു. (ഈ കാലവും 1/7 സെക്കമും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം ഒന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക?)

4.സൂര്യൻ ഭൂമിയേക്കാൾ പതിമൂന്നുലക്ഷം ഇരട്ടി വലിപ്പമുള്ളതാണ്. എന്നാലതു ശൂന്യാകാശത്തിലെ അനേകം സൗരയൂഥകടുംബങ്ങളിലെ ഒരു ചെറുകിടഗോളം മാത്രമാകുന്നു. അതായതു: ഏറെക്കുറെ 30.000 മില്യൻ വരുന്ന സൗരയൂഥകുടുംബങ്ങിൽപ്പെട്ട ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമത്രെ സൂര്യൻ (‡)

5.ഉപരിയാകാശമണ്ഡലത്തിൽ പ്രഭാപടലങ്ങൾക്കപ്പുറം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കണക്കറ്റ ധൂമതാര(Nabula)ങ്ങളിൽ ചിലതു നമ്മുടെ സൂര്യനെപ്പോലുള്ള 10 മില്യൻ സൂര്യൻമാർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെ

---

* Pencylvania University

† ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നതിന് അൽപം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള ചില ശാസ്ത്രീയ നിയമങ്ങളാണവ. ഈ പതിപ്പാകുമ്പോഴേക്കും ശാസ്ത്രം അന്നത്തെക്കാൾ എത്രയോ മുമ്പോട്ടു കടന്നിരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ ചില നിഗമനങ്ങളെ അതു പൊളിച്ചെഴുതുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പുതിയ അഭിപ്രായങ്ങളാകട്ടെ പൂർവ്വാധികം അത്ഭുതം നിറഞ്ഞവയുമാകുന്നു. കാലം ചെല്ലുന്തോറും അങ്ങിനെത്തന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, ശാസ്ത്രം എത്ര പുരോഗമിച്ചാലും അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിരഹസ്യങ്ങൾ മുഴുവനും മനുഷ്യൻ കണ്ടെത്തുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് തീർച്ചതന്നെ.

‡ സൂര്യനെക്കാൾ ഒരു ലക്ഷം മടങ്ങു അധികം പ്രകാശമുള്ള ഒരു നക്ഷത്രത്തെ വടക്കെ ഇറ്റലിയിലെ ആസ്യഗോള ജ്യോതിർമണ്ഡല നീരിക്ഷണാലയത്തിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ കണ്ടുപിടിച്ചതായി ഇതെഴുതുന്നകാലത്തു പത്രങ്ങളിൽ കാണുകയുണ്ടായി. 'സൂപ്പർനോവ എന്നാണതിന് പേർ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ടുവാൻ പോരുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ അടങ്ങുന്നവയാകുന്നു. അതെ സമയത്തു ആ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ലാഘവമാണെങ്കിലോ, അതു അതിലേറെ ആശ്ചര്യകരമാകുന്നു. അതിൻെറ ഒരു റാത്തൽ തൂക്കത്തിലുള്ള ഭാഗത്തിൻെറ വലുപ്പം യൂറോപ്പിലെ ഏറ്റവും വലിയ പർവ്വതമായ മാറ്റർഹോണി(*) ൻെറ വലുപ്പത്തിനു സമമായിരിക്കും!. (അപ്പോൾ അതിൻെറ ആകെ വലുപ്പം ഒന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക.!)

6.അമേരിക്കയിൽ, മുണ്ടുവിത്സൻെറ ശ്രുതിപ്പെട്ട ദുരദർശിനി (Telescope) യന്ത്രം അങ്ങിനെയുള്ള ഏതാണ്ടു രണ്ടു മില്യൻ നബൂലകൾ (ധൂമതാരങ്ങളെ) കാട്ടിത്തരുന്നു. കൂടുതൽ വമ്പിച്ച യന്ത്രങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ കാണുവാൻ കഴിയുന്ന നബൂലകള എത്രയായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

7. ശൂന്യാകാശമണ്ഡലത്തിൽ നീന്തിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രതാരങ്ങളുടെ ഏതാണ്ടു ഒരു തുക പറയുകയാണെങ്കിൽ, ചുരങ്ങിയ പക്ഷം 2 എന്ന അക്കത്തിൻെറ നേരെ 24 പൂജ്യം ചേർത്തു വായിക്കേണ്ടതായിവരും. (അഥവാ രണ്ടായിരം കോടിക്കോടി ക്കോടി) ഇത്രയെണ്ണം മണൽത്തരികൾ നിരത്തുന്നപക്ഷം ബ്രിട്ടീഷു ദീപസമൂഹത്തിൻെറ ഉപരിതലം നൂറുക്കണക്കായ അടികൾ ഉയർന്നുപോകുന്നതാണ്.

8. ഇന്നു അറിയപ്പെടുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ചെറിയതിന് സൂര്യൻെറ 1/25 ഭാഗം വെളിച്ചമാണുള്ളത്. എന്നാൽ, ഏറ്റയും വലിയതായ മിഥുന (Gemini) നക്ഷത്രത്തിനു അതിൻെറ മൂന്നിരട്ടി വെളിച്ചമുണ്ട്. ഈ ഗ്രഹം സൂര്യനേക്കാൾ 25 മില്യൻ ഇരട്ടി വലുപ്പവും കൂടുന്നു. അപ്പോൾ അവ തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം, ഒരുവലിയ വൈദ്വുതദീപവും, ഒരു മിന്നാമിനുങ്ങും തമ്മിലുള്ളതുപോലെയാണെന്നു പറയാം.

9. സൂര്യൻെറ ഓരോ ചതുരശ്ര ഇഞ്ചു സ്ഥലത്തുനിന്നും പ്രവഹിക്കുന്ന വെളിച്ചം 50 കുതിരശക്തിയുള്ളതത്രേ. എന്നാൽ, വേറെ ചില ഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുന്ന വെളിച്ചം ഒരു ചതുരശ്ര ഇഞ്ചിനു 30,000 കുതിരശക്തിയുള്ളതാകുന്നു.

10.'സൂര്യനിൽനിന്നു നിത്യേന രശ്മികൾ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതിൻെറ ശരീരധാതുവിൽനിന്നു നിമിഷം പ്രതി 250 മില്യൻ ടൺ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ ദിനംപ്രതി 3,60,000 മില്യൻ ടൺ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യനിപ്പോൾ ഏതാണ്ടു ഒരു കോടി മില്യൻ (കോടി മില്യൻ) വയസ്സുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ തോതിൽ ഇനിയും ലക്ഷക്കണക്കായ കോടികൊല്ലങ്ങളോളം അതിനു ജീവിക്കാൻ കഴിയുമായിരിക്കും.' [അവസാനിച്ചു] (†)

---

* Matterhorn

† പ്രൊഫസർ ജയിൻസിൻെറ മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസംഗം അൽപം വർഷത്തെ പഴക്കം ചെന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ അന്നു ബഹിരാകാശയാത്ര ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ അച്ചടി ഏതാണ്ടു ഇവിടെ എത്താറായപ്പോൾ, പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു വിജ്ഞാനവാർത്തയും ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അമേരിക്ക ഇയ്യിടെ തൊടുത്തുവിട്ട ഒരു ഉപഗ്രഹത്തിൽ ബഹിരാകാശയാത്ര നടത്തിയ മി : ജോൺഗ്ലെൻ ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവനയിലെ ചില ഭാഗങ്ങളുടെ ചുരുക്കമാണ് താഴെ കാണുന്നത്. ബഹിരാകാശ യാത്രക്കു അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകത്തിൽ, ശൂന്യാകാശത്തെ സംബന്ധിച്ചു അനേകവിവരങ്ങളുള്ളതിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവും ആകർഷിച്ച രണ്ടു ഖണ്ഡികകളെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്:-

'ഒരു സെക്കൻറിൽ 1,86,000 നാഴികദൂരം സഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രകാശം ഒരു കൊല്ലം സഞ്ചരിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ദൂരത്തിന് ഒരു ദീപ്തി വർഷം (പ്രകാശവർഷം) എന്നു പറയുന്നു. അതായതു, ഏതാണ്ടു 6 കോടിക്കോടി നാഴിക. നമ്മുടെ ഭൂമി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രഭാപടലത്തിന് 1 ലക്ഷം ദീപ്തിവൽസരം വ്യാസമാണുള്ളത്. (സൂര്യൻ ഈ പ്രഭാപടലത്തിൻെറ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും 30,000 പ്രകാശവർഷം അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രധാന നക്ഷത്രമാകുന്നു) ഈ പ്രകാശപടലം അതിൻെറ ഭ്രമണപഥത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം ചുറ്റിത്തിരിയുവാൻ 20 കോടി

കേവലം ഉദാഹരണാർത്ഥം മാത്രം ഉദ്ധരിച്ച ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ വാനമണ്ഡലത്തെയും, വൻഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രിയ വസ്തുതകളാണല്ലോ. എന്നാൽ, ഏറ്റവും ചെറുതായി നാം ഗണിച്ചുവരുന്ന അണുക്കളെയും, ഏറ്റവും നിസ്സാര വസ്തുവായി ഗണിച്ചുവരുന്ന എട്ടുകാലി വലയുടെ നൂലുകളെയും സംബന്ധിച്ച ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കൂടി നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ ഇരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും:

മണൽത്തരിപോലുള്ള ഓരോ തരിപ്പദാർത്ഥവും കോടാനുകൊടി പരമാണു (Atom) കളുടെ സമൂഹമത്രെ. ഈ അണുക്കളാണെങ്കിൽ, അവ പൊള്ളയായി ഇട ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നവയുമാകുന്നു. അഥവാ അവ തികച്ചും ഇടതൂർന്നു ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്നവയല്ല. ആ ഒഴിവുസ്ഥലങ്ങൾ ശരിക്കും പദാർത്ഥങ്ങളാൽ നിറക്കപപെടുകയാണെങ്കിൽ, ഓരോ മണൽത്തരിയും അനേകം ടൺ തൂക്കം വരുന്നതാകുന്നു. 'ആറ്റം' (അണു) ശാസ്ത്രത്തിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഒരു പരമരഹസ്യമത്രെ ഇത്. ഈ ഒഴിവുസ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും, വ്യാപരിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത വേറെ അനേകം വൈദ്യുത തരികൾ മിന്നൽ വേഗത്തിൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

കൊല്ലം വേണം. ഇതോർക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ സൗരമണ്ഡലത്തിനപ്പുറമുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ വിസ്തൃതിയെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എത്ര വിഷമം!'

'നമ്മുടെ ഈ പ്രകാശമണ്ഡലത്തിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളോടെ ഇതിൻെറ അറ്റം അവസാനിക്കുന്നില്ല. അതിനപ്പുറം ലക്ഷക്കണക്കചന്റ്(?) വേറെയും പ്രകാശപടലങ്ങളുണ്ട്. അവയെല്ലാം അതീവ ദുർഗ്രഹമായ വേഗതയോട് കൂടി ഒന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കു കുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൂരദർശിനിമൂലം വീക്ഷിക്കാവുന്ന പ്രപഞ്ചം ഭൂമിയിൽനിന്നു ഏതു ഭാഗത്തേക്കു-കുറഞ്ഞപക്ഷം-200 കോടി പ്രകാശവർഷത്തോളം ദൂരെ കിടക്കുന്നു. നമ്മുടെ ബ്രഹ്മണ്ഡം എത്ര വിപുലമാണെന്നു ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

'ഇനി, പരമാണുവിൻെറ ഘടനയൊന്നു ചിന്തിക്കാം. വസ്തുവിൻെറ ഏറ്റവും ചെറിയ അംശമാണല്ലോ അത്. പരമാണുവിനു സൗരമണ്ഡലത്തോടു വലിയ സാദൃശ്യമുണ്ട്. ക്രമീകൃതമായ രീതിയിൽ ഒരു കേന്ദ്രത്തെ (ന്യൂക്ളിയസ്) ചുറ്റിക്കൊണ്ടുള്ള ഇലക്ട്രോണുകൾ (വൈദ്യുത തരികൾ) അതിനുമുണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന അൽഭുതാവഹമായ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച്, സൂക്ഷ്മമമായ പരമാണുതൊട്ട് നമുക്ക് ചിന്തിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വസ്തുവരെ. ലക്ഷക്കണക്കായ പ്രകാശവർഷം അകലത്തോളം പരന്നുകിടക്കുന്ന നക്ഷത്ര പടലങ്ങൾ വരെ-എല്ലാം തന്നെ നിശ്ചിതമായ ഒരു ഭ്രമണപഥത്തിൽ, ഒന്നിനോടൊന്നു ബന്ധപ്പെട്ടു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

'ഇതു യാദൃശ്ചികമായി സംഭവിച്ചതാണോ? കുറേ മരക്കഷ്ണങ്ങളും, എങ്ങുനിന്നോ വന്ന സാമാനങ്ങളും കൂടി പെട്ടന്നു ഒരുമിച്ചുകൂടി സ്വന്തമായ ഒരു ഗതിക്രമം ഉണ്ടാക്കി വ്യവസ്ഥയോടെ ചലിച്ചു തുടങ്ങിയെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. സുനിശ്ചിതമായ ഒരു ആസൂത്രണം ഇതിലുണ്ട്. ദൈവം ഉണ്ടെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്ന ഒരു വലിയ കാര്യമാണ് ഇത്.

'നാം തൊടുത്തുവിട്ടിട്ടുള്ള 'മർക്കുറി' ഉപഗ്രഹത്തിൻെറ വേഗതയെ ഒന്നു തുലനം ചെയ്യാം. ഇതിൽ നാം കേമന്മാരണെന്നു നടിക്കുന്നു. മണിക്കൂറിൽ 18,000 നാഴിക-സെക്കൻറിൽ ഏതാണ്ടു 5നാഴിക-യാണ് നമുക്ക് എത്താൻ കഴിഞ്ഞത്. ഭൗതികമായ തോതുവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, ഇതു വല്ലാത്ത വേഗത തന്നെ. നല്ല ഉയരവും! അതെ, 100 നാഴികയിൽ അൽപം കൂടുതൽ ഉയരത്തിലും നാം എത്തുന്നു. എന്നാൽ, ശൂന്യാകശത്തു നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ എത്ര തുച്ഛം!

'ശാസ്ത്രീയമായ ഭാഷയിൽ ദൈവത്തെ നിങ്ങൾക്ക് അളക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ആത്മീയ ശക്തിയെ നിങ്ങൾക്കു കാണുവാനോ, ആസ്വദിക്കുവനാനോ, മണത്തറിയുവാനോ സ്പർശിക്കുവാനോ സാധ്യവുമല്ല. ഇന്ദ്രിയ ശക്തികൾക്ക് അതീതമാണത്.

'ഒരു വിമാനത്തിന് ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായ ഒരു എഞ്ചിനും, ഏറ്റഴും വിശിഷ്ടമായ യന്ത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ, എന്നാൽ അതിൻെറയെല്ലാം പിന്നിൽ, നമുക്കു തൊടാനെ, കാണാനോ കഴിയാത്ത ചില ശക്തികളുടെ പ്രവർത്തനമില്ലെങ്കിൽ, അതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. കാരണം, അതിനു ഒരു ലക്ഷ്യനിയന്ത്രണം വേണം. കോമ്പാസസ് (Compass-തവുക്ക-ദിക്ക് നിർണ്ണയയന്ത്രം) നോക്കിയാണു നാം ഇതു ചെയ്യുന്നത്. കോമ്പാസസിനെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ആ ശക്തി നമ്മുടെ എല്ലാ ജ്ഞാന ശക്തിയെയും മറികടക്കുന്നതാണ്. നമുക്കതു കാണുവാനോ, തൊടുവാനോ, രുചിച്ചറിയുവാനോ, മണത്തറിയുവാനോ സാധ്യമല്ല. പക്ഷെ, അതിൻെറ പ്രവർത്തനഫലം നാം കാണുന്നതുകൊണ്ട്, അങ്ങിനെ ഒരു ശക്തിയുണ്ടെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു...'
(1963 ഏപ്രിൽ 13-ാം നുത്തെ ചന്ദ്രിക വാരാന്തപ്പതിപ്പിൽനിന്ന്.)

പണ്ടുകാലത്ത്, തികച്ചും കട്ടികളാല്‍ തൂര്‍ക്കപ്പെട്ടതാണ് പദാര്‍ത്ഥങ്ങളെന്നു കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, പദാര്‍ത്ഥങ്ങള്‍ മിക്കവാറും ശൂന്യങ്ങളാണെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. ഉപപരമാണുക്കളുടേതാണ് പദാര്‍ത്ഥഘടന ഇവയുടെ വലിപ്പം ഒരു ഇഞ്ചിന്‍െറ 1250 ലക്ഷത്തില്‍ ഒരു ഭാഗം മാത്രം വരുന്ന വ്യാസമായിരിക്കും. അനേകം പരമാണുക്കള്‍ ചേര്‍ന്നതാണ് ഒരു അണു. അണുകള്‍ക്കിടയിലുള്ള വൈദ്യുത ശൂന്യ സ്ഥലങ്ങള്‍ പരിഗണിക്കുമ്പോള്‍, ഓരോ പദാര്‍ത്ഥവും വലക്കണ്ണികളാണെന്നു പറയാം. ശൂന്യസ്ഥലങ്ങള്‍ മുഴുവനും അതതു വസ്തുവിന്‍െറ പദാര്‍ത്ഥങ്ങളാല്‍ തൂര്‍ക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, ഒരു വമ്പിച്ച വസ്തു കേവലം 'ഒരു അണു'വായി മാറിപ്പോകും. ഈ ഭൂലോകം ആകപ്പാടെ, പ്രസ്തുത വലക്കണ്ണി കൂടാതെയുള്ള ഒരൊറ്റ കട്ടിപ്പദാര്‍ത്ഥമാക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം-ഭൂമിയുടെ തുക്കത്തിലുള്ള അണുക്കളെ ശൂന്യതാ കൂടാതെ കൂട്ടിച്ചേര്‍ക്കപ്പെടുന്നതായാല്‍ അതു ഏകദേശം 1/2 നാഴിക മാത്രം വ്യാസം വരുന്ന ഒരു ഗോളമായി മാറും പോല്‍! അപ്പോള്‍, ലോകവും ലോകരുമെല്ലാം ശൂന്യതയുടെ സമാഹാരമല്ലേ-ഓര്‍ത്തുനോക്കുക!

നാം നിത്യം കാണാറുള്ളതും, ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന നല്‍കാറില്ലാത്തതുമായ ഒരു നിസ്സാരവസ്തുവാണല്ലോ എട്ടുകാലിവല. എന്നാല്‍, അതിന്‍െറ നിര്‍മ്മാണകൃത്യമാകട്ടെ, വലിയ വലിയ എഞ്ചിനിയര്‍മാര്‍ക്കു (യന്ത്രകലാവിഗ്ദന്‍മാര്‍ക്കു) പോലും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം സൂക്ഷമപ്‌ളാനോടുകൂടിയാകുന്നു. അതിന്‍െറ ആകൃതിയും, നിര്‍മ്മാണ സമ്പ്രദായവും ചിന്തകന്‍മാരെ അത്യാശ്ചര്യഭരിതരാക്കുന്നവയാണ്. വലയുടെ ഓരോ നൂലിന്‍െറയും, നേര്‍മ്മയും, ബലഹീനതയും ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ നൂലുകളെക്കുറിച്ചു ശാസ്ത്രനിപുണന്‍മാരായ ചിലര്‍ നിരീക്ഷണം നടത്തിയതില്‍ അത്ഭുതകരമായ ചില വസ്തുതകള്‍ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ നൂലും നന്നാലു ഉപനാരുകളാല്‍ കൂട്ടിച്ചേര്‍ക്കപ്പെട്ടവയാണുപോല്‍. ഈ നാലില്‍ ഓരോന്നും തന്നെ, വേറെ ആയിരം നേരിയ ഇഴകളാല്‍ നിര്‍മ്മിക്കപ്പെട്ടവയുമാണ്! അങ്ങിനെ, നാം കാണുന്ന ഓരോ നൂലും 4000 ഇഴകള്‍ കൂട്ടിച്ചേര്‍ത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതിനെക്കാളെല്ലാം ആശ്ചര്യകരം, ആ ഓരോ ഇഴയും, എട്ടുകാലിയുടെ ശരീരത്തിലുള്ള വെവ്വേറെ ദ്വാരങ്ങളില്‍ കൂടിയാണ് പുറത്ത് വരുന്നതെന്ന വസ്തുതയാണ്. ഈ ഇഴകളും നമ്മുടെ താടിരോമങ്ങളും തമ്മില്‍ താരതമ്യപ്പെടുത്തത്തിനോക്കുന്നപക്ഷം, 16നു ശേഷം 12 പൂജ്യം ചേര്‍ത്താലുള്ളത്ര ഇഴകള്‍ കൂട്ടിപ്പിരിച്ചെങ്കില്‍ മാത്രമേ അവ ഒരു മുടിയോളം തടികൂടുകയുള്ളു. ഹാ! അല്ലാഹുവിന്‍െറ സൃഷ്ടിവൈഭവം! 'വീടുകളില്‍വെച്ചു ഏറ്റവും ദുര്‍ബലമായ വീടാണ് എട്ടുകാലിയുടെ വീട്'-29-41) (**وان اوهن البيوت لبيت العنكبوت**) എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വീട്ടിലെ ചില രഹസ്യങ്ങളാണു ഇതെങ്കില്‍, നഭോമണ്ഡലത്തിലും, അതിനപ്പുറവും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രകൃതി രഹസ്യങ്ങളുടെ നിലയെന്തായിരിക്കും?! **فسبحان الذى بيده ملكوت كل شيئ واليه ترجعون – يس** (അപ്പോള്‍, സകല വസ്തുക്കളുടെയും സര്‍വ്വാധികാരസ്ഥാനം യാതൊരുവന്‍െറ കയ്യിലാണോ അവനെത്ര മഹാ പരിശുദ്ധന്‍! അവന്‍െറ അടുക്കലേക്കു തന്നെ നിങ്ങള്‍ മടക്കപ്പെടുന്നു. (36:83)

മേല്‍ വിവരിച്ചതില്‍ നിന്നു അല്ലാഹുവിന്‍െറ അറിവുകളും, അവയെക്കുറിക്കുന്ന വചനങ്ങളും എഴുതിക്കണക്കാക്കുവാന്‍ സാധ്യമേ അല്ല എന്നുള്ള പരമാര്‍ത്ഥം, അല്പമെങ്കിലും ബുദ്ധിയുള്ള ആര്‍ക്കും വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിക്കുവാന്‍ കഴിയുമല്ലോ. മുകളില്‍ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ശാസ്ത്രിയ വാര്‍ത്തകള്‍ വെച്ചുനോക്കുമ്പോള്‍, സ്വവര്‍ഗ്ഗനരകങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും, പരലോകസംബബന്ധമായ ചില വാര്‍ത്തകളെക്കുറിച്ചും ഖുര്‍ആനിലും, ഹദീസിലും വന്നിട്ടുള്ള വിവരങ്ങള്‍ ഒന്നും തന്നെ-ചിലര്‍ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ-ഒട്ടും അതിശയോക്തി കലര്‍ന്നതായിരിക്കില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഇതിന്‍െറ വെളിച്ചത്തില്‍ താഴെ ക്കാണുന്ന രണ്ടുമൂന്നു ഹദീസുകള്‍ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതും സന്ദര്‍ഭോചിതമായിരിക്കും. നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:-

قال الله تعالى أعدت لعبادي الصالحين مالا عين رأت ولا أذن سمعت ولا خطر على قلب بشر وأقرأوا أن شئتم : ما أخفي لهم من قرة أعين – متفق عليه

സാരം :(1) ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു മനുഷ്യ

ൻെറ ഹൃദയത്തിലെയും ഉദയം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ എൻെറ സദ്‌വൃത്തരായ അടിയാൻമാർക്ക് ഞാൻ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു (ഇതിനു തെളിവായി) ഖുർആൻ വാക്യം വായിക്കാം: 'നയനാനന്ദകരമായി അവർക്കുവേണ്ടി ഒളിച്ചുവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു എന്താണെന്നു ഒരാൾക്കും അറിയാവതല്ല.' (ബു. മു.)

ان فی الجنة شجرة يسير الراک فی ظلهامائة عام لا يقطعهاولقاب قوس أحدكم فیالجنة خير مما طلعت عليه الشمس وتغرب– متفق عليه

(2) സ്വർഗ്ഗത്തിലുണ്ട്, ഒരു വൃക്ഷം! അതിൻെറ നിഴലിൽ ഒരു വാഹനക്കാരനു നൂറുകൊല്ലം സഞ്ചരിക്കാം. എന്നാലും, അവനതു മുറിച്ചുകടന്നു കഴിയുകയില്ല. നിങ്ങളൊരാളുടെ വില്ലിൻെറ അത്ര സ്ഥലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതു, സൂര്യൻ ഉദിക്കുകയോ, അസ്തമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തെ (ഭൂമിയെ)ക്കാൾ ഗുണമേറിയതാകുന്നു. (ബു. മു.)

قال عليه السلام ناركم جزء من سبعين جزء من نار جهنم۔ قيل يا رسول ان كانت لكافية۔ قال فضلتعليها بتسعسة وستين جزأ كلهن مثل حرها۔ متفق عليهالله

(3) ''നിങ്ങളുടെ (സാധാരണ) തീ നരകാഗ്നിയിൽനിന്നുള്ള എഴുപതിൽ ഒരു അംശമാകുന്നു'' എന്നു തിരുമേനി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പറയപ്പെട്ടു; ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, ഇതുതന്നെ മതിയാകുമല്ലോ''! (ഈ തീ തന്നെ എത്രയോ ചൂടു മതിയായതാണല്ലോ.) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, ഇതിനെക്കാൾ 69 മടങ്ങു ചൂടു അതിനു കൂടുതൽ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരോ മടങ്ങും ഈ തീയിൻെറ അത്ര ശക്തിയുള്ളതാകുന്നു.'' (ബു. മു)

പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനങ്ങൾ ഓരോന്നും തന്നെ, നിഷ്പക്ഷമായും നിഷ്കളങ്കമായും ചിന്തിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസവും, അവനോടുള്ള ഭയഭക്തിയും കൂടുതൽ കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. നേരെമറിച്ച് ഭൗതിക മനഃസ്ഥിതി മാത്രം വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഏതു പുരോഗമനവും മനുഷ്യനു തീരാനഷ്ടമായിട്ടാണ് പര്യവസാനിക്കുക. മേലുദ്ധരിച്ച ശാസ്ത്രീയ തത്വങ്ങളിൽ നിന്നു നഭോമണ്ഡലഗോളങ്ങളിൽ സൂര്യനുള്ള സ്ഥാനം കേവലം നിസ്സാരമാണെന്നു നാം കണ്ടുവല്ലോ. അതേ സൂര്യൻെറ ഒരു ഗ്രഹമാണ്, 8000ത്തിൽപരം നാഴിക മാത്രം മദ്ധ്യവ്യാസമുള്ള നമ്മുടെ ഭൂമി. ചന്ദ്രനാകട്ടെ, ഭൂമിയെക്കാൾ പല മടങ്ങു ചെറുതും അങ്ങിനെയുള്ള ചന്ദ്രനിലേക്കു മനുഷ്യനു പോയിവരുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന പരീക്ഷണത്തിൻെറ അന്ത്യതിരുമാനം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു അവസ്ഥയിൽ മാത്രമേ ഇന്നു വരെ മനുഷ്യൻ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ അവനെ കൂടുതൽ വിജയത്തിലേക്കു നയിച്ചേക്കാമെന്നു നമുക്കു ആശിക്കുക. (*) പക്ഷേ, അപ്പോഴേക്കും മനുഷ്യൻെറ ധിക്കാരമനഃസ്ഥിതി അതിരു കവിഞ്ഞുപോയിരിക്കുകയാണ്! 'ബഹിരാകാശത്തിൽ പോയി തിരിച്ചുവന്നവർ അവിടെ ദൈവത്തെ കണ്ടില്ല' എന്നു പറയുവാൻ അവനു കരളുറപ്പുണ്ടായെങ്കിൽ, അഖിലാണ്ഡത്തിൻെറ സ്രാഷ്ടാവ് അതിനെക്കാൾ എത്രയോ സഹനവും, കരുണയും ഉള്ളവനാണെന്നു സത്യവിശവാസികൾക്കു സമാധാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുമ്പോഴും, കേൾക്കുമ്പോഴും അവർക്കു അവരുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയേ ചെയ്യുകയുള്ളു.

انما المؤمنون الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم واذا تليت عليهم اياته زادتهم إيمانا وعلى ربهم يتوكلون۔ الانفال : ٢

* ഇതെഴുതി ഏഴെട്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം (ക്രി. 1969 ജൂലായ് മാസത്തിൽ) മനുഷ്യൻ ഒന്നാമതായി ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ ഇറങ്ങി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുകയും, തുടർന്നുകൊണ്ടു വീണ്ടും ചില ചന്ദ്രയാത്രകൾ നടത്തപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. (നാനാഭാഗങ്ങളിലും, അവരിൽതന്നെയും നാം അവർക്കു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വഴിയെ കാട്ടിക്കൊടുക്കും (41:52) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

(സത്യവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പറയപ്പെടുന്നതായാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നടുങ്ങിപ്പോവുകയും, അവൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്കു ഓതിക്കേൾപിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അതവർക്ക് വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ മേൽ അവർ (കാര്യങ്ങളിൽ) ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.) (സൂ: അൻ ഫാൽ:2) ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا ﴿١١٠﴾

110 (നബിയേ) പറയുക: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് [ആരാധ്യൻ] ഒരേ ഒരു ഇലാഹാണെന്ന് എനിക്ക് വഹ്യു [ഉൽബോധനം] നൽകപ്പെടുന്നു. (ഇതാണ് എൻെറ പ്രത്യേകത.) അതിനാൽ, ആരെങ്കിലും തൻെറ റബ്ബുമായി കാണുവാൻ ആശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; തൻെറ രക്ഷിതാവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ ഒരാളേയും (അവനോട്) പങ്കുചേർക്കാതെയുമിരിക്കട്ടെ.

---

110 قُلْ പറയുക. إِنَّمَا നിശ്ചയമായും (മാത്രമാണ്). أَنَا ഞാൻ. بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനാണ്. مِّثْلُكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള. يُوحَى വഹ്യു(ഉൽബോധനം) നൽകപ്പെടുന്നു. إِلَيَّ എനിക്ക്. أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇലാഹു(ആരാധ്യൻ). إِلَٰهٌ ആരാധ്യനാണ്, ഇലാഹാണ് (എന്ന്). وَاحِدٌ ഏകനായ, ഒരുവനായ. فَمَن അതിനാൽ ആരെങ്കിലും. كَانَ يَرْجُو ആശിക്കുന്ന (അഭിലഷിക്കുന്ന-പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന-പേടിക്കുന്ന)വനായിരുന്നാൽ. لِقَاءَ رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നത്, റബ്ബിനെ കാണുന്നത്. فَلْيَعْمَلْ എന്നാൽ അവൻ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. عَمَلاً കർമ്മം, പ്രവൃത്തി. صَالِحًا നല്ലതായ (സൽക്കർമ്മം). وَلاَ يُشْرِكْ അവൻ പങ്കചേർക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. بِعِبَادَةِ ആരാധനയിൽ, 'ഇബാദ'ത്തിൽ. رَبِّهِ തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ. أَحَدًا ഒരാളെയും, ആരെയും.

പ്രധാനമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ ആയത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരക്കുന്നു; (1)മറ്റെല്ലാ മനുഷ്യരെപ്പോലെത്തന്നെ നബി (ﷺ) തീരുമേനിയും ഒരു മനുഷ്യനാകുന്നു. (2) ശീർക്കിൻെറ—പരദൈവവിശ്വാസത്തിൻെറ—വല്ല അംശവും കലർന്നുകൊണ്ടുള്ള യാതൊരു കർമ്മവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ല.

ഭക്ഷണം, ഉറക്കം, മറവി എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിലും, മറഞ്ഞ കാര്യം അറിയാതിരിക്കുക, ഇഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ അമാനുഷിക കൃത്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുക മുതലായ വിഷയങ്ങളിലുമെല്ലാം നബി (ﷺ) തിരുമേനി, സാധാരണ മനുഷ്യനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ജ്ഞാനങ്ങളെ കണക്കാക്കുവാൻ തിരുമേനിക്കും സാധ്യമല്ല. ഇത്യാദി വസ്തുതകളെല്ലാം ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളായി ഇതെല്ലാം ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വിശദമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. എന്നാൽ, വഹ്‌യും നുബുവ്വത്തും (ദിവ്യോൽബോധനവും, പ്രവാചകത്വവും) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതു സാധാരണ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു നബി (ﷺ) യെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. അക്കാരണത്താൽ, മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പലതും അല്ലാഹു അവിടത്തേക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുത്തേക്കും; അവിടുത്തെ കൈക്ക് അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിനു തെളിവായി ചില അസാധാരണ സംഭവങ്ങൾ അവൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കും. എന്നല്ലാതെ നബി(ﷺ) ക്കു സ്വ

ന്തം നിലക്കു അതിനൊന്നും കഴിവില്ല തന്നെ.

അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുകയും, സകല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരികയും ചെയ്യുമെന്ന ബോധമുള്ളവരും, അവന്റെ പക്കൽ നിന്നു സൽഫലങ്ങൾ ലഭിക്കേണമെന്ന മോഹവും, ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും ഉള്ളവരും തങ്ങളുടെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ ഒന്നും തന്നെ, ശിർക്കിന്റെ യാതൊരു അംശവും കലർത്തരുതെന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. ഈ താക്കീതിൽ വലിയ ശിർക്കും ചെറിയ ശിർക്കും, (الشرك الاكبر والشرك الاصغر) പരസ്യമായ ശിർക്കും രഹസ്യമായ ശിർക്കും الشرك الجلي والشرك الخفي ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പ്രീതിയോ, ബഹുമാനമോ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളും, മറ്റുള്ളവർ കണ്ടേക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളും ശിർക്കിൽപ്പെട്ടതാണ്, ശിർക്കിന്റെ എല്ലാ വകുപ്പുകളിൽ നിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടേ. ആമീൻ.

اعادنا الله من أنواع الشرك وله الفضل والمنة

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്–1

മൂസാ നബിയുടെയും ഖിള്ർ നബിയുടെയും(عليهما السلام) കഥയിൽ ചിലർ കടത്തിക്കൂട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളും അവയെ സംബന്ധിച്ച നിരൂപണങ്ങളും

'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫി' ന്റെ (ഗുഹുവാസികളുടെ) കഥയിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഈ കഥയിലും ചിലർ ചില പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു കാണാം. ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കും, നബിവചനങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്തവയായതുകൊണ്ടു അവയെപ്പറ്റി ഇവിടെ നമുക്ക് അൽപം സ്പർശിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ പൊതുജനമദ്ധ്യേ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള അടിസ്ഥാനരഹിതമായ പ്രസ്താവനകളെ ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു ആ വിഷയത്തിനു ഒരു രൂപം നൽകിയശേഷം ആ രൂപത്തെ ഖണ്ഡിക്കുക, അക്കൂട്ടത്തിൽ ആ വിഷയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം തന്നെ മാറ്റി പുതിയ ഒരു രൂപത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുക എന്നുള്ളത് തൽപരകക്ഷികളുടെ ഒരു പതിവാകുന്നു. ഈ അടവു ഇക്കൂട്ടരും പലേടത്തും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതായി കാണാം. അൽകഹ്ഫ് 65ൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട അടിയാൻ–മൂസാ (عليه السلام) ന്റെ ഗുരുവായ ഖിള്ർ (അ)– ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം ഒരു 'വലിയ്യു' (ولى) ആയിരുന്നുവെന്നും ചില പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് ഈ അഭിപ്രായത്തോടും 'വലിയ്യു' എന്നു പറയുന്നതു ഒരു തരം സന്യാസവേഷം ധരിച്ചവർക്കാണെന്നു പാമരജനങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള അന്ധവിശ്വാസത്തേയും പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവർ ഇവിടെ സംസാരിച്ചുകാണുന്നത്.

'കേവലം കാട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സന്യാസിയുടെ അടുക്കൽ പോയി പരിശീലനം നേടുവാൻ മൂസാ നബി (അ)–പ്രവാചകൻമാരുടെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ=എങ്ങിനെ കൽപിക്കപ്പെടും? പ്രവാചകനല്ലാത്ത ഒരാളോടു ഒരു പ്രവാചകൻ: 'ഞാൻ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റി നടക്കട്ടയോ' എന്നു എങ്ങിനെ ചോദിക്കും? 'ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനി ആരാണെ'ന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടിട്ട് 'ഞാനാണ്' എന്നു മൂസ നബി (عليه السلام) എങ്ങിനെ ഉത്തരം പറയും? ഈ അഹംഭാവം കാരണമായിട്ടാണു അദ്ദേഹത്തെ ഖിള്ർ നബി (عليه السلام) ന്റെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചതു എന്നു പറയുന്നതു നബിമാരുടെ നിലപാടിന്നു എങ്ങിനെ യോജിക്കും?' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടാണു ഇവരുടെ പുതിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു. ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പാണു ഈ സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. 'പ്രവാചകത്വം നൽകപ്പെ

ടുന്നതിനുമുമ്പു നബിമാർക്കു പലവിധ പരിശീലനങ്ങളും നൽകപ്പെടാറുള്ളതിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഈ സംഭവം. ഫിർഔൻെറ കൊട്ടാരത്തിൽ വളർന്നതുമൂലം പലതരം പരിശീലനങ്ങളും മൂസാനബി (عليه السلام) നേടിയിട്ടുണ്ട്; ഇനിയും ചില വശങ്ങൾ ബാക്കിയുണ്ട്; അതിനുപറ്റിയ ഒരു ഗുരു ഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം കേട്ടു; മൂസാ നബി (അ) അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. അഥവാ അല്ലാഹു അതു തോന്നിപ്പിച്ചു' എന്നാണ് ഇവർ പറയുന്നത്. പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായിരുന്നു ഈ യാത്ര എന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ വേണ്ടി, **مجمع البحرين** (രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലം) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം 'നൈൽ നദീയുടെ രണ്ടു ശാഖകൾ പിരിയുന്ന സ്ഥലം' ആയിരിക്കുമെന്നും ഇവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മൂസാ (عليه السلام) കൂടെകൊണ്ടുപോയ മൽസ്യത്തെപ്പറ്റി ഇവർ പറയുന്നതു നോക്കുക: 'അക്കാലത്തെ മനുഷ്യജീവിതം മിക്കവാറും പ്രാകൃതജീവിതമായിരുന്നതുകൊണ്ടു അപ്പപ്പോൾ വേട്ടയാടിയോ, മൽസ്യം പിടിച്ചോ ആയിരിക്കും അവർ വിശപ്പടക്കുക. അതനുസരിച്ചു മൂസ(عليه السلام) നബിയും ഭൃത്യനും ഒരു പാറയുടെ അടുത്തുചെന്നുകൂടി നദിയിൽ നിന്നും മൽസ്യം പിടിച്ചു. സാധാരണ മൽസ്യം പിടുത്തക്കാർ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ അതിൻെറ വക്കത്തൊരു കുഴിയുണ്ടാക്കി ആ കുഴിയിലിട്ടു. നദിയിലെ വെള്ളം കണ്ടപ്പോൾ മത്സ്യത്തിനു വെമ്പലുണ്ടായി. അൽഭുതകരമായ നിലക്ക് അതു അതിൻെറ വഴിക്കു പോയിക്കളഞ്ഞു. വളരെ നേരത്തേക്ക് മൽസ്യത്തിൻെറ കാര്യം മറന്നുപേയാതുകൊണ്ടാണ് അത് ചാടിപ്പോയത്. അപ്പോൾ ഇതൊരു അസാധാരണ മത്സ്യമൊന്നുമല്ല. വേണ്ടാത്ത കഥകൾ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. **وما أنسانيه إلا الشيطان** (പിശാചല്ലാതെ എന്നെ അതു മറപ്പിച്ചിട്ടില്ല) എന്നു പറഞ്ഞതിനു ഇവിടെ വിശേഷാർത്ഥമൊന്നുമില്ല. പണ്ടു യൂസുഫു നബി (عليه السلام) തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഉണർത്തുവാനായി, ജയിലിൽ നിന്നു പുറത്തുപോരുന്ന ജയിൽപുള്ളിയെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട് അയാളതുമറന്നുപോയല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റിയും 'പിശാചു മറപ്പിച്ചു' (**فأنساه الشيطان**) എന്നു ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു മാത്രമാണിത്. എന്നിങ്ങിനെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഇവർക്കുണ്ട്.

ഖിള്ർ (عليه السلام) ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നുവോ, അതോ ചില പ്രത്യേക വിജ്ഞാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ട ഒരു മഹാൻമാത്രമായിരുന്നുവോ അഥവാ–അദ്ദേഹം 'നബി'യോ 'വലിയ്യോ' – എന്ന കാര്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ മുമ്പുതന്നെ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതും, ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും അദ്ദേഹം ഒരു നബിയാണെന്നാകുന്നു. (*) ഹദീസിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ഈ വസ്തുത 65 – ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഒരു നബിയായിരുന്നുവെന്നു കാര്യകാരണസഹിതം ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇനി, അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ്യായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ വെക്കുക. എന്നാലും 'വലിയ്യു' എന്നു പറഞ്ഞാൽ 'സന്യാസി' എന്നല്ല അർത്ഥം. അല്ലാഹുവിനെ അറിഞ്ഞും ആരാധിച്ചും വരുകനിമിത്തം അവൻെറ സ്നേഹത്തിനും അടുപ്പത്തിനും പാത്രമായവൻ എന്നാകുന്നു. ഭക്തരായ വിശ്വാസികളെയാണ് അല്ലാഹു ഔലിയാഉ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് (10:63) എന്നാണു അല്ലാഹു പറയുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, വലിയ്യു എന്നാൽ കാട്ടിൽ തപസ്സു ചെയ്യുന്ന സന്യാസിയാണെന്നു ഇക്കൂട്ടർ ജൽപിക്കുന്നത് പാമരജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രം ഉതകുന്ന ഒരു വഞ്ചനയാണ്.

ഈ കഥയുടെ പൂർണ്ണരൂപം വിവരിക്കുന്ന പ്രബലമായ ഹദീസുകൾ 'സഹീഹുൽബുഖാരി' യിലും മറ്റു പ്രധാന ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇന്നതാ

---

* راجع فتح البارى: ج ٦ وغيره

ണെന്നും നാം മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടരുടെ പുത്തൻ ജൽപനങ്ങൾ മിക്കതും ആ ഹദീസുകളെ പരസ്യമായി നിഷേധിക്കലോ, അവഹേളിക്കലോ ആണെന്നു കാണാം. ഹദീസിനെ ഖുർആൻെറ വ്യാഖ്യാനമായി സ്വീകരിക്കുന്ന ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിക്കും പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിലെ ചില വാചകങ്ങൾ കാണുന്നമാത്രയിൽതന്നെ ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) പ്രവാചകന്മാരുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിലും, **أحاديث الأنبياء** സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും സുദീർഘമായ പല 'രിവായത്തു' കൾ വഴി നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ ഇവിടെ പകർത്തുന്നപക്ഷം, വളരെ പേജുകൾ വേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടു സ്ഥലോചിതമായി വരുന്ന വാക്യങ്ങൾ മാത്രം അതിൽനിന്നു നമുക്ക് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഈ വചനം ഉദ്ധരിക്കുവാനുളള കാരണവും ഹദീസിൻെറ ആരംഭത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'നൗഫുൽബികാലീ' (**نوف البكالى**) എന്നു പേരായ ഒരാൾ–ഇദ്ദേഹം ഒരു കഥാകാരൻ, അഥവാ കഥ ഉദ്ധരിച്ചു പ്രസംഗിക്കാറുളളവൻ ആയിരുന്നു–കൂഫായിൽ വെച്ചു ഈ കഥ പറയുകയുണ്ടായി. കഥാപാത്രങ്ങളിൽപെട്ട മൂസാ, ഇസ്രായിൽ ഗോത്രത്തിൽപെട്ട മൂസാ നബി (عليه السلام) അല്ലെന്നും, മറ്റേതോ ഒരു മൂസാ ആണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിനെത്തുടർന്നു സഈദുബ്നു ജുബൈർ (رضي الله عنه)–ഇദ്ദേഹമാകട്ടെ, പ്രമുഖ 'താബഉ' കളിൽപെട്ട ഒരു സുപ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനാകുന്നു-ഇബ്നു അബബാസ് (رضي الله عنه) നോടു ഇതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളായ സഹാബികളിൽ അഗ്രഗണ്യനാണെന്നു പരക്കേ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. അതിനു മറുപടിയായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه): **كذب عدوالله** (അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രു കളവു പറഞ്ഞതാണ്.) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും, നബി (ﷺ) പറഞ്ഞുകേട്ടതായി ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബു (رضي الله عنه) തനിക്കു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഹദീസു ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. ഉബയ്യ് (رضي الله عنه) നെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യുടെ എഴുത്തുകാരനും, തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുതന്നെ ഖുർആൻ മനഃപാഠമാക്കിയ മഹാനും, അൻസാരികളുടെ നേതാവ് (**سيد الأنصار**) എന്നു നബി (ﷺ) സ്ഥാനപ്പേരു നൽകിയ ആളുമാണ്. സംഭവത്തിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താതെ, മൂസാ (عليه السلام) മറ്റൊരാളാണെന്നു മാത്രം നൂഫുൽബികാലീ പറഞ്ഞതിനെ സംബന്ധിച്ചു 'കളവു പറഞ്ഞു' വെന്നും, 'അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രു' എന്നും ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതു വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, സംഭവത്തിൻെറ രൂപത്തെതന്നെ–ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ താൽപര്യങ്ങൾക്കും പ്രബലമായ ഹദീസുകൾക്കും നിരക്കാത്തനിലയിൽ–വളച്ചു തിരിച്ചുകാണിക്കുന്നതു എത്രമാത്രം ആക്ഷേപാർഹമാണ്?! ഈ കഥയെപ്പറ്റി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ (رضي الله عنه) നോടു ചോദിച്ചറിയുവാനുണ്ടായ കാരണവും ഇമാംബുഖാരി (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്: ഹുർ–റുബ്നുഖൈസും (**حرب بن قيس**) താനും തമ്മിൽ, മൂസാ നബി (عليه السلام) യുടെ ഗുരുവായിത്തീർന്ന ആള ഖിള്ർ (عليه السلام) ആയിരുന്നോ, വേറെ ആളായിരുന്നോ എന്നൊരു തർക്കം നടക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴായിരുന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഉബയ്യ് (رضي الله عنه) നോട് അന്വേഷണം നടത്തിയതും, അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യുടെ തിരുവചനം കേൾപ്പിച്ചതും. (*)

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഹദീസു ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങുന്നു.:–

حدثنى ابى بن كعب انه سمع رسول الله ﷺ يقول:ان موسى قام خطيبا فى بنى اسرائيل فسئل اي الناس أعلم فقال انا فعتب الله عليه اذ لم يرد العلم اليه فاوحى الله اليه ان لى عبدا بمجمع البحرين هو أعلم منك قال موسى يا رب فكيف لى به قال تأخذ معك حواتا فتجعله فى مكتل فقيثما فقدت الحوت فهو ثم .....

സാരം: റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞുകേട്ടതായി ഉബയ്യ് (رضي الله عنه) എനിക്ക് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കുന്നു: മൂസാ (عليه السلام) ഇസ്റാഈല്യരിൽ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തോട്

---

* راجع فتح البارى: ج ٦ وغيره

ചോദിക്കപ്പെട്ടു. 'മനുഷ്യരിൽ വെച്ചു അധികം അറിവുള്ളവൻ ആരാണ്?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ' അതിനാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പ്രതിഷേധിച്ചു. അഥവാ കുറ്റപ്പെടുത്തി. കാരണം: അതിനെ സംബന്ധിച്ച് അറിവ് അല്ലാഹുവിനാണുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അങ്ങിനെ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു വഹ് യു നൽകി. 'രണ്ടു സുമദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്ന സ്ഥലത്തു എന്റെ ഒരു അടിയാനുണ്ട്. അദ്ദേഹം തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ളവനാണ്.' മൂസാ (عليه السلام) ചോദിച്ചു; 'റബ്ബേ! ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എങ്ങിനെ കാണും?' അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'നീ നിന്റെ ഒന്നിച്ചു ഒരു കൊട്ടയിൽ(*) ഒരു മത്സ്യത്തെയും എടുത്തുകൊണ്ടുപോവുക. എന്നിട്ടു ആ മത്സ്യം എവിടെ വെച്ചു നിനക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു (കാണാതായി) പോകുന്നുവോ അവിടെ അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരിക്കും.....'

ഇതിനെക്കാൾ വ്യക്തമായ മറ്റൊരു രിവായത്തുകൂടി കാണുന്നതു നന്നായിരക്കും. അതു ഇങ്ങിനെയാകുന്നു.

قال رسول الله ﷺ موسى رسول الله قال ذكر الناس يوما حتى اذا فاضت العيون ورقت القلوب ولى فادركه رجل فقال أي رسول الله هل فى الارض احد اعلم منك فقال لا فعتب عليه اذ لم يرد العلم الى الله قيل بلى قال يا رب فاين قال بمجمع البحرين قال اي رب اجعل لى علما اعلم ذلك منه

'റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അതു (കഥയിൽ പറഞ്ഞ മൂസാ) അല്ലാഹുവിന്റെ' റസൂലായ മൂസാ (عليه السلام) യാകുന്നു എന്ന്. തിരുമേനി പറയുകയാണ്: അദ്ദേഹം ഒരു ദിവസം ജനങ്ങൾക്കു ഉപദേശം നൽകി. അതിനാൽ (ജനങ്ങൾക്കു) കണ്ണുനീർ ഒഴുകുകയും, ഹൃദയങ്ങൾക്കു അലിവുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പിരിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ചെന്ന് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളേക്കാൾ അിറവുള്ള വല്ലവരും ഉള്ളതായി നിങ്ങൾക്കു അറിയാമോ?' അദ്ദേഹം 'ഇല്ല' എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ പ്രതിഷേധിച്ചു. കാരണം: അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു അല്ലാഹുവിനാണുള്ളതെന്നു അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തോടു പറയപ്പെട്ടു: 'ഇല്ലാതെ! (തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ളവർ ഭൂമിയിൽ വേറെയുണ്ട്).' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! എവിടെയാണുള്ളത്? അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. 'രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്താണുള്ളത്.' അദ്ദേഹം: റബ്ബേ! അതു അറിയുവാനുള്ള ഒരു അടയാളം നീ എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചു തരണമേ!' **فقال لى عمرو قال حيث يفارقك الحوت** (തുടർന്നുകൊണ്ട് ബുഖാരിയുടെ നിവേദനപരമ്പരയിൽപ്പെട്ട ഒരാളായ) അംറു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'മത്സ്യം നിന്നെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോകുന്ന സ്ഥലത്തായിരിക്കും അദ്ദേഹം' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞു **وقال لى يعلى قال خذ حوتا ميتا حيث ينفخ فيه الروح** (വേറൊരു പരമ്പരയിലെ) ഒരാളായ യഅ്ലായുടെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണ്; 'നീ ഒരു ചത്ത മൽസ്യം കൊണ്ടുപോകുക. അതിനു എവിടെവെച്ചു ജീവനുണ്ടാകുന്നുവോ അവിടെയായിരിക്കും അദ്ദേഹം' ...**فاخذ حوتا فجعله فى مكتل** അങ്ങനെ മൂസാ (عليه السلام) ഒരു മൽസ്യം ഒരു കൊട്ടയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി....'

വേറെയും രിവായത്തുകൾ ബുഖാരിയിമുണ്ടെങ്കിലും, ഇവയുമായി സാരത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അവ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസിന്റെ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു നമുക്ക് പലതും സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാം:—

1.മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു പ്രവാചകത്വവും, ദിവ്യദൗത്യവും (നുബുവ്വത്തും, രിസാലത്തും) കിട്ടിയതിനു ശേഷമാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ സംഭവം നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഇക്കൂട്ടർ ജല്പിക്കുന്നതുപോലെ അതിനു മുമ്പല്ല. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിനു തൗറാത്താകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുകകൂടി കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഈ സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു ഇതേ ഹദീസിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതു

---

* 'മിക്ത്തൽ' (مكتل) എന്നാണ് ഹദീസിലെ വാക്ക്. ഈത്തപ്പനയോലകൊണ്ടുള്ള കൊട്ട, വട്ടി (زنبيل من خوص) എന്നും മറ്റുമാണു വാക്കർത്ഥം.

താഴെ കാണാവുന്നതാകുന്നു.

2.അദ്ദേഹം ഇസ്റാഈല്യരിൽ ഹൃദയസ്പർശിയായ ഒരു ഉപദേശ പ്രസംഗ ചെയ്തതിനെ ത്തുടർന്ന് ആരോ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു. അതിനു അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറുപടി ഒരു വിധേന ശരിയായിരുന്നുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉന്നതമായ നിലപാടിനു യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല അത്. അതാണ് ഇങ്ങിനെ ഒരു പരിശിലനത്തിനു–അല്ലെങ്കിൽ പരീക്ഷണത്തിനു-അദ്ദേഹം വിധേ യനാക്കപ്പെടുവാൻ കാരണം.

3.അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കപ്പെട്ട ചോദ്യം–ഇക്കൂട്ടർ പുച്ഛസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോ ലെ–'ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനി ആരാണ്' എന്നല്ലായിരുന്നു. ആ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു ചോദ്യമാ യിരുന്നു അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിൽ-മൂസാനബിയെന്നല്ല–ഒരു സാധാരാണക്കാരായ സത്യവിശ്വാസിപോലും 'ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനി അല്ലാഹുവാണ്' എന്നു മാത്രമേ ഉത്തരം പറയുകയുള്ളു. പക്ഷെ, 'അക്കാലത്തു ഭൂമിയിലുള്ള മനുഷ്യരിൽവെച്ചു ഏറ്റവും അറിവുള്ള ആൾ ആരാണ്, മൂസാനബിയെക്കാൾ അറിവുള്ള വേറെ വല്ലവരും അന്നു ഭൂമിയിലുണ്ടോ' എന്നായിരുന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. മേലുദ്ധരിച്ചതല്ലാത്ത മൂന്നാമതൊരു രിവായത്തിൽ: **هل تعلم احدا أعلم منك** (നിങ്ങളേക്കാൾ അറിവുള്ള ഒരാളെ നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?) എന്നാണ് ചോദ്യ ത്തിൻെറ വാചകം. സാരത്തിൽ ഈ രിവായത്തുകളെല്ലാം ഒന്നുതന്നെ. ഏതായാലും, അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ അറിവൽ പെട്ടേടത്തോളം ഭൂമിയിൽ തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ള മനുഷ്യൻ ഇല്ലായിരുന്നു താനും. അതിനാൽ അദ്ദേഹം 'ഇല്ല' എന്നോ, 'ഞാൻ തന്നെ' എന്നോ മറുപടി കൊടുത്തു. ഉണ്ടെ ന്നു അറിവില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് 'ഉണ്ട്' എന്നു മറുപടി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, അങ്ങിനെ ഒരാൾ വേറെ ഭൂമിയിൽ എവിടെയും ഇല്ലെന്നു സൂക്ഷമമായ അറിവ് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാ ത്തതുകൊണ്ട് 'ഇല്ല' എന്നു തീർത്തുപറഞ്ഞതു അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു മര്യാദ ക്കേടുമായിരുന്നു. 'അല്ലാഹുവിനു അറിയാം' (**الله أعلم**) എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം മറുപടി പറയേ ണ്ടിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരു സാധാരാണക്കാരനല്ല, ഒരു ദൈവദൂതനാണ്. ദൈവദൂതൻമാരുടെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നവനാണ്. ആകയാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചു. ആളുകളുടെ നിലനോക്കിയാണല്ലോ പ്രവൃത്തികൾ വിലയിരുത്തപ്പെടുക. ഓസ്തവ ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആ വാക്കു അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാനും, കൂടത ൽ മര്യാദ ശീലിക്കുവാനും കാരണമായിത്തിരുകയും ചെയ്തു.

ഈ ദുർവ്യാഖ്യാനക്കാർ ചിത്രികരിച്ചു കാണിച്ചതുപോലെ, മൂസൂ നബി (عليه السلام) ഒരു അഹംഭാവിയാണെന്നോ, അഹംഭാവത്തിൻെറ ശിക്ഷയായിക്കൊണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഖിള്ർ (عليه السلام) നെ സന്ദർശിക്കേണ്ടി വന്നതെന്നോ വരുത്തിക്കൂട്ടുവാൻ ഇവിടെ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല എന്നു ഈ നബി വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ധാരാളം തെളിഞ്ഞുവല്ലോ. 'മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ അിറവുള്ളവൻ ആരാണു എന്നു പണ്ഡിതനോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടാൽ അതിൻെറ വിവരം അല്ലാഹ ുവിങ്കിലേക്ക് വിട്ടേക്കുന്നതു-അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നു മറുപടി പറയുന്നതു നന്നായിരിക്കും' (**ما يستحب للعالم اذا سئل اي الناس أعلم فيكل العلم الى الله**) എന്ന തലക്കെട്ടു കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) ഈ ഹദീസിൽ ഒരിടത്ത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും, അതിൻെറ വ്യാഖ്യാ നത്തിൽ ഇമാം അസ്ഖലാനി (رحمه الله) ഈ സംഗതി വിശദീകരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. പക്ഷേ, സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കുമാത്രം വില കൽപിക്കുന്ന ഇവർക്കു അതൊന്നും ബാധകമല്ലല്ലോ!

4.തനിക്കു പരിശീലനവും അറിവും നൽകുവാൻ പറ്റിയ വല്ലവരെയും, കിട്ടുമോ എന്നു അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടു പോകുകയോ, തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ള ഒരു ഗുരു എവിടെയോ ഉണ്ടെന്നു കേട്ടു തേടിപ്പോകുകയോ അല്ല മൂസാ (عليه السلام) ചെയ്തത്. ഇതെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനക്കാരുടെ സ്വ ന്തം സങ്കൽപങ്ങളാണ്. മൂസാ (عليه السلام) നെക്കാൾ അറിവുള്ള ഒരാൾ ഉണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം ഇന്ന

സ്ഥലത്താണുള്ളതെന്നും അല്ലാഹു മൂസാ നബിയെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ചായിരുന്നു ഈ യാത്രയുണ്ടായത്. പ്രവാചകനാകുവാൻ പോകുന്ന ഒരാൾക്ക്-അല്ലാഹു പ്രവാചകത്വസ്ഥാനം നൽകുന്നതിനു മുമ്പു-അതിനെപ്പറ്റി ഒരു മുന്നറിവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ആകയാൽ, പരിശീലനാർത്ഥം ഒരു ഗുരുവിനെ തേടിപ്പോകേണ്ടുന്ന ആവശ്യം അക്കാലത്തു-പ്രവാചകത്വത്തിനുമുമ്പ്- അദ്ദേഹത്തിനു നേരിടുവാനുമില്ല.

5.പുഴയോരത്തിൽകൂടി പോകുമ്പോൾ ഭക്ഷണാവശ്യാർത്ഥം പടിച്ച ഒരു മൽസ്യമായിരുന്നില്ല മൂസാ (عليه السلام) ൻെറ മൽസ്യം. നേരെമറിച്ചു ഖിള്ർ (عليه السلام) നെ കണ്ടെത്തുന്ന സ്ഥലം അറിയുന്നതിനുള്ള അടയാളമെന്ന നിലക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ അല്ലാഹു തന്നെ കൽപിച്ചതും, ആ കൽപനയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം നേരെത്തെത്തന്നെ ഒപ്പം കൊണ്ടുപോയിരുന്നതുമായിരുന്നു അത്.

6.അതെ, പുഴക്കരികെ ഒരു കുഴികുത്തി അതിൽ പിടിച്ചിട്ട മൽസ്യമായിരുന്നില്ല, ആ മൽസ്യം. അതു ചാടിപ്പോയതു ഒരു കുഴിയിൽ നിന്നുമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അതിനെ ഒരു കൊട്ടയിലോ മറ്റോ കൊണ്ടുപോയതായിരുന്നു. അതിൽ നിന്നാണതു വെള്ളത്തിലേക്കു ചാടിപ്പോയതും. ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ ഹദീസിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി കാണാം.

7.ഈ മൽസ്യം കേവലം ഒരു സാധാരണ മൽസ്യമായിരുന്നില്ല എന്നാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസു വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു നമുക്കിതു കൂടുതൽ ദൃഢമായി ഗ്രഹിക്കാം. ഈ വ്യാഖ്യാനക്കാർ 'അതൊരു അസാധാരണ മൽസ്യമൊന്നുമായിരുന്നില്ല' എന്നു ജൽപിക്കുന്നതു അബദ്ധം മാത്രമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. കാരണം, കൊട്ടപോലെയുള്ള പാത്രത്തിലിട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്ന മൽസ്യം ജീവനില്ലാത്തതായിരിക്കുമല്ലോ. യഅ്ലായുടെ രിവായത്തു അതു സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. മൽസ്യം ചാടിപ്പോയതിനെപ്പറ്റി ഹദീസിലെ വാക്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഈ പരമാർത്ഥം വീണ്ടും കൂടതൽ സ്പഷ്ടമാകും. യാത്രയാണെങ്കിൽ സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരു യാത്ര. യാത്രക്കാരൻ ഒരു പ്രവാചകവര്യൻ, അദ്ദേഹത്തെ കൽപിച്ചയക്കുന്നതു അല്ലാഹു, അവൻ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു പ്രത്യേക അടയാളമാണ് ആ മൽസ്യം. അതു സമുദ്രത്തിലൂടെ പോയവഴി തുരങ്കം പോലെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു, **فاتخذ سبيله فى البحر سربا** എന്നും, ആ വഴി അതൊരു ആശ്ചര്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. **واتخذ سبيله فى البحرعجبا** എന്നും അല്ലാഹു തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അതിലൊരു അസാധാരണത്വം ഉണ്ടെന്നത്രേ നാം വിശ്വസിക്കുന്നത്.

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സംഗതികൾ മിക്കതും ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഹദീസിൽനിന്നു മാത്രമാണു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു. മൂസാ (عليه السلام) സന്ദർശിക്കുവാൻ പോയ ആ ആളുടെ പേരും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 'നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽപെട്ട ഒരു അടിയാൻ **عبد من عبادنا** എന്നാണു അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അ അടിയാൻ ഖിള്ർ (*) (عليه السلام) ആയിരുന്നുവെന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. ഏതായാലും ഇദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനായിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യതയുള്ളതെന്ന് നാം മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. മൂസാ (عليه السلام) നബിയേക്കാൾ എല്ലാ വിഷയത്തിലും കൂടുതൽ അറിവു ഖിള്ർ (عليه السلام) നു ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു കൂടതൽ അറിവുണ്ടായിരുന്നതു എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. കാരണം: മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാവുന്നതാകുന്നു

قال من أنت قال أنا موسى قال موسى بنى اسرائيل قال نعم قال فما شأنك قال جئت لتعلمنى مما علمت رشدا

---

* ഖിള്ർ എന്നും, ഖളിർ എന്നും (خضر ، خضر) ഈ പേർ വായിക്കപ്പെടുന്നു.

സാരം: ഖില്വ്ർ ചോദിച്ചു: 'താൻ ആർ?' അദ്ദേഹം (മൂസാ–അ) പറഞ്ഞു: 'മൂസയാണ്.' ഖില്ർ (عليه السلام) ചോദിച്ചു: 'ഇസ്റാഈല്യരുടെ മൂസയോ?' മൂസ (അ): 'അതെ' എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 'താങ്കളുടെ കാര്യം എന്താണ് (ഉദ്ദേശമെന്ത്?)' എന്ന് അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചു. മൂസാ (عليه السلام) മറുപടി പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾക്കു നേർമ്മാർഗ്ഗമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുളള അറിവിൽനിന്നു എനിക്കു വല്ലതും പഠിപ്പിച്ചു തരുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ വന്നതാണ്. '

قال اما يكفيك ان التوراة بيدك وان الوحي يأتيك يا موسى أن لى علما لا ينبغى لك ان تعلمه وان لك علما لا ينبغى لى ان اعلمه

ഖില്ർ: 'താങ്കളുടെ കൈവശം തൗറാത്ത് ഉണ്ടു, താങ്കൾക്കു വഹ്യും വരുന്നുണ്ട്, അതു പോരേ? ഹേ! മൂസാ! എനിക്കു ചില അറിവുകളുണ്ട്–താങ്കൾക്കു അതു അറിയേണ്ടതില്ല; താങ്കൾക്കും ചില അറിവുകളുണ്ട്–അതു എനിക്കും അറിയേണ്ടതില്ല.' എന്നു പ്രതിവചിച്ചു.

ഒരു രിവായത്തിലെ വാചകം ഇതാണ്:

وفى رواية انى على علم من علم الله علمنيه لا تعلمه أنت وانت على علم من الله علمك الله لا أعلمه

'എനിക്കു അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്ന ചില അറിവുകളുണ്ട്–അതു താങ്കൾക്കു അറിയുകയില്ല; താങ്കൾക്കു അറിയിച്ചു തന്ന ചില അറിവുകളുണ്ട്. അത് എനിക്കും അറിയുകയില്ല'

രണ്ടിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ചില പ്രത്യേക ജ്ഞാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അതു മറ്റേയാൾക്കില്ലെന്നും, ഖില്ർ (عليه السلام) ന്റെ പ്രത്യേക അറിവിൽ നിന്നു പഠിക്കുവനായിരുന്നു മൂസാ (عليه السلام) അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നതതെന്നും ഇതിൽ നിന്നു ശരിക്കു വ്യക്തമാണല്ലോ. 65-68 ആയത്തുകളിൽ നിന്നും ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഈ രണ്ടു തരം അറിവുകളെപ്പറ്റി 82–ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിച്ചവരെ സംബധിച്ചിടത്തോളം ഖില്വ്ർ (عليه السلام) ഒരു നബി അല്ലെന്നുവന്നാൽ തന്നെയും ആശയക്കുഴപ്പത്തിനു അവകാശമില്ലാത്തതാണ്. എന്നിരിക്കെ, 82-ാം വചനത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്തിൽ നിന്നും മറ്റുമായി അദ്ദേഹം ഒരു നബിതന്നെയാണെന്നു വ്യക്തമാകുമ്പോൾ പിന്നെ യാതൊരു സംശയത്തിനും ഇവിടെ അവകാശമില്ല.

66–ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ,.. **هل اتبعك على أن تعلن** (താങ്കൾക്കു പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു എനിക്കു താങ്കൾ പഠിപ്പിച്ചുതരുമെന്ന നിശ്ചയിത്തിൻമേൽ ഞാൻ താങ്കളെ അനുഗമിക്കട്ടെയോ?) എന്നു മൂസാനബി (عليه السلام) ചോദിച്ചുവല്ലോ. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ താൽപര്യം സ്പഷ്ടമാണ്. അതായത്: ഈ ആവശ്യാർത്ഥം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെ സഹവസിക്കട്ടെയോ? അതിനായി നിങ്ങളൊന്നിച്ചു ഞാൻ വരട്ടെയോ? എന്നു തന്നെ. അഥവാ ഇക്കൂട്ടർ പറയും പോലെ 'ഒരു പ്രവാചകനല്ലാത്തവൻ ഒരു പ്രവാചകനെ പിൻപറ്റി നടക്കുന്നപ്രകാരം ഞാൻ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റി നടക്കട്ടെയോ?' എന്നല്ല അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, 'എന്നോടു ചോദ്യം ചെയ്യരുത്' എന്നും, 'എന്റെ ഒന്നിച്ചു തനിക്കു ക്ഷമിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല' എന്നും പറഞ്ഞു പ്രവാചകനല്ലാത്ത മൂസാ (عليه السلام) നെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുവാൻ, പ്രവാചകനായ ഖില്ർ (അ) നു പാടുണ്ടോ?! അപ്പോൾ–മൂസായും താനും ഓരോ പ്രവാചകൻമാരായിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിനപ്പുറമുളള വല്ലതും തന്റെ പക്കൽ കണ്ടേക്കാമെന്നു കരുതിയാണ് ഖില്ർ (عليه السلام) അതു പറയുന്നതു എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. 65–70 വചനങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ തന്നെ ഇതു വ്യക്തമാകും. 'അത്തബിഉ' (**اتبع**) എന്ന ക്രിയാപദത്തിനു 'അനുഗമിക്കുക, ഒപ്പം പോകുക, പിൻപറ്റുക പിൻതുടരുക' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ അർത്ഥം വരാം. ഇവിടത്തെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നാണ് നാം നോക്കേണ്ടത്.

'രണ്ടു പ്രധാന അബദ്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഇവിടെ ഉണർത്താം' എന്ന മുഖവരയോടുകൂടി ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം: 'ഒന്ന്: ഈ കഥയെ ആസ്പദമാക്കിക്കൊണ്ട് ചില വിഡ്ഢികൾക്ക് മൂസാ (عليه السلام) നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുളള ആളാണ് ഖില്ർ (عليه السلام) എന്നൊരു ധാരണ പിണഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കഥയെപ്പറ്റി ശരിക്കും പരിചിന്തനം ചെയ്

വാൻ കഴിയാത്ത–മൂസാ (عليه السلام) ക്കു അല്ലാഹു നല്കിയ 'രിസാലത്ത' (ദിവ്യ ദൗത്യം) അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം കേൾക്കൽ, എല്ലാ വിജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞ തൗറാത്തു ലഭിക്കൽ ആദിയായവയെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കാത്ത-ആളുകൾക്കാണ് ഇത്തരം അമളി പിണയുന്നത്. ഇസ്രാഈൽ ഗോത്രങ്ങളിലെ പ്രവാചകൻമാരെല്ലാം തന്നെ–ഈസാ (عليه السلام) പോലും–അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നിർബന്ധിതരാണ്. ഇതിനു ഖുർആനിൽ പല രേഖകളും ഉണ്ട്. .... يا موسى انى اصطفيتك على الناس برسالاتى وبكلامى (മൂസാ! എന്റെ ദൗത്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും, എന്റെ സംസാരം കൊണ്ടും ഞാൻ നിശ്ചയമായും നിന്നെ ജനങ്ങളെക്കാൾ (ഉന്നതനായി) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു). എന്ന ഒരൊറ്റ ആയത്തുതന്നെ ഇപ്പറഞ്ഞതിനു രേഖ മതി. ഖിള്ർ (عليه السلام) ഒരു പ്രവാചകനാണെങ്കിലും, ഒരു റസൂലല്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. റസൂലല്ലാത്ത പ്രവാചകനെക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള ആളാണ് റസൂൽ. ഇനി, അദ്ദേഹം ഒരു റസൂലുംകൂടി ആയിരുന്നുവെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊടുത്താൽ പോലും, മൂസാ (അ)നബിയുടെ 'രിസാലത്തു' കൂടുതൽ മഹത്വമേറിയതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായം കൂടുതൽ വലിയതുമാകുന്നു. ഖിള്ർ (عليه السلام) ആകട്ടെ, കവിഞ്ഞപക്ഷം അദ്ദേഹം ഇസ്രാഈൽ സമുദായത്തിലെ നബിമാരിൽപെട്ട ഒരാളായിരിക്കും; മൂസാ (عليه السلام) അവരിൽ വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠനും.......'

രണ്ടാമത്തെ അബദ്ധധാരണയെക്കുറിച്ചു അസ്ഖലാനി (رحمه الله) പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: 'ശരിഅത്തു നിയമങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്കുമാത്രം ബാധകമായതാണ്, ഹൃദയമാലിന്യതകളിൽ നിന്നു സംശുദ്ധമായവർക്കു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ വിധികളനുസരിച്ചു നടന്നാൽ മതിയാകും', എന്നൊക്കെ ഈ കഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചിലർ പറഞ്ഞു വരാറുണ്ട്. അത് തനി നിർമ്മതത്വവും, അവിശ്വാസവുമാകുന്നു. (فتح البارى)

'ബഹ്ർ' (البحر) എന്ന പദത്തിനു സമുദ്രം എന്നർത്ഥം. ചിലപ്പോൾ അതു നദിക്കും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, مجمع البحرين (രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലം) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, സാക്ഷാൽ സമുദ്രങ്ങളോ നദികളോ എന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറയുവാൻ വയ്യ. പക്ഷേ, ഈ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാരുടെ വാദം സംഭവം നടന്നതു മൂസാ (عليه السلام) ഒരു നബിയാകുന്നതിനു മുമ്പാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മത്സ്യം തൽക്കാലം ഭക്ഷണാർത്ഥം പിടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും പിടിച്ചിട്ട കുഴിയിൽ നിന്നു അതു തക്കത്തിൽ ചാടിപ്പോയതാണെന്നും മറ്റുമാണല്ലോ. ഈ വാദങ്ങൾക്കു ന്യായികരണം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി ആ വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടു നദികൾ കൂടിയ സ്ഥലമാണെന്നും, ആ നദികൾ മിക്കവാറും നൈൽ നദീയുടെ രണ്ടു ശാഖകളാണെന്നും അവർ അനുമാനിക്കുന്നത്, സ്വന്തം വാദത്തിനു ഉപോൽബലകമായി മാത്രമാണ്. അതിനു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തിടത്തോളം കാലം, രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ (البحرين) എന്നു പറഞ്ഞത് കേവലം 'രണ്ടു സമദ്രങ്ങൾ' തന്നെയാണെന്നു പറയുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. 61 –ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മത്സ്യത്തെപ്പറ്റി അൽപകൂടി ശ്രദ്ധിക്കാം: മത്സ്യം എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ മൂസാ (عليه السلام) തന്റെ വാലിയക്കാരനായ യൂശഉ് (عليه السلام) നോടു പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാണ്: لا اكلفيك الا ان تخبرنى بحيث يفارقك الحوت(ഈ മൽസ്യം നിന്നെ വിട്ടുപോകുന്നിടത്തുവെച്ചു നീ എന്നോടു വിവരം അറിയിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഞാൻ നിന്നോടു ശാസിക്കുന്നില്ല.) ഇതിനു യൂശഉ് (عليه السلام) ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: ما كلفت كثيرا (താങ്കൾ അധികമൊന്നും ശാസിക്കുന്നില്ലല്ലോ.) അതിനു പ്രയാസമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ എന്നു സാരം. 60–ാം വചനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഹദീസ് ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു;

فبينما هو فى ظل صخرة فى مكان ثريان اذ تضرب الحوت (*) وموسى نائم فقال لا اوقظه حتى اذا استيقظ فنسى أن يخبره

* وفى رواية سفيان اضطرب الحوت

وتضرب الحوت حتى دخل البقر فامسك الله عنه جرية البقر حتى كأن اثره فى حجر

സാരം: അങ്ങനെ, മൂസാ (ﷺ) ഒരി പാറക്കല്ലിൻെറ തണലിൽ നനവുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തായിരുന്നപ്പോൾ മൽസ്യം പിടിച്ചുചാടി. ആൂസാ (ﷺ) ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ വാലിയക്കാരൻ: 'ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഉറക്കിൽ നിന്നു ഉണർത്തുന്നില്ല' എന്നു (സ്വയം) പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഉണർന്നപ്പോൾ അതു പറയുവാൻ താൻ മറന്നുപോവുകയും ചെയ്തു. മൽസ്യം പിടച്ചുചാടി സമുദ്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു സുമദ്രത്തിൻെറ ഒഴുക്കു അതിൽ നിന്നും തടഞ്ഞുനിറുത്തി. മൽസ്യത്തിൻെറ അടയാളം (അതു പോയവഴി) ഒരു കല്ലിൽ പതിഞ്ഞാലുള്ളതുപോലെയായിത്തീർന്നു.

هكذا –وعاق– **بعنى عمرو بين ابهامية والتى تليانهما** (നിവേദകൻമാരിൽ ഒരാളായ) അംറ്; 'അതു ഇപ്രകാര'മെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രണ്ടു തള്ളവിരലുകളും തൊട്ടവിരലകളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു വൃത്താകൃതിയിൽ കാണിക്കുകയുണ്ടായി. (62–ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ) മൂസാ (ﷺ) പറഞ്ഞു: **قال موسى لقد لقينا من سفرنا هذا نصبا** ''നമ്മുടെ ഈ യാത്ര നിമിത്തം നാം ക്ഷീണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.''

ബുഖാരി (ﷺ) യുടെ ഒരു രിവായത്തിൽ വന്ന വാചകങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാകുന്നു:–
فصار مثل الطاق نقال هكذا مثل الطاق فانطلقا يمشيان بقية ليلتهما ويومهما حتى اذا كان من الغد قال لفتاه آ تناغداء نا لقد لقينا....ولم يجد موسى النصب حتى جاوز حيث امر ه الله
സാരം: അങ്ങനെ, അതു (മൽസ്യത്തിൻെറ അടയാളം) ഒരു വെടിപ്പഴുതുപോലെയായിത്തീർന്നു. എന്നിട്ടു അവർ രാത്രിയിലെ ബാക്കി സമയവും പകലും നടന്നു. പിറ്റേദിവസമായപ്പോള മൂസാ (ﷺ) വാലിയക്കാരനോടു: 'ഈ യാത്ര നിമിത്തം നാം ക്ഷീണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ച സ്ഥലം (മൽസ്യം ചാടിപ്പോകുന്ന സ്ഥലം) വിട്ടുകടന്നു പോകുന്നതുവരെ മൂസാ (ﷺ) നബിക്കു ക്ഷീണം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇതിൽ നിന്നു താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:– (1) മൽസ്യം അസാധാരണമായനിലയിൽ പിടച്ചുചാടിപ്പോയതായിരുന്നു-നദീജലം കണ്ട വെമ്പൽമൂലം കുഴിയിൽനിന്നു കുതിച്ചു ചാടിയതല്ല. (2) മൽസ്യം വെള്ളത്തിൽ ചാടിപ്പോയവഴി, ആശ്ചര്യകരമാംവിധം തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. കാരണം: വെള്ളം ഇടതൂർന്നു പോകാതെ ഒരു മാളമെന്നോണം അതു അവശേഷിച്ചിരുന്നു. (3) മൂസാ (ﷺ) നബിക്കു യാത്രാക്ഷീണം അനുഭവപ്പെട്ടതു മൽസ്യം പോയിക്കളഞ്ഞസമയം മുതൽക്കായിരുന്നു.

63–ാം ആയത്തു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: **فكان للحوت سربا ولموسى وفتاه عجبا** (അങ്ങനെ, മൽസ്യം പോയ മാർഗ്ഗം മൽസ്യത്തിനു ഒരു തുരങ്കവും, മൂസാ (ﷺ) ക്കും വാലിയക്കാരനും ഒരു ആശ്ചര്യവും ആയിത്തീർന്നു.) ഇതു മൽസ്യത്തിൻെറ അസാധാരണത്വത്തെ കുറിക്കുന്നുവല്ലോ. 61–ാം വചനത്തിൽ ''മൽസ്യം സമുദ്രത്തിൽ അതിൻെറ വഴി ഒരു തുരങ്കമാക്കിത്തീർത്തു'' (**فاتخذ سبيله فى البحر سربا**) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. 'തുരങ്കം' എന്നു അർത്ഥം നൽകുന്നതു 'സറബൻ' **سربا** എന്ന വാക്കിനാണ്. മാളം, ഗുഹ, തോട് എന്നൊക്കെ ഈ വാക്കിനു അർത്ഥം വരും. ഈ അർത്ഥങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം മൽസ്യം പോയവഴി ഒരു ആശ്ചര്യകരമായി പരിണമിക്കുമെന്നു കണ്ടു നമ്മുടെ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ വാക്യത്തിനു അർത്ഥം നൽകുന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്: 'മൽസ്യം സമുദ്രത്തിൽ അതിൻെറ വഴിക്കു പോയി'. സ്വയം താൽപര്യത്തിനു ഒപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇങ്ങിനെ ഖുർആനിന്നു അർത്ഥം നിർമ്മിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം ഖുർആൻെറ പേരിൽ ആർക്കും പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. **الله اكبر**

മൽസ്യം തന്നെ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ എന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തണമെന്ന് മൂസാ (عليه السلام) യൂശഉ് (عليه السلام) നോടു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരുന്നു. അതൊരു പ്രയാസമില്ലാത്ത കാര്യമാണല്ലോ എന്നദ്ദേഹം മറുപടിയും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, മൽസ്യം ചാടിപ്പോയതു കണ്ണിൽ കണ്ടിട്ടുപോലും, മൂസാ (عليه السلام) ഉണർന്ന ഉടനെയെങ്കിലും അതു ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മറന്നുപോയി. അവരുടെ യാത്രോദ്ദേശ്യം നിവൃത്തിയാകുന്നതുതന്നെ അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണുതാനും. പിന്നെയും കുറെയധികം നടന്നു വിഷമിക്കുകയും, ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരാൻ മൂസാ (عليه السلام) ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മാത്രമേ വാലിയക്കാരനു അതു പറയുവാൻ ഓർമ്മ വന്നുള്ളു. അപ്പോൾ, ഈ മറതി വാസ്തവത്തിൽ ഗൗരവമേറിയ ഒരു മറതിതന്നെ. അതു കൊണ്ടത്രേ, 'ഞാനതു മറന്നുപോയി' എന്നു പറയാതെ 'അതു പറയുവാൻ എന്നെ മറപ്പിച്ചതു പിശാചല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല' (وما انسانيه الا الشيطان) എന്നു വാലിയക്കാരൻ പറഞ്ഞതും. ഈ പ്രയോഗം ഒരു വിശേഷാർത്ഥത്തെ - വിഷയത്തിൻെറ ഗൗരവവും മറന്നുപോയതിലുള്ള ഒഴികഴിവു – ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാകുന്നു. അഥവാ ഒരു വെറുപ്പു പ്രകടപ്പിക്കൽ മാത്രമല്ല അതിലുള്ളത്. യുസഫ്നബി (عليه السلام) ജയിലിലായിരുന്നപ്പോൾ ജയിൽ വിമുക്തനായി പുറത്തു പോരുന്നവനോട് തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ പറഞ്ഞതു അയാൾ മറക്കുക യുണ്ടായി. ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം-അതുംതന്നെ, യൂസഫ് (عليه السلام) നെക്കൊണ്ട് ഒരു വമ്പിച്ച ആവശ്യം നേരിട്ടപ്പോൾ-മാത്രമേ ഓർമ്മവരുകയുണ്ടായുള്ളു. ആ ഗൗരവമേറിയ മറതിയെപ്പറ്റിയും സൂറത്തു യൂസഫിൽ 'എന്നിട്ടു പശാച് അവനെ മറപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു' **فانساه الشيطان** എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഇത്തരം ഗൗരവപ്പെട്ട സന്ദർഭങ്ങളിലല്ലാതെ, ഏതെങ്കിലും കാര്യം മറന്നുപോകുന്നിടത്തെല്ലാം 'പിശാചു മറപ്പിച്ചു' എന്നു ഖുർആനിലോ മറ്റോപറയാറില്ല. സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളെ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു ഖുർആനെ വ്യാ ഖ്യാനിക്കുന്നവർക്കു ഇതിലൊന്നും 'വിശേഷാർത്ഥം' കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരികയില്ല. പക്ഷേ, വാസ്തവം മുകളിൽ കണ്ടതാണ്.

ഖിള്ർ (عليه السلام) കൊല ചെയ്തതു ഒരു ബാലനെയായിരുന്നുവെന്നതിനോടും ഇക്കൂട്ടർ യോജിക്കുന്നില്ല. ഇവർക്കു മുമ്പും ചിലർ ഇവരുടെ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഗുലാം' (**غلام**) എന്നാണ് 74–ാം വചനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച പദം. 'അടിമ, യുവാവ്, ദൂതൻ, ബാലൻ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾല്ലൊം ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്' ഖുർആനിൽ ഈ വാക്ക് (37:101;19:7;12:19 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) ഉപയോഗിച്ചതു നോക്കുമ്പോഴും ഹദീസിൽ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വാചകം നോക്കുമ്പോഴും ഇവിടെ 'ഗുലാം' എന്ന വാക്കിനു 'കുട്ടി' എന്നോ 'ബാലൻ' എന്നോ അർത്ഥം നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെയാണുള്ളതു:
فانطلقا اذا هما بغلام يلعب مع الغلمان فاخذ الخضر برأسه فقطعه (അങ്ങനെ രണ്ടുപേരും പോയി. അപ്പോൾ അവർ ബാലൻമാരോടൊന്നിച്ചു കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു 'ഗുലാമി' നെ (ബാലനെ) കണ്ടു. എന്നിട്ടു ഖിള്ർ അവൻെറ തലപിടിച്ചു മുറിച്ചുകളഞ്ഞു.) ഇവിടെ 'ഗുലാം' എന്നു പറഞ്ഞതു കുട്ടി എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഖിള്ർ(عليه السلام) കൊലപ്പെടുത്തിയ ആ കുട്ടി അവിശ്വാസപ്രകൃതിയോടുകൂടിയവനായിരുന്നു; അവൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻെറ മാതാപിതാക്കളെ അവിശ്വാസത്തിനും ആക്രമത്തിനും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമായിരുന്നു.' എന്നു നബി (صلى الله عليه وسلم) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലീമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസു (**ان الغلام الذى قتله الخضر ... طغيانا وكفرا**) നാം ഇതിനു മുമ്പു കണ്ടുവല്ലോ. ഇതെല്ലാം കൂടി നോക്കു മ്പോൾ നിശ്ചയമായും ആ 'ഗുലാം' ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ 'യുവാവാ'യിരുന്നു വെന്നു–മനസ്സിലാക്കുവാൻ തരമില്ല.

'പ്രായം തികയാത്ത ഒരു ബാലൻ മതശാസനങ്ങൾക്കു എങ്ങനെ വിധേയനാകും? എങ്ങ നെയാണ് അവൻെറമേൽ കുറ്റം ചുമത്തി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുക?' എന്നൊക്കെയാണ് ഇക്കൂട്ടർക്കു സംശയം. അതുകൊണ്ടാണ്, ഖിള്ർ (عليه السلام) കൊലപ്പെടുത്തിയതു ഒരു ബാലനെയല്ല, യുവാ

വിനെയാണ് എന്നു ഇവർ പറയുന്നത്. 'അന്യരെ, നിർബന്ധപൂർവ്വം മതം മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുകയും, ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുകയെന്ന സാർവ്വലൗകിക നിയമമനുസരിച്ചാണ് ഖിള്ർ (عليه السلام) ആ യുവാവിനെ കൊല ചെയ്തതെ'ന്ന് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ആ യുവാവ്—അല്ലെങ്കിൽ ബാലൻ—തൻെറ മാതാപിതാക്കളെ നിർബ്ബന്ധിച്ചുവെന്നോ, ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്നോ ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഭാവിയിൽ അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തേക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു (فخشينا) എന്നു മാത്രമേ ഖുർആൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ആ അവസരത്തിൽ മൂസാ (عليه السلام) ചോദിച്ച ചോദ്യവും ചിന്താർഹമാണ്. اقتلت نفسا زكية (നിർദ്ദോഷിയായ—അഥവാ പരിശുദ്ധമായ—ഒരു ജീവനെ താൻ കൊല്ലുകയോ?) എന്നാണല്ലോ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചത്. അവനൊരു ബാലനായിരുന്നുവെന്നു ഈ ചോദ്യവും കാണിക്കുന്നു. അവൻ ഒരു യുവാവാണെന്നു സങ്കൽപ്പിച്ചാൽ പോലും ആ കൊല നടന്ന അവസരത്തിൽ തീർച്ചയായും അവൻ നിർദ്ദോഷിയായിരുന്നുവെന്നും, ഭാവിയിൽ അവൻ മൂലം ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന ദോഷത്തെ മുൻനിറുത്തികൊണ്ടാണ് അത് ചെയ്തതെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ഹദീസിലും തന്നെ ولو عاش لأرهقهما (അവൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമായിരുന്നു.) എന്നാണുള്ളത്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഈ കൊല 'സർവ്വലൗകിക നിയമ' മനുസരിച്ചോ, 'ഐക്യ രാഷ്ട്രപ്രമാണ' മനുസരിച്ചോ ഉണ്ടായ ഒന്നല്ലെന്നും, നാം മുമ്പു വിവരിച്ച അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അതായതു മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു പരിചയമില്ലാതിരുന്നതും, ഖിള്ർ (عليه السلام) നബിക്കു പ്രത്യേകം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ചില രഹസ്യജ്ഞാനം അനുസരിച്ചു നടത്തപ്പെട്ട ഒരു കൃത്യമായിരുന്നു അത്. 'അവനെക്കാൾ ഉത്തമമായ സന്താനത്തെ അവൻെറ മാതാപിതാക്കൾക്കു അവരുടെ റബ്ബു പകരം കൊടുക്കണമന്നു നാം ഉദ്ദേശിച്ചു' എന്നു 81—ാം വചനത്തിലും, 'ഇതൊന്നും എൻെറ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ചെയ്തതല്ല' എന്നു 82—ാം വചനത്തിലും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചതു ഈ വസ്തുതയാണ് കുറിക്കുന്നത്. വാസ്തവം ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരിക്കെ, ഖുർആനിലും മറ്റും അതിനു വല്ല നിയമവും ഉണ്ടോ? എന്ന ഇവരുടെ ചോദ്യത്തിനു സ്ഥാനമില്ലല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ നൽകിയ പ്രസ്താവനകളും, അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനമായി ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകളിൽ വന്ന വിവരണങ്ങളും നമുക്ക് മുഖവിലക്കുതന്നെ സ്വീകരിക്കുക. അതിനു എതിരായതും വിരുദ്ധമായതുമായ എല്ലാ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നമുക്ക് ധൈര്യസമേതം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാം. والله أعلم باصواب

വ്യാഖ്യാനകുറിപ്പ് – 2

ദുൽഖർനൈനിയുടെ കെട്ടും, യാജൂജ്– മാജൂജും.

ദുൽഖർനൈനി സ്ഥാപിച്ച കെട്ടു എവിടെയായിരുന്നു? യാജൂജ്– മാജൂജ് വർഗ്ഗക്കാർ ഏതാണ്? അവർ പുറത്തുവരുന്നതു എന്നായിരിക്കും? വേഗത്തിൽ ഖണ്ഢിതമായ മറുപടി പറയാവുന്ന ചോദ്യങ്ങളല്ല ഇവ.

കെട്ടു നിർമ്മിച്ചതു എവിടെയാണുന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ചരിത്രകാൻമാരും പല അഭിപ്രായങ്ങളും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദർബീജാന്നും അർമേനിയക്കും (أذر بيجان وارمينة) ഇടയിലാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. കാസ്പിയൻ കടലിനും കാക്കസസ് പർവ്വതത്തിനും ഇടയിൽ (بحر الخزر وقوقاس) സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, ബാബുൽ അബ്വാബ് باب الأبواب എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ദർബന്തി (دربند) ൽ ആണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ ബുഖാറാ (بخارى) നഗരത്തിൽ നിന്നു ഏതാണ്ട് 150 നാഴിക അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മലകളിലാണെന്ന് മൂന്നാമതൊരുകൂട്ടരും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലം വടക്കെ അക്ഷാംശം 38 ലും, കിഴക്കെ ധ്രുവാംശം 67 ലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ബുസ്ഘൂൽഖാന

(Buzghoolkhana) എന്ന പേരിൽ ഈ സ്ഥലം അറിയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 15-—ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തിമൂർലങ്ക് (**تيمورلنك**) ചക്രവർത്തി ഈ സ്ഥലവും, കെട്ടും കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിനു ബാബുൽഹദീദ് (**باب الحديد**) അഥവാ ഇരുമ്പു വാതിൽ—എന്നും പേരുണ്ട്. ചില ആധുനിക പണ്ഡിതൻമാർ ഈ അഭിപ്രായമാണു സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. ഏതായാലും മങ്കോളിയൻ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും, ലോകത്ഭുതങ്ങളിൽ എണ്ണപ്പെട്ടുവരുന്നതുമായ ശ്രുതിപ്പെട്ട ചൈനാഭിത്തിയല്ല ദുൽഖർനൈനിയുടെ കെട്ട് എന്ന് തീർച്ചയാണ്. (*) 4—ാമതായി വേറൊരഭിപ്രായവം കൂടി നിലവിലുണ്ട്. കോക്കേഷ്യയുടെ ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ ദാരിയാൽ ചുരം (Darial Pass) എന്ന പേരിൽ ഒരു ചുരം കാണാം. അവിടെയായിരുന്നു അതെന്നാണു ഈ അഭിപ്രായം. ഇതു തിഫ്ലീസിനും വിലാദിഖൂഖാസിനും (Vladikukaz) ഇടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നു. നോശേർവാൻ (انوشروان) ചക്രവർത്തിയാണ് ഈ ചുരമാർഗ്ഗത്തിലെ കെട്ടു സ്ഥാപിച്ചതെന്നു സാധാരണ ചരിത്രകാരൻമാർ പറയുന്നവെങ്കിലും, പൂർവ്വകാല ചരിത്രങ്ങൾകൊണ്ടു തെളിയുന്നതു ആ കെട്ടു അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നാകുന്നു. നോശേർവൻെറ കാലം ക്രിസ്താബ്ദം 531-—579 ആകുന്നു. അതിൻെറ മുമ്പുതന്നെ ആ കെട്ടുള്ളതായി പൂർവ്വ ചരിത്രങ്ങളിൽ നിന്നു അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇസ്കന്തർ (അലസ്കാന്തർ)الاسكندو الرومي ആണതു നിർമ്മിച്ചതെന്ന അഭിപ്രായക്കാരുമുണ്ട്. അതിനും വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ ഇല്ല.

ഇസ്കന്തറിൻെറ ഏതാണ്ടു 200 കൊല്ലം മുമ്പാണ് പേർഷ്യക്കാരനായ സൈറസിൻെറ കാലം. അതായതു ക്രിസ്തുവിനു ഏകദേശം 500 കൊല്ലം മുമ്പു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തു സേത്യൻ ഗോത്രക്കാരുടെ ആക്രമണത്തെ അദ്ദേഹം തടഞ്ഞിരുന്നതായി ചരിത്രം ഉണ്ട്. ഇസ്കന്തർ അങ്ങിനെ ചെയ്തതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അർമേനിയൻ ഭാഷയിൽ 'ഫാക്ക്കോറായി ' എന്നും 'കാപാൻകോറായി' എന്നും ഈ ചുരത്തിനു മുൻകാലത്തു പേരുണ്ടായിരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. 'കോറാവാതിൽ' എന്നത്രെ ഈ രണ്ടു പേരുകളുടെയും അർത്ഥം. 'കോറാ' എന്നു പറഞ്ഞതു സൈറസ്സിൻെറ സാക്ഷാൽ നാമമായ 'കോരേശ്' ലോപിച്ചതായിരിക്കാം. (†) ഇരുമ്പുവാതിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'അഹ് നീദർവാസഃ' എന്നും അർമേനിയൻ ഭാഷയിൽ ഈ ചുരത്തിനു പേർ പറഞ്ഞു വരുന്നു.

കെട്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതു ഇരുമ്പു കട്ടികളും ചെമ്പു ദ്രാവകവും ഉപയോഗിച്ചാണെന്നു ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയതാണല്ലോ. ബാബുൽ അബ് വാബിലെ കെട്ട് കല്ലുകളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു അതിൻെറ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. കൊക്കേഷ്യയിലെ അഹ് നീദർ വാസയാകട്ടെ, ഇരുമ്പ് ഉപയോഗിച്ചു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായി കാണപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ജോർജിയാ **جورجيا** യിൽ അതിനു ഇരുമ്പുവാതിൽ എന്നു പറയുന്നതും. ഇരുഭാഗത്തും ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന രണ്ടു മലന്തിട്ടകൾക്കിടയിലായിരുന്നു ദുൽഖർനൈനി കെട്ടി ഉയർത്തിയതെന്നു ഖുർആൻ പറയുന്നു. ബാബുൽ അബ് വാബിലെ കെട്ടാകട്ടെ, അതിൻെറ ഒരു ഭാഗം (പടിഞ്ഞാറ്) കാക്കസസ് മലയുണ്ടെങ്കിലും മറുഭാഗം (കിഴക്ക്) കാസ്പിയൻ കടലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ദാരിയാൽ ചുരമാകട്ടെ, കാക്കസസ് പർവ്വതനിരയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതി

---

* ചിലർക്ക് ഇതിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാതില്ല.

† കോരേശിനെ (Cyrus –قورش)പ്പറ്റി 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം:-ഇവൻ പാർസ്യയിലെ രാജാവാ യിരുന്നു. മേദ്യചക്രവർത്തിയേയും, ചിറ്റാസ്യാ (ഏഷ്യാമൈനർ) രാജാക്കളേയും ജയിച്ചു. ക്രി. മു 539ൽ ബാബിലോന്യ ജയിച്ചു. അവിടെ അടിമകളായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരെ പലരേയും വിട്ടയച്ചു. യഹൂദർക്ക് മോചനം നൽകി. ശൂന്യമാക്കപ്പെട്ട യെരൂശലേമിനെ (ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിനെ) വീണ്ടും അറ്റകുറ്റം തീർക്കുന്ന തിനും, ദേവാലയം പണിയിക്കുന്നതിനും യഹോവയാൽ (ദൈവത്താൽ) അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചവനും, അവൻെറ പ്രിയനുമായ കോരേശു രാജാവിനെക്കുറിച്ചു യെശയ്യാ 40-48ൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുകാണു ന്നു. ഇവൻ യഹൂദ നെല്ലെങ്കിലും യഹോവയെ ആരാധിച്ചുവെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്.

ചെയ്യുന്ന ഒരു ഇടുക്കുവഴിയുമാകുന്നു. ദുൽഖർനൈനിയുടെ കെട്ടു അസർബീജാന്നും, അർമേനിയക്കും മദ്ധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രണ്ടു മലകൾക്കിടയിലാണ് എന്ന് പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇതും ഈ അഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണം തടയുവാനായി മുൻകാലങ്ങളിൽ പല മർമ്മസ്ഥലങ്ങളിലും പലരാലും, ഭിത്തിക്കെട്ടുകൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ പഴയ ഭിത്തിക്കെട്ടുകൾ കാണുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ലല്ലോ.

ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിനു ബൈബ്ളും പിൻബലം നൽകുന്നു. യെഹെസ്കേലിൻെറ حزقيل-ع പ്രവചനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''മനുഷ്യപുത്രാ, രോശ് (റഷ്യാ), മെശെക്ക് (മോസ്കോ), തൂബൽ എന്നിവയുടെ പ്രഭുവായ മാഗോഗ് (മാജൂജ്) ദേശത്തിലുള്ള ഗോഗി (യാജൂജി)ൻെറ നേരെ നീ മുഖം തിരിച്ചു അവനെക്കുറിച്ചു പ്രവചിച്ചു പറയേണ്ടതു: യഹോവയായ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.: രോശ്, മെശേക്ക്, തൂബൽ എന്നിവയുടെ പ്രഭുവായ ഗോഗേ, ഞാൻ നിനക്കു വിരോധമായിരിക്കുന്നു'' തുടർന്നുകൊണ്ട് ഗോഗിൻെറ വരവിൻെറ സ്വഭാവവും, കൊാള്ള മുതലായ വിക്രിയകളേയും വിവരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ, അവരുടെ വരവു വടക്കേ അറ്റത്തുനിന്നാണെന്നും, യിസ്രായേൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ അവർ വരുമെന്നും ബൈബ്ൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (യെഹെസ്കേൽ പുസ്തകം അദ്ധ്യായം 38ഉം 39ഉം നോക്കുക)

ദുൽഖർനൈനിയുടെ കെട്ടു കാക്കസസ് പ്രദേശങ്ങളിലാണെന്നാണ് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. കാരണം: ബുഖാറാപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് ഗോഗിൻെറ പ്രവാഹമുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ, അതു യിസ്രായേല്യരുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തുകൂടിയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കാക്കസസ് പ്രദേശമാണ് അവരുടെ അടുത്തും, വടക്കുഭാഗത്തുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. റഷ്യയിൽ നിന്നും മോസ്കോവിൽനിന്നും യിസ്രായേൽ പ്രദേശത്തേക്ക് വരുന്നത് ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടിയാണുതാനും. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നെല്ലാം കാക്കസസ് പർവ്വതനിരകൾക്കിടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ദാരിയേൽ ചുരമാർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നു ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ ദുൽഖർനൈനിയുടെ കെട്ട് എന്നാണ് അനുമാനിക്കേണ്ടത്. الله أعلم

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു നന്ന്. പേർഷ്യൻ രാജാവായിരുന്ന സൈറസ്സാണു ദുൽഖർനൈനി എന്ന അഭിപ്രായക്കാർ, കെട്ടിൻെറ സ്ഥലം കാക്കസസ്സിലായും, ഇസ്കാന്തറാണ് ദുൽഖർനൈനി എന്ന അഭിപ്രായക്കാർ കെട്ടിൻെറ സ്ഥാനം ബുഖാറാ പരിസരങ്ങളിലായും ഗണിച്ചുവരുന്നു. ഇതിനു രണ്ട് കാരണങ്ങളുണ്ട്: സുദീർഘവും ചരിത്രപ്രധാനവുമായ ഒരു യാത്രക്കുശേഷമാണല്ലോ കെട്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത്. അതോടുകൂടി ആ രാജ്യക്കാരുടെ ഭാഷ ദുൽഖർനൈനിക്കു അപരിചതവുമായിരുന്നു. യൂനാൻ (ഗ്രീക്കു) കാരനായ ഇസ്ക്കന്തറിനു കാക്കസസ് പ്രാന്തങ്ങളും, പേർഷ്യക്കാരായ സൈറസ്സിനു ബുഖാറാ പ്രദേശങ്ങളും വളരെയൊന്നും അപരിചിതമായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഇതാണതിനു കാരണമെന്നു പറയാം. (*)

ഇനി നമുക്ക് യാജൂജ്-മാജൂജിനെപ്പറ്റി അൽപം ആലോചിക്കാം. ഖിയാമത്തുനാളിൻെറ അടുത്ത കാലത്ത് പെട്ടെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവരും, ഏതോ ചില വികൃത സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവരുമായ ഒരു അജ്ഞാതവർഗ്ഗമാണ് ഇവരെന്നു പൊതുവിൽ പലരും ധരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ചില കഥകളും പുരാണേതിഹാസങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ ജനമദ്ധ്യേ പ്രചരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഖുർആനിൽ അവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതു-സൂ:അൽകഹ്ഫിൽ-നാം കണ്ടുവല്ലോ. മറുനാടുകളിൽ, ആക്രമം, കുഴപ്പം, കവർച്ച മുതലായവ നടത്തി അസാമാധാനമു

* اكثر ما تقدم في سد ذى القرنين مأخود غن ترجمان القرآن لمولانا ابى كلام آزاد رجمه االله

ണ്ടാക്കിയിരുന്ന ഒരു കൂട്ടരായിരുന്നു അവർ. രണ്ടു മലകളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടിയായിരുന്നു അവർ പ്രവഹിച്ചിരുന്നത്. ഒരു ഇരുമ്പുഭിത്തിമൂലം അതു ദുൽഖർനൈനിയുടെ കൈക്കു നിർത്തലാക്കപ്പെട്ടു. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു അവർ തൽക്കാലം തടയപ്പെട്ടു. എങ്കിലും അവർവീണ്ടും വെളിക്കുവരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ട്. അന്നു അവർ ആ കെട്ടിനു പുറത്തുവരുന്നതും, ആ കെട്ടു തകർന്നുപോകുന്നതുമാണ് എന്നിങ്ങിനെ അദ്ദേഹം പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം ഖുർആനിൽ നിന്നുതന്നെ നമുക്കു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതാകുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ എത്രയോ മുമ്പു തന്നെ ഇക്കൂട്ടർ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

അൽകഹ്ഫു 98 ൽ, ദുൽഖർനൈനി പ്രവചിച്ച ആ നിശ്ചിത സമയം—കെട്ടു തരിപ്പണമാകുകയും അവർ പുറത്തു വരുകയും ചെയ്യുന്ന സമയം—ഏതാണെന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു സൂ: അമ്പിയാഉ് 96 ൽ ഇപ്രകാരം കാണാം:—

حتى اذا فتحت يأجوج ومأجوج وهم من كل حدب ينسلون . واقترب الوعد الحق فاذا هي شاخصةأبصار الذين كفروا ... الأنبياء

(അങ്ങനെ, യാജൂജും മാജൂജും തുറന്നുവിടപ്പെടുകയും—അവരാകട്ടെ, എല്ലാ കുന്നുകളിൽ കൂടിയും ഓടി വരുന്നതുമാണ്—യഥാർത്ഥമായ ആ വാഗ്ദാനസമയം അടുത്തെത്തുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ, അവിശ്വാസികളുടെ നേത്രങ്ങൾ (അന്തം വിട്ട്) തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.) 'യഥാർത്ഥമായ വാഗ്ദാനസമയം' എന്നു പറഞ്ഞതു ലോകാവസാന സമയമാകുന്നു. അതിൻെറ അവസരം അടുത്തു കൂടുമ്പോഴാണ് ഇവർ തുറന്നുവിടപ്പെടുന്നതു—അഥവാ പുറത്തുവരുന്നതു—എന്നത്രെ ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. (ഈ ആയത്തിൻെറ വിവരണം നോക്കുക.) ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി:—

ويل للعرب من شر قد اقترب فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج مثل هذا —وحاق باصيعيةالابهام والتى تليها – (البخارى)

സാരം: 'ആസന്നമായ ആപത്തു നിമിത്തം അറബികൾക്കു നാശം! യാജൂജ് മാജൂജിൻെറ കെട്ട് ഇന്ന് ഇത്ര കണ്ടു തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' . ഇതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ പെരുവിരലും അതിൻെറ തൊട്ട വിരലും ചേർത്തു ഒരു വട്ടക്കണ്ണിപോലെയാക്കി കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. (ബുഖാരി.) ഈ ഖുർആൻ വചനവും, നബിവചനവും മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, ദുർഖർനൈനിയുടെ പ്രവചനം പുലർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ, ഇല്ലേ? പുലർന്നു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ ഏതാണ് ഇക്കൂട്ടർ? എന്നാണ് നമുക്ക് ചിന്തിക്കുവാനുള്ളത്.

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ മകനായ യഫേഥിൻെറ (**يافث**) സന്തതികളാണ് യാജൂജ് മാജൂജ് എന്നതിൽ, മുഫസ്സിറുകൾക്കും ചരിത്രകാരൻമാർക്കുമിടയിൽ പറയത്തക്ക അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. താർത്താരി വർഗ്ഗക്കാർ (**التتر**) യാജൂജും, മുഗിളവർഗ്ഗക്കാർ (**المغول**) മാജൂജും ആണെന്നും, രണ്ടു കൂട്ടരും തുർക്കി (**ترك**) വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണെന്നുമുള്ളതിലും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. ഈ വർഗ്ഗങ്ങൾ—ഓരോ കാലത്തും ഓരോ സ്ഥലത്തുമായി—പല പേരിലും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൊതുവിൽ ഇവരുടെ വാസസ്ഥലം ഉത്തരേഷ്യയയുകുന്നു. തെക്കുഭാഗത്തു തിബത്തും ചൈനയും തുടങ്ങി വടക്കു ശാന്തസമുദ്രംവരെയും, പടിഞ്ഞാറു തുർക്കിസ്ഥാൻവരെയും അതു നീണ്ടുകിടക്കുന്നു.

കേവലം അപരിഷ്കൃതരും ക്രൂരസ്വഭാവികളുമായിരുന്ന ഇവരിൽ പല അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളും, ഉപവർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ട്. മുൻകാലത്തു മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളിൽകൂടിയും, പല ചുരമാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടിയും കടന്നുവന്നു ദക്ഷിണേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പലതും, കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിൽ പെട്ട പല രാജ്യങ്ങളും ഇവർ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പലേടങ്ങളിലും കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയും ചെയ്തു. ചൈനയിലും, പശ്ചിമേഷ്യയിലും അപ്രകാരം തന്നെ. അവർക്കു ഇങ്ങോട്ടു കടന്നുവരുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പലതുണ്ടെന്നു ഭൂപടങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. നബ(ﷺ) യുടെ കാലത്തോ, അതിനുശേഷം ഹിജ് റ 7—ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയോ

ഇവരുടെ പ്രവാഹങ്ങളും അക്രമണങ്ങളും ഉണ്ടായതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല.

ഹിജ്റ 7–ാം നൂറ്റാണ്ടിൻെറ ആദ്യത്തിൽ, മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ പീഠഭൂമികളിൽ കൂടിയും, പർവ്വതമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിയും മുഗിളവർഗ്ഗക്കാരായ ചങ്കീസുഖാനും (جنكيز خان) സൈന്യവും ചൈനയെയും പല മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളെയും ആക്രമിച്ചു. ഖുവാറസം (خوارزم) സുൽത്താനായ ഖുത്ത്ബുദ്ദീനെ (قطب الدين) കീഴടക്കുകയും, ചരിത്രത്തിൽ ഇന്നുകാണാത്തതും, മൃഗങ്ങളെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതുമായ അനേകം ആക്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതൊടുകൂടി യാജൂജു മാജൂജിൻെറ പ്രവാഹം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ചങ്കീസുഖാൻെറ ശേഷം തൻെറ പിൻഗാമികൾ റഷ്യൻ പ്രദേശങ്ങളിലും, റോമായിലും, ചൈനായിലും ആക്രമങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. 'അന്നു ചില വിഭാഗത്തെ ചില വിഭാഗക്കാരിൽ അലമറിയുന്നതായി നാം വിട്ടേക്കുന്നതാണ്' എന്നു ഇവരെക്കുറിച്ചു 99–ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

അനന്തരം, 7–ാം നൂറ്റാണ്ടിൻെറ മദ്ധ്യത്തിൽ, ഇസ്ലാമീഖിലാഫത്തിൻെറ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ബാഗ്ദാദ് നഗരം ഹലാക്കോ (هو لاكو) പിടിച്ചടക്കി. അന്നത്തെ അബ്ബാസീഖലീഫയായ മുസ് തഅ്സിമിനെ (المستعصم بالله)കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഏഴു ദിവസം രാജ്യമാസകലം കൊള്ളയും, കവർച്ചയും, വിവിധ ആക്രമങ്ങളും നടത്തി. അനവധി രക്തപ്പുഴകളും ഒഴുക്കി. കണ്ണിൽപെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ച് ടൈഗ്രീസ്നദിയിൽ കൊണ്ടു പോയിട്ടു. കുന്നുകൂടിക്കിടക്കുന്ന ആ ഗ്രന്ഥക്കെട്ടുകളെ പാലമാക്കിക്കൊണ്ട്, അതിൻമേൽകൂടി കുതരപ്പട്ടാളത്തെ അവർ മാർച്ചു ചെയ്യിച്ചു. അബ്ബാസിയ്യാ ഖിലാഫത്തു അതോടെ അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവർമൂലം മുസ്ലീം ലോകത്തിനു സംഭവിച്ച നഷ്ടം അവർണ്ണനീയവും, അപരിഹാര്യവുമത്രെ. ബഗ്ദാദും, ഇറാഖും, പേർഷ്യായും അവർ അധീനപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ഭാഗ്യവശാൽ, ശാമിലും ഹിജാസിലും പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു യാജൂജു മാജൂജ് ആരാണെന്നും, അവർ പുറത്തുവരുമെന്ന പ്രവചനം പുലർന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.(*) الله اعلم

---

* യാജൂജ്മാജൂജിൻെറ പുറപ്പാടിൻെറ തുടക്കം ആരംഭിച്ചുവെന്നർത്ഥം അവരുടെ കൂട്ടത്തോടെയുള്ള യഥാർത്ഥ പുറപ്പാടുകാലാവസാനത്തിലായിരിക്കുന്നതാണ്. കാരണം ഇമാം മുസ്ലിം (ﷺ) മുതലായവർ നവ്വാസുബ്നുസംആൻ (ﷺ) വഴി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ദീർഘമായ നബിവചനത്തിൽ നിന്ന് കാലാവസാനത്തിൽ ഈസാ (അ) ആകാശത്തുനിന്നു ഇറങ്ങിവരുകയും, ദജ്ജാലിനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതിനെത്തുടർന്നായിരിക്കും യഅ്ജൂജ്മഅ്ജൂജിൻെറ പുറപ്പാടുണ്ടാവുക എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. അതേസമയത്ത് കുഴപ്പങ്ങളെസംബന്ധിച്ചു വിവരിക്കുന്ന 'കിതാബുൽ ഫിതൻ' كتاب الفتن എന്ന ഖണ്ഡത്തിൽപെട്ട രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളിലും മറ്റു ചില അദ്ധ്യായങ്ങളിലുമായി ഇമാംബുഖാരീ (ﷺ) ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസാണ് ويل للعرب من شر قد اقترب (ആസന്നമായ ഒരു ആപത്തുനിമിത്തം അറബികൾക്കു നാശം!..) എന്നു തുടങ്ങിയ മേൽകണ്ട നബിവചനം. ബുഖാരീയുടെ പ്രസിദ്ധ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥമായ 'ഫത്ഹുൽബാരി'യിൽ പ്രസ്തുത രണ്ടു അദ്ധ്യായങ്ങളിലും ഇമാം അസ്ഖലാനീ (ﷺ) ഈ ഹദീസിൻെറ വിവരണമദ്ധ്യെ യഅ്ജൂജ്മഅ്ജൂജിൻെറ അണക്കെട്ടു തുറക്കപ്പെടുന്നതുസംബന്ധിച്ചു നൽകിയ വിവരങ്ങളും, പല മഹാൻമാരിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ച ഉദ്ധരണികളും, അതോടൊപ്പം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഹദീസ് വ്യാഖ്യാതാക്കളും യഅ്ജൂജുമഅ്ജൂജിനെപ്പറ്റി നൽകിയിട്ടുള്ള മററുവിവരങ്ങളും കൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നതു ഇതാണ്: യഅ്ജൂജുമഅ്ജൂജിൻെറ കൂട്ടത്തോടെയുള്ള പുറപ്പാടിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈസാ (അ) നബിയുടെ വരവിനുശേഷം സംഭവിക്കുന്നതായി നവ്വാസു (ﷺ) ൽ നിന്നുള്ള ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന് മുമ്പുതന്നെ അവരുടെ ഭാഗികമായ പുറപ്പാട് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിന് വിരോധമില്ലതാനും താർത്താരികളുടെ മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രവാഹവും, അറബികൾക്കും മുസ്ലിംകൾക്കും എതിരെയുണ്ടായ മറ്റു ചില കലഹങ്ങളും അവരുടെ ഭാഗികമായ പുറപ്പാടുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഈ നിലക്കാണ് താർത്താരികളുടെ പ്രവാഹത്തോടുകൂടി യാജൂജുമാജൂജിൻെറ പുറപ്പാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം പുലർന്നുകഴിഞ്ഞതായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്. നവ്വാസു് (ﷺ)ൻെറ ഹദീസിൽ പറഞ്ഞതുപ്രകാരമുള്ള അവരുടെ കൂട്ടത്തോടെയുള്ള പുറപ്പാട് ഖിയാമത്തുനാളിൻെറ സമീപകാലത്ത് ഈസാ (അ) നബിയുടെ വരവും ദജ്ജാലിൻെറ കൊലയും സംഭവിച്ചശേഷം വേറെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. الله اعلم-മുഹമ്മദ് അമാനി.

മുസ്‌ലീംകളെയും, മുസ്‌ലിം രാജ്യങ്ങളെയും ചങ്കിസ്ഖാൻ ഇത്രത്തോളം ആക്രമിക്കുവാനുള്ള കാരണം, സുൽത്താൻ ഖുത്ത്ബുദീൻ അയാളുടെ ദൂതൻമാരെ കൊലപ്പെടുത്തിയതായിരുന്നു. ഇതുസംബന്ധിച്ചു ചങ്കിസ്ഖാൻ എഴുതി അയച്ച ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഒരു കത്തു മുസലീംകൾക്കു എന്നെന്നേക്കും ഒരു പാഠമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിലെ ചിന്താർഹമായ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിൽലേക്ക് കുറച്ചുകൂടി വെളിച്ചം വീശുവാനും അതു ഉപകരിക്കും. കത്തിലെ ചില വാചകങ്ങൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:-

'.......... നിങ്ങൾ എൻെറ ആളുകളോടു ഇത്രയും ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതും, എൻെറ കച്ചവടവും ധനവും പിടിച്ചെടുക്കുന്നതും എന്തിനായിട്ടാണ്!?........ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കുഴപ്പങ്ങളെ വിളിച്ചുണർത്തുകയാണോ നിങ്ങൾ!? ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ആപത്തുകളെ വെളിക്കു വരുത്തുകയാണോ!? ധനികന്മാർ വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്നതും, നിങ്ങളിലുള്ള അബലൻമാരോടു ദുഷ്ടൻമാർ അനീതികാണിക്കുന്നതും തടയുവാൻ നിങ്ങളുടെ നബി നിങ്ങളോടു ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ലേ!? നിങ്ങളുടെ ഉപദേഷ്ടാവു (നബി) നിങ്ങളോട്: 'തുർക്കികൾ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിടുന്ന കാലത്തോളം നിങ്ങൾ അവരെ ഒഴിവാക്കിവിട്ടേക്കണം' (اتركو الترك ما تركوكم) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ?! എന്തിനായിട്ടാണ് നിങ്ങൾ അയൽക്കാരെ ദ്രോഹിക്കുന്നത്?! അയൽക്കാരെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ നബി നിങ്ങളോട് 'ഒസിയ്യത്ത്' ചെയ്തിട്ടില്ലേ?! ..... ഇതാ, യാജൂജു മാജൂജിൻെറ ഭിത്തിക്കെട്ടു തുറക്കുംമുമ്പായി ഉണർന്നുകൊള്ളുക!...... ആക്രമിക്കപ്പെട്ടവനെ ദൈവം സഹായിക്കും. എല്ലാ കുന്നിൻപ്രദേശങ്ങളിൽകൂടിയും യാജൂജു മാജൂജ് പറഞ്ഞിറങ്ങി വരുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. (وهم من كل حدب ينسلون)

ആക്രമത്തിൻെറയും, ദൈവനിഷേധത്തിൻെറയും, പാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോന്ന ഉത്തരേഷ്യക്കാരുടെ പ്രവാഹത്തെയും വിക്രിയികളെയും ഇന്ന് ലോകം ഭീതിയോടെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. കമ്മ്യൂണിസത്തിൻെറയും അതിൻെറ മാതൃരാജ്യമായ സോവ്യറ്റുനാട്ടിൻെറയും, അവയുടെ സഖ്യനാടുകളുടെയും ഭൂത-വർത്തമാനകാല സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഭാവികാലമോഹങ്ങക്കുറിച്ചും ഇന്നും ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ലോകവാസാനദിവസം അല്ലാഹു എല്ലാവരെയും ഒരേ നിലയത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതാകുന്നു. ആ ദിവസം ഒരിക്കൽ പെട്ടെന്നു സംഭവിക്കും. അതിനു മുമ്പു എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളാണ് ഈ ഭൂമുഖത്തുണ്ടാവുക എന്നു അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയില്ല.

മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഗോഗ് മാഗോഗിൻെറ (യാജൂജു മാജൂജിൻെറ) അധിവാസസ്ഥലങ്ങളിൽ എവിടെയും മുസ് ലീംകളും സജ്ജനങ്ങളും ഇല്ലെന്നോ അവിടെയുള്ളവരെല്ലാം അത്തരക്കാരാണെന്നോ ധരിക്കേണ്ടതില്ല. യോഗ്യന്മാരും, പണ്ഢിതൻമാരുമായ എത്രയോ സൽപുരുഷന്മാർ അവിടങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴുമുണ്ട്-ഇനിയും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തേക്കാം. الحمد لله

الله اعلم بالصواب

(راجع فتح الباري فى كتاب الفتن باب القول النبى (ص) ويل المعرب من شرقد اقترب وباب يأجوج ومأجوج وغيرهما)

19. സൂറത്തു മർയം سورة مريم

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്– വചനങ്ങൾ 98 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 6

[വചനങ്ങൾ 99 ആക്കിയും ചിലർ എണ്ണിയിട്ടുണ്ട്. 58–ാം വചനമായ സജദഃയുടെ ആയത്ത് മദനീ കാലഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ചതാകുന്നു. ബാക്കി ഭാഗങ്ങളാണ് മക്കീ ഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ചത്]

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

كٓهيعٓصٓ ﴿١﴾

1 'കാഫ്-ഹാ-യാ ഐൻ-സ്വാദ്.'

ذِكۡرُ رَحۡمَتِ رَبِّكَ عَبۡدَهُۥ زَكَرِيَّآ ﴿٢﴾

2 നിൻെറ രക്ഷിതാവ് അവൻെറ അടിയാൻ സകരിയ്യാക്കു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയാണ് (ഇത്).

---

1 كهيعص (ഉദ്ദേശം അല്ലാഹുവിനറിയാം). 2 ذِكْرُ പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്, പറയുകയാണ്. رَحْمَةِ കാരുണ്യം, അനുഗ്രഹം. رَبِّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ. عَبْدَهُ തൻെറ അടിയാന്. زَكَرِيَّا സകരിയ്യാക്ക്.

ഈ സൂറത്തിലെ ഒന്നാം ആയത്തിലെന്നപോലെ, വേറെ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിലും ഇപ്രകാരമുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങൾ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ആകെ 29 അദ്ധ്യായങ്ങളിലാണ് അതുള്ളത്. ഈ അക്ഷര ങ്ങൾകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്താണെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. സൂറത്തുകളുടെ പേരുകളാണെന്നും, ചില സൂചനാർത്ഥങ്ങളാണ് അവകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അല്ലാഹുവിന്നും നബി (ﷺ) ക്കും ഇടയിലുള്ള ചില സ്വകാര്യ സൂചനകളാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. (കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിൽ കാണുക.)

إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً خَفِيّٗا ﴿٣﴾

3 (അതായത്) അദ്ദേഹം തൻെറ രക്ഷിതാവിനെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചപ്പോൾ (പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ);-

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ ٱلۡعَظۡمُ مِنِّي وَٱشۡتَعَلَ ٱلرَّأۡسُ شَيۡبٗا وَلَمۡ أَكُنۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيّٗا ﴿٤﴾

4 അദ്ദേഹം (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞു: ''എൻെറ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എൻെറ എല്ലുകൾ ബലഹീനമായിരിക്കുന്നു; തല നരയാൽ കത്തിത്തിളങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചതിൽ-എൻെറ റബ്ബേ-ഞാൻ ദുർഭാഗ്യവാനാവുകയുണ്ടായിട്ടുമില്ല!

وَإِنِّي خِفۡتُ ٱلۡمَوَٰلِيَ مِن وَرَآءِي وَكَانَتِ ٱمۡرَأَتِي عَاقِرٗا فَهَبۡ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيّٗا ﴿٥﴾

5 എൻെറ പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന ബന്ധുകുടുംബങ്ങളെ (പിൻ തുടർച്ചക്കാരെ)ക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു; എൻെറ ഭാര്യ മച്ചിയായിരിക്കുകയുമാണ്. അതുകൊണ്ട്, നിൻെറ പക്കൽനിന്ന് ഒരു (നല്ല) ബന്ധുവെ (പിൻതുടർച്ചാവകാശിയെ) എനിക്കു നീ ദാനം നൽകേണമേ!

6 എനിക്കും, യഅ്ഖൂബ് കുടുംബത്തിനും അനന്തരാവകാശിയായിത്തീരുന്ന (ഒരു ബന്ധുവെ), അവനെ- എന്റെ റബ്ബേ-നീ ഒരു സുസമ്മതനാക്കുകയും ചെയ്യേണ മേ!	يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ ءَالِ يَعْقُوبَ ۖ وَٱجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾

---

3 إِذْ نَادَىٰ അദ്ദേഹം വിളിച്ചപ്പോൾ, പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ. رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബിനെ, രക്ഷിതാവിനെ. نِدَاءً ഒരു വിളി, പ്രാർത്ഥന. خَفِيًّا രഹസ്യമായ. 4 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. وَهَنَ ബാലഹീനമായിരിക്കുന്നു. الْعَظْمُ എല്ല്. مِنِّي എന്നിലുള്ള (എന്റെ). وَاشْتَعَلَ കത്തിത്തിളങ്ങുകയും(വെളുത്തുപോകുകയും) ചെയ്തു. الرَّأْسُ തല. شَيْبًا നരയാൽ. وَلَمْ أَكُن ഞാൻ ആയിട്ടുമില്ല. بِدُعَائِكَ നിന്നോട് പ്രാർത്ഥിച്ചതിൽ. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. شَقِيًّا ദുർഭാഗ്യവാൻ, പരാജിതൻ. 5 وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. خِفْتُ ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു, ഭയപ്പെടുന്നു. الْمَوَالِيَ ബന്ധുകുടുംബങ്ങളെ, പിൻതുടർച്ചക്കാരെ. مِن وَرَائِي എന്റെ പിറകിലുള്ള, ശേഷമുള്ള. وَكَانَتِ ആകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. امْرَأَتِي എന്റെ ഭാര്യ, എന്റെ സ്ത്രീ. عَاقِرًا വന്ധ്യ. فَهَبْ അതുകൊണ്ട് ദാനം നൽകണേ. لِي എനിക്ക്. مِن لَّدُنكَ നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് (നിന്റെ വകയായി). وَلِيًّا ഒരു ബന്ധുവെ(പിൻതുടർച്ചാവകാശിയെ). 6 يَرِثُنِي അവൻ എന്നെ അനന്തരമെടുക്കും. وَيَرِثُ അനന്തരമെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مِنْ آلِ يَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്ന്. وَاجْعَلْهُ അവനെ ആക്കുകയും വേണമേ. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. رَضِيًّا സുസമ്മതൻ, തൃപ്തൻ.

സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയുടെ സന്തതികളിൽപെട്ട ആളാണ് സകരിയ്യാ നബി (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തിന് 75ഓ 80ഓ വയസ്സായി തല മുഴുവനും നരച്ചുവെളുത്തു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ, ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടെ മാതൃസഹോദരിയും, ഇംറാന്റെ (عمران) മകളും ആകുന്നു. അവർ ഇതേവരെ പ്രസവിച്ചിട്ടില്ല. തൗഹീദും, സത്യമതവും പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യം തന്റെ മരണശേഷം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ തക്ക പിൻഗാമികളെ അദ്ദേഹം കാണുന്നില്ല. തന്റെ പിതാക്കളായിരുന്ന മുൻ പ്രവാചകൻമാർ മുതൽക്കേ തുടർന്നു വന്നതാണ് ഈ മഹൽകൃത്യം. അത് തുടർന്ന് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ ആളില്ലാതെ മുറിഞ്ഞുപോകുന്നതിലുള്ള വ്യസനം അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സമാധാനമില്ലാതാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഇതല്ലാതെ, തനിക്കൊരു സന്താനമുണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന വ്യസനമല്ല അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. നിലവിലുള്ള തന്റെ കുടുംബങ്ങളാകട്ടെ, അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നവരായി അദ്ദേഹം കണ്ടതുമില്ല. അങ്ങനെ തനിക്കൊരു സന്താനം നൽകേണമേ എന്ന് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥന നടത്തിയത് ജനസദസ്സിൽ വെച്ചായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലഹീനതയും, പരിതസ്ഥിതിയും ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ എടുത്ത് പറയുകയും, നൽകപ്പെടുന്ന കുട്ടി നല്ലവനായിരിക്കണമെന്നുകൂടി അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ താഴ്മ അർപ്പിക്കുന്നത്. എപ്പോഴും, ഏതു വിഷമാവസ്ഥയിലും അല്ലാഹുവിനോടു മാത്രമേ താൻ പ്രാർത്ഥിക്കാറുള്ളുവെന്നും, അവയെല്ലാം തന്നെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുപോലെ ഈ പ്രാർത്ഥനയും സ്വീകിരിച്ചനുഗ്രഹിക്കണമെന്നും പ്രാർത്ഥനയിൽ സൂചിപ്പിച്ചു, ഇത് സൽക്കർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ഇടതേട്ടത്തി (توسل) ന്റെ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതാ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദുആ (دعاء) സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

7 ''ഹേ, സകരിയ്യാ! നിശ്ചയമായും നാം, നിനക്ക് ഒരു ആൺകുട്ടിയെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു; അവനു പേർ, 'യഹ്‌യാ' എന്നാകുന്നു;'' അവനു	يَٰزَكَرِيَّآ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ ٱسْمُهُۥ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل لَّهُۥ مِن قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾

മായി പേരൊത്ത ഒരാളെയും മുമ്പ് നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല.''

8 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്റെ റബ്ബേ! എങ്ങിനെയാണ് എനിക്ക് ഒരു ആൺകുട്ടി യുണ്ടാവുക? എന്റെ ഭാര്യ മച്ചിയായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ വാർദ്ധക്യത്താൽ വരൾച്ച പ്രാപിച്ചും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു?''

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٞ وَكَانَتِ ٱمۡرَأَتِي عَاقِرٗا وَقَدۡ بَلَغۡتُ مِنَ ٱلۡكِبَرِ عِتِيّٗا ﴿٨﴾

9 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''(കാര്യം) അങ്ങിനെത്തന്നെ; നിന്റെ റബ്ബ് പറയുന്നു: അത് എനിക്ക് ഒരു നിസ്സാര കാര്യമത്രെ; നീ യാതൊരുവസ്തുവും ആയിരുന്നില്ലാതിരിക്കെ-മുമ്പു-നിന്നെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചുവല്ലോ.''

قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞ وَقَدۡ خَلَقۡتُكَ مِن قَبۡلُ وَلَمۡ تَكُ شَيۡـٔٗا ﴿٩﴾

---

7 يَا زَكَرِيَّا ഹേ, സകരിയ്യാ. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. نُبَشِّرُكَ നിനക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു. بِغُلَامٍ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ (ബാലനെ)ക്കുറിച്ച്. اسْمُهُ അവന്റെ പേർ. يَحْيَى യഹ്‌യാ എന്നാണ്. لَمْ نَجْعَل നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ആക്കിയിട്ടില്ല. لَهُ അവന്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. سَمِيًّا പേരൊത്തവനെ, തുല്യമായവനെ, നാമധാരിയെ. 8 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. أَنَّى يَكُونُ എങ്ങിനെയാണ് ഉണ്ടാവുക. لِي എനിക്ക്. غُلَامٌ ഒരു ആൺകുട്ടി. وَكَانَتِ ആയിരിക്കുന്നു. امْرَأَتِي എന്റെ ഭാര്യ, എന്റെ സ്ത്രീ. عَاقِرًا മച്ചി, പ്രസവിക്കാത്തവൾ. وَقَدْ بَلَغْتُ ഞാൻ എത്തിയിട്ടുമുണ്ട്, പ്രാപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. مِنَ الْكِبَرِ വാർദ്ധക്യത്താൽ. عِتِيًّا വരൾച്ച (ബലഹീനത). 9 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. كَذَلِكَ അങ്ങിനെതന്നെ. قَالَ رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് പറയുന്നു. هُوَ അത്. عَلَيَّ എനിക്ക്. هَيِّنٌ നിസ്സാര കാര്യമാണ്. وَقَدْ خَلَقْتُكَ നിന്നെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَلَمْ تَكُ നീ ആയിരുന്നില്ല (എന്നിരിക്കെ). شَيْئًا ഒരു വസ്തുവും, യാതൊന്നും തന്നെ.

തനിക്കൊരു ആൺകുട്ടി ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ സകരിയ്യാ (عليه السلام)നബിക്ക് അൽഭുതം തോന്നി. അല്ലാഹുവിന് എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാം. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ദുആ ചെയ്തതും. താനൊരു യുവാവായിരുന്ന കാലത്തുപോലും പ്രസവിക്കാതെ മച്ചിയായിരുന്ന ഭാര്യയും താനും ഇപ്പോൾ, അങ്ങേ അറ്റം വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്, ആ സ്ഥിതിക്ക് വല്ല മാറ്റവും സംഭവിച്ചോ, അതല്ല-പുതിയ ഭാര്യവഴിയോ, മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിലോ, എങ്ങിനെയാണിതു സംഭവിക്കുക? ഇതറിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വെമ്പലുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന മറുപടി തനിക്ക് മനസ്സമാധാനത്തിനും മറ്റുള്ളവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാനും ഉതകുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം മേൽകണ്ട ചോദ്യം ചോദിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടിയാകട്ടെ, വളരെ അർത്ഥഗർഭവുമായിരുന്നു.

യഹ്‌യാ (عليه السلام)നബിയുടെ പേരിന്റെ അറബിയിലുള്ള ഉച്ചാരണരൂപമാണ് 'യഹ്‌യാ' (يحيى) വേദക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ 'യോഹന്നാ'(يوحنا) എന്നാണ് വിളിച്ചു വരുന്നതു. 'പേരൊത്ത ഒരാളെയും നാം മുമ്പു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഈ പേരുള്ള ഒരാൾ മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാകുന്നു. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ 'സമിയ്യൻ' എന്ന വാക്കിന് 'തുല്യൻ' അല്ലെങ്കിൽ 'സമൻ' എന്നും അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, അക്കാലത്ത് അത്ര യോഗ്യനായ ഒരാൾ വേറെ ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് സാരമായിരിക്കുന്നതാണ്. അദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്ത് യാതൊരു പാപവും ചെയ്യുകയാകട്ടെ, പാപം ചെയ്യണമെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുകയാകട്ടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല താനും.

അല്ലാഹു നൽകിയ സന്തോഷവാർത്തയെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും, നേരത്തെത്തന്നെ അത് കണ്ടു ആസ്വദിക്കുവാനും സകരിയ്യാ (عليه السلام)നബിക്ക് ആഗ്രഹമായി:-

قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّىٓ ءَايَةً ۚ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾

10 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ റബ്ബേ! (എന്നാൽ,) നീ എനിക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നിശ്ചയിച്ചു തരേണമേ?'' അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''ശരിയായ നിലയിൽ, മൂന്നു രാത്രി [ദിവസം], നീ ജനങ്ങളോടു സംസാരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതാണ് നിനക്ക് ദൃഷ്ടാന്തം.''

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنَ ٱلْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا۟ بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

11 അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽ നിന്ന് (പുറത്തുവന്ന്) തൻെറ ജനങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു: എന്നിട്ട്, ''നിങ്ങൾ രാവിലെയും,വൈകുന്നേരവും സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്തുകൊള്ളുക'' എന്ന് അവരുടെ നേരെ ആംഗ്യംകാണിച്ചു. [സൂചന നല്കി.]

---

10 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. اجْعَل നിശ്ചയിച്ചു തരേണമേ, ഏർപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ. لِّي എനിക്ക്. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, അടയാളം. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. آيَتُكَ നിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തം. أَلاَّ تُكَلِّمَ നീ സാംസാരിക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ്. النَّاسَ ജനങ്ങളോട്, മനുഷ്യരോട്. ثَلاَثَ لَيَالٍ മൂന്ന് രാത്രി (ദിവസം). سَوِيًّا ശരിയായ നിലയിൽ. 11 فَخَرَجَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ട്, പ്രക്ത്യക്ഷപ്പെട്ട്. عَلَى قَوْمِهِ തൻെറ ജനങ്ങൾക്ക്, ജനങ്ങളിൽ. مِنَ الْمِحْرَابِ മിഹ്റാബിൽ നിന്ന് പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽ നിന്ന്. فَأَوْحَى എന്നിട്ട് ആംഗ്യം കാട്ടി, സൂചന നൽകി. إِلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരോട്. أَن سَبِّحُوا നിങ്ങൾ സ്തോത്രകീർത്തനം (തസ്ബീഹു) ചെയ്തുകൊള്ളുക എന്ന്. بُكْرَةً രാവിലെ കാലത്ത്. وَعَشِيًّا വൈകുന്നേരവും വൈകിയിട്ടും, സന്ധ്യാസമയത്തും.

'ശരിയായ നിലയിൽ' എന്നു അർത്ഥം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് سويا (സവിയ്യൻ) എന്ന പദത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. ഇത് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: രോഗമോ അംഗവൈകല്യമോ കൂടാതെ ശരിക്ക് ആരോഗ്യവാനായിരിക്കെത്തന്നെ സകരിയ്യാ നബി (عليه السلام)ക്ക് മൂന്നു ദിവസം സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നതാണെന്നും, ശരിക്കും മൂന്നു രാത്രി-മൂന്നു ദിവസം- സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുമെന്നും. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ: 'ശരിയായ നിലയിൽ' എന്ന സ്ഥിതിവിശേഷണം (حال) സകരിയ്യാ(عليه السلام)നബിയെ സംബന്ധിച്ചും രാത്രിയെ സംബന്ധിച്ചും ആയിരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട് എന്ന് സാരം. ദിവസത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ليلة (രാത്രി) എന്നു പറയുക. അറബിഭാഷയിൽ സാധാരണമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതേ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ആലുഇംറാൻ 41ൽ 'മൂന്നു ദിവസം' (ثلاثة ايام) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. محراب (മിഹ്റാബ്) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം സാധാരണ നമ്മുടെ ഇടയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള മിഹ്റാബ് അല്ല. പള്ളികളിൽ ഇന്ന് പ്രചാരത്തിലുള്ള മിഹ്റാബ് നബി (ﷺ) ക്കുശേഷം ഉണ്ടായിത്തീർന്നതാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിൽ അതിലെ പുരോഹിതൻമാർക്ക്വേണ്ടി പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന മണ്ഡപമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

സകരിയ്യാ (عليه السلام)പതിവുപ്രകാരം ജനങ്ങളൊന്നിച്ച് പ്രാർത്ഥന നടത്തുവാൻ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രത്യേക മണ്ഡപത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന് നോക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് സംസാരിക്കുവാൻ വയ്യാതായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, താൻ കൂടാതെത്തന്നെ രണ്ടുനേരവും അത് നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ അദ്ദേഹം ആംഗ്യംമൂലം അവരോടു കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹം ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ്

പള്ളിയിലെ നേതാവായിരുന്നുവെന്നതു സ്മരണീയമാകുന്നു. മൂന്നു ദിവസം ജനങ്ങളോടൊപ്പം സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാതിരുന്നത് സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാഞ്ഞതു കൊണ്ടുമാത്രം ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല; ആ ദിവസങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് ഏകാന്തമായിക്കൊണ്ട് സ്തോത്രനമസ്കാരാദികർമ്മങ്ങൾ ചെയ്‌വാനുണ്ടായതുകൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നും വരാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുനറിയാം. ഏതായാലും, ഇസ്രായീല്യർക്ക്-അവരാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത-രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ചില പ്രാർത്ഥനാ നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

സകരിയ്യാ (عليه السلام)നബിക്ക് ലഭിച്ച സന്തോഷവാർത്ത അതാ, സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു! പുത്രൻ ജനിക്കുന്നു-സാധാരണ കുട്ടികളെപ്പോലെയല്ലാത്ത ഒരു പുത്രൻ! അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക:

12 ''ഹേ, യഹ്‌യാ! വേദഗ്രന്ഥം ബലമായി സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക'' (എന്നും നാം പറഞ്ഞു). ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, നാം അവന് (വേദ) വിജ്ഞാനം നൽകുകയും ചെയ്തു;-	يَٰيَحْيَىٰ خُذِ ٱلْكِتَٰبَ بِقُوَّةٍ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾
13 നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് അനുകമ്പയും, പരിശുദ്ധിയും (നൽകി); അവൻ ഒരു ഭക്തനും ആയിരുന്നു;	وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾
14 തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യുന്നവനും (ആയിരുന്നു); അനുസരണമില്ലാത്ത ക്രൂരനായിരുന്നതുമില്ല.	وَبَرًّۢا بِوَٰلِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾
15 അവൻ ജനിച്ച ദിവസവും, മരിക്കുന്ന ദിവസവും, ജീവനുള്ളവനായി എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസവും അവനു സലാം! [ശാന്തിയുണ്ട്.]	وَسَلَٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

12 يَا يَحْيَى ഹേ, യഹ്‌യാ. خُذِ സ്വീകരിക്കുക, എടുക്കുക. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. بِقُوَّةٍ ബലമായി, ശക്തിയോടെ. وَآتَيْنَاهُ അവന് നാം കൊടുത്തു. الْحُكْمَ വിജ്ഞാനം, യുക്തി, വിധി. صَبِيًّا ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾ. 13 وَحَنَانًا അനുകമ്പയും, ദയയും. مِّن لَّدُنَّا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന്. وَزَكَاةً പരിശുദ്ധിയും. وَكَانَ അവൻ ആയിരുന്നുതാനും. تَقِيًّا ഭക്തൻ, ഭയഭക്തിയുള്ളവൻ, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവൻ. 14 وَبَرًّا നന്മ ചെയ്യുന്നവനും. بِوَالِدَيْهِ തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക്. وَلَمْ يَكُن അവൻ ആയിരുന്നതുമില്ല. جَبَّارًا ക്രൂരൻ, നിഷ്ഠൂരൻ, ഡംഭുകാരൻ, കഠിനൻ. عَصِيًّا അനുസരണമില്ലാത്തവനായ, വിപരീതം ചെയ്യുന്ന. 15 وَسَلَامٌ ശാന്തി, സലാം. عَلَيْهِ അവന് (ഉണ്ട്, ഉണ്ടാവട്ടെ). يَوْمَ وُلِدَ അവൻ ജനിച്ച ദിവസം. وَيَوْمَ يَمُوتُ മരിക്കുന്ന ദിവസവും. وَيَوْمَ يُبْعَثُ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന (മരണാനന്തരം ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന) ദിവസവും. حَيًّا ജീവനുള്ളവനായിക്കൊണ്ട്.

വേദഗ്രന്ഥം എന്ന് പറഞ്ഞത് തൗറാത്തിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടെ മുമ്പു മതനിയമ ഗ്രന്ഥമായി നിലവിലുണ്ടായിരുന്നത് അതായിരുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാനും, ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന കഴിവും പ്രാപ്തിയും അദ്ദേഹത്തിനു ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹു പ്രദാനം ചെയ്തു. വളരെ സൽസ്വഭാവിയും, സൽഗുണസമ്പൂർണ്ണനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

حكم (ഹുക്മ്) എന്ന പദത്തിനാണ് നാം ഇവിടെ 'വിജ്ഞാനം' എന്ന് അർത്ഥം കല്പിച്ചത്. നീതിബോധം, വിധി, എന്നും മറ്റും അതിന് അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകത്വമാണ്

ഇവിടെ അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും, അദ്ദേഹം മൂന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏഴോ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ തന്നെ പ്രവാചകനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ചില ഖുർ ആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത് ശരിയാണെങ്കിൽ, യഹ്‌യാ (عليه السلام)നബിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ് അത് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഏതായാലും ശൈശവം മുതൽക്കുതന്നെ അദ്ദേഹം അസാധാരണ ഗുണസമ്പന്നനും, ആരാധനാനിമഗ്നനുമായിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചയാകുന്നു.

ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടെ ജനനകഥ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു അദ്ധ്യായമാണ് ഈ സൂറത്ത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിഷയത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ അതിരു കവിഞ്ഞ പല വാദങ്ങളെയും, ജൂതൻമാരുടെ പല വ്യാജപ്രസ്താവനകളെയും ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥരൂപം അല്ലാഹു ഈ സൂറത്തിൽ തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സംഭവമാണ് യഹ്‌യാ (عليه السلام)നബിയുടെതും. അവർ തമ്മിൽ കുടുംബ ബന്ധമുള്ളതുപോലെത്തന്നെ, ദൗത്യനിർവ്വഹണ കാര്യത്തിലും ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഈസാ (عليه السلام)ൻെറ പ്രബോദനത്തിന് വഴി തെളിയിക്കുന്ന ഒരു മുന്നോടിയായിട്ടാണ് യഹ്‌യാ (عليه السلام)ൻെറ ആഗമനം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. മാത്രമല്ല, സൂ: ആലുഇംറാനിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടെ മാതാവിനെ സംരക്ഷിച്ചുവന്നതും സകരിയ്യാ (عليه السلام)നബി ആയിരുന്നു. മാതാവിൻെറ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി മർയമിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സകരിയ്യാ (عليه السلام)നബിക്കു ആവേശം നൽകുകയുണ്ടായി. മക്കളില്ലാതിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് സത്യപ്രബോധനം നടത്തുന്നതിൽ തൻെറ പിൻതുടർച്ചക്കാരനായി വരത്തക്ക ഒരു മകനുണ്ടായിക്കാണുവാൻ അതിയായ ആഗ്രഹം തോന്നുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടാണ് അദ്ദേഹം മുകളിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ദുആ ചെയ്തത്. ഇങ്ങിനെ, പല നിലക്കും പരസ്പരബന്ധമുള്ള രണ്ട് സംഭവങ്ങളാണ് യഹ്‌യ നബിയുടേതും, ഈസാ നബിയുടേതും. **عليهما السلام**

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മർദ്ധനം നിമിത്തം മക്കായിൽനിന്ന് ചില സഹാബികൾ അബിസീനിയായിലേക്ക് ഹിജ്റ പോകുകയും, നജ്ജാശീ (നെഗാശി) രാജാവിനെ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ഉണ്ടായല്ലോ. അവർ അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തു അവരെ തങ്ങൾക്കു വിട്ടുകിട്ടണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, മുസ്‌ലിംകളുടെമേൽ പല അപവാദങ്ങളും ആരോപിച്ചുകൊണ്ടും ഖുറൈശികളുടെ ഒരു നിവേദകസംഘം നജ്ജാശീ രാജാവിനെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ രാജാവു ആ സഹാബികളെ വിളിപ്പിച്ചു പലതും അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായി. രാജാവ് ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹവുമായുണ്ടായ സംഭാഷണത്തിൽ ജഅ്ഫറുബ്നു അബീത്വാലിബ് **جعفربن ابى طالب** – رض രാജാവിന് സൂറത്തു മർയം ഓതികേൾപ്പിച്ചു. രാജാവ് സംതൃപ്തനാവുകയും, ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഈസാ (عليه السلام)നെക്കുറിച്ച് 'ഇഞ്ചീലി'ൽ അദ്ദേഹം കണ്ടതിനോട് ഖുർആൻ യോജിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇന്ന് നമുക്ക് ബൈബിളുകളിൽ കാണുവാൻ കഴിയുന്ന ഇഞ്ചീലുകൾ (സുവിശേഷങ്ങൾ) അന്നത്തേതിൽനിന്നും കേവലം വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലാണുള്ളതെന്ന കാര്യം നിസ്സംശയമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, യഹ്‌യാ (عليه السلام)നബിയുടെ ജനനകഥയിൽ ഇന്നത്തെ ഇഞ്ചീലും ഏറെക്കുറെ ഖുർആനുമായി യോജിച്ചുകാണാം. അതിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും:-

'യഹൂദ്യാ രാജാവായ ഹൈറോദാവി (*) ൻെറ കാലത്ത് അബീയാക്കൂറിൽ സെഖര്യാവ് എന്ന് പേരുള്ളൊരു പുരോഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻെറ ഭാര്യ അഹ്റോ (†) ൻെറ പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തിയായിരുന്നു. അവൾക്ക് എലിശബേത്ത് എന്ന് പേർ. ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ

---

* ഹിറോദോത്തസ് هير دوتس

† ഈ അഹ്റോൻ هـرون അക്കാലത്തുള്ള ഒരാളാകുന്നു. മൂസാ (അ)ൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (അ) അല്ല. 28-ാം വചനത്തിൽ വരുന്ന ഹാറൂൻ ഇദ്ദേഹമാണെന്നു ചിലർക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

നീതിയുള്ളവരും, കർത്താവിൻെറ സകല കല്പനകളിലും ന്യായങ്ങളിലും കുറ്റമില്ലാത്തവരായി നടക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. എലിശബേത്ത് മച്ചിയാകകൊണ്ട് അവർക്ക് സന്തതികളില്ലാഞ്ഞു; ഇരുവരും വയസ്സുചെന്നവരുമായിരുമായിന്നു.....പൗരോഹിത്യ മര്യാദപ്രകാരം, കർത്താവിൻെറ മന്ദിരത്തിൽചെന്ന് ധൂമം കാട്ടുവാൻ അവന് നറുക്കുവന്നു......അപ്പോൾ കർത്താവിൻെറ ദൂതൻ ധൂമപീഠത്തിൻെറ വലഭാഗത്ത് വന്ന് നിൽക്കുന്നവനായിട്ട് അവന് പ്രത്യക്ഷമായി......ദൂതൻ അവനോട് പറഞ്ഞത്: ''സെഖര്യാവേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ, നിൻെറ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരമായി നിൻെറ ഭാര്യ എലിശബേത്ത് നിനക്ക് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന് 'യോഹന്നാൻ' എന്ന് പേരിടണം. നിനക്ക് സന്തോഷവും ഉല്ലാസവും ഉണ്ടാകും. അവൻെറ ജനനത്തിൽ പലരും സന്തോഷിക്കും. അവൻ കർത്താവിൻെറ സന്നിധിയിൽ വലിയവൻ ആകും. വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കുകയില്ല. അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽവെച്ചുതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറയും. അവൻ യിസ്രായേൽ മക്കളിൽ പലരേയും അവരുടെ ദൈവമായ കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിച്ചു വരുത്തും...........''

'സെഖര്യാവു' ദൂതനോടു: ''ഇത് ഞാൻ എന്തൊന്നിനാൽ അറിയും? ഞാൻ വൃദ്ധനും എൻെറ ഭാര്യ വയസ്സുചെന്നവളുമല്ലൊ'' എന്ന് പറഞ്ഞു. ദൂതൻ അവനോട്: ''ഞാൻ ദൈവസന്നിദിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ (*) ആകുന്നു; നിന്നോട് സംസാരിപ്പാനും, ഈ സദ്വർത്തമാനം നിന്നോട് അറിയിപ്പാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. തക്കസമയത്തു നിവൃത്തി വരുവാനുളള എൻെറ ഈ വാക്ക് വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ട് അത് സംഭവിക്കുംവരെ നീ സംസാരിപ്പാൻ കഴിയാതെ മൗനമായിരിക്കും'' എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ''ജനം സെഖര്യാവിനായി കാത്തിരുന്നു........അവൻ പുറത്ത് വന്നാറെ, അവരോട് സംസാരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല....അവൻ അവർക്ക് ആംഗ്യം കാട്ടി.....'' (ലൂക്കോസ്:1ൽ5-23)

ജിബ്രീൽ (عليه السلام) വന്ന് വിശേഷം അറിയിച്ചപ്പോൾ അത് വിശ്വസിക്കാത്തതിൻെറ പേരിലാണ് സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിക്ക് സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാതെവന്നതെന്നാണല്ലോ ഇഞ്ചീലീൽ കണ്ടത്. ഇത് ഖുർആൻ പറഞ്ഞതിന് എതിരാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് അത് നമുക്കു അവഗണിക്കാം. യഹ്‌യാ (عليه السلام)നബിയുടെ കഥയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും:-

(1) അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യവും, കാരുണ്യവും അതിരറ്റതാകുന്നു. ഏത് സന്നിഗ്ദഘട്ടത്തിലും നാം നിരാശപ്പെടരുത്. നാം ചെയ്യേണ്ടത് നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ച് ചെയ്യുകയും, അതിനപ്പുറമുളളതിലെല്ലാം അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഹൃദയസാന്നിധ്യത്തോടും, ഭക്തിയാദരവോടുംകൂടി ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല. (2) സാധാരണ പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് അതീതമായി ചില സംഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ ലോകത്ത് വെളിപ്പെടുത്തിയേക്കാവുന്നതാണ്. (3) രഹസ്യമായി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥന പ്രത്യേക ഫലം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. നമ്മുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹു ശരിക്ക് അറിയുന്നവനാണെങ്കിലും നമ്മുടെ സാധുത്വവും അശക്തിയും സമ്മതിക്കുകയെന്ന നിലക്ക് പ്രാർത്ഥനയിൽ അത് വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നത് നല്ലതാകുന്നു.ഹൃദയ സാന്നിധ്യത്തോടും, നിഷ്കളങ്കതയോടുംകൂടിയായിരിക്കണം പ്രാർത്ഥന. രഹസ്യമായ പ്രാർത്ഥന ഇതിന് കൂടുതൽ ഉതകുന്നു. (4) സന്താനങ്ങൾക്ക് നല്ലതും പുതിയതുമായ പേരുകൾ വെക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പേരിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം തന്നെ, തിരിച്ചറിയുകയാണല്ലോ. അടുത്തടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരേ പേർ ഒന്നിലധികം ആളുകൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് കോട്ടം പറ്റുന്നു. നല്ല അർത്ഥം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന പേരിടുന്നതിനെ നബി (ﷺ) വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുളളതായി ഹദീസുകളിലും കാണാം. (5) മക്കളുടെ നൻമക്കുവേണ്ടി മാതാപിതാക്കൾ ദുആ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. (6) മാതാപിതാക്കൾക്ക് നൻമ ചെയ്യുക

* جبريل ع എന്ന മലക്ക്.

എന്നത് മക്കളുടെ-അവർ എത്ര യോഗ്യൻമാരായാലും ശരി-പ്രധാന കടമയും, മഹത്തായ പുണ്യകർമ്മവുമാകുന്നു. (7) പൊതു പ്രവർത്തനത്തിലും, സമുദായസേവനത്തിലും ഏർപ്പെടുന്ന ആൾ പൊതു ജനസമ്മതനായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

യഹ്‌യാ (عليه السلام) നബിക്ക് ശൈശവത്തിൽ തന്നെ വേദഗ്രന്ഥം കൈകാര്യം ചെയ്വാനുളള പരിപക്വതയും കല്പനയും നൽകിയതിനെ തുടർന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുളള ചില പ്രത്യേകതകളും കൂടി നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്: (1) അദ്ദേഹത്തിന് വിജ്ഞാനം നൽകി (2) അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുളള പ്രത്യേക അനുകമ്പ ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോട് വളരെ കനിവും, അനുകമ്പയും ഉളള ആളായിരുന്നു. (3) പാപങ്ങളിൽ നിന്നും മാന്യമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന് പരിശുദ്ധി നൽകിയിരുന്നു. (4) അദ്ദേഹം പാപം ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ സകല നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും ശരിക്ക് അനുസരിച്ചിരുന്നു. (5) അദ്ദേഹം മാതാപിതാക്കൾക്ക് വളരെ നൻമ ചെയ്യുന്ന ആളായിരുന്നു. (6) ഡംഭ്, അഹംഭാവം ക്രൂരത, കാഠിന്യം ആദിയായ സ്വഭാവ ദോഷങ്ങളില്ലാതെ സൗമ്യശീലനും അനുസരണശീലനുമായിരുന്നു.

വിഭാഗം-2

وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ مَرۡيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتۡ مِنۡ أَهۡلِهَا مَكَانٗا شَرۡقِيّٗا ﴿١٦﴾

16 (നബിയേ) വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ മർയമിനെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുക: അവൾ തൻെറ സ്വന്തക്കാരിൽ നിന്ന്, കിഴക്കുഭാഗത്തുളള ഒരു സ്ഥലത്ത് വിട്ടു(മാറി) താമസിച്ചപ്പോൾ;

فَٱتَّخَذَتۡ مِن دُونِهِمۡ حِجَابٗا فَأَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرٗا سَوِيّٗا ﴿١٧﴾

17 അങ്ങനെ, അവൾ അവരിൽനിന്ന് (മറയത്തക്ക) ഒരു മറ സ്വീകരിച്ചു: അപ്പോൾ, നാം അവളുടെ അടുക്കലേക്ക് നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ [ജിബ്രീലിനെ] അയച്ചു; എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം ശരിയായ ഒരു മനുഷ്യനായി അവൾക്കു രൂപപ്പെട്ടു.

---

16 وَاذْكُرْ പ്രസ്താവിക്കുക, പറയുക. فِي الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ (ഖുർആനിൽ). مَرْيَمَ മർയമിനെക്കുറിച്ച്. إِذِ انتَبَذَتْ അവൾ വിട്ടുമാറി താമസിച്ചപ്പോൾ, വിട്ടുപോയപ്പോൾ. مِنْ أَهْلِهَا അവളുടെ സ്വന്തക്കാരിൽ (കുടുംബത്തിൽ, ആൾക്കാരിൽ) നിന്ന്. مَكَانًا ഒരു സ്ഥലത്ത്. شَرْقِيًّا കിഴക്കുഭാഗത്തുളള. 17 فَاتَّخَذَتْ എന്നിട്ട് അവൾ സ്വീകരിച്ചു, ഏർപ്പെടുത്തി. مِن دُونِهِمْ അവരിൽ നിന്ന്. حِجَابًا ഒരു മറ. فَأَرْسَلْنَا അപ്പോൾ നാം അയച്ചു. إِلَيْهَا അവളുടെ അടുക്കലേക്ക്. رُوحَنَا നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ. فَتَمَثَّلَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം രൂപപ്പെട്ടു, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്. لَهَا അവൾക്ക്. بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനായി. سَوِيًّا ശരിയായ (സാധാരണപോലുളള).

മർയം (عليها السلام)ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസിലെ പരിചാരികയായിരുന്നു. അവർ കിഴക്കുഭാഗത്തായി ഒരിടത്ത് ഏകാന്തവാസം സ്വീകരിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു ജിബ്രീൽ (عليه السلام) പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. സകരിയ്യാ (عليه السلام)നബിയുടെ ഭാര്യ ഗർഭം ധരിച്ചതിൻെറ ആറാം മാസത്തിലാണ് ഇത് ഉണ്ടായതെന്നും, മർയം (عليها السلام)അന്ന് സ്വപിതാവിൻെറ രാജ്യമായ നസറേത്ത് എന്ന ഗലീലാ (الناصرية اوجليليا) പട്ടണത്തിലായിരുന്നുവെന്നും, ലൂക്കോസിൻെറ സുവിശേഷം (1:26) പറയുന്നു. **الله اعلم**

'നമ്മുടെ ആത്മാവ്'' (روحنا) എന്ന് പറഞ്ഞത് ജിബ്രീൽ (عليه السلام)എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാ

കുന്നു. 'റൂഹ്' (ആത്മാവ്) എന്നും, 'റൂഹുൽഖുദ്സു' (പരിശുദ്ധാത്മാവ്) എന്നും ജിബ്‌രീലിനെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിക്കുന്നിടത്ത് 'ഗബ്‌രീയേൽ' എന്ന് ബൈബിളും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, തനിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് മലക്കാണെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതിരുന്നതു കൊണ്ട് മർയം പരിഭ്രമിച്ചു:-

قَالَتۡ إِنِّيٓ أَعُوذُ بِٱلرَّحۡمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيّٗا ﴿١٨﴾

18 അവൾ പറഞ്ഞു: ''നീ ഒരു ഭക്തിയുള്ളവനാണെങ്കിൽ, നിന്നിൽ നിന്നു ഞാൻ പരമകാരുണികനായുള്ളവനിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.''

قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمٗا زَكِيّٗا ﴿١٩﴾

19 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിനക്ക് പരിശുദ്ധനായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ(കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം) പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനായി, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ ദൂതൻ മാത്രമാണ് ഞാൻ.''

قَالَتۡ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞ وَلَمۡ أَكُ بَغِيّٗا ﴿٢٠﴾

20 അവൾ പറഞ്ഞു: ''എങ്ങിനെയാണ് എനിക്ക് കുട്ടിയുണ്ടാകുന്നത്? ഒരു മനുഷ്യനും എന്നെ സ്പർശിച്ചിട്ടുമില്ല; ഞാൻ ദുർവൃത്തയായിരുന്നതുമില്ല (എന്നിരിക്കെ)!?''

قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٞۖ وَلِنَجۡعَلَهُۥٓ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِ وَرَحۡمَةٗ مِّنَّاۚ وَكَانَ أَمۡرٗا مَّقۡضِيّٗا ﴿٢١﴾

21 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''(കാര്യം) അപ്രകാരം തന്നെ; നിൻെറ റബ്ബ് പറയുന്നു: ''അത് എനിക്ക് ഒരു നിസ്സാരകാര്യമാണ്; അവനെ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും, നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യവും ആക്കുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു. ഇത് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട ഒരു കാര്യവുമായിരിക്കുന്നു.''

---

18 قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَعُوذُ ഞാൻ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു, അഭയം തേടുന്നു. بِالرَّحْمَٰنِ റഹ്മാനിൽ, പരമകാരുണികനിൽ. مِنكَ നിന്നിൽനിന്ന്. إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ. تَقِيًّا ഭക്തിയുള്ളവൻ. 19 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّمَا أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ. رَسُولُ ദൂതൻ (മാത്രം) ആകുന്നു. رَبِّكِ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. لِأَهَبَ ഞാൻ ദാനം ചെയ്‌വാൻ. لَكِ നിനക്ക്. غُلَامًا ഒരു ആൺ കുട്ടിയെ. زَكِيًّا പരിശുദ്ധനായ. 20 قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. أَنَّى يَكُونُ എങ്ങനെയാണുണ്ടാവുക. لِي എനിക്ക് . غُلَامٌ ഒരു ആൺകുട്ടി. وَلَمْ يَمْسَسْنِي എന്നെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല, തൊട്ടിട്ടില്ലാതെ. بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനും. وَلَمْ أَكُ ഞാൻ ആയിട്ടുമില്ല. بَغِيًّا ഒരു ദുർവൃത്ത, തോന്നിയവാസക്കാരി. 21 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. كَذَٰلِكِ അങ്ങനെത്തന്നെ, അപ്രകാരംതന്നെ. قَالَ رَبُّكِ നിൻെറ റബ്ബ് പറയുന്നു. هُوَ عَلَيَّ അത് എനിക്ക്. هَيِّنٌ നിസ്സാര കാര്യമാണ്. وَلِنَجْعَلَهُ അവനെ ആക്കുവാനുമാണ്. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്ക്. وَرَحْمَةً مِّنَّا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യവും. وَكَانَ അതായിരിക്കുന്നു. أَمْرًا കാര്യം. مَّقْضِيًّا തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെട്ട.

അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തം (آية) അവൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള കാരുണ്യം അഥവാ അനുഗ്രഹം (رحمة) ഇങ്ങിനെ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ഈസാ (عليه السلام)നെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഈ രണ്ടു വാക്കുകളിൽ അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസ്ഥാനത്തെയും അല്ലാഹു ചുരുക്കി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനനവും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്കു വെളിപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളത്രെ. അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച ദിവ്യോൽബോധനങ്ങളും, അദ്ദേഹം സമുദായത്തിന് ചെയ്ത

ഉപദേശങ്ങളുമെല്ലാം മനുഷ്യസമുദായത്തിനു കാരുണ്യത്തിൻെറയും സ്നേഹത്തിൻെറയും സന്ദേശങ്ങളുമാകുന്നു. അപ്പോൾ 21-ാം വചനത്തിൻെറ ആദ്യഭാഗം (اية للناس ورحمة منا) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവചരിത്ര സംക്ഷേപമാകുന്നു ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു എന്നു പറയാം.

۞ فَحَمَلَتْهُ فَٱنتَبَذَتْ بِهِۦ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾

22 അങ്ങനെ, അവൾ അവനെ ഗർഭം ധരിച്ചു; എന്നിട്ട് അവൾ അതുമായി ഒരു ദൂരപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് വിട്ടു(മാറി) താമസിച്ചു.

فَأَجَآءَهَا ٱلْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ قَالَتْ يَٰلَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا مَّنسِيًّا ﴿٢٣﴾

23 അനന്തരം, പ്രസവവേദന അവളെ ഈത്തപ്പന മരത്തിന്നടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു.അവൾ പറഞ്ഞു: ''ഹാ! ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ ഞാൻ മരിക്കുകയും, തീരെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടുപോയ ഒരാളായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ!''

---

22 فَحَمَلَتْهُ അങ്ങനെ അവൾ അവനെ ഗർഭം ധരിച്ചു. فَانتَبَذَتْ എന്നിട്ടവൾ വിട്ടുപോയി. بِهِ അതുമായി, അതുംകൊണ്ട്. مَكَانًا ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക്. قَصِيًّا ദൂരപ്പെട്ട. 23 فَأَجَاءَهَا അനന്തരം അവളെ വരുത്തി, കൊണ്ടുവന്നു. الْمَخَاضُ പ്രസവവേദന. إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ ഈത്തപ്പനമരത്തിങ്കലേക്ക്. قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. يَا لَيْتَنِي ഹാ ഞാൻ ആയെങ്കിൽ നന്നായേനെ. مِتُّ ഞാൻ മരണപ്പെട്ടുപോയി (എങ്കിൽ). قَبْلَ هَذَا ഇതിനുമുമ്പ്. وَكُنتُ ഞാൻ ആയിത്തീരുകയും (ചെയ്തെങ്കിൽ). نَسْيًا مَّنسِيًّا തീരെ മറക്കളപ്പട്ടുപോയ (ഒരാൾ), പറ്റെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തു.

ഭർത്താവില്ലാതെ ഗർഭവതിയായ സ്ത്രീക്കു ജനങ്ങളിൽനിന്നു വിട്ടകന്നു പോകുവാൻ തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. മർയം (عليها السلام)സ്വജനങ്ങളെ വിട്ടു യഹൂദ്യായിലെ ബെത്ത്ലഹേമിലേക്കു പോയി എന്നാണ് ബൈബിൾ (ലൂക്കോസു: 2ൽ 5) പറയുന്നത്. പ്രസവ വേദന വന്നപ്പോൾ, ചാരിയിരുന്നു ആശ്വസിക്കുവാനായി ഈത്തപ്പനയുടെ അടുക്കൽ വന്നു തൻെറ നിസ്സഹായതയിൽ അവർ വ്യസനിച്ചു. ''നേരത്തെത്തന്നെ ഞാൻ മരിച്ചുപോകുകയും, എൻെറ കാര്യം ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് തീരെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടുപോകുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഹാ-എത്ര നന്നായേനെ!'എന്നിങ്ങനെ വിലപിച്ചു.

'തീരെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ട ഒരാൾ' എന്നത് نسيا منسيا എന്ന വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമാകുന്നു. 'ശരാശരി' എന്നും 'കൃകൃത്യം' എന്നും നാം (മലയാളക്കാർ) പറയാറുള്ളതുപോലെ-ശക്തി കൂട്ടിപറയുമ്പോൾ-അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണത്. നേരെ വാക്കർത്ഥം 'മറക്കപ്പെട്ടുപോയ മറന്നത്' എന്നാകുന്നു. അങ്ങനെ, മർയം (عليها السلام)അവിടെവെച്ചു പ്രസവിച്ചു.

فَنَادَىٰهَا مِن تَحْتِهَآ أَلَّا تَحْزَنِى قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

24 ഉടനെ, അവൻ അതിൻെറ ചുവട്ടിൽ നിന്ന് അവളെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: ''വ്യസനിക്കേണ്ട, നിൻെറ രക്ഷിതാവ് നിൻെറ കീഴിൽ ഒരു മഹാനെ ആക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്:

وَهُزِّىٓ إِلَيْكِ بِجِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ تُسَٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا

25 ''നിൻെറ അടുക്കലേക്ക് (കാരക്ക വീണു കിട്ടുവാൻ) ഈത്തപ്പന കുലുക്കിക്കൊള്ളുക; അതു നിനക്ക് പുതിയ ഈത്തപ്പ

ഴം വീഴ്ത്തിത്തരുന്നതാണ്.

جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

فَكُلِي وَٱشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ ٱلْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِيٓ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ ٱلْيَوْمَ إِنسِيًّا ﴿٢٦﴾

26 ''അങ്ങനെ, നീ തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും, (സന്തോഷത്താൽ) കണ്ണു കുളിർക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഇനി, നീ മനുഷ്യരിൽ വല്ലവരേയും കാണുകയാണെങ്കിൽ, ''പരമകാരുണികന് [അല്ലാഹുവിന്] വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ഞാൻ നേർന്നിരിക്കുകയാണ്; ആകയാൽ, ഞാൻ ഇന്ന് ഒരു മനുഷ്യനോടും സംസാരിക്കുകയില്ലതന്നെ'' എന്നു നീ പറഞ്ഞേക്കുക.''

---

24 فَنَادَاهَا അപ്പോൾ അവൻ അവളെ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു). مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ ചുവട്ടിൽ നിന്ന്, അവളുടെ അടിയിൽ നിന്ന്. أَلاَّ تَحْزَنِي നീ വ്യസനിക്കേണ്ട എന്ന്. قَدْ جَعَلَ ആക്കിയിട്ടുണ്ട്. رَبُّكِ നിൻെറ റബ്ബ്. تَحْتَكِ നിൻെറ താഴെ, നിൻെറ കീഴിൽ. سَرِيًّا ഒരു മഹാനെ, മാന്യനെ, ഒരു ഉറവുചാൽ. 25 وَهُزِّي നീ കുലുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. إِلَيْكِ നിൻെറ അടുക്കലേക്ക്. بِجِذْعِ النَّخْلَةِ ഈത്തപ്പനമരത്തെ, ഈന്തത്തടിയെ. تُسَاقِطْ അത് വീഴ്ത്തിത്തരും. عَلَيْكِ നിനക്ക്. رُطَبًا ഈത്തപ്പഴം (പഴുത്തത്) കാരക്ക. جَنِيًّا പുതിയ, പുതുതായി പറിച്ചെടുത്ത. 26 فَكُلِي അങ്ങനെ നീ തിന്നുക. وَاشْرَبِي നീ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുക. وَقَرِّي നീ കുളിർക്കുകയും ചെയ്യുക, അടങ്ങുകയും ചെയ്യുക. عَيْنًا കണ്ണ്. فَإِمَّا تَرَيِنَّ ഇനി നീ കാണുന്നപക്ഷം. مِنَ الْبَشَرِ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന്. أَحَدًا ഒരാളെ, ആരെയെങ്കിലും. فَقُولِي അപ്പോൾ നീ പറയുക. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. نَذَرْتُ ഞാൻ നേർന്നിരിക്കുന്നു, നേർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു. لِلرَّحْمَنِ പരമകാരുണികന് (റഹ്മാനായ അല്ലാഹുവിന്). صَوْمًا വ്രതം, നോമ്പ്. فَلَنْ أُكَلِّمَ ആകയാൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുയില്ലതന്നെ. الْيَوْمَ ഇന്ന്. إِنسِيًّا ഒരു മനുഷ്യനോടും.

വ്രതം (നോമ്പ്) അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ സംസാരിക്കാതെ മൗനം അവലംബിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം യഹൂദരുടെ ഇടയിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. മർയമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ജനസംസാരം ഇല്ലാതായിക്കിട്ടുവാനും ഈ മൗനവ്രതം സഹായകമായിരിക്കുമല്ലോ.

ഈത്തപ്പനയുടെ ചുവട്ടിൽനിന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് അപ്പോൾ ജനിച്ച ആ ശിശു-അതെ, ഈസാ (عليه السلام)-തന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം പറയുന്നത്. ഈസാ (عليه السلام) നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ല. വാചകത്തിൻെറ ഘടനയും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അങ്ങിനെത്തന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നതും. തൊട്ടിലിൽ ശിശുവായിക്കൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നതാണ് (ويكلم الناس فى المهد) എന്നു സൂ: ആലുഇംറാൻ 46ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു താഴെ 30-ാം വചനത്തിൽ, അപ്രകാരം അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചതായി കാണുകയും ചെയ്യാം. മർയമിന് മനസ്സമാധാനവും, മനോധൈര്യവും, ഉണ്ടാക്കുവാനായി അല്ലാഹു കുട്ടിയെ സംസാരിപ്പിച്ചതായിരിക്കും. അറ്റൊരു വിഭാഗക്കാർ പറയുന്നത്: വിളിച്ചുപറഞ്ഞത് മലക്ക് ആയിരുന്നുവെന്നാകുന്നു. ഏതായാലും 26-ാം ആയത്തിൻെറ അവസാനംവരെയുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും വിളിച്ചു പറയപ്പെട്ടതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

سريا (സരിയ്യൻ) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ഒരു മഹാൻ' എന്നു അർത്ഥം പറഞ്ഞത്. താൻ പ്രസവിച്ച കുട്ടിയുടെ ഭാവിയെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മർയമിൻെറ വ്യസനം ഇല്ലാതാക്കി സാന്ത്വാനപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു. 'നിൻെറ കീഴിൽ ഒരു മഹാനെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു''വെന്നു പറഞ്ഞ

ത്. ഭാവിയിൽ ഒരു വലിയ മഹാനാകുവാൻപോകുന്ന കുട്ടിയാണ് നീ പ്രവസവിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കുട്ടി; നിനക്കു തൽക്കാലം ഇവിടെ തിന്നുവാനും, കുടിക്കവാനും വിഷമമില്ല; ആകയാൽ കുട്ടിയോടുകൂടി മനസ്സമാധാത്തിലും സന്തോഷത്തിലും .കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊള്ളുക എന്നു സാരം **سريا** എന്ന വാക്കിന് ഉറവുചാൽ എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. ഈ അർത്ഥമാണ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ, ''ഇതാ-നിൻെറ താഴെയുള്ള ഉറവുചാലിൽനിന്ന് നിനക്കു വെള്ളവും ഉപയോഗിക്കാം' എന്നു സാരമാകുന്നു.

27 അനന്തരം, അവനെ [കുട്ടിയെ] വഹിച്ചു [എടുത്തു] കൊണ്ട് അവൾ തൻെറ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: ''ഹേ, മർയം! അത്യാശ്ചര്യകരമായ ഒരു കാര്യം നീ ചെയ്തിരിക്കുന്നു!-

فَأَتَتْ بِهِۦ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُۥ ۖ قَالُوا۟ يَـٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾

28 ഹാറൂൻെറ സഹോദരീ! നിൻെറ പിതാവ് ഒരു ചീത്ത മനുഷ്യനായിരുന്നില്ല; നിൻെറ മാതാവ് ഒരു ദുർവൃത്തയും ആയിരുന്നില്ല. ''

يَـٰٓأُخْتَ هَـٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ ٱمْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

29 അപ്പോൾ അവൾ അവൻെറ [കുട്ടിയുടെ] നേരെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അവർ പറഞ്ഞു: ''(കേവലം) ഒരു ശിശുവായിക്കൊണ്ട് തൊട്ടിലിൽ ഉള്ള ഒരുവനോട്-ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണ് സംസാരിക്കുക?''

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا۟ كَيْفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِى ٱلْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾

---

27 **فَأَتَتْ بِهِ** അങ്ങനെ അവൾ അവനെയും കൊണ്ടുവന്നു, ചെന്നു. **قَوْمَهَا** അവളുടെ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ. **تَحْمِلُهُ** അവനെ വഹിച്ചു (എടുത്തു)കൊണ്ട്. **قَالُوا** അവർ പറഞ്ഞു. **يَا مَرْيَمُ** ഹേ മർയം. **لَقَدْ جِئْتِ** തീർച്ചയായും നീ ചെയതുവരുത്തി. **شَيْئًا** ഒരു കാര്യം. **فَرِيًّا** അത്യാശ്ചര്യകരമായ (ആക്ഷേപകരമായ). 28 **يَا أُخْتَ هَارُونَ** ഹാറൂൻെറ സഹോദരീ. **مَا كَانَ** ആയിരുന്നില്ല. **أَبُوكِ** നിൻെറ പിതാവ്. **امْرَأَ سَوْءٍ** ഒരു ദുഷിച്ച (ചീത്ത) മനുഷ്യൻ. **وَمَا كَانَتْ** ആയിരുന്നതുമില്ല. **أُمُّكِ** നിൻെറ മാതാവ്. **بَغِيًّا** ഒരു ദുർവൃത്ത, തോന്ന്യാസക്കാരി. 29 **فَأَشَارَتْ** അപ്പോൾ അവൾ ചൂണ്ടി(ആംഗ്യം)കാട്ടി. **إِلَيْهِ** അവനിലേക്ക്. **قَالُوا** അവർ പറഞ്ഞു. **كَيْفَ** എങ്ങിനെയാണ്. **نُكَلِّمُ** ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുക. **مَن كَانَ** ആയിട്ടുള്ളവനോട്. **فِي الْمَهْدِ** തൊട്ടിലിൽ. **صَبِيًّا** ശിശു, ശിശുവായിക്കൊണ്ട്.

മർയമിൻെറ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട സദ്വൃത്തനായ ഒരാളായിരുന്ന ഹാറൂനെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടാണ്, ജനങ്ങൾ 'ഹാറൂൻെറ സഹോദരി' എന്ന് മർയമിനെ സംബോധന ചെയ്യുന്നത്. പൂർവ്വനബിമാരുടെയും, സജ്ജനങ്ങളുടെയും പേരുകൾ സ്വീകരിക്കുക അന്ന് പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇമാം മുസ്ലിം, തിർമദീ (ﷺ) മുതലായവർ മുഗീറ: (**مغيرة بن شعبة رض**) യിൽനിന്നു ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസു ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ നല്ല മനുഷ്യൻെറ ചർച്ചയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവളും, മാന്യരായ മാതാപിതാക്കളുടെ മകളുമായ നീ, ഇത്തരം അപരാധകൃത്യം ചെയ്തുകളഞ്ഞുവല്ലോ എന്നു സാരം.

30 അവൻ [കുട്ടി] പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാനാകുന്നു:- എനിക്ക് അവൻ വേദഗ്രന്ഥം തന്നിരിക്കുന്നു: എന്നെ പ്രവാചകനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

قَالَ إِنِّى عَبْدُ ٱللَّهِ ءَاتَىٰنِىَ ٱلْكِتَـٰبَ وَجَعَلَنِى نَبِيًّا ﴿٣٠﴾

31 ‘‘ഞാൻ എവിടെയായിരുന്നാലും എന്നെ അവൻ അനുഗ്രഹീതനാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തെല്ലാം നമസ്കാരവും ‘സകാത്തും’ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അവൻ എന്നോട് ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;	وَجَعَلَنِى مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَـٰنِى بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾
32 എൻെറ മാതാവിന് നന്മചെയ്യുന്നവനും (ആക്കിയിരിക്കുന്നു); എന്നെ അവൻ ഒരു നിർഭാഗ്യവാനായ ക്രൂരനാക്കിയിട്ടുമില്ല.	وَبَرًّۢا بِوَٰلِدَتِى وَلَمْ يَجْعَلْنِى جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾
33 ‘‘ഞാൻ ജനിച്ചദിവസവും, മരണപ്പെടുന്ന ദിവസവും, ഞാൻ ജീവനോടെ എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസവും എനിക്ക് സമാധാനം [ശാന്തി] ഉണ്ടായിരിക്കും.’’	وَٱلسَّلَـٰمُ عَلَىَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

---

30 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. عَبْدُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാനാകുന്നു. آتَانِيَ അവൻ എനിക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നു. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. وَجَعَلَنِي എന്നെ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു. نَبِيًّا പ്രവാചകൻ, നബി. 31 وَجَعَلَنِي എന്നെ ആക്കുകയും ചെയ്തു. مُبَارَكًا അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ, അനുഗ്രഹീതൻ. أَيْنَمَا كُنتُ ഞാൻ എവിടെ ആയിരുന്നാലും. وَأَوْصَانِي എന്നോട് അവൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും (വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുകയും) ചെയ്തു. بِالصَّلاَةِ നമസ്കാരത്തിന്നും. وَالزَّكَاةِ സകാത്തിനും, വിശുദ്ധധർമ്മത്തിന്നും. مَا دُمْتُ ഞാൻ ആയിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം. حَيًّا ജീവനുള്ളവൻ. 32 وَبَرًّا നന്മ ചെയ്യുന്നവനും, ഗുണം ചെയ്യുന്നവനും. بِوَالِدَتِي എൻെറ മാതാവിന്ന്. وَلَمْ يَجْعَلْنِي എന്നെ അവൻ ആക്കിയിട്ടുമില്ല. جَبَّارًا ക്രൂരൻ, കഠിനൻ, ഡംഭുകാരൻ. شَقِيًّا നിർഭാഗ്യവാനായ. 33 وَالسَّلاَمُ സമാധാന, ശാന്തി, രക്ഷ. عَلَيَّ എൻെറ മേൽ ഉണ്ട്. يَوْمَ وُلِدتُّ ഞാൻ ജനിച്ച ദിവസം, പ്രസവിക്കപ്പെട്ട ദിവസം. وَيَوْمَ أَمُوتُ ഞാൻ മരിക്കുന്ന ദിവസവും. وَيَوْمَ أُبْعَثُ ഞാൻ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസവും. حَيًّا ജീവനുള്ളവനായി.

ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ ഈസാ (عليه السلام) പ്രവാചകനാവുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ‘വേദഗ്രന്ഥം നൽകി’ എന്നും ‘പ്രവാചകനാക്കി’ എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, ആ രണ്ടു കാര്യവും അടുത്ത് സംഭവിക്കുവാൻപോകുന്നവയാണെന്നു തീർച്ചപ്പെട്ടതാകകൊണ്ടാകുന്നു. ശ്രോതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതിനും, പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി, വരാനിരിക്കുന്ന ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഭൂതകാലരൂപത്തിൽ സംസാരിക്കുക പതിവാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

34 അതാണ്, ‘മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ[യേശു]’.(*) (എന്നുവെച്ചാൽ:) യാതൊന്നിൽ അവർ തർക്കമായിക്കൊണ്ടിരുന്നുവോ ആ (വിഷയത്തിലുള്ള) സത്യവചനം!	ذَٰلِكَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ ٱلْحَقِّ ٱلَّذِى فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾
35 ഒരു സന്താനത്തെ സ്വീകരിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന് ഉണ്ടാകാവതല്ലതന്നെ-അവനെത്ര പരിശുദ്ധൻ! അവൻ ഒരു കാര്യം തീരുമാനിക്കുന്നതായാൽ, ‘ഉണ്ടാവുക’ എന്നുമാത്രം അതിനോട് അവൻ പറയുന്നു; അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.	مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ ۖ سُبْحَـٰنَهُۥٓ ۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

* യേശു എന്നും മശീഹാ എന്നും ക്രിസ്തു എന്നുംമെല്ലാം പറയപ്പെടുന്നതു ഈസാ (അ) നെ കുറിച്ചു തന്നെയാകുന്നു.

36 (ഈസാപ്രഖ്യാപിച്ചു:) ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എൻെറയും, നിങ്ങളുടെയും ര ക്ഷിതാവാകുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അവനെ(മാത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ; ഇത ത്രെ ചൊവ്വായമാർഗ്ഗം.''	وَإِنَّ ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُ ۚ هَـٰذَا صِرَٰطٌ مُّسۡتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

---

34 ذَلِكَ അത്, അതാണ്. عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ. قَوْلَ الْحَقِّ സത്ഥ്യവചനം. യഥാർത്ഥ വാക്ക്. الَّذِي യാതൊരു (വചനം). فِيهِ അതിൽ. يَمْتَرُونَ അവർ തർക്കിക്കുന്നു, സംശയി ക്കുന്നു. 35 مَا كَانَ ഉണ്ടാകാവതല്ല, പാടുള്ളതല്ല. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. أَن يَتَّخِذَ അവൻ സ്വീകരിക്കൽ, സ്വീകരിക്കുകയെന്നത്. مِن وَلَدٍ ഒരു സന്താനവും. سُبْحَانَهُ അവൻ എത്ര പരിശുദ്ധൻ. إِذَا قَضَى അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ. أَمْرًا ഒരു കാര്യം. فَإِنَّمَا يَقُولُ എന്നാലവൻ പറയുക മാത്രം ചെയ്യും. لَهُ അതിനോട്, അതിനെക്കുറിച്ച്. كُن ഉണ്ടാകുക എന്നു (മാത്രം). فَيَكُونُ അപ്പോൾ അത് ഉണ്ടാകും. 36 وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. رَبِّي എൻെറ രക്ഷിതാവാകുന്നു. وَرَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷി താവും. فَاعْبُدُوهُ അതുകൊണ്ട് അവനെ ആരാധിക്കുവിൻ. هَذَا ഇത്, ഇതാണ്. صِرَاطٌ മാർഗ്ഗമാണ്, മാർഗ്ഗം. مُّسْتَقِيمٌ ചൊവ്വായ.

33-ാം വചനം വരേക്കും ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടെ ഉത്ഭവത്തെയും, ഉൽബോധനത്തെ യും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരമായിരുന്നു. 34-ാം വചനം, ഈ വിഷയത്തിലുള്ള യഥാർത്ഥം ഇത്ര മാത്രമാണെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനാണെന്ന ക്രിസ്തീയവാദവും, വ്യഭിചാരപുത്രനാണെന്ന യഹൂദവാദവും തനി അജ്ഞാനവും, ദുർമാർഗ്ഗവുമണെന്ന ഒരു സൂച നയും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 35-ാം വചനത്തിൽ, ഈസാ (عليه السلام)നബിയാകട്ടെ, മറ്റാരെങ്കി ലുമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൻെറ സന്താനമാണെന്നുവരുവാൻ യാതൊരു സാദ്ധ്യതയുമില്ലെന്ന് സ്ഥാ പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽ പെട്ടതാണ് 36-ാം വചനം. ഇടയ് ക്കുവെച്ചു 34ഉം 35ഉം വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്കുകളാണുള്ളത്.

ഈസാ(عليه السلام)ദൈവപുത്രനാണെന്ന സിദ്ധാന്തം, സെൻ്റുപോൾ (പൗലോസ്) പ്രചരിപ്പിച്ച താകുന്നു. ആദമിൻെറ സന്താനമായ മനുഷ്യൻ ജൻമനാ പാപിയാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൻ മേലാണ് ഈ വാദം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത് ആ പാപത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യന് മുക്തി ലഭിക്കുവാൻ ഒരു പരിഹാരം അനിവാര്യമായിരുന്നുവെന്നും, അതിനായി ദൈവകാരുണ്യം'ദൈവപുത്ര' രൂപ ത്തിൽ അവതരിച്ച് ആത്മാർപ്പണം ചെയ്തുവെന്നും, പ്രസ്തുത രക്തം മുഖേന മനുഷ്യപാപത്തെ കഴുകികളയുകമാത്രമയിരുന്നു അതിന് പരിഹാരമെന്നും ആണ്, ചുരുക്കത്തിൽ ആ സിദ്ധാന്ത ത്തിൻെറ സാരം.

ബിംബാരാധനയുടെ ഒരു പകർപ്പായ ഈ സിദ്ദാന്തത്തെ ഖുർആൻ ശക്തിയായി എതിർ ക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അനാശ്രയത്വവും, സാർവ്വത്രികമായ കഴിവും, സൃഷ്ടിഗുണങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാമുള്ള പരിശുദ്ധിയും അത് (ഖുർആൻ) സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, മനുഷ്യരുടെ പാപപരിഹാരത്തിനു ഒരു മനുഷ്യനെ മകനായി സ്വീകരിച്ച് കുരിശിൽ കയറ്റുകല്ലാതെ വേറെ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു വരത്തക്കവണ്ണം അത്രയും ബലഹീനനല്ല, അല്ലാഹു. അന്യാശ്രയം ആവശ്യമുള്ള വർക്കുമാത്രം യോജിച്ചതത്രെ അത്. പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചുവെന്നതുകൊണ്ടു ഈസാ (عليه السلام) മനുഷ്യനും, അല്ലാഹുവിൻെറ അടിമയും അല്ലാതാകുന്നില്ല. ഏതൊരു കാര്യമാകട്ടെ, ഉണ്ടാകണ മെന്നു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകമാത്രമേ വേണ്ടു-അത് ഉണ്ടായികൊള്ളുന്നതാണ്. ഈ വസ്തുത ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും അറിയാവുന്നതത്രേ. പിന്നെ എന്താണീ വാദത്തിന് ഒരു അർത്ഥമുള്ളത്?!

ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടേതിനെക്കാൾ അത്ഭുതകരമാണ് ആദം (അ)നബിയുടെ ഉത്ഭവം. അദ്ദേഹത്തിനു പിതാവുമില്ല, മാതാവുമില്ല. എന്നിട്ടും, അദ്ദേഹം മനുഷ്യനും, അല്ലാഹുവിൻെറ

അടിമയും അല്ലാതാകുന്നില്ലല്ലോ. 'അല്ലാഹു പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഈസാ നബിയുടെ നില, ആദമിൻെറ നിലപോലെത്തന്നെ: അവൻ അദ്ദേഹത്തെ മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു: പിന്നീട് അതിനോട് 'ഉണ്ടാവുക' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴതാ (അത്) ഉണ്ടാകുന്നു!'
(ان مثل عيسى عند الله كمثل ادم خلقه من تراب ثم قال له كن فيكون– آل عمران ٥٩)

ഈസാ (ﷺ)നബിയുടെ ജനനകഥാവിവരണത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ചില സംഗതികൾ:- (1) ഈ ലോകത്ത് നടപ്പിലുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്ന കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾ സുസ്ഥിരവും അഖണ്ഡവുമല്ല. പ്രകൃതി നിയമമെന്ന് നാം വിചാരിച്ചും, പറഞ്ഞും വരുന്നത്, വാസ്തവത്തിൽ, സാധാരണമായ ചില പതിവുകളിൽ നിന്നും, നമ്മുടെ പരിചയത്തിൽ നിന്നും അറിയപ്പെടുന്ന നിഗമനങ്ങൾക്കാകുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ സ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ, ആ പ്രകൃതി മറ്റൊരു പ്രകൃതിക്കു വിധേയമായിരിക്കാം. അത് സൃഷ്ടികൾക്കു ഗ്രഹിക്കുക സാദ്ധ്യവുമല്ല. ഈസാ (ﷺ) നബിയുടെ ജനനസംഭവം ഈ യാഥാർത്ഥ്യം തികച്ചും വ്യക്തമാക്കുന്നു. (2) ഒരു കാര്യത്തിൻെറ സത്യാവസ്ഥ ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാനോ, ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനോ പ്രയാസമായിവരികയും, പറയുന്നത് അവർ വിലവെക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവിടെ മൗനം അവലംബിക്കുന്നത് നല്ലതാകുന്നു. (3) നമസ്കാരവും, സകാത്തും ഈ സമുദായത്തിലെന്നപോലെ, മുൻ സമുദായങ്ങളിലും കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന രണ്ടു പ്രധാന പുണ്യകർമ്മങ്ങളാകുന്നു. അവയുടെ വിശദീകരണങ്ങളിലോ, അനുഷ്ഠാന സമ്പ്രദായങ്ങളിലോ വ്യത്യാസമുണ്ടായെന്നുവരാം. (4) ഒരാൾ നിഷ്കളങ്കനും, സത്യവാനും ആകുന്ന പക്ഷം ജനങ്ങളെല്ലാം അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചാലും ഒരു പ്രത്യേക സംരക്ഷണത്തിലായി അല്ലാഹു അവനെ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

فَٱخْتَلَفَ ٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

37 എന്നിട്ട്, അവരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് കക്ഷികൾ ഭിന്നിച്ചു! അതിനാൽ, വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തെ കാഴ്ച [അനുഭവം] നിമിത്തം (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർക്കു നാശം!

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا ۖ لَٰكِنِ ٱلظَّٰلِمُونَ ٱلْيَوْمَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

38 നമ്മുടെ അടുക്കൽ അവർ വരുന്ന ദിവസം, അവർക്ക് എന്തൊരു കേൾവിയും, കാഴ്ചയുമായിരിക്കും! പക്ഷേ, ഇന്നാകട്ടെ , (ആ) അക്രമികൾ വ്യക്തമായ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ ٱلْحَسْرَةِ إِذْ قُضِىَ ٱلْأَمْرُ وَهُمْ فِى غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

39 (നബിയേ) നെടുംഖേദത്തിൻെറ ദിവസത്തെ- കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭത്തെ- സംബന്ധിച്ചു അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകുക. അവരാകട്ടെ, അശ്രദ്ധയിലാണ്; അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല.

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ ٱلْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

40 നിശ്ചയമായും, ഭൂമിയെയും, അതിലുള്ളവരേയും അനന്തരാവകാശമെടുക്കുന്നത് നാമാണ്; നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കുതന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

---

37 فَاخْتَلَفَ എന്നിട്ട് ഭിന്നിച്ച്, അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിലായി. الْأَحْزَابُ കക്ഷികൾ. مِن بَيْنِهِمْ അവരുടെ ഇടയിൽനിന്ന്. فَوَيْلٌ അതിനാൽ നാശം. لِّلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. مِن مَّشْهَدِ (അനുഭവപ്പെടുന്ന) കാഴ്ചയാൽ. يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തെ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ചതായ. 38 أَسْمِعْ بِهِمْ അവർക്ക് എന്തൊരു കേൾവിയാണ്(വല്ലാത്തൊരു കേൾവി). وَأَبْصِرْ എന്തൊരു കാഴ്ചയാണ് (വല്ലാത്ത കാഴ്ച). يَوْمَ يَأْتُونَنَا അവർ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുന്ന ദിവസം. لَٰكِنِ പക്ഷേ, എങ്കിലും. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ. الْيَوْمَ ഇന്ന്. فِي ضَلَالٍ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു. مُّبِينٍ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ. 39 وَأَنذِرْهُمْ അവർ

ക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്)നൽകുക. يَوْمَ الْحَسْرَةِ നെടുംഖേദത്തിൻെറ ദിവസം. إِذْ قُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുമ്പോൾ. الْأَمْرُ കാര്യം. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവർ. فِي غَفْلَةٍ അശ്രദ്ധയിലാണ്, ബോധമില്ലായ്മയിലാണ്. وَهُمْ അവർ അവരാകട്ടെ. لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല. 40 إِنَّا نَحْنُ നിശ്ചയമായും നാമാണ്, നാം തന്നെ. نَرِثُ നാം അനന്തരാവകാശമെടുക്കുന്നു. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. وَمَنْ عَلَيْهَا അതിനുമീതെയുള്ളവരെയും. وَإِلَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെ. يُرْجَعُونَ അവർ മടക്കപ്പെടുന്നു.

ഈസാ(عليه السلام)നബിയുടെ കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഇസ്രായീല്യർ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരായി: അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരും, അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചവരും. അതായത്: ജൂതരും, ക്രിസ്ത്യാനികളും. പിന്നീട് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പിളർപ്പുണ്ടായി. ആദ്യം അവർ മൂന്നു കക്ഷികളായിത്തീർന്നു. ഓരോന്നിനും വെവ്വേറെ നേതാക്കളും, അഭിപ്രായങ്ങളുമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. 1. യേശു ദൈവം തന്നെയായിരുന്നു, അദ്ദേഹം വന്നു ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചു വാനലോകത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയതാണ് എന്നു വാദിക്കുന്ന 'യാക്കോബിയൻ' വിഭാഗം اليعقبية– Jacobites) 2. യേശു ദൈവപുത്രനാണ്, കുറച്ചു കാലത്തേക്കു ദൈവം പുത്രനെ ഇങ്ങോട്ടയച്ചു, പിന്നീട് മടക്കിവിളിച്ചതാണ് എന്നു പറയുന്ന 'നസ്തൂരിയൻ' വിഭാഗം. النسطورية–Nestoriens) 3. അദ്ദേഹം ദൈവത്തിൻെറ സൃഷ്ടിയായ അടിയാനായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഖുസ്ത്വൻത്വീൻ قسطنطين രാജാവിൻെറ കക്ഷി. الملكانية Melchits).

പിന്നീട് ഇവരിൽ പല അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായി. ഓരോ കക്ഷിക്കും പ്രത്യേകമായ പല വിശ്വാസാചാരങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പിതാവും, പുത്രനും, മാതാവും (ദൈവവും, യേശുവും മറിയയും) ഇങ്ങിനെ മൂന്നു ദൈവങ്ങളാണെന്നും, പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ 'ത്രിഭൂതങ്ങൾ' (الاقانيم الثلثة) ചേർന്ന 'ത്രിയേകശക്തി'യാണ് ദൈവമെന്നും മറ്റുമുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പിന്നീടു ഉടലെടുത്തതാകുന്നു. (*) ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ത്രിയേകത്വ സിദ്ധാന്തമാണ് ഇന്നു ക്രൈസ്തവലോകം പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചുവരുന്നത്. പിതാവ്, അല്ലെങ്കിൽ പുത്രനാകുന്ന ദൈവം-ഇങ്ങിനെ രണ്ടു അഭിപ്രായമുണ്ട്-മർയമിൽ അവതരിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവോടുചേർന്ന് മനുഷ്യരൂപമെടുത്ത് യേശുവായി ജനിച്ചതാണെന്നും മറ്റുമാണവർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇതൊന്നും തന്നെ, ഈസാ (عليه السلام)പ്രവാചകൻ അറിഞ്ഞതോ, പറഞ്ഞതോ, പഠിപ്പിച്ചതോ അല്ല എന്നുള്ളതിൽ ഒട്ടും സംശയമില്ല. പക്ഷെ, ഒന്നിലധികം ദൈവങ്ങളിലും, ദൈവാവതാരങ്ങളിലും, പാപപരിഹാരാദികളിലും വിശ്വസിച്ചുവന്നിരുന്ന വിഗ്രഹാരാധകൻമാർക്കിടയിൽ ക്രൈസ്തവമത പ്രചരണാർത്ഥം പിന്നീടു ക്രിസ്തീയ സഭകളും, പുരോഹിതൻമാരും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാകുന്നു. അങ്ങനെ, വിഗ്രഹാരാധകൻമാർക്കും തങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വേഗം യോജിക്കാവുന്ന ഒരു പുത്തൻ മതം അവർ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി. അതിൻെറ താത്വികവശം വിവരിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ, ഒന്ന് മൂന്നായും, മൂന്ന് ഒന്നായും പിതാവ് പുത്രനായും, പുത്രൻ പിതാവായും, ദൈവം മകനായും, മകൻ ദൈവമായും-അങ്ങനെ വൈരുദ്ധ്യത്തിനുമേൽ വൈരുദ്ധ്യം-കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമത്രെ ഇന്നു ക്രൈസ്തവ സിദ്ധാന്തം.

മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ വാദങ്ങളെയും ഖുർആൻ പാടെ നിഷേധിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ولا تقولوا ثلثة انتهوا خيرالكم — النساء ١٧١ لقد كفرالذين قالوا ان الله هو المسيح بن مريم –المائدة ٧٢

لقد كفر الذين قالوا ان الله ثالث ثلاثة – المائدة ٧٣

സാരം: (1) 'നിങ്ങൾ മൂന്നു ദൈവങ്ങളെന്ന് പറയരുത്; നിങ്ങൾ വിരമിച്ചുകൊള്ളുക; അതു നിങ്ങൾക്കു ഗുണകരമായിരിക്കും'. (2) 'അല്ലാഹു തന്നെയാണു മർയമിൻെറ മകൻ മസീഹ്

---

* ത്രിയേകത്വ സിദ്ധാന്തം മുതലായവയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം മാഇദഃ നിസാഉ് എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ കാണാം.

എന്നു പറയുന്നവര്‍ തീര്‍ച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു'. (3) 'അല്ലാഹു മൂന്നില്‍ മൂന്നാമനാണെന്നു പറയുന്നവര്‍ നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.'

ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടെ കാര്യത്തില്‍ ജൂതരുടെ വാദം അങ്ങേ അറ്റം നികൃഷ്ടവും നിന്ദ്യവുമാകുന്നു. എന്നാല്‍ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദമാകട്ടെ, അങ്ങേ അറ്റം അതിരുകവിഞ്ഞതുമുകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികള്‍ അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യത്വത്തില്‍നിന്നു ദിവ്യത്വത്തിലേക്കു ഉയര്‍ത്തുമ്പോള്‍, ജൂതന്‍മാര്‍ അദ്ദേഹത്തെ വ്യഭിചാരപുത്രനായും, ആഭിചാരിയായും തരം താഴ്ത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടത്രെ, ജൂതന്‍മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാരോടായി അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത്:

يا اهل الكتاب لا تغلوا فى دينكم غير الحق ولا تتبعوا اهواء قوم قد ضلوا من قبل واضلوا كثيرا وضلوا عن سواء السبيل – المائدة ٧٧

സാരം : ''ഹേ, വേദക്കാരേ! നിങ്ങളുടെ മതവിഷയത്തില്‍ സത്യമല്ലാത്തവിധം നിങ്ങള്‍ അതിരു കവിഞ്ഞുപോകരുത്. മുമ്പു വഴിപിഴക്കുകയും, വളരെ ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്നു വ്യതിചലിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ജനതയുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. '' (മാഇദ:77)

يا أهل الكتاب لا تغلوا فى دينكم و لا تقولوا على الله الا الحق انما المسيح عيس بن مريم رسول الله وكلمته القاها الى مريم وروح منه مامنوا باالله ورسله.

''ഹേ, വേദക്കാരേ! നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ മതവിഷയത്തില്‍ അതിരുകവിയരുത്. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ പേരില്‍ സത്യമല്ലാത്തത് പറയുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, മര്‍യമിന്‍െറ മകന്‍ ഈസാ എന്ന മസീഹു അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലും (ദൂതനും) അവന്‍െറ വചനവും-അതു അവന്‍ മര്‍മയിലേക്കു എത്തിച്ചതാണ്-അവന്‍െറ പക്കല്‍ നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവും മാത്രമാകുന്നു. ആകയാല്‍ നിങ്ങള അല്ലാഹുവിലും അവന്‍െറ ദൂതന്‍മാരിലും വിശ്വസിക്കുവിന്‍.'' (സിസാഉ് 171)

പരമ്പരാഗതമായി സിദ്ധിച്ച ആ വിശ്വാസം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഹൃദയങ്ങളില്‍ അടിയുറച്ചുപോയി. സത്യം കേള്‍ക്കുവാനുള്ള കാതും, കാണുവാനുള്ള കണ്ണും അവര്‍ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാല്‍ ഒരു ദിവസം വരുവാനുണ്ട്. അന്ന് അവരുടെ ബധിരതയും, അന്ധതയുമെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകുന്നതാകുന്നു. പക്ഷെ ഫലമുണ്ടാകുകയില്ല, തീരാത്ത നെടുംഖേദവും, അതികഠിനമായ ശിക്ഷയുമാണവിടെ അവര്‍ക്കു അനുഭവപ്പെടുക. ഈ ഭൂമിയില്‍ ആരും സ്ഥിരമായി ജീവിക്കുന്നതല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിനു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവന്‍െറ അടുക്കല്‍ ചെല്ലേണ്ടിവരും. അതിനാല്‍, രക്ഷക്കുള്ള മാര്‍ഗ്ഗം ഇപ്പോള്‍ തന്നെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു താക്കീതാണ്. 39ഉം, 40ഉം വചനങ്ങളില്‍ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്.

ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) ഇമാം മുസ്ലിം (رحمه الله) എന്നിവരും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു നബിവചനത്തിന്‍െറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''സ്വര്‍ഗ്ഗക്കാരായ സജ്ജനങ്ങള്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലും, നരകക്കാരായ ദുര്‍ജ്ജനങ്ങള്‍ നരകത്തിലും പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം, ഇരുകൂട്ടരെയും വിളിച്ചു അവരുടെ മുമ്പാകെ മരണത്തെ ഒരു കൊറ്റനാടായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി അതിനെ അറുത്തുകളയുന്നതാകുന്നു. പിന്നീട് ഇരുകൂട്ടരോടും ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടും: ''ഹേ, സ്വര്‍ഗ്ഗക്കാരേ! ശാശ്വത ജീവിതം! ഇനി മരണമില്ല. ഹേ, നരകക്കാരേ! ശാശ്വതജീവിതം! ഇനി മരണമില്ല.'' തുടര്‍ന്നുകൊണ്ടു തിരുമേനി: ''നെടുംഖേദത്തിന്‍െറ ദിവസത്തെ സംബന്ധിച്ചു അവര്‍ക്കു മുന്നറിയിപ്പു നല്‍കുക'' (**وانذرهم يوم الحسرة**) എന്ന 39 -ാം വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു'' ഈ ഹദീസില്‍നിന്നു 'നെടുംഖേദത്തിന്‍െറ ദിവസം' മരണാന്തരമുള്ളതാണെന്നു വരുന്നു. മിക്ക മുഫസ്സിറുകളും (ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളും) അങ്ങിനെയാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. ഈ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു താഴെ പറയുന്ന മറ്റൊരു അഭിപ്രായംകൂടിയുണ്ട്. ഹദീസില്‍ ഇതിനെപ്പറ്റി ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്തുകൊണ്ടും ആയത്തിന്‍െറ ഉള്ളടക്കത്തോടു യോജിച്ചു കാണാവുന്നതുകൊണ്ടും ആ അഭിപ്രായവും ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു നന്നായിരിക്കും:-

37 -ാം ആയത്തിൽ يوم عظيم(വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസം) എന്നും 38-ാം വചനത്തിൽ يوما يأتوننا (നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുന്ന ദിവസം) എന്നും പ്രസ്താവിച്ചത് മരണാനന്തരജീവിതത്തെക്കുറിച്ചാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പിന്നീട് അതിനുശേഷം 'നെടുംഖേദത്തിൻെറ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക' എന്നു 39-ാം വചനത്തിൽ പ്രത്യേകം ഒന്നു എടുത്തു പഞ്ഞിരിക്കെ, അത് മറ്റൊരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കുമെന്നു കരുതാമല്ലോ. ക്രൈസ്തവ ലോകത്തിനാകമാനം ബാധിക്കുന്ന ഒരു മഹാവിപത്തായിരിക്കണം അത്. വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങിനെ ഒരു വിപത്ത് അവർക്ക് സംഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

സൂറത്തുമർയം അവതരിച്ച് 25 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞില്ല-അപ്പോഴേക്കും അവർക്ക് അത് വന്നെത്തി. ക്രീസ്തീയ തലസ്ഥാനവും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുണ്യഗേഹവും, അവരുടെ കേന്ദ്രമായി പരിലസിച്ചിരുന്ന ജരൂശലേം (ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ്പട്ടണം)-അതാ പെട്ടെന്ന്- അവരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഒരു പുതിയ ജനതയുടെ-മുസ്ലിംകളുടെ-കയ്യിലേക്കു നീങ്ങിയെന്ന വാർത്ത ക്രിസ്തീയലോകത്തെ ആകമാനം സ്തംഭിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനായ ഗിബ്ബൺ (Gibbon) പറയുകയാണ: ഈ വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ, ഒരക്ഷരം മിണ്ടുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരവസ്ഥയാണ് ക്രൈസ്തവലോകത്തെ ആകമാനം ആവരണം ചെയ്തത്. കാരണം; തങ്ങൾക്കു നേരിട്ട ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ഈ അപമാനം തടയുവാൻ, മതാദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വല്ല അമാനുഷികശക്തിക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ ബൈസന്തീൻ (*) സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ വമ്പിച്ച സൈന്യശക്തിക്കോ സാധ്യമായില്ല. ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസിൻെറ മാത്രം പതനമായിരുന്നില്ല അത്. ഏഷ്യയിലേയും, ആഫ്രിക്കയിലെയും, മുഴുവൻ ക്രൈസ്തവരുടെയും പതനം കുറിക്കുന്ന സംഭവമായിരുന്നു അത്.

സിരിയായുടെ പകുതിഭാഗം വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും മുസ്ലിംകളുമായി സഖ്യത്തിൽ ഏർപ്പെടാത്ത പക്ഷം, സിരിയ മുഴുവനും, റോമാ പകുതിയും നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുമെന്നു ഹിർക്കലിയൂസ് (†) ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞുനോക്കിയെങ്കിലും, ക്രിസ്തീയ പുരോഹിതൻമാർ വിസമ്മതിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഒടുക്കം സംഭവിച്ചത് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെയായിരുന്നു. അബൂബക്കർ(رضي الله عنه) സിരിയായിലേക്കു സൈന്യത്തെ അയച്ചു. ഉമർ (رضي الله عنه) ആ കൃത്യം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. എണ്ണംകൊണ്ടും, സന്നാഹംകൊണ്ടും ആയിരക്കണക്കിനു തങ്ങൾക്കു വർദ്ധനവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ആ ഖേദത്തിൻെറ ദിവസം അനുഭവിക്കുന്നതിൽനിന്നു അവർക്ക് ഒഴിവു കിട്ടിയില്ല: സിരിയായൽനിന്നു അന്ത്യയാത്ര പുറപ്പെട്ടുപോകുമ്പോൾ ലബ്നാനിലെ ഉന്നത ഗോപുരങ്ങളെനോക്കി-കപ്പലിൻെറ മുകളിൽനിന്നുകൊണ്ടു-ഗദ്ഗദസ്വരത്തിൽ ഹിർക്കലിയൂസ് ആ രാജ്യത്തോട് അന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞത് ഇന്നും ചരിത്രത്തിൻെറ താളുകളിലും, ചരിത്രകാരൻമാരുടെ നാവുകളിലും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ''പ്രിയപ്പെട്ട സിരിയാ! വിടതന്നാലും! വിടതന്നാലും! നിനക്കു സലാം! ഇനിമേൽ നാം തമ്മിൽ കാണുകയില്ല! സലാം!'' ക്രൈസ്തവലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു ശരിയായ അർത്ഥത്തിലുളള ഒരു നെടുംഖേദത്തിൻെറ ദിവസം തന്നെയായിരുന്നില്ലേ? ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! 40-ാം വചനത്തിലെ ഉളളടക്കം ഈ വ്യാഖ്യാനത്തോട് യോജിക്കുന്നതു കാണാം. والله اعلم

അടുത്ത ആയത്തുമുതൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ കഥ ആരംഭിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം–3

---

* ബൈസന്തീൻ بيزنطى- Byzantine=റോമാസാമ്രാജ്യം.

† റോമൻകൈസറായ هركل (Hercules)

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ إِبْرَٰهِيمَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٤١﴾	41 വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇബ്രാഹീമിനെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുക: നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം പരമസത്യവാനും, പ്രവാചകനുമായിരുന്നു.
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَٰٓأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِى عَنكَ شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾	42 അദ്ദേഹം തൻെറ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക:) ''എൻെറ പിതാവേ! എന്തിനായിട്ടാണ്, കേൾക്കുകയാകട്ടെ, കാണുകയാകട്ടെ, ഒരു കാര്യത്തിനും നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യാത്തതിനെ [ബിംബത്തെ] നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നത്?!
يَٰٓأَبَتِ إِنِّى قَدْ جَآءَنِى مِنَ ٱلْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَٱتَّبِعْنِىٓ أَهْدِكَ صِرَٰطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾	43 ''എൻെറ പിതാവേ! നിങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില അറിവ് എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്; ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻതുടരുക, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ശരിയായ മാർഗ്ഗം കാണിച്ചു തന്നുകൊള്ളാം.
يَٰٓأَبَتِ لَا تَعْبُدِ ٱلشَّيْطَٰنَ ۖ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾	44 ''പിതാവേ! നിങ്ങൾ പിശാചിനെ ആരാധിക്കരുത്: നിശ്ചയമായും പിശാച് പരമകാരുണികനോട് [അല്ലാഹുവിനോട്] അനുസരണമില്ലാത്തവനാകുന്നു.
يَٰٓأَبَتِ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ ٱلرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾	45 ''പിതാവേ! പരമകാരുണികനിൽനിന്നുള്ള ശിക്ഷ നിങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നതിനെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു; അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പിശാചിന് ഒരു ബന്ധുവായിത്തീരുന്നതാണ്.''

41 وَاذْكُرْ പ്രസ്താവിക്കുക, പറയുക. فِي الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനെക്കുറിച്ച്, ഇബ്റാഹീമിനെ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. كَانَ ആയിരുന്നു. صِدِّيقًا പരമസത്യവാൻ, സത്യസന്ധൻ. نَّبِيًّا പ്രവാചകൻ. 42 إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ. لِأَبِيهِ തൻെറ പിതാവിനോട്. يَا أَبَتِ എൻെറ പിതാവേ. لِمَ تَعْبُدُ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നത്, ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്നത്. مَا لاَ يَسْمَعُ കേൾക്കാത്തതിനെ. وَلاَ يُبْصِرُ കാണുകയുമില്ലാത്ത. وَلاَ يُغْنِي ഉപകരിക്കുകയുമില്ലാത്ത. عَنكَ താങ്കൾക്ക്. شَيْئًا ഒരു കാര്യത്തിനും, ഒട്ടും തന്നെ. 43 يَا أَبَتِ എൻെറ പിതാവേ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. قَدْ جَاءَنِي എനിക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്, ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. مِنَ الْعِلْمِ അറിവിൽ നിന്ന് (ചിലത്). مَا لَمْ يَأْتِكَ നിങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിക്കാത്ത, വന്നെത്താത്തത്. فَاتَّبِعْنِي അതുകൊണ്ട് എന്നെ പിൻതുടരുക. أَهْدِكَ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരാം, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകാം. صِرَاطًا മാർഗ്ഗം, മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗത്തിൽ. سَوِيًّا ശരിയായ, നേരായ. 44 يَا أَبَتِ എൻെറ പിതാവേ. لاَ تَعْبُدِ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുത്, ഇബാദത്ത് ചെയ്യരുത്. الشَّيْطَانَ പിശാചിന്ന്. إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാച്. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. لِلرَّحْمَنِ പരമകാരുണികനും, റഹ്മാനായുള്ളവന്. عَصِيًّا അനുസരണമില്ലാത്തവൻ, എതിര് നടക്കുന്നവൻ, അനുസരണം കെട്ടവൻ. 45 يَا أَبَتِ എൻെറ പിതാവേ. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. أَن يَمَسَّكَ നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കും (ബാധിക്കും) എന്ന്. عَذَابٌ വല്ല ശിക്ഷയും. مِّنَ الرَّحْمَنِ പരകാരുണികനിൽ നിന്ന്. فَتَكُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങളായിത്തീരും. لِلشَّيْطَانِ പിശാചിന്. وَلِيًّا ബന്ധു.

ബിംബാരാധനയിൽ മുളച്ചുവളർന്ന ഒരാളായിരുന്നു, ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)നബിയുടെ പിതാവായ ആസർ (ازر) പിതൃബഹുമാനവും, വാൽസല്യവും സർവ്വത്ര പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ടു ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)പിതാവിനെ ഉപദേശിക്കുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനയുടെ നിരർത്ഥതയും,

അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തും പിതാവ് പിഴച്ചുപോകുന്നതിലുള്ള താങ്ങാനാവാത്ത വ്യസനവും ആ വാചകങ്ങളിൽ നാം കാണുന്നു. 'എൻെറ പിതാവേ' 'എൻെറ പിതാവേ' എന്നാവർത്തിച്ചു വിളിച്ചുകൊണ്ടു വളരെ ആദരവോടെയാണ് അദ്ദേഹം പിതാവിനെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. പിതാവാകട്ടെ, പിശാചിൻെറ പ്രേരണകൾക്കും അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കും തികച്ചും അടിമപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് 'നിങ്ങൾ പിശാചിനെ ആരാധിക്കരുത്' എന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നതും. പുത്രൻെറ ഉപദേശം പിതാവ് വിലവെക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പുത്രനോട് കയർക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു:

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ ءَالِهَتِى يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ۖ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ ۖ وَٱهْجُرْنِى مَلِيًّا ﴿٤٦﴾

46 ആയാൾ പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ഇലാഹുകളെ [ആരാധ്യൻമാരെ] വേണ്ടെന്നുവെക്കുന്നവനാണോ നീ – ഇബ്രാഹീമേ!? നീ (ഇതിൽനിന്ന്) വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ എറിഞ്ഞാട്ടുക തന്നെ ചെയ്യും; സുരക്ഷിതനായി നീ എന്നെ വിട്ടേച്ചു പോയിക്കൊള്ളുക!''

---

46 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَرَاغِبٌ താൽപര്യമില്ലാത്തവനാണോ, ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണോ. أَنتَ നീ. عَنْ آلِهَتِي എൻെറ ഇലാഹുകളെ വിട്ടു(കളയുവാൻ). يَا إِبْرَاهِيمُ ഇബ്റാഹീമേ. لَئِن لَّمْ تَنتَهِ നീ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ. لَأَرْجُمَنَّكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ എറിഞ്ഞാട്ടും. وَاهْجُرْنِي നീ എന്നെ വിട്ടേച്ചു (ഉപേക്ഷിച്ചു) പോകണം. مَلِيًّا സുരക്ഷിതനായ നിലയിൽ, കുറേകാലം.

ഇതായിരുന്നു പിതാവിൻെറ മറുപടി. ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതുപോകട്ടെ, അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും ചിന്തിക്കുവാൻപോലും പിതാവ് തയ്യാറില്ല. മാത്രമല്ല, മകന് കനത്ത ഒരു താക്കീതും ! 'തൗഹൗദിൽ' (ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ) നിന്നു വിരമിച്ചു ശിർക്കിൻെറ (ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിൻെറ) മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം നിന്നെ ഞാൻ എറിഞ്ഞാട്ടും, തൽക്കാലം നിനക്കു രക്ഷ വേണമെങ്കിൽ നീ എന്നെ വിട്ടേച്ചുപോയിക്കൊള്ളുക. ഇതായിരുന്നു താക്കീത്. مليا (മലിയ്യൻ) എന്ന വാക്കിന് കുറേ കാലത്തേക്ക് എന്നും അർത്ഥം വരാം. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)പിതാവിന് നൽകുന്ന പ്രത്യുത്തരം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

قَالَ سَلَٰمٌ عَلَيْكَ ۖ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّىٓ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ بِى حَفِيًّا ﴿٤٧﴾

47 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്കു 'സലാം'! നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എൻെറ റബ്ബിനോട് പാപമോചനത്തിനർത്ഥിച്ചു കൊള്ളാം; നിശ്ചയമായും, അവൻ എന്നോട് വളരെ കനിവുള്ളവനാകുന്നു.

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَأَدْعُوا۟ رَبِّى عَسَىٰٓ أَلَّآ أَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّى شَقِيًّا ﴿٤٨﴾

48 ''നിങ്ങളെയും, അല്ലാഹുവിനുപുറമെ നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ച്ചുവരുന്നതിനെയും ഞാൻ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു പോകയാണ്; ഞാൻ എൻെറ റബ്ബിനെ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എൻെറ റബ്ബിനെ വിളിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ദൗർഭാഗ്യവാനാകാതിരുന്നേക്കാം.

---

47 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. سَلَامٌ സലാം, സാമാധാനം. عَلَيْكَ നിങ്ങൾക്ക്. سَأَسْتَغْفِرُ ഞാൻ പാപമോചനം തേടാം. لَكَ നിങ്ങൾക്ക് (വേണ്ടി). رَبِّي എൻെറ റബ്ബിനോട്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. كَانَ ആകുന്നു. بِي എന്നെപ്പറ്റി, എന്നിൽ. حَفِيًّا വളരെ കനിവുള്ളവൻ. 48 وَأَعْتَزِلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. وَمَا تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നതിനേയും, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനേയും. مِن

دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. وَأَدْعُو ഞാൻ വിളിക്കുകയും (പ്രാർത്ഥിക്കുകയും)ചെയ്യും. رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവിനെ. عَسَى ആയേക്കാം. أَن لاَّ أَكُونَ ഞാൻ ആകാതിരിക്കുവാൻ. بِدُعَاءِ വിളിക്കുന്നത് (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്)കൊണ്ട്. رَبِّي എന്റെ റബ്ബിനെ. شَقِيًّا ദുർഭാഗ്യവാൻ, പരാജിതൻ.

പുത്രവാൽസല്യംപോലും പ്രകടമാക്കാത്ത മറുപടിയായിരുന്നു പിതാവു നൽകിയതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അങ്ങനെ, ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)പിതാവിനോട് സലാം ചൊല്ലിപ്പിരിഞ്ഞു. അപ്പോഴും പിതാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം നിരാശപെട്ടിരുന്നില്ല. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പാപമോചനം തേടിക്കൊള്ളളാമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം വിടവാങ്ങുന്നത്. അദ്ദേഹം അത് ചെയ്കയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, പിതാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവും പിശാചിന്റെ ബന്ധുവും തന്നെയാണെന്ന് പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിനു ഉറപ്പായി. അതോടെ അതു നിർത്തലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

وما كان استغفار ابراهيم لابيه الا عن موعدة وعدها اياه فلما تبين له انه عدو الله تبرأ منه: – التوبة ١١٤

സാരം: ഇബ്റാഹിം തന്റെ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിന്നർത്ഥിച്ചത് അദ്ദേഹത്തോട് ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനം മൂലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവാണെന്ന് തനിക്കു വ്യക്തമായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു താൻ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. (തൗബ: 114)

തൗഹീദിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ എന്തു ത്യാഗവും വരിക്കുവാൻ ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)നബി തയ്യാറായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നാടും, വീടും കുടുംബവുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സ്വദേശമായ ഇറാഖിൽനിന്നു ശാമിലേക്ക് വന്നു. കൻ ആൻ പ്രദേശത്ത് താമസമാക്കി. കൂടെ സഹോദരപുത്രൻ ലൂത്ത്വ (عليه السلام)നബിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടു മക്കളും, മക്കളുടെ മക്കളുമായി ആ കുടുംബം പെരുകിപ്പെരുകി വരികയും, പുതിയൊരു ലോകചരിത്രം തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. (ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ ചരിത്രം വിശദമായി സൂറത്തുൽ ഇബ്രാഹീമിന്റെ തുടക്കത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

فَلَمَّا ٱعۡتَزَلَهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَهَبۡنَا لَهُۥٓ إِسۡحَٰقَ وَيَعۡقُوبَۖ وَكُلّٗا جَعَلۡنَا نَبِيّٗا ﴿٤٩﴾

49 അങ്ങനെ, അവരെയും, അവർ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ആരാധിച്ചു വരുന്നവയെയും അദ്ദേഹം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു പോയാറെ, അദ്ദേഹത്തിന് (പുത്രൻ) ഇസ്ഹാഖിനെയും, (പൗത്രൻ) യഅ്ഖൂബിനെയും നാം പ്രദാനം ചെയ്തു; എല്ലാ (ഓരോരു)വരെയും നാം നബിമാരാക്കുകയും ചെയ്തു.

وَوَهَبۡنَا لَهُم مِّن رَّحۡمَتِنَا وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ لِسَانَ صِدۡقٍ عَلِيّٗا ﴿٥٠﴾

50 നമ്മുടെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും അവർക്കു നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും, സത്യത്തിന്റെ ഉന്നതമായ (സൽ) കീർത്തി അവർക്ക് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.''

---

49 فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവരെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ. وَمَا يَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിക്കുന്നവയെയും. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ. وَهَبْنَا നാം പ്രദാനം ചെയ്തു, ദാനം കൊടുത്തു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. إِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിനെ. وَيَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിനേയും. وَكُلاًّ എല്ലാവരേയും, ഓരോരുത്തരേയും. جَعَلْنَا നാം ആക്കി. نَبِيًّا നബി, പ്രവാചകൻ. 50 وَوَهَبْنَا നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. لَهُم അവർക്ക്. مِّن رَّحْمَتِنَا നമ്മുടെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്, കാരുണ്യത്തിൽ നിന്ന്. وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. لَهُمْ അവർക്ക്. لِسَانَ صِدْقٍ സത്യത്തിന്റെ കീർത്തി (സൽകീർത്തി). عَلِيًّا ഉന്നതമായ, ഉന്നതമായ നിലയിൽ.

ഒരു കാലത്തും മങ്ങിപ്പോകാത്തവണ്ണം ജനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പ്രശംസയും, അഭിനന്ദനവും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു സാരം. ജൂതർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ, മുസ്ലിംകൾ എന്നീ തരവ്യത്യാസമില്ലാതെ, ദൈവീക മതസ്ഥരെല്ലാം തന്നെ അവരെ പ്രശംസിക്കുന്നവരും ബഹുമാനിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. ലോകാവസാനംവരെ ഈ കീർത്തി നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. നമസ്കാരം, ഹജ്ജ് മുതലായ കർമ്മങ്ങളിൽപോലും ഈ പ്രവാചക കുടുംബത്തിൻെറ സ്മരണകൾ കാണാവുന്നതാണ്.

ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)നബിയുടെ പുത്രനാണ് 'ഇസ്ഹാഖ്' (عليه السلام)ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ മകനാണ് യഅ്ഖൂബ്(عليه السلام)പ്രവാചകൻമാരിൽ അധികഭാഗവും യഅ്ഖൂബ് (അ). നബിയുടെ സന്താന പരമ്പരയിൽപെട്ടവരാകുന്നു. പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുള്ള ഇസ്രാഈൽ (യിസ്രായേൽ) വംശത്തിൻെറ പിതാവുമാണ് അദ്ദേഹം. ഇസ്ഹാഖ്(عليه السلام)നബിയുടെ സഹോദരനായ ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام)നബിയുടെ സന്തതികളിൽനിന്നാണ് മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനി ജനിച്ചത്. അപ്പോൾ വമ്പിച്ച രണ്ടു വംശപരമ്പരകളായ ഇസ്രാഈൽ വംശങ്ങളും, ഇസ്മാഈൽ വംശങ്ങളും (അറബികളും) ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)തിരുമേനിയുടെ സന്തതികളാകുന്നു. (*)

ഒരു കാര്യം ഇവിടെവെച്ചു നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. 48-ാംവചനത്തിൽ, 'നിങ്ങൾ വിളിച്ചുവരുന്നവ' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നവ' ((وما تدعون എന്നും 'ഞാൻ വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും' (وادعوا) എന്നും പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ രണ്ടു ക്രിയാരൂപങ്ങളുടെയും ധാതു (المصدر) അതേ വചനത്തിൽ തന്നെ കാണുന്ന 'ദുആ' (دعاء) എന്ന പദമാകുന്നു. ഇതിനു 'വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക, വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുക, തേടുക, ക്ഷണിക്കുക, അപേക്ഷിക്കുക', എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം വരുന്നതാണ്. ഒരു അദൃശ്യശക്തിക്കു മുമ്പിൽ ഭക്തിയോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന അപേക്ഷക്കാണ് 'പ്രാർത്ഥന' എന്നു പറയുന്നത്. ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് 'ദുആ' എന്ന പദവും, അതിൽനിന്നു ഉൽഭവിക്കുന്ന മറ്റുള്ള പദരൂപങ്ങളും അധികവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ 'പടച്ചവനെ വിളിക്കുക' എന്നും അല്ലാഹുവിനോട് തേടുക എന്നും മറ്റും മലയാളികളായ നാം പറയാറുള്ളതുപോലെ, ദുആയുടെ അർത്ഥത്തിൽ അറബിഭാഷയിലും വേറെ ചില വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി 3-ാം വചനത്തിൽ സകരിയ്യാ (عليه السلام) പ്രാർത്ഥിച്ചതിനെപ്പറ്റി 'വിളിച്ചു' എന്നർത്ഥമാകുന്ന 'നാഥാ') نادى(എന്ന പദമാണല്ലോ ഉള്ളത് ആ 'വിളി' نداء കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'പ്രാർത്ഥന' തന്നെയാണെന്നു അടുത്ത 4-ാം വചനത്തിൻെറ അവസാന ഭാഗത്തിൽനിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, സകരിയ്യാ (عليه السلام)നബിയുടെ അതേ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ: ആലുഇംറാൻ 38ൽ 'സകരിയ്യാ (عليه السلام)തൻെറ റബ്ബിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു')دعا زكريا ربه (എന്നാണ് പറയുന്നതും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ 'ദുആ' യുടെയും 'പ്രാർത്ഥനയുടെയും അർത്ഥത്തിൽ വേറെയും പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്;

മേൽകാണിച്ച അർത്ഥത്തിലുള്ള എല്ലാ 'ദുആ' യും (പ്രാർത്ഥനയും) 'ഇബാദത്താ'കുന്ന ആരാധന) عبادة(യിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. 'ഇബാദത്താ'കട്ടെ, അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ചെയ്‌വാൻ പാടില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ പ്രാർത്ഥന (ദുആ) ചെയ്‌വാനും പാടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. 48, 49 വചനങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. 48-ാം വചനത്തിൽ ഇബ്റാഹിം (عليه السلام)നബി: ''ഞാൻ നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവരെയും വിട്ടൊഴിഞ്ഞു പോകുന്നു'' എന്നും, ''എൻെറ റബ്ബിനെ വിളിക്കു''മെന്നും പറഞ്ഞു 49-ാം വചനത്തിൽ അദ്ദേഹം വിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോയതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, ''അവരെയും അവർ ആരാധിക്കുന്നവ (ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്നവ)യെയും വിട്ടുപോയാറെ'' എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഇതുപോലെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാകുന്നു. എന്നു

---

* ഇസ്രായീൽ ഗോത്രങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ അറബി ഗോത്രങ്ങളുടെ വാസസ്ഥങ്ങൾ

വെച്ചാൽ, ഒരേ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ 'ദുആ' എന്നും 'ഇബാദത്ത്' എന്നും ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. 'ഇബാദത്തി'ൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നു മാത്രമല്ല, ഇബാദത്തിൻെറ ഇനങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായതു കൂടിയാണ് 'ദുആ' എന്ന പ്രാർത്ഥന. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: **الدعاء مخ العبادة - الترمذي** പ്രാർത്ഥന, ആരാധനയുടെ മജ്ജയാകുന്നു. (തി) മറ്റൊരിക്കൽ അവിടുന്നു പറഞ്ഞത് ഇങ്ങിനെയാണ്: **الدعاء هو العبادة – احمد وابوداود وغيرها** (പ്രാർത്ഥന തന്നെയാണ് ആരാധന അ; ദാ) ഇതുകൊണ്ടാണ്, പലപ്പോഴും 'ദുആ' (**دعاء**) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നു ഉൽഭവിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്ന വേളയിൽ, ചില വ്യഖ്യാതാക്കൾ 'ഇബാദത്ത്' (**عبادة**) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുളള പദങ്ങളെക്കൊണ്ട് വ്യാഖ്യാനിച്ചു കാണുന്നതും.

വിഭാഗം-4

51 (നബിയേ) വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ മൂസായെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുക: നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ഒരു നിഷ്കളങ്കനായിരുന്നു; ഒരു ദൂതനും പ്രവാചകനും [റസൂലും നബിയും] ആയിരുന്നു.

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ مُوسَىٰٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾

52 (സീനാ) പർവ്വതത്തിൻെറ വലത്തുഭാഗത്തുനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നാം വിളിക്കുകയും, ഒരു രഹസ്യഭാഷിതനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു നാം സാമീപ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു.

وَنَٰدَيْنَٰهُ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَٰهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

53 നമ്മുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ തൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂനിനെ ഒരു പ്രവാചകനായ നിലയിൽ, നാം അദ്ദേഹത്തിന് പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

وَوَهَبْنَا لَهُۥ مِن رَّحْمَتِنَآ أَخَاهُ هَٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

---

51 وَاذْكُرْ പറയുക, പ്രസ്താവിക്കുക. فِي الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ. مُوسَى മൂസായെക്കുറിച്ച്. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു. مُخْلَصًا നിഷ്കളങ്കൻ (ശുദ്ധൻ). وَكَانَ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു, ആവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. رَسُولاً ഒരു റസൂൽ, ദൂതൻ. نَّبِيًّا പ്രവാചകൻ, പ്രവാചകനായ. 52 وَنَادَيْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു. مِن جَانِبِ الطُّورِ (സീനാ) പർവ്വതത്തിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്ന്. الْأَيْمَنِ വലത്തെ. وَقَرَّبْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം സാമീപ്യം(അടുപ്പം) നൽകുകയും ചെയ്തു. نَجِيًّا സ്വകാര്യഭാഷിതനായി, സ്വകാര്യം പറയുന്നവനായി. 53 وَوَهَبْنَا നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. مِن رَّحْمَتِنَا നമ്മുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ, കാരുണ്യത്താൽ. أَخَاهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദരനെ. هَارُونَ ഹാറൂനിനെ. نَبِيًّا പ്രവാചകനായി, നബിയായി.

മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ ചരിത്രം അടുത്ത സൂറത്തിൽ സുദീർഘം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അധികവിവരം അവിടെ വെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. ആ ചരിത്രത്തിലെ ചില വശങ്ങൾ സ്പർശിക്കുക മാത്രമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. പ്രബോധനകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ തന്നെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു സഹായകനായി സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (عليه السلام)നബിയേയും നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു മൂസാ (عليه السلام)അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചും അതിൻെറ ഫലമായി അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ സഹായകനും ഒരു നബിയുമായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. സാധാരണ മറ്റു നബിമാർക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരനുഗ്രഹമാണത് ഇതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഷണം മദ്ധ്യവർത്തിയില്ലാതെ നേരിട്ട് കേട്ടതും മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കുമാത്രം സിദ്ധിച്ച അതിമഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമാകുന്നു.

'ത്വൂർ' (الطور) എന്ന വാക്കിന് പർവ്വതം എന്നർത്ഥമാണെങ്കിലും സീനാപർവ്വതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പല സ്ഥലത്തും ഖുർആനിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു ആദ്യമായി വഹ്‌യ് (ദിവ്യസന്ദേശം) ലഭിച്ചതും, അല്ലാഹുവിൻെറ സംഭാഷണം കേൾക്കുകയെന്ന മഹാഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതും, തൗറാത്തു ലഭിച്ചതുമെല്ലാം സീനായിൽ വെച്ചായിരുന്നു അദ്ദേഹം മദ്‌യനിൽ നിന്നു ഈജിപ്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ വഴിമദ്ധ്യേ തന്നെ അഭിമുഖീകരിച്ചു നിൽക്കുന്ന പർവ്വതത്തിൻെറ വലത്തുഭാഗത്തുവെച്ചാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ വിളിയുണ്ടായത്. സീനാ അർദ്ധദ്വീപ് അറേബ്യയുടെ ഏതാണ്ട് വടക്കുപടിഞ്ഞാറും, ഈജിപ്തിൽനിന്നു ഏതാണ്ട് തെക്കുകിഴക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

'ലാമി'ന് 'ഇ'കാര(كسرة) ത്തോടുകൂടി **مخلصا** എന്നും, 'അ'കാര (فتحة) ത്തോടുകൂടി **مخلصا** എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ വായന അനുസരിച്ചാണ് 'നിഷ്കളങ്കൻ' എന്ന് നാം ആയത്തിന് തർജ്ജമ കൽപിച്ചത്. രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ചു ആ വാക്കിന് 'ശുദ്ധി ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ' എന്നോ 'തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ' എന്നോ അർത്ഥം പറയാവുന്നതാകുന്നു.

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ إِسْمَٰعِيلَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ صَادِقَ ٱلْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٤﴾

54 വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇസ്മാഈലിനെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുക: നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനത്തിൽ സത്യംപാലിക്കുന്നവനായിരുന്നു; ഒരു റസൂലും നബിയും [ദൂതനും പ്രവാചകനും] ആയിരുന്നു.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُۥ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ وَكَانَ عِندَ رَبِّهِۦ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

55 അദ്ദേഹം തൻെറ ആൾക്കാരോട് നമസ്ക്കാരത്തിനും 'സകാത്തി'നും [വിശുദ്ധധർമ്മത്തിനും] ആജ്ഞാപിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു ; തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽ അദ്ദേഹം സുസമ്മതനുമായിരുന്നു.

---

54 وَاذْكُرْ പ്രസ്താവിക്കുക. فِي الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ. إِسْمَاعِيلَ ഇസ്മാഈലിനെക്കുറിച്ച്. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അദ്ധേഹം ആയിരുന്നു. صَادِقَ الْوَعْدِ വാഗ്ദാനത്തിൽ സത്യം പാലിക്കുന്നവൻ. وَكَانَ ആകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. رَسُولاً റസൂൽ, ദൂതൻ. نَّبِيّاً നബി, പ്രവാചകൻ. 55 وَكَانَ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു. يَأْمُرُ ആജ്ഞാപിക്കും. أَهْلَهُ തൻെറ ആൾക്കാരോട്, സ്വന്തക്കാരോട്. بِالصَّلاَةِ നമസ്ക്കാരത്തിന്. وَالزَّكَاةِ സകാത്തിനും, വിശുദ്ധ ധർമ്മത്തിനും. وَكَانَ ആകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. عِندَ رَبِّهِ തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽ. مَرْضِيًّا സുസമ്മതൻ, തൃപ്തൻ.

ഇബ്റാഹിം (അ)നബിയുടെ പുത്രനും, അറബികളുടെവംശപിതാവുമായ ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام)നബിയുടെ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപം ഈ രണ്ട് ആയത്തുകളിൽ അടങ്ങുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മൂന്നു സവിശേഷഗുണങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്: (1) അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനത്തിൽ സത്യം പാലിച്ചിരുന്നു. (2) അദ്ദേഹം സ്വന്തക്കാരോട് നമസ്കാരത്തിനും വിശുദ്ധധർമ്മത്തിനും ആജ്ഞാപിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. (3) അദ്ദേഹം റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ സുസമ്മതനായിരുന്നു.

''നിന്നെ അറുക്കുവാൻ എനിക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന കിട്ടിയിട്ടുണ്ട''ന്ന് പിതാവ് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'പിതാവേ! കൽപിക്കപ്പെട്ടതു ചെയ്തു കൊള്ളുക! അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ, ക്ഷമയുള്ളവനായി എന്നെ നിങ്ങൾക്ക് കാണാവുന്നതാകുന്നു.'' (يا ابت افعل ما تؤمر ستجدنى ان شاء الله من الصابرين الصافات ١٠٢) –ഈ വാഗ്ദാനം അദ്ദേഹം പാലിച്ച സംഭവം ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. എന്നിരിക്കെ ഒന്നാമത്തെ സവിശേഷ ഗുണത്തിന് വേറെ ഉദാഹരണം ആവിശ്യമില്ല. വർത്തമാനത്തിൽ കളവു പറയുക, വിശ്വസിച്ചാൽ ചതിക്കുക,

വാഗ്ദാനം ലംഘിക്കുക എന്നീ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ കപടവിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണെന്ന ത്രെ നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിചെയ്യുന്നത്. ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു നിലകൊളളുന്നവയുമാണ്. വാഗ്ദാനപാലനത്തിന് ഇസ്‌ലാം കൽപിക്കുന്ന വമ്പിച്ച സ്ഥാനം ഇതിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാം.

ജനങ്ങളോട് പൊതുവിലും, സ്വന്തക്കാരോട് പ്രത്യേകിച്ചും സൽക്കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിക്കലും, ദുഷ്ക്കർമങ്ങളെപ്പറ്റി വിരോധിക്കലും ഇസ്‌ലാമിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം കൽപി ക്കപ്പെട്ടിട്ടുളളതാകുന്നു. قوا انفسكم واهليكم نارا– التحريم ٦ (നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ സ്വന്ത ക്കാരേയും നരകാഗ്നിയിൽ നിന്ന് കാത്തുരക്ഷിക്കുവിൻ) എന്നതുപോലെയുളള പല ഖുർആൻവ ചനങ്ങളും, പല ഹദീസുകളും ഇക്കാര്യത്തിൻെറ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നുണ്ട്. സൽ ക്കർമ്മങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ കാര്യങ്ങളാണ് നമസ്കാരവും സക്കാത്തും. അല്ലാ ഹുവിനും അടിയാനും ഇടക്കുളള ബാധ്യതകളിൽവെച്ചു നമസ്ക്കാരവും, അടിയാനും ജനങ്ങളും തമ്മിലുളള ബാധ്യതകളിൽവെച്ചു സക്കാത്തും കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠത അർഹിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, സ്വന്തം നിലക്കും, മറ്റുളളവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ബാധ്യത എന്ന നിലക്കും ഉളള എല്ലാ പ്രധാന കടമകളും ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നിറവേറ്റിയിരുന്നു എന്നു സാരം വരുന്നു.

ഒരു സമുദായത്തിൻെറ സ്ഥാപകനും, നേതാവുമാകുന്ന ആൾക്ക് അവശ്യം ഉണ്ടായിരി ക്കേണ്ടുന്ന ഗുണമാണ്, വാക്കിലും, പ്രവൃത്തിയിലും, വാഗ്ദാനത്തിലും സത്യം പാലിക്കുക എന്നത്. അതും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുളള ബോധം, ഭയഭക്തി, അനുസരണശീലം ആദിയായവ സ്വജനങ്ങളിൽ ഉളവാക്കുക, അഥവാ, അവരെ ആത്മീയശു ദ്ധിയുളള ജനതയാക്കിത്തീർക്കുക, ഇതാണ് നേതാവിൻെറ മറ്റൊരു കടമ. ഇതിനും പുറമെ, ആ ജനത ഒരു സുസംഘടിത ജനതയായിത്തീരുന്നതിന് അവരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതം പരസ്പര സഹായ സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിലും, സ്നേഹത്തിലും ആക്കിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേ ണ്ടതുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബി ശരിക്കും നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും മേൽക്കണ്ട ചരിത്ര സംക്ഷേപത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇങ്ങിനെയുളള ഒരു മഹാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ തീർച്ചയായും സുസമ്മതനായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

56 വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇദ്‌രീസിനെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുക: നിശ്ചയമായും അദ്ദേ ഹം ഒരു പരമസത്യവാനും, പ്രവാചകനും ആയിരുന്നു;	وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَـٰبِ إِدْرِيسَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٥٦﴾
57 നാം അദ്ദേഹത്തെ ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാ നത്ത് ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.	وَرَفَعْنَـٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

56 وَاذْكُرْ പ്രസ്താവിക്കുക. فِي الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ. إِدْرِيسَ ഇദ്‌രീസിനെക്കുറിച്ച്. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയ മായും അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു. صِدِّيقًا പരമസത്യവാൻ, സത്യസന്ധൻ. نَبِيًّا നബി, പ്രവാചകൻ. 57 وَرَفَعْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. مَكَانًا ഒരു സ്ഥാനത്ത്. عَلِيًّا ഉന്നതമായ, ഉയർന്ന.

ഉന്നതമായ സ്ഥാനവും നിലപാടും അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്ന് സാരം. ഈ ഒടുവിലെ വചനത്തിന് 'ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് നാം അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു' എന്നു ചിലർ അർത്ഥം കൽപിച്ചു കാണുന്നു. ആകാശത്തിലേക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേ ക്കോ 'ഇദ്‌രീസ്' (عليه السلام)നബിയെ അല്ലാഹു ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം അവിടെയാണ് ഇപ്പോഴും ഉളളതെന്നും ആ അർത്ഥത്തിന് അവർ വ്യാഖ്യാനവും നൽകുന്നു. ഇതിന് വിശദീകര

ണം കൊടുക്കുന്ന പല കഥകളും ചില കിതാബുകളിലുണ്ട്. ഖുർആനിലോ, ഹദീസിലോ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് പിൻബലം കാണുന്നില്ല.

ഇദ്‌രീസ് (عليه السلام) ൻെറ സാക്ഷാൽ പേർ 'ഹാനോഖ്' അല്ലെങ്കിൽ 'അഖ്നോഖ്' (خنوخ او اخنوخ) എന്നാകുന്നു. 'ഊസരീസ്' (اوزريس) എന്നും, 'അസ്വീരിസ്' (اسويرس) എന്നും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ട്. ഇദ്‌രീസ് എന്നത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ പേരിൻെറ അറബി വകഭേദമാണെന്നും, സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നും പക്ഷാന്തരമുണ്ട്. അദ്ദേഹം നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ പിതാവിൻെറ പിതാമഹനായിരുന്നുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത് ''ഹാനൂക്കിൻെറ ആയുഷ്ക്കാലം ആകെ മുന്നൂററുപത്തഞ്ച് സംവത്സരമായിരുന്നു. ഹാനൂക്ക് ദൈവത്തോടു കൂടെ നടന്നു. ദൈവം അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയതിനാൽ കാണാതെയായി.'' എന്ന് ബൈബിൾ (ഉൽപത്തി: 5ൽ 23, 24) പറയുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, ഈ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു മേൽ സൂചിപ്പിച്ച കഥകൾ ഉടലെടുത്തത്. الله اعلم

ആദ്യമായി പേനകൊണ്ടെഴുതിയത്, വസ്ത്രം തുന്നുവാൻ തുടങ്ങിയത്, ഗണിതവും കണക്കും ആദ്യം പഠിച്ചത്, ഇങ്ങിനെ പലതും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രത്യേകതകളായി പല ചരിത്രകാരൻമാരും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകപ്രധാനികളായ പലരെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു:

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِن ذُرِّيَّةِ ءَادَمَ وَمِمَّنۡ حَمَلۡنَا مَعَ نُوحٖ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡرَٰٓءِيلَ وَمِمَّنۡ هَدَيۡنَا وَٱجۡتَبَيۡنَآۚ إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِمۡ ءَايَٰتُ ٱلرَّحۡمَٰنِ خَرُّواْۤ سُجَّدٗا وَبُكِيّٗا۩ ﴿٥٨﴾

58 അക്കൂട്ടർ [മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവർ] ആദമിൻെറ സന്തതികളിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രവാചകന്മാരാകുന്നു. നൂഹിൻെറ കൂടെ നാം [അല്ലാഹു; കപ്പലിൽ] വഹിച്ചു കൊണ്ടു പോയവരിലും, ഇബ്രാഹീമിൻെറയും, ഇസ്രാഈലിൻെറ [യഅ്ഖൂബിൻെറ]യും സന്തതികളിലും പെട്ടവരും; നാം സൻമാർഗ്ഗം നൽകുകയും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തവരിൽപെട്ടവരും ആകുന്നു. 'പരമകാരുണിക'ൻെറ [അല്ലാഹുവിൻെറ] ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗം]ചെയ്യുന്നവരായും, കരയുന്നവരായും കൊണ്ട് അവർ നിലംപതിച്ചു പോകുന്നതാണ്.

---

58 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ (അവരെല്ലാം). الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാണ്. أَنْعَمَ اللهُ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِم അവരിൽ, അവർക്ക്. مِّنَ النَّبِيِّين നബിമാരിൽ, നബിമാരായുള്ള. مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ ആദമിൻെറ സന്തതികളിൽനിന്ന്. وَمِمَّنْ യാതൊരു കൂട്ടരിൽനിന്നും. حَمَلْنَا നാം വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോയ. مَعَ نُوحٍ നൂഹിൻെറകൂടെ. وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൻെറ സന്തതികളിൽനിന്നും. وَإِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈലിൻെറ (യഅ്ഖൂബിൻെറ)യും. وَمِمَّنْ هَدَيْنَا നാം മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്തവരിൽ നിന്നും. وَاجْتَبَيْنَا നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. إِذَا تُتْلَى ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടാൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ. آيَاتُ الرَّحْمَنِ റഹ്മാൻെറ (പരമകാരുണികൻെറ) ലക്ഷ്യങ്ങൾ (വേദവാക്യങ്ങൾ). خَرُّوا അവർ നിലം പതിക്കും, വീണുപോകും. سُجَّدًا സാഷ്ടാംഗം(സുജൂദ്) ചെയ്യുന്നവരായി. وَبُكِيًّا കരയുന്നവരായും.

സുജൂദിൻെറ ആയത്തുകളിൽ-ഓതുകയോ, കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതുള്ള ആയത്തുകളിൽ ഒന്നാണ്-ഈ ആയത്തും. അല്ലാഹുവിനു സുജൂദു (സാഷ്ടാം

ഗനമസ്ക്കാരം) ചെയ്വാൻ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വേറെചില ആയത്തുകൾക്കുശേഷ വും ഇതുപോലെ സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന് നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓത്തിൻെറ സുജൂദ് (سجود التلاوة)എന്ന പേരിലാണ് ഈ സുജൂദുകൾ അറിയപ്പെടുന്നത്: മേൽ പ്പറഞ്ഞ നബിമാരുടെ ഒരു മാതൃക എന്ന നിലക്ക് ഇവിടെ നാമും അല്ലാഹുവിനു ഒരു സുജൂദു ചെയ്യുന്നത് അനുയോജ്യമാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ സൂറത്തിൽ ഇതുവരെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ നബിമാരും, ആദംനബിയുടെ സന്ത തികൾ തന്നെ. നൂഹ്നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ജലപ്രളയത്തിൽ അദ്ദേഹ മൊന്നിച്ചു കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടവരുടെ സന്തതികളിലും എല്ലാവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇബ്റാ ഹീം നബിയുടെ സന്തതികളിൽ ഇസ്ഹാഖ്, യഅ്ഖൂബ്. ഇസ്മാഈൽ, മൂസാ, ഹാറൂൻ, സകരി യ്യാ, യഹ്യാ, ഈസാ എന്നീ നബിമാർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇസ്രാഈൽ എന്ന യഅ്ഖൂബിൻെറ സന്തതികളിൽ മൂസാ, ഹാറൂൻ, സകരിയ്യാ, യഹ്യാ, ഈസാ عليهم السلام (എല്ലാവരിലും സമാധാ നശാന്തി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ!) എന്നിവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. 'നാം സന്മാർഗ്ഗം നൽകുകയും, തിരഞ്ഞെ ടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽ എല്ലാവരും വീണ്ടും ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഇപ്പറഞ്ഞ മഹാൻമാരെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹുവോടു അങ്ങേഅറ്റത്തെ ഭക്തിയുള്ളവരും, അവൻെറ കൽപനകളും, സന്ദേശങ്ങളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമാകുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസമുള്ളവരും ആയിരുന്നു. അവരുടെ വിനയാധിക്യവും, ഭയഭക്തിയും നിമിത്തം, അല്ലാ ഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോഴേക്കും അവർ കരഞ്ഞു കൊണ്ടു സുജൂദായി വീണുപോ കുമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുവചനങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും കേൾക്കുമ്പോൾ കരയുക എന്നത് അതിനോടുള്ള ബഹുമാനവും, അവനോടുള്ള ഭക്തിയുമാണ് കാണിക്കുന്നതെന്ന് സ്പ ഷ്ടമാണല്ലോ. ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ കരയുന്നതിന് നബിവചനങ്ങളിൽ പ്രോൽസാ ഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു.

۞ فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٌ أَضَاعُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّبَعُواْ ٱلشَّهَوَٰتِۖ فَسَوۡفَ يَلۡقَوۡنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾

59 എന്നാൽ, അവരുടെ [ആ നബിമാരുടെ] ശേഷം, ഒരു (തരം) പിൻഗാമികൾ പിന്നീ ട് സ്ഥാനത്തുവന്നു; അവർ നമസ്ക്കാരം പാഴാക്കിക്കളയുകയും, സ്വേച്ഛകളെ പി ൻതുടരുകയും ചെയ്തു: അതിനാൽ, അവർ ദുർമ്മാർഗ്ഗ(ഫലം) പുറകെ കണ്ടെ ത്തുന്നതാണ്:-

إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُونَ شَيۡـًٔا ﴿٦٠﴾

60 പശ്ചാത്തപിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ് തവർ ഒഴികെ. അവരാകട്ടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്; അവർ ഒട്ടുംതന്നെ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല;-

---

59 فَخَلَفَ എന്നാൽ പിന്നീട്സ്ഥാനത്തുവന്ന്, എന്നിട്ട് പിന്നിട്ടുണ്ടായി. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ (ആ നബിമാരുടെ) ശേഷം. خَلْفٌ ഒരു (തരം) പിൻഗാമികൾ. أَضَاعُوا അവർ പാഴാക്കി. الصَّلَاةَ നമ സ്കാരം. وَاتَّبَعُوا അവർ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു. الشَّهَوَاتِ ദേഹേച്ഛകളെ, സ്വേച്ഛകളെ, തന്നിഷ്ട ങ്ങളെ. فَسَوْفَ ആകയാൽ പുറകെ, വഴിയെ. يَلْقَوْنَ അവർ കണ്ടെത്തും. غَيًّا ദുർമ്മാർഗ്ഗം (ദുർമ്മാർഗ്ഗ ഫലം). 60 إِلاَّ مَن യാതൊരുവരൊഴികെ. تَابَ അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു, ഖേദിച്ചുമടങ്ങി. وَآمَنَ വിശ്വ സിക്കുകയും ചെയ്തു. وَعَمِلَ അവർ പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം, നല്ലത്. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. يَدْخُلُونَ അവർ പ്രവേശിക്കും. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. وَلاَ يُظْلَمُونَ അവർ അക്രമിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. شَيْئًا ഒട്ടും, ഒന്നും.

മേൽപറഞ്ഞ നബിമാരുടെ കാലങ്ങൾക്കുശേഷം അവരുടെ പിൻഗാമികളായി രംഗത്തു വന്ന ഓരോ തലമുറകൾ, ആ പ്രവാചകൻമാരാൽ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട സത്യമാർഗ്ഗത്തിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞു. അതിൻെറ സത്തയും അന്തസാരവും പാഴാക്കി. അവർ തങ്ങളുടെ ദേഹേഛകളെ പൂജിക്കുന്നവരായിത്തീർന്നു. ഇന്നും ആ മഹാൻമാരുടെ പിൻഗാമികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന കക്ഷികളുടെ നില മിക്കവാറും അതുതന്നെ. അതിൻെറ ദുരന്തഫലം അവർ അനുഭവിക്കാതിരിക്കില്ല.

മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ പിഴച്ചുപോയാലും, അതിൽനിന്നു ഖേദിച്ചു പാശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പാശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കും. അവൻ കാരുണ്യവാനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു. പശ്ചത്താപത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനം ശരിയായ വിശ്വാസവും, അതിൻെറ അനിവാര്യഫലം സൽക്കർമ്മവുമാണ്. അതിനാൽ, അത് രണ്ടും പ്രകടമാകുമ്പോഴേ പശ്ചാത്താപം യഥാർഥമായിത്തീരുകയുള്ളു. ഇത്തരത്തിലുള്ള പശ്ചാത്താപംമൂലം, ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുമെന്നു മാത്രമല്ല, പാപം ചെയ്യാത്തവനെപ്പോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. 'അവർ ഒട്ടും അക്രമിക്കപ്പെടുകയില്ല' (**ولا يظلمون شيئا**) എന്ന വാക്യത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. 'പാപത്തിൽ നിന്നു പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവൻ പാപമില്ലാത്തവനെപോലെയാകുന്നു (**التائب من الذنب كمن لا ذنب له**)എന്നു നബിവചനത്തിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. അത്രയുമല്ല, പാപങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് കാരുണ്യവാനായ അല്ലാഹു പുണ്യകർമ്മങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം നൽകുകകൂടി ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് സൂറത്തുൽ ഫുർഖാനിൽ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

الا من تاب وعمل صالحا فأولئك يبدل الله سيأتهم حسنات – الفرقان ٧٠

''...............പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ -അവരാകട്ടെ, അവരുടെ തിന്മകളെ അല്ലാഹു നന്മകളാക്കി മാറ്റിക്കളയുന്നതാണ്.''

പ്രവാചകൻമാരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചവരുടെ രണ്ടു ദുർഗുണങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞത്-നമസ്കാരം പാഴാക്കിയതും, സേച്ഛകളെ പിൻപറ്റിയതും, ഇത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ആരാധനകളുടെ കഴമ്പായ നമസ്കാരം വിശ്വാസത്തിൻെറ ചൈതന്യമാകുന്നു. അതിൻെറ സാക്ഷാൽ ചൈതന്യം പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റുള്ള നന്മകളെല്ലാം നഷ്ടമായിത്തീരുന്നതാണ്. നേരെമറിച്ച് പാപങ്ങളുടെയെല്ലാം നിദാനം ഇച്ഛാപൂജയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?! ദൈവവിശ്വാസികളും, അല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും നമസ്ക്കാരം മുഖേനയാണ് യഥാർത്ഥീകരിക്കുന്നത്. ഒരു ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾ, അവൻ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചും, ആ ദൈവത്തെ ഭക്തിപൂർവ്വം ആരാധിച്ചും വരുക സ്വാഭാവികമാണ്. ദൈവനിഷേധികൾക്കാകട്ടെ, സ്വേച്ഛകൾ പൂർത്തിയാക്കുകയെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒന്നും വേണ്ടാതായിട്ടില്ലല്ലോ.

അതുകൊണ്ടാണ് നമസ്കാരമാകുന്ന പ്രാർത്ഥനാകർമ്മം വിശ്വാസത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ അടയാളമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. നമസ്കാരത്തിൻെറ നിർവ്വഹണ രൂപങ്ങളിൽ, മതങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും, എല്ലാ മതസ്ഥരും അവരുടെ മതജീവിതത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനം നമസ്കാരത്തിൻമേൽ കെട്ടിപ്പടുത്തു കാണാവുന്നതാണ്. ഇതു അലങ്കോലപ്പെട്ടുപോകുന്നതോടുകൂടി മതപരമായ ജീവിതവും താറുമാറായിത്തീരുന്നു. ഒരാളുടെ വിശ്വാസത്തിനും അവിശ്വാസത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള വരമ്പു നമസ്ക്കാരമാണെന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിചെയ്ത ഒരു ഹദീസ് (**بين العبد والكرف ترك الصلوة – مسلم**) ഈ പരമാർത്ഥമാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്.

പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവർക്ക് യാതൊരു കുറവും പറ്റാതെ, സ്വർഗ്ഗം പൂകുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. പ്രസ്തുത സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ചുരുങ്ങിയ വിവരണമാണു അടുത്ത

വചനങ്ങളിലുള്ളത്.

جَنَّٰتِ عَدۡنٍ ٱلَّتِي وَعَدَ ٱلرَّحۡمَٰنُ عِبَادَهُۥ بِٱلۡغَيۡبِۚ إِنَّهُۥ كَانَ وَعۡدُهُۥ مَأۡتِيّٗا ﴿٦١﴾

61 അതായത്, പരമകാരുണികൻ [അല്ലാഹു] അവൻെറ (സ്വന്തം) അടിയാന്മാരോട്, അദൃശ്യമായ നിലയിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ (പ്രവേശിക്കും); നിശ്ചയമായും, അവൻെറ വാഗ്ദാനം (നിറവേറ്റി) കൊടുക്കപ്പെടുന്നതു തന്നെയാകുന്നു.

لَّا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوًا إِلَّا سَلَٰمٗاۖ وَلَهُمۡ رِزۡقُهُمۡ فِيهَا بُكۡرَةٗ وَعَشِيّٗا ﴿٦٢﴾

62 അവർ അവിടെവെച്ച് 'സലാമ'ല്ലാതെ-നിരർത്ഥകമായ യാതൊന്നും-കേൾക്കുകയില്ല. അവർക്ക് അവിടെ, തങ്ങളുടെ ഉപജീവനം [ആഹാരം] കാലത്തും, വയ്യിട്ടും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

تِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِي نُورِثُ مِنۡ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيّٗا ﴿٦٣﴾

63 നമ്മുടെ അടിയാന്മാരിൽനിന്ന് ആർ ഭയഭക്തരായിരുന്നുവോ അവർക്കു നാം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗമത്രെ, അത്.

---

61 جَنَّاتِ عَدْنٍ (അതായത്) സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. الَّتِي യാതൊരുവിധമുള്ള. وَعَدَ الرَّحْمَنُ റഹ്മാൻ (പരമകാരുണികൻ) വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عِبَادَهُ അവൻെറ അടിയാൻമാരോട്. بِالْغَيْبِ അദൃശ്യമായ (കാണപ്പെടാത്ത) നിലയിൽ. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും ആകുന്നു. وَعْدُهُ അവൻെറ വാഗ്ദാനം. مَأْتِيًّا നൽകപ്പെടുന്നത്, കൊടുക്കപ്പെടുന്നത്.. 62 لاَ يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കയില്ല. فِيهَا അതിൽ, അവിടെവെച്ച്. لَغْوًا ഒരു നിരർത്ഥവും, അനാവശ്യവും. إِلاَّ سَلاَمًا 'സലാമല്ലാതെ, സമാധാന ശാന്തിയല്ലാതെ. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. رِزْقُهُمْ അവരുടെ ആഹാരം, ഉപജീവനം, ജീവിത വിഭവം. فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ. بُكْرَةً രാവിലെ, കാലത്ത്. وَعَشِيًّا വൈകുന്നേരവും, വയ്യിട്ടും. 63 تِلْكَ അത്(അപ്പറഞ്ഞത്). الْجَنَّةُ സ്വർഗ്ഗമാകുന്നു. الَّتِي യാതൊരു (സ്വർഗ്ഗം). نُورِثُ നാം അവകാശപ്പെടുത്തികൊടുക്കും. مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാന്മാരിൽനിന്ന്. مَن كَانَ ആയിട്ടുള്ളവന്. تَقِيًّا ഭയഭക്തൻ, സൂക്ഷമതയുള്ളവൻ.

അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരായ അവൻെറ അടിയാൻമാർക്ക് അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സ്വർഗ്ഗത്തിൽ-അതു നേരിൽ കാണാതെത്തന്നെ-അവർ വിശ്വസിക്കുകയും, ആ മഹാഭാഗ്യസിദ്ധിക്കു വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. കേവലം അദൃശ്യമെന്നുവെച്ച് അവർ അതു അവഗണിച്ചില്ല. അതിനാൽ സർവ്വസുഖസമ്പൂർണ്ണമായ നിലയിൽ അതവർക്കു അല്ലാഹു അവകാശപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാണ്. അനാവശ്യങ്ങളോ, അസഭ്യങ്ങളോ ആയ ഒരു ശബ്ദവും അവർ അവിടെ കേൾക്കേണ്ടിവരികയില്ല. എവിടെയും-മലക്കുകളിൽ നിന്നും തമ്മതമ്മിലുമായി-ശാന്തിയുടെയും സമാധാനത്തിൻെറയും സന്ദേശമാകുന്ന സലാം മാത്രമായിരിക്കും അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്യുക. ഇഹത്തിലും, പരത്തിലുമെല്ലാം തന്നെ, മനുഷ്യനു ഏറ്റവുമധികം ആനന്ദപ്രദമായി സമാധാനമല്ലാതെ മറ്റെന്താണുള്ളത്?! അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, മുസ്ലിംകൾ തമ്മിൽ കാണുമ്പോഴും, നമസ്കാരത്തിലുമൊക്കെ സലാമിൻെറ വിവിധ രൂപങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും.

ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ജീവിത വിഭവങ്ങൾ നിരന്തരമായും, പരിപൂർണ്ണമായും അവർക്കവിടെ ലഭിക്കുന്നു. അവർ ഇച്ഛിക്കുകയും, ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്തോ അതെല്ലാം അവർക്കവിടെയുണ്ട്. **ولكم فيها ما تشتهى انفسكم ولكم فيها ما تدعون – فصلت ٣٦** (നിങ്ങൾ

എന്ത് ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അതു നിങ്ങൾക്ക് അവിടെയുണ്ട്. നിങ്ങൾ എന്ത് ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും നിങ്ങൾക്ക് അവിടെയുണ്ട്.) 'കാലത്തും വൈകിട്ടും' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം നിത്യവും നിരന്തരവും എന്നത്രെ.

മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ പ്രവാചകവര്യൻമാരിൽ പലരുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ വിവരിച്ചു. പിന്നീട് അവരുടെ പിൻഗാമികളുടെ നിലപാടുകളും വിവരിച്ചു. തുടർന്നുകൊണ്ട് പാപങ്ങളിൽ നിന്നു പശ്ചാത്തപിച്ചു സൽകർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ മഹത്തായ പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റി ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. അടുത്തതായി പ്രവാചകൻമാർക്കു ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന മലക്കുകൾ വരുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം മാത്രമാണെന്നും, പ്രവാചകൻമാർ ആശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അത് ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് നബി (ﷺ) യെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു വഹ്‌യ് (ദിവ്യസന്ദേശം) വരുവാൻ സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ് താമസിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ഭാഗ്യം എപ്പോഴും സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സ്വഭാവികമായും ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിരുമേനിക്കു അതിനാൽ മനഃക്ലേശം നേരിട്ടു. അതിനും പുറമെ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പരിഹാസവാക്കുകളും കേട്ടപ്പോൾ മനോദുഃഖം അധികമാകുകയും, ആവേശം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത പ്രാവശ്യം ജിബ്രീൽ (عليه السلام) വന്നപ്പോൾ തിരുമേനി ചോദിച്ചു: ''ഇപ്പോൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും കൂടുതലായി നമ്മെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വരുന്നതിന്നു താങ്കൾക്കെന്താണു മുടക്കം?!'' (ما يمنعك ان تزورو اذا اكثر مما تزورنا) ഇതിനെത്തുടർന്നു ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വലിയ തത്വം അടക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള താഴെ കാണുന്ന വചനം-മലക്കിന്റെ ഭാഷയിലായി-അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു:-

وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۖ لَهُۥ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

64 (നബിയേ,) തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരമല്ലാതെ ഞങ്ങൾ [മലക്കുകൾ] ഇറങ്ങുന്നില്ല; നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളതും, പിന്നിലുള്ളതും, അതിനിടയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അവന്റേതുതന്നെ; തന്റെ രക്ഷിതാവ് വിസ്മരിക്കുന്നവനല്ല;

رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَٱعْبُدْهُ وَٱصْطَبِرْ لِعِبَٰدَتِهِۦ ۚ هَلْ تَعْلَمُ لَهُۥ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾

65 '(അവൻ) ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതിന്റെയും റബ്ബാകുന്നു. അതിനാൽ, അവനെ (മാത്രം) ആരാധിച്ചുകൊള്ളുക; അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ സഹനമെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവനോട് പേരൊത്ത വല്ലവരെയും താൻ അറിയുമോ?! [ഇല്ല.]'

---

64 وَمَا نَتَنَزَّلُ ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങുന്നില്ല. إِلاَّ بِأَمْرِ കൽപന പ്രകാരമല്ലാതെ. رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ. لَهُ അവന്റേതാണ്, അവന്നാണ്. مَا بَيْنَ أَيْدِينَا നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളത്. وَمَا خَلْفَنَا നമ്മുടെ പിന്നിലുള്ളതും. وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ അതിന്റെ ഇടയിലുള്ളതും. وَمَا كَانَ അല്ല, ആയിട്ടില്ല. رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ്, തന്റെ റബ്ബ്. نَسِيًّا മറക്കുന്നവൻ, മറതിക്കാരൻ.. 65 رَبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും. فَاعْبُدْهُ ആകയാൽ നീ അവനെ ആരാധിക്കുക. وَاصْطَبِرْ സഹനമെടുക്കുക(ക്ഷമ സ്വീകരിക്കുക)യും ചെയ്യുക. لِعَبَادَتِهِ അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ, അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി. هَلْ تَعْلَمُ നീ അറിയുമോ, നിനക്കറിയാമോ. لَهُ അവന്. سَمِيًّا പേരൊത്തവനെ, തുല്യനെ, നാമധാരിയെ.

ആകാശഭൂമികളെയും, അവയ്ക്കിടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മറ്റു വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ച് രക്ഷിച്ച് പരിപാലിച്ചുവരുന്ന രക്ഷിതാവ്, പ്രപഞ്ചകാര്യങ്ങളുടെ നിയന്താവ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാമത്തിന് അർഹൻ തൻെറ റബ്ബായ അല്ലാഹുവാണല്ലോ. ഈ പേരിനോ, അല്ലെങ്കിൽ അവൻെറ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചു കാണിക്കുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും നാമങ്ങൾക്കോ അർഹതയുള്ള വേറെ വല്ലവരെയും തനിക്കു അറിയാമോ? ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ. ആ വിഷയത്തിൽ നേരിട്ടേക്കുന്ന എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും, വിഷമങ്ങളെയും സഹനപൂർവ്വം തരണം ചെയ്തു മുന്നോട്ടുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കണം എന്നു സാരം. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, ഈ കൽപന നബി(ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, സമുദായത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിയേയും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. പ്രപഞ്ചകർത്താവായ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുക, അതിൽ നേരിടുന്ന എല്ലാ ബുദ്ധിമുട്ടുകളേയും സഹനത്തോടെ തരണം ചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കാര്യമാണ് ഈ കൽപനയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. വാസ്തത്തിൽ, ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ എല്ലാ നൻമകളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം.

വിഭാഗം-5

وَيَقُولُ ٱلْإِنسَٰنُ أَءِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾

66 മനുഷ്യൻ പറയുന്നു: ''ഞാൻ മരണപ്പെട്ടു പോയാലുണ്ടോ, ജീവനുള്ളവനായി പിന്നെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു?! [അതു സംഭവ്യമല്ല]'' എന്ന്.

أَوَلَا يَذْكُرُ ٱلْإِنسَٰنُ أَنَّا خَلَقْنَٰهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾

67 മനുഷ്യൻ ഓർക്കുന്നില്ലേ: താൻ യാതൊന്നുംതന്നെ ആയിരുന്നില്ലാത്ത ഘട്ടത്തിൽ, മുമ്പ് അവനെ നാം പടച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന്?!

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَٱلشَّيَٰطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾

68 (നബിയേ,) എന്നാൽ, നിൻെറ റബ്ബ്തന്നെയാണ് (സത്യം)! നിശ്ചയമായും, അവരെയും (എല്ലാ) 'ചെകുത്താൻമാരെ' [പിശാചുക്കളെ]യും നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതാണ്; പിന്നീട്, അവരെ മുട്ടുകുത്തിയവരായ നിലയിൽ, നരകത്തിനു ചുറ്റും നാം ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്യും.

ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى ٱلرَّحْمَٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾

69 പിന്നീട്, പരമകാരുണികനായുള്ളവനോട് കൂടുതൽ ധിക്കാരം കഠിനമായിരുന്നവരേതോ അവരെ, എല്ലാ കക്ഷികളിൽനിന്നും നാം വേർതിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു,

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِٱلَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾

70 പിന്നെ, അതിൽ [നരകത്തിൽ]കടന്ന് എരിയുവാൻ അവരിൽ ഏറ്റവും അർഹതയുള്ളവരെക്കുറിച്ചു നാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

66 وَيَقُولُ പറയും, പറയുന്നു. الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. أَإِذَا مَا مِتُّ ഞാൻ മരിച്ചുപോയാലുണ്ടോ, ഞാൻ മരണപ്പെട്ടിട്ടാണോ. لَسَوْفَ തീർച്ചയായും പിന്നീട്. أُخْرَجُ ഞാൻ പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. حَيًّا ജീവനുള്ളവനായി. 67 أَوَلَا يَذْكُرُ ഓർക്കുന്നില്ലേ. الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. أَنَّا خَلَقْنَاهُ നാം അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു (പടച്ചു)ണ്ടാക്കി എന്ന്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَلَمْ يَكُ അവൻ ആയിരുന്നില്ലാത്തപ്പോൾ, അവൻ ആയിരുന്നുതുമില്ല. شَيْئًا ഒരു വസ്തുവും, യാതൊന്നും. 68 فَوَرَبِّكَ എന്നാൽ നിൻെറ റബ്ബ് തന്നെ

യാണ്. لَنَحْشُرَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും നാം അവരെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. وَالشَّيَاطِينَ പിശാചുക്കളെയും, ചെകുത്താൻമാരെയും. ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീട്. لَنُحْضِرَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും നാം അവരെ ഹാജരാക്കും. حَوْلَ جَهَنَّمَ 'ജഹന്നമി'നു (നരകത്തിനു) ചുറ്റും. جِثِيًّا മുട്ടുകുത്തിയവരായിക്കൊ്. 69 ثُمَّ പിന്നെ. لَنَنزِعَنَّ നിശ്ചയമായും നാം വേർതിരിക്കും, നീക്കി എടുക്കും. مِن كُلِّ شِيعَةٍ എല്ലാ കക്ഷിയിൽ നിന്നും. أَيُّهُمْ അവരിൽ ഏതുകൂട്ടരാണോ (അവരെ). أَشَدُّ കൂടുതൽ കഠിനമായവർ. عَلَى الرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികനോട്. عِتِيًّا ധിക്കാരം. 70 ثُمَّ പിന്നെ. لَنَحْنُ തീർച്ചയായും നാം. أَعْلَمُ നല്ലപോലെ അറിയുന്നവനാണ്. بِالَّذِينَ ഒരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി. هُمْ അവർ. أَوْلَىٰ കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളവരാണ്, കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്. بِهَا അതിന്, അതിനോട്. صِلِيًّا കടന്നെരിയുവാൻ, കടന്നെരിയുന്നതിന്.

''അല്ലാഹുവിലും, പരലോക ജീവിതത്തിലും വിശ്വാസമില്ലാത്തവരെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു ചോദ്യമാണ് 67-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന ചോദ്യം. അതെ, മനുഷ്യൻ യാതൊന്നും തന്നെ അല്ലാതിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, മുമ്പ് അവനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നു അവൻ ഓർക്കുന്നില്ലേ?!'' ഒരു പക്ഷേ, പെട്ടെന്ന് വല്ലവരും ഉത്തരം പറഞ്ഞേക്കും: ''ഞാൻ എന്റെ മാതാപിതാക്കളിൽ ജനിച്ചവനാണല്ലോ'' എന്ന്. അല്ലെങ്കിൽ 'ഇന്ദ്രിയത്തിൽ നിന്നുണ്ടായി' എന്നോ, 'മണ്ണിൽനിന്നു ഉൽഭൂതനായി' എന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ,ഓരോരുത്തന്റെയും ഉൽഭവത്തെപ്പറ്റി പിന്നോട്ട് പിന്നോട്ട് കടന്നുചെന്നു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ബുദ്ധി-നിഷ്പക്ഷമായിചിന്തിക്കുന്നവരുടെ ബുദ്ധി-ഒടുക്കം ഒരു ശുദ്ധശൂന്യതയിൽ ചെന്നെത്താതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതെ, അങ്ങനെ തികച്ചും ശുദ്ധശൂന്യമായ ഒരവസ്ഥയിൽനിന്നാണ് മനുഷ്യനെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ബോധം അവനു വരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെകാര്യം നിരാശാജനകംതന്നെ. ഈ ഓർമ്മ അവനുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം, അവൻ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിലും. ഭാവിജീവിതത്തിലുമെല്ലാം വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല താനും.

71 അതിനടുക്കൽ [നരകത്തിങ്കൽ] വരുന്നവരല്ലാതെ നിങ്ങളിൽ (ആരും)ഇല്ല; അത് [അക്കാര്യം]നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ അനിവാര്യവും, തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.

وَإِن مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾

72 പിന്നീട് സൂക്ഷിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവരെ [സജ്ജനങ്ങളെ]നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, അക്രമകാരികളെ മുട്ടുകുത്തിയവരായിക്കൊണ്ട് അതിൽതന്നെ വിട്ടേക്കുന്നതുമാണ്.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوا وَّنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾

---

71 وَإِن مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ ഇല്ല. إِلاَّ وَارِدُهَا അതിനടുക്കൽ വരുന്നവരല്ലാതെ. كَانَ അതാകുന്നു, അതായിരിക്കുന്നു. عَلَى رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ. حَتْمًا അനിവാര്യം, (ഒഴിവില്ലാത്തത്). مَّقْضِيًّا തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്, വിധിക്കപ്പെട്ടത്. 72 ثُمَّ പിന്നീട്. نُنَجِّي നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരെ. اتَّقَوْا അവർ സൂക്ഷിച്ചുവന്നു, കാത്തുസൂക്ഷിച്ച് (ഭയഭക്തികാണിച്ച്). وَنَذَرُ നാം വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യും. الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ. فِيهَا അതിൽ. جِثِيًّا മുട്ടുകുത്തിയവരായികൊണ്ട്.

എല്ലാവരെയും അല്ലാഹു നരകത്തിനു ചുറ്റും ഹാജരാക്കുന്നു. അനന്തരം ദോഷബാധയെ സൂക്ഷിച്ചുവന്ന ഭയഭക്തൻമാരെ അതിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, കുറ്റവാളികളെ അതിൽ കടത്തി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നരകത്തിലെ അതിഭയങ്കരമായ കാഴ്ചകൾ, ചുറ്റുപാടും നിന്നു നോക്കിക്കണ്ടറിഞ്ഞശേഷം, സൽഭാഗ്യവാൻമാർ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും , കർമ്മത്തിന്റെയും നിലപാടനുസരിച്ചുള്ള വേഗതയിൽ, അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. മിന്നൽവേഗതയിൽ, വായുവേഗത്തിൽ, പക്ഷികളുടെ വേഗതയിൽ, കുതിര

യുടെ വേഗതയില്‍ ഇങ്ങിനെ വിവിധ നിലയിലായിരിക്കും അവര്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പ്രവേശിക്കുക യെന്നു നബി വചനങ്ങളില്‍ വന്നിട്ടുണ്ട്. ദുര്‍ഭാഗ്യവാന്‍മാരാകട്ടെ, നരകത്തില്‍നിന്നു രക്ഷകിട്ടാതെ അതില്‍ വീണു കരിയുകയും അവരവരുടെ അന്ധതയുടെയും, ധിക്കാരത്തിന്‍റെയും തോതനുസരിച്ചു ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَىُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

73 വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക് ഓതിക്കേള്‍പ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാല്‍, അവിശ്വസിച്ചവര്‍ വിശ്വസിച്ചവരോട് പറയുന്നതാണ്: ‘‘രണ്ടില്‍ ഏതുവിഭാഗക്കാരാണ്, ഏറ്റവും നല്ല സ്ഥാനമുള്ളവരും, കൂടുതല്‍ ഭംഗിയുള്ള സഭക്കാരും?!’’ എന്ന്.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَٰثًا وَرِءْيًا ﴿٧٤﴾

74 എത്ര തലമുറകളെയാണ് ഇവരുടെ മുമ്പ് നാം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുള്ളത്! അവരാകട്ടെ, സാധനസാമഗ്രികളിലും, കാണ്‍മാനും (ഇവരെക്കാള്‍) മെച്ചപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു.

---

73 وَإِذَا تُتْلَى ഓതികേള്‍പ്പിക്കപ്പെട്ടാല്‍, ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടാല്‍. عَلَيْهِمْ അവര്‍ക്ക്. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങള്‍. بَيِّنَاتٍ വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിക്കൊണ്ട്. قَالَ പറയുന്നതാണ്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവര്‍. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട്. أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ രണ്ട് വിഭാഗത്തില്‍ ഏതാണ്, രണ്ടില്‍ ഏത് സംഘമാണ്. خَيْرٌ നല്ലത്, കൂടുതല്‍ നല്ലത്. مَّقَامًا സ്ഥാനത്തില്‍. وَأَحْسَنُ കൂടുതല്‍ മെച്ചപ്പെട്ടതും, ഭംഗിയുള്ളതും. نَدِيًّا സഭ, യോഗം, സഭയില്‍. 74 وَكَمْ എത്ര, എത്രയോ. أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.. قَبْلَهُمْ അവരുടെ മുമ്പ്. مِّن قَرْنٍ തലമുറകളെ, തലമുറയില്‍നിന്ന്. هُمْ അവര്‍. أَحْسَنُ നല്ലവര്‍, മെച്ചപ്പെട്ടവരാണ് . أَثَاثًا സാധനസാമഗ്രികള്‍, ഉപകരണങ്ങള്‍. وَرِئْيًا കാണ്‍മാനും, കാഴ്ചയിലും.

ഭൗതികമായ സ്വാധീനശക്തിയോ, സുഖസൗകര്യങ്ങളോ രൂപ ലാവണ്യങ്ങളോ ഒന്നും തന്നെ നമ്മുടെ ശിക്ഷണ നടപടിയില്‍ നിന്ന് അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാന്‍ പര്യാപ്തമായില്ല, എന്നു സാരം.

قُلْ مَن كَانَ فِى ٱلضَّلَٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ مَا يُوعَدُونَ إِمَّا ٱلْعَذَابَ وَإِمَّا ٱلسَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ﴿٧٥﴾

75 (നബിയേ) പറയുക:‘‘വല്ലവനും ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുകയാണെങ്കില്‍. പരമകാരുണികനായുള്ളവന്‍ അവന് അയച്ചയച്ചു കൊടുത്തുകൊള്ളട്ടെ!’’- അങ്ങനെ, തങ്ങള്‍ക്ക് താക്കീത് നല്‍കപ്പെടുന്നത്-ഒന്നുകില്‍ ശിക്ഷ, അല്ലെങ്കില്‍ അന്ത്യസമയം-അവര്‍ കാണുമ്പോള്‍.ആരാണ് സ്ഥാനം (കൂടുതല്‍) ചീത്തയായവരെന്നും, സംഘം കൂടുതല്‍ ബലഹീനമായവരെന്നും അവര്‍ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും!

وَيَزِيدُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْا۟ هُدًى ۗ وَٱلْبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

76 സന്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ ചരിക്കുന്നവന് അല്ലാഹു സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം [സന്‍മാര്‍ഗ്ഗബോധം] വര്‍ദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നല്ല നല്ല ശാശ്വതകര്‍മ്മങ്ങള്‍, നിന്‍െറ രക്ഷിതാവിന്‍െറ അടുക്കല്‍ ഉത്തമമായ പ്രതിഫലമുള്ളതും, ഉത്തമമായ പരിണാമഫലമുള്ളതുമാകുന്നു.

75 قُلْ പറയുക. مَن كَانَ ആരെങ്കിലും ആയെങ്കിൽ. فِي الضَّلَالَةِ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ, വഴിപിഴവിൽ. فَلْيَمْدُدْ അയച്ചുകൊടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. لَهُ അവന്. الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികൻ. مَدًّا ഒരു അയച്ചുകൊടുക്കൽ (അയച്ചയച്ചു). حَتَّى അങ്ങനെ (ഇതുവരെ). إِذَا رَأَوْا അവർ കാണുന്നതായാൽ, കാണുമ്പോൾ. مَا يُوعَدُونَ അവരോട്താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. إِمَّا الْعَذَابَ ഒന്നുകിൽ ശിക്ഷയെ. وَإِمَّا السَّاعَةَ ഒന്നുകിൽ (അല്ലെങ്കിൽ) അന്ത്യസമയത്തെ. فَسَيَعْلَمُونَ അപ്പോൾ അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും. مَنْ ആരാണ്, ഏതുകൂട്ടരാണ്. هُوَ അവർ (അക്കൂട്ടർ) അവൻ. شَرٌّ ചീത്തയായവർ, മോശപ്പെട്ടവർ. مَّكَانًا സ്ഥാനം, സ്ഥാനത്തിൽ. وَأَضْعَفُ കൂടുതൽ ദുർബ്ബലരും ശക്തി കുറഞ്ഞവരും. جُندًا സംഘം, പട്ടാളം (ജനസ്വാധീനം). 76 وَيَزِيدُ اللهُ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കും. الَّذِينَ اهْتَدَوْا സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നവർക്ക്, സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർക്ക്. هُدًى സൻമാർഗ്ഗം (സൻമാർഗ്ഗ ബോധം). وَالْبَاقِيَاتُ ശാശ്വത കർമ്മങ്ങൾ, നിലനിൽക്കുന്നവ. الصَّالِحَاتُ നല്ലവ. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, നല്ലതാണ്. عِندَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. ثَوَابًا പ്രതിഫലം. وَخَيْرٌ ഉത്തമവും, നല്ലതും. مَّرَدًّا പരിണാമം, മടക്കം, പര്യവസാനം.

ഹിജ്റയുടെ മുമ്പ് മദ്ധ്യദശയിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഈ അദ്ധ്യായം. സത്യപ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അന്ന് ഭൗതിമായ കഴിവുകളൊന്നുമില്ലാത്ത ദുർബ്ബലരായിരുന്നു. നിഷേധകൻമാരുടെ നിലയാകട്ടെ, നേരെമറിച്ചും. ഐഹികമായ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും അവർക്കുണ്ട്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും സഹാബികളും സമ്മേളിക്കുന്ന സദസ്സ് കേവലം ചെറുതാണ്. പേരും പ്രശസ്തിയമില്ലാത്ത കുറേ സാധുക്കളാണ് അതിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതേ അവസരത്തിൽ ഖുറൈശികൾ 'ദാറുന്നദ്‌വ'ത്തിൽ (*) ചേരുന്ന യോഗങ്ങളാകട്ടെ, കുബേരൻമാരുടെയും, നേതാക്കളുടെയും മഹാസമ്മേളനങ്ങളുമാണ്. സാധനസാമഗ്രികളിലും, ബാഹ്യമായ ആഢംബരമോടികളിലും അവരുടെ നില ഉന്നതമായിരുന്നു.

തൽഫലമായി, വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന സന്തോഷവാർത്തകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ, അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിക്കുകയും, അഹങ്കാരപൂർവ്വം പലതും പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണ് മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ചോദ്യങ്ങളും. ആർക്കാണ് കൂടുതൽ പ്രതാപവും സ്വാധീനവുമുള്ളത്? ആരുടെ സദസ്സാണ് കൂടുതൽ അന്തസ്സുള്ളത്? എന്നിങ്ങനെ പലതും. ഇത്തരം വാക്കുകൾ ഇന്നും ചില ആളുകൾ സദ്‌വൃത്തരായ ആളുകളെകുറിച്ച് പറഞ്ഞുകേൾക്കാറുള്ളതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാകുന്നു: അല്ലാഹുവിൻെറ ഭരണചട്ടം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ അടിയുറച്ച് നിൽക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു കുറേ അയച്ചുവിട്ടുകൊടുക്കുക പതിവാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, സൻമാർഗ്ഗചാരികളായ ആളുകൾക്കു സൻമാർഗ്ഗബോധവും, അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും അധികരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കലും അവൻെറ പതിവത്രെ. ഈ നടപടിയാണ് ഇവിടെയും അവൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സൽക്കർമ്മ ദുഷ്ക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് അപ്പപ്പോൾതന്നെ അവൻ തികഞ്ഞ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. ഓരോന്നിൻെറയും പ്രതിഫലം പൂർത്തിയായും, പരിപൂർണ്ണമായും നൽകപ്പെടുന്നതിനു ഒരു സമയമുണ്ട്. അപ്പോൾ മാത്രമേ ഓരോ വിഭാഗക്കാർക്കും അവരുടെ യഥാർത്ഥവും, സ്ഥിരവുമായ നിലപാടുകൾ ഇന്നതാണെന്ന് ശരിക്ക് വെളിപ്പെടുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ട് തൽക്കാലത്തെ സുഖസൗകര്യങ്ങളും, സ്വാധീനശക്തികളും കണ്ടു അവർ വഞ്ചിതരാകേണ്ടതില്ല.

ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) മുതലായ ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ഒരു പ്രധാന സഹാബിയായ ഖബ്ബാബുബ്നുൽ-അറത്ത്

* ഖുറൈശികൾ കാര്യാലോചനകൾ നടത്തിയിരുന്ന ആലോചനാഹാളാണ് ദാറുന്നദ്‌വത്ത് دار ندوة

(خباب بن الارت – رض)പറയുകയാണ്: ''എനിക്ക് ആസ്വുബ്നു വാഇലി (عاس بن وائل) ൻെറ പക്കൽ നിന്നു കുറച്ചു കടം കിട്ടുവാനുണ്ടായിരുന്നു. അത് തന്നുതീർക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ അയാളെ സമീപിച്ചു.'' അയാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ഇല്ല-നീ മുഹമ്മദിൽ അവിശ്വസിക്കാതെ ഞാൻ അത് തന്നുതീർക്കയില്ല.'' ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''ഇല്ല-അല്ലാഹുവാണ! നീ മരണപ്പെടുകയും, പുനരെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുക എന്നല്ലാതെ ഒരിക്കലും ഞാൻ മുഹമ്മദിൽ അവിശ്വസിക്കുകയില്ല.'' അപ്പോൾ ആസ്വു പറഞ്ഞു: (ശരി) എന്നാൽ ഞാൻ മരണപ്പെട്ട് എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നീ എൻെറ അടുക്കൽ വന്നുകൊള്ളുക; എനിക്കവിടെ സമ്പത്തും, സന്തതികളും ഉണ്ടായിരിക്കും; അപ്പോൾ ഞാൻ നിൻെറ കടം തന്നുതീർത്തുകൊള്ളാം'' ഈ അവസരത്തിലാണ്. .....افرأيت الذى كفر എന്ന (അടുത്ത) വചനം അവതരിച്ചത്. ആസ്വിനെ മാത്രമല്ല, പരലോക ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, അതിനെക്കുറിച്ചു പുച്ഛമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെയെല്ലാം തന്നെ കഠിമായി താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى كَفَرَ بِـَٔايَـٰتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾

77 എന്നാൽ, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും, 'എനിക്ക് നിശ്ചയമായും സ്വത്തും സന്താനവും നൽകപ്പെടു'മെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തവനെ നീ കണ്ടുവോ (നബിയേ)?!

أَطَّلَعَ ٱلْغَيْبَ أَمِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَـٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

78 അവൻ അദൃശ്യകാര്യത്തെ നോക്കിക്കണ്ടിരിക്കുന്നുവോ, അഥവാ പരമകാരുണികനായുള്ളവൻെറ അടുക്കൽ വല്ല ഉടമ്പടിയും ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടോ?!

كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُۥ مِنَ ٱلْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

79 അങ്ങിനെയില്ല;- അവൻ പറയുന്നത് നാം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു; അവനു നാം ശിക്ഷ കൂട്ടിക്കൂട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

وَنَرِثُهُۥ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

80 അവൻ (ആ) പറയുന്നത് [സ്വത്തും സന്താനവും] അവനോടു നാം അവകാശമെടുക്കുകയും, അവൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവനായി വരുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

---

77 أَفَرَأَيْتَ എന്നാൽ നീ കണ്ടുവോ. الَّذِي كَفَرَ അവിശ്വസിച്ചവനെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ. وَقَالَ അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു. لَأُوتَيَنَّ നിശ്ചയമായും എനിക്ക് നൽകപ്പെടും. مَالاً സ്വത്തും, ധനം. وَوَلَدًا സന്താനവും, മക്കളും. 78 اطَّلَعَ അവൻ നോക്കിക്കണ്ടുവോ. الْغَيْبَ അദൃശ്യകാര്യം. أَمِ അഥവാ, അതോ, അല്ലാത്തപക്ഷം. اتَّخَذَ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു (വോ). عِندَ الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികൻെറ അടുക്കൽ. عَهْدًا വല്ല ഉടമ്പടിയും. 79 كَلاَّ അങ്ങിനെയില്ല. سَنَكْتُبُ നാം എഴുതുന്നതാണ്, രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. مَا يَقُولُ അവൻ പറയുന്നത്. وَنَمُدُّ لَهُ അവന് നാം കൂട്ടി (വർദ്ധിപ്പിച്ചു, നീട്ടി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. مِنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. مَدًّا ഒരു കൂട്ടൽ, നീട്ടൽ, വർദ്ധിപ്പിക്കൽ. 80 وَنَرِثُهُ നാം അവനോട് അവകാശമെടുക്കുയും ചെയ്യും. مَا يَقُولُ അവൻ പറയുന്നത്. وَيَأْتِينَا അവൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്യും. فَرْدًا ഒറ്റയായി, ഒറ്റപ്പെട്ടവനായി.

അവൻെറ സന്താനമോ, സമ്പത്തോ ഒന്നും തന്നെ അവിടെ-പരലോകത്ത്-ഉപകരിക്കുകയില്ല. അവൻ നിസ്സഹായനായിട്ടാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ വരുക. അവിടെ അവനു ലഭിക്കുവാനുള്ളത് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും എന്നു സാരം. മനുഷ്യൻ താൽക്കാലിക സുഖലഹരിയിൽ മദോൻമത്തനായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതെല്ലാം തനിക്ക് സ്വായത്തവും, സ്ഥിരാവകാ

ശവുമാണെന്ന് ധരിച്ചുപോകുന്നു. അവൻെറ ജീവിതവും, അതിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നവംനവങ്ങളായ മാറ്റങ്ങളും, അവയുടെ അനന്തരസംഭവങ്ങളും ഒന്നുംതന്നെ അവൻെറ അധീനത്തിലല്ല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ പരമാർത്ഥത്തെ അവൻ വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു. അദൃശ്യവൃത്താന്തങ്ങൾ കണ്ടറിയുകയോ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു യാതൊരു കരാറും എഴുതിവാങ്ങുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത അവൻ എങ്ങിനെയാണതിനു ധൈര്യപ്പെടുന്നതെന്നത്രെ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. നിമിഷനേരംകൊണ്ടു കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് കുടിലിലേക്കും, സ്വന്തം മണിമാളികയിൽ നിന്ന് അന്യൻെറ കോലായയിലേക്കും നീങ്ങുവാൻ ഇടവന്നേക്കാമെന്ന് അവൻ ഓർക്കാത്തത് ആശ്ചര്യം തന്നെ.

പരലോകനിഷേധികളെക്കുറിച്ചു പലതും വിവരിച്ചശേഷം, തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹാദിദൈവങ്ങളുടെ ശുപാർശ മൂലം തങ്ങൾക്കു രക്ഷ കിട്ടിയേക്കുമെന്ന് ധരിച്ചുവരുന്ന ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً لِّيَكُونُواْ لَهُمۡ عِزًّا ﴿٨١﴾

81 തങ്ങൾക്ക് സഹായശക്തി ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി അവർ [അവിശ്വാസികൾ] അല്ലാഹുവിനു പുറമെ(മറ്റു)ചില ആരാധ്യൻമാരെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്;-

كَلَّاۚ سَيَكۡفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمۡ وَيَكُونُونَ عَلَيۡهِمۡ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

82 അങ്ങനെയല്ല; അവർ ഇവരുടെ ആരാധനയെ (ത്തന്നെ) നിഷേധിക്കുകയും, ഇവർക്ക് എതിരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

81 وَاتَّخَذُوا അവർ സ്വീകരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കി. مِن دُونِاللهِ അല്ലാഹുവിന്നുപുറമെ. آلِهَةً പല ദൈവങ്ങളെ. لِّيَكُونُوا അവർ ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി. لَهُمْ അവർക്ക് ഇവർക്ക്. عِزًّا ശക്തി, സഹായശക്തി. 82 كَلاَّ അങ്ങിനെയല്ല. سَيَكْفُرُونَ അവർ നിഷേധിക്കും. بِعِبَادَتِهِمْ അവരുടെ ആരാധനയെ. وَيَكُونُونَ അവർ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, ഇവർക്ക്. ضِدًّا എതിർ, എതിരിൽ.

പരദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുശ്രിക്കുകൾ ന്യായം പറഞ്ഞിരുന്നതു, അവർ തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ, പരലോകത്ത്വെച്ചു സംഭവിക്കുന്നത് നേരെ മറിച്ചായിരിക്കും. അവർ തങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നുവെന്നതുപോലും ആ ദൈവങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയും, അവർ അവരുടെ വിരോധികളായിത്തീരുകയുമാണുണ്ടാകുക.

വിഭാഗം-6

أَلَمۡ تَرَ أَنَّآ أَرۡسَلۡنَا ٱلشَّيَٰطِينَ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ تَؤُزُّهُمۡ أَزًّا ﴿٨٣﴾

83 (നബിയേ) നീ കാണുന്നില്ലേ-അവിശ്വാസികളിൽ-അവരെ ഇളക്കിഇളക്കി വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ-പിശാചുക്കളെ നാം അയച്ചിരിക്കുന്നത്?!

فَلَا تَعۡجَلۡ عَلَيۡهِمۡۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمۡ عَدًّا ﴿٨٤﴾

84 അതിനാൽ, അവരെപ്പറ്റി നീ ധൃതിപ്പെടേണ്ടതില്ല; അവർക്ക് (സമയമാകുന്നത്) നാം എണ്ണിഎണ്ണികൊണ്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

---

83 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, കാണുന്നില്ലേ. أَنَّا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്. الشَّيَاطِينَ പിശാചുക്കളെ. عَلَى

الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളിൽ. تَؤُزُّهُمْ അവരെ ഇളക്കിവിട്ടുകൊണ്ട്. أَزًّا ഒരു ഇളക്കിവിടൽ. 84 فَلاَ تَعْجَلْ ആകയാൽ നീ ധൃതിപ്പെടരുത്. عَلَيْهِمْ അവരെപ്പറ്റി. إِنَّمَا نَعُدُّ നാം എണ്ണിക്കൊണ്ടിരിക്കുകമാത്രമാണ്. لَهُمْ അവർക്ക്. عَدًّا ഒരു എണ്ണൽ.

അവിശ്വാസികൾക്കു അവരുടെ ഹിതമനുസരിച്ച് കൂത്താടി നടക്കുവാനും, സത്യത്തിൻെറ നേരെ കണ്ണടച്ചു പരിഹാസംകൊള്ളുവാനും അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുവിടുന്ന ഒരു തരം പിശാചുക്കളെ അല്ലാഹു അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്. യഥേഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്നു തൽക്കാലം അല്ലാഹു അവരെ തടയുന്നില്ല. അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൻെറ പ്രതിഫലം നൽകുന്ന സമയം വിദൂരമൊന്നുമല്ല. ഓരോ നാഴികയും, ഓരോ വിനാഴികയും അതിലേക്കുള്ള സമീപനമത്രെ. അധികം താമസിയാതെ അതിൻെറ എണ്ണം പൂർത്തിയാകുന്നതാണ്. പൗരസ്ത്യ മഹാകവിയായ ശൗഖീബേഗ് (شوقى بك) പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!- دقات قلـــب المرء قائلة له، ان الحياة دقائق وثوانى (മനുഷ്യൻെറ ഹൃദത്തിൻെറ മിടിപ്പുകൾ അവനോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; ജീവിതമെന്നാൽ, മിനിട്ടുകളും സെക്കമുകളുമാകുന്നു) അങ്ങനെ, ആ സമയം ഇതാ എത്താറായി. എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഓരോന്നിൻെറയും, ഓരോരുത്തരുടേയും പ്രതിഫലങ്ങൾ ശരിക്കും, കൃത്യമായും, നൽകപ്പെടും-സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. ബന്ധപ്പെടേണ്ടതുമില്ല. എല്ലാ ഓരോ കാര്യത്തിൻേറയും പ്രതിഫലം പരലോകത്തുവെച്ച് മാത്രമാണ് ലഭിക്കുകയെന്നും, ഇവിടെവെച്ച് ഏതു പ്രവൃത്തിക്കും ഫലം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയില്ല എന്നും ധരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. പരലോകത്തേക്കു നീട്ടിവെക്കുന്ന ഭാഗവും, ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ അനുഭവപ്പെടുന്ന ഭാഗവും അതിലുണ്ടായിരിക്കും. നോക്കുക: അതാ ആ മുശ്‌രിക്കുകളുടെധിക്കാരഫലം അവർ അനുഭവിക്കാൻ എത്ര കാലം കഴിയേണ്ടിവന്നു?! സൂറത്തു മർയം അവതരിച്ച് കവിഞ്ഞ പക്ഷം പത്തു കൊല്ലം മാത്രം! അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൻെറ ഭരണവും, ഭരണകൂടവും അവിടെനിന്നു തുടച്ചുനീക്കപ്പെട്ടു. ഇസ്‌ലാമിൻെറ വിജയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുതാണ്.

85 ഭയഭക്തൻമാരെ പരമകാരുണികനായുള്ളവൻെറ അടുക്കലേക്ക് അതിഥികളെന്ന നിലയിൽ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം;	يَوْمَ نَحْشُرُ ٱلْمُتَّقِينَ إِلَى ٱلرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾
86 കുറ്റവാളികളെ ദാഹിച്ചവരായികൊണ്ട് നരകത്തിലേക്ക് നാം തെളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം).-	وَنَسُوقُ ٱلْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾
87 (അന്ന്) പരമകാരുണികനായുള്ളവൻെറ അടുക്കൽ വല്ല കരാറും ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളവനല്ലാതെ, ശുപാർശക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.	لَّا يَمْلِكُونَ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَنِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

---

85 يَوْمَ نَحْشُرُ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം. الْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാരെ, സൂക്ഷിക്കുന്നവരെ. إِلَى الرَّحْمَنِ റഹ്മാൻെറ (പരമകാരുണികൻെറ) അടുക്കലേക്ക്. وَفْدًا അതിഥികളെന്ന നിലയിൽ, നിവേദകസംഘമായി. 86 وَنَسُوقُ നാം തെളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെ. إِلَى جَهَنَّمَ നരകത്തിലേക്ക്. وِرْدًا ദാഹിച്ചവരായി. 87 لاَ يَمْلِكُونَ അവർക്ക് അധികാരമുണ്ടാകയില്ല, അധീനപ്പെടുത്തുകയില്ല, കഴിയുകയില്ല. الشَّفَاعَةَ ശുപാർശക്ക്. إِلاَّ مَنِ ഒരുവനൊഴികെ. اتَّخَذَ അവൻ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചു, ഏർപ്പെടുത്തി. عِندَ الرَّحْمَنِ റഹ്മാൻെറ അടുക്കൽ. عَهْدًا കരാറ്, ഉടമ്പടി.

സജ്ജനങ്ങളായ ഭയഭക്തൻമാരെ അതിഥികളെപ്പോലെ ആദരിച്ചും, നിവേദകസംഘത്തെപ്പോലെ ബഹുമാനിച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കും ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക. ദുർജ്ജനങ്ങളാകുന്ന കുറ്റവാളികളെ ദാഹിച്ചു വലഞ്ഞ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ആട്ടിത്തെളിച്ചുകൊണ്ടുമത്രെ

കൊണ്ടുവരപ്പെടുക. സജ്ജനങ്ങൾ, പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു അവൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടും. ദുർജ്ജനങ്ങൾ, അവരുടെ ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതിനായി നരകത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും വഴി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നല്ല നില സമ്പാദിച്ചവർക്കുമാത്രമേ അവിടെ ശുപാർശയുടെ പ്രശ്നമുള്ളു. ശുപാർശചെയ്‌വാനും, ശുപാർശ അനുഭവിക്കുവാനുമുള്ള അനുവാദം അവർക്ക് മാത്രമേ നൽകപ്പെടുകയുമുള്ളു. സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട സൽഫലങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ അർഹരായിത്തീർന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് 'അല്ലാഹുവിങ്കൽ കരാറുണ്ടാക്കിവെച്ചവർ' എന്നു പറഞ്ഞത്.

وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

88 അവർ പറയുന്നു: ''പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ [അല്ലാഹു] സന്താനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന് !

لَّقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا إِدًّا ﴿٨٩﴾

89 (ഹേ, ഇതുപറയുന്നവരെ!) തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ഘോരമായ ഒരു കാര്യം ചെയ്തിരിക്കയാണ്!-

تَكَادُ ٱلسَّمَـٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنشَقُّ ٱلْأَرْضُ وَتَخِرُّ ٱلْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾

90 അതുനിമിത്തം, ആകാശങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പിളരുകയും, ഭൂമി വിണ്ടുകീറുകയും, മലകൾ (പൊട്ടിത്തകർന്നു)വീഴുകയും ചെയ്യാറാകുന്നു.

أَن دَعَوْا۟ لِلرَّحْمَـٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

91 (അതെ) പരമകാരുണികനായുള്ളവന് സന്താനം (ഉണ്ടെന്ന്) അവർ വാദിച്ചതിനാൽ! [അത്രയും ഗൗരവമേറിയതത്രെ, ആ വാദം.]

وَمَا يَنۢبَغِى لِلرَّحْمَـٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

92 സന്താനത്തെ സ്വീകരിക്കുക എന്നത് പരമകാരുണികനായുള്ളവന് യുക്തമായിരിക്കയില്ല.

إِن كُلُّ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّآ ءَاتِى ٱلرَّحْمَـٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

93 ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും ഉള്ളവരെല്ലാം (ഓരോരുത്തനും) പരമകാരുണികൻെറ അടുക്കൽ അടിയാനായി വരുന്നവരല്ലാതെയില്ല.

لَّقَدْ أَحْصَىٰهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

94 തീർച്ചയായും, അവരെ (മുഴുവനും) അവൻ ക്ലിപ്തമായി അറിയുകയും. (ശരിക്ക്) എണ്ണിക്കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

95 അവരിൽ ഓരോരുത്തനും 'ഖിയാമത്തു' നാളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവനായി അവൻെറ അടുക്കൽ വരുന്നവരത്രെ.

---

88 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു. اتَّخَذَ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു, സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികൻ. وَلَدًا സന്താനം, മക്കൾ. 89 لَقَدْ جِئْتُمْ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ചെയ്തു, വരുത്തി. شَيْئًا ഒരു കാര്യം. إِدًّا ഘോരമായ, നികൃഷ്ടമായ, വമ്പിച്ച. 90 تَكَادُ ആവാറാകുന്നു. السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ. يَتَفَطَّرْنَ പൊട്ടിപ്പിളരുവാൻ. مِنْهُ അത്നിമിത്തം. وَتَنشَقُّ (വിണ്ട്) പിളരുവാനും. الْأَرْضُ ഭൂമി. وَتَخِرُّ വീണ് (തകർന്ന്) പോവാനും. الْجِبَالُ മലകൾ. هَدًّا തകർന്ന്, ഇടിഞ്ഞു, പൊളിഞ്ഞു. 91 أَن دَعَوْا

അവർ വാദിച്ചതിനാൽ. لِلرَّحْمَٰنِ പരമ കാരുണികന്. وَلَدًا സാന്താനം (ഉണ്ടെന്ന്) മക്കളെ. 92 وَمَا يَنبَغِي യോജിക്കുകയില്ല, യുക്തമാവുകയില്ല, ചേരുകയില്ല. لِلرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികന്. أَن يَتَّخِذَ അവൻ സ്വീകരിക്കുന്നത്. وَلَدًا സന്താനത്തെ. 93 إِن كُلُّ എല്ലാവരും (ഓരോരുത്തനും)അല്ല. مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. إِلاَّ آتِي വരുന്നവരല്ലാതെ, ചൊല്ലുന്നവനല്ലാതെ. الرَّحْمَٰنِ റഹ്മാൻെറ അടുക്കൽ. عَبْدًا അടിയാനായി, അടിമയായി. 94 لَقَدْ തീർച്ചയായും. أَحْصَاهُمْ അവൻ അവരെ ക്ളിപ്തമായി അറിയുന്നതാണ്. وَعَدَّهُمْ അവരെ എണ്ണുക(കണക്കാക്കുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَدًّا ഒരു (ശരിയായ) എണ്ണൽ. 95 وَكُلُّهُمْ അവരെല്ലാവരും. آتِيهِ അവൻെറ അടുക്കൽ വരുന്നതാണ്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. فَرْدًا ഒറ്റയായി, ഒറ്റപ്പെട്ടവനായി.

സൃഷ്ടികളുടെ എണ്ണം, വണ്ണം, സ്വഭാവം, പ്രവൃത്തി, വാക്ക്, ശ്വാസം, പര്യവസാനം, എന്നു വേണ്ട ചെറുതും വലുതുമായ സർവ്വകാര്യങ്ങളും-സ്ഥലകാലവ്യത്യാസമില്ലാതെ-അല്ലാഹു അറിയുന്നു. ഓരോരുത്തനും, ഏകനും നിസ്സഹായനുമായിട്ടത്രെ ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവൻെറ മുമ്പാകെ വരുന്നത്. അവൻെറ രക്ഷയും തുണയുമല്ലാതെ അവിടെ ആർക്കും യാതൊരു അവലംബവും ഇല്ലതന്നെ. അവൻെറ പ്രീതിയും, രക്ഷയും ലഭിക്കുവാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ ٱلرَّحْمَٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

96 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്ക് പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ സ്നേഹം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.

---

96 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു. وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങളെ. سَيَجْعَلُ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും, ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. لَهُمُ അവർക്ക്. الرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികൻ. وُدًّا സ്നേഹം, താല്പര്യം.

അതായത്: അല്ലാഹുവിൻെറയും, മലക്കുകളുടെയും, ഭൂമിയിലുള്ളവരുടെയുമെല്ലാം സ്നേഹം അവർക്കു ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി ബുഖാരി, മുസ്ലിം, തിർമദീ (رحمهم الله) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്യുന്നു.

اذا احب . الله عبدا يقول لجبريل انى قد احببت فلانا فاحبه فينادى في السماء ثم تنزل له المحبة فى الارض فذلك قوله تعالى : إن الذين امنووعملو الصالحات—الأية (الشيخان والترمذى وغيرهم)

സാരം: ''അല്ലാഹു ഒരു അടിയാനെ സ്നേഹിക്കുന്നപക്ഷം ജിബ്‌റീലിനോടു അവൻ പറയും: ''ഇന്ന ആളെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്, അതിനാൽ നീയും അവരെ സ്നേഹിക്കുക'' എന്നു. അങ്ങനെ, അത് ആകാശത്തിൽ വിളിച്ചു പറയപ്പെടും. പിന്നീട് അവന് ഭൂമിയിലും സ്നേഹമുണ്ടായിത്തീരുന്നു അതാണ് അല്ലാഹു ഈ (96-ാം) വചനത്തിൽ പറയുന്നത്. തിരുമേനി ഈ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ ٱلْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِۦ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾

97 എന്നാൽ, ഇത്[ഖുർആൻ] നാം നിൻെറ ഭാഷയിൽ (അവതരിപ്പിച്ച്) എളുപ്പമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നത്, ഭയഭക്തൻമാർക്ക് ഇതുകൊണ്ട് നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, കുതർക്കികളായ ജനങ്ങളെ ഇതുമൂലം നീ താക്കീത് ചെയ്യുവാനും വേണ്ടിത്തന്നെയാണ്.

98 എത്രയോ തലമുറകളെ ഇവർക്കു മുമ്പു നാം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു! അവരിൽനിന്ന് ഒരാളെയെങ്കിലും നീ കാണുന്നുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ, അവരുടേതായ വല്ല ലഘുശബ്ദവും നീ കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?!

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

---

97 فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ എന്നാൽ നാമതിനെ എളുപ്പമാക്കിയിരിക്കുന്നു, സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. بِلِسَانِكَ നിന്റെ ഭാഷയിൽ. لِتُبَشِّرَ നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാൻ (തന്നെ). بِهِ അതുകൊണ്ട്, അത് മൂലം. الْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാർക്ക്. وَتُنذِرَ നീ താക്കീത് നൽകുവാനും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുവാനും (തന്നെ),. بِهِ അതുകൊണ്ട്. قَوْمًا ഒരു ജനതക്ക്. لُّدًّا കുതർക്കികളായ. 98 وَكَمْ എത്രയോ, എത്ര. أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. قَبْلَهُم ഇവരുടെ മുമ്പ്. مِّن قَرْنٍ തലമുകളിൽ നിന്ന്, തലമുറകളായി. هَلْ تُحِسُّ നീ അറിയുന്നുണ്ടോ, കാണുന്നുണ്ടോ. مِنْهُم അവരിൽ നിന്ന്. مِّنْ أَحَدٍ ഒരാളെയെങ്കിലും (ആരെയെങ്കിലും). أَوْ تَسْمَعُ അല്ലെങ്കിൽ നീ കേൾക്കുന്നുണ്ടോ. لَهُمْ അവരുടെ, അവർക്ക്. رِكْزًا ലഘുശബ്ദം (വല്ല നേരിയ ശബ്ദവും).

ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല. ഇങ്ങിനി മടങ്ങിവരാത്തവണ്ണം അവരെല്ലാം നാമാവശേഷമായിപ്പോയി! ഈ നിയമം ഇവർക്കും-നിലവിലുള്ള അവിശ്വസികൾക്കും-ബാധകമാണെന്ന് ഇവർ ഓർത്തുകൊളളട്ടെ എന്നു സാരം. 'നിന്റെ ഭാഷയിൽ' (**بلسانك**) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അറബി ഭാഷയിൽ എന്നാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള കാരണം അടുത്ത സൂറത്ത് 113-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ വെച്ചു നമക്കു വായിക്കാം. **إن شاء الله**

ഈ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യവചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ ചിലത് അവസാന വചനങ്ങളിലും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. അതായത്: ഈസാ (عليه السلام) നെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുള്ള പിഴച്ച വിശ്വാസം 35, 36 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. അന്ത്യദിനത്തിൽ ജനങ്ങൾ രണ്ടുതരക്കാരായിരിക്കുമെന്നും, ഒന്ന് 'മുത്തഖീ'കളും മറ്റൊന്ന് 'മുജ്‌രിമു'കളും ആണെന്നും, അഥവാ ദോഷബാധയെ സൂക്ഷിച്ചു നടക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരും, സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചു നടക്കുന്ന കുറ്റവാളികളും, ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിന് മോക്ഷവും, രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിന് ശിക്ഷയുമാണ് അനുഭവപ്പെടുക എന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ ലോകത്തുള്ളതുപോലെ, ശുപാർശകൊണ്ടു രക്ഷനേടുവാൻ അവിടെ ഒരു നിവർത്തിയുമില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കി. എന്നിരിക്കെ, ഈസാ (عليه السلام) നെ മനുഷ്യപാപങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രായശ്ചിത്തമായി സങ്കൽപ്പിക്കുന്നതിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുപാർശകൊണ്ടു മോക്ഷം നേടാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിലും അർത്ഥമില്ലല്ലോ.

തുടർന്നുകൊണ്ട്: ഈസാ (عليه السلام) നബിയോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ ദൈവപുത്രനാണെന്ന വാദത്തിന്റെ കഴമ്പില്ലായ്മ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ആകാശഭൂമികളെയും, മറ്റെല്ലാ ചരാചരങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്ന കർത്താവിന് ഒരു പുത്രന്റെ ആവശ്യം നേരിട്ടുവെന്നു ധരിക്കുന്നതിൽ പരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെന്താണ്?! ഈ അന്ധവിശ്വാസത്തെ അടിയോടെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന തത്വം ഒരൊറ്റ വാചകത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. യാതൊരു സംശയത്തിനും വകയില്ലാത്ത ആ വാക്യം സ്വയം വ്യക്തമാണ്. ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു ഖണ്ഡിതതത്വം! ഹൃദയത്തെ തട്ടിയുണർത്തുന്ന ശൈലിയും! **ان كل من في السموات والارض الا اتى الرحمن عبدا** അതെ, സൃഷ്ടിലോകത്തുള്ള ഏതൊരുവനും- ഈസാ (عليه السلام) യാകട്ടെ, മറ്റാരെങ്കിലുമാകട്ടെ-സ്രഷ്ടാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അടിമയുടെ നില മാത്രമേയുള്ളു. എന്നുവെച്ചാൽ: യജമാനത്വവും, ആരാധ്യതയും-അഥവാ സംരക്ഷകത്വവും ദൈവത്വവും (**الربوبية والالوهية**) അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണ്. മറ്റുള്ള വസ്തുവിനെല്ലാമുള്ളത് അടിമത്തവും, ആരാധനാർപ്പണവും (**العبودية والعبادة**) മാത്രം.

യേശുവിൻെറ ദൈവത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരേ! ഈ യാഥാർത്ഥ്യം നിങ്ങൾക്കു നിഷേധിക്കാമോ? ഇല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ, ഈസാ (عليه السلام) നബിക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ വെറും അടിമയായിരിക്കുവാനേ അർഹതയുള്ളു-ആരാധ്യനായിരിക്കുവാൻ അർഹതയില്ല; ദാസനായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു-യജമാനനായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല: ദൈവികവിധിക്ക് വിധേയനാകുവാനേ തരമുള്ളു-വിധികർത്താവായിരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. സൃഷ്ടികളെല്ലാം അവൻെറ അടിയാൻമാരായിരിക്കുക, ഒരാൾമാത്രം അതിൽനിന്ന് ഒഴിവായിരിക്കുക, അത് ഉണ്ടാകാവതല്ല.

96-98ൽ, സൂറത്തിനെ ഉപസംഹരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉപദേശമാകുന്നു. പ്രധാനമായ രണ്ടു തത്വങ്ങൾ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് : (1) സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറയും സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെയും മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചവർക്കു താമസിയാതെ അല്ലാഹു ജനഹൃദയങ്ങൾ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതും, അങ്ങിനെ അവർ എല്ലാവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവരായി പരിണമിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഈ ഭാഗ്യം നേടിക്കഴിഞ്ഞവർ-വ്യക്തിയാകട്ടെ, ജനതയാകട്ടെ-ഭൂമുഖത്ത് നേതൃത്വവും സ്വീകരണവും ഉള്ളവരായിരിക്കുമല്ലോ. (2) സത്യത്തിനെതിരിൽ അക്രമവും ധിക്കാരവും കാണിക്കുന്നവർക്ക് മുമ്പ് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുപോയ ജനങ്ങളുടെ അനുഭവമാണ് ഉണ്ടാവുക. അഥവാ അവരുടെ 'പേരും ചൂരും' നിലനിൽക്കുകയില്ല. ഈ രണ്ടുകാര്യങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിൻെറ ആദ്യകാലത്തു-അടുത്തടുത്ത കാലങ്ങളിലായി-നമ്മുടെ സമുദായം കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്:-

അതാ, ഒരു കാലം നമുക്കു കഴിഞ്ഞുപോയി; ലോകം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു; മാനിച്ചു. നമ്മുടെ ഉപദ്രവമോ അക്രമമോ ഭയന്നിട്ടല്ല-നീതിയും മര്യാദയും കാംക്ഷിച്ചു മാത്രം. ജനങ്ങൾ നമ്മിലേക്കു ഓടിവന്നു; നമ്മെ വിളിച്ചുവരുത്തി. പട്ടണങ്ങൾ അവയുടെ കവാടം .നമുക്ക് തുറന്നുതന്നു. കോട്ടകളുടെ താക്കോലുകൾ നമുക്കു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. കാരണം? അന്ന് നമ്മുടെ വിശ്വാസകർമ്മങ്ങൾ പരിശുദ്ധങ്ങളായിരുന്നു.

അജ്നാദീനിലെയും, യർമൂക്കിലെയും (*) പോർക്കളങ്ങളിൽ, ബൈസന്തീൻ (റോമാ) സാമ്രാജ്യസേന മുസ്‌ലിംകളോടു പടപൊരുതുമ്പോൾ, സിരിയാ നിവാസികൾ അവർക്കു സ്നേഹസന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ബുസ്രാപട്ടണം അതിൻെറ കവാടം തുറന്നുകൊടുത്തു. ഹിംസു (حمص) നിവാസികൾ അവർക്കു പല ഒത്താശകളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. 'ത്വറാബൽസ്' (طرابلس) അവരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വൂർ (صور) പട്ടണം, അതിൻെറ കോട്ടയിൽ കാവൽക്കാർ വേണ്ടതില്ലെന്നുവെച്ചു. (†) മുസ്‌ലിംകൾ ഈജിപ്തിൻെറ ഭാഗത്തേക്കു നീങ്ങിയപ്പോൾ അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്തതു ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു. അവർ അവിടെ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ യാതൊരു മാർഗ്ഗതടസ്സവും അവരെ ബാധിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഭക്ഷണാദിസാധന സാമഗ്രികൾക്കുപോലും അവർ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നില്ല. ഇതെല്ലം ഒന്നാം വിഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച പഴയ ചരിത്രങ്ങളാണ്.

രണ്ടാം വിഭാഗക്കാരുടെ കർമ്മഫലത്തെക്കുറിച്ച് അധികമൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഈ ഖുർആൻ വചനം അവതരിച്ചു 15 കൊല്ലങ്ങളായപ്പോഴേക്കും, വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ പ്രബോധനത്തെ ധിക്കാരപൂർവ്വം-സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ച് എതിർത്തിരുന്ന വൻശക്തികളെല്ലാം മുഖം കുത്തിനിലംപതിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ആ ചരിത്രം, ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ താളുകളിൽ നിറഞ്ഞു കിടക്കുകയാണല്ലോ.

والحمد لله رب العالمين

---

* ശാം രാജ്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട രണ്ടു രാജ്യങ്ങൽ

† സ്ഥലങ്ങൾ ഫലസ്തീൻ

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്

ഈസാ (അ) നബിയും ക്രിസ്ത്യാനികളും

ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച്: സൂ: മർയമിലും, സൂ: ആലുഇംറാനിലും ആകുന്നു ഖുർആൻ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സകരിയ്യാ (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയും, യഹ്‌യാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനനവും വിവരിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് സൂറത്തുമർയമിൽ ആ വിവരണം ആരംഭിച്ചത്. നാല് ഇഞ്ചീലുകളിൽ (*) ഒന്നായ സെമു ലൂക്കോസിൻെറ ഇഞ്ചീലും സൂ: മർയമിലെ വിവരണത്തോടു മിക്കവാറും യോജിച്ചുകാണാം. ആലുഇംറാനിലാകട്ടെ, ഇതിനു മുമ്പുണ്ടായ മറ്റൊരു സംഭവത്തെ-മർയം (അ)ൻെറ ജനനവും, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ വെച്ചുള്ള അവരുടെ സംരക്ഷണവും-വിവരിച്ചതിനെ തുടർന്നാണ് ഈ കഥ വിവിരിക്കുന്നത്. മർയമിനെ സംബന്ധിച്ച വിഷയത്തിൽ ഇഞ്ചീലുകൾ നാലും മൗനമവലംബിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ക്രി. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വത്തിക്കാൻ ഗ്രന്ഥാലയത്തിൽനിന്നു 'ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഇഞ്ചീലുകള്'ുടെ ചില കോപ്പികൾ പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. മർയമിൻെറ ജനനത്തെക്കുറിച്ചു കാണാതായിപ്പോയ ഭാഗം ഇവമൂലം വെളിക്കുവന്നിരിക്കുകയാണ്.

'ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഇഞ്ചീലുകൾ' എന്നു പറഞ്ഞതു: ക്രിസ്താബ്ദം 1-ാംനൂറ്റാണ്ട് മുതൽ 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൻെറ ആരംഭംവരേയും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നതും, പ്രമാണിക്കപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നതുമായ 21ലധികം ഇഞ്ചീലുകളാണ്. (†) പക്ഷേ, പിന്നീടു ക്രി. 325 ൽ ചേർന്ന ക്രിസ്തീയകൗസിൽ അവയിൽ നാലെണ്ണം മാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തു ബാക്കിയെല്ലാം 'ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതാ'യി തള്ളുകയാണുണ്ടായത്. ഈ തീരുമാനം ചരിത്രപരമോ, വിജ്ഞാനപരമോ ആയ ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല ഉണ്ടായത്. കേവലം ഒരു ഭാഗ്യപരീക്ഷണരൂപത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു നടത്തപ്പെട്ടത്.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഈസാ (عليه السلام) നെ സംബന്ധിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ നാല് അടിസ്ഥാന വിശ്വാസങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. (1) പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചുവെന്ന വിശ്വാസം. (2) ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും, പിന്നീട് പുനർജീവിച്ച് എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയതുവെന്ന വിശ്വാസം. (3) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൈവത്വ (**الألوهية**) ത്തിലുള്ള വിശ്വാസം. (4) പാപപരിഹാര സിദ്ധാന്തം. അഥവാ മോക്ഷത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഇപ്പോൾ കർമ്മങ്ങളല്ല-മിസീഹാ (ഈസാ)യുടെ പാപപരിഹാരതത്വ (**كفارة**)ത്തിലുള്ള വിശ്വാസമാണ് എന്ന വിശ്വാസം.

കുരിശുസംഭവത്തെ-ഈസാ (عليه السلام) കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന വിശ്വാസത്തെ (**عقيدة الصلب**)-ഖുർആൻ പാടെ നിഷേധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല, അദ്ദേഹത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ സംഭവം എന്താണെന്ന് അവർക്ക് തിരിയാതെ പോയതാണ് എന്നു ഖുർആൻ ഉറപ്പിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. (സൂ:നിസാഉ: 157) അദ്ദേഹം സാക്ഷാൽ ദൈവമെന്നോ, ത്രിയേകദൈവമെന്നോ, ദൈവപുത്രനെന്നോ ഉള്ള ദൈവത്വവാദവും ഖുർആൻ

---

* മത്തായി, ലൂക്കോസ്, മാർക്കോസ് യോഹന്നാൻ എന്നീ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ, ഇവയാണ് 'പുതിയ നിയമപുസ്തകങ്ങൾ' New Testaments എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇഞ്ചീലിലെ പ്രധാന പുസ്തകങ്ങൾ.

† 21നു താഴെയെന്നും നൂറുക്കണക്കിലുണ്ടെന്നും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

ഖണ്ഡിതമായി നിഷേധിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നതും, പറയുന്നതും തനി 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) ആണെന്ന് അതു ആവർത്തിച്ചുപറയുന്നു. പാപപരിഹാരത്തിൻെറയും, പ്രായശ്ചി ത്തത്തിൻെറയും സിദ്ധാന്തവും ഖുർആൻ എതിർക്കുന്നു. പാപമോചനം ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർ ഗ്ഗം അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും, സൽക്കമ്മങ്ങളും മാത്രമാണ്; ഒരാളുടെ പാപം മറ്റൊരാൾ ഏറ്റെടുക്കുകയോ, മറ്റൊരാളുടെ മേൽ ചുമത്തപ്പെടുകയോ ഇല്ല എന്നും ഖുർആൻ തീർത്തു പറയുന്നു.

ഇനി, മേൽ പറഞ്ഞ നാല് വാദങ്ങളിൽ ബാക്കിയുള്ളത്, അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചു വെന്ന കാര്യമാകുന്നു. മറ്റു മൂന്നു വാദങ്ങളും പോലെ ഇതും സത്യമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇതും ഖുർആൻ സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ ഖണ്ഡിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ല. പിതാവി ല്ലാതെ ജനിച്ച ആളാണ് ഈസാ (عليه السلام) എന്ന നിഗമനം വെച്ചുകൊണ്ടു ഖുർആൻ പരിശോ ധിക്കുമ്പോൾ, ആ വാദത്തെ ഖുർആൻ അനുകൂലിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, മറ്റു മൂന്ന് കാര്യവും പോലെ, ഈ വസ്തുത ഖുർആൻ അത്ര വെട്ടിത്തുറന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ, പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചുവെന്നതിന് എതിരായ ചില വ്യാഖ്യാന ങ്ങൾ, ഈ വിഷയത്തിൽ നടത്തുവാൻ ചില ആളുകൾ പരിശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ വിഷയകമായി വന്ന ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ എല്ലാം മുമ്പിൽ വെച്ചു കൊണ്ടും, അവയുടെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള പ്രസ്താവനകളും, അവയുടെ സന്ദർഭവും ഗൗനിച്ചുകൊണ്ടും അവയെ വീക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, പിതാവില്ലാതെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനന ത്തെ ഖുർആൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം.

ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ ജനനത്തെസംബന്ധിച്ചു അങ്ങേഅറ്റം പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യമുള്ള രണ്ടു വാദങ്ങളാണ് ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന പരമാർത്ഥം നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. തികച്ചും നിഷിദ്ധമായ ഒരു കൂട്ടുകെട്ടിൽനിന്നാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചതെന്ന് ഒരു കക്ഷി-അതെ, ജൂതൻമാർ-പറയുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽ അനുവദനീയമായ രൂപത്തിലാണെ ന്നു മാത്രമല്ല-ദൈവികമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തിൻെറ രൂപത്തിലുംകൂടിയാണ് അതെന്ന് രണ്ടാമ തൊരു കക്ഷിയും-ക്രിസ്ത്യാനികളും-വാദിക്കുന്നു. ഒരു മൂന്നാമനെന്നനിലക്കാണ് ഖുർആൻ ഇവിടെ തീരുമാനം കൽപിക്കേണ്ടതുള്ളത്. യാതൊരു വീഴ്ചയും വരുത്താതെ ഖുർആൻ അതി ൻെറ വിധി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; അതു പറഞ്ഞു:-

ان الله اصطفاك وطهرك واصطفاك على نساءالعالمين – ال عمران : ٤٢

അതായത്: (മർയമേ)നിശ്ചയമായും, നിന്നെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; നിന്നെ അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവളാക്കുകയും, ലോകവനിതകളേക്കാൾ പരിശുദ്ധിയുള്ളവളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ;ആലുഇംറാൻ; 42) ജൂതൻമാരുടെ വാദത്തെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ ഇതിലപ്പുറം ഇനി എന്താണ് വേണ്ടത്? ഖുർആൻ ഇതുകൊണ്ടും മതിയാക്കിയില്ല. ജൂതൻമാരിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്കു ഹേതുക്കളായസംഗതികൾ എടുത്തുപറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, അതു ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا عظيما – النساء ١٥٦

സാരം: അവരുടെ അവിശ്വാസം കൊണ്ടും, മർയമിൻെറ പേരിൽ വമ്പിച്ച അപരാധം (നുണ) അവർ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടുമാണത്. (സൂ:നിസാഉ്:156) ഇതിനും പുറമെ, ജനന സംഭവത്തെ ഇഞ്ചീലിൽ പറഞ്ഞതിന് വിരുദ്ധമല്ലാത്ത രൂപത്തിൽ ഖുർആൻ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു.

സൂറത്തു മർയം 20-21 വചനങ്ങളിൽ انى يكون لى غلام (എനിക്കു എങ്ങിനെയാണ് കുട്ടിയു ണ്ടാവുക?) എന്നു തടങ്ങിയ ഭാഗം നാം വായിച്ചുവല്ലോ. ബൈബ്ൾ ഇവിടെ പറയുന്നത് നോക്കു ക: ''മറിയ ദൂതനോട്: ഞാൻ പുരുഷനെ അറിയായ്കയാൽ അത് എങ്ങിനെ സംഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന് ദൂതൻ: പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിൻെറ മേൽ വരും. അത്യുന്നതൻെറ ശക്തി

നിൻെറ മേൽ നിഴലിടും....'' (ലൂക്കോസ്:1ൽ34) ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു, പിതാവില്ലാതെയുള്ള ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനനത്തെ ഖുർആൻ പരിപൂർണ്ണമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

ജൂതൻമാർ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഗ്രഹിച്ചതുമല്ലാത്ത മൂന്നാമതൊരു വാദം കൂടി നിലവിലുണ്ട്. മർയമിനു യൂസഫ് എന്നു പേരായ ഭാർത്താവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നാണ് (ഈസാ) (عليه السلام) ൻെറ ജനനമെന്നും ആകുന്നു ആ വാദം. ഖുർആൻെറ അനുകൂലം ഈ വാദത്തിനുണ്ടെന്ന് വരുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. കാരണം, മേൽപറഞ്ഞ രണ്ട് വാദങ്ങളെയും കുറിച്ചു ഇത്രയും പറഞ്ഞ ഖുർആൻ ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരവും പറയാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞുവെന്നോ?: ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങങ്ങളിൽ യാഥാർത്ഥ തീരുമാനവും, ഊഹാപോഹങ്ങളിൽ വിജ്ഞാനപ്രദവും, യുക്തവുമായ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന ഖുർആൻ, ഇതിനെപ്പറ്റി പാടെ മൗനം അവലംബിച്ചുവെന്നോ?!

ക്രിസ്ത്യാനികളും ജൂതൻമാരും തമ്മിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല ഭിന്നിപ്പുള്ളത്. ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിലും ജൂതർക്കു നിഷേധമുണ്ട്. വെറും ഒരു വഞ്ചകനായ ജാലവിദ്യക്കാരനായേ അദ്ദേഹത്തെ അവർ ഗണിച്ചിട്ടുള്ളു. ക്രിസ്ത്യാനികളാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തെ പ്രവാചകനെന്നല്ല, ദൈവമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടു പക്ഷത്തെയും ഖുർആൻ ഉച്ചൈസ്തരം ഖണ്ഡിച്ചു. ഒരു കൂട്ടരിൽ ഇങ്ങേഅറ്റത്തെ വീഴ്ചയും, മറ്റേ കൂട്ടരിൽ അങ്ങേഅറ്റത്തെ അതിരുകവിച്ചലുമാണുള്ളതെന്ന് വെളിവാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാനായ ഒരു പ്രവാചകൻ മാത്രമാണെന്ന് ഖുർആൻ പ്രഖ്യപിക്കുകയും ചെയ്തു.

യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്ന ക്രിസ്തീയ വാദത്തിന് അവർ ഏറ്റവും വലിയ അവലംബമാക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആശ്ചര്യകരമായ ജനനത്തെയാകുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും ആ ജനനത്തെ ഖുർആൻ നിഷേധിച്ചില്ല--അനുകൂലിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ ആണെന്ന വാദങ്ങളെ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കൂടാതെ അത് ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തു. സാധാരണപോലെ ഒരു പിതാവിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനനമുണ്ടായിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ 'മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ' എന്നതിനുപകരം ഒരൊറ്റപ്രാവശ്യമെങ്കിലും യൂസഫിൻെറ മകൻ ഈസാ' എന്നൊരു വാക്ക് പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദൈവമാണെന്ന ക്രിസ്തീയ വാദം അടിയോടെ തകർന്നുപോകുവാൻ. അതു പറയാതെ, യേശു മർയമിൻെറ ഗർഭാശയത്തിൽ താമസിച്ചു പ്രസവിക്കപ്പെടേണ്ടി വന്നതു കൊണ്ടു തന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു മനുഷ്യനും, ദൈവത്തിൻെറ അടിമയും ആയിത്തീരുന്നുവെന്നു സമർത്ഥിക്കുകയാണ് ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നത്.

ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ ജനനം കേവലം ഒരു സാധാരണസംഭവമായി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ചില ആളുകൾ മുതിരാറുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. മർയമിനും, യൂസുഫിനുമിടയിൽ നടന്നതായി (ലൂക്കോസ് 1:27 ലും മറ്റും) പറയപ്പെടുന്ന ഒരു വിവാഹാലോചനയെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇക്കൂട്ടർ ആ പാഴ്വേല നത്തുന്നത്. വിവാഹാലോചന നടന്നത് ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെ ഇവർക്കിടയിൽ വിവാഹവും കൂട്ടുകെട്ടും നടന്നതായി യാതൊരു തെളിവുമില്ല. കെട്ടിച്ചമയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു കഥമാത്രമാണത്. ജൂതൻമാരുടെ ആദ്യകാല പ്രസ്താവനകളും അതിനു എതിരായിരുന്നു. അവർ മർയമിൻെറ പേരിൽ ആരോപണങ്ങൾ നടത്തിയപ്പോൾ, അതിൽ യൂസുഫിൻെറ പേർ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല; ഏതോ ഒരു പാന്ഥൻ അട്ടാലിയുടെ പേരായിരുന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഈസാ (عليه السلام) പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചതാണെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാനുള്ള ആരുടെ പരിശ്രമവും, തനിസാഹസവും, വാസ്തവവിരുദ്ധമാണെണു ഖണ്ഡിതമായി പറയാം.

നാം ഖുർആനെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് അതിനെ അത്ഭുതപൂജകൻമാരുടെ ഒരു പുസ്തകമാക്കികൊണ്ടാകരുത്. അതുപോലെത്തന്നെ, അവരിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനായി, അതിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം നടത്തിക്കൊണ്ടും ആകരുത്. അതു അറബിഭാഷയിലാണുള്ളത്. അതിനു അതിന്റേതായ ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്; അറബിഭാഷയുടേതായ ചില ശൈലീസമ്പ്രദായങ്ങളുമുണ്ട്: സരളമായ വാചകഘടനയും, ഹൃദ്യമായ പ്രതിപാദനരീതിയുമുണ്ട്. ആകയാൽ, നിഷ്പക്ഷതയോടും, സത്യാന്വേഷണത്തോടുംകൂടി-അല്ലാഹുവിൻെറ വചനമാണെന്ന ബോധത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടി-അത് എന്ത് പറഞ്ഞുതരുന്നുവോ അത് ഏറ്റക്കുറവു ചെയ്യാതെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള തയ്യാറോടുകൂടി-ആയിരിക്കണം, നാം അതിനെ സമീപിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ കെട്ടിക്കുടുക്കും ഇടമുഴയും കൂടാതെ ഏതൊരു സാരം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നുവോ ആ സാരം യാതൊരു സങ്കോചവും വൈമനസ്യവും കാണിക്കാതെ, നാം സ്വീകരിക്കണം. വക്രമനസ്ഥിതിയോ, ഒരു പ്രത്യേക താൽപര്യമോ അതിനുമുമ്പിൽ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കരുത്. അങ്ങിനെ ആകുന്ന പക്ഷം, നമുക്കു ഖുർആനിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഫലം ആകാശക്കോട്ടകൾ മത്രമായിരിക്കും. വിജ്ഞാനവും, യാഥാർത്ഥ്യവുമായ ഒരു കോടതി നമുക്കുണ്ട്. എല്ലാ കൃത്രിമവും അതിൻെറ വിചാരണയിൽ പരാജയപ്പെടുകയേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളു.

ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും, ആദം (عليه السلام) നബിയുടെയും സ്ഥിതി(പിതാവില്ലാത്ത വിഷയത്തിൽ) ഒരു പോലെയാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് 36-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം കണ്ടു. അല്ലാഹുവിൻെറ വചനവും, അവൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള ആത്മാവും മാത്രമാണ് മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ എന്നു ഖുർആൻ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞത് 40-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിലും നാം ഉദ്ധരിച്ചു. ഒരു മനുഷ്യനും എന്നെ സ്പർശക്കുകയോ, ഞാനൊരു ദുർവൃത്തയായിരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു എനിക്ക് എങ്ങിനെ കുട്ടിയുണ്ടാകുമെന്ന് മർയം മലക്കിനോട് ചോദിച്ചു. അതു ശരിയാണെന്നും, പക്ഷെ ഇതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും മലക്ക് മറപടിയും പറഞ്ഞു. ഇത് ഇതേ സൂറത്ത് 20,21 ൽ നാം വായിച്ചും. ആലുംഇംറാൻ 47ലും ഈ സംഗതി സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മർയം തൻെറ ഗുഹ്യസ്ഥാനം (യാതൊരു ദുർവൃത്തിയും ചെയ്യാതെ) കാത്തു രക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതും, അല്ലാഹു അവൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള ആത്മാവ് അവളിൽ ഊതിയതു നിമിത്തമാണ് അവൾക്കു-അസാധാരണനിലയിൽ-മകനുണ്ടായതെന്ന് സൂ: അമ്പിയാഉ് 91ലും, സൂ: തഹ്രീമിൻെറ അവാസാനത്തിലും കാണാം. ഇനിയും പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും ഇപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നതായി കാണാം. എന്നിരിക്കെ, ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതായി വാദിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനനം, ഏതെങ്കിലും ഒരു പിതാവിൽ നിന്നായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കുവാൻപോലും യാതൊരു ന്യായവും ഇല്ല തന്നെ. വല്ലവരും സംശയിക്കുന്ന പക്ഷം അവർ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു.

ولله الحمد والمنة

20. സൂറത്തു 'ത്വാഹാ' سورة طه

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 135 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 8

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

طه ﴿١﴾

1 'ത്വാ-ഹാ'.

مَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡقُرۡءَانَ لِتَشۡقَىٰٓ ﴿٢﴾

2 (നബിയേ,) നീ ക്ലേശിക്കുവാൻവേണ്ടി നിനക്ക് നാം ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല;

إِلَّا تَذۡكِرَةً لِّمَن يَخۡشَىٰ ﴿٣﴾

3 പക്ഷേ, ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് ഒരു ഉപദേശമായിട്ടത്രെ (അവതരിപ്പിച്ചത്);-

تَنزِيلًا مِّمَّنۡ خَلَقَ ٱلۡأَرۡضَ وَٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلۡعُلَى ﴿٤﴾

4 ഭൂമിയും, ഉന്നതമായ ആകാശങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചവൻെറ അടുക്കൽനിന്ന് അവതരിപ്പിച്ചതത്രെ.

---

1 طه ത്വാഹാ. 2 مَا أَنزَلْنَا നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. عَلَيْكَ നിനക്ക്. الْقُرْآنَ ഖുർആനെ. لِتَشْقَى നീ ക്ലേശിക്കുവാൻ, വിഷമിക്കുവാൻ. 3 إِلاَّ പക്ഷെ, അല്ലാതെ, ഒഴികെ. تَذْكِرَةً ഉപദേശമായിട്ടു, സ്മരണയായിട്ട്. لِّمَنْ يَخْشَى ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക്. 4 تَنزِيلاً അവതരിപ്പിക്കൽ, അവതരിപ്പിക്കപ്പെടൽ. مِّمَّنْ خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻെറ പക്കൽ നിന്ന്. الأَرْضَ ഭൂമിയെ. وَالسَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളേയും. الْعُلَى ഉന്നതങ്ങളായ, മീതെയുള്ളതായ.

ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഖണ്ഡിതമായി നമുക്ക് ഒന്നും പറയുക സാധ്യമല്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരം ഇതിനു മുമ്പ് പലതവണ നാം പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അവയിൽപെട്ടതുതന്നെയാണ് ഈ സൂറത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ ആയത്താകുന്ന 'ത്വാഹ്വാ'യും. എന്നാൽ, 'ത്വാഹ്വാ'യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'ഹേ മനുഷ്യാ' (يا رجل) എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് അതെന്നു പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. الله اعلم

സൂറത്തു മർയം പോലെത്തന്നെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രബോധന വിഷയത്തിൽ വിഷമം നിറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ചതാണ് ഈ സൂറത്തും. എവിടെ നോക്കിയാലും നിഷേധവും ധിക്കാരവും കൊടുമ്പിരിക്കൊള്ളുകയാണ്. സ്വാഗതവും സ്വീകരണവുമാകട്ടെ, നന്നേ കുറവും. സമുദായത്തിനു മുഴുവനും മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുവാൻ ഏതൊരു ഹൃദയം വെമ്പൽകൊള്ളുന്നുവോ ആ ഹൃദയത്തിൻെറ സ്വന്തം കുടുംബവും നാട്ടുകാരും തന്നെ ഈ നില സ്വീകരിച്ചു കാണുമ്പോൾ അതിനുണ്ടാകുന്ന ദു:ഖവും പരിഭ്രമവും എത്രമാത്രമായിരിക്കും?! അതുകൊണ്ടത്രെ, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു മനസ്സമാധാനം നൽകുന്ന വളരെയധികം വചനങ്ങൾ കാണുന്നത്. ഇത്തരം സാന്ത്വനവാക്കുകൾ ഒന്നാമതായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് നബി(ﷺ)യെ ആണെങ്കിലും. സത്യപ്രബോധനമാർഗ്ഗത്തിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന അവിടുത്തെ അനുയായികൾക്കും അവ

മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നുണ്ട്. വേണ്ടുന്ന കാര്യം ഉപദേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഇഷ്ടമുള്ള വർ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, അല്ലാത്തവർ നിരസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ചു സമാധാനിക്കേണ്ടതാണെന്നും, മനസ്സുമുട്ടി ക്ലേശിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അവ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് 2ഉം 3ഉം വചനങ്ങളുടെ താല്പര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. ചില ആളുകൾ രണ്ടാം വചനത്തിന്റെ താല്പര്യം: ''നീ ജീവിതക്ലേശം അനുഭവിക്കുവാനല്ല-ജീവിതപുരോഗതി നേടുവാനാണ്-ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്'' എന്നിങ്ങിനെ വിവക്ഷിച്ചുകാണുന്നു. ഇതല്ല ആ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്ന് 3-ാം വചനം കൊണ്ടുതന്നെ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

'ഭയപ്പെടുന്നവർ' (من يخشى) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ ശിക്ഷയേയും ഭയപ്പെടുന്നവരത്രെ. ആകാശഭൂമികളുടെ സ്രഷ്ടാവിങ്കൽ നിന്നാണ് ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നുവരുമ്പോൾ, അവന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ എല്ലാവിധ നൻമക്കും പുരോഗതിക്കും വേണ്ടുന്നതൊക്കെ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ٱلرَّحْمَٰنُ عَلَى ٱلْعَرْشِ ٱسْتَوَىٰ ﴿٥﴾

5 പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ ٱلثَّرَىٰ ﴿٦﴾

6 അവന്റേതാണ്, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും, മണ്ണിന്റെ അടിയിലുള്ളതും (എല്ലാം).

5 الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികൻ. عَلَى الْعَرْشِ അർശിൽ, സിംഹാസനത്തിൽ. اسْتَوَى ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 6 لَهُ അവന്റേതാണ്, അവന്നാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും. وَمَا تَحْتَ താഴെയുള്ളതും, ചുവട്ടിലുള്ളതും. الثَّرَى മണ്ണിന്റെ.

എല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടിതന്നെ. എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉടമസ്ഥതയും ഭരണകൈകാര്യവും അവന്റേതുതന്നെ.

وَإِن تَجْهَرْ بِٱلْقَوْلِ فَإِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلسِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾

7 നീ വാക്ക് ഉച്ചത്തിൽ പറയുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവൻ രഹസ്യവും, (അതിലും)കൂടുതൽ ഗൂഢമായതും അറിയുന്നതാണ് (എന്ന് ധരിച്ചുകൊള്ളുക).

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾

8 അല്ലാഹുവത്രെ (അവൻ)! അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. ഏറ്റവും നല്ല നാമങ്ങൾ അവന്നുണ്ട്.

7 وَإِن تَجْهَرْ നീ ഉച്ചത്തിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഉറക്കെ പറയുന്നുവെങ്കിൽ. بِالْقَوْلِ വാക്കിനെ, പറയുന്നതിനെ. فَإِنَّهُ എന്നാൽ അവൻ. يَعْلَمُ അറിയുന്നു. السِّرَّ സ്വകാര്യം, രഹസ്യം. وَأَخْفَى കൂടുതൽ ഗൂഢമായതും, അധികം മറഞ്ഞതും. 8 الله അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവത്രെ. لاَ إِلَهَ ആരാധ്യനേ ഇല്ല, ഇലാഹില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. لَهُ അവന്നുണ്ട്. الْأَسْمَاءُ നാമങ്ങൾ, പേരുകൾ. الْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ല.

'പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ അർശിൽ (സിംഹാസനത്തിൽ) ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതിലെ 'ആരോഹണ'ത്തിൻെറ രൂപം എന്താണെന്നു നമുക്കു അറിയുക സാദ്ധ്യമല്ല. അപ്രകാരം തന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുനാമങ്ങളുടെയും, ഉൽകൃഷ്ട ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെയും യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്കധികമൊന്നും അറിയുവാൻ കഴിയില്ല. സൃഷ്ടികളിൽനിന്നു സകലവിധേനയും വ്യത്യസ്തനും, അത്യുന്നതനും, പരമപരിശുദ്ധനുമായ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച് അവൻ തന്നെ നമുക്കു അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതെല്ലാം, വാസ്തവവും പരമാർത്ഥവുമാണെന്നു നാം ധരിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും വേണം. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ ഇമാം മാലിക്ക് (ﷺ) പോലെയുള്ള മുൻഗാമികളായ മഹാപണ്ഡിതൻമാർ സ്വീകരിച്ച നയമാണ് ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമായിട്ടുള്ളത്. ആരോഹണത്തെ സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു' 'ആരോഹണം' എന്നത് നമുക്കറിയാം, അതിൻെറ രൂപം നമുക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു.'' (الاستواء معلوم والكيفية مجهولة) എന്നാൽ, പിൽക്കാലക്കാരായ പണ്ഡിതൻമാരിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർ, ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ 'തഅ്‌വീൽ' (تاويل)എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പുതിയ നയം സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. അതായത്: സന്ദർഭത്തോട് യോജിക്കുമെന്നു കാണപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം കൊടുത്തു യോജിപ്പിക്കുക എന്നാണ് അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. മുൻഗാമികൾ സ്വീരിച്ചുവന്ന നയമാണ് കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായി നാം കാണുന്നത്. അതിൽ പിഴവും അബദ്ധവും പിണയുവാനില്ല.

ആകാശഭൂമികളും, അവയിലുള്ള സർവ്വവസ്തുക്കളും സൃഷ്ടിച്ചതും, പരിപാലിക്കുന്നതും, നിയന്ത്രിക്കുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവാണല്ലോ. അവൻ സർവ്വശക്തനും, സർവ്വജ്ഞനുമാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ചെറുതും, വലുതുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും, അതിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഓരോ ചലനങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവൻ അറിയുന്നു. രഹസ്യ പരസ്യമെന്നോ, ഉറക്കെ പതുക്കെ എന്നോ ഉള്ളവ്യത്യാസം അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല. ഗൂറത്തുൽ-മുൽക്കിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''നിങ്ങളുടെ വാക്കുകളെ നിങ്ങൾ പതുക്കെപറയുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ ഉറക്കെ പറയുകയോ ചെയ്തുകൊള്ളുക-നിശ്ചയമായും അവൻ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉള്ളതിനെക്കുറിച്ചു അറിയുന്നവനാകുന്നു.''
(واسروا قولكم او جهروا به انه عليم بذات الصدور – الملك ١٣)

എന്നാൽ, 'ദിക്ർ', -'ദുആ'(الذكر والدعاء) -അഥവാ ദൈവകീർത്തനങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥനകൾ മുതലായവ അധികം ഉച്ചത്തിലല്ലെങ്കിലും, മിതമായ സ്വരത്തിൽ ഉച്ചരിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് അല്ലാഹുവിൻെറ കേൾവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതല്ല. അവയുടെ ഉള്ളടക്കം അവ നടത്തുന്നവൻെറ ഹൃദയത്തിൽ കൂടുതൽ പതിയുവാനും, സാരം മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുത്തുവാനും ഉതകുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു മനസ്സാന്നിദ്ധ്യത്തിനു ഭംഗം വരുത്തുന്ന ഇതര വിഷയങ്ങളിലേക്കു ശ്രദ്ധ തിരിയാതിരിക്കുവാനും ഇതു സഹായകമായിരിക്കുമല്ലോ.

അല്ലാഹുവിൻെറ പരിപൂർണ്ണതയുടെയും, പരിശുദ്ധതയുടെയും പാരമ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അവൻെറ തിരുനാമങ്ങളത്രെ 'ഏറ്റവും നല്ല നാമങ്ങൾ' എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇത്തരം തിരുനാമങ്ങൾക്കുള്ള അർഹത അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളു. ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും അവൻെറ തിരുനാമങ്ങളായി പലതും വന്നിട്ടുണ്ട്. അവയാണ് الاسماء الحسنى (ഏറ്റവും നല്ല നാമങ്ങൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അടുത്ത വചനം മുതൽ മൂസാ(عليه السلام)നബിയുടെ ചരിത്രകഥ ആരംഭിക്കുന്നു:-

9 (നബിയേ) മൂസായുടെ വർത്തമാനം നിനക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടുണ്ടോ?-	وَهَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ﴿٩﴾

إِذۡ رَءَا نَارٗا فَقَالَ لِأَهۡلِهِ ٱمۡكُثُوٓاْ إِنِّيٓ ءَانَسۡتُ نَارٗا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنۡهَا بِقَبَسٍ أَوۡ أَجِدُ عَلَى ٱلنَّارِ هُدٗى ﴿١٠﴾

10 അതായത്: അദ്ദേഹം ഒരു തീ കണ്ടപ്പോൾ (സംഭവിച്ചത്): അദ്ദേഹം തൻെറ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ (ഇവിടെ) നിൽക്കുക, ഞാൻ ഒരു തീ കണ്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അതിൽനിന്ന് ഒരു തീക്കൊള്ളി (കത്തിച്ചെടുത്തു) കൊണ്ടുവന്നേക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ തീയിങ്കിൽവെച്ച് ഒരു വഴികാട്ടിയെ കണ്ടെത്തിയേക്കാം.''

---

9 وَهَلْ أَتَاكَ നിനക്ക് വന്നിട്ടുണ്ടോ, വന്നെത്തിയിട്ടുണ്ടോ. حَدِيثُ مُوسَى മൂസായുടെ വർത്തമാനം, വൃത്താന്തം. 10 إِذْ رَأَى അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ. نَارًا ഒരു തീ, ഒരു അഗ്നി. فَقَالَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لِأَهْلِهِ തൻെറ വീട്ടുകാരോട്. امْكُثُوا നിങ്ങൾ താമസിക്കുക, (ഇവിടെ) നിൽക്കുക. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. آنَسْتُ ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. نَارًا ഒരു തീ. لَّعَلِّي آتِيكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നേക്കാം. مِّنْهَا അതിൽ നിന്ന്. بِقَبَسٍ ഒരു തീക്കൊള്ളി(കത്തിച്ചെടുത്തത്). أَوْ أَجِدُ അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ കണ്ടെത്തിയേക്കാം, എനിക്ക് കിട്ടിയേക്കും.. عَلَى النَّارِ തീയിങ്കൽ, തീയിന്നടുക്കൽ. هُدًى വല്ല വഴി കാട്ടിയേയും, മാർഗ്ഗദർശനവും.

മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ കഥ ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനനം മുതൽക്കല്ല. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വവും, ദിവ്യസന്ദേശവും ലഭിക്കുന്നത് മുതൽക്കാണ്. അതിനു മുമ്പുള്ള സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചു വഴിയെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ സ്വരാജ്യമായ ഈജിപ്തിൽ നിന്നു കാരണവശാൽ മദ്‌യനിൽ (മിദ്യാനിൽ) പോയി കുറേക്കാലം അവിടെ അഭയാർത്ഥിയായി കഴിഞ്ഞകൂടിയശേഷം, അദ്ദേഹം ഭാര്യാസമേതം ഈജിപ്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരുകയായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് സീനാ താഴ്‌വരയിൽ ഒരു മരത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം തീ കാണുന്നത് ഈ സ്ഥലത്തിന് ഹോറേബ് (حورب) എന്നാണ് തൗറാത്തിൽ പേരു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. തീ കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കു വലിയ ആശ്വാസമായി. തണുപ്പും ഇരുട്ടും കൊണ്ടു മാത്രമല്ല, വഴി അറിയാതെയും അവർ ബുദ്ധിമുട്ടിയിരുന്നു. വഴിയിൽ വെച്ചു ഭാര്യ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. അവർക്കു തീകായുവാൻ അൽപം തീ കിട്ടിയാൽ അത് ഉപകാരം, ഒരു പക്ഷേ തീയിന്നടുത്തു ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ആളിൽ നിന്നുവല്ല വിവരവും ലഭിച്ചെങ്കിൽ അതും ഉപകാരം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി മൂസാ(عليه السلام)വീട്ടുകാരെ വഴിയിൽ നിറുത്തി ആ തീ കണ്ട സ്ഥലത്തേക്കു പോയി.

فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِيَ يَٰمُوسَىٰٓ ﴿١١﴾

11 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അതിനടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ, (ഇപ്രകാരം) വിളിച്ചു പറയപ്പെട്ടു: ''ഹേ, മൂസാ!-

إِنِّيٓ أَنَا۠ رَبُّكَ فَٱخۡلَعۡ نَعۡلَيۡكَ إِنَّكَ بِٱلۡوَادِ ٱلۡمُقَدَّسِ طُوٗى ﴿١٢﴾

12 ''ഞാനത്രെ നിൻെറ റബ്ബ്! ആകയാൽ, നീ നിൻെറ ചെരിപ്പുകൾ (രണ്ടും) അഴിച്ചുവെക്കുക; നിശ്ചയമായും, നീ 'ത്വുവാ' എന്ന പരിശുദ്ധ താഴ്‌വരയിലാകുന്നു.

وَأَنَا ٱخۡتَرۡتُكَ فَٱسۡتَمِعۡ لِمَا يُوحَىٰٓ ﴿١٣﴾

13 (എൻെറ ദൗത്യത്തിനും സംഭാഷണത്തിനും ഞാൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ, 'വഹ്‌യു' [ബോധനം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെ ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുക.

إِنَّنِيٓ أَنَا ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدۡنِي وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِذِكۡرِيٓ ﴿١٤﴾

14 ‘നിശ്ചയമായും, ഞാൻ തന്നെയാണ് അല്ലാഹു; ഞാനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല; അതുകൊണ്ട് നീ എന്നെ(മാത്രം) ആരാധിക്കുക; എന്നെ സ്മരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നമസ്ക്കാരം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുക.

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ أُخۡفِيهَا لِتُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا تَسۡعَىٰ ﴿١٥﴾

15 ‘നിശ്ചയമായും, അന്ത്യസമയം വരുന്നതാകുന്നു; ഓരോ ആൾക്കും താൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതിനായി ഞാനത് ഗോപ്യമായി വെക്കുമാറാകുന്നതാണ്.

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنۡهَا مَن لَّا يُؤۡمِنُ بِهَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ فَتَرۡدَىٰ ﴿١٦﴾

16 ‘അതിനാൽ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും, തന്നിഷ്ടത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നവർ അതിൽനിന്നു നിന്നെ തടഞ്ഞു കളയാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ; എന്നാൽ, [തടഞ്ഞാൽ] നീ നാശമടഞ്ഞു പോകും’

---

11 فَلَمَّا أَتَاهَا അങ്ങനെ അതിനടുത്തുചെന്നപ്പോൾ. نُودِيَ അദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെട്ടു. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. 12 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَنَا رَبُّكَ ഞാൻ നിൻെറ റബ്ബാണ്, ഞാനാണ് നിൻെറ റബ്ബ്. فَاخْلَعْ അതുകൊണ്ട് അഴിച്ചു വെക്കുക. نَعْلَيْكَ നിൻെറ രണ്ട് ചെരിപ്പുകൾ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. بِالْوَادِ താഴ്‌വരയിലാണ്. الْمُقَدَّسِ പരിശുദ്ധമായ. طُوًى ത്വുവാ എന്ന. 13 وَأَنَا اخْتَرْتُكَ ഞാൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. فَاسْتَمِعْ ആകയാൽ നീ ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുക. لِمَا يُوحَى വഹ്‌യു(ബോധനം) നൽകപ്പെടുന്നതിനെ. 14 إِنَّنِي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَنَا اللهُ ഞാൻ അല്ലാഹുവാണ്, ഞാനാണ് അല്ലാഹു. لاَ إِلَهَ ഒരു ഇലാഹും (ആരാധ്യനും) ഇല്ല. إِلاَّ أَنَا ഞാനല്ലാതെ. فَاعْبُدْنِي ആകയാൽ എന്നെ ആരാധിക്കുക, എനിക്ക് ഇബാദത്ത് ചെയ്യുക. وَأَقِمِ الصَّلاَةَ നമസ്ക്കാരം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുക. لِذِكْرِي എന്നെ സ്മരിക്കുവാൻ, എൻെറ ഓർമ്മക്കുവേണ്ടി. 15 إِنَّ السَّاعَةَ നിശ്ചയമായും അന്ത്യസമയം (ലോകാവസാനസമയം). آتِيَةٌ വരുന്നതാണ്. أَكَادُ ഞാൻ ആകുമാറാകും. أُخْفِيهَا ഞാൻ അത് മറച്ചുവെക്കുവാൻ, ഗോപ്യമാക്കുവാൻ. لِتُجْزَى പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതിന്. كُلُّ نَفْسٍ ഓരോ ആൾക്കും, ഓരോ ആത്മാവിനും. بِمَا تَسْعَى താൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതിന്, അത് പരിശ്രമിക്കുന്നതിന്. 16 فَلاَ يَصُدَّنَّكَ അതിനാൽ നിന്നെ തടഞ്ഞുപോകരുത്. عَنْهَا അതിൽനിന്ന്. مَن لاَّ يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കാത്തവർ. بِهَا അതിൽ. وَاتَّبَعَ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്ത. هَوَاهُ തൻെറ ഇച്ഛയെ, തന്നിഷ്ടം. فَتَرْدَى എന്നാൽ നീ നാശമടയും.

മൂസാ (عليه السلام) ചെന്നുനോക്കുമ്പോൾ, തീക്കനൽ കൊണ്ടുപോരുവാനോ, തീ കായുവാനോ പറ്റുന്ന തീയല്ല അവിടെ കണ്ടത്. അസത്യത്തെയും, ധിക്കാരത്തെയും എരിച്ചുകളയുന്ന ഒരു ദിവ്യപ്രകാശമായിരുന്നു അത്. അവിടെ വെച്ചു മേൽക്കണ്ട സന്ദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി. അതോടെ, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലായി (ദൂതനായി) നിയമിക്കപ്പെടുകയയും ചെയ്തു. ഇസ്ലാമിൻെറ മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും, തത്വങ്ങളും ഈ സന്ദേശത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു കാണാം.

ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ നഗ്നപാദത്തോടെ പ്രവേശിക്കുന്നതു പരക്കെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു മര്യാദയാകുന്നു. ചെരിപ്പഴിച്ചുവെക്കുവാൻ പറഞ്ഞ ഈ

കൽപ്പന തൗറാത്തിലും (പുറപ്പാട്: 3ൽ 5) കാണാം. മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർ കഅ്ബായെ 'ത്വാവാഫ്' (പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്യുമ്പോഴും നഗ്നപാദരായിട്ടായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്. ലോക സ്രഷ്ടാവുമായി സംഭാഷണം നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ അവൻെറ അടിയാനായ മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ താഴ്മയും, ഭക്തിയും പ്രകടിപ്പിച്ചാലും അതു നല്ലതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സന്ദേശങ്ങൾ നൽകിയശേഷം അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام)നോടു ചോദിക്കുന്നു.

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿١٧﴾

17 ''നിൻെറ വലതുകയ്യിൽ എന്താണത്– മൂസാ?''

قَالَ هِىَ عَصَاىَ أَتَوَكَّؤُا۟ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِى وَلِىَ فِيهَا مَـَٔارِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾

18 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അത് എൻെറ വടിയാകുന്നു; ഞാനതിന്മേൽ (ആശ്വാസത്തിനായി) ഊന്നുകൊള്ളുകയും, അതു കൊണ്ട് എൻെറ ആടുകൾക്ക് (ഇല) തച്ചുകൊഴിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്; എനിക്ക് അതിൽ വേറെയും ഉപയോഗങ്ങളുണ്ട്.''

قَالَ أَلْقِهَا يَٰمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

19 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''അത് ഇടുക –മൂസാ!''

فَأَلْقَىٰهَا فَإِذَا هِىَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾

20 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അത് ഇട്ടു; അപ്പോഴതാ, അത് ഓടുന്ന ഒരു പാമ്പാകുന്നു!

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا ٱلْأُولَىٰ ﴿٢١﴾

21 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''അത് എടുത്തുകൊള്ളുക–പേടിക്കേണ്ട! നാം അത് അതിൻെറ ആദ്യസ്ഥിതിയിൽ (തന്നെ) ആക്കിത്തീർക്കും.''

---

17 وَمَا تِلْكَ അതെന്താണ്. بِيَمِينِكَ നിൻെറ വലത് കയ്യിൽ. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. 18 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هِيَ അത്. عَصَايَ എൻെറ വടിയാണ്. أَتَوَكَّأُ ഞാൻ ഊന്നുകൊള്ളും, ബലംകൊള്ളും, ഊന്നും. عَلَيْهَا അതിൻമേൽ. وَأَهُشُّ ഞാൻ തച്ചുകൊഴിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. بِهَا അതു കൊണ്ട്. عَلَى غَنَمِي എൻെറ ആടുകൾക്ക്. وَلِي എനിക്കുണ്ട്. فِيهَا അതിൽ, അതിനാൽ. مَآرِبُ പ്രയോജനങ്ങൾ, ആവശ്യങ്ങൾ. أُخْرَى വേറെ ചില. 19 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. أَلْقِهَا അത് ഇടുക. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. 20 فَأَلْقَاهَا അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അത് ഇട്ടു. فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ അത്. حَيَّةٌ ഒരു പാമ്പാകുന്നു. تَسْعَى ഓടുന്ന, ഓടുന്നു. 21 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. خُذْهَا അതു എടുക്കുക. وَلاَ تَخَفْ നീ പേടിക്കേണ്ട. سَنُعِيدُهَا നാമതിനെ മടക്കും, ആക്കിത്തീർക്കും. سِيرَتَهَا അതിൻെറ സ്ഥിതിയിൽ, സമ്പ്രദായത്തിൽ. الْأُولَى ആദ്യത്തെ.

മൂസാ(عليه السلام)നബിയുടെ കയ്യിലുള്ളത് ഒരു വടിയാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ അറിയാം. എന്നാലത്, കേവലം ഒരു സാധാരണ വടിമാത്രമാണെന്നും, ചില നിസ്സാര ഉപയോഗങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന് അതുകൊണ്ടൊന്നും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അതേവരെ അദ്ദേഹത്തിന് ഊഹിക്കുവാൻപോലും ഇടവരാത്ത ചില അത്ഭുത കൃത്യങ്ങൾ ആ വടിമൂലം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിലേക്കു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം തട്ടിയുണർത്തുവാനായിട്ടാണ് 'അതെന്താണ്' എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.

മൂസാ(ﷺ)നബിയാകട്ടെ, ''അതെൻെറ വടിയാണ്'' എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവുമായി സംഭാഷണം നടത്തുവാൻ തനിക്കു സിദ്ധിച്ച ഈ അവസരം-ലോകത്ത് മറ്റാർക്കും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ മഹാഭാഗ്യം-കൂടുതൽ ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള വെമ്പൽകൊണ്ട്, ആ വടിയാൽ തനിക്കുള്ള പല ഉപയോഗങ്ങളും അദ്ദേഹം എടുത്തുപറയുന്നു. ചിലതെല്ലാം പറഞ്ഞു. ഇനിയും ചിലതെല്ലാം തുടർന്നു പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ആഗ്രഹമുണ്ട്. മര്യാദക്കേടായിപ്പോകുമോ എന്ന് ഭയന്ന് 'വേറെയും പല ആവശ്യങ്ങൾ അതുകൊണ്ടുണ്ട്' എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കുകയാണ്. ഒരു പക്ഷെ, എന്താണതെന്നു ചോദിച്ചെങ്കിൽ വീണ്ടും കുറെ കൂടി സംസാരിക്കുവാൻ അവസരം തനിക്ക് ലഭിക്കുമല്ലോ എന്നദ്ദേഹം കരുതിയിരിക്കാം. എന്നാൽ, ആ വടിമുഖേന കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അതിമഹത്തായ ചില കാര്യങ്ങളാണ്. ശരി, എന്നാൽ ആ വടി താഴെ ഇടുക, എന്ന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.

നിലത്തിട്ട താമസം! അതാ, അതൊരു പെരുമ്പാമ്പായി മാറിയിരിക്കുന്നു! സാധാരണപെരുമ്പാമ്പല്ല-കുതിച്ചോടുന്ന സർപ്പക്കുട്ടിയെപ്പോലെ ഓടുന്ന പാമ്പ്! ഈ പാമ്പിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ 7:107, 26:32 ൽ പെരുമ്പാമ്പ് (**ثعبان**) എന്നും 27:10, 28:31ൽ ചെറുസർപ്പംപോലെയുള്ളത് (**كانها جان**) എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ മൂസാ (ﷺ)നബിക്കു പേടിതോന്നി വഴിയോട്ടു മാറുന്നു! അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''പേടിക്കേണ്ട, പേടിക്കുവാനൊന്നുമില്ല, ധൈര്യസമേതം അതിനെ കൈകൊണ്ടു എടുത്തേക്കുക, അത് പഴയ വടിയായിത്തന്നെ മാറും. ഇതാ ഇനിയും നോക്കു:-

22 ''നിൻെറ കൈ നിൻെറ പാർശ്വത്തിലേക്ക് ചേർത്തുവെക്കുക: എന്നാലത് മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ട്- യാതൊരു ദൂഷ്യവും കൂടാതെ- വെളുത്തതായി പുറത്തുവരുന്നതാണ്;-	وَٱضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ ءَايَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾
23 ''നമ്മുടെ വലിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്ന് (ചിലത്) നിനക്ക് കാണിച്ചു തരുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്).	لِنُرِيَكَ مِنْ ءَايَـٰتِنَا ٱلْكُبْرَى ﴿٢٣﴾
24 ''നീ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക് പോകുക; നിശ്ചയമായും അവൻ അതിക്രമിയായിരിക്കുകയാണ്.''	ٱذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾

22 **وَاضْمُمْ** നീ ചേർത്തു(കൂട്ടി)വെക്കുക. **يَدَكَ** നിൻെറ കൈ. **إِلَى جَنَاحِكَ** നിൻെറ പാർശ്വ(കക്ഷ)ത്തിലേക്ക്. **تَخْرُجْ** അത് പുറത്തുവരും. **بَيْضَاءَ** വെള്ളനിറമുള്ളതായി (മിനുങ്ങിക്കൊണ്ട്). **مِنْ غَيْرِ سُوءٍ** യാതൊരു ദൂഷ്യവും (കേടുപാടും) കൂടാതെ. **آيَةً أُخْرَى** മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായി. 23 **لِنُرِيَكَ** നിനക്ക് നാം കാട്ടിത്തരുവാൻ വേണ്ടി. **مِنْ آيَاتِنَا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന്(ചിലത്). **الْكُبْرَى** വലിയതായ, വമ്പിച്ച. 24 **اذْهَبْ** നീ പോകുക. **إِلَى فِرْعَوْنَ** ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക്. **إِنَّهُ** നിശ്ചയമായും അവൻ. **طَغَى** അതിക്രമിയായിരിക്കുന്നു, അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അക്രമം മുഴുത്തിരിക്കുന്നു.

വലങ്കൈ ഇടത്തേ പാർശ്വത്തിൽ തോൾക്കയ്യിനു താഴെ(കക്ഷത്തു) വെച്ചെടുത്തു നോക്കുമ്പോൾ, അതു തനി വെള്ള വർണ്ണമായി പ്രകാശിക്കുന്നു! കയ്യിനോ, ദേഹത്തിനോ, ഒന്നുംതന്നെ, അതുമൂലം യാതൊരു ദോഷവും ഇല്ല. തിരികെ വച്ചാൽ പഴയപടി തന്നെ ആകുകയും ചെയ്യുന്നു! ഈ മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു കാണിച്ചുകൊടു

ത്തു പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ്. വളരെ ഗൗരവാവഹമായ ഒരു കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനാണ് മൂസാ (ﷺ)നിയുക്തനാകുന്നത്. അതിനുള്ള അധികാരപത്രവും ലക്ഷ്യവുമാണ് ഈ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടാണ് താൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ജനതയെ സത്യമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പോകുന്നത്. സ്വേച്ഛാധികാരിയായ ഒരു ഭരണകർത്താവാണ് ഫിർഔൻ. ഈജിപ്തിലെത്തിയാൽ, അദ്ദേഹത്തിനു നേരിടേണ്ടുന്നതു ഫിർഔനെയാണ്. താനാണെങ്കിൽ, ഫിർഔൻെറ കൊട്ടാരത്തിൻ കീഴിൽ വളർത്തപ്പെടുകയും അതിനുശേഷം, ഒരു കൊലപാതകത്തിൻെറ പേരിൽ നാടുവിട്ടു പോകുകയും ചെയ്ത ആളും അവിടെച്ചെന്നാൽ എന്തൊക്കെ സംഭവിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹത്തിന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒരു പ്രവാചകൻെറ കർത്തവ്യമാകട്ടെ, വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്. ഭയങ്കരമായ പല വിഷമങ്ങളും, പ്രതിബന്ധങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു തരണം ചെയ്യേണ്ടതായി നേരിട്ടേക്കും. ആകയാൽ മൂസാ (ﷺ)അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം–2

قَالَ رَبِّ ٱشْرَحْ لِى صَدْرِى ﴿٢٥﴾

25 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; ''എൻെറ റബ്ബേ! എൻെറ നെഞ്ച് [ഹൃദയം] എനിക്ക് നീ വിശാലപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ!''

وَيَسِّرْ لِىٓ أَمْرِى ﴿٢٦﴾

26 ''എൻെറ കാര്യം എനിക്ക് എളുപ്പമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ!''

وَٱحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِى ﴿٢٧﴾

27 ''എൻെറ നാവിൽനിന്നും നീ കെട്ടഴിച്ചു തരുകയും ചെയ്യേണമേ!''-

يَفْقَهُوا۟ قَوْلِى ﴿٢٨﴾

28 ''എന്നാലവർ [ജനങ്ങൾ] എൻെറ വാക്ക് ഗ്രഹിച്ചു കൊള്ളും.''

وَٱجْعَل لِّى وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِى ﴿٢٩﴾

29 ''എൻെറ സ്വന്തക്കാരിൽനിന്ന് എനിക്കൊരു 'വസീറി'നെ! [സഹായകനെ] നീ നിശ്ചയിച്ചു തരുകയും വേണമേ!-''

هَٰرُونَ أَخِى ﴿٣٠﴾

30 ''അതായത്, എൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂനെ.''

ٱشْدُدْ بِهِۦٓ أَزْرِى ﴿٣١﴾

31 ''അവനെക്കൊണ്ട് എൻെറ ശക്തി നീ ഉറപ്പിച്ചു തരേണമേ!''

وَأَشْرِكْهُ فِىٓ أَمْرِى ﴿٣٢﴾

32 ''എൻെറ (കൃത്യനിർവ്വഹണ) കാര്യത്തിൽ അവനേയും പങ്കുചേർത്ത് തരേണമേ!''

كَىْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

33 ഞങ്ങൾ നിനക്ക് സ്തോത്രകീർത്തനം ധാരാളമായി ചെയ്‌വാനും,

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

34 ''ഞങ്ങൾ നിന്നെ അധികമായി സ്മരിക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്).

إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

35 നിശ്ചയമായും, നീ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.''

---

25 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ. اشْرَحْ വികസിപ്പിച്ച്, (വിശാലപ്പെടുത്തി) തരേണമേ. لِي എനിക്ക്. صَدْرِي എൻെറ നെഞ്ച് (ഹൃദയം). 26 وَيَسِّرْ لِي എനിക്ക് എളുപ്പമാക്കിത്തരികയും വേണമേ. أَمْرِي എൻെറ കാര്യം. 27 وَاحْلُلْ അഴിച്ചുതരുകയും വേണമേ. عُقْدَةً

കെട്ട്. مِّن لِّسَانِي എന്റെ നാവിൽനിന്ന്. 28 يَفْقَهُوا അവർ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളും. قَوْلِي എന്റെ വാക്ക്, ഞാൻ പറയുന്നത്. 29 وَاجْعَل لِّي എനിക്ക് നിശ്ചയിച്ചു(ഏർപ്പെടുത്തി)തരികയും ചെയ്യേണമേ. وَزِيرًا ഒരു സഹായകനെ. مِّنْ أَهْلِي എന്റെ സ്വന്തക്കാരിൽ നിന്ന്, കുടുംബത്തിൽ നിന്ന്. 30 هَارُونَ അതായത് ഹാറൂനെ. أَخِي എന്റെ സഹോദരൻ. 31 اشْدُدْ ഉറപ്പിച്ചു (ബലപ്പെടുത്തി) തരണം. بِهِ അവനെക്കൊണ്ട് അവൻ മൂലം. أَزْرِي എന്റെ മുതുകിനെ (ശക്തിയെ). 32 وَأَشْرِكْهُ അവനെ പങ്കു ചേർക്കുകയും വേണമേ. فِي أَمْرِي എന്റെ കാര്യത്തിൽ. 33 كَيْ نُسَبِّحَكَ ഞങ്ങൾ നിനക്ക് തസ്ബീഹു ചെയ്‌വാൻവേണ്ടി, പ്രകീർത്തനം നടത്തുവാൻ, പരിശുദ്ധിയെ കീർത്തനം ചെയ്‌വാൻ, സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്‌വാൻ. كَثِيرًا വളരെ, ധാരാളം. 34 وَنَذْكُرَكَ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സ്മരിക്കുക (ഓർക്കുക)യും ചെയ്‌വാൻ. كَثِيرًا അധികം, ധാരാളം. 35 إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. كُنتَ നീ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. بِنَا ഞങ്ങളെപ്പറ്റി, ഞങ്ങളെ. بَصِيرًا കാണുന്നവൻ, കണ്ടറിയുന്നവൻ.

മൂസാ (عليه السلام)നബി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഭാരമേറിയ ചുമതല ശരിക്ക് നിറവേറ്റുവാൻ ആവശ്യമായ സഹായവും, ചുറ്റുപാടും നൽകുവാനായി അദ്ദേഹം മേൽപ്രകാരം അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഹൃദയവികാസം (**شرح الصدر**) ലഭിക്കുന്നതു ആന്തരമായ സഹായ സിദ്ധിയാണെങ്കിൽ, കാര്യം, എളുപ്പമാക്കികിട്ടുന്നത് (**تسيرالامر**) ബാഹ്യമായ സഹായത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ നാവിലുള്ള കെട്ട് (**عقدة**) എന്നു പറഞ്ഞത്, ചെറുപ്പ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിൽ തീപൊള്ളിയിരുന്നതു മൂലമുണ്ടായ ബുദ്ധിമുട്ടാണ് എന്നത്രെ. ചില 'മുഫസ്സിറുകൾ' പറയുന്നത്. ബൈബിളിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''മൂസാക്ക് ജനനാൽ തന്നെ സംസാരത്തിൽ വിക്കും കൊഞ്ഞയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഒരു സഹായകനെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നാവിനു ശക്തി കൊടുക്കാമെന്ന് കർത്താവ് പറഞ്ഞു, മൂസാ വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. കർത്താവ് കോപിച്ചുകൊണ്ട്: ഹാറൂനെ നിശ്ചയിച്ചു തരാമെന്നും, അവൻ നിന്നെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വരുന്നുണ്ടെന്നും അവൻ നിന്റെ നാവും, നീ അവന്റെ നേതാവുമാകണമെന്നും പറഞ്ഞു'' (പുറപ്പാട് 4ൽ 10 17) ഇതിൽ, കർത്താവ് (അല്ലാഹു) കോപിച്ചു എന്നും, കോപിക്കത്തക്കവണ്ണം മൂസാ (عليه السلام)നിർബന്ധിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞത് നമുക്കു സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, ഖുർആൻ അതു അനുകൂലിക്കുന്നില്ല.

ഏതായാലും മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു സംസാരവൈഭവം കുറവായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ നാവോട്ടവും, സംസാരസാമർത്ഥ്യവും ഉള്ള ആളായിരുന്നു ഹൂറൂൻ (عليه السلام)എന്നും തീർച്ചയാണ്. ഇതു ഖുർആനും തൗറാത്തും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സ്വസഹോദരനെന്ന നിലക്കും ഹൂറൂൻ (عليه السلام)തന്റെ കൂടെ ഉണ്ടാകുന്നതു നല്ലതാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ഖുർആനിൽ ഹൂറാൻ (عليه السلام)നബിയെക്കുറിച്ച് **هو افصح منى لسانا – القصص ٣٤** (അവൻ എന്നെക്കാൾ വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നവനാണെ)ന്നും തന്നെക്കുറിച്ച് **ولا ينطلق لسانى– الشعراء١٣** (എന്റെ നാവോടുകയില്ല) എന്നും മൂസാ (عليه السلام) നബി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഫിർഔൻ ഒരിക്കൽ മൂസാ (عليه السلام) നബിയെപ്പറ്റി **ولا يكاد يبين – الزخرف ٥٢** (അവൻ വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുകയിമില്ല) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിലുള്ള കെട്ടു എന്തായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ അപേക്ഷകളെല്ലാം അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അതു മാത്രമല്ല, അതുപോലെ മുമ്പും വലിയ വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പലതും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.-

قَالَ قَدۡ أُوتِيتَ سُؤۡلَكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿٣٦﴾

36 അവൻ പറഞ്ഞു: ''മൂസാ! നീ ചോദിച്ചത് നിനക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَلَقَدۡ مَنَنَّا عَلَيۡكَ مَرَّةً أُخۡرَىٰٓ ﴿٣٧﴾

37 തീർച്ചയായും, മറ്റൊരു പ്രാവശ്യവും നാം നിനക്ക് അനുഗ്രഹം ചെയ്തു തന്നി ട്ടുണ്ട്:-

إِذۡ أَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ ﴿٣٨﴾

38 അതായത്: നിന്റെ മാതാവിന് ബോധ നം നൽകപ്പെടേണ്ടത് നാം ബോധനം നൽകിയപ്പോൾ:-

أَنِ ٱقۡذِفِيهِ فِي ٱلتَّابُوتِ فَٱقۡذِفِيهِ فِي ٱلۡيَمِّ فَلۡيُلۡقِهِ ٱلۡيَمُّ بِٱلسَّاحِلِ يَأۡخُذۡهُ عَدُوّٞ لِّي وَعَدُوّٞ لَّهُۥۚ وَأَلۡقَيۡتُ عَلَيۡكَ مَحَبَّةٗ مِّنِّي وَلِتُصۡنَعَ عَلَىٰ عَيۡنِيٓ ﴿٣٩﴾

39 (എന്നുവെച്ചാൽ) ''നീ അവനെ പെട്ടിയി ലിട്ട് നദിയിൽ ഇട്ടേക്കുക:- എന്നിട്ട്, നദി അവനെ കരയിലിട്ടുകൊള്ളട്ടെ-എനിക്ക് ശത്രുവും, അവന് ശത്രുവുമായുള്ള ഒരാ ൾ അവനെ എടുത്തുകൊള്ളും'' എന്ന്. എന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു സ്നേഹം നിന്റെ മേൽ ഞാൻ ഇട്ടുതരികയും ചെ യ്തു; എന്റെ നോട്ടത്തിലായി, നിന്നെ (വളർത്തി) ഉണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടിയുമാണ് (അതെല്ലാം).

---

36 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. قَدْ أُوتِيتَ തീർച്ചയായും നിനക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. سُؤْلَكَ നീ ചോദിച്ചത്, നിന്റെ ചോദ്യം. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. 37 وَلَقَدْ مَنَنَّا തീർച്ചയായും നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെ മേൽ. مَرَّةً أُخْرَى മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം. 38 إِذْ أَوْحَيْنَا നാം ബോധനം നൽകിയപ്പോൾ, അറിയിച്ചപ്പോൾ. إِلَى أُمِّكَ നിന്റെ മാതാവിന് (ഉമ്മാക്ക്). مَا يُوحَى ബോധനം നൽകപ്പെടേണ്ടത്. 39 أَنِ اقْذِفِيهِ നീ അവനെ ഇട്ടേക്കണമെന്ന്. فِي التَّابُوتِ പെട്ടിയിൽ. فَاقْذِفِيهِ എന്നിട്ട് അതിനെ (അവനെ) ഇട്ടേക്കുക. فِي الْيَمِّ നദിയിൽ, സമുദ്രത്തിൽ (ജലാശയത്തിൽ). فَلْيُلْقِهِ എന്നിട്ട് ഇട്ടുകൊള്ളട്ടെ. الْيَمُّ നദി, സമുദ്രം. بِالسَّاحِلِ കരയിൽ, തീരത്ത്. يَأْخُذْهُ അവനെ എടുത്തുകൊള്ളും. عَدُوٌّ لِّي എനിക്കുള്ള ഒരു ശത്രു. وَعَدُوٌّ لَّهُ അവന്നും ശത്രു (വായ). وَأَلْقَيْتُ ഞാൻ ഇടുകയും ചെയ്തു (നൽകി). عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെ മേൽ. مَحَبَّةً ഒരു സ്നേഹം. مِّنِّي എന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള. وَلِتُصْنَعَ നീ വളർത്തിയുണ്ടാക്കപ്പെടുവാനും, നിന്നെ പരിപാലിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാനും. عَلَى عَيْنِي എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, എന്റെ നോട്ടത്തിൽ (പ്രത്യേക പരിഗണനയിൽ).

യൂസുഫ് നബി (عليه السلام)ഈജിപ്തിലെ (മിസ്രിലെ) ഭരണകർത്താവായ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. സൂറത്ത് യൂസുഫിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി സവിസ്താരം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരൻമാരും- അഥവാ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام)നബിയും കുടുംബവും-ഈജിപ്തിൽ വന്നു താമസമാക്കിയിരുന്നു. യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام)നബിക്കു ഇസ്രാഈൽ എന്നും പേരുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടു മക്കൾ വഴിക്കുള്ള സന്താനപരമ്പരകൾക്കാണ് ഇസ്രാഈൽ വർഗ്ഗം (بنوا اسرائيل) എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതെന്നും മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈസ്രാഈല്യർ ക്രമേണ ഈജിപ്തിൽ പെരുകിപ്പെരുകി വന്നു. കാലക്രമത്തിൽ അവരുടെ പൂർവ്വകാല പ്രശസ്തിയും, പ്രതാപവും നശിച്ചുപോയി. ഖിബ്ത്തീ (*) വർഗ്ഗക്കാരായ

* ഖിബ്ത്തി എന്ന കൊപ്തി (Coptic القبط) വർഗ്ഗം ഈജിപ്തിലെ പൂർവ്വ നിവാസികളായിരുന്നു.

ഫിർഔൻ രാജാക്കളുടെ (*)ഭരണത്തിൽ, ഇസ്റാഈല്യർ അങ്ങേഅറ്റം മർദ്ധിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. അടിമകളെപ്പോലെയുമല്ല, ആടുമാടുകളെക്കാൾ താണവർഗ്ഗമായിട്ടാണ് കൊപ്തികൾ അവരെ ഗണിച്ചുവന്നത്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ സംഖ്യാവർദ്ധനവും, ശക്തിയും നശിപ്പിക്കുവാനായി, അവരിൽ ജനിക്കുന്ന ആകുട്ടികളെ കൊന്നുകളയുവാൻ ഒരു രാജാവ് കൽപന പാസ്സാക്കിയിരുന്നു. ഇക്കാലത്താണ് മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനനമുണ്ടായത്.

മാതാവ് തൻെറ ഓമനസന്താനത്തെ സംബന്ധിച്ചു അതിയായി ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം തോന്നിപ്പിച്ചു. അവർ കുട്ടിയെ ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി നൈൽനദിയിലിട്ടു ഫിർഔൻെറ കൊട്ടാരത്തിനരികെ ഒഴുകിപ്പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ നദി അതു കരക്കിട്ടു. ആരോ കണ്ടു പെട്ടിയെടുത്തു. അങ്ങിനെ മൂസാ (عليه السلام) രക്ഷപ്പപെട്ടു. ഭാവിയിൽ തങ്ങളുടെ രാജത്വവും പ്രതാപവുമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുവാനും തീരാദു:ഖത്തിനും ഈ കുട്ടി കാരണമാകുമെന്നു അന്നു അവർ എങ്ങിനെ അറിയുവാനാണ്!

ആരുടേതെന്നറിയപ്പെടാത്ത ആ സുന്ദര ശിശുവിനെ കൊട്ടാരമേൽനോട്ടത്തിൽ-രാജകീയ ലാളനയോടുകൂടി-വളർത്തപ്പെട്ടു. കുട്ടിക്കു മുലകൊടുപ്പാൻ അമ്മമാരെ നിശ്ചയിക്കുവാൻ നോക്കുമ്പോൾ കുട്ടി ആരുടെയും മുല കുടിക്കുന്നില്ല. ആർക്കും ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വിധം, അപ്പോൾ മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് മറ്റൊരു അനുഗ്രഹവും കൂടി ലഭിച്ചതായി അല്ലാഹു തുടർന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു:-

إِذْ تَمْشِيٓ أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُۥ ۖ فَرَجَعْنَٰكَ إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَٰكَ مِنَ ٱلْغَمِّ وَفَتَنَّٰكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِىٓ أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَٰمُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

40 നിൻെറ സഹോദരി നടന്നുവരികയും, എന്നിട്ട്: ''ഇവനെ ഏറ്റെടുക്കത്തക്ക ഒരാളെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരട്ടയോ?'' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം (ഓർക്കുക)! അങ്ങനെ, നിൻെറ മാതാവിങ്കലേക്ക്- അവൾ കണ്ണു കുളുർക്കുവാനും, വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനുംവേണ്ടി-നിന്നെ നാം മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു. നീ ഒരാളെ കൊല്ലുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട്; (ആ) ദുഃഖത്തിൽനിന്നു നിന്നെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; പല (വിധ) പരീക്ഷണങ്ങളും നിന്നെ നാം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു; അങ്ങനെ നീ മദ്‌യൻകാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കുറേ കൊല്ലങ്ങൾ താമസിച്ചു; പിന്നെ, ഒരു നിശ്ചയപ്രകാരം നീ (ഇതാ) വന്നിരിക്കുന്നു-ഹേ, മൂസാ!

وَٱصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِى ﴿٤١﴾

41 എൻെറ സ്വന്തം കാര്യത്തിന്നു [ദൗത്യത്തിനു] വേണ്ടി ഞാൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തുണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.''

---

40 إِذْ تَمْشِي നടന്നുവരുന്ന സന്ദർഭം. أُخْتُكَ നിൻെറ സഹോദരി. فَتَقُولُ എന്നിട്ട് അവൾ പറയുന്നു. هَلْ أَدُلُّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിയിച്ചുതരട്ടെയോ. عَلَى مَن ഒരാളെപ്പറ്റി. يَكْفُلُهُ അവനെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന. فَرَجَعْنَاكَ അങ്ങനെ നിന്നെ നാം മടക്കി. إِلَى أُمِّكَ നിൻെറ മാതാവിങ്കലേക്ക്, ഉമ്മയിലേക്ക്.

---

* അക്കാലത്തു ഈജിപ്ത് ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാക്കൾ ഫിർഔൻ, അഥവാ 'ഫറവോൻ' (Pharoah -فرعون)എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

كَيْ تَقَرَّ കുളിർക്കുവാൻ (സന്തോഷത്താൽ). عَيْنُهَا അവളുടെ കണ്ണ്. وَلَا تَحْزَنَ അവൾ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനും. وَقَتَلْتَ നീ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. نَفْسًا ഒരാളെ, ഒരു ദേഹത്തെ. فَنَجَّيْنَاكَ എന്നിട്ട് നിന്നെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. مِنَ الْغَمِّ ദുഃഖത്തിൽനിന്ന്. وَفَتَنَّاكَ നിന്നെ നാം പരീക്ഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. فُتُونًا പല പരീക്ഷണങ്ങൾ. فَلَبِثْتَ അങ്ങനെ നീ താമസിച്ചു. سِنِينَ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ. فِي أَهْلِ مَدْيَنَ മദ്‌യൻകാരിൽ (അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ). ثُمَّ جِئْتَ പിന്നെ നീ വന്നു. عَلَى قَدَرٍ ഒരു നിശ്ചയപ്രകാരം, കണക്കനുസരിച്ച്, യോഗ്യതയോടെ. يَا مُوسَى ഹേ, മൂസാ. 41 وَاصْطَنَعْتُكَ നിന്നെ നാം തിരഞ്ഞെടുത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു (പ്രത്യേക പരിഗണനയോടെ വളർത്തി). لِنَفْسِي എനിക്ക് സ്വന്തമായി, നിൻെറ സ്വന്തം കാര്യത്തിന്.

നദിയിലെറിഞ്ഞ തൻെറ കുഞ്ഞിൻെറ സ്ഥിതി അന്വേഷിക്കുവാൻ മാതാവു കഴിയുന്ന ശ്രമം ചെയ്തിരിക്കുമല്ലോ. അവർ കുട്ടിയുടെ സഹോദരിയെ അതിന് ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. സഹോദരിയാകട്ടെ, അതും അതിലധികവും നിർവ്വഹിച്ചു: കുട്ടി ആരുടെയും മുല സ്വീകരിക്കാത്ത തക്കം നോക്കി, കുട്ടിയെ നല്ലവണ്ണം വളർത്തുവാൻ പറ്റിയ ആളെ താൻ കൊടുക്കാമെന്നറിയിച്ചു. അങ്ങിനെ, ആ 'കൊട്ടാരക്കുഞ്ഞി'നെ സ്വമാതാവിനു തന്നെ വളർത്തുവാൻ അല്ലാഹു അവസരം നൽകി.

മൂസാ (عليه السلام) ഒരു യുവാവായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു സംഭവമുണ്ടായി: ഒരു ഖിബ്ത്തിയും, ഒരു ഇസ്രാഈലിയും തമ്മിൽ നടന്ന ശണ്ഠയിൽ, ഇസ്രാഈലിയുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഇടപെടുകയും, ഖിബ്ത്തിയെ ഒരടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ അവൻെറ കഥ കഴിഞ്ഞു. ഈ സംഭവം നടന്നതു പരസ്യമായ നിലക്കല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതേ ഇസ്രാഈലിയുടെ കാരണമായിത്തന്നെ രഹസ്യം പുറത്തായി. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അതു ഒരു സംസാര വിഷയമായി. മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അറിവുകിട്ടി ഇതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം നാടുവിട്ടു. വളരെ അധികം ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ഫലസ്തീനിൽ ശുഐബ് (شعيب – ع) നബിയുടെ രാജ്യമായ മദ്‌യനിൽ എത്തി. അവിടെ ഒരു മാന്യവൃദ്ധൻെറ വീട്ടിൽ താമസമാക്കി. എട്ടോ പത്തോ കൊല്ലം തൻെറ ആടുകളെ മേച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന നിശ്ചയത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം തൻെറ ഒരു മകളെ മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. കരാർ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം അദ്ദേഹം ഭാര്യാസമേതം സ്വരാജ്യത്തേക്ക് തിരിച്ചു. ഈ യാത്രയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചതും, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങൾ നടന്നതും. നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകും മുമ്പു ഹോറേബ് (حورب) വനാന്തരത്തിൽ ആടുകളെ മേച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അഗ്നിദർശനം ഉണ്ടായെന്നാണ് (പുറപ്പാട്: 3ൽ 1-3) തൗറാത്തിൽ കാണുന്നത്. **الله اعلم** മേൽ സൂചിപ്പിച്ച സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിസ്തീർണ്ണത്തോടെ സൂ:ഖസ്വാസിലും മറ്റുമായി താഴെ സൂറത്തുകളിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്. **ان شاء الله**

ഇങ്ങിനെയുള്ള പല പരീക്ഷണങ്ങൾ മുഖേന മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു തഴക്കവും, പഴക്കവും, കാര്യക്ഷമതയും സിദ്ധിച്ചു. യുക്തമായ പ്രായവും എത്തി. ഈ അവസരത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തെ നബിയായും, റസൂലായും നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചയം അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത്. അങ്ങനെ, സമയംകൊണ്ടും, പരിതസ്ഥിതികൊണ്ടും അനുയോജ്യമായ ഒരു അവസരത്തിൽ ആ അസാധാരണമായ തീ-ആ ദിവ്യവെളിച്ചം-അദ്ദേഹത്തെ മാടിവിളിച്ചു അല്ലാഹുവിൻെറ മുൻകൂട്ടിയുള്ള ആ തീരുമാനം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിത്തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പരിപാലിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതും. ഇതാണ്, 40-ാം വചനത്തിൻെറ അന്ത്യഭാഗവും 41-ാം വചനവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഈ രണ്ടുമൂന്ന് ആയത്തുകളിലായി, അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു ചെയ്തുകൊടു

ത്ത എട്ടു അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 1) പെട്ടിയിലാക്കി നദിയിലിടുവാൻ മാതാവിനു തോന്നിച്ചത്. 2) അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രത്യേക സ്നേഹം നൽകിയത്. 3) പ്രത്യേക പരിഗണനയിൽ വളർത്തിയത്. 4) മാതാവിലേക്കു തിരിച്ചുകൊടുത്തത്. 5) കൊലയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിയത്. 6) പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ശുഭപര്യവസാനം ലഭിച്ചത്. 7) മദ്‌യനിൽ അഭയം നൽകി സുഖവാസസൗകര്യം കൊടുത്തത്. 8) അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടുമാത്രം സിദ്ധിക്കുന്നതും, മനുഷ്യൻെറ യോഗ്യതകൊണ്ടോ, പക്വതകൊണ്ടോ, ഒന്നും സിദ്ധിക്കാത്തതുമായ ആ മഹാഭാഗ്യം -പ്രവാചകത്വത്തിൻേറയും ദൗത്യത്തിൻെറയും (‘നുബുവ്വത്തി’മേയും, ‘രിസാലത്തിമേ’യും സ്ഥാനം- നൽകിയത്.

മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൃത്യങ്ങളും, ചുമതലകളും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും, ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

42 ‘‘നീയും, നിൻെറ സഹോദരനും എൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി പോകുക; എന്നെ സ്മരിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ അമാന്തിക്കരുത്.

ٱذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِـَٔايَـٰتِى وَلَا تَنِيَا فِى ذِكْرِى ﴿٤٢﴾

43 നിങ്ങൾ (രണ്ടുപേരും) ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുക; നിശ്ചയമായും അവൻ അതിക്രമിയായിരിക്കുന്നു;

ٱذْهَبَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

44 ‘‘എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ അവനോട് സൗമ്യമായ വാക്ക് പറയുക; അവൻ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയോ, അല്ലാത്തപക്ഷം ഭയപ്പെടുകയോ, ചെയ്തേക്കാം.’’

فَقُولَا لَهُۥ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

45 അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവൻ ഞങ്ങളുടെ മേൽ അവിവേകം പ്രവർത്തിക്കുകയോ, അതിക്രമിക്കുകയോ ചെയ്തു കളയുമെന്ന് ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു.’’

قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ عَلَيْنَآ أَوْ أَن يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾

46 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ‘‘നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ട! നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്;- ഞാൻ കേൾക്കുകയും, കാണുകയും ചെയ്യും.’’

قَالَ لَا تَخَافَآ ۖ إِنَّنِى مَعَكُمَآ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾

---

42 اذْهَبْ നീ പോകുക. أَنتَ നീ. وَأَخُوكَ നിൻെറ സഹോദരനും. بِآيَاتِي എൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുംകൊണ്ട്. وَلاَ تَنِيَا നിങ്ങൾ രണ്ടാളും അമാന്തിക്കരുത്, പിന്നോക്കമാകരുത്. فِي ذِكْرِي എന്നെ സ്മരിക്കുന്നതിൽ, ഓർക്കുന്നതിൽ. 43 اذْهَبَا രണ്ടാളും പോകുക. إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. طَغَى അതിക്രമിയായി, അതിരുവിട്ടിരിക്കുന്നു. 44 فَقُولاَ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ പറയുവിൻ. لَهُ അവനോട്. قَوْلاً لَّيِّنًا സൗമ്യമുള്ള (മയമുള്ള) വാക്ക്. لَّعَلَّهُ അവൻ ആയേക്കാം. يَتَذَكَّرُ ചിന്തിക്കും, ഉപദേശം സ്വീകരിക്കും. أَوْ يَخْشَى അല്ലെങ്കിൽ പേടിക്കും (പേടിച്ചേക്കാം). 45 قَالاَ അവർ (രണ്ടാളും) പറഞ്ഞു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. إِنَّنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. نَخَافُ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു. أَن يَفْرُطَ അവൻ അവിവേകം ചെയ്യുന്നത്, അതിരു കവിയുന്നത്. عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ, ഞങ്ങളോട്. أَوْ أَن يَطْغَى അല്ലെങ്കിൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. 46 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. لاَ تَخَافَا നിങ്ങൾ (രണ്ടാളും) ഭയപ്പെടേണ്ട. إِنَّنِي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. مَعَكُمَا നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്. أَسْمَعُ ഞാൻ കേൾക്കും. وَأَرَى ഞാൻ കാണുകയും ചെയ്യും.

43 മുതൽ 46വരെ വചനങ്ങളിലെ വാചകങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ മൂസാ (عليه السلام) നബി ഒന്നിച്ച് ഹൂറൂൻ (عليه السلام) നബിയും ഉള്ളതായി തോന്നിപ്പോകുന്നു. മൂസാ(عليه السلام) നബിയെ കാണുവാൻ വേണ്ടി സഹോദരൻ ഈജിപ്തിൽനിന്നു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അവർ വഴിയിൽവെച്ചു ഒരുമിച്ചു കൂടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ബൈബിളും (പുറപ്പാട്: 4ൽ 14; 27) പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും, മേൽവചനങ്ങളിൽ രണ്ടാളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകാണുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ, ഈ കൽപനകൾ മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു സീനാപർവ്വതത്തിൽ വെച്ചുണ്ടായ ഒന്നാമത്തെ ദിവ്യസംഭാഷണത്തിലായിരുന്നില്ലെന്നും വരാം. **الله اعلم** മൂസാ (عليه السلام) ഈജിപ്ത് വിട്ടപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന രാജാവായ ഫിർഔൻ മരണപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഇപ്പോൾ വേറെ ഫിർഔനാണ് നിലവിലുള്ളതെന്നും പുറപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ (4ൽ 19) പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

പ്രബോധന മാർഗ്ഗത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രധാന നയമാണ് 44-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടും ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയോടും ഉപദേശിക്കുന്നത്. അതെ, സംസാരിക്കുന്നതും ഉപദേശിക്കുന്നതുമെല്ലാം സൗമ്യമായിക്കൊണ്ടാവണം എന്ന്. എത്ര അർത്ഥവത്തായ ഉപദേശം?! ഫിർഔനെയും, അവൻെറ പര്യവസാനത്തെയും കുറിച്ചു അല്ലാഹുവിനു നല്ലപോലെ അറിയാം. എങ്കിലും, അവർ നിരാശാഭരിതരാകാതെ ഇരിക്കുവാനായിരിക്കും ''അവൻ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭയപ്പെടുകയോ ചെയ്തേക്കാം'' എന്നു പറഞ്ഞത്. ഫിർഔൻ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ലെങ്കിലും, ഭയപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യം തീർച്ചയാണല്ലോ. ഫിർഔനെപ്പറ്റി ഏറെക്കുറെ പരിചയമുള്ള ആ പ്രവാചകൻമാർ, അവൻ അവിവേകമോ, അതിക്രമമോ നടത്തിയേക്കുമെന്നു ഭയം പ്രകടിപ്പിച്ചതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. അതിനു മറുപടിയായി: ''ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്, ഞാൻ എല്ലാം കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്'' എന്ന് അല്ലാഹു അവരോടു പറഞ്ഞു. ഇതിൽപരം ആശ്വാസപ്രദമായി മറ്റെന്താണ് അവർക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ളത്?! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَأْتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَٰكَ بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَٱلسَّلَٰمُ عَلَىٰ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلْهُدَىٰٓ ﴿٤٧﴾

47 ഇനി, നിങ്ങൾ അവൻെറ അടുക്കൽ ചെന്നിട്ടു പറയണം: ''ഞങ്ങൾ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ ദൂതൻമാരാണ്; അതുകൊണ്ട് ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ നീ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വിട്ടയച്ചുതരണം; നീ അവരെ യാതന ഏല്പിക്കരുത്;- നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടത്രെ ഞങ്ങൾ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നിട്ടുള്ളത്. സമാധാനശാന്തി [രക്ഷ], സൻമാർഗ്ഗത്തെ പിൻതുടർന്നവർക്കായിരിക്കും.

إِنَّا قَدْ أُوحِىَ إِلَيْنَآ أَنَّ ٱلْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾

48 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾക്ക് 'വഹ്‌യ്' [ബോധനം] നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: വ്യാജമാക്കി പിൻമാറിക്കളയുന്നവർക്കാണ് ശിക്ഷയുള്ളതെന്ന്.

47 فَأْتِيَاهُ ഇനി നിങ്ങൾ അവൻെറ അടുക്കൽ ചെല്ലുക. فَقُولاَ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ പറയുക. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. رَسُولاَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ (രണ്ട്) ദൂതൻമാരാണ്. فَأَرْسِلْ അതുകൊണ്ട് വിട്ടയക്കണം, അയക്കുക. مَعَنَا ഞങ്ങളുടെ കൂടെ. بَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ. وَلاَ تُعَذِّبْهُمْ നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കരുത്, യാതന അനുഭവിപ്പിക്കരുത്. قَدْ جِئْنَاكَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു. بِآيَةٍ ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ട്. مِّن رَّبِّكَ നിൻെറ

റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. وَالسَّلَامُ ശാന്തി, സമാധാനം രക്ഷ. عَلَى مَنِ اتَّبَعَ പിൻതുടർന്നവർക്കാണ്. الْهُدَى സൻമാർഗ്ഗം. 48 إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. قَدْ أُوحِيَ വഹ്‌യ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, ബോധനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. إِلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക്. أَنَّ الْعَذَابَ നിശ്ചയമായും ശിക്ഷ. عَلَى مَن كَذَّبَ കളവാക്കിയവർക്കാണ്. وَتَوَلَّى പിൻമാറുകയും ചെയ്തു.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ നിയമനലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒരു പ്രധാനകാര്യമായിരുന്നു, ഇസ്രാഈൽ വർഗ്ഗത്തെ ഖിബ്ത്തികളുടെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും, മർദ്ധനങ്ങളിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ച് അവരുടെ പൂർവ്വദേശമായ ഫലസ്തീനിലേക്ക് കൊണ്ടുവരൽ. ഈ മോചന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

ونريد ان نمن على الذين استضعفوا فى الارض وتجعلهم ائمة وتجعلهم الوارثين – القصص

സാരം: ഭൂമിയിൽ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കു അനുഗ്രഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും, അവരെ നേതാക്കൻമാരാക്കുകയും, അവരെ അനന്തരാവകാശികളാക്കുകയും ചെയ്വാനാകുന്നു നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. (ഖസ്വസ്വ് -5) അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകൻമാർ അങ്ങിനെ പ്രവചിച്ചിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഫലസ്തീൻ രാജ്യത്തിനു 'വാഗ്ദത്തഭൂമി' (*) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്.

ഗർവ്വിഷ്ഠനായ മഹാരാജാവും, ദൈവത്വവാദിയായ സർവ്വാധിപതിയുമാണ് ഫിർഔൻ. കേവലം സാധാരണക്കാരും, തൻെറ കൊട്ടാരത്തിൻ കീഴിൽ വളർന്നുവന്നവരുമായ രണ്ടാളുകൾ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറഞ്ഞാലുണ്ടോ, അവൻ ചെവികൊള്ളുന്നു?! എങ്കിലും, ആ പ്രവചാകൻമാർ സധൈര്യം തങ്ങളുടെ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. 'ഞങ്ങൾ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ ദൂതൻമാരാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞതു ഫിർഔനിനു രസിച്ചില്ല. അവൻ കോപിച്ചു. 'അഹോ! അപ്പോൾ, ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കൊരു റബ്ബുണ്ടോ? അതാരാണ്-കേൾക്കട്ടെ!' എന്നായി. താനുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടതും, ദൗത്യത്തിൻെറ നേതാവും മൂസാ (عليه السلام) നബിയായതുകൊണ്ടു അവൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെ തിരിഞ്ഞു:

قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَٰمُوسَىٰ ﴿٤٩﴾

49 അവൻ ചോദിച്ചു: ''എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ (രണ്ടാളുടെയും) റബ്ബ് ആരാകുന്നു- ഹേ, മൂസാ!?''

قَالَ رَبُّنَا ٱلَّذِىٓ أَعْطَىٰ كُلَّ شَىْءٍ خَلْقَهُۥ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾

50 അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ്, എല്ലാവസ്തുവിനും അതതിൻെറ സൃഷ്ടി [പ്രകൃതരൂപം] കൊടുക്കുകയും, അനന്തരം (വേണ്ടുന്ന) മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തവനാകുന്നു.''

---

49 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു, ചോദിച്ചു. فَمَن എന്നാൽ ആരാണ്. رَبُّكُمَا നിങ്ങൾ രണ്ടാളുടെ റബ്ബ്. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. 50 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبُّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ്. الَّذِي أَعْطَى കൊടുത്തിട്ടുള്ളവനാണ്, നൽകിയവനാണ്. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും. خَلْقَهُ അതിൻെറ സൃഷ്ടി, പ്രകൃതി, പ്രകൃത രൂപം. ثُمَّ പിന്നെ, അനന്തരം. هَدَى മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി.

ഹാ! എത്ര അർത്ഥഗർഭമായ മറുപടി! അതിലെ പദങ്ങളുംഅക്ഷരങ്ങളും ഒന്നു എണ്ണി നോക്കുക. എന്നിട്ട് ആ ചെറുവാക്യത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവ്യക്തതയും, അതിലടങ്ങിയ തത്വത്തി

* فلسطين الموعود (The Promised Land)

ൻെറ ഗൗരവവും, വിശാലതയും ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! സൃഷ്ടിലോകങ്ങളോളം വലുപ്പവും തൂക്കവും വരുന്ന സാരം! അതിനുമുമ്പിൽ ആരാണ് മുട്ടുകുത്താതിരിക്കുക?! മുട്ടുകുത്താത്ത വനുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ചിന്താശൂന്യനല്ലെങ്കിൽ, മർക്കടമുഷ്ടിക്കാരനായിരിപ്പാനേ തരമുള്ളു. അതു കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ ഉത്തരം കേട്ടഭാവം നടിക്കാതെ, ഫിർഔൻ (അടുത്ത ആയ ത്തിൽ കാണുന്നപോലെ) വേഗം ചോദ്യം മാറ്റിക്കളഞ്ഞതും. അവന്നറിയാം: വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചതും, അവയുടെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും നിശ്ചയിച്ചതുമെല്ലാം താനല്ലെന്ന്.

ലോകത്തിലുള്ള നാവുകളെല്ലാം ചേർന്നാലും പ്രസ്തുത ചോദ്യത്തിന്, മൂസാ (عليه السلام)നബി നൽകിയതിലും നന്നായ ഒരു ഉത്തരം കൊടുക്കുക സാധ്യമല്ല. ഓരോ സൃഷ്ടി ക്കും അതതിൻെറ അസ്തിത്വം നൽകുകയും, ഓരോന്നിൻെറയും ജീവിതത്തിനും, നില നിൽപിനും ജീവിതോദ്ദേശ്യം സഫലമാകുന്നതിനും ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം തുറന്നു കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ഏക മഹാശക്തി ഏതാകുന്നുവോ അവനാണ് റബ്ബ്; അവനാണ് രക്ഷിതാവ്; എന്നത്രെ മൂസാ (عليه السلام)പറയുന്നത്. എന്നുവെച്ചാൽ: ഓരോ ജീവിക്കും വേണ്ടുന്ന സഹജബോധം, ആന്തരശക്തി, അവയവങ്ങൾ, ഉപകരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയതെല്ലാം ഏറ്റക്കു റവുകൂടാതെ പ്രദാനം ചെയ്ത സ്രഷ്ടാവ്. ഓരോന്നിൻെറയും അയവങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ, ശരീരത്തിൽ അവ ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രീതി, ഓരോന്നും മറ്റേതുമായുള്ള ബന്ധം, ആദിയായ കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, നാം ആശ്ചര്യപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ മൂക്ക് മേല്പോട്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, കണ്ണുകൾ മുന്നിലും പിന്നിലുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, വിരലുകൾ സമവലുപ്പത്തിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ..........അങ്ങിനെ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും ഒന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഓരോന്നും സർവ്വശക്തനായ ഏക ഇലാഹിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. മഹാനായ അബ്ദുല്ലാഹിൽയാഫി ഈ (اليافعى ر ح) പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!--

له كل ذرات الوجود شواهد × على آنه البارى الا له المصور

(രൂപകൽപന ചെയ്തു സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം അവൻ (അല്ലാഹു) തന്നെയാണെന്നുള്ളതിന് ലോകത്തുള്ള ഓരോ അണുവും അവന് സാക്ഷികളാകുന്നു)

ഒന്നുകിൽ, ഇതൊന്നും ആലോചിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിയും ചിന്തയും ഫിർഔനിന് ഉണ്ടായില്ല; അല്ലെങ്കിൽ അവൻെറ അഹങ്കാരവും അധികാരപ്രമത്തതയും കാരണം അവനതു വകവെച്ചില്ല; അതുമല്ലാത്തപക്ഷം , ജനങ്ങൾ മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ മറുപടിയിൽ ആകൃഷ്ട രായിപ്പോകുമെന്ന് അവൻ കരുതി; ഏതായാലും മറുപടിയുടെ വിശദീകരണം അവൻ ആവ ശ്യപ്പെട്ടില്ല. ചോദ്യം മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയാണ് ചെയ്തത്. മൂസാ (عليه السلام)നബി യെ ഈ ചോദ്യത്തിൻെറ മറുപടിയിൽ കുടുക്കിക്കളയാമെന്ന് അവൻ കരുതി.

قَالَ فَمَا بَالُ ٱلْقُرُونِ ٱلْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

51 അവൻ ചോദിച്ചു: ''(ശരി) എന്നാൽ, മുൻതലമുറകളുടെ നില എന്താണ്?''

قَالَ عِلْمُهَا عِندَ رَبِّى فِى كِتَٰبٍ ۖ لَّا يَضِلُّ رَبِّى وَلَا يَنسَى ﴿٥٢﴾

52 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവ് എൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്;- എൻെറ റബ്ബ് പിഴച്ചുപോകയില്ല, അവൻ മറന്നുപോകയുമില്ല.''

---

51 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَمَا എന്നാലെന്താണ്. بَالُ الْقُرُونِ തലമുറകളുടെ നില. الْأُولَى പൂർവ്വി കൻമാരായ, മുൻകഴിഞ്ഞ. 52 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. عِلْمُهَا അവയെ സംബന്ധിച്ച അറിവ്, അവയുടെ വിവരം. عِندَ رَبِّي എൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കലാണ്. فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഒരു രേഖയിൽ (രേഖപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്). لاَّ يَضِلُّ പിഴച്ചുപോകയില്ല. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. وَلاَ يَنسَى

അവൻ മറക്കുകയുമില്ല.

നിങ്ങൾ ഇപ്പറയുന്ന ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടും വിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ലല്ലോ. അവരെല്ലാം പിഴച്ചവരും തെറ്റിയവരുമാണെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്?'' ഇതാണ്, ഫിർഔൻ ചോദിക്കുന്നതിൻെറ സാരം. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും, പഴക്കം ചെന്ന ദുരാചാരങ്ങളെയും കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ, ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉൽഭവിക്കുക സാധാരണമാണ്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെയാണ്, സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ മാമൂലുകളെ ന്യായീകരിക്കാറുള്ളതും. ഈ ചോദ്യത്തിനു മൂസാ (عليه السلام) നബി നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്; 'അവരെപ്പറ്റി ഞാനെന്തുപറയും? അവരുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതൊക്കെ അവൻെറ അടുക്കൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും തക്ക പ്രതിഫലം അവൻ കൊടുത്തുകെള്ളും. മറവിയോ പിഴവോ അവനു പിണയുകയില്ല. അവരെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്തിനാണ്?.....പ്രവാചകൻമാരുടെ ഉപദേശരീതിയും, തർക്കശാസ്ത്രത്തിൻെറ വാദപ്രതിവാദരീതിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നോക്കുക! മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയ തത്വം സൂറത്തുൽ ബഖറഃയിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു:

تلك امة قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسألون عما كانوا يعملون – البقرة ١٣٤ و ١٤١

സാരം: അതൊക്കെ, കാലം കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായം! അതു സമ്പാദിച്ചത് (പ്രവർത്തിച്ചതിൻെറ ഫലം) അതിനു; നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചതു നിങ്ങൾക്കും; അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല.

രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യോത്തരങ്ങളെക്കാൾ പ്രസക്തമായതു ഒന്നാമത്തേതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ ആദ്യത്തെ മറുപടിക്ക് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ വിശദീകരണം നൽകുന്നു.

വിഭാഗം-3

53 ഭൂമിയെ നിങ്ങൾക്ക് തൊട്ടിലാക്കിത്തരികയും, അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് (പലവിധ) വഴികൾ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരികയും, ആകാശത്തുനിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിത്തരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവനത്രെ (അവൻ). എന്നിട്ട്, അതുമൂലം നാം [അല്ലാഹു] വിഭിന്നങ്ങളായ സസ്യങ്ങളിൽനിന്നും പല ഇണകൾ [ജാതികൾ] ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٣﴾

54 (മനുഷ്യരേ) നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക! നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികളെ മേയിക്കുകയും ചെയ്യുക! നിശ്ചയമായും, അതിൽ ബുദ്ധിമാന്മാർക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

كُلُوا۟ وَٱرْعَوْا۟ أَنْعَٰمَكُمْ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلنُّهَىٰ ﴿٥٤﴾

55 അതിൽ [ഭൂമിയിൽ] നിന്നുതന്നെ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു, അതിൽതന്നെ നിങ്ങളെ നാം മടക്കുന്നു, അതിൽ നിന്നു തന്നെ മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ നാം

۞ مِنْهَا خَلَقْنَٰكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾

പുറത്തുകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും.

---

53 الَّذِي യാതൊരുവൻ. جَعَلَ അവൻ ആക്കി. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. مَهْدًا തൊട്ടിൽ, വിരുപ്പ്. وَسَلَكَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തു. فِيهَا അതിൽ. سُبُلاً വഴികളെ. وَأَنزَلَ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം(മഴ). فَأَخْرَجْنَا എന്നിട്ട് നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതിനാൽ. أَزْوَاجًا പല ഇണകളെ, ഇനങ്ങളെ, ജാതികളെ. مِّن نَّبَاتٍ സസ്യങ്ങളിൽ നിന്ന്. شَتَّى വിഭിന്നമായ, വിവിധമായ. 54 كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. وَارْعَوْا മേയ്ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. أَنْعَامَكُمْ നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികളെ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّأُولِي النُّهَى ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക്. 55 مِنْهَا അതിൽ നിന്ന്. خَلَقْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു. وَفِيهَا അതിൽ തന്നെ. نُعِيدُكُمْ നിങ്ങളെ നാം മടക്കുന്നു. وَمِنْهَا അതിൽനിന്ന് തന്നെ. نُخْرِجُكُمْ നിങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു (ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുന്നു). تَارَةً أُخْرَى മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം.

مهد (തൊട്ടിൽ) എന്ന പദത്തിനു ശിശുക്കൾക്കു കിടക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തുന്ന 'വിരിപ്പ്' എന്നാണ് സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. യഥേഷ്ടം ഇരിക്കുവാനും, കിടക്കുവാനും, നടക്കുവാനും, ജോലിചെയ്യുവാനുമെല്ലാം ഉതകുന്ന വിധത്തിൽ പാകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് 'ഭൂമിയെ തൊട്ടിലാക്കിത്തന്നു'വെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. എല്ലാവരും നിത്യവും കണ്ടനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ബുദ്ധിയുള്ളവർക്കെല്ലാം ചിന്തിച്ചറിയാവുന്നതുമായ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വത്തിനും, അവനാണ് സ്രഷ്ടാവും, രക്ഷിതാവും, ആരാധ്യനും എന്നതിനും അവ ഓരോന്നും തെളിവുകളാകുന്നു. മനുഷ്യനെ അവൻ മണ്ണിൽനിന്നുതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു മനുഷ്യൻ മരിച്ചുപോകുന്നതും മണ്ണിലേക്കുതന്നെ. ആദ്യം മണ്ണിൽനിന്നു ഉൽപാദിപ്പിച്ച അവനു അതേ മണ്ണിൽനിന്നു മനുഷ്യനെ വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി എഴുന്നേൽപിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിൽ ഒട്ടും സംശയത്തിനു അവകാശമില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു ഫിർഔനിൻെറ കഥ തുടരുന്നു:-

وَلَقَدْ أَرَيْنَٰهُ ءَايَٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾

56 അവന് [ഫിർഔനിനു] നാം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം തീർച്ചയായും കാണിച്ചുകൊടുത്തു; എന്നിട്ടും, അവൻ വ്യാജമാക്കുകയും വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿٥٧﴾

57 അവൻ (മൂസായോടു) പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്നു നിൻെറ ജാലവിദ്യകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാൻ വേണ്ടി, നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണോ- മൂസാ?!

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِۦ فَٱجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُۥ نَحْنُ وَلَآ أَنتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾

58 എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും ഇതേമാതിരിയുള്ള ജാലവിദ്യ നിൻെറ അടുക്കൽ ഞങ്ങളും കൊണ്ടുവരാം! ആകയാൽ, ഞങ്ങളുടെയും നിൻെറയും ഇടയ്ക്ക് (മത്സരപരീക്ഷക്കായി) ഒരു നിശ്ചയം ഏർപ്പെടുത്തുക! ഞങ്ങളാകട്ടെ, നീയാകട്ടെ, അത് ലംഘിക്കാവതല്ല-മദ്ധ്യമമായ [ശരിയായ] ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ച് (ആയിരിക്കണം).''

59 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളോട് നിശ്ച യിക്കുന്നത് ഉൽസവദിവസമെന്നും, ഇള യുച്ചസമയത്ത് ജനങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ട പ്പെടണമെന്നും ആകുന്നു.''

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ ٱلزِّينَةِ وَأَن يُحْشَرَ ٱلنَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾

---

56 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും. أَرَيْنَاهُ നാം അവന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. كُلَّهَا അതെല്ലാം. فَكَذَّبَ എന്നിട്ട് അവർ വ്യാജമാക്കി. وَأَبَى അവൻ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു (കൂട്ടാക്കിയില്ല). 57 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. أَجِئْتَنَا നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുക യാണോ. لِتُخْرِجَنَا ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാൻ. مِنْ أَرْضِنَا ഞങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന്. بِسِحْرِكَ നിൻെറ ജാലവിദ്യകൊണ്ട്. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. 58 فَلَنَأْتِيَنَّكَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിനക്ക് കൊണ്ടുവന്നുതരാം. بِسِحْرٍ ജാലവിദ്യയെ. مِّثْلِهِ അതുപോലെയുള്ള. فَاجْعَلْ ആകായാൽ നീ ഏർപ്പെടുത്തുക, നിശ്ചയിക്കുക. بَيْنَنَا ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ. وَبَيْنَكَ നിനക്കിട യിലും. مَوْعِدًا ഒരു നിശ്ചയം, കരാർ. لاَّ نُخْلِفُهُ ഞങ്ങൾ അത് ലംഘിക്കുകയില്ല. എതിര് നടക്കുക യില്ല. نَحْنُ ഞങ്ങൾ. وَلاَ أَنتَ നീയും ഇല്ല (ഇരുകൂട്ടരും ലംഘിക്കാത്ത). مَكَانًا ഒരു സ്ഥലത്ത്. سُوًى ശരിയായ, മദ്ധ്യമമായ, നിരപ്പായ. 59 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. مَوْعِدُكُمْ നിങ്ങളുടെ (നിങ്ങളു മായുള്ള) നിശ്ചയം. يَوْمُ الزِّينَةِ ഉത്സവദിവസമാണ്, അലങ്കാരത്തിൻെറ ദിവസമാണ്. وَأَن يُحْشَرَ ഒരു മിച്ചുകൂട്ടപ്പെടണമെന്നും, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടലും. النَّاسُ മനുഷ്യർ. ضُحًى ഇളയുച്ചക്ക്, പൂർവ്വാഹ്ന സമയം.

വിശ്വസിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുവാനും ആവശ്യമായ തെളിവുകളെല്ലാം അവർ ഫിർഔ നിൻെറ മുമ്പിൽവെച്ചു. വടിയുടെയും, കയ്യിൻെറയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മൂസാ (عليه السلام)നബി കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവൻ ചിന്തിക്കുവാനും, മടങ്ങുവാനും തയ്യാറില്ല. മാത്രമല്ല, 'മൂസാ ഈ വാദവുംകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നതു നാട്ടുകാരെ വഞ്ചിച്ച് നമ്മെ തുരുത്തിക്കളയുവാനാണ്. അധികാരവും, സ്ഥാനവും കൈക്കലാക്കുവാനുള്ള ഉപായമാണ്. ഇസ്റാഈല്യരെ മോചിപ്പി ക്കുവാനെന്ന പേരിൽ അതിനു സൂത്രം പ്രയോഗിക്കുകയാണ്,' എന്നിങ്ങിനെ സമർത്ഥിച്ച് ജന ങ്ങളുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് അവൻ ചെയ്തത്. മൂസാ (عليه السلام)നബി കാ ണിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം ജാലവിദ്യ (സിഹ്ർ) യാണെന്നന്നും, അതുപോലെയുള്ള ജാലവിദ്യ ഞങ്ങളും കാണിച്ചുതരാമെന്നും വീരവാദം ചെയ്തു. ഒരു മൽസരപ്പരീക്ഷക്കു മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ ആഹ്വാനവും ചെയ്തു. അവൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം അദ്ദേഹം സമയവും സ്ഥല വും നിർണ്ണയിച്ചു. നാട്ടിലെ അടുത്ത പൊതു ഉൽസവദിവസം പൂർവ്വാഹ്നസമയം, മൈതാന ത്തുവെച്ചു നടത്താമെന്ന് ഇരുകൂട്ടരും ഉറച്ചു. അതു മേടവിഷുദിവസം (يوم النيروز) ആയിരുന്നു വെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

60 അങ്ങനെ, ഫിർഔൻ തിരിഞ്ഞുപോയി; എന്നിട്ട് തൻെറ തന്ത്രങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു; പിന്നീട്, അവൻ (നിശ്ചയ പ്രകാരം) വന്നു.

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُۥ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾

---

60 فَتَوَلَّى അങ്ങനെ തിരിഞ്ഞുപോയി (വിട്ടുമാറി). فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ. فَجَمَعَ എന്നിട്ട് അവൻ ശേഖരിച്ചു. كَيْدَهُ അവൻെറ തന്ത്രം, ഉപായം. ثُمَّ أَتَى പിന്നെ അവൻ വന്നു (തയ്യാറായി).

ഫിർഔൻ സമർത്ഥൻമാരായ ജാലവിദ്യക്കാരെ കഴിയുന്നത്ര ശേഖരിച്ചു. ജാലവിദ്യ, ആഭിചാരം മുതലായ 'സിഹ്ർ' വകുപ്പുകൾക്ക് വളരെ പ്രചാരമുള്ള കാലമായിരുന്നു അത്. അവർക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. കാണികളായി അനേകം ജനങ്ങളും വിളിച്ചു കൂട്ടപ്പെട്ടു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് 'അവൻെറ തന്ത്രങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞത്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറ: ശുഅറാഇൽ കാണാം. إن شاء الله

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ ٱفْتَرَىٰ ﴿٦١﴾

61 മൂസാ അവരോട് പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ നാശം! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കരുത്; അവൻ വല്ല ശിക്ഷയുംകൊണ്ട് നിങ്ങളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്തുകളഞ്ഞേക്കും. കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നവൻ ആരോ അവൻ, തീർച്ചയായും പരാജയപ്പെടുന്നതാണ്.''

فَتَنَٰزَعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا۟ ٱلنَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾

62 അപ്പോൾ, അവർ തമ്മിൽ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി; അവർ രഹസ്യമായി ഗൂഢസംസാരം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

---

61 قَالَ لَهُم അവരോട് പറഞ്ഞു. مُوسَى മൂസാ. وَيْلَكُمْ നിങ്ങളുടെ നാശം (കഷ്ടം). لاَ تَفْتَرُوا നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കരുത്, കെട്ടിപ്പറയരുത്. عَلَى الله അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ. كَذِبًا വ്യാജം, കളവ്. فَيُسْحِتَكُم എന്നാലവൻ നിങ്ങളെ ഉൻമൂലനം ചെയ്യും, പറ്റെ നശിപ്പിക്കും. بِعَذَابٍ വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ട്. وَقَدْ خَابَ തീർച്ചയായും പരാജയപ്പെടുന്നതാണ്, ഇച്ഛാഭംഗപ്പെടും. مَنِ افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ചവർ. 62 فَتَنَازَعُوا അപ്പോൾ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി, തമ്മിൽ വഴക്കായി. أَمْرَهُم അവരുടെ കാര്യത്തിൽ. بَيْنَهُمْ അവർ തമ്മിൽ. وَأَسَرُّوا അവർ രഹസ്യമായി നടത്തി. النَّجْوَى ഗൂഢസംസാരം, സ്വകാര്യസംഭാഷണം.

മൽസരപ്പരീക്ഷക്കുള്ള സദസ്സ് ശരിയായപ്പോൾ മൂസാ (عليه السلام) മേൽകണ്ട പ്രകാരം ജനങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്തു. ഇത് അവരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു കോളിളക്കമുണ്ടാക്കി. പ്രവാചകൻമാരുടെ നാവുകളിൽ നിന്നു നിർഗ്ഗളിക്കുന്ന നിഷ്കളങ്കമായ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ദൈവികമായ ഒരു ആകർഷണശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. ധിക്കാരബുദ്ധികളും-തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും-അതിനുമുമ്പിൽ തലതാഴ്ത്തിപ്പോകും. അങ്ങനെ, ഫിർഔൻ ശേഖരിച്ച ജാലവിദ്യക്കാർ മൂസാ(عليه السلام)നബിയുടെ താക്കീതുകേട്ട് അമ്പരന്നുപോയി. തങ്ങൾ എന്തുവേണമെന്നായി. മൂസയോട് നേരിടേണമോ, അതോ പിൻമാറേണമോ എന്നുള്ളതിൽ അവര ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിത്തീർന്നു. പക്ഷേ, ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്നിഗ്ദ്ധഘട്ടത്തിൽ ഏതു കക്ഷികളും, തങ്ങളുടെ അധൈര്യവും, ഭിന്നിപ്പും കഴിയുന്നത്ര പുറത്തറിയിക്കാതെ മറച്ചുവെക്കുക സ്വഭാവികമണല്ലോ' സ്വകാര്യാലോചനകളും, ഗൂഢസംസാരങ്ങളും നടത്തിയശേഷം ഇങ്ങിനെ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി!

قَالُوٓا۟ إِنْ هَٰذَٰنِ لَسَٰحِرَٰنِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ ٱلْمُثْلَىٰ ﴿٦٣﴾

63 അവർ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, ഇവർ രണ്ടാളും ജാലവിദ്യക്കാർ തന്നെയാണ്: ഇവർ, തങ്ങളുടെ ജാലവിദ്യകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാനും, നിങ്ങളുടെ മാതൃകാപരമായ മാർഗ്ഗത്തെ കൊണ്ടുപോകുവാനും

[നശിപ്പിക്കുവാനും] ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്.

64 ''ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തന്ത്ര ങ്ങൾക്ക് (ഒത്തൊരുമിച്ചു) പൂർണ്ണബലം നൽകുകയും, എന്നിട്ട് അണിയായി (രംഗത്ത്) വരുകയും ചെയ്യണം. തീർച്ച യായും, മേന്മ നേടുന്നതാരോ അവർ ഇന്ന് വിജയം പ്രാപിക്കുന്നതാണ്.''

فَأَجْمِعُوا۟ كَيْدَكُمْ ثُمَّ ٱئْتُوا۟ صَفًّا ۚ وَقَدْ أَفْلَحَ ٱلْيَوْمَ مَنِ ٱسْتَعْلَىٰ ﴿٦٤﴾

---

63 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنْ هَذَانِ നിശ്ചയമായും ഈരണ്ടുപേർ. لَسَاحِرَانِ രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാർ തന്നെ. يُرِيدَانِ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يُخْرِجَاكُم നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാൻ. مِّنْ أَرْضِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽനിന്ന്). بِسِحْرِهِمَا അവരുടെ ജാലവിദ്യകൊണ്ട്. وَيَذْهَبَا അവർ പോകുവാനും. بِطَرِيقَتِكُمُ നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗവും കൊണ്ട് (അതിനെ നശിപ്പിക്കുവാനും). الْمُثْلَى മാതൃകാപരമായ, ഉത്തമമായ. 64 فَأَجْمِعُوا അത്കൊണ്ട് ഒത്തൊരുമിച്ച് ചെയ്യുവിൻ, പൂർണ്ണ ശക്തി നൽകുവിൻ. كَيْدَكُمْ നിങ്ങളുടെ തന്ത്രങ്ങൾ. ثُمَّ പിന്നീട്. ائْتُوا നിങ്ങൾ വരുവിൻ. صَفًّا അണിയായി, വരിയായി. وَقَدْ أَفْلَحَ തീർച്ചയായും വിജയം പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. الْيَوْمَ ഇന്ന്. مَنِ اسْتَعْلَى മേന്മ നേടിയവർ.

അങ്ങനെ, ഭിന്നിപ്പുകളെല്ലാം ഒതുക്കിവെച്ച് ഒറ്റക്കെട്ടായി ധൈര്യസമേതം മുന്നോട്ടു വരുവാൻ തന്നെ അവർ ഉറച്ചു. മൽസരത്തിൽ വിജയിക്കുന്നപക്ഷം സിദ്ധിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും പുറമെ, ഫിർഔൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വമ്പിച്ച സമ്മാനങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിച്ചു.

65 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഹേ മൂസാ! ഒന്നുകിൽ, നീ (ആദ്യം) ഇടുക; അല്ലാത്തപക്ഷം ഞങ്ങൾ ആദ്യം ഇടുന്നവരാകുക (-ഏതാണ് വേണ്ടത്)?''

قَالُوا۟ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلْقِىَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٦٥﴾

66 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഇട്ടുകൊള്ളുക'' (അങ്ങനെ, അവർ ഇടുകയും ചെയ്തു) അപ്പോഴേക്കതാ, അവരുടെ കയറുകളും, വടികളും-അവരുടെ ജാലവിദ്യനിമിത്തം-അവ ഓടുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിപ്പോകുന്നു!

قَالَ بَلْ أَلْقُوا۟ ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٦٦﴾

---

65 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. إِمَّا ഒന്നുകിൽ. أَن تُلْقِيَ നീ ഇടുക (പ്രയോഗിക്കുക). وَإِمَّا ഒന്നുകിൽ, അല്ലെങ്കിൽ. أَن نَّكُونَ ഞങ്ങളായിരിക്കുക. أَوَّلَ ആദ്യമായി, ഒന്നാമതായി. مَنْ أَلْقَى ഇടുന്നവർ(പ്രയോഗിക്കുന്നവർ). 66 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. بَلْ പക്ഷെ, എന്നാൽ, എങ്കിലും. أَلْقُوا നിങ്ങൾ ഇടുവിൻ. فَإِذَا അപ്പോൾ (അതാ). حِبَالُهُمْ അവരുടെ കയറുകൾ. وَعِصِيُّهُمْ അവരുടെ വടികളും. يُخَيَّلُ إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, തോന്നുന്നു. مِن سِحْرِهِمْ അവരുടെ ജാലം നിമിത്തം. أَنَّهَا تَسْعَى അവ ഓടുന്നു(ഓടുകയാണ്)എന്ന്.

മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ വശം തന്റെ വടി മാത്രമാണുള്ളത്. ജാലവിദ്യക്കാരുടെ പക്കലാകട്ടെ, അവരുടെ ജാലസാമഗ്രികളായ വടി, കയർ മുതലയാവയുണ്ട്. ആരാണ് ആദ്യം പ്രയോഗിച്ചുകാണിക്കേണ്ടതെന്ന് അവർ അന്വേഷിച്ചു. ഈ അന്വേഷണം കേവലം നീതിയും

മര്യാദയുമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എങ്കിലും, വിജയപ്രതീക്ഷയിലുള്ള ദുരഭിമാനമാണ് അവരെ അതിന് പ്രേരിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ, മൂസാ (عليه السلام)ആദ്യത്തെ സ്ഥാനം അവർക്കു തന്നെ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. എന്തോ ചില ഉപായങ്ങൾ മൂലം, അവരുടെ വടികളും കയറുകളും ഓടുന്ന പാമ്പുകളെപ്പോലെ ജനദൃഷ്ടിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അവ ഓടുന്നതായി മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കും തോന്നിപ്പോയി. അത് ജാലവിദ്യക്കാരുടെ ഉപായതന്ത്രം മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് 66, 69 വചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാണ്. സൂ: അഅ്റാഫിൽ (7:116) ഇതിനെക്കുറിച്ച് سحروا عين الناس (അവർ ജനങ്ങളുടെ കണ്ണുകളളെ പകിട്ടാക്കി) എന്നാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

ജാലവിദ്യ കേവലം ഒരു പകിട്ട് മാത്രമാണ്. അതിൽ യാഥാർത്ഥ്യം ഒന്നുമില്ല എന്നു ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാം. ജാലവിദ്യ എന്നത് ഒരു തരം അസാധാരണ കഴിവാണെന്ന ഒരു ധാരണയും, വിശ്വാസവും ജനമദ്ധ്യേ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ പല നാശങ്ങളും സമുദായമദ്ധ്യേ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഖുർആൻ ഈ വസ്തുത തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ട് പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടുകളായി. ഇനിയും മുസ്‌ലിംകളിൽ പലരും ഈ പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാത്തത് അൽഭുതം തന്നെ. 'സിഹ്ർ' (سحر) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ജാലവിദ്യ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. ''ഇന്ദ്രജാലം, ആഭിചാരം, പകിട്ട്, ചെപ്പിടിവിദ്യ, കൺകെട്ടുവിദ്യ'' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളും അതിനു വരാവുന്നതാണ്. ആകർഷണം, മാരണം, മന്ത്രവാദം, വശ്യശക്തി ആദിയായ അർത്ഥത്തിലും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാവാത്ത ഉപായകൃത്യങ്ങൾക്കാണ് പൊതുവിൽ ' സിഹ്ർ' എന്നു പറയുന്നത്. 'ഇസ്മിൻെറ പണി' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മന്ത്രവാദങ്ങളും (طلسمات) സിഹ്റിൻെറ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ഏത് സിഹ്റും വിജയിക്കുകയില്ലെന്നു മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് ശരിക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, പൊതുജനങ്ങൾ അതു കണ്ടു വഞ്ചിതരായിപ്പോകുമോ എന്നു അദ്ദേഹത്തിന് ആശങ്കക്ക് അവകാശമുണ്ടല്ലോ. അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِۦ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾

67 അതിനാൽ, മൂസാക്ക് തൻെറ മനസ്സിൽ ഒരു പേടി തോന്നി [അനുഭവപ്പെട്ടു]

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾

68 നാം [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''പേടിക്കേണ്ട: നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ് മേലെയാകുന്നവൻ.

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوٓا۟ ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا۟ كَيْدُ سَٰحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾

69 നിൻെറ വലങ്കയ്യിലുള്ളത് [വടി] നീ ഇട്ടുകൊള്ളുക-അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയത് അത് വിഴുങ്ങിക്കൊള്ളും! നിശ്ചയമായും അവർ ഉണ്ടാക്കിയത് വെറും ജാലവിദ്യക്കാരുടെ തന്ത്രമാകുന്നു. ജാലവിദ്യക്കാരൻ എവിടെച്ചെന്നാലും വിജയിക്കുകയില്ല.''

---

67 فَأَوْجَسَ അതിനാൽ അനുഭവപ്പെട്ട്, തോന്നി. فِي نَفْسِهِ തൻെറ മനസ്സിൽ. خِيفَةً ഒരു പേടി. مُوسَى മൂസാക്ക്. 68 قُلْنَا നാം പറഞ്ഞു. لاَ تَخَفْ നീ പേടിക്കേണ്ട. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. أَنتَ നീയാണ്. الْأَعْلَى മേലെയാകുന്നവൻ (വിജയി). 69 وَأَلْقِ നീ ഇട്ടുകൊള്ളുക. مَا فِي يَمِينِكَ നിൻെറ വലങ്കയ്യിലുള്ളത്. تَلْقَفْ അത് വിഴുങ്ങിക്കൊള്ളും. مَا صَنَعُوا അവർ ഉണ്ടാക്കിയത്, പ്രവർത്തിച്ചത്. إِنَّمَا صَنَعُوا നിശ്ചയമായും അവർ ഉണ്ടാക്കിയത്. كَيْدُ سَاحِرٍ ജാലവിദ്യക്കാരുടെ തന്ത്രം (മാത്രം) ആകുന്നു. وَلاَ يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല. السَّاحِرُ ജാലവിദ്യക്കാരൻ. حَيْثُ أَتَى അവൻ ചെന്നേടത്ത്

(എവിടെ ചെന്നാലും).

അങ്ങിനെ, മൂസാ (عليه السلام) നബി തൻെറ വടി നിലത്തിട്ടു. ഇടേണ്ട താമസം! അതാ അവർ-ആ ജാലവിദ്യക്കാർ-ജനങ്ങളെ പകിട്ടാക്കിക്കാണിച്ച വ്യാജപ്പാമ്പുകളെ അത് വിഴുങ്ങുന്നു! (فاذا هي تلقف ما يأفكون – الاعراف : ١١٧) ഇതു കണ്ടപ്പോൾ, മൂസാ (عليه السلام) നബി കാണിച്ചത് ജാലമോ, കപടമോ, അല്ലെന്നും, അദൃശ്യമായ ഒരു ദിവ്യഹസ്തത്തിൻെറ പ്രവർത്തമാണതെന്നും ആ ജാലവിദഗ്ധൻമാർക്ക് ബോധ്യമായി.

فَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِرَبِّ هَـٰرُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾

70 ഉടനെ, ജാലവിദ്യക്കാർ സാഷ്ടാംഗം [സുജൂദായി] പ്രക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു [നിലംപതിച്ചു]. അവർ പറഞ്ഞു; ''ഹാറൂൻെറയും, മൂസായുടെയും റബ്ബിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു'' എന്ന്!

قَالَ ءَامَنتُمْ لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ ۖ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَـٰفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِى جُذُوعِ ٱلنَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَآ أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴿٧١﴾

71 അവൻ [ഫിർഔൻ] പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതം തരുന്നതിനുമുമ്പ് നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചുവല്ലോ?! തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചു തന്ന നിങ്ങളുടെ നേതാവ് തന്നെയാണ്. ആകയാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൈകളും കാലുകളും വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ മുറിപ്പിക്കുകയും, നിങ്ങളെ ഈന്തപ്പനത്തടികളിൽ ക്രൂശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഞങ്ങളിൽ ആരാണ്, [-മൂസായുടെ റബ്ബോ ഞാനോ-] അതികഠിനവും ശാശ്വതവുമായ ശിക്ഷ നൽകുന്നത് എന്ന് നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും''.

---

70 فَأُلْقِي ഉടനെ പ്രക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട് ഇടപ്പെട്ട്, എറിയപ്പെട്ട്, (വീണ്). السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ. سُجَّدًا സുജൂദായി, സാഷ്ടാംഗം. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. بِرَبِّ റബ്ബിൽ, രക്ഷിതാവിൽ. هَارُونَ وَمُوسَى ഹാറൂൻെറയും മൂസായുടെയും. 71 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. آمَنتُمْ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവല്ലോ, വിശ്വസിച്ചുവോ. لَهُ അവനെ. قَبْلَ أَنْ آذَنَ ഞാൻ സമ്മതം തരുന്നതിനുമുമ്പ്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لَكَبِيرُكُمُ നിങ്ങളുടെ നേതാവ് (നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ) തന്നെ. الَّذِي عَلَّمَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചു തന്ന. السِّحْرَ ജാലവിദ്യ. فَلَأُقَطِّعَنَّ അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിശ്ചയമായും മുറപ്പിക്കും. أَيْدِيَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ. وَأَرْجُلَكُم നിങ്ങളുടെ കാലുകളും. مِّنْ خِلَافٍ വ്യത്യസ്തമായി. وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ നിങ്ങളെ ഞാൻ ക്രൂശിപ്പിക്കുക (ക്രൂശിൽ തറപ്പിക്കുക)യും ചെയ്യും. فِي جُذُوعِ النَّخْلِ ഈന്തപ്പനയുടെ തടികളിൽ. وَلَتَعْلَمُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കറിയാം. أَيُّنَا ഞങ്ങളിൽ ആരാണ് (ഏതാളാണ്). أَشَدُّ അധികം കഠിനമായവൻ. عَذَابًا ശിക്ഷ, ശിക്ഷയിൽ. وَأَبْقَى അധികം നിലനിൽക്കുന്നവനും, ശാശ്വതമായവനും, ശേഷിക്കുന്നവനും.

ജാലവിദ്യക്കാരുടെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ സ്ഥിതിമാറ്റം-അവർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചതു-ഫിർഔനെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. അവർ വിശ്വസിച്ചതു മാത്രമല്ല, തൻെറ ജനത മുഴുവനും തനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമോ എന്ന ഭയവും അവനെ അസ്വസ്ഥനാക്കി. അതു കൊണ്ടു എനി ഒരാൾക്കും അതിനു ധൈര്യം വരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ജാലവിദ്യക്കാരെ അതികഠിനമായ നിലയിൽ

ശിക്ഷിക്കണമെന്നു അവൻ കരുതി. തൻെറ പരാജയത്തെ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും, ജന ങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുകയും ചെയ് വാൻ ഒരു സൂത്രം കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അതാണ്, 'അവൻ നിങ്ങൾക്കു ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചു തന്നെ നേതാവാണ്' എന്നു തട്ടിമൂളിച്ചതു. എന്നു വെച്ചാൽ നിങ്ങളും അവനും ഒരു ഗൂഡാലോചന നടത്തി ഒത്തൊരുമിച്ചു ചെയ്തതാണ് ഇതു. നിങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം അവനെ ജയിപ്പിച്ചതാണ് എന്നർത്ഥം. ഇതിനെക്കുറിച്ചു സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്:

ان هذا لمكر مكرتموه فى المدينة ليخرجوا منها اهلها فسوف تعلمون - الاعراف ١٢٣

(സാരം: നിശ്ചയമായും ഇതു, ഇന്നാട്ടുകാരെ ഇവിടെനിന്നു പുറത്താക്കുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചതായ ഒരു ഗൂഢതന്ത്രം തന്നെ. അതുകൊണ്ടു താമസിയാതെ നിങ്ങൾക്കു അറിയാറാകും:)

കൈകാലുകൾ ഇടതും വലതുമായി-വ്യത്യാസപ്പെട്ട നിലയിൽ-മുറിച്ചുകളയുകയും, അ നന്തരം അവരെ മരത്തടിയിൽ ക്രൂശിച്ചു നിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു ജനങ്ങൾ പാഠം പഠിക്കണമെന്നായിരുന്നു ആ സ്വേച്ഛാധിപതിയുടെ തീരുമാനം. അങ്ങനെ-ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ-കാലത്തു ജാലവിദ്യക്കാരും, അവിശ്വാ സികളുമായിരുന്ന അവർ, വൈകുന്നേരമായപ്പോഴേക്കും രക്തസാക്ഷികളും പുണ്യവാളന്മാരു മായിത്തീർന്നു.
الحمد لله

'ഹാറൂൻെറയും മൂസായുടെയും രക്ഷിതാവിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു' എന്നാണല്ലോ ഇ വിടെ പറഞ്ഞത്. സൂ: അഅ്റാഫിൽ (121,122) ''ഞങ്ങൾ ലോകരക്ഷിതാവിൽ--അതായത്, മൂ സായുടെയും ഹാറൂൻെറയും രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു'' (امنا برب العالمين رب موسى وهرون) എന്നു പറഞ്ഞുകാണാം. ഇതിൽ ഒരു രഹസ്യം കിടപ്പുണ്ട്: 'ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ അത്യുന്നതനായ റബ്ബ്' انا ربكم الأعلى – النازعات ٢٤ എന്നും 'ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ല' (ما علمت لكم من اله غيرى – القصص ٣٨) എന്നും നിസ്സങ്കോചം പ്രസ്താവിച്ചവനാണ് ഫിർഔൻ. എന്നിരിക്കെ 'ലോകരക്ഷിതാവിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു' എന്നുമാത്രം പറയുന്നപക്ഷം തന്നെപ്പറ്റിയാണ് അവർ അപ്പറഞ്ഞതെന്ന് ഫിർഔൻ തെറ്റിദ്ധരിക്കുവാനോ, അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുവാനോ ഇടയുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണക്കു ഇടം നൽകാതിരിക്കാനും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസദാർഢ്യത്തെ തുറന്നു കാണിക്കുവാനുമായിരിക്കാം അവർ 'മൂസായുയെും, ഹാറൂൻെറയും റബ്ബിൽ' എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നതു. الله اعلم എന്നാൽ, ഫിർഔൻെറ അ കടുത്ത ഭീഷണിക്കു ജാലവിദ്യക്കാരുടെ-സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ മാധുര്യം ആസ്വദിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആ ധീരപുരുഷൻ മാരുടെ-മറുപടി ഇതായിരുന്നു:-

72 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾക്കുവന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകളെ ക്കാളും ഞങ്ങളെ പടച്ചുണ്ടാക്കിയവ നെക്കാളും നിനക്ക് ഞങ്ങൾ (ഒരിക്ക ലും) മുൻഗണന നൽകുകയില്ല തന്നെ! അതുകൊണ്ട് നീ വിധിക്കുന്നതെന്തോ അതു വിധിച്ചേക്കുക! നിശ്ചയമായും, ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിലേ നീ വിധി ക്കുകയുള്ളു.

قَالُواْ لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَآءَنَا مِنَ ٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلَّذِى فَطَرَنَا ۖ فَٱقْضِ مَآ أَنتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِى هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَآ ﴿٧٢﴾

73 ''നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളു ടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുക

إِنَّآ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَٰيَٰنَا وَمَآ أَكْرَهْتَنَا

عَلَيْهِ مِنَ ٱلسِّحْرِ ۗ وَٱللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ﴿٧٣﴾

യാണ്-ഞങ്ങളുടെ (എല്ലാ) തെറ്റുകളും, നീ ഞങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു ചെയ്യിച്ച ജാലവൃത്തിയും അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുവാൻ വേണ്ടി. അല്ലാഹു വാകട്ടെ, വളരെ നല്ലവനും, ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവനുമത്രെ''.

---

72 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَن نُّؤْثِرَكَ ഞങ്ങൾക്ക് നിനക്ക് മുൻഗണന (പ്രാധാന്യം) നൽകുന്നതല്ല തന്നെ. عَلَى مَا جَاءَنَا ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ട് (കിട്ടിയിട്ടു)ള്ളതിനേക്കാൾ. مِنَ الْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളിൽ നിന്ന്, തെളിവുകളായി. وَالَّذِي فَطَرَنَا ഞങ്ങളെ പടച്ചുണ്ടാക്കിയവനേക്കാളും. فَاقْضِ അതുകൊണ്ട് നീ വിധിക്കുക. مَا യാതൊന്നു, ഏതോ അത്. أَنتَ നീ. قَاضٍ വിധിക്കുന്നവനാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളത്). إِنَّمَا تَقْضِي നിശ്ചയമായും നീ വിധിക്കുകയുള്ളൂ. هَٰذِهِ الْحَيَاةَ ഈ ജീവിതത്തിൽ (മാത്രം). الدُّنْيَا ഐഹികമായ. 73 إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. بِرَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ. لِيَغْفِرَ അവൻ പൊറുത്തുതരുവാൻ. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. خَطَايَانَا ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ. وَمَا യാതൊന്നും. أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ നീ അതിനായി ഞങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. مِنَ السِّحْرِ ജാലവിദ്യയിൽനിന്ന്, ജാലവൃത്തിയായി. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. خَيْرٌ വളരെ നല്ലവനാണ്. وَأَبْقَى ഏറ്റവും ശേഷിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ സൃഷ്ടികൾക്കു യാതൊരുവിധ മുൻഗണനയും നൽകാതിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ സൃഷ്ടികളെ-അവരെത്ര ശക്തൻമാരായാലും ശരി-ഭയപ്പെടാതിരിക്കുക, വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യം കണ്ട ഉടനെ സത്യത്തിലേക്കു മടങ്ങുക, അതിനായി ആത്മാർപ്പണം പോലും ചെയ്വാൻ സന്നദ്ധരാവുക, സത്യത്തിനെതിരായി ഐഹികമായ യാതൊരു കാര്യലാഭവും മോഹിക്കാതിരിക്കുക ഇങ്ങിനെ പല മഹൽഗുണങ്ങളും ഈ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു നമുക്ക് പഠിക്കുവാനുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّهُۥ مَن يَأْتِ رَبَّهُۥ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُۥ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾

74 നിശ്ചയമായും കാര്യം [വാസ്തവം]: ആരെങ്കിലും തന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ കുറ്റവാളിയായിക്കൊണ്ട് ചെല്ലുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും അവന് നരകമായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക: അതിൽ അവൻ മരിക്കുകയില്ല: ജീവിക്കുകയുമില്ല.

وَمَن يَأْتِهِۦ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلدَّرَجَٰتُ ٱلْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾

75 ആരെങ്കിലും അവന്റെ അടുക്കൽ, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് ചെല്ലുന്നതായാൽ, അക്കൂട്ടർക്കുതന്നെയാണ് ഉന്നത പദവികൾ.

جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ مَن تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

76 അതായത്: താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരാമങ്ങൾ! അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പരിശുദ്ധത നേടിയവർക്കുള്ള പ്രതിഫലമത്രെ അത്!

---

74 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും കാര്യം. مَن يَأْتِ ആരെങ്കിലും വരുന്നതായാൽ, ചെല്ലുന്നതായാൽ. رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ. مُجْرِمًا കുറ്റവാളിയായിക്കൊണ്ട്. فَإِنَّ لَهُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവനുണ്ട്. جَهَنَّمَ നരകം. لاَ يَمُوتُ അവൻ മരിക്കയില്ല. فِيهَا അതിൽ. وَلاَ يَحْيَى ജീവിക്കുകയുമില്ല. 75

وَمَن ആരെങ്കിലും. يَأْتِهِ അവന്‍റെ അടുക്കല്‍ വരുന്നതായാല്‍. مُؤْمِنًا സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട്. قَدْ عَمِلَ അവന്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. الصَّالِحَاتِ സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍. فَأُولَٰئِكَ എന്നാല്‍ അക്കൂട്ടര്‍. لَهُمُ അവര്‍ക്കാണ്, അവര്‍ക്കുണ്ട്. الدَّرَجَاتُ പദവികള്‍. الْعُلَىٰ ഉന്നതമായ. 76 جَنَّاتُ عَدْنٍ സ്ഥിരവാസത്തിന്‍റെ സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍. تَجْرِي ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. مِن تَحْتِهَا അതിന്‍റെ അടിഭാഗത്തുകൂടി. الْأَنْهَارُ നദികള്‍. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായ നിലയില്‍. فِيهَا അതില്‍. وَذَٰلِكَ അത്, ആയത്. جَزَاءُ പ്രതിഫലമാണ്. مَن تَزَكَّىٰ പരിശുദ്ധി നേടിയ (പ്രാപിച്ച)വരുടെ.

നരകത്തില്‍ ജീവിതവും മരണവും ഉണ്ടാവുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ സാരം, ഒരു കാലത്തും മറിഞ്ഞു പോകാത്ത ശിക്ഷയായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക എന്നത്രെ. ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലത്ത് മരണം സംഭവിക്കുമായിരുന്നുവെങ്കില്‍ അതോടുകൂടി നരകയാതനക്കൊരു അറുതി കിട്ടുമെന്ന് ആശീക്കാമായിരുന്നു-അതില്ല. എന്നാലവിടെ ജീവിക്കുകയാണെന്നു പറയത്തക്കവണ്ണം അല്‍പം ആശ്വാസവും ലഭിക്കുമോ? അതുമില്ല! അല്ലാഹു പറയുന്നു;

لا يقضى عليهم فيموتوا ولا يخفف عنهم من عذابها كذلك نجزى كل كفور – فاطر ٣٦

സാരം: അവരില്‍ മരിക്കുവാനുള്ള തീരുമാനം എടുക്കപ്പെടുന്നതല്ല; അതിലെ ശിക്ഷ അവര്‍ക്കു ലഘൂകരിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. അങ്ങിനെയാണ് നന്ദികെട്ടവര്‍ക്കെല്ലാം നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്. تزكى (പരിശുദ്ധി നേടി) എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ താല്പര്യം, അവിശ്വാസം, നിഷേധം തുടങ്ങിയ അഴുക്കുകള്‍ പുരളാതെയും, പാപങ്ങളും കുറ്റങ്ങളുമാകുന്ന കറകള്‍ പറ്റാതെയും ആത്മശുദ്ധിയുള്ളവരായിരിക്കുക എന്നാകുന്നു.

ഫിര്‍ഔനും തന്‍റെ ആള്‍ക്കാരും ജാലവിദ്യാമത്സരത്തില്‍ പരാജയമടഞ്ഞുവല്ലോ. ജാലവിദ്യക്കാരാകട്ടെ, മൂസാ (عليه السلام) നബിയില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, ഫിര്‍ഔനിന്‍റെ ശിക്ഷക്കു വിധേയരാവുകയും ചെയ്തു. ഇതോടെ, ഇസ്റാഈല്യരുടെ ഭാഗം ശക്തിപ്പെടുവാന്‍ തുടങ്ങി. ഉപദേശങ്ങള്‍ ചെയ്തും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ കാണിച്ചുകൊടുത്തും കൊണ്ടു വളരെക്കാലം മൂസാ (عليه السلام) നബി ഫിര്‍ഔനിനേയും ജനതയേയും സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വടിയും, കയ്യുമല്ലാത്ത വേറെയും ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കൈക്കു അല്ലാഹു അവര്‍ക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. എന്നിട്ടൊന്നും അവര്‍ തങ്ങളുടെ അക്രമവും നിഷേധവും നിറുത്തല്‍ ചെയ്തില്ല. അവ തുടര്‍ന്നുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു. ഇസ്റാഈല്യരെ വിട്ടുകൊടുക്കാന്‍ കൂട്ടാക്കിയതുമില്ല. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു അവരില്‍ താഴെകാണുന്ന ശിക്ഷാനടപടി എടുത്തു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

വിഭാഗം4

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِى فَٱضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِى ٱلْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَٰفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾

77 മൂസാക്ക് നാം വഹ്‌യു [ബോധനം] നല്‍കുകയുണ്ടായി: ''നീ എന്‍റെ അടിയാന്‍മാരെ [ഇസ്രാഈല്യരെ]യും കൊണ്ടു രാത്രി പോകുക; എന്നിട്ട്, എത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിനെ ഭയപ്പെടാതെയും, പേടിക്കാതെയും ഉണങ്ങിയതായ ഒരു വഴി സമുദ്രത്തില്‍ അവര്‍ക്കു നീ ഏര്‍പ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക.''

---

77 وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا തീര്‍ച്ചയായും നാം വഹ്‌യു അറിയിച്ചു, ബോധനം നല്‍കി. إِلَىٰ مُوسَىٰ മൂസാക്ക്. أَنْ أَسْرِ രാത്രി പോകണമെന്ന്. بِعِبَادِي എന്‍റെ അടിയാന്‍മാരെയും കൊ്. فَاضْرِبْ എന്നിട്ട് നിശ്ചയിച്ചു(ഏര്‍പ്പെടുത്തി)ക്കൊടുക്കുക. لَهُمْ അവര്‍ക്ക്. طَرِيقًا ഒരു വഴി, മാര്‍ഗ്ഗം. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തില്‍.

يَبَسًا ഉണങ്ങിയ. لَّا تَخَافُ നീ ഭയപ്പെടാതെ, ഭയപ്പെടാത്ത. دَرَكًا എത്തിപ്പിടിക്കുന്നത്, പിടികൂടുന്നത്. وَلَا تَخْشَىٰ പേടിക്കാതെയും, പേടിക്കാത്തതുമായ.

ശത്രുക്കൾ പിന്നാലെവന്നു നിങ്ങളെ പിടികൂടുമെന്ന ഭയവും, വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകുമെന്ന പേടിയും കൂടാതെ കടന്നുപോയിക്കൊള്ളുക എന്നു സാരം. കൽപനപ്രകാരം മൂസാ (عليه السلام) നബിയും ഇസ്റാഈല്യരും രാത്രി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു ചെങ്കടൽ കടന്നുപോയി.

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُم مِّنَ ٱلْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾

78 അങ്ങനെ, ഫിർഔൻ തൻെറ സൈന്യങ്ങളോടു കൂടി അവരെ പിന്തുടർന്നു [പിന്നാലെ ചെന്നു]. അപ്പോൾ, സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് അവരെ മൂടിക്കളഞ്ഞതെല്ലാം മൂടിക്കളഞ്ഞു!

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُۥ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

79 ഫിർഔൻ തൻെറ ജനതയെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു -നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയുണ്ടായതുമില്ല.

---

78 فَأَتْبَعَهُمْ അങ്ങനെ അവരെ പിൻതുടർന്നു. فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ. بِجُنُودِهِ അവൻെറ സൈന്യങ്ങളുമായി. فَغَشِيَهُم അപ്പോൾ അവരെ മൂടി (ബാധിച്ചു). مِّنَ الْيَمِّ കടലിൽനിന്ന്. مَا غَشِيَهُمْ അവരെ മൂടിയത്, ബാധിച്ചത്. 79 وَأَضَلَّ വഴിപിഴപ്പിച്ചു. فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ. قَوْمَهُ തൻെറ ജനതയെ. وَمَا هَدَى അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയില്ല, മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്തതുമില്ല.

അല്ലാഹു കൽപിച്ചപ്രകാരം, മൂസാ (عليه السلام) നബി സമുദ്രത്തിൽ വടി കൊണ്ട് അടിച്ചു. സമുദ്രം പിളർന്ന് ഇരുപക്ഷങ്ങളിലും പർവ്വതസമാനം ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന ജലഭിത്തികൾക്കിടയിൽ, വിശാലമായ മാർഗ്ഗം തുറക്കപ്പെട്ടു. അതിൽകൂടി മൂസാ (عليه السلام) നബിയും ഇസ്റാഈല്യരും സുഖമായി മറുകരപറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. അവരുടെ പുറപ്പാടറിഞ്ഞ ഫിൻഔനും സൈന്യവും അവരെ പിടികൂടുവാൻവേണ്ടി പിൻതുടർന്നുവന്നു ആ വഴിയിൽകൂടി സമുദ്രമദ്ധ്യെ എത്തിയപ്പോൾ, ജലഭിത്തികൾ തമ്മിൽ കൂടിച്ചേർന്നു. അവർ ആകമാനം മുങ്ങി നാശമടയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർക്കു ബാധിക്കേണ്ട ആപത്തുകളെല്ലാം ബാധിച്ചു. അതു പ്രത്യേകം വിസ്തരിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അടുത്ത ചില സൂറത്തുകളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തുകളിലും ഈ സംഭവം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നതിൽ, ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ നടത്തിയ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഈ സൂറത്തിൻെറ അവസാനം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് പ്രത്യേകം വായിക്കുക.

ഇസ്രാ ഈല്യരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട്, അല്ലാഹു അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ചിലത് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.:-

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ قَدْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَٰعَدْنَٰكُمْ جَانِبَ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾

80 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ! നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; 'ത്വൂറി'ൻെറ [സീനാപർവ്വതത്തിൻെറ] വലതുഭാഗം നാം നിങ്ങളുമായി നിശ്ചയിക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് 'മന്നാ' യും 'സൽവാ'യും ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു.

كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا۟ فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِى ۖ وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِى فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾	81 (നാം നിങ്ങളോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:) ''നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധ സാധനങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക; അതിൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കരുത്: എന്നാൽ (അതിക്രമം ചെയ്താൽ), നിങ്ങളുടെമേൽ എന്റെ കോപം ഇറങ്ങിയേക്കും. എന്റെ കോപം ആരുടെമേൽ ഇറങ്ങുന്നുവോ തീർച്ചയായും അവൻ (നാശത്തിൽ) പതിച്ചു.
وَإِنِّى لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا ثُمَّ ٱهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾	82 നിശ്ചയമായും, പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കു ഞാൻ ധാരാളം പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനുമത്രെ.''

80 يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളേ. قَدْ أَنجَيْنَاكُم തീർച്ചയായും നാം നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. مِّنْ عَدُوِّكُمْ നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിൽ നിന്ന്. وَوَاعَدْنَاكُمْ നിങ്ങളോട് നാം നിശ്ചയം(കരാർ) ചെയ്കയും ചെയ്തു. جَانِبَ الطُّورِ ത്വൂറിന്റെ ഭാഗം. الْأَيْمَنَ വലത്തെ. وَنَزَّلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിൽ. الْمَنَّ മന്നായെ (ഒരുതരം തേൻ). وَالسَّلْوَى സൽവാ(കാടപ്പക്ഷി)യും. 81 كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക. مِن طَيِّبَاتِ പരിശുദ്ധവസ്തുക്കളിൽ നിന്ന്, നല്ല സാധനങ്ങളിൽ നിന്ന്. مَا رَزَقْنَاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകയിട്ടുള്ള. وَلاَ تَطْغَوْا നിങ്ങൾ അതിരുകവിയരുത്, അതിക്രമിക്കരുത്. فِيهِ അതിൽ. فَيَحِلَّ എന്നാൽ ഇറങ്ങും. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ. غَضَبِي എന്റെ കോപം. وَمَن യാതൊരുവൻ. يَحْلِلْ عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ ഇറങ്ങുന്നതായാൽ. غَضَبِي എന്റെ കോപം. فَقَدْ هَوَى എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ (നാശത്തിൽ) പതിച്ചു (വീണ്). 82 وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَغَفَّارٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻതന്നെ. لِّمَن യാതൊരുവന്. تَابَ അവന് പശ്ചാത്തപിച്ചു(ഖേദിച്ചു മടങ്ങി). وَآمَنَ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം. ثُمَّ പിന്നെ. اهْتَدَى നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഫിർഔനിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം ഇസ്റാഈല്യർക്ക് അവരുടെ മാർഗ്ഗനടപടി ക്രമങ്ങൾ അടങ്ങുന്ന വേദഗ്രന്ഥം (തൗറാത്ത്) സീനാപർവ്വതത്തിൽവെച്ചു നൽകാമെന്നും, അതിനായി നാൽപതുദിവത്തോളം ഭജനം (**اعتكاف**) ഇരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു ഉത്തരവ് നൽകിയിരുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുകയെന്നത് സമുദായത്തിന് ആകമാനം വമ്പിച്ച ഒരനുഗ്രഹമാണല്ലോ. പൂർവ്വവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നത്രെ തൗറാത്ത്. ചെങ്കടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷം അവർ നാൽപത് സംവൽസരങ്ങളോളം സീനാ താഴ്‌വരയാകുന്ന തീഹു (*) മരുഭൂമിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് പല സംഭവങ്ങളും അവിടെവെച്ചു നടന്നിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ്, അവർക്കവിടെ സുഭിക്ഷമായി കഴിഞ്ഞുകൂടത്തക്കവണ്ണം, ആഹാരത്തിന്നായി 'മന്നാ'യും 'സൽവാ'യും നൽകപ്പെട്ടത്. ഗസ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരുന്ന ഒരു തരം കട്ടിത്തേനാണ് 'മന്ന' (**المن**) കാടപ്പക്ഷിയാണ് 'സൽവാ' (**السلوى**) 'ഒരേ ഭക്ഷണംമാത്രം കഴിച്ചുകൊണ്ടു ക്ഷമിച്ചിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതല്ല' എന്നു പറഞ്ഞു-മറ്റു പല വിഷയങ്ങളിലും അവർ ചെയ്തതുപോലെ ഇതിലും-നന്ദിക്കേട് കാ

* തീഹു മരുഭൂമി തീഹു വനാന്തരം എന്നും അതിനു പറയാറുണ്ട്.

ണിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. ഈ സംഗതികളെപ്പറ്റിയാണ് മേൽ വചനങ്ങളിൽ ഓർമ്മിപ്പിച്ചത്.

തീഹുവനാന്തരത്തിലെത്തിയശേഷം, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ഭജനമിരിക്കുവാനും, തൗറാത്ത് സ്വീകരിക്കുവാനും വേണ്ടി മൂസാ (عليه السلام) നബി സീനായിലേക്ക് പോയി. പോകുമ്പോൾ, ജനതയുടെ നേതൃത്വം സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയെ ഏൽപിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത വചനം ഈ സംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും, അന്നേരം മൂസാ (عليه السلام) നബിയുമായി നടന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സീനായിൽവെച്ചു മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്-

۞ وَمَآ أَعۡجَلَكَ عَن قَوۡمِكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿٨٣﴾

83 ''നിൻെറ ജനതയെ വിട്ടേച്ച് (വരുവാൻ) നിന്നെ ഇത്രയും ധൃതിപ്പെടുത്തിയതെന്താണ്-മൂസാ!?''

قَالَ هُمۡ أُوْلَآءِ عَلَىٰٓ أَثَرِي وَعَجِلۡتُ إِلَيۡكَ رَبِّ لِتَرۡضَىٰ ﴿٨٤﴾

84 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അവരിതാ, എൻെറ പിന്നിൽ തന്നെയുണ്ട്; രക്ഷിതാവേ! നീ തൃപ്തിപ്പെടുവാനായി ഞാൻ നിങ്കലേക്ക് ധൃതിപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ്.''

قَالَ فَإِنَّا قَدۡ فَتَنَّا قَوۡمَكَ مِنۢ بَعۡدِكَ وَأَضَلَّهُمُ ٱلسَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

85 അവൻ (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, നിൻെറ ശേഷം നിൻെറ ജനതയെ നാം പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്; 'സാമിരീ' അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു''.

---

83 وَمَا أَعْجَلَكَ നിന്നെ (ഇത്ര) ധൃതിപ്പെടുത്തിയതെന്താണ്. عَن قَوْمِكَ നിൻെറ ജനങ്ങളെ വിട്ട് (പോരുവാൻ). يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. 84 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هُمْ أُولَاءِ അവരിതാ. عَلَى أَثَرِي എൻെറ പിന്നിൽ (അടുത്ത്) ഉണ്ട്. وَعَجِلْتُ ഞാൻ ധൃതിപ്പെട്ട് വന്നിരിക്കുകയാണ്. إِلَيْكَ നിങ്കലേക്ക്, നിൻെറ അടുക്കലേക്ക്. رَبِّ എൻെറ രക്ഷിതാവേ. لِتَرْضَى നീ തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി. 85 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَإِنَّا എന്നാൽ നാം. قَدْ فَتَنَّا തീർച്ചയായും നാം പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. قَوْمَكَ നിൻെറ ജനതയെ. مِن بَعْدِكَ നിൻെറ (നീ പോന്നതിൻെറ) ശേഷം. وَأَضَلَّهُمُ അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തരിക്കുന്നു. السَّامِرِيُّ സാമിരി.

മൂസാ (عليه السلام) നബി സീനായിലേക്ക് പോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ, 'സാമിരീ' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരുവൻ ഇസ്റാഈല്യരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു. താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി അതിനെ ആരാധിക്കുവാൻ അവൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഈ സംഭവം മൂസാ (عليه السلام) അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം സഹോദരൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ജനങ്ങളെ പിന്നിൽ വിട്ടേച്ച് മനസ്സമാധാനത്തോടെ ധൃതിപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് അല്ലാഹു മേൽകണ്ടപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നത്.

മൂസാ (عليه السلام) തൻെറ ജനതയെ വിട്ടുപോന്നിട്ട് അൽപദിവസമേ ആയിട്ടുള്ളു, സഹോദരനെ പ്രതിനിധിയായി ഏൽപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്, താൻ പോന്നിട്ടുള്ളതുതന്നെ തൻെറ ജനതക്കു വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുവാനും അല്ലാഹുവിൻെറ സന്ദേശം കേൾക്കുവാനും വേണ്ടിയാണുതാനും. അതും അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരവുമാണ്. ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം ആ ജനങ്ങൾക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, ഈ വിവരം തൻെറ ജനത വഴിപിഴപ്പിക്കപ്പെട്ട

വർത്തമാനം-അറിയുമ്പോൾ മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കുണ്ടാകുന്ന വ്യസനത്തിനും, കോപത്തിനും അതിരുണ്ടാകുമോ?!

86 അങ്ങനെ, കുപിതനും വ്യാകുലചിത്തനുമായിക്കൊണ്ട് മൂസാ തൻെറ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിവന്നു; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളേ! നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നല്ലതായ ഒരു വാഗ്ദാനം നിങ്ങളോട് ചെയ്തിട്ടില്ലേ?! [വേദഗ്രന്ഥം നൽകുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ലേ?!] എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾക്ക് കാലം ദീർഘിച്ചു പോയോ? അഥവാ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ പക്കൽ നിന്നുവല്ല കോപവും നിങ്ങളിൽ ഇറങ്ങണമെന്ന് നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നുവോ? അങ്ങനെ, എൻെറ നിശ്ചയം നിങ്ങൾ ലംഘിച്ചിരിക്കുകയാണോ?!''	فَرَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَٰنَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ ٱلْعَهْدُ أَمْ أَرَدتُّمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِى ﴿٨٦﴾

86 فَرَجَعَ مُوسَى അങ്ങനെ മൂസാമടങ്ങി. إِلَى قَوْمِهِ തൻെറ ജനതയിലേക്ക്. غَضْبَانَ കുപിതനായി. أَسِفًا വ്യാകുലചിത്തനായി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളേ. أَلَمْ يَعِدْكُمْ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ലേ. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. وَعْدًا حَسَنًا നല്ല ഒരു വാഗ്ദാനം. أَفَطَالَ എന്നിട്ട് ദീർഘിച്ചു പോയോ. عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിൽ. الْعَهْدُ കാലം. أَمْ أَرَدتُّمْ അഥവാ (അല്ലെങ്കിൽ) നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ. أَن يَحِلَّ ഇറങ്ങണമെന്ന്, വരണമെന്ന്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ. غَضَبٌ കോപം. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. فَأَخْلَفْتُم അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ലംഘിച്ചിരിക്കുകയാണോ, വ്യത്യാസം ചെയ്തതാണോ. مَّوْعِدِي എൻെറ നിശ്ചയത്തെ.

ഇബ്രാഹീം(عليه السلام), യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) എന്നീ .പ്രവാചാകവര്യൻമാരുടെ സന്താനപരമ്പരയാണല്ലോ ഇസ്രാഈൽ വർഗ്ഗം. എങ്കിലും അവരുടെ പഴയസ്ഥിതികളെല്ലാം മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ, ഈജിപ്തുകാരിൽ നിന്നു വിഗ്രഹാരാധനയും, പശുപൂജയും പഠിച്ചു ദീർഘകാലം അതിൽ പരിചയിച്ചു വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈജിപ്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു പോരുന്ന വഴിക്ക് ബിംബങ്ങളെ വെച്ചു പൂജിച്ചുവരുന്ന ഒരു ജനതയെ കണ്ടപ്പോൾ, അവർ മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടു പറഞ്ഞ വാക്കിൽനിന്ന്, വിഗ്രഹാരാധനയിൽ അവക്കുള്ള താല്പര്യം എത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

قالوا يا موسى اجعل لنا الها كما لهم الهة .... (സാരം: അവർ പറഞ്ഞു: ''മൂസാ! ഇവർക്കു പല ആരാധ്യവസ്തുക്കളും-ഇലാഹുകളും-ഉള്ളതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു ആരാധ്യവസ്തുവെ നിശ്ചയിച്ചുതാ.'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ജനതയാണ് നിങ്ങൾ. ഈ ജനതയാകട്ടെ, ഇവർ നിലകൊള്ളുന്ന മാർഗ്ഗം നാശമടഞ്ഞതാണ്. ഇവർ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തി നിഷ്ഫലവുമാണ്. (7:138, 139.) ഇതുപോലെ, ബാലിശമായ ചോദ്യങ്ങളും, കൊള്ളരുതാത്ത സ്വഭാവങ്ങളും ഇസ്റാഈല്യരിൽ സാധാരണമായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ: മൂസാ (عليه السلام) നബി മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമയാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശങ്ങളും, ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയുടെ താക്കീതുകളും ശ്രവിക്കുവാനുള്ള മന:സ്ഥിതിയാകട്ടെ, അവർക്കുണ്ടായില്ല.''

87 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഹിതപ്രകാരം താങ്കളുടെ നിശ്ചയം ലംഘി	قَالُوا۟ مَآ أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَآ

ച്ചിരിക്കുകയല്ല; എങ്കിലും, (ആ) ജനങ്ങളുടെ [ഖിബ്ത്തികളുടെ] അലങ്കാര വസ്തുക്കളില്‍പെട്ട കുറേ ഭാരങ്ങള്‍ ഞങ്ങള്‍ വഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ, ഞങ്ങളത് എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു; അപ്രകാരം സാമിരി (അത് തീയില്‍) എടുത്തിട്ടു.''	أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ ٱلْقَوْمِ فَقَذَفْنَـٰهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى ٱلسَّامِرِىُّ ﴿٨٧﴾
88 എന്നിട്ട് അവന്‍ അവര്‍ക്കൊരു പശുക്കിടാവിനെ- മുക്കുറ ശബ്ദമുള്ള ഒരു ദേഹത്തെ-പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊടുത്തു. അപ്പോള്‍ അവര്‍ (തമ്മില്‍) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടേയും, മൂസായുടേയും ഇലാഹ് [ആരാധ്യന്‍] ഇതാ! അദ്ദേഹം [മൂസാ] മറന്നുപോയിരിക്കുകയാണ്.''	فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ فَقَالُوا۟ هَـٰذَآ إِلَـٰهُكُمْ وَإِلَـٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِىَ ﴿٨٨﴾
89 എന്നാല്‍, അവര്‍ കാണുന്നില്ലേ: അവരോട് അത് യാതൊരു വാക്കും മറുപടി പറയുന്നില്ല; അവര്‍ക്ക് ഒരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഉപകാരമാകട്ടെ അതിന് സാധിക്കുന്നുമില്ല എന്ന്!?	أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

---

87 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. مَا أَخْلَفْنَا ഞങ്ങള്‍ ലംഘിച്ചതല്ല, വ്യത്യാസം ചെയ്തിട്ടില്ല. مَوْعِدَكَ താങ്കളുടെ നിശ്ചയത്തെ. بِمَلْكِنَا ഞങ്ങളുടെ ഹിതപ്രകാരം (ഇഷ്ടം അനുസരിച്ച്). وَلَكِنَّا എങ്കിലും ഞങ്ങള്‍. حُمِّلْنَا ഞങ്ങള്‍ വഹിപ്പിക്കപ്പെട്ട് (ഞങ്ങള്‍ പേറേണ്ടിവന്നു). أَوْزَارًا കുറെ ഭാരങ്ങള്‍. مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ (ആ) ജനങ്ങളുടെ അലങ്കാരവസ്തുക്കളില്‍ (ആഭരണങ്ങളില്‍) നിന്ന്. فَقَذَفْنَاهَا എന്നിട്ട് ഞങ്ങളത് എറിഞ്ഞു. فَكَذَلِكَ എന്നിട്ട് അപ്രകാരം. أَلْقَى السَّامِرِيُّ സാമിരി എടുത്തിട്ടു, ഇട്ടു. 88 فَأَخْرَجَ എന്നിട്ട് അവന്‍ പുറപ്പെടുവിച്ചു, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. لَهُمْ അവര്‍ക്ക്. عِجْلاً ഒരു പശുക്കിടാവിനെ, മൂരിക്കുട്ടിയെ. جَسَدًا ഒരു ശരീരത്തെ, ഒരു ദേഹം. لَهُ خُوَارٌ അതിന് മുക്കുറശബ്ദമുണ്ട്. فَقَالُوا അപ്പോള്‍ അവര്‍ പറഞ്ഞു. هَذَا إِلَهُكُمْ ഇതാ നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ്. وَإِلَهُ مُوسَى മൂസായുടെ ഇലാഹും. فَنَسِيَ എന്നിട്ട് അവന്‍ മറന്നുപോയിരിക്കുകയാണ്. 89 أَفَلاَ يَرَوْنَ എന്നാലവര്‍ കാണുന്നില്ലേ. أَلاَّ يَرْجِعُ അത് മടക്കുന്നില്ല (മറുപടിപറയുന്നില്ല)എന്ന്. إِلَيْهِمْ അവരോട്, അവരിലേക്ക്. قَوْلاً വാക്ക്, ഒരുവാക്കും. وَلاَ يَمْلِكُ അത് സ്വാധീനമാകുന്നുമില്ല, അതിന് സാധിക്കുന്നുമില്ല. لَهُمْ അവര്‍ക്ക്. ضَرًّا ഒരു ഉപദ്രവത്തിനും. وَلاَ نَفْعًا ഒരു ഉപകാരത്തിനും തന്നെ (സാധിക്കുന്നില്ല).

87-ാം വചനത്തിന്‍റെ അവസാനത്തോടുകൂടി ഇസ്റാഈല്യരുടെ വാക്കുകള്‍ അവസാനിക്കുന്നതായും, 88-ാം വചനം മുതല്‍ക്കുള്ളത് ഖുര്‍ആന്‍റെ പ്രസ്താവനയായുമാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. അതായത്: ഇസ്റാഈല്യരുടെ പക്കല്‍, ഈജിപ്തുകാരുടെ ധാരാളം സ്വര്‍ണ്ണാഭരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അതും വഹിച്ചും കൊണ്ടാണ് അവര്‍ പോന്നിരുന്നത്. അവ ഉരുക്കി അതുകൊണ്ടാണ്, സാമിരി പശുക്കിടാവിനെ ഉണ്ടാക്കിയത്. മൂസാ (عليه السلام) നബി അവരോടു കോപിച്ചപ്പോള്‍ അവര്‍ ഒഴികഴിവു പറയുവാന്‍ ശ്രമിച്ചു. ''ആ ജനങ്ങളുടെ കുറേ ആഭരണച്ചുമടുകള്‍ ഞങ്ങളുടെ വശമുണ്ടായിരുന്നത് ഞങ്ങള്‍ വലിച്ചെറിഞ്ഞു; വേറെയൊന്നും ഞങ്ങള്‍ ചെയ്തിട്ടില്ല; സാമിരി അതെടുത്തു തീയില്‍ ഇട്ടു ഉരുക്കി ഒരു അത്ഭുത പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതാണ്''' എന്നത്രെ അവര്‍ പറയുന്നതിന്‍റെ താല്‍പര്യം. ഈജിപ്തില്‍വെച്ചു ഒരു ഉല്‍സവത്തിന്‍റെയോ മറ്റോ കാരണം പറഞ്ഞ് ഖിബ്ത്തികളില്‍ നിന്നു ഇസ്റാഈല്യര്‍ കുറെ ആഭരണങ്ങള്‍ വാങ്ങിയിരുന്നുവെന്നും, അത് മടക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും പല മുഫസ്സിറുകളും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. തൗറാത്തിലും ഇതു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (പുറപ്പാട് 11ല്‍ 2;12ല്‍ 36). അല്ലാഹുവിനറിയാം.

عجل എന്ന വാക്കിന് 'പശുക്കിടാവ്, പശുക്കുട്ടി, മൂരിക്കുട്ടി, കാളക്കുട്ടി' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. തൗറാത്തിൻെറ മലയാളപ്പതിപ്പിൽ 'കാളക്കുട്ടി' എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഏതോ ചില സൂത്രപ്പണികൾ മൂലം, കന്നുകാലികളുടെ മുക്കുറ (മൂക്കുകൊണ്ടു മുരളുന്ന ഒരു തരം ശബ്ദം) പോലെ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അതൊരു അത്ഭുതവസ്തുവായി ഇസ്റാഈല്യർ കരുതി. കേവലം ജീവനില്ലാത്തതും, യാതൊന്നിനും കഴിവില്ലാത്തതുമാണ് അതെന്ന് അവർ ഗൗനിച്ചില്ല. മാത്രമോ? അതുതന്നെയാണ് മൂസാ (عليه السلام) നബി തേടിപ്പോയ ദൈവം, അദ്ദേഹം മറന്നുപോയതാണ്, എന്നുപോലും അവർ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി.

വിഭാഗം–5

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَـٰرُونُ مِن قَبْلُ يَـٰقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنتُم بِهِۦ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ ٱلرَّحْمَـٰنُ فَٱتَّبِعُونِى وَأَطِيعُوٓا۟ أَمْرِى ﴿٩٠﴾

90 മുമ്പ് തന്നെ ഹാറൂൻ അവരോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: ''എൻെറ ജനങ്ങളെ! ഇത് (പശുക്കിടാവു) മൂലം നിങ്ങൾ പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകതന്നെയാണ്; നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് പരമകാരുണികനത്രെ. അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻപറ്റുവിൻ.'' എൻെറ കൽപ്പന അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''

قَالُوا۟ لَن نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عَـٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

91 അവർ പറഞ്ഞു: ''മൂസാ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിവരുവോളം, ഞങ്ങൾ ഇതിൻെറ അടുക്കൽ ഭജനം നടത്തുന്നവരാതന്നെയിരിക്കും.''

---

90 وَلَقَدْ قَالَ തീർച്ചയായും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. لَهُمْ അവരോട്. هَارُونُ ഹാറൂൻ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പ് തന്നെ. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. إِنَّمَا فُتِنتُم നിങ്ങൾ പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകതന്നെയാണ്. بِهِ ഇതുകൊണ്ട്, ഇതുമൂലം. وَإِنَّ رَبَّكُمُ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. الرَّحْمَنُ റഹ്മാനാണ്, പരമകാരുണികനാണ്. فَاتَّبِعُونِي അതുകൊണ്ട് എന്നെ പിൻപറ്റുവിൻ. وَأَطِيعُوا അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. أَمْرِي എൻെറ കല്പന. 91 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَن نَّبْرَحَ ഞങ്ങൾ ആയിക്കൊണ്ട് തന്നെയിരിക്കും (വിടുകയില്ല). عَلَيْهِ അതിനടുക്കൽ. عَاكِفِينَ ഭജനമിരിക്കുന്നവർ. حَتَّى يَرْجِعَ മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ. إِلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക്. مُوسَى മൂസാ.

ഇസ്റാഈല്യർ പശുക്കുട്ടിയെ പൂജിച്ച് വഴിപിഴക്കുന്നതിൽ നിന്നു തടയുവാൻ ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബി വളരെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നും മറ്റും വ്യക്തമാകുന്നു. പക്ഷെ, ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൽപനയും ഉപദേശവും വിലവെച്ചില്ല. സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ, അവരുടെ അവിശ്വാസംമൂലം ആ പശുക്കിടാവിനോടുള്ള സ്നേഹം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കുടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുപോയി! (واشربوا فى قلوبهم العجل بكفرهم – البقرة ٩٣) മൂസാ (عليه السلام) നബി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, ഇസ്റാഈല്യർ പശുക്കിടാവിനു ചുറ്റും ഒരുമിച്ചുകൂടി നൃത്തം വെക്കുന്നതും, സംഗീതങ്ങൾ ആലപിച്ച് ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതുമാണ് കണ്ടതെന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും ബൈബ്ളിലും കാണാവുന്നതാണ്.

ഇമാം അബൂബക്കർ ത്വർശൂശി (ابو بكر الطرشوشى – رح) യുടെ ഒരു ഫത്ത്വാ സംക്ഷേപം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. ഇമാം ഖുർത്ത്വുബീ (قرطبى رح) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ആ ഫത്ത്വായും, അതിൻെറ ചോദ്യവും പല പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്:–

ചോദ്യം: ''കുറെ ആളുകൾ ചേർന്നു 'ദിക്ർ' നടത്തുന്നു. ചെണ്ട കൊട്ടുക, നൃത്തം ചെ

യ്യുക മുതലായ പല കുചേഷ്ടകളും കാണിക്കുക, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെ പലതും ഇതിന്നിടയിൽ നടത്തപ്പെടുന്നു. ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ പാടുണ്ടോ, ഇല്ലേ?'' ഇതാണ് ചോദ്യത്തിന്റെ ചുരുക്കം.

മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''സൂഫിയാക്കളുടെ ഇത്തരം നടപടി, തനി തോന്ന്യാസവും, വിഡ്ഢിത്തവും പിഴച്ചതുമത്രെ. 'ഇസ്‌ലാം'എന്നാൽ കിതാബും സുന്നത്ത് (ഖുർആനും നബിചര്യയും) അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ നൃത്തപ്രകടനങ്ങളെല്ലാം ആദ്യമായി നിർമ്മിച്ചത് സാമിരിയാകുന്നു. അവൻ പശുക്കിടാവിനെ ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ, ഇസ്‌റാഈല്യർ അതിന്റെ ചുറ്റും കൂടി ചെയ്തു പോന്ന സമ്പ്രദായമാണിത്. അത് അവിശ്വാസികളുടെയും, ഗോപൂജ (പശു ആരാധ)കൻമാരുടെയും മതമാകുന്നു. ചെണ്ടയാകട്ടെ, മുസ്‌ലീംകളെ വഴി തെറ്റിക്കുവാനായി നിർമ്മതവാദികൾ (**الزنادقة**) നടപ്പിൽ വരുത്തിയതുമാകുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെയും സഹാബികളുടെയും സദസ്സുകൾ അച്ചടക്കത്തോടുകൂടിയതായിരുന്നു. ഇത്തരക്കാർ പള്ളിയിലും മറ്റും പ്രവേശിക്കുന്നതു മുടക്കം ചെയ്യേണ്ടത് അധികാരപ്പെട്ടവരുടെ കമെയാണ്. അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾക്കും അതിൽ പങ്കെടുക്കാനോ, അതിൽ സഹായിക്കുവാനോ പാടില്ല. നാലു ഇമാമുകളുടെയും, അല്ലാത്തവരുടെയും മദ്ഹബും ഇതുതന്നെയാകുന്നു.''

മൂസാ (عليه السلام) ജനങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചശേഷം സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു:

92 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഹാറൂൻ! ഇവർ വഴി പിഴച്ചതായി നീ കണ്ടപ്പോൾ, നിനക്ക് എന്ത് തടസ്സമാണുണ്ടായത്,-	قَالَ يَـٰهَـٰرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوٓا۟ ﴿٩٢﴾
93 ''എന്നെ പിൻതുടരാതിരിക്കുവാൻ?! അപ്പോൾ, നീ എന്റെ കൽപനക്ക് എതിര് പ്രവർത്തിച്ചുവോ?!''	أَلَّا تَتَّبِعَنِ ۖ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِى ﴿٩٣﴾
94 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്റെ മാതൃപുത്രാ! എന്റെ താടിയും തലയും പിടിക്കരുത്!- ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്കിടയിൽ നീ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിക്കളഞ്ഞു, എന്റെ വാക്ക് നീ ഗൗനിച്ചതുമില്ല എന്ന് (എന്നെപ്പറ്റി) നീ പറയുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു.''	قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِى وَلَا بِرَأْسِىٓ ۖ إِنِّى خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِى ﴿٩٤﴾

92 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **يَا هَارُونُ** ഹാറൂനെ. **مَا مَنَعَكَ** നിനക്ക് എന്ത് തടസ്സമുണ്ടായി, നിന്നെ മുടക്കിയതെന്താണ്. **إِذْ رَأَيْتَهُمْ** നീ അവരെ കണ്ടപ്പോൾ. **ضَلُّوا** അവർ വഴിപിഴച്ചതായി. 93 **أَلاَّ تَتَّبِعَنِ** എന്നെ പിൻതുടരാതിരിക്കുവാൻ. **أَفَعَصَيْتَ** അപ്പോൾ നീ എതിർ പ്രവർത്തിച്ചുവോ. **أَمْرِي** എന്റെ കൽപനക്ക്. 94 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **يَا ابْنَ أُمَّ** എന്റെ മാതൃപുത്രാ (ഉമ്മയുടെ മകനേ). **لاَ تَأْخُذْ** നീ പിടിക്കേണ്ട. **بِلِحْيَتِي** എന്റെ താടിക്ക്. **وَلاَ بِرَأْسِي** എന്റെ തലക്കും, തലയും (വേണ്ടാ). **إِنِّي** നിശ്ചമയായും ഞാൻ. **خَشِيتُ** ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. **أَن تَقُولَ** നീ പറയുമെന്ന്. **فَرَّقْتَ** നീ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കി. **بَيْنَ بَنِي إِسْرائِيلَ** ഇസ്‌റാഈൽ സന്തതികൾക്കിടയിൽ. **وَلَمْ تَرْقُبْ** നീ വീക്ഷിച്ചതുമില്ല, ഗൗനിച്ചതുമില്ല. **قَوْلِي** എന്റെ വാക്ക്, ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

'പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരാ' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് 'എന്റെ മാതൃപുത്രാ' (**يابن ام**) എന്നു പറഞ്ഞത്. മൂസാ (عليه السلام) സീനാപർവ്വതത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ സഹോദരനോടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു: (اخلفنى فى قومى واصلح ولا تتبع سبيل المفسدين–الاعراف : ١٤٢)

സാരം: നീ എൻെറ ജനതയിൽ എനിക്കു പ്രതിനിധിയായിരിക്കണം.; നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം: കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നരുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. (അഅ്റാഫ്) എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിരിക്കാമല്ലോ. കോപം നിമിത്തം അദ്ദേഹം സഹോദരൻെറ തലപിടിച്ചു വലിച്ചതിനുപുറമേ, തൗറാത്തിൻെറ പലകകൾ നിലത്തിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കാര്യം മനസിലായപ്പോൾ, അദ്ദേഹം സഹോദരനുവേണ്ടി ദുആ ചെയ്കയും പലകകൾ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. (സൂ:അഅ്റാഫ്: 150—154)

'എന്നെ പിൻതുടരാതിരിക്കുവാൻ നിനക്ക് എന്തു തടസ്സമാണുണ്ടായത്' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്: (1) ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ, അവരെ വിട്ടേച്ച് എൻെറ പിന്നാലെ വന്നുകൂടായിരുന്നുവോ? എന്നും, (2) ഞാൻ പോയപ്പോൾ ചെയ്ത ഉപദേശം പിൻപറ്റാമായിരുന്നില്ലേ? എന്നും ഏതായാലും ആ കുഴപ്പത്തിൽ അവരെ വിട്ടുപോകുന്നതും, ബലം പ്രയോഗിച്ച് അവരെ അടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും കൂടുതൽ കുഴപ്പത്തിനു ഇടയാകുമെന്ന് ഹാറൂൻ (ﷺ) കരുതി. അനന്തരം മൂസാ (ﷺ)നബി സാമിരിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു:

95 അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു; ''എന്നാൽ, നിൻെറ കാര്യം എന്താണ്- 'സാമിരീ'!

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَٰسَٰمِرِيُّ ﴿٩٥﴾

96 അവൻ പറഞ്ഞു: ''അവര്‍ [ജനങ്ങൾ] കണ്ടിട്ടില്ലാത്തത് ഞാൻ കണ്ടു; അങ്ങനെ, ദൂതൻെറ [റസൂലിൻെറ] കാൽപാടിൽ നിന്നും ഒരു പിടി [അൽപം] ഞാൻ പിടിച്ചു; എന്നിട്ട് അത് ഞാൻ ഇട്ടുകളയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയാണ് എൻെറ മനസ്സ് എനിക്ക് പ്രേരണ നൽകിയത്.

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا۟ بِهِۦ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ ٱلرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِى نَفْسِى ﴿٩٦﴾

---

95 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. فَمَا എന്നാലെന്താണ്. خَطْبُكَ നിൻെറ കാര്യം. يَا سَامِرِيُّ ഹേ സാമിരീ.
96 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. بَصُرْتُ ഞാൻ കണ്ടു. بِمَا യാതൊന്ന്. لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ അവർ അത് കണ്ടിട്ടില്ല. فَقَبَضْتُ അങ്ങിനെ ഞാൻ പിടിച്ചു, എടുത്തു. قَبْضَةً ഒരു പിടി (അൽപം). مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ റസൂലിൻെറ കാല്പാടിൽ നിന്ന്. فَنَبَذْتُهَا എന്നിട്ട് ഞാനത് ഇട്ടുകളഞ്ഞു. وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. سَوَّلَتْ പ്രേരിപ്പിച്ചു, ഭംഗിയായി കാണിച്ചു. لِي എനിക്ക് . نَفْسِي എൻെറ മനസ്സ്.

അതായത്: ജനങ്ങൾക്ക് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ചില സൂത്രങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. റസൂലിൻെറ (താങ്കളുടെ) ഉപദേശങ്ങളും, അദ്ധ്യാപനങ്ങളും ഞാൻ പേരിനു മാത്രമേ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുള്ളു; അതു ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എൻെറ സ്വന്തം മനസ്സിൻെറ പ്രേരണയനുസരിച്ചാണ് ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തത് എന്നു സാരം. ഈ വ്യാഖ്യാനമാണ്, ഇവിടെ ഇമാം റാസീ, ഇമാം നീസാബൂരി (الرازى والنيسابورى –رح) മുതലായവർ ബലപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ച് 'റസൂൽ' എന്നു പറഞ്ഞത് മൂസാ (ﷺ) നബിയും, 'കാൽപാട്' എന്നു പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങളുമായിരിക്കും.

പല മുഫസ്സിറുകളുടേയും വ്യാഖ്യാനം മറ്റൊന്നാകുന്നു: 'റസൂൽ' എന്നു പറഞ്ഞതു ജിബ്രീൽ (ﷺ) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. 'കാൽപാടിൽ നിന്നു ഒരു പിടി എടുത്തു' എന്നു പറഞ്ഞതിന് ജിബ്രീലിൻെറ കുതിരയുടെ കാലടിയിൽ നിന്നൊരു പിടി മണ്ണെടുത്തു എന്നും സാരമാക്കുന്നു. എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണ്, സാമിരി

ക്കു അതു കിട്ടിയത്? ഇതിനെക്കുറിച്ചു പല നീണ്ട കഥകളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആ മണ്ണിൽ എന്തോ ഒരു വിശേഷത സാമിരിക്കു കണ്ടു, മറ്റാരും അതു കണ്ടിരുന്നില്ല, അവൻ അതു അൽപം എടുത്തു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്നു, അതു കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടാണ് പശുക്കുട്ടിയെ നിർമ്മിച്ചത് എന്നൊക്കെയാണ് കഥകളുടെ താൽപര്യം. ഈ കഥകളുടെ സാധുതയും, നിവേദനമാർഗ്ഗങ്ങളും പല നിലക്കും വിമർശനാർഹങ്ങളാകുന്നു.

ഒരു സമുദായത്തെ മിക്കവാറും വഴിപിഴപ്പിച്ചുകളഞ്ഞ ഈ കടുംകൃത്യം, താൻ കൽപിച്ചുകൂട്ടിചെയ്തതാണെന്ന് സാമിരി സമ്മതിച്ചു. ഈ വമ്പിച്ച ധിക്കാരത്തിന് ഇഹത്തിൽവെച്ചും, പരത്തിൽവെച്ചും അവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് മൂസാ (عليه السلام) നബി അറിയിക്കുന്നു:

قَالَ فَٱذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِى ٱلْحَيَوٰةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّن تُخْلَفَهُۥ ۖ وَٱنظُرْ إِلَىٰٓ إِلَـٰهِكَ ٱلَّذِى ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۖ لَّنُحَرِّقَنَّهُۥ ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُۥ فِى ٱلْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾

97 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ നീ പോ! നിശ്ചയമായും, (ഈ) ജീവിതത്തിൽ, 'തൊട്ടുകൂടാ' എന്നു പറയൽ നിനക്കുണ്ടായിരിക്കട്ടെ! നിശ്ചയമായും നിനക്കൊരു നിശ്ചിത സമയമുണ്ട്, അതൊരിക്കലും നിനക്ക് ലംഘിക്കപ്പെടുകയില്ല. നീ ഭജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിൻെറ (ഈ) ആരാധ്യവസ്തുവെ നോക്കുക: നാം അതിനെ ചുട്ടുകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്; പിന്നെ, നിശ്ചയമായും നാം അതിനെ പൊടിപാറ്റി കടലിൽ വിതറിക്കളയുന്നതുമാണ്.

إِنَّمَآ إِلَـٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

98 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ താനല്ലാതെ മറ്റൊരു ആരാധ്യനുമില്ലാത്ത അല്ലാഹു തന്നെയാകുന്നു; എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും, (അവൻെറ) അറിവ് വിശാലമായിരിക്കുന്നു.''

---

97 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. فَاذْهَبْ എന്നാൽ നീ പോ. فَإِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കുണ്ട് (ഉണ്ടാവട്ടെ). فِي الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൽ. أَن تَقُولَ നീ പറയൽ. لاَ مِسَاسَ തൊട്ടുകൂടാ, സ്പർശനമില്ല (എന്ന്). وَإِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കുണ്ട്. مَوْعِدًا ഒരു നിശ്ചിത സമയം. لَّن تُخْلَفَهُ അത് നിന്നോട് ലംഘിക്കപ്പെടുന്നതേ അല്ല. وَانظُرْ നോക്കുക. إِلَى إِلَهِكَ നിൻെറ (ഈ) ദൈവത്തിങ്കലേക്ക്, ആരാധ്യ വസ്തുവിലേക്ക്. الَّذِي ظَلْتَ നീ ആയിക്കൊണ്ടിരുന്ന. عَلَيْهِ അതിനടുക്കൽ അതിൽ. عَاكِفًا ഭജനമിരിക്കുന്നവൻ. لَنُحَرِّقَنَّهُ നാമതിനെ ചുട്ടെരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُ പിന്നെ നാം അതിനെ പാറ്റിക്കളയുക തന്നെ ചെയ്യും. فِي الْيَمِّ സമുദ്രത്തിൽ, ജലാശയത്തിൽ. نَسْفًا ഒരു പാറ്റൽ, പൊടിയായി. 98 إِنَّمَا إِلَهُكُمُ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ. اللهُ الَّذِي യാതൊരു അല്ലാഹുവാണ്. لاَ إِلَهَ ഒരു ഇലാഹുമില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ (താനല്ലാതെ) അവൻ. وَسِعَ വിശാലമായിരിക്കുന്നു(ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു). كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും, എല്ലാറ്റിനേയും. عِلْمًا (അവൻെറ) അറിവ്, അറിവാൽ, അറിവുകൊണ്ട്.

സാമിരി ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ ജനങ്ങളുമായോ, ജനങ്ങൾ അവനുമായോ തൊടുവാനും, സഹവസിക്കുവാനും പാടില്ലെന്നും നിസ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ, അവൻ കാട്ടിൽ മൃഗങ്ങളുടെകൂടെ അലഞ്ഞുനടന്നുജീവിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അവനുമായി ആരെങ്കിലും തൊടുന്നപക്ഷം, എന്തോ സുഖക്കേട് അവന് അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. الله اعلم പശുക്കിടാവിനെ എരിച്ചുപൊടിച്ചു വെള്ളത്തിൽ വിതറുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരം

തൗറാത്തിലും കാണാം. പക്ഷേ, 'ചുട്ട് ഭസ്മമാക്കി അരച്ചു പർവ്വതത്തിൽ നിന്നൊഴുകുന്ന തോട്ടിൽ ഇട്ടു കളഞ്ഞു' എന്നു ആവർത്തനപുസ്തകം (9:21ൽ) പറയുമ്പോൾ, പുറപ്പാടു പുസ്തകം (32:20ൽ) പറയുന്നതു: 'ചുട്ടരച്ചു ഭസ്മം വെള്ളത്തിൽ വിതറി ഇസ്റാഈല്യരെ കുടിപ്പിച്ച്' എന്നാകുന്നു. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കഥാവിവരണം ഇവിടെ അവസാനിച്ചു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ مِن لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾

99 (നബിയേ) ഇപ്രകാരം, മുൻകഴിഞ്ഞ സംഭവവൃത്താന്തങ്ങളിൽനിന്ന് (ചിലത്) നിനക്കു നാം വിവരിച്ചുതരുന്നു; നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്നുള്ള ബോധനം നാം നിനക്ക് നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്.

مَّنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُۥ يَحْمِلُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾

100 ആരെങ്കിലും അതിനെവിട്ട് തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ, തീർച്ചയായും അവൻ ഖിയാമത്തുനാളിൽ കുറ്റഭാരം വഹിക്കുന്നതാണ്;-

خَٰلِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾

101 അതിൽ (അവർ) ശാശ്വതൻമാരായിരിക്കും. അവർക്ക് ഖിയാമത്തുനാളിൽ, അത് എത്ര ചീത്തയായ ഭാരമാണ്!-

يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ ۚ وَنَحْشُرُ ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾

102 കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്നദിവസം അന്നേദിവസം കുറ്റവാളികളെ നീലവർണ്ണമുള്ളവരായി നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും-

يَتَخَٰفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾

103 അവർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം പതുക്കെപറയും: "പത്തു (ദിവസം) അല്ലാതെ നിങ്ങൾ (ഭൂമിയിൽ) പാർക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല" എന്ന്!

نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

104 അവർ പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നതാണ്; അപ്പോൾ, അവരിൽ ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗമുള്ളവൻ പറഞ്ഞുപോകുന്നു: "ഒരു ദിവസമല്ലാതെ നിങ്ങൾ പാർത്തിട്ടില്ല" എന്ന്!

---

99 كَذَٰلِكَ ഇപ്രകാരം, അപ്രകരാം. نَقُصُّ നാം വിവരിച്ചുതരുന്നു, കഥ പറഞ്ഞുതരുന്നു. عَلَيْكَ നിനക്ക്. مِنْ أَنبَاءِ വൃത്താന്തങ്ങളിൽനിന്ന് (ചിലത്). مَا قَدْ سَبَقَ മുൻ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത്. وَقَدْ آتَيْنَاكَ നിനക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്. مِن لَّدُنَّا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന്. ذِكْرًا ബോധനം, സ്മരണ. 100 مَنْ أَعْرَضَ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞാൽ. عَنْهُ അതിനെവിട്ട്, അതിൽനിന്ന്. فَإِنَّهُ എന്നാലവൻ. يَحْمِلُ വഹിക്കുന്നതാണ്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. وِزْرًا കുറ്റം, ഭാരം (കുറ്റഭാരം). 101 خَالِدِينَ ശാശ്വതൻമാരായി, സ്ഥിരവാസികളായി. فِيهِ അതിൽ. وَسَاءَ എത്ര ചീത്ത: വളരെമോശം. لَهُمْ അവർക്ക്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. حِمْلاً ചുമട്, ഭാരം. 102 يَوْمَ يُنفَخُ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം. فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ. وَنَحْشُرُ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെ. يَوْمَئِذٍ അന്ന്, അന്നേദിവസം. زُرْقًا നീലവർണ്ണമുള്ളവരായി, നീലക്കണ്ണൻമാരായി. 103 يَتَخَافَتُونَ അവർ അന്യോന്യം പതുക്കെ പറയും, ഒളിച്ചുപറയും. بَيْنَهُمْ അവർ തമ്മിൽ. إِن لَّبِثْتُمْ നിങ്ങൾ പാർത്തിട്ടില്ല, താമസിച്ചിട്ടില്ല. إِلاَّ عَشْرًا പത്ത് (ദിവസം) അല്ലാതെ. 104 نَحْنُ നാം, നമ്മൾ. أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്, ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി. إِذْ يَقُولُ അപ്പോൾ പറയും, പറയുമ്പോൾ. أَمْثَلُهُمْ അവരിൽവെച്ച് ഉത്തമൻ, മിതമായ

വൻ, മര്യാദക്കാരൻ. طَرِيقَةً മാർഗ്ഗം, മാർഗ്ഗത്തിൽ. إِن لَّبِثْتُمْ നിങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടില്ല. إِلاَّ يَوْمًا ഒരു ദിവസമല്ലാതെ.

زرقا (സുർഖൻ) എന്ന വാക്കിനാണ് നീലവർണ്ണമുള്ളവർ എന്നു അർത്ഥം പറഞ്ഞത്. പാപികളായ ആളുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഭയങ്കര ശിക്ഷകൾ കാണുമ്പോൾ, പരിഭ്രമം നിമിത്തം അവരുടെ നിറം നീലവർണ്ണമായി മാറുന്നു എന്നു താൽപര്യം. ഈ വാക്കിനു 'നീല ക്കണ്ണൻമാർ, കണ്ണുതുറിച്ചവർ, കാഴ്ചനഷ്ടപ്പെട്ടവർ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളും വരാവുന്നതാകുന്നു. ഏതായാലും, മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അസഹ്യതയുടെ കാഠിന്യത്തെയാണ് അതു കാണിക്കുന്നത്.

പരലോക ജീവിതത്തിൻെറ ദൈർഘ്യവും, അവിടത്തെ കാഴ്ചകളും കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾ അതേവരെ ഈ ഭൂമിയിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടിയകാലംനന്നേ കുറച്ചു മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് അവർ താനേ പറഞ്ഞുപോകുന്നു. പത്തു ദിവസമെന്നു ഒരാൾ പറയുമ്പോൾ, കുറെക്കൂടി നല്ല ഒരു തീരുമാനമെന്ന നിലക്ക് മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞേക്കും: 'ഇല്ലാ-ഒരേ ഒരു ദിവസം-എന്നേ പറയാവൂ' എന്ന്. ഭയവും സങ്കോചവും നിമിത്തം വളരെ സ്വകാര്യമായിട്ടാണ് അവർ ഈ സംഭാഷണം നടത്തുക. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഇഹപരജീവിതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം, പാപികൾക്കു അപ്പോഴേ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

പാപികളായ ആളുകൾക്ക് ഖബ്റുകളിൽവെച്ച് ചില ശിക്ഷകൾ അനുഭവപ്പെടുന്നതാണെന്ന് ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ നിഷേധിക്കുന്ന ചിലർ, 103-ാം വചനംപോലെയുള്ള ആയത്തുകൾ അവർക്കു രേഖയായി ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. ഖബ്റിൽ അവർ കേവലം ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതെന്നുമാണ് ഇവരുടെ വാദം. ഇതു ശരിയല്ലെന്ന് സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ 112 ൻെറ വിവരണത്തിലും, ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും കാണാം. ان شاء الله

വിഭാഗം–6

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّى نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

105 (നബിയേ) പർവ്വതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവർ [ജനങ്ങൾ] നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു; പറയുക: ''എൻെറ രക്ഷിതാവ് അതിനെ പൊടിച്ചു പാറ്റിക്കളയുന്നതാണ്.

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾

106 എന്നിട്ട്, അവൻ സമനിരപ്പായ മൈതാനമായി അതിനെ വിട്ടേക്കുന്നതാണ്:-

لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَآ أَمْتًا ﴿١٠٧﴾

107 യാതൊരു താഴ്ചയാകട്ടെ, ഉയർച്ചയാകട്ടെ, നീ അവിടെ കാണുകയില്ല.

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ ٱلدَّاعِىَ لَا عِوَجَ لَهُۥ وَخَشَعَتِ ٱلْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَـٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

108 അന്നത്തെ ദിവസം, വിളിക്കുന്നവനെ അവർ പിന്തുടർന്നുകൊള്ളും; അവനോട് യാതൊരു വക്രതയും ഉണ്ടാകുകയില്ല [കാണിക്കുകയില്ല.] ശബ്ദങ്ങൾ (എല്ലാം) പരമകാരുണികനായുള്ളവന് കീഴടങ്ങുന്നതുമാണ്. അതിനാൽ, നേരിയ മുഴക്കമല്ലാതെ നീ കേൾക്കുകയില്ല.

105 وَيَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. عَنِ الْجِبَالِ പർവ്വതങ്ങളെപ്പറ്റി. فَقُلْ എന്നാൽ നീ പറയുക. يَنسِفُهَا അവയെ പാറ്റിക്കളയും. رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവ്. نَسْفًا ഒരു പാറ്റൽ, പൊടിച്ച്. 106 فَيَذَرُهَا എന്നിട്ട് അതിനെ വിടും (ആക്കും). قَاعًا മൈതാനം, നിരന്നതായി. صَفْصَفًا സമനിരപ്പായ, നിരനിരപ്പായ. 107 لاَ تَرَى നീ കാണുന്നതല്ല. فِيهَا അതിൽ, അവയിൽ. عِوَجًا ഒരു വളവും, താഴ്ചയും. وَلاَ أَمْتًا ഉയർച്ചയും, മേടും (കാണുക)ഇല്ല. 108 يَوْمَئِذٍ അന്ന്, അന്നേദിവസം. يَتَّبِعُونَ അവർ പിൻപറ്റും, തുടർന്നുപോകും. الدَّاعِيَ വിളിക്കുന്നവനെ, ക്ഷണിക്കുന്നവനെ. لاَ عِوَجَ യാതൊരു വക്രതയും (വളവും) ഇല്ലാതെ. لَهُ അവനോട്. وَخَشَعَتِ കീഴൊതുങ്ങുകയും ചെയ്യും, താഴ്മപ്പെടുകയും ചെയ്യും. الأَصْوَاتُ ശബ്ദങ്ങൾ. لِلرَّحْمَنِ പരമകാരുണികന്. فَلاَ تَسْمَعُ അതിനാൽ നീകേൾക്കുകയില്ല. إِلاَّ هَمْسًا നേരിയ ശബ്ദം (മുഴക്കം) അല്ലാതെ.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ ഉത്തരം മുട്ടിക്കുവാനും, പരിഹസിക്കുവാനും വേണ്ടി, അവിശ്വാസികൾ പല ചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ്: ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഈ പർവ്വതങ്ങളെല്ലാം എന്തായിപ്പോകുമെന്നുള്ള ചോദ്യം. മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: അവർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ അസംഭവ്യമോ, നിസ്സാരമോ ആയ ഒരു കാര്യമല്ല ഖിയാമത്തുനാൾ എന്ന് പറയുന്നത്. പർവ്വതങ്ങളെല്ലാം അന്ന് പൊടിപൊടിയായി പാറ്റപ്പെടുന്നു. യാതൊരു കുന്നും കുഴിയുമില്ലാതെ ഭൂമി സമനിരപ്പാക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങിനെ, അതിന്റെ സ്ഥിതിതന്നെ മറ്റൊന്നായിമാറുന്നു. يوم تبدل الارض غير الارض– ابراهيم ٤٨(ഭൂമി ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു ഭൂമിയായി മാറ്റപ്പെടുന്ന ദിവസം)

ഇത്രയും വമ്പിച്ച ആ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അവർ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ വേറെ ചിലതാകുന്നു: രാജാധിരാജനായ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്കു ഹാജരാകുവാനായി ക്ഷണിക്കുന്ന ഒരു വിളി അന്ന് അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതാണ്. യാതൊരു വിധത്തിലും അത് നിരസിക്കുവാനോ, ക്ഷണിക്കുന്നവന്റെ ഒന്നിച്ചു നേർക്കുനേരെ പോകാതിരിക്കുവാനോ ആർക്കും തന്നെ സാദ്ധ്യമാകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വരുമ്പോൾ, ഏതു മഹാരഥൻമാരും പേടിച്ചു വിറച്ചുപോകും. ഉച്ചത്തിൽ മിണ്ടുവാൻപോലും അവർക്കു കഴിയുകയില്ല. അധരങ്ങൾ അനക്കിയാൽ തന്നെയും വ്യക്തമായി സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അത്രയും ഗൗരവമേറിയ ഒരു ദിവസമാണത്. ഇതാണ് അവർ മനസ്സിരുത്തേണ്ടത്.

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَرَضِىَ لَهُۥ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

109 അന്നേ ദിവസം, പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ ഏതൊരുവന് അനുവാദം നൽകുകയും, അവനുവേണ്ടി (വല്ലതും) പറയുവാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ, അങ്ങിനെയുള്ളവന്നല്ലാതെ ശുപാർശ ഫലം ചെയ്യുകയില്ല.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِۦ عِلْمًا ﴿١١٠﴾

110 അവരുടെ മുമ്പിലുള്ളതും, പിമ്പിലുള്ളതും (എല്ലാം) അവൻ അറിയുന്നു; അതിനെക്കുറിച്ച് അവർ പരിപൂർണ്ണമായി അറിയുന്നില്ല.

۞ وَعَنَتِ ٱلْوُجُوهُ لِلْحَىِّ ٱلْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

111 ജീവത്തും, സർവ്വനിയന്താവുമായുള്ളവന് മുഖങ്ങൾ (എല്ലാം) കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്; ആർ അക്രമംവഹിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നുവോ അവൻ, തീർച്ചയായും ഇച്ഛാഭംഗപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

وَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

112 ആരെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് വല്ല സൽക്കർമ്മങ്ങളും പ്രവർത്തി

يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

ക്കുന്നുവെങ്കില്‍ അവന്‍, അക്രമത്തെയാകട്ടെ, അനീതിയെയാകട്ടെ ഭയപ്പെടേണ്ടി വരികയില്ല;

---

109 يَوْمَئِذٍ അന്നേ ദിവസം. لَّا تَنفَعُ ഫലം ചെയ്കയില്ല. الشَّفَاعَةُ ശുപാര്‍ശ. إِلَّا مَنْ ഒരുവന്നല്ലാതെ. أَذِنَ لَهُ അവന്ന് അനുവാദം നല്‍കിയിരിക്കുന്നു. الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികന്‍. وَرَضِيَ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. لَهُ അവന്ന്വേണ്ടി, അവന്റെ. قَوْلًا പറയുവാന്‍, വാക്ക്. 110 يَعْلَمُ അവന്‍ അറിയുന്നു. مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുന്നിലുള്ളത്. وَمَا خَلْفَهُمْ അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതും. وَلَا يُحِيطُونَ അവര്‍ വലയം ചെയ്കയില്ല, പൂര്‍ണ്ണമായി അറിയുകയില്ല. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി, അവനെപ്പറ്റി. عِلْمًا അറിവ്, അറിവുകൊണ്ട്. 111 وَعَنَتِ കീഴൊതുങ്ങി, കീഴൊതുങ്ങുന്നതാണ്. الْوُجُوهُ മുഖങ്ങള്‍. لِلْحَيِّ ജീവത്തായുള്ളവന്, സജീവമായുള്ളവന്. الْقَيُّومِ സര്‍വ്വനിയന്താവായ. وَقَدْ خَابَ തീര്‍ച്ചയായും ഇച്ഛാഭംഗപ്പെട്ടു. مَنْ حَمَلَ വഹിച്ചവന്‍. ظُلْمًا അക്രമത്തെ. 112 وَمَن يَعْمَلْ ആര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നുവോ. مِنَ الصَّالِحَاتِ സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങളില്‍ നിന്ന് (വല്ലതും). وَهُوَ مُؤْمِنٌ അവന്‍ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട്. فَلَا يَخَافُ എന്നാലവന്‍ പേടിക്കുകയില്ല, പേടിക്കേണ്ടതില്ല. ظُلْمًا ഒരു അക്രമവും. وَلَا هَضْمًا അനീതിയെയും (ഇല്ല).

ഈ ലോകത്ത് നടപ്പുള്ള പ്രകാരം ഇഷ്ടംപോലെ ശുപാര്‍ശ നടത്തുവാനോ, സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാനോ, മുന്‍കൂട്ടി സമ്മതം കിട്ടാതെ ശുപാര്‍ശചെയ്വാനോ, അവിടെ ആര്‍ക്കും ഒരിക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല. അവിടത്തെ വിധികര്‍ത്താവ് സൃഷ്ടികളുടെ ഭൂതവര്‍ത്തമാന ഭാവികാലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെല്ലാം സൂക്ഷമമായും, പരിപൂര്‍ണ്ണമായും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

അവസാനമില്ലാതെ എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന 'ജീവത്ത്' അല്ലെങ്കില്‍ 'സജീവമായുള്ളവന്‍' എന്നത്രെ 'അല്‍ഹയ്യ്' (الحي) എന്ന നാമംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അന്യാശ്രയം കൂടാതെ സ്വയംഭൂവായി നിലകൊള്ളുകയും, സര്‍വ്വത്തെയും നിയന്ത്രിച്ചുപോരുകയും ചെയ്യുന്ന 'നിയന്താവ്' എന്നു 'അല്‍ഖയ്യൂം' (القيوم) എന്ന നാമം കൊണ്ടും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉല്‍കൃഷ്ടനാമങ്ങളുടെ പൂര്‍ണ്ണമായ ആശയങ്ങളെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന മലയാളപദങ്ങള്‍ വിരളമത്രെ. ചെയ്യാത്ത കുറ്റങ്ങള്‍ ചുമത്തി ശിക്ഷിച്ചോ, കുറ്റത്തിന്റെ തോതില്‍ കവിഞ്ഞ ശിക്ഷ നല്‍കിയോ അല്ലാഹു ആരെയും അക്രമം ചെയ്കയില്ല. ചെയ്ത നന്മക്കു പ്രതിഫലം നല്‍കാതെയോ, പ്രതിഫലത്തില്‍ കുറവു വരുത്തിയോ, ആരോടും അനീതി പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയുമില്ല. ഇതാണ് അക്രമവും അനീതിയും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

113 അപ്രകാരം, അറബി ഭാഷയിലുള്ള ഒരു ഖുര്‍ആനായി നാം അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതില്‍, താക്കീതുകളെ വിവിധ തരത്തില്‍ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു;- അവര്‍ സൂക്ഷിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കില്‍ അതവര്‍ക്ക് ഒരു ബോധം ഉളവാക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം.

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۗ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِن قَبْلِ أَن يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ ۖ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

114 യഥാര്‍ത്ഥ രാജാവായ അല്ലാഹു സര്‍വ്വോന്നതനത്രെ! ഖുര്‍ആന്‍-അതിന്റെ ബോധനം നിനക്ക് പൂര്‍ണ്ണമായി നിര്‍വ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി- നീ ധൃതിയില്‍ ഓതരുത്. പറയുക: ''രക്ഷിതാവേ! നീ എനിക്ക് അറിവ് വര്‍ദ്ധിപ്പിച്ചുതരേണമേ!''

---

113 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. أَنزَلْنَاهُ നാം അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. قُرْآنًا ഖുർആനായി (വായിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമായി). عَرَبِيًّا അറബിഭാഷയിലുള്ള. وَصَرَّفْنَا നാം വിവിധരൂപത്തിൽ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. فِيهِ അതിൽ. مِنَ الْوَعِيدِ താക്കീതുകളെ. لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ അവർ സൂക്ഷിച്ചേക്കാം. أَوْ يُحْدِثُ അല്ലെങ്കിൽ അത് ഉളവാക്കി (ഉണ്ടാക്കി)യേക്കാം. لَهُمْ അവർക്ക്. ذِكْرًا ഒരു ബോധം, സ്മരണ, ഓർമ്മ. 114 فَتَعَالَى അപ്പോൾ സർവ്വോന്നതനാകുന്നു, അതിപരിശുദ്ധനാകുന്നു. اللهُ الْمَلِكُ രാജാവായ അല്ലാഹു. الْحَقُّ സാക്ഷാലുള്ള, യഥാർത്ഥമായ. وَلاَ تَعْجَلْ നീ ധൃതിപ്പെടരുത് (ധൃതിപ്പെട്ട് ഓതരുത്). بِالْقُرْآنِ ഖുർആനിനെ. مِن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن يُقْضَى പൂർത്തിയായി നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതിന്. إِلَيْكَ നിനക്ക്. وَحْيُهُ അതിൻെറ വഹ്‌യു, ബോധനം. وَقُل നീ പറയുക. رَّبِّ എൻെറ റബ്ബേ. زِدْنِي എനിക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരേണമേ. عِلْمًا അറിവ്.

ഖുർആൻെറ വിവിധരൂപത്തിലുള്ള വിവരണ രീതിയെപ്പറ്റി സൂ: അൽകഹ്ഫ് 54-ാം വചനത്തിൻെറ വാഖ്യാനത്തിൽ നാം ചൂണ്ടികാണിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾ ഇവിടെ സ്മരിക്കുക.

നബി (ﷺ) തിരുമേനി അറബിയായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അവിടുന്ന് ആദ്യമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് അറബികളെയായതുകൊണ്ടും ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിലായിത്തീർന്നു. അറബിയിൽ അല്ലാതിരിക്കുകയോ, സുഗ്രാഹ്യമല്ലാത്ത ഒരു ശൈലിയിൽ ആയിരിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിൻെറ പ്രബോധനം നിർവ്വഹിക്കുക വിഷമമായിരിക്കുമല്ലോ. ആ നിലക്ക് ഇസ്‌ലാമിൻെറ മതഭാഷയും, സാംസ്കാരികഭാഷയും ആയിരിക്കുവാൻ അറബി ഭാഷയേക്കാൾ കൂടുതൽ അർഹതയുള്ള മറ്റൊന്നും ഇല്ലതന്നെ. സാഹിത്യവശത്തു നോക്കിയാലും, ആ ഭാഷ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഖുർആൻെറ സന്ദേശം ലോകത്തിന് ആകമാനമായതുകൊണ്ട് അതു മറ്റൊരു ഭാഷയിലായിരിക്കണമെന്നുവെക്കുന്നപക്ഷം, ആ ഭാഷ എതായിരിക്കണം? ഈ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണുക സാദ്ധ്യമല്ല. അതേ സമയത്ത് ഖുർആൻെറ സന്ദേശങ്ങൾക്കു പ്രചാരം സിദ്ധിച്ച നാടുകളിലെല്ലാം അറബിഭാഷക്കു പ്രചാരമുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത്രയുമല്ല, എത്രയോ നാടുകൾ അവയുടെ സ്വന്തം ഭാഷതന്നെ വിസ്മരിച്ച് അറബിഭാഷ മാതൃഭാഷയായിസ്വീകരിക്കുക കൂടി ചെയ്ത ചരിത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമാണ്.

ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിലാണെങ്കിലും, അതിൻെറ സ്വഭാവം മറ്റുള്ള അറബിഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെയല്ല. അതിൻെറ ശൈലിയും, വിവരണരീതിയും ഒന്നു വേറെത്തന്നെയാണ്. മനുഷ്യഹൃദയത്തെ തട്ടിയുണർത്തുവനുള്ള അതിൻെറ കഴിവ് അനിതരസാധാരണമത്രെ. അതിൻെറ ഭാഷയും, അതിൻെറ സാഹിത്യവും പരിചയമുള്ളവർക്കേ അതിൻെറ സവിശേഷത ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയൂ. അത് പഠിക്കുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുകവഴി രണ്ടിലൊരു ഗുണം കൈവരാതിരിക്കുകയില്ല: ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, പാപങ്ങളും അക്രമങ്ങളും വിട്ടൊഴിഞ്ഞു സൂക്ഷിച്ചു നടക്കുവാനുള്ള മന:സ്ഥിതി ഉളവാകുക, അല്ലെങ്കിൽ കുറേകൂടി മുന്നോട്ടുപോയി തൻെറ കടമകൾ നിർവഹിക്കുവാനും, സൽക്കർമ്മനിരതരായിരിക്കുവാനുമുള്ള ബോധവും തമേടവും ഉണ്ടായിത്തീരുക. 113-ാം വചനത്തിൻെറ അന്ത്യഭാഗം ഈ യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഖുർആൻെറ വഹ്‌യുമായി ജിബ്രീൽ (عليه السلام) വന്ന് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ, വഹ്‌യ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ധൃതിപ്പെട്ട് ഓതുവാൻ നബി(ﷺ) ശ്രമിച്ചിരുന്നു. മറന്നുപോയേക്കുമോ എന്ന ആശങ്ക നിമിത്തം മലക്ക് സ്ഥലം വിടുംമുമ്പായി മന:പാഠമാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നു അതിന് തിരുമേനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നും, അറിവു വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരുവാനായി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. സൂ: അൽഖിയാമ: 16-19ൽ ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. ان شاء الله

ഇതിൽനിന്ന് രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്: (1) ഒരാളിൽനിന്ന് വല്ലതും പഠിക്കുമ്പോൾ, അയാൾ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുകയും, സാവധാനത്തിൽ പഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. (2) അറിവ് മനുഷ്യന് തികയുന്ന ഒന്നല്ല. അറിയുംതോറും കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ജിജ്ഞാസയുണ്ടായിരിക്കുകയും, കൂടുതൽ അറിവ് ലഭിക്കുവാനായി അല്ലാഹുവോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം. നബി(ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്:-

اللهم أنفعني بما علمتني وعلمني ما ينفعني و زدني علما والحمدلله على كل حال ـ رواه الترمذي

സാരം: അല്ലാഹുവേ! നീ എനിക്കു പഠിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് പ്രയോജനം നൽകേണമേ! എനിക്ക് ഉപകാരമുള്ളത് പഠിപ്പിച്ചുതരികയും ചെയ്യേണമേ! എനിക്ക് അറിവു വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരികയും വേണമേ! എല്ലാ അവസ്ഥയിലും അല്ലാഹുവിനു സ്തോത്രം! (തി). ഉപകാരമില്ലാത്ത അറിവു നൽകരുതേ എന്നും നബി(ﷺ) ദുആ ചെയ്തിരുന്നതായി ഹദീസുകളിൽ കാണാം. അജ്ഞാനത്തെക്കാളധികം ദോഷം ചെയ്യുന്നത്, പലപ്പോഴും ഉപകാരമില്ലാത്ത അറിവാണെന്ന് നാം ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

115 മുമ്പ് നാം ആദമിന് നിർദ്ദേശം നൽകുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം വിസ്മരിച്ചുപോയി; ദൃഢനിശ്ചയം അദ്ദേഹത്തിന് നാം കണ്ടതുമില്ല.

وَلَقَدْ عَهِدْنَآ إِلَىٰٓ ءَادَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِىَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُۥ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

---

115 وَلَقَدْ عَهِدْنَا തീർച്ചയായും നാം നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു, കൽപന കൊടുത്തു. إِلَى آدَمَ ആദമിന്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. فَنَسِيَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം മറന്ന്, വിസ്മരിച്ചു. وَلَمْ نَجِدْ നാം കണ്ടില്ല, കണ്ടെത്തിയില്ല . لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. عَزْمًا സ്ഥിരചിത്തത, ദൃഢനിശ്ചയം.

മനുഷ്യന് സൂക്ഷ്മതയും, ബോധവും ഉണ്ടാകുവാനാണ് ഖുർആനിൽ വിവിധ രൂപത്തിലുള്ള താക്കീതുകൾ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു. അശ്രദ്ധയും, സ്ഥിരചിത്തതയില്ലായ്മയും മനുഷ്യസഹജമായ ചില സ്വഭാവങ്ങളാകുന്നു. അതിനാൽ, മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام) നബിയുടെ കഥ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ സദാ ശ്രദ്ധയും സ്ഥിരചിത്തതയും ഉള്ളവനായിരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ കാര്യത്തിലും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ കഴിയുന്നിടത്തോളം പാലിക്കണമെന്ന ദൃഢനിശ്ചയം മനുഷ്യന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്, അതില്ലാതിരുന്നാൽ അവന് തീരാനഷ്ടത്തിന് ഇടയായിത്തീരുന്നതാണ് എന്നു പ്രസ്തുത ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിനായിട്ടത്രെ, ആദം (عليه السلام) നബിയുടെ കഥ പലേടത്തും ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നത്. സംഭവം തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നു:—

വിഭാഗം—7

116 ആദമിന് 'സുജൂദ്' ചെയ്വിൻ (തലകുനിക്കുവിൻ) എന്ന് നാം മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക); അവർ (എല്ലാവരും) സുജൂദ് ചെയ്തു-ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ-അവൻ വിസ്സമ്മതിച്ചുകളഞ്ഞു.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾

117 അപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു: "ആദമേ! നിശ്ചയമായും ഇവൻ നിനക്കും നിന്റെ

فَقُلْنَا يَٰٓـَٔادَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا

يُخۡرِجَنَّكُمَا مِنَ ٱلۡجَنَّةِ فَتَشۡقَىٰٓ ﴿١١٧﴾

ഭാര്യക്കും ശത്രുവാകുന്നു; അതിനാൽ, (ഈ) സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ അവൻ പുറത്താക്കാതിരിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ നീ വിഷമിക്കേണ്ടതായി വരും.

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعۡرَىٰ ﴿١١٨﴾

118 ''നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് അവിടെ വിശക്കാതിരിക്കുകയും, നഗ്നമാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാം;

وَأَنَّكَ لَا تَظۡمَؤُاْ فِيهَا وَلَا تَضۡحَىٰ ﴿١١٩﴾

119 ''നിനക്ക് അവിടെ ദാഹിക്കാതിരിക്കുകയും, വെയിൽ കൊള്ളാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാം.''

---

116 وَإِذْ قُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട്. اسْجُدُوا നിങ്ങൾ സുജൂദ്ചെയ്‌വിൻ, തലകുനിക്കുവിൻ. لِآدَمَ ആദമിന്. فَسَجَدُوا അപ്പോൾ അവർ സുജൂദ് ചെയ്തു. إِلاَّ إِبْلِيسَ ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ. أَبَى അവൻ വിസമ്മതിച്ചു, കൂട്ടാക്കാതിരുന്നു. 117 فَقُلْنَا അപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു. يَا آدَمُ ആദമേ. إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇവൻ. عَدُوٌّ لَّكَ നിനക്ക് ശത്രുവാണ്. وَلِزَوْجِكَ നിന്റെ ഭാര്യക്കും. فَلاَ يُخْرِجَنَّكُمَا അതിനാൽ നിങ്ങളെ അവൻ പുറത്താക്കാതിരിക്കട്ടെ. مِنَ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. فَتَشْقَى അപ്പോൾ നീ വിഷമിക്കേണ്ടിവരും. 118 إِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കുണ്ട്. أَلاَّ تَجُوعَ നിനക്ക് വിശക്കാതിരിക്കൽ. فِيهَا അതിൽ, അവിടെ. وَلاَ تَعْرَى നീ നഗ്നമാകാതിരിക്കലും. 119 وَأَنَّكَ لاَ تَظْمَأُ നിനക്ക് ദഹിക്കാതിരിക്കലും, ദഹിക്കുകയില്ലെന്നും. فِيهَا അതിൽ, അവിടെ. وَلاَ تَضْحَى നിനക്ക് വെയിൽ (ചൂട്) കൊള്ളുകയില്ലെന്നും.

ആദം (عليه السلام) നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു തല കുനിച്ചു സുജൂദ് ചെയ്‌വാൻ കൽപ്പിച്ചപ്പോൾ മലക്കുകളെല്ലാം സുജൂദ് ചെയ്തു, ഇബ്‌ലീസുമാത്രം വിസമ്മതിച്ചു. 'അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിപ്പെട്ട ഞാൻ മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന് തലകുനിക്കുകയോ?!' എന്നു പറഞ്ഞ് കൽപ്പന ധിക്കരിക്കുകയാണ് അവൻ ചെയ്തത്. അങ്ങനെ, ഇബ്‌ലീസ് മനുഷ്യ പിതാവായ ആദമിനും, മനുഷ്യമാതാവും ആദമിന്റെ ഭാര്യയുമായ ഹവ്വാഇനും—അഥവാ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു തന്നെ—ശത്രുവായിത്തീർന്നു. ഈ ജൻമശത്രുവിനെ സദാ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, അവൻ നിങ്ങളെ ഈ സ്വർഗ്ഗീയ സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്താക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടാക്കുന്നത് കാത്തുകൊള്ളണമെന്നും അല്ലാഹു ആദം (عليه السلام) നബിക്ക് താക്കീത് നൽകി. പക്ഷേ, ആ സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നതിൽ ആദം (عليه السلام) ദൃഢചിത്തത കൈകൊള്ളുകയുണ്ടായില്ല.

فَوَسۡوَسَ إِلَيۡهِ ٱلشَّيۡطَٰنُ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ هَلۡ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ ٱلۡخُلۡدِ وَمُلۡكٖ لَّا يَبۡلَىٰ ﴿١٢٠﴾

120 അങ്ങനെ, പിശാച് (ഇബ്‌ലീസ്) അദ്ദേഹത്തിന് ദുർബ്ബോധനം നൽകി: അവൻ പറഞ്ഞു: ''ആദമേ! നിത്യവാസത്തിനുള്ള വൃക്ഷത്തെയും, നശിച്ചു പോകാത്ത രാജത്വത്തെയും ഞാൻ നിനക്ക് അറിയിച്ചുതരട്ടെയോ?!''

فَأَكَلَا مِنۡهَا فَبَدَتۡ لَهُمَا سَوۡءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخۡصِفَانِ عَلَيۡهِمَا مِن وَرَقِ ٱلۡجَنَّةِۚ وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾

121 എന്നിട്ട്, അവർ രണ്ടുപേരും അതിൽ (വൃക്ഷത്തിൽ) നിന്ന് തിന്നു; ഉടനെ, അവർക്ക് തങ്ങളുടെ നഗ്നത വെളിപ്പെട്ടു; സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഇലകളിൽ നിന്നും (എടുത്ത്) അവർ തങ്ങളുടെ മേൽ പറ്റിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആദം തന്റെ രക്ഷിതാവിനോട് അനുസരണക്കേട്

കാണിച്ചു, അങ്ങിനെ വഴിപിഴച്ചു.

122 പിന്നീട്, അദ്ദേഹത്തെ തൻെറ രക്ഷിതാവ് നന്നാക്കിയെടുത്തു; അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറമേൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു; മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ ٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾

---

120 فَوَسْوَسَ അങ്ങനെ ദുർബോധനം നടത്തി. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തോട്. الشَّيْطَانُ പിശാച്, ചെകുത്താൻ. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. يَا آدَمُ ആദമേ. هَلْ أَدُلُّكَ നിനക്ക് ഞാൻ അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ. عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ നിത്യവാസത്തിൻെറ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി. وَمُلْكٍ ഒരു രാജത്വത്തെയും. لاَّ يَبْلَى നശിച്ചു പോകാത്ത. 121 فَأَكَلاَ അങ്ങനെ അവർ തിന്നു. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. فَبَدَتْ ഉടനെ വെളിപ്പെട്ട്. لَهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും. سَوْءَاتُهُمَا അവരുടെ നഗ്നത. وَطَفِقَا രണ്ടാളും തുടങ്ങി, ശ്രമിച്ചു. يَخْصِفَانِ പറ്റിക്കുവാൻ, ഒട്ടിക്കുവാൻ. عَلَيْهِمَا അവരുടെമേൽ. مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഇലകളിൽനിന്ന്. وَعَصَى آدَمُ ആദം അനുസരണക്കേട് പ്രവർത്തിച്ചു, എതിരുകാണിച്ചു. رَبَّهُ തൻെറ രക്ഷിതാവിന്. فَغَوَى അങ്ങനെ അദ്ദേഹം വഴിപിഴച്ചു. 122 ثُمَّ പിന്നീട്. اجْتَبَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നന്നാക്കിയെടുത്തു, തിരഞ്ഞെടുത്തു. رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ രക്ഷിതാവ്. فَتَابَ എന്നിട്ട് പശ്ചാത്താപം (ഖേദം) സ്വീകരിച്ചു. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ. وَهَدَى മാർഗദർശനം ചെയ്കയും ചെയ്തു, മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു.

വിരോധിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും നമുക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഏതോ ഒരു വൃക്ഷത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു: 'ഈ വൃക്ഷത്തോട് നിങ്ങൾ സമീപിക്കരുത് ' (ولا تقربا هذه الشجرة – البقرة ٣٥)എന്ന് അല്ലാഹു അവരോട് വിരോധിച്ചിരുന്നു. ആ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നും ഭുജിക്കുകവഴി അവരുടെ സ്വർഗ്ഗീയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ, മേൽകണ്ടപ്രകാരം പിശാച് അവരോട് ദുർമന്ത്രണം നടത്തി. അവർ അതിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്തു. ഉടനെത്തന്നെ അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തുകൾ അവർ .കണ്ടുതുടങ്ങി. അതെ, വിരോധിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിൽനിന്നും ഫലം ഭുജിച്ചതോടെ അവർക്ക് തങ്ങളുടെ നഗ്നത വെളിപ്പെട്ടു. അതേവരെ അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗീയവസ്ത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു നീങ്ങിപ്പോയി. സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ينزع عنهما لباسهما ليريهما سوأتهما – الأعراف : ٢٧**

(അവർക്കു രണ്ടുപേർക്കും തങ്ങളുടെ അപമാനസ്ഥാനങ്ങൾ (നഗ്നത) കാണിക്കുവാനായി അവൻ (പിശാച്) അവരിൽനിന്നു അവരുടെ വസ്ത്രം നീക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്നു....) പാപംമൂലം, ഈ വസ്ത്രം അവർക്കു നഷ്ടപ്പെടുകയും, മാനംമറക്കുവാൻ ഇലകളെ അവലംബമാക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു.

ആദം (عليه السلام) നബിയും, ഭാര്യ ഹവ്വാഉം തങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്ന് വന്നുപോയ ഈ അബദ്ധത്തെപ്പറ്റി അങ്ങേഅറ്റം ഖേദിച്ചു. അൽബഖറ: 37ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ, പശ്ചാത്തപിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുളള ചില വാക്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുതന്നെ അവർക്കു ലഭിച്ചു. അവർ ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു.:**ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين- الاعراف**

(ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. നീ ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുതരുകയും, ഞങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ, തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽപെട്ടുപോകുന്നതാണ്. (സൂ: അഅ്റാഫ് -23) ഈ പ്രാർത്ഥന അവരുടെ സന്തതികളായ നമുക്കും മാതൃകയാകുന്നു. പിന്നീട് ജനിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ആളും, ആദമിൻെറ സന്തതികളിൽവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠനുമായ മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയുടെ മഹത്വം മുൻനിറുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചതെന്നു

ചില ആളുകൾ ജല്പിക്കാറുണ്ട്. ഇത് അടിസ്ഥാനരഹിതം ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചതിന് എതിരുമാണ്.

മാനുഷിക ജീവിതത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി പരിചരിക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ലാത്ത വ്യക്തിയായിരുന്നുവല്ലോ ആദം (عليه السلام). അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തു നടപ്പിലാക്കുവാൻ പോകുന്ന ഒരു പുതിയ ചരിത്രത്തിന്റെ ഉൽഘാടനം കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു ഈ സംഭവം. ആ പുതിയ ജീവിതപ്രകൃതിയാണെങ്കിൽ, സുഖദു:ഖ സമ്മിശ്രവും, അദ്ധ്വാനത്തിനും കർമ്മത്തിനും അനുസരിച്ചു ഫലം നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു പരീക്ഷണവും ആകുന്നു. അല്ലാഹു ആദം (عليه السلام) നബിയുടെ പാപം പൊറുത്തു പരിശുദ്ധമാക്കുകയും, ആ പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കാവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങളും, മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുകയും ചെയ്തു.

قَالَ ٱهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًۢا ۖ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى هُدًى فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿١٢٣﴾

123 അവൻ (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: ‘‘നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇതിൽ (സ്വർഗ്ഗത്തിൽ) നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകുവിൻ! നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് ശത്രുവാകുന്നു എന്നാൽ, എന്റെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല മാർഗ്ഗദർശനവും നിങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടുന്നതായാൽ, അപ്പോൾ എന്റെ മാർഗ്ഗദർശനം ആർ പിൻപറ്റുന്നുവോ അവൻ വഴിപിഴക്കുകയില്ല, വിഷമിക്കേണ്ടിവരികയുമില്ല.

---

123 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. اهْبِطَا നിങ്ങൾ ഇറങ്ങിപ്പോകുവിൻ. مِنْهَا ഇതിൽനിന്ന്. جَمِيعًا എല്ലാവരും, മുഴുവനും. بَعْضُكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലർ. لِبَعْضٍ ചിലർക്ക്. عَدُوٌّ ശത്രുവാണ്. فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم എന്നാൽ (വല്ലപ്പോഴും) നിങ്ങൾക്കുവന്ന് കിട്ടിയാൽ. مِّنِّي എന്റെ പക്കൽനിന്ന്. هُدًى വല്ല മാർഗ്ഗദർശനവും. فَمَنِ اتَّبَعَ അപ്പോൾ ആർ പിൻപറ്റിയോ. هُدَايَ എന്റെ മാർഗ്ഗദർശനം. فَلاَ يَضِلُّ അവൻ വഴിപിഴക്കുകയില്ല. وَلاَ يَشْقَى അവൻ വിഷമിക്കയുമില്ല.

ആദം നബിയോടും, ഹവ്വായോടും (عليهما السلام) പ്രഥമമായും, ലോകവസാനം വരെയുള്ള അവരുടെ സന്താനങ്ങളോടു പൊതുവായും നൽകുന്ന ഒരു ഉൽബോധനമാണിത്. മനുഷ്യന്റെ ജൻമശത്രുവായ പിശാചിന്റെ പ്രേരണകൾക്കു വശംവദനാകുന്നപക്ഷം, മനുഷ്യൻ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അറ്റമില്ലാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ശക്തിയായ താക്കീതാണ് അതിൽ അടങ്ങുന്നത്.

ആദം (عليه السلام) നബിയുടെ കഥയെസംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും,ചിലർ ആ കഥയെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇറക്കുമതിചെയ്ത പ്രസ്താവനകളും അവയുടെ നിരൂപണവും സൂ: അൽബഖറ ആയത്തിന് ശേഷം കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാം.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِى فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةً ضَنكًا وَنَحْشُرُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٤﴾

124 ആരെങ്കിലും, എന്റെ ഉൽബോധനത്തെ വിട്ടു തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ, നിശ്ചയമായും അവന് ഇടുങ്ങിയ ഒരു ജീവിതം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്; ഖിയാമത്തു നാളിൽ, അവനെ നാം, അന്ധനായ നിലയിൽ (എഴുന്നേൽപ്പിച്ച്) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതുമാണ്.’’

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيٓ أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

125 അവൻ പറയും: ''റബ്ബേ! എന്തിനാണ് നീ എന്നെ അന്ധനായ നിലയിൽ (എഴുന്നേൽപിച്ച്) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയത്-ഞാൻ (മുമ്പ്) കാഴ്ചയുള്ളവനായിരുന്നുവല്ലോ?!''

قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ ءَايَٰتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَٰلِكَ ٱلْيَوْمَ تُنسَىٰ ﴿١٢٦﴾

126 അവൻ [അല്ലാഹു] പറയും: ''അങ്ങിനെ ത്തന്നെയാണ്; നിനക്ക് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വന്നു, അപ്പോൾ നീ അത് മറന്നുകളഞ്ഞു: അപ്രകാരം ഇന്ന് നീയും വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു.''

وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنۢ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ۚ وَلَعَذَابُ ٱلْـَٔاخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰٓ ﴿١٢٧﴾

127 അങ്ങിനെയാണ്, അതിരുകവിയുകയും, തന്റെ റബ്ബിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുക; പരലോക ശിക്ഷയാകട്ടെ, ഏറ്റവും കഠിനവും, കൂടുതൽ ശേഷിക്കുന്നതും തന്നെയാണ്.

---

124 وَمَنْ أَعْرَضَ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ. عَن ذِكْرِي എന്റെ ഉൽബോധനത്തെവിട്ട്, സ്മരണവിട്ട്. فَإِنَّ لَهُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവനുണ്ട്. مَعِيشَةً ഒരു ജീവിതം. ضَنكًا ഇടുങ്ങിയ, കുടുസ്സായ. وَنَحْشُرُهُ നാം അവനെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. أَعْمَى അന്ധനായി, കണ്ണുകാണാത്തവനായി.. 125 قَالَ അവൻ പറയും. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. لِمَ حَشَرْتَنِي എന്തിനാണ് നീ എന്നെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയത്. أَعْمَى അന്ധനായ നിലയിൽ. وَقَدْ كُنتُ ഞാൻ ആയിരുന്നുവല്ലോ. بَصِيرًا കാഴ്ചയുള്ളവൻ. 126 قَالَ അവൻ പറയും. كَذَٰلِكَ അങ്ങിനെത്തന്നെ. أَتَتْكَ നിനക്ക് വന്ന്. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ. فَنَسِيتَهَا അപ്പോൾ നീ അത് മറന്നുകളഞ്ഞു. وَكَذَٰلِكَ അതുപോലെ. الْيَوْمَ ഇന്ന്. تُنسَى നീ(യും) വിസ്മരിക്കപ്പെടും (നിന്നെയും മറക്കും). 127 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്. مَنْ യാതൊരുവന്. أَسْرَفَ അവൻ അതിര് കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. وَلَمْ يُؤْمِن വിശ്വസിച്ചതുമില്ല. بِآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ. رَبِّهِ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ. وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ തീർച്ചയായും പരലോകശിക്ഷ. أَشَدُّ ഏറ്റുവും കഠിനമായതാണ്. وَأَبْقَى ഏററവും ശേഷിക്കുന്നതുമാണ്, നില നിൽക്കുന്നതുമാണ്.

അല്ലാഹുവിൽ ശരിയായി വിശ്വസിക്കുകയും, അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന എല്ലാ സുഖദു:ഖങ്ങളിലും ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയമോ, ഭൂതകാലത്തെച്ചൊല്ലിയുള്ള വ്യസനമോ അവനുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അവൻ സന്തോഷത്തിൽ കൃതജ്ഞനും, സന്താപത്തിൽ ക്ഷമാലുവുമായിരിക്കും. അതിനാൽ, ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിലും അവൻ വഴിതെറ്റിപ്പോകുവാനും, വിഷമിച്ചു വലയുവാനും ഇടവരികയില്ല. നേരെമറിച്ച് അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്റെ സ്ഥിതിയാകട്ടെ, ഇതിനു നേരെ വിപരീതവുമായിരിക്കും. അവൻ സുഖസന്തോഷങ്ങളിൽ കൃതഘ്നനും സന്താപങ്ങളിൽ അക്ഷമനുമായിരിക്കും. അതിനാൽ അവന് എപ്പോഴും മനശ്ശാന്തിയും, സമാധാനവുമില്ലാതെ ഇടുങ്ങിയ ജീവിതമാണുണ്ടാവുക.

അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ബോധനങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുകയും, അവയെ അവഗണിച്ച് തോന്നിയപോലെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് അനുയോജ്യമായ പ്രതിഫലമാണ് പരലോകത്തുവെച്ചു അല്ലാഹു നൽകുന്നത്. അതെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ

'മഹശർ' (المحشر) മഹാസഭയിലേക്ക് അവരെ അന്ധന്മാരായിട്ടായിരിക്കും കൊണ്ടുവരിക. അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളേയും ലക്ഷ്യങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച് അന്ധനായിക്കൊണ്ട് ഈ ലോകത്ത് കഴിഞ്ഞുകൂടിയവൻ പരലോകത്തും അന്ധനായിത്തന്നെയിരിക്കും അത്രയുമല്ല, അതിനേക്കാൾ മാർഗ്ഗം പിഴച്ചവനുമായിരിക്കും.
(ومن كان فى هذه اعمى فهو فى الآخرة اعمى واضل سبيلا– بنوا اسرائيل ٧٢)

വിഭാഗം–8

128 എത്രയോ തലമുറകളെ ഇവർക്കു മുമ്പ് നാം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്-അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി ഇവർ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു-എന്നത് ഇവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നില്ലേ?! നിശ്ചയമായും അതിൽ ബുദ്ധിമാന്മാർക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ يَمْشُونَ فِى مَسَٰكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلنُّهَىٰ ﴿١٢٨﴾

129 നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന് മുമ്പു നടന്ന ഒരു വാക്കും, നിശ്ചിതമായ ഒരു അവധിയും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത് [ശിക്ഷാനടപടി] അനിവാര്യമാകുമായിരുന്നു.

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

130 അതുകൊണ്ട്, (നബിയേ) ഇവർ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക; സൂര്യോദയത്തിനുമുമ്പും, അസ്തമനത്തിനു മുമ്പും നീ നിൻെറ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് സ്തോത്ര കീർത്തനവും ചെയ്യുക. രാത്രി സമയങ്ങളിലും, പകലിൻെറ ഭാഗങ്ങളിലും നീ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുക. എന്നാൽ നിനക്ക് സംതൃപ്തിയുണ്ടായേക്കാം.

فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ ءَانَآئِ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ ٱلنَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

---

128 أَفَلَمْ يَهْدِ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നില്ലേ, വ്യക്തമാകുന്നില്ലേ. لَهُمْ അവർക്ക്. كَمْ أَهْلَكْنَا നാം എത്രയോ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നുള്ളത്). قَبْلَهُمْ ഇവരുടെ മുമ്പ്. مِّنَ الْقُرُونِ തലമുറകളെ. يَمْشُونَ ഇവർ സഞ്ചരിക്കുന്നു, നടക്കുന്നു. فِي مَسَاكِنِهِمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിലൂടെ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّأُولِي النُّهَىٰ ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക്. 129 وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. كَلِمَةٌ ഒരു വാക്ക്. سَبَقَتْ മുമ്പ് നടന്നിട്ടുള്ള, മുൻകഴിഞ്ഞ. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. لَكَانَ അത് ആകുമായിരുന്നു. لِزَامًا അനിവാര്യമായത്. وَأَجَلٌ ഒരു അവധിയും(ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ). مُّسَمًّى നിശ്ചിതമായ, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. 130 فَاصْبِرْ അതുകൊണ്ട് ക്ഷമിക്കുക. عَلَىٰ مَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. يَقُولُونَ അവർ പറയുന്ന. وَسَبِّحْ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്ര കീർത്തനം) നടത്തുകയും ചെയ്യുക. بِحَمْدِ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട്. قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്. وَقَبْلَ غُرُوبِهَا അതിൻെറ ആസ്തമനത്തിന് മുമ്പും. وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ രാത്രി സമയങ്ങളിലും. فَسَبِّحْ നീ തസ്ബീഹ് (കീർത്തനം) നടത്തുക. وَأَطْرَافَ النَّهَارِ പകലിൻെറ ഭാഗങ്ങളിലും. لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ നിനക്കു സംതൃപ്തിയുണ്ടായേക്കാം,(നീ തൃപ്തിപ്പെടുവാൻവേണ്ടി).

അവിശ്വാസവും, ദുർമ്മാർഗ്ഗവും കാരണമായി-മുമ്പ് ചില സമുദായങ്ങളെ കൂട്ടത്തോടെ

നശിപ്പിച്ചതുപോലെ–നബി(ﷺ)യുടെ സമുദായത്തെ ഉന്‍മൂലനാശം ചെയ്യുന്നതല്ലെന്ന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതാണ് 'മുമ്പ് നടന്ന ഒരു വാക്കു' കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം. 'നിശ്ചിതമായ ഒരു അവധി' എന്നു പറഞ്ഞത് ലോകാവസാനദിവസവുമാകുന്നു. (بل الساعة موعدهم – القمر) ... പക്ഷെ, അന്ത്യസമയമാണ് അവരുടെ നിശ്ചിത സമയം.) എന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നമസ്കാരം, ദിക്ര്‍, ദുആ മുതലായ ദൈവകീര്‍ത്തനങ്ങള്‍ നടത്തേണ്ടുന്ന ചില പ്രത്യേക അവസരങ്ങളാണ് ഈ ആയത്തില്‍ പറഞ്ഞ നാലു അവസരങ്ങളും. ഈ സമയങ്ങള്‍ പ്രത്യേകം നിശ്ചയിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും സൂ:റൂം17–18ല്‍ കൂടുതല്‍ വിവരിക്കുന്നതാണ്. ان شاء الله

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيۡنَيۡكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعۡنَا بِهِۦٓ أَزۡوَٰجٗا مِّنۡهُمۡ زَهۡرَةَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا لِنَفۡتِنَهُمۡ فِيهِۚ وَرِزۡقُ رَبِّكَ خَيۡرٞ وَأَبۡقَىٰ ﴿١٣١﴾

131 ഐഹികജീവിതത്തിന്‍റെ മോടിയായി, അവരില്‍ നിന്ന് പല വിഭാഗങ്ങള്‍ക്ക് ഏതൊന്നുകൊണ്ട്-അതില്‍ അവരെ പരീക്ഷിക്കുവാനായി- നാം സുഖഭോഗം നല്‍കിയിരിക്കുന്നുവോ, അതിലേക്ക് നീ നിന്‍റെ ദൃഷ്ടികള്‍ നീട്ടിപ്പോകരുത് (കണ്ണുവെക്കരുത്) നിന്‍റെ റബ്ബ് നല്‍കുന്ന ഉപജീവനം ഉത്തമവും, അധികം ശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

وَأۡمُرۡ أَهۡلَكَ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصۡطَبِرۡ عَلَيۡهَاۖ لَا نَسۡـَٔلُكَ رِزۡقٗاۖ نَّحۡنُ نَرۡزُقُكَۗ وَٱلۡعَٰقِبَةُ لِلتَّقۡوَىٰ ﴿١٣٢﴾

132 നിന്‍റെ സ്വന്തക്കാരോട് നമസ്കരിക്കുവാന്‍ കല്പിക്കുകയും അതിനായി നീ സഹനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക. നിന്നോട് ഉപജീവനം നല്‍കുവാന്‍ നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല; നിനക്ക് നാം ഉപജീവനം നല്‍കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്; ശുഭപര്യവസാനം ഭയഭക്തിക്കാകുന്നു.

---

131 وَلاَ تَمُدَّنَّ നിശ്ചയമായും നീ നീട്ടരുത്. عَيْنَيْكَ നിന്‍റെ ദൃഷ്ടികളെ(നീ കണ്ണുവെക്കരുത്). إِلَى مَا യാതൊന്നിലേക്ക്. مَتَّعْنَا بِهِ അതുകൊണ്ട് നാം സുഖഭോഗം നല്‍കിയിരിക്കുന്നു. أَزْوَاجًا പല വിഭാഗങ്ങള്‍ക്ക്, പല തരക്കാര്‍ക്ക്. مِّنْهُمْ അവരില്‍നിന്ന്. زَهْرَةَ الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിന്‍റെ മോടിയായി, അലങ്കാരമായി. الدُّنْيَا ഇഹലോകത്തിന്‍റെ ഐഹികമായ. لِنَفْتِنَهُمْ നാം അവരെ പരീക്ഷിക്കുവാന്‍വേണ്ടി. فِيهِ അതില്‍. وَرِزْقُ رَبِّكَ നിന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ ഉപജീവനം, ആഹാരം. خَيْرٌ ഉത്തമമായതാണ്. وَأَبْقَى കൂടുതല്‍ ശേഷിക്കുന്നതുമാണ്, നിലനില്‍ക്കുന്നതുമാണ്. 132 وَأْمُرْ നീ കല്‍പിക്കുക. أَهْلَكَ നിന്‍റെ വീട്ടുകാരേട്, സ്വന്തക്കാരോട്, കുടുംബത്തോട്, ആള്‍ക്കാരോട്. بِالصَّلاَةِ നമസ്ക്കാരത്തിന്, നമസ്ക്കാരത്തെപ്പറ്റി. وَاصْطَبِرْ നീ ക്ഷമ(സഹനം) കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. عَلَيْهَا അതിന്നായി, അതിന്‍റെ പേരില്‍. لاَ نَسْأَلُكَ നാം നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നില്ല, ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. رِزْقًا ആഹാരം, ഉപജീവനം. نَّحْنُ നാംതന്നെ, നാമാണ്. نَرْزُقُكَ നിനക്ക് ഉപജീവനം നല്‍കുന്നു. وَالْعَاقِبَةُ (ശുഭകരമായ)പര്യവസാനം, അവസാന ഫലം, കലാശം. لِلتَّقْوَى ഭയഭക്തിക്കാണ്, സൂക്ഷ്മതക്കാകുന്നു.

തനിക്കും തന്‍റെ വീട്ടുകാര്‍ക്കും ഉപജീവനമാര്‍ഗ്ഗം അന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ല എന്നല്ല ഈ വചനത്തിന്‍റെ താല്‍പര്യം. മനുഷ്യന്നും ഇതരജീവികള്‍ക്കും ഉപജീവനം നല്‍കുന്നത് വാസ്തവത്തില്‍ അല്ലാഹുവാണ്. അതിലേക്കുള്ള ചില പ്രത്യക്ഷമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളാണ് മനുഷ്യന്‍ ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമങ്ങള്‍. ശാരീരികമായ ആഹാരത്തേക്കാള്‍ വില കല്‍പിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് ആത്മീയമായ ആഹാരം. ആത്മീയമായ ആരോഗ്യത്തിനുവേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണം സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങളും, അവയില്‍ പ്രധാനമായത് നമസ്കാരവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് നമസ്കാരവിഷയത്തി

ൽ മനുഷ്യൻ തനിക്കും തൻെറ കുടുംബത്തിനുംവേണ്ടി കൂടുതൽ .പരിശ്രമവും സഹനവും നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. എന്ത് ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിച്ചു നമസ്കാരം അതിൻെറ ക്രമവും, സമയവും തെറ്റാതെ അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുവാൻ ഖുർആനും, ഹദീസും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പറയുന്നത് അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഓരോരുത്തൻെറയും നേതൃത്വത്തിൻ കീഴിലുള്ള കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും അവരവർ വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാകുന്നു. നബി(ﷺ) പറയുന്നു.

كلكم راع مسؤول عن رعيته الإمام راع ومسؤول عن رعيته والرجل راع فى اهله ومسؤل عن رعيته والمرأة راعية فى بيت زوجها ومسؤلة عن رعيتها والخادم راع فى مال سيده ومسؤل عن رعيته وكلكم راع ومسؤل عن رعيته – متفق عليه

‘‘നിങ്ങളോരോരുത്തരും ഓരോ ഭരണകർത്താവും അവരവരാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവരെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നവരുമാകുന്നു. നേതാവ് ഒരു ഭരണകർത്താവാണ്. അവൻ അവൻെറ ഭരണീയരെ (അവൻെറ ഭരണത്തിൻകീഴിലുള്ളവരെ)പ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഒരു പുരുഷൻ അവൻെറ വീട്ടുകാരിൽ ഭരണകർത്താവും, തൻെറ ഭരണീയരെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെടുന്നവനുമാകുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടിൽ ഭരണം നടത്തുന്നവളും, അവൾ ഭരിക്കുന്നവയെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെടുന്നവനുമാണ്. നിങ്ങളെല്ലാരുംതന്നെ ഭരണകർത്താക്കളും ഭരണീയരെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കപ്പെടുന്നവരുമാകുന്നു.’

مروا اولادكم بالصلوة وهم ابناء سبع سنين واضربوهم عليها وهم ابناء عشر وفرقوا بينهم فى المضاجع – ابوداود ونحو منه للترمذى

‘‘നിങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് ഏഴുവയസ്സു പ്രായമാകുമ്പോൾ അവരോട് നമസ്കരിക്കുവാൻ കൽപിക്കണം; അവർക്കു പത്ത് വയസ്സാകുമ്പോൾ (വേണ്ടിവന്നാൽ) അതിന്നായി അടിക്കുകയും ചെയ്യണം. കിടപ്പുസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവരെ വേർപ്പെടുത്തുകയും വേണം’’.

وَقَالُوا۟ لَوْلَا يَأْتِينَا بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّهِۦٓ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةُ مَا فِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾

133 അവർ (അവിശ്വാസികൾ) പറയുന്നു: ‘‘അവൻ (നബി) തൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവരാത്തതെന്ത്?!’’ പൂർവ്വ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ളതിൻെറ തെളിവ് അവർക്കു വന്നിട്ടില്ലേ?!

وَلَوْ أَنَّآ أَهْلَكْنَٰهُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِۦ لَقَالُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾

134 ഇതിനുമുമ്പായി വല്ല ശിക്ഷകൊണ്ടും നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുമായിരുന്നു: ‘‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് ഒരു റസൂലിനെ [ദൂതനെ] എന്തുകൊണ്ട് അയച്ചുതന്നില്ല? എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ നിന്ദ്യരും അപമാനിതരുമായി ഭവിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നെ നിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഞങ്ങൾ പിൻതുടരുമായിരുന്നല്ലോ!’’

قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا۟ ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَٰبُ ٱلصِّرَٰطِ ٱلسَّوِىِّ وَمَنِ ٱهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

135 (നബിയേ) പറയുക: ‘‘(നാം) എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകതന്നെയാണ്; എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക; അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും: നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർ ആരാണെന്നും, ആരാണ് സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപി

ച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും!''

---

133 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു. لَوْلاَ يَأْتِينَا അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് (നമുക്ക്) കൊണ്ടുവരാത്തതെന്താണ്. بِآيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും. مِّن رَّبِّهِ അവൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. أَوَلَمْ تَأْتِهِم അവർക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടില്ലയോ. بَيِّنَةُ مَا യാതൊന്നിൻെറ തെളിവ്. فِي الصُّحُفِ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള ഏടുകളിലുള്ള. الْأُولَى പൂർവ്വ, മുമ്പുള്ളതായ. 134 وَلَوْ أَنَّا നാം ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ. أَهْلَكْنَاهُم അവരെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു(എങ്കിൽ). بِعَذَابٍ വല്ല ശിക്ഷകൊണ്ടും. مِّن قَبْلِهِ ഇതിന് മുമ്പ്. لَقَالُوا അവർ പറയുമായിരുന്നു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. لَوْلاَ أَرْسَلْتَ നീ അയക്കാഞ്ഞതെന്താണ്, നീ അയച്ചു കൂടായിരുന്നോ. إِلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക്. رَسُولاً ഒരു റസൂലിനെ, ദൂതനെ. فَنَتَّبِعَ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുമായിരുന്നു. آيَاتِكَ നിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ. مِن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن نَّذِلَّ ഞങ്ങൾ നിന്ദ്യരാകുന്നതിന്, ഞങ്ങൾക്ക് നിന്ദ്യതയുണ്ടാകുന്നതിന്. وَنَخْزَى ഞങ്ങൾ അപമാനിതരാവുകയും, മാനംകെട്ടുപോകുകയും. 135 قُلْ പറയുക. كُلٌّ എല്ലാവരും. مُّتَرَبِّصٌ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരാണ്, കാത്തിരിക്കുന്നവരാണ്. فَتَرَبَّصُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. فَسَتَعْلَمُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും. مَنْ ആരാണ് എന്ന്. أَصْحَابُ الصِّرَاطِ മാർഗ്ഗക്കാർ, മാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർ. السَّوِيِّ നേരായ, ശരിയായ. وَمَنِ ആരാണ് എന്നും. اهْتَدَى സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള(ത്).

നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രബോധനത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി, മുശ്‌രിക്കുകൾ പല കുതർക്കങ്ങളും, ദുർന്യായങ്ങളും, പറയാറുണ്ട്. അതിലൊന്നാണ്: 'മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാർ കൊണ്ടുവന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം മുഹമ്മദ് കൊണ്ടുവരാത്തതെന്താണ് എന്ന ആക്ഷേപവും. വാസ്തവത്തിൽ, ആത്മാർത്ഥതയോടു കൂടിയുള്ള ഒരു ആക്ഷേപമായിരുന്നില്ല ഇത്. സത്യാന്വേഷണവും, നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയവുമുള്ള ഏതൊരുവനും വിശ്വസിക്കത്തക്കവണ്ണം, തെളിവുകളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവർക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏതു കണ്ടാലും, അതെല്ലാം ആഭിചാരമാണ്, ജാലവിദ്യയാണ് എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുതള്ളുക അവരുടെ പതിവത്രെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു''.

اقتربت الساعة وانشق القمر وان يروا اية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر وكذبوا واتبعوا اهواءهم وكل امر مستقر ولقد جاءهم من االانباء ما فيه مزدجر – القمر ١–٤

സാരം: ''അന്ത്യസമയം അടുത്തുവന്നു; ചന്ദ്രൻ പിളരുകയുംചെയ്തു. അവൻ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാൽ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും, (മുമ്പേ) നടന്നുവന്നിരുന്ന ജാലമാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യും; വ്യാജമാക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യും. (യഥാർത്ഥത്തിൽ) എല്ലാ കാര്യവും സ്ഥിരപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പിൻവാങ്ങുവാൻ മതിയായത്ര വൃത്താന്തങ്ങൾ അവർക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (സൂ: അൽഖമർ) കൂടുതൽ വിവരം സൂ:ഖമറിൽ കാണാം. **ان شاء الله**

മുൻകഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ വൃത്താന്തങ്ങൾ, പൂർവ്വപ്രവചാകൻമാരുടെ പ്രബോധന ചരിത്രങ്ങൾ, നബി(ﷺ) തിരുമേനിയെസംബന്ധിച്ച പ്രവചനങ്ങൾ ആദിയായി സാക്ഷാൽ പൂർവ്വ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതിൻെറ തെളിവായും, സാക്ഷ്യമായുംകൊണ്ട് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഖുർആൻ, ഇതാ അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്! അവർക്ക് സദുദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ, വേറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കൊന്നും ആവശ്യമില്ലതന്നെ. ഈ സംഗതി സൂ:അൻകബൂത്തിൽ കുറേകൂടി വിശദമായി അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

وقالوا لولا أنزل عليه ايات من ربه قل انما الايات عند الله وانما انا نذير مبين اولم يكفهم انا انزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم ان فى ذلك لرحمة وذكرى لقوم يؤمنون – العنكبوت ٥١–٥٠

(സാരം: ''അവർ പറയുന്നു: എന്താണ് അവനു അവൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇറക്കിക്കൊടുക്കാത്തത്?!'' പറയുക: ''ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്ക

ൽമാത്രമാണുള്ളത്. ഞാൻ ഒരു സ്പഷ്ടമായ താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാകുന്നു. (നബിയേ), നിനക്കു നാം വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു, അവർക്കത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഇതവർക്കു മതിയാകുന്നില്ലേ?! നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു അതിൽ അനുഗ്രഹവും, ഉപദേശവുമുണ്ട്).'' നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:-

ما من نبي الا وقد اوتي من الآيات ما آمن على مثله البشر وانما كان الذى اوتيته وحيا اوحاه الله الى فارجوا ان اكون اكثرهم تابعا يوم القيمة –متفق عليه

സാരം: ''മനുഷ്യർക്ക് വിശ്വസിക്കുവാൻ മതിയാകുന്നത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെടാത്ത ഒരു പ്രവാചകനും (നബിയും) ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ, എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, അല്ലാഹുഎനിക്കു നൽകിയ 'വഹ്‌യ്' (ബോധനം) തന്നെയാണ്. അതിനാൽ ഞാൻ ഖിയാമത്തുനാളിൽ, അവരെക്കാളെല്ലാം കൂടുതൽ അനുഗാമികൾ ഉള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു ഞാനാശിക്കുന്നു.'' (ബു:മു.)

സത്യനിഷേധികൾക്ക് വമ്പിച്ചൊരു താക്കീതോടുകൂടിയാണ് ഈ സൂറത്ത് ഉപസംഹരിക്കുന്നത്: ഞങ്ങൾക്കു ഒരു വേദപ്രമാണമോ, ദൈവദൂതനോ, (കിത്താബോ, റസൂലോ) വന്നു കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഞങ്ങൾ പിഴച്ചുപോകുവാൻ ഇടവന്നതെന്നു പറയാതിരിക്കുവാനായി, മറ്റെല്ലാ പ്രവചാകൻമാരിലും വെച്ച് ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു റസൂലിനേയും, മറ്റെല്ലാവേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കാളും ഉന്നതമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തെയും അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും, അവർ സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ, അതിൻെറ ഫലം താമസിയാതെ അവർക്കറിയാറാകും-അവർ കാത്തിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ! എന്നു സാരം.

അല്ലാഹു നമ്മെ സത്യബോധവും, സൻമാർഗ്ഗവും പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ! آمين

ولله الحمد والمنة

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്

മൂസാ (عليه السلام) നബിയും, ഇസ്രാഈൽ ജനതയും ചെങ്കടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതും, ഫിർഔനും, അവൻെറ ജനതയും കടലിൽ മുങ്ങി നശിച്ചതും കേവലം ഒരു സാധാരണ സംഭവമായിരുന്നുവോ?

മൂസാ (عليه السلام) നബിയും, ഇസ്രാഈൽ ജനതയും സമുദ്രം കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതും, ഫിർഔനും അവൻെറ ജനതയും അതിൽ മുങ്ങിനശിച്ചതും അത്യത്ഭുതകരമായ ഒരു അസാധാരണ സംഭവമായിരുന്നുവെന്ന് വേദക്കാരും, മുസ്ലീംകളും-മതനിഷേധികളല്ലാത്ത മിക്ക ജനങ്ങളും തന്നെ-വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ഖുർആനെ അംഗീകരിക്കുന്ന ആർക്കും അതിൽ ഒട്ടും തർക്കത്തിനോ സംശയത്തിനോ അവകാശമില്ലതാനും. അത്രയും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ ഖുർആൻ ആ സംഭവം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റു പല സംഭവങ്ങളെയുംപോലെ, ഈ സംഭവവും ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിൽനിന്നെല്ലാം കൂടി വേണം, സംഭവത്തിൻെറ മുഴുവൻ രൂപവും ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ. ഈ സംഭവം തൗറാത്തിലും (ബൈബിളിൻെറ പഴയ നിയമത്തിലും) വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചില സംഗതികൾ ഒഴിച്ചു ബാക്കിഭാഗങ്ങൾ ഖുർആനോട് എതിരല്ലാത്ത വിധത്തിലും, പലതും അതിനോട് ശരിക്കു യോജിച്ചുകൊണ്ടും അതിലും കാണാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ, കക്ഷിതാൽപര്യത്തിനോ, പുത്തൻ ആദർശങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനോ വേണ്ടി ചിലരും,ഭൗതിക മനോഗതിയിൽ നിന്നു ഉടലെടുക്കുന്ന യുക്തിവാദങ്ങളുടെയും, ശാസ്ത്രീയ ചിന്താഗതിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റു ചിലരും ഈ സംഭവത്തെയും, ഇതുപോലെ ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു ചില അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം

ചെയ്തുവരാറുണ്ട്. യഥാർത്ഥമായ കഥകളിൽകൂടി അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ചില ഭാഗങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കാറുള്ള കഥാകാരൻമാരെക്കൊണ്ട് ഖുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനരംഗത്ത് ഉളവായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള നാശത്തെക്കാൾ കൂടുതലാണ്, ഇത്തരക്കാരുടെ ഈ പുതിയ നിഷേധവിക്രിയകൾമൂലം ഉളവാകുന്നത്. ഇവരുടെ ചില ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾവഴി, സാധാരണക്കാരായ ആളുകളിൽ പല ആശയക്കുഴപ്പവും തെറ്റിദ്ധാരണയും ഉണ്ടാവുന്നതുകൊണ്ട് ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ കുറച്ചൊന്നു വിവരിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുകയാണ്.

ചെങ്കടൽ കടന്ന സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്ന സംഗതികളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു:- ഇസ്റാഈല്യരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് രാത്രി പോയിക്കൊള്ളുവാനും, സമുദ്രത്തിൽ തന്റെ വടികൊണ്ട് അടിക്കുവാനും മൂസാ (عليه السلام)നോടു അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. വടികൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ സമുദ്രജലം പിളർന്നു ഇരുവശങ്ങളിലും മലപോലെ ചിറച്ചുനിന്നു. മദ്ധ്യത്തിൽ തുറന്നുകിട്ടിയ-ഉണങ്ങി വിശാലമായിരുന്ന - ആ മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി അവർ അക്കരെപ്പറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. അവരെ പിടികൂടുവാനായി പിന്നാലെ വന്നിരുന്ന ഫിർഔനും ജനതയും ആ വഴിക്ക് അവരെ പിൻതുടർന്നു. അവർ സമുദ്രത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ, വെള്ളം തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുകയും, അവരെല്ലാം മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു.

വടികൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ സമുദ്രം പിളർന്നു. സുമുദ്രമദ്ധ്യത്തിൽകൂടി നടന്നുപോകത്തക്ക ഒരു മാർഗ്ഗവുമുണ്ടായി, ഇസ്റാഈല്യർ അക്കരെ പറ്റുന്നതുവരെ അതു നിലനിൽക്കുകയും, ശത്രുക്കൾ അതിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞതോടെ വെള്ളം തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടരുടെ യുക്തിക്കും ശാസ്ത്രത്തിനും കഴിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒന്നുകിൽ, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനയെ ഇവർ നിഷേധിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് തങ്ങളുടെ ഹിതത്തിന് യോജിപ്പിക്കണം. ഇതല്ലാതെ പോംവഴി ഇവർക്കില്ല. അങ്ങനെ, തങ്ങൾക്കു അനുകൂലമായ രൂപത്തിൽ ഈ സംഭവത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻവേണ്ടി എത്രയോ സാഹസങ്ങൾ ഇവർക്ക് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുകയാണ്. സംഭവത്തിനു ഇവർ നൽകുന്ന രൂപം ഏതാണ്ട് ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

''മൂസാ(عليه السلام) നബിയും ജനതയും കടന്നുപോയ സ്ഥലത്ത് സമുദ്രം-ഇന്നത്തെപ്പോലെ-അധികം ആഴമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇടക്കിടെ മണൽതിട്ടകളും, വെള്ളവും ഇടകലർക്കുകൊണ്ടായിരുന്നു ഉള്ളത്. ചില പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി വളഞ്ഞും തിരഞ്ഞും, സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും നടന്നുപോകാവുന്ന വിധം ആഴം കുറഞ്ഞസ്ഥലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്റാഈല്യർക്ക്-മൂസാ നബിക്കു പ്രത്യേകിച്ചും-ആ വഴി പരിചയമണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ, മൂസാ (عليه السلام) നബി തന്റെ വടികൊണ്ട് തപ്പിത്തടഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരോടുകൂടി സമുദ്രം കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇതല്ലാതെ, അദ്ദേഹം വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിക്കുകയോ, സമുദ്രം പിളരുകയോ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവരുടെ പിന്നാലെവന്ന ഫിർഔനും പട്ടാളവും-അവരുടെകോപത്തിന്റെ ഉഗ്രതനിമിത്തം-യാതൊന്നും ആലോചിക്കാതെ ഇസ്റാഈല്യരുടെ നേർക്ക് കുതിച്ചുകൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങി. അവർക്കാകട്ടെ, സമുദ്രത്തിലെ കുന്നും കുണ്ടും ഇടകലർന്നുകൊണ്ടുള്ള ആ വഴിയൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. കോപകുലരായ അവർക്ക്-ഇസ്റാഈല്യരെ പിടിക്കുടുവാനുള്ള വ്യഗ്രതനിമിത്തം-അപകടത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ, അവരെല്ലാം ഒരു കയത്തിൽ ചെന്നു ചാടി മുങ്ങിനശിക്കുകയാണുണ്ടായത്.'' ഇതാണ് ഇവരുടെ കഥയുടെ ചുരുക്കം.''

സൂറത്ത്-ശുഅറാഇൽ അല്ലാഹു ഈ സംഭവത്തെ വിവരിക്കുന്ന ഭാഗം, ശാന്തമായും, തുറന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടിയും ഒന്നു വായിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فاوحينا الى موسى ان ا ضرب بعصاك البحر فانفلق فكان كل فرق كالطود العظيم و ازلفنا ثم الاخرين وانجينا موسى ومن معه اجمعين ثم اغرقنا الآخرين ان فى ذلك لاية–الشعراء : ٦٣–٦٧

അർത്ഥം: അപ്പോൾ, നാം മൂസാക്ക് 'വഹ്‌യു' നൽകി: ''നിൻെറ വടിക്കൊണ്ട് സുമദ്രത്തെ അടിച്ചുകൊള്ളുക'' എന്ന്. അപ്പോൾ, അത് പിളർന്നു. എന്നിട്ട് ഓരോ പിളർപ്പും (വിഭാഗവും) വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ ആയിത്തീർന്നു. അവിടെവെച്ചു നാം മറ്റേ കൂട്ടരെ (ഫിർഔനിൻെറ ആൾക്കാരെ) അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂസായേയും, തൻെറ ഒന്നിച്ചുള്ളവരേയും മുഴുവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് നാം മറ്റേ കൂട്ടരെ മുക്കിക്കൊന്നു. നിശ്ചയമായും അതിൽ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. (ശുഅറാഉ: 63-67)

اضرب بعصاك البحر [നിൻെറ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ-അഥവാ സമുദ്രത്തിൽ-അടിക്കുക.] എന്ന വാക്യത്തിന് ഇക്കൂട്ടരുടെ അർത്ഥം: ''നിൻെറ വടിയും കൊണ്ട് സമുദ്രത്തിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുക'' എന്നാണ്. അറബിഭാഷയിൽ അല്പപരിചയമുള്ളവർ-ഹൃദയത്തിന്ന് വക്രതയില്ലെങ്കിൽ-ഈ അർത്ഥം കാണുമ്പോഴേക്കുതന്നെ ഇതിലെ കൊള്ളരുതായ്മ മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളും. അറബിഭാഷയിൽ വേണ്ടത്ര പരിചയമില്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി ഇതിനെപ്പറ്റി അല്പമൊന്ന് വിശദീകരിക്കുന്നതാവശ്യമാണ്.

ضرب (ളറബ) എന്ന ക്രിയക്ക് പല അർത്ഥങ്ങളുമുണ്ട്. 'അടിച്ചു' എന്നു മാത്രമല്ല; അവയിൽ ഒരർത്ഥം 'യാത്രചെയ്തു' എന്നാണ്. സൂ: അന്നിസാഉ് 101ൽ واذا ضربتم فى الأرض എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ യാത്രപോയാൽ' എന്നാകുന്നു. ഇതാണ് ഇവർ അതിന് കൊണ്ടുവരുന്ന തെളിവ്. ഈ ആയത്തില 'ളറബ' യുടെ അർത്ഥം ഇതാണെന്നുള്ളതിലും, 'ളറബ' ക്കു പല അർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതിലും നമുക്ക് യാതൊരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസവുമില്ല. പക്ഷേ, ഒരു ക്രിയയുടെ സാധാരണ അർത്ഥം മാറി മറ്റൊരു അർത്ഥം വരുന്നതിനു ചില വ്യവസ്തകളെല്ലാമുണ്ട്: കർത്താവ്, കർമ്മം, ക്രിയയോട് സംബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന അവ്യയങ്ങൾ, معمولات الفعل ومتعلقاته ആദിയായവയും സന്ദർഭവും നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഇവിടെ വിവരിച്ചു പറയുക സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനാൽ വായനക്കാരക്ക് ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനായി, അറബി നിഘണ്ടുക്കളിൽ സാധാരണ കാണാവുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവിടെ കാണിക്കാം. അതിൽ നിന്നു 'ളറബ' യുടെ പ്രയോഗങ്ങളും, അർത്ഥവ്യതാസങ്ങളും ഏറെക്കുറെ ആർക്കും ഗ്രഹിക്കാം. ഓരോ 'ളറബ' യും ഉപയോഗിച്ച സന്ദർഭവും, അതിൻെറ കർത്താവും, കർമ്മം മുതലായവയും ഗൗനിക്കുക:.

	അറബി നിഘണ്ടുക്കളിൽ കാണുന്ന		അതനുസരിച്ച് മലയാളത്തിൽ 'ളറബ' ക്കു വരുന്ന അർത്ഥങ്ങൾ	കുറിപ്പുകൾ
	ഉദാഹരണങ്ങൾ	അർത്ഥങ്ങൾ		
١	ضرب اليل	اى طال	(രാത്രി) ദീർഘിച്ചു	'ളറബ'ക്കു ഇവിടെ കർമ്മമില്ല. കർത്താവിനനുസരിച്ച് അർത്ഥം മാറുന്നു.
	ضرب العقرب	اى لد غت	(തേൾ) കടിച്ചു (കുത്തി)	
	ضرب الزمان	اى مضى	(കാലം) കഴിഞ്ഞു	
٢	ضرب المثل	قاله ، وبينه	(ഉപമ) പറഞ്ഞു/ വിവരിച്ചു	ഈ നാലിലും കർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഓരോ കർമ്മത്തിനും അനുസരിച്ച് 'ളറബ'യുടെ അർത്ഥം മാറുന്നു.
	ضرب الاجل	عينه	(അവധി) നിശ്ചയിച്ചു	
	ضرب الدرهم	سبكه وطبعه	(നിർണ്ണയിച്ചു)	

	ضرب الطريق	جعله وبينه	(പണം) അടിച്ചു/വാർത്തു (വഴി) നിശ്ചയിച്ചു (ഏർപ്പെടുത്തി) വ്യക്തമാക്കി	
٣	ضربه	اصابه بضربة سيف اوعصا ونحوهما	(വാൾ, വടി മുതലായവ കൊണ്ട്) അടിച്ചു/ വെട്ടി	ഇതാണ് 'ള്വറബ'യുടെ സാക്ഷാൽ രൂപവും, സാധാരണ അർത്ഥവും. ഇവിടെയും കർമ്മം ആവശ്യമാണ്
٤	ضربه باالعصا ضربه با لسيف	اصابه بضربة العصا اصابه بضربة السيف	(വടികൊണ്ടുള്ള അടി ബാധിപ്പിച്ചു (അടിച്ചു) (വാൾകൊണ്ടുള്ള അടി) ബാധിപ്പിച്ചു (വെട്ടി)	വാൾ കൊണ്ടാകുമ്പോൾ 'വെട്ടി' എന്നും, വടികൊണ്ടാകുമ്പോൾ 'അടിച്ചു' എന്നും മാത്രമേ അർത്ഥമുള്ളു.
٥	ضرب فى الارض ضرب فى البحر ضرب فى البوق معه فى الطعام	سافر سافر نفخ اشترك واكل	(ഭൂമിയിൽ) യാത്രചെയ്തു (സമുദ്രത്തിൽ) യാത്ര ചെയ്തു (കുഴലിൽ) ഊതി (ഭക്ഷണത്തിൽ) ഒന്നിച്ചു പങ്കെടുത്തു/തന്നു	ഇവയിൽ 'ഊറബ' എന്ന ക്രിയ സംഭവിച്ചതു ഭൂമിയിലും, സമുദ്രത്തിലുമാകുമ്പോൾ 'യാത്ര ചെയ്തു' എന്നാണർത്ഥം. കുഴലിൽ ആകുമ്പോൾ 'ഊതി' എന്നും, ഭക്ഷണത്തിലാകുമ്പോൾ അതിൽ'പങ്കെടുത്തു' എന്നും അർത്ഥമാകുന്നു.
٦	ضرب الستتة فى الخمسة ضرب عنه	كرر فيها اعرض	(ആറിൽ അഞ്ചിൽ) ഗുണിച്ചു, പെരുക്കി (അതിനെ വിട്ട്) തിരിഞ്ഞു പോയി അവഗണച്ചു	ഒന്നാമത്തേതിൽ കർമ്മമുണ്ടു പക്ഷേ, അതു 'ആറു' എന്ന സംഖ്യാനാമമായതുകൊണ്ട് 'പെരുക്കി' എന്നാണർത്ഥംവന്നു. രണ്ടാമത്തേതിൽ കർമ്മമില്ല فى (ഇൽ) എന്ന അവ്യയത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തും عن (വിട്ട്) എന്ന അവ്യയമാണുള്ളത്.

മേൽകണ്ട ഓരോ ഉദാഹരണങ്ങളും, ഓരോന്നിനും നൽകപ്പെട്ട അർത്ഥങ്ങളും പ്രധാന അറബി നിഘണ്ടുക്കളിൽ നിന്നുമാത്രം ഉദ്ധരിച്ചവയാകുന്നു. 'ള്വറബ' എന്ന ക്രിയ സംഭവിക്കുന്നത് 'സമുദ്രത്തിൽ' (فى البحر) ആയിരിക്കുകയും, 'വടികൊണ്ട്' (بالعصا) അല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്കു ഈ ആയത്തിൽ അതിന് 'യാത്രചെയ്യുക' എന്ന അർത്ഥം കൽപിക്കാമായിരുന്നു. ആയത്തിലാകട്ടെ, 'ള്വറബ'യുടെ കർമ്മം മാത്രമാണ് 'സമുദ്രം' (البحر) 'ള്വാറബ' സംഭവിക്കുന്നതോ 'വടികൊണ്ടും' (بالعصا) അപ്പോൾ اضرب بعصاك البحر എന്ന വാക്യത്തിന് ''നിന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ അടിക്കുക'' എന്ന് മാത്രമേ അറബിയിൽ അർത്ഥം വരുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതു പോലെത്തന്നെ, 'ള്വറബ'യുടെ കർമ്മം 'വഴിയും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നത് 'സമുദ്ര'വും ആകകൊണ്ടു സൂറ: ത്വാഹാ 77ൽ فاضرب لهم طريقافى البحر എന്നു പറഞ്ഞതിന് 'അവർക്ക് സമുദ്രത്തിൽ ഒരു വഴി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുക' എന്നാണർത്ഥമെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സൂ; അൽബഖറ: 60ൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:

واذ استسقى موسى لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانفجرت منهاثنتا عشرة عينا ـ البقرة

(മൂസാ തന്റെ ജനതക്കു വെള്ളം കൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു: ''നീ നിന്റെ വടികൊണ്ട് പാറയെ അടിക്കുക'' എന്ന്. അപ്പോൾ അതിൽനിന്ന് പന്ത്രണ്ടു ഉറവു

കള്‍ പൊട്ടിയൊലിച്ചു.) ഇവിടെ 'സമുദ്ര' (البحر) ത്തിന്‍െറ സ്ഥാനത്തു 'പാറ'(الحجر) യാണ് കര്‍മ്മമായി നില്‍ക്കുന്നതെന്ന വ്യത്യാസം മാത്രമാണുള്ളത്. 'ളാറബ'യുടെ പ്രയോഗം രണ്ടിലും ഒരേ മാതിരിതന്നെ. ഇക്കൂട്ടര്‍ പറയുന്നതുപോലെ അര്‍ത്ഥം വരാമെങ്കില്‍, ഇവിടെ 'നന്‍െറ ' വടിയും കൊണ്ട് പാറയില്‍കൂടി യാത്രചെയ്യുക' എന്ന് അര്‍ത്ഥം വരേണ്ടതാണല്ലോ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാല്‍, ''നിന്‍െറ വടിയുംകൊണ്ട് സമുദ്രത്തിലൂടെ യാത്രചെയ്യുക'' എന്ന് ആയത്തിന് അര്‍ത്ഥം നല്‍കിയത് ഇവരുടെ സ്വന്തം വകയാണെന്നും, അതു ശരിയല്ലെന്നും ഇതില്‍നിന്നെല്ലാം സ്പഷ്ടമായി.

മൂസാ നബിയുടെ വടി, കേവലം ഒരു സാധാരണ വടിയല്ല. ആടുകള്‍ക്ക് ഇല കൊഴിച്ചു കൊടുക്കാനും മറ്റും അദ്ദേഹം അത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ ഇപ്പോള്‍ അതിനെല്ലാം പുറമെ-അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുമതി പ്രകാരം-പാമ്പാക്കുവാനും, പാറയില്‍ ഒരടി കൊടുത്ത് പന്ത്രണ്ട് നീരുറവുകള്‍ പൊട്ടിയൊലിപ്പിക്കുവാനും, ഒരടികൊണ്ട് സമുദ്രജലം ഇരുപുറത്തേക്കും ഒഴിച്ചു നിറുത്തി നടുവില്‍ഉണങ്ങി വിശാലമായ ഒരു മാര്‍ഗ്ഗം തുറക്കുവാനും ആ വടി കാരണമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാല്‍, അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുമതിയോടുകൂടി മാത്രമേ അതെല്ലാം ഉണ്ടാവുകയുള്ളുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങള്‍ വിവരിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം: 'നാം വഹ്‌യു കൊടുത്തു' (اوحينا) എന്നും, നാം പറഞ്ഞു' (قلنا) എന്നും, മറ്റുമുള്ള ചില വാക്കുകള്‍ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുകാണുന്നതും. മൂസാനബി അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ സ്വന്തം ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചല്ല ആ വടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് എന്ന് സാരം. ഇത് ഒരു സാധാരണ സംഭവമായതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി: ان فى ذلك لاية (നിശ്ചയമായും അതില്‍ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ഗൂറത്തു-ശുഅറാഇല്‍-മുസാനബിയുടെ മാത്രമല്ല-ഇബ്‌റാഹീം നൂഹ്, സാലിഹ്, ഹൂദ്, ലൂത്ത് ശുഐബ് എന്നീ നബിമാരുടെയും عليهم السلا അവരുടെ ജനങ്ങളുടെയും കഥകള്‍ വിവരിച്ചശേഷമെല്ലാം ഈ വാക്യം അല്ലാഹു ആവര്‍ത്തിച്ചാവര്‍ത്തിച്ചു പറയുന്നതുകാണാം. ഇതെല്ലാം എന്തിനായിട്ടാണെന്ന് മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നവര്‍ക്കറിയാം ഈ വാസ്തവം.

ഇസ്‌റാഈല്യര്‍ സമുദ്രം കടന്നുപോയതിനെക്കുറിച്ച്: ''ബനൂഇസ്രാഈലിനെയും കൊണ്ടു നാം സമുദ്രം വിട്ടു കടന്നു''-അഥവാ അവരെ നാം സമദ്രം വിട്ടുകടത്തി (وجاوزنا ببنى اسرائيل البحر- الاعراف) എന്നും, ''നാം നിങ്ങളെയും കൊണ്ട്സമുദ്രം പിളര്‍ന്നു; അങ്ങനെ, നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, ഫിര്‍ഔന്‍െറ കൂട്ടരെ നിങ്ങള്‍ നോക്കികൊണ്ടിരിക്കെ, മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു'' (واذ فرقنابكم البحر فانجيناكم واغرقنا ال فرعون وانتم تنظرون - البقرة) എന്നും മറ്റുമാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതേസമയത്തു ഫിര്‍ഔനെയും കൂട്ടരെയും സംബന്ധിച്ചു അല്ലാഹു പറയുന്നതു എങ്ങിനെയാണെന്ന് നോക്കുക:

1 ''നാം അവരെ സമുദ്രത്തില്‍ മുക്കി നശിപ്പിച്ചു.'' (فاغرقنا هم فى اليم- الاعراف)
2 ''പിന്നെ നാം മറ്റേവരെ മുക്കിക്കൊന്നു.'' (ثم اغرقنا الاخرين- اشعراء)
3 'മറ്റേകൂട്ടരെ നാം അവിടെവെച്ചു അടുപ്പിച്ചു.'' (وازلفنا ثم الاخرين- الشعراء)
4. ''നാം അവരെ കടലില്‍ എറിഞ്ഞു.'' (فنبذناهم فى اليم- القصص)
5. ഫിര്‍ഔന്‍െറ കൂട്ടരില്‍ കഠിനശിക്ഷ വലയംചെയ്തു. (وحاق بآل فرعون سوء العذاب- المؤمن)
എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ച വാക്കുകള്‍.

ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്ത് 'ഇസ്‌റാഈല്യര്‍ രക്ഷപ്പെട്ടു'വെന്നോ, 'അവര്‍ സമുദ്രം കടന്നു'വെന്നോ, അല്ലെങ്കില്‍ 'ഫിര്‍ഔനും കൂട്ടരും മുങ്ങി മരിച്ചു' വെന്നോ, 'സമുദ്രത്തില്‍ വീണുപോയി' എന്നോ പറയുന്നില്ലാ. എല്ലാം അല്ലാഹു ചെയ്തതാണെന്നത്രെ പറഞ്ഞുകാണുക. ഇതെല്ലാം, ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശവും കൂടാതെ, വെറുതെയങ്ങ് പറയുന്നതാണോ? ഇവിടെയെല്ലാം ഫിര്‍ഔനും കൂട്ടരും കയത്തില്‍ വീണു മരിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നും, ഇസ്‌റാഈല്യര്‍ തപ്പിത്തടഞ്ഞ് അക്കരെ പറ്റിയതാണെന്നും അര്‍ത്ഥം കല്‍പിക്കുവാന്‍ ഒരുമ്പെടുകയാ

ണെങ്കിൽ, പിന്നെ-ഖുർആനിലാകട്ടെ, മറ്റേതെങ്കിലും ഗ്രന്ഥത്തിലാകട്ടെ-വിവിധ രൂപത്തിൽ വാചകങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലുണ്ടോ വല്ല പ്രയോജനവും?! ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും അതിന നുസരിച്ച വാക്കുകൾ അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ച് കാണുന്നത് നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാ കുന്നു.

وجاوزنا ببنى اسرائيل البحر - الاعراف : ١٣٨ (ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെയും കൊണ്ട് നാം സമുദ്രം വിട്ടുകടന്നു) എന്ന ആയത്തിന് ഇക്കൂട്ടർ നൽകുന്ന അർത്ഥം: ''ഇസ്റാഈല്യരെയും കൊണ്ടു നാം സമുദ്രത്തിൻെറ മുകളിലൂടെ കടന്നുപോയി'' എന്നാണ്. 'ജാവസ' (**جاوز**)എന്ന പദം 'മുകളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ' മാത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കുക എന്നും ഇവർ സമർത്ഥി ക്കുന്നു. ഈ നിയമവും ഇവരുടെ സ്വന്തം വകയായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളു. കാരണം 'ജാവസ'യുടെ അർത്ഥം, അതിനടുത്തു പറഞ്ഞ കർമ്മത്തെ (**مفعول**) 'വിട്ടുകടന്നു', അല്ലെങ്കിൽ കടന്നു'പോയി' (**تعدية**) എന്നാകുന്നു. 'അൻ'(**عن**) എന്ന അവ്യയം അതിനോടു ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടി ട്ടുണ്ടെങ്കിൽ 'വിട്ടുകൊടുത്തു' എന്നും, 'മാപ്പുചെയ്തു' എന്നും അർത്ഥം വരും. മുകളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നതിലും ഉപയോഗിക്കാമെന്നല്ലാതെ, അങ്ങിനെത്തന്നെ ആയിക്കൊള്ളണമെന്ന് നിബന്ധനയില്ല. ഇനി, അതും സമ്മതിച്ചുകൊടുത്താൽ തന്നെ, സമുദ്രത്തിനുമീതെ ഇസ്റാഈ ല്യർ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങിനെ ഇക്കൂട്ടർക്കും വാദമില്ലല്ലോ. അഥവാ അതവർ സമ്മതി ച്ചില്ലെങ്കിൽ, അതും ഒരു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തമായിത്തീരുന്നതാണ്. മുങ്ങിച്ചാവാൻ തക്ക വെള്ളമില്ലെങ്കിലും-ചിലേടങ്ങളിലെല്ലാം-അവർ വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കടക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇവർ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, ചിലേടത്തു വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിയും, ചിലേടത്തു മണൽത്തിട്ടുകളുടെ മുകളിൽ കൂടിയും കടന്നുപോയിരിക്കണം. ഇനി, അല്ലാഹു പറയുന്ന രൂപത്തിലാണെങ്കിലോ? ഇസ്റാഈല്യർ ഇറങ്ങിക്കടന്ന വഴി ഉണങ്ങിയതും, (**يبسا**)തുറന്നു വിശാലമായതും, (**رهو**)കൂടി ആയിരുന്നുതാനും.(*) അപ്പോൾ, അവർ കട ന്നുപോയത് സമുദ്രത്തിൻെറ മീതെയല്ല, കേവലം അടിയിൽ കൂടി (സമുദ്രത്തിൻെറ അടിതാന ത്തുകൂടി)യായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളു. **جاوزت احمد** എന്നു പറഞ്ഞാൽ, 'ഞാൻ അഹ്മദിനെ വിട്ട് അപ്പുറം കടന്നു''വെന്നല്ലാതെ, ''അഹമ്മദിൻെറ മുകളിൽ കൂടി കടന്നുപോയി' എന്നു അർത്ഥമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലല്ലോ.

ഇനി നമുക്ക് മൂസാ (عليه السلام) വടികൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ സംഭവിച്ചത്എന്തായിരുന്നുവെന്നു നോക്കാം. അനിനെപ്പറ്റി ശുഅറാഇൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്
فانفلق فكان كل فرق كالطود العظيم - الشعراء : ٦٤ എന്നാണല്ലോ. അതെ, അപ്പോൾ, സമുദ്രം പിളർന്നു; മാത്രമല്ല, എന്നിട്ട് ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ ആകുകയും ചെയ്തു. ഇവിടെ 'പിളർന്നു' എന്നു നാം അർത്ഥം കൊടുത്തത് **انفلق** (ഇൻഫലഖ)എന്ന വാക്കിനും, 'പിളർപ്പ്'! എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചതും, 'ഫിർഖ്' **فرق** എന്ന വാക്കിനുമാണ്. ഫിർഖ്' എന്ന പദത്തി ന് പിളർപ്പ് വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നത്, വിഭാഗം, വലിയ ആട്ടിൻകൂട്ടം, ശിശുക്കളുടെ വിഭാഗം' എ ന്നൊക്കെയാണ് പ്രധാന നിഘണ്ടുക്കളിൽ അർത്ഥം കാണുന്നത്. വല്ല നിഘണ്ടുവിലും-ഇവർ പറയുന്നതുപോലെ-വെറും 'ആൾക്കൂട്ടം' എന്നുള്ള അർത്ഥവും കൂടി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽത ന്നെ, അത് ഇവിടെ ഒരിക്കലും യോജിക്കുകയില്ലെന്ന് വഴിയെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

ഖുർആനിലെ വാക്കുകൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം എഴുതപ്പെട്ട നിഘണ്ടുവാണ് ഇമാം റാഗി ബിൻെറ മുഫ്റദാത്ത് (**المفردات فى غريب القرأن للامام الراغب - رح**) ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിട യിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം **فرق ،فلق** (ഫർഖ്, ഫൽഖ്) എന്നിവയെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു കാണാം:-

الفرق يقارب الفلق لكن الفلق يقال اعتبارابالا نشقاق والفرق يقال اعتبارا بالا نفصال قال واذ فرقنابكم البحر والفرق

---

* ഈ രണ്ടു വാക്കുകളുടെയും വിവരണം താഴെ വരുന്നുണ്ട്.

القطعة المنفصلة ـ مفردات الراغب

(‘ഫർഖ്’ എന്ന പദം ‘ഫൽഖ്’ എന്ന പദവുമായി അടുപ്പമുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, ‘ഫൽഖ’ (فلق) പിളർപ്പിനെ പരിഗണിച്ചും; ‘ഫർഖ്’(فرق) വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നതിനെ പരിഗണിച്ചും പറയപ്പെടുന്നു. ‘‘നിങ്ങളേയും കൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ പിളർന്നു’’(واذ فرقنابكم البحر) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. ‘ഫിർഖ’(فرق) എന്നാൽ വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന ഭാഗം ആകുന്നു). അദ്ദേഹം തുടർന്നു കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:

الفلق شق الشيئ وابانة بعضه عن بعض يقال فلقته فانفلق (‘ഫൽഖ്’ എന്നാൽ ഒരു വസ്തു പിളർക്കുകയും, അതിൻെറ ഒരു ഭാഗം മറ്റേ ഭാഗത്തുനിന്ന് വേർപ്പെടുത്തുകയുമാകുന്നു. ‘ഫലഖ്തുഹു ഫൻഫലഖ’ (ഞാൻ അതു പിളർത്തി അപ്പോൾ അതു പിളർന്നു) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതാണ്.)

ഇക്കാലത്ത് പ്രസിദ്ധിനേടിയ ഒരു ആധുനിക അറബി നിഘണ്ടുവാണ് ‘മുൻജിദ്’ (المنجد). അതിലും തന്നെ فلق الشيئ شقه എന്നും " انفلق انشق " എന്നും കാണാം ‘ഫലഖ്’ എന്നാൽ പളിർത്തി എന്നും, ‘ഇൻഫൽഖ്’ എന്നാൽ പിളർന്നു എന്നും സാരം. അറബി നിഘണ്ടുക്കളിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ‘ഖാമൂസ് (القاموس) അതിലും ഇങ്ങിനെ കാണാം: واذ فرقنابكم البحر فلقناه ‘‘നിങ്ങളേയുംകൊണ്ട് നാം സമുദ്രം ‘ഫർഖു’ ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ‘പിളർത്തി’ എന്നാണർത്ഥമെന്നു സാരം, മുൻജിദിലെയും, ഖാമൂസിലേയും വാചകങ്ങളിൽ നിന്നു ‘ഫലഖ’ക്കു ‘പിളർത്തി’ എന്നും, ‘ഇൻഫലഖ’ക്കു ‘പിളർന്നു’ എന്നുമാണ് അർത്ഥമെന്ന് വ്യക്തമായി. മൂസാ (عليه السلام) വടികൊണ്ടു അടിച്ചപ്പോൾസമുദ്രം പിളർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ഓരോ പിളർപ്പും വലിയ മലന്തിണ്ണപോലെ ആയിരുന്നുവെന്നും, സൂ: ശുഅറാഇൽ നിന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച ആയത്തിന് അർത്ഥം കൊടുക്കാതിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ലെന്നു ഇപ്പോൾ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം.

സൂ: അൽബഖറ: 50ൽ واذ فرقنابكم البحر (നാം നിങ്ങളേയുംകൊണ്ട് സമുദ്രം പിളർന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ ‘ഫറഖ’യുടെ അർത്ഥം ‘പിളർന്നു’ എന്നാണെന്ന് ‘മുഹ്റദാത്തി’ൻെറയും ‘ഖാമൂസി’ൻെറയും വാചകങ്ങളിൽ കണ്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ, ഈ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ വാക്യത്തിനു കൊടുക്കുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം വളരെ വിചിത്രമാണ്! ‘കുറെ, ആളുകൾ ഒന്നായിച്ചേർന്നു പുഴയോ മറ്റോ കടക്കുമ്പോൾ അവർ കടന്നുപോകുന്ന സ്ഥലത്തെ വെള്ളം കാണുകയില്ല. വെള്ളം രണ്ടായി പിളർന്നപോലെ തോന്നുമല്ലോ ഇതുപോലെ, ഇസ്റാഈല്യർ സമുദ്രം കടന്നുപോകുമ്പോൾ സമുദ്രം രണ്ടായി പിളർന്നപോലെ തോന്നി’ എന്നാണത്രെ ആയത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം! سبحان الله ‘ഖുർആനാണ് ഏറ്റവും പ്രമാണയോഗ്യമായ ചരിത്രഗ്രന്ഥം’ എന്നും ‘‘ഖുർആൻ ഒരു വിഷയം ഒരു സ്ഥലത്ത് വ്യക്തമായും, മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അവ്യക്തമായും പറഞ്ഞാൽ, വ്യക്തമായി പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു മറ്റേ സ്ഥലം വിശദീകരിക്കണ’മെന്നും ഇക്കൂട്ടരും സമ്മതിച്ചു കാണാറുണ്ട്. ഈ വ്യാഖ്യാനം മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് ഒന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക: ഖുർആൻെറ സുവ്യക്തങ്ങളായ പ്രസ്താവനകളെ ഇവർ വ്യാഖ്യാനിച്ച് അവ്യക്തമാക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് ആർക്കും കാണാവുന്നതാണ്! ‘വടികൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ സമുദ്രം പിളർന്നു, ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ ആയി’’ എന്നും, ‘‘നാം .നിങ്ങളേയുംകൊണ്ടു സമുദ്രം പിളർന്നു’’’ എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു. ‘‘അധികം ആളുകൾ ഒന്നിച്ചു കടന്നുപോയപ്പോൾ സമുദ്രം പിളർന്നതുപോലെ തോന്നിയതാണ്-സമുദ്രം പിളർന്നിട്ടൊന്നുമില്ല-എന്നു ഇവരും പറയുന്നു.’’ ഈ രണ്ടിൽ ഏതാണ് വ്യക്തമായതെന്നു ബുദ്ധിയുള്ളവരെ പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ‘‘ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ (كالطود العظيم) ആയി’’ എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. ഇതിൽനിന്ന് സമുദ്രജലം ഇരുഭാഗത്തേക്കും വളരെ ഉയരത്തിൽ ചിറച്ചുനിന്നുവെന്നാണോ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്,-അതല്ല-അധികം ആളുകൾ ഒന്നായി വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ വെള്ളം ശക്തിയായി ഓളം വെട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണോ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്? മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കുക!

–

'എല്ലാ ഓരോ പിളർപ്പും-അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ വിഭാഗവും-മലപോലെ ആയി' എന്ന് അല്ലാഹുപ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം-ഇവരുടെ വാദമനുസരിച്ചു-ഫിർഔൻെറ ആൾക്കൂട്ടവും, മൂസാനബിയുടെ ആൾക്കൂട്ടവും മലപോലെ ആയി എന്നാകുന്നു. അതേസമയത്ത് 'മുപ്പതോ നാൽപതോ പട്ടാളമുണ്ടായാലും മതി, ഇസ്റാഈല്യരെ പണിതീർക്കുവാൻ' (*) എന്നും ചില പ്പോൾ ഇവർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. എന്നിരിക്കെ, വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണയോട് ഉപമിക്കുന്നത് പോകട്ടെ, ഒരു ചെറിയ കുന്നിനോടെങ്കിലും അവരെ ഉപമിക്കുവാൻ പറ്റുമോ? അല്ലെങ്കിൽ, സാമാന ങ്ങൾ മേൽക്കുമേൽ കുന്നുകൂടുന്നതുപോലെയായിരിക്കുമോ, സമുദ്രത്തിൽ ആളുകൾ പരന്നു നടക്കുന്നത്?! വാസ്തവത്തിൽ, സമുദ്രത്തിൽ നിരന്ന ആൾക്കൂട്ടത്തെ ഉപമിക്കേണ്ടത് പരന്ന മൈതാനത്തോടാണ്-മലയോടല്ല ഖുർആനിൻ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞത് മുഴുവനും-അതെത്രതന്നെ അസാധരാണമായിരുന്നാലും-അപ്പടിശരിയായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വ സിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നവർക്കേ ഇത്തരം ദുർവ്യാഖാനങ്ങളുടെ ഗൗരവം ഊഹിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയുള്ളു. اللهم الهمنا السداد والصوا ب

ഇനി, സമുദ്രത്തിൽ മൂസാ നബി(عليه السلام) വടികൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ തുറന്ന് കിട്ടിയ വഴിയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ത്വാഹാ 77 ൽ ഈ വഴിയെപ്പറ്റി: 'ഉണങ്ങിയവഴി' (يبسا) എന്നും, സൂ: ദുഖാൻ 24ൽ 'തുറന്നു വിശാലമായത്' (رهوا) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇക്കൂട്ടർ പറയുന്നത്: ''മൂസാനബിയും ജനതയും കടന്നുപോയ സ്ഥലത്ത് സമുദ്രം അധികം ആയ മുണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ല: മണൽതിട്ടുകളും വെള്ളവും ഇടകലർന്ന-താണും പൊന്തിയും കിട ക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽകൂടി വടികൊണ്ട് തപ്പിത്തടഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് അവർ രക്ഷപ്പെട്ടത്''' എന്നാണല്ലോ. ഇതിലേക്ക് തെളിവായി-'വളരെ ശ്രദ്ധേയമായത്' എന്നു അഭിമാനിച്ചും കൊണ്ട്-ഇവർ കൊണ്ടുവരുന്ന ഒന്നാണ് 'റഹ്‌വൻ' (رهوا) എന്ന വാക്ക്. 'ഉയർന്നും താഴ്ന്നും കിടക്കുന്ന സ്ഥലം എന്ന് ഈ വാക്കിന് അർത്ഥമുണ്ടെന്നും, പ്രധാന നിഘണ്ടുവായ 'ഖാമൂസി ൽ' ഈ അർത്ഥം കാണാമെന്നും ഇവർ ജൽപിക്കുന്നു. 'ശ്രദ്ധേയമായ' ഈ ജൽപനം എത്രമാത്രം അബദ്ധം കലർന്നതാണെന്ന് വായനക്കാർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാനായി, സാധാരണ തഫ്സീറുകളിലും, ഖാമൂസു അടക്കമുള്ള ചില നിഘണ്ടുക്കളിലും ഈ വാക്കിന് കൊടുത്തു കാണുന്ന അർത്ഥങ്ങളും നമുക്കൊന്നു പരിശോധിക്കാം. പലതും നമുക്കതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

رهوا (റഹ്‌വൻ) എന്ന വാക്കിന് തഫ്സീറുകളിൽ അർത്ഥം

	തഫ്സീറുകളിൽ കൊടുത്തഅർത്ഥം	തഫ്സീറുകളിൽ പറഞ്ഞ വാക്കുകളുടെ സാരം മലയാളത്തിൽ	കുറിപ്പുകൾ
١	سمتا	മാർഗ്ഗം, നേരെ, ശരിയായ;	
٢	طريقا	വഴി, മാർഗ്ഗം;	
٣	سهلا	എളുപ്പമായ, സൗകര്യമായ, നിരപ്പായ, വേഗമായ;	1 മുതൽ 6 കൂടിയ അർത്ഥങ്ങൾ മുൻഗാമികളായ പല
٤	دمثا	മൃദുവായ, സൗമ്യമായ;	മഹാൻമാരിൽ നിന്നുമായി
٥	يبسا جددا	ഉണങ്ങി നിരന്ന് ഉറച്ച് കിടക്കുന്ന;	മഹാനായ ഇബ്നുജരീർ
٦	طريقا يابسا	ഉണങ്ങിയവഴി	ഉദ്ധരിച്ചതാണ്. മുൻഗാമികളുടെ തഫ്സീറുക ളിൽ അതിപ്രധാനമായതാണല്ലോ
٧	ساكنا	ശാന്തമായ, അടങ്ങിയ, ഒതുങ്ങിയ,	അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീർ.

* ഇതിനെപ്പറ്റിയും താഴെ കാണാവുന്നതാണ്.

	ساكنا بغير شدد ساكنا على حالته ساكنا على هيئته يبسا كهيئته	വിഷമം കൂടാത്ത നിലയിൽ ശാന്ത മായ അതേ നിലയിൽ ശാന്തമായ അതേ വിധം ശാന്തമായ അതേ വിധം ഉണങ്ങിയ	7-ാം നമ്പ്രിലെ അർത്ഥങ്ങൾ, മഹാനായ ഇബ്നുകഥീർ, മറാഗീ, ശൗകാനി, ഫരീദുവജ്ദീ, ബൈളാവി, ആലൂസി, റാസി, സമഖ്ശരി (കശ്ശാഫ്) എന്നീ തഫ്സീറുകളിൽ ഉള്ളവയാണ്.
٨	ساكنا	അടങ്ങിയ, ശാന്തമായ	ഇമാം ബുഖാരി നൽകിയ അർത്ഥം
٩	الفرجة لوا سعة الفجوة الوسعة	വിശാലമായ വിടവ് വിശാലമായ ഒഴിവ്	റാസി കശ്-ശാഫ്, ബൈളാവീ എന്നിവയിൽ ഈ അർത്ഥങ്ങളും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
١٠	منفرجا مفتوحا ذافرجا	വിടർന്നത്, അകന്നത് തുറന്നത് വിടവുള്ളത്, ഒഴിവുള്ളത്	ശൗകാനീ, കശ്ശാഫ്, ബൈളാവീ എന്നിവയിൽ കാണാം.
١١	تهما تهوا	ഒതുങ്ങിയ, അകന്ന	തഫ്സീർ ഹഖ്ഖാനീ (ഉർദു)
١٢	خشك	ഉണങ്ങിയ	തഫ്സീർ ഥനാഉൗ (ഉർദു)
١٣	As a Furrow (divided)	(ഇരുഭാഗത്തേക്ക് പകക്കപ്പെട്ട) ഉഴവു ചാലുപോലെയുള്ള	അല്ലാമാ യൂസുഫ് അലി (ഇംഗ്ളീഷ്)

നിഘണ്ടുക്കളിൽ رهوا (റഹ്വൻ) എന്നതിൻെറ അർത്ഥം

നിഘണ്ടു	അർത്ഥം	വാചകങ്ങളുടെ സാരം	കുറിപ്പ്
مفردات الراغب മുഫ്റദാത്ത് റാഗിബ്	(رهو)واترك البحر رهوا ای ساكنا وقيل سعة من الكريق وهو الصحيح الخ	(റഹ്വു): 'സമുദ്രത്തെ റഹ് വാ'യി വിട്ടുപോകുക' (ഖു. ശ.)അതായത്: ശാന്തമായ നിലയിൽ. 'വഴിയിൽനിന്നും വിശാലമായ നിലയിൽ' എന്നും അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളതു....	
	(الرهو) طائر يشبه الكركى .	[റഹ്വു] എന്നാൽ 'കുർകീ' (കൊക്കു-Crane) പോലെയുള്ള ഒരു പക്ഷി...	
المنجد الكبير	(والرهوة) الجاعة من الناس-	[റഹ്വും, റഹ്വത്തും]: മനു	മുൻജിദിൽ '-' ഈ വരിയി

(മുൻജിദ്)	المكان المرتفع او المنخفض بئر رهوا:واسعة الفم .... غاره رهو : متتابعة	ഷ്യരുടെ കൂട്ടം, ഉയർ ന്ന -അല്ലെങ്കിൽ താഴ്ന്ന- സ്ഥ ലം [റഹ്‌വായ കിണർ] എ ന്നു പറഞ്ഞാൽ വായ (മു ഖം) വിശാലമായ കിണർ... [റഹ്‌വായ ഗുഹ] എന്നു പറ ഞ്ഞാൽ തുടരെ യുള്ള ഗുഹ എന്നർത്ഥം.	ടുന്നത്, ആദ്യം അർത്ഥം പറ യപ്പെട്ട പദം വീണ്ടും ആവർ ത്തിച്ചു പറയുന്നതിൻെറ സൂചനയായിട്ടാകുന്നു. (والرهوة) അപ്പോൾ, (الرهو والرهوة) എന്നത് എന്നു വായിക്കണമെന്നു സാരം.
القاموسى المحيط (ഖാമൂസ്)	(الرهو) الفتح بين الرجلين والسير الهل والمكان المرتفع والمنخفض كالرهوة فيهما ضد والجماعة من الناس ونشر الطائر جناحية والسكون	(റഹ്‌വു) എന്നാൽ രണ്ടു കാലുകൾക്കിടയിലുള്ള ഒഴി വും, വേഗത്തിലുള്ള നടത്ത വും, ഉയർന്ന സ്ഥലവും, താഴ്ന്ന സ്ഥലവും ആകു ന്നു. ഈ (ഒടുവിലത്തെ രണ്ടു അർത്ഥത്തി ലും 'റഹ് വത്തു' എന്ന വാക്കും ഇതു പോലെത്ത ന്നെ വിപരീതാ ർത്ഥമുള്ള പദമാകുന്നു.... മനുഷ്യരുടെ സംഘവും, പക്ഷി അതിൻെറ ചിറ കുകൾ വിടർത്തലും, ഒതു ക്കവും. (ഇങ്ങിനെയും അർ ത്ഥമുണ്ട്.)	ഖാമൂസിൽ 'റഹ്‌വത്തുപോലെ' (كالرهوة) എന്നും, വിപരീതാർ ത്ഥമുള്ളത്' (ضد) എന്നും പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു വഴിയെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.
الفرائد الدرية (ഫറാഇദു-ദുർ-രിയ്യ)	Crane رهوج رهاء (bird) crowd of men والرهوة Dapressed or elevated ground. He has فعله رهوا done it easily	'റഹ്‌വു': ബഹുവചനം റി ഹാഉ്': കൊക്ക് (പക്ഷി) ജന ക്കൂട്ടം. 'റഹ്‌വും റഹ്‌വ ത്തും' (രണ്ടായാലും) താണ സ്ഥലം, അല്ലെങ്കിൽ ഉയർ ന്ന സ്ഥലം എന്നാണ്. 'അവ ൻ അത് റഹ്‌വായി ചെയ് തു' എന്നു പറഞ്ഞാ ൽ, ലഘുവായി ചെയ്തു വെന്ന ർത്ഥം.	'ഫറാഇദു-ദുർ-രിയ്യ' എന്ന ഈ നിഘണ്ടുവിലും തന്നെ, മുൻജിദിലേതുപോലെ-എന്ന വര ആദ്യം പറഞ്ഞ പദം ആവർത്തിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്.

വായനക്കാർ ചില സംഗതികൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്: (1) ഒരേ പദത്തിനുതന്നെ ചില പ്പോൾ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ അർത്ഥങ്ങൾ വരാറുണ്ട്. ആ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഒരേ സമയത്ത് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയില്ല. (2) ഉയർന്ന സ്ഥലത്തിനോ, അല്ലെങ്കിൽ താഴ് ന്ന സ്ഥലത്തിനോ അല്ലാതെ, (ഉയർന്നും താഴ്ന്നും കിടക്കുന്ന സ്ഥലം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ) 'റഹ് വ് എന്ന പദവും, റഹ് വത്ത് എന്ന പദവും (الرهو والرهوة) വരികയില്ല. അതു കാണിക്കുവാ നാണ് 'മുൻജിദി'ൽ او (അല്ലെങ്കിൽ) എന്നും, 'ഫറാഇദി'ൽ or (അല്ലെങ്കിൽ) എന്നും, ആ രണ്ടു വാക്കുകൾക്കിടയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഖാമൂസിലാകട്ടെ, ഇതിനുപകരും ضد (വിപരീതം) എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. അതായത്: ആ രണ്ടു പദവും തന്നെ 'ഉയർന്നസ്ഥലം' എന്നും, 'താഴ്ന്നസ്ഥലം' എന്നും വിപരീതാർത്ഥങ്ങൾഉള്ളവയാണ് എന്നു സാരം. (3) ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ

നിന്ന് ഖുര്‍ആനെ ദുര്‍വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്ന ഇക്കൂട്ടരുടെക ചില കൃത്രിമങ്ങള്‍-അല്ലെങ്കില്‍ അജ്ഞത-സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. 'റഹ്‌വി'ന്‍റെ അര്‍ത്ഥം മാറ്റി തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റുവാനായി 'ഖാമൂസി'ലെ വാചകത്തില്‍നിന്നു തങ്ങള്‍ക്കനുകൂലമാണെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു ഭാഗം മാത്രം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് 'ഉയര്‍ന്നതും താഴ്ന്നതുമായ സ്ഥലം' എന്ന് ഇവര്‍ അതിനു അര്‍ത്ഥം നിശ്ചയിക്കുന്നു. 'റഹ്‌വത്തി'ല്‍ മാത്രമേ വിപരീതാര്‍ത്ഥം വരികയുള്ളു; 'റഹ്‌വി'നു രണ്ടുംകൂടി ചേര്‍ന്നുകൊണ്ടുള്ള അര്‍ത്ഥമാണുള്ളത് എന്നും, 'മുന്‍ജിദി'ലും അപ്രകാരം കാണാം എന്നും മറ്റും ഇവര്‍ ജല്‍പിച്ചുകാണാറുണ്ട്. ഈ ജല്‍പനങ്ങളെപ്പറ്റി ഇപ്പോള്‍ വായനക്കാര്‍ക്ക് വിധി പറയാവുന്നതാണ്. والله على كل شيئ شهيد (അല്ലാഹു എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.)

رهوا (റഹ്‌വന്‍) എന്ന പദത്തിന്‍റെ ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യം, തുറന്ന് വിശാലവും ശാന്തവുമായത് എന്നാണെന്നു മേല്‍ കണ്ട ഉദ്ധരണികളില്‍ നിന്നു വായനക്കാര്‍ക്ക് നല്ലപോലെ മനസ്സിലായല്ലോ. എനി ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യത്തിലേക്കു നോക്കാം. സൂ:ദുഖാന്‍ 23-24 ല്‍ അല്ലാഹു മൂസാനബിയോടു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

فاسر بعبادى ليلا انكم متبعون واترك البحر رهوا انهم جند مر قون
ـ الدخان

(നീ എന്‍റെ അടിയാന്‍മാരെയുംകൊണ്ട് ഒരു രാത്രിയില്‍ കടന്നുപോകുക. നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍ പിന്‍തുടരപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും. സമുദ്രത്തെ തുറന്നു കിടക്കുന്ന നിലയില്‍ നീ വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും അവര്‍-ഫിര്‍ഔന്‍റെ കൂട്ടര്‍-മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സേനയാകുന്നു.) സൂറത്തുത്വാഹാ 77-ല്‍ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: ''ഉണങ്ങിയ ഒരു വഴി സമുദ്രത്തില്‍ നീ അവര്‍ക്കു ഏര്‍പ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക'' എന്ന്.

അപ്പോള്‍: (1) മൂസാനബി വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തില്‍ അടിച്ചാല്‍ തുറന്നുകിട്ടുന്ന വഴി ഉണങ്ങിയതായിരിക്കും: (2) ആ വഴിയില്‍ക്കൂടി അവര്‍ അക്കരെ പറ്റുമ്പോഴേക്കും ഫിര്‍ഔനും കൂട്ടരും അവരുടെ പിന്നാലെ വന്നു ആ വഴിയിലൂടെ പ്രവേശിക്കും; (3) അതിനായി ആ തുറന്നുകിട്ടിയ മാര്‍ഗ്ഗം അങ്ങിനെ തുറന്ന് വിശാലമായും, ശാന്തമായുംകൊണ്ടു തന്നെ കിടക്കണം. അഥവാ അവര്‍ പ്രവേശിക്കുംമുമ്പ് ആ മാര്‍ഗ്ഗം അടഞ്ഞുപോയിക്കൂടാ. ഇത്രയും സംഗതികള്‍ ഈ വചനങ്ങളില്‍നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇസ്‌റാഈല്യര്‍ അക്കരപറ്റിയശേഷം, ഫിര്‍ഔനും കൂട്ടരും പിന്നാലെ വരുന്നതുകണ്ട് ഭയപ്പെട്ട് സമുദ്രം പഴയപടി തമ്മില്‍ കൂടിച്ചേര്‍ന്നാല്‍ നന്നായിരുന്നുവെന്ന് മൂസാ നബി ആഗ്രഹിക്കുമ്പോഴാണ് ''സമുദ്രത്തെ തുറന്നുകിടക്കുന്ന നിലയില്‍ വിട്ടുപോകണ''മെന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെന്ന് ഖത്താദഃ(ﷺ) മുതലായവര്‍ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

ഈ വാസ്തവങ്ങളെ മറച്ചുവെക്കുവാനായി, നമ്മുടെ ദുര്‍വ്യാഖ്യാനക്കാര്‍ 'റഹ് വി'ന്‍റെ അര്‍ത്ഥം മാറ്റുക മാത്രമല്ല ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വ്യാകരണപരമായ ഘടനയിലും അവര്‍ കൃത്രിമം നടത്തിയിരിക്കുന്നു. സമുദ്രം വിട്ടുപോകുമ്പോള്‍ അതിന്‍റെ സ്ഥിതി (**حال**) എന്തായിരിക്കണമെന്ന് കാണിക്കുവനാണ് 'റഹ്‌വന്‍' എന്ന ആയത്തില്‍ പറഞ്ഞത്. അല്ലാതെ സുദ്രത്തിന്‍റെ ഒരു വിശേഷണം (**صفة**) എന്ന നിലക്കല്ല. സമുദ്രത്തിന്‍റെ വിശേഷണമായിരുന്നെങ്കില്‍ വ്യാകരണമുറയനുസരിച്ചു 'അര്‍-റഹ്‌വ'(**البحر الرهو**) എന്നായിരുന്നു പറയേണ്ടത്. (*) ഇതെല്ലാം ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ഇവര്‍ ആയത്തിനു അര്‍ത്ഥം പറയുന്നു: 'ഉയര്‍ന്നും താഴ്ന്നും കിടക്കുന്ന സമുദ്രത്തെ പിന്നിട്ടുകൊണ്ട് പൊയ്ക്കൊളാളുക' എന്നു 'റഹ്‌വി'ന്‍റെ വാക്കര്‍ത്ഥം ഇവര്‍ ജല്‍പ്പിച്ചതുപോലെയാണെന്ന് സങ്കല്‍പിച്ചാല്‍തന്നെയും 'സമുദ്രത്തെ ഉയര്‍ന്നും താഴ്ന്നും കിടക്കുന്ന നിലയില്‍ വിട്ടുപോകുക' എന്നേ അര്‍ത്ഥമാക്കുവാന്‍ പാടുള്ളുവെന്ന് അല്‍പ്പ

---

* لان من شرط الصفة ان تكون هو افقة الموصوف فى التنكير والتعريف

മെങ്കിലും അറബി വ്യാകരണം അറിയുന്നവർക്കറയാം. ഇതിനുപുറമേ, സമുദ്രം 'റഹ് വാ'യി ത്തീർന്നത് മൂസാനബിയുടെ, ഏതെങ്കിലും ഇടപെടലിൻെറ കാരണം കൊണ്ടുണ്ടായതാകു മ്പോൾ മാത്രമേ അതിനെ 'റഹ്‌വാ'യി വിട്ടുപോകുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ അർത്ഥമുള്ളു. നേരെമറിച്ച് സമുദ്രത്തിനു പ്രകൃത്യാ ഉള്ള ഒരു വിശേഷതയാണു, 'റഹ്‌വു' എങ്കിൽ, അതിനെ അങ്ങിനെത്തന്നെ വിട്ടേച്ചുപോകമെന്നു കൽപ്പിക്കുന്നതിൽ വിശേഷിച്ചുഅർത്ഥമൊന്നും ഉണ്ടാകുവാനില്ല. സമുദ്രമാണെങ്കിൽ അത് താഴ്ന്നും പൊന്തിയും കൊണ്ടല്ല നിലകൊ ള്ളുന്നതെന്നും, കര മാത്രമേ ഉയർന്നും താഴ്ന്നും ഇരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും സ്പഷ്ടവുമാണ്.

മൂസാ (عليه السلام) ഈജിപ്തിൽനിന്ന് മുമ്പ് മദ്‌യനിൽ പോയതും, അവിടെനിന്ന് മടങ്ങിയത തും ചെങ്കടൽ കടന്നായിരിക്കും. അതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിനു ആ സമുദ്രത്തിൽകൂടി കുന്നും കുണ്ടുംതപ്പി കയത്തിൽ വീഴാതെ കടന്നുപോകുവാനുള്ള വഴി അറിയാം, അക്കാലത്തു ചെങ്കട ൽ ഇന്നത്തെപോലെ ആഴമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. (*) എന്നൊക്കെ ഇക്കൂട്ടർ സങ്കൽപ്പിച്ചു പറയു ന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞതിനു യാതൊരു തെളിവും ഇവർക്കില്ല. മാത്രമല്ല, ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്കു മിറ ച്ചാണ് തെളിവുകളുള്ളതും: (1) ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ (كا لطو دالعظيم) ആയി എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ അവയുടെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ നിലത്തുകൂടി തുറന്നു കിടക്കുന്ന മാർഗ്ഗം വളരെ താഴെയായിരിക്കണം ഇത് സമുദ്രത്തിൻെറ ആഴത്തെ കാണിക്കുന്നു. (2) ചെങ്കടലും മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയും തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന തോടാണ് സൂയസ് തോട്. (†) ഇതു വെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെടുംമുമ്പ് ആ തോട് പോകുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് കരയായി കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. മുൻകാലത്ത് ആഫ്രിക്കാ വൻകരയും ഏഷ്യാവൻകരയും തമ്മിൽ അഥവാ ഈജിപ്തും ഫലസ്തീൻ പ്രദേശങ്ങളും തമ്മി ൽ-കരയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് ഭൂമിശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുപോലും അറിയാം. ഈ കരവഴിയായിരുന്നു. ഫലസ്തീൻ, ശാം(കൻആൻ) എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടി അശൂറി ലേക്കും ബാബിലോണ്യയിലേക്കും ഈജിപ്തിൽനിന്ന്-ഒട്ടകമാർഗ്ഗം - യാത്ര ചെയ്തിരുന്നത്. (3) യൂസുഫ് നബി (عليه السلام) ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തി ൻെറ സഹോദരസംഘം ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങുവാനായി ശാമിൽനിന്നു ഈജിപ്തിലേ ക്കുപോയതും, വന്നതും ഒട്ടകം വഴിയായിരുന്നുവെന്ന് സൂറത്ത് യൂസുഫ് 65, 70, 82 എന്നീ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഒട്ടകമാർഗ്ഗം കര വഴിക്കാണുണ്ടായിരിക്കുകയെന്ന് പറയേ ണ്ടതില്ലല്ലോ. (4) അപ്പോൾ മൂസാനബി ഈജിപ്തിൽ നിന്നു മദ്‌യനിലേക്കു പോയതും, വന്ന തും ഈ കരമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിയായിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യതയുള്ളതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

''മൂസാ നബി മുൻപരിചയത്തെ മുൻനിറുത്തി സമുദ്രത്തിൽകൂടി വടിയും തപ്പിപ്പോയ തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹവും ജനതയും രക്ഷപ്പെട്ടു; ഫിർഔനിന്നും കൂട്ടുകാർക്കും വഴി പരിചയമി ല്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഇസ്‌റാഈല്യരെ പിടികൂടുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയാൽ ശ്രദ്ധയില്ലാതെയും പെ ട്ടെന്നു കയത്തിൽ ചാടി നശിച്ചു'' എന്നാണല്ലോ ഇവരുടെ വാദം. തനി ബാലിശമായ ഈ വിവരണം ബുദ്ധിയുള്ള ഒരാൾക്കും വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ത്വാഹാ 79 ൽ; ''അ ങ്ങനെ, ഫിർഔൻ തൻെറ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി അവരെ പിൻതുടർന്നു. അപ്പോൾ സമുദ്ര ത്തിൽനിന്നും അവരെ മൂടിക്കളഞ്ഞതെല്ലാം മൂടിക്കളഞ്ഞു!'' എന്നു പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധാർഹമാകു

* യഥാർത്ഥത്തിൽ 4000 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ചെങ്കടലിന്നു ഇന്നത്തെക്കാൾ വളരെയധികം ആഴം കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് ചില യൂറോപ്യൻ ചരിത്രകാരൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നത്.

† സുയസ് തോടു ക്രി. 1869ൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. ഇത് ചെങ്കടലിൻെറ വടക്കേ അറ്റത്തുള്ള സൂയസ്പട്ടണം തുടങ്ങി മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിൽ, പോർട്ട് സൈദിലെത്തുന്നതുവരെ 168 കിലോമീറ്റർ നീളത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സൂയസുപട്ടണം കടന്നു ചെറിയ മുർ-റ, വലിയ മുർ-റ, തിംസാഹ്, മൻസിലഃ മുതലായ തടാകങ്ങളും, കാ യലുകളും മുറിച്ചുകൊണ്ടാണ് തോടു പോകുന്നത്. ഇവ ഓരോന്നിനിടയിലും കരയിടുക്കുകൾ മുറിച്ചുകീറികൊണ്ടാണ് തോടു വെട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽപെട്ട തിംസാഹ് തടാകമാണ് ഇസ്‌റാഈല്യർ കടന്നതെന്നും ചിലരക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ന്നു. ഈ ആയത്തിൽ 'സൈന്യങ്ങൾ' എന്നു നാം അർത്ഥം കൊടുത്ത പദം 'ജുനൂദ്'(جنود) എന്നതാണ്. ഇതു 'ജുൻദ്' (جند) എന്നതിന്റെ ബഹുവചനമാകുന്നു. 'ജുൻദ്' എന്ന വാക്കുതന്നെ ഒരു പട്ടാളക്കാരനല്ല-ഒരു പട്ടാള സംഘത്തിന് പറയുന്ന വാക്കാകുന്നു അപ്പോൾ 'ജുനൂദ്' എന്ന വാക്കുകൊണ്ടും ഉദ്ദേശ്യം പല പട്ടാള സംഘങ്ങൾ എന്നായിരിക്കണമല്ലോ. ഇവരെല്ലാം കൂടി പെട്ടെന്ന് ഒരു കയത്തിൽ ചാടി നശിച്ചുവെന്നു പറയുവാൻ ഇവർക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ബനൂ ഇസ്രാഈലിനേയുംകൊണ്ട് രാത്രി കടന്നുപോകുവാൻ അല്ലാഹു വഹ്‌യു നൽകി എന്നു പറഞ്ഞശേഷം സൂ: ശുഅറാ 53, 54 ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

فارسل فرعون فى المدئن حاشرين ان هؤلاء لشرذمة قليلون ـ الشعراء

(അങ്ങനെ, ഫിർഔൻ നഗരങ്ങളിൽ ആളുകളെ ശേഖരിക്കുന്നവരെ അയച്ചു. ''നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ കുറഞ്ഞ ആളുകളുള്ള ഒരു സംഘമാണ്.'' (എന്നു ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു). ഫിർഔന്റെ സൈന്യം വളരെ അധികമുണ്ടെന്നും, അതേ സമയത്ത് അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇസ്‌റാഈല്യർ നിസ്സാരമാണെന്നമാണ് ഇതും കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, ഫിർഔന്റെ സംഘം കേവലം 30 ഓ 40ഓ മാത്രമായിരിക്കണമെന്ന് വരുത്തുവാനുള്ള ഇവരുടെ പരിശ്രമവും നിരർത്ഥമാണെന്ന് ആർക്കും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

''അപ്പോൾ സമുദ്രം പിളർന്നു, എന്നിട്ട് ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ ആയി'' (فانفلق فكان كل فرق كالطود العظيم) എന്ന വാക്യത്തിന് ഇക്കൂട്ടർ കൽപിക്കുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം, 'സമുദ്രം പിളർന്നു, എന്നിട്ടു ഓരോ കൂട്ടവും-ഇസ്‌റാഈല്യരും, ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരും -ഓരോ വലിയ കുന്നുപോലെ ആയി' എന്നാകുന്നു. ഇരുകൂട്ടരും കുന്നുപോലെ കൂട്ടംകൂടിയിട്ടു പിന്നെയാണ് ഫിർഔനിന്റെ കൂട്ടരെ അല്ലാഹു അങ്ങോട്ടു അടുപ്പിച്ചതെന്നാണല്ലോ ഇതുകൊണ്ടു വരുന്നത്. 'സമുദ്രം പിളർന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതിനു ഇവർ നൽകുന്ന വിവക്ഷയണെങ്കിൽ, കുറെ ആളുകൾ കൂട്ടമായി പുഴയോ മറ്റോ കടക്കുമ്പോൾ ആ സ്ഥലത്തെ വെള്ളം രണ്ടായി പിളർന്നതുപോലെ തോന്നുമല്ലോ-അതുപോലെ തോന്നി-എന്നുമാകുന്നു. 'അപ്പോൾ, ഇവർ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, ആദ്യം ഇരുകൂട്ടരും കുന്നുകൂടിനിൽക്കണം, പിന്നെയാവണം വെള്ളം പിളർന്നത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു അങ്ങിനെയല്ല-ആദ്യം സമുദ്രം, പിളരുകയും, അനന്തരം ഓരോ പിളർപ്പും കുന്നുപോലെ ആകുകയും ചെയ്തുവെന്നുമാണ്. 'ഫിർഖ' (فرق) എന്ന വാക്കിനു 'ജനക്കൂട്ടം' എന്നും, 'പിളർന്നു' (فانفلق) എന്ന വാക്കിനു 'പിളർന്നപോലെ തോന്നി' എന്നും അർത്ഥം സമ്മതിച്ചു കൊടുത്താൽപോലും, അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന് നേരെ വിപരീതമാണ് ഇവരുടെ കഥ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് കാണാം. എനി ഇതും സമ്മതി ച്ചുകൊടുക്കുക-അപ്പോൾ മറ്റൊരു വൈരുദ്ധ്യം കാണാം.

കാരണം: സൂറ: ശുഅറാഇലെ ഈ വചനത്തെ തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നതു ഇങ്ങിനെയാകുന്നു.-وازلفنا ثم اخرين وانجينا موسى ومن معه اجمعين ثم اغرقنا الاخرين ـ الشعراء (അവിടെവെച്ച് നാം മറ്റേകൂട്ടരെ-ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ-അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂസായേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരേയും മുഴുവൻ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് മറ്റേ കൂട്ടരെ നാം മുക്കിക്കൊന്നു). അപ്പോൾ, ആദ്യം സമുദ്രം പിളർന്നു, പിന്നീടു ഓരോ പിളർപ്പും മലപോലെ ആയി, അവിടെവെച്ചു ഫിർഔന്റെ കൂട്ടർ അടുത്തുവന്നു, മൂസാനബിയും കൂട്ടരും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു, എന്നിട്ട് പിന്നെയാണ് ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ മുക്കി നശിപ്പിച്ചത്. അഥവാ മൂസാനബിയും കൂട്ടരും അക്കരപറ്റിക്കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് ഫിർഔനും കൂട്ടരും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. സൂറത്തു യൂനുസ് 90ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: നാം ഇസ്രാഈ സന്തതികളെയുംകൊണ്ടു സമുദ്രം കടന്നു, എന്നിട്ടു ഫിർഔനും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും അവരെ പിൻതുടർന്നു......' (وجاوزنا ببنى اسرائيل البحر فاتبعهم فرعون وجنوده ـ يونس ٩٠) ഇതിൽനിന്ന് ഇസ്‌റാഈല്യർ അക്കരപറ്റിയശേഷമാണ് ഫിർഔനും കൂട്ടരും പിന്നാലെ ചെന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന്, ഇരുകൂട്ടരും ഒരേ അവസരത്തിൽ സമുദ്രത്തിൽ കുന്നുകൂടി

നിന്നിട്ടില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് മലപോലെ ആയതു രണ്ടു 'ജനക്കൂട്ട'മല്ല-രണ്ടു ജലഭിത്തികളായികരുന്നു-എന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

സൂ: അൽബഖറ 50-ൽ 'നിങ്ങളെയുംകൊണ്ടു നാം സമുദ്രത്തെ പിളർന്നു' (واذ فرقنا بكم البحر۔ القرة) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഈ ആയത്തിൽ ബനൂഇസ്രാഈലിനെക്കൊണ്ട് സമുദ്രം പിളർന്നുവെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞത്-വടികൊണ്ടു പിളർന്നു എന്നല്ലല്ലോ. ഒരു സ്ഥലത്ത് വ്യക്തമായും, മറ്റേ സ്ഥലത്ത് അവ്യക്തമായും പറഞ്ഞാൽ വ്യക്തമായതുകൊണ്ട് മറ്റേതിനെ വിശദീകരിക്കണമല്ലോ'' എന്ന് ഇക്കൂട്ടർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇത് പൊതുജനങ്ങളെ വിരട്ടുവാൻ മാത്രം പോരുന്ന ഒരു ന്യായമാണ്, കാരണം:

(1)വടികൊണ്ടു സമുദ്രത്തെ അടിക്കലോ, സമുദ്രം പിളരലോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ള ഇവരുടെ വാദത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇവർ ഇത് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്, ഈ ആയത്തിലെ പ്രയോഗം (നിങ്ങളെയുംകൊണ്ട് പിളർന്നു എന്ന വാക്ക്) മറ്റുള്ള ആയത്തുകളിൽ ഇതിനേക്കാൾ സ്പഷ്ടമായി വിവരിച്ച വിവരങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തമായതാണെന്നു ഇവർക്ക് തോന്നുന്നത്. വാസ്തവമാകട്ടെ, നേരെ മറിച്ചാണുതാനും. (2) بكم (ബികും) എന്ന വാക്കിനു മലയാളത്തിൽ 'നിങ്ങളേയുംകൊണ്ടു' എന്നു തർജ്ജമ കൊടുത്ത അടിസ്ഥാനത്തിലുമാണ് ഈ ന്യായം. كم (കും) എന്നാൽ 'നിങ്ങൾ' എന്നർത്ഥം ب (ബി) എന്ന അവ്യയം അതോടുകൂടി ചേരുമ്പോൾ അതിന് സന്ദർഭമനുസരിച്ച് പല പ്രകാരത്തിലും തർജ്ജമ പറയാം: ''നിങ്ങളേയുംകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ മൂലം, നിങ്ങളോടുകൂടി, നിങ്ങൾനിമിത്തം, നിങ്ങളോടു, നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളുടെ കാരണം'' എന്നും മറ്റും അർത്ഥം ആകാവുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, അകർമ്മക്രിയ (لازم) യെ സകർമ്മക്രിയ (متعدى) ആക്കുവാനും, ഒരു കർമ്മമുള്ളതിനെ രണ്ട് കർമ്മങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെടുത്തുവാനും 'ബി' എന്ന അവ്യയം വരുന്നതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഈ വാക്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഇവർപറയുന്നതുപോലെ, ബനൂഇസ്രാഈൽ സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങിയതു നിമിത്തം സമുദ്രം പിളർന്നതുപോലെ തോന്നിച്ചു എന്നല്ല, അവർ നിമിത്തം അല്ലാഹു സമുദ്രത്തെ പിളർത്തി-അഥവാ അവരുടെ കാരണത്താലാണ് ഇതു സംഭവിച്ചത് എന്നാകുന്നു.

'ഇതൊന്നും നമ്മുടെ സ്വന്തം വകയല്ല. ബൈബ്ലാവിയും മറ്റും എടുത്തുനോക്കുക' എന്ന് സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് സൂ: ത്വാഹാ 79 ന് (واضل فرعون قومه وما هدى) എന്നതിന് ഇക്കൂട്ടർ അർത്ഥം പറഞ്ഞത് നോക്കുക: ''ഫിർഔൻ തൻെറ ജനതയെ തെറ്റായ വഴിയിലാണ് കൊണ്ടുപോയി ചാടിച്ചത്, ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുപയുക്തമായ മാർഗ്ഗത്തിലല്ല'. ഇതാണ് ഈ ആയത്തിനു ഇവരുടേതായ അർത്ഥം. ഇതു വായിക്കുമ്പോൾ, സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്ക് അൽപം രുചി തോന്നിയേക്കും. എങ്കിലും സൂത്രത്തിൽ സ്വന്തം താൽപര്യം നേടുവാൻവേണ്ടി സാമർത്ഥ്യപൂർവ്വം നൽകിയ ഒരു അർത്ഥമാണിതെന്നു അൽപം അറബി അറിയാവുന്ന ആർക്കും വേഗം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. ഈ ആയത്തിൻെറ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശ്യവും പരിശോധിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ഒന്നു രണ്ടു വസ്തുതകൾ അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും''. ''അപ്പോഴേ, അതിനെപ്പറ്റി ശരിക്കു വിധിപറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. സൂ: മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.'' قال فرعون ماريكم الاما ارى وما اهديكم الاسبيل الرشاد۔ المؤمن

(ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ-നല്ലതെന്ന്-കാണുന്നതല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ കാണിച്ചുതരുന്നില്ല. നേർമാർഗ്ഗത്തിലല്ലാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കുന്നുമില്ല.) അതേസമയത്ത് ഫിർഔൻെറ അതെ ജനതയിൽപെട്ട ഒരു സത്യവിശ്വാസി അവരെ ഇങ്ങനേയും ഉപദേശിച്ചിരുന്നു; ياقوم اتبعون اهدكم سبيل الرشاد۔ المؤمن (എൻെറ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻപറ്റുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കാം) ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശത്തെ ആ ജനങ്ങൾ വിലവെച്ചില്ല, എന്നാൽ ഫിർഔൻെറ പ്രസ്താവന അവരിൽ അവൻ അർത്ഥവത്താക്കിയോ? അതു

മില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നുവെച്ചാൽ: ഫിർഔൻ, അവർക്കുശരിയായ മാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നും, അവരെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞ് അവരെ കബളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, നേരെ മറിച്ചാണ് ഒടുവിൽ സംഭവിച്ചത്. സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ നയിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല-വഴിപിഴപ്പിച്ചു ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, ഇഹത്തിൽ, അവർ സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിനശിക്കേണ്ടി വന്നു. പരത്തിലാകട്ടെ, കാലാകാലത്തെ നരകശിക്ഷയും! ഇതാണ് ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം. എന്നല്ലാതെ, ഫിർഔൻ അവരെയും കൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ കുണ്ടും കുഴിയും നോക്കാതെ തെറ്റായ വഴിയിൽകൂടി കൂടി കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി കയത്തിൽ ചാടിച്ചു എന്നല്ലതന്നെ.

ഫിർഔൻ അവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു (اضل فرعون) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം സൂറത്തു ഹൂദ് 96-99-ൽ അല്ലാഹു ശരിക്കു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''ഫിർഔൻെറയും, ജനതയുടെയും അടുക്കലേക്ക് മൂസാനബിയെ ശരിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടി അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അവർ ഫിർഔൻെറ കൽപന അനുസരിക്കുയാണ് ചെയ്തത്. ഫിർഔൻെറ കൽപന നേർമ്മാർഗ്ഗമുള്ളതായിരുന്നില്ല. ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവൻ അവരുടെ മുമ്പിലായി വന്നുകൊണ്ട് അവരെ നരകത്തിൽ ചാടിക്കും. ഈ ലോകത്തും ഖിയാമത്തുനാളിലും ശാപം അവരുടെ പിന്നാലെയുണ്ട്.'' ഇപ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം ഇവർ ജൽപിച്ചതോ ശരി, അതോ നാം ഇപ്പറഞ്ഞതോ ശരി, എന്നു വായനക്കാർക്കു ചിന്തിക്കാം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാക്കൾ ഈ ആയത്തിനു നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനവും ഇപ്രകാരം തന്നെയാകുന്നു.

ഇനി, ബൈളാവീ (القاضى البيضاوى- رح) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എന്താണെന്ന് നമുക്കു നോക്കാം- അദ്ദേഹം ഈ ആയത്തിനുകൊടുത്ത വിവരണം ഇതാണ്:

او اضلهم فى الدين وما هدا هم وهو تهكم به فى قوله وما اهديكم الاسبيل الرشاد او اضلهم فى البحر ومانجا

(സാരം: അവൻ അവരെ മതവിഷയത്തിൽ വഴിപിഴപ്പിച്ചു അവരെ നേർമ്മാർഗ്ഗം കാണിച്ചില്ല. 'ഞാൻ നിങ്ങളെ നേർമ്മാർഗത്തിലല്ലാതെ നയിക്കുകയില്ല' എന്ന് അവൻ (മുമ്പ്) പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിൽ അവനെ പരിഹസിച്ച് പറഞ്ഞതാണിത്. അല്ലെങ്കിൽ (ഇങ്ങനെയും ആവാം:) അവൻ അവരെ സമുദ്രത്തിൽ വഴിപിഴപ്പിച്ചു, അവൻ രക്ഷപ്പെട്ടതുമില്ല എന്നായിരിക്കാം.) ഇതാണ് ബൈളാവീ പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ,'സമുദ്രത്തിൽ വഴിപിഴപ്പിച്ചു' എന്നും ആയത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം വരാമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു ഇക്കൂട്ടർ 'ബൈളാവീ' നോക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തത്. ഈ വാക്കുകൊണ്ട് 'ബൈളാവീ' (ﷺ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, ഫിർഔൻ അവരെ കയത്തിൽ ചാടിച്ചു എന്നായിരിക്കുമോ? സമുദ്രം പിളർന്നിട്ടില്ലെന്നും, ഫിർഔനും കൂട്ടരും കുണ്ടും കുഴിയും അറിയതെ, കയത്തിൽ ചാടിയാണ് നശിച്ചതെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളാണോ 'ബൈളാവീ'? ഇതാണ് നോക്കേണ്ടത്, എന്നിട്ടുവേണം ആ ആർത്ഥത്തെപ്പറ്റി വിധി പറയാൻ.

സൂ: ശുഅറാഉ് 63 ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ 'ബൈളാവീ' പറയുന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്: اى فضرب فانفلق وصار اثنى عشر فرقا بينها مسالك ......فدخلوافى شعابه كل سبط فى شعب(അങ്ങനെ,അദ്ദേഹം മൂസാനബി-അടിച്ചു, എന്നിട്ട് അത്-സമുദ്രം-പിളർന്ന് 12 പിളർപ്പുണ്ടായി. അവയുടെ ഇടയിൽ പ്രവേശനമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.... അങ്ങനെ, ഓരോ ഗോത്രവും ഓരോ ശാഖയിൽകൂടി പ്രവേശിച്ചു:) ഈ വാചകങ്ങൾ പറഞ്ഞ ഇമാം 'ബൈളാവീ' പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് ഫിർഔൻ വഴിപിഴപ്പിച്ച് (واضل فرعون) എന്ന വാചകത്തിന് ഇവർ കൊടുത്ത അർത്ഥം കൽപിക്കുക?! അവസാനം അവർ സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി നശിക്കുവാൻ ഫിർഔൻ ഇടവരുത്തിയെന്ന് മാത്രമാണ് ബൈളാവീ ആ വാചകം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ വാക്കിന് അങ്ങിനെയും ഒരു സാരം കൽപിക്കാമെന്ന് (ഒരു രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമായിക്കൊണ്ട്) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, ആയത്തിൻെറ ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനമായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത് നാം മുകളിൽ

ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അതേമാതിരിത്തന്നെയാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഇബാറത്തിൽ' (വാചകത്തിൽ) നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ഇക്കൂട്ടർ കൊണ്ടു വരുന്ന മറ്റൊരു ന്യായം ത്വാഹാ 77-ാം വചനത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാകുന്നു. അതിൽ ''നി അവർക്ക് സമുദ്രത്തിൽ ഉണങ്ങങ്ങിയ ഒരു മാർഗ്ഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക'' (فاضرب لهم طريقا فى البحر يبسا) എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: لاتخاف دركا ولا تخشى അതായത്: 'ഫിർഔനിന്റെ കൂട്ടർ പിടികൂടുമെന്ന് ഭയപ്പെടാതെയും, 'മുങ്ങിപ്പോകുമെന്ന് പേടികൂടാതെയും' എന്നു സാരം. ഈ വാക്യം വ്യാകരണനിയമപ്രകരാം ഒന്നുകിൽ അതിനുമുമ്പ് പറഞ്ഞ 'മാർഗ്ഗ'ത്തി (طريق)ന്റെ ഗുണ വിശേഷണം (صفة) ആയിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ മൂസാനബിയുടെ സ്ഥിതി വിശേഷണം (حال) ആവാം. രണ്ടായിരുന്നാലും, സമുദ്രത്തിൽകൂടി അവർക്കു പോകുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണങ്ങി വരണ്ടതായിരിക്കണം. ശത്രുക്കളെയോ, മുങ്ങുന്നതിനെയോ ഭയപ്പെടേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തതുമായിരിക്കണം. ഇതെ വചനത്തിൽ لا تخاف (ലാതഖഫ്) എന്നിടത്ത് لا تخف (ലാതാഖഫ്) എന്നും വായന (قراءة) ഉണ്ട്. 'ഭയപ്പെടരുത്' എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ വാക്കർത്ഥം. ഇതനുസരിച്ചു ഉദ്ദേശ്യം കുറെക്കൂടി വ്യക്തമാണ്.

''സമുദ്രത്തിൽ ഉണങ്ങിയ ഒരു മാർഗ്ഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക'' എന്നുള്ളതിന് ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരം, ''സമുദ്രത്തിൽ വടികൊണ്ട് തപ്പി അധികം ആഴമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുക'' എന്നു സാരമാകുന്നു. അപ്പോൾ ആ മാർഗ്ഗം ഉണങ്ങി വരണ്ടതായിരിക്കുകയില്ല. നേരേമറിച്ച് വെള്ളവും ചളിയും നിറഞ്ഞതായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവിടെ ഒരു പുതിയ സൂത്രം ഇവർ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടി വന്നു: 'ഇടക്കിടെ പൊന്തിനിൽക്കുന്ന മണൽതിട്ടുകളുള്ളതുകൊണ്ടാണത്രെ, 'ഉണങ്ങിവരണ്ടത്' (يبسا) എന്ന വാക്കു സാക്ഷാൽരിക്കുന്നത് കേവലം ബാലിശമായ ഒരു ന്യായീകരണം മാത്രമാണിത്. ഉണങ്ങിവരണ്ട ഒരു വഴി സുമദ്രത്തിൽകൂടി നിശ്ചിയിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ, ഭാഷ പരിചയമുള്ള ഒരാളും അതിന് ഈ സാരം കൽപിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉണങ്ങിവരണ്ടതും, ബാക്കിയെല്ലാം വെള്ളവും ചളിയും നിറഞ്ഞതും എന്നല്ലല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.'

മറ്റേ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ-ശത്രു പിടികൂടുന്നതിനേയും മുങ്ങിപ്പോകുന്നതിനേയും പേടിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു പറഞ്ഞത്-ഇവർ ഇങ്ങിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു: ''മുൻ പരിചയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വലിയ കയത്തിൽ ചാടാതെ മണൽതിട്ടും ചെറിയ കുണ്ടും നോക്കിത്തപ്പി വളഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു സമുദ്രം കടക്കണം. ശത്രുക്കൾക്കു അതൊന്നും അറിയാതത്തതുകൊണ്ട് അവർ നേരെ വന്ന് സുമദ്രത്തിൽ-വലിയ കയത്തിൽ ചാടിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, ഒന്നും ചിന്തിക്കാതെ അഹന്തയോടെ കുതിരപ്പുറത്ത് കുതിച്ചു പോകുന്ന ഫിർഔനും പട്ടാളവും പെട്ടെന്ന് ചെന്ന് ചാടിയത് ഒരു കയത്തിലാണ്. പണിയും തീർന്നു''. ഇതാണ് ഇവർ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. ഇതെല്ലാം കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ തന്നെ, ബുദ്ധിയും സത്യാമ്പേഷണവുമുള്ള ആളുകൾ തള്ളിക്കളയുന്നതാണ്. സമുദ്രത്തിൽ ഒട്ടും പരിചയമില്ലാത്ത ഫിർഔനും, പട്ടാളവും, അതിൽ കുണ്ടും കുഴിയും ഉണ്ടാകുമെന്ന് സംശയിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ, ഒന്നായി സുമദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങുകയും, ഒന്നടങ്കം ഒരു കയത്തിൽ പോയി മറിയുകയും ചെയ്തുവെന്ന് പറയുവാൻ ഇവർക്കു മാത്രമേ ധൈര്യം വരൂ. അൽപമെങ്കിലും സങ്കോചമുള്ളവർക്ക് ഇങ്ങിനെയെല്ലാം വാദിക്കുവാൻ മനസ്സ് സമ്മതിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

ഫിർഔനിന്റെ കൂട്ടരുടെ വരവിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നതെന്താണ് എന്ന് നോക്കാം: ''ഫിർഔൻ അവന്റെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി അവരെ പിൻതുടർന്ന് (فاتبعهم فرعون بجنوده ـ طه) എന്നും, 'നിങ്ങൾ ഇസ്റാഈല്യർ-പിൻതുടരപ്പെടുന്നതാണ്' (انكم متبعون ـ الدخان) എന്നും മറ്റുമാ

ണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്''. അല്ലാതെ, അവർ നേരെ അങ്ങു സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങി എന്നോ, മറ്റോരു കുറുക്കുവഴിക്കു പോയി എന്നോ അല്ലല്ലോ. 'അവരെ പിൻതുടർന്നു' എന്ന വാക്കിൻെറ പ്രത്യക്ഷമായ താൽപര്യം, അവർ പോയ അതേ വഴിയിലൂടെത്തന്നെ പോയി എന്നത്രെ. ഇതിന് വേറെ അർത്ഥം അന്വേഷിക്കുവാൻ മുതിരുന്നത് സ്വന്തം താല്പര്യം സ്ഥാപിക്കുവാനുളള പാഴ്വേല മാത്രമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഖുർആനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു സ്വന്തം ആശയങ്ങൾക്കു ഒപ്പിക്കുന്നവരിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പതിവാണ്: ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിച്ചുവന്നിട്ടുളള പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, കെട്ടുകഥകളും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ട് ആദ്യം അതിനൊരു രൂപം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുക, എന്നിട്ട്, കേട്ടമാത്രയിൽ തന്നെ വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്ന ആ രൂപത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിനെ ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ അടവു-മറ്റു പലേടത്തുമെന്നപോലെ-ഇവർ ഇവിടെയും പ്രയോഗിച്ചുകാണാം. അത്തരം അടിസ്ഥാനരഹിതമായ വശങ്ങളെപ്പറ്റി ചിലപ്പോൾ മുഫസ്സിറുകൾ വിമർശനം നടത്തിയിരിക്കുമല്ലോ. ആ വിമർശനങ്ങളെ ഇവർ തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളുടെ ആശയത്തിൽ ആ മുഫസ്സിറുകളും തങ്ങളോട് തികച്ചും യോജിച്ചവരാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും. ഇമാം റാസീ (رحمه الله) യുടെ ചില പ്രസ്താവനകളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കഥയിൽ അവർ നടത്തിയ ശ്രമം ഇതിന് ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. ഇതിനെക്കറിച്ചും നമുക്ക് അൽപമൊന്നു ശ്രദ്ധകൊടുക്കാം:

ചെങ്കടൽ യാത്രയെക്കുറിച്ച് കഥകളിൽ വന്നിട്ടുളള ചില ഭാഗങ്ങളെ ഇമാം റാസീ (رحمه الله) ആദ്യം ഉദ്ധരിച്ചു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അതിലെ ചില വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിമർശനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:

(1) മൂസാനബി വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ അടിച്ചപ്പോൾ 12 വഴികൾ ഉണ്ടായി; ഓരോന്നിനുമിടയിൽ വമ്പിച്ച മലപോലെ ജലഭിത്തികൾ ഉയർന്നുനിന്നിരുന്നു; ഇസ്റാഈല്യരുടെ ഓരോ ഗോത്രവും ഓരോന്നിൽക്കൂടി പ്രവേശിച്ചു; എന്നൊക്കെ കഥവർത്തമാനങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ചിലർ പറയുന്നത് ''ഒരു വഴി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുളളു എന്നാകുന്നു. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായക്കാർക്കുളള തെളിവ് കഥകളിൽ വന്നിട്ടുളളതും, ഖുർആനിൽ: **فكان كل فرق كالطودالعظيم** (എല്ലാ പിളർപ്പും-വിഭാഗവും-വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ ആയി) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുളളതുമാകുന്നു. (*) രണ്ടാം അഭിപ്രായക്കാർക്കുളള തെളിവ്:**فاضرب لهم طريق في البحر يبسا** (സമുദ്രത്തിൽ അവർക്ക് ഒരു ഉണങ്ങിയ വഴി ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക) എന്ന ആയത്തുമാകുന്നു''.(†)

(2) ''മൂസാ (عليه السلام) ഇസ്റാഈല്യർക്കു വഴി കാണിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ തമ്മതമ്മിൽ കാണത്തക്കവണ്ണം (ഓരോ വഴികളിൽ നിന്നു മറ്റേതിലേക്കു കാണാവുന്ന) പഴുതുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അവർ ശഠിച്ചുനിന്നു എന്ന് ചില നിവേദനങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ഇത് കുറേ വിദൂരമാണ്. കാരണം, അങ്ങേ അറ്റത്തെ ഭയമുളള ഈ അവസരത്തിൽ അത്തരം മരവിച്ച വാശിപിടിക്കുക എങ്ങനെയാണ്?''

(3) ഫിർഔൻ വലിയ ബുദ്ധിമാനും, തന്ത്രശാലിയുമായിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് എങ്ങനെയാണ്, ഈ നാശത്തിൽ ചെന്നു ചാടുവാൻ മുതിരുന്നത്? സമുദ്രം പിളർന്നത് തൻെറ കൽപനയ

---

* 'എല്ലാ പിളർപ്പും' (**كل فرق**) എന്നു പറയുമ്പോൾ പിളർപ്പു രണ്ടെണ്ണം മാത്രമല്ല, അധികം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണല്ലോ പ്രത്യക്ഷ്യത്തിൽ തോന്നുക. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഈ വാക്ക് അവർ തെളിവാക്കുന്നത്.

† വഴി ഒന്നു മാത്രമാണെന്നാണ് ഈ വാക്യംകൊണ്ടു വരുന്നത്.

നുസരിച്ചല്ല (അതൊരു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തമാണ്) എന്ന് അവന് അറിയുമല്ലോ! ഇതിന് രണ്ടു കാരണങ്ങൾ പറയാറുണ്ട്; ഒന്ന്; ജിബ്രീൽ (عليه السلام) ഒരു കുതിരപ്പുറത്തായിരുന്നു. (അദ്ദേഹം) ആദ്യം അതിൽ പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോൾ ഫിർഔന്റെ കുതിര അതിനെ പിൻതുടർന്നു എന്നാകുന്നു. വേണമെങ്കിൽ, ഒരാൾക്കു ഇങ്ങിനെയും പറയാം: ''ഇത് വിദൂരമാണ്. കാരണം: ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ രാജാവ് പട്ടാളത്തിന്റെ മുമ്പിലായി പ്രവേശിക്കുക പ്രയാസമാണ്. അങ്ങിനെയാണെന്നു വന്നാൽതന്നെ, അപ്പോൾ ഫിർഔൻ (സ്വേച്ഛപ്രകാരമല്ലാതെ) നിർബന്ധിതനായി പ്രവേശിച്ചുവെന്നാണല്ലോ വരുക. അതു കൂടുതൽ ഭയമുളവാക്കുന്നതും, പ്രവേശനം നിറുത്തിവെക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുമാണല്ലോ! മാത്രമല്ല, ജിബ്രീലിന് എന്താവശ്യമുണ്ട്, ഈ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുവാൻ? അദ്ദേഹത്തിന് ആദ്യമേതന്നെ അവനേയും സൈന്യത്തേയും വെള്ളത്തിലേക്കു പിടിച്ചെറിഞ്ഞുകളയാമല്ലോ!'' എന്ന്. പക്ഷേ, (ന്യായം) പറയുവാൻ കൂടുതൽ തരപ്പെട്ടത് ഇപ്രകാരമാണ്: ''അവൻ തന്റെ മുന്നണിസൈന്യത്തോട് ആദ്യം പ്രവേശിക്കുവാൻ കൽപിച്ചു. അവർ വെള്ളത്തിലകപ്പെട്ടുപോകാതെ കണ്ടപ്പോൾ, തനിക്കും രക്ഷ കിട്ടുമെന്ന് മിക്കവാറും ധരിച്ചു. അങ്ങനെ എല്ലാവരും സമുദ്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരെ മുക്കിക്കളഞ്ഞു''.

(4) ''ഫിർഔൻ വിശ്വസിച്ചുകളയുമെന്നുകണ്ട് ജിബ്രീൽ, അവനെ വെള്ളത്തിലും ചെളിയിലും തട്ടിയിട്ടിരുന്നുവെന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നത് ശരിയല്ല. കാരണം വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കുവാൻ മലക്കിനോ നബിക്കോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു''.

(5) ''മൂസാ നബി സമുദ്രത്തോട്: 'നീ പിളരുക' എന്നും മറ്റും സംസാരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, സമുദ്രം മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നത് (ശരിയാണെങ്കിൽ) നമ്മുടെ (അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ) പ്രമാണമനുസരിച്ച് അസംഭവ്യമൊന്നുമല്ല. കാരണം, നമ്മുടെ അടുക്കൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ ജഡകൂടം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് നിബന്ധനയില്ല. 'മുഅ്തസില;' കക്ഷിയുടെ അടുക്കൽ ആ സംസാരം യഥാർത്ഥ സംസാരമായിരിക്കുകയില്ല- സാന്ദർഭികമായ വിവരണം മാത്രമായിരിക്കും.' [റാസിയുടെ വാക്യങ്ങൾ അവസാനിച്ചു.
اه ملخصا من ج ٦ ص ٦٠ من الرازى]

ഇമാം റാസി (رحمه الله) ഒന്നാമതായി ചെയ്തത്, സമുദ്രത്തിൽ തുറക്കപ്പെട്ട മാർഗ്ഗം, ഒന്നോ പന്ത്രണ്ടോ എന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും, രണ്ടിനുമുള്ള തെളിവുകൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും മാത്രമാണ്. ഇവിടെ രണ്ടിലൊന്നു അദ്ദേഹം ബലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ, സൂ:ശുഅറാഉ് 63 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''മൂസാനബിയോട് സമുദ്രത്തെ അടിക്കുവാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അടിച്ചു; അപ്പോൾ അത് പിളർന്നു എന്നാണ് ആയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. കാരണം: ആ വാക്യത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അതു അറിയപ്പെടുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അടിക്കൽകൂടാതെ പിളരുകയാണെങ്കിൽ, പിന്നെ അടിക്കുവാൻ (اضرب എന്ന്) കൽപ്പിക്കുന്നത് നിരർത്ഥമാണല്ലോ. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടി മുഖാന്തരമുള്ള അമാനുഷിക കൃത്യങ്ങളിലൊന്നായിട്ടാണ് അല്ലാഹു അതിനെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതും, മൂസാനബിയുടെമേൽ കൂടുതൽ വലിയ അനുഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വം ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കൂടുതൽ സാദ്ധ്യമാവുന്നതും അങ്ങിനെ വരുമ്പോഴാണ്.'' (പിന്നീട്, സമുദ്രത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം തുടരുന്നു;) ''അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തോട്: നിന്റെ വടികൊണ്ട് അടിക്കുക എന്നു പറയപ്പെട്ടു; അദ്ദേഹം അടിച്ചു; അതു പിളർന്നു; ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലപോലെ ആയി; അവരിൽ ഓരോ ഗോത്രത്തിനുമായി പന്ത്രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായി.'' (പിന്നീട് ആ മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിസ്തരിച്ചശേഷം റാസി (رحمه الله) പറയുന്നു:-)

''ഇതു പല നിലക്കും അമാനുഷികം (معجز) ആയിരുന്നു: (1) വെള്ളം അങ്ങിനെ പിളർ

ന്നത്. (2) ഓരോ ഭാഗത്തും വെള്ളം കുന്നുകൂടി മലപോലെ നിന്നത്. (3) ഫിർഔനും കൂട്ടുകാർക്കും കാറ്റും ഇരുട്ടും അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്ന് ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ശരിയാണെങ്കിൽ അത് മൂന്നാമത്തേതും. (4) ആ ഓരോ മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ഭിത്തികളിൽ അതാതു വഴികളിൽകൂടി പോകുന്നവർക്ക് പരസ്പരം കാണാമായിരുന്നുവിധം പഴുതുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. (5) ഫിർഔനും കൂട്ടരും പ്രവേശിച്ചു കഴിയുവോളം സമുദ്രം അങ്ങിനെത്തന്നെ നിന്നത്.''

الرازي ج٦ ص ٣٧٣،٣٧٤

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഇമാം റാസിയുടെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. പന്ത്രണ്ട് വഴികൾ സമുദ്രത്തിൽ തുറക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്ഷം. ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞ റാസി (ﷺ) പ്രസ്തുത സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അതൊരു സാധാരണ സംഭവം മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും, ഫിർഔനും കൂട്ടരും അറിയാതെ കയത്തിൽ ചാടിയതാണെന്നും മറ്റും കരുതുമോ? പറയുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. ബുദ്ധിയുള്ളവർ ചിന്തിക്കുക!

2-ാമത്തെ വിമർശനംകൊണ്ട് റാസി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, പന്ത്രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്ന് പറയപ്പെട്ടതിനെയോ, അതിൽ പഴുതുകൾ ഉണ്ട് എന്ന് പറയപ്പെട്ടതിനെയോ അല്ല. ഇസ്റാഈല്യർ വാശിപിടിച്ചുനിന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ്. 3-ാമത്തെ വിമർശനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഫിർഔൻ സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങുവാൻ മടിക്കുകയും, അവനെ ഇറക്കുവാനായി ജിബ്രീൽ കുതിരപ്പുറത്ത് മുന്നിൽ ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തുവെന്നും, ആദ്യമായി ഫിർഔനും, പിന്നെ പട്ടാളവും കടന്ന് എന്നുമുള്ള പ്രസ്താവനകളെ ഖണ്ഡിക്കലാകുന്നു. അല്ലാതെ, സമുദ്രം പിളർന്നുവെന്നതിനെ വിമർശിക്കുകയല്ല അതെന്നു തീർച്ചയാണ്. മൂന്നാം വിമർശനത്തിൻെറ ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാചകങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക. 4-ാമത്തെയും, 5-ാമത്തെയും വിമർശനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം, അവയിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ രണ്ടും വെറും കഥയുടെ കൂട്ടത്തിലല്ലാതെ എണ്ണപ്പെടുവാൻ രേഖകളൊന്നുമില്ല.

3-ാം വിമർശനത്തിൽ റാസി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ച ചില ഭാഗങ്ങളെ ('ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ രാജാവ് മുമ്പിലായിരിക്കും' എന്നു തുടങ്ങി 'വെള്ളത്തിലേക്കു പിടിച്ചെറിഞ്ഞുകളയാമല്ലോ' എന്നതുവരെ) മാത്രം എടുത്തുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ, ഇമാം റാസിയേയും തങ്ങളുടെ പക്ഷക്കാരനാക്കി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞത് തനി വഞ്ചകനായാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇമാം ബൈളാവിയെ തങ്ങളുടെ പക്ഷത്താക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിലും കടുത്ത കൃത്രിമമാണ്, ഇമാം റാസിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഇവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ. റാസിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കും, 'മറ്റുള്ള ഒരു വിഭാഗം മുഫസ്സിറുകളും' തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായക്കാരുണ്ടെന്ന് വരുത്തുന്ന പ്രസ്താവനയുടെയും കഥ! സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിലും വേണ്ടേ അൽപമെങ്കിലും നീതിന്യായം?!

മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് യുക്തിവാദക്കാരുടെ പുത്തൻ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളോട് ഖുർആൻ യോജിക്കുന്നില്ലെന്നും, അതിനാൽ തങ്ങളുടെ വാദങ്ങളും ആശയങ്ങളും ന്യായീകരിക്കുവാൻവേണ്ടി അവർ ഖുർആനിനെ വളരെയധികം വളച്ചുതിരിച്ച് ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ആ ശ്രമത്തിനടിയിൽ സത്യവും യുക്തിയും മറന്നുപോവുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു.

മൂസാനബിയും ഇസ്റാഈല്യരും സമുദ്രം കടന്ന സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ട് ആയിരക്കണക്കിനുകൊല്ലങ്ങളായി ആ സംഭവത്തിൽ വല്ലവർക്കും വല്ല അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഇത്രയൊക്കെ നിരൂപണം ചെയ്വാനെന്തുണ്ട്? എന്നിങ്ങിനെ വല്ലവർക്കും

തോന്നുന്നപക്ഷം, അവരോട് പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: ഇത് വാസ്തവത്തിൽ ആ ഒരു കഥയെ ബാധിക്കുന്ന വിഷയമല്ല. ഖുർആനെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും, അനിസ്ലാമികമായ ആശയങ്ങൾ ഖുർആൻെറ പേരിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിഷയമാക കൊണ്ടാണ് ഇത്രയും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിവന്നത്.

അല്ലാഹുവേ! നീ ഞങ്ങൾക്ക് സൻമാർഗ്ഗം കാണിച്ച് തന്നിട്ടുള്ളതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ വഴിതെറ്റിപ്പോകുവാൻ ഇടവരുത്തരുതേ! നിൻെറ പക്കൽനിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് കാരുണ്യം പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ. നീയാണ് വളരെ അധികം ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങൾക്കും, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഞങ്ങളെ മുൻകടന്നവർക്കും നീ പൊറുത്തു തരേണമേ! ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരോട് യാതൊരു വെറുപ്പും അസൂയയും അനിഷ്ടവും ഉണ്ടാക്കരുതേ! നീ വളരെ ദയാലുവും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا ـ الخ ربنا اغفر لنا ولإخواننا الذين سبقونا بالإيمان ـ الخ آمين

21. സൂറത്തുൽ–അമ്പിയാഉ് سورة الأنبياء

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 112 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 7

ജുസ്ഉ്–17

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱقۡتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمۡ وَهُمۡ فِي غَفۡلَةٖ مُّعۡرِضُونَ ﴿١﴾

1 ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ വിചാരണ ആസന്നമായിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, അശ്രദ്ധയിലായുംകൊണ്ട് തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരുമാകുന്നു!

1 اقْتَرَبَ ആസന്നമായി, അടുത്തുവന്നു. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. حِسَابُهُمْ അവരുടെ വിചാരണ. وَهُمْ അവരോ, അവരാകട്ടെ. فِي غَفْلَةٍ അശ്രദ്ധയിലായിക്കൊണ്ട് (ബോധരഹിതരായി). مُّعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു, അവഗണിക്കുന്നവരാകുന്നു.

മനുഷ്യൻ അവന്റെ ആയുഷ്ക്കാലത്തിൽ ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ള സകല കൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സവിസ്തരം വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ദിവസമുണ്ട്; അതു അധികമൊന്നും വിദൂരമല്ല; എപ്പോഴാണതു സംഭവിക്കുകയെന്ന് അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയുകയില്ല; ലോകസ്രഷ്ടാവും, സകല രഹസ്യങ്ങളും അറിയുന്നവനുമായ അല്ലാഹുവായിരിക്കും അന്നു വിചാരണ നടത്തുന്നതും, വിധി കൽപ്പിക്കുന്നതും; ഈ വിചാരണാഫലത്തെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും മനുഷ്യന്റെ കാലാകാല സുഖദു:ഖങ്ങൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി 'തിർമദി' (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു:

لا تزول قدما عبد حتى يسأل عن عمره فيما افناه وعن علمه فيما فعل به وعن ماله من اين اكتسبه وفيما انفقه وعن جسمه فيما ابلاه –الترمذى عن ابي برزة (رض)

(സാരം: ഏതൊരു അടിയാനോടും തന്നെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ, അവന്റെ ആയുഷ്കാലം എന്തിൽ ചിലവഴിച്ചുവെന്നും, അവന്റെ അറിവുകൊണ്ട് എന്തു പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നും, അവന്റെ ധനം എവിടെ നിന്നു സമ്പാദിച്ചുവെന്നും, അതു എന്തിൽ ചിലവാക്കിയെന്നും, അവന്റെ ശരീരം എന്തിൽ വിനിയോഗിച്ചുവെന്നും ചോദിച്ചല്ലാതെ, അവന്റെ കാലുകൾ –വിചാരണാനിലയിത്തിൽനിന്നു–നീങ്ങുന്നതല്ല.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു:

مامنكم من احدالاسيكلمه ربه ليس بينه وبينه ترجمان فينظر ايمن منه فلايرى الا ما قدم ينظر اشأم منه فلا يرىالا ما قدم وينظر بين يديه فلا يرى الا النار تلقاء وجهه فاتقواالنار ولو بشق تمرة–متفق عليه

സാരം: നിങ്ങളിൽ ഒരാളോടും തന്നെ അല്ലാഹു സംസാരിക്കാതിരിക്കുകയില്ല; അവന്നും അല്ലാഹുവിന്നുമിടയിൽ യാതൊരുമദ്ധ്യഭാഷകനും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ അവൻ വലത്തോട്ടു നോക്കും: താൻ മുമ്പ് ചെയ്തു വെച്ച കർമ്മമല്ലാതെ കാണുകയില്ല. ഇടത്തോട്ടു നോക്കും: അപ്പോഴും മുമ്പ് ചെയ്തതല്ലാതെ കാണുകയില്ല. മുമ്പോട്ടു നോക്കും: അപ്പോൾ മുഖത്തിനുനേരെ നരകമല്ലാതെ കാണുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു കാരക്കപ്പൊളികൊണ്ടെങ്കിലും–കഴിവുപോലെ–നിങ്ങൾ നരകത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ (ബു; മു.) ഇത്രയും ഗൗരവമേറിയ ഈ ദിവസത്തെ നേരിടേണ്ടതുണ്ടെന്ന ബോധമില്ലാതെ–അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസമില്ലാതെ–അവഗണിച്ചു കളയുന്നതെത്രമാത്രം ഭയങ്കരം!

ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഈ വിചാരണ, മരണാനന്തരം പരലോകത്തുവെച്ചു എല്ലാവ

രും നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ആ മഹാ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിചാരണ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം–ചില മഹാൻമാരായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചതുപോലെ–മറ്റൊരു വിചാരണ ആയിരിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. അതായത്: സത്യവിശ്വാസികൾക്കും, സത്യനിഷേധികൾക്കുമിടയിലുള്ള ഖണ്ഡിതമായ ഒരു തീരുമാനം അടുത്തുതന്നെ–ഈ വചനം അവതരിപ്പിച്ചത് മുതൽ വിദൂരമല്ലാത്ത ഒരു സമയത്തുതന്നെ-ഉണ്ടാകേണ്ടതു ആവശ്യമായിരുന്നു. ഈ സൂറത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിലും, മദ്ധ്യത്തിലുമുള്ളതുപോലെ, ആരംഭത്തിലും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു താക്കീതായിരിക്കാം ഈ ഒന്നാമത്തെ വചനം. അതെ, ആ വിചാരണയുടെ അവസരം അടുത്തുതന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു ഈ സൂറത്തു അവതരിച്ചതുമുതൽ അധികം താമസിയാതെ, മുസ്‌ലീംകൾ മദീനായിലേക്കു ഹിജ്റ പോയി. അതോടെ സത്യപ്രബോധനത്തിൻെറ വിജയവും, പുരോഗതിയും സാക്ഷാൽകൃതമായി. അതോടൊപ്പം സത്യനിഷേധികളുടെ പരാജയവും, അധോഗതിയും ആരംഭിച്ചു. ഏറെത്താമസിയാതെ, അതു പരിപൂർണ്ണമാകുകയും ചെയ്തു. മക്കീ കാലഘട്ടത്തിൻെറ അന്ത്യാവസരങ്ങളിലാണ് ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചതെന്ന വസ്തുത ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

مَا يَأۡتِيهِم مِّن ذِكۡرٖ مِّن رَّبِّهِم مُّحۡدَثٍ إِلَّا ٱسۡتَمَعُوهُ وَهُمۡ يَلۡعَبُونَ ﴿٢﴾

2 തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന ഏതൊരു ഉൽബോധനവും-അവർ കളിച്ചും കൊണ്ട് അത് കേൾക്കുന്ന നിലയിലല്ലാതെ-അവർക്ക് വരുന്നില്ല;

لَاهِيَةٗ قُلُوبُهُمۡۗ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّجۡوَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ هَلۡ هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُكُمۡۖ أَفَتَأۡتُونَ ٱلسِّحۡرَ وَأَنتُمۡ تُبۡصِرُونَ ﴿٣﴾

3 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (അതിനെക്കുറിച്ച്) ബോധരഹിതമായിക്കൊണ്ട്. അവർ -അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ-പതുക്കെ ഗൂഢഭാഷണം നടത്തുന്നു: "ഇവൻ [മുഹമ്മദ്] നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ, (മറ്റു വല്ലതും) ആണോ? എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെ (ആ) ജാലത്തിങ്കൽ ചെല്ലുകയാണോ?!"

قَالَ رَبِّي يَعۡلَمُ ٱلۡقَوۡلَ فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٤﴾

4 അദ്ദേഹം [നബി] പറഞ്ഞു: "എൻെറ രക്ഷിതാവ് ആകാശത്തും ഭൂമിയിലുംവെച്ച് പറയുന്നത് അറിയുന്നു, അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ."

بَلۡ قَالُوٓاْ أَضۡغَٰثُ أَحۡلَٰمِۭ بَلِ ٱفۡتَرَىٰهُ بَلۡ هُوَ شَاعِرٞ فَلۡيَأۡتِنَا بِـَٔايَةٖ كَمَآ أُرۡسِلَ ٱلۡأَوَّلُونَ ﴿٥﴾

5 എന്നല്ല, അവർ [ആ അക്രമികൾ] പറയുന്നു: "ദുസ്വപ്നവാർത്തകളത്രെ [മുഹമ്മദ് പറയുന്നത്]; അതല്ല, അവൻ അത് കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണ്; അത്രയുമല്ല, അവൻ ഒരു കവിയാണ്; എന്നാൽ, (ഇവൻ പ്രവാചകനാണെങ്കിൽ) മുൻപ്രവാചകൻമാർ അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ, ഇവൻ നമുക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവരട്ടെ!" (എന്നൊക്കെ)

مَآ ءَامَنَتۡ قَبۡلَهُم مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَآۖ أَفَهُمۡ يُؤۡمِنُونَ ﴿٦﴾

6 ഇവരുടെ മുമ്പ് നാം നശിപ്പിച്ച ഒരു നാടും [നാട്ടുകാരും] വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല; എന്നിരിക്കെ, ഇവരുണ്ടോ വിശ്വസിക്കുന്നു?!

2 مَا يَأْتِيهِم അവർക്ക് വരുന്നില്ല. مِّن ذِكْرٍ ഒരുൽബോധനവും, ഉപദേശവും. مِّن رَّبِّهِم അവരുടെ രക്ഷിതാവിൽനിന്ന്. مُّحْدَثٍ പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന. إِلاَّ اسْتَمَعُوهُ അതിനെ അവർ കേട്ടുകൊണ്ടല്ലാതെ, ചെവികൊടുത്തല്ലാതെ. وَهُمْ يَلْعَبُونَ അവർ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ. 3 لاَهِيَةً അശ്രദ്ധയിലായിക്കൊണ്ട്. قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَأَسَرُّوا അവർ പതുക്കെപ്പറയുന്നു. النَّجْوَى ഗൂഢഭാഷണം സ്വകാര്യം സംസാരം, ഗൂഢാലോചന. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ. هَلْ هَذَا ഇവനാണോ. إِلاَّ بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ (വല്ലതും). مِّثْلُكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള. أَفَتَأْتُونَ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ ചെല്ലുകയാണോ. السِّحْرَ ജാലത്തിങ്കൽ, ജാലവിദ്യയിലേക്ക്. وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ നിങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെ, നിങ്ങളാകട്ടെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. 4 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّي يَعْلَمُ എന്റെ രക്ഷിതാവ് അറിയും. الْقَوْلَ പറയുന്നത്, വാക്ക്. فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തു വെച്ചും. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَهُوَ അവൻ, അവനാകട്ടെ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവനാണ്. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവനാണ്. 5 بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ, എന്നല്ല അത്രയുമല്ല. قَالُوا അവർ പറയുന്നു. أَضْغَاثُ أَحْلاَمٍ ദുസ്വപ്നങ്ങളാണ്. بَلِ افْتَرَاهُ അതല്ല അവൻ അത് കെട്ടിച്ചമച്ചതാണ്, കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. بَلْ هُوَ അതുമല്ല അവൻ. شَاعِرٌ ഒരു കവിയാണ്. فَلْيَأْتِنَا എന്നാലവൻ നമുക്ക് കൊണ്ടുവരട്ടെ. بِآيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തെ. كَمَا أُرْسِلَ (റസൂലായി)അയക്കപ്പെട്ടതുപോലെ. الْأَوَّلُونَ പൂർവ്വൻമാർ (മുൻപ്രവാചകൻമാർ). 6 مَا آمَنَتْ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. قَبْلَهُم ഇവരുടെ മുമ്പ്. مِّن قَرْيَةٍ ഒരു നാടും, ഒരു രാജ്യവും (ഒരു നാട്ടുകാരും). أَهْلَكْنَاهَا നാം അതിനെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള), നാം നശിപ്പിച്ച. أَفَهُمْ എന്നിരിക്കെ ഇവരോ, ഇവരുണ്ടോ. يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അവിശ്വാസികളുടെ ചില ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളാണ്, നാം ഇവിടെ കാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങളിലേക്ക് അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, അവർ തനി പരിഹാസത്തിലും, വിളയാട്ടത്തിലും മുഴുകിയിരിക്കുകയുമാകുന്നു. നബി(ﷺ)യെപ്പറ്റി എന്തെല്ലാം കളളപ്രചാരണങ്ങളാണ് നടത്തേണ്ടതെന്ന് അവർ ചിലപ്പോൾ ഗൂഡാലോചന നടത്തുന്നു; അങ്ങനെ പല അപവാദങ്ങളും പറപ്പെടുവിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിനും, പരിഹാസത്തിനും ആ അപവാദങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്യും. ''മുഹമ്മദ് നമ്മെപ്പോലെയുളള ഒരു മനുഷ്യനാണല്ലോ, പിന്നെ എങ്ങിനെയാണവൻ ദൈവദൂതനാവുക? ദൈവദൂതനാണെങ്കിൽ അവൻ ഒരു മലക്കായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?'' എന്നിങ്ങിനെ ജൽപിക്കും. ''പ്രവാചകനല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആരാണ്?'' ഇതാണ് അടുത്ത പ്രശ്നം. വ്യാജപ്രസ്താവനകൾക്കു സ്ഥിരതയുണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ. ഒരിക്കൽ ജാലവിദ്യക്കാരനാണെന്ന് പറയും. വേറൊരിക്കൽ ദുസ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടു എന്തൊക്കെയോ പറയുകയാണെന്ന് വാദിക്കും. മറ്റൊരിക്കൽ അവൻ ഒരു കവിയാണെന്നും, പിന്നീടൊരിക്കൽ അവൻ കളളം കെട്ടിപ്പറയുകയാണെന്നും, അങ്ങിനെ ഓരോരിക്കൽ ഓരോന്നായി പലതും പറഞ്ഞുപരത്തും. ചില അവസരങ്ങളിൽ, മുൻകഴിഞ്ഞ നബിമാരുടെ കൈക്കു വെളിപ്പെട്ടിരുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾപോലെയുളള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ നബി(ﷺ) യെ അവർ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്യും.

ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവരാനുളള വെല്ലുവിളിയെപ്പറ്റി സൂ: ത്വാഹായിലെ 133-ാം വചനത്തിലും, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു. ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടാതിരിക്കുവാനുളള ഒരു പ്രധാന കാരണംകൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു: മുൻകഴിഞ്ഞ പല സമുദായങ്ങളും അവരുടെ നബിമാരോട് ഇതുപോലെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു ആഹ്വാനം നൽകുകയും, ആവശ്യപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടാൽ വിശ്വസിച്ചുകൊളളാമെന്നു ഏൽക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവരതു നിഷേധിക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ ആകമാനം നശിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ കാരണമാകുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. അതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നില ഇവരിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. ഈ വസ്തുതയാണ് 6-ാം വചനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

റസൂലുകള്‍ മലക്കുകളായിരിക്കുമെന്നും, നബി (ﷺ) ഒരു മനുഷ്യനായതുകൊണ്ട് പ്രവ ചാകനായിരിക്കുവാന്‍ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുമുള്ള അവരുടെ ജല്‍പനങ്ങള്‍ നിരര്‍ത്ഥവും, വാസ് തവവിരുദ്ധവുമാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തില്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَمَآ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِمْ ۖ فَسْـَٔلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

7 (നബിയേ) പുരുഷന്‍മാരെയല്ലാതെ നിന്‍റെ മുമ്പ് നാം അയച്ചിട്ടില്ല; അവര്‍ക്ക് നാം 'വഹ്‌യ്' [ബോധനം] നല്‍കുന്നു. (ഇതാണവരുടെ പ്രത്യേകത). (അവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങള്‍ അറിയാത്തവരാകുന്നുവെങ്കില്‍ വേദക്കാരോട് ചോദിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍.

وَمَا جَعَلْنَـٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَمَا كَانُوا۟ خَـٰلِدِينَ ﴿٨﴾

8 നാം അവരെ, ഭക്ഷണം കഴിക്കാത്ത ശരീരങ്ങളാക്കിയിട്ടുമില്ല; അവര്‍ നിത്യജീവികളായിരുന്നതുമില്ല.

ثُمَّ صَدَقْنَـٰهُمُ ٱلْوَعْدَ فَأَنجَيْنَـٰهُمْ وَمَن نَّشَآءُ وَأَهْلَكْنَا ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

9 പിന്നെ അവര്‍ക്ക് നാം വാഗ്ദാനം സത്യമാക്കിക്കൊടുത്തു; അങ്ങനെ, അവരെയും, (അവരോടൊപ്പം) നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, അതിരു വിട്ട് പ്രവര്‍ത്തിച്ചവരെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു!

لَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ كِتَـٰبًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

10 തീര്‍ച്ചയായും, നാം നിങ്ങള്‍ക്ക് ഒരു വേദ ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങള്‍ക്കുള്ള ഉപദേശം അതിലുണ്ട്. ഇനിയും നിങ്ങള്‍ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ?!

---

7 وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല, റസൂലാക്കിയിട്ടില്ല. قَبْلَكَ നിനക്ക്മുമ്പ്. إِلاَّ رِجَالاً പുരുഷന്‍മാരെയല്ലതെ. نُّوحِي നാം വഹ്‌യു(ബോധനം) നല്‍കുന്നു. إِلَيْهِمْ അവര്‍ക്ക്. فَاسْأَلُوا നിങ്ങള്‍ ചോദിച്ചു നോക്കുവിന്‍. أَهْلَ الذِّكْرِ ബോധനത്തിന്‍െറ ആള്‍ക്കാരോട്, വേദക്കാരോട്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങള്‍ ആണെങ്കില്‍. لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങള്‍ അറിയാതെ. 8 وَمَا جَعَلْنَاهُمْ അവരെ നാം ആക്കിയിട്ടില്ല. جَسَدًا ശരീരം. لاَّ يَأْكُلُونَ തിന്നാത്ത(കഴിക്കാത്ത). الطَّعَامَ ഭക്ഷണം. وَمَا كَانُوا അവര്‍ ആയിരുന്നതുമില്ല. خَالِدِينَ നിത്യജീവികള്‍, അമൃത്യര്‍, മരിക്കാത്തവര്‍. 9 ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീട്. صَدَقْنَاهُمُ നാം അവര്‍ക്ക് സത്യമാക്കി, സത്യമായിപ്പുലര്‍ത്തി. الْوَعْدَ വാഗ്ദാനം, നിശ്ചയം. فَأَنجَيْنَاهُمْ അങ്ങനെ അവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. وَمَن نَّشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയും. وَأَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. الْمُسْرِفِينَ അതിരുകവിഞ്ഞവരെ, അതിരുവിട്ടു പ്രവര്‍ത്തിച്ചവരെ. 10 لَقَدْ أَنزَلْنَا തീര്‍ച്ചയായും നാം ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട്. إِلَيْكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക്. كِتَابًا ഒരു (വേദ) ഗ്രന്ഥം. فِيهِ അതിലുണ്ട്. ذِكْرُكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കുള്ള ഉപദേശം, ഉല്‍ബോധനം. أَفَلاَ تَعْقِلُونَ എന്നിട്ട് നിങ്ങള്‍ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ, ബുദ്ധികൊടുത്ത് ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലേ.

മുമ്പ് വഹ്‌യു നല്‍കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു റസൂലുകളായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകന്‍മാരും മനുഷ്യരായിരുന്നു; പുരുഷന്‍മാരുമായിരുന്നു. ആരും മലക്കുകളായിരുന്നില്ല; സ്ത്രീകളുമായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യസഹജമായ ഭക്ഷണം മുതലായ ആവശ്യങ്ങളും, മരണവും, അവരെയും ബാധിച്ചിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ഭാര്യാമക്കളും അവര്‍ക്കുണ്ടായിരുന്നു. (13:38)

എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യനായതുകൊണ്ട് റസൂലല്ലെന്നു വാദിക്കുന്നതിൽ എന്തർത്ഥമാണുള്ളത്?! വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയമില്ലാത്തവരാണെന്ന കാരണത്താൽ, ഒരു പക്ഷെ ഈ വസ്തുത അവർക്കു അറിയുകയില്ലെങ്കിൽ, അതിനെപ്പറ്റി വേദക്കാരോട് (ജൂതരോടും ക്രിസ്ത്യാനികളോടും) ചോദിച്ചറിയാവുന്നതുമാണ്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ഉപദേശിക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ആൾ മനുഷ്യനല്ലാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, അതു അപ്രായോഗികവും, കൂടുതൽ സംശയത്തിന് ഇടയാക്കുന്നതുമായിരിക്കും. കാരണം: അദ്ദേഹം സാക്ഷാൽ മലക്കിൻെറ പ്രകൃതിയോടു കൂടിയാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, മനുഷ്യർക്കു അദ്ദേഹവുമായി ഇടപെടുവാനും, സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും സാധ്യമാകുന്നതല്ല. ഇനി മനുഷ്യരൂപത്തിലാണെങ്കിലോ, പഴയ സംശയം വീണ്ടും ഉളവായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്:

ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم مايلبسون–الانعام: ٩

(സാരം: നാം അദ്ദേഹത്തെ-റസൂലിനെ-ഒരു മലക്കാക്കുന്നപക്ഷം, അതൊരു പുരുഷനാക്കേണ്ടിവരികയും, അവർ സംശയപ്പെടുന്ന അതേ സംശയത്തിൽ അവരെ ആക്കുകയുമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക.) റസൂലുകളെ 'പുരുഷൻമാരാ' رجلا ക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, അവർ സ്ത്രീകളും ആയിരിക്കുകയില്ലെന്നുകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

9-ാം വചനം അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരു താക്കീതാകുന്നു. അങ്ങിനെ മനുഷ്യരായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ദൂതൻമാരെ നിഷേധിച്ചവരെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്; ദൂതൻമാരേയും സത്യവിശ്വാസികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങൾക്കും ഇത് പാഠമായിരിക്കട്ടെ, വൃഥാ കുതർക്കത്തിന് മിനക്കെടരുത്! എന്നു സാരം. അല്ലാഹുതുടർന്നു പറയുന്നു:-

വിഭാഗം: 2

وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا ءَاخَرِينَ ﴿١١﴾	11 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന എത്രയോ നാടുകളെ [നാട്ടുകാരെ] നാം ഉൻമൂലനം ചെയ്യുകയും, അവരുടെ (നാശത്തിന്) ശേഷം വേറെ ജനങ്ങളെ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!
فَلَمَّآ أَحَسُّواْ بَأْسَنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾	12 അങ്ങനെ, നമ്മുടെ ശിക്ഷ കണ്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ അതാ, അവർ അതിൽ നിന്നും ചാടിപ്പോകുന്നു!
لَا تَرْكُضُواْ وَٱرْجِعُوٓاْ إِلَىٰ مَآ أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾	13 (അവരോട് പറയപ്പെട്ടു:) ''ചാടിപ്പോകേണ്ട-ഏതൊന്നിൽ നിങ്ങൾക്ക് സുഖഭോഗം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നുവോ അതിലേക്കും, നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്കും നിങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊൾക.; നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുമായിരിക്കാം?!''
قَالُواْ يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿١٤﴾	14 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഹാ! ഞങ്ങളുടെ നാശം! നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അക്രമികളായിരുന്നു!''
فَمَا زَالَت تِّلْكَ دَعْوَىٰهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَٰهُمْ حَصِيدًا خَٰمِدِينَ ﴿١٥﴾	15 അങ്ങനെ-ചത്താറിയവരായ നിലയിൽ-അവരെ കൊയ്തിട്ട വിള(പോലെ) നാം ആക്കുന്നതുവരെയും, അതു തന്നെ അവരുടെ നിലവിളിയായികൊണ്ടിരുന്നു!

11 وَكَمْ എത്രയോ എത്രയാണ്. قَصَمْنَا നാം ഉൻമൂലനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, പറ്റെ നശിപ്പിച്ചു, ഒടിച്ചുമുറിച്ചു. مِن قَرْيَةٍ നാട്ടിനെ (നാട്ടുകാരെ). كَانَتْ അതായിരുന്നു. ظَالِمَةً അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. وَأَنشَأْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. بَعْدَهَا അതിന് ശേഷം. قَوْمًا ജനതയെ. آخَرِينَ വേറെ. 12 فَلَمَّا أَحَسُّوا അങ്ങനെ അവർ കണ്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ, അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോൾ. بَأْسَنَا നമ്മുടെ ശിക്ഷ. إِذَا هُم അപ്പോഴതാ അവർ. مِّنْهَا അതിൽനിന്ന്. يَرْكُضُونَ ചാടിപ്പോകുന്നു. 13 لَا تَرْكُضُوا നിങ്ങൾ ചാടിപ്പോകേണ്ട, ഓടിപ്പോകേണ്ട. وَارْجِعُوا മടങ്ങുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِلَىٰ مَا യാതൊന്നിലേക്ക്. أُتْرِفْتُمْ നിങ്ങൾക്ക് സുഖഭോഗം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, സൗഖ്യം തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. فِيهِ അതിൽ. وَمَسَاكِنِكُمْ നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്കും. لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുമായിരിക്കാം, ചോദിക്കപ്പെടുവാനായി. 14 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا وَيْلَنَا ഹാ ഞങ്ങളുടെ നാശം, നാശമേ, കഷ്ടമേ. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ظَالِمِينَ അക്രമികൾ. 15 فَمَا زَالَت എന്നിട്ട് ആയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. تِّلْكَ അത്. دَعْوَاهُمْ അവരുടെ വിളി, വിളിച്ചുപറയൽ. حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ നാം അവരെ ആക്കുന്നതുവരെ. حَصِيدًا കൊയ്തിട്ടവിള(പോലെ). خَامِدِينَ കെട്ടാറിയവർ, ചത്താറിയവർ.

പ്രവാചകൻമാരുടെ ഉപദേശവും താക്കീതും അവർ വിലവെച്ചിരുന്നില്ല. പരിഹാസവും ധിക്കാരവുമായിരുന്നു അവർ സ്വീകരിച്ചത്. ''നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്നു നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കും, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ മടങ്ങിവരണം'' (لنخرجنكم من ارضنا او لتعودن فى ملتنا –ابراهيم:١٣) എന്നൊക്കെ അവർ നബിമാരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ, താക്കീതു ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷ അനുഭവമായി കണ്ടപ്പോഴത്തെ അവരുടെ അവസ്ഥയാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. ശിക്ഷ വന്നപ്പോൾ അവർ ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു! കുറ്റും സമ്മതിക്കുന്നു! വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നു! ആ സന്ദർഭത്തിൽ അവരോടു ഹാസ്യരൂപത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന മറുപടിയാണ് 13–ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ''നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടുന്ന സുഖഭോഗവസ്തുക്കളും, നല്ല പാർപ്പിടങ്ങളുമെല്ലാം നിങ്ങൾക്കുണ്ടല്ലോ; നിങ്ങളോടു പലർക്കും പലതും ചോദിക്കുവാനുമുണ്ടായിരിക്കും; അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുതന്നെ മടങ്ങിപോകുക; എന്തിനാണ് അതെല്ലാം വിട്ടേച്ച് ഓടിപ്പോകുന്നത്?!'' എന്ന് സാരം. വിളകൾ കൊയ്തിട്ടതുപോലെ വീണുമറിഞ്ഞുകിടക്കുകയും, തീ കെട്ടാറി ചാമ്പലായാലുള്ളതുപോലെ നിശ്ചലവും നിശ്ശേഷ്ടവുമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുവോളം ആ മുറവിളി'നാശമേ കഷ്ടമേ' എന്ന നിലവിളി–അവർ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ, എന്തുഫലമുണ്ടാകുവാനാണ്?!

16 ആകാശവും, ഭൂമിയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും നാം കളിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല;

وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ ﴿١٦﴾

17 ഒരു വിനോദം ഉണ്ടാക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത് നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്ന് ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു; നാം (അത്) ചെയ്യുന്നതല്ല.

لَوْ أَرَدْنَآ أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّٱتَّخَذْنَٰهُ مِن لَّدُنَّآ إِن كُنَّا فَٰعِلِينَ ﴿١٧﴾

18 എന്നാൽ, നാം സത്യമായുള്ളതുകൊണ്ട് അസത്യമായുള്ളതിൻമേൽ എറിയുന്നു; അപ്പോൾ അത് [സത്യം] അതിനെ തകർത്തുകളയുന്നു; അപ്പോഴേക്കും അതാ അത് നാമാവശേഷമായിപ്പോകുന്നു! (സത്യ

بَلْ نَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَى ٱلْبَٰطِلِ فَيَدْمَغُهُۥ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ ٱلْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

നിഷേധികളെ) നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്ന
തു നിമിത്തം നിങ്ങൾക്ക് നാശം!

---

16 وَمَا خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. السَّمَاءَ ആകാശം. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും. لَاعِبِينَ കളിച്ചുകൊണ്ട്, കളിയായി. 17 لَوْ أَرَدْنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ. أَن نَّتَّخِذَ നാം ഉണ്ടാക്കുവാൻ, സ്വീകരിക്കുവാൻ. لَهْوًا വല്ല വിനോദവും. لَاتَّخَذْنَاهُ നാമത് ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. مِن لَّدُنَّا നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്ന്. إِن كُنَّا നാമല്ല, നാമാണെങ്കിൽ. فَاعِلِينَ ചെയ്യുന്നവർ. 18 بَلْ പക്ഷെ, എന്നാൽ. نَقْذِفُ നാം എറിയുന്നു. بِالْحَقِّ സത്യംകൊണ്ട്, ന്യായംകൊണ്ട്, യതാർത്ഥം കൊണ്ട്. عَلَى الْبَاطِلِ അസത്യത്തിൻമേൽ, നിരർത്ഥത്തിൻമേൽ, അന്യായത്തിൻമേൽ. فَيَدْمَغُهُ എന്നിട്ട് അതതിനെ തകർത്തുന്നു (തലച്ചോർ ഉടക്കുന്നു). فَإِذَا هُوَ അപ്പോഴതാ അത്. زَاهِقٌ നശിക്കുന്നു, നാമാവശേഷമാകുന്നു, ജീവൻ പോകുന്നു. وَلَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് (ഉണ്ട്). الْوَيْلُ നാശം, കേട്, കഷ്ടം. مِمَّا تَصِفُونَ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു (വിവരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ.

വളരെ സാരഗർഭങ്ങളായ മൂന്നു വചനങ്ങളാണിത്. ആകാശഭൂമികളും, ചെറുതും വലുതുമായ അവയിലെ എല്ലാവസ്തുക്കളും-മനുഷ്യൻ വിശേഷിച്ചും-വൃഥാ വിനോദത്തിനോ, കളിയായിട്ടോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയല്ല. ഗൗരവമേറിയ ചില ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയും. യുക്തിമത്തായ ചില കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ആകുന്നു അത്. അതിലടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങൾ മുഴുവനും കണ്ടെത്തുക മനുഷ്യസാധ്യമല്ല. അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അതറിയുകയുള്ളു. പക്ഷേ, സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയും ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെയും ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യന്- അവൻെറ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയുടെയും ചിന്താഗതിയുടെയും തോതനുസരിച്ച്-ഈ തുറയിൽ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാൻ അല്ലാഹു സഹായിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം. ഭൗതികമായോ, ആത്മീയമായോ, പ്രകൃതിപരമായോ, ധാർമ്മികമായോ ഏതു നിലക്കുള്ള ചിന്താഗതിയാണ് ഒരാൾക്കുള്ളതെങ്കിൽ, ആ തരത്തിൽ പെട്ട അറിവായിരിക്കും അവനു സംജാതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. ഏതായാലും, അവൻ എത്രതന്നെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയാലും, അവൻെറ അറിവിന് ഒരു പരിധി ഉണ്ടായിരിക്കും. ''നിങ്ങൾക്കു അറിവിൽ നിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.'' (وما اتيتم من العلم الا قليلا) അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കളിവിനോദമെന്നോ, പാഴ്‌വേലയെന്നോ ഒന്നില്ലതന്നെ, അവൻ പരമ പരിശുദ്ധനും, സർവ്വോൽകൃഷ്ടനുമാകുന്നു ''ഈ കാണപ്പെടുന്നതെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യമൊന്നും മുൻനിറുത്തിയുള്ളവയല്ല, വെറുതെയങ്ങ് സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്, അനുനിമിഷം അതിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ സംഭവങ്ങൾ യുക്തിരഹിതങ്ങളാണ്-അഥവാ വെറും ചില വഴക്കങ്ങളാണ്,'' എന്നൊക്കെ വല്ലവരും ധരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽപരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെന്താണുള്ളത്?! അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وما خلقنا السماء والارض وما بينهما باطلا ذلك ظن الذين كفروا فويل للذين كفروا من النار–ص:٢٧

(ആകാശത്തെയും, ഭൂമിയെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിനെയും നാം നിരർത്ഥമായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല. അതു (അങ്ങിനെയാണെന്നു) അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ധാരണയാകുന്നു. എന്നാൽ, നരകം നിമിത്തം ആ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് നാശം!)

അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തി പ്രതാപത്തെയും,പരമോൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളെയും വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിക്കുകയും, വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യാത്തതിൻെറ ഫലമായി, അവന് മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഭാര്യാമക്കളുണ്ടെന്നും മറ്റും പറയുവാൻ ചിലർ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, ഭാര്യാമക്കളെപ്പോലെയുള്ള വല്ല വിനോദവും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി സങ്കൽപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം-അതൊരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല-അതു ഈ ഭൗതിക വസ്തുക്കളിൽനിന്നായിരിക്കുകയില്ല. ഉപരിലോകത്തും, ആത്മീയലോകത്തുമുള്ള അഭൗതിക വസ്തുക്കളിൽ നിന്നായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. അവനുണ്ടോ അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു?! അവൻ അതിൽ നിന്നെല്ലാം അത്യുന്നതമായ നിലയി

ല്‍ പരിശുദ്ധനത്രെ! (تعالى عن ذلك علوا كبيرا)

18-ാം വചനത്തില്‍, ഈ ലോകത്തു നടപ്പിലുള്ള-അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണചട്ടങ്ങളില്‍ പെട്ട-ഒരു ഭരണചട്ടമാണ് നാം കാണുന്നത്. സത്യം അസത്യത്തെ-അഥവാ യഥാര്‍ത്ഥമായുള്ളതു നിരര്‍ത്ഥമായുള്ളതിനെ-പരാജയപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നതാണത്. അവ രണ്ടും തമ്മില്‍ ഒരിക്കലും സഖ്യമില്ലാത്ത പോരാട്ടമാണുണ്ടാവുക. നീതി, ന്യായം, മര്യാദ, ധര്‍മ്മം, യാഥാര്‍ത്ഥ്യം ആദിയായവ സത്യത്തിന്റെ ചേരിയിലായിരിക്കും, അനീതി, അന്യായം, അക്രമം,അധര്‍മ്മം, നിരര്‍ത്ഥത തുടങ്ങിയവ അസത്യത്തിന്റെ ചേരിയിലും. ഇരു ചേരികളും തമ്മില്‍ നടക്കുന്ന പോരാട്ടത്തില്‍ പലപ്പോഴും അസത്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തിനു പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ ചില മോടിയും ധാടിയും കണ്ടേക്കും. നിമിഷങ്ങളല്ല, സംവത്സരങ്ങള്‍ തന്നെ അസത്യം സകുതൂഹലം നിലനിന്നേക്കും. അകം കണ്ണില്ലാത്തവനും, ഭൗതികായുഷ്ക്കാലത്തിനുമാത്രം അസ്തിത്വം കല്‍പിക്കുന്നവനും, അതുകണ്ട് വഞ്ചിതനായേക്കും. സത്യത്തെ അസത്യമായും കാര്യത്തെ വിനോദമായും അവന്‍ സ്ഥാപിക്കുവാന്‍ ഒരുമ്പെട്ടേക്കും. പക്ഷേ, അതിനൊരു അതിരും അവധിയും അനിവാര്യമാകുന്നു. ''കനം തികഞ്ഞാല്‍ തൂങ്ങുകതന്നെചെയ്യും.'' അസത്യത്തിന്റെ മൂപ്പെത്തുമ്പോള്‍, സത്യമാകുന്ന ബോംബിനെ അല്ലാഹു അതിന്റെ നേരെ എറിയുന്നു; അസത്യത്തിന്റെ മൂര്‍ദ്ധാവിനുപറ്റി അതിന്റെ തലച്ചോറു ഉടഞ്ഞുപോകുന്നു! അസത്യം ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു! ......بل نقذف على لحق على الباطل

ഈ മൂന്നു വചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തില്‍ ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. 11-ാം വചനത്തിലും അതുപോലെയുള്ള മറ്റു പല ആയത്തുകളിലും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളില്‍ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന രഹസ്യം ഇന്നതാണെന്നു അപ്പോള്‍ കാണാവുന്നതാണ്. സമ്പല്‍സമൃദ്ധവും, ജനനിബിഡവുമായ കുറേ രാജ്യങ്ങള്‍ പെട്ടെന്നു കൊയ്തെടുക്കപ്പെടുന്നു. അതില്‍ ആളിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചലന ചൈതന്യങ്ങളെല്ലാം കെട്ടാറി ചാമ്പലായിത്തീരുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരു മൂകമായ അവസ്ഥക്കുശേഷം അത, വീണ്ടും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു; പുതിയൊരു തലമുറ രംഗത്തു വരുന്നു! എന്തിനാണിതെല്ലാം? യുക്തിഹീനമായ ഒരു വികൃതിയാണോ ഇതൊക്കെ?! അല്ല, കാര്യമൊന്നുമില്ലാത്ത ചില നേരംപോക്കുകളാണോ?! അതുമല്ല, ഒരിക്കലുമല്ല:-

സാര്‍വ്വലൗകികവും, അതിമഹത്തുമായ മേല്‍പറഞ്ഞ നിയമ ചട്ടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു നടപ്പിലാക്കിയ ചില സംഭവങ്ങളത്രെ അവയെല്ലാം. ഈ പ്രപഞ്ചംകൊണ്ടും, അതിലെ വസ്തുക്കള്‍കൊണ്ടും, അവയുടെ സ്രഷ്ടാവ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഉന്നത്തിലേക്കും, ഉന്നതിയിലേക്കും അവ നീങ്ങണം-അവ നീങ്ങുകയാണ്. അതിനായി അസത്യവും അതിന്റെ സൈന്യവും സത്യത്തിനു വഴിമാറിക്കൊടുക്കണം. മാറിക്കൊടുക്കാത്തപക്ഷം ബലം പ്രയോഗിച്ച് മാറ്റപ്പെടും. അസത്യത്തിന് അറുതിവരാത്തപക്ഷം, അതു പതനത്തില്‍നിന്നു പതനത്തിലേക്കും, നാശത്തില്‍നിന്നു നാശത്തിലേക്കുമാണ് നയിക്കുക. ലോകത്തെയും ലോകരെയും തീരാനാശത്തില്‍നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തുവാന്‍ സത്യമാകുന്ന ഖഡ്ഗംകൊണ്ട് സ്രഷ്ടാവിനാല്‍ നിയമിതമായ പ്രകൃതി നിയമം അസത്യത്തെ വെട്ടുന്ന കാഴ്ചയാണ് അതെല്ലാം. അതെ, പ്രതാപശാലിയും സര്‍വ്വജ്ഞനുമായുള്ളവന്റെ നിയമനിര്‍ണ്ണയം! (ذلك تقدير العزيز العليم)

വാസ്തവം ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാകുന്നു. എന്നിട്ടു പിന്നേയും, അല്ലാഹുവിനു മക്കളുണ്ട്, ഭാര്യയുമുണ്ട്, എന്നൊക്കെ ഒരു വശത്ത്; ഇതെല്ലാം കേവലം ചില വഴക്കങ്ങളാണെന്നല്ലാതെ അതിനപ്പുറം ഒന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല എന്നിങ്ങനെ വേറൊരുവശത്ത്; ഇങ്ങിനെ, പല അസംബന്ധങ്ങളും പറഞ്ഞും, വിവരിച്ചും, വര്‍ണ്ണിച്ചും വരുന്ന അവിശ്വാസികളെ താക്കീതു ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഒടുവിലത്തെ വചനം അവസാനിക്കുന്നത്.

19 ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവർ (എല്ലാം) അവൻേറതാകുന്നു. അവൻെറ അടുക്കലുള്ളവർ, അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹങ്കാരം നടിക്കുകയില്ല; ക്ഷീണിച്ചു കുഴങ്ങുകയുമില്ല;-	وَلَهُۥ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۚ وَمَنۡ عِندَهُۥ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِهِۦ وَلَا يَسۡتَحۡسِرُونَ ١٩
20 അവർ, രാവും പകലും സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു-അവർ തളരുന്നില്ല.	يُسَبِّحُونَ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَ لَا يَفۡتُرُونَ ٢٠

---

19 وَلَهُ അവനുള്ളതാണ്, അവന്റേതാണ്. مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَمَنْ عِندَهُ അവൻെറ അടുക്കലുള്ളവർ. لاَ يَسْتَكْبِرُونَ അഹങ്കാരം നടിക്കുകയില്ല, അഹംഭാവം കാണിക്കുകയില്ല. عَنْ عِبَادَتِهِ അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. وَلاَ يَسْتَحْسِرُونَ അവർ ക്ഷീണിച്ചു കുഴങ്ങുന്നതുമല്ല. 20 يُسَبِّحُونَ അവർ തസ്ബീഹു (സ്തോത്രകീർത്തനം) നടത്തുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയിൽ. وَالنَّهَارَ പകലും. لاَ يَفْتُرُونَ അവർ തളരുന്നില്ല, കുഴങ്ങുകയില്ല, ക്ഷീണിക്കുകയില്ല.

എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സൃഷ്ടി, ഉടമസ്ഥത, നിയന്ത്രണം, കൈകാര്യം, ജീവിതം, മരണം, ശിക്ഷ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും യാതൊരുവിധ പങ്കുമില്ല.

''അവൻെറ അടുക്കൽ ഉള്ളവർ'' എന്നു പറഞ്ഞതു മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അവർ എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപ്പനകൾ അനുസരിച്ചും, അവൻെറ സ്തുതിയും സ്തോത്രവും പ്രകീർത്തിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. തങ്ങളുടെ കൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ക്ഷീണം, തളർച്ച മുതലായതൊന്നും അവരെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. വൈമനസ്യം, അഹങ്കാരം, അഹംഭാവം തുടങ്ങിയവ അവരിൽ ഉണ്ടാകുകയുമില്ല.

21 അഥവാ, അവർ ഭൂമിയിൽനിന്ന് വല്ല ആരാധ്യൻമാരെയും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നുവോ, അവർതന്നെ (മരണപ്പെട്ടവരെ) പുനർ ജീവിപ്പിക്കുന്നതാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവരെ)?!	أَمِ ٱتَّخَذُوٓاْ ءَالِهَةٗ مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ هُمۡ يُنشِرُونَ ٢١
22 അവ രണ്ടിലും [ആകാശഭൂമികളിൽ] അല്ലാഹുവല്ലാതെ വല്ല ആരാധ്യൻമാരും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവ രണ്ടും നാശപ്പെട്ടുമായിരുന്നു! അപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞുവരുന്നതിൽ നിന്ന് 'അർശി'ൻെറ നാഥനായ അല്ലാഹു എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ!	لَوۡ كَانَ فِيهِمَآ ءَالِهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَاۚ فَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلۡعَرۡشِ عَمَّا يَصِفُونَ ٢٢
23 അവൻ ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല; അവരാകട്ടെ, ചോദിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്.	لَا يُسۡـَٔلُ عَمَّا يَفۡعَلُ وَهُمۡ يُسۡـَٔلُونَ ٢٣

21 أَمِ اتَّخَذُوا അഥവാ (അതല്ലാ) അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നുവോ, സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ. آلِهَةً വല്ല ആരാധ്യൻമാരെയും, ദൈവങ്ങളെ. مِّنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന്. هُمْ അവർ (സ്വയം). يُنشِرُونَ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നു എഴുന്നേൽപിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള). 22 لَوْ كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ. فِيهِمَا അവ രണ്ടിലും. آلِهَةٌ ആരാധ്യൻമാർ, ദൈവങ്ങൾ, ഇലാഹുകൾ. إِلَّا اللَّهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ. لَفَسَدَتَا അത് രണ്ടും നശിച്ചു(വിഘടിച്ചു) പോകുമായിരുന്നു. فَسُبْحَانَ اللَّهِ അപ്പോൾ അല്ലാഹു എത്ര പരിശുദ്ധൻ (മഹാ പരിശുദ്ധൻ). رَبِّ الْعَرْشِ അർശിൻെറ (സിംഹാസനത്തിൻെറ) നാഥ നായ. عَمَّا يَصِفُونَ അവർ പറഞ്ഞു (വിവരിച്ചു) വരുന്നതിൽനിന്ന്. 23 لَا يُسْأَلُ അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. عَمَّا يَفْعَلُ അവൻ ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. يُسْأَلُونَ അവർ ചോദിക്കപ്പെടും.

അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, ഭൂമിയിലുള്ള പലതിനേയും ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ ഇലാഹുകളായി (ദൈവങ്ങളായി) സ്വീകരിക്കുന്നു. മരണപ്പെട്ടവരെ പുനർജീവിപ്പിച്ച് എഴുന്നേൽപിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായരിക്കുക ഇലാഹിനു അനിവാര്യമായ ഒരു ഗുണമത്രെ. ഈ കഴിവുള്ളവൻ അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റാരുംതന്നെയില്ല. ആകാശഭൂമികളിൽ അവനല്ലാത്ത ഒരു ഇലാഹും ഇല്ല, ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവയുടെ വ്യവസ്ഥ തികച്ചും താറുമാറാകുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ഭൗതികവസ്തുക്കളിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും വസ്തു ഇലാഹാണെന്നു വാദിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അവാസ്തവ പ്രസ്താവനകൾ എത്രമാത്രം നീചമായിട്ടുള്ളതാണു?! അല്ലാഹു അതിൽ നിന്നെല്ലാം സർവ്വോപരി പരിശുദ്ധനത്രെ! അഖിലവസ്തുക്കളുടെയും സ്രാഷ്ടാവും, നിയന്താവും, സാക്ഷാൽ ഭരണാധിപതിയുമായ അവൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ, അധികാരാവകാശത്തിലോ ചോദ്യം ചെയ്വാൻ ഏതൊരുവനും കഴിവില്ല.-അർഹതയുമില്ല. നേരെ മറിച്ച് സൃഷ്ടികളാകട്ടെ, അവരുടെ സകല കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതുമാകുന്നു. അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാകുവാൻ ആർക്കും സാധ്യതയുമില്ല.

الله (ഇലാഹു) എന്നാൽ ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹതയുള്ളവൻ എന്നർത്ഥം. സൃഷ്ടി , സംഹാരം രക്ഷ, ശിക്ഷ മുതലായവയ്ക്ക് പരിപൂർണ്ണമായും കഴിവുള്ളവനു മാത്രമേ ഇലാഹായിരിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളു. അങ്ങിനെയുള്ളവനുമാത്രമേ അതിനു അവകാശവുമുള്ളു. ഈ സംഗതി ഖുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. 21-ാം വചനത്തിലും അതിൻെറ സൂചനയുണ്ട്. എനിയും ഈ സൂറത്തിൽതന്നെ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു വീണ്ടും കാണാവുന്നതുമാണ്. ആരാധ്യൻ, ദൈവം, കർത്താവു എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഏതുപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടാലും ശരി, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റൊരു 'ഇലാഹ് ' ആകാശഭൂമികളിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന 22-ാം ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം വളരെ ശ്രദ്ധാർഹവുമാകുന്നു. ബുദ്ധിപൂർവ്വകവും, അനുഭവസാക്ഷ്യമുള്ളതുമായ ആ തത്വത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ ഏതു ന്യായശാസ്ത്രത്തിനും കഴിവില്ലതന്നെ. ആകാശഭൂമികൾ ഉണ്ട്, അതിലെ വസ്തുക്കളും ഉണ്ട്. അവയെല്ലാം ചില വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നു, എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം സമ്മതിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും ബണ്ഡിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണത്. കാരണം:

ഒന്നിലധികം ഇലാഹുകൾ ഉണ്ടെന്നു നാം സങ്കല്പിക്കുക. ഈ ഇലാഹുകൾ തമ്മിൽ ഒന്നുകിൽ യോജിപ്പുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ രണ്ടിലൊന്ന് അനിവാര്യമാണല്ലോ. തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പാണുള്ളതെങ്കിൽ, ഒരു കാര്യം ഒരേ സമയത്ത് ഉണ്ടാവണമെന്ന് ഒരാളും, ഉണ്ടാവരുതെന്നു മറ്റേയാളും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ കാര്യം ഒരേ അവസരത്തിൽതന്നെ ഉണ്ടാവുകയും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും വേണം. ഇതു അസംഭവ്യമാണല്ലോ. ഒരു കാര്യം ഇന്ന പ്രകാരമാകണമെന്ന് ഒരുവനും, വേറൊരു പ്രകാരമാകണമെന്നു മറ്റേവനും ഉദ്ദേശിച്ചാലുള്ളകഥയും ഇതുപോലെത്തന്നെ. ഇനി, രണ്ടാളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളും രണ്ടു സമയത്താ

ണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു വെക്കുക. അപ്പോൾ, ഓരോ ഇലാഹിനും മറ്റേവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത സമയത്തു മാത്രമേ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു കഴിവുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അഥവാ രണ്ടുപേരും പൂർണ്ണമായ കഴിയില്ലാത്തവരാണെന്നു ചുരുക്കം.

ഇനി, രണ്ടു 'ഇലാഹു'കളും തമ്മിൽ യോജിപ്പാണുള്ളതെന്നു സങ്കൽപിക്കുക. ഒരു കാര്യം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വസ്തു ഉണ്ടാവണമെന്നു രണ്ടുപേരും ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവ ഓരോന്നും ഒന്നിലധികം ഉണ്ടാകേണ്ടതായി വരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ: ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യത്തിനു പൂർണ്ണമായ കഴിവുള്ളവരാണല്ലോ ഒരോ 'ഇലാഹും'. ഇതു അസംഭവ്യമാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇനി, ഒരു വസ്തുവിൻെറ സൃഷ്ടിയുടെ ഒരു ഭാഗം ഒരാളും, മറ്റേ ഭാഗം വേറൊരാളുമാണ് നടത്തുന്നതെന്നുവെക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ചിലതു ഒരാളും, മറ്റു ചിലത് മറ്റേയാളും നടത്തുകയാണെന്നു വെക്കുക. ഇപ്പോഴും, ഓരോരുത്തനും സ്വന്തം നിലക്ക് മുഴുവൻ ശക്തിയില്ലാത്തവനാണെന്നും, ഭാഗികമായ കഴിവുമാത്രമേ ഓരോരുത്തന്നും ഉള്ളുവെന്നും വരുന്നു. ഇനി, ഒരുവൻ വെറുതെ ഇരിക്കുകയും, മറ്റെയാൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും ആണെങ്കിൽ, വെറുതെ ഇരിക്കുന്നവൻ പ്രവർത്തന സ്വാധീനമില്ലാത്ത ഉപയോഗശൂന്യനാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു 22-ാം വചനത്തിൽ, അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഇലാഹുണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിനെതിരായി സങ്കൽപിക്കുകപോലും സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

أَمِ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوا۟ بُرْهَـٰنَكُمْ ۖ هَـٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِىَ وَذِكْرُ مَن قَبْلِى ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْحَقَّ ۖ فَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

24 അഥവാ അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പുറമെ അവർ വല്ല ആരാധ്യൻമാരെയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ?! പറയുക: (അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ) നിങ്ങളുടെ പ്രമാണം കൊണ്ടുവരുവിൻ!-ഇതാ, എൻെറ കൂടെയുള്ളവരുടെ ഉൽബോധനവും [വേദവും], എൻെറ മുമ്പുള്ളവരുടെ ഉൽബോധനവും [വേദവും]! എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളുകളും യഥാർത്ഥം അറിയുന്നില്ല. അതിനാൽ അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്.

---

24 أَمِ اتَّخَذُوا അഥവാ (പക്ഷേ) അവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ. آلِهَةً ആരാധ്യൻമാരെ, ദൈവങ്ങളെ. قُلْ പറയുക. هَاتُوا കൊണ്ടുവരുവിൻ. بُرْهَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രമാണം, തെളിവ്. هَذَا ഇതാ. ذِكْرُ مَن مَّعِيَ എൻെറകൂടെയുള്ളവരുടെ ഉൽബോധനം. وَذِكْرُ مَن قَبْلِي എൻെറ മുമ്പുള്ളവരുടെ ഉൽബോധനവും. بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും. أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല. الْحَقَّ യഥാർത്ഥം, സത്യം. فَهُم അതിനാൽ അവർ. مُّعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്, അശ്രദ്ധരാണ്,.

മുകളിൽ നാം വായിച്ചു കഴിഞ്ഞ തിരുവചനങ്ങളിൽ, ആരാധ്യനായിരിക്കുവാൻ ഒട്ടും യോഗ്യതയില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ-വിഗ്രഹങ്ങൾ മുതലായവയെ-ഇലാഹുകളായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയും, ആകാശഭൂമികളിൽ എവിടെയും അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഒരു ആരാധ്യൻ ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യതയില്ലെന്നു തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ബുദ്ധിയുടെയും, അനുഭവത്തിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ യാതൊരു ന്യായീകരണവും സിദ്ധിക്കാത്ത ആ വാദത്തിനു-പരദൈവവാദത്തിനു-ഏതെങ്കിലും വേദപ്രമാണം തെളിയിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ. എന്നാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നത്. എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും-ഖുർആനും അതിനു മുമ്പുള്ളവയും-ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിൽ അധി

ഷ്ഠിതമായിരിക്കെ, അതിനെതിരായി എന്തു തെളിവാണ് അവർക്കു കൊണ്ടുവരുവാനുള്ളത്?! അവരിൽ കുബുദ്ധികളായുള്ള പലരും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അധികമാളുകളും പരമാർത്ഥം ആലോചിച്ചറിയാതെ യാഥാർത്ഥം വിട്ടു തിരിഞ്ഞു കളയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

25 (നബിയേ) ''ഞാനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല, അതുകൊണ്ട് എന്നെ (മാത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ'' എന്ന് നാം 'വഹ്‌യു' നൽകുന്നതായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നിനക്കുമുമ്പ് ഒരു റസൂലിനെയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല.

---

25 وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല. مِن قَبْلِكَ നിനക്കുമുമ്പ്. مِن رَّسُولٍ ഒരു റസൂലിനെയും, ദൂതനെയും. إِلاَّ نُوحِي നാം വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകിക്കൊണ്ടല്ലാതെ. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്. أَنَّهُ കാര്യം ആണെന്ന്. لاَ إِلَهَ ഒരു ഇലാഹും ഇല്ല. إِلاَّ أَنَا ഞാനല്ലാതെ. فَاعْبُدُونِ ആകയാൽ എന്നെ(ത്തന്നെ) ആരാധിക്കുവീൻ (എന്ന്).

ഇങ്ങിനെ, എതുവിധേന നോക്കിയാലും ഏറ്റവും ഗൗരവമേറിയ ഒരു അടിസ്ഥാനതത്വമാണ് 'തൗഹീദ്.' എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽപരം ഭയങ്കരം മറ്റേതാണ്?! ചിലർ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ അല്ലാഹുവിനു സമൻമാരും, പങ്കുകാരുമായിട്ടാണ് കരുതുന്നതെങ്കിൽ, വേറെ ചിലർ അവരുടെ ആരാധ്യമ്മാരെ ദൈവസന്താനങ്ങളോ, ദൈവാവതാരങ്ങളോ ആയി ഗണിക്കുന്നു. ഖുസാഅഃ, ജുഹൈനഃ, ബനൂസലമഃ (خزاعة،جهينة، بنو سلمة)മുതലായ അറബിഗോത്രക്കാർ, മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പെൺമക്കളാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള ഓരോതരം വിശ്വാസങ്ങൾ ഇന്നും പല സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലും കാണാം. ഈ വിശ്വാസം 'തൗഹീദി'ന് വിരുദ്ധമാണെന്നതിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയും, അവനെ സൃഷ്ടിസമാനമാക്കി തരംതാഴ്ത്തുകയും കൂടി ചെയ്യുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടത്രെ, സന്താനവാദത്തെ ആക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ പരിശുദ്ധിയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നതും.

وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ۗ سُبْحَٰنَهُۥ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾

26 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: ''പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ സന്താനത്തെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്! അവനെത്രയോ പരിശുദ്ധൻ! എന്നാൽ, (അവർ) ആദരണീയരായ അടിയാൻമാരത്രെ

لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِٱلْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِۦ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

27 അവനെ , വാക്കിൽ അവർ മുൻകടക്കുകയില്ല; അവൻെറ കൽപന അനുസരിച്ചുതന്നെ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِۦ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

28 അവരുടെ മുന്നിലുള്ളതും, അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു; അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടവർക്കല്ലാതെ അവർ ശുപാർശ ചെയ്കയുമില്ല. അവരാകട്ടെ, അവനെ സംബന്ധിച്ച ഭയം നിമിത്തം പേടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാണ്.

۞ وَمَن يَقُلۡ مِنۡهُمۡ إِنِّيٓ إِلَٰهٞ مِّن دُونِهِۦ فَذَٰلِكَ نَجۡزِيهِ جَهَنَّمَۚ كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٩

29 അവരിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും, ഞാൻ അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പുറമെയുള്ള ഒരു ആരാധ്യനാണെന്ന് പറയുന്നതായാൽ, അങ്ങിനെയുള്ളവന് നാം നരകത്തെ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. അപ്രകാരം, അക്രമകാരികൾക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതാണ്.

---

26 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു. اتَّخَذَ ഉണ്ടാക്കി, സ്വീകരിച്ചു. الرَّحْمَنُ റഹ്മാൻ, പരമകാരുണികൻ. وَلَدًا സന്താനം, മക്കൾ. سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, അവനെത്ര, പരിശുദ്ധൻ, അവനെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ. عِبَادٌ അടിയാൻമാരാകുന്നു. مُكْرَمُونَ ആദരണീയരായ, ആദരിക്കപ്പെട്ടവരായ. 27 لاَ يَسْبِقُونَهُ അവർ അവനെ മുൻകടക്കുകയില്ല. بِالْقَوْلِ വാക്കിൽ, വാക്കുകൊണ്ട്. وَهُم അവർ, അവരാകട്ടെ. بِأَمْرِهِ അവന്റെ കല്പനയെ, കലപ്നപ്രകാരം. يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. 28 يَعْلَمُ അവൻ അറിയും. مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുന്നിലുള്ളത്. وَمَا خَلْفَهُمْ അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതും. وَلاَ يَشْفَعُونَ അവർ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതുമല്ല. إِلاَّ لِمَنِ ഒരുവർക്കല്ലാതെ. ارْتَضَى അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള. وَهُم അവരാകട്ടെ, അവർ. مِّنْ خَشْيَتِهِ അവനെ ഭയപ്പെട്ടതുനിമിത്തം, അവനോടുള്ള ഭയത്താൽ. مُشْفِقُونَ പേടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. 29 وَمَن يَقُلْ ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. إِنِّي إِلَهٌ ഞാൻ ഇലാഹാണ്, ആരാധ്യനാണ് (എന്ന്). مِّن دُونِهِ അവനെക്കൂടാതെ. فَذَلِكَ എന്നാൽ അവൻ. نَجْزِيهِ അവന് നാം പ്രതിഫലം നൽകും. جَهَنَّمَ നരകത്തെ. كَذَلِكَ അപ്രകാരം, അപ്രകാരമാണ്. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്, പ്രതിഫലം കൊടുക്കുക. الظَّالِمِينَ അക്രമകാരികൾക്ക്.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രികളാണെന്ന വാദത്തിന്റെ ഖണ്ഡനമാണിത്: അവർ ആദരണീയരും മാന്യന്മാരും തന്നെ. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട് അവർ ആരാധ്യൻമാരായിരിക്കുന്നതിന് ഒരിക്കലും അർഹരല്ല. കാരണം, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളായ അടിമകളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകിട്ടാതെയോ, അവൻ പറഞ്ഞതിനപ്പുറമോ അവർ യാതൊന്നും പറയുകയില്ല. തികച്ചും അവന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിച്ച് നടക്കുന്നവരും, അതിനെതിരായി നടക്കാത്തവരുമാണവർ. അവരുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും അറിയാം. അവരെ ആരാധിക്കുകമൂലം അവരുടെ വല്ല ശുപാർശമുഖേനയും രക്ഷകിട്ടുമെന്ന് കരുതുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട് അനുവാദം കൊടുത്തവർക്കല്ലാതെ ശുപാർശചെയ് വാനും അവർക്കു സാധ്യമല്ല. സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങൾക്കു മാത്രമേ അവന്റെ തൃപ്തി ലഭിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് സപ്ഷടവുമാണ്. അങ്ങിനെയുള്ളവരല്ലാത്ത ആളുകൾക്ക് ശുപാർശചെയ്തുനോക്കുവാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച അത്രയും ഭയപ്പാടിലാണവർ. എന്നിരിക്കെ, അവരെ ആരാധ്യന്മാരോ ദൈവസന്താനങ്ങളോ ആക്കുന്നതിൽ എന്താണ് അർത്ഥമുള്ളത്?! താൻ ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹനാണെന്ന്, അവരിൽ ഒരാൾ പറയുന്നുവെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക: എന്നാൽ, അദ്ദേഹം നരകശിക്ഷക്കു വിധേയനാകാതിരിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള ഗുണമോ, സ്ഥാനമോ അതിന് തടസ്സമായിരിക്കുന്നതുമല്ല. ആക്രമികൾ ആരായിരുന്നാലും, നിയമപ്രകാരം അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-3

أَوَلَمۡ يَرَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ

30 അവിശ്വസിച്ചവർ കണ്ടില്ലേ: ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും അടഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതായി

وَٱلْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَٰهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ كُلَّ شَىْءٍ حَىٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

രുന്നു; എന്നിട്ട് അവ രണ്ടും നാം പിളർത്തിയിരിക്കുകയാണ് എന്ന്!? എല്ലാ ജീവവസ്തുക്കളേയും നാം വെള്ളത്തിൽനിന്ന് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ?!

وَجَعَلْنَا فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

31 അവരെയുംകൊണ്ട് ഭൂമിചരിഞ്ഞ് പോയേക്കുന്നതിന്ന്, ഭൂമിയിൽ നാം ഉറച്ച പർവ്വതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാനായി നാം അതിൽ വിശാലമായ നിലയിൽ (പലതരം) വഴികൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَجَعَلْنَا ٱلسَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ ءَايَٰتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

32 ആകാശത്തെ നാം, സൂക്ഷിച്ചുനിറുത്തപ്പെട്ട ഒരു മേൽപുരയും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരാകട്ടെ, അതിലെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

33 രാവ്, പകൽ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നിവയെ പടച്ചുണ്ടാക്കിയവനത്രെ അവൻ (അല്ലാഹു). ഓരോന്നും, ഓരോ ഭ്രമണപഥത്തിൽ നീന്തി (സഞ്ചരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

---

30 أَوَلَمْ يَرَ കണ്ടില്ലേ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. أَنَّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളാണെന്ന്. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയും. كَانَتَا അത് രണ്ടുമായിരുന്നു. رَتْقًا അടഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതു, ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നത്, തിങ്ങിച്ചേർന്നത് (എന്ന്). فَفَتَقْنَاهُمَا എന്നിട്ട് അത് രണ്ടും നാം പിളർത്തി. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും, (ഉണ്ടാക്കുകയും) ചെയ്തു. مِنَ الْمَاءِ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന്, വെള്ളത്താൽ. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവേയും. حَيٍّ ജീവനുള്ള. أَفَلَا يُؤْمِنُونَ എന്നിട്ട് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേ. 31 وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. رَوَاسِيَ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മലകളെ, ആണികളെ, കീലങ്ങളെ. أَن تَمِيدَ അത് ചരിഞ്ഞുപോകുന്നതിന്(ചരിയാതിരിക്കുവാനായി). بِهِمْ അവരെയും കൊണ്ട്. وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു. فِيهَا അതിൽ. فِجَاجًا വിശാലമായ നിലയിൽ. سُبُلًا വഴികളെ. لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവാനായി (അവർക്ക് വഴിഅറിയുവാനായി). 32 وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ ആകാശത്തെ നാം ആക്കി. سَقْفًا ഒരു മേൽപുര. مَّحْفُوظًا സൂക്ഷിച്ചു നിറുത്തപ്പെട്ട. وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ. عَنْ آيَاتِهَا അതിലെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച്. مُعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്, അശ്രദ്ധരാണ്. 33 وَهُوَ അവൻ. الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവനത്രെ. اللَّيْلَ രാത്രി. وَالنَّهَارَ പകലും. وَالشَّمْسَ സൂര്യനും. وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനും. كُلٌّ എല്ലാം തന്നെ. فِي فَلَكٍ ഓരോ ഭ്രമണ പഥത്തിൽ. يَسْبَحُونَ നീന്തുന്നു, സഞ്ചരിക്കുന്നു.

സൃഷ്ടികർത്തൃത്വത്തിലും,രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിലുമുള്ളഏകത്വം, (لتوحيد فى الخالقية والربوبية) ആരാധ്യതയിലെ എകത്വത്തിന് (التوحيد فى الالوهية) തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കുക ഖുർആൻെറ ഒരു സാധാരണ പതിവാകുന്നു. അതാണ് നാം ഇവിടെയും കാണുന്നത്. യുക്തി, അനുഭവം, വേദപ്രമാണം എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള വിവരണങ്ങൾക്കുശേഷം, സദാ മനുഷ്യൻ കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിത്യസത്യങ്ങളായ ആറേഴു പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അല്ലാഹു ഇവിടെ നിരത്തിക്കാട്ടുന്നു. ഇവയെങ്കിലും, ഈ സത്യനിഷേധികളക്ക് ചിന്തിച്ചറിഞ്ഞുകൂടേ

-അവർ ഇതൊന്നും കാണുന്നില്ലേ-എന്നാണ് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.

ان السماواة والا رض كانتا رتقا ففتقناهما (ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും അടഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതായിരുന്നു, എന്നിട്ട് അവയെ നാം പിളർത്തി.) ഇതാണ് ഒന്നാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തമായി കാട്ടുന്നത്. رتق ('റത്ഖുൻ') എന്നാൽ, 'അടഞ്ഞത്, തിങ്ങിയത്, ഒട്ടിച്ചേർന്നത്, ഇടതൂർന്നത്' എന്നിങ്ങനെയും فتق ('ഫതഖ്') എന്നാൽ, 'പിളർന്നത്, അടർന്നത്, തുറന്നത്' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥം വരുന്നതാകുന്നു. ഈ അർത്ഥങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഈ വാക്യത്തിന് നൽകപ്പെട്ടുകാണാം. 'അവിശ്വാസിച്ചവർ കണ്ടില്ലേ' എന്നാരംഭിച്ചുകൊണ്ട്, ഖുർആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തെ അവിശ്വാസികളെ പ്രത്യേകമായും, അല്ലാത്തവരെ പൊതുവായും ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അപ്പോൾ ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അക്കാലത്തുള്ളവർക്കും ഗ്രാഹ്യമാകുന്ന തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കണമല്ലോ. ഈ നിലവെച്ചു നോക്കുമ്പോഴും, ഭൂരിപക്ഷം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം നോക്കുമ്പോഴും, രണ്ടാമതായി ഉദ്ധരിച്ച ദൃഷ്ടാന്തവും (ജീവവസ്തുക്കളെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നുണ്ടാക്കി എന്നതും) ഇതും തമ്മിലുള്ള സ്വാഭാവിക ബന്ധം പരിഗണിക്കുമ്പോഴും ഇവിടെ കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായികാണുന്നത്, ഇബ്നു അബ്ബാസു (ﷺ) ഹസൻ ബസാരീ (ﷺ) എന്നിവരുടെ വ്യാഖ്യാനമാകുന്നു. അതായത്:-

ആകാശങ്ങൾ മഴ വർഷിക്കക്കാതെയും, ഭൂമി ഉൽപാദനം നൽകാതെയും അടഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരന്നു. പിന്നീട് അല്ലാഹു ആകാശത്തു നിന്നു മഴവർഷിപ്പിക്കുക വഴി അതിനെയും, ഭൂമിയിൽ സസ്യലതാദികൾ മുളപ്പിക്കുകവഴി അതിനെയും പിളർത്തി-അഥവാ തുറന്നു. ഈ വസ്തുത ഭൂമി ഉല്പാദനയോഗ്യമല്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലത്തെയും, അതിനുശേഷമുള്ള കാലത്തെയുമാണ് കുറിക്കുന്നത്. ഭൂപ്രകൃതി ശാസ്ത്രവും ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഓരോ കൊല്ലവും ഉണ്ടാകുന്ന വേനൽക്കാലത്തെയും വർഷകാലത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചു നോക്കുന്നതായാലും ഈ വ്യാഖ്യാനം ശരിയാകും. മഴ വർഷിക്കാതെ, ഭൂമി വരണ്ടും ഉണങ്ങിയും അടഞ്ഞും ഇറുകിക്കിടക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹമാകുന്ന അദൃശ്യഹസ്തം ആകാശത്തുനിന്നു മഴ ഇറക്കി അതിനെ പിളർന്നു തുറക്കുന്നതും അതു പച്ചപിടിക്കുന്നതും നമ്മുടെ നിത്യാനുഭവമാണല്ലോ.

ഇപ്പോൾ ''വെള്ളത്തിൽനിന്നു എല്ലാ ജീവവസ്തുക്കളും നാം ഉണ്ടാക്കി'' (وجعلنا من الماء كل شيئ حى) എന്നു പറഞ്ഞ രണ്ടാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തം വളരെ വ്യക്തമാണ്. ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ, ജന്തുവർഗ്ഗങ്ങളും സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും ഉൽഭവിക്കുന്നത് വെള്ളത്തിൽ നിന്നാണെന്നു കാണാം. അഥവാ വളർച്ചയുള്ള എല്ലാ വസ്തുവിനും ജലം അനിവാര്യമത്രെ. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളുടെയും-ആകാശത്തുനിന്നു ജലം ഇറക്കി ഭൂമിയെ ഉല്പാദനയോഗ്യമാക്കിതീർക്കുന്നന്നതിൻെറയും, ജലത്തിൽനിന്നു ജീവനുള്ള വസ്തുക്കളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിൻെറയും - കർത്താവു അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലെന്നു അവിശ്വാസികളും സമ്മതിക്കുന്ന പരമാർത്ഥമാകുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ 'തൗഹീദി'ൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ആക്ഷേപമാണ് افلا يؤمنون (എന്നിട്ടും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേ) എന്ന വാക്യം കാണിക്കുന്നത്.

ആകാശത്തിൻെറ അടഞ്ഞുകിടക്കലിനെയും, ഭൂമിയുടെ പിളർപ്പിനെയുംകുറിച്ചുള്ള രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഭൂമിയും ആകാശവും ഒരു കാലത്ത് തമ്മിൽ ഒട്ടിച്ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ഒരേ വസ്തുവായിരുന്നു. പിന്നീട് അവ തമ്മിൽ പിളർത്തി ഭൂമിയെ അതിൽനിന്നും വേർപെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നു പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രാഭിപ്രായത്തിൻെറ ആനുകൂല്യം ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനുണ്ട്. അഥവാ പ്രസ്തുത ശാസ്ത്രീയവാദത്തിൽനിന്നാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനു താഴെക്കാണുന്ന വിശദീകരണം നൽകപ്പെടുന്നത്:-

ക്രിസ്താബ്ദം 17-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായവും, പൊതുജന വിശ്വാസവും, ഭൂമി ഒരിടത്തു നിശ്ചലമായി നിൽക്കുകയാണെന്നും, സൂര്യൻ അതിനെ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുമായിരുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അതുവരെയുള്ള ശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തങ്ങൾ മിക്കവാറും കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും. ക്രി. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഈ അടിസ്ഥാന തത്വത്തിന് ഇളക്കം പറ്റുകയും, അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ അതു ശരിയല്ലെന്നും, വാസ്തവം മറിച്ചാണെന്നും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഏഴു ഉപഗ്രഹങ്ങൾ-അതായത്: സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, വ്യാഴം, ശനി, ചൊവ്വ, ബുധൻ, ശുക്രൻ എന്നീ സപ്തഗ്രഹങ്ങൾ-(*) ഭൂമിക്ക് ചുറ്റും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നായിരുന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അടിസ്ഥാനം മാറിയതോടുകൂടി സൂര്യൻെറ സ്ഥാനം ഇന്നും ഭൂമിയും, ഭൂമിയുടെ സ്ഥാനം സൂര്യനും കൈക്കലാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ചന്ദ്രൻ അന്നും ഇന്നും ഭൂമിയുടെ ഉപഗ്രഹമായിതന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു. പക്ഷെ, സപ്തഗ്രഹങ്ങളിൽ ചന്ദ്രൻെറ പേർ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുകയും, പുതുതായി സൂര്യൻെറ ഉപഗ്രഹങ്ങളിൽ മൂന്നു ഉപഗ്രഹങ്ങൾ (യുറാനസ്, നെപ്ട്യൂൻ, പ്ളൂട്ടോ) കൂടി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ, സൂര്യനും, അതിൻെറ ഉപഗ്രഹങ്ങളായ ഈ നവ ഗ്രഹങ്ങളും കൂടിയാണ് ഇന്നു 'സൗരയൂഥം' (**المجموعة الشمسية**) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. സൂര്യനാകട്ടെ, മറ്റു നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു നക്ഷത്രവുമാകുന്നു.

ഭൂമി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഈ നവഗ്രഹങ്ങൾ ഒരു കാലത്ത് സൂര്യൻെറ അംശങ്ങളായിരുന്നു, കണക്കറ്റ വേഗതയോടുകൂടി, കോടികണക്കിൽ വർഷങ്ങളായി സ്വയം അച്ചുതണ്ടിൻമേൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച ഒരു അഗ്നിഗോളമാണ് സൂര്യൻ, അതിൻെറ ഗതിവേഗത നിമിത്തം അതിൽനിന്നു ഓരോകാലത്തായി പൊട്ടിത്തെറിച്ചുപോയ തീയുണ്ടകളാണ് മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾ, ഓരോന്നും പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായ അകലത്തിലും വലിപ്പത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു, ചലനവേഗതയിലും സഞ്ചാരഗതിയിലും ഓരോന്നും ഓരോ വിധത്തിലാണുള്ളത്, ഓരോന്നിനും പ്രത്യേക സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്, എന്നൊക്കെയാണ് ശാസ്ത്രത്തിൻെറ അഭിമതം. നിരീക്ഷണ സൗകര്യങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ മുൻകാലത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തങ്ങളാണ് കൂടുതൽ വിശ്വാസയോഗ്യമായിരിക്കുക എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പക്ഷെ, ശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തങ്ങൾ സുസ്ഥിരമാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കൂടുതൽ തെളിവുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ മാറ്റമോ തിരുത്തലോ സംഭവിച്ച് കൂടാ എന്നില്ല. (†)

മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം സൂര്യനിൽനിന്നു തെറ്റിത്തെറിച്ചുപോന്ന നമ്മുടെ ഭൂമി, സ്വന്തം അച്ചുതണ്ടിൽ ദിനം പ്രതി ഒരു പ്രാവശ്യവും, സൂര്യനു ചുറ്റുമായി ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യവും ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുന്നു. ഈ ചലനത്തിൽനിന്നെത്രെ ദിവസങ്ങളും, സൗരവർഷങ്ങളും നാം കണക്കുകൂട്ടുന്നതു. സ്വന്തം അച്ചുതണ്ടിൽ ചുറ്റിത്തിരിയുമ്പോൾ സൂര്യൻെറ ഭാഗത്തേക്കു അഭിമുഖമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലം-ഇതെപ്പോഴും ഭൂഗോളത്തിൻെറ പകുതിഭാഗമായിരിക്കും-പക

---

* ഇവയ്ക്കു അറബിയിൽ السبع السيارة എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ക്രമപ്രകാരം അറബിയിലുള്ള പേരുകൾ ഇപ്രകാരമാണ്: (١) الشمس (٢) القمر (٣) المشترى (٤) الزهل (٥) المريخ (٦)العطارة (٧) الزهرة

† നക്ഷത്രഗോളങ്ങൾ തമ്മിൽ യാദൃശ്ചികമായി കൂട്ടിമുട്ടി അവയിൽനിന്നു പൊട്ടിപ്പോന്ന ഖണ്ഡങ്ങളാണ് ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായം ഇപ്പോൾതന്നെ തള്ളപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങിനെ, ശാസ്ത്രത്തിൻെറ പല സിദ്ധാന്തങ്ങളും നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഖുർആനെ ശാസ്ത്രത്തോട് ഒപ്പിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ശാസ്ത്രം ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ അർത്ഥങ്ങൾ യോജിച്ചുകണ്ടാൽ അതു തീർച്ചയായും, സ്വീകരിക്കാമെന്നുമാത്രം

ലായും, മറുവശം രാത്രിയായും ഇരിക്കും. ഈ രണ്ടു ചലനങ്ങൾക്കുപുറമെ ഭൂമിയുടെ സ്വന്തം അച്ചുതണ്ട് അൽപം ചരിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന കാരണത്താൽ, സൂര്യൻെറ മദ്ധ്യരേഖയിൽ നിന്നു അതു അൽപം വടക്കോട്ടും, തെക്കോട്ടും ചരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. മൂന്നുമാസത്തോളം ഉത്തരഭാഗത്തേക്കു നീങ്ങുകയും, അടുത്ത മൂന്നു മാസത്തിൽ വീണ്ടും മദ്ധ്യരേഖയിലേക്കു തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ആറു മാസകാലത്തിനാണ് ഉത്തരായന (സൂര്യൻ മദ്ധ്യരേഖയിൽനിന്നു വടക്കായിരിക്കുന്ന) കാലം എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. പിന്നീട് ഇതേമാതിരി ദക്ഷിണഭാഗത്തേക്കും ചരിയുകയും തിരിച്ചുവരികയും, ചെയ്യുന്നു. ഈ ആറു മാസകാലമാണ് ദക്ഷിണായന (തെക്കുഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന) കാലം.

ഓരോ അയനങ്ങളിലുമുളള പോക്കുവരവിനെത്തുടർന്ന് നമക്കു ചൂടും, തണുപ്പും, വെയിലും, മഴയും വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു പുറമെ, രാപ്പകലിൻെറ ദൈർഘ്യ ത്തിൽ വ്യത്യാസവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഈ പോക്കുവരവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നാ ലു കാലങ്ങൾ (വസന്തകാലം, ഉഷ്ണകാലം, ശരൽകാലം, മഞ്ഞുകാലം എന്നിവ) കണക്കാ ക്കപ്പെടുന്നതും.(*) വടക്കെ അയനത്തിൽ സൂര്യൻ നിൽക്കുമ്പോൾ ഭൂമദ്ധ്യരേഖയുടെ വടക്കു ഭാഗത്തുളളവർക്ക് പകൽ അധികരിച്ചും, തെക്കെ അയനത്തിൽ സൂര്യനുളളപ്പോൾ നേരെ മറിച്ചും സംഭവിക്കുന്നു. മദ്ധ്യരേഖക്കുനേരെ നിൽക്കമ്പോൾ രാവും പകലും എല്ലായിടത്തും സമമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഒരു കാലത്തു സൂര്യശരീരത്തിൻെറ അംശമായിരുന്നു ഭൂമി. പിന്നീടു അതിൽ നിന്നു വേറിട്ട് അടർന്നുപോന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്' ''ആകാശങ്ങളും ഭൂമി യും അടഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതായിരുന്നു, എന്നിട്ട് അവ രണ്ടും പിളർത്തി'' എന്നു പറഞ്ഞതെന്നാ ണ് ആധുനിക കാലക്കാരായ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ, അല്ലെങ്കിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ മിക്കവാറും അജ്ഞാതമായിരുന്ന ഈ തത്വത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ട് ''അവിശ്വസിച്ചവർ കണ്ടില്ലേ''(أولم ير الذين كفروا) എന്നു ചോദിക്കുന്നതിൽ വളരെ അർത്ഥ മൊന്നുമില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ, ഈ ചോദ്യം അവർക്കു സാമാന്യ പരിചയമെങ്കിലുമുളള ഒന്നിനെ ക്കുറിച്ചായിരിക്കണമെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഇതാലോചിക്കുമ്പോൾ, ഈ ആയത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുൻഗാമികൾ പറഞ്ഞിട്ടുളള അഭിപ്രായങ്ങൾക്കാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തി കാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ശാസ്ത്രം കൊണ്ടു സത്യമായിപ്പുലർന്നു കഴി ഞ്ഞ ഏതൊരു സിദ്ധാന്തത്തോടും ഇതേവരെ ഖുർആൻ എതിരായി കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ല-കാണപ്പെ ടുകയുമില്ല.

സൗരയൂഥത്തെപ്പറ്റിയും, ഭൂമിയെപ്പറ്റിയും ഇവിടെ അൽപം വിവരിക്കുവാൻ കാരണം: 31,32,33 എന്നീ ആയത്തുകളുടെ ഉളളടക്കത്തിലേക്കും, ഖുർആനിലെ മറ്റു പല ആയത്തുകളി ലേക്കും അതു വെളിച്ചം നൽകുന്നതാകകൊണ്ടാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞുകൊളളട്ടെ. ആകാ ശഭൂമികളിലും, സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളെക്കുറി ച്ച് ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുക ഖുർആൻെറ പതിവാണല്ലോ.

ഭൂഗോളം ആദ്യത്തിൽ ഒരു വമ്പിച്ച തീയുണ്ടയായിരുന്നുവെന്നും, ഉരുകിയ ദ്രാവകമായി രുന്നുവെന്നും ശാസ്ത്രം സമർത്ഥിക്കുന്നു. ക്രമേണ അതു തണുത്തുവന്നു. ഉപരിഭാഗം ആദ്യം ചൂടാറുകയും, ചൂടാറുന്നതോടൊപ്പം ഉപിതലം ഉറച്ചു കരയായിത്തീരുകയും ജലാംശങ്ങൾ സമുദ്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഉഷ്ണവീര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു ചൂടാറുമ്പോൾ ഉപരിതലത്തു അൽപാൽപം ചുക്കിച്ചുളിവുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഈ നിമ്നോന്നതയിൽ, ഉയർന്നു

* (١) الربيع (٢) الصيف (٣) الخريف (٤) الشتاء

നിൽക്കുന്ന ഭാഗം പർവ്വതങ്ങളും, കുന്നുകളും, പീഠഭൂമിയുമാകുന്നു. താണുനിൽക്കുന്ന ഭാഗം നദികളും, കടലുകളും തടാകങ്ങളുമാകുന്നു. എന്നാൽ ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗം ഇന്നും ചുട്ടുപഴുത്തുകൊണ്ടേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദ്രാവകമാണ്. ഇടക്കിടെ അവിടവിടെ സംഭവിക്കുന്ന ഭൂകമ്പങ്ങളും, അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളും ഇതിനു സാക്ഷികളാകുന്നു. അഗ്നിപർവതങ്ങൾ ക്ഷോഭിക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു പ്രവഹിക്കുന്ന 'ലാവ' എന്ന അത്യുഷ്ണദ്രാവകവും, അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നു നിത്യം വമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉഷ്ണനീരാവികളും ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗ ദ്രാവകത്തിൽനിന്നുള്ളതത്രെ.

25000 നാഴികയോളം ചുറ്റളവും, 8000 നാഴിക മദ്ധ്യവ്യാസവും വരുന്നതാണ് നമ്മുടെ ഈ ചെറിയ ഭൂഗോളം. ഏറ്റവും ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന പർവതങ്ങളുടെ ഉയരവും, ഏറ്റവും ആഴമുള്ള സമുദ്രങ്ങളുടെ ആഴവും അതിനോടു താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഒരു മുഴം വ്യാസംവരുന്ന ഒരു പന്തിൻമേൽ ഒരു ഗോതമ്പുമണിയുടെ ഏഴിലൊരംശംമാത്രം വലിപ്പത്തിലുള്ള ഒരു മുഴയോ, കുഴിയോ ഉണ്ടായാലത്തെ മാതിരി മാത്രമേ ഉള്ളൂവെന്നതു ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഭൂമിയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും തൂക്കം ശരിപ്പെടുത്തി, ഒരു പുറത്തേക്കു ചരിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതിനും അതിൻെറ ഉപരിതലം ദ്രാവകമയമായ ഉൾഭാഗത്തേക്കു പതിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതിനും, അന്തർഭാഗത്തു തിങ്ങിവിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ പുറത്തോട്ടൊഴുകി ഉപരിതലം താറുമാറാകാതിരിക്കുതിന്നുംവേണ്ടി പർവ്വതങ്ങളും പാറകളും അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വായുവെയും വെള്ളത്തെയും പോലെ, ഇളകിമറിയുന്ന ലഘു പദാർത്ഥമായിരുന്നു ഭൂമുഖമെങ്കിൽ, അതെത്രമാത്രം വിഷമകരമാകുമായിരുന്നു ?! കുന്നും കുണ്ടുമായും, കരയും വെള്ളവുമായും, നാടും കാടുമായും-അങ്ങിനെ പലതരത്തിലും-വ്യത്യസ്തവിഭാഗങ്ങളായിട്ടാണ് ഭൂമി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരവസ്ഥ മാത്രമായിരുന്നു എല്ലാ ഇടത്തും ഉള്ളതെങ്കിൽ, അതും അങ്ങേഅറ്റം ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നേനെ!

ഇങ്ങിനെയുള്ള വ്യത്യസ്തമായ ഭൂവിഭാഗങ്ങളിൽകൂടി മനുഷ്യനു അവൻെറ യാത്രാമാർഗ്ഗങ്ങൾ അല്ലാഹു സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് മറ്റൊരു മഹാ അനുഗ്രഹമത്രെ. കരയിലും കടലിലും മാത്രമല്ല, വായുവിലും അവൻ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ തുറന്നുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതിലും ഉപരിയായി, ഇന്നു ബഹിരാകാശത്തിലും അല്ലാഹു സഞ്ചാര സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഓരോ മാർഗ്ഗവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അറിവും, ഉപകരണങ്ങളും അവൻ മനുഷ്യനു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി മനുഷ്യനു യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിക്കാം. അവൻെറ ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യാം.

ആകശമണ്ഡലത്തിലെ കണക്കറ്റ നക്ഷത്രഗ്രഹങ്ങളിലൊന്നായ സൂര്യൻെറ നന്നേ ചെറിയ ഒരു ഉപഗ്രഹമാണല്ലോ ഈ ഭൂമി. അവയൊന്നും ഭൂമിയുടെ മീതെ വീഴാതെയും, തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടാതെയും അല്ലാഹു കാത്തുവരുന്നു. ഓരോന്നും ഓരോ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് നിശ്ചിത സ്ഥാനങ്ങളിലും, നിശ്ചിത തോതിലും നിലകൊള്ളുന്നു. ''അവൻെറ അനുമതി കൂടാതെ ഭൂമിയുടെമേൽ ആകാശം വീണുപോകുന്നതിൽ നിന്നു അവൻ തടഞ്ഞുനിറുത്തുന്നു.'' (ويمسك السماء ان تفتح على الا رض الا باذنه)

അൽപമൊന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക: ഒരു വലിയ വീട്! ഭൂമി അതിൻെറ അടിനിലം! ആകാശം അതിൻെറ മേൽപുര! പകലിൽ വെളിച്ചത്തിനു സൂര്യൻ! രാത്രിക്കു ചന്ദ്രൻ! അലങ്കാരത്തിനായി മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന അനേകകോടി നക്ഷത്രങ്ങളും! ജീവികളെല്ലാം അതിലെ ഗൃഹവാസികൾ! സസ്യലതാദികളെല്ലാം അവർക്കു ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ! മറ്റുള്ളതെല്ലാം വീട്ടുപകരണങ്ങൾ! യഥേഷ്ടം ഇരിപ്പാനും, കിടപ്പാനും, തിന്നാനും, കുടിപ്പാനും, വിശ്രമിക്കുവാനും മതിയായ സൗകര്യങ്ങൾ പുറമെയും! ഇതെല്ലാം ആരുണ്ടാക്കി? ആർ നിയന്ത്രിക്കുന്നു? ആർ

മേൽനോട്ടം ചെയ്തു ഭരിക്കുന്നു? അല്ലാഹു! അവനല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?! ആർക്കാണതിൽ പങ്കുള്ളത്?! അഥവാ, അവയെല്ലാം സ്വയമങ്ങ് അസ്തിത്വം പൂണ്ടതെന്നോ? അല്ല-ഒരിക്കലുമല്ല! യുക്തിചിന്ത അതിനു അനുവദിക്കുകയില്ല; ബുദ്ധിഅതിനു സമ്മതിക്കുകയുമില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കർത്തൃത്വം! അവന്റെ മാത്രം കൃതി!

പക്ഷെ, മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കുന്നില്ല! അവൻ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിത്യേന കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും വേണ്ടപോലെ ചിന്തിക്കാതെ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണ്! (و هم عن اياتها معرضون)

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ ٱلْخُلْدَ ۖ أَفَإِيْن مِّتَّ فَهُمُ ٱلْخَـٰلِدُونَ ﴿٣٤﴾

34 (നബിയേ) നിനക്കുമുമ്പ് ഒരു മനുഷ്യന്നും നാം നിത്യജീവിതം നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കെ, നീ മരിച്ചാൽ പിന്നെ അവർ ശാശ്വതൻമാരായിരിക്കുമോ?!

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

35 എല്ലാ ദേഹവും മരണം ആസ്വദിക്കുന്നതാണ്. തിന്മകൊണ്ടും നന്മകൊണ്ടും നിങ്ങളെ നാം ഒരു (ശരിയായ) പരീക്ഷണം പരീക്ഷിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَإِذَا رَءَاكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَـٰذَا ٱلَّذِى يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ ٱلرَّحْمَـٰنِ هُمْ كَـٰفِرُونَ ﴿٣٦﴾

36 അവിശ്വസിച്ചവർ നിന്നെക്കണ്ടാൽ, അവർ നിന്നെ പരിഹാസ്യമാക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്യുകയില്ല:-''ഇവനാണോ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരെ (ആക്ഷേപിച്ചു) പറയുന്നവൻ?!'' എന്ന്. അവരാകട്ടെ, പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ ഉൽബോധനത്തിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണ്.

---

34 وَمَا جَعَلْنَا നാം ആക്കിയിട്ടില്ല, നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. لِبَشَرٍ ഒരു മനുഷ്യനും. مِّن قَبْلِكَ നിനക്ക്മുമ്പ്. الْخُلْدَ നിത്യജീവിതം, ശാശ്വതജീവിതം. أفائِن مِّتَّ അപ്പോൾ നീ മരിച്ചാൽ ആയിരിക്കുമോ. فَهُمُ പിന്നെ അവർ. الْخَالِدُونَ ശാശ്വതൻമാർ, സ്ഥിരവാസികൾ. 35 كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹവും, ആളും, ആത്മാവും. ذَائِقَةُ الْمَوْتِ മരണം ആസ്വാദിക്കുന്നതാണ്, അനുഭവിക്കുന്നതാണ്. وَنَبْلُوكُم നിങ്ങളെ നാം പരീക്ഷണം നടത്തും. بِالشَّرِّ തിൻമകൊണ്ടും. وَالْخَيْرِ നന്മകൊണ്ടും. فِتْنَةً ഒരു (ശരിയായ) പരീക്ഷണം. وَإِلَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക്തന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്. 36 وَإِذَا رَآكَ നിന്നെ കണ്ടാൽ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. إِن يَتَّخِذُونَكَ നിന്നെ അവർ ആക്കുകയില്ല. إِلاَّ هُزُوًا പരിഹാസ്യമല്ലാതെ. أَهَذَا ഇവനാണോ (എന്ന്). الَّذِي يَذْكُرُ പറയുന്നവൻ (ആക്ഷേപിക്കുന്നവൻ). آلِهَتَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെ, ദൈവങ്ങളെ. وَهُم അവരാകട്ടെ. بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ റഹ്മാന്റെ (പരമകാരുണികന്റെ) ഉൽബോധനത്തിൽ, ഉപദേശത്തെപ്പറ്റി. هُمْ അവർ. كَافِرُونَ അവിശ്വസിച്ചവരാണ്.

മറ്റൊരാളോടുള്ള ഈർഷ്യതയും, വിരോധവും മുഴുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, സ്വന്തം നിലനില്പിനെക്കാൾ, എതിർകക്ഷിയുടെ നാശത്തെ ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക മനുഷ്യരുടെ പതിവാണ്. അങ്ങിനെ, അവിശ്വാസികൾക്ക് നബി(ﷺ) തിരുമേനി മരണപ്പെട്ടുപോകുന്നതിലുള്ള ആഗ്രഹം വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. ''മുഹമ്മദ് അധികം താമസിയാതെ മരണപ്പെട്ടുപോകും, അവൻ

മരണപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അവനെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം തീരും'' എന്നിങ്ങിനെ അവർ സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തിരുമേനി ചരമം പ്രാപിച്ചാൽ, അവർ മരണപ്പെടാതെ ശേഷിക്കുമെന്ന ഒരു ഭാവമാണ് അവരിൽ പ്രകടമായിക്കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ്, നീ മരിച്ചാൽ അവർ ശാശ്വതരായി ഇവിടെ ശേഷിക്കുമോ എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. മരണമാകട്ടെ, അതിൽ നിന്ന് ആർക്കും ഒഴിവില്ല; മുമ്പാർക്കും ഒഴിവുകിട്ടിയിട്ടുമില്ല അതിൽ പ്രചാവകൻമാരും അല്ലാത്തവരും സമമാകുന്നു. അപ്പോൾ പ്രശ്നം മരിക്കുമോ ഇല്ലേ എന്നുള്ളതല്ല. പക്ഷേ, നൻമതിൻമകൾവഴിക്കുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിട്ടാണ് ഈ അൽപകാല ജീവിതം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിലെ ജയാപജയങ്ങളാണ് പ്രശ്നം. ആ ജീവിതം അവസാനിച്ചാൽ എല്ലാവരുടെയും മടക്കം, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലേക്കുമാണ്. പരീക്ഷണത്തിൽ പരാജിതരായവർ ശരിക്കും അതിൻെറ ദുഷ്ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും.

വിഗ്രഹങ്ങളെ ദൈവമായി സങ്കൽപ്പിച്ച് ആരാധിക്കുന്നതിൻെറ കൊള്ളരുതായ്മയെ നബി(ﷺ) വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതും, 'തൗഹീദി'ലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നതും മുശ്രിക്കുകൾക്കു സഹിക്കവയ്യാത്തതായിരുന്നു. ഏത് അടവുകൾ എടുത്തിട്ടും തിരുമേനി അതിൽനിന്ന് ഒട്ടും പിൻവാങ്ങുന്നുമില്ല. മാത്രമല്ല, പ്രബോധനം ദിനംപ്രതി ശക്തിപ്പെട്ടും, പ്രചാരം വർദ്ധിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തിരുമേനിക്കെതിരിൽ ന്യായമോ ലക്ഷ്യമോ അവർക്ക് തെളിയിക്കുവാനില്ല. അതുകൊണ്ട് തക്കം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ പരിഹസിക്കലും, അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തലും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു പരിഹാസ വാക്യമാണ്, നബിയെ കാണുമ്പോൾ: ''ഇവനാണോ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചു പറയാറുള്ളവൻ-ഇവൻ അതിനുമാത്രമുണ്ടോ'' എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറയാറുണ്ടായിരുന്നത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവമര്യാദകൾ പരിഗണിച്ചെങ്കിലും അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി അവർക്ക് അൽപ്പം ആലോചിച്ച് നോക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു പകരം, കാണുമ്പോഴെല്ലാം പരിഹാസത്തിനു മുതിരുകയാണവർ ചെയ്തിരുന്നത്. യാതൊരു ഉപകാരവും ചെയ്യാത്ത അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ തരംതാഴ്ത്തുന്നുവെന്നാണല്ലോ അവർക്ക് നബി (ﷺ) യുടെ പേരിലുള്ള പരാതി. എന്നാൽ അവരുടെ നിലയെന്താണ്? അവർ അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ ബോധനങ്ങളിലും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ സ്രഷ്ടാവും, പരമകാരുണികനുമായ രക്ഷിതാവ് അല്ലാഹുവാണല്ലോ. ഇതവർ ആലോചിക്കുന്നില്ല!

ഇപ്പറഞ്ഞതു ഖുർആൻ അവതരിക്കുമ്പോഴത്തെ മുശ് രിക്കുകളുടെ സ്ഥിതികളാണെങ്കിലും, ഇതിൽ നമുക്ക് പാഠങ്ങളുണ്ട്. അനാചാരത്തിലും, ദുരാചാരത്തിലും മൂടുറച്ചവരോടും, അന്ധവിശ്വാസത്തിൽ പാരമ്പര്യം സിദ്ധിച്ചവരോടും സത്യോപദേശം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഇത്തരത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങൾ കണ്ടേക്കുന്നതാണ്. ചിന്തിച്ചു കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ക്ഷമയും, സന്നദ്ധതയും ഇല്ലാത്തതാണ് അതിനു കാരണമാകുന്നതെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

خُلِقَ ٱلْإِنسَـٰنُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُو۟رِيكُمْ ءَايَـٰتِى فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾

37 മനുഷ്യൻ ധൃതിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (താമസംവിനാ) വഴിയെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ കാണിച്ചു തരുന്നതാണ്; അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ എന്നോട് ധൃതികൂട്ടരുത്.

---

37 خُلِقَ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. مِنْ عَجَلٍ ധൃതിയാൽ, ബദ്ധപ്പാടിനാൽ. سَأُرِيكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വഴിയെ കാട്ടിത്തരും. آيَاتِي എൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നോട് ധൃതികൂട്ടരുത്, ബദ്ധപ്പാടുകാട്ടരുത്.

ധൃതിപ്പെടുകയെന്നത് മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു പ്രകൃതിയാണ്. അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കലും, പരിഹസിക്കലും, അനന്തര ഫലമായി ഭയങ്കരമായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരലുമെല്ലാം ഈ സ്വഭാവംകൊണ്ട് ഉണ്ടായിതീരുന്നു. ക്ഷമാപൂർവ്വം കാര്യങ്ങളെ നേരിടാതെ അല്ലാഹുവിനോട് എതിരിടുവാൻ മുതിരുന്നപക്ഷം, അതു നല്ലതിനല്ല എന്ന് ഓർത്തുകൊള്ളണമെന്ന ഒരു താക്കീതാണിത്.

ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യത്തിന് അവകാശമുണ്ട്: മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടിയിൽതന്നെയുള്ള ഒരു പ്രകൃതി സ്വഭാവമാണ് ധൃതി എന്ന് ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അല്ലാഹു മനുഷ്യന് ജൻമനാ നൽകിയ ആ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത് ന്യായമല്ലല്ലോ? മനുഷ്യ ൻെറ സ്വാധീനത്തലും, പ്രവർത്തനത്തിലുംപെടാത്ത ഒന്നിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്താണ് ഫലം? ഇതാണ് ചോദ്യം. ഇതിനു ഇപ്രകാരം മറുപടി പറയാം:-

അതെ, അതിൽ മനുഷ്യനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ധൃതി മനുഷ്യന് ആവശ്യം തന്നെയാണ്. ധൃതി സ്വഭാവം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, പ്രവർത്തനത്തിന് ഔൽസു ക്യവും, തക്കസമയത്തു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ആവേശവും, സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ മുന്നോട്ട് വരുവാനുള്ള വാഞ്ഛയും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്തുത സ്വഭാവം അവനു നൽകിയിരിക്കുന്നതും. എന്നാൽ, ഈ വചനത്തിലും മറ്റും ധൃതിയേപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നതു ഈ സ്വഭാവം മനുഷ്യനിൽ ഉണ്ടെന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല- അതിനെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. കോപം, മോഹം മുതലായി പ്രകൃതിസിദ്ധമായ മറ്റു സ്വഭാവങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. സമയത്തും അസമയത്തും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക, ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ അളവ് പ്രകടിപ്പിക്കുക-ഇതാണ് ആക്ഷേപാർ ഹമായത്. എല്ലാ സന്ദർഭത്തിലും ധൃതിയില്ലാതെ ക്ഷമ സ്വീകരിക്കുക, ഏതവസരത്തിലും ദേഷ്യം വരാതെ ശാന്തമായിരിക്കുക, യാതൊന്നിലും മോഹമില്ലാതെ നിർവ്വികാരമായിരിക്കുക എന്നിവയെല്ലാം മനുഷ്യനെ അങ്ങേഅറ്റം അധ:പതിപ്പിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്കയുള്ളു. ഇങ്ങിനെ യുള്ള സ്വഭാവങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള കഴിവും, മാർഗ്ഗദർശനവും അല്ലാഹു മനുഷ്യന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവ അനിയന്ത്രിതമായിത്തീരുന്നതാണ് ആക്ഷേപാർഹം. മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന പ്രകൃതിസ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റി അവൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''മനുഷ്യനെ നാം വളരെ ചൊവ്വായ ഒരു പ്രകൃതിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്.''(**لقدخلقنا الا نسان في احسن تقويم**) അപ്പോൾ, ഓരോ ജൻമസ്വഭാവത്തെയും, ആവശ്യവും അനാവശ്യവും നോക്കി നാം നിയന്ത്രി ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നബി(ﷺ)യുടെ ചില വചനങ്ങൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാകുന്നു:-

السمت الحسن والتؤدة مالاقتصاد جزا من أربعة وعشرين جزاءمن النبوة –الترمذ

(സാരം): നല്ല നേർക്കുനേരെയുള്ള നടപടി, സാവകാശശീലം, മിതവ്യയം എന്നിവ പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ ഇരുപത്തിനാല് അംശത്തിൽ ഒരംശമാകുന്നു.

التؤدة في كل شئ خير الا في عمل الاخرة–ابوداود

(സാവകാശം എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഗുണകരമാണ്-പരലോകകർമ്മങ്ങളിൽ ഒഴികെ.) സർക്കാര്യ ങ്ങളെല്ലാം പരലോകകർമ്മങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുമല്ലോ.)

38 അവർ പറയുന്നു: ''ഈ വാഗ്ദാനം എ പ്പോഴാണ് ഉണ്ടാവുക-നിങ്ങൾ സത്യവാദി കളാണെങ്കിൽ?'' എന്ന്!	وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾
39 തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളിൽ നിന്നാകട്ടെ, മു തുകുകളിൽ നിന്നാകട്ടെ, അഗ്നിയെ തട യാതിരിക്കുകയും, തങ്ങൾക്ക് സഹായം	لَوْ يَعْلَمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن

وُجُوهِهِمُ ٱلنَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمۡ وَلَا هُمۡ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നസന്ദർഭത്തെ അവിശ്വസിച്ചവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!

بَلۡ تَأۡتِيهِم بَغۡتَةٗ فَتَبۡهَتُهُمۡ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

40 എന്നാൽ, അത് പെട്ടെന്ന് അവർക്ക് വന്നെത്തും; തന്നിമിത്തം അതവരെ അമ്പരപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അത് തടുക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നതല്ല; അവർക്ക് ഇടകൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല.

وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْ مِنۡهُم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ﴿٤١﴾

41 (നബിയേ) നിനക്കുമുമ്പ് പല റസൂലുകളും പരിഹസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; എന്നിട്ട്, അവരെ പുച്ഛരിച്ചവരിൽ, ഏതൊന്നിനെസംബന്ധിച്ച് അവർ പരിഹസിച്ചിരുന്നുവോ അത് [അതേ ശിക്ഷ] വന്നെത്തുക തന്നെ ചെയ്തു.

---

38 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. مَتَى എപ്പോഴാണ് (ഉണ്ടാകുക). هَذَا الْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദാനം, വാഗ്ദത്തം. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാദികൾ, സത്യവാൻമാർ. 39 لَوْ يَعْلَمُ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. حِينَ لاَ يَكُفُّونَ അവർ തടയാത്ത സന്ദർഭത്തെ. عَنْ وُجُوهِهِمُ അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ നിന്ന്. النَّارَ അഗ്നിയെ, നരകത്തെ. وَلاَ عَن ظُهُورِهِمْ അവരുടെ മുതുകുകളിൽ നിന്നും തന്നെ. وَلاَ هُمْ يُنصَرُونَ അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല, അവർക്ക് സഹായം സിദ്ധിക്കാത്തതുമായ. 40 بَلْ എന്നാൽ, പക്ഷേ. تَأْتِيهِم അത് അവർക്ക് വരും. بَغْتَةً പെട്ടന്ന്, അവിചാരിതമായ നിലയിൽ. فَتَبْهَتُهُمْ തന്നിമിത്തം അതവരെ അമ്പരപ്പിക്കും, പരിഭ്രമിപ്പിക്കും. فَلاَ يَسْتَطِيعُونَ അപ്പോൾ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. رَدَّهَا അതിനെ തടുക്കുവാൻ. وَلاَ هُمْ يُنظَرُونَ അവർക്ക് ഒഴിവ് കൊടുക്കപ്പെടുകയിമില്ല, ഇട കൊടുക്കയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല. 41 وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. بِرُسُلٍ പല റസൂലുകളും. مِّن قَبْلِكَ നിനക്ക് മുമ്പ്. فَحَاقَ എന്നിട്ട് വന്നെത്തി, അനുഭവപ്പെട്ടു. بِالَّذِينَ سَخِرُوا പുച്ഛിച്ചവർക്ക്. مِنْهُم അവരെ. مَّا യാതൊന്നു (ശിക്ഷ). كَانُوا അവരായിരുന്നു. بِهِ അതിനെക്കുറിച്ച്. يَسْتَهْزِئُونَ പരിഹസിച്ചിരുന്നു.

36-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, അവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പരിഹാസമാണ് ഇതും. ''നിങ്ങൾ പറയുന്ന അന്ത്യസമയവും ശിക്ഷയുമെല്ലാം എപ്പോഴാണ് ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നത്'' എന്നും മറ്റും അവർ ചോദിക്കും. അല്ലാഹു അതിനു നൽകുന്ന മറുപടി ഇതാകുന്നു: അതു സംഭവിക്കുന്നത് എപ്പോഴണെന്നല്ല അവർ ആലോചിക്കേണ്ടത്. അത് ഉണ്ടാകുന്നതു വളരെ പെട്ടെന്നായിരിക്കും. അപ്പോൾ അത് തടയുവാനോ, തടുക്കുവാനോ, അതിൽനിന്നു വല്ല രക്ഷയും കിട്ടുവാനോ ഒരു മാർഗ്ഗവും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അവർ ഈ നില തുടർന്നുപോകുന്നപക്ഷം, അവരുടെ ശരീരത്തെ മുഴുവനും ബാധിക്കുന്നതും, അവർക്കു ഒരു പ്രകാരേണയും തടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുമായ നരകശിക്ഷയാണ് അവർക്ക് ഉണ്ടാകുക. ഇതുപോലെ മുമ്പും പല നബിമാരെയും, അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്ന അതേ ശിക്ഷ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുമുണ്ട്. ഇതവർ ആലേചിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

വിഭാഗം-4

قُلۡ مَن يَكۡلَؤُكُم بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ ٱلرَّحۡمَٰنِۚ بَلۡ

42 (നബിയേ) ചോദിക്കുക: ''പരമകാരുണികനായുള്ളവനിൽനിന്ന്-രാത്രിയും പകലും-ആരാണ് നിങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കു

هُمۡ عَن ذِكۡرِ رَبِّهِم مُّعۡرِضُونَ ﴿٤٢﴾

ന്നത്?'' എന്നാൽ, അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു.

أَمۡ لَهُمۡ ءَالِهَةٞ تَمۡنَعُهُم مِّن دُونِنَاۚ لَا يَسۡتَطِيعُونَ نَصۡرَ أَنفُسِهِمۡ وَلَا هُم مِّنَّا يُصۡحَبُونَ ﴿٤٣﴾

43 അഥവാ, നമ്മളിൽനിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന വല്ല ഇലാഹുകളും [ആരാധ്യന്മാരും] അവർക്കുണ്ടോ? അവർക്ക് (ആരാധ്യൻമാർക്ക്) തങ്ങളെത്തന്നെ സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല; അവർക്ക് നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും തുണയ്ക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

بَلۡ مَتَّعۡنَا هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمۡ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡعُمُرُۗ أَفَلَا يَرَوۡنَ أَنَّا نَأۡتِي ٱلۡأَرۡضَ نَنقُصُهَا مِنۡ أَطۡرَافِهَآۚ أَفَهُمُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾

44 പക്ഷേ, ഇക്കൂട്ടർക്കും, ഇവരുടെ പിതാക്കൾക്കും നാം സുഖഭോഗം നൽകുകയുണ്ടായി; അങ്ങനെ, ആയുഷ്ക്കാലങ്ങൾ അവർക്ക് ദീർഘിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ, നാം (ഇവരുടെ) ഭൂമിയിൽ ചെന്ന് അതിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അത് ചുരുക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നുവെന്നത് ഇവർ കാണുന്നില്ലേ?! അപ്പോൾ ഇവരാണോ വിജയികൾ?!

---

42 قُلْ പറയുക, ചോദിക്കുക. مَن يَكْلَؤُ ആര് കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു. كُم നിങ്ങളെ. بِاللَّيْلِ രാത്രിയിൽ. وَالنَّهَارِ പകലും. مِنَ الرَّحْمَٰنِ റഹ്മാനിൽനിന്ന്. بَلْ എന്നാൽ, അതല്ല, പക്ഷേ. هُمْ അവർ. عَن ذِكْرِ ഓർമ്മയെക്കുറിച്ച്, സ്മരണയെപ്പറ്റി. رَبِّهِم തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ. مُّعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു, വിമുഖരാകുന്നു. 43 أَمْ അഥവാ, അതല്ലാ, എങ്കിലും (-ഉണ്ടോ). لَهُمْ അവർക്ക്. آلِهَةٌ വല്ല ഇലാഹുകളും. تَمْنَعُهُم അവരെ രക്ഷിക്കുന്നു, തടയുന്ന. مِّن دُونِنَا നമ്മളിൽനിന്ന്, നമ്മെക്കൂടാതെ. لاَ يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. نَصْرَ أَنفُسِهِمْ അവരെത്തന്നെ (സ്വയംതന്നെ) സഹായിക്കുന്നതിന്. وَلاَ هُم അവരല്ലതാനും. مِّنَّا നമ്മളിൽനിന്ന്, നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന്. يُصْحَبُونَ തുണക്കപ്പെടും, സഹായിക്കപ്പെടും (ഇല്ല). 44 بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും. مَتَّعْنَا നാം സുഖഭോഗം നൽകി, സൗകര്യം നൽകി. هَٰؤُلاَءِ ഇക്കൂട്ടർക്ക്. وَآبَاءَهُم ഇവരുടെ പിതാക്കൾക്കും. حَتَّى طَالَ ദീർഘിച്ചുകഴിയുവോളം, അങ്ങനെ ദീർഘിച്ചു. عَلَيْهِمُ അവരിൽ, അവർക്ക്. الْعُمُرُ ആയുഷ്ക്കാലങ്ങൾ. أَفَلاَ يَرَوْنَ എന്നാൽ ഇവർ കാണുന്നില്ലേ. أَنَّا نَأْتِي നാം ചെല്ലുന്നുവെന്ന്. الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ. نَنقُصُهَا അതിനെ നാം ചുരുക്കിക്കൊണ്ട്. مِنْ أَطْرَافِهَا അതിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന്. أَفَهُمُ അപ്പോൾ ഇവരാണോ. الْغَالِبُونَ വിജയികൾ.

പരലോകശിക്ഷയെ ഒരു വിധത്തിലും അവർക്കു തടുക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇഹലോകത്തുവെച്ച്-രാത്രിയാകട്ടെ, പകലാകട്ടെ-അല്ലാഹുവിൽനിന്നു വരുന്ന വിപത്തുകൾ തടയുവാൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ അവർക്കു മറ്റാരാണുള്ളത് എന്നത്രെ, ഇപ്പോൾ ചോദിക്കുന്നത്. പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല; അവരുടെ ആരാധ്യൻമാർക്കും ദൈവങ്ങൾക്കും അതിനു കഴിവില്ല എന്ന് അവർക്കറിയാമല്ലോ. എന്നിട്ടും, അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഓർമ്മിക്കാതെ, ആ ആരാധ്യൻമാരുടെ സ്മരണകളിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്നു! അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ശിക്ഷയെ തടയുവാൻ ആ ദൈവങ്ങൾക്കു കഴിയാത്തതു പോകട്ടെ, അവരുടെ സ്വന്തം രക്ഷക്കുകൂടി അവർ പ്രാപ്തരല്ല.

ഈ അവഗണനാനയം ഇത്രയും മുഴുക്കുവാനുള്ള കാരണം, അവർക്കും അവരുടെ പിതാക്കൾക്കും അല്ലാഹുചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ അവർ വഞ്ചിതരായിപ്പോയതാണ്. സുഖസൗകര്യങ്ങൾ പാരമ്പര്യമായി അനുഭവിച്ചാസ്വദിച്ചുവന്നപ്പോൾ, ഇതെല്ലാംതന്നെ തങ്ങളുടെ കുത്തകയാണ്, സ്വന്തം പ്രവർത്തനഫലമാണ്, ഇതൊന്നും ഇനി തങ്ങൾക്കു നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല എന്നൊക്കെ അവർ കരുതിവശായി. അങ്ങിനെ, ധിക്കാരലഹരി കയറിയിരിക്കുകയാണവർക്ക്. അതുമൂലം വരാനിരിക്കുന്ന ആപത്തുകളെപ്പറ്റി അവർ ഗൗനിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ അവർക്കു സ്വാധീനവും, പ്രശസ്തിയുമുണ്ടായിരുന്ന നാടുകൾ അതാ, അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവ ഇസ്ലാമിന് അധീനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അധികം താമസിയാതെ അവരുടെ സ്വന്തം പാർപ്പിടങ്ങളും കൂടി മുസ്ലീംകൾ ചെന്ന് ജയിച്ചടക്കുവാൻ പോകുകയാണ്. അങ്ങനെ, അടുത്ത ഭാവിയിൽ, ക്ഷയിച്ചുവരുന്ന ഇവരുടെ ശക്തി പറ്റെ നശിച്ചുപോകുകയും, ഭൂമിയിൽ ഇവരുടെ പ്രതാപം തുടങ്ങുനീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും . എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് ഇവർ വിജയഭേരിയടിക്കുന്നത്?!

'നാം അവരുടെ ഭൂമിയിൽചെന്ന് അതിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ചുരുക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ, അല്ലാഹുവിൻെറ സൈന്യമായ സജ്ജനങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ അവൻ നൽകുന്ന സ്വാധീനങ്ങളും, വിജയങ്ങളുമാകുന്നു. തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ പറയുന്ന മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ കഥയും, ഇബ്രാഹിം (عليه السلام)നബിയുടെ കഥയും-എന്നുവേണ്ട മറ്റു നബിമാരുടെ കഥകളും-എല്ലാംതന്നെ, അതിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരാകുന്ന സത്യസേനക്കാണ് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും, ഒടുവിൽ വിജയം കൈവരുന്നതെന്ന പാഠങ്ങളാണ് അവയെല്ലാം നമുക്കു നൽകുന്നത്. നോക്കുക: നൂഹ് നബി, ഇബ്റാഹീം നബി, മൂസാ നബി, ഹാറൂൻ നബി ലൂത്ത്വ് നബി, ഇൽയാസു നബി, യൂനുസ് നബി (عليهم السلام) മുതലയാവരുടെ വിജയചരിത്രങ്ങൾ ഓരോന്നും വിവരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ''ഇങ്ങിനെയാണ് പുണ്യവാൻമാർക്കു നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്'' (انا كذالك نجزى المحسنين– الصافاة) എന്ന് അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകാണാം. പ്രസ്തുത കഥകളെല്ലാം വിവരിച്ചശേഷം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''നമ്മുടെ ദൂതൻമാരായ അടിയാൻമാരോട് നമ്മുടെ വാക്ക് മുമ്പേ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്: നിശ്ചയമായും അവർതന്നെയാണ് സഹായിക്കപ്പെടുന്നവർ, നമ്മുടെ സൈന്യംതന്നെയാണ് വിജയികളും എന്ന്.''

ولقد سبقت كلمتنا لعبادنا المرسلين لهم المنصورون وان جندنا لهم الغالبون ـ الصفات ١٧١–١٧٣

ഈ ഒടുവിലത്തെ (44-ാം) വചനം മദീനായിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ മുസ്ലീംകൾക്കു രാജ്യങ്ങൾ അധീനപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയതും, അവിശ്വാസികളുടെ സ്വാധീനം പല രാജ്യങ്ങളിലും നഷ്ടപ്പെട്ടുവരുന്നതും വ്യക്തമാണ്. ഈ സൂറത്തിലെ മറ്റു വചനങ്ങൾ പോലെ ഇതും മക്കായിൽ തന്നെ അവതരിച്ചതാണെന്നുവെക്കുക: എന്നാലും ഈ വസ്തുത ശരിയായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. ഈ സൂറത്ത് അവതരിക്കുമ്പോൾതന്നെ മുസ്ലീംകൾക്കു മദീനായിൽ നല്ല സ്വാധീനവും സ്വീകരണവും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അബ്സീനിയായിലും സ്വാധീനം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവിടങ്ങളിൽ ഖുറൈശികളുടെ പ്രതാപം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഖുറൈശികളുടെ തലസ്ഥാന നഗരത്തിലും പരിസരങ്ങളിലും തന്നെ എത്രയോപേർ ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വസിച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ സൈന്യത്തിൽ അംഗത്വം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇതെല്ലാം അവർക്കു വമ്പിച്ച നഷ്ടവും, അവരുടെ കഴിവുകേടിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അവരുടെ എല്ലാ ശക്തിയും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുപോലും, അതു തടയുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല; ഇസ്ലാമിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കുവിരാമമിടുവാനും അവർ ശക്തരായില്ല!

قُلْ إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِٱلْوَحْىِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ

45 (നബിയെ) പറയുക: ''നിശ്ചയമായും 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യബോധനം] കൊണ്ടത്രെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന

ٱلصُّمُّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

ത്.'' (ആ) ബധിരൻമാർ - അവർക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെടുമ്പോൾ-വിളിക്കുന്നത് കേൾക്കുകയില്ല. (പക്ഷെ)

وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٤٦﴾

46 നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒരു (നേരിയ) കാറ്റ് അവരെ സ്പർശിച്ചാൽ, തീർച്ചയായും അവർ പറഞ്ഞുപോകും: ''ഹാ, ഞങ്ങളുടെ നാശം! നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അക്രമികളായിരുന്നു!'' എന്ന്.

وَنَضَعُ ٱلْمَوَٰزِينَ ٱلْقِسْطَ لِيَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ۖ وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ ﴿٤٧﴾

47 ഖിയാമത്തുനാളിൽ നാം നീതി പൂർണ്ണമായ ത്രാസ്സുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു ദേഹവും [ഒരാളും] ഒന്നുംതന്നെ ദ്രോഹിക്കപ്പെടുകയില്ല.(കർമ്മം) ഒരു കടുകുമണിത്തൂക്കമായിരുന്നാലും, അത് നാം കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. വിചാരണ ചെയ്യുന്നവരായി നാം തന്നെ മതി!

---

45 قُلْ പറയുക. إِنَّمَا أُنذِرُكُم നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുന്നത്. بِالْوَحْيِ വഹ്‌യുകൊണ്ടത്രെ. وَلاَ يَسْمَعُ കേൾക്കുകയില്ല. الصُّمُّ കാത് കേൾക്കാത്തവർ, ബധിരന്മാർ. الدُّعَاءَ വിളിയെ. إِذَامَا يُنذَرُونَ അവർക്ക് താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകപ്പെടുമ്പോൾ. 46 وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ അവരെ സ്പർശിച്ചാൽ, ബാധിച്ചാൽ. نَفْحَةٌ ഒരു നേരിയ കാറ്റ് (അൽപം). مِّنْ عَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. رَبِّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ. لَيَقُولُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ പറയും. يَا وَيْلَنَا ഹാ ഞങ്ങളുടെ നാശമേ. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ظَالِمِينَ അക്രമികൾ. 47 وَنَضَعُ നാം ഏർപ്പെടുത്തും, സ്ഥാപിക്കും. الْمَوَازِينَ ത്രാസ്സുകളെ, തുലാസ്സുകളെ. الْقِسْطَ നീതി പൂർണ്ണമായ. لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിന് (നാളിൽ). فَلاَ تُظْلَمُ അതിനാൽ അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. نَفْسٌ ഒരാളും, ഒരു ദേഹവും, ഒരു ആത്മാവും. شَيْئًا യാതൊന്നും. ഒട്ടും. وَإِن كَانَ അത് (കർമ്മം) ആയിരുന്നാൽ. مِثْقَالَ حَبَّةٍ ഒരു (ധാന്യ)മണിത്തൂക്കം. مِّنْ خَرْدَلٍ കടുകിൽനിന്നുള്ള. أَتَيْنَا بِهَا നാം അതിനെ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ് (രംഗത്ത് വരുത്തും). وَكَفَى മതിയാകും, മതി. بِنَا നാം തന്നെ, നാം. حَاسِبِينَ വിചാരണ ചെയ്യുന്നവരായി.

ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന താക്കീതും മുന്നറിയിപ്പുമെല്ലാം എൻെറ വകയല്ല; അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള വഹ്‌യു കൊണ്ടു മാത്രമാണ് എന്ന അവിശ്വാസികളോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബിയോട് കൽപിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ആ ബധിരൻമാരുണ്ടോ, അതു കേൾക്കുകയും, അതിലേക്ക് ചെവികൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു?! എന്നാൽ, ദൈവീക ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒരു നേരിയ സ്പർശനമെങ്കിലും അനുഭവപെടുമ്പോഴേക്കും അവർ കണ്ണു തുറന്നേക്കും. അപ്പോഴവർക്കു വേണ്ടപോലെ ചെവികേൾക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. തങ്ങൾക്കു നാശം പിണഞ്ഞുപോയി, പിഴച്ചുപോയി എന്നൊക്കെ അപ്പോൾ അവർക്കു മനസ്സിലാകും.

ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ കർമ്മങ്ങളും അന്നു-ഖിയാമത്തുനാളിൽ-ശരിക്കു തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടും. അവനവൻ ചെയ്തതിൻെറ ഫലം-ഗുണമെങ്കിൽ നൻമ, ദോഷമെങ്കിൽ തിൻമ -അവനവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. അതിൽ ആരോടും യാതൊരുവിധ ക്രമക്കേടും അനീതിയും കാണിക്കപ്പെടുകയില്ല. നിസ്സാരമെന്നോ, ചെറുതെന്നോ വെച്ച് ഏതു കർമ്മവും അവിടെ ഹാജരാക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയുമില്ല. ഇങ്ങിനെ, ശരിക്കുശരിയായി എല്ലാവരുടെ

യും വിചാരണകഴിച്ചു വിധി തീരുമാനിക്കുവാൻ മറ്റാരും ആവശ്യമില്ല, ആർക്കും അതിനധികാരവുമില്ല. അറിവുകൊണ്ടും കഴിവുകൊണ്ടും അല്ലാഹുമാത്രം മതി, അതിന്!

ഖിയാമത്തുനാളിൽ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതാണെന്നും, അതിന്നായി അന്ന് ഒരു തുലാസ് ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുമെന്നും ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും, വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ആ തുലാസ് എങ്ങിനെയുള്ളതാണ്, കർമ്മങ്ങളെ എങ്ങിനെയാണ് തൂക്കിക്കണക്കാക്കുക എന്നൊന്നും നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതെല്ലാം അദൃശ്യകാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. നാം അതിൽ വിശ്വസിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണ്. അതിൻെറ വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അല്ലാഹുവിനാണുള്ളത്. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണല്ലോ. 'സൂറത്തുൽ ഖാരിഅഃ' (القارعة) യുടെ വിവരണത്തിലും മറ്റും ഇതിനെപ്പറ്റി കുറെക്കൂടി വിവരണം നമുക്ക് കാണാം .إن شاءالله

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ٱلْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

48 മൂസാക്കും, ഹാറൂനിനും നാം, വിവേചന പ്രമാണവും, വെളിച്ചവും, ഭക്തജനങ്ങൾക്കുള്ള ഉൽബോധനവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ وَهُم مِّنَ ٱلسَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

49 അതായത്: അദൃശ്യമായ നിലയിൽ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുന്നവർ, അവർ അന്ത്യസമയത്തെ സംബന്ധിച്ചു പേടിക്കുന്നവരുമാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക്).

وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَٰهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٥٠﴾

50 ഇതാകട്ടെ, നാം അവതരിപ്പിച്ച അനുഗൃഹീത ബോധനമാകുന്നു. എന്നിട്ടും,നിങ്ങൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണോ?

---

48 وَلَقَدْ آتَيْنَا തീർച്ചയായും നാം നലകിയിട്ടുണ്ട്, കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. مُوسَى وَهَارُونَ മൂസാക്കും ഹാറൂനിന്നും. الْفُرْقَانَ വിവേചനം, വിവേചനപ്രമാണം. وَضِيَاءً വെളിച്ചവും. وَذِكْرًا ഉൽബോധനവും, ഉപദേശവും. لِّلْمُتَّقِينَ ഭക്തജനങ്ങൾക്ക്, ഭയഭക്തൻമാർക്ക്, സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്. 49 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ അതായത് ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക്. رَبَّهُم തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. بِالْغَيْبِ അദൃശ്യമായ നിലയിൽ. وَهُم അവരാകട്ടെ. مِّنَ السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തെ സംബന്ധിച്ച്. مُشْفِقُونَ പേടിയുള്ളവരാകുന്നു. 50 وَهَذَا ഇതാകട്ടെ, ഇത്. ذِكْرٌ ബോധനമാണ്, ഉൽബോധനമാണ്, ഉപദേശം. مُّبَارَكٌ അനുഗൃഹീതമായ, വർദ്ധിച്ച നന്മയുള്ള. أَنزَلْنَاهُ നാമത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. أَفَأَنتُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളാണോ. لَهُ അതിനെ. مُنكِرُونَ നിഷേധിക്കുന്നവർ, വെറുക്കുന്നവർ.

സത്യാസത്യങ്ങൾക്കും, ന്യായാന്യായങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വിവേചനംചെയ്തു വേർതിരിച്ചുകാണിക്കുന്നതകൊണ്ട് ഖുർആനിനും തൗറാത്തിനും 'ഫുർഖാൻ' (വിവേചനം) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ തൗറാത്താകുന്ന വിവേചനപ്രമാണമാണുദ്ദേശ്യം. സൻമാർഗ്ഗം കാണുന്നതിനുള്ള വെളിച്ചമാണ് 'ളിയാഉ' (വെളിച്ചം) എന്ന വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ''ഭക്തജനങ്ങളക്കുള്ള ഉൽബോധനം'' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത്, ഉൽബോധനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അവർക്കാണ് ഉപയോഗപ്പെടുക എന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു. ഭക്തജനങ്ങൾ ആരാണെന്നു തുടർന്നു വിവരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അതെ, നേരിൽ കാണാതെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസദാർഢ്യം നിമിത്തം അവനെ-അഥവാ അവൻെറ നിർദ്ദേശങ്ങളെ ലംഘിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന വിപത്തുകളെ-ഭയപ്പെട്ടും, ലോകാവാസനദിവസം തങ്ങളുടെ സകലപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉത്തരം പറ

യേണ്ടി വരുമെന്ന് പേടിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണവർ. നേരിൽ കണ്ടതു മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് ശഠിക്കുന്നവരെയും, ഭാവിയെക്കുറിച്ചോ അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചോ ചിന്തിക്കാത്തവരെയും ഉപദേശിച്ചിട്ടു ഫലമുണ്ടാകുകയില്ല. ഈ വസ്തുത ഖുർആനിൽ പലേടത്തും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്.

മൂസാ (عليه السلام)നബിക്കു തൗറാത്തും, ദിവ്യബോധനവും ലഭിച്ചിരുന്ന വിവരം യഹൂദർ വഴി അറബികൾക്കു കേട്ടു പരിചയമുള്ളതാണ്. അതവർ നിഷേധിക്കുകയില്ല. ഖുർആനാകട്ടെ, മറ്റേതു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കാളും കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടവും മഹത്തുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. അതു അവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനത്തിനായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിക്കു വേദഗ്രന്ഥവും, ദിവ്യബോധനവും ലഭിച്ചതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവും അവർക്കില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, 'എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നവരാണോ' എന്നു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. അവർക്കറിയാവുന്ന മറ്റൊരു ചരിത്രമാണ്, അവരുടെ പിതാമഹനായ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെത്. അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചരിത്രം വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-5

51 തീർച്ചയായും, നാം മുമ്പേ ഇബ്റാഹീമിന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ തൻേറടം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നാം അറിയുന്നവരുമായിരുന്നു.

۞ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَآ إِبْرَٰهِيمَ رُشْدَهُۥ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِۦ عَٰلِمِينَ ﴿٥١﴾

52 തൻെറ പിതാവിനോടും, ജനങ്ങളോടും അദ്ദേഹം ''നിങ്ങൾ ഭജനമിരുന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പ്രതിമകൾ എന്താകുന്നു?'' എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ:-

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِىٓ أَنتُمْ لَهَا عَٰكِفُونَ ﴿٥٢﴾

53 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അവയെ ആരാധിച്ച് വരുന്നവരായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ കണ്ടത്.''

قَالُوا۟ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ ﴿٥٣﴾

54 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''തീർച്ചയായും, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും വ്യക്തമായ വഴി പിഴവിലായിരിക്കുന്നു.''

قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمْ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾

---

51 وَلَقَدْ آتَيْنَا തീർച്ചയായും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്:. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്. رُشْدَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ തന്റേടം, നേർമ്മാർഗ്ഗം, ബോധം. مِن قَبْلُ മുമ്പുതന്നെ, മുമ്പേ. وَكُنَّا നാം ആയിരുന്നുതാനും. بِهِ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി. عَالِمِينَ അറിവുള്ളവർ. 52 إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ, ചോദിച്ചപ്പോൾ. لِأَبِيهِ തൻെറ പിതാവിനോട്,. وَقَوْمِهِ തൻെറ ജനങ്ങളോടും. مَاهَذِهِ التَّمَاثِيلُ ഈ പ്രതിമകൾ (രൂപങ്ങൾ) എന്താണ്. الَّتِي യാതൊരു (പ്രതിമകൾ). أَنتُمْ لَهَا നിങ്ങൾ അതിന്. عَاكِفُونَ ഭജനമിരിക്കുന്നവരാണ്. 53 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. وَجَدْنَا ഞങ്ങൾ കണ്ട്, കണ്ടെത്തി. آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. لَهَا അവയ്ക്ക്, അവയെ. عَابِدِينَ ആരാധന ചെയ്യുന്നവരായി. 54 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لَقَدْ كُنتُمْ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ആയിരുന്നു. أَنتُمْ നിങ്ങൾ (തന്നെയും). وَآبَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും. فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽ, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ. مُّبِينٍ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി സ്വദേശത്തായിരുന്ന കാലത്തെ സംഭവമാണിത്. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് സൻമാർഗ്ഗബോധവും, തമേടവും നൽകി. അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ ഏകത്വ ത്തിലുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിശ്വാസം അടിയുറച്ചതാണ്. അതിൻെറ പ്രബോധനത്തിനായി അദ്ദേഹം വരിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ അനിതരസാധാരണമാണ്. ധീരമനസ്കത, ഉൽകൃഷ്ടസ്വഭാവം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സവിശേഷതകളാകുന്നു. 'നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അറിയാമായിരുന്നു' എന്നു അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞതു, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇത്തരം ഗുണങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു.

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പൊള്ളത്തരത്തെക്കുറിച്ച് തൻെറ നാട്ടുകാരെ അദ്ദേഹം ചിന്തിപ്പി ക്കുന്നു. അൽപമൊന്നു ചിന്തിച്ചാൽ അവർക്കുതന്നെ യാഥാർത്ഥ്യം അറിയാറാകുമെന്ന് അദ്ദേ ഹം കരുതുന്നു. അങ്ങിനെ, അന്വേഷണരൂപത്തിൽ അവരോടു ചോദിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ നിത്യേ ന ആരാധിച്ചും, പൂജിച്ചും വരുന്ന ഈ ബിംബങ്ങളൊക്കെ എന്താണ്? അഥവാ, ഇവയ്ക്കു എ ന്തൊരു വിശേഷതയാണുള്ളത്? ഇവയെ ആരാധിച്ചിട്ട് നിങ്ങൾക്കെന്തുഫലം കിട്ടുവാനാണ്....? ''ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളായി അവയെ ആരാധിച്ചുവരുന്നു, അതു പാരമ്പര്യമായി ഞങ്ങളും പിൻപറ്റിപ്പോരുന്നു''. ഇതാണവരുടെ മറുപടി. അത്രമാത്രം! അന്ധവിശ്വാസത്തിലും, അനാചാര ത്തിലും അടിയുറച്ചവർ, തങ്ങളുടെ നിലപാട് ന്യായിക്കരിക്കുവാൻ എക്കാലത്തും അവലംബ മായി എടുക്കാറുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണിത്-പൂർവ്വികൻമാരുടെ അനുകരണ (تقليد الا باء)വാദം. ദീർഘകാലത്തെ പഴക്കമുണ്ടെന്നുവെച്ചോ, വളരെ ആളുകൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ടോ ഒരു കാര്യവും-മതകാര്യം വിശേഷിച്ചും-ന്യായികരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. മറ്റൊരാളുടെ അഭിപ്രാ യവും, നടപടിയും, കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നത് ബുദ്ധിഹീനതയും, ഉത്തരവാദബോധമില്ലായ്മ യുമാകുന്നു. ഖുർആനിൽ പലേടത്തും ഈ അനുകരണവാദത്തെ അധിക്ഷേപിച്ചു കാണാം.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)തൻെറ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞ മറുപടി നോക്കുക: നിങ്ങൾ സ്വീകരി ച്ചുവരുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം തനി ദുർമ്മാർഗ്ഗമാണ്; നിങ്ങളതു സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വഴിപിഴവിലായിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും അതു സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുവെങ്കിൽ അവരും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നു; എന്നല്ലാതെ പാരമ്പര്യമായി അനുവർത്തിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടൊന്നും ഇതു സൻമാർഗ്ഗമായിത്തീരുകയില്ല എന്നത്രെ മറുപടിയുടെ സാരം. വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കു പോലും മനുഷ്യനെ വലിച്ചിഴക്കുവാൻ കാരണം, ലക്ഷ്യം നോക്കാതെയുള്ള അനുകരണം (تقليد) ആണെങ്കിൽ, ആ ദുസ്വഭാവം മനുഷ്യനെ മറ്റെന്തു ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുക യില്ല?! അനുകരണവാദികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിഗ്രഹാരാധകനമാരും ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന ഒരേ ഒരു വസ്തുത ഓർക്കുമ്പോൾ ഹാ! അതെത്രമാത്രം നിന്ദ്യവും ലജ്ജാവഹവുമാണ്!

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا بِٱلۡحَقِّ أَمۡ أَنتَ مِنَ ٱللَّٰعِبِينَ ﴿٥٥﴾

55 അവർ പറഞ്ഞു: ''നീ ഞങ്ങളുടെ അടു ക്കൽ (യഥാർത്ഥ) കാര്യവുമായി വന്നിരി ക്കുകയാണോ, അഥവാ നീ കളിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനാണോ?''

قَالَ بَل رَّبُّكُمۡ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا۠ عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٥٦﴾

56 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''(കളിയല്ല) എന്നാ ൽ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് ആകാശഭൂമി കളുടെ രക്ഷിതാവാകുന്നു; അവയെ (ല്ലാം) പടച്ചുണ്ടാക്കിയവനാകുന്നു. ഞാ ൻ, അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനുമാണ്.''

وَتَٱللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصۡنَٰمَكُم بَعۡدَ أَن تُوَلُّواْ

57 അല്ലാഹു തന്നെയാണ (സത്യം)! നിശ്ചയ മായും, നിങ്ങൾ പിൻതിരിഞ്ഞു പോയതി നു ശേഷം, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹ

مُدۡبِرِينَ ﴿٥٧﴾

ങ്ങളോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ്.''

فَجَعَلَهُمۡ جُذَٰذًا إِلَّا كَبِيرٗا لَّهُمۡ لَعَلَّهُمۡ إِلَيۡهِ يَرۡجِعُونَ ﴿٥٨﴾

58 അങ്ങനെ, അവരുടെ വലിയ ഒരു വിഗ്രഹമൊഴിച്ച് അവരെ [ബാക്കി ആരാധ്യൻമാരെ] അദ്ദേഹം തുണ്ടം തുണ്ടമാക്കി. അവർ തൻെറ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിയേക്കാമല്ലോ.

---

55 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَجِئْتَنَا നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കയാണോ. بِالْحَقِّ കാര്യം കൊണ്ട്, യഥാർത്ഥവുമായി. أَمْ أَنتَ അതല്ല നീ ആണോ. مِنَ اللَّاعِبِينَ കളിക്കുന്നവരിൽ. 56 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. بَل رَّبُّكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. رَبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബാകുന്നു. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. الَّذِي فَطَرَهُنَّ അവയെ പടച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ. وَأَنَا ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ. عَلَىٰ ذَٰلِكُم അതിന്. مِّنَ الشَّاهِدِينَ സാക്ഷികളിൽ, സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽപ്പെട്ടവനാണ്. 57 وَتَاللَّهِ അല്ലാഹു തന്നെയാണ്, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് സത്യം. لَأَكِيدَنَّ നിശ്ചയമായും ഞാൻ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കും (കൊത്തിമുറിക്കും). أَصْنَامَكُم നിങ്ങളുടെ ബിംബങ്ങളോട്, വിഗ്രഹങ്ങളോട്. بَعْدَ أَن تُوَلُّوا നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുപോയശേഷം. مُدْبِرِينَ പിന്നിട്ടവരായി. 58 فَجَعَلَهُمْ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവരെ ആക്കി. جُذَاذًا തുണ്ടംതുണ്ടം,. إِلَّا كَبِيرًا ഒരു വലിയതൊഴിച്ചു. لَّهُمْ അവരുടെ, അവർക്കുള്ള. لَعَلَّهُمْ അവർ ആയേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി. إِلَيْهِ തൻെറ (അവൻെറ-അതിൻെറ) അടുക്കലേക്ക്. يَرْجِعُونَ മടങ്ങുന്ന(വർ).

തങ്ങളും, തങ്ങളുടെ പിതാക്കളും പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഇപ്പറയുന്നതു കാര്യമായിട്ടാണോ, അതല്ല കളിയായിട്ടാണോ എന്നവർ അന്വേഷിക്കുന്നു. കളിയാണെന്നു പറഞ്ഞു കിട്ടിയാൽ അവർ സംതൃപ്തരായിക്കൊള്ളും. കാര്യമാണന്നു പറയുന്നപക്ഷം, പൂർവ്വികൻമാരെയും അവരുടെ ഗുണഗണങ്ങളെസംബന്ധിച്ചും മറ്റും അവർക്കു പലതും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കും. അതിനൊന്നും ഇടയാക്കി ദീർഘിപ്പിക്കാതെ അദ്ദേഹം കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു: ''ഈ ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്ന ഒരു മഹാശക്തിയുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ; നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു അതിലൊന്നും ഒരു പങ്കുമില്ലെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയാം; അപ്പോൾ, ആ ഏകമഹാശക്തിയെയായിരിക്കണം നിങ്ങൾ ആരാധ്യനായി സ്വീകരിക്കുന്നത്; ഈ തത്വം അംഗീകരിച്ച സത്യ സാക്ഷിയാണ് ഞാൻ; എന്നിരിക്കെ കളിയുടെ പ്രശ്നംതന്നെ ഇവിടെ ഇല്ല.'' മാത്രമല്ല, അവരുടെ അഭാവത്തിൽ ആ വിഗ്രഹങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഏർപ്പാടു ചെയ്യുമെന്ന് ഒരു ബലമായ താക്കീതും നൽകി. ഈ താക്കീത് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി പറഞ്ഞതാണെന്നും, അതല്ല സ്വയം പറഞ്ഞതാണ്-പക്ഷേ, അത് ആരോ കേൾക്കുകയുണ്ടായെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും, ജനങ്ങൾ ഒരു ഉൽസവത്തിന്നോ മറ്റോ സ്ഥലം വിട്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം മഴുഎടുത്തു. വലിയ വിഗ്രഹത്തെ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം വെട്ടിമുറച്ചുകളഞ്ഞു. മഴു വലിയ വിഗ്രഹത്തിൻെറ കഴുത്തിൽ കൊളുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തു. (**كما في البخري**)

لعلهم اليه يرجعون(അവർ തൻെറ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിയേക്കാം) എന്ന വാക്യം രണ്ടുതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. താൻ ഈ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി തന്നൊടു ചോദ്യം ചെയ്വാൻ വരട്ടെ-അപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാം എന്ന സാരത്തിലും, വലിയ വിഗ്രഹം നശിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മറ്റുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾ അതിനോടുവന്നു ചോദിക്കുകയും, അപ്പോൾ അതിൻെറ കഴിവില്ലായ്മ അവർ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്വാൻവേണ്ടി എന്ന സാരത്തിലുമാണ് ആ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ. ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ച് اليه(തൻെറ അടുക്കലേക്ക്) എന്നതിലുള്ള സർവ്വനാമം (ضمير) ഇബ്രാഹീം നബിയെയും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് വലിയ

വിഗ്രഹത്തെയും കുറിക്കുന്നു. വിഗ്രഹങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചതു കാണുമ്പോള്‍ അവര്‍ക്കുണ്ടാകുന്ന വ്യസനവും, കോപവും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ:-

59 അവര്‍ പറഞ്ഞു: ''നമ്മുടെ ആരാധ്യന്‍മാരെക്കൊണ്ട് ഇതു ചെയ്തവന്‍ ആരാണ്?! നിശ്ചയമായും, അവന്‍ അക്രമികളില്‍ പെട്ടവന്‍ തന്നെ!''	قَالُواْ مَن فَعَلَ هَـٰذَا بِـَٔالِهَتِنَآ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٥٩﴾
60 അവര്‍ [ചിലര്‍] പറഞ്ഞു: ''ഒരു യുവാവ് അവരെപ്പറ്റി (ആക്ഷേപിച്ചു) പറയുന്നത് ഞങ്ങള്‍ കേള്‍ക്കുകയുണ്ടായി; ഇബ്‌റാഹീം എന്നാണ് അവന് (പേര്‍) പറയപ്പെടുന്നത്.''	قَالُواْ سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُۥٓ إِبْرَٰهِيمُ ﴿٦٠﴾
61 അവര്‍ പറഞ്ഞു: ''എന്നാല്‍, അവനെ ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയില്‍ കൊണ്ടുവരുവിന്‍, അവര്‍ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചേക്കാം!''	قَالُواْ فَأْتُواْ بِهِۦ عَلَىٰٓ أَعْيُنِ ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾
62 അവര്‍ ചോദിച്ചു: ''നീയാണോ നമ്മുടെ ആരാധ്യന്മാരെക്കൊണ്ട് ഇതു ചെയ്തത്- ഇബ്‌റാഹീമേ!''	قَالُوٓاْ ءَأَنتَ فَعَلْتَ هَـٰذَا بِـَٔالِهَتِنَا يَـٰٓإِبْرَٰهِيمُ ﴿٦٢﴾
63 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാല്‍, അത് അവരിലുള്ള ഈ വലിയവന്‍ ചെയ്തതാണ്; അവര്‍ സംസാരിക്കുമെങ്കില്‍, നിങ്ങള്‍ അവരോട് ചോദിച്ചുകൊള്‍വിന്‍?''	قَالَ بَلْ فَعَلَهُۥ كَبِيرُهُمْ هَـٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ إِن كَانُواْ يَنطِقُونَ ﴿٦٣﴾

---

59 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. مَن فَعَلَ ആരാണ് ചെയ്തത്. هَذَا ഇത് (ഈ) പണി. بِآلِهَتِنَا നമ്മുടെ ആരാധ്യന്‍മാരെ (ദൈവങ്ങളെ)ക്കൊണ്ട്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവന്‍. لَمِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളില്‍പെട്ടവന്‍ തന്നെ. 60 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. سَمِعْنَا ഞങ്ങള്‍ കേട്ടിരിക്കുന്നു. فَتًى ഒരു യുവാവിനെ, ചെറുപ്പക്കാരനെ. يَذْكُرُهُمْ അവന്‍ അവരെപ്പറ്റി (ആക്ഷേപിച്ചു) പറയുന്നതായി. يُقَالُ لَهُ അവന് പറയപ്പെടും. إِبْرَاهِيمُ ഇബ്‌റാഹീം എന്ന്. 61 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. فَأْتُوا بِهِ എന്നല്‍ അവനെകൊണ്ടുവരുവിന്‍. عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയില്‍ (മുമ്പാകെ). لَعَلَّهُمْ അവര്‍ ആയേക്കാം. ആകുവാന്‍വേണ്ടി. يَشْهَدُونَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന(വര്‍). 62 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. أَأَنتَ നീയാണോ. فَعَلْتَ هَذَا ഇതു ചെയ്തതു. بِآلِهَتِنَا നമ്മുടെ ആരാധ്യന്‍മാരെക്കൊണ്ട്. يَا إِبْرَاهِيمُ ഇബ്‌റാഹീമേ. 63 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. بَلْ എന്നാല്‍, പക്ഷേ. فَعَلَهُ അത് ചെയ്തു. كَبِيرُهُمْ അവരില്‍ വലിയവന്‍. هَذَا ഇവന്‍, ഈ. فَاسْأَلُوهُمْ എന്നാല്‍ അവരോട് ചോദിക്കു നോക്കുവിന്‍. إِن كَانُوا അവരാണെങ്കില്‍. يَنطِقُونَ സംസാരിക്കും.

വികാരഭരിതരായ ആ ജനങ്ങള്‍, തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇത്തരം 'അക്രമം' ചെയ്തവനെപ്പറ്റി പരസ്പരം അന്വേഷണമായി. ആരോ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു: അതു ഇബ്‌റാഹീം എന്നു പേരുള്ള ആ ചെറുപ്പക്കാരന്‍റെ വിക്രിയയായിരിക്കും എന്ന്. അദ്ദേഹം വിഗ്രഹാരാധനയെയും, വിഗ്രഹങ്ങളെയും കുറിച്ചു ആക്ഷേപിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത് അവര്‍ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളോട് ഞാനൊരു തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ശപഥം ചെയ്തിരുന്നുവല്ലോ. അങ്ങനെ, അവര്‍ അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നു ചോദ്യം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറുപടി ശകലം ബുദ്ധിയെങ്കിലും ഉള്ളവരെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനും, വിരല്‍ കടിപ്പിക്കുവാനും തക്കതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അതാ ആ വലിയ വിഗ്ര

ഹം! ആയാളതാ, മഴുവുമായി നിൽക്കുന്നു: അയാൾ ചെയ്തതായിരിക്കണം ഇത്. ഇവരൊക്കെ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരാണല്ലോ; ഇവർക്ക് അറിയുവാനും പറയുവാനും സാധിക്കണമല്ലോ; ഇവർ പറയട്ടെ-ഇവരോടു തന്നെ ചോദിച്ചുനോക്കുവിൻ.'' കുറിക്കുകൊണ്ട ഉത്തരം!

64 അപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലേക്ക് മടങ്ങി; എന്നിട്ട്, അവർ (തമ്മിൽ) പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ!''

فَرَجَعُوٓاْ إِلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ فَقَالُوٓاْ إِنَّكُمۡ أَنتُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٦٤

65 പിന്നെ, അവർ തലകുത്തനെ മറിഞ്ഞു [ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തി:] ''ഇവർ സംസാരിക്കുകയില്ലെന്ന് നിനക്കറിയാമല്ലോ!'' (എന്നായി).

ثُمَّ نُكِسُواْ عَلَىٰ رُءُوسِهِمۡ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَا هَٰٓؤُلَآءِ يَنطِقُونَ ٦٥

---

64 فَرَجَعُوا അപ്പോൾ അവർ മടങ്ങി. إِلَى أَنفُسِهِمْ അവരുടെ മനസ്സുകളിലേക്ക്. فَقَالُوا എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. أَنتُمُ നിങ്ങൾതന്നെയാണ്. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ. 65 ثُمَّ പിന്നീട്. نُكِسُوا അവർ കീഴ്മേലാക്കപ്പെട്ടു, കുത്തനെ മറിഞ്ഞു. عَلَى رُؤُوسِهِمْ തങ്ങളുടെ തലകളിൽ (തലകുത്തനെയായി). لَقَدْ عَلِمْتَ തീർച്ചയായും നിനക്കറിയാമല്ലോ. مَا هَؤُلَاءِ ഇവരില്ല, ഇക്കൂട്ടരില്ല. يَنطِقُونَ സംസാരിക്കുക, മിണ്ടുക.

സ്വന്തം ദേഹങ്ങളിൽ നേരിടുന്ന ആപത്തുപോലും തടുക്കുവാനോ, മനസ്സിലാക്കുവാനോ, പറഞ്ഞറിയിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ആ നിർജ്ജീവവസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളാക്കി വെക്കുന്നതു കടുത്ത വിഡ്ഢിത്തമാണെന്ന് അപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി അവരോടു പറഞ്ഞു. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി കൊണ്ടുവന്ന ന്യായത്തിൻെറ അജയ്യശക്തിക്കു മുമ്പിൽ അവർ, തൽക്കാലമെങ്കിലും ലജ്ജിച്ചു തലകുനിച്ചു. പക്ഷേ, താമസിയാതെ അവർ ഭാവംമാറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. 'ഇവയ്ക്കു സംസാരിക്കുവാൻ കഴിവില്ലെന്നു നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടെ?! പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് അവയോടു ചോദിച്ചുനോക്കുവാൻ പറയുന്നത്?!'' എന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ആ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി:

66 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ (പിന്നെ) അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഉപദ്രവമാകട്ടെ ചെയ്യാത്തതിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയാണോ?!

قَالَ أَفَتَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَا يَضُرُّكُمۡ ٦٦

67 ഛെ! നിങ്ങളും, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന വസ്തുക്കളും! [ലജ്ജാവഹം!] നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ?!''

أُفّٖ لَّكُمۡ وَلِمَا تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ٦٧

---

66 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَفَتَعْبُدُونَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ, പിന്നെ) നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുവോ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമേ. مَا لاَ يَنفَعُكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെ. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. وَلاَ يَضُرُّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവവും ചെയ്യാത്ത. 67 أُفٍّ ഛെ, 'പ്പെ'(ഞാൻ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു). لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളോട്. وَلِمَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനോടും. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. أَفَلاَتَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ, മനസ്സിരുത്തുന്നില്ലേ.

ഇവയെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളായി സ്വീകരിച്ചതിൽ നിങ്ങളോടും, അവയോടും എനിക്കുള്ള അറപ്പും, വെറുപ്പും ഞാനിതാ തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു! അൽപമെങ്കിലും ബുദ്ധി കൊടുത്ത് നിങ്ങൾക്കൊന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കിക്കൂടെ?! എന്നു സാരം. അനുകരണം മതാടിസ്ഥാനമാക്കിയ അവർ അതിനു തയ്യാറാവുക എളുപ്പമല്ലല്ലോ. അവർ കയ്യൂക്കും, അക്രമവും തന്നെ നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്തു കടുംകൈ ഉപയോഗിച്ചും തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് അവരുടെ ദുരഭിമാനം അവരോടു ശാസിച്ചു:

قَالُوا۟ حَرِّقُوهُ وَٱنصُرُوٓا۟ ءَالِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَـٰعِلِينَ ﴿٦٨﴾

68 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഇവനെ നിങ്ങൾ ചുട്ടെരിക്കുവിൻ; നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾ (വല്ലതും) ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ!''

قُلْنَا يَـٰنَارُ كُونِى بَرْدًا وَسَلَـٰمًا عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ ﴿٦٩﴾

69 നാം [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''തീയേ! നീ ശീതളവും, ഇബ്റാഹീമിന് രക്ഷയും ആയിത്തീരുക!'' എന്ന്.

وَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَـٰهُمُ ٱلْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

70 അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് അവർ ഒരു തന്ത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു; എന്നാൽ, നാം അവരെത്തന്നെ ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരാക്കി.

---

68 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. حَرِّقُوهُ നിങ്ങൾ അവനെ ചുട്ടെരിക്കുവിൻ. وَانصُرُوا സഹായിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. آلِهَتَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ. فَاعِلِينَ ചെയ്യുന്നവർ. 69 قُلْنَا നാം പറഞ്ഞു. يَا نَارُ ഹേ തീയേ. كُونِي നീ ആയിത്തീരുക. بَرْدًا ശീതളം, തണുപ്പ്. وَسَلَامًا രക്ഷയും, ശാന്തിയും. عَلَى إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്. 70 وَأَرَادُوا അവർ ഉദ്ദേശിച്ചു. بِهِ അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട്. كَيْدًا ഒരു തന്ത്രം, ഉപായം, കെണി. فَجَعَلْنَاهُمْ എന്നാൽ നാം അവരെ ആക്കി. الْأَخْسَرِينَ ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവർ, വലിയ നഷ്ടക്കാർ.

അവർ വമ്പിച്ച ഒരു അഗ്നികുണ്ഡം തയ്യാറാക്കി. കുറേ ദിവസം തുടർച്ചയായി അതിൽ തീകത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ വെട്ടിനുറുക്കിയ കൊലപ്പുള്ളിയെ ചുട്ടെരിക്കുവാനുള്ള സംരംഭത്തിൽ സഹകരിക്കുവാൻ അവർ ഓരോരുത്തരും തയ്യാറെടുത്തിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. രോഗം സുഖപ്പെടുവാനായി ആ അഗ്നികുണ്ഡത്തിലേക്കു വിറകുകെട്ടു കൊണ്ടുപോയികൊടുക്കുവാൻ പല സ്ത്രീകളും നേർച്ച നേരുകകൂടി ചെയ്തതായി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ട് ഇതുപോലെ അനേകം അനാചാരങ്ങളെ പുണ്യകർമ്മങ്ങളായിക്കരുതിപ്പോരുന്ന മുസ്ലീം സ്ത്രീ പുരുഷൻമാരെ നാം ഇന്നു കാണാറുളളതാണല്ലോ.

അങ്ങനെ തൗഹീദിന്റെ മാർഗത്തിൽ പടപൊരുതിയ ബാബിലോണിയായിലെ ഒന്നാമത്തെ സമരവീരൻ, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ഇലാഹാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഭൂമിയിൽ തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച 16 കാരനായ ഏക യുവാവ്, ശിർക്കിന്റെ വൈതാളികൻമാരെ മണൽത്തരിയോളം ഭയപ്പെടാതെ 'ജിഹാദി'നു (ധർമ്മയുദ്ധത്തിനു) ഒരുങ്ങിയ ആ വിപ്ളവകാരി-അതെ, അനേകം പ്രവാചകൻമാർക്ക് ജനയിതാവും സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയും, അന്ധവിശ്വാസികളോടു സമരം നടത്തുന്ന 'മുജാഹിദു'കൾക്കു നായകനുമായ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി-ആ അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ ആഹൂതിചെയ്യപ്പെട്ടു! തീയിൽ എറിയപ്പെട്ടു! ഇല്ല-അദ്ദേഹം വെന്തുകരിഞ്ഞില്ല! മരണപ്പെട്ടുപോയതുമില്ല! തീയിനു ചൂടു നിശ്ചയിച്ച അതേ സ്രഷ്ടാവ് - ഏതൊരുത്തന്റെ

പരിശുദ്ധനാമത്തിൽ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ നരകത്തിൻെറ തീയിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചുവോ ആ നാഥൻ-തീയിനോടു തണുത്തുകൊള്ളുവാൻ ഉത്തരവിട്ടു! പോരാ-തണുത്താലും പോരാ-തൻെറ സുഹൃത്തിനു രക്ഷയും സമാധാനവും കൂടിയായിരിക്കണമെന്ന് കൽപിച്ചു. ആ വമ്പിച്ച തീകുണ്ഡം അദ്ദേഹത്തിന് ഉല്ലാസഭവനമായി മാറി! പിശാചിൻെറ സൈന്യം പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു!

തീയിൽ എറിയപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി **حسبى الله ونعم الوكيل** (എനിക്കു അല്ലാഹു മതി; ഭാരമേൽപിക്കപ്പെടുവാൻ അവൻ എത്ര വിശിഷ്ഠൻ!) എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. ജിബ്രീൽ (عليه السلام)വന്ന് ''വല്ല ആവശ്യവും പറയുവാനുണ്ടോ'' എന്നന്വേഷിച്ചു. ''താങ്കളോടൊന്നും പറയുവാനില്ല'' എന്നായരുന്നു ഉത്തരം. മലക്കു വീണ്ടും ഉണർത്തിച്ചു: ''എന്നാൽ താങ്കളുടെ റബ്ബിനോടു ചോദിക്കുക!'' അവിടുന്നു പ്രതിവചിച്ചു: **علمه بحالى يغنى عن سؤالى** (എൻെറ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് അവൻ അറിയുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.)

ചിന്തിച്ചു നോക്കുക! ഇതാണ് ഈമാനിൻെറ മാതൃക! ഇതാണ് സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ അചഞ്ചലമായ ഹൃദയം! അതെ, 'നിശ്ചയമായും, ഇബ്രാഹീമിലും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ളവരിലും നിങ്ങൾക്കു നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ട്.'
(**قدكانت لكم اسوة حسنة في ابرهيم والذين معه —المتحنة**)

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപം സൂ: ഇബ്റാഹീമിൻെറ പ്രാരംഭമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധിക്കുക. അദ്ദേഹം അഗ്നിയിൽ എറിപ്പെട്ട സംഭവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിരൂപണം ഈ സൂറത്തിൻെറ അവസാനം പ്രത്യേക വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

وَنَجَّيْنَٰهُ وَلُوطًا إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا لِلْعَٰلَمِينَ ﴿٧١﴾

71 അദ്ദേഹത്തെയും ലൂത്തിനെയും-യാതൊരു ഭൂമിയിൽ നാം ലോകർക്കു വേണ്ടി ഗുണാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നുവോ അതിലേക്ക്-നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി;

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَٰلِحِينَ ﴿٧٢﴾

72 ഇസ്ഹാഖിനെയും, കൂടുതലായി യഅ്ഖൂബിനെയും അദ്ദേഹത്തിന് ദാനം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു; എല്ലാവരെയും നാം സദ്‌വൃത്തരാക്കുകയും ചെയ്തു.

وَجَعَلْنَٰهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِمْ فِعْلَ ٱلْخَيْرَٰتِ وَإِقَامَ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءَ ٱلزَّكَوٰةِ ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا عَٰبِدِينَ ﴿٧٣﴾

73 അവരെ നാം നമ്മുടെ കല്പനപ്രകാരം (ജനങ്ങൾക്ക്) മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന നേതാക്കളാക്കുകയും ചെയ്തു. നല്ല കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാനും, നമസ്ക്കാരം നിലനിറുത്തുവാനും, 'സകാത്ത്' (വിശുദ്ധധർമ്മം) കൊടുക്കുവാനും നാം അവർക്ക് ബോധനം നൽകുകയും ചെയ്തു. അവർ നമ്മെ ആരാധിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു.

---

71 وَنَجَّيْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. وَلُوطًا ലൂത്തിനെയും. إِلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്ക്. الَّتِي بَارَكْنَا നാം ഗുണാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിയ, ആശീർവാദം നൽകിയ. فِيهَا അതിൽ. لِلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്, ലോകർക്കുവേണ്ടി. 72 وَوَهَبْنَا നാം ദാനം ചെയ്കയും ചെയതു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. إِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിനെ. وَيَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിനെയും. نَافِلَةً കൂടുതലായി, വർദ്ധനവായി,

അധികമായി. وَكُلاًّ എല്ലാവരെയും. جَعَلْنَا നാം ആക്കി. صَالِحِينَ സദ്‌വൃത്തൻമാർ, നല്ല ആളുകൾ. 73 وَجَعَلْنَاهُمْ നാം അവരെ ആക്കുകയും ചെയ്തു. أَئِمَّةً നേതാക്കൾ, മുമ്പൻമാർ. يَهْدُونَ മാർഗ്ഗ ദർശനം നൽകുന്ന. بِأَمْرِنَا നമ്മുടെ കൽപന പ്രകാരം. وَأَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു(ബോധനം)നൽകുകയും ചെയ്തു. إِلَيْهِمْ അവർക്ക്. فِعْلَ الْخَيْرَاتِ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ. وَإِقَامَ الصَّلَاةِ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാനും. وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ സക്കാത്ത് കൊടുക്കുവാനും. وَكَانُوا അവർ ആയിരുന്നുതാനും. لَنَا നമുക്ക് നമ്മെ. عَابِدِينَ ആരാധന ചെയ്യുന്നവർ.

ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ സഹോദരനായ ഹാറാൻെറ (هاران) മകനാണ് ലൂത്ത്വ് നബീ (عليه السلام). രണ്ടുപേരും സ്വദേശം വിട്ട് പല യാത്രകൾക്കുശേഷം, ശാം പ്രദേശങ്ങളിൽ വന്നു താമസമുറപ്പിച്ചു. മതപരമായും, ഭൗതികമായും വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ച ഒരു അനുഗൃഹീത രാജ്യമാണ് ശാം. ഭൂമുഖത്തു ജനവാസമുണ്ടായിരുന്ന നാടുകളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവുമധികം പ്രവാചകൻമാർ ജീവിച്ചിരുന്നതും, തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ മുതലായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിച്ചതും ആ ഭൂമിയിലായിരുന്നു. സമ്പൽസമൃദ്ധമായ ആ രാജ്യങ്ങൾ അന്നും ഇന്നും ഭൂമിശാസ്ത്ര പ്രധാനങ്ങളാകുന്നു. പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ പ്രവാചകൻമാരിൽ അധികവും, ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സന്താനപരമ്പരകളിൽപെട്ടവരത്രെ. 72,73 ആയത്തുകളിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ഓരോന്നും ഇബ്‌റാഹീം നബിക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലുള്ള സാമീപ്യത്തെയും, സ്നേഹത്തെയും കുറിക്കുന്നു. ഇസ്ഹാഖു (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെ പുത്രനും, യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام)പൗത്രനുമാകുന്നു. തനിക്കു ഒരു മകനുണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം ദുആ ചെയ്തിരുന്നു. മകനു പുറമെ മകൻെറ മകനെയും അല്ലാഹു നൽകി. അതുകൊണ്ടാണ് യഅ്ഖൂബ്നബിയെപ്പറ്റി ഔദാര്യമെന്ന നിലക്ക് കൂടുതലായി (نافلة) കൊടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇബ്രാഹിം (عليه السلام)നബിയുടെ ശ്രേഷ്ഠതക്കു മകുടം ചാർത്തുവാൻ واتخذ الله ابراهيم خليلا (ഇബ്രാഹീമിനെ അല്ലാഹു സുഹൃത്തായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.) എന്ന് സൂറത്തുന്നിസാഉ് 125-ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യം മാത്രം മതിയാകും!

وَلُوطًا ءَاتَيْنَـٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَـٰهُ مِنَ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَت تَّعْمَلُ ٱلْخَبَـٰٓئِثَ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمَ سَوْءٍ فَـٰسِقِينَ ﴿٧٤﴾

74 ലൂത്ത്വിനാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന് നാം ന്യായവിധിയും, ജ്ഞാനവും നൽകി. ദുർവൃത്തികൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന (ആ) നാട്ടിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, അവർ [ആ നാട്ടുകാർ] ദുർന്നടപ്പുകാരായ ഒരു ചീത്ത ജനതയായിരുന്നു.

وَأَدْخَلْنَـٰهُ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ إِنَّهُۥ مِنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿٧٥﴾

75 നമ്മുടെ കാരുണ്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം സദ്‌വൃത്തൻമാരിൽപെട്ടവനാകുന്നു.

---

74 وَلُوطًا ലൂത്ത്വിനാകട്ടെ, ലൂത്ത്വിനും തന്നെ. آتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകി. حُكْمًا ന്യായവിധി, വിധി. وَعِلْمًا അറിവും, ജ്ഞാനവും. وَنَجَّيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. مِنَ الْقَرْيَةِ നാട്ടിൽനിന്ന്, രാജ്യത്തിൽനിന്ന്. الَّتِي كَانَت ആയിരുന്നതായ. تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ ദുർവൃത്തികൾ (നീചവൃത്തികൾ) പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. قَوْمَ سَوْءٍ ഒരു ചീത്ത ജനത. فَاسِقِينَ ദുർന്നടപ്പുകാരായ. 75 وَأَدْخَلْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. فِي رَحْمَتِنَا നമ്മുടെ കാരുണ്യത്തിൽ, അനുഗ്രഹത്തിൽ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. مِنَ الصَّالِحِينَ സദ്‌വൃത്തൻമാരിൽപെട്ടവനാണ്.

ലൂത്ത്നബി(ﷺ)ൻെറ നാട്ടുകാർ, തോന്നിയവാസികളും, ദുർവൃത്തിക്കാരുമായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കു പകരം, പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായനിലയിൽ പുരുഷസംസർഗം കൊണ്ട് കാമനിവൃത്തി വരുത്തുകയെന്ന വൃത്തികെട്ട സമ്പ്രദായം അവർ സ്വീകരിച്ചുവന്നു. അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപം ഇറങ്ങുകയും രാജ്യം ഒന്നാകെ കീഴ്മേലായി മറിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. അതിഭയങ്കരമായ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂറത്ത് അഅ്റാഫ് (80-84), ഹൂദ് (77-83), ഹിജ്ർ (61-77) എന്നിവയിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂറത്തു-ശുഅറാംഇലും കൂടുതൽ വിവരം വരുന്നതാണ്. إن شاءالله ലൂത്ത് കടൽ, (بحر لوط) ചാവുകടൽ (بحر الميت) എന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന തടാകം അതിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തമായി ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. (*) പ്രസ്തുത സംഭവത്തിനു മുമ്പായി ലൂത്ത് നബിയെയും വീട്ടുകാരെയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിനു ന്യായവിധി (حكم) നൽകി എന്നു പറഞ്ഞതിൽ പ്രവാചകത്വവും, കാര്യങ്ങളിൽ വിധികൊടുക്കുവാനുള്ള അറിവും പ്രാപ്തിയും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-6

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

76 നൂഹിനെയും-അതായത്: മുമ്പ് അദ്ദേഹം വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ച സന്ദർഭം- (ഓർക്കുക). അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നാം ഉത്തരം നൽകി; അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആൾക്കാരെയും മഹാദുഃഖത്തിൽനിന്ന് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു;

وَنَصَرْنَٰهُ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

77 നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നാം സഹായം (രക്ഷ) നൽകുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, അവർ ഒരു ചീത്ത ജനതയായിരുന്നു; അതിനാൽ നാമവരെ കൂട്ടത്തോടെ മുക്കി നശിപ്പിച്ചു.

---

76 وَنُوحًا നൂഹിനെയും (ഓർക്കുക). إِذْ نَادَى അദ്ദേഹം വിളിച്ചപ്പോൾ (പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ). مِن قَبْلُ മുമ്പ്. فَاسْتَجَبْنَا അപ്പോൾ നാം ഉത്തരം നല്കി. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. فَنَجَّيْنَاهُ അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. وَأَهْلَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആൾക്കാരെയും. مِنَ الْكَرْبِ ദുഖത്തിൽനിന്നും ആപത്തിൽനിന്നു. الْعَظِيمِ വമ്പിച്ച. 77 وَنَصَرْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം സഹായം (രക്ഷ) നല്കുകയും ചെയ്തു. مِنَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽനിന്ന്. الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരായ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. قَوْمَ سَوْءٍ ഒരു ചീത്ത ജനത. فَأَغْرَقْنَاهُمْ അതിനാൽ അവരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു. أَجْمَعِينَ കൂട്ടത്തോടെ, മുഴുവനും.

വിഗ്രഹാരാധനയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയെ അദ്ദേഹം നൂറ്റാണ്ടുകൾ തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. എന്നിട്ടും അല്പമാത്രമാളുകളൊഴിച്ചു മറ്റെല്ലാവരും അതു ചെവിക്കൊള്ളാതിരുന്നതു നിമിത്തം അദ്ദേഹം വളരെ മനോദു:ഖത്തിലകപ്പെട്ടു. ഒടുക്കം, അവരെ ആകമാനം മുക്കിനശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞ ആ ജലപ്രളയം ഉണ്ടാവുകയും, അദ്ദേഹവും സത്യവി

* സൂ: ശുഅറാഇൽ ഈ തടാകത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ വിവരണം വരുന്നതാണ്.

ശ്വാസികളും മാത്രം കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായത്. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ: അഅ്റാഫിലും, ഹൂദിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂ: ശുഅറാഇലും മറ്റും കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതുമാകുന്നു:

وَدَاوُۥدَ وَسُلَيْمَـٰنَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِى ٱلْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ ٱلْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَـٰهِدِينَ ﴿٧٨﴾

78 ദാവൂദിനെയും സുലൈമാനെയും അതായത്, വിളയുടെ കാര്യത്തിൽ- ജനങ്ങളുടെ ആടുകൾ അതിൽ രാത്രി കടന്നു മേഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടുപേരും വിധികൽപിക്കുന്ന സന്ദർഭം-(ഓർക്കുക). അവർ വിധികൽപിക്കുന്നതിന് നാം സാക്ഷിയായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

فَفَهَّمْنَـٰهَا سُلَيْمَـٰنَ ۚ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُۥدَ ٱلْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَٱلطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا فَـٰعِلِينَ ﴿٧٩﴾

79 എന്നിട്ട് സുലൈമാന്ന് നാമത് (യുക്തമായ നിലയിൽ) ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. ഓരോരുത്തനും [രണ്ടുപേർക്കും] നാം ന്യായവിധിയും, ജ്ഞാനവും നൽകിയിരുന്നു. ദാവൂദിനോടൊപ്പം 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്ര കീർത്തനം] ചെയ്യുന്ന നിലയിൽ, പർവ്വതങ്ങളെയും, പറവകളെയും നാം കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നാം (ഇങ്ങിനെയെല്ലാം) ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു.

وَعَلَّمْنَـٰهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّنۢ بَأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنتُمْ شَـٰكِرُونَ ﴿٨٠﴾

80 നിങ്ങളുടെ (ഇടയിലുണ്ടാകുന്ന) പടയിൽ നിങ്ങളെ കാത്തു രക്ഷിക്കുവാനായി, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പടച്ചട്ട നിർമ്മാണം അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ കൃതജ്ഞത കാണിക്കുന്നവരാണോ?!

---

78 وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ ദാവൂദിനെയും സുലൈമാനെയും (ഓർക്കുക). إِذْ يَحْكُمَانِ അവർ വിധി കൽപിക്കുന്ന സന്ദർഭം. فِي الْحَرْثِ വിളയുടെ കാര്യത്തിൽ. إِذْ نَفَشَتْ രാത്രി കടന്നുമേഞ്ഞപ്പോൾ. فِيهِ അതിൽ. غَنَمُ الْقَوْمِ ജനങ്ങളുടെ ആടുകൾ. وَكُنَّا നാം ആയിരുന്നു. لِحُكْمِهِمْ അവരുടെ വിധിക്ക്. شَاهِدِينَ സാക്ഷികൾ. 79 فَفَهَّمْنَاهَا എന്നിട്ട് നാം അതിനെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. سُلَيْمَانَ സുലൈമാന്ന്. وَكُلاًّ എല്ലാവർക്കുംതന്നെ. آتَيْنَا നാം കൊടുത്തിരുന്നു, നൽകിയിരിക്കുന്നു. حُكْمًا ന്യായവിധി, വിധി. وَعِلْمًا ജ്ഞാനവും. وَسَخَّرْنَا നാം കീഴ്പ്പെടുത്തുക (വിധേയമാക്കുക)യും ചെയ്തു. مَعَ دَاوُدَ ദാവൂദിനോടൊപ്പം. الْجِبَالَ പർവ്വതങ്ങളെ. يُسَبِّحْنَ അവ തസ്ബീഹു (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുന്ന നിലയിൽ. وَالطَّيْرَ പറവകളെയും, പക്ഷികളോട് കൂടി. وَكُنَّا നാം ആകുന്നു. فَاعِلِينَ ചെയ്യുന്നവർ. 80 وَعَلَّمْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. صَنْعَةَ നിർമ്മാണം, ഉണ്ടാക്കൽ. لَبُوسٍ പടച്ചട്ട, അങ്കി. لَّكُمْ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. لِتُحْصِنَكُم അത് നിങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുവാൻ. مِّن بَأْسِكُمْ നിങ്ങളുടെ പടയിൽ (പടയിലെ ആക്രമണത്തിൽ) നിന്ന്. فَهَلْ أَنتُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളാണോ. شَاكِرُونَ കൃതജ്ഞത കാണിക്കുന്നവർ, നന്ദിയുള്ളവർ.

ഇസ്രാഈൽ ജനതയിൽ പ്രവാചകൻമാരും രാജാക്കളുംകൂടിയായിരുന്ന രണ്ടാളുകളാണ് ദാവൂദ്(عليه السلام)നബിയും, പുത്രൻ സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയും ഇവരുടെ സന്തതികളും വളരെക്കാലം രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു. രണ്ടു പ്രവാചകൻമാരെ സംബന്ധിച്ചും ഖുർആനിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പലതും പ്രതിപാദിച്ചുകാണാം. ഭരണകർത്താക്കളെന്ന നിലക്കും, പ്രവാചകൻമാരെന്ന നിലക്കും ആവശ്യമായ എല്ലാ അറിവും, ബോധവും, പ്രാപ്തിയും രണ്ടുപേർക്കും

നൽകപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതിനു പുറമെ, പിതാവിൻെറയും പുത്രൻെറയും ചില പ്രത്യേകതകളും ഇവിടെ അല്ലാഹു എടുത്തു പറയുന്നു. മനുഷ്യന് അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഒരു മഹത്തായ അനുഗ്രമാണ് ബുദ്ധി. അതിൽ മനുഷ്യനു യാതൊരു കയ്യുമില്ല. ജൻമസിദ്ധമായ ബുദ്ധിയുടെ തോതനുസരിച്ച് പരിചയത്തിൻെറയും അനുഭവത്തിൻെറയും വെളിച്ചത്തിൽ അതു വികസിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇളം പ്രായക്കാരായ ചിലർക്ക് വളരെ തഴക്കവും പഴക്കവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരെപ്പോലും വെല്ലുന്ന ചിന്താശക്തിയും, ഗ്രഹണശക്തിയും ചിലപ്പോൾ നാം കാണുന്നത്. ഇതിനു ഒരു ഉദാഹരണമാണ് സുലൈമാൻ നബി (عليه السلام)

ഒരു കൂട്ടരുടെ ആടുകൾ രാത്രി മറ്റൊരു കൂട്ടരുടെ വിളയിൽ ചാടി അതു നശിപ്പിച്ചു. ഇതു സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ കേസ്സിൽ പിതാവും പുത്രനും വിധി പറയുകയുണ്ടായി. രണ്ടാളുടെ വിധികളിൽ കൂടുതൽ യുക്തവും ന്യായവുമായിരുന്നത് സുലൈമാൻ നബിയുടേതായിരുന്നു. ഇതാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കസാരം. വിധികൾ ഓരോന്നും എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലരും പറയുന്നതിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്:-

അന്യായക്കാരൻെറ വിളനഷ്ടത്തിന് പരിഹാരമായി പ്രതിയുടെ ആടുകളെ അയാൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ ദാവൂദു നബി (عليه السلام)കൽപിച്ചു. പിതാവിൻെറ വിധികേട്ടുകൊണ്ട് കക്ഷികൾ മടങ്ങിപോവുകയായിരുന്നു. കേവലം ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്ന സുലൈമാൻ (عليه السلام)അവരെ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹത്തിനു പതിനൊന്നു വയസ്സായിരുന്നുപോൾ ഇതിനെക്കാൾ യുക്തമായ തീരുമാനം മറ്റൊന്നായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വിവരമറിഞ്ഞ് പിതാവു മകനെ വരുത്തി അന്വേഷിച്ചു. മകൻ പറഞ്ഞു: ''ആട്ടിൻെറ ഉടമസ്ഥൻ, വിളയുടമസ്ഥൻെറ വിള മുൻസ്ഥിതി പ്രകാരം നന്നായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടുന്ന ശുശ്രൂഷചെയ്യുക. അതുവരേക്കും ആടുകളുടെ പാൽ, രോമം, മക്കൾ മുതലായ ലഭ്യങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അവയെ കൈവശം വെയ്ക്കുക, വിളവ് മുൻസ്ഥിതി പ്രാപിച്ചാൽ ആടുകളെ തിരിച്ചുകൊടുക്കുക, ഇതാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്.'' മകൻെറ വിധി പിതാവ് ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. പിതാവിൻെറ വിധിയിൽ, നഷ്ടപ്പെട്ട വിളയ്ക്ക് പകരം ആടുകളെ കൊടുക്കാനാണ് നിശ്ചയം. പുത്രൻെറ വിധിയാകാട്ടെ, വിളയുടെ നഷ്ടം ആടുകളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വരുമാനം മൂലം നികത്തുവാനുമാണ്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ആടുടമസ്ഥനു ആടുകൾ തിരിച്ചു കിട്ടുകയില്ല. ഇവയിൽ കൂടുതൽ യുക്തമായതു രണ്ടാമത്തെ തീരുമാനമാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഓരോ വിധിയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതൻമാർ ('ഫുഖഹാ'ക്കൾ) പല വിശദീകരണങ്ങളും ഇവിടെ നൽകിയിട്ടുള്ളതു കാണാം.

സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയുടെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്തിന് ഉദാഹരണമായി, ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്ലീമും (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഓരോ കുട്ടികളുള്ള രണ്ടു സ്ത്രീകളിൽ ഒരുവളുടെ കുട്ടിയെ ചെന്നായ പിടിക്കുകയുണ്ടായി. ശേഷിച്ച കുട്ടി എൻേറതാണെന്ന് ഓരോരുത്തരും വാദിച്ചുകൊണ്ട് അവർ 'ദാവൂദു' (عليه السلام)നബിയുടെ അടുക്കൽ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം കുട്ടിയെ അവരിൽ ഒരുവൾക്കു-അവളായിരുന്നു വലിയവൾ-വിധിച്ചുകൊടുത്തു. ഈ സ്ത്രീകൾ പിന്നീടു സുലൈമാൻ നബിയുടെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം, ഒരു കത്തികൊണ്ട് കുട്ടിയെ രണ്ടായി പിളർന്ന് ഒരു ഭാഗം ഒരുവൾക്കും, മറ്റേഭാഗം മറ്റേവൾക്കും കൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ചെറിയ സ്ത്രീ അങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്നപേക്ഷിച്ചു. മറ്റേവൾക്കു ഈ വിധി സ്വീകാരമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു കാര്യം മസ്സിലായി. കുട്ടി ചെറിയവളുടേതാണെന്നുവിധി കൽപ്പിച്ചു'. ഓരോരുത്തരുടെ മന:സ്ഥിതിയും, സ്വന്തം കുട്ടിയുടെ നേരെയുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യേകവാൽസല്യവും മനസ്സിലാക്കുവാനാണ്, കുട്ടിയെ പിളർക്കുവാൻ അദ്ദേഹം

കൽപ്പിച്ചതെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇമാം നസാഈ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഹദീസ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

രണ്ടു പ്രവാചകൻമാരുടെയും ഈ സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്കു ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കാം: അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു പ്രത്യേക നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിഷയത്തിൽ, ഒരു വിധികർത്താവു-അദ്ദേഹം വീഴ്ചവരുത്തിയിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം- പിഴച്ചുപോയെങ്കിൽ അവൻ കുറ്റക്കാരനല്ല എന്നത്രെ അത്. 79-ാം വചനത്തിൽ ''ഓരോരുത്തർക്കും നാം ന്യായവിധിയും ജ്ഞാനവും നൽകിയിരിക്കുന്നു.'' (وكلا اتينا حكما وعلما) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു തന്നെ ഇതു ഗ്രഹിക്കാം. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്തിരിക്കുന്നു:

اذا حكم الحاكم فاجتهدفاصاب فله اجران واذاحكم فا جتهد فاخطأ فله اجر–متفق عليه

സാരം: ഒരു വിധികർത്താവ് വിധി പറയുമ്പോൾ, അവൻ സത്യം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുന്ന പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ട് സത്യം പ്രാപിച്ചാൻ അവനു രണ്ടു പ്രതിഫലവുമുണ്ട്; പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ടു പിഴച്ചുപോയാൽ ഒരു പ്രതിഫലവുമുണ്ട്. (ബു:മു) സത്യം കണ്ടതിനുള്ള പ്രതിഫലവും, അതിന് ഉത്സാഹിച്ചതിനുള്ള പ്രതിഫലവുമാണ് ആദ്യത്തേവനുള്ളത്. രണ്ടാമത്തേവന് അവൻ പരിശ്രമിച്ചതിൻെറ പ്രതിഫലവുമാണ്. സത്യം പ്രാപിക്കുവാൻ ഉൽസാഹിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ചവരുത്തുകയോ, പരിശ്രമിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവൻ വിധി പറയുവാൻ മുതിരുകയോ ചെയ്താൽ അവൻ-വാസ്തവത്തിൽ വിധി ശരിയായിരുന്നാൽപോലും-കുറ്റക്കാരനാകുമെന്നാണ് ഈ ഹദീസുകൊണ്ട് മനസ്സിലാകുന്നത്.

ദാവൂദു (عليه السلام)നബിയോടൊപ്പം പറവകളും, മലകളും 'തസ്ബീഹു' (അല്ലാഹുവിനു സ്തോത്ര കീർത്തനം) നടത്തുമാറ് അവയെ അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തത് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു ചെയ്ത ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമാകുന്നു. സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ ഈ അനുഗ്രഹം നൽകപ്പെട്ടതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ, മലകളുടെയും പക്ഷികളുടെയും തസ്ബീഹ് എപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു തീർത്തു പറയുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وان من شيئا لا يسبح بحمده ولكن لاتفقهون تسبيحهم–الاسراء: ٤٤

(യാതൊരു വസ്തുവുംതന്നെ അവനെ സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹു' -പ്രകീർത്തനം-ചെയ്യാതെയില്ല; പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അവരുടെ തസ്ബീഹു ഗ്രഹിക്കുകയില്ല.) എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഓരോ വിധത്തിലുള്ള തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നുണ്ട് എന്നാണല്ലോ ഇതിൽ വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ദാവൂദ് (عليه السلام)നബിക്കു സിദ്ധിച്ച ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമായി മലകളുടെയും, പറവകളുടെയും മാത്രം തസ്ബീഹ് എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അവ രണ്ടുമല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുക്കൾ അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു തസ്ബീഹു നടത്തുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമില്ല. ആകയാൽ, ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട തസ്ബീഹു ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള തസ്ബീഹു തന്നെയായിരിക്കണമെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാലത് എങ്ങിനെയുള്ളതായിരിക്കുമെന്നു നമുക്കു അറിയാവുന്നതല്ല.

ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുളിൽകൂടിമാത്രം ഇത്തരം സംഗതികൾ വീക്ഷിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും നന്നല്ല. അതു ഖുർആനെ അനാദരിക്കലും അതിൻെറ ഉദ്ദേശത്തെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തലുമാകുന്നു. 'പർവ്വതങ്ങളെ ദാവൂദു (عليه السلام)നബിക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തികൊടുത്തുവെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം പർവ്വതങ്ങളിലെ വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നാണ്' എന്നും, 'പക്ഷികളെ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം പക്ഷിവർഗ്ഗത്തിലെ വിവിധ ഇനങ്ങളെ നാട്ടിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ഉപയാഗപ്പെടുത്തുവാൻ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നാണ്'' എന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണാം. ഇത് ശരിയല്ലെന്നു മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ് സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിക്കു പക്ഷികളുടെ സംസാരം അറിഞ്ഞിരുന്നതായും, വേണ്ടതെല്ലാം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതായും

ഖുർആനിൽ (സൂ:നംല്: 16) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പക്ഷികകളോ മലകളോ തസ്ബീഹു നടത്തിയതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മലകളിലെ വിഭവങ്ങളെയാകട്ടെ. നാട്ടിൻെറയോ രാഷ്ട്രത്തിൻെറയോ ആവശ്യങ്ങൾക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക എന്ന കൃത്യം ദാവൂദു (عليه السلام)നബി മാത്രമല്ല, സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയും-ഒരു പക്ഷെ പിതാവിനെക്കാൾ കൂടുതലായിത്തന്നെ- ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നുതാനും. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവുമാണ് മലകൾ തസ്ബീഹ് നടത്തിയിരുന്നതെന്നു (**با لعشي والاشراف**) സൂ: സ്വാദ് 18ൽ കാണാം. മലയിലെ വിഭവം ഉപയോഗപ്പെടുത്തൽ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈപുതിയ വ്യാഖ്യാനം സ്വീകാര്യമല്ലതന്നെ. സൂ:നംലൂ, സ്വാദ് എന്നിവിടങ്ങളിൽവെച്ചു കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. **إن شاءالله**

ദാവൂദ് (عليه السلام)പർവ്വതങ്ങളുടെ മുകളിൽ കയറി ദൈവീകസ്തോത്രങ്ങളും, കീർത്തനഗാനങ്ങളും ആലപിക്കുകയും, കിന്നരം വായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നും; അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വരമാധുര്യത്തിൻെറ സവിശേഷത നിമിത്തം, വൃക്ഷങ്ങളും പാറക്കല്ലുകളും ചാഞ്ചാടുമായിരുന്നു എന്നും ബൈബ്ളിൽ പറഞ്ഞുകാണാം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ചിലരും ഏതാണ്ടിങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഗാനാലാപനങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരായി, പറവകളും അദ്ദേഹത്തിനടുത്തു സന്നിഹിതരാവുകയും, അവ അവയുടെ തസ്ബീഹ് നടത്തുകയും ചെയ്യുമായിരിക്കാം. എല്ലാ തരത്തിൽപെട്ട പക്ഷികളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൊട്ടാരത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് പക്ഷികളെ കീഴ്പ്പെടുത്തിഎന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ദാവൂദ് (عليه السلام)നബിക്കു ലഭിച്ച ദിവ്യബോധനമനുസരിച്ച് കോർവ്വ ചെയ്യപ്പെട്ട സംഗീതകീർത്തനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ് 'സബൂർ' (زبور) (*)

ദാവൂദ് (عليه السلام)നബിയുടെ ശബ്ദമധുരിമയും, കീർത്തനഗാനങ്ങളും ശ്രുതിപ്പെട്ടതാണ്. അത്യാകർഷകമായ ശബ്ദത്തിൻെറ പ്രതികരണം മനുഷ്യരിൽ മാത്രമല്ല, ഇതരജന്തുക്കളിലും, വസ്തുക്കളിലും, പ്രകടമാകുന്നതാകുന്നു. ചില പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ ശബ്ദത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തികൊണ്ട് യന്ത്രത്തിൻെറയും, വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെയും ഉപയോഗത്താൽ പലതും നടത്തുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നുപോലും ഇന്നത്തെ നിരീക്ഷണങ്ങളാൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ദാവൂദു (عليه السلام)നബിക്കു പ്രത്യേകമായി നൽകപ്പെട്ട ആ ഒരു അനുഗ്രഹത്തെ നാം വിലകുറച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതില്ല. അബൂമൂസൻഅശ്അരീ (رضي الله عنه) ഒരു പ്രധാന സഹാബിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശബ്ദം വളരെ ആകർഷകമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ രാത്രി ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നബി (صلى الله عليه وسلم)തിരുമേനി കേട്ട് അതിൽ ആകൃഷ്ടനാവുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ''ദാവൂദ് കുടുംബത്തിൻെറ വീണസ്വരങ്ങളിൽ നിന്നു ഒന്ന് തനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.'' (**لقداوتيت مزمارا من مزامير ال داود ــــ متفق عليه**) ഖുർആൻ വായിക്കുന്നത് നല്ല ശബ്ദത്തോടുകൂടിയായിരിക്കുവാൻ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഹദീസുകൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

തോക്ക് മുതലായ പരിഷ്കരിച്ച അഗ്നിയായുധങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് യുദ്ധങ്ങളിൽ ഇരുമ്പു കവചം ധരിക്കലായിരുന്നു വലിയ രക്ഷാമാർഗ്ഗമായിരുന്നത്. ഇരുമ്പുകവചത്തിൽ (പടയങ്കിയിൽ) അഭിവൃദ്ധിയും പരിഷ്ക്കാരവും വരുത്തിയത് ദാവൂദ് (عليه السلام)നബി ആയിരുന്നു. (സൂ:സബഇൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.) ചരിത്രപരമായിത്തന്നെ ഇതിനു തെളിവുകളുണ്ട്. ക്രിസ്താബ്ദത്തിനു 1000 കൊല്ലം മുമ്പുവരെയും പടച്ചട്ടയുടെ ഉപയോഗമുണ്ടായിരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. പിന്നീടാണ് പടത്തൊപ്പിയും, പടയങ്കിയും പ്രചാരത്തിൽ വന്നതായി കാണപ്പെടുന്നത്. അലക്സാന്തറിൻെറ കാലത്തു ഗ്രീക്കുഭടൻമാരും, പേർഷ്യൻ ഭടൻമാരും തല മുതൽ കാലുവരെയുള്ള കവചങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു.

---

* 'സബൂർ' : സങ്കീർത്തനങ്ങൾ Psalms എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

ഓരോ തരം ആപത്തുകളിൽ നിന്നു രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഓരോവിധ മാർഗ്ഗവും അല്ലാഹു നമുക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിനു നാം എപ്പോഴും അവനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നാണ് ''എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ കൃതജ്ഞത കാണിക്കുന്നവരാണോ''(فهل انتم شاكرون) എന്ന ചോദ്യം കുറിക്കുന്നത്. 79-ാം വചനത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിൽ ''നാം അങ്ങിനെ പലതും ചെയ്യുന്നതാണ് (وكنا فاعلين) എന്ന വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. മലകളും, പക്ഷികളും തസ്ബീഹു നടത്തുക, അവയെ കീഴ്പ്പെടുത്തുക മുതലായ സംഗതികൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ചിലർക്കു ആശ്ചര്യം തോന്നും; ചിലർക്കതു വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും; ചിലർ അതു വളച്ചു തിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചേക്കും; എന്നാൽ, അതിലൊന്നും തന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രയാസമോ, അസാംഗത്യമോ ഇല്ല. അതും അതുപോലെയുള്ള പലതും സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്; എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാചകം ഉണർത്തുന്നത് . അസാധാരണമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന മിക്ക സന്ദർഭങ്ങളിലും അല്ലാഹു ഇതുപോലുള്ള ചില വാക്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഉദാഹരണമായി അടുത്ത രണ്ടു വചനങ്ങളും നോക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَلِسُلَيْمَـٰنَ ٱلرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِأَمْرِهِۦٓ إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِى بَـٰرَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَـٰلِمِينَ ﴿٨١﴾

81 ശക്തിയായടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ കാറ്റിനെ സുലൈമാന്നും (നാം കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു); നാം ഗുണാഭിവൃദ്ധി നൽകിയിട്ടുള്ള ഭൂമിയിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൽപനയനുസരിച്ച് അത് സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും നാം അറിയുന്നവരാകുന്നു.

وَمِنَ ٱلشَّيَـٰطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُۥ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَـٰفِظِينَ ﴿٨٢﴾

82 അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി (സമുദ്രത്തിൽ) മുങ്ങുകയും, അതല്ലാതെ (മറ്റു) ചില പ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവരെ പിശാചുക്കളിൽനിന്നും (അദ്ദേഹത്തിനു നാം കീഴ്പ്പെടുത്തി); നാം അവരെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നവരായിരുന്നു.

---

81 وَلِسُلَيْمَانَ സുലൈമാന്നും (കീഴ്പ്പെടുത്തി). الرِّيحَ കാറ്റിനെ. عَاصِفَةً ശക്തിയായി അടിക്കുന്ന (അടിച്ചുവീശുന്ന) നിലയിൽ. تَجْرِي അത് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു, നടന്നിരുന്നു. بِأَمْرِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൽപന പ്രകാരം. إِلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്ക്. الَّتِي بَارَكْنَا നാം ഗുണാഭിവൃദ്ധി നൽകിയതായ. فِيهَا അതിൽ. وَكُنَّا നാമാകുന്നു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും. عَالِمِينَ അറിയുന്നവർ. 82 وَمِنَ الشَّيَاطِينِ പിശാചുക്കളിൽനിന്നും (കീഴ്പ്പെടുത്തി). مَن يَغُوصُونَ മുങ്ങുന്നവരെ. لَهُ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി. وَيَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന. عَمَلاً دُونَ ذَلِكَ അതല്ലാത്ത പ്രവൃത്തി. وَكُنَّا നാമായിരുന്നു. لَهُمْ അവരെ. حَافِظِينَ സൂക്ഷിച്ചു (കാത്തു) വരുന്നവർ.

മറ്റുള്ളവർക്ക് സിദ്ധിക്കാറില്ലാത്ത രണ്ടു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹുഅദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയതായി ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലും തന്നെ 79-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, സാരഗർഭമായ ഓരോ ചെറുവാക്യങ്ങളുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കുക. ശക്തിയായി അടിച്ചുവീശുന്ന കാറ്റിനെ സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് സഞ്ചരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ശേഷം ''എല്ലാകാര്യത്തെക്കുറിച്ചും നാം അറിയുന്നതാണ്.'' (وكنا بكل شئ عالمين) എന്നും, സമുദ്രത്തിൽ

നിന്നു മുത്തു മുതലായവ എടുക്കുവാനായി മുങ്ങുക എന്നിങ്ങനെ പല പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം പിശാചുക്കളെ അദ്ദേഹത്തിനു വിധേമാക്കിക്കൊടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് നാം അവരെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു വരുന്നവരായിരുന്നു''. (**وكنا لهم حافظين**) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു ചിന്താർഹമാകുന്നു. സാധാരണ സമ്പ്രദായത്തിൽ കവിഞ്ഞ ചില കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നിടത്തെല്ലാം ഇതുപോലെ ചില വാക്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുക ഖുർആനിലെ ഒരു പതിവാണെന്നു നാം സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അത്രയുമല്ല, മിക്കവാറും ആയത്തുകളുടെ അന്ത്യത്തിൽ സന്ദർഭോചിതമായ ചില അനുബന്ധവാക്യങ്ങൾ (**تذييل**) ഇതുപോലെ കാണാവുന്നതാണ്. 'ഗുണാഭിവൃദ്ധി നൽകിയ ഭൂമി' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ശാം ഭൂമിയും സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയുടെ തലസ്ഥാന നഗരിയായ ജറൂശലേമും (**البيت المقدس–اورشيم**) ആകുന്നു. ആ അനുഗ്രഹീത നാട്ടിനെക്കുറിച്ചു 71-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാറ്റിൻെറ സഹായത്തോടുകൂടി, മറ്റാർക്കും സാധിക്കാത്തത്ര വേഗത്തിലും സൗകര്യത്തിലും യാത്രചെയ്യുവാൻ സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിക്കു സാധിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് ആയത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. എന്നാൽ, കാറ്റിനെ അദ്ദേഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് ഖണ്ഡിതമായിപ്പറയുവാൻ തക്കതെളിവുകളൊന്നുമില്ല. രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരമാകുമ്പോഴേക്കും ഒരു മാസത്തെ വഴിദൂരം (സാധാരണനിലക്ക് ഒരു മാസകാലം കൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്നവഴി) സഞ്ചരിച്ചു തിരിച്ചെത്തുവാൻ അതുവഴി അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സൂ:സബഇൽ **ولسليمن الريح غدونا شهر ورواحناشهر– سبأ:١٢** എന്ന വാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ''സുലൈമാന്ന് കാറ്റു വിധേയമാക്കിക്കൊടുത്തു: അതിൻെറ കാലത്തെ പുറപ്പാട് ഒരു മാസവും. വൈകുന്നേരത്തെ മടക്കം ഒരു മാസവുമാണ്'' എന്നാണ് ആ വചനത്തിൻെറ അർത്ഥം. അദ്ദേഹത്തിനും പരിവാരത്തിനും ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരുതേരോ മറ്റോ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിൽ കയറി കാറ്റിൻെറ സഹായത്താൽ വായുവേഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ദൂരരാജ്യങ്ങളിൽ പോയിവന്നിരുന്നുവെന്നും പലരും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞ എത്രയോ വർണ്ണനകൾ ഈ വാഹനത്തെപ്പറ്റി കഥ പറയുന്നവർക്ക് പറയുവാനുണ്ട്. അതത്രയും വിശ്വസിക്കാവതല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയുടെ രാജ്യം ഫലസ്തീനാണല്ലോ മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയും ചെങ്കടലും അതിൻെറ അടുത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മദ്ധ്യധരണ്യാഴിതീരത്തു സൂർ, യാഫാ മുതലായ പല തുറമുഖങ്ങളും കാണാം. ചെങ്കടലിൻെറ ശാഖയായ അൽഅഖബ ഉൾക്കടൽ ചെന്നവസാനിക്കുന്നതു ഐലതുറമുഖത്താണ്. ഇന്നു ആ പട്ടണം അൽഅഖബ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയുടെ കാലത്ത് മദ്ധ്യധരണ്യാഴിവഴി പശ്ചിമരാജ്യങ്ങളുമായും, ചെങ്കടൽ വഴി ഇന്ത്യ മുതലായ പൗരസ്ത്യ രാജ്യങ്ങളുമായും വ്യവസ്ഥാപിതമായ നിലയിൽ കച്ചവട ബന്ധങ്ങൾ നടന്നിരുന്നുവെന്ന്, ബൈബ്ൾകൊണ്ടും, മറ്റു ചരിത്ര രേഖകൾകൊണ്ടും അറിയപ്പെടുന്നു. ഇത്രയും ദൂരരാജ്യങ്ങളുമായി കപ്പൽ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയതു അദ്ദേഹമായരുന്നുവെന്നും, അതിന് മുടക്കമോ, പ്രതികൂലമോ ഉണ്ടാകാതെ, ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം-അസാധാരണ സൗകര്യത്തോടെ-നിയന്ത്രിച്ചു പോരുവാൻ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് കാറ്റിനെ അനുകൂലമാക്കികൊടുത്തിരുന്നുവെന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കാവുന്നതാണ്. കാറ്റിൻെറ അനുകൂലാവസ്ഥ ആശ്രയിച്ചു മാത്രമാണല്ലോ മുൻകാലത്തു കപ്പൽയാത്രകൾ സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വേഗതയിൽ അവകൊടുങ്കാറ്റുകളെ പോലെ ശക്തിയായി വീശുന്നവ (**عاصفة**)ആയിരുന്നുവെങ്കിലും, യാതൊരു അപായത്തിനും ഇടവരാതെ ശരിക്കും സൗകര്യ പ്രദമായിരുന്നു അവ. സൂറത്തു സ്വാദ് 36-ാം വചനത്തിൽ (മാർദ്ദവമായതു) **رخاء** എന്നു ആ കാറ്റിൻെറ സ്ഥിതിയെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽനിന്ന് ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. ഏതായാലും, തൻെറ സൗകര്യമനുസരിച്ച് സഞ്ചരിക്കുമാറ് സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിക്കു കാറ്റിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതു മറ്റൊരാൾക്കും ലഭിക്കാത്ത ഒരു പ്രത്യേകതയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി മുത്തും, പവിഴവും എടുക്കുക, വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക, ഭാരമേറിയതു സാധാരണ മനുഷ്യസാധ്യമല്ലാത്തതുമായ ജോലികൾ നിർവ്വഹിക്കുക മുതലായ പല കൃത്യങ്ങളും നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ജിന്നുവർഗ്ഗത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സൂറത്തു സബഉ് 12-13ൽ ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. ഇതു മറ്റാർക്കും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു അനുഗ്രഹമാകുന്നു. സൂലൈമാൻ (عليه السلام)നബിക്കും, ദാവുദു (عليه السلام)നബിക്കും നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങൾ പലതും താഴെ സൂറത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. സന്ദർഭോചിതം അവയെപ്പറ്റി നമുക്കു വിവരിക്കാം. إن شاءالله

''ജിന്നും, പിശാചും മനുഷ്യരിൽപ്പെട്ട ചിലർ മാത്രമാണന്ന വാദക്കാരും സാധാരണക്കെതിരായ സംഭവങ്ങളെ കഴിവതും വളച്ചു തിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരും, ഈ രണ്ടു നബിമാരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച മിക്ക സംഗതികൾക്കും തങ്ങളുടേതായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകുമെന്നതു സ്വഭാവികമാണല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇമാംറാസീ(رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ (സൂറത്തു സബഇൽ വെച്ചു) പ്രസ്താവിച്ച ചില വരികളുടെ സാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:- ചില ആളുകൾ പറയാറുണ്ട്: ''ദാവൂദു (عليه السلام) നബിക്കു മലകളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, മറ്റെല്ലാ വസ്തുക്കളെപ്പോലെയുള്ള തസ്ബീഹു അവയും നടത്തുമെന്നും, അതു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നുമാണ്; സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്ക് കാറ്റു കീഴ്പ്പെടുത്തി എന്നതിൻെറ സാരം, വായുവേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന (മുന്തിയതരം) കുതിരകളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്; ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിക്കു ഇരുമ്പിനെ മയമാക്കിക്കൊടുത്തു എന്നും, സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിക്കു ചെമ്പിൻെറ ഉറവ് ഒഴുക്കിക്കൊടുത്തു എന്നും (സൂ;സബഇൽ) പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, ചെമ്പുകൊണ്ടും ഇരുമ്പുകൊണ്ടും പല സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുമാറ് അവയെ തീകൊണ്ടു പതമാക്കുവാൻ സാധിച്ചു എന്നാണ്; പിശാചുക്കളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി എന്നുവെച്ചാൽ, ചില മല്ലൻമാരായ മനുഷ്യരെ കീഴ്പ്പെടുത്തി എന്നാണ്'' എന്നൊക്കെ ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം തെറ്റായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു, അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൻെറ ബലഹീനതയും, അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവിനെ വിലവെക്കാതിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.' (من الرازي ص ١٠ ج ٧)

۞ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَسَّنِىَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٨٣﴾

83 അയ്യൂബിനെയും (ഓർക്കുക). അതായത്: ''എനിക്ക് കഷ്ടപ്പാട് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കരുണ ചെയ്യുന്നവനുമത്രെ!'' എന്ന് അദ്ദേഹം തൻെറ റബ്ബിനെ വിളിച്ചു പറയുക [പ്രാർത്ഥിക്കുക] യുണ്ടായ സന്ദർഭം.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَكَشَفْنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرٍّ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَٰبِدِينَ ﴿٨٤﴾

84 അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നാം ഉത്തരം നൽകി; അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൽ കഷ്ടപ്പാടായിട്ടുള്ളത് (എല്ലാം) നാം അകറ്റിക്കളഞ്ഞു [സുഖപ്പെടുത്തി]; നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹവും, ആരാധന ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഒരു സ്മരണയുമായിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടുകാരെയും, അവരോടൊപ്പം അവരുടെ അത്ര (വേറെ)യും അദ്ദേഹത്തിനു നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

83 وَأَيُّوبَ അയ്യൂബിനെയും (ഓർക്കുക). إِذْ نَادَىٰ അദ്ദേഹം വിളിച്ച (പ്രാർത്ഥിച്ച)പ്പോൾ. رَبَّهُ തൻെറ രക്ഷിതാവിനെ. أَنِّي مَسَّنِيَ എനിക്ക് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്. الضُّرُّ കഷ്ടപ്പാട്, വിഷമം, ഉപദ്രവം. وَأَنتَ നീ, നീയാകട്ടെ. أَرْحَمُ അധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണ്. الرَّاحِمِينَ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ. 84 فَاسْتَجَبْنَا അപ്പോൾ നാം ഉത്തരം നൽകി. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. فَكَشَفْنَا അങ്ങിനെ നാം അകറ്റി, നീക്കി, തുറവിയാക്കി. مَا بِهِ അദ്ദേഹത്തിലുള്ളതിനെ. مِن ضُرٍّ കഷ്ടപ്പാടായിട്ട്, വിഷമത്തിൽപെട്ടതായി. وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. أَهْلَهُ തൻെറ വീട്ടുകാരെ, സ്വന്തക്കാരെ. وَمِثْلَهُم അവരുടെ അത്രയും. مَّعَهُمْ അവരോടൊപ്പം. رَحْمَةً കാരുണ്യമായിട്ട്. مِّنْ عِندِنَا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള. وَذِكْرَىٰ ഉപദേശവും, സ്മരണയും. لِلْعَابِدِينَ ആരാധന ചെയ്യുന്നവർക്ക്, ആരാധകൻമാർക്ക്.

ബൈബ്ളിൻെറ 'പഴയനിയമത്തിൽ' 'ഇയ്യോബിൻെറ പുസ്തകം' (صحيفة ايوب) എന്ന പേരിൽ ഒരു ഏടുണ്ട്. 42 അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ള ആ പുസ്തകത്തിൻെറ ഉള്ളടക്കം അത്രയും ഈ രണ്ടു വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമകുന്നു.:-

''ഊസ് (عوص) ദേശത്തു (*) ഇയ്യോബ് (അയ്യൂബ്) എന്ന നിഷ്കളങ്കനും ഭക്തനുമായ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു നല്ലൊരു കുടുംബവും വമ്പിച്ച സ്വത്തും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. 7 പുത്രന്മാരും 3 പുത്രികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 7000 ആട്, 3000 ഒട്ടകം, 1000 കാള, ചുമട് വഹിക്കുന്ന 500 കഴുത എന്നിവയും, അസംഖ്യം കൂലിക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാകട്ടെ, യാതൊരു ദുഷ്പ്രവൃത്തിയും, പാപവും ചെയ്തിരുന്നില്ല. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ആപത്തുകൾ കൂട്ടത്തോടെ വരികയായി. കാലികൾ കൊള്ളചെയ്യപ്പെട്ടു; കൂലിക്കാർ കൊല്ലപ്പെട്ടു; മക്കൾ മരണമടഞ്ഞു: അങ്ങിനെ പലതും. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം ക്ഷമകേട് കാണിക്കുകയോ, നന്ദിയുടെ വാക്യമല്ലാതെ ഉച്ചരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ''എല്ലാം അവൻ (അല്ലാഹു) തന്നത്, അവൻ തന്നെ എടുക്കുകയും ചെയ്തു'' എന്നു സമാധാനിച്ചു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശരീരത്തിനും കേടുപറ്റി. വമ്പിച്ച രോഗം ബാധിച്ചു ബന്ധുക്കൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു. എന്നിട്ടും, ആക്ഷേപത്തിൻെറയോ വേവലാതിയുടെയോ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ഉരിയാടിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആത്മാവിൽ ദൃഢവിശ്വാസവും, ഹൃദയത്തിൽ സഹനവും, നാവിൽ നന്ദിയുടെ വാക്യങ്ങളും സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു! വേദനയുടേയും, ഞെരുക്കത്തിൻെറയും വിലാപങ്ങൾ ഉപദേശരത്നങ്ങളായിരുന്നു! ഓരോ ഞരക്കവും ഓരോ സ്തോത്രകീർത്തനമായിരുന്നു! (†) കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ സന്ദേശം എത്തുന്നു; പരീക്ഷണഘട്ടം അവസാനിക്കുന്നു; കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങൾ നിങ്ങിപ്പോകുന്നു! അങ്ങിനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിലയെല്ലാം മാറി. സമ്പത്തുകൾ ഇരട്ടിച്ചു. ബന്ധുമിത്രാദികൾ ചുറ്റം വന്നുകൂടി. പലരും സ്വർണ്ണവും മറ്റും സമ്മാനിച്ചു. മക്കൾ വീണ്ടും ജനിച്ചു. അതിസുന്ദരികളായ പുത്രികളും ഉണ്ടായി. പിന്നീട് അദ്ദേഹം 140 കൊല്ലം ജീവിക്കുകയും, നാലു തലമുറയിലുള്ള മക്കളെ കാണുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു'. ഇതാണ് ചുരുക്കം.

انى مسنى الضر (എനിക്കു കഷ്ടപ്പാടു ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന വാചകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ എല്ലാ വിപത്തുകളുടെയും വർത്തമാനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ''നി എന്നെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയല്ലോ'' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ ''കഷ്ടപ്പാട് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന് എത്ര വിന

---

* ഈ ഉദ്ദേശം ബഹ്ർലൂത്തിന്റെ കിഴക്കുവശത്തുള്ള ഒരു രാജ്യമാകുന്നു. ഇതു അറബിയിൽ عوص، عوض هوسى، എന്നിങ്ങിനെ എഴുതാറുണ്ട്.

† വാസ്തവത്തിൽ ഇവയുടെ സമാഹാരമാണ് 'ഇയ്യോബി'ൻെറ പുസ്തകം എന്ന് പറയാം.

യ മര്യാദയോടെയാണ് അയ്യൂബ് (عليه السلام)പറയുന്നുവെന്നു നോക്കുക! രോഗങ്ങളും ആപത്തുകളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവോടും നിശ്ചയത്തോടുംകൂടി ഉണ്ടാകുന്നതു തന്നെ. എങ്കിലും, അവ മനുഷ്യൻെറ കാരണംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതോ, കൂടുതൽ നൻമയിലേക്കു നയിക്കുന്നതോ ആയിരിക്കും. പക്ഷേ, യാഥാർത്ഥ്യവും അനന്തരഫലങ്ങളും മനുഷ്യനു അപ്പപ്പോൾ അറിയുക സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യനെ വൃഥാ കഷ്ടപ്പെടുത്തണമെന്നോ, ഉപദ്രവിക്കണമെന്നോ ഒരിക്കലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ല. **وما الله يريد ظلما للعالمين - ال عمران ١٠٨** (അല്ലാഹു ലോകർക്കു യാതൊരനീതിയും ചെയ്‌വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല) **ان الله لا يظلم مثقال ذرة - النساء ٤٠** (നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഒരു അണുത്തൂവും അക്രമം ചെയ്യുന്നതല്ല.) ഇതുകൊണ്ടാണ്-അയ്യൂബ് (عليه السلام)നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിലെന്നപോലെ-തിൻമയോ ആപത്തോ ആയ ഒന്നിനെയും അല്ലാഹുവിനോടു ചേർത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ, മഹാൻമാരായ ആളുകളുടെ സംസാരങ്ങളിൽ കാണപ്പെടാത്തത്. അക്ഷമയുടെ സൂചനപോലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രാർത്ഥനയിൽ അടങ്ങിയിട്ടില്ല. ഇതു നാമും മാതൃകയാക്കേണ്ടതാകുന്നു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: **وانت ارحم الراحمين** (നീ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണ്)! ''ഇയ്യോബിൻെറ പുസ്തക''ത്തിലെ സുദീർഘമായ സ്തുതികീർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഈ ഒറ്റവാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സഹനത്തിൻെറയും, നന്ദിയുടെയും ഭാഗം അതിൽ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല. അപേക്ഷയുടെയും, പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഹസ്തം അതിൽ നീട്ടിക്കാണുകയും ചെയ്യും. താഴ്മയുടെ നെറ്റിത്തടം വണക്കമാകുന്ന ഭൂമിയിൽ സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം ചെയ്യുന്നതായും അതിൽ കാണാം. അതെ, അല്ലാഹുവേ! നീയാണ് എൻെറ യജമാനൻ. നിന്നെക്കാൾ കുരണയുള്ളവൻ മറ്റാരുമില്ല. നീ യജമാനനായിത്തീരുന്ന അടിയാന്നാണ് മംഗളം! (**طوبى لعبد انت مولاه**)

فاستجبناله (നാം അദ്ദേഹത്തിനു ഉത്തരം നൽകി) എന്ന ഈ ചെറുവാക്യം ആ പുസ്തകത്തിലെ 38 മുതൽ നാലു അദ്ധ്യായങ്ങളുടെയും രത്നച്ചുരുക്കമാണ്. **فكشفنا ما به من ضر** (അദ്ദേഹത്തിൽ കഷ്ടപ്പാടായിട്ടുള്ളതിനെ നാം അകറ്റി) എന്ന വാക്യം അതിലെ രണ്ട് അദ്ധ്യായങ്ങളാകുന്നു. **واتيناه اهله ومثلهم معهم** (അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടുകാരെയും, അവരോടൊപ്പം അവരുടെ അത്രയും കൂടി അദ്ദേഹത്തിനു നാം നൽകി) എന്ന ഭാഗം ആ പുസ്തകത്തിലെ സകല വിശദീകരണങ്ങളെയും പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു ഖുർആൻെറ മാഹാത്മ്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു.

ഇതെല്ലാം എങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു? അവയുടെ ആകെത്തുക എന്താണ്? **رحمة من عندنا** (നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യം) ഒന്നുമാത്രം! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ? ഈ അപേക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിന് അയ്യുബ് (عليه السلام)യാതൊരു അവകാശവാദമോ, ന്യായവാദമോ ഹാജാരാക്കിയിട്ടില്ല. ''നീ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽവെച്ചു അധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണ്'' എന്നു മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു ന്യായം സമർപ്പിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. ആ അപേക്ഷ, അങ്ങിനെ സമർപ്പിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചതും അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യമാണു താനും! കാരുണ്യത്തെ മുൻനിറുത്തി കാരുണ്യത്തിനപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ, കാരുണ്യവാൻമാരിൽവെച്ച കാരുണ്യവാനായുള്ളവൻെറ കാരുണ്യം വർഷിക്കാതിരിക്കുമോ?! പോരാ. അതിനുപുറമെ, മറ്റൊരു അനുഗ്രഹവുംകൂടി അതുൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്: ആരാധന ചെയ്യുന്നവർക്ക് എന്നെന്നും സ്മരിക്കത്തക്ക ഒരു പാഠം കൂടി അതിലുണ്ട്. (**وذكرى للعابدين**) സാക്ഷാൽ ആരാധകൻമാർക്കേ ഇത്തരം നിഷ്ക്കളങ്കഹൃദയമുണ്ടാകുകയുള്ളു. അവർക്കു ഇത്തരം കാരുണ്യാനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുയും ചെയ്യും എന്നു സാരം. അയ്യൂബ് (عليه السلام)നബിയുടെ കഥ സൂ: സ്വാദിൽ കൂടുതൽ വിവരണത്തോടെ കാണാം **إن شاءالله**

85 ഇസ്മാഈലിനെയും, ഇദ്‌രീസിനെയും, ദുൽകിഫ്‌ലിയെയും (ഓർക്കുക); ഓരോരുത്തരും ക്ഷമാശീലൻമാരിൽപെട്ടവ

وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِّنَ

ٱلصَّـٰبِرِينَ ﴿٨٥﴾

രാകുന്നു.

وَأَدْخَلْنَـٰهُمْ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ إِنَّهُم مِّنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿٨٦﴾

86 അവരെ നാം, നമ്മുടെ കാരുണ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിശ്ചയമായും അവർ സദ്‌വൃത്തൻമാരിൽപെട്ടവരാകുന്നു.

---

85 وَإِسْمَاعِيلَ ഇസ്മാഈലിനെയും (ഓർക്കുക). وَإِدْرِيسَ ഇദ്‌രീസിനെയും. وَذَا الْكِفْلِ ദുൽകിഫ്‌ലിയെയും. كُلٌّ എല്ലാവരും (ഓരോരുത്തരും). مِّنَ الصَّابِرِينَ ക്ഷമാശീലൻമാരിൽ പെട്ടവരാണ്. 86 وَأَدْخَلْنَاهُمْ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുക (ഉൾപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു. فِي رَحْمَتِنَا നമ്മുടെ കാരുണ്യത്തിൽ. إِنَّهُم നിശ്ചയമായും അവർ. مِّنَ الصَّالِحِينَ സദ്‌വൃത്തൻമാരിൽ (നല്ലജനങ്ങളിൽ) പെട്ടവരാണ്.

ഇസ്മാഈൽ (ﷺ)നബിയെയും, ഇദ്‌രീസ് (ﷺ)നബിയെയും കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പു പല വിവരങ്ങളും പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, 'ദുൽകിഫ്ൽ' (ﷺ) നബിയെക്കുറിച്ച് അധകവിവരമൊന്നും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാവരുടെയും സൽഗുണങ്ങളെ എടുത്തുപറഞ്ഞ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകമാത്രമാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്.

وَذَا ٱلنُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَـٰضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِى ٱلظُّلُمَـٰتِ أَن لَّآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنتَ سُبْحَـٰنَكَ إِنِّى كُنتُ مِنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٨٧﴾

87 'ദു-ന്നൂനി'നെയും (ഓർക്കുക); അതായത്: അദ്ദേഹം കോപിഷ്ഠനായുംകൊണ്ട് പോയ സന്ദർഭം; അപ്പോൾ, നാം അദ്ദേഹത്തിൻെറമേൽ നിശ്ചയമായും കുടുസ്സാക്കുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ധരിച്ചു. അങ്ങനെ, അന്ധകാരങ്ങ വെച്ച് അദ്ദേഹം വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു): (റബ്ബേ!) നീയല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല; നീയെത്രയോ പരിശുദ്ധൻ! ''നിശ്ചയമായും, ഞാ അക്രമികളിൽപെട്ടവനായിരിക്കു!'' എന്ന്.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَنَجَّيْنَـٰهُ مِنَ ٱلْغَمِّ ۚ وَكَذَٰلِكَ نُـۨجِى ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

88 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് നാം ഉത്തരം നൽകുകയും, (ആ) ദുഃഖത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരംതന്നെ, സത്യവിശ്വാസികളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

87 وَذَا النُّونِ ദുന്നൂനിനെയും (ഓർക്കുക). إِذ ذَّهَبَ അതായത് അദ്ദേഹം പോയപ്പോൾ. مُغَاضِبًا കോപിഷ്ഠനായിക്കൊണ്ട് (ദ്വേഷ്യഭാവത്തോടെ). فَظَنَّ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ധരിച്ചു (കരുതി). أَن لَّن نَّقْدِرَ നിശ്ചയമായും നാം കുടസ്സാക്കുകയില്ല എന്ന്. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ. فَنَادَىٰ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു). فِي الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽ. أَن لاَّ إِلَهَ ഒരു ഇലാഹുംഇല്ല എന്ന്. إِلاَّ أَنتَ നീയല്ലാതെ. سُبْحَانَكَ നീയെത്രയോ പരിശുദ്ധൻ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. كُنتُ ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നു. مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽപ്പെട്ട(വൻ). 88 فَاسْتَجَبْنَا അപ്പോൾ നാം ഉത്തരം നൽകി. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. وَنَجَّيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. مِنَ الْغَمِّ ദുഃഖത്തിൽനിന്ന്, ആപത്തിൽനിന്ന്. وَكَذَلِكَ അപ്രകാരം തന്നെ. نُنجِي നാം രക്ഷിക്കും. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ.

ذو النون (ദുന്നൂൻ) എന്ന വാക്കിനു ''മൽസ്യത്തിൻെറ ആൾ, മൽസ്യക്കാരൻ'' എന്നിങ്ങനെയാണ് വാക്കർത്ഥം. താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം യൂനസ് (عليه السلام)നബി ഒരു മൽസ്യത്തിൻെറ വയറ്റിൽ അകപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ഈ പേർ വന്നത്. ഹിബ്രു (അബ്റാനീ- العبرية) ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേർ യോനാ (Jonah) എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ നാല് അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ള ഒരു ഏട് ബൈബ്ളിൻെറ 'പഴയ നിയമ' ത്തിൽ കാണാം. ആറാമീ, കൽദാനീ ഭാഷകളിലെന്നപോലെ മുൻകാലത്ത് അറബിഭാഷയിലും മൽസ്യത്തിനു 'നൂൻ' (نون) എന്നു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. തിമിംഗല മൽസ്യമെന്നും ഈ വാക്കിന് അർത്ഥമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവിൻെറ പേർ മത്തായി (متى) എന്നാകുന്നു. ബൈബ്ളിൽ ഇത് 'അമിത്ഥാ' (Amithai) എന്നു കാണാം.

അശ്ശൂറിൻെറ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന നീനുവാ نينوى യിലെ ജനങ്ങളിലേക്ക് യൂനുസ് (عليه السلام)നബി റസൂലായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവരെ അദ്ദേഹം തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അവർ അത് സ്വീകരിക്കാതെ ശീർക്കിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. ദൈവികശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം അവരെ താക്കീതു ചെയ്തിട്ടും അവർ പിൻമടങ്ങിയില്ല. അദ്ദേഹം തൻെറ കഴിവുകളെല്ലാം വിനിയോഗിച്ചുനോക്കിയിട്ടും ഫലപ്പെടാതെ കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് അവരോട് കോപവും രോഷവുമായി. അദ്ദേഹം സ്ഥലംവിട്ടുപോയി. അതിനുശേഷം ആ ജനതക്ക് ബോധം വന്നു. പ്രവാചകൻമാർ കളവു പറയുകയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ അവർ തങ്ങളുടെ ശിശുക്കളും, ആടുമാടുകളുമടക്കം, മരുഭൂമിയിൽവന്ന് അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. അവർ വിശ്വസിച്ചതുനിമിത്തം താക്കീതു ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷയിൽനിന്നു അല്ലാഹു അവരെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു: (സൂ:യൂനുസ് 98ൽ ഇതനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവച്ചിട്ടുണ്ട്.)

യൂനുസ് (عليه السلام)നബിയാകട്ടെ, സ്ഥലം വിട്ടുപോയ ശേഷം, അദ്ദേഹം ഒരു കപ്പലിൽ കയറി. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, കാറ്റും കോളും നിമിത്തം കപ്പൽ മറിയാനുള്ള ഭാവമായി. കപ്പലിലെ ഭാരം കുറക്കേണ്ടുന്ന അടിയന്തരഘട്ടം നേരിട്ടു. അതിനായി യാത്രക്കാരിൽ ചിലരെ സമുദ്രത്തിലേക്കു പുറംതള്ളുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലാതെയായി. അതു ആരെയാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുവാനായി അവർ ഒരു നറുക്കെടുപ്പു നടത്തി. നറുക്കു കിട്ടിയത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരായിരുന്നു. കപ്പൽക്കാർക്ക് മടിതോന്നി. വീണ്ടും നറുക്കിട്ടു. അപ്പോഴെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേർതന്നെ പുറത്തുവന്നു. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം സ്വയം തന്നെ കടലിൽ ചാടുകയും ചെയ്തു. ഏറെത്താമസിയാതെ ഒരു വലിയ മൽസ്യം കുതിച്ചുവന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിഴുങ്ങി.

എല്ലാം, അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചിത പരിപാടിയനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തെ മൽസ്യത്തിനു ഭക്ഷണമാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പരീക്ഷണമെന്ന നിലക്ക് അൽപദിവസത്തേക്കു ആ മൽസ്യത്തിൻെറ വയറ് അദ്ദേഹത്തിന് കാരാഗൃഹമായിരിക്കുവാനായിരുന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. കുറെ (രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു) കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മൽസ്യം അദ്ദേഹത്തെ കരയിലേക്കിട്ടു. വളരെ വിഷമവും, അനാരോഗ്യവും ബാധിച്ചുവെങ്കിലും, ജീവാപായം വരാതെ രക്ഷപ്പെടുകയും, ആരോഗ്യം ക്രമേണ വീണ്ടുകിട്ടുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമതും അദ്ദേഹം ജനങ്ങളിലേക്കു ദിവ്യദൂതനായി അയക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. സൂ: വസ്-സ്വാഫ്-ഫാത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. إن شاءالله

അദ്ദേഹം 'കോപിഷ്ഠനായിക്കൊണ്ടു' (مغاضبا) പോയി എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം മുകളിൽ പറഞ്ഞതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹുവൻെറ ദൗത്യം സ്വീകരിക്കാത്ത

തിൽ ജനങ്ങളോടുളള കോപം നിമിത്തം രാജ്യംവിട്ടുപോയി എന്നർത്ഥം. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി അദ്ദേഹം അവരെ വിട്ടേച്ചുപോയത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിലപാടിനു യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല. അതുമൂലം, ഇങ്ങിനെയുളള ഞെരുക്കത്തിലും, പരീക്ഷ ണത്തിലും താൻ അകപ്പെടുമെന്ന് അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതാണ് 'നാം അദ്ദേഹത്തിനു കുടുസ്സാക്കുകയില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം ധരിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞത്. 'അന്ധകാരങ്ങൾ' (**الظلمات**) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ബാഹ്യമായ ഇരുട്ടും, ആത്മീയമായ അന്ധകാരവും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കാം. സമുദ്രത്തിനുളളിൽ, മൽസ്യത്തിൻെറ വയറ്റിൽ, പോരാത്തത് രാത്രിയും കൂടിയായാൽ ഇരുളിൻെറ ശക്തി പറയേണ്ടതുണ്ടോ?! തൻെറ പക്കൽനിന്ന് വന്നുപോയ തെറ്റ്, അതിനാലുളള ദു:ഖം, രക്ഷക്കുളള മാർഗ്ഗം പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ആപത്ത്, അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തെക്കുറിച്ചുളള ഭയം, ഇവയെക്കാൾ കവിഞ്ഞ മാനസികമായഅന്ധകാരം വല്ലതുമുണ്ടോ?!

മൽസ്യത്തിൻെറ വയറ്റിൽവെച്ചു 'ദുന്നൂൻ' (عليه السلام)നബി പ്രാർത്ഥിച്ച **لااله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين** എന്ന ആ പ്രാർത്ഥന, ഏതൊരു മുസ്ലീമും അവൻെറ റബ്ബി നോട്, ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായാൽ, അവന് അല്ലാഹു ഉത്തരം നൽകാതിരിക്കുക യില്ല എന്നു നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി 'ഇമാം ബൈഹഖീ' (رحمه الله) യും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആയത്തിൻെറ അവസാനഭാഗം യൂനുസ് (عليه السلام)നബിയെ പ്രശംസിക്കുന്ന തിനുപുറമെ, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ വിശ്വാ സമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന ഉപദേശവും അടങ്ങുന്നു. നബീ (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ(رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഒരു അടിയാനുംതന്നെ, മത്തായുടെ മകൻ യൂനുസിനേ ക്കാൾ ഉത്തമനാണ് ഞാൻ എന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല''

(لاينبغى لعبد ان يقول انا خير من يونس بن متى–البخارى)

وَزَكَرِيَّآ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرْنِى فَرْدًا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٨٩﴾

89 സകരിയ്യായെയും (ഓർക്കുക). അതായത്: ''രക്ഷിതാവേ! നീ എന്നെ (പിൻതുടർച്ചക്കാരില്ലാതെ) ഒറ്റയായി വിട്ടുകളയരുതേ! നീ അനന്തരമെടുക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമായിട്ടുളളവനാണ്.'' എന്ന് അദ്ദേഹം തൻെറ റബ്ബിനെ വിളിച്ച [പ്രാർത്ഥിച്ച] സന്ദർഭം.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ وَوَهَبْنَا لَهُۥ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُۥ زَوْجَهُۥٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ يُسَٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا خَٰشِعِينَ ﴿٩٠﴾

90 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് നാം ഉത്തരം നൽകി; യഹ്‌യായെ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും, തൻെറ ഭാര്യയെ തനിക്കു നന്നാക്കി [പ്രസവിക്കുമാറാക്കി] ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും അവർ (എല്ലാവരും) സൽകാര്യങ്ങളിൽ ബദ്ധപ്പാട് കാണിക്കുകയും, ആശിച്ചും പേടിച്ചുംകൊണ്ട് നമ്മോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു; അവർ നമ്മോട് ഭക്തി കാണിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു.

---

89 وَزَكَرِيَّا സകരിയ്യായെയും (ഓർക്കുക). إِذْ نَادَى അദ്ദേഹം വിളിച്ച (പ്രാർത്ഥിച്ച) സന്ദർഭം. رَبَّهُ തൻെറ റബ്ബിനെ. رَبِّ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ. لاَ تَذَرْنِي നീ എന്നെ വിട്ടുകളയരുതേ. فَرْدًا ഒറ്റയായി. وَأَنتَ നീ, നീയാകട്ടെ. خَيْرُ الْوَارِثِينَ അനന്തരമെടുക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാണ്. 90 فَاسْتَجَبْنَا അപ്പോൾ നാം ഉത്തരം നൽകി. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. وَوَهَبْنَا لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പ്രദാനവും ചെയ്തു. يَحْيَى യഹ്‌യായെ. وَأَصْلَحْنَا നാം നന്നാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. زَوْجَهُ തൻെറ

ഭാര്യയെ. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. كَانُوا അവരായിരുന്നു. يُسَارِعُونَ ബന്ധപ്പാട് (ധൃതി) കാണിച്ചിരുന്നു. فِي الْخَيْرَاتِ സൽകാര്യങ്ങളിൽ. وَيَدْعُونَنَا അവർ നമ്മോട് പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. رَغَبًا ആശിച്ചുകൊണ്ട്. وَرَهَبًا പേടിച്ചുകൊണ്ടും. وَكَانُوا അവർ ആയിരുന്നുതാനും. لَنَا നമ്മോട്. خَاشِعِينَ ഭക്തികാണിക്കുന്നവർ.

മേൽപറഞ്ഞ പ്രവാചകൻമാരെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 90-ാം വചനത്തിൽ എടുത്തു പറയുന്ന സംഗതികൾ ഇവയാണ്: (1) അവർ സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കാതെ ഉൽസാഹപൂർവ്വം മുന്നോട്ട് വന്നു പുണ്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. (2) അല്ലാഹുവിൻെറ കൃപാകടാക്ഷത്തെയും മാപ്പിനെയും ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, അവൻെറ ശിക്ഷയെയും കോപത്തെയും പേടിച്ചുകൊണ്ടും എപ്പോഴും അവനോട് പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നു. (3) അവരെല്ലാം അല്ലാഹുവോട് സദാ വിനയവും, ഭക്തിയും ഉള്ളവരായിരുന്നു. പ്രവാചകൻമാരുടെ നില ഇതായിരുന്നുവെങ്കിൽ, കേവലം പാപങ്ങളിൽ നിരതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാം എങ്ങിനെയിരിക്കണമെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

സകരിയ്യാ (عليه السلام)നബിയുടെയും, യഹ്‌യാ (عليه السلام)നബിയുടെയും കഥ സൂ:മർയമിൽ വായിച്ചുവല്ലോ. ഇവിടെ അതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഓർമ്മിപ്പിക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

وَٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَٰهَا وَٱبْنَهَآ ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٩١﴾

91 തൻെറ ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തെ സൂക്ഷിച്ച [ചാരിത്രം സംരക്ഷിച്ച] വളെയും (ഓർക്കുക). അങ്ങനെ, അവളിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ നിന്ന് നാം ഊതി; അവളെയും, അവളുടെ പുത്രനെയും നാം ലോകർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

---

91 وَالَّتِي യാതൊരുവളെയും (ഓർക്കുക). أَحْصَنَتْ അവൾ സൂക്ഷിച്ചു, കാത്തുരക്ഷിച്ചു. فَرْجَهَا അവളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനം. فَنَفَخْنَا അങ്ങനെ നാം ഊതി. فِيهَا അവളിൽ. مِن رُّوحِنَا നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ നിന്ന്. وَجَعَلْنَاهَا അവളെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. وَابْنَهَا അവളുടെ പുത്രനെയും. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്.

'ഗുഹ്യസ്ഥാനം സൂക്ഷിച്ചവൾ' എന്നു പറഞ്ഞത് മർയം (عليها السلام)യെയും 'അവളുടെ പുത്രൻ' എന്നു പറഞ്ഞതു ഈസാ (عليه السلام)നെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. പിതാവില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവിനാൽ മാത്രം ഈസാ (عليه السلام)നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'നമ്മുടെ ആത്മാവിൽനിന്നു ഊതി' എന്നു പറഞ്ഞത്. ഈസാ (عليه السلام)ൻെറ ജനന സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് സൂ:മർയമിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (ഈസാ (عليه السلام) വ്യഭിചാരപുത്രനാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ബദ്ധവൈരികളായ ജൂതൻമാർ പറയാറുണ്ട്. ''ഈസാ (عليه السلام) ജനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മർയമിനെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആലോചനയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അന്യോന്യം വിവാഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തപ്പെട്ട 'കാമുകീകാമുകൻമർ' തമ്മിൽ അണഞ്ഞു പെരുമാറുന്നതിന് അക്കാലത്ത് വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, അക്കൂട്ടത്തിൽ മർയമും തൻെറ 'കാമുകനാ'യ ഒരു യൂസുഫും തമ്മിൽ ഏർപ്പെട്ട സമ്പർക്കത്തിൽനിന്നാണ് ഈസാ (عليه السلام) ജനിച്ചതെന്നും'' (معاذ الله!) വേറെ ചിലരും പറയാറുണ്ട്. അടുത്തകാലത്ത് രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത 'അഹ്‌മദീ' മതക്കാരിൽ നിന്നും മറ്റും ഇതു കേൾക്കാം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്കെല്ലാം ഖണ്ഡനമായിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനവും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു ചില വചനങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മേൽപറഞ്ഞവരുടെ വാദങ്ങൾക്കു രണ്ടുമൂന്നു പ്രകാരത്തിലുള്ള ഖണ്ഡനങ്ങൾ ഈ ആയത്തിൽ കാണാം; **التى احصنت فرجها** (1) (ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തെ സൂക്ഷിച്ചവൾ) അഥവാ ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിച്ചു കാത്തവൾ എന്നതത്രെ. തന്റെ ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തെ സൂക്ഷിച്ചവളാണ് മർയമെങ്കിൽ പിന്നെ, മർയം വ്യഭിചാരം ചെയ്തുവെന്നോ, യൂസുഫമായോ മറ്റോ പ്രണയബന്ധം മൂലം ഗർഭവതിയായെന്നോ പറയുവാൻ അവിശ്വാസികൾക്കല്ലാതെ സാധിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു ഉദ്ദേശ്യമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവിടെ മർയമിനെപ്പറ്റി 'പാതിവ്രത്യമുള്ളവർ' അല്ലെങ്കിൽ, 'പതിവ്രത' (المحصنة او العفيفة) എന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞു മതിയാക്കാമായിരുന്നു.
(2) **فنفخنا فيها من روحنا** (നാം അവളിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിൽനിന്നും ഊതി) എന്നു പറഞ്ഞതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ വക ഒരു പ്രത്യേക ആത്മാവ് മർയമിൽ ഊതിയതുകൊണ്ടാണ് ഈസാ (عليه السلام)ജനിച്ചത്-അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല-എന്നു സാരം.
(3) **وجعلناها وابنها اية للعالمين** (അവളെയും അവളുടെ മകനെയും നാം ലോകർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കി) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്. പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് അതീതമായ ഒരു സ്വഭാവത്തിലാണ് ഈസാ (عليه السلام)ഉണ്ടായതെന്നും, ഈ ദൃഷ്ടാന്തം ലോകർക്കെല്ലാവർക്കും ചിന്തിക്കുമാറുള്ള ഒരു സംഭവമാണെന്നുമാണല്ലോ ഇതിന്റെ സാരം.

മേൽപറഞ്ഞ മഹാൻമാരായ പ്രവാചകൻമാരെല്ലാം ഈ ലോകത്ത് പ്രബോധനം ചെയ്തതിന്റെ ആകെത്തുക - രത്നച്ചുരുക്കം-അടുത്ത വചനത്തിൽ - വളരെച്ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലാണെങ്കിലും-വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു നോക്കുക:-

إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

92 (ഹേ, മനുഷ്യസമുദായമേ!) നിശ്ചയമായും, ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ സമുദായം- ഏക സമുദായം! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബും. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ (മാത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ!

---

92 إِنَّ هَٰذِهِ നിശ്ചയമായും ഇത്. أُمَّتُكُمْ നിങ്ങളുടെ സമുദായമാണ്. أُمَّةً وَاحِدَةً ഏക സമുദായം. وَأَنَا ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാണ്. فَاعْبُدُونِ അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ (മാത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ.

പല കാലത്തും, പലേടത്തുമായി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സത്യത്തിലേക്കും, വിജയമാർഗ്ഗത്തിലേക്കും പ്രവചാകൻമാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ അവർ പ്രബോധനം ചെയ്തു. എന്നാലവ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരുന്നുവോ? അല്ല. അപ്പോൾ, പ്രവാചകൻമാരും നിങ്ങളുമെല്ലാം-പൗരസ്ത്യരും, പാശ്ചാത്യരുമെന്നോ, കറുത്തവരും വെളുത്തവരുമെന്നോ, വലിയവരും ചെറിയവരുമെന്നോ, യോഗ്യൻമാരും സാധുക്കളുമെന്നോ, വിവിധ ഭാഷക്കാരും പ്രദേശക്കാരുമെന്നോ മറ്റോ ഉള്ള വ്യത്യാസംകൂടാതെ - ഒന്നാണ്. അതെ, നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒരേ ഒരു സമുദായമാണ്. **(ان هذه امتكم امة واحدة)**

നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവും, പരിപാലകനും, രക്ഷകനും, നിയന്താവും ഒരേ ഒരുവനാണ്. നിങ്ങളെല്ലാം വന്നത് അവനിൽ നിന്നാണ്; പോകുന്നതും അവനിലേക്കുതന്നെ. നിങ്ങളുടെ ആവ ശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതും, നിങ്ങൾക്കു രക്ഷാശിക്ഷകൾ നൽകുന്നതും അവനാണ്. ഒരേ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതും, ആ മാർഗ്ഗം റസൂലുകൾ മുഖേന നിങ്ങൾക്കു കാട്ടിത്തരുന്നതും അവൻ തന്നെ. അതെ, ഞാൻ (അല്ലാഹു) മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബും! **(وانا ربكم)**

അപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ ഉന്നം ഒന്നായിരിക്കണം; മാർഗ്ഗം ഒന്നായിരിക്കണം; വിശ്വാസമുറകൾ ഒന്നായിരിക്കണം; നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും, ഭക്തി അർപ്പിക്കുന്നതും, ആരാധിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഒരുവനെത്തന്നെയായിരിക്കണം. അതെ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എനിക്കു (അല്ലാഹുവിന്) 'ഇബ്ബാദത്ത് ' ചെയ്യണം! (**فاعبدوه**)

الله اكبر ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! വാദം, തെളിവ്, ന്യായം, യുക്തി, ആജ്ഞ, ഉപദേശം, താക്കീത്, സുവിശേഷം എന്നിവയെല്ലാം ഒപ്പം അടങ്ങുന്ന ഒരു വചനം! സ്പഷ്ടമായ വിവരണവും! ശരിക്കു ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ, മനുഷ്യസമുദായത്തിൻെറ നൻമക്ക് അനിവാര്യമായ തൗഹീദിൻെറ എല്ലാ ഇനങ്ങളും, ഈ മൂന്ന് ചെറുവാക്യങ്ങൾ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ ആയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഒന്നാമത്തെ വാക്യം, സമുദായത്തിൻെറ ഏകത്വത്തെയും, (**توحيدالامة**) രണ്ടാമത്തേത്, രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിൻെറയും, പരിപാലനത്തിൻെറയും ഏകത്വത്തെയും, (**توحيدالربوبية**) മൂന്നാമത്തേത്, ആരാധനയിലും മതത്തിലുമുള്ള ഏകത്വത്തെയും (**توحيد الالوهية او توحيد العبادة**) കാണിക്കുന്നു. ഖുർആനിൻെറ അമാനുഷിക സാഹിത്യത്തിൻെറ സവിശേഷതയാണിത്! ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

വിഭാഗം-7

93 അവരുടെ കാര്യത്തെ അവർ തങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ടംതുണ്ടമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്;-എല്ലാവരും നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിവരുന്നവരാണ്,

وَتَقَطَّعُوٓاْ أَمۡرَهُم بَيۡنَهُمۡۖ كُلٌّ إِلَيۡنَا رَٰجِعُونَ ﴿٩٣﴾

94 എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും-അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായുംകൊണ്ട്-സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽപെട്ടത് (വല്ലതും) പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ, അവൻെറ (ആ) പരിശ്രമത്തോട് നന്ദികേട് കാണിക്കൽ ഉണ്ടാകുന്നതേയല്ല. നിശ്ചയമായും, നാം അതിനെ എഴുതി (രേഖപ്പെടുത്തി) വെക്കുന്നവർ തന്നെയാണ്.

فَمَن يَعۡمَلۡ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤۡمِنٞ فَلَا كُفۡرَانَ لِسَعۡيِهِۦ وَإِنَّا لَهُۥ كَٰتِبُونَ ﴿٩٤﴾

---

93 وَتَقَطَّعُوا അവർ തുണ്ടംതുണ്ടമാക്കി, മുറിച്ചെടുത്തു. أَمْرَهُم അവരുടെ കാര്യം. بَيْنَهُمْ തങ്ങൾക്കിടയിൽ. كُلٌّ എല്ലാവരും. إِلَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക്. رَاجِعُونَ മടങ്ങിവരുന്നവരാണ്. 94 فَمَن അപ്പോൾ ആർ. يَعْمَلْ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ. مِنَ الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽപെട്ടത്. وَهُوَ അവൻ ആയിക്കൊണ്ട്. مُؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസി. فَلَا كُفْرَانَ എന്നാൽ നന്ദികേടു കാണിക്കൽ (ഉണ്ടാവുക) ഇല്ല. لِسَعْيِهِ അവൻെറ പരിശ്രമത്തിന് യത്നത്തിന്,. وَإِنَّا നിശ്ചയമായും, നാം. لَهُ അതിനെ. كَاتِبُونَ എഴുതിവെക്കുന്നവരാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, കാര്യത്തിൻെറ ഗൗരവവും ചിന്തിക്കാതെ, മനുഷ്യർ സത്യത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ച് പല മതക്കാരും, പല കക്ഷികളുമായി മാറി. അവർ സത്യം വെട്ടിമുറിച്ചു പങ്കിട്ടുകളഞ്ഞു. സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ 53ൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഓരോ കക്ഷിയും അവനവൻെറ പക്കലുള്ളതാണ് ശരിയെന്ന് സംതൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ അവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലാതിരിക്കുകയില്ല. അതിൻെറ ഫലം അപ്പോൾ അനുഭവപ്പെടും. എന്നാൽ സൽക്കർമ്മത്തിൻെറ ഇനത്തിൽപെട്ട ഒന്ന്-അതെത്ര ചെറു—താവ

ട്ടെ--ഒരാൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനു അവനോട് നന്ദികാണിക്കപ്പെടാതിരിക്കയില്ല; അതിനു തക്ക പ്രതിഫലം കിട്ടും. പക്ഷേ, ഏതു കാര്യവും സൽക്കർമ്മമായി ഗണിക്കപ്പെടേണമെങ്കിൽ അവൻ സത്യവിശ്വാസമുള്ളവനായിരിക്കണം. അതുകൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. സത്യവിശ്വാസി ചെയ്യുന്ന ഓരോ ചെറിയ നൻമയും വിട്ടുപോകാതെ രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നതുമാണ്.

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

95 നാം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിനും [ജനതക്കും] അവർ മടങ്ങിവരാതിരിക്കുക എന്നുള്ളത് പാടില്ലാത്ത [നിവൃത്തിയില്ലാത്ത]താകുന്നു.

حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلُونَ ﴿٩٦﴾

96 അങ്ങനെ, 'യഅ്ജൂജും' 'മഅ്ജൂജും' തുറന്നു വിടപ്പെട്ടാൽ അവരാകട്ടെ, എല്ലാ കുന്നുകളിൽകൂടിയും ഓടി വരുന്നതുമാണ്;-

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾

97 യഥാർത്ഥമായ(ആ)വാഗ്ദാനസമയം അടുത്തെത്തുകയും (ചെയ്താൽ);- അപ്പോൾ, അവിശ്വസിച്ചവരുടെ നേത്രങ്ങൾ തുറിച്ച് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്!- ''ഹാ! ഞങ്ങളുടെ നാശം! ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങൾ അശ്രദ്ധയിലായിപ്പോയല്ലോ! അതല്ല-ഞങ്ങൾ അക്രമകാരികളായിരുന്നു!'' (എന്ന് അവർ പറഞ്ഞുപോകും.)

---

95 وَحَرَامٌ പാടില്ലാത്തതാണ്. عَلَى قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യത്തിനും. أَهْلَكْنَاهَا നാമതിനെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള). أَنَّهُمْ അവർ ആകുകയെന്നുള്ളത്. لاَ يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങിവരാതെ(യിരിക്കുക). 96 حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ അങ്ങനെ തുറന്നു വിടപ്പെട്ടാൽ, തുറക്കപ്പെട്ടാൽ. يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ യഅ്ജൂജും മഅ്ജൂജും. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. مِّن كُلِّ حَدَبٍ എല്ലാ കുന്നുകളിൽ കൂടിയും. يَنسِلُونَ ഓടിവരുന്നതാണ്, പരക്കംപായുന്നതാണ്. 97 وَاقْتَرَبَ അടുത്തെത്തുകയും (ചെയ്താൽ). الْوَعْدُ الْحَقُّ യഥാർത്ഥ വാഗ്ദാനം. فَإِذَاهِيَ അപ്പോഴതാ. شَاخِصَةٌ തുറിച്ചുനോക്കുന്നതായിരിക്കും, ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നതായിരിക്കും. أَبْصَارُ നേത്രങ്ങൾ, ദൃഷ്ടികൾ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ. يَا وَيْلَنَا ഞങ്ങളുടെ നാശമേ. قَدْ كُنَّا തീർച്ചയായും ഞങ്ങളായിരുന്നു, ആയിരുന്നുവല്ലോ. فِي غَفْلَةٍ അശ്രദ്ധയിൽ. مِّنْ هَذَا ഇതിനെക്കുറിച്ച്. بَلْ كُنَّا അതല്ല (അത്രയുമല്ല) ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ظَالِمِينَ അക്രമകാരികൾ.

93–ാം വചനത്തിൽ, എല്ലാവരും നമ്മുടെ (അല്ലാഹുവിൻെറ) അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിവരുമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനെ ഒന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറയുകയാണ് 95–ാം വചനം ചെയ്യുന്നത്. ഇതിന് മുമ്പ് പല രാജ്യങ്ങളും പല ജനതയും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടുപോയെന്നോ, അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും നിഷേധത്തെയും കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നോ വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല. അവരാരുംതന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിവരാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എല്ലാവരും മടങ്ങിവരികയും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്ന് സാരം. ഈ വചനം ഇങ്ങിനെയും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു: ''അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്ന–ഉദ്ദേശിക്കുന്ന–ഏതു ജനതയാകട്ടെ, അവർക്കു സൽബുദ്ധിതോന്നി സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുകയെന്ന കാര്യം ഉണ്ടാവാത്തതാണ്. അഥവാ, അത്തരത്തിലുള്ളവരെമാത്രമേ അവൻ നശിപ്പിക്കുകയുള്ളു.'' മൂന്നാമതൊരു വ്യാഖ്യാനവും ഇവിടെയുണ്ട്: 'അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏതു ജനതയും ഇനി ഭൂലോകത്തേക്ക് മടങ്ങിവരികയില്ല എന്ന കാര്യം

ഖണ്ഡിതമാണ്'' എന്നാണത് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ മൂന്നു വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഓരോന്നും സ്വീകരിച്ചു കാണാം. 'മടങ്ങിവരിക' എന്നതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽനിന്നാണ് ഈ മൂന്നഭിപ്രായവും ഉടലെടുക്കുന്നത്. പരലോകത്തേക്കുള്ള മടക്കം, സത്യത്തിലേക്കുള്ള മടക്കം, ഇഹലോകത്തിലേക്കുള്ള മടക്കം, ഇവയിൽ ഏതു മടക്കമാണ് ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു പറയുന്നത്? ഇതാണ് അവയുടെ പശ്ചാത്തലം. ഏതായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

മനുഷ്യന്റെ ഭിന്നിപ്പും, ദുരവസ്ഥയും ഒരു അതിർത്തിവരെ മാത്രമേ നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ. അതിതാ, അവസാനിക്കാറായി; 'യാജൂജുമാജൂജു' (*) തുറന്ന് വിടപ്പെടാറായി. അവർ പുറത്തുവന്നാലാകട്ടെ, ഭൂമിയിൽ എല്ലാമുക്കിലും, മൂലയിലും അവർ പാഞ്ഞെത്തും; എല്ലാ മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടിയും അവർ നുഴഞ്ഞുകടക്കും; നാട്ടിൽ കുഴപ്പവും അരാജകത്വവും പരത്തും. മനുഷ്യരിൽ അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ധാർമ്മികബോധവും വിശ്വാസവും നശിപ്പിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുക. ലോകാവസാനത്തിന്റെ അടുപ്പത്തെ കാണിക്കുന്ന ഒരു അടയാളമാണ് അവരുടെ പുറപ്പാട്. അങ്ങിനെ, അധികം താമസിയാതെ പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ ആ യഥാർത്ഥസംഭവം—അതെ, ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യ സമയം—വന്നെത്തുകയും ചെയ്യും. അതോടുകൂടി അവധി അവസാനിക്കുന്നു; യാതൊരു ആശക്കും പഴുതില്ലാതാകുന്നു; നിഷേധവും അവിശ്വാസവുമായി നടക്കുന്നവരും കണ്ണുതുറക്കുന്നു; അളവില്ലാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്ക് അവർ വിധേയമാകുന്നു! അപ്പോൾ, തങ്ങൾക്കു പിഴച്ചുപോയെന്ന് എല്ലാവർക്കും ബോധംവരും! കുറ്റം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് മുറവിളികൂട്ടുകയും ചെയ്യും! പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്? അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ! ആമീൻ. അവരോട് പറയപ്പെടുന്നത് താഴെ പറയും പ്രകാരമായിരിക്കും:

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَٰرِدُونَ ﴿٩٨﴾

98 ''(അവിശ്വാസികളേ) നിശ്ചയമായും നിങ്ങളും, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവയും (എല്ലാം തന്നെ) നരകത്തിന്റെ ഇന്ധനമായിരിക്കും; നിങ്ങൾ അതിലേക്ക് വന്നുചേരുന്നവരാകുന്നു.''

لَوْ كَانَ هَٰٓؤُلَآءِ ءَالِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٩٩﴾

99 ഇക്കൂട്ടർ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) ആരാധ്യൻമാരായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ [നരകത്തിൽ] അവർ വന്നുചേരുകയില്ലായിരുന്നു; എല്ലാവരും അതിൽ നിത്യവാസികളുമായിരിക്കുന്നതാണ്.

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

100 അതിൽ അവർക്ക് ദീർഘശ്വാസം [ഏക്കം] ഉണ്ടായിരിക്കും; അതിൽവെച്ച് അവർ കേൾക്കുകയുമില്ല.

---

98 إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. وَمَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവയും. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. حَصَبُ جَهَنَّمَ ജഹന്നമി(നരകത്തി)ന്റെ ഇന്ധനമാണ്, വിറകാണ്, എറിയപ്പെടുന്നതാണ്. أَنتُمْ നിങ്ങൾ. لَهَا അതിലേക്ക്. وَارِدُونَ വന്നുചേരുന്നവരാണ്, വരുന്നവരാണ്. 99 لَوْ كَانَ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ. هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ, ഇവർ. آلِهَةً ആരാധ്യൻമാർ, ദൈവങ്ങൾ. مَّا وَرَدُوهَا അവർ അതിൽ വന്നുചേരുന്നതല്ല, അതിൽ വരികയില്ല. وَكُلٌّ എല്ലാവരും. فِيهَا അതിൽ. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണ്, ശാശ്വതൻമാരാണ്. 100 لَهُمْ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. فِيهَا അതിൽ. زَفِيرٌ ദീർഘശ

---

* യാജൂജുമാജൂജിനെക്കുറിച്ച് സൂ: അൽകഹ്ഫിലും തുടർന്നുള്ള 2-ാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദ്വാസം, ഏക്കംവലി, നെടുവീർപ്പ്!. وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ. فِيهَا അതിൽവെച്ച്. لاَ يَسْمَعُونَ കേൾക്കുന്നതല്ല.

നരകത്തിൽ കത്തിക്കപ്പെടുന്ന വിറക് മനുഷ്യരും കല്ലുമാണെന്ന് **وقودها الناس والحجارة –البقرة: ٢٤** എന്നു സൂ:അൽബഖറ:യിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിഗ്രഹങ്ങൾ, പ്രതിമകൾ മുതലായ ആരാധ്യവസ്തുക്കളാണ് കല്ലുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഇതുമൂലം, ആരാധകൻമാരുടെ ശിക്ഷക്കു കാഠിന്യം വരുത്തലും, അവർക്കു പരിഹാസവും സ്വൈരക്കേടും വർദ്ധിപ്പിക്കലും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇനി, ആരാധിക്കപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നത് സദ്വൃത്തരായ മനുഷ്യരോ, മലക്കുകളോ ആണെന്നുവെക്കുക: അവർ നരകശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അടുത്ത വചനത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. നേരെമറിച്ച് തങ്ങളെ ആരാധിക്കണമെന്ന് മറ്റുള്ളവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ആരാധ്യൻമാരാണെന്നിരിക്കട്ടെ: അവർ ആരാധകൻമാരെക്കാളധികം ശിക്ഷാർഹരുമായിരിക്കും. 29-ാം വചനത്തിൽ ഇതും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. നരകത്തിൽവെച്ചു അവർ കേൾക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞത് അതിലെ ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യത്തെയും ഗൗരവത്തെയുമാണ് കുറിക്കുന്നത്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا ٱلْحُسْنَىٰٓ أُو۟لَٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

101 നിശ്ചയമായും, യാതൊരു കൂട്ടർക്കു നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് സൽവാർത്ത മുൻകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ ആ കൂട്ടരാകട്ടെ, അവർ അതിൽ [നരകത്തിൽ] നിന്ന് ദൂരത്താക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു;-

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۖ وَهُمْ فِى مَا ٱشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَٰلِدُونَ ﴿١٠٢﴾

102 അതിൻെറ ഒച്ചപ്പാട് (പോലും) അവർ കേൾക്കുകയില്ല; അവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തോ അതിൽ നിത്യവാസം കൊള്ളുന്നവരുമാണ്.

لَا يَحْزُنُهُمُ ٱلْفَزَعُ ٱلْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ هَٰذَا يَوْمُكُمُ ٱلَّذِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

103 (ആ) മഹാവിഭ്രമം അവരെ വ്യസനിപ്പിക്കുകയില്ല; മലക്കുകൾ അവരെ എതിരേൽക്കുകയും ചെയ്യും: ''ഏതൊരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവോ, ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ ആ ദിവസം!'' എന്ന് (പറഞ്ഞുംകൊണ്ട്);-

يَوْمَ نَطْوِى ٱلسَّمَآءَ كَطَىِّ ٱلسِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُۥ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَآ ۚ إِنَّا كُنَّا فَٰعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

104 ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഏടുകൾ ചുരുട്ടുന്ന പ്രകാരം ആകാശത്തെ നാം ചുരുട്ടുന്ന ദിവസം! നാം ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടിക്കൽ തുടങ്ങിയതുപോലെത്തന്നെ അതിനെ നാം മടക്കി സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ്; നമ്മുടെ മേലുള്ള[ചുമതലപ്പെട്ട] ഒരു വാഗ്ദത്തമത്രെ! (അതിന് മാറ്റമില്ല.) നിശ്ചയമായും നാം (ഇങ്ങിനെയെല്ലാം) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകുന്നു.

---

101 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ. سَبَقَتْ لَهُم അവർക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള). مِّنَّا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന്. الْحُسْنَى സൽവാർത്ത, ഏറ്റവും നല്ലത്. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ.

عَنْهَا അതിൽനിന്ന്. مُبْعَدُونَ ദൂരത്താക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും. 102 لاَ يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കയില്ല. حَسِيسَهَا അതിന്റെ ഒച്ചപ്പാട്. وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ. فِيمَا اشْتَهَتْ ഇച്ഛിച്ചതിൽ, ആശിച്ചതിൽ. أَنفُسُهُمْ അവരുടെ മനസ്സുകൾ. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. 103 لاَ يَحْزُنُهُمُ അവരെ വ്യസനിപ്പിക്കുകയില്ല. الْفَزَعُ വിഭ്രമം, ഭയം, നടുക്കം. الْأَكْبَرُ അതിമഹത്തായ, വളരെ വമ്പിച്ച. وَتَتَلَقَّاهُمُ അവരെ എതിരേൽക്കുകയും ചെയ്യും. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. هَذَا يَوْمُكُمُ ഇതാ, നിങ്ങളുടെ ദിവസം. الَّذِي യാതൊരു (ദിവസം). كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നു. تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 104 يَوْمَ نَطْوِي നാം ചുരുട്ടുന്ന ദിവസം. السَّمَاءَ ആകാശത്തെ. كَطَيِّ السِّجِلِّ ഏടുകളെ, കഷ്ണങ്ങളെ ചുരുട്ടുന്നപോലെ. لِلْكُتُبِ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ. كَمَا بَدَأْنَا നാം തുടങ്ങിയിതു പ്രകാരം. أَوَّلَ خَلْقٍ ആദ്യസൃഷ്ടിപ്പ്, സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ആദ്യം. نُّعِيدُهُ നാം അതിനെ മടക്കും, മടക്കിസൃഷ്ടിക്കും. وَعْدًا വാഗ്ദത്തം, കരാർ. عَلَيْنَا നമ്മുടെമേലുള്ള, നമുക്ക് ബാധ്യതയുള്ള, ചുമതലപ്പെട്ട. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാമാകുന്നു. فَاعِلِينَ ചെയ്യുന്നവർ, പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ.

الحسنى എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമാണ് 'സൽവാർത്ത' എന്ന് കണ്ടത്. 'ഏറ്റവും നല്ലത്' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. വിജയവും നല്ല പ്രതിഫലവും ലഭിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് മുമ്പേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സന്തോഷവാർത്തക്ക് അർഹരായിത്തീർന്ന സജ്ജനങ്ങൾ നരക ശിക്ഷയുടെ യാതൊരു അനുഭവവും ഏൽക്കേണ്ടി വരികയില്ല. അവർ എന്തെല്ലാം ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം അവർക്ക് പരിപൂർണ്ണമായിലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യസുഖം അനുഭവിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുക. മാത്രമല്ല, ഖിയാമത്തുനാളിൽ മനുഷ്യരെയെല്ലാം എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് കൊണ്ടുവരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ ആ വിഭ്രമവും അവരെ അലട്ടുകയില്ല. ''നിങ്ങൾക്ക് വിജയവും ഉത്തമമായ പ്രതിഫലവും നൽകപ്പെടുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദിവസം ഇതാണ് എന്നു പറഞ്ഞ് അനുമോദിച്ചുകൊണ്ട് മലക്കുകൾ അവരെ എതിരേറ്റുസ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ويوم ينفخ فى الصور ففزع من فى السموات ومن فى الارض الامن شاء الله –النمل :٨٧

(കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം! അപ്പോൾ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും, ഭൂമിയിലുള്ളവരും വിഭ്രമിച്ചുപോകും--അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവരൊഴികെ. (സൂ:നംല്) മേൽപറഞ്ഞ സജ്ജനങ്ങൾ ഈ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ റബ്ബായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നേർവഴിക്കു ചരിക്കുന്നവർക്ക് നൽകുന്ന സന്തോഷവാക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം അരുളി ചെയ്യുന്നു:

ولكم فيها ما تشتهى انفسكم ولكم فيها ما تدعون –حم السجد : ٣١

(നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തോ അതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കവിടെ-സ്വർഗത്തിൽ- ഉണ്ട്; നിങ്ങൾ എന്താവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും അവിടെ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. (41:31)

ആ മഹാ വിഭ്രമദിവസം (يوم الفزع الا كبر) ഏതാണെന്ന് 104-ാം വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു: ഒരു എഴുത്തുകാരൻ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഏടു ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കുന്നത്ര ലളിതമായനിലയിൽ അല്ലാഹു ആകാശത്തെ-അതിലുള്ള സർവ്വവസ്തുക്കളുമടക്കം-ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന ആ മഹാദിനമത്രെ അത്. അതെ, ഖിയാമത്തുനാൾ. ആകാശങ്ങളും, കോടാനുകോടി വൻഗോളങ്ങളുമടങ്ങുന്ന ഈ അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ നിലയെല്ലാം അന്ന് മാറിപ്പോകുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥമാറി മറ്റൊരു പുതിയ വ്യവസ്ഥ ഉടലെടുക്കുന്നു. അതെല്ലാം, ആദ്യം ശൂന്യതയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വ ശക്തൻ വീണ്ടും അവയെ പുതിയൊരു സൃഷ്ടിയായി മാറ്റുന്നു! ഇതെല്ലാം വെറുതെയങ്ങ് പറയുന്നതല്ല. ഉറപ്പും ഖണ്ഡിതവുമായ തീരുമാനമത്രെ. انا كنا فاعلين(നിശ്ചയമായും നാം ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്). അതിലൊട്ടും സംശയമില്ല!

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي ٱلزَّبُورِ مِنۢ بَعْدِ ٱلذِّكْرِ أَنَّ

105 തീർച്ചയായും, ഭൂമിയെ, എന്റെ സദ്വൃത്തന്മാരായ അടിയാൻമാർ അനന്തരമെ

ٱلْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِىَ ٱلصَّٰلِحُونَ ﴿١٠٥﴾	ടുക്കുന്നതാണെന്ന് (ആ) 'പ്രമാണ'ത്തിനു ശേഷം, 'സബൂറിൽ' നാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.
إِنَّ فِى هَٰذَا لَبَلَٰغًا لِّقَوْمٍ عَٰبِدِينَ ﴿١٠٦﴾	106 നിശ്ചയമായും, ഇതിൽ [ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ] ആരാധന ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് സന്ദേശമുണ്ട്.
وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿١٠٧﴾	107 (നബിയേ,) ലോകത്തുള്ളവർക്ക് (മുഴുവൻ) കാരുണ്യമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല.

105 وَلَقَدْ كَتَبْنَا തീർച്ചയായും നാം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, എഴുതിയിരിക്കുന്നു,. فِي الزَّبُورِ സബൂറിൽ. مِن بَعْدِ الذِّكْرِ പ്രമാണത്തിനുശേഷം. أَنَّ الْأَرْضَ നിശ്ചയമായും ഭൂമി (ആണെന്ന്). يَرِثُهَا അതിനെ അനന്തരമെടുക്കും (എന്ന്). عِبَادِيَ എന്റെ അടിയാൻമാർ. الصَّالِحُونَ സദ്വൃത്തരായ, നല്ലവരായ. 106 إِنَّ فِي هَذَا നിശ്ചയമായും ഇതിലുണ്ട്. لَبَلَاغًا സന്ദേശം. لِّقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക്. عَابِدِينَ ആരാധന ചെയ്യുന്ന, ആരാധനക്കാരായ. 107 وَمَا أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. إِلَّا رَحْمَةً കാരുണ്യമായിട്ടല്ലാതെ. لِّلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്, ലോകത്തുള്ളവർക്ക്.

ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിലെ ചില വാക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച് അല്പം വിവരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ മാത്രമേ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. 'പ്രമാണം' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള **ذكر** (ദിക്ർ) എന്ന പദത്തിന് ''സ്മരണ, ഉപദേശം, ഉൽബോധനം, പ്രസ്താവന'' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. ഖുർആനെയും, മറ്റു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ പദം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖയണെന്നാണ് മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ പല മുഫസ്സിറുകളും പറയുന്നത്. ആ രേഖയാണ് **ام الكتاب** (മൂലഗ്രന്ഥം) എന്നും **اللوح المحفوظ** (സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഫലകം) എന്നുമുള്ള പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. മൂസാ (عليه السلام)നബിക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ട തൗറാത്താണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചില മുഫസ്സിറുകൾ പറയുന്നുണ്ട്. 'ഗ്രന്ഥം, ഏട്' എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾക്കു വരുന്ന ഒരു പദമാണ് **زبور** (സബൂർ). ദാവൂദ് (عليه السلام)നബിയുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിനുള്ള പ്രത്യേക പേരായും 'സബൂർ' എന്നു പറയപ്പെടും. ഇവിടെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പൊതുവിലുള്ള ഏടുകൾ-അഥവാ ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ--ആകുന്നുവെന്നാണ് അധികവ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ചിലർ, ദാവൂദ്(عليه السلام)നബിയുടെ ഏടാണെന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ **ولقد كتبنا فى الزبور من بعد الذكر** എന്ന വാക്യത്തിനു ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനമാകുന്ന മൂലപ്രമാണത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിനു പുറമെ, പ്രവാചകൻമാരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് സാരമാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം, മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ തൗറാത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിനുപുറമെ ദാവൂദ്(عليه السلام)നബിയുടെ സബൂറിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നും സാരം.

ഇനി, **الارض** (ഭൂമി) എന്ന പദംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, നമ്മുടെ ഈ ഭൂമിതന്നെയാണെന്നാണ് അധികപക്ഷത്തിന്റെയും അഭിപ്രായം. വാക്കിന്റെ പ്രത്യക്ഷാർത്ഥവും അതുതന്നെ. സ്വർഗ്ഗഭൂമിയാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, ശാം ഭൂമി (**ارض الشام**) ആണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം ഓരോവിധ തെളിവുകളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു.**ارض** (ഭൂമി) എന്ന വാക്കും, അനന്തരമെടുക്കുക (**يرث**) എന്ന വാക്കും സന്ദർഭോചിതം പല ഉദ്ദേശങ്ങളിലായി ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു കാരണം. എന്നാൽ, താഴെ പറയുന്നതിൽ നിന്ന് മേൽകണ്ട ഭിന്നാർത്ഥങ്ങളിൽ ഏതു സ്വീകരിച്ചാലും, അത് വാസ്തവവിരുദ്ധമായി അനുഭവപ്പെടുകയില്ല എന്നത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇത് ഖുർആന്റെ അർത്ഥവിശാലതക്കും, സവിശേഷതക്കും ഒരു

ഉദാഹരണമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

الصالحون (സദ്വൃത്തൻമാർ) ആരാണ്? തൊട്ട 106-ാം വചനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ, അല്ലാഹുവോട് ഭയഭക്തിയുള്ള എല്ലാ ജനതയും പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും സത്യവിശ്വാസികളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, ഇങ്ങിനെ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മൂന്നാമതൊരഭിപ്രായമുള്ളത്, കാലാനുസൃതമായ നിലയിൽ ഭൂമിയുടെ ഭരണം കൊണ്ടു നടത്തുവാൻ പ്രാപ്തിയും, പക്വതയുമുള്ളവരാരോ അവരാണ് എന്നത്രെ. ഈ പദത്തിന് 'നല്ലവർ' എന്നും, 'പറ്റിയവർ' അഥവാ 'യോജിച്ചവർ' എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്.

ഇനി, നമുക്ക് മേലുദ്ധരിച്ച അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 105-ാം വചനത്തിൻെറ താല്പര്യമെന്താണെന്ന് പരിശോധിക്കാം. സജ്ജനങ്ങളായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പരലോകത്തു സ്വർഗ്ഗമുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. അതുപോലെ, ഈ ഭൂമിയിലെ നേതൃത്വവും, പ്രാതിനിധ്യവും അവർക്കു തന്നെയാണെന്ന് നമ്മെ അറിയിക്കുകയാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം ഇതിനെക്കുറിച്ച് സൂറത്തുന്നൂറിലും, സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനിലും അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

وعد الله الذين امنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم فى الارض كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذى ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد خوفهم امنا.....النور:٥٥ (٢)انا لننصر رسلنا والذين امنوا فى الحيوة الدنيا و يوميقوم الاشهاد –المؤمن : ٥١

സാരം:1. നിങ്ങളിൽനിന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരോട്: അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം (*) നൽകിയതുപോലെ, നിശ്ചയമായും ഭൂമിയിൽ അവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നതാണെന്നും, അവർക്ക് തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായ അവരുടെ മതത്തിന് സ്വാധിനം നൽകുന്നതാണെന്നും, അവർക്ക് ഭയത്തിനു ശേഷം നിർഭയത്തെ പകരം നൽകുതാണെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (24:55) 2. ഇഹലോകജീവിതത്തിൽവെച്ചും, സാക്ഷികൾ നിൽക്കുന്ന ദിവസവും (അന്ത്യനാളിലും) നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം സഹായിക്കുന്നതാണ്. (40:51)

സ്വർഗ്ഗഭൂമി സജ്ജനങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ളത് അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പേയുള്ള തീരുമാനമാണ്, സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ ആളുകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി സൂ: സുമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നമ്മോട് വാഗ്ദാനം സത്യമാക്കി (നിറവേറ്റി)ത്തന്ന അല്ലാഹുവിനത്രെ, സർവസ്തുതിയും! സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്ത് നമുക്ക് നിവസിക്കാവുന്നവിധത്തിൽ (ഈ സ്വർഗ്ഗ) ഭൂമിയെ അവൻ നമുക്ക് അനന്തരമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു....

وقالو الحمد لله الذى صدقنا وعده واورثناالارض نتبوأ من الجنة حيث نشاء...الزمر' സ്വർഗ്ഗഭൂമി സജ്ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഈ ഭൗതിക ഭൂമിയാകട്ടെ, സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും അധീനപ്പെടുത്തുന്നത് നാം കാണുന്നു. 98-100 വചനങ്ങൾ ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കുള്ള നരകശിക്ഷയും, 101 മുതൽക്കുള്ള വചനങ്ങൾ സജ്ജനങ്ങൾക്കുള്ള സ്വർഗ്ഗീയഭാഗ്യവും വിവരിക്കുന്നു. അതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഈ വസ്തുതകൾ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് ഉപോൽബലമായ തെളിവുകളാകുന്നു. 106-ാം വചനം ഈ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനത്തോടും യോജിക്കുന്നതുതന്നെ. സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''ഭൂമി അല്ലാഹുവിമേതാണ്. അതിനെ അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽ

* പ്രാതിനിധ്യം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരത്തിലുള്ള പ്രാധിനിധ്യമല്ല. സ്വാധീനത്തിൽ ഒരു ജനതക്കുശേഷം മറ്റൊരു ജനത മാറിവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്ന പിൻഗാമിത്വമാകുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അൽബഖറഃ 30ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുഹമ്മദ് അമാനി

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ അനന്തരമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. ശുഭപര്യവസാനം (അന്ത്യ വിജയം)ഭയഭക്തൻമാർക്കാണ്.''

ان الا رضﷲ يـو ر ثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين –الاعراف: ١٢٨

മേൽപറഞ്ഞ വ്യാഖാനങ്ങളിൽ ഏതു സ്വീകരിച്ചാലും അവതമ്മിൽ പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യ മില്ല. സ്വർഗ്ഗഭൂമി സജ്ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതാണ് (**اعدت للمتقين**) അതിൽ മറ്റാർക്കും പ്രവേശനവുമില്ല. സൂ: നൂറിലെ ആയത്തിൽ, ഭൂമിയിലെ പ്രാതിനിധ്യം നൽകുമെന്ന വാഗ്ദാനത്തെ തുടർന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഉപാധികൾ മുസ്‌ലീം സമുദായത്തിൽ നിലനിന്നു വരുന്നപക്ഷം, അവർ തന്നെയായിരിക്കും-ഒരു കാലത്തുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ-ഭൂമിയിലെ സ്വാധീനശക്തിയുള്ള കക്ഷിയായിരിക്കുക. അവരുടെ വിലവീര്യം അവർ നിലനിറുത്താത്ത കാലത്തോളം, ഭൂമിയെ ഭരിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയും ശക്തിയുമുള്ളവരാരോ അവരിലേക്കു ഭരണനേതൃത്വം നീങ്ങുകയും ചെയ്യും. അതവർ എന്നു വീണ്ടെടുക്കുന്നുവോ അന്ന് വീണ്ടും സ്വാധീനം അവർക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഭരണ നേതൃത്വം ലഭിക്കലും, നഷ്ടപ്പെടലും ഒരു ദിവസംകൊണ്ട് ക്ഷിപ്രസാധ്യമാകുന്നതല്ല. അതിനുള്ള ഉപാധികൾ കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നതനുസരിച്ച് അതതിൻെറ ഫലങ്ങൾ അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും ''അല്ലാഹവിൻെറ നിയമനടപടിക്കു നീ യാതൊരു മാറ്റവും കാണുന്നതേയല്ല.''

ولن تجد لسنة الله تبديلا ـ الفتح ٢٣

സൂറത്തുന്നൂറിലെ വാഗ്ദാനത്തെത്തുടർന്ന് പറയുന്ന ഉപാധികൾ ഇവയാണ്:-

يعبدونني لايشركون بي شيئا ومن كفر بعد ذلك فاولئك هم الفاسقون واقيموالصلوة واتوا الزكوة واطيعوا الرسول لعلكم ترحمون –النور: ٥٥–٥٦

(അവർ എന്നോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതെ എന്നെ ആരാധിച്ചുവരുന്നു. അതിന് പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയതിനു) ശേഷം ആരെങ്കിലും നന്ദികേടു കാണിച്ചുവെങ്കിൽ, അവർ തന്നെയാണ് തോന്നിയവാസികൾ. നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും, റസൂലിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾക്കു കരുണചെയ്യപ്പെട്ടേക്കുന്നതാണ്.) ഇതിൽനിന്നു കാര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. ഏതോ ചില വ്യക്തികൾ മാത്രം നന്നായതുകൊണ്ട് ആ വ്യക്തികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമുദായത്തിന് ഭൂമിയിലെ സ്വാധീനശക്തി കൈവരുകയില്ല. സമുദായത്തിൻെറ പൊതുനില ആയത്തിൽ കാണിച്ചപ്രകാരം നന്നായിരിക്കുമ്പോഴാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം ലഭിക്കുവാൻ സമുദായത്തിന് അർഹതയുണ്ടാകുന്നത്. അതേസമയത്ത്, ഈ വചനത്തിലെ ഓരോ ഇനവും മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലീം സമുദായത്തിൻെറ പൊതുനിലയൊന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കുക! ഹാ! വ്യസനകരം!

അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ മൂലരേഖ (**اللوح المحفوظ**) യിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഈ വാഗ്ദാനത്തെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ മേൽകണ്ടപോലെയുള്ള പല വചനങ്ങളും കാണാം. അത് ലോകാവസാനം വരെ എല്ലാവർക്കും കാണത്തക്കവണ്ണം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നാൽ, അനേകം മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി ത്തീർന്ന തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ, സബൂർ എന്നീ മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഈ വാഗ്ദാനത്തിൻെറ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി:-

സബൂറിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: ''യഹോവാ (ദൈവ) ഭക്തനായ പുരുഷൻ ആർ? അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട വഴി താൻ അവന് കാണിച്ചുകൊടുക്കും. അവൻ സുഖത്തോടെ വസിക്കും, അവൻെറ സന്തതി ദേശത്തെ അവകാശമാക്കും. യഹോവയുടെ സഖിത്വം തൻെറ ഭക്തൻമാർക്കുണ്ടാകും... (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ: 25ൽ 12-14) ''ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ ഛേദിക്കപ്പെടും. യഹോവയെ പ്രത്യാശിക്കുന്നവരോ ഭൂമിയെ കൈവശമാക്കും'' (സങ്കീ: 37 ൽ 9.) തൗറാത്തിൽ മൂസാ (عليه السلام)ദൈവത്തോട് പറയുന്നതായി ഇങ്ങിനെ കാണാം: ''നിൻെറ ദാസൻമാരായ അബ്രഹാമിനെയും, യിസ്ഹാഖിനെയും, ഇസ്രാഈലിനെയും ഓർക്കേണമേ! ഞാൻ നിങ്ങളു

ടെ സന്തതിയെ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്ത ഈ ദേശം ഒക്കെയും നിങ്ങളുടെ സന്തതിക്കു കൊടുക്കുകയും അവർ അതിനെ എന്നെന്നേക്കും അവകാശമായി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് നീ നിന്നെക്കൊണ്ടുതന്നെ അവരോടു സത്യം ചെയ്തുവല്ലോ.'' (പുറപ്പാട്: 32 ൽ 13) ഇഞ്ചിലിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ''ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ (*) ഭാഗ്യവാൻമാർ. സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു... സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാൻമാർ. അവർ ഭൂമി അവകാശമാക്കും.'' (മത്തായി: 5ൽ 3-5)

മുസ്‌ലിംകളെ! സത്യവിശ്വാസമുള്ളവരെ! ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. അല്ലാഹു, അവൻെറ വാഗ്ദത്തം എപ്പോഴും പാലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് കാണാം. ഈ സൂറത്തിൽ തന്നെ പറയപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമാരുടെ ചരിത്രം ഓർത്തുനോക്കുക. ഓരോ പ്രവാചകനും ഏതേതു ഭാഗത്തേക്കുള്ള റസൂലായിരുന്നുവോ ആ നാട്ടിൽ അവർക്കും, അവരുടെ അനുയായികളക്കും സ്വാധീനവും പ്രതാപവും ലഭിച്ചു. പിന്നീട്, അവരുടെശേഷം അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ അച്ചടക്കത്തോടും, ദൈവബോധത്തോടുംകൂടി ജീവിച്ചകാലം എത്രയായിരുന്നുവോ അക്കാലമത്രയും, ആ അവസ്ഥ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നുമുതൽ അവർ തങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻമാരുടെ ശിക്ഷണവലയത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോകുവാൻ തുടങ്ങിയോ അതോടെ, അവർ അന്യാധീനപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി. ഇബ്രാഹീം നബിയുടെയും, മുസാനബിയുടെയും, ദാവൂദ്നബിയുടെയും, സുലൈമാൻ നബിയുടെയും, ഈസാനബിയുടെയും, എന്നുവേണ്ട അറിയപ്പെടുന്ന എല്ലാ നബിമാരുടെയും (അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവർക്കെല്ലാം സാമാധാനവും ശാന്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ!) സമുദായങ്ങളുടെ നില അതായിരുന്നു. രാജാക്കളും പ്രവാചകൻമാരും കൂടിയായിരുന്ന സൂലൈമാൻ (ﷺ)നബിയുടെയും, പിതാവിൻെറയും സുമദായങ്ങൾപോലും ഈ വിഷയത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. ഇസ്റാഈല്യരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ മറിച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ സ്ഥിതിമാറ്റത്തിനു എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്.

വേണ്ടാ, ദൂരെയൊന്നും പോകേണ്ട: നമ്മുടെ ചരിത്രം തന്നെ ഒന്ന് ഓർത്തുനോക്കുക. ഓരോ സംഭവവും, യാതൊരു കറയും കുടാതെ തെളിഞ്ഞു കാണപ്പെടുന്ന ഒരു ചരിത്രമാണല്ലോ നമ്മുടടേത്. ഹിജ്റ മുതൽ 10 കൊല്ലം കൊണ്ട്, ഏറെക്കുറെ 1800 നാഴിക തെക്കുവടക്കും, 1200 നാഴിക കിഴക്കുപപടിഞ്ഞാറും നീണ്ടു കിടക്കുന്ന അറേബ്യാ ഉപഭൂഖണ്ഡം മുഴുവനും മുസ് ലീംകൾക്കു അധീനമായി. റോമാ സാമ്രാജ്യവും, പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യവും തങ്ങളുടെ ഭാവിയെ പ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞതോടെ, അറേബ്യ ഏതാണ്ട് മുഴുവൻ ഭാഗത്തും ഒരേ സമയത്തുണ്ടായ കുഴപ്പം-അതെ, അറേബ്യൻഗോത്രങ്ങൾ മിക്കവാറും മതഭ്രഷ്ടരായിപ്പോയതുകൊണ്ട് നേരിട്ട വമ്പിച്ച കുഴപ്പം-അവസാനിക്കുവാൻ കുറേ മാസങ്ങൾ തന്നെ വേണ്ടിവന്നു. എന്നിട്ടും, അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) മരണമടയും മുമ്പായി ഇറാഖും, ശാമും മുസ്‌ലിംകളുടെ അധീനത്തിൽ വന്നു. വെറും 2 1/4 വർഷമായിരുന്നു, ആ മഹാൻെറ ഖിലാഫത്തുകാലം. രണ്ട് വമ്പിച്ച മഹാശക്തികളോടും-ഏറെക്കുറെ അവരുടെ പട്ടാളത്തിൻെറ ഒന്നോ രണ്ടോ ശതമാനം മാത്രം വരുന്ന-മുസ്‌ലിംകൾ പൊരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം തൻെറ മരണശയ്യയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് അടുത്ത പിൻഗാമിയായ ഉമറിന് (رضي الله عنه) നൽകിയ ഉപദേശങ്ങളിലെ ചില വാചകങ്ങള ഇതായിരുന്നു:-

''ഉമറേ! അല്ലാഹുവിനോട് രാത്രി ചെയ്യേണ്ടുന്ന ചില കടമകളുണ്ട്: അവ പകൽ ചെയ്താൽ പോരാ. പകൽ ചെയ്യേണ്ടത് രാത്രിയും ചെയ്താൽ മതിയാവുകയില്ല. ഉമറേ! നിർബ്ബന്ധമായ കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാതെ ഐച്ഛികമായത് സ്വികരിക്കപ്പെടുകയില്ല. ഉമറേ! ഖിയാമത്തുനാളിൽ കർമ്മങ്ങളുടെ തൂക്കങ്ങൾ വർദ്ധപ്പിക്കുന്നത് സത്യത്തെ പിൻപറ്റുക മൂലമാണ് സാധ്യമാവുക എന്നോർക്കണം. സന്തോഷത്തെയും, കാഠിന്യത്തെയും കുറിച്ചുള്ള (ഖുർ

* ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ=Poor in Spirit

ആൻ) ആയത്തുകൾ ഇടകലർന്നുകൊണ്ടാണ് അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് നിനക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടേ ? സത്യവിശ്വാസികൾ എപ്പോഴും ആവേശത്തിലും, ഭയപ്പാടിലും ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിത്. ഉമറേ! അല്ലാഹു നരകക്കാരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ എടുത്തുപറയാറുള്ളത് കാണുന്നല്ലേ! അതു കാണുമ്പോൾ, അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ ഉൾപ്പെടരുതെന്ന് നീ ആശിക്കണം. സ്വർഗ്ഗക്കാരെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, അവരുടെ സൽപ്രവൃത്തികളെയും എടുത്തു പറയുന്നത് കാണാം. അതു കാണുമ്പോൾ, ഹാ! അവരുടെ കർമ്മങ്ങളും, എൻെറ കർമ്മങ്ങളുമായി എത്ര അകലമുണ്ട്?! എന്നും നീ പറയണം....'' (അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ മഹത്തായ ഉപദേശം നമുക്ക് പാഠമായിരിക്കട്ടെ. ആമീൻ.)

അബൂബക്കർ (ﷺ) ചരമം പ്രാപിച്ചു ഉമർ (ﷺ) രംഗത്തുവന്നു. പത്ത്കൊല്ലം അദ്ദേഹം മുസ്ലീംകളുടെ ഭരണകർത്താവായി. അപ്പോഴേക്കും പേർഷ്യാരാജ്യം മുഴുവനും, റോമായുടെ അധികഭാഗങ്ങളും മുസ് ലിംകൾക്കധീനമായി. ഈറാനും, ഖുറാസാനും, ഈജിപ്തും, ശാമും, ഇലാഖുമെല്ലാം മുസ്ലിംരാജ്യത്തിൽ ലയിച്ചു. ഖുലഫാഉ-റാശിദീൻെറ 30 കൊല്ലക്കാലം കൊണ്ട് വിസ്തീർണ്ണത്തിലോ, ജനസംഖ്യയിലോ അതിനോട് കിടപിടിക്കുവാൻ ലോകത്തു മറ്റൊരു രാഷ്ട്രവും, ജനതയും ഇല്ലാതായി. അതിൻെറനേരെ വിരൽചൂണ്ടുവാൻ അമുസ്ലിം രാഷ്ടങ്ങൾ പേടിച്ചു. തുർക്കിസ്ഥാൻവരെ കിഴക്കോട്ടും, തുനീസ്യാ (تونس) വരെ പടിഞ്ഞാട്ടും അർമേനിയാവരെ വടക്കോട്ടും, ഇസ് ലാമിൻെറ പതാക പാറിക്കളിച്ചിരുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഉമവീ ഖിലാഫത്തിലും, അബ്ബാസിഖിലാഫത്തിലുമായി ഇസ്ലാമിൻെറ വൃത്തം വീണ്ടും വീണ്ടും വികസിച്ചു. അതെല്ലാം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മുസ്ലിംകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ, ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിൻെറ അർത്ഥവും, താൽപര്യവും തികച്ചും പ്രയോഗികമായി അനുഭവപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞതാണ്. നൻമയിലും, പാകതയിലും (الصلاح والصلاحية) അവർ എപ്പോൾ പിന്നോക്കം വെക്കുവാൻ തുടങ്ങിയോ, സത്യനിഷ്ഠയിലും, ഭയഭക്തിയിലും അവരെപ്പോൾ പിൻഗതിയിലായോ, ഐക്യത്തിലും സാമൂഹ്യമായ കെട്ടുറപ്പിലും അവരിൽ എപ്പോൾ അഴവും വിടവും ഉണ്ടായിത്തീർന്നുവോ അതു മുതൽക്കുതന്നെ, അവയുടെ വിപരീതഫലങ്ങൾ അവർ അനുഭവിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് 106-ാം വചനത്തിലെ അർത്ഥഗർഭമായ ആശയം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. അതെ, ''നിശ്ചയമായും ഇതിൽ ആരാധകൻമാരായ ജനങ്ങൾക്ക് സന്ദേശമുണ്ട്''. ان فى هذا لبلاغا لقوم عابدين

മനുഷ്യജീവിത്തിൻെറ വശങ്ങളായി ഏതെല്ലാം തുറകളുണ്ടോ അവയിലെല്ലാം, അവന് വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുപ്പാനായി അയക്കപ്പെട്ട അന്ത്യപ്രവാചകനാണ് പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠനായ മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനി. അവിടുത്തെ ദൗത്യം, കാലദേശവ്യത്യാസമില്ലാതെ മനുഷ്യസമുദായത്തിന് ആകമാനമുള്ളതാണ്. പാരത്രികകാര്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഐഹികകാര്യങ്ങളും, വക്തിപരമായതു മാത്രമല്ല, സാമൂഹ്യവും സാമുദായികവും-അങ്ങിനെ മനുഷ്യൻെറ എല്ലാ ജീവിതവശങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങും-അവിടുന്ന് ഖുർആൻ മുഖേനയും, വാക്കുകളും, പ്രവൃത്തികളുമാകുന്ന ചര്യകൾ മുഖേനയും ലോകത്തിൻെറ മുമ്പിൽ വെച്ചു. നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചിന്തകൻമാർപോലും ഈ പരമാർത്ഥം-അതവർ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും ശരി-സമ്മതിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിനുശേഷം ലോകത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള സാക്ഷാൽ പുരോഗമനപരമായ എല്ലാ മാറ്റങ്ങളും ഇസ്ലാമിനോടു കടപ്പെട്ടവയത്രെ. മരണംവരെ സമാധനത്തോടും, മര്യാദയോടും കൂടി കഴിഞ്ഞുകൂടുവാനും, മരണാനന്തരം കാലാകാലത്തെ നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് സ്വർഗ്ഗീയജീവിതം ലഭിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗദർശിയായി, ലോകാവസാനംവരെയുള്ള സകല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണിച്ചുതരുന്ന വേദഗ്രന്ഥത്തോടുകൂടി, നിയോഗിച്ചയക്കപ്പെട്ട നബി (ﷺ) തിരുമേനി ലോകർക്കെല്ലാം മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹംതന്നെ. അവിടുത്തെ പ്രബോധനത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാന

പ്പെട്ട തത്വവും, മറ്റെല്ലാ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങളുടെയും അടിത്തറയായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും എന്താണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

قُلۡ إِنَّمَا يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمۡ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ فَهَلۡ أَنتُم مُّسۡلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

108 (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ ഏക ആരാധ്യൻ മാത്രമാകുന്നു വെന്നത്രെ എനിക്ക് ബോധനം നൽകപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (അവന്) കീഴൊതുങ്ങുന്നവരാണോ?! [അതിന് തയ്യാറാണോ?!]''

فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُلۡ ءَاذَنتُكُمۡ عَلَىٰ سَوَآءٖۖ وَإِنۡ أَدۡرِيٓ أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٞ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

109 എന്നിട്ട്, അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണെങ്കിൽ നീ പറയുക: ''ഞാൻ നിങ്ങളോട് ശരിയായ നിലയിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം അടുത്തു സംഭവിക്കുന്നതോ, അഥവാ വിദൂരമായതോ എന്ന് എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ!

إِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلۡجَهۡرَ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ وَيَعۡلَمُ مَا تَكۡتُمُونَ ﴿١١٠﴾

110 നിശ്ചയമായും, സംസാരത്തിൽനിന്ന് പരസ്യമായത് അവൻ അറിയും; നിങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതും അവൻ അറിയും.

وَإِنۡ أَدۡرِي لَعَلَّهُۥ فِتۡنَةٞ لَّكُمۡ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٖ ﴿١١١﴾

111 എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ; ഒരു പക്ഷേ അത് [ആ വാഗ്ദാന സംഭവം] നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പരീക്ഷണവും, കുറച്ചു സമയം വരേക്ക് സുഖസൗകര്യവും ആയിരിക്കാം''.

قَٰلَ رَبِّ ٱحۡكُم بِٱلۡحَقِّۗ وَرَبُّنَا ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلۡمُسۡتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

112 അദ്ദേഹം [നബി] പറഞ്ഞു: ''റബ്ബേ! ആ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം നീ വിധിച്ചാലും! നമ്മുടെ രക്ഷിതാവ് പരമകാരുണികനായുള്ളവനത്രെ; (അവനെതിരായി)നിങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ച്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവനത്രെ''.

---

108 قُلْ പറയുക. إِنَّمَا يُوحَى നിശ്ചയമായും വഹ്‌യു (ബോധനം) നൽകപ്പെടുന്നു. إِلَيَّ എനിക്ക്. أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് (ആരാധ്യൻ) ആണെന്ന്. إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഏക ഇലാഹ് (മാത്രം). فَهَلْ أَنتُم എന്നാൽ നിങ്ങളാണോ. مُّسْلِمُونَ കീഴൊതുങ്ങുന്നവർ, അനുസരണം കാണിക്കുന്നവർ (മുസ്‌ലിംകൾ). 109 فَإِن تَوَلَّوْا എന്നിട്ട് അവൻ തിരിഞ്ഞുപോയാൽ. فَقُلْ അപ്പോൾ പറയുക. آذَنتُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. عَلَى سَوَاءٍ ശരിക്കു, ശരിയായനിലയിൽ. وَإِنْ أَدْرِي എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, ഞാൻ അറിയുകയില്ല. أَقَرِيبٌ അടുത്തതാണോ. أَمْ بَعِيدٌ അഥവാ ദൂരമായതാണോ, വിദൂരമാണോ. مَّا تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. 110 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. يَعْلَمُ അറിയും, അറിയുന്നു. الْجَهْرَ പരസ്യമായത്, ഉറക്കെയുള്ളത്. مِنَ الْقَوْلِ വാക്കിൽ(സംസാരത്തിൽ)നിന്ന്. وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും. مَا تَكْتُمُونَ നിങ്ങൾ ഒളിച്ചു(മറച്ചു) വെക്കുന്നത്. 111 وَإِنْ أَدْرِي എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, ഞാൻ അറിയുകയില്ല. لَعَلَّهُ അതായിരിക്കാം. فِتْنَةٌ ഒരു പരീക്ഷണം. لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَمَتَاعٌ സുഖസൗകര്യവും. إِلَى حِينٍ കുറച്ചു സമയംവരേക്ക്. 112 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ രക്ഷിതാവേ. احْكُم നീ വിധിക്കുക, വിധിച്ചാലും. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥപ്രകാരം, യഥാർത്ഥംകൊണ്ട്. وَرَبُّنَا

നമ്മുടെ രക്ഷിതാവ്. الرَّحْمَنُ റഹ്മാനാണ്, പരമകാരുണികനാണ്. الْمُسْتَعَانُ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവനാണ്. عَلَى مَا تَصِفُونَ നിങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്ന, വിവരിക്കുന്ന, വർണ്ണിക്കുന്ന(തിനെപ്പറ്റി).

നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് വിവിക്ഷ 105-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്-ഭൂമി സദ് വൃത്തൻമാർ അനന്തരമെടുക്കുമെന്നത്-ആകാവുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ, സത്യം സ്വീകരിക്കാതെ, നിഷേധത്തിലും, ധിക്കാരത്തിലും നിരതരായിക്കൊണ്ടിരുന്നതിന് മരണാനന്തരം ഉണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. രണ്ടായിരുന്നാലും അത് അടുത്ത്തന്നെ സംഭവിക്കുമോ എന്ന കാര്യം അല്ലാഹുവിനുമാത്രമേ അറിയകയുള്ളു. ഒരുപക്ഷേ, അതിന് അൽപം കാലതാമസം ഉണ്ടായേക്കാം. ആ താമസം അവർക്കു താൽക്കാലിക സുഖസൗകര്യമായിത്തീർന്നേക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അതു വാസ്തവത്തിൽ അവർക്കൊരു പരീക്ഷണഘട്ടമായിരിക്കും. അതവർ നല്ലപോലെ തരണം ചെയ്താൽ അവർക്ക് ഗുണകരമാകും. ഇല്ലെങ്കിലോ, ഭയങ്കര ദോഷവും!

അല്ലാഹുവിന് യോജ്യമല്ലാത്തതും, അവന്റെ ബോധനങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ അവരുടെ പ്രസ്താവനകളെയും ആരോപണങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിന്നെതിരിൽ സഹായം അർത്ഥിക്കപ്പെടുവാൻ പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല, മറ്റാരുടെയും സഹായം ആവശ്യവുമില്ല എന്ന് നബി (ﷺ) സമാധാനിക്കുന്നതാണ് ഒടുവിലത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

(وربنا الرحمن المستعان وله الحمد والمنة)

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്.

ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام) അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ എറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ?!

മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (ﷺ) തിരുമേനിക്കുശേഷം, വീണ്ടും പുതിയ പ്രവാചകൻമാർ ഉണ്ടാവാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ചില കക്ഷികൾ, നബിമാരുടെ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ട അമാനുഷിക സംഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും, അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവാണ്. നബിമാരുടെ നുബുവ്വത്തിന് (പ്രവാചകത്വത്തിന്) ഒരു പ്രധാന തെളിവാണല്ലോ അങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ. അതില്ലെന്നു വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, നുബുവ്വത്ത് വാദക്കാർക്ക് രംഗപ്രവേശനത്തിനുള്ളമാർഗ്ഗം സുഗമമാകുമല്ലോ. ഈ വിഷയത്തിൽ അഹ്മദീ (ഖാദിയാനി)കളുടെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മുമ്പേ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇപ്പോൾ, വേലെ ചിലരും ഈ വിഷയത്തിൽ അവരെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട്-മറ്റു ചില അസാധാരണസംഭവങ്ങളെപ്പോലെ-ഇബ്രാഹീം (عليه السلام)നബിയെ തീകുണ്ഡത്തിലിട്ട സംഭവത്തെ നിഷേധിച്ചുവരുന്നു. സംഭവത്തെപ്പറ്റി അവർ പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

''ഇബ്രാഹിം (عليه السلام)നബിയെ അഗ്നിക്ക് ഇരയാക്കണമെന്ന് ശത്രുക്കൾ സ്വകാര്യമായി തീരുമാനിച്ചു-പരസ്യമായിട്ടല്ല. ഇത്തരം കുറ്റങ്ങൾക്കു (ഇബ്രാഹിം നബി ചെയ്തതുപോലെ കുറ്റങ്ങൾക്കു) അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ശിക്ഷയാണത്. അതിനായിട്ടായിരിക്കണം അവർ (37:97 ൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം) ഒരു കെട്ടിടം (بنيان) ഉണ്ടാക്കിയത്. ഇതു അറിഞ്ഞ ഉടനെ അദ്ദേഹം നാടുവിട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ തീയിലിടുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അഗ്നിയോടു തണുത്തുപോകുവാനും, രക്ഷയായിത്തീരുവാനും (സൂ;അമ്പിയാഇൽ കണ്ടതുപോലെ) അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അലങ്കാരപ്രയോഗം മാത്രമാണ്. ബിബംങ്ങളെ അദ്ദേഹം തല്ലിത്തകർത്തിയതിനാൽ,

അവിടെ ആളിക്കത്തിയിരുന്ന അഗ്നി(കോപഗ്നി) യോടാണ് അല്ലാഹു അണയുവാൻ കൽപിച്ചത്. (അല്ലാതെ, യഥാർത്ഥത്തിലുളള അഗ്നിയോടല്ല)'' ഇതാണ് ഇവരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം. ഇതിന്ന് ഇവർ പറയുന്ന ദുർന്യായങ്ങളിൽ പ്രധാനമായത്, ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ അപകടപ്പെടുത്തണമെന്നു-അഥവാ ഒരു കുതന്ത്രം ചെയ്യണമെന്നു-ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നല്ലാതെ, 'തീയിലിട്ട' എന്ന് ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല എന്നുളളതാകുന്നു. ബാക്കി ന്യായങ്ങളെല്ലാം ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചെരുപ്പിനൊത്തു കാൽ മുറിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തിയതാണെന്നു കാണാം.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ പേരിലുളള കുറ്റം മതദ്രോഹവും, രാജദ്രോഹവുമാണ്. അത്തരം കുറ്റങ്ങൾക്ക് അഗ്നിശിക്ഷയാണ് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നു ഇവർ സമ്മതിക്കുന്നു. പഴയകാലചരിത്രംകൊണ്ട് അതു ശരിയാണെന്നു നാമും മനസ്സിലാക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാട്ടുകാർ മുഴുവനും രാജാവും, പിതാവും-എല്ലാംതന്നെ-അദ്ദേഹത്തിൻെറ എതിർകക്ഷി. അദ്ദേഹം അവരുടെ മുമ്പിൽ, മഹാപാപിയും,തനി ധിക്കാരിയുമായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനും പരസ്യമായി അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിചാരണയും ചെയ്തു. (അമ്പിയാഉ് 61, 62) എന്നിട്ട് അവർ വിധി കൽപ്പിച്ചു: ''നിങ്ങൾ വല്ലതും ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ, ഇവനെ ചുട്ടെരിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ'' എന്ന്. (حرقوه وانصروا آلهتكم ان كنتم فاعلين – الأنبياء : ٦٨) എന്നിരിക്കെ, പതിവനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറമേൽ നടത്തപ്പെടേണ്ടുന്ന ശിക്ഷ-അഗ്നിശിക്ഷ- അവർ സ്വകാര്യമായി നടത്തുവാൻ മാത്രമാണ് ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നു ഇക്കൂട്ടർ ധരിച്ചതു ആശ്ചര്യം തന്നെ.

വസ്-സ്വാഫ്-ഫാത്ത് 98 ലും, അമ്പിയാഉ് 70 ലും ارادوا به كيدا (അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു അവർ ഒരു തന്ത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ തന്ത്രം എന്ന അർത്ഥത്തിനു ഉപയോഗിച്ച പദം كيد (കൈദ്) എന്നാകുന്നു. ഈ പദത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്, അവർ അദ്ദേഹത്തെ തീയിൽ ഇടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു സ്വകാര്യമായിട്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ പറയുന്നത്. 'കൈദ്' എന്നാൽ 'ഉപായം, തന്ത്രം, കുതന്ത്രം,ചതി, ദുസ്സാമർത്ഥ്യം, കൗശലം, വഞ്ചന' എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥങ്ങളുളള പദംതന്നെ. സ്വകാര്യമായോ, ഗൂഢാലോചനയോടുകൂടിയോ നടത്തുന്ന തന്ത്രങ്ങൾക്കു മാത്രമേ 'കൈദ്' എന്നു പറയൂവു എന്നു യാതൊരു നിബന്ധനയുമില്ല. മൂസാ(عليه السلام)നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചവരുടെ ആൺക്കുട്ടികളെ കൊന്നൊടുക്കുവാൻ ഫിർഔൻ കൽപന പാസ്സാക്കിയതിനെപ്പറ്റിയും, മൂസാ(عليه السلام)നബിയുടെ 'ഇലാഹി'ൻെറ അടുക്കലേക്കു കയറിപ്പോകുവാനായി ഒരുന്നതസൗധം കെട്ടണമെന്ന് അവൻ ഹാമാനോടു കൽപിച്ചതിനെപ്പറ്റിയും അല്ലാഹു 'കൈദ്' എന്നു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂ: 40 മുഅ്മിൻ 25ഉം 37ഉം ആയത്തുകളും മറ്റും നോക്കുക. ഇവിടെ ശത്രുക്കൾ ഉദ്ദേശിച്ച 'കൈദ്' എന്താണെന്നാണ് നാം നോക്കേണ്ടത്. ന്യായവും തെളിവും മുഖേന സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു പരമാർത്ഥത്തെ (തൗഹീദിനെ), ശക്തിയും ബലവും ഉപയോഗിച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണ് ശത്രുക്കളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതാണ് ഇവിടെ അവരുദ്ദേശിച്ച 'കൈദ്.' അതുകൊണ്ടാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയോട് ഉത്തരം മുട്ടിയപൂജാരികൾ, ''നിങ്ങൾ വല്ലതും ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ അവനെ ചുട്ടെരിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ'' എന്നു പറയുന്നത്. അഥവാ അതിന്നായി അദ്ദേഹം കൊലചെയ്യുകയോ, പതിവുപ്രകാരം ചുട്ടെരിക്കുകയോ, രണ്ടിലൊന്നു കൂടാതെ കഴിയുകയില്ലെന്നായിരുന്നു അവരുടെ തീരുമാനം. സൂ:അൻകബൂത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فما كان جواب قومه الا اقتلوه اوحرقوه فانجاه ا من النار– العنكبوت : ٢٤

(അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങളുടെ മറുപടി: അവനെ കൊലചെയ്യുവിൻ,അല്ലെങ്കിൽ ചുട്ടെരിക്കുവിൻ എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ട്, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തീയിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു.) തീയിലിട്ടോ, കൊലചെയ്തോ ഏതെങ്കിലും വിധേന അദ്ദേഹത്തെ ജീവഹാനിവരുത്തി തങ്ങളുടെ മതത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാനുളള ഏർപ്പാടാണ് ഇവിടെ 'കൈദു'

കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നു വ്യകതമാണ്. അല്ലാതെ, ആരും അറിയാതെസ്വകാര്യമായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു കരുതിയതല്ല.

സൂ:വസ്-സ്വാഫ്-ഫാത്തിൽ ''നിങ്ങൾ അവന്നായി ഒരു കെട്ടിടം സ്ഥാപിക്കുവിൻ, എന്നിട്ട് അവനെ ജ്വലിക്കുന്ന തീയിൽ ഇട്ടേക്കുക'' (ابنوا له بنيانا فالقوه فى الجحيم – الصافات ٩٧) എന്നും ശത്രുക്കൾ പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ 'കെട്ടിടം' എന്നർത്ഥം കൊടുക്കുന്നതു بنيان (ബുൻയാൻ) എന്ന പദത്തിനാണ്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയെ ഉപായത്തിൽ തീയിൽ ചാടിക്കുവാനുള്ള ഒരു സൂത്രമായിരിക്കണം ഇതെന്നാണ് ഇക്കൂട്ടരുടെ വാദം. 'ബുൻയാൻ' എന്ന പദം, വീടുപോലെയുള്ള കെട്ടിടത്തിനു മാത്രമല്ല ഉപയോഗിക്കുക. പടുത്തുണ്ടാക്കിയ മതിൽ, ഭിത്തി, കിണററിന്റെ ആൾമറ മുതലായതിനും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വാക്കാണത്. സ്വകാര്യമായി തീയിൽ ഇടുവാനാണ് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചതെങ്കിൽ, നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽവെച്ചോ മറ്റോ അവർ അതിനു ചട്ടവട്ടം ചെയ്യുകയല്ലാതെ, അതിനായി ഒരു പുതിയ കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കുമോ?! സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞതോതിലുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ-മേലിൽ ആരും ഇത്തരം അപരാധം ചെയ്വാൻ മുതിരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം കഠിനകഠോരവും, പരസ്യവുമായ ഒരു ശിക്ഷ-ഇബ്രാഹീമിനു നൽകുവാനാണ് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മതദ്രോഹത്തിനും, രാജദ്രോഹത്തിനും അന്ന് സാധാരണ നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ശിക്ഷ അഗ്നിക്കിരയാക്കുകയാണല്ലോ. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള കുററം അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൂടുതൽ ധിക്കാരപരമായതാകകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുന്ന ശിക്ഷയും കൂടുതൽ വമ്പിച്ചതായിരിക്കണം. അതിനായി, മുമ്പൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു വമ്പിച്ച തീകുണ്ഡം പടുത്തുണ്ടാക്കണം. എന്നിട്ട് അതിൽ ശക്തിയായ നിലയിൽ തീ കത്തിച്ചു ജ്വലിപ്പിക്കണം. അങ്ങിനെ, അദ്ദേഹത്തെ പരസ്യമായി അതിൽ ഇട്ടുകളയണം. ഇതാണ് ആ വാക്യത്തിന്റെ സാരം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയെ പരസ്യമായി വിചാരണ നടത്തി വമ്പിച്ച കുററകാരനാണെന്നു കണ്ടശേഷം 'കോപാഗ്നി ജ്വലിക്കുന്ന' ആ ഹൃദയങ്ങൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ എടുക്കേണ്ട ശിക്ഷാനടപടിയെപ്പററി ഒന്നും മിണ്ടാതെ, തൽക്കാലം പിരിഞ്ഞുപോകുകയും, അനന്തരം അദ്ദേഹത്തെ ഉപായത്തിൽ വല്ല തീയിലും കൊണ്ടുപോയി ചാടിക്കാമെന്നു ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയുമാണുണ്ടായതെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് എത്രമാത്രം യുക്തിഹീനമാണെന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കുക!

യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിടെ നടന്ന സംഭവം, ശത്രുക്കൾ'കൈദിനെ ഉദ്ദേശിച്ചത്' മാത്രമാണെന്നും, ബാക്കി ആയത്തുകളെല്ലാം ആ അടിസ്ഥാനത്തിലേ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൂടൂ എന്നുമാണ് തീ സംഭവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ജല്പിക്കുന്നത്. ഈ ജൽപനത്തിന്റെ അന്തരംഗം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ പിന്നെ, തീയിനോട് അല്ലാഹു തണുക്കുവാൻ കൽപിച്ചതും മററും അലങ്കാര പ്രയോഗങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുവാൻ വേഗം സാധിക്കുമല്ലോ! ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു വന്ന ആയത്തുകളുടെയും മററും വ്യക്തമായ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് 'കൈദ്' എന്ന ഒരു പദം എതിരായി വന്നിരിക്കുകയാണെന്ന് ഇവർക്ക് തോന്നിപ്പോയതാണെങ്കിൽ, ആ ഒരൊററ പദം അലങ്കാരപ്രയോഗമായി അങ്ങു തള്ളി ബാക്കിയെല്ലാം ശരിയായ രൂപത്തിൽതന്നെ സ്വീകരിച്ചുകൂടേ?! അതല്ലേ ന്യായം?!

يانار كونى بردا وسلاما على ابراهيم – الانبياء (തീയേ! നീ ഇബ്രാഹീമിനു ശീതളവും, രക്ഷയും ആയിക്കൊള്ളുക) എന്ന് അല്ലാഹുപറഞ്ഞത് ശത്രുക്കളുടെ 'കോപാഗ്നിയോടാണു' പോൽ! ഇങ്ങിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാൻ മുതിരുന്നപക്ഷം, ഏതു വാക്കിന്റെയും അർത്ഥം മാററുവാനും, ഏതു വാദവും തെളിയിക്കുവാനും ആർക്കും സാധിക്കും. 'അവർ അദ്ദേഹത്തെ തീകുണ്ഡത്തിൽ ഇട്ടു' എന്നുതന്നെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരുന്നാലും, 'അദ്ദേഹത്തിനു കോപാഗ്നി ബാധിച്ചു' എന്നും മററും ഇക്കൂട്ടർ അർത്ഥം കൽപിക്കുകയില്ലേ? തീർച്ചയായും കൽപിക്കും! കാരണം: ഖുർആന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയല്ല ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം-സ്വന്തം അഭിമതങ്ങളെ ഖുർആന്റെ പേരിൽ പുറത്തുവിടുക മാത്രമാണ്. പലസ്ഥല

ത്തും ഇവർ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. 'ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയെ തീയിൽ ഇട്ടു ' എന്ന വാചകം ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷേ ഹദീസിൽ അതേവാചകം തന്നെ കാണും. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഇക്കൂട്ടർ ഹദീസുകൾ പാടെ പുറംതള്ളുന്നതും ഒരു പതിവാണ്. പക്ഷെ, സത്യാന്വേഷികൾക്കു അതിനു നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

حسبنا الله ونعم الوكيل قالها ابراهيم حين القى فى النار وقالها محمد صلى الله عليه وسلم حين قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لكم – البخارى

(''നമുക്ക് അല്ലാഹു മതി: അവൻ ഭാരമേൽപിക്കപ്പെടുവാൻ വളരെ നല്ലവനത്രെ'' -**حسبنا الله ونعم الوكيل** എന്ന് ഇബ്റാഹീം നബി തീയിൽ ഇടപ്പെട്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞു. ''ജനങ്ങൾ നിങ്ങളോട് (യുദ്ധത്തിനു) ജനശേഖരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു'' എന്നു ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞ (ഭീഷണി പ്രചരിപ്പിച്ച) അവസരത്തിൽ മുഹമ്മദ് (صلى الله عليه وسلم) നബിയും അതു പറയുകയുണ്ടായി.)(*) അദ്ദേഹത്തെ തീയിൽ ഇട്ടു കരിക്കുവാനും, അതിനായി ഒരു കെട്ടിടം-തീകുണ്ഡം-തന്നെ നിർമ്മിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശത്രുക്കൾ തീരുമാനിച്ചു. തീയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നും, തീയിനോടു തണുത്തുകൊള്ളുവാൻ കൽപിച്ചുവെന്നും അല്ലാഹുവും പറഞ്ഞു. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം-മറ്റു മുസ്ലീംകളെപ്പോലെ-ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബിയെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശത്രുക്കൾ തീയിൽ ഇട്ടതായി ഇബ്നുഅബ്ബാസും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആ അവസരത്തിൽ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)മേൽപറഞ്ഞ വാക്യം-ദിക്ർ-ഉദ്ധരിച്ചുവെന്ന് ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞത് നബി(صلى الله عليه وسلم)യിൽ നിന്നു കേട്ടതായിരിക്കുവാനേ നിവൃതിത്തിയുള്ളുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

മുമ്പും പിമ്പും പറയപ്പെട്ട വാക്യങ്ങളിൽനിന്നോ, സന്ദർഭംകൊണ്ടോ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാകുമെന്ന് കാണുന്നിടത്ത്, ചില വാക്കുകളെയോ, വാക്യങ്ങളേയോ, വ്യക്തമാക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്ന സമ്പ്രദായം, സാധാരണ എല്ലാവരുടെ സംസാരത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. സാഹിത്യകാരൻമാരുടെ സംസാരങ്ങളിലാണ് ഇതു കൂടുതൽ കണ്ടെത്തുക. ഖുർആനിലാകട്ടെ, ഇതു സർവ്വസാധാരണമാണ്. സൂ:സ്വാഫ്-ഫാത്ത് 101 ഉം 102 ഉം നോക്കുക: ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്ക് ഒരു കുട്ടിയെക്കുറിച്ചു സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞ ഉടനെത്തന്നെ,തുടർന്നുപറയുന്നത്, ആ കുട്ടി തന്നോടൊപ്പം യത്നിക്കാറായപ്പോൾ, കുട്ടിയെ ബലിയർപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കുട്ടിയോട് ആലോചനനടത്തിയ വിവരമാണ്

(**فبشرناه بغلام حليم** فلما بلغ معه السعى قال.......) കുട്ടിയുണ്ടായതും, കുട്ടി വളർന്നുവന്നതും അതിന്നിടക്കുവെച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അതുപോലെതന്നെ, യൂസുഫ് (عليه السلام)നബി ജയിലിലായിരുന്നപ്പോൾ, ജയിലിൽ നിന്നു ഒഴിവായി പുറത്തുപോരുന്ന ഒരുവനോട് എൻെറ കാര്യം രാജാവിനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തണം (**اذكرنى عند ربك**) എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു. കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം രാജാവ് ഒരു സ്വപ്നം കാണുകയും, അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് അയാൾക്കതു ഓർമ്മവന്നത്. അപ്പോൾ യൂസുഫിനെപ്പറ്റി അയാൾ അവരെ വിവരം അറിയിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിനു സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം അറിയുമെന്നും മറ്റും പറയുകയും ചെയ്തു. മാത്രമല്ല, വേണമെങ്കിൽ ചെന്നു ചോദിച്ചു വരാമെന്നും അറിയിച്ചു. അങ്ങനെ, അവർ അവനെ അയച്ചു. അയാൾ ജയിലിൽചെന്ന് സ്വപ്ന വ്യാഖ്യാനം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു വരികയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ:യൂസുഫിൽ പറയുന്നത് നോക്കുക:

وادكر بعد امة انا انبئكم بتأويله فارسلون يوسف ايها الصديق افتنا فى سبع بقرات الخ– يوسف : ٤٦ ، ٤٥

(കുറെ കാലത്തിനുശേഷം അവനു ഓർമ്മവന്നു: ''ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനം പറഞ്ഞുതരാം, എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ അയക്കുവിൻ. യൂസുഫ്! ഹേ പരമസത്യവാ

---

* ഉഹ്ദ് യുദ്ധാനന്തരമുണ്ടായ ഒരു സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് നബി (സ)യും സഹാബികളും പറഞ്ഞതാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതെന്ന് സൂ: ആലുഇംറാൻ 173ൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

ൻ! ഞങ്ങൾക്ക് ഒരേഴു പശുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ തീരുമാനം പറഞ്ഞുതാ...'') അയാളെ അവർ പറഞ്ഞയച്ചതോ, അയാൾ ജയിലിൽ ചെന്നതോ ഒന്നുംതന്നെ അവിടെ പ്രസ്ഥാവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ട്, അവൻ നിന്നനിലയിൽതന്നെ 'യൂസുഫേ' എന്നു വിളിച്ചുവെന്നാണോ നാം കരുതേണ്ടത്? ഇതുപോലെ അനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ കഥയിൽതന്നെ **ابنوا له بنيانا فالقوه فى الجحيم**(അവനു നിങ്ങൾ ഒരു കെട്ടിടം സ്ഥാപിക്കുവിൻ, എന്നിട്ട് അവനെ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ ഇടുക) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെ, ഒരു കെട്ടിടം അവർ ഉണ്ടാക്കി എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷെ, അത് ഉണ്ടാക്കി എന്ന്-കെട്ടിടംകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ-ഇക്കൂട്ടരും സമ്മതിക്കുന്നു. അതേ സമയത്ത് ജ്വലിക്കുന്ന തീയിൽ ഇട്ടതുമാത്രം സംഭവിക്കാത്ത ഒരലങ്കാര പ്രയോഗമാക്കിത്തള്ളുവാൻ ഇവർ മുതിർന്നിരിക്കുകയാണ്.

فانجاه من النارا –العنكبوت (എന്നിട്ടു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തീയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ ചുട്ടെരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ജ്വലിക്കുന്ന തീയിൽ ഇട്ടുവെങ്കിലും, തീയിനോട് തണുപ്പും രക്ഷയുമായിക്കൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചതുമൂലം, അദ്ദേഹം, കരിഞ്ഞുപോകാതെ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നാണ് ഇതിൻെറ താല്പര്യമെന്നു വ്യക്തമത്രെ. പക്ഷെ, ഇക്കൂട്ടർ പറയുന്നത്: തീയിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷിച്ചു-അഥവാ തീയിൽ അകപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പായി അദ്ദേഹം നാടുവിട്ടുപോയിക്കളഞ്ഞു-എന്നാകുന്നു. പല നബിമാരുടെയും സമുദായങ്ങളെ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുകയുണ്ടായപ്പോൾ, നബിമാരെ അതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്ന് ഖുർആനിൽ പറയാറുണ്ട്. ഇതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, നബിമാരെ ആ ശിക്ഷകളിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷിച്ചു എന്നാണല്ലോ. അതുപോലെ ഇവിടെയും തീയിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷിച്ചു എന്നായിരിക്കണം താൽപര്യമെന്നത്രെ ഇവരുടെ ന്യായം. ശരി, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ സമുദായത്തിനു നൽകിയ ഒരു ശിക്ഷയിൽനിന്നായിരുന്നു ഇബ്രാഹീം (عليه السلام)നബിയെ അല്ലാഹു .ഇവിടെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതെന്നുവരികിൽ, ആ ന്യായം ഇവിടെയും പറഞ്ഞുനോക്കാമായിരുന്നു. മറിച്ച് സമുദായം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ച വിവരമാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ശിക്ഷയാണെങ്കിൽ, തീയിലിട്ടു കരിച്ചുകൊല്ലലുമാണ്. അതിൽനിന്ന് കരിയാതെയും, മരണപ്പെടാതെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നാണ് പറയുന്നത്. മാത്രമല്ല രക്ഷപ്പെടുത്തൽ (**انجاه**) എല്ലാസ്ഥലത്തും ഒരേ പ്രകാരത്തിലാണെന്നു ധരിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. കൊലയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നു പറയുമ്പോൾ കൊല ബാധിക്കാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നുതന്നെയാണർത്ഥം. എന്നാൽ, രോഗത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നു പറയുമ്പോൾ, രോഗം ബാധിക്കാതെ രക്ഷിച്ചുവെന്നും, ബാധിച്ചശേഷം വമ്പിച്ച യാതനകളോ, മരണമോ സംഭവിക്കാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നും അർത്ഥം ആകാവുന്നതാണ്. ഇത് ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ. സൂ: അമ്പിയാഉ് 88-ാം വചനം നോക്കുക: യൂനുസ് നബിയെക്കുറിച്ച് **ونجيناه من الغم** (അദ്ദേഹത്തെ നാം ദു:ഖത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി) എന്നു പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ മൽസ്യം വിഴുങ്ങുകയും, അതിൻെറ വയറ്റിൽ അദ്ദേഹം കുറെ താമസിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്ത ദു:ഖമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. മൽസ്യം വിഴുങ്ങാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. സൂ: അൽബഖറ 49ൽ ''ഫിർഔൻെറ കൂട്ടർ കഠിനമായ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, നാം നിങ്ങളെ അവരിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി'' (**واذنجيناكم من آل فرعن يسومونكم سوء العذاب –البقرة**) എന്ന് ഇസ്റാഈല്യരോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു. ആകുട്ടികളെ അറത്തുകൊല്ലുക മുതലായ ശിക്ഷയാണവർ നടത്തിയിരുന്നതെന്നു അവിടെത്തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആ ശിക്ഷ ഒന്നും അനുഭവിക്കാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നല്ലല്ലോ അവിടെ വിവക്ഷ. ഇതുപോലെ ഇനിയും പല ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയെ ശിക്ഷിക്കുവാനായി ഒരു തീകുണ്ഡം, അല്ലെങ്കിൽ കെട്ടിടമുണ്ടാക്കിയശേഷം, അതിൽ അകപ്പെടാതെ ഒളിച്ചുചാടിയോ മറ്റോ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാ

ൾ വലിയ അനുഗ്രഹം, തീയിൽ ഇട്ടശേഷം വെന്തുകരിയാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അതു കൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതും, ശത്രുക്കളെ കൂടുതൽ പരാജിതരാക്കിയതും (അമ്പിയാഉ് : 70ൽ) അല്ലാഹു 'അഭിമാനത്തോടെ' എടുത്തു പറയുന്ന തും. വമ്പിച്ച ഒരു അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ പരസ്യമായി എറിയപ്പെട്ടശേഷം, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി കരിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, അവിടെക്കൂടിയ കാണികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എന്തുമാത്രം പ്രതികരണമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല! തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനത്തെ പാടെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്ത ഈ പരിശ്രമം അടിയോടെ പരാജയപ്പെടു ത്തിയെന്നു മാത്രമല്ല, ഫലം നേരെ മറിച്ചാവുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ആ ശത്രുക്കൾ ഏറ്റവും പരാജിതർതന്നെ.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയെ തീയിലിട്ടു, കരിഞ്ഞില്ല, നേരെമറിച്ച് തീ തണുപ്പും രക്ഷയു മായി. ഇതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്ന് കാണിക്കുന്ന പല ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ- അവയുടെ നേർക്കുനേരെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ-സമ്മതിക്കുമ്പോൾ, അതിൽ അസാധാരണത്വം കാണുകയാൽ, വിറളിപിടിച്ച് ദുർവ്യാഖ്യാനത്തിനു മുതിരുന്ന ഇത്തരക്കാരിൽ ചിലർ, ഇബ്റാ ഹീം (عليه السلام)നബിയെ സംബന്ധിച്ച മറ്റൊരു അൽഭുതസംഭവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിനു കള മൊരുക്കുവാൻവേണ്ടി (സൂ:അൽബഖറ 260ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽവെച്ചു) അദ്ദേഹത്തെ 'തീയി ലിട്ടു' എന്നും അദ്ദേഹം 'അഗ്നിക്കിരയായി' എന്നും 'അഗ്നിപരീക്ഷണത്തിന് ഇരയായിട്ടുണ്ട്' എന്നും മറ്റും തുറന്നുസമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ, നബി (ﷺ) തിരുമേ നിയുടെ ഒരു ഹദീസാണ് ഓർമ്മവരുന്നത്: ''ഒരു വസ്തുവിനോടു നിനക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രേമം, നിന്നെ അന്ധനും, ബധിരനുമാക്കിയേക്കും.'' (حبك الشيئ يعمى ويصم –رواه ابو دود)

القرآن يفسر بعضه بعضا (ഖുർആന്റെ ഒരുവശം മറ്റൊരുവശത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നു) എന്ന സുസമ്മതമായ തത്വത്തെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചും, അത് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വേണ്ടത്ര ഗൗനി ക്കാറില്ലെന്ന് സദാ വ്യസനം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും ഇക്കൂട്ടർ പലപ്പോഴും സത്യത്തെ വിമർശിക്കുവാനൊരുങ്ങുക. എന്നിട്ട്, തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായ ഒരു അർത്ഥത്തിൽ എവിടെയെ ങ്കിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വാക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, വിമർശനം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോവുക ഇവരുടെ പതിവാണ്. അതിന് ഒരു ഉദാഹരണമാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി യുടെ കഥയിൽ ഉപയോഗിച്ച മേൽകണ്ട 'കൈദ്' (كيد) എന്ന പദം ഇവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയ ത്. അങ്ങനെ, അതുവഴി ഒരുപാട് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുവല്ലോ. ഇതുപോ ലെ, തങ്ങൾക്കാവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ മറ്റു പല വാക്കുകളും ഇവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഇവിടെ വിവരിച്ച് ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതതു സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം ചൂണ്ടി ക്കാട്ടേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ, ചൂണ്ടിക്കാട്ടാതെ തരമില്ലല്ലോ. ഇതുപോലെത്തന്നെ തങ്ങൾ നിഷേ ധിക്കുന്ന സംഗതികൾക്കു എതിരായിക്കാണുന്ന ഹദീസുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവയുടെ നേരെ കണ്ണടക്കലും ഇവരുടെ ഒരു പതിവാകുന്നു. ഹദീസുകളെ പ്രത്യക്ഷത്തിലങ്ങ് തള്ളിക്കളയുന്ന ത് തങ്ങളെപ്പറ്റി സംശയമുളവാക്കുമെന്നതുകൊണ്ട് ഹദീസുകളെപ്പറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞേക്കും. അല്ലാത്തപക്ഷം, തങ്ങൾക്കുതന്നെയും അനുകൂലമായിവരുന്ന ഹദീസുക ൾ, വേണ്ടുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കുവാനും മാർഗ്ഗമുണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു നമുക്കു സത്യ ബോധവും, അവന്റെ മതത്തിൽ സ്ഥിരചിത്തതയും പ്രദാനംചെയ്യട്ടെ! ആമീൻ.

ولله المنة والفضل وهو الموفق للسداد والصواب والحمد لله اولا واخرا

22. സൂറത്തുൽ-ഹജ്ജ് سورة الحج

[52 മുതൽ 55 കൂടിയ ആയത്തുകൾ മക്കായുടെയും മദീനായുടെയും ഇടയ്ക്കു വെച്ച് അവതരിച്ചതും, ബാക്കി മദീനായിൽ അവതരിച്ചതുമാണെന്നും, 19 മുതൽ 24 കൂടിയ വചനങ്ങളൊഴിച്ചു ബാക്കി മദീനായിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മിക്കവാറും വചനങ്ങൾ മദനീയും, ബാക്കി മക്കീയും ആണെന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരിയായിട്ടുള്ളത്.]

(വചനങ്ങൾ 78 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 10)

ഈ സൂറത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ മൂന്നാകുന്നു: 1. മരണാനന്തരജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്. 2. ഹജ്ജിനെയും 'മസ്ജിദുൽഹറാമി'നെയും സംബന്ധിച്ച്. 3. യുദ്ധം, അക്രമകാരികളുടെ നാശം, സ്രഷ്ടാവിൻെറ അസ്തിത്വം, വിഗ്രഹാദിദൈവങ്ങളുടെ ദുർബലത മുതലായ പൊതുകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمۡۚ إِنَّ زَلۡزَلَةَ ٱلسَّاعَةِ شَيۡءٌ عَظِيمٞ ١

1 ഹേ, മനുഷ്യരേ! നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ! നിശ്ചയമായും, അന്ത്യസമയത്തിലെ [ലോകാവസാനഘട്ടത്തിലെ] പ്രകമ്പനം വമ്പിച്ച ഒരു കാര്യമത്രെ!

يَوۡمَ تَرَوۡنَهَا تَذۡهَلُ كُلُّ مُرۡضِعَةٍ عَمَّآ أَرۡضَعَتۡ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمۡلٍ حَمۡلَهَا وَتَرَى ٱلنَّاسَ سُكَٰرَىٰ وَمَا هُم بِسُكَٰرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٞ ٢

2 നിങ്ങൾ അത് കാണുന്ന ദിവസം, മുലകൊടുക്കുന്ന ഓരോ സ്ത്രീയും അവൾ മുലകൊടുക്കുന്നതിനെ [ശിശുവിനെ]ക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധയിലായിത്തീരും; ഗർഭവതിയായ ഓരോ സ്ത്രീയും അവളുടെ ഗർഭം പ്രസവിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്! ജനങ്ങളെ മത്തൻമാരായി നിനക്ക് കാണാം. വാസ്തവത്തിൽ] അവർ മത്തൻമാരേയല്ല; പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ കഠിനമായതത്രെ!

1 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. اتَّقُوا നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുവിൻ, സൂക്ഷിക്കുവിൻ. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ. إِنَّ زَلْزَلَةَ നിശ്ചയമായും കുലുക്കം, പ്രകമ്പനം. السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തിൻെറ, അന്ത്യഘട്ടത്തിൻെറ. شَيْءٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ഒരു കാര്യമാണ്.. 2 يَوْمَ تَرَوْنَهَا നിങ്ങളുത് കാണുന്ന ദിവസം. تَذْهَلُ അശ്രദ്ധയിലാകും, അന്തംവിട്ടു പോകും. كُلُّ مُرْضِعَةٍ എല്ലാ മുല കൊടുക്കുന്നവളും. عَمَّا أَرْضَعَتْ അവൾ മുല കൊടുക്കുന്നതിനെ(ശിശുവിനെ)ക്കുറിച്ചു. وَتَضَعُ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്യും. كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ എല്ലാ ഗർഭവതിയും, ഗർഭമുള്ളവളും. حَمْلَهَا അവളുടെ ഗർഭത്തെ. وَتَرَى നീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. سُكَارَى മത്തൻമാരായി. وَمَا هُمْ അവരല്ല, അവരല്ലതാനും. بِسُكَارَى മത്തൻമാർ, മത്തുപിടിച്ചവർ. وَلَكِنَّ പക്ഷേ, എങ്കിലും. عَذَابَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ. شَدِيدٌ കഠിനമായതാണ്.

ലോകാവസാനസമയത്ത് സംഭവിക്കുന്ന അതിഭയങ്കരങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളാകുന്നു ഇവിടെ പ്രകമ്പനം-അഥവാ കുലുക്കം (زلزلة) -കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അതിൻെറ കാഠിന്യവും, ഗൗരവവും നിമിത്തം ശിശുക്കൾക്ക് മുലകൊടുക്കുന്ന മാതാക്കൾ അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കാൾ സ്നേഹിക്കുന്ന അരുമക്കുഞ്ഞുകളുടെ കാര്യംപോലും മറന്ന് പോകും. ഗർഭിണികളായ സ്ത്രീകൾ സമയമെത്താതെതന്നെ പെട്ടെന്ന് പ്രസവിച്ചുപോകും. മനുഷ്യരെല്ലാം ലഹരിപിടിച്ച മത്തൻമാരെപോലെ എന്തെന്നില്ലാത്തവണ്ണം പരിഭ്രാന്തരായിതീരും. ഖബറുകളിൽ നിന്ന് എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്നതിൻെറ മുമ്പത്തെ സ്ഥിതിതന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, അതിനെ തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളും സ്ഥിതിഗതികളും എത്രമേൽ ഭയാനകമായിരിക്കും?! അല്ലാഹു കാക്കട്ടെ! ആമീൻ. ബനൂമുസ്തലഖ് (بنوا المصطلق) യുദ്ധകാലത്താണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചതെന്നും, നബി(ﷺ) അത് സഹാബികൾക്ക് ഓതികേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അവർ, മറ്റൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത അത്ര അധികം കരയുകയുണ്ടായെന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيۡطَٰنٖ مَّرِيدٖ ﴿٣﴾

3 യാതൊരു അറിവുമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ തർക്കിക്കുകയും, ധിക്കാരശീലനായ എല്ലാ(തരം) പിശാചിനെയും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരിലുണ്ട്.

كُتِبَ عَلَيۡهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ يُضِلُّهُۥ وَيَهۡدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ﴿٤﴾

4 തന്നെ ആർ കാര്യകർത്താവാക്കിയോ അവനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് അവനെ (പിശാചിനെ) ക്കുറിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അതിൽ മാറ്റം വരുകയില്ല.)

---

3 وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. مَن ചിലർ. يُجَادِلُ അവൻ തർക്കിക്കും. فِي اللهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ. بِغَيْرِعِلْمٍ യാതൊരു അറിവും കൂടാതെ. وَيَتَّبِعُ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യും. كُلَّ شَيْطَانٍ എല്ലാ പിശാചിനെയും مريد. ധിക്കാരശീലനായ. 4 كُتِبَ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِ അവനെപ്പറ്റി, അവൻെറ പേരിൽ. أَنَّهُ അവനാണെന്ന്. مَن تَوَلَّاهُ അവനെ ആർ കാര്യകർത്താവാക്കിയോ. فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ എന്നാൽ അവൻ അവനെ വഴി പിഴപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന്. وَيَهْدِيهِ അവനെ നയിക്കുകയും ചെയ്യും, അവന് വഴി കാണിക്കയും ചെയ്യും. إِلَى عَذَابِ ശിക്ഷയിലേക്ക്. السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ.

അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, അവൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന മഹൽ ഗുണങ്ങൾ, അവൻെറ മതകാര്യങ്ങൾ ആദിയായവയെല്ലാം 'അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യ'ത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സത്യവിശ്വാസം, സദാചാരം, ധാർമ്മികബോധം മുതലായവയിൽനിന്ന് മനുഷ്യരെ അകറ്റി നിറുത്തുവാൻ പരിശ്രമം നടത്തുക, നിർമ്മതനിരീശ്വരസിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുക, അന്ധവിശ്വസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും നിലനിർത്തുവാൻ യത്നിക്കുക, ശരിയായ അറിവോ ലക്ഷ്യമോ ന്യായമോ കൂടാതെയുള്ള തർക്കങ്ങൾ നടത്തുക, സത്യത്തിലും ലക്ഷ്യത്തിലും സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന വിമർശനങ്ങൾ നടത്തുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ദുസ്സമ്പ്രദായക്കാരായ ഏതുതരം പിശാചുക്കളെയും-അവർ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവരാകട്ടെ-ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാകട്ടെ-പിൻതുടരുന്നവരെ ഈ വചനം ശക്തിയായി താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും, ഇത്തരക്കാരുമായി കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാകുന്നതും ഇഹലോകത്തു ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തെയും, പരലോകത്തു നരകശിക്ഷയെയും മാത്രമാണ് പ്രദാനം ചെയ്യുക എന്നും അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. 8-ാം വചനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.

സത്യവും ലക്ഷ്യവും മറച്ചുകൊണ്ടോ, അവയെ ചോദ്യംചെയ്തുകൊണ്ടോ തർക്കത്തിനും, വിമർശനത്തിനും മിനക്കെടുന്നവർ ധിക്കാരശീലൻമാരായ പിശാചുക്കൾ **شيطان مريد** തന്നെ. ലക്ഷ്യവും, യാഥാർത്ഥ്യവും അറിയുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ അതിനു വഴങ്ങുന്നവർ, അവരെ പിൻപറ്റിനടക്കുന്ന അനുയായികളുമാകുന്നു. സത്യം വെളിപ്പെടുവാൻവേണ്ടി ലക്ഷ്യത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വാഗ്വാദംനടത്തുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, അതു ആവശ്യവും കൂടിയായിരിക്കും. സത്യം വെളിപ്പെട്ടാൽ ഉടനെ അതു സ്വീകരിക്കുകയും, ലക്ഷ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ മാർഗ്ഗം അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നല്ല തർക്കത്തിൻെറ ലക്ഷണമാകുന്നു. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു ഹദീസ് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:

ما ضل قوم بعد هدى كانوا عليه الا اوتوا الجدل – احمدوابن ماجة والترمذى

ഏതൊരു ജനതയും, നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നതിനുശേഷം അവരിൽ തർക്കം നൽകപ്പെട്ടിട്ടല്ലാതെ വഴി പിഴക്കാറില്ല എന്ന് സാരം.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمۡ فِي رَيۡبٖ مِّنَ ٱلۡبَعۡثِ فَإِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن تُرَابٖ ثُمَّ مِن نُّطۡفَةٖ ثُمَّ مِنۡ عَلَقَةٖ ثُمَّ مِن مُّضۡغَةٖ مُّخَلَّقَةٖ وَغَيۡرِ مُخَلَّقَةٖ لِّنُبَيِّنَ لَكُمۡۚ وَنُقِرُّ فِي ٱلۡأَرۡحَامِ مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى ثُمَّ نُخۡرِجُكُمۡ طِفۡلٗا ثُمَّ لِتَبۡلُغُوٓاْ أَشُدَّكُمۡۖ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرۡذَلِ ٱلۡعُمُرِ لِكَيۡلَا يَعۡلَمَ مِنۢ بَعۡدِ عِلۡمٖ شَيۡـٔٗاۚ وَتَرَى ٱلۡأَرۡضَ هَامِدَةٗ فَإِذَآ أَنزَلۡنَا عَلَيۡهَا ٱلۡمَآءَ ٱهۡتَزَّتۡ وَرَبَتۡ وَأَنۢبَتَتۡ مِن كُلِّ زَوۡجِۭ بَهِيجٖ ۝٥

5 ഹേ, മനുഷ്യരേ! (മരണശേഷം) ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ സംശയത്തിലാണെങ്കിൽ(ആലോചിച്ചു നോക്കുക): നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളെ നാം മണ്ണിൽ നിന്നും, പിന്നീട് ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ നിന്നും, പിന്നെ രക്തപിണ്ഡത്തിൽ നിന്നും, പിന്നീട് ശരിയായ രൂപം നൽകപ്പെട്ടതും രൂപം നൽകപ്പെടാത്തതുമായ മാംസപിണ്ഡത്തിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ചു; നിങ്ങൾക്ക് (നമ്മുടെ സൃഷ്ടി മാഹാത്മ്യം) വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാൻ വേണ്ടി (യാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തത്). നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധി വരെ ഗർഭാശയങ്ങളിൽ നാം താമസിപ്പിക്കുന്നു; പിന്നീട്, നിങ്ങളെ ശിശുക്കളായി നാം പുറത്തു കൊണ്ടു വരുന്നു; പിന്നെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പൂർണ്ണദശ പ്രാപിക്കുംവരെയും (വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നു). നിങ്ങളിൽ (നേരത്തെ) മരണമടയുന്നവരുമുണ്ട്; അറിവുണ്ടായിരുന്നതിനു ശേഷം (അതു നഷ്ടപ്പെട്ട്) യാതൊന്നും അറിയാതായിത്തീരുമാറ് ആയുസ്സിൻെറ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലാവസ്ഥവരേക്കും ഒഴിവാക്കിവിടപ്പെടുന്നവരും നിങ്ങളിലുണ്ട്. ഭൂമി, വരണ്ടു കിടക്കുന്നതായി നീ കാണുന്നു; എന്നിട്ട് അതിൻമേൽ നാം (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയാൽ അത് (ചൈതന്യം പൂണ്ട്) സ്ഫുരിച്ചുവരികയും, ചീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; കൗതുകമുള്ള എല്ലാ (സസ്യ) ഇണകളെയും അത് ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

5 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. فِي رَيْبٍ വല്ല സംശയത്തിലും. مِّنَ الْبَعْثِ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുന്ന (രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തെ)പ്പറ്റി. فَإِنَّا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം. خَلَقْنَاكُم നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. مِّن تُرَابٍ മണ്ണിൽനിന്നു, മണ്ണിനാൽ. ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ പിന്നെ

ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നും. ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ പിന്നെ രക്തപിണ്ഡത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിക്കുന്നതിൽനിന്നും. ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ പിന്നെ മാംസപിണ്ഡത്തിൽ നിന്നും. مُّخَلَّقَةٍ രൂപം നൽകപ്പെട്ടതായ. وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ രൂപം നൽകപ്പെടാത്തതുമായ. لِّنُبَيِّنَ നാം വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാൻവേണ്ടി. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَنُقِرُّ നാം താമസിപ്പിക്കുന്നു. فِي الْأَرْحَامِ ഗർഭാശയങ്ങളിൽ. مَا نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ. إِلَىٰ أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ. مُّسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. ثُمَّ പിന്നീട്. نُخْرِجُكُمْ നിങ്ങളെ നാം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. طِفْلًا ശിശുവായി, ശിശുക്കളായി. ثُمَّ പിന്നീട്. لِتَبْلُغُوا നിങ്ങൾ എത്തുന്നതുവരെയും, എത്തുവാൻവേണ്ടിയും. أَشُدَّكُمْ നിങ്ങളുടെ പൂർണ്ണദശ നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ശക്തിയായ അവസ്ഥ. وَمِنكُم നിങ്ങളിലുണ്ട്. مَّن يُتَوَفَّىٰ മരണമടയുന്നവർ. وَمِنكُم നിങ്ങളിലുണ്ട്. مَّن يُرَدُّ ഒഴിവാക്കി വിടപ്പെടുന്നവർ, ആക്കപ്പെടുന്നവർ. إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ ആയുസ്സിൻെറ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലാവസ്ഥവരെ, ഏറ്റവും താണ നിലവരെ. لِكَيْلَا يَعْلَمَ അവൻ അറിയാതിരിക്കുവാൻ (അറിയാതിരിക്കുമാറ്). مِن بَعْدِ عِلْمٍ അറിവിന് (അറിവുണ്ടായതിന്ന്)ശേഷം. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَتَرَى നിനക്ക് കാണാം നീ കാണുന്നു. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. هَامِدَةً വരണ്ടതായി, അടങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായി. فَإِذَا أَنزَلْنَا എന്നിട്ട് നാം ഇറക്കിയാൽ. عَلَيْهَا അതിൻമേൽ, അതിൽ. الْمَاءَ വെള്ളം (മഴ). اهْتَزَّتْ അത് സ്ഫുരിക്കുന്നു, ഇളകുന്നു. وَرَبَتْ അത് ചീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, പൊന്തുകയും ചെയ്യുന്നു. وَأَنبَتَتْ അത് ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും (മുളപ്പിക്കുകയും) ചെയ്യുന്നു. مِن كُلِّ زَوْجٍ എല്ലാ ഇണകളെയും. بَهِيجٍ കൗതുകമുള്ള, അഴകുള്ള.

മരണാനന്തരജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരോട്, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അപ്രകാരം, അവരുടെ ആദ്യസൃഷ്ടിയുടെ കർത്താവായ അല്ലാഹുവിന് അവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയമായും കഴിവുണ്ടെന്നും, അനേകം സ്ഥിതി മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയരായ അവർ വീണ്ടും ചില മാറ്റങ്ങൾക്കുകൂടി വിധേയരാകുന്നതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ലെന്നും അപ്പോഴവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. മനുഷ്യൻെറ ഉൽഭവം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ അവൻെറ ശരീരത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ കണക്കറ്റതാകുന്നു. എങ്കിലും അവയിൽ പ്രധാനമായ ഏഴു അവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

1-ാമത്തേത്: അവൻെറ തുടക്കം മണ്ണിൽനിന്നാകുന്നു (من تراب) മനുഷ്യൻെറ ആദ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام)നബിയെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതും, ഇന്ദ്രിയത്തിൽ അടക്കം ചെയ്ത മനുഷ്യബീജത്തിൻെറ ഉൽഭവവും മണ്ണിൽനിന്നാണല്ലോ. മണ്ണിൽനിന്നും ജലത്തിൽനിന്നുമായി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് ആദ്യം രക്തവും പിന്നീട് ശുക്ളവും ഉണ്ടാകുന്നു. 2-ാമത്തേത്: ശുക്ള ബീജത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങുന്നു (ثم من نطفة) ശുക്ളജലത്തിൻെറ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരംശം മാതാവിൻെറ ഗർഭാശയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. താമസിയാതെ, അതിൽനിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു രൂപത്തിലേക്ക് അതു നീങ്ങുന്നു. 3: അനന്തരം അതു ഗർഭാശയഭിത്തികളിൽ അള്ളിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു രക്തക്കട്ട (علقة) യായി മാറുന്നു. 4: അല്പദിവസത്തിനകം അത് മാംസപിണ്ഡമായി (مضغة) മാറുന്നു. ഗർഭത്തിലിരിക്കുന്ന ശിശുവിൻെറ 4-ാമത്തെ ഈ ഘട്ടത്തെ അല്ലാഹു രണ്ടു അവസ്ഥയിലായി വിവരിക്കുന്നു; ശരിയായ രൂപം നൽകപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതും (مخلقة وغير مخلقة)

(مخلقة) എന്ന പദം രണ്ടുമൂന്നു തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. അതായത്: രൂപവും അവയവങ്ങളും, ഇന്ദ്രിയശക്തികളുമെല്ലാം പൂർത്തിയായി നൽകപ്പെട്ടത് എന്നും, ജീവനോടുകൂടി പ്രസവിക്കപ്പെടത്തക്കവണ്ണം പൂർണ്ണനില നൽകപ്പെട്ടത് എന്നും, മനുഷ്യരൂപം പൂർത്തിയായി നൽകപ്പെട്ടത് എന്നും-ഇങ്ങിനെ മൂന്നുവിധത്തിൽ-വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. രൂപം നൽകപ്പെടാത്തത് (غير مخلقة) എന്ന വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും ഇതനുസരിച്ച് വ്യഖ്യാനിക്കപ്പെടാം. ഏതഭിപ്രായം നാം സ്വീകരിച്ചാലും, മേൽപറഞ്ഞ നാലു ഘട്ടങ്ങളിൽവെച്ചു കൂടുതൽ സമയം

പിടിക്കുന്നതു ഈ നാലാമത്തെ ഘട്ടത്തിലാകുന്നു. ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ പൂർണ്ണതയും അപൂർണ്ണതയും നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നതും, ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും നൽകപ്പെടുന്നതും ഈ ഘട്ടത്തിലാകുന്നു. അങ്ങിനെ കുറച്ചുമാസങ്ങളോളം ആ ശിശു ഗർഭാശയലോകത്തുവെച്ച് വളർത്തപ്പെടുന്നു. അനുനിമിഷം അതിനുവേണ്ടുന്ന എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന ഹസ്തം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വളരുവാനും, വികസിക്കുവാനും, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും അവിടെ അതു ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. ഇത്രയും കാലത്തെ അത്ഭുതകരമായ - അജ്ഞാതമായ-ആ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യനു വേഗം കണ്ടറിയുക സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലും, അവന് അത് നിഷേധിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി മാത്രം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യവും, അവന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവവും മനുഷ്യനു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസവുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതിനെത്തുടർന്നു لنبين لكم (നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

ഡോക്ടർ എ.സി. സെൽമൺ, M.D അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ആരോഗ്യവും ദീർഘായുസ്സും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ (*) പറയുന്ന ചില സംഗതികൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഇവിടെ സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും:-

''ഒരു സ്ത്രീ ഗർഭം ധരിച്ചു കഴിഞ്ഞാലുടൻതന്നെ, കടുകുമണിയെക്കാൾ ചെറുതായ അണ്ഡം (ഇതിന്റെ വ്യാസം ഒരു അംഗുലത്തിന്റെ നൂറ്റി ഇരുപത്തഞ്ചിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്.) വളരുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ അതിനൊരു മൽബറി (Mulberry= അമറാത്തി) പഴത്തിന്റെ ആകൃതിയും, ഏകദേശം അത്രത്തോളം വലിപ്പവും ഉണ്ടാകുന്നു. നാലാഴ്ചകൊണ്ടു അതൊരു പ്രാവിന്റെ മുട്ടയോളമാകുന്നു. രണ്ടാം മാസാവസാനത്തോടുകൂടി ഒരു കോഴിമുട്ടയോളം വലിപ്പമുണ്ടാകുകയും, ഒരു മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ ആകൃതി ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഗർഭാശയത്തിന്റെ ഉൾഭാഗത്തോടു അതിനെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതാനും രക്തനാഡികൾ ഉണ്ട്. മാതാവ് ഭക്ഷിച്ചു ദഹിക്കുന്ന ഭക്ഷണങ്ങൾ അവളുടെ രക്തനാഡികൾവഴി ഗർഭശിശുവിലേക്ക് കടന്നു ചെല്ലുന്നു.''

''ഒരു മൽബറിപ്പഴത്തെപ്പോലെ കാണപ്പെടുന്ന ചെറുപിണ്ഡം വളർന്നു 206 അസ്ഥികളും, 500ൽപരം മാംസപേശികളും, കണ്ണ്, ചെവി, ഹൃദയം, തലച്ചോറ് മുതലായ അവയവങ്ങളും ഉളള ഒരു മനുഷ്യശരീരമായിത്തീരുന്നു എന്നുളളതു അത്യത്ഭുതകരമായ ഒരു സംഗതി തന്നെ! മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതും ആ ചെറുപിണ്ഡം വളർന്നു ഒരു പുതിയ പരിപൂർണ്ണ ശരീരമായിത്തീരുവാനിടയാക്കുന്നതും സർവ്വശക്തനായ ദൈവംതന്നെയാണെന്നുളളതിന് ഇത് വേറൊരു തെളിവത്രെ.......''

''നാലാം മാസാന്ത്യത്തിൽ ശിശുവിന് അഞ്ചംഗുലം നീളമുണ്ടായിരിക്കും. ആറുമാസം കഴിയുമ്പോൾ അതിന് രണ്ടരറാത്തൽ ഘനംകാണും. 6-ാം മാസാവസാനത്തിൽ ജനിക്കുന്ന പക്ഷം, ശിശു ഏതാനും ദിവസത്തിലധികം ജീവിച്ചിരിക്കുകയില്ല. 9-ാംമാസാവസാനത്തിൽ ശിശുവിന് 4 മുതൽ 6 വരെ റാത്തൽ ഘനവും, ഏകദേശം 18 അംഗുലം നീളവും ഉണ്ടായിരിക്കും....10-ാം മാസാവസാനത്തിൽ (280 ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ) അത് പരിപൂർണ്ണ വളർച്ച പ്രാപിച്ചിരിക്കും. അപ്പോൾ 6 മുതൽ 10 റാത്തൽ വരെ ഘനവും, ഉദ്ദേശ്യം 20 അംഗുലം നീളവും കാണും.''

''ഗർഭകാലം ഏകദേശം ഇരുനൂറ്റി എൺപതു ദിവസങ്ങളാണ്........എങ്കിലും, ശരിയായ

---

* ആരോഗ്യസംബന്ധമായ പ്രധാനപ്പെട്ട പല തത്വങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥമാണിത്. ഈ ഗ്രന്ഥം പല ഭാഷകളിലേക്കും വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ജനനതിയ്യതി നിശ്ചയിക്കുവാൻ ഒരു പ്രകാരത്തിലും സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദിവസത്തിന് ഒരാഴ്ച മുമ്പായോ, ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടോ ശിശു ജനിച്ചേക്കാം......'' (പേജ്: 145, 146.) ഒരാഴ്ച മുമ്പോ പിമ്പോ ആകാമെന്നു ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതു സാധാരണസ്ഥിതി മാത്രമാണ്. സാധാരണക്കെതിരായി സംഭവിക്കാവുന്നതിനെപ്പറ്റി ആർക്കും ഏകദേശ അഭിപ്രായം പറയുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല.

5-ാമത്തെ അവസ്ഥ: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാലം തികയുമ്പോൾ, ഈ ബാഹ്യലോകത്തേക്ക് അവൻ (മനുഷ്യൻ) ശിശുവായി പുറത്തുവരുന്നു. (ثم نخرجكم طفلا) പുറത്തുവരുമ്പോൾ, കരയുവാൻ മാത്രം പഠിച്ച അവൻ ഉടനെ മുലപ്പാൽ കുടിക്കുവാനും, ക്രമേണ ഓരോ അറിവും, അഭ്യാസവും കരസ്ഥമാക്കുവാനും ശീലിച്ചുവരുന്നു. അജ്ഞാതലോകത്തു വെച്ച് പരിപാലിച്ച അതേ ഹസ്തം തന്നെ, അവനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുപോരുവാൻ വേണ്ടത് ഈ ലോകത്തും അവനു വേണ്ടി മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. 6-ാമത്തേത് : അങ്ങനെ, അവൻ പ്രായപൂർത്തിയും, യുവത്വവും പ്രാപിക്കുന്നു. ബുദ്ധിയും തന്റേടവും ഉള്ളവനായിത്തീരുന്നു. 7-ാമത്തെ സ്ഥിതി മാറ്റം-ഇതാണ് അവസാനത്തേത്-അവനെ വീണ്ടും അദൃശ്യമായ മറ്റൊരു ലോകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. അഥവാ അവൻ മരണമടയുന്നു. ഇതെപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണ്, എവിടെ വെച്ചാണ് എന്നൊന്നും ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവന്റെ സ്രഷ്ടാവിനു മാത്രമേ അത് അറിഞ്ഞുകൂടൂ. ചിലർക്കു ആയുഷ്ക്കാലം കുറവായിരിക്കും. അവർ നേരത്തേ മരിച്ചുപോകുന്നു. മറ്റുചിലർക്ക് ദീർഘായുസ്സ് നൽകപ്പെടുന്നു. വാർദ്ധക്യം നിമിത്തം അറിവും, കഴിവുമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട കേവലം ശിശുസമാനമായിത്തീർന്ന ശേഷമേ മരണമടയുന്നുള്ളു.

ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഭൂമുഖത്ത് കാണപ്പെടുന്ന സസ്യലതാദികളുടെ ചരിത്രവും. ഉണങ്ങി വരണ്ടു തരിശായിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നു, ഉടനെ അതിൽ പല മാറ്റങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നു. അത് പെട്ടെന്ന് ചൈതന്യമുള്ളതായിത്തീരുന്നു. ചീർത്തു പിളരുന്നു. അൽപദിവസത്തിനകം പച്ചപിടിക്കുന്നു. കുറച്ചുദിവസം കൂടി കഴിയുമ്പോൾ ഹാ! എന്തൊരു കാഴ്ച! വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളുമായി! പൂവും കായുമായി! ഇങ്ങിനെ മനുഷ്യന്റെയും, ഭൂമുഖത്തു വളരുന്ന വസ്തുക്കളുടെയും, സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി അൽപമാത്രമായ ചിന്തയെങ്കിലും ചെലുത്തുന്നവർക്ക് താഴെ പറയുന്ന പരമാർത്ഥങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും:-

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّهُۥ يُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

6 അല്ലാഹുതന്നെയാണ് സ്ഥിരയാഥാർത്ഥ്യമുള്ളവൻ എന്നും, അവൻ മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്നുമുള്ള കാരണം കൊണ്ടാണത്;-

وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ ٱللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِى ٱلْقُبُورِ ﴿٧﴾

7 നിശ്ചയമായും, അന്ത്യസമയം വരുന്നതാണ്- അതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല- എന്നും, അല്ലാഹു ഖബ്റുകളിൽ ഉള്ളവരെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുന്നതാണെന്നും (ഉള്ളതുകൊണ്ടും ആകുന്നു).

---

6 ذٰلِكَ അത്. بِأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആണെന്നത് കൊണ്ടാണ്. هُوَ അവൻ തന്നെ. الْحَقُّ യഥാർത്ഥമായുള്ളവൻ, സ്ഥിരമായുള്ളവൻ. وَأَنَّهُ يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടും. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ. وَأَنَّهُ അവൻ ആണെന്നത് കൊണ്ടും. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവൻ, ശക്തൻ. 7 وَأَنَّ السَّاعَةَ അന്ത്യസമയം ആണെന്നതുകൊണ്ടും. آتِيَةٌ വരുന്നത്. لاَ رَيْبَ സംശയമേ ഇല്ല. فِيهَا അതിൽ. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആകുന്നു എന്നതുകൊണ്ടും. يَبْعَثُ

ഉയര്‍ത്തെഴുന്നേല്‍പിക്കുന്നു. مَن فِي الْقُبُورِ ഖബ്‌റുകളില്‍ (ശ്മശാനങ്ങളില്‍) ഉള്ളവരെ.

അതായത് മേല്‍വിവരിച്ച രണ്ടുകാര്യങ്ങള്‍-മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവം മുതല്‍ മരണം വരെയുള്ള സ്ഥിതിയും, സസ്യലതാദികളുടെ ഉല്‍പാദനവും-ആലോചിച്ചു നോക്കിയാല്‍ ഇത്രയും സംഗതികള്‍ ശരിക്കും ബോധ്യമാകും:- (1) ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പ്രവര്‍ത്തിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്ന മഹാശക്തി അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. യഥാര്‍ത്ഥദൈവവും, സ്ഥിരമായി നിലകൊള്ളുന്നവനും അവന്‍ മാത്രമാണ്. (ان الله هو الحق) മറ്റുള്ളതെല്ലാം അസ്ഥിരവും, നാശമടയുന്നതുമാകുന്നു. (2) മാതൃകയില്ലാത്ത ഈ മഹല്‍കൃത്യങ്ങളെല്ലാം നടത്തിപ്പോരുന്ന അവന്‍ ഒരു വസ്തുവിനെ മറ്റൊന്നായി മാറ്റുവാനും, ഉള്ളതിനെ ഇല്ലാതാക്കുവാനും, ഇല്ലാത്തതിനെ നിര്‍മ്മിക്കുവാനും കഴിയുന്നതുപോലെ, മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാനും, കഴിയുന്നവനാകുന്നു. അവനതു ചെയ്യുന്നതുമാണ്. (وانه يحي الموتى) മാത്രമല്ല. (3) അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതു കാര്യത്തിനും അവനു കഴിവുണ്ട്; അതു നടപ്പിലാക്കുവാന്‍ അവന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. (وانه على كل شيئ قدير) അതുപോലെത്തന്നെ, മനുഷ്യനും സസ്യവര്‍ഗ്ഗങ്ങളും മാത്രമല്ല-ഈ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം തന്നെ-നിത്യേന വന്നും, പോയും, ഉത്ഭവിച്ചും, നശിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോള്‍ ഈ ലോകം തന്നെ ഒരിക്കല്‍ നശിച്ചുപോകും. (4) അതെ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ, ലോകാവാസാനമാകുന്ന ഒരു അന്ത്യഘട്ടം സംഭവിക്കുമെന്നതില്‍ യാതൊരു സന്ദേഹത്തിനും വകയില്ല. (وان الساعة لا ريب فيها) ഇത്രയും കാര്യങ്ങള്‍ സംഭവിക്കുമ്പോള്‍. (5) മരണപ്പെട്ടു മണ്‍മറഞ്ഞവര്‍, കുറെ കഴിയുമ്പോള്‍ വീണ്ടും എഴുന്നേല്‍പിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു കേവലം യുക്തവും, സംഭവ്യവും മാത്രമാണ്. (وان الله يبعث من فى القبور)

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَـٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَـٰبٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾

8 യാതൊരു അറിവാകട്ടെ, മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനമാകട്ടെ, വെളിച്ചം നല്‍കുന്ന വേദഗ്രന്ഥമാകട്ടെ, (ഒന്നും) കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തില്‍ തര്‍ക്കിച്ചുവരുന്ന ചിലര്‍ മനുഷ്യരിലുണ്ട്;-

ثَانِىَ عِطْفِهِۦ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ لَهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ ۖ وَنُذِيقُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿٩﴾

9 അല്ലാഹുവിന്റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി, (അഹംഭാവപൂര്‍വ്വം) ചുമല്‍ഭാഗം തിരിച്ചുകൊണ്ടത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്). അവന് ഇഹലോകത്ത് നിന്ദ്യാവസ്ഥയുണ്ട്; ഖിയാമത്തുനാളില്‍ അവനു നാം ചുട്ടുകരിക്കുന്ന ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّـٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

10 ''(അഹംഭാവപൂര്‍വ്വം തര്‍ക്കിക്കുന്നവനേ!) നിന്റെ കൈകള്‍ മുമ്പ് ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുള്ളതും, അല്ലാഹു അടിയാന്‍മാരോട് ഒട്ടും അനീതി ചെയ്യുന്നവനല്ലെന്നുള്ളതും കൊണ്ടാണ് അത്.'' (എന്ന് അവനോട് പറയപ്പെടും).

---

8 وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. مَن يُجَادِلُ തര്‍ക്കിച്ചുവരുന്ന ചിലര്‍. فِي اللهِ അല്ലാഹുവില്‍, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തില്‍. بِغَيْرِ عِلْمٍ യാതൊരറിവും കൂടാതെ. وَلاَ هُدًى ഒരു മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനമില്ലാതെയും. وَلاَ كِتَابٍ ഒരു (വേദ) ഗ്രന്ഥമില്ലാതെയും. مُّنِيرٍ വെളിച്ചം നല്‍കുന്ന, പ്രകാശം നല്‍കുന്ന. 9 ثَانِيَ തിരിച്ചവനായിക്കൊണ്ട്. عِطْفِهِ അവന്റെ ഭാഗം, തോള്‍(ചുമല്‍). لِيُضِلَّ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി.

عَن سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. لَهُ അവന്നുണ്ട്. فِي الدُّنْيَا ഇഹലോകത്ത്. خِزْيٌ നിന്ദ്യത, നിന്ദ്യാവസ്ഥ, അപമാനം. وَنُذِيقُهُ അവന് നാം അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. عَذَابَ الْحَرِيقِ ചുട്ടെരിക്കുന്ന ശിക്ഷ. 10 ذَلِكَ അത്. بِمَا قَدَّمَتْ മുമ്പ് ചെയ്തുവെച്ചതുകൊണ്ടാണ്. يَدَاكَ നിൻെറ രണ്ടുകൈകൾ. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആണെന്നതും. لَيْسَ അവൻ അല്ല(എന്നുള്ളതും). بِظَلَّامٍ ഒട്ടും അക്രമിക്കുന്നവൻ, അനീതി ചെയ്യുന്നവൻ. لِّلْعَبِيدِ അടിമകളെ, അടിയാൻമാരോട്.

അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെസംബന്ധിച്ചു 3-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ ചിലതെല്ലാം പറഞ്ഞുവല്ലോ. യഥാർത്ഥവും, ലക്ഷ്യവും കാട്ടിക്കൊടുത്താലും, അതു സ്വീകരിക്കാതെ വല്ല മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളിലും പറ്റിക്കൂടി തർക്കം നടത്തുക അവരുടെ പതിവായിരിക്കും. യുക്തവും സ്വീകാര്യവുമായ തെളിവിൻെറയോ, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളുടെയോ, വേദപ്രമാണങ്ങളുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർക്കൊന്നും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ചിന്താശൂന്യരായ ആളുകളെ കബളിപ്പിക്കുവാൻമാത്രം പോരുന്ന ദുർന്യായങ്ങളും, ധാർമ്മികബോധമില്ലാത്തവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉതകുന്ന യുക്തിവാദങ്ങളുമായിരിക്കും അവരുടെ ആയുധം. ആകർഷകമായ വാക്കുകളും, കൃത്രിമപ്രയോഗങ്ങളും അവരുടെ പ്രചാരമാർഗ്ഗങ്ങളുമായിരിക്കും. ഈ ദുർവൃത്തിയുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചാണ് 3-ാം വചനത്തിൽ 'ധിക്കാരശീലനായ പിശാച്' (**شيطان مريد**) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇവരെ അനുകരിക്കുന്നവരെയും, അതിൻെറ അനന്തരഫലത്തെയും സംബന്ധിച്ച് അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. ആ നേതാക്കളെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير (യാതൊരു അറിവും, മാർഗ്ഗദർശനവും, വേദഗ്രന്ഥവും ഒന്നുമില്ലാതെ) എന്ന വാക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. അല്ലാഹു സദാ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വകവെക്കാതെ, പരലോകം, മരണനാന്തരജീവിതം, രക്ഷാശിക്ഷകൾ മുതലായവയെ നിരാകരിക്കുന്നതുമാത്രം വമ്പിച്ച കുറ്റമാണെന്നല്ല ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ഖുർആനെയും, നബിചര്യകളെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവയ്ക്കെതിരായി പ്രചാരവേലയും, പരിശ്രമങ്ങളും നടത്തുന്ന നേതാക്കളുടെയും, അവരെ അനുകരിച്ചു വഴിപിഴച്ചുപോകുന്ന അനുഗാമികളുടെയും ചെയ്തികൾകൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിനെതിരായി പ്രചാരവേല നടത്തുന്ന നേതാക്കൾക്ക് അതിൻെറ പിന്നിൽ പല പ്രത്യേക താൽപര്യങ്ങളും, സ്വാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു സാധാരണക്കാർ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ താൽക്കാലിക കാര്യലബ്ധിക്കായിട്ടാണ് സത്യം മൂടിവെക്കുന്നതെന്നു അവർ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു കവി പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം;-

ويارب مقفوّ الخطا عند قومه '' طريق فاة عند هم مستو نهج

സാരം: ഹാ! രക്ഷാമാർഗ്ഗം ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽതന്നെ ശരിക്കു തെളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടായിട്ടും അതു ശ്രദ്ധിക്കാതെ, എത്ര ആളുകളുടെ പിന്നാലെയാണു ജനങ്ങൾ അവരുടെ കാലടികളെ അനുഗമിച്ചു നടന്നുവരുന്നത്!

വിഭാഗം: 2

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَعْبُدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُۥ خَيْرٌ ٱطْمَأَنَّ بِهِۦ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ ٱنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِۦ خَسِرَ ٱلدُّنْيَا

11 ഒരു തെല്ലിൻമേലായി (സ്ഥിതി ചെയ്തു) കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചുവരുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരിലുണ്ട്: അവന് വല്ല നൻമയും വന്നെത്തിയാൽ അവൻ അതുകൊണ്ട് അടങ്ങിക്കൊള്ളും; വല്ല പരീക്ഷണവും അവനെ ബാധിച്ചുവെങ്കിൽ അവൻ മുഖംകുത്തി മറിഞ്ഞു (അവതാള

وَٱلْءَاخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ ﴿١١﴾

ത്തിലായി) പോകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവൻ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നഷ്ട പ്പെട്ടുപോയി! അതുതന്നെയാണ് വ്യക്ത മായ നഷ്ടം (അതിൽപരം നഷ്ടമില്ല).

يَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُۥ وَمَا لَا يَنفَعُهُۥ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَٰلُ ٱلْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

12 അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, തനിക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതിനെയും, ഉപകാരം ചെയ്യാ ത്തതിനെയും അവൻ വിളിക്കുന്നു [പ്രാർ ത്ഥിക്കുന്നു;] അതു തന്നെയാണ് വിദൂര മായ വഴിപിഴവ്!

يَدْعُوا۟ لَمَن ضَرُّهُۥٓ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِۦ ۚ لَبِئْسَ ٱلْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ ٱلْعَشِيرُ ﴿١٣﴾

13 യാതൊരുത്തൻെറ ഉപദ്രവം അവൻെറ ഉപകാരത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ അടുത്ത താണോ അങ്ങനെയുള്ളവനെത്തന്നെ, അവൻ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു! അവ നെത്ര ദുഷിച്ച രക്ഷാധികാരി! അവനെത്ര ദുഷിച്ച കൂട്ടുകാരനും!

---

11 وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. مَن يَعْبُدُ ആരാധിച്ചു (ഇബാദത്ത് ചെയ്തു) വരുന്ന ചിലർ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. عَلَى حَرْفٍ ഒരു തെല്ലിൻമേലായിക്കൊണ്ട്, ഒരു ഓരത്തിലായിക്കൊണ്ട്. فَإِنْ أَصَابَهُ അങ്ങനെ അവന് വന്നെത്തിയാൽ, ബാധിച്ചാൽ. خَيْرٌ വല്ല നൻമയും. اطْمَأَنَّ അവൻ അടങ്ങും. بِهِ അതുകൊണ്ട്. وَإِنْ أَصَابَتْهُ അവന് ബാധിച്ചെങ്കിലോ. فِتْنَةٌ വല്ല പരീക്ഷണവും, വല്ല കുഴപ്പവും. انقَلَبَ അവൻ മറിഞ്ഞുപോകും, അവതാളത്തിലാകും. عَلَى وَجْهِهِ തൻെറ മുഖത്തിൻമേൽ (മുഖം കുത്തി). خَسِرَ അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. الدُّنْيَا ഇഹലോകം, ഇഹത്തിൽ. وَالْآخِرَةَ പരലോകവും, പര ലോകത്തും. ذَلِكَ هُوَ അതുതന്നെയാണ്. الْخُسْرَانُ നഷ്ടം. الْمُبِينُ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ. 12 يَدْعُوا അവൻ വിളിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. مَا لَا يَضُرُّهُ അവന് ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതിനെ. وَمَا لَا يَنفَعُهُ അവന് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെയും. ذَلِكَ هُوَ അതുതന്നെ യാണ്. الضَّلَالُ വഴിപിഴവ്. الْبَعِيدُ വിദൂരമായ. 13 يَدْعُوا അവൻ വിളിക്കുന്നു. لَمَن ഒരുവനെ ത്തന്നെ, യാതൊരുവനെത്തന്നെ. ضَرُّهُ അവൻെറ ഉപദ്രവം. أَقْرَبُ കൂടുതൽ അടുത്തതാണ് (എളുപ്പമുള്ളതാണ്). مِن نَّفْعِهِ അവൻെറ ഉപകാരത്തെക്കാൾ. لَبِئْسَ എത്ര ദുഷിച്ചത്, വളരെ മോശ പ്പെട്ടത്. الْمَوْلَى സഹായകൻ, രക്ഷാകർത്താവ്, യജമാനൻ. وَلَبِئْسَ എത്ര ദുഷിച്ചതും. الْعَشِيرُ കൂട്ടാളി, കൂട്ടുകാരൻ.

ലക്ഷ്യവും തെളിവുമില്ലാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെ ക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, മതത്തിൽ അടിയുറപ്പും, വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയുമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന് ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്ന ചിലരെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇവരു ടെ വിശ്വാസവും, ആരാധനകളുമെല്ലാം, അപ്പപ്പോൾ തങ്ങൾക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിത സ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മതത്തിൻെറ ഉള്ളിലേക്കോ മദ്ധ്യത്തിലേക്കോ അവർ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് അതിൻെറ പുറവക്കിൽ ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക യായിരിക്കും. സുഖസന്തോഷങ്ങളും, സൗകര്യവുമാണ് അവർക്കു കൈവരുന്നതെങ്കിൽ, അവ ർ സംതൃപ്തരായി സമാധാനമടയും. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൻെറയും, നടപടിയുടെയും ഗുണഗണങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരുപക്ഷേ അവർ ആത്മപ്രശംസ നടത്തുകയും ചെയ്യും. ശാരീരികമോ, മാനസികമോ, ധനപരമോ ആയ വല്ല ദോഷവും ബാധിച്ചുവെന്നിരിക്കട്ടെ, അവരുടെ നില പെട്ടെന്ന് അവതാളത്തിലാകുന്നു. അങ്ങനെ, അവിശ്വാസത്തിലേക്കും ദുർനടപ്പിലേക്കും വഴുതിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. അതേവരെ തങ്ങൾ ആചരിച്ചുവന്ന നടപടികളെ പഴിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ: അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമല്ലാതെ ആടിക്കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കു ന്നവരാണവർ. مذبذبين بين ذلك لاالى هؤلاء ولاالى هؤلاء നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുണ്ടായിരു

ന്ന ഇത്തരം ചില ആളുകളുടെ ചെയ്തികളെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഈ വചനം അവത രിച്ചതെന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, എങ്കിലും, ഈ സ്വഭാവക്കാരായ ആളുകൾ എല്ലാ കാലത്തുമെന്നപോലെ ഇന്നും കാണപ്പെടുന്നതാണ്.

'കുഫ്റി'ന്റെ (അവിശ്വാസത്തിന്റെ) അനിവാര്യഫലങ്ങളാണ് സംശയവും, നിരാശ യും. 'ഈമാനി'ൽ (സത്യവിശ്വാസത്തിൽ) അടിയുറച്ചിട്ടുള്ളവനെ സംശയവും, നിരാശയും ബാധിക്കയില്ല. അവൻ, സന്തോഷത്തിൽ നന്ദിയുള്ളവനും, സന്താപത്തിൽ ക്ഷമയുള്ളവനും, ഭാവിയെക്കുറിച്ച് പ്രതീക്ഷയുള്ളവനുമായിരിക്കും. അവനെ ബാധിക്കുന്ന വിഷമങ്ങളും, പരീക്ഷണങ്ങളും അവൻ സഹനപൂർവ്വം തരണംചെയ്യും. അതവന്റെ വിശ്വാസത്തെ ദൃഢ പ്പെടുത്തുകയും, കളങ്കരഹിതമാക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക. തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും, നട പടിക്രമങ്ങളുടെയും, ഫലം താൽക്കാലിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്നു അവൻ കരുതുകയില്ല. സത്യം പ്രാപിക്കുക, സ്രഷ്ടാവിനെ അനുസരിക്കുക, അവന്റെ ശിക്ഷ യെ ഭയപ്പെടുക, അവന്റെ പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കുക ഇത്യാദി ഗുണങ്ങളാണ് മതവിശ്വാസി ക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. ഭൗതികവും , താൽക്കാലികവുമായ നൻമകളെ ഉന്നംവെക്കുന്ന മതവി ശ്വാസി കേവലം 'മുനാഫിഖ്' (കപടവിശ്വാസി) ആകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞവിധം അസ്ഥിരമായ നില കൈകൊള്ളുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കുണ്ടാകുന്ന നേട്ടമെന്താണ്? ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നഷ്ടം തന്നെ! ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കുണ്ടാകുന്ന സകല ഗുണങ്ങളും അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഏതൊരു വ്യാമോഹമാണ് അവരെ മതത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിച്ചതെങ്കിൽ, ആ വ്യാമോഹമെങ്കിലും അതുമൂലം സാദ്ധ്യമാകുമോ? അതുമി ല്ല! അല്ലാഹു അവർക്ക് കണക്കാക്കിയതിലപ്പുറം ഒന്നും തന്നെ, ആ വ്യതിയാനം അവർക്ക് നേടിക്കൊടുക്കുന്നില്ല. പരലോകത്താകട്ടെ, കാലാകാല ശിക്ഷയും! ഇതിൽപരം എന്തൊരു നഷ്ടമാണ് സംഭവിക്കുവാനുള്ളത്?!

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും, സന്തോഷ സന്താപങ്ങളിൽ അവനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥി ച്ചും വരുന്നവൻ-അതുമൂലം തനിക്കു വേണ്ടത്ര നൻമകൾ ലഭിച്ചില്ലെന്നോ, തിൻമകളിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടിയില്ലെന്നോ കരുതി-അതു ഉപേക്ഷിച്ചെന്നു വെക്കുക: എന്നാൽ പിന്നെ അവന്റെ ആശകൾ അർപ്പിക്കുവാനും, അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുവാനും മറ്റാരാണുള്ളത്? അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊന്നിനെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്താലും ശരി, അതിനെ വിളിച്ചാരാധിച്ചതുകൊ ണ്ട് ഒരു നേട്ടമോ, വിളിച്ചാരാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഒരു കോട്ടമോ അവന് നേരിടുവാനില്ല. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാ നൻമയും, എല്ലാ തിൻമയും ഏതൊരു മഹാശക്തിയുടെ കയ്യിലാണോ ആ മഹാശക്തിയെ വിട്ടു മറ്റൊന്നിനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നതിൽപരം ദൗർഭാഗ്യകരമായിട്ടുള്ള തെന്താണ്?! ഉപകാരവും അപകാരവുമില്ലെങ്കിൽ പോകട്ടെ എന്നുവെച്ച് തൃപ്തി അടയുവാനും തരമില്ല. കാരണം, അതുമൂലം ഖിയാമത്തുനാളിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും ആപത്തുകളും അവനെ ബാധിക്കാനിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. നരകശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ ഇങ്ങിനെ വിളിച്ചു അട്ട ഹസിച്ചേക്കും: ''അയ്യോ! സഹായകനും ബന്ധുവുമായി ഞാൻ കരുതി വന്നവൻ വളരെ മേ ാശപ്പെട്ടവനായല്ലോ! ഞാൻ തുണക്കാരനും കൂട്ടുകാരനുമാക്കിവെച്ചവൻ ഇത്രത്തോളം കൊള്ളരുതാത്തവനായല്ലോ.......!'' എന്നൊക്കെ. (لبئس المولى ولبئس العشير)

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾

14 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽ ക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ തവരെ അല്ലാഹു, താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദി കൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങ ളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ച യമായും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കു ന്നത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാകുന്നു.

مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى ٱلسَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُۥ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

15 ആരെങ്കിലും, ഇഹലോകത്തും, പരലോകത്തും അല്ലാഹു അവനെ സഹായിക്കുന്നതേയല്ല എന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ഉപരിഭാഗത്തേക്ക് ഒരു കയർ നീട്ടി (ക്കെട്ടി) ക്കൊള്ളട്ടെ, പിന്നീട് (കഴുത്തുകുടുക്കി) മുറിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ! [അതിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യട്ടെ.] എന്നിട്ട്, അവൻെറ (ഈ) തന്ത്രം (അവനെ) ക്ലേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ പോക്കി [ഇല്ലാതാക്കി]ക്കളയുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ!

---

14 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُدْخِلُ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَعَمِلُواالصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിഭാഗത്തുകൂടി. الْأَنْهَارُ നദികൾ, അരുവികൾ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَفْعَلُ അവൻ പ്രവർത്തിക്കും, ചെയ്യും. مَا يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. 15 مَن كَانَ ആരെങ്കിലും ആയാൽ. يَظُنُّ വിചാരിക്കുന്ന. أَن لَّن يَنصُرَهُ അവനെ സഹായിക്കുന്നതേ അല്ല എന്ന്. اللهُ അല്ലാഹു. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَالْآخِرَةِ പരലോകത്തിലും. فَلْيَمْدُدْ എന്നാലവൻ നീട്ടിയിട്ട് കൊള്ളട്ടെ. بِسَبَبٍ ഒരു കയറിനെ, ഒരു ബന്ധത്തെ. إِلَى السَّمَاءِ ഉപരിഭാഗത്തേക്ക്, വാനത്തിലേക്ക്. ثُمَّ പിന്നെ. لْيَقْطَعْ അവൻ മുറിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. فَلْيَنظُرْ എന്നിട്ടവൻ നോക്കട്ടെ. هَلْ يُذْهِبَنَّ നിശ്ചയമായും പോക്കി (ഇല്ലാതാക്കി)ക്കളയുമോ (എന്ന്). كَيْدُهُ അവൻെറ തന്ത്രം, ഉപായം. مَا يَغِيظُ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നതിനെ (ആ കാര്യത്തെ).

لن ينصره (അവനെ സഹായിക്കുന്നതേയല്ല) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ 'അവനെ'(ه) എന്ന സർവ്വനാമം (**ضمير**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയാണെന്നാണ് അധിക മുഫസ്സിറുകളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നത് പ്രസ്തുതവിചാരം വിചാരിക്കുന്നവനെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാകുന്നു.

ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് ആയത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: നബി (ﷺ)യെ-അതായത്, അവിടുന്നു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന മതത്തെ-ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു സഹായിച്ചു വിജയിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നു വല്ലവനും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻെറ ആ ആഗ്രഹം ഒരിക്കലും നിറവേറുവാൻ പോകുന്നില്ല. ആകയാൽ, മേൽപുരയിലോ, മറ്റോ ഒരു കയർ നീട്ടിക്കെട്ടി അതിൽ തൂങ്ങിമരിച്ചു സ്വയം നശിച്ചിട്ടെങ്കിലും, അവൻെറ വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടെങ്കിൽ അവനതു ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ഏതായാലും അവൻെറ നിരാശക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാകാത്തതാകുന്നു. അല്ലാഹു അവൻെറ റസൂലിനെയും, മതത്തെയും വിജയിപ്പിക്കുമെന്നത് തീർച്ചപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: ഒരാൾ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും തനിക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും രക്ഷയുമില്ലെന്ന് കരുതുന്നപക്ഷം-അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായത്തിൽ അവൻ നിരാശപ്പെട്ടാൽ-പിന്നെ അവന് രക്ഷയില്ലതന്നെ. ആ മനഃക്ലേശം തീർക്കുവാൻ ആത്മഹത്യ വേണമെങ്കിലും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാലും അതിന് അറുതി ലഭിക്കുകയില്ല. ഇതാണ് സാരം. സത്യവിശ്വാസിക്ക് ഒരിക്കലും നിരാശയുണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്ന് മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെടുന്നത്.

മനുഷ്യജീവിതത്തിൻെറ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ നേട്ടങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം ആശയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യാശയാണ്. പ്രത്യാശയില്ലാത്തവൻ പരിശ്രമിക്കുകയില്ല. പരിശ്രമിക്കാത്തവൻ വിജയിക്കുകയുമില്ല. വിഷമങ്ങൾക്കുശേഷം ആശ്വാസത്തെയും, ഞെരുക്കത്തിനു

ശേഷം എളുപ്പത്തെയും, പാപത്തിനുശേഷം മോചനത്തെയും, ദാരിദ്ര്യത്തിനുശേഷം ധന്യത യെയും അവൻ ആശിക്കുന്നു. അവൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ കാരുണ്യത്തിലും, അനുഗ്രഹത്തി ലും ഒരിക്കലും അവന് നിരാശ അനുഭവപ്പെടുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ നിരാ ശപ്പെടുന്നത് എത്രമാത്രം ഭയങ്കര നഷ്ടമായിരിക്കുമെന്നു നോക്കുക:-

1: ഇബ്റാഹീംനബി (عليه السلام)പറഞ്ഞതായി ഖുർആനിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: ''വഴിപിഴച്ചവ രല്ലാതെ ആരാണ് തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് നിരാശപ്പെടുക?!'' (15:56.) 2: യഅ്ഖൂബ്നബി (عليه السلام)തൻെറ പുത്രൻമാരോട് ഉപദേശിച്ചകൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു നിരാശ അടയരുത്; നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളല്ലാതെ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ആശ്വാസത്തിൽ നിരാശ അടയുകയില്ല (12:87) 3: അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാൻമാരെ സംബോധനചെയ്തുകൊണ്ട് അരുളി ചെയ്യുന്നു: ''(നബിയേ,) പറയുക: തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളോട് അതിരുകവിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ള എൻെറ (പാപികളായ) അടിയാൻമാരേ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യ ത്തിൽനിന്നു ആശ മുറിഞ്ഞുപോകരുത് എന്ന്'' (39;53)

പല ലക്ഷ്യങ്ങളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മുമ്പ് വിവരിച്ചുവല്ലോ. അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊ ണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ وَأَنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يُرِيدُ ﴿١٦﴾

16 അപ്രകാരം, നാം ഇത് [ഖുർആൻ] വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങളെന്ന നിലക്കും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതാണെന്നതിനാലും അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلصَّٰبِـِٔينَ وَٱلنَّصَٰرَىٰ وَٱلْمَجُوسَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

17 നിശ്ചയമായും, 'ഈമാൻ' [സത്യവിശ്വാസം] സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർ, ജൂതൻമാരായുള്ളവർ, 'സാബീ'കൾ, 'നസ്രാനി'കൾ, 'മജൂസി'കൾ, 'ശിർക്ക്' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസം] സ്വീകരിച്ചവർ എന്നിവർക്കിടയിൽ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു തീർപ്പ് കൽപിക്കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാകുന്നു.

---

16 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. أَنزَلْنَاهُ ഇതിനെ നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. آيَاتٍ ലക്ഷ്യങ്ങളായ നിലക്ക്. بَيِّنَاتٍ വ്യക്തങ്ങളായ. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആണെന്നതിനാലും. يَهْدِي സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു (എന്നതിനാലും). مَن يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. 17 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ടർ. آمَنُوا അവർ ഈമാൻ (സത്യവിശ്വാസം) സ്വീകരിച്ചു. وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. هَادُوا അവർ ജൂതരായി. وَالصَّابِئِينَ സാബികളും. وَالنَّصَارَى നസാറാ (നസ്രാനി)കളും. وَالْمَجُوسَ മജൂസികളും (അഗ്നി ആരാധകരും). وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും. أَشْرَكُوا അവർ ശിർക്ക് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَفْصِلُ തീർപ്പ് കൽപിക്കും. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. شَهِيدٌ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന (സന്നദ്ധനായി മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്ന) വ നാണ്.

ലോകത്ത് കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ആറ് മതവർഗ്ഗങ്ങളാണിവർ. 'ഈമാൻ' സ്വീകരിച്ചവരെന്നു പറഞ്ഞത് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച മുസ്ലീംകളെപ്പറ്റിയാണ്. 'ജൂതൻമാർ' മൂസാനബി (عليه السلام)യുടെ മതാവലംബികളെന്നപേരിൽ അവശേഷിച്ചവരാകുന്നു. 'നസ്രാനി' കൾ എന്നു പറഞ്ഞത് ക്രിസ്ത്യാനികളെയാകുന്നു. സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളെ ദേവീദേവൻമാരാക്കി ആരാധിക്കുന്നവരാണ് 'സാബികൾ'. അഗ്നി ആരാധകൻമാരാണ് 'മജൂസികൾ'. വിഗ്രഹാരാധനകൾ സ്വീകരിച്ചവരാണ് 'ശിർക്ക്' സ്വീകരിച്ചവർ. ഇവരിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒന്നാമത്തെ കക്ഷിയൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം 'ചെകുത്താൻെറ' കക്ഷികളും ഒന്നാമത്തേത് 'റഹ്മാൻെറ' കക്ഷിയുമാകുന്നു. ഓരോ കക്ഷിയുടെയും, അതിലെ അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളുടെയും എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹു കണ്ടറിഞ്ഞും വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഓരോ കക്ഷിയെയും, അതിലെ വ്യക്തികളെയും ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവൻ വിചാരണചെയ്തു തക്കതീർപ്പ് കൽപിക്കുന്നതാണ് എന്നു സാരം. ഓരോ വ്യക്തിയോടുമായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَسْجُدُ لَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ وَٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ وَٱلنُّجُومُ وَٱلْجِبَالُ وَٱلشَّجَرُ وَٱلدَّوَآبُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ ٱلنَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ ٱلْعَذَابُ ۗ وَمَن يُهِنِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّكْرِمٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۩ ﴿١٨﴾

18 നീ കണ്ടില്ലേ: നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും, ഭൂമിയിലുള്ളവരും, സൂര്യനും, ചന്ദ്രനും, നക്ഷത്രങ്ങളും, പർവ്വതങ്ങളും, വൃക്ഷങ്ങളും, ജീവജാലങ്ങളും, [മനുഷ്യരിൽനിന്ന് വളരെ ആളുകളും, അവന് 'സുജൂദ്' സാഷ്ടാംഗനമസ്ക്കാരം] ചെയ്തുവരുന്ന വസ്തുത? ! വളരെ ആളുകളാകട്ടെ, അവരുടെമേൽ ശിക്ഷ സ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഏതൊരുവനെ നിന്ദിക്കുന്നുവോ അവനെ മാനിക്കുന്ന ഒരാളും ഉണ്ടാവുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

---

18 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആണെന്ന്. يَسْجُدُ لَهُ അവന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു (എന്ന്). مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ. وَمَن فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവരും. وَالشَّمْسُ സൂര്യനും. وَالْقَمَرُ ചന്ദ്രനും. وَالنُّجُومُ നക്ഷത്രങ്ങളും. وَالْجِبَالُ പർവ്വതങ്ങളും. وَالشَّجَرُ വൃക്ഷവും (വൃക്ഷങ്ങളും). وَالدَّوَابُّ ജീവജാലങ്ങളും. وَكَثِيرٌ വളരെ ആളുകളും, പലരും. مِّنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്ന്. وَكَثِيرٌ വളരെ ആളുകൾ. حَقَّ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِ അവരിൽ, അവർക്ക്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. وَمَن ആർ, ആരെങ്കിലും. يُهِنِ اللهُ അല്ലാഹു(അവനെ) നിന്ദിക്കുന്നതായാൽ, അപമാനിക്കുന്നതായാൽ. فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല. مِن مُّكْرِمٍ യാതൊരു മാനിക്കുന്നവനും, ആദരിക്കുന്ന ഒരാളും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَفْعَلُ അവൻ ചെയ്യും, പ്രവൃത്തിക്കും. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഓത്തിൻെറ സുജൂദ് (سجود التلاوة) ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു ആയത്താണിത്. ഓത്തിൻെറ സുജൂദിനെപ്പറ്റി സൂ: മർയം 58ൻെറ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സൂറത്തിൽ രണ്ടു സ്ഥലത്ത് സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളതായി ഹദീസുകളിൽ (*) വന്നിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ സ്ഥലം 77-ാം വചനത്തിലാകുന്നു.

---

* رواه احمد وابوداود والترمذى وغيرهم روايات يشد بعضها بعضا كما فى ابن كثير وغيره

ജാതിവർഗ്ഗ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, എല്ലാവർക്കിടയിലും ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു തീരുമാനം കൽപിക്കുമെന്നും, അവൻ എല്ലാകാര്യവും കണ്ടറിയുന്നുണ്ടെന്നും മുൻ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിന് ഒരു തെളിവാണ് ഇവിടെ കാണിക്കുന്നത്. ജീവി, നിർജ്ജീവി, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളത്, ഇല്ലാത്തത്, ചെറിയത്, വലിയത് എന്നീ വ്യത്യാസങ്ങളോ, ജഡവസ്തു, ആത്മീയവസ്തു, ഭൂലോകവസ്തു, ഉപരിലോകവസ്തു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളോ കൂടാതെ, സകലവസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവയാണ്. ഓരോന്നും, അതിൽനിന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം അവൻെറ സർവ്വനിയമത്തിനും, ചട്ടത്തിനും തികച്ചും വിധേയമാണ്. അതിൽനിന്ന് അൽപംപോലും പതറുവാൻ അവയ്ക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്നിരിക്കെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങൾക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിൽ അവന് എന്താണ് പ്രയാസമുള്ളത്?! ഒന്നുമില്ല.

അല്ലാഹുവിൻെറ ഭരണ വ്യവസ്ഥയും, ഓരോ വസ്തുവിനും അവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രകൃതി നിയമവും അനുസരിക്കുക, അതിന് പൂർണ്ണവിധേയമായി നിലകൊള്ളുക, എന്നീ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിന്ന് (തലകുനിക്കലിന്) മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ വസ്തുക്കളും വിധേയരാകുന്നു. യാതൊന്നും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്നില്ല. ഓരോന്നിൻെറയും സുജൂദ് എപ്രകാരം പ്രകടമാകുമെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് കഴിവില്ല. അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിന്നേ അതറിയുകയുള്ളു. സൂ: അമ്പിയാഉ് 79ൻെറ വിവരണത്തിൽ മലകളുടെയും, പറവകളുടെയും, തസ്ബീഹിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ഇവിടെയും സ്മരണീയമാകുന്നു.

എന്നാൽ, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവരോട്-മനുഷ്യരോട് വിശേഷിച്ചും-മേൽപറഞ്ഞ അനുസരണമാകുന്ന സുജൂദിന് പുറമെ, കീഴ്വണക്കത്തിൻെറ -അഥവാ ആരാധനയുടെ-സുജൂദു കൂടി കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ അതിന് കടമപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു. ഈ സുജൂദിൻെറ നിർവ്വഹണത്തിൽ മനുഷ്യന് താൽകാലികസ്വാതന്ത്ര്യം (الاختيار) അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതു നിർവഹിക്കുവാനും, നിർവ്വഹിക്കാതിരിക്കുവാനും അവന് സാധിക്കുന്നു. ഈ കൽപന അനുസരിച്ചു സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവർതന്നെ രണ്ടുതരക്കാരായിക്കാണാം: പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനുസരിക്കുന്നവരും യഥാർത്ഥത്തിൽ അനസുരിക്കുന്നവരും. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ മറ്റു വല്ലതിനെയും അതിൽ ഏതെങ്കിലും വിധേന പങ്കുചേർക്കുന്നവർ പ്രത്യക്ഷത്തിൽമാത്രം സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരും, അല്ലാത്തവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുമാകുന്നു. 'മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകളും' (وكثير من الناس) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഇവരെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. തീരെ സുജൂദ് ചെയ്യാത്തവരും, കാപട്യത്തോടും ശിർക്കോടുംകൂടി സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരും ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാണ്. ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് وكثير حق عليه العذاب (വളരെ ആളുകളാകട്ടെ അവരിൽ ശിക്ഷ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, പ്രകൃതിനിയമം അനുസരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിൽനിന്ന് ഇവരാകട്ടെ, മറ്റാരെങ്കിലുമാകട്ടെ ഒഴിവാകുന്നില്ല.

وكثير حق عليه العذاب എന്ന വാക്യം ഒരു സ്വതന്ത്ര വാക്യമായിട്ടാണല്ലോ നാം വായിച്ചത്. അത് മുൻപറഞ്ഞ വാക്യത്തോട് കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടും (**عطف** സഹിതവും) അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അതിന് 'ശിക്ഷ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വളരെ ആളുകളും (സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു).' എന്നു അർത്ഥമായിരിക്കാം. ഇതനുസരിച്ച് സാക്ഷാൽ ആരാധനയുടെ സുജൂദ് ചെയ്യാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവരായിരിക്കും അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അതിൻെറ പേരിലാണവർ ശിക്ഷക്കർഹരായിരിക്കുന്നതും. എന്നല്ലാതെ-ചിലർ ധരിച്ചതുപോലെ-പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതുമൂലമുള്ള ശിക്ഷയല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അടുത്ത ആയത്തു നോക്കുക.

അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന അനുസരിക്കാതെ, അവൻെറ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കാതെ ആരുണ്ടോ, അവൻ നിന്ദ്യനും, നികൃഷ്ടനുമാണ്. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നിന്ദ്യതയുടെ മുദ്ര അടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവനെ ഒരു കാലത്തും ഉന്നതിയിലേക്കും, മാന്യതയിലേക്കും കൊണ്ടുവരുക ആരാലും സാധ്യമല്ല. നിന്ദ്യതക്കും മാന്യതക്കും പാത്രമാകുന്ന വിഭാഗക്കാർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ هَـٰذَانِ خَصۡمَانِ ٱخۡتَصَمُواْ فِي رَبِّهِمۡۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ قُطِّعَتۡ لَهُمۡ ثِيَابٞ مِّن نَّارٖ يُصَبُّ مِن فَوۡقِ رُءُوسِهِمُ ٱلۡحَمِيمُ ﴿١٩﴾

19 ഈ രണ്ടുകൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ കാര്യത്തിൽ (പരസ്പരം) എതിർവാദം ചെയ്തുവന്ന രണ്ടു കക്ഷികളത്രെ; എന്നാൽ, (അവരിൽ) യാതൊരു കൂട്ടർ അവിശ്വസിച്ചുവോ അവർക്ക് അഗ്നിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ മുറിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്; അവരുടെ തലക്കുമീതെ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളം ചൊരിയപ്പെടും!

يُصۡهَرُ بِهِۦ مَا فِي بُطُونِهِمۡ وَٱلۡجُلُودُ ﴿٢٠﴾

20 അതുമൂലം, അവരുടെ വയറുകളിലുള്ളതും, തൊലികളും ഉരുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنۡ حَدِيدٖ ﴿٢١﴾

21 അവർക്ക് ഇരുമ്പിൻെറ ദണ്ഡുകളുമുണ്ട്.

كُلَّمَآ أَرَادُوٓاْ أَن يَخۡرُجُواْ مِنۡهَا مِنۡ غَمٍّ أُعِيدُواْ فِيهَا وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡحَرِيقِ ﴿٢٢﴾

22 ദുഃഖത്താൽ (പൊറുതിമുട്ടി) അതിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, അതിലേക്കുതന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ''വെന്തു കരിയുന്ന ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ'' (എന്ന് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും)!

---

19 هَذَانِ ഇത് രണ്ടും, ഈ രണ്ടുകൂട്ടർ. خَصْمَانِ രണ്ടു (എതിർ) കക്ഷികളാണ്. اخْتَصَمُوا എതിർവാദം ചെയ്തു, പിണങ്ങി, തർക്കം നടത്തി. فِي رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ, റബ്ബിൻെറ കാര്യത്തിൽ. فَالَّذِينَ كَفَرُوا എന്നാൽ അവിശ്വസിച്ച കൂട്ടർ. قُطِّعَتْ لَهُمْ അവർക്ക് മുറിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടും. ثِيَابٌ വസ്ത്രങ്ങൾ. مِّن نَّارٍ തീയിനാൽ, അഗ്നിയുടെ. يُصَبُّ ചൊരിയപ്പെടും,ഒഴുക്കപ്പെടും. مِن فَوْقِ മുകളിൽകൂടി. رُؤُوسِهِمُ അവരുടെ തലകളുടെ. الْحَمِيمُ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളം. 20 يُصْهَرُ ഉരുക്കപ്പെടും. بِهِ അതുമൂലം, അതിനാൽ. مَا فِي بُطُونِهِمْ അവരുടെ വയറുകളിലുള്ളത്. وَالْجُلُودُ തൊലികളും. 21 وَلَهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّقَامِعُ ദണ്ഡുകൾ(കൊണ്ടുള്ള ശിക്ഷ). مِنْ حَدِيدٍ ഇരുമ്പിൻെറ. 22 كُلَّمَا أَرَادُوا അവർ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം. أَن يَخْرُجُوا അവർ പുറപ്പെടുവാൻ. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. مِنْ غَمٍّ ദുഃഖത്താൽ. أُعِيدُوا അവർ മടക്കപ്പെടും. فِيهَا അതിൽ, അതിലേക്ക്. وَذُوقُوا നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ. عَذَابَ الْحَرِيقِ വെന്തുകരിയുന്ന ശിക്ഷ.

മതത്തിൻെറയും, ജാതിവർഗ്ഗങ്ങളുടെയും പേരിൽ മനുഷ്യൻ എത്ര കക്ഷികളെങ്കിലും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, വാസ്തവത്തിൽ അവർ രണ്ടു കക്ഷികൾ മാത്രമാണ്. അനുസരണത്തിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ, മാന്യതയുടെ താവളത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു കക്ഷി, നിഷേധത്തിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നിന്ദ്യതയുടെ താവളത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്ന മറ്റൊരു കക്ഷി, രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഒന്നാമത്തേതിനെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

خصمان (രണ്ടു കക്ഷികൾ എന്നു പറഞ്ഞത് വേദക്കാരും, മുസ്ലിംകളുമാണെന്നും, ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്ത് ദ്വന്ദയുദ്ധം നടത്തിയ ഹംസഃ (رضي الله عنه), അലി (رضي الله عنه),

ഉബൈദഃ(ﷺ) എന്നിവരും, അവരുടെ എതിരില്‍ മുന്നോട്ടു വന്ന ഉത്ത്ബഃ, ശൈബഃ, വലീദ് എന്നിവരുമാണെന്നും പല സഹാബികളില്‍നിന്നും ബലപ്പെട്ട നിവേദനങ്ങള്‍ (രിവായത്തുകള്‍) വന്നിട്ടുണ്ട്. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങള്‍ കാണാം. മുന്‍ഗാമികളായ മുഫസ്സിറുകളില്‍ പ്രമുഖനായ ഇബ്നുജരീര്‍ അവയെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചശേഷം, നാം ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ചപ്രകാരമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതില്‍നിന്ന് ചില പ്രധാന സംഗതികള്‍ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ളതുകൊണ്ട് അതിന്‍റെ ചുരുക്കം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-

'ഈ അഭിപ്രായങ്ങളില്‍വെച്ചു എന്‍റെ അടുക്കല്‍, വാസ്തവത്തോടും, ആയത്തിന്‍റെ വ്യാഖ്യാനത്തോടും കൂടുതല്‍ യോജിച്ചത്: എല്ലാ തരക്കാരും അടങ്ങുന്ന അവിശ്വാസികളും, സത്യവിശ്വാസികളുമാണ് ആ രണ്ടു കക്ഷികള്‍ എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ പറയുവാന്‍ കാരണം; അല്ലാഹു ഇതിനുമുമ്പ് രണ്ടു തരക്കാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ച് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരും, ശിക്ഷാര്‍ഹരായ അനുസരണമില്ലാത്തവരും. തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരുടെയും സ്ഥിതിഗതിയും വിവരിച്ചു. അപ്പോള്‍ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം: ഈ രണ്ടു കക്ഷികള്‍ അവരാണെന്ന്. എന്നാല്‍, ഇത് ബദ്ര്‍ യുദ്ധത്തില്‍ ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം നടത്തിയവരാണെന്ന അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി (അതാണ് കൂടുതല്‍ ബലപ്പെട്ട രിവായത്ത്) താനെന്തുപറയുന്നുവെന്ന് വല്ലവരും ചോദിച്ചാല്‍ ഇങ്ങിനെ പറയാം: ശരി, അതങ്ങിനെത്തന്നെ. പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കാരണത്തെത്തുടര്‍ന്ന് ആയത്ത് അവതരിച്ചെന്നു വരും. (അത് അതിലേക്ക് മാത്രം ബാധകമാണെന്ന് അതിന്നര്‍ത്ഥമില്ല). അതുപോലെയുള്ള എല്ലാം സംഗതിയിലേക്കും അത് പൊതുവില്‍ ബാധകവുമായിരിക്കും. ഇതാ, ഇവിടെയും തന്നെ, ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം നടത്തിയവരില്‍ ഒരു കക്ഷി 'കുഫ്റി' ന്‍റെയും, 'ശിര്‍ക്കി'ന്‍റെയും കക്ഷിയാണ്. മറ്റേത് 'ഈമാനി' ന്‍റെയും അനുസരണത്തിന്‍റെയും കക്ഷിയുമാണല്ലോ. അപ്പോള്‍ ആയത്തിന്‍റെ വ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങിനെ വരുന്നു:- ''റബ്ബിന്‍റെ കാര്യത്തില്‍ അഥവാ റബ്ബിന്‍റെ മതത്തില്‍ പരസ്പരം എതിര്‍വാദം ചെയ്യുന്ന രണ്ട് കക്ഷികളാണിത്...'' تفسير ابن جرير ــ رح

ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിലോ, ഒരു വിഷയത്തെത്തുടര്‍ന്നോ അവതരിക്കുന്ന ആയത്ത്, അതുപോലെയുള്ള എല്ലാ സംഭവത്തിലേക്കും ബാധകമാണന്ന ഈ തത്വം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാര്‍ഹമാകുന്നു. ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ ഇത് ഒരു അംഗീകൃത തത്വമത്രെ. അടുത്ത ആയത്തില്‍ മറ്റേ കക്ഷിയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നു;-

വിഭാഗം—3

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَلُؤۡلُؤٗاۖ وَلِبَاسُهُمۡ فِيهَا حَرِيرٞ ﴿٢٣﴾

23 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു, താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദികള്‍ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അവര്‍ക്ക് അവിടെ സ്വര്‍ണ്ണത്തിന്‍റെ വളകളും, മുത്തും അണിയിക്കപ്പെടും; അതില്‍ അവരുടെ വസ്ത്രം പട്ടുമാണ്.

وَهُدُوٓاْ إِلَى ٱلطَّيِّبِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ وَهُدُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

24 വാക്കില്‍ [സംസാരത്തില്‍]വെച്ച് പരിശുദ്ധമായ [നല്ല]തിലേക്ക് അവര്‍ക്ക് മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; സ്തുത്യര്‍ഹനായുള്ളവന്‍റെ [അല്ലാഹുവിന്‍റെ] പാതയിലേക്കും അവര്‍ക്ക് മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം നല്‍കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

23 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُدْخِلُ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَعَمِلُواالصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിഭാഗത്തുകൂടി. الْأَنْهَارُ നദികൾ, അരുവികൾ. يُحَلَّوْنَ അവർക്ക് ധരിപ്പിക്കപ്പെടും, അണിയിക്കപ്പെടും. فِيهَا അതിൽ. مِنْ أَسَاوِرَ വളകൾ. مِن ذَهَبٍ പൊന്നിൻെറ. وَلُؤْلُؤًا മുത്തും. وَلِبَاسُهُمْ അവരുടെ വസ്ത്രം. فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ. حَرِيرٌ പട്ടാണ്. 24 وَهُدُوا അവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. إِلَى الطَّيِّبِ നല്ലതിലേക്ക്, പരിശുദ്ധമായതിലേക്ക്. مِنَ الْقَوْلِ വാക്കിൽ (സംസാരത്തിൽ) നിന്ന്. وَهُدُوا അവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. إِلَى صِرَاطِ പാതയിലേക്ക്, മാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള. الْحَمِيدِ സ്തുത്യർഹനായുള്ളവൻെറ.

തൗഹീദിൻെറ വാക്യം തുടങ്ങിയ ഉത്തമവും പരിശുദ്ധവുമായ വാക്കുകൾ സംസാരിക്കുവാനും, അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ച സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുവാനുമുള്ള മാർഗ്ഗദർശനവും, ഭാഗ്യവും സിദ്ധിച്ചവരാണവർ. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഇത്രയും മാന്യമായ പ്രതിഫലങ്ങൾ ലഭിച്ചത്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ ٱلَّذِي جَعَلۡنَٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءً ٱلۡعَٰكِفُ فِيهِ وَٱلۡبَادِۚ وَمَن يُرِدۡ فِيهِ بِإِلۡحَادِۭ بِظُلۡمٖ نُّذِقۡهُ مِنۡ عَذَابٍ أَلِيمٖ ﴿٢٥﴾

25 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും നാംമനുഷ്യർക്കായി-താമസമുറപ്പിച്ചവരുും വെളിപ്രദേശത്തുനിന്ന് വരുന്നവരും സമമായിക്കൊണ്ട്-ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ [പവിത്രമായ പള്ളിയിൽ] നിന്നും (ജനങ്ങളെ) തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവ ർ! (അവർ കരുതിക്കൊള്ളട്ടെ!) വല്ലവ നും, അതിൽ അന്യായമായി ധർമ്മവി രോധം ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നാം അവനെ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

---

25 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. وَيَصُدُّونَ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന(വർ). عَن سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ പരിപാവനമായ പള്ളിയിൽ നിന്നും. الَّذِي യാതൊരു (പള്ളി). جَعَلْنَاهُ നാമതിനെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു, ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി. سَوَاءً സമമായിക്കൊണ്ട്. الْعَاكِفُ താമസമുറപ്പിച്ചവൻ, സ്ഥിരവാസി. فِيهِ അതിൽ. وَالْبَادِ വെളിപ്രദേശത്തുനിന്ന് വരുന്നവനും. وَمَن يُرِدْ വല്ലവനു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ. فِيهِ അതിൽ. بِإِلْحَادٍ ധർമ്മവിരോധത്തെ, മതവിരോധത്തെ, മതദ്രോഹത്തെ. بِظُلْمٍ അന്യായമായി, വല്ല അക്രമത്താലും. نُذِقْهُ അവന് നാം ആസ്വദിപ്പിക്കും, അനുഭവിപ്പിക്കും. مِنْ عَذَابٍ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. أَلِيمٍ വേദനയേറിയ.

സ്വദേശവിദേശ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, പൊതുവിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും അല്ലാഹുവിന് ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാനായി ഭൂമിയിൽ ആദ്യം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ദേവാലയമായി 'കഅ്ബഃയും, പരിസരവുമാണ് 'മസ്ജിദുൽ ഹറാം' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. അലംഘ്യമായ അഥവാ, പരിപാവനമായ-പള്ളി എന്ന് ഈ വാക്കിന് അർത്ഥം പറയാം. ജനങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതും, സത്യവിശ്വാസികൾ 'ഹജ്ജ്', 'ഉംറഃ' മുതലായ കർമ്മങ്ങൾക്കായി 'ഹറമി'ൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും കഴിയുന്നത്രശക്തി ഉപയോഗിച്ചു തടഞ്ഞുവന്നിരുന്ന മുശ്‌രി

ക്കുകൾക്ക് ഒരു താക്കീതാണിത്. ആ പുണ്യസ്ഥലത്തെ ക്രമവിരുദ്ധമായും ധർമ്മവിരുദ്ധമായും അനാദരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ഇത് ബാധകമാകുന്നു. ഈ താക്കീതിൻെറ ഗൗരവത്തിനുള്ള കാരണം താഴെ ആയത്തുകളിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം.

വിഭാഗം–4

26 ഇബ്രാഹീമിന് നാം 'പുണ്യാലയത്തിൻെറ [കഅ്ബഃയുടെ]' സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്ത സന്ദർഭം (ഓർക്കുക); ''യാതൊരു വസ്തുവെയും എന്നോട് പങ്കുചേർക്കരുത്; 'ത്വവാഫ്' [പ്രദക്ഷിണം] ചെയ്യുന്നവർക്കും, നിന്നുകൊണ്ട് (ആരാധന) നടത്തുന്നവർക്കും, 'റുകൂഉ-സുജൂദി'ലായി [സാഷ്ടാംഗം കുമ്പിട്ട് ആരാധന] നടത്തുന്നവർക്കും വേണ്ടി എൻെറ ആലയത്തെ ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുക!'' എന്ന് (നാം പറഞ്ഞു).

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَٰهِيمَ مَكَانَ ٱلْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِى شَيْـًٔا وَطَهِّرْ بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلْقَآئِمِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ ﴿٢٦﴾

---

26 وَإِذْ بَوَّأْنَا നാം ഉറപ്പിച്ചു (നിശ്ചയിച്ചു) കൊടുത്ത സന്ദർഭം, സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത സന്ദർഭം. لِإِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്. مَكَانَ الْبَيْتِ ആ വീട്ടിൻെറ (പുണ്യാലയത്തിൻെറ) സ്ഥാനം. أَلاَّ تُشْرِكْ നീ പങ്കുചേർക്കരുതെന്ന്. بِي എന്നോട്. شَيْئًا ഒരു വസ്തുവെയും. وَطَهِّرْ നീ ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുക. بَيْتِيَ എൻെറ ആലയത്തെ (വീട്ടിനെ). لِلطَّائِفِينَ ത്വവാഫ് (പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്യുന്നവർക്ക്. وَالْقَائِمِينَ നിൽക്കുന്നവർക്കും (നിന്ന് ആരാധന നടത്തുന്നവർക്കും). وَالرُّكَّعِ റുകൂഉ ചെയ്യുന്നവർക്കും (കുമ്പിട്ടു ആരാധന ചെയ്യുന്നവർക്കും). السُّجُودِ സുജൂദു ചെയ്യുന്ന (സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യുന്ന)വരായ.

കഅ്ബഃയെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തോ, നിന്നുകൊണ്ടും, റുകൂഉം സുജൂദും ചെയ്തുകൊണ്ടും ആരാധനാ നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തിയോ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി വരുന്ന ആളുകളുടെ ആവശ്യാർത്ഥം, ബിംബങ്ങൾ മുതലായ മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നു കഅ്ബ:യെ ശുദ്ധമാക്കുവാനും തൗഹീദിന് വിരുദ്ധമായ യാതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുവാനുമുള്ള നിർദ്ദേശമാണിത്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയും, ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام)നബിയും കൂടി കഅ്ബഃകെട്ടി ഉയർത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് സൂ: ബഖറയിലും സൂ: ഇബ്റാഹീമിൻെറ പ്രാരംഭത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

27 ''ഹജ്ജുകർമ്മത്തിന് (വരുവാൻ) ജനങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപനവും ചെയ്യുക; കാൽനടക്കാരായും, ദൂരസ്ഥമായ സകല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിയും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന (ക്ഷീണിച്ച്) മെലിഞ്ഞ എല്ലാ വാഹനപ്പുറത്തായും അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ [ഈ ആലയത്തിങ്കൽ] വന്നുകൊള്ളുന്നതാണ്.'' (എന്ന് നാം പറഞ്ഞു.)

وَأَذِّن فِى ٱلنَّاسِ بِٱلْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾

---

27 وَأَذِّنْ നീ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുക , അിറയിപ്പ് നൽകുക. فِي النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ. بِالْحَجِّ ഹജ്ജി ന്, ഹജ്ജുകർമ്മം ചെയ്യാൻ. يَأْتُوكَ അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നുകൊള്ളും. رِجَالاً കാൽനടക്കാരായി. وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ എല്ലാ മെലിഞ്ഞ വാഹനപ്പുറത്തും, മെലിഞ്ഞ ഒട്ടകപ്പുറത്തും. يَأْتِينَ വരുന്ന, അവ വരും. مِن كُلِّ فَجٍّ എല്ലാ മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടിയും, എല്ലാ മലവഴിയിൽകൂടിയും. عَمِيقٍ ദൂരസ്ഥ

മായ.

വിശുദ്ധ കഅ്ബാലയം കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, ഹജ്ജുകർമ്മത്തിന് വന്നുകൊള്ളുവാൻ ജനങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയോട് കൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ കൽപന കിട്ടിയപ്പോൾ 'എൻെറ ശബ്ദം എവിടെ എത്തുവാനാണ്?' എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. 'വിളിച്ചുപ്രഖ്യാപിച്ചുകൊള്ളുക! വിളി എത്തിക്കുന്നത് എൻെറ ബാധ്യതയാണ്' എന്ന് അല്ലാഹു മറുപടി നൽകി. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം കൽപന പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവരെല്ലാം ഈ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഹജ്ജ കർമ്മത്തിന് വരുന്നത്. ഇപ്രകാരം, ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه), മുജാഹിദ് (رضي الله عنه), ഇക്-രിമഃ (رضي الله عنه), സഈദുബ്നുജുബൈർ (رضي الله عنه) മുതലായവരിൽനിന്ന് നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിൻെറ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും വിവിധമാർഗ്ഗേണ എത്രയോ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് കൊല്ലം തോറും ലക്ഷക്കണക്കായ അടിയാൻമാർ ഇന്നുവരെയും ആ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകിവരുന്നു. الحمد لله

ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام)സ്ഥാപിച്ച ആ കെട്ടിടമല്ല, ഇന്ന് നിലവിലുള്ളത്. നബി (صلى الله عليه وسلم) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ഒരു മലവെള്ളം നിമിത്തം അതിന് കേടുപാടുകൾ ബാധിക്കുകയും, ഖുറൈശികൾ അതുപൊളിച്ചു പണിയുകയും ഉണ്ടായി. അന്ന് നബി (صلى الله عليه وسلم) ക്ക് 35 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു. പിന്നീട് യസീദിൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസുബൈറു (رضي الله عنه) മായുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ അതിന് വീണ്ടും പരുക്കുകൾ പറ്റുകയും, ഇബ്നുസുബൈർ കെട്ടിടം പുതുക്കിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അധികം താമസിയാതെ, വീണ്ടും അദ്ദേഹവും ഹജ്ജാജുമായുണ്ടായ മറ്റൊരു യുദ്ധത്തിൽ പിണഞ്ഞ കേടുപാടുകൾ നിമിത്തം ഹജ്ജാജ് അത് വീണ്ടും പുതുക്കിപ്പണിതു. ഇത് ഹിജ്റ 74 ൽ ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ കെട്ടിടമാണ് ഇന്നും നിലവിലുള്ളത്. എന്നാൽ, ഇബ്റാഹീം നബിക്ക് മുമ്പ് അതു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവോ ഇല്ലേ-അഥവാ, ജീർണ്ണിച്ചുപോയ ഒരു പ്രാചീന കെട്ടിടം അദ്ദേഹം പുനസ്ഥാപിച്ചതാണോ, അതോ മുമ്പൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു പുതിയകെട്ടിടം അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതാണോ- എന്നു തീർത്തുപറയുവാൻ മതിയായ തെളിവുകളില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പുതന്നെ അത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചത് മലക്കുകളോ, ആദം (عليه السلام)നബിയോ ആയിരുന്നുവെന്നും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ പലരിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഖുർആൻെറ ചില പ്രസ്താവനകൾ നോക്കുമ്പോൾ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ മുമ്പ്തന്നെ കഅ്ബഃ കെട്ടിടം ഉണ്ടായിരുന്നതായി തേന്നിയേക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവം അല്ലഹുവിനറിയാം. ഹജ്ജിനുവേണ്ടി ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചതിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

لِّيَشْهَدُوا۟ مَنَـٰفِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ فِىٓ أَيَّامٍ مَّعْلُومَـٰتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَـٰمِ ۖ فَكُلُوا۟ مِنْهَا وَأَطْعِمُوا۟ ٱلْبَآئِسَ ٱلْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾

28 അവർക്ക് പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവർ സന്നിഹിതരാകുവാനും, ചില നിശ്ചിത ദിവസങ്ങളിൽ- തങ്ങൾക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന കന്നുകാലി മൃഗങ്ങളുടെ മേൽ (അവയെ അറുത്ത് ബലികഴിക്കുമ്പോൾ)-അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം അവർ കീർത്തനം ചെയ്യുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു(അത്). അങ്ങിനെ, അവയിൽ [ആ കന്നുകാലികളിൽ] നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുകയും, ദരിദ്രനായ പരവശന് ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുവിൻ.

ثُمَّ لْيَقْضُوا۟ تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا۟ نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا۟ بِٱلْبَيْتِ ٱلْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

29 പിന്നീട്, അവർ തങ്ങളുടെ അഴുക്ക് (നീക്കൽ) നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുകയും, തങ്ങളുടെ നേർച്ചകൾ നിറവേറ്റുകയും, (ആ) പുരാതനാലയത്തെ 'ത്വവാഫ്' [പ്രദക്ഷിണം] ചെയ്കയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.

---

28 لِيَشْهَدُوا അവർ സന്നിഹിതരാകാൻവേണ്ടി. مَنَافِعَ പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങളിൽ. لَهُمْ അവർക്ക്. وَيَذْكُرُوا അവർ കീർത്തനം ചെയ്വാനും, പറയുവാനും. اسْمَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം. فِي أَيَّامٍ ചില ദിവസങ്ങളിൽ. مَّعْلُومَاتٍ അറിയപ്പെട്ടവനായ, നിശ്ചിത. عَلَى مَا رَزَقَهُم അവർക്ക് അവൻ നൽകിയതിൻെറ മേൽ. مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ കന്നുകാലി മൃഗങ്ങളിൽനിന്ന്. فَكُلُوا അങ്ങനെ നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَأَطْعِمُوا നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുകയും (ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുകയും) ചെയ്യുവിൻ. الْبَائِسَ പരവശന്, കഷ്ടപ്പെട്ടവന്. الْفَقِيرَ ദരിദ്രനായ. 29 ثُمَّ പിന്നെ, അനന്തരം. لْيَقْضُوا അവർ നിർവ്വഹിക്കട്ടെ. تَفَثَهُمْ അവരുടെ അഴുക്ക് (നീക്കൽ). وَلْيُوفُوا അവർ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യട്ടെ. نُذُورَهُمْ അവരുടെ നേർച്ചകളെ, വഴിപാടുകളെ. وَلْيَطَّوَّفُوا അവർ ത്വവാഫും ചെയ്യട്ടെ. بِالْبَيْتِ ആ ആലയത്തെ. الْعَتِيقِ പുരാതനമായ, വിമുക്തമായ.

منافع لهم (അവർക്ക് പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങൾ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഹജ്ജുകർമ്മങ്ങൾ, ആ പുണ്യസ്ഥലത്തുവെച്ചു ചെയ്യുന്ന മറ്റു ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ എന്നിവക്കുപുറമെ ഹജ്ജുകാലത്തു നടത്തപ്പെടുന്ന കച്ചവടം മുതലായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. **ايام معلومات** (അിറയപ്പെട്ട ദിവസങ്ങൾ)കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, വലിയപെരുന്നാൾ ദിവസവും, അതിൻെറ അടുത്ത ദിവസങ്ങളുമാണ്. ദുൽഹജ്ജുമാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ പത്തുദിവസമാണെന്നും, ആ മാസം 8,9,10 എന്നീ ദിവസങ്ങളാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. **بهيمة الانعام** (കന്നുകാലി മൃഗങ്ങൾ) എന്നതിൻെറ വിവക്ഷ മേപ്പടി ദിവസങ്ങളിൽ ഹജ്ജ്കാലത്ത് ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒട്ടകം, മാട്, ആട് എന്നീ മൃഗങ്ങളത്രെ **ويذكروا اسم الله الخ** (അവയുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം കീർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുക) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിലും, 'തക്ബീർ' മുഴക്കിക്കൊണ്ടും അവയെ അറുത്ത് ബലികഴിക്കുക എന്നുമാണ്. ബലികർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നത് വഴി മനുഷ്യൻെറ ത്യാഗവും, ഭക്തിയും പ്രകടമാക്കുന്നതിന് പുറമെ, അതുകൊണ്ടുളവാകുന്ന മറ്റൊരു പ്രയോജനത്തെയാണ് **فكلوا منها واطعموا** (നിങ്ങൾ അതിൽ നിന്നു തിന്നുകയും, ദരിദ്രനായ പരവശനു ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുവിൻ) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇസ്ലാമിനുമുമ്പ് ബലി മൃഗങ്ങളുടെ മാംസം ഭക്ഷിക്കാറില്ലായിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നു. ആ നിലക്ക് ഇത് ഒരു പുതിയ സാമൂഹ്യസേവനമാർഗ്ഗവും കൂടിയാകുന്നു.

تفث എന്ന വാക്കിനു 'അഴുക്ക്, മാലിന്യം' എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. മുടിയെടുക്കൽ, നഖം മുറിക്കൽ, വാസനദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കൽ മുതലായവ ഹജ്ജ്‌വേളയിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ്. അങ്ങിനെയുണ്ടാകുന്ന ജടയും അഴുക്കും ഹജ്ജിൻെറ അവസാനത്തിൽ .നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതാണിവിടെ 'പിന്നീട് അഴുക്ക് നീക്കൽ നിർവ്വഹിക്കണം' (**ثم ليقضوا تفثهم**) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം. ഇതും ഹജ്ജുകർമ്മങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കർമ്മമത്രെ. ഹജ്ജിൻെറ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ച് തങ്ങളുടെ കടമ നിറവേറ്റണമെന്നാണ് മൊത്തത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ സാരമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഹജ്ജ്കാലത്ത് അവിടെവെച്ചു ചെയ്യാൻ നേർന്നിട്ടുള്ള നേർച്ച വഴിപാടുകളും, അവിടെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ള കടമകളും **وليوفوا نذورهم** (തങ്ങളുടെ നേർച്ചകൾ നിറവേറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ) എന്ന കൽപ്പനയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. കഅ്ബഃയുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ പൊതുവായും, ഹജ്ജ് കർമ്മങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായും ചെയ്യാനുള്ള ഒരു പുണ്യകർമ്മമത്രെ 'ത്വവാഫ്' (**طواف**) അഥവാ കഅ്ബഃയെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യൽ. ഓരോ പ്രാവശ്യത്തിലും ഏഴുവട്ടം കഅ്ബഃയെ വലം വെക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കഅ്ബഃയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് البيت العتيق (പുരാതനാലയം, അല്ലെങ്കിൽ വിമുക്തമായ ആലയം) എന്നു പറയുന്നത്. മനുഷ്യർക്ക് പൊതുവിൽ ഒന്നാമതായി ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ദേവാലയവും, ഏറ്റവും കാലപ്പഴക്കം ചെന്ന ആരാധനാമന്ദിരവും അതായത്കൊണ്ട് ആ പേരിനു അതു തികച്ചും അർഹമായതുതന്നെ. അക്രമികളുടെ അക്രമങ്ങളൊന്നും ബാധിക്കാത്ത 'വിമുക്തമായ ആലയം' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ആ പേർ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ചില ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. بيت الله (അല്ലാഹുവിൻെറ വീട്-അല്ലെങ്കിൽ ആലയം) എന്നും, المسجد الحرام (പരിപാവനമായ പള്ളി) എന്നുംമറ്റും അതിനെപ്പറ്റി പറയാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ മക്കയെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ചിലപ്പോൾ കഅ്ബഃയുടെ ചുറ്റുപാടുമായി നിലകൊള്ളുന്ന പള്ളിയെ ഉദ്ദേശിച്ചും അങ്ങനെ പറയാറുണ്ട്.

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَٰتِ ٱللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ ٱلْأَنْعَٰمُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلرِّجْسَ مِنَ ٱلْأَوْثَٰنِ وَٱجْتَنِبُوا۟ قَوْلَ ٱلزُّورِ ﴿٣٠﴾

30 അതാണ് (ഹജ്ജിൻെറ വിഷയം)! ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ അലംഘ്യ(മായ പരിപാവന) വസ്തുക്കളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ, അതവന് തൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ ഗുണകരമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴിച്ച്-(എല്ലാ) കന്നുകാലികളും (ആടുമാടൊട്ടകവും) നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, വിഗ്രഹങ്ങളാകുന്ന അശുദ്ധിയെ നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുവിൻ; കള്ളം പറയലും വർജ്ജിക്കുവിൻ;-

حُنَفَآءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِۦ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ ٱلطَّيْرُ أَوْ تَهْوِى بِهِ ٱلرِّيحُ فِى مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

31 അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി നിഷ്കളങ്കമാനസരായി-അവനോട് (യാതൊന്നിനേയും) പങ്കുചേർക്കാത്ത നിലയിൽ (ആയിരിക്കണം). ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിനോട് (വല്ലതിനെയും) പങ്കു ചേർക്കുന്നതായാൽ അവൻ, ആകാശത്തു നിന്ന് വീണിട്ട് അവനെ പറവകൾ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടു പോകുകയോ, ദൂരപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലത്ത് കാറ്റ് കൊണ്ടുപോയിടുകയോ ചെയ്തതുപോലെയായിത്തീരുന്നു! (അത്രയും ആപൽക്കരമാണത്.)

---

30 ذَٰلِكَ അതാണ്. وَمَن يُعَظِّمْ ആരെങ്കിലും ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ. حُرُمَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അലംഘ്യവസ്തുക്കളെ, പരിപാവന വസ്തുക്കളെ. فَهُوَ എന്നാലത്. خَيْرٌ لَّهُ അവന്ന് ഗുണകരമാണ്. عِندَ رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൻെറയടുക്കൽ. وَأُحِلَّتْ അനുവദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْأَنْعَامُ കന്നുകാലികൾ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾ). إِلاَّ مَا يُتْلَى ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴികെ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فَاجْتَنِبُوا ആകയാൽ വർജ്ജിക്കുവിൻ. الرِّجْسَ അശുദ്ധിയെ, മാലിന്യത്തെ. مِنَ الْأَوْثَانِ വിഗ്രഹങ്ങളാകുന്ന, വിഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള. وَاجْتَنِبُوا വർജ്ജിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. قَوْلَ الزُّورِ കള്ളം(പറയുന്നത്,)കള്ളവാക്ക്,. 31 حُنَفَاءَ നിഷ്കളങ്കഹൃദയന്മാരായി (നേരായ മനസ്സോടെ). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി. غَيْرَ مُشْرِكِينَ പങ്കുചേർക്കുന്നവരല്ലാതെ. بِهِ അവനോട്. وَمَن يُشْرِكْ ആരെങ്കിലും പങ്കുചേർക്കുന്നതായാൽ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനോട്. فَكَأَنَّمَا خَرَّ എന്നാൽ അവൻ വീണതുപോലെയായിരിക്കും. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. فَتَخْطَفُهُ എന്നിട്ടവനെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോകയും. الطَّيْرُ പറവകൾ, പക്ഷികൾ. أَوْ تَهْوِي بِهِ അല്ലെങ്കിൽ അവനെ കൊണ്ടുപോയിടുകയും, വീഴ്ത്തുകയും. الرِّيحُ കാറ്റ്. فِي مَكَانٍ ഒരു സ്ഥലത്തു. سَحِيقٍ ദൂരപ്പെട്ട, ആപൽക്കരമായ.

حرمات എന്ന വാക്കിനാണ് 'അലംഘ്യമായ വസ്തുക്കൾ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതും, അനാദരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും, പരിപാവനമായതും നിശ്ച യിക്കപ്പെട്ട പരിധി ലംഘിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ റ്റിനും-അതു കാര്യങ്ങളോ, വസ്തുക്കളോ, സ്ഥലങ്ങളോ ആകട്ടെ-ഈ വാക്കുപയോഗിക്കപ്പെ ടുന്നു. حرمة (ഹുർമത്ത്) എന്നാണതിന്റെ ഏകവചനം. മലയാളഭാഷയിൽ ഇതിനോടു ശരി ക്കും യോജിക്കുന്ന ഒറ്റവാക്കും കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇതിന്റെ ധാതുവിൽനിന്നുതന്നെ حريم حرام محترم حرم (ഹരീം, ഹറാം, മുഹ്തറം, ഹറം) മുതലായ രൂപങ്ങളും-അല്പാല്പം വ്യത്യ സ്തങ്ങളായ അർത്ഥങ്ങളിൽ-സന്ദർഭോചിതം നാമങ്ങളായും, വിശേഷണങ്ങളായും ഉപയോ ഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ഹജ്ജിന്റെ കർമ്മങ്ങളും, ഓരോന്നിനും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങ ളും ഈ വാക്കിൽ ഉൾപെടുന്നു. പരിപാവന വസ്തുക്കളായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതെ ല്ലാം ബഹുമാനിക്കുകയെന്നത് അവന്റെ അടുക്കൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട പുണ്യകർമ്മമാണെ ന്നത്രെ 30-ാം ആയത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം കുറിക്കുന്നത്.

തുടർന്നുകൊണ്ട് ഹജ്ജുകാര്യങ്ങളോടും, ഖുർആന്റെ അവതരണകാലത്ത് അറബി കൾക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ആചാരങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾക്കാണല്ലോ انعام (കന്നുകാലികൾ) എന്നു പറയുന്നത്. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളായും, വാഹനങ്ങളായും, ബിലമൃഗങ്ങളായും ഇസ്ലാമിനു മുമ്പും അറബി കൾ ഇവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പക്ഷേ, അവരാൽ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹു വിരോധിച്ചതും, ബഹുദൈവാരാധനയിൽ അധിഷ്ഠിതവുമായ പല നടപടികളും അവർ അനു ഷ്ഠിച്ചു വന്നിരുന്നു. വിരോധിക്കപ്പെട്ട പലതും അനുവദനീയമായും, അനുവദിക്കപ്പെട്ട പല തും വിരോധമായും അവർ കരുതി വന്നു. അതുകൊണ്ട്, എല്ലാതരം ശവങ്ങളും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെടുകയോ ബലിചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നവയും ഉപ യോഗിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഖുർആൻ കർശനമായി വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്തരത്തിൽ പെടാത്ത എല്ലാ ആടുമാടൊട്ടകവും ഭക്ഷിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനു ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്വാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വിഗ്രഹ ങ്ങളും, അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ദുരാചാരങ്ങളും അടങ്ങുന്ന അശുദ്ധികളെയും ആ ഇനത്തിൽ അന്നു നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ കള്ളവാദങ്ങളെയും വ്യാജ സംസാരങ്ങളെയും വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം നിഷ്കളങ്കതയോടുകൂടി വേണമെന്നാണ് 31-ാം വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം കാണിക്കുന്നത്. ശിർക്കുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നാശത്തിന്റെ ഭയങ്കരത ഉപമാരൂപത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് അതിന്റെ അവസാനഭാഗം ചെയ്യുന്നത്.

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَـٰٓئِرَ ٱللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى ٱلْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾

32 അതാണ് (കാര്യം)! ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ (മത) ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ, (അവൻ ഭക്തൻതന്നെ . കാരണം:) നിശ്ചയമായും അത്, ഹൃദയങ്ങളുടെ ഭക്തിയിൽ നിന്നുള്ളതാണ്.

---

32 ذَلِكَ അതാണ്. وَمَن يُعَظِّمْ ആരെങ്കിലും ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ. شَعَائِرَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ. فَإِنَّهَا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അത്. مِن تَقْوَى ഭക്തിയിൽനിന്നുള്ളതാണ്, ഭക്തി നിമിത്തമാണ്, സൂക്ഷ്മതയാലാണ്. الْقُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളുടെ.

ഒരു വിഷയമോ, വാചകമോ തീർന്നശേഷം, വ്യാകരണപരമായ പ്രത്യേക ഘടനാബ ന്ധമൊന്നുമില്ലാത്ത മറ്റൊന്നിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, രണ്ടും തമ്മിൽ വിഷയപരമായ ഒരു

ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുവാൻവേണ്ടി **هذا، ذلك، كذالك** (ഇതാണ്, അതാണ്, ഇങ്ങനെയാണ്, അങ്ങിനെയാണ്) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സൂചനാ നാമങ്ങൾ അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ട്. അതനുസരിച്ചാണ് ഇവിടെയും 30-ാം വചനത്തിലും **ذلك** (അതാണ്) എന്ന പദം ആരംഭത്തിൽ വന്നുകാണുന്നത്. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളിൽ, സന്ദർഭത്തിനൊത്ത സൂചനാസാരങ്ങൾ പലതും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുമുണ്ടാകും. ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള ചില പ്രയോഗങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിലും കാണാം. 'അതെ, അങ്ങിനെ, ശരി' തുടങ്ങിയ പല പദങ്ങളും ഈ ആവശ്യാർത്ഥം മലയാളത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

شعائر (ചിഹ്നങ്ങൾ) കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് മതസംബന്ധമായ പ്രത്യേക അടയാളങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. കർമ്മങ്ങൾ, വേഷഭൂഷണങ്ങൾ, സംസാരം, പ്രവൃത്തി ആദിയായവയിലെല്ലാംതന്നെ, കക്ഷികൾക്കിടയിലും, മതസ്ഥർക്കിടയിലും, സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലും പലപ്പോഴും ചില വ്യത്യസ്ത രീതികളുമുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തികളെ-അവർ ഇന്ന കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവരാണെന്ന്-സാമാന്യേന കണക്കാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇസ്‌ലാമിമേതായ പ്രത്യേക അടയാളമാകുന്നതെല്ലാം **شعائر الله، شعائر الاسلام** (അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ) എന്നീ പേരികളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരു കൂട്ടരുടെ പ്രത്യേക ചിഹ്നങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നതും, അനുകൂലിക്കുന്നതും ആ കൂട്ടരോടുള്ള പ്രത്യേക ബഹുമാനംകൊണ്ടോ അനുഭാവംകൊണ്ടോ ആണെന്നും, അതിനെ അനാദരിക്കുന്നതും, ധിക്കരിക്കുന്നതും അവരോടുള്ള വെറുപ്പുകൊണ്ടാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. ഒരു കക്ഷിയുടെയോ, മതത്തിന്റെയോ പ്രത്യേക ചിഹ്നമായി കരുതപ്പെടുന്ന കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യത്തെ അവമതിക്കുകയെന്നത്, ആ കക്ഷിയുടെയോ മതത്തിന്റെയോ തന്നെ കർശനമായ ഒരു നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ അപരാധമായിട്ടായിരിക്കും കരുതപ്പെടുക. ഇതാണിതിന് കാരണം. അതു കൊണ്ടുതന്നെയാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ ഒരുവൻ ബഹുമാനിക്കുന്നതുകണ്ടാൽ, അതു അല്ലാഹുവിനോട് അയാൾക്കുള്ള ഹൃദയംഗമായ ഭക്തിയുടെ ലക്ഷണമായി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതും.

ഈ തത്വം, ഇക്കാലത്തെ മുസ്‌ലീംസഹോദരൻമാർ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'ഏക സംസ്കാരാ'ദിവാദങ്ങളിൽ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും-വാക്കുകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തികൊണ്ടെങ്കിലും-മനുഷ്യൻ ലയിച്ചു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. ദുരുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയല്ലെങ്കിലും, അനിസ്‌ലാമിക ചിഹ്നങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരികയും, ഇസ്‌ലാമിക ചിഹ്നങ്ങളെ - അവ ചെറുതോ വലുതോ ആകട്ടെ-അവഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. മുസ്‌ലിമിനെ ക്രമേണ അമുസ്‌ലിമാക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള പൈശാചിക പ്രേരണയാണെന്നു ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ യുവാക്കൾ-പാമരൻമാർ മാത്രമല്ല ചില പണ്ഡിതരും-ഇന്നത്തെ ആധുനിക പരിഷ്കാരലഹരി പിടിപെട്ടും, അനിസ്‌ലാമിക സംസ്കാരത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ മോടിയിൽ ആകൃഷ്ടരായുംകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിക ശിക്ഷണവലയത്തിന് പുറത്തുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ച മതഭക്തിയുള്ള ഏതൊരു മുസ്‌ലീം ഹൃദയത്തെയും വ്യസനിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. വേഷഭൂഷാദികളിൽ നിന്നാരംഭിക്കുന്ന ഈ അനുകരണ വാഞ്ഛ ക്രമേണ ആചാരനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും മറ്റെല്ലാ രംഗങ്ങളിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ഒടുക്കം നാമത്തിലും പ്രസംഗവേദികളിലുംമാത്രം മുസ്‌ലീമായിത്തീരുകയുമാണ് ഇതിന്റെ അനന്തരഫലം.(**معاذ الله**) മനഃശാസ്ത്രംപഠിപ്പിച്ചുതരുന്ന ഈ പരമാർത്ഥത്തെയാണ് നബി (ﷺ) യുടെ ഒരു ഹദീസു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. **من تشبه بقوم فهو منهم –احمد وابوداود وصححه ابن حبان** (ആരെങ്കിലും ഒരു ജനതയോട് സാദൃശ്യം സ്വീകരിച്ചാൽ അവൻ അവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനാകുന്നു).

'അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ' എന്നു ഇവിടെ പറയുമ്പോൾ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് പ്രധാനമായും, ഹജ്ജുകാര്യ സംബന്ധമായ ബലിമൃഗങ്ങളാകുന്നു. എങ്കിലും, അതിനെപ്പറ്റിമാത്രം പറഞ്ഞുമതിയാക്കാതെ, ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കാണ് ഇക്കാര്യം ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതും, ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയതും. ഈ വസ്തുത പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർ

ഹമാണ്. മറ്റൊരു സംഗതി: ഓരോ സമുദായത്തിനും ചില ആചാരങ്ങളും സംസ്ക്കാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്, അതുപോലെ ഇസ്‌ലാമിനും ചിലതെല്ലാം ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ ഇസ്‌ലാമിക ചിഹ്നങ്ങൾക്കെന്താണ് ഇത്ര വിശേഷത? എന്നൊരു സംശയം വല്ലവർക്കും തോന്നുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. 'അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങൾ' (شعائر الله) എന്നും, 'അല്ലാഹുവിൻെറ അലംഘ്യവസ്തുക്കൾ' (حرمات الله) എന്നുമുള്ള പ്രയോഗംതന്നെ അതിനുള്ള മറുപടിയാകുന്നു. അതായത്: അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതും, അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുമായ ചിഹ്നങ്ങളേതോ അതാണ് ഇസ്‌ലാമിൻെറ ചിഹ്നങ്ങൾ; മറ്റുള്ളതെല്ലാം സൃഷ്ടികളുടെ നിശ്ചയങ്ങളും ഇഷ്ടങ്ങളുമാണ് എന്നു സാരം. ബലിമൃഗങ്ങളാകുന്ന ചിഹ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

لَكُمْ فِيهَا مَنَـٰفِعُ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ إِلَى ٱلْبَيْتِ ٱلْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

33 (ബലിമൃഗങ്ങളാകുന്ന) അവയിൽ, ഒരു നിശ്ചിത അവധിവരേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനങ്ങളുണ്ട്; പിന്നീട്, അവയുടെ (ബലികർമ്മത്തിന്) അനുവദിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം (ആ) 'പുരാതനാലയത്തി'ന്നടുത്താകുന്നു.

---

33 لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِيهَا അവയിൽ. مَنَافِعُ പ്രയേജനങ്ങൾ. إِلَى أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ. مُسَمًّى നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട, നിർണ്ണക്കപ്പെട്ട. ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീട്. مَحِلُّهَا അവയുടെ അനുവദിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം, അനുവദിക്കപ്പെട്ട സമയം. إِلَى الْبَيْتِ ആ ആലയത്തിനടുത്താണു, ആലയത്തിലേക്ക് (എത്തുക) ആകുന്നു. الْعَتِيقِ പുരാതനമായ, വിമുക്തമായ.

ബലിക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മൃഗങ്ങളെ ബലിയറുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവയെ വാഹനമായി ഉപയോഗിക്കാം, അവയുടെ പാൽ മുതലായവയും ഉപയോഗിക്കാം. ബലികർമ്മം നടത്തുവാനുള്ള സമയം വന്നാൽ, അവയെ കഅ്ബഃയുടെ അടുത്ത്-ഹറമിൽ- വെച്ച് അറുത്ത് ബലി നടത്തേണ്ടതാണ്.

വിഭാഗം–5

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَـٰمِ ۗ فَإِلَـٰهُكُمْ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ فَلَهُۥٓ أَسْلِمُوا۟ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾

34 എല്ലാ സമുദായത്തിനുംതന്നെ-അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള കന്നുകാലിമൃഗങ്ങളുടെ മേൽ അവൻെറ നാമം കീർത്തനം ചെയ്യുവാനായി-നാം [അല്ലാഹു] ഓരോ കർമ്മാനുഷ്ഠാനമുറ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് [ആരാധ്യൻ] ഏകഇലാഹ് മാത്രമാകുന്നു; ആകയാൽ, അവനു (മാത്രം) നിങ്ങൾ കീഴ്പെടുക. ['ഇസ്‌ലാം' അനുഷ്ഠിക്കുക.] (നബിയേ) വിനീതൻമാർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

34 وَلِكُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിനും. جَعَلْنَا നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. مَنسَكًا ഒരു കർമ്മാനുഷ്ഠാനമുറ. لِّيَذْكُرُوا അവർ കീർത്തനം ചെയ്‌വാൻ, പറയുവാൻ. اسْمَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തെ. عَلَى مَا رَزَقَهُم അവൻ അവർക്ക് നൽകിയതിൻെറമേൽ. مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ കന്നുകാലി മൃഗങ്ങളിൽനിന്ന്. فَإِلَٰهُكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ്, ആരാധ്യൻ. إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഏക ഇലാഹാണ്. فَلَهُ ആകയാൽ അവന്. أَسْلِمُوا നിങ്ങൾ കീഴ്പ്പെടുവിൻ, ഇസ്‌ലാമിനെ അനുഷ്ഠിക്കുവിൻ. وَبَشِّرِ സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കുക. الْمُخْبِتِينَ വിനീതൻമാർക്ക്, താഴ്മ കാട്ടുന്നവർക്ക്.

منسكا (കർമ്മാനുഷ്ഠാനമുറ) എന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് ബലികർമ്മങ്ങളാകുന്നു. മൃഗങ്ങളെ ബലി ചെയ്യുക എന്ന കർമ്മം മുസ്‌ലീം സമുദായത്തിനു-അഥവാ നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ 'ഉമ്മത്തി'നു-മാത്രം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒന്നല്ല. മുമ്പുള്ള ദൈവിക മതസമുദായങ്ങളിലും ബലിസമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആചരണരീതിയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും അവയുടെയെല്ലാം ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെ. അല്ലാഹുവിനു മുമ്പിൽ താഴ്മയും ഭക്തിയും പ്രദർശിപ്പിക്കുക, അവൻെറ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്യുക, അവൻെറ നാമം കീർത്തനം ചെയ്യുക മുതലായവയാണത്. എല്ലാവരുടെയും ഇലാഹ് ഏക ഇലാഹായതുകൊണ്ട് ഇത്തരം കർമ്മങ്ങൾ അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാത്രമേ ആരും ചെയ്യാവു; അവനു മാത്രമേ കീഴ്‌വണങ്ങാവു; വിനീത ഹൃദയൻമാരായ ആളുകൾക്കാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഫലപ്രദമാകുക; അവർക്കത് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാൻ കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. എന്നെല്ലാം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. വിനീതൻമാർ ആരാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണാം:-

ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَٱلصَّٰبِرِينَ عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمْ وَٱلْمُقِيمِى ٱلصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾

35 (അതായത്) യാതൊരുകൂട്ടർ: അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിറകൊള്ളുന്നതാണ്;- തങ്ങൾക്ക് ബാധിക്കുന്നതിൽ [ആപത്തുകളിൽ] സഹനശാലികളും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നവരും! നാം അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് (സൽകാര്യങ്ങളിൽ) ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും, (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണത്).

وَٱلْبُدْنَ جَعَلْنَٰهَا لَكُم مِّن شَعَٰٓئِرِ ٱللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَٱذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا۟ مِنْهَا وَأَطْعِمُوا۟ ٱلْقَانِعَ وَٱلْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

36 ബലിയൊട്ടകങ്ങളാകട്ടെ, നാം അവയെ നിങ്ങൾക്ക് 'അല്ലാഹുവിൻെറ (മത) ചിഹ്ന'ങ്ങളിൽ പെട്ടതാക്കിയിരിക്കുകയാണ്; നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ ഗുണമുണ്ട്. അതിനാൽ, വരിവരിയായ നിലയിൽ (നിറുത്തിക്കൊണ്ട്) അവയുടെമേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം നിങ്ങൾ കീർത്തനം ചെയ്യുവിൻ! അങ്ങനെ, (അറുത്തശേഷം) അവയുടെ പാർശ്വങ്ങൾ നിലംപതിച്ചാൽ [ജീവൻ പോയി വീണാൽ] അവയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും, (ചോദിച്ചുവാങ്ങാൻ വരാതെ) സംതൃപ്തിയടഞ്ഞുനിൽക്കുന്നവന്നും, ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നവന്നും ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അപ്രകാരം, അവയെ നിങ്ങൾക്ക് നാം കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നിരി

ക്കുകയാണ്-നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുവാ
ൻ വേണ്ടി.

---

35 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാണ്. إِذَا ذُكِرَ اللهُ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പറയപ്പെട്ടാൽ. وَجِلَتْ വിറകൊള്ളും (ഭയപ്പെടും). قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَالصَّابِرِينَ സഹനശാലികളും, ക്ഷമാലുക്കളും. عَلَى مَا أَصَابَهُمْ തങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ചതിൽ. وَالْمُقِيمِي നിലനിറുത്തുന്നവരും. الصَّلَاةِ നമസ്കാരം. وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് നൽകിയതിൽ നിന്ന്. يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും. 36 وَالْبُدْنَ ഒട്ടകങ്ങളെ (ബലിയൊട്ടകങ്ങളെ). جَعَلْنَاهَا അവയെ നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّن شَعَائِرِاللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളിൽപെട്ടത്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. خَيْرٌ ഗുണം, നന്മ. فَاذْكُرُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ കീർത്തനം ചെയ്യുവിൻ. اسْمَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തെ. عَلَيْهَا അവയുടെമേൽ. صَوَافَّ വരികളായി, വരിവരിയായി. فَإِذَاوَجَبَتْ അങ്ങനെ നിലംപതിച്ചാൽ, വീണാൽ. جُنُوبُهَا അവയുടെ പാർശ്വങ്ങൾ, ഭാഗങ്ങൾ. فَكُلُوا അപ്പോൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَأَطْعِمُوا ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. الْقَانِعَ സംതൃപ്തി അടഞ്ഞവന് (ചോദിക്കാതെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് തൃപ്തിയടഞ്ഞവന്). وَالْمُعْتَرَّ ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നവന്നും, ചോദിച്ചുവരുന്നവന്നും. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. سَخَّرْنَاهَا അതിനെ നാം കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആയേക്കാം, നിങ്ങൾ ആകുവാൻവേണ്ടി. تَشْكُرُونَ കൃതജ്ഞത കാണിക്കും

البدن എന്ന വാക്ക് ബലികർമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒട്ടകങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായും, മാടുകൾക്കും ഒട്ടകങ്ങൾക്കും പൊതുവായും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഒട്ടകങ്ങളെ അറുക്കുന്നത് അവയെ നിറുത്തിക്കൊണ്ടാകുന്നു. ജീവൻപോകുമ്പോൾ അവ ഒരു പുറത്തേക്ക് മറിഞ്ഞുവീഴുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'അവയുടെ പാർശ്വങ്ങൾ വീണാൽ' എന്നു പറഞ്ഞത്. ഉള്ളതിലും, കിട്ടിയതിലും തൃപ്തിയടഞ്ഞുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ ആവശ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാത്തവനാണ് **قانع** (സംതൃപ്തി അടഞ്ഞവൻ). ദാനധർമ്മങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി മുന്നോട്ട് വരുന്നവനാണ് **معشر** (ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നവൻ). ഈ രണ്ടു തരക്കാർക്കും ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസം ദാനം ചെയ്യണമെന്ന് സാരം.

കേവലം വലിപ്പവും ശക്തിയുമുള്ള മൃഗമാണ് ഒട്ടകം. എങ്കിലും, വളരെ സഹനവും സൗമ്യശീലവുമുള്ള ഒരു ജീവിയുമാണത്. അറുക്കുവാൻ കൊണ്ട് വന്ന് നിറുത്തുമ്പോൾ പോലും യാതൊരു മിരട്ടും കാണിക്കാതെ, അത് അനുസരിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ഉഷ്ണമേറിയ മരുഭൂമിയിൽ കൂടിയുള്ള യാത്രകളിൽ ഒട്ടകത്തിൻെറ സേവനം വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്. വളരെ നാളുകളോളം ഭക്ഷണവും, വെള്ളവും ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, വലിയഭാരം ചുമന്നുകൊണ്ടും, യജമാനൻെറ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് അത് സുദീർഘം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം അതിനെ മനുഷ്യൻെറ നിയന്ത്രണത്തിന് വിധേയമാക്കിക്കൊടുത്തത് അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ.

ബലികർമ്മ സമ്പ്രദായം മുൻസമുദായങ്ങളിലും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ഉണർത്തുകയും, പ്രത്യേക പരിഗണനയോടെ അതിനെപ്പറ്റി പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം അതിലടങ്ങിയ യുക്തിതത്വത്തെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَـٰكِن يَنَالُهُ ٱلتَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ

37 അവയുടെ മാംസങ്ങളാകട്ടെ, രക്തങ്ങളാകട്ടെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്തുന്നില്ലതന്നെ ; പക്ഷെ, നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഭക്തി അവങ്കൽ എത്തുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്തുതന്നതിന് നിങ്ങൾ അല്ലാ

لِتُكَبِّرُوا۟ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

ഹുവിന് 'തക്ബീർ' [മഹത്വപ്രകീർത്തനം] നടത്തുവാൻവേണ്ടി അപ്രകാരം അവയെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. (നബിയേ) സുകൃതവാൻമാർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

---

37 لَن يَنَالَ എത്തുന്നതല്ലതന്നെ. الله അല്ലാഹുവിങ്കൽ. لُحُومُهَا അവയുടെ മാംസം. وَلاَ دِمَاؤُهَا അവയുടെ രക്തവും (എത്തുക) ഇല്ല. وَلَكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും. يَنَالُهُ അവങ്കൽ എത്തുന്നു. التَّقْوَى ഭക്തി, ഭയഭക്തി. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. سَخَّرَهَا അവയെ അവൻ കീഴ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. لِتُكَبِّرُوا നിങ്ങൾ തക്ബീർ (മഹത്വ പ്രകീർത്തനം) നടത്തുവാൻവേണ്ടി, തക്ബീർ മുഴുക്കുവാനായി. الله അല്ലാഹുവിന്. عَلَى مَا هَدَاكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്തതിന്. وَبَشِّرِ സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കുക. الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാർക്ക്, പുണ്യകർമ്മം ചെയ്യുന്നവർക്ക്.

ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസം വല്ലവർക്കും കൊടുത്തതുകൊണ്ടോ, വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും ദേവൻമാരുടെയും ആരാധകൻമാർ അവയുടെ പ്രസാദത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യാറുള്ളത് പ്രകാരം കുറെ രക്തം ഒഴുക്കിയതുകൊണ്ടോ, മക്കാമുശ്രിക്കുകൾ കഅ്ബഃയിൽ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ ബലിമൃഗങ്ങളുടെ രക്തം എവിടെയെങ്കിലും വാരിപ്പുരട്ടുന്നതു കൊണ്ടോ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി ലഭിക്കുകയില്ല. മാംസമോ രക്തമോ അല്ല അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതവന് ആവശ്യവുമില്ല. എന്നാൽ ബലികർമ്മം മുഖേന മനുഷ്യൻ അവൻെറ ത്യാഗമനസ്ഥിതിയും അല്ലാഹുവോടുള്ള ഭക്തിയും പ്രകടമാക്കുന്നതാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്ക് കാരണമാകുന്നത്. അത് പ്രകടമാക്കുകയാണ് ബലികർമ്മം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി മാത്രം ഉന്നംവെച്ച് നിഷ്കളങ്കമായി ചെയ്യുന്ന ബലികർമ്മങ്ങളടക്കമുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമേ അവങ്കൽ സ്വീകാര്യമാകുകയുള്ളു എന്നു സാരം.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി സ്വപുത്രനായ ഈസ്മാഈൽ (عليه السلام)നബിയെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായ സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് പിന്നീട് ബലികർമ്മസമ്പ്രദായം നടപ്പാക്കപ്പെട്ടത്. അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനക്കും പ്രീതിക്കും വേണ്ടി മനുഷ്യൻ തനിക്ക് ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ടതിനെപോലും ത്യാഗം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അതു മുഖേന അവർ പ്രകടമാക്കുന്നു. ആ നിലക്ക് ബലി ചെയ്യപ്പെടുന്ന മൃഗം കേവലം ഒരു നാമമാത്ര മൃഗമായിരിക്കാതെ-കഴിയുന്നത്ര വിലപിടിച്ചതും, ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലുമെല്ലാംതന്നെ ആകർഷകവും, കോട്ടവും കുറവുമില്ലാത്തതും-ആയിരിക്കുന്നതാവശ്യമാണ് എന്നു അധികം ചിന്തിക്കാതെതന്നെ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെതന്നെ, ബലിനടത്തൽ കേവലം ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ (**العبادات**) ഒന്നാകകൊണ്ട് ആ കർമ്മം നടത്തേണ്ടുന്ന രൂപവും അതിൻെറ മര്യാദകളും അല്ലാഹുവും റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ചമാതിരിതന്നെ ആയിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇതൊന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസമോ രക്തമോ തോലോ ഒന്നും ഒരു പ്രശ്നമാക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, ഈ വക സംഗതികളെക്കുറിച്ച് പരിഗണിക്കൽ വെറും ആചാരങ്ങളും ചടങ്ങുകളും മാത്രമാണെന്നോ ഈ ആയത്തിൽ നിന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കാവതല്ല. ചിലർ ഇതിൽനിന്നു അങ്ങനെ സമർത്ഥിച്ചുകാണുന്നതു പ്രമാണപ്പെട്ട പല ഹദീസുകളുടെയും ശരിയായ താല്പര്യങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമത്രെ. ഉദാഹരണമായി: 'വ്യക്തമായ നിലയിൽ കണ്ണിൻെറ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ, വ്യക്തമായ രോഗം പിടിപെട്ടിട്ടുള്ളവ, വ്യക്തമാംവണ്ണം കോട്ടം കാണാവുന്ന മുടന്ത്, പ്രായാധിക്യത്താൽ മേദസ്സു നഷ്ടപ്പെട്ടവ എന്നീ നാലും ബലികർമ്മത്തിനു (**اضحية**) കൊള്ളുകയില്ല' എന്നു നബി (ﷺ) പ്രസംഗിച്ചതായി ബറാഉ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. (**رواه اصحاب السنن باسانيد صحيحة**) 'കണ്ണ്, ചെവി എന്നിവയെപ്പറ്റി (വല്ല കേടുപാടും

ഉണ്ടോ എന്ന്) പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കുവാനും, മുടന്തുള്ളതിനെയും, ചെവിയുടെ മുൻവശമോ പിൻവശമോ കീറിപ്പൊളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതിനെയും, ഇരുചെവികളും കീറിപ്പിളർന്നതിനെയും, മുൻപല്ലുകൾ കൊഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതിനെയും ബലികർമ്മത്തിനു ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാനും നബി (ﷺ) ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അലി (رضي الله عنه)യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (رواه احمد والاربعة) സ്ഥലദൈർഘ്യം ഓർത്ത് കൂടുതൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. നബി (ﷺ) യിൽ നിന്നു ഒന്നുരണ്ട് ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് നാം മേലുദ്ധരിച്ച പ്രകാരമാണ് ഈ ആയത്തിൻെറ സാരം എന്നു സൂചിപ്പിച്ചശേഷം മഹാനായ ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) തൻെറ തഫ്സീറിൽ ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു കാണാം: ''അപ്പോൾ ഇപ്പറഞ്ഞതിൻെറ (ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസങ്ങളും രക്തങ്ങളും അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്തുന്നില്ല, നിങ്ങളുടെ ഭക്തിയാണ് അവങ്കൽ എത്തുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ) താല്പര്യം, കർമ്മങ്ങളിൽ നിഷ്കളങ്കത പാലിച്ചവനു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സ്വീകരണം ശരിക്കു ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു കാണിക്കലാണ്. സത്യാന്വേഷികളായ പണ്ഡിതൻമാരുടെ അടുക്കൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിനു ഇതല്ലാതെ വേറൊരു പ്രത്യക്ഷമായ അർത്ഥവുമില്ല.''

25-ാം വചനത്തിൽ, മുശ്രിക്കുകൾ ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ധിക്കാരത്തെപ്പറ്റി-കഅ്ബഃയിൽ മുസ്ലീംകൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി - പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവരുടെ അനേകം അക്രമങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു അത്. തുടർന്നുകൊണ്ട് കഅ്ബഃയുടെ സ്ഥാപനവും, സ്ഥാപനോദ്ദേശ്യവും, തങ്ങളുടെ വന്ദ്യപിതാവായ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിക്കു അതുമായുള്ള ബന്ധവും വിവരിച്ചു. ആ പുണ്യാലയത്തിൽവെച്ചു നടത്തപ്പെടേണ്ടുന്ന പലകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും-അറബികളുടെ ശിർക്കുപരമായ കൈകടത്തലുകൾക്കു വിധേയമായിരുന്ന ബലികർമ്മത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചും-സംസാരിച്ചു. ബലികർമ്മത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യവും വ്യക്തമാക്കി. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിപാവനകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനായി, മക്കക്കാരെന്നോ അല്ലാത്തവരെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിങ്കൽനിന്ന് അതേ നാട്ടുകാരായ സത്യവിശ്വാസികളെ മാത്രം തടഞ്ഞുകളയുകയും, അവിടെ ശിർക്കിൻെറ കർമ്മങ്ങൾ മാത്രം നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതു എത്രമാത്രം ധിക്കാരമാണ്?! 25-ാം വചനത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചു കണ്ട ആ കനത്ത താക്കീതിൻെറ പ്രത്യാഘാതം അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു:-

38 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു, വിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്ന് (അന്യാക്രമത്തെ) തടുക്കുന്നതാണ്; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നന്ദികെട്ട എല്ലാ വഞ്ചകരെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല;

۞ إِنَّ ٱللَّهَ يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

വിഭാഗം–6

39 (ഇങ്ങോട്ട്) സമരം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കൂട്ടർക്ക്-അവർ അക്രമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്-(അങ്ങോട്ടും യുദ്ധം ചെയ്തു കൊള്ളുവാൻ) അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവരെ സഹായിക്കുന്നതിന് കഴിവുള്ളവനുമത്രെ.

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَٰتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُواْ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

---

38 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُدَافِعُ തടുക്കുന്നു. عَنِ الَّذِينَآمَنُوا വിശ്വസിച്ച കൂട്ടർക്ക്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يُحِبُّ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല, സ്നേഹിക്കുന്നതല്ല. كُلَّ خَوَّانٍ

എല്ലാ വഞ്ചകനയും, ചതിയനെയും. كَفُورٍ നന്ദികെട്ട, നന്ദികെട്ടവനായ. 39 أُذِنَ അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. يُقَاتَلُونَ അവർ സമരം ചെയ്യപ്പെടുന്നു, അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا അവർ അക്രമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നത് കൊണ്ട്. وَإِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلَىٰ نَصْرِهِمْ അവരെ സഹായിക്കുവാൻ. لَقَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനും തന്നെയാണ്.

മുസ്‌ലീംകൾക്കു യുദ്ധത്തിനു അനുമതി നൽകുന്നതിൽ ആദ്യമായി അവതരിച്ച ആയത്താണിത്. യുദ്ധം ചെയ്യാൻ 'കൽപിക്ക'പ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാതെ 'അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'വെന്നു പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. മർദനം അതിൻെറ പാരമ്യത്തിലെത്തിയപ്പോൾ മാത്രമാണ് യുദ്ധത്തിന് അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതെന്നും, മുസ്‌ലീംകൾക്കു ശത്രുപക്ഷത്തെ നേരിടാൻ വല്ല കഴിവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽതന്നെ ഈ അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവർക്കങ്ങോട്ടു യുദ്ധം നടത്തുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നും ഇതിൽനിന്നു അനുമാനിക്കാം. മദീനാ ഹിജ്‌റക്കു മാർഗ്ഗം തെളിയിച്ചതും, മദീനക്കാരായ ഏതാനും മുസ്‌ലീംകളും നബി (ﷺ)യും തമ്മിൽ അൽഅഖബ: യിൽവെച്ചു നടന്നതുമായ സ്വകാര്യ ഉടമ്പടി (بيعة العقبة) കഴിഞ്ഞശേഷം—തങ്ങൾക്കു താൽക്കാലികമായ ഒരുനേരിയ കഴിവെങ്കിലും കൈവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതിയായിരിക്കാം—ചില സഹാബികൾ നബി (ﷺ) യോട് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കയുണ്ടായി: الا نميل على اهل الوادى فنقتلهم മീനാതാഴ്‌വരയിൽ അന്നു ഹജ്ജ്കർമ്മത്തിനായി സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ശത്രുക്കളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് നമുക്കവരെ കൊന്നുകളഞ്ഞുകൂടേ എന്നു സാരം. ഇതിനു തിരുമേനി നൽകിയ മറുപടി انى لم اومر بهذا (എനിക്കു ഇതിനു കൽപന കിട്ടിയിട്ടില്ല) എന്നായിരുന്നു.

യുദ്ധത്തിന് അനുവാദം നൽകുവാനുള്ള കാരണവും ന്യായവും അല്ലാഹു ഇവിടെ ശരിക്കു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർ അക്രമിക്കപ്പെടുകയും, മർദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അതിനുകാരണം. നബി (ﷺ) തൗഹീദു പ്രബോധനംചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതുമുതൽ തിരുമേനിയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സഹാബികളും ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് അനുഭ വിക്കേണ്ടിവന്ന മൃഗീയമായ മർദ്ദനങ്ങളുടെയും, യാതനകളുടെയും നീണ്ട പട്ടിക ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഒടുക്കം സ്വന്തം നാടും വീടും ഉപേക്ഷിച്ചു മദീനായിൽ അഭയം പ്രാപി ക്കയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു കാണാം. മാത്രമല്ല, മർദ്ദിതരായ ജനങ്ങൾക്ക് സ്വരക്ഷക്കുവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അനുമതി നൽകപ്പെടാതെയും, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രത്യേക സഹായം അവർക്കു ലഭി ക്കാ തെയുമിരിക്കുന്നപക്ഷം ഉണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു വ്യക്ത മാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَـٰرِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّآ أَن يَقُولُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَٰمِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَٰتٌ وَمَسَـٰجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا ٱسْمُ ٱللَّهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

40 ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്'' എന്ന് പറയുന്നുവെന്നുള്ളതല്ലാതെ(വേറെ)യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരത്രെ, (അക്രമത്തിനുവിധേയരായവർ). മനുഷ്യരെ-അവരിൽ ചിലരെ (മറ്റു)ചിലരെക്കൊണ്ട്-അല്ലാഹു തടുക്കൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം ധാരാളമായി കീർത്തിക്കപ്പെടുന്ന പല സന്യാസിമഠങ്ങളും, ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങളും, ജൂത ദേവാലയങ്ങളും, (മുസ്‌ലിം)പള്ളികളും പൊളിച്ചു തകർക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. തന്നെ സഹായിക്കുന്നതാരോ അവനെ അല്ലാഹു

നിശ്ചയമായും സഹായിക്കും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ശക്തനും, പ്രതാപശാലിയുംതന്നെയാകുന്നു.

---

40 الَّذِينَ أُخْرِجُوا പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ. مِن دِيَارِهِم അവരുടെ ഭവന (വാസസ്ഥല)ങ്ങളിൽനിന്ന്. بِغَيْرِ حَقٍّ ഒരു ന്യായവും കൂടാതെ. إِلَّآ أَن يَقُولُوا അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ. رَبُّنَا اللهُ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ് എന്ന്. وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. دَفْعُ اللهِ അല്ലാഹു തടുക്കൽ. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. بَعْضَهُم അവരിൽ ചിലരെ. بِبَعْضٍ ചിലരെക്കൊണ്ട്. لَّهُدِّمَتْ പൊളിച്ചു തകർക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. صَوَامِعُ സന്യാസിമഠങ്ങൾ. وَبِيَعٌ ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങളും. وَصَلَوَاتٌ ജൂതദേവലായങ്ങളും. وَمَسَاجِدُ (മുസ്ലിം)പള്ളികളും. يُذْكَرُ പറയപ്പെടുന്ന, കീർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന. فِيهَا അവയിൽവെച്ച്. اسْمُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം. كَثِيرًا ധാരാളം. وَلَيَنصُرَنَّ اللهُ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സഹായിക്കും. مَن يَنصُرُهُ അവനെ സഹായിക്കുന്നവനെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَقَوِيٌّ ശക്തൻതന്നെ. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയായ.

മുസ്ലിംകൾക്ക് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവാദം നൽകിയിതിൻെറ പശ്ചാത്തലവും, കാരണവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അനുവാദം നൽകാതിരുന്നാലുള്ള ദോഷവും വ്യക്തമാക്കി. അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുന്നവരെ–അതെ, അവൻെറ മതത്തെ സഹായിക്കുന്നവരെ–നിശ്ചമായും അവൻ സഹായിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പും പ്രോൽസാഹനവും നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഈ അനുവാദം അവർ എങ്ങിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തും? അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും അനുഗ്രഹവും അവർ എങ്ങിനെ വിനിയോഗിക്കും? ഇതാണ് ഇനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്, ഇതിനെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക:-

ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا۟ بِٱلْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا۟ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ ﴿٤١﴾

41 (മാത്രമല്ല) ഭൂമിയിൽ അവർക്ക് നാം സ്വാധീനം നൽകിയാൽ അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും, സദാചാരത്തിന് കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെപ്പറ്റി വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് (അവർ). കാര്യങ്ങളുടെ(യെല്ലാം) പര്യവസാനം അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു.

---

41 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാണ്. إِن مَّكَّنَّاهُمْ അവർക്ക് നാം സ്വാധീനം (സൗകര്യം) നൽകിയാൽ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. أَقَامُوا അവർ നിലനിർത്തും. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَآتَوُا അവർ കൊടുക്കയും ചെയ്യും. الزَّكَاةَ സക്കാത്ത്. وَأَمَرُوا അവർ കല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരംകൊണ്ട് (സല്ക്കാര്യം കൊണ്ട്). وَنَهَوْا അവർ വിരോധിക്കയും ചെയ്യും. عَنِ الْمُنكَرِ ദുരാചാരത്തെപ്പറ്റി. وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. عَاقِبَةُ الْأُمُورِ കാര്യങ്ങളുടെ പര്യവസാനം, കലാശം.

ഈ ആയത്തിലെ ഉള്ളടക്കം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭൂമിയിൽ സ്വാധീനം ലഭിച്ചാൽ ധാർമ്മികമായും, വ്യക്തിപരമായും, സാമുദായികമായും, സാമൂഹ്യമായുമുള്ള മനുഷ്യകടമകളെല്ലാം അവർ നിറവേറ്റുമെന്നത്രെ ഇതിൻെറ സാരം. ധാർമ്മികവും, വ്യക്തിപരവുമായ കടമകളിൽ പ്രധാനമായതാണ് നമസ്കാരം. സാമുദായികവും സാമൂഹ്യവുമായ കടമകളിൽ പ്രധാനമായതാണ് സാകാത്ത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ബാധ്യതകൾ സ്വയം അനുഷ്ഠിക്കുക മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരിൽ സദാചാരബോധമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടത് ചെയ്കയുംകൂടി ചെയ്തെങ്കിലേ മുസ്ലിംകളുടെ കടമ പൂർണ്ണമായും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുകയുള്ളു. മുസ്ലിംകൾ, അവരുടെ സ്വാധീന

ശക്തി ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടത് ഈ ആവശ്യാര്‍ത്ഥമാണെങ്കില്‍, അവരുടെ ആ കടമ പാലിക്കപ്പെടുന്ന ഭൂമിയുടെ മുകളില്‍ ജീവിതം എത്രമാത്രം പരിശുദ്ധവും അഭികാമ്യവുമായിരിക്കും? പരലോകജീവിതമാകട്ടെ, കൂടുതല്‍ വിജയകരമായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതുമില്ല.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾

42 (നബിയേ) ഇവര്‍ [മുശ്‌രിക്കുകള്‍] നിന്നെ കളവാക്കുന്നുവെങ്കില്‍, തീര്‍ച്ചയായും ഇവരുടെ മുമ്പ് (ഇതുപോലെ) നൂഹിന്‍െറ ജനതയും, 'ആദും', 'ഥമൂദും' (റസൂലുകളെ) കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്;

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

43 ഇബ്‌റാഹീമിന്‍െറ ജനതയും, ലൂത്ത്വിന്‍െറ ജനതയും (കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്);

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

44 മദ്‌യന്‍ നിവാസികളും (കളവാക്കി); മൂസായും കളവാക്കപ്പെട്ടു. എന്നാല്‍, അവിശ്വാസികള്‍ക്ക് ഞാന്‍ സാവകാശം നല്‌കി. പിന്നീട്, ഞാന്‍ അവരെ (വമ്പിച്ച ശിക്ഷവഴി) പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോള്‍, എന്‍െറ പ്രതിഷേധം എങ്ങിനെയായി?! (അത് കുറിക്കുകൊണ്ടില്ലേ?!)

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾

45 അങ്ങനെ, അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കവെ എത്ര നാടുകളെ [ജനതയെ] യാണ് നാം നശിപ്പിച്ചത്! എന്നിട്ട്, മേല്‍പുരകളോടെ അവ വീണടിഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്! ഉപയോഗശൂന്യമായ കിണറുകളും, കെട്ടിഉയര്‍ത്തപ്പെട്ട മാളികകളും (എത്രയാണ് നാശമടഞ്ഞു കിടക്കുന്നത്)!

---

42 وَإِن يُكَذِّبُوكَ ഇവര്‍ നിന്നെ കളവാക്കുന്നുവെങ്കില്‍. فَقَدْ كَذَّبَتْ തീര്‍ച്ചയായും കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. قَبْلَهُمْ ഇവരുടെ മുമ്പ്. قَوْمُ نُوحٍ നൂഹിന്‍െറ ജനത. وَعَادٌ ആദും. وَثَمُودُ ഥമൂദും. 43 وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്‌റാഹീമിന്‍െറ ജനതയും. وَقَوْمُ لُوطٍ ലൂത്ത്വിന്‍െറ ജനതയും. 44 وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ മദ്‌യന്‍കാരും, മദ്‌യന്‍ നിവാസികളും. وَكُذِّبَ مُوسَى മൂസായും കളവാക്കപ്പെട്ടു. فَأَمْلَيْتُ എന്നാല്‍ ഞാന്‍ സാവകാശം നല്‍കി (അയച്ചുവിട്ടു) കൊടുത്തു. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികള്‍ക്ക്. ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ പിന്നീട് ഞാന്‍ അവരെ പിടിച്ചു. فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോള്‍ എങ്ങിനെയായി. نَكِيرِ എന്‍െറ പ്രതിഷേധം, വെറുപ്പ്. 45 فَكَأَيِّن അങ്ങിനെ (എന്നാല്‍) എത്രയാണ്. مِّن قَرْيَةٍ നാടുകള്‍, നാട്. أَهْلَكْنَاهَا നാം അത് നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. وَهِيَ അതായിരിക്കെ. ظَالِمَةٌ അക്രമം ചെയ്യുന്നവ. فَهِيَ എന്നിട്ട് അവ. خَاوِيَةٌ വീണടിഞ്ഞു കിടക്കുന്നവയാണ്. عَلَى عُرُوشِهَا അവയുടെ മേല്‍പുരകളോടെ. وَبِئْرٍ കിണറും (എത്രയാണ്). مُّعَطَّلَةٍ ഉപയോഗ ശൂന്യമായ (ഉപേക്ഷിച്ചു കിടപ്പുള്ള). وَقَصْرٍ മാളികയും (എത്രയാണ്). مَّشِيدٍ കെട്ടിപ്പൊക്കപ്പെട്ട.

നബിമാരെ വ്യാജമാക്കി ധിക്കരിക്കലും, ആക്രമത്തിനൊരുങ്ങലും അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പേയുള്ള പതിവാണ്. എന്നാല്‍, ആദ്യം അല്ലാഹു അവര്‍ക്കു കുറേ അയവുകൊടുക്കുന്നു. പിന്നീട് ശക്തിയായ ശിക്ഷമൂലം അവരെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള വമ്പിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അവശിഷ്ടങ്ങളും ഇവര്‍ക്കു കണ്ടറിയത്തക്ക വണ്ണം ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം നബി (ﷺ)യെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയാണ്. സ്വാലിഹ് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതയാണ് 'ഥമൂദ്'. ഹൂദ് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതയാണ് 'ആദ്'.

ഇവരെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പ് പല സൂറകളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂറത്തു-ശുഅറായിൽവെച്ച് കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് കാണാം. ان شاء الله

أَفَلَمْ يَسِيرُواْ فِى ٱلْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَآ أَوْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى ٱلْأَبْصَـٰرُ وَلَـٰكِن تَعْمَى ٱلْقُلُوبُ ٱلَّتِى فِى ٱلصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

46 ഇവർ ഭൂമിയിൽ (രാജ്യങ്ങളിൽ) കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ? എന്നാലവർക്ക് (ചിന്തിച്ചു) മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഹൃദയങ്ങളോ, കേട്ടറിയുവാനുള്ള കാതുകളോ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നു! എന്നാൽ (വാസ്തവത്തിൽ ഈ ബാഹ്യമായ) കണ്ണുകൾക്ക് അന്ധത ബാധിക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും, നെഞ്ചുകൾക്കകത്തുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കത്രെ അന്ധത ബാധിക്കുന്നത് .

---

46 أَفَلَمْ يَسِيرُوا എന്നാൽ ഇവർ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ, നടക്കുന്നില്ലേ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമയിൽകൂടി. فَتَكُونَ എന്നാൽ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നു, ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. لَهُمْ ഇവർക്ക്. قُلُوبٌ ഹൃദയങ്ങൾ. يَعْقِلُونَ മനസ്സിലാക്കുന്ന, മനസ്സിലാക്കാവുന്ന. بِهَا അവകൊണ്ട്. أَوْ ആല്ലെങ്കിൽ آذَانٌ കാതുകൾ. يَسْمَعُونَ കേൾക്കുന്ന, കേൾക്കാവുന്ന. بِهَا അതുകൊണ്ട്. فَإِنَّهَا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും കാര്യം. لَا تَعْمَى അന്ധത ബാധിക്കുന്നതല്ല, അന്ധമാവുകയില്ല. الْأَبْصَارُ കണ്ണുകൾക്ക്, കണ്ണുകൾ. وَلَكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും. تَعْمَى അന്ധത ബാധിക്കും, അന്ധമാകും. الْقُلُوبُ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്, ഹൃദയങ്ങൾ. الَّتِي فِي الصُّدُورِ നെഞ്ചുകളിലുള്ള.

മേൽപറഞ്ഞ സമുദായങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടി ഇവർ പലപ്പോഴും സഞ്ചരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടും, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാനും, അതുവഴി പാഠം പഠിക്കുവാനും ഇവർക്ക് കഴിയാഞ്ഞതെന്താണ്? ഇവരുടെ അന്ധതയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല! പുറംകണ്ണുകളുടെ അന്ധതയല്ല-അകംകണ്ണുകളാകുന്ന ഹൃദയങ്ങളുടെ അന്ധതയാണ്. ശാരീരിക രോഗങ്ങൾ മൂലം ബാഹ്യദൃഷ്ടികൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതുപോലെ, ആത്മീയവും മാനസികവുമായ രോഗങ്ങൾ നിമിത്തം ഹൃദയത്തിൻെറ കാഴ്ചയും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. പിന്നെ, ബാഹ്യമായ കാഴ്ചയും കേൾവിയും ഉള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രം കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധ്യമാകാതെ വരികയും ചെയ്യുന്നു.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ ٱللَّهُ وَعْدَهُۥ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾

47 (നബിയേ) നിന്നോട് അവർ ശിക്ഷക്ക് ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു അവൻെറ നിശ്ചയം ലംഘിക്കുകയില്ലതന്നെ. നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ ഒരു ദിവസം (എന്നത്), നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന തരത്തിലുള്ള ആയിരം കൊല്ലം പോലെയാകുന്നു. (ഇതവർ അിറഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.)

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَىَّ ٱلْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾

48 എത്രയോ നാടുകൾ, അവ അക്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവെ ഞാൻ അതിന് സാവകാശം നൽകി. പിന്നീട് അതിനെ ഞാൻ പിടി(ച്ചു ശിക്ഷി)ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്! എൻെറ അടുക്കലേക്ക് തന്നെയാണ് (എല്ലാവരുടെയും) മടക്കവും.

47 وَيَسْتَعْجِلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ധൃതികൂട്ടുന്നു. بِالْعَذَابِ ശിക്ഷക്ക്, ശിക്ഷയെപ്പറ്റി. وَلَنْ يُخْلِفَ ലംഘിക്കുന്നതേയല്ല, വ്യത്യാസം ചെയ്യുന്നതേയല്ല. اللهُ അല്ലാഹു. وَعْدَهُ അവൻെറ നിശ്ചയം, കരാർ. وَإِنَّ يَوْمًا നിശ്ചയമായും ഒരു ദിവസം. عِندَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. كَأَلْفِ سَنَةٍ ആയിരം കൊല്ലം പോലെയാണ്. مِّمَّا تَعُدُّونَ നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന തരത്തിൽ ഉള്ള. 48 وَكَأَيِّن എത്രയാണ്, എത്രയോ. مِّن قَرْيَةٍ നാടുകൾ, നാടുകളായിട്ട്. أَمْلَيْتُ ഞാൻ സാവകാശം നൽകി, അയച്ചുകൊടുത്തു. لَهَا അതിന്, അതിനെ. وَهِيَ അതായിരിക്കെ. ظَالِمَةٌ അക്രമം ചെയ്യുന്നത്. ثُمَّ أَخَذْتُهَا പിന്നെ ഞാനതിനെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു). وَإِلَيَّ എൻെറ അടുക്കലേക്കുതന്നെയാണ്. الْمَصِيرُ മടക്കം, തിരിച്ചുവരവ്.

മുൻസമുദായങ്ങളിൽ പലർക്കും സംഭവിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കും നാശം സംഭവിക്കുമെങ്കിൽ എന്താണതു ഉണ്ടാകാത്തത്? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്നു കാണട്ടെ! എന്നു ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികളോടുള്ള മറുപടിയാണിത്. ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയിൽ അല്ലാഹു അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചട്ടം-വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുത-അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അതായത്: അല്പകാലജീവിയായ മനുഷ്യൻ നശ്വരമായ ഈ ഭൂമിയിൽ കണക്കാക്കിവരുന്ന നാഴികയും, സമയവുമല്ല അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലുള്ള കണക്ക്. അവിടത്തിലാണ്ഡത്തിനാകാമാനം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കണക്കും ഘടികാരവും അവൻെറ പക്കൽ വെറെയുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ കണക്കിലുള്ള ആയിരം കൊല്ലവും, ഒരു ദിവസവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യമാണ് ആ രണ്ടു കണക്കുകൾക്കിടയിലുള്ളത്. ഈ നിയമമനുസരിച്ചാണ്, മുമ്പ് ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായ ധിക്കാരസമുദായങ്ങൾക്കും കുറേ കാലതാമസം അനുവദിക്കപ്പെട്ടത്. ആകയാൽ ഇക്കൂട്ടർ, അവർ കണക്കാക്കുന്ന നാഴികയും, വിനാഴികയും നോക്കി ധൃതികൂട്ടേണ്ടതില്ല. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ-സമയമാകുമ്പോൾ-അതു സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും! അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞ യാതൊരു കാര്യത്തിനും മാറ്റം വരികയില്ല, വരുത്തുകയുമില്ല.

വിഭാഗം–7

قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَآ أَنَا۠ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٩﴾

49 (നബിയേ) പറയുക: ''ഹേ, മനുഷ്യരേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാണ്.''

فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾

50 എന്നാൽ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

وَٱلَّذِينَ سَعَوْا۟ فِىٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ ﴿٥١﴾

51 (നമ്മെ) തോൽപിക്കാമെന്ന് നടിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ (കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ) പരിശ്രമം നടത്തുന്നവരാകട്ടെ, അവർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരുമത്രെ.

---

49 قُلْ പറയുക. يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. إِنَّمَا أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ തന്നെ. مُّبِينٌ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ. 50 فَالَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുകൂട്ടർ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു. وَعَمِلُوا അവർ പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. لَهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّغْفِرَةٌ പാപമോചനം. وَرِزْقٌ ഉപജീവനവും, ആഹാരവും. كَرِيمٌ മാന്യ

മായ. 51 وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരാകട്ടെ. سَعَوْا അവർ പരിശ്രമം നടത്തി(കുഴപ്പത്തിന്). فِي آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ. مُعَاجِزِينَ തോൽപ്പിക്കാമെന്ന് നടിക്കുന്നവരായി, അസാദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവരായി. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ الْجَحِيمِ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാണ്.

ശിക്ഷയും, പ്രതിഫലവും ഒന്നുംതന്നെ എൻെറ കയ്യിലില്ല, അതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ കയ്യിൽ മാത്രമാണ്. ഞാൻ അവൻെറ കൽപ്പനപ്രകാരം നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി മാത്രം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവനത്രെ. ഈ താക്കീത് സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടവും, അല്ലാഹുവിനെ തോല്പിക്കാമെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുന്ന പക്ഷം അതിനു ശിക്ഷയും—ഇതാ—ഇപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തേക്കുക. എന്നിങ്ങിനെ അവരോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. അടുത്ത ആയത്തിൽ ഇങ്ങനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:—

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٖ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّآ إِذَا تَمَنَّىٰٓ أَلۡقَى ٱلشَّيۡطَٰنُ فِيٓ أُمۡنِيَّتِهِۦ فَيَنسَخُ ٱللَّهُ مَا يُلۡقِي ٱلشَّيۡطَٰنُ ثُمَّ يُحۡكِمُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ﴿٥٢﴾

52 നിനക്കുമുമ്പ് ഒരു റസൂലിനെയാകട്ടെ, നബിയെയാകട്ടെ, നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല, അദ്ദേഹം (നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ) ഓതിക്കൊടുത്താൽ (ആ) ഓതിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ പിശാച് (ദുർബ്ബോധനങ്ങൾ) ഇട്ടുകളയാതെ. എന്നാൽ പിശാച് (അതിൽ) ഇട്ടു കളയുന്നതിനെ അല്ലാഹു ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിക്കളയുന്നു; എന്നിട്ട്, തൻെറ (വചനങ്ങളാകുന്ന) ലക്ഷ്യങ്ങളെ അല്ലാഹു പ്രബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു, സർവ്വജ്ഞനും യുക്തിജ്ഞാനിയുമാകുന്നു.

لِّيَجۡعَلَ مَا يُلۡقِي ٱلشَّيۡطَٰنُ فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ وَٱلۡقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمۡۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَفِي شِقَاقِۭ بَعِيدٖ ﴿٥٣﴾

53 പിശാച് ഇട്ടു കളയുന്നതിനെ [ദുർബ്ബോധനങ്ങളെ] ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗമുള്ളവർക്കും, ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തു പോയിട്ടുള്ളവർക്കും ഒരു പരീക്ഷണമാക്കുവാനായിട്ടത്രെ (അത്). നിശ്ചയമായും, അക്രമകാരികൾ വിദൂരമായ [കഠിനമായ] കക്ഷിത്വത്തിലാണ്.

وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ أَنَّهُ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤۡمِنُواْ بِهِۦ فَتُخۡبِتَ لَهُۥ قُلُوبُهُمۡۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٥٤﴾

54 അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്ക്, അത് നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്ന് അറിയുവാനും, അങ്ങിനെ അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും തൽഫലമായി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അതിലേക്ക് വിനയപ്പെടുവാനും [ലയിക്കുവാനും] വേണ്ടിയുമാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെ നേരായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നവനാകുന്നു.

---

52 وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല. مِن قَبْلِكَ നിനക്കുമുമ്പ്. مِن رَّسُولٍ ഒരു റസൂലിനെ (ദൂതനെ)യും. وَلاَ نَبِيٍّ നബിയെ (പ്രവാചകനെ)യും ഇല്ല. إِلاَّ ഒഴികെ, അല്ലാതെ. إِذَا تَمَنَّى അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുത്താൽ. أَلْقَى الشَّيْطَانُ പിശാച് ഇട്ടുകളയും (ഇങ്ങിനെയായിട്ടല്ലാതെ). فِي أُمْنِيَّتِهِ അദ്ദേഹം ഓതി

ക്കൊടുത്തതിൽ. فَيَنسَخُ اللهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തും. مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ പിശാച് ഇട്ടുകളയുന്നതിനെ. ثُمَّ يُحْكِمُ പിന്നെ പ്രബലപ്പെടുത്തും, ശക്തിപ്പെടുത്തും. اللهُ അല്ലാഹു. آيَاتِهِ തൻെറ ആയത്തുകളെ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ. وَاللهُ عَلِيمٌ അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനാണ് . حَكِيمٌ യുക്തിജ്ഞാനിയാണ്, അഗാധജ്ഞനാണ്. 53 لِيَجْعَلَ ആക്കുവാൻവേണ്ടി. مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ പിശാചു ഇട്ടുകളയുന്നത്. فِتْنَةً ഒരു പരീക്ഷണം. لِّلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർക്ക്. فِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട്. مَّرَضٌ (ഒരു തരം) രോഗം. وَالْقَاسِيَةِ കടുത്തവർക്കും. قُلُوبُهُمْ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَإِنَّ الظَّالِمِينَ നിശ്ചയമായും അക്രമകാരികൾ. لَفِي شِقَاقٍ കക്ഷിത്വത്തിലാണ്, പിളർപ്പിലാണ്. بَعِيدٍ വിദൂരമായ (കഠിനമായ). 54 وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ അറിയുവാനും. أُوتُوا الْعِلْمَ അവർക്ക് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ളവർ). أَنَّهُ الْحَقُّ അത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്ന്. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള. فَيُؤْمِنُوا അങ്ങിനെ അവർ വിശ്വസിക്കുവാനും. بِهِ അതിൽ. فَتُخْبِتَ അതിനാൽ വിനയപ്പെടുവാനും. لَهُ അതിലേക്ക്. قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَهَادِ നയിക്കുന്നവനാണ്, മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുന്നവനാണ്. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെ. إِلَى صِرَاطٍ പാതയിലേക്ക്. مُّسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരായ.

നബിമാർ ജനങ്ങളിൽ സത്യപ്രബോധനം നടത്തുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ, പിശാച് അവൻെറ വകയായി പല ദുർബോധനങ്ങളും അതിൽ കടത്തിക്കൂട്ടി ദുഷ്പ്രചാരം ചെയ്ത് പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക പതിവാണ്. നബിമാരുടെ ശത്രുക്കളായ ജനങ്ങൾ അത് ഏറ്റു പാടുകയും അതുവഴി ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി സത്യത്തിൽ നിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'ജാലവിദ്യയാണ്, കവിതയാണ്, കെട്ടുകഥയാണ്, ഊഹാപോഹമാണ്, യുക്തിഹീനമാണ്, അശാസ്ത്രീയമാണ്' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിവിധ ആരോപണങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കും. പൊതുജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുന്ന പല ദുർന്യായങ്ങളും അവർ പറഞ്ഞു പരത്തും. ഈ പിശാചുക്കളെ അല്ലാഹു പെട്ടെന്ന് പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുന്നത് നബിമാരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ സത്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല. സത്യത്തെ അല്ലാഹു വിജയിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ, അതിൽ ചില രഹസ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനും, അന്വേഷിച്ചറിയുവാനും തയ്യാറില്ലാത്ത ദുഷ്ടമനസ്ഥിതിയും, ധിക്കാര ബുദ്ധിയുമുള്ളവർക്ക് അതൊരു പരീക്ഷണമാകുന്നു. അതേ സമയത്ത്, അറിവും ബോധവുമുള്ള സത്യാന്വേഷികൾക്ക് അസത്യത്തിൽ നിന്ന് സത്യത്തെ ശരിക്കും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള ഒരവസരവുമാണത്. അല്ലാഹു അവരെ അതിനു സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. പിശാചുക്കളുടെ പ്രവർത്തനം എത്രകണ്ടു ബലപ്പെട്ടതാണോ അത്രകണ്ട്, സത്യത്തിൻെറ കക്ഷിയും സംശുദ്ധരായിത്തീരുകയും, ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, പിശാചിൻെറ കക്ഷിയുടെ തിൻമയും, നബിമാരുടെ കക്ഷികളുടെ നൻമയും വർദ്ധിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ശത്രുക്കളായ 'മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا شياطين الانس والجن .....وليقترفوا ماهم مقترفون– الانعام

സാരം: അതുപോലെ എല്ലാ നബിമാർക്കും തന്നെ, മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള പിശാചുക്കളെ നാം ശത്രുക്കളായി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ മറ്റു ചിലരോടു കൃത്രിമമായി പകിട്ടു വാക്കുകൾ ബോധനം ചെയ്യുന്നതാണ്. (അതു മുടക്കണമെന്ന്) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരത് ചെയ്കയില്ലായിരുന്നു. ആകയാൽ അവരേയും, അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും (അതിൻെറ പാട്ടിന്) വിട്ടേക്കുക. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അതിലേക്ക് ചെവി കൊടുക്കുവാനും, അവരതു തൃപ്തിപ്പെടുവാനും അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതൊക്കെ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുവാനും വേണ്ടിയാണത്. (സു: അൻആം: 112, 113)

ഈ ആയത്തിൽനിന്നും, നാം മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നുമായി 52-54 ആയത്തുകളുടെ

ഉദ്ദേശ്യം ശരിക്ക് വ്യക്തമായല്ലോ. അടിസ്ഥാനരഹിതവും, ഇസ്‌ലാമിന്‍റെ ശത്രുക്കളാല്‍ വിരചിതവുമായ ചില കഥകളുടെ വെളിച്ചത്തില്‍, നുബുവ്വത്തിന്‍റെ (പ്രവാചകത്വത്തിന്‍റെ) അടിത്തറക്കുതന്നെ കളങ്കം വരുത്തുന്ന ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങള്‍ ഇവിടെ ചിലര്‍ കല്‍പ്പിക്കാറുണ്ട്. ദുരുദ്ദേശ്യപൂര്‍വ്വമെങ്കിലും-ബുദ്ധിയുടെയും, ന്യായത്തിന്‍റെയും, മതപ്രമാണങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തില്‍ ശരിക്കു ചിന്തിക്കാതെ-ചില വ്യാഖ്യാതക്കള്‍ തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ അതു പകര്‍ത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് ആയത്തുകള്‍ക്ക് അവര്‍ കല്‍പിക്കുന്ന സാരം ഏതാണ്ടിങ്ങിനെയായിരിക്കും. ‘ഏതൊരു നബിയും വേദഗ്രന്ഥം ഓതികേള്‍പ്പിക്കുമ്പോള്‍ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ വായില്‍കൂടി, അദ്ദേഹം അറിയാതെ, പിശാചും ചില വാക്യങ്ങള്‍ കൂട്ടിച്ചേര്‍ത്തു പുറത്തുവിടും. പിന്നീട് അതു ദുര്‍ബ്ബലപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.....’ ഇതിന്ന് ഇവര്‍ നിദാനമായി എടുക്കുന്ന ഒരു കഥയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:- നബി(ﷺ) തിരുമേനി സൂറത്തു വന്നജ്മി (**والنجم**) ഓതിക്കേള്‍പ്പിക്കുമ്പോള്‍ അതില്‍ ‘ലാത്ത,’ ‘ഉസ്സാ’ എന്നീ വിഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി **افرأيتم الات والعزى الخ** എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അവയെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് ചില വാക്യങ്ങള്‍, തിരുമേനി അറിയാതെ-പിശാചിന്‍റെ വകയായി-കൂട്ടിപ്പറഞ്ഞുപോയി; അതുകേട്ടപ്പോള്‍ അവിശ്വാസികള്‍ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ആരോ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഈ കഥയും അതിനൊപ്പിച്ചു കൊണ്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വിവിധ രേഖകളോടുകൂടി പല മഹാന്‍മാരും യുക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിച്ചും, നിഷേധിച്ചും വന്നിട്ടുള്ളതാകകൊണ്ടു, അതിനെപ്പറ്റി നാം ഇവിടെ കൂടുതലായൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. പിശാചിന്‍റെ ദുര്‍മ്മന്ത്രങ്ങള്‍ പിന്‍പറ്റുന്നവരെയും, സത്യ വിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ച് വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

55 പെട്ടന്നൊരിക്കല്‍ അന്ത്യസമയം [ലോകാവസാന സമയം] തങ്ങള്‍ക്ക് വന്നെത്തുന്നതുവരെ, അവിശ്വസിച്ചവര്‍ അതിനെക്കുറിച്ചു സംശയത്തിലായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്; അല്ലെങ്കില്‍, ഗുണംകെട്ട ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ അവര്‍ക്ക് വന്നെത്തുവോളം (അവരങ്ങിനെയിരിക്കും).

ٱلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِى جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

56 അന്നത്തെ ദിവസം, ആധിപത്യം (മുഴുവനും) അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. അവര്‍ക്കിടയില്‍ അവന്‍ വിധികല്‍പിക്കും. എന്നാല്‍, വിശ്വസിക്കുകയും, സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവര്‍ സൗഖ്യജീവിതത്തിന്‍റെ സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലായിരിക്കും.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا فَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾

57 അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ കളവാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടര്‍ക്ക് തന്നെയാണ് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷ.

---

55 **وَلاَ يَزَالُ** ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കും. **الَّذِينَ كَفَرُوا** അവിശ്വസിച്ചവര്‍. **فِي مِرْيَةٍ** സംശയത്തില്‍. **مِّنْهُ** അതിനെക്കുറിച്ച്. **حَتَّى تَأْتِيَهُمُ** അവര്‍ക്ക് വന്നെത്തുവോളം. **السَّاعَةُ** അന്ത്യസമയം. **بَغْتَةً** പെട്ടന്ന്, യാദൃശ്ചികമായി. **أَوْ يَأْتِيَهُمْ** അല്ലെങ്കില്‍ അവര്‍ക്ക് വന്നെത്തുവോളം. **عَذَابُ يَوْمٍ** ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷ. **عَقِيمٍ** ഗുണംകെട്ട, നന്മയില്ലാത്ത. 56 **الْمُلْكُ** ആധിപത്യം, രാജത്വം. **يَوْمَئِذٍ** അന്ന്, അന്നത്തെ ദിവസം. **لِّلَّهِ** അല്ലാഹുവിനാണ്. **يَحْكُمُ** അവന്‍ വിധിനടത്തും. **بَيْنَهُمْ** അവര്‍ക്കിടയില്‍. **فَالَّذِينَ** അപ്പോള്‍ യാതൊരുകൂട്ടര്‍. **آمَنُوا** അവര്‍ വിശ്വസിച്ചു. **وَعَمِلُوا** അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കയും ചെയ്തു. **الصَّالِحَاتِ** സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍. **فِي جَنَّاتِ** സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലായിരിക്കും. **النَّعِيمِ** സുഖജീവിതത്തിന്‍റെ,

സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ. 57 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാകട്ടെ. كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു. وَكَذَّبُوا കളവാക്കുകയും ചെയ്തു. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കാണ്. عَذَابٌ ശിക്ഷ. مُّهِينٌ നിന്ദ്യമായ, നിന്ദ്യമാക്കുന്ന, അപമാനകരമായ.

എല്ലാകാലത്തുമുള്ള സർവ്വാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനു തന്നെയാണെങ്കിലും, ഇന്ന് ബാഹ്യമായ ചില അധികാരശക്തികൾ നിലവിലുണ്ടല്ലോ. മാത്രമല്ല, മനുഷ്യന് അവൻെറ ഐഹിക ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതുവരേക്കും പരിമിതമായ ചില സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഖിയാമത്തുനാളിൽ അങ്ങിനെയുള്ള യാതൊരു അധികാരത്തിൻെറയോ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറയോ ശകലംപോലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അന്ന് സർവ്വ അധികാരങ്ങളും, ഏക ഇലാഹായ, സർവാധികാരിയായ അല്ലാഹുവിനുമാത്രം! (لله الواحد القهار) സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ പറഞ്ഞ ശേഷം, അവിശ്വാസികളുടെ മർദ്ദനങ്ങൾ നിമിത്തം നാടുവിടേണ്ടിവന്നവരെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നു:-

വിഭാഗം-8

58 അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലായി സ്വരാജ്യം വിട്ട് (ഹിജ്റ) പോകുകയും, പിന്നീട് (ശത്രുക്കളാൽ) കൊല്ലപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മരണമടയുകയോ ചെയ്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവർക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട ഉപജീവനം നൽകുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ (ഏറ്റവും) ഉത്തമനായുള്ളവൻ.	وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوٓاْ أَوْ مَاتُواْ لَيَرْزُقَنَّهُمُ ٱللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٥٨﴾
59 അവർ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതായ ഒരു പ്രവേശനസ്ഥലത്ത് [സ്വർഗ്ഗത്തിൽ] അവരെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകതന്നെചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, ക്ഷമാലുവും തന്നെ.	لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُۥ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾
60 (കാര്യത്തിൻെറ നില) അതാണ്. ആരെങ്കിലും, തന്നോട് എടുക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷാനടപടിക്ക് തുല്യമായതുകൊണ്ട് (അങ്ങോട്ട്) പ്രതികാരനടപടി എടുക്കുകയും, പിന്നെയും തന്നോട് അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവനെ സഹായിക്കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു മാപ്പ് ചെയ്യുന്നവനും പൊറുക്കുന്നവനുമത്രെ.	۞ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِۦ ثُمَّ بُغِىَ عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ ٱللَّهُ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾
61 അത് [ആ സഹായം], അല്ലാഹു രാവിനെ പകലിൽ കടത്തുകയും, പകലിനെ രാവിൽ കടത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, കാണുന്നവനും ആണെന്നും ഉള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു.	ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلْبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾

62 അല്ലാഹുവാണ് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവൻ, അവനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവ തന്നെയാണ് നിരർത്ഥമായത്, അല്ലാഹു തന്നെയാകുന്നു ഉന്നതനും മഹാനുമായുള്ളവനും, എന്നീ കാരണത്താലാണത്.

---

58 وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. هَاجَرُوا അവർ നാടുവിട്ടുപോയി, ഹിജ്റപോയി. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. ثُمَّ قُتِلُوا പിന്നെ അവർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. أَوْ مَاتُوا അല്ലെങ്കിൽ മരണപ്പെട്ട്. وَإِنَّ اللهَ لَيَرْزُقَنَّهُمُ നിശ്ചയമായും അവർക്ക് നൽകും. اللهُ അല്ലാഹു. رِزْقًا حَسَنًا നല്ല ഉപജീവനം. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَهُوَ അവൻ തന്നെയാണ്. خَيْرُ الرَّازِقِينَ ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമൻ. 59 لَيُدْخِلَنَّهُم നിശ്ചയമായും അവൻ അവരെ പ്രവേസിപ്പിക്കും. مُدْخَلاً ഒരു പ്രവേശന സ്ഥലത്ത്. يَرْضَوْنَهُ അവരത് തൃപ്തിപ്പെടും (അങ്ങനെയുള്ള). وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَعَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞൻ തന്നെ. حَلِيمٌ ക്ഷമാലുവായ, സഹനശീലനായവൻ. 60 ذَلِكَ അതാണ് (കാര്യം). وَمَنْ عَاقَبَ ആരെങ്കിലും പ്രതികാര നടപടിയെടുത്താൽ. بِمِثْلِ مَا യാതൊന്നിനു തുല്യമായതു കൊണ്ട്. عُوقِبَ അവൻ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. بِهِ അതുകൊണ്ട്. ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നെയും. بُغِيَ عَلَيْهِ അവനോട് അതിക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ടു (എന്നാൽ). لَيَنصُرَنَّهُ നിശ്ചയമായും അവനെ സഹായിക്കും. اللهُ അല്ലാഹു. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അഷ്ലാഹു. لَعَفُوٌّ മാപ്പ് ചെയ്യുന്നവൻതന്നെയാണ്. غَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനും. 61 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആണെന്നതുകൊണ്ടാണ്. يُولِجُ അവൻ കടത്തുന്നു (എന്നത്). اللَّيْلَ രാത്രിയെ. فِي النَّهَارِ പകലിൽ. وَيُولِجُ അവർ കടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. النَّهَارَ പകലിനെ. فِي اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ. وَأَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആണെന്നതും. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവൻ. بَصِيرٌ കാണുന്നവനും. 62 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആണെന്നതുകൊണ്ടാണ്. هُوَ الْحَقُّ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവൻ അവൻ തന്നെ. وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നത് (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്) ആണെന്നതും. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെക്കൂടാതെ. هُوَ الْبَاطِلُ അത് തന്നെ നിരർത്ഥമായത്, അയഥാർത്ഥമായത്. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആണെന്നതും. هُوَ الْعَلِيُّ അവൻ തന്നെ ഉന്നതൻ. الْكَبِيرُ മഹാൻ, വലിയവൻ.

'അത് ' (ذلك) എന്ന സൂചനാനാമം (اسم الاشارة) വാക്യങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിൽ ചില പ്രത്യേക സാരങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാവാറുണ്ടെന്ന് 32–ാം ആയത്തിൻെറ താഴെ നാം പറഞ്ഞുവല്ലോ. 60-ാം ആയത്തിലുള്ളതും അപ്രകാരം തന്നെ. അതാണ്–അഥവാ മേൽ ആയത്തുകളിൽ വിവരിച്ചതാണ്–സ്ഥിതിഗതികളുടെ യഥാർത്ഥം. അതുകൊണ്ടാണ് മർദ്ദിതരായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടത്. മാത്രമല്ല, അക്രമത്തിനുപകരം, അതേ അളവിൽ അങ്ങോട്ടും പ്രതികാര നടപടി എടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. അത് ലോകനീതിയത്രെ. ഈ അവകാശ നടപടി എടുക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും മറുഭാഗത്തുനിന്ന് അതിക്രമവും കയ്യേറ്റവുമാണുണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ, അതിനെതിരിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം നീതിയുടെ ഭാഗത്തുള്ളവർക്ക് അവൻ നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. അക്രമവും ധിക്കാരവും നടത്തിയവരാകട്ടെ, ശരിക്കു മടങ്ങി ഖേദിക്കുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവർക്കു മാപ്പ് നൽകുവാനും, പൊറുക്കുവാനും സദാ തയ്യാറുമാകുന്നു എന്നു സാരം.

മർദിതർക്കു പ്രതികാര നടപടി എടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു അവകാശം നൽകി; സ്വയം രക്ഷക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്വാൻ അനുവാദം കൊടുത്തു: കുഴപ്പങ്ങളും കലഹങ്ങളും ഇല്ലാ

താക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു കൂട്ടരുടെ അക്രമത്തെ മറ്റൊരു കൂട്ടരെക്കൊണ്ട് അവൻ തടയുന്നു; സത്യത്തിൻെറ കക്ഷിയെ സഹായിക്കുമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു; അസത്യത്തിൻെറ കക്ഷിയെ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഇതിനെല്ലാം കാരണമെന്ത്? രാപ്പകലുകളിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണം അവൻെറ പക്കലാണ്; അവനാണെങ്കിൽ എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞും, കേട്ടറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നിരിക്കെ, ലോകത്തിൻെറ നിലനിൽപിന്നും, വ്യവസ്ഥക്കും ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില നിയമനടപടികൾ അവശ്യം ആവശ്യമാണ്.

രാവ് പകലിലും, പകൽ രാവിലും കടത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള സാരം: രാവ് അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്ക് പകലും, പകൽ അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്ക് രാവും വരത്തക്കവണ്ണം, ഒന്നിൻെറ അവസാനത്തോടുകൂടി മറ്റേതിൻെറ ആരംഭവും ഏർപ്പെടുത്തുന്നു എന്നായിരിക്കാം. രാപ്പകലുകൾ സമമായിരിക്കാത്ത കാലത്ത് ഒന്നു ചുരുങ്ങിയതും, മറ്റേതു വർദ്ധിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അപ്പോൾ, ഒന്നിൽ കുറവുള്ളത് മറ്റേതിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ഒന്നിൻെറ വർദ്ധനവ് മറ്റേതിൽ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നും ആയിരിക്കാം. ഏതായാലും, രാപ്പകലുകൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും രാപ്പകലുകളിലായി ലോകത്തുനടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കുന്നതും അല്ലാഹു തന്നെ. ആയതുകൊണ്ടാണ് മേൽപറഞ്ഞ ഭരണനിയമങ്ങൾ അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത്.

എല്ലാറ്റിനും അടിസ്ഥാന നിദാനമായിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണ് ഒടുവിലത്തെ വചനം കാണിക്കുന്നത്; ദൈവങ്ങളായും, ആരാധ്യവസ്തുക്കളായും അവർ പലതിനെയും ഗണിച്ചു വരുന്നു. അവയിൽ ഒന്നുപോലും, പരിപൂർണ്ണമായ അസ്തിത്വമോ, സ്ഥിരമായ നിലനിൽപ്പോ, ശക്തിയോ, കഴിവോ ഒന്നും തന്നെ ഉള്ളതല്ല. കേവലം നിരർത്ഥവും, മിഥ്യയും മാത്രമാണ്. യഥാർത്ഥ്യവും സ്ഥിരവുമായ അസ്ഥിത്വമുള്ളവനും, യഥാർത്ഥ ഔന്നത്യവും മഹത്വവും തികഞ്ഞവനും അല്ലാഹു ഒരേഒരുവൻ മാത്രം. ഇതാണതിൻെറയെല്ലാം ഏറ്റവും പിന്നിലുള്ള മൂലകാരണം. ഏറ്റവും ശരിയായതും, സർവ്വപ്രധാനമായതുമായ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെയാണ്, ഈ ലോകത്തുകാണപ്പെടുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളും, വസ്തുതകളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്, നോക്കുക:-

63 നീ കണ്ടില്ലേ: അല്ലാഹു ആകാശത്തു നിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയിട്ട് ഭൂമി പച്ചപിടിച്ചതായിത്തീരുന്നത്?! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സസൂക്ഷ്മനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാകുന്നു.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَتُصْبِحُ ٱلْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾

---

63 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. أَنزَلَ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന്. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തു നിന്ന്. مَاءً വെള്ളം (മഴ). فَتُصْبِحُ എന്നിട്ട് ആയിത്തീരുന്നു. الْأَرْضُ ഭൂമി. مُخْضَرَّةً പച്ചപിടിച്ചത്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَطِيفٌ സസൂക്ഷ്മനാണ്, സൂക്ഷ്മജ്ഞനാണ്, വളരെ സൗമ്യമുള്ളവനാണ്. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി, സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ.

(لطيف) (ലത്വീഫ്) എന്ന വാക്കിനാണ് സസൂക്ഷ്മൻ എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. സൃഷ്ടികൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അതിസൂക്ഷ്മമായുള്ളവൻ എന്നും, അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അറിയുന്നവൻ എന്നും ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു. മയം ചെയ്യുന്നവൻ, കനിവും അലിവുമുള്ളവൻ, സൗമ്യശീലൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلْغَنِيُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

64 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അവൻേറതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് സ്തുത്യർഹനായ നിരാശ്രയൻ.

വിഭാഗം–9

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلْأَرْضِ وَٱلْفُلْكَ تَجْرِي فِي ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦ وَيُمْسِكُ ٱلسَّمَآءَ أَن تَقَعَ عَلَى ٱلْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٥﴾

65 നീ കണ്ടില്ലേ: ഭൂമിയിലുള്ളതും, തൻെറ കൽപ്പനയനുസരിച്ചു സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കപ്പലുകളും അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നത്?! അവൻെറ അനുമതി [കൽപ്പന] പ്രകാരമല്ലാതെ ഭൂമിയിൽ വീണുപോകുന്നതിന്, ആകാശത്തെ അവൻ പിടിച്ചു നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ജനങ്ങളോട് വളരെ കൃപയുള്ളവൻ തന്നെയാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾

66 അവനത്രെ, നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവനും, പിന്നെ, നിങ്ങളെ അവൻ മരണപ്പെടുത്തുന്നു; പിന്നെയും നിങ്ങളെ അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ വളരെ നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെയാണ്!

---

64 لَهُ അവന്റേതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَهُوَ അവൻ തന്നെയാണ്. الْغَنِيُّ നിരാശ്രയൻ, ഐശ്വര്യവാൻ. الْحَمِيدُ സ്തുത്യാർഹൻ. 65 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَخَّرَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു(എന്ന്). مَّا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളത്. وَالْفُلْكَ കപ്പലും. تَجْرِي അത് നടക്കുന്നു, സഞ്ചരിക്കുന്നു. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ, കടലിൽ. بِأَمْرِهِ അവൻെറ കല്പനയനുസരിച്ച്. وَيُمْسِكُ അവൻ പിടിച്ചുനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. السَّمَاءَ ആകാശത്തെ. أَن تَقَعَ അത് വീണുപോകുന്നതിന്. عَلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയുടെമേൽ. إِلاَّ بِإِذْنِهِ അവൻെറ അനുമതി (കല്പന) പ്രകാരമല്ലാതെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِالنَّاسِ മനുഷ്യരോട്. لَرَؤُفٌ വളരെ കൃപയുള്ളവൻതന്നെ. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.. 66 وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ. الَّذِي أَحْيَاكُمْ നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിച്ചവനാണ്, ജീവിപ്പിച്ചവൻ. ثُمَّ يُمِيتُكُمْ പിന്നെ അവൻ നിങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുന്നു. ثُمَّ يُحْيِيكُمْ പിന്നെ അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. إِنَّ الْإِنسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ. لَكَفُورٌ നന്ദികെട്ടവൻതന്നെ , കൃതഘ്നൻ തന്നെ.

ഈ ആയത്തുകളുടെ സാരം വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല: ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. അവയുടെ ഉള്ളടക്കം വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, അതിൽ ചിന്തിക്കുന്നതിനും അല്ലാഹു നമുക്കു 'തൗഫീഖ്' നൽകട്ടെ! امين

അല്ലാഹുവിൻെറ–അതിവിശാലമായ ഈ പ്രപഞ്ചമഹാരംഗത്ത് നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശക്തിപ്രഭാവത്തിൻെറ–ലക്ഷ്യലക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, വിഷയം മറ്റൊരു ഗതിയിലേക്കു തിരിയുകയാണ് ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗമായ നബി (ﷺ) ക്കു അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനും പ്രബോധനം ചെയ്യുവാനും

ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ പരിപാവന മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഒട്ടും വ്യതിചലിക്കരുത്, അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തുവാനോ, മുടക്കിക്കളയുവാനോ വേണ്ടി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു ദുശ്ശക്തിയെയും വകവെക്കരുത്, അങ്ങനെ സധീരം മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കണം, എന്നു നബി(ﷺ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു:–

لِّكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنَٰزِعُنَّكَ فِى ٱلْأَمْرِ ۚ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾

67 എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനും നാം ഓരോ കർമ്മാനുഷ്ഠാനമുറ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, അവർ അത് അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നവരാണ്. അതിനാൽ, (ഈ) കാര്യത്തിൽ അവർ നിന്നോട് വഴക്കടിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് നീ (ജനങ്ങളെ) ക്ഷണിച്ചു കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, നീ ചൊവ്വായ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു.

وَإِن جَٰدَلُوكَ فَقُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

68 അവർ നിന്നോട് തർക്കിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ പറഞ്ഞേക്കുക: ‘‘നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു!’’

ٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

69 ‘‘യാതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ [അക്കാര്യത്തിൽ] ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധി കൽപിച്ചുകൊള്ളും [ഞാൻ നിങ്ങളുമായി തർക്കിക്കുന്നില്ല]’’ എന്ന്.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِى كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

70 നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളിലുള്ളത് (ഒക്കെയും) അറിയുന്നുവെന്ന്?! നിശ്ചയമായും, അത് (മുഴുവനും) ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ [രേഖയിൽ] ഉണ്ട്; നിശ്ചയമായും, അത് അല്ലാഹുവിന് നിസ്സാരമത്രെ.

---

67 لِكُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിനും. جَعَلْنَا നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. مَنسَكًا ഒരു കർമ്മാനുഷ്ഠാനമുറ, കർമ്മമുറ. هُمْ അവർ. نَاسِكُوهُ അത് അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരാണ്. فَلاَ يُنَازِعُنَّكَ ആകയാൽ അവർ നിന്നോട് വഴക്കടിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. فِي الْأَمْرِ കാര്യത്തിൽ. وَادْعُ നീ വിളിച്ചുകൊള്ളുക, ക്ഷണിക്കുക. إِلَى رَبِّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക്. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لَعَلَى هُدًى സൻമാർഗ്ഗത്തിൽതന്നെ. مُّسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരായ. 68 وَإِن جَادَلُوكَ അവർ നിന്നോട് തർക്കിച്ചാൽ. فَقُلِ അപ്പോൾ നീ പറയുക. اللهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. 69 اللهُ يَحْكُمُ അല്ലാഹു വിധിച്ചുകൊള്ളും. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. فِيمَا യാതൊന്നിൽ, യാതൊരു കാര്യത്തിൽ. كُنتُمْ فِيهِ അതിൽ നിങ്ങളായിരിക്കുന്നു. تَخْتَلِفُونَ ഭിന്നിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും, ഭിന്നിക്കുന്ന(വർ). 70 أَلَمْ تَعْلَمْ നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, നീ അറിയുന്നില്ലേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَعْلَمُ അറിയുന്നു (എന്ന്). مَا فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലുള്ളത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത്. فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്, രേഖയിലുണ്ട്. إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത്. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്. يَسِيرٌ നിസ്സാരമാണ്, എളിമ കാര്യമാണ്.

യഹൂദർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തുടങ്ങിയ സമുദായങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അനുഷ്ഠാന മുറകളും, കർമ്മമാർഗ്ഗങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യഹൂദർക്കു മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ കൈക്കും, ക്രിസ്ത്യനികൾക്കു ഈസാ (عليه السلام)നബിയുടെ കൈക്കുമായിരുന്നു അത്. ഇതുപോലെ ദൈവികമതാവലംബികളായ സമുദായങ്ങൾക്കു വേറെയും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കാവുന്നതാണ്. അതതു കാലത്തിൻെറയും, സമുദായത്തിൻെറയും പരിതഃസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച കർമ്മമുറകളും അനുഷ്ഠാനമാർഗ്ഗങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടശേഷം പിന്നീട്, അന്ത്യപ്രവാചകൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണവും, പരിഷ്കൃതവും, ശാശ്വതവുമായ അനുഷ്ഠാനമുറ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ സമുദായം ഈസാ (عليه السلام)നബിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാർഗ്ഗം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ അധികമാളുകളും അതു ചെയ്തില്ല. അവരുടെ പഴയ നടപടി-ആ നടപടിയിൽ കാലക്രമത്തിലുണ്ടായ അനാചാരദുരാചാരങ്ങൾ സഹിതം-അവർ മുറുകെ പിടിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ, മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി വന്നപ്പോൾ, യഹൂദരും ക്രിസ്ത്യാനികളും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്ക് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച കർമ്മപദ്ധതി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്വാൻ കടമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ അധികഭാഗവും അതിനു കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇങ്ങനെ, ആദ്യം അല്ലാഹുവിനാൽ നൽകപ്പെട്ടതും, പിന്നീട് അതതു സമുദായങ്ങളുടെ കൈകടത്തലിന് വിധേയമായതുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവരവർ കൈവിടാതെ അതിൽ ഉറച്ചുനിന്നു പോകുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇതിനുപുറമെ, ദൈവിക മതങ്ങളല്ലാതെ, ബഹുദൈവാരാധകൻമാരെപ്പോലെയുള്ള കൃത്രിമമതക്കാരുടെ അനുഷ്ഠാനമുറകൾ വേറെയും.

ഈ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മാർഗ്ഗമുറകളനുസരിച്ചു ഓരോ സമുദായത്തിൻെറ ജീവിതരീതി, ചിന്താഗതി, സംസ്കാരം, വിശ്വാസം തുടങ്ങിയ ഓരോന്നിലും അതിമേതായ സ്വഭാവപ്രകൃതി കാണാവുന്നതാണ്. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു പുലർത്തിപ്പോരുന്ന പാരമ്പര്യം വിട്ടു ഉൽകൃഷ്ടവും സത്യവുമായതിനെ അന്വേഷിച്ചു സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതിനെതിരിൽ ശത്രുതയും ധിക്കാരവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവരോടു തർക്കത്തിനും, വാഗ്വാദസമരത്തിനും പോകേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല-അതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല-വ്യഥാ വഴക്കും വാശിയും അധികരിക്കുകയേയുള്ളു. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലക്ഷ്യ സഹിതം തനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ അതിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുക. സത്യം മുമ്പിൽ തുറന്നു വെച്ചുകൊടുത്തിട്ടും തർക്കത്തിനു മിനക്കെടുന്നവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം തനിക്കില്ല. എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു തിരുമേനിയോടു കൽപിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും, അവർ കുതർക്കത്തിനും, വ്യഥാ വാദത്തിനും വരികയാണെങ്കിൽ 'ഞാനതിനു തയ്യാറില്ല, നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെയും, സ്ഥിതിഗതികളെയും കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടതുപോലെ അറിയാം, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായ തീരുമാനം അവൻ എടുത്തുകൊള്ളും, അപ്പോൾ അറിയാം അതിൻെറ യഥാർത്ഥ നിലപാട്.' എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാനും നബി (ﷺ)യെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

ആകാശ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം-ഓരോ വസ്തുവും അതിൻെറ ആവശ്യങ്ങളും ഭൂത വർത്തമാന ഭാവി ചെയ്തികളും-അല്ലാഹുവിന്നു ശരിക്കറിയാം. അതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രേഖകളും അവൻെറ പക്കലുണ്ട്. അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു പ്രശ്നമല്ല, കേവലം നിസ്സാരവും നിഷ്പ്രയാസവുമാണ്. അപ്പോൾ, അവൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗമേതോ അതു മാത്രമാണ് നേരായതും ചൊവ്വായതും. അവൻ നിർദ്ദേശിച്ചുവെന്നുള്ളതുതന്നെ മതി അതിനു തെളിവും. അവങ്കൽനിന്നുള്ള ലക്ഷ്യമില്ലാത്തതേതോ അതും പിഴച്ചതും ദുർമ്മാർഗ്ഗവുംതന്നെ. എന്നാൽ അവിശ്വാസികൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗമാകട്ടെ, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:-

71 അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, യാതൊരു അധികൃതരേഖയും അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെയും, തങ്ങൾക്ക് യാതൊരു അറിവും ഇല്ലാത്തതിനെയും അവർ ആരാധിച്ചു വരുന്നു. അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് യാതൊരു സഹായകനും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ سُلْطَٰنًا وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِۦ عِلْمٌ ۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾

---

71 وَيَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിച്ചു (ഇബാദത്ത് ചെയ്തു)വരുന്നു. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. مَا യാതൊന്നിനെ. لَمْ يُنَزِّلْ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല, ഇറക്കിയിട്ടില്ല. بِهِ അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി. سُلْطَانًا ഒരു അധികൃതർരേഖയും (ലക്ഷ്യവും). وَمَا യാതൊന്നിനെയും. لَيْسَ لَهُم അവർക്കില്ല. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. عِلْمٌ ഒരുഅറിവും, (ഉറപ്പും) വിവരവും. وَمَا لِلظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക് ഇല്ല. مِن نَّصِيرٍ ഒരു സഹായകനും.

വിഗ്രഹങ്ങൾ തുടങ്ങിയുളള ഏതു പരദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നതിന് ഒന്നുകിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുളള വല്ല പ്രമാണവും ലഭിച്ചിരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ അവയ്ക്ക് അതിനുളള അർഹതയും, അവകാശവും ഉണ്ടെന്ന് ആരാധകൻമാർക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതൊന്നുമില്ലാതെ വെറും ഊഹാടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ അവയെ ആരാധിച്ചു വരികയാണ്. ഈ വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ മുഴുകിയ ഇവർ , സത്യവും ദൃഷ്ടാന്തവും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു ചെവിക്കൊളളുവാനും തയ്യാറില്ല. മാത്രമല്ല:

72 സുവ്യക്തമായ നിലയിൽ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ അനിഷ്ടം (വെളിപ്പെടുന്നതായി) നിനക്ക് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്; നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നവരോട് അവർ കയ്യേറ്റം നടത്തുമാറായേക്കും! പറയുക: ‘‘എന്നാൽ, അതിനെക്കാൾ ദോഷകരമായ ഒന്നിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിവ് തരട്ടെയോ? നരകം! (അതാണത്.) അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹു അത് നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. (ആ) പ്രാപ്യസ്ഥാനം വളരെ മോശപ്പെട്ടതും തന്നെ!’’

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُنَا بَيِّنَٰتٍ تَعْرِفُ فِى وُجُوهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْمُنكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِٱلَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا ۗ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ ۗ ٱلنَّارُ وَعَدَهَا ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

---

72 وَإِذَا تُتْلَى ഓതികേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ (വചനങ്ങൾ). بَيِّنَاتٍ സുവ്യക്തങ്ങളായ നിലയിൽ. تَعْرِفُ നിനക്ക് മനസ്സിലാക്കാം, നീ അറിയും. فِي وُجُوهِ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മുഖങ്ങളിൽ. كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിട്ടുളള. الْمُنكَرَ അനിഷ്ടം, വെറുപ്പ്. يَكَادُونَ അവർ ആകുമാറാകും. يَسْطُونَ കയ്യേറ്റം ചെയ്വാൻ, അക്രമം പ്രവർത്തിപ്പാൻ. بِالَّذِينَ يَتْلُونَ ഓതിക്കൊടുക്കുന്നവരോട് (....രിൽ). عَلَيْهِمْ അവർക്ക്. آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. قُلْ പറയുക. أَفَأُنَبِّئُكُم എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിവുതരട്ടെയോ, ബോധപ്പെടുത്തിത്തരട്ടെയോ. بِشَرٍّ ദോഷകരമായ ഒന്നിനെപ്പറ്റി. مِّن ذَٰلِكُمُ അതിനേക്കാൾ. النَّارُ നരകമാണ്. وَعَدَهَا اللهُ അല്ലാഹു അതിനെ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു, കരാർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക്. وَبِئْسَ വളരെ മോശപ്പെട്ടതാണ്, എത്ര മോശം. الْمَصِيرُ പ്രാപ്യസ്ഥാനം, മടങ്ങിയെത്തുന്ന സ്ഥലം.

സത്യം അന്വേഷിച്ചറിയുവാനും, അറിഞ്ഞ സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനും, തെളിവു പരിശോധിച്ചു മനസ്സമാധാനം വരുത്തുവാനും ഒരുക്കമില്ലാത്തവരുടെ ഒരു സ്വഭാവമാണിപ്പറഞ്ഞത്. എത്ര വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിരുന്നാലും ശരി, അതു കേൾപ്പിക്കുന്നതും, കേൾക്കുന്നതും അവർക്കു വെറുപ്പും അനിഷ്ടവുമായിരിക്കും. പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുകമാത്രമല്ല, ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ അതു മുടക്കുവാനും, ലക്ഷ്യം കേൾപ്പിക്കുന്നവരെ അക്രമിക്കുവാനും മുതിരുകയും ചെയ്യും ഇന്നും അനുഭവത്തിൽ നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണിത്. ന്യായത്തെ ന്യായംകൊണ്ടോ, ലക്ഷ്യത്തെ ലക്ഷ്യംകൊണ്ടോ എതിർക്കുവാൻ അവർക്കു സാധ്യമല്ല. കാരണം, അതവരുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തെയും സ്വാർത്ഥങ്ങളെയും നിലനിറുത്തുവാൻ അക്രമമാർഗ്ഗത്തെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്കു മറ്റു പോംവഴികൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അഹംഭാവം, ക്ഷോഭം, കോപം, വിദ്വേഷം ആദിയായവ ഇവരുടെ നിത്യസ്വഭാവങ്ങളുമായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരോടു സദുപദേശം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഫലം സിദ്ധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുർആൻ അവരോടുഗൗരവസ്വരത്തിൽ ഇങ്ങിനെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നത്: ''നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുതരുന്നവരോടു നിങ്ങൾക്കുള്ള വിദ്വേഷത്തെക്കാൾ വിദ്വേഷവും, വെറുപ്പും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന മറ്റൊന്നുണ്ട്-അതാണ് നിങ്ങൾ വെറുക്കേണ്ടത്; അതു നരകമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ നില നിങ്ങൾ തുടർന്നുപോയാൽ, അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു രക്ഷയും കിട്ടുന്നതല്ല. അതിൽപരം മോശപ്പെട്ട ഒരു വാസസ്ഥലം വേറെയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നല്ലപോലെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക!''

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ നിരർത്ഥത അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-10

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَٱسْتَمِعُوا۟ لَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخْلُقُوا۟ ذُبَابًا وَلَوِ ٱجْتَمَعُوا۟ لَهُۥ ۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾

73 ഹേ, മനുഷ്യരെ! ഒരു ഉപമ (ഇതാ) വിവരിക്കപ്പെടുന്നു-അതിലേക്ക് നിങ്ങൾ ചെവികൊടുക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവർ, ഒരു ഈച്ചയെ (പ്പോലും) സൃഷ്ടിക്കുകയില്ലതന്നെ -അതിനായി അവർ (എല്ലാവരും) ഒരുമിച്ചുകൂടിയാലും ശരി. ഈച്ച അവരിൽ നിന്ന് വല്ലതും തട്ടിയെടുക്കുന്നതായാൽ, അതിന്റെ പക്കൽനിന്ന് അവരത് വീണ്ടെടുക്കുകയുമില്ല. അപേക്ഷിക്കുന്നവനും, അപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനും ബലഹീനൻ തന്നെ!

مَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

74 അല്ലാഹുവിന്, അവന് കൽപിക്കേണ്ടുന്ന യഥാർത്ഥ നിലപാട് അവർ കൽപിച്ചില്ല; നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ശക്തനും, പ്രതാപശാലിയും തന്നെയാണ്.

---

73 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. ضُرِبَ വിവരിക്കപ്പെടുന്നു, വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. مَثَلٌ ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം. فَاسْتَمِعُوا ആകയാൽ ചെവി (ശ്രദ്ധ)കൊടുക്കുവിൻ. لَهُ അതിന്, അതിലേക്ക്. إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ. تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. لَن يَخْلُقُوا അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നതല്ല തന്നെ. ذُبَابًا ഒരു ഈച്ചയെയും. وَلَوِ اجْتَمَعُوا അവർ ഒരുമിച്ചുകൂടിയാലും ശരി. لَهُ അതിന്, അതിനായി. وَإِن يَسْلُبْهُمُ അവരിൽ നിന്ന് തട്ടിയെടുക്കുന്നതായാൽ. الذُّبَابُ ഈച്ച. شَيْئًا വല്ലതും, വല്ല വസ്തുവും. لَّا يَسْتَنقِذُوهُ അതവർ വീണ്ടെടുക്കുകയില്ല, രക്ഷപ്പെടുത്തി എടുക്കയില്ല. مِنْهُ അതിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. ضَعُفَ ബലഹീനം തന്നെ, (കഴിവില്ലാത്തതു തന്നെ). الطَّالِبُ അപേക്ഷകൻ, തേടുന്നവൻ. وَالْمَطْلُوبُ അപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനും, തേടപ്പെടുന്ന വസ്തുവും. 74 مَا قَدَرُوا അവർ കൽപിച്ചില്ല, കണക്കാക്കിയില്ല, വകവെച്ചില്ല. اللهَ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവിനെ. حَقَّ قَدْرِهِ അവൻെറ യഥാർത്ഥ നിലപാട്, അവനെ കണക്കാക്കേണ്ട യഥാർത്ഥപ്രകാരം, അവന് കൽപിക്കേണ്ട മുറപ്രകാരം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَقَوِيٌّ ശക്തൻ തന്നെ. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയും, പ്രതാപശാലിയായ.

മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ലാത്ത വ്യക്തമായ ഒരു ഉപമ-നിത്യാനുഭവം സാക്ഷീകരിക്കുന്ന സ്പഷ്ടമായ ഒരു വസ്തുത-മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ആകമാനം വിളിച്ചുണർത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, ജനങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയോ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു ആരാധ്യവസ്തുവിന്നും തന്നെ, ഒരു നിസ്സാര കാര്യത്തിനുപോലും കഴിവില്ലെന്നും, ആകയാൽ അല്ലാഹുമാത്രമേ ആരാധ്യനും, പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവനും ആയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്നും ഇതുമൂലം സ്ഥാപിക്കുന്നു.

വിഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലോ മറ്റോ ഉൾപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, ആരാധ്യൻമാരായി സങ്കൽപിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവരും ഒത്തുചേർന്നു പരിശ്രമിക്കുകയും, ആരാധകൻമാരെല്ലാം ഒന്നിച്ചുചേർന്നു അവരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്താൽപോലും, ഒരൊറ്റ ഈച്ചയെപ്പോലും, -അഥവാ ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഒരു ജന്തുവെപ്പോലും- സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയുകയില്ലെന്നു അല്ലാഹു ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇതേവരെ അതിന് ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതുപോലെ, ഭാവിയിലും അത് കഴിയുകയില്ലെന്നാണ്, **لن يخلقوا** (അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നതേയല്ല) എന്ന വാക്കു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നത്. ജീവൻെറ കാര്യം നിൽക്കട്ടെ, ഈച്ചയുടെ ശരീരംപോലും, ശുദ്ധശൂന്യതയിൽ നിന്നു നിർമ്മിക്കുവാൻ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക?! ജീവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം -അങ്ങിനെ ഒന്നു നിലവിലുണ്ട് എന്നതിനപ്പുറം – അതെന്താണ്, എങ്ങിനെയാണ് എന്നുപോലും മനുഷ്യന് സൂക്ഷ്മമായി അറിയുവാൻ നാളിതുവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു രഹസ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതും. മേലിലും അതങ്ങിനെ തന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈച്ചയുടെ കാര്യം തന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, ഒട്ടകത്തിൻെറയും, ആനയുടെയും മറ്റും മറ്റും കഥ പറയുവാനുണ്ടോ?!

തുടർന്നുകൊണ്ട് വീണ്ടും ഒരടി മുന്നോട്ടുകടന്നു ഖുർആൻ ഉറപ്പിച്ചുപറയുകയാണ്: സൃഷ്ടിക്കുന്ന കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ, ആ നിസ്സാരജീവി അവരിൽനിന്നു വല്ലതും തട്ടിയെടുത്തു കൊണ്ടുപോയാൽ അതു മടക്കി വാങ്ങുവാൻപോലും അവർക്കു സാധ്യമില്ലെന്നു! വിഗ്രഹങ്ങളെയും, ബിംബങ്ങളെയും, സംബന്ധിച്ച് മാത്രമല്ല, മറ്റാരെ സംബന്ധിച്ചുമുള്ള വിധിയും ഇതു തന്നെയാണ്. ബിംബങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നിവേദ്യങ്ങളിൽനിന്നോ അവയുടെ തലയ്ക്കുമീതെ ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന നെയ്യ് മുതലായവയിൽനിന്നോ ഈച്ച വല്ലതും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ അവയ്ക്കു അതു തിരച്ചു വാങ്ങുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നതു ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ദൈവമായി സങ്കൽപിക്കപ്പെടുന്നതു മനുഷ്യനോ മറ്റോ ആണെങ്കിലോ? അതും വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെതന്നെ. മനുഷ്യൻെറ രക്തം കുടിച്ച-അല്ലെങ്കിൽ അവനിൽ നിന്നു മറ്റു വല്ലതും തട്ടിയെടുത്ത -ഈച്ചയിൽനിന്നോ കൊതുവിൽനിന്നോ അതു വീണ്ടെടു

ക്കുവാൻ അവനു കഴിയുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല! ഒരു പക്ഷേ, അവൻ കുപിതനായി വല്ലപ്പോഴും ഈച്ചയെപ്പിടിച്ചു കൊന്നേക്കാം. എന്നാലും നഷ്ടപ്പെട്ടതു വീണ്ടെടുത്തു യഥാസ്ഥാനത്തു മടക്കി എത്തിക്കുക അസാധ്യം തന്നെയാണല്ലോ. ഈച്ച, കൊതു, ഉറുമ്പ് മുതലായ നിസ്സാരവസ്തുക്കളോടുപോലും പരാജയം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്നവരെ ആരാധച്ചിട്ടെന്തു ഫലം? അവരോടു പ്രാർത്ഥിച്ചട്ടെന്തു പ്രയോജനം? തേടുന്നവനും, തേടപ്പെടുന്നവനും അബലൻമാർ! ഇരു കൂട്ടരും ദുർബ്ബലൻമാർ!

വാസ്തവം ഇതാണെങ്കിൽ-കഴിവുകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണെങ്കിൽ – പിന്നെ, അവനല്ലാത്തെ വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുകയും, അവയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ പരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെന്താണുളളത്?! പക്ഷെ, ജനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു കൽപിക്കേണ്ടുന്ന നിലപാട് അവനു കൽപിക്കുന്നില്ല; സംഗതി ഇത്രയും വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും, അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിയെയും, പ്രതാപത്തെയും കുറിച്ചു ഗൗനിക്കുന്നുമില്ല: ഇതാണതിനു കാരണം.

75 അല്ലാഹു മലക്കുകളിൽനിന്ന് ചില ദൂതൻമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു-മനുഷ്യരിൽനിന്നും (തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു). നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമാകുന്നു.

ٱللَّهُ يَصۡطَفِي مِنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلٗا وَمِنَ ٱلنَّاسِۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٞ ﴿٧٥﴾

76 അവരുടെ മുന്നിലുള്ളതും, പിന്നിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു; അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ, കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതും.

يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۗ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ﴿٧٦﴾

---

75 يَصْطَفِي اللهُ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. مِنَ الْمَلاَئِكَةِ മലക്കുകളിൽനിന്ന്. رُسُلاً ദൂതൻമാരെ. وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്നും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. بَصِيرٌ കാണുന്നവനാണ്. 76 يَعْلَمُ അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു. مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുന്നിലുള്ളത്. وَمَا خَلْفَهُمْ അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതും. وَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുതന്നെ. تُرْجَعُ മടക്കപ്പെടുന്നു. الْأُمُورُ കാര്യങ്ങൾ.

അല്ലാഹുവിൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രവാചകൻമാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക മുതലായ പല കാര്യങ്ങൾക്കും മലക്കുകളിൽ നിന്ന് അവൻ ദൂതൻമാരെ നിശ്ചയിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് അതു എത്തിച്ചുകൊടുക്കാനായി മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ദൂതന്മാരെ നിയോഗിക്കുന്നു, രണ്ടു തരത്തിലുളള ദൂതന്മാരുടെയും രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും, ഭൂതഭാവികളും എല്ലാം അവൻ അറിയുന്നു. അവർ അതിനു യോജിച്ചവരാണോ വിശ്വസ്തരാണോ എന്നു തുടങ്ങിയ വിവരങ്ങളൊന്നും അവന് അജ്ഞാതമല്ല. എല്ലാ കാര്യവും അവൻ കണ്ടും കേട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒടുക്കം എല്ലാറ്റിൻെറയും പര്യവസാനവും, തീരുമാനവും അവൻെറ സന്നിധിയിലേക്കു തന്നെയാണുതാനും. പിന്നെ, എങ്ങിനെയാണ്, ആ ദൂതൻമാർ മുഖാന്തരം പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ സത്യവും യഥാർത്ഥവുമല്ലാതിരിക്കുക?!

77 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ! നിങ്ങൾ, 'റുകൂഉം , സുജൂദും'[കുമ്പിട്ടും, സാഷ്ടാംഗം പതിച്ചുമുള്ള നമസ്ക്കാരം] ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന് 'ഇബാദത്തും' [ആ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱرۡكَعُواْ وَٱسۡجُدُواْ وَٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمۡ وَٱفۡعَلُواْ ٱلۡخَيۡرَ لَعَلَّكُمۡ

تُفْلِحُونَ ۩ ﴿٧٧﴾

രാധനയും] ചെയ്യുവിന്‍; നന്‍മ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍; നിങ്ങള്‍ക്ക് വിജയം സിദ്ധിച്ചേക്കാം.

---

77 يَا أَيُّهَاالَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ. ارْكَعُوا നിങ്ങള്‍ റുകൂഉ ചെയ്യുവിന്‍ (കുമ്പിട്ട് നമസ്കാരം) ചെയ്യുവിന്‍. وَاسْجُدُوا സുജൂദും ചെയ്യുവീന്‍ (സാഷ്ടാംഗം നമസ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍). وَاعْبُدُوا ഇബാദത്ത് (ആരാധന) ചെയ്കയും ചെയ്യുവീന്‍. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്. وَافْعَلُوا പ്രവര്‍ത്തിക്കയും ചെയ്യുവീന്‍. الْخَيْرَ നന്മ, നല്ലതും, പുണ്യം. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, നിങ്ങളാകുവാന്‍ വേണ്ടി. تُفْلِحُونَ വിജയം പ്രാപിക്കും.

[ഈ സൂറത്തില്‍ ഓത്തിന്‍െറ സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടുന്ന രണ്ടാമത്തെ ആയത്താണിത്. മുന്‍ഗാമികളായ പലരില്‍ നിന്നും ഈ ആയത്തിനുശേഷം സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്ന 'രിവായത്തു'കള്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ക്കിടയില്‍ ഇതില്‍ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ആയത്തിന്‍െറ വിവരണം താഴെ വരുന്നതാണ്.]

وَجَٰهِدُواْ فِي ٱللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِۦۚ هُوَ ٱجْتَبَىٰكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي ٱلدِّينِ مِنْ حَرَجٍۚ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَٰهِيمَۚ هُوَ سَمَّىٰكُمُ ٱلْمُسْلِمِينَ مِن قَبْلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ ٱلرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُواْ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِۚ فَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱعْتَصِمُواْ بِٱللَّهِ هُوَ مَوْلَىٰكُمْۖ فَنِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ ٱلنَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

78 നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ കാര്യത്തില്‍ സമരം ചെയ്യേണ്ട മുറ പ്രകാരം സമരം ചെയ്യുവിന്‍. അവന്‍ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; മതകാര്യത്തില്‍ നിങ്ങളുടെമേല്‍ യാതൊരു വിഷമതയും ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല. നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഇബ്റാഹീമിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗം! (അതാണ് നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നത്.) മുമ്പും, ഇതിലും[മുന്‍ വേദങ്ങളിലും ഈ വേദത്തിലും] നിങ്ങള്‍ക്ക് 'മുസ്ലിംകള്‍' എന്ന് അവന്‍ പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നു; റസൂല്‍, നിങ്ങള്‍ക്കു സാക്ഷിയും, നിങ്ങള്‍, മനുഷ്യര്‍ക്ക് സാക്ഷികളും ആയിത്തീരുവാന്‍വേണ്ടിയാകുന്നു(അത്). ആകയാല്‍, നിങ്ങള്‍ നമസ്ക്കാരം നിലനിറുത്തുകയും 'സകാത്ത്' [വിശുദ്ധധര്‍മ്മം] കൊടുക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍! അവന്‍, നിങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു. അപ്പോള്‍, (നിങ്ങളുടെ യജമാനന്‍)എത്രയോ നല്ല സഹായകനും!

---

78 وَجَاهِدُوا നിങ്ങള്‍ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവീന്‍. فِي اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍െറ കാര്യത്തില്‍. حَقَّ جِهَادِهِ അവന്‍െറ (അവന് വേണ്ടിയുള്ള) സമരത്തിന്‍െറ മുറപ്രകാരം, സമരം ചെയ്യേണ്ടുന്ന മുറയനുസരിച്ച്. هُوَ അവന്‍. اجْتَبَاكُمْ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. وَمَا جَعَلَ അവന്‍ ആക്കിയിട്ടുമില്ല. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേല്‍. فِي الدِّينِ മതത്തില്‍, മതകാര്യത്തില്‍. مِنْ حَرَجٍ ഒരു വിഷമതയും, ബുദ്ധിമുട്ടും. مِّلَّةَ أَبِيكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗം. إِبْرَاهِيمَ അതായത് ഇബ്റാഹീമിന്‍െറ. هُوَ അവന്‍. سَمَّاكُمُ നിങ്ങള്‍ക്ക് പേര്‍ വെച്ചിരിക്കുന്നു. الْمُسْلِمِينَ മുസ്ലിംകള്‍ എന്ന്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَفِي هَذَا ഇതിലും. لِيَكُونَ الرَّسُولُ റസൂല്‍ ആയിരിക്കുവാന്‍, ആയിത്തീരുവാന്‍വേണ്ടി. شَهِيدًا عَلَيْكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് സാക്ഷി. وَتَكُونُوا നിങ്ങള്‍ ആയിത്തീരുവാനും. شُهَدَاءَ സാക്ഷികള്‍. عَلَى

النَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്, ജനങ്ങളുടെമേൽ. فَأَقِيمُوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ നിലനിർത്തുവീൻ. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَآتُوا കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ. الزَّكَاةَ സകാത്ത്, വിശുദ്ധ ധർമ്മം. وَاعْتَصِمُوا മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ, രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. هُوَ അവൻ. مَوْلَاكُمْ നിങ്ങളുടെ യജമാനനാണ്, നാഥനാണ്. فَنِعْمَ അപ്പോൾ എത്ര നല്ലവൻ, വളരെ നല്ലവനത്രെ. الْمَوْلَى യജമാനൻ. وَنِعْمَ എത്ര നല്ലവനും, വളരെ നല്ലവനുമത്രെ. النَّصِيرُ സഹായകൻ, രക്ഷകൻ.

ഈ അവസാനത്തെ രണ്ടു ആയത്തുകളിലായി, പല ഉപദേശങ്ങളും, സന്തോഷവാർത്തകളും അല്ലാഹു നമുക്കു നൽകുന്നു. അതോടുകൂടി മുസ്ലീമിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ബാധ്യതകളെയും, മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ബാധ്യതകളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയത്തുകളിലെ ഉള്ളടക്കം നമുക്കു ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹിക്കാം:-

(1) 'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്നു സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഉപദേശിക്കുന്നതു 'റുകൂഉം' 'സുജൂദും', ചെയ്വാനാകുന്നു. നമസ്കാരത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന കർമ്മങ്ങൾ പലതുമുള്ളതിൽ, കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടെണ്ണമാണ് റുകൂഉം, സുജൂദും. നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് 'റുകൂഉം സുജൂദും ചെയ്യുക, എന്നു ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. അതുപോലെത്തന്നെ നമസ്കാരത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഭാഗമായ നിറുത്തവും (قيام) ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. വാക്കുകൊണ്ടും, പ്രവൃത്തിക്കൊണ്ടും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന പല കർമ്മങ്ങളുടെയും സമാഹാരമാണ് നമസ്കാരം. ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യം അതിന്റെ ജീവനുമാണ്. അഞ്ചുനേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്ക്കാരമെന്നോ (المكتوبات) അവയ്ക്കു പുറമെയുള്ള ഐച്ഛിക നമസ്കാരമെന്നോ (النوافل) വ്യത്യാസമില്ലാതെ, മൊത്തത്തിൽ നമസ്കാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. നമസ്കാരത്തിന് ഇസ്ലാമിലുള്ള സ്ഥാനവും, മനുഷ്യനിൽ ആത്മശുദ്ധിയും ദൈവഭക്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ നമസ്കാരത്തിനുള്ള സ്വാധീനശക്തിയും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണല്ലോ.

(2) അടുത്തതായി, നമസ്കാരവും അല്ലാത്തവയും അടങ്ങുന്നതായ 'ഇബാദത്തു'കൾ- ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ- ചെയ്വാൻ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമസ്കാരം, ദിക്ർ, ദുആ, തസ്ബീഹ്, ഖുർആൻ പാരായണം, പാപമോചനം തേടൽ, ബലികർമ്മങ്ങൾ മുതലായവ-അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ താഴ്മ അർപ്പിക്കുന്നതും, അവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും, അവന്റെ സ്തുതികീർത്തനങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുമായ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ-ഇവയ്ക്കാണ് സാധാരണ 'ഇബാദത്ത്' (عبادة) എന്നും, 'ആരാധന' എന്നും പറയുന്നത്. (ഇബാദത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് വിശദമായ ഒരു വിവരണം സൂ: ഫാത്തിഹയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.)

(3) പിന്നീട് തുടർന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നത് നൻമ പ്രവർത്തിക്കുവാനാണ്. മേൽപറഞ്ഞ നമസ്ക്കാരം തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾക്കുംപുറമെ, ജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുക, ദാനധർമ്മം ചെയ്യുക, നന്നായി പെരുമാറുക, നല്ലതിനെ ഉപദേശിക്കുക, കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുക, സഹജീവികളോട് ദയ കാണിക്കുക, ഇടപാടുകളിലും മറ്റും മര്യാദ പാലിക്കുക തുടങ്ങിയ സൽകർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകമായി ആദ്യം എടുത്തുപറഞ്ഞശേഷം, രണ്ടാമത്തെയും, മൂന്നാമത്തെയും ഉപദേശങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും അതു ആവർത്തിച്ചടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും, ഇബാദത്തിന്റെ കാര്യം മൂന്നാമത്തെ ഉപദേശത്തിൽ ഒന്നുകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും കാണാം. ഇതിൽ നിന്നു ഓരോ ഇനത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

(4) ഈ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾക്കു വിജയം സിദ്ധിച്ചേക്കാമെന്നാണ് അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നത്. ഇതിൽ നാം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രധാനസംഗതി അടങ്ങുന്നുണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞ മൂന്ന് ഇനങ്ങളിൽ (നമസ്ക്കാരം, ഇബാദത്ത്, നൻമ പ്രവർത്തിക്കൽ എന്നിവയിൽ) ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽമാത്രം മുഴുകിയിരിക്കയും, മറ്റുള്ളവയിൽ അശ്രദ്ധ കാണിക്കുകയും ചെയ്താൽപോര-സന്ദർഭത്തിനും കഴിവിനും അനുസരിച്ച് എല്ലാ ഇനത്തിൽ പെട്ട സൽകാര്യങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ വിജയം കൈവരികയുള്ളു-എന്നുള്ളതാണത്. വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യൻ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തേണ്ടുന്ന കടമകളെല്ലാം തന്നെ ഈ മൂന്നു വാക്കിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവസാനത്തെ ആയത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ആ മൂന്നു ഇനത്തിൽപെട്ട ചില പ്രധാന വിഷയങ്ങളെ മാത്രമാണെന്നു കാണാം. അതുകൊണ്ടാണ് വിജയസിദ്ധിയുടെ വാഗ്ദാനം ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളോട് ചേർത്തുതന്നെ നൽകുന്നതും.

(5) പിന്നീട്, അല്ലാഹുവിൻെറ, മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്വാൻ (الجهاد فى سليل الله) കൽപിക്കുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ സൽക്കാര്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നത്രെ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയുള്ള-അതെ അവൻെറ മതവിഷയത്തിലുള്ള-സമരം. സമരമുഖങ്ങൾ പലതുണ്ട്: 1. അവിശ്വാസികൾ തുടങ്ങിയ ഇസ്ലാമിൻെറ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളുമായുള്ള സമരം. ഇതിൽ യുദ്ധം വരെയുള്ളള പലതും ഉൾപ്പെടുന്നു. 2. പിശാചിനോടുള്ള സമരം. 3. തന്നിഷ്ടത്തോടുള്ള സമരം. ഒരു കണക്കിന് ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സമരമാണ്, മറ്റു രണ്ടിലുംവെച്ചു കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇമാം ബൈഹഖീ(ﷺ) യും മറ്റും രിവായത്തു ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നത്:-ഒരു യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു വരുന്ന സഹാബികളോട് നബി (ﷺ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു:-''നിങ്ങൾ ചെറിയ സമരത്തിൽ നിന്നു വലിയ സമരത്തിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു.'' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: ''ഏതാണ് വലിയ സമരം?'' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു; **مجاهدة العبد هو به** ''(അടിയൻ തൻെറ തന്നിഷ്ടത്തോട് നടത്തുന്ന സമരമാണ്)'' മേൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ സമരങ്ങളും, അതതിൻെറ സ്ഥാനവും, സ്ഥലവും അനുസരിച്ചു നടത്തപ്പെടണമെന്നാണ് ഇവിടെ കൽപിക്കപ്പെടുന്നത്. ദേഹം കൊണ്ടും, ധനംകൊണ്ടുമുള്ള എല്ലാ സമരവകുപ്പുകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വേദനയേറിയ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷ നൽകുന്നതും, പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുവാനും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും കാരണമാക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ വിവിരിച്ചുകൊണ്ട് സൂ: സ്വഫ്-ഫിൽ (**الصف**) അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:- **تؤمنون بالله ورسوله وتجاهدون فى سبيل الله باموالكم وانفسكم ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون – الصف**

സാരം: (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കണം; അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾകൊണ്ടും ദേഹങ്ങൾകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുകയും വേണം. അത് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതാണ്-നിങ്ങൾ അറിയുന്നവരാണെങ്കിൽ)

(6) 'അവൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു' വെന്ന വാക്യം, മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന ഒരു കീർത്തിമുദ്രയാകുന്നു. പ്രവാചകൻമാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ റസൂലിനെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ വേദഗ്രന്ഥവും, നിയമ സംഹിതയിൽവെച്ച് കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണമായ നിമയസംഹിതയും തന്ന് നിങ്ങളെ അവൻ ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നു സാരം. അതുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങളനുസരിച്ച് നടക്കുവാൻ മറ്റേതു സമുദായത്തെക്കാളുമധികം നിങ്ങളക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട് എന്ന ഒരു സൂചനയും അതിലടങ്ങുന്നു.

(7)ഇത്രയും പറയുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് വഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതോ, അനുഷ്ഠിക്കുക സാധ്യമല്ലാത്തതോ ആയ വമ്പിച്ച ഒരു ഭാരമാണ് നിങ്ങളിൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് കരുത്തേണ്ട-''മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെമേൽ യാതൊരു വിഷമതയും എർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.'' (**وما جعل عليكم فى الدين من حرج**) -എന്ന് പരമകാരണികനായ അല്ലാഹു നമ്മെ സമാധാനിപ്പി

ക്കുന്നു. നമസ്കാരം തുടങ്ങി ജിഹാദ് (സമരം) വരെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഒരോരുത്തരും അവരുടെ കഴിവിനനുസരിച്ച് മാത്രമാണ് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളത്; ഓരോ ദേഹത്തിനും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയുള്ളതല്ലാതെ അവൻ നിങ്ങളോട് ശാസിക്കുന്നില്ല. (لا يكلف الله الا وسعها) ഓരോ കൽപനയും അനുസരിക്കുന്നതിൽ സാന്ദർഭികമായി ഏർപ്പെട്ടേക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ അതാതിന്നനുയോജ്യമായ വിട്ടുവീഴ്ചകളും, ഇളവുകളും (الرخصة) അവൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളെ ഞെരുക്കണമെന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നേയില്ല. (ولا يريد لكم العسر) യാത്രകളിൽ രണ്ടു നേരത്തെ നമസ്ക്കാരം ഒരേ സമയത്ത് നിങ്ങൾക്ക് കൂട്ടിച്ചേർത്തു (جمع ആക്കി) നമസ്ക്കരിക്കാം, വലിയ നമസ്ക്കാരങ്ങൾ ചുരുക്കി (قصر ആക്കി) നമസ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യാം. യാത്രയിലോ, രോഗത്തലോ ആകുമ്പോൾ നോമ്പ് നീട്ടിവെക്കാം. അങ്ങിനെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ! ഇനി, കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ വല്ല അലസതയും വരുത്തിയെന്നിരിക്കട്ടെ: എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപം പൊറുത്തുതരുവാനപേക്ഷിക്കാം. നിശ്ചയമായും അവൻ ധാരാളം പൊറുക്കുന്നവനാണ്. (استغفرا ربكم انه كان غفار)

(8) മുമ്പ് ആർക്കുമില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗമൊന്നുമല്ല നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നതും, കല്പിക്കുന്നതും. നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാവും, എല്ലാവരാലും ആദരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവാചകനുമായ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റേണമെന്നാണ്, നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നതിൻെറ ചുരുക്കം. അദ്ദേഹം ആചരിച്ചതും, പ്രബോധനം ചെയ്തതും ഇങ്ങിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് 'നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഇബ്രാഹിമിൻെറ മാർഗ്ഗം' എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ വിവക്ഷ.

സത്യവിശ്വാസികളിൽ, അറബികളും, അല്ലാത്തവരും ഉൾപ്പെടുമല്ലോ. അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അവർ ജൂതമ്മാരോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ-അവരുടെ പൂർവ്വപിതാവാണ് ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام)എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴത്തെ മുസ്ലിംകൾ മിക്കവാറും അറബികളായിരുന്നു. ഖുർആൻ ആദ്യമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതും അവരെയാണ്. കൂടാതെ, ഖുർആനിൽ-
النبي اولى بالمؤمنين من انفسهم – الاحزاب (സത്യവിശ്വാസികളോട്, അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ട ആളാണ് പ്രവാചകൻ) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നുണ്ട്. ആ നിലക്ക് പ്രവാചകൻമാരിൽ സമുദായത്തിൻെറ ആത്മപിതാക്കളുമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരെക്കുറിച്ച് 'സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഉമ്മമാർ'امهات المؤمنين എന്ന് പറയുന്നതും. ഇങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ 'നിങ്ങളുടെ പിതാവ്' എന്ന ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചത്, അറബികളല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചും അർത്ഥവത്താണെന്നു കാണാം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ നടപടി മാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാറുണ്ട്: الحنيفية السمحة ليلها كنهارها (സാരം: വളവും തിരിവുമില്ലാത്ത ഋജുവായ വിശാല മാർഗ്ഗം. അതിൻെറ രാത്രിയും പകൽപോലെത്തന്നെ സ്പഷ്ടവും വ്യക്തവുമാണ്.)

(9) മുൻവേദങ്ങളിലും, ഈ വേദത്തിലും 'മുസ്ലിംകൾ' എന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് നമുക്ക് പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നതായി അല്ലാഹു നമ്മെ അിറയിക്കുന്നു. അല്ലാഹു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു വേണ്ടി തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊടുത്ത ഒരേ മതമാണ് ഇസ്ലാം. അത് അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് അന്നും, ഇന്നും മുസ്ലിംകൾ എന്നുതന്നെ പേര്. അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടവർ, തൻേറതെല്ലാം അല്ലാഹുവിനായി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവർ എന്നൊക്കെയാണ് ആ പേരിൻെറ അർത്ഥം. ഹാ! എത്ര നല്ല പേര്! എത്ര അർത്ഥവത്തായ നാമം! ഈ പരിപാവന നാമത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ അർഹന്മാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ! امين

(10) മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയുടെ സമുദായമേ! ഇങ്ങിനെയൊക്കെ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുപ്പെടുകയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതുമൂലം, നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് ചില കാര്യങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; അത് നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതും, പ്രയോഗികമാക്കേണ്ടതുമാണ്

എന്നത്രെ പിന്നീട് അല്ലാഹു നമ്മെ ഉണർത്തുന്നത്. 'റസൂൽ നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷിയും, നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് സാക്ഷികളും ആയിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി' എന്ന വാക്യം അതാണ് കാണിക്കുന്നത്. മുസ്ലിംസമുദായത്തിൽ പല ജനതകളും, പലപ്പോഴായി കാലം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഓരോന്നിലും, ഒന്നോ അധികമോ പ്രവാചകൻമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻ അന്ത്യപ്രവാചകനാണ്; ഇനിയൊരു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുവാനില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ മുസ്ലിം സമുദായങ്ങളിൽവെച്ചു അവസാനത്തെ സമുദായമാകുന്നു. ലോകാവസാനംവരെ നിങ്ങൾ നിലനിൽക്കണം. അഥവാ, നിങ്ങൾവഴി ഇസ്ലാം നിലനിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചും, പഠിപ്പിച്ചും തരുവാൻ വേണ്ടി നാം മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയെ നിങ്ങളിൽ അയച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രബോധനവും, ചര്യയും പിൻതുടർന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷിയും, മാതൃകയുമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതേ സാക്ഷ്യവും, മാതൃകയും നിങ്ങൾവഴി ലോകാവസാനംവരെയുള്ള ജനങ്ങളിലും നിലനിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ നടപടികളത്രയും, നിങ്ങൾ റസൂലിൽനിന്ന് പഠിച്ചു പരിചയിക്കുകയും, അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് അതേപടി നിങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഈ മാതൃകാ സാക്ഷ്യം മുസ്ലിംകൾ നിറവേറ്റുന്നപക്ഷം, ഇതിനെക്കാൾ ഉന്നതവും, മഹത്വം കൂടിയതുമായ ഒരു സാക്ഷ്യത്തിൻെറ പദവി അവർക്ക് പരലോകത്തുവെച്ചും ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അതാണിവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, ഈ ഐഹികസാക്ഷ്യം നിറവേറ്റാത്തവന് ആ ഉന്നത സാക്ഷ്യത്തിൻെറ പദവിക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

അതായത്: മേൽപറഞ്ഞ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളനുസരിച്ചും, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബിയുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റിയും കൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നപക്ഷം ഖിയാമത്തുനാളിൽ, നിങ്ങൾ ഉത്തമൻമാരും നേർമ്മാർഗ്ഗികളുമാണെന്നതിന് റസൂൽ നിങ്ങൾക്കു സാക്ഷിയായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, ഇതര ജനങ്ങൾ നല്ലവരോ, ചീത്തപ്പെട്ടവരോ എന്നതിനു നിങ്ങളും അവിടെ സാക്ഷികളായിരിക്കുമെന്നർത്ഥം. അല്ലാഹുവിൻെറ ന്യായാധിപത്യത്തിൽ നടക്കുന്ന ആ വമ്പിച്ച മഹാകോടതിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന സാക്ഷികൾ അതിഭാഗ്യവാൻമാർതന്നെ! അല്ലാഹു നമ്മെ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ! ആമീൻ! റസൂൽ നിങ്ങൾക്കും, നിങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കും സാക്ഷികളായിത്തീരുക എന്നു പറഞ്ഞതിനു മുൻഗാമികളാൽ പ്രമാണിക്കപ്പെട്ടുവന്നിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനം ഈ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതാണ്. ഈ സ്ഥാനം ലഭിക്കേണമെങ്കിൽ ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സാക്ഷ്യം നാം നിറവേറ്റിയേ തീരൂ എന്നു വ്യക്തമാണ്. അതോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നതു നോക്കുക:

(11) 'ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.'الخ – فاقيمو الصلوة ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും വാസ്തവത്തിൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുതന്നെയാണ്. അതെ, അതിൻെറ ഒരു വകഭേദത്തോടുകൂടിയുള്ള ആവർത്തനമാകുന്നു. ഇസ്ലാമിലെ മൗലിക പ്രധാനമായ രണ്ടു നിർബന്ധ കർമ്മങ്ങളുടെ-നമസ്കാരത്തിൻെറയും സകാത്തിൻെറയും- കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യനും സ്രഷ്ടാവും തമ്മിലുള്ള കെട്ടുപാടുകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതും, ആത്മീയശുദ്ധി കൈവരുത്തുന്നതിന് മറ്റേതിനെക്കാളും ഉപയുക്തവുമായ ഒരു ആരാധനാ കർമ്മമാണ് നമസ്കാരം. മനുഷ്യനും സമുദായവും തമ്മിലുള്ള കെട്ടുപാടുകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമായ കടമകളിൽ മികച്ചുനിൽക്കുന്നതാണ് സകാത്ത്. മതത്തിൻെറ പേരിൽ, ഖുർആൻെറ പേരിൽ, തൗഹീദിൻെറ പേരിൽ-അങ്ങനെ പല നിലക്കും - മനുഷ്യൻ പലതും അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്; പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവയ്ക്കെല്ലാം നിദാനമായിട്ടുള്ള ഏകാടിസ്ഥാനമാണ്, 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുവിൻ' (و اعتصموا بالله) എന്നു പറഞ്ഞത്. വളരെ വിപുലമായ സാരങ്ങളാണ് ആ വാക്ക് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവർക്കറിയാം, കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ല.

(12) അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചതും, കൽപിച്ചതുമെല്ലാം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം; ഒരിക്കലും അവൻ നിശ്ചയിച്ച പരിധി വിട്ടുപോകരുത്; എല്ലാവരും ഈ ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ നില കൊള്ളണം; തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടോ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗവും പിശാചിൻെറ മാർഗ്ഗവും തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തിക്കൊണ്ടോ ആയിരിക്കരുത്; നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദിഷ്ടങ്ങൾ ശരിപ്പെടുന്നതി ലും, വിഷമങ്ങൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിലുമെല്ലാം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ശര ണം പ്രാപിക്കണം; മറ്റാരിലും നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷ അർപ്പിക്കരുത്; നിങ്ങൾ അവനെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുകയും, അവനിൽമാത്രം വിശ്വാസവും ഭക്തിയും അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലാ വിധ സഹായവും, രക്ഷയും നൽകുന്നതാണ്. എന്നി ങ്ങിനെയുള്ള അനേകം സൂചനകൾ (و اعتصموا بالله) (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെ പ്പിടി ക്കുവിൻ) എന്ന തിരുവാക്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടപ്പുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സന്തോ ഷവും, ആവേശവും നൽകിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായം ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു: ‘‘അവൻ നിങ്ങളുടെ യജമാനനാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ എത്രയോ നല്ല യജ മാനൻ! എത്രയോ നല്ല സഹായകനും’’!

(هو مولاكم فنعم المولى ونعم النصير)

والحمد لله رب العالمين

23 സൂറത്തുല്‍ മുഅ്മിനൂന്‍ سورة المؤمنون

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങള്‍ 118 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 6
[75, 76, 77, എന്നീ ആയത്തുകള്‍ മദീനയാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.]

ജുസ്ഉ്–1

	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയ മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തില്‍.	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1	തീര്‍ച്ചയായും, സത്യവിശ്വാസികള്‍ വിജ യിച്ചിരിക്കുന്നു;-	قَدۡ أَفۡلَحَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿١﴾
2	അതായത്: തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തില്‍ ഭക്തി കാണിക്കുന്നവര്‍;	ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي صَلَاتِهِمۡ خَٰشِعُونَ ﴿٢﴾
3	വ്യര്‍ത്ഥമായ കാര്യത്തില്‍ നിന്ന് തിരി ഞ്ഞു കളയുന്നവരും;	وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَنِ ٱللَّغۡوِ مُعۡرِضُونَ ﴿٣﴾
4	'സകാത്ത്' (വിശുദ്ധധര്‍മ്മം) ചെയ്യുന്ന വരും;	وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِلزَّكَوٰةِ فَٰعِلُونَ ﴿٤﴾
5	തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ സൂക്ഷി ച്ചു വരുന്നവരും;	وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِفُرُوجِهِمۡ حَٰفِظُونَ ﴿٥﴾
6	തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെയോ, അല്ലെങ്കില്‍ തങ്ങളുടെ വലങ്കൈകള്‍ ഉടമപ്പെടുത്തി യവരെയോ സംബന്ധിച്ച് ഒഴികെ. കാര ണം, നിശ്ചയമായും അവര്‍ ആക്ഷേപി ക്കപ്പെട്ടുകൂടാത്തവരാകുന്നു;-	إِلَّا عَلَىٰٓ أَزۡوَٰجِهِمۡ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ فَإِنَّهُمۡ غَيۡرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
7	എന്നാല്‍ അതിനപ്പുറം ആരെങ്കിലും തേടുന്നതായാല്‍, അക്കൂട്ടര്‍ തന്നെയാ ണ് അതിരു വിട്ടവര്‍;	فَمَنِ ٱبۡتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡعَادُونَ ﴿٧﴾
8	തങ്ങളുടെ 'അമാനത്ത്' (വിശ്വസ്തത)ക ളെയും, ഉടമ്പടിയെയും പാലിച്ചു വരു ന്നവരും;	وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِأَمَٰنَٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رَٰعُونَ ﴿٨﴾
9	തങ്ങളുടെ നമസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷി ച്ചുപോരുന്നവരും. (ഇങ്ങിനെയുള്ള സ ത്യവിശ്വാസികള്‍ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു).	وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمۡ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾
10	അക്കൂട്ടര്‍ തന്നെയാണ്, അനന്തരാവകാ ശികള്‍;-	أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡوَٰرِثُونَ ﴿١٠﴾
11	അതായത്: 'ഫിര്‍ദൗസി'നെ (ഉന്നത സ്വര്‍ഗ്ഗത്തെ) അനന്തരാവകാശമെടുക്കു ന്നവര്‍. അവര്‍ അതില്‍ നിത്യവാസികളാ യിരിക്കുന്നതാണ്.	ٱلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلۡفِرۡدَوۡسَ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿١١﴾

1 قَدْ أَفْلَحَ തീർച്ചയായും വിജയിച്ചു. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ. 2 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുകൂട്ടർ. هُمْ അവർ. فِي صَلَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തിൽ. خَاشِعُونَ ഭക്തി കാണിക്കുന്നവരാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവർ). 3 وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും. هُمْ അവർ. عَنِ اللَّغْوِ വ്യർത്ഥമായതിൽ നിന്ന്, അനാവശ്യത്തിൽനിന്ന്. مُعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നയുന്നവരാണ്, അശ്രദ്ധരാണ്. 4 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. هُمْ അവർ. لِلزَّكَاةِ സക്കാത്തിനെ. فَاعِلُونَ ചെയ്യുന്നവരാണ്, നിർവ്വഹിക്കുന്നവരാണ്. 5 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. هُمْ അവർ. لِفُرُوجِهِمْ തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ. حَافِظُونَ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നവരാണ്, കാക്കുന്നവരാണ്. 6 إِلاَّ عَلَى أَزْوَاجِهِمْ അവരുടെ ഭാര്യമാരെ സംബന്ധിച്ചു ഒഴികെ. أَوْ مَا مَلَكَتْ അല്ലെങ്കിൽ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരെ. أَيْمَانُهُمْ അവരുടെ വലങ്കൈകൾ. فَإِنَّهُمْ എന്നാൽ (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ. غَيْرُ مَلُومِينَ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു കൂടാത്തവരാണ്, ആക്ഷേപാർഹരല്ലാത്തവരാണ്, കുറ്റപ്പെടുത്തപ്പെടാത്തവരാണ്. 7 فَمَنِ ابْتَغَى എന്നാൽ ആരെങ്കിലും തേടിയാൽ, ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. وَرَاءَ ذَلِكَ അതിനപ്പുറം. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. هُمُ الْعَادُونَ അവർ തന്നെയാണ് അതിര് വിട്ടവർ. 8 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. هُمْ അവർ. لِأَمَانَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ അമാനത്തുകളെ, വിശ്വസ്തതകളെ. وَعَهْدِهِمْ തങ്ങളുടെ കരാറിനെയും, ഉടമ്പടിയെയും. رَاعُونَ പാലിക്കുന്നവരാണ്, ഗൗനിക്കുന്നവരാണ്. 9 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. هُمْ അവർ. عَلَى صَلَوَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി. يُحَافِظُونَ സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്നതാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവരും). 10 أُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ്. الْوَارِثُونَ അനന്തരാവകാശികൾ. 11 الَّذِينَ يَرِثُونَ അതായത് അനന്തരാവകാശമെടുക്കുന്നവർ. الْفِرْدَوْسَ ഫിർദൗസിനെ, ഉന്നത സ്വർഗ്ഗത്തെ. هُمْ അവർ. فِيهَا അതിൽ. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണ്, ശാശ്വതൻമാരായിരിക്കും.

കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വിജയം സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള ചില ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു നൽകി. ആ ഉപദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പോരുന്നവരുടെ ലക്ഷണങ്ങളും, അവരിൽ അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ഗുണങ്ങളും ഈ സൂറത്തിൻെറ ആദ്യത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളുള്ള സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിജയം തീർച്ചപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന ഈ പ്രസ്താവനയുടെ അവസാനത്തിൽ (10ഉം11ഉം വചനങ്ങളിൽ) ആ വിജയം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മഹാഭാഗ്യത്തിനു അർഹരായിത്തീരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഏഴ് സവിശേഷതകളാണ് ഇതിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്:–

1. നമസ്ക്കാരത്തിൽ ഭക്തികാണിക്കുക. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ നമസ്ക്കാരത്തിന് കൽപിക്കപ്പെട്ട പ്രാധാന്യം നാം കണ്ടുവല്ലോ. അതേ നമസ്ക്കാരത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെയാണ് ഇവിടെയും ആവർത്തിച്ച് ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളത്. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 77–ാം വചനത്തിൽ നമസ്ക്കാരം നിർവ്വഹിക്കുവാനും, 78–ൽ അതിനെ നിലനിറുത്തിപ്പോരുവാനുമായിരന്നു ഉണർത്തിയത്. ഇവിടെ ആദ്യമായി 2–ാം വചനത്തിൽ–നമസ്ക്കാരം നടത്തുന്നത് ഭക്തിയോടുകൂടി ആയിരിക്കണമെന്ന് ഉണർത്തുന്നു. പിന്നീട്–9–ാം വചനത്തിൽ–അതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷിച്ചു പോരണമെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളുടെ സവിശേഷതകളിൽ ഒന്നാമത്തേതായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതും നമസ്ക്കാരത്തിൻെറ കാര്യംതന്നെ. നമസ്ക്കാരം എത്രമാത്രം പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കടമയും പുണ്യകർമ്മവുമാണെന്നും, ഇസ്ലാമിൽ അതിനുള്ള സ്ഥാനം എത്ര മഹത്തായതാണെന്നും ഇതിൽനിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം.

സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വാധികാരിയുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിലാണ്, അവൻെറ എളിയ അടിയാനായ താൻ നിൽക്കുന്നതെന്ന ബോധത്തോടെ, താഴ്മയും വിനയവും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഭയഭക്തനായ നിലയിൽ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുക, ഇതാണ് നമസ്ക്കാരത്തിലെ ഭക്തി (خشوع) ഖിബ്ല:യുടെ നേർക്കും, കീഴ്പ്പോട്ട് സുജൂദിൻെറ സ്ഥാനത്തേക്കും നോക്കുക, മേൽപോട്ടും, ഇതര ഭാഗങ്ങളിലേക്കും, ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന വസ്തുക്കളിലേക്കും നോക്കാതിരിക്കുക,

ഓതുന്ന ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെയും ചൊല്ലുന്ന ദിക്റുകളുടെയും അർത്ഥം ഓർത്തുകൊണ്ടും, ഉറ്റാലോചിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ ശക്തിമഹാത്മ്യങ്ങളെയും ഓർക്കുക, അടിയന്തരമായി നേരിട്ട ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ച് ഹൃദയം സ്വസ്ഥമാക്കിയശേഷം നമസ്ക്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക, കണ്ണിനും, കാതിനും സ്വസ്ഥത ലഭിക്കാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ നമസ്ക്കരിക്കുവാൻ നിൽക്കാതിരിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ഇതിന് സഹായകമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്, ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നബിവചനങ്ങളിലും, മഹാൻമാരുടെ വാക്കുകളിലും പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട് കാണുന്നതും.

നബി(ﷺ) ആദ്യകാലത്തു നമസ്കാരത്തിൽ ആകാശത്തേക്ക് നോക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഈ ഖുർആൻ വാക്യം അവതരിച്ചതോടെ അതു നിറുത്തൽ ചെയ്ത് സുജൂദിന്റെ (തല നിലത്തുവെക്കുന്ന.) സ്ഥാനത്തേക്കു നോക്കി വന്നിരുന്നുവെന്നും ഹാകിം (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. മുസലീം (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന വേറെ ഒരു ഹദീസിൽ, നമസ്ക്കാരത്തിൽ മേൽപോട്ടു നോക്കുന്നതിനെ കർശനമായി വിരോധിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. നമസ്കാരത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങും തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയെന്നത് നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും പിശാച് തട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ട് പോകലാണെന്ന് ബുഖാരി (رحمه الله) യും, മുസ്‌ലീമും(رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിലും കാണാം. ഇതുപോലെ, ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചുകളയുന്ന പലതിനെപ്പറ്റിയും ഹദീസുകളിൽ വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

صلوة بلا خشوع جسد بلاروحِ (ഭക്തി കൂടാതെയുള്ള നമസ്കാരം ആത്മാവില്ലാത്ത ശരീരമാണ്) എന്നുപോലും ചില മഹാൻമാർ പറയുന്നു. ഒരടിയായി വേഗത്തിലങ്ങു നിർവ്വഹിച്ചേക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല, ഭക്തിപൂർവ്വം നമസ്കരിക്കുകയെന്നുള്ളത്. കഴിയുന്നതും ഭക്തി പ്രകടമാക്കണമെന്ന ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടിയും, അതിനായി അല്ലാഹുവോട് സഹായമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ, ഏറെക്കുറെ അതു സാധ്യമാകാതിരിക്കയില്ല. നമസ്കാരത്തിന്റെ കടമ നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നും, നിർബന്ധം നിറവേറ്റി എന്നും വരുവാൻ ഈ ഭക്തമനഃസ്ഥിതി (خشوع) ഒരു നിബന്ധനയായി ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാർ എണ്ണി വരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും, നമസ്ക്കാരത്തിന്റെ മഹത്തായ ഫലങ്ങളും ലഭിക്കുവാൻ അതു അനിവാര്യമാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസവുമില്ല. നമസ്ക്കാരത്തിന്റെ ആവശ്യംതന്നെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് واقم الصلوة لذكرى (എന്നെ സ്മരിക്കുവാൻവേണ്ടി നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക) എന്നാണ്.

2-ാമത്തെ ഗുണമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്: വ്യർത്ഥമായ (لغو) കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കുമെന്നാണ്. കാര്യമില്ലാത്തതും, പ്രയോജനമില്ലാത്തതുമായ എല്ലാ സംഗതിയും- വാക്കോ, പ്രവൃത്തിയോ, സംഭവമോ ഏതാകട്ടെ-ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതായതു: വിജയികളായ സത്യവിശ്വാസികൾ, നമസ്കാരത്തിൽ അല്ലാഹുവല്ലാത്ത എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും, നമസ്കാരത്തിനു പുറത്ത് വ്യർത്ഥമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും ശ്രദ്ധ വിട്ടവരായിരിക്കും. നമസ്ക്കാരം ശരിക്ക് നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവും, പരിചയവും എത്രമാത്രമുണ്ടോ അതനുസരിച്ച് ഈ രണ്ടാമത്തെ ഗുണവും ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. ‘‘ഒരു മുനഷ്യൻ, അവന് ആവശ്യമായി ഭവിക്കാത്ത കാര്യത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് അവന്റെ ഇസ്‌ലാം നന്നാകുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്’’, എന്നാണ് നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ പറയുന്നത്. (من حسن اسلام المرءتركه مالايعنيه – احمد و مالك وغيرهما)

കാര്യങ്ങൾ കളിയായും, കളികൾ കാര്യങ്ങളായും, അനാവശ്യങ്ങൾ അത്യാവശ്യങ്ങളായും, വിനോദങ്ങൾ കലകളായുംമാറി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്ത് വ്യർത്ഥം, വിനോദം (اللغو واللهو) എന്നിങ്ങിനെയുള്ളതിന് നിർവ്വചനവും, ഉദാഹരണവും കാണിക്കുവാൻ വളരെ വിഷമമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. സത്യവിശ്വാസികളും, സൽക്കർമ്മികളുമായുള്ളവർക്ക് അവയുടെ വൃത്തം വളരെ വിശാലമായും, അല്ലാത്തവർക്ക്-അവരവരുടെ തോതനുസരിച്ച്-

അതിൻെറ വൃത്തം വളരെ കുടുസ്സായും ഇരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽവന്ന് പുണ്യത്തെയും പാപത്തെയും (البر و الاثم) കുറിച്ചു ചോദിച്ച ഒരു സഹാബിയോട് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞ മറുപടി ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു: استفت قلبك وان افتاك الناس– ثلاثا (സാരം: ജനങ്ങൾ നിനക്ക് എന്തുവിധി തന്നാലും ശരി-നീ നിൻെറ ഹൃദയത്തോടുതന്നെ വിധി ചോദിക്കുക!) നബി (ﷺ) ഈ വാക്യം മൂന്നുവട്ടം ആവർത്തിച്ചുപറഞ്ഞു.

3-ാമത്തേതായി പറഞ്ഞത്: ''അവർ സകാത്ത് എന്ന വിശുദ്ധധർമ്മം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കുമെന്നാണ്. സകാത്തിനെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല. ഇസ്‌ലാമിൽ അതിനുളള സ്ഥാനവും, അതുകൊണ്ട് സമുദായത്തിനുളള ഗുണവും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. زكوة (സകാത്ത്) എന്ന പദത്തിൻെറ അർത്ഥം തന്നെ, പരിശുദ്ധി, ആത്മശുദ്ധി, വളർച്ച'' എന്നൊക്കെയാണ്. ധാർമ്മികമായ വളർച്ചയും, ആത്മീയമായ പരിശുദ്ധിയും അതുമൂലം ലഭിക്കുന്നു. ''ആത്മാവിനെ പരിശുദ്ധമാക്കിയവൻ വിജയിച്ചു''(قد افلح من زكها) എന്നും, ''ആത്മപരിശുദ്ധി ലഭിച്ചവൻ വിജയിച്ചു''(قد افلح من تزكى) എന്നും ഖുർആനിൽ പറയുന്നു. ധർമ്മം മൂലമുണ്ടാകുന്ന പരിശുദ്ധിയാണ് ഇവിടങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് ചില മഹാൻമാർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു. 'സകാത്ത്' എന്ന പദത്തിൻെറ ഭാഷാർത്ഥത്തെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ട്, ആത്മപരിശുദ്ധിക്ക് നിദാനമായ എല്ലാ കാര്യവും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് 4-–ാം വചനത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ചിലർ പറയുന്നു الله اعلم

4-–ാമത്തേത്: ഗുഹ്യസ്ഥാനം സൂക്ഷിക്കലാണ്. സ്വന്തം ഭാര്യമാരുടെ അടുക്കലോ, മതത്തിൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ടപ്രകാരം അടിമകളിൽനിന്ന് ധർമ്മിണികളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുളളവരുടെ അടുക്കലോ, അല്ലാതെ, ലൈംഗികമായ യാതൊരു ഇടപാടും അവർ ചെയ്കയില്ലെന്നർത്ഥം. അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഈ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും അകന്നുനിന്നുകൊണ്ടുളള അവിഹിത ജീവിതം, ഇസ്‌ലാമിൽ വെറുക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഈ രണ്ടിനും പുറമെയുളള ലൈംഗിക ഇടപാടുകളാകട്ടെ, വ്യഭിചാരവൃത്തിയുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്, ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുമായി ഇടപെടുന്നതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുവാനില്ലെന്നും, അതിനപ്പുറം ആവശ്യപ്പെടുന്നവരാണ് അതിരുവിട്ടവരെന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചത്. നാലു ഭാര്യമാരെയും, അതിനുപുറമെ അടിമ ധർമ്മിണികളെയും- ആവശ്യംവന്നാൽ സ്വീകരിച്ചുകൊളളുവാൻ -ഇസ്‌ലാം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധമായ വിശദനിയമങ്ങളും, നിബന്ധനകളും നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകളിലും ഫിഖ്ഹിൻെറ (കർമ്മശാസ്ത്രത്തിൻെറ) ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. ബഹുഭാര്യത്വം പഴഞ്ചനും, അപരിഷ്കൃതവഴക്കവുമാണെന്ന് ഘോഷിച്ചുകൊണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ നാട്ടാചാരമോ മതാചാരമോ അനുവദിക്കായ്ക നിമിത്തമോ അനഭിലഷണീയമായ പ്രേമബന്ധങ്ങളെയും, വ്യഭിചാര ശാലകളെയും അഭയം പ്രാപിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതമാകുന്ന ഇന്നത്തെ ആധുനിക ലോക സമ്പ്രദായം, ഇസ്‌ലാമിക നിയമത്തെ കൂടുതൽ യുക്തമാക്കിക്കാണിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ما ملكت ايمانهم എന്ന വാക്കിനാണ് ''അവരുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ'' എന്നു തർജ്ജമ കൊടുത്തത്. അവർ ഉടമപ്പെടുത്തി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലുളള ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗം (مجاز) ആണിത്. യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടശേഷം, അടിമകളാക്കി അധീനത്തിൽ വെക്കപ്പെട്ടവർക്ക് -സ്ത്രീയായാലും പുരുഷനായാലും - ''വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ'' എന്നു പറയപ്പെടും. ഇതു ഖുർആനിലും, മറ്റു പലേടത്തും സാധാരണ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രയോഗ ശൈലിയാകുന്നു. അവരുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ملك اليمين (വലങ്കൈയിൻെറ ഉടമസ്ഥത) എന്നും അറബിയിൽ പറയപ്പെടുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരം ഈ സൂറയുടെ അവസാനം ചേർത്ത 1-–ാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാം.

5ഉം 6ഉം ഗുണങ്ങളായി പ്രസ്താവിച്ചത്: വിശ്വസ്തതകളെയും, കരാറുകളെയും അവർ പാലിക്കുമെന്നുളളതാണ്. മറ്റുളളവർ ഏൽപിച്ചതോ, സ്വയം ഏറ്റെടുത്തതോ, സ്വയം ചെയ്യുമെന്ന്

മറ്റുള്ളവരാൽ വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതോ ആയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം امانات (വിശ്വസ്തതകൾ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ളതും, അല്ലാഹുവിനും മനുഷ്യനും ഇടയിലുള്ളതുമായ വിശ്വസ്തതകളും ഇതിൽ അടങ്ങുന്നു. മറ്റുള്ളവരോടുചെയ്യുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങളും, കരാറുകളുമെല്ലാം عهد (ഉടമ്പടി) എന്ന വാക്കിലും ഉൾപ്പെടും. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: اية المنافق ثلاث اذا حدث كذب واذا وعد اخلف واذا ائتمن خان –البخارى وغيره

(കപടവിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണം മൂന്നാണ്: അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ കളവു പറയും, വാഗ്ദത്തം ചെയ്താൽ ലംഘിക്കും, വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടാൽ ചതിക്കും). ഇവ മൂന്നും പരസ്പര ബന്ധമുള്ള കാര്യങ്ങളാണല്ലോ.

7-–ാമത്തെ ഗുണമായി നമസ്കാരത്തിൻെറ കാര്യം ഒന്നുകൂടി എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവർ നമസ്ക്കാരാത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷിച്ച് വരുന്നവരാണെന്ന്. നമസ്ക്കാരത്തിൽ ആചരിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം സൂക്ഷമമായും, കൃത്യമായും പാലിക്കുക, അതിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന മര്യാദകൾ ഗൗനിക്കുക, കൃത്യസമയത്തും ചിട്ടയോടുകൂടിയും അനുഷ്ഠിക്കുക-ചുരുക്കത്തിൽ നമസ്ക്കാരം തൻെറ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കടമയും കർമ്മവുമാണെന്ന ബോധത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുക-ഇതെല്ലാമാണ് നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷിച്ചുപോരുക എന്നതിൻെറ സാരം. നബി (ﷺ) അരുളിചെയ്യുന്നു:-

اعملوا ان خير اعمالكم الصلاة ولا يخافظ على الوضوء الا مؤمن – مالك واحمد

(നിങ്ങൾ കർമ്മം ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ ഉത്തമമായത് നമസ്കാരമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസിയല്ലാതെ 'വുളു'വിൻെറ കാര്യത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു പോരുകയില്ല). 'വുളു' ചെയ്യുകയെന്നത് നമസ്കാരത്തിന് ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണല്ലോ. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

سألت رسول الله ﷺ فقلت يا رسول‌الله ا اي العمل احب الى الله تعالى قال الصلوة على وقتها قلت ثم اي قال بر الولدين قلت ثم اي قال الجهاد فى سبيل الله– رواه الشيخان

(ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ! അല്ലാഹുവിങ്കൽ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ട കർമ്മം ഏതാണ്?'' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''നമസ്കാരം അതിൻെറ സമയത്ത് ചെയ്യലാണ് ഞാൻ ചേദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്?' അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ''മാതാപിതാക്കൾക്കു ഗുണം ചെയ്യലാണ്'' ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''പിന്നെ ഏതാണ്?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യലാണ്'').

മേൽ കണ്ട ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിജയസിദ്ധിയെപ്പറ്റി ''അക്കൂട്ടരാണ് അനന്തരാവകാശികൾ'' എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതെ, സ്വർഗ്ഗലോകത്തുവെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതമായ 'ഫിർദൗസ്' (പറുദീസാ) എന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിന് അർഹരായവർ. അവരതിൽ നിത്യവാസികളാണ്, ആ മഹാ വിജയം ലഭിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒരിക്കലും അതിനു വിരാമമില്ല. സ്വർഗ്ഗം നശിക്കുകയാകട്ടെ, അവർ മരണപ്പെടുകയാകട്ടെ-ഒന്നുംതന്നെ - സംഭവിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിജയികളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ! ആമീൻ.

12 തീർച്ചയായും, മനുഷ്യനെ നാം കളിമണ്ണിൽ നിന്നുള്ള സത്തുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു;	وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ مِن سُلَـٰلَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾
13 പിന്നീട്, നാം അവനെ ഭദ്രമായ ഒരു ഭവനത്തിൽ (ഗർഭാശയത്തിൽ) ശുക്ലബിന്ദുവാക്കി വെച്ചു;	ثُمَّ جَعَلْنَـٰهُ نُطْفَةً فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾

ثُمَّ خَلَقْنَا ٱلنُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا ٱلْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا ٱلْمُضْغَةَ عِظَـٰمًا فَكَسَوْنَا ٱلْعِظَـٰمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَـٰهُ خَلْقًا ءَاخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ أَحْسَنُ ٱلْخَـٰلِقِينَ ﴿١٤﴾

14 പിന്നെ, ശുക്ലബിന്ദുവെ രക്തപിണ്ഡമാക്കി സൃഷ്ടിച്ചു; പിന്നീട് രക്തപിണ്ഡത്തെ മാംസപിണ്ഡമായും സൃഷ്ടിച്ചു; പിന്നെ, മാംസപിണ്ഡത്തെ നാം എല്ലുകളായി (അസ്ഥികൂടമായി) സൃഷ്ടിച്ചു; അനന്തരം എല്ലുകൾക്ക് നാം മാംസം ധരിപ്പിച്ചു; പിന്നീട്, നാം അതിനെ മറ്റൊരു സൃഷ്ടിയായി ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ, ഏറ്റവും നല്ല സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹസമ്പൂർണ്ണനാകുന്നു.

ثُمَّ إِنَّكُم بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

15 പിന്നീട്, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, അതിനു ശേഷം മൃതദേഹങ്ങളാകുന്നു.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

16 പിന്നെയും ഖിയാമത്തുനാളിൽ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

---

12 وَلَقَدْ خَلَقْنَا തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി. الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ. مِن سُلَالَةٍ സത്തിൽനിന്ന്. مِّن طِينٍ കളിമണ്ണിൽനിന്നുള്ള. 13 ثُمَّ جَعَلْنَاهُ പിന്നെ നാം അവനെ ആക്കി. نُطْفَةً ശുക്ലബിന്ദു, ഇന്ദ്രിയത്തുളളി. فِي قَرَارٍ ഒരു ഭവനത്തിൽ, താവളത്തിൽ. مَّكِينٍ ഭദ്രമായ, ഉറപ്പുള്ള. 14 ثُمَّ خَلَقْنَا പിന്നെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു. النُّطْفَةَ ശുക്ലബിന്ദുവെ, ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയെ. عَلَقَةً രക്തപിണ്ഡമായി, രക്തക്കട്ടയായി. فَخَلَقْنَا എന്നിട്ട് നാം സൃഷ്ടിച്ചു. الْعَلَقَةَ രക്തപിണ്ഡത്തെ. مُضْغَةً മാംസപിണ്ഡമായി, മാംസക്കട്ടയായി. فَخَلَقْنَا എന്നിട്ട് നാം സൃഷ്ടിച്ചു. الْمُضْغَةَ മാംസപിണ്ഡത്തെ. عِظَامًا എല്ലുകളായി. فَكَسَوْنَا എന്നിട്ട് നാം ധരിപ്പിച്ചു. الْعِظَامَ എല്ലുകൾക്ക്. لَحْمًا മാംസം, ഇറച്ചി. ثُمَّ പിന്നെ. أَنشَأْنَاهُ അവനെ നാം ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു, ഉണ്ടാക്കി. خَلْقًا آخَرَ മറ്റൊരു സൃഷ്ടിയായി. فَتَبَارَكَ അപ്പോൾ അനുഗ്രഹ സമ്പൂർണ്ണനായി, നൻമയേറിയവനായി, മേന്മയേറിയവനയി. اللهُ അല്ലാഹു. أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ സ്രഷ്ടാക്കളിൽ ഏറ്റവും നല്ലവനായ (ഏറ്റവും നല്ല സ്രഷ്ടാവായ). 15 ثُمَّ إِنَّكُم പിന്നെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം. لَمَيِّتُونَ മൃതദേഹങ്ങളാകുന്നു, മരണപ്പെട്ട് പോകുന്നവർ തന്നെയാണ്. 16 ثُمَّ إِنَّكُمْ പിന്നെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാളിൽ. تُبْعَثُونَ നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നു, പുനർജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ് 5-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, മനുഷ്യസൃഷ്ടിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു വിവരണമാണ് ഇവിടെയുമുള്ളത്. അതിൻെറ വിശദീകരണം അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കത്തെപ്പറ്റി അവിടെ 'മണ്ണിൽനിന്ന്' (من تراب) എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ 'കളിമണ്ണിൻെറ സത്തിൽനിന്ന്' (من سلالة من طين) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനഷ്യൻെറ ആദ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام) നബിയെ മണ്ണിൽ നിന്നുതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിനെയാണ് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കുഴഞ്ഞമാവുപോലെയുള്ള കളിമണ്ണിൽ നിന്നുള്ള ഏതോ ഒരു തരം സത്തിൽനിന്ന് ആദം (عليه السلام) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ഇതാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ഉത്ഭവം. പിന്നീട് ഇന്ദ്രിയ ബീജം വഴിയുള്ള മനുഷ്യോൽപാദനം രൂപംകൊള്ളുകയും, ജനനപരമ്പര തുടരുകയും ചെയ്തു. പിതാക്കളിൽ നിന്നുള്ള ശുക്ളബീജം മാതാക്കളുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുന്നതിനെയാണ് 'ഭദ്രമായ താവളത്തിൽവെച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞത്. മാംസപിണ്ഡത്തിൽ ക്രമേണ അസ്ഥിക്കൂടം രൂപപ്പെടുത്തുകയും , അസ്ഥികളിൽ മാംസം ധരിപ്പിച്ച് ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയായി - അംഗങ്ങളും, ഇന്ദ്രിയശക്തികളും തികഞ്ഞ ഒരു പൂർണ്ണമനുഷ്യനായി-പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി സൂ: ഹജ്ജിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ثم نخرجكم طفلا (പിന്നെ നാം, നിങ്ങളെ ശിശുക്കളായി പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു) എന്നായിരുന്നു. ഏതായാലും മുൻകാലങ്ങളിൽ

മിക്കവാറും അജ്ഞാതമായിരുന്നതും, ക്രിസ്താബ്ദം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഗവേഷണഫലങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയതുമായ ഗർഭശാസ്ത്രവിജ്ഞാനങ്ങൾ, ഖുർആൻ മുമ്പേ പ്രസ്താവിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ പ്രസ്താവനയിൽ വല്ല വ്യത്യാസവും ഉള്ളതായി ശാസ്ത്രത്തിന് കണ്ടുപിടിക്കുവാനോ തെളിയിക്കുവാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല-കഴിയുകയുമില്ല.

അനേകം സ്ഥിതിമാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമായ മനുഷ്യോൽഭവചരിത്രം വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് അവൻെറ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലേക്ക് അവന് പാഠം ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു തുടർന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. വീണ്ടും അവൻെറ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യങ്ങൾക്കുള്ള പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും എടുത്തു കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ ٱلْخَلْقِ غَٰفِلِينَ ﴿١٧﴾

17 തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾക്കുമീതെ നാം ഏഴു മാർഗ്ഗങ്ങൾ (വാനങ്ങൾ) സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്; സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു നാം അശ്രദ്ധരായിരുന്നില്ല.

---

17 وَلَقَدْ خَلَقْنَا തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. فَوْقَكُمْ നിങ്ങളുടെ മീതെ. سَبْعَ طَرَائِقَ ഏഴു മാർഗ്ഗങ്ങളെ. وَمَا كُنَّا നാം ആയിരുന്നില്ല, നാം അല്ല. عَنِ الْخَلْقِ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി, സൃഷ്ടികളെപ്പറ്റി. غَافِلِينَ അശ്രദ്ധർ.

طرائق എന്ന പദത്തിനാണ് 'മാർഗ്ഗങ്ങൾ' എന്ന അർത്ഥം കൊടുത്തത്. ഖുർആനിൽ ആകാശങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ മുൽക് 3ലും, സൂറത്ത് നൂഹ് 15ലും سبع سموات طباقا (**അടുക്കായിക്കായി**-അല്ലെങ്കിൽ തട്ടുതട്ടായി-ഏഴാകാശങ്ങൾ) എന്നു പറയുന്നു. 65:12; 41:12 മുതലായ പല സ്ഥലങ്ങളിലും سبع سموات (ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ) എന്ന് പറഞ്ഞുകാണാം. ''ഏഴ് ഗ്രഹമാർഗ്ഗങ്ങളായിരുന്നു (*) മുൻകാലത്തുള്ളവർക്കു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതനുസരിച്ചാണ് 'ഏഴു ആകാശങ്ങൾ' എന്ന് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചത്, ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ ഗ്രഹമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ മാർഗ്ഗങ്ങൾ-അഥവാ ആകാശങ്ങൾ-ഉണ്ടെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു.'' എന്നിങ്ങിനെയാണ് ചിലർ പറയുന്നത്. ഇതൊരു സ്വീകാര്യമായ വ്യഖ്യാനമായി എടുക്കുവാൻ തരമില്ല തന്നെ. ഈ ആയത്തിൽ 'മാർഗ്ഗങ്ങൾ'(طرائق) എന്ന വാക്കുപയോഗിച്ചതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഒരു പക്ഷേ അങ്ങനെ ഒരു വ്യാഖ്യാനം കൊടുക്കാമെന്ന് സമ്മതിച്ചേക്കുക, എന്നാൽ:-

'ഏഴു ആകാശങ്ങൾ' എന്ന് ഖുർആൻ പലപ്രാവശ്യം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചിലേടത്തു 'അടുക്കുകളായ നിലയിൽ ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ' എന്ന് വ്യക്തമായിപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പറ്റി السماء الدنيا (ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശം) എന്നും (67:5, 37:6) പറയുന്നു. ആകാശം ഒരു കെട്ടിടം (بناء) പോലെയാണെന്നും (40: 64, 2: 22) അത് പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഈ ആയത്തുകൾക്കെല്ലാം നൽകുന്നത് കേവലം കണ്ണടച്ചു ഇരുട്ടാക്കുന്നതിന് സമമാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന് അതത് കാലത്ത് ലഭിക്കുന്ന അറിവിനനുസരിച്ച് ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ തുനിയുന്നത് പലപ്പോഴും അപകടത്തിലാണ് കലാശിക്കുക. അതുകൊണ്ട് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ച ഏഴാകാശംകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ശാസ്ത്രദൃഷ്ട്യാ ഇതുവരെ നമുക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ല, അതിൻെറ യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിന്നറിയാം എന്നു പറയുന്നതാണ് ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമായ മാർഗ്ഗം. ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ച് വ്യക്തമാക്കിയ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം കേവലം അലങ്കാരപ്രയോഗമോ സാമാന്യവിവരണമോ മാത്രമാണെന്ന് ഊഹിച്ചു തൃപ്തിയടയുന്നത് തനി ബാലിശമാകുന്നു. ഖുർആൻ പ്രഖ്യാപിച്ച എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ, ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ശാസ്ത്ര

---

* ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറ: അമ്പിയാഇൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജ്ഞൻമാർക്കു വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്നതിനുശേഷം, പിന്നീടുണ്ടായ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി അവ സൂക്ഷ്മവും വാസ്തവവും തന്നെയാണെന്ന് തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം അറിയുന്ന സ്രഷ്ടാവിൻെറ വചനങ്ങൾ അങ്ങിനെയല്ലാതെ വരുമോ?! ശാസ്ത്ര നിരീക്ഷണങ്ങളും, അതിൻെറ നേട്ടങ്ങളും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നല്ലാതെ, ഇതേവരെ സൃഷ്ടി രഹസ്യങ്ങൾ മുഴുവനും അത് കണ്ടുപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണല്ലോ. ലോകാവസാന കാലത്തോളം അത് അവസാനിക്കുകയുമില്ല. ആകയാൽ;-

ശാസ്ത്രത്തിൻെറ കാഴ്ച എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത, അല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ ദൃഷ്ടിക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം, കൃത്യമായിത്തന്നെ ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ ഒന്നിന് മീതെ ഒന്നായിക്കൊണ്ട്-സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുതന്നെ നമുക്ക് ഉറപ്പിക്കാം. ''ഏറ്റവും (ഭൂമിയോട്) അടുത്ത ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങളാൽ അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള''തായി ഖുർആൻ (67; 5; 37; 6) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്ന്, നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആകാശത്തിനപ്പുറത്തായി-അതിനും ഉപരിയിലായി-വേറെയും ആകാശങ്ങളുണ്ടെന്ന് വരുന്നുവല്ലോ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇന്നുവരെയും അവയിൽ ഒരു ആകാത്തിൻെറ അവസാന അതിർത്തിവരെ മനുഷ്യൻെറ അറിവ് എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതാണ് വസ്തുത. എന്നിരിക്കെ, അതിനപ്പുറമുള്ള അവസ്ഥയെപ്പറ്റി വിധി പറയുവാൻ മനുഷ്യന് എങ്ങിനെ കഴിയും?! ഏതു ശാസ്ത്രജ്ഞനും ഉപരിയായി അതിമഹാനായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്-അല്ലാഹു! വാസ്തവം അവന്നറിയാം. (وفوق كل ذىعلم عليم) ഈ ആയത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിൽതന്നെ ഇപ്പറഞ്ഞതിലേക്കുള്ള സൂചന കാണാം. ആകാശങ്ങൾ, അവയിലുള്ള വസ്തുക്കൾ തുടങ്ങിയ സകല സൃഷ്ടികളുടെയും കാര്യങ്ങൾ ഗൗനിച്ചും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും തന്നെയാണ്, അവ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നത്രെ, وما كنا عن الخلق غافلين (സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു നാം അശ്രദ്ധരായിരുന്നില്ല.) എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നത്.

وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّٰهُ فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍۭ بِهِۦ لَقَٰدِرُونَ ﴿١٨﴾

18 ഒരു (നിശ്ചിത) അളവിൽ നാം ആകാശത്തുനിന്ന് വെള്ളം (മഴ) ഇറക്കി അതിനെ ഭൂമിയിൽ തങ്ങിനിറുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, അത് കൊണ്ടുപോകുവാൻ (വറ്റിച്ചുകളയുവാൻ) നാം കഴിവുള്ളവരുമാകുന്നു.

فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِۦ جَنَّٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَٰبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَٰكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

19 അങ്ങനെ, അതുകൊണ്ടു നാം നിങ്ങൾക്ക് ഈത്തപ്പനയുടെയും, മുന്തിരികളുടെയും തോട്ടങ്ങൾ ഉത്ഭവിപ്പിച്ചുതന്നു; അവയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ധാരാളം കായ്കനികളുണ്ട്; അവയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;-

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَآءَ تَنۢبُتُ بِٱلدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْـَٔاكِلِينَ ﴿٢٠﴾

20 സീനാപർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു (തരം) വൃക്ഷവും (ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു);- അത് എണ്ണയും, തിന്നുന്നവർക്ക് കറിയുമായി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു.

---

18 وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം (മഴ). بِقَدَرٍ ഒരു അളവ് (തോത്, കണക്ക്) അനുസരിച്ചു. فَأَسْكَنَّاهُ എന്നിട്ട് നാം അതിനെ തങ്ങിനിറുത്തി, അടക്കി നിറുത്തി. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. عَلَى ذَهَابٍ بِهِ അതിനെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ, പോക്കിക്കളയുവാൻ. لَقَادِرُونَ കഴിവുള്ളവർ തന്നെ. 19 فَأَنشَأْنَا അങ്ങനെ നാം ഉണ്ടാക്കി. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതിനാൽ. جَنَّاتٍ തോട്ടങ്ങൾ. مِّن نَّخِيلٍ ഈത്തപ്പനയുടെ, ഈത്ത

പ്പനയാലുള്ള. وَأَعْنَابٍ മുന്തിരികളുടെയും. لَّكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. فَوَاكِهُ കായ്കനികൾ, പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ. كَثِيرَةٌ ധാരാളം. وَمِنْهَا അതിൽനിന്ന്. تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുന്നു. 20 وَشَجَرَةً ഒരു വൃക്ഷവും. تَخْرُجُ അത് ഉണ്ടാകും, പുറത്തുവരും. مِن طُورِ سَيْنَاءَ സീനാപർവ്വതത്തിൽനിന്ന്. تَنبُتُ അത് ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു. بِالدُّهْنِ എണ്ണയുമായി. وَصِبْغٍ കറിയും (കൂട്ടാനും), ചായവും. لِّلْآكِلِينَ തിന്നുന്ന വർക്ക്, ഭക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്.

ഒലിവു ('സൈത്തൂൻ') മരമാണ് ഈ വൃക്ഷംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അതിൻെറ പ്രധാന വിളവു സ്ഥലം സീനാപ്രദേശമാകുന്നു. 'സൈത്തെണ്ണ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഓലിവെണ്ണ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വെളിച്ചെണ്ണ (തേങ്ങായെണ്ണ)യെപ്പോലെ ആ നാട്ടുകാർ വിവിധ ആവശ്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. മരുന്നായും, ലേപനമായും, ഭക്ഷണത്തിനു കറിയായും, (കൂട്ടാനായും), വിളക്കെണ്ണയായും അത് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

وَإِنَّ لَكُمْ فِي ٱلْأَنْعَـٰمِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِى بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَـٰفِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

21 നിശ്ചയമായും, കന്നുകാലികളിലും നിങ്ങൾക്ക് ചിന്താപാഠമുണ്ട്; അവയുടെ ഉദരങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്കു നാം (പാൽ) കുടിക്കുവാൻ തരുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ വളരെ ഉപയോഗങ്ങളുണ്ട്; നിങ്ങൾ അവയിൽ നിന്നു (ഭക്ഷണം) തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു;-

وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

22 അവയുടെ മേലും, കപ്പലുകളിലുമായി നിങ്ങൾ (യാത്രയിൽ) വഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

21 وَإِنَّ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِي الْأَنْعَامِ കന്നുകാലികളിൽ. لَعِبْرَةً ചിന്താപാഠം, ഉറ്റാലോചിക്കുവാനുള്ള വിഷയം. نُّسْقِيكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കുവാൻ തരുന്നു, കുടിപ്പിക്കുന്നു. مِّمَّا യാതൊന്നിൽനിന്ന്. فِي بُطُونِهَا അവയുടെ ഉദരങ്ങളിൽ (വയറുകളിൽ)ഉള്ള. وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِيهَا അവയിൽ. مَنَافِعُ ഉപയോഗങ്ങൾ, ഉപകാരങ്ങൾ. كَثِيرَةٌ വളരെ, അധികം. وَمِنْهَا അതിൽനിന്ന്. تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. 22 وَعَلَيْهَا അവയുടെ മേലും. وَعَلَى الْفُلْكِ കപ്പലുകളിലും. تُحْمَلُونَ നിങ്ങൾ വഹിക്കപ്പെടുന്നു (നിങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നു).

അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങൾ, ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയിലടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ, പരലോകജീവിതം ആദിയായവയ്ക്കുള്ള തെളിവുകൾ മൂന്ന് മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി മനുഷ്യനെ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കാണാം. മനുഷ്യൻെറ ആദ്യന്തമുള്ള അസ്തിത്വത്തിൻെറ ചരിത്രം, അഥവാ ശരീരലോകം (عالم الأنفس) തന്നെ അതിന് തെളിവാകുന്നു. അവന് പുറമെയുള്ള മറ്റെല്ലാ വസ്തുക്കളും അടങ്ങുന്ന ബഹിർലോകവും (عالم الافاق) ആ സത്യങ്ങളുടെ സാക്ഷികളത്രെ. ബഹിർലോക സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളുടെയും, അവയിലടങ്ങിയ പ്രകൃതിയുടെയും ലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്ന പ്രാപഞ്ചികദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാ (الايات الكونية) ണ് മറ്റൊന്ന്. ഇതാണ് രണ്ടാമത്തേത്. കഴിഞ്ഞുപോയ ജനതകളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും, അനുഭവങ്ങളും അടങ്ങുന്ന ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളത്രെ മൂന്നാമത്തേത്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ايام الله (അല്ലാഹുവിൻെറ ദിവസങ്ങൾ-അഥവാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ) എന്നും, البراهين العملية (പ്രാവർത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ) എന്നും പറയാറുണ്ട്. ഈ മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള തെളിവുകളും ഖുർആനിൽ മാറിമാറി വിവരിക്കപ്പെടുന്നതുകാണാം. 12 മുതൽ 16 വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ മനുഷ്യൻെറ സ്വന്തം സൃഷ്ടി

കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനും, 17 മുതൽ 22 വരെ വചനങ്ങൾ പ്രപഞ്ചലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനും ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. 23 തുടങ്ങി 50 വരെയും ചരിത്രസംഭവങ്ങളെയാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ, ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചും, മാറ്റിമാറ്റിയും കൊണ്ട് ലക്ഷ്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വിവരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെയും, ചിന്തയെയും തട്ടിയുണർത്തുവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനുമല്ല.

വിഭാഗം-2

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَقَالَ يَـٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَـٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

23 നൂഹിനെ, നാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക് അയക്കുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളേ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ (മാത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് അവനല്ലാതെ യാതൊരു ഇലാഹും [ആരാധ്യനും]ഇല്ല; അതിനാൽ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!''

فَقَالَ ٱلْمَلَؤُا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ مَا هَـٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَـٰٓئِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَـٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

24 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രമുഖസംഘം പറഞ്ഞു: ''(ജനങ്ങളേ!) ഇവൻ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെന്നല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; തനിക്ക് നിങ്ങളുടെ മേൽ ശ്രേഷ്ഠത ലഭിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ മലക്കുകളെ (തന്നെ) ഇറക്കുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരായ പിതാക്കളിൽ നാം ഇതിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ല.

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌۢ بِهِۦ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا۟ بِهِۦ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾

25 ''ഇവൻ, ഭ്രാന്തുള്ള ഒരു പുരുഷൻ എന്നല്ലാതെ (ഒന്നും) അല്ല. ആകയാൽ, അവനെ സംബന്ധിച്ചു കുറച്ചുകാലംവരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ!''

---

23 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا തീർച്ചയായും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി. نُوحًا നൂഹിനെ. إِلَى قَوْمِهِ തൻെറ ജനതയിലേക്ക്. فَقَالَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. اعْبُدُوا اللهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാക്കുവിൻ. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനും. غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ. أَفَلَا تَتَّقُونَ അതിനാൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ. 24 فَقَالَ الْمَلَأُ അപ്പോൾ പ്രമുഖസംഘം (പ്രധാനികളായവർ) പറഞ്ഞു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരായ. مِن قَوْمِهِ തൻെറ ജനതയിൽനിന്ന്. مَا هَذَا ഇവനല്ല. إِلاَّ بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ. مِّثْلُكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള. يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يَتَفَضَّلَ അവന് ശ്രേഷ്ഠത ലഭിക്കുവാൻ, അവൻ ശ്രേഷ്ഠനാകുവാൻ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. وَلَوْ شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ. لَأَنزَلَ അവൻ ഇറക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. مَلَائِكَةً മലക്കുകളെ. مَّا سَمِعْنَا നാം കേട്ടിട്ടില്ല. بِهَذَا ഇതിനെപ്പറ്റി. فِي آبَائِنَا നമ്മുടെ പിതാക്കളിൽ. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വീകൻമാരായ. 25 إِنْ هُوَ ഇവനല്ല, അവനല്ല. إِلاَّ رَجُلٌ ഒരുപുരുഷനല്ലാതെ. بِهِ جِنَّةٌ അവനിൽ ഭ്രാന്തുണ്ട് (അങ്ങിനെയുള്ള). فَتَرَبَّصُوا അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ,. بِهِ അവനെസംബന്ധിച്ചു. حَتَّى حِينٍ കുറച്ചു കാലംവരെ.

കുറെ കഴിയുമ്പോള്‍ അവന്‍ ഈ പുതിയ സംരംഭത്തില്‍ നിന്ന് മടങ്ങിക്കൊള്ളും, അല്ലെങ്കില്‍ മരണപ്പെട്ടുപോകയോ മറ്റോ ചെയ്യും. അപ്പോള്‍ അവനെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം നമുക്ക് നീങ്ങിക്കിട്ടും, അതുവരെ ക്ഷമിക്കുക എന്നര്‍ത്ഥം. മേല്‍കണ്ട സംഭാഷണങ്ങള്‍ പെട്ടെന്ന് ഒരിക്കല്‍ നടന്ന സംഭവമല്ല. 950 കൊല്ലത്തോളം നൂഹ് നബി (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ ജനതയെ സത്യദീനിലേക്ക്-തൗഹീദിലേക്ക്-ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ട് അവരില്‍നിന്നുണ്ടായ മറുപടിയുടെ രത്നച്ചുരുക്കമാണത്. അങ്ങനെ, അവരില്‍നിന്ന് യാതൊരുനന്‍മയും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമായി. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്‍െറ രക്ഷക്കുവേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുകയായി:-

قَالَ رَبِّ ٱنصُرۡنِى بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾

26 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്‍െറ റബ്ബേ! ഇവര്‍ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് നീ എന്നെ സഹായിക്കേണമേ!''

فَأَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡهِ أَنِ ٱصۡنَعِ ٱلۡفُلۡكَ بِأَعۡيُنِنَا وَوَحۡيِنَا فَإِذَا جَآءَ أَمۡرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ فَٱسۡلُكۡ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوۡجَيۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَأَهۡلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيۡهِ ٱلۡقَوۡلُ مِنۡهُمۡۖ وَلَا تُخَٰطِبۡنِى فِى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ إِنَّهُم مُّغۡرَقُونَ ﴿٢٧﴾

27 അപ്പോള്‍ അദ്ദേഹത്തിന് നാം (ഇങ്ങിനെ) വഹ്‌യു നല്‍കി: ''നമ്മുടെ നോട്ടത്തിലും, നമ്മുടെ ബോധനമനുസരിച്ചും നീ കപ്പല്‍ പണിയുക; എന്നിട്ട്, നമ്മുടെ കല്‍പന വരുകയും, അടുപ്പ് (ഉറവുപൊട്ടി) ഒഴുകുകയും ചെയ്താല്‍.- അപ്പോള്‍, എല്ലാ വസ്തുവില്‍നിന്നും ഈരണ്ട് ഇണകളെയും, നിന്‍െറ ആള്‍ക്കാരെയും അതില്‍ പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക-അവരില്‍ യാതൊരു കൂട്ടരുടെമേല്‍ മുമ്പ് (ശിക്ഷയുടെ) വാക്ക് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവരൊഴികെ-(അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കരുത്) അക്രമം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുടെ കാര്യത്തില്‍, നീ എന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കരുത്; നിശ്ചയമായും അവര്‍ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.''

فَإِذَا ٱسۡتَوَيۡتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى ٱلۡفُلۡكِ فَقُلِ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى نَجَّىٰنَا مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٨﴾

28 അങ്ങനെ, നീയും, നിന്‍െറ കൂടെയുള്ളവരും കപ്പലില്‍കയറി ശരിപ്പെട്ടാല്‍, നീ പറയുക: ''അക്രമകാരികളായ ജനങ്ങളില്‍ നിന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ അല്ലാഹുവിന്ന് സര്‍വ്വസ്തുതിയും!''

وَقُل رَّبِّ أَنزِلۡنِى مُنزَلٗا مُّبَارَكٗا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾

29 ''എന്‍െറ റബ്ബേ! അനുഗൃഹീതമായ ഒരു താവളത്തില്‍, എന്നെ നീ ഇറക്കിത്തരേണമേ, നീ ഇറക്കിത്തരുന്നവരില്‍ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണല്ലോ!'' എന്നും പറയുക.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ وَإِن كُنَّا لَمُبۡتَلِينَ ﴿٣٠﴾

30 നിശ്ചയമായും അതില്‍ (ആ സംഭവത്തില്‍) പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്; നിശ്ചയമായും, നാം പരീക്ഷിക്കുന്നവരാകുന്നു.

---

26 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ انصُرْنِي എന്‍െറ റബ്ബേ എന്നെ സഹായിക്കണേ, രക്ഷിക്കണേ. بِمَا كَذَّبُونِ അവര്‍ എന്നെ വ്യാജമാക്കി (കളവാക്കി)യതുകൊണ്ട്. 27 فَأَوْحَيْنَا അപ്പോള്‍ നാം വഹ്‌യു

നൽകി. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്. أَنِ اصْنَعِ പണിയുക (ഉണ്ടാക്കുക) എന്ന്. الْفُلْكَ കപ്പൽ. بِأَعْيُنِنَا നമ്മുടെ നോട്ടത്തിൽ, ദൃഷ്ടിയിൽ. وَوَحْيِنَا നമ്മുടെ വഹ്‌യനുസരിച്ചും. فَإِذَا جَاءَ എന്നിട്ട് വന്നാൽ. أَمْرُنَا നമ്മുടെ കല്പന. وَفَارَ ഒഴുകുകയും (പൊട്ടി ഒഴുകുകയും) ചെയ്താൽ. التَّنُّورُ അടുപ്പ്. فَاسْلُكْ അപ്പോൾ പ്രവേശിപ്പിക്കുക. فِيهَا അതിൽ. مِن كُلٍّ എല്ലാ വസ്തുവിൽ നിന്നും. زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ ഈരണ്ട് ഇണകളെ. وَأَهْلَكَ നിന്റെ ആൾക്കാരെയും, സ്വന്തക്കാരെയും. إِلاَّ مَن ഒരു കൂട്ടരൊഴികെ. سَبَقَ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِ അവരുടെമേൽ, അവരെ സംബന്ധിച്ച്. الْقَوْلُ വാക്ക്. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. وَلاَ تُخَاطِبْنِي നീ എന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കരുത് (എന്നോട് പറയരുത്). فِي الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരിൽ (അവരുടെ കാര്യത്തിൽ). ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള. إِنَّهُم നിശ്ചയമായും അവർ. مُّغْرَقُونَ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്, മുക്കപ്പെടുന്നവരാണ്. 28 فَإِذَا اسْتَوَيْتَ അങ്ങനെ നീ ശരിപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ. أَنتَ നീ. وَمَن مَّعَكَ നിന്റെ കൂടെയുള്ളവരും. عَلَى الْفُلْكِ കപ്പലിൽ (കയറി). فَقُلِ അപ്പോൾ നീ പറയുക. الْحَمْدُ സർവ്വസ്തുതിയും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الَّذِي نَجَّانَا നമ്മെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയവനായ. مِنَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന്. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ. 29 وَقُل പറയുകയും ചെയ്യുക. رَّبِّ എന്റെ റബ്ബേ. أَنزِلْنِي നീ എന്നെ ഇറക്കിത്തരേണമേ. مُنزَلاً ഒരു താവളത്ത്, ഇറങ്ങുന്ന ഒരു സ്ഥലത്ത്, ഒരു ഇറക്കിത്തരൽ. مُّبَارَكًا അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട. وَأَنتَ നീയാകട്ടെ, നീ. خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ഇറക്കിത്തരുവന്നവരിൽ ഉത്തമനുമാണ്. 30 إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. وَإِن كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം ആകുന്നു. لَمُبْتَلِينَ പരീക്ഷിക്കുന്നവർ.

കപ്പൽ നിർമ്മിക്കേണ്ടുന്നവിധം എങ്ങിനെയാണെന്ന് അല്ലാഹു നൂഹ് (عليه السلام) നബിക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അത് മുമ്പ് പരിചയമില്ലല്ലോ. കപ്പൽ പണിതുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവിശ്വാസികൾ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായി സൂറത്ത് ഹൂദിൽ (38ൽ) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശത്തോടും, പ്രത്യേക കാവലോടുംകൂടി ഉണ്ടാക്കുക എന്നാണ് ''നമ്മുടെ ബോധനമനുസരിച്ചും നോട്ടമനുസരിച്ചും കപ്പൽ പണിയുക'' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. 'അടുപ്പ് ഒഴുകി' എന്ന അർത്ഥം കൊടുത്തത് فار التنور എന്ന വാക്യത്തിനാണ്. فار എന്ന ക്രിയക്ക് കവിഞ്ഞൊഴുകി, കിളറി, വമിച്ചു, പൊട്ടിഒഴുകി എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാം. التنور എന്നാൽ ചൂള, അടുപ്പ്, അപ്പക്കൂട് (അപ്പച്ചൂള) എന്നും അർത്ഥം. ഈ വാക്യത്തിന് ഒന്നിലധികം സാരം കൽപിക്കപ്പെട്ട് കാണാം. 'അടുപ്പിൽ കൂടി ഉറവുപൊട്ടി ഒഴുകിയാൽ' എന്ന സാരമാണ് അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും നൽകുന്നത്. 'ഭൂമുഖം ഉറവുപൊട്ടി ഒഴുകിയാൽ' എന്നും ചിലർ സാരം കൽപിക്കുന്നു. യുദ്ധം മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തി' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ حمى الوطيس (അടുപ്പ് പതച്ചു) എന്ന് പറയാറുണ്ട് ഇതുപോലെ, 'കാര്യം ഗൗരവത്തിലെത്തിയാൽ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചതാണ് ആ വാക്യമെന്ന് വേറെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ മൂന്ന് അഭിപ്രായവും താല്പര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളല്ല കാരണം: ജലപ്രളയത്തിന്റെ ലക്ഷണം കണ്ടുതുടങ്ങിയാൽ അപ്പോൾ കപ്പലിൽ കയറിക്കൊള്ളണമെന്നാണ് ഈ മൂന്ന് വ്യാഖ്യാനവും കാണിക്കുന്നത്. ഭൂമിയിൽ ഒന്നായി ഉറവുപൊടിയുകയോ, ആകാശത്തുനിന്ന് അതിവർഷമുണ്ടാകുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, ഭൂമുഖവും അടുപ്പും വെള്ളം വമിക്കുകയും, കാര്യം ഗൗരവത്തിലെത്തുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. കപ്പലിൽ കയറേണ്ടുന്ന സമയത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക അടയാളമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണ് അടുപ്പിൽനിന്നും ഉറവു പൊടിയൽ എന്നും ചിലർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. الله اعلم

എല്ലാജീവികളിൽനിന്നും ഈരണ്ട് ഇണകൾ. ഓരോ ആണും പെണ്ണും-വീതവും, തന്റെ ആൾക്കാരായ സത്യവിശ്വാസികളെയും കപ്പലിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുവാൻ നൂഹ് നബിയോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർ വളരെ കുറച്ചാളുകൾ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും, തന്റെ ഒരു മകനും ഭാര്യയും അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ശിക്ഷക്ക് പാത്രങ്ങളാണെന്ന് മുമ്പേ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റിയാണ് الا من سبق عليه القول (മുമ്പ് വാക്ക് കഴിഞ്ഞുപോയവരൊഴികെ) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചത്, ''അക്ര

മം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീ എന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കരുത്'' എന്ന് പറഞ്ഞതും അവരെപ്പറ്റിതന്നെ. അവർക്ക് രക്ഷ നൽകുവാകൻ അപേക്ഷിക്കരുതെന്ന് സാരം. കപ്പലിൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മക്കളായ സാം, ഹാം, യാഫേഥ് (سام, حام , يافث) എന്നിവരും, അവരുടെ ഭാര്യമാരും, തൻെറ ഒരു ഭാര്യയും അടക്കം ആകെ 80 പേരാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നും, പിന്നീടുള്ള മനുഷ്യരെല്ലാം ഇവരുടെ സന്തതികളായി പിറന്നവരാണെന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: الله اعلم

ജലപ്രളയം അവസാനിക്കുകയും, അവിശ്വാസികൾ നശിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, കപ്പലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദുആ ചെയ്യുവാനും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നതാണ് 28ഉം 29ഉം വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. കപ്പൽ ചെന്നണഞ്ഞത് ജൂദീമല (الجودى) യിലാണെന്ന് സൂ: ഹൂദ് 44ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത് പേർഷ്യൻ ഇറാഖിനും, തുർക്കിക്കും ഇടയിൽ അറാറാത്ത് പ്രദേശങ്ങളിലാകുന്നു. (*) അവസാനമായി, ഈ ചരിത്രസംഭവത്തിൽ നിന്ന് പാഠം പഠിക്കുവാൻ 30-ാം വചനം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ ﴿٣١﴾

31 പിന്നീട്, അവരുടെ ശേഷം, നാം വേറെ ഒരു തലമുറയെ ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു;-

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

32 എന്നിട്ട്, അവരിൽനിന്നുതന്നെ ഒരു റസൂലിനെ അവരിൽ നാം അയച്ചു: ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ (മാത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്ക് അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!'' എന്ന് (അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു).

---

31 ثُمَّ أَنشَأْنَا പിന്നെ നാം ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു, ഉണ്ടാക്കി. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെശേഷം. قَرْنًا ഒരു തലമുറയെ, ഒരു കാലക്കാരെ(സമുദായത്തെ). آخَرِينَ വേറെ, വേറെ ആളുകളായ. 32 فَأَرْسَلْنَا എന്നിട്ട് നാം അയച്ചു. فِيهِمْ അവരിൽ. رَسُولاً مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്നുതന്നെ ഒരു റസൂലിനെ, ദൂതനെ. أَنِ اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ എന്ന്. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനും. غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ, അവനല്ലാത്ത. أَفَلاَ تَتَّقُونَ എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ.

നൂഹ് നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ജലപ്രളയം ലോകത്തെ മുഴുവൻ ബാധിച്ചിരുന്നുവോ? അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയല്ലാതെ വേറെ ജനത ഭൂമുഖത്തുണ്ടായിരുന്നുവോ? ഇതിനെപ്പറ്റി ഖണ്ഡിതമായ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ ലക്ഷ്യങ്ങളില്ല. നൂഹ് നബിയുടെ ജനത അധിവസിച്ചിരുന്നത് പ്രാചീന ഇറാഖിലെ ബാബിലോണ്യയിലായിരിക്കുമെന്നാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. ആകയാൽ ജലപ്രളയം അവിടെമാത്രം ബാധിച്ചിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ ഹിതമുള്ളത്. ഖുർആൻെറ (37: 77; 10: 73 എന്നീ) പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒന്നിച്ച് കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നാണ് പിന്നീട് ജനസമുദായങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് അനുമാനിക്കുവാനിടയുണ്ട്. ഇവിടെ 31-ാം വചനത്തിൻെറ സാരവും അതായിക്കൂടെന്നില്ല. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ബാബിലോണ്യാ

---

* അറാറാത്ത് പ്രദേശത്ത് ഇപ്പോൾ നടത്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില ഗവേഷണങ്ങളാൽ നൂഹ് നബിയുടെ കപ്പലിൻേറതാണെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഈയിടെ ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇബ്റാഹീം നബിയുടെ ചരിത്രസംക്ഷേപത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ആദ്യം ജനവാസമുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് ചരിത്രകാരൻമാരിൽ ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. ഏതായാലും ഒരു സമുദായമെന്ന നിലക്ക് നൂഹ് നബിയുടെ മുമ്പ് ഒരു ജനത ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഖുർആനിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാവുന്നില്ല. പൂർവ്വ കാലനബിമാരുടെയും, സമുദായങ്ങളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ അധികസ്ഥലത്തും, നൂഹ് (عليه السلام) ൻെറ ചരിത്രംകൊണ്ട് തുടങ്ങി ഈസാ (عليه السلام) യുടെ ചരിത്രംകൊണ്ടവസാനിക്കുക ഖുർആൻെറ പതിവാണ്. ഈ സൂറത്തിലും അങ്ങിനെയാണുള്ളത്.

قرن എന്ന വാക്കിനാണ് 'തലമുറ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. 'നൂറ്റാണ്ട്, ദീർഘകാലം' എന്നും മറ്റും അതിന് അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. എങ്കിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ, ഒരു പ്രത്യേക സംസ്കാരവും സ്വഭാവവുമുള്ള സമുദായം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അത് ഉപയോഗിച്ച് കാണുന്നത്. നൂഹ് നബിയുടെശേഷം ഉൽഭവിച്ചതായി ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച തലമുറ-അല്ലെങ്കിൽ സമുദായം-ഏതാണെന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സൂ: അഅ്റാഫ് 69-ൽ, 'ആദു' ജനതയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രവാചകനായ ഹൂദ് നബി (عليه السلام) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ''നിങ്ങളെ അല്ലാഹു, നൂഹിൻെറ ജനതക്കുശേഷം പിൻഗാമികളാക്കിയിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുവിൻ''. (واذكروا اذ جعلكم خلفاء من بعد قوم نوح) അതുകൊണ്ട്, ഇവിടെയും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ആദ് സമുദായവും ഹൂദ് (عليه السلام) നബിയും ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇവരുടെ വാസസ്ഥലം യമൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ അഹ്ഖാഫ് (الاحقاف) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. പരലോകജീവിതത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും, ബഹുദൈവാരാധകൻമാരുമായിരുന്നു ആ ജനത. അവരും തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരുടെ നില തന്നെ കൈകൊണ്ടു:-

വിഭാഗം-3

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَتْرَفْنَـٰهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا مَا هَـٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

33 അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിൽനിന്ന്, അവിശ്വസിക്കുകയും പരലോകത്തെ കാണുന്നതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നാം സൗഖ്യം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരായ പ്രമുഖസംഘം (ഇപ്രകാരം) പറഞ്ഞു: ''ഇവൻ നിങ്ങളെപോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ എന്നല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും തന്നെ) അല്ല: നിങ്ങൾ തിന്നുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ തിന്നുകയും, നിങ്ങൾ കുടിക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവൻ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.''

وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَـٰسِرُونَ ﴿٣٤﴾

34 ''നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാർ തന്നെയാണ്.''

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَـٰمًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾

35 ''നിങ്ങൾ മരിച്ച് മണ്ണും എല്ലുമായിത്തീർന്നാലും, നിങ്ങൾ (രണ്ടാമതും) പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് അവൻ നിങ്ങളോട് താക്കീത് നൽകുന്നുവോ?!''

۞ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾

36 ''നിങ്ങളോട് താക്കീത് നൽകപ്പെടുന്നകാര്യം വളരെ വിദൂരം, വിദൂരം!''

إِنْ هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا

37 ''അത് [ജീവിതമെന്നത്] നമ്മുടെ ഐഹിക ജീവിതമല്ലാതെ (ഒന്നും) ഇല്ല:'' നാം മരി

نَحۡنُ بِمَبۡعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

ക്കുന്നു, ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു-നാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരല്ല തന്നെ!

إِنۡ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحۡنُ لَهُۥ بِمُؤۡمِنِينَ ﴿٣٨﴾

38 ''ഇവൻ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനല്ലാതെ (ഒന്നും) അല്ല; നാം അവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല തന്നെ.''

---

33 وَقَالَ الْمَلأُ പ്രമുഖസംഘം പറഞ്ഞു. مِن قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിൽനിന്ന്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരായ. وَكَذَّبُوا വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത. بِلِقَاءِ الآخِرَةِ പരലോകത്തെ കാണുന്നതിനെ. وَأَتْرَفْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് സൗഖ്യം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള. فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ. مَا هَذَا ഇവനല്ല. إِلاَّ بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ. مِّثْلُكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള. يَأْكُلُ അവൻ തിന്നുന്നു. مِمَّا യാതൊന്നിൽ നിന്ന്. تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുന്നു. مِنْهُ അതിൽ നിന്ന് (അങ്ങിനെയുള്ളതിൽനിന്ന്). وَيَشْرَبُ അവൻ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مِمَّا تَشْرَبُونَ നിങ്ങൾ കുടിക്കുന്നതിൽനിന്ന്. 34 وَلَئِنْ أَطَعْتُم നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചുവെങ്കിൽ. بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനെ. مِّثْلَكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള. إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ. لَّخَاسِرُونَ നഷ്ടക്കാർ തന്നെ. 35 أَيَعِدُكُمْ അവൻ നിങ്ങളോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്നുവോ. أَنَّكُمْ നിങ്ങളാണെന്ന്. إِذَا مِتُّمْ നിങ്ങൾ മരണപ്പെട്ടാൽ. وَكُنتُمْ നിങ്ങൾ ആകുകയും (ചെയ്താൽ). تُرَابًا മണ്ണ്. وَعِظَامًا എല്ലുകളും. أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവരാണെന്ന്. 36 هَيْهَاتَ വിദൂരം (അസംഭവ്യം). هَيْهَاتَ വിദൂരം. لِمَا تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം. 37 إِنْ هِيَ അതല്ല. إِلاَّ حَيَاتُنَا നമ്മുടെ ജീവിതമല്ലാതെ. الدُّنْيَا ഐഹികമായ. نَمُوتُ നാം മരിക്കുന്നു. وَنَحْيَى നാം ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. وَمَا نَحْنُ നാമല്ലതന്നെ. بِمَبْعُوثِينَ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവർ. 38 إِنْ هُوَ അവൻ അല്ല. إِلاَّ رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ അല്ലാതെ. افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ച, കെട്ടിപ്പറയുന്ന. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. كَذِبًا കളവ്. وَمَا نَحْنُ നാം അല്ലതന്നെ. لَهُ അവനെ. بِمُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ.

നാം ജനിച്ചുണ്ടാകുന്നു, കുറെകഴിയുമ്പോൾ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, മറ്റൊരു കൂട്ടർ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നു. എന്നല്ലാതെ, മരിച്ചശേഷം ജീവിക്കുക എന്ന പ്രശ്നമേയില്ല; ഇവൻ എന്തൊക്കെയോ കെട്ടിപ്പറയുകയാണ്; അവനെ വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെ, തൻെറ ജനത വിശ്വസിക്കുവാൻ ഭാവമില്ലെന്നും, നിഷേധത്തിലും അവിശ്വാസത്തിലും ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻതന്നെ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുകയാണെന്നും ഹൂദ് നബിക്ക് ബോധ്യമായി:

قَالَ رَبِّ ٱنصُرۡنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾

39 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''റബ്ബേ! ഇവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നീ എന്നെ സഹായിക്കേണമേ!''

قَالَ عَمَّا قَلِيلٖ لَّيُصۡبِحُنَّ نَٰدِمِينَ ﴿٤٠﴾

40 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, അല്പകാലംകൊണ്ട് അവർ ഖേദിക്കുന്നവരായിത്തീരുന്നതാണ്.''

فَأَخَذَتۡهُمُ ٱلصَّيۡحَةُ بِٱلۡحَقِّ فَجَعَلۡنَٰهُمۡ غُثَآءٗۚ فَبُعۡدٗا لِّلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤١﴾

41 അങ്ങനെ, (നീതി) മുറയനുസരിച്ച് (ആ) കഠോര ശബ്ദം അവരെ പിടികൂടി; എന്നിട്ട് നാം അവരെ ചണ്ടിയാക്കി (നശിപ്പിച്ചു) കളഞ്ഞു. ആകയാൽ, അക്രമികളായ ജനതക്ക് (കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും) വിദൂരത:

39 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ രക്ഷിതാവേ, റബ്ബേ. انصُرْنِي നീ എന്നെ സഹായിക്കണേ. بِمَا كَذَّبُونِ ഇവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയതുകൊണ്ട്. 40 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. عَمَّا قَلِيلٍ അൽപകാലം കൊണ്ട്, കുറഞ്ഞകാലത്തിൽ. لَيُصْبِحُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ ആയിത്തീരും. نَادِمِينَ ഖേദിക്കുന്നവർ. 41 فَأَخَذَتْهُمُ അങ്ങനെ അവരെ പിടികൂടി, പിടിപെട്ടു. الصَّيْحَةُ കഠോരശബ്ദം, അട്ടഹാസം. بِالْحَقِّ മുറപ്രകാരം, യഥാർത്ഥത്തിൽ. فَجَعَلْنَاهُمْ അങ്ങനെ നാം അവരെ ആക്കി. غُثَاءً ചണ്ടി, ചവർ. فَبُعْدًا അപ്പോൾ (ആകയാൽ) വിദൂരം, വിദൂരത. لِّلْقَوْمِ ജനതക്ക്. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ.

''കഠോരശബ്ദം, അട്ടഹാസം, പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ഭയങ്കരനാശം'' എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥങ്ങളുള്ള പദമാണ് صيحة 'ആദ്' സമുദായത്തിനു ബാധിച്ച ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഈ പദം കൊണ്ട് സ്പഷ്ടമാകുന്നില്ല. ജിബ്‌രീൽ(عليه السلام) വമ്പിച്ച ഒരു ശബ്ദമിട്ടതുമൂലമാണ് അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് പല മഹാൻമാരും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഭൂകമ്പം പോലെയുള്ള ഒരു പൊട്ടിത്തെറിയായിരുന്നു അതെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം. 31 മുതൽ ഇതുവരെയുള്ള ആയത്തുകൾ സ്വാലിഹു (عليه السلام) നബിയെയും, അവരുടെ സമുദായമായ ഥമൂദിനെ (ثمود) യും കുറിച്ചാണെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. غثاء എന്ന പദം, മലവെള്ളം ഒഴുകി വരുമ്പോൾ അതിലുണ്ടാകുന്ന ചണ്ടിചവറുകൾക്കാണ് സാക്ഷാൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. എല്ലാവരും ചത്തൊടുങ്ങി ഛിന്നഭിന്നമായിപ്പോയി എന്ന് സാരം. بعدا എന്നാൽ 'ദൂരം, അകലം' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് വളരെ അകലപ്പെട്ട് ശാപകോപങ്ങൾക്ക് പാത്രമായ ദൗർഭാഗ്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخَرِينَ ﴿٤٢﴾

42 പിന്നീട്, അവരുടെ ശേഷമായി പല തലമുറകളെയും നാം ഉൽഭവിപ്പിച്ചു;-

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَـْٔخِرُونَ ﴿٤٣﴾

43 ഒരു സമുദായവും തന്നെ, അതിൻെറ അവധിയെ മുൻകടക്കുന്നതല്ല: (അവധിക്ക്) പിന്നിലായിപ്പോകുന്നതുമല്ല.

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا ۖ كُلَّ مَا جَآءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ ۚ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُم بَعْضًا وَجَعَلْنَـٰهُمْ أَحَادِيثَ ۚ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

44 പിന്നീട്, നാം നമ്മുടെ ദൂതൻമാരെ [റസൂലുകളെ] തുടരെത്തുടരെ അയച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു; ഓരോ സമുദായത്തിനും, അതിൻെറ ദൂതൻ വരുമ്പോഴെല്ലാം അവർ, അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ, അവരിൽ ചിലരെ ചിലരോട് നാം അനുഗമിപ്പിച്ചു. [ഒന്നിനു ശേഷം ഒന്നായി നശിപ്പിച്ചു.] അവരെ (മുഴുവനും) നാം കഥാവിഷയങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് (കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും) വിദൂരത!

42 ثُمَّ أَنشَأْنَا പിന്നെ നാം ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷമായി. قُرُونًا തലമുറകളെ. آخَرِينَ വേറെ ആളുകളായ. 43 مَا تَسْبِقُ മുൻകടക്കുന്നില്ല, മുൻകടന്നിരുന്നില്ല. مِنْ أُمَّةٍ ഒരു സമുദായവും തന്നെ. أَجَلَهَا അതിൻെറ അവധി. وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ പിന്നിലായിപ്പോകുന്നുമില്ല. 44 ثُمَّ أَرْسَلْنَا പിന്നെ നാം അയച്ചു. رُسُلَنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളെ. تَتْرَا തുടർച്ചയായി, തുടരെത്തുടരെ. كُلَّمَا جَاءَ വരുമ്പോഴെല്ലാം. أُمَّةً ഒരു സമുദായത്തിന്. رَّسُولُهَا അതിൻെറ റസൂൽ. كَذَّبُوهُ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. فَأَتْبَعْنَا

അങ്ങനെ നാം അനുഗമിപ്പിച്ചു, തുടർത്തിവിട്ടു. بَعْضَهُم അവരിൽ ചിലരെ. بَعْضًا ചിലരോട്. وَجَعَلْنَاهُمْ അവരെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. أَحَادِيثَ വർത്തമാനങ്ങൾ, കഥാവിഷയങ്ങൾ. فَبُعْدًا അപ്പോൾ വിദൂരത. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനങ്ങൾക്ക്. لَّا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത.

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ശേഷമുണ്ടായ ഒരു തലമുറയെപ്പറ്റിയാണ് 31-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത്. പിന്നീടും പല തലമുറകൾ ഉയർന്ന് വരികയും, അവരിലെല്ലാം അല്ലാഹു റസൂലുകളെ അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, റസൂലുകളെ കളവാക്കിയവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ശിക്ഷകൾ ബാധിച്ചുവെന്നും മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയാണ് ഈ ആയത്തുകൾ. നൂഹ് (عليه السلام) ൻെറ ജനതയെയും, ആദു-ഥമൂദ് വർഗ്ഗങ്ങളെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം സൂ:ഇബ്റാഹീം 9-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: والذين من بعدهم لا يعلمهم الا الله (അവർക്ക് ശേഷമുള്ളവരും-അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു അല്ലാതെ അറിയുകയില്ല.) അപ്പോൾ, നമുക്ക് വിവരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത എത്രയോ തലമുറകൾ അതിനുശേഷം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കാമല്ലോ. അടുത്ത ആയത്തിൽ മൂസാ (عليه السلام) നബിയെയും ജനതയെയും സംബന്ധിച്ച് വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആകയാൽ ആദു-ഥമൂദിനും, മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതക്കും ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള അനവധി സമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഒരു സൂചനയാണ് 42-ാം വചനത്തിലുള്ളത്. ആ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിൻെറ ആകെ സാരം തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ അവൻെറ ദൗത്യത്തെയും അവൻെറ ദൂതൻമാരെയും കളവാക്കി നിഷേധിച്ചു; അതുനിമിത്തം അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപത്തിനും ശിക്ഷക്കും അവർ പാത്രമായിത്തീർന്നു. ഇതാണത്.

ഈ സമുദായങ്ങളുടെയെല്ലാംതന്നെ, നിഷേധത്തിൽ രണ്ടു വാദഗതികൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു കാണാം; (1) നമ്മെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ദൈവദൂതനാകുന്നതെങ്ങിനെ? (2) മരണാനന്തരം വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് പറയുന്നത് സംഭവ്യമാണോ? എന്നാൽ, ലോകസ്രഷ്ടാവിൻെറ ആസ്തിക്യത്തിൽ അവരാരും നിഷേധം പുറപ്പെടുവിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. അതേ സമയത്ത് ആരാധന പലർക്കും ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ഈ നിലപാട് അവർ സ്വീകരിച്ചത് കാര്യം മനസ്സിലാകാതെയല്ല-ഗർവ്വും ധിക്കാരവും മൂലമായിരുന്നു-എന്ന് ഖുർആൻ പലപ്പോഴും എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ധിക്കാരം അതിരുകവിയുമ്പോൾ, ഓരോ സമുദായവും അതതിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കൃത്യസമയത്തുതന്നെ, ഓരോതരം ശിക്ഷയാൽ അകപ്പെട്ടു നാമാവശേഷമായിപ്പോകുന്നു. അങ്ങനെ, അവരുടെ പഴങ്കഥകൾ മാത്രം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَٰرُونَ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾

45 പിന്നീട്, മൂസായെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂനെയും, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടും, വ്യക്തമായ അധികൃതരേഖയോടും കൂടി നാം അയക്കുകയുണ്ടായി.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ وَكَانُوا۟ قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾

46 -ഫിർഔൻെറയും അവൻെറ പ്രമുഖസംഘത്തിൻെറയും അടുക്കലേക്ക്. അപ്പോൾ അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്; അവർ പൊങ്ങച്ചക്കാരായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

فَقَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا

47 അതിനാൽ, അവർ പറഞ്ഞു: ''നമ്മെപ്പോലെയുള്ള രണ്ടു മനുഷ്യൻമാരെ-അവരു

عَـٰبِدُونَ ﴿٤٧﴾

ടെ ജനങ്ങളാകട്ടെ, നമ്മുടെ ആരാധകൻ മാരുമാണ്-നാം വിശ്വസിക്കുകയോ?!''

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا۟ مِنَ ٱلْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾

48 അങ്ങനെ അവർ, രണ്ടുപേരെയും വ്യാജ മാക്കി; തന്നിമിത്തം അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട വരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീർന്നു!

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

49 മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുമു ണ്ട്-അവർ [അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത] സൻ മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

---

45 ثُمَّ أَرْسَلْنَا പിന്നെ, നാം അയച്ചു. مُوسَى മൂസായെ. وَأَخَاهُ هَارُونَ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂനെയും. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി. وَسُلْطَانٍ അധികൃത രേഖയുമായും. مُّبِينٍ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ. 46 إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക്. وَمَلَإِهِ അവൻെറ പ്രമുഖസംഘത്തിൻെറയും, പ്രധാനികളുടെയും. فَاسْتَكْبَرُوا എന്നിട്ട് അവർ അഹംഭാവം നടിച്ചു. وَكَانُوا അവരായിരുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനത. عَالِينَ പൊങ്ങച്ചക്കാരായ (ഔന്നത്യം കാട്ടുന്ന). 47 فَقَالُوا അതിനാൽ അവർ പറഞ്ഞു. أَنُؤْمِنُ നാം വിശ്വസിക്കുകയോ, വിശ്വസിക്കുമോ. لِبَشَرَيْنِ രണ്ട് മനുഷ്യരെ. مِثْلِنَا നമ്മെപ്പോലെയുള്ള. وَقَوْمُهُمَا അവരുടെ ജനങ്ങളാകട്ടെ. لَنَا നമുക്ക്, നമ്മുടെ. عَابِدُونَ ആരാധകൻമാരണ്. 48 فَكَذَّبُوهُمَا അങ്ങനെ രണ്ടാളെയും അവർ കളവാക്കി. فَكَانُوا അതിനാൽ അവർ ആയി. مِنَ الْمُهْلَكِينَ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരിൽ. 49 وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും നൽകി. مُوسَى മൂസാക്ക്. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം, ഗ്രന്ഥം. لَعَلَّهُمْ അവർ ആകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം. يَهْتَدُونَ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കും.

പ്രവാചകൻമാർ മനുഷ്യരായിരുന്ന കാരണം പറഞ്ഞ് നിഷേധിക്കുന്ന നയം, ഫിർഔൻെറ കൂട്ടരിലും നാം കാണുന്നു. അവിശ്വാസികളായ സമുദായങ്ങൾക്കിടയിൽ പരസ്പരം, ഇതുപോലെ പല സാമ്യങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു ഒരിടത്ത് ഇങ്ങിനെ പറയഞ്ഞത്: ''അവർ ഇതിനെപ്പറ്റി പരസ്പരം ഒസ്യത്ത് ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ?- അല്ല-എങ്കിലും, അവർ ധിക്കാരികളായ ഒരു ജനതയാണ്'' (اتواصوا به بل هم قوم طاغون - الذاريات ٥٣) (ഫിർഔനും കൂട്ടരും സമുദ്രത്തിൽമുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ശേഷമാണ് മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് തൗറാത്ത് നൽപ്പെട്ടത്. അതിനുമുമ്പ് അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ന്യായപ്രമാണഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയില്ല. മുൻസമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞതുപോലെ, തൗറാത്തിനുശേഷം, ഒരു സമുദായം ഒന്നാകെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായും അറിയില്ല. മൂസാനബിയുടെ കാലം മുതൽക്ക് അവിശ്വാസികൾക്കെതിരായി ധർമ്മസമരം (ജിഹാദ്) നടന്നുവന്നതായി കാണപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ولقد اتينا موسى الكتبا من بعد ما اهلكنا القرون الاولى بصائر للناس وهدى ورحمة لعلهم يتذكرون– القصص ٤٣

(പൂർവ്വതലമുറകളെ നാം നശിപ്പിച്ചതിനുശേഷം, ജനങ്ങൾക്ക് അന്തർബോധങ്ങളായും, മാർഗ്ഗദർശനമായും കാരുണ്യമായുംകൊണ്ട് മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്--അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി.)

ഫിർഔനും കൂട്ടുകാരം, മൂസാ (عليه السلام) നബിയെയും, ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയെയും വെറും സാധാരണക്കാരാണെന്ന് പറഞ്ഞ് തരംതാഴ്ത്തിയെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിനും പുറമെ അവരുടെ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആരാധകൻമാരുമാണ് (وقومهما لنا عابدون) എന്നുകൂടി പറയുന്നു. ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാർ 'ഖിബ്ത്വീ' (കൊപ്തീ) വർഗ്ഗവും, മൂസാ നബിയുടെ ആൾക്കാർ

ഇസ്രാഈൽ വർഗ്ഗവുമാണ്. ഖിബ്ത്വീവർഗ്ഗം ഇസ്റാഈല്യരെ അടിച്ചമർത്തി അടിമകളാക്കിവെച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണിതു പറയുന്നത്. മാത്രമല്ല, ഫിർഔനാണെങ്കിൽ, താൻ ഇലാഹാണെന്നും, റബ്ബാണെന്നും (ആരാധ്യനും രക്ഷിതാവുമാണെന്ന്) വാദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു അപ്പോൾ 47-ാം വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ''നമ്മളെപ്പോലെയുള്ള രണ്ടു മനുഷ്യൻമാരാണ് മൂസായും ഹാറൂനും. വാസ്തവത്തിൽ നമ്മളെപ്പോലെ എന്നും പറഞ്ഞകൂടാ-നമ്മുടെ ചൊല്പടിയിൽ മാത്രം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നമ്മുടെ ആരാധകൻമാരായ ഒരു കീഴ്‌വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്.'' എന്നിരിക്കെ, ഇവർ രണ്ടാളും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന ഒരു പുതിയ സിദ്ധാന്തത്തിൽ നാം എങ്ങനെ അവരെ വിശ്വസിക്കും!? ഇതാണവരുടെ വാദം.

عابدون (ആബിദൂൻ) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ആരാധകൻമാർ' എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്തത്. ഏകവചനം عابد (ആബിദ്) എന്നാകുന്നു. عبادة (ഇബാദത്ത്) ചെയ്യുന്ന ആൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള കർത്തൃനാമം (اسم الفاعل) ആണത്. ഇബാദത്തിന് സാധാരണമായ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് കഴിഞ്ഞ സൂറത്ത് 77-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഇവിടെ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അർത്ഥത്തിലാണ് അത് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുൽ ഫാത്തിഹ 5-ാം ആയത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണാം.

وَجَعَلْنَا ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥٓ ءَايَةً وَءَاوَيْنَٰهُمَآ إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

50 'ഇബ്നു മർയമി'നെയും തന്റെ മാതാവിനെയും നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിവാസയോഗ്യവും, ഒഴുക്കുജലമുള്ളതുമായ ഒരു മേടു പ്രദേശത്തേക്ക് (എത്തിച്ച്) രണ്ടുപേർക്കും നാം അഭയം നൽകുകയും ചെയ്തു.

---

50 وَجَعَلْنَا നാം ആക്കി. ابْنَ مَرْيَمَ ഇബ്നുമർയമിനെ(മർയമിന്റെ മകനെ). وَأُمَّهُ തന്റെ ഉമ്മയെയും. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. وَآوَيْنَاهُمَا രണ്ടാൾക്കും നാം അഭയം നൽകുകയും ചെയ്തു. إِلَى رَبْوَةٍ ഒരു മേടുപ്രദേശത്തേക്ക്. ذَاتِ قَرَارٍ നിവാസയോഗ്യമായ, താമസിക്കാൻ പറ്റിയ. وَمَعِينٍ ഒഴുക്കുജലമുള്ളതുമായ.

പിതാവില്ലാതെ മർയമിൽ നിന്നുമാത്രം ഈസാ (عليه السلام) ജനിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് രണ്ടുപേരെയും കൂടി 'ഒരു ദൃഷ്ഷാന്തം' (اية) ആക്കി എന്നു പറഞ്ഞത്. പലപ്പോഴും പിതാവിന്റെ പേരോടു ചേർത്തും, ചിലപ്പോൾ മാതാവിന്റെ പേരോടുചേർത്തും, ഇന്നാളുടെ മകൻ എന്ന് ആളുകളെ നാമകരണം ചെയ്യുന്നത് അറബിഭാഷയിൽ പതിവാണ്. ഇതിന്ന് كنية (ഓമനപ്പേർ-മറുപേർ-വീട്ടുപേർ) എന്നു പറയപ്പെടും. 'ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, ഇബ്നുഉമർ' മുതലായ പേരുകൾ ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണ്. ഈസാ (عليه السلام) നബിക്കു പിതാവില്ലാത്തതുകൊണ്ട് 'ഇബ്നു മർയം' (മർയമിന്റെ മകൻ) എന്ന് ഓമനപ്പേർ വന്നു. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഖുർആനിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 'ഈസബ്നുമർയം' (മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ) എന്നുംപറയുന്നതും.

മർയമിനും പുത്രനും അഭയം നൽകിയ മേടുപ്രദേശം ഏതാണെന്നുള്ളതിൽ മുൻഗാമികൾക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. 'ദിമശ്ഖി' (ഡമസ്ക സി)ലാണെന്നും, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലാണെന്നും, ഈജിപ്തിലാണെന്നും, ഫലസ്തീനിലെ റംല:യിലാണെന്നും പക്ഷങ്ങളുണ്ട്. ഇബ്നുസൈദ് (رضي الله عنه), ഇബ്നുൽ മുസയ്യബ് (رضي الله عنه) എന്നിവർ പറഞ്ഞപ്രകാരം, ഈജിപ്തിലായിരുന്നുവെന്ന അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നത്. ഇഞ്ചീലിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: ''അവൻ (യോസേഫ്) എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും രാത്രിയിൽ തന്നെ കൂട്ടികൊണ്ട് പുറപ്പെട്ട് മിസ്രയീമിലേക്ക് (ഈജിപ്തിലേക്ക്) പോയി. ഹെരോദാവി

ൻെറ മരണത്തോളം അവിടെ പാർത്തു. (മത്തായി 2-ൽ 14, 15) മെസീഹാ (ഈസാ) യുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് ജോൽസ്യന്മാരിൽ നിന്ന് യഹൂദൻമാരുടെ രാജാവ് പിറക്കാറായിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിവുകിട്ടിയതനുസരിച്ച് ഹിരോദസ് രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ തേടിപ്പിടിച്ച് കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചതാണ് ഇതിനു കാരണമെന്നും, രണ്ടുവയസ്സിനു താഴെയുളള വളരെ കുട്ടികൾ ഇക്കാരണത്താൽ ബെത്ത്ലെഹേമിൽ بيت لحم കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

പല നബിമാരുടെയും, സമുദായങ്ങളുടെയും കഥകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചശേഷം-ഖുർആനിൽ പല സ്ഥലത്തും പതിവുളളതുപോലെ-ഏകമതം, ഏകസമുദായം എന്ന അടിസ്ഥാന തത്വത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. മുൻകഴിഞ്ഞ നബിമാർക്കെല്ലാം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപനങ്ങളുടെ രത്നചുരുക്കം അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു:-

വിഭാഗം-4

يَٰٓأَيُّهَا ٱلرُّسُلُ كُلُوا۟ مِنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَٱعْمَلُوا۟ صَٰلِحًا ۖ إِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

51 ''ഹേ, ദൂതൻമാരേ[റസൂലുകളേ]! നിങ്ങൾ വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളിൽനിന്ന് തിന്നുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ! നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَإِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱتَّقُونِ ﴿٥٢﴾

52 നിശ്ചയമായും, ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ സമുദായം- ഏകസമുദായം! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാകുന്നു; ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എന്നോട് ഭക്തികാണിക്കുവിൻ!'' (ഇതായിരുന്നു എല്ലാവരോടും കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്).

فَتَقَطَّعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾

53 എന്നാൽ, അവർ (ജനങ്ങൾ) തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ തങ്ങൾക്കിടയിൽ കഷ്ണംതുണ്ടമായി മുറിച്ചെടുത്തുകളഞ്ഞു. ഓരോ കക്ഷിയും തങ്ങളുടെ അടുക്കലുള്ളതുകൊണ്ട് സംതൃപ്തരാണ്.

---

51 يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ ഹേ റസൂലുകളേ. كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. مِنَ الطَّيِّبَاتِ വിശിഷ്ട(നല്ല) വസ്തുക്കളിൽനിന്ന്. وَاعْمَلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം, നല്ല പ്രവൃത്തി. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങള പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്താണെന്ന്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. 52 وَإِنَّ هَٰذِهِ നിശ്ചയമായും ഇത്, ഇതാണ്. أُمَّتُكُمْ നിങ്ങളുടെ സമുദായം. أُمَّةً وَاحِدَةً ഏക സമുദായം. وَأَنَا ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാണ്. فَاتَّقُونِ അതിനാൽ എന്നോട് ഭക്തികാണിക്കുവിൻ, എന്നെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. 53 فَتَقَطَّعُوا എന്നാൽ അവർ മുറിച്ചെടുത്തു. أَمْرَهُمْ അവരുടെ കാര്യം. بَيْنَهُمْ തങ്ങൾക്കിടയിൽ. زُبُرًا കഷ്ണങ്ങളായി, തുണ്ടംതുണ്ടമായി. كُلُّ حِزْبٍ എല്ലാ കക്ഷിയും. بِمَا لَدَيْهِمْ തങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട്, ഉള്ളതിൽ. فَرِحُونَ സംതൃപ്തരാണ്, സന്തുഷ്ടരാണ്.

ഒരേ റബ്ബിൽ വിശ്വസിച്ച്, അവനെമാത്രം ആരാധിച്ച്, അവൻെറ ഏകമതം സ്വീകരിച്ച്, ഏക സമുദായമായി കഴിയേണ്ട മനുഷ്യർ വിഭിന്ന കക്ഷികളായിത്തീർന്നു. മാത്രമല്ല, ഓരോ കക്ഷിയും, തൻെറതാണ് ശരിയെന്നുകരുതി തൃപ്തിയടയുകയും ചെയ്തു. സൂ: അമ്പിയാഇൽ ഏതാ

ണ്ട് ഇതുപോലെ, 92-93ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ വിവരണത്തിൽ വായിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർമ്മിക്കുക.

الطيات എന്ന വാക്കിനാണ് 'വിശിഷ്ടവസ്തുക്കൾ' എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്തത്. ''നല്ലത്, ഹൃദ്യമായത്, പരിശുദ്ധമായത്, വിശിഷ്ടമായത്'' എന്നൊക്കെ അതിനു അർത്ഥം വരാം. വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, മ്ളേച്ഛമല്ലാത്തതും, ഹൃദ്യമായതുമായ വസ്തുക്കൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ എല്ലാ റസൂലുകളോടും അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പം സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണമെന്ന് കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം. മതത്തിൽ അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത (ഹലാലല്ലാത്ത) ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ-അത് എത്ര നല്ലതായിരുന്നാലും ശരി-ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നത്, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകാര്യമാകുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപാധിയാണെന്നുകൂടി ആയത്തിൻെറ ഘടനയിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. താഴെകാണുന്ന ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് അത് വ്യക്തമായിത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാം:-

عن جابر رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺلا يدخل الجنة لحم نبت من السحت وكل لحم نبت من السحت كانت الناراولى به –احمد والدارمى والبيهقى

സാരം: 1. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ജാബിർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ഹറാമായ (വിരോധിക്കപ്പെട്ട) ഭക്ഷണത്തിൽനിന്ന് വളർന്നുണ്ടായ മാംസം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല. ഹറാമിൽ നിന്നു വളർന്നുണ്ടായ എല്ലാ മാംസത്തിനും കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളത് നരകത്തിനാകുന്നു. (അ;ബൈ; ദാരിമീ.)

عن ابى هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ ايها الناس ان الله تعالى طيب لا يقبل الاطيبا وان الله تعالى امرالمؤمنين بما امر به المرسلين فقال يا ايها الرسل كلوا من الطيبات واعملواالحا انى بما تعملون عليم وقال يا ايهاالذين امنوا كلو من طيبات ما رزقناكم – ثم ذكر الرجل يطيل السفر اشعث اغبر ومطعمه حرام ومشربه حرام وملبسه حرام وغذى بالحرام يمد يديه الى السماءيا رب يارب فانى يستجاب له – مسلم والترمذى وغيرهما

2. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായെന്ന് അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ഹേ, മനുഷ്യരേ! അല്ലാഹു വിശിഷ്ടനാകുന്നു. വിശിഷ്ടമായതിനെയല്ലാതെ അവൻ സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല. നിശ്ചയമായും അവൻ മുർസലുകളോട് കൽപിച്ചതുപ്രകാരം തന്നെ സത്യവിശ്വാസികളോടും കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുർസലുകളോട് അവൻ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ''ഹേ, ദൂതൻമാരെ! നിങ്ങൾ വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് തിന്നുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് അറിയുന്നവനാകുന്നു.'' സത്യവിശ്വാസികളോട് അവൻ പറയുന്നു: ''ഹേ, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരേ! നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ള വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് തിന്നുകൊള്ളുവിൻ......''പിന്നീട് തിരുമേനി പറയുകയാണ്: മനുഷ്യൻ, ജടമുടിയും, പൊടിയാടിയും കൊണ്ട് (മുഷിഞ്ഞു മിനക്കെട്ട്) ദീർഘയാത്ര ചെയ്യുന്നു ; അവൻെറ ഭക്ഷണമാകട്ടെ, ഹറാമായിരിക്കും; പാനീയവും ഹറാമായിരിക്കും: വസ്ത്രങ്ങളും ഹറാമായിരിക്കും; അവൻ ഹറാമുകൊണ്ട് വളർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കും. അവൻ ആകാശത്തേക്ക് കൈകൾ നീട്ടി (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കും: 'എൻെറ റബ്ബേ! എൻെറ റബ്ബേ!' എന്ന്. എന്നാൽ, അതിന് അവന് എവിടെനിന്ന് ഉത്തരം കിട്ടുവാനാണ്?! (മു;തി.)

ഈ ഹദീസിൽ ഉദ്ധരിച്ച പ്രവാചകൻമാരോടുള്ള കൽപന നമ്മുടെ 51-ാം വചനംതന്നെ. സത്യവിശ്വാസികളോടുള്ള കൽപന സൂ: അൽബഖറഃ 172-ാം വചനമാകുന്നു. അതിൻെറ ബാക്കിഭാഗം وشكروا لله ان كنتم اياه تعبدون (നിങ്ങൾ അവനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അവനോട് നന്ദികാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ!) എന്നാകുന്നു. എത്ര ഗൗരവമേറിയ കൽപനയാണിതെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

മുസ്ലീം സഹോദരൻമാരേ, ചിന്തിക്കുക! നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ നിലയൊന്നു പരിശോധിച്ച് നോക്കുക! നമ്മുടെ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിലാകട്ടെ, ഇതര വസ്തുക്കളിലാകട്ടെ, ഹറാമിൻെറ

കലർപ്പും, പാപത്തിൻെറ കറയും കലരാത്തവരായി നമ്മിൽ എത്ര പേരുണ്ടായിരിക്കും? മിക്കവാറും ആളുകൾക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇന്ന് വല്ല നിഷ്കർഷയുമുണ്ടോ? അഹോ, സങ്കടം! അതു മാത്രമോ? നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ഹറാമോ ഹലാലോ എന്ന് ചിന്തിക്കുകയെന്നത് ഇന്നൊരു പ്രശ്നംപോലുമല്ലാതായിരിക്കുകയാണ്! നമ്മുടെ സാമുദായിക വശമെടുത്ത് നോക്കിയാലോ? ''അവർ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ തങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ടം തുണ്ടമാക്കി'' (فتقطعوا امرهم بينهم) എന്ന് 53-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച അതേ നിലപാടുതന്നെ! ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ കഥ എന്തെങ്കിലുമായികൊള്ളട്ടെ, നാം ഇന്ന് എത്ര കക്ഷികളായിപ്പിരിഞ്ഞു? എത്രയായിപ്പിരിയുന്നു? ഓരോ കക്ഷിയും മറ്റേ കക്ഷിയുമായി എത്രമാത്രം ഭിന്നിപ്പിലും വൈരത്തിലുമാണുള്ളത്? അല്ലാഹുവിൻെറ വേദഗ്രന്ഥവും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ചര്യയും നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ട്- നമ്മുടെ കൈവശം തന്നെയുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവയെ അവലംബിക്കാതെ, ഓരോ കക്ഷിയും തൻെറ കക്ഷിയുടേത് മാത്രമാണ് ശരിയെന്ന് യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കൂടാതെ ശഠിച്ചു നിൽക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്! മുസ്ലീം സമുദായമേ! നമുക്കുള്ളത് ഒരേ റബ്ബ്, ഒരേ നബി, ഒരേ വേദഗ്രന്ഥം, ഒരേ മതം, ഒരേ ഉന്നം ഇവയാണല്ലോ! സമുദായമേ, നിനക്ക് ബുദ്ധിയില്ലേ! ഈ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ നീ കാണുന്നില്ലേ, വായിക്കുന്നില്ലേ, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? അല്ലാഹുവേ! മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് സൽബുദ്ധി തോന്നിച്ചാലും! آمين

സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചുപോയ ഭിന്നകക്ഷികളെയെല്ലാം, യാതൊരു നടപടിയും എടുക്കാതെ അല്ലാഹു വെറുതെ വിട്ടുകളയുമെന്ന് ആരും ധരിക്കരുതെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:-

54 (നബിയേ!) കുറച്ചു കാലംവരെ അവരെ അവരുടെ വിഢ്ഢിത്തത്തിലായി വിട്ടേക്കുക!	فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾
55 അവർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ-ധനവും, മക്കളുമായി നാം അവർക്ക് സഹായം നൽകുന്നത്,-	أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾
56 നൻമകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർക്ക് നാം ബദ്ധപ്പെട്ട് നൽകുകയാണെന്ന്?! പക്ഷേ, അതൊരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണെന്ന (പരമാർത്ഥം) അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.	نُسَارِعُ لَهُمْ فِي ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

54 فَذَرْهُمْ എന്നാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക. فِي غَمْرَتِهِمْ അവരുടെ വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ, മൂഢതയിൽ, അശ്രദ്ധയിൽ, അന്ധതയിൽ. حَتَّىٰ حِينٍ കുറച്ചുകാലം വരെ. 55 أَيَحْسَبُونَ അവർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ. أَنَّمَا നിശ്ചയമായും യാതൊന്ന് ആണെന്ന്. نُمِدُّهُم بِهِ നാം അവർക്ക് അതു മൂലം സഹായം നൽകുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള). مِن مَّالٍ ധനമായിട്ടും. وَبَنِينَ മക്കളായിട്ടും. 56 نُسَارِعُ നാം ബദ്ധപ്പെട്ട് കൊടുക്കുകയാണ് (എന്ന്). لَهُمْ അവർക്ക്. فِي الْخَيْرَاتِ നന്മകളിൽ, നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ. بَل പക്ഷെ, എന്നാൽ. لاَّ يَشْعُرُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, അറിയുന്നില്ല.

സാരം: നാം അവർക്ക് പല നന്മകളും ചെയ്‌വാൻ തയ്യാറാണ്, തങ്ങൾക്ക് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്വത്തുക്കൾ മക്കൾ മുതലായവയെല്ലാം അതിലേക്ക് മുൻകൂറായി നേരത്തെവന്ന് കിട്ടിയതാണ്, ഇനിയും വർദ്ധിച്ച നൻമകൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നൊക്കെയുള്ള ഒരു ഭാവമാണ് അവരിൽ പ്രകടമാകുന്നത്. വാസ്തവം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതെല്ലാം വെറും പരീക്ഷണങ്ങളാണ്. അവർക്ക് നേരിടുവാനുള്ള യഥാർത്ഥ അനുഭവങ്ങൾ വരുന്ന കാലം ഇതാ-അടുത്താ

യിരിക്കുന്നു. അതുവരെ അവരുടെ അജ്ഞതാന്ധകാരത്തിലും, അശ്രദ്ധയിലും അവർ മുഴുകി നടന്നുകൊള്ളട്ടെ!

ഇബ്നു മസ്ഊദ് (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം 'രിവായത്ത്' ചെയ്യപ്പെടുന്നു: ''അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ വിഹിതിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്വഭാവങ്ങളും അവൻ വിഹിതിച്ച് തന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കും, അല്ലാത്തവർക്കും അവൻ 'ദുൻയാവ്' (ഐഹികസുഖം) കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കല്ലാതെ 'ദീൻ' (മതനിഷ്ഠ) കൊടുക്കുന്നതല്ല. അല്ലാഹു ആർക്ക് 'ദീൻ' കൊടുത്തുവോ, അവനെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു''.

إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾

57 നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ പേടിച്ചതു നിമിത്തം ഭയപ്പാടുള്ളവരായ ആളുകളും;

وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَـٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

58 തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരായ ആളുകളും;

وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

59 തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് (യാതൊന്നും) പങ്കുചേർക്കാത്ത ആളുകളും;

وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَوا۟ وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ ﴿٦٠﴾

60 തങ്ങൾ (വല്ലവർക്കും) കൊടുക്കുന്നതിനെ -അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവരാണ് എന്നതിനാൽ- ഹൃദയങ്ങൾ നടുങ്ങുന്നവരായിക്കൊണ്ട് കൊടുക്കുന്നവരും;-

أُو۟لَـٰٓئِكَ يُسَـٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَهُمْ لَهَا سَـٰبِقُونَ ﴿٦١﴾

61 അങ്ങിനെയുള്ളവർ, നല്ലകാര്യങ്ങളിൽ ധൃതികൂട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്; അവർ അതിലേക്ക് മുൻകടക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

---

57 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ടർ. هُم അവർ. مِّنْ خَشْيَةِ പേടിച്ചത് നിമിത്തം. رَبِّهِم തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. مُّشْفِقُونَ ഭയപ്പാടുള്ളവരാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവർ). 58 وَالَّذِينَ ഒരു കൂട്ടരും. هُم അവർ. بِآيَاتِ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ. يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നു. 59 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. هُم അവർ. بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്. لاَ يُشْرِكُونَ പങ്കുചേർക്കുകയില്ല. 60 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. يُؤْتُونَ അവർ കൊടുക്കും. مَا آتَوْا തങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നത്. وَّقُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ആയിക്കൊണ്ട്. وَجِلَةٌ നടുങ്ങിയവ, പേടിച്ചവ. أَنَّهُمْ അവർ ആണെന്നതിനാൽ. إِلَى رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. رَاجِعُونَ മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവർ (എന്നതിനാൽ). 61 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ, അങ്ങിനെയുള്ളവർ. يُسَارِعُونَ ധൃതിപ്പെടുന്നു, ബന്ധപ്പെടുന്നു. فِي الْخَيْرَاتِ നല്ലകാര്യങ്ങളിൽ. وَهُمْ അവർ. لَهَا അതിന്, അതിലേക്ക്. سَابِقُونَ മുൻ കടക്കുന്നവരാണ്, മുന്നോട്ട് വരുന്നവരാണ് (താനും).

ആർക്കെങ്കിലും, വല്ലതും കൊടുക്കുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ലതരത്തിലുള്ള വീഴ്ചയോ കുറവോ വന്നുപോയിട്ടുണ്ടോ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ കാരണമാക്കുന്ന വല്ല ന്യൂനതയും വന്നുപോയിട്ടുണ്ടോ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള നടുക്കവും പേടിയുമാണ് ''ഹൃദയങ്ങൾ നടുങ്ങിയവരായിക്കൊണ്ട് കൊടുക്കുക'' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. മേൽകണ്ട ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവർ, സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ വളരെ ഉൽസാഹപൂർവ്വം പരിശ്രമിക്കു

കയും, കിട്ടിയ അവസരമെല്ലാം അതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാന്‍ ധൃതിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും. ഇതാണ് ഒടുവിലത്തെ വചനം കാട്ടിത്തരുന്നത്.

62 ഒരു ദേഹത്തോടും, അതിന് കഴിവുള്ളതല്ലാതെ നാം ശാസിക്കുകയില്ല; യഥാര്‍ത്ഥം തുറന്നുപറയുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം [രേഖ] നമ്മുടെ അടുക്കല്‍ ഉണ്ട്; അവര്‍ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَلَدَيْنَا كِتَٰبٌ يَنطِقُ بِٱلْحَقِّ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

62 وَلاَ نُكَلِّفُ നാം ശാസിക്കുകയില്ല, നിര്‍ബ്ബന്ധിക്കുകയില്ല. نَفْسًا ഒരു ദേഹത്തോടും, ഒരാളോടും. إِلاَّ وُسْعَهَا അതിന് കഴിവുള്ളതല്ലാതെ. وَلَدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലുണ്ട്. كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം. يَنطِقُ അത് തുറന്നുപറയും, മൊഴിയും. بِالْحَقِّ യഥാര്‍ത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ. وَهُمْ അവര്‍. لاَ يُظْلَمُونَ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

മൂന്നു സംഗതികളാണ് ഈ ആയത്തില്‍ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. (1) ഏതൊരാളുടെയും കഴിവനുസരിച്ചുള്ളതല്ലാതെ അവനോട് ശാസിക്കുകയില്ല. ഖുര്‍ആനില്‍ ആവര്‍ത്തിച്ച് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു മൗലികതത്വമാണിത്. ശാരീരികവും, മാനസികവും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ എല്ലാവിധ കഴിവുകളും ഇതില്‍ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ആരാധനാ കാര്യങ്ങളില്‍ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യന്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഇത് ബാധകമാണ്. നമസ്കാരത്തിലും, നോമ്പിലും മാത്രമല്ല, സാധുക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിലും സമുദായസേവനത്തിലും, മത പ്രബോധനത്തിലുമെല്ലാംതന്നെ ഈ നിയമം ബലത്തിലുണ്ട്. അപ്പോള്‍, സല്‍കര്‍മ്മം ചെയ്ത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവര്‍ക്ക് അതിനുള്ള മാര്‍ഗ്ഗം ഒട്ടും കുടുസ്സല്ല. ദുഷ്കര്‍മ്മത്തിലും, തോന്നിയവാസത്തിലും നിരതരായവര്‍ക്ക് സത്യത്തിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗം ഇടുങ്ങിയതാണേന്നോ, മതശാസനകള്‍ അസഹ്യമാണെന്നോ പറയുവാന്‍ ന്യായവുമില്ല.

2) സല്‍കര്‍മ്മികളുടെയും ദുഷ്കര്‍മ്മികളുടെയുംമെന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ, എല്ലാവരുടെ ചെയ്തികളും കൃത്യവും വ്യക്തവുമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥം അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ട്. 3) സജ്ജനങ്ങളുടെ സല്‍ഫലങ്ങളില്‍ വല്ല കുറവും വരുത്തിയോ, ദുര്‍ജ്ജനങ്ങളുടെ ദുഷ്ഫലങ്ങളില്‍ വല്ലതും അധികരിപ്പിച്ചോ, ആരോടും അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. എല്ലാവരുടെയും നന്‍മതിന്‍മകള്‍ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം ഹാജറാക്കിക്കൊണ്ട് ഖിയാമത്തുനാളില്‍ ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടുന്നതാകുന്നു; ''ഇതാ നമ്മുടെ-നാം രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ച-ഗ്രന്ഥം! അത് നിങ്ങള്‍ക്ക് യഥാര്‍ത്ഥം തുറന്നുപറഞ്ഞു തരുന്നതാണ്. നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചിരുന്നത് നാം പകര്‍ത്തെടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.'' هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ ما كنتم تعملون – الجاثية ٢٩

63 എങ്കിലും, അവരുടെ [അവിശ്വാസികളുടെ] ഹൃദയങ്ങള്‍ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അന്ധതയിലാകുന്നു. അവര്‍ക്ക് അത് [മേല്‍പറഞ്ഞത്] കൂടാതെയുള്ള ചില പ്രവൃത്തികളാണുള്ളത്; അത് അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്;-

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِى غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَٰلٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَٰمِلُونَ ﴿٦٣﴾

64 അങ്ങനെ, അവരിലുള്ള സുഖിയന്‍മാരെ ശിക്ഷ മൂലം നാം പിടിക്കുന്നതായാല്‍, അപ്പോഴതാ, അവര്‍ നിലവിളി കൂട്ടുന്നു!

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِٱلْعَذَابِ إِذَا هُمْ

تَجۡـَٔرُونَ ﴿٦٤﴾

لَا تَجۡـَٔرُواْ ٱلۡيَوۡمَۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾

65 (അവരോട് പറയപ്പെടും:) ''ഇന്ന് നിങ്ങള്‍ നിലവിളി കൂട്ടേണ്ടാ [അതുകൊണ്ട് ഫലമില്ല]! നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍ക്ക്, നമ്മില്‍നിന്ന് സഹായം നല്‍കപ്പെടുകയില്ല;-

قَدۡ كَانَتۡ ءَايَٰتِي تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ فَكُنتُمۡ عَلَىٰٓ أَعۡقَٰبِكُمۡ تَنكِصُونَ ﴿٦٦﴾

66 തീര്‍ച്ചയായും, എന്‍റെ (വേദ) ലക്ഷ്യങ്ങള്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഓതിക്കേള്‍പ്പിക്കപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നു; അപ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍, നിങ്ങളുടെ മടമ്പുകാലുകളില്‍ (വന്നപാടെ) തന്നെ മടങ്ങിപ്പോകുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്;-

مُسۡتَكۡبِرِينَ بِهِۦ سَٰمِرٗا تَهۡجُرُونَ ﴿٦٧﴾

67 അഹങ്കാരികളായ നിലയില്‍-അതില്‍ [വേദഗ്രന്ഥത്തില്‍] രാക്കഥയുമായി-നിങ്ങള്‍ പിച്ചുപറഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായിരുന്നു.''

---

63 بَلْ എങ്കിലും, പക്ഷെ. قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍. فِي غَمْرَةٍ അന്ധതയിലാണ്, അശ്രദ്ധയിലാണ്, മൂടലിലാണ്. مِّنْ هَذَا ഇതിനെക്കുറിച്ച്. وَلَهُمْ അവര്‍ക്കുണ്ട്. أَعْمَالٌ ചില പ്രവൃത്തികള്‍. مِّن دُونِ ذَٰلِكَ അത്കൂടാതെ. هُمْ അവര്‍. لَهَا അത്, അവയെ. عَامِلُونَ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവരാണ്. 64 حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا അങ്ങനെ നാം പിടിക്കുന്നതായാല്‍. مُتْرَفِيهِم അവരിലുള്ള സുഖിയന്‍മാരെ. بِالْعَذَابِ ശിക്ഷകൊണ്ട്, ശിക്ഷമൂലം. إِذَا هُمْ അപ്പോള്‍ അവരതാ. يَجْأَرُونَ നിലവിളി കൂട്ടുന്നു, വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നു. 65 لَا تَجْأَرُوا നിങ്ങള്‍ നിലവിളി കൂട്ടേണ്ട. الْيَوْمَ ഇന്ന്. إِنَّكُم നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍. مِّنَّا നമ്മില്‍നിന്ന്. لَا تُنصَرُونَ നിങ്ങള്‍ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല. 66 قَدْ كَانَتْ തീര്‍ച്ചയായും ആയിരുന്നു. آيَاتِي എന്‍റെ ലക്ഷ്യങ്ങള്‍ (വചനങ്ങള്‍). تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഓതിത്തരപ്പെട്ടിരുന്നു. فَكُنتُمْ അപ്പോള്‍ നിങ്ങളായിരുന്നു. عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ നിങ്ങളുടെ മടമ്പുകാലുകളിലായി. تَنكِصُونَ മടങ്ങി (പിന്‍വാങ്ങി)പ്പോകുക(യായിരുന്നു). 67 مُسْتَكْبِرِينَ അഹങ്കാരികളായ നിലയില്‍, അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ട്. بِهِ سَامِرًا അതില്‍ രാക്കഥ പറഞ്ഞുകൊണ്ട്. تَهْجُرُونَ നിങ്ങള്‍ പിച്ചുപറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു, തോന്ന്യാസം പറഞ്ഞു കൊണ്ട്.

സാരം: മനുഷ്യന് അനുഷ്ഠിക്കാന്‍ കഴിയാത്ത ശാസനകളൊന്നും അല്ലാഹു അവരില്‍ ചുമത്തിയിട്ടില്ല; അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിക്കുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അവിശ്വാസികള്‍ അതൊന്നും ഗൗനിക്കാതെ അന്ധതയിലും, അശ്രദ്ധയിലും കഴിഞ്ഞു കൂടുകയാണ്. 57-60ല്‍ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള സല്‍കര്‍മ്മങ്ങളൊന്നും അവര്‍ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിന് നേരെ വിപരീതമാണ് അവരുടെ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങള്‍. ഖുര്‍ആനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുക, നബിയെ പരിഹസിക്കുക, സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദ്രവിക്കുക മുതലായവയാണ് അവരുടെ ജോലി. അവര്‍ക്ക് നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങളില്‍ വഞ്ചിതരായി തങ്ങള്‍ക്ക് എന്തും ചെയ്യാമെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് അവരുള്ളത്. എന്നാല്‍ ഈ നില അധികം തുടര്‍ന്നുപോകയില്ല. താമസിയാതെ ആ സുഖസൗകര്യങ്ങളില്‍നിന്നും അവര്‍ പിടിച്ച് ശിക്ഷിക്കപ്പെടും. അപ്പോള്‍ അവര്‍ക്ക് തന്‍േറടം വരും. അവര്‍ വിളിച്ച് നിലവിളിക്കാന്‍ തുടങ്ങും. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്?!

ആ നിലവിളിക്ക് അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഭാഗത്തുനിന്നും മറുപടി ലഭിക്കുക ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: ''ഇന്നു നിലവിളികൂട്ടിയിട്ട് കാര്യമില്ല; യാതൊരു രക്ഷയും നിങ്ങള്‍ക്ക് ഇവിടെ കിട്ടുവാന്‍ പോകുന്നില്ല, എന്‍റെ ആയത്തുകള്‍ റസൂല്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഓതിക്കേള്‍പ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോള്‍

നിങ്ങളത് കേട്ടതുമില്ല, ചിന്തിച്ചതുമില്ല. കേൾക്കുമ്പോഴേക്കും നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം പോകുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്: മാത്രമല്ല, ഞങ്ങൾ ഖുറൈശികളാണ്, കഅ്ബഃയുടെ സംരക്ഷകൻമാരാണ് എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അഹങ്കാരം നടിക്കുകയും, കഅ്ബഃയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കൂട്ടംകൂടി ഖുർആനെക്കുറിച്ചും, നബിയെക്കുറിച്ചും പരിഹാസപൂർവ്വം രാക്കഥകളും, തോന്നിയ വാസവും പറഞ്ഞു കാലം കഴിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. ഇനി, ഇപ്പോൾ നിലവിളിച്ചതുകൊണ്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ല.''

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا۟ ٱلْقَوْلَ أَمْ جَآءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ ءَابَآءَهُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

68 (പറയുന്ന) വാക്ക് [ഖുർആൻ] അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ?! അഥവാ, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കൾക്ക് വന്നിട്ടില്ലാത്തതൊന്ന് ഇവർക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ?!

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا۟ رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٦٩﴾

69 അതല്ലെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ റസൂലിനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല-അതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണോ?!

أَمْ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةٌۢ ۚ بَلْ جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَـٰرِهُونَ ﴿٧٠﴾

70 അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് ഭ്രാന്തുണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നുവോ?! എന്നാൽ, (വാസ്തവത്തിൽ,) അദ്ദേഹം അവരുടെ അടുക്കൽ യഥാർത്ഥം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുകയാണ്; അവരിൽ അധികമാളുകളും, യഥാർത്ഥത്തെ വെറുക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

---

68 أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا എന്നാൽ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ. الْقَوْلَ വാക്ക്, പറയുന്നത്. أَمْ جَاءَهُم അഥവാ തങ്ങൾക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ. مَّا لَمْ يَأْتِ വന്നിട്ടില്ലാത്തത്. آبَاءَهُمُ അവരുടെ പിതാക്കൾക്ക്. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വൻമാരായ, മുമ്പുള്ളവരായ. 69 أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا അല്ലെങ്കിൽ അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെയോ. رَسُولَهُمْ അവരുടെ റസൂലിനെ. فَهُمْ അതിനാൽ അവർ. لَهُ അദ്ദേഹത്തെ. مُنكِرُونَ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ് (എന്നുണ്ടോ). 70 أَمْ يَقُولُونَ അല്ലെങ്കിൽ അവർ പറയുന്നുവോ. بِهِ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട് (എന്ന്). جِنَّةٌ ഭ്രാന്ത്. بَلْ എന്നാൽ, എങ്കിലും. جَاءَهُم അദ്ദേഹം അവർക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട്. وَأَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളുകളും. لِلْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ. كَارِهُونَ വെറുക്കുന്നവരാണ്.

ഒന്നാമതായിപ്പറഞ്ഞ ആക്ഷേപം അവർ ഖുർആനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ഈ ആക്ഷേപം പലപ്പോഴും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ച് പറയാറുള്ളതാണ്. കാരണം അവർ നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തക്കുന്നപക്ഷം അതിൻെറ സത്യതയും പരിശുദ്ധതയും അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടാതാരിക്കുകയില്ല. പിന്നീട് പറഞ്ഞ ആക്ഷേപങ്ങളുടെ സാരം, അവർ റസൂലിനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാകുന്നു. മുമ്പില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ വാദം അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല, മുമ്പും പല നബിമാരും ഇതേ സത്യപ്രബോധനവുമായിവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുഴുവൻ ചരിത്രവും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പരിശുദ്ധമായ സ്വഭാവപ്രകൃതിയും, സത്യസന്ധതയുമെല്ലാം അവർക്കറിയാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ഭ്രാന്ത് പിടിച്ചിരിക്കയാണെന്ന് അവരുടെ മനഃസാക്ഷിയെ മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ അവർക്ക് പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഖുർആനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാത്തതും, നബി(ﷺ)യുടെ ചര്യയും സ്വഭാവവും ഗൗനിക്കാതിരുന്നതുമാണ് അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറഞ്ഞ ആക്ഷേപങ്ങളുടെ ചുരുക്കം.

അപ്പോള്‍, ഖുര്‍ആനും, നബിചര്യയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ''ഇന്നവനും ഇന്നവനും പറഞ്ഞതു മാത്രം സ്വീകരിക്കുക'' എന്ന നയം-അതെ, ചില പണ്ഡിതന്‍മാരുടെയോ നേതാക്കളുടെയോ അഭിപ്രായങ്ങള്‍ മാത്രം സ്വീകരിച്ച് ഖുര്‍ആനും സുന്നത്തും ഗൗനിക്കാതെയുള്ള ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലീംകളുടെ പൊതുനില-എത്രമാത്രം ആക്ഷേപകരവും, ആപല്‍ക്കരവുമാണെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

وَلَوِ ٱتَّبَعَ ٱلْحَقُّ أَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

71 യഥാര്‍ത്ഥം അവരുടെ ഇച്ഛകള്‍ക്കനുസരിച്ചു വന്നിരുന്നുവെങ്കില്‍, ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയിലുള്ളവരും (എല്ലാം തന്നെ) കുഴപ്പത്തിലാകുമായിരുന്നു! പക്ഷേ, നാം അവരുടെ അടുക്കല്‍ അവര്‍ക്കുള്ള ഉപദേശവുംകൊണ്ട് ചെന്നിരിക്കുകയാണ്; എന്നാല്‍ അവരാകട്ടെ, അവരുടെ (ആ) ഉപദേശത്തില്‍നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു.

---

71 وَلَوِ اتَّبَعَ അനുസരിച്ചു വന്നിരുന്നുവെങ്കില്‍. الْحَقُّ യഥാര്‍ത്ഥം, സത്യം. أَهْوَاءَهُمْ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ. لَفَسَدَتِ നാശമടയുമായിരുന്നു, കുഴപ്പത്തിലാകുമായിരുന്നു. السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങള്‍. وَالْأَرْضُ ഭൂമിയും. وَمَن فِيهِنَّ അവയിലുലുള്ളവരും. بَلْ പക്ഷെ. أَتَيْنَاهُم നാം അവരുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്നിരിക്കുന്നു. بِذِكْرِهِمْ അവര്‍ക്കുള്ള ഉപദേശവും കൊണ്ട്. فَهُمْ എന്നാല്‍ അവര്‍. عَن ذِكْرِهِم അവരുടെ ഉപദേശത്തില്‍ നിന്ന്. مُّعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്.

അവര്‍ക്ക് സത്യോപദേശങ്ങള്‍ സ്വീകാര്യമാകേണമെങ്കില്‍, അവരുടെ ഇച്ഛകള്‍ക്കും അഭിപ്രായങ്ങള്‍ക്കും അനുസരിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങള്‍ നിലകൊള്ളുന്നത്. അഥവാ, ആരാധ്യന്‍മാര്‍ പലതുണ്ടായിരിക്കണം, ദൈവത്തിന് സന്താനമുണ്ടായിരിക്കണം, അക്രമവും അനീതിയും ന്യായമായിരിക്കണം, പാപങ്ങള്‍ പുണ്യങ്ങളായിരിക്കണം. (معاذ الله) ഇങ്ങിനെയാണ് യഥാര്‍ത്ഥത്തിലുള്ളതെങ്കില്‍, ധാര്‍മ്മികവ്യവസ്ഥയും, ലോകവ്യവസ്ഥയും-ലോകത്തിന്‍െറ നിലനില്‍പുതന്നെയും-അവതാളത്തിലായിപ്പോകുമായിരുന്നുവന്ന് വ്യക്തമാണ്. ''ആകാശഭൂമികളില്‍ അല്ലാഹു അല്ലാതെ വല്ല ഇലാഹുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കില്‍, അതുരണ്ടും നാശമടയുമായിരുന്നു!''(لو كان فيهما الهة الا الله لفسدتا)

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٧٢﴾

72 (നബിയേ,) ഒരു പക്ഷേ, നീ അവരോട് വല്ല പുറപ്പാടും [ആദായവും] ചോദിക്കുന്നുണ്ടോ?!- എന്നാല്‍, നിന്‍െറ റബ്ബിന്‍െറ (പക്കല്‍നിന്നുള്ള) പുറപ്പാട് ഏറ്റവും നല്ലതാകുന്നു. അവന്‍, ഉപജീവനം നല്‍കുന്നവരില്‍വെച്ച് ഏറ്റവും നല്ലവനത്രെ.

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

73 നിശ്ചയമായും, നീ അവരെ നേരായ മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയാകുന്നു.

وَإِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ عَنِ

74 പരലോകത്തില്‍ വിശ്വസിക്കാത്തവരാകട്ടെ, (ആ) മാര്‍ഗ്ഗം വിട്ടുതെറ്റിപ്പോകുന്നവര്‍

ٱلصِّرَٰطِ لَنَٰكِبُونَ ﴿٧٤﴾

തന്നെയാണ്.

72 أَمْ അതല്ല, ഒരു പക്ഷേ. تَسْأَلُهُمْ നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്നുവോ. خَرْجًا വല്ല പുറപ്പാടും, ആദായവും. فَخَرَاجُ رَبِّكَ എന്നാൽ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പുറപ്പാട്, ആദായം. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ്. وَهُوَ അവൻ. خَيْرُ الرَّازِقِينَ ഉപജീവനം (ആഹാരം) നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു. 73 وَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لَتَدْعُوهُمْ നീ അവരെ ക്ഷണിക്കുന്നു. إِلَى صِرَاطٍ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക്. مُّسْتَقِيمٍ നേരായ, ചൊവ്വായ. 74 وَإِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. عَنِ الصِّرَاطِ മാർഗ്ഗം വിട്ട്. لَنَاكِبُونَ തെറ്റിപ്പോകുന്നവർ തന്നെയാണ്.

സാരം: നബിയേ! അല്ലാഹുവിൻെറ ദൗത്യം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് താൻ അവരുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന കാരണം കൊണ്ടാണോ അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്? അല്ല, താൻ അവരിൽനിന്ന് ഒന്നും ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല; അതിന് ആവശ്യവുമില്ല. തനിക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള മഹത്തായ പ്രതിഫലം തന്നെ മതി. താൻ അവരെ യാതൊരു വളവും വക്രതയുമില്ലാത്ത നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് തന്നെയാണ് ക്ഷണിക്കുന്നതും. പക്ഷേ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത അവർ ആ സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഭാവമില്ലാതെ തെറ്റിപ്പോകുക മാത്രമാണ്.

۞ وَلَوْ رَحِمْنَٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن ضُرٍّ لَّلَجُّوا۟ فِى طُغْيَٰنِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾

75 നാം അവരോട് കരുണ കാണിക്കുകയും, അവരിലുള്ള വിഷമം നീക്കുകയും ചെയ്താലും, അവർ തങ്ങളുടെ അതിക്രമത്തിൽ അന്ധാളിച്ചുകൊണ്ട് ശഠിച്ചു നിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَلَقَدْ أَخَذْنَٰهُم بِٱلْعَذَابِ فَمَا ٱسْتَكَانُوا۟ لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾

76 നാം അവരെ ശിക്ഷകൊണ്ട് പിടിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട്, അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന് കീഴൊതുങ്ങിയില്ല; അവർ (അവനോട്) താഴ്മ കാണിക്കുന്നുമില്ല!-

حَتَّىٰٓ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾

77 കഠിന ശിക്ഷയുടെതായ ഒരു കവാടം അവരിൽ നാം തുറക്കുന്നതായാൽ-അപ്പോഴതാ, അവർ അതിൽ ആശയറ്റ് പോകുന്നവരായിരിക്കും-അതുവരെക്കും (അവർ ഈ നില തുടരും.)

75 وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് കരുണ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ. وَكَشَفْنَا നാം നീക്കം ചെയ്യുകയും, തുറവിയാക്കുകയും. مَا بِهِم അവരിലുള്ളതിനെ. مِّن ضُرٍّ വിഷമമായിട്ട്. لَّلَجُّوا അവർ ശഠിച്ചു നിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. فِي طُغْيَانِهِمْ അവരുടെ അതിക്രമത്തിൽ. يَعْمَهُونَ അന്ധാളിച്ചുകൊണ്ട്, പരിഭ്രമിച്ചുകൊണ്ട്. 76 وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم തീർച്ചയായും അവരെ നാം പിടിച്ചു, പിടിക്കുകയുണ്ടായി. بِالْعَذَابِ ശിക്ഷകൊണ്ട്. فَمَا اسْتَكَانُوا എന്നിട്ട് അവർ കീഴൊതുങ്ങിയില്ല. لِرَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിന്. وَمَا يَتَضَرَّعُونَ അവർ താഴ്മ കാണിക്കുന്നുമില്ല. 77 حَتَّى إِذَا فَتَحْنَا അങ്ങനെ നാം തുറക്കുമ്പോൾ. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. بَابًا ഒരു കവാടം (വാതിൽ), ഒരുവകുപ്പ്. ذَا عَذَابٍ ശിക്ഷയുടേതായ. شَدِيدٍ കഠിനമായ. إِذَا هُمْ അപ്പോഴതാ അവർ. فِيهِ അതിൽ. مُبْلِسُونَ ആശയറ്റവരാകുന്നു, നിരാശപ്പെട്ടവരാകുന്നു(അതുവരേക്കും).

ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ ما بهم من ضر (അവരിലുള്ള വിഷമം) എന്ന് പറഞ്ഞത് പരലോക ശിക്ഷയാണെന്നാണ് ചിലർ പറയുന്നത്. അതായത്: പരലോകശിക്ഷ കാണുമ്പോൾ അവർ നില വിളി കൂട്ടുന്നതനുസരിച്ച് അവരെ ഭൂമിയിലേക്ക് വീണ്ടും മടക്കി ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്താൽ പോലും, അവർ പഴയപടി ദുർന്നടപ്പിൽ ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയാണുണ്ടാവുക എന്ന് സാരം. ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه –الانعام ٢٨ (അവർ-ഭൂമിയിലേക്ക്-മടക്കപ്പെട്ടാലും, അവരോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ട തിലേക്ക് അവർ വീണ്ടും പോകുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'വിഷമം' (ضر) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, ഖുറൈശികളിൽ ബാധിക്കുകയുണ്ടായ ക്ഷാമവും പട്ടി ണിയുമാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. അധിക മുഫസ്സിറുകളുടെയും അഭിപ്രായം ഇതാണ്. ഖുറൈ ശികളിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യം ക്ഷാമമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഥമാമഃ (ﷺ) നിമിത്തമുണ്ടായക്ഷാമമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശമെന്നത്രെ അധികപക്ഷവും പറയുന്നത്. പ്രസ്തുത സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്:-

മുഹമ്മദ്ബ്നു മസ്‌ലമഃ (محمد بن مسلة رض) യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അയക്കപ്പെട്ട ഒരു സൈന്യ സംഘം ഥുമാമാ: (ثمامة بن اثال رض) യെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി മദീനായിൽ കൊണ്ടുവന്നു. നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തെ പള്ളിയിൽ തടങ്ങലിൽ വെച്ചു. മൂന്ന് ദിവസം ഇസ്‌ലാമുമായുള്ള പരിചയം അദ്ദേ ഹത്തെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹം മുസ്‌ലീമായിക്കൊണ്ട് മക്കായിൽ 'ഉംറഃ' കർ മ്മം (العمرة) ചെയ്‌വാൻ ചെന്നു. യമാമഃയിലെ നേതാവായ അദ്ദേഹം, മുസ്‌ലിമായതിൽ ഖുറൈശി കൾ അതിയായ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവാണ് സത്യം! ആമാമഃയി ൽനിന്ന് റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ ഉത്തരവ് കൂടാതെ ഒറ്റമണി ധാന്യം ഇനി നിങ്ങൾക്ക് വരികയി ല്ല''. മക്കായിലേക്ക് ധാന്യം ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരുന്ന പ്രധാന കേന്ദ്രമായിരുന്നു അന്ന് യമാമഃപ്ര ദേശങ്ങൾ. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അത് നിറുത്തൽ ചെയ്തു. ഇത് നിമിത്തം മക്കക്കാർക്ക് വമ്പിച്ച പട്ടിണിയായി. 'ഇൽഹിസ്' (علهز) പോലും അവർ ഭക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. (പട്ടിണിക്കാലത്ത് രോമവും രക്തവും ചേർത്തുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാധനമാണത്.) ഖുറൈശികൾ ഒടുക്കം നബി (ﷺ) യെ സമീപിച്ചു. ''മുഹമ്മദേ! നീ ലോകർക്ക് കരുണയായി അയക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നല്ലേ പറയുന്നത്? ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ നീ (ബദ്റിൽവെച്ച്) വാളിനിരയാക്കി: ഞങ്ങളുടെ സന്താന ങ്ങളെ പട്ടിണിയിട്ടും കൊല്ലുവാനാണോ വിചാരിക്കുന്നത്? കുടുംബബന്ധം പാലിക്കണമെന്ന് നീ പറയാറുണ്ടല്ലോ, ഇത് കുടുംബം മുറിക്കലല്ലേ?'' എന്നിങ്ങിനെ ആവലാതിപ്പെട്ടു. തിരുമേനി ഉടനെത്തന്നെ, ''എൻെറ നട്ടുകാർക്ക് ഭക്ഷണം വിട്ടുകൊടുക്കണം'' എന്ന് ഥുമാമഃ(ﷺ)ക്ക് കത്തെഴുതി. പിന്നീട് പഴയപടി തുടരുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൽ (ولقد اخذنا هم بالعذاب) (നാം അവരെ ശിക്ഷകൊണ്ട് പിടിക്കുക യുണ്ടായി) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഈ സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രാ യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബദർയുദ്ധത്തിൽ 70 ഖുറൈശി നേതാക്കൾ കൊല്ലപ്പെട്ടതിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് പറഞ്ഞ താണെന്നാണ് അധികമാളുകളുടെയും അഭിപ്രായം. മൂന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ 'കഠിന ശിക്ഷയു ടേതായ കവാടം' بابا ذاعذاب شديد എന്ന് പറഞ്ഞത് പരലോകശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുതന്നെ. മേൽ കാണിച്ച ഏത് അഭിപ്രായം നാം സ്വീകരിച്ചാലും, ആയത്തുകളുടെ സാരം വ്യക്തമാണ്; ആ അവിശ്വാസികളിലുള്ള വിഷമങ്ങൾ നീക്കി കരുണ ചെയ്താലും അതിന് നന്ദി കാണിക്കുകയോ, തങ്ങളുടെ ധിക്കാരത്തിൽ നിന്ന് പിൻവാങ്ങുകയോ അവർ ചെയ്കയില്ല. അവർ പാഠം പഠിക്കുകയുമില്ല. ഖിയാമത്ത് നാളിലെ ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമ്പോഴാണ് അവർ കണ്ണ് തുറ ക്കുക. പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് ഫലം ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന്, ഈ മൂന്ന് ആയത്തുകളും മദീനയിൽ അവതരിച്ചതായിരിക്ക ണമെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ സൂറത്ത് മക്കീ സൂറത്തുകളിൽപെട്ടതാണെന്ന് മിക്കവാറും മുഫ സ്സിറുകൾ സൂറത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ പറഞ്ഞു കാണാമെങ്കിലും, ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങൾ മദീനാ

യിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് ചില മഹാൻമാർ പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്താത്തവരും, വിവരണത്തിൽ മേൽകണ്ട നില കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്തുകാണാം.

വിഭാഗം-5

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَـٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

78 അവനാണ് (അല്ലാഹുവാണ്) നിങ്ങൾക്ക് കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, ഹൃദയങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവൻ, നിങ്ങൾ അൽപ്പ മാത്രമേ നന്ദിചെയ്യുന്നുള്ളു.

وَهُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

79 അവൻ തന്നെയാണ്, നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയവനും; അവൻെറ അടുക്കലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَهُوَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ وَلَهُ ٱخْتِلَـٰفُ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

80 അവൻ തന്നെയാണ്, ജീവിപ്പിക്കുകയും, രമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും; രാവും, പകലും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതും അവൻെറ വകയാണ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുന്നില്ലേ?!

بَلْ قَالُوا۟ مِثْلَ مَا قَالَ ٱلْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾

81 എന്നാൽ, പൂർവ്വികൻമാർ പറഞ്ഞ (അതേ) മാതിരി അവർ പറയുകയാണ്;-

قَالُوٓا۟ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَـٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾

82 അവർ പറയുന്നു: ''ഞങ്ങൾ മരിക്കുകയും, മണ്ണും എല്ലുമായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ, ഞങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കുമെന്നോ?!'' (അത് സംഭവ്യമല്ല.)

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هَـٰذَا مِن قَبْلُ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّآ أَسَـٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

83 ''ഞങ്ങളോടും, മുമ്പ് ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളോടും ഇത് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇത് പൂർവ്വികൻമാരുടെ പഴങ്കഥകളല്ലാതെ (വേറെ) ഒന്നുമല്ല.''

---

78 وَهُوَ അവനാണ്. الَّذِي أَنشَأَ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവൻ. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. السَّمْعَ കേൾവി. وَالْأَبْصَارَ കാഴ്ചകളും. وَالْأَفْئِدَةَ ഹൃദയങ്ങളും. قَلِيلاً مَّا അല്പമാത്രമേ. تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യുന്നു(ള്ളു). 79 وَهُوَ അവൻ തന്നെ. الَّذِي ذَرَأَكُمْ നിങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവൻ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്കുതന്നെ. تُحْشَرُونَ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 80 وَهُوَ الَّذِي അവൻ തന്നെയാണ് യാതൊരുവനും. يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَيُمِيتُ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ളവൻ). وَلَهُ അവൻെറ വകയാണ്, അവൻേറതാണ്. اخْتِلَافُ اللَّيْلِ രാവുവ്യത്യാസപ്പെടുന്നത്. وَالنَّهَارِ പകലും. أَفَلاَ تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുന്നില്ലേ. 81 بَلْ എന്നാൽ, പക്ഷേ. قَالُوا അവർ പറയുകയാണ്. مِثْلَ مَا قَالَ പറഞ്ഞതുപോലെ. الْأَوَّلُونَ പൂർവ്വികൻമാർ, മുമ്പുള്ളവർ. 82 قَالُوا അവർ പറയുന്നു. أَإِذَا مِتْنَا നാം മരണപ്പെട്ടിട്ടാണോ. وَكُنَّا നാം ആയിത്തീരുകയും. تُرَابًا മണ്ണ്. وَعِظَامًا എല്ലുകളും. أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ നിശ്ചയമായും നാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നത്?. 83 لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ തീർച്ചയായും ഞങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. وَآبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളോടും. هَذَا ഇത്, ഇക്കാര്യം. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പുതന്നെ. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ أَسَاطِيرُ പഴങ്കഥകളല്ലാതെ, പുരാണ കഥകളല്ലാതെ. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ.

''മരണാനന്തരം വീണ്ടും ഉയർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നതാണെന്ന് ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളോടെന്നപോലെ, ഞങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളോടും ചിലർ-തങ്ങൾ ദൈവദൂതൻമാരാണെന്ന് നടിച്ചുകൊണ്ട്-ഉറപ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയിട്ട് കാലം കുറേയായി. ഇനിയും അത് സംഭവിച്ചു കാണുന്നില്ല. ആരോ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ ചില പഴഞ്ചൻ വർത്തമാനം മാത്രമാണിത്.'' എന്നൊക്കെയാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഇതുപോലെ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ആളുകളിൽനിന്ന് ഇന്നും നാം കേൾക്കാറുള്ളതാണല്ലോ. പക്ഷേ, അന്നത്തെ മുശ്‌രിക്കുകൾ മിക്കവാറും സ്രഷ്ടാവിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല. ആകാശഭൂമികളുടെ നിയന്ത്രണം അല്ലാഹുവിൻെറ കയ്യിലാണെന്നതും അവർ നിഷേധിച്ചിരുന്നില്ല, എന്നുമാത്രം. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:-

قُل لِّمَنِ ٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهَآ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

84 (നബിയേ!) ചോദിക്കുക: ''ഭൂമിയും, അതിലുള്ളവരും ആരുടേതാണ്- നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമെങ്കിൽ (പറയൂ)?!''

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

85 അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളും: ''അല്ലാഹുവിൻേറതാണ്'' എന്ന്. പറയുക: ''എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ?!''

قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبْعِ وَرَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

86 ചോദിക്കുക: ''ഏഴ് ആകാശങ്ങളുടെ നാഥനും, മഹത്തായ 'അർശി'ൻെറ [സിംഹാസനത്തിൻെറ] നാഥനും ആരാണ്?!''

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾

87 അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളും: (''അതും) അല്ലാഹുവിൻേറതാണ്'' എന്ന്. പറയുക: ''എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!''

قُلْ مَنۢ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾

88 ചോദിക്കുക: ''എല്ലാ വസ്തുവിൻെറയും ഭരണാധികാരം തൻെറ കൈവശമാണ്, അവനാണ് രക്ഷ നൽകുന്നത്, അവനെതിരിൽ രക്ഷ നൽകപ്പെടുകയുമില്ല-ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരുവൻ ആരാണ്? -നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമെങ്കിൽ (പറയൂ)!''

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

89 അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളും: ''(അതെല്ലാം) അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്'' എന്ന്. പറയുക: ''എന്നാൽ എങ്ങിനെയാണ്, നിങ്ങൾ മായത്തിലകപ്പെട്ടു പോകുന്നത്?!''

بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِٱلْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٩٠﴾

90 പക്ഷേ, (വാസ്തവത്തിൽ) നാം അവർക്ക് യഥാർത്ഥവുംകൊണ്ട് ചെന്നിരിക്കുകയാണ്; നിശ്ചയമായും അവരാകട്ടെ, കള്ളവാദികളുമാണ്.

---

84 قُلْ പറയുക, ചോദിക്കുക. لِّمَنِ ആർക്കാണ്, ആരുടേതാണ്. ٱلْأَرْضُ ഭൂമി. وَمَن فِيهَا അതിലുള്ളവരും. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം (എന്നുണ്ടെങ്കിൽ). 85 سَيَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളും, പറഞ്ഞേക്കും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. قُلْ പറയുക. أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

എന്നാൽ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ, ഓർക്കുന്നില്ലേ. 86 قُلْ പറയുക, ചോദിക്കുക. مَن ആരാണ്. رَّبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബ്, നാഥൻ. السَّبْعِ ഏഴ്, ഏഴായ. وَرَبُّ الْعَرْشِ അർശിൻെറ റബ്ബും. الْعَظِيمِ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച. 87 سَيَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞേക്കും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. قُلْ പറയുക, ചോദിക്കുക. أَفَلَا تَتَّقُونَ എന്നാൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ. 88 قُلْ പറയുക, ചോദിക്കുക. مَن ആരാണുള്ളത്. بِيَدِهِ അവൻെറ കൈവശമാണ്. مَلَكُوتُ ഭരണാധികാരം, രാജാധിപത്യം. كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിൻെറയും. وَهُوَ يُجِيرُ അവൻ രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്യും. وَلَا يُجَارُ രക്ഷ നൽകപ്പെടുകയുമില്ല. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ (അവനെതിരിൽ). إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു, നിങ്ങൾക്കറിയാം (എങ്കിൽ). 89 سَيَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. قُلْ പറയുക. فَأَنَّىٰ എന്നാൽ എങ്ങിനെയാണ്. تُسْحَرُونَ നിങ്ങൾ മായത്തിലകപ്പെടുന്നു(മയക്കപ്പെടുന്നു). 90 بَلْ എന്നാൽ, പക്ഷേ. أَتَيْنَاهُم നാം അവർക്ക് ചെന്നിരിക്കുന്നു. بِالْحَقِّ സത്യവുമായി, യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട്. وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവരാകട്ടെ. لَكَاذِبُونَ കള്ളവാദികളുമാണ്, കളവ് പറയുന്നവർതന്നെ.

ആകാശഭൂമികളും, അവയിലെ വസ്തുക്കളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിമേതാണ്, അവൻെറ സൃഷ്ടിയും അവൻെറ ഉടമയിലുമാണ്. അവയുടെ മുഴുവൻ നിയന്ത്രണവും, കൈകാര്യവും അവൻെറ പക്കലാണ് എന്നെല്ലാം മുശ്രിക്കുകളും വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് പിന്നെയും അവർ, വിഗ്രഹങ്ങൾ മുതലായ സൃഷ്ടികളെ ആരാധിച്ചും, അവരോട് പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വ്യക്തമായ ഈ അബദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച്-ഇതിൽപരം വമ്പിച്ച വഴിപിഴവ് വേറെ ഇല്ല തന്നെ-അവർ ഒട്ടും ചിന്തിക്കാത്തതിനെയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഓരോ ചോദ്യത്തിനും , ശരിക്കുള്ള മറുപടിയാണ് അവർക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. അവ ഓരോന്നും ബുദ്ധിയുള്ളവരെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്നവയുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, ഓരോ ചോദ്യത്തെയും തുടുർന്നുകൊണ്ട്, ''നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ; നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ'' എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നത്.

ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരത്തിൽ യാതൊരു ഭിന്നാഭിപ്രായവും ഇല്ലാതിരിക്കെ, അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധ്യൻമാരായി സ്വീകിരിക്കുവാൻ അവർ മുതിരുമ്പോൾ, അവരുടെ ബുദ്ധിക്ക് എന്തോ അമളി പിണഞ്ഞിരിക്കണമല്ലോ. അതെ, പൂർവ്വികൻമാരുടെ നടപടികൾ പരമ്പരാഗതമായി കണ്ടുവരികയും, അവയെ ന്യായീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവാസ്തവ പ്രസ്താവനകൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ മയങ്ങിപ്പോയിരിക്കുകയാണ്. അതിനെപ്പറ്റി പുനരാലോചന ചെയ്യുവാൻ അവർ തയ്യാറില്ലാതിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അവർക്കറിയാവുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിരിക്കെ, അവരോട് നബി (ﷺ) മുഖാന്തരം പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഷയം-തൗഹീദ് മുതലായവ-തികച്ചും ന്യായവും, സത്യവുമാണെന്നും, അവരുടെ വാദം തനി കളളവും, പൊള്ളയും ആണെന്നും സ്പഷ്ടമാണ്.

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِن وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَٰهٍ ۚ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾

91 അല്ലാഹു യാതൊരു സന്താനത്തെയും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല; അവനോടൊപ്പം യാതൊരു ഇലാഹും ഇല്ലതാനും. (ഉണ്ട്) എന്നുവരികിൽ, ഓരോ ഇലാഹും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതും കൊണ്ടുപോകുകയും, അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ മേൽ പൊങ്ങച്ചം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവർ വർണ്ണിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധൻ!

92 അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവനാണ് (അവൻ). അപ്പോൾ, അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്നും അവൻ മഹോന്നതനാകുന്നു.

عَـٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ فَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

---

91 مَا اتَّخَذَ اللهُ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല, ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. مِن وَلَدٍ യാതൊരു സന്താനത്തെയും. وَمَا كَانَ ഇല്ലതാനും. مَعَهُ അവനോടൊപ്പം. مِنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനും. إِذًا എന്നു വരികിൽ, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ. لَّذَهَبَ പോകുമായിരുന്നു. كُلُّ إِلَٰهٍ ഓരോ ഇലാഹും. بِمَا خَلَقَ താൻ സൃഷ്ടിച്ചതും കൊണ്ട്. وَلَعَلَا പൊങ്ങച്ചം കാണിക്കുകയും ചെയ്യും, ഔന്നത്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരുടെമേൽ, ചിലരോട്. سُبْحَانَ اللهِ അല്ലാഹു പരിശുദ്ധൻ. عَمَّا يَصِفُونَ അവർ വർണ്ണിച്ചു പറയുന്നതിൽ നിന്ന്. 92 عَالِمِ الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ്. وَالشَّهَادَةِ ദൃശ്യത്തെയും. فَتَعَالَىٰ അപ്പോൾ അവൻ മഹോന്നതനാകുന്നു, വളരെ ഉന്നതാനായിരിക്കുന്നു. عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന്.

അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരെ കൽപിക്കുക, സന്താനങ്ങളെ കൽപിക്കുക എന്നീ രണ്ടുതരം ശിർക്കിനെയും ഖണ്ഡിക്കുകയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. അവൻ മക്കളെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുമില്ല, അവനേടൊപ്പം വേറെ ഇലാഹുമില്ല, അവനല്ലാതെ മറ്റൊരു ഇലാഹ് ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. കാരണം: അവനെക്കൂടാതെ മറ്റുവല്ല ഇല്ലാഹും ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം അവർ തമ്മിൽ അധീകാരവടംവലിയും, അവകാശത്തർക്കവും അനിവാര്യമാണ്. ഇതൊന്നും കൂടാതെ, ലോകമൊട്ടുക്കും ഒരേ വ്യവസ്ഥയിൻകീഴിൽ നിലകൊള്ളുന്നത് ആർക്കും കാണാവുന്നതാണല്ലോ. ''പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ യാതൊരു ഏറ്റപ്പറ്റും നീ കാണുന്നതല്ല.'' 67:3 (ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت) അല്ലാഹുവാണെങ്കിൽ എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും, ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാണ്. എന്നിരിക്കെ അവന്റെ അറിവിൽപെടാത്ത ഒരു ഇലാഹു ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്ന് സങ്കൽപിക്കുകപോലും സാധ്യമല്ലതന്നെ.

വിഭാഗം-6

93 (നബിയേ,) പറയുക: ''റബ്ബേ! ഇവരോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനെ [ശിക്ഷയെ] വല്ലപ്പോഴും നീ എനിക്ക് കാണുമാറാക്കുകയാണെങ്കിൽ,-

قُل رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّى مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾

94 എന്റെ റബ്ബേ-അപ്പോൾ എന്നെ (ഈ) അക്രമികളായ ജനങ്ങളിൽ നീ പെടുത്തരുതേ!''

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِى فِى ٱلْقَوْمِ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٩٤﴾

95 നിശ്ചയമായും നാമാകട്ടെ, അവരോട് നാം താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിനെ നിനക്ക് കാട്ടിത്തരുവാൻ കഴിവുള്ളവർ തന്നെയാകുന്നു

وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَـٰدِرُونَ ﴿٩٥﴾

---

93 قُلْ പറയുക. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. إِمَّا تُرِيَنِّي നീ എനിക്ക് (വല്ലപ്പോഴും) കാണിച്ചുതരികയാണെങ്കിൽ. مَا يُوعَدُونَ അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. 94 رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ . فَلَا تَجْعَلْنِي അപ്പോൾ എന്നെ നീ ആക്കരുതേ (പെടുത്തരുതേ). فِي الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽ. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ. 95 وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാമാകട്ടെ. عَلَىٰ أَن نُّرِيَكَ നിനക്ക് കാണിച്ചുതരുവാൻ. مَا نَعِدُهُمْ നാം അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിനെ. لَقَادِرُونَ കഴിവുള്ളവർ തന്നെയാണ്.

പരലോകനിഷേധം, അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരേയും മക്കളെയും സങ്കൽപിക്കൽ, ആദിയായ ഓരോന്നും, അവരെ താക്കീതുചെയ്തുവരുന്ന ശിക്ഷ ഉടനെത്തന്നെ നടപ്പിൽവരുത്തുവാൻ തികച്ചും മതിയായ കാരണങ്ങളത്രെ. അതുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) കാണെത്തന്നെ-അവിടുന്ന് ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ-അത് സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷിച്ചു തരേണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. ശിക്ഷ തൽക്ഷണം തന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ധാരാളം കഴിവുണ്ട്. പക്ഷേ, അവൻ തൻെറ അതിയായ അനുഗ്രഹം നിമിത്തം അത് നടപ്പാക്കാതിരിക്കുകയും, ഒരു നിശ്ചിത അവധിവരേക്ക് നീട്ടിവെക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം. ഇവരെപ്പോലെയുള്ള കടുത്ത ജനങ്ങളുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ, അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളാകുന്ന രോഗങ്ങൾ ബാധിക്കാതെ രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ രണ്ട് പ്രധാന ഔഷധങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ٱلسَّيِّئَةَ ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

96 ഏറ്റവും നല്ല കാര്യമേതോ അതുകൊണ്ട് തിൻമയെ നീ തടുത്തുകൊള്ളുക. അവർ വർണ്ണിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ ﴿٩٧﴾

97 (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്യുക: ''എൻെറ റബ്ബേ! പിശാചുക്കളുടെ ദുർബോധനങ്ങളിൽനിന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് രക്ഷതേടുന്നു;

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾

98 ''അവർ, എൻെറ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരാകുന്നതിൽ നിന്നും-റബ്ബേ-ഞാൻ നിന്നോട് രക്ഷതേടുന്നു.''

---

96 اِدْفَعْ നീ തടുക്കുക, തടയുക. بِالَّتِي യാതൊരു കാര്യംകൊണ്ട്. هِيَ أَحْسَنُ അത് ഏറ്റവും നല്ലതാണ്. السَّيِّئَةَ തിൻമയെ. نَحْنُ നാം. أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം(ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَصِفُونَ അവർ വർണ്ണിച്ചു പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി. 97 وَقُل പറയുകയും ചെയ്യുക. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. أَعُوذُ ഞാൻ രക്ഷ തേടുന്നു, ശരണം തേടുന്നു. بِكَ നിന്നോട്, നിന്നിൽ. مِنْ هَمَزَاتِ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്ന്, ദുർബോധനങ്ങളിൽ നിന്ന്. الشَّيَاطِينِ പിശാചുക്കളുടെ. 98 وَأَعُوذُ ഞാൻ രക്ഷതേടുകയും ചെയ്യുന്നു. بِكَ നിന്നോട്. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. أَن يَحْضُرُونِ അവർ എൻെറ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരാകുന്ന (ഹാജറാകുന്ന) തിൽനിന്ന്.

ഒന്നാമത്തെ ഉപദേശം, തിൻമകളെ ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ തടുത്തുകൊള്ളണമെന്നാണ്, ക്ഷമ, സഹനം, മാപ്പ്, വിട്ടുവീഴ്ച, നല്ലവാക്ക്, ഇങ്ങോട്ട് തിൻമ ചെയ്തവനോട് അങ്ങോട്ട് നൻമചെയ്യുക മുതലായവയാണ് 'ഏറ്റവും നല്ല കാര്യം' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. ഇതേ ഉപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള മറ്റൊരു ആയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

ادفع بالتى هي احسن فاذ الذى بينك وبينه عداوة كأنه ولي حميم – حم السجدة

സാരം: (ഏറ്റവും നല്ലകാര്യംകൊണ്ട് തടുത്ത് കൊള്ളുക. എന്നാൽ, നീയുമായി ശത്രുതയുള്ളവൻ ഒരു ഉറ്റ ബന്ധുവെപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നതാണ്. 41: 34) ഹാ! എത്ര ഫലപ്രദമായ

ഔഷധമാണിത്! ഈ ആയത്തിൻെറ സാരത്തിൽ അനസ് (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''ഒരാൾ തൻെറ സഹോദരനെക്കുറിച്ച് അവനിൽ ഇല്ലാത്ത (കുറ്റം) വല്ലതും പറയുന്നതായാൽ അവൻ അവനോട് ഇങ്ങിനെ പറയണം: നീ കളവ് പറയുകയാണെങ്കിൽ നിനക്ക് പൊറുത്ത് തരുവാൻ ഞാൻ അല്ലാഹുവോട് ചോദിക്കുന്നു. നീ നേര് പറയുകയാണെങ്കിൽ എനിക്ക് പൊറുത്തുതരുവാൻ ഞാൻ അല്ലാഹുവോട് ചോദിക്കുന്നു.''
(ان كنت كاذبا فانى اسأل الله ان يغفر لك وان كنت صدقا فانى اسأل الله ايغفرلى)

രണ്ടാമത്തെ ഉപദേശം: പിശാചുക്കളുടെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നും, അവരുടെ സമീപനങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷ നൽകുവാനായി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നാകുന്നു. ആദ്യത്തേത് പുറമെ ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള ഔഷധമാണെങ്കിൽ ഇത്, അകത്തേക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ളതാണെന്ന് പറയാം. പിശാചിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ദുഷ്പ്രേരണകളും, അത് നിമിത്തം മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് ഉളവാകുന്ന തിൻമകളുമെല്ലാം 'ദുർബ്ബോധനങ്ങൾ' (همزات) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ അടങ്ങുന്നു. പിശാചുക്കൾ അടുത്ത് വരുവാൻപോലും ഇടയാകാതെ രക്ഷിക്കേണമേ, എന്നാണ് പ്രാർത്ഥനയിലെ രണ്ടാം വാക്യം കുറിക്കുന്നത്. ദുർബ്ബോധനങ്ങളും, ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളും നടത്തുന്ന മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളും, ജിൻപിശാചുക്കളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ഉറങ്ങുവാൻ പോകുമ്പോൾ താഴെ കാണുന്ന 'ദുആ' ചെയ്വാൻ നബി (ﷺ) സഹാബികൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ഇബ്നു ഉമർ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുട്ടികൾക്ക് അത് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഇമാം അഹ്മദ് (ﷺ) മുതലായ പലരും രിവായത്ത് ചെയ്യുന്നു:-
بسم الله اعوذ بكلمات الله التامة من غضبه وغقابه وشر عباده ومن همزات الشياطين وان يحضرون –رواه احمد وابو داود والترمذى

സാരം: (അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ പരിപൂർണ്ണ വാക്യങ്ങൾ മുഖേന, അവൻെറ കോപത്തിൽനിന്നും, അവൻെറ ശിക്ഷാനടപടിയിൽനിന്നും, അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ദോഷത്തിൽ നിന്നും, പിശാചുക്കളുടെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നും, അവർ എൻെറ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരാകുന്നതിൽനിന്നുമെല്ലാം ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു.)

അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനകൾ അനുസരിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ചവരുത്തിയവരും, അവിശ്വാസികളും മരണത്തിന് മുമ്പായി അവരുടെ നിലപാടിൽ മാറ്റം വരുത്താതിരിക്കുന്നപക്ഷം, മരണവേളയിൽ അവരുടെ അന്ത്യാവസ്ഥ എങ്ങിനെയിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ ٱلْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ٱرْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

99 അങ്ങനെ, (ഒടുക്കം) അവരിൽ ഒരാൾക്ക് മരണം വന്നെത്തുമ്പോൾ അവൻ പറയും: ''റബ്ബേ! എന്നെ മടക്കിത്തരുവിൻ,-

لَعَلِّىٓ أَعْمَلُ صَٰلِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ كَلَّآ ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ۖ وَمِن وَرَآئِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

100 ഞാൻ ഉപേക്ഷ വരുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ ഞാൻ സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചേക്കാം!'' എന്ന്. ഒരിക്കലുമില്ല! അതൊരുവാക്യം-അവനത് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു (-അത്രമാത്രം). അവരുടെ അപ്പുറം, അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം വരേക്കും ഒരു (തരം) വേലിമറയുമുണ്ട്. [അതുവരെ മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ വിടുന്നതല്ല.]

99 حَتَّىٰ അങ്ങനെ (ഇതുവരെക്കും). إِذَا جَاءَ വന്നാൽ, വരുമ്പോൾ. أَحَدَهُمُ അവരിൽ ഒരാൾക്ക്. الْمَوْتُ മരണം. قَالَ അവൻ പറയും. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. ارْجِعُونِ എന്നെ മടക്കിത്തരുവിൻ. 100 لَعَلِّي أَعْمَلُ ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചേക്കാം. صَالِحًا നല്ലത്, സൽക്കർമ്മം. فِيمَا تَرَكْتُ ഞാൻ ഉപേക്ഷ വരുത്തിയതിൽ, വിട്ടുകളഞ്ഞതിൽ. كَلاَّ ഒരിക്കലുമില്ല, അങ്ങിനെയല്ല, വേണ്ടാ. إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്. كَلِمَةٌ ഒരു വാക്യം, വാക്ക്. هُوَ അവൻ. قَائِلُهَا അത് പറയുന്നവനാണ് (അതുപറയുന്നു). وَمِن وَرَائِهِم അവരുടെ അപ്പുറമുണ്ട്, പിന്നിലുണ്ട്. بَرْزَخٌ ഒരു മറ, വേലിമറ, തടവ്. إِلَى يَوْمِ ദിവസംവരെ. يُبْعَثُونَ അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന.

മരണസമയം എത്തുകയും, അനന്തരം അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന കഠിനശിക്ഷകൾ കാണുമാറാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, തങ്ങളെ ഭൂമിയിലേക്ക് ഒന്നുകൂടി മടക്കിത്തരണമേ എന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് അവർ കേണപേക്ഷിക്കുന്നതാണ്. മടക്കിത്തരുന്നതായാൽ, മുമ്പ് തങ്ങൾ വരുത്തിയ വീഴ്ചകളെല്ലാം നികത്തി സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് സങ്കടപ്പെട്ട് പറയും. അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഉത്തരമാകട്ടെ, كَلاَّ (അതൊരിക്കലുമില്ല) എന്നുമാത്രം! അല്ലാഹു പറയുന്നു: അത് കേവലം ഒരു വാക്യമെന്നുമാത്രം-അവരത് വൃഥാ ഉരുവിടുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഒരു പ്രയോജനവും ആ വാക്ക് മൂലം ലഭിക്കുവാനില്ല. വല്ലവിധേനയും ചാടിപ്പോകുവാനാണെങ്കിൽ അതിനും സാധ്യമല്ല. കാരണം, ഖിയാമത്തുനാളിൽ എല്ലാവരും 'ഖബ്റു'കളിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുക്കേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ പുറത്തുപോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം അവർ ബന്ധനത്തിലുമായിരിക്കും. പിന്നത്തെ സ്ഥിതിയാണെങ്കിൽ അതിലേറെ ആപൽക്കരവും!

മരണവേളയിൽ മാത്രമല്ല, ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് പുനരെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോഴും, അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോഴും, നരകം കാണിക്കപ്പെടുമ്പോഴും, നരകത്തിൽവെച്ചും എല്ലാം തന്നെ അവിശ്വാസികൾ, തങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതാണെന്ന് ഖുർആൻെറ പല പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നുമായി മനസ്സിലാക്കാം. ഈ അപേക്ഷ തീർച്ചയായും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് അവർക്കറിയാമെങ്കിലും, ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം മൂലം അവരത് പറഞ്ഞുപോകുകയാണ്! معاذالله (അല്ലാഹു കാക്കട്ടെ!)

101 ഇനി, കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ -അന്ന്-അവർക്കിടയിൽ യാതൊരു കുടുംബബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല; അവരന്യോന്യം ചോദിക്കയുമില്ല.

فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿١٠١﴾

---

101 فَإِذَا نُفِخَ ഇനി ഊതപ്പെട്ടാൽ. فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ. فَلاَ أَنسَابَ അപ്പോൾ കുടുംബബന്ധങ്ങളില്ല. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം. وَلاَ يَتَسَاءَلُونَ അവരന്യോന്യം ചോദിക്കുന്നതുമല്ല.

ഖിയാമത്തുനാളിൽ എല്ലാവരെയും ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിക്കുവാനുള്ള ഊത്താണ് 'കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെട്ടാൽ' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആത്മാക്കളും ജഡങ്ങളും തമ്മിൽ കൂടിച്ചേർന്ന് രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള ക്ഷണത്തിൻെറ കാഹളമത്രെ അത്. 'ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം' എന്ന് കഴിഞ്ഞ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞ ആ ദിവസമാണിത്. അത് വന്നെത്തിയാൽ പിന്നെ, ഓരോരുത്തനും അവനവൻെറ കാര്യത്തിൽ മാത്രം ചിന്താകുലനായിരിക്കും. ബന്ധുമിത്രാദികളെപ്പറ്റിയോ മറ്റൊ യാതൊരു അന്വേഷണമാകട്ടെ, വിചാരമാകട്ടെ ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതെ, ''തൻെറ സഹോദരൻ, തൻെറ മാതാവ്, തൻെറ

പിതാവ്, തന്റെ സഹധർമ്മിണി, തന്റെ മക്കൾ എന്നിരിൽ നിന്നെല്ലാം മനുഷ്യൻ വിട്ടോടിപ്പോകുന്ന ദിവസം! അന്നത്തെ ദിവസം അവരിൽ ഓരോ മനുഷ്യന്നും അവനെ മതിയാക്കുന്ന-മറ്റൊരാളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ ഒഴിവില്ലാത്ത--ഓരോ കാര്യം ഉണ്ടായിരിക്കും!''

يوم يفر المرء من اخيه وامه وابيه وصاحبته وبنيه لكل امرأ منهم يومئذ شأن يغنيه – عبس

102 അപ്പോൾ ആരുടെ (സല്ക്കർമ്മത്തിന്റെ) തൂക്കങ്ങൾ ഘനമുള്ളതായോ ആ കൂട്ടർ തന്നെയാണ് വിജയികൾ!

فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾

103 ആരുടെ തൂക്കങ്ങൾ ലഘുവായിപ്പോയോ അവരാണ്, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവർ- (അതായത്:) നരകത്തിൽ സ്ഥിരവാസികൾ!

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فِى جَهَنَّمَ خَـٰلِدُونَ ﴿١٠٣﴾

104 നരകം അവരുടെ മുഖങ്ങളെ എരിച്ചുകളയും: അവരതിൽ മുഖം ചുളിച്ച് (പല്ലിളിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും.

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَـٰلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

---

102 فَمَن അപ്പോൾ ആർ, ഏതൊരുവൻ. ثَقُلَتْ ഘനമുള്ളതായി. مَوَازِينُهُ അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. هُمُ الْمُفْلِحُونَ അവർ തന്നെ വിജയികൾ. 103 وَمَن ആർ, ഏതൊരുവർ. خَفَّتْ ലഘുവായി. مَوَازِينُهُ അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ. فَأُلَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ്. أَنفُسَهُمْ ഞങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ. فِي جَهَنَّمَ നരകത്തിൽ. خَالِدُونَ സ്ഥിരവാസികളാണ്. 104 تَلْفَحُ എരിക്കും, കരിക്കും. وُجُوهَهُمُ അവരുടെ മുഖങ്ങളെ. النَّارُ അഗ്നി, നരകം. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. فِيهَا അതിൽ. كَالِحُونَ മുഖം ചുളിക്കുന്നവരായിരിക്കും, പല്ലിളിക്കുന്നവരായിരിക്കും.

അഗ്നിയുടെ കാഠിന്യം നിമിത്തം അവരുടെ അധരങ്ങൾ രണ്ടും പിളർന്നും, പല്ലുകൾ ഇളിഞ്ഞും, മുഖം ചുളിഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിക്കും. അവരോട് ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും:-

105 ''എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിത്തരപ്പെട്ടിരുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവയെ വ്യാജമാക്കിക്കളയുകയായിരുന്നുവല്ലോ!''

أَلَمْ تَكُنْ ءَايَـٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾

106 അവർ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങളുടെ ദൗർഭാഗ്യം ഞങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞു പോയി! ഞങ്ങൾ വഴിപിഴച്ച ജനതയുമായിരുന്നു!

قَالُوا۟ رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّينَ ﴿١٠٦﴾

107 ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങളെ ഇതിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിത്തരേണമേ! ഇനി, ഞങ്ങൾ (ഈ നില) ആവർത്തിച്ചാൽ, അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിശ്ചയമായും, അക്രമികളായിരിക്കും! (ഇക്കുറി മാപ്പ് നൽകേണമേ!)''

رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَـٰلِمُونَ ﴿١٠٧﴾

105 أَلَمْ تَكُنْ ആയിരുന്നില്ലേ. آيَاتِي എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ (വചനങ്ങൾ). تُتْلَى ഓതിത്തരപ്പെട്ടിരുന്നു(ഇല്ലേ). عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فَكُنتُم അപ്പോൾ നിങ്ങളായിരുന്നു. بِهَا അവയെ. تُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കി യിരുന്നു. 106 قَالُوا അവർ പറയും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. غَلَبَتْ കവിഞ്ഞുപോയി, ജയിച്ചടക്കി. عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെമേൽ. شِقْوَتُنَا ഞങ്ങളുടെ ദൗർഭാഗ്യം. وَكُنَّا ഞങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. قَوْمًا ഒരു ജനത. ضَالِّينَ പിഴച്ചവരായ, വഴിതെറ്റിയ. 107 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. أَخْرِجْنَا ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കിത്തരണേ. مِنْهَا ഇതിൽനിന്ന്. فَإِنْ عُدْنَا ഇനി ഞങ്ങൾ മടങ്ങിയാൽ, ആവർത്തി ച്ചാൽ. فَإِنَّا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. ظَالِمُونَ അക്രമികളാണ്.

മരണവേളയിൽ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ, ഇപ്പോൾ വീണ്ടും തങ്ങളെ ഭൂമിയി ലേക്ക് മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയാണ്. വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഒരിക്കൽ അബദ്ധം വന്നുപോയി, മേലിൽ ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ ആ നില ആവർത്തിക്കുകയില്ല, ആ നില തന്നെ ഞങ്ങൾ തുടർന്നേക്കുന്ന പക്ഷം ഞങ്ങളെ അക്രമികളാ യിക്കരുതാം, എന്നാണവർ അപേക്ഷിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടി:-

قَالَ ٱخْسَـُٔوا۟ فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾

108 അവൻ [അല്ലാഹു] പറയും: ‘‘നിങ്ങൾ അതിൽ നിന്ദ്യമായിക്കഴിയുവിൻ! എന്നോ ട് നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയും അരുത്!’’

إِنَّهُۥ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِى يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغْفِرْ لَنَا وَٱرْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١٠٩﴾

109 ‘‘നിശ്ചയമായും, എന്റെ അടിയാൻമാരി ൽ നിന്ന് ഒരു കക്ഷി പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരി ക്കുന്നു; ആകയാൽ നീ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും, ഞങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യുകയും വേണമേ! നീ കരുണചെയ്യു ന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണല്ലോ!’’

فَٱتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰٓ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِى وَكُنتُم مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾

110 ‘‘അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവരെ പരിഹാസ്യ മാക്കിത്തീർക്കുകയുണ്ടായി: അങ്ങനെ, അവർ [അവരെ പരിഹസിക്കുന്ന ജോലി] എന്റെ ഓർമ്മയെ, നിങ്ങളെ മറപ്പിച്ചുകള ഞ്ഞു. നിങ്ങൾ അവരെ സംബന്ധിച്ച് (പു ച്ഛമായി) ചിരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയുമായി രുന്നു.

إِنِّى جَزَيْتُهُمُ ٱلْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾

111 നിശ്ചയമായും, അവർ ക്ഷമ സ്വീകരിച്ചതു കൊണ്ട് ഇന്ന് ഞാൻ അവർക്ക്-‘‘അവർ തന്നെയാണ് ഭാഗ്യവാൻമാർ എന്ന്-പ്രതി ഫലം നൽകിയിരിക്കുന്നു.’’

---

108 قَالَ അവൻ പറയും. اخْسَؤُوا നിങ്ങൾ നിന്ദ്യമായിക്കഴിയുവിൻ. فِيهَا അതിൽ. وَلَا تُكَلِّمُونِ നിങ്ങൾ എന്നോട് സംസാരിക്കയും ചെയ്യരുത്. 109 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും കാര്യം. كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നു, ആയി രുന്നു. فَرِيقٌ ഒരു സംഘം, ഒരു കക്ഷി, ഒരു വിഭാഗം. مِّنْ عِبَادِي എന്റെ അടിയൻമാരിൽനിന്ന്. يَقُولُونَ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. فَاغْفِرْ لَنَا അതു കൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരേണമേ. وَارْحَمْنَا ഞങ്ങൾക്ക് കരുണയും ചെയ്യേണമേ. وَأَنتَ നീ, നീയാകട്ടെ. خَيْرُ الرَّاحِمِينَ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണ് (അല്ലോ). 110 فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവരെ ആക്കിത്തീർത്തു. سِخْرِيًّا പരിഹാസ്യം. حَتَّى أَنسَوْكُمْ അങ്ങനെ അവർ

നിങ്ങളെ മറപ്പിച്ചു (നിങ്ങൾ മറക്കുവാൻ കാരണമായി). ذِكْرِي എന്റെ സ്മരണയെ, ഓർമ്മയെ. وَكُنتُم നിങ്ങൾ ആകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. مِّنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി. تَضْحَكُونَ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. 111 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. جَزَيْتُهُمُ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകി. الْيَوْمَ ഇന്ന്. بِمَا صَبَرُوا അവർ ക്ഷമ സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ട്, സഹിച്ചതുകൊണ്ട്. أَنَّهُمْ അവർ ആണെന്ന്. هُمُ الْفَائِزُونَ ഭാഗ്യവാൻമാർ (വിജയികൾ) അവർതന്നെ (എന്ന്).

എന്റെ സത്യവിശ്വാസികളായ അടിയാൻമാർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവനോട് മാപ്പിനും കരുണക്കും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത് നിമിത്തം, നിങ്ങൾ അവരെ പരിഹസിക്കുകയും, പുച്ഛിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. അതേ ജോലിയിൽ നിങ്ങൾ മുഴുകിയിരിക്കയായിരുന്നു. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ എന്നെപ്പറ്റി ഒട്ടും ഓർമ്മിക്കാത്തവരായിത്തീർന്നു. നിങ്ങളുടെ പരിഹാസമർദ്ധനങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസം മുറുകെപ്പിടിച്ചുപോന്നത് നിമിത്തം ഇന്ന് അവർക്ക് ഞാൻ ശാശ്വതവിജയം പ്രതിഫലമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. എന്നു സാരം.

99-ാം വചനം മുതൽക്കുള്ള ആയത്തുകൾ മുശ്രിക്കുകളെയോ, അവിശ്വാസികളെയോ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്ന് ധരിക്കാവതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ വിലവെക്കാത്ത മഹാപാപികളായ വിശ്വാസികളെയും ബാധിക്കുന്നവയാണ് അവയെന്ന് അതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ സജ്ജനങ്ങളായ അടിയാൻമാരിൽ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

قَٰلَ كَمۡ لَبِثۡتُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾

112 അവൻ (അല്ലാഹു) പറയും: '' നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ എത്ര എണ്ണം കൊല്ലങ്ങൾ താമസിക്കുകയുണ്ടായി?''

قَالُواْ لَبِثۡنَا يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٖ فَسۡـَٔلِ ٱلۡعَآدِّينَ ﴿١١٣﴾

113 അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾ ഒരു ദിവസമോ, ഒരു ദിവസത്തിന്റെ (അല്പ) ഭാഗമോ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടാവും; എണ്ണം കണക്കാക്കിയവരോട് ചോദിച്ചുനോക്കുക. (ഞങ്ങൾക്കറിവില്ല.)''

قَٰلَ إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا قَلِيلٗاۖ لَّوۡ أَنَّكُمۡ كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ﴿١١٤﴾

114 അവൻ പറയും: ''നിങ്ങൾ അല്പമല്ലാതെ താമസിച്ചിട്ടില്ല;-നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ! (എന്നാൽ ഈ ദുരവസ്ഥയിൽ നിങ്ങൾ അകപ്പെടുമായിരുന്നില്ല.)

---

112 قَالَ അവൻ പറയും. كَمْ لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ എത്ര താമസിച്ചു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. عَدَدَ سِنِينَ എണ്ണം, കൊല്ലങ്ങൾ, കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണം. 113 قَالُوا അവർ പറയും. لَبِثْنَا ഞങ്ങൾ താമസിച്ചു, പാർത്തു. يَوْمًا ഒരു ദിവസം. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ. بَعْضَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിന്റെ കുറച്ചുഭാഗം. فَاسْأَلِ എന്നാൽ ചോദിച്ചുകൊള്ളുക. الْعَادِّينَ എണ്ണിയവരോട്, എണ്ണം കണക്കാക്കിയവരോട്. 114 قَالَ അവൻ പറയും. إِن لَّبِثْتُمْ നിങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടില്ല. إِلَّا قَلِيلًا അല്പമല്ലാതെ. لَوْ أَنَّكُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ. كُنتُمْ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്ക് അറിയുമായിരുന്നു (എങ്കിൽ).

ഇഹലോകജീവിതത്തെ സർവ്വപ്രധാനമായി ഗണിച്ചുകൊണ്ട് പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, അവഗണിക്കുകയും ചെയ്ത അവിശ്വാസികളോട് നരകത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ

ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ ചില ചോദ്യങ്ങളും, അടക്കവയ്യാത്ത സങ്കടത്തോടുകൂടി അതിന് അവർ നൽകുന്ന മറുപടിയുമാണിത്. ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ എത്രവർഷം താമസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ചോദ്യത്തിന്, ഒരു ദിവസമോ അതിൻെറ അംശമോ താമസിച്ചിരിക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ മറുപടി. പരലോക ജീവിതത്തിൻെറ അറ്റമില്ലാത്ത കാലദൈർഘ്യവും, അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന അസഹ്യമായ കാഠിന്യങ്ങളും കണ്ടപ്പോൾ-ഐഹിക ജീവിതത്തെ അതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം--അത് കേവലം അങ്ങേഅറ്റം പരിമിതമായിരുന്നവെന്ന് അവർ സമ്മതിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ നൻമതിൻമകളെല്ലാം എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്ന മലക്കുകൾക്കോ മറ്റോ അല്ലാതെ, ഞങ്ങൾക്കത് ശരിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും അവർ പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രത്യുത്തരം ഇതാണ്: 'ശരി, അവിടെ കുറഞ്ഞകാലം മാത്രമേ നിങ്ങൾ വസിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നത് നേരാണ്. ആ ജീവിതം ഇത്രയും നിസ്സാരമാണെന്ന് നിങ്ങൾ നേരത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നവെങ്കിൽ, ഈ ശാശ്വതമായ കഠിന ശിക്ഷക്കു നിങ്ങൾ വിധേയരാകുമായിരുന്നില്ല. ആ അൽപകാലജീവിതം നിങ്ങൾ പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞതു കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഈ കാലാകാല ജീവിതമത്രയും നിങ്ങൾ അപകടത്തിലാക്കിയിരിക്കയാണ്'. ഖബ്റുകളിൽ വെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയെ നിഷേധിക്കുന്ന ചിലർ ഈ ആയത്തുകളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് സൂറത്തിന്ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രത്യേക വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്. إن شاء الله

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

115 അപ്പോൾ, നിങ്ങളെ നാം വൃഥാ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുകയാണോ?!

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾

116 എന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള രാജാവായ അല്ലാഹു അത്യുന്നതനാകുന്നു;- അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല; ബഹുമാനപ്പെട്ട 'അർശി'ൻെറ [സിംഹാസനത്തിൻെറ] നാഥനാണ് (അവൻ).

وَمَن يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِندَ رَبِّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾

117 ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നതായാൽ- അവന് അതിന്ന് യാതൊരു രേഖയുമില്ല-അവൻെറ വിചാരണ അവൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽവെച്ചു തന്നെയായിരിക്കും. നിശ്ചയമായും കാര്യം: അവിശ്വാസികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.

وَقُل رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

118 (നബിയേ!) പറയുക: ''എൻെറ റബ്ബേ! പൊറുത്തുതരുകയും, കാരുണ്യം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! നീ കരുണചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണല്ലോ!''

---

115 أَفَحَسِبْتُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണക്കാക്കിയോ, വിചാരിച്ചിരിക്കുകയാണോ. أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാണെന്ന്. عَبَثًا വൃഥാ, വെറുതെ. وَأَنَّكُمْ നിങ്ങൾ ആണെന്നും. إِلَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക്. لاَ تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയില്ല(എന്നും). 116 فَتَعَالَى എന്നാൽ അത്യുന്നതനാകുന്നു. الله അല്ലാഹു. الْمَلِكُ രാജാവായ. الْحَقُّ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവനായ, സ്ഥിരമായുള്ളവനായ. لاَ إِلَهَ ഒരു ഇലാഹും (ആരാധ്യനും) ഇല്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. رَبُّ الْعَرْشِ അർശിൻെറ നാഥനാണ്. الْكَرِيمِ ബഹുമാനപ്പെട്ട. 117 وَمَن يَدْعُ ആരെങ്കിലും വിളിച്ചാൽ, പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ. مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവോടൊപ്പം. إِلَهًا آخَرَ വേറെ ഇലാഹിനെ. لاَ بُرْهَانَ രേഖയില്ല, തെളിവില്ല.. لَهُ

അവന്. بِهِ അതിന്. فَإِنَّمَا حِسَابُهُ എന്നാൽ അവൻെറ വിചാരണ. عِندَ رَبِّهِ അവൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ(തന്നെയായിരിക്കും). إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം). لاَ يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല. الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ. 118 وَقُل പറയുക. رَّبِّ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ. اغْفِرْ പൊറുത്തുതരേണമേ. وَارْحَمْ കരുണയും ചെയ്യേണമേ. وَأَنتَ നീയാകട്ടെ. خَيْرُ الرَّاحِمِينَ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണ്.

അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പലതും കഴിഞ്ഞ ആയതത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. കാര്യം അപ്രകാരമായിരിക്കെ, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെ വൃഥാ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടിരിക്കയാണെന്നും, അതിൽ യാതൊരു ഉദ്ദേശ്യവും യുക്തിയും അടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നും, നിങ്ങൾ എൻെറ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിവരികയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുകയാണോ? അഥവാ, ആ അല്പകാല ജീവിതം, കേവലം പ്രവർത്തനത്തിൻെറ യും പരീക്ഷണത്തിൻെറ യും കാലമാണെന്നും, സാക്ഷാൽ ഗുണദോഷഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ജീവിതം പരലോക ജീവിതമാണെന്നും നിങ്ങളെ ലക്ഷ്യസഹിതം ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ അത് വിലവെക്കുന്നില്ലേ? എന്നാൽ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം: അനശ്വരവും യഥാർത്ഥവുമായ അസ്തിത്വമുള്ളവനും, സർവ്വാധിരാജനും, ഏക ഇലാഹുമായുള്ളവൻ അല്ലാഹുമാത്രമാണ്; അഖിലാണ്ഡത്തിൻെറ സിംഹാസനാധിപതിയും അവൻതന്നെ. എന്നിരിക്കെ മറ്റൊരു ആരാധ്യനെ-ഇലാഹിനെ-സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം അത് തികച്ചും നിരർത്ഥവും, അന്യായവുമായിരിക്കും. ആർതന്നെ അത് പ്രവർത്തിച്ചാലും, അവൻ തക്ക ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ലംഘിക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുകയില്ല.

ഈ സൂറത്തിൻെറ ആരംഭം, തീർച്ചയായും സത്യവിശ്വാസികൾ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു قد افلح المؤمنون എന്നാണല്ലോ. അത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതോ 'നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികൾ വിജയിക്കുകയില്ല انه لا يفلح الكافرون എന്നുമാണ്. എടുപ്പും വെപ്പും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തം നോക്കുക! ഏറ്റവും അവസാനമായി, അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിനും, കാരുണ്യത്തിനും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവനിലേക്കുമാത്രം പ്രാർത്ഥന അർപ്പിക്കുവാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ഉപദേശിക്കുകയാണ്. ഏതൊരു പ്രാർത്ഥനനിമിത്തം അവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളെ പരിഹാസപാത്രമാക്കിയിരുന്നുവെന്ന് 109, 110 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവോ അതേ പ്രാർത്ഥന (ദുആ) തന്നെ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാമും ദുആ ചെയ്യുക: رب اغفر وارحم وانت خير الراحمين (രക്ഷിതാവേ! പൊറുത്തുതരുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും വേണമേ! നീ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കരുണചെയ്യുന്നവനാണേ!) امين

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് - 1

സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ 6 ലും മറ്റും പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും എന്നാൽ ആരാണ്? 'വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ'

معنى ما ملكت ايمانهم

സ്ഥാപിതതാല്പര്യത്തിനനുസരിച്ച് ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുള്ള ചിലർ ما ملكت ايمانهم (മാം-മലക്കത്ത്-ഐമാനു-ഹും) എന്ന വാക്കിന് ''അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻകീഴിൽ ജീവിക്കുന്നവർ'' എന്ന അർത്ഥം കൊടുത്ത് കാണുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണ് ഈ വാക്കിന് അർത്ഥം നൽകേണ്ടതെന്നും അവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇതിന് കാരണമായി രണ്ട് വാദങ്ങളാണ് അവർ കൊണ്ട് വരുന്നത്. 1) അതൊരു അലങ്കാരപ്രയോഗം (മജാസ്- مجاز) ആണെന്നും 2) ഇസ് ലാമിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള അടിമത്തവും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല (ആകയാൽ അടിമത്വം ധ്വനിക്കുന്ന

അർത്ഥം കൊടുക്കാവതല്ല) എന്നും. എങ്കിലും, ഇതേ കൂട്ടർതന്നെ ഈ വാക്കിന് ചിലപ്പോൾ അവരുടെ കൃതികളിൽ സൂറത്തുന്നീസാഉ് 3, 24, 25 എന്നീ ആയത്തുകളിൽ) കൊടുത്തു കാണുന്നത് നാം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള അതേ അർത്ഥം തന്നെയാണുതാനും. ഒരിടത്ത്: ''ഉടമസ്ഥതയിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള സ്ത്രീകൾ'' എന്നും, മറ്റൊരിടത്ത്: ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള സ്ത്രീകൾ എന്നും, മൂന്നാമതൊരിടത്ത്: 'ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അടിമ സ്ത്രീകൾ' എന്നും അർത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ തമ്മിൽ അല്പാല്പം അക്ഷരവ്യത്യാസം ഉണ്ടെങ്കിലും സാരത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളല്ല. എന്തോ കാരണത്താൽ അവിടങ്ങളിൽ അങ്ങിനെയെല്ലാം ആലോചിക്കാതെ മുമ്പ് പറഞ്ഞു പോയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, ''ഒരു പ്രകാരത്തിൽ ആ വാക്കിന്' വലംകൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയത് എന്നും തർജ്ജമകൊടുക്കാമെന്ന് ഇവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവർ പതുക്കെ സമ്മതിച്ചു കാണുന്നത്. ഏതായാലും അധീനത്തിൻ കിഴിൽ ജീവിക്കുന്നവർ'' എന്നാണുപോൾ ശരിയായ തർജ്ജമ?! ഭാര്യമാരിൽപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗം തന്നെയാണ് ഈ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശമെന്നും ഇവർ വാദിക്കുന്നു.

ഇതൊരു അലങ്കാരപ്രയോഗം ('മജാസ്') ആകുന്നുവെന്നുള്ളത് ശരിതന്നെ. സാക്ഷാൽ അർത്ഥം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുവാൻ തരമില്ലാതെ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരു അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കുകൾക്കാണല്ലോ 'മജാസ്'-അഥവാ അലങ്കാരപ്രയോഗം-എന്ന് പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഈ വാക്ക് 'മജാസാ'ണു എന്നു പറയുന്നതിൻെറ താല്പര്യമെന്താണെന്നും, ഈ വാക്കിൽ എവിടെയാണ് ഈ അലങ്കാരം അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതെന്നും നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. ملكت (മലക്കത്ത്) എന്ന ക്രിയയിലാണോ? അല്ല. 'ഉടമപ്പെടുത്തി' അല്ലെങ്കിൽ, 'ഉടമയാക്കി' എന്നാണതിൻെറ അർത്ഥം. ഈ ക്രിയയിലാണ് 'മജാസു'ള്ളതെങ്കിൽ അതിൻെറ അർത്ഥം 'അധീനത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിച്ചു' എന്നോ മറ്റോ ആണെന്ന് വാദിക്കാമായിരുന്നു. 'ഐമാൻ' ايمان എന്ന വാക്കിലാണോ മജാസുള്ളത്? അതുമല്ല. അതിന് വലങ്കൈകൾ എന്ന അസ്സൽ അർത്ഥം തന്നെയാണുള്ളതും. പിന്നെയോ? വാസ്തവത്തിൽ, 'ഐമാൻ' എന്ന നാമത്തെ 'മലക്കത്ത്' എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവാക്കിയതിലാണ് 'മജാസുള്ളത്' (*) കാരണം: 'ഐമാൻ' എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം വലങ്കൈകൾ എന്നാണല്ലോ. ഉടമപ്പെടുത്തുക എന്ന കാര്യം മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽപെട്ടതാണ്-വലങ്കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയല്ല അത് കൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഇവിടെ 'മജാസു'ണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടി വന്നത്. അപ്പോൾ 'അവരുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തി' ملكت الايمان എന്ന് പറയുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമാകുന്ന അലങ്കാരാർത്ഥം المعنى المجاز 'അവർ ഉടമപ്പെടുത്തി' എന്നാകുന്നു. ഇതാണ് ഈ വാക്ക് അലങ്കാരപ്രയോഗമാണെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. 'അവർ പ്രവർത്തിച്ചു' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'അവൻെറ കരങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗം അറബിയിലെന്നപോലെ മലയാളത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ 'പ്രവർത്തിച്ചു' എന്ന ക്രിയയുടെയോ 'കരങ്ങൾ' എന്ന നാമത്തിൻെറ യോ അർത്ഥത്തിലല്ല അലങ്കാരം നടക്കുന്നത്. 'കരങ്ങളെ' ആ ക്രിയയുടെ കർത്താവാക്കിയതിലാണ്. അറബിസാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിൽ علم البلاغة അൽപം പരിചയമുള്ളവർക്ക് ഇപ്പറഞ്ഞത് വേഗം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

മറ്റൊരു കാര്യം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്: 'അവരുടെ ഭാര്യമാർ' ازواجهم എന്ന് പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നാണല്ലോ ഖുർആനിൽ ഇവിടെയും മറ്റു പലസ്ഥലത്തും او ما ملكت ايمانهم (അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അപ്പോൾ 'ഭാര്യമാർ' ازواجഎന്ന വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത മറ്റൊരു വിഭാഗം സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചാണ് ഇത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് അൽപം ബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാകും-ഇക്കൂട്ടർക്കൊഴികെ. ഇക്കൂട്ടർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിൽ അൽഭുതമില്ല. കാരണം: 'ജിന്നും മനുഷ്യനും' الجن و الانس എന്നോ 'ജിന്നുകളും മനുഷ്യരും' الجنة و الناس എന്നോ, പറയുന്നിടത്തെല്ലാം ജിന്നും മനുഷ്യരും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നേ, മനുഷ്യരിൽപെട്ട ഒരു പ്രത്യേക തരക്കാരാണ് ജിന്നുകളെന്നോ അർത്ഥമാക്കി

* يعني ان المجاز هنا في اسناد ملكت الى الا يمان عى انها فاعل مكلت لافي ملكت و لافي الايمان

വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഇവരുടെ സാധാരണ പതിവാണ്. അതേ പതിവ് ഇവിടെയും ആവർത്തിച്ചുവെന്നേയുള്ളു. അങ്ങനെ, 'വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിവർ' (അല്ലെങ്കിൽ 'നിയന്ത്രത്തിൻകീഴിൽ ജീവിക്കുന്നവർ') എന്ന് പറഞ്ഞത് 'ഭാര്യമാരി'ൽപെട്ട ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റിയാണെന്ന് ഇവർ ഇവിടെയും വാദിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ പ്രത്യേകവർഗ്ഗംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ''യുദ്ധത്തിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ അധീനത്തിൽപെട്ടവരാണ്'' എന്ന് ഇവർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, ആയത്തിൽ (ازواجهم او ما ملكت ايمانهم എന്ന്) പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം: ''അവരുടെ ഭാര്യമാരെയോ അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധത്തിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ അധീനത്തിൽപെട്ട പ്രത്യേക വർഗ്ഗം ഭാര്യമാരെയോ'' എന്നായിത്തീരുല്ലോ. ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇക്കൂട്ടർക്കുതന്നെ ചില സംശയങ്ങൾ ഉദിക്കുന്നു:-

ആ സംശയങ്ങളുടെയും, അതിന് അവർ തന്നെ നൽകുന്ന മറുപടിയുടെയും ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''അപ്പോൾ രണ്ടുതരം ഭാര്യമാർക്കും (അധീനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കും അല്ലാത്തവർക്കും) വേണം, നികാഹും മഹറും. വിവാഹം കഴിക്കണമെങ്കിൽ ഇരുകൂട്ടരുടെയും രക്ഷിതാക്കളുടെ അനുമതിയും വേണം. പിന്നെയെന്താണ് രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം? ഉണ്ട്-വ്യത്യാസമുണ്ട്. സ്വതന്ത്രകളായ (അധീനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരല്ലാത്ത) സ്ത്രികളിൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾ സ്വതന്ത്രബോധവും ഉൽകൃഷ്ടചിന്തയും ഉള്ളവരായിരിക്കും. അന്യരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കീഴിൽ വല്ല 'കാലിത്തൊഴുത്തിലോ മറ്റോ' ജീവിച്ച സ്ത്രികളിൽ നിന്ന് ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾ പതിതസ്വഭാവക്കാരുമായിരിക്കും'' ഇതാണ് ഇവർ പറയുന്നത്. തനി ബാലിശവും കണ്ണുചിമ്മി ഇരുട്ടാക്കുന്നതുമായ ഈ തത്വശാസ്ത്രം ചരിത്രത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ നാം ഇവിടെ മിനക്കെടേണ്ടതില്ല. പക്ഷെ, ഇക്കാരണത്തെ മുൻനിർത്തി ഈ പ്രത്യേക വർഗ്ഗത്തെ 'ഭാര്യമാരു'ടെ ازواجهم കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്താതിരുന്നതാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാനുള്ള ഇവരുടെ ധൈര്യം കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യം തോന്നുകയാണ്. ''തനിക്ക് ലജ്ജയില്ലെങ്കിൽ താനുദ്ദേശിച്ചത് ചെയ്തുകൊള്ളുക'' اذا لم تستح فاصنع ما شئت എന്ന നബി വചനമാണ് ഓർമ്മവരുന്നത്.

ഈ വാക്കിൻെറ ما ملكت ايمانهم അർത്ഥം മാറ്റുവാനും, അതിന് ഇത്തരം ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകുവാനമുള്ള ഒന്നാമത്തെ കാരണത്തെക്കുറിച്ചാണ് നാം ഇതുവരെ സംസാരിച്ചത്. ഇത്രയെല്ലാം പാടുപെട്ടും, വളച്ചുതിരിച്ചും, ലജ്ജാവഹമായ ന്യായം പറയുവാൻ സാഹസപ്പെട്ടത് വാസ്തവത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ കാരണത്തിൻെറ സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടി മാത്രമാണ്. കാലത്തിൻെറ ഒഴുക്കും, ആധുനികലോകത്തിൻെറ ഹിതവും അനുസരിച്ച് പുതിയ ആശയങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും, അതിനോട് യോജിപ്പിച്ച് ഖുർആനെയും, ഇസ്ലാമിനെയും തങ്ങളുടെ വശത്താക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പതിവ് ഇന്ന് പലരിലും കാണാറുള്ളതാണ്. ഇസ്ലാം ശരീഅത്ത് പുനഃപരിശോധിച്ച് പരിഷ്കരിപ്പിക്കുവാനും നാളിതുവരെ ഒരൊറ്റ മുസ്ലിമിന്നും ഭിന്നാഭിപ്രായം തോന്നാത്ത ചില മതനിയമങ്ങൾക്ക് രൂപഭേദം വരുത്തുവാനും മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ തന്നെ ഉൾപ്പെടുന്ന ചിലരുടെ 'ശുദ്ധീകരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ' ഇന്ന് പുറത്ത് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നമുക്കറിയാമല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നത്രെ ഇസ്ലാമിൽ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ള അടിമത്തവും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നും, ഇത് സംബന്ധമായി ഖുർആനിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രസ്താവനകളത്രയും ഇതുവരെ മുസ് ലിംകൾ പൊതുവിൽ മസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്നുമുള്ള വാദങ്ങളും.

അടിമത്ത സമ്പ്രദായത്തെ ഇസ്ലാം അങ്ങേയറ്റം നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. അടിമത്വം കൽപിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അത് പരിമിപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. അടിമത്തത്തെ അത് നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും, അടിമകൾ സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെടുവാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അടിമത്തത്തെ അടിയോടെ, അത് നിയമവിരുദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ല. ഇതാണ് വാസ്തവം. ഇതിനെപ്പറ്റി സന്ദർഭോചിതം പിന്നീട് നാം സംസാരിക്കുന്നതാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് സൂ:

അഹ്സാബിലും, അതിനെത്തുടർന്നുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും. സൂ: മുഹമ്മദിലും ഇതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നതുമാണ്. إن شاء الله

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് – 2

സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ 112, 113 പോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ 'ഖബ്റി' ലെ ശിക്ഷയെ നിഷേധിക്കുന്നുവോ?!

മനുഷ്യൻ, മരണശേഷം ഖബ്റുകളിൽവെച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും, സത്യവിശ്വാസികൾ ചോദ്യത്തിന് ശരിക്ക് മറുപടികൊടുക്കും, അനന്തരം അവർക്ക് സുഖകരമായ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും, അവിശ്വാസികൾക്കും കപടവിശ്വാസികൾക്കും മറുപടി പറയുവാൻ സാധിക്കയില്ല; അങ്ങിനെ അവർ പലവിധ ശിക്ഷകളും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്യും എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ–യുക്തിവാദികളായ ചില കക്ഷിക്കാർക്കൊഴികെ–ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലാത്തതാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഏറെക്കുറെ അത് സംബന്ധമായ പല സ്പർശനങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ട്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഹദീസുകളിലാണെങ്കിൽ, അനിഷേധ്യവും സുവ്യക്തവുമായ അനേകം തെളിവുകൾ കാണാവുന്നതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ്, നാം നമസ്കാരത്തിലും മറ്റും اللهم انى اعوذ بك من عذاب القبر (അല്ലാഹുവേ! ഞാൻ നിന്നോട് ഖബറിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷ തേടുന്നു.) എന്ന് അല്ലാഹുവോട് ദുആ ചെയ്വാൻ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടതും, നാം അത് നിത്യം ചെയ്തുവരുന്നതും.

ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയെ നിഷേധിക്കുന്ന കൂട്ടർ, ഖുർആനിൽ നിന്ന് തങ്ങൾക്ക് തെളിവായി എടുത്തുകാട്ടുന്ന ഒരു ആയത്ത് സൂ:യാസീൻ 52-ാം വചനമാണ്. ''സ്വൂറിൽ (കാഹളത്തിൽ) ഊതപ്പെട്ട് ജനങ്ങളെല്ലാം പുനരെഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവിശ്വാസികൾ يا ويلنا من بعثنا من مرقدنا (ഞങ്ങളുടെ നാശമേ! ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തുനിന്ന് ഞങ്ങളെ ആരാണ് എഴുന്നേൽപിച്ചത്?!) എന്ന് പറയുമെന്ന് ആ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഖബ്റുകളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയകാലം യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളം (സന്തോഷാനുഭവങ്ങളും തന്നെ) കൂടാതെ തനി ഉറക്കുപോലെ ആയിരുന്നുവെന്നാണ് ഈ വചനം കുറിക്കുന്നത്, അതുകൊണ്ട് ഖബ്റിൽവെച്ച് ശിക്ഷയോ, സുഖാനുഭവമോ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറയുന്നന്നത് ശരിയല്ല എന്നാണിവരുടെ വാദം. മറ്റൊന്ന്; സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ 112-113 വചനങ്ങളിലെ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന (ബനൂഇസ്രാഈൽ: 51; യൂനുസ്; 45; ത്വാഹാ: 103; റൂം: 55; അഹ്ഖാഫ്:35; നാസിആത്ത്:46 മുതലായ) ഖുർആൻ വചനങ്ങളാകുന്നു. ഖിയാമത്ത് നാളിൽ പുനരെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് തങ്ങൾ എത്രകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ മരണപ്പെട്ടവർക്ക് കഴയുകയില്ലെന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ആകയാൽ അവർ അതേവരെ ശിക്ഷയോ മറ്റോ കൂടാതെ നിദ്രയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് ഇവർ വാദിക്കുന്നത്. ഈ വാദങ്ങൾക്കെതിരായി വരുന്നതും, ഖബ്റിലെ ചോദ്യം, ശിക്ഷ മുതലായവയെ സ്ഥാപിക്കുന്നതുമായ ഹദീസുകളെ ഇവർ അവഗണിക്കുക മാത്രമല്ല, പരിഹാസേന പുറം തള്ളുകയും ചെയ്തുവരുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ, ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നുതന്നെ, ഇവരുടെ വാദം തികച്ചും തെറ്റാണെന്ന് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടെ പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഖിയാമത്ത് നാളിലെ അതിഭയാനകങ്ങളായ അനുഭവങ്ങളും, പരലോകജീവിതത്തിൻെറ അറ്റമില്ലാത്ത ദൈർഘ്യവും കാണുമ്പോൾ, അതിൻെറ മുമ്പ് തങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള കാല

ത്തെയും, അനുഭവങ്ങളെയും അതെത്ര ക്ലേശകരമോ, സന്തോഷകരമോ, നീണ്ടുനിന്നതോ ആയിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ---അവർ (കുറ്റവാളികളായുള്ളവർ) തൃണവൽക്കരിക്കുകയും, നിസ്സാരമായിക്കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അഥവാ, പരലോകത്തിലെ കഠിന യാതനകളനുഭവിച്ച് വരുന്ന ആ ഘട്ടത്തിൽ, അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി തിട്ടമായൊന്നും പറയുവാൻ സാധ്യമാകാതെ വരുന്നു. പരലോകാനുഭവങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അത് കേവലം ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അവസ്ഥപോലെ മാത്രമാണെന്ന് അവർക്ക് തോന്നിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ, മരണശേഷം പുനർജീവിതസമയംവരെ അവർ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് അതിനുമുമ്പ് കഴിഞ്ഞകാലത്തെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷമമായി ഒന്നും അറിയാതിരുന്നതെന്നും അല്ല ആയത്തുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കാരണം:

(1) പുനുരത്ഥാനത്തിന് മുമ്പ് തങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ള കാലം എത്രയാണെന്ന് പറയുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നതും, അത് അൽപകാലം മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് മറുപടി പറയുന്നതും അവിശ്വാസികളും കുറ്റവാളികളുമായ ആളുകളാണെന്ന് ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. ചില ആയത്തുകളിൽ അത് വ്യക്തമായിത്തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ചിലതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളിൽനിന്നും അത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. സൂ:റൂം55, 56-ൽ ഈ വസ്തുത വളരെ സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ തന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് നോക്കുക:

ويوم تقوم الساعة يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعة كذلك كانوا يؤفكون وقال الذين اوتو العلم والايمان لقد لبثتم فى كتاب الله الى يوم البعث فهذا يوم البعث ولكنكم كنتم لا تعلمون– الروم

(അന്ത്യസമയം ലോകാവാസാനഘട്ടം-നിലനിൽക്കുന്ന ദിവസം കുറ്റവാളികൾ സത്യം ചെയ്തു പറയും: അവർ ഒരു നാഴിക നേരമല്ലാതെ താമസിച്ചിട്ടില്ല എന്ന്. അപ്രകാരാണ് അവർ (സത്യത്തിൽ നിന്ന്) തിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അറിവും സത്യവിശ്വാസവും നൽകപ്പെട്ടവർ പറയും: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ (നിശ്ചയപ്രകാരം) പുനരുത്ഥാനദിവസം വരേക്കും തീർച്ചയായും താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴിതാ, പുനരുത്ഥാന ദിവസമാണ്! പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കുകയായിരുന്നു.) കുറ്റവാളികളാണ് ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഇപ്രകാരം പറയുകയെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾ അവരുടെ തെറ്റ് തിരുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. മരണപ്പെട്ടവരെല്ലാം അതേവരെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ പറയുന്നതെങ്കിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലല്ലോ. അവിശ്വാസികൾ നരകത്തിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം അവരുമായുണ്ടാകുന്ന ചോദ്യോത്തരങ്ങളും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സൂ: അഹ്ഖാഫ് 35-ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനെ (ശിക്ഷയെ) അവർ കാണുന്ന ദിവസം, പകലിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു നാഴിക സമയമല്ലാതെ അവർ (മുമ്പ്) കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടില്ലാത്തതുപോലെയിരിക്കും.'' .... كانهم يوم يرون

കുറ്റവാളികളും അവിശ്വാസികളുമായുള്ളവർ പരലോകശിക്ഷ കാണുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പരിഭ്രമവും ഭയവും നിമിത്തം ഐഹികജീവിതകാലം എത്രമായിരുന്നുവെന്ന് അവർക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ കഴിയാതെവരികയും, അത് കേവലം ഒരു നാഴിക സമയം-മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളുവെന്ന് അവർക്ക് തോന്നിപ്പോകുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് ഈ ആയത്തുകളിൽനിന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ചില ആയത്തുകളിൽ 'ഒരു നാഴിക' ساعة എന്നതിന് പകരം 'പത്തുദിവസം' عشرا എന്നും ചിലതിൽ ''ഒരു സായാഹ്നം അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പൂർവ്വാഹ്നം'' عشية اوضحها എന്നുമൊക്കെ- വ്യത്യസ്തവാക്കുകളിൽ-പറഞ്ഞുകാണുന്നതും. ദീർഘഭയം കൊണ്ട് കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല.

2) മേൽപ്പറഞ്ഞ ആയത്തുകളിൽ 'അല്പമല്ലാതെ താമസിച്ചിട്ടില്ല'. 'ഒരു നാഴികയല്ലാതെ

കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടില്ല' എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞത് അവർ മരണശേഷം ഖബ്റുകളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ കാലത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ വരുത്തിത്തീർക്കുന്നതും വാസ്തവവിരുദ്ധമാകുന്നു. ഖബ്റുകളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ കാലവും, മരണത്തിന് മുമ്പ് ജീവിതത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കാലവുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ, മൊത്തത്തിൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ കാലത്തെപറ്റിയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ പ്രസ്താവനകൾ ഉള്ളത്. ഈ രണ്ടിൽ ഒന്നിനെപ്പറ്റി മാത്രമാണെന്ന് വെക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ, അത് മരണത്തിന് മുമ്പ് ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ച കാലത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. നാം ഇപ്പോൾ വായിച്ചുതീർന്ന സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ 112-ാം വചനത്തിൽ كم لبثتم فى الارض عدد سنين (നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ എത്ര എണ്ണം കൊല്ലങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി?) എന്നാണല്ലോ ചോദിച്ചിട്ടുള്ളത്. നേരെമറിച്ച് 'മരണശേഷം എത്ര കൊല്ലം' എന്നോ, 'ഖബറുകളിൽ എത്രകൊല്ലം' എന്നോ അല്ല. 'ഭൂമിയിൽ' فى الارض എന്ന വാക്ക് ഖബ്റുകളിൽ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയേക്കാമെങ്കിലും, ഖബ്റുകളിൽ വാസം തുടങ്ങുന്നതിൻെറ മുമ്പത്തെ ജീവിതത്തെയാണ് അത് ഒന്നാമതായി ബാധിക്കുന്നതെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. അപ്പോൾ ഈ ചോദ്യത്തിൻെറ താൽപര്യം ഒന്നുകളിൽ 'നിങ്ങൾ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഭൂമിയിൽ എത്ര കൊല്ലം താമസിച്ചു' എന്നായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ മരണംവരെയും, മരണശേഷം ഖബ്റുകളിലും കൂടി എത്രകാലം താമസിച്ചു എന്നാവണം ഈ രണ്ടിലൊന്നല്ലാതെ, മരണശേഷം ഖബ്റുകളിൽ മാത്രം എത്രകാലം താമസിച്ചു എന്നായിരിക്കയില്ല. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ''ഭൂമിയിൽ' എന്നുള്ളതിന് 'ഖബറുകളി'ൽ എന്നർത്ഥമില്ല. സൂ: യൂനുസ് 45 ൽ അല്ലാഹു അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം പകലിൽനിന്നുള്ള ഒരു നാഴികയല്ലാതെ അവർ കഴച്ചുകൂട്ടിയിട്ടില്ലെന്നപോലെ ഇരിക്കും.'' ويوم يحشرهم كان لم يلبثوا الا ساعة من النهار എന്നാണ് പറയുന്നത്. 'ഖബ്റിൽ' 'ഉറങ്ങി' കിടക്കുന്നതിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണിത് പറയുന്നതെങ്കിൽ 'രാത്രിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു നാഴിക' എന്നല്ലേ പറയുവാൻ കൂടുതൽ ന്യായമുള്ളത്!? ഇതുപോലെത്തന്നെ, സൂ: നാസിആത്ത് النازعات 46 ൽ ഒരു സായാഹ്നം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പൂർവ്വാഹ്നം عشية اوضحها-അഥവാ രാവിലെ അല്ലെങ്കിൽ വൈകുന്നേരം-എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതും തന്നെ ഖബ്റുകളിലെ കാലത്തെക്കുറിച്ചോ, അതല്ല മരണത്തിനുമുമ്പുള്ള കാലത്തെക്കുറിച്ചോ-ഏതായിരിക്കുന്നതാണ്-കൂടുതൽ യോജിപ്പ് എന്ന് വായനക്കാർ ചിന്തിക്കുക.

ഖിയാമത്തുനാളിലെ പരിഭ്രമംകൊണ്ടല്ല, അതുവരെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവിശ്വാസികൾ മേൽപറഞ്ഞ (സൂക്ഷ്മരഹിതമായ) മറുപടി പറയുന്നതെന്നാണല്ലോ ഇക്കൂട്ടരുടെ വാദം. തൽക്കാലം അത് സമ്മതിച്ചേക്കുക. അപ്പോൾ, ''ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ എത്ര താമസിച്ചു'' വെന്ന ചോദ്യത്തിന് ''മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഭൂമിയിൽ എത്രകാലം താമസിച്ചു'' എന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ മറുപടി 'ഞങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ഇത്രകാലം താമസിച്ചിട്ടുണ്ട് ' എന്ന് (കാലം തിട്ടപ്പെടുത്തികൊണ്ടുതന്നെ) ആവണമല്ലോ. ഇനി ആ ചോദ്യത്തിന് ''മരണം വരെ ജീവിച്ച കാലവും മരണശേഷം ഖബ്റുകളിലുംകൂടി എത്ര താമസിച്ചു.'' എന്നാണർത്ഥം കൽപിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിൻെറ മറുപടി ഏതാണ്ടിങ്ങിനെയായിരിക്കേണ്ടതാണ്: ''മരണത്തിനു മുമ്പ് ഇത്രകാലം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ട്; മരണശേഷം ഖബ്റുകളിൽ എത്രകാലം കഴിഞ്ഞുകൂടി എന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിവില്ല. (കാരണം ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ-പടച്ചവനേ!)''

ഇങ്ങിനെയുള്ള മറുപടികളൊന്നും പറയാതെ, ''ഞങ്ങൾ ഒരു ദിവസമോ ഒരു ദിവസത്തിൻെറ അൽപഭാഗമോ താമസിച്ചിരിക്കുന്നു, എണ്ണം അറിയുന്നവരോട് ചോദിച്ചുനോക്കുക'' എന്നിങ്ങിനെ പറയുന്നത് ശിക്ഷമൂലമുള്ള പരിഭ്രമത്തെയല്ല, ഖബ്റിലെ ഉറക്കിനെയാണ് കാണിക്കുന്നതെന്ന് സമർത്ഥിക്കുവൻ ഇക്കൂട്ടർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഈ മറുപടിയെ ഉദ്ധരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് (മുഅ്മിനൂൻ 114-115-ൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് വായനക്കാരൊന്ന് മനസ്സിരുത്തിനോക്കുക: ''നിങ്ങൾ അൽപമല്ലാതെ താമസിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ശരിയാണ്, പക്ഷേ ഐഹികജീവിതം വളരെ ദീർഘിച്ചതും നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ കഴിച്ചുകൂട്ടാവുന്നതുമാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതിവശായി. ഈ കടുത്ത അനുഭവങ്ങളെയും അറ്റമില്ലാത്ത ജീവി

തത്തെയും നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നിങ്ങൾ നേരത്തെകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ അവസ്ഥ നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുകയില്ലായിരുന്നു.'' എന്നല്ലേ ആ പ്രസ്താവനയുടെ സാരം?!

ചുരുക്കത്തിൽ, മേൽ കാണിച്ച ആയത്തുകളൊന്നുംതന്നെ, ഖബ്റുകളിൽ മനുഷ്യൻ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയാണെന്നല്ല കാണിക്കുന്നത്. പരലോകജീവിതത്തിൻെറ ഭയങ്കരതയോടും, ദൈർഘ്യത്തോടും താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, അതിൻെറ മുമ്പുകഴിഞ്ഞ കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ കേവലം നിസ്സാരമായിത്തോന്നുമെന്ന് മാത്രമാണ് കാണിക്കുന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകളൊന്നുംതന്നെ ഖബ്റുകളിൽ താമസിച്ച കാലത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു തെളിവുമില്ല. പരമാർത്ഥം ഇതായിരക്കെ, അനേകം ഹദീസുകളിൽ ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ട് ഇക്കൂട്ടർ: ''തല്ലിൻെറയും കുത്തിൻെറയും കഥ ഖുർആൻ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല'' എന്നും, ''ഖബ്റിലെ ജീവിതം തല്ലും കുത്തുമായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുകയെങ്കിൽ ഈ പ്രസ്താവനക്ക് അവകാശമില്ല'' എന്നും പരിഹാസപൂർവ്വം ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നത് എത്രമാത്രം കടുത്തതും ധിക്കാരപരവുമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! 'തല്ലും, കുത്തും' എന്ന് പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ പരിഹാസത്തിന് പാത്രമാകുന്നത്, കേവലം ചില പണ്ഡിതൻമാരോ മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ സഹാബത്ത് തുടങ്ങിയുള്ള മഹാൻമാരോ അല്ല, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയാണെന്നുള്ളതാണ് എത്രയും ശോചനീയം! നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഖബ്റുകളിലെ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി മുസ്ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകളെ കണ്ണടക്കുകയും, ഗോപ്യമായ നിലയിൽ പരിഹസിക്കുകയും, ചെയ്തുകൊണ്ട്, ''തല്ലിൻെറയും കുത്തിൻെറയും കഥ ഖുർആൻ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലേ''ന്ന് പറഞ്ഞ ഇവർ സൂറത്തുൽ മുഅ്മിൻ 46-ാം ആയത്തിനെക്കുറിച്ച് അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ മൗനമവലംബിക്കുന്നത് കാണാം. ഫിർഔൻെറ കൂട്ടർക്ക് ഭൂലോകത്ത് വെച്ചുണ്ടായ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു: النار يعرضون عليها غدوا وعشيا – المؤمن ٤٦ (നരകം! ഇാവിലേയും വൈകുന്നേരവും അതിങ്കൽ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്). തുടർന്നുകൊണ്ട്, ഖിയാമത്തു നാളിൽ അവരെ അതികഠിനമായ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുത്തുവാൻ കൽപിക്കുന്നതാണ് (ويوم القيمة ادخلوا آل فرعون اشد العذاب) എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. കുറ്റവാളികൾക്ക്, മരണത്തിനും പുനരുത്ഥാനത്തിനുമിടയിൽ ഒരുതരം ശിക്ഷാനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നുള്ളതിന് ഈ ആയത്ത് മതിയായ തെളിവ് നൽകുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെവെച്ച് നമുക്ക് കാണാം. മരണശേഷം ഖബ്റിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള പല സംഗതികളും സൂ: യാസീനിൽവെച്ചും സംസാരിക്കാം. ان شاء الله تعالى

24 സൂറത്തു ന്നൂർ سورة النّور

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 64 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 92

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سُورَةٌ أَنزَلۡنَٰهَا وَفَرَضۡنَٰهَا وَأَنزَلۡنَا فِيهَآ ءَايَٰتِۢ بَيِّنَٰتٖ لَّعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ۝١

1 ഒരു (പ്രധാന) അദ്ധ്യായം! നാം അത് അവതരിപ്പിക്കുകയും, നിയമമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (അങ്ങിനെയുള്ളതാണത്.) നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുവാൻവേണ്ടി, വ്യക്തമായ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അതിൽ നാം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

1 سُورَةٌ ഒരു അദ്ധ്യായമാണ് (ഇത്), ഒരു സൂറത്താണ്. أَنزَلْنَاهَا നാമത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. وَفَرَضْنَاهَا നാമത് നിയമമാക്കിയിരിക്കുന്നു. وَأَنزَلْنَا فِيهَا നാമതിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. آيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ. بَيِّنَاتٍ വ്യക്തമായ, തെളിവുകളായ. لَّعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻവേണ്ടി, നിങ്ങളായേക്കാം. تَذَكَّرُونَ ഓർമ്മിക്കും, ഉറ്റാലോചിക്കും.

ആചാരമര്യാദകൾ, ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ, വ്യക്തിപരമായ കടമകൾ, സാമൂഹ്യബാധ്യതകൾ എന്നിങ്ങിനെ പല തുറകളിലുമുളള മതനിയമങ്ങൾ വളരെയധികം വിവരിച്ചിട്ടുളള ഒരു അദ്ധ്യായമാണ് ഈ സൂറത്ത്. ഈ വസ്തുത സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ''നാം അത് നിമയമമാക്കുകയും ചെയ്തു'' എന്ന് പറഞ്ഞത്. കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യവും ഏകത്വവും സ്ഥാപിക്കുന്ന പല പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഈ സൂറത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണാം. പുരുഷൻമാരെയും സ്ത്രീകളെയും വെവ്വേറെയും, കൂട്ടായും ബാധിക്കുന്ന വളരെ നിയമങ്ങൾ ഉൾക്കൊളളുന്നതും ഈ സൂറത്തിൻെറ ഒരു വിശേഷതയാകുന്നു. താരതമ്യേന സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ഉൾക്കൊളളുന്നതുകൊണ്ടാണ്-ഉമർ(رضي الله عنه)മുജാഹിദ് (رحمه الله)മുതലായവരിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുളളതുപോലെ-സ്ത്രീകൾക്ക് സൂറത്തു-ന്നൂർ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِى فَٱجۡلِدُواْ كُلَّ وَٰحِدٖ مِّنۡهُمَا مِاْئَةَ جَلۡدَةٖۖ وَلَا تَأۡخُذۡكُم بِهِمَا رَأۡفَةٞ فِى دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ وَلۡيَشۡهَدۡ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٞ مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ۝٢

2 വ്യഭിചാരം ചെയ്തവളാകട്ടെ, വ്യഭിചാരം ചെയ്തവനാകട്ടെ,-അവരിൽ ഓരോരുത്തരെയും-നിങ്ങൾ നൂറ് അടി അടിക്കുവിൻ! അല്ലാഹുവിൻെറ മതനടപടിയിൽ, അവരെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു ദയയും-നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ-നിങ്ങൾക്ക് പിടിപെട്ടുപോകരുത്! അവരുടെ ശിക്ഷ നടക്കുന്നിടത്ത് സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നുളള ഒരു വിഭാഗമാളുകൾ സന്നിഹിതരാകുകയും ചെയ്തുകൊളളട്ടെ.

2 الزَّانِيَةُ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവൾ. وَالزَّانِي വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവനും. فَاجْلِدُوا നിങ്ങൾ അടിക്കുവിൻ. كُلَّ وَاحِدٍ എല്ലാ ഓരോരുവരെയും. مِّنْهُمَا അവർ രണ്ടാളിൽനിന്നും. مِائَةَ جَلْدَةٍ നൂറടി(വീതം). وَلاَ تَأْخُذْكُم നിങ്ങൾക്ക് പിടിപെടരുത്. بِهِمَا അവരെ രണ്ടാളെയും സംബന്ധിച്ചു. رَأْفَةٌ ഒരു ദയയും, കൃപയും. فِي دِينِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മതനടപടിയിൽ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. تُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന(വർ).

بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. وَلْيَشْهَدْ സന്നിഹിതരാവുക (ഹാജരുണ്ടാവുക)യും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. عَذَابَهُمَا അവരുടെ ശിക്ഷയുടെ (ശിക്ഷനടത്തുന്നതിൻെറ) അടുക്കൽ. طَائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം, ഒരു കൂട്ടർ. مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നുള്ള.

വ്യഭിചാരത്തെയും, അതുമായി ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ബന്ധമുള്ള കാര്യങ്ങളെയും കുറിച്ചാണ് ഈ സൂറത്തിലെ അധികഭാഗവും വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആദ്യമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് വ്യഭിചാരത്തിൻെറ ശിക്ഷാനിയമമാകുന്നു. ശിർക്കും, കൊലയും കഴിച്ചാൽ പിന്നെ, ഇസ്ലാമിൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ പാപം വ്യഭിചാരമാകുന്നു. സൂ: ഫുർഖാൻ 68ലും മറ്റും ഇത് കാണാം. ഇഹത്തിൽ അതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന ആപത്തുകളും, പരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയും ഭീമമായതാകുന്നു. ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും ഇതിനെപ്പറ്റി ധാരാളക്കണക്കിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇമാം ബൈഹഖി (ﷺ)മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ അതിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ട് അതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. നബി (സ) പറയുകയാണ്:-

يا معشر الناس اتقوالزنا فان فيه ست خصال ثلاث فى الدنيا وثلاث فى الاخرة فاما اللاتى فى الدنيا فيذهب البهاء ويورث الفقر وينقص العمر واما اللاتى فى الاخرة فيوجب السخطة وسوء الحساب والخلود فى النار – البيهقى وغيره

സാരം: ''മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ വ്യഭിചാരം സൂക്ഷിക്കണേ! കാരണം; അതിൽ ആറ് കാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മൂന്നെണ്ണം ഇഹത്തിലും, മൂന്നെണ്ണം പരത്തിലും ഉള്ളതാകുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ചുള്ളത് ഏതെന്നുവെച്ചാൽ: അത് മനുഷ്യൻെറ ലാവണ്യം നശിപ്പിക്കുന്നു, ദാരിദ്ര്യത്തെ അവകാശപ്പെടുത്തുന്നു, ആയുസ്സ് ചുരുക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു. പരലോകത്തുവെച്ചുണ്ടാകുന്നവയാകട്ടെ, അത് (അല്ലാഹുവിൻെറയും സൃഷ്ടികളുടെയും) ക്രോധത്തെയും, കഠിനമായ വിചാരണയെയും, നരകത്തിൽ സ്ഥിരവാസത്തെയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.''

നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അവരിൽ ശിക്ഷ നടത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു ദയയും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല എന്നും, ശിക്ഷ നടത്തുന്നത് ഒരു വിഭാഗം ആളുകളുടെ മുമ്പാകെ വെച്ച് പരസ്യമായിട്ടായിരിക്കണമെന്നും കൽപിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അത് എത്രമാത്രം ഭയങ്കരമായ പാപമായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. കുടുംബബന്ധങ്ങളും, പിതൃബന്ധങ്ങളും താറുമാറാക്കുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച മൃഗീയ നീചവൃത്തിയത്രെ വ്യഭിചാരം. ഇത്രയും നീചവും നികൃഷ്ടവുമായ ഒരു പാപമായതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ഒരാളെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരാരോപണം പറയുന്നവന്-നാല് സാക്ഷികൾ മുഖാന്തരം അവനത് തെളിയിക്കാത്ത പക്ഷം- 80അടി ശിക്ഷനൽകപ്പെടണമെന്നും മറ്റും 4-ാം വചനത്തിൽ കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും.

ഒരാൾ ഈ നീചപ്രവൃത്തി ചെയ്തതായി ഒന്നോ, രണ്ടോ, മൂന്നോ പേർ അറിഞ്ഞാൽപോലും അത് രഹസ്യമാക്കി വെക്കണമെന്ന് ഇതുകൊണ്ട് വരുന്നു. അത് ഗോപ്യമാക്കിവെക്കാതെ, അവൻെറമേൽ ജനമദ്ധ്യേ ദുഷ്കീർത്തിയുണ്ടാക്കരുതെന്നാണ് ഇതിൻെറ അർത്ഥം. ഒരു പക്ഷേ, അവൻ സ്വയം ഖേദിച്ച് മടങ്ങിയേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു അവൻെറമേൽ നടപടി എടുത്തുകൊള്ളും എന്ന് സമാധാനിക്കാം. ഇനി, നാലോ അധികമോ പേർ കാണുകവഴി അത് പരസ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ അതിന് തക്കശിക്ഷ നൽകപ്പെടാതിരുന്നാൽ അത് ഇസ്ലാമിനും മുസ്ലിം സമുദായത്തിനും ചീത്തപ്പേരാണെന്ന് മാത്രമല്ല, സമുദായത്തിൻെറ അച്ചടക്കത്തിനും, സാമൂഹ്യനൻമക്കും, നിയമത്തിൻെറ ഭദ്രതക്കും ദോഷകരവുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഇനിയത് അഗണ്യമാക്കുവാൻ വയ്യ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഒരാളിൽ വല്ല നീചപ്രവൃത്തിയും കണ്ടാൽ കഴിയുന്നതും അത് പരസ്യമാക്കാതിരിക്കണം. അത് രംഗത്ത് വന്ന് തെളിഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞാൽ അതിന് തക്ക നടപടി എടുക്കാതെ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യരുത്. ഇതാണ് ശിക്ഷാനടപടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇസ്ലാമിൻെറ പൊതുനില. വ്യഭിചാരം ചെയ്തതായി സ്വയം എറ്റുപറയുകയും, ശിക്ഷാനടപടി നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ സ്വയം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത ചിലരോട്,

ആദ്യത്തിൽ നബി (ﷺ) കേട്ടഭാവം നടിക്കാതെ കണ്ണടക്കുകയും, വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ മാത്രം ശിക്ഷ വിധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്മരണീയമാകുന്നു. നബി (ﷺ)തിരുമേനി ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്തതായി ഹദീസിൽ കാണാം.

تعافوا الحدود فيما بينكم فما بلغني من حد فقد وجب:- ابو داود والنسائى

സാരം: ''നിങ്ങൾക്കിടയിൽ 'ഹദ്ദു' കളെ (ശിക്ഷാനിയമത്തിന്ന് വിധേയമായ കുറ്റങ്ങളെ) അന്യോന്യം വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുവിൻ. എന്നാൽ, എന്റെ അടുക്കൽ വല്ല 'ഹദ്ദും' എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അത് (ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കൽ) നിർബന്ധമായി.'' അതായത്: അധികൃതസ്ഥാനത്ത് എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ തെളിവനുസരിച്ച് ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. കഴിയുന്നതും അതവിടെ എത്താതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അഗണ്യമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് താൽപര്യം.

നമ്മുടെ സ്ഥിതിയോ? ആരെങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും ഒരു ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്തതായോ, ചെയ്യുവാൻ ഭാവമുള്ളതായോ വല്ല കേട്ടുകേൾവിയും ലഭിക്കേണ്ട താമസം, അത് ഏറ്റുപാടുകയും, പറഞ്ഞ് പരത്തുകയും ചെയ്യുക സാധാരണമാകുന്നു. ഇനി, ഉത്തരവാദപ്പെട്ട സ്ഥാനത്ത് കേസ്സുകൾ എത്തിയാലത്തെ കഥയാണെങ്കിൽ, അവിടെ സത്യത്തിനോ, നീതിക്കോ, നിയമത്തിനോ അല്ല-സ്വാർത്ഥത്തിനും, ശുപാർശക്കും, കക്ഷിമനസ്ഥിതിക്കുമാണ്- പ്രാബല്യം കാണപ്പെടുന്നതും. അതോടൊപ്പം, ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ശിക്ഷാനിയമങ്ങളാകട്ടെ, വേദന തീണ്ടാത്തതും, ബുദ്ധിമുട്ട് കൂടാതെ അനുഭവിക്കാവുന്നതും! അങ്ങനെ, സമുദായമാകമാനം ധാർമ്മികമായ ഒരുതരം അരാജകത്വത്തിലേക്ക് ദിനംപ്രതി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വ്യസനകരം!

നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പോറ്റുപുത്രൻ ഉസാമത്തുബ്നുസൈദ് (رضي الله عنه)ഒരിക്കൽ ഒരു ഭേദപ്പെട്ട സ്ത്രീ മോഷണംചെയ്ത കേസ്സിൽ ശുപാർശ നടത്തുകയുണ്ടായി. മറ്റാരും തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ശുപാർശക്ക് ചെല്ലുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാതിരുന്നതുകൊണ്ട് കേവലം ചെറുപ്പക്കാരനും, തിരുമേനിയുടെ വാത്സല്യപാത്രവുമായ ഉസാമഃ (رضي الله عنه)യെ പ്രതിഭാഗം തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ചതായിരുന്നു. ''അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷണനടപടികളിൽ ശുപാർശക്ക് വന്നിരിക്കുകയാണോ നീ?!'' എന്ന് ദ്വേഷ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ആക്ഷേപിക്കുകയും അതിനെത്തുടർന്ന് ഒരു പ്രസംഗം തന്നെ നടത്തുകയുമാണ് തിരുമേനി ചെയ്തത്. അതിൽ അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നു: ''പ്രമാണിമാർ കളവ് നടത്തിയാൽ വിട്ടുകളയുകയും, അബലരായ ആളുകൾ കളവ് നടത്തിയാൽ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്, നിങ്ങൾക്ക് മുൻപുള്ളവരെ (വേദക്കാരെ) നാശത്തിലാക്കിയത്. അല്ലാഹുതന്നെയാണ് സത്യം! മുഹമ്മദിന്റെ മകൾ ഫാത്തിമഃതന്നെ കളവ് നടത്തിയാലും ഞാൻ അവളുടെ കൈ മുറിച്ചുകളയും!'' **ولوا ن فاطمة بنت محمد سرقت لقطعت يدها** ഈ ഹദീസ് ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله)ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

ഇസ്‌ലാമിലെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങളെപ്പറ്റി, 'പഴഞ്ചൻ, അപരിഷ്കൃതം, നിർദ്ദയം' എന്നൊക്കെ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. 'പരിഷ്കൃതാശയക്കാരെ'ന്നഭിമാനിക്കുന്ന ചില മുസ്‌ലിംകൾപോലും ഈ അഭിപ്രായക്കാരാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനഃശാസ്ത്രത്തെയും, പരിഷ്കൃത യുഗത്തെയും ചൊല്ലി, മതനിയമങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന ആളുകളാൽ നിർമ്മിതങ്ങളായ ഇന്നത്തെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങളാകട്ടെ, കുറ്റങ്ങളെ കുറക്കുവാനും, അച്ചടക്കവാസനയുണ്ടാക്കുവാനും പര്യാപ്തങ്ങളെല്ലെന്ന് നിത്യാനുഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽതന്നെ, ഗവർമ്മെണ്ട് അതിന്റെ പരാജയം സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്ന പല നിയമങ്ങളും നിലവിലുള്ളത് നമുക്കറിയാമല്ലോ. കൊലശിക്ഷ എടുത്ത് കളഞ്ഞശേഷം വീണ്ടും അത് നടപ്പിലാക്കുവാൻ ചില രാഷ്ട്രങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതമായ വാർത്തകളും നാം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിന്തകൻമാരായ പല വ്യക്തികളും ഇതിന്റെയെല്ലാം പശ്ചാത്തലം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഭരണച്ചെങ്കോലുകൾ കൈവശം വെക്കുന്നവരുടെഗതി പിന്നെപ്പിന്നെ അധഃപതനത്തിലേക്കാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യഭിചാരവിഷയകമായി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, ബലാൽസംഗം മാത്രമാണ് ഇന്ന

ത്തെ നിയമപ്രകാരം പല രാഷ്ട്രങ്ങളിലും ശിക്ഷാർഹമായിട്ടുള്ളതെന്ന് പറയാം. നിയമപരമായി നോക്കുമ്പോൾ വ്യഭിചാരത്തിന് പ്രോൽസാഹനമോ, നിർബ്ബന്ധമോ എവിടെയും നിലവിലില്ല എന്നത് ശരിയാണ്. എങ്കിലും, പല കലാവിനോദങ്ങളും, പുതുതായി നടപ്പിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതാനും സർക്കാർ നിയമങ്ങളും ഇക്കാലത്ത് വ്യഭിചാരവൃത്തിക്ക് തികച്ചും പ്രോൽസാഹനം നൽകുന്നുവെന്നത് ഒരു വാസ്തവം മാത്രമാണ്. മനുഷ്യത്വത്തെയും, ധാർമ്മികത്വത്തെയും നിലനിറുത്തേണമെങ്കിൽ, മനുഷ്യസ്രഷ്ടാവിനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ധാർമ്മിക നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചേ തീരൂ.

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ഇസ്‌ലാമിക കർമ്മശാസ്ത്ര الفقه الاسلامى പണ്ഡിതൻമാരും വളരെയധികം വിസ്തരിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ആയത്താണ് നാം വായിച്ചത്. ഈ ആയത്തിൽ നിന്നും, അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഹദീസുകളിൽ നിന്നുമായി അനവധി സംഗതികൾ ഇവിടെ അവർ വിവരിച്ച് കാണാം. അവയിൽ മുഖ്യമായ ഒന്ന് രണ്ട് സംഗതികൾ ഇവിടെ ചുരുക്കി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ആവശ്യമാകുന്നു. അതിനുമുമ്പായി, ഇസ്‌ലാമിൻെറ ഒരു അടിസ്ഥാനതത്വം ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിൻെറ മൂലപ്രമാണങ്ങൾ ഖുർആനും ഹദീസുമാകുന്നു. വേദഗ്രന്ഥവും, സാക്ഷാൽ അടിസ്ഥാനവും ഖുർആൻ തന്നെ. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വചനങ്ങളും, മാതൃകാപ്രവർത്തനങ്ങളുമാകുന്ന സുന്നത്ത്-അല്ലെങ്കിൽ ഹദീസ്--അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനവുമാണ്. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഖുർആൻെറ വ്യാഖ്യാതാവാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി. അവിടുത്തെ വ്യാഖ്യാനത്തിന് നിരക്കാത്ത ഏത് വ്യാഖ്യാനവും സ്വീകാര്യമല്ല തന്നെ. ഇതിന് തെളിവായി പലതും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും, അൽപം ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങൾകൊണ്ട് നമുക്ക് ഇവിടെ മതിയാക്കാം:-

(١) وانزلنا اليك الذكر لتبين للناس ما نزل اليهم –النحل
(٢) وما ينطق عن الهوى ان هوالا وحي يوحى – النجم
(٣)وما اتاكم الرسلول فخذوه وما نهكم عنه فانتهوا واتقوا الله ان الله شديد العقاب – الحشر

സാരങ്ങൾ: 1. ജനങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ അവർക്ക് നീ വിവരിച്ച് കൊടുക്കുവാനാണ് നിനക്ക് നാം 'ദിക്റി'നെ ഇറക്കിയിട്ടുള്ളത്. 16:44 (ഇവിടെ 'ദിക്ർ' (ذكر) എന്ന പദത്തിന് 'ബോധനം, സ്മരണ, ഉപദേശം' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഏത് വാക്കർത്ഥം കൊടുത്താലും ശരി, ഖുർആൻ മാത്രമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഖുർആൻ അടക്കമുള്ള ദിവ്യബോധനങ്ങളോ ആണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യത്തിലും, നബി (ﷺ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണിത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യത്തിലും സംശയമില്ല.) 2. അദ്ദേഹം-നബി-തന്നിഷ്ടപ്രകാരം മിണ്ടുകയില്ല. (സംസാരിക്കുകയില്ല) അത് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെടുന്ന 'വഹ്‌യ' ല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. 53:3, 4. 3. റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നതെന്തോ അത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവിൻ; അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് ഏതൊന്നിനെപ്പറ്റി വിരോധിച്ചുവോ അത് നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ! 59:7 (സ്വീകരിക്കുവാൻ പറയുന്നിടത്ത് അദ്ദേഹം 'കൽപിച്ചത്' എന്ന് പറയാതെ, അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നത് (ما آتاكم) എന്ന് പറഞ്ഞ ഭാഗം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കിൽ മാത്രമല്ല പ്രവൃത്തിയിലും മാതൃകയുണ്ടെന്നാണത് കാണിക്കുന്നത്)''

ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുക, സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞതിനെ വിസ്തരിച്ചു കാണിക്കുക, സൂചനകൾ വെളിപ്പെടുത്തുക, പരിധികളും ഉപാധികളും നിർണ്ണയിക്കുക, മൊത്തമായിപ്പറഞ്ഞതിനെ വിശദീകരിക്കുക മുതലായതിനാണല്ലോ വ്യാഖ്യാനമെന്ന് പറയുന്നത്. (*)

الزانية والزانى (വ്യഭിചാരം ചെയ്തവളും വ്യഭിചാരം ചെയ്തവനും) എന്ന വാക്കുകൾ

* മുഖവുര നാലാം ഖണ്ഡികയിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ള പലതും ഇവിടെ സ്മരിക്കാം. കർമ്മശാസ്ത്രനിദാനഗ്രന്ഥങ്ങളിലും (اصول فقه) ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും (علوم التفسير) ഈ വിഷയം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞവർക്കും, വിവാഹം കഴിയാത്തവർക്കും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഹദീസിൽ, വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവരെ 'മുഹ്സ്വൻ' (المحصن) എന്നും, 'മുഹ്സ്വൻ' അല്ലാത്തവൻ (غيرالمحصن) എന്നും വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. 'മുഹ്സ്വൻ' എന്ന വാക്ക് ഒന്നിലധികം അർത്ഥത്തിൽ ഉപ യോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി 4-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ കാണാം. അംഗീ കരിക്കപ്പെട്ട വിവാഹം വഴി, ഭാര്യാഭർത്തൃസഹവാസം നടന്നിട്ടുള്ള സ്വതന്ത്രനായ-അടിമയല്ലാ ത്ത-ആൾ എന്നാണ് ഇവിടെ ഈ വാക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഭാര്യാഭർത്തൃ സഹവാ സം നടന്നിട്ടില്ലാത്തവരും, അംഗീകൃത വിവാഹം കഴിയാത്തവരും, അടിമകളും 'മുഹ്സ്വന'ല്ലാ ത്തവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അടിശിക്ഷ 'മുഹ്സ്വന'ല്ലാത്തവനുള്ളതാണെന്നും, 'മുഹ്സ്വ ൻെറ' ശിക്ഷ എറിഞ്ഞുകൊല്ലലാണെന്നും നബി (ﷺ) തിരുമേനി വാക്ക് മുഖേനയും, പ്രവൃത്തി മുഖേനയും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. നിഷ്പക്ഷഹൃദയനായ ഏതൊരു മുസ്ലിമിനും നിഷേധിക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ബലവത്തായ അനേകം ഹദീസുകൾവഴി ഇത് സ്ഥാപിതമായി ട്ടുണ്ട്. അബൂബക്കർ, ഉമർ, അലി, ജാബിർ, അബൂസുഈദിൽ ഖുദ്രീ, അബൂഹുറൈറ, സൈദുബ്നു ഖാലിദ്, ബുറൈദത്തുൽ അസ്ലമീ (رضي الله عنهم) തുടങ്ങിയ പല സഹാബികളിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (ﷺ)തുടങ്ങിയ എല്ലാ പ്രധാന ഹദീ സു പണ്ഡിതൻമാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമാണ് അവ. ഒരൊറ്റ സഹാബിയോ, താബിഈ (സഹാബികളുടെ പിൻഗാമി) യോ, ഇമാമോ ഇതിൽ എതിരഭിപ്രായക്കാരുമില്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനി തന്നെ, എറിഞ്ഞുകൊല്ലുവാൻ വിധി നടത്തിയ സംഭവങ്ങൾ മൂന്നെണ്ണം രേഖപ്പെടു ത്തപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഖുലഫാഉറാശിദിൻെറ കാലത്തും അത് നടന്നിരിക്കുന്നു. അവ മുഴുവനുമോ, ഏതാനുമോ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നപക്ഷം ഈ വിവരണം വളരെ ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതുകൊ ണ്ടും, ആർക്കും അന്വേഷിച്ചറിയാവുന്നവിധം അവ ശ്രുതിപ്പെട്ടതാകകൊണ്ടും ഇവിടെ അവ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മേൽകാണിച്ചതുപോലയുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കു ന്ന ഏതൊരാൾക്കും, നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്ത് (വാക്കും പ്രവൃത്തിയും) ഖുർആൻെറ വിവര ണമായി അംഗീകരിക്കുന്ന ആർക്കും ഈ വിഷയത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം-അഥവാ, എല്ലാതരം വ്യഭിചാരികൾക്കുമുള്ള ശിക്ഷ നൂറ് അടി മാത്രമാണ് എന്നുള്ള വാദം-ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃ ത്തിയില്ല, ഇതേവരെ അങ്ങിനെ ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. മുൻകാലത്ത് ഈ വിഷയത്തിൽ എതിരഭിപ്രായം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. 'ഖവാരിജ്'' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കക്ഷി (*)ക്കുമാത്രമാണ്. അടിസ്ഥാ നപരമായിത്തന്നെ മുസ്ലിംകളുമായി ഭിന്നിച്ചു നിന്ന ഒരു കക്ഷിയാണത്. ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ അവരെ അനുകരിക്കുന്ന ചില വ്യക്തികൾ പിന്നീടും ചുരുക്കത്തിൽ ഇല്ലാതില്ല. ഒന്നുകിൽ അവർ, ആദർശപരമായി 'ഖവാരിജി'നോട് യോജിക്കുന്നവരായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഖുർആൻ മാത്രമേ ഇസ്ലാമിൻെറ ലക്ഷ്യപ്രമാണമായുള്ളൂവെന്ന് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ വാദിച്ചുകൊണ്ട് സുന്നത്തിനെ നിഷേധിച്ചുകളയുന്ന 'അഹ്ലുൽ ഖുർആൻ' വിഭാഗത്തിൽപെട്ട വരായിരിക്കും. അതുമല്ലെങ്കിൽ, ആധുനിക ലഹരിനിമിത്തം ഇസ്ലാമിക വിധികളെ ജനഹിത ത്തിനൊത്തും, കാലത്തിനൊത്തും ചിത്രീകരിക്കുവാൻ മുതിരുന്നവരായിരിക്കും. മറ്റാർക്കും അതിനുള്ള ആവശ്യമോ ധൈര്യമോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും, ഉമർ (رضي الله عنه)മുതലായ ചില മഹാൻമാരും ഇങ്ങനെയുള്ളവ രെപ്പറ്റി മുമ്പേ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, ചിന്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വിശ്വാസവർദ്ധനവുണ്ടാകുകയാണ് ചെയ്യുക. നബി (ﷺ) പറയുന്നു:-

* ഖവാരിജ് (الخوارج) ഖിലാഫത്തിനെതിരായി വമ്പിച്ച വിപ്ളവമുണ്ടാക്കിയ ഒരു കക്ഷിയാണ് ഇത്. അലി (@@) യുടെ കാലത്താണ് ഇവരുടെ ഉൽഭവം. ഇവർക്ക് സ്വന്തമായ പല അഭിപ്രായങ്ങളും ആദർശങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് ഈ കക്ഷി നിലവിലില്ല. ഇവരുടെ ചരിത്രം പ്രസിദ്ധമാണ്.

لا الفين احدكم متكأ على اريكته يأتيه الامر من امرى مما امرت او نهيت عنه فيقول لا ادرى ما وجدنا فى كتاب الله اتبعناه– احمد وابوداود الترمذى

സാരം: നിങ്ങളൊരാൾ അവൻെറ സോഫായിൽ-അഥവാ അലംകൃതമായ കട്ടിലിൽ-ചാരിയിരുന്ന് (സുഖിച്ച്) കൊണ്ടിരിക്കെ, ഞാൻ കല്പിച്ചതോ, ഞാൻ വിരോധിച്ചതോ ആയ എൻെറ നിർദ്ദേശത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം അവൻെറയടുക്കൽ എത്തുമ്പോൾ അവൻ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കാണാതിരിക്കട്ടെ: ''എനിക്ക് അതറിഞ്ഞുകൂടാ, അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബിൽ കണ്ടതേതോ അത് നമുക്ക് പിൻപറ്റാം.'') ഖുർആനും, സുന്നത്തും വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത സുഖിയൻമാരെയും, മടിയൻമാരെയും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് തിരുമേനി ഇത് അരുളിച്ചെയ്യുന്നതെന്നത്രെ, 'സോഫായിൽ ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട്' **متكأ على اريكته**

എന്ന വാക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ഈ വിഷയകമായി വേറെയും ഹദീസുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. വ്യഭിചാരിയെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലുന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഉമർ (ﷺ)പറയുന്നത് നോക്കുക:--

خشيت ان يطول بالناس زمان حتى يقول قائل لا تجد الرجم فى كتاب الله تعالى فيضلوا بترك فريضة انزلها الله الا وان الرجمحقعلى من زنى وقد احصن اذا قامت البينة او كان الحبل او الاعتراف– البخارى ومسلم وغيرهما

സാരം: ജനങ്ങളിൽ കുറേകാലം ദീർഘിക്കുമ്പോൾ വല്ലവരും: ''അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബിൽ 'റജ്മു' (എറിഞ്ഞുകൊല്ലൽ) നാം കാണുന്നില്ലല്ലോ'' എന്ന് പറഞ്ഞേക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ, അതുമൂലം, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നിർബ്ബന്ധനിയമം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പിഴച്ചുപോയേക്കും. അല്ലാ! (അറിയുക:) എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക (**الرجم**) എന്നത് 'മുഹ്സ്വനാ'യ നിലയിൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്തവൻെറ പേരിൽ നടത്തൽ കടമയാകുന്നു-തെളിവ് സ്ഥാപിതമാകുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഗർഭമോ കുറ്റം സമ്മതിക്കലോ ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്താൽ. (ബു; മു; മുതലായ പലരും) ഉമർ (ﷺ)ൻെറ ദീർഘദൃഷ്ടി നോക്കുക! അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്ത് 'റജ്മി'നെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടുപോലും, കാലാന്തരത്തിൽ അങ്ങനെ ഒരു കൂട്ടർ ഉടലെടുക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദീർഘദൃഷ്ടി കൊണ്ട് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അവരെ താൻ മുൻകൂട്ടി താക്കീതും ചെയ്തു. നബി(ﷺ) ക്കു ശേഷം പ്രവാചകൻമാരുണ്ടാകുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ 'ഉമർ പ്രവാചകനാകുമായിരുന്നു' വെന്ന് കാണിക്കുന്ന നബിവചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

ഉമർ (ﷺ)ൻെറ പ്രസ്താവനയിൽനിന്ന് ചില സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്: (1) 'മുഹ്സ്വാനാ'യ വ്യഭിചാരിയെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലണമെന്ന വിധി നബി (ﷺ) യുടെയോ മറ്റോ അഭിപ്രായമല്ല-അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് വഹ്‌യുമൂലം അവതരിച്ചുതന്നെയാണ്. അതാണ് 'അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നിർബ്ബന്ധനിയമം' (**فريضة انزلها الله**) എന്ന പ്രയോഗം കാണിക്കുന്നത്. ഈ വാസ്തവവും, ആ അവതരിച്ച വഹ്‌യിൻെറ വാക്യങ്ങളും വേറെ ഹദീസുകളിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. (2) കുറ്റവാളിയുടെ മേൽ ശിക്ഷ നടത്തണമെങ്കിൽ മൂന്നിലൊരു കാര്യം കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല; ഒന്നുകിൽ സാക്ഷിമൂലം തെളിയുക, അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റവാളി കുറ്റം സമ്മതിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീക്ക് ഗർഭം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുക. ഒന്നാമത്തേതിനെക്കുറിച്ച് നാലാം വചനത്തിൽ കാണാം. രണ്ടാമത്തേതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്ത് നടന്ന ശിക്ഷകൾ നടത്തപ്പെട്ടത്. ശിക്ഷാർഹമായ മാർഗ്ഗേണ ഗർഭം ധരിച്ച സ്ത്രീകൾക്ക് മാത്രം ബാധകമായതാണ് മൂന്നാമത്തേത്. ഉമർ (ﷺ)ഇപ്രകാരം കൂടി പറഞ്ഞതായി ചില ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. **لولا ان يقال زاد عمر فى الكتاب لكتبتها على حاشيةالمصحف– ابو داود وغيره**
(അല്ലാഹുവിൻെറ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉമർ കൂട്ടിച്ചേർത്തു എന്ന് പറയപ്പെട്ടേക്കുമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇത്-എറിഞ്ഞുകൊല്ലലിനെ സംബന്ധിച്ച വാക്യങ്ങൾ-'മുസ്ഹഫി'ൻെറ ഓരത്തിൽ എഴുതിച്ചേർക്കുമായിരുന്നു.)

ചില ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുപ്രകാരം, 'മുഹ്സ്വന'ല്ലാത്തവനു 100 അടിക്ക് പുറമെ ഒരു കൊല്ലം നാടുകടത്തൽ കൂടി ശിക്ഷ നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതിലും, 'മുഹ്സ്വനാ'യവനെ എറിയുന്നതിനുമുമ്പ് അടിശിക്ഷകൂടി നടത്തേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതിലും പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതിൽ, അത് വേണ്ടതില്ലെന്നും, ഭരണകർത്താവിൻെറ യുക്തം പോലെ ചെയ്യാമെന്നുമാണ് ഒരഭിപ്രായം. രണ്ടാമത്തേതിൽ, എറിഞ്ഞുകൊല്ലപ്പെടേണ്ടവന് അടി ശിക്ഷ ഇല്ല എന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ഓരോ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുവാനുള്ള കാരണവും ന്യായവും വിസ്തരിക്കുന്നപക്ഷം അത് വളരെ ദീർഘിച്ചുപോയേക്കും.

''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ മതനടപടി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അവരെക്കുറിച്ച് യാതൊരു ദയയും നിങ്ങളെ പിടികൂടരുത്'' എന്ന് അല്ലാഹു ചെയ്ത താക്കീത് വളരെ ഗൗരവമുള്ളതാകുന്നു രക്തബന്ധമോ, സ്നേഹബന്ധമോ നിമിത്തം, പ്രകൃത്യാ തോന്നിയേക്കുന്ന അനുകമ്പയെക്കുറിച്ചല്ല ഇവിടെ വിലക്കുന്നത്, ശിക്ഷ ഇല്ലാതാക്കുകയോ, ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്വാൻ പാടില്ല എന്നത്രെ താല്പര്യം. ഒരു കൂട്ടം സത്യവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചായിരിക്കണം ശിക്ഷ നടത്തുന്നത് എന്ന കല്പനയും, ഈ കുറ്റത്തിൻെറ ഗൗരവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മേലിൽ ഇത്തരം വമ്പിച്ച നീചകൃത്യത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകാതിരിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്ക് അത് പാഠം നൽകണമെന്ന് അതുമൂലം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യഭിചാരം എത്രമാത്രം കടുത്ത പാപമായിട്ടാണ് ഇസ്ലാം കണക്കാക്കുന്നതെന്ന് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, അല്ലാഹു പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമാണ്. ഓരോ കുറ്റത്തിനും അവൻ പശ്ചാത്താപം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് ഖേദിച്ചുമടങ്ങുന്നവർന്ന് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്ന് അവൻ വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: ഫുർഖാൻ 70 മുതലായ സൂക്തങ്ങളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണാം.) നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്ത് എറിഞ്ഞുകൊല്ലപ്പെട്ട ഒരുവനെപ്പറ്റി തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: ''അവൻ ഒരു പശ്ചാത്താപം പശ്ചാത്തപിച്ചിട്ടുണ്ട്: മദീനാനിവാസികൾ (മുഴുവനുംകൂടി) അത്ര പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം അവരിൽനിന്നും അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.''

لقد تاب توبة لوتابها اهل المدينة لقبل منهم– الترمذى وابوداود

ٱلزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوۡ مُشۡرِكَةً وَٱلزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَآ إِلَّا زَانٍ أَوۡ مُشۡرِكٞۚ وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٣﴾

3 വ്യഭിചാരി, വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവളെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ബഹുദൈവവിശ്വാസക്കാരിയെയോ അല്ലാതെ വിവാഹം ചെയ്യാറില്ല. വ്യഭിചാരിണിയാകട്ടെ, വ്യഭിചാരിയോ, ബഹുദൈവവിശ്വാസിയോ അല്ലാതെ അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാറുമില്ല. അത് സത്യവിശ്വാസികളുടെമേൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

---

3 الزَّانِي വ്യഭിചാരി. لاَ يَنكِحُ അവൻ വിവാഹം ചെയ്യുകയില്ല. إِلاَّ زَانِيَةً വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നവളെയല്ലാതെ. أَوْ مُشْرِكَةً അല്ലെങ്കിൽ ബഹുദൈവവിശ്വാസക്കാരിയെ. وَالزَّانِيَةُ വ്യഭിചാരിണി. لاَ يَنكِحُهَا അവളെ വിവാഹം ചെയ്യുകയില്ല. إِلاَّ زَانٍ വ്യഭിചാരി ഒഴികെ. أَوْ مُشْرِكٌ അല്ലെങ്കിൽ ബഹുദൈവവിശ്വാസി. وَحُرِّمَ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ذَٰلِكَ അത്. عَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെമേൽ.

നീചപ്രവൃത്തികളും തോന്നിയവാസങ്ങളും പതിവാക്കിയ ആളുകളും, സദ്വൃത്തരായ ആളുകളും തമ്മിൽ യോജിപ്പും ഇണക്കവും ഉണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ. നേരെമറിച്ച് ദുർവൃത്തൻമാർ

തമ്മതമ്മിലും, സദ്‌വൃത്തൻമാർ തമ്മതമ്മിലും ഇണക്കത്തോടും യോജിപ്പോടുംകൂടി വർത്തിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. ചീത്ത പുരുഷൻമാർ നല്ല സ്ത്രീകളെയും, നല്ല പുരുഷൻമാർ ചീത്ത സ്ത്രീകളെയും വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിക്കാറില്ല. സ്ത്രീകളുടെ നിലയും ഇതുപോലെത്തന്നെ. 'ഇണ ഇണയോട് ചേരു' മല്ലോ. സാധാരണക്കെതിരായി എപ്പോഴെങ്കിലും ഇതിന് വിപരീതമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്ന് ഇതിന്നർഥമില്ല. ഏതായാലും ദുർജ്ജനങ്ങളുമായുള്ള കൂട്ടുകെട്ട് പലനിലക്കും മനുഷ്യനെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് തോന്നിയവാസികളുമായും അവിശ്വാസികളുമായുമുള്ള വൈവാഹികകൂട്ടുകെട്ടിൽനിന്ന് അകന്ന് നിൽക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ്. മേൽപറഞ്ഞ തത്വം 26-ാം വചനത്തിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. സജ്ജനങ്ങളുമായുള്ള വൈവാഹിക കൂട്ടുകെട്ടിനെ 32-ാം വചനത്തിൽ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുന്നതും കാണാം.

സ്വദേശം വിട്ടുപോന്ന 'മുഹാജിറു' കളായ ചില സഹാബികൾ, ദാരിദ്ര്യം മൂലം വിവാഹം കഴിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവന്നപ്പോൾ തോന്നിയവാസികളായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ചില സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ മുതിർന്നതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.**الله اعلم**

وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَأۡتُواْ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجۡلِدُوهُمۡ ثَمَٰنِينَ جَلۡدَةٗ وَلَا تَقۡبَلُواْ لَهُمۡ شَهَٰدَةً أَبَدٗاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ﴿٤﴾

4 ചാരിത്ര്യം സിദ്ധിച്ച സ്ത്രീകളെ(വ്യഭിചാര) ആരോപണം ചെയ്യുകയും, പിന്നീട് (അതിന്) നാലു സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, അവരെ നിങ്ങൾ എൺപത് അടി (വീതം) അടിക്കുവിൻ. ഒരിക്കലും അവരുടേതായ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവർ തന്നെയാണ് തോന്നിയവാസികൾ;-

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ مِنۢ بَعۡدِ ذَٰلِكَ وَأَصۡلَحُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٥﴾

5 അതിനുശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും (സ്ഥിതി) നന്നാക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ. കാരണം, അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

4 وَالَّذِينَ يَرْمُونَ ആരോപണം ചെയ്യുന്നവർ, അപവാദം പയുന്നവർ. الْمُحْصَنَاتِ ചാരിത്ര്യം സിദ്ധിച്ച സ്ത്രീകളെ, ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ. ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا പിന്നെ അവർ കൊണ്ടുവന്നതുമില്ല. بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ നാല് സാക്ഷികളെ. فَاجْلِدُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ അടിക്കുക. ثَمَانِينَ جَلْدَةً എൺപതു അടി. وَلَا تَقْبَلُوا നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും അരുത്. لَهُمْ അവരുടെ. شَهَادَةً സാക്ഷ്യം. أَبَدًا ഒരിക്കലും, എന്നും. وَأُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ. الْفَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികൾ, ദുർന്നടപ്പുകാർ. 5 إِلَّا الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരൊഴികെ. تَابُوا അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു, മടങ്ങി. مِن بَعْدِ ذَلِكَ അതിനുശേഷം. وَأَصْلَحُوا അവർ നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. فَإِنَّ اللهَ കാരണം നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

محصنة ('മുഹ്സനത്ത്') എന്ന വാക്ക് 'വിവാഹം കഴിഞ്ഞവൾ, പതിവ്രത, ചാരിത്ര ശുദ്ധിയുള്ളവൾ, ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൾ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർഥങ്ങളിൽ സന്ദർഭോചിതം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. സ്വതന്ത്രകളും പ്രായപൂർത്തി എത്തിയവരുമായ പതിവ്രതകൾക്കാണ് മിക്കപ്പോഴും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്, ചാരിത്ര ശുദ്ധിയുള്ള മാന്യസ്ത്രീകളെ

വ്യഭിചാരാരോപണം നടത്തുന്നവരുടെ ശിക്ഷയാണ് മേൽകണ്ടത്. പുരുഷൻമാരെ ആരോപണം ചെയ്യുന്നവരും ഈ ശിക്ഷക്ക് വിധേയർ തന്നെ. എങ്കിലും വ്യഭിചാരാരോപണം നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന ദുഷ്കീർത്തിയും അതിൻെറ പ്രത്യാഘാതവും കൂടുതൽ ബാധിക്കുന്നത് സ്ത്രീകൾക്കാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, സ്ത്രീകളെ ആരോപിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നത്. മുമ്പ് നാം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഇസ്‌ലാം വ്യഭിചാരത്തിന് കൽപിക്കുന്ന വെറുപ്പിൻെറയും, അറപ്പിൻെറയും കാഠിന്യമാണ് ഈ ശിക്ഷാനിയമവും കാണിക്കുന്നത്. ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവരുടെ മുമ്പിൽ നാല് സാക്ഷികൾ മുഖേന തെളിയിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം, അന്യനെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരാരോപണവാക്കുകൾ പറയുന്നവരെ-അവർ എത്രപേരുണ്ടായാലും ശരി-ഓരോരുത്തനെയും 80 അടി വീതം അടിക്കണമെന്ന് പറയുമ്പോൾ, ഈ ആരോപണം എത്രമേൽ ഭയങ്കരമായിരിക്കണം?! പിന്നീട് ഒരു കാലത്തും ഒരു കേസ്സിലും അവരെ സാക്ഷികളായി സ്വീകരിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു! سبحان الله വ്യഭിചാരത്തിന് ധാരാളം അനുകൂലവും പ്രചാരവും സിദ്ധിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് മാന്യന്മാരായ ആളുകളെപ്പറ്റി തക്ക തെളിവൊന്നും കൂടാതെ ആരോപണങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനും, അത് കേട്ടമാത്രയിൽ പരസ്യമായി ഏറ്റുപറയുവാനും ആളുകൾ മുതിരുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ കഠിനമായ ശിക്ഷയെ അവർ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

'അവർതന്നെയാണ് തോന്നിയവാസികൾ' എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. തോന്നിയവാസികളായതുകൊണ്ടാണ് സജ്ജനങ്ങളുടെ ചാരിത്രശുദ്ധിയെ കളങ്കം വരുത്തുവാൻ അവർ മുതിരുന്നതെന്നും, അവരുടെ ഈ പ്രവൃത്തി അവർ തോന്നിയവാസികളാണെന്നതിൻെറ ലക്ഷണമാണെന്നും അത് കാണിക്കുന്നു. സംഭവം തെളിയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, ഒരു പക്ഷേ ആരോപിക്കപ്പെട്ട സംഗതി വാസ്തവത്തിൽ ശരിയായിരുന്നുകൂടേ, എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. അതെ, ശരിയാവാം. എന്നാലും, മാന്യവനിതകളായി കരുതപ്പെട്ടുവരുന്നവർക്ക് മാനഭംഗം വരുത്തുവാനും, ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അവരുടെ രഹസ്യം പുറത്ത് ചോർത്തി സമുദായമദ്ധ്യേ ദുഷ്പ്രചാരമുണ്ടാക്കുവാനും ധൈര്യപ്പെട്ടതുതന്നെ അതിന് തെളിവാണല്ലോ. മറ്റുള്ളവരുടെ കുറ്റവും കുറവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് മാന്യൻമാർക്ക് യോജിച്ചതല്ലെന്നും, ശിക്ഷാർഹമാണെന്നും ആയത്ത്-ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നതും, ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതാണ്.

ഏത് പാപം ചെയ്താലും, അതിനെപ്പറ്റി ഖേദിച്ച് മടങ്ങുന്നവന് അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നതാണ്. ഈ ഭയങ്കര കുറ്റം ചെയ്തവർക്കും ഈ നിയമം ബാധകം തന്നെ. പക്ഷേ, ഖേദിച്ചുമടങ്ങിയെന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാവില്ല, അവൻെറ സ്ഥിതിഗതികളിൽനിന്ന് അവൻ നന്നായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാവുകകൂടി വേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ മാത്രമേ പിന്നീട് അവൻെറ സാക്ഷ്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടുള്ളു. 'അവർ തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുകയും' എന്ന വാക്ക് ഇതാണ് കാണിക്കുന്നത്. വ്യഭിചാരാരോപണത്തിൽ ശിക്ഷക്ക് വിധേയനായവൻെറ സാക്ഷ്യം ഒരു കാരണത്താലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും, പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം പരലോക ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രമാണെന്നും ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. ابدا (ഒരിക്കലും) എന്നും മറ്റും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൻെറ ഗൗരവം അതാണ് മനസിലാക്കുന്നത് എന്നത്രെ അവർ പറയുന്നത്.

ഭാര്യഭർത്താക്കൾ തമ്മിൽ വ്യഭിചാരാരോപണം ചെയ്താലുള്ള ശിക്ഷയും മേൽപറഞ്ഞത് തന്നെ. എന്നാൽ, ഒരാൾ തൻെറ ഭാര്യ ദുർന്നടപ്പുകാരിയാണെന്ന് കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ, അതിന് നാല് ദൃക്സാക്ഷികളെ സമ്പാദിക്കുക മിക്കപ്പോഴും പ്രയാസകരമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സംഭവം വെളിക്ക് വരുത്തിയാൽ 80 അടിയും, വമ്പിച്ച വഷളത്തവുമാണ് ലഭിക്കുക. മൗനമവലംബിക്കുകയാണെങ്കിലോ, അതെത്രമാത്രം ദുഷ്കരമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതുമില്ല. ദുർന്നടപ്പുകാരിയായ ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലുള്ള വിഷമങ്ങൾ ഇരിക്കട്ടെ, അവനിൽനിന്നല്ലാതെ ജനിക്കുന്ന അവളുടെ കുട്ടിയെ അവൻ ഏറ്റെടുക്കുക തുടങ്ങിയ പലതും അതി

നാൽ നേരിടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അസഹനീയമായ ഈ ധർമ്മസങ്കടത്തിൽപെട്ട് ഗതിമുട്ടുന്ന ഭാര്യാഭർത്താക്കളിൽ കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്ന ഇസ്‌ലാമിക നിയമമാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്:-

وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ أَزۡوَٰجَهُمۡ وَلَمۡ يَكُن لَّهُمۡ شُهَدَآءُ إِلَّآ أَنفُسُهُمۡ فَشَهَٰدَةُ أَحَدِهِمۡ أَرۡبَعُ شَهَٰدَٰتِۭ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٦﴾

6 തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ (വ്യഭിചാര) ആരോപണം ചെയ്യുകയും, തങ്ങൾക്ക് തങ്ങൾ തന്നെയല്ലാതെ (മറ്റു) സാക്ഷികൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, – അവരിൽ ഓരോരുത്തൻെറ സാക്ഷ്യം : ''നിശ്ചയമായും, താൻ സത്യം പറയുന്നവരിൽപെട്ടവൻ തന്നെയാണ്'' എന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ നാല് (വട്ടം സത്യ) സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കലാകുന്നു.

وَٱلۡخَٰمِسَةُ أَنَّ لَعۡنَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ﴿٧﴾

7 അഞ്ചാമത്തേത് ''താൻ കളവ് പറയുന്നവരിൽപെട്ടവനാണെങ്കിൽ, തൻെറ മേൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപം ഭവിക്കട്ടെ!'' എന്നാകുന്നു (പറയേണ്ടത്).

---

6 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. يَرْمُونَ അവർ ആരോപണം ചെയ്യുന്നു. أَزْوَاجَهُمْ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ. وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ അവർക്ക് ഇല്ലതാനും. شُهَدَاءُ സാക്ഷികൾ. إِلاَّ أَنفُسُهُمْ തങ്ങൾ തന്നെയല്ലാതെ. فَشَهَادَةُ എന്നാൽ സാക്ഷ്യം. أَحَدِهِمْ അവരിൽ ഒരാളുടെ. أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ നാല് സാക്ഷ്യങ്ങളാണ് (സത്യസാക്ഷ്യം പറയലാണ്). بِاللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ (സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട്). إِنَّهُ നിശ്ചയമായും താൻ. لَمِنَ الصَّادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവരിൽപെട്ടവൻ തന്നെ (സത്യം പറയുന്നവനാണ്). 7 وَالْخَامِسَةُ അഞ്ചാമത്തേത്. أَنَّ لَعْنَةَ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപം. عَلَيْهِ തൻെറ മേൽ ഭവിക്കട്ടെ (എന്നാണ്). إِن كَانَ താൻ ആണെങ്കിൽ. مِنَ الْكَاذِبِينَ കളവ് പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ.

അധികാരപ്പെട്ടവരുടെ മുഖേന ഇപ്രകാരം അഞ്ചുപ്രാവശ്യം, അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തി സ്വയം സാക്ഷിമൊഴികൊടുക്കുന്നപക്ഷം, പുരുഷൻെറ ഭാഗത്തുനിന്ന് ആരോപിച്ച കുറ്റം നിയമപരമായി അവൻ സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ പേരിൽ വ്യഭിചാരത്തിൻെറ കുറ്റപത്രം തയ്യാറാവുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, പുരുഷൻെറ അത്രതന്നെ അവൾക്കും നിയമപരമായ അവകാശം ഉണ്ട്. ولهن مثل الذى عليهن (അവരുടെ-സ്ത്രീകളുടെ-മേലുള്ളതുപോലെ അവർക്കും അവകാശമുണ്ട്.) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ആകയാൽ അവളുടെ ഭാഗം അവൾക്കും തെളിയിക്കാം:-

وَيَدۡرَؤُاْ عَنۡهَا ٱلۡعَذَابَ أَن تَشۡهَدَ أَرۡبَعَ شَهَٰدَٰتِۭ بِٱللَّهِ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ﴿٨﴾

8 ''നിശ്ചയമായും അവൻ[ഭർത്താവ്] കളവ് പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണ്'' എന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ (സത്യം ചെയ്തു) നാലു സാക്ഷ്യവചനങ്ങൾ അവൾ പറയുന്നത്, അവളിൽനിന്ന് ശിക്ഷയെ തടഞ്ഞുകളയുന്നതാണ്.

وَٱلۡخَٰمِسَةَ أَنَّ غَضَبَ ٱللَّهِ عَلَيۡهَآ إِن كَانَ مِنَ

9 ''അവൻ സത്യം പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ കോപം

ٱلصَّـٰدِقِينَ ۝٩

തന്‍റെമേല്‍ ഭവിക്കട്ടെ!'' എന്ന് അഞ്ചാമത്തേതും (പറയണം).

---

8 وَيَدْرَأُ തടഞ്ഞുകളയും, തട്ടിക്കളയും. عَنْهَا അവളില്‍നിന്ന്. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. أَن تَشْهَدَ അവള്‍ സാക്ഷ്യംപറയല്‍. أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ നാല് സാക്ഷ്യങ്ങള്‍. بِاللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പേരില്‍. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവന്‍. لَمِنَ الْكَاذِبِينَ കളവ് പറയുന്നവരില്‍ പെട്ടവന്‍തന്നെ. 9 وَالْخَامِسَةَ അഞ്ചാമത്തേതും. أَنَّ غَضَبَ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്‍റെ കോപം. عَلَيْهَا അവളുടെ (തന്‍റെ) മേല്‍ ഭവിക്കട്ടെ എന്ന്. إِن كَانَ അവനാണെങ്കില്‍. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവരില്‍ പെട്ടവന്‍ (സത്യവാന്‍).

ഓരോരുത്തരും നല്‍കേണ്ടുന്ന സാക്ഷ്യമൊഴികള്‍ അവനവന്‍റെ സത്യതയും നിരപരാധിത്വവും, മറ്റേയാളുടെ അസത്യതയും അപരാധിത്വവും സ്ഥാപിക്കുന്നതാകുന്നു. അഞ്ച് സാക്ഷ്യമൊഴികള്‍ അവളും കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അവളുടെ ഭാഗം അവളും സ്ഥാപിച്ചു. ഇപ്പോള്‍ രണ്ടില്‍ ഒരാളെ മാത്രം കുറ്റക്കാരനാക്കുവാന്‍ നിവൃത്തിയില്ല. എങ്കിലും യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ രണ്ടിലൊരാള്‍ കുറ്റക്കാരനും മറ്റേയാള്‍ നിരപരാധിയുമായിരിക്കുമെന്ന് തീര്‍ച്ചയുമാണ്. സൂ: അല്‍കഹ്ഫ് 72 ന്‍റെ വിവരണത്തില്‍ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ബാഹ്യമായ തെളിവുകള്‍ അനുസരിച്ച് നീതിന്യായം പാലിക്കുവാനേ ഈ ലോകത്ത് മനുഷ്യര്‍ക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളു. രഹസ്യവും, യാഥാര്‍ത്ഥ്യവും അനുസരിച്ചുള്ള വിധി അല്ലാഹു പിന്നീട് നടത്തിക്കൊള്ളും. ഏതായാലും, ഇരു ഭാഗക്കാരും അന്യോന്യം ഇപ്രകാരം തെളിവ് സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഇനി അവര്‍ യോജിച്ച് കഴിയുകയെന്നത് ന്യായവും സാധ്യവുമല്ല. അതുകൊണ്ട് അവര്‍ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇതുമുതല്‍ നിറുത്തലാക്കപ്പെടുന്നതും, നിയമാനുസൃതമല്ലാത്ത നിലയില്‍ ജനിച്ചേക്കാവുന്ന കുട്ടി അവന്‍േറതല്ലെന്ന് തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു.

ഇരു കക്ഷികളും ഇത്രയും ധൈര്യത്തോടെ അയ്യഞ്ചുവട്ടം സത്യമൊഴി കൊടുക്കുമ്പോള്‍, വാസ്തവത്തില്‍ അവരില്‍ ഒരാള്‍ നിഷ്ഠൂരവും നീചവുമായ മനഃസ്ഥിതിയുള്ള ആളായിരിക്കണമല്ലോ. ആകയാല്‍, ഈ സാക്ഷിമൊഴികള്‍ കൊടുക്കുവാന്‍ മുന്നോട്ടുവരുന്നത് വളരെ ഗൗരവപൂര്‍വ്വം ആലോചിച്ച് ചെയ്യേണ്ടതാണ്; ഐഹികശിക്ഷയെക്കാള്‍ വളരെ വമ്പിച്ചതാണ് പരലോകശിക്ഷ എന്ന് ഓര്‍ക്കേണ്ടതുണ്ട്; തല്‍ക്കാലം രഹസ്യം പുറത്താക്കാതെ മൂടിവെക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹം മാത്രമാണ് എന്നൊക്കെ അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝١٠

10 അല്ലാഹുവിന്‍റെ ദാക്ഷിണ്യവും അവന്‍റെ കാരുണ്യവും നിങ്ങളില്‍ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും ജ്ഞാനയുക്തനുമാണെന്നുള്ളതും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കില്‍ (-ഹാ, നിങ്ങള്‍ക്ക് കാണാമായിരുന്നു)!

---

10 وَلَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കില്‍. فَضْلُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ദാക്ഷിണ്യം, അനുഗ്രഹം, ദയവ്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളില്‍. وَرَحْمَتُهُ അവന്‍റെ കാരുണ്യം. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹുവാണെന്നതും. تَوَّابٌ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവന്‍. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞാനിയും, ജ്ഞാനയുക്തനും.

സത്യവിശ്വാസികളുടെ വന്ദ്യമാതാവായ ആയിശാ(رضي الله عنها)യുടെ പേരിലുണ്ടായ അപവാദം

(حديث الافك على ام المؤمنين عائشة رض)

അടുത്ത ആയത്തുമുതൽ കുറെ ആയത്തുകളിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം ആയിശാ (ﷺ)യുടെ പേരിലുണ്ടായ ആരോപണസംഭവവും, തൽസംബന്ധമായ പല കാര്യങ്ങളുമാകുന്നു. പ്രസിദ്ധമായ ആ സംഭവം, അനേകം മതവിജ്ഞാനങ്ങളടങ്ങുന്ന ഈ സൂറത്തിലെ പല വചനങ്ങളുടെയും അവതരണഹേതുവാകുന്നു. ആയിശ(ﷺ)യുടെയും, അവരുടെ കുടുംബത്തിൻേറയും ശ്രേയസ്സും മഹത്വവും വർദ്ധിക്കുവാൻ അത് ഇടയാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. പ്രധാന ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുളള ആ സംഭവം താഴെപ്പറയുംപ്രകാരമാകുന്നു: അയിശ(ﷺ)പ്രസ്താവിച്ചതായി അവരുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരിയുടെ പുത്രനായ ഉർവഃ (عروة بن الزبين رضي الله عنه) മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

''നബി (ﷺ) തിരുമേനി വല്ല യാത്രക്കും ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ നറുക്കിടുകയും, ആരുടെ പേരാണ് കിട്ടിയതെങ്കിൽ അവരെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുകയും പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരു പടയെടുപ്പുയാത്രയിൽ എൻെറ പേര് വന്നു. ഇത് പർദ്ദയുടെ (സ്ത്രീകൾ പർദ ആചരിക്കണമെന്ന് കൽപിക്കുന്ന) ആയത്ത് അവതരിച്ചതിന് ശേഷമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു കൂടാരത്തിലായിക്കൊണ്ടാണ് എന്നെ വാഹനത്തിൽ ഏറ്റുകയും ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. ഞങ്ങൾ യാത്ര കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചുപോരുമ്പോൾ മദീനായുടെ അടുത്തുളള ഒരു താവളത്തിലിറങ്ങി. അവിടെനിന്ന് യാത്ര തുടരുവാൻ അറിയിപ്പുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ എൻെറ മല മൂത്ര വിസർജ്ജനാദി ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൈന്യത്തിൽ നിന്ന് കുറച്ച് അകലെ വിട്ടുപോയിരുന്നു. അത് കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിവന്ന് മാറിൽ തൊട്ടുനോക്കുമ്പോൾ, എൻെറ മാല കൊഴിഞ്ഞുപോയതായിക്കണ്ടു. ഞാൻ തിരിച്ചുപോയി അത് തേടിക്കൊണ്ട് കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞു. എന്നെ വാഹനപ്പുറത്ത് കയറ്റിത്തരാറുളള ആളുകൾ എൻെറ കൂടാരമെടുത്ത് ഒട്ടകപ്പുറത്തു വെച്ചു. കേവലം ഘനം കുറഞ്ഞ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിൽ ഇല്ലാത്തതായി അവർക്ക് സംശയം തോന്നുകയുണ്ടായില്ല. അവർ ഒട്ടകവുമായി നടന്നു. സൈന്യം സ്ഥലം വിട്ടതിനുശേഷമായിരുന്നു എനിക്ക് മാല കിട്ടി ഞാൻ സ്ഥലത്ത് തിരിച്ചെത്തിയത്. വന്നു നോക്കുമ്പോൾ വിളിക്കുവാനാകട്ടെ, പറയുവാനാകട്ടെ ആരുമില്ല! ഞാൻ അതേ സ്ഥലത്തുതന്നെ ഇരുന്നു. അവർ പിന്നീട് എന്നെ കാണാതാവുകയും, അന്വേഷിച്ചു തേടിവരികയും ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു.''

''ഞാൻ അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ, എനിക്ക് കണ്ണിൽ ഉറക്കുപിടിച്ചു. സൈന്യത്തിനു പിന്നാലെയായി (ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചറിയുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട) സഫ്വാൻ (صفوان بن المعطل- رض) ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വെളുക്കാൻ കാലത്ത് അവിടെ എത്തി. അദ്ദേഹം ഒരു മനുഷ്യൻെറ നിഴൽ കണ്ടു. പർദ്ദാനിയമത്തിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം എന്നെ കണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് എന്നെ അറിഞ്ഞു. ഉടനെ അദ്ദേഹം 'ഇസ്തിർജാഉ' ചൊല്ലി (*) അത് കേട്ടാണ് ഞാൻ ഉണർന്നത്. ഉടനെ ഞാൻ എൻെറ മൂടുവസ്ത്രംകൊണ്ട് മുഖം മറച്ചു. അല്ലാഹു തന്നെയാണെ! അദ്ദേഹം, 'ഇസ്തിർജാഉ' ൻെറ വാക്കല്ലാതെ എന്നോടൊന്നും പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാനതല്ലാതെ ഒന്നും കേട്ടിട്ടുമില്ല. അദ്ദേഹം വേഗം ഇറങ്ങി ഒട്ടകത്തെ മുട്ടുകുത്തിച്ചു. അതിൻെറ കൈക്ക് തൻെറ കാൽകൊണ്ട് ചവിട്ടി തന്നു. ഞാൻ ഒട്ടകപ്പുറത്തു കയറി. അദ്ദേഹം എന്നെയുമായി ഒട്ടകത്തെ നയിച്ചുംകൊണ്ടു നടന്നു. സൈന്യം ഇറങ്ങിയിരുന്ന താവളത്തിലെത്തി. അവർ വെളുപ്പാൻ കാലത്ത് ഒരു താവളത്തിലിറങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.''

---

* വല്ല വിധത്തിലുള്ള ആപത്തും നേരിടുമ്പോൾ انا لله وانااليه راجعون (നാമെല്ലാം അല്ലാഹുവിമേതാണ്, നാം അവനിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുന്നവരുമാണ്) എന്ന് പറയുവാൻ ഖുർആൻ നമ്മെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനാണ് 'ഇസ്തിർജാഉ്' (الاسترجاع) അഥവാ മടക്കം കാണിക്കുക-എന്ന് പറയുന്നത്. എന്തോ ഒരു അബദ്ധം പിണഞ്ഞതായി സഫ്വാൻ മനസ്സിലാക്കിയതു കൊണ്ടാണ് അത് പറഞ്ഞത്.

‘‘അങ്ങനെ എൻെറ കാര്യത്തിൽ (അപരാധം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുക നിമിത്തം) നാശത്തിൽ പെട്ടവരൊക്കെ നാശത്തിലായി ! അതിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചത് (കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായ) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ് عبد الله بن ابى بن سلول ആയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ മദീനായിലെത്തി. എനിക്ക് ഒരു മാസത്തോളം രോഗം പിടിപെട്ടു. ജനങ്ങൾ കള്ളക്കഥയിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാനതൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയിൽനിന്നും മുമ്പ് എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്ന ആ സൗമ്യമായ പെരുമാറ്റം, എൻെറ സുഖമില്ലായ്മയുടെ അവസരത്തിൽ കണ്ട് വന്നിരുന്നില്ലെന്ന വസ്തുത എന്നെ ആശങ്കയിലാക്കിയിരുന്നു. അവിടുന്ന് കടന്നുവന്ന് സലാം പറയും; തനിക്ക് എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു എന്ന് ചോദിക്കും; തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യും; അത്ര മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതായിരുന്നു എന്നെ സന്ദേഹപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അൽപമൊരു ആശ്വാസം കിട്ടുന്നതുവരെ മറ്റ് തകരാറുകളൊന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.’’

‘‘എനിക്ക് അൽപം അശ്വാസം വന്നപ്പോൾ, ഞാനും മിസ്ത്വഹിൻെറ മാതാവും أم مسطح رض കൂടി, ഞങ്ങൾ വെളിക്ക് പോകാറുണ്ടായിരുന്ന ‘മനാസിഉ്‘ (مناصع) എന്ന സ്ഥലത്തേക്കുപോയി. കക്കൂസുമറകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഞങ്ങൾ രാത്രിയല്ലാതെ (പകൽ സമയത്ത്) വെളിക്ക് പോകാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. വെളിക്കിരിക്കുവാൻ മറ കെട്ടും മുമ്പ് ഞങ്ങൾ പഴയകാലത്തെ അറബികളെപ്പോലെ പറമ്പിൽ പോകലായിരുന്നു പതിവ്. ഞാനും ഉമ്മു മിസ്ത്വഹും കൂടി മടങ്ങുമ്പോൾ അവർ: ‘മിസ്ത്വാഹ് നാശമടയട്ടെ!’ (تعس مسطح) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. (*) ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘‘നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് മോശമായിപ്പോയി! ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെപ്പറ്റി പഴിച്ചുപറയുകയോ!’’ അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘ഹാ! അവൻ പറഞ്ഞത് നിങ്ങൾ കെട്ടിട്ടില്ലേ?!’’ ഞാൻ ചോദിച്ചു: ‘‘എന്താണ് പറഞ്ഞത്?’’ അപ്പോൾ കെട്ടുകഥക്കാർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവരം അവർ എനിക്ക് വിവരിച്ച് തന്നു. ഇതോടെ എൻെറ ദീനം മേൽക്കുമേൽ വർദ്ധിക്കുകയായി.’’

‘‘ഞാൻ വീട്ടിൽ വന്ന ശേഷം, റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി പ്രവേശിച്ച് തനിക്ക് എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു എന്ന് ചോദിക്കയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, എനിക്ക് എൻെറ ഉമ്മവാപ്പായുടെ അടുത്തൊന്ന് പോകുവാൻ സമ്മതം നൽകണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവരിൽനിന്ന് സംഗതി ശരിക്കറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ. തിരുമേനി സമ്മതിച്ചു. ഞാൻ ചെന്ന് ഉമ്മയോട് ചോദിച്ചു: ‘‘ഉമ്മാ! എന്തൊക്കെയാണ് ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?’’ മാതാവ് മറുപടി പറഞ്ഞു: ‘‘കുഞ്ഞിമകളേ! നീ അക്കാര്യം മനസ്സിൽ നിസ്സാരമാക്കി വെച്ചേക്കുക. കാരണം, ഒരു നല്ലപെണ്ണ് അവളെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷൻെറ അടുക്കലായിരിക്കുക, അവൾക്ക് കുറെ സഹപത്നിമാരും ഉണ്ടായിരിക്കുക-അവർ അവളെപ്പറ്റി പലതും ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല.’’ ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘‘സുബ്ഹാനല്ലാഹ്! (†) ജനങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പറഞ്ഞുവല്ലോ!’’ അന്ന് നേരം പുലരുവോളം എൻെറ കണ്ണുനീർ അടങ്ങിയില്ല, കണ്ണിൽ ഉറക്കു വന്നതുമില്ല. പുലർന്നിട്ടും ഞാൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായി.’’

‘‘നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് തൻെറ വീട്ടുകാരുടെ (ഭാര്യയുടെ) കാര്യത്തിൽ വഹ്‌യ് കിട്ടുവാൻ താമസിച്ചതുകൊണ്ട്-അവരെ പിരിച്ചയക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചന നടത്തുവാനായി-തിരുമേനി, അലി (رضي الله عنه)ഉസാമഃ (رضي الله عنه)എന്നിവരെ വിളിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തി. ഉസാമഃ തിരുമേനിയുടെ വീട്ടുകാരുടെ നിരപരാധിത്വവും, അവരോട് തനിക്കുള്ള സ്നേഹവുമെല്ലാം

---

* വല്ലവരെക്കുറിച്ചും വെറുപ്പും പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ പറയപ്പെടാറുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് تعس فلان (ഇന്നവൻ നാശമടയട്ടെ) എന്ന വാക്യം.

† ആശ്ചര്യംകൊണ്ടു പറഞ്ഞതാണ് ഈ വാക്ക്. ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം 16-ാം വചനത്തിൽ വെച്ചു മനസ്സിലാക്കാം.

ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അവർ അങ്ങയുടെ വീട്ടുകാർ തന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ! അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ്! നല്ല നിലയല്ലാതെ ഒന്നും നാം അറിയുന്നില്ല.'' അലി (ﷺ)യാകട്ടെ, ഇങ്ങിനെ പറയുകയാണ് ചെയ്തത്: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ! അല്ലാഹു അവിടുത്തേക്ക് ഒരു വിഷമവും വരുത്തിയിട്ടില്ല. സ്ത്രീകൾ അവരല്ലാതെ വേറെയും ധാരാളമുണ്ട്. അതാ ആ പെണ്ണിനോട് ചോദിച്ചുനോക്കാം.'' തിരുമേനി ബരീറഃയെ വിളിച്ച് (*) ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു; ''ബരീറാ! നീ അവരിൽ നിനക്ക് സംശയം തോന്നിക്കുന്ന വല്ലതും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?'' ബരീറഃ മറുപടി പറഞ്ഞു: ''ഇല്ല-തിരുമേനിയെ പ്രവാചകനായി അയച്ചിട്ടുള്ളവൻ തന്നെയാണ! അവർ ഒരു ഇളംപ്രായക്കാരിയാണ്. (†) വീട്ടിലെ (ഭക്ഷണത്തിനുള്ള) മാവുവിട്ടേച്ച് ഉറങ്ങിപ്പോയേക്കും, വളർത്താടു വന്ന് അത് തിന്നു പോയേക്കുകയും ചെയ്യും എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തത്തക്ക യാതൊന്നും ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.''

''അന്നുതന്നെ റസൂൽ (ﷺ) പള്ളിയിലേക്ക് ചെന്ന് മിമ്പറിൽ (പ്രസംഗപീഠത്തിൽ) വെച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഒഴികഴിവ് അനുവദിച്ചുതരുവാൻ ആരുണ്ട്? അല്ലാഹുവാണ! എൻെറ വീട്ടുകാരുടെ പേരിൽ നൻമയല്ലാതെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. അവർ (ജനങ്ങൾ) ഒരു പുരഷനെ (സ്വഫ്വാനെ)ക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചുവരുന്നു. അയാളെക്കുറിച്ചും ഞാൻ നല്ലതല്ലാതെ അറിയുന്നില്ല. അദ്ദേഹം എൻെറ വീട്ടിൽ എൻെറ ഒന്നിച്ചല്ലാതെ പ്രവേശിക്കാറുമില്ല.'' (ഒരു മനുഷ്യൻ എന്ന് തിരുമേനി പറഞ്ഞത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്.)

''അപ്പോൾ സഅ്ദു (‡) ബ്നു മുആദ് (ﷺ)എഴുന്നേറ്റു പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ! അല്ലാഹുവാണ! ഞാൻ ആ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി ഒഴികഴിവു തരാം. (വേണ്ടതു ചെയ്യാം) അവൻ 'ഔസ്' കുടുബക്കാരനാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളവൻെറ കഴുത്തു വെട്ടാം. ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളായ 'ഖസ്റജ്'' കുടുബത്തിൽപെട്ടവാനാണെങ്കിൽ, അവിടുന്ന് കൽപിക്കുന്ന കൽപന പോലെയും ചെയ്യാം.'' അപ്പോൾ സഅ്ദു * ബ്നുഉബാദഃ (ﷺ)എഴുന്നേറ്റു. അദ്ദേഹം സഅ്ദുബ്നു മുആദു (ﷺ)നോടായി പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവാണ! താൻ പറഞ്ഞത് കളവാണ്-താൻ അവനെ (ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ടവനെ) കൊല ചെയ്കയില്ല, തനിക്കതിന് സാധിക്കുകയില്ല'' അപ്പോൾ ഉസൈദുബ്നു ഹുളൈർ (ﷺ)എഴുന്നേറ്റ് അദ്ദേഹത്തോടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''സത്യമായും താൻ പറഞ്ഞതാണ് കളവ്. ഞങ്ങൾ അവനെ കൊല്ലുക തന്നെ ചെയ്യും. താനൊരു കപടവിശ്വാസിയാണ്--കപടവിശ്വാസികൾക്കായി തർക്കംവെട്ടുകയാണ്.'' ഇങ്ങിനെ ഇരുകൂട്ടരും--ഔസും, ഖസ്റജൂം--ശണ്ഠക്കൊരുങ്ങുകയായി. നബി (ﷺ) തിരുമേനി മിമ്പറിൽ തന്നെ നിൽക്കുകയാണ്. തിരുമേനി അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. അവരെല്ലാം മൗനമായി. തിരുമേനി താഴെ ഇറങ്ങി.''

അന്നും ഞാൻ, കണ്ണുനീർ വറ്റാതെയും, ഉറക്കുവരാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടി. എൻെറ ഹൃദയം പൊട്ടിപ്പിളരുമോ എന്ന് തോന്നത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ രണ്ടു രാത്രിയും ഒരു പകലും കരഞ്ഞ്

---

* ഉസാമഃ (اسامتين زين رض) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പോറ്റുപുത്രനായ സൈദ് (تعس فلان) ൻെറ പുത്രനും, ബരീറഃ (بريرة رظ) ആയിശാ (@@)യാൽ അടിമത്വത്തിൽനിന്നു മോചനം നൽകപ്പെട്ടു അവരൊന്നിച്ചു വസിച്ചു വരുന്ന ഭൃത്യസ്ത്രീയുമാണ്. അലി (ﷺ)കൊടുത്ത മേൽകണ്ട മറുപടി നിമിത്തം ആയിശാ (@@)ക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു അൽപം നീരസമുണ്ടായിരുന്നു. അതു സ്വാഭാവികവുമാണല്ലോ.

(†) ഈ സംഭവമുണ്ടായത് ഹിജ്റവർഷം 5ലോ 6ലോ ബനൂമുസ്തലഖ് യുദ്ധത്തിനുള്ള പടയെടുപ്പിലാണെന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അന്നു ആയിശാ (@@)ക്ക് ഏറെക്കുറെ 15-16 വയസ്സ് പ്രായമായിരിക്കുന്നതാണ്.

(‡) ഗഅ്ദു ﷺ ഔസുഗോത്രത്തിലെ സഹാബീ പ്രമുഖനായ ഒരു നേതാവാണ്. അദ്ദേഹം അന്ന് ജീവിച്ചിരിപ്പില്ലെന്നും, ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതൃവ്യപുത്രനും ഒരു നേതാവുമായ ഉസൈദു ﷺ ആണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കഴിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ ഉമ്മയും ബാപ്പയും കാലത്ത് എന്റെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു.-ഞാൻ കരയുക തന്നെയാണ്-അപ്പോൾ, അൻസാരിക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ സമ്മതം ചോദിച്ച് അകത്ത് പ്രവേശിച്ചു. അവളും എന്നോടൊപ്പം കരയുകയായി. ഈ അവസരത്തിൽ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചു. അവിടുന്ന് ഇരുന്ന്, എന്നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുണ്ടാക്കപ്പെട്ട വിഷയം പ്രസ്താവത്തിൽ വന്നതുമുതൽക്ക് അവിടുന്ന് എന്റെ അടുക്കൽവന്ന് ഇരുന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. എന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഒരു ദിവ്യസന്ദേശവും (വഹ്യും) കിട്ടാതെ ഒരു മാസം അവിടുന്ന് അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്. തീരുമേനി 'തശ്ഹ്-ഹുദു' **تشهد** ചെയ്തു (*) കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ''(ആയിശാ!) എന്നാൽ, എനിക്ക് തന്നെപ്പറ്റി ഇന്നിന്ന പ്രകാരം വിവരം കിട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. താൻ നിരപരാധിയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു തന്റെ നിരപരാധിത്വം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും. താൻ വല്ല പാപത്തിലും അകപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും, അവനോട് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അടിയാൻ, തന്റെ പാപം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ഖേദിച്ചുമടങ്ങിയാൽ, അല്ലാഹു മടക്കം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.''

''റസൂൽ (ﷺ) ഇത് പറഞ്ഞുകഴിയുമ്പോഴേക്കും എന്റെ കണ്ണുനീർ ഒരു തുള്ളിപോലും കാണാത്തവിധം നിലച്ചുപോയി! ഞാൻ പിതാവിനോട്-അബൂബക്കർ (رضي الله عنه)നോട്-പറഞ്ഞു: ''തിരുമേനി പറഞ്ഞതിന് മറുപടി പറയണ'മെന്നു. ''ഞാനെന്താണ് തിരുമേനിയോട് പറയേണ്ടതെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ!'' എന്നായിരുന്നു പിതാവ് പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ ഞാൻ മാതാവിനോട് പറഞ്ഞുനോക്കി. അവരും അതുതന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഞാനാണെങ്കിൽ, ഒരു ചെറുപ്പക്കാരി. ഖുർആൻതന്നെ അധികഭാഗവും എനിക്ക് ഓതുവാൻ കഴിയുകയില്ല (പഠിച്ചിട്ടില്ല.) ഏതായാലും, ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവാണേ! എനിക്കറിയാം: ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വാർത്ത നിങ്ങൾ കേട്ടു, അത് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു നിങ്ങളത് സത്യമെന്ന് കരുതിയിരിക്കുകയാണ്. ഇനി, ഞാൻ നിരപരാധിയണെന്ന് നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളെന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ഞാൻ നിരപരാധിയാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് അറിയാവുന്ന ഒരു കാര്യം (കുറ്റം) ഞാൻ നിങ്ങളോട് സമ്മതിച്ചുതരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളെന്നെ വിശ്വസിച്ചേക്കും. അല്ലാഹുവാണ! എന്നെയും, നിങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഒരു ഉപമ പറയുവാൻ യൂസഫ് (عليه السلام)നബിയുടെ പിതാവിനെ-യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام)നബിയെ-അല്ലാതെ ഞാൻ കാണുന്നില്ല. അതായത്: **فصبر جميل والله المستعان على ما تصفون** (ഇനി നല്ലതായ ക്ഷമതന്നെ. അല്ലാഹുവിനോടാണ്, നിങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് സഹായം തേടപ്പെടുവാനുള്ളത്.) എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞവാക്ക് (†). അനന്തരം ഞാൻ അവിടെ നിന്ന് സ്ഥലംവിട്ട് വിരുപ്പിൽചെന്നു കിടന്നു.''

''എനിക്കിപ്പോൾ തീർച്ചയായും അറിയാമായിരുന്നു: ഞാൻ നിരപരാധിയാണെന്നും എന്റെ നിരപരാധിത്വം അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുമെന്നും. പക്ഷേ, പാരായണം ചെയ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വല്ല വഹ്യും (ഖുർആൻ വാക്യവും) എന്റെ കാര്യത്തിൽ അവതരിച്ചേക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-എന്നെപ്പറ്റി പാരായണം ചെയ്യപ്പെടത്തക്ക വല്ല വിഷയവും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിക്കാവുന്നതിനെക്കാൾ--വളരെ നിസ്സാരപ്പെട്ടതാണ് എന്റെ വിഷയം എന്നായിരുന്നു നിശ്ചയമായും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. എങ്കിലും, എന്റെ നിരുപരാധിത്വം അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള വല്ല സ്വപ്നവും റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി കണ്ടേക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.''

---

* പ്രസംഗമോ പ്രധാനപ്പെട്ട വല്ല സംഭാഷണമോ നടത്തുമ്പോൾ അതിന്റെ ആദ്യത്തിൽ **حمد،ثناء،شهادة** (അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുക, പുകഴ്ത്തുക, 'ശഹാദത്തു കലിമഃ' പറയുക) മുതലായ ഉപചാരവാക്യങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതിന്ന് 'തശഹ്-ഹുദ്' تَشَهُّد എന്നു പറയപ്പെടും.

† യൂസുഫ്നബി (عليه السلام)യെ കിണറ്റിലെറിഞ്ഞശേഷം ചെന്നായ പിടിച്ചുവെന്നു സഹോദരൻമാർ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം ഇത് പറഞ്ഞത്. ബിൻയാമീനെ ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരി പിടിച്ചുവെച്ച കഥ അവർ പറഞ്ഞപ്പോഴും അദ്ദേഹം (**تشهد**) എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. (സൂ: യൂസുഫ്.)

‘‘എന്നിട്ട്-അല്ലാഹുവാണ് സത്യം! തിരുമേനി ആ സദസ്സ് വിട്ട് പോയിട്ടില്ല, വീട്ടിൽനിന്ന് ആരും പുറത്ത് പോയിട്ടുമില്ല. അപ്പോഴേക്കും അതാ അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രവാചകന് (വഹ്‌യ്) അവതരിപ്പിക്കുന്നു! തിരുമേനി (വഹ്‌യ് വരുമ്പോഴത്തെ പതിവ് പ്രകാരം) വിയർപ്പ് പിടിപെട്ട് ആശ്വാസമായി. അവിടുന്ന് ചിരിക്കുകയാണ്. ഒന്നാമതായി അവിടുന്ന് സംസാരിച്ച വാക്ക് ‘ആയിശാ! അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളുക! അവൻ നിനക്ക് നിരപരാധിത്വം നൽകിയിരിന്നു!’ എന്നാണ്. അപ്പോൾ എന്റെ മാതാവ് എന്നോട് പറഞ്ഞു: ‘‘(മകളെ) എഴുന്നേറ്റ് റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ അടുത്തേക്ക് ചെല്ലൂ!’’ ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹുവാണ! ഞാൻ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കലേക്ക് എഴുന്നേറ്റ് ചെല്ലേണ്ടതില്ല.-എന്റെ നിരപരാധിത്വം വെളിപ്പെടുത്തിയത് അല്ലാഹുവാകുന്നു. അവനെയല്ലാതെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നില്ല.’’ അങ്ങനെ, **ان الذين جاءوابالافك** എന്ന് (11-ാം വചനം) തുടങ്ങി പത്ത് ആയത്തുകൾ അല്ലാഹു അവതരിപിച്ചു.’’

‘‘എന്റെ വിഷയത്തിൽ ഇത് അവതരിച്ചതിനുശേഷം, (പിതാവ്) അബൂബക്കർ- അദ്ദേഹമായിരുന്നു, ദാരിദ്ര്യത്തെയും കുടുംബത്തെയും കരുതി മിസ്ത്വഹുബ്നു അഥാഥഃക്ക് **مسطح بن اثاثة رض** ചെലവ് കൊടുത്ത് വന്നിരുന്നത്-പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹുവാണ! ആയിശായെക്കുറിച്ച് മിസ്ത്വഹ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകളഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഇനി ഒരിക്കലും ഞാൻ അവനുവേണ്ടി ചില വഴിക്കുകയില്ല.’’ അത് നിമിത്തം അല്ലാഹു **ولا يأتل اولوا الفضل منكم** എന്ന് (22-ാം ആയത്ത്) അവതരിപ്പിച്ചു.......’’

ബുഖാരി (ﷺ)യും, മുസ്‌ലിമും (ﷺ)ഉദ്ധരിച്ചതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് മുകളിൽ നാം ഈ കഥ വിവരിച്ചത്. അൽപഭാഗംകൂടി ബാക്കിയുണ്ട്. അത് 22-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ വായിക്കാം. **إن شاء الله** ചരിത്ര പ്രസിദ്ധവും, പ്രാധാന്യം നിറഞ്ഞതുമായ ഈ സംഭവവും, അതിന്റെ കലാശവും മാത്രം മതി, ആയിശാ (ﷺ)യുടെയും അബൂബകർ (ﷺ)ന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയും കീർത്തി ബഹുമാനം ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുവാൻ. ഇനി നമുക്ക് പ്രസ്തുത ആയത്തുകൾ വായിക്കാം;--

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم ۖ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُم مَّا ٱكْتَسَبَ مِنَ ٱلْإِثْمِ ۚ وَٱلَّذِى تَوَلَّىٰ كِبْرَهُۥ مِنْهُمْ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

11 നിശ്ചയമായും (ആ) കള്ളവാർത്ത കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളവർ, നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരാകുന്നു. അതു നിങ്ങൾക്ക് ദോഷകരമാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതേണ്ട; പക്ഷേ, അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാകുന്നു. അവരിൽ ഓരോരുത്തന്നും അവൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള പാപം [പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ] ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരിൽ നിന്നും അതിന്റെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തവനാകട്ടെ, അവന് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

---

11 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ടർ. جَاءُوا അവർ വന്നു. بِالإِفْكِ കള്ളവാർത്ത (നുണ)കൊണ്ട്. عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരാണ്. لاَ تَحْسَبُوهُ നിങ്ങൾ അതിനെ കരുതേണ്ട, കണക്കാക്കേണ്ട. شَرًّا لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ദോഷമാണെന്ന്. بَلْ എങ്കിലും, എന്നാൽ, പക്ഷെ. هُوَ അത്. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണമാണ്. لِكُلِّ امْرِئٍ എല്ലാ മനുഷ്യന്നുമുണ്ട്. مِّنْهُم അവരിൽനിന്നുള്ള. مَّا اكْتَسَبَ അവൻ പ്രവർത്തിച്ചത്, സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയത്. مِنَ الإِثْمِ പാപമായിട്ട്, കുറ്റമായിട്ട്. وَالَّذِي تَوَلَّى ഏറ്റെടുത്തവനാകട്ടെ. كِبْرَهُ അതിന്റെ നേതൃത്വം (വലിയ പങ്കു). مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. لَهُ അവന്നുണ്ട്. عَذَابٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ.

വിഭാഗം-2

കളളവാർത്ത എന്ന് പറഞ്ഞത് മേൽവിവരിച്ച അപവാദമാണന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇത് നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ടത് മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽനിന്നുമാണ്. അതിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചവൻ -അഥവാ, ആദ്യം കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും, ജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുകയും ചെയ്തവൻ-മേൽപറഞ്ഞ കപടവിശ്വസിയായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഉബയ്യു തന്നെ. പ്രചാരം ചെയ്തവർ അവന് പുറമെ മിസ്ത്വഹ് (ﷺ), ഹസ്സാനുബ്നുഥാബിത്ത് (ﷺ), ജഹ്ശു മകൾ ഹംനഃ (ﷺ)എന്നിവരാകുന്നു. വ്യഭിചാരാരോപണ ശിക്ഷാനിയമമനുസരിച്ച് കുറ്റവാളികളായവർക്ക് അടി ശിക്ഷ നല്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപരാധം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയവർ അധിക പേരുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് عصبة എന്ന വാക്കുതന്നെ അറിയിക്കുന്നു. കുറച്ചാളുകളുളള കൂട്ടത്തിന്നാണ് ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുളളത്.

عصبةمنكم (നിങ്ങളിൽ നിന്നുളള ഒരു കൂട്ടരാണ്) എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ മൂന്ന് പേരും ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, മനുഷ്യസഹജമായ നിലയിൽ അവരുടെ പക്കൽ തെറ്റുപറ്റിപ്പോയതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. നേതൃത്വം വഹിച്ച ഇബ്നുഉബയ്യാകട്ടെ, അവന് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുണ്ടാകുമെന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അവൻ മരണംവരെ, ഇസ്‌ലാമിനോട് ശത്രുത പുലർത്തിപ്പോരുകയും ശപിക്കപ്പെട്ടവനായി മരണപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായിട്ടുളളതെന്ന് പല ലക്ഷ്യങ്ങൾ മുഖേന തിട്ടപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്. പ്രസ്തുത മൂന്നു പേരും ഖേദിച്ച് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, സഹാബികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മാന്യൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവാരാകുന്നു. കപട വിശ്വാസികൾ, ബാഹ്യത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്ന വസ്തുത സ്മരണീയമാണ്.

ഹസ്സാൻ (حسان بن ثابت رض) ഒരു മഹാകവിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തൻെറ കവിത വഴി ഇസ്‌ലാമിന്നും, നബി (സ)ക്കും വളരെ സേവനം ചെയ്തിട്ടുളളത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഈ സംഭവം കലാശിച്ചശേഷം, അദ്ദേഹം ആയിശാ(ﷺ)യോട് ഒഴിവുകഴിവുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടും, കേട്ടുകേൾവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തൻെറ പക്കൽവന്നുവശായതാണെന്ന് ഉണർത്തിച്ചുകൊണ്ടും കവിത പാടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്: അതിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു.

حصان رزان ما تزن بريبة × وتصبح غرثى من لحوم الغوافل

(സാരം; പതിവ്രതയാണ്, മാന്യയാണ്, സംശയാസ്പദമായ ആരോപണങ്ങൾക്കൊന്നും വിധേയയല്ല, ശുദ്ധഹൃദയരായ സ്ത്രീകളുടെ മാംസം തിന്നുന്നതിനെ--അവരെപ്പറ്റി ദൂഷണം പറയുന്നതിനെ--ക്കുറിച്ച് വ്രതം എടുക്കുന്നവളുമാണ്.) പിന്നീട് ആയിശാ (ﷺ)അദ്ദേഹത്തെ മാനിക്കുകയും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മിസ്ത്വാഹ് (مسطح رض) അബൂബക്കർ (ﷺ)ൻെറ മാതാവിൻെറ സഹോദരീപുത്രനും. 22-ാം വചനം അവതരിച്ചതിന് കാരണഭൂതനും, ബദ്റിൽ പങ്കെടുത്ത സഹാബിയും ആയിരുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യയായ സൈനബ (ﷺ)യുടെ നേരെ സഹോദരിയും, പത്ത് പ്രമുഖ സഹാബികളിൽ ഒരാളായ ത്വൽഹഃ (طلحة رض) യുടെ ഭാര്യയുമാണ് ഹംനഃ (حمنة بنت جحش رض)

അത് നിങ്ങൾക്ക് ദോഷകരമാണെന്ന് കരുതേണ്ട-അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നുളള മഹത്തായ പ്രതിഫലവാഗ്ദാനം, എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്ന സൽക്കീർത്തി, നിരപരാധിത്വം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ഖുർആൻ അവതരിക്കൽ, അതുവഴി എക്കാലത്തും അവരുടെ സ്മരണ പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, വളരെ മത തത്വങ്ങളും നിയമങ്ങളും അവതരിച്ചത്, എന്നിങ്ങിനെ പല ഗുണങ്ങളും ഈ സംഭവംമൂലം ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ ഒന്നാമതായി ആയിശാ (ﷺ)ക്കും, രണ്ടാമതായി സ്വഫ്വാനും (ﷺ), നബി (ﷺ) അടക്കമുളള എല്ലാ മുസ്‌ലിംകൾക്കും പല ഗുണങ്ങളും ലഭിക്കു

വാൻ ഈ സംഭവം ഇടയായെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

لَّوْلَآ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا۟ هَٰذَآ إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

12 നിങ്ങൾ അതു കേട്ടപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസികളും, സത്യവിശ്വാസിനികളും തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ (പരസ്പരം) നല്ല വിചാരം വിചാരിക്കുകയും, ''ഇത് വ്യക്തമായ ഒരു കള്ള വാർത്തയാണ്'' എന്ന് പറയുകയും എന്തുകൊണ്ട് ചെയ്തു കൂടായിരുന്നു?!

لَّوْلَا جَآءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا۟ بِٱلشُّهَدَآءِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ عِندَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ ﴿١٣﴾

13 അവർ [ഇതുപറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയവർ] എന്താണതിന് നാലു സാക്ഷികളെകൊണ്ടു വരാഞ്ഞത്?! അവർ സാക്ഷികളെകൊണ്ട് വരാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അവർ തന്നെയാണ് കളവ് പറയുന്നവർ.

12 لَوْلَا എന്തുകൊണ്ടില്ല, കൂടായിരുന്നോ, ആയിക്കൂടേ. إِذْ سَمِعْتُمُوهُ നിങ്ങൾ അത് കേട്ടപ്പോൾ. ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ വിചാരിക്കുകയും. وَالْمُؤْمِنَاتُ സത്യവിശ്വാസിനികളും. بِأَنفُسِهِمْ തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ. خَيْرًا നല്ലത്, (നല്ലവിചാരം). وَقَالُوا അവർ പറയുകയും (എന്തുകൊണ്ട് ചെയ്തുകൂടാ). هَذَا إِفْكٌ ഇത് കള്ളവാർത്തയാണ്, നുണയാണ് (എന്ന്). مُّبِينٌ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ, (തനിച്ച). 13 لَوْلَا جَاءُوا അവർക്ക് വന്നുകൂടേ, എന്താണ് വരാത്തത്. عَلَيْهِ അതിന്, അതിന്റെമേൽ. بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ നാല് സാക്ഷികളെയും കൊണ്ട്. فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا എന്നാൽ അവർ കൊണ്ടുവരാത്ത സ്ഥിതിക്ക്. بِالشُّهَدَاءِ സാക്ഷികളെ. فَأُولَئِكَ അപ്പോൾ അക്കൂട്ടർ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ. هُمُ الْكَاذِبُونَ അവർ തന്നെയാണ് കളവ് പറയുന്നവർ.

സത്യവിശ്വാസികളെല്ലാം ഒരേ ശരീരത്തിന്റെ അംശങ്ങളാകുന്നു. അവരെല്ലാം ഒന്നായിരിക്കണം, ഒരാൾക്ക് മറ്റേവനെപ്പടി സദ്വിചാരമുണ്ടായിരിക്കണം, അന്യോന്യം കുറ്റവും കുറവും കണ്ടാൽ മറച്ചുവെക്കണം. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നില. അപ്പോൾ, സദ്വൃത്തരായ രണ്ടാളുകളെപ്പറ്റി ഇമ്മാതിരി അപരാധം എവിടെനിന്ന് കേട്ടാലും ഉടനടി അത് നുണയായിരിക്കുമെന്ന് വെക്കുകയും, നല്ല വിചാരം കരുതുകയും വേണ്ടതല്ലേ, എന്നാണ് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്. ആയിശാ (رضي الله عنها)യുടെയും സ്വഫ്വാൻ (رضي الله عنه)ന്റെയും പരിശുദ്ധ നില ഇരിക്കട്ടെ, ഒരു വമ്പിച്ച ജനക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒളിഞ്ഞുമാറി ഒരു നീചപ്രവൃത്തി നടത്തിയ രണ്ടുപേർ പട്ടാപ്പകൽ-ആ ജനതാമദ്ധ്യെ പരസ്യമായി--റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മുമ്പാകെ- ഒരാൾ വാഹനപ്പുറത്തും മറ്റേയാൾ അതിനെ നയിച്ചുകൊണ്ടും-വന്നിറങ്ങുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുമോ?! എന്നിരിക്കെ, ഹൃദയത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു അസൂയയിൽ നിന്നോ മറ്റോ അല്ലാതെ ഇത്തരം ജല്പനങ്ങൾ പുറത്തുവരുമോ? അതെ, അസൂയക്കാരൻ തനിക്കൊരു അവസരം കണ്ടപ്പോൾ അത് നിർമ്മിച്ചു. മറ്റു ചിലർ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കാതെ അത് ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് സംഭവിച്ചത്.

വ്യഭിചാരാരോപണം തെളിയിക്കുവാൻ നാല് സാക്ഷികൾ വേണം. അത് അവർ കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിരുന്നു. അത് ചെയ്യാത്തപ്പോൾ-അഥവാ ആരോപണം തെളിയിക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്ക്-അവർ കളവ് പറയുന്നവരാണെന്നാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി. ഇത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. തെളിയിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കുറ്റം പരസ്യപ്പെടുത്തരുതെന്നും പ്രചരിപ്പിക്കരുതെന്നും ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ, സംഭവം യഥാർഥത്തിൽ ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെയും, അതിന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു കൊടുത്തുകൊള്ളുമെന്ന് വെച്ച് മൗനം

കൈക്കൊള്ളുകയും, കഴിയുമെങ്കിൽ സ്വകാര്യത്തിൽ ഉപദേശിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്. സാധാരണ സംഭവങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ, രണ്ട് സാക്ഷികളാണ് ഇസ്‌ലാമിൽ തെളിവായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. വ്യഭിചാരവിഷയത്തിൽ മാത്രം നാല് സാക്ഷികൾ വേണമെന്ന് വെച്ചത് വ്യഭിചാരത്തിൻെറയും, അതിൻെറ ശിക്ഷയുടെയും, ഗൗരവം നിമിത്തമാകുന്നു.

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِى مَآ أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

14 അല്ലാഹുവിൻെറ ദയയും, അവൻെറ കാരുണ്യവും നിങ്ങളിൽ-ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വെച്ച്-ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ യാതൊന്നിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നുവോ അക്കാര്യത്തിൽ, വമ്പിച്ച ശിക്ഷ നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുമായിരുന്നു ;-

إِذْ تَلَقَّوْنَهُۥ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُۥ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

15 നിങ്ങളുടെ നാവുകളാൽ നിങ്ങളത് ഏറ്റുപറയുകയും, നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം നിങ്ങളുടെ വായകൊണ്ട് പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ! [അപ്പോഴായിരുന്നു അത് ബന്ധിക്കേണ്ടത്; അതുണ്ടായില്ല.] നിങ്ങൾ ഇതൊരു നിസ്സാരകാര്യമെന്ന് ഗണിക്കുന്നു; അതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ വമ്പിച്ചതുമാകുന്നു!

---

14 وَلَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. فَضْلُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ദയവ്, ദാക്ഷിണ്യം, അനുഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്ക്. وَرَحْمَتُهُ അവൻെറ കാരുണ്യവും. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَالْآخِرَةِ പരത്തിലും. لَمَسَّكُمْ നിങ്ങളെ സ്പർശിച്ചിരുന്നു, ബാധിച്ചിരുന്നു. فِي مَا യാതൊരു കാര്യത്തിൽ. أَفَضْتُمْ فِيهِ നിങ്ങൾ അതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ളതിൽ). عَذَابٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ. 15 إِذْ تَلَقَّوْنَهُ നിങ്ങൾ അത് ഏറ്റുപറയുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ. بِأَلْسِنَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ നാവുകൾകൊണ്ട്. وَتَقُولُونَ നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. بِأَفْوَاهِكُمْ നിങ്ങളുടെ വായകൾ കൊണ്ട്. مَّا لَيْسَ ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനെ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. عِلْمٌ ഒരു അറിവും. وَتَحْسَبُونَهُ നിങ്ങൾ അത് ഗണിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു. هَيِّنًا നിസ്സാരമെന്ന്, എളിയതെന്ന്. وَهُوَ അതാകട്ടെ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ. عَظِيمٌ വമ്പിച്ചതാണ്

പശ്ചാത്താപത്തിന് സൗകര്യം നൽകിക്കൊണ്ടും മറ്റും ഇഹത്തിൽവെച്ചും, കുറ്റം മാപ്പ് ചെയ്തുകൊണ്ട് പരത്തിൽവെച്ചും അല്ലാഹു അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെ-ശരിയായ അറിവും രേഖയുമില്ലാതെ, കേട്ടതങ്ങ് പറഞ്ഞ് പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ-അതിൻെറ ഫലം കാണാമായിരുന്നു എന്ന് സാരം. അവരത് ചെയ്‌വാനുള്ള കാരണം, ഈ സംഗതി നിസ്സാരമെന്ന് ധരിച്ചുപോയതാണ്. എങ്കിലും ഇത്തരം സംഗതികൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഒട്ടും നിസ്സാരമല്ല-വളരെ ഗൗരവതരമാണ്-എന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ആര് എന്ത് പറഞ്ഞുകേട്ടാലും, അതിൻെറ സംഭവ്യതയും, തെളിവും നോക്കാതെ-ഗൗരവവും ഭവിഷ്യത്തും ആലോചിക്കാതെ-അത് ഏറ്റുപാടുക മിക്ക ജനങ്ങളുടെയും പതിവാണ്. ഈ താക്കീത് നാം എപ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് നല്ലൊരു പാഠമാണ് അടുത്ത വചനം നൽകുന്നത്:-

16 അതുകേട്ട അവസരത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു കൂടായിരുന്നു: ‘‘നമുക്ക് ഇതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല- ‘‘(അല്ലാഹുവേ,) നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ!’’ - ഇത് വമ്പിച്ച ഒരു കെട്ടുകഥയാണ്’’ എന്ന്.

وَلَوۡلَآ إِذۡ سَمِعۡتُمُوهُ قُلۡتُم مَّا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبۡحَٰنَكَ هَٰذَا بُهۡتَٰنٌ عَظِيمٞ ﴿١٦﴾

---

16 وَلَوْلَا എന്തുകൊണ്ടില്ല, കൂടായിരുന്നോ. إِذْ سَمِعْتُمُوهُ നിങ്ങൾ അതു കേട്ടപ്പോൾ. قُلْتُم നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു(കൂടേ). مَّا يَكُونُ لَنَا നമുക്ക് പാടില്ല, നമുക്ക് ആയിക്കൂടാ. أَن نَّتَكَلَّمَ നമുക്ക് സംസാരിപ്പാൻ, നാം സംസാരിക്കൽ. بِهَٰذَا ഇതിനെപ്പറ്റി. سُبْحَانَكَ നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ, നിനക്ക് സ്തോത്ര കീർത്തനം. هَٰذَابُهْتَانٌ ഇതു കെട്ടുകഥയാണ്, കള്ളമാണ്. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച.

ഗൗരവപ്പെട്ടതോ, അതിശയോക്തി കലർന്നതോ ആയ വല്ലതും കേൾക്കുകയോ, കാണുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ سبحانك (നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ) എന്നും سبحان الله (അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധൻ!) എന്നും പറയുക പതിവാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇത്രയും ഊന്നിപ്പറയുവാൻ കാരണമെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

17 ഇതുപോലെയുള്ളത് ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു പോകരുതെന്നു വെച്ച് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്- നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

يَعِظُكُمُ ٱللَّهُ أَن تَعُودُواْ لِمِثۡلِهِۦٓ أَبَدًا إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿١٧﴾

18 അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു തരുകയാണ്; അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാകുന്നു.

وَيُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

19 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ നീചവൃത്തി പ്രചരിക്കു(ന്നത് കാണു)വാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാകട്ടെ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് അറിയുകയില്ല.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ ٱلۡفَٰحِشَةُ فِي ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ﴿١٩﴾

20 നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ദയയും, അവൻെറ കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അല്ലാഹു കൃപയുള്ളവനും കരുണാനിധിയുമാണെന്നുള്ളതും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ (നിങ്ങൾക്ക് കാണാമായിരുന്നു)!

وَلَوۡلَا فَضۡلُ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ رَءُوفٞ رَّحِيمٞ ﴿٢٠﴾

---

17 يَعِظُكُمُ اللهُ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. أَن تَعُودُوا നിങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുമെന്നുവെച്ചു, നിങ്ങൾ മടങ്ങിയേക്കുമെന്നതിനാൽ (മടങ്ങാതെയിരിക്കുവാൻ). لِمِثْلِهِ അതുപോലെയുള്ളതിനെ, (പോലെയുള്ളതിലേക്ക്). أَبَدًا ഒരിക്കലും, എന്നും, എക്കാലവും. إِن كُنتُم നിങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ. 18 وَيُبَيِّنُ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിച്ചുതരുകയും ചെയ്യുന്നു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, (വേദവാക്യങ്ങളെ). وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞാനിയാണ്, അറിയുന്നവ

നാണ്. حَكِيمٌ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്, ജ്ഞാനയുക്തനാണ്. 19 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ. يُحِبُّونَ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, ആഗ്രഹിക്കുന്നു. أَن تَشِيعَ പ്രചരിക്കുവാൻ, പരക്കുവാൻ. الْفَاحِشَةُ ദുർവൃത്തി നീചവൃത്തി. فِي الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരിൽ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദന യേറിയ ശിക്ഷ. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَالْآخِرَةِ പരത്തിലും. وَاللَّهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളാകട്ടെ. لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല. 20 وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. فَضْلُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ദയവ്, അനുഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്ക്. وَرَحْمَتُهُ അവൻെറ കാരുണ്യവും. وَأَنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആണെന്നും (ആണെന്ന കാര്യവും). رَؤُوفٌ കൃപയുള്ളവൻ, കൃപാലു. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയും, കരുണാനിധിയായ.

സജ്ജനങ്ങളിൽ ദുർവൃത്തികൾ പ്രചരിച്ചുകാണുക, മാന്യൻമാരെക്കുറിച്ച് അപകീർത്തികൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക, ശുദ്ധൻമാരായുള്ളവരുടെ സ്വകാര്യജീവിതം കളങ്കമയമാക്കിത്തീർക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ ചിലർക്ക് വളരെ താൽപര്യവും കൗതുകവും കാണാം. ദുഷ്ടമനസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും, തങ്ങളെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവരും ദുഷിച്ച് കാണണമെന്ന മോഹത്തിൽ നിന്നുമാണ് ഈ വൈരാഗ്യം ഉടലെടക്കുന്നുത്. ഇത് തനി പൈശാചിക സ്വഭാവമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മാനസികമായ ഒരുതരം പകർച്ചവ്യാധികളാണ് നീചപ്രവൃത്തികൾ. അത് സമുദായത്തിൽ പടർന്ന് പിടിക്കുന്നതിനുള്ള വിഷബീജങ്ങളാണ് അവയെ സംബന്ധിച്ച പ്രചാരവേല, ഈച്ചകളെപ്പോലെ കിട്ടുന്ന അവസരമെല്ലാം അതിന് അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തും. തങ്ങളുടെയും, തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവരുടെയും ദുഷ്ട മനസ്സുകൾക്ക് സംതൃപ്തി ഉളവാക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ, യാതൊരു കാര്യവും അവർക്കതുകൊണ്ട് ലഭിച്ചേക്കണമെന്നില്ല. ഇത്തരക്കാർക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അടിശിക്ഷ, ശാപം, ആക്ഷേപം, വഷളത്വം തുടങ്ങിയ ഐഹികശിക്ഷയും, അല്ലാഹുവിൻെറ ക്രോധം, നരകശിക്ഷ മുതലായ പാരത്രികശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒരിക്കൽ 'മിമ്പറി' ൽ കേറി ഉച്ചത്തിൽ ഇപ്രകാരം വിളിച്ച് പറയുകയുണ്ടായെന്ന് ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه)പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

يا معشر من اسلم بلسانه ولم يفض الايمان الى قلبه لا تؤذوا المسلمين ولا تغيروهم ولا تتبعواعوراتهم عورة اخيه المسلم يتبع الله عورته ومن يتبع الله عورتهيفضحه ولو فى جوف رحله۔ الترمذى

സാരം: ഹേ! നാവുകൊണ്ട് മുസ്‌ലിമാവുകയും, ഹൃദയത്തിലേക്ക് വിശ്വാസം കടക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുടെ സംഘമേ! നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളെ ഉപദ്രവിക്കരുത്. അവരെ അപമാനിക്കുകയും അരുത്. അവരുടെ ഉള്ളുകള്ളികൾ ആരായുകയും ചെയ്യരുത്. കാരണം: ഒരാൾ തൻെറ മുസ്‌ലിം സഹോദരൻെറ ഉള്ളുകള്ളി ആരായുന്നതായാൽ, അല്ലാഹു അവൻെറ ഉള്ളുകള്ളിയും ആരായും. അല്ലാഹു ഒരുവൻെറ ഉള്ളുകള്ളി ആരായുന്ന പക്ഷം അവൻ അവനെ വഷളാക്കുന്നതാണ്, അവൻ (പുറത്തിറങ്ങാതെ) തൻെറ വസതിയുടെ ഉള്ളിലായിരുന്നാലും ശരി (തിർമദീ.)

വിഭാഗം–3

۞ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّبِعُوا۟ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَـٰنِ ۚ وَمَن يَتَّبِعْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَـٰنِ فَإِنَّهُۥ يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ ۚ وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ

21 ഹേ, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരേ! നിങ്ങൾ പിശാചിൻെറ കാലടികളെ [മാർഗ്ഗങ്ങളെ] പിൻപറ്റരുത്! ആരെങ്കിലും, പിശാചിൻെറ കാലടികളെ പിൻപറ്റുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും അവൻ (അവരോട്) നീചവൃത്തിക്കും, ദുരാചാരത്തിനും ഉപദേശിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ദയയും, അവൻെറ കാരുണ്യവും നിങ്ങളി

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ مَا زَكَىٰ مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَـٰكِنَّ ٱللَّهَ يُزَكِّى مَن يَشَآءُ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾

ൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരാളും തന്നെ ഒരിക്കലും പരിശുദ്ധപ്പെടുമായിരുന്നില്ല; എങ്കിലും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണ്.

---

21 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റി നടക്കരുത്, തുടരരുത്. خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ പിശാചിൻെറ കാലടികളെ. وَمَن يَتَّبِعْ ആരെങ്കിലും പിൻപറ്റുന്നതായാൽ. خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ പിശാചിൻെറ കാലടി(കളെ). فَإِنَّهُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ. يَأْمُرُ ഉപദേശിക്കും, കൽപിക്കും, നിർദ്ദേശിക്കും. بِالْفَحْشَاءِ നീചപ്രവർത്തിക്കും, ദുഷ്ടവൃത്തിക്ക്. وَالْمُنكَرِ ദുരാചാരത്തിനും, വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യത്തിനും. وَلَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. فَضْلُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ദയവ്, അനുഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. وَرَحْمَتُهُ അവൻെറ കാരുണ്യവും. مَا زَكَى പരിശുദ്ധപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. مِنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്. مِّنْ أَحَدٍ ഒരാളും തന്നെ. أَبَدًا ഒരിക്കലും, എന്നും. وَلَكِنَّ اللهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു. يُزَكِّي അവൻ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَاللهُ سَمِيعٌ അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനുമാണ്.

സത്യവിശ്വാസികൾ ദുർവൃത്തികളിൽ അകപ്പെട്ടുകാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതും, അതിനുവേണ്ടി വിവിധമാർഗ്ഗേണ പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നതും പിശാചിൻെറ ജോലിയാണ്. അത്തരക്കാരായ മനുഷ്യരൂപികൾ അവൻെറ അനുയായികളുമാകുന്നു. പിശാചിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന അനുയായികളോട് അവൻ നിഷിദ്ധവും നികൃഷ്ടവുമായതല്ലാതെ ഉപദേശിക്കുകയില്ല. പിശാചിൻെറ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. (സൂ: ഹജ്ജ്: 4ൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അവൻ അവനെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും നരകത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക. ആകയാൽ, പിശാചിൻെറ മാർഗ്ഗം ഒരിക്കലും പിൻപറ്റിപ്പോകരുതെന്ന് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ച് ഉപദേശിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ കൃപാകടാക്ഷത്തെയും, അനുഗ്രഹവർഷങ്ങളെയും അടിക്കടി എടുത്തു പറഞ്ഞ് അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ആവേശവും, മനസ്സമാധാനവും നൽകുന്നു. അവിശ്വാസികൾക്ക് അത് താക്കീതുമാകുന്നു.

وَلَا يَأْتَلِ أُو۟لُوا۟ ٱلْفَضْلِ مِنكُمْ وَٱلسَّعَةِ أَن يُؤْتُوٓا۟ أُو۟لِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينَ وَٱلْمُهَـٰجِرِينَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ وَلْيَعْفُوا۟ وَلْيَصْفَحُوٓا۟ ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَكُمْ ۗ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢﴾

22 നിങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠതയും, നിവൃത്തിയുമുള്ളവർ കുടുംബബന്ധമുള്ളവർക്കും, സാധുക്കൾക്കും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ 'ഹിജ്റ' [നാടുവിട്ട്] പോന്നിട്ടുള്ളവർക്കും തങ്ങൾ കൊടുത്തുവരുന്നതിന് സത്യം ചെയ്ത് മുടക്കുണ്ടാക്കരുത്! അവർ മാപ്പ് നൽകുകയും, വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ! നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തു തരുന്നതിനെ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേ?! അല്ലാഹുവാകട്ടെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

22 وَلاَ يَأْتَلِ സത്യം ചെയ്യരുത്, വീഴ്ച വരുത്തരുത്, (സത്യം ചെയ്തു മുടക്കമുണ്ടാക്കരുത്). أُوُلُوا الْفَضْلِ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവർ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَالسَّعَةِ നിവൃത്തിയും, കഴിവും. أَن يُؤْتُوا കൊടു

ക്കുന്നതിന്. أُولِي الْقُرْبَىٰ കുടുംബബന്ധമുള്ളവർക്ക്. وَالْمَسَاكِينَ സാധുക്കൾക്കും. وَالْمُهَاجِرِينَ ഹിജ്റ വന്നവർക്കും, നാടുവിട്ടുപോന്നവർക്കും. فِي سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَلْيَعْفُوا അവർ മാപ്പു നൽകട്ടെ. وَلْيَصْفَحُوا വിട്ടുകൊടുക്കയും ചെയ്യട്ടെ. أَلَا تُحِبُّونَ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേ, ആഗ്ര ഹിക്കുന്നില്ലേ. أَن يَغْفِرَ اللَّهُ അല്ലാഹു പൊറുത്തുതരുന്നതിനെ, പൊറുത്തുതരുവാൻ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. غَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

യോഗ്യതയും, കഴിവുമുള്ള ആളുകൾ കുടുംബങ്ങളെയും, സാധുജനങ്ങളെയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ ത്യാഗം ചെയ്ത് ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്നവരെയും സഹായിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവർക്ക് സഹായം നൽകപ്പെടേണ്ടതിന് അവർക്കുള്ള അർഹത അവരുടെ കുടുംബബന്ധം, സാധുത്വം, ത്യാഗം എന്നിവ തന്നെയാണ്. വല്ല തെറ്റുകുറ്റവും അവർ ചെയ്തു പോയെന്നു വെച്ച് അത് മുടക്കുവാനോ, മേലിൽ വല്ല സഹായവും നൽകുകയില്ലെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാനോ പാടുള്ളതല്ല. അവരുടെ പക്കൽവന്ന് അബദ്ധങ്ങൾ അവർക്ക് മാപ്പ് ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുകയുമാണ് വേണ്ടത്. എന്നാണ് ഈ വചനം ഉപദേശിക്കുന്നത്. 'ശ്രേഷ്ഠതയും നിവൃത്തിയും ഉള്ളവർ' എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് കേവലം വലിയ ധനവാൻമാരും പ്രമാണികളും മാത്രമേ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു എന്ന് ധരിക്കേണ്ടതില്ല. എല്ലാവരും അവനവൻെറ കഴിവും ഹിതവുമനുസരിച്ച് ബാധ്യസ്ഥർ തന്നെ. പക്ഷേ, കഴിവും ത്രാണിയുമുള്ളവർ അത് ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതും, ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉപകാരം എന്തെങ്കിലും കാരണത്തെച്ചൊല്ലി മുടക്കിക്കളയുന്നതും പാടില്ലെന്ന വസ്തുത പ്രത്യേകം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ആയത്തിൻെറ അവസാന ഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക: ''നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്ത് തരുന്നതിനെ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേ?!'' എന്ന ചോദ്യം വളരെ അർഥവത്താണ്. അതുപോലെ നിങ്ങൾ അവർക്കും വിട്ടുപൊറുത്ത് കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്, നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ വിട്ടുവീഴ്ചക്ക് തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്ന് വിട്ടുവീഴ്ച ലഭിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടോ?! ആകയാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്ത് തരേണ്ടതിനായി നിങ്ങൾ അവർക്കും മാപ്പ് നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്ന് സാരം. ഈ വചനം അവതരിച്ച സന്ദർഭം ഏതാണെന്ന് ആയിശാ (رضي الله عنها)യുടെ മേലുദ്ധരിച്ച നീണ്ട ഹദീസിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആയിശാ (رضي الله عنها)യെപ്പറ്റി അപരാധം പറയുന്നതിൽ കാര്യമായ ഒരു പങ്ക് വഹിച്ചത് നിമിത്തം മിസ്ത്വഹ് (رضي الله عنه)ന് ഇനി മേലിൽ തൻെറ സഹായം തുടരുകയില്ലെന്ന് അബൂബകർ (رضي الله عنه)സത്യം ചെയ്യുകയുണ്ടായല്ലോ. **الا تحبون ان يغفر الله لكم** (അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തു തരുന്നത് നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേ?!) എന്നവാക്യം കേട്ടാൽ, പിന്നെയുണ്ടോ അബൂബകർ (رضي الله عنه)താമസിക്കുന്നു? അദ്ദേഹം ചെയ്തതെന്താണെന്ന് പ്രസ്തുത ഹദീസിൻെറ ബാക്കി ഭാഗത്തിൽ ആയിശാ (رضي الله عنها)വിവരിക്കുന്നത് കാണുക. അവർ പറയുന്നു ;-

''അദ്ദേഹം ഉടനെ പറഞ്ഞു: ''ഇല്ലാതെ! അല്ലാഹുതന്നെയാണ് സത്യം! അല്ലാഹു എനിക്ക് പൊറുത്തുതരുവാൻ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.'' അങ്ങനെ, മിസ്ത്വഹിന് അദ്ദേഹം കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന ചെലവുകളെല്ലാം വീണ്ടും കൊടുക്കുകയും, ''അവനിൽനിന്ന് ഞാനിത് ഒരിക്കലും എടുത്തുകളയുന്നതല്ല.'' എന്ന് സത്യം ചെയ്തു പറയുകയും ചെയ്തു.''

ആയിശാ (رضي الله عنها)തുടരുന്നു; ''റസൂൽ (ﷺ) എൻെറ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് (മറ്റൊരു പത്നിയായ) സൈനബ (رضي الله عنها)യോട് അന്വേഷണം നടത്തുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി ചോദിച്ചു: (സൈനബ! ആയിശായെക്കുറിച്ച്) തനിക്കെന്താണറിയുക? താനെന്താണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്?'' അവർ പറഞ്ഞത്: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ! ഞാൻ കേൾവിയും കാഴ്ചയും (കണ്ണും ചെവിയും) കാത്തുവരികയാണ്; അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ! അവരെപ്പറ്റി ഞാൻ ഗുണമല്ലാതെ ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല'' എന്നായിരുന്നു. ഇവരായിരുന്നു നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാരിൽ എന്നോട്

കിടനടിച്ച് വന്നിരുന്ന ഭാര്യ. അല്ലാഹു അവരുടെ സൂക്ഷ്മബോധം നിമിത്തം, അവരെ കാത്തു രക്ഷിച്ചു. എന്നാല്‍, അവരുടെ സഹോദരി ഹംനഃ (حمنة رض) യാകട്ടെ, അവര്‍ക്കുവേണ്ടി (സൈനബക്കുവേണ്ടി എനിക്കെതിരെ) സമരം നടത്തുകയായിരുന്നു. അതിനാല്‍, ഈ കെട്ടുകഥയാല്‍ നാശംസംഭവിച്ചവരില്‍ അവരും അകപ്പെട്ടു. (ഹദീസ് ഇവിടെ അവസാനിച്ചു.)

മിസ്ത്വഹ് (ﷺ)ന്‍റെ പക്കല്‍ ഇങ്ങിനെ ഒരു അബദ്ധം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നാടും വീടും ത്യജിച്ചുപോന്ന മുഹാജിറുകളില്‍പെട്ട മാന്യനാണെന്ന ഒരു പ്രശംസ ഈ ആയത്തില്‍ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത് കാണാം. അതുപോലെത്തന്നെ, അതില്‍ പങ്കെടുത്ത മറ്റു മുസ്‌ലിംകളോടും മേലില്‍ വെറുപ്പൊന്നും കരുതാതെ, വിട്ടുവീഴ്ചയോടെ വര്‍ത്തിക്കണമെന്നുള്ള ഉപദേശവും അതിലുണ്ട്.

ആയിശാ (ﷺ)യെക്കുറിച്ച് വ്യഭിചാരാരോപണം നടത്തിയവരെ സംബന്ധിച്ച് കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളില്‍ പല താക്കീതുകളും അടങ്ങിയതായി കാണാം. അവയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 1. ചെറിയ തോതിലാകട്ടെ, വലിയ തോതിലാകട്ടെ പങ്കെടുത്തവര്‍ക്ക് അവരവരുടെ തോതനുസരിച്ചുള്ള ശിക്ഷയുണ്ട് (11-ാം വചനം.) 2 സത്യവിശ്വാസികള്‍ തമ്മതമ്മില്‍ സദ്വിചാരം വിചാരിക്കുകയും, അസൂയക്കാര്‍ പറഞ്ഞത്, കളവാണെന്ന് വെക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. (12-ാം വചനം.) 3. നാലു സാക്ഷികളെ അവര്‍ കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിരുന്നു. അതില്ലാത്തതിനാല്‍ അവര്‍ കളളവാദികളാണെന്നാണ് വിധിക്കപ്പെടുക. (13-ാം വചനം.) 4. അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹവും, കാരുണ്യവും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കില്‍, അതികഠിന ശിക്ഷ തല്‍ക്ഷണം തന്നെ ലഭിക്കുമായിരുന്നു. (14-ാം വചനം.) 5. ശരിക്ക് അറിവില്ലാത്തകാര്യം പറഞ്ഞ് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും, അത് നിസ്സാരമായി ഗണിക്കുകയുമാണവര്‍. (15-ാം വചനം.) 6. ഇത് പറയുവാന്‍ കൊള്ളാത്തതാണ്, ഇത് നുണയാണ് എന്ന് പറഞ്ഞ് തള്ളിക്കളയേണ്ടിയിരുന്നു. (16-ാം വചനം.) 7. സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കില്‍ മേലില്‍ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുവാന്‍ വേണ്ടുന്ന ഉപദേശവും ലക്ഷ്യവും നല്‍കുന്നു. (17, 18 വചനങ്ങള്‍) 8. സത്യവിശ്വാസികളില്‍ നീചവൃത്തി പ്രചരിച്ച് കാണുവാന്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്നവര്‍ക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുണ്ട്. (19-ാം വചനം) 9. അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹമില്ലെങ്കില്‍ കാണാമായിരുന്നു. (20-ാം വചനം.) 10. അത് പിശാചിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗം പിന്‍പറ്റലാണ്. (21-ാം വചനം.) അതേ സമയത്ത് ഈ (22-ാം) വചനത്തില്‍, ആരോപണത്തിന് പാത്രമായവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അവര്‍ക്ക് വിട്ടുകൊടുപ്പാനും, സഹായസഹകരണങ്ങള്‍ നല്‍കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനും ഉപദേശിക്കുകയും, അത് തങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള മാപ്പും പെറുതിയും ലഭിക്കുവാന്‍ കാരണമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളില്‍ പ്രധാന സംസാരവിഷയം ആയിശാ (ﷺ)യുടെ സംഭവമായിരുന്നുവല്ലോ. തുടര്‍ന്നുള്ള വചനങ്ങളില്‍, ഗുണവതികളായ സത്യവിശ്വാസിനികളെപ്പറ്റി അപരാധം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാവരെക്കുറിച്ചും പൊതുവില്‍ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ٱلۡغَٰفِلَٰتِ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتِ لُعِنُواْ فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

23 നിശ്ചയമായും, പതിവ്രതകളായ, ശുദ്ധഹൃദയരായ, സത്യവിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി ആരോപണം ചെയ്യുന്നവര്‍, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും അവര്‍ക്കുണ്ട്;-

يَوۡمَ تَشۡهَدُ عَلَيۡهِمۡ أَلۡسِنَتُهُمۡ وَأَيۡدِيهِمۡ وَأَرۡجُلُهُم

24 തങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവരുടെ നാവുകളും, അവരുടെ കൈകളും, അവരുടെ കാലുകളും

بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٢٤﴾

അവരുടെ മേല്‍ സാക്ഷി പറയുന്ന ദിവസം (-അന്നാണത്)!

يَوۡمَئِذٖ يُوَفِّيهِمُ ٱللَّهُ دِينَهُمُ ٱلۡحَقَّ وَيَعۡلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ ٱلۡمُبِينُ ﴿٢٥﴾

25 അന്നത്തെ ദിവസം, അല്ലാഹു അവര്‍ക്ക് അവരുടെ യഥാര്‍ത്ഥ പ്രതിഫലം നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു; അവര്‍ക്ക് അറിയാറാവുകയും ചെയ്യും: നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ്, യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ നിലകൊള്ളുന്നവനും, സ്പഷ്ടമായുള്ളവനും എന്ന്.

---

23 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടര്‍. يَرْمُونَ അവര്‍ ആരോപണം ചെയ്യും. الْمُحْصَنَاتِ പതിവ്രതകളായ (ചാരിത്ര്യം രക്ഷിക്കപ്പെട്ട) സ്ത്രീകളെ. الْغَافِلَاتِ (ദുര്‍ന്നടപ്പുകളില്‍) ശ്രദ്ധയില്ലത്ത (ശുദ്ധഗതിക്കാരായ). الْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികളായ. لُعِنُوا അവര്‍ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ശപിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തില്‍. وَالْآخِرَةِ പരലോകത്തിലും. وَلَهُمْ അവര്‍ക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ. 24 يَوْمَ تَشْهَدُ സാക്ഷി പറയുന്ന ദിവസം. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേല്‍. أَلْسِنَتُهُمْ അവരുടെ നാവുകള്‍. وَأَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകളും. وَأَرْجُلُهُم അവരുടെ കാലുകളും. بِمَا كَانُوايَعْمَلُونَ അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. 25 يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം. يُوَفِّيهِمُ അവര്‍ക്ക് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കും, തികച്ചുകൊടുക്കും. الله അല്ലാഹു. دِينَهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം, പ്രതിഫലനടപടിയെ. الْحَقَّ യഥാര്‍ത്ഥമായ, ന്യായമായ. وَيَعْلَمُونَ അവര്‍ അറിയുകയും ചെയ്യും. أَنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആണെന്ന്. هُوَ അവന്‍ തന്നെ. الْحَقُّ യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ നിലകൊള്ളുന്നവന്‍, സ്ഥിരമായുള്ളവന്‍. الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായവന്‍.

ദുര്‍വൃത്തികളില്‍ വാസനയും താല്‍പര്യവുമില്ലാതെ, അതിനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരായി കഴിഞ്ഞു കൂടുന്ന ശുദ്ധഗതിക്കാരായ സ്ത്രീകളെയാണ് **الغافلات** (അല്‍-ഗാഫിലാത്ത്) എന്ന വാക്കു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരല്ലാത്ത സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി ആരോപണങ്ങള്‍ നടത്താമെന്ന് ഇതിനര്‍ത്ഥമില്ല. പക്ഷേ, സ്വല്‍സ്വഭാവികളും സത്യവിശ്വാസികളുമായുള്ളവരെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന അപവാദങ്ങളാണ് ഏറ്റവും കടുത്തത് എന്ന് സാരം. നബി (ﷺ) യില്‍നിന്ന് അബൂഹുറൈറ(رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

اجتنبوا السبع الموبقات قيل وما هن يا رسول الله قال الشرك بالله والسحر وقتل النفس التى حرم الله الا بالحق واكل الربا واكل مال اليتيم والتولى يوم الزحف وقذف المحصنات الغافلات المؤمنات – الشيخان

സാരം: ''നിങ്ങള്‍ വിനാശകരങ്ങളായ ഏഴ് പാപങ്ങളെ വര്‍ജ്ജിക്കുവിന്‍!'' എന്ന് തിരുമേനി പറഞ്ഞു, അവ ഏതാണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കുചേര്‍ക്കലും (ശിര്‍ക്കും), മാരണം ചെയ്യലും, അല്ലാഹു വിരോധിച്ചിട്ടുള്ള ദേഹത്തെ നീതിന്യായ പ്രകാരമല്ലാതെ കൊലചെയ്യലും, പലിശ മുതല്‍ തിന്നലും (ഉപയോഗിക്കലും), അനാഥയുടെ സ്വത്ത് തിന്നലും, പടപൊരുതുന്ന ദിവസം അതില്‍ നിന്ന് പിന്‍മാറിപ്പോരലും, പതിവൃതകളും ശുദ്ധഹൃദയകളും സത്യവിശ്വാസിനികളുമായ സ്ത്രീകളെ വ്യഭിചാരാരോപണം ചെയ്യലുമാകുന്നു. (ബു:മു.)

കൈകാലുകളും, നാവും സാക്ഷി പറയുന്ന ദിവസമെന്ന് പറഞ്ഞത് ഖിയാമത്തുനാളാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. കൈകാലുകളും, നാവും സാക്ഷി പറയുക എന്നതിന് ഒരുതരം ശാസ്ത്രീയമായ വ്യാഖ്യാനം-അല്ലെങ്കില്‍ ന്യായീകരണം-ചില ആളുകള്‍ നല്‍കിക്കാണാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തില്‍ ഇത് ഖുര്‍ആനെയും അല്ലാഹുവിന്‍െറ കഴിവിനെയും തരംതാഴ്ത്തലാണെന്ന് പറയേണ്ടി

യിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്‍ സംസാരിക്കുന്നതിന്‍െറ ഒരു പ്രതികരണം-അല്ലെങ്കില്‍ എന്തോ ഒരു അവശിഷ്ടം-നാവില്‍ ശേഷിക്കുന്നു, അതുപോലെത്തന്നെ, കൈകാലുകളാല്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിന്‍െറ ഒരുതരം ഛായ അവയിലും പതിയും, അല്ലെങ്കില്‍ മനുഷ്യ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളുടെ ചില അടയാളങ്ങള്‍ മറ്റു വസ്തുക്കളില്‍ രേഖപ്പെടും, അനന്തരം അവയെ പിന്നീട് റേഡിയോ വഴിയായും, കേമറ വഴിയായും (ഛായാപടങ്ങളായും ഛായാശബ്ദങ്ങളായും കൊണ്ട്) പരലോകത്ത് പ്രദര്‍ശിപ്പിക്കപ്പെടും, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഒരുതരം സമീപനമാണ് അവര്‍ നടത്തിക്കാണുന്നത്. പരലോകത്തെ ഇഹലോകത്തോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും, ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ മാനദണ്ഡം വെച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം എല്ലാറ്റിനെയും അനുമാനിക്കുകയും, പാരത്രിക സംഭവങ്ങള്‍ക്ക് ശാസ്ത്രീയാനുവാദം അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതില്‍നിന്നാണ് ഇത്തരം സമീപനങ്ങള്‍ ഉടലെടുക്കുന്നത്. രണ്ട് ലോകത്തെയും പ്രകൃതി ശാസ്ത്രങ്ങളും, നടപടി ക്രമങ്ങളും തമ്മില്‍ സംയോജിപ്പിച്ച് ചിത്രീകരിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും ന്യായമല്ല, യുക്തവുമല്ല-അബദ്ധം മാത്രമാണ്.

യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിനും വകയില്ലാതെ, തുറന്ന ഭാഷയില്‍തന്നെ അല്ലാഹു ഈ വിഷയം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് നോക്കുക;-

اليوم نختم على افواههم وتكلمنا ايديهم وتشهدوا ارجلهم – يس ٦٥

അര്‍ത്ഥം: അന്നു നാം അവരുടെ വായകളില്‍ മുദ്രവെക്കും. അവരുടെ കൈകള്‍ നമ്മോട് സംസാരിക്കുകയും, അവരുടെ കാലുകള്‍ സാക്ഷി പറയുകയും ചെയ്യുന്നതുമാണ്. (യാസീന്‍)

وقالوا لجلودهم لم شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الذى انطق كل شيئ –فصلت ٢١

അവര്‍ അവരുടെ തൊലികളോട് പറയും: ''നിങ്ങള്‍ എന്തിനായിട്ടാണ് ഞങ്ങള്‍ക്കെതിരില്‍ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത്?'' അവ പറയും: ''എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സംസാരിപ്പിച്ചവനായ അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ സംസാരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്''' (ഫുസ്സിലത്ത്.) യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്‍െറയും ആവശ്യമില്ലാതെ സ്വയം തന്നെ സ്പഷ്ടമായ ഇത്തരം ആയത്തുകളെയും നബി വചനങ്ങളെയും വളച്ചുതിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാന്‍ മുതിരുന്നത് ഗുണത്തിലധികം ദോഷമായിരിക്കും വരുത്തുക. അല്ലാഹുവിന്‍െറ കഴിവും, പരലോക സംഭവങ്ങളും നമ്മുടെ ഊഹത്തിനതീതമാണെന്ന് അവര്‍ ഓര്‍ക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മുന്‍ ആയത്തുകളിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളില്‍ പലതിനും നിദാനമായിക്കരുതപ്പെടാവുന്ന ഒരു തത്വം അടുത്ത ആയത്തില്‍ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

ٱلْخَبِيثَٰتُ لِلْخَبِيثِينَ وَٱلْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَٰتِ ۖ وَٱلطَّيِّبَٰتُ لِلطَّيِّبِينَ وَٱلطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَٰتِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۖ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

26 ദുഷിച്ച സ്ത്രീകള്‍ ദുഷിച്ച പുരുഷന്‍മാര്‍ക്കും, ദുഷിച്ച പുരുഷന്‍മാര്‍ ദുഷിച്ച സ്ത്രീകള്‍ക്കുമാകുന്നു; ശുദ്ധകളായ സ്ത്രീകള്‍ ശുദ്ധരായ പുരുഷന്‍മാര്‍ക്കും, ശുദ്ധരായ പുരുഷന്‍മാര്‍ ശുദ്ധകളായ സ്ത്രീകള്‍ക്കുമാകുന്നു. (ശുദ്ധന്‍മാരായ) അക്കൂട്ടര്‍ (ദുഷ്ടന്‍മാരായ) ഇവര്‍ പുറഞ്ഞുവരുന്നതില്‍ [ആരോപണങ്ങളില്‍] നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരാണ്; അവര്‍ക്ക് പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

26 الْخَبِيثَاتُ ദുഷിച്ച സ്ത്രീകള്‍, ചീത്ത സ്ത്രീകള്‍. لِلْخَبِيثِينَ ദുഷിച്ച പുരുഷന്‍മാര്‍ക്കാണ്. وَالْخَبِيثُونَ

ദുഷിച്ച പുരുഷന്‍മാര്‍. لِلْخَبِيثَاتِ ദുഷിച്ച സ്ത്രീകള്‍ക്കുമാണ്. وَالطَّيِّبَاتُ നല്ല (ശുദ്ധരായ) സ്ത്രീകള്‍. لِلطَّيِّبِينَ നല്ല പുരുഷന്‍മാര്‍ക്കും. وَالطَّيِّبُونَ നല്ല പുരുഷന്‍മാര്‍. لِلطَّيِّبَاتِ നല്ല സ്ത്രീകള്‍ക്കും ആകുന്നു. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. مُبَرَّءُونَ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട (ദൂരപ്പെട്ട)വരാണ്. مِمَّا يَقُولُونَ അവര്‍ പറയുന്ന തില്‍നിന്ന്. لَهُم അവര്‍ക്കുണ്ട്. مَّغْفِرَةٌ പാപമോചനം, പൊറുതി. وَرِزْقٌ ആഹാരവും, ഉപജീവനവും. كَرِيمٌ മാന്യമായ, ഉദാരമായ.

3-ാം വചനത്തില്‍ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ഒരു തത്വം ഇവിടെ കൂടുതല്‍ വ്യക്തമാക്കുകയാണ്. നബി (ﷺ) യെപ്പോലെയുള്ള പരിശുദ്ധ പുരുഷന്‍മാര്‍ക്ക് യോജിക്കുന്നത് ആയിശാ (رضي الله عنها)യെപ്പോലുള്ള പരിശുദ്ധകളും, ആയിശാ (رضي الله عنها)യെപ്പോലുള്ള ഗുണവതികള്‍ക്ക് യോജിക്കുന്നത് നബി(ﷺ) തിരുമേനിയെപ്പോലെയുള്ള സല്‍ഗുണവാന്‍മാരും തന്നെയാണ്. ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ് ഇതിന്റെ വിപരീത നിലയും. ഒരുവനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ അവന്റെ ഇണയും തുണയും നോക്കിയാല്‍ മതിയാകും. ഓരോരുത്തരും തനിക്ക് നല്ല ഇണയും തുണയും ലഭിക്കുവാന്‍ യത്നിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ചീത്ത ആളുകളുമായുള്ള സമ്പര്‍ക്കവും, കൂട്ടുകെട്ടും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഇതില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. സജ്ജനങ്ങളെപ്പറ്റി അപരാധവും, അപവാദവും പറഞ്ഞ് പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള വാസന ദുര്‍ജ്ജനങ്ങള്‍ക്ക് മാത്രമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് അവരിലുള്ള നന്‍മകളും മേന്‍മകളും കണ്ടറിഞ്ഞ് അവയെ പ്രശംസിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നല്ല ആളുകളുടെ സ്വഭാവവുമാണ്. ആകയാല്‍ ദുര്‍ജ്ജനാരോപണങ്ങളില്‍ നിന്ന് സജ്ജനങ്ങള്‍ സ്വാഭാവേന പരിശുദ്ധരായിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തില്‍ പറയുകയാണെങ്കില്‍, ഒരാളെപ്പറ്റി അപരാധം പറയപ്പെടുന്നത് കേള്‍ക്കുമ്പോള്‍, അത് പറയുന്നവനെയും, പറയപ്പെടുന്നവനെയും പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നല്ല മനുഷ്യനെപ്പറ്റി ദുഷ്ടമനുഷ്യനാണ് അത് പറയുന്നതെങ്കില്‍ അതിന് വില കല്‍പിക്കേണ്ടതില്ല തന്നെ.

വ്യഭിചാരത്തെയും, വ്യഭിചാരാരോപണത്തെയുംകുറിച്ച് പലതും വിവരിച്ചശേഷം, അവയ്ക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തുടര്‍ന്നുള്ള വചനങ്ങളില്‍ വിവരിക്കുന്നു. ഉചിതമല്ലാത്ത പ്രവേശനത്തില്‍നിന്നും, അഭിലഷണീയമല്ലാത്ത കാഴ്ചയില്‍ നിന്നുമാണല്ലോ നീചപ്രവൃത്തികളുടെ ഉല്‍ഭവം. അതിനാല്‍, നിത്യജീവിതത്തില്‍ മനുഷ്യന്‍ പരസ്പരം ആചരിക്കേണ്ടുന്ന ചില മര്യാദകളെ-അവക്ക് വളരെയധികം പ്രാധാന്യം കല്‍പിച്ച് കൊണ്ട്-അല്ലാഹു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് നോക്കുക:-

വിഭാഗം-4

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدْخُلُواْ بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُواْ وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

27 ഹേ, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരേ! നിങ്ങളുടെ വീടുകളല്ലാത്ത വീടുകളില്‍, (പ്രവേശനത്തിന്) അനുമതി ചോദിക്കുകയും, അവയുടെ ആള്‍ക്കാര്‍ക്ക് സലാം പറയുകയും ചെയ്യുവോളം, നിങ്ങള്‍ പ്രവേശിക്കരുത്! ആയത് നിങ്ങള്‍ക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കും; നിങ്ങള്‍ ഓര്‍മ്മവെക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയാണ് (ഇത്).

فَإِن لَّمْ تَجِدُواْ فِيهَآ أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِن قِيلَ لَكُمُ ٱرْجِعُواْ فَٱرْجِعُواْ ۖ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

28 ഇനി, നിങ്ങള്‍ അവിടെ ഒരാളെയും കണ്ടെത്താത്ത പക്ഷം, നിങ്ങള്‍ക്ക് അനുവാദം നല്‍കപ്പെടുന്നതുവരേക്കും നിങ്ങളതില്‍ പ്രവേശിക്കരുത്! നിങ്ങളോട്: ''മടങ്ങിപ്പോയിക്കൊള്ളുക'' എന്ന് പറയപ്പെടുന്നപക്ഷം നിങ്ങള്‍ മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിന്‍! അതാണ് നിങ്ങള്‍ക്ക് വളരെ വെ

ടിപ്പായിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കു ന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാ കുന്നു.

لَّيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ مَسۡكُونَةٖ فِيهَا مَتَٰعٞ لَّكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تُبۡدُونَ وَمَا تَكۡتُمُونَ ﴿٢٩﴾	29 ആൾപാർപ്പില്ലാത്ത-നിങ്ങൾക്ക് ഉപയോ ഗമുള്ള-വീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതി ന് നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റില്ല. നിങ്ങൾ വെളി വാക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്ന തും അല്ലാഹു അറിയും.

27 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَدْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കരുത്. بُيُوتًا വീടുകളിൽ. غَيْرَ بُيُوتِكُمْ നിങ്ങളുടെ വീടുകളല്ലാത്ത. حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا നിങ്ങൾ അനുമതി (സമ്മതം) ചോദിക്കുവോളം (ചോദിക്കാതെ). وَتُسَلِّمُوا നിങ്ങൾ സലാം പറയുകയും. عَلَى أَهْلِهَا അവയുടെ ആൾക്കാർക്ക് (വീട്ടു കാർക്ക്). ذَلِكُمْ അത്. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാണ്. لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഓർമ്മ വെക്കു വാൻ(നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചേക്കാം). 28 فَإِن لَّمْ تَجِدُوا ഇനി നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിൽ. فِيهَا അവിടെ, അതിൽ. أَحَدًا ഒരാളെയും. فَلاَ تَدْخُلُوهَا എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിൽ പ്രവേശിക്കരുത്. حَتَّى يُؤْذَنَ അനു മതി (സമ്മതം)നൽകപ്പെടുന്നതുവരെ (നലകപ്പെടാതെ). لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَإِن قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ. لَكُمُ നിങ്ങളോട്. ارْجِعُوا മടങ്ങുവിൻ (എന്ന്). فَارْجِعُوا എന്നാൽ മടങ്ങുവിൻ. هُوَ أَزْكَى അത് വളരെ വെടിപ്പായതാണ്, പരിശുദ്ധമാണ്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَاللهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കു ന്നതിനെപ്പറ്റി. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. 29 لَيْسَ ഇല്ല. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളുടെമേൽ. جُنَاحٌ തെറ്റു, കുറ്റം. أَن تَدْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കൽ, പ്രവേശിക്കുന്നതിന്. بُيُوتًا വീടുകളിൽ. غَيْرَ مَسْكُونَةٍ ആൾ പാർപ്പില്ലാത്ത, താമസിക്കപ്പെടാത്ത. فِيهَا അതിലുണ്ട്. مَتَاعٌ ഉപയോഗം (വല്ല ആവശ്യവും). لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَاللهُ അല്ലാഹു. يَعْلَمُ അറിയും, അറയുന്നു. مَا تُبْدُونَ നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നത്, വ്യക്ത മാക്കിചെയ്യുന്നത്. وَمَا تَكْتُمُونَ നിങ്ങൾ മറച്ചു ചെയ്യുന്നതും, ഒളിച്ചു വെക്കുന്നതും.

അന്യവീടുകളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, ആ വീട്ടുകാർക്ക് സലാം പറയണമെന്നും പ്രവേശനത്തി ന് അനുമതി ചോദിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാണെ ന്നും, നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിത് കൽപിക്കുന്നതെന്നും ഉണർത്തുകയും ചെ യ്യുന്നു.

ഒരു വീട്ടിൽ, അന്യന് കണ്ടുകൂടാത്ത-അല്ലെങ്കിൽ കാണുന്നത് അപമാനകരമായിത്തീരു ന്ന—പല അവസരങ്ങളും ഉണ്ടാകുമല്ലോ. അകത്തുള്ളവർ ശരിക്ക് വസ്ത്രം ധരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അവ സരമുണ്ടായേക്കാം; അന്തസ്സിന് നിരക്കാത്ത വല്ല സംസാരത്തിലോ, പ്രവൃത്തിയിലോ, ഏർപ്പെട്ടി രിക്കാം: മറ്റുള്ളവർ കാണുന്നത് അപമാനകരമായേക്കുന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നുണ്ടാവാം; അങ്ങി നെ പലതും. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ വീട്ടുകാർക്ക് മാത്രമല്ല, പ്രവേശിക്കുന്നവർക്ക് തന്നെയും ലജ്ജയോ അനിഷ്ടമോ വരുത്തിത്തീർക്കും; ആകയാൽ, മുൻകൂട്ടി സമ്മതം ചോദിക്കുകയും, വ്യക്തമായ സമ്മതം ലഭിക്കുകയും ചെയ്താലല്ലാതെ അന്യവീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്നാണ് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോട് കൽപിക്കുന്നത്. പുറത്ത്നിന്ന് സലാം പറയുകയും, വിളിച്ചു ചോദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് സമ്മതം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ അകത്ത് കടക്കരുതെന്ന് പ്രത്യേകം വിരോ ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സമ്മതം ചോദിക്കാതെ അകത്ത കടന്നു ചെല്ലുന്നതിനെക്കാൾ ധിക്കാര മാണല്ലോ, സമ്മതം ചോദിച്ചിട്ട് കിട്ടാതെ പ്രവേശിക്കുന്നത് هو ازكى لكم (അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് വള രെ വെടിപ്പായിട്ടുള്ളത്) എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയവും അർഥഗർഭവുമാകുന്നു.

തീരെ ആൾപാർപ്പില്ലാത്ത, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രത്യേക ആൾക്കാർ താമസിക്കുന്നതല്ലാത്ത വീടുകളിൽ പോകേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ, അവിടെ സമ്മതം ചോദിക്കേണ്ടതില്ല

എന്നാണ് 29-ാം വചനം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി: യാത്രക്കാർക്ക് വസിക്കുവാനുള്ള തുറന്ന സത്രങ്ങൾ, വണ്ടി ആപ്പീസുകൾ മുതലായ പൊതുസ്ഥലങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. സമ്മതം ചോദിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ സ്ഥലത്തുപോലും, ചില പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതികളിൽ അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നേക്കും. ബാഹ്യത്തിൽ നിയമം പാലിക്കപ്പെട്ടാൽ തന്നെയും ചിലപ്പോൾ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വല്ല അനിഷ്ട ഫലങ്ങളും സംഭവിച്ചേക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. ആകയാൽ, ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും, ഈ നിയമംമൂലം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തത്വങ്ങൾക്ക് കോട്ടം പറ്റുന്ന യാതൊന്നും തന്നെ-രഹസ്യമായോ പരസ്യമായോ-സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതാണ് ആയത്തിൻെറ അന്ത്യഭാഗം താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്. അതെ ''നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതും അല്ലാഹു അറിയുന്നു!''

പ്രവേശനമര്യാദകളെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അനേകം ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ചിലത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. പ്രവേശനത്തിന് അനുവാദം ചോദിക്കുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യം, അതിൻെറ സ്വഭാവം, അനുവാദം കൊടുക്കേണ്ടുന്ന വിധം മുതലായവ ഏറെക്കുറെ അതിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം. സ്ഥലദൈർഘ്യത്തെ ഓർത്ത് ഹദീസുകളുടെമൂലം ഇവിടെ കൊടുക്കുന്നില്ല.

1. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله)യും മറ്റും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അബൂമൂസൽ അശ്അരി എന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഖൈസ് (رضي الله عنه) ഉമർ (رضي الله عنه)ൻെറ വീട്ടിൽ ചെന്ന് മൂന്ന് പ്രാവശ്യം അനുമതി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഉമർ(رضي الله عنه) എന്തോ ജോലിത്തിരക്കിലായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മതം കിട്ടിക്കണ്ടില്ല. അദ്ദേഹം മടങ്ങിപ്പോന്നു. പിന്നീട് ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞത്: ''അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഖൈസ് സമ്മതം ചോദിക്കുന്ന ശബ്ദമല്ലേ കേട്ടിരുന്നു? അദ്ദേഹത്തിനു സമ്മതം കൊടുക്കുവിൻ!'' അവർ (വീട്ടിലുള്ളവർ) അന്വേഷിച്ചുനോക്കി; അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടില്ല. പിന്നീട്, അബൂമൂസാ (رضي الله عنه) വീണ്ടും വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ കാരണം എന്താണെന്ന് ഉമർ (رضي الله عنه) ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ മൂന്നുവട്ടം സമ്മതം ചോദിച്ചു സമ്മതം കിട്ടിയില്ല. നബി (صلى الله عليه وسلم) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്: ''നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ മൂന്നുവട്ടം സമ്മതം ചോദിച്ചിട്ട് സമ്മതം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ അവൻ മടങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ.'' അപ്പോൾ ഉമർ(رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''താൻ ഇതിന് തെളിവ് കൊണ്ടു വരണം. ഇല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ഞാൻ അടിച്ചു വേദനിപ്പിക്കും!'' അബൂമൂസാ(رضي الله عنه) അൻസാരികളായ ചില സഹാബികളുടെ അടുക്കൽചെന്ന് വിവരം പറഞ്ഞു. അവർ പറഞ്ഞു: ''തനിക്ക് ഇതിന് സാക്ഷി നിൽക്കുവാൻ നമ്മളിലുള്ള നന്നേ ചെറുപ്പക്കാരനല്ലാതെ വരേണ്ടതില്ല.'' (ഇത് അത്രക്കും പരസ്യമായി എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്.) അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒപ്പം അബൂസഈദിൽ ഖുദ്‌രീ(رضي الله عنه)യും പോയി. അദ്ദേഹം ഉമർ (رضي الله عنه)നോട് വിവരം പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. അപ്പോൾ ഉമർ (رضي الله عنه)പറയുകയാണ്: ''അങ്ങാടിയിലെ ഇടവാട് (വ്യാപാരം) എന്നെ മുടക്കിക്കളഞ്ഞു. (അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഇതൊന്നും നബി(صلى الله عليه وسلم) യിൽ നിന്ന് കേട്ടുപഠിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.)''

2. ഇമാം അഹ്മദും (رحمه الله)മറ്റും പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി രിവായത്ത് ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്:-അനസ് (رضي الله عنه)മുതലായവർ പറഞ്ഞു: നബി (صلى الله عليه وسلم) സഅ്ദുബ്നു ഉബാദഃയുടെ വീട്ടിൽചെന്ന് അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് സലാം ചൊല്ലി, സഅ്ദു (رضي الله عنه)സലാം മടക്കിയെങ്കിലും, തിരുമേനി കേൾക്കുവാൻ മാത്രം ഉച്ചത്തിലായിരുന്നില്ല അത്. മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചോദിച്ച ശേഷം നബി (صلى الله عليه وسلم) മടങ്ങിപ്പോയി. അപ്പോൾ, സഅ്ദു (رضي الله عنه)പിന്നാലെചെന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു; ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ! സത്യമായും, അവിടുത്തെ സലാമുകളെല്ലാം എൻെറ കാതിൽപെട്ടിട്ടുണ്ട്, ഞാനത് പതുക്കെ മടക്കിയിട്ടും ഉണ്ട്. അവിടുന്ന് കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ മടക്കാതിരുന്നത്, അവിടുത്തെ സലാമും, 'ബർക്കത്തും' അധികം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു'' പിന്നീട് തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിനും കുടുംബത്തിനുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

മടങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ, തിരുമേനിക്ക് വാഹനത്തിനായി സഅ്ദു (ﷺ)ഒരു കഴുതയെ തയ്യാറാക്കി. മകൻ ഖൈസ് (ﷺ)നെയും ഒപ്പം അയച്ചു. ഖൈസ് (ﷺ)നോട് തൻെറ ഒന്നിച്ച് വാഹനപ്പുറത്ത് കയറുവാൻ തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അതിന് മടിച്ചു. ''ഒന്നുകിൽ വാഹനമേറണം, അല്ലെങ്കിൽ പിരിഞ്ഞുപോകണം!'' എന്ന് തിരുമേനി പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ച് ഖൈസ് (ﷺ)മടങ്ങിപ്പോന്നു. رواه احمد وابو داود والنسائى من طرق

3. അബൂദാവൂദ് (ﷺ)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുബിശ്ർ (ﷺ)പറയുന്നു: ''റസൂൽ (ﷺ) ഏതെങ്കിലും വീട്ടുകാരുടെ വാതിൽക്കൽ ചെന്നാൽ, വാതിലിൻെറ നേരെ മുമ്പിലേക്ക് മുഖമായി നിൽക്കുകയില്ല പക്ഷേ, അതിൻെറ വലഭാഗമോ, ഇടഭാഗമോ നിന്നുകൊണ്ട് 'അസ്സലാമു അലൈക്കും' എന്നിങ്ങിനെ പറയുമായിരുന്നു. കാരണം, അക്കാലത്ത് വാതിലിൻെറ മുമ്പിൽ വിരി തൂക്കിയിടുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ഹദീസിൽനിന്ന്, സമ്മതം ചോദിക്കുവാൻ ചെന്നവൻ വാതിലിൻെറയോ ജനലിൻെറയോ പഴുതിൽകൂടി അകത്തേക്ക് നോക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.''

4. അബൂദാവൂദ് (ﷺ)മുതലായവർ രിവായത്ത് ചെയ്യുന്നു: നബി (ﷺ)യുടെ വാതിൽക്കൽ വന്ന് സമ്മതം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരാൾ വാതിലിന് മുഖമായി നിന്നു. അപ്പോൾ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: ''താൻ ഇങ്ങിനെ മാറി നിൽക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ നിൽക്കണം (ഇടമോ വലമോ മാറി നിൽക്കണം.) സമ്മതം ചോദിക്കുവാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുതന്നെ, നോട്ടത്തിൻെറ കാരണത്താലാകുന്നു.''

5. നബി (ﷺ)ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''ഒരു മനുഷ്യൻ സമ്മതം കൂടാതെ നിൻെറ മേൽ നിൻെറ വീട്ടിനകത്തേക്ക്) എത്തിനോക്കി; അപ്പോൾ നീ അവനെ ഒരു ചെറു കല്ലെടുത്ത് മിടിച്ചുകളഞ്ഞു; അതു നിമിത്തം അവൻെറ കണ്ണ് പൊട്ടിപ്പോയി; ഇങ്ങിനെ വന്നാൽ നിനക്ക് യാതൊരു തെറ്റുമില്ല.'' (ബു; മു)

6. പ്രമുഖരായ പല മഹാൻമാരും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ജാബിർ (ﷺ)പറയുന്നു: ''എൻെറ പിതാവിൻെറ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കടത്തിൻെറ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ നബി(ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയുണ്ടായി. ഞാൻ വാതിൽക്കൽ മുട്ടി. തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'ആരാണത്?' ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'ഞാനാണ്.' അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: انا انا (ഞാൻ ഞാൻ തന്നെ) ''തിരുമേനി ഇത് പറഞ്ഞത് കുറച്ചു വെറുപ്പോടെയാണെന്ന് തോന്നുന്നു.'' رواه الجماعة ആളെ അറിയുവാൻവേണ്ടി 'ആരാണ്'' എന്ന് ചോദിക്കുമ്പോൾ 'ഞാനാണ്'' എന്ന് ഉത്തരം പറയുക പലരുടെയും പതിവാണ്. ചോദ്യകർത്താവിന് ഈ ഉത്തരം കൊണ്ട് വിശേഷിച്ചൊരു ഫലവും ലഭിക്കുവാനില്ലല്ലോ. ആകയാൽ, ആളെ തിരിച്ചറിയുന്ന തരത്തിൽ, സ്വന്തം പേരോ, ചോദ്യകർത്താവിന് മനസ്സിലാകുന്ന തരത്തിലുള്ള മറ്റുവല്ല നാമങ്ങളോ പറയേണ്ടതാകുന്നു എന്നത്രെ നബി (ﷺ)യുടെ മറുപടി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

7. ബനൂആമിർ കുടുംബത്തിൽപെട്ട ഒരാൾ നബി (ﷺ)യുടെ അടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി. തിരുമേനി വീട്ടിലായിരുന്നു. അയാൾ; أألج (ഞാൻ അകത്ത് കടക്കട്ടെയോ?) എന്നാണ് ചോദിച്ചത്. അപ്പോൾ തിരുമേനി തൻെറ ഭൃത്യനോട് പറഞ്ഞു: ''നീ അയാളുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് സമ്മതം ചോദിക്കുന്നത് അയാൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുക. അതായത്: السلام عليكم أأدخل (അസ്സലാമു അലൈക്കും, ഞാൻ അകത്ത് പ്രവേശിക്കാമോ?) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.'' അങ്ങനെ, ഭൃത്യൻ പറഞ്ഞ് കൊടുക്കുകയും, അയാൾ അപ്രകാരം ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മതം കൊടുത്തു. (അബൂദാവൂദ്.)

സമ്മതം ചോദിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിന് അറബിയിൽ استئذان എന്ന വാക്കാണ് സാധാര

ണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. അതിനുപകരം ആയത്തിൽ استيناس എന്ന മൂലത്തിൽനിന്നുള്ള تسأنسوا എന്ന വാക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചത്. സന്തോഷത്തോടും, ഇണക്കത്തോടും കൂടിയുള്ള സ്വരത്തിലായിരിക്കണം അനുമതി അന്വേഷിക്കുന്നതെന്നാണ് ഈ പ്രയോഗം കാണിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സമ്മതം ചോദിക്കുന്ന വാക്ക് നല്ല രൂപത്തിലും, സാവധാനത്തിലും ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്വന്തം വീട്ടിൽപോലും, അസമയത്തോ, യാത്രകഴിഞ്ഞ് വരുമ്പോഴോ ഒരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ-പെട്ടെന്ന്-ചെന്ന് വാതിൽ മുട്ടുകയോ, അകത്ത് കടക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്ന് ഹദീസുകളിൽ വിരോധിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. പ്രവേശനത്തിന് സമ്മതം ചോദിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാം എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം. ദൈർഘ്യ ഭയം കൊണ്ട് കൂടുതൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ നോട്ടത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു:-

قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا۟ مِنْ أَبْصَـٰرِهِمْ وَيَحْفَظُوا۟ فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

30 (നബിയേ)! സത്യവിശ്വാസികളോട്: അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ താഴ്ത്തുവാനും, അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ളുവാനും പറയുക. അത് അവർക്ക് വളരെ വെടിപ്പായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്.

وَقُل لِّلْمُؤْمِنَـٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَـٰرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ ءَابَآئِهِنَّ أَوْ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَآئِهِنَّ أَوْ أَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ إِخْوَٰنِهِنَّ أَوْ بَنِىٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوْ نِسَآئِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّـٰبِعِينَ غَيْرِ أُو۟لِى ٱلْإِرْبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ أَوِ ٱلطِّفْلِ ٱلَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا۟ عَلَىٰ عَوْرَٰتِ ٱلنِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

31 സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളോടും: അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ താഴ്ത്തുവാനും, അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ളുവാനും, അവരുടെ ഭംഗി-അതിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതല്ലാതെ-വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാനും പറയുക. അവർ, തങ്ങളുടെ മക്കനകൾ [ശിരോവസ്ത്രങ്ങൾ] അവരുടെ മാർവ്വിടങ്ങളിൽ കൂടി ആക്കിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ. അവർ തങ്ങളുടെ ഭംഗി (താഴെ പറയുന്നവർക്കല്ലാതെ) വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്; അവരുടെ ഭർത്താക്കൾക്കോ പിതാക്കൾക്കോ, ഭർത്താക്കളുടെ പിതാക്കൾക്കോ, തങ്ങളുടെ പുത്രൻമാർക്കോ, ഭർത്താക്കളുടെ പുത്രൻമാർക്കോ, സഹോദരൻമാർക്കോ, സഹോദരൻമാരുടെ പുത്രൻമാർക്കോ, സഹോദരികളുടെ പുത്രൻമാർക്കോ, തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾക്കോ, തങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവർക്കോ, പുരുഷൻമാരിൽനിന്ന് (ലൈംഗിക) മോഹമില്ലാത്ത അനുചരൻമാർക്കോ, സ്ത്രീരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സിലായിട്ടില്ലാത്ത കുട്ടികൾക്കോ അല്ലാതെ. തങ്ങളുടെ അലങ്കാരത്തിൽ നിന്ന് മറച്ചുവെക്കുന്നത് അറിയപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അവർ തങ്ങളുടെ കാലുകൾ കൊട്ടുകയും ചെയ്യ

രുത്. നിങ്ങളെല്ലാവരും- ഹേ, സത്യവി ശ്വാസികളേ- അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ! നിങ്ങൾക്ക് വിജ യം ലഭിച്ചേക്കാം.

---

30 قُل പറയുക. لِّلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളോട്. يَغُضُّوا അവർ താഴ്ത്തുവാൻ, അവർ താഴ്ത്തട്ടെ. مِنْ أَبْصَارِهِمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികളെ, ദൃഷ്ടികളിൽനിന്ന്. وَيَحْفَظُوا അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും, കാത്തുകൊള്ളുകയും. فُرُوجَهُمْ അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ. ذَٰلِكَ അത്. أَزْكَىٰ വളരെ വെടിപ്പായതാണ്, പരിശുദ്ധമായതാണ്. لَهُمْ അവർക്ക്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَصْنَعُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. 31 وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളോടും പറയുക. يَغْضُضْنَ അവർ താഴ്ത്തുവാൻ, താഴ്ത്തട്ടെ. مِنْ أَبْصَارِهِنَّ അവരുടെ ദൃഷ്ടികളെ. وَيَحْفَظْنَ അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും. فُرُوجَهُنَّ അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ. وَلَا يُبْدِينَ അവർ വെളിപ്പടുത്താതിരിക്കുവാനും, വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. زِينَتَهُنَّ അവരുടെ ഭംഗിയെ, അലങ്കാരത്തെ, സൗന്ദര്യത്തെ. إِلَّا مَا ظَهَرَ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതല്ലാതെ, വെളിവാകുന്നതല്ലാതെ. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَلْيَضْرِبْنَ അവർ ആക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. بِخُمُرِهِنَّ അവരുടെ മക്കനകളെ, ശിരോവസ്ത്രങ്ങളെ. عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ അവരുടെ മാർവ്വിടങ്ങളിൽകൂടി. وَلَا يُبْدِينَ അവർ വെളിവാക്കരുത്. زِينَتَهُنَّ അവരുടെ ഭംഗി. إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ അവരുടെ ഭർത്താക്കൾക്കല്ലാതെ. أَوْ آبَائِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ പിതാക്കൾക്ക്. أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഭർത്താക്കളുടെ പിതാക്കൾക്ക്. أَوْ أَبْنَائِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പുത്രൻമാർക്ക്. أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ ഭർത്താക്കളുടെ പുത്രൻമാർക്ക്. أَوْ إِخْوَانِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ സഹോദരൻമാർക്ക്. أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ സഹോദര പുത്രൻമാർക്ക്. أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ സഹോദരികളുടെ പുത്രൻമാർക്ക്. أَوْ نِسَائِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സ്ത്രീകൾക്ക്. أَوْ مَا مَلَكَتْ അല്ലെങ്കിൽ ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവർക്ക്. أَيْمَانُهُنَّ അവരുടെ വലങ്കൈകൾ. أَوِ التَّابِعِينَ അല്ലെങ്കിൽ അനുചാരൻമാർക്ക്, പിൻപറ്റി നടക്കുന്നവർക്ക് (ഭൃത്യൻമാർക്ക്). غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ മോഹമുള്ളവരല്ലാത്ത, ആവശ്യമുള്ളവരല്ലാത്ത. مِنَ الرِّجَالِ പുരുഷൻമാരിൽനിന്ന്. أَوِ الطِّفْلِ അല്ലെങ്കിൽ കുട്ടികൾക്ക്. الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا മനസ്സിലായിട്ടില്ലാത്തവരായ, തെളിവായിട്ടില്ലാത്ത. عَلَىٰ عَوْرَاتِ രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി, ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി. النِّسَاءِ സ്ത്രീകളുടെ. وَلَا يَضْرِبْنَ അവർ അടിക്കയും ചെയ്യരുതു. കൊട്ടരുത്. بِأَرْجُلِهِنَّ അവരുടെ കാലുകളെ. لِيُعْلَمَ അറിയപ്പെടുവാൻവേണ്ടി. مَا يُخْفِينَ അവർ മറച്ചുവെക്കുന്നത്. مِن زِينَتِهِنَّ അവരുടെ അലങ്കാരത്തിൽനിന്ന്. وَتُوبُوا നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ, ഖേദിച്ചുമടങ്ങുവിൻ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. جَمِيعًا എല്ലാവരും. أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ ഹേ സത്യവിശ്വാസികളേ. لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ നിങ്ങൾക്ക് വിജയം ലഭിച്ചേക്കാം, നിങ്ങൾ വിജയിക്കുവാൻവേണ്ടി.

അനാവശ്യത്തിലേക്കും, അനുവദനീയമല്ലാത്തതിലേക്കും നോക്കാതിരിക്കുക; പ്രഥമനോട്ടത്തിൽ തനിക്ക് കാണുവാൻ പാടില്ലാത്ത ആളോ, വസ്തുവോ ആണെന്ന് മനസ്സിലായിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് തുടർന്നുകൊണ്ട് നോക്കാതിരിക്കുക എന്നൊക്കെയാണ്, ദൃഷ്ടിതാഴ്ത്തുക (**غض البصر**) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അബ്ദുല്ലാഹിൽ ബജലീ (رضي الله عنه)പറയുന്നു: ''പെട്ടന്നുള്ള (അവിചാരിതമായ) നോട്ടത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ നബി (ﷺ)യോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് എന്റെ ദൃഷ്ടിയെ തിരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.'' (മുസ്‌ലിം.) അലി (رضي الله عنه)യോട് നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അബൂദാവൂദ് ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അലീ! നോക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് പിന്നെയും നീ നോക്കരുത്. കാരണം: ആദ്യത്തേത് നിനക്ക് ആവാം. പിന്നേത്തത് നിനക്ക് പാടില്ല.'' (**يا علي لا تتبع النظرة فان لك الاولى وليس لك الاخرة - ابوداود**)

നോട്ടത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പറയുന്നതോടൊപ്പം ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുവാനും കൂടി കൽപിച്ചിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. നോട്ടത്തിൽനിന്നാണ് വ്യഭിചാരത്തിന് പ്രചോദനമുണ്ടായിത്തീരുന്നതെന്നും, വ്യഭിചാരത്തിലേക്ക് വഴിവെക്കുന്ന ഏത് കാര്യവും കാത്തുകൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്നും അതിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നബി(ﷺ)അരുളിചെയ്തതായി

അബൂഹുറൈറ (ﷺ)ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''....കണ്ണുകളുടെ വ്യഭിചാരം നോട്ടമാകുന്നു, കാതുകളുടെ വ്യഭിചാരം ചെവിക്കൊടുക്കലാണ്, നാവിൻെറ വ്യഭിചാരം സംസാരമാകുന്നു, കയ്യിൻെറ വ്യഭിചാരം പിടിക്കലാണ്, കാലിൻെറ വ്യഭിചാരം കാലടി വെക്കലാണ്, ഹൃദയം മോഹിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകും ചെയ്യുന്നു, ഗുഹ്യസ്ഥാനം അതിനെ യഥാർത്ഥമാക്കിത്തീർക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ കളവാക്കുകയയോ ചെയ്യുന്നു; (رواه مسلم والبخارى نحوه) വികാരവിചാരങ്ങളോടു കൂടി സംസാരിക്കുന്നതും, സംസാരം കേൾക്കുന്നതുമെല്ലാം തന്നെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഈ ഹദീസിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ദൃഷ്ടിയെ നിയന്ത്രിക്കണമെന്ന് പുരുഷൻമാരോടും, സ്ത്രീകളോടും വെവ്വേറെ കൽപിച്ചതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഏതൊരു കാരണത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണോ നോട്ടം നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, അക്കാര്യത്തിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും വ്യത്യാസമില്ലല്ലോ.

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമ്മിമക്തൂം(ﷺ)അന്ധനായ ഒരു സഹാബിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കടന്നു വരുമ്പോൾ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പത്നിമാരായ ഉമ്മുസൽമ (ﷺ)യോടും, മൈമൂനാ(ﷺ)യോടും മാറിനിൽക്കുവാൻ തിരുമേനി കൽപിക്കുകയുണ്ടായി. ''അദ്ദേഹം അന്ധനല്ലേ, ഞങ്ങളെ കാണുകയില്ലല്ലോ!'' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി ഇപ്രകാരമാണ് അവരോട് പറഞ്ഞത്: ''എന്നാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അന്ധകളാണോ? നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണുകയില്ലേ!'' (അബൂദാവൂദ്; തിർമദീ.) നോട്ടം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ പുരഷൻമാരുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് മാത്രം വിരോധിക്കപ്പെട്ടതായും, സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്ക് പുരഷൻമാരെ നോക്കുന്നതിനും മറ്റും വിരോധമില്ലെന്നും ഒരു ധാരണ മിക്കവരിലും കടന്നു കൂടിയതായി കാണാം. ഇത് തീരെ അബദ്ധമാണെന്നും, ലൈംഗിക നിയന്ത്രണാർത്ഥം നിയമിക്കപ്പെട്ട ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും സമമാണെന്നും ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

ولا يبدين زينتهن الا ما ظهر منها (അവരുടെ ഭംഗിയിൽനിന്ന് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതല്ലാതെ വെളിവാക്കരുത്) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. زينة (സീനത്ത്) എന്ന പദത്തിനാണ് 'ഭംഗി' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പദത്തിന് 'സൗന്ദര്യം, അലങ്കാരം, ഭംഗി, അഴക് ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാം. ശാരീരികമായ ഭംഗി മാത്രമല്ല, ആഭരണം, സുറുമ, ചായം മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ മൂലമോ വസ്ത്രാലങ്കാരങ്ങൾകൊണ്ടോ ഉണ്ടാകുന്ന ഭംഗിയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നത്രെ ആയത്തിൻെറ നാനാവശങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. കുപ്പായത്തിൻെറ മാർവിടത്തിൽകൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഭാഗവും, കഴുത്തും, തോൾ, മുടി എന്നിവയും കാണപ്പെടാതിരിക്കുവാനായി മാർവ്വിടത്തിൽകൂടി തല മക്കന തൂക്കിയിടണം (وليضربن بخمرهن على جيوبهن) എന്ന് പറയുമ്പോൾ ശരീരത്തിൻെറ ഭാഗങ്ങൾ 'സീനത്തി' ൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. കാലിൽ ധരിക്കുന്ന തള മുതലായ ആഭരണങ്ങളുടെ കിലുക്കം കേൾക്കുവാൻവേണ്ടി കാൽ കൊട്ടരുത് (ولا يضربن بارجلهن) എന്ന് പറയുമ്പോൾ, ആഭരണത്തിലും 'സീനത്തു'ണ്ടെന്ന് വന്നു. നമസ്ക്കാരവേളയിൽ നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുവാനും മറ്റും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് ''എല്ലാ നമസ്കാരവേളയിലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ 'സീനത്തു' എടുത്തുകൊള്ളണം'' (خذو ازينتكم عند كل مسجد) എന്നാണ് ഒരിടത്ത് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഈ സംഗതി ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

'ഭംഗിയിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ഭാഗം' (ما ظهر منها) വെളിവാക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്ന് ആയത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഏതാണ് ഈ ഭാഗം? പലരും പല വിധത്തിൽ ഇത് വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും-ആയത്തിൽനിന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും, പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ആകെ സാരവും മുമ്പിൽവെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ-സാധാരണ നിലക്ക് മറക്കുവാൻ പ്രയാസപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് കാണാം. നടക്കുമ്പോഴും, ജോലികൾ എടുക്കുമ്പോഴുമെല്ലാം മുൻകൈകളും, മുഖവും

മറക്കുന്നത് വിഷമമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇത് കൊണ്ടാണ് മിക്ക പണ്ഡിതന്‍മാരും ഇവിടെ 'കൈപടങ്ങളും മുഖവും ഒഴികെ' എന്ന് വ്യാഖ്യാനം നല്‍കുന്നത്. സ്ത്രീക്ക് പ്രായപൂര്‍ത്തി വന്നാല്‍ പിന്നെ അവളുടെ മുന്‍കൈകളും മുഖവുമല്ലാതെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് നന്നല്ലെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു നബിവചനം അബൂദാവൂദ് (ﷺ)നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു: സഹാബികളും, താബിഈകളുമായ പല മഹാന്‍മാരില്‍നിന്നും മേപ്പടി വ്യാഖ്യാനം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്

ഏതായാലും, മറക്കുവാന്‍ വിഷമമില്ലാത്ത തള, വള, അരഞ്ഞാണ്‍, കണ്ഠാഭരണങ്ങള്‍ മുതലായവ അന്യപുരുഷന്‍മാര്‍ക്കിടയില്‍ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും, സൗന്ദര്യത്തെ ദ്വിഗുണീകരിച്ച് കാണിക്കുകയോ, ശരീരാകൃതിയെ ചിത്രീകരിച്ച് കാണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വസ്ത്രങ്ങള്‍ അണിഞ്ഞ് പുരുഷന്‍മാര്‍ക്കിടയില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ശരീരം കണ്ടാല്‍ ഒരു പക്ഷേ അറപ്പ് തോന്നിപ്പോയേക്കുന്ന സ്ത്രീകള്‍, വസ്ത്രാഭരണങ്ങള്‍ മൂലം കാമ്യമായ രൂപത്തില്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ടെന്ന വസ്തുത ഏവര്‍ക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്--60-ാം വചനത്തില്‍ വരുന്നതുപോലെ--കിഴവികളായ സ്ത്രീകള്‍പോലും അവരുടെ ഭംഗികളെ വെളിപ്പെടുത്താതെ മറക്കുകയാണ് നല്ലതെന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം നമ്മെ ഓര്‍മ്മപ്പെടുത്തുന്നത്. മേല്‍ പറഞ്ഞ എല്ലാതരം ഭംഗികളെയും മറക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയാണ്, സ്ത്രീകള്‍ അന്യര്‍ക്കിടയില്‍ പ്രവേശിക്കുമ്പോള്‍ 'ജില്‍ബാബ്' (ശരീരം പൊതുവില്‍ മറക്കുന്ന വലിയ വസ്ത്രം) ധരിക്കണമെന്നും കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഹ്സാബ് 59 -ല്‍ കൂടുതല്‍ വിവരം കാണാം. ان شاء الله

ഏതെങ്കിലും ന്യായത്തെയോ വ്യാഖ്യാനത്തെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കി പര്‍ദ്ദാ നിയമത്തില്‍ നിന്ന് കഴിയുന്നതും ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാന്‍ ശ്രമിക്കുന്നതിന് പകരം, ഖുര്‍ആന്‍റെയും ഹദീസിന്‍റെയും വ്യക്തമായ താല്‍പര്യങ്ങളെ കഴിവതും നടപ്പില്‍ വരുത്തുവാന്‍ ശ്രമിക്കുകയാണ് സത്യവിശ്വാസികള്‍ ചെയ്യേണ്ടത്. ഖുര്‍ആന്‍ വചനം അവതരിച്ച് വര്‍ത്തമാനം അറിയേണ്ടുന്ന താമസം മാത്രം-അപ്പോഴേക്കും മുഹാജിറുകളായ സ്ത്രീകള്‍ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങള്‍ എടുത്ത് കീറലുണ്ടാക്കി മുഖമക്കനയായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ആയിശ (ﷺ)അവരെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. رواه البخارى وغيره നേരെമറിച്ച് ഇന്ന് നമ്മുടെ നിലയോ? മുഖമക്കന ധരിക്കുന്നതു തന്നെ പലര്‍ക്കും ഒരു പോരായ്മയായിത്തീര്‍ന്നിരിക്കുകയാണ്. വേറൊരു വശത്ത് അവരെക്കൊണ്ട് അത് വര്‍ജ്ജിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള ന്യായവാദങ്ങളും സംരംഭങ്ങളും നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

സ്ത്രീകളുടെ ഭംഗി കാണിക്കപ്പെടുന്നതിന് വിരോധമില്ലാത്തവരുടെ കൂട്ടത്തില്‍ ഒന്നാമത്തേത് ഭര്‍ത്താക്കള്‍ തന്നെ. വാസ്തവത്തില്‍ സ്ത്രീകളുടെ എല്ലാതരം ഭംഗിയും ഭര്‍ത്താക്കള്‍ക്ക് കാണുവാന്‍ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. എന്നിരിക്കെ, ഭാര്യഭര്‍ത്താക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടെ പ്രത്യേക നിബന്ധനകളൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇമാം അഹമദ് (ﷺ)മുതലായ പല മഹാന്‍മാരും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസില്‍ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്.
احفظ عورتك الامن زوجتك او ما ملكت يمينك (നിന്‍റെ ഭാര്യയോ നിന്‍റെ അടിമസ്ത്രീയോ അല്ലാത്തവരില്‍ നിന്ന് നിന്‍റെ ഔറത്തു-ഗോപ്യസ്ഥാനം-സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക.) പിതാക്കള്‍ തുടങ്ങി സഹോദരി പുത്രന്‍മാര്‍വരേക്കും ആയത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവരെല്ലാം محارم (വിവാഹബന്ധം പാടില്ലാത്ത ബന്ധുകുടുബങ്ങള്‍) എന്ന പേരില്‍ അറിയപ്പെടുന്നവരാകുന്നു. ഇവരാകട്ടെ, അല്‍പം ചില നിബന്ധനകള്‍ക്ക് വിധേയരാകുന്നു. മുട്ടുകാല്‍ മുതല്‍ പൊക്കിള്‍ വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങള്‍ ഇവരില്‍നിന്നും മറക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതില്‍ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാത്തതാകുന്നു. സ്വഭാവദൂഷ്യം കൊണ്ടോ മറ്റോ ഇവരില്‍ ഏതെങ്കിലും ആളുകളെക്കുറിച്ച് വല്ല ആശങ്കക്കും അവകാശമുണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ, ഇവരില്‍നിന്ന് സ്ത്രീകള്‍ അകന്നുനില്‍ക്കുകയോ, സൗന്ദര്യാലങ്കാരങ്ങള്‍ മറച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. പിതൃവ്യനും (എളാപ്പയും (മുത്താപ്പയും), അമ്മാമനും ആയത്തി

ൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അവർ പർദ്ദയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ഹദീസുകളാൽ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. മാതാപിതാക്കളുടെ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണല്ലോ അവർ. സഹോദരസഹോദരിമാരുടെ മക്കളെ പർദ്ദയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കിയ സ്ഥിതിക്ക് ഈ രണ്ട് കൂട്ടരെപ്പറ്റി എടുത്ത് പറയാതെതന്നെ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരിൽ 'തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾ' (او نسائهن) എന്ന് പറഞ്ഞത് മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് (*) മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിതൻമാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. മറ്റു പല പണ്ഡിതൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എല്ലാ സ്ത്രീകളും -മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളും അല്ലാത്തവരും-അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ്. **الله اعلم** കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മത ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം പാലിക്കുന്നതിലാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇതനുസരിച്ച് വിമതസ്ഥരായ സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന് മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ ഭംഗിയെ മറച്ചുവേക്കേണ്ടതാകുന്നു. സ്ത്രീകളുമായി അടുത്ത് പെരുമാറി അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെയും സൗന്ദര്യത്തെയും കുറിച്ച് അന്യപുരഷന്മാരെ അറിയിക്കുവാനും മറ്റും ഇടവന്നേക്കുമെന്നതാണ്, വിമതസ്ഥരമായ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച് പർദ്ദ ബാധകമാണെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ രഹസ്യം. ഈ ന്യായം മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചും പറയാമെങ്കിലും, സത്യവിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകൾക്ക് ഇത്തരം കൃത്യങ്ങൾ വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന ബോധം ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. പ്രസ്തുത ബോധമില്ലാത്തവരാണെന്ന് കാണപ്പെടുന്ന മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളെയും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടുതാനും.

നബി(ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു:-

لا تباشر المرأة المرأة فنعتها لزوجها كانهينظر اليها متفق عليه

(സാരം: ഒരു സ്ത്രീ മറ്റൊരു സ്ത്രീയുമായി അടുത്തിടപെട്ട് അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിന് അവളെപ്പറ്റി--അവൻ അവളെ നോക്കി മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെ-വിവരിച്ചുകൊടുക്കരുത്. (ബു; മു.) ഉമർ (رضي الله عنه)അബുഉബൈദഃ (رضي الله عنه)ക്ക് എഴുതിയ ഒരെഴുത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഉണ്ടായിരുന്നതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: ''നിങ്ങളുടെ ആ ഭാഗത്ത് ശിർക്കിന്റെ ആൾക്കാരിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളൊന്നിച്ച് കുളിപ്പുരകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതായി എനിക്ക് വിവരം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ഔറത്ത് (മറക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനം) അവളുടെ മതക്കാർക്കല്ലാതെ കാണുവാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.'' (**حكاه ابن كثير عن سعيد ابن منصور فى سننه**) താബിഈങ്ങളിൽപ്പെട്ട മുജാഹിദ് (رحمه الله)മുതലായവരിൽ നിന്നും, അമുസ്‌ലിം സ്ത്രീകൾക്ക് മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യം കാണിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന രിവായത്തുകൾ കാണാം.

ما ملكت ايمانهن (വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ) എന്ന് പറഞ്ഞത് അടിമകളെപ്പറ്റിയാകുന്നു. ഈ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 6-ന്റെ വിവരണത്തിലും, അതിനുശേഷമുള്ള 2-ാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും പ്രസ്താവിച്ചത് ഇവിടെ ഓർക്കുക. വാർദ്ധക്യം നിമിത്തമോ, ശാരീരികമോ, മാനസികമോ ആയ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടോ വികാരവിചാരങ്ങളില്ലാത്തവരും, എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷണസാധനമോ മറ്റോ കിട്ടിയതുകൊണ്ട് തൃപ്തിയടയുന്ന ഭൃത്യൻമാർ മുതലായവരുമാണ്. **التابعين غير اولى الاربة** (ലൈംഗിക മോഹമില്ലാത്ത അനുചരൻമാർ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ലൈംഗികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും താൽപര്യവും എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത കുട്ടികളാണ് അവസാനമായി ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ. ഇവരെല്ലാം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവതിൽ അന്തർഭവിച്ച തത്വം സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

അവിചാരിതമായോ സൂക്ഷ്മക്കുറവുകൊണ്ടോ ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടായേക്കുന്ന ക്രമ

---

* 'തങ്ങളുടെ' എന്ന സർവ്വനാമം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് 'സത്യവിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകളെ' ആണെന്നതു പ്രസ്താവ്യമാണ്. കൂ

ക്കേടുകളെ പൊതുവായും, കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകളെ പ്രത്യേകിച്ചും സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് ആദ്യത്തെ ആയത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ, അവയിൽനിന്നെല്ലാം ഖേദിച്ചു മടങ്ങുവാനും, പാപമോചനം തേടുവാനും-'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്ന് സംബോധനചെയ്തുകൊണ്ട്-ഉപദേശിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ വിജയം കൈവരുമെന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം എത്ര മഹത്തായയത്! ചാരിത്ര്യശുദ്ധിക്ക് ഭംഗം വരുത്തുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ച ശേഷം, ചാരിത്ര്യസംരക്ഷണത്തിനും, സമുദായത്തിന്റെ നിലനിൽപിനും ഏകമാർഗ്ഗമായ വിവാഹത്തിലേക്ക് അടുത്ത വചനം സത്യവിശ്വാസികളെ ക്ഷണിക്കുന്നു;-

وَأَنكِحُوا۟ ٱلْأَيَـٰمَىٰ مِنكُمْ وَٱلصَّـٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَآئِكُمْ ۚ إِن يَكُونُوا۟ فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

32 നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അവിവാഹിതർക്കും, നിങ്ങളുടെ അടിമകളിൽനിന്നും അടിമ സ്ത്രീകളിൽനിന്നുമുള്ള നല്ല ആളുകൾക്കും നിങ്ങൾ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുവിൻ. അവർ ദരിദ്രൻമാരായിരിക്കുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്ക് ധന്യത നൽകുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു, വിശാലനും സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

32 وَأَنكِحُوا നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുവിൻ, വിവാഹം ചെയ്യിക്കുവിൻ. الْأَيَامَى അവിവാഹിതർക്ക്. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള. وَالصَّالِحِينَ നല്ല ആളുകൾക്കും. مِنْ عِبَادِكُمْ നിങ്ങളുടെ അടിമകളിൽ നിന്നുള്ള. وَإِمَائِكُمْ നിങ്ങളുടെ അടിമസ്ത്രീകളിൽനിന്നും. إِن يَكُونُوا അവർ ആയിരുന്നാൽ. فُقَرَاءَ ദരിദ്രൻമാർ. يُغْنِهِمُ اللهُ അല്ലാഹു അവർക്ക് ധന്യത(ഐശ്വര്യം) നൽകും. مِن فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ. وَاللهُ وَاسِعٌ അല്ലാഹു വിശാലനാകുന്നു. عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞനാകുന്നു.

'അവിവാഹിതർ' الايامى എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, വിവാഹം നിലവിലില്ലാത്ത എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷൻമാരും-മുമ്പ് വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി-ഉൾപ്പെടുന്നു. അടിമകളെപ്പറ്റി തുടർന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, സ്വതന്ത്രരായ അവിവാഹിതരാണ് ഈ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അടിമകളായ സ്ത്രീപുരുഷൻമാരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, അവരിലുള്ള 'നല്ല ആളുകൾക്ക്'' ولصالحين എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, നല്ലവരല്ലാത്ത അടിമകൾക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നില്ലെന്നുവരുന്നു. ഇവിടെ 'നല്ല ആളുകൾ' എന്ന വിശേഷണത്തിന്റെ താല്പര്യത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായം കാണാം. വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ആവശ്യമായ ഗുണങ്ങളുള്ളവർ, അഥവാ അതിന് അർഹരായവർ എന്നും, മതപരമായും സ്വഭാവപരമായും വേണ്ടുന്ന നൻമയുള്ളവർ എന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ രണ്ട് തരത്തിലുള്ള നൻമകളും പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതും, രണ്ടും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നവയുമാണ്.

عبد (അബ്ദ്) ന്റെ ബഹുവചനമാണ് عباد (ഇബാദ്). അടിമയായ പുരുഷന്മാർ എന്നാണ് ആ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. امة (അമത്ത്) ന്റെ ബഹുവചനമാണ് اماء (ഇമാഉ്). അടിമയായ സ്ത്രീകൾ എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ 'ദാസൻ, ദാസി, മനുഷ്യൻ, സ്ത്രീ' എന്നീ അർത്ഥത്തിൽ അവ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടേക്കുമെങ്കിലും സാധാരണ നിലക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള അർത്ഥം ആദ്യം പറഞ്ഞതാകുന്നു. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ഈ അർത്ഥത്തിൽതന്നെയാണ് ഈ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതും. പക്ഷേ ചിലപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും, ചിലപ്പോൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ അടിമ എന്ന ഉദ്ദേശത്തിലുമായിരിക്കും. സന്ദർഭത്തിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കുവാനും കഴിയും. വിവാഹകാര്യങ്ങളെയും പർദ്ദാ മുതലായ വിഷയങ്ങളെയും കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നിടത്ത് ഈ

അര്‍ത്ഥത്തില്‍ മാത്രമാണ് രണ്ട് പദങ്ങളും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇസ്‌ലാമില്‍ അടിമത്തം എന്നൊന്നില്ലതന്നെ എന്ന് വാദിക്കുന്ന ചിലര്‍, ഈ പദങ്ങള്‍ക്ക് അവരുടെ സൗകര്യത്തിന്നു വേണ്ടി 'ഭൃത്യന്‍, ഭൃത്യ, ദാസന്‍, ദാസി' എന്നൊക്കെ ഇവിടങ്ങളില്‍ അര്‍ത്ഥം കൊടുത്ത് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതില്‍ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ. (കൂടുതല്‍ വിവരങ്ങള്‍ക്ക് സൂ: മുഅ്മിനൂന് ശേഷമുള്ള 2-10 വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.)

അവിവാഹിതര്‍ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന് പറയാതെ, നിങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഇത് പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. മുസ്‌ലിംകളായ രക്ഷിതാക്കള്‍, കുടുംബത്തലവന്‍മാര്‍, നാട്ടുമൂപ്പന്മാര്‍, ഭരണകര്‍ത്താക്കള്‍ പൊതുജനങ്ങള്‍ എന്നിവര്‍ക്കെല്ലാം ഇക്കാര്യത്തില്‍ ബാധ്യതയും, കടപ്പാടും ഉണ്ടെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു. നടാടത്തെ വിവാഹത്തില്‍ ഈ ബാധ്യത വിശേഷിച്ചും ശക്തിപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, പുരുഷന്‍മാരെ അപേക്ഷിച്ച് സ്ത്രീകളുടെ കാര്യവും കൂടുതല്‍ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അടിമകളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോള്‍ 'അവരിലുള്ള നല്ല ആളുകള്‍ക്ക്' എന്ന് പ്രത്യേകിപ്പിച്ച് പറഞ്ഞതുപോലെ, സ്വതന്ത്രന്മാരെപ്പറ്റി ഒന്നുംതന്നെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അവിവാഹിതരായ എല്ലാ സ്വതന്ത്രമാരുടെ വിവാഹകാര്യവും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് വരുന്നു. മതനിഷ്ഠയും, സ്വഭാവഗുണവുമുള്ളവരെ വിവാഹത്തിന് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാന്‍ പ്രത്യേകം പ്രോല്‍സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് വാസ്തവംതന്നെ. പക്ഷേ, അല്ലാത്തവരെയും തീരെ പുറംതള്ളിക്കളയരുതെന്നാണ് ഇതില്‍നിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്നത്.

അവര്‍ ദരിദ്രന്മാരാകുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു തന്‍െറ അനുഗ്രഹത്താല്‍ അവര്‍ക്ക് ധന്യത നല്‍കും ....ان يكونوا فقراء എന്ന് തുടങ്ങിയ വാക്യം വളരെ അര്‍ത്ഥഗര്‍ഭമായതും, സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് പ്രോല്‍സാഹനവും മനസ്സമാധാനവും നല്‍കുന്നതുമാകുന്നു. വിവാഹം ചെയ്‌വാനും , ചെയ്യിക്കുവാനും, ചെയ്തുകൊടുപ്പാനും-എല്ലാംതന്നെ-ദാരിദ്ര്യം ഒരു തടസ്സമായി സാധാരണ കരുതപ്പെടുന്നു. അത്രയുമല്ല, വിവാഹം കഴിച്ചത് മുതല്‍ ഭാര്യാഭര്‍ത്താക്കളുടെ അഹോവൃത്തിക്കുള്ള ഒരു മാര്‍ഗ്ഗം-സമ്പത്തോ തൊഴിലോ-മുന്‍കൂട്ടി കണ്ടുവെച്ചിട്ടുവേണം വിവാഹം നടത്തുവാന്‍ എന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അത് ആപല്‍ക്കരവും അനഭിലഷണീയവുമാണ് എന്നുമൊക്കെ പലരും കരുതുകയും, ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ളവര്‍ക്ക്--അവര്‍ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കില്‍--ഈ വാക്യം തക്ക മറുപടി നല്‍കുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തെ ഇത്ര വലിയ ഭയങ്കരമായി കരുതുവാന്‍ കാരണം, ഒന്നുകില്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുഗ്രഹത്തിലും വാഗ്ദാനത്തിലും വേണ്ടത്ര വിശ്വാസമില്ലായ്മയോ, അല്ലെങ്കില്‍ മനുഷ്യന്‍െറ ജീവിതോദ്ദേശ്യം സമ്പത്തും സൗഖ്യജീവിതവുമാണെന്ന ധാരണയോ ആയിരിക്കാം. മാമൂലുകള്‍ക്കും നാട്ടാചാരങ്ങള്‍ക്കും ഈ ധാരണയില്‍ പ്രത്യേകം പങ്കുണ്ടായിരിക്കും. വാസ്തവത്തില്‍, വിവാഹം കഴിക്കാതിരുന്നാല്‍ അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വിവിധതരം നാശങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോള്‍, വിവാഹം കഴിച്ചിട്ട് ദാരിദ്ര്യംമൂലം ഉളവായേക്കുന്ന വിഷമങ്ങള്‍ കേവലം നിസ്സാരങ്ങളാണെന്ന് കാണാം. സാമ്പത്തികനില നന്നായിക്കഴിഞ്ഞാല്‍ ജീവിതോദ്ദേശ്യം സഫലമായെന്ന് കരുതുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടിയില്‍, ധാര്‍മ്മികമൂല്യങ്ങള്‍ എത്രതന്നെ തകരാറിലായാലും വിരോധമുണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ. എന്നാല്‍, ഇസ്‌ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ കാര്യം മറിച്ചാണുള്ളത്. ലൈംഗികമായ അരാജകത്വത്തെക്കാള്‍, പട്ടിണിയുടെ കാഠിന്യത്തെ മുസ്‌ലിംകള്‍ ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.

കുടുംബം പുലര്‍ത്തുവാനുള്ള വസ്തുവകകള്‍ ഇരിക്കട്ടെ, ഒരു ഇരുമ്പിന്‍െറ മോതിരം പോലും മഹ്ര്‍ (വിവാഹമൂല്യം) കൊടുപ്പാന്‍ സാധിക്കായ്ക നിമിത്തം, സ്വന്തം നഗ്നത മറക്കുവാന്‍ ഉപയോഗിച്ച ഉടുതുണിയുടെ പകുതിഭാഗം മഹ്റിനായി മുറിച്ചുകൊടുക്കാന്‍ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ച ഒരു ദരിദ്രന്-ഇങ്ങിനെയുള്ള ദരിദ്രന്‍മാര്‍ ഇന്ന് നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്-അയാള്‍ക്ക് മനപ്പാഠമുണ്ടായിരുന്ന ചില ഖുര്‍ആന്‍ വാക്യങ്ങള്‍ പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്താല്‍ മതിയെന്ന നിശ്ചയത്തിന്‍മേലാണ്, നബി (ﷺ) ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു

കൊടുത്തത്. ഈ സംഭവം ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (﵁)ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസിദ്ധ സംഭവമത്രെ. ഇത്രയും ദരിദ്രനായ താൻ എങ്ങിനെ ഇവളുടെ ദിനവൃത്തി കഴിച്ചുകൂട്ടുമെന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് അന്വേഷിക്കുകയോ, ആ ദരിദ്രരായ ദമ്പതിമാർ പട്ടിണിമൂലം നശിച്ചുപോകയോ ചെയ്തതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ, വിവാഹത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ചാരിത്ര സംരക്ഷണമായിരിക്കണം, ഓരോരുത്തനും തൻെറ കഴിവനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുകയും വേണം. കഴിവിനപ്പുറമുള്ളതിൽ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ ദാരിദ്യം തടസ്സമായിരിക്കില്ല. നബി(ﷺ) പറയുന്നത് നോക്കുക:-

ثلثة حق على الله عونهم الناكح يريد العفاف والمكاتَ يريد الاداء والغازى في سبيل الله –احمد والترمذى والنسائىوابن ماجه

(സാരം: മൂന്ന് കൂട്ടരെ സഹായിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ ബാധ്യതയുള്ളതാണ്. ചാരിത്ര ശുദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും, (മോചനമൂല്യം) കൊടുത്തുതീർക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് സ്വാതന്ത്ര്യക്കച്ചീട്ടെഴുതുന്ന അടിമയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ പടയെടുക്കുന്നവനും.) അബൂബക്കർ (ﷺ)ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതീം(﵀)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് കൽപിച്ചതിൽ നിങ്ങൾ അവനെ അനുസരിക്കുവിൻ എന്നാൽ, ധന്യതയെ (ഐശ്വര്യത്തെ) ക്കുറിച്ച് അവൻ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിറവേറ്റിത്തരുന്നതാണ്.''

اطيعوا الله فيما امركم به من الناكح ينجز لكم ما وعدكم من الغنى– ابن ابى حاتم

ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്, ദരിദ്രനായ ഒരാൾ വിവാഹം കഴിച്ചാലുടനെ അയാൾ ധനികനായിത്തീരുമെന്ന് ധരിക്കേണ്ടതില്ല. ഏതെങ്കിലും വിധേന അത്യാവശ്യം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു അവന് തുറന്ന് കൊടുക്കും, വിവാഹം കഴിച്ചതുകൊണ്ട് അവൻ എന്നേക്കും ദരിദ്രനായി കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുമെന്ന ആശങ്ക ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവരുത് എന്ന് സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. വിവാഹം കഴിച്ചതിനുശേഷം ദാരിദ്ര്യം നീങ്ങി സുഖജീവിതം അനുഭവിക്കുന്നവരെയും, വിവാഹം കഴിക്കാതിരുന്നിട്ടും ദാരിദ്ര്യം വേറിട്ടുപോകാത്തവരെയും, സമ്പൽസമൃദ്ധിയിൽ ആറാടികൊണ്ടിരിക്കെ നടത്തപ്പെട്ട വിവാഹത്തിനുശേഷം പട്ടിണിപ്പരിശകളായിത്തീർന്ന ഭാര്യാഭർത്താക്കളെയും നാം കാണാറുള്ളതാണ്. നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം! അവിടുന്ന് പറയുന്നു:-

ليس االغنى عن كثرة العرض ولكن االغنى غنى النفس – متفق

സാരം: ധനം എന്നത് വിഭവങ്ങളുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടുള്ളതല്ല. പക്ഷേ, മനസ്സിൻെറ ധന്യതയാണ് ധനം. (ബു: മു) ധാരാളം സമ്പാദ്യവും, മറ്റ് സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പല കാര്യത്തിനും അന്യന്മാരെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടും, മനസ്സുഖമില്ലാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ധനികൻമാരെക്കാൾ ഭാഗ്യവാൻമാർ, അൽപമാത്രമുള്ളതിൽ സംതൃപ്തിയോടെ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നവരാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇനി, വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَلْيَسْتَعْفِفِ ٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱلَّذِينَ يَبْتَغُونَ ٱلْكِتَـٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَءَاتُوهُم مِّن مَّالِ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ ءَاتَىٰكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا۟ فَتَيَـٰتِكُمْ عَلَى ٱلْبِغَآءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا۟ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ

33 വിവാഹം (ചെയ്യുവാനുള്ള സൗകര്യം) ലഭിക്കാത്തവർ-അല്ലാഹു അവൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്ക് ധന്യത നൽകുന്നതുവരെ-ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു കൊള്ളട്ടെ! നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമയാക്കിയവരിൽ (സ്വാതന്ത്ര്യക്കച്ചീട്ട്) എഴുതിക്കൊടുപ്പാനാവശ്യപ്പെടുന്നവർ-അവരിൽ നൻമയുള്ളതായി നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമെങ്കിൽ- നിങ്ങളവർക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു തന്നിട്ടുള്ളതായ അവൻെറ സ്വത്തിൽനിന്നും

وَمَن يُكْرِههُّنَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ مِنۢ بَعْدِ إِكْرَٰهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

നിങ്ങൾ അവർക്ക് കൊടു (ത്തു സഹായി) ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ (അടിമകളായ) യുവതികളെ-അവർ ചാരിത്ര ശുദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം- നിങ്ങൾക്ക് ഐഹിക ജീവിത വിഭവം ലഭിക്കുവാനായി തോന്നിയവാസവൃത്തിക്ക് നിർബ്ബന്ധിക്കരുത്. ആരെങ്കിലും, അവരെ (അതിന്) നിർബ്ബന്ധിച്ചു ചെയ്യിക്കുന്നതായാൽ, അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചതിനു ശേഷം അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും (ആ നിർബ്ബന്ധിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക്) പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും, കരുണ ചെയ്യുന്നവനുമാകുന്നു.

وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ ءَايَٰتٍ مُّبَيِّنَٰتٍ وَمَثَلًا مِّنَ ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

34 തീർച്ചയായും, (നിങ്ങൾക്കാവശ്യമായത്) വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്ന പല ലക്ഷ്യങ്ങളും. നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു പോയവരിൽനിന്നുള്ള ഉദാഹരണ (പാഠ) വും, ഭയഭക്തരായ ആളുകൾക്ക് (വേണ്ടുന്ന) ഉപദേശവും നാം നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്.

---

33 وَلْيَسْتَعْفِفِ ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, മാനം കത്തുകൊള്ളട്ടെ. الَّذِينَ لاَ يَجِدُونَ ലഭിക്കാത്തവർ. نِكَاحًا വിവാഹത്തെ, (വിവാഹത്തിനുള്ള വക). حَتَّى يُغْنِيَهُمُ അവർക്ക് ധന്യത നൽകുന്നതുവരെ, അവർക്ക് ഐശ്വര്യം കൊടുക്കുന്നതുവരെ. اللهُ അല്ലാഹു. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ. وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ. الْكِتَابَ എഴുത്തു, എഴുതിക്കൊടുക്കുവാൻ. مِمَّا مَلَكَتْ ഉടമയാക്കിയവരിൽനിന്ന്. أَيْمَانُكُمْ നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ. فَكَاتِبُوهُمْ നിങ്ങളവർക്ക് എഴുതി(കച്ചീട്ടെഴുതി)ക്കൊടുക്കുവിൻ. إِنْ عَلِمْتُمْ നിങ്ങൾക്കറിയാമെങ്കിൽ, നിങ്ങളറിഞ്ഞാൽ. فِيهِمْ അവരിൽ. خَيْرًا നന്മ, വല്ലനൻമയും (ഉള്ളതായി). وَآتُوهُم അവർക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. مِّن مَّالِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്വത്തിൽനിന്ന്. الَّذِي آتَاكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് തന്നിട്ടുള്ളതായ. وَلاَ تُكْرِهُوا നിങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിക്കരുത്, നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം ചെയ്യിക്കരുത്. فَتَيَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ യുവതികളെ(അടിമകളെ). عَلَى الْبِغَاءِ തോന്നിയവാസവൃത്തിക്ക്, തെമ്മാടിത്വത്തിന്. إِنْ أَرَدْنَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം. تَحَصُّنًا ചാരിത്രശുദ്ധി, പാതിവൃത്യം, മാനസംരക്ഷണം. لِّتَبْتَغُوا നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാനായി, നിങ്ങൾ തേടുന്നതിനായി. عَرَضَ الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൻെറ വിഭവത്തെ (വസ്തുക്കളെ). الدُّنْيَا ഐഹികമായ, ഇഹത്തിലെ. وَمَن يُكْرِههُّنَّ ആരെങ്കിലും അവരെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതായാൽ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. مِن بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചതിനു ശേഷം. غَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണചെയ്യുന്നവനാണ്. 34 وَلَقَدْ أَنزَلْنَا തീർച്ചയായും നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിലേക്ക്. آيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. مُّبَيِّنَاتٍ വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്ന, വ്യക്തങ്ങളായ. وَمَثَلاً ഉദാഹരണവും, ഉപമയും. مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا കഴിഞ്ഞുപോയവരിൽ നിന്ന്. مِن قَبْلِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്. وَمَوْعِظَةً ഉപദേശവും, സദുപദേശവും. لِّلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാർക്ക്, സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്.

ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ പ്രധാനമായും അഞ്ച് കാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്: 1) വിവാഹം കഴിപ്പാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നവർ, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്ക് അതിന് സാധ്യത ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ക്ഷമ കൈകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ചാരിത്രശുദ്ധിക്ക് കളങ്കം വരുത്താതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ''വിവാഹത്തിന് സൗകര്യം ലഭിക്കാത്തവർ''(والذين لا يجدون نكاحا)

എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, 'മഹ്ർ' കൊടുപ്പാൻ കഴിയാത്തവരാണെന്നാണ് പൊതുവിൽ പറയപ്പെടുന്നത്. മഹ്ർ കൊടുപ്പാൻ കഴിയുമെന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും, മറ്റ് കാരണങ്ങളാൽ വിവാഹം ചെയ്വാൻ തരപ്പെടാതെ വന്നേക്കാമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കും ഈ ഉപദേശം ബാധകമാണ്. ചാരിത്ര ശുദ്ധിക്ക് ഭംഗം നേരിട്ടേക്കുമോ എന്ന് സ്വയം ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് നബി (ﷺ) നൽകുന്ന ഉപദേശം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

يا معشر الشباب من استطاع منكم الباءة فاليتزوج فانه اغض البصر واحس للفرج ومن لم يستطع فعليه با لصوم فانه له وجاء- متفق

സാരം: ഹേ, യുവാക്കളുടെ കൂട്ടമേ! നിങ്ങളിൽ ആർക്ക് വിവാഹം ചെയ്വാൻ കഴിവുണ്ടോ അവൻ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. കാരണം, അത് (വിരോധിക്കപ്പെട്ട നോട്ടത്തിൽ നിന്ന്) ദൃഷ്ടിയെ താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതും, ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ആർക്കെങ്കിലും , കഴിവില്ലാതെ വരുന്നപക്ഷം, അവൻ നോമ്പ് പിടിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, എന്നാൽ അത് അവന് രക്ഷാമാർഗ്ഗമായിരിക്കും. (ബു: മു) സൂറത്തുന്നിസാഅ് 25ൽ സ്വതന്ത്രകളായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തവർ അടിമസ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതും സാധിക്കാതെ വരുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. വിവാഹത്തിന് ആവശ്യം നേരിടുകയും, ഒരു വിധത്തിലും അത് സാധ്യമാകാതെ വരികയും ചെയ്യുന്നവരോട് ക്ഷമ കൈകൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് അവർക്കത് വഴിയെ സാധ്യമായേക്കുമെന്ന് ഒരു വാഗ്ദാനവും കൂടി ആയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

2) സ്വതന്ത്രരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അടിമകൾ ഒരു നിശ്ചിത കാലത്തിൽ ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യ മോചനമൂല്യമായി കൊടുത്തുതീർക്കുന്ന പക്ഷം സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകാമെന്ന് യജമാനനും അടിമയും തമ്മിൽ ചെയ്യുന്ന കരാറിന് **مكاتبة** (സ്വാതന്ത്ര്യക്കച്ചീട്ട്) എന്ന് പറയുന്നു. ഒരു അടിമ ഈ ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചാൽ, അത് ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നാണ് ഈ ആയത്ത് ശാസിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ അടിമത്തം ഇല്ലാതാക്കി അടിമകളെ സ്വതന്ത്രരാക്കി വിടുവാൻ ഇതുപോലെ വേറെയും പലപല സന്ദർഭങ്ങളും, നിയമങ്ങളും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ച് അടിമയാക്കപ്പെട്ടവരും നിയമാനുസൃതമായ മറ്റു രൂപത്തിൽ കൈവശത്തിലിരിക്കുന്ന അടിമകളും ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തരല്ല. 'അവരിൽ നൻമയുള്ളതായി നിങ്ങൾക്കറിയാമെങ്കിൽ' (**ان علمتم فيهم خيرا**) എന്ന നിബന്ധന കേവലം വിപുലാർത്ഥത്തിലുള്ളതാകുന്നു. കൊടുത്തുവീട്ടാൻ നിശ്ചയിച്ച സംഖ്യ അടച്ച് തീർക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും സൗകര്യവും മാത്രമല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യക്കച്ചീട്ട് ആവശ്യപ്പെടുന്നവൻെറ പൊതുനൻമയും കൂടി അതിൽ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

3) അങ്ങിനെയുള്ള അടിമകൾക്ക് അവരുടെ കച്ചീട്ടിലെ നിശ്ചയപ്രകാരം മോചിതരാകുന്നതിനും, അവരുടെ വിഷമതകൾ തീർക്കുന്നതിനും ധനസഹായം ചെയ്യുമെന്ന് യജമാനൻമാരടക്കം കഴിവുള്ള എല്ലാവരോടും തുടർന്ന് കൽപിക്കുന്നു. നിശ്ചയിച്ച സംഖ്യയിൽ ഇളവുചെയ്തും, ജോലികൾ സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തും മറ്റും യജമാനൻമാർക്ക് ഈ കൽപന സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. സ്വത്തുക്കളെല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറതാകുന്നു. അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുവാനായി അത് ചിലരുടെ കൈകളിൽ അനാമത്ത് വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. കൈവശക്കാരൻെറ ഇഷ്ടത്തിനൊത്ത് മാത്രം ചിലവാക്കുവാനുള്ളതല്ല. സാക്ഷാൽ ഉടമസ്ഥനായ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന പ്രകാരം അത് വിനിയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെ അവർ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു തക്കതായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും, വീണ്ടും, പകരം നൽകികൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ആകയാൽ സ്വത്ത് കൈവശമുള്ളവർ അവരെ സഹായിക്കുന്നതിൽ പിന്നോക്കം വെക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് **مال الله الذى اتاكم** (അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് തന്നിട്ടുള്ള അവൻെറ സ്വത്ത്) എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ അടങ്ങിയ സൂചനകൾ.

4) ‘‘അടിമസ്ത്രീകൾ ചാരിത്രദൂഷ്യം ചെയ്വാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കെത്തന്നെ, അവർ മൂലം ഐഹികമായ വരുമാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി വ്യഭിചാരം പോലെയുള്ള നീചവൃത്തികൾ ചെയ്വാൻ ചില യജമാനൻമാർ അവരുടെ അടിമകളെ നിർബ്ബന്ധിക്കരുത്. പ്രസ്തുത സ്ത്രീകൾ സ്വയംതന്നെ അതിന് അനുകൂലികളാണെങ്കിൽ അതിന് നിർബന്ധിക്കാമെന്നോ, അനുവദിക്കാമെന്നോ ഇതിൽനിന്ന് വ്യംഗ്യാർത്ഥം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഐഹികലാഭം ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാമെന്നും അർത്ഥമില്ല. വ്യഭിചാരാദി ദുർവൃത്തികളെ കഴിയുന്നത്ര തടയുന്നത് ഓരോ മുസ്ലിമിൻെറയും കടമയാണ്. എന്നിരിക്കെ അതിന് നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നത് പോകട്ടെ, മനസ്സുകൊണ്ട് അനുകൂലിക്കാൻപോലും പാടില്ലാത്തതാണ്. അവനവൻെറ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലും, ചൊല്പടിയിലും ഇരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ അതിന് നിർബ്ബന്ധിക്കുക, അതും തുച്ഛമായ ഭൗതിക വരുമാനം മോഹിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കുക, ഇതിലേറെ നിന്ദ്യവും, നികൃഷ്ടവുമായ മനസ്ഥിതി മറ്റെന്താണ്’’’?! ഇതാണ് ഇവിടെ ആക്ഷേപത്തിന് വിഷയമായിരിക്കുന്നത്. ഈ ആക്ഷേപം ഈ രൂപത്തിൽ അവതരിക്കുവാൻ കാരണം ‘ജഹിലിയ്യാ’ കാലത്ത് (ഇസ്ലാമിന്ന് മുമ്പ്) ചില യജമാനൻമാർ അവരുടെ അടിമകളെ ഇപ്രകാരം വ്യഭിചാരശാല നടത്തുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചിരുന്നതാകുന്നു. പലരും അങ്ങിനെ ചെയ്യതിരുന്നതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കപടവിശ്വാസികളിൽ തലവനായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഉബയ്യ് തൻെറ രണ്ട് അടിമ സ്ത്രീകളെ അതിന്ന് നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും അവർ നബി(സ)യോട് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയും, അതിനെത്തുടർന്ന് ഈ വചനം അവതരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് മുസ്ലിം (ﷺ)അബൂദാവൂദ് (ﷺ)മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് ആയത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണല്ലോ.

5) നിഷ്ഠൂരബുദ്ധികളായ യജമാനൻമാരുടെ നിർബ്ബന്ധം മൂലം ആ പാവങ്ങൾ വല്ല നീച പ്രവൃത്തിയും ചെയ്തുപോകുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും, അവൻ കരുണാനിധിയാണെന്നും അല്ലാഹു അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത നൽകുന്നു. ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ സാധിക്കാത്ത വിധമുള്ള നിർബ്ബന്ധങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നത് അല്ലാഹു നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ.

ഇങ്ങിനെ, നമ്മുടെ നൻമക്കും വിജയത്തിനും ആവശ്യമായ എല്ലാ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും, ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, ഉദാഹരണ പാഠങ്ങളും, സദുപദേശങ്ങളും ഈ ഖുർആൻ മുഖേന അല്ലാഹു വിവരിച്ച് തന്നിരിക്കുന്നു. അതി മഹത്തായ ഈ അനുഗ്രഹത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ് 34-ാം വചനം ചെയ്യുന്നത്.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവൻെറ പ്രകാശത്തിന് ഒരു ഉപമ വിവരിക്കുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യനും തൻെറ ഈമാൻ, ബുദ്ധി, ചിന്താശക്തി, അറിവ് എന്നിവയുടെ തോതനുസരിച്ച്-അകംകണ്ണുകൊണ്ടും പുറംകണ്ണുകൊണ്ടും-കണ്ടറിയാൻ കഴിയുന്ന നിത്യവും അനർഘവുമായ ആ പ്രകാശത്തിൻെറ ഉദാഹരണചിത്രം ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടി ചിന്തിച്ച് വായിക്കുക:-

വിഭാഗം-5

۞ ٱللَّهُ نُورُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِۦ كَمِشْكَوٰةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۖ ٱلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍ ۖ ٱلزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ

35 അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും പ്രകാശമാകുന്നു. അവൻെറ പ്രകാശത്തിൻെറ ഉപമ(വിളക്ക് വെക്കുവാനുള്ള) ഒരു മാടം പോലെയാകുന്നു; അതിൽ ഒരു വിളക്കുണ്ട്; വിളക്കാകട്ടെ, ഒരു സ്ഫടികത്തിലാകുന്നു; സ്ഫടിക

مُّبَـٰرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِىٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ ۗ يَهْدِى ٱللَّهُ لِنُورِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَـٰلَ لِلنَّاسِ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

മാകട്ടെ, അതൊരു രത്നമയമായ(പ്രശോഭിത) നക്ഷത്രംപോലെയിരിക്കുന്നു! അനുഗ്രഹീതമായ ഒരു വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന്-പൗരസ്ത്യവുമല്ല, പാശ്ചാത്യവുമല്ലാത്ത ഒലീവുവൃക്ഷത്തിൽനിന്നു (ഉള്ള എണ്ണയാൽ)-അത് കത്തിക്കപ്പെടുന്നു; അതിൻെറ[വൃക്ഷത്തിൻെറ] എണ്ണ-അതിനെ തീ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽപോലും-(സ്വയം) വെളിച്ചം നൽകുമാറാകുന്നതാണ്!- (അങ്ങിനെ) പ്രകാശത്തിനുമേൽ പ്രകാശം! അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻെറ പ്രകാശത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു ജനങ്ങൾക്ക് ഉപമകളെ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനുമാണ്

فِى بُيُوتٍ أَذِنَ ٱللَّهُ أَن تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا ٱسْمُهُۥ يُسَبِّحُ لَهُۥ فِيهَا بِٱلْغُدُوِّ وَٱلْـَٔاصَالِ ﴿٣٦﴾

36 ചില വീടുകളിലാകുന്നു (അത്): അവ ഉയർത്തപ്പെടുവാനും, അവയിൽവെച്ച് തൻെറ നാമം സ്മരിക്കപ്പെടുവാനും അല്ലാഹു ഉത്തരവ് നൽകിയിരിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള വീടുകളിലാണ് ആ വിളക്കുള്ളത്) അവയിൽ വെച്ച് രാവിലെയും, സന്ധ്യാസമയങ്ങളിലും അവന് മഹത്വപ്രകീർത്തനം[തസ്ബീഹ്] ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു;-

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَـٰرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ وَإِقَامِ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءِ ٱلزَّكَوٰةِ ۙ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ ٱلْقُلُوبُ وَٱلْأَبْصَـٰرُ ﴿٣٧﴾

37 ചില ആളുകൾ: അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണ, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തൽ, സകാത്ത് കൊടുക്കൽ എന്നിവയിൽ നിന്ന് കച്ചവടമാകട്ടെ, വ്യാപാരമാകട്ടെ, അവരെ മിനക്കെടുത്തുകയില്ല! (അങ്ങിനെയുള്ളവരാണ് തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നത്;) - ഹൃദയങ്ങളും, ദൃഷ്ടികളും അവതാളത്തിലായിപ്പോകുന്ന ഒരു ദിവസത്തെ [ഖിയാമത്തുനാളിനെ]അവർ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു-;

لِيَجْزِيَهُمُ ٱللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا۟ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

38 അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നല്ലതിന് അല്ലാഹു അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുവാനും, അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അവരത് ചെയ്യുന്നത്). അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ കണക്കില്ലാതെ കൊടുത്തരുളുന്നതാകുന്നു.

---

35 اللهُ അല്ലാഹു. نُورُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ പ്രകാശമാകുന്നു. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. مَثَلُ نُورِهِ

അവൻെറ പ്രകാശത്തിൻെറ ഉപമ. كَمِشْكَاةٍ ഒരു മാടം (ചുമർ പൊത്തു) പോലെയാണ്. فِيهَا അതിലുണ്ട്. مِصْبَاحٌ ഒരു വിളക്ക്. الْمِصْبَاحُ വിളക്ക്. فِي زُجَاجَةٍ ഒരു സ്ഫടികത്തിലാണ്, പളുങ്കിലാണ്. الزُّجَاجَةُ പളുങ്കു. كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ അത് ഒരു നക്ഷത്രംപോലെയിരിക്കുന്നു. دُرِّيٌّ രത്നമയമായ, രത്നം പോലെയുള്ള, മുത്തുമയമായ. يُوقَدُ അത് കത്തിക്കപ്പെടുന്നു. مِن شَجَرَةٍ ഒരു മരത്തിൽനിന്ന്, ഒരു വൃക്ഷത്താൽ. مُّبَارَكَةٍ അനുഗ്രഹീതമായ. زَيْتُونَةٍ അതായത് ഒരു സൈത്തൂൻ (ഓലീവ്) മരത്തിൽനിന്ന്. لَّا شَرْقِيَّةٍ പൗരസ്ത്യമല്ലാത്ത, കിഴക്കുള്ളതല്ലാത്ത. وَلَا غَرْبِيَّةٍ പാശ്ചാത്യവുമല്ലാത്ത, പടിഞ്ഞാറുള്ളതുമല്ലാത്ത. يَكَادُ ആകുമാറാകും. زَيْتُهَا അതിൻെറ എണ്ണ. يُضِيءُ വെളിച്ചം നൽകും, ശോഭിക്കു(മാറാകും). وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ അതിനെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും. نَارٌ തീ, അഗ്നി. نُّورٌ പ്രകാശം. عَلَىٰ نُورٍ പ്രകാശത്തിനുമേൽ, പ്രകാശത്തിൽകൂടി. يَهْدِي اللَّهُ അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു. لِنُورِهِ അവൻെറ പ്രകാശത്തിലേക്ക്. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَيَضْرِبُ اللَّهُ അല്ലാഹു വിവരിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്യുന്നു. الْأَمْثَالَ ഉപമകളെ, ഉദാഹരണങ്ങളെ. لِلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്ക്, മനുഷ്യർക്ക്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. 36 فِي بُيُوتٍ ചില വീടുകളിലാണ്. أَذِنَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉത്തരവ് നൽകിയിരിക്കുന്നു. أَن تُرْفَعَ അവ ഉയർത്തപ്പെടുവാൻ. وَيُذْكَرَ സ്മരിക്കപ്പെടുവാനും, കീർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുവാനും. فِيهَا അവയിൽവെച്ച്. اسْمُهُ തൻെറ നാമം. يُسَبِّحُ തസ്ബീഹ് (മഹത്വപ്രകീർത്തനം) ചെയ്യപ്പെടുന്നു. لَهُ അവന്ന്. فِيهَا അവയിൽവെച്ച്. بِالْغُدُوِّ രാവിലെ, കാലത്ത്. وَالْآصَالِ സന്ധ്യാസമയങ്ങളിലും, വൈകുന്നേരവും. 37 رِجَالٌ ചില പുരുഷൻമാർ, ആളുകൾ. لَّا تُلْهِيهِمْ അവരെ മിനക്കെടുത്തുക (ശ്രദ്ധവിടുത്തുക)യില്ല. تِجَارَةٌ കച്ചവടം (ആകട്ടെ). وَلَا بَيْعٌ വ്യാപാരവും ഇല്ല, വ്യാപാരമാകട്ടെ(ഇല്ല). عَن ذِكْرِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിൽനിന്ന്. وَإِقَامِ الصَّلَاةِ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നതിൽനിന്നും. وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ സകാത്തു കൊടുക്കുന്നതിൽ നിന്നും. يَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ. تَتَقَلَّبُ അവതാളത്തിലാകുന്നു, മറിഞ്ഞുപോകുന്നു. فِيهِ അതിൽ. الْقُلُوبُ ഹൃദയങ്ങൾ. وَالْأَبْصَارُ ദൃഷ്ടികളും, കണ്ണുകളും. 38 لِيَجْزِيَهُمُ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുവാൻവേണ്ടി. اللَّهُ അല്ലാഹു. أَحْسَنَ വളരെ നല്ലതിന്നു. مَا عَمِلُوا അവർ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിൽ. وَيَزِيدَهُم അവർക്ക് അവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും. مِّن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ, അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. يَرْزُقُ അവൻ കൊടുത്തരുളുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. بِغَيْرِ حِسَابٍ കണക്കില്ലാതെ.

مشكاة (മാടം) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ചുവരുകളിലും മറ്റും തിരിവിളക്കുകൾ വെക്കുന്നതിന് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന പൊത്താകുന്നു. പരിഷ്കരിച്ച മണ്ണെണ്ണ വിളക്കുകളും, വൈദ്യുത വിളക്കുകളുമെല്ലാം നടപ്പിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ്, കാറ്റുമൂലം വിളക്ക് കെട്ടുപോകാതിരിപ്പാനും, വെളിച്ചം ശരിക്ക് കാണുവാനുമായിരുന്നു ഇവ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. 'പൗരസ്ത്യവും, പാശ്ചാത്യവുമല്ലാത്ത'– അല്ലെങ്കിൽ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുളളതല്ലാത്ത 'ഒലീവ്'' (زيتونة لاشرقية ولا غربية) എന്ന് പറഞ്ഞതിനെ പണ്ഡിതൻമാർ പലതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു കാണുന്നു. പൗരസ്ത്യവും പാശ്ചാത്യവുമല്ലാത്ത സീനാ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരുന്നത്, കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും വെയിൽ കൊളളാവുന്ന സ്ഥലത്തുളളത്, സാധാരണ നാടുകളിലൊന്നും കാണപ്പെടാത്ത തരത്തിലുളളത്, എന്നിങ്ങിനെ വ്യത്യസ്തമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടുകാണാം. ഏതഭിപ്രായം എടുത്താലും ശരി, അസാധാരണവും ഉയർന്ന ജാതിയുമായ ഒരു തരം സൈത്തൂൽ (ഒലീവ് മരത്തിൽ) നിന്ന് എടുക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷതരം എണ്ണകൊണ്ടാണ് ആ വിളക്ക് കത്തിക്കപ്പെടുന്നത് എന്ന് സാരമാകുന്നു. ''ഉയർത്തപ്പെടുവാനും തൻെറ നാമം സ്മരിക്കപ്പെടുവാനും അല്ലാഹു അനുവാദം നൽകിയ വീടുകൾ'' എന്ന് പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിൻെറ പളളികളാണ്. അവ വന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടതും, അല്ലാഹുവിൻെറ 'ദിക്റി'നുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുമാണല്ലോ.

ഹൃദയമുളളവക്ക് ചിന്തിക്കുവാനും, കണ്ണുളളവർക്ക് കാണുവാനും, കാതുളളവർക്ക് കേൾക്കുവാനും സത്യാന്വേഷികൾക്ക് കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാനും, ഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് വിജയം സിദ്ധിക്കുവാനും മതിയായ പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, ദിവ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ, വേദപ്രമാണങ്ങൾ,

പ്രവാചകാദ്ധ്യാപനങ്ങൾ ആദിയായവ മുഖേന ആകാശഭൂമിയിലുള്ളവർക്കെല്ലാം സത്യപ്രാകാശം നൽകിയവൻ അല്ലാഹുവത്രെ. ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് സൻമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കും, ദൗർഭാഗ്യത്തിൽ നിന്ന് സൗഭാഗ്യത്തിലേക്കും, പരാജയത്തിൽനിന്ന് വിജയത്തിലേക്കും, അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിൽ നിന്ന് വിജ്ഞാന വെളിച്ചത്തിലേക്കും, പരിഭ്രമത്തിൽനിന്ന് ശാന്തിയിലേക്കും വെളിച്ചം നൽകുന്ന പ്രകാശം അല്ലാഹുവിമേതത്രെ. ശരീരത്തിനും, ആത്മാവിനും, മനസ്സിനും, കണ്ണിനും വെളിച്ചം നൽകുന്നതും ആ പ്രകാശം തന്നെ. സകലചരാചരങ്ങൾക്കും അതതിൻെറ ആകൃതവും പ്രാകൃതവുമായ സവിശേഷതകളിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന വെളിച്ചവും അവനിൽ നിന്നു തന്നെ. സൂര്യനും, സൂര്യനെ വെല്ലുന്ന കോടാനുകോടി നക്ഷത്രലോകങ്ങൾക്കും വെളിച്ചം നൽകുന്നതും, പരമാണുവിലെ പരമരഹസ്യത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം കാട്ടുന്നതും അതേപ്രകാശം ഒന്നുതന്നെ. അതെ, അഖിലാണ്ഡവും, അഖില വസ്തുക്കളും ആ പ്രാകാശത്തിനാൽ മാത്രം പ്രാകാശിതമാകുന്നു. എവിടെ, എന്ത്, എങ്ങിനെ, അന്ധകാരമയമല്ലാതിരിക്കുന്നുവോ അവിടെ, അത്, അപ്രകാരം പ്രകാശമയമാകുന്നത് ആ പ്രകാശത്താൽ മാത്രമായിരിക്കും. എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രകാശം! അവനത്രെ ആകാശഭൂമികളുടെ പ്രകാശം! الله نور السموات والارض

അളന്നോ, മറ്റോ കണക്കാക്കാവതല്ല, അവൻെറ പ്രകാശം. അതിൻെറ പ്രഭയും പ്രഭാവവും ഭാവനക്കതീതമാകുന്നു. ക്അപ്തത്തിന് ഒരിക്കലും അത് വിധേയമല്ല. ബുദ്ധിക്കോ യുക്തിക്കോ അതിനെ തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും സാധ്യമല്ല. ഖുർആൻെറ അവതരണകാലത്തെ പരിതസ്ഥിതികളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്, പരിമിതവും സുപരിചിതവുമായ ചില വസ്തുക്കളോട് ഉദാഹരിച്ചു കൊണ്ട് ഒരു ഉപമ പറയുകയാണെങ്കിൽ-അഥവാ ഓരോരുവൻെറ മനസ്സാന്നിദ്ധ്യത്തിൻെറയും, മനോവികാസത്തിൻെറയും തോതനുസരിച്ച് ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഒരു ചിത്രീകരണം നൽകുകയാണെങ്കിൽ-അതിനെ വിളക്ക് വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മാടത്തോട് ഉപമിക്കാവുന്നതാണ്. مثل نوره كمشكوة فيها مصباح

വിളക്ക് മാടത്തിലായതുകൊണ്ട് കാററിനാലോ മറേറാ കെട്ടുപോകയില്ല. അതിൻെറ വെളിച്ചനാളം ചരിഞ്ഞും വളഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കയുമില്ല. വേണ്ട സ്ഥലത്തേക്കു നേർക്കുനേരെ, ശോഭയോടെ, പ്രകാശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ, മാടം, കേവലം സാധാരണ മാടമല്ല. കാരണം, അതിലെ വിളക്ക് ഒരു പ്രത്യേക തരം വിളക്കാകുന്നു. ആ വിളക്ക് ഒരു സ്ഫടികത്തിലാണുള്ളത്. المصباح في زجاجة അതിനാൽ, വിളക്കിന് ഭദ്രതയും, ശോഭയും, അഴകും-എല്ലാം തന്നെ -ഒരുപോലെ ഒത്തിണങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ സ്ഫടികമാകട്ടെ, സാധരണമായ പളുങ്കേ, ചിമ്മിനിയോ അല്ല; മിന്നിത്തിളങ്ങി പ്രശോഭിതമായികൊണ്ടിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രം പോലെയിരിക്കുന്നു! الزجاجة كأنها كوكب അത് സ്വയം തന്നെ അത്രമേൽ ശോഭാപൂരിതമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, അതിൽ വിളക്കു കൂടി ഉണ്ടായാലുള്ള അവസ്ഥ പറയേണ്ടതുണ്ടോ?!

വിളക്ക് കത്തിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ച എണ്ണയാകട്ടെ, ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ട ഒലീവെണ്ണ. സാധാരണ ഒലീവ് വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല. പരിശുദ്ധ താഴ്വരയിൽ (بالوادى المقدس)വളരുന്നതും, സീനാമലയിൽനിന്ന് ഉല്പാദിക്കുന്നതും (شجرة تخرج من طور سيناء) സകലഅംശങ്ങളും ഉപയോഗപ്രദവുമായ ഒരുസവിശേഷ വൃക്ഷമാണത്. പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളിലോ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലോ ഒന്നുംതന്നെ അത്തരം വൃക്ഷം കാണപ്പെടുകയില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ആ വിളക്ക് കത്തിക്കപ്പെടുന്നത്-അഥവാ അതിനുള്ള എണ്ണ എടുക്കുന്നത്-പൗരസ്ത്യവും പാശ്ചാത്യവുമല്ലാത്ത അനുഗ്രഹീതമായ ഒലീവുവൃക്ഷത്തിൽനിന്നാകുന്നു. يوقد من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية സാധാരണ എണ്ണ വിളക്കുകളും വാതകവിളക്കുകളും കത്തിക്കുവാൻ തീ കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. വൈദ്യുത വിളക്കാകട്ടെ-- എണ്ണയും തീയും ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും-അതിനും രണ്ട് വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ സംബന്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. (*) നമ്മുടെ

* അഥവാ ജനനശക്തിയും ഹനനശക്തിയും കൂടി الابحانى والسلبى അല്ലെങ്കിൽ Positive & Negative സമ്മേളി

വിളക്ക് ഇക്കാര്യത്തിലും വ്യത്യസ്തമാണ്. അതിലെ എണ്ണ തീ സ്പർശിച്ചില്ലെങ്കിൽപോലും, സ്വയം തന്നെ വെളിച്ചം നൽകുമാറാകുന്നതാണ്! يكاد زيتها يضيئ ولو لم تمسسه نار ആകയാൽ അത് മറ്റുള്ളതിനെ കരിച്ചുകളയുകയില്ല. വായുകിട്ടാത്തപക്ഷം ശോഭിക്കാതിരിക്കുകയുമില്ല. കാരണം, അത് സാധാരണമായ തീ വെളിച്ചമല്ല-പ്രാകാശത്തിൻമേൽ പ്രകാശമാണ്! نور على نور

ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയുമെല്ലാം പ്രശോഭിതമാക്കിയ ആ പ്രാകാശത്തെ--യാഥാർത്ഥ്യവും, വണ്ണവലിപ്പവും ഭാവനകൊണ്ട് നിർണ്ണയിക്കുക സാധ്യമല്ലാത്ത ആ മഹത്തായ പ്രകാശത്തെ—-- അതിൻെറ ശരിക്കുശരിയും, സസൂക്ഷ്മവുമായ രൂപത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക?! അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും മാർഗ്ഗദർശനവും ആർക്ക് ലഭിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് മാത്രമേ അത് ആസ്വദിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. അതെ, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻെറ പ്രകാശത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുന്നു! يهدى الله لنوره من يشاء ഈ മഹാ പ്രകാശത്തെപ്പറ്റി ഉപമാരൂപത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ച് കാണിക്കപ്പെടുവാൻ മാത്രമേ മനുഷ്യബുദ്ധി പ്രാപ്തമാകുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യന് ചിന്തിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാനായി ഖുർആനിൽ ധാരാളം ഉപമകളും ഉദാഹരണങ്ങളും അല്ലാഹു വിവരിച്ച് കൊടുക്കുന്നു. يضرب الله الامثال للناس മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളുമടക്കം സകലകാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്. والله بكل شيئ عليم ആർക്കെല്ലാമാണ് അവൻെറ മാർഗ്ഗദർശനം ഉപയോഗപ്പെടുക, ആരെല്ലാമാണ് അതിനെ നിരസിച്ചു കളയുക, ആരെല്ലാമാണ് അതുമൂലം വിജയികളായിത്തീരുക എന്നിവയും അവൻ അറിയുന്നു.

ഇവിടെ വിളക്കുമാടത്തോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയവും, വിളക്കിനോട് ഉപമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഖുർആൻെറ മാർഗ്ഗദർശനവുമാണെന്നാണ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ), ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ് (ﷺ)മുതലായവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മുൻഗാമികളായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ പ്രമുഖനായ ഇമാം ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ)ഈ ഉപമയെ വിവരിച്ച് കാണാം. അതിൻെറ ചുരുക്കസാരം ഇപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കാം: ''സ്ഫടികം പോലെ തെളിഞ്ഞും, കറപിടിക്കാതെയും സത്യവിശ്വാസിയുടെ നെഞ്ചിനകത്ത് നിലകൊള്ളുന്ന പ്രശോഭിതമായ ഹൃദയം--അതിൻെറ നേരായ ചിന്താഗതിയും, ബോധപൂർവ്വകമായ വിശ്വാസദാർഢ്യവും നിമിത്തം--സ്വയംതന്നെ നേർമാർഗ്ഗത്തിൻെറ പ്രകാശത്തിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതോടുകൂടി, വ്യക്തങ്ങളായ തെളിവുകളും ലക്ഷ്യങ്ങളുമാകുന്ന ഖുർആൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുമ്പോൾ അത് കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രാകാശമയമായിത്തീരുന്നു. അതെ പ്രകാശത്തിന്നുമേൽ പ്രകാശവും, സൻമാർഗ്ഗത്തിന്നുമേൽ സൻമാർഗ്ഗവും!'' ഈ ചിത്രീകരണം തുടർന്നുള്ള ആയത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ വെളിച്ചം നൽകുന്നതാണെന്ന് കാണാം.

മേൽ വിവരിച്ച വിളക്ക് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, പ്രകാശം പരത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ സ്ഥലം ഏതാണ്? 'അല്ലാഹുവിൻെറ വീടുകൾ' (بيوت الله) എന്ന പേരുകൊണ്ട് ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട പള്ളികളാണത്. അവ നിർമ്മിക്കപ്പെടുവാനും, വന്ദിക്കപ്പെടുവാനും, തൻെറ നാമം അതിൽവെച്ച് കീർത്തിക്കപ്പെടുവാനും, ഓർമ്മിക്കപ്പെടുവാനും തൻെറ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ മുഖേന അലങ്കരിച്ച് ഉന്നതപ്പെടുത്തുവാനും അല്ലാഹു ഉത്തരവിട്ടിരിക്കുന്നു. ''അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ട് ആരെങ്കിലും ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതായാൽ അവന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അതുപോലെയുള്ളതൊന്ന് അല്ലാഹു നിർമ്മിച്ച് കൊടുക്കുന്നതാണ്.'' എന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും അരുളിചെയ്തിരിക്കുന്നു (*) അങ്ങനെ, ഉയർത്തപ്പെടുവാനും, അല്ലാഹുവിൻെറ നാമം കീർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

* ഹദീസ് ഇതാണ്: من بنى مسجدا يبتغى به وجه الله له مثله فى الجنة – متفق

ക്കപ്പെടുവാനും അല്ലാഹു അനുമതി കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭവനങ്ങളിലാണ് അതുള്ളത്.
في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه

പ്രസ്തുത പള്ളികളാകട്ടെ, ജനപ്പെരുമാറ്റമില്ലാതെ ശൂന്യമായിക്കിടക്കുന്നവയല്ല; വെള്ളിയാഴചയിലോ, മറ്റോ മാത്രം തുറക്കപ്പെടുന്നവയുമല്ല; വിളക്കിൻെറ പ്രകാശം നിത്യവും തന്നെ അവിടെ ആസ്വദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും-സദായ്പ്പോഴും-അതിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. يسبح له فيها بالغدو والاصال ഈ വിശുദ്ധ കീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന ആളുകളോ അവർക്ക് വേറെ ജോലികളൊന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിന് മിനക്കെട്ടിരിക്കുകയല്ല. അവർക്ക് മക്കളും കുടുംബങ്ങളുമുണ്ട്. അവർക്കുവേണ്ടി--തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിത്തന്നെയും--കച്ചവടം, വ്യാപാരം മുതലായ ജോലിത്തിരക്കുകളും അവർക്കുണ്ട്. ''ഹേ, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരേ! നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങളുടെ മക്കളും അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ മിനക്കെടുത്തിക്കളയരുത്.'' എന്നും(സൂ: മുനാഫിഖൂൻ 9.) മറ്റുമുള്ള തിരുവചനങ്ങളെ തികച്ചും, അവർ അനുസരിച്ച് വരുകയാണ്. ആകയാൽ കച്ചവടമാകട്ടെ, വ്യാപാരമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിൽനിന്നും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നതിൽനിന്നും, സകാത്ത് കൊടുക്കുന്നതിൽനിന്നും മിനക്കെടുത്താത്ത--മുടക്കിക്കളയാത്ത--ആളുകളാണ് അവർ. رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله واقام الصلوة وايتاء الزكوة

അവർ, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിലും, നമസ്കാരാദി പുണ്യകർമ്മങ്ങളിലും വ്യാപൃതരാകുവാനും, ദാനധർമ്മങ്ങളിൽ താൽപര്യമുള്ളവരായിരിക്കുവാനും കാരണമെന്ത്? കേവലം ചില ആചാരങ്ങളെന്ന നിലക്കോ, ജനമദ്ധ്യെ പേര് ലഭിക്കുവാനോ ഒന്നുമല്ല അവരങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. ഒരു ദിവസം വരുവാനുണ്ട്: അന്ന് മനുഷ്യൻെറ സകലകർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റിയും അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടും, അവരവർ ചെയ്ത സൽക്കർമ്മങ്ങളല്ലാതെ അന്ന് ആർക്കും ഉപയോഗപ്പെടുകയില്ല, എന്നൊക്കെ അവർക്ക് ബോധമുണ്ട്. ആ ദിവസത്തിൻെറ ഭയങ്കരത നിമിത്തം ഹൃദയങ്ങളും ദൃഷ്ടികളുമെല്ലാം പേടിച്ചു വിറച്ച് നിലതെറ്റി അവതാളപ്പെട്ടുപോകുന്നതാണ്. ആ ദിവസത്തെ അവർ ഭയപ്പെടുകയാണ്. يخافون يوما تتقلبفيه القلوب والابصار ഇതാണ് അതിന് കാരണം. എന്നാൽ വെറും ഭയം നിമിത്തം അവരങ്ങിനെ ചെയ്തുവരുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീർന്നുവെന്നല്ലാതെ, മറ്റൊരു കാര്യലഭ്യവും അവർക്കുതുമൂലം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലേ? നിശ്ചയമായും ഉണ്ട്: അന്നത്തെ ദിവസം ശിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒഴിവായിക്കിട്ടുക മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതവർ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സല്ക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുവാനും, അവൻെറ വകയായി അവൻെറ അനുഗ്രഹം വർദ്ധിപ്പിച്ച് കൊടുക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ് അവർ അതനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. يجزيهم الله احسن ما عملوا ويزيدهم من فضله അതിനാൽ, ആ ദിവസത്തിൻെറ ഭയം മാത്രമല്ല, ആവേശവും, പ്രതീക്ഷയും കൂടിയാണ് അവരെ അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് കണക്കില്ലാതെ നൽകുന്നതുമാകുന്നു. والله يرزق من يشاء بغير حساب എന്നിരിക്കെ, അവർക്ക് അവൻെറ പക്കൽനിന്ന് എന്തുതന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൂടാ?! അല്ലാഹുവേ! നിൻെറ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹത്താൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ ദയവുണ്ടായി, ഞങ്ങളെയെല്ലാം നിൻെറ ഇത്തരം സദ്‌വൃത്തരായ അടിയാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ! آمين

കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനമാകുന്ന പ്രകാശത്തിൻെറയും, ആ പ്രകാശത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത് സൽഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചവരുടെയും ഉപമയായിരുന്നു. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അതിൻെറ മറുവശത്തെപ്പറ്റിയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَعۡمَٰلُهُمۡ كَسَرَابِۭ بِقِيعَةٖ يَحۡسَبُهُ ٱلظَّمۡـَٔانُ مَآءً حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَهُۥ لَمۡ يَجِدۡهُ شَيۡـٔٗا وَوَجَدَ ٱللَّهَ عِندَهُۥ فَوَفَّىٰهُ حِسَابَهُۥۗ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ﴿٣٩﴾

39 അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ മരുഭൂമിയിലെ കാനൽ (ജലം) പോലെയാകുന്നു: ദാഹിച്ചവൻ, അത് വെള്ളമാണെന്ന് ധരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അവൻ അതിന്നടുത്ത് ചെല്ലുമ്പോൾ അതിനെ യാതൊരു വസ്തുവായും കണ്ടെത്തുകയില്ല; അവൻ അതിനടുത്ത് അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്; അപ്പോൾ അവൻെറ വിചാരണ അവൻ [അല്ലാഹു] തികച്ചും നടത്തുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു വിചാരണ വേഗം കഴിക്കുന്നവനത്രെ.

أَوۡ كَظُلُمَٰتٖ فِي بَحۡرٖ لُّجِّيّٖ يَغۡشَىٰهُ مَوۡجٞ مِّن فَوۡقِهِۦ مَوۡجٞ مِّن فَوۡقِهِۦ سَحَابٞۚ ظُلُمَٰتُۢ بَعۡضُهَا فَوۡقَ بَعۡضٍ إِذَآ أَخۡرَجَ يَدَهُۥ لَمۡ يَكَدۡ يَرَىٰهَاۗ وَمَن لَّمۡ يَجۡعَلِ ٱللَّهُ لَهُۥ نُورٗا فَمَا لَهُۥ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾

40 അല്ലെങ്കിൽ, (അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ) ആഴമേറിയ ഒരു സമുദ്രത്തിലെ അന്ധകാരങ്ങളെപ്പോലെയാകുന്നു: അതിനെ [ആ സമുദ്രത്തെ] തിരമാല മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അതിനുമീതെയും തിരമാലയുണ്ട്; അതിനുമീതെ കാർമേഘവും!- (അങ്ങിനെ)ഒന്നിനുമീതെ ഒന്നായിക്കൊണ്ടുള്ള(വിവിധ) അന്ധകാരങ്ങൾ! തൻെറ കൈകൾ പുറത്തുകാട്ടിയാൽ അവന് അത് കാണുമാറാകയില്ല (അത്രയും വമ്പിച്ചഇരുട്ട്)! അല്ലാഹു ആർക്ക് പ്രകാശം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലയോ, അവന് യാതൊരു പ്രകാശവും ഇല്ലതന്നെ.

---

39 وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ. أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ. كَسَرَابٍ ഒരു കാനൽ (കാനൽജലം) പോലെയാണ്. بِقِيعَةٍ മരുഭൂമിയിലുള്ള. يَحْسَبُهُ അതിനെ കണക്കാക്കുന്നു, ധരിക്കുന്നു. الظَّمْآنُ ദാഹിച്ചവൻ. مَاءً വെള്ളമാണെന്ന്. حَتَّى إِذَا جَاءَهُ അങ്ങനെ അവൻ അതിന്നടുത്ത് ചെന്നാൽ(ചെല്ലുമ്പോൾ). لَمْ يَجِدْهُ അതിനെ അവൻ കണ്ടെത്തുകയില്ല. شَيْئًا ഒരു വസ്തുവായും, ഒരു സാധനമായും. وَوَجَدَ അവൻ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. الله അല്ലാഹുവിനെ. عِندَهُ അതിനടുത്ത. فَوفَّاهُ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) അവൻ അവന്ന് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കും, (തികച്ചും നടത്തും). حِسَابَهُ അവൻെറ വിചാരണ. وَاللهُ അല്ലാഹു. سَرِيعُ الْحِسَابِ വിചാരണ വേഗം കഴിക്കുന്നവനാണ്, വേഗം വിചാരണചെയ്യുന്നവനാണ്. 40 أَوْ അല്ലെങ്കിൽ. كَظُلُمَاتٍ ചില അന്ധകാരങ്ങളെ (ഇരുട്ടുകളെ)പ്പോലെയാണ്. فِي بَحْرٍ ഒരു സമുദ്രത്തിലെ. لُّجِّيٍّ ആഴമേറിയ. يَغْشَاهُ അതിനെ മൂടുന്നു. مَوْجٌ തിരമാല. مِن فَوْقِهِ അതിന് മീതെയുമുണ്ട്. مَوْجٌ തിരമാല. مِّن فَوْقِهِ അതിനുമീതെയുണ്ട്. سَحَابٌ കാർമേഘം. ظُلُمَاتٌ അന്ധകാരങ്ങൾ, ഇരുട്ടുകൾ. بَعْضُهَا അവയിൽ ചിലത്. فَوْقَ بَعْضٍ ചിലതിന് മീതെയാണ് (ഒന്നൊന്നിന് മീതെയാണ്). إِذَا أَخْرَجَ അവൻ പുറത്തുകാട്ടിയാൽ. يَدَهُ തൻെറ കൈ. لَمْ يَكَدْ ആകാറാവുകയില്ല. يَرَاهَا അവനത് കാണു(മാറ്). وَمَن ആർ, ഏതൊരാൾ. لَّمْ يَجْعَلِاللهُ അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തില്ല. لَهُ അവന്. نُورًا പ്രകാശം. فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല. مِن نُّورٍ യാതൊരു പ്രകാശവും.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത അവിശ്വാസികൾ ഈ ലോകത്തുവെ

ച്ച് ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ, അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം ഫലശൂന്യമായിരിക്കുമെന്ന് ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾമൂലം അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ഒന്നാമത്തേത്: ദാഹിച്ച് വലഞ്ഞ ഒരാൾ വെള്ളത്തിന്ന് ആർത്തിയോടെ, ഒഴിഞ്ഞ സമതല പ്രദേശത്തേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, അകലെ വെയിലിൽ മിനുങ്ങിക്കാണുന്ന കാനൽ ഒരു ജലാശയമാണെന്ന് വിചാരിച്ച് മുന്നോട്ടുചെന്ന് നോക്കുമ്പോൾ അവിടെ യാതൊന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതുപോലെ, പരലോകത്തുവെച്ച് ഏറ്റവും വിഷമം പിടിച്ച ആ സന്ദിഗ്ദ്ധഘട്ടത്തിൽ തൻെറ കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ട് താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന യാതൊരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കാതെ വരുമെന്ന് സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:
وقدمنا الى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا - الفرقان

സാരം: അവർ വല്ല കർമ്മവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിലേക്ക് ചെന്ന് നാം അതിനെ വിതറപ്പെട്ട ധൂളിയാക്കിക്കളയുന്നതാണ്.) ചെയ്ത കർമ്മങ്ങൾ പാഴായിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടും കാര്യം അവസാനിക്കുന്നില്ല. കർമ്മഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്ത് അല്ലാഹുവിൻെറ വിചാരണയും, ശിക്ഷയും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. തങ്ങളുടെ ചെയ്തികളിൽ ഒന്നൊഴിയാതെ, സകലത്തെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പൂർണ്ണവും വിശദവുമായി വിചാരണ നടത്തുകയും, അനന്തരം തക്കശിക്ഷ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യും. വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നവരുടെ ആധിക്യമോ, വിസ്തരിച്ച് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അതിൻെറ സ്വഭാവമോ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രശ്നമല്ല. ഒന്ന് മറ്റൊന്നിന് തടസ്സമായിത്തീരുന്നതുമല്ല. എല്ലാം വേഗത്തിൽ വിചാരണ കഴിക്കുന്നതാകുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം സൂ: മആരിജ് മുതലായ ചില സൂറത്തുകളിൽ വരുന്നതാണ്.
ان شاء الله

രണ്ടാമത്തെ ഉപമ മിക്കവാറും അവിശ്വാസികളുടെ ഈ ജീവിതത്തിലെ അവസ്ഥയെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളൊന്നും വകവെക്കായ്ക നിമിത്തം അവൻെറ പ്രകാശം ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവർ വമ്പിച്ച അന്ധകാരത്തിൽ കഴിഞ്ഞ് കൂടുകയാണ്. കാർമേഘത്തോളം വരുന്ന ഉയരത്തിൽ മേൽക്കുമേൽ തിരമാലകളും അതിനുമീതെ കാർമേഘവും കൂടി ഇരുളടഞ്ഞ ഒരു വമ്പിച്ച മഹാ സമുദ്രത്തിൽ പെട്ടവരെപ്പോലെ, വിവിധ അന്ധകാരങ്ങളിൽ മുഴുകികൊണ്ടാണവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. വിശ്വാസത്തിലും അന്ധകാരം, വാക്കിലും അന്ധകാരം, പ്രവൃത്തിയിലും അന്ധകാരം, ഇങ്ങിനെ ഒരു വശത്ത്. സത്യം ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയാതെയും, കണ്ടുംകേട്ടും കാര്യം ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇരിക്കത്തെവണ്ണം , അവരുടെ ഹൃദയത്തിനും, കണ്ണിനും കാതിന്നും ബാധിച്ച അന്ധകാരങ്ങൾ വേറൊരു വശത്തും. ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഗ്രാഹ്യമാകാതിരിക്കുക, ഉപദേശങ്ങൾ ഫലപ്പെടാതിരിക്കുക, ജ്ഞാനബോധമില്ലാതിരിക്കുക മുതലായവ മറ്റൊരുവശത്തും! എല്ലാകൂടി അന്ധകാരത്തിനുമേൽ അന്ധകാരം! **ظلمات بعضها فوق بعض**

സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പ്രകാശത്തോടും, അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അന്ധകാരത്തോടും ഉപമിച്ചശേഷം തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിക്കുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-6

41 ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവരും , അണിനിരന്നു (വായുവിൽ ചിറക് വിടർത്തി)ക്കൊണ്ടുള്ള പറവകളും അല്ലാഹുവിന് 'തസ്ബീഹ്' [മഹത്വപ്രകീർത്തനം] നടത്തുന്നുണ്ടെന്ന് നീ കാണുന്നി	أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلطَّيْرُ صَٰٓفَّٰتٍ ۖ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُۥ

وَتَسْبِيحَهُۥ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾

ല്ലേ?! എല്ലാററിനും തന്നെ, അതതിൻെറ നമസ്കാരവും 'തസ്ബീഹും' അറിയാവുന്നതാണ്. അവർ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾

42 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജത്വം അല്ലാഹുവിനാണ്. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് മടങ്ങിയെത്തലും.

---

41 أَلَمْ تَرَ നീ കാണുന്നില്ലേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُسَبِّحُ لَهُ അവന് തസ്ബീഹു നടത്തുന്നു(എന്ന്). مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശത്തിലുള്ളവർ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَالطَّيْرُ പറവകളും, പക്ഷികളും. صَافَّاتٍ അണിനിരന്നുകൊണ്ട്. كُلٌّ എല്ലാംതന്നെ. قَدْ عَلِمَ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് (എല്ലാറ്റിനും അറിയാം). صَلَاتَهُ അതിൻെറ നമസ്കാരം. وَتَسْبِيحَهُ അതിൻെറ തസ്ബീഹും. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി. 42 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നാണ്. مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം, ആധിപത്യം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തന്നെയാണ്. الْمَصِيرُ മടങ്ങി എത്തൽ, തിരിച്ചുചെല്ലൽ.

''ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവർ'' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ പക്ഷികളും ഉൾപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും ഒരു നിലക്ക് ആകാശത്തും ഭൂമിയിലുമില്ലാത്തവണ്ണം-അന്തരീക്ഷത്തിൽ-അണിനിരന്ന് ചിറകുകൾ വിടർത്തി പാറിക്കുതിച്ചും, പാടിക്കളിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷികളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള അൽഭുതത്തെയും, ദൃഷ്ടാന്തത്തെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനായി അവയുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

ഓരോ വസ്തുവും തന്നെ, അല്ലാഹു അതതിന് നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്ത സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളും, കർമ്മങ്ങളും നിർവ്വിഘ്നം നടത്തിവരുന്നു. അതതിൻെറ ചുമതലാനിർവ്വഹണത്തെപ്പറ്റി ഓരോന്നിനും ശരിക്കും അറിയുകയും ചെയ്യാം. ഈ വിഷയകമായി സൂ: അമ്പിയാഉ്; 79-ൻെറ വിവരണത്തിലും മറ്റും നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُزْجِى سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُۥ ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ رُكَامًا فَتَرَى ٱلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَٰلِهِۦ وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن جِبَالٍ فِيهَا مِنۢ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِۦ مَن يَشَآءُ وَيَصْرِفُهُۥ عَن مَّن يَشَآءُ ۖ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِۦ يَذْهَبُ بِٱلْأَبْصَٰرِ ﴿٤٣﴾

43 നീ കാണുന്നില്ലേ: അല്ലാഹു കാർമേഘത്തെ പതുക്കെത്തെളിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നു, പിന്നീട് അതിനിടയിൽ ഇണക്കിച്ചേർക്കുന്നു, പിന്നീടതിനെ അട്ടിയാക്കുന്നു എന്ന്?! അങ്ങനെ, അതിനിടയിൽ കൂടി മഴ പുറത്തു വരുന്നതായി നീ കാണുന്നു; ആകാശത്തുനിന്ന്, ഹിമക്കട്ടയായി അതിൽ സ്ഥിതിച്ചെയ്യുന്ന മലകളെ [കൂമ്പാരങ്ങളെ] അവൻ ഇറക്കിവിടുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നിട്ട്, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിനെ ബാധിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് അത് (ബാധിക്കാതെ) തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിലെ [മേഘത്തിലെ] മിന്നിൻെറ തിളക്കം കാഴ്ചകളെ (റാഞ്ചി)ക്കൊണ്ടു പോകുമാറാകും!

44 അല്ലാഹു, രാവും പകലും മാറ്റിമറിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അതിൽ, (മനോ) ദൃഷ്ടികളുള്ളവർക്ക് ചിന്താവിഷയമുണ്ട്.

يُقَلِّبُ ٱللَّهُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُو۟لِى ٱلْأَبْصَـٰرِ ﴿٤٤﴾

---

43 أَلَمْ تَرَ നീ കാണുന്നില്ലേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُزْجِي പതുക്കെത്തെളിക്കുന്നു, തട്ടിക്കൂട്ടുന്നു(എന്ന്). سَحَابًا കാർമേഘത്തെ. ثُمَّ يُؤَلِّفُ പിന്നീട് അവൻ ഇണക്കിച്ചേർക്കുന്നു, ഘടിപ്പിക്കുന്നു. بَيْنَهُ അതിന്നിടയിൽ. ثُمَّ يَجْعَلُهُ പിന്നെ അതിനെ ആക്കുന്നു. رُكَامًا അട്ടി, അടുക്ക്. فَتَرَى അങ്ങനെ നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണുന്നു. الْوَدْقَ മഴ. يَخْرُجُ പുറത്തുവരുന്നതായി. مِنْ خِلَالِهِ അതിൻെറ ഇടയിൽകൂടി. وَيُنَزِّلُ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مِن جِبَالٍ മലകളെ. فِيهَا അതിലുള്ള. مِن بَرَدٍ ഹിമക്കട്ടയായി, ഹിമക്കട്ടയാകുന്ന. فَيُصِيبُ بِهِ എന്നിട്ട് അതിനെ ബാധിപ്പിക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيَصْرِفُهُ അതിനെ തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. عَن مَّن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽനിന്ന്. يَكَادُ ആകാറാകും. سَنَا بَرْقِهِ അതിൻെറ മിന്നലിൻെറ തിളക്കം. يَذْهَبُ പോകുമാറ്. بِالْأَبْصَارِ കാഴ്ചകളെക്കൊണ്ട്. 44 يُقَلِّبُ اللهُ അല്ലാഹു മാറ്റിമറിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. وَالنَّهَارَ പകലിനെയും. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَعِبْرَةً ചിന്താവിഷയം. لِّأُولِي الْأَبْصَارِ കാഴ്ചയുള്ളവർക്ക്, മനോദൃഷ്ടിയുള്ളവർക്ക്.

അവിടവിടെയായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന മഴക്കാറുകളെ പതുക്കെ തട്ടിക്കൂട്ടി ഒന്നിച്ച് ചേർത്ത് വലിയ മലപോലെയുള്ള അട്ടികളാക്കി, പിന്നീടതിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മേഘപർവ്വതങ്ങളെ ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക് ശരിക്ക് കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും ഇന്ന് വിമാന യാത്രക്കാർ അതിശയോക്തി ഒട്ടും കലരാത്ത ഈ പരമാർത്ഥം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതേ മേഘപർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ, ഹിമക്കട്ടകളും, ഹിമമഞ്ഞും താഴോട്ടിറങ്ങുന്നു. ചിലപ്പോൾ ചിലർക്ക് ഹിമവർഷംകൊണ്ട് വിഷമങ്ങളും ആപത്തുകളും നേരിടുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് അവ ബാധിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നു. തണുത്ത ജലവും, മഞ്ഞുകട്ടയും ഒഴുകുന്ന അതേ മേഘത്തിൽനിന്ന് ശക്തിയേറിയ ഒരുതരം തീ നാളമാകുന്ന മിന്നൽപിണറുകളും പുറപ്പെടുന്നു. അത് ബാധിച്ചാലുള്ള ആപത്ത് ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യന് അതിൻെറ നേരെ കണ്ണുതുറക്കുവാൻ പോലും അസാധ്യമാണ്. കണ്ണിൻെറ കാഴ്ച തന്നെ നശിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രം ഊക്കേറിയതാണത്. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ ഏക മഹാശക്തികൊണ്ടും, അവൻെറ മാത്രം നിയന്ത്രണമനുസരിച്ചും നടക്കുന്നതത്രെ. ഇതുപോലെത്തന്നെ, രാപ്പകലുകൾ മാറിമാറിയും, ഏറിക്കുറഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലോകത്ത് ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾ അനുദിനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് കണക്കാക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ഹൃദയപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ എത്രയെത്ര പാഠങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുവാനുണ്ട്?!

ഈ ആയത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ ‘‘അതിൽ മനോദൃഷ്ടികളുള്ളവർക്ക് ചിന്താവിഷയമുണ്ട്.’’ എന്ന് പറഞ്ഞത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഖുർആനിൽ പലേടത്തും കാണാം. സത്യവിശ്വാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്വാനുതകുന്ന ചിന്താഗതിയാണ് ഇതുകൊണ്ടെല്ലാം ഉദ്ദേശ്യം. അങ്ങിനെയുള്ള ചിന്താഗതിയാണ് ചിന്തിക്കുന്നവൻെറ യാഥാർത്ഥ്യഗുണത്തിന് വേണ്ടിയുള്ളത്. അല്ലാത്ത ചിന്തകൾ, ശാസ്ത്രത്തിൻെറയും യന്ത്രത്തിൻെറയും പുരോഗമനത്തിന് മാത്രമായിരിക്കും ഉപയോഗപ്പെടുക.

45 അല്ലാഹു, എല്ലാ ജന്തുക്കളെയും വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ ചിലർ ഉദരത്തിന്മേൽ (ഇഴഞ്ഞു) നടക്കുന്നവരുണ്ട്; രണ്ടു കാലിൽ നടക്കുന്നവരും അവരിലുണ്ട്; നാലുകാലിൽ നടക്കുന്നവരും അവരിലുണ്ട്, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.	وَٱللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّن مَّآءٍ ۖ فَمِنْهُم مَّن يَمْشِى عَلَىٰ بَطْنِهِۦ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِى عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِى عَلَىٰٓ أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ ٱللَّهُ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾
46 തീർച്ചയായും, (യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ) വ്യക്തമാക്കുന്ന പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നാം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുന്നു.	لَّقَدْ أَنزَلْنَآ ءَايَـٰتٍ مُّبَيِّنَـٰتٍ ۚ وَٱللَّهُ يَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

45 وَاللهُ അല്ലാഹു. خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. كُلَّ دَابَّةٍ എല്ലാ ജന്തുക്കളെയും. مِّن مَّاءٍ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന്. فَمِنْهُم എന്നാൽ അവരിൽനിന്ന്, അവരിലുണ്ട്. مَّنْ يَمْشِي നടക്കുന്ന ചിലർ, ചിലർ നടക്കുന്നു. عَلَى بَطْنِهِ തന്റെ ഉദരത്തിൻമേൽ, പള്ളമേൽ. وَمِنْهُم مَّن അവരിലുണ്ട് ചിലർ. يَمْشِي നടക്കുന്ന, അവർ നടക്കുന്നു. عَلَى رِجْلَيْنِ രണ്ടു കാലിൻമേൽ. وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്, അവരിൽനിന്ന്. مَّن ചിലർ. يَمْشِي നടക്കുന്നു, നടക്കുന്ന. عَلَى أَرْبَعٍ നാലെണ്ണത്തിൻമേൽ (നാലു കാലിൻമേൽ). يَخْلُقُ اللهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിക്കുന്നു. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിയുന്നവനാണ്.. 46 لَقَدْ أَنزَلْنَا തീർച്ചയായും നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. آيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ. مُّبَيِّنَاتٍ വ്യക്തമാക്കുന്ന, സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന. وَاللهُ يَهْدِي അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനംനൽകുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. إِلَى صِرَاطٍ പാതയിലേക്ക്, മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക്. مُّسْتَقِيمٍ നേരായ, ചൊവ്വായ.

ഭൂമിയിൽ ചലിക്കുന്ന എല്ലാ ജീവികളക്കും دابة (ജന്തു) എന്ന് പറയുന്നു. വാഹനത്തിനും, ജോലിക്കും ഉപയോഗിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും دابة എന്ന് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ആദ്യം പറഞ്ഞ അർത്ഥമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ജീവജന്തുക്കളെല്ലാം വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് സൂ: അമ്പിയാഉ് 30-ൽ വെച്ച് നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജീവികളുടെ സൃഷ്ടിയിൽ വെള്ളമല്ലാത്ത ധാതുക്കളുടെ അംശവും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഘടനയിലും, ഘടനക്കു ശേഷവും, ജലാംശത്തിന്നുള്ള പ്രാധാന്യത്തെ ഇത് കുറിക്കുന്നു. നാല് കാലുകളിൽ കൂടുതലുള്ള എത്രയോ ജന്തുക്കളുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അപ്രകാരം തന്നെ, രൂപം, ആകൃതി, പ്രകൃതി തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ കണക്കറ്റ ജീവികൾ ലോകത്തുണ്ട്. ചിന്തിക്കുവാൻവേണ്ടി രണ്ടുമൂന്നുതരം ഉദാഹരണമായി എടുത്തുപറഞ്ഞശേഷം, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. يخلق الله مايشاء എന്ന വാക്കിൽ ബാക്കിയെല്ലാം അടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശത്താൽ പ്രശോഭിതരായ സജ്ജനങ്ങളെയും, പ്രകാശം ലഭിക്കാതെ അന്ധകാരത്തിൽ നട്ടംതിരിയുന്ന അവിശ്വാസികളെയും ഉദാഹരിച്ചു കാണിച്ചു. അനന്തരം, അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെ സാക്ഷീകരിക്കുന്ന ചില പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വിവരിച്ചു. ശേഷം, മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു തരക്കാർക്കുമിടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്:-

47 അവർ പറയുന്നു: ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുകയും, ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'' എന്ന്. അതിനുശേഷം പിന്നെയും (അതാ) അവരിൽപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗം പിൻമാറിപ്പോകുന്നു! അക്കൂട്ടർ സത്യവിശ്വാസികളല്ലതന്നെ.	وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَبِٱلرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۚ وَمَآ أُو۟لَٰٓئِكَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾
48 അവരുടെ ഇടയിൽ വിധിപറയുവാൻ വേണ്ടി, അല്ലാഹുവിലേക്കും, അവൻെറ റസൂലിലേക്കും അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അപ്പോഴതാ, അവരിൽ ഒരു വിഭാഗം തിരിഞ്ഞുപോകുന്നു!	وَإِذَا دُعُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾
49 ന്യായം അവർക്കാണ് [അവരുടെ പക്ഷത്താണ്] ഉള്ളതെങ്കിലോ, അവർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ [റസൂലിൻെറ] അടുക്കലേക്ക് അനുസരണമുള്ളവരായിക്കൊണ്ട് വരുന്നതുമാകുന്നു!	وَإِن يَكُن لَّهُمُ ٱلْحَقُّ يَأْتُوٓا۟ إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾
50 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വല്ല രോഗവുമുണ്ടോ? അതല്ല, അവർക്ക് സംശയം പിടിപെട്ടിരിക്കുകയാണോ?! അതോ, അല്ലാഹുവും, അവൻെറ റസൂലും, അവരുടെമേൽ അനീതി പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെടുകയാണോ?! എന്നാൽ, (വാസ്തവത്തിൽ) അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ.	أَفِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ٱرْتَابُوٓا۟ أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۥ ۚ بَلْ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿٥٠﴾

47 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. آمَنَّا بِاللهِ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. وَبِالرَّسُولِ റസൂലിലും. وَأَطَعْنَا ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ثُمَّ يَتَوَلَّى പിന്നെ പിൻമാറിപ്പോകുന്നു. فَرِيقٌ مِّنْهُم അവരിൽ നിന്നൊരുവിഭാഗം. مِّن بَعْدِ ذَلِكَ അതിനുശേഷം. وَمَا أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ അല്ല. بِالْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ (തന്നെ അല്ല). 48 وَإِذَا دُعُوا അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടാൽ, വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിലേക്കും. لِيَحْكُمَ അദ്ദേഹം വിധിക്കുവാൻ. بَيْنَهُمْ അവരുടെ ഇടയിൽ. إِذَا فَرِيقٌ അപ്പോഴതാ ഒരു വിഭാഗം, ഒരു സംഘം. مِّنْهُم അവരിൽനിന്ന്, അവരിൽപ്പെട്ട. مُّعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുപോകുന്നർ (ആകുന്നു). 49 وَإِن يَكُن ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ. لَّهُمُ അവർക്ക് (ഗുണമായി). الْحَقُّ ന്യായം, സത്യം. يَأْتُوا അവർ വരുന്നതാണ്. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിലേക്ക്, അതിലേക്ക്. مُذْعِنِينَ അനുസരണമുള്ളവരായിട്ട്. 50 أَفِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ടോ. مَّرَضٌ വല്ല രോഗവും. أَمِ ارْتَابُوا അതോ അവർക്ക് സംശയം പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നുവോ, അവർ സന്ദേഹപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ. أَمْ يَخَافُونَ അതോ അവർ ഭയപ്പെടുന്നുവോ. أَن يَحِيفَ اللهُ അല്ലാഹു അനീതി ചെയ്യുമെന്ന്. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ, അവരോട്. وَرَسُولُهُ അവൻെറ റസൂലും. بَلْ എന്നാൽ, എങ്കിലും. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. هُمُ അവർതന്നെയാണ്. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ.

ഭാവംകൊണ്ടും, സംസാരംകൊണ്ടും മുസ്ലിംകളാണെന്ന് നടിക്കുന്നവരാണ് കപടവിശ്വാസികൾ (മുനാഫിഖുകൾ.) ഞങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുന്നവരാണെന്നും അവർ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വല്ല പ്രശ്നവും നേരിടുമ്പോൾ,

അതിൽ റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ തീരുമാനവും വിധിയും കേൾക്കാനോ, സ്വീകരിക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറുണ്ടാകുകയില്ല, സത്യത്തിൻെറ മുമ്പിൽ കപടന്മാർക്ക് വിജയസാദ്ധ്യത കുറവായിരിക്കുമല്ലോ. വല്ലപ്പോഴും, അവരുടെ ഭാഗത്ത് സത്യവും ന്യായവും ഉണ്ടെന്നും, വിധി തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായിരിക്കുമെന്നും കണ്ടാൽ, അവിടെ അവർ സവിനയം തിരുമേനിയുടെ മുമ്പിൽ വരുകയും ചെയ്യും. അവർക്കറിയാം: നബി(ﷺ) തിരുമേനി സത്യവും, ന്യായവും അനുസരിച്ചല്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കയില്ലെന്ന്. അവരുടെ ഈ നിലപാടിന് കാരണം ഒന്നുകിൽ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരുതരം രോഗം-കാപട്യം-ഉണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ അവർ യഥാർത്ഥ സത്യത്തിൽ സംശയിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. അതുമല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവും റസൂലും അന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണെന്ന ആശങ്ക അവർക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ മൂന്നിൽ ഓരോന്നുംതന്നെ അവിശ്വാസമാണുതാനും,

വിഭാഗം–7

51 നിശ്ചയമായും, സത്യവിശ്വാസികളുടെ വാക്ക്- അവർക്കിടയിൽ വിധിപറയുവാനായി അല്ലാഹുവിലേക്കും, അവൻെറ റസൂലിലേക്കും അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ- ''ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'' എന്ന് പറയുക മാത്രമായിരിക്കും. (അങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് വിജയികളും.

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾

52 ആർ, അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ റസൂലിനെയും, അനുസരിക്കുകയും. അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയും, അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവർ തന്നെയാണ് ഭാഗ്യവാൻമാർ.

وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخْشَ ٱللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿٥٢﴾

---

51 إِنَّمَا كَانَ നിശ്ചയമായും ആയിരിക്കും. قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെവാക്ക്. إِذَا دُعُوا അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടാൽ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക്. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിലേക്കും. لِيَحْكُمَ അദ്ദേഹം വിധിക്കുവാൻ. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. أَن يَقُولُوا അവർ പറയുക(മാത്രം) ആയിരിക്കും. سَمِعْنَا ഞങ്ങൾ കേട്ടു. وَأَطَعْنَا ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു(എന്ന്). وَأُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ്. الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ. 52 وَمَن يُطِعِ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ, വഴിപ്പെടുന്നുവോ. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനെയും. وَيَخْشَ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയും. وَيَتَّقْهِ അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. هُمُ അവർ തന്നെയാണ്. الْفَائِزُونَ ഭാഗ്യവാൻമാർ, വിജയം നേടിയവർ.

അല്ലാഹുവിലേക്കും, റസൂലിലേക്കും ക്ഷണിക്കുക എന്നതിൻെറ താല്പര്യം, അല്ലാഹുവിൻെറ ഖുർആനിലേക്കും, റസൂലിൻെറ സുന്നത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുക എന്നത്രെ. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതോ, അവൻ അവതരിപ്പിച്ചതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതോ അല്ലാത്ത യാതൊരു വിധിയും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. നബി (ﷺ) ഒരു കാര്യത്തെപ്പററി എന്ത് വിധി കൊടുത്തുവോ അത് അപ്പടി–യാതൊരു അനിഷ്ടമോ, ചോദ്യം ചെയ്യലോ കൂടാതെ-പൂർണ്ണമനസ്സോടെ സ്വീകരിക്കുന്നത് സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയത്രെ. മാത്രമല്ല അത് സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ ലക്ഷണം കൂടിയാണ്. അതിൽ വിസമ്മതം തോന്നുന്നവനും, വിമർശനം കാണുന്നവനും യഥാർത്ഥത്തിൽ 'മുഅ്മിൻ' (സത്യവിശ്വാസി)

ആയിരിക്കയില്ല–കപടവിശ്വാസിയായിരിക്കും. സൂറത്തുന്നിസാഉ് 65–ലും, സൂ: അഹ്സാബ് 36–ലും മറ്റും അല്ലാഹു ഇത് വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് കാണാം. കപടവിശ്വാസികളുടെ കാപട്യത്തിൻെറ മറ്റൊരു ഉദാഹരണം കൂടി അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

۞ وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَـٰنِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۖ قُل لَّا تُقْسِمُوا۟ ۖ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

53 (നബിയേ) താൻ അവരോട് കൽപിക്കുന്ന പക്ഷം അവർ നിശ്ചയമായും പുറപ്പെട്ട് പോരുമെന്ന്-തങ്ങൾക്ക് കഴിയും പ്രകാരമുള്ള ശപഥം-അവർ അല്ലാഹുവിൽ സത്യം ചെയ്ത് പറയുന്നു;- പറയുക: ''നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്യേണ്ടതില്ല; (നിങ്ങളുടേത്) പരിചയപ്പെട്ട ഒരു അനുസരണമാണ്; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാറുള്ളതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാകുന്നു.''

قُلْ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ ۖ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُم مَّا حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا۟ ۚ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَـٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

54 പറയുക: ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും അനുസരിച്ചു കൊള്ളുവിൻ! എന്നാൽ നിങ്ങൾ പിൻമാറുകയാണെങ്കിലോ, അദ്ദേഹം [റസൂൽ] ചുമതലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത് മാത്രമായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ (ബാധ്യത) ഉണ്ടായിരിക്കുക; നിങ്ങൾ ചുമതലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത് നിങ്ങളുടെ പേരിൽ തന്നെ (ബാധകമായതും) ആയിരിക്കും നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ സൻമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. റസൂലിൻെറമേൽ വ്യക്തമായ പ്രബോധനമല്ലാതെ (വേറെ ബാധ്യത) ഇല്ല.''

---

53 وَأَقْسَمُوا അവർ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ അവർക്ക് കഴിയും പ്രകാരമുള്ള ശപഥം (ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായ സത്യം). لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ നീ അവരോട് കൽപിച്ചുവെങ്കിൽ. لَيَخْرُجُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ പുറപ്പെട്ടുപോരും (എന്നു). قُلْ പറയുക. لاَّ تُقْسِمُوا നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്യരുത്, (ചെയ്യേണ്ടതില്ല). طَاعَةٌ അനുസരണമാണ്. مَّعْرُوفَةٌ പരിചയപ്പെട്ട, അറിയപ്പെട്ട, പുണ്യപ്പെട്ട. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. خَبِيرٌ സൂക്ഷമമായറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി. 54 قُلْ പറയുക. أَطِيعُوا اللهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ. فَإِن تَوَلَّوْا ഇനി നിങ്ങൾ പിൻമാറുകയാണെങ്കിൽ. فَإِنَّمَا عَلَيْهِ എന്നാലദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ ഉള്ളത്. مَا حُمِّلَ അദ്ദേഹം ചുമതലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത് (മാത്രം) ആണ്. وَعَلَيْكُم നിങ്ങളുടെ പേരിലായിരിക്കും. مَّا حُمِّلْتُمْ നിങ്ങൾ ചുമതലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്. وَإِن تُطِيعُوهُ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുന്നതായാൽ. تَهْتَدُوا നിങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കും, സൻമാർഗ്ഗത്തിലാകും. وَمَا عَلَى الرَّسُولِ റസൂലിൻെറ പേരിൽ ഇല്ല. إِلاَّ الْبَلاَغُ പ്രബോധനം (എത്തിച്ചു കൊടുക്കൽ) അല്ലാതെ. الْمُبِينُ വ്യക്തമായ.

വല്ല യുദ്ധത്തിലോ, സേനയിലോ, പങ്കെടുക്കേണമെന്ന് നബി (ﷺ) ആവശ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം, യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ തങ്ങൾ പോയിക്കൊള്ളുമെന്നും, നബി (ﷺ) എങ്ങോട്ടു പോകാൻ കല്പിച്ചാലും അതിന് തങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്നും അവർ കഴിയുന്നത്ര ശക്തിമത്തായ

നിലയിൽ സത്യം ചെയ്തു പറയാറുണ്ട്. പക്ഷേ-63-ാം വചനത്തിൽ കാണുംപോലെ-സന്ദർഭം വരുമ്പോൾ അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് അവരോടു ഇപ്രകാരം താക്കീതു ചെയ്‌വാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കല്പിക്കുകയാണ്: ''നിങ്ങൾ വൃഥാ സത്യം ചെയ്യേണ്ട തില്ല, നിങ്ങളുടെ അനുസരണത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ നില മുമ്പേ പരിചയമുള്ളതാണ്. അത് നാവി ൽ മാത്രമേയുള്ളു, ഹൃദയത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലുമില്ല. ഇതൊക്കെ അല്ലാഹു അറിയും. അതി ൻെറ അനന്തരഫലം നിങ്ങൾക്ക് പിന്നീട് അറിയാറാകും. നിങ്ങൾ അനുസരിക്കായ്കകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിന് ഒന്നും നേരിടുവാനില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പനകൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുക മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ബാധ്യത. അതദ്ദേഹം നിർവ്വഹിക്കുന്നുമുണ്ട്. നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായ അനുസരണം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ഗുണക രമായിത്തീരും.....''

طاعة معروفة എന്ന വാക്കിനാണ് 'പരിചയപ്പെട്ട അനുസരണം' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൊടു ത്തത്. ഇതനുസരിച്ചാണ് നാം മേൽ കണ്ട വിവരണം നൽകിയതും, 'ഒരു പുണ്യകർമ്മമായ-അഥ വാ ഐച്ഛികമായ-അനുസരണം' എന്നും ഇതിന് അർത്ഥം കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായത്, കേവലം ഒരു പുണ്യപ്പെട്ട കാര്യം മാത്രമാണ് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള നിങ്ങളുടെ അനുസരണം; എന്നിരിക്കെ അതിനെപ്പറ്റി ഇത്ര ശക്തിയായി സത്യം ചെയ്യേണ്ടതൊന്നുമില്ല, എന്നിങ്ങിനെ അതി ന് വ്യാഖ്യാനവും നൽകപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനേയും അനുസരിച്ച് പോരുന്നത് നിമിത്തം പരലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഇഹത്തിൽവെച്ചും പല നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുന്നതാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സന്തോഷവാർത്ത നൽകുന്നു:-

وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ كَمَا ٱسْتَخْلَفَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ ٱلَّذِى ٱرْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّنۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِى لَا يُشْرِكُونَ بِى شَيْـًٔا ۚ وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْفَـٰسِقُونَ ﴿٥٥﴾

55 നിങ്ങളിൽനിന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നവരോട് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ''അവരുടെ മുമ്പുള്ള വർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയതു പോ ലെ, നിശ്ചയമായും ഭൂമിയിൽ അവർക്ക് അവൻ പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നതാണ്; അവർക്ക് അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ട് കൊടു ത്തിട്ടുള്ള അവരുടെ മതത്തിന് സ്വാധീ നം നൽകുന്നതുമാണ്; അവർക്ക് ഭയ ത്തിനു ശേഷം, അഭയത്തെ പകരം നൽകുകയും ചെയ്യും'' എന്ന്. അവർ എന്നോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്ക് ചേർ ക്കാതെ എന്നെ ആരാധിച്ചുവരുന്നു. (അ താണ് കാരണം.) അതിനുശേഷം, ആർ നന്ദികേട് ചെയ്തുവോ അവർ തന്നെ യാണ് തോന്നിയവാസികൾ.

وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾

56 നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവിൻ, 'സക്കാത്ത്' കൊടുക്കുകയും ചെയ്യു വിൻ, റസൂലിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെ ട്ടേക്കുന്നതാണ്.

لَا تَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مُعْجِزِينَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ

57 (നബിയേ!) അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഭൂമി യിൽ വെച്ച് (അല്ലാഹുവിനെ) അസാധ്യ മാക്കിക്കളയുന്നവരാണെന്ന് നിശ്ചയമാ

وَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۖ وَلَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾	യും നീ ധരിച്ചുപോകേണ്ട! അവരുടെ വാസസ്ഥലം നരകമാകുന്നു. അത് വള രെ മോശപ്പെട്ട പ്രാപ്യസ്ഥാനം തന്നെ!

---

55 وَعَدَ اللهُ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തരിക്കുന്നു. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരോട്. آمَنُوا അവർ വിശ്വസി ച്ചിരിക്കുന്നു. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തിരി ക്കുന്നു. لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നതാണ് (എന്ന്). فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. كَمَا اسْتَخْلَفَ അവൻ പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയതുപോലെ. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ള വർക്ക്. وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ നിശ്ചയമായും അവർക്ക് സ്വാധീനം നൽകുകയും ചെയ്യും. دِينَهُمُ അവരുടെ മതത്തിന്. الَّذِي ارْتَضَى അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു കൊടുത്തിട്ടുള്ള. لَهُمْ അവർക്ക്. وَلَيُبَدِّلَنَّهُم അവർക്ക് പകരം നൽകുകയും ചെയ്യും. مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ അവരുടെ ഭയത്തിനുശേഷം. أَمْنًا അഭയത്തെ. يَعْبُدُونَنِي അവർ എന്നെ ആരാധിക്കുന്നു, എനിക്ക് ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്നു. لَا يُشْرِكُونَبِي അവർ എന്നോട് പങ്കു ചേർക്കാതെ. شَيْئًا യതൊന്നും. وَمَن كَفَرَ ആരെങ്കിലും നന്ദികേട് കാട്ടിയാൽ, അവിശ്വസിച്ചാൽ. بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം. فَأُولَٰئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്. الْفَاسِقُونَ ദുർന്നടപ്പുകാർ, തോന്നി യവാസികൾ. 56 وَأَقِيمُوا നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَآتُوا الزَّكَاةَ സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَأَطِيعُوا അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. الرَّسُولَ റസൂ ലിനെ, ദൈവദൂതനെ. لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കും, കരുണ ചെയ്യപ്പെടുവാ നായി. 57 لَا تَحْسَبَنَّ നിശ്ചയമായും നീ ധരിക്കേണ്ട, ഗണിക്കരുത്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള വരെ. مُعْجِزِينَ അസാധ്യമാക്കുന്നവരാണെന്ന് (പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവരാണെന്ന്). فِي الْأَرْضِ ഭൂമി യിൽവെച്ച്. وَمَأْوَاهُمُ അവരുടെ വാസസ്ഥലം, അഭയസ്ഥാനം, ചെന്നണയുന്ന സ്ഥലം. النَّارُ നരകമാ കുന്നു. وَلَبِئْسَ വളരെ മോശപ്പെട്ടതുതന്നെ. الْمَصِيرُ പ്രാപ്യസ്ഥാനം, ചെന്നെത്തുന്ന സ്ഥലം, മടക്ക സ്ഥലം.

സൂറത്തുൽ അമ്പിയാഉ്: 105-ൽ ‘എന്റെ സദ്വൃത്തരായ അടിയാൻമാർ ഭൂമിയെ അന ന്തരമെടുക്കുന്നതാണ്’’ (ان الا رض يرثها عبادى الصالحون) എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഈ ആയത്തുകളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് നാം സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. അതിവിടെ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇഹലോകവാസം വിടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അറേബ്യാ ഉപദ്വീപ് മിക്കവാറും ഇസ്ലാമിന് അധീനപ്പെട്ടു. അക്കാലത്തുള്ള പ്രധാന രാജാക്കൾ, തിരുമേനിക്കു സമ്മാനങ്ങൾ കൊടത്തയച്ചു. (شجر) ഹിജ്റിലെയും, ചില സിറിയൻ നാടുകളിലെയും ജനങ്ങൾ ഇസ്ലാമിന്റെ മേൽകോയ്മ അംഗീകരിച്ച് കപ്പം കൊടുത്തുവരുവാൻ തുടങ്ങി. ഖുലഫാഉ-റശിദിന്റെ കാലത്തു കൊസ്രു (*) സാമ്രാജ്യം മുഴുവനും, കൈസർ (†) സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും മുസ്ലിംകൾ അധീനമാക്കി. ഇതെല്ലാം ഈ ആയത്തിലെ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ പുലർച്ചയത്രെ. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله)മുതലായവർ രിവായത്തു ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസ് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു:-

അറേബ്യായിലെ ശ്രുതിപ്പെട്ട ഉദാരമതിയായിരുന്ന ഹാതംത്വാഈയുടെ പുത്രൻ അദിയ്യ് عدي بن حاتم الطائى - رض നബി(ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ നിവേദനം വരികയുണ്ടായി. ആ അവസ രത്തിൽ തിരുമേനിയും അദ്ദേഹവും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നു.

---

* പേർസ്യാ, ഇറാഖു മുതലായവ കൊസ്രു (كسر–او خسرو) സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

† കൈസർ (قصير) സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം യൂറോപ്പിലെ കാൺസ്റ്റിനോപ്പ്ൾ ആണെങ്കിലും, സിറിയാ, ഈജിപ്ത് മുതലായവ അതിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. റോമാ സാമ്രാജ്യമെന്ന പേരിലും ഇത് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

''നബി (ﷺ) : അദിയ്യേ! താൻ ഹീറാ (*) രാജ്യം അറിയുമോ?
അദിയ്യ് (رضي الله عنه): ഞാൻ അറിയുകയില്ല-കേട്ടിട്ടുണ്ട്.
''നബി (സ): എന്റെ ദേഹം യാതൊരുവന്റെ കൈവശമാണോ അവൻ (അല്ലാഹു) തന്നെയാണ്! അല്ലാഹു ഇക്കാര്യത്തെ (ഇസ്ലാമിനെ) നിശ്ചയമായും പൂർത്തിയാക്കും. അങ്ങനെ, യാത്രക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ ഹീറായിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. യാതൊരാളുടെ രക്ഷയും കൂടാതെത്തന്നെ കഅ്ബഃ ത്വവാഫ് (പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്തുപോകുന്ന ഒരു കാലം വരും. ഹുർമുസിന്റെ മകൻ കിസ്രായുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ജയിച്ചടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.
അദിയ്യ് (رضي الله عنه): (പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയായ) ഹുർമുസിന്റെ മകൻ കിസ്രായുടെയോ?!
നബി (സ): അതെ ഹുർമുസിന്റെ മകൻ കിസ്രായുടെ തന്നെ, സ്വീകരിക്കുവാൻ ആളില്ലാതെ വരുമാറ് ധനം ചിലവഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കും.''

പിന്നീട് (നബിയുടെ കാലശേഷം) ഈ സംഭാഷണം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അദിയ്യ്(رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്: ''ഇതാ! ഹീറായിൽനിന്ന് ഒരു യാത്രക്കാരി ആരുടെയും രക്ഷ കൂടാതെത്തന്നെ ഇന്ന് കഅ്ബഃ ത്വവാഫ് ചെയ്തുപോകുന്നു. ഹുർമുസ് മകൻ കിസ്രായുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ (മദാഇനിലും, അമ്പാറിലുംവെച്ച്) ജയിച്ചടക്കിയ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അല്ലാഹുതന്നെയാണ! ഇനി, മൂന്നമാത്തെ കാര്യവും സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. കാരണം; റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനി അത് അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നതുതന്നെ.'' **رواه البخارى** അദിയ്യ് (رضي الله عنه)ഇത് പ്രസ്താവിച്ചതിനുശേഷം കുറച്ച് കൊല്ലങ്ങൾകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ പ്രവചനവും പുലർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകൾ മറിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ കാണുവാൻ കഴിയും

ومن كفر بعد ذلك എന്ന വാക്കിന് 'അതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചാൽ' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. **كفر** (കഫറ) എന്ന വാക്കിന് 'അവിശ്വസിച്ചു' എന്നും 'നന്ദികേടു കാണിച്ചു' എന്നും അർത്ഥം വരും. രണ്ടായിരുന്നാലും ഇവിടത്തെ സാരത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. വിശ്വാസത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും, അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും കാണിച്ചുതന്ന നേർവഴിയിൽ നിന്ന് മുസ്ലിംകൾ, എന്നു മുതൽക്കാണ് എത്രകണ്ടാണ്, വ്യതിചലിച്ചുപോയതെങ്കിൽ, അതനുസരിച്ച് അവരുടെ യശസ്സിനും കോട്ടം വന്നുവെന്നുള്ളത് തർക്കമറ്റ സംഗതിയാകുന്നു.

അവിശ്വാസികളെ ഭൂമിയിൽതന്നെവെച്ചു ശിക്ഷിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവന് അതിന് യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല; അല്ലാഹുവിന് പിടിയിൽ കിട്ടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവനെ അസാധ്യപ്പെടുത്തിക്കളയുവാൻ അവർക്ക് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല, എന്നുള്ള വസ്തുത 57-ാം വചനത്തിൽ നബി(ﷺ) തിരുമേനിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അത് അവിശ്വാസികളോടുള്ള കനത്ത ഒരു താക്കീതാകുന്നു. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വാഗ്ദാനത്തിന്റെ പുലർച്ചയോടുകൂടി-അതെ, ഇസ്ലാമിന്റെ വിജയങ്ങളോടുകൂടി കുഫ്റിന്റെ പരാജയവും സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞത് നാം കണ്ടുവല്ലോ. അതും അവർക്ക് ഭൂമിയിൽ വെച്ചു ലഭിച്ച ഒരു ശിക്ഷയായിരുന്നു. പരലോകത്തിലോ നരകവും!

സൂറത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച നിമയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില വിശദീകരണങ്ങളാണ് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ കാണുന്നത്:-

വിഭാഗം-8

* ഹീറാ: ഇറാഖിലെ ഒരു രാജ്യം (حيرة)

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِيَسْتَـْٔذِنكُمُ ٱلَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ وَٱلَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُواْ ٱلْحُلُمَ مِنكُمْ ثَلَٰثَ مَرَّٰتٍ ۚ مِّن قَبْلِ صَلَوٰةِ ٱلْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ ٱلظَّهِيرَةِ وَمِنۢ بَعْدِ صَلَوٰةِ ٱلْعِشَآءِ ۚ ثَلَٰثُ عَوْرَٰتٍ لَّكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ۚ طَوَّٰفُونَ عَلَيْكُم بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْءَايَٰتِ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

58 ഹേ, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരേ! നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരും, നിങ്ങളിൽ പ്രായപൂർത്തി എത്തിയിട്ടില്ലാത്തവരും മൂന്ന് അവസരങ്ങളിൽ നിങ്ങളോട് (പ്രവേശനത്തിന്) അനുവാദം തേടിക്കൊള്ളട്ടെ. അതായത്: 'ഫജ്ർ' [പ്രഭാത] നമസ്കാരത്തിന് മുമ്പും, ഉച്ച വേളയിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ എടുത്തു വെക്കുന്ന നേരത്തും, 'ഇശാ' [സന്ധ്യാ] നമസ്കാരത്തിനു ശേഷവും. (ഇങ്ങിനെ) നിങ്ങൾക്ക് മൂന്ന് ഗോപ്യാവസരങ്ങളാണുള്ളത്. അവയ്ക്കു ശേഷം, (മറ്റു വേളകളിൽ)നിങ്ങൾക്കാകട്ടെ, അവർക്കാകട്ടെ, (അനുവാദം ചോദിക്കാത്തതിൽ തെറ്റില്ല;- (അവർ) നിങ്ങളിൽകൂടി-അതായത്: നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരിൽകൂടി-ചുറ്റിപ്പറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരത്രെ. ഇപ്രകാരം, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യങ്ങളെ വിവരിച്ചു തരുന്നു. അല്ലാഹു, സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُواْ كَمَا ٱسْتَـْٔذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾

59 നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കുട്ടികൾ പ്രായപൂർത്തി എത്തിയാൽ, അവരുടെ മുമ്പുള്ള(വലിയ) വർസമ്മതം ചോദിച്ചത് പോലെ അവരും സമ്മതം ചോദിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. ഇപ്രകാരം, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു തരുന്നു, അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

58 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ഹേ, യാതൊരു കൂട്ടരെ. آمَنُوا വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള. لِيَسْتَأْذِنكُمُ നിങ്ങളോട്, അനുവാദം തേടിക്കൊള്ളട്ടെ, സമ്മതം ചോദിക്കട്ടെ. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. مَلَكَتْ (അവരെ) ഉടമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. أَيْمَانُكُمْ നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ. وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. لَمْ يَبْلُغُوا അവർ എത്തിയിട്ടില്ല, പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. الْحُلُمَ തന്റേടം, ബുദ്ധി, പ്രായപൂർത്തി. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. ثَلَاثَ مَرَّاتٍ മൂന്ന് പ്രാവശ്യങ്ങളൽ (അവസരങ്ങളിൽ). مِّن قَبْلِ മുമ്പായി. صَلَاةِ الْفَجْرِ ഫജ്ർ(സുബ്ഹ്-പ്രഭാത) നമസ്കാരത്തിന്റെ. وَحِينَ تَضَعُونَ നിങ്ങൾ എടുത്തുവെക്കുന്ന നേരത്തും. ثِيَابَكُم നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ. مِّنَ الظَّهِيرَةِ ഉച്ചവേളയിലായി. وَمِن بَعْدِ ശേഷവും. صَلَاةِ الْعِشَاءِ ഇശാ(സന്ധ്യാ) നമസ്കാരത്തിന്റെ. ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ മൂന്നു ഗോപ്യാവസരങ്ങളാണ് (മറ്റുള്ളവർ അറിയാവതല്ലാത്തവയാണ്). لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. لَيْسَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ ഇല്ല. وَلَا عَلَيْهِمْ അവരുടെമേലും ഇല്ല. جُنَاحٌ കുറ്റം, തെറ്റ്. بَعْدَهُنَّ അവയ്ക്ക് ശേഷം, അവയ്ക്ക് പുറമെ. طَوَّافُونَ ചുറ്റി(പ്പറ്റി) നടക്കുന്നവരാണ്. عَلَيْكُم നിങ്ങളിൽകൂടി. بَعْضُكُم അതായത് നിങ്ങളിൽ ചിലർ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരിൽകൂടി. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, ഇപ്രകാരം. يُبَيِّنُ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. وَاللهُ عَلِيمٌ അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനുമാണ്. 59 وَإِذَا بَلَغَ എത്തിയാൽ, പ്രാപിച്ചാൽ, തികഞ്ഞാൽ. الْأَطْفَالُ കുട്ടികൾ, ശിശുക്കൾക്ക്. مِنكُمُ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. الْحُلُمَ തന്റേടം, പ്രായപൂർത്തി. فَلْيَسْتَأْذِنُوا എന്നാലവർ സമ്മതം ചോദിക്കട്ടെ. كَمَا اسْتَأْذَنَ സമ്മതം ചോദിച്ചതുപോലെ. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ. كَذَٰلِكَ

ഇപ്രകാരം, അപ്രകാരം. يُبَيِّنُ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിച്ചുതരുന്നു. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. آيَاتِهِ അവന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനുമാണ്.

പുറത്തുനിന്ന് വീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വരുന്നവർ അനുവാദം ചോദിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു മുമ്പ് ചില ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. വീട്ടിനുള്ളിൽ തന്നെ അന്യോന്യം പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ ആചരിക്കേണ്ടുന്ന ചില മര്യാദകളാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. അന്യോനം ഇടകലർന്നു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതുവിലും, കുട്ടികളെയും, അടിമകളെയും സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേകിച്ചും-അവർ ആണായാലും പെണ്ണായാലും ശരി-മൂന്ന് സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിയന്ത്രണം ആവശ്യമാണെന്ന് ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു: (1) 'സുബ്ഹ്' നമസ്കാരത്തിനു മുമ്പ്. അതായത്: കാലത്ത് ഉറക്കിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കുന്ന സമയം. സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്തു അർദ്ധവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ മിക്കവാറും ഉറങ്ങുവാൻ കിടക്കുക. ഉറക്കിലാണെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ ധരിച്ചവസ്ത്രങ്ങൾ തന്നെ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് നീങ്ങിപ്പോയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കൂടാതെ,എഴുന്നേൽക്കുന്നതോടുകൂടി ആ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റി ഉടുക്കുന്ന സമയവുമായിരിക്കും. 2) ഉച്ചസമയം. അതായത്: ഉഷ്ണാധിക്യം കൊണ്ടോ മറ്റോ മദ്ധ്യാഹ്നവിശ്രമത്തിനായി കിടക്കുന്ന സമയം. അപ്പോഴും മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം അല്പമാത്രമായ വസ്ത്രധാരണത്തിന്റെ അവസരമാണല്ലോ: 3) 'ഇശാ' നമസ്കാരാനന്തരം. എന്നുവെച്ചാൽ: സാധാരണ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ച് കിടക്കുവാൻ പോകുന്ന സമയം, പൊതുവിലുള്ള പതിവനുസരിച്ച് ഇങ്ങിനെ മൂന്നു അവസരങ്ങൾ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത്തരം അവസരങ്ങളിൽകുട്ടികളായാലും, സ്വന്തം അടിമകളായാലും കിടപ്പറയിലേക്ക് മുന്നറിയിപ്പും, സമ്മതവും കൂടാതെ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് സാരം.

ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളല്ലാത്തപ്പോൾ സമ്മതം ചോദിക്കാതെ അന്യോന്യം പ്രവേശിക്കുകയും കാണുകയും, ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു. അതിൽ വിശേഷിച്ച് നിയന്ത്രണമൊന്നും നിശ്ചയിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാനുള്ള കാരണമായിട്ടാണ് ചിലർ ചിലരിൽകൂടി (പരസ്പരം) ചുറ്റിപ്പറ്റി കഴിയുന്നവരായതാണ്, (طوافون عليكم بعضكم على بعض) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇതിൽ നിന്ന് ചില കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. 1) എപ്പോഴും അനോന്യം കൂടിക്കലർന്നും, പരസ്പരം ഇടപെട്ടും കഴിയുന്നവരല്ലാത്ത ആളുകളെ സംബന്ധിച്ച് കുറെക്കൂടി നിഷ്കർഷ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 2) കുട്ടികളും, അടിമകളുമല്ലാത്ത അടുത്ത ബന്ധുക്കൾ--31--ാം വചനത്തിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങൾ--അന്യോന്യം കൂടിക്കലർന്നു ജീവിച്ചു പോരുന്നവരാണെങ്കിൽ, അവരും മേൽപറഞ്ഞ പ്രത്യേകാവസരങ്ങളിൽ പ്രവേശനത്തിന് അനുമതി തേടേണ്ടതുണ്ട്. കുട്ടികൾക്കുപോലും പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ലാത്തപ്പോൾ വലിയവർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും അത് വിരോധമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ മൂന്നു സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം സമ്മതം ചോദിക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)നോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറുപടി ഇതായിരുന്നു: അന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ വാതിലുകളിൽ വിരിയോ, വീടുകളിൽ (വധൂവരൻമാർക്ക് തയ്യാറാക്കപ്പെടുന്ന) അറകളോ പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, ചിലപ്പോൾ ഒരാളുടെ അടുക്കൽ അവന്റെ ഭൃത്യരോ, മക്കളോ, വളർത്തുന്ന അനാഥയോ പെട്ടന്ന് കടന്നു ചെന്നേക്കാം. ഒരു പക്ഷേ, അപ്പോൾ അവൻ തന്റെ ഭാര്യയോടൊന്നിച്ചായിരിക്കും ഉള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ അവസരങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം മുടക്കുവാൻ കാരണം. പിന്നീട്, ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു കൂടുതൽ കഴിവു നൽകിക്കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ വിരികളും അറകളും ഏർപ്പെടുത്തി. ആകയാൽ, ജനങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ഈ മറകൊണ്ട് മതിയാക്കാമെന്ന് വന്നിരിക്കുകയാണ്. (رواه ابن ابى حاتم ولا بى داودفي طريق اخرى)

സന്ദർഭോചിതമായ ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും: 1) ഇടവും വലവും തിരിച്ചറിയാത്ത ശിശുക്കളെ സംബന്ധിച്ച് മേപ്പടി നിയന്ത്രണം ആവശ്യമില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. 2) ആ മൂന്ന് സമയങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റുകയും, കുറഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രം ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അതുപോലെയുളള എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും, വിശേഷിച്ച് കുളിപ്പുര, കക്കൂസ്, കിടപ്പറ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും പെട്ടന്ന്-മുന്നറയിപ്പില്ലാതെ-മറ്റൊരാളക്ക് കടന്നു ചെല്ലുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. 3) പർദ്ദാ നിയമം അന്യൻമാരായവരെ സംബന്ധിച്ചാണ് പാലിക്കേണ്ടതെങ്കിലും, 'ഔറത്ത്' (മുട്ടുപൊക്കിളിന് ഇടയിലുളള ഭാഗം) എല്ലാവരിൽ നിന്നും മറയ്ക്കേണ്ടതും, അന്യോന്യം വെളിപ്പെടുത്തുവാനും കാണുവാനും പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു. 4) 'ഔറത്ത്'' സൂക്ഷ്മമായി മറയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാം എത്രമാത്രം നിഷ്കർഷിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഇത്തരം ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും, പല ഹദീസുകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്ന് മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ പൊതുവെ ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര നിഷ്ക്കർഷ കാണുന്നില്ലെന്ന് വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് ആയത്തുകളുടെയും അവസാന ഭാഗം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക: ഇപ്രകാരം 'അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു തരുന്നു'' വെന്ന് പറഞ്ഞത് നാം ഗൗരവപൂർവ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണ്. ചില ഹദീസുകൾകൂടി നമുക്ക് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

1. പുരുഷൻ പുരുഷൻെറ ഔറത്തിലേക്കും, സ്ത്രീ സ്ത്രീയുടെ ഔറത്തിലേക്കും നോക്കുന്നതും, ഒരേ വസ്ത്രം മേലിട്ടുകൊണ്ട് രണ്ടു പുരുഷൻമാരോ, രണ്ട് സ്ത്രീകളോ ഒന്നിച്ചു കിടക്കുന്നതും നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. (മുസ്‌ലിം.) 2. അന്യൻമാരായ ഒരു പുരുഷനും ഒരു സ്ത്രീയും കൂടി ഒരു വീട്ടിലോ, മുറിയിലോ തനിച്ചായിരിക്കുന്നതും നബി(ﷺ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബുഖാരി; മുസ്‌ലിം.) 3. കുളിക്കുന്നവൻ തുറന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് കുളിക്കാതെ, എന്തെങ്കിലും ഒരു മറ സ്വീകരിക്കേണമെന്നും നബി (ﷺ) കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. (അബൂദാവൂദ്; നസാഈ.) 4. നബി (ﷺ) തിരുമേനി വെളിക്കിരിക്കുവാൻ പോകുന്നപക്ഷം, ആരും കാണാത്തിടത്ത് പോകുമായിരുന്നു. (അബൂദാവൂദ്.) 5. ഇരുന്ന് മൂത്രിക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടാത്തപ്പോൾ തിരുമേനി നിന്ന് മൂത്രിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സാധാരണനിലക്ക് നിന്നുകൊണ്ട് മൂത്രിക്കുന്നതിനെ അവിടുന്ന് വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. (തിർമദി; ഇബ്നുമാജഃ) 6. രണ്ട് പേർ അടുത്തിരുന്ന് സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ഔറത്ത് തുറന്ന് വെളിക്കിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ ക്രോധത്തിന് കാരണമാണെന്ന് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (അഹമദു; അബൂദാവൂദ്; ഇബ്നുമാജഃ) 7. മൂത്രിക്കുവാനോ, കാഷ്ടിക്കുവാനോ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഇരിക്കും മുമ്പായി വസ്ത്രം പൊക്കാതെ, നിലത്തോടടുക്കുന്നതോടൊപ്പം മാത്രമേ തിരുമേനി വസ്ത്രം പൊക്കിയിരുന്നുളളു. (തിർമദീ: അബൂദാവൂദ്; ദാരാമീ.) ദൈർഘ്യഭയം നിമിത്തം ഹദീസുകളുടെ മൂലം ഉദ്ധരിക്കാത്തതാകുന്നു.

സ്ത്രീപുരുഷ സമ്പർക്കത്തിലും, ഔറത്ത് വെളിവാക്കുന്നതിലും അനിയന്ത്രിതമായ ഇന്നത്തെ ചുറ്റുപാടിൽ മുസ്‌ലിംകളായ നാം, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും കൽപനകളെ മാനിച്ചു പോരുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്ക് 'തൗഫീഖ്' നൽകട്ടെ. (آمين) സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യവും, അലങ്കാരവും മറച്ചുവെക്കുന്നതിൽ എത്രമാത്രം നിഷ്കർഷ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതു വെളിയിൽ പ്രകടമാക്കുന്നത് എത്രമാത്രം ആക്ഷേപകരമായിട്ടുളളതാണെന്നും ഇതാ, ഈ ഒരു ഖുർആൻ വചനം മാത്രം മനസ്സിരുത്തിയാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം;-

وَٱلْقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِى لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ

60 സ്ത്രീകളിൽനിന്ന്- (വാർദ്ധക്യം നിമിത്തം) വിവാഹം പ്രതീക്ഷിക്കാവതല്ലാത്ത-ഇരുപ്പിലായവരാകട്ടെ, അവർക്ക് അവരുടെ (പർദ്ദാ) വസ്ത്രങ്ങൾ-അലങ്കാരമൊന്നും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരല്ലാ

غَيْرَ مُتَبَرِّجَٰتٍۭ بِزِينَةٍ ۖ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

ത്ത നിലയിൽ-എടുത്തുവെക്കുന്നതിന് തെറ്റില്ല;-ചാരിത്ര സംരക്ഷണത്തിന് ശ്രമിക്കുന്നത് അവർക്ക് നല്ലതുമത്രെ. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

60 وَالْقَوَاعِدُ ഇരുപ്പിലായ സ്ത്രീകൾ. مِنَ النِّسَاءِ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന്. اللاَّتِي യാതൊരു സ്ത്രീകൾ. لاَ يَرْجُونَ അവര പ്രതീക്ഷിക്കുകയില്ല, പ്രതീക്ഷിക്കാവതല്ല. نِكَاحًا വിവാഹത്തെ. فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ അവരുടെമേൽ ഇല്ല. جُنَاحٌ തെറ്റ്, കുറ്റം. أَن يَضَعْنَ അവർ എടുത്തുവെക്കുന്നത്. ثِيَابَهُنَّ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ. غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ പ്രദർശിപ്പുക്കുന്ന (പുറത്തുകാട്ടുന്ന)വരല്ലാത്ത നിലയിൽ. بِزِينَةٍ ഒരു അലങ്കാരത്തെയും. وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ അവർ ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിക്കൽ, മാനം സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കൽ. خَيْرٌ لَّهُنَّ അവർക്ക് നല്ലതാണ്. وَاللهُ അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്, സർവ്വജ്ഞനാണ്.

القواعد (ഇരുപ്പിലായ സ്ത്രീകൾ) എന്നു പറഞ്ഞാൽ, വാർദ്ധക്യം നിമിത്തം ഭർത്താവിന്റെ ആവശ്യവും പ്രതീക്ഷയുമില്ലാതെയും, സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കാതെയുമുള്ള അവസ്ഥ എത്തിയ സ്ത്രീകളാകുന്നു. അന്യപുരഷന്മാരിൽനിന്ന് ശരീരം മറക്കേണ്ടുന്ന വിഷയത്തിൽ, സാധാരണ സ്ത്രീകളുടെ അത്രതന്നെ നിഷ്ക്കർഷ ഇവർക്ക് ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ഈ ആയത്ത് കാണിക്കുന്നത്. ‘‘അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ എടുത്ത് വെക്കുക’’ (**ان يضعن ثيابهن**) എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, തീരെ വസ്ത്രമില്ലാതിരിക്കുക എന്നല്ല: പർദ്ദയുടെ വസ്ത്രങ്ങളായ ചുറ്റിപ്പുത, മൂടുവസ്ത്രം മുതലായവ എടുത്തുവെച്ച് സാധാരണ രീതിയിലുള്ള തുണി, കുപ്പായം, മക്കന എന്നിവയുമായി പുരഷന്മാർക്കിടയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാം എന്ന് മാത്രമേ ഉദ്ദേശ്യമുള്ളു. ഇവിടെ ‘വസ്ത്രങ്ങൾ’ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഇപ്പറഞ്ഞതാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ അതും ‘അലങ്കാരമൊന്നും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരല്ലാത്ത നിലയിൽ’ (**غير متبرجات بزينة**) ആയിരിക്കണമെന്ന നിബന്ധന പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കിഴവിയായിരുന്നാൽ പോലും വേഷഭൂഷണങ്ങൾ നിമിത്തം ചിലപ്പോൾ അവൾ സൗന്ദര്യവതിയായി തോന്നിപ്പോകുവാനിടയുള്ളതു കൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു ഇവിടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്. അലങ്കാരമൊന്നും പ്രദർശിപ്പിക്കാത്ത വിധത്തിലായാൽ തന്നെയും, സാധാരണ വസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ-മറ്റു സ്ത്രീകളെപ്പോലെ-അവരും പർദ്ദാവസ്ത്രം ഉപയോഗിക്കുകയാണ് കൂടുതൽ നല്ലതെന്നത്രെ **وان يستعففن خيرلهن** (ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് അവർക്കു നല്ലതുമാണ്) എന്ന വാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. പർദ്ദയുടെ പ്രാധാന്യം. ഇതെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം ആയത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ‘അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണ്’ എന്ന് ഒരു താക്കീതും!

ഇസ്ലാമിലെ പർദ്ദാ നിയമങ്ങളെ പഴഞ്ചനും, മാമൂലുമായി ചില മുസ്ലിംകൾപോലും കുരുതിവശായിട്ടുണ്ട്. ഏതോ ചുരുക്കം ചില സ്ത്രീകൾ-ഇന്ന് അത്തരക്കാരെ വളരെ വിരളമായെ കാണുകയുള്ളു.-അന്ധമായി അതിരു കവിഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ, നിയമാനുസൃതമായ പർദ്ദാനിയമങ്ങളെപ്പോലും ആക്ഷേപിക്കുകയും, പരിഹാസ്യമായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലരെയും കാണാം. കുത്തഴിഞ്ഞ അധാർമ്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും, പരിപൂർണ്ണ നഗ്നനൃത്തം വരെയുള്ള അശ്ലീല കലകളുടെയും ഒഴുക്കിൽപ്പെട്ട് മനുഷ്യന്റെ മനുഷ്യത്വവും, പുരുഷന്റെ പുരുഷത്വവും, സ്ത്രീയുടെ സ്ത്രീത്വവുമെല്ലാം നാശോൻമുഖമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണല്ലോ ഇത്. മാനുഷികമൂല്യങ്ങളെ അതിജയിച്ചു മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആധുനിക പരിഷ്കാരസംസ്ക്കാരങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇസ്ലാമിലെ പർദ്ദാനിയമം അപമാനിക്കപ്പെടുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. പക്ഷെ, പണ്ഡിതവേദികളിൽ നിന്നുതന്നെ ചില ആളുകൾ, പർദ്ദാനിയമങ്ങളെ

നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും, ജനഹിതത്തിനൊത്തു ലഘൂകരിച്ച് വ്യാഖാനിക്കുകയും ചെയ്തു കാണുന്നതാണ് അത്ഭുതം! പർദ്ദയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിൽ അതിരു കവിഞ്ഞാലുണ്ടാ യേക്കുന്ന ദോഷഭവിഷ്യത്തുകളെക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് അപായകരമാണ് അത് കൈവെടിയു ന്നതിൻെറ അനന്തരഫലങ്ങളെന്ന് അവർ ഓർക്കുന്നില്ല.

അത്യാവശ്യതോതിലെങ്കിലും പർദ്ദാനിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ ഇന്ന് കേരള മുസ്ലിംകളിൽ താരതമ്യേന കുറവാണെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. അതേ സമയത്ത് ഒരു വിഭാഗം സ്ത്രീകൾ-യഥാർത്ഥ മതവിജ്ഞാനം ലഭിക്കാത്ത അഭ്യസ്തവിദ്യരിലും, പുരോഗമനേച്ഛുക്കളെ ന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരിലുമാണ് ഇവർ കൂടുതലുള്ളത്-അർദ്ധനഗ്നരായും പുരുഷൻമാരെ ആകർഷിക്കുന്ന വേഷഭൂഷണങ്ങൾ അണിഞ്ഞും പരസ്യവിഹാരം ചെയ്വാൻ സങ്കോചമില്ലാ ത്തവരാണെന്ന വസ്തുതയും നിഷേധിക്കുക സാധ്യമല്ല. അമുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോ ളം ഇതിൻെറവിധി എന്തു തന്നെ ആയിരുന്നാലും ശരി, മുസ്ലിംകളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവർ ക്ക് ഇതൊട്ടും ചേർന്നതല്ല. ഇത്തരം സംസ്ക്കാരവും ഇസ്ലാമുമായി വിദൂരബന്ധം പോലുമില്ല തന്നെ. വസ്ത്രം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ശരീരത്തിൻെറ കുറെഭാഗം വെളിക്കുകാണാവുന്ന വിധം അർദ്ധധാരണം കൊണ്ടു മതിയാക്കുകയോ, ശരീരാവയവങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാവുന്നവി ധം (നൈലോപോലുള്ള) സ്ഫടിക സമാനമായ നേർമ്മവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവ രും, പുരുഷൻമാരെ ആകർഷിക്കുമാറുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങളും നടപടികളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നവരുമായ സ്ത്രീകളെ (**نساء كاسيات عاريات مميلات مائلات**) ക്കുറിച്ച് ഇമാം മുസ്ലിം (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: **لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها** (അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല, അവർക്കതിൻെറ പരിമളം പോലും ലഭിക്കുകയുമില്ല.)

പർദ്ദാവിഷയകമായി സൂറത്തുൽ അഹ്സാബി (**الاحزاب**) ലും ചില പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ ഭക്ഷണസംബന്ധമായ ചില കാര്യങ്ങളെ വിവരി ക്കുന്നു.

لَّيْسَ عَلَى ٱلْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى ٱلْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا۟ مِنۢ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ ءَابَآئِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَٰنِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَٰمِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّٰتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَٰلِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَٰلَٰتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُم مَّفَاتِحَهُۥٓ أَوْ صَدِيقِكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَأْكُلُوا۟ جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ

61 നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നിന്ന് (ഭക്ഷ ണം) തിന്നുന്നതിന് അന്ധൻെറ മേൽ വിഷമമില്ല; മുടന്തൻെറ മേലും വിഷമ മില്ല; രോഗിയുടെ മേലും-നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരിലും തന്നെ-വിഷമമില്ല:- അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെ വീടുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ മാതാക്കളുടെ വീടുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ സഹോദരന്മാ രുടെ വീടുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ സഹോദരി മാരുടെ വീടുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ പിതൃവ്യ ൻമാരുടെ വീടുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ പിതൃ സഹോദരികളുടെ വീടുകൾ, അല്ലെ ങ്കിൽ മാതൃസഹോദരൻമാരുടെ വീടു കൾ, അല്ലെങ്കിൽ മാതൃസഹോദരിമാ രുടെ വീടുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് താക്കോൽ അധീനമായിട്ടുള്ളവ, അല്ലെ ങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ചങ്ങാതിയുടേത്; (എ ന്നിവയിൽനിന്നും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന തിന് വിഷമമില്ല;) നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ വെവ്വേറെയോ തിന്നുന്ന

مُبَـٰرَكَةً طَيِّبَةً ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلْـَٔايَـٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

തിന് നിങ്ങളുടെ മേൽ തെറ്റില്ല. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ വല്ല വീടുകളിലും പ്രവേശിക്കുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ–അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാവനമായ ഒരു അനുഗ്രഹീത ഉപചാരമെന്ന നിലക്ക്- സലാം ചൊല്ലണം. ഇപ്രകാരം, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യങ്ങളെ വിവരിച്ചു തരുകയാണ് -നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുവാൻ വേണ്ടി.

---

61 لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَى അന്ധൻെറ (കുരുടൻെറ)മേൽ ഇല്ല. حَرَجٌ വിഷമം, ബുദ്ധിമുട്ട്. وَلاَ عَلَىالْأَعْرَجِ മുടന്തൻെറമേലും ഇല്ല. حَرَجٌ വിഷമം. وَلاَ عَلَى الْمَرِيضِ രോഗിയുടെമേലും ഇല്ല. حَرَجٌ വിഷമം. وَلاَ عَلَى أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരിലും ഇല്ല. أَن تَأْكُلُوا നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കൽ, തിന്നൽ. مِن بُيُوتِكُمْ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്ന്. أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെ വീടുകളിൽ. أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ വീടുകളിൽ. أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരുടെ വീടുകളിൽ. أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരിമാരുടെ വീടുകളിൽ. أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പിതൃവ്യൻമാരുടെ വീടുകളിൽ. أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ അമ്മായികളുടെ വീടുകളിൽ. أَوْ بُيُوتأَخْوَالِكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ അമ്മാമൻമാരുടെ വീടുകളിൽ. أَوْ بُيُوتِ خَالاَتِكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ചിറ്റമ്മ(ഇളയമ്മ-മൂത്തമ്മ)കളുടെ വീടുകളിൽ. أَوْ مَا അല്ലെങ്കിൽ യാതൊന്നിൽ. مَلَكْتُم നിങ്ങൾക്ക് അധീനമായിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയരിക്കുന്നു. مَّفَاتِحَهُ അതിൻെറ താക്കോലുകൾ. أَوْ صَدِيقِكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ചങ്ങാതിയുടെ (വീട്ടിൽ നിന്ന്). لَيْسَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഇല്ല. جُنَاحٌ തെറ്റു. أَن تَأْكُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുന്നതിന്. جَمِيعًا ഒന്നായി, എല്ലാം കൂടി, ഒരുമിച്ച്. أَوْ أَشْتَاتًا അല്ലെങ്കിൽ വെവ്വേറെ, പിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്. فَإِذَا دَخَلْتُم എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നതായാൽ. بُيُوتًا വല്ല വീടുകളിലും. فَسَلِّمُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സലാം ചൊല്ലുവിൻ. عَلَى أَنفُسِكُمْ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങൾക്ക്. تَحِيَّةً കാഴ്ചയായി (ഉപചാരമെന്ന നിലയിൽ). مِّنْ عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ(നിന്നുള്ള). مُبَارَكَةً ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ട, അനുഗൃഹീതമായ. طَيِّبَةً പാവനമായ, നല്ലതായ, ശുദ്ധമായ. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. يُبَيِّنُ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിച്ചുതരുന്നു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ, നിങ്ങളായേക്കാം. تَعْقِلُونَ മനസ്സിരുത്തുന്ന, മനസ്സിലാക്കുന്ന(വർ).

അന്ധൻമാർ, മുടന്തൻമാർ, രോഗികൾ എന്നിവരുടെ കൂടെ ഭക്ഷണം തിന്നുന്നതിന് വിഷമമില്ല എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ, മുൻമാഗികളായ മഹാന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. 1) സാധാരണ ആരോഗ്യവാന്മാരായ ആളുകളൊന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ, ഇവർക്ക് മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെത്തന്നെ അത് ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള കഴിവും, സാമർത്ഥ്യവും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരൊന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് അന്യായമാണെന്ന് ചിലർ കരുതി വന്നിരുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ ധനം നിങ്ങൾക്കിടയിൽ അന്യായമായി തിന്നരുത്' (ولا تأكلوا امواكم بينكم بالباطل) എന്ന ഖുർആൻ വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഇതും ഉൾപ്പെട്ടേക്കുമോ എന്നും അവർ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. ആകയാൽ, അതിന്ന് വിരോധമില്ലെന്ന് കാണിക്കുകയാണ് ഈ ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം എന്നാണ് ഒരഭിപ്രായം. ഇപ്രകാരം ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه)പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2) ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ, മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് അവർക്ക് തൃപ്തികരമായിരിക്കയില്ലെന്ന് കരുതി ഇവർ സ്വയംതന്നെ ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നതെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 3) നേരേമറിച്ച് ഇവരോടൊപ്പം ഇരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് ചില ആളുകൾ മ്ലേച്ഛയായി കരുതിയിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണിത് എന്നാണ് മറ്റൊരഭി

പ്രായം. 4) അന്ധൻമാർ മുതലായ വൈകല്യമുള്ളവരെ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം വീടുകളിൽവെച്ചു സ്വീകരിക്കുവാൻ സൗകര്യം കുറവായിരുന്നതുകൊണ്ട് ചില ആളുകൾ അവരെ തങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളുടെ ഗൃഹങ്ങളിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോകാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അത് ഇവർക്ക്- അന്ധന്മാർ തുടങ്ങിയവർക്ക്--അസുഖമായിത്തോന്നാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിനെപ്പറ്റിയാണിവിടെ പറഞ്ഞതെന്നും വേറേചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 5) ഇനി ഒരഭിപ്രായമുള്ളത് സഈദുബ്നുൽ മുസയ്യബ് (ﷺ), ഉബൈദുല്ലാഹിബ്നുഅബ്ദില്ലാ (ﷺ)മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായമാണ്. അതയാത്: മുസ്ലിംകൾ യുദ്ധയാത്രകൾ ചെയ്യുമ്പോൾ, അവരുടെ ബന്ധുക്കളും, യുദ്ധത്തിനു പോകാൻ കഴിയാത്തവരുമായ മേപ്പടി ആളുകളുടെ വശം, തങ്ങളുടെ വീടുകളുടെ താക്കോൽ കൊടുത്തേല്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അവർ മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ ആ വീടുകളിൽ നിന്ന് ഭക്ഷണവും മറ്റും ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അവരോട് പറയുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ വീട്ടുടമസ്ഥമ്മാരുടെ അഭാവത്തിൽ അവർ അതിന്ന് മടിക്കുമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിഷമങ്ങളൊന്നും സഹിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല എന്നാണ് ആയത്തിൻെറ താൽപര്യമെന്നത്രെ ഇവർ പറയുന്നത്. ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിന്നാണ് മഹാനായ ഇബ്നുജരീർ (ﷺ)പോലെയുള്ള ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ കൂടുതൽ പ്രധാന്യം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായവും പലരും ബലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. الله اعلم

ഏതായാലും, തത്വപരമായി നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ തമ്മിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമുള്ളവയല്ല. ആയത്തിൻെറ അവതരണഹേതു ഏതായിരുന്നുവെന്നതിലുള്ള വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങൾ മാത്രമാണവ. മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള യാതൊരു വിഷമങ്ങളും അവരെ- അന്ധരെയും, മുടന്തരെയും, രോഗികളെയും- സംബന്ധിച്ച് മതത്തിൽ ഇല്ല എന്നാണ് ആയത്തിൻെറ സാരമെന്ന് നമുക്ക് മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. അപ്പോൾ ആയത്തിൻെറ ആകെ സാരം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: ''അന്ധന്മാർ, മുടന്തന്മാർ, രോഗികൾ മുതലായവരും, അല്ലാത്ത ആളുകളും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം വീടുകളിൽനിന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ (തുടർന്ന് വിവരിച്ചിട്ടുള്ള) ബന്ധുക്കളുടെയും സ്നേഹജനങ്ങളുടെയും വീടുകളിൽനിന്നോ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനാകട്ടെ, ഒന്നിച്ചോ, വെവ്വേറെയോ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനാകട്ടെ മതത്തിൽ യാതൊരു വിരോധവുമില്ല.''

بيوتكم (നിങ്ങളുടെ വീടുകൾ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, സ്വഭാര്യമാരുടെയും മക്കളുടെയും വീടുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. 'നീയും നിൻെറ ധനവും നിൻെറ പിതാവിൻേറതു തന്നെ.' എന്നും, 'നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നതിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശുദധമായത് നിങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്; നിങ്ങളുടെ മക്കളും നിങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യത്തിൽ പെട്ടതാകുന്നു.' എന്നും നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. 'താക്കോൽ അധീനമാക്കുക' എന്നതിൻെറ വിവക്ഷ, വീട്ടിൻെറ കൈകാര്യം കൈവശമുണ്ടായിരിക്കുക എന്നത്രെ. ഒരു വീട്ടിൻെറയോ, സ്വത്തിൻെറയോ കൈകാര്യം ഏൽപിക്കപ്പെട്ട കാര്യസ്ഥൻമാർക്കും, അടിമകൾ, കുട്ടികൾ മുതലായവരുടെ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവർക്കും, അതാത് വീടുകൾ അധീനപ്പെട്ടവയായിരിക്കുന്നതാണ്. കുടുംബബന്ധം ഉണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, പരസ്പരം സ്നേഹവും ഇണക്കവും ഉള്ളവരെല്ലാം ചങ്ങാതി (صديق) മാരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച വീടുകളിൽ നിന്നെല്ലാം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന് വിഷമമില്ല എന്നതിൻെറ താൽപര്യം, പ്രത്യേകം ക്ഷണിക്കാതെയും, വീട്ടുകാർ ഹാജറില്ലാത്തപ്പോഴും അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും, ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനും, തെറ്റില്ല എന്നാണ്. പക്ഷേ, സാധാരണ മര്യാദയിൽ കവിഞ്ഞ് അമിതമായോ, വീട്ടുകാരുടെ തൃപ്തികൂടാതെയോ, വീട്ടുകാർക്ക് ഏതെങ്കിലും വിഷമം നേരിടത്തക്ക വിധത്തിലോ ഒന്നും പാടില്ലെക്ക് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, തമ്മിൽ കാണുവാൻ പാടില്ലാന്ന ആളുകൾ അകത്തുള്ളപക്ഷം, അനുവാദം ചോദിച്ചും, മുകളിൽ കണ്ട മര്യാദകൾ പാലിച്ചുംകൊണ്ടേ വീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും പാടുള്ളു.

മുമ്പ്, അറബികളിൽ ചിലർ, ഒറ്റയായി ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ മടിച്ചിരുന്നതായും കൂട്ടുകാരെ കിട്ടാത്തപ്പോൾ ഭക്ഷണം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നതായും, ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (ﷺ)ൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മറിച്ച് വേറെചിലർ കൂട്ടത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരും ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നതും സ്വഭാവികമാണല്ലോ. ഒറ്റയായോ കൂട്ടായോ മാത്രമേ ഭക്ഷണം കഴിക്കാവു എന്ന് നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നും, സൗകര്യംപോലെ രണ്ടും ആവാമെന്നും ഈ ആയത്ത് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ആപേക്ഷികമായി നോക്കുമ്പോൾ ഒറ്റയായിരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമം കൂട്ടായിട്ടാണെന്ന് ഹദീസുകളിലും മറ്റും സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതാണ്.

ഒരാൾ വന്ന് നബി(ﷺ) യോട്: 'ഞങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ട് വയറു നിറയുന്നില്ല (മതി തോന്നുന്നില്ല)' എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ വേറിട്ടായിരിക്കാം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണത്തിന് ഒരുമിച്ചിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ താമം (ബിസ്മി) പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ബർക്കത്തുണ്ടാകും'' (رواه احمد وابوداود وابن ماجه) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ''നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുവിൻ; വേറിട്ട് കഴിക്കരുത്. കാരണം: ബർക്കത്തു (അഭിവൃദ്ധി) സംഘത്തോടൊപ്പമായിരിക്കും.'' كلوا جميعا ولا تفرقوا فان البركة مع الجماعة - ابن ماجه വാസ്തവത്തിൽ, അനുഭവങ്ങൾതന്നെ ഈ നബി വചനത്തിന് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നതു കാണാം.

മേൽപറഞ്ഞ ഏത് വിട്ടിൽനിന്നും ഭക്ഷണം കഴിക്കാം, ആരൊന്നിച്ചും കഴിക്കാം, വേണമെങ്കിൽ ഒറ്റക്കിരുന്നും കഴിക്കാം, എന്നൊക്കെ നമ്മുടെ സൗകര്യത്തിന് വിട്ടുതന്നശേഷം ഒരു കാര്യം അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് നോക്കുക: ''നിങ്ങൾ ഏതു വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോഴും സലാം പറഞ്ഞ് കടക്കണം'' ഇതാണത്. ''വീട്ടുകാർക്ക് സലാം പറയണം'' എന്നു പറയാതെ, ''നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ സലാം പറയണം'' (فسلموا على انفسكم) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് വളരെ സാരഗർഭമാകുന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരും--നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ബന്ധുക്കളും-അല്ല, മുസ്ലിംകളെല്ലാവരും തന്നെ--ഒരൊറ്റ ദേഹമാണ്! അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പരസ്പരം സലാം പറയുന്നതും, ആ സലാമിൻെറ ഫലം ലഭിക്കുന്നതും നിങ്ങൾക്കുതന്നെയാണ്. ഇക്കാര്യം നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തണം, എന്നൊക്കെ ആ വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സ്വന്തം വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, ഭാര്യക്കും മക്കൾക്കും സലാം പറയണമെന്ന് ഹദീസിൽ പ്രത്യേകം പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദൈർഘ്യംകൊണ്ട് ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. ഒരു വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അവിടെ ആരെയും കാണാത്തപക്ഷം സ്വന്തം ദേഹത്തിനു തന്നെ, السلام علينا (നമുക്ക് സമാധാനശാന്തി ഉണ്ടാവട്ടെ) എന്നു സലാം പറയേണ്ടതാണെന്ന് മുജാഹിദ് (رحمه الله), ഖത്താദഃ (رحمه الله) മുതലായവരിൽ നിന്ന് പ്രമാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇസ്ലാമിക മര്യാദകൾ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ഇന്ന് മിക്കതും വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്! വാസ്തവത്തിൽ അതിൻെറ അനന്തരഫലം സമുദായം ഇന്നു അനുഭവിക്കുന്നുമുണ്ട്.

സലാമിൻെറ പ്രാധാന്യം എത്രമാത്രമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു അതിന് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നാമവിശേഷണം മാത്രം ആലോചിച്ചാൽ മതിയാകും: تحية من عندالله مباركة طيبة ഹാ! എത്ര മഹത്തായ ഒന്നായിട്ടാണ് അല്ലാഹു അതിനെ വർണ്ണിച്ചത്?! അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഉപചാര വാക്കാണത്. അവൻെറ വക കാഴ്ചായണത്. (تحية من عندالله) അനുഗ്രഹീതമാണ്, അഭിവൃദ്ധിയുള്ളതാണ്, ആശിർവ്വദിക്കപ്പെട്ടതാണ് (مباركة) പരിപാവനമാണ്, പരിശുദ്ധമാണ്, നല്ലതാണ്, ഹൃദയശുദ്ധിയോടുകൂടിയതാണ്. (طيبة) ഇനി സലാമിൻെറ അർത്ഥമാണെങ്കിലോ? ''നിങ്ങൾക്ക് സമാധാന ശാന്തി ഉണ്ടാകട്ടെ'' എന്ന പ്രാർത്ഥനയുമാണത്. സലാം മടക്കുന്നവൻ ''നിങ്ങൾക്കും സമാധാനശാന്തി ഉണ്ടാവട്ടെ'' എന്ന പ്രത്യുത്തരം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിലപ്പുറം എന്തൊരു ഉപചാരവചനമാണ് മനുഷ്യർ തമ്മിൽ പറയുവാനുള്ളത്?! നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു:--

لا تدخلون الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا اولا ادلكم على شيئ اذافعلتموه تحاببتم افشوا السلام بينكم - مسلم

നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതുവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നതുവരേ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമുണ്ടാകുകയുമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഒരു കാര്യം അറിയിച്ചു തരട്ടേയോ? അത് നിങ്ങൾ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്ക് അന്യോന്യം സ്നേഹമുണ്ടാകും. അതായത്: നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ സലാം പ്രചാരപ്പെടുത്തുവിൻ! (മുസ്‌ലിം.)

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇസ്‌ലാമിക മര്യാദകളും ആചാരോപചാരങ്ങളും ഇത്ര വിസ്തരിച്ചു വെളിവാക്കുവാനുള്ള കാരണം 58-ഉം 59-ഉം ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ വീണ്ടും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നത് നോക്കുക: **كذلك يبين الله لكم الايات لعلكم تعقلون** അതെ, ''നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുവാൻവേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചു തരുന്നത്.''

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَإِذَا كَانُوا۟ مَعَهُۥ عَلَىٰٓ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا۟ حَتَّىٰ يَسْتَـْٔذِنُوهُ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسْتَـْٔذِنُونَكَ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ۚ فَإِذَا ٱسْتَـْٔذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَٱسْتَغْفِرْ لَهُمُ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾

62 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിച്ചവർ മാത്രമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ [റസൂലിന്റെ] കൂടെ പൊതുവായ ഒരു കാര്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തോട് സമ്മതം ചോദിക്കാതെ (വിട്ട്) പോകുന്നതല്ല. (നബിയേ!) നിശ്ചയമായും, യാതൊരു കൂട്ടർ നിന്നോട് സമ്മതം ചോദിക്കുന്നുവോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർ. അതിനാൽ, അവർ തങ്ങളുടെ ചില കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി(വിട്ട് പോകുവാൻ) നിന്നോട് സമ്മതം ചോദിക്കുന്നതായാൽ, അവരിൽ നിന്ന് നീ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക് സമ്മതം കൊടുത്തുകൊള്ളുക; അവർക്കു വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയും ആകുന്നു.

---

62 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ (മാത്രമാണ്). بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിലും, ദൂതനിലും. وَإِذَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നാൽ. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ. عَلَى أَمْرٍ ഒരു കാര്യത്തിൽ. جَامِعٍ പൊതുവായ. لَّمْ يَذْهَبُوا അവർ പോകയില്ല. حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ അദ്ദേഹത്തോട് സമ്മതം ചോദിക്കുന്നതുവരെ (ചോദിക്കാതെ). إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. يَسْتَأْذِنُونَكَ അവർ നിന്നോട് സമ്മതം ചോദിക്കും. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്. الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിലും. فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ ആകയാൽ അവർ നിന്നോട് സമ്മതം ചോദിച്ചാൽ. لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ അവരുടെ ചില കാര്യത്തിനുവേണ്ടി. فَأْذَنْ അപ്പോൾ സമ്മതം കൊടുക്കുക. لِّمَن شِئْتَ നീ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക്. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. وَاسْتَغْفِرْ നീ പാപമോചനം (പൊറുതി) തേടുകയും ചെയ്യുക. لَهُمُ അവർക്ക്. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയുമാണ്.

വീട്ടിലെ അംഗങ്ങൾ, കുടുംബങ്ങൾ, സ്നേഹജനങ്ങൾ എന്നീ നിലക്ക് തമ്മതമ്മിൽ

ആചരിക്കേണ്ടുന്ന പല മര്യാദകളും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം, സംഘങ്ങളും, സംഘടനകളും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന ചില ബാധ്യതകളെ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു.

ഖുറൈശികളും, അറബികളായ മറ്റു പല കക്ഷികളും കൂടി ഒത്തൊരുമിച്ച് മുസ്‌ലിംകളുമായി നടത്തിയ ശ്രുതിപ്പെട്ട 'അഹ്സാബ്' الأحزاب യുദ്ധത്തിൽ, മദീനാപരിസരങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾ വമ്പിച്ച ഒരു കിടങ്ങ് (الخندق) കുഴിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ഈ ജോലി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, കപടവിശ്വാസികളായ പലരും തക്കം നോക്കി ഉപായത്തിൽ അതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും, കഴിച്ചലായിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അനിവാര്യമായ ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ നബി (സ)യോട് അനുവാദം വാങ്ങിക്കൊണ്ട് മാത്രം സ്ഥലംവിട്ട് പോകുകയും, ആവശ്യം തീർന്ന ഉടനെ തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ കപടവിശ്വാസികൾ മൂലം വേറെയും ചില ശല്യങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത സംഭവമാണ് ഈ ആയത്തും, അടുത്ത ആയത്തും അവതരിക്കുവാൻ ഹേതുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. الله اعلم

അവതരണഹേതു ഏതായിരുന്നാലും ശരി, ഒരു സംഘവും അതിൻെറ നേതാവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും, ആ നേതാവിനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവർത്തന പരിപാടികളിൽ അച്ചടക്കത്തോടെ സഹകരിക്കുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യത്തെയുമാണ് ഇത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും, അവിടുത്തെ നേതൃത്വത്തിലും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംരംഭത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി കഴിച്ചലാകുകയെന്നത് നിശ്ചയമായും ഒരു സത്യവിശ്വാസിയിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അത് കപടവിശ്വാസത്തിൻെറ വ്യക്തമായ ലക്ഷണമാണ്, നേരെമറിച്ച് അതിൽ അച്ചടക്കവും അനുസരണവും പാലിക്കുന്നത് സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ ലക്ഷണവുമാണ് എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നബി(ﷺ) യുടെ മുമ്പിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ എത്രമാത്രം ബഹുമാനത്തോടും, അച്ചടക്കത്തോടും വർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അടുത്ത ആയത്തിൽനിന്ന് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാം.

''അവർ തങ്ങളുടെ ചില കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമ്മതം ചോദിച്ചാൽ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് സമ്മതം കൊടുത്തുകൊള്ളുക'' എന്നു പറഞ്ഞത് സാരഗർഭമാകുന്നു. സമ്മതം ചോദിക്കുന്നവർ ഉന്നയിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ ന്യായീകരിക്കാവുന്നതാണോ, അവർ സമ്മതിക്ക് അർഹരാണോ, സന്ദർഭം അതിന് യോജിച്ചതാണോ എന്നൊക്കെ ആലോചിച്ച് യുക്തം പോലെ ചെയ്യാമെന്നല്ലാതെ, ചോദിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം സമ്മതം കൊടുക്കേണ്ടതില്ല എന്നു സാരം. ആയത്തിൻെറ ആദ്യഭാഗം നേതാവിനോടുള്ള കടമയും, രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം നേതാവിൻെറ അധികാരാവകാശത്തെയും കുറിക്കുന്നു. അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കുപോലും-അതും തിരുമേനിയുടെ സമ്മതപ്രകാരം-കൂട്ടായി നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇടക്കുവെച്ച് ഒഴിവായിപ്പോകുന്നവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടണമെന്ന് അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു. പൊതുവായ അടിന്തരഘട്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിൻെറ ഗൗരവം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

امر جامع (പൊതുവായ കാര്യം) എന്നതിന് ഉദാഹരണമായി മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിതൻമാരിൽ ചിലർ, യുദ്ധകാര്യങ്ങളെയും, വേറെ ചിലർ, ജുമുഅഃ, പെരുന്നാൾ, ജമാഅത്ത് നമസ്കാരങ്ങൾ മുതലായവയെയും, എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് സ്മരണീയമാകുന്നു. പ്രസംഗം الخطبة നടക്കുന്ന എല്ലാ നമസ്ക്കാരയോഗങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് ളഹ്-ഹാക്കും (الضحاك ر) ഇബ്നുസൈദു (رحمه الله)മുതലായവരും പറയുന്നു. ഇന്ന് നാം പല സ്ഥലങ്ങളിലും വെച്ച് ആളുകളെ വിളിച്ചു കൂട്ടി നടത്താറുള്ള സദുപദേശങ്ങൾ, കൂടിയാലോചനകൾ, പ്രസ്താവനകൾ മുതലായവ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ പള്ളികളിൽവെച്ചും, നമസ്കാരാനന്തരവുമായിരുന്നു മിക്കവാറും

നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. പള്ളികളും പൊതുജനങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം ഇന്ന് നാമമാത്രമായിരിക്കകൊണ്ട് നമുക്ക് അതിന് അങ്ങാടികളും പീടികകളും മറ്റും ആശ്രയിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുകയാണ്. അത്തരം കാര്യങ്ങൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടക്കുമ്പോൾ, അവിടുത്തോട് സമ്മതം വാങ്ങാതെ സ്ഥലം വിടുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ആയത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചത്. എങ്കിലും, മുസ്‌ലിംകൾ, അവരുടെ നേതാക്കളോട് ആചരിക്കേണ്ടുന്ന പൊതുമര്യാദയാണ് ഇതെന്ന്- ഹസൻ (رضي الله عنه)മുതലായ പലരും പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ-നാം ഓർമ്മിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യോഗങ്ങളുടെയും, സ ദസ്സുകളുടെയും നേതൃസ്ഥാനത്തുള്ള ആളുകളുമായി സദസ്യർക്ക് യാതൊരു ബന്ധവും കടപ്പാടും ഇല്ലാത്ത ഒരു നിലയാണ് ഇന്ന് പൊതുവിലുള്ളത്. ഇസ്‌ലാമിക വീക്ഷണത്തിൽ ഇത് ശരിയല്ലെന്ന് ഈ ആയത്തിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

لَّا تَجْعَلُوا۟ دُعَآءَ ٱلرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُم بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

63 നിങ്ങൾക്കിടയിൽവെച്ച് റസൂലിനെ വിളിക്കുന്നത്, നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ വിളിക്കുന്ന പ്രകാരമാക്കരുത്. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒളിഞ്ഞുകൊണ്ട് ചോർന്ന് (കഴിച്ചലായി) പോകുന്നവരെ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്. ആകയാൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൽപനക്ക് എതിരു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ, അവർക്ക് വല്ല പരീക്ഷണവും [ആപത്തും] ബാധിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് കരുതി(സൂക്ഷിച്ചു)കൊള്ളട്ടെ!

---

63 لَا تَجْعَلُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത്. دُعَاءَ الرَّسُولِ റസൂലിനെ വിളിക്കുന്നത്. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽവെച്ച്. كَدُعَاءِ വിളിക്കുന്ന പ്രകാരം, വിളിപോലെ. بَعْضِكُم നിങ്ങളിൽ ചിലർ, നിങ്ങളിൽ ചിലരുടെ. بَعْضًا ചിലരെ. قَدْ يَعْلَمُ اللهُ തീർച്ചയായു അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്. الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ ചോർന്നുപോകുന്നവരെ, ഊരിക്കഴിഞ്ഞുപോകുന്നവരെ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. لِوَاذًا ഒളിഞ്ഞുകൊണ്ട്, മറഞ്ഞുകൊണ്ട്. فَلْيَحْذَرِ അതുകൊുകരുതിക്കൊള്ളട്ടെ, കാത്തുകൊള്ളട്ടെ, ജാഗ്രതയായിരിക്കട്ടെ. الَّذِينَ يُخَالِفُونَ എതിര് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ. عَنْ أَمْرِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൽപനക്കും. أَن تُصِيبَهُمْ അവർക്ക് ബാധിക്കുന്നത്. فِتْنَةٌ വല്ല പരീക്ഷണവും, ആപത്തും, കുഴപ്പവും. أَوْ يُصِيبَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് ബാധിക്കുന്നത്. عَذَابٌ വല്ല ശിക്ഷയും. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ.

സാധാരണമായി ജനങ്ങൾ പരസ്പരം പേരും മറ്റും വിളിച്ച് സംബോധന ചെയ്യുന്നതുപോലെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ വിളിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, 'നബിയേ, റസൂലേ' (പ്രവാചകരേ, ദൈവദൂതരേ) എന്നിങ്ങിനെ ആദരപൂർവ്വം മാത്രമേ തിരുമേനിയെ സംബോധന ചെയ്യാവൂ എന്നുമാണ് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോട് വാക്കിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമെല്ലാം തന്നെ എത്രമേൽ മര്യാദയോടെ വർത്തിക്കേണമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ ഒരേഒരു ഖുർആൻ വാക്യം മതിയാകും. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽപോലും തിരുമേനിയെ 'മുഹമ്മദേ' എന്നോ 'മനുഷ്യാ' എന്നോ അല്ലാഹു വിളിച്ചിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല--'നബിയേ, റസൂലേ, പുതപ്പിട്ടിരിക്കുന്ന ആളേ' (يا أيها النبي – يا أيها الرسول – يا أيها المدثر) എന്നും മറ്റുമാണ് വിളിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ആയത്തുംതന്നെ നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നതെങ്കിലും, മഹാൻമാരായ ആളുകളോടുള്ള സംസാരത്തിലും, സംബോധനകളിലുമെല്ലാം ചില മര്യാദകൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന വസ്തുതയും ഈ വചനത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

دعاء (ദുആ) എന്ന വാക്കിന് ഇവിടെ പ്രാർത്ഥന എന്നും ചിലർ അർത്ഥം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ആയത്തിൻെറ സാരം, റസൂലിൻെറ പ്രാർത്ഥന നിങ്ങൾ തമ്മതമ്മിൽ (ഗുണമായോ ദോഷമായോ) ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥനപോലെ കണക്കാക്കരുത് എന്നായിരിക്കും. അതായത്: നബി (ﷺ) യുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രത്യേകം സ്വീകാര്യമായിരിക്കുന്നതാകകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ലഭിക്കുവാൻതക്ക സാഹചര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം, നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിലല്ലാതെ കലാശിക്കത്തക്ക പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുവാൻ ഇടവരുത്തരുത് എന്നൊക്കെ മുസ്‌ലിംകളെ ഉണർത്തുകയായിരിക്കും ആ അർത്ഥപ്രകാരം ആയത്തിൻെറ താല്പര്യം.

തുടർന്നുകൊണ്ട്-കഴിഞ്ഞ ആയത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-പൊതുകാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് നബി (ﷺ) യുടെ സമ്മതം കൂടാതെ ഉപായത്തിലും, തന്ത്രത്തിലും ചോർന്നുപോകുന്നവരെ അല്ലാഹു ശക്തിയായി താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ശരിക്കു അറിയുമെന്ന് പറഞ്ഞതിനു പുറമെ, അവർ കാത്തുകൊള്ളട്ടെ-ഒന്നുകിൽ വല്ല പരീക്ഷണം, അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ-എന്ന് കനത്ത ഒരു താക്കീതും! അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. **آمين**

ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൻെറ മറപിടിച്ച് രക്ഷപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനാണ് **لواذا** എന്ന് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. വല്ല ഉപായവും തക്കിടിയും പറഞ്ഞു, ഒഴിഞ്ഞു മാറുക എന്നതാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. എല്ലാ നല്ല പൊതുകാര്യങ്ങളിൽനിന്നും, പ്രധാനപ്പെട്ട രംഗങ്ങളിൽ നിന്നും, എന്തെങ്കിലും കാരണങ്ങളുടെ പേരിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നവരും ഈ താക്കീതു ഗൗനിക്കേണ്ടാതാകുന്നു. നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലക്കാർക്ക് മാത്രമല്ല ഈ ആയത്തു ബാധകമാകുന്നത്. അവിടുത്തെ കാലശേഷം, അവിടുത്തെ കല്പനക്കും, ചര്യക്കും എതിരു പ്രവർത്തിക്കുകയും, അതു ന്യായീകരിക്കുവാൻവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ദുർന്യായങ്ങളും, യുക്തിവാദങ്ങളും പറഞ്ഞൊപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളും ഈ താക്കീത് സഗൗരവം ഗൗനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'പരീക്ഷണം' (**فتنة**) മിക്കവാറും ഇഹത്തിൽ വെച്ചും 'വേദനയേറിയ ശിക്ഷ' (**عذاب اليم**) മിക്കവാറും പരത്തിൽ വെച്ചും സംഭവിക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. **الله اعلم** ഈ അദ്ധ്യായത്തെ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

أَلَآ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا۟ ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌۢ ﴿٦٤﴾

64 അല്ലാ! (അറിയുക) നിശ്ചയമായും, ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും ഉള്ളത് (മുഴുവനും) അല്ലാഹുവിൻേറതാകുന്നു. നിങ്ങൾ ഏതൊരു നിലയിലാണുള്ളതെന്നും, അവർ [കപടവിശ്വാസികളായുള്ളവർ] അവൻെറ അടുക്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുന്ന ദിവസവും അവൻ തീർച്ചയായും അറിയുന്നു; അപ്പോൾ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി അവൻ അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും അറിയുന്നവനാണ്.

---

64 أَلَا അല്ലാ, അറിയുക. إِنَّ لِلَّهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്, അല്ലാഹുവിനാണ്. مَا യാതൊന്ന്. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശത്തിലുള്ള. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. قَدْ يَعْلَمُ തീർച്ചയായും അവൻ അറിയും. مَا യാതൊന്നിനെ. أَنتُمْ നിങ്ങൾ. عَلَيْهِ അതിലാണ് (അങ്ങിനെയുള്ള). وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ അവർ മടക്കപ്പെടന്ന ദിവസവും. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. فَيُنَبِّئُهُم അപ്പോൾ അവൻ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും,

അറിയിച്ചുകൊടുക്കും. بِمَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനെപ്പറ്റിയും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ചര്യ അനുസരിച്ചും ജീവിച്ചുവരുന്ന സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവൻ നമ്മളെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ! آمين

25 സൂറത്തുൽ ഫുർഖാൻ سورة الفرقان

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 77 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 6

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

تَبَارَكَ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلۡفُرۡقَانَ عَلَىٰ عَبۡدِهِۦ لِيَكُونَ لِلۡعَٰلَمِينَ نَذِيرًا ١

1 ലോകർക്ക് താക്കീത് നൽകുന്നവനായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി തൻെറ അടിയാൻെറ മേൽ 'ഫുർഖാൻ' (വിവേചന പ്രമാണം) അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവൻ നൻമയേറിയവനാകുന്നു.

ٱلَّذِى لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلَمۡ يَتَّخِذۡ وَلَدًا وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى ٱلۡمُلۡكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَىۡءٍ فَقَدَّرَهُۥ تَقۡدِيرًا ٢

2 ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും ആധിപത്യമുള്ളവനത്രെ (അവൻ) . അവൻ സന്താനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുമില്ല; ആധിപത്യത്തിൽ അവന് ഒരു പങ്കാളിയും ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല; എല്ലാ വസ്തുവെയും അവൻ സൃഷ്ടിച്ച് അതിന് ഒരു (ശരിയായ) നിർണ്ണയം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

1 تَبَارَكَ വളരെ നൻമ (മഹത്വം, മേൻമ, അനുഗ്രഹം)ഉള്ളവനായി. الَّذِي نَزَّلَ അവതിരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവൻ. الْفُرْقَانَ വിവേചനപ്രമാണം. عَلَى عَبْدِهِ തൻെറ അടിയാൻെറമേൽ. لِيَكُونَ അദ്ദേഹം ആകുവാൻവേണ്ടി. لِلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്. نَذِيرًا താക്കീത് ചെയ്യുന്നവൻ, മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ, ഭയവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവൻ. 2 الَّذِي യാതൊരുവൻ. لَهُ അവന്നാണ്, അവന്റേതാണ്. مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം, രാജത്വം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَلَمْ يَتَّخِذْ അവൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുമില്ല, ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല. وَلَدًا മക്കളെ, സന്താനത്തെ. وَلَم يَكُن ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല, ഇല്ലതാനും. لَّهُ അവന്. شَرِيكٌ ഒരു പങ്കുകാരനും. فِي الْمُلْكِ ആധിപത്യത്തിൽ. وَخَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിക്കയും ചെയ്തു. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും. فَقَدَّرَهُ എന്നിട്ട് അതിന് നിർണ്ണയം നൽകി, അതിനെ നിർണ്ണയിച്ചു, കണക്കാക്കി. تَقْدِيرًا ഒരു (ശരിയായ) നിർണ്ണയം

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ, നബി (ﷺ) യെ നിരുപാധികമായി പിൻപറ്റുന്നത് സത്യവിശ്വാസികളുടെ നിർബ്ബന്ധകടമയാണെന്നും, അവിടുത്തെ കല്പനക്ക് വിപരീതം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് വലിയ ആപത്തുകൾക്കും ശിക്ഷക്കും കാരണമാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. നബി (ﷺ) യെ അനുസരിക്കുന്നവരെ പ്രശംസിക്കുകയും, അനുസരിക്കാത്തവരെ കഠിനമായി താക്കീതു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതിന് നിദാനമായ കാരണമെന്നോണം ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ, ലോകർക്കാകമാനം മുന്നറിയിപ്പും താക്കീതും നൽകുവാൻവേണ്ടിയാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് വിശുദ്ധ ഖുർആനാകുന്ന 'വിവേചന പ്രമാണം' (الفرقان) അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന വസ്തുത ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു ലോകർക്ക് ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എണ്ണമറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിമഹത്തായ ഒന്നത്രെ അത്. ഇതിൻെറ പേരിൽ അല്ലാഹു അവനെത്തന്നെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടാണ് സൂറത്തിൻെറ തുടക്കം.

تبارك ('തബാറക') എന്ന വാക്ക് വളരെ അർത്ഥവൈപുല്യം നിറഞ്ഞ ഒരു ക്രിയയാണ്. വളരെ നൻമയും, മേൻമയും, മഹത്വവും, അനുഗ്രഹവും സമ്മേളിച്ചുവെന്നാണ് അത് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അതിൻെറ അർത്ഥം ശരിക്ക് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ക്രിയാപദം മലയാളത്തിൽ കാണുന്നില്ല. **الفرقان** ('ഫുർഖാൻ') എന്നാൽ 'വിവേചനം' എന്നും 'വിവേചനം ചെയ്യുന്നത്'

എന്നും അര്‍ത്ഥമാകുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആന്‍ സത്യാസത്യങ്ങള്‍ക്കും, നന്മതിന്‍മകള്‍ക്കുമിടയില്‍ വിവേചനം ചെയ്യുന്ന പ്രമാണമാകകൊണ്ട് അതിന് 'ഫുര്‍ഖാന്‍' എന്നും പേര് പറയപ്പെടുന്നു.

ഖുര്‍ആനില്‍ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, ദൈവദൂതന്‍മാര്‍ (മുര്‍സലുകള്‍) താക്കീത് നല്‍കുന്നവര്‍ (نذير) മാത്രമായിട്ടല്ല-സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവരും (بشير) കൂടിയായിട്ടാണ്-നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നാല്‍, താക്കീത് നല്‍കുകയെന്ന കൃത്യമാണ് താരതമ്യേന കൂടുതല്‍ പ്രാധാന്യമര്‍ഹിക്കുന്നത്. (സൂറത്തുല്‍ കഹ്ഫിന്‍റെ ആരംഭത്തില്‍ നാം ഇതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ഖുര്‍ആന്‍, പ്രവാചകന്‍മാന്‍മാര്‍, അന്ത്യദിനം എന്നിവയെ നിഷേധിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന് സന്താനങ്ങളുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ സൂറത്തില്‍ കൂടുതല്‍ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ആ നിലക്ക് താക്കീതും. ഭയവാര്‍ത്തയും നല്‍കുന്നതിന് ഇവിടെ കൂടുതല്‍ പ്രസക്തിയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ''ലോകര്‍ക്ക് താക്കീത് നലകുന്നവനായിരിക്കുവാന്‍വേണ്ടി'' എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചത്.

അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ വസ്തുക്കളും അവന്‍റെ സൃഷ്ടിയാകുന്നു. അവന്‍ എല്ലാറ്റിന്‍റെയും സ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവും, ഉടമസ്ഥനുമത്രെ. അവന്‍റെ യുക്തിക്കും, ഉദ്ദേശത്തിനും അനുസരിച്ച് ഓരോന്നിന്‍റെയും ആകൃതി, പ്രകൃതി, കഴിവ്, പ്രവര്‍ത്തനപരിപാടി തുടങ്ങിയ എല്ലാകാര്യങ്ങളും അവന്‍ നിര്‍ണ്ണയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. (*) അതിലൊന്നും ആര്‍ക്കും പങ്കില്ല. എന്നിരിക്കെ, സൃഷ്ടികളില്‍പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവെ-അത് മനുഷ്യനോ, ജിന്നോ, മലക്കോ മറ്റോ ആകട്ടെ-അവന്‍റെ സന്താനമെന്നോ. കൂട്ടാളിയെന്നോ കരുതുന്നതില്‍പരം നിരര്‍ത്ഥവും, നിന്ദ്യവുമായിട്ടുള്ളതെന്താണ്?! അല്‍പമെങ്കിലും ചിന്തിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയത്തിന് അതൊരിക്കലും ന്യായീകരിക്കുക സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, സ്പഷ്ടമായ ഈ പരമാര്‍ത്ഥത്തില്‍ നിന്നും അവിശ്വാസികള്‍ വ്യതിചലിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്:-

وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾

3 അവനു പുറമെ പല ആരാധ്യന്‍മാരെയും അവര്‍ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവര്‍ (ആ ആരാധ്യന്‍മാര്‍) യാതൊരു വസ്തുവും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല; അവരാകട്ടെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയുമാകുന്നു. തങ്ങള്‍ക്കുതന്നെയും, വല്ല ഉപദ്രവമാകട്ടെ, അവര്‍ സ്വാധീനമാക്കുന്നുമില്ല; അവര്‍ മരണത്തെയാകട്ടെ, ജീവിതത്തെയാകട്ടെ, പുനരുത്ഥാനത്തെയാകട്ടെ, അധീനപ്പെടുത്തുന്നുമില്ല.

---

3 وَاتَّخَذُوا അവര്‍ ഉണ്ടാക്കി, സ്വീകരിച്ചു. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. آلِهَةً (പല) ദൈവങ്ങളെ, ആരാധ്യന്‍മാരെ. لاَّ يَخْلُقُونَ അവര്‍ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒരു വസ്തുവും. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരോ. يُخْلَقُونَ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. وَلاَ يَمْلِكُونَ അവര്‍ അധീനപ്പെടുത്തുന്നുമില്ല. لِأَنفُسِهِمْ തങ്ങള്‍ക്കുതന്നെ. ضَرًّا ഉപദ്രവം, ദ്രോഹം. وَلاَ نَفْعًا ഉപകാരവും ഇല്ല. وَلاَ يَمْلِكُونَ അവര്‍ അധീനമാക്കുന്നുമില്ല. مَوْتًا മരണത്തെ. وَلاَ حَيَاةً ജീവിതത്തെയും ഇല്ല. وَلاَ نُشُورًا പുനരുത്ഥാനത്തെയും ഇല്ല.

---

* ഈ ആശയം സൂ: ത്വാഹാ 50-ന്‍റെ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ദൈവമാക്കുന്നതിൻെറ നിരർത്ഥതക്ക് നാല് കാരണങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ നാലിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽനിന്ന് ആ ദൈവങ്ങൾ ഒഴിവായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ അപവാദത്തെ ഒരു വിധത്തിലെങ്കിലും ന്യായീകരിച്ച് നോക്കാമായിരുന്നു. 1) അവയൊന്നുപോലും, വല്ലതിനെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവയല്ല. ആരാധ്യവസ്തുക്കൾ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. 2) അവയാണെങ്കിൽ, സൃഷ്ടികളാണ്. സൃഷ്ടികളെല്ലാം അന്യാശ്രയം കൂടാതെ കഴിയാത്തവരുമത്രെ. ആരാധ്യൻമാർക്ക് അന്യാശ്രയം ഒട്ടും അനുയോജ്യവുമല്ല. 3) മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ, സ്വന്തം കാര്യത്തിലെങ്കിലും പരസഹായം കൂടാതെ ഒരു ഉപകാരപ്രദമായ സംഗതി ചെയ്യാൻ സാധ്യമാണോ? അതുമില്ല. എന്നാൽ പിന്നെ, സ്വന്തം നിലക്ക് വല്ല ഉപദ്രവവും ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ? അതും ഇല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശവും സഹായവും കൂടാതെ അവക്ക് ഒന്നിന്നും കഴിവില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കളെ ദൈവമാക്കുന്നതിൽ എന്തർത്ഥമാണുള്ളത്?! 4) ജീവനുള്ളതിൻെറ മരണവിഷയമോ, ജീവനില്ലാത്തതിൻെറ ജീവിതകാര്യമോ ഒന്നും തന്നെ അവയുടെ അധീനത്തിൽ പെട്ടതല്ല. മരണപ്പെട്ടവരെ രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കുവാനും അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ അധീനത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും മാത്രം ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു മാത്രമേ ഇലാഹായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളു. അതിന് മാത്രമേ ന്യായവുമുള്ളു.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ ٱفْتَرَىٰهُ وَأَعَانَهُۥ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَآءُو ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾

4 അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു: ''ഇത് ഒരു നുണയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; അവൻ (നബി) അത് കെട്ടിയുണ്ടായിരിക്കുകയാണ്; മറ്റു ചില ജനങ്ങൾ അവനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, (ഇതുമൂലം) അവർ അക്രമവും, വ്യാജവുമായി വന്നിരിക്കുകയാണ്.

وَقَالُوٓا۟ أَسَـٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ٱكْتَتَبَهَا فَهِىَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾

5 അവർ പറയുന്നു: ''പൂർവ്വികന്മാരുടെ ഐതിഹ്യങ്ങളാണ് (അത്) ; അവൻ അതെഴുതിച്ചെടുത്തിരിക്കുകയാണ് അങ്ങനെ, രാവിലെയും , വൈകുന്നേരവും അതവന് വായിച്ച് കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നു'' (എന്ന്) .

قُلْ أَنزَلَهُ ٱلَّذِى يَعْلَمُ ٱلسِّرَّ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦﴾

6 പറയുക (നബിയേ) : ''ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ള രഹസ്യം അറിയുന്നവൻ അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.'' നിശ്ചയമായും, അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

4 وَقَالَ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ إِفْكٌ നുണയല്ലാതെ, കളവല്ലാതെ. افْتَرَاهُ അവനത് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. وَأَعَانَهُ അവനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِ അതിന്ന്, അതിൽ. قَوْمٌ آخَرُونَ വേറെ ഒരു ജനത, വേറെ ആളുകൾ. فَقَدْ جَاءُوا എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവർ വന്നിരിക്കുന്നു. ظُلْمًا അക്രമവുമായി, അക്രമംകൊണ്ട്. وَزُورًا വ്യാജവുമായും കള്ളവും കൊണ്ടും. 5 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു. أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ ഐതിഹ്യങ്ങളാണ്, പഴങ്കഥകളാണ്. اكْتَتَبَهَا അവനത് എഴുതിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. فَهِيَ എന്നിട്ടത്. تُمْلَى ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, വായിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നു. عَلَيْهِ അവന്. بُكْرَةً രാവിലെ. وَأَصِيلاً വൈകുന്നേരവും. 6 قُلْ പറയുക. أَنزَلَهُ അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, ഇറക്കിയിരിക്കയാണ്. الَّذِي يَعْلَمُ അറിയുന്നവൻ. السِّرَّ രഹസ്യത്തെ. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. غَفُورًا വളരെ

പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധിയും.

നബി (ﷺ) യുടെ പ്രവാചകത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ചില ജൽപനങ്ങളും അതിൻെറ മറുപടിയുമാണിത്. ഇവരുടെ ആക്ഷേപം രണ്ട് തരത്തിലാണുള്ളത്: ഖുർആനെക്കുറിച്ചും, നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ചും, ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ച ചില വാദങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കണ്ടത്.

നള്റുബ്നു ഹർഥ് (نضر بن الحرث) ആയിരുന്നു ഈ വാദം പുറപ്പെടുവിച്ച ആൾ. ഘുവൈത്ത്വബ്, യസാർ,അബൂഫുകൈഹത്ത്, (حويطب بن عبد العزى، يسار مولى العلاء الحضرمى، ابوفكيهة الرومى) എന്നിങ്ങിനെ വേദക്കാരായ ചിലർ തൗറാത്ത് വായിക്കലും, അതിലെ കഥകൾ വിവരിക്കലും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അവർ നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിച്ചശേഷം, നബി (ﷺ) യും അവരുമായുള്ള ബന്ധത്തെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് നള്ർ ഈ വാദം ഉന്നയിച്ചത്. ''മുഹമ്മദ് ഓതികേൾപ്പിക്കുന്ന ഈ ഖുർആൻ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്ന് അവർ വൃഥാ വ്യാജം പറയുകയാണ്; മേൽപറഞ്ഞവരെപോലെയുള്ള ചില ആളുകളുടെ സഹായത്തോടു കൂടി, ഒരു പ്രത്യേക ശൈലിയിലും രൂപത്തിലുമായി അവനത് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണ്, യഹൂദൻമാരിൽനിന്നും മറ്റുമായി പല കഥകളും, ഇതിഹാസങ്ങളും കൂട്ടിയിണക്കി എഴുതിച്ചു വാങ്ങി അവൻ പഠിച്ചതാണ്; എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്തവനാകകൊണ്ട് അത് അവന് സദാ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.'' എന്നാണ് ഈ വാദത്തിൻെറ സാരം

ഖുർആനോട് ഏതെങ്കിലും നിലക്ക് കിടയൊക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുവാൻ യഹൂദർക്കോ, നള്റിനോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല-കഴിയുകയുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഈ ജല്പനം എത്രമാത്രം അനീതിയും പൊള്ളയുമാണ്?! അനിതരസാധാരണമായ സവിശേഷതകളും, മഹൽഗുണങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഈ വിവേചനപ്രമാണഗ്രന്ഥം (വിശുദ്ധ ഖുർആൻ) അവതരിപ്പിച്ചത് ആകാശഭൂമികളിലെ പരസ്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും അറിയുന്ന അല്ലാഹുവത്രെ. അതിൽ മറ്റാരുടെ കൈകടത്തലോ, പങ്കെടുക്കലോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നുള്ളത് അവന്നറിയാം. തികച്ചും സ്പഷ്ടമായ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിൻെറ ഗൗരവം നോക്കുമ്പോൾ, അതിനുള്ള ശിക്ഷ വളരെ അടിയന്തരമായിത്തന്നെ നൽകപ്പെടേണ്ടതാണ്. എങ്കിലും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാണല്ലോ. انه كان غفورا رحيما അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ച അവരുടെ ചില അപവാദങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

وَقَالُوا۟ مَالِ هَٰذَا ٱلرَّسُولِ يَأْكُلُ ٱلطَّعَامَ وَيَمْشِى فِى ٱلْأَسْوَاقِ ۙ لَوْلَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُۥ نَذِيرًا ﴿٧﴾

7 അവർ പറയുന്നു: ''എന്താണ് ഈ റസൂലിന്? അദ്ദേഹം ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും, അങ്ങാടികളിൽകൂടി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! (ഇങ്ങിനെയാണോ റസൂലുകൾ?!) ''അദ്ദേഹത്തിങ്കലേക്ക് ഒരു 'മലക്ക്' ഇറക്കിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട് (ആ മലക്ക്) തൻെറ ഒന്നിച്ച് ഒരു താക്കീതുകാരനായിരിക്കുകയും ചെയ്യരുതോ?!''

أَوْ يُلْقَىٰٓ إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُۥ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن

8 ''അതല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് വല്ല നിക്ഷേപവും ഇട്ടുകൊടുക്കപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് (ഭക്ഷണം) തിന്നുമാറുള്ള ഒരു തോപ്പുണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്യരു

تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٨﴾

തോ?!'' (ഈ) അക്രമികൾ പറയുകയാണ്: ''ആഭിചാരബാധിതനായ ഒരാളെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നില്ല'' എന്ന്!

ٱنظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا۟ لَكَ ٱلْأَمْثَٰلَ فَضَلُّوا۟ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾

9 നോക്കുക: (നബിയേ) അവർ നിന്നെക്കുറിച്ച് ഉപമകൾ വിവരിച്ചതെങ്ങിനെയാണെന്ന്?! അങ്ങനെ, അവർ വഴിപിഴച്ചുപോയി; ആകയാൽ അവർക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗവും (കണ്ടെത്തുവാൻ) സാധ്യമാകുകയില്ല.

وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു. مَا എന്താണ് (അത്ഭുതം തന്നെ) . لِهَٰذَا الرَّسُولِ ഈ റസൂലിന്, ദൈവദൂതന്. يَأْكُلُ അദ്ദേഹം തിന്നുന്നു, കഴിക്കുന്നു. الطَّعَامَ ഭക്ഷണം. وَيَمْشِي നടക്കുകയും (സഞ്ചരിക്കയും) ചെയ്യുന്നു. فِي الْأَسْوَاقِ അങ്ങാടികളിൽ. لَوْلَا أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെടരുതോ, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിങ്കലേക്ക്. مَلَكٌ ഒരു മലക്ക്. فَيَكُونَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ആയിരിക്കുക. مَعَهُ അദ്ദേഹമൊന്നിച്ച്, തൻെറ കൂടെ. نَذِيرًا ഒരു താക്കീതുകാരൻ. 8 أَوْ يُلْقَىٰ അല്ലെങ്കിൽ ഇട്ടുകൊടുക്കപ്പെടുക (അരുതോ) . إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്, അദ്ദേഹത്തിങ്കലേക്ക്. كَنزٌ വല്ല നിക്ഷേപവും, ഒരു നിധി. أَوْ تَكُونُ അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാകുക (അരുതോ) . لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്, തനിക്ക്. جَنَّةٌ ഒരു തോപ്പ്, തോട്ടം. يَأْكُلُ അദ്ദേഹത്തിന് തിന്നാവുന്ന, കഴിക്കുമാറ്. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു, പറയുന്നു. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ. إِن تَتَّبِعُونَ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നില്ല, തുടരുന്നില്ല. إِلَّا رَجُلًا ഒരു പുരുഷനെയല്ലാതെ, (ഒരാളെയല്ലാതെ) . مَّسْحُورًا ആഭിചാര ബാധിതനായ, മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ടവനായ. 9 انظُرْ നോക്കുക. كَيْفَ എങ്ങിനെയാണ്. ضَرَبُوا അവർ വിവരിച്ചു, ആക്കി. لَكَ നിനക്ക്, തനിക്ക്. الْأَمْثَالَ ഉപമകളെ, ഉദാഹരണങ്ങളെ. فَضَلُّوا അങ്ങനെ അവർ വഴിപിഴച്ചിരിക്കുന്നു. فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ആകയാൽ (ഇനി) അവർക്ക് സാധ്യമാകയില്ല. سَبِيلًا ഒരു മാർഗ്ഗവും, വഴിയും.

സാധാരണമനുഷ്യരെപ്പോലെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുക, അങ്ങാടിയിൽ കൂടി നടക്കുക മുതലായവ റസൂലുകൾക്ക് (ദൈവദൂതൻമാർക്ക്) യോജിച്ചതല്ലെന്നും, റസൂൽ (ﷺ) അങ്ങിനെയുള്ള ആളായതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് റസൂലായിരിക്കുവാൻ അർഹനല്ലെന്നുമാണ് അവർ പറയുന്നത്. റസൂലായിരിക്കണമെങ്കിൽ, മനുഷ്യാതീതമായ ചില പ്രകൃതിവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അവർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ ധാരണ കേവലം അബദ്ധമാണെന്ന് 20-ാം വചനത്തിൽ വ്യക്തമായിത്തന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കു ന്നുണ്ട്. അവയുടെ ബുദ്ധിഹീനതയും ആലോചനക്കുറവുമാണിത് കുറിക്കുന്നത്. സാധാരണക്കാരും പ്രവാചകൻമാരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനുഷ്യസാധാരണമായ ബാഹ്യപ്രകൃതിഗുണങ്ങളിലല്ല-ആത്മീകവും മാനസികവുമായ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലാണ്-എന്ന വസ്തുത ഇവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മുസ്ലിംകളിൽ തന്നെ അല്പജ്ഞാനികളായ പലർക്കും ഈ വിഷയത്തിൽ അബദ്ധധാരണകൾ പിണയാറുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അൽകഹ്ഫിൻെറ അവസാനത്തിൽവെച്ച് നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

''മുഹമ്മദിന്ന് ഒരു സഹായകനും, സാക്ഷിയുമെന്ന നിലക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ഒരു മലക്കിനെ തൻെറ ഒപ്പം ഇറക്കിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ അവന് സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടത്തക്കവണ്ണം ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാവരുതോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ അവന് അങ്ങാടിയിലും മറ്റും പോയി വിഷമിക്കാതെ ജീവിക്കുമാറ് വല്ല നിക്ഷേപവും നൽകപ്പെടരുതോ?!'' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ബാലിശമായ മറ്റു ചോദ്യങ്ങളാകട്ടെ, അവരുടെ ചിന്താശൂന്യതയും കുബുദ്ധിയും മാത്രമാണ് പ്രകടമാക്കുന്നത്. ഈ പ്രലോഭനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒടുക്കം അവർ സ്വയം തന്നെ വിധി കൽപിക്കുകയാണ്: ''മുഹമ്മദിന് എന്തോ ആഭിചാര ബാധയേറ്റ്-മാരണം ബാധിച്ച്-ബുദ്ധി ഭ്രമിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു, അത് നിമിത്തം അവൻ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, അല്ലാതെ അവൻ ദൈവദൂതനൊന്നുമല്ല'' എന്നൊക്കെ, ഇത്യാദി

വിഡ്ഢിത്തങ്ങളും, നിരർത്ഥങ്ങളായ ആരോപണങ്ങളുംകേട്ട് വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന് നബി (ﷺ) യെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ് 9-ാം വചനം ചെയ്യുന്നത്.

വിഭാഗം . 2

تَبَارَكَ ٱلَّذِىٓ إِن شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّن ذَٰلِكَ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ وَيَجْعَل لَّكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾

10 യാതൊരുവൻ നൻമയേറിയവനാകുന്നു,- അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം (അവർ പറയുന്ന) അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായത്-താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തോപ്പുകൾ-നിനക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും, നിനക്ക് മണിമാളികകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവൻ) .

---

10 تَبَارَكَ നന്മയേറിയവനായി, മഹത്വമേറിയവനായിരിക്കുന്നു. الَّذِي യാതാരുവൻ. إِن شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ (വേണമെന്നുവെച്ചാൽ) . جَعَلَ ആക്കിത്തരും, ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. لَكَ നിനക്ക്. خَيْرًا ഉത്തമമായത്, നല്ലത്. مِّن ذَٰلِكَ അതിനെക്കാൾ. جَنَّاتٍ (അതായത്) തോപ്പുകൾ, തോട്ടങ്ങൾ. تَجْرِي നടക്കുന്ന, ഒഴുകുന്ന. مِن تَحْتِهَا അവയുടെ അടിഭാഗത്തുകൂടി. الْأَنْهَارُ നദികൾ, അരുവികൾ. وَيَجْعَل لَّكَ അവൻ നിനക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യും. قُصُورًا മണിമാളികകൾ.

അവിശ്വാസികൾ ഉന്നയിച്ചതും, വേണമെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് ഉത്തമമായതും നൽകുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. പക്ഷേ, ഇഹലോകത്തുവെച്ച് കുറെ ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും, സുഖാഡംബര സാമഗ്രികളും നബി (ﷺ) ക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. നബി (ﷺ) ക്ക് നൽകുന്ന പ്രതിഫലം പരലോകത്തുവെച്ചായിരിക്കുവനാണ് അവൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നബി (ﷺ) യെയും, വിശുദ്ധ ഖുർആനെയും മാത്രമല്ല മുശ്‌രിക്കുകൾ നിഷേധിക്കുന്നത്. പുനർജീവിതത്തിലും, അന്ത്യനാളിൽ രക്ഷാശിക്ഷകൾ നൽകുന്നതിലും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഇതാണവരുടെ നിഷേധത്തിൻെറ പശ്ചാത്തലം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

بَلْ كَذَّبُوا۟ بِٱلسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِٱلسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

11 എന്നാൽ, (അത്രയുമല്ല) അവർ അന്ത്യസമത്തെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അന്ത്യസമയത്തെ വ്യാജമാക്കിയവർക്ക് കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന നരകം നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ سَمِعُوا۟ لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾

12 ദൂരസ്ഥലത്തുനിന്ന് അതവരെ കാണുമ്പോൾ, അതിന് ഒരു (തരം) കോപം വമിക്കലും, ഇരമ്പലും അവർക്ക് കേൾക്കാവുന്നതാണ്.

وَإِذَآ أُلْقُوا۟ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا۟ هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾

13 അതിൽനിന്നും ഒരു ഇടുങ്ങിയ സ്ഥലത്ത് (ചങ്ങലകളിൽ) ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായ നിലയിൽ അവരെ ഇടുമ്പോൾ, അവിടെ വെച്ച് അവർ നാശം വിളിച്ചു പറയുന്നതാണ്.

14 ''ഇന്ന് നിങ്ങള്‍ ഒരു നാശത്തെ (മാത്രം) വിളിക്കേണ്ടതില്ല, അനേകം നാശത്തെ വിളിച്ചുകൊള്ളുക.'' (ഇതായിരിക്കും അവര്‍ക്ക് മറുപടി.)

لَّا تَدۡعُواْ ٱلۡيَوۡمَ ثُبُورٗا وَٰحِدٗا وَٱدۡعُواْ ثُبُورٗا كَثِيرٗا ﴿١٤﴾

---

11 بَلْ എന്നാല്‍, എങ്കിലും, പക്ഷെ, അത്രയുമല്ല. كَذَّبُوا അവര്‍ വ്യാജമാക്കി, കളവാക്കി. بِالسَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തെ, അന്ത്യഘട്ടത്തെ. وَأَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِمَن كَذَّبَ വ്യാജമാക്കിയവര്‍ക്ക്. بِالسَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തെ. سَعِيرًا കത്തിജ്വലിക്കുന്നതിനെ (നരകത്തെ) , ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി. 12 إِذَا رَأَتْهُم അതവരെ കണ്ടാല്‍. مِّن مَّكَانٍ ഒരു സ്ഥലത്ത് നിന്ന്. بَعِيدٍ ദൂരമായ. سَمِعُوا അവര്‍ കേള്‍ക്കുന്നതാണ്. لَهَا അതിന്. تَغَيُّظًا കോപം വമിക്കല്‍, ക്രോധഭാവം. وَزَفِيرًا ഇരമ്പലും, ദീര്‍ഘശ്വാസവും, മുഴക്കവും. 13 وَإِذَا أُلْقُوا അവര്‍ ഇടപ്പെട്ടാല്‍. مِنْهَا അതില്‍ നിന്ന്. مَكَانًا ഒരു സ്ഥലത്ത്. ضَيِّقًا ഇടുങ്ങിയ, കുടുസ്സായ. مُّقَرَّنِينَ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായി, കൂട്ടിക്കെട്ടപ്പെട്ടവരായി. دَعَوْا അവര്‍ വിളിക്കുന്നതാണ്, വിളിച്ചു പറയും. هُنَالِكَ അവിടെവെച്ച്. ثُبُورًا നാശത്തെ. 14 لَا تَدْعُوا നിങ്ങള്‍ വിളിക്കേണ്ട, (വിളിക്കേണ്ടതില്ല) . الْيَوْمَ ഇന്ന്. ثُبُورًا وَاحِدًا ഒരു നാശത്തെ. وَادْعُوا നിങ്ങള്‍ വിളിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍. ثُبُورًا كَثِيرًا അനേകം(വളരെ) നാശത്തെ.

വളരെ അകലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോഴേക്കും കേള്‍ക്കത്തക്കവണ്ണം അതികഠിനതരമായിരിക്കും, നരകത്തിലെ അഗ്നിജ്വാലയുടെ വമിപ്പും, അതിന്‍റെ ഊക്കേറിയ ഇരമ്പലും, അതില്‍ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് ചങ്ങലകളിലും, ആമങ്ങളിലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടുമായിരിക്കും. അതും കുടുസ്സായ ചില സ്ഥലങ്ങളില്‍! ഈ അവസരത്തില്‍ സഹിക്കവയ്യാത്ത ദീനരോദനങ്ങളോടുകൂടി അവര്‍ 'നാശമേ!', 'കഷ്ടമേ!' എന്നിങ്ങിനെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷേ, ഈ വിളികേട്ട് സഹതപിക്കുവാനോ, ആശ്വാസം നല്‍കുവാനോ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ''നിങ്ങള്‍ ഒരു നാശത്തെമാത്രം വിളിക്കേണ്ടതില്ല, അനേകനാശങ്ങളെത്തന്നെ വിളിച്ചേക്കുക; അഥവാ, നിങ്ങള്‍ ഇവിടെ അനുഭവിക്കേണ്ടുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകള്‍ വളരെ അധികമാണ്.'' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള മറുപടിയായിരിക്കും അവര്‍ക്ക് ലഭിക്കുക! معاذالله

15 (നബിയേ) പറയുക: ''അതാണോ ഉത്തമം, അഥവാ ഭയഭക്തര്‍ക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശാശ്വത സ്വര്‍ഗ്ഗമോ?'' അത് (സ്വര്‍ഗ്ഗം) അവര്‍ക്ക് പ്രതിഫലവും മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന ഭവനവും ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

قُلۡ أَذَٰلِكَ خَيۡرٌ أَمۡ جَنَّةُ ٱلۡخُلۡدِ ٱلَّتِي وُعِدَ ٱلۡمُتَّقُونَۚ كَانَتۡ لَهُمۡ جَزَآءٗ وَمَصِيرٗا ﴿١٥﴾

16 നിത്യവാസികളായിരിക്കുന്ന നിലയില്‍, തങ്ങള്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതൊന്നും അവര്‍ക്കതില്‍ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അക്കാര്യം, നിന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെമേല്‍ ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടാവുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനമാകുന്നു.

لَّهُمۡ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ خَٰلِدِينَۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعۡدٗا مَّسۡـُٔولٗا ﴿١٦﴾

---

15 قُلْ പറയുക, ചോദിക്കുക. أَذَٰلِكَ അതാണോ. خَيْرٌ ഉത്തമം, നല്ലത്, ഗുണകരം. أَمْ അഥവാ അതല്ലാ, അതോ. جَنَّةُ الْخُلْدِ ശാശ്വതസ്വര്‍ഗ്ഗം, സ്ഥിരവാസത്തിന്‍റെ സ്വര്‍ഗ്ഗം (ആണോ) . الَّتِي وُعِدَ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ. الْمُتَّقُونَ ഭയഭക്തര്‍ക്ക്, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരോട്. كَانَتْ അതാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവര്‍ക്ക്. جَزَاءً പ്രതിഫലം. وَمَصِيرًا മടങ്ങുന്ന സ്ഥലവും, പ്രാപ്യസ്ഥാനവും. 16 لَهُمْ അവര്‍ക്കുണ്ട്. فِيهَا അതില്‍, അവിടത്തില്‍. مَا യാതൊന്ന്. يَشَاءُونَ അവര്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിട്ട്, ശാശ്വതരായ നിലയില്‍. كَانَ അത് (അക്കാര്യം)

ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. عَلَى رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറമേൽ. وَعْدًا വാഗ്ദാനം, കരാർ. مَّسْئُولاً ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന (ഉത്തരവാദപ്പെട്ട) .

അവിശ്വാസികൾക്ക് നരകത്തിൽവെച്ച് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന കടുത്ത ശിക്ഷയുടെ സ്വഭാവം ചുരുക്കി വിവരിച്ചതിനുശേഷം, സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മങ്ങളും മുഖേന ദോഷബാധയെ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്ന ഭയഭക്തർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയസൗഭാഗ്യം ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഈ രണ്ടിൽ ഏതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമം, ഏതാണ് തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത് എന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കുമാറ് അവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സാക്ഷികളെ തട്ടി ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 'അക്കാര്യം-ഭയഭക്തൻമാർക്കുള്ള പ്രതിഫലം ശാശ്വതസ്വർഗ്ഗമാണെന്ന കാര്യം-അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവുന്നവിധം ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഒരു വാഗ്ദാനമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞത് സജ്ജനങ്ങളായ ആളുകളെ ആവേശം കൊള്ളിക്കുന്നതത്രെ. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ഇതരവസ്തുക്കളെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി സ്വീകരിച്ചവർക്ക് അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുകളിൽനിന്ന് പരലോകത്തുവെച്ചുണ്ടാകുന്ന അനുഭവം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنتُمْ أَضْلَلْتُمْ عِبَادِى هَٰٓؤُلَآءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا۟ ٱلسَّبِيلَ ﴿١٧﴾

17 അവരെയും, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെയും അവൻ [അല്ലാഹു] ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം, എന്നിട്ട് അവൻ (ആരാധ്യവസ്തുക്കളോട്) ചോദിക്കും: ''എൻെറ ഈ അടിയാൻമാരെ നിങ്ങൾ വഴിപിഴപ്പിച്ചതാണോ, അഥവാ അവർ തന്നെ വഴിതെറ്റിപ്പോയതോ?!''

قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ مَا كَانَ يَنۢبَغِى لَنَآ أَن نَّتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِن مَّتَّعْتَهُمْ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا۟ ٱلذِّكْرَ وَكَانُوا۟ قَوْمًۢا بُورًا ﴿١٨﴾

18 അവർ [ആരാധ്യവസ്തുക്കൾ] പറയും: ''നീ വളരെ പരിശുദ്ധൻ!'' നിനക്കു പുറമെ യാതൊരുവിധ രക്ഷാകർത്താക്കളെയും സ്വീകരിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായിരുന്നില്ല. പിന്നെ, ഞങ്ങളെങ്ങിനെ അവരെ അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കും?! പക്ഷേ, അവർക്കും അവരുടെ പിതാക്കൾക്കും നീ സുഖഭോഗം നൽകി; അങ്ങനെ, അവർ ഉൽബോധനം മറന്നുകളയുകയും, നശിച്ച ഒരു ജനതയായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്.''

فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

19 (അല്ലാഹു പറയും:) ''ഇപ്പോൾ (ഇതാ) നിങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ അവർ നിങ്ങളെ കളവാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനി, (ശിക്ഷയെ) തിരിച്ചുകളയുവാനാകട്ടെ, സഹായം ലഭിക്കുവാനാകട്ടെ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമാകുന്നതല്ല. ആർ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ അവനെ നാം വലുതായ ശിക്ഷ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.''

---

17 وَيَوْمَ ദിവസം. يَحْشُرُهُمْ അവൻ അവരെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. وَمَا യാതൊന്നിനെയും, യാതൊരുവരെയും. يَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിക്കുന്നു. مِن دُونِاللهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ. فَيَقُولُ എന്നിട്ട് പറയും, ചോദിക്കും. أَأَنتُمْ നിങ്ങളോ. أَضْلَلْتُمْ വഴിപിഴപ്പിച്ചു. عِبَادِي എൻെറ അടിയാൻമാരെ. هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരായ (ഈ) . أَمْ അതേ, അഥവാ. هُمْ അവർ തന്നെ. ضَلُّوا പിഴച്ചിരിക്കുന്നു(വോ) . السَّبِيلَ വഴി, മാർഗ്ഗം. 18 قَالُوا അവർ പറയും. سُبْحَانَكَ നീ വളരെ പരിശുദ്ധൻ, നിനക്ക് സ്തോത്ര കീർത്തനം,

നിന്‍റെ പരിശുദ്ധി വാഴ്ത്തുന്നു. مَا كَانَ يَنبَغِي അനുയോജ്യമായിരുന്നില്ല, യോജിക്കുന്നതല്ല, (നിവൃത്തിയില്ല) . لَنَا ഞങ്ങള്‍ക്ക്. أَن نَّتَّخِذَ ഞങ്ങള്‍ സ്വീകരിക്കുന്നത്, ഏര്‍പ്പെടുത്തുന്നത്. مِن دُونِكَ നിനക്ക്പുറമെ, നിന്നെക്കൂടാതെ. مِنْ أَوْلِيَاءَ യാതൊരു രക്ഷാകര്‍ത്തക്കളെയും, ബന്ധുമിത്രങ്ങളെയും. وَلَكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും. مَّتَّعْتَهُمْ നീ അവര്‍ക്ക് സുഖഭോഗം നലകി, അവരെ സൗഖ്യത്തിലാക്കി. وَآبَاءَهُمْ അവരുടെ പിതാക്കളെയും. حَتَّى نَسُوا അങ്ങനെ അവര്‍ മറന്നുകളഞ്ഞു, മറക്കുന്നതുവരെ, വിസ്മരിക്കുമാറ്. الذِّكْرَ ഉല്‍ബോധനം, പ്രമാണം, സ്മരണ, ഉപദേശം. وَكَانُوا അവരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. قَوْمًا ഒരു ജനത. بُورًا നശിച്ച, നാശമടഞ്ഞ. 19 فَقَدْ كَذَّبُوكُم ഇപ്പോള്‍ (എന്നാല്‍) അവര്‍ നിങ്ങളെ കളവാക്കിക്കളഞ്ഞു. بِمَا تَقُولُونَ നിങ്ങള്‍ പറയുന്നതില്‍. فَمَا تَسْتَطِيعُونَ ആകയാല്‍ (ഇനി) നിങ്ങള്‍ക്ക് സാധ്യമാകയില്ല. صَرْفًا തിരിച്ചുകളയുന്നതിന്, മാറ്റുന്നതിന്. وَلاَ نَصْرًا സഹായത്തിനും, സഹായം കിട്ടുവാനും ഇല്ല. وَمَن ആരെങ്കിലും, വല്ലവരും. يَظْلِم അക്രമം ചെയ്യുന്നതായാല്‍. مِّنكُمْ നിങ്ങളില്‍ നിന്ന്. نُذِقْهُ നാം അവന്ന് ആസ്വദിപ്പിക്കും, അനുഭവിപ്പിക്കും. عَذَابًا ശിക്ഷ. كَبِيرًا വലുതായ.

ഈ ചോദ്യങ്ങളില്‍നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് ആരാധ്യന്‍മാരെക്കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, ചില വിഭാഗക്കാര്‍ ആരാധിച്ചുവന്ന നബിമാര്‍, മലക്കുകള്‍, മുതലായവരാണെന്നാണ്. അവരുടെ മറുപടി നോക്കുക, അല്ലാഹുവിന്‍റെ പരിശുദ്ധതയെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് അവര്‍ നല്‍കുന്ന ആ മറുപടിയുടെ താല്‍പര്യം ഇതാണ്: ''നീ അല്ലാത്ത ആരെയും രക്ഷകര്‍ത്താക്കളും, കൈകാര്യക്കാരുമായി സ്വീകരിക്കുവാന്‍ ഞങ്ങള്‍ക്ക് നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാനും, രക്ഷാകര്‍ത്താക്കളായി സ്വീകരിക്കുവാനും, ഞങ്ങളെങ്ങിനെ ആവശ്യപ്പെടും?! പക്ഷെ, സംഭവം മറ്റൊന്നാണ്: ഈ അവിശ്വാസികള്‍, അവര്‍ക്കും അവരുടെ മുന്‍ഗാമികള്‍ക്കും ലഭിച്ച ലൗകീകസുഖങ്ങളില്‍ ലയിച്ചു സത്യോപദേശത്തെയും, ദിവ്യോല്‍ബോധനത്തെയും വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞു. അങ്ങിനെ, അവര്‍ സ്വയം വഴിപിഴച്ച് നാശമടയുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളെ അവര്‍ ആരാധിച്ചുവന്നതില്‍ ഞങ്ങള്‍ നിരപരാധികളാകുന്നു....'' തങ്ങള്‍ ആരാധിച്ചുവന്നവരില്‍നിന്ന് - അവര്‍ ആരുതന്നെ ആയിരുന്നാലും-ഈ മറുപടി കേള്‍ക്കുമ്പോള്‍, ആ ആരാധകന്‍മാരുടെ നിരാശയും, വ്യസനവും എത്രമാത്രമായിരിക്കും?! ഈ അവസരത്തില്‍ സര്‍വ്വാധിനാഥനായ അല്ലാഹു അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ച് പറയുന്ന വാക്കുകളാണ് 19-ാം വചനത്തില്‍ കാണുന്നത്.

وَمَآ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّآ إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِى ٱلْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

20 (നബിയേ) നിനക്കു മുമ്പ് 'മുര്‍സലു'കളില്‍ [ദൈവദൂതന്‍മാരില്‍] ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും, അങ്ങാടികളില്‍ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യാറുള്ള നിലയില്‍ തന്നെയല്ലാതെ (ആരെയും) നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. നിങ്ങളില്‍ ചിലരെ (മറ്റു) ചിലര്‍ക്ക് നാം ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്- നിങ്ങള്‍ സഹിക്കുമോ എന്ന്. നിന്‍റെ രക്ഷിതാവ് (എല്ലാം) വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

---

20 وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല. قَبْلَكَ നിനക്ക്മുമ്പ്. مِنَ الْمُرْسَلِينَ മര്‍സലുകളില്‍നിന്ന് (ആരെയും) . إِلاَّ إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവര്‍ ആയിട്ടല്ലാതെ. لَيَأْكُلُونَ തിന്നുന്ന, കഴിക്കുന്ന നിലയില്‍തന്നെ. الطَّعَامَ ഭക്ഷണം. وَيَمْشُونَ അവര്‍ നടക്കുകയും, സഞ്ചരിക്കുകയും. فِي الْأَسْوَاقِ അങ്ങാടികളില്‍. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു, ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. بَعْضَكُمْ നിങ്ങളില്‍ ചിലരെ. لِبَعْضٍ ചിലര്‍ക്ക്. فِتْنَةً പരീക്ഷണം, കുഴപ്പം. أَتَصْبِرُونَ നിങ്ങള്‍ ക്ഷമിക്കുമോ, സഹിക്കുമോ (എന്ന്) . وَكَانَ رَبُّكَ

നിൻെറ റബ്ബ് ആകുന്നു. بَصِيرًا വീക്ഷിക്കുന്നവൻ, കണ്ടറിയുന്നവൻ.

'മുർസൽ' (المرسل) എന്നാൽ അയക്കപ്പെട്ടവൻ എന്ന് വാക്കർത്ഥമാകുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ ദൗത്യം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമാർക്കാണ് 'റസൂൽ' എന്നും 'മുർസൽ' എന്നും സാധാരണ പറയുന്നത്. ദൗത്യം എത്തിക്കുവാൻവേണ്ടി അയക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവർക്കും ഭാഷയിൽ ഈ വിശേഷണ നാമങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

7-ാം വചനത്തിൽ, അവിശ്വാസികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച ചില ആക്ഷേപങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ റസൂൽ (മുഹമ്മദ്-സ) ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും അങ്ങാടിയിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്നുള്ള ആ ആക്ഷേപത്തിന് മറുപടിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. നബി (ﷺ) ക്ക് മുമ്പുള്ള എല്ലാ മുർസലുകളും ഇതുപോലെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചും, ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അങ്ങാടികളിൽ പോയിക്കൊണ്ടും തന്നെയാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്, ഇത് നബി (ﷺ) യുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയൊന്നുമല്ല, ദൈവദൂതൻമാർക്ക് ഇതൊന്നും യോജിച്ചതല്ലെന്നോ പാടില്ലെന്നോ ഒരു നിയമവും ഇല്ല എന്നാണ് മറുപടിയുടെ താൽപര്യം. ചിലരെ ചിലർക്ക് പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഉപദേഷ്ടാക്കളും പ്രബോധകൻമാരുമായ ആളുകൾക്ക് എതിരാളികൾ ഉണ്ടായിരിക്കലും, പല തരത്തിലുള്ള എതിർപ്പുകളും, വിഷമങ്ങളും നേരിടലും സ്വഭാവികമാണെന്നും, അതിലെല്ലാം ക്ഷമയും, സഹനവും കൈക്കൊണ്ട്-നിരാശപ്പെടാതെ-അവർ മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടതുണ്ടെന്നുമാണ് ആ വാക്യം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു എല്ലാം വീക്ഷിച്ചും കണ്ടറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവസാനം ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളത് അവർക്ക് മനസ്സമാധാനത്തിന്നും, ആശക്കും വക നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജുസ്ഉ് 19

വിഭാഗം 3

۞ وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ ٱسْتَكْبَرُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

21 നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവർ പറയുന്നു: ''നമ്മുടെ മേൽ മലക്കുകൾ ഇറക്കപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ റബ്ബിനെ നാം (നേരിൽ) കാണുകയോ ചെയ്തുകൂടേ?!'' എന്ന്. തീർച്ചയായും, അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ (സ്വയം) ഗർവ്വ്നടിക്കുകയും, വലിയ ധിക്കാരം ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്!

يَوْمَ يَرَوْنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٢٢﴾

22 മലക്കുകളെ അവർ കാണുന്ന ദിവസം-(ആ) കുറ്റവാളികൾക്ക് അന്ന്- സന്തോഷ വാർത്തയേ ഇല്ല. അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: ''ഭദ്രമായ തടസ്സം!'' എന്ന്.

---

21 وَقَالَ പറയുന്നു, പറയുകയും ചെയ്തു. الَّذِينَ لاَ يَرْجُونَ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവർ. لِقَاءَنَا നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതു, നമ്മെ കാണുന്നത്. لَوْلاَ أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെടരുതോ, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ. عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ. الْمَلاَئِكَةُ മലക്കുകൾ. أَوْ نَرَى അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് (നമുക്ക്) കണ്ടുകൂടേ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ, നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിനെ. لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا തീർച്ചയായും അവർ ഗർവ്വ് നടിച്ചിരിക്കയാണ്. فِي أَنفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തം നിലയിൽ, മനസ്സിൽ. وَعَتَوْا അവർ ധിക്കരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്, അതിരുകവിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عُتُوًّا كَبِيرًا വലിയ

ധിക്കാരം. 22 يَوْمَ يَرَوْنَ അവർ കാണുന്ന ദിവസം. الْمَلَائِكَةَ മലക്കുകളെ. لاَ بُشْرَى സന്തോഷ വാർത്തയേ ഇല്ല. يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം. لِّلْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികൾക്ക്, പാപികൾക്ക്. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. حِجْرًا തടസ്സം, തടവ്, മുടക്കം. مَّحْجُورًا തടസ്സപ്പെട്ട, മുടക്കപ്പെട്ട, തടയപ്പെട്ട (ഭദ്രമായ) .

പരലോകത്തിലും, മരണാനന്തരജീവിതത്തിലും വിശ്വാസമില്ലായ്ക നിമിത്തം, അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോ, അവൻെറ മുമ്പിൽ തങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ച് സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ഭയമോ ഇല്ലാത്തവരാണ് ആ അവിശ്വാസികൾ. അതുകൊണ്ട് നിരർത്ഥങ്ങളായ ആക്ഷേപങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ അവർക്ക് ഒരു ലക്കുംലഗാനുമില്ല. നബി (ﷺ) യുടെ ഒന്നിച്ച് ഒരു മലക്കിനെ അയക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവർ ചോദിച്ചത് നാം മുകളിൽ കണ്ടു. ഇപ്പോൾ അവർ കുറേകൂടി മുന്നോട്ട് കടന്ന് ചോദിക്കുന്നു: ''എന്തുകൊണ്ടാണ് മലക്കുകൾ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നേരെ വന്ന് മുഹമ്മദിൻെറ വാദം സത്യമാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താത്തത്?!'' ധിക്കാരം അവിടംകൊണ്ടും അവസാനിക്കുന്നില്ല. ''അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുതന്നെ ഞങ്ങളുമായി നേരിൽ കണ്ട് ഉപദേശിക്കുകയോ, ഇവന് സാക്ഷ്യം നൽകുകയോ ചെയ്തുകൂടേ?!'' ഇതാണ് അടുത്ത ചോദ്യം. തനി അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നും, ധിക്കാരത്തിൽനിന്നും മാത്രം ഉടലെടുക്കുന്ന ഈ ചോദ്യങ്ങളൊന്നും വാസ്തവത്തിൽ മറുപടി അർഹിക്കുന്നവയല്ലതന്നെ.

എന്നാൽ ഈ ധിക്കാരികൾ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതവരുടെ ഗുണത്തിന് തന്നെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. അതായത്, മലക്കുകളെ അവർ ശരിക്ക് കാണുന്ന ഒരു ദിവസമുണ്ട്. അത് വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ഇവരുടെ ഈ ധിക്കാരവും, പരിഹാസവുമെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമാകും. ശാപകോപങ്ങളുടെ വാർത്തകളും, ശിക്ഷാവകുപ്പുകളുടെ അനുഭവങ്ങളുമല്ലാതെ-സന്തോഷത്തിൻെറയും അനുമോദനത്തിൻെറയും കണികപോലും - അവർക്ക് മലക്കുകളിൽ നിന്നോ മറ്റോ ലഭിക്കുവാനുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.

حجرا محجورا എന്ന വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമെന്ന നിലക്കാണ് 'ഭദ്രമായ തടസ്സം' എന്ന് അതിന് നാം തർജ്ജമ നൽകിയത്. സൂ: മർയം 23-ാം വചനത്തിലെ نسيا منسيا എന്ന പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, അവിടെ നാം ചില സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. അതേ തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണിതും. ''മുടക്കപ്പെട്ട മുടക്കം, വിലക്കപ്പെട്ട വിലക്കം, തടയപ്പെട്ട തടസ്സം'' എന്നും മറ്റും ഇതിന് വാക്കർത്ഥം കൊടുക്കാം. ശക്തിയായ അല്ലെങ്കിൽ ഭദ്രമായ തടസ്സം എന്നുദ്ദേശ്യം. ഈ വാക്ക് പറയുന്നവർ-അഥവാ يقولون എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവ്-മലക്കുകളാണെന്നും, കുറ്റവാളികളാണെന്നും വരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. മലക്കുകൾ പറയുന്ന വാക്കാണെന്നുള്ളതാണ് കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായം. അപ്പോൾ അതിൻെറ വിവക്ഷ, നിങ്ങൾക്കിവിടെ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല, എല്ലാവിധ സന്തോഷവും ഭദ്രമാംവണ്ണം നിങ്ങൾക്ക് തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നായിരിക്കും. ഇനി, അത് അവിശ്വാസികളാകുന്ന കുറ്റവാളികളുടെ വാക്കാണെന്ന് വെക്കുന്നപക്ഷം, അതിൻെറ താൽപര്യം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: ''ഞങ്ങൾക്കും ശിക്ഷക്കുമിടയിൽ ഭദ്രമായ തടസ്സം (ശരിയായ തടവ്) ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ!''

وَقَدِمْنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا۟ مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَٰهُ

23 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] കർമ്മമായിട്ട് (എന്തെങ്കിലും) പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിൻെറ നേരെ ചെന്ന് അതിനെ നാം ചിതറിയ ധൂളി (പോ

ലെ) യാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

هَبَآءً مَّنثُورًا ﴿٢٣﴾

24 സ്വർഗ്ഗവാസികൾ അന്നേ ദിവസം, ഭവനം നല്ലവരും, വിശ്രമസ്ഥലം കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും.

أَصْحَـٰبُ ٱلْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

23 وَقَدِمْنَا നാം ചൊല്ലുന്നതാണ്, മുന്നിടുന്നതാണ്. إِلَىٰ مَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിലേക്ക്. مِنْ عَمَلٍ കർമ്മമായിട്ട്, വല്ല പ്രവർത്തനവും. فَجَعَلْنَاهُ എന്നിട്ട് നാമതിനെ ആക്കുന്നതാണ്. هَبَاءً ധൂളി, പൊടിപടലം. مَّنثُورًا വിതറപ്പെട്ട, ചിതറിയ. 24 أَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗക്കാർ, സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ആളുകൾ. يَوْمَئِذٍ അന്നു. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, നല്ലവരായിരിക്കും. مُّسْتَقَرًّا ഭവനം, താവളം, വാസസ്ഥലം. وَأَحْسَنُ കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടവരും, ഭംഗിയുള്ളവരും. مَقِيلًا വിശ്രമസ്ഥലം.

ദാനധർമ്മങ്ങൾ കുടുംബബന്ധം പാലിക്കൽ മുതലായ വല്ല സൽക്കർമ്മങ്ങളും അവർ -അവിശ്വാസികൾ- ഇഹത്തിൽവെച്ച് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമാവുകയില്ല, അഥവാ പരലോകത്തിൽ അത് കൊണ്ട് അവർക്ക് ഒരു നൻമയും സിദ്ധിക്കുകയില്ല എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിലും, പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെയുള്ള സൽകർമ്മങ്ങൾക്ക് ഇഹലോകത്തിൽവെച്ച് ലഭിച്ചേക്കുന്ന ഗുണങ്ങളല്ലാതെ, പരലോകത്ത് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അതിന് തീരെ പരിഗണന നൽകപ്പെടുകയില്ലെന്ന വസ്തുത ഖുർആൻ പലേടത്തും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

25 മേഘപടലവും കൊണ്ട് ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുകയും, മലക്കുകൾ ഒരു (ശക്തിമത്തായ) ഇറക്കപ്പെടൽ ഇറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം,-

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ ٱلسَّمَآءُ بِٱلْغَمَـٰمِ وَنُزِّلَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ تَنزِيلًا ﴿٢٥﴾

26 അന്ന് യഥാർത്ഥമായ രാജാധിപത്യം പരമകാരുണികനത്രെ: അത് അവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രയാസമേറിയ ഒരു ദിവസമായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

ٱلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّ لِلرَّحْمَـٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

25 وَيَوْمَ تَشَقَّقُ പൊട്ടിപ്പിളരുന്ന (പിളർന്നുപോകുന്ന) ദിവസം. السَّمَاءُ ആകാശം. بِالْغَمَامِ മേഘപടലവും കൊണ്ട്, കാർമേഘത്തോടെ. وَنُزِّلَ ഇറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. تَنزِيلًا ഒരു തരം ഇറക്കപ്പെടൽ (ശക്തിയേറിയ ഇറക്കൽ) . 26 الْمُلْكُ രാജത്വം, ആധിപത്യം. يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം. الْحَقُّ യഥാർത്ഥമായ, സ്ഥിരമായുള്ള. لِلرَّحْمَنِ പരമകാരുണികന്നാണ് (അല്ലാഹുവിന്നാണ്) . وَكَانَ അതാകുന്നു, അതായിരിക്കും. يَوْمًا ഒരു ദിവസം. عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ. عَسِيرًا പ്രയാസമേറിയ, ഞെരുക്കമായ.

സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദി ഗ്രഹങ്ങളടക്കമുള്ള വാനമണ്ഡലങ്ങളും, അവയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചരാചരങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ, ഇന്നത്തെ ഈ ഘടനാവ്യവസ്ഥകൾ മാറി മറ്റൊരു പുതിയ വ്യവസ്ഥാരൂപത്തിന് വിധേയമായിത്തീരുന്ന ഒരു ദിവസം-അഥവാ അന്ത്യനാൾ- വരുവാനിരിക്കുന്നു, അന്നത്തെ ദിവസം, സാക്ഷികളായി, നൻമ തിൻമകളുടെ രേഖകൾ സമർപ്പിക്കുന്നവരായി, വിചാരണനിലയത്തിലേക്ക് എല്ലാവരെയും ശേഖരിച്ചു കൂട്ടുന്ന

വരായി-ഇങ്ങിനെ പല പ്രകാരത്തിൽ-മലക്കുകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഇറക്കപ്പെടുന്നു. സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഭയവിഹ്വലരായിക്കൊണ്ട് ഒരേ വേദിയിൽ സമ്മേളിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആ മഹാപ്രളയ ദിനത്തിൽ, രാജാവെന്നോ, നേതാവെന്നോ, ഉന്നതനെന്നോ,യോഗ്യനെന്നോ-പ്രത്യക്ഷത്തിലാകട്ടെ, പരോക്ഷത്തിലാകട്ടെ-വാദിക്കുവാൻ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. പരിപൂർണ്ണവും, യഥാർത്ഥവുമായ രാജാധിപത്യം രാജാധിരാജാവായ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമായിരിക്കും. അവനെ ചോദ്യം ചെയ്വാനോ, സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാനോ ഒരാൾക്കും സാധ്യമല്ല. സദ്വൃത്തരായ അടിയാൻമാർക്ക് മാത്രം അവിടെ രക്ഷ ലഭിക്കും. കുറ്റവാളികളായ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആ ദിവസത്തെ തരണം ചെയ്യുകയെന്നത് അങ്ങേഅറ്റം പ്രയാസകരവുമായിരിക്കും.

അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തോളം ദൈർഘ്യം വരുന്ന ആ ഭയങ്കരദിവസത്തിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ മനുഷ്യൻ എങ്ങിനെയാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുകയെന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതിന് തിരുമേനി നൽകിയ ഉത്തരം: സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്ക് ഒരു നിർബ്ബന്ധ ('ഫർള്വു') നമസ്കാരം നമസ്കരിക്കുന്നത്ര സമയം പോലെയായി അത് ലഘൂകരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും എന്നായിരുന്നു (رواه البيهقى عن ابى سعيد الخدرى (رض നബി (ﷺ) യിലും, അവിടുത്തെ പ്രബോധനത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെ, പരൻമാരുടെ ദുർബോധനങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി വഴിപിഴച്ചുപോയവരെക്കുറിച്ച് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ പറയുന്നത് നോക്കുക:-

وَيَوْمَ يَعَضُّ ٱلظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَـٰلَيْتَنِى ٱتَّخَذْتُ مَعَ ٱلرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾

27 അക്രമകാരിയായുള്ളവൻ (വ്യസനഭാരത്താൽ) തൻെറ കൈകൾ കടിക്കുന്ന ദിവസം, അവൻ പറയും; ''അഹോ! ഞാൻ റസൂലിൻെറ കൂടെ ഒരു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ!

يَـٰوَيْلَتَىٰ لَيْتَنِى لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾

28 ''എൻെറ കഷ്ടമേ! ഇന്നവനെ ഞാൻ സുഹൃത്തായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനെ!

لَّقَدْ أَضَلَّنِى عَنِ ٱلذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَآءَنِى ۗ وَكَانَ ٱلشَّيْطَـٰنُ لِلْإِنسَـٰنِ خَذُولًا ﴿٢٩﴾

29 ''എനിക്ക് ബോധനം വന്നെത്തിയതിനുശേഷം, അവനെന്നെ അതിൽനിന്ന് വഴിപിഴപ്പിച്ചു കളഞ്ഞുവല്ലോ!'' പിശാച് മനുഷ്യനെ കൈവെടിയുന്നവനാകുന്നു.

ഇവിടെ 'അക്രമകാരി' (الظالم) എന്നും, 'ഇന്നവൻ' (فلانا) എന്നും പറഞ്ഞത് ചില പ്രത്യേകവ്യക്തികളെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല. സത്യപ്രബോധനത്തിന് ചെവികൊടുക്കാതെ, അന്യരുടെ ദുർബ്ബോധനങ്ങൾക്കും ചൊല്പടിക്കും വശംവദരായി വഴിപിഴച്ചവരെല്ലാം 'അക്രമകാരി' കളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഏതൊരു കൂട്ടരുടെ ദുർബ്ബോധനം, അല്ലെങ്കിൽ അനുകരണം അവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചുവോ-അത് വ്യക്തിയോ, കക്ഷിയോ, മനുഷ്യനോ, ജിന്നോ, ആരെങ്കിലുമാകട്ടെ-അക്കൂട്ടരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ഇന്നവൻ' എന്ന് പറഞ്ഞത്. വഴിപിഴക്കുവാൻ കാരണം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആരായിരുന്നാലും ശരി, അതിൻെറ പിന്നിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ഒരു ദുശ്ശക്തി ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. അതെ, പിശാച്, മനുഷ്യൻെറ രക്ഷാമാർഗ്ഗം മുഴുവൻ തടയപ്പെടുകയും, ഭാവിജീവിതം അമ്പെ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ പിശാച് ഒരിക്കലും തൃപ്തി അടയുന്നതല്ല. അത് സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവൻെറ 'സുഹൃൽബന്ധ'ത്തിൽ നിന്നും അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും ചെയ്യും. അവനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യൻ ജാഗരൂകനായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നത്രെ ''പിശാച് മനുഷ്യനെ കൈവെടിയുന്നവനാണ്'' എന്ന വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്.

ഈ ആയത്തുകളുടെ അവതരണഹേതുവായി പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്ന ഒരു സംഭവം, അവയുടെ ഉള്ളടക്കം ഉദാഹരണസഹിതം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായകമാകുന്നു. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്:- അബൂമുഐത്തിൻെറ മകൻ ഉഖ്ബത്ത് (**عقبة بن ابى معيط**) നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ സാധാരണ ചെല്ലാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അയാൾ തിരുമേനിയെ വിരുന്നിന് ക്ഷണിച്ചു. അയാൾ നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അയാളുടെ ഭക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നബി (ﷺ) വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ ഇസ്‌ലാമിൻെറ സാക്ഷ്യവാക്യങ്ങൾ ('ശഹാദത്ത് കലിമകൾ') ഉച്ചരിച്ചു. ഉബയ്യുബ്നു ഖലഫ് (**ابى بن خلف**) ഉഖ്ബത്തിൻെറ ഒരു ചങ്ങാതിയായിരുന്നു. ഉബയ്യ് അതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചു. അതിന് ഉഖ്ബത്തിൻെറ മറുപടി: ''ഞാൻ മതം മാറിയതൊന്നുമല്ല, മുഹമ്മദ് എൻെറ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ വിസമ്മതിച്ചത് എനിക്ക് ലജ്ജയായിത്തോന്നി; അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ ചെയ്തുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളു'' എന്നായിരുന്നു. ഉബയ്യ് ഇങ്ങിനെ പ്രത്യുത്തരം പറഞ്ഞു: ''ശരി, എന്നാൽ നീ മുഹമ്മദിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവൻെറ പിരടക്ക് ചവിട്ടുകയും, അവൻെറ മുഖത്ത് തുപ്പുകയും ചെയ്യാതെ ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല.'' ഉഖ്ബത്ത് അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു! ഈ അവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: ''താൻ മക്കായിൽനിന്ന് വെളിയിൽ പോകുന്നപക്ഷം, തൻെറ തലക്കുമീതെ വാൾ വീഴാതെ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടാവുകയില്ല..'' തിരുമേനിയുടെ ഈ പ്രവചനം ശരിയായിരുന്നു. ഉഖ്ബത്ത് ബദ്റു യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെടുകയും, അലി (رضي الله عنه) അയാളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ഉണ്ടായി. ഉബയ്യാകട്ടെ, ഉഹദ് യുദ്ധത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ കരങ്ങളാൽ കുന്തംകൊണ്ട് കിട്ടിയ കുത്തുനിമിത്തം നരകാവകാശിയായി മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറഃ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''മനുഷ്യൻ അവൻെറ ചങ്ങാതിയുടെ മതത്തിലായി ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ്. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ഓരോരുവനും, താൻ ആരെയാണ് ചങ്ങാതിയായി- സുഹൃത്തായി-വെക്കേണ്ടതെന്ന് നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.'' **يخشر المرأ على دين خليله فلينظر احدكم من يخالله–رواه ابودود والترمذى**

وَقَالَ ٱلرَّسُولُ يَـٰرَبِّ إِنَّ قَوْمِى ٱتَّخَذُوا۟ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانَ مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾

30 റസൂൽ പറയുന്നു: ''എൻെറ രക്ഷിതാവേ, എൻെറ ജനങ്ങൾ ഈ ഖുർആനെ വർജ്ജിക്കപ്പെട്ടതാക്കിക്കളഞ്ഞു!''

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا مِّنَ ٱلْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

31 അപ്രകാരം തന്നെ, ഓരോ പ്രവാചകന്നും കുറ്റവാളികളിൽപെട്ട ഓരോ (തരം) ശത്രുവെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മാർഗ്ഗദർശകനായും, സഹായകനായും നിൻെറ രക്ഷിതാവ് തന്നെ മതി.

---

30 وَقَالَ الرَّسُولُ റസൂൽ പറയുന്നു, പറയുകയും ചെയ്തു. يَا رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ. إِنَّ قَوْمِي നിശ്ചയമായും എൻെറ ജനത. اتَّخَذُوا അവർ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. هَذَا الْقُرْآنَ ഈ ഖുർആനെ. مَهْجُورًا വർജ്ജിക്കപ്പെട്ടത്, പുറം തള്ളപ്പെട്ടത്, വെടിയപ്പെട്ടത്. 31 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. جَعَلْنَا നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. لِكُلِّ نَبِيٍّ എല്ലാ നബിമാർക്കും. عَدُوًّا ഓരോ ശത്രുവെ. مِّنَ الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളിൽപെട്ട. وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബ് തന്നെ മതി. هَادِيًا മാർഗ്ഗദർശകനായിട്ട്. وَنَصِيرًا സഹായകനായും.

തൗഹീദിലേക്കും, ഖുർആനിലേക്കും എല്ലാവിധേനയും ക്ഷണിച്ചുനോക്കിയിട്ടും ജനങ്ങൾ മർക്കടമുഷ്ടി കൈവിടാതിരിക്കുന്നത് കണ്ട് റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനോട് സങ്കടപ്പെടുകയാണ്: ''റബ്ബേ! എന്നെ നീ ഏതൊരു ജനതയിലേക്ക് നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവർ - എൻെറ സ്വന്തം ജനത-ഈ മഹത്തായ ഖുർആനെ പാടെ അവഗണിച്ച് പുറം തള്ളിയിരിക്കുയാണോ! നിൻെറ വാഗ്ദാനങ്ങളും, താക്കീതുകളും അവർ വിലവെക്കുന്നില്ല.....''

ഈ സങ്കടാവസ്ഥയിൽ നബി (ﷺ) ക്ക് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ ആശ്വാസം നൽകുന്നു: ''ഇത്തരം ശത്രുക്കൾ-നബിയേ-തനിക്ക് മാത്രമല്ല.പാപകൃത്യങ്ങളിലും, കുറ്റകരങ്ങളായ അഴിമതികളിലും മുഴുകിയിരുന്ന ഓരോ തരം ശത്രുക്കൾ എല്ലാ നബിമാർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവസാനം വിജയവും രക്ഷയും ലഭിക്കുന്നത് നബിമാർക്കും അവരുടെ അനുയായികൾക്കും തന്നെയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം ക്ഷമ കൈകൊള്ളുക. പ്രബോധന വിഷയിത്തിലാകട്ടെ, മറ്റു തുറകളിലാകട്ടെ, തനിക്കാവശ്യമായ സഹായം നൽകുവാനും തൻെറ രക്ഷിതാവായ ഞാൻ മാത്രം മതി. മറ്റാരും അതിനാവശ്യമില്ല. യഥാർത്ഥമായ മാർഗ്ഗദർശനവും, സഹായവും നൽകുവാൻ മറ്റാർക്കും സാധ്യവുമല്ല.''

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ ٱلْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَٰحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِۦ فُؤَادَكَ ۖ وَرَتَّلْنَٰهُ تَرْتِيلًا ﴿٣٢﴾

32 അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു: ''അദ്ദേഹത്തിന് [നബിക്ക്] ഖുർആൻ ഒട്ടാകെ ഒന്നായി ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്താണ്?'' എന്ന്! അപ്രകാരം (പല പ്രാവശ്യമായി അവതരിച്ചത്) തന്നെയാണ്. (നബിയേ) നിൻെറ ഹൃദയത്തെ അതുകൊണ്ട് നാം സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്) . നാം അത് ശരിക്ക് സാവകാശക്രമം ഓതിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

---

32 وَقَالَ പറയുന്നു, പറഞ്ഞു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لَوْلاَ نُزِّلَ എന്തുകൊണ്ട് ഇറക്കപ്പെട്ടില്ല, അവതരിപ്പിക്കപ്പെടരുതോ. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ, അദ്ദേഹത്തിന്. الْقُرْآنُ ഖുർആൻ. جُمْلَةً ഒട്ടാതെ, മൊത്തമായി. وَاحِدَةً ഒന്നായി, ഒരേ ഒരു. كَذَلِكَ അപ്രകാരംതന്നെ. لِنُثَبِّتَ നാം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനാണ് ഉറപ്പിക്കാൻവേണ്ടി. بِهِ അതുകൊണ്ട്. فُؤَادَكَ നിൻെറ ഹൃദയത്തെ. وَرَتَّلْنَاهُ നാമതിനെ സാവകാശക്രമം വായിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു, സാവകാശത്തിലാക്കിത്തന്നു. تَرْتِيلاً ഒരുതരം (ശരിക്കുള്ള) സാവകാശക്രമം.

നബി (ﷺ) യുടെയും, ഖുർആൻെറയും നേരെ, കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളെല്ലാം ആക്ഷേപത്തിനും കുതർക്കത്തിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക പതിവാക്കിയിരിക്കുന്ന ആ അവിശ്വാസികൾ ചോദിക്കുന്ന മറ്റൊരു ചോദ്യമാണിത്: ഖുർആൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് പല പ്രാവശ്യങ്ങളിലായി കുറേശ്ശെ മാത്രം അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? എന്തുകൊണ്ട് അത് ഒന്നായി ഒരേ പ്രാവശ്യം അവതരിക്കുന്നില്ല? ഈ ആക്ഷേപത്തിൽ യഹൂദർക്കും പ്രത്യേകം പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. തൗറാത്ത് മുതലായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഒരേ പ്രാവശ്യമായിട്ടാണ് അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണ് അവർ അതിന് അസ്പദമാക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, തൗറാത്തും ഇതര വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ഒരേപ്രാവശ്യമായിത്തന്നെ അവതരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന് ഖണ്ഡിതമായ തെളിവ് കാണുന്നില്ല. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഖുർആൻ സന്ദർഭോചിതം കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെയായി അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൻെറ കാരണമാണ് നമുക്ക് പരിശോധിക്കേണ്ടതുള്ളത്. അതിവിടെ ചുരുങ്ങിയ വാക്കിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ''നി

ൻെറ ഹൃദയത്തെ അതുകൊണ്ട് സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് വേണ്ടിയാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഉൗലിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം الاسراء....وقرآنا فرقناه لتقرأه على الناس على مكث ഖുർആനെ പല പ്രാവശ്യമായി വേറിട്ടവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് നീ അത് ജനങ്ങൾക്ക് സാവധാനത്തിൽ ഓതിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു എന്ന് സാരം. ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ ആലോചിക്കുമ്പോൾ, ഖുർആൻ ഒരേ പ്രാവശ്യത്തിൽ തന്നെ മുഴുവൻ ഭാഗവും അവതരിക്കാതെ പല ഗഡുക്കളായി അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ താഴെ കാണുന്ന ഗുണങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്:

1) നബി (ﷺ) എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്ത ആളായ സ്ഥിതിക്ക് ഖുർആൻ പഠിക്കുവാനും, മനഃപാഠമാക്കുവാനും അത് സഹായകമാകുന്നു. 2) മറവിയോ, അബദ്ധമോ, അവസരക്കുറവോ പിണയാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നു. 3) ഒറ്റപ്രാവശ്യമായി അവതരിക്കുന്ന പക്ഷം, ഖുർആനിലടങ്ങിയ നിയമങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ജനങ്ങൾ ഒരടിയായി അനുഷ്ഠിക്കുകയും, നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതായി വരും. ഇത് നബി (ﷺ) ക്കും ജനങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ വിഷമമുളവാക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ ദോഷം ഇല്ലാതാകുന്നു. 4) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ ഇടക്കിടെ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കലും, അതുമായി ജിബ്‌രീൽ(عليه السلام) ഇടക്കിടെവന്ന് നബി (ﷺ) യുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കലും നബി (ﷺ) യുടെ ഹൃദയദാർഢ്യത്തിനും, മനസ്സമാധാനത്തിനും ഉപയുക്തമാകുന്നു 5) ജനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കും, അപ്പപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്കും അതതവസരത്തിൽ തന്നെ ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ മുഖേന പരിഹാരമാർഗ്ഗം ലഭിക്കുന്നത് ജനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഫലവും ശുഷ്കാന്തിയും, പ്രചോദനവും ഉളവാക്കുന്നു. 6) ദീർഘകാലമായി അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില ആചാരങ്ങളും, വഴക്കങ്ങളും സമുദായത്തിൽനിന്ന് പെട്ടെന്ന് നിറുത്തലാക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അവയിൽ താൽക്കാലിക നിയമങ്ങൾവഴി ക്രമേണ അയവ് വരുത്തിയശേഷം, സ്ഥിരവും കണിശവുമായ നിയമ നടപടി അവതരിപ്പിക്കുകയും, പുതിയ ആചാരവും വഴക്കവും നിലവിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്‌വാൻ എളുപ്പമായിത്തീരുന്നു. 7) ഖുർആനോട് കിടനിൽക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരാൻ അതിൻെറ ശത്രുക്കളെ അത് വെല്ലുവിളിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ആ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുവാൻ വല്ലവരും മുതിരുന്ന പക്ഷം, അവർക്ക് അതിനുള്ള അവസരം നീണ്ടുനിൽക്കുവാനും, അവരുടെ പരാജയം കൂടുതൽ ബോധ്യപ്പെടുവാനും സഹായമായിത്തീരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ, പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും, ഗുണങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുതുകൊണ്ടാണ്, ഖുർആൻ ഒറ്റപ്രാവശ്യത്തിലായി അവതരിക്കാതെ-അവസരത്തിനും, സന്ദർഭത്തിനും അനുസരിച്ച് കുറേശ്ശെയായി-സാവകാശത്തിൽ അവതരിച്ച് 23 കൊല്ലക്കാലംകൊണ്ട് പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടത്. വിശുദ്ധഖുർആൻെറ പ്രത്യേകതകളിൽ ഒന്നാണതും.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾

33 (നബിയേ) അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ ഏതൊരു മാതൃകയും [ഏതുതരം പ്രശ്നവും] കൊണ്ടുവരുന്നതായാലും, നിനക്ക് യഥാർത്ഥവും, ഏറ്റവും നല്ലവിവരണവും നാം കൊണ്ടുവന്ന് തരാതിരിക്കയില്ല.

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾

34 തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളിലായി [തല കീഴായി] നരകത്തിലേക്ക് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നവരാകട്ടെ, അങ്ങനെയുള്ളവർ, സ്ഥാനം ഏറ്റവും ചീത്തപ്പെട്ടവരും, മാർഗ്ഗം ഏറ്റവും പിഴച്ചവരുമത്രെ.

33 وَلاَ يَأْتُونَكَ അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വരികയില്ല, കൊണ്ടുവരികയില്ല. بِمَثَلٍ ഒരു ഉപമയും കൊണ്ട്, മാതൃകയുമായി, ഉദാഹരണത്തെ (ഒരു പ്രശ്നവും) . إِلاَّ جِئْنَاكَ നിൻെറ അടുക്കൽ നാം വരാതെ, നിനക്ക് നാം കൊണ്ടുവരാതെ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട്, സത്യത്തെ, ന്യായ വുമായി. وَأَحْسَنَ ഏറ്റവും നല്ലതിനെയും, നല്ലതുകൊണ്ടും. تَفْسِيرًا വ്യാഖ്യാനം, വിവരണത്താൽ. 34 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. يُحْشَرُونَ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. عَلَى وُجُوهِهِمْ തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളിലായി. إِلَى جَهَنَّمَ (ജഹന്നമാകുന്ന) നരകത്തിലേക്ക്. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. شَرٌّ (ഏറ്റവും) മോശപ്പെട്ടവരാണ്, ചീത്തപ്പെട്ടവരാണ്. مَّكَانًا സ്ഥാനം, സ്ഥാനത്താൽ. وَأَضَلُّ ഏറ്റവും പിഴച്ചവരുമാണ്. سَبِيلاً വഴി, മാർഗ്ഗത്താൽ.

അവിശ്വാസികളുടെ പല ആരോപണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. തുടർന്നു അവർ രംഗത്തിറങ്ങുന്ന ഏതുതരം ആരോപണമാതൃകകളെയും, അവർ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു വരുന്ന ഏതുതരം പ്രശ്നങ്ങളെയും സത്യവും ന്യായവുമായ മാർഗ്ഗേണ തട്ടിത്തകർക്കു മാറ് ഏറ്റവും നല്ല വിവരണവും വ്യാഖ്യാനവും നാം നൽകുന്നതാണെന്ന് നബി (ﷺ) ക്ക് അല്ലാഹു ഉറപ്പുകൊടുക്കുന്നു. ആ മൽസരബുദ്ധികളുടെ പര്യവസാനം നരകത്തിലേക്കാണെന്നും, അവരെ അതിലേക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടത് ഏറ്റവും നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ മുഖംകുത്തി കിഴുക്കാന്തൂക്കായ സ്ഥിതിയിലായിക്കുമെന്നും, അവർ അങ്ങേഅറ്റം വഴിപിഴച്ചു ദുഷിച്ചു പോയിരിക്കയാണെന്നും അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ''ഖിയാമത്തുനാളിൽ ജനങ്ങൾ മൂന്ന് തരക്കാരായി ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടും: ഒരു തരക്കാർ കാൽനടക്കാരായി, മറ്റൊരു തരക്കാർ വാഹനപ്പുറത്തായി, വേറൊരു തരക്കാർ മുഖംകുത്തിയവരായി.'' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു; ''റസൂലേ, എങ്ങിനെയാണ് മുഖങ്ങളിൽ നടക്കുക?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അവരെ അവരുടെ കാലുകളിൽ നടത്തിയവന് നിശ്ചയമായും അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ നടത്തുവാനും കഴിവുള്ളവനാണ്. എന്നാൽ, (അറിഞ്ഞേക്കുക-അങ്ങിനെ മുഖംകുത്തി നടക്കുമ്പോൾ) എല്ലാ കല്ലുംമുള്ളും അവർ തങ്ങളുടെ മുഖംകൊണ്ടുതന്നെ സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ്.'' (തിർമദീ) ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) അനസ്(رضي الله عنه) വഴി നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം: ''എങ്ങിനെയാണ് അവിശ്വാസിയെ അവൻെറ മുഖത്തിൻമേലായി ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുക?'' എന്ന് നബി(ﷺ) യോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു;
اليس الذى امشاه على الرجلين فى الدنيا قادر على ان يمشيه على وجهه يوم القيمة–متفق عليه(ഇഹലോകത്തിൽ അവനെ രണ്ടുകാലിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ളവൻ, ഖിയാമത്തു നാളിൽ അവനെ അവൻെറ മുഖത്തിൻമേൽ നടത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവനല്ലയോ?!)

''ഇഹലോകത്തിൽ കാലിൻമേൽ നടത്തി'' എന്നും, ''ഖിയാമത്തുനാളിൽ മുഖത്തിൻ മേൽ നടത്തുവാൻ'' എന്നും ഈ ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പ്രയോഗിച്ചതിൽ ഒരു തത്വം ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം: ഈ ലോകത്തെ പ്രകൃതിചട്ടങ്ങളും, പരലോകത്തെ പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങളും ഒരേ മാനദണ്ഡംകൊണ്ട് അളന്നുകൂടാത്തതാണ്, ഭൗതിക നടപടിക്രമങ്ങളിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമായ നടപടികളും അവിടെ നടക്കുവാനിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നത്രെ അത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സൂചനയുടെ ഉദ്ദേശമില്ലെങ്കിൽ-അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവിനെ മാത്രം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്- ''കാലുകളിന്മേൽ നടത്തിയവൻ മുഖത്തിന്മേൽ നടത്തുവാൻ കഴിയുന്നവനല്ലയോ'' എന്നുമാത്രം പറയാമായിരുന്നുവല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവും, പരലോകത്തിലെ നടപടിക്രമങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ മുഖംകൊണ്ട് നടക്കുകയെന്നത് കേവലം അസംഭവ്യമൊന്നുമല്ല എന്ന് താൽപര്യം. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ, ചില പ്രവാചകൻമാരുടെയും അവരെ നിഷേധിച്ച ജനങ്ങളുടെയും കഥകൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വിഭാഗം . 4

35 മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെ തൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂനെ നാം സഹായിയായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهُۥٓ أَخَاهُ هَـٰرُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾

36 എന്നിട്ട് നാം (അവരോട്) പറഞ്ഞു: ''നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ആ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക് നിങ്ങൾ (രണ്ടുപേരും) പോയിക്കൊള്ളുക.'' (ജനത അവരെ വ്യാജമാക്കി.) അപ്പോൾ, അവരെ നാം പാടെ തകർത്തു നശിപ്പിച്ചു.

فَقُلْنَا ٱذْهَبَآ إِلَى ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا فَدَمَّرْنَـٰهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾

---

35 وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി, തീർച്ചയായും നല്കി. مُوسَى മൂസാ(നബി) ക്ക്. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു, നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറകൂടെ. أَخَاهُ هَارُونَ തൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂനെ. وَزِيرًا സഹായി, സഹായകനായി. 36 فَقُلْنَا എന്നിട്ട് നാം പറഞ്ഞു. اذْهَبَا രണ്ടുപേരും പോകുക. إِلَى الْقَوْمِ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക്. الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരായ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. فَدَمَّرْنَاهُمْ എന്നിട്ട് അവരെ നാം തകർത്തു. تَدْمِيرًا ഒരു തകർക്കൽ.

'നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ജനത' എന്ന് പറഞ്ഞത് ഫിർഔനെയും അവൻെറ ജനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അവരുടെ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. സൂ: ത്വാഹായിൽ അത് നാം സവിസ്തരം വായിച്ചുവല്ലോ.

37 നൂഹിൻെറ ജനങ്ങളെയും തന്നെ, അവർ റസൂലുകളെ വ്യാജമാക്കിയപ്പോൾ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു. അവരെ മനുഷ്യർക്ക് നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. അക്രമകാരികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നാം തയ്യാറാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا۟ ٱلرُّسُلَ أَغْرَقْنَـٰهُمْ وَجَعَلْنَـٰهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّـٰلِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

38 'ആദി'നെയും, 'ഥമൂദി'നെയും, 'റസ്സ്' കാരെയും, അതിനിടയിലായി അനേകം തലമുറകളെയും (നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്).

وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَأَصْحَـٰبَ ٱلرَّسِّ وَقُرُونًۢا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾

39 എല്ലാവർക്കുംതന്നെ, നാം ഉദാഹരണങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. (അവരത് നിരസിച്ചു കളഞ്ഞു;) എല്ലാവരെയും നാം പാടെ നശിപ്പിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു.

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ ٱلْأَمْثَـٰلَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾

37 وَقَوْمَ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനതയെയും തന്നെ. لَّمَّا كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കിയപ്പോൾ. الرُّسُلَ റസൂലുകളെ, ദൈവദൂതൻമാരെ. أَغْرَقْنَاهُمْ നാം അവരെ മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു) . وَجَعَلْنَاهُمْ അവരെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. لِلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്ക്, മനുഷ്യർക്ക്. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, ലക്ഷ്യം. وَأَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِلظَّالِمِينَ അക്രമകാരികൾക്ക്. عَذَابًا ശിക്ഷ. أَلِيمًا വേദനയേറിയ. 38 وَعَادًا ആദിനെയും. وَثَمُودَ ഥമൂദിനെയും. وَأَصْحَابَ الرَّسِّ റസ്സുകാരെയും. وَقُرُونًا തലമുറകളെയും, കാലക്കാരെയും. بَيْنَ ذَٰلِكَ അതിന്നിടയിൽ. كَثِيرًا വളരെ, അനേകം. 39 وَكُلًّا എല്ലാവർക്കും. ضَرَبْنَا لَهُ അവർക്ക് നാം വിവരിച്ചു കൊടുത്തു, ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. الْأَمْثَالَ ഉദാഹരണങ്ങൾ, ഉപമകൾ. وَكُلًّا എല്ലാവരെയും. تَبَّرْنَا നാം നശിപ്പിച്ചു, താറുമാറാക്കി. تَتْبِيرًا ഒരു നശിപ്പിക്കൽ, താറുമാറാക്കൽ.

ഹൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായമാണ് 'ആദ്,' ജനത, സ്വാലിഹ്(عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായമാണ് 'ഥമൂദ്' ജനത. 'റസ്സ്'കാർ (اصحاب الرس) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഏത് ജനതയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി നമുക്ക് പറയുവാൻ വയ്യ. 'റസ്സ്' എന്ന വാക്കിന് മതിൽ കെട്ടപ്പെടാത്ത കിണർ എന്നർത്ഥമുണ്ട്: ഒരു കിണറ്റിനരികെ (വെള്ളത്താവളത്തിൽ) വസിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് അവർക്ക് ഈ പേര് വന്നതെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. യമാമഃയിലോ മറ്റോ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യമാണ് 'റസ്സ്' എന്നും, ആ രാജ്യക്കാരാണ് ഇവരെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. الله اعلم ഏതായാലും, നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം തുടങ്ങി മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് മേൽ പറഞ്ഞവരും, അല്ലാത്തവരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വളരെ തലമുറകൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. പല ജനതയും അവരുടെ നബിമാരെ നിഷേധിക്കുകയും, അക്കാരണത്താൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തിനും ഭയങ്കര ശിക്ഷകൾക്കും പാത്രമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ഈ വസ്തുത ഈ മുശ്രിക്കുകളും ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയുമാണ് ഈ ആയത്തുകളുടെ താൽപര്യം.

എല്ലാവർക്കും ഉദാഹരണങ്ങൾ (الامثال) വിവരിച്ചു കൊടുത്തുവെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, ഉപമകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും സഹിതം ആവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയെന്നാകുന്നു. അത് നിഷേധിക്കുകയും, ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതു മൂലമാണ് എല്ലാവരും ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായതും. എന്നാൽ, എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലെയും അംഗങ്ങൾ മുഴുവനും ശിക്ഷ മൂലം നശിക്കുകയുണ്ടായെന്ന് ധരിച്ചുകൂടാ. മിക്ക സമുദായത്തിലും അതത് നബിമാരിൽ വിശ്വസിച്ച ഭാഗ്യവാൻമാർ ഏറെക്കുറെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം പൊതുശിക്ഷകളിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വസ്തുത ഖുർആനിൽ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ച് കാണാവുന്നതാണ്. നൂഹിൻെറ ജനത 'റസൂലുകളെ' വ്യാജമാക്കി എന്ന് (ബഹുവചന രൂപത്തിൽ) പറഞ്ഞത് ഒരു പ്രത്യേക റസൂലിനെ വ്യാജമാക്കുന്നതും, എല്ലാ റസൂലുകളെയും വ്യാജമാക്കുന്നതും ഒരുപോലെയായതുകൊണ്ടാകുന്നു. കാരണം, എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരുടെയും പ്രബോധനതത്വം ഒന്നാണല്ലോ. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണ്, എല്ലാ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കൽ നമുക്ക് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടരിക്കുന്നതും.

മേലെ പേരെടുത്ത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ സംഭവങ്ങൾ ഹിജാസിലെ അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പരിചയം ഇല്ലാത്തവയായിരിക്കാം. എന്നാൽ, ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായത്തിൻെറ സംഭവം അങ്ങനെയല്ല. അതിൻെറ അറികുറികളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇന്നും വ്യക്തമാംവണ്ണം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. അറബികൾ അവരുടെ ഉഷ്ണകാലത്തെ (ശാമിലേക്കുള്ള) യാത്രകളിൽ അത് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആകയാൽ, ആ സംഭവത്തെ ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَلَقَدْ أَتَوْا۟ عَلَى ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِىٓ أُمْطِرَتْ مَطَرَ ٱلسَّوْءِ ۚ أَفَلَمْ يَكُونُوا۟ يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾

40 നിശ്ചയമായും, (ആ) ചീത്ത മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട നാട്ടിലൂടെ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, അവരത് കണ്ടിരുന്നില്ലേ?! (കാണായ്കയല്ല-) പക്ഷേ, അവർ പുനരുത്ഥാനത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കാതായിരിക്കയാണ്. [അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും അത് കണ്ടു വന്നിട്ടും അവർ ചിന്തിച്ച് പാഠം പഠിക്കാതിരിക്കുന്നത്.]

---

40 وَلَقَدْ أَتَوْا തീർച്ചയായും അവർ വന്നിട്ടുണ്ട്, ചെന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. عَلَى الْقَرْيَةِ നാട്ടിൽ, രാജ്യത്തൂടെ. الَّتِي أُمْطِرَتْ മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായ. مَطَرَ السَّوْءِ ചീത്തമഴ, ദുഷിച്ചമഴ. أَفَلَمْ يَكُونُوا അപ്പോൾ അവരായിരുന്നില്ലേ, അവരല്ലേ. يَرَوْنَهَا അതിനെ കാണും. بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും. كَانُوا അവരാകുന്നു, ആയിരുന്നു. لاَ يَرْجُونَ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ, കരുതാതെ, ഭയപ്പെടാത്ത(വർ) . نُشُورًا പുനുരുത്ഥാനത്തെ, പുനർജീവിതത്തെ.

ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ രാജ്യം അടിമേലായി മറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനെയാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചത്. അവരിൽ അഗ്നിയാലുള്ള ഒരു ശരവർഷം ഉണ്ടായതും മറ്റും സൂറത്തുൽ അമ്പിയാഇൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ശരവർഷത്തെപ്പറ്റിയാണ് 'ചീത്തമഴ' (**مطر السوء**) എന്ന് പറഞ്ഞത്.

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا ٱلَّذِى بَعَثَ ٱللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

41 (നബിയേ) അവർ നിന്നെ കാണുമ്പോൾ, നിന്നെ ഒരു പരിഹാസപാത്രമല്ലാതെ അവർ ആക്കുന്നില്ല: ''ഇവനാണോ, അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവൻ?!-

إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَآ أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ ٱلْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

42 ''നമ്മുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ നിന്ന്- നാം അവയിൽ സ്ഥിരചിത്തത കൈക്കൊണ്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ- ഇവൻ നമ്മെ നിശ്ചയമായും വഴിതെറ്റിച്ചുകളയുമായിരുന്നു!'' (എന്നിങ്ങിനെ പറയും) അവർ ശിക്ഷയെ കാണുന്ന സമയത്ത് അവർക്കറിയാറാകും: ആരാണ് ഏറ്റവും വഴിപിഴച്ചിട്ടുള്ളവരെന്ന്!

---

41 وَإِذَا رَأَوْكَ അവർ നിന്നെ കണ്ടാൽ, കാണുമ്പോൾ. إِن يَتَّخِذُونَكَ നിന്നെ അവർ ആക്കുകയില്ല. إِلاَّ هُزُوًا പരിഹാസം (പരിഹാസപാത്രം) അല്ലാതെ. أَهَذَا ഇവനാണോ. الَّذِي യാതൊരുത്തൻ. بَعَثَ اللهُ അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള. رَسُولاً റസൂലായി, ദൂതനായി. 42 إِن كَادَ നിശ്ചയമായും ആയേക്കുമായിരുന്നു. لَيُضِلُّنَا അവൻ നമ്മെ വഴി തെറ്റിക്കുക. عَنْ آلِهَتِنَا നമ്മുടെ ആരാധ്യൻമാരിൽ (ദൈവങ്ങളിൽ) നിന്ന്. لَوْلاَ أَن صَبَرْنَا നാം ക്ഷമ (സ്ഥിരചിത്തത) കൈകൊണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. عَلَيْهَا അവയിൽ. وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ അവർക്ക് അറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും. حِينَ يَرَوْنَ അവർ കാണുന്ന സമയത്ത്. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. مَنْ أَضَلُّ ആരാണ് ഏറ്റം പിഴച്ചവർ. سَبِيلاً മാർഗ്ഗം, വഴി.

അവിശ്വാസികൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല അപവാദങ്ങളുടെയും, ആക്ഷേപങ്ങളുടെയും മാതൃകകൾ ഇതിനുമുമ്പ് അല്ലാഹു വിവരിച്ചു. അവകൊണ്ടൊന്നും അവർ

മതിയാക്കുന്നില്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ പരിഹസിക്കുകയും, തെറി പറയുകയും അവരുടെ സ്വഭാവമാണ്. ആ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. എത്രത്തോളം പുച്ഛത്തിലും, അവഹേളന രൂപത്തിലുമാണ് അവർ തിരുമേനിയോട് പെരുമാറിയതെന്ന് ഈ ഒരേ ഉദാഹരണത്തിൽനിന്നും, അവർ പ്രയോഗിച്ച വാക്കുകളിൽനിന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അതേ സമയത്ത് തന്നെ. മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യവും അതിൽ നിഴലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ തൗഹീദിലേക്കുള്ള ക്ഷണം വളരെയധികം ഊർജ്ജിതമായിരുന്നുവെന്നും, അവരിൽ അത് ധാരാളം അമ്പരപ്പും, കോളിളക്കവും ഉളവാക്കിയിരുന്നുവെന്നും അതിൽനിന്നും ധ്വനിക്കുന്നു. എന്തുതന്നെ വന്നാലും, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കണമെന്ന ഒരേ വാശിയും, സത്യം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന മർക്കടമുഷ്ടിയുംകൊണ്ട് മാത്രമാണ് അവർ നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്നാണല്ലോ 'നാം അവയിൽ സ്ഥിരചിത്തത കൈകൊണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ' لولا ان صبرنا عليها എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ആശ്ചര്യംതന്നെ! മർക്കടമുഷ്ടിക്കുണ്ടോ വല്ല ചികിൽസയും?!

أَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَـٰهَهُۥ هَوَىٰهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

43 തന്റെ ഇച്ഛയെ തന്റെ 'ഇലാഹാ'ക്കി [ആരാധ്യവസ്തുവാക്കി]വെച്ചിട്ടുള്ളവനെ നീ കണ്ടുവോ?! എന്നിരിക്കെ, നീ അവന്റെമേൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവനാകുമോ?!

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَٱلْأَنْعَـٰمِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

44 അതല്ല, അവരിൽ അധികമാളുകളും കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്നോ, മനസ്സിരുത്തുന്നുണ്ടെന്നോ നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ?! അവർ കന്നുകാലികളെപ്പോലെയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; അത്രയുമല്ല, അവർ (അവയെക്കാൾ) കൂടുതൽ വഴിപിഴച്ചവരത്രെ.

---

43 أَرَأَيْتَ നീ കണ്ടുവോ. مَنِ اتَّخَذَ ആക്കിയവനെ. إِلَهَهُ തന്റെ ഇലാഹു, അവന്റെ ദൈവം, ആരാധ്യവസ്തു. هَوَاهُ തന്റെ ഇച്ഛയെ, തന്നിഷ്ടത്തെ. أَفَأَنتَ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) നീയുണ്ടോ. تَكُونُ ആകുന്നു (നീ ആകുമോ) . عَلَيْهِ അവന്ന്, അവന്റെ മേൽ. وَكِيلاً ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവൻ, ഭരമേറ്റവൻ. 44 أَمْ അതോ, അതല്ല, അല്ലാത്തപക്ഷം, അഥവാ. تَحْسَبُ നീ വിചാരിക്കുന്നോ, ഭാവിക്കുന്നോ. أَنَّ أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികമാളും ആണെന്ന്. يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കുന്നു (എന്ന്) . أَوْ يَعْقِلُونَ അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിരുത്തുന്നു, ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നു, ഗ്രഹിക്കുന്നു (എന്ന്) . إِنْ هُمْ അവരല്ല. إِلاَّ كَالأَنْعَامِ കന്നുകാലികളെ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെ) പ്പോലെയല്ലാതെ. بَلْ هُمْ എങ്കിലും (അത്രയുമല്ല) അവർ. أَضَلُّ കൂടുതൽ പിഴച്ചവരാണ്. سَبِيلاً വഴി, മാർഗ്ഗം.

പ്രമാണങ്ങളും, ലക്ഷ്യങ്ങളും വകവെക്കാതെ, ദേഹേച്ഛയും, തന്നിഷ്ടവും ആധാരമാക്കീ ജീവിതം നയിക്കുന്നവൻ അതിനെ ഒരു തരത്തിൽ തന്റെ ദൈവമാക്കി വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ സംസ്കരിക്കുവാനോ, അവരുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുവാനോ സാധ്യമാകുന്നതല്ല. കാരണം-തുടർന്ന് പറയുന്നതുപോലെ-അവർക്ക് മനസ്സാക്ഷിയും, മനുഷ്യത്വപരമായ വിവേചനവും നഷ്ടപ്പെട്ട് തനി മൃഗതുല്യരായിരിക്കുകയാണ്.

'ജാഹിലിയ്യാ' കാലത്ത് (ഇസ്ലാമിനുമുമ്പ് അജ്ഞാനകാലത്ത്) ചില ആളുകൾ, കുറേ കാലം ഒരു കല്ലിനെ ആരാധ്യവസ്തുവായി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അതിനെക്കാൾ നല്ലതായ വേറൊരു കല്ല് കാണുമ്പോൾ, ആദ്യത്തേതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് ആ പുതിയ കല്ല് തൽസ്ഥാനത്ത്

പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ആരാധിച്ചു വരുക പതിവുവണ്ടായിരുന്നു. ഇത്തരം സമ്പ്രദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ഇച്ഛയെ ഇലാഹാക്കി' എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. പ്രസിദ്ധ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) ഈ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. അപ്പോൾ, തത്വദീക്ഷയും വിവേചന ബുദ്ധിയും കൂടാതെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ- വിഗ്രഹങ്ങളോ, ദേവീദേവൻമാരോ, മനുഷ്യരോ, പ്രതിമകളോ, ഭൂതങ്ങളോ, ചിഹ്നങ്ങളോ ഏതായാലും ശരി-സ്വീകരിക്കുന്നവരെല്ലാം ഈ അക്ഷേപത്തിന് വിധേയരാകുന്നു.

ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (ابن كثير–رح) ഇതിനെക്കാൾ വിപുലമായ ഒരർത്ഥത്തിലാണ് ഈ വാക്യം വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ഒരാൾക്ക് നന്നായി തോന്നുകയും, തൻെറ ഇച്ഛയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത് നല്ലതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, ആ കാര്യം തൻെറ മതവും, ആദർശവുമായി കണക്കാക്കുക.'' ഇതാണ് അദ്ദേഹം 'ഇച്ഛയെ ഇലാഹാക്കുക' എന്നതിന് കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനം. ഇച്ഛക്കൊത്ത ആശയാദർശങ്ങളും, തന്നിഷ്ടത്തിനനുകൂലമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നവരും, സൗഖ്യ ജീവിതം, ആഡംബരം, സമ്പത്ത്, പ്രേമം, കാമം, വിനോദം, പന്തയം ആദിയായവയിൽ മനം ലയിച്ചവരും ഈ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം അതതിനെ ഇലാഹാക്കിയവരാണെന്ന് പറയാം. ഇതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെയാണ് നബി(ﷺ) ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തതും:

تعس عبدالدينار وعبد الدرهم وعبدالخميصة اناعطى رضي وان لم يعط سخط الخ –رواه البخاري

പൊൻപണത്തിൻെറ അടിമയും, വെള്ളിപ്പണത്തിൻെറ അടിമയും, പട്ടുപുതപ്പിൻെറ (സുഖപ്രിയനായ) അടിമയും കഷ്ടനഷ്ടത്തിൽ പെട്ടുപോയി. അവന് (ഉദ്ദേശിച്ചത്) കിട്ടിയാൽ തൃപ്തിപ്പെടും, കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കുപിതനാകും..എന്ന് സാരം.

രണ്ടാമത്തെ വചനം, ഇത്തരക്കാർ വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യപ്രായരല്ലെന്നും, മൃഗപ്രായരാണെന്നും-അത്രയുമല്ല, അതിനെക്കാൾ നികൃഷ്ടരാണെന്നുതന്നെ-സമർത്ഥിക്കുകയാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവർക്ക് വിശേഷ ബുദ്ധിയുണ്ട്. കേൾക്കുന്ന കാതുകളുമുണ്ട് പക്ഷെ, ഉപദേശങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവർ ചെവിക്കൊണ്ട് ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. സത്യാസത്യങ്ങളും, ന്യായാന്യായങ്ങളും ചിന്തിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല. ഈ നിലക്ക് അവർ ആടുമാടുകൾക്ക് സമമാണ്. എന്നാൽ, അല്പംകൂടി മുന്നോട്ടുപോയി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ, മൃഗങ്ങൾ താരതമ്യേന ഇവരിലും ഭേദമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവക്ക് വിശേഷബുദ്ധിയും, വിവേചനശക്തിയുമില്ല. എന്നിട്ടുപോലും, അവയുടെ നിത്യവൃത്തികൾ അവ യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുന്നു; അവയുടെ പ്രകൃതിക്ക് യോജ്യമാംവണ്ണം ഓരോന്നും, അതതിൻെറ രക്ഷാമാർഗ്ഗം തേടുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അതതിനെ പോറ്റുന്ന യജമാനൻെറ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ സത്യവിശ്വാസികളല്ലെങ്കിൽ സത്യനിഷേധികളുമല്ല. അതേ സമയത്ത് ഈ ഇച്ഛാപൂജകൻമാരാകട്ടെ, അവരുടെ സ്രഷ്ടാവും, അന്നദാതാവും, നിയന്താവും, രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; അവൻെറ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങൾ മാനിക്കുന്നുമില്ല; അവനോട് കൂറും ഭക്തിയും കാണിക്കുന്നുമില്ല; വരുവാനിരിക്കുന്ന മഹാവിപത്തുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നുമില്ല. അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും അവർ കന്നുകാലിമൃഗങ്ങളെക്കാൾ വഴിപിഴച്ചവരാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

തുടർന്നുള്ള കുറെ ആയത്തുകളിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യത്തെയും നിത്യാനുഗ്രഹങ്ങളെയും സ്ഥാപിക്കുന്ന അഞ്ച് പ്രധാന പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു. അവ ഓരൊന്നും, അല്പമെങ്കിലും ബുദ്ധികൊടുത്ത് ചിന്തിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന പരമാർത്ഥങ്ങളാകുന്നു. ഒന്നാമത്തേത്:-

വിഭാഗം 5

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ ٱلظِّلَّ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهُۥ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا ٱلشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾

45 (മനുഷ്യാ) നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക്-എങ്ങനെയാണ് അവൻ നിഴലിനെ വ്യാപിപ്പിച്ചതെന്ന്-നീ നോക്കുന്നില്ലേ?! അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനെ നിശ്ചലമാക്കുമായിരുന്നു. പിന്നെ, നാം (അല്ലാഹു) സൂര്യനെ അതിന് ലക്ഷ്യമാക്കി (അടയാളമാക്കി) യിരിക്കുന്നു;

ثُمَّ قَبَضْنَٰهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾

46 പിന്നീട്, നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് നാം അതിനെ കുറേശ്ശെയായി പിടിച്ചെടുത്തു (ചുരുക്കി) കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നു

---

45 أَلَمْ تَرَ നീ നോക്കുന്നില്ലേ, കാണുന്നില്ലേ. إِلَى رَبِّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക്. كَيْفَ എങ്ങനെയാണ്. مَدَّ അവൻ വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്, നീട്ടിയിരിക്കുന്നത് (എന്ന്) . الظِّلَّ നിഴലിനെ, തണലിനെ. وَلَوْ شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിന്നുവെങ്കിൽ. لَجَعَلَهُ അതിനെ അവൻ ആക്കുമായിരുന്നു. سَاكِنًا നിശ്ചലം, അടങ്ങിയത്. ثُمَّ പിന്നെ. جَعَلْنَا നാം ആക്കി. الشَّمْسَ സൂര്യനെ. عَلَيْهِ അതിന്, അതിൻമേൽ. دَلِيلاً ലക്ഷ്യം, അടയാളം, അറിയിക്കുന്നത്. 46 ثُمَّ قَبَضْنَاهُ പിന്നെ നാം അതിനെ പിടിച്ചു, പിടിച്ചെടുത്തു. إِلَيْنَا നമ്മിലേക്ക്. قَبْضًا ഒരു പിടുത്തം. يَسِيرًا കുറേശ്ശെ, ലഘുവായി, അല്പമായ.

الظل . (ളില്ല്) എന്ന പദത്തെയാണ് 'നിഴൽ' എന്ന് വിവർത്തനം ചെയതത്. 'തണൽ, ഛായ, പ്രതിച്ഛായ, പ്രതിബിംബം' എന്നൊക്കെ അതിന് അർത്ഥം വരും. പ്രഭാതം മുതൽ സൂര്യോദയം വരെ ഭൂമിയിൽ വ്യാപകമായി തണലുണ്ടായിരിക്കും. ഉദയത്തോടുകൂടി തണൽ നീങ്ങി വെയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. അപ്പോഴാണ് അതിന് മുമ്പത്തെ അവസ്ഥാവിശേഷം തികച്ചും വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുക. ഒന്നിൻെറ എതിരുവശം കാണുമ്പോഴാണല്ലോ മുൻസ്ഥിതി കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നത്.(*) അനന്തരം ഉദയം കഴിഞ്ഞാൽ അസ്തമനം വരെ സ്ഥൂല വസ്തുക്കൾക്കെല്ലാം നിഴൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. സൂര്യനില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതറിയപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. ഈ രണ്ടിനും പുറമെ മൂന്നാമതൊരു തരം നിഴലും നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതത്രെ, കൂടുതൽ വ്യാപകമായത്. ഭൂമിയുടെ പകുതിഭാഗം നിത്യേന സൂര്യന് പ്രതിമുഖമായി നിന്ന്, നിഴൽ മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഥവാ രാത്രിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം രാത്രിയാകുന്ന നിഴലും പകലും തമ്മിൽ വേർതിരിയുന്നു. ഏതുതരം നിഴലോ, തണലോ ആയിരുന്നാലും ശരി, അതിനെ കാഴ്ചയിൽ വേർതിരിച്ചു കാട്ടിത്തരുന്ന ലക്ഷ്യം സൂര്യനത്രെ. സൂര്യനില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ലോകം സദാ ഒരേ അവസ്ഥയിൽത്തന്നെ നിഴൽമൂടി അവശേഷിക്കുമായിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞതിനെക്കാൾ വിപുലമായ ഒരു നിഴലും ഇവിടെ വിഭാവനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഭൂമിയെയും, ചന്ദ്രനെയും പോലെ സ്വയം പ്രകാശിതമല്ലാത്ത ഗോളങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ഇരുളും നിഴലും, നിറഞ്ഞവയാണ്. നമ്മുടെ സൂര്യനടക്കം നഭോമണ്ഡലത്തിലുള്ള അനേകായിരം സൂര്യഗോളങ്ങൾ സ്വയം പ്രകാശിതങ്ങളുമാണ്. നമ്മുടെ സൂര്യനിൽ നിന്നാണ് നമ്മുടെ ഭൂമിക്കും മറ്റുചില ഗോളങ്ങൾക്കും വെളിച്ചം കിട്ടുന്നത്. സൂര്യനില്ലാത്തപക്ഷം, ഭൂമിയും ചന്ദ്രനുമെല്ലാം നമുക്ക് ഗോചരങ്ങളാകുമായിരുന്നില്ല.

---

* وبضدها تتبين الاشياء (എതിരുവശം കൊണ്ടാണ് വസ്തുക്കൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തിരിച്ചറിയുന്നത്) എന്നൊരു കവി പറഞ്ഞത് വാസ്തവം.

സൂര്യൻ ഇല്ലെന്നോ, അതിന് സഞ്ചാരമില്ലെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രകാശമില്ലെന്നോ സങ്കൽപിക്കുക, അതുമല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയും സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശമയമാണെന്ന് വെക്കുക: എന്നാൽ ഈ ലോകപ്രകൃതിയിൽ നേരിടാനിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരിക്കും?! ആലോചിച്ച് നോക്കുക. മനുഷ്യരാൽ അത് നിർണ്ണയിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. രാപ്പകൽ ഇല്ലാതുകുന്നു, ചൂടും തണുപ്പും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു, സമയനിർണ്ണയം അസാദ്ധ്യമാകുന്നു, അങ്ങിനെ പലതും. ചുരുക്കത്തിൽ ലോകവ്യവസ്ഥ പാടെ വ്യത്യാസപ്പെടും. അതുപോലെത്തന്നെ, കറുത്തിരുണ്ട അർദ്ധരാത്രിമാറി ഒരു നൊടിയിടയൽ പെട്ടന്ന് പ്രകാശം തിളങ്ങുന്ന-മദ്ധ്യാഹ്നം അനുഭവപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മറിച്ചോ സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക! വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുന്ന-അനേകതരം ജോലിത്തിരക്കുകളിൽ വ്യാപൃതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന-ജനകോടികളുടെ ജീവിത്തിൽ അതെന്തുമാത്രം സംഭ്രമജനകമായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ പോലും പ്രയാസം. ‘അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അതിനെ (നിഴലിനെ) നിശ്ചചലമാക്കുമായിരുന്നു’ എന്നും, പിന്നീട് നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് അതിനെ കുറേശ്ശെയായി പിടിച്ചെടുത്തു കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ രഹസ്യം ഇതിൽനിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉറ്റാലോചിക്കുമ്പോഴാണ്, ഈ സൂറത്തിലെ 2-ാം വചനത്തിൽ ‘‘എല്ലാ വസ്തുവെയും അവൻ സൃഷ്ടിച്ച് അതിന് ശരിയായ നിർണ്ണയം ചെയ്തരിക്കുന്നു’’ (وخلق كل شيئ فقدره تقديرا) എന്നതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ അന്തരംഗത്തിന്റെ വിശാലതയും, അർത്ഥവ്യാപ്തിയും നമുക്ക് ഏറെക്കുറെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുക والله الموافق അടുത്ത വചനത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِبَاسًا وَٱلنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ ٱلنَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾

47 അവനത്രെ, നിങ്ങൾക്ക് രാത്രിയെ ഒരു വസ്ത്രവും, ഉറക്ക് ഒരു വിശ്രമവും (അഥവാ മരണവും) ആക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവൻ. പകലിനെ അവൻ ഒരു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും (അഥവാ വ്യാപാരയോഗ്യവും) ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

---

47 وَهُوَ الَّذِي അവനാണ് യാതൊരുവൻ. جَعَلَ അവൻ ആക്കി. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. لِبَاسًا വസ്ത്രം, ഉടുപ്പ്. وَالنَّوْمَ ഉറക്കിനെ. سُبَاتًا വിശ്രമം, ആശ്വാസം, നിശ്ചലാവസ്ഥ. وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു. النَّهَارَ പകലിനെ. نُشُورًا എഴുന്നേൽപ്പ്, പുനരെഴുന്നേൽപ്പ്, പുറപ്പാട്, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്.

വസ്ത്രം മനുഷ്യന് നഗ്നത മറയ്ക്കുവാനും, ദേഹരക്ഷക്കും ഉപകരിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ രാത്രിയും നമുക്ക് മറവും രക്ഷയും നൽകുന്നു, വസ്ത്രം അത് ധരിച്ച് വ്യക്തിക്കുമാത്രം ഉപകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, രാത്രിയാകുന്ന വസ്ത്രം പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. ഉറക്കാകട്ടെ, അതൊരു വിശ്രമമാണ്. ഒരു കണക്കിൽ അത് ഒരുതരം മരണമാണെന്ന് പറയാം. കുറെ നേരത്തേക്ക് അത് നമ്മുടെ ചലനങ്ങളും, പ്രവർത്തനങ്ങളും, ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങളും അടക്കിവെച്ച് നമ്മെ നിശ്ചേഷ്ടരാക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ നമുക്ക് പദാർത്ഥ ലോകവുമായി ബോധപൂർവ്വമായ ഒരു ബന്ധവുമില്ലാതാകുന്നു. വല്ല ബന്ധവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് സ്വപ്നം വഴി ആത്മീയലോകത്തോടായിരിക്കും. ഈ നിലക്ക് നിദ്ര ഒരു മരണം തന്നെ. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ശാരീരികവും മാനസികവുമായ ക്ഷീണവും തളർച്ചയും മാറ്റി ഒരു പുതിയ ഉൻമേഷവും ചൈതന്യവും വീണ്ടെടുക്കുവാനും, പരിഹാരം കാണാതെ തലയിലേറ്റി നടക്കുന്ന എത്രയോ വിചാരവികാരാദിശല്യങ്ങളെ അൽപനേരം

ഒരു അത്താണിയില്‍ ഇറക്കിവെച്ച് അത്മാവിന് സൈ്വരവിഹാരം നടത്താനും നിദ്ര സഹായിക്കുന്നു-അല്ല, നിര്‍ബന്ധിക്കുന്നു. ഈ നിലക്ക് അതൊരു വമ്പിച്ച വിശ്രമവും ആകുന്നു. കുറച്ചു ദിവസമോ, മണിക്കൂറുകളോ ഉറങ്ങുവാന്‍ കഴിയാതെ വന്നാലത്തെ ദുരവസ്ഥ ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഉറങ്ങുവാന്‍ പറ്റിയ മറവും, സ്വസ്ഥതയും, അനുകൂലമായ പൊതു പരിതസ്ഥിതികളും രാത്രിയിലാണുള്ളത്. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു നമുക്ക് രാത്രിയെ വസ്ത്രവും, നിദ്രയെ വിശ്രമവുമാക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്.

മനുഷ്യന്‍-ഇതരജീവികളെപ്പോലെത്തന്നെ-അവന്‍െറ ഉപജീവനമാര്‍ഗ്ഗം അന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ല, അവന് ആയിരമായിരം തുറകളില്‍ വ്യാപരിക്കുകയും, വിഹരിക്കുകയും വേണം-വിശ്രമിച്ചാല്‍ മാത്രം പോര. അതുകൊണ്ട് സമയമെല്ലാം രാത്രിയായിരുന്നാല്‍ അവന് ജീവിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. അവന്‍െറ ആവശ്യങ്ങള്‍ ഭൂമി മുഴുവനും പരന്നുകിടക്കുകയാണ്. അല്ല, അന്തരീക്ഷത്തിലും ഉപരിയാകാശത്തും അവന് സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവരും. ഇതിനായി അല്ലാഹു അവന് പകലിനെ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും, അവന്‍െറ ആവശ്യങ്ങള്‍ നിര്‍വ്വഹിക്കുമാറ് അതിനെ പാകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അനുദിനം രാത്രിയില്‍ നിദ്രയാകുന്ന മരണവിശ്രമം ആസ്വദിച്ച ശേഷം അതില്‍ നിന്ന് പ്രഭാതവേളയില്‍ അവന്‍ പുനരെഴുന്നേല്‍ക്കുകയും, അടുത്ത രാത്രിവരെ ജീവിതയാത്ര തുടര്‍ന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. മൂന്നാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തം ഇതാണ്:-

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ ٱلرِّيَـٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِۦ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾

48 തന്‍െറ (മഴവര്‍ഷമാകുന്ന) കാരുണ്യത്തിന്‍െറ മുമ്പില്‍, സന്തോഷവാര്‍ത്തയെന്ന നിലക്ക് കാറ്റുകളെ അയച്ചിട്ടുള്ളവനും അവന്‍ [അല്ലാഹു] തന്നെ. ആകാശത്തു നിന്നും നാം [അല്ലാഹു] വളരെ ശുദ്ധമായ ജലം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

لِّنُحْـِۧىَ بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُۥ مِمَّا خَلَقْنَآ أَنْعَـٰمًا وَأَنَاسِىَّ كَثِيرًا ﴿٤٩﴾

49 -നിര്‍ജ്ജീവമായ രാജ്യത്തെ അതുകൊണ്ട് നാം ജീവിപ്പിക്കുവാനും, നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതില്‍പെട്ട കന്നുകാലികള്‍ക്കും, വളരെ അധികം ജനങ്ങള്‍ക്കും അത് കുടിപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അത്)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَـٰهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا۟ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾

50 അവര്‍ ആലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടതിനായി, നിശ്ചയമായും അവര്‍ക്കിടയില്‍ നാം അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാല്‍, ജനങ്ങളില്‍ അധികഭാഗവും നന്ദികേട് ചെയ്വാനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയാണ്!

---

48 وَهُوَ അവന്‍ തന്നെയാണ്. الَّذِي أَرْسَلَ അയച്ചവന്‍, നിയോഗിച്ചവന്‍. الرِّيَاحَ കാറ്റുകളെ. بُشْرًا സന്തോഷവാര്‍ത്തയായി. بَيْنَ يَدَيْ മുമ്പില്‍, മുന്നില്‍. رَحْمَتِهِ അവന്‍െറ കാരുണ്യത്തിന്‍െറ (മഴയുടെ) . وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് (ഉപരിഭാഗത്ത്നിന്ന്) . مَاءً വെള്ളം. طَهُورًا അതിശുദ്ധമായ. 49 لِنُحْيِيَ നാം ജീവിപ്പിക്കുവാന്‍ വേണ്ടി. بِهِ അതുകൊണ്ട്. بَلْدَةً രാജ്യത്തെ. مَيْتًا നിര്‍ജ്ജീവമായ. وَنُسْقِيَهُ അതിനെ കുടിപ്പിക്കുവാനും, കുടിപ്പാന്‍ കൊടുക്കുവാനും. مِمَّا خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചതില്‍പെട്ട. أَنْعَامًا കന്നുകാലികള്‍ക്ക്. وَأَنَاسِيَّ മനുഷ്യര്‍ക്കും. كَثِيرًا വളരെയധികം. 50 وَلَقَدْ തീര്‍ച്ചയായും, തിട്ടമായും. صَرَّفْنَاهُ അതിനെ നാം വിഹിതം ചെയ്തു,

കൈകാര്യം ചെയ്തു. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. لِيَذَّكَّرُوا അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി. فَأَبَى എന്നാൽ വിസമ്മതിച്ചു കൂട്ടാക്കാതായി. أَكْثَرُ النَّاسِ ജനങ്ങളിൽ അധികവും. إِلَّا كُفُورًا നന്ദികേടിനെയല്ലാതെ.

അല്ലാഹുവിൻെറ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിമഹത്തായ ഒരനുഗ്രഹമത്രെ മഴവർഷം. അതുകൊണ്ടാണ് മഴയെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'അവൻെറ കാരുണ്യം' (رحمته) എന്ന് പറഞ്ഞത്. മഴ വർഷിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന സന്തോഷവാർത്തയെന്നോണം, മഴക്കുമുമ്പായി കാറ്റുവീശുക പതിവാണല്ലോ. മഴവെള്ളംകൊണ്ട് അനേകം ഗുണങ്ങളുള്ളതിൽ പ്രധാനമായ മൂന്നു ഗുണങ്ങളെ അല്ലാഹു ഇവിടെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

1) അത് വളരെ ശുദ്ധമായത് (طهور) ആകുന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലും, ജീവശാസ്ത്രത്തിലും, ആരോഗ്യരംഗത്തുമെല്ലാം ശുദ്ധജലത്തിനുള്ള സ്ഥാനം വമ്പിച്ചതാകുന്നു. പ്രായോഗിക രംഗത്ത് ഇതരവസ്തുക്കളെ അപേക്ഷിച്ച് ജലത്തിൻെറ ശുദ്ധത കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ആകയാൽ, ബാഹ്യമായ മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും, ആന്തരികമായ മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും, ശുദ്ധി വരുത്തുന്ന ഒരു പദാർത്ഥമത്രെ വെള്ളം. ഭൂവിഭവങ്ങളിൽ മറ്റൊന്നിനും തന്നെ ഈ ശുദ്ധീകരണശക്തി കാണപ്പെടുന്നില്ല. മുഖവും കൈകാലുകളും ഒന്ന് കഴുകിയാൽ അഴുക്കും ചെളിയും നീങ്ങുന്നതുപോലെത്തന്നെ, ക്ഷീണം, കോപം, താപം ആദിയായവയും നീങ്ങി ഉൻമേഷവും, പ്രസന്നതയും, മനസ്സമാധാനവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. 'വുസു'വും, കുളിയും (الوضوء والغسل) ശാരീരിക ശുദ്ധിയോടൊപ്പം ആത്മീയ ശുദ്ധിയും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഹദീസുകളിലും മറ്റും കാണാവുന്നത് സ്മരണീയമാണ്. അനുഭവങ്ങളും അതിനെ സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. 2) ജീവചൈതന്യം, അഥവാ ഉൽപാദയോഗ്യതയില്ലാത്ത ഭൂമിയെ അത് ചൈതന്യവും ജീവസ്സുമുള്ളതാക്കുന്നു. 3) മനുഷ്യകോടികൾക്കും, അവരുടെ കൃഷി ഉപകരണവും ഭക്ഷ്യവസ്തുവുമായ കാലിസമ്പത്തുകൾക്കും കുടിക്കാനും, കുളിക്കാനും മറ്റു പല ആവശ്യങ്ങൾക്കും അത് അനിവാര്യമാകുന്നു. ഈയൊരനുഗ്രഹത്തിൻെറ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചറിയുവാൻ ഇടവരാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ, ദാഹവേളയിൽ അൽപനേരത്തേക്ക് വെള്ളം കിട്ടാതിരുന്നാൽ അവർക്കത് ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

എല്ലാവർക്കും പൊതുവിൽ സുഭിക്ഷം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം-ഓരോ നാട്ടിൻെറയും സ്വഭാവ വിശേഷതക്കനുസരിച്ച്-അല്ലാഹു മഴ വർഷത്തെ വിഹിതം ചെയ്ത് കൈകാര്യം നടത്തിവരുന്നു. ചിലേടങ്ങളിൽ കൊല്ലത്തിൽ ആറുമാസം, ചിലേടങ്ങളിൽ രണ്ടുമൂന്ന് മാസം. മറ്റ് ചിലേടത്ത് കൊല്ലത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം-ഇങ്ങിനെ വിവിധ തരത്തിൽ-അവൻ മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ പ്രദേശത്തിൻെറയും പക്വതയും, പാകതയും, ആവശ്യവും നോക്കി വിഹിതം ചെയ്തിരിക്കയാണ്. ഭൂലോകത്ത് ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സർവ്വോപരി ആസ്വദിച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും വരുന്ന ഏക ബുദ്ധിജീവിയായ മനുഷ്യന് വളരെയേറെ ചിന്തിക്കുവാനും ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും അതിൽ വകയുണ്ട്. അവൻ അതിന് കടമപ്പെട്ടവനുമത്രെ. അതിൻെറ പേരിൽ മാത്രം അവൻ അല്ലാഹുവിനോട് വളരെ നന്ദിയും കൂറും കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വല്ലപ്പോഴും മഴയുടെ ആധിക്യമോ, പോരായ്മയോ കാരണം അവന് ദോഷം ഭവിക്കുന്ന പക്ഷം-അതിന് ഏറെക്കുറെ കാരണം മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നതുമാണ്-ആയവസരത്തിൽ അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ പശ്ചാത്തപിച്ച് വിനയപൂർവ്വം കൈമലർത്തുകയാണ് ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടത്.

പക്ഷേ, ചിലർ അതെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ കനിവോ, കോപമോ, ആയി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ചിലർ ഗ്രഹഫലവും, ഗ്രഹപ്പിഴയുമായി-അല്ലെങ്കിൽ ഞാറ്റുവേലയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളായി-വിശ്വസിക്കുന്നു മറ്റു ചിലർ കണ്ണടച്ചുംകൊണ്ട് എല്ലാം ചില ആകസ്മിക സംഭവങ്ങളായോ, അല്ലെങ്കിൽ പരിഗണനീയമല്ലാത്ത നിസ്സാര സംഭവങ്ങളായോ ധരിച്ചുപോകുന്നു. ചുരുക്കി

പ്പറഞ്ഞാൽ, ഈ മഹൽപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പിന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അപാരമായ-അദൃശ്യ മായ-ആ മഹാശക്തിയെപ്പറ്റി മിക്ക മനുഷ്യരും ആലോചിക്കുന്നില്ല. അവനോട് നന്ദിയും ഭക്തിയും കാണിക്കുന്നുമില്ല. (فابى اكثر الناس الا كفورا) നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു, അവനോട് നന്ദി യും ഭക്തിയുമുള്ള സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

രാത്രിയിൽ ഒരു മഴ പെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് രാവിലെ സുബ്ഹ് (الصبح) നമസ്കാരാനന്ത രം ഹുദൈബിയ്യയിൽവെച്ച് - ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) തിരുമേനി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: ''നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്ത് പറയുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?'' അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ റസൂലിനും അറിയാം,'' അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്തു:

قال اصبح من عبادي مؤمن بى وكافر بى واما من قال مطرنا بفضل الله ورحمته فذلك مؤن بى كافر بالكب واكب واما من قال مطرنا بنوء كذا وكذا فذلك كافر بى مؤمن باالكواك –متفق عليه

സാരം:-അല്ലാഹു പറയുന്നു: നേരം പുലർന്നപ്പോൾ എന്റെ അടിയാൻമാരിൽ, എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും എന്നിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതായത്: ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടും, കാരുണ്യംകൊണ്ടും മഴ പെയ്തു കിട്ടി എന്ന് പറയുന്നതാരോ അവർ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും, നക്ഷത്രങ്ങളിൽ അവിശ്വസിക്കു ന്നവരുമാകുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ഇന്നിന്ന ഞാറ്റുവേല-അഥവാ ഗ്രഹപ്പകർച്ച-മൂലം മഴ പെയ്തു വെന്ന് പറയുന്നതാരോ അവർ എന്നിൽ അവിശ്വസിച്ചവരും, നക്ഷത്രങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന വരുമത്രെ. (ബു.മു.)

'നാം അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്തു'' **صرفناه** എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം **ضمير** കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മഴവെള്ളമാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നാം ഈ വിവരണം നൽകിയിട്ടു ള്ളത്. മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യം-അഥവാ മുകളിൽ വിവരിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ-ആണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വേറെ ചിലർ ഖുർആ നാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടഭിപ്രായമനുസരിച്ചും ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'നാം ആവർത്തിച്ചു വിവരിച്ചു' എന്നായിരിക്കും. ഈ പദത്തിന് അങ്ങിനെയും അർത്ഥം വരാം. **الله اعلم**

وَلَوۡ شِئۡنَا لَبَعَثۡنَا فِي كُلِّ قَرۡيَةٖ نَّذِيرٗا ﴿٥١﴾

51 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാ ഓ രോ രാജ്യത്തിലും ഓരോ മുന്നറിയിപ്പു കാരനെ (പ്രവാചകനെ) നാം നിയോഗി ക്കുമായിരുന്നു.

فَلَا تُطِعِ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَجَٰهِدۡهُم بِهِۦ جِهَادٗا كَبِيرٗا ﴿٥٢﴾

52 ആകയാൽ, നീ അവിശ്വാസികളെ അ നുസരിക്കരുത്; ഇത് (ഖുർആൻ) കൊ ണ്ട് അവരോട് വലുതായ സമരം നട ത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

---

51 وَلَوْ شِئْنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചുരുന്നുവെങ്കിൽ. لَبَعَثْنَا നാം നിയോഗിക്കുമായിരുന്നു, അയക്കുമായി രുന്നു. فِي كُلِّ قَرْيَةٍ എല്ലാ നാട്ടിലും, രാജ്യത്തും. نَّذِيرًا ഓരോ താക്കീതുകാരനെ. 52 فَلاَ تُطِعِ ആകയാൽ നീ അനുസരിക്കരുത്, വഴിപ്പെടരുത്. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ. وَجَاهِدْهُمْ അവ രോട് സമരം നടത്തികൊള്ളുക. بِهِ ഇതുകൊണ്ട്. جِهَادًا സമരം. كَبِيرًا വലുതായ.

സാരം: നബിയേ, അവിശ്വാസികൾക്ക് നമ്മുടെ ശിക്ഷയെ താക്കീതുചെയ്യുന്ന പ്രവാച കൻമാരെ ഓരോ നാട്ടിലേക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അയക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല.

ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതൊട്ടും നമുക്ക് പ്രയാസകരവുമല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാ നാട്ടിലും, എല്ലാ ജനവിഭാഗത്തിനും താക്കീത് നൽകുവാനായിക്കൊണ്ട് തന്നെത്തന്നെ നിയോഗിക്കുവാനാണ് നാം ഉദ്ദേശിച്ചത്. ആ നിലക്ക് കുറേ വിഷമങ്ങൾ താൻ സഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും, അതിന് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും തനിക്ക് നാം തയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ അവിശ്വാസികളുടെ അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കൊന്നും വഴിപ്പെട്ടുകൊടുക്കാതെ, വിശുദ്ധ ഖുർആനുമായി അവരോട് സധീരം സമരം നടത്തിക്കൊള്ളുക.

മഴവെള്ളമാകുന്ന ഭൗതീകാനുഗ്രഹത്തെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് പ്രവാചകത്വമാകുന്ന ആത്മീയാനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ ഒരു സൂചന കാണാം: മഴവെള്ളം ഓരോ നാട്ടിലും വർഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, പ്രവാചകത്വത്തെയും എല്ലാ ഇടത്തിലും സദാ വർഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഈ ലോകപ്രകൃതിവ്യവസഥകൾക്ക് യോജിച്ചതല്ല എന്നത്രെ ആ സൂചന. അടുത്ത വചനത്തിൽ നാലാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

۞ وَهُوَ ٱلَّذِى مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ هَـٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَـٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾

53 രണ്ട് സമുദ്രങ്ങളെ അയച്ചുവിട്ടവനും അവനത്രെ; ഇത് (ഒന്ന്) നല്ല സ്വച്ഛ ജലവും, അത് (മറ്റേത്) കയ്പായ ഉപ്പു ജലവുമാകുന്നു. അവ രണ്ടിന്നുമിടയിൽ ഒരു മറയും, ഭദ്രമായ ഒരു തടസ്സവും അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

---

53 وَهُوَ الَّذِي അവൻ തന്നെയാണ് യാതൊരുവൻ. مَرَجَ അവൻ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു. الْبَحْرَيْنِ രണ്ട് സമുദ്രത്തെ. هَذَا ഇത് (ഒന്ന്) . عَذْبٌ ശുദ്ധജലമാണ്. فُرَاتٌ നല്ല ശുദ്ധമായ. وَهَذَا ഇത്, ഇതാകട്ടെ (മറ്റേത്) . مِلْحٌ ഉപ്പാണ്. أُجَاجٌ കഠിന ഉപ്പായ (കയ്പായ) . وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു. بَيْنَهُمَا ആ രണ്ടിനുമിടയിൽ. بَرْزَخًا ഒരു മറ. وَحِجْرًا തടസ്സവും, മുടക്കവും. مَّحْجُورًا തടസ്സപ്പെട്ട (ഭദ്രമായ) .

'രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ' കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് രണ്ടുതരം ജലസമൂഹമാകുന്നു. ഒന്ന് ശുദ്ധജലം കുടിക്കുവാനും ദാഹം തീർക്കുവാനും പറ്റിയ ആസ്വാദ്യജലം. മറ്റേത് കഠിനമായ ഉപ്പുരസം നിമിത്തം കയ്പുള്ളതും കുടിക്കുവാൻ കൊള്ളാത്തതുമായ ജലം. പ്രകൃത്യാ തന്നെ ഈ വിരുദ്ധസ്വഭാവങ്ങളുള്ള രണ്ട് ജലങ്ങളും ഭൂമിയിൽ ധാരാളം കാണാം. ബാഹ്യമായ ഒരു നിയന്ത്രണവും കൂടാതെ, അവ അന്യോന്യം തൊട്ടും കൂടിച്ചേർന്നും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ എത്രയോ കാലഘട്ടങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടും, ഒരു വിഭാഗം മറ്റേതിനെ കടന്നാക്രമിച്ച് പരാജയപ്പെടുത്തുകയോ, തന്നിൽ ലയിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അഥവാ, ഉപ്പുജലം ഇല്ലാതായി പകരം ശുദ്ധജലം അതിൻെറ സ്ഥാനം കൈക്കലാക്കുകയോ, മറിച്ച് ഉപ്പുജലം അതിരുകടന്ന് ശുദ്ധജലം ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല, ഏതോ ഒരു അദൃശ്യമഹാശക്തി അതിന് തടസ്സമായി നിലകൊള്ളുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അപാരമായ കഴിവ് (**القدرة**) ഒന്നു മാത്രമാണത്.

സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറയും, അവിശ്വാസത്തിൻെറയും (**الايمان والكفر**) ഇടക്കുള്ള അവസ്ഥയും ഇതുതന്നെ. ഒന്ന് മറ്റേതിൽ ലയിക്കുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള സമരമനസ്ഥിതിയാകുന്ന മറ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം, സത്യവിശ്വാസമാകുന്ന ശുദ്ധജലസമുദ്രവും, അവിശ്വാസമാകുന്ന ഉപ്പു ജലസമുദ്രവും തമ്മിൽ സംയോജനം സാധ്യമല്ല. അഞ്ചാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തം ഇതാകുന്നു:-

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ مِنَ ٱلْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُۥ نَسَبًا وَصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾

54 അവൻതന്നെയാണ്, മനുഷ്യനെ ജലത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച് അവനെ വംശബന്ധവും, വൈവാഹികബന്ധവും (ഉള്ളവൻ) ആക്കിയിരിക്കുന്നവനും, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് (എല്ലാ കാര്യത്തിനും) കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

---

54 وَهُوَ الَّذِي അവൻ തന്നെയാണ് യാതൊരുവൻ. خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. مِنَ الْمَاءِ ജലത്തിൽനിന്ന്, ജലത്താൽ. بَشَرًا മനുഷ്യനെ. فَجَعَلَهُ എന്നിട്ട് അവനെ ആക്കി. نَسَبًا വംശബന്ധം, കുലബന്ധം. وَصِهْرًا വൈവാഹിക ബന്ധവും. وَكَانَ ആകുന്നു. رَبُّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവ്. قَدِيرًا കഴിവുള്ളവൻ (സർവ്വശക്തൻ) .

ജലവംശത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പ്രത്യേക ഇനമാകുന്ന മനുഷ്യബീജത്തെയാണ് ഇവിടെ 'ജലം' (الماء) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. തീ, വെള്ളം, മണ്ണ്, വായു, ജീവൻ എന്നീ പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ ഒന്നായ വെള്ളമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും വരാവുന്നതാണ്.

മനുഷ്യർ തമ്മിൽ സ്ഥിരബന്ധം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത് രണ്ട് വിധത്തിലാണ്. ഒന്ന് കുലത്തിന്റെയും, വംശത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ. ഒരാളുടെ പിതൃപരമ്പരയും, ഗോത്രപ്പേരും കണക്കാക്കുന്നത് ഈ ബന്ധത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്. മറ്റൊന്ന് വിവാഹത്താൽ ഉളവാകുന്ന ബന്ധുത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ. വേറൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പുരുഷൻ വഴിക്കും സ്ത്രീ വഴിക്കുമാണ് മനുഷ്യർ തമ്മിൽ ബന്ധുക്കളാവുന്നത്. ഒരേ ബീജത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ഇങ്ങിനെ രണ്ട് വിഭാഗമായതും, ഓരോ വിഭാഗത്തിലെ വ്യക്തികൾ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയുലുമായതും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹാശക്തിയുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതുതന്നെ. ഒരേ പിതാവിൽനിന്നും, ഒരേ മാതാവിൽ നിന്നുമായി ഉത്ഭവിച്ചു തുടങ്ങിയ മനുഷ്യവംശം ക്രമേണ പെറ്റു പെരുകിപ്പെരുകി കോടാനുകോടികളായിത്തീർന്നതും അതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെ.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ ٱلْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِۦ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾

55 അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, തങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതും, ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതുമായ വസ്തുവെ അവർ ആരാധിക്കുന്നു! അവിശ്വാസി, തന്റെ രക്ഷിതാവിനെതിരായി (ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിന്) പിൻതുണ നൽകുന്നവനായിരിക്കുകയാണ്.

وَمَآ أَرْسَلْنَـٰكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾

56 (നബിയേ) സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, (താക്കീത് നൽകുന്ന) മുന്നറിയിപ്പുകാരനുമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല.

قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَن شَآءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾

57 പറയുക: ''ഇതിന്റെ [ഈ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന്റെ] പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല; ആരെങ്കിലും തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കിവെക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ (അത് ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ) എന്നല്ലാതെ.

55 وَيَعْبُدُونَ അവൻ ആരാധിക്കുന്നു. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ. مَا لَا يَنفَعُهُمْ അവർക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെ. وَلَا يَضُرُّهُمْ അവർക്ക് ഉപദ്രവവും ചെയ്യാത്ത. وَكَانَ الْكَافِرُ അവിശ്വാസിയാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. عَلَى رَبِّهِ തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ മേൽ (എതിരിൽ) . ظَهِيرًا പിൻതുണ നൽകുന്നവൻ, പിൻതുണക്കാരൻ. 56 وَمَا أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. إِلَّا مُبَشِّرًا സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുവനായിട്ടല്ലാതെ. وَنَذِيرًا താക്കീതുകാരനും, മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവനും. 57 قُلْ പറയുക. مَا أَسْأَلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല, ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. عَلَيْهِ അതിൻെറ പേരിൽ, അതിന്. مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും (കൂലിയുടെ ഇനത്തിൽപെട്ട ഒന്നും) . إِلَّا ഒഴികെ. مَن شَاءَ ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിച്ചാൽ (ചെയ്യപ്പെട്ടെ) . أَن يَتَّخِذَ ഉണ്ടാക്കുവാൻ, ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ. إِلَى رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. سَبِيلًا വല്ല മാർഗ്ഗവും, ഒരു വഴി.

ഒരു വസ്തുവെ ആരാധിക്കുന്നപക്ഷം, അതുമൂലം എന്തെങ്കിലും ഒരു ഗുണം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ, അതിനെ ആരാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു ദോഷം ബാധിക്കുവാനുണ്ടാകണം. രണ്ടുമില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?! എന്നിട്ടും, ഈ അവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്നത് അതാണ്. സ്രഷ്ടാവും, പരിപാലകനും, പരമകാരുണികനുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ-മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള-എത്രയോ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചും, കണക്കറ്റ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടുംകൊണ്ടു തന്നെയാണ് അവരും ജീവിക്കുന്നത് അതെല്ലാം അഗണ്യകോടിയിൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞ് അല്ലാഹുവിനെതിരിൽ, പിശാചിൻെറയും, അവൻെറ കക്ഷിക്കാരുടെയും പക്ഷത്തുചേർന്ന് അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തിക്കൊണ്ട് അവർക്ക് പിൻതുണ നൽകുകയാണ് അവിശ്വാസികളുടെ ജോലി.

ബലം പ്രയോഗിച്ച് നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം ജനങ്ങളെ തൗഹീദിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ നബി (ﷺ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ അതിമഹത്തായ പ്രതിഫലമുണ്ടെന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, നിഷേധിച്ചവർക്ക് അതികഠിനമായ ശിക്ഷയുണ്ടെന്ന മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി താക്കീത് ചെയ്വാനുമാണ് അവിടുന്ന് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിൽ കവിഞ്ഞ് നബി (ﷺ) ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്ന് 56-ാം വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യവും പ്രീതിയും ലഭിക്കുവാനും, അവൻെറ സാമീപ്യം സമ്പാദിക്കുവാനും ആർക്കെങ്കിലും ഉദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ അവരത് ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ നബി (ﷺ) തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെടുന്നത് വാസ്തവമാണ്. ഈ ആവശ്യാർത്ഥം ദാനധർമ്മങ്ങൾ തുടങ്ങിയ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്വാൻ അവിടുന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നുമുണ്ട്. അതാണവിടുന്ന് ചെയ്യേണ്ടതും. ഇതല്ലാതെ-എത്രയോ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് നിർവ്വഹിച്ചു വരുന്ന പ്രബോധനത്തിൻെറ പേരിൽ-എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതിഫലമോ, സ്വാർത്ഥമോ തിരുമേനി ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ വല്ല ആവശ്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കാതിരുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്കൊരു ന്യായം പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തവാനാണ് 57-ാം വചനം നബി(ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. തുടർന്നുള്ള വചനം തിരുമേനിക്ക് കൂടുതൽ മനശ്ശാന്തിയും ധൈര്യവും നൽകുന്നു-

وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱلْحَىِّ ٱلَّذِى لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِۦ ۚ وَكَفَىٰ بِهِۦ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًا ﴿٥٨﴾

58 (നബിയേ) മരണം ബാധിക്കാത്ത സജീവനായുള്ളവനിൽ (കാര്യങ്ങളെ) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവന് സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതോടെ കീർത്തനവും ചെയ്യുക. തൻെറ അടിയാൻമാരുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മജ്ഞനായി അവൻ തന്നെ മതി!

ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۚ ٱلرَّحۡمَـٰنُ فَسۡـَٔلۡ بِهِۦ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

59 ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതും ആറ് ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവനത്രെ (അവൻ) പിന്നീട്, അവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തു. (അവൻ) പരമകാരുണികൻ! ആകയാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയായ ഒരുവനോട് ചോദിച്ചുകൊള്ളുക.

---

58 وَتَوَكَّلْ നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. عَلَى الْحَيِّ സജീവനായുള്ളവനിൽ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവന്റെ മേൽ. الَّذِي لاَيَمُوتُ മരണപ്പെടാത്തവനായ. وَسَبِّحْ നീ കീർത്തനവും ചെയ്യുക, തസ്ബീഹു നടത്തുകയും ചെയ്യുക. بِحَمْدِهِ അവന് സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതോടെ, സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്. وَكَفَى بِهِ അവൻ മതി. بِذُنُوبِ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി, കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച്. عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ. خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയായിട്ട്. 59 الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവനാണ്. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയ്ക്കുള്ളതും. فِي سَتَّةِأَيَّامٍ ആറു ദിവസങ്ങളിൽ . ثُمَّ പിന്നെ. اسْتَوَى അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു, ശരിപ്പെട്ടു. عَلَى الْعَرْشِ സിംഹാസനത്തിൽ രാജപീഠത്തിൻമേൽ. الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികനാണ്. فَاسْأَلْ ആകയാൽ (എന്നാൽ) ചോദിക്കുക. بِهِ അവനെപ്പറ്റി, ഇതിനെക്കുറിച്ച്. خَبِيرًا ഒരു സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയോട്.

അവിശ്വാസികളുടെ എതിർപ്പുകളിലും, നിഷേധത്തിലും അക്ഷമനാകാതെ, എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരമേൽപിച്ച്, സ്ഥിരചിത്തനായിരുന്നുകൊള്ളുവാൻ നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നതിനാസ്പദമായ അവന്റെ ചില ഗുണവൈശിഷ്ട്യങ്ങളും അതോടൊപ്പം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 1) അവൻ ഒരിക്കലും മരണം ബാധിക്കാത്തവനും , എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനുമാണ്. 2) അവൻ തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ-അവന്റെ അടിയാൻമാരല്ലാതെ ഒരാളും ഇല്ലതാനും-പ്രവർത്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് സസൂക്ഷമം അറിയുന്നവനാണ് അഥവാ, അതിനെപ്പറ്റി വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ എടുക്കുവാൻ മറ്റാരുടെയെങ്കിലും തെളിവോ, സഹായമോ, മാദ്ധ്യസ്ഥമോ, ഇടപെടലോ ഒന്നും തന്നെ അവന് ആവശ്യമില്ല. 3) ആകാശഭൂമികളടക്കമുള്ള സകല വസ്തുവിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും സിംഹസനാധിപതിയും അവനാണ്. എന്നിരിക്കെ മറ്റാരിലും ഭരമേലപിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല.

'അവൻ 'അർശി'ൽ ആരോഹണം ചെയ്തു' (استوى على العرش) എന്ന് പറഞ്ഞതിനെ സംബന്ധിച്ച് സൂ: ത്വാഹാ 5-ന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആറ് ദിവസങ്ങളിലാണ് അകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു രാവും പകലും ചേർന്ന 24 മണിക്കൂർ സമയത്തിനാണ് നാം സാധാരണ 'ദിവസം' (يوم) എന്ന് പറയുന്നത്. തികച്ചും, ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങൾ, ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, നിലവിലുള്ള ഈ വ്യവസ്ഥ നൽകിക്കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലല്ലോ, ''നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന ആയിരം കൊല്ലത്തിന് സമമാണ് നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ദിവസം''
(وان يوما عند ربك كألف سنة مما تعدون–الحج:٤٧) എന്ന് സൂ: ഹജ്ജിൽ പറയുന്നു (ഇതിന്റെ വിവരണം അവിടെ നോക്കുക) അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ച് 'അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തെ അളവിലുള്ള ഒരു ദിവസം (في يوم كان مقداره خمسين الف سنة –المعارج) എന്ന് ഒരിടത്ത് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതേ നാളിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'അന്ത്യദിനം' (اليوم الأخر) എന്നും പറയുന്നു. ''ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ച ദിവസം തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയത്തിൽ മാസങ്ങളുടെ എണ്ണം പന്ത്രണ്ടാണ്.'' (ان عدة الشهور عندالله اثنا عشر شهرا الخ–التوبة) എന്നും ഖുർആൻ പറയുന്നു.

അപ്പോൾ, 24 മണിക്കൂർ സമയം എന്നോ, നമ്മുടെ രാവും പകലും ചേർന്ന സമയമെന്നോ ഉള്ള അർത്ഥത്തിലല്ല ഇവിടെ 'ആറ് ദിവസങ്ങൾ' (ستة ايام) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതെന്ന് ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണ്. ആകാശഭൂമികളുടെ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ച് ശാസ്ത്രത്തിൻെറ അഭിപ്രായങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ, ലക്ഷക്കണക്കിലോ, കോടിക്കണക്കിലോ ഉള്ള കാലം കൊണ്ടാണവ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് കാണുന്നു. ഈ നീണ്ട കാലഘട്ടങ്ങളിൽ, വ്യത്യസ്തങ്ങളായ, ആറു ഉപകാലഘട്ടങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരിക്കലും മാറാത്ത ഉറച്ച അഭിപ്രായങ്ങളല്ല. എങ്കിലും, പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ പ്രസ്താവനക്ക് വിരുദ്ധമാകുന്നില്ല എന്നുമാത്രം. അല്ലാഹു അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്താണെന്ന് സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല.

59-ാം വചനത്തിൻെറ അന്ത്യത്തിൽ 'സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയായ ഒരുവനോട് അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചുകൊള്ളുക' (**فاسأل به خبيرا**) എന്നുള്ള വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധാർഹവും അർത്ഥവത്തും ആകുന്നു. കൂടുതൽ വിവരമുള്ള വല്ല മനുഷ്യനോടും ചോദിച്ചറിയുവാനുള്ള ഒരാഹ്വാനമല്ല ഇത്. ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും, അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിമാഹത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ അവൻ ഒരുവൻ മാത്രാമണുള്ളതെന്നും, അതിനെപ്പറ്റി ശരിക്കുശരിയും സസൂക്ഷ്മവുമായ അറിവ് അവനിൽനിന്നല്ലാതെ അന്വേഷിച്ചിട്ടു ഫലമില്ലെന്നുമാണ് ആ വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം. അപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസിയായ ഏതൊരുവനും, ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനക്കെതിരായ ശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനയോട് ഒപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ സിദ്ധാന്തത്തിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകുകയല്ലാതെ, അതിനൊപ്പിച്ച് ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ന്യായവും യുക്തവുമല്ല. ഖുർആൻെറ വാക്യങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി കാട്ടിത്തരുന്ന പരിധി തെറ്റാതെ, കൂടുതൽ അറിവിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും, 'റബ്ബേ എനിക്ക് അറിവ് വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരേണമേ!' (**رب زدني علما**) എന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ആകാശഭൂമികളുടെയും, അവയിലുള്ള സർവ്വവസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും, സിംഹാസനാധിപതിയുമാണ് അല്ലാഹു എന്നിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അവയുടെ സർവ്വാധിപതിയും ഏകാധിപതിയുമായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതേ സമയത്ത് അവൻ പരമകാരുണികനും (**الرحمن**) ആകുന്നുവെന്ന് ഉണർത്തുന്നു. പാപികളായുള്ളവർക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുവാനും, പുണ്യവാൻമാർക്ക് കൂടുതൽ ആവേശവും, പ്രോത്സാഹനവും വർദ്ധിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണത്. എന്നാൽ, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിലും ഒരു ആശയക്കുഴപ്പം! അതാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱسْجُدُواْ لِلرَّحْمَـٰنِ قَالُواْ وَمَا ٱلرَّحْمَـٰنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۩ ﴿٦٠﴾

60 നിങ്ങൾ 'റഹ്മാന്ന്' (പരമകാരുണികനായുള്ളവന്ന്) 'സുജൂദ്' (വണക്കം) ചെയ്യുവിൻ എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ അവർ പറയും: ''എന്താണ് റഹ്മാൻ''?! നീ ഞങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾ 'സുജൂദ്' ചെയ്യുകയോ?! '' അത് [ആ വാക്ക്] അവർക്ക് വെറുപ്പ് അധികരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

60 وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ. لَهُمُ അവരോട്. اسْجُدُوا നിങ്ങൾ സുജൂദ് (വണക്കം, സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുവിൻ, തല കുനിക്കുവിൻ. لِلرَّحْمَنِ റഹ്മാന്ന് (പരമകാരുണികന്ന്) . قَالُوا അവർ പറയും, പറയുന്നു. وَمَا الرَّحْمَنُ എന്താണ് റഹ്മാൻ, ഏതാണ് പരമകാരുണികൻ. أَنَسْجُدُ ഞങ്ങൾ

സുജൂദ് ചെയ്കയോ. لِمَا تَأْمُرُنَا നീ ഞങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നതിന്. وَزَادَهُمْ അതവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. نُفُورًا വെറുപ്പ്, അറപ്പ്, മിരട്ട്. ഈ ആയത്ത് ഓതിയാൽ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ മഹൽഗുണങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പല തിരുനാമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് 'റഹ്മാൻ' الرحمن എന്ന നാമവും. 'അല്ലാഹു'الله എന്ന നാമത്തെക്കഴിച്ചാൽ ഇതിനാണ് ഖുർആനിൽ മറ്റേതിനാക്കാളും പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചു കാണുന്നത്. അവൻെറ അപാരമായ കൃപാകടാക്ഷത്തെയും അതിയായ ദയാശീലത്തെയും അത് ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു. പരമകാരുണികൻ എന്നാണല്ലോ അതിൻെറ അർത്ഥം. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ ആവേശവും മോഹവും ഉളവരായിരിക്കണമെന്നും, ഏതു മഹാപാപിയായിരുന്നാലും അവൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം, നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനാണ് ഇതുപോലെയുള്ള പല സന്ദർഭങ്ങളിലും-സ്വതന്ത്രനാമമായി കൊണ്ടും, അല്ലാഹു എന്ന നാമത്തിൻെറ വിശേഷണമായിക്കൊണ്ടും-'റഹ്മാൻ'എന്ന് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്.

അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർക്ക് ഈ നാമത്തിൻെറ അർത്ഥം അറിയാമെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ നാമമായി അതിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അവർക്ക് സുപരിചിതമല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'റഹ്മാന്ന് സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ 'എന്താണ് റഹ്മാൻ' എന്നു ചോദിക്കുവാൻ കാരണമെന്നത്രെ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഹുദൈബ്ബിയ്യായിലെ സന്ധിപത്രത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ 'ബിസ്മില്ലാഹിറഹ്മാനി-റഹീം' എന്നെഴുതുവാൻ നബി (ﷺ) എഴുത്തുകാരനോട് പറഞ്ഞുകൊടുത്തപ്പോൾ, ഖുറൈശികൾ അതിന് വിസമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾക്ക് റഹ്മാനും റഹീമും പരിചയമില്ല, (പഴയ പതിവനുസരിച്ച്) മുമ്പ് എഴുതാറുള്ളതുപോലെ 'ബിസ്മികല്ലാഹുമ്മ' (باسمك اللهم= അല്ലാഹുവേ നിൻെറ നാമത്തിൽ) എന്നെഴുതണം.'' ഇതേ കാരണം - ഈ പേർ അല്ലാഹുവിനും ഉപയോഗിക്കുക പതിവില്ലായ്ക-തന്നെയാണ് ഇവിടെയും അവർ 'റഹ്മാൻ എന്താണ്' എന്ന് ചോദിച്ചതെന്ന് ഇബ്നു കഥീറും (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് ഫിർഔൻ 'എന്താണ് ലോകരക്ഷിതാവ്?!' (ومارب العالمين –الشعراء) എന്ന് ചോദിക്കുകയുണ്ടായതുപോലെ, അഹങ്കാരപൂർവ്വം മുശ്രിക്കുകൾ ചോദിച്ചതാണ് ഇതെന്ന് വേറൊരു കൂട്ടർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മറ്റുചിലർ പറയുന്നതിങ്ങിനെയാകുന്നു: ''അല്ലാഹുവിനെ ഒരു ക്രൂരനും കഠിനനുമായിട്ടല്ലാതെ- കാരുണ്യവാനായും ദയാലുവായും പൗരാണിക ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല, പരമകാരുണികൻ എന്നർത്ഥമായ 'റഹ്മാൻ' എന്ന പേർ കേട്ടപ്പോൾ അവർക്കത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതാണ് ഈ ചോദ്യത്തിന് കാരണം''. പക്ഷേ, താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് ഈ മൂന്നിൽവെച്ച് സ്വീകാര്യമായതെന്ന് കാണാം. സൂ: ബനൂഇസ്രാഈലിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

قل ادعوا الله اودعوا الرحمن اياما تدعوا فله الاسماء الحسنى –بنوااسرائيل

(പറയുക: നിങ്ങൾ 'അല്ലാഹു; എന്ന് വിളിച്ചേക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ 'റഹ്മാൻ' എന്ന് വിളിച്ചേക്കുക', ഏതു തന്നെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നതായാലും അവന് അത്യുത്തമമായ നാമങ്ങളുണ്ട്.) പ്രത്യുത നാമങ്ങളിൽ ഏതും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് സാരം.

വിഭാഗം 6

تَبَارَكَ ٱلَّذِى جَعَلَ فِى ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَٰجًا وَقَمَرًا مُّنِيرًا ﴿٦١﴾

61 ആകാശത്തിൽ ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങൾ(അഥവാ രാശിമണ്ഡലങ്ങൾ) ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവൻ നൻമയേറിയവനാകുന്നു, അതിൽ ഒരു ദീപവും, പ്രകാശം നൽകുന്ന ഒരു ചന്ദ്രനും അവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ﴿٦٢﴾

62 അവൻതന്നെയാണ്- ആലോചിച്ചു നോക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നന്ദിചെയ്‌വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി-രാവിനെയും, പകലിനെയും മാറി വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാക്കിയവനും.

---

61 تَبَارَكَ നന്മയേറിയവനാകുന്നു, മഹത്വമേറിയവനാകുന്നു. الَّذِي جَعَلَ ആക്കിയിട്ടുള്ളവൻ. فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിൽ. بُرُوجًا രാശികളെ, ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങളെ. وَجَعَلَ ആക്കുകയും ചെയ്തു, ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. فِيهَا അതിൽ. سِرَاجًا ഒരു വിളക്ക്, ദീപം. وَقَمَرًا ഒരു ചന്ദ്രനെയും. مُّنِيرًا പ്രകാശിക്കുന്ന, പ്രകാശമുള്ളതായ. 62 وَهُوَ الَّذِي അവൻ തന്നെയാണ് യാതൊരുവനും. جَعَلَ اللَّيْلَ അവൻ രാത്രിയെ ആക്കി. وَالنَّهَارَ പകലിനെയും. خِلْفَةً മാറിവരുന്നത്. لِّمَنْ أَرَادَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവനു വേണ്ടി. أَن يَذَّكَّرَ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ. أَوْ أَرَادَ അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന. شُكُورًا നന്ദി ചെയ്‌വാൻ, കൃതജ്ഞത കാണിക്കാൻ.

'ദീപം' سراجا എന്ന് പറഞ്ഞത് സൂര്യനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. സൂര്യൻ അതിൻെറ ഉപഗ്രഹമായ ഭൂമിക്കും, ഭൂമിയുടെ ഉപഗ്രഹമായ ചന്ദ്രനും വെളിച്ചം നൽകുന്നതും, സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നതുമാകകൊണ്ട് അതിനെ 'ദീപം' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതാവാം. സൂര്യപ്രകാശം ഏൽക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം ഭൂമിയും, ചന്ദ്രനും ഇരുളടഞ്ഞതാകുമായിരുന്നു. സൂര്യനിൽ നിന്ന് ചന്ദ്രനിൽ പതിക്കുന്ന പ്രകാശം ഭൂമിയിലേക്ക് തിരിച്ചടിക്കുന്നതാണ് നിലാവെളിച്ചം. സ്വയം പ്രകാശിതങ്ങളായ ഗോളങ്ങൾക്കെല്ലാംതന്നെ 'ശംസു'കൾ (الشموس) സൂര്യൻമാർ എന്നും, ചന്ദ്രനെപ്പോലുള്ള ഉപഗ്രഹങ്ങൾക്ക് 'ഖമറുകൾ' (الاقمار) എന്നും അറബിയിൽ പറയാറുണ്ട്. 'ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങൾ' എന്നും 'രാശിമണ്ഡലങ്ങൾ' എന്നും അർത്ഥം കൽപിച്ചത് 'ബുറൂജ്' (بروجا) എന്ന വാക്കിനാണ്. ഏകവചനം 'ബുർജ് (برج) എന്നത്രെ. ഇതിന് 'കൊത്തളം, ഉന്നതമായ മാളിക' എന്നൊക്കെയാണ് ഭാഷാർത്ഥം. വലിയ ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങൾക്കും, സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടെ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങളായ പന്ത്രണ്ട് രാശിമണ്ഡലങ്ങൾക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

വമ്പിച്ച നക്ഷത്രഗോളങ്ങളായി ആകാശത്തിൽ എറെക്കുറെ 1000 എണ്ണമാണുള്ളതെന്നത്രെ മുൻകാലത്ത് ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇന്നാകട്ടെ, പരിഷ്കരിച്ച ടെലസ്കോപ്പ് (ദൂരദർശിനി) കളുടെ സഹായത്താൽ രണ്ട് കോടിയിലധികം മഹാനക്ഷത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനിയും, പുതിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവയുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നിരീക്ഷണമാർഗ്ഗങ്ങളും നിരീക്ഷണ സാമഗ്രികളും എത്ര പുരോഗമിച്ചാലും, അവയുടെ ഏറ്റവും സൂക്ഷമമായ വിവരവും, കൃത്യമായ എണ്ണവണ്ണവും അവയുടെ സ്രഷ്ടാവായ സർവ്വജ്ഞനു മാത്രമേ കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

സപ്തഗ്രഹങ്ങൾ, സൂര്യചന്ദ്രൻമാർ, രാപ്പകലുകൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് സൂറത്തുൽ അമ്പിയാഉ് 33-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം പലതും വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. രാശിമണ്ഡലങ്ങൾ മാസത്തിന് ഒന്നുവീതം 12 രാശികളായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മേടം തുടങ്ങി മീനം വരെയുള്ള 12 മലാള മാസപ്പേരുകൾ അതത് മാസത്തിലെ രാശിനാമങ്ങളും കൂടിയാകുന്നു. (*) ഓരോ രാശിമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയും സൂര്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലത്തിനാണ് സൂര്യമാസങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നത്. ഓരോന്നിലും സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലയളവിൽ അൽപം ഏറ്റക്കുറവുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ചില മാസങ്ങളിൽ ദിവസങ്ങൾ ഏറിയും കുറഞ്ഞും വരുന്നത്.

രാവോ പകലോ സ്ഥിരമായി നില്ക്കാതെ ഒന്നിനുശേഷം ഒന്നായി വന്നും പോയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണ് അവയെപ്പറ്റി 'മാറിമാറി വരുന്നത്' **خلفة** എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ മാറ്റങ്ങളും, അതിന് കാരണമാകുന്ന ഗോളചലനങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണവും, ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ ധാരാളം വകനല്കുന്നു. അതുവഴി അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിവൈഭവവും, നിത്യാനുഗ്രഹങ്ങളും, ഓർക്കുവാനും, അവനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുവാനും അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിന്തിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവൻെറയും, നന്ദികെട്ടവൻെറയും കൺമുമ്പിൽ എന്തുതന്നെ കണ്ടാലും, അവനിൽ അത് യാതൊരു കോളിളക്കവും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അവൻ രാത്രി ഉറങ്ങുവാനും, പകൽ ദേഹേച്ഛകൾ നിറവേറ്റുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്നുമാത്രം. വീണ്ടുവിചാരവും, ഉപകാരസ്മരണയുമുള്ള ഭാഗ്യവാൻമാരാകട്ടെ, രാപ്പകലുകളിൽ ഓരോന്നിനെയും-അതതിൻെറ സ്വഭാവവിശേഷത കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്-ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കും. പകൽ ചെയ്തുപോയ തെറ്റിനെപ്പറ്റി രാത്രിയിലും, രാത്രിയിൽ വന്നുപോയ കുറ്റത്തെപ്പറ്റി പകലിലും അവന് വീണ്ടു വിചാരവും ഖേദവും വരുന്നു. അതത് സമയത്തിനനുയോജ്യമായ സൽപ്രവൃത്തികളും അവൻ ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ രാവും പകലും അവന് ഗുണകരമായി അവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തു. **والله الموافق** നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു ഹദീസ് ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. അവിടുന്ന് പറയുന്നു:-

ان الله يبسط يده بالليل لبتوب مسيئ النهار ويبسط يده بالنهار ليتوب الليل حتى تطلع الشمس
–رواه مسلم مسيئ

സാരം: പകലിൽ തിൻമചെയ്തവൻ ഖേദിച്ചു മടങ്ങുന്നത് സ്വീകരിക്കുവാനായി അല്ലാഹു രാത്രിയിൽ അവൻെറ കൈ നീട്ടുന്നു; രാത്രിയിൽ തിൻമ ചെയ്തവൻ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നത് സ്വീകരിക്കുവാനായി അവൻ പകലിലും കൈ നീട്ടുന്നു. (ലോകാവസാനത്തിങ്കൽവെച്ച്) സൂര്യൻ പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് ഉദയം ചെയ്യുന്ന കാലംവരെ ഇതുണ്ടാകും. (മു) അവിശ്വാസികളും, കൃതഘ്നരുമായ ജനങ്ങളുടെ പല സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം, അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്ക് വിശ്വസിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളുടെ ചില സവിശേഷഗുണങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

وَعِبَادُ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلَّذِينَ يَمۡشُونَ عَلَى ٱلۡأَرۡضِ هَوۡنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلۡجَٰهِلُونَ قَالُواْ سَلَٰمًا

63 'റഹ്മാനായുള്ളവൻെറ' [പരമകാരുണികൻെറ] അടിയാൻമാർ, ഭൂമിയിൽ വിനയത്തോടെ നടക്കുന്നവരത്രെ. അറിവില്ലാത്തവർ അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതായാൽ, അവർ സമാധാനപരമായത് പറയു

* അറബിയിൽ പന്ത്രണ്ട് രാശികളുടെ പേരുകൾ ക്രമപ്രകാരം ഇവയാകുന്നു:-

الحمل، الثور، الجوزاء، السرطان، الاسد، السنبلة، الميزان، العقوب، القوس، الجدى، الدلو، الحوت.

ന്നതാണ്. ﴿٦٣﴾

---

63 وَعِبَادُ الرَّحْمَٰنِ റഹ്മാൻെറ അടിയാൻമാർ. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാകുന്നു. يَمْشُونَ അവർ നടക്കും. عَلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. هَوْنًا വിനയത്തോടെ, എളിമ നിലയിൽ. وَإِذَا خَاطَبَهُمُ അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചാൽ, അവരോട് നേരിട്ടാൽ. الْجَاهِلُونَ അജ്ഞൻമാർ, മൂഢൻമാർ, അറിവില്ലാത്തവർ. قَالُوا അവർ പറയും. سَلَامًا സമാധാനമായത്, സമാധാനവാക്ക്, സലാം എന്ന്.

'റഹ്മാൻെറ അടിയാന്മാർ' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതുതന്നെ ഈ ഭാഗ്യവാൻമാരുടെ ശ്രേഷ്ഠതക്ക് മകുടം ചാർത്തുന്നു, ഇവർ പിശാചിൻെറയോ, ദേഹേച്ഛയുടെയോ, ഐഹിക സുഖത്തിൻെറയോ, പരദൈവങ്ങളുടെയോ അടിമകളാകാതെ, പരമകാരുണികൻെറ സാമീപ്യത്തിനും അപാരമായ കരുണക്കും പാത്രവാൻമാരായിട്ടുള്ളവരാണെന്ന് ആ പേരുതന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ലക്ഷണങ്ങളായി ഒമ്പത് സൽഗുണങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുപറയുന്നത് കാണാം:-

1-ാമത്: അവർ ഭൂമിയിൽകൂടി നടക്കുന്നത് വിനയത്തോടെയായിരിക്കും. അടക്കത്തോടും, ഒതുക്കത്തോടും കൂടി, അനാവശ്യത്തിലും അക്രമത്തിലും പങ്കെടുക്കാതെ, വിനോദങ്ങളിൽ മുഴുകാതെ, അഹംഭാവമോ, പത്രാസോ കൂടാതെ വളരെ പാകതയുള്ളവരായിട്ടാണ് അവർ ഭൂമുഖത്ത് കഴിഞ്ഞുകൂടുക അഥവാ-ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ-അറിവും, സഹനവും, ഒതുക്കവും, മാന്യതയും ഉള്ളവരായിരിക്കും. മന്ദംമന്ദം നടന്നു പോകണമെന്നല്ല, ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നടത്തത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽ, അവിടുന്ന് വേഗംവേഗം കാലടികൾ പൊക്കിയെടുത്ത് നടക്കുകയും, ഒരു കുന്നിൻചരുവിൽകൂടി ഇറങ്ങിവരുന്നപ്രകാരം (എളുപ്പത്തിൽ) നടക്കുകയും പതിവായിരുന്നുവെന്നു കാണാം.

2-ാമത്: അജ്ഞൻമാരായ-കാര്യവിവരമില്ലാത്ത-ആളുകൾ അവരുമായി അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ അവർ സമാധാനപരമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കും. അവർ ഇങ്ങോട്ട് ഉപയോഗിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള വിഡ്ഢിത്തങ്ങളോ, മര്യാദകെട്ട വാക്കുകളോ അങ്ങോട്ട് പറയാതെ, വിട്ടുവീഴ്ചയും, നല്ലവാക്കും ഉപയോഗിക്കും എന്നർത്ഥം. ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവരുടെ സ്വഭാവഗുണം പൊതുവിലും, ജനങ്ങളുമായുള്ള പെരുമാറ്റക്രമം വിശേഷിച്ചും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവുമായുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഇവരുടെ നിലപാട് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് നോക്കുക:-

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾

64 തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന് 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവരും, നിന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നവരുമായിക്കൊണ്ട് രാക്കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരുമാകുന്നു.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾

65 (ഇപ്രകാരം) പറയാറുള്ളവരുമാണ്: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നരകശിക്ഷ ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിത്തരേണമേ! നിശ്ചയമായും അതിൻെറ ശിക്ഷ ഒരു തീരാനഷ്ടമാകുന്നു;-

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

66 ''നിശ്ചയമായും അത് [നരകം] വളരെ ചീത്തയായ താവളവും പാർപ്പിടവും തന്നെയാണ്!''

64 وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ രാക്കഴിക്കുന്നവരുമാണ്. لِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്. سُجَّدًا സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുന്നവരായും. وَقِيَامًا നിൽക്കുന്നവരായും (നിന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നവരായും) . 65 وَالَّذِينَ يَقُولُونَ പറയുന്നവരുമാകുന്നു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. اصْرِفْ തിരിച്ചുകളയണേ, അകറ്റേണമേ, ഒഴിവാക്കിത്തരേണമേ. عَنَّا ഞങ്ങളിൽ നിന്ന്. عَذَابَ جَهَنَّمَ നരകശിക്ഷയെ. إِنَّ عَذَابَهَا നിശ്ചയമായും അതിൻെറ ശിക്ഷ. كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. غَرَامًا ഒഴിയാനഷ്ടം, തീരാനഷ്ടം, വേറിടാത്തത്, ഭാരപ്പെട്ടത്. 66 إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്. سَاءَتْ വളരെ ചീത്തയാണ്, വളരെ മോശപ്പെട്ടതാണ്. مُسْتَقَرًّا താവളം, ഭവനം. وَمُقَامًا പാർപ്പിടവും, താമസസ്ഥലവും.

സുജൂദും, നിറുത്തവും നമസ്കാരകർമ്മത്തിലെ രണ്ട് പ്രധാന ഭാഗങ്ങളാകുന്നു. സുജൂദ് ഇതര ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ ഭക്തി പ്രകടമാക്കുന്നതും, കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതുമത്രെ. രാത്രിയിൽ വളരെയേറെ സമയം ഇവർ നമസ്കാരകർമ്മത്തിലായി ചിലവാക്കുമെന്ന് സാരം. രാത്രിനമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ധാരാളം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. നബി (ﷺ) ചിലപ്പോൾ, കാലുകളിൽ നീരുകെട്ടുമാറ് ദീർഘസമയം രാത്രി നമസ്കാരത്തിൽ മുഴുകിയിരുന്നുവെന്നത് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണല്ലോ. അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുകയും ചെയ്തരിക്കുന്നു: ''നിർബന്ധനമസ്കാരങ്ങളെ കഴിച്ചാൽ പിന്നെ, നമസ്കാരത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത് രാത്രിക്കുള്ളിൽ ചെയ്യുന്ന നമസ്കാരമാകുന്നു.'' (**افضل الصلوة بعد المفروضة صلا ة فى جوف الليل –رواه احمد**) സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ സജ്ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ ഖുർആനിൽ ഒരിടത്ത് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''രാത്രിയിൽ അവർ ഉറങ്ങുന്നത് കുറവായിരുന്നു, നിശാന്ത്യസമയങ്ങളിൽ (പാതിരക്കും പ്രഭാതത്തിലും ഇടക്കുവെച്ച്) അവർ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.''
(**كانو قليلا من الليل ما يهجعون وبالاسحار هم يستغفرون –الذاريات**)

റഹ്മാൻെറ അടിയാൻമാർ, ജനങ്ങളുമായി നന്നായി പെരുമാറുന്നവരും, വിനയശീലൻമാരും, അല്ലാഹുവിൻെറ ആരാധനയിലും സ്മരണയിലും മുഴുകിയവരും തന്നെ. എങ്കിലും, അതേ സമയത്ത് അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് സദാ ഭയപ്പാടുള്ളവരുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ എപ്പോഴും നരകശിക്ഷയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കേണമേ എന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വെറുതെ ഈ വാക്കുകൾ ഉരുവിട്ടു പറയുകയല്ല, നരകശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യവും, അത് അനുഭവപ്പെടുന്നപക്ഷം ഉണ്ടാകുന്ന തീരാനഷ്ടവും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടും ഓർത്തുകൊണ്ടുംതന്നെയാണവരുടെ പ്രാർത്ഥന.

ഇവരുടെ 3-ാമതും, 4-ാമതും ഗുണങ്ങളാണ് ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ നാം കണ്ടത്. 5-ാമത് ഗുണം ധനപരമായ കാര്യങ്ങളിലുള്ളതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَنفَقُواْ لَمۡ يُسۡرِفُواْ وَلَمۡ يَقۡتُرُواْ وَكَانَ بَيۡنَ ذَٰلِكَ قَوَامٗا ﴿٦٧﴾

67 തങ്ങൾ ചിലവുചെയ്യുന്നതായാൽ, അമിതവ്യയം ചെയ്കയാകട്ടെ, പിശുക്ക് കാണിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യാത്തവരുമാകുന്നു; അതിനിടയിൽ മിതമായതായിരിക്കുന്നതാണ് (അത്) .

---

67 وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും. إِذَا أَنفَقُوا അവർ ചിലവഴിക്കുന്നതായാൽ. لَمْ يُسْرِفُوا അവർ അതിരുകവിയുകയില്ല, അമിതവ്യയം ചെയ്കയില്ല. وَلَمْ يَقْتُرُوا അവർ ലുബ്ധ് (പിശുക്ക്) കാണിക്കുകയുമില്ല, കുടുസ്സ് കാണിക്കയുമില്ല. وَكَانَ അതായിരിക്കും. بَيْنَ ذَلِكَ അതിനിടക്ക്. قَوَامًا മിതമായത്, ചൊവ്വായത്.

യാതൊന്നും ചിലവഴിക്കാത്ത ആളുകളുണ്ടാകുകയില്ല. ചിലവഴിക്കുന്നതിലുള്ള ഏറ്റക്കുറവ്, ചിലവഴിക്കുന്ന വിഷയത്തിൻെറ ഗുണദോഷം, ചിലവഴിക്കുന്നതിൻെറ പരിതസ്ഥിതി എന്നിവ നോക്കിയിട്ടാണ് ഒരാളുടെ ലുബ്ധതയും, അമിതത്വവും കണക്കാക്കുന്നത്. മിക്കജനങ്ങളും ഈ രണ്ടിലൊരു തരത്തിൽ പെട്ടവരായിരിക്കും. ഇക്കൂട്ടരാകട്ടെ, രണ്ടുതരത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. അവർ എല്ലാ നിലക്കും മിതത്വം പാലിക്കുന്നവരായിരിക്കും.

മിതമായി ചിലവഴിക്കേണ്ടത് ദാനധർമ്മങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല. സ്വന്താവശ്യങ്ങളിലും, വീട്ടാവശ്യങ്ങളിലും, എന്നുവേണ്ട മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അതാവശ്യമത്രെ. വാസ്തവത്തിൽ ദാനധർമ്മാദിവിഷയങ്ങളെക്കാൾ മിതത്വം ഗൗനിക്കേണ്ടത് അവയിലാണുതാനും, മുജാഹിദ് (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: ''അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അബൂഖുബൈസ് മല (*) യോളം സ്വർണ്ണം ചിലവഴിച്ചാലും അത് അമിതവ്യയമല്ല; അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു സേർ (ധാന്യം) ചിലവഴിച്ചാലും അത് അമിതവ്യയമാകുന്നു.'' 6-ാമത് ഗുണവിശേഷം അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَٱلَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَـٰهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾

68 അല്ലാഹുവിനോടുകൂടെ വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും വിളി (ച്ച് പ്രാർത്ഥി) ക്കാത്തവരുമാകുന്നു; അല്ലാഹു വിരോധിച്ചിട്ടുള്ള ദേഹത്തെ (ശരിയായ) ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയുമില്ല; അവർ വ്യഭിചാരം ചെയ്കയുമില്ല (അങ്ങിനെയുള്ളവരുമായിരിക്കും) . ആരെങ്കിലും അത് (മൂന്നും) ചെയ്യുന്നതായാൽ അവൻ, കുറ്റം (ചെയ്തതിൻെറ ശിക്ഷ) കണ്ടെത്തുന്നതാണ്:-

يُضَـٰعَفْ لَهُ ٱلْعَذَابُ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِۦ مُهَانًا ﴿٦٩﴾

69 അതായത്, 'ഖിയാമത്തു' നാളിൽ അവന് ശിക്ഷ ഇരട്ടിച്ച് കൊടുക്കപ്പെടും; നിന്ദ്യനായ നിലയിൽ അതിലവൻ ശാശ്വതനായിരിക്കയും ചെയ്യും.

68 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുമാണ്. لاَ يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കയില്ല, പ്രാർത്ഥിക്കയില്ല. مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറകൂടെ. إِلَهًا آخَرَ വേറെ ആരാധ്യനെ, ദൈവത്തെ. وَلاَ يَقْتُلُونَ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയുമില്ല. النَّفْسَ ദേഹത്തെ, ആളെ, ആത്മാവിനെ. الَّتِي حَرَّمَاللهُ അല്ലാഹു വിലക്കിയ, വിരോധിച്ച, ഹറാമാക്കിയ. إِلاَّ بِالْحَقِّ ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ, മുറപ്രകാരമല്ലാതെ. وَلاَ يَزْنُونَ അവർ വ്യഭിചരിക്കുകയുമില്ല. وَمَن يَفْعَلْ ആരെങ്കിലും ചെയ്താൽ, ആർ ചെയ്യുന്നുവോ. ذَلِكَ അത്. يَلْقَ അവൻ കാണും, കണ്ടെത്തും. أَثَامًا കുറ്റത്തെ (ശിക്ഷയെ) . 69 يُضَاعَفْ ഇരട്ടിക്കപ്പെടും. لَهُ അവന്ന്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. وَيَخْلُدْ അവൻ ശാശ്വതമായിരിക്കയും ചെയ്യും. فِيهِ അതിൽ. مُهَانًا നിന്ദ്യനായ നിലയിൽ അപമാനിക്കപ്പെട്ടവനായിക്കൊണ്ട്.

പാപങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും, വമ്പിച്ചതും ,ഏറ്റവും ശിക്ഷാർഹവുമാണ് ശിർക്ക്, കൊല, വ്യഭിചാരം എന്നീ മൂന്ന് പാപങ്ങൾ. ഒരു സാധാരണക്കാരനിൽ നിന്നുപോലും അവ ഒരിക്ക

* മക്കായിലെ ഒരു മലയാണ് അബൂഖുബൈസ് (ابو قبيس)

ലും ഉണ്ടാകാവതല്ല. എന്നിരിക്കെ, റഹ്മാന്‍റെ അടിയാൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത്തരം പാപങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഒരു സംഗതി നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച അഞ്ച് ഗുണങ്ങളും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഒരുവനിൽ ഉള്ളതോടുകൂടിത്തന്നെ അവൻ ഈ മൂന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പാപത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ ആകപ്പെട്ടുകൂടായ്കയില്ല. ഒരാൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ വേറെ വല്ലതിനെയും ആരാധിച്ചും, പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നേക്കാം. അല്ലാഹുവിനോടുകൂടെ വേറെ ഒരു ഇലാഹിനെയും വിളിക്കുകയില്ല' (لايدعون مع الله الها اخر) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈ സംഗതി നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെത്തന്നെ, കേവലം സൽഗുണവാനായ മനുഷ്യൻ, ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യസഹജമായ വികാരവിചാരങ്ങൾക്ക് വിധേയനായി കൊലയിലോ വ്യഭിചാരത്തിലോ ചെന്നുപെട്ടേക്കാം. ഈ മൂന്ന് വൻകുറ്റങ്ങളിലും അകപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിന് പുറമെയാണ് വാസ്തവത്തിൽ റഹ്മാന്‍റെ അടിയാൻമാരുടെ മറ്റു ഗുണങ്ങൾ ഇവിടെ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, ഇവരും മനുഷ്യരാണല്ലോ. മനുഷ്യന്‍റെ പക്കൽ അബദ്ധം പിണഞ്ഞേക്കും, അവന്‍റെ മനസ്ഥിതിയിൽ മാറ്റം വന്നേക്കും. അങ്ങനെ, ഈ വൻകുറ്റങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് അവൻ പ്രവർത്തിച്ചുപോയാൽ പിന്നീട് അവന് രക്ഷാമാർഗ്ഗമില്ലേ? തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി അടുത്ത വചനത്തിൽ തന്നെ പ്രതിപാദിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഈ പാപങ്ങളുടെ ഭയങ്കരത കാണിക്കുകയാണ് ഈ ആയത്ത് ചെയ്യുന്നത്.

ശിർക്കിലും, (ആരാധനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും മറ്റുള്ളവരെ പങ്കുചേർക്കുന്നതിലും) വ്യഭിചാരത്തിലും അനുവദനീയമായ ഒരു ഇനവുമില്ല. കൊലയിലാകട്ടെ, ചിലത് അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും, ചിലത് ആവശ്യമായതുമുണ്ടായിരിക്കും. പ്രതികാരശിക്ഷാനിയമം നടത്തേണ്ടി വരുക, ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുക, അപ്പോൾ അത് ചെയ്യേണ്ടതായിവരും. അതുകൊണ്ടാണ് കൊലയെ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ' (الابالحق) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ മൂന്ന് മഹാപാപങ്ങളുടെ ഗൗരവം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ, അവയുടെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് ഇതേ വചനങ്ങളിൽ തന്നെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മാത്രം മതിയാകും. അതിന് ഒരു വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ, ഈ മൂന്ന് മഹാപാപങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടമായ ഇനങ്ങൾ ഏതാണെന്ന് ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) വിവരിക്കുന്നത് നോക്കുക:-

عن ابن مسعود رض انه قال قلت يارسول الله اي الذنب اعظم قال ان تدعو لله ندا وهو خلقك فقلت ثم اي قال ان تقتل ولدك خشية ان يطعم معك قلت ثم اي قال ان تز نى حليلة جارك فانزل الله تصديق ذلك والذين لا يدعون مع الله الها اخر –الأية–رواه الشيخان

(ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''അല്ലാഹുവിന്‍റെ റസൂലേ, പാപത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചത് ഏതാണ്?'' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചത് അല്ലാഹുവാണ് എന്നിരിക്കെ, നീ അവന് സമാനെവെച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കലാണ്. 'ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്?' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്‍റെ സന്താനം നിന്‍റെ ഒന്നിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുമെന്ന് പേടിച്ച് നീ അതിനെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതാണ് 'ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നീ നിന്‍റെ അയൽക്കാരന്‍റെ ഭാര്യയെ വ്യഭിചാരം ചെയ്യലാണ്.' അനന്തരം ഇപ്പറഞ്ഞതിന്‍റെ സത്യവൽക്കരണമായിക്കൊണ്ട് **والذين لا يدعون** എന്ന് തുടങ്ങുന്ന (നാമിപ്പോൾ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന) ആയത്ത് അവതരിച്ചു. (ബു: മു.)

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് ചെയ്യുന്ന ഏതുതരം ആരാധനയും, അവരോട് ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രാർത്ഥനയും, ശിർക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവാണ് സ്രഷ്ടാവെന്ന് അറിയുന്ന ഒരാൾ, അവന് മാത്രം പ്രത്യേകമായുള്ള അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളിലോ, മറ്റാരെയെങ്കിലും അവനോട് സമമായി കൽപിച്ച് അവരോട് പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നത്-പ്രാർത്ഥനയാണല്ലോ ആരാധനയുടെ കഴമ്പ്-ഏറ്റവും വലിയ ശിർക്കാകുന്നു.

അതുപോലെത്തന്നെ, നിയമപ്രകാരമല്ലാത്ത എല്ലാ കൊലയും വൻകുറ്റം തന്നെ. അത് സ്വന്തം മക്കളെയാകുമ്പോൾ ഗൗരവം കൂടുന്നു. അതോടൊപ്പം കൊലയുടെ ഉദ്ദേശ്യം തൻെറ സന്താനത്തിന് ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ഭാരവും കൂടി വഹിക്കേണ്ടി വരുമല്ലോ എന്ന ഭയം (ദാരിദ്ര്യഭയം) ആകുമ്പോൾ അതിലും കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെട്ടതാകുന്നു. കാരണം, ഈ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഓരോ ജീവിക്കുമുള്ള ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ഈ ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അക്കാര്യം അവൻ ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും, അതിന് പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് മനുഷ്യൻെറ ചുമതലയാണ്. ഈ ചുമതല കഴിയും വണ്ണം നിറവേറ്റുകയും, അതിൻെറ ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയുമല്ലാതെ, മക്കളെ വധിച്ചതുകൊണ്ട് അതിന് പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ മാത്രം മക്കളുള്ളവരും, തീരെ മക്കളില്ലാത്തവരും ദരിദ്രൻമാരായും, ധാരാളം മക്കളുള്ളവർ ധനികൻമാരായും നാം സദാ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ദരിദ്രത്തെ ഭയന്ന് സന്താനങ്ങളെ (ജനിച്ചതും, ജനിക്കാനിരിക്കുന്നതും) നശിപ്പിക്കുന്നതിൻെറ അർത്ഥം, സ്രഷ്ടാവിനെയും, അവൻെറ വാഗ്ദാനത്തെയും, അവൻെറ കഴിവിനെയും, സർവ്വജ്ഞതയെയുമെല്ലാം തന്നെ നിഷേധിക്കലാകുന്നു. ഇവിടെ സന്ദർഭം മറ്റൊന്നായതുകൊണ്ട് ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. മൂന്നാമത്തെ മഹാപാപം വ്യഭിചാരമാണ്. എല്ലാ വ്യഭിചാരവും വമ്പിച്ച കുറ്റമാകുന്നു. എന്നാൽ, അന്യൻെറ ഭാര്യയായിരിക്കുക, മാത്രമല്ല, തൻെറ എല്ലാവിധ ഗുണകാംക്ഷക്കും ബന്ധപ്പെട്ടവനായ അയൽക്കാരമേതു കൂടിയായിരിക്കുക, അപ്പോൾ വ്യഭിചാരത്തിൻെറ ഇനങ്ങളിൽവെച്ച് ഇത് കൂടുതൽ നികൃഷ്ടമായിത്തീരുന്നു.

ഏറ്റവും വമ്പിച്ച പാപമേതാണെന്നാണല്ലോ ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) ചോദിച്ചത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഓരോന്നിലും വെച്ച് കൂടുതൽ നീചമായ ഇനങ്ങളെ നബി (ﷺ) എടുത്തു പറഞ്ഞതും. ഈ വൻകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്താൽതന്നെയും, അവർക്ക് നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, അതിന് പരിഹാരമുണ്ടെന്നും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു:-

إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَٰلِحًا فَأُوْلَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمْ حَسَنَٰتٍ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٠﴾

70 പക്ഷെ, ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ തിൻമകളെ അല്ലാഹു നൻമകളായി മാറ്റുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَإِنَّهُۥ يَتُوبُ إِلَى ٱللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾

71 ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും, അവൻ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ശരിക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

---

70 إِلاَّ പക്ഷേ, ഒഴികെ. مَن تَابَ ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, പശ്ചാത്തപിച്ചവൻ (ഒഴികെ) . وَآمَنَ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത. وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. عَمَلاً صَالِحًا സൽക്കർമ്മം, നല്ല പ്രവൃത്തി. فَأُلَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ (അങ്ങിനെയുള്ളവർ) . يُبَدِّلُ اللهُ അല്ലാഹു മാറ്റും, പകരമാക്കും. سَيِّئَاتِهِمْ അവരുടെ തിൻമകളെ, കുറ്റങ്ങളെ. 3\ حَسَنَاتٍമകളായിട്ട്. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധി, ദയാലു. 71 وَمَن تَابَ ആർ പശ്ചാത്തപിച്ചുവോ. وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. صَالِحًا നല്ലത്, സൽക്കർമ്മം. فَإِنَّهُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ. يَتُوبُ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു, മടങ്ങുന്നു. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. مَتَابًا ഒരു പശ്ചാത്താപം, മടക്കം (ശരിയായ മടക്കം) .

ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി മനഃപൂർവ്വം ഖേദിക്കുക, ചെയ്തുവരുന്ന തെറ്റ് നിറുത്തൽ ചെയ്ത് പിന്നീട് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുക, ഇതാണ് 'തൗബഃ' അല്ലെങ്കിൽ പശ്ചാത്താപം (التوبة) എന്നു പറയുന്നത്. പശ്ചാത്താപം ശരിയായിട്ടുള്ളതാകേണമെങ്കിൽ, പിന്നീടതിൻെറ അടയാളം പ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെയെന്നപോലെ മറ്റു പലേടത്തും തൗബഃയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അതിനെത്തുടർന്ന് സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയും ഖുർആൻ സാധാരണ പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഈ ആയത്തിൽ സൽക്കർമ്മത്തിന് പുറമെ 'വിശ്വസിക്കുകയും' എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മേൽപ്രസ്താവിച്ച മൂന്ന് മഹാപാപങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേത് ശിർക്കാണല്ലോ. യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസമുള്ളവരിൽ നിന്ന് ശിർക്ക് ഉണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ ശിർക്കിൽനിന്ന് മോചനം ലഭിക്കേണ്ടതിനും പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കേണ്ടതിനും ഒന്നാമതായി അവൻെറ വിശ്വാസം പുതുക്കേണ്ടതുണ്ട്. തുടർന്ന് പറഞ്ഞ രണ്ട് പാപങ്ങൾ (കൊലയും വ്യഭിചാരവും) ചെയ്തവന് വിശ്വാസം അടിയോടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയാവതല്ലെങ്കിലും, അവൻെറ വിശ്വാസം കേവലം ദുർബ്ബലമാണെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അത്രയും ഭയങ്കരങ്ങളാണല്ലോ അവ രണ്ടും. ആകയാൽ അവൻെറ വിശ്വാസം ഒന്ന് ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതുമുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇവിടെ تا ب وامن وعمل عملا صالحا (പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും. സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും) എന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. الله اعلم

ഇപ്രകാരം പശ്ചാത്താപം ചെയ്തവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുക മാത്രമല്ല, നൻമകളായി മാറ്റുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് വളരെ ശ്രദ്ധേയവും, ആവേശജനകവുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യം എത്ര വിശാലം?! തിൻമകളെ നൻമകളായി മാറ്റുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, ചെയ്ത പാപങ്ങൾക്ക് പുണ്യഫലം ലഭിക്കുമെന്നല്ല. അവയ്ക്ക് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷകൾ ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയും, പശ്ചാത്തപിച്ചതിന് നല്ല പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ചെയ്തുവന്നിരുന്ന തിൻമയുടെ സ്ഥാനത്ത് നൻമകൾ പ്രവർത്തിച്ച് പുണ്യം നേടുവാൻ സഹായം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ശിർക്കിനും അവിശ്വാസത്തിനും വേണ്ടി അടരാടിയിരുന്നവരും, അക്രമത്തിലും പാപങ്ങളിലും മുഴുകിയിരുന്നവരുമായ എത്രയോ ആളുകൾ, അതിൽനിന്ന് പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങിയശേഷം തൌഹീദിനും സത്യവിശ്വാസത്തിനും വേണ്ടി അതിലുമധികം സേവനങ്ങളും, ത്യാഗങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചുവന്ന ചരിത്രങ്ങൾ ധാരാളം ഇസ്ലാമിലുണ്ട്. ഉമർ(رضي الله عنه) , ഖാലിദുബ്നുൽവലീദ് (رضي الله عنه) തുടങ്ങി വഹ്ശീ (رضي الله عنه) മുതലായവരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുക.

'ഒരു നൻമ ചെയ്വാൻ ഒരാൾക്ക് ഉദ്ദേശമുണ്ടായിട്ട് അത് പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയാതെ വന്നാലും, ഒരു നൻമയുടെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു അവന് നൽകും. അത് പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുന്നപക്ഷം, ചുരുങ്ങിയത് പത്തിരട്ടിയും, (പത്തു നൻമയുടെ പ്രതിഫലം) ചിലപ്പോൾ 700 ഇരട്ടി വരെയും, അതിലധികവും പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഒരാൾ ഒരു തിൻമ ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതിൻെറ പേരിൽ യാതൊരു നടപടിയും എടുക്കപ്പെടുകയില്ല. അത് പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഒരേഒരു തിൻമയുടെ കുറ്റം മാത്രം നൽകപ്പെടും.' എന്നിങ്ങിനെ നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഇമാം ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

'അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു' എന്ന വാക്യം കൊണ്ടാണല്ലോ 70-ാം വചനം അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെയുള്ള സമാപനവാക്യങ്ങൾ മറ്റു പലേടത്തും ഖുർആനിൻ കാണാം. അതിലെല്ലാംതന്നെ, മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലുള്ള

ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ സൂചനയാണ് അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. റഹ്മാൻെറ അടിയാൻമാരുടെ 7-ാമത് ഗുണം ഇതാണ്:

72 (അവർ) കൃത്രിമത്തിന് സാക്ഷിയാകുകയും ചെയ്യാത്തവരായിരിക്കും; വ്യർത്ഥമായ കാര്യത്തിനരികെകൂടി പോകുന്നതായാൽ, അവർ മാന്യൻമാരായ നിലയിൽ പോകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَٱلَّذِينَ لَا يَشۡهَدُونَ ٱلزُّورَ وَإِذَا مَرُّواْ بِٱللَّغۡوِ مَرُّواْ كِرَامًا ﴿٧٢﴾

---

72 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുമാണ്. لاَ يَشْهَدُونَ അവർ സാക്ഷിയാവുകയില്ല, സാക്ഷി നിൽക്കുകയില്ല. الزُّورَ കൃത്രിമത്തിന്, കള്ളത്തിന് (കള്ളസാക്ഷ്യം) . وَإِذَا مَرُّوا അവർ പോയാൽ, നടന്നാൽ. بِاللَّغْوِ വ്യർത്ഥത്തിനരികെ, അനാവശ്യത്തിനരികെ. مَرُّوا അവർ പോകുന്നതാണ്, നടക്കുന്നതാണ്. كِرَامًا മാന്യൻമാരായിട്ട്.

'കൃത്രിമം' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ചത് 'സൂർ' (زور) എന്ന പദത്തിനാണ്. 'അക്രമം, അനീതി, കളവ്, അസത്യം, തോന്നിയവാസം' ഇത്യാദി അർത്ഥങ്ങളിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. 'യശ്ഹദൂന' (يشهدون) എന്ന വാക്കിനാകട്ടെ, 'സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക, സാക്ഷിപറയുക, ഹാജരാകുക, കാണുക' എന്നിങ്ങിനെയും പല അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. കൃത്രിമമായുണ്ടാക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് 'മുസവ്വർ' (مزور) എന്ന് പറയുന്നു. ആകയാൽ, യാതൊരു അക്രമങ്ങൾക്കും, അസത്യത്തിനും അവർ അരുനിൽക്കുകയും, അതിൽ ഭാഗഭാക്കാക്കുകയും ചെയ്കയില്ലെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. കള്ളസാക്ഷി (شهادة الزور) പറയലും, അത് ഏറ്റെടുക്കലും പ്രത്യേകിച്ചും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. കള്ള സാക്ഷ്യത്തെ ഏഴു മഹാപാപങ്ങളിൽ ഒന്നായി നബി (ﷺ) എണ്ണിയിരിക്കുന്നത് പരക്കെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. കള്ളസാക്ഷി പറഞ്ഞ ഒരാൾക്ക് നാൽപ്പത് അടിക്ക് പുറമെ, മുഖത്ത് അടയാളം വെക്കുക, തലമുടികളയിച്ച് അങ്ങാടിയിൽകൂടി നടത്തുക എന്നീ ശിക്ഷകൾ കൂടി ഉമർ (رضي الله عنه) നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ചിലർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു.

'വ്യർത്ഥമായ കാര്യങ്ങളെ' (اللغو) ക്കുറിച്ച് സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനിൻെറ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനാവശ്യമായതും, ധാർമ്മികനിലവാരം താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതും, ന്യായവിരുദ്ധമായതുമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അതിൽ പെടുന്നു. മഹാനായ അബ്ദുൽ ഹഖ് ദഹ്ലവി (عبدالحق الد هلوى –رح) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു പോലെ, ഇന്നത്തെ നൃത്തം, സിനിമ, നാടകം തുടങ്ങിയ കലാവിനോദങ്ങളെന്നപേരിലറിയപ്പെടുന്ന എല്ലാ തോന്നിയവാസങ്ങളും, അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ പലതരം ഉത്സവാദികോലാഹലങ്ങളും, ബിദ്അത്തുകാരുടെ (മതത്തിൽ അനാചാരങ്ങൾ കടത്തിക്കൂട്ടിയവരുടെ) പല ചടങ്ങുകളും, മാമൂലുകളും-എല്ലാം തന്നെ-വർജ്ജിക്കപ്പെടേണ്ടവയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട ഈ അടിയാൻമാർ വ്യർത്ഥമായ കാര്യങ്ങളുടെ സമീപത്തുകൂടി പോകുമ്പോൾ മാന്യൻമാരായ നിലയിൽ പോകുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിൽ താൽപര്യം തോന്നുകയോ, ശ്രദ്ധപതിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, പ്രതിഷേധപൂർവ്വം തിരിഞ്ഞുപോകുമെന്നാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം:-

واذا سمعوا اللغو اعرضوا عنه وقالوا لنا اعمالنا ولكم اعمالكم سلام عليكم لا نبتغى الجاهلين –القصص: ٥٥

സാരം: വ്യർത്ഥമായതുകേട്ടാൽ അവർ അതിൽനിന്നും തിരിഞ്ഞുപോകും. അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: ''ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളും! നിങ്ങൾക്ക് സലാം. ഞങ്ങൾ വിഡ്ഢികളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.''

8-ാമത് ഗുണം ഇതാണ്:-

وَٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُواْ بِـَٔايَـٰتِ رَبِّهِمۡ لَمۡ يَخِرُّواْ عَلَيۡهَا صُمًّا وَعُمۡيَانًا ﴿٧٣﴾

73 (അവർ) യാതൊരുകൂട്ടരുമായിരിക്കും: തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ 'ആയത്തു' കൾ [വേദവാക്യങ്ങൾ] കൊണ്ട് അവർക്ക് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ, ബധിരന്മാരും, അന്ധന്മാരുമായ നിലയിൽ അതിൻമേൽ അവർ വീഴുകയില്ല.

---

73 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുമാണ്. إِذَا ذُكِّرُوا അവർക്ക് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ, ഓർമ്മിക്കപ്പെട്ടാൽ. بِآيَاتِ ആയത്തുകൾ (വേദവാക്യങ്ങൾ) കൊണ്ട്, ലക്ഷ്യങ്ങൾകൊണ്ട്, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന. رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ. لَمْ يَخِرُّوا അവർ വീഴുകയില്ല, നിലംപതിക്കയില്ല. عَلَيْهَا അതിന് മീതെ. صُمًّا ബധിരൻമാരായി. وَعُمْيَانًا അന്ധൻമാരായും.

അതായത്, അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ മുഖേന ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ-അവിശ്വാസികളും കപടവിശ്വാസികളും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ-അശ്രദ്ധയും, അവഗണനയും അവർ കാണിക്കുകയില്ല. നേരെമറിച്ച് കണ്ണും കാതും കൊടുത്ത് സശ്രദ്ധം അത് മനസ്സിലാക്കുകയും, സബഹുമാനം അത് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ ആവേശപൂർവ്വം തയ്യാറാകുകയാണ് ചെയ്യുക. ചില ആളുകൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതുപോലെ-അല്ലെങ്കിൽ താൽപര്യപൂർവ്വം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തതുപോലെ-അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ കൊണ്ട് ഉപദേശിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അത് കണ്ണടച്ച് വിശ്വസിക്കാതെ, വിമർശനബുദ്ധ്യാ പരിശോധിച്ച് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ അത് സ്വീകരിക്കുകയുള്ളു എന്നല്ല ഈ വചനത്തിൻെറ സാരം. സാധാരണക്കാർ നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ ഇതാവശ്യംതന്നെ. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ വിമർശനപൂർവ്വം പരിശോധിച്ചേ സ്വീകരിക്കാവൂ എന്ന് പറയുന്നത് കേവലം അസംബന്ധവും അതിര് കവിച്ചലുമാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:-

١)انما يؤمن باياتنا الذين اذاذكروا بها خروا سجدا وسبحوا بحمدربهم وهم لا يستكبرون –الم السجدة
٢)....اذا تتلى عليهم ايات الرحمن خروا سجدا وبكيا –مريم

സാരം: 1. യാതൊരുകൂട്ടർ മാത്രമേ നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളു: അവർക്ക് അവകൊണ്ട് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ അവർ സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗം) ചെയ്യുന്നവരായും കൊണ്ട് വീഴുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന് സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയുമില്ല. (സൂ:സജദഃ) 2. അവർക്ക് (ഇതിന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമാർക്ക്) റഹ്മാൻെറ ആയത്തുകൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവർ, സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായും, കരയുന്നവരായുംകൊണ്ട് നിലംപതിക്കുന്നതാണ്. (സൂ: മർയം.) ഇവിടെ വിമർശനത്തിനും, പരിശോധനക്കും സ്ഥാനമുണ്ടോ എന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! സജ്ജനങ്ങളുടെ 9-ാമത് ഗുണത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبۡ لَنَا مِنۡ أَزۡوَٰجِنَا وَذُرِّيَّـٰتِنَا قُرَّةَ أَعۡيُنٖ وَٱجۡعَلۡنَا لِلۡمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

74 (അവർ ഇപ്രകാരം) പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽനിന്നും, സന്തതികളിൽനിന്നും ഞങ്ങൾക്ക് നീ കൺകുളിർമ്മ (മനസ്സന്തോഷം) പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ! ഞങ്ങളെ ഭയഭക്തൻമാർക്ക് മുമ്പൻമാരാക്കുക (മാതൃകയാ

ക്കുക) യും ചെയ്യേണമേ!!''

---

74 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. يقُولُونَ അവർ പറയും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. هَبْ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യേണേ. مِنْ أَزْوَاجِنَا ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽ നിന്നും. وَذُرِّيَّاتِنَا ഞങ്ങളുടെ സന്തതിക ളിൽ നിന്നും. قُرَّةَ أَعْيُنٍ കൺകുളിർമ്മ (മനസ്സന്തോഷം) . وَاجْعَلْنَا ഞങ്ങളെ ആക്കുകയും വേണമേ. لِلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാർക്ക്, സൂക്ഷമതയുള്ളവർക്ക്. إِمَامًا മുമ്പൻമാർ, നേതാക്കൾ (മാതൃക) .

അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, കുടുംബത്തിൻെറ നൻമയിലും വള രെ താല്പര്യവും ആകാംഷയും ഉള്ളവരായിരിക്കും. കുടുംബജീവിതത്തിൽനിന്നും, സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽനിന്നും അകന്ന് ഏകാന്തത സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുക യാണല്ലോ ഇസ്‌ലാം ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ പത്നികളും സന്തതികളും സൽ ക്കർമ്മികളും, സജ്ജനങ്ങളും ആയിത്തീരുവാനും, അതുവഴി തങ്ങൾക്ക് ഇഹത്തിലും, പര ത്തിലും കൺകുളിർമ്മയും, മനസ്സന്തോഷവും കൈവരുവാനും അവർ സദാ അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥന നടത്തും. (*) മാത്രമല്ല, ഇസ്‌ലാമിക നടപടിക്രമങ്ങൾ ശരിക്കും ആചരിച്ചു വരുന്ന ഭയഭക്തൻമാർക്ക് തങ്ങളും, തങ്ങളുടെ പത്നികളും സന്താനങ്ങളും മുമ്പൻമാരായിരിക്കുവാനും-അഥവാ മാതൃകയായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്നവരായിത്തീരുവാനും -അവർ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ആഗ്രഹവും ഗുണകാംക്ഷയും അത്രയും വലുതായിരിക്കും.

നബി (ﷺ) പറയുന്നു:

اذامات ابن ادم انقطع عمله الا من ثلاث ولد صالح يدعو له وعلم ينتفع به من بعده صدقة جارية–مسلم

(ആദമിൻെറ മകൻ-മനുഷ്യൻ-മരണപ്പെട്ടാൽ അവൻെറ കർമ്മങ്ങൾ, മൂന്ന് കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമല്ലാതെ മറ്റെല്ലാം മുറിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്. അതായത്, തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന മക്കൾ, തൻെറ കാലശേഷം ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുന്ന അറിവ്, സ്ഥായിയായ ദാനധർമ്മം എന്നിവ.(മു.) റഹ്മാൻെറ അടിയാൻമാരായ സഹനശീലരുടെ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം അവർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന പ്രതിഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് തുടർന്നു പറയുന്നു:-

أُوْلَـٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ ٱلْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُواْ وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَـٰمًا ﴿٧٥﴾

75 അവർ സഹിച്ചതിൻെറ ഫലമായി അവർക്ക് മണിമേടകൾ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്; അഭിവാദ്യത്തോടും, സമാധാനസന്ദേശത്തോടും (കൂടി) അതിൽ വെച്ച് അവർ എതിരേൽക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۚ حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٧٦﴾

76 അതിൽ അവർ നിത്യവാസികളായ നിലയിലായിരിക്കും (വസിക്കുക) . ഒള രെ നല്ല ഭവനവും, പാർപ്പിടവും!

---

75 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ, അവർ. يُجْزَوْنَ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. الْغُرْفَةَ ഉന്നതമാളിക, മണിമാടം. بِمَا صَبَرُوا അവർ സഹിച്ചതുകൊണ്ട്, ക്ഷമിച്ചതു നിമിത്തം. وَيُلَقَّوْنَ അവർ എതിരേൽക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും, കാണിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടും. فِيهَا അതിൽവെച്ച്. تَحِيَّةً അഭിവാദ്യത്തോടെ,

---

* പ്രാർത്ഥനകളിൽ കഴിവതും, ഖുർആനിലും ഹദീസിലും കാണപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനാവാക്യങ്ങൾ തന്നെ ഉപ യോഗിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

കാഴ്ചയായി, ഉപചാരം. وَسَلَامًا സമാധാനസന്ദേശമായും, സലാമോടും, ശാന്തിയും. 76 خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ, ശാശ്വതരായിട്ട്. فِيهَا അതിൽ. حَسُنَتْ വളരെ നല്ലതാണ്, എത്ര നല്ലത്. مُسْتَقَرًّا താവളം, ഭവനം. وَمُقَامًا പാർപ്പിടവും.

അവർ ഒരിക്കലും അതിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകേണ്ടിവരികയോ, അതിൽവെച്ച് മരണമടയുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ശാശ്വതരായിരിക്കും. വസിക്കുവാനും സുഖിക്കുവാനും അതിൽപരം നല്ല ഭവനം വേറെയൊന്നില്ല എന്നുസാരം. നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന് തങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുവാനായി ഇവർ ചെയ്യുന്ന 'ദുആ' (പ്രാർത്ഥന) യിൽ നരകം വളരെ മോശപ്പെട്ട ഭവനവും പാർപ്പിടവുമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവല്ലോ, അതുകൊണ്ട് അതിനുനേരെ വിപരീതമായി, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മണിമാടങ്ങൾ വളരെ നല്ല ഭവനങ്ങളും വളരെ നല്ല പാർപ്പിടങ്ങളുമാണെന്ന് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കയാണ്.

അവസാനമായി, അവിശ്വാസികൾക്ക് കനത്ത ഒരു താക്കീത് നൽകുവാൻ നബി(ﷺ) യോട് കൽപിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

قُلْ مَا يَعْبَؤُا۟ بِكُمْ رَبِّى لَوْلَا دُعَآؤُكُمْ ۖ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًۢا ﴿٧٧﴾

77 (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ഇല്ലെങ്കിൽ, എൻെറ റബ്ബ് നിങ്ങളെപ്പറ്റി എന്ത് വകവെക്കുവാനാണ്?! (ഒന്നും വകവെക്കാനില്ല.) എന്നാൽ, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും കളവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, വഴിയെ അത് (താക്കീതു ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷ) അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നതാണ്.''

---

77 قُلْ പറയുക. مَا يَعْبَأُ എന്തു വകവെക്കുവാനാണ്, വില കൽപിക്കുവാനാണ്, പരിഗണിക്കുവാനാണ്, വകവെക്കുകയില്ല, വിലവെക്കുകയില്ല. بِكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ഇല്ലെങ്കിൽ, വിളിക്കൽ ഇല്ലെങ്കിൽ. فَقَدْ എന്നാൽ തീർച്ചയായും. كَذَّبْتُمْ നിങ്ങൾ കളവാക്കിയിരിക്കുന്നു, വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. فَسَوْفَ ആകയാൽ, വഴിയെ. يَكُونُ അതായിത്തീരും, ആകും. لِزَامًا അനിവാര്യം, ഒഴിവാക്കാത്തത്, വേറിടാത്തത്.

അവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ വചനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഓരോന്നിൻെറയും ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

1) നിങ്ങൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരോട് പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടല്ലാതെയുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥന ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെപ്പറ്റി അവൻ വളരെയൊന്നും വകവെക്കുമായിരുന്നില്ല; ഇത്ര ഗൗരവത്തോടെ വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ഇതിനും പുറമെ സത്യപ്രബോധനത്തെ കളവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നു. അത് താമസിയാതെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

2) നിങ്ങൾ ആരാധനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ശിർക്ക് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. എങ്കിലും, ചുരുക്കം ചില സന്നിദ്ധഘട്ടങ്ങളിലെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനോട് നിങ്ങൾ നിഷ്കളങ്കമായി പ്രാർത്ഥന ചെയ്യാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ നിങ്ങളെ ഇപ്പോൾ ശിക്ഷിക്കാത്തത്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സത്യത്തെ കളവാക്കി നിഷേധിച്ചിരിക്കെകൊണ്ട് ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്ക് അധികം താമസിയാതെ അനുഭവപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിന് ഒഴിവുണ്ടാകുകയില്ല. (കപ്പൽ യാത്രക

ളിൽ വെച്ചും മറ്റും കഠിനമായ ആപൽഘട്ടം നേരിടുമ്പോൾ ബഹുദൈവാരാധകരായ മുശ്‌രിക്കുകൾ, അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാതെ, അല്ലാഹുവിനോടുതന്നെ നിഷ്കളങ്കമായ പ്രാർത്ഥന നടത്തുമെന്നും, ആപത്ത് നീങ്ങി രക്ഷപ്പെട്ടാൽ വീണ്ടും പഴയപടി ശിർക്ക് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണെന്നും ഖുർആൻ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് (*) ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.) മനുഷ്യൻ പൊതുവിൽ എത്രതന്നെ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചാലും, ഇടയ്ക്കെങ്കിലും ചിലർ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവൻ അവരെ ഒന്നാകെ ശിക്ഷിച്ചു നശിപ്പിക്കാത്തത് എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം.

'അല്ലാഹുവേ, (മുഹമ്മദ് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന) ഇതാണ് നിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ (സത്യ) മെങ്കിൽ, നീ ഞങ്ങളുടെമേൽ കല്ലുമഴ വർഷിപ്പിച്ചേക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ട് വന്നേക്കുക!' എന്ന് ധൈര്യസമേതം പ്രാർത്ഥിക്കുമാറ് ധിക്കാരികളായ മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:- وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون–لانفال (നബിയേ, നീ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കെ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ല, അവർ പാപമോചനം തേടാറുള്ള സ്ഥിതിക്കും അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നവനല്ല എന്ന് സാരം.) നബി തിരുമേനി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: هل تنصرون وترزقوالا بضعفائكم–البخارى (നിങ്ങൾക്ക് സഹായം ലഭിക്കുന്നതും, ആഹാരം നൽകപ്പെടുന്നതും നിങ്ങളുടെ അബലൻമാർ നിമിത്തമല്ലാതെ മറ്റു വല്ലതുകൊണ്ടുമാണോ?) ഈ തത്വം ഒരു കവി മനുഷ്യലോകത്തെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!-

لولا شيوخ للاله ركع * وصبية من اليتامى رضع
ومهملات في الفلاة رتع * صب عليكم العذاب الاوجع

സാരം: അല്ലാഹുവിന്ന് 'റുകൂഉ്' (കുമ്പിട്ട് നമസ്കാരകർമ്മം) ചെയ്തുവരുന്ന ചില വൃദ്ധൻമാരും, അനാഥകളിൽപെട്ട മുലകുടി പ്രായക്കാരായ ചില ശിശുക്കളും, മരുഭൂമിയിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട് മേഞ്ഞു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുറെ ജീവജന്തുക്കളും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ (മനുഷ്യലോകമേ,) നിങ്ങളുടെമേൽ വളരെ വേദനപ്പെട്ട ശിക്ഷ ചൊരിയപ്പെടുമായിരുന്നു!

3) **دعاءكم** എന്ന വാക്കിന് നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന എന്ന് അർത്ഥം കല്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് മേൽകണ്ട രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉള്ളത്. എന്നാൽ **دعاء** (ദുആ) എന്ന വാക്കിന് 'വിളി, ക്ഷണം' എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. ഈ അർത്ഥം കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് മൂന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം. അതിങ്ങിനെയാണ്: റസൂൽ നിങ്ങളെ തൌഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഈ പ്രബോധനകൃത്യം നിലവിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കയുമാണ് അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഒട്ടും വില വെക്കുമായിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ പ്രബോധനത്തെ കളവാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങൾ ശിക്ഷക്ക് അവകാശപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അത് വഴിയെ അനുഭവപ്പെടുന്നതുമാണ്.

മേൽകണ്ട മൂന്നഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് പുറമെ വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഏതായാലും ഇത്രയും ചെറിയ ഒരു വചനം, പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യം ഇല്ലാത്തതും, സാരവത്തായതുമായ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും ഇടം നൽകത്തക്കവണ്ണം വിശാലമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ ഒരു പ്രത്യേകത തന്നെയാകുന്നു.

اللهم اجعلنا من عبادك الصالحين واجعلنا للمتقين اماما
والحمدلله اولا واخرا

* സൂ: അൻആം 63, 64; നഹ്ൽ 53, 54; യൂനുസ് 22, 23 മുതലായവയിൽ കാണാം.

26 സൂറത്തു ശുഅറാഉ് سورة الشعراء

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് . വചനങ്ങൾ 227 . വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 11
(അവസാനത്തെ 4 വചനങ്ങൾ മദീനായിൽ അവതരിച്ചത്.)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

طسٓمٓ ۝١

1 ‘ത്വാ-സീൻ-മീം’. (*)

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ۝٢

2 (താഴെ കാണുന്ന) അവ സുവ്യക്തമായ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാകുന്നു.

لَعَلَّكَ بَٰخِعٞ نَّفۡسَكَ أَلَّا يَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ۝٣

3 അവർ വിശ്വാസികളാകാത്തതിനാൽ നീ നിന്റെ ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവനായേക്കാം! (അത് വേണ്ട.)

إِن نَّشَأۡ نُنَزِّلۡ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ءَايَةٗ فَظَلَّتۡ أَعۡنَٰقُهُمۡ لَهَا خَٰضِعِينَ ۝٤

4 നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ മേൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ആകശത്തുനിന്നും നാം ഇറക്കുന്നതാണ്; അപ്പോൾഅവരുടെ പിരടികൾ അതിന് കീഴൊതുങ്ങുന്നതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (പക്ഷേ, അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല) .

وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن ذِكۡرٖ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ مُحۡدَثٍ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهُ مُعۡرِضِينَ ۝٥

5 പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ പക്കൽ നിന്നും പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു ഉൽബോധനവും തന്നെ - അവരതിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരായിട്ടല്ലാതെ -അവർക്ക് വരുന്നില്ല! (ഏതുതന്നെ വന്നാലും അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നു.)

فَقَدۡ كَذَّبُواْ فَسَيَأۡتِيهِمۡ أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ۝٦

6 അങ്ങനെ, അവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്; അതിനാൽ, ഏതൊന്നിൽ അവർ പരിഹാസം കൊള്ളുന്നുവോ അതിന്റെ [ആ ശിക്ഷയുടെ] വൃത്താന്തങ്ങൾ അവർക്ക് വന്നുകൊള്ളും.

---

1 طسم ‘ത്വാ-സീൻ-മീം’. 2 تِلْكَ അത്, അവ. آيَاتُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാണ്, ആയത്തുകളാണ്. الْمُبِينُ സുവ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ. 3 لَعَلَّكَ നീ ആയേക്കാം, ആയിരിക്കാം. بَاخِعٌ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവൻ. نَّفْسَكَ നിന്റെ ആത്മാവിനെ, ജീവനെ, നിന്നെത്തന്നെ. أَلاَّ يَكُونُوا അവർ ആകാശത്തതിനാൽ. مُؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ, വിശ്വസിച്ചവർ. 4 إِن نَّشَأْ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം. نُنَزِّلْ നാം ഇറക്കും, അവതരിപ്പിക്കും. عَلَيْهِم അവരുടെമേൽ, അവരിൽ. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. فَظَلَّتْ അപ്പോൾ ആയിത്തീരുന്നതാണ്. أَعْنَاقُهُمْ അവരുടെ പിരടികൾ. لَهَا അതിന്, അതിലേക്ക്. خَاضِعِينَ കീഴൊതുങ്ങുന്നവ. 5 وَمَا يَأْتِيهِم അവർക്ക് വരുന്നില്ല, ചെല്ലുന്നില്ല. مِّن ذِكْرٍ ഒരു ഉൽബോധനവും തന്നെ, ഒരു സ്മരണയും. مِّنَ الرَّحْمَٰنِ റഹ്മാനിൽനിന്ന്, പരകാരുണകനിൽനിന്ന്. مُحْدَثٍ പുതുതായി നൽകപ്പെട്ട, പുത്തനായ. إِلاَّ كَانُوا അവർ ആയിട്ടല്ലാതെ, ആകാതെ. عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി, അതിൽനിന്ന്. مُعْرِضِينَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവർ, അശ്രദ്ധർ. 6 فَقَدْ كَذَّبُوا അങ്ങനെ അവർ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു. فَسَيَأْتِيهِمْ അതിനാൽ അവക്ക് വന്നുകൊള്ളും,

---

* ഇങ്ങിനെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഇതിന്നുമുമ്പ് പല പ്രാവശ്യം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വരും. أَنبَاءُ യാതൊന്നിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങൾ. مَا كَانُوا അവരാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. بِهِ അതു കൊണ്ട്, അതിനെപ്പറ്റി. يَسْتَهْزِئُونَ പരിഹാസംകൊള്ളുക, പുച്ഛിക്കുന്ന(വർ) .

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഉപദ്രവം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഈ സൂറത്തും. കഴിയുന്നത്ര അപവാദങ്ങളും ആക്ഷേപങ്ങളും അവർ പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നബി (ﷺ) ഒന്നിന് മറുപടി കൊടുക്കമ്പോൾ, അവർ വേറെ ഒന്ന് മുന്നാട്ട് കൊണ്ടുവരും. ചിലപ്പോൾ നബി (ﷺ) യോട് 'നീ പ്രവാച കനാണെങ്കിൽ ആ മലകൾ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ട് വരിക, അല്ലങ്കിൽ ഇവിടെ ഒരു പുഴയുണ്ടാക്കൂ' എന്നിങ്ങിനെ തനി ബാലിശമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കും. നബി (ﷺ) ക്കാണെങ്കിൽ, അവർ വിശ്വസിച്ചുകാണുവാനുള്ള അത്യാഗ്രഹത്തിനും, അവരുടെ മർക്കടമുഷ്ടിയിലുള്ള വ്യസന ത്തിനും കണക്കുമില്ല. അവരിലാകട്ടെ, മത്സരവും, വാശിയും കൂടിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഈ സൂറത്തു മുഖേന അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ മനസ്സമാധാനപ്പെടുത്തി. ആശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ്, അത്രയൊന്നും വ്യാകുലപ്പെട്ട് വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല, ദൗത്യം നിർവ ഹിക്കൽ മാത്രമാണ് തന്റെ ചുമതല; അവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നടപടി ഞാൻ ആയി ക്കൊള്ളാം; മുൻകഴിഞ്ഞ പ്രവാചകന്മാർക്കും അവരുടെ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിലും ഇപ്രകാര മൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിങ്ങനെ-പല നബിമാരുടെയും കഥകൾ തുടർന്ന് വിവരിച്ചു കൊണ്ട് - അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ ഇതു മുഖേന സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുന്നു.

7	ഭൂമിയിലേക്ക് അവർ നോക്കുന്നില്ലേ -എല്ലാ (തരം) ഉൽകൃഷ്ടമായ ഇണ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നുമായി- എത്രയാണ് നാമതിൽ മുളപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന്?!	أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلْأَرْضِ كَمْ أَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾
8	നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്. (എങ്കിലും) അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.	إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
9	നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രക്ഷിതാവുതന്നെ യാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധി യും.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٩﴾

---

7 أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കാണുന്നില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്ക്. كَمْ എത്രയാണ് (എത്ര യോ) . أَنبَتْنَا നാം മുളപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. فِيهَا അതിൽ. مِن كُلِّ زَوْجٍ എല്ലാ ഇണ കളുമായിട്ട്, ഇണകളിൽ നിന്നും. كَرِيمٍ മാന്യമായ, ഉൽകൃഷ്ടമായ. 8 إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ അല്ല, ആയിട്ടില്ല. أَكْثَرُهُم അവരിൽ അധികവും. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വാസികൾ. 9 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റ റബ്ബ്. لَهُوَ അവർതന്നെ യാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

ചരിത്രപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി പ്രകൃതിപരമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം-എല്ലാവർക്കും സദാ കണ്ടറിയാവുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം - അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടു ന്നു: വിവിധ വർഗ്ഗങ്ങളും, അനേകതരം ജാതികളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സസ്യലോകം! അവയു ടെ ഉൽപാദനം, കൗതുകം, ഉപയോഗം, ഘടനാക്രമം ആദിയായവയിലും, മുളച്ച് തഴച്ച് വളർച്ചയെത്തിയശേഷം നാശോന്മുഖമായിതീർന്ന് വീണ്ടും ഉൽപാദിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിലും ബുദ്ധികൊടുത്ത് ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം, ഈ അവിശ്വാസികൾക്ക് വേറെ ദൃഷ്ടാന്ത ങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അല്ലാഹുവിലും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലും

വിശ്വസിക്കുവാൻ ഉപയുക്തമായ ധാരാളം തെളിവുകൾ അതിൽ തന്നെയുണ്ട്. പക്ഷെ, അതിൽ ചിന്തിക്കാത്തതുകൊണ്ട് മിക്കവരും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതിരിക്കുകയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ- അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നല്ലാതെ- അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിപ്രതാപങ്ങൾക്കോ, അവന്റെ മഹത്വത്തിനോ അതുമൂലം യാതൊരു കോട്ടവും ബാധിക്കുന്നതല്ലതന്നെ. അവൻ തികച്ചും പ്രതാപശാലിതന്നെയാണ്. അതേ സമയത്ത് കരുണാനിധിയുമാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ അവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അടുത്ത വചനം മുതൽ പല ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിലേക്കും അവരുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു.

വിഭാഗം 2

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱئْتِ ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٠﴾	10 (നബിയേ) നിന്റെ രക്ഷിതാവ് മൂസായോട് (ആ) അക്രമികളായ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക എന്ന് വിളിച്ചുകൽപിച്ച സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) ;
قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾	11 -അതായത്, ഫിർഔന്റെ ജനതയുടെ അടുക്കൽ - അവർ സൂക്ഷിക്കുകയില്ലേ (എന്ന് നോക്കുക) ?!
قَالَ رَبِّ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾	12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''രക്ഷിതാവേ, എന്നെ അവർ വ്യാജമാക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു;''
وَيَضِيقُ صَدْرِى وَلَا يَنطَلِقُ لِسَانِى فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَٰرُونَ ﴿١٣﴾	13 ''എന്റെ മനസ്സ് ഇടുങ്ങിപ്പോയേക്കും, എനിക്ക് നാവോട്ടം (സംസാരവൈഭവം) ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും; ആകയാൽ, ഹാറൂന്റെ അടുക്കലേക്ക് നീ (ദൂതനെ) അയച്ചാലും!''
وَلَهُمْ عَلَىَّ ذَنۢبٌ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾	14 ''(മാത്രമല്ല) എന്റെമേൽ അവർക്ക് ഒരു കുറ്റവും (ആരോപിക്കുവാൻ) ഉണ്ട്. അതിനാൽ, അവർ എന്നെ കൊന്നുകളയുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.''

---

10 وَإِذْ نَادَى വിളിച്ചു പറഞ്ഞ (കൽപിച്ച) സന്ദർഭം, വിളിച്ചപ്പോൾ. رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ്. مُوسَى മൂസായെ. أَنِ ائْتِ ചെല്ലണമെന്ന്. الْقَوْمَ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ. 11 قَوْمَ فِرْعَوْنَ അതായത് ഫിർഔന്റെ ജനത. أَلاَ يَتَّقُونَ അവർ ഭയപ്പെടകയില്ലേ, സൂക്ഷിക്കാത്തതെന്താണ്. 12 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. إِنِّي أَخَافُ ഞാൻഭയപ്പെടുന്നു. أَن يُكَذِّبُونِ അവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കുമെന്ന്. 13 وَيَضِيقُ ഇടുങ്ങുകയും ചെയ്യും, ഞെരുങ്ങും, കുടുസ്സാവാം. صَدْرِي എന്റെ നെഞ്ച് (മനസ്സ്) . وَلاَ يَنطَلِقُ ഓടാതിരിക്കയും (വടിവില്ലാതിരിക്കയും) ചെയ്യും. لِسَانِي എന്റെ നാവ്. فَأَرْسِلْ ആകയാൽ നീ അയക്കുക (ദൂതനെ) . إِلَى هَارُونَ ഹാറൂന്റെ അടുക്കലേക്ക്. 14 وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَلَيَّ എന്റെ മേൽ, എന്റെ പേരിൽ. ذَنبٌ ഒരു കുറ്റം, തെറ്റ്. فَأَخَافُ അതിനാൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. أَن يَقْتُلُونِ അവരെന്നെ കൊല്ലുമെന്ന്, കൊല്ലുന്നതിനെ.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കഥ കുറെ വിശദീകരിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഇതും. സൂ: ത്വാഹയിൽ കൂടുതൽ വിസ്തരിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഓരോ വശത്തിന്റെയും ആവശ്യമായ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി അവിടെ നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്

ഇവിടെ അതാവർത്തിച്ച് ദീർഘിപ്പിക്കാതെ അത്യാവശ്യ വിവരണം കൊണ്ട് മതിയാക്കുകയാണ്.

'ഹാറൂന്റെ അടുക്കലേക്ക് ദൂതനെ അഥവാ മലക്കിനെ അയക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, തനിക്ക് ഒരു സഹായകൻ എന്ന നിലക്ക് അദ്ദേഹത്തെ റസൂലായി നിയോഗിച്ച് തരേണമെന്നായിരുന്നു. 'എന്റെ മേൽ അവർക്ക് ഒരു കുറ്റം ആരോപിക്കുവാനുണ്ട്' എന്ന് പറഞ്ഞത്, അദ്ദേഹം മുമ്പ് ഒരു ഖിബ്ത്തിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയ സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ അപേക്ഷ അല്ലാഹു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു.

قَالَ كَلَّا ۖ فَٱذْهَبَا بِـَٔايَـٰتِنَآ ۖ إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

15 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''ഒരിക്കലുമില്ല; എന്നാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി പോയിക്കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, നാം നിങ്ങളുടെ കൂടെ എല്ലാം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. (ഞാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും.)

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٦﴾

16 ''എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ഫിർഔന്റെയടുക്കൽ ചെന്ന് ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ദൂതൻമാരാണ് എന്ന് പറയുക;''

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٧﴾

17 ''-ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ നീ വിട്ടയച്ചു തരേണമെന്ന്. (ഇതാണ് ദൗത്യം) ''

---

15 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. كَلَّا ഒരിക്കലുമില്ല, അങ്ങനെയല്ല, അതുവേണ്ട. فَاذْهَبَا എന്നാൽ രണ്ടാളും പോകുക. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുംകൊണ്ട്. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ, ഒന്നിച്ച്. مُسْتَمِعُونَ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്, ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കുന്നവരാണ്. 16 فَأْتِيَا എന്നിട്ട് രണ്ടുപേരും ചെല്ലുവിൻ. فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കൽ. فَقُولاَ എന്നിട്ട് പറയുവിൻ. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. رَسُولُ ദൂതൻമാരാണ്. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ, ലോകരുടെ റബ്ബിന്റെ. 17 أَنْ أَرْسِلْ നീ വിട്ടയച്ചു തരണമെന്ന്. مَعَنَا ഞങ്ങളുടെകൂടെ, ഒപ്പം. بَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ (ഗോത്രത്തെ) .

തൗഹീദിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുക എന്നതാണ് എല്ലാ റസൂലുകളുടേയും പ്രഥമ പ്രധാനമായ കടമ. ഇതിനുപുറമെ, ധാർമ്മികമായും, സദാചാരപരമായുമുള്ള നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും അവർ അറിയിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ, അതതു ജനങ്ങളുടെ പരിതസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് ചില പ്രവാചകന്മാർക്ക് പ്രത്യേകമായി ചില കടമകളും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരിക്കും. ഈ സൂറത്തിൽ തുടർന്നുവരുന്ന നബിമാരുടെ കഥകളിൽനിന്നും മറ്റും ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഫിർഔന്റെയും, ഇസ്രാഈൽ ഗോത്രക്കാരുടേയും പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതി നിമിത്തം, ഇസ്രാഈല്യരെ ഫിർഔനിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കുക എന്നത് മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രത്യേക കർത്തവ്യമായിരുന്നു. ഇസ്രാഈൽ ജനത ഏറെക്കുറെ 400 കൊല്ലത്തോളമായി ഖിബ്ത്തികളുടെ (ഈജിപ്തുകാരുടെ) അടിമകളും ഭൃത്യന്മാരുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. അതികഠിനമായ മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ ഈജിപ്തിൽ ജീവിച്ചുവരുന്നത്. അവരിൽ മുൻകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള പ്രവാചകന്മാരാൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഫലസ്തീൻ പ്രദേശത്തേക്ക് അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി രക്ഷപ്പെടുത്തുവൻ അവരെ തങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകിട്ടണമെന്നാണ് മൂസ (عليه السلام) ഫിർഔനോട്

അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അവനുണ്ടോ അതിന് സമ്മതിക്കുന്നു?!-

18 അവൻ [ഫിർഔൻ] പറഞ്ഞു: ''കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നെ ഞങ്ങൾ വളർത്തിവന്നില്ലേ?! നിൻെറ ആയുഷ്കാലത്തിൽനിന്ന് കുറേ കൊല്ലങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നീ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു?!''

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

19 ''നീ ചെയ്തിട്ടുള്ള (ആ ദുഷ്) പ്രവൃത്തിയും നീ ചെയ്തു. നീ കൃതഘ്നൻമാരിൽ പെട്ടവൻതന്നെ!''

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ ٱلَّتِى فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٩﴾

---

18 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. **أَلَمْ نُرَبِّكَ** ഞങ്ങൾ നിന്നെ വളർത്തിവന്നില്ലേ. فِينَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ. **وَلِيدًا** കുട്ടിയായിരിക്കെ, ശിശുവായിരിക്കെ. **وَلَبِثْتَ** നീ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തു, താമസിക്കയും ചെയ്തു. فِينَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ. مِنْ عُمُرِكَ നിൻെറ ആയുഷ്കാലത്തിൽ നിന്ന്. **سِنِينَ** കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ. 19 **وَفَعَلْتَ** നീ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. فَعْلَتَكَ നിൻെറ (ദുഷിച്ച) പ്രവൃത്തി, വിക്രിയ. **الَّتِي فَعَلْتَ** നീ ചെയ്ത, പ്രവർത്തിച്ച. **وَأَنتَ** നീ, നീയാകട്ടെ. **مِنَ الْكَافِرِينَ** നന്ദികെട്ടവരില പെട്ടവൻതന്നെ, കൃതഘ്നരിൽ പെട്ടവനാണ്.

മൂസ(عليه السلام) നബിയെ ഒരു കുറ്റവാളിയും, നന്ദികെട്ടവനും ധിക്കാരിയുമായി ചിത്രീകരിക്കുവാനാണ്, ഫിർഔൻ ഇതൊക്കെപ്പറയുന്നത്. നീ ഒരു ചോരക്കുഞ്ഞായിരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിന്നെ നദിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി; ഞങ്ങൾ ലാളിച്ചു വളർത്തി; വളരെക്കാലം നീ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സുഖസമ്പൂർണമായി കഴിഞ്ഞുകൂടി; ഇതെല്ലാ ഇരിക്കവെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളെ നീ കൊലചെയ്ത് നാടുവിടുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും നന്ദികേട് കാട്ടിയതിനു ശേഷം-ഇപ്പോഴിതാ-ഒരു പുതിയ മതവും, വാദവുമായി വന്നിരിക്കുന്നു! എന്നത്രെ ഫിഔൻെറ ആക്ഷേപം.

മൂസ (عليه السلام) നബി അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ 18 കൊല്ലമാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയതെന്നും അതല്ല 30 കൊല്ലമാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ദിവ്യദൗത്യവുമായി ഈജിപ്തിൽ വന്നശേഷം ഒരു കൊല്ലത്തെ പരിശ്രമം കൊണ്ടാണ് ഫിർഔൻെറ സന്നിതിയിൽ അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചതെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. **الله اعلم**

20 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ആ അവസരത്തിൽ ഞാനത് ചെയ്കയുണ്ടായി; ഞാൻ (സൻമാർഗമറിയാതെ) പിഴവ് ബാധിച്ചവരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു.''

قَالَ فَعَلْتُهَآ إِذًا وَأَنَا۠ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٢٠﴾

21 ''അങ്ങനെ, നിങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടപ്പോൾ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഓടിപ്പോയി. അനന്തരം എൻെറ റബ്ബ് എനിക്ക് വിജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്തു; എന്നെ അവൻ മുർസലുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.''

فَفَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِى رَبِّى حُكْمًا وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

22 ‘‘അതാകട്ടെ, ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ നീ അടിമകളാക്കിവെച്ചതിനാൽ, എൻെറ മേൽ നീ എടുത്തുപറയുന്ന ഒരനുഗ്രഹ മത്രെ’’.

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٢٢﴾

---

20 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. فَعَلْتُهَا അതു ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചു, ചെയ്തു. إِذًا അപ്പോൾ, ആ അവ സരത്തിൽ. وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ, ഞാൻ. مِنَ الضَّالِّينَ (അറിവില്ലാതെ) പിഴവുപിണഞ്ഞവരിൽപെട്ടവ നായിരുന്നു. 21 فَفَرَرْتُ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) ഞാൻ ഓടിപ്പോയി. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. لَمَّا خِفْتُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടപ്പോൾ. فَوَهَبَ അനന്തരം (എന്നിട്ട്) പ്രദാനംചെയ്തു. لِي എനിക്ക്. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. حُكْمًا വിജ്ഞാനം, വിധി, അധികാരം. وَجَعَلَنِي എന്നെ അവൻ ആക്കുക (ഉൾപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു. مِنَ الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളിൽ. 22 وَتِلْكَ അത്, അതാ കട്ടെ. نِعْمَةٌ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. تَمُنُّهَا അത് നീ എടുത്തുപറയുന്നു, ദാക്ഷിണ്യം പറയുന്നു. عَلَيَّ എൻെറമേൽ. أَنْ عَبَّدتَّ നീ അടിമകളാക്കിയതിനാൽ. بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ.

മൂസ (عليه السلام) ആദ്യമായി കുറ്റം സമ്മതിക്കുകയും, ആ കൈതെറ്റ് വന്നുപോയ പരിത സ്ഥിതി വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് എനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവും, ബോധവും അന്നെനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. എൻെറ പക്കൽ അബദ്ധത്തിൽ വന്നുപോയ ആ കുറ്റത്തിന് നിങ്ങളെന്നെ കൊന്നുകളയുമെന്ന് പേടിച്ച് ഞാൻ നാടുവിടുകയാണുണ്ടായത്. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് അല്ലാഹു എനിക്ക വിജ്ഞാനവും പ്രവാചകത്വവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ആ നിലക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അവൻെറ ദൗത്യവും കൊണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നത്. പിന്നെ, നിങ്ങൾ എനിക്ക് ചെയ്ത ചില അനുഗ്രഹങ്ങൾ എടുത്തു പറയുകയുണ്ടായി. വാസ്ത വത്തിൽ അത് നിങ്ങളുടെ ഒരു അനുഗ്രഹമായി എടുത്തുദ്ധരിക്കുവാൻ സംഗതിയായത് ഇസ്രായിലിയരെ ആകമാനം നീ അടിമകളാക്കി നിർദ്ദാക്ഷണ്യം മർദ്ദിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടാണ ല്ലോ. അതില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, മറ്റു കുട്ടികളെപ്പോലെ ഞാനും എൻെറ വീട്ടിൽ എൻെറ കുടുംബത്തിൻെറ കീഴിൽ തന്നെ വളർന്നുവരുമായിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതൊരു ദയാദാക്ഷണ്യമായി എടുത്തു പറയാനില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് മൂസ(عليه السلام) നബി മറുപടി പറയുന്നത്.

‘ഞങ്ങൾ ലോകരക്ഷിതാവിൻെറ ദൂതൻമാരാണെന്ന് മൂസാ (عليه السلام) പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഫിർഔന് അത് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

23 ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: ‘‘എന്താണ് ലോക രക്ഷിതാവ് (എന്ന് പറയുന്നത്) ?!’’

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٣﴾

24 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘ആകാശങ്ങളു ടെയും ഭൂമിയുടെയും അവയ്ക്കിടയിലു ള്ളതിൻെറയും രക്ഷിതാവാണ്- നിങ്ങൾ ദൃഢവിശ്വാസമുള്ളവരാണെങ്കിൽ!’’

قَالَ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ ۖ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

---

23 قَالَ فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു. وَمَا എന്താണ്, ഏതാണ്. رَبُّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവ്, ലോക രുടെ റബ്ബ്. 24 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബ്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّوقِنِينَ ഉറപ്പിക്കുന്നവർ, ദൃഢ മായിവിശ്വസിക്കുന്നവർ.

ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അവൻ ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. താനല്ലാതെ മറ്റൊരു റബ്ബും, ഇലാഹും ഇല്ലെന്ന് വാദം മുഴുകിയിരുന്ന അവൻ അത് പരിഹാസ്യമാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തി.

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُۥٓ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾

25 അവൻ തൻെറ ചുറ്റുമുള്ളവരോട് പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നില്ലേ (-ഇവൻ പറയുന്നത്) ?!''

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

26 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരായ പിതാക്കളുടെ രക്ഷിതാവും തന്നെ.''

25 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. لِمَنْ യാതൊരുവരോട്. حَوْلَهُ അവൻെറ ചുറ്റുമുള്ള. أَلاَ تَسْتَمِعُونَ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നില്ലേ. 26 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. وَرَبُّ آبَائِكُمُ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെയും റബ്ബാണ്. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരായ, ആദ്യത്തേവരായ.

ഇങ്ങിനെ, മൂസാ (عليه السلام) നബി കാര്യം ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കി. പക്ഷെ, ഫിർഔൻ പരിഹാസം വിട്ട് ശുണ്ഠിയിലേക്ക് നീങ്ങി.

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ ٱلَّذِىٓ أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

27 അവൻ (സദസ്യരോട്) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ (ഈ) റസൂൽ നിശ്ചയമായും ഭ്രാന്തൻ തന്നെയാണ്!''

قَالَ رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَآ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

28 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഉദയസ്ഥാനത്തിൻെറയും, അസ്തമയ സ്ഥാനത്തിൻെറയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറതും റബ്ബാകുന്നു (അവൻ) -നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ!''

27 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. إِنَّ رَسُولَكُمُ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റസൂൽ. الَّذِي أُرْسِلَ അയക്കപ്പെട്ടവനായ. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക്. لَمَجْنُونٌ ഭ്രാന്തൻതന്നെ. 28 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبُّ الْمَشْرِقِ ഉദയസ്ഥാനത്തിൻെറ റബ്ബാണ്. وَالْمَغْرِبِ അസ്തമനസ്ഥാനത്തിൻെറയും. وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയ്ക്കുള്ളതിൻെറയും. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. تَعْقِلُونَ മനസ്സിരുത്തുന്ന, ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നവർ

ഫിർഔന്ന് ഔദ്ധത്യം വർദ്ധിച്ചു. ന്യായത്തിൽകൂടി സംസാരിക്കുവാൻ അവൻ വഴി കാണുന്നില്ല. അങ്ങനെ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുവാൻ മുതിർന്നു ഗർജ്ജിക്കുകയായി.

قَالَ لَئِنِ ٱتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِى لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ ٱلْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

29 അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഞാനല്ലാത്ത വല്ല ഇലാഹിനെയും നീ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ തടവുകാരുടെ കൂട്ടത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.''

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

30 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ സുപ്രത്യക്ഷമായ ഒരു കാര്യം [ദൃഷ്ടാന്തം] നിനക്ക് കൊണ്ടുവന്നാലോ?! (നീ സമ്മതിക്കുകയി

ല്ലേ?) ''

31 അവൻ പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, നീ അത് കൊണ്ടു വരുക - നീ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ!''

قَالَ فَأْتِ بِهِۦٓ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٣١﴾

32 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം തൻെറവടി (താഴെ) ഇട്ടു; അപ്പോഴതാ, അതൊരു പ്രത്യക്ഷ മായ പാമ്പ്!

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

33 അദ്ദേഹം തൻെറ കൈ (കക്ഷത്തുനിന്ന്) പുറത്തേക്കെടുത്തു; അപ്പോഴതാ -നോ ക്കുന്നവർക്ക്- അതൊരു വെളുത്ത വസ്തു!

وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنَّٰظِرِينَ ﴿٣٣﴾

---

29 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. لَئِنِ اتَّخَذْتَ നീ സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം, ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ. إِلَٰهًا غَيْرِي ഞാനല്ലാത്ത ഒരു ഇലാഹിനെ. لَأَجْعَلَنَّكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ ആക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. مِنَ الْمَسْجُونِينَ തടവുകാരിൽ, ബന്ധത്തിലാക്കപ്പെട്ടവരിൽ. 30 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَوَلَوْ جِئْتُكَ ഞാൻ നിനക്ക് വന്നുവെങ്കിലോ. بِشَيْءٍ ഒരു വസ്തുവുംകൊണ്ട്. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ. 31 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَأْتِ എന്നാൽ നീ വാ. بِهِ അതുംകൊണ്ട്. إِن كُنتَ നീ ആകുന്നുവെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരിൽ. 32 فَأَلْقَىٰ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ഇട്ടു. عَصَاهُ തൻെറ വടി. فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ അത്. ثُعْبَانٌ ഒരു പാമ്പ്, സർപ്പം. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ. 33 وَنَزَعَ അദ്ദേഹം പുറത്തെ ടുത്തു, ഊരി എടുത്തു. يَدَهُ തൻെറ കൈ. فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ അത്. بَيْضَاءُ ഒരു വെളുത്ത വസ്തു, വെളുത്തതാകുന്നു. لِلنَّاظِرِينَ നോക്കുന്നവർക്ക്.

ഫിർഔൻ ശക്തി ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ഭാവമാണെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, മൂസ (عليه السلام) ന്യായ വാദത്തിൽനിന്നും ദൃഷ്ടാന്തത്തിലേക്ക് തരിഞ്ഞു. കണ്ടാൽ ആരും സമ്മതിക്കത്തക്ക ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിത്തന്നാൽ സമ്മതിക്കുമോ, എന്നായി. എന്നാലതൊന്നു കാണട്ടെ, എന്ന് ഫിർ ഔനും. പക്ഷേ, മൂസാ (عليه السلام) നബി വടിയുടെയും, കയ്യിൻെറയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ച പ്പോൾ ജാലവിദ്യയാണെന്ന് പറഞ്ഞു തള്ളുവാനും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാനും ഫിർഔൻ മുതിരുകയായി;-

വിഭാഗം-3

34 തൻെറ ചുററുമുള്ള പ്രമുഖന്മാരോട് അവൻ (ഫിർഔൻ) പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയ മായും, ഇവൻ അറിവുള്ള (നിപുണ നായ) ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻതന്നെ!''

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُۥٓ إِنَّ هَٰذَا لَسَٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

35 ''അവൻ തൻെറ ജാലവിദ്യകൊണ്ട് നിങ്ങ ളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താ ക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, [അവനെപ്പറ്റി] നിങ്ങൾ എന്ത് നിർദ്ദേശി ക്കുന്നു!''.

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِۦ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾

36 അവർ പറഞ്ഞു: ''അവനും, അവൻെറ സഹോദരനും ഇടകൊടുക്കുക; നഗരങ്ങ ളിൽ, ശേഖരിക്കുന്ന ആളുകളെ നിയോ

قَالُوٓاْ أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَٱبْعَثْ فِى ٱلْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ

ഗിക്കുകയും ചെയ്യുക;-

﴿٣٦﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

37 അവർ, എല്ലാ അറിവുള്ള [നിപുണൻമാരായ] ജാലവിദ്യക്കാരേയും അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ.''

34 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. لِلْمَلَإِ പ്രമുഖരോട്, പ്രധാനികളോട്. حَوْلَهُ തൻെറ ചുറ്റുമുള്ള. إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇവൻ. لَسَاحِرٌ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻ തന്നെ. عَلِيمٌ അറിവുള്ളവനായ. 35 يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يُخْرِجَكُم നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാൻ. مِّنْ أَرْضِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽനിന്ന്, നാട്ടിൽ നിന്ന്. بِسِحْرِهِ അവൻെറ ജാലവിദ്യകൊണ്ട്,. فَمَاذَا അതിനാൽ എന്താണ്. تَأْمُرُونَ നിങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു, കല്പിക്കുന്നു. 36 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَرْجِهْ അവന്ന് ഒഴിവു കൊടുക്കുക, സാവകാശം, കൊടുക്കുക. وَأَخَاهُ അവൻെറ സഹോദരന്നും. وَابْعَثْ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക. فِي الْمَدَائِنِ നഗരങ്ങളിൽ, പട്ടണങ്ങളിൽ, രാജ്യങ്ങളിൽ. حَاشِرِينَ ശേഖരിക്കുന്നവരെ. 37 يَأْتُوكَ അവർ തനിക്ക് (അങ്ങേക്ക്) കൊണ്ടുവരട്ടെ, വരട്ടെ. بِكُلِّ سَحَّارٍ എല്ലാ സിഹ്റൻമാരെയും കൊണ്ട്, എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും. عَلِيمٍ അറിവുള്ള (നിപുണരായ) .

മൂസാ കാണിച്ചത് ഒരു ദിവ്യ ദൃഷ്ടാന്തമൊന്നുമല്ല- ജാലവിദ്യ (*) മാത്രമാണ്-പക്ഷെ അവനതിൽ നിപുണനാണ്; അതുവഴി അവൻ ജനങ്ങളെ വശീകരിച്ച് നാട്ടിൽനിന്ന് പുറത്ത് കൊണ്ട് പോവുകാനാണ് ഉദ്ദേഷിക്കുന്നത് എന്ന് ഫിർഔൻ സമർഥിച്ചു, എങ്കിലും ഇനി എന്തു വേണമെന്നറിയാതെ കുഴങ്ങി. ദർബാറിലുള്ളവരോട് നിർദേശം തേടി. തൽക്കാലം മൂസാ (عليه السلام) നബിയെയും സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയെയും ഒഴിവാക്കിവിടുവാനും നാട്ടിലെല്ലാമുള്ള സമർഥരായ ജാലവിദ്യക്കാരെ ശേഖരിച്ച് കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു മത്സരം നടത്തുവാനും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്ന് മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ കൊലചെയ്യുകയോ മറ്റോ ചെയ്താൽ അത് ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പവും, ആശങ്കയും ഉള്ളവാക്കിയേക്കുമെന്ന് അവർ കരുതിയിരിക്കാം. ഏതായാലും വമ്പിച്ച ഒരു ജനാവലിയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് പരസ്യമായിതന്നെ അത് നൽകണമെന്ന് അല്ലാഹുവും ഉദ്ദേശിച്ചു.

فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ لِمِيقَٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾

38 അങ്ങനെ, അറിയപ്പെട്ട ഒരു ദിവസത്തിലെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക് ജാലവിദ്യക്കാർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടു.

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنتُم مُّجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

39 ജനങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: ''നിങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്നുണ്ടോ?-

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ ٱلسَّحَرَةَ إِن كَانُواْ هُمُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿٤٠﴾

40 ''ജാലവിദ്യക്കാരാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ, നമുക്ക് അവരെ പിൻതുടർന്നേക്കാമല്ലോ!''

38 فَجُمِعَ السَّحَرَةُ അങ്ങനെ ജാലവിദ്യക്കാർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടു. لِمِيقَاتِ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക്. مَّعْلُومٍ അറിയപ്പെട്ട (നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട) . 39 وَقِيلَ പറയപ്പെട്ടു. لِلنَّاسِ മനുഷ്യരോട്. هَلْ أَنتُم നിങ്ങളാണോ. مُّجْتَمِعُونَ സമ്മേളിക്കുന്നവർ (ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നുവോ) . 40 لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ

* 'ജാലവിദ്യ' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ച 'സിഹ്ർ' (السحر) എന്ന വാക്കിൽ പല ഇനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുമെന്ന് സൂ: അൽബഖറ 102ൻെറയും ത്വാഹാ 66-ൻെറയും വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നമുക്ക് പിൻപറ്റാം, തുടർന്നേക്കാം. السَّحَرَةَ ജാലവിദ്യക്കാരെ. إِن كَانُوا അവർ ആയിരുന്നാൽ. هُمُ അവർ തന്നെ. الْغَالِبِينَ ജയിച്ചവർ, വിജയികൾ.

അങ്ങനെ, ഉത്സവദിവസം പൂർവ്വാഹ്നസമയത്തേക്ക് എല്ലാവരും സമ്മേളച്ചു. അനേകം ജാലവിദ്യക്കാരും-ആയിരക്കണക്കിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു-ധാരാളം പ്രേക്ഷകരും! രാജകീയമായ പ്രചാരണം മുറക്കു നടന്നിരിക്കുമല്ലോ. മിക്കവാറും ജാലവിദ്യക്കാർക്കു തന്നെയാണ് വിജയമുണ്ടാകുകയെന്നാണവരുടെ പ്രതീക്ഷ.

فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالُوا۟ لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿٤١﴾

41 അങ്ങിനെ, ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നപ്പോൾ അവർ ഫിർഔനോട് പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും വല്ല പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?''

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

42 അവൻ പറഞ്ഞു: ''അതെ, അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ (നമ്മുടെ സന്നിധിയിൽ) സാമീപ്യം നൽകപ്പെടുന്നവരിൽ പെട്ടവരുമായിരിക്കും.''

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلْقُوا۟ مَآ أَنتُم مُّلْقُونَ ﴿٤٣﴾

43 മൂസാ അവരോട് [ജാലവിദ്യക്കാരോട്] പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്ക് ഇടുവാനുള്ളത് ഇട്ടേക്കൂ''.

فَأَلْقَوْا۟ حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا۟ بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾

44 അപ്പോൾ, അവർ തങ്ങളുടെ കയറുകളും, വടികളും (നിലത്ത്) ഇട്ടു. അവർ (ഇപ്രകാരം) പറയുകയും ചെയ്തു: ''ഫിർഔന്റെ വീര്യംകൊണ്ട് നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾതന്നെയായിരിക്കും വിജയികൾ!''

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

45 അനന്തരം മൂസാ തന്റെ വടി ഇട്ടു. അപ്പോഴതാ, അവർ പകിട്ടാക്കിക്കാണിച്ചിരുന്നതിനെ (മുഴുവനും) അത് വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു!

فَأُلْقِىَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ﴿٤٦﴾

46 അപ്പോൾ, ജാലവിദ്യക്കാർ 'സുജൂദാ'യി വീഴ്ത്തപ്പെട്ടു [സാഷ്ടാംഗം നിലംപതിച്ചു].

قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٧﴾

47 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ ലോകരക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു,-

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿٤٨﴾

48 അതായത്, മൂസായുടേയും, ഹാറൂന്റെയും രക്ഷിതാവിൽ!''.

---

41 فَلَمَّا جَاءَ അങ്ങിനെ വന്നപ്പോൾ. السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لِفِرْعَوْنَ ഫിർഔനോട്. أَإِنَّ തീർച്ചയായും ഉണ്ടോ. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. لَأَجْرًا പ്രതിഫലം, കൂലി. إِن كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നാൽ, ആണെങ്കിൽ. نَحْنُ ഞങ്ങൾ തന്നെ. الْغَالِبِينَ വിജയികൾ. 42 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. نَعَمْ അതെ, ഉവ്വ്. وَإِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. إِذًا അപ്പോൾ, എന്നാൽ. لَّمِنَ الْمُقَرَّبِينَ സാമീപ്യം നൽകപ്പെടുന്നവരിൽപെട്ടവരുമാണ് (അടുത്ത ആളുകളായിരിക്കും) . 43 قَالَ لَهُم مُّوسَى അവരോട് മൂസാ പറഞ്ഞു. أَلْقُوا നിങ്ങൾ ഇടുക, പ്രയോഗിക്കുക. مَا യാതൊന്ന്. أَنتُم مُّلْقُونَ നിങ്ങൾ (അത്) ഇടുന്നവരാകുന്നു. 44 فَأَلْقَوْا അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടു. حِبَالَهُمْ അവരുടെ കയറുകൾ. وَعِصِيَّهُمْ അവരുടെ വടികളും. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. بِعِزَّةِ വീര്യംകൊണ്ട്, പ്രതാപംകൊണ്ട്, മഹ

ത്വത്താൽ. فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. لَنَحْنُ ഞങ്ങൾതന്നെയാണ്. الْغَالِبُونَ വിജയികൾ, ജയിക്കുന്നവർ. 45 فَأَلْقَى مُوسَى അനന്തരം മൂസാ ഇട്ടു. عَصَاهُ തൻെറ വടി. فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ അത്. تَلْقَفُ വിഴുങ്ങുന്നു. مَا يَأْفِكُونَ അവർ പകിട്ടാക്കിക്കാണിച്ചിരുന്നത്, കൃത്രിമം ചെയ്തിരുന്നത്. 46 فَأُلْقِيَ അപ്പോൾ ഇടപ്പെട്ടു (നിലംപതിച്ചു) . السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ. سَاجِدِينَ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായനിലയിൽ, സുജൂദ് ചെയ്തുകൊണ്ട്. 47 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിൽ. 48 رَبِّ مُوسَى മൂസായുടെ റബ്ബ്. وَهَارُونَ ഹാറൂൻെറയും.

എന്തോ ചില രാസപ്രയോഗങ്ങളടെയോ മറ്റോ സഹായത്താൽ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ പാമ്പുകളാണെന്ന് തോന്നിക്കുന്നവിധം ജാലവിദ്യക്കാർ നടത്തിയ പ്രദർശനം പാടെ പരാജയപ്പെട്ടു. അവർ നിലത്തിട്ടിരുന്ന കയറുകളും വടികളുമാകുന്ന കൃത്രിമപ്പാമ്പുകളെയെല്ലാം മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വടിയാകുന്ന ഭയങ്കരനായ ആ പെരുമ്പാമ്പ് വഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ചു. അത് ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാണെന്ന് അവർക്ക് ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടു. അവർ ലോക രക്ഷിതാവിങ്കൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവന് സുജൂദായി നിലംപതിക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഒട്ടും ധൈര്യക്ഷയം കൂടാതെ അവർ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു ഫിർഔന്ന് ഇത് വമ്പിച്ച അടിയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

قَالَ ءَامَنتُمْ لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

49 അവൻ [ഫിർഔൻ] പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ സമ്മതം നൽകും മുമ്പായി അവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു (അല്ലേ) ?! നിശ്ചയമായും, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നിങ്ങളുടെ നേതാവുതന്നെയാണ്. അതു കൊണ്ട് അടുത്തുതന്നെ നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും;-

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

50 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ കൈകളും, കാലുകളും വ്യത്യസ്തമായനിലയിൽ ഞാൻ മുറിപ്പിച്ചുകളയും; നിങ്ങളെ മുഴുവനും ഞാൻ ക്രൂശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും''.

قَالُوا۟ لَا ضَيْرَ ۖ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

51 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഒരു ദോഷവുമില്ല [വിരോധവുമില്ല]; നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവരാകുന്നു.

إِنَّا نَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَٰيَٰنَآ أَن كُنَّآ أَوَّلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

52 ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആദ്യത്തേവരായതിനാൽ, ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുമെന്ന് ഞങ്ങളാശിക്കുന്നു''.

---

49 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. آمَنْتُمْ لَهُ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചു (അല്ലേ) . قَبْلَ أَنْ آذَنَ ഞാൻ സമ്മതം നൽകുന്നതിനുമുമ്പ്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങളുടെ വലിയവൻ (നേതാവ്) തന്നെ. الَّذِي عَلَّمَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നവനായ. السِّحْرَ ജാലവിദ്യ. فَلَسَوْفَ ആകയാൽ വഴിയെ (അടുത്തുതന്നെ) . تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം. 50 لَأُقَطِّعَنَّ നിശ്ചയമായും ഞാൻ മുറിപ്പിക്കും, ധാരാളം മുറിച്ചുകളയും. أَيْدِيَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ. وَأَرْجُلَكُمْ നിങ്ങളുടെ കാലുകളും. مِّنْ خِلَافٍ വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ. وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്രൂശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. أَجْمَعِينَ മുഴുവനും. 51 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لاَ ضَيْرَ

ദോഷമില്ല, വിരോധമില്ല. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. إِلَىٰ رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. مُنقَلِبُونَ മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവർതന്നെ, തിരിച്ചെത്തുന്നവരാണ്. 52 إِنَّا نَطْمَعُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, മോഹിക്കുന്നു. أَن يَغْفِرَ പൊറുത്തുതരുമെന്ന്. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. رَبُّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ്. خَطَايَانَا ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ, പിഴവുകൾ. أَن كُنَّا ഞങ്ങൾ ആയതിനാൽ. أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആദ്യത്തേവർ. പ്രഥമവിശ്വാസികൾ.

ഫിർഔൻ ക്രോധിച്ചു തൻെറ അനുമതികൂടാതെ ജാലവിദ്യക്കാർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചത് വമ്പിച്ചതെറ്റായി അവൻ ചിത്രീകരിച്ചു. അവരങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ കാരണം. മൂസാ (عليه السلام) നബി അവരുടെ നേതാവും ഗുരുവും ആയതാണെന്ന് പറഞ്ഞ് തൻെറ പരാജയം മറച്ചുവെക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ ശുദ്ധാത്മാക്കളായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈ കാലുകൾ-ഒരു പുറത്തെ കാലും മറു പുറത്തെ കയ്യുമായി-മുറിച്ചും, അവരെ കുരിശിൽ തറച്ചും മൃഗീയമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് ആക്രോശിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞ അവർ അതൊന്നും വിലവെച്ചില്ല. യാതൊരു വിരോധവുമില്ല ഞങ്ങൾ ഏതായാലും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവർ തന്നെയാണ്; മരണം ഒരിക്കൽ അനിവാര്യമാണ്; അതുകൊണ്ട് തൻെറ ശിക്ഷയൊന്നും ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഞങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ട ഉടനെത്തന്നെ ആദ്യമായി വിശ്വസിച്ചവരായതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷയുണ്ട്.' എന്നിങ്ങനെയാണവർ ഫിർഔന് സധീരം മറുപടി കൊടുത്തത് ഫിർഔനിൻെറ വിധിക്ക് ഈജിപ്തിൽ മറുകൈ ഇല്ലല്ലോ അങ്ങിനെ അവരെല്ലാം തൗഹീദിൻെറ രക്തസാക്ഷികളായിത്തീർന്നു.

പിന്നീട് കുറേക്കാലം മൂസാ (عليه السلام) ജനങ്ങളെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പല അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്ക് കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ഫിർഔനും അവൻെറ ജനതയും അവരുടെ പഴയനിലപാടിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. ഇസ്രാഈലിയരിൽപെട്ട കുറെ ആളുകൾ മാത്രം തൗഹീദിൽ വിശ്വസിച്ചു. മൂസ (عليه السلام) നബി പ്രബോധനം ചെയ്ത് തുടങ്ങിയതുമുതൽ ഇസ്രാഈൽ ഗോത്രക്കാർ കൂടുതൽ മർദനത്തിനിരയായിരുന്നു. അവർ മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ പൊറുതിമുട്ടിക്കുകയുണ്ടായി. അവരെ രക്ഷിക്കാനായി അദ്ദേഹം പ്രാർഥിക്കുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹു പ്രാർഥന സ്വീകരിച്ചു

വിഭാഗം-4

۞ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِىٓ إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

53 നാം മൂസാക്ക് 'വഹ്‌യു' (ബോധനം) നൽകി: ''എൻെറ അടിയാൻമാരെയും കൊണ്ട് രാപ്രയാണം ചെയ്യുക (രാത്രി പോയിക്കൊള്ളുക) ; നിങ്ങൾ അനുഗമിക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും (ഫിർഔനും കൂട്ടരും നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വരും) .''

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى ٱلْمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿٥٤﴾

54 അപ്പോൾ, (വിവരമറിഞ്ഞ്) ഫിർഔൻ നഗരങ്ങളിൽ (ജനങ്ങളെ) ശേഖരിക്കുന്ന ആളുകളെ അയച്ചു (അവർ ഇങ്ങിനെ പ്രചാരം ചെയ്തു) :-

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾

55 ''നിശ്ചയമായും, ഇക്കൂട്ടർ കുറഞ്ഞ ആളുകളുള്ള ഒരു സംഘമത്രെ.

وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُونَ

56 അവർ നിശ്ചയമായും നമ്മെ അരിശം കൊള്ളിച്ചവരുമാണ്.

57 നാമാകട്ടെ, ജാഗരൂകരായ ഒരു സംഘ ക്കാരുമാകുന്നു''.	وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَـٰذِرُونَ ﴿٥٧﴾

53 وَأَوْحَيْنَا നാം ബോധനം നൽകി, വഹ്‌യ് കൊടുത്തു. إِلَى مُوسَى മൂസാക്ക്. أَنْ أَسْرِ നീ രാപ്രയാണം (രാവുയാത്ര) ചെയ്യുക എന്ന് بعادى എന്റെ അടിയാന്മാരുമായി انكم നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ متبعون പിൻതുടരപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും. 54 فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ അപ്പോൾ ഫിർഔൻ അയച്ചു. فِي الْمَدَائِنِ നഗരങ്ങളിൽ, രാജ്യങ്ങളിൽ. حَاشِرِينَ ശേഖരിക്കുന്നവരെ, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നവരെ. 55 إِنَّ هَٰؤُلَاءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ. لَشِرْذِمَةٌ ഒരു സംഘംതന്നെയാണ്, കൂട്ടംതന്നെ. قَلِيلُونَ കുറഞ്ഞആളുള്ള, കുറഞ്ഞവരായ. 56 وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَنَا നമ്മെ. لَغَائِظُونَ അരിശംകൊള്ളിക്കുന്നവരുമാണ്. 57 وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَجَمِيعٌ ഒരു സംഘക്കാരാണ്, കൂട്ടക്കാർതന്നെ. حَاذِرُونَ ജാഗരൂകരായ, ഉണർവ്വുള്ള.

വഹ്‌യ് അനുസരിച്ച് മൂസാ (عليه السلام) നബിയും ഇസ്രാഈലിയരും രാത്രി പുറപ്പെട്ടു. ഫിർഔൻ എങ്ങിനേയോ വിവരമറിഞ്ഞു. ഉടനടി പല ഭാഗത്തേക്കും ആളയച്ച് സൈന്യസജ്ജീകരണം ചെയ്തു. ഇസ്രാഈൽ ജനത നന്നെ കുറച്ചേയുള്ളു. അവരെ പിടിക്കുവാൻ നമുക്ക് പ്രയാസമില്ല. അവർ മുമ്പേതന്നെ നമ്മെ അരിശം കൊള്ളിച്ചുവന്ന ജനയാണ്. അവരെ നാം എപ്പോഴും ജാഗരൂഗരായും ഗൗനിച്ചും തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നതും. എന്നിങ്ങനെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. ഒരു വമ്പിച്ച സേന തയ്യാറായി.

حاذرون എന്ന വാക്കിന് പകരം حذرون എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ നാം ജാഗ്രതയെടുത്തവരാണ്-അഥവാ ആയുധസാമഗ്രികൾ മുതലായ മുൻകരുതൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്-എന്ന് സാരമാകുന്നു

58 അങ്ങനെ, നാം അവരെ തോപ്പുകളിൽ നിന്നും, (നദി മുതലായ) നീരുറവകളിൽ നിന്നും പുറത്തിറക്കി;	فَأَخْرَجْنَـٰهُم مِّن جَنَّـٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٨﴾
59 ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽനിന്നും, മാന്യമായ സ്ഥാനത്തു നിന്നും (പുറത്തിറക്കി - അവർ ഇസ്രാഈല്യരെ പിൻതുടർന്നു) .	وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٩﴾
60 അപ്രകാരമാണ് (സംഭവിച്ചത്) . അവയ്ക്ക് ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ നാം അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.	كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَـٰهَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٦٠﴾

58 فَأَخْرَجْنَاهُم അങ്ങനെ നാമവരെ പുറത്തിറക്കി, പുറത്താക്കി. مِّن جَنَّاتٍ തോപ്പുകളിൽനിന്ന്. وَعُيُونٍ നീരുറവകളിൽനിന്നും, അരുവികളിൽനിന്നും. 59 وَكُنُوزٍ ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽനിന്നും. وَمَقَامٍ സ്ഥാനത്തുനിന്നും. كَرِيمٍ മാന്യമായ. 60 كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്. وَأَوْرَثْنَاهَا അവയ്ക്ക് നാം അവകാശപ്പെടുത്തി, അതിന് അവകാശികളാക്കി. بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ.

ഉൽപന്നസമൃദ്ധങ്ങളായ തോട്ടങ്ങൾ. ജലാശയങ്ങൾക്കരികെ പരന്നുകിടക്കുന്ന വിശാലമായ വയൽപാടങ്ങൾ, നീലനദിയും ഉപനദികളും തുടങ്ങിയ ജലാശയങ്ങൾ, കണക്കില്ലാത്ത സ്വർണ്ണനിക്ഷേപങ്ങൾ, അന്തരീക്ഷത്തിൽ തല പൊക്കിനിൽക്കുന്ന കൊട്ടാരങ്ങൾ, അതിവിസ്തൃതമായ രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ഈജപ്തിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള സർവ്വസ്വവും പിന്നിൽ വിട്ടേച്ചുകൊണ്ട് ഫിർഔനും സൈന്യവും പുറത്തുവന്നു-അല്ലാഹു അവരെ പുറത്തിറക്കി. അങ്ങിനെയാണ് അക്ഥ സംഭവിച്ചത്. അതേ പ്രകാരത്തിലുള്ള സുഖസൗകര്യ

ങ്ങൾ പിന്നീട് അല്ലാഹു ഇസ്രാഈല്യർക്ക് ഫലസ്തീനിൽ വെച്ച് നൽകുകയുണ്ടായി. ഇതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'അവയക്ക് ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ നാം അവകാശപ്പെടുത്തി' എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഫിർഔനും കൂട്ടരും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം ഇസ്രാഈല്യർ ഈജിപ്തിലേക്ക് മടങ്ങിയതായി ചരിത്രം കാണുന്നില്ല.

فَأَتۡبَعُوهُم مُّشۡرِقِينَ ﴿٦٠﴾

61 എന്നിട്ട് അവർ (ഫിർഔനും സൈന്യവും) ഉദയവേളയിലായിക്കൊണ്ട് അവരുടെ പിന്നാലെ വന്നു.

فَلَمَّا تَرَٰٓءَا ٱلۡجَمۡعَانِ قَالَ أَصۡحَٰبُ مُوسَىٰٓ إِنَّا لَمُدۡرَكُونَ ﴿٦١﴾

62 അങ്ങനെ, രണ്ടു സംഘവും പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ മൂസായുടെ ആൾക്കാർ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും നാം, പിടിയിലകപ്പെടുന്നവരാണല്ലോ!''

قَالَ كَلَّآۖ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهۡدِينِ ﴿٦٢﴾

63 അദ്ദേഹം (മൂസാ) പറഞ്ഞു: ''ഒരിക്കലുമില്ല, എന്റെ കൂടെ എന്റെ റബ്ബുണ്ട്; അവൻ എനിക്ക് (വേണ്ടുന്ന) മാർഗദർശനം നൽകിക്കൊള്ളും.''

---

61 **فَأَتْبَعُوهُم** എന്നിട്ട് അവർ അവരെ അനുഗമിച്ചു, പിന്നാലെ ചെന്നു. **مُّشْرِقِينَ** അവർ ഉദയവേളയിലായിക്കൊണ്ട് (ഉദയസമയത്ത്) . 62 **فَلَمَّا تَرَاءَى** അങ്ങനെ അന്യോന്യം കണ്ടപ്പോൾ, കാണാറായപ്പോൾ. **الْجَمْعَانِ** രണ്ടു സംഘവും. **قَالَ** പറഞ്ഞു. **أَصْحَابُ مُوسَى** മൂസായുടെ ആൾക്കാർ. **إِنَّا لَمُدْرَكُونَ** നാം പിടിയിൽപെടുന്നവർതന്നെ. 63 **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. **كَلَّا** ഒരിക്കലുമില്ല, അങ്ങിനെയല്ല. **إِنَّ مَعِيَ** നിശ്ചയമായും എന്റെ കൂടെയുണ്ട്. **رَبِّي** എന്റെ റബ്ബ്. **سَيَهْدِينِ** അവൻ എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിക്കൊള്ളും, എനിക്ക് വഴികാട്ടും

ഫിർഔനും പട്ടാളസംഘവും ഉദയസമയത്ത് തങ്ങളുടെ അടുത്തെത്താറായി കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്റാഈല്യർ മുറവിളി കൂട്ടുകയായി. അവർ ചെങ്കടലിനടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു. പിന്നാലെ ശത്രുക്കളും, മുന്നിൽ സമുദ്രവും! മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കറിയാം, അല്ലാഹു തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്ന്. അദ്ദേഹം അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

فَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱضۡرِب بِّعَصَاكَ ٱلۡبَحۡرَۖ فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرۡقٖ كَٱلطَّوۡدِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

64 അപ്പോൾ, ''നിന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിക്കുക'' എന്ന് മൂസാക്ക് നാം (അല്ലാഹു) ബോധനം നൽകി. (അദ്ദേഹം അടിച്ചു.) അപ്പോൾ അത് പിളർന്നു. എന്നിട്ട് ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെയായിത്തീർന്നു.

وَأَزۡلَفۡنَا ثَمَّ ٱلۡأٓخَرِينَ ﴿٦٤﴾

65 അവിടെവെച്ച് മറ്റേവരെ (ഫിർഔന്റെ സംഘത്തെ) നാം അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَأَنجَيۡنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ أَجۡمَعِينَ ﴿٦٥﴾

66 മൂസായെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും മുഴുവൻ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ أَغۡرَقۡنَا ٱلۡأٓخَرِينَ ﴿٦٦﴾

67 പിന്നീട്, മറ്റേകൂട്ടരെ നാം മുക്കിക്കൊന്നു.

68 നിശ്ചയമായും, അതില്‍ ഒരു(വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്. അവരില്‍ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾
69 നിശ്ചയമായും, നിന്‍റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٩﴾

---

64 فَأَوْحَيْنَا അപ്പോള്‍ നാം വഹ്‌യു (ബോധനം) നല്‍കി. إِلَىٰ مُوسَىٰ മൂസാക്ക്. أَنِ اضْرِب അടിക്കുക എന്ന് . بِّعَصَاكَ നിന്‍റെ വടി കൊണ്ട് . الْبَحْرَ സമുദ്രത്തില്‍, സമുദ്രത്തിന്. فَانفَلَقَ അപ്പോളതു പിളര്‍ന്നു. فَكَانَ എന്നിട്ടു ആയി. كُلُّ فِرْقٍ എല്ലാ പിളര്‍പ്പും. كَالطَّوْدِ മലന്തിണ്ണപോലെ. الْعَظِيمِ വമ്പിച്ച. 65 وَأَزْلَفْنَا നാം അടുപ്പിക്കയും ചെയ്തു, അണയിച്ചു. ثَمَّ അവിടെവെച്ച്. الْآخَرِينَ മറ്റേവരെ, മറ്റേകൂട്ടരേ. 66 وَأَنجَيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. مُوسَىٰ മൂസായെ. وَمَن مَّعَهُ തന്‍റെ കൂടെയുള്ളവരെയും. أَجْمَعِينَ മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും. 67 ثُمَّ أَغْرَقْنَا പിന്നെ നാം മുക്കി, മുക്കി നശിപ്പിച്ചു. الْآخَرِينَ മറ്റേവരെ. 68 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ ആയിട്ടില്ല, ഇല്ല, അല്ല. أَكْثَرُهُم അവരില്‍ അധികമാളും. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വാസികള്‍, വിശ്വസിക്കുന്നവര്‍. 69 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്‍റെ റബ്ബ്. لَهُوَ അവന്‍തന്നെയാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി, വീര്യപ്പെട്ടവന്‍. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

വഹ്‌യ് കിട്ടിയ പ്രകാരം മൂസാ (عليه السلام) നബി തന്‍റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തില്‍ അടിച്ചതോടെ സമുദ്രം ഇരു പുറങ്ങളിലേക്കും മാറി നിന്നു. ഇസ്‌റാഈല്യര്‍ക്ക് സസുഖം കടന്നു പോകുമാറ് വിശാലമായ മാര്‍ഗം തുറക്കപ്പെട്ടു. ഇരുപുറങ്ങളിലും വമ്പിച്ച മലപോലെ ജലം ഉയര്‍ന്ന് ചിറച്ചു നില്‍ക്കുന്നതിനിടയില്‍ക്കൂടി അവര്‍ മറുകരപറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. അപ്പോഴേക്കും അവരെ പിടികൂടാന്‍ വേണ്ടി പിന്‍തുടര്‍ന്നു വരുന്ന ഫിര്‍ഔനും കൂട്ടരും ആ വിശാലമായ സമുദ്രകവാടത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉടനെ വെള്ളം തമ്മില്‍ കൂടിമുട്ടുകയും അവര്‍ ആകമാനം മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു.

മേലുദ്ധരിച്ച ആ വമ്പിച്ച സംഭവത്തില്‍, അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഏകത്വത്തിനും, ശക്തി മാഹാത്മ്യത്തിനും മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ സത്യതക്കുമെല്ലാംതന്നെ മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. അതേ വിശ്വാസത്തിലേക്കാണ് മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയും ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. എന്നരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തില്‍ വിശ്വസിക്കുവാനും. ഈ സംഭവം തെളിവായിത്തീരുന്നു. എന്നാല്‍ മനുഷ്യരില്‍ അധികമാളുകളും, ചിന്തിക്കുന്നില്ല, വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

67, 68 എന്നീ ആയത്തുകളിലെ അതേ വാചകങ്ങള്‍ 8 ഉം 9 ഉം ആയത്തുകളിലും നാം കണ്ടുവല്ലോ. സസ്യലതാതികളുടെ ഉല്‍പാദനത്തിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തം ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു അവിടെ അത് പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവിടെ (ﷺ) മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും, ഫിര്‍ഔന്‍റെയും കഥയെതുടര്‍ന്നാണ്. ഇനിയും ഈ സൂറത്തില്‍ തുടര്‍ന്നു വരുന്ന ഓരോ നബിമാരുടെ കഥക്കുശേഷവും ആവാക്യങ്ങള്‍ കാണാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ, ഈ സൂറത്തില്‍ അത് എട്ടുപ്രാവശ്യം ആവര്‍ത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തസംഭവങ്ങള്‍ എല്ലാം തന്നെ മനുഷ്യസാധ്യമല്ലാത്തതും സാധാരണഗതിക്കതീതമായതുമാണെന്ന് ആ വാക്യങ്ങള്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു ഖുര്‍ആനില്‍ ഇങ്ങിനെയുള്ള സൂചനകള്‍ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്ന ഒരു സംഗതിയത്രെ. നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനാണ് അതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണ് (**العزيز**) എന്ന പറഞ്ഞതിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം, മനുഷ്യര്‍ എത്ര അനുസരണമില്ലാത്തവനും, ധിക്കാരിയുമായിരുന്നാല്‍പോലും, അവന്‍റെ പ്രതാപത്തിനും, മഹത്വത്തിനും യാതൊരു കോട്ടവും നേരിടുവാനില്ലന്നും അതിന്‍റെ നാശം മനുഷ്യര്‍

തന്നെയാണനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയെന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. അതോടൊന്നിച്ചു തന്നെ 'കരുണാനിധി' (الرحيم യാണ് എന്നും ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളത് നോക്കുക. മനുഷ്യൻ എന്ത് തെറ്റുകുറ്റം ചെയ്താലും ശരി, ഖേദിച്ച് മടങ്ങുന്ന പക്ഷം അത് പൊറുത്ത് കൊടുത്ത് കരുണ ചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹു തയ്യാറാണെന്നത്രെ അത് കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ എല്ലാ സമയത്തും അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെട്ടും, അവൻെറ കാരുണ്യത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാകുന്നുവെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

لو يعلم المؤمن ما عند ا لله من العقوبة ماطمع بجنتهاحد ولويعلم الكافر ما عند ا للهمن الرحمة ما قنط من رحمته احد.
-رواه مسلم

(സത്യവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് (പൂർണ്ണമായി) അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻെറ സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുമെന്ന് ഒരാളുംതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതല്ല. അവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കലുള്ള കാരുണ്യ ത്തെക്കുറിച്ച് (ശരിക്ക്) അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻെറ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരാളും തന്നെ നിരാശപ്പെടുന്നതുമല്ല) ഓരോന്നും അത്രയും വിശാലവും ശക്തിമത്തുമാണെന്ന് സാരം.

വിഭാഗം 5

وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَٰهِيمَ ﴿٧٠﴾

70 [നബിയേ] ഇബ്റാഹീമിൻെറ വൃത്താന്തവും അവരിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക;-

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧١﴾

71 അതായത്: അദ്ദേഹം തൻെറ പിതാവിനോടും, ജനങ്ങളോടും ''നിങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്'' എന്ന് ചോദിച്ച സന്ദർഭം.

قَالُوا۟ نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ ﴿٧٢﴾

72 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ ചില ബിംബങ്ങളെ ആരാധിച്ചു വരുന്നു; അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ അവയ്ക്ക് ഭജനമിരിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്.''

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

73 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുമ്പോൾ അവർ നിങ്ങളെ (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായി) കേൾക്കുമോ?. അല്ലെങ്കിൽ, അവർ നിങ്ങൾക്ക് (എന്തെങ്കിലും) ഉപകാരം ചെയ്യുകയോ, ഉപദ്രവം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുമോ?''

قَالُوا۟ بَلْ وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

74 അവർ പറഞ്ഞു: (അതൊന്നുമില്ല) പക്ഷെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അപ്രകാരം ചെയ്തുവരുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. (ഞങ്ങളവരെ അനുകരിച്ചുവെന്നുമാത്രം)

---

70 وَاتْلُ നീ ഓതിക്കൊടുക്കുക. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ. نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൻെറ വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം. 71 إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം, പറഞ്ഞപ്പോൾ. لِأَبِيهِ തൻെറ പിതാവിനോട്, ബാപ്പയോട്. وَقَوْمِهِ തൻെറ ജനങ്ങളോടും. مَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്. 72 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. نَعْبُدُ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു. أَصْنَامًا ചില ബിംബങ്ങളെ. فَنَظَلُّ അങ്ങനെ ഞങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. لَهَا അവയ്ക്ക്, അവയുടെ അടുക്കൽ. عَاكِفِينَ ഭജനമിരിക്കുന്നവർ. 73 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളെ

കേൾക്കുമോ. إِذْ تَدْعُونَ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, വിളിക്കുമ്പോൾ. أَوْ يَنفَعُونَكُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുമോ. أَوْ يَضُرُّونَ അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഉപദ്രവം ചെയ്യുമോ. 74 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. بَلْ وَجَدْنَا പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു, കണ്ടെത്തി. آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അങ്ങിനെ. يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുന്നതായി.

മൂസാ (ﷺ) നബിയുടെ കഥയെത്തുടർന്ന് ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ചില വൃത്താന്തങ്ങളാണ് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. പിതാവും നാട്ടുകാരും ആരാധിച്ചുവരുന്നത് വിഗ്രഹങ്ങളെയാണെന്ന് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കറിയാത്തതല്ല. അതിൻെറ നിരർത്ഥത വിവരിച്ച് കൊടുക്കുവാൻ ഒരസ്ഥിവാരമിടുകയാണ് അദ്ദേഹം ഈ ചോദ്യം വഴി ചെയ്യുന്നത്. തങ്ങൾ ബിംബങ്ങളെ ആരാധിക്കാറുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല, അവയുടെ മുമ്പിൽ സ്ഥിരമായി നമിച്ചുകൊണ്ട് ഭജനമിരിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടെന്നും അവർ അറിയിച്ചു. ആ ഉത്തരം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അവരിൽ നിന്ന് ലഭിക്കേണ്ടതും. ശരി, അത്രയെല്ലാം അവയ്ക്ക് നിങ്ങൾ സ്ഥാനം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളും, അപേക്ഷകളും അവർ സാധിപ്പിച്ചു തരേണ്ടതാണല്ലോ. അവ അതൊക്കെ കേൾക്കുമോ? അതുമില്ലെങ്കിൽ അവ നിങ്ങൾക്ക് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഉപകാരം ചെയ്യുമോ?. അതുമില്ലങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവം ചെയ്വാനെങ്കിലും അവക്ക് കഴിയുമോ എന്നെല്ലാമാണ് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് ചോദിക്കുന്നത്. 'ഇല്ല, ഇല്ല' എന്നു മാത്രമാണവരുടെ ഉത്തരം. പക്ഷേ, ഈ ഉത്തരംകൊണ്ട് മതിയാക്കിയാൽ അവരുടെ മതം പൊളിഞ്ഞുപോകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അവയെ ആരാധിച്ചു വരുന്നത് കണ്ടു. ഞങ്ങളും അതനുകരിച്ചു വന്നു. ഒരു കാര്യവുമില്ലാതെ, അവരങ്ങിനെ ചെയ്യുമേ? ഇതാണവരുടെ ന്യായീകരണം! ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി തുടർന്നു.

قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

75 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ) -നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ-''

أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

76 ''[അതെ] നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ മുൻകഴിഞ്ഞ പിതാക്കളും (ആരാധിക്കുന്നതിനെ) തന്നെ?!-''

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّىٓ إِلَّا رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٧﴾

77 ''അവർ [ആ ആരാധ്യൻമാർ] എനിക്ക് ശത്രുക്കളാണ് -ലോകരക്ഷിതാവൊഴികെ''.

---

75 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَفَرَأَيْتُم എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (മനസ്സിലാക്കിയോ - ഒന്ന് പറയുവിൻ) . مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ. 76 أَنتُمْ നിങ്ങൾ തന്നെ. وَآبَاؤُكُمُ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും. الْأَقْدَمُونَ മുൻകഴിഞ്ഞവരായ, പൗരാണികരായ. 77 فَإِنَّهُمْ എന്നാൽ അവർ. عَدُوٌّ لِّي എനിക്ക് ശത്രുവാണ്. إِلاَّ رَبَّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവൊഴികെ.

ലക്ഷ്യമൊന്നും നോക്കാതെ പൂർവ്വീകന്മാരെ അനുഗ്രഹിക്കൽ (التَقْلِيد) മതത്തിൽ അംഗീകൃതമല്ലന്നുള്ളതിന്ന് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ വചനം മതിയായ തെളിവാണ്. അറിവില്ലാത്തവർ അറിവുള്ളവരോട് ചോദിച്ചറിയുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. അതാവശ്യമാണുതാനും. പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലും ചിലർ ചെയ്യുന്നതോ പറയുന്നതോ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി അത് സ്വീകരിക്കുക അതിൻെറ ന്യായവും ലക്ഷ്യവും നോക്കാതിരിക്കുക, എതിരായ ലക്ഷ്യം കണ്ടാൽപോലും അത് കൈവിടാതിരിക്കുക. ഇതാണ് ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട അനുകരണം. ഒരു കാര്യം പുതിയതോ പഴക്കമുള്ളതോ എന്നോ, അതിൻെറ അനുകൂലികൾ കുറവോ, അധിക

മോ എന്നോ ഉള്ളത് അക്കാര്യം ശരിയോ, തറ്റോ ആണെന്നതിന് തെളിവല്ല. അത് ന്യായമാണോ, അംഗീകൃതമാണോ, ലക്ഷ്യമുള്ളതാണോ, ഇതൊക്കെയാണ് അതിന്ന് മാനദണ്ഡമാക്കേണ്ടത്. ഈ വസ്തുതയത്രെ ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ മറുപടിയിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

താൻ ഏക ആരാധ്യനായി സ്വീകരിച്ച ലോകരക്ഷിതാവ് ഏങ്ങനെയുള്ളവനാണെന്നും, അവനെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ എന്താണെന്നും ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബി തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നു:-

ٱلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

78 ‘‘എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവനത്രെ [അവൻ]. എന്നിട്ട് അവൻ എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു;’’

وَٱلَّذِى هُوَ يُطْعِمُنِى وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

79 ‘അവൻ എനിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നു, എനിക്ക് കുടിക്കുവാൻ (വെള്ളം) തരുകയും ചെയ്യുന്നു- അങ്ങിനെയുള്ളവനുമാകുന്നു;’

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

80 ‘എനിക്ക് രോഗം ബാധിച്ചാൽ, എന്നെ അവൻ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു;’

وَٱلَّذِى يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

81 ‘എന്നെ മരണപ്പെടുത്തുകയും, പിന്നീട് എന്നെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനുമാണ്;

وَٱلَّذِىٓ أَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿٨٢﴾

82 പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസം[അന്ത്യനാളിൽ] എൻെറ തെറ്റ് എനിക്ക് പൊറുത്തുതരുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നവനുമത്രെ [അവൻ].’’

---

78 الَّذِي خَلَقَنِي എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവനാണ്. فَهُوَ എന്നിട്ട് അവൻ. يَهْدِينِ എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു, വഴി കാണിക്കുന്നു. 79 وَالَّذِي യാതൊരുവനുമാണ്. هُوَ അവൻ. يُطْعِمُنِي എനിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നു. وَيَسْقِينِ എനിക്ക് കുടിക്കുവാൻ തരുകയും ചെയ്യുന്നു. 80 وَإِذَا مَرِضْتُ എനിക്ക് രോഗം പിടിച്ചാൽ. فَهُوَ എന്നാലവൻ. يَشْفِينِ എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. 81 وَالَّذِي يُمِيتُنِي എന്നെ മരിപ്പിക്കുന്നവനുമാണ്. ثُمَّ പിന്നെ. يُحْيِينِ എന്നെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 82 وَالَّذِي യാതൊരുവനുമാണ്. أَطْمَعُ ഞാൻ ആശിക്കുന്നു, മോഹിക്കുന്നു. أَن يَغْفِرَ അവൻ പൊറുത്തുതരുമെന്ന്, പൊറുത്തുതരുവാൻ. لِي എനിക്ക്. خَطِيئَتِي എൻെറ തെറ്റ്, പിഴവ്, അബദ്ധം. يَوْمَ الدِّينِ പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസം, നടപടി എടുക്കുന്ന ദിവസം.

മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടി മുതൽ പരലോകജീവിതംവരേയുള്ള എല്ലാ പ്രധാന വശങ്ങളെയും സ്പർശിക്കുന്ന ഒരു വിവരണമാണ് ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിലുള്ളത്. ഇവ ഓരോന്നിലും മറ്റാർക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പങ്കുമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മറ്റാരേയും അരാധ്യനായി സ്വീകരിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹം താൽപര്യമാക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ മഹൽഗുണങ്ങൾ എടുത്തുപറഞ്ഞപ്പോൾ, അതോടൊപ്പം തൻെറ ഇഹപരനന്മകൾക്കുവേണ്ടി അവനോട് ദുആ (പ്രാർത്ഥന) ചെയ്യാതിരിക്കുവൻ ഭക്തിനിർഭരമായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഹൃദയത്തിന് സാധിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ദുആ ചെയ്യുന്നു:-

رَبِّ هَبۡ لِى حُكۡمٗا وَأَلۡحِقۡنِى بِٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٣﴾

83 ''രക്ഷിതാവേ, എനിക്ക് വിജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ! എന്നെ സജ്ജനങ്ങളോട് ചേർത്തുതരുകയും വേണമേ!''

وَٱجۡعَل لِّى لِسَانَ صِدۡقٖ فِى ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿٨٤﴾

84 ''പിൽക്കാലക്കാരിൽ എനിക്ക് സൽക്കീർത്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ!''

وَٱجۡعَلۡنِى مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

85 ''എന്നെ സുഖാനന്ദത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗാവകാശികളിൽ ആക്കിത്തരുകയും വേണമേ!''

وَٱغۡفِرۡ لِأَبِىٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٨٦﴾

86 ''എൻെറ പിതാവിന് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം വഴിപിഴച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുകയാണ്!''

وَلَا تُخۡزِنِى يَوۡمَ يُبۡعَثُونَ ﴿٨٧﴾

87 ''അവർ (മനുഷ്യർ) ഉയർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം, എന്നെ അപമാനത്തിലാക്കരുതേ!-''

يَوۡمَ لَا يَنفَعُ مَالٞ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

88 ''അതായത്: സ്വത്താകട്ടെ, മക്കളാകട്ടെ ഉപകരിക്കാത്ത ദിവസം;-''

إِلَّا مَنۡ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلۡبٖ سَلِيمٖ ﴿٨٩﴾

89 ''നിർദ്ദോഷമായ (അന്യൂനമായ) ഹൃദയവുമായി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ചെന്നവർക്കൊഴികെ (മറ്റാർക്കും ഉപകരിക്കാത്ത ദിവസം) .''

---

83 رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. هَبْ لِي എനിക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യണേ. حُكْمًا വിജ്ഞാനം, വിധി എന്നെ ചേർക്കുകയും വേണമേ. وَأَلْحِقْنِي എന്നെ ചേർക്കുകയും വേണമേ. بِالصَّالِحِينَ സജ്ജനങ്ങളോട്, സദ്വൃത്തരോട്. 84 وَاجْعَل لِّي എനിക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും വേണമേ. لِسَانَ صِدْقٍ സൽകീർത്തി, സത്യത്തിൻെറ കീർത്തി. فِي الْآخِرِينَ പിൻഗാമികളിൽ, പിന്നീടുള്ളവരിൽ. 85 وَاجْعَلْنِي എന്നെ ആക്കുകയും വേണമേ. مِن وَرَثَةِ അനന്തരാവകാശികളിൽ (പെട്ടവൻ) . جَنَّةِ النَّعِيمِ സുഖാനന്ദത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ. 86 وَاغْفِرْ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണേ. لِأَبِي എൻെറ പിതാവിന്. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ആയിരിക്കുന്നു. مِنَ الضَّالِّينَ വഴി പിഴച്ചവരിൽ. 87 وَلَا تُخْزِنِي എന്നെ അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യരുതേ. يَوْمَ يُبْعَثُونَ അവർ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം. 88 يَوْمَ لَا يَنفَعُ ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസം. مَالٌ സ്വത്ത്, ഒരു മുതലും. وَلَا بَنُونَ മക്കളും (ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത) . 89 إِلَّا مَنْ ഒരുവനൊഴികെ. أَتَى اللهَ അവൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ വന്നു, ചെന്നു. بِقَلْبٍ ഹൃദയത്തോടുകൂടി, ഹൃദയവുമായി. سَلِيمٍ നിർദ്ദോഷമായ, ന്യൂനതയില്ലാത്ത, സുരക്ഷിതമായ.

ഈ മഹത്തായ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഞ്ചാറ് കാര്യങ്ങളാണ് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ പ്രർത്ഥന നാമും സദാചെയ്യേണ്ടതാകുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. 1-ാമത്തേത് വിജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാനുള്ള അപേക്ഷയാണെല്ലോ. ഈ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ച് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് വിജ്ഞാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്നും മറ്റും ധാരാളം വ്യക്തമാണ്, 2-ാ മതായി സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അപേക്ഷയാണ് ഇത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽ തന്നെ കാണാം. وانه في الاخرة لمن الصالحين –النحل (അദ്ദേഹം പരലോകത്ത് സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 3-ാമത്തേത് പിൻഗാമികളിൽ സൽകീർത്തി നിലനിർത്തണമെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചും

ഖുർആനിൽ പലേടത്തും കാണുവാൻ കഴിയും അദ്ദേഹത്തിനു മാത്രമല്ല, പുത്രനായ ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) നബിയെയും പൗത്രൻ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയേയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരിടത്ത് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നുന്നു. وجعلنا لهم لسان صدق عليا–مريم (അവർക്ക് നാം ഉന്നതമായ സൽക്കീർത്തി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തരിക്കുന്നു.) ദൈവിക വേദക്കാരായ ഏതു മതസ്ഥരും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയെ ബഹുമാനിക്കാത്തവരായിട്ടില്ല. പരലോകത്തുവെച്ച് സാധിക്കേണ്ടതായുള്ള രണ്ട് പ്രാർത്ഥനകളും –സ്വർഗ്ഗവാസികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനും പുനരുത്ഥാനദിവസം അപമാനത്തിലാക്കാതിരിക്കാനുമുള്ള, അപേക്ഷകളും – തന്നെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വചനം സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു അദ്ദേഹം പരലോകത്ത് സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനാണ്, എന്ന പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് ഇത് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

പിതാവിന് പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് ഇനി ബാക്കിയുള്ളത്. പിതാവിനോട് അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനമനുസരിച്ചാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, പിന്നീട് പിതാവ് അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രു തന്നെയാണെന്ന് വ്യക്തമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞുകളയുകയുണ്ടായെന്നും സൂ: തൗബ: 114-ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെയും, സൂ: മർയമിലും, നാം ഇതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നിർദോഷമായ-അഥവാ അവിശ്വാസത്തിൻെറ കറ ബാധിക്കാത്തതും, പാപപങ്കിലമല്ലാത്തതുമായ-സുരക്ഷിത ഹൃദയത്തോടുകൂടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ വന്നവർക്ക് മാത്രമേ സ്വത്തുക്കളും മക്കളും പരലോകത്തുവെച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുകയുള്ളുവെന്ന് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂടി അല്ലാഹു നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ, തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ നല്ല മാർഗത്തിൽ മാത്രം വിനിയോഗിക്കുന്നവരു തങ്ങളുടെ മക്കളെ സൽപന്ഥാവിൽ നയിക്കുവാൻ കഴിവതെല്ലാം ചെയ്യുന്നവരുമായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ് മനുഷ്യൻെറ മരണശേഷവും അവശേഷിക്കുന്ന മൂന്നു സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ് സദ്വൃത്തരായ മക്കളും, നിലനിന്നുവരുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങളും എന്ന് നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. (ഹദീസിൻെറ പൂർണ്ണ രൂപം (സൂ: ഫുർഖാൻ 74-ാ ആയത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ കാണാം) നേരെ മറിച്ച്, പാപികളും അക്രമികളുമായ ആളുകൾക്ക് പരലോകത്തിൽ അവ രണ്ടുകൊണ്ടും ഗുണം ലഭിക്കുവാനില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, കൂടുതൽ ദോഷം വരുവാൻ തന്നെ കാരണമായേക്കുകയും സ്വത്തുക്കളും മക്കളും മാത്രമല്ല ഭൂമിയിലുള്ള മുഴുവനും തന്നെ ബലികൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും രക്ഷകിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നായിരിക്കും അന്ന് കുറ്റവാളികൾ കൊതിച്ചുപോകുക! (معاذالله) ആ വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ അല്ലാഹു തുടർന്ന് പ്രസ്ഥാവിക്കുന്നു :-

وَأُزْلِفَتِ ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

90 (ആ ദിവസം) ഭയഭക്തൻമാർക്ക് സ്വർഗ്ഗം അടുപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

91 ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്ക് നരകം (മുന്നിൽ) വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

92 അവരോട് [ദുർമ്മാർഗ്ഗികളോട്] പറയപ്പെടും: ‘‘നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നവർ എവിടെ,-’’

مِن دُونِ ٱللَّهِ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ أَوْ يَنتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾

93 ‘‘അല്ലാഹുവിനു പുറമെ (ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നവർ) ?! അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ (സ്വയം) സഹായ നടപടി എടുക്കുന്നുണ്ടോ?!’’

94 അങ്ങനെ, അവരും [ആരാധ്യവസ്തുക്കളും] ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗികളും അതില്‍ [നരകത്തില്‍] കമഴ്ത്തിത്തള്ളിയിടപ്പെടുന്നതാണ്;-	فَكُبْكِبُوا۟ فِيهَا هُمْ وَٱلْغَاوُۥنَ ﴿٩٤﴾
95 'ഇബ്‌ലീസി'ന്‍റെ സൈന്യങ്ങള്‍ മുഴുവനുംതന്നെ (തള്ളിയിടപ്പെടും)	وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾
96 അതില്‍വെച്ച് (പരസ്പരം) വഴക്ക് കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവര്‍ പറയും:-	قَالُوا۟ وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾
97 ''അല്ലാഹുവാണ (സത്യം) ! നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങള്‍ പ്രത്യക്ഷമായ വഴിപിഴവില്‍ തന്നെയായിരുന്നു;''	تَٱللَّهِ إِن كُنَّا لَفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾
98 ''-ലോകരക്ഷിതാവിനോട് നിങ്ങളെ ഞങ്ങള്‍ സമപ്പെടുത്തിയിരുന്നപ്പോള്‍!''	إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٩٨﴾

---

90 وَأُزْلِفَتِ അടുപ്പിക്കപ്പെടും, സമീപിക്കപ്പെടും. الْجَنَّةُ സ്വര്‍ഗ്ഗം. لِلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തന്‍മാര്‍ക്ക്, (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നവര്‍ക്ക്. 91 وَبُرِّزَتِ വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യും, പ്രത്യക്ഷമാക്കപ്പെടും. الْجَحِيمُ നരകം, കത്തിജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി. لِلْغَاوِينَ ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗികള്‍ക്ക്, വഴികെട്ടവര്‍ക്ക്. 92 وَقِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെടും. أَيْنَ എവിടെയാണ്. مَا യാതൊന്ന്. كُنتُمْ تَعْبُدُونَ നിങ്ങള്‍ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്ന. 93 مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെകൂടാതെ. هَلْ يَنصُرُونَكُمْ അവര്‍ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ. أَوْ يَنتَصِرُونَ അല്ലെങ്കില്‍ അവര്‍ക്ക് സഹായം ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ, സ്വയം സഹായ നടപടി എടുക്കുന്നുവോ. 94 فَكُبْكِبُوا അങ്ങനെ (അപ്പോള്‍) അവര്‍ കമഴ്ത്തി വീഴ്ത്തപ്പെടും, മറിച്ചിടപ്പെടും. فِيهَا അതില്‍. هُمْ അവര്‍, അവരും തന്നെ. وَالْغَاوُونَ ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗികളും, വഴികെട്ടവരും. 95 وَجُنُودُ إِبْلِيسَ ഇബ്‌ലീസിന്‍റെ സൈന്യങ്ങളും. أَجْمَعُونَ മുഴുവനും, എല്ലാവരും. 96 قَالُوا അവര്‍ പറയും. وَهُمْ അവരായിരിക്കെ. فِيهَا അതില്‍. يَخْتَصِمُونَ തര്‍ക്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, വഴക്കിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. 97 تَاللهِ അല്ലാഹുവാണ (സത്യം) . إِن كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരിക്കുന്നു. لَفِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവില്‍തന്നെ. مُّبِينٍ പ്രത്യക്ഷമായ, തനി. 98 إِذْ نُسَوِّيكُم ഞങ്ങള്‍ നിങ്ങളെ സമപ്പെടുത്തിയിരുന്നപ്പോള്‍. بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിനോട്.

[നിങ്ങളെ ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനോട് സമമാക്കി സങ്കല്‍പിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങള്‍ ആരാധിച്ചുവന്നപ്പോള്‍,-അല്ലാഹുവാണ-നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍ തനി വഴിപിഴവില്‍ തന്നെയായിരുന്നു!]

99 ''(ആ) മഹാപാപികളല്ലാതെ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടില്ല!''	وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾
100 ''ഇപ്പോള്‍ ഞങ്ങള്‍ക്ക് ശുപാര്‍ശകന്‍മാരായി (ഒരാളും) ഇല്ല!''	فَمَا لَنَا مِن شَٰفِعِينَ ﴿١٠٠﴾
101 ''അനുകമ്പയുള്ള ഒരു ചങ്ങാതിയുമില്ല!''	وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾
102 ''ഇനി, ഞങ്ങള്‍ക്ക് ഒരു മടക്കം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കില്‍! എന്നാല്‍ ഞങ്ങള്‍ സത്യവിശ്വാസികളില്‍ ഉള്‍പ്പെടുമായിരുന്നേനെ!''	فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

103 നിശ്ചയമായും അതിൽ (മേൽപറഞ്ഞതിൽ) ഒരു (വലുതായ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്: അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.	إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾
104 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ്, പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയും.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

---

99 وَمَا أَضَلَّنَا ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടില്ല. إِلاَّ الْمجْرِمُونَ മഹാപാപികളൊഴികെ, കുറ്റവാളികളെല്ലാതെ. 100 فَمَا لَنَا ഇനി (ഇപ്പോൾ) ഞങ്ങൾക്കില്ല. مِن شَافِعِينَ ശുപാർശകൻമാരിൽ നിന്ന് (ഒരാളും) . 101 وَلاَ صَدِيقٍ ഒരു ചങ്ങാതിയും ഇല്ല, സ്നേഹിതനുമില്ല. حَمِيمٍ ചൂടുള്ള (അനുകമ്പയുള്ള, അനുഭാവം കാണിക്കുന്ന) . 102 فَلَوْ أَنَّ لَنَا ഇനി (അതുകൊണ്ട്) ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. كَرَّةً ഒരു മടക്കം. فَنَكُونَ എന്നാൽ ഞങ്ങളായിരുന്നേനെ. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ (പെട്ടവർ) . 103 إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ അല്ല, ആയിട്ടില്ല. أَكْثَرُهُم അവരിൽ അധികവും, മിക്ക ആളുകളും. مُّؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ, വിശ്വസിക്കുന്നവർ. 104 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَهُوَ അവൻതന്നെയാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

ഇതാണ് അന്നത്തെ ദിവസം ഉണ്ടാവാനിരിക്കുന്ന ചില സ്ഥിതിഗതികൾ. ഈ ദിവസം അപമാനത്തിലകപ്പെടാതെ രക്ഷ നൽകണേ എന്നത്രെ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി ദുആ ചെയ്യുന്നത്. അന്ന് രക്ഷയും, മോക്ഷവും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ-ആമീൻ.

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ വൃത്താന്തമാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വരുന്നത്. തുടർന്നുകൊണ്ട് വേറെ ചില നബിമാരുടെ കഥകളും. അവയിലെല്ലാം ആവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങൾ കാണാം. അതും, ഓരോ നബിമാരോടും അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ പെരുമാറിവന്ന രീതിയും, അവർ നടത്തിവന്ന കുതർക്കങ്ങളും പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. മതവിശ്വാസവും ഭയഭക്തിയും കുറഞ്ഞു വരുന്ന ഇക്കാലത്ത് പലരിൽനിന്നും പ്രകടമായിക്കാണാറുള്ള കടുത്ത മനോഭാവങ്ങളും, മതനിയമങ്ങൾക്കെതിരിൽ അവരാൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടാറുള്ള യുക്തിവാദങ്ങളും കാണുമ്പോൾ, ആ പൗരാണിക സമുദായങ്ങളുടെ തനി അനുകരണമാണ് അവയെല്ലാം എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു

വിഭാഗം-6

105 നൂഹിൻെറ ജനത മുർസലുകളെ (ദൈവദൂതൻമാരെ) വ്യാജമാക്കി;	كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾
106 -അവരുടെ സഹോദരൻ നൂഹ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: ''നിങ്ങൾ (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!''	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
107 ''നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.''	إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾
108 ''അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''	فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٨﴾

وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٠٩﴾

109 ''അതിൻെറ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എൻെറ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിൻെറമേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾

110 'അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും. എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''

105 كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി. قَوْمُ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനത. الْمُرْسَلِينَ മർസലുകളെ. 106 إِذْ قَالَ പറഞ്ഞപ്പോൾ. لَهُمْ അവരോട്. أَخُوهُمْ نُوحٌ അവരുടെ സഹോദരൻ നൂഹ്. أَلاَ تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ, സൂക്ഷിക്കാത്തതെന്താണ്. 107 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ റസൂലാണ്, ദൈവദൂതനാണ്. 108 فَاتَّقُوا اللهَ അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. 109 وَمَا أَسْأَلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ അതിൻെറ പേരിൽ, അതിനായി. مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും. إِنْ أَجْرِيَ എൻെറ പ്രതിഫലമല്ല. إِلاَّ عَلَى പേരിലല്ലാതെ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിൻെറ. 110 فَاتَّقُوا اللهَ അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

നാം മുമ്പ് പ്രാസ്താവിച്ചതുപോലെ, എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും പ്രബോധനതത്വം ഒന്നായതുകൊണ്ടാണ് നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത 'മുർസലുകളെ' വ്യാജമാക്കി എന്ന് (ബഹുവചന രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞത്. اتقوا الله (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവനിൽ ശരിയാംവണ്ണം വിശ്വസിക്കുകയും, അവൻെറ കൽപനാനിർദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും, അവൻെറ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ജീവിക്കുക.- അഥവാ അല്ലാഹുവോട് ഭയഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുക. - എന്നത്രെയ. അതേ കാര്യങ്ങളാണ് നൂഹ് (عليه السلام) ഉപദേശിക്കുന്നത്. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കണമെന്നാണ് واطيعون (എന്നെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞതിമ ഉദ്ദേശ്യം.

പ്രസ്തുത ഉപദേശംകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള യാതൊരു പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലന്നും, അതിനുള്ള പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് മാത്രമേ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുള്ളുവെന്നും നൂഹ് (عليه السلام) നബിയും, താഴെ പറയുന്ന നബിമാരും അവരുടെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരുന്നതായി അല്ലാഹു ഈ സൂറത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു ഉദ്ദരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് സദുപദേശങ്ങളും, മതപ്രബോധനങ്ങളും നടത്തുന്ന ആളുകൾ ഗൗരവപൂർവ്വം ഓർമ്മിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമാണിത്. അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ എത്രതന്നെ സനാതനമായിരുന്നാലും, അതുവഴി ഭൗതികമായ കാര്യലാഭമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതിന് നിലയും വിലയുമില്ലാതെ പോകുന്നതാണ്. അതിന് ആത്മീയ്യവീര്യം ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലം മാത്രമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ആ ജനത നൽകിയ മറുപടിയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രത്യുത്തരവും നോക്കുക:

۞ قَالُوٓاْ أَنُؤۡمِنُ لَكَ وَٱتَّبَعَكَ ٱلۡأَرۡذَلُونَ ﴿١١١﴾

111 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഈ അധമൻമാരായ ആളുകൾ നിന്നെ പിൻതുടർന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയോ?!''

قَالَ وَمَا عِلْمِى بِمَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾	112 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് എന്തറിവാണുള്ളത്?!''
إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّى ۖ لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾	113 ''അവരുടെ വിചാരണ നടത്തൽ എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറമേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല, നിങ്ങൾക്ക് ബോധമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ!''
وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾	114 ''ഞാൻ സത്യവിശ്വാസികളെ ആട്ടിക്കളയുന്നവനല്ല തന്നെ.''
إِنْ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾	115 ''ഞാൻ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് [താക്കീതു]കാരനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.''

111 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَنُؤْمِنُ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ. لَكَ നിന്നെ. وَاتَّبَعَكَ നിന്നെ പിൻതുടർന്നിരിക്കവെ. الْأَرْذَلُونَ അധമൻമാർ, താണ കിടയിലുള്ളവർ, നിസ്സാരൻമാർ. 112 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. وَمَا عِلْمِي എൻെറ അറിവ് എന്താണ് (എനിക്കെന്തറിവാണ്) . بِمَا യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ച്. كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന. 113 إِنْ حِسَابُهُمْ അവരുടെ വിചാരണ അല്ല. إِلاَّ عَلَى رَبِّي എൻെറ റബ്ബിൻെറമേൽ അല്ലാതെ. لَوْ تَشْعُرُونَ നിങ്ങൾ ബോധമുള്ളവരാകുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ബോധമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. 114 وَمَا أَنَا ഞാനല്ല. بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ ആട്ടുന്നവൻ. 115 إِنْ أَنَا ഞാനല്ല. إِلاَّ نَذِيرٌ ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരനല്ലാതെ, താക്കീതുകാരനല്ലാതെ. مُبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ, സ്പഷ്ടമായ.

നൂഹ് (عليه السلام) വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ അവർക്കിടയിൽ കേവലം നിസ്സാരൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെടാറുള്ളവരായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, അവരിൽ അധികഭാഗവും അങ്ങിനെയുള്ളവരായിരുന്നു. ധനം, കുലം, തൊഴിൽ വർഗ്ഗം ആദിയായവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യർക്ക് ഉച്ചനീചത്വം കൽപിക്കുന്ന സ്വഭാവം മനുഷ്യരിൽ മുമ്പേയുള്ളതാണ്. സത്യത്തിൻെറ മുമ്പിലാകട്ടെ, നബിമാരുടെ ദൃഷ്ടിയിലാകട്ടെ, ഇത്തരം വിഭജനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലതാനും. ഒരു തത്വത്തൻെറയോ, ആദർശത്തിൻെറയോ അനുകൂലികൾ ഉന്നതവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണോ അല്ലേ എന്നുള്ളതല്ല അതിൻെറ സത്യതക്കുള്ള മാനദണ്ഡം. പലപ്പോഴും ഒരു സനാതനതത്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആദ്യമായി മുന്നോട്ടു വരുന്നവർ സാധരണനിലക്ക് താണതരക്കാരായ ആളുകളായിരുന്നേക്കാം. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രബോധനത്തിൻെറ ആദ്യഘട്ടങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലും ഇതിന് ഉദാഹരണം കാണാവുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ, ഒരു തത്വമെന്ന നിലക്ക് ഉന്നതവിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരും അതിനെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും, അനുഷ്ഠാനത്തിങ്കലെത്തുമ്പോൾ അവർ പിന്നോക്കമായി കാണപ്പെടും. വളരെ മഹത്തായ ഒരു സംരംഭത്തിൽ-അലെങ്കിൽ ഒരു സഭയിൽ-പങ്കെടുക്കുന്നവർ മിക്കവാറും സാധുക്കളും, സാധാരണക്കാരുമാണെന്ന ഒരേ കാരണത്താൽ, 'ഭേദപ്പെട്ട വിഭാഗക്കാരാ'യ ആളുകൾ അതിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. ഈ ദോഷമാണ് നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതക്കും പിണഞ്ഞത്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരെപ്പററി സൂ: അഹ്ഖാഫിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وقال الذين كفروا للذين امنوا لو كان خيرا ما سبقونا اليه واذا لم يهتدوابه فسيقولون هذا افك قديم الاحقاف – ١١

സാരം: (അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണ്: ഇതൊരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിലേക്ക് ഇവർ ഞങ്ങളെ മുൻകടക്കുകയില്ലായിരുന്നു എന്ന്. അവർ

ഇതുമൂലം സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇതൊരു പഴഞ്ചൻ നുണയാണ് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞേക്കാം.)

ഈ നിസ്സാരൻമാരാണ് നിൻെറ അനുയായികൾ എന്നിരിക്കെ, ഉന്നതൻമാരും, ഭേദപ്പെട്ട വരുമായ ഞങ്ങൾ നിന്നെ പിൻപററുന്നത് ഉചിതമല്ല; അവരെ നീ പുറംതള്ളുന്നപക്ഷം, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാം എന്നാണ് ആ ജനത പറയുന്നത്. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഉത്തരം അർത്ഥഗർഭമാണ്. എന്നിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഏതേതു വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവരാണ്, അവർ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് എന്നൊക്കെ എനിക്കെങ്ങിനെ അറിയും? അതറിയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമോ ബാധ്യതയോ എനിക്കില്ല. അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു വോ ഇല്ലേ എന്നുള്ളതാണ് എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പ്രശ്നം. അവരുടെ രഹസ്യങ്ങൾ അല്ലാഹു പരിശോധിച്ചുകൊള്ളും. ഏതായാലും സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീർന്ന അവരെ പുറംതള്ളുവാൻ ഞാനൊരിക്കലും തയ്യാറില്ല, നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്യൽ മാത്രമാണ് എൻെറ കടമ. അത് ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ സ്വീകരിച്ചേക്കുക. സ്വീകരിച്ചാൽ അതിൻെറ ഗുണവും, ഇല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ ദോഷവും നിങ്ങൾക്കു തന്നെ. എന്നൊക്കെ യാണ് ആ മറുപടിയുടെ ഉള്ളടക്കം. പക്ഷെ, ആ അഹങ്കാരികളുണ്ടോ അവരുടെ പിടിവാശി ഉപേക്ഷിക്കുന്നു?! അവർ ഭീഷണിയിളക്കി:-

116 അവർ പറഞ്ഞു; ''നീ (ഇതിൽനിന്ന്) വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ-നൂഹേ-തീർച്ചയായും നീ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരും സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക) !''

قَالُواْ لَئِن لَّمۡ تَنتَهِ يَٰنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡمَرۡجُومِينَ ﴿١١٦﴾

116 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَئِن لَّمْ تَنتَهِ നിശ്ചയമായും നീ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ. يَا نُوحُ നൂഹേ. لَتَكُونَنَّ തീർച്ചയായും നീ ആയിത്തീരും. مِنَ الْمَرْجُومِينَ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നവരിൽ, ആട്ടിഓടിക്കപ്പെടുന്ന വരിൽ, എറിഞ്ഞുകൊല്ലപ്പെടുന്നവരിൽ.

നൂഹ് (عليه السلام) നബി അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാട്ടുകാരും കുടുംബങ്ങളുമായ ജനതയെ - ഒന്നും-പത്തുമല്ല-തൊള്ളായിരത്തി അമ്പത് കൊല്ലക്കാലം ഇടതടവില്ലാതെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ആ ജനതയിൽനിന്നുണ്ടായിത്തിർന്ന പ്രതികരണത്തിൻെറ അവ സാന രൂപമാണ് ഈ ആയത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. അത്രയും കാലത്ത് നടന്ന ഒരു നീണ്ട ചരിത്രത്തിൻെറ രത്ന ചുരുക്കമാണ് ഇക്കഴിഞ്ഞ ചുരുക്കം ആയത്തുകളിൽ നാം വായിച്ചത്. ഇക്കാലത്തിനിടക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ച് സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ട വരാകട്ടെ, വളരെ കുറച്ചാളുകൾ മാത്രമായിരുന്നു (**وما آمن معه الا قليل –هود**) ഇനി, ആ ജനതയിൽ നിന്ന് യാതൊരു ആശക്കും വഴിയില്ലന്ന് ആ പ്രവാചകവര്യന് ബോധ്യം വന്നു

117 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ രക്ഷിതാവേ, എൻെറ ജനങ്ങൾ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു!-''

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوۡمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾

118 ''ആകയാൽ, എനിക്കും അവർക്കുമിടയിൽ നീ ഒരു തുറന്ന തീരുമാനം ഏർപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ! എന്നെയും, സത്യവിശ്വാസികളായി എൻെറ കൂടെയുള്ളവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമേ!''

فَٱفۡتَحۡ بَيۡنِي وَبَيۡنَهُمۡ فَتۡحٗا وَنَجِّنِي وَمَن مَّعِيَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١١٨﴾

فَأَنجَيْنَـٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

119 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ളവരെയും നിറക്കപ്പെട്ട കപ്പലിൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ ٱلْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

120 പിന്നെ, ബാക്കിയുള്ളവരെ (അതിന്) ശേഷം നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

121 നിശ്ചയമായും അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്; അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

122 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

---

117 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ രക്ഷിതാവേ. إِنَّ قَوْمِي നിശ്ചയമായും എൻെറ ജനത. كَذَّبُونِ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 118 فَافْتَحْ അതുകൊണ്ട് നീ തുറന്ന് (ഏർപ്പെടുത്തി) തരേണമേ. بَيْنِي എൻെറ ഇടയിലും. وَبَيْنَهُمْ അവരുടെ ഇടയിലും. فَتْحًا ഒരു തുറവി (തുറന്ന തീരുമാനം, വ്യക്തമായ വിധി) . وَنَجِّنِي എന്നെ രക്ഷിക്കുകയും വേണമേ. وَمَن مَّعِيَ എൻെറ കൂടെയുള്ളവരെയും. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളായിട്ട്, മുഅ്മിനുകളിൽനിന്ന്. 119 فَأَنجَيْنَاهُ അപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. وَمَن مَّعَهُ തൻെറ കൂടെയുള്ളവരെയും. فِي الْفُلْكِ കപ്പലിൽ. الْمَشْحُونِ നിറക്കപ്പെട്ട. 120 ثُمَّ പിന്നെ. أَغْرَقْنَا നാം മുക്കി, മുക്കി നശിപ്പിച്ചു. بَعْدُ ശേഷം, പിന്നീട്. الْبَاقِينَ ശോഷിച്ചവരെ, ബാക്കിയുള്ളവരെ. 121 إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم അവരിൽ അധികമാളുകളല്ല. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വസിച്ചവർ. 122 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَهُوَ الْعَزِيزُ അവൻ തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ വിജയത്തിനും, അവിശ്വാസത്തിൻെറയും ധിക്കാരത്തിൻെറയും പരാജയത്തിനും, വ്യക്തവും പരസ്യവുമായ ഒരു ദൃഷ്ടന്തം ആയിത്തീരുമാറ് ഒരു തുറന്ന തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കിത്തരേണമേ എന്ന് നൂഹ് (عليه السلام) നബി അവസാനം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആല്ലാഹു അത് സ്വീകരിച്ചു. കൽപന പ്രകാരം അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ കപ്പൽ നിർമ്മിച്ചു. തൻെറ കൂടെ സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നവരെ മുഴുവനും അതിൽ കയറ്റി. അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവർ ആകെ 80 പേരായിരുന്നുവെന്നും, അതിൽ പകുതി സ്ത്രീകളായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടു കാണുന്നു. الله اعلم നാടാകെ മുങ്ങിനശിച്ച ഒരു മഹാജലപ്രളയമുണ്ടായി. കപ്പലിലുള്ളവർ മാത്രം രക്ഷപ്പെടുകയും, മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അതിൽ മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവത്തിൻെറ വിശദവിവരം സൂ: അഅ്റാഫ്, ഹൂദ്, നൂഹ് എന്നിവയിൽ പ്രസ്ഥാവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ ഹൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ വൃത്താന്തം ആരംഭിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-7

كَذَّبَتْ عَادٌ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

123 'ആദ്' (ഗോത്രം) മുർസലുകളെ [ദൈവദൂതൻമാരെ] വ്യാജമാക്കി;

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

124 -അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: ''നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നി

ല്ലേ?!''

125 ''നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.'

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

126 ''അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾

127 ''അതിൻെറ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല; എൻെറ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിൻെറ മേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.''

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٢٧﴾

128 ''നിങ്ങൾ നേരമ്പോക്ക് കാണിച്ചുകൊണ്ട് (വൃഥാ) എല്ലാ മേടുകളിലും അടയാള സ്തംഭം കെട്ടി (നിർമ്മിച്ചു) വരുകയാണോ?!''

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾

129 ''നിങ്ങൾ നിത്യവാസം ചെയ്തേക്കാമെന്ന ഭാവേന നിങ്ങൾ വൻകെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു?!''

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

130 ''നിങ്ങൾ കയ്യൂക്ക് നടത്തുക [എതിർക്കുക] യാണെങ്കിൽ, നിഷ്ഠൂരൻമാരായ നിലയിൽ കയ്യൂക്ക് നടത്തുകയും [പിടികൂടുകയും] ചെയ്യുന്നു!''

وَإِذَا بَطَشْتُم بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

131 ''ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾

132 ''നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകിയിട്ടുള്ളവനെ [അല്ലാഹുവിനെ] നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ;''

وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِىٓ أَمَدَّكُم بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

133 ''കന്നുകാലികളെ [ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെ] യും, മക്കളെയുംകൊണ്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു.''

أَمَدَّكُم بِأَنْعَـٰمٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾

134 ''തോപ്പുകൾകൊണ്ടും നീരുറവകൾകൊണ്ടും (സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു) ''

وَجَنَّـٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾

135 ''നിശ്ചയമായും ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെമേൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു!''

إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾

---

123 كَذَّبَتْ عَادٌ ആദ് വ്യാജമാക്കി. الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ. 124 إِذْ قَالَ لَهُمْ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ. أَخُوهُمْ هُودٌ അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദ്. أَلاَ تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ. 125 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു. 126 فَاتَّقُوا اللهَ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. 127 وَمَا أَسْأَلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ അതിന്, അതിൻെറപേരിൽ. مِنْ أَجْرٍ യാതൊരു പ്രതിഫലവും. إِنْ أَجْرِيَ എൻെറ പ്രതിഫലം അല്ല. إِلاَّ അല്ലാതെ, ഒഴികെ. عَلَى മേൽ,

പേരിൽ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിൻെറ. 128 أَتَبْنُونَ നിങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നുവോ, കെട്ടിടമുണ്ടാക്കുന്നുവോ. بِكُلِّ رِيعٍ എല്ലാ മേടുകളിലും, ഉയർന്ന കുന്നുകളിലും. آيَةً അടയാളം (അടയാളസ്തംഭം) . تَعْبَثُونَ നിങ്ങൾ നേരമ്പോക്ക് കാണിച്ചുകൊണ്ട്, വൃഥാ വേല ചെയ്തുകൊണ്ട്, വിളയാടുന്ന നിലയിൽ. 129 وَتَتَّخِذُونَ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَصَانِعَ വൻകെട്ടിടങ്ങൾ (കൊട്ടാര മന്ദിരങ്ങൾ മുതലായവ) . لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാമെന്ന നിലയിൽ, ആകമെന്ന ഭാവത്തിൽ. تَخْلُدُونَ നിത്യവാസം ചെയ്യുന്ന, ശാശ്വസരായിരിക്കുന്ന(വർ) . 130 وإِذَا بَطَشْتُمْ നിങ്ങൾ കയ്യൂക്ക് നടത്തിയാൽ, പിടികൂടിയാൽ, എതിർത്താൽ. بَطَشْتُمْ നിങ്ങൾ കയ്യൂക്ക് നടത്തുന്നതാണ്, എതിർക്കുന്നതാണ്,. جَبَّارِينَ നിഷ്ഠൂരൻമാരായിക്കൊണ്ട്, സേച്ഛാധിപൻമാരായിട്ട്. 131 فَاتَّقُوا اللهَ അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. 132 وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. الَّذِي യാതൊരുവനെ. أَمَدَّكُم നിങ്ങൾക്കവൻ സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു. بِمَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതുകൊണ്ട്. 133 أَمَدَّكُم നിങ്ങൾക്കവൻ സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു. بِأَنْعَامٍ കന്നുകാലികളെക്കൊണ്ട്, ആടുമാടൊട്ടകത്തിൽ. وَبَنِينَ മക്കളെയും. 134 وَجَنَّاتٍ തോപ്പുകളെയും തോട്ടങ്ങളെയും. وَعُيُونٍ നീരുറവുകളെയും, അരുവികളെയും. 135 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَخَافُ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങളിൽ. عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച.

യമൻ പ്രദേശങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഹസ്രമൂത്തി (حضر موت) ന്നടുത്ത് വടക്ക് ഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും അഹ്ഖാഫ് (الاحقاق) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതുമായ സ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു ആദ് സമുദായക്കാരുടെ വാസസ്ഥലം. ഇന്നവിടെ മണൽക്കാടായിക്കിടക്കുകയാണ്. അതിന് വടക്കുഭാഗത്തായി 'റുബ് ഉൽഖാലി' (الربع الخالى) എന്ന പ്രസിദ്ധമായ അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു വമ്പിച്ച തോട്ടങ്ങൾ, അരുവികൾ, കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ആദിയായവയാൽ ഫലഭൂയിഷ്ടമായിരുന്ന ആ രാജ്യം ഇപ്പോൾ ജനശൂന്യമായിക്കിടക്കുകയാണ്.

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതക്ക് ശേഷം നിലവിൽ വന്ന ഒരു സമുദായമാണ് ആദുഗോത്രം എന്ന് സൂ: അത്ത്റഫ്: 69ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അത് ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്ക് മമ്പോ പിമ്പോ എന്ന് ഖണ്ഡിതമായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. മുമ്പായിരുന്നുവെന്നാണ് പലരും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. കയ്യൂക്കിലും മെയ്യൂക്കിലും വളരെ കവിഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന അവർ പരുത്ത ദേഹമുള്ളവരുമായിരുന്നു. ഇന്ത്യാ, തുർക്കിസ്ഥാൻ മുതലായ, വിദൂരരാജ്യങ്ങളുമായി അവർ കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നുവത്രെ. ഉയർന്ന് പൊന്തിനിൽക്കുന്ന മേടുകളിൽ വലിയ വലിയ സംതഭങ്ങൾ കെട്ടിപ്പൊക്കുകയും, കൊട്ടാരസമാനമായ വമ്പിച്ച മന്ദിരങ്ങൾ, അണക്കെട്ടുകൾ, വെള്ളത്താവളങ്ങൾ മുതലായവ നിർമ്മിക്കുകയും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഉപയോഗത്തെയോ, ആവശ്യത്തെയോ, അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല കേവലം നേരംമ്പാക്കിനും അഭിമാനത്തിനും വേണ്ടിമാത്രമായിരുന്നു.

ആദ് സമുദായം വിഗ്രഹാരാധനയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഹൂദ് നബി (عليه السلام) അവരിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. മേൽകണ്ടപ്രകാരം അദ്ദേഹം അവരെ കഴിയുന്നത്ര ഉപദേശിച്ചുനോക്കി. നിഷ്ഠൂര ബുദ്ധികളായിരുന്ന അവരിൽനിന്നുണ്ടായ മറുപടയുടെ ചുരുക്കം ഇതായിരുന്നു:

136 അവർ പറഞ്ഞു: ''(ഹൂദേ) നീ സദുപദേശം നൽകിയോ, അല്ലെങ്കിൽ നീ ഉപദേഷ്ടാക്കളിൽ പെട്ടവനായില്ലയോ, ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് (രണ്ടും) സമമാകുന്നു.''	قَالُواْ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ ٱلْوَٰعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

إِنْ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾

137 ''ഇത് മുൻകഴിഞ്ഞവരുടെ സമ്പ്രദായമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.''

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾

138 ''(നീ താക്കീത് ചെയ്യുന്നതുപോലെ) ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരല്ലതന്നെ''.

---

136 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. سَوَاءٌ عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ (ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്) സമമാണ്. أَوَعَظْتَ നീ സദുപദേശം ചെയ്തുവോ. أَمْ لَمْ تَكُن അല്ലെങ്കിൽ നീ ആയില്ലയോ. مِّنَ الْوَاعِظِينَ സദുപദേശം നൽകുന്നവരിൽ. 137 إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ خُلُقُ സ്വഭാവമല്ലാതെ, സമ്പ്രദായമല്ലാതെ. الْأَوَّلِينَ മുൻകഴിഞ്ഞവരുടെ, ആദ്യത്തെ കൂട്ടരുടെ, മുൻഗാമികളുടെ. 138 وَمَا نَحْنُ ഞങ്ങളല്ല. بِمُعَذَّبِينَ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ.

ഹൂദേ, നീ വൃഥാ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതില്ല നീ ഉപദേശിച്ചാലും, ഇല്ലങ്കിലും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്ന് പന്മാറുവാൻ പോകുന്നില്ല, ഇത് ഞങ്ങൾ പുത്തനായി സ്വീകരിച്ചതൊന്നുമല്ല. പൂർവ്വപിതാക്കളായിട്ടേ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതാണ്. അവർ ജീവിച്ചു മരണപ്പെട്ടുപോയതുപോലെ ഞങ്ങളും ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നല്ലാതെ ഒരു പുനർജീവിതമോ, ശിക്ഷാനടപടിയോ ഒന്നും ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ മറുപടി. സൂ: ഹൂദിൽ ഇവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകാണാം,

قالوا يا هود ما جئتنا ببينة ومانحن بتاركى الهتنا عن قولك وما نحن لك بمؤ منين –هود ٥٣

(അവർ പറഞ്ഞു: ഹൂദേ, നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു തെളിവും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. നിൻെറ വാക്കിനാൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ - ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ - ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരല്ല. ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമല്ല.)

ഇമാം ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) പറഞ്ഞതുപോലെ, ഇവരും മക്കാമുശ്‌രിക്കുകളുടെ മാതിരി ലോകത്തിനൊരു സൃഷ്ടാവും രക്ഷിതാവുമുണ്ടെന്ന വിശ്വാസക്കരായിരുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്-അഥവാ, നിരീശ്വരവാദികളായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ നടപടികൾ മുൻഗാമികളുടെ നടപടികൾ തന്നെയാണെന്നും , അതുമൂലം ഞങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷബാധിക്കാൻ പോകുന്നില്ലന്നും പറയുവാൻ കാരണം അതാണ്. വിഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ തങ്ങൾക്ക് ശുപാർശചെയ്യുമെന്ന് ഇവരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതിനായി ഇവരും വിഗ്രഹാരാധന നടത്തിവന്നു.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَٰهُمْ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

139 അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കളവാക്കി. അതിനാൽ, അവരെ നാം [അല്ലാഹു] നശിപ്പിച്ചു. നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്. അവരിൽ, അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

140 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ രക്ഷിതാവുതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

---

139 فَكَذَّبُوهُ അങ്ങനെ അവരദ്ദേഹത്തെ കളവാക്കി, വ്യാജമാക്കി. فَأَهْلَكْنَاهُمْ അപ്പോൾ നാമവരെ നശിപ്പിച്ചു. إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ ആയില്ല, അല്ല. أَكْثَرُهُم അവരിൽ അധികവും, മിക്കവരും. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വാസികൾ. 140 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَهُوَ അവൻതന്നെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

ആദ് സമുദായത്തിന് ബാധിച്ച ശിക്ഷ അതിഘോരമായ കാറ്റായിരുന്നു. ഏഴു രാത്രിയും ഏട്ടു പകലും നീണ്ടുനിന്ന ഭയങ്കര കൊടുങ്കാറ്റ്! ദീർഘകായന്മാരായിരുന്ന അവരെല്ലാം, ഈത്തപ്പന കടപുഴകി വീണകണക്കെ, അതിൽ വീണടിഞ്ഞു നശിച്ചുപോയി! കാറ്റ് തട്ടിയ വസ്തുക്കളെല്ലാം നശിച്ച് ദ്രവിച്ച് തുരുമ്പുകളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ആ സമുദായം പാടെ നാമാവശേഷമായിപ്പോയി!. (فهل ترى لهم من باقية –الحاقة)

വിഭാഗം-8

كَذَّبَتْ ثَمُودُ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

141 'ഥമൂദ്' (ഗോത്രം) ദൈവദൂതൻമാരെ [മുർസലുകളെ] വ്യാജമാക്കി:

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَٰلِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

142 -അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: ''നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!''

إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

143 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.'

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾

144 'അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.'

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٤٥﴾

145 'അതിൻെറ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല; എൻെറ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിൻെറമേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.'

أَتُتْرَكُونَ فِى مَا هَٰهُنَآ ءَامِنِينَ ﴿١٤٦﴾

146 ഇവിടെയുള്ളതിൽ [ഭൗതികസുഖങ്ങളിൽ] നിങ്ങൾ നിർഭയരായ നിലയിൽ വിട്ടേക്കപ്പെടുന്നതാണോ?!'

فِى جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

147 'അതായത്, തോപ്പുകളിലും നീരുറവകളിലും,-'

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾

148 'വിളകളിലും, (പഴങ്ങളുടെ ഭാരത്താൽ) കുലയൊടിഞ്ഞു വീഴാറായ ഈത്തപ്പനകളിലും?!'

وَتَنْحِتُونَ مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا فَٰرِهِينَ ﴿١٤٩﴾

149 'ആഹ്ലാദചിത്തരായുംകൊണ്ട് നിങ്ങൾ മലകളിൽ നിന്നും (പാറ) വെട്ടിത്തുരന്ന് വീടുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!'

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾

150 ''ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''

وَلَا تُطِيعُوٓا۟ أَمْرَ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾

151 'അതിക്രമികളുടെ കൽപന നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും അരുത്;-'

ٱلَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

152 ''അതായത്, നാട്ടിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും, (നാട്) നന്നാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ (കൽപന) .''

141 كَذَّبَتْ ثَمُودُ ഥമൂദ് വ്യാജമാക്കി. الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ. 142 إِذْ قَالَ لَهُمْ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ. أَخُوهُمْ صَالِحٌ അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹ്. أَلاَ تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ. 143 إِنِّي لَكُمْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക്. رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ റസൂലാണ്. 144 فَاتَّقُوا اللهَ ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. 145 وَمَا أَسْأَلُكُمْ നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ അതിന്, അതിന്റെ പേരിൽ. مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും. إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല. إِلاَّ അല്ലാതെ, ഒഴികെ,. عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ. 146 أَتُتْرَكُونَ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കപ്പെടുമോ, ഉപേക്ഷിച്ചുവിടപ്പെടുമോ. فِي مَا هَاهُنَا ഇവിടെയുള്ളതിൽ. آمِنِينَ നിർഭയരായിക്കൊണ്ട്, വിശ്വസ്തരായിക്കൊണ്ട്. 147 فِي جَنَّاتٍ തോപ്പുകളിലായിട്ട്. وَعُيُونٍ നീരുറവുകളിലും. 148 وَزُرُوعٍ വിളകളിലും, കൃഷികളിലും. وَنَخْلٍ ഈത്തപ്പനകളിലും. طَلْعُهَا അവയുടെ കുല. هَضِيمٌ ഒടിഞ്ഞു തൂങ്ങിയതാണ്, ഒടിഞ്ഞു വീഴാറായതാണ്. 149 وَتَنحِتُونَ നിങ്ങൾ വെട്ടിത്തുറക്കുന്നു തുറന്നുണ്ടാക്കുന്നു, ശിൽപ വേല ചെയ്യുന്നു. مِنَ الْجِبَالِ മലകളിൽ നിന്ന്. بُيُوتًا വീടുകളെ, ചില വീടുകളെ. فَارِهِينَ ആഹ്ലാദചിത്തരായി, സുഖലോലുപൻമാരായി. 150 فَاتَّقُوا اللهَ ആകയാൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ . 151 وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَلاَ تُطِيعُوا നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയുമരുത്. أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ അതിക്രമികളുടെ കൽപന, അതിരുകടന്നവരുടെ നിർദ്ദേശം.. 152 الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. يُفْسِدُونَ അവർ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു, നാശമുണ്ടാക്കുന്നു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ. ³\ وَلاَ يُصْلِحُونَമയുണ്ടാക്കുന്നുമില്ല, നന്നാക്കുകയുമില്ല.

ഹിജാസിൽനിന്ന് സിറിയയിലേക്ക് പോകുന്ന ഒട്ടകപ്പാതയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാജ്യമായിരുന്നു പ്രാചീന ഗോത്രമായ 'ഥമൂദി'ന്റെ വാസ സ്ഥലം, അൽഹിജ്ർ الحجر എന്നും 'മദാഇനുസ്വാലിഹ്' (സ്വാലിഹിന്റെ പട്ടണങ്ങൾ= مدائن صالح) എന്നും ഇതിന് പേർ പറയുന്നു. മദീനായിൽനിന്ന് വടക്ക് സുമാർ 180 നാഴികയും, തബൂക്കിൽനിന്ന് തെക്കുകിഴക്ക് ഏകദേശം 170 നാഴികയും അകലെയായി അത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മിക്ക ഭാഗവും മലമ്പാറകളാൽ ആവൃതമാണ്. ക്രിസ്താബ്ദം 1880-ൽ അറബി രാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച ഡൗട്ടി (*) എന്ന ഒരു യൂറോപ്പ്യൻ സഞ്ചാരി, ആ രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അൽഹിജ്റിന്റെ ഒരു വിവരണം രേഖപ്പെടുകത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മലമ്പാറകൾ വെട്ടി നിർമിച്ച വീടുകൾ, ക്ഷേത്രങ്ങൾ, ദർബാറുകൾ മുതലായവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഒട്ടകത്തെ അവിശ്വാസികൾ അപകടപ്പെടുത്തിയ സ്ഥലം (مبرك الناقة= ഒട്ടകം മുട്ടുകുത്തിയ സ്ഥലം) അത് വെള്ളം കുടിച്ചിരുന്ന കിണർ മുതലായവ ഇന്നും കാണാവുന്നതായി ആ ചരിത്ര ഗവേഷകൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എത്രയോ കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മമ്പു തന്നെ അറബികൾ ദൂരദേശങ്ങളുമായി കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നു. സുദീർഘമായ ഒട്ടകമാർഗങ്ങളിലൂടെയായിരുന്നു അത്. അറേബ്യാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്ത് യമനിൽനിന്നു തുടങ്ങി മക്കാ, മദീന, തബൂക്ക്, മദാഇൻ, ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യങ്ങൾ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ വഴി അത് മആനി معان ൽ എത്തുന്നു. അനന്തരം ഒരു ശാഖ ഈജിപ്തിലേക്കും മറ്റേത് നേരെ ദിമിശ്ഖി دمشق -ഡമാസ്ക്കസ്) ലേക്കും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. ഈ പാത കേവലം ഒരു വാണിജ്യമാർഗം മാത്രമല്ല, അറബികളുടെ പൊതുവായ ഹജ്ജുമാർഗം درب الحج കൂടിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, ലൂത്ത് (عليه السلام) നബി സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബി എന്നിവരുടെ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം പറയുമ്പോൾ, അറബികൾക്ക് പരിചയമുള്ള സ്ഥലങ്ങളെന്ന നിലക്ക് ഖുർആൻ അവയെ വിവരിക്കുന്നതും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതും.

---

* C. M. Doughty

നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒരിക്കൽ ആ നാട്ടിനടുത്തുകൂടി പോയപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപത്തിന് ഇരയായ നാട്ടിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് സഹാബികളെ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി . ഭൗതികമായ ആർഭാടങ്ങളിലും, ആഡംബര ജീവിതത്തിലും, മുഴുകിയിരുന്ന ഈ സമുദായവും, വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായിരുന്നു. ഇതര സമുദായങ്ങളെപ്പോലേത്തന്നെ അവരും തങ്ങളുടെ പ്രവാചകനോട് പെരുമാറി:-

قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلۡمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾

153 അവർ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും നീ ആഭിചാരബാധിതരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണ്.'

مَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا فَأۡتِ بِـَٔايَةٍ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿١٥٤﴾

154 ''നീ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. ആകയാൽ, നീ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവാ?''

قَالَ هَٰذِهِۦ نَاقَةٞ لَّهَا شِرۡبٞ وَلَكُمۡ شِرۡبُ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ﴿١٥٥﴾

155 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇതാ (ദൃഷ്ടാന്തമായി) ഒരൊട്ടകം! ഒരു (ദിവസത്തെ) വെള്ളം കുടി അതിനും, ഒരു നിശ്ചിത ദിവസത്തെ വെള്ളം കുടി നിങ്ങൾക്കും (ഊഴം) ആകുന്നു.''

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٖ فَيَأۡخُذَكُمۡ عَذَابُ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ﴿١٥٦﴾

156 ''യാതൊരു (തരത്തിലുള്ള) തിന്മകൊണ്ടും നിങ്ങൾ അതിനെ തൊട്ടുപോകരുത് [ഉപദ്രവിക്കരുത്];- (കാരണം,) അപ്പോൾ ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടിയേക്കും.''

فَعَقَرُوهَا فَأَصۡبَحُواْ نَٰدِمِينَ ﴿١٥٧﴾

157 എന്നാൽ, അവർ അതിനെ (കുതികാൽ വെട്ടി) അറുത്തുകളഞ്ഞു. അങ്ങിനെ, അവർ ഖേദക്കാരായിത്തീർന്നു.

فَأَخَذَهُمُ ٱلۡعَذَابُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗۖ وَمَا كَانَ أَكۡثَرُهُم مُّؤۡمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

158 ഉടനെ, ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി. നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

159 നിശ്ചയമായും നിൻെറ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയും.

---

153 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّمَا أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ. مِنَ الْمُسَحَّرِينَ സിഹ്ർ (ആഭിചാരം, മാരണം) ബാധിതരിൽ പെട്ടവൻതന്നെ, (മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ടവനാണ്) . 154 مَا أَنتَ നീ അല്ല. إِلاَّ بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ. مِّثْلُنَا ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള. فَأْتِ ആകയാൽ നീ വാ. بِآيَةٍ ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ട്. إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരിൽ, സത്യവാദികളിൽ(പെട്ടവൻ) . 155 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَذِهِ نَاقَةٌ ഇതാ ഒരൊട്ടകം. لَّهَا അതിന്, അതിന്നാണ്. شِرْبٌ ഒരു കുടി, (ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ കുടിക്കൽ) . وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കാണ്, നിങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. شِرْبُ ഒരു ദിവസത്തെ കുടി. يَوْمٍ مَّعْلُومٍ നിശ്ചിതമായ, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട, അറിയപ്പെട്ട. 156 وَلاَ تَمَسُّوهَا നിങ്ങളിതിനെ തൊടരുത്, സ്പർശിക്കരുത്. بِسُوءٍ ഒരു തിന്മകൊണ്ടും. فَيَأْخُذَكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് പിടിപപെട്ടേക്കും, നിങ്ങളെ ബാധിച്ചേക്കും. عَذَابُ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച. 157 فَعَقَرُوهَا

എന്നാൽ അവർ അതിനെ കുത്തി അറുത്തു, കുതികാൽ വെട്ടി. فَأَصْبَحُوا അങ്ങനെ (അതുകാരണം) അവർ ആയി. نَادِمِينَ ഖേദക്കാർ, വ്യസനിച്ചവർ . 158 فَأَخَذَهُمُ ഉടനെ (അതിനാൽ) അവരെ പിടികൂടി. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ ആയിരുന്നില്ല, അല്ല. أَكْثَرُهُم അവരിൽ അധികവും. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വാസികൾ. 159 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَهُوَ അവൻതന്നെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

ആരിൽനിന്നോ ആഭിചാരബാധയേറ്റ് നിനക്ക് ബുദ്ധി ഭ്രമിച്ചുപോയിരിക്കയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നീ ഇങ്ങിനെയൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു വിശേഷതയും നിനക്കില്ല. നീ പറയുന്ന വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഞങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരണം. എന്നാണ് ഇവർ സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബിയോട് പറയുന്നത്. അവസാനം ഒരു ഒട്ടകത്തെ അല്ലാഹു അവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിക്കൊടുത്തു. അതിന് എന്തോ ചില അസാധാരണത്വമുണ്ടായിരുന്നു. (*) അവരുടെ വെള്ളത്താവളത്തിൽ നിന്ന് വെള്ളം കുടിക്കുവാൻ-ഒരു ദിവസം ഒട്ടകത്തിനും, ഒരു ദിവസം അവർക്കും എന്ന്-പ്രത്യേകം ഊഴം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഇതവർക്ക് സഹിക്കാതായി.

ഒട്ടകത്തിൻെറ തീറ്റ; വെള്ളംകുടി മുതലായ ഒന്നിലും കൈകടത്തരുത് എന്നൊക്കെ പ്രവാചകൻ അവരെ മുടക്കിയിരുന്നു. അങ്ങനെ വല്ലതും ചെയ്താൽ അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമെന്ന് താക്കീതും നൽകി. പക്ഷേ, കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതിനെ കൊന്നുകളയുവാൻ അവർ ഒരാളെ ശട്ടംകെട്ടി. അവനതിന് ധൈര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒട്ടകത്തെ അപകടപ്പെടുത്തിയാൽ മൂന്ന് ദിവസംകൊണ്ട് ശിക്ഷബാധിക്കുമെന്നായിരുന്നു മുന്നറിയിപ്പ്. സംഭവം കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ അതിനെക്കുറിച്ച് ഖേദക്കാരായി. എങ്കിലും ഫലമെന്ത്?! താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ട കഠോരശിക്ഷ-ഒരു തരം ഭൂകമ്പവും, ഒരു വമ്പിച്ച ശബ്ദവും, അഥവാ ഇടിത്തീയും-ഉണ്ടായി. അവർ നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോയി! പ്രവാചകനും, സത്യവിശ്വസികളും നേരത്തെതന്നെ സ്ഥലംവിട്ടുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. രക്ഷപ്പെട്ടവർ 120 പേരും, നശിച്ചുപോയവർ 5000 വീട്ടുകാരുമായിരുന്നുവെന്ന് ചിലർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം.

ഥമൂദ് ഗോത്രക്കാർ ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപെട്ടപ്പോൾ സ്വാലിഹ് (عليه السلام) ദുആ ചെയ്തു. ഒരു പാറക്കല്ല് പൊട്ടിക്കീറി അതിൽ നിന്നാണ് ഒട്ടകം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെന്നും. ആവശ്യമുള്ളവർക്കെല്ലാം ഇഷ്ടംപോലെ കറന്ന് കുടിക്കുമാറ് ധാരാളം പാലുണ്ടായിരുന്ന ഒട്ടകമായിരുന്നു അതെന്നും മറ്റും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഇതിനൊന്നും വിശ്വാസ്യയോഗ്യമായ തെളിവ് കാണുന്നില്ല. ഥമൂദ് ഗോത്രക്കാരുടെ ചരിത്രം അടുത്ത സൂറത്തിലും മറ്റു പല സൂറത്തിലും അല്ലാഹു ഉദ്ദരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

വിഭാഗം-9

160 ലൂത്ത്വിൻെറ ജനത മുർസലുകളെ വ്യാജമാക്കി;-	كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾
161 അവരുടെ സഹോദരൻ ലൂത്ത്വ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: ''നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!''	إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾

---

* അത് കേവലം ഒരു സാധാരണ ഒട്ടകം മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് സുറത്തുൽ ഖമറിൽവെച്ച് നമുക്ക് സംസാരിക്കാം. ان شاء الله

إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾

162 ''നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.''

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾

163 ''അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٦٤﴾

164 ''അതിൻെറ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. എൻെറ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിൻെറപേരിൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.''

---

160 كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി. قَوْمُ لُوطٍ ലൂത്ത്വിൻെറ ജനത. الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ. 161 إِذْ قَالَ لَهُمْ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ. أَخُوهُمْ لُوطٌ അവരുടെ സഹോദരൻ ലൂത്ത്വ്. أَلاَ تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ. 162 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ റസൂലാണ്. 163 فَاتَّقُوا اللهَ ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. 164 وَمَا أَسْأَلُكُمْ നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ അതിൻെറ പേരിൽ . مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും. إِنْ أَجْرِيَ എൻെറ പ്രതിഫലമല്ല. إِلاَّ عَلَى മേലല്ലാതെ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിൻെറ.

അവരുടെ സഹോദരൻ (اخوهم) എന്നും, വിശ്വസ്തനായ റസൂൽ (رسول امين) എന്നും ഓരോ നബിമാരെപ്പറ്റിയും വിശേഷിപ്പിച്ച് പറഞ്ഞതിൽ ചില സൂചനകളുണ്ട്. അവരെപ്പോലെ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ആളും, അവർക്ക് സുപരിചിതനും, അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവനുമായ വ്യക്തിയെയായിരുന്നു ഓരോ സമുദായത്തിലേക്കും റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്നത്രെ ഒരു സൂചന: മറ്റൊന്ന്: പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതുവരെ വശ്വസ്തനും സത്യവാനുമാണെന്ന് സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വ്യക്തികളാണ് അവർ എന്നുള്ളതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഓരോ സമുദായത്തിന്നും സുപരിചിതനും സുസമ്മതനുമായ അവരുടെ പ്രവാചകനെ നിഷേധിക്കുവാൻ ന്യായമില്ലല്ലൊ.

162,163,164 എന്നീ ആയത്തുകളിലെ വാക്യങ്ങൾ ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) നബി മാത്രമല്ല. ഇതിനു മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട നബിമാരും അവരുടെ സമുദായങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് നാം കണ്ടു. തുടർന്ന് വരുന്ന ശുഐബ് (عليه السلام) നബിയുടെ വാക്യങ്ങളിലും അതേ വാക്കുകൾ കാണാം. എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും പരമപ്രധാനമായ പ്രബോധനതത്വം ഏതാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതിന് പുറമെ, അതത് സമുദായത്തിൻെറയും, സന്ദർഭത്തിൻെറയും പരിതസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങൾ ഓരോ റസൂലിനും പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നു- ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ-കാണാവുന്നതാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നീചപ്രവൃത്തിയെ-പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ഒരു ദുർന്നടപ്പിനെ-പ്പറ്റി അദ്ദേഹം അവരോട് എടുത്തുപറയുന്നു:

أَتَأْتُونَ ٱلذُّكْرَانَ مِنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٦٥﴾

165 ''ലോകരിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ (മാത്രം) ആണുങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയോ?!''

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُم مِّنْ أَزْوَٰجِكُم ۚ بَلْ

166 ''നിങ്ങളുടെ ഇണകളായി നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു

തന്നതിനെ [ഭാര്യമാരെ] നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു?! എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അതിക്രമകാരികളായ ഒരു ജനത തന്നെ!''	أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

165 أَتَأْتُونَ നിങ്ങൾ ചെല്ലുന്നുവോ. الذُّكْرَانَ ആണുങ്ങളുടെ അടുക്കൽ. مِنَ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽ നിന്ന്. 166 وَتَذَرُونَ നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു, ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. رَبُّكُم നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇണകളായി, ഭാര്യമാരിൽനിന്ന്. بَلْ എന്നാൽ, പക്ഷേ. أَنتُمْ നിങ്ങൾ. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്. عَادُونَ അതിക്രമകാരികളായ.

സ്വന്തം ഭാര്യമാരെ വീട്ടിൽ വിട്ടേച്ച് അവർക്കുപകരം പുരുഷന്മാരെക്കൊണ്ട് കാമനിവൃത്തിവരുത്തുന്ന അതിനികൃഷ്ടമായ ഒരു സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചാണ് ലൂത്ത് (عليه السلام) നബി ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഈ ലജ്ജാവഹമായ വഴക്കം മുമ്പൊരു സമുദായത്തിനും പതിവില്ലാത്തതായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ, കവർച്ച, കൊള്ള, മുതലായ പല തോന്നിയവാസങ്ങളും ഇവർ നടത്തിയിരുന്നതായി സൂറത്തുൽ 'അങ്കബൂത്തി'ൽ (**العنكبوت**) കാണാം. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ഉപദേശങ്ങളൊന്നും അവർ ചെവിക്കൊണ്ടില്ലന്നു മാത്രമല്ല, അവർ അദ്ദേഹത്തിന് ഇങ്ങിനെ ഒരു അന്ത്യശാസനവും നൽകി:

167 അവർ പറഞ്ഞു: ''നീ വിരമിക്കാത്തപക്ഷം ലൂത്ത്വേ-തീർച്ചയായും നീ പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുന്നതാണ്''.	قَالُوا۟ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَـٰلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾
168 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ (ഈ) പ്രവൃത്തിയോട് കഠിന വിദ്വേഷമുള്ളവരിൽ പെട്ടവനാണ്''.	قَالَ إِنِّى لِعَمَلِكُم مِّنَ ٱلْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

167 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَئِن لَّمْ تَنتَهِ തീർച്ചയായും നീ വിരമിച്ചില്ലെങ്കിൽ. يَا لُوطُ ലൂത്ത്വേ. لَتَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും നീ ആയിത്തീരും. مِنَ الْمُخْرَجِينَ പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരിൽ. 168 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لِعَمَلِكُم നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയോട്. مِّنَ الْقَالِينَ കഠിനവിദ്വേഷമുള്ളവരിൽ പെട്ടവനാണ്, വളരെ വെറുക്കുന്നവനാണ്.

നിൻെറ ഉപദേശങ്ങളൊക്കെ നിറുത്തൽ ചെയ്യാത്തപക്ഷം ഞങ്ങൾ നിന്നെ ബഹിഷ്കരിച്ച് നാട്ടിൽ നിന്ന് പുറം തള്ളുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ അന്ത്യശാസനം. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയാകട്ടെ, തൻെറ കഠിനമായ പ്രധിഷേധവും വെറുപ്പും തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവരിൽ നിന്നും ഇനി പ്രതീക്ഷക്ക് പഴുതില്ലന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു:-

169 ''രക്ഷിതാവേ, ഇവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് എന്നെയും എൻെറ സ്വന്തക്കാരെയും നീ രക്ഷപ്പെടുത്തണേ!''	رَبِّ نَجِّنِى وَأَهْلِى مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾
170 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തെയും, തൻെറ സ്വന്തക്കാരെ മുഴുവനും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി;-	فَنَجَّيْنَـٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿١٧١﴾	171 -അവശേഷിച്ചവരിൽ പെട്ട ഒരു വൃദ്ധ സ്ത്രീ ഒഴികെ.
ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْـَٔاخَرِينَ ﴿١٧٢﴾	172 പിന്നെ, മറ്റുള്ളവരെ നാം തകർത്തു (നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു) കളഞ്ഞു.
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿١٧٣﴾	173 അവരുടെമേൽ നാം ഒരു (തരം) മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടവരുടെ (ആ) മഴ വളരെ ചീത്ത!
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾	174 നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്. അവരിൽ, അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾	175 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബുതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

---

169 رَبِّ രക്ഷിതാവേ. نَجِّنِي എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തണേ. وَأَهْلِي എൻെറ സ്വന്തക്കാരെയും, ആൾക്കാരെയും, കുടുംബത്തെയും. مِمَّا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന്. 170 فَنَجَّيْنَاهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. وَأَهْلَهُ തൻെറ സ്വന്തക്കാരെയും. أَجْمَعِينَ മുഴുവനും. 171 إِلَّا عَجُوزًا ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീ ഒഴികെ, ഒരു കിഴവിയെ അല്ലാതെ. فِي الْغَابِرِينَ അവശേഷിച്ചവരിൽപെട്ട, പിന്തി നിന്നവരിൽ. 172 ثُمَّ പിന്നെ. دَمَّرْنَا നാം തകർത്തു, നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു. الْآخَرِينَ മറ്റുള്ളവരെ, മറ്റേ കൂട്ടരെ. 173 وَأَمْطَرْنَا നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു, മഴ പെയ്യിപ്പിച്ചു. عَلَيْهِم അവരിൽ. مَّطَرًا ഒരു മഴ. فَسَاءَ വളരെ ചീത്ത, മോശപ്പെട്ടത്. مَطَرُ الْمُنذَرِينَ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകപ്പെട്ടവരുടെ മഴ. 174 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ അല്ല, ആയിട്ടില്ല. أَكْثَرُهُم അവരിലധികവും. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ. 175 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَهُوَ അവൻ തന്നെയാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ദുആ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുടംബത്തോടും പ്രഭാതത്തിനുമുമ്പായി നാടുവിട്ടുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ആ നാട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരേ ഒരു വീടല്ലാതെ മുസ്ലിം വീടുണ്ടായിരുന്നില്ല. (الذاريات:٣٦) ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. അവൾ തോന്നിയവാസികളുടെ പക്ഷക്കാരിയായിരുന്നു. അവൾ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പുറത്തുപോകാതെ അവശേഷിക്കുകയും, ജനങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ച ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 171-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച (عجوز) വൃദ്ധ സ്ത്രീ അവളാകുന്നു. ഈ ജനതയെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹൂദ്, ഹിജർ (هود ، الحجر) എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൻെറ സംക്ഷിപ്തം ഇതാണ്:-

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കുട്ടിജനിക്കുവാൻ പോവുന്നു എന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനായി വന്ന ദൂതന്മാർ (മലക്കുകൾ) അതിനുശേഷം ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. കേവലം മൃഗീയ സ്വഭാവികളായ തൻെറ നാട്ടുകാർ തൻെറ അതിഥികളെ മാനഭംഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുമോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഭയമായി. അതിഥികൾ മലക്കുകളാണെന്ന വസ്തുത അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. (അവർ സുന്ദരന്മാരായ യുവാക്കളുടെ രൂപത്തിലായിരുന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നതും.) ആ തെമ്മാടികൾ ഇവരെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞു. അവർ സസന്തോഷം അവിടെ എത്താതിരുന്നില്ല. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയാകട്ടെ, ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. 'ഹേ ജനങ്ങളെ, വേണമെങ്കിൽ എൻെറ പെൺമക്കളിതാ, അവരെ ഞാൻ വിവാഹംകഴിച്ചുതരാം, എൻെറ വിരുന്നുകാരെ

സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങളെന്നെ വഷളാക്കരുത്.' എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു. 'ലൂത്വേ, നിന്റെ പെൺമക്കളെയൊന്നും ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ല. ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്ന് നിനക്കറിയാമല്ലോ' എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാരവശ്യം കണ്ടപ്പോൾ മലക്കുകൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ദൂതന്മാരാണ്. ഈ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുവാനായി അയക്കപ്പെട്ടവരാണ്, അതുകൊണ്ട് താങ്കളും കുടുംബവും രാത്രി തന്നെ സ്ഥലം വിടണം, പോകുമ്പോൾ ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കരുത്, താങ്കളുടെ ഭാര്യ തിരിഞ്ഞുനിന്നേക്കും, അവളും ആപത്ത് പിണയേണ്ടവളാണ്. ശിക്ഷ വർഷിക്കുന്നത് നേരം പുലരുന്നതോടെയായിരിക്കും. എന്നീ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചു. അതേ പ്രകാരം സംഭവം നടക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരുതരം അട്ടഹാസം (ഘോരശബ്ദം) ആകാശത്തുനിന്ന് അൽഭുതകരമായ ഒരസാധാരണ മഴ. (ചൂളക്കല്ലുകളാൽ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട മഴ) എന്നിവ സംഭവിക്കുകയും രാജ്യം കീഴ്മേലായി മറിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി!

ബൈബിളിലും ഈ സംഭവം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ ശിക്ഷയുടെ സ്വഭാവം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇങ്ങിനെയാണ്: 'യഹോവ (ദൈവം) സോദോമിന്റെയും, ഗൊമോരയുടെയും (*) മേൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്ന്, ആകാശത്തുനിന്നു തന്നെ, ഗന്ധകവും, തീയ്യും വർഷിപ്പിച്ചു. ആ പട്ടണങ്ങൾക്കും, പ്രദേശത്തിന് മുഴുവനും ആ പട്ടണത്തിലെ നവാസികൾക്കും, നിലത്തെ സസ്യങ്ങൾക്കും ഉന്മൂലനാശം വരുത്തി. ലോത്തിന്റെ ഭാര്യ അവന്റെ പിന്നിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കി, ഉപ്പുതൂണായി ഭവിച്ചു.' (ഉൽപ്പത്തി, അ: 18,19)

ഈ സംഭവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമായി, അതിന്റെ അറികുറികൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് 'ലൂത്ത്വ് കടൽ **بحر لوط** ചാവുകടൽ **بحر الميت** എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന തടാകം ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്ന്, സൂ അമ്പിയാഇൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളാണ് സോദോമും, ഗോമോരായും. ഈ രാജ്യങ്ങൾ പ്രസ്തുത തടാകത്തിന്റെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലായിരുന്നു. അവ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതോടെ ആ തടാകത്തിൽ ലയിച്ചു പോകുകയാണുണ്ടായത്. ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനകുറിപ്പൽനിന്നും ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ ശഐബ് (عليه السلام) നബിയുടെ കഥയുടെ ചുരുക്കം കാണാം:-

വിഭാഗം-10

كَذَّبَ أَصْحَٰبُ لْـَٔيْكَةِ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

176 'ഐക്കത്ത്' [മരക്കാവു]കാർ മുർസലുകളെ വ്യാജമാക്കി;-

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

177 അതായത്, ശുഐബ് അവരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ. ''നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!''

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾

178 ''നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.''

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾

179 ''ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''

---

* سدوم وعمورية

180 ''അതിൻെറ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എൻെറ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവി ൻെറമേൽ അല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല.''	وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ١٨٠

176 كَذَّبَ വ്യാജമാക്കി. أَصْحَابُ ٱلْأَيْكَةِ ഐക്കത്തുകാർ . الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ. 177 إِذْ قَالَ لَهُمْ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ. شُعَيْبٌ ശുഐബ്. أَلاَ تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ. 178 إِنِّي لَكُمْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക്. رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ ഒരു റസൂലാണ്. 179 فَاتَّقُوا اللهَ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. 180 وَمَا أَسْأَلُكُمْ നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ അതിൻെറ പേരിൽ. مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും. إِنْ أَجْرِيَ എൻെറ പ്രതിഫലമല്ല. إِلاَّ عَلَى മേൽ അല്ലാതെ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരത്ഷിതാവിൻെറ.

ഐക്കത്ത് الا يكة എന്നാൽ, വൃക്ഷങ്ങൾ അധികം തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന മരക്കാവ് എന്നർത്ഥം. മദ്‌യനിൻെറ അടുത്തായിരുന്നു ഈ മരക്കാവ്. മദിയൻകാരടക്കമുള്ള അവിടുത്തെ നിവാസികളിലേക്കാണ് ശുഐബ് (عليه السلام) നബിയെ അല്ലാഹു റസൂലാക്കി നിയോഗിച്ചു. ഐക്കത്തുകാരും, മദിയൻകാരും വെവ്വേറെ രണ്ടു ജനങ്ങളായിരുന്നു എന്നും ശുഐബ് (عليه السلام) നബി ഒരു പ്രാവശ്യം അവരിലേക്കും മറ്റൊരുപ്രാവശ്യം ഇവരിലേക്കും റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതെന്നും. ചില പഠനമ്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു . പക്ഷേ രണ്ടുകൂട്ടരും ഒരേ ജനതയായിരുന്നു വെന്നാണ് ശരിയായ അഭിപ്രായമെന്ന് ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) മറ്റു ചിലരും ഉറപ്പിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആ സമുദായം അളക്കത്തിലും തൂക്കത്തിലും വഞ്ചനയും കൃത്രിമവും നടത്തുന്നവരും കൊള്ള, കവർച്ച മുതലായ അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നവരുമായിരുന്നു. ശുഐബ് (عليه السلام) അവരെ ഇങ്ങിനെ ഉപദേശിച്ചു.

181 ''നിങ്ങൾ അളവ് പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ; (ജനങ്ങളെ) നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആകരുത്.''	۞ أَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ وَلَا تَكُونُواْ مِنَ ٱلۡمُخۡسِرِينَ ١٨١
182 ''ശരിയായിട്ടുള്ള തുലാസ്സുകൊണ്ട് തൂക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''	وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ ٱلۡمُسۡتَقِيمِ ١٨٢
183 ''ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങൾ (കബളിച്ചെടുത്ത്) ചേതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്; കുഴപ്പക്കാരായിക്കൊണ്ട് നാട്ടിൽ അനർത്ഥം ചെയ്യുകയും അരുത്.''	وَلَا تَبۡخَسُواْ ٱلنَّاسَ أَشۡيَآءَهُمۡ وَلَا تَعۡثَوۡاْ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُفۡسِدِينَ ١٨٣
184 ''നിങ്ങളെയും, ആദിമ സൃഷ്ടികളെ [പൂർവ്വജനങ്ങളെ] യും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.''	وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلۡجِبِلَّةَ ٱلۡأَوَّلِينَ ١٨٤

181 أَوْفُوا നിങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ. الْكَيْلَ അളത്തം, അളവ്. وَلاَ تَكُونُوا നിങ്ങൾ ആകരുത്. مِنَ الْمُخْسِرِينَ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരിൽ. 182 وَزِنُوا നിങ്ങൾ തൂക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. بِالْقِسْطَاسِ തുലാസ്സ് (ത്രാസ്സ്) കൊണ്ട്. الْمُسْتَقِيمِ ശരിയായ, ചൊവ്വായ. 183 وَلاَ تَبْخَسُوا ചേതപ്പെടുത്തുകയും അരുത്, നഷ്ടമുണ്ടാക്കരുത്. النَّاسَ ജനങ്ങൾക്ക്. أَشْيَاءَهُمْ അവരുടെ വസ്തുക്കൾ, സാധന

ങ്ങൾ. وَلاَ تَعْثَوْا നിങ്ങൾ അനർത്ഥം(നാശം) ചെയ്കയും അരുത്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مُفْسِدِينَ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരായി, നാശകാരികളായി. 184 وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. الَّذِي خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനെ. وَالْجِبِلَّةَ സൃഷ്ടികളെയും, ജനങ്ങളെയും. الْأَوَّلِينَ ആദിമൻമാരായ, പൂർവ്വികരായ.

സത്യനിഷേധികളായ ഇതര സമുദായങ്ങൾ അവരുടെ നബിമാരോട് പറഞ്ഞ മറുപടികളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായിരുന്നില്ല ഇവരുടെ മറുപടിയും. ധാർമ്മികബോധം നഷ്ടപ്പെട്ട് ദേഹേച്ഛകൾക്കും ഭൗതികസുഖങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകിവരുന്ന എല്ലാവരുടെയും നില ഇതു തന്നെയായിരിക്കും. അതിൽ മുൻകാലക്കാരും പിൽക്കാലക്കാരും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും കാണുകയില്ല. റസൂലുകളെ ധിക്കരിച്ച പല സമുദായങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം അല്ലാഹു ഒരിടത്ത് നബി (ﷺ) യോടായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില വചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു:-

كذلك ما اتى الذين من قبلهم من رسول الا قالوا ساحر او مجنون اتوا صوابه:بل هم قوم طاغون فتول عنهم فما انت بملوم وذكر فان الذكرى تنفع المؤمنين–الذاريات

സാരം: ഇതുപോലെത്തന്നെ, ഇവരുടെ മമ്പുള്ളവരും ഏതൊരു റസൂൽ ചെല്ലുന്നതായാലും, അദ്ദേഹം ജാലവിദ്യക്കാരൻ (അഥവാ ആഭിചാരി) എന്നോ, ഭ്രാന്തൻ എന്നോ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവരന്യോന്യം ഇതുസംബന്ധിച്ച് ഒസിയ്യത്ത് ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ?!. പക്ഷേ, (അതല്ല) അവർ ധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നീ അവരിൽ നിന്ന് മാറിനിന്ന് കൊള്ളുക. (അലരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുക) എന്നാൽ നീ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നവനല്ലതന്നെ. നീ ഒർമ്മപ്പെടുത്തുക. (ഉപദേശിക്കുക) യും ചെയ്യുക. കാരണം, ഉപദേശം വിശ്വാസികൾക്ക് ഫലം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. (51:52-55)

قَالُوٓا۟ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾

185 അവർ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും നീ, ആഭിചാരബാധിതരിൽ പെട്ടവൻതന്നെയാകുന്നു.''

وَمَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ ٱلْكَـٰذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

186 ''നീ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; നീ വ്യാജവാദികളിൽ പെട്ടവൻതന്നെയാണെന്ന് നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെക്കുറിച്ച് ധരിക്കുന്നു.''

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ ﴿١٨٧﴾

187 ''അതുകൊണ്ട്, ആകാശത്തുനിന്ന് ചില തുണ്ടങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ വീഴ്ത്തിക്കൊള്ളുക; -നീ സത്യവാദികളിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ!''

قَالَ رَبِّىٓ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

188 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എൻെറ റബ്ബ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.''

---

185 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّمَا أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ. مِنَ الْمُسَحَّرِينَ സിഹ്ർ(ആഭിചാരം, മാരണം) ബാധിച്ചവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു. 186 وَمَا أَنتَ നീ അല്ല. إِلاَّ بَشَرٌ മനുഷ്യനല്ലാതെ. مِّثْلُنَا ഞങ്ങളളെപ്പോലുള്ള. وَإِن نَّظُنُّكَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ ധരിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു. لَمِنَ الْكَاذِبِينَ കള്ളം പറയുന്നവരിൽ (വ്യാജവാദികളിൽ) പെട്ടവൻതന്നെ എന്ന്. 187 فَأَسْقِطْ എന്നാൽ (അതുകൊണ്ട്) നീ വീഴ്ത്തുക. عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ. كِسَفًا തുണ്ടങ്ങളെ, കഷ്ണങ്ങളെ.

مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത്നിന്ന്. إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരിൽനിന്ന്, സത്യവാദികളിൽ (പെട്ടവൻ) . 188 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّي أَعْلَمُ എൻെറ റബ്ബ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്, കൂടുതൽ അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

(അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ അവൻ എടുത്തുകൊള്ളുന്നതാകുന്നു. എൻെറ കടമ ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം.)

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ ٱلظُّلَّةِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

189 അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. അതിനാൽ, മേഘത്തണലിൻെറ ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി. നിശ്ചയമായും, അത് ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയായിരുന്നു!

---

189 فَكَذَّبُوهُ അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. فَأَخَذَهُمْ അതിനാൽ അവരെ പിടികൂടി, പിടിപെട്ടു. عَذَابُ ശിക്ഷ. يَوْمِ الظُّلَّةِ മേഘത്തണലിൻെറ ദിവസത്തിലെ. إِنَّهُ كَانَ തീർച്ചയായും അതാകുന്നു. عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച.

ആദ്യം അവർക്ക് അധികഠിനമായ ഉഷ്ണം ബാധിച്ചു. തണലും വെള്ളവും പ്രയോജനപ്പെടാതായി, ശ്വാസം കഴിപ്പാൻ പോലും വിഷമമായി. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഒരു വലിയ കാർമേഘം അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവരെല്ലാം മൈതാനിയിൽ അതിൻെറ തണലിൽ കൂട്ടമായി ഒരുമിച്ചുകൂടി. പെട്ടെന്ന് മേഘം അവരിൽ ഒരു അഗ്നിവർഷം നടത്തി. അതിൽ അവരെല്ലാം വെന്തുനശിച്ചുപോയി!. ഇതായിരുന്നു അവർക്ക് മേഘത്തണലിൻെറ ദിവസത്തിൽ ബാധിച്ച ശിക്ഷ (عذاب يوم الظلة) എന്നാണ് പല ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ ദിവസം അവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം എത്രമേൽ വമ്പിച്ച ദിവസമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ?. കഴിഞ്ഞ കഥകളുടെയെല്ലാം അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിച്ചു വന്നതുപോലെ ഇവിടെയും അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

190 നിശ്ചയമായും അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

191 നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

---

190 إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم അവരിൽ അധികമാളുകളും അല്ല. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുവർ, വിശ്വാസികൾ. 191 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَهُوَ അവൻതന്നെയാണ് . الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

ഈ സൂറത്തിൻെറ ആദ്യവചനങ്ങളിൽ അവിശ്വാസികൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന ഉൽബോധനങ്ങളുടെ നേരെ അവർ കൈകൊണ്ട അവഗണനയെക്കുറിച്ചും, പരിഹാസത്തെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി, അതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തിനും, മഹത്വത്തിനുമുള്ള-പ്രകൃതിപരവും, ചരിത്രപരവുമായ-പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വിവരിച്ചു. നബി (ﷺ) അവർക്ക് നൽകുന്ന ഈ ഉൽബോധം-അതെ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഖുർആൻ-എങ്ങനെയുള്ളതാണ്, അത് നബി (ﷺ) ക്ക് എവിടെനിന്നു ലഭിച്ചു എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഇനിയുള്ള വചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്:-

വിഭാഗം-11

وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٩٢﴾

192 നിശ്ചയമായും അത് [ഖുർആൻ] ലോക രക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചതുതന്നെ.

نَزَلَ بِهِ ٱلرُّوحُ ٱلْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

193 (ആ) വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് [ജിബ്‌രീൽ] അതുംകൊണ്ട് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്;-

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

194 നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ, നീ താക്കീത് നൽകുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുവാൻവേണ്ടി;-

بِلِسَانٍ عَرَبِىٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾

195 സ്പഷ്ടമായ അറബിഭാഷയിൽ.

---

192 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَتَنزِيلُ അവതരിപ്പിച്ചതു തന്നെ, ഇറക്കിക്കൊടുക്കൽ തന്നെ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ, ലോകരുടെ റബ്ബിന്റെ. 193 نَزَلَ بِهِ അതുമായി അവതരിച്ചു, അതുംകൊണ്ട് ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. الرُّوحُ الْأَمِينُ വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ്. 194 عَلَى قَلْبِكَ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ. لِتَكُونَ നീ ആയിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. مِنَ الْمُنذِرِينَ താക്കീത് ചെയ്യുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ) . 195 بِلِسَانٍ ഒരു ഭാഷയിൽ. عَرَبِيٍّ അറബിയായ. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

'നീ, ജനങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന മുർസലുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ആളായിരിക്കാൻ വേണ്ടി നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അതുമായി - വിശുദ്ധ ഖുർആനുമായി-വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് ഇറങ്ങിയിരിക്കയാണ്. അത് ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു തന്നെയാകുന്നു. സ്പഷ്ടമായ അറബിഭാഷയിലാണ് അതുള്ളത്' എന്നു സാരം. ഈ ചെറിയ നാല് ആയത്തുകളിൽ പല പ്രധാന സംഗതികളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സംഗ്രഹം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:-

(1) 'അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത്' എന്ന് പറയാതെ, ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചത് (تنزيل رب العالمين) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, സ്വഭാവികമായും അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിൻകീഴിൽ നിലകൊള്ളുന്ന എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും മാർഗദർശകവും, അനുയോജ്യവുമായിരിക്കണം അത് (ഖുർആൻ) . എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനാൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ ഗ്രന്ഥം സ്വീകരിക്കുവാൻ കടമപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. അവരുടെ യഥാർത്ഥ നന്മകൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നും, ഏതൊക്കെയാണെന്നും ശരിക്കും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കും അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുക. അവരുടെ നന്മക്കും ഗുണത്തിനും അതിനെക്കാൾ ഉതകുന്ന മറ്റൊരു പ്രമാണം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

(2) 'ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചതുതന്നെ' (وانه لتنزيل الخ) എന്ന് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞതും അർത്ഥവത്താകുന്നു. അത് (ഖുർ ആൻ) മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബി സ്വന്തം നിലക്ക് പറഞ്ഞതല്ല. മറ്റു വല്ല മനുഷ്യരിൽനിന്നോ, ജിന്ന്, മലക്ക്, മുതലായവരിൽനിന്നോ രൂപംകൊണ്ടതല്ല. അല്ലാഹുതന്നെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) ക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്തത് ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) ആയതുകൊണ്ട് അത് അല്ലാഹുവൽ നിന്നല്ലാതെയാകുന്നുമില്ല. അല്ലാഹു അദ്ദേഹം മുഖേന അത് എത്തിച്ചുകൊടുത്തുവെന്ന് മാത്രമേയുള്ളു. എന്നൊക്കെ ഈ പ്രയോഗത്തിൽ സൂചനകളുണ്ട്.

(3) സൂറത്തു-ശൂറാ (الشورى) 51- ൽ വന്നതുപോലെ, അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് പ്രവാചക

ന്മാർക്ക്, ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത്, ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ആകാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ഒന്ന് ഒരു മലക്കിനെ ദൂതനായി അയച്ച് അദ്ദേഹം മുഖാന്തിരം സന്ദേശമെത്തിക്കുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് ഖുർആൻെറ അവതരണം നടന്നിട്ടുള്ളത്. 'അതുംകൊണ്ട് വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്, (نزل به الروح الامين) എന്ന്, പറഞ്ഞത് ഇതിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. 'വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ്' കൊണ്ടുദ്ദേശം ജിബ്രീൽ (عليه السلام) തന്നെ. ജിബ്രീൽ തങ്ങളുടെ ശത്രുവാണെന്നും മറ്റും ജൂതന്മാർ പറഞ്ഞുവന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'ആരെങ്കിലും ജിബ്‌രീലിന് ശത്രുവാണെങ്കിൽ (ആയിക്കൊള്ളട്ടെ) എന്നാൽ, അദ്ദേഹം നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവുപ്രകാരം അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.
(من كان عدوا لجبريل فانه نزله على قلبك بإذن الله البقرة:٩٧) ജിബ്രീൽ(عليه السلام) നെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'അൽ-റൂഹുൽ അമീൻ' എന്നാണല്ലോ ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ചിലപ്പോൾ 'അൽ-റൂഹ്' (الروح ആത്മാവ്) എന്നും, ചിലപ്പോൾ 'റൂഹുൽ ഖുദുസ്സ്' (الروح القدس പരിശുദ്ധാത്മാവ്) എന്നും പറയാറുണ്ട് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നബിമാർക്ക് വഹ്‌യുകൾ (ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ) എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മഹാദൂതനാണ് (الناموس الاكبر) അദ്ദേഹം. അഭൗതിക സൃഷ്ടികളായ ആത്മീയജീവികളത്രെ മലക്കുകൾ. അതുകൊണ്ട് ആത്മാവ് എന്നർത്ഥമുള്ള 'റൂഹ്' എന്ന പ്രയോഗം ഇവിടെ സ്പഷ്ടമാണ്. ഒരു പ്രത്യേക ആളെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെയാണ് 'അൽ' (ال) എന്ന അവ്യയം കുറിക്കുന്നത്. ആ പ്രത്യേക ആത്മാവത്രെ ജിബ്രീൽ (عليه السلام) .

(4) ജിബ്രീൽ (عليه السلام) നെ വിശ്വസ്തൻ (الامين) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിലും രഹസ്യമുണ്ട്. യാതൊരു കൃത്രിമമോ, മാറ്റത്തിരുത്തമോ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് സംഭവിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു ഏൽപ്പിച്ച അതേ പ്രകാരംതന്നെ സൂക്ഷ്മമായും കൃത്യമായും അദ്ദേഹം തമ ദൗത്യം നിർവഹിക്കുന്നതാണ് എന്ന താൽപര്യം അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരമല്ലാതെ അത് സംഭവിക്കുകയില്ലന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച ആയത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ.

(5) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് ഇവിടെയും, സൂ: അൽ ബഖറഃയിലെ ആയത്തിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനും, സ്മരിക്കുവാനുമുള്ള ആ ആന്തരീകശക്തിയാണിവിടെ 'ഹൃദയം' (قلب) കൊണ്ടുദ്ദേശം. അഥവാ ഹൃദയമെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ശാരീരികമായ അംശമോ, അവയവമോ അല്ല ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ജിബ്രീൽ (عليه السلام) ആ വചനങ്ങൾ ഓതിക്കൊടുക്കുന്നു. തിരുമേനിക്ക് അത് ഹൃദിസ്ഥമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീടത് മറന്നുപോകുന്നതുമല്ല.
(سنقرئك فلا تنسى الاعلى) (നിനക്ക് നാം ഓതിത്തരും: എന്നിട്ട് നീ മറക്കുകയില്ല.)

ഖുർആനാകുന്ന ദിവ്യവചനങ്ങളുടെ സാരാംശമോ, അർത്ഥമോ അല്ല-അക്ഷരങ്ങൾ സഹിതമുള്ള വചനങ്ങൾ തന്നെയാണ്-നബി (ﷺ) ക്ക് മലക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുർആന് അല്ലാഹുവിൻെറ വചനം (كلام الله) എന്ന് പറയുന്നത്. 'നാം നിനക്ക് അത് പാരായണം ചെയ്തുതരുന്നു (نتلوها عليك –الجاثية) എന്നും, നാം അത് ഓതിത്തരുമ്പോൾ ആ ഓതിത്തന്നതിനെ പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുക (فإذا قرا ناه فاتبع قرأنه– القيامة) എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു ഖർആനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) യോട് ഒരാൾ, അവിടുത്തേക്ക് 'വഹ്‌യു' വരുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു:-

احيانا يأتنى مثل صلصلة الجرس و هو اشده علي فيفصم عنى وقد وعيت عنهما قال واحيانا يمثل لى الملك رجلا فيكلمنى فاعى مايقول متفق عليه

(സാരം: ചിലപ്പോൾ മണിയടിക്കുന്നതിൻെറ ചലചല ശബ്ദം പോലെയാണത് എനിക്ക് വരുന്നത്. അതാണ്, എനിക്ക് കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായിട്ടുള്ളത്. അങ്ങിനെ, അത് തീരുമ്പോഴേക്കും മലക്ക് പറയുന്നത് എനിക്ക് പാഠമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, മലക്ക് മനുഷ്യരൂപത്തിൽ എനിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടും, അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് എനിക്ക്

പാഠമാകുന്നു ....(ബു, മു) വഹ്‌യിൻെറ ഇനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും സൂ: ശൂറ 51-ൽ വെച്ച് കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണ്. **ان شاء الله**

(6) 'സ്പഷ്ടമായ അറബി ഭാഷയിലാണ് (**بلسان عربي مبين**) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിലാകുവാനുള്ള കാരണം, അറബിഭാഷയിൽ തന്നെയുള്ള അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളും, പ്രാദേശിക വ്യത്യാസങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ ഖുർആൻ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷാശൈലിയുടെ സവിശേഷത, അറബിഭാഷാ സാഹിത്യത്തിൽ അതിനുള്ള പ്രത്യേകത മുതലായതിനെപ്പറ്റി മുഖവുര, അദ്ധ്യായം IV-ലും സൂ: ത്വാഹാ 113-ൻെറ വിവരണത്തിലും മറ്റും നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരിക്കുക. 'സ്പഷ്ടമായ ഭാഷ' (**لسان مبين**) ഖുറൈശികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഭാഷാശൈലിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് പറയപ്പെടാറുണ്ടെന്നും, ഖുർആൻെറ ഭാഷ ഖുറൈശികളുടെ ഭാഷാരീതിയോട് കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടെന്നും മുഖവുരയിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും, എല്ലാ ഭാഷകളുമെന്നപോലെ അറബി ഭാഷയും കാലാന്തരത്തിൽ-ഭാഷണരീതി, രചനാശൈലി, സാഹിത്യപ്രയോഗം ആദിയായവയിൽ-പല മാറ്റങ്ങൾക്കും വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാകുന്നു. എന്നാൽ, ഖുർആൻെറ ഭാഷാശൈലിയാകട്ടെ- അന്നും, ഇന്നും-പുതുമയോടും, നവചൈതന്യത്തോടും കൂടി അതേ സ്പഷ്ടമായ രൂപത്തിൽ തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു. എന്നും അങ്ങിനെത്തന്നെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും.

196 നിശ്ചയമായും അത് [ഖുർആൻ] മുൻഗാമികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമുണ്ട്.	وَإِنَّهُۥ لَفِى زُبُرِ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾
197 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിലെ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അതറിയാമെന്നുള്ളത് ഇവർക്ക് [ഈ അവിശ്വാസികൾക്ക്] ഒരു ലക്ഷ്യമാകുന്നില്ലയോ?!	أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ ءَايَةً أَن يَعْلَمَهُۥ عُلَمَٰٓؤُا۟ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٩٧﴾

---

196 **وَإِنَّهُ** നിശ്ചയമായും അത്. **لَفِي زُبُرِ** ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട്, ഏടുകളിൽ തന്നെയുണ്ട് . **الْأَوَّلِينَ** പൂർവ്വീകൻമാരുടെ, മുൻഗാമികളുടെ. 197 **أَوَ لَمْ يَكُن** ആകുന്നില്ലയോ, അല്ലേ. **لَّهُمْ آيَةً** അവർക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യം, ദൃഷ്ടാന്തം. **أَن يَعْلَمَهُ** അതിനെ അറിയുമെന്നത്, അദ്ദേഹത്തെ (നബിയെ) അറിയുമെന്നുള്ളത്. **عُلَمَاءُ** പണ്ഡിതൻമാർ, അറിവുള്ളവർ. **بَنِي إِسْرَائِيلَ** ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിലെ. ഇസ്റാഈല്യരുടെ.

അത് അഥവാ ഖുർ ആൻ മുൻഗാമികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. അതിൻെറ മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും, പ്രധാന തത്വങ്ങളും മുൻ കഴിഞ്ഞ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഉണ്ടെന്നും, ആകയാൽ ഖുർആൻ പുത്തനായ ഒരു സിദ്ധാന്തം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുകയല്ലന്നുമാകുന്നു. ഖുർആനെക്കുറിച്ചും, അതിൻെറ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കാവുന്നതാണ് . ഈ രണ്ടു വിധത്തിലും ഈ വചനം വ്യക്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടും വാസ്തവമാണുതാനും. പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ ഇന്ന് നിലവിലില്ല,. യാതൊരു തരത്തിലുള്ള മാറ്റത്തിനോ, കൈകടത്തലിനോ വിധേയമാകാത്ത ഭാഗമേതെങ്കിലും അവയിൽ ശേഷിപ്പുണ്ടോ എന്നുപോലും തീർത്ത് പറയാൻ സാധ്യമല്ല. നബി(ﷺ) യെയും ഖുർആനേയും സംബന്ധിക്കുന്നത്ര വശങ്ങളിൽ പ്രത്യകിച്ചും കൈകടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നതും സ്മരണീയമാണ്. എന്നിട്ടുപോലും മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടുസംഗതികൾ - ഖുർആൻെറ പ്രധാന സിദ്ധാന്തങ്ങളും തത്വങ്ങളും അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഖുർ ആനെയും ഖുർ ആൻെറ മഹത്വത്തെയും, സംബന്ധിച്ച് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിണ്ടെന്നുള്ളതിനു-ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അങ്ങിങ്ങായി പല തെളിവുകളും ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടുതാനും.

ബൈബിളിൽ പഴയ നിയമം എന്ന പേരിൽ എന്നറിയപ്പെടുന്ന പൂർവ്വവിഭാഗങ്ങളിലാണ് താരതമ്യേന കൂടുതൽ തെളിവുകൾ കാണുക. മൂസ(عليه السلام) നബിയോയും ഈസാ (عليه السلام) നബിക്ക് മമ്പുള്ള പല നബിമാരുടെയും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെന്ന നിലക്കാണ് ഈ വിഭാഗം പൊതുവിൽ വേദക്കാർ കരുതിവന്നത്. പുതിയനിയമം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അവ സാനത്തെ ഭാഗം ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യത്ത്വം കൽപിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഒരടിസ്ഥാനത്തിൽ വിരചിതമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഇന്ന് ഇഞ്ചീലുകൾ (الاناجيل) അഥവാ സുവിശേഷ പുസ്തകങ്ങൾ എന്ന പറയപ്പെടുന്ന ഓരോന്നും തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം ഓരോരുത്തരുടെ കൈക്ക് വിരചിതമായതാണെന്നുള്ളതിൽ സംശ യമില്ല. അതേ സമയത്ത് പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവ കേവലം ചില നിയമ ത്തിലെ ഇഞ്ചീലുകളും (സുവിശേഷങ്ങളും) ക്രൈസ്തവ സിദ്ധാന്തങ്ങളുമല്ലാതെ, ന്യായ പ്രമാണങ്ങളോ നിയമ സംഹിതയോ അല്ലെന്നും ഒരു വസ്തുതയത്രെ. പഴയനിയമത്തിൽ എത്ര തന്നെ മാറ്റത്തിരുത്തലുകൾ വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽകൂടി- അവ പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം-അതിൽ ന്യായപ്രമാണവും നിയമ സംഹിതയും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാ വുന്നതാണ്. ഒരു സമുദായത്തിൻെറ വിജയത്തിന്നാവശ്യമായ ധാർമിക നിയമ സമൂഹ മായിരുന്നു അത് എന്ന ഒരു പ്രതീതി അതിൽ നിന്ന് അനുഭവപ്പെടും. ഇതെല്ലാം ഇവിടെ വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാരണങ്ങളാൽ പഴയ നിയമങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് പുതിയ നിയമത്തിൽ ഖുർആനെക്കുറിച്ചോ വളരെ കുറഞ്ഞ സ്പർശനമേ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുവെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.

ഇന്നത്തെ ബൈബിളിൻെറ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നാലും ശരി, തൗറാത്തിലും, ഇഞ്ചീലിലും നബി (عليه السلام) യെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന തിൽ സംശയമില്ല. സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.

الذين يتبعون الرسول النبى الامى الذى يجدونه مكتوبا عندهم في التوربة والانجيل الخ–الاعراف : ١٥٧

(.........ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ തൗറാത്തിലും, ഇഞ്ചീലിലും എഴുതിരേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായി അവർ കാണുന്ന അക്ഷര ജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകനായ റസൂലുനെ പിൻപറ്റുന്നവർ..........)

നബി(ﷺ) ദിവ്യത്ത്വം (الرسالة) ലഭിക്കുന്നതിന്ന് മുമ്പ് വേദക്കാർക്ക് പൊതുവിലും യഹൂ ദർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും വരുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻെറ ലക്ഷണങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവിരടെ വേദപ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിവായ ആ അടയാളങ്ങൾ സാക്ഷാൽകൃതമായി ക്കാണുന്ന ഒരു അന്ത്യ പ്രവാചകനെ അവർ അക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്ന. പക്ഷേ അവർക്കറിയാമായിരുന്ന അക്കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ പുലർന്നു വന്നപ്പോൾ അവർ അത് നിഷേധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. (فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به –البقرة : ٨٩) പ്രസ്തുത അടയാള ങ്ങൾ കണ്ടതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ വേദക്കാരായ കുറേ ആളുകൾ നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളതും ചരിത്രപ്രസ്ദ്ധമാകുന്നു. അവരിൽ പഠിതന്മാരായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം (رضي الله عنه) സൽമാനുൽ ഹാരിസി(رضي الله عنه) എന്നീ പേരുകൾ അക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

വേദക്കാരല്ലാതിരുന്ന അറബികളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിചിതമല്ലങ്കിലും വേദക്കാർ മഖേന ലഭിച്ച അറിവിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരും അതിനെക്കുറിച്ച് അജ്ഞരായിരുന്നില്ല അതുകൊണ്ടാണ്, ഇസ്രായേൽ പഠിതന്മാർക്ക് അറിയുമെന്ന വസ്തുത അവർക്കൊരു ലക്ഷ്യമല്ലയോ എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിച്ചത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇസ്രായേൽ വർഗത്തിൽപെട്ട ആളല്ലാതിരുന്നതാണ് വേദക്കാർ ഈ ഒരൊറ്റ ലക്ഷ്യത്തിൻെറ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്രം നബി (ﷺ) യിൽ വശ്വസിക്കുവാൻഅവകാശ

പ്പെട്ടവരായിരുന്നു. പക്ഷേ തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹാരാധന മുതലായ അനാചാരങ്ങളെ തിരുമേനി ശരിവെക്കാതിരുന്നതുനിമിത്തം അവരും നബി(ﷺ) യെ എതിർത്തുകളഞ്ഞു.

197-ാം വചനത്തിലെ **يعلمه** എന്ന വാക്കിന് അറിയും എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത് അത് എന്ന തർവ്വ നാമം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുർആനാണെന്നും,. നബി(ﷺ) യാണെന്നും വരാവുന്നതാണ്. നബി (ﷺ) യാണെന്നുവെക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അറിയും എന്നാണർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടത്, ഉദ്ദേശ്യം ഈ രണ്ടിൽ ഏതായാലും സാരത്തിൽ രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ, കാരണം, നബി(ﷺ) യും ഖുർആനും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നു ഒന്നിൻെറ നിഷേധവും, സ്വീകരണവും മറ്റേതിനും ബാധകമാകുന്നതുമാനണല്ലോ. ഖുർആൻെറ സത്യതക്കുള്ള തെളിവും നബി(ﷺ) ക്കുള്ള തെളിവും ഒന്നുതന്നെ.

ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും, പ്രസ്താവനകൾക്കും എതിരായി ബൈബിളിൽ പലതും കാണാം. അതുമായി യോജിക്കുന്ന (വിഗ്രഹാരാധന തുടങ്ങിയ തുറകളിൽ) ചിലവശങ്ങളും അതിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് വേദക്കാർ പറയുന്നത് നിങ്ങൾ സത്യമാക്കുകയും അസത്യമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. (**لاتصدقوا اهل الكتاب ولا تكذبو هم –كما في البخارى**) എന്ന നബി (ﷺ) പറഞ്ഞത്. തക്കതായ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യമാണെന്നു കാണുന്നതിനെ സത്യാമായി സ്വീകരിക്കുകയും, അതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെറ്റായി കാണുന്നതിനെ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും, രണ്ടും തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ തെളിവില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ് നബി(ﷺ) ഇത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും നാം മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. എനി നിലവിലുള്ള ബൈബിളിൽതന്നെ ഖുർആൻെറയും നബി(ﷺ) യുടെയും സത്യതക്ക് തെളിവ് നൽകുന്ന ചില പ്രസ്താവനകൾ ഉദാഹരണാർത്ഥം നമുക്കിവിടെ പരിശോധിച്ചു നോക്കാം:-

1. ആവർത്തന പുസ്തകത്തിൽ മൂസ (عليه السلام) നബിയോടായി യഹോവ (ദൈവം) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു, നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്ക് (ഇസ്രായീലിയർക്ക്) അവരുടെ സഹോദരന്മമാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും എഴുന്നേൽപിച്ച് എൻെറ വചനങ്ങളെ അവൻെറ നാവിന്മേലാക്കും. ഞാൻ അവനെട് കൽപിക്കുന്നത് ഒക്കെയും അവൻ അവരോട് പറയും. അവൻ എൻെറ നാമത്തിൽ പറയുന്ന എൻെറ വചനങ്ങൾ യാതൊരുത്തനെങ്കിലും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അവനോട് ഞാൻ ചോദിക്കും. എന്നാൽ, ഒരു പ്രവാചകൻ ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കാത്ത വചനം എൻെറ നാമത്തിൽ അഹങ്കാരത്തോടെ പ്രസ്താവിക്കുകയോ, അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആപ്രവാചകൻ മരണ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. അതു യഹോവ അരുളിച്ചയ്യാത്ത വചനം എന്നു ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ അറിയും എന്നു നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു പ്രവാചകൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കുകയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്താൽ അത് യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതല്ല. പ്രവാചകൻ അത് സ്വയംകൃതമായി സംസാരിച്ചതത്രെ. അവനെ പേടിക്കരുത്. (ആവർത്തനം: 18 ൽ 18-22)

ഈ പ്രവചനം യേശുവാ (**يوشع** –ع) പ്രവാചകനെ സംബന്ധിച്ചാണെന്ന് വേദക്കാർ ദുർവ്യാക്യാനിക്കാറുണ്ട് എന്നാൽ അതേ പുസ്തകത്തിൻെറ അവസാനത്തിലുള്ള മൂസ(عليه السلام) നബിയുടെ മരണ വാർത്ത വിവരിച്ചതിനെ തുടർന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് അത് അവസാനിക്കിന്നത്: .....മോശെ പ്രവർത്തിച്ച ഭയങ്കര കാര്യമൊക്കെയും വിചാരിച്ചാൽ യഹോവ അഭിമുഖമായി അറിഞ്ഞ മോശയെപോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ യിസ്രായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ വാക്യങ്ങൾ മൂസ (عليه السلام) ക്ക് ശേഷം ആരോ എഴുതിച്ചേർത്തതാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അദ്ദേഹം മരണമടഞ്ഞ ഉടനെത്തന്നെ ആയിരിക്കാനും തരമില്ല: കുറേക്കാലം ചെന്ന ശേഷമായിരിക്കണം അതെഴുതപ്പട്ടത്. എങ്ങിനെ നോക്കിയാലും കേവലം

മൂസ (ﷺ) നബിയുടെ വാല്യക്കാരനും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയും, പ്രതിനിധിയുമായിരുന്ന യോശുവാ പ്രവാചകനായിരുന്നു മേൽകണ്ട പ്രവചനം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് സങ്കൽപിക്കാൻ യാതൊരു മാർഗവുമില്ല. യേശുവാ പ്രവാചകനാകട്ടെ, ഒരു വേദഗ്രന്ഥമോ ഒരു പുതിയനിയമ വ്യവസ്ഥയോ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുമില്ല. മൂസ (ﷺ) നബിയുടെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ (ഇസ്രായീലിയരെ ഫലസ്ഥീനിൽ കുടിയിരുത്തുക മുതലായവ) പൂർത്തീകരിക്കുക മാത്ര മായിരുന്നു നിർവഹിച്ചതും.

ഇസ്രായീലിയർക്ക് മൂസ(ﷺ) മഖാന്തരം നൽകപ്പെട്ട ഈ പ്രവചനത്തിൽ അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഒരു പ്രവാചകനെ എഴുന്നേൽപിക്കുമെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞത്. അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഇസ്രായേൽ വർഗത്തിൽ നിന്നായിരിക്കും അതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതായത് അറബികളിൽ നിന്നുതന്നെ. യേശുവാ പ്രവാചകനാകട്ടെ, ഇസ്മായീലി വർഗക്കാരനോ അറബിയോ അല്ല. ഈ പ്രവചനം നിവൃത്തിയാക്കുന്നത് യേശ ുകൃസ്തുവിനെ കൊണ്ടാണെന്നാണ മറ്റൊരു വാദം. അദ്ദേഹവും ഇസ്രായീൽ വർഗത്തിൽ ജനിച്ച ആളാണ്. - ഇസ്മായീലിയല്ല. അതിനും പുറമെ, യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം (ഇഞ്ചീൽ) ഈ വാദത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതും കാണാം. അതിൽ പറയുന്നു:

'നീ ആർ എന്ന് യോഹന്നാനോട് ചോതിക്കുന്നതിന് യഹുദന്മാർ യെരുശ്ശലമിൽ നിന്ന് പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും അവൻെറ അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോൾ, അവൻെറ സാക്ഷ്യം എന്തെന്നാൽ അവൻ മറുക്കാതെ പറഞ്ഞു. ഞാൻ കൃസ്തുവല്ല എന്ന് ഏറ്റു പറഞ്ഞു. പന്നെ എന്ത്? എന്ന അവരോട് ചോദിച്ചതിന് അല്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. നീ ആപ്രവാചകനാണോ? എന്നതിന് അല്ല എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ അവനോട്, നീ ആരാകുന്നു? ഞങ്ങളെ അയച്ചവരോട് ഉത്തരം പറയേണ്ടതിന് നീനിന്നെക്കുറിച്ചുതന്നേ എന്തു പറയുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന് അവൻ: യശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കർത്താവിൻെറ വഴി നേരെ ആക്കുവിൻ എന്ന് ഒരു മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവൻെറ ശബ്ദം ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു....... (യോഹന്നാൻ 1 ൽ 19-24

അവർ അക്കാലത്ത് ഒരു കൃസ്ത്യുവിനേയും. ഒരു ഏലിയാവിനേയും, ഒരു പ്രവാചകനേയും പ്രതീക്ഷിച്ചുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലൊ. ആ പ്രവാചകനാകട്ടെ, കൃസ്തുവോ, യോഹന്നാനോ, (യഹ്യാ നബിയോ) അല്ലാതെ മറ്റൊരാളാ യിരിക്കണമെന്നും, തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ യശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കർത്താവിൻെറ വഴി നേരേയാക്കുവിൻ എന്ന് മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവൻ ആരായിരി ക്കും? യശയ്യാ പ്രവാചകൻെറ ഈ പ്രവചനം, യശയ്യാ പുസ്തകം 60 ഉം 61 ഉം അദ്ധ്യായത്തി ൽ സുദീർഘമായി വർണിച്ചു കാണാം. അതിൻെറ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും, മൊശെ (മൂസ നബി) യിസ്രായേൽ മക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില വാകൃങ്ങൾ നോക്കുമ്പോഴുംആ മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്ന പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ തിരുമേനി (ﷺ) അല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരിക്കില്ല. ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ ആ വാകൃങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

'യഹോവ സിനായിൽ നിന്നു വന്നു അവർക്ക് സേയീരിൽ നിന്ന് ഉദിച്ചു. പാറാൻ പർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് വിളങ്ങി. ലക്ഷോപലക്ഷം വിശുദ്ധന്മാരുടെ അടുക്കൽ നിന്ന് വന്നു......... (ആവർത്തന പസ്തകം 33ൽ 2) ഇവിടെ സിനായിലെ (طورسيناء) വരവ് മൂസാ (ﷺ) നബിയെയും, സേയീരിലെ (جبل ساعير) ഉദയം ഈസാ (ﷺ) നബിയെയും, പാറാനിലെ (جبل فاران) വിളങ്ങൽ മുഹമ്മദ് നബിയെയും (عليهم الصلوة والسلام) കുറിക്കുന്നു. ആവർത്തന

പുസ്തകത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ മരുഭൂമി, അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയെയും, സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ ഓരോ മലയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥാനം കൊണ്ട് തന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാം.

وَلَوْ نَزَّلْنَٰهُ عَلَىٰ بَعْضِ ٱلْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

198 അറബികളിൽ (ഏതെങ്കിലും) ചിലരുടെ മേൽ നാം അത് [ഖുർആൻ] അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ,-

فَقَرَأَهُۥ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

199 എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അതവർക്ക് ഓതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരായിരിക്കയില്ല.

---

198 وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ നാം അതിനെ ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ. عَلَى بَعْضِ ചിലരുടെമേൽ. الْأَعْجَمِينَ അനറബികളിൽ (അറബികളല്ലാത്തവരിൽ) . 199 فَقَرَأَهُ എന്നിട്ടത് അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുത്താൽ, വായിച്ചാൽ. عَلَيْهِم അവർക്ക്, അവരിൽ. مَّا كَانُوا അവരായിരിക്കയില്ല. بِهِ അതിൽ. مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ.

മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) ഒരു അറബിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിമ ആകമനത്തെക്കുറിച്ച് വേദക്കാരായ പഠിതന്മാർക്ക് അറിയുകയും ചെയ്യാം. ആ നിലക്ക് ഇവർ -മുശ്‌രിക്കുകളായ അറബികൾ- അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വിക്കുവാൻ കടമപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അവരത് ചെയ്യുന്നുല്ല. എന്നിരിക്കുമ്പോൾ. അറബിയല്ലാത്ത ഒരാളുടെ കൈക്കാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം- സ്പഷ്ടമായ അറബി ഭാഷയിലുള്ള ഖുർആൻ-അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ലല്ലോ? എനി ഖുർആൻ അന്യഭാഷയിലും, റസൂൽ അറബിയും ആയാലത്തെ സ്ഥിതിയോ?. അതും അങ്ങിനെ ത്തന്നെ. സു: ഹാമീം സജദയിൽഅല്ലാഹു പ്രസ്ഥാവിച്ചത് പോലെ. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞേക്കും: ഞങ്ങൾക്ക് ഇത് വിസ്തരിച്ച് വിവരിച്ച് തരേണ്ടതല്ലേ! വേദഗ്രന്ഥം അന്യഭാഷയിലും പ്രവാചകൻ അറബിയും ആയിരിക്കുകയോ? ഇതെന്ത് കഥയാണ്, എന്നൊക്കെ (ولو جعلناه قرانا اعجميا لقالوا—الخ – حم السجد: ٤٤) ചുരുക്കത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാനുള്ള കാരണം അതൊന്നുമല്ല. അത് മറ്റൊന്നാണ്. അത് അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَٰهُ فِى قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

200 അപ്രകാരം (ആ) കുറ്റവാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം അത് [ആ അവിശ്വാസ നയം] കടത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

201 വേദനയേറിയ ശിക്ഷ കാണുന്നതുവരേക്കും അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല;

فَيَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

202 -അങ്ങനെ, അവർക്കറിയാത്തനിലയിൽ പെട്ടന്ന് അതവർക്ക് വന്നെത്തുകയും (ചെയ്യുന്നതുവരെ) ;-

فَيَقُولُوا۟ هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

203 അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞേക്കും: ''ഞങ്ങൾ താമസം നൽകപ്പെടുന്നവരാണോ [ഞങ്ങൾക്ക് വല്ല ഒഴിവും ലഭിക്കുമോ]?!''

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

204 എന്നാൽ, നമ്മുടെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റിയാണോ അവർ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!

أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَّعْنَٰهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

205 ഇനി-നീ കണ്ടുവോ? (ആലോചിച്ചുനോക്കൂ!) - കുറേ കൊല്ലങ്ങളോളം നാം അവർക്ക് സുഖഭോഗം നൽകുന്നതായാൽ,-

ثُمَّ جَآءَهُم مَّا كَانُوا۟ يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾	206 പിന്നീട്, താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടുവരുന്നത് [ശിക്ഷ] അവർക്ക് വരികയുംചെയ്താൽ,-
مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾	207 അവർക്ക് സുഖഭോഗം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത് അവരെ സംബന്ധിച്ച് എന്താണ് ഫലം ചെയ്യുക?! (ഒന്നും തന്നെയില്ല)
وَمَآ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾	208 ഏതൊരു രാജ്യവും തന്നെ, അതിന് [ആ രാജ്യക്കാർക്ക്] മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കാതെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല,
ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٠٩﴾	209 -ഉൽബോധനമെന്ന നിലക്ക്. (നശിപ്പിച്ചതിൽ) നാം അക്രമം ചെയ്തവരായിട്ടുമില്ല.

200 كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. سَلَكْنَاهُ അതിനെ നാം കടത്തി, പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. فِي قُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളുടെ, പാപികളുടെ. 201 لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല. بِهِ അതിൽ. حَتَّىٰ يَرَوُا അവർ കാണുന്നതുവരെ. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. الْأَلِيمَ വേദനയേറിയ. 202 فَيَأْتِيَهُم അങ്ങനെ അതവർക്ക് വന്നെത്തുകയും. بَغْتَةً പെട്ടന്ന്. وَهُمْ അവരായിരിക്കെ. لاَ يَشْعُرُونَ അറിയുന്നില്ല, ബോധമില്ലാത്ത(വർ) . 203 فَيَقُولُوا അപ്പോൾ അവർ പറയും. هَلْ نَحْنُ നാമാണോ. مُنظَرُونَ താമസം ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ, ഒഴിവ് നൽകപ്പെടുന്നുവർ. 204 أَفَبِعَذَابِنَا എന്നാൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റിയോ. يَسْتَعْجِلُونَ അവർ ധൃതികൂട്ടുന്നു. 205 أَفَرَأَيْتَ ഇനി നീ കണ്ടുവോ. إِن مَّتَّعْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് സുഖഭോഗം നൽകിയാൽ, സൗഖ്യം കൊടുത്താൽ. سِنِينَ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ. 206 ثُمَّ جَاءَهُم പിന്നെ അവർക്ക് വരുകയും (ചെയ്താൽ) . مَّا യാതൊന്ന്. كَانُوا അവരായിരുന്നു. يُوعَدُونَ താക്കീത് നൽകപ്പെടും. 207 مَا أَغْنَىٰ ഉപകാരം(ഫലം) ചെയ്കയില്ല, എന്തുഫലം ചെയ്യുന്നതാണ്. عَنْهُم അവർക്ക്, അവരെ സംബന്ധിച്ച്. مَّا كَانُوا يُمَتَّعُونَ അവർക്ക് സൗഖ്യം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്. 208 وَمَا أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. مِن قَرْيَةٍ ഏതൊരു രാജ്യവും. إِلاَّ لَهَا അതിനില്ലാതെ. مُنذِرُونَ മുന്നറിയിപ്പുകാർ, താക്കീതുകാർ. 209 ذِكْرَىٰ ഉൽബോധനമായിട്ട്, ഉപദേശമായി. وَمَا كُنَّا നാമായിട്ടുമില്ല. ظَالِمِينَ അക്രമം ചെയ്യുന്നവർ.

ഏതു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള നിഷേധനയമാണയവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുന്നതുവരെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ശിക്ഷ വരുന്നതാകട്ടെ, വളരെ പെട്ടന്നും. അവർ ഒട്ടും അറിയാത്ത വിധത്തിലുമായിരിക്കും, അത് വന്നെത്തുമ്പോൾ അവർ ഖേദിക്കും അൽപസമയത്തേക്കെങ്കിലും അതിൽ നിന്നൊരു ഒഴിവ് കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നവർ കൊതിച്ചുപോകും. പക്ഷേ എപ്പോഴാണ് ആ ശിക്ഷ വരുക (متى هذا الوعد) നീ പറയുന്ന ശിക്ഷ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ട്വാ!' (فأتنا بما تعدنا) എന്നൊക്കെ അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ശിക്ഷപെട്ടെന്ന് സംഭവിച്ചില്ലെന്ന് വന്നാൽ അതു കൊണ്ട് അവർക്ക് വല്ല ഒഴിവും ലഭിക്കുവാനുണ്ടോ? ഇല്ല. കുറേ നീണ്ട കാലത്തോളം അവർക്ക് സുഖജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധിച്ചാൽ തന്നെയും പിന്നീടവർക്ക് അതനുഭവപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ ആ സുഖജീവിതംകൊണ്ട് ഒരു ഫലവും അവർക്ക് ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല.

ഇവരെപ്പോലുള്ള ധിക്കാരികളായ പല സമുദായങ്ങളും ഇതിന്ന് മുമ്പ് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്കൊന്നും തന്നെ പ്രവാചകന്മാർ ഉപദേശവും, താക്കീതും ചെയ്വാനില്ലാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവരെ നിഷേധിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതാണ് നാശത്തിന് കാരണം. അല്ലാതെ, അല്ലാഹു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുകയല്ല. അതുപോലെ ഇവരെയും അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അതൊരിക്കലും അനീതിയായിരിക്കയില്ല.

210 ഇതുംകൊണ്ട് [ഖുർആനുമായി] പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുകയുണ്ടായിട്ടില്ല;	وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢١٠﴾
211 അവർക്കത് യോജിക്കയുമില്ല; അവർക്ക് (അതിന്) സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല.	وَمَا يَنۢبَغِى لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾
212 നിശ്ചയമായും, അവർ (അത്) കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നീക്കംചെയ്യപ്പെട്ടവരാകുന്നു.	إِنَّهُمْ عَنِ ٱلسَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

---

210 وَمَا تَنَزَّلَتْ ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല. بِهِ അതുംകൊണ്ട്. الشَّيَاطِينُ പിശാചുക്കൾ. 211 وَمَا يَنبَغِي അത് യോജിക്കുകയുമില്ല. لَهُمْ അവർക്ക്. وَمَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് അതിന്നു സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല. 212 إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. عَنِ السَّمْعِ കേൾക്കുന്നതിൽനിന്ന്, കേൾക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. لَمَعْزُولُونَ നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്, വേറിട്ട് നിറുത്തപ്പെട്ടവരാണ്.

ഖുർആനെപ്പറ്റി അവിശ്വാസികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച പല ആരോപണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്, അത് പിശാചിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതാണെന്നുള്ള വാദവും. അതിന് ഖണ്ഡനമാണിത്. പിശാച് ഖുർആൻ കൊണ്ട് വന്നിട്ടില്ല. എന്നുള്ളതിൽ മൂന്ന് തെളിവുകൾ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

1. അതവർക്ക് യോജിച്ചതല്ല (**ما يبتغى لهم**) എന്നാകുന്നു. പിശാചിന്റെ പ്രകൃതിയും. അവന്റെ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യവും ഒന്നും തന്നെ ഖുർആനുമായി തീരെ പൊരുത്തപ്പെടാത്തതാകുന്നു. ഏറ്റവും ദുഷിച്ച പ്രകൃതി, തീൻമയും നാശവും വരുത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശം, മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യം ഇതൊക്കെയാണ് പിശാചിനുള്ളത്. ഖുർആനാകട്ടെ സന്മാർഗത്തിലേക്കാണ് നയിക്കുന്നതും. ദുർമാർഗത്തിൽ നിന്ന് തടയുന്നതും, മനസ്സിനും ആത്മാവിനും പ്രകാശം നൽകുന്നതുമാകുന്നു. ഈ പരസ്പര വൈരുധ്യങ്ങൾ തമ്മിലെങ്ങിനെ യോജിക്കും.?

2. എനി പിശാച് ഖുർആനുമായി വരുന്നതിൽ മേൽപറഞ്ഞ പൊരുത്തക്കേടൊന്നും ഇല്ലന്ന് സംങ്കൽപിക്കുക: എന്നാലും അവർക്കതിന് സാധ്യമല്ല. (**وما يستطعون**) ഖുർആന്റെ മഹത്വം താങ്ങുവാൻ അവർക്ക് കെൽപില്ല. ഈ ഖുർആനിനെ നാം ഒരു പർവ്വതത്തിന്റെ മേൽ ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, ആത് പേടിക്കുന്നതായും, പൊട്ടിപൊളിയുന്നതായും നീ കാണുമായിരുന്നു. (**لوانزلنا هذاالقران على جبل الخ**) എന്നാണ് അല്ലാഹു സൂ: അൽ അശ്റിൽ-ഉപമാരൂപത്തിൽ-ഖുർആന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ മലക്കിനല്ലാതെ-പിശാചിന്-അത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങി പ്രവാചകന്മാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക സാധ്യമല്ല. വഹ്‌യ് സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ നബി(ﷺ) തിരുമേനി-വളരെ തണുപ്പുള്ള അവസരത്തിൽ പോലും-വിയർത്തൊലിക്കുമാറ് പ്രയാസമേറിയതാണ് അത്.

3. എനിയൊരു മാർഗമാണുള്ളത് മലക്കുകളിൽനിന്ന് കേൾക്കുകയും. എന്നിട്ടത് ഭൂമിയിൽ വന്ന് ഓതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാകുന്നു ഇതിനും നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം പിശാചുക്കൾ മുമ്പ് ആകാശം വരെ കേറിപ്പോകുകയും, മലക്കുകളിൽ നിന്ന് ചില വാർത്തകൾ കേൾക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യമാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ-നബി(ﷺ) ക്ക് വഹിയ് വരുവാൻ ആരംഭിച്ചത് മുതൽക്ക് --പിശാചുക്കളുടെ ആകാശത്തേക്കുള്ള കയറ്റവും, മലക്കുകളിൽനിന്ന് കേൾക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയും തീരെ തടസ്സം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. (**انهم عن السمع لمعزولون**) . നബി(ﷺ) യിൽനിന്നും ഖർആൻ പാരായണം കേട്ട ഒരു സംഘം ജിന്നുകൾചെയ്ത ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന സൂറത്ത് ജിന്നിൽ ആല്ലാഹു ഉദ്ദരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആതിൽ ജിന്നുകൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായികാണാം:-

انا لمسنا السمآء ملئت حرسا شديد وشهبا وانا كنا نقعد منهامقاعد للسمعفمن يستمع الان يجد له شهابا رصدا–الجن (ഞങ്ങൾ ആകാശത്തെ സ്പർശിച്ചു നോക്കി, അപ്പോൾ അത് ശക്തിമത്തായ പാറാവുകാരാലും, തീജ്വാലകളാലും നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അതിൽ പലഇരിപ്പിടങ്ങളിലും കേൾക്കുവാനായി ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ആരെങ്കിലും കേൾക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ അവനെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തീ ജ്വാലയെ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.) കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തു-സ്വാഫ്ഫാത്തിൽ വെച്ചുകാണാം. **إن شاء الله** സൂറത്തു ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പുംശ്രദ്ധിക്കുക.

ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുതന്നെയുള്ളതാണെന്നും, അതിൽ പിശാചിൻെറയോ മറ്റോ കൈകടത്തൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുകയും അതുവഴി നബി(ﷺ) യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന് സത്യസാക്ഷ്യം നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം, തിരുമേനിയോട് തൗഹീദിൽനിന്ന് ഒട്ടും വ്യതിചലിക്കാതെ ഉറച്ച് നിൽക്കുവാനും, സ്വന്തം കുടുംബത്തിന് പ്രത്യേകം താക്കീത് ചെയ്വാനും മറ്റും ഉപദേശിക്കുന്നു:-

فَلَا تَدۡعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ ٱلۡمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾

213 ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിനോടു കൂടി വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും നീ വിളി (ച്ച് പ്രാർത്ഥി) ക്കരുത്; എന്നാൽ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരും.

وَأَنذِرۡ عَشِيرَتَكَ ٱلۡأَقۡرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

214 നിൻെറ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്ക് (ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച്) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യണം.

وَٱخۡفِضۡ جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

215 സത്യവിശ്വാസികളായി നിന്നെ പിന്തുടർന്നിട്ടുള്ളവർക്ക് നിൻെറ പാർശ്വം താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക [അവരുമായി സൗമ്യത്തിൽ പെരുമാറുക.]

فَإِنۡ عَصَوۡكَ فَقُلۡ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّمَّا تَعۡمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

216 എന്നാൽ, അവർ നിന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ പറഞ്ഞേക്കുക: ''നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിരുത്തരവാദിയാണ്'' എന്ന്.

وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

217 പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻെറ മേൽ (എല്ലാ കാര്യങ്ങളും) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക.

---

213 فَلاَ تَدْعُ ആകയാൽ നീ വിളിക്കരുത്, പ്രാർത്ഥിക്കരുത്. مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവോടുകൂടി. إِلَٰهًا آخَرَ വേറെ ഇലാഹിനെ, ആരാധ്യനെ. فَتَكُونَ അപ്പോൾ നീ ആയിത്തീരും, ആകും. مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരിൽ(പെട്ടവൻ) . 214 وَأَنذِرْ നീ മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്) നൽകുകയും ചെയ്യുക. عَشِيرَتَكَ നിൻെറ കുടുംബത്തിന്, ബന്ധുക്കളെ. الْأَقْرَبِينَ അടുത്തവരായ. 215 وَاخْفِضْ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക. جَنَاحَكَ നിൻെറ പാർശ്വത്തെ, പക്ഷത്തെ, ഭാഗത്തെ. لِمَنِ اتَّبَعَكَ നിന്നെ പിൻതുടർന്നവർക്ക്. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന്, വിശ്വാസികളായിട്ട്. 216 فَإِنْ عَصَوْكَ എന്നാലവൻ നിന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാട്ടിയാൽ, എതിര് പ്രവർത്തിച്ചാൽ. فَقُلْ അപ്പോൾ നീ പറയുക. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. بَرِئٌ നിരുത്തരവാദിയാണ്, ഒഴിവായവനാണ്. مِّمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്. 217 وَتَوَكَّلْ നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക, അർപ്പിക്കുക. عَلَى الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയുടെമേൽ. الرَّحِيمِ കരുണാനിധിയായ.

‘നിൻെറ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക. എന്നുള്ള വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, റസൂൽ(ﷺ) തിരുമേനി ഖുറൈശി ഗോത്രങ്ങളെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവരോട് പൊതുവായും, പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും ഇങ്ങിനെ അറിയിച്ചതായി അബുഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ദരിക്കുന്നു:

‘ഖുറൈശികളുടെ സമൂഹമേ! നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ നരഗത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുവിൻ! നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഉപകാരമാകട്ടെ ചെയ്യാൻ നശ്ചയമായും എനിക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. (انقذوا انفسكم من النارفانى لا املك لكم ضرا ولانفعا) ലുഅയ്യിൻെറ മകനായ (كعب) കഅബിൻെറ സന്തതികളെ! നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ നരകത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവിൻ! നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ ഉപകാരമാകട്ടെ ചെയ്യാൻ നിശ്ചയമായും എനിക്ക് കഴിയികയില്ല. ഇങ്ങിനെ ഖുസയ്യ് (قصى) ഗോത്രക്കാരെയും, അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് ഗോത്രക്കാരെയും, വിളിച്ച് ഇതുപോലെ പറഞ്ഞു. പിന്നീട് സ്വന്തം മകൾ ഫാത്തിമ(رضي الله عنها) യെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:മുഹമ്മദിൻെറ മകൾ ഫാത്ത്വിമ നിൻെറ ദേഹത്തെ നരകത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുക! നിനക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാൻ എനിക്ക് കഴിയികയില്ല. അറിഞ്ഞേക്കൂ: നങ്ങൾക്ക് (എന്നോട്) നിശ്ചയമായും രക്തബന്ധമുണ്ട്. അത് ഞാൻ നനക്കേണ്ട പ്രകാരം നനച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്. അതായത്: ഇഹത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് കുടുംബ ബന്ധം പാലിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നും തന്നെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിവാക്കുകയില്ല. (ബുഖാരി മുസ്ലിം)

സ്വന്തം കുടുംബത്തിൻെറ രക്ഷാമാർഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ഔത്സുക്യം കാണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും നേതാക്കൾ തങ്ങളുടെ അനുയായികളോട് വിനയത്തിലും സൗമ്യത്തിലും പെരുമാറേണ്ടതാണെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. വേണ്ടത്ര ഉപദേശിച്ചിട്ടും ജനങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെ പിടിവാശിയിൽ നിലകൊള്ളുന്ന പക്ഷം, കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കേണ്ടതാണെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കുക എന്ന് പറയാതെ, പ്രധാപശാലിയും, കരുണാനിധിയായുള്ളവനിൽ ഭരമേൽപിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞത് അർത്ഥവത്താകുന്നു പ്രതാപവും ശക്തിയും ഇല്ലാത്തവരിൽ ഭരമേൽപിക്കുന്നത് കൊണ്ട് പ്രയോചനമൊന്നും ലഭിക്കുവാനില്ലല്ലൊ. കാരുണ്യമില്ലാത്തവന് പ്രതാപമുണ്ടായിട്ടും കാര്യമില്ലതാനും. ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളും അങ്ങേയറ്റം പരിപൂർണമായവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. കുടാതെ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അനുസ്മരിക്കുന്നത് പോലെ എല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞാനിയും അവനാകുന്നു അപ്പോൾ തവക്കലിന് (കാര്യങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുവാൻ) ഏതുനിലക്കും അർഹൻ അവൻതന്നെ അവനിൽ ഭരമേൽപിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവരെ അവൻ സഹായിക്കുകയും വിജയിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

ٱلَّذِى يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

218 അതായത്: നീ നിന്ന് (നമസ്കരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത് നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ;

وَتَقَلُّبَكَ فِى ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿٢١٩﴾

219 ‘സുജൂദ്’ [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവരുടെകൂട്ടത്തിൽ നീ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും (കാണുന്നവൻ) .

إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

220 നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

218 الَّذِي യാതൊരുവൻ. يَرَاكَ അവൻ നിന്നെ കാണുന്നു, കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. حِينَ تَقُومُ നീ നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത്, എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ. 219 وَتَقَلُّبَكَ നീ ചലിക്കുന്നതും, നിൻെറ നീക്കവും. فِي السَّاجِدِينَ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ. 220 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. هُوَ അവൻ തന്നെ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ, സർവ്വജ്ഞൻ.

(حين تقوم) എന്ന വാക്കിനാണ് നമസ്കരിക്കുന്ന സമയം എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് നീ നിൽക്കുന്ന സമയം-അഥവാ എഴുന്നേൽകുന്ന സമയം എന്നാണ് നേരെ വാക്കർത്ഥം നമസ്കാരത്തിലേക്ക് എഴുന്നേൽകുന്ന-അഥവാ നമസ്കാരത്തിന് പുറപ്പെടുന്ന-സമയം എന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമാകാം. ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ അർത്ഥമാണ് കൽപിച്ചിട്ടുള്ളതും രണ്ടിൽ ഏതർത്ഥം കൽപിച്ചാലും ഇവിടെ ആയത്തിൻെറ താൽപര്യത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുവാനില്ല. അല്ലാഹു നിൻെറ ഓരോ അവസ്ഥയെയും പ്രവൃത്തിയെയും കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് എന്നത്ര ചുരുക്കത്തിൽ ആയത്തിൻെറ താൽര്യം. പല ഘചങ്ങൾ കൂടിച്ചേന്നതാണ്, നമസ്കാരർമ്മം. അതിലെ മൂന്ന് പ്രധാന ഘടകങ്ങളത്രെ നിറുത്തം, (القيام) റുകൂഉ്, (الركوع= കുമ്പിട്ടുനിൽകൽ) സുജൂദ് (السجود=സ്രാഷ്ടാംഗം ചെയ്യൽ) എന്നിവ. ആകയാൽ ഈ മൂന്നു വാക്കുകൾ അവയിൽനിന്നുളവാകുന്ന ക്രിയാരൂപങ്ങളും നാമവിശേഷണങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽനമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രയോഗിക്കപ്പെടുക സാധാരണമാകുന്നു.

നമസ്കാരത്തിൻെറ വിഷയത്തിൽ നബി(ﷺ) തിരുമേനി എത്രമാത്രം താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നവസ്തുത പ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. അഞ്ചുനേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരത്തിന് പുറമെ, അവയുടെമുമ്പും പിമ്പുമായിക്കൊണ്ടും, ചിലപ്രത്യക സന്ദർഭങ്ങളിലായിക്കൊണ്ടും അവിടുന്ന് പല ഐച്ഛിക നമസ്കാരങ്ങളും (النوافل) പതിവാക്കിയിരുന്നു. രാത്രിയിൽ വളരെയേറസമയം അവിടന്ന് നമസ്കാരത്തിൽ ചിലവഴിച്ചിരുന്നതും ചിലപ്പോൾ കാലിൽ നീരുകെട്ടിവീങ്ങുമാറ് നിന്ന് നമസ്കരിച്ചിരുന്നതും, അങ്ങേയറ്റം ഭക്തിനിർഭരമായ നിലയിൽ അത് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതും, നബിചര്യയിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ട സംഗതികളാണ്. വല്ല ആപൽഭയവും നേരിട്ടാൽ അവിടുന്ന് നമസ്കാരത്തെ അഭയം പ്രാപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. നമസ്കാരമാണെങ്കിൽ ശാരീരികമായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതും അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഏറ്റവുമധികം ഭക്തി അർപിക്കുന്നതുമായ ഒരു കർമ്മവും! ഈ നിലക്ക നീ നിന്ന് നമസ്കരിതും-അഥവാ നമസ്കാരത്തിന് നിൽക്കുന്നതും-സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുടെ കുട്ടത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും-അഥവാ നമസ്കരിക്കുന്നവർക്ക് നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ട് അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതും-അല്ലാഹു കാണുന്നുണ്ടെന്ന് നബി(ﷺ) യോട് അഭിമുഖമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് നബി(ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം. മഹത്തായ ഒരു സന്തോഷ വാർത്തയും, അനുമോദനവും തന്നെയാകുന്നു. അതൊന്നും അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല.: അതിനെല്ലാമുള്ള വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങളും, ഉന്നതമായ സ്ഥാനങ്ങളും, താങ്കൾക്കു ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും: അങ്ങേ അറ്റത്തെ ഭക്തിപുരസ്സരം നടത്തുന്ന താങ്കളുപ്രാർത്ഥനാകർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ അതിലടങ്ങുന്നു.

അതേ സമയത്ത് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, മറ്റൊരു സൂചനയും അതിൽ അന്തർഭവുച്ചുകാണാം നമസ്കാരത്തിൽ മനസ്സാന്നിദ്ധ്യവും, ഭയഭക്തിയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ നേക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന ബോധത്തോടു കൂടിയായിരിക്കണം നമസ്കരിക്കുന്നതെന്നും അത് ധനിപ്പിക്കുന്നു. നബി(ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. عبد الله كانك تراه فان لم لكن تراه فانه يراك –مسلم (നീ അല്ലാഹുവെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അവന്ന് ഇബാദത്ത്-ആരാധന-ചെയ്യുക

എന്നാൽ നീ അവനെ കാണുന്നില്ലങ്കിലും നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.(മുസ്ലിം)

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَـٰطِينُ ﴿٢٢١﴾

221 ആരുടെമേലാണ് പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുന്നതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനം അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ?!-

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

222 മഹാ വ്യാജകനും ദുഷ്ടനുമായ എല്ലാവരുടെയും മേലത്രെ (പിശാചുക്കൾ) ഇറങ്ങുന്നത്.

يُلْقُونَ ٱلسَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَـٰذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

223 അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നതാണ്; അവരിൽ അധികമാളും വ്യാജം പറയുന്നവരാകുന്നു.

---

221 هَلْ أُنَبِّئُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനം അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ. عَلَى مَن ആരുടെ മേലാണ്. تَنَزَّلُ ഇറങ്ങുന്നത് (എന്ന്) . الشَّيَاطِينُ പിശാചുക്കൾ. 222 تَنَزَّلُ അവ ഇറങ്ങുന്നു. عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ എല്ലാ മഹാവ്യാജകൻെറമേലും, വലിയ നുണക്കാരുടെ മേൽ. أَثِيمٍ ദുഷ്ടനായ, വളരെ കുറ്റം ചെയ്യുന്നവനായ. 223 يُلْقُونَ അവർ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു. السَّمْعَ കേൾവി, കേട്ടത്. وَأَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളും. كَاذِبُونَ വ്യാജം (കളവ്) പറയുന്നവരാണ്.

ഖുർആൻ പിശാച് മുഖേന അവതരിച്ചതല്ല, അത് പിശാചിന് യോജിച്ചതും. സാധ്യമാകുന്നതും അല്ല. എന്നൊക്കെ ഇതിന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ പിശാച് ഏതു തരത്തിലുള്ള ആളുകളുമായിട്ടാണ് ബന്ധപ്പെടുക അവൻെറ വരവും ഉപദേശവും ഉണ്ടാകുക ആർക്കാണ് എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കള്ളവും നുണയും പതിവാക്കിയ മഹാ വ്യാജന്മാർ. പാപങ്ങളും ദുശ്പ്രവൃത്തികളും പതിവാക്കിയ ദുഷ്ടന്മാർ. ഇവരാണ് പിശാചിൻെറ ബന്ധുക്കൾ.അവരിലാണ് പിശാചിൻെറ സാന്നിദ്ധ്യവും, ഉപദേശവും ഉണ്ടാവുക. മനുഷ്യർക്ക് അറിയാൻ കഴിവില്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ പിശാചുക്കൾക്ക് അറിയാൻ സാധിച്ചേക്കും അവർ ഒരുതരം അദൃശ്യ സൃഷ്ടികളാണല്ലൊ. നബി(ﷺ) തിരുമേനിക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവർ ആകാശം വരെ കയറിയിരുന്നുവെന്നും, മലക്കുകളിൽനിന്ന് ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേട്ടിരുന്നുവെന്നും നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടികാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വാർത്തകൾ പിശാചുക്കൾ അത്തരക്കാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതിൽകൂടി ധാരാളം വ്യാജങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തി അവർ ജനമദ്ധ്യേ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) യിൽ നിന്നും ഉദ്ദരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസ് ഈ വിഷയം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഹദീസ് ഇപ്രകാരമാണ്, ചില ആളുകൾ ഗണിതക്കാരെ (ജോത്സ്യക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് നബി(ﷺ) യോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു ليسوا بشيئ (അവർ ഒന്നും തന്നെയല്ല-അഥവാ അതിൽ യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല. അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു: അവർ ചിലകാര്യങ്ങളെകുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത്, യാഥാർത്യമാകാറുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. تلك الكلمة من الحق يخطفها الجنى فيقرقرها في اذنه وليه كقرقرة الدجاج فيخلطون معها اكثر من مئة كذبة (യഥാർത്ഥമായി പുലരുന്ന ആ വാക്ക് ജിന്നുവർഗത്തിൽ പെട്ടവർ തട്ടിയെടുക്കുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവർ തൻെറ ബന്ധുക്കളുടെ കാതിൽ, പിടക്കോഴി കറ കറ എന്ന് കുറുകും പ്രകാരം അത് കുറുകി-മന്ത്രിച്ച്-കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങിനെ അവർ അതിൽ കൂടി നൂറിലേറെ കളവും കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നു. رواه البخارى ഈ വിഷയകമായി ബുഖാരി(رحمه الله) , മുസ്ലിം(رحمه الله) മുതലായവർ പലമാർഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഹദീസുകൾ വേറേയും ഉദ്ദരിച്ചുകാണാം.

പിശാചുക്കൾ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് കട്ടുകേൾക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ ഹദീസിൽ ജിന്നുവർഗത്തൽ പെട്ടവർ തട്ടിയെടുക്കുന്നത് (يخطفها الجنى) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

പിശാചിൻെറ വൈതാളികരായ ചില പ്രശ്നക്കാരിൽ നിന്നും, ഗണിതക്കാരിൽ നിന്നും- അവർ പല പേരുകളിലും അറിയപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും ശരി-കേൾക്കാറുള്ള ചുരുക്കം ചില വാർത്തകൾ ശരിയായി അനുഭവപ്പെട്ടു കാണുന്നതിനാൽ ഇന്നും എത്രയോ ആളുകൾ വഞ്ചിതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത്തരക്കാരെ സമീപിക്കുന്ന പാമരന്മാർക്കോ, പ്രസ്തുത വൈതാളികന്മാർക്കോ കണ്ടറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വാർത്തകൾ പിശാച് കണ്ടറിയുകയും, പല വ്യാജമന്ത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആ വാർത്തയും അവൻ അവർക്ക് ദുർബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തേക്കുന്നതാണ്. അത് കൊണ്ടാണ്- ഹദീസിൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം- ഏതോ ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രശ്നക്കാർ പറയുന്നത് ഒത്തുവരുന്നത്. ഈ വാസ്തവം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. (പിശാചുക്കളേയും, അവർ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് ചിലത് കട്ടുകേട്ടി രുന്നതിനെയും കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്ത് വസ്സഫ്-ഫാത്തിൽ കാണാം. إن شاء الله സൂ: ഹിജിറിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും നോക്കുക.

223 ാം വചനത്തിൽ (يلقون السمع) എന്ന വാക്കിനാണ് അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നുവെന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക-കേൾക്കുവാനായി ചെവിയോർക്കുക,-എന്ന് താൽപര്യം: എന്നാൽ السمع (സംഉ) എന്നാൽ കേൾവി എന്നും يلقون (യൽകുന) എന്നാൽ ഇട്ടുകൊടുക്കും എന്നുമത്രെ പദാർത്ഥം. രണ്ടും കൂടി മേൽപ്രകാരം ഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞ ഉദ്ദേശാർത്ഥം വരുന്നു. ഈ പ്രയോഗം ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ സൂ: ഖാഫ് 37 ലും കാണാം. കൂടാതെ (السمع) എന്ന വാക്ക് കേൾക്കപ്പെട്ട കാര്യം (المسموع) എന്ന അർത്ഥത്തിലും വരാവുന്നതാണ്. يلقون എന്ന ക്രിയയിൽ അതിൻെറ കർത്താവായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സർവ്വ നാമം (ضمير) പശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും, മഹാവ്യാജകന്മാരും ദുഷ്ടന്മാരുമായ ആളുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആയിരിക്കാനും ഇടയുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ അവരിൽ അധികവും എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ച واكثرهم എന്ന വാക്കിലെ هم എന്ന സർവ്വനാമവും ഈ രണ്ടു കൂട്ടരിൽ ഓരോന്നിലേക്കും മടങ്ങുന്നതാകുകയും ചെയ്യാം. ഈ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടു ത്തുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിൻെറ സാരം താഴെ കാണുന്ന രൂപങ്ങളിലെല്ലാം വിവരിക്ക പ്പെട്ടുകാണാം. പക്ഷേ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവ ഏറെകുറെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി തോന്നാ മെങ്കിലും നാം മുകളിൽ നൽകിയ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് പുറത്ത്പോവുന്നില്ലതാനും.

(1) പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് ചില വാർത്തകൾ അറിയുവാനായി ചെവികൊടു ക്കുകയും-പരിശ്രമം നടത്തുകയും-അങ്ങിനെ അവർക്ക് ലഭിച്ചേക്കുന്ന വാർത്തകളിൽ ധാരാ ളം കളവും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളായ ഗണിതക്കാർ മു തലായവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. (2) പിശാചുക്കൾ കേട്ട വാർത്തകളെ അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധക്കൾക്ക് രഹസ്യമായി ബോധനം നൽകുകയും. ആ ബന്ധുക്കൾ അതിൽ ധരാളം കളവുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ജനമധ്യെ പ്രചാരം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. (3) വ്യജക്കാരികളായ ദഷ്ട ജനങ്ങൾ പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് വാർത്തകൾ ലഭിക്കുവാനായി ശ്രമം നടത്തുകയും അവർ ഈ ദുഷ്ടന്മാർക്ക് കള്ളവാർത്തകൾ രഹസ്യബോധനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. (4) പ്രസ്തുത ദുഷ്ട വർഗം പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് കേൾക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ കള്ളം കലർത്തിക്കൊണ്ട് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. (كما في الرازى وغيره)

ഖുർആൻ ഒരുതരം കവിതയാണ്, മുഹമ്മദ് ഒരു കവിയാണ് എന്നിങ്ങനെയും ശത്രുക്കൾ ആരോപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇതിൻെറ നിരർത്ഥതയെകുറിച്ചാണ് അടുത്തവചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

224 കവികളാകട്ടെ, അവരെ പിൻപറ്റുക ദുർമ്മാർഗ്ഗികളാകുന്നു.

وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلْغَاوُۥنَ ﴿٢٢٤﴾

225 നീ കണ്ടിട്ടില്ലേ, അവർ (ഭാവനയുടെ) എല്ലാ താഴ്‌വരയിൽകൂടിയും അലഞ്ഞു നടക്കുന്നതാണ് എന്ന് ?!-

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِى كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

226 അവർ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാത്തത് പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും (കണ്ടിട്ടില്ലേ) ?!

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

---

224 وَالشُّعَرَاءُ കവികളാകട്ടെ. يَتَّبِعُهُمُ അവരെ പിൻപറ്റുന്നു, അനുഗമിക്കും. الْغَاوُونَ വഴിതെറ്റിയവർ, ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾ. 225 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ. أَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. فِي كُلِّ وَادٍ എല്ലാ താഴ്‌വരയിൽ കൂടിയും എല്ലാ തുറയിലും. يَهِيمُونَ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു, ചുറ്റിത്തിരിയുന്നു(എന്ന്) . 226 وَأَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. يَقُولُونَ പറയുന്നു (എന്നും) . مَا لاَ يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യാത്തത്.

ഖുർആൻ കവിവാക്യമല്ലെന്ന് സൂ: അൽഹ്ഖ്വ (الحاقة) . 41 ലും നബി(ﷺ) ക്ക് കവിത അറിഞ്ഞുകൂട അത് അവിടുത്തേക്ക് യോജിക്കുന്നതുമല്ല എന്ന് സൂറത്ത് യാസീൻ 69 ലും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി(ﷺ) ക്ക് അതു യോജിച്ചതെല്ലെന്നുള്ളതിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യം ഈ വചനത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ജനങ്ങളെ സ്വാതീനിക്കുവാനും ഹൃദയങ്ങളെ വശീകരിക്കാനും കവിതക്കുള്ള ശക്തി വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്. ഏറെക്കുറെ എല്ലാകാലത്തും, ഏതുഭാഷക്കാർക്കുമിടയിലും കവികൾക്ക് ജനമദ്ധ്യേ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ള അറബികൾക്കിടയിൽ കവികൾക്കുള്ള സ്ഥാനം ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. പ്രധാപശാലിയായ ഒരു ഭരണനേതാവിനെപ്പോലും വെല്ലുന്നസ്വാതീനം ഒരു കവിക്ക് ചിലപ്പോൾ സംസിദ്ധമായേക്കും. ദീർഗകാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന യുദ്ധങ്ങൾക്കും, ഒരു വമ്പിച്ച ഗോത്രത്തിൻെറ അധഃപ്പതനത്തിനും, നേരെമറിച്ച് പുരോഗതിക്കും ഒരു പക്ഷേ ഒരു കവിയുടെ ചില കവിതാശലകങ്ങൾ കാരണമായേക്കാം. ഖുർആനെ നേർക്കുനേരെ സധൈര്യം മുന്നോട്ടവന്ന് പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെ ഗതിമുട്ടിയ ശത്രുക്കൾ അതൻെറ അസാധാരണമായ സാഹിത്യ വൈഭവത്തിൻെറയും അതിൻെറ അമാനുഷികമായ വശ്യശക്തിയുടെയും മുമ്പിൽ ചിറച്ചുനിൽക്കേണ്ടിവന്നു. അതിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്ത ഒരു വാദമാണ് ഈ കവിതാവാദം. പ്രസ്തുത വാദത്തിൻെറ നിരർത്ഥത യുക്തമായ ന്യായങ്ങൾ മുഖേന ഈ വചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

കവികളെപിൻപറ്റി നടക്കുന്നവർ - അവരുടെ അനുയായികളും. ഭക്തന്മാരും -ദുർമാർഗ്ഗികളുമായിരിക്കും. മറ്റൊരുപ്രകാരത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ കവികളിൽ നിന്ന് അവരുടെ അനുയായികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രചോദനങ്ങൾ സന്മാർഗ്ഗത്തിന് പകരം ദുർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വാസനയും, സൽകർമ്മത്തിന്പകരം ദുഷ്കർമങ്ങൾ ചെയ്‌വാനുള്ള പ്രോത്സാഹനവും ആയരിക്കും. എന്നാൽ നബി(ﷺ) യുടെയും. അവിടുത്തെ അനുയായികളുടെയും സ്ഥിതി അതിന് വിപരീതമാകുന്നു, നബി(ﷺ) യാണെങ്കിൽ അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും, സന്മാർഗത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. അവർക്ക് സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ പ്രേരണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ അവർ സന്മാർഗികളും സുകൃതവാന്മാരുമാണ്. നബി(ﷺ) ഒരു കവിയായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം. ഇപ്പറഞ്ഞതിന് രണ്ടുകാരണങ്ങളാണ്-അനുഭവം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന രണ്ട് വസ്തുതകളാണ്-പിന്നത്തെ രണ്ട് വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

1-ാമത്തേത്: കവികൾ എല്ലാ താഴവരകളിലൂടെയും അലഞ്ഞുനടക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്,

അതെ: ഭാവനാ ലോകത്ത് സഞ്ചാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് കവികൾ. അവരുടെ മനോദൃഷ്ടിയിൽപെടുന്ന എല്ലാതാഴവരയിലും-ഗുണ ദോഷ വിചാരമന്യേ-യഥേഷ്ടം അവർ വിഹരിക്കും. തങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും കഴിവുകേടല്ലാതെ ആ സ്വൈര്യസഞ്ചാരത്തിന് പരിധി നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു മാനദണ്ഡം അവർക്കില്ല. കവികളുടെ പൊതു സ്വഭാവമാണിത്. ഈ സഞ്ചാരത്തിൽ നിർവിഘ്നം എത്രകണ്ടു മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ കഴിയുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് കവികളുടെ സ്ഥാനം കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ള അളവുകോലും. പ്രേമകഥനം കാമചേഷ്ടകൾ സ്ത്രീസൗന്ദര്യം, സൗന്ദര്യവർണ്ണന,അധിക പ്രശംസ, പരദൂഷണം, പഴി എന്നിത്യാതികളൽ നിറഞ്ഞതാണ് മിക്കവാറും അവരുടെ ഭാവനാ ലോകം. നല്ലതിനെ ചീത്തയായും, ചീത്തയായതിനെ നല്ലതായും ചിത്രീകരിക്കുക, നിസ്സാരമായതിനെ പർവ്വതീകരിച്ചും, മറിച്ചും അവതരിപ്പിക്കുക, പരിപാവനവും, പവിത്രവുമായ കാര്യങ്ങളെ അപഹാസ്യമാക്കിക്കാണിക്കുക. അധാർമ്മികവും നികൃഷ്ടവുമായതിനെ പരിശുദ്ധവും പുരോഗമനവുമായി സമർത്ഥിക്കുക.ഇല്ലാത്തതിനെ ഉള്ളതായും, മറിച്ചും സ്ഥാപിക്കുക. ജനസാമാന്യങ്ങൾക്കും കക്ഷികൾക്കുമിടയിൽ ശത്രുതയും വൈരാഗ്യവും വളർത്തുക. ആഭിജാത്യത്തിലും സ്ഥാനമാനാദി യോഗ്യതകളിലും അഹങ്കരിക്കുക, ധീരതയും ഗുണകാംക്ഷയും അഭിനയിക്കുക മുതലായവയത്രെ കവിസാധാരണമായ ആശയങ്ങൾ.

2-ാമത്തേത്: കവികൾ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാത്തതു പറയുന്നുവെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കാരണത്തിമ അനിവാര്യ ഫലമാണിത്. അന്യരെ ഉപദേശിക്കുവാനും, ആക്ഷേപിക്കാനും പ്രശംസിക്കുവാനും, വിമർശിക്കുവാനുമെല്ലാം കവികൾ മിടുക്കന്മാരായിരിക്കും. പക്ഷെ സ്വന്തം കാര്യം വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യും. ചെയ്യാത്തതും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തതും എടുത്തുകാട്ടി പ്രകീർത്തനം ചെയ്വാൻ മടിക്കുകയുമില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വസ്തുതകൾ ഉള്ളതുപോലെ മാത്രം വർണ്ണിച്ചും, മാന്യവും ഉത്തമവുമായ നിലയിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചും കവിതകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കവികൾ വളരെ വിരളമത്രെ.

മുൻകാലത്തെ കവിതകളിൽ മാത്രമല്ല മേൽകണ്ട ദോഷങ്ങളുള്ളത്. യാതൊരു ഉത്തമ ലക്ഷ്യമോ, സദുദ്ദേശമോ ഇല്ലാത്ത ഇന്നത്തെ സാഹിത്യങ്ങളിലും, ധാർമികമൂല്യങ്ങളും മനുഷ്യഗുണങ്ങളും നാമാവശേഷമാക്കിക്കൊണ്ട് കേവലം പൈശാചികമായ ദുർവാസനകളും മൃഗീയമായ നടപടിക്രമങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഇന്നത്തെ വിവിധ കലാസാഹിത്യങ്ങളിലും ഉപരിസൂചിതങ്ങളായ ദോഷങ്ങൾ തികച്ചും-അല്ല അൽപം എത്രയോ കൂടുതലായിതന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ കവിവർഗത്തിൽപെട്ട എല്ലാവ്യക്തികളും ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണെന്ന് ഇതിന്നർത്ഥമില്ല. ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഏറെക്കുറെ അങ്ങിനെയായിരിക്കുമെങ്കിലും ചിലർ ഇത്തരം ദോഷങ്ങൾ ബാധക്കാത്തവരുമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്ക് ഈ ആക്ഷേപം ബധകവുമല്ല. മാത്രമല്ല അത്യാകർഷകമായ നിലയിൽ സാരോപദേശങ്ങൾ ചെയ്വാനും, ഉന്നതമായ ആദർശങ്ങളും തത്വങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ജനങ്ങൾക്ക് സൽപാന്ഥാവിലേക്ക് ആവേശം നൽകാനും കവിതവഴി സാധിക്കുന്നതാണ്. ഈ വഴിക്ക് തങ്ങളുടെ കവിതാവാസന തിരിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ കൃത്യം പ്രശംസനീയവും പുണ്യകരവുമായിരിക്കും. എന്നാൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കവിദോഷങ്ങൾ ബാധിക്കാത്തവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്തവചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:-

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَذَكَرُواْ ٱللَّهَ كَثِيرًا وَٱنتَصَرُواْ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُواْ ۗ وَسَيَعْلَمُ

227 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും, തങ്ങൾ അക്രമിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം (പ്രതികാരംവഴി) രക്ഷാനടപടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തവ

ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَيَّ مُنقَلَبٖ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

രൊഴികെ. [ഇവർ അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണ്.] അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ഉടനെ അറിഞ്ഞു കൊള്ളും, ഏതൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ് അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുക യെന്ന്!

---

227 إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. وَذَكَرُوا അവർ സ്മരിക്കുകയും (ഓർക്കുകയും, പ്രസ്താവിക്കുകയും) ചെയ്തു. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. كَثِيرًا ധാരാളം, വളരെ. وَانتَصَرُوا അവർ രക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു, പ്രതകാരനടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്തു വിജയം നേടുകയും ചെയ്തു. مِن بَعْدِ ശേഷമായി. مَا ظُلِمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൻെറ. وَسَيَعْلَمُ ഉടനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, വഴിയെ അറിയാറാകും. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവർ. أَيَّ مُنقَلَبٍ ഏതൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ്. يَنقَلِبُونَ അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുന്നത്, എത്തിച്ചേരുന്നത്, മടങ്ങിയെത്തുന്നത് (എന്ന്) .

ആക്ഷേപത്തിന് വിധേയരല്ലാത്ത നല്ല കവികളുടെ ലഷണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ ആല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 1) സത്യവിശ്വാസം, സൽകർമ്മം, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളമായി സ്മരിക്കൽ. 4) ഇങ്ങോട്ട കവിതവഴി അക്രമം നടത്തിയവരോട് പ്രതികാരമായി അങ്ങോട്ടും കവിതവഴി നടപടിയെടുക്കുക. ഇവയാണ്.

സത്യവിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ടിതമായതും, അതിനെതിരായ ഭാവന ഗതികളില്ലാത്തതും, സൽകർമ്മങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനവും മാതൃകയും നൽകുന്നതും, അല്ലാഹുവിൻെറ മഹൽ ഗുണങ്ങളെയും അവൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെയും എടുത്തുകാട്ടുകവഴി അവനെ ധരാളം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കണംമുസ്ലിങ്ങളുടെ കവിത. ഇങ്ങിനെയുള്ള കവികളെ മേൽ കാണിച്ച ദോഷങ്ങൾ മലിനപ്പെടുത്തുകയില്ലന്നുള്ളത് സ്വാഭാവികമാണ്. ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അക്രമമായി തൊടുത്തുവിടുന്ന പരിഹസത്തിൻെറയും ധിക്കാരത്തിൻെറയും കവിതകൾക്ക് പകരം അങ്ങോട്ടും അതേനിലയിൽ കവിതകൾ തൊടുത്തുവിടാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ അവാസ്തവവും അതിരുകവിച്ചലും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികളിൽ ഒരു പ്രസിദ്ധ കവിയായിരുന്നു ഹസ്സാൻ. (حسان بن ثابت رض) തിരുമേനിയെ പഴിച്ചുകൊണ്ടും, ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടും മുശരിക്കുകൾ കവിതകൾ രചിക്കലും, പാട്ടുപാടലും പതിവായിരുന്നു. അവർക്ക് മറുപടി പറയാൻ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. احب عنى اللهم ايده بروح القدس – متفق (എനിക്ക് വേണ്ടി മറുപടി പറയുക, അല്ലാഹുവേ അദ്ദേഹത്തിന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ട് ശക്തി കൂട്ടേണമേ.) മറ്റൊരിക്കൽ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി,

اهجوا قريشا فانه اشد عليهم من رشق النبل – مسلم (ഖുറൈശികളെ പഴിച്ച് പാടിക്കൊള്ളുവിൻ. അതവർക്ക് അമ്പ് തൊടുത്തു വിടുന്നതിനേക്കാൾ കഠിനമായിരിക്കും.) കവിതയെ സംബന്ധിച്ച് ഹദീസുകളിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്. ان من للشعر حكمة–البخارى (നിശ്ചയമായും കവിതയിൽ ചിലത് വിജ്ഞാനമത്രെ) കവികളെ സംബന്ധിച്ച്, ഖുർആൻ അവതരിച്ചതിനെപ്പറ്റി കഅ്ബുബ്നു മാലിക്ക് (رضي الله عنه) നബി (ﷺ) യോട് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി അഹ ്മദ് (رحمه الله) ഉദ്ദരിക്കുന്നു: ان المؤمن يجاهد بسيفه ولسانه – احمد (സത്യവിശ്വാസി അവൻെറ വാളുകൊണ്ടും, നാവുകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുന്നതാണ്.

കവിതകളെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് (224-226) ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ അവതരിച്ചപ്പോൾ: ഹസ്സൻ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു വോഹ:,കഅ്ബൂബ്നുമാലിക്

حسان بن ثابت وعبد الله بن رواحة وكعب بن مالك رض എന്നീ സഹാബികഴൾ (തങ്ങളും ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് വിധേയരാണെന്ന് ഭയപ്പെട്ട്) കരഞ്ഞകൊണ്ട് നബി(ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി. അവരോട് നബി(ﷺ) തിരുമേനി ഈ (227-ാം) വചനം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. انتصرو ولاتقولوا الاحقا ولا تذكرو ا الا بآء والا مهات–رواه ابن جرير عن محمدبن إسحاق സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. യഥാർത്ഥമല്ലാതെ നിങ്ങൾ പറയരുത് പിതാക്കളെയും മാതാക്കളെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയും-പഴിപറയുകയും-ചെയ്യരുത്)

അനസ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (ﷺ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ദരിക്കുന്നു: നബി(ﷺ) ക്ക് വാഹനം തെളിക്കുന്ന ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. അൻജശഃ انجشة എന്നായിരുന്നു പേർ. വളരെ നല്ല ശംബ്ദമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ (താൻ പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അൻജശാ, നിൽക്കട്ടെ (ക്ഷമിക്കൂ) പളുങ്കുകൾ പൊട്ടിക്കരുത്! ദുർബ്ബലഹൃദയരായ സ്ത്രീകളുടെ മനസ്സ് ഇളക്കിവിടരുത്.എന്നാണ് ഈ വാക്കിൻെറ താൽപര്യം എന്ന് ഖത്താദഃ(ﷺ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. متفق

നബി(ﷺ) തിരുമേനിക്ക് മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതും. അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതുമായ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും തത്വങ്ങളും ഈ സൂറത്തിൽ വിവരിച്ചു. യുക്തിപരവും ചരിത്രപരവുമായ പല തെളിവുകളും എടുത്തുകാട്ടി. ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് പിന്നെയും അവിശ്വാസവും നിഷേധവും കൈവിടാതെയുള്ള അക്രമികൾക്ക് വളരെ കനത്ത ഒരു താക്കീതും നൽകിക്കൊണ്ട് സൂറത്ത് അവസാനിക്കുന്നു. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ഉടനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ഏതൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ് അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുന്നതെന്ന്. وسيعلم الذين ظلموا اي منقلد ينقلبون

അല്ലാഹു അവൻെറ മഹത്തായ കാരുണ്യംകൊണ്ട് നമ്മെയെല്ലാം നല്ല പര്യവസാത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.- آمين

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്

ലൂത്ത് കടൽ (بحر لوط)

സറിയാ-ഫലസ്തീൻ തടാകങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ തടാകമാണ് ലൂത്ത് കടൽ (ബഹ്ർ ലൂത്ത്) അഥവാ ലൂത്ത് തടാകം (ബുഹൈറത്ത് ലൂത്ത്) അൽ-ഖുദ്സ് പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് തെക്ക് കിഴക്ക് ഭാഗത്ത് 18 നാഴിക അകലെയായി ഇത് സ്തിതി ചെയ്യുന്നു. തടാകം തെക്ക് വടക്കിൽ 50 നാഴിക നീളവും കിഴക്ക് പടിഞ്ഞാറിൽ 10 നാഴിക വീതിയും കാണും സമുദ്രവിതാനത്തിൽ നിന്നും 1316 അടി താഴെയാണ് തടാകത്തിൻെറ ഉപരിതലം നിലകൊള്ളുന്നത്. വടക്ക്ഭാഗത്ത് 400 മീറ്റർ വരെ ആഴമുണ്ടെങ്കിലും തക്കെ വശം മിക്കവാറും 6 മീറ്റർ ആഴമെയുള്ളു. ജോർദ്ദാൻ നദിയിൽ (نهر الا ردن) നിന്നും മറ്റുമായി ധരാളം ജലം നത്യേന അതിൽ പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അതിൻെറ ജലവിതാനത്തിൽ ഏറ്റക്കുറവ് കാണാറില്ല. നിരീക്ഷകന്മാരുടെ കണക്കുപ്രകാരം ദിനംപ്രതി 60 ലക്ഷം ഘനമീറ്റർ വെള്ളം അതിൽ വന്നു ചേരുന്നുണ്ട് ഈ വെള്ളനത്രയും നീരാവിയായിപ്പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ?.അതല്ല തടാകത്തിൻെറ അടിഭാഗത്തുള്ള വല്ല നീരുമാർഗത്തിലൂടെയും സമുദ്രത്തിലോ മറ്റോ ചെന്നുമ ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ. എന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞട്ടില്ല.

തടാകത്തിൻെറ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള വെള്ളം ഒരേ തോതിലുള്ള ഘനമല്ല ഉള്ളത്. ഉപ്പുരസവും അതുപോലെതന്നെ വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. പൊതുവിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ.

ഇരുപത്തിയഞ്ച് ശതമാനംകണ്ട് ഉപ്പ് കലർന്നിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് അതിൽ ജീവികൾ വളരുന്നില്ല. സാധാരണ സമുദ്ര ജലത്തിൽ നാലുശതമാനം വരെയാണ് ഉപ്പ് കലരാറുള്ളത്. മേൽപറഞ്ഞ തോതിൽ മുക്കാൽ ഭാഗം സാധാരണ കറിയുപ്പും ബാക്കിമാത്രം മറ്റു ധാധുക്കളുമാകുന്നു കാഴ്ചയിൽ ജലം ശുദ്ധമായും, തെളിഞ്ഞുമിരിക്കും. പക്ഷേ വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഉപദ്രവകരമാകുന്നു. ഒരു തരം എണ്ണപ്പശ ദേഹത്തിൽ പതിയുന്നതിനാൽ വെള്ളം തട്ടിയ സ്ഥലം നല്ല വെള്ളംകൊണ്ട് വേറെ കഴുകാത്ത പക്ഷം ശരീരത്തിൽ ഒരു തരം ചൊറിയുണ്ടായിത്തീരുന്നു. കടൽസ്നാനത്തിന് പോകാറുള്ളവർ തന്നെയും ജോർദാൻനദീമുഖത്താണ് അതിന് പോകുക. മാത്രമല്ല, അനന്തരം അവർ നദീജലത്തിൽ നിന്ന് കുളിക്കുകയും ചെയ്യും വെള്ളത്തിൻെറ കട്ടികാരണമായി, വേഗം വെള്ളത്തിൽ ആണ്ടുപോകുന്ന ചില സാധനങ്ങൾ കൂടി ഇതിൽ പൊന്തി നിന്നേക്കും , ആകയാൽ നീന്തം അറിയാത്ത ആൾക്ക് തല മാത്രം പൊക്കിപ്പിടിച്ച് വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകാതെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കും.

തടാകത്തിൻെറ താഴ്വാര പ്രദേശങ്ങൾ ജനവാസവും വൃക്ഷങ്ങളുമില്ലാത്തവയാണ്. സഞ്ചാരി വർഗങ്ങളായ ചുരുക്കം ചിലർ, ശൈത്യകാലത്ത് അവിടവിടെ തമ്പ് കെട്ടി താമസിച്ചുവെന്നുവരാം. വടക്ക് കിഴക്ക് പ്രദേശം ഒഴിച്ച് ബാക്കി ഭാഗമെല്ലാം മലമ്പ്രദേശങ്ങളും വനങ്ങളുമാകുന്നു. മലകളില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ സസ്യലതാതികളില്ലാത്ത ഉപ്പുകലർന്ന മൈതാനങ്ങളുമാണ്. നദീതീരങ്ങൾ മാത്രം ഫലവത്തായികാണാം. മുൻകാലത്ത് അവിടെ ഒരുതരം കൈപ്പുള്ള മുന്തിരി വളർന്നിരുന്നതായി ബൈബിളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ഇപ്പോഴും തടാകത്തിൻെറ അടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ കായാക്കാറുള്ള മിക്ക വൃക്ഷങ്ങളുടെയും ഫലങ്ങൾ, കാണവാൻ കൗതുകമുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരുതരം ചാരപ്പൊടിയായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇക്കാലം വരെയും ആ പ്രദേശങ്ങൾ ഉൽപാദനയോഗ്യമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും മണ്ണെണ്ണ, ഗന്ധകം, താർ മുതലായ പല വസ്തുക്കളും അവിടെ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ തടാകത്തിൻെറ വ്യത്യസ്ത നാമങ്ങൾ തന്നെ അതിൻെറ സ്വഭാവവും ചരിത്രവും സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ആകയാൽ അതിവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നത് ഉപകാരമായിരിക്കും:-

നമ്പർ	പേരുകൾ		കുറിപ്പുകൾ
	അറബിയിൽ	മലയാളത്തിൽ	
1	بحر لوط	ലൂത്ത് കടൽ (Lut Sea)	ലൂത്ത്(ﷺ) നബിയെ അല്ലാഹു രക്ഷിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയെ നശിപ്പിച്ചതും 1ഉം 2ഉം പേരുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു
2	بحيرة لوط	ലൂത്ത് തടാകം	നാലു പുറവും കരയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടത് കൊണ്ട് തടാകമെന്നും കേവലം വലുതാകകൊണ്ട് കടൽ എന്നും പറയുന്നു
3	البحر الميت	ചാവുകടൽ	ജീവികൾ വളരുന്നില്ല, അതിയായ കാറ്റില്ലാത്തപ്പോൾ നിശ്ചലമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും
4	البحر المنتن	ദുർഗന്ധക്കടൽ	വെള്ളത്തിൽ ധരാളം ദ്രവവസ്തുക്കളുള്ളത്കൊണ്ട് അതിൽനിന്ന് അസഹ്യമായ ഒരുതരം നാറ്റം വമിക്കുന്നു.

5	بحيرة الملح	ഉപ്പുതടാകം, ഉപ്പുകടൽ	ഉപ്പിൻെറ അംശം അധികമുണ്ട്.
6	البحيرة الزفت	താർതടാകം, താർകടൽ	ഒരു തരം താറിൻെറ അംശം കലർന്നിരിക്കുന്നു.
7	البحر الشرقى	കിഴക്കേ കടൽ	മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ കിഴക്കു ഭാഗത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.
8	البحيرة البرية	മരുഭൂ തടാകം	സിറിയൻ മരുഭൂമിയെയും, അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയെയും തൊട്ടുകിടക്കുന്നു.
9	البحيرة سدوم	സോദോം തടാകം	ലൂത്ത് നബിയുടെ സമുദായക്കാർ നിവസിച്ചിരുന്ന അഞ്ച് രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട സോദോം പട്ടണം അതിൽ മുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു പ്രധാന രാജ്യമായിരുന്ന ഗോമോറായും (غمورية) വേറെ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളും ശിക്ഷയിൽ നശിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഈ കടലിന്റെ ഏതേതു ഭാഗങ്ങസിലായിരുന്നു നാമാവശേഷമായവിപ്പോയ രാജ്യങ്ങളെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിലും, ആ രാജ്യങ്ങൾ ഈ കടലോരപ്രദേശങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും, അവ അഞ്ചും അല്ലാഹുവിന്റെ കോപാശാപങ്ങൾക്ക്പാത്രമായി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നുമുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ഖുർആനിലും, ബൈബ്ളിലും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ ചരിത്രസംഭവം, ഒരു പഴങ്കഥയോ, കടങ്കഥയോ മാത്രമാണെന്നും മതപ്രമാണങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ചിലർ പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ, അടുത്തകാലത്തു നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഡോക്ടർ ആൽബരട്ടിൻേറതുപോലുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ, 4000 കൊല്ലം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ ആ സംഭവം-അതിന്റെ എല്ലാ വിശദീകരണങ്ങളോടും കൂടിത്തന്നെ-തികച്ചും വാസ്തവമാണെന്ന് തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (*)

ഹിജാസ് മുതലായ അറേബ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഫലസ്തീനിലേക്കും ശാമിലേക്കും (സിറിയയിലേക്കും) കച്ചവട സംഗങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ആ യാത്രകൾ ഈ തടാകത്തിൻെറ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടിയായിരിക്കകൊണ്ട് അവർക്ക് അവിടങ്ങളിലെ സ്ഥിതി ഗതികൾ നേരിൽ കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാനും, ആ പ്രദേശത്തെ ആപ്രദേശങ്ങളിലെ നിവാസികളായ വേദക്കാരിൽ നിന്ന് കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും സാധിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുർആനിൽ മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ കഥകൾ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ: ലൂത്ത്(عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായത്തിൻെറ സംഭവത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ അക്കാര്യം പ്രത്യേകം അവിശ്വാസികളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു കാണുന്നത്.

(1) സൂ: ഫുർഖാനിൽ ولقد اتوا على القرية الخ എന്ന് തുടങ്ങിയുള്ള 40-ാം വചനത്തിൽ ആ

* غالب مامر فى وصف البحر مأخوذ عن تفسير الجواهرللطنطاوى وتفسير المراغى- م بى

ചീത്ത മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട നാട്ടിലൂടെ അവർ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അപ്പോൾ അവരത് കണ്ടിരുന്നില്ലേ?! എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു (2) ഈ രാജ്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് സൂ: അങ്കബൂത്ത് 35 ൽ ولقد تركنا منها آية بينة لقوم يعقلون (തീർച്ചയായും മനസ്സിരുത്തുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽനിന്നും വ്യക്തമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നാം ബാക്കിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.) എന്നു പറയുന്നു. (3) നശിച്ചുപോയ ആ സമുദായത്തെ ചൂണ്ടിക്കാഡട്ടിക്കൊണ്ട് സൂ: വസ്സ്വാഫ്-ഫാത്തി 137-138ൽ وانكم لتعرون عليهم مصبحين وبالليل افلا تعقلون (നിങ്ങൾ പ്രഭാത വേളയിലായി അവരിൽക്കൂടി കടന്നുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രാത്രിയുലും പോകാറുണ്ട് എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുന്നില്ലെ!) എന്നു ചോദിക്കുന്നു. വെളുക്കാൻ കാലത്തോ, രാത്രിയോ ആയിരിക്കും യാത്രാസമഘം സാധാരണ അതുവഴി കടന്നു പോകാറുള്ളത്. എന്നുകൂടി ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. الله اعلم

27 സൂറത്തുന്നംല് سورة النمل

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 93 . വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 7

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

طسٓۚ تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡقُرۡءَانِ وَكِتَابٖ مُّبِينٍ ۝١

1 ‘ത്വാ-സീൻ. ഇവ ഖുർആൻെറയും, സുവ്യക്തമായ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും ആയത്തുകളാകുന്നു [വചനങ്ങളാകുന്നു].

هُدٗى وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ۝٢

2 (അവ) സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, സന്തോഷവാർത്തയുമാകുന്നു.

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ۝٣

3 അതായത്, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, ‘സകാത്ത്’ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ; അവർ പരലോകത്തെക്കുറിച്ചാകട്ടെ, ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക്.)

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمۡ أَعۡمَٰلَهُمۡ فَهُمۡ يَعۡمَهُونَ ۝٤

4 നിശ്ചയമായും, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ, അവർക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ നാം ഭംഗിയാക്കി കാണിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, അവർ അന്ധാളിച്ചു (പരിഭ്രമചിത്തരായി) ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَهُمۡ سُوٓءُ ٱلۡعَذَابِ وَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ هُمُ ٱلۡأَخۡسَرُونَ ۝٥

5 കഠിന ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുന്നവരത്രെ അക്കൂട്ടർ. അവർ പരലോകത്തിലാകട്ടെ, ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരും തന്നെ.

وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى ٱلۡقُرۡءَانَ مِن لَّدُنۡ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝٦

6 നിശ്ചയമായും, അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനുമായുള്ള ഒരുവൻെറ പക്കൽനിന്ന് നിനക്ക് ഖുർആൻ ഏറ്റുതരപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

---

1 طس ത്വാ-സീൻ. تِلْكَ അവ, ഇവ. آيَاتُ الْقُرْآنِ ഖുർആൻെറ ആയത്തുകളാണ്. وَكِتَابٍ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, സുവ്യക്തമായ. 2 هُدًى മാർഗ്ഗദർശനം. وَبُشْرَىٰ സന്തോഷവാർത്തയും. لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. 3 الَّذِينَ يُقِيمُونَ നിലനിറുത്തുന്നവർക്ക്. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَيُؤْتُونَ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന. الزَّكَاةَ സക്കാത്ത്. وَهُم അവരാകട്ടെ. بِالْآخِرَةِ പകലോകത്തെപ്പറ്റി. هُمْ അവർ. يُوقِنُونَ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. 4 إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ നിശ്ചയമായും വിശ്വസിക്കാത്തവർ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. زَيَّنَّا നാം ഭംഗിയാക്കിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു, അലങ്കാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കർമ്മങ്ങളെ. فَهُمْ അതിനാൽ അവർ. يَعْمَهُونَ അന്ധാളിച്ചു (പരിഭ്രമിച്ചു) കൊിരിക്കുന്നു. 5 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ അവർ യാതൊരു കൂട്ടരത്രെ. لَهُمْ അവർക്കാണ്. سُوءُ الْعَذَابِ കഠിനശിക്ഷ, കടുത്ത ശിക്ഷ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. هُمُ അവർതന്നെ. الْأَخْسَرُونَ ഏറ്റം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ. 6 وَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لَتُلَقَّى നിനക്ക് ഏറ്റു തരപ്പെടുന്നു. الْقُرْآنَ ഖുർആൻ. مِن لَّدُنْ പക്കൽനിന്ന്, അടുക്കൽ നിന്ന്. حَكِيمٍ ഒരു അഗാധജ്ഞൻെറ. عَلِيمٍ സർവ്വജ്ഞനായ.

പരലോക ജീവിതത്തിലും, മരണാന്തരമുള്ള രക്ഷാശിക്ഷയിലും വിശ്വസിക്കാത്ത കാരണത്താൽ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം തന്നെ നല്ല കാര്യങ്ങളാണെന്ന ഒരു ധാരണ അല്ലാഹു അവരിൽ ഉളവാക്കിയിരിക്കയാണ്. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചോ ഭാവിക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ അവർക്ക് ഒട്ടും ശ്രദ്ധയില്ല. അങ്ങിനെ അവർ ദുർനടപ്പിലും ദുർമാർഗത്തിലും മുഴുകി മതിമറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ല പ്പെടുക. ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെടുക മതലായ കടുത്ത ശിക്ഷകൾ അവർക്ക് ഇഹത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അനുഭവപ്പെടും പരലോകത്താകട്ടെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾക്ക് അവർ പാത്രമാണുതാനും. സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമായ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും നൽകപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഖുർആൻെറ പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുക ഒന്നുമാത്രമാണ് അവർക്കുള്ള രക്ഷാമാർഗം.

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِۦٓ إِنِّىٓ ءَانَسْتُ نَارًا سَـَٔاتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ ءَاتِيكُم بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٧﴾

7 മൂസാ തൻെറ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : ''നിശ്ചയമായും, ഞാൻ ഒരു തീ കണ്ടിരിക്കുന്നു; അതിനടു ത്തുനിന്ന് വല്ലവർത്തമാനവും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരാം; അല്ലെങ്കിൽ (അതിൽനിന്ന്) കൊളുത്തിയെടുത്ത ഒരു തീപന്തം നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരാം. നിങ്ങൾക്ക് തീകായാമല്ലോ.''

---

7 إِذْ قَالَ مُوسَى മൂസാ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لِأَهْلِهِ തൻെറ വീട്ടുകാരോട്, സ്വന്തക്കാരോട്. إِنِّي آنَسْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. نَارًا ഒരു തീ. سَآتِيكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വന്നേക്കാം. مِّنْهَا അതിൽ നിന്ന്, അവിടെനിന്ന്. بِخَبَرٍ വല്ല വർത്തമാനവും കൊണ്ട്. أَوْ آتِيكُم അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വരും. بِشِهَابٍ ഒരു തീപന്തംകൊണ്ട്, തീനാളംകൊണ്ട്. قَبَسٍ കൊളുത്തിയെടുത്ത, പകർത്തിയെടുത്ത. لَّعَلَّكُمْ നിങ്ങൾക്കാവാം. تَصْطَلُونَ തീ കായും, ശൈത്യശമനം വരുത്തും.

മൂസാ (عليه السلام) നബി ഭാര്യാസമേതം മദ്‌യനിൽനിന്ന് സ്വദേശത്തേക്ക് പോകും മദ്ധ്യേ സീനാ താഴ്‌വരയിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. രാത്രിയും, തണുപ്പും വഴി അറിയായ്കയും – എല്ലാം കൂടി-വിഷമത്തിൽപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് അങ്ങകലെ ഒരു തീ അദ്ദേഹം കാണുന്നത്. സൂ: ത്വാഹയിലും മറ്റും ഈ സംഭവം ഇതിനു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു പോയിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

فَلَمَّا جَآءَهَا نُودِىَ أَنۢ بُورِكَ مَن فِى ٱلنَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٨﴾

8 അങ്ങിനെ, അദ്ദേഹം അതിനടുത്തുവന്ന പ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് വിളിച്ചുപറയ പ്പെട്ടു: ''(ഈ) തീയിൽ ഉള്ളവരും, അതി ൻെറ പരിസരത്തുള്ളവരും അനുഗ്രഹിക്ക പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധനുമത്രെ!''

يَـٰمُوسَىٰٓ إِنَّهُۥٓ أَنَا ٱللَّهُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٩﴾

9 ''മൂസാ, നിശ്ചയമായും (കാര്യം): പ്രതാപ ശാലിയായ, അഗാധജ്ഞനായ അല്ലാഹു വത്രെ ഞാൻ.''

---

8 فَلَمَّا جَاءَهَا അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അതിനടുത്തു വന്നപ്പോൾ. نُودِيَ വിളിച്ചുപറയപ്പെട്ടു, വിളിക്കപ്പെട്ടു. أَن بُورِكَ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന്. مَن فِي النَّارِ തീയിൽ ഉള്ളവർ. وَمَنْ حَوْلَهَا അതിൻെറ പരിസരത്തുള്ളവരും, ചുറ്റുപാടുള്ളവരും. وَسُبْحَانَ اللهِ

അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധനുമത്രെ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവായ. 9 يَا مُوسَى മൂസാ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം) . أَنَا اللَّهُ ഞാൻ അല്ലാഹുവാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയായ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാനായ.

തീയ്യിൽ ഉള്ളവരും-അഥവാ അതിനടുത്തുള്ളവരും - അതിൻെറ പരിസരത്തുള്ളവരും എന്നു പറഞ്ഞതിൽ മൂസ(ﷺ) നബിയും, അവിടെ സന്നിഹിതരായ മലക്കുകളും, ആ പരിശുദ്ധ താഴ്വരയുടെ പരിസര പ്രദേശങ്ങളായ ഫലസ്ഥീൻ, ശാം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവരും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കും. കേവലം അഭൗതികമായ ആ തീ, അപ്രമേയമായ ദിവ്യവെളിപാടിൻെറ മഹത്തായ ഒരു പ്രകാശനമായിരുന്നു. അത് അല്ലാഹുവല്ല, നമുക്ക് പരിചയപ്പെട്ട തീയ്യുമല്ല. അതിൽനിന്ന് മൂസ(ﷺ) നബി കേട്ട സംസാരവും തന്നെ, നമ്മുടെ ഊഹത്തിനും ധാരണക്കും അതീതമായ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതായിരിക്കും . നമ്മുടെ അനുമാനത്തിനും, രൂപനിർണ്ണയത്തിനും, ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു നമ്മുടെ ഊഹങ്ങളിൽ നിന്നും അനുമാനങ്ങളിൽനിന്നുമെല്ലാം വളരെ പരിശുദ്ധനത്രെ. (وسبحان الله رب العالمين) . അല്ലാഹു മൂസ(ﷺ) നബിയോട് പറഞ്ഞു.

وَأَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّى لَا يَخَافُ لَدَىَّ ٱلْمُرْسَلُونَ ﴿١٠﴾

10 ‘‘നിൻെറ വടി (നിലത്ത്) ഇടുക!’’ (അദ്ദേഹം അത് ഇട്ടു.) അനന്തരം, അതൊരു സർപ്പമെന്നോണം പിടഞ്ഞ് നടക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പിന്തിരിഞ്ഞോടി- പിന്നോക്കം നോക്കിയതുമില്ല. (അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:) ‘‘മൂസാ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിശ്ചയമായും ഞാൻ: എൻെറ അടുക്കൽ ‘മുർസലു’കൾ ഭയപ്പെടുന്നതല്ല;-’’

إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًۢا بَعْدَ سُوٓءٍ فَإِنِّى غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١﴾

11 ‘‘പക്ഷേ, ആരെങ്കിലും, അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീട് തിൻമക്കുശേഷം നൻമ പകരമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ,- അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.’’

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ ۖ فِى تِسْعِ ءَايَٰتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿١٢﴾

12 ‘‘നിൻെറ കൈ നിൻെറ കുപ്പായമാറിൽ കടത്തുക; യാതൊരു ദൂഷ്യവും കൂടാതെ അത് വെളുത്തതായി (പ്രകാശിച്ചു കൊണ്ട്) പുറത്തു വരുന്നതാണ്;- ഫിർഔനിൻെറയും, അവൻെറ ജനങ്ങളുടെയും അടുക്കലേക്കുള്ള ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് (ഈ രണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ) . നിശ്ചയമായും, അവർ തോന്ന്യവാസികളായ ഒരു ജനതയായിരിക്കുന്നു.’’

---

10 وَأَلْقِ ഇടുക (എന്നും) . عَصَاكَ നിൻെറ വടി. فَلَمَّا رَآهَا അനന്തരം (എന്നിട്ട്) അദ്ദേഹം അത് കണ്ടപ്പോൾ. تَهْتَزُّ പിടഞ്ഞു നടക്കുന്നതായി, തുള്ളിച്ചലിക്കുന്നതായി. كَأَنَّهَا جَانٌّ അതൊരു സർപ്പമെന്നപോലെ. وَلَّى അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു, പിൻവാങ്ങി. مُدْبِرًا പിൻതിരിഞ്ഞവനായി, പിന്നിട്ടുകൊണ്ട്. وَلَمْ يُعَقِّبْ അദ്ദേഹം പിന്നോക്കം നോക്കിയതുമില്ല, മടങ്ങിയതുമില്ല. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. لاَ تَخَفْ നീ ഭയപ്പെടേണ്ട. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لاَ يَخَافُ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. لَدَيَّ എൻെറ അടുക്കൽ. الْمُرْسَلُونَ മുർസലുകൾ. 11. إِلاَّ പക്ഷേ, എങ്കിലും. مَن ظَلَمَ ആരെങ്കിലും അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. ثُمَّ

بَدَّلَ പിന്നെ പകരമാക്കി. حُسْنًا നന്മയെ. بَعْدَ سُوءٍ തിന്മയുടെശേഷം. فَإِنِّي എന്നാൽ ഞാൻ. غَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്. 12. وَأَدْخِلْ നീ കടത്തുകയും ചെയ്യുക. يَدَكَ നിന്റെ കൈ. فِي جَيْبِكَ നിന്റെ കുപ്പായമാറിൽ. تَخْرُجْ അത് പുറത്തുവരും. بَيْضَاءَ വെളുത്ത തായി. مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ഒരു ദൂഷ്യവും (കേടും) കൂടാതെ. فِي تِسْعِ آيَاتٍ ഒമ്പതു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ട തായി. إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക്. وَقَوْمِهِ അവന്റെ ജനങ്ങളുടെയും. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയ മായും അവർ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനത. فَاسِقِينَ തോന്ന്യവാസികളായ.

വലുപ്പത്തിൽ പെരുമ്പാമ്പുപോലെയും, കുതിച്ചോട്ടത്തിലും, ശക്തിയിലും. ചെറുസർപ്പം പോലെയുമായിരുന്നത് കൊണ്ടാണ് ഈ പാമ്പിനെപ്പറ്റി ചിലപ്പോൾ **ثعبان** (പെരുമ്പാമ്പ്) എന്നും, ചിലപ്പോൾ **كانها جان** (സർപ്പമെന്ന പോലെ) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. വേഗത്തിൽ കുതിച്ചുപായുന്ന സർപ്പങ്ങൾക്ക് **جان** (ജാന്ന്) എന്നും പറയാറുണ്ട്.

ഫിർഔനിനും ജനതക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്ന് മൂസ(عليه السلام) നബി കൈക്ക് വെളപ്പെട്ട ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ രണ്ടെണ്ണമായിരുന്നു വടി പാമ്പാകുന്നതും, കൈവെളുത്ത പ്രകാശിതമാകുന്നതും. ഈജിപ്തിൽ വെച്ചുണ്ടായ മറ്റു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ജല പ്രളയം, വെട്ടുകിളി, പേൻ, തവള, രക്തം, മഴയില്ലായ്മ നിമിത്തമുണ്ടായ വരൾച്ച, ഉൽപ്പന്ന ങ്ങളുടെ ദൗർല്ലഭ്യം എന്നിവയായിരുന്നു. (സൂ: അഅ്റാഫ് 130-133) ഫിർഔനും ജനതയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായതാണ് ഇതെല്ലാം. പിന്നീട് ഇസ്രാഈല്യരിൽ വെളിപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല.

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ ءَايَٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُواْ هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٣﴾

13 അങ്ങനെ, അവർക്ക് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ണുതുറപ്പിക്കത്തക്ക നിലയിൽ (വ്യക്തമായി) വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''ഇത് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു ജാലവിദ്യയാണ്'' എന്ന്!

وَجَحَدُواْ بِهَا وَٱسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

14 തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ അവയെ ദൃഢമായി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കെ-അക്രമവും, പൊങ്ങച്ചവുമായിക്കൊണ്ട്-അവർ അവയെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നിമിത്തം നോക്കുക: (ആ) കുഴപ്പക്കാരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിത്തീർന്നു?!

---

13 فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ അങ്ങനെ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. مُبْصِرَةً കണ്ണ് തുറപ്പി ക്കുന്ന നിലയിൽ, കാണാത്തക്കവിധം. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. هَذَا سِحْرٌ ഇത് ആഭിചാരമാണ്, ജാലവിദ്യയാണ്. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ, തനി. 14 وَجَحَدُوا بِهَا അവർ അവയെ നിഷേധിച്ചു, നിരാക രിച്ചു. وَاسْتَيْقَنَتْهَا അവയെ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നിട്ടും, ദൃഢമായിക്കണ്ടിരിക്കെ. أَنفُسُهُمْ അവ രുടെ മനസ്സുകൾ. ظُلْمًا അക്രമമായിട്ട്. وَعُلُوًّا പൊങ്ങച്ചമായും, ഔന്നത്യമായും. فَانظُرْ തൻനി മിത്തം നോക്കുക. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയിത്തീർന്നു, എങ്ങിനെയുണ്ടായി. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الْمُفْسِدِينَ നാശകാരികളുടെ.

സംശയത്തിനു പഴുതില്ലാത്ത വിധം അവരുടെ മനസ്സിന് ബോധ്യം വന്നിട്ടുപോലും ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ നിഷേധിച്ചു കളഞ്ഞു. പൊങ്ങച്ചവും അക്രമമനസ്ഥിതിയും മാത്ര മാണിതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അതിന്റെ ഫലമോ?, ഏറ്റവും കടുത്തതുതന്നെ. ചിരകാല മായി അവർ ആസ്വദിച്ചുവന്നിരുന്ന എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും, സകലവിധ പ്രതാപങ്ങളും

വിട്ടേച്ച് അതിദാരുണമായ നിലയിൽ ഈ ജീവിതത്തോട് യാത്ര പറയേണ്ടിവന്നു. ആകമാനം സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പരലോക ശിക്ഷയാകട്ടെ, എല്ലാറ്റിനേക്കാൾ വമ്പിച്ചതും!

അടുത്ത ആയത്ത് മുതൽ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ വൃത്താന്തം ആരംഭിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-2

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَـٰنَ عِلْمًا ۖ وَقَالَا ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

15 തീർച്ചയായും, ദാവൂദിനും സുലൈമാനും, നാം ജ്ഞാനം നൽകുകയുണ്ടായി. ഇരുവരും പറയുകയും ചെയ്തു: ''സത്യ വിശ്വാസികളായ തന്റെ അടിയാന്മാരിൽ മിക്കവരെക്കാളും ഞങ്ങൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയവനായ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വ സ്തുതിയും!

15 وَلَقَدْ آتَيْنَا തീർച്ചയായും നാം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ ദാവൂദിനും സുലൈമാന്നും. عِلْمًا ജ്ഞാനം. وَقَالَا അവർ (രണ്ടാളും) പറയുകയും ചെയ്തു. الْحَمْدُ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വ സ്തുതിയും. الَّذِي فَضَّلَنَا ഞങ്ങൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയവനയ. عَلَى كَثِيرٍ മിക്കവരെക്കാളും, അധികമാളുകളെക്കാളും. مِّنْ عِبَادِهِ അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളായ.

പ്രവാചകവര്യന്മാരും, അതോടൊപ്പം അനിതരസാധാരണമായ പ്രതാപശക്തിയും, അതിശക്തമായ ഭരണാധികാരവും ഒത്തിണങ്ങിയ രണ്ടു മഹാരാജാക്കളും കൂടിയായിരുന്നു ദാവൂദ് നബിയും, സുലൈമാൻ നബിയും(عليهما السلام) . മുമ്പുള്ളവർക്ക് അപരിചിതമായിരുന്ന, പടയങ്കിനിർമ്മാണം, ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള വിവിധ സാമഗ്രികളുടെ ഉപയോഗം, പർവ്വതങ്ങളുടെ 'തസ്ബീഹും'(സ്തുതി കീർത്തനങ്ങൾ) പക്ഷിമൃഗാദികളുടെ സംസാരവും, മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേക അറിവ് ഇങ്ങിനെ പലതും ഈ രണ്ടു പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ സവിശേഷതകളാകുന്നു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും '......മിക്കവരെക്കാളും ഞങ്ങൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും' എന്ന് രണ്ടുപേരും പറഞ്ഞത്. അടുത്ത വചനം നോക്കുക:

وَوَرِثَ سُلَيْمَـٰنُ دَاوُۥدَ ۖ وَقَالَ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ ٱلطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ شَىْءٍ ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَهُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٦﴾

16 സുലൈമാൻ ദാവൂദിന് അനന്തരാവകാശിയായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഹേ മനുഷ്യരെ, നമുക്ക് പക്ഷികളുടെ സംസാരം [ഭാഷണം] പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എല്ലാ (ആവശ്യമായ) വസ്തുക്കളിൽനിന്നും (വേണ്ടുന്നത്ര) നമുക്ക് നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, ഇതു തന്നെയാണ് പ്രത്യക്ഷമായ യോഗ്യത (അഥവാ അനുഗ്രഹം.)

16 وَوَرِثَ അവകാശമെടുത്തു, അന്തരാവകാശിയായി. سُلَيْمَانُ സുലൈമാൻ. دَاوُدَ ദാവൂദിനെ, ദാവൂദിന്ന്. وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. عُلِّمْنَا നമുക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. مَنطِقَ الطَّيْرِ പക്ഷികളുടെ സംസാരം (ഭാഷണം) . وَأُوتِينَا നമുക്ക് നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مِن كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും. إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്.

لَهُوَ ഇതുതന്നെ. الْفَضْلُ യോഗ്യത, ശ്രേഷ്ടത, അനുഗ്രഹം, ദയവ്. الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ.

ദാവൂദ്(عليه السلام) നബിയെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രനായ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയും പ്രവാചകനും, രാജാവുമായി. രാജാവെന്ന നിലക്ക് കൂടുതൽ ഖ്യാതിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. (**قتادة رض**) ഖത്താദഃ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു:- പിതാവായ ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം പ്രവാചകത്വവും രാജത്വവും അറിവും അനന്തരമെടുത്തു. (അഥവാ, ഈ കാര്യങ്ങൾ പിതാവിനെപ്പോലെ പുത്രനും ഉണ്ടായിരുന്നു.) ദാവൂദ് നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ടതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനും കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കൂടുതലായി പിശാചുക്കളെയും കാറ്റിനെയും അദ്ദേഹത്തിന് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഭരണ സ്ഥലത്തിൻെറ വൈപുല്യത്തിലും, ന്യായാധിപത്യവിഷയത്തിലും അദ്ദേഹം പിതാവിനേക്കാൾ യോഗ്യനായിരുന്നു. സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയെക്കാൾ ഇബാദത്തിൽ മുഴുകിയ ആളും, അല്ലാഹുവിനോട് കൂടുതൽ നന്ദിയുള്ള ആളുമായിരുന്നു പിതാവ്'.

തങ്ങൾക്കുമാത്രം അപൂർവ്വമായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങളെ ജനങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകവഴി, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് തനിക്കുള്ള നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും, അവൻെറ ദയാദാക്ഷ്യണ്യം സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ഓരോ ജീവിക്കും അതിൻെറ വിചാരവികാരങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ചില ശബ്ദങ്ങളോ, ചേഷ്ടകളോ അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കും അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്ക് അവൻ സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കും. എന്നിങ്ങിനെയാണ് (**القاضى البيضاوى–رح**) ഇമാം ബൈളാവിയെപ്പോലുള്ള ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നത്. **الله اعلم**

ഈ 'പുരോഗമനയുഗ'ത്തിൽ പോലും-ജന്തുശാസ്ത്ര വിദഗ്ദന്മാരുടെ സുദീർഘമായ നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് ശേഷം-വളരെ ചുരുക്കം ജീവികളുടെ മാത്രം ചില ഇംഗിതങ്ങളും, ശബ്ദ വ്യത്യാസങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനേ ഇതഃപര്യന്തം സാധിതമായിട്ടുള്ളു. തുടർന്നുവരുന്ന പരിശ്രമഫലമായി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർക്ക് ഏറെക്കുറെ സാധിച്ചെന്നുവന്നേക്കാം. എന്നാൽ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്കും, ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിക്കും ഈ തുറയിൽ ലഭിച്ച അറിവ് അത്തരത്തിൽപ്പെട്ടതല്ല. അത് തനി ദൈവികവും, തികച്ചും സൂക്ഷ്മവും വ്യക്തവുമായിട്ടുള്ളതും ആയിരുന്നുവെന്ന് താഴെ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹു അവൻെറ പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള അസാധാരണ കാര്യങ്ങളെ വളച്ചുതിരിച്ച് വ്യഖ്യാനിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പരമ വിഡ്ഢിത്തവും, അവൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തെയും മഹാനുഗ്രഹങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസക്കുറവുമാകുന്നു. സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്ക് ലഭിച്ച പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ചിലത് തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَـٰنَ جُنُودُهُۥ مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ وَٱلطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

17 സുലൈമാന്ന് ജിന്ന്, മനുഷ്യൻ, പക്ഷി എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ സൈന്യങ്ങൾ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടു. എന്നിട്ട് അവർ [സൈന്യങ്ങൾ] തടഞ്ഞു നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്;-

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَوْا۟ عَلَىٰ وَادِ ٱلنَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّمْلُ ٱدْخُلُوا۟ مَسَـٰكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَـٰنُ وَجُنُودُهُۥ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

18 അങ്ങനെ, അവർ ഉറുമ്പിൻ താഴ്‌വരയിൽ കൂടി ചെന്നപ്പോൾ, ഒരു ഉറുമ്പ് പറഞ്ഞു: ''ഹേ! ഉറുമ്പുകളെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; സുലൈമാനും, തൻെറ സൈന്യങ്ങളും നിങ്ങളെ (ചവിട്ടി) ചതച്ചുകളയാ

തിരിക്കട്ടെ; അവരാകട്ടെ, (അത്) അറിയു
ന്നതുമല്ല.

---

17 وَحُشِرَ ശേഖരിക്കപ്പെട്ട്, ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെട്ടു. لِسُلَيْمَانَ സുലൈമാന്ന്. جُنُودُهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സൈന്യങ്ങൾ. مِنَ الْجِنِّ ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള. وَالْإِنسِ മനുഷ്യരിൽനിന്നും. وَالطَّيْرِ പക്ഷികളിൽനിന്നും. فَهُمْ എന്നിട്ട് അവർ. يُوزَعُونَ തടയപ്പെട്ടുകൊണ്ട് (നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട്) ഇരിക്കുന്നു, വിഹിതിക്കപ്പെടുകയാണ്. 18 حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا അങ്ങനെ അവർ ചെന്നപ്പോൾ. عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ ഉറുമ്പിൻ താഴ്‌വരയിലൂടെ. قَالَتْ പറഞ്ഞു. نَمْلَةٌ ഒരു ഉറുമ്പ്. يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ഹേ, ഉറുമ്പുകളേ. ادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുവിൻ. مَسَاكِنَكُمْ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ. لَا يَحْطِمَنَّكُمْ നിങ്ങളെ ചതിക്കാതെ ഇരിക്കട്ടെ. سُلَيْمَانُ സുലൈമാൻ. وَجُنُودُهُ തൻെറ സൈന്യങ്ങളും. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لَا يَشْعُرُونَ അറിയുന്നതുമല്ല, അവർ ഗ്രഹിക്കുകയുമില്ല.

സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ സൈന്യത്തിൽ മനുഷ്യവിഭാഗം മാത്രമല്ല, ജിന്നുകളും, പക്ഷികളുമുണ്ട്. എന്നാൽ ജിന്നുവിഭാഗത്തെയും, പക്ഷിവിഭാഗത്തെയും, ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള സൈനിക സേവനങ്ങൾക്കാണ് അദ്ദേഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നതെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ജിന്നുകളെയും പിശാചുക്കളെയും സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്ക് അല്ലാഹു കീഴ്പെടുത്തയിരുന്നുവെന്നും, മനുഷ്യന് കേവലം പ്രയാസപ്പെട്ട പല ഭാരിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളും അവരെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം നടത്തിവന്നിരുന്നുവെന്നും, ഖുർആൻ (21:82:34:12,13:38:37) മുതലായ) പലേടത്തും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. 39-ാം വചനത്തിൽ, ബൽഖീസ് റാണിയുടെ സിംഹാസനം സബഇൽനിന്നും അതിവേഗം കൊണ്ടു വരുവാൻ ഒരു ജിന്ന് സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ച വിവരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും കാണാം . ചിലതരം പക്ഷികൾക്ക് പ്രത്യേക പരിശീലനങ്ങൾ നൽകി അവ മുഖാന്തിരം വാർത്തകളും ദൗത്യങ്ങളും ദൂരദിക്കുകളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുൻകാലത്ത് വിശേഷിച്ചും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. സലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ പക്ഷി സൈന്യവിഭാഗത്തിൽ ഒരു മരക്കൊത്തിപ്പക്ഷിയും ഉണ്ടായിരുന്നതായും ആ പക്ഷി സബഇലെ ജനങ്ങളെയും ബൽഖീസ് റാണിയെയും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് സമർപ്പിച്ചതായും അതിൻെറ പക്കൽ തന്നെ റാണിക്ക് ഒരു കത്ത് കൊടുത്തയച്ചതായും അടുത്ത ചില വചനങ്ങളിലും കാണാം . പക്ഷികളുടെ ഭാഷ അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാമായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു ഇതിന് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. ആ നിലക്ക് അദ്ദേഹം പക്ഷിവിഭാഗത്തെ പല പ്രകാരത്തിലും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയെന്നതിലും ഒരു അസാംഗത്യവുമില്ല.

ഇബ്നു അബ്ബാസും(رضي الله عنه) മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചതായി മുജാഹിദ്(رحمه الله) , സഈദുബ്നു ജുബൈർ(رضي الله عنه) മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു നിവേദനത്തിൽ പ്രസ്തുത മരക്കൊത്തിയെക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയോചനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: മരുഭൂമിയിൽകൂടി യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ സുലൈമാൻ നബിക്ക് വെള്ളത്തിൻെറ ആവശ്യം നേരിടുന്നപക്ഷം ഭൂമിക്കടിയിൽ വെള്ളം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം ആ പക്ഷി അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു; അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജിന്നുകളെക്കൊണ്ട് യഥാസ്ഥാനത്ത് കുഴിപ്പിച്ച് വെള്ളം എടുത്തിരുന്നു; അങ്ങിനെ ഒരു ദിവസം വെള്ളത്തിൻെറ സ്ഥാനം പരിശോധിക്കേണ്ടുന്ന ഘട്ടം നേരിട്ടപ്പോഴാണ് (20-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ) മരക്കൊത്തിയെ അന്വേഷിച്ചതും, അങ്ങിനെ കാണാതായതും. ഇതാണ് പ്രസ്തുത നിവേദനത്തിലുള്ളത്.

സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബി തന്റെ സൈന്യസമേതം ഒരു യാത്രയിലാണ്. അതിൻെറ ബഹുലതയും വിഭാഗവൈവിധ്യവും നിമിത്തം അതിലെ ഓരോ സംഘവും ഓരോ വിഭാഗവും നീങ്ങുന്നതും, ചലിക്കുന്നതുമെല്ലാം ക്രമം തെറ്റാതെ ചിട്ടയനുസരിച്ച് വേണമല്ലോ അതിന്നായി ഇന്നിന്നവർ ഇന്നിന്നപ്രകാരമെന്നുള്ള ശരിയായ ഒരു നിയന്ത്രണത്തോടെയാണ്

സൈന്യം നീങ്ങുന്നത്. അതിനിടക്ക് ഒരു ഉറുമ്പിൻ നഗരത്തിൻെറ അടുക്കൽ സൈന്യം എത്തിച്ചേർന്നു. അപ്പോഴാണ് ഒരു ഉറുമ്പ് തൻെറ കൂട്ടുകാരെ-അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് പോലെ-താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്. ആ പട്ടാള സംഘം അക്രമമായി തങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുമെന്ന് ഉറുമ്പിന് അഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷേ, സൈന്യം അതിൻെറ തിരക്കു കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ ആ പാവങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കാതെ-തങ്ങളെ ചവിട്ടിത്തേക്കുവാൻ കാരണമായേക്കുമെന്നാണതിൻെറ ഭയം എന്നാൽ, സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബി ഒരു സാധാരണ രാജാവല്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സൈന്യവിഭാഗംതന്നെ അതിന്ന് തെളിവാണ്. ഉറുമ്പിൻെറ താക്കീത് അദ്ദേഹം കേട്ടു.

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِىٓ أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَىَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَٰلِحًا تَرْضَىٰهُ وَأَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِى عِبَادِكَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٩﴾

19 അപ്പോൾ, അതിൻെറ വാക്കുനിമിത്തം അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ട് ചിരിച്ചു. അദ്ദേഹം (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തു:- ''റബ്ബേ, എനിക്കും, എൻെറ മാതാപിതാക്കൾക്കും നീ ചെയ്തുതന്നിട്ടുള്ള നിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിന് നന്ദികാണിക്കുവാനും, നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുവാനും എനിക്ക് നീ പ്രചോദനം നൽകേണമേ! നിൻെറ കാരുണ്യം കൊണ്ട്, സദ്വൃത്തരായ നിൻെറ അടിയാൻമാരിൽ എന്നെ നീ ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരുകയും വേണമേ!''

---

19 فَتَبَسَّمَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുഞ്ചിരിതൂകി. ضَاحِكًا ചിരിച്ചുംകൊണ്ട്. مِّنْ قَوْلِهَا അതിൻെറ വാക്ക് നിമിത്തം. وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. رَبِّ റബ്ബേ. أَوْزِعْنِي എനിക്ക് പ്രചോദനം നൽകേണമേ, തോന്നിപ്പിക്കേണമേ, എന്നെ നിയന്ത്രിക്കേണമേ. أَنْ أَشْكُرَ ഞാൻ നന്ദി കാണിക്കുവാൻ. نِعْمَتَكَ നിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിന്. الَّتِي أَنْعَمْتَ നീ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള. عَلَيَّ എനിക്ക്, എൻെറ മേൽ. وَعَلَى وَالِدَيَّ എൻെറ മാതാപിതാക്കൾക്കും. وَأَنْ أَعْمَلَ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുവാനും. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം, നല്ലത്. تَرْضَاهُ നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന. وَأَدْخِلْنِي എന്നെ പ്രവേശിപ്പിക്കുക (ഉൾപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്യേണമേ. بِرَحْمَتِكَ നിൻെറ കാരുണ്യംകൊണ്ട്. فِي عِبَادِكَ നിൻെറ അടിയാമാരിൽ. الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തരായ, നല്ലവരായ.

ഉറുമ്പിൻെറ സംസാരവും, താക്കീതും കേട്ടതോടെ, ഉറുമ്പിൻ കൂട്ടത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുമെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അതിനേക്കാൾ വലിയ ഒരു മാതൃകാ സ്വഭാവമാണ് നമുക്കിവിടെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് പഠിക്കുവാനുള്ളത്. ഉറുമ്പിൻെറ സംസാരം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിലുള്ള അഭിമാനമോ, കേവലം നിസ്സാര ജന്തുവായ അതിൻെറ താക്കീതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവഗണനയോ ഒന്നുമല്ല അദ്ദേഹത്തൽ നിന്ന് പ്രകടമായത് അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചത് അല്ലാഹു തനിക്ക് ചെയ്ത വലിയ ഒരനുഗ്രഹമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോദ്ധ്യമാണ്. അതിലും, അതുപോലെയുള്ള മറ്റുപല അനുഗ്രഹങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോട് നന്ദികാണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്നറിയാം. ആ കടമ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന പ്രചോദനത്തിന്നായി അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. തനിക്കു മാത്രമല്ല, തൻെറ മാതാപിതാക്കൾക്കു സിദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും അദ്ദേഹം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഇതാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ആ പ്രാർത്ഥന പ്രത്യേകം എടുത്തുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ഉറുമ്പിൻെറ സംഭവത്തിൽനിന്ന് നമുക്ക് മറ്റൊരു പാഠവും കൂടി ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ഉറുമ്പിൻെറ–മിക്കവാറും ഉറുമ്പിൻകൂട്ടത്തിലെ വീട്ടുനായികയായിരിക്കാം അത് – ദീർഘ ദൃഷ്ടിയും, ഉത്തരവാദിത്വബോധവും, മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ അതിന്നുള്ള താൽപര്യവും നോക്കുക. കാര്യങ്ങളിൽ ചിട്ട, സ്ഥിരോത്സാഹം സഹകരണം ആദിയായവയിൽ ഉറുമ്പ് മനുഷ്യരെ കവച്ചുവെക്കുന്നു. ഒരു ഉറുമ്പുമാളം പരിശോധിച്ചാൽ, ഭൂമിക്കുള്ളിൽ പല അറകളും നിലകളും, തെരുവുകളും കാണാം. വേനൽക്കാലത്തേക്കും മഴക്കാലത്തേക്കുമുള്ള ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. നനവ് പറ്റിയ ധാന്യങ്ങൾ വെയിലുള്ളപ്പോൾ പുറത്ത്കൊണ്ടുവന്നു ഉണക്കി വീണ്ടും സൂക്ഷിക്കും. മുളച്ചു നഷ്ട പ്പെടുവാൻ ഇടയാകുന്ന വിത്തുകൾക്ക് തുളയുണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കും. മഴവെള്ളം കുത്തനെ ഉള്ളിൽ വീഴാതിരിക്കുവാനായി ഉള്ളറകൾ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും താണും പൊന്തിയും കൊണ്ടായിരിക്കും തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക. ഉറുമ്പിൻെറ ഘ്രാണശക്തിയാണെങ്കിൽ, ആശ്ചര്യമാംവണ്ണം വമ്പിച്ചതാണ്. വളരെ ദൂരത്തുള്ള വസ്തുക്കൾപോലും മണത്തറിഞ്ഞ അതിവേഗം ഉറുമ്പിൻ കൂട്ടം വരിവരിയായി അങ്ങോട്ട് ഘോഷയാത്ര നടത്തുന്നത് നാം സാധാരണ കാണാറുള്ളതാണ്. ഇതുപോലെത്തന്നെ ഇതര ജീവികളിൽനിന്നും നമുക്ക് അനേകം പാഠങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. ഓരോന്നിനും അതിൻേറതായ സവിശേഷതയും, സാമർത്ഥ്യവും സർവ്വശക്തനാൽ പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നബി(ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇമാം അഹമ്മദ് (رحمه الله) മുതലായവർ ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'സുലൈമാൻ(عليه السلام) (*) നബി മഴക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഒരു ഉറുമ്പ് മലർന്ന്കിടന്ന് അതിൻെറ കാലുകൾ ആകാശ ത്തിനുനേരെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. 'അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളും നിൻെറ സൃഷ്ടികൾ തന്നെ. ഞങ്ങൾക്ക് നീ വെള്ളം കുടിക്കുവാൻ തരാതെ ഞങ്ങൾക്ക് നിവൃത്തിയില്ല'. اللهم انا خلق من خلقك ليس بنا غنى عن سقياك അപ്പോൾ അദ്ദേഹം (കൂടെയുള്ളവരോട്) പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് മടങ്ങാം. മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രാർത്ഥനമൂലം നിങ്ങൾക്ക് വെള്ളം കിട്ടിപ്പോയി!' ارجعوا فقد سقيتم بدعوة غيركم – رواه احمد وصححه الحاكم

സാധാരണക്കെതിരായി ഖുർആനിൽ കാണപ്പടുന്ന എല്ലാ സംഭവങ്ങളെയും ദുർവ്യാ ഖ്യാനം ചെയ്യുവാൻ താൽപര്യപൂർവ്വം മിനക്കെടാറുള്ളവർ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉറുമ്പിൻെറ കഥയിലും, തുടർന്ന് വരുന്ന മരക്കൊത്തിപ്പക്ഷിയുടെ കഥയിലും–എന്നുവേണ്ട ഈ സൂറത്തിലെ പല പ്രസ്താവനകളിലും– അവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും വ്യാജ പ്രസ്താവ നകളും ഇറക്കുമതിചെയ്ത് പൊതുജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ ക്കുറിച്ചുള്ള നിരൂപണം ഈ സൂറത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാ ഖ്യാനക്കുറപ്പിൽ കാണാം. അത് സശ്രദ്ധം വായിച്ചറിയേണ്ടതാകുന്നു.

സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ യാത്രയിലുണ്ടായ മറ്റൊരു പ്രധാന സംഭവം അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:–

وَتَفَقَّدَ ٱلطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ أَرَى ٱلْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ ٱلْغَآئِبِينَ ﴿٢٠﴾

20 അദ്ദേഹം പക്ഷികളെ പരിശോധിക്കുകയു ണ്ടായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്താണെനിക്ക്? (ആശ്ചര്യം തന്നെ;) മരക്കൊത്തി(പ്പക്ഷി) യെ കാണുന്നില്ല ല്ലോ! അഥവാ, അത് ഹാജറില്ലാത്ത

(*) ദാറുഖുത്ത്നീ (رحمه الله)യുടെ രിവായത്തിൻെറ ഒരു 'പ്രവാചകൻ' نبى من الانبياء എന്നാണുള്ളത്.

വരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കയാണോ?

لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَاْذْبَحَنَّهُۥٓ أَوْ لَيَأْتِيَنِّى بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

21 ''സത്യമായിട്ടും, ഞാൻ അതിനെ കഠിനമായ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ അറുത്തു (കൊന്നു) കളയും. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരു വ്യക്തമായ ന്യായവും കൊണ്ട് അത് എന്റെ അടുക്കൽ വരുകതന്നെ വേണം''.

---

20 وَتَفَقَّدَ അദ്ദേഹം പരിശോധിച്ചു. الطَّيْرَ പക്ഷികളെ. فَقَالَ അപ്പോൾ (എന്നിട്ടു) പറഞ്ഞു. مَا لِيَ എനിക്കെന്താണ്. لاَ أَرَى ഞാൻ കാണുന്നില്ല. الْهُدْهُدَ മരക്കൊത്തിയെ. أَمْ كَانَ അഥവാ അതായിരിക്കുന്നുവോ. مِنَ الْغَائِبِينَ ഹാജറില്ലാത്തവരിൽ, മറഞ്ഞുപോയവരിൽ. 21 لَأُعَذِّبَنَّهُ സത്യമായും ഞാനതിനെ ശിക്ഷിക്കും. عَذَابًا شَدِيدًا കഠിനമായ ശിക്ഷ. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ. لَأَذْبَحَنَّهُ ഞാനതിനെ തീർച്ചയായും അറുക്കും. أَوْ لَيَأْتِيَنِّي അല്ലെങ്കിൽ അത് എന്റെ അടുക്കൽ വരണം (വന്നാലൊഴികെ) . بِسُلْطَانٍ ഒരു ന്യായംകൊണ്ട്, വല്ല രേഖയുമായി. مُبِينٍ വ്യക്തമായ.

സുലൈമാൻ (عليه السلام) തന്റെ സൈന്യത്തിലെ പക്ഷി വിഭാഗം പരിശോധിച്ചപ്പോൾ മരക്കൊത്തിപ്പക്ഷിയെ കണ്ടില്ല. നിയമപ്രകാരം അതും ഹാജറുണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നു. അതിന്റെ അഭാവത്തിന് കാരണം മനസ്സിലായതുമില്ല. അതുകൊണ്ട് തക്കതായ ന്യായമില്ലാത്തപക്ഷം, സൈന്യത്തിൽ ഹാജറില്ലാത്തതിന്റെ പേരിൽ അതിനെ അറുത്ത് കൊലചെയ്തോ മറ്റോ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് താക്കീത് പുറപ്പെടുവിച്ചു. പക്ഷേ കാര്യം അദ്ദേഹം ഊഹിച്ച പോലെയായിരുന്നില്ല. അത് ഹാജറില്ലാതിരിക്കാൻ മതിയായ കാരണം-പ്രവാചകവര്യനും, മഹാരാജാവുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് അജ്ഞാതമായിരുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച വർത്തമാനം -അതിന്ന് പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നു.

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ وَجِئْتُكَ مِن سَبَإٍۭ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

22 അങ്ങനെ, അത് [മരക്കൊത്തി] വിദൂരമല്ലാത്തവണ്ണം (അൽപം) താമസിച്ചു. എന്നിട്ട് (വന്ന് ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞു: ''അങ്ങുന്ന് സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; 'സബഉ'ൽനിന്നും ദൃഢമായ ഒരു വാർത്തയുമായി ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്.''

إِنِّى وَجَدتُّ ٱمْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَىْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

23 ''നിശ്ചയമായും, അവരെ [സബഉകാരെ] ഭരിച്ചുവരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ ഞാൻ കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും (ആവശ്യമായത്ര) അവൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു വമ്പിച്ച സിംഹാസനവും അവൾക്കുണ്ട്.''

---

22 فَمَكَثَ അങ്ങനെ അത് താമസിച്ചു. غَيْرَ بَعِيدٍ വിദൂരമല്ലാത്ത നിലയിൽ (കുറച്ചുസമയം) . فَقَالَ എന്നിട്ട് അത് പറഞ്ഞു. أَحَطْتُ ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. بِمَا യാതൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു. لَمْ تُحِطْ بِهِ അങ്ങുന്ന് (താങ്കൾ) അതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞിട്ടില്ല. وَجِئْتُكَ ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു. مِن سَبَإٍ സബഇൽനിന്ന്. بِنَبَإٍ ഒരു വാർത്തയും കൊണ്ട്. يَقِينٍ ദൃഢമായ, ഉറപ്പായ. 23 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. وَجَدْتُ ഞാൻ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. امْرَأَةً ഒരു സ്ത്രീയെ. تَمْلِكُهُمْ അവൾ അവരെ ഭരിക്കുന്നു. وَأُوتِيَتْ അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. مِن

كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുക്കളില്‍ നിന്നും. وَلَهَا അവള്‍ക്കുണ്ടുതാനും. عَرْشٌ ഒരു സിംഹാസനം. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

അറേബ്യാ അര്‍ധദ്വീപിന്‍റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ മൂലയിലായി യമനിലാണ് 'സബഉ് '(سبأ) സാമ്രാജ്യം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. വമ്പിച്ച ഒരു പ്രാചീന അറബിഗോത്രമാണ് സബഉ് അബ്സീനിയക്കാര്‍ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഹബ്ശഃ (الحبشة) ഗോത്രങ്ങള്‍ ഇവരില്‍ നിന്നും അബ്സീനിയയില്‍ കുടിയേറിപ്പാര്‍ത്തവരാണെന്നാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. തെക്കേകടല്‍ തീരത്തിന്നും, അബ്സീനിയയുടെ വടക്കുകിഴക്കെ കടല്‍തീരത്തിന്നുമിടയില്‍ ചെങ്കടലിന് 12 നാഴിക മാത്രമേ വീതിയുള്ളു. ഈ കടലിടുക്കാണ് (باب المندب) ബാബുല്‍മന്‍ദബ് എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ക്രിസ്താബ്ദത്തിന് 10-11 നൂറ്റാണ്ടുകള്‍ക്കുമുമ്പ് അറേബ്യായില്‍ നിന്ന് അബ്സീനിയയിലേക്ക് ആക്രമങ്ങള്‍ നടത്തിയിരുന്നുവത്രെ. സുലൈമാന്‍(عليه السلام) നബിയുടെ ഭരണകാലം ക്രിസ്താബ്ദത്തിന് മുമ്പ് 992 മുതല്‍ 952 വരെയുള്ള 40 കൊല്ലക്കാലമായിരുന്നു വെന്നാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അബ്സീനിയായിലെ ഭാഷയായ എത്തോപ്യന്‍ ഭാഷയുടെ അക്ഷരമാല, സബ്ഇയന്‍ അക്ഷരമാല- അഥവാ ഹിംയരിയന്‍ അക്ഷരങ്ങള്‍ (الحروف الحميرة) തന്നെയായിരുന്നു.

അനേകം ശാഖോപശാഖകള്‍ ഉള്‍ക്കൊണ്ടിരുന്ന സബഉ് ഗോത്രത്തിന്‍റെ ജനയിതാവ് യശ്ജൂബ് മകന്‍ സബഉ് (سبأ بن يشجب) ആയിരുന്നു. അറേബ്യന്‍ ഗോത്രങ്ങളുടെ പതിവനു സരിച്ച് സബഇന്‍റെ സന്താന പരമ്പരകള്‍ അതേ പേരില്‍തന്നെ അറിയപ്പെട്ടു . മആരിബിലെ അണക്കെട്ട് (سد مارب) എന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പ്രാചീന അണക്കെട്ട് സബഉ് നിര്‍മ്മിച്ചതാണ്. വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആനില്‍ ഈ അണക്കെട്ടിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു ചരിത്രപാഠം സൂറത്ത് സബഇല്‍ പ്രസ്താവിതച്ചിട്ടുള്ളത് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാല്‍ നമുക്ക് അവിടെവെച്ച് കാണാവുന്നതാണ്. തുബ്ബഉ് രാജാക്കള്‍ (التبابعة) എന്ന പേരില്‍ അറിയപ്പെടുന്ന ഹിംയരീ രാജവംശമായിരുന്നു അവിടുത്തെ നാടുവാഴികള്‍. ഇവരില്‍ സ്ത്രീകളുമുണ്ടായിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തില്‍, വളരെ പ്രതാപത്തോട് കൂടി നാടുവാണിരുന്ന ഒരു റാണിയെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവി ക്കുന്നത്. ബില്‍ഖീസ് (بلقيس) എന്ന പേരിലാണ് ഈ റാണി അറിയപ്പെടുന്നത്.

ബൈബിളില്‍ സബഇലെ (ശേബായിലെ) രാജ്ഞി സുലൈമാന്‍(عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്നതും. അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജ്ഞാനവും, പ്രതാപവും കണ്ട് വളരെയധികം പ്രശംസിച്ചതും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. (1. രാജാക്കള്‍ , അഃ 10: 5.ദിനവൃത്താന്തം,അ; 9 നോക്കുക.) പക്ഷേ ഖുര്‍ആനില്‍ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സംഭവങ്ങള്‍ അതില്‍ പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നില്ല.

ഒരു മഹാരാജാവിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാവിധ ശക്തികളും, വിഭങ്ങളും, അവള്‍ക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അനിതരസാധാരണമായ ഒരു വമ്പിച്ച സിംഹാസനവും അവള്‍ക്കുണ്ടെന്നും ഉണര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആചെറുവിവരണം വഴി ബല്‍ഖീസിന്‍റെ രാജകീയ പ്രതാപങ്ങളും , ഭൗതിക യശസ്സും മരക്കൊത്തി സുലൈമാന്‍ (عليه السلام) നബിയെ തെര്യപ്പെടുത്തി. തുടര്‍ന്ന് കൊണ്ട് ആ ജനതയുടെ മതപരമായ നിലപാടും വിവരിക്കുന്നു:-

وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

24 ''അവളെയും, അവളുടെ ജനതയെയും അല്ലാഹുവിനെ വിട്ട് സൂര്യന്ന് സുജൂദ് [സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നതായി ഞാന്‍ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പിശാച് അവര്‍ക്ക് ഭംഗി യാക്കിക്കാണിച്ചു അവരെ (നേരായ)

മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് തടയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അവർ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നില്ല;''

أَلَّا يَسْجُدُوا۟ لِلَّهِ ٱلَّذِى يُخْرِجُ ٱلْخَبْءَ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾

25 ''(പിശാച് അവരെ തടയുന്നത്) ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതിനെ വെളിക്ക് കൊണ്ടുവരുകയും, നിങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതും പരസ്യമാക്കുന്നതും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നവനായ അല്ലാഹുവിന് അവർ സുജൂദ് [സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം] ചെയ്യാതിരിക്കുവാനത്രെ.''

ٱللَّهُ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ ۩ ﴿٢٦﴾

26 ''അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവനല്ലാതെ യാതൊരു ആരാധ്യനുമില്ല; മഹത്തായ 'അർശി' [സിംഹാസനത്തി]ൻെറ നാഥനാണ് (അവൻ) .''

---

24 وَجَدتُّهَا ഞാനവളെ കണ്ടെത്തി. وَقَوْمَهَا അവളുടെ ജനതയെയും. يَسْجُدُونَ അവർ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു. لِلشَّمْسِ സൂര്യനു. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ. وَزَيَّنَ ഭംഗിയാക്കിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. الشَّيْطَانُ പിശാച്. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ. فَصَدَّهُمْ എന്നിട്ട് അവരെ തടഞ്ഞു. عَنِ السَّبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിലൽനിന്ന്. فَهُمْ അതിനാൽ അവർ. لاَ يَهْتَدُونَ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നില്ല, സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നില്ല. 25 أَلاَّ يَسْجُدُوا അവർ സുജൂദ് ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനന്ന. الَّذِي يُخْرِجُ വെളിക്ക് വരുത്തുന്നവനായ, പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്ന. الْخَبْءَ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതിനെ. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَيَعْلَمُ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا تُخْفُونَ നിങ്ങൾ മറച്ചു(ഒളിച്ചു) വെക്കുന്നത്. وَمَا تُعْلِنُونَ നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതും, വെളിവാക്കുന്നതും. 26 اللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. لاَ إِلَهَ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. رَبُّ الْعَرْشِ അർശിൻെറ റബ്ബാണ്, സിംഹാസനത്തിൻെറ നാഥനാണ് (ഉടമസ്ഥനാണ്) . الْعَظِيمِ മഹത്തായ.

മരക്കൊത്തിയുടെ നിലപാടും, പ്രസ്താവനയും മുമ്പിൽ വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ 25, 26 എന്നീ ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങളായി പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രത്യേകം അർത്ഥവത്താണെന്നു കാണാം. ഇബിനു അബ്ബാസ്(رضي الله عنه) പറഞ്ഞതു പോലെ, ഭൂമിക്കടിയിൽ വെള്ളത്തിൻെറ സ്ഥാനം സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്ക് അറിയിച്ചു കൊടുക്കുക ഈ മരക്കൊത്തിയുടെ ജോലിയാണെല്ലോ. സബഇലെ റാണിയെക്കുറിച്ചും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിന് അജ്ഞാതമായിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അത് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്കോ, മരക്കൊത്തിക്കോ -മറ്റാർക്കും തന്നെയുമോ ആകാശഭൂമികളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുക സാധ്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അതറിയുകയുള്ളു. അല്ലഹു ചിലർക്ക് ചില കാര്യങ്ങൾ അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് മാത്രമേ അവർക്കറിയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ 25-ാം ആയത്തിൽ അടങ്ങുന്നു. സബഇലെ റാണിക്ക് ഒരു വമ്പിച്ച സിംഹാസനമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ സിംഹാസനമാകട്ടെ, മറ്റേത് സിംഹാസനമാകട്ടെ, മറ്റേത് രാജകീയ സിംഹാസനമാകട്ടെ, അതിനെക്കാളെല്ലാം മഹത്തരമായ ഒരു സിംഹാസനം വേറെയുണ്ട്. അതായത് അഖിലാണ്ഡത്തിൻെറ സ്രഷ്ടാവും ഭരണാധിപനുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ സിംഹാസനം ('അർശ്') അതിനെ അപേക്ഷിച്ച് മറ്റെല്ലാ സിംഹാസനങ്ങളും കേവലം നാമമാത്രങ്ങളാകുന്നു. എന്നൊക്കെ 26-ാം വചനത്തിലും സൂചനയുണ്ട്.

27 അദ്ദേഹം [സുലൈമാൻ] പറഞ്ഞു: ''നീ സത്യം പറഞ്ഞതാണോ, അഥവാ നീ അസത്യവാൻമാരിൽപെട്ടിരിക്കുന്നുവോ എന്ന് നാം നോക്കാം:

۞ قَالَ سَنَنظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ ٱلْكَـٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾

28 ''എൻെറ ഈ എഴുത്തുംകൊണ്ട് നീ പോകുക; എന്നിട്ട് അതവർക്ക് ഇട്ടു കൊടുക്കുക. പിന്നീട് നീ അവരിൽ നിന്ന് മാറിനിന്ന് അവർ (അതിനെപ്പറ്റി) എന്ത് മറുപടി പറയുന്നുവെന്ന് നോക്കുക.''

ٱذْهَب بِّكِتَـٰبِى هَـٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَٱنظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

---

27 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. سَنَنظُرُ നാം നോക്കാം. أَصَدَقْتَ നീ സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കയാണോ. أَمْ كُنتَ അഥവാ നീ ആയിരിക്കുന്നുവോ. مِنَ الْكَاذِبِينَ വ്യാജകാരൻമാരിൽപെട്ട (വൻ) . 28 اذْهَب നീ പോകുക. بِكِتَابِي هَذَا എൻെറ ഈ എഴുത്തുംകൊണ്ട്. فَأَلْقِهْ എന്നിട്ടത് ഇട്ടേക്കുക. إِلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിലേക്ക്. ثُمَّ تَوَلَّ പിന്നീട് നീ പിൻമാറിക്കൊള്ളുക. عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. فَانظُرْ എന്നിട്ട് നോക്കുക. مَاذَا എന്തൊന്നാണ്. يَرْجِعُونَ അവർ മടക്കുന്നത് (മറുപടി പറയുന്നത്) .

എഴുത്തുകൾ കൊടുത്തയക്കുവാനും മറ്റും പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടാറുള്ള സാധാരണ പക്ഷികളെപ്പോലെ ഒരു പക്ഷിയല്ല സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ മരക്കൊത്തിയെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. കാരണം കത്ത് കൊണ്ട്പോയികൊടുക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, അത് കൊടുത്തശേഷം മാറിനിന്ന് അവിടെയുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണം മനസ്സിലാക്കി വരുവാനും കൂടി അദ്ദേഹം അതിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു. സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്ക് അതിൻെറ ഭാഷ മനസ്സിലാകുന്നത് പോലെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാഷ അതിനും മനസ്സിലായിരുന്നുവെന്നും ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതിലെല്ലാം അടങ്ങിയ രഹസ്യം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയൂ.

മരക്കൊത്തി കത്തുമായി പറന്ന് യമനിലെത്തി, എങ്ങിനെയോ റാണിയുടെ മുമ്പിൽ കത്തിട്ടു. അവൾ ദ്വിഭാഷികൾ മുഖേന അത് വായിച്ചറിഞ്ഞു. ഉള്ളടക്കം കണ്ട് പരിഭ്രമിച്ചു. തൻെറ കാര്യാലോചന സഭ വിളിച്ചുകൂട്ടി ആലോചന നടത്തി.

29 അവൾ പറഞ്ഞു: ''ഹേ, പ്രധാനികളേ! നിശ്ചയമായും, എനിക്ക് മാന്യമായ ഒരു എഴുത്ത് (ഇതാ) ഇട്ടുതരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

قَالَتْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَؤُا۟ إِنِّىٓ أُلْقِىَ إِلَىَّ كِتَـٰبٌ كَرِيمٌ ﴿٢٩﴾

30 ''അത് സുലൈമാനിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. അത്: പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധി യുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ;-

إِنَّهُۥ مِن سُلَيْمَـٰنَ وَإِنَّهُۥ بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾

31 ''എന്നോട് നിങ്ങൾ ഔന്നത്യം കാണി ക്കരുത്; നിങ്ങൾ 'മുസ്ലിംകളായി'ക്കൊ ണ്ട് എൻെറ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്യു ക. എന്നത്രെ.''

أَلَّا تَعْلُوا۟ عَلَىَّ وَأْتُونِى مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾

---

29 قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. يَا أَيُّهَا الْمَلأُ ഹേ പ്രധാനികളേ, പ്രമുഖ സംഘമേ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أُلْقِيَ إِلَيَّ എനിക്ക് ഇട്ടുതരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. كِتَابٌ ഒരെഴുത്ത്. كَرِيمٌ മാന്യമായ, ബഹുമാന പ്പെട്ട. 30 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. مِن سُلَيْمَانَ സുലൈമാനിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് . بِسْمِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ. الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികനായ. الرَّحِيمِ കരുണാനിധി

യായ. 31 أَلَّا تَعْلُوا നിങ്ങൾ ഔന്നത്യം (മേൻമ-യോഗ്യത) കാണിക്കരുതെന്നാണ്. عَلَيَّ എന്റെ മേൽ -എന്നോട്. وَأْتُونِي നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്യണം. مُسْلِمِينَ മുസ്ലിംകളായിക്കൊണ്ട് അനുസരിക്കവരായിട്ട്.

സബഉകാരുടെ മതപരവും, രാജകീയവുമായ നിലപാട് മരക്കൊത്തിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് സുലൈമാൻ(ﷺ) നബി മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷം, അവരെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അയച്ച ആ കത്തിലെ ഉള്ളടക്കമാണിത്. ഇബ്രാഹീം(ﷺ) നബിയും, മൂസാ(ﷺ) നബിയും അവരവരുടെ കാലത്തെ രാജാക്കളെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ള പല രാജാക്കൾക്കും അവിടുന്നും ഇങ്ങിനെ കത്തുകൾ അയച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാണ്.

'മുസ്ലിംകൾ', എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'അനുസരണമുള്ളവർ, കീഴൊതുങ്ങിയവർ' എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വാക്കർത്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇവിടെ രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, സുലൈമാൻ നബിക്ക് കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടുവരണം എന്നും, അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണമുള്ളവരായി-അഥവാ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് -വരണം എന്നുമാണത്. എന്നാൽ 44-ാംവചനത്തിൽ 'ഞാൻ സുലൈമാനോടൊപ്പം ലോകരക്ഷിതാവിന് കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു'വെന്ന് രാജ്ഞി സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് പ്രസ്ചാവിച്ചിട്ടുള്ളത് കാണാം. എന്നിരിക്കെ, ഇവിടെയും 38,42 എന്നീ വചനങ്ങളിലും 'മുസ്ലീകൾ' എന്ന വാക്കിന് ഈ അർത്ഥം കൽപിക്കുവാനാണ് ന്യായമുള്ളത്. (കൂടുതൽ വിവരം വഴിയെ വരും.)

വിഭാഗം-3

قَالَتْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَؤُا۟ أَفْتُونِى فِىٓ أَمْرِى مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾

32 അവൾ പറഞ്ഞു: ''ഹേ, പ്രധാനികളേ! എന്റെ കാര്യത്തിൽ (ഞാൻ എന്തു വേണമെന്ന്) നിങ്ങൾ എനിക്ക് തീരുമാനം പറഞ്ഞു തരണം. നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരായിട്ടല്ലാതെ, ഞാൻ ഒരു കാര്യവും ഖണ്ഡിതമായി തീരുമാനിക്കുന്നവളല്ല.''

قَالُوا۟ نَحْنُ أُو۟لُوا۟ قُوَّةٍ وَأُو۟لُوا۟ بَأْسٍ شَدِيدٍ وَٱلْأَمْرُ إِلَيْكِ فَٱنظُرِى مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾

33 അവർ പറഞ്ഞു: ''നാം പ്രാബല്യമുള്ളവരും, ശക്തിമത്തായ സമരവീര്യമുള്ളവരുമാകുന്നു; അധികാരം അവിടുത്തേക്കാകുന്നു; ആകയാൽ, എന്താണ് കല്പിച്ചരുളുന്നതെന്ന് അവിടുന്നു (തന്നെ ആലോചിച്ചു) നോക്കുക.''

---

32 قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ ഹേ പ്രധാനികളേ, പ്രമുഖ സംഘമേ. أَفْتُونِي നിങ്ങൾ എനിക്ക് തീരുമാനം പറഞ്ഞുതരണം. فِي أَمْرِي എന്റെ കാര്യത്തിൽ. مَا كُنتُ ഞാനല്ല, ഞാനായിട്ടില്ല. قَاطِعَةً ഖണ്ഡിതമായി തീരുമാനിക്കുന്നവൾ, ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നവൾ. أَمْرًا ഒരു കാര്യവും. حَتَّى تَشْهَدُونِ നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരാവാതെ. 33 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. نَحْنُ നാം ഞങ്ങൾ. أُولُو قُوَّةٍ പ്രാബല്യം (ശക്തി) ഉള്ളവരാണ്. وَأُولُوا بَأْسٍ സമരവീര്യം (അക്രമണശക്തി) ഉള്ളവരും. شَدِيدٍ ശക്തിമത്തായ. وَالْأَمْرُ അധികാരം, കാര്യം. إِلَيْكِ അങ്ങേക്കാണ്, അങ്ങയുടെ അടുക്കലാണ്. فَانظُرِي അതുകൊണ്ട് (ആലോചിച്ചു) നോക്കുക. مَاذَا എന്തൊന്നാണ്. تَأْمُرِينَ അങ്ങുന്ന് കൽപിക്കുന്നത്.

വേണമെങ്കില്‍ ഒരു യുദ്ധത്തിനുള്ള കഴിവും, കോപ്പും നമുക്കുണ്ട് നാമെന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടത് അവിടുന്നു തന്നെയാണ്. അവിടുത്തെ കല്‍പന ഏതും നിറവേറ്റാന്‍ ഞങ്ങള്‍ തയ്യാറുമാണ്, എന്നത്രെ ഉപദേശക സമിതിയുടെ മറുപടി. ഇതില്‍ ഒരു സമര സൂചനയുണ്ടെന്ന് റാണിക്ക് തോന്നിയിരിക്കാം.

قَالَتۡ إِنَّ ٱلۡمُلُوكَ إِذَا دَخَلُواْ قَرۡيَةً أَفۡسَدُوهَا وَجَعَلُوٓاْ أَعِزَّةَ أَهۡلِهَآ أَذِلَّةٗۚ وَكَذَٰلِكَ يَفۡعَلُونَ ﴿٣٤﴾

34 അവള്‍ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, രാജാക്കള്‍ ഒരു രാജ്യത്തു പ്രവേശിച്ചാല്‍, അവരതിനെ നാശപ്പെടുത്തുകയും, അന്നാട്ടുകാരിലുള്ള പ്രതാപശാലികളെ നിന്ദ്യന്‍മാരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയാണവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുക.

وَإِنِّي مُرۡسِلَةٌ إِلَيۡهِم بِهَدِيَّةٖ فَنَاظِرَةُۢ بِمَ يَرۡجِعُ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ﴿٣٥﴾

35 ''ഞാന്‍ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് ഒരു സമ്മാനവും കൊണ്ട് ആളയക്കുകയാണ്; എന്നിട്ട് എന്ത് (വിവരവും) കൊണ്ടാണ് ദൂതന്‍മാര്‍ മടങ്ങിവരുന്നതെന്ന് നോക്കുകയുമാണ്.''

---

34 قَالَتْ അവള്‍ പറഞ്ഞു. إِنَّ الْمُلُوكَ നിശ്ചയമായും രാജാക്കള്‍. إِذَا دَخَلُوا അവര്‍ പ്രവേശിച്ചാല്‍. قَرْيَةً ഒരു രാജ്യത്ത്, നാട്ടില്‍. أَفْسَدُوهَا അവരത് നശിപ്പിക്കും, കുഴപ്പപ്പെടുത്തും. وَجَعَلُوا അവര്‍ ആക്കുകയും ചെയ്യും. أَعِزَّةَ പ്രതാപശാലികളെ. أَهْلِهَا അതിലെ ആളുകളില്‍ . أَذِلَّةً നിന്ദ്യന്‍മാര്‍, നിസ്സാരന്‍മാര്‍. وَكَذَلِكَ അപ്രകാരമത്രെ. يَفْعَلُونَ അവര്‍ ചെയ്യുക. 35 وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാന്‍. مُرْسِلَةٌ അയക്കുന്നവളാണ് (അയക്കുകയാണ്) . إِلَيْهِم അവരുടെ അടുക്കലേക്ക്. بِهَدِيَّةٍ ഒരു സമ്മാനവും കൊണ്ട്. فَنَاظِرَةٌ എന്നിട്ട് നോക്കുന്നവളാണ് (പരിശോധിക്കുകയാണ്) . بِمَ يَرْجِعُ എന്തും കൊണ്ട് മടങ്ങുന്നു എന്ന്. الْمُرْسَلُونَ ദൂതന്‍മാര്‍, അയക്കപ്പെട്ടവര്‍.

ഒരുനാട്ടിനെ ആക്രമിക്കുമ്പോള്‍ അവിടെ പലവിധ നാശനഷ്ടങ്ങളും വരുത്തലും, അവിടെയുള്ള പ്രധാനികളുടെ നേരെ കയ്യേറ്റം നടത്തലും രാജാക്കളുടെ സാധാരണ പതിവാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ എഴുത്തയച്ചവര്‍ നമ്മുടെ നാട്ടിനെ അങ്ങിനെ നശിപ്പിക്കാന്‍ ഇടവരുത്തുന്നത് ശരിയല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും മനസ്സിലാക്കിവരത്തക്കവണ്ണം തല്‍ക്കാലം കുറെ സമ്മാനങ്ങളുമായി ഒരു ദൗത്യസംഘത്തെ അയക്കാനും, അവര്‍ മടങ്ങിവന്നശേഷം വേണ്ടത് ചെയ്വാനുമാണ് ഞാന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇതായിരുന്നു റാണിയുടെ അഭിപ്രായം. അനന്തരം, വളരെ വിലപിടിച്ച ഒരു രാജകീയ സമ്മാനവുമായി ഒരു സംഘത്തെ റാണി ശാമിന്‍െറ തലസ്ഥാനമായ ബൈത്തുല്‍ മുഖദ്ദസിലേക്കയച്ചു. (*)

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيۡمَٰنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٖ فَمَآ ءَاتَىٰنِۦَ ٱللَّهُ خَيۡرٞ مِّمَّآ ءَاتَىٰكُمۚ بَلۡ أَنتُم

36 അങ്ങനെ, അവന്‍ [ദൂതന്‍] സുലൈമാന്‍െറ അടുക്കല്‍ വന്നപ്പോള്‍ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങള്‍ എനിക്ക് ധനം കൊണ്ട് സഹായം നല്‍കുകയാണോ?! എന്നാ

---

* റാണി സുലൈമാന്‍ (عليه السلام) നബിയുടെ കീര്‍ത്തികേട്ട് അദ്ദേഹത്തെ പരിശോധിക്കാന്‍ ചെന്നപ്പോള്‍ അനവധി സ്വര്‍ണ്ണവും, രത്നങ്ങളും, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും ഒട്ടകങ്ങളില്‍ കയറ്റിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നുവെന്ന് ബൈബിളില്‍ (I രാജാക്കള്‍ 10-ലും മറ്റും) പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾

ല്‍, (അറിഞ്ഞേക്കുക:) എനിക്ക് അല്ലാഹു നല്‍കിയിട്ടുള്ളത് നിങ്ങള്‍ക്കവന്‍ നല്‍കിയിട്ടുള്ളതിനെക്കാള്‍ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ സമ്മാനം മൂലം സന്തോഷംകൊള്ളുന്നു (എന്നു മാത്രം) .

ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُم بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُم مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾

37 ''നീ അവരുടെ [നിന്നെ അയച്ചവരുടെ] അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിക്കൊള്ളുക; തീര്‍ച്ചയായും, നാം അവരുടെ അടുക്കല്‍ അവര്‍ക്ക് നേരിടുവാന്‍ കഴിവില്ലാത്ത സൈന്യങ്ങളുമായി വരുന്നതാണ്. നിസ്സാരന്‍മാരായിക്കൊണ്ട്-നിന്ദ്യന്മാരായ നിലയില്‍ - അവിടെ നിന്നും നാം അവരെ പുറത്താക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.''

---

36 فَلَمَّا جَاءَ അങ്ങനെ അവന്‍ വന്നപ്പോള്‍. سُلَيْمَانَ സുലൈമാന്‍െറ അടുക്കല്‍. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَتُمِدُّونَنِ നിങ്ങള്‍ എനിക്ക് സഹായം നല്‍കുകയാണോ. بِمَالٍ ധനംകൊണ്ട്. فَمَا آتَانِيَ എന്നാല്‍ എനിക്കു നല്‍കിയിട്ടുള്ളത്. اللهُ അല്ലാഹു. خَيْرٌ ഉത്തമമാകുന്നു, നല്ലതാണ്. مِّمَّا آتَاكُم നിങ്ങള്‍ക്കവന്‍ നല്‍കിയതിനെക്കാള്‍. بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും. أَنتُم നിങ്ങള്‍. بِهَدِيَّتِكُمْ നിങ്ങളുടെ സമ്മാനം കൊണ്ട്. تَفْرَحُونَ നിങ്ങള്‍ സന്തോഷിക്കുന്നു. 37 ارْجِعْ നീ മടങ്ങിപ്പോകുക. إِلَيْهِمْ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക്. فَلَنَأْتِيَنَّهُم എന്നാല്‍ തീര്‍ച്ചയായും നാമവരുടെ അടുക്കല്‍ വരും. بِجُنُودٍ സൈന്യങ്ങളുമായി. لَاَّ قِبَلَ നേരിടുവാന്‍ കഴിവില്ലാത്ത. لَهُم അവര്‍ക്ക്. بِهَا അതിനെ. وَلَنُخْرِجَنَّهُم നാമവരെ തീര്‍ച്ചയായും പുറത്താക്കയും ചെയ്യും. مِّنْهَا അവിടെനിന്ന്. أَذِلَّةً നിന്ദ്യന്‍മാരായി. وَهُمْ അവര്‍. صَاغِرُونَ നിസ്സാരന്‍മാര്‍ (എളിയവര്‍) ആയിട്ട്.

കുറെ ധനം തന്ന് തൃപ്തിപ്പെടുത്തി എന്നെ പാട്ടിലാക്കാമെന്ന് കരുതണ്ട; നിങ്ങളെക്കാള്‍ എത്രയോ ഉന്നതമായ നിലയില്‍ യശസ്സും, സമ്പത്തുമെല്ലാം അല്ലാഹു എനിക്ക് നല്‍കിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ സമ്മാനങ്ങള്‍കൊണ്ട് നിങ്ങള്‍ക്ക് സന്തോഷിക്കാമെങ്കിലും എനിക്കതിന് ആവശ്യമില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തില്‍ സുലൈമാന്‍(عليه السلام) നബി പറഞ്ഞതിന്‍െറ സാരം.

സമ്മാനം കൊണ്ടുവന്ന ദൗത്യസംഘത്തില്‍ നിന്നും, അവരുടെ കൈവശം റാണി സ്വാഭാവികമായും ഏല്‍പ്പിച്ചയച്ചിരിക്കാനിടയുള്ള ദൗത്യങ്ങളില്‍നിന്നും സബഉകാരെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ചില വസ്തുതകള്‍ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമല്ലോ. കൂടാതെ 33-ാം വചനത്തില്‍ 'നാം പ്രാബല്യവും ശക്തിമത്തായ സമരവീര്യവും ഉള്ളവരാണെ'ന്ന് റാണിയുടെ ഉപദേശകസമിതി അഭിമാനപൂര്‍വ്വം റാണിയോട് പ്രസ്താവിച്ചതും, വേണ്ടിവന്നാല്‍ ഒരു യുദ്ധത്തിന് തങ്ങള്‍ ഒരുക്കമാണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചതും സലൈമാന്‍(عليه السلام) ഇതിനകം അറിഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കും. കത്ത് കൊടുത്തയച്ചപ്പോള്‍, കത്ത് കൊണ്ടുപോയി അവള്‍ക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്തശേഷം അവരില്‍നിന്ന് മാറിനിന്ന് അവരുടെ മറുപടി എന്താണെന്ന് നോക്കി വരാന്‍ അദ്ദേഹം മരക്കൊത്തിയെ ഏല്‍പിച്ചതും സ്മരണീയമാണ്. ചുരുക്കത്തില്‍, തൗഹീദിന്‍െറ രാഷ്ട്രമായ അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ സാമ്രാജ്യത്തോട് ശിര്‍ക്കിന്‍െറ സാമ്രാജ്യമായ സബഉരാഷ്ട്രം ഒരു സമരത്തിന് പുറപ്പെടുവാന്‍ ഭാവമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടു. ആ ഭാവം മുളയില്‍തന്നെ അദ്ദേഹം നുള്ളിക്കളയുന്നതാണ്, 37-ാം വചനത്തില്‍ കാണുന്നത്. അങ്ങിനെ, ദൗത്യസംഘം തിരിച്ചുപോയി. ബല്‍ഖീസും സൈന്യവും മുസ്ലിംകളായിക്കൊണ്ട് തന്‍െറ അടുക്കല്‍ വരുമെന്ന് വഹ്‌യ് മൂലമോ മറ്റോ അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലായി.

قَالَ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَؤُا۟ أَيُّكُمْ يَأْتِينِى بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَن يَأْتُونِى مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾

38 അദ്ദേഹം (തൻെറ ആളുകളോട്) പറഞ്ഞു: ''ഹേ, പ്രധാനികളേ! നിങ്ങളിൽ ഏതൊരുവനാണ്, അവർ എൻെറ അടുക്കൽ 'മുസ്‌ലിംകള്'ായി വരുന്നതിനുമുമ്പ് അവളുടെ സിംഹാസനം എനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നുതരുക?''

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ ٱلْجِنِّ أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبْلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ ۖ وَإِنِّى عَلَيْهِ لَقَوِىٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾

39 ജിന്നുകളിൽപെട്ട ഒരു 'ഇഫ്‌രീത്ത്' [മല്ലൻ] പറഞ്ഞു: ''അങ്ങയുടെ (ഈ) സ്ഥാനത്തുനിന്നും അങ്ങുന്ന് എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ഞാൻ അത് അങ്ങേക്ക് കൊണ്ടു വന്നു തരാം. നിശ്ചയമായും, ഞാൻ അതിന് കഴിവുള്ളവനും, വിശ്വസ്തനുമാണ്.''

قَالَ ٱلَّذِى عِندَهُۥ عِلْمٌ مِّنَ ٱلْكِتَـٰبِ أَنَا۠ ءَاتِيكَ بِهِۦ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسْتَقِرًّا عِندَهُۥ قَالَ هَـٰذَا مِن فَضْلِ رَبِّى لِيَبْلُوَنِىٓ ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ۖ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّى غَنِىٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾

40 തൻെറ പക്കൽ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് ഒരു ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരുന്നവൻ പറഞ്ഞു: ''താങ്കളുടെ ദൃഷ്ടി താങ്കളിലേക്ക് തിരിച്ചു വരും മുമ്പായി ഞാനത് താങ്കൾക്ക് കൊണ്ടു വന്നു തരാം. അങ്ങനെ, അത് [സിംഹാസനം] തൻെറ അടുക്കൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇത് എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽപെട്ടതാണ്; ഞാൻ നന്ദി കാണിക്കുമോ, അതല്ല ഞാൻ നന്ദികേട് കാണിക്കുമോ എന്ന് എന്നെ അവൻ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (ഇത്) ആരെങ്കിലും നന്ദി കാണിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ തനിക്കു തന്നെ വേണ്ടിയാണ് നന്ദി കാണിക്കുന്നത്. വല്ലവനും നന്ദികേട് കാണിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, എന്നാൽ നിശ്ചയമായും, എൻെറ രക്ഷിതാവ് അനാശ്രയനാണ്; ഉൽകൃഷ്ടനുമാണ്.''

---

38 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ ഹേ പ്രധാനികളേ. أَيُّكُمْ നിങ്ങളിൽ ഏതാളാണ്, ആരാണ്. يَأْتِينِي എനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നുതരുക. بِعَرْشِهَا അവളുടെ സിംഹാസനത്തെ. قَبْلَ أَن يَأْتُونِي അവർഎൻെറ അടുക്കൽ വരുംമുമ്പ്. مُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളായി, അനുസരണയുള്ളവരായി. 39 قَالَ عِفْرِيتٌ ഒരു മല്ലൻ (ഭൂതത്താൻ) പറഞ്ഞു. مِّنَ الْجِنِّ ജിന്നുകളിൽപെട്ട. أَنَا آتِيكَ താങ്കൾക്ക് ഞാൻ വരാം. بِهِ അതുംകൊണ്ട്. قَبْلَ أَن تَقُومَ താങ്കൾ എഴുന്നേൽക്കും മുമ്പ്. مِن مَّقَامِكَ താങ്കളുടെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന്. وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. عَلَيْهِ അതിന്, അതിന്മേൽ. لَقَوِيٌّ ശക്തൻ (കഴിവുള്ളവൻ) തന്നെ. أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ, വിശ്വസ്തനുമാണ്. 40 قَالَ الَّذِي യാതൊരുവൻ പറഞ്ഞു. عِندَهُ തൻെറ പക്കലുണ്ട്. عِلْمٌ ഒരു അറിവ്. مِّنَ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്, ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്. أَنَا آتِيكَ ഞാൻ താങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരാം. بِهِ അതിനെ. قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ മടങ്ങിവരുംമുമ്പ്, തിരിച്ചുവരുംമുമ്പ്. إِلَيْكَ താങ്കൾക്കു താങ്കളിലേക്ക്. طَرْفُكَ താങ്കളുടെ ദൃഷ്ടി, കണ്ണ്. فَلَمَّا رَآهُ അങ്ങനെ അതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ. مُسْتَقِرًّا സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതായി. عِندَهُ തൻെറ അടുക്കൽ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَذَا ഇത്. مِن فَضْلِ അനുഗ്രഹത്തിൽ പെട്ടതാണ്. رَبِّي എൻെറ റബ്ബിൻെറ. لِيَبْلُوَنِي എന്നെ അവൻ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻവേണ്ടി. أَأَشْكُرُ ഞാൻ നന്ദി കാണിക്കുമോ. أَمْ അഥവാ, അതല്ലെ

ങ്കിൽ. أَكۡفُرُ ഞാൻ നന്ദികേട് കാണിക്കുമോ (എന്ന്) . وَمَن شَكَرَ വല്ലവനും നന്ദി കാണിച്ചാൽ. فَإِنَّمَا يَشۡكُرُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ നന്ദി കാണിക്കുന്നു. لِنَفۡسِهِ തനിക്ക് വേണ്ടിത്തന്നെ. وَمَن كَفَرَ വല്ലവനും നന്ദികേട് കാണിച്ചാൽ. فَإِنَّ رَبِّي എന്നാൽ നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ്. غَنِيٌّ അനാശ്രയനാണ്, ധന്യനാണ്. كَرِيمٌ മാന്യനാണ്, ഉൽകൃഷ്ടനാണ്.

ദുസ്സാമർത്ഥ്യക്കാരൻ, പോക്കിരി, ഊക്കൻ, മല്ലൻ, ദുഷ്ടൻ' എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥങ്ങൾ വരാവുന്ന ഒരു വാക്കാണ് **عفريت** (ഇഫ്രിത്ത്) മനുഷ്യർക്ക് കഴിയാത്ത പല കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുള്ളവരാണല്ലോ ജിന്നുവർഗം. ജിന്നുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ കൂടുതൽ ശക്തിയും, സാമർത്ഥ്യവുമുള്ള ഒരു മല്ലൻ -അഥവാ ഭൂതത്താൻ -എന്നത്രെ ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. 'അങ്ങയുടെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കും മുമ്പ്' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അങ്ങുന്ന് പതിവ് പ്രകാരം രാജസഭയിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു പോകാറുള്ള സമയത്തിന് മുമ്പ് എന്നത്രെ മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇത്രയും വേഗത്തിൽ ആ സിംഹാസനം ഇവിടെ എത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന കഴിവുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല അതിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും വഞ്ചനയും കൂടാതെ തികച്ചും വിശ്വസ്തമായ നിലയിൽ അത് നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും അയാൾ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയെ ഉണർത്തി. പക്ഷേ അതിനെക്കാൾ വേഗത്തിൽ സിംഹാസനം തന്റെ മുമ്പിൽ എത്തിക്കാണണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അത് ഞാൻ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് രണ്ടാമതൊരാൾ ഏറ്റു പറയുന്നു.

ഈ രണ്ടാമൻ ആരാണെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 'തന്റെ പക്കൽ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് -അഥവാ കിതാബിൽനിന്ന്-ഒരു ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരുന്ന ആൾ' എന്നാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'കിത്താബ്' എന്ന് പറഞ്ഞത് ഏതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്? അതിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന ആ ജ്ഞാനം എന്തായിരുന്നു? എന്നൊന്നും ഇവിടെ പറയുന്നില്ല. 'കിതാബു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പൊതുവിലുള്ള ദൈവിക വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നാണെന്നും സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് പ്രത്യേകം നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ദൈവീക ഗ്രന്ഥമാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അതിവേഗത്തിൽ സിംഹാസനം കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരാത്മീയശക്തി സിദ്ധിക്കുവാനുപകരിക്കുന്ന എതെങ്കിലും വിജ്ഞാനമായിരിക്കാം അത്. ഒന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ നമുക്ക് തെളിവുകളില്ല. അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിച്ചാൽ നിശ്ചയമായും ഉത്തരം കിട്ടുന്ന അവന്റെ അതിമഹത്തായ ചില തിരുനാമങ്ങൾ (**اسم الله الاعظم**) അവനുണ്ടെന്ന് ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്, അതാണ് ഇവിടെ ആ പ്രത്യേക ജ്ഞാനംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. 'താങ്കളുടെ ദൃഷ്ടി താങ്കൾക്ക് തിരിച്ചുവരും മുമ്പായി ഞാൻ കൊണ്ടുവരാം.' എന്നാണല്ലോ ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ഈ വാക്കിന്റെ താൽപര്യം, താങ്കൾ കണ്ണു ചിമ്മി മിഴിക്കുന്നതിനിടക്ക് കൊണ്ടുവരാമെന്നാണെന്നും, താങ്കൾ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിലേക്ക് ദൃഷ്ടി പതിച്ചശേഷം, അതിൽനിന്ന് കണ്ണെടുക്കുമ്പോഴേക്കു -അഥവാ തുറന്ന കണ്ണടക്കുമ്പോഴേക്കും- കൊണ്ടുവരാമെന്നാണെന്നും വരാം. ഇങ്ങിനെ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ഈ വാക്കിനും അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതർത്ഥമായിരുന്നാലും ഒട്ടും താമസം കൂടാതെ-തൽക്ഷണം തന്നെ-കൊണ്ടുവരാമെന്നാണ് അത് കൊണ്ട് വിവക്ഷ.

ഇത് പറഞ്ഞ വ്യക്തി ഒരു പക്ഷേ ആദ്യം മമ്പോട്ടുവന്ന 'ഇഫ്രിത്തി'നെക്കാൾ യോഗ്യനായ ഒരു ജിന്നോ മറ്റോ ആയിരിക്കാനിടയുണ്ട്. ഒരു മലക്കായിരുന്നുവെന്നും, ജിബ്രീൽ (ﷺ) എന്ന മലക്കായിരുന്നുവെന്നും സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ ഒരു മന്ത്രിയായിരുന്നു

വെന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്താവ് സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിതന്നെയായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം ആദ്യം പറഞ്ഞ 'ഇഫ്രിത്തി'നോട് അങ്ങോട്ട് പറഞ്ഞ വാക്കാണിതെന്നുമത്രെ ഇമാം റാസി(ﷺ) മുതലായ ചിവരുടെ ബലമായ അഭിപ്രായം. (**الله اعلم**) ഒരു രാജാവും പ്രവാചകവര്യനും കൂടിയായ അദ്ദേഹത്തിന് മറ്റാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില ജ്ഞാനങ്ങൾ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ അൽഭുതപ്പെടുവാനില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ട ചില അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെ വിവരിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേര് വ്യക്തമായോ, സൂചനയായോ-പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കാനും 'വേദഗ്രന്തത്തിൽ നിന്നും ഒരു ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്ന ആൾ' എന്നിങ്ങനെ അവ്യക്തമായ രൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാനും കാരണം കാണുന്നില്ല. (*)

എത്ര സമയം കൊണ്ടാണ്, ഏതു വിധേനയാണ് സിംഹാസനം കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതെന്ന് ഖുർആൻ സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടില്ല. കണ്ണടച്ചു മിഴിക്കുമ്പോഴേക്ക് - അഥവാ തുറന്ന കണ്ണ് അടക്കുമ്പോഴേക്ക് - തന്നെ അത് എത്തിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ്, 'അങ്ങിനെ അത് തൻെറ അടുക്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ' എന്ന വാചകത്തിൽ നിന്ന്വ്യക്തമാകുന്നത്. അല്ലാഹു സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ഈ സംഭവമെന്ന് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല അതിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൃതജ്ഞതയും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യൻ നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയും നന്ദികേട് കാണിക്കുന്നതിൻെറ കെടുതലും ആ പ്രസ്താവനയിൽ അദ്ദേഹം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു.

സംഭവം വിവരിക്കുന്നത് അല്ലാഹു, വിവരണമാകട്ടെ വ്യക്തമായ ഭാഷയിലും. സംഭവമാണെങ്കിൽ അനിതരസാധാരണമായ അനേകം അനുഗ്രഹങ്ങളും, കഴിവുകളും നൽകപ്പെട്ട പ്രവാചകവര്യനും, മഹാരാജാവുമായ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയെ സംബന്ധിക്കുന്നതും. ഒരു ചരിത്രവിവരണമെന്ന നിലക്കല്ല-കേവലം ഒറ്റപ്പെട്ട പ്രധാന സംഭവങ്ങളെന്നനിലക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തമെന്നനിലക്കുമാണ്- അതുഉദ്ധരിക്കുന്നതും; എന്നിരിക്കെ, ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അതിൻെറ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളെ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിവാൻ പാടുള്ളതല്ലതന്നെ, ഖുർആൻെറ വാചകങ്ങളെ അവയുടെ പാട്ടിന് വിട്ടാൽ ഗ്രാഹ്യമാകുന്നതെന്തോ അതപ്പടി സ്വീകരിക്കുക, ഇതാണ് ഓരോരുത്തൻെറയും കടമ

قَالَ نَكِّرُواْ لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِىٓ أَمْ تَكُونُ مِنَ ٱلَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

41 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ അവൾക്ക് അവളുടെ സിംഹാസനം (രൂപ) മാറ്റം വരുത്തുവിൻ; അവൾ (യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി) നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുമോ, അഥവാ (മനസ്സിലാകാതെ) നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാത്തവരിൽപെട്ടവളായിത്തീരുമോ എന്ന് നമുക്കുനോക്കാം.''

---

41 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. نَكِّرُوا നിങ്ങൾ മാറ്റം വരുത്തുവിൻ, അപരിചിതമാക്കുവിൻ. لَهَا അവൾക്ക്. عَرْشَهَا അവളുടെ സിംഹാസനം. نَنظُرْ നമുക്ക് നോക്കാം, നാം നോക്കുക. أَتَهْتَدِي അവൾ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുമോ (യഥാർത്ഥം കണ്ടെത്തുമോ) . أَمْ تَكُونُ അതല്ല (അഥവാ) അവൾ ആയിത്തീരുമോ. مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരിൽപെട്ട(വൾ) . لاَ يَهْتَدُونَ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപി

---

* كما ذكره المرحوم الشيخ السيد قطب فى تفسيره في ظلال القرآن

ക്കാത്ത (യഥാർത്ഥം കണ്ടെത്താത്ത) .

ബിൽഖീസ് രാജ്ഞി തൻെറ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, അവളുടെ ബുദ്ധിശക്തി പരീക്ഷിക്കണമെന്നും, അല്ലാഹു തനിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രവാചകത്വം തുടങ്ങിയ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളിലേക്ക് അവളുടെ ശ്രദ്ധതിരിക്കണമെന്നും, സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബി ഉദ്ദേശിച്ചു. അതിനായി, അവൾക്ക് വേഗത്തിൽ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സിഹാസനത്തിൻെറ ഭാഹ്യരൂപത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം തൻെറ സേവകന്മാരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു പക്ഷേ, സ്വാഭാവികമായും ആ സിംഹാസനത്തിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന അനിസ്ലാമിക കലാ വൈഭവത്തിൻെറ പ്രതീകങ്ങളായ വശങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയായിരിക്കും ചെയ്തിരിക്കുക. الله اعلم

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيلَ أَهَـٰكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُۥ هُوَ ۚ وَأُوتِينَا ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾

42 എന്നിട്ട് അവൾ വന്നപ്പോൾ (അവളോട്) ചോദിക്കപ്പെട്ടു: ''നിങ്ങളുടെ സിംഹാസനം ഇതുപോലെയാണോ?'' അവൾ പറഞ്ഞു: ''ഇത് അതു തന്നെയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഇതിന് [ഈ സംഭവത്തിന്] മുമ്പു തന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ 'മുസ്ലിംകളാ'കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു''

---

42 فَلَمَّا جَاءَتْ എന്നിട്ട് അവൾ വന്നപ്പോൾ. قِيلَ പറയപ്പെട്ടു. أَهَكَذَا ഇപ്രകാരമാണോ. عَرْشُكِ നിൻെറ (നിങ്ങളുടെ) സിംഹാസനം. قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. كَأَنَّهُ ഇതാണെന്ന പോലെയുണ്ട്, ഇതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. هُوَ അത്. وَأُوتِينَا ഞങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْعِلْمَ അറിവ്, ജ്ഞാനം. مِن قَبْلِهَا ഇതിനു മുമ്പ് തന്നെ. وَكُنَّا ഞങ്ങളാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مُسْلِمِينَ മുസ്ലിംകൾ, അനുസരണമുള്ളവർ.

താൻ യമനിൽ തൻെറ കോട്ടക്കകത്ത് സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള അതേ സിംഹാസനം തന്നെയാണിതെന്ന് അവൾക്ക് ബോധ്യമായി. എങ്കിലും, ഒരു പക്ഷേ, ഏതാണ്ട് അതേ രൂപത്തിലുള്ള മറ്റൊന്നും ആവാൻ സാധ്യതയുണ്ടല്ലോ. ആകയാൽ 'ഇത് ' അതുതന്നെ (انه هو) എന്ന് പറയാതെ, 'ഇത് അത് തന്നെയാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ' (كأنه هو) എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു മാത്രമല്ല അല്ലാഹുവിൻെറ അപാരമായ ശക്തി സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ പ്രവാചകത്വം, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു കൊടുത്തനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശക്തി പ്രഭാവം എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ബഹുദൈവ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ച് മുസ്ലിങ്കളായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും. അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ('മുസ്ലിംകൾ' എന്ന പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി ഇതിന് മുമ്പ് നാം സംസാരിച്ചു. കൂടുതൽ വിവരം 44-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിലും കാണാം.)

സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ കത്തിൽനിന്നും സമ്മാനവുമായി അയക്കപ്പെട്ട ദൗത്യസംഘത്തിൻെറ നേരിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും ഏറെക്കുറെ സ്ഥിതിഗതികൾ അവൾക്ക് മുമ്പേ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പരീക്ഷണത്തിൽനിന്ന് രാജ്ഞി ബുദ്ധിമതിയും, സദ്വിചാരക്കാരിയുമാണെന്നും വ്യക്തമായി. എന്നാൽ അവൾ ഇതേവരെ സത്യമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാനുള്ള കാരണം എന്തായിരുന്നു, ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

43 അവൾ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ (സൂര്യൻ മുതലായവയെ) ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നത് അവളെ തടഞ്ഞുകളഞ്ഞതാണ്; (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവൾ അവിശ്വാസികളായ ഒരു ജനതയിൽ പെട്ടവളായിരുന്നു.

وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعْبُدُ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَـٰفِرِينَ ﴿٤٣﴾

---

43 وَصَدَّهَا അവളെ തടഞ്ഞുകളഞ്ഞു. مَا كَانَت تَّعْبُدُ അവൾ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നത്. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ (പുറമെ) . إِنَّهَا كَانَتْ നിശ്ചയമായും അവളായിരുന്നു. مِن قَوْمٍ ഒരു ജനതയിൽപെട്ട(വൾ) . كَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ.

ബിൽഖീസിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ സ്ഫടികംകൊണ്ടുള്ള ഒരു കൊട്ടാരം സുലൈമാൻ (عليه السلام) തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. അതിൻെറ അടിഭാഗത്ത് വെള്ളം നിറച്ച് അതിൽ മത്സ്യങ്ങളും മററും അടക്കം ചെയ്ത് മീതെ സ്ഫടികം കൊണ്ട് വിതാനം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

44 ''കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക'' എന്ന് അവളോട് പറയപ്പെട്ടു. എന്നിട്ട് അവളത് കണ്ടപ്പോൾ അതൊരു ജലാശയമാണെന്ന് അവൾ കണക്കാക്കുകയും, അവളുടെ ഇരുകണങ്കാലുകളിൽനിന്നും (വസ്ത്രം പൊക്കി) നീക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇത് പളുങ്കുകളാൽ മിനുക്കിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു കൊട്ടാരമത്രെ.'' അവൾ പറഞ്ഞു: ''രക്ഷിതാവേ! ഞാൻ എൻെറ ആത്മാവിനോട് (എന്നോടുതന്നെ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഇതാ ഇപ്പോൾ) സുലൈമാനോടൊപ്പം ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന് ഞാൻ കീഴ്പ്പെടുകയും [മുസ്‌ലിമാവുകയും] ചെയ്തിരിക്കുന്നു.''

قِيلَ لَهَا ٱدْخُلِى ٱلصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقَيْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُۥ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ رَبِّ إِنِّى ظَلَمْتُ نَفْسِى وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَـٰنَ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٤٤﴾

---

44 قِيلَ لَهَا അവളോട് പറയപ്പെട്ടു. ادْخُلِي നീ പ്രവേശിക്കുക, കടക്കുക. الصَّرْحَ കൊട്ടാരത്തിൽ. فَلَمَّا رَأَتْهُ അവൾ അത് കണ്ടപ്പോൾ. حَسِبَتْهُ അവളതിനെ കണക്കാക്കി, ധരിച്ചു. لُجَّةً ഒരു ജലാശയമാണെന്ന്. وَكَشَفَتْ അവൾ നീക്കുകയും (വെളിവാക്കുകയും) ചെയ്തു. عَن سَاقَيْهَا അവളുടെ ഇരുകണങ്കാലുകളിൽനിന്ന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّهُ صَرْحٌ നിശ്ചയമായും അത് ഒരു കൊട്ടാരമാകുന്നു. مُّمَرَّدٌ മിനുസ്സമായുണ്ടക്കപ്പെട്ട, മിനുക്കപ്പെട്ട. مِّن قَوَارِيرَ പളുങ്കുകളാൽ, സ്ഫടികങ്ങളാൽ. قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ രക്ഷിതാവേ. إِنِّي ظَلَمْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. نَفْسِي എൻെറ ആത്മാവിനോട്, എന്നോടുതന്നെ. وَأَسْلَمْتُ ഞാൻ കീഴ്പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مَعَ سُلَيْمَانَ സുലൈമാലോടൊപ്പം. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവായ.

മുമ്പുതന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് വിവരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളായിട്ടുണ്ടെന്നും ബൽഖീസ് സന്ദർഭവശാൽ ആദ്യമേ(42-ാം വചനത്തിൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അത് അവൾ സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കൽ എത്തിയ ഉടനെയായിരുന്നു. സ്വീകരണം

കഴിഞ്ഞ് അതിഥിയുടെ ഔദ്യോഗിക വാസസ്ഥലത്ത്-അവൾക്കായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട പളുങ്കു കൊട്ടാരത്തിൽ- പ്രവേശിച്ച ശേഷമുള്ള പ്രഖ്യാപനമാണ് ഈ ആയത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ കാണുന്നത്. താൻ ഇതിനു മുമ്പ് ശിർക്കിൻെറ മതം അനുഷ്ടിച്ച് വന്നത് നിമിത്തം തന്നോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് തനിക്ക് ബോധ്യമാണ്, ഇപ്പോൾ ആ മതം വിട്ടേച്ച്, സുലൈമാൻ (عليه السلام) ഏതൊരു മതത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ ആ മതം-ഇസ്ലാമാകുന്ന തൗഹീദിൻെറ മതം-സ്വീകരിച്ചു മുസ്ലിമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, എന്നൊക്കെയത്രെ ഈ പ്രക്യാപനത്തിൽ ബിൽഖീസ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

اسلمت (അസ്ലംതു) എന്ന വാക്കിന് 'ഞാൻ അനുസരിച്ചു, ഞാൻ കീഴൊതുങ്ങി' എന്നിങ്ങനെയാണ് വാക്കർത്ഥം അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങി എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ (**لله**) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്ക് കീഴൊതുങ്ങി എന്നും ആകാമായിരുന്നു. 'അല്ലാഹുവിന് എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയതുകൊണ്ട് ഞാൻ മുസ്ലിമായി-അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനകൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങി-എന്ന് മാത്രമേ അതിന് വിവക്ഷ നൽകാവൂ. എന്നാൽ, ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിൽ (നുബുവ്വത്തിൽ) വിശ്വസിക്കലും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദിവ്യദൗത്യത്തെ(രിസാലത്തിനെ) അനുസരിക്കലും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭരണകൂടത്തിന് കീഴൊതുങ്ങലും സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. **مسلم** (മുസ്ലിം) എന്ന പദം ഇതേക്രിയയിൽ നിന്നുള്ള (**اسم الفاعل**) കർത്തൃനാമം അ ആകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 38, 42 എന്നീ വചനങ്ങളിലെ 'മുസ്ലിംകൾ' എന്ന വാക്കിനും ഇതേ വിവക്ഷ നൽകേണ്ടതാണെന്ന് നാം അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്.

പിന്നീട് തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്, ബിൽഖീസ്, സ്വരാജ്യത്തേക്ക് തിരിച്ചുപോയി രാജ്യഭരണം തുടർന്ന് നടത്തിയോ, അല്ലങ്കിൽ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയോ മറ്റോ അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നുവോ, എന്നൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അതിന് വിശ്വസനീയമായ ചരിത്രം കാണപ്പെടുന്നുമില്ല. ബൈബിളിൽ ബിൽഖീസിൻെറ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുകാണുന്നതിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്:- 'ശേബാരാജ്ഞി (സബഇലെ രാജ്ഞി) യഹോവയുടെ നാമം സംബന്ധിച്ച് ശലോമോന്നുള്ള(സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്കുള്ള) കീർത്തി കേട്ടിട്ട് പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിനായി വന്നു. മഹത്തായ പരിവാരത്തോടും, സുഗന്ധവർഗ്ഗവും, പൊന്നും, രത്നവും ചുമന്ന ഒട്ടകങ്ങളോടും കൂടി യരുശലേമിൽ (ബൈത്തുൽമുഖദ്ദസിൽ) വന്നു. തൻെറ മനോരഥമൊക്കൊക്കെയും അവനോടു പ്രസ്താവിച്ചു. സകല ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശലോമോൻ സമാധാനം പറഞ്ഞു അവൻെറ ജ്ഞാനം, അരമന, ഭക്ഷണം, ഭൃത്യന്മാർ, അവരുടെ ഉടുപ്പ്, പാനപാത്രവാഹകന്മാർ, യഹോവയുടെ ആലയത്തിലേക്കുള്ള എഴുന്നെള്ളത്ത് എന്നിവ കണ്ടിട്ട് അവൾ അമ്പരന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ എൻെറ ദേശത്തുവെച്ച് കേട്ട വർത്തമാനം സത്യംതന്നെ. ഞൻ വന്നു കാണുന്നതു വരെ അത് വിശ്വസിച്ചില്ല. പാതി പോലും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കേട്ട കീർത്തിയേക്കാൾ അധികമാണുള്ളത്. നിൻെറ ഭാര്യമാരും നിൻെറ ജ്ഞാനം കേൾക്കുന്ന ഭൃത്യന്മാരും ഭാഗ്യവാന്മാർ. നിൻെറ ദൈവമായ യഹോവ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ..........' ശലമോൻ രാജാവ് സ്വമേധയാ ശേബാ രാജ്ഞിക്ക് രാജൌചിത്യംപോലെ കൊടുത്തത് കൂടാതെ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു ചോദിച്ചതുമെല്ലാം കൊടുത്തു. അങ്ങിനെ അവൾ ഭൃത്യന്മാരുമായി സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.' (രാജാക്കൾ 10-ൽ1-13 നോക്കുക.) **الله اعلم**

വിഭാഗം-4

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَٰلِحًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾

45 ‘ഥമൂദ്’ (ഗോത്രത്തി) ൻെറ അടുക്കലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹിനെ നാം അയക്കുകയുണ്ടായി; ‘‘നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ’’ എന്ന് (പറഞ്ഞുകൊണ്ട്) . അപ്പോഴതാ, അവർ (അന്യോന്യം) വഴക്കടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു കക്ഷികളാകുന്നു!

قَالَ يَٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبْلَ ٱلْحَسَنَةِ ۖ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾

46 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘എൻെറ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ നൻമയുടെ മുമ്പായി തിൻമക്ക് ധൃതികൂട്ടുന്നത് എന്തിനായിട്ടാണ്?! അല്ലാഹുവിനോട് നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പിന്നപേക്ഷിച്ചു കൂടേ! നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കുമല്ലോ!’’

قَالُوا۟ ٱطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ ۚ قَالَ طَٰٓئِرُكُمْ عِندَ ٱللَّهِ ۖ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾

47 അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘(സ്വാലിഹേ) നിന്നെക്കൊണ്ടും, നിൻെറ കൂടെയുള്ളവരെ (വിശ്വാസികളെ) ക്കൊണ്ടും ഞങ്ങൾ ശകുനപ്പിഴവിലായിരിക്കുന്നു.’’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘നിങ്ങളുടെ ശകുനപ്പിഴവ് അല്ലാഹുവിങ്കലത്രെ. മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ജനതയാകുന്നു.’’

---

45 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായി, തീർച്ചയായും അയച്ചു. إِلَى ثَمُودَ ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിലേക്ക്. أَخَاهُمْ അവരുടെ സഹോദരനെ. صَالِحًا സ്വാലിഹിനെ. أَنِ اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ എന്ന്. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. فَإِذَا അപ്പോഴതാ. هُمْ അവർ. فَرِيقَانِ രണ്ടു കക്ഷികൾ, രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾ. يَخْتَصِمُونَ കക്ഷി വഴക്കുകൂട്ടുന്ന, തർക്കിക്കുന്ന. 46 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളേ. لِمَ എന്തിന്. تَسْتَعْجِلُونَ നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടുന്നു, ബദ്ധപ്പെടുന്നു. بِالسَّيِّئَةِ തിൻമക്ക്. قَبْلَ الْحَسَنَةِ നന്മയുടെ മുമ്പ്. لَوْلاَ تَسْتَغْفِرُونَ നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടാത്തതെന്താണ്, തേടിക്കൂടേ. اللهَ അല്ലാഹുവോട്. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി. تُرْحَمُونَ കരുണ ചെയ്യപ്പെടുന്ന(വർ) . 47 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. اطَّيَّرْنَا ഞങ്ങൾ ശകുനപ്പിഴയിലായി, ഞങ്ങൾക്ക് ലക്ഷണക്കേട് ബാധിച്ചു. بِكَ നിന്നെക്കൊണ്ട്. وَبِمَن مَّعَكَ നിൻെറ കൂടെ (ഒന്നിച്ച്) ഉള്ളവരെക്കൊണ്ടും. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. طَائِرُكُمْ നിങ്ങളുടെ ലക്ഷണക്കേട്, ശകുനപ്പിഴ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലാണ്. بَلْ പക്ഷേ (അത്രുയുമല്ല) . أَنتُمْ നിങ്ങൾ. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്. تُفْتَنُونَ പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന.

സ്വാലിഹ് (عليه السلام) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചവരും, അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചവരുമാണ് രണ്ട് കക്ഷികൾ എന്നു പറഞ്ഞത്. നിഷേധവിഭാഗക്കാർ കടുത്ത അക്രമികളും ധിക്കാരബുദ്ധികളുമായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആൻ പല സ്ഥലത്തും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സ്വാലിഹ്(عليه السلام) നബിയും അവരും തമ്മിൽ നടന്നിട്ടുള്ള പല വാഗ്വാദങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചിലതാണ് ഈ ആയത്തുകളിൽ കാണുന്നത്. അവർ അല്ലാബുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവനോട് പാപമോചനത്തിന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ഇഹപര നന്മകൾക്ക വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നതിന് പകരം, ‘ഹേ സ്വാലിഹേ! നീ ദൈവദൂതന്മാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, ഞങ്ങളോട് നീ താക്കീത് ചെയ്യുന്ന ആ ശിക്ഷ കൊണ്ടുവാ!’ (يا صالح ائتنا بما تعدنا ان كنت من المرسلين –الاعراف) എന്നും മറ്റും തിന്മക്ക് വേണ്ടി അവർ ധൃതിപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ അദ്ദേഹം ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്. അവരുടെ മറുപടിയാകട്ടെ,

സ്വാലിഹ്(ﷺ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരും നിമിത്തം തങ്ങൾക്ക് ശകുനപ്പിഴ ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും. നിലവിലുള്ള ക്ഷാമം., വരൾച്ച, കക്ഷിത്തം ആദിയായ വക്കെല്ലാം കാരണം അതാണെന്നുമായിരുന്നു. വാസ്തവം നേരെമറിച്ചാണെന്നും, അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികൾ കാരണമായി അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയരായിരിക്കുകയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുനോക്കി. പക്ഷേ, അവരുടെ ധിക്കാരം വർദ്ധിക്കുകയാണുണ്ടായത്:

وَكَانَ فِي ٱلْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾

48 (ആ) നഗരത്തിൽ ഒമ്പതാളുകളുള്ള ഒരു സംഘം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ നാട്ടിൽ നൻമയുണ്ടാക്കാതെ, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയായിരുന്നു.

قَالُوا۟ تَقَاسَمُوا۟ بِٱللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُۥ وَأَهْلَهُۥ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِۦ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِۦ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ﴿٤٩﴾

49 അവർ (തമ്മിൽ) പറഞ്ഞു: ‘‘നിങ്ങൾ പരസ്പരം അല്ലാഹുവിൽ ശപഥംചെയ്ത് (ഇങ്ങിനെ) പറയണം: ‘‘നിശ്ചയമായും, ഇവനെ [സ്വാലിഹിനെ]യും, ഇവൻെറ ആൾക്കാരെയും ഞങ്ങൾ രാക്കൊല നടത്തുന്നതാണ്; പിന്നീട് അവൻെറ അവകാശിയോട്: തൻെറ കുടുംബത്തിൻെറ നാശസംഭവത്തിങ്കൽ ഞങ്ങൾ ഹാജറുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നും, ഞങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവർതന്നെയാണ് എന്നും പറയുകയും ചെയ്യും.’’

---

48 وَكَانَ ഉണ്ടായിരുന്നു. فِي الْمَدِينَةِ നഗരത്തിൽ, രാജ്യത്തിൽ. تِسْعَةُ رَهْطٍ ഒരു സംഘത്തിലെ ഒമ്പതാളുകൾ (ഒമ്പതാളുള്ള സംഘം) . يُفْسِدُونَ അവർ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) . وَلَا يُصْلِحُونَ അവർ നൻമയുണ്ടാക്കുകയുമില്ല(നൻമയുണ്ടാക്കാതെ) . 49 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. تَقَاسَمُوا നിങ്ങൾ പരസ്പരം സത്യംചെയ്തു പറയണം, ശപഥം ചെയ്യുവിൻ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. لَنُبَيِّتَنَّهُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളവനെ രാക്കൊലചെയ്യും, രാത്രി ഏർപ്പാട് ചെയ്യും. وَأَهْلَهُ അവൻെറ ആൾക്കാരെയും, സ്വന്തക്കാരെയും. ثُمَّ لَنَقُولَنَّ പിന്നെ ഞങ്ങൾ പറയും. لِوَلِيِّهِ അവൻെറ ബന്ധുവോട് (അവകാശിയോട്) . مَا شَهِدْنَا ഞങ്ങൾ ഹാജറായിട്ടില്ല, കണ്ടിട്ടില്ല. مَهْلِكَ നാശസംഭവത്തിൽ. أَهْلِهِ തൻെറ സ്വന്തക്കാരുടെ (കുടുംബത്തിൻെറ) . وَإِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. لَصَادِقُونَ സത്യം പറയുന്നവർ തന്നെയാണ്.

ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന് പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒട്ടകത്തെ അവർ കുതികാൽ വെട്ടി അറുത്തുകളയുകയുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്ന് ഇനി അവർക്ക് മൂന്നു ദിവസത്തെ അവധി മാത്രമെയുള്ളുവെന്ന് സ്വാലിഹ്(ﷺ) നബി അവർക്ക് അന്ത്യശാസനം നൽകിയിരുന്നു. (هود ٦٥) ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെയും കൂടെയുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെയും രാക്കൊല നടത്തുവാൻ അവർ തമ്മിൽ ഗൂഢമായി പരിപാടിയിട്ടത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ എതിരാളികൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയിരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ധിക്കാരികളെക്കുറിച്ചാണ് ഒമ്പതു പേരുള്ള ഒരു സംഘം എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇവരിൽ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടനായ ഒരാളായിരുന്നു ഒട്ടകത്തിൻെറ നേരെ കയ്യേറ്റം നടത്താൻ ധൈര്യ പൂർവ്വം മുമ്പോട്ടു വന്നത് അങ്ങിനെ, ഗൂഢമായി സാലിഹ്(ﷺ) നബിയെയും കൂട്ടുകാരെയും ഏകോപിപ്പിച്ച് കൊല ചെയ്യാനും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്തക്കാരോട് കുറ്റം നിഷേധിക്കുവാനും അവർ പരസ്പരം ശബദം ചെയ്തു തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷേ അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചയത്തിന്നെതിരിൽ ആരുടെ ഗൂഢതന്ത്രവും നടക്കുകയില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

50 അവർ ഒരു (ഗൂഢ) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു; അവർ അറിയാതെ നാമും ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു.

وَمَكَرُوا۟ مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

51 എന്നാൽ, നോക്കുക: അവരുടെ തന്ത്രത്തിൻെറ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്ന്; അതായത്: അവരെയും അവരുടെ ജനതയെ മുഴുവനും നാം തകർത്തുകളഞ്ഞത് (എങ്ങിനെയാണെന്ന്) ?!

فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَـٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾

52 എന്നിട്ടതാ അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം അവരുടെ വീടുകൾ വീണടിഞ്ഞ് (ശൂന്യമായി) കിടക്കുന്നു! നിശ്ചയമായും, അതിൽ അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوٓا۟ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

53 വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷിച്ചുവരുകയും ചെയ്തവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

وَأَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

---

50 وَمَكَرُوا അവർ തന്ത്രം നടത്തി, കുതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. مَكْرًا ഒരു തന്ത്രം. وَمَكَرْنَا നാമും തന്ത്രം നടത്തി. مَكْرًا ഒരു തന്ത്രം. وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ. لاَ يَشْعُرُونَ അറിയാതെ, അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 51 فَانظُرْ എന്നാൽ നോക്കുക. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെയായി, എപ്രകാരമുണ്ടായി. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം. مَكْرِهِمْ അവരുടെ തന്ത്രത്തിൻെറ . أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ അതായത് നാം അവരെ തകർത്തുകളഞ്ഞത്. وَقَوْمَهُمْ അവരുടെ ജനതയെയും. أَجْمَعِينَ മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും. 52 فَتِلْكَ എന്നിട്ടതാ. بُيُوتُهُمْ അവരുടെ വീടുകൾ. خَاوِيَةً വീണടിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന നിലയിൽ. بِمَا ظَلَمُوا അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം. إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يَعْلَمُونَ അറിയുന്ന. 53 وَأَنجَيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَكَانُوا يَتَّقُونَ സൂക്ഷിച്ചുവരുകയും ചെയ്ത.

സൂ: ശുഅറാഇലും മററും ഥമൂദിൻെറ സംഭവം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. അടുത്ത ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ സംഭവം വിവരിക്കുന്നു:-

54 ലൂത്ത്വിനെയും (പ്രസ്താവിക്കുക) ; അതായത്, അദ്ദേഹം തൻെറ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: ''നിങ്ങൾ കണ്ടുംകൊണ്ടു തന്നെ (ഈ) ദുഷ്ടപ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയാണോ?!''

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ ٱلْفَـٰحِشَةَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾

---

54 وَلُوطًا ലൂത്ത്വിനെയും (പ്രസ്താവിക്കുക) . إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ. لِقَوْمِهِ തൻെറ ജനതയോട്. أَتَأْتُونَ നിങ്ങൾ ചെല്ലുകയാണോ (ചെയ്യുകയാണോ) . الْفَاحِشَةَ ദുഷ്ടപ്രവൃത്തി (നീചവൃത്തി) ക്കു. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളാകട്ടെ. تُبْصِرُونَ കണ്ടുംകൊണ്ട്.

'നിങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടു തന്നെ' എന്ന വാക്ക് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായത്: ദുഷ്ടതയും നീചത്വവുമാണെന്ന് കണ്ടറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് എന്നും, പരസ്പരം ഗോപ്യമാക്കുവാൻ പോലും ശ്രമിക്കാതെ പരസ്യമായി അന്യോന്യം നോക്കിക്കൊണ്ട് തന്നെ എന്നും, ദുഷ്കൃത്യങ്ങളുടെ കൊള്ളരുതായ്മയെപ്പറ്റി അറിയാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച തെറ്റാണല്ലോ, അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് കൽപിച്ചുകൂട്ടി അതിന് മുതിരുന്നത്. അതുപേലെത്തന്നെ, പരസ്യമായും നിസ്സങ്കോചമായും ചെയ്യുന്ന അപരാധം, സ്വകാര്യമായും മറ്റുള്ളവർ അറിയുന്നതിൽ സങ്കോചപ്പെട്ടുകൊണ്ടും ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ വമ്പിച്ച ധിക്കാരമായിത്തീരുന്നു മനുഷ്യന് ലജ്ജയില്ലാത്തപക്ഷം ഏത് നീചവൃത്തിയും ചെയ്‌വാൻ മടിയുണ്ടാവുകയില്ല. സൂ: അങ്കബൂത്തിൽ ഇവരെ അഭിമുഖീകരിച്ച്കൊണ്ട് ലൂത്ത്(عليه السلام) നബി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായിക്കാണാം: وتأتون في ناديكم المنكر –العنكبوت (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സദസ്സിൽ വെച്ച് ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.) ഇവിടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി (الفاحشة) കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ലൂത്ത് (عليه السلام) തുടർന്ന് പറയുന്നു:-

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

55 ''നിങ്ങൾ കാമ (നിവാരണ)ത്തിന്ന് സ്ത്രീകളെ വിട്ട് പുരുഷൻമാരുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുകയാണോ (ചെയ്യുന്നത്) ?! മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ജനതയത്രെ.''

ജുസ്ഉ് 20

۞ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ أَخْرِجُوٓا۟ ءَالَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾

56 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയുടെ മറുപടി (ഇപ്രകാരം) പറയുകയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നില്ല; ''ലൂത്ത്വിൻെറ ആൾക്കാരെ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തുനിന്ന് പുറത്താക്കുക; അവർ പരിശുദ്ധിയോടെ നടക്കുന്ന മനുഷ്യൻമാരാണ്.''

---

55 أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ നിങ്ങൾ ചെല്ലുക തന്നെയാണോ. الرِّجَالَ പുരുഷൻമാരുടെ അടുക്കൽ. شَهْوَةً കാമത്താൽ, (കാമനിവാരണത്തിന്) . مِّن دُونِ النِّسَاءِ സ്ത്രീകളെ വിട്ട്, സ്ത്രീകളെ കൂടാതെ. بَلْ എന്നാൽ (മാത്രമല്ല) . أَنتُمْ നിങ്ങൾ. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്. تَجْهَلُونَ വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്ന (മൂഢരായ) . 56 فَمَا كَانَ അപ്പോൾ ആയിരുന്നില്ല. جَوَابَ قَوْمِهِ തൻെറ ജനതയുടെ മറുപടി. إِلاَّ أَن قَالُوا അവർ പറയുകയല്ലാതെ. أَخْرِجُوا നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുക (ബഹിഷ്കരിക്കുക) . آلَ لُوطٍ ലൂത്ത്വിൻെറ ആൾക്കാരെ, കുടുംബത്തെ. مِّن قَرْيَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത്നിന്ന്. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. أُنَاسٌ ഒരു (തരം) മനുഷ്യരാണ്. يَتَطَهَّرُونَ പരിശുദ്ധിയോടെ നടക്കുന്ന, ശുദ്ധത നടിക്കുന്ന.

നിസ്സങ്കോചം പരസ്യമായി നീചകൃത്യങ്ങളും അക്രമങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുക പതിവായിരുന്ന ആ ജനതയെ ലൂത്ത് (عليه السلام) എത്ര ഉപദേശിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. ലൂത്ത്വും, അവൻെറ ആളുകളും വളരെ പരിശുദ്ധരാണ്. കേവലം ദുഷ്ടന്മാരായ നമുക്കും അവർക്കും കൂടി ഒത്തിണങ്ങി രാജ്യത്തു കഴിഞ്ഞുകൂടുക സാധ്യമല്ല, അതുകൊണ്ട് അവരെ നാട്ടിൽ നിന്ന്

ബഹിഷ്കരിക്കണം.' ഇതായിരുന്നു ഒടുവിലത്തെ പ്രതികരണം. തോന്നിവാസത്തിലും, നീച പ്രവൃത്തികളിലും, മുഴുകിയ ആളുകൾക്ക് നാട്ടിൽ അല്പം കക്ഷിബലം കൂടിയുണ്ടാകുമ്പോൾ പരിഹാസവും ധിക്കാരവും കലർന്ന ഇത്തരം വാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കലും, അത് പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ ശ്രമം നടത്തലും മുമ്പേയുള്ള പതിവാണ്.

فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَٰهَا مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٥٧﴾

57 എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുടുംബത്തെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി-അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യ ഒഴികെ; അവളെ നാം കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ [ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടവരുടെ] കൂട്ടത്തിൽ കണക്കാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്!

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿٥٨﴾

58 അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു (കൽ) മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (ആ) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടവരുടെ മഴ എത്ര ചീത്ത!

---

57 فَأَنجَيْنَاهُ എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. وَأَهْلَهُ തൻെറ കുടുംബത്തെയും, സ്വന്തക്കാരെയും. إِلاَّ امْرَأَتَهُ തൻെറ ഭാര്യയെ ഒഴികെ. قَدَّرْنَاهَا നാമവളെ കണക്കാക്കി. مِنَ الْغَابِرِينَ ശേഷിച്ചവരിൽ, കഴിഞ്ഞുപോയവരിൽ (ഉൾപ്പെട്ടുപോയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ) . 58 وَأَمْطَرْنَا നാം വർഷിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ. مَّطَرًا ഒരു മഴ. فَسَاءَ എന്നാൽ എത്ര ചീത്ത, വളരെ മോശം. مَطَرُ الْمُنذَرِينَ മുന്നറിയിപ്പുനൽകപ്പെട്ടവരുടെ മഴ.

പ്രസ്തുത സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പ് കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൽതന്നെ സവിസ്തരം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല. ചില പ്രവാചകന്മാരുടെയും, ജനങ്ങളുടെയും സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ച ശേഷം തുടർന്ന്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യങ്ങളും, അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നതിൻെറ ആവശ്യകതയും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ പ്രവാചകന്മാർക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും രക്ഷലഭിച്ചതിൻെറയും പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഗുണപാഠങ്ങളുടെയും പേരിൽ അല്ലാഹിവിനെ സ്തോത്രം ചെയ്വാൻ നബി(ﷺ) യോട് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ്, കനത്ത ചില ചോദ്യങ്ങളടങ്ങുന്ന ആ വചനങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നത്:-

വിഭാഗം-5

قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَٰمٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ ٱلَّذِينَ ٱصْطَفَىٰٓ ۗ ءَآللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

59 (നബിയേ) പറയുക: ''സർവ്വസ്തുതിയും അല്ലാഹുവിനത്രെ! അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള അവൻെറ (നല്ല) അടിയാൻമാരിൽ 'സലാമും' [സമാധാന ശാന്തിയും] ഉണ്ട്! അല്ലാഹുവാണോ ഉത്തമം, അഥവാ അവർ (അവനോട്) പങ്കുചേർക്കുന്നവയോ?!''

أَمَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَنۢبَتْنَا بِهِۦ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنۢبِتُوا۟

60 അഥവാ, ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, ആകാശത്തുനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ജലം ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തവനോ (-ആരാണ് ഉത്തമം) ?! എന്നിട്ട് അത് [ജലം]കൊണ്ട് നാം [അല്ലാഹു]അഴകുള്ള തോപ്പുകൾ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു: അവ

شَجَرَهَآ ۗ أَءِلَـٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾

യിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആകുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കൂടെ (വേറെ) വല്ല ആരാധ്യനും ഉണ്ടോ?! (ചിന്തിച്ചുനോക്കുക!) എന്നാൽ, അവർ (ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വിട്ട്) തെറ്റിക്കളയുന്ന ഒരു ജനതയാകുന്നു!

---

59 قُلِ പറയുക. الْحَمْدُ സർവ്വസ്തുതിയും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. وَسَلَامٌ സലാം, സമാധാനശാന്തി. عَلَى عِبَادِهِ അവന്റെ അടിയാൻമാർക്ക്. الَّذِينَ اصْطَفَى അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവരായ, തെളിയിച്ചെടുത്ത. آللهُ അല്ലാഹുവാണോ. خَيْرٌ ഉത്തമം, നല്ലവൻ, ഉൽകൃഷ്ടൻ. أَمَّا അതല്ല (അല്ലെങ്കിൽ, അഥവാ) . يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നത്. 60 أَمَّنْ അഥവാ (അതല്ല, അല്ലെങ്കിൽ) യാതൊരുവനോ. خَلَقَ السَّمَاوَاتِ അവൻ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. وَأَنزَلَ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. لَكُم നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് (ഉപരിഭാഗത്ത്) നിന്നു. مَاءً ജലം (മഴ) . فَأَنبَتْنَا എന്നിട്ട് നാം ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു, മുളപ്പിച്ചു. بِهِ അതുകൊണ്ട്. حَدَائِقَ തോപ്പുകൾ, തോട്ടങ്ങൾ. ذَاتَ بَهْجَةٍ അഴകുള്ള (കിളുർത്ത) . مَّا كَانَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ആകുന്നതല്ല (സാധ്യമല്ല) . أَن تُنبِتُوا നിങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കൽ. شَجَرَهَا അവയിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ. أَإِلَٰهٌ വല്ല ഇലാഹും ഉണ്ടോ. مَّعَ اللهِ അല്ലാഹുവോടുകൂടി. بَلْ هُمْ എന്നാൽ (എങ്കിലും) അവർ. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാകുന്നു. يَعْدِلُونَ സമപ്പെടുത്തുന്ന, തെറ്റിപ്പോകുന്ന.

മേൽ ഉദ്ധരിച്ച മഹൽകൃത്യങ്ങളും, വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും ചെയ്തുവരുന്നവൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അവനെക്കാൾ ഉത്തമനും ശ്രേഷ്ടനുമായ അല്ലങ്കിൽ അവനോട് സമത്വം കൽപിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു ആരാധ്യൻ വേറെ ഉണ്ടാകുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. പരമാർത്ഥം ഇതായിരുന്നിട്ടും അവർ ചില വസ്തുക്കളെ അല്ലാഹുവിന്ന് സമമായി ഗണിക്കുകയും, അവരെ ദൈവങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്തുവരുകയാണ്. അങ്ങിനെ, അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

قوما يعدلون എന്ന വാക്കിന് 'സമപ്പെടുത്തുന്ന ജനത' എന്നും 'തെറ്റിപ്പോകുന്ന ജനത' എന്നും അർത്ഥം വരാം. ആദ്യത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം നേർവഴി വിട്ട് വക്രവഴിയിലേക്ക് തെറ്റിപ്പോകുന്ന ജനത എന്നും, രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അല്ലാഹുവിനോട് മറ്റുള്ളവരെ സമപ്പെടുത്തുന്ന ജനത എന്നും താൽപര്യമായിരിക്കും.

أَمَّن جَعَلَ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَـٰلَهَآ أَنْهَـٰرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَٰسِىَ وَجَعَلَ بَيْنَ ٱلْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَءِلَـٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

61 അല്ലെങ്കിൽ, ഭൂമിയെ ഒരു ഭവനമാക്കുകയും, അതിനിടയിൽകൂടി നദികളുണ്ടാക്കുകയും, അതിന് [ഭൂമിക്ക്] ആണികളെ [ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങളെ] ഉണ്ടാക്കുകയും, രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു (തരം) തടസ്സം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തവനോ (-ആരാണുത്തമം) ?! അല്ലാഹുവിന്റെ കൂടെ വല്ല ആരാധ്യനും ഉണ്ടോ?! (ആലോചിച്ചു നോക്കൂ!) എന്നാൽ, അവരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല!

أَمَّن يُجِيبُ ٱلْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ ٱلسُّوٓءَ

62 അല്ലെങ്കിൽ, കഷ്ടപ്പെട്ടവൻ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ച്ചാൽ അവന്ന് ഉത്തരം നൽകു

وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

കയും, തിൻമയെ (നീക്കി) തുറവിയാക്കുകയും, നിങ്ങളെ ഭൂമിയിലെ പ്രതിനിധികളാക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നവനോ (-ആരാണുത്തമം) ?! അല്ലാഹുവിനോടുകൂടി (വേറെ) വല്ല ആരാധ്യനും ഉണ്ടോ?! (ഓർത്തുനോക്കൂ!) വളരെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നുള്ളു.

---

61. أَمَّنْ جَعَلَ അല്ലെങ്കിൽ ആക്കിയവനോ. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. قَرَارًا ഭവനം, പാർപ്പിടം, താവളം. وَجَعَلَ ആക്കുകയും, ഉണ്ടാക്കുകയും, ഏർപ്പെടുത്തുകയും (ചെയ്തു) . خِلاَلَهَا അതിൻെറ ഇടയിൽ കൂടി. أَنْهَارًا നദികൾ, അരുവികൾ. وَجَعَلَ ഉണ്ടാക്കുകയും, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. لَهَا അതിന്. رَوَاسِيَ ആണികളെ, കുറ്റികളെ, ഉറച്ച പർവ്വതങ്ങളെ. وَجَعَلَ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾക്കിടയിൽ. حَاجِزًا ഒരു തടസ്സ്, തടവ്, മറ. أَإِلَهٌ വല്ല ഇലാഹും ഉണ്ടോ. مَّعَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കൂടെ. بَلْ എന്നാൽ, എങ്കിലും. أَكْثَرُهُمْ അവരിലധികവും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല. 62 أَمَّنْ يُجِيبُ അല്ലെങ്കിൽ (അഥവാ) ഉത്തരം ചെയ്യുന്നവനോ. الْمُضْطَرَّ കഷ്ടപ്പെട്ടവന് (ആപത്തിൽകുടുങ്ങിയവന്) . إِذَا دَعَاهُ അവൻ അവനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ, വിളിച്ചാൽ. وَيَكْشِفُ നീക്കുകയും ചെയ്യുന്ന. السُّوءَ തിൻമയെ, കെടുതിയെ. وَيَجْعَلُكُمْ നിങ്ങളെ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. خُلَفَاءَ الأَرْضِ ഭൂമിയിലെ പ്രതിനിധികൾ. أَإِلَهٌ വല്ല ഇലാഹുവുമു ണ്ടോ. مَّعَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കൂടെ. قَلِيلاً مَّا അല്പ മാത്രമേ. تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നു(ള്ളു) .

രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ എന്ന് പറഞ്ഞത് ഉപ്പുജലവും, ശുദ്ധജലവുമാണെന്നും, അവ അന്യോന്യം ലയിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവയ്ക്കിടയിൽ അല്ലാഹു ഒരു തടസ്സം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, സൂ: ഫുർഖാൻ-53-ൽ വെച്ച് പ്രസ്താവിച്ചത് ഇവിടെയും ഓർക്കുക. എങ്കിലും ആപത്തുകളിൽപ്പെട്ട, കഷ്ടപ്പെട്ടവൻെറ ദുആക്ക് പ്രത്യേകം ഉത്തരം ലഭിക്കുമെന്ന വസ്തുത അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും, നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണിത്. രക്ഷാമാർഗ്ഗം കാണാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടു വലയുന്നവൻ മനസ്സാന്നിദ്ധ്യത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടി അവൻെറ സംങ്കടം അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും വിചാരിക്കാത്തവിധം അവന് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് രക്ഷ ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു.- പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ കേവലം പാപിയാണെങ്കിൽ പോലും.

യമനിലെ സക്കാത്ത് വസൂലാക്കാനും മറ്റും മുആദ് (**معاذبن جبل**–رض) നെ നിയോഗിച്ചപ്പോൾ നബി(ﷺ) അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങിനെ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി.
واتق دعوة المظلوم فليس بينها وبين الله حجاب–مسلم .... (...അക്രമിക്കപ്പെട്ടവൻെറ പ്രാർത്ഥനയെ നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം. കാരണം, അതിനും അല്ലാഹുവിന്നുമിടയിൽ യാതൊരു മറയും ഇല്ല.) വേറൊരു ഹദീസിൽ നബി(ﷺ) പറയുന്നു
ثلاث دعوات مستجابات لاشك فيهن دعوة الوالد ودعوة المسافر
ودعوة المظلوم –الترمذى ابوداود (മൂന്നു പ്രാർത്ഥനകൾ ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നവയാണ്. അവയുടെ കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല: മാതാപിതാക്കളുടെ (സന്താനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച) പ്രാർത്ഥനയും, യാത്രക്കാരൻെറ പ്രാർത്ഥനയും അക്രമിക്കപ്പെട്ടവൻെറ പ്രാർത്ഥനയും.) അല്ലാഹു വീണ്ടും തുടർന്ന് ചോദിക്കുന്നു:-

أَمَّن يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَن

63 അല്ലെങ്കിൽ, കരയിലെയും കടലിലെയും (വിവിധ) അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നവനും, തൻെറ

يُرۡسِلُ ٱلرِّيَٰحَ بُشۡرَۢا بَيۡنَ يَدَيۡ رَحۡمَتِهِۦٓۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ تَعَٰلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿٦٣﴾

(മഴയാകുന്ന) കാരുണ്യത്തിൻെറ മുമ്പിൽ കാറ്റുകളെ സന്തോഷവാർത്തയായി അയക്കാറുള്ളവനുമാണോ (-ആരാണ് ഉത്തമം) ?! അല്ലാഹുവിൻെറ കൂടെ വല്ല ഇലാഹും ഉണ്ടോ?! (ഓർത്തുനോക്കൂ!) അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് (എല്ലാം തന്നെ) അല്ലാഹു അത്യുന്നതനാകുന്നു!

أَمَّن يَبۡدَؤُاْ ٱلۡخَلۡقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَمَن يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ أَءِلَٰهٞ مَّعَ ٱللَّهِۚ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٦٤﴾

64 അല്ലെങ്കിൽ, സൃഷ്ടിയെ ആദ്യമായുണ്ടാക്കുകയും, പിന്നീടത് (നശിച്ചശേഷം) മടക്കി സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും, ആകാശത്തുനിന്നും, ഭൂമിയിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നവനുമാണോ (-ആരാണുത്തമം) ?! അല്ലാഹുവിൻെറ കൂടെ വല്ല ഇലാഹും ഉണ്ടോ?! (എങ്കിൽ-പറയൂ!) (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തെളിവ് കൊണ്ടുവരുവിൻ, നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!''

---

63 أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നവനോ. فِي ظُلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽ, ഇരുട്ടിൽ. الْبَرِّ وَالْبَحْرِ കരയുടെയും, കടലിൻെറയും. وَمَن يُرْسِلُ അയക്കുന്നവനും. الرِّيَاحَ കാറ്റുകളെ. بُشْرًا സന്തോഷവാർത്തയായി. بَيْنَ يَدَيْ മുമ്പിൽ, മുന്നിൽ. رَحْمَتِهِ അവൻെറ കാരുണ്യത്തിൻെറ (അനുഗ്രഹത്തിൻെറ) . أَإِلَٰهٌ വല്ല ഇലാഹുവുമുണ്ടോ. مَّعَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കൂടെ. تَعَالَى اللهُ അല്ലാഹു എത്രയോ മേലെയായിരിക്കുന്നു (ഉന്നതനാകുന്നു) . عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്. 64 أَمَّن يَبْدَأُ അല്ലെങ്കിൽ ആദ്യമായിയുണ്ടാക്കുന്നവനോ. الْخَلْقَ സൃഷ്ടിയെ. ثُمَّ يُعِيدُهُ പിന്നെ അതിനെ മടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. وَمَن യാതൊരുവനും. يَرْزُقُكُم നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം തരുന്നു, ഉപജീവനം നൽകുന്നു. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്നും. أَإِلَٰهٌ വല്ല ഇലാഹുവുമുണ്ടോ. مَّعَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കൂടെ. قُلْ പറയുക. هَاتُوا കൊണ്ടുവരുവിൻ. بُرْهَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ തെളിവ്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ.

പട്ടാപ്പകൽപോലെ സുവ്യക്തവും, ശകലം ബുദ്ധിയും ചിന്തയും ഉള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാവുന്നതുമായ ചില നിത്യസത്യങ്ങൾ നിരത്തിവെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് സമത്വം കൽപിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹതയുള്ള വല്ലവരും ഉണ്ടോ എന്ന് ആവർത്തിച്ചാവർത്തച്ചു ചോദിച്ചശേഷം, ഉണ്ടെന്ന് പറയുന്നവർ അതിന് തെളിവ് ഹാജറാക്കുവാൻ അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. സകല വസ്തുക്കളുടെയും സൃഷ്ടാവും, നിയന്താവും ആരാധ്യനുമായുള്ളവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. ഇതിൻെറ അനിവാര്യ ഫലമത്രെ, അദൃശ്യജ്ഞാനം അവന് മാത്രമാണെന്നുള്ള വസ്തുത. ആകയാൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വല്ലവർക്കും അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയുമെന്ന് കരുതുന്നത് തനി വിഡ്ഢിത്തമാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:)

قُل لَّا يَعۡلَمُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلۡغَيۡبَ إِلَّا ٱللَّهُۚ وَمَا يَشۡعُرُونَ أَيَّانَ يُبۡعَثُونَ ﴿٦٥﴾

65 (നബിയേ) പറയുക: ''അല്ലാഹു അല്ലാതെ, ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളവർ (ആരുംതന്നെ) അദൃശ്യകാര്യം അറിയുകയില്ല. തങ്ങൾ എപ്പോഴാണ് (മരണശേഷം) ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയെന്നും അവർക്ക് അറിയാവതല്ല.''

65 قُل പറയുക. لاَّ يَعْلَمُ അറിയുകയില്ല. مَن യാതൊരുവർ. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ള. وَالْأَرْضِ ഭൂമയിലും. الْغَيْبَ അദൃശ്യം, മറഞ്ഞകാര്യം. إِلاَّ اللهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ. وَمَا يَشْعُرُونَ അവർ അറിയുന്നതുമല്ല (അവർക്ക് ബോധമില്ല) . أَيَّانَ എപ്പോൾ. يُبْعَثُونَ അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടും (എന്ന്) .

അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയില്ലെന്ന് ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുത്തതല്ലാതെ ഒരു പ്രവാചകനുപോലും അദൃശ്യത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ല. പിന്നെയുണ്ടോ മറ്റാരെങ്കിലും അറിയുന്നു?! ആയിശ (رضي الله عنها) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: 'നാളെ ഉണ്ടാകുന്ന കാര്യം നബി(ﷺ) അറിയുമെന്ന് ആരെങ്കിലും ജൽപിക്കുന്ന പക്ഷം അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ വമ്പിച്ച നുണ പറഞ്ഞുപോയി. കാരണം, അല്ലാഹു പറയുന്നു: അല്ലാഹു അല്ലാതെ, ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവർ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുകയില്ല. എന്ന്

(من زعم ان النبى صلى الله عليه وسلم يعلم ما يكون فى غد فقد اعظم القرية على اللهلان الله يقول قل لايعلم من فى السموات والارض الغير الاالله –ابن جريروغيره)

66 بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا ۖ بَلْ هُم مِّنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾

എങ്കിലും, പരലോകവിഷയത്തിൽ അവരുടെ [അവിശ്വാസികളുടെ] അറിവ് പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു; (അല്ല) എങ്കിലും അവർ അതിനെക്കുറിച്ച് സംശയത്തിലാണ്; (അല്ല) എങ്കിലും അവർ അതിനെക്കുറിച്ച് അന്ധന്മാരാകുന്നു.

66 بَلِ എങ്കിലും, എന്നാൽ. ادَّارَكَ പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു, തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. عِلْمُهُمْ അവരുടെ അറിവ്. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. بَلْ هُمْ എങ്കിലും അവർ. فِي شَكٍّ സംശയത്തിലാണ്. مِّنْهَا അതിനെക്കുറിച്ച്. بَلْ هُم എങ്കിലും അവർ. مِّنْهَا അതിനെപ്പറ്റി. عَمُونَ അന്ധൻമാരാണ്.

മൂന്ന് വാക്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഒന്നിലധികം രൂപം കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളത് കാണാം. (1) അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയാവതല്ലെങ്കിലും, പരലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും അവിശ്വാസികൾക്ക് പൂർണ്ണമായും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവരതിൽ സംശയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അത്രയുമല്ല, അതിൽ സംശയംപോലും ജനിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അതിനെക്കുറിച്ച് തീരെ അന്ധരും അശ്രദ്ധരുമാണ്. (2) ആദ്യത്തെ വാക്യം–പരലോക വിഷയത്തിൽ അവരുടെ അറിവ് പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞത് –അല്ലാഹു അവരെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞതാണ്. അതായത്: അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ അറിയുകയില്ലെങ്കിലും, പരലോകത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ അവിശ്വാസികൾക്കുള്ള അറിവ് അങ്ങേയറ്റം പരിപൂർണ്ണമാണ് എന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞശേഷം, അവരുടെ യഥാർത്ഥനില ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്ന് താൽപര്യം (3) അവരുടെ അറിവ് പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചു എന്ന പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ, അതിന് പുരോഗതിയില്ലാതെ വളർച്ചമുട്ടി നാശപ്രായമായിരിക്കുന്നു എന്നാണ്.

ادارك (ഇദ്ദാറക) എന്നതിന് പകരം ادرك (അദ്റക) എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ട്. ഈ വായന അനുസരിച്ചാണ് മൂന്നാമത് പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം.

വിഭാഗം-6

67 അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു: ''ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളും (മരിച്ച്) മണ്ണാ യാൽ (വീണ്ടും) ഞങ്ങൾ നിശ്ചയമായും പുറത്ത് കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവരാണെന്നോ?! (അതു സംഭവ്യമല്ല.)	وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبًا وَءَابَآؤُنَآ أَئِنَّا لَمُخۡرَجُونَ ﴿٦٧﴾
68 ''ഇത് ഞങ്ങളോടും, മുമ്പ് ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളോടും വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുക യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇത് പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണേതിഹാസങ്ങളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.''	لَقَدۡ وُعِدۡنَا هَٰذَا نَحۡنُ وَءَابَآؤُنَا مِن قَبۡلُ إِنۡ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
69 പറയുക (നബിയേ) : ''നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുവിൻ; എന്നിട്ട് കുറ്റവാളികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് നോക്കുവിൻ!''	قُلۡ سِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَٱنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿٦٩﴾

67 وَقَالَ പറയുന്നു, പറഞ്ഞു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. أَإِذَا كُنَّا ഞങ്ങൾ (നാം) ആയാലോ. تُرَابًا മണ്ണ്. وَآبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ (നമ്മുടെ) പിതാക്കളും. أَئِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളാണോ. لَمُخْرَجُونَ പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവർ. 68 لَقَدْ وُعِدْنَا തീർച്ചയായും ഞങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. هَذَا ഇത്. نَحْنُ ഞങ്ങളോട്. وَآبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളോടും. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ أَسَاطِيرُ പുരാണകഥകളല്ലാതെ, ഇതിഹാസങ്ങളല്ലാതെ. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ മുൻകാലക്കാരുടെ. 69 قُلْ പറയുക. سِيرُوا നിങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുവിൻ, നടക്കുവിൻ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَانظُرُوا എന്നിട്ട് നോക്കുവിൻ. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയി എന്ന്, ഉണ്ടായെന്ന്. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളുടെ.

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, പ്രവാചകൻമാരെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത പല സമുദായങ്ങളുടെയും ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടറിയുവാൻ സാധിക്കും അങ്ങിനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും ബാധിച്ചേക്കുന്നത് സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന് സാരം.

70 (നബിയേ) അവരുടെമേൽ നീ ദുഃഖിക്കേണ്ട, അവർ കുതന്ത്രം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നീ (മനസ്സ്) ഇടുക്കത്തിലാകുകയും വേണ്ട.	وَلَا تَحۡزَنۡ عَلَيۡهِمۡ وَلَا تَكُن فِي ضَيۡقٖ مِّمَّا يَمۡكُرُونَ ﴿٧٠﴾
71 അവർ പറയുന്നു: ''എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദാനം (നടപ്പിൽവരുക) -നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ?!''	وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٧١﴾
72 പറയുക: ''നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ചിലത് (ഒരു പക്ഷേ) നിങ്ങൾക്ക് അടുത്തു (തന്നെ) വരുക യുണ്ടായേക്കാം.''	قُلۡ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعۡضُ ٱلَّذِي تَسۡتَعۡجِلُونَ ﴿٧٢﴾

70 وَلاَ تَحْزَنْ നീ ദുഃഖിക്കേണ്ട, വ്യസനിക്കരുത്. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവരെപ്പറ്റി. وَلاَ تَكُن

ആക്കുകയും വേണ്ട. فِي ضَيْقٍ ഇടുക്കത്തിൽ (വിഷമത്തിൽ) . مِّمَّا يَمْكُرُونَ അവർ കുതന്ത്രം നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി. 71 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു, പറയും. مَتَى എപ്പോഴാണ്. هَذَا الْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദാനം, കരാർ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ. 72 قُلْ പറയുക. عَسَى أَن يَكُونَ ആയേക്കാം, ഉണ്ടായേക്കാം. رَدِفَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് തുടർന്നുവരുക, അടുത്തുവരിക. بَعْضُ ചിലത്. الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടുന്നതിൽ.

ഖിയാമത്തുനാൾ വരുവാനിരിക്കുന്നു, മരണാനന്തരം എല്ലാവരും പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും സത്യനിഷേധികൾ ഭയങ്കര ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകും എന്നിങ്ങിനെ പ്രവാചകന്മാരാൽ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് 'ഈ വാഗ്ദാനം' (هذا الوعد) എന്നതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഇതെല്ലാം യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അതൊന്ന് കാണട്ടെ എന്നും മറ്റും പരിഹാസപൂർവ്വം ധൃതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവിശ്വാസികൾ. വേണ്ട, ധൃതികൂട്ടുന്നത് നല്ലതിനല്ല, ഒരു പക്ഷേ അവയിൽ ചിലത് താമസംവിനാ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നു വന്നേക്കും . അപ്പോൾ ഈ പരിഹാസവും ധിക്കാരവും വേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെടും. എന്നൊക്കെ അവരോട് പറയുവാനാണ് അല്ലാഹു നബി(ﷺ) യെ ഉണർത്തുന്നത്. അവർ പരിഹാസപൂർവ്വം ധൃതികൂട്ടിയിട്ടും തൽക്ഷണം ശിക്ഷ നൽകപ്പെടാതിരിക്കുവാനുള്ള കാരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

73 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ് മനുഷ്യരുടെ മേൽ അനുഗ്രഹമുള്ളവനത്രെ. പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമാളുകളും നന്ദികാണിക്കുന്നില്ല.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾
74 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഗോപ്യമാക്കിവെക്കുന്നതും, അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും അറിയുന്നു.	وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾
75 ആകാശത്തും, ഭൂമിയിലും മറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന യാതൊരു കാര്യവും തന്നെ, സ്പഷ്ടമായ ഒരു(രേഖാ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെയില്ല.	وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾

---

73 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَذُو فَضْلٍ അനുഗ്രഹമുള്ളവൻ തന്നെ. عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ മേൽ. وَلَكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷെ. أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികവും. لاَ يَشْكُرُونَ നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ല. 74 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَيَعْلَمُ അറിയുന്നതാണ്. مَا تُكِنُّ ഗോപ്യമാക്കി (മറച്ചു) വെക്കുന്നത്. صُدُورُهُمْ അവരുടെ നെഞ്ഞുകൾ (ഹൃദയങ്ങൾ) . وَمَا يُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും. 75 وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ യാതൊരു മറഞ്ഞ കാര്യവുമില്ല. فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. إِلاَّ فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെ. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

വലുത്, ചെറുത്, പ്രധാനം, അപ്രധാനം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാസമൊന്നും കൂടാതെ ആകാശ ഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭംതൊട്ട് എന്നെന്നേക്കും ഉണ്ടാകുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും, സവിസ്തരമായും സസൂക്ഷ്മമായും അല്ലാഹു അറിയുന്നു; അതെല്ലാം അവൻെറ അടുക്കൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്.

وكل شيئ فعلوهفى الزبر وكل صير وكبير مستطر القمر ٥٣ ٥٤

(അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഏടുകളിലുണ്ട്. എല്ലാ ചെറിയ കാര്യവും, വലിയ കാര്യവും രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കപ്പെട്ടതുമാണ്.)

76 നിശ്ചയമായും, ഈ ഖുര്‍ആന്‍ ഇസ്രാഈല്‍ സന്തതികള്‍ക്ക്, അവര്‍ ഏതൊരു വിഷയത്തില്‍ ഭിന്നാഭിപ്രായം വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതില്‍ മിക്കതും (യഥാര്‍ത്ഥ രൂപത്തില്‍) വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.	إِنَّ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَكْثَرَ ٱلَّذِى هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾
77 നിശ്ചയമായും ഇത് (ഖുര്‍ആന്‍) സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനവും കാരുണ്യവുമാകുന്നു.	وَإِنَّهُۥ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾
78 നിന്‍െറ റബ്ബ് അവര്‍ക്കിടയില്‍, തന്‍െറ വിധി (നിയമം) കൊണ്ട് തീര്‍പ്പ് കല്‍പിക്കുന്നതാണ്. അവനത്രെ സര്‍വ്വജ്ഞനായ പ്രതാപശാലി.	إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُم بِحُكْمِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾
79 അതിനാല്‍, നീ അല്ലാഹുവിന്‍െറമേല്‍ ഭരമേല്‍പിച്ചു കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, നീ സ്പഷ്ടമായ പരമാര്‍ത്ഥത്തില്‍ തന്നെയാണ് (നിലകൊള്ളുന്നത്) .	فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى ٱلْحَقِّ ٱلْمُبِينِ ﴿٧٩﴾

---

76 إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ നിശ്ചയമായും ഈ ഖുര്‍ആന്‍. يَقُصُّ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു, കഥനം ചെയ്യുന്നു. عَلَى بَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്റാഈല്‍ സന്തതികള്‍ക്ക്. أَكْثَرَ الَّذِي യാതൊന്നില്‍ മിക്കഭാഗവും. هُمْ അവര്‍. فِيهِ അതില്‍. يَخْتَلِفُونَ ഭിന്നാഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 77 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَهُدًى മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം തന്നെ. وَرَحْمَةٌ , കാരുണ്യവും, അനുഗ്രഹവും. لِّلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക്. 78 إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്‍െറ റബ്ബ്. يَقْضِي തീര്‍പ്പ് കല്‍പിക്കുന്നു, വിധി നടത്തുന്നു. بَيْنَهُم അവര്‍ക്കിടയില്‍. بِحُكْمِهِ അവന്‍െറ വിധികൊണ്ട്, നിയമപ്രകാരം. وَهُوَ അവനത്രെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْعَلِيمُ സര്‍വ്വജ്ഞനായ. 79 فَتَوَكَّلْ അതിനാല്‍ നീ ഭരമേല്‍പിക്കുക. عَلَى الله അല്ലാഹുവിന്‍െറ മേല്‍. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. عَلَى الْحَقِّ പരമാര്‍ത്ഥ(സത്യ-ന്യായ) ത്തിലാണ്. الْمُبِينِ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ.

വേദക്കാരാകുന്ന ഇസ്രാഈല്‍ സന്തതികള്‍ക്കിടയില്‍ എത്രയോ വിഷയങ്ങളില്‍ ഭിന്നിപ്പുകളുള്ളതായി കാണാം ജൂതരും, ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒരുവശത്ത്. ക്രിസ്ത്യാനികളില്‍ തന്നെയുള്ള വിഭാഗങ്ങള്‍ വേറൊരു വശത്തും. അങ്ങിനെയുള്ള മിക്ക വിഷയത്തിലും - പ്രധാന വിഷയങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ - പരമാര്‍ത്ഥം ഇന്നപ്രകാരമാണെന്ന് ഖുര്‍ആന്‍ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇസ്ലാമിന്‍െറ മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും, പല ശാഖാവിഷയങ്ങളും, ചരിത്രസംഭവങ്ങളും അതില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു. ഈ ഇനത്തില്‍ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നത്രെ ഈസ (عليه السلام) നബിയുടെ കാര്യം. യഹൂദികള്‍ അദ്ദേഹത്തെ വ്യഭിചാരപുത്രനും, ആഭിചാരിയുമായി കണക്കാക്കുന്നു. അതേ സമയത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികള്‍ അദ്ദേഹത്തിന് കല്‍പിക്കുന്നത് ദിവ്യത്വമാണ്. സാക്ഷാല്‍ ദൈവമെന്നും, ദൈവപുത്രനെന്നും, ത്രിയേകദൈവമെന്നുമുള്ള വ്യത്യസ്ത വിശ്വാസക്കാര്‍ ക്രിസ്ത്യാനികള്‍ക്കിടയില്‍തന്നെ വേറെയും. യഥാര്‍ത്ഥം അതൊന്നുമല്ല, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്‍െറ അടിയാനും പ്രവാചകനുമാണ്. എന്ന് ഖുര്‍ആന്‍ ശക്തമായ ഭാഷയില്‍ തുറന്നു കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (ഇതിനെപ്പറ്റി നാം സൂറത്ത മര്‍യമില്‍വെച്ച് വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്) ഇതുപോലെത്തന്നെ, കുരിശുസംഭവത്തിലും, മറ്റുപലതിലും ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങള്‍ കാണാം.

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികള്‍ നബി(ﷺ) യെയും ഖുര്‍ആനെയും സംബന്ധിച്ചു കൈക്കൊണ്ട നിലപാടുകളെ പുരസ്കരിച്ചായിരുന്നു മുന്‍ ആയത്തുകളില്‍ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നത്.

ഈ ആയത്തുകൾ ഖുർആന്റെ മറ്റൊരു ശത്രുവിഭാഗക്കാരായ വേദക്കാരുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നവയാകുന്നു. അവരുടെ ഭിന്നിപ്പുകളും, ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും അവസാനിപ്പിച്ച് യഥാർത്ഥ സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഖുർആനിലുണ്ടെന്നും, അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ അത് സന്മാർഗത്തിലേക്കും, ദൈവകാരുണ്യത്തിലേക്കും നയിക്കുമെന്നും ഉണർത്തുന്നു. അതിനവർ തയ്യാറില്ലാത്തപക്ഷം, അവരെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു അവന്റെ നിയമാനുസൃതമായ തീരുമാനം ഏടുത്തുകൊള്ളുമെന്ന് താക്കീതും നൽകുന്നു. 79-ാംവചനം നബി(ﷺ) ക്ക് മനസ്സമാധാനവും, ധൈര്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സത്യനിഷേധികളുടെ നിലപാട് എത്രമാത്രം അധഃപതനത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്നു:-

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ ٱلْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا وَلَّوْا۟ مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾

80 (നബിയേ,) നിശ്ചയമായും മരണപ്പെട്ടവരെ നീ കേൾപ്പിക്കുകയില്ല; ബധിരൻമാരെയും-അവർ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞ് മാറിപ്പോയാൽ- നീ വിളികേൾപ്പിക്കുന്നതല്ല.

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِى ٱلْعُمْىِ عَن ضَلَٰلَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

81 അന്ധൻമാർക്ക് അവരുടെ വഴിപിഴവു വിട്ട് നേർമാർഗ്ഗം കാട്ടിക്കൊടുക്കു(വാൻ കഴിയു) ന്നവനുമല്ല, നീ. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അങ്ങനെ തങ്ങൾ 'മുസ്ലിം'കളായി (കീഴൊതുങ്ങിയവരായി) രിക്കയും ചെയ്യുന്നവരെയല്ലാതെ നീ കേൾപ്പിക്കുകയില്ല.

---

80 إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لاَ تُسْمِعُ നീ കേൾപ്പിക്കയില്ല. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവർക്ക്. وَلاَ تُسْمِعُ നീ കേൾപ്പിക്കുന്നതുമല്ല. الصُّمَّ ബധിരൻമാർക്ക്, കാത് കേൾക്കാത്തവരെ. الدُّعَاءَ വിളി. إِذَا وَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞു(മാറി) പോയാൽ. مُدْبِرِينَ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്, പിന്നിട്ടവരായി. 81 وَمَا أَنتَ നീ അല്ലതാനും. بِهَادِي الْعُمْيِ അന്ധൻമാർക്ക് നേർമ്മാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ. عَن ضَلاَلَتِهِمْ അവരുടെ വഴി പിഴവുവിട്ട്, വഴിതെറ്റിൽനിന്ന്. إِن تُسْمِعُ നീ കേൾപ്പിക്കയില്ല. إِلاَّ مَن يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കല്ലാതെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ, ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ. فَهُم അങ്ങിനെ (എന്നിട്ട്) അവർ. مُّسْلِمُونَ മുസ്ലിംകളുമാണ്, കീഴൊതുങ്ങിയവരാണ്.

യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാനും, ലക്ഷ്യങ്ങളും ന്യായങ്ങളും കണ്ടോ, കേട്ടോ ഗ്രഹിക്കുവാനും തയ്യാറില്ലാത്ത അവിശ്വാസികളെ മരണപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ശവങ്ങളോടും, ബധിരന്മാരോടും, അന്ധന്മാരോടും സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. സത്യം അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവണ്ണം അത് മരവിച്ച് നിർജ്ജീവമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എനി അതിന്ന് ജീവചൈതന്യം ഉണ്ടാവാൻ വഴിയില്ല. സത്യത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുവാൻ അവരുടെ കാതിനും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ട് പാഠം പഠിക്കുവാൻ അവരുടെ കണ്ണിനും കഴിയാതായിരിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി അവരുടെ ശ്രദ്ധയും ദൃഷ്ടിയും മറുവശത്തേക്ക് മാത്രം തിരിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിൽ പിന്നെ, എങ്ങിനെയാണവരെ സത്യോപദേശവും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഗ്രഹിപ്പിക്കുക?! ചുരുക്കത്തിൽ, അവരുടെ പ്രകൃതിതന്നെ അങ്ങേഅറ്റം ദുഷിച്ചുപോയി. അതുകൊണ്ട് അവർ എനി, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ട് വരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. ഉപദേശിച്ചിട്ട് ഫലവുമില്ല. ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അത് പ്രാവർത്തികമാക്കി അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങുവാൻ-ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുവാൻ-തയ്യാറാകുകയും ചെയ്യുന്നവരെ മാത്രമേ ഉപദേശം കേൾപ്പിക്കുവാനും, അത് ഫലപ്രദമാക്കുവാനും സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ.

ഏതെങ്കിലും വഷയത്തില്‍ ഒരു വസ്തുവെ മറ്റൊരു വസ്തുവോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി (التشبيه) പറയുമ്പോള്‍, സാദൃശ്യത്തിന് നിദാനമാക്കപ്പെടുന്ന കാര്യം (وجه الشبه) അവ രണ്ടിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഏതിനോടാണോ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തുന്നതെങ്കില്‍ അതില്‍ (المشبه به) യില്‍ അക്കാര്യം കൂടുതല്‍ വ്യക്തമായും പരിപൂര്‍ണ്ണമായും. ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും സ്പഷ്ടമത്രെ. അറബിസാഹിത്യശാസ്ത്ര (علم البلاغة) ത്തില്‍ ഇതൊരു അംഗീകൃത തത്വമാകുന്നു. അപ്പോള്‍ മേല്‍പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളില്‍, മരണപ്പെട്ടുപോയവര്‍ക്കും, ബധിരന്മാര്‍ക്കും കേള്‍പ്പിക്കുവാന്‍ കഴിവില്ലെന്നും അന്ധന്മാര്‍ക്ക് വഴികാണിക്കുവാന്‍ സാധ്യമല്ലന്നും അല്ലാഹു നബി(ﷺ) യോട് പറഞ്ഞത്, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഉപമാലങ്കാര രൂപത്തില്‍ പറഞ്ഞ താണെങ്കിലും യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ മരണമോ, അന്ധതയോ, ബധിരതയോ, ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അത് അലങ്കാരാര്‍ത്ഥത്തിലല്ല.-സാക്ഷാല്‍ അര്‍ത്ഥത്തില്‍ തന്നെയാണ്-ഉള്ളത്. മരണപ്പെട്ടവര്‍ക്കും കാതുകേള്‍ക്കാത്തവര്‍ക്കും കേള്‍പ്പിക്കുവാനും, അന്ധന്മാര്‍ക്ക് വഴി കാണിച്ച് കൊടുക്കുവാനും നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കോ മറ്റോ കഴിയുമായിരുന്നുവെങ്കില്‍, ഈ ഉപമക്ക് വിശേഷിച്ച അര്‍ത്ഥമൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ.

ഇത്-മരണപ്പെട്ടവര്‍ക്കും ബധിരന്മാര്‍ക്കും കേള്‍ക്കുകയില്ലെന്നും, അന്ധന്മാര്‍ക്ക് കാണുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞത്-ഈ പ്രകൃതിലോകത്തിലെ സാധാരണ നിയമമാകുന്നു. ഇതിനെതിരായി , വല്ല പ്രത്യേകസംഭവമോ, സന്ദര്‍ഭമോ ഉണ്ടാകുവാന്‍ ഒരിക്കലും പാടില്ലെന്ന് ധരിച്ചുകൂടാ. അങ്ങിനെ വല്ലതും സംഭവിച്ചതായോ, സംഭവിക്കുന്നതായോ, ഖുര്‍ആനിലോ ഹദീസിലോ സ്ഥിരപ്പെട്ടു കാണുന്നപക്ഷം നാമത് നിരുപാധികമായി വിശ്വസിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

എന്നാല്‍, മരിച്ചുപോയവരെക്കുറിച്ച് വല്ല സന്ദര്‍ഭത്തിലും അവര്‍ കേള്‍ക്കുമെന്നോ, കാണുമെന്നോ ഖുര്‍ആനിലോ ഹദീസിലോ പറയുമ്പോള്‍ അതിന്‍റെ താല്‍പര്യം, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നമ്മെപ്പോലെത്തന്നെയുള്ള കേള്‍വിയും കാഴ്ചയും അവര്‍ക്കുണ്ടെന്നാണെന്ന് കരുതുന്നത് ശരിയല്ല. അങ്ങിനെയാണെങ്കില്‍, അവര്‍ മരണപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയുന്നത് നിരര്‍ത്ഥമായിരിക്കുമല്ലോ. മാത്രമല്ല, കാതും, കണ്ണും, ഗ്രഹണശക്തിയും അവശേഷിക്കുകയും വേണം. പക്ഷേ, ആത്മീയ ലോകത്ത് അവര്‍ക്ക് ഒരു തരം കാഴ്ചയും, കേള്‍വിയുംമെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണതിന്‍റെ താല്‍പര്യം. അതെങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്ന യാഥാര്‍ത്ഥ്യം നമുക്ക് ഇപ്പോള്‍ അറിയുക സാധ്യമല്ല. ശബ്ദം കേള്‍ക്കാതെ ബധിരന്മാരും, വര്‍ണ്ണവും രൂപവും കാണാതെ ബധിരന്മാര്‍ക്കും ഏറെക്കുറെ പലതിനെപ്പറ്റിയും മനസ്സിലാക്കാറുണ്ടല്ലോ. ചുരുക്കത്തില്‍, ജഡം നശിക്കുകയോ, അത് നിര്‍ജ്ജീവമായിത്തീരുകയോ, ചെയ്താലും ആത്മാക്കള്‍ക്ക് ചില കാര്യങ്ങള്‍ ഗ്രഹിക്കുവാന്‍ സാധിച്ചേക്കും, അഥവാ അല്ലാഹു സാധിപ്പിക്കും. ഇതിന്‍റെ സാധ്യതക്ക് നമ്മുടെ ഉറക്കവും സ്വപ്നവും തന്നെ തെളിവാകുന്നു. **الله اعلم**

അല്ലാഹുവിന്‍റെ അപാരമായ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെയും, അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം ഈ ബാഹ്യപ്രകൃതി നിയമങ്ങള്‍ക്കതീതമായ ചില സംഭവങ്ങളെ അവന്‍ വെളിപ്പെടുത്താറുള്ളതിനേയും സാക്ഷീകരിക്കുന്ന പല ചരിത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇതിനുമുമ്പ് ഈ സൂറത്തില്‍ അല്ലാഹു ഉദ്ദരിച്ചിരിക്കുന്നു. നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെയും, ഖുര്‍ആന്‍റെയും സത്യത സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും, പരലോകം, അന്ത്യനാള്‍, പുനരുത്ഥാനം ആദിയായവയെ പരാമര്‍ശിച്ചുകൊണ്ടും പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. അടുത്ത ആയത്തില്‍ ഖിയാമത്തുനാളിനു മുമ്പായി സംഭവിക്കുന്ന, ഒരു അസാധാരണ അടയാളത്തെക്കുറിച്ചും, തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് അന്ത്യനാളില്‍ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന പല സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മിണ്ടാപ്രാണികളായ ചില ജീവികളുടെ സംസാരത്തെയും കാര്യഗ്രഹണശക്തിയെയും സ്ഥാപിക്കുന്ന ചില സംഭവകഥകള്‍ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഏക അദ്ധ്യായമാണ് ഈ സൂറത്ത്. ലേ

ാകാവസാനമടുക്കുമ്പോൾ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന അത്തരത്തിൽപെട്ട വേറൊരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയും ഈ സൂറത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്തി യിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ وَإِذَا وَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ ٱلنَّاسَ كَانُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾

82 അവരുടെമേൽ (ആ) വാക്ക് സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ഭൂമിയിൽനിന്നും ഒരു ജീവിയെ (മൃഗത്തെ) നാം അവർക്ക് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാണ്. മനുഷ്യർ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ദൃഢവിശ്വാസം കൊള്ളാതിരിക്കുകയാണെന്ന് അതവരോട് സംസാരിക്കുന്നതാകുന്നു.

---

82 وَإِذَا وَقَعَ സംഭവിച്ചാൽ, സംഭവിക്കുമ്പോൾ. الْقَوْلُ വാക്ക്. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. أَخْرَجْنَا നാം പുറപ്പെടുവിക്കും. لَهُمْ അവർക്ക്. دَابَّةً ഒരു ജീവിയെ, ജന്തുവെ, മൃഗത്തെ. مِّنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന്. تُكَلِّمُهُمْ അതവരോട് സംസാരിക്കും. أَنَّ النَّاسَ ജനങ്ങൾ (മനുഷ്യർ) ആണെന്ന്. كَانُوا അവരാകുന്നു. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ. لاَ يُوقِنُونَ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

ഖിയാമത്തുനാളിൻെറ മുന്നോടിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്, 'വാക്കുസംഭവിക്കുമ്പോൾ' (واذاوقع القول) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഖിയാമത്തുനാൾ, പുനരുത്ഥാനം, ശിക്ഷ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകളുടെ സമയം ആസന്നമാകുമ്പോൾ എന്നത്രെ. അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനകൾ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകുന്ന ഒരവസരത്തിലായിരിക്കും അല്ലാഹു ഈ ജീവിയെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുക. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ശരിക്ക് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല-അവർ ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്-എന്ന് ആ ജീവി അവരോട് സംസാരിക്കും. ഈ മൃഗം എങ്ങിനെയായിരിക്കും അതിൻെറ സംസാരം ഏതു ഭാഷയിൽ-അല്ലെങ്കിൽ ഏത് രൂപത്തിൽ-ആയിരിക്കും? ജനങ്ങളെപ്പറ്റി അതെങ്ങിനെ അറിയും? ഇതൊന്നും സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. അതൊന്നും വിവരിച്ചു കാണിക്കുന്ന ബലവത്തായ ഹദീസുകളും കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഖിയാമത്തുനാളിൻെറ അടയാളത്തിൽ ഒന്നായി ഈ ജീവിയെയും നബി(ﷺ) എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നിലധികം ബലവത്തായ ഹദീസുകളിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് നബി (ﷺ) പ്രവചനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇമാം മുസ്ലിം ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

عن عبدالله بن عمر رض الله قال حفظت من رسول ﷺ حديثا لم انسه بعد سمعت رسول الله ﷺ يقول ان اول الايات خروجا طلوع الشمس من مغربها وخروجالدابة على الناس ضحى وايتهما كانت قبل صاحبها فالاخرى على اثرها قريبا مسلم

(അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഉമർ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയിൽനിന്ന് ഒരു വർത്തമാനം പഠിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ ഇതുവരെയും ഞാനത് വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ല. റസൂൽ(ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു: (അന്ത്യനാളിൻെറ അടയാളമായി) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ആദ്യമായുണ്ടാകുന്നത് സൂര്യൻ അതിൻെറ അസ്തമനദിക്കിൽനിന്ന് ഉദയം ചെയ്യലും, ഒരു പൂർവ്വാഹ്ന സമയത്ത് ജനങ്ങളിൽ മൃഗം-അഥവാ ജീവി- പ്രത്യക്ഷപ്പെടലുമാകുന്നു. ഈ രണ്ടിൽ വെച്ച് ഏതൊന്ന് അതിൻെറ തുണയുടെ മുമ്പുണ്ടായോ, ഉടനെ അടുത്തു തന്നെ മറ്റേതും അതിനെത്തുടർന്ന് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.) ഈരണ്ടു ദൃഷടാന്തങ്ങൾക്കും പുറമെ വേറേയും ചില സംഭവങ്ങൾ ഖിയാമത്തിൻെറ ആസന്നതയുടെ അടയാളമായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഈ സൂറത്തിൽ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച ഉറുമ്പിൻെറയും, മരംകൊത്തിയുടെയും സംഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്ന യുക്തിവാദക്കാർ ഈ ആയത്തിൻെറ അർത്ഥവ്യഖ്യാനങ്ങളിലും അവരുടേതായ ചില പ്രസ്താവനകൾ കൊണ്ട് സ്വയം തൃപ്തിയടഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഖുർആൻ ഉപയോഗിച്ച വാക്കിൻെറ നേർക്കുനേരേയുള്ള അർത്ഥം കൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുവാനോ, അതിനെ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഹദീസുകൾക്ക് അൽപമെങ്കിലും പരിഗണന നൽകുവാനോ, അവർ തയ്യാറില്ല. ഒരിക്കൽ അതിനെപ്പറ്റി 'ജന്തു' എന്നും, വേറൊരിക്കൽ 'എന്തോ ഒരു ഭയങ്കര വസ്തു എന്നും, പിന്നീട് 'അഗ്നിപർവ്വതം പൊട്ടിത്തെറിക്കൽപോലെയുള്ള സംഭവം' എന്നും മറ്റും പരസ്പര വുരുദ്ധമായ വാക്കുകൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അന്യഥാ വ്യഖ്യാനം നൽകിയിരിക്കയാണ്. ഖുർആൻ ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് 'ദാബ്ബത്ത്' **دابة** എന്നത്രെ. ഭൂമിയിൽകൂടി ചലിക്കുന്ന ജീവി-അല്ലെങ്കിൽ ജന്തു-എന്നാണതിൻെറ അർത്ഥം. എങ്കിലും സാധാരണയായി മൃഗം എന്ന അർത്ഥത്തിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഏതായാലും അത് ഭൂകമ്പമോ മറ്റോ അല്ല തന്നെ. (*) അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും പറഞ്ഞതിനെ അതേരൂപത്തിൽ തന്നെ നമുക്ക് വിശ്വസിക്കുക, അതാണ് സത്യവിശ്വാസികളുടെ ചുമതലയും , സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ ലക്ഷണവും.

മേലുദ്ദരിച്ച ഹദീസിൽ, ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ള മൃഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിൻെറ തുണയായിക്കൊണ്ട് പ്രസ്താവിച്ച മറ്റൊരു കാര്യം, സൂര്യൻ അസ്തമ്യ ദിക്കിൽനിന്ന് ഉദയം ചെയ്യലാണല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റി ബുഖാരി(ﷺ) ഉദ്ദരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. തിരുമേനി പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ(رضي الله عنه) പറയുന്നു: സൂര്യൻ അതിൻെറ അസ്തമനദിക്കിൽനിന്ന് ഉദയം ചെയ്യുന്നത് വരെ അന്ത്യസമയം(ലോകാവസാനം) സംഭവിക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെ, അത് ഉദയം ചെയ്യുകയും ജനങ്ങൾ അത് കാണുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവർ എല്ലാവരും തന്നെ വിശ്വസിക്കും. അതാകട്ടെ, ഒരു ദേഹത്തിനുംഅതിന്റെ (അപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന) വിശ്വാസം ഫലം ചെയ്യാത്ത സമയമായിരിക്കും.' പിന്നീട് നബി(ﷺ) സൂ: അൻആമിലെ 158-ാം വചനം ഓതിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. (ബു,) അല്ലാഹുവിൻെറ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വരുന്ന ദിവസം, അതിന് മുമ്പ് വിശ്വസിച്ചട്ടില്ലാത്തതോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നന്മയും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതോ, ആയ ഒരു ദേഹത്തിനും അതിൻെറ വിശ്വാസം ഫലം ചെയ്കയില്ല. എന്നത്രെ ആ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. **يوم يأتي بعض ايات ربك لاينفع نفسا ايمانها .... الانعام** തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചില സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-7

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن يُكَذِّبُ بِـَٔايَـٰتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾

83 എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുന്ന ഓരോ സമൂഹത്തെ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക) ! എന്നിട്ട്, അവർ തടഞ്ഞ് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

---

* الدابة مادب من الحيوان وغلب على ما يركب ويحمل . ('ദാബ്ബത്ത്') എന്നാൽ ചലിക്കുന്ന ജീവി എന്നാണ്. യാത്രക്കും, സാമാനം ചുമക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കുന്ന ജീവിക്കാണ് അധികം ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. എന്ന് 'മുൻജിദിൽ' കാണാം. دابة الارض من اشراط الساعة (ദാബ്ബത്തുൽ അർള് - എന്നത് ഖിയാമത്തിൻെറ അടയാളങ്ങളിൽപെട്ട താണ്) എന്ന് 'ഖാമൂസിൽ' പ്രത്യേകം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതേ പ്രകാരം തന്നെ 'അൽഫറാഇദു-ദുരിയ്യഃ എന്ന അറബി- ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടുവും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അതിലെ വാചകം ഇതാണ്: The beast of the earth said to appear near the end of the world ലോകാവസാനത്തിനടുത്ത കാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഭൂമിയിലെ മൃഗം.)

83 وَيَوْمَ نَحْشُرُ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം. مِن كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്ന്. فَوْجًا ഓരോ സമൂഹത്തെ, കൂട്ടത്തെ. مِّمَّن يُكَذِّبُ വ്യാജമാക്കുന്നവരിൽപെട്ട. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. فَهُمْ എന്നിട്ട് അവർ. يُوزَعُونَ തടഞ്ഞു നിയന്ത്രിക്കപ്പെടും.

അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരു സമൂഹത്തെയും തടഞ്ഞുവെച്ച് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ ഒന്നടങ്കം അന്ന് വിചാരണ നിലത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു വരുന്നതാണ്.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُو قَالَ أَكَذَّبْتُم بِـَٔايَـٰتِى وَلَمْ تُحِيطُوا۟ بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

84 അങ്ങനെ, അവർ വന്നാൽ അവൻ [അല്ലാഹു] പറയും: ''എൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായറിയാതെ നിങ്ങൾ അവയെ വ്യാജമാക്കിയോ?! അതല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്?!

وَوَقَعَ ٱلْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا۟ فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٥﴾

85 അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം അവരിൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്ക് സംഭവിക്കുന്നതുമാണ്. അപ്പോൾ അവർ (ഒരക്ഷരവും) ഉരിയാടുകയില്ല.

84 حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا അങ്ങനെ അവർ വന്നാൽ. قَالَ അവൻ പറയും. أَكَذَّبْتُم നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കിയോ. بِآيَاتِي എൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا നിങ്ങൾ അവയെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമാക്കാതതെ. عِلْمًا അറിവ് (സൂക്ഷ്മമായറിയാതെ) . أَمَّاذَا അതല്ലെങ്കിൽ എന്താണ്. كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നുത്. تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുക. 85 وَوَقَعَ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. الْقَوْلُ വാക്ക്. عَلَيْهِم അവരിൽ, അവർക്ക്. بِمَا ظَلَمُوا അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ട്. فَهُمْ അപ്പോൾ അവർ. لَا يَنطِقُونَ മിണ്ടുകയില്ല, ഉരിയാടുകയില്ല.

അവരുടെ കൺമുമ്പിൽ തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന അനേകം ലക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാനും, അതുവഴി അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ നിർദേശങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാനും തയ്യാറാകാതെ, അവയെ അപ്പാടെ നിഷേധിച്ചുവന്നവരോട് അല്ലാഹു തൻെറ സന്നിധിയിൽ വെച്ച് സഗൗരവം ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളാണത്. എന്ത് മറുപടിയാണവർക്ക് പറയുവാനുണ്ടാവുക?!അതിഭയങ്കരമായ ആ വിപൽ ഘട്ടത്തിൽ ഒരക്ഷരം പോലും മിണ്ടുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹു നമ്മെകാക്കട്ടെ. (ആമീൻ) آمين

أَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا جَعَلْنَا ٱلَّيْلَ لِيَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

86 അവർക്ക് ശാന്തമായി (അടങ്ങി) –യിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി രാത്രിയെയും, കണ്ണു കാണത്തക്കനിലയിൽ പകലിനെയും നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത് അവർ കണ്ടിട്ടില്ലേ?! നിശ്ചയമായും, അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് (പല) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

86 أَلَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടിട്ടില്ലേ. أَنَّا جَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന്. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. لِيَسْكُنُوا അവർ ശാന്തമായിരിക്കുവാൻ, അടങ്ങുവാൻ വേണ്ടി. فِيهِ അതിൽ. وَالنَّهَارَ പകലിനെയും. مُبْصِرًا കാണാവുന്നതായി, കാണത്തക്കവണ്ണം. إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഉറങ്ങുവാനും, വിശ്രമിക്കുവാനും തക്കവണ്ണം രാത്രിയെ ശാന്തമയമായും, ജോലി ചെയ്വാനും, ഉപജീവനമാർഗ്ഗമന്വേഷിക്കുവാനും ഉപയുക്തമായ നിലയിൽ പകലിനെ വെളിച്ചം നിറഞ്ഞതായും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓരോരുവനും, നിത്യം കണ്ടനുഭവിച്ചു വരുന്നതാണല്ലോ. ഇതെല്ലാം എങ്ങിനെ, ആര്, എന്തിനായി ഏർപ്പെടുത്തിയെന്നൊന്നും ചിന്തിക്കാത്തതിനെപ്പററി അവരെ ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്.

وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَٰخِرِينَ ﴿٨٧﴾

87 കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക) ! അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരൊഴിച്ച് ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും, ഭൂമിയിലുള്ളവരും (എല്ലാംതന്നെ) ഭയവിഹ്വലതയിലായിത്തീരുന്നതാണ്. എല്ലാവരും അവൻെറ അടുക്കൽ എളിയവരായനിലയിൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്യും.

---

87 وَيَوْمَ يُنفَخُ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം. فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ. فَفَزِعَ അപ്പോൾ ഭയവിഹ്വലതയിലാകും, പേടിച്ചു നടുങ്ങും. مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശത്തിലുള്ളവർ. وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവരും. إِلاَّ مَن യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ. شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച. وَكُلٌّ എല്ലാവരും. أَتَوْهُ അവൻെറ അടുക്കൽവരുന്നതാണ്, ചെല്ലും. دَاخِرِينَ എളിയവരായിട്ട്, നിസ്സാരൻമാരായിക്കൊണ്ട്.

ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒന്നാമത്തെ കാഹളമൂത്താണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇതിനു ശേഷം വീണ്ടും രണ്ടുപ്രാവശ്യംകൂടി കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുമെന്നും അതില്ല-ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ ഊതപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നും മഹാന്മാർക്കിടയിൽ രണ്ടു പക്ഷം കാണാം. കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ താഴെപറയുന്ന സംഭവങ്ങൾ നടക്കുന്നതായി ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും ഹദീസുകളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. 1) അപ്പോൾ എല്ലാവരും ഭയവിഹ്വലരും, പരിഭ്രമചിത്തരുമായിത്തീരുന്നു. 2) അപ്പോൾ എല്ലാവരും നാശമടഞ്ഞുപോകുന്നു. 3) അപ്പോൾ എല്ലാവരും രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. അഥവാ പുനരെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ, ഭയവിഹ്വലതയുടെ ഊത്ത് (**نفخة الفزع**) എന്നും, മരണത്തിന്റെ ഊത്ത് (**نفخة الصعق**) എഴുന്നേൽപിൻെറ ഊത്ത് (**نفخة القيام**) എന്നും, ഇങ്ങിനെ മൂന്ന് ഊത്തുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് പല മഹാന്മാരും പറയുന്നത്. മറ്റൊരു വിഭാഗം പറയുന്നത്: ഭയവിഹ്വലതയുടെയും, നാശത്തിൻെറയും ഊത്തുകൾ വെവ്വേറെയല്ല-രണ്ടും ഒന്നുതന്നെയാണ്-എന്നാകുന്നു. **الله اعلم** വാസ്തവം ഏതായിരുന്നാലും ശരി, ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഊത്ത് ഒന്നാമത്തേതുതന്നെ. സൂറത്തു-സുമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ونفخ في الصورفصعق من فى السموات و من الارض الا من شاء الله ثم نفخ فيه اخرى فاذاهم قياما ينظرون – الزمر:٦٨

(കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടും; അപ്പോൾ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവരൊഴിച്ച് ആകാശത്തിലുള്ളവരും ഭൂമിയിലുള്ളവരും ബോധംകെട്ട് സ്തംഭിക്കുന്നതാണ്- അഥവാ നാശമടയുന്നതാണ്-എന്നിട്ട് മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം അതിൽ ഊതപ്പെടും. അപ്പോഴതാ, അവർ എഴുന്നേറ്റ് നോക്കുന്നവരായിരിക്കും.) ഇടിമിന്നലോ മറ്റോ ഏറ്റു പെട്ടന്ന് ബോധരഹിതമാകുന്നതിന്നും മരണമടയുന്നതിന്നും ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കാണ് **صعق** എന്നുള്ളത്. സൂറത്ത് സുമറിലെ ഈ

ആയത്തിൽ പറഞ്ഞ ഈ ഊത്തും, നാം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആയത്തിൽ കാണുന്ന ഭയവിഹ്വലതയുടെ ഊത്തും ഓരോന്നും പ്രത്യേകം വെവ്വേറെ ഉണ്ടാകുന്നതാണോ അല്ലേ എന്നതിലാണ് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ളത്. ഏതായാലും അവസാനത്തെ ഊത്ത് പുനരെഴുന്നേൽപിനുള്ളതുതന്നെ. സൂറത്ത് സുമറിൽവെച്ച് കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. ان شاء الله

صور (സ്വൂർ) എന്ന വാക്കിനാണ് കാഹളം എന്നർത്ഥം കൊടുത്തത്. കൊമ്പ് എന്നും അർത്ഥം ഉണ്ട്. ഇസ്രാഫീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കാണ് കാഹളത്തിൽ ഊതുകറെന്ന് വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കാഹളം എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങൾ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. കാഹളത്തിൽ ഊതുമ്പോൾ, ഭയവിഹ്വലതയും, നാശവും ബാധിക്കാത്ത ചിലരുണ്ടാ യിരിക്കുമെന്ന് ഈ രണ്ട് ആയത്തുകളിലും الامن شاءالله അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവരൊഴികെ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇവർ ആരായിരിക്കുമെന്നുള്ളതും തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. 89-ാം വചനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിത്തന്ന് അന്നത്തെ ഭയങ്കരതകളിൽനിന്ന് അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ ആമീൻ. ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മറ്റൊരു സംഭവവികാസത്തെപ്പെറ്റി അടുത്ത ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَتَرَى ٱلْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِىَ تَمُرُّ مَرَّ ٱلسَّحَابِ ۚ صُنْعَ ٱللَّهِ ٱلَّذِىٓ أَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ ۚ إِنَّهُۥ خَبِيرٌۢ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

88 പർവ്വതങ്ങളെ നിനക്കു കാണാം-അവ നിശ്ചലങ്ങളാണെന്ന് നീ ധരിച്ചേക്കും; അവയാകട്ടെ, മേഘം ചലിക്കുന്ന പ്രകാരം ചലിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും വ്യവസ്ഥാപിതമായി (കൈകാര്യം) ചെയ്തിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവർത്തനം! നിശ്ചയമായും, അവൻ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞനാകുന്നു.

---

88 وَتَرَى നീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണുന്നു. الْجِبَالَ പർവ്വതങ്ങളെ. تَحْسَبُهَا നീ അവയെ ധരിക്കുന്നു, ഗണിക്കും. جَامِدَةً നിശ്ചലമെന്ന്, ഇളകാത്തതായി. وَهِيَ അവ, അവയാകട്ടെ. تَمُرُّ ചലിക്കും, ചലിക്കുന്നു, നടക്കും. مَرَّ السَّحَابِ മേഘത്തിൻെറ ചലനം (മേഘം ചലിക്കുമ്പോലെ) . صُنْعَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവർത്തനം. الَّذِي أَتْقَنَ വ്യവസ്ഥാപിതമാക്കിയ. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَفْعَلُونَ നിങ്ങള പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ.

നിശ്ചലമായിക്കാണുന്ന ഈ വമ്പിച്ച പർവ്വതങ്ങൾ ഖിയാമത്തുനാളിൽ അടിപുഴങ്ങി മേഘംപോലെ അതിവേഗതയിൽ ഓടിക്കറങ്ങുന്നതാണ്. വളരെ വലിപ്പമുള്ള വസ്തുക്കൾ ഒരേ രേഖയിൽ അതിവേഗം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവ ഒരിടത്ത് നിശ്ചലമായി നിലകൊള്ളുകയാണെന്ന് തോന്നുമല്ലോ. ഖിയാമത്തുനാളിൽ മലകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഈ സ്ഥിതിമാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് ഖുർആൻ പല സ്ഥലത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.
وتسير الجبال سيرا –الطور ١٠ (മലകൾ ഒരു നടത്തം നടക്കും) ويوم نسير الجبال –الكهف ٤٧ മലകളെ നാം നടത്തുന്ന ദിവസം) وسيرت الجبا ل فكانت سرابا – النبأ . ٢٠ (മലകൾ നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും, എന്നിട്ട്, അവ കാനൽപോലെയാകുന്നതാണ്.) എന്നൊക്കെയുള്ള വചനങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. സൂറത്ത് ത്വാഹാ 105 -107 ഉം അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക. പർവ്വതങ്ങളടക്കമുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും, അതിസമർത്ഥമാവണ്ണം വ്യവസ്ഥാപിതമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന അതേ ലോകനിയന്താവായ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവർത്തനം

തന്നെയാണ്. അന്നേ ദിവസം പർവ്വതങ്ങളിൽ ഈ വമ്പിച്ച മാറ്റം ഉണ്ടാക്കുന്നതും. അല്ലാതെ, അവൻെറ പ്രവർത്തനത്തിലോ, വ്യവസ്ഥയിലോ എന്തെങ്കിലും ക്രമക്കേടോ, ന്യൂനതയോ സ്ഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല. ഇത് ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മലകളുടെ ചലനത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത് ഖിയാമത്തുനാളിലെ സംഭവമെന്ന നിലക്കല്ലെന്നും, നിലവിലുള്ള അവസ്ഥ വിവരിച്ചതാണെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. അതായത്: ഭൂമി സദാ അതിവേഗത്തിൽ ചുററിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു അതിനെത്തുടർന്ന് ഭൂമിയിലുള്ള പർവ്വതങ്ങളും- ഇതര വസ്തുക്കളെപ്പോലെത്തന്നെ -അതോടൊപ്പം ചുറ്റിത്തിരിയുന്നതിനെയാണ്, ഈ വചനം കുറിക്കുന്നതെന്ന് സാരം. അവയുടെ ഈ ചലനം കാഴ്ചയിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് അവ നിശ്ചലമാണെന്ന് തോന്നുമല്ലോ. ആയത്തിലെ تمر ،تحسب ،ترى എന്നീ ക്രിയാരൂപങ്ങൾ ഓരോന്നും ഭാവികാലത്തെയും വർത്തമാനകാലത്തെയും المستقبل والحال കുറിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന രൂപത്തിൽ (مضارع) ആക കൊണ്ട് രണ്ടാമത് പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാത്തതാണ്. صنع الله الذى اتقن كل شيئ (എല്ലാ വസ്തുക്കളും വ്യവസ്താപിതമായി കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവർത്തനം) എന്ന വാക്യമാകട്ടെ, ഈ രണ്ടഭിപ്രായത്തിനും എതിരാകുന്നുമില്ല. പക്ഷെ മറ്റുചില വസ്തുതകൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ വചനം, ഖിയാമത്തുനാളിലുണ്ടാകുന്ന സ്ഥിതിമാറ്റത്തെതന്നെയാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് വെക്കുവാൻ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുന്നത് കാണാം.

ഒന്നാമതായി ഇവിടത്തെ സന്ദർഭം അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണമാണ്. 82 മുതൽ 87 കൂടിയ ആയത്തുകളും തുടർന്നുള്ള 89-90 എന്നീ ആയത്തുകളും നോക്കുക. അപ്പോൾ ഇടക്കുവെച്ച് ഈയൊരു വചനം അതിൽ നിന്ന് അടർത്തിയെടുക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. അതേ സമയത്ത് ഖിയാമത്ത്നാളിൽ പർവ്വതങ്ങൾ തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് നീക്കം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നും, തട്ടിത്തകർത്തപ്പെടുമെന്നും, പൊടിപാറ്റപ്പെടുമെന്നും മറ്റുമുള്ള അനേകം വിവരങ്ങൾ ഖുർആനിൽ ആവർത്തിച്ച് പറയാറുള്ളതുമാണ്. 2-ാമതായി ഖുർആൻെറ അവതരണകാലത്ത് ഭൂമിയുടെ ചലനത്തെക്കുറിച്ച് പൊതുവിൽ ആർക്കും അറിവില്ലായിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് പിന്നീട് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഈ ശാസ്ത്രതത്വത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് അന്നുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണ്. മുമ്പുള്ള മഹാന്മാരാരും അങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കുകയോ, പറയുകയോ ചെയ്തതായി അറിയില്ല. പിൽക്കാലത്ത് മാത്രം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട, ചില ശാസ്ത്രീയ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഖുർആൻ സൂചിപ്പിക്കുകയും അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടെങ്കിലും ഖുർആൻെറ അവതരണകാലത്തുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതും, പിൽക്കാലക്കാർക്ക് മാത്രം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുമായ പ്രസ്താവനകൾ ഖുർആനിൽ കാണപ്പെടാറില്ല. അത് കേവലം യുക്തി വിരുദ്ധവുമാണ്. വിശദാംശം ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുണ്ടാകുന്നതാണെങ്കിലും, ഖുർആൻ ഒന്നാമതായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ജനതക്ക് അതിലെ ആശയങ്ങൾ മഴുവനും ഗ്രാഹ്യമാകണമെല്ലോ. 3-ാ മതായി ഭൂമി ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അതിനെതുടർന്ന് ചലിക്കുന്ന മലകൾ മാത്രമല്ല ഭൂമിയൊന്നിച്ചുതന്നെ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതിലെ സകല വസ്തുക്കളും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിശ്ചലമായിത്തന്നെയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഒരു മണിക്കൂറിൽ ഏറെക്കുറെ 1000 നാഴിക വേഗതയിൽ ഭ്രമണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭൂമി തന്നെയും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിശ്ചലമായിട്ടാണ് തോന്നുന്നത്, എന്നിരിക്കെ, അവയെക്കുറിച്ചൊന്നും പറയാതെ, ആപേക്ഷിക ചലനം ചെയ്യുന്ന മലകളെക്കുറിച്ചു മാത്രം എടുത്തു പറയുന്നതിൽ വലിയ പാഠമൊന്നും കാണപ്പെടുന്നില്ല. الله اعلم

مَن جَآءَ بِٱلۡحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيۡرٞ مِّنۡهَا وَهُم مِّن فَزَعٖ يَوۡمَئِذٍ ءَامِنُونَ ﴿٨٩﴾

89 ആർ നൻമയുംകൊണ്ട് വന്നുവോ അവന് അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതുണ്ടായിരിക്കും. അവർ, അന്നത്തെ ദിവസം ഭയവിഹ്വലതയിൽനിന്നും നിർഭയന്മാരുമായിരിക്കും.

وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَكُبَّتۡ وُجُوهُهُمۡ فِي ٱلنَّارِ هَلۡ تُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٩٠﴾

90 ആർ തിൻമയുംകൊണ്ട് വന്നുവോ അവരുടെ (മുഖങ്ങൾ (കുത്തിക്കൊണ്ട്) നരകത്തിൽ മറിച്ചിടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ''നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുമോ?!'' (എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെടും.)

---

89 مَن جَاءَ ആർ വന്നുവേ, ആരെങ്കിലും വന്നാൽ. بِالْحَسَنَةِ നന്മയും കൊണ്ട്. فَلَهُ എന്നാൽ അവന്നുണ്ട്. خَيْرٌ ഉത്തമമായത്. مِّنْهَا അതിനെക്കാൾ, അതുനിമിത്തം. وَهُم അവർ, അവരാകട്ടെ. مِّن فَزَعٍ ഭയവിഹ്വലതയിൽനിന്ന്, പരിഭ്രമത്തെപ്പറ്റി. يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം. آمِنُونَ നിർഭയമായിരിക്കും, വിശ്വസ്തരാണ്. 90 وَمَن جَاءَ ആർ വന്നുവോ, ആരെങ്കിലും വന്നാൽ. بِالسَّيِّئَةِ തിൻമയുമായി. فَكُبَّتْ എന്നാൽ മറിച്ചിടപ്പെടും, കമിഴ്ത്തിവീഴ്ത്തപ്പെടും. وُجُوهُهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ. فِي النَّارِ നരകത്തിൽ. هَلْ تُجْزَوْنَ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുമോ. إِلاَّ مَا യാതൊന്നിന്നല്ലാതെ. كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നു. تَعْمَلُونَ (അത്) പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

'നന്മ'(الحسنة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സൽക്കർമ്മങ്ങളും, 'തിന്മ' (السيئة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുമാണെന്ന് സാമാന്യമായിപ്പറയാം, എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ ഏകത്വത്തിലും (തൗഹീദിലും) നഷ്കളങ്കമായി വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് എല്ലാ നന്മകളിലും വെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനമായത്. എന്നും, അതില്ലാത്ത പക്ഷം മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങളൊന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. (സൂ: ഫുർഖാൻ 23 പോലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ) ഖുർആൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണിത്. തിന്മകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും വമ്പിച്ചത് ദൈവനിഷേധവും, ബഹുദൈവവിശ്വാസവുമാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് ചില മഹാന്മാർ ഇവിടെ 'നന്മ'യെ തൗഹീദിൻെറ വാക്യം (كلمة التوحيد) എന്നും, തിന്മയെ കഫിറിൻെറ വാക്യം (كلمة الكفر) എന്നും വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. നന്മയുമായി വന്നിട്ടുള്ള സജ്ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ അളവിൽ കവിഞ്ഞ തോതിലാണ് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നത്. മാത്രമല്ല ആ ഭയങ്കര ദിവസത്തിൽ യാതൊരു പേടിയും പരിഭ്രമവും കൂടാതെ രക്ഷപ്പെടുന്നവരുമായിരിക്കും അവർ. فله خير منها എന്ന വാക്യത്തിനാണ് 'അതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായതുണ്ടായിരിക്കും എന്ന് തർജ്ജമ കൊടുത്തതു. ഇതിൽ منها എന്ന വാകാകിന് അതിനേക്കാൾ എന്നും' അതുനിമിത്തം എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥമാണിവിടെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും.

ഏതായാലും, നന്മയുടെ പ്രതിഫലം, അതിൻെറ തേതിൽ കവിഞ്ഞതായിരിക്കുമെന്നും, തിന്മയുടെ പ്രതിഫലം അതിൻെറ അളവനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സൂറത്ത് അൻആമിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

من جاء بالحسنة فله عشر امثالها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى الا مثلها وهم لايظلمون –الانعام ١٢٠

(ആർ നന്മയും കൊണ്ടുവന്നുവോ അവന് അതിൻെറ പത്തത്രയുമുണ്ടായിരിക്കും. ആർ തിന്മയും കൊണ്ടുവന്നുവോ അവന് അതിന്റെ അതത്രയല്ലാതെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയില്ല. അവർ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.) സൂറത്ത് ഖസ്വസ് 84 ലും ഈ ആശയം കാണാം. ഈ

പ്രസ്താവന പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കും ബാധകമാകുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഭാഗ്യവാന്മാർക്ക് അവൻ കണക്കില്ലാതെ നൽകുന്നു. (والله يرزق من يشاء بير حساب–النور)

ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങൾ, പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഖിയാമത്തുനാളിലെ സംഭവവികാസങ്ങൾ, സന്മാർഗികളുടെയും, ദുർമ്മാർഗ്ഗികളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ എന്നിങ്ങനെ വിവിധ വിഷയകമായി പ്രതിപാതിച്ചശേഷം സംസാരഗതി മറ്റൊരു രൂപത്തിലേക്ക് മാറ്റിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രബോധനത്തിൻെറ നയവും, മാർഗവും സംക്ഷിപ്തമായി അവസാനത്തെ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നബി (ﷺ) ക്ക് മനസ്സമാധാനം നല്കുന്നതോടൊപ്പം ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്ക് വളരെ കനത്ത താക്കീതും അതിൽ കാണാം:-

إِنَّمَآ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَـٰذِهِ ٱلْبَلْدَةِ ٱلَّذِى حَرَّمَهَا وَلَهُۥ كُلُّ شَىْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾

91 (നബിയേ, പറഞ്ഞേക്കുക:) ‘‘ഈ രാജ്യത്തെ അലംഘനീയ [പരിപാവന] മാക്കിയിട്ടുള്ളവനായ അതിൻെറ റബ്ബിനെ ആരാധിക്കുവാൻ മാത്രമാണ് എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ വസ്തുവും അവൻേറതത്രെ. ഞാൻ ‘മുസ്ലിം’കളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാനും എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَأَنْ أَتْلُوَا۟ ٱلْقُرْءَانَ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾

92 ‘‘ഞാൻ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുവാനും (കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്) .’’ എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും നേർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ, അവൻ തനിക്ക് (ഗുണത്തിനു) വേണ്ടിത്തന്നെ നേർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നു; (നബിയേ) ആരെങ്കിലും വഴിപിഴച്ചുപോകുന്നതായാൽ, നീ പറഞ്ഞേക്കുക: ‘‘ഞാൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ മാത്രമാണ്’’ എന്ന്.

وَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ ءَايَـٰتِهِۦ فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

93 (വീണ്ടും) പറയുക: ‘‘അല്ലാഹുവിന് സർവ്വ സ്തുതിയും! അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കവൻ (അടുത്ത്) കാണിച്ചുതന്നേക്കുന്നതാണ്; അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കത് മനസ്സിലായിക്കൊള്ളും!’’ നിൻെറ റബ്ബ് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധനല്ലതന്നെ.

---

91 إِنَّمَا أُمِرْتُ നിശ്ചയമായും എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. أَنْ أَعْبُدَ ഞാൻ ആരാധിക്കുവാൻ (മാത്രം) . رَبَّ هَذِهِ الْبَلْدَةِ ഈ രാജ്യത്തിൻെറ റബ്ബിന് (നാഥന്) . الَّذِي യാതൊരുവൻ. حَرَّمَهَا അതിനെ അലംഘനീയമാക്കിയ (ബഹുമാനപ്പെടുത്തിയ) . وَلَهُ അവന്നുള്ളതാണ്, അവൻേറതാണ്. كُلُّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവും. وَأُمِرْتُ ഞാൻ കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَنْ أَكُونَ ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നവാൻ. مِنَ الْمُسْلِمِينَ മുസ്ലിംകളിൽ(പെട്ടവൻ) . 92 وَأَنْ أَتْلُوَ ഞാൻ പാരായണം ചെയ്വാനും, ഓതുവാനും. الْقُرْآنَ ഖുർആൻ. فَمَنِ എന്നാൽ ആർ, ആരെങ്കിലും. اهْتَدَى സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാൽ, നേർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നു. فَإِنَّمَا يَهْتَدِي എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ നേർമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നു. لِنَفْسِهِ തനിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ. وَمَن ضَلَّ ആർ വഴിപിഴച്ചുവോ. فَقُلْ അപ്പോൾ നീ പറയുക. إِنَّمَا നിശ്ചയമായും. أَنَا ഞാൻ. مِنَ الْمُنذِرِينَ മുന്നറിയുപ്പു നൽകുന്നവരിൽ(പെട്ടവൻ) മാത്രമാണ്) . 93 وَقُلِ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക. الْحَمْدُ സർവ്വ

സ്തുതിയും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. سَيُرِيكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് (അടുത്ത്) കാണിച്ചുതരും. آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. فَتَعْرِفُونَهَا അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കത് മനസ്സിലാകും, അതറിഞ്ഞു കൊള്ളും. وَمَا رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബല്ല. بِغَافِلٍ (ഒട്ടും) അശ്രദ്ധൻ. عَمَّا ഒന്നിനെക്കുറിച്ച്. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന.

'ഈ രാജ്യം' എന്ന് പറഞ്ഞത് മക്കയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻ ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കഅ്ബഃ എന്ന വിശുദ്ധ ദേവാലയം മക്കയിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ സൂറത്ത് അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് നബി(ﷺ) വസിക്കുന്നതും അവിടെത്തന്നെ. അതിൻെറ ചുറ്റുപാടുമുള്ള ജനതയെ തൗഹീദിലേക്ക് തിരുമേനി ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലവുമാണത്. ഈ നിലക്കാണ് 'ഈ രാജ്യത്തിൻെറ റബ്ബ്' എന്ന് പറഞ്ഞത്. 'അതിനെ അലംഘനീയമാക്കി' (حرمها) എന്നതിൻെറ താൽപര്യം, അവിടെവെച്ച്രക്തം ചിന്തുക, അക്രമം നടത്തുക, കയ്യേറ്റം ചെയ്യുക മുതലായവയെല്ലാം അതികർശനമായി മുടക്കപ്പെടുകയും ('ഹറാമാ'ക്കുകയും,) ഇതരാജ്യങ്ങൾക്കില്ലാത്ത ബഹുമാനം കൽപിക്കപ്പെടുകയും ('ഹുർമത്താ'ക്കുകയും) ചെയ്തിരിക്കുന്നുവത്രെ. ഈ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണ് അതിന് 'ഹറം' (الحرم) എന്നു പറയുന്നതും.

'ഞാൻ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുവാനും' (وان اتلو القرأن) എന്നു പറഞ്ഞതിന്രണ്ടു തരത്തിൽ ഉദ്ദേശ്യം കൽപിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. ഒന്ന്: ഖുർആൻെറ സാരോദ്ദേശ്യങ്ങളും, തത്വരഹസ്യങ്ങളും കൂടുതൽ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി അത്എപ്പോഴും വായിക്കുവാൻ എന്നും, രണ്ട്: പ്രബോധനമെന്ന നില്ക്ക് ജനങ്ങളിൽ അത്ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാൻ എന്നുമാണത്. ഖുർആൻ നിത്യപാരായണം ചെയ്യുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യത്തെയും, ആവശ്യത്തെയും, കുറിച്ച്നിരവധി ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും, നബി വചനങ്ങളും വന്നിട്ടുള്ളതാണ്.

ഈ സൂറത്തിലെ അവസാനത്തെ വാക്യം വളരെ ഗൗരവമേറിയ ഒരു വസ്തുത- എല്ലാവരും സദാസമയത്തും ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടുന്നതും, എല്ലാവരുടെയും നന്മതിന്മകളുടെ ഏറ്റക്കുറവിന്നിദാനമായിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം - ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. **وما ربك بغافل عما تعملون** (നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്നിൻെറ റബ്ബ്അശ്രദ്ധനല്ലതന്നെ.) ഇമാം അഹമ്മദുബിനുഹമ്പൽ (رحمه الله) സാധാരണ ചൊല്ലാറുണ്ടായിരുന്നതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടു മുറി പദ്യങ്ങൾ ഈ വാക്യത്തിൻെറ ഒരു വിവരണമത്രെ:

اذا ما خلوت الدهر يوما فلا تقل × خلوت ولكن قل علي رقيب
ولا تحسبن الله يغفل ساعة × ولا ان ما يخفى عليه يغيب

സാരം: വല്ലവേളയിലും, ആരുമില്ലാതെ നീ തനിച്ചായിരുന്നാൽ ഞാൻ തനിച്ചാണെന്ന് നീ കരുതിപ്പോകരുത്, എങ്കിലും നിൻെറ മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്ന ഒരാളുണ്ടെന്ന് ഓർത്തുകെള്ളണം. ഒരു വിനാഴിക നേരമെങ്കിലും അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനായിരിക്കുമെന്നോ, ഒളിച്ചുവെക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും കാര്യം അവൻ അറിയാതെ പോകുമെന്നോ ഒരിക്കലും നീ ധരിച്ചേക്കുകയുമരുത്.

അല്ലാഹു നമ്മെ സൽപാതയിൽ നടത്തിത്തരുകയും, നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്.
സൂറത്തു ന്നംലിൽ സുലാമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ കഥയും തൽപരകക്ഷികളുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ആളുകൾ അതിലെ ഏതു ഭാഗവും നിഷേധിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതിൽ ശരിക്ക്വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും അതിലെ ഏതു പ്രസ്താവനയും മുഖവിലക്കുതന്നെ സ്വീകരിക്കൽ നിർബന്ധവുമാണ്. എന്നാൽ ഖുർആന്റെ അനുയായികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരിൽതന്നെ ഒരു തരക്കാരുണ്ട് ഭൗതികശാസ്ത്രം, യുക്തിവാദം, നൂതനാശയം എന്നിത്യാദി ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ ലഹരി നിമിത്തം അതിലെ ചില വശങ്ങൾ നേർക്കുനേരെ അനുകൂലിക്കുവാൻ അവർക്ക്സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ തങ്ങളുടെ താൽപര്യത്തിനൊത്ത്അവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ അവർ നിർന്ധിതരാകും. തങ്ങളുടെ താൽപര്യം സംരക്ഷിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ ആദർശങ്ങൾ ഖുർആന്റെ നാമത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും അവർ അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങളിലും ഖുർആൻ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലും കുറെയെല്ലാം പരിചയമുള്ളവർ ഇവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ കുടുങ്ങുകയില്ല. എങ്കിലും ശുദ്ധഗതിക്കാരായ സാധരണക്കാരും, അൽപജ്ഞൻമാരും, അതിൽവഞ്ചിതരാകരുതെന്ന് കരുതി അത്തരം പല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇതിന് മുമ്പ് നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സൂറത്തുന്നംലിൽ സുലൈമൈൻ (عليه السلام) നബിയുടെ കഥാവിവരണത്തിൽ ഇവർ നടത്തിയ പല വിക്രിയകളെക്കുറിച്ചും ഒരു നിരൂപണം നടത്തുകയാണ് ഈ കുറിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഹൃദയവും, പറയുവാനുള്ള നാവും, അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാവർക്കും പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. آمين

വാദിന്നംല് (وادالنمل)

സൂറത്തുന്നംല് 18ാം വചനം (.....حتى اذا اتوا على وادى النمل قالت نملة) നാം വായിച്ചുവല്ലോ. സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയും സൈന്യവും ഒരു ഉറുമ്പിൻ താഴവരയുടെ അടുത്തു വന്നപ്പോൾ ഒരു ഉറുമ്പ് അതിന്റെ കൂട്ടുകാരനോട്: പാർപ്പിടങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചേക്കുക, അല്ലാത്തപക്ഷം സുലൈമാനും സൈന്യവും അറിയാതെ ചവിട്ടിച്ചതച്ചേക്കാം എന്ന് പറഞ്ഞതായി അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു , ഒരു ഉറുമ്പു സംസാരിച്ചു, സൈന്യത്തിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ച് അത് മനസ്സിലാക്കി എന്നൊക്കെ സമ്മതിക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ ഖുർആനിലെ ചില വാക്കുകൾക്ക് അർത്ഥംമാറ്റുവാനും മറ്റും അവർ തയ്യാറായിരിക്കുകയാണ്.

അതിലൊന്ന് 'വാദിന്നംല്' (وادى النمل) . 'ഉറുമ്പിൻ താഴ്വര എന്നാണ് എല്ലാ മുസ്ലിംകളെയുംപോലെ നാമും അതിന്അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. (വാദി= താഴ്വര; നംല്= ഉറുമ്പ്) ഉറുമ്പിൻതാഴ്വര എന്നല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതൊരു പ്രദേശത്തിന്റെ പേരാണെന്നുമാണ് ഇവരുടെ വാദം. ഈ 'വാദിന്നംല്' എവിടെയായിയരുന്നുവെന്നതിൽ മുഫസ്സിറുകൾക്കിയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം കാണാം. (ശാമിലാണെന്നും, ത്വാഇഫിലാമണെന്നും മറ്റും. الله اعلم) അതൊരു പ്രദേശപ്പേരാണെന്ന്എന്നതിന്ഇവർ കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു ന്യായം ഈ അഭിപ്രായങ്ങളാണ്വാസ്തവത്തിൽ ആ മുഫസ്സിറുകളാരുംതന്നെ അതൊരു പ്രദേശപ്പേരാണെന്ന് പറയുന്നില്ല. ഈ സൂറത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉറുമ്പിൻതാഴ്വര എവിടയായിരുന്നുവെന്നുമാത്രമാണ് അവർ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞത്. ആരെങ്കിലും അത് ഒരു പ്രദേശമാണെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഇവരത് പൊക്കിക്കാട്ടുമായിരുന്നുവല്ലോ. അതെവിടെയായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതോടൊപ്പം ആ ഉറുമ്പിൻ കൂട്ടത്തെപ്പറ്റിയും ആ മഹാന്മാർ വിവരിക്കുന്നത് കാണാം. ഈച്ചയെപ്പോലുള്ളവ, ചിറകുള്ളവ, ഇന്നവർഗത്തിൽപെട്ടവ എന്നൊക്കെ

അവർ തുടർന്ന്രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കും.

(وادى النمل بين جير ين وعسقلان) എന്ന് 'താജുൽഉറൂസി'ൽ ഒരു വാചകമുണ്ട്. വാദിന്നംല് ജബ്രീനിന്നും അസ്ഖലാനിന്നും ഇടയിലാണ് എന്നർത്ഥം. അതൊരു പ്രദേശത്തിന്റെ പേരാണെന്ന് ഈ വാക്യം കാണിക്കുന്നുപോൽ! ഈ ന്യായം നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ അതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉറുമ്പിൻ താഴ്‌വര പ്രസ്തുത രാജ്യങ്ങൾക്കിടയിലാണെന്നാണ്. 'വാദിനംലി'നെപ്പറ്റി ബൈളാവി (ﷺ) പറഞ്ഞ വാചകം: واد بالشام كثير النمل (ശാമിൽ ഉറുമ്പുകൾ ആധികമുള്ള ഒരു താഴ്‌വരയാണ്) എന്നത്രെ. ജബ്രീനും, അസ്ഖലാനും ശാമിൽപ്പെട്ട രണ്ടുരാജ്യങ്ങളാണെന്ന് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. അപ്പേൾ, താജുൽഉറൂസിന്റെയും, ബൈളാവിയുടെയും, വാചകങ്ങൾ പരസ്പരം ഭിന്നിപ്പില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവ അന്യോന്യം ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

'ചില ജന്തക്കളുടെ പേരുകൾ അറബികൾ തങ്ങളുടെ നാമങ്ങളായി സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി: 'അസദ്'(സിംഹം) , 'ഥഅ്‌ലബ്' (കുറുക്കൻ) , 'കൽബ് (നായ) എന്നൊക്കെ. പൂർവ്വപിതാക്കളുടെ നാമങ്ങളിലാണ് അറബിഗോത്രങ്ങൾ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതും. അതിൽപെട്ട ഒന്നാണ് 'നംലും', അപ്പോൾ 'വാദിന്നംല്' എന്നാൽ 'നംല് ഗോത്രങ്ങളുടെ താഴ്‌വര' എന്നായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം'. ഇതാണ് ഇവരുടെ മറ്റൊരു ന്യായവാദം. ജന്തുക്കളുടെ പേരുകൾ അറബികൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നുള്ളത് ശരിതന്നെ, പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലും ഒരു ജന്തുവിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന പദം കാണുമ്പോഴേക്ക് -പ്രത്യകം തെളിവില്ലാതെ- അത് വ്യക്തിയുടെയോ, ഗോത്രത്തിന്റെയോ, പേരാണെന്നു പറയാമോ?! ഇവിടെയാണെങ്കിൽ മറിച്ചാണ് തെളിവുള്ളതും, നോക്കുക:

ഗോത്രനാമങ്ങൾ സ്ത്രീലിംഗവും, പ്രത്യേകനാമവും (المؤنث و المعرفة) ആയിട്ടാണ് അറബിയിൽ ഉപയോഗിക്കുക. സാമാന്യനാമത്തെ (النكرة) പ്രത്യേക നാമം (المعرفة) ആക്കുവാനുള്ള 'അൽ' (ال) എന്ന അവ്യയം അവയിൽ പ്രവേശിക്കാറില്ല. ഉദാഹരണമായി: 'ഖുറൈശ്, 'അസദ്', മുതലായ ഗോത്രനാമങ്ങളിലും, 'മുഹമ്മദ്', 'ഉമർ' മുതലായ വ്യക്തിനാമങ്ങളിലും 'അൽ' പ്രവേശിക്കാറില്ല. ഇതനുസരിച്ചാണ് ഈ സൂറത്തിൽ തന്നെ 'സബഉ' ഗോത്രത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അൽ' കൂടാതെ من سبا എന്ന് പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ 'നംലുഗോത്രത്തിന്റെ താഴ്‌വര' എന്ന് അർത്ഥം വരേണമെങ്കിൽ 'വാദിനംല്' (وادى نمل) എന്നേ പറയാവൂ എന്ന് ചുരുക്കം. 'വാദിന്നംല്' (വാദി+അൽ+നംല്=വാദീന്നംല്) എന്നും , 'വാദിൽഅസദ്' എന്നും പറഞ്ഞാൽ ക്രമപ്രകാരം ഉറമ്പിന്റെ താഴ്‌വര എന്നും, സിംഹത്തിന്റെ താഴ്‌വര എന്നും തന്നെയാണർത്ഥം.

സ്ത്രീലംഗമായ നാമങ്ങളെ വിളിക്കുന്ന (نداء) ന് ചേർക്കുന്ന അവ്യയം 'യാ അയ്യുഹ' (ياأيها) എന്നാണെങ്കിൽ സ്ത്രീലിംഗത്തിന്റെ ചിഹ്നമായ 'ഹാതാഉം' (ة) ഉണ്ടായിരിക്കണം. 'അൽ' പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള നാമങ്ങളെ വിളിക്കുവാനേ ഈ അവ്യയം ഉപയോഗിക്കുകയുമുള്ളു. ഇതരനാമങ്ങളെ വിളിക്കാൻ 'യാ' (يا) എന്നോ മറ്റോ ആണ് ചേർക്കേണ്ടത് അപ്പോൾ 'നംല്' ഒരു ഗോത്രപ്പേരാണെങ്കിൽ 'യാ നംല്'(يا نمل) എന്നല്ലാതെ, ആയത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ 'യാ അയ്യുഹന്നംല്' (ياأيها النمل) എന്ന് പറയാവതല്ല. ഇപ്പോൾ 'നംല്' എന്ന് ഈ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞത് ഗോത്രപ്പേരോ സ്ഥലപ്പേരോ അല്ലെന്ന് വ്യക്തമായല്ലോ. യഥാർത്ഥത്തിൽ 'നംല്' എന്ന് ഒരു ഗോത്രത്തിന്നോ, സ്ഥലത്തിനോ പേരുണ്ടെന്ന് തെളിഞ്ഞാൽ പോലും, ഇവിടത്തെ ഉദ്ദേശ്യം 'ഉറുമ്പ്' എന്ന് തന്നെയാണെന്ന് അറബി വ്യാകരണത്തിൽ അൽപപരിചയമുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. ഇക്കൂട്ടർക്കും തന്നെ മിക്കവാറും ഇതൊന്നും അറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല കൽപിച്ചുകൂട്ടി മൂടിവൊക്കുകയാണെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്.

നംലത്തുൻ (نملة)

അതേ ആയത്തിൽ ഇവർ അർത്ഥം മാറ്റിയ മറ്റൊരു പദമാണ് (قالت نملة) എന്ന വാക്യത്തിലെ 'നംലത്ത്'. ഈ വാക്കിന് 'ഒരു ഉറുമ്പു പറഞ്ഞു' എന്നേ അറബിഭാഷയിൽ അർത്ഥമുള്ളുവെന്നു ഇവർക്കും അറിയാം. പക്ഷേ ഉറുമ്പെങ്ങിനെ പറയും?! തങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രവും യുക്തിയും അതു സമ്മതിക്കുമോ?! അതുകൊണ്ട് 'നംലുഗോത്രക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ പറഞ്ഞു' എന്നു ഒരു പുതിയ അർത്ഥം ഇവർ പടച്ചുണ്ടാക്കി പ്രാഥമിക അറബി വ്യാകരണ പാഠങ്ങളെങ്കിലും പഠിച്ചവർ ഇതു കണ്ടേക്കുമെന്ന് ഇവർ കരുതാത്തത് അത്ഭുതംതന്നെ. 'നംല്' എന്ന്ഒരു ആൾക്കോ, ഗോത്രത്തിനോ, പ്രദേശത്തിനോ പേരുണ്ടെ ന്ന്വെച്ചാൽതന്നെ, ഈ അർത്ഥം തികച്ചും തെറ്റാണ്. കാരണം, ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനോട് ബന്ധപ്പെടുത്തി (نسبة ചെയ്തു) പറയപ്പെടുമ്പോൾ അതിൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുവാനുള്ള 'യ്യ' (ياءالنسبة) എന്ന അക്ഷരം ചേർക്കൽ നിർബന്ധമാണ്. സ്ത്രീലിംഗമാണെങ്കിൽ 'ഹാതാഉം' (ة) ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി: 'നംലുഗോത്രക്കാരൻ' എന്നർത്ഥം വരുവാൻ 'നംലിയ്യുൻ' (نملي) എന്നും 'നംലു ഗോത്രക്കാരിയായ സ്ത്രീ' എന്നർത്ഥം വരുവാൻ 'നംലിയ്യത്തുൻ' (نملية) എന്നും, 'അസദുഗോത്രക്കാരി' എന്നു വരുവാൻ 'അസദിയ്യത്തുൻ' എന്നുംതന്നെ ഉപയോഗിക്കണം.

ഈ 'ഹാതാഉ' ചിലപ്പോൾ ഏകവചനത്തെ കുറിക്കുന്നതും ആയിരിക്കാനിടയുണ്ട്. ഉദാ: شجرة (ശജറത്തുൻ=ഒരു വൃക്ഷം) سمكة (സമകത്തുൻ=ഒരു മത്സ്യം) . വൃക്ഷത്തിലും മത്സ്യത്തിലും ആണും പെണ്ണും പരിഗണിക്കപ്പെടാറില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, كلبة (കൽബത്തുൻ) എന്നു പറയുന്നപക്ഷം 'പെൺനായ' (പട്ടി) എന്നർത്ഥം. 'ഒരു നായ' എന്നും അർത്ഥം വരാം. ഇതനുസരിച്ചാണ് ആയത്തിലെ 'നംലത്തുൻ' എന്ന പദത്തിന് 'ഒരു ഉറുമ്പ്' എന്ന് അർത്ഥം നൽകുന്നത്. 'കൽബ്' ഗോത്രക്കാരിയായ ഒരു അറബി സ്ത്രീയെ 'യ കൽബിയത്ത്' (يا كلبية) എന്നു വല്ലവരും വിളിച്ചാൽ അവൾ, 'എന്തുവേണം' എന്നു ചോദിച്ചേക്കും. പക്ഷേ, 'യാ കൽബത്ത്' (يا كلبة) എന്നെങ്ങാനും വിളിച്ചുവെങ്കിൽ അവളിൽനിന്ന്വിളിച്ച ആൾക്ക്നല്ല ഒരു പ്രഹരമായിരിക്കും ലഭിക്കുക എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ: അവൾ ഈ വാക്കിന് 'ഹേ, പട്ടീ' എന്നേ അർത്ഥം കാണുകയുള്ളു!

'നംല്' എന്ന പേരിലൊരു ഗോത്രമുണ്ടാക്കാൻ ഇവർ സമർപ്പിക്കുന്ന രസാവഹമായ ഒരു തെളിവ് الابرقة من مياه نملة എന്ന 'ഖാമൂസി'ലെ ഒരു വാചകമാണ്. 'അൽഅബ്റഖഃ എന്നത് നംലത്തിലെ ജലാശയങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്'എന്നത്രെ ഈ വാചകത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം. ഇവർ അതിനു നൽകുന്ന അർത്ഥമാകട്ടെ, അബ്രഖത്ത് എന്നതു നംലു ഗ്രോത്രക്കാരുടെ ജലാശയങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്'എന്നാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ' 'നംലത്തി'ന് 'നംലു ഗോത്രക്കാരി' എന്നർത്ഥം പറഞ്ഞതിനേക്കാൾ വഷളായതാണ് ഈ അർത്ഥം. അതിലെ കൃത്രിമം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വ്യാകരണത്തിന്റെ ആദ്യപാഠമെങ്കിലും അറിയണം. ഇതിലെ കൃത്രിമം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അറബി അക്ഷരങ്ങൾ വായിക്കുവാനും എണ്ണിനോക്കുവാനും അറിഞ്ഞാൽ മാത്രം മതി. നോക്കുക: ഖാമൂസിലെ വാചകത്തിൽ 'നംലത്ത്' (نملة) എന്ന് നാലക്ഷരമുള്ള പദമാണുള്ളത് അപ്പോൾ 'നംലത്ത് ഗോത്രക്കാരുടെ....' എന്നല്ലാതെ, മൂന്നക്ഷരമുള്ള 'നംലു ഗോത്രക്കാരുടെ...' എന്ന് വരുന്നതെങ്ങിനെ?! അതേ ഖാമൂസിൽ തന്നെ وسموا نملة (അറബികൾ നംലത്ത് എന്നു പേർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്) എന്നു കാണാം. ഇതു പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് قالت نملة എന്ന വാക്യത്തിന്ന് 'നംലത്ത് എന്ന സ്ത്രീ പറഞ്ഞു' എന്ന് ഇവർക്ക് അർത്ഥം പറയാമായിരുന്നു. അതായിരുന്നു ഇതിലും ഭേദം. പക്ഷേ, ഈ വാചകം ഇവർ കണ്ടില്ലായിരിക്കും? പിന്നെ, അക്ഷരവ്യത്യാസത്തിന്റെ കാര്യമാണുള്ളത്. എന്നാൽ, ഒന്നോ രണ്ടോ അക്ഷരത്തിലെ 'ഹർകത്തി'ലോ (അകാര ഇകാരങ്ങളിലോ) വ്യത്യാസമുണ്ടായതുകൊണ്ടൊന്നും പദങ്ങൾക്കിടയിൽ അർത്ഥവ്യത്യാസം ഉണ്ടാവാനില്ല എന്നാണ് ഇവർ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വേണം

കരുതുവാൻ. 'നംല്, നംലത്ത്, നംലിയ്യത്ത്' എന്നീ പദങ്ങൾ സ്ഥാനം നോക്കാതെ ഇവർ തിരിച്ചും മറിച്ചും ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതു കൊണ്ടാണ് നാമിതു പറഞ്ഞത്. കാണുക:

ഖാമൂസിലെ വാചകത്തിന് വികൃതമായ അർത്ഥം കൊടുത്തശേഷം ഇവർ പറയുന്നു: 'വിളിച്ചു പറഞ്ഞതായി ഇവിടെ പറയുന്ന 'നംലത്തുകാരി'യുടെ പേർ 'ഹർസു' എന്നായിരുന്നുവെന്നും, അവൾ 'ബനൂശീസ്വാൻ' ഗോത്രത്തിലെ ഒരംഗമായിരുന്നുവെന്നും ഇമാം ഹസൻ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുകഥീർ തന്റെ തഫ്സീറിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ നിന്നും വിഷയം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു. ഇബ്നുകസീർ വാചകം ഇതാണ്:

عن الحسن ان اسم هذه النملة حرس وانها من قبيلة يقال لهم بنوالشيصان

ഈ പ്രസ്താവനയിൽ ഇവർ ഒന്നിലധികം കൃത്രിമങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്: ഇതുവരെ **نملة** ന് 'നംലുഗോത്രക്കാരിയായ സ്ത്രീ ' എന്നും മറ്റും അർത്ഥം കൽപിച്ചിരുന്നവർ ഈ വാചകത്തിൽ അതേ പദത്തിന് 'നംലത്തുകാരി' എന്നാക്കി. ഇവരുടെ സങ്കൽപ്പത്തിലുള്ള ആ ഗോത്രത്തിന്റെ പേർ 'നംലോ', 'നംലത്തോ'? എനിയും അത് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ 'പറമ്പൻ, എന്ന് കുടുംബപ്പേരും. 'പറമ്പത്ത്' എന്ന് പ്രദേശപ്പേരും ഉണ്ട്. 'കരിമ്പ്' എന്ന് ഒരു ചെടിക്കും കരിമ്പ എന്ന് ഒരു പ്രദേശത്തിന്നും പേരുണ്ട്. ഇവ തമ്മിലുള്ള അൽപമാത്ര വ്യത്യാസം അവഗണിച്ച് 'പറമ്പനും പറമ്പത്തും' ഒന്നാണെന്നും, 'കരിമ്പും കരിമ്പയും' ഒന്നാണെന്നും സമർത്ഥിക്കാമോ?!

ഹസൻ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച വാചകത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം മാത്രം മുറിച്ചെടുത്തു പൊക്കിക്കാട്ടുകയാണ് ഇവർ ചെയ്തത്. ബാക്കിഭാഗം ഇവർക്ക് എതിരായ തെളിവു നൽകുന്നതുകൊണ്ട്മൂടിയെച്ചിരിക്കയാണ്. അതിലെ **اسم هذه النملة** എന്ന വാക്കിന് 'ഈ നംലത്തുകാരിയുടെ പേർ' എന്ന് അർത്ഥമാക്കിയത് തെറ്റാണ്. 'ഈ ഉറുമ്പിന്റെ പേർ' എന്നാണ് ആ മഹാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ശരിയായ അർത്ഥം. ഹസാനാകട്ടെ, ഇബ്നുകഥീറാകട്ടെ (ﷺ) 'നംലി'നും 'നംലത്തി'നും ഇവരുടെ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നത ല്ല. പ്രസ്തുത വാചകത്തിൽ ഇവർ പൂഴ്ത്തിവെച്ച ബാക്കിഭാഗം തന്നെ അതിന് തെളിവാണ്. വാചകത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ഇതാണ്;

عن الحسن ان اسم هذه النملة حرس وانها من قبيلة يقال لهم بنو الشيصان وانها كانت عرجاء وكانت بقدر الذئب

ഈ ഉറുമ്പിന്റെ പേർ 'ഹറസ്' എന്നാണെന്നും, അത് 'ബനൂശീസ്വാൻ'ശീസ്വാൻ സന്തതികൾ എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഒരു ഖബീലഃയിൽ ഇനത്തിൽപെട്ടതാണെന്നും(*) അതൊരു മുടന്തനായിരുന്നുവെന്നും, ചെന്നായയുടെ (†) വലിപ്പത്തിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും ഹസ്സനിൽ നിന്നു നിവേദനം വന്നിട്ടുണ്ട്.) ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു:

اي خافت على النمل ان تحطهماالخيول بحوافر ها فامرتهم بالدخول الى مساكنهم ففهم ذلك سليمان عليه السلام منها

(എന്നുവെച്ചാൽ: കുതിരകൾ അവയുടെ കുളമ്പുകൊണ്ട് ആ ഉറുമ്പുകളെ ചവിട്ടിത്തേച്ചേക്കുമെന്ന് ആ ഉറുമ്പ് ഭയപ്പെട്ടു. അതിനാൽ അതവരോട് തങ്ങളുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ കൽപിച്ചു. ഇത് സുലൈമാൻ (ﷺ) ആ ഉറുമ്പിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കി.) കുതിരകൾ കുളമ്പുകൊണ്ട് ചവുട്ടിത്തേക്കുമെന്ന ഭയം ഉറുമ്പുകളെക്കുറിച്ചാണെന്നും മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചല്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്. പിന്നീട് ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) പറയുന്നു:

---

* 'ഖബീലഃ' . القبيلة എന്നാൽ 'ഗോത്രം, വർഗ്ഗം, കൂട്ടം, ഇനം, വിഭാഗം' എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥം വരുന്ന പദമാണ്. ഉദാഹരണമായി: മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതിന് 'ഗോത്രം' എന്ന് അർത്ഥമാകുന്നു. പക്ഷികളുടെ 'ഖബീല'കൾ . قبائل الطير എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിലെ ഇനങ്ങളും, വൃക്ഷത്തിൻെറ 'ഖബീല'കൾ قبائل الشجرة എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൻെറ ഭാഗങ്ങളുമാണുദ്ദേശ്യം.

† ചെന്നായയുടെ വലുപ്പത്തിൽ എന്നു പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച് താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

ومن قال من المفسرين ان هذا الوادى كان بارض الشام اوبغيره وانهذه النملة كانت ذات جناحين كالذباب او غير ذلك من الاقاويل حاصل لها

(ഈ താഴ്‌വര ശാംനാട്ടിലോ മറ്റോ ആയിരുന്നുവെന്നും, ഈ ഉറുമ്പ് ഈച്ചകളെപ്പോലെ രണ്ട് ചിറകുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിലൊന്നും ഒരു സാരവുമില്ല.) നാമും തന്നെ ഈ വിശദീകരണങ്ങൾക്കൊന്നും ഒരു പ്രസക്തിയും നൽകുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഈ പ്രസ്താവനകളെല്ലാംതന്നെ, ഉറുമ്പവർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചാണെന്നും, മനുഷ്യഗോത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ലെന്നും സ്പഷ്ടമാണെല്ലോ. വിളിച്ചു പറഞ്ഞ വക്താവും, വിളിക്കപ്പെട്ട ശ്രോതാക്കളും ഉറുമ്പുകളാണെന്ന് മാത്രമെ ഈ മഹാന്മാർ കരുതിയിട്ടുള്ളുവെന്നും സ്പഷ്ടമാണ്.

ചെന്നായയുടെ വലിപ്പത്തിലുള്ളതെന്നും, മുടന്തനായിരുന്നുവെന്നമുള്ള വിവരണം മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുതന്നെയായിക്കൂടെ എന്നൊരു സംശയത്തിന് ഇവിടെ അവകാശമുണ്ട്. ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) പിന്നീടെ തുടർന്ന് ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവന ഈ സംശയത്തിന് മറുപടിനൽകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

وعن نوف البكالى انه قال كان نمل سليمان امثال الذياب هكذا رأيته مضبوطا بالياء المثناه من تحت وانما هو بالباء الموحدة وذلك تصحيف والله اعلم

(സുലൈമാൻ നബിയുടെ ഉറുമ്പുകൾ 'ദിയാബ്' (ചെന്നായകൾ) പോലെയായിരുന്നുവെന്ന് നൗഫുൽ ബിക്കാലിയിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അടിയിൽ രണ്ടു പുള്ളിയുള്ള 'യാഉ' (الياء) എന്ന അക്ഷരത്തിലാണ് (**الذياب** എന്നാണ്) ആ നിവേദനത്തിൽ ഞാനത് കണ്ടത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പുള്ളിയുള്ള 'ബാഉ' (**الباء**) എന്ന അക്ഷരത്തിലാണ് (**الذباب** എന്നാണ്) അതുള്ളത്. അക്ഷരപ്പിഴവ്പറ്റിപ്പോയതാണിത്) (*) മേപ്പടി സംശയം അസ്ഥാനത്താണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

മറ്റൊരു സംശയം: മേൽകണ്ട പ്രസ്താവനയിൽ അവ 'ബനൂശീസ്വാൻ' എന്ന ഖബീലഃയിൽപെട്ടതാണെന്നും, വിളിച്ചു പറഞ്ഞ ഉറുമ്പിനു പേർ 'ഹറസ്' എന്നായിരുന്നുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഉറുമ്പുകളിൽ എങ്ങിനെയാണ്പേരും ഖബീലഃയും ഉണ്ടാകുന്നത്? ഈ സംശയത്തെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ്ഈ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ആ പ്രസ്താവനകളെ തങ്ങൾക്കനുകൂലമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ചിലർ ഉറുമ്പിന്റെ പേരും ഖബീലഃയും പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. ഇബ്നുകഥീർ(ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അതിലൊന്നും പ്രയോജനമില്ലെങ്കിലും ചിലരൊക്കെ അങ്ങിനെ ചില പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത്രയുമല്ല, വിളിച്ചു പറഞ്ഞ ഉറുമ്പിന്റെ പേർ 'ജുർമാ' (**جرمى**) എന്നാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഖാമൂസിൽ പറയുന്നു **وطاخية نملة كلمت سليمان ع** ത്വാഖിയഃ എന്നതു സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയോടു സംസാരിച്ച ഉറുമ്പാണ്) എന്നത്രെ പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഖുർആനിൽ ഈ പറഞ്ഞ 'നംലും നംലത്തും' മനുഷ്യനാകുവാൻ പോകുന്നില്ല, മനുഷ്യേതര ജീവികളിൽ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളിൽ പോലും ഉൾപ്പെട്ട പലതിലും അറബി ഭാഷയിൽ പേരുകളും, വർഗ്ഗപ്പേരുകളും കാണപ്പെടുക സാധാരണമാണ്.

ഉദാഹരണമായി: തേളിന് 'ഉമ്മുഇർയത്' (**ام عريط**) എന്നും, ചെന്നായക്ക് 'അബൂജഅ്ദഃ' (**ابو جعدة**) എന്നും വർഗപ്പേരുണ്ട്. 'വാശിഖ്' (**واشق**) എന്നൊരു നായക്കും 'ലാഹിഖ്' (**لاحق**)

(*) ഈച്ച എന്നർത്ഥമുള്ള 'ദുബാബ്' (ذباب) എന്ന പദവും, ചെന്നായ എന്നർത്ഥമുള്ള 'ദിയാബ്'(ذياب) എന്ന പദവും അറബിയിൽ ഹർക്കത്ത് കൂടാതെ എഴുതുമ്പോൾ അവ തമ്മിൽ, താഴെ ഒരു പുള്ളിയെന്നും, രണ്ടു പുള്ളിയെന്നുമുള്ള വ്യത്യാസം മാത്രമാണുള്ളത്. ഇതിൽ നിവേദകൻമാർക്ക് അക്ഷരത്തെറ്റു പിണഞ്ഞ് 'ഈച്ച'യുടെ സ്ഥാനത്ത് 'ചെന്നായ' വന്നതാണെന്ന് സാരം.

എന്നൊരു കുതിരക്കും പേരുണ്ട്; ഒരു പ്രത്യേകതരം കൂൺവർഗ്ഗത്തിന് بنات الأوبر (ഔബറിന്റെ പെൺമക്കൾ) എന്നും കുറുനരികൾക്ക് بنات آوى ('ആവാ'യുടെ പെഭൺമക്കൾ) എന്നും കീരികൾക്ക് بنات عرس ('ഇർസി'ന്റെ പെൺമക്കൾ) എന്നും പേരുകളുണ്ട്. ഒരു കുറുനരികയാകുമ്പോൾ ابن آوى ('ആവാ'യുടെ മകൻ) എന്നും, ഒരു കീരിയാകുമ്പോൾ ابن عرس ('ഇർസി'ന്റെ മകൻ) എന്നുമാണ് പറയുക ഈ പേരുകളെല്ലാം കാണുമ്പോൾ അവ മനുഷ്യരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണല്ലോ. അറബിയല്ലാത്ത ഭാഷകളിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള വിവിധ പേരുകൾ കണ്ടേക്കും. മലയാള ഭാഷയിൽതന്നെ, ഉറുമ്പുകൾക്ക് എത്രയോ പേരുകൾ ഉപയോഗത്തിലുണ്ട്. 'ചോണൻ, കുനിയൻ, കട്ടുറുമ്പ്, നെയ്യുറുമ്പ്, പാമ്പുറുമ്പ്, പാറ്റഉറുമ്പ്...' അങ്ങിനെ പലതും. വാസ്തവത്തിൽ ഹറസ്', 'ശീസ്വാൻ' എന്നീ പേരുകൾ ഇത്തരത്തിൽ പെട്ടതാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് സൂ: നംല്18ൽ കാണുന്ന 'നംലും', 'നംലത്തും' മനുഷ്യരല്ല.ഉറുമ്പുകളാണ്എന്ന് വ്യക്തമായല്ലോ.

അൽഹുദ്ഹുദ് (الهد هد)

ഈ സൂറത്തിൽ ഇവർ അർത്ഥം മാറ്റിയ മറ്റൊരു പദമാണ് 'അൽഹുദ് ഹുദ്' (الهد هد) . സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബി സൈന്യത്തിലെ പക്ഷിവിഭാഗത്തെ പരിശോധിച്ചു, അതിൽ മരക്കൊത്തിയെ കണ്ടില്ല, തക്കതായ കാരണമില്ലാതെ ഹാജറാവാതിരുന്നതാണെങ്കിൽ അതിനെ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, താമസിയാതെ 'സബഇ'ൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു ദൃഢവാർത്തയും കൊണ്ട് മരക്കൊത്തിവന്നു, സബഇലെ റാണിയെകുറിച്ചും മറ്റും അത് ഒരു പ്രസാതാവന ചെയ്തു, പിന്നീട് അതിന്റെ പക്കൽ തന്നെ അദ്ദേഹം ഒരെഴുത്തു റാണിക്ക് കൊടുത്തയച്ചു. എന്നൊക്കെയാണ് സൂ: നംല് 20,28 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു. ഇതിൽ ഒരു പക്ഷി സംസാരിച്ചുവെന്നും, ചില ഗൗരവമേറിയ കാര്യങ്ങൾ അതു മനസ്സിലാക്കിയെന്നും, സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയെ അതറിയിച്ചുവെന്നും പറയുന്നത് ഇവർക്ക് സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. അങ്ങനെ, ഉറുമ്പിനെ സ്ത്രീയാക്കിയ ഇവർ മരക്കൊത്തിയെ 'പട്ടാള നേതാവാ'ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

'മരക്കൊത്തിപ്പക്ഷി' എന്നതിന് അല്ലാഹു (20ാം വചനത്തിൽ) ഉപയോഗിച്ച പദം الهد هد (അൽഹുദ്ഹുദ്) എന്നത്രെ. അതാണതിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം. പക്ഷേ, സൈന്യത്തിലെ രഹസ്യവാർത്താന്വേഷണ വകുപ്പിലെ ഒരു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പേരാണത് എന്നത്രെ ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. കേൾക്കുവാൻ കൗതുകം തോന്നുന്ന ഈ വാദത്തിന് ഇവർ പല ന്യായീകരണങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പ്രധാനമായത് രണ്ടെണ്ണമാണ്. ആദ്യം അവയെകുറിച്ച് നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം:

1ാമത്തേത്: ഹദ്ദ്, ഹദാഹിദ്' എന്നൊക്കെ മുൻകാലത്തു മനുഷ്യർക്ക് പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പേരുകൾക്ക് രൂപഭേദം വന്നതായിരിക്കാം 'ഹുദ് ഹുദ്. മാത്രമല്ല, സബഇലെ റാണിയുടെ പിതാവിന്റെ പേർ തന്നെ ഹുദ് ഹുദ് എന്നാണെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അത് ഒരു മനുഷ്യന്റെ പേരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇതാണ് ന്യായത്തിന്റെ ചുരുക്കം. അക്കാലത്ത്ഹുദ്ഹുദ്എന്ന്പേരുള്ളവർ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട 'അൽ ഹുദ് ഹുദ്' ഒരാളുടെ പേരായിരുന്നുവെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനു വേറെ തെളിവുവേണം.

നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ 'ഹുദ്ഹുദ്' ഒരു മനുഷ്യന്റെ പേരാണ് (اسم العلم) എന്നു വെക്കുന്ന പക്ഷം, അതിൽ വ്യാകരണമുറയനുസരിച്ച് 'അൽ' (ال) ചേർക്കാതെയാണ് ഉപയോഗിക്കേത്. അഥവാ هد هد എന്ന് പറയേണ്ടിയിരുന്നു 'അൽ' ചേർത്ത് الهد هد എന്ന് പറഞ്ഞത്കൊണ്ട് ഒന്നുകിൽ അതു മരക്കൊത്തികളുടെ വർഗ്ഗപ്പേർ, (اسم الجنس) എന്ന നിലക്കായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രത്യേക മരക്കൊത്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കണം എന്നു

തീർച്ചയാണ്. (*) വർഗ്ഗപ്പേർ എന്ന നിലക്കാണെങ്കിൽ **مالى لا ارى الهدهد** എന്ന (20-ാം ആയത്തിലെ) വാചകത്തിന്റെ താൽപര്യം 'എന്തുകൊണ്ട് മരക്കൊത്തി വർഗ്ഗത്തെ കാണുന്നില്ല' എന്നും, ഒരു പ്രത്യേക മരക്കൊത്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് എന്നുമായിരിക്കും താൽപര്യം. ഇവർ വാദിക്കുന്ന പട്ടാള ഉദ്ദ്യോഗസ്ഥന്റെ പേർ 'അൽ ഹുദ് ഹുദ്' എന്നാണെന്ന് ഇവർ തന്നെയും വാദിക്കുന്നുമില്ല. അതേ സമയത്ത് ഈ മരക്കൊത്തിക്ക് 'അമ്പർ' (**عنبر**) എന്നായിരുന്നു പേരെന്ന്ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുമുണ്ട്. (†) **الله اعلم**

'അറബികളിൽ **كلب** (കൽബ്) ' എന്ന പേരിൽ ഒരു ഗോത്രമുണ്ടായിരുന്നു. അതവരുടെ പൂർവ്വപിതാവിന്റെ പേരാണ്. നായ എന്നാണ് വാക്കിന്റെ അർത്ഥം അപ്പോൾ, എവിടെയെങ്കിലും **غزى كلب** (ഗസാ കൽബുൻ) എന്നു കണ്ടാൽ (‡) അതിന് നായ യുദ്ധം ചെയ്തു എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചാലത്തെ സ്ഥിതി എന്താണ്? എന്നിങ്ങിനെ ഇക്കൂട്ടർ പരിഹാസ പൂർവ്വം ചോദിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യത്തിലടങ്ങിയ വിഡ്ഢിത്തം ആരും ഗൗനിക്കുകയില്ലെന്ന് ഇവർ കരുതിയിരിക്കണം. **غزى كلب** (ഗസാ കൽബുൻ) എന്ന് പറയുമ്പോൾ 'കൽബുഗോത്രം യുദ്ധം ചെയ്തു' എന്നർത്ഥമായിരിക്കാമെന്നു നാമും സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷേ, 'അൽഹുദ്ഹുദ്' പോലെ 'അൽ' ചേർത്തുകൊണ്ട് (ഗസൽ കൽബ്) എന്നു പറയുമ്പോൾ 'നായ യുദ്ധം ചെയ്തു' എന്നു തന്നെയാണ് ആ വാക്കിനർത്ഥം. നായ യുദ്ധം ചെയ്യുമോ, ഇല്ലേ എന്നതു വേറെ പ്രശ്നമാണ്. ആയത്തിലും ഇതുപോലെ 'അൽ' കൂടാതെ 'ഹുദ് ഹുദൻ' (**هدهدا**) എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നതെങ്കിൽ ഈ ചോദ്യത്തിന് തെല്ലൊരു കഴമ്പുണ്ടാകുമായിരുന്നു.

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, ആയത്തിൽ മരക്കൊത്തിയെയാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതിന് ആയത്തിലെ വാക്കുകളും സന്ദർഭവും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടുതാനും. സുലൈമാൻ (عليه السلام) പക്ഷികളെ പരിശോധിച്ചപ്പോഴാണെല്ലോ അദ്ദേഹം ഞാൻ ഹുദ്ഹുദിനെ കാണുന്നില്ല (**لا ارى الهدهد**) എന്നു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ പക്ഷികളിൽപെട്ട ഒന്നായിരിക്കേണ്ടേ ഹുദ്ഹുദും?! ഒരാൾ പെട്ടിയിലെ സാമാനം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ 'ഇതിൽ പൊന്നു കാണുന്നില്ല' എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ 'പൊന്ന്' എന്ന് പേരുള്ള അയൽപക്കത്തെ തട്ടാനെയാണ് അയാൾ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുമോ?! അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പാഠക്കുറിപ്പ് നോക്കിക്കൊണ്ട് ഇതിൽ 'വള്ളിയും പുള്ളിയും കാണുന്നില്ല' എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം, 'വള്ളി' എന്നു പേരുള്ള ഈഴവസ്ത്രീയെയും, തടവുകാരനെ (§) യും കാണുന്നില്ല എന്നാണെന്നു കരുതാമോ?! ആദ്യത്തേതിൽ സ്വർണ്ണവും, രണ്ടാമത്തേതിൽ അക്ഷരങ്ങളിൽ കൊടുക്കേണ്ടതുള്ള ചില ചിഹ്നങ്ങളും തന്നെയാണുദ്ദേശ്യം എന്നു വ്യക്തമാണ്. പക്ഷികളെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ 'ഹുദ്ഹുദിനെ' കാണുന്നില്ലെന്ന്പറയുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയും ഇതു തന്നെ. ഇതെല്ലാം സാഹിത്യ ശാസ്ത്രത്തിൽ (**علم البلاغة**) പരിചയമുള്ളവർക്കറിയാവുന്നതാണ്.

---

* لان ال اما ان يكون هنا للجنس او للعهد لا غير كما يعرفه من له ادنى معرفة فى علم النحو

† كما حكاه ابن كثير فى تفسيره عن ابن ابى حاتم

‡ 'കൽബ്' എന്നത് ഗോത്രപ്പേരായിരിക്കുമ്പോൾ അത് സ്ത്രീലിംഗമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ക്രിയയിലും സ്ത്രീലിംഗത്തിൻെറ അടയാളം കൊടുത്തുകൊണ്ട് غزت الكلب എന്ന് പറയുകയായിരുന്നു നല്ലത്. ഇക്കാര്യം ഇവർ വിസ്മരിച്ചതായിരിക്കാം.

§ 'പുള്ളി' എന്ന വാക്കിന് തടവുകാരൻ എന്നർത്ഥമുണ്ട്.

നബിമാർ മുഖേന അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്താറുള്ള ചില അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ കണ്ടാൽ അതെല്ലാം സാധാരണ സംഭവങ്ങളാക്കി തരംതാഴ്ത്തുവാൻ ഇക്കൂട്ടർ നടത്തുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾ പരസ്പരം ഒരു ഗൂഡാലോചനപോലും നടത്തിക്കൊണ്ടാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു ഇവരുടെ ചില പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാകുന്നു. ഇവരിൽ ഇന്നു നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ തലയെടുപ്പുള്ള ഒരാൾ അൽപം കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് തനിക്ക് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനവിഷയത്തിൽ പല ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകിയ ഒരു 'മൗലാന'യെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'എനിക്ക് വിശദീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസം തോന്നിയ ചില ഭാഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനവിടെ ഒരു പ്രയാസവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം, അതെല്ലാം അദ്ദേഹം ദീർഘകാലത്തെ പരിശോധനകൾ കഴിച്ചു സ്വരൂപിച്ചുവെച്ച തീരുമാനങ്ങളായിരുന്നു.....എനിക്ക് തെറ്റു പറ്റിപ്പോയെങ്കിലോ എന്നോർത്തു ഞാൻ ചോദിക്കാത്ത ചില വശങ്ങളും എടുത്ത് അദ്ദേഹം എന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. 'ഹുദ്ഹുദ്', 'നംലത്ത്' ഇവയെല്ലാം അതിൽപെട്ടതാണ്'.

ആലോചിച്ചു നോക്കുക: അടുത്തകാലംവരെ നടപ്പിലില്ലാത്ത ഇമ്മാതിരി വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, ഇപ്പോൾ ചില ആളുകൾ തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കൊത്തവണ്ണം തലകാഞ്ഞാലോചിച്ച് സ്വരൂപിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും, അവരതു പ്രചരിപ്പിക്കാൻ കൂട്ടുശ്രമം നടത്തിവരുന്നുവെന്നുമല്ലേ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ കാണുന്നത്?! അതെ ആധുനിക ഭ്രമം പിടിപെട്ടവരും, ഖാദിയാനീ, എന്ന അഹമ്മദിയ്യാ മതക്കാരും മറ്റും ഉടലെടുത്തു തുടങ്ങിയതുമുതൽ പുറത്തിറങ്ങുന്നതാണ് ഈ വക അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ താഴെകാണുന്നതുപോലുള്ള ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഓർമ്മ വരികയാണ്;

1. 'ഹൃദയങ്ങളിൽ വക്രതയുള്ളവർ, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാനും, വ്യാഖ്യാനമുണ്ടാക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഖുർആനിലെ മുതശാബിഹ് (*) കളുടെ (പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളവയുടെ) പിന്നാലെ കൂടുന്നതാണ്'. (ആലുഇംറാൻ:7) 2. 'എല്ലാ നബിമാർക്കും മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുംപെട്ട പിശാചുക്കളെ നാം ശത്രുക്കളാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ ചിലരോട് കൃത്രിമമായി അലങ്കാരവാക്കുകൾ സ്വകാര്യഭാഷണം നടത്തുന്നതാണ്'. (അൻആം:112) 3. 'നിങ്ങളോട് തർക്കം നടത്തുവാനായി പിശാചുക്കൾ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളോടു സ്വകാര്യ സംഭാഷണം നടത്തുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ മുശ്രിക്കുകളായിരിക്കും'. (അൻആം; 121) അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ, ആമീൻ.

ഇനി 2ാമത്തെ ന്യായം ഇതാണ്: 'അല്ലാഹു ഓരോതരം സൃഷ്ടികളെ ഓരോതരം സ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന് അല്ലാഹു മാറ്റം വരുത്തുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു തന്നെ ഖുർആനിൽ (30 : 30ൽ) പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. لاتبديل لخلق الله എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം അതാണ്'. ഇതാണതിന്റെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു ഓരോ വസ്തുവിനും നൽകിയിട്ടുള്ള സ്വഭാവത്തിലൊന്നും അവൻ ഒരിക്കലും മാറ്റം വരുത്തുകയില്ലെന്നല്ല വാസ്തവത്തിൽ ഈ വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. 'അല്ലാഹു മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല' എന്ന് ഈ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല 'അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിന് യാതൊരു മാറ്റവുമില്ല'. എന്നാണ് ഈ വാക്യത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം. ഈ അർത്ഥം നാം മാത്രം പറഞ്ഞതല്ല, ഇവർ തന്നെയും തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ തൽസ്ഥാനത്ത് (സൂ:റൂമിൽ) വെച്ച് ഇതേ അർത്ഥമാണ് അതിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിന് – അഥവാ ഓരോന്നിനും അവൻ നൽകിയ രൂപം, സ്വഭാവം മുതലായ പ്രകൃതി വിശേഷങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല; അവയൊന്നും മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതുമല്ല. എന്നൊക്കെയാണിതിന്റെ

* 'മുതശാബിഹി'നെക്കുറിച്ചു മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാരം.

ഓരോ വസ്തുക്കളിലും സാധാരണ നാം കണ്ടുവരാറുള്ള സ്വഭാവ പ്രകൃതികളിൽ അല്ലാഹു ഒരിക്കലും മാറ്റം വരുത്തുകയില്ലെന്ന് സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടിയാൽ അതുവഴി ഇവർക്ക് പല നേട്ടങ്ങളും ലഭിക്കാനുണ്ട്: തീയിന്ന് ഒരിക്കലും തണുപ്പുണ്ടാകുകയില്ല, എന്ന് പറഞ്ഞ് ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബി അഗ്നിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട സംഭവത്തെ നിഷേധിക്കാം. മരക്കൊത്തിയും ഉറുമ്പും സംസാരിക്കയില്ലെന്ന്പറഞ്ഞ് ആ സംഭവങ്ങളെയും തള്ളിക്കളയാം, വടികൊണ്ടടിച്ചാൽ സമുദ്രം പിളരുകയില്ലെന്ന്വെച്ച് മൂസ(عليه السلام) നബിയും ഇസ്രാഈല്യരും അസാധാരണ രൂപത്തിൽ ചെങ്കടൽ കടന്ന സംഭവത്തെയും ഖണ്ഡിക്കാം അങ്ങിനെ പലതും. **لاتبديل لخلق الله** എന്നതിന്റെ താൽപര്യം. ഇവർ കാണിച്ച മാതിരിയാണെങ്കിൽ, ഈസ(عليه السلام) പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചതെങ്ങിനെയാണ്? മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുക, കളിമണ്ണുകൊണ്ട് കുരുവികളെ ഉണ്ടാക്കിവിടുക മുതലായ (സൂ: ആലും ഇംറാൻ 49ൽ പ്രസ്താവിച്ച) അമാനുഷിക കൃത്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക്എങ്ങിനെ നടക്കും? മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വടി ഒരു പെരുമ്പാമ്പായി മാറുകയും, ജാലവിദ്യക്കാരുടെ വടികളും കയറുകളും വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്തതെങ്ങിനെ? ആലോചിച്ചു നോക്കുക.

ഓരോ വസ്തുവിന്നും ചില പ്രത്യേക സ്വഭാവ പ്രകൃതികൾ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ മറ്റാർക്കും യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തുക സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ അതിൽ വരുത്തിക്കൂട എന്നില്ലതാനും. നമ്മുടെ നിത്യപരിചയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചില വസ്തുക്കളുടെ പ്രകൃതിയായി നാം ചില കാര്യങ്ങളെ ഗണിച്ചു വരുന്നു. അതിന്നെതിരിൽ വല്ലതും സംഭവിച്ചു കാണുമ്പോൾ നാമതിന് പ്രകതി വിരുദ്ധമെന്നോ, അസാധാരണമെന്നോ വിധി കൽപിക്കുന്നു. അത്രമാത്രം. ഒരു പക്ഷേ നാം കണ്ടുവരുന്ന ഈ പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കെല്ലാം നിദാനമായ മറ്റൊരു പ്രകൃതിനിയമം, അല്ലെങ്കിൽ കാരണങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണമാകുന്ന മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥ, അതുമല്ലെങ്കിൽ, ഭൗതികപ്രകൃതിക്കതീതമായ ഒരു അഖിലാണ്ഡ വ്യവസ്ഥ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉണ്ടായിരിക്കാം.
الله اعلم

ഇനി, **لاتبديل لخلق الله** എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം ഇവർ പറഞ്ഞതുപോലെയാണെന്ന്വെച്ചാൽപോലും, നമ്മുടെ ഉറുമ്പിന്റെയും, മരക്കൊത്തിയുടെയും സംഭവങ്ങൾ അതിന് വിരുദ്ധമാകുന്നില്ല. അവ മനുഷ്യഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചുവെന്നും, മനുഷ്യൻ ഗ്രഹിക്കുന്ന അതേ രൂപത്തിൽതന്നെ ഗ്രഹിച്ചുവെന്നും വന്നാൽ മാത്രമേ പ്രത്യക്ഷത്തിലെങ്കിലും അതു ആ വാക്യത്തിന് എതിരാവുകയുള്ളു. 16-ാം വചനത്തിൽ **علمنا منطق الطير** (പക്ഷികളുടെ സംസാരം നമുക്ക്പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) എന്ന് സുലൈമാൻ (عليه السلام) പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം ബൈളാവീയുടെ വിവരണം ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് ഇവർ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു നോക്കുക: 'ഇതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പലരും പലതും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ ജീവികൾക്കും അവയുടെ വിചാരങ്ങളും, വികാരങ്ങളും പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ചില ശബ്ദങ്ങളുണ്ടെന്നും ആ ശബ്ദങ്ങളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിവ് ദൈവികമായി സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കാമെന്നുമാണ് ഇമാം ബൈളാവീ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ പറയുന്നത്. ആ വ്യാഖ്യാനമാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നത്. സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ സേനാ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗം പക്ഷികളായിരുന്നുവെന്ന് 17ാം വാക്യത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. സൈന്യത്തിൽ പക്ഷികളുടെ ഉപയോഗം എന്തെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. വാർത്തകൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും എത്തിക്കുക, വല്ല വിശേഷങ്ങളും കണ്ടാൽ അവയുടെ ഭാഷയിൽ അവരുടെ നാഥന്മാരെ അറിയിക്കുക, ഇവയെല്ലാമാണ് അവയുടെ ജോലി. അപ്പോൾ ആ നിലക്ക് ഇവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവയുടെ റിപ്പോർട്ടുകളും, അവ നൽകുന്ന സൂചനകളും അവയുടെ നാഥൻമാർ ശരിക്കു പഠിച്ചിരിക്കണം. അതു ഞങ്ങൾ പരിചയിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ്

സുലൈമാൻ(ﷺ) നബി പറയുന്നത്.

അൽപമൊന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! നാം ഇപ്പോൾ വായിച്ച ഈ പ്രസ്താവന അതിൽ അൽപം ചില നീക്കുപോക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും പുറപ്പെടുവിച്ച അതേ ആളുകൾ പിന്നീട് രണ്ട് ആയത്തുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോഴെക്കും ഇതെല്ലാം മറന്നുകൊണ്ട് അതൊക്കെ അല്ലാഹു നൽകിയ പ്രകൃതിക്കുവിരുദ്ധമാണെന്നും, لا تبديل لخلق الله എന്നു ഖുർആൻ വാക്യത്തിന് എതിരാണെന്നും സമർത്ഥിക്കുന്നതും മറ്റും കാണുമ്പോൾ ആർക്കാണ് ആശ്ച ര്യം തോന്നാത്തത്?! ഈ പ്രസ്താവന മനഃപൂർവ്വം ചെയ്ത ഒരാൾ, പിന്നെ ഉറുമ്പിനെയും, മരക്കൊത്തിയെയും മനുഷ്യനാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്തിനാണ്?! പുത്തൻ ആദർശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിലും വേണ്ട ഒരു സ്ഥിരതയും മനസ്സാക്ഷിയും?!

ചില മുട്ടുചോദ്യങ്ങൾ

ഇക്കൂട്ടർ നമ്മോട് ചില മുട്ടുചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു: 'സുലൈമാൻ (ﷺ) നബി ഫല്സ്തീനിൽ നിന്ന് യമനിലേക്കാണ് പോകുന്നത്. ഏതാണ്ട് 1500 നാഴിക അകലെയാണത്. ഇതിനിടക്ക് ഒരു ഉറുമ്പിന്റെ സംസാരം മാത്രമേ അദ്ദേഹം കേട്ടുള്ളു? സുലൈമാൻ നബിയെ ആ ഉറുമ്പ് എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു?. മുമ്പ് കിട്ടുണ്ടോ? വമ്പിച്ച ആ പട്ടാളത്തിന്റെ വലിപ്പം അതെങ്ങിനെ നോക്കിക്കണ്ടു? എന്നൊക്കെയാണ് ഉറുമ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ. 'ഇവക്കു മറുപടി പറയുവാൻ ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല' എന്ന് ഇവർ സ്വയം വിധികൽ പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മരക്കൊത്തിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചോദ്യാവലിയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'ഒരു മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയല്ലേ മരക്കൊത്തിയിൽ കാണുന്നത്? അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെയും, ബിൽഖീസിന്റെ സിംഹാസനത്തെയും കുറിച്ചു അതെങ്ങനെ അറിഞ്ഞു? സൂര്യനെ ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്നും, പിശാചാണ് സബഉകാരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചതെന്നും എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി?....ഇതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതിന്നെവിടെയാണ് ബുദ്ധിയും ചിന്താ ശീലവും? ദിവസം 100 നാഴികയിലേറെ പറക്കാൻ മരക്കൊത്തിക്ക്കഴിവില്ല. അപ്പോൾ 1500 നാഴിക ദൂരത്തേക്കൊരു കത്തുകൊണ്ടുപോയി മടങ്ങാൻ അതിനു ഒരു മാസം വേണ്ടേ? അപ്പോഴേക്കും ഒരു പ്രബലരാഷ്ട്രത്തോട് യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ട ആ പട്ടാളത്തിന്റെ നില അപകടത്തിലാവുകയില്ലേ.....?'

കൂടാതെ - മറ്റു പല സംഭവങ്ങളിലെന്നപോലെ - ഈ കഥയിലും ജനമദ്ധ്യേ പ്രചാരത്തി ലുള്ള ഊഹാപോഹങ്ങളെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പരിഹാസ ചോദ്യങ്ങൾ വേറേയും കാണാം. അതിലേക്ക്നാമിപ്പോൾ തിരിയുന്നില്ല. കണ്ടതും കേട്ടതുമെല്ലാം അപ്പടി രേഖ പ്പെടുത്താറുള്ള ചിലഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ കൃതിയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന അത്തരം കഥാവിസ്തീർണ്ണങ്ങളെയും, പാമരന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിലുാകുന്ന ഇതിഹാസങ്ങ ളെയും ആദ്യം കൂട്ടിയിണക്കി ഒരു കഥാരൂപം ഉണ്ടാക്കുക, പിന്നീട് ഇതാണ് മുസ്ലിംകൾ വിശ്വസിച്ചു വരുന്നതെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുക, തുടർന്നുകൊണ്ട് സംഭവം അപ്പാടെ ഖണ്ഡി ക്കുക, പകരം ഒരു പുതിയ രൂപം അവതരിപ്പിക്കുക, ഇതെല്ലാം ഇവരുടെ പതിവാണെന്ന് നാം മുമ്പേ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്.

ഇവർ 1500 നാഴിക കണക്കാക്കിയത്ഫലസ്തീനിൽ നിന്ന്യമനിലേക്കായിരിക്കുമല്ലോ? അന്ന്ഫലസ്തീൻ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തെക്കേ അതിരും, യമൻ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വടക്കേ അതിരും എവിടെയായിരുന്നു? സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയും പട്ടാളവും ഉന്നംവെച്ചുപോകുന്നത് എങ്ങോട്ടായിരുന്നു? ഉറുമ്പിനെ കണ്ടതും, മരക്കൊത്തിയുടെ സംഭവം നടന്നതും എവിടെ എത്തിയപ്പോഴാണ്? ഇതൊന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ യാതൊരു തെളിവും ഇല്ല. അതു

പോലെത്തന്നെ, മരക്കൊത്തി അറയിച്ച വാർത്തകൾ -ഇവരുടെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ആ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ- റിപ്പോർട്ട് കിട്ടുന്നതിന് മുമ്പ് സബഇലെ രാജ്ഞിയെക്കുറിച്ച് സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് കാര്യമായ വല്ല വിവരങ്ങളും ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുന്ന തെളിവും ഖുർആനിൽ ഇല്ല. വേണമെങ്കിൽ ഖുർആനിൽ തെളിവ് കാണുന്നത് മറിച്ചാണുതാനും. (ഇതിനെപ്പറ്റി വഴിയെ പ്രസ്താവിക്കാം.) എന്നിരിക്കെ, 'സബഇലെ രാജ്ഞി യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് എങ്ങിനെയോ കേട്ടതു നിമിത്തം അവരേങ്ങോട്ടു ചെന്ന് യുദ്ധം ചെയ്‌വാനാണ് സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയും സൈന്യങ്ങളും യമനിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്' എന്ന് ഇവർ സ്വയം സങ്കൽപിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തിയത് മാത്രമാണ്.

ഏതായാലും, അദ്ദേഹം പോകുന്ന വഴിക്ക് ഒന്നല്ല, വളരെ ഉറുമ്പിൻ കൂട്ടങ്ങൾ തന്നെ കണ്ടിരിക്കാം പക്ഷേ ഒരു കൂട്ടത്തെയും, ഒരു ഉറുമ്പിന്റെ സംസാരത്തെയും സംബന്ധിച്ച് മാത്രമേ അല്ലാഹു നമുക്ക് പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുള്ളു. അസാധാരണമായ ഒരു പ്രത്യക സംഭവമായതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അതുമാത്രം പ്രസ്താവിച്ചതെന്നത്രെ നാം കരുതുന്നത്. ഈ സൂറത്തിലെ 15 മുതൽ 19 കൂടിയ വചനങ്ങൾ തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ -മുൻകൂട്ടിയുള്ള യാതൊരു തീരുമാനവും ആഗ്രഹവും മനസ്സിൽ വെക്കാതെ-വായിച്ചുനോക്കുന്ന ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിക്കും അതാണ് മനസ്സിലാവുക. അപ്പോൾ 'കോടിക്കണക്കിനുള്ള' ഉറുമ്പുകളെപ്പറ്റി ഖുർആൻ മൗനമവലംബിച്ചതിൽ പരിഭവിക്കുവാനൊന്നും വക കാണുന്നില്ല. ഒരാൾ തന്റെ ഒരു നീണ്ട യാത്രാവിവരണത്തിൽ വഴിക്കുവെച്ച് ഒരാളുമായുണ്ടായ വല്ല സംഭാഷണമോ, സംഭവമോ, പറഞ്ഞുകണ്ടാൽ, അയാൾ ആ യാത്രയിൽ മറ്റാരെയും കണ്ടില്ലെന്ന് എങ്ങിനെ ഊഹിക്കാം?!

സുലൈമാൻ) ﷺ) നബിയുടെ സൈന്യത്തിൽ പക്ഷിവിഭാഗവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും വാർത്തകൾ അങ്ങുമിങ്ങും എത്തിക്കലും, വിശേഷ വർത്തമാനം അവയുടെ നായകന്മാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കലുമാണവയുടെ ജോലിയെന്നും ഇക്കൂട്ടർതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അപ്പോൾ, മരക്കൊത്തി ബിൽഖീസിനു കത്തു കൊണ്ടുപോയതിൽ ഇവർ അത്ഭുതപ്പെടുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. പിന്നെ, വഴിദൂരത്തിന്റെ കാര്യമാണുള്ളത്. 1500 നാഴിക പോയി മടങ്ങാൻ മരക്കൊത്തിക്ക് ചുരുങ്ങിയത് ഒരു മാസം പിടിക്കുമെന്നും അപ്പോഴെക്കും പട്ടാളത്തിന്റെ കാര്യം കുഴപ്പത്തിലാകുമെന്നുമാണ് ഇവർ തട്ടിവിടുന്നത്. ഇത്ഒട്ടും പ്രസക്തമല്ലാത്ത ഒരു ജൽപനമാണ്. കാരണം ഹുദ്ഹുദ് എന്ന് പേരുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്കത്ത്കൊണ്ടുപോയതെങ്കിൽ അവന്നും വേണ്ടേ ആ 1500 നാഴികക്കു ഒരുമാസക്കാലം? അല്ല, അതിലധികം തന്നെ കാലം വേണ്ടതില്ലേ എന്നാണ്നമുക്ക്ചോദിക്കാനുള്ളത്. ഒരു മരക്കൊത്തിപ്പക്ഷി വായുവിൽ കൂടി യാതൊരു വളവും തിരിവുമില്ലാതെ, ഒരു നേർരേഖപിടിച്ച് അതിവേഗത്തിൽ പറന്നുപോകുന്നതിനെക്കാൾ എളുപ്പത്തിൽ ഇവരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന് യമനിൽ പോയിവരാൻ കഴിയുമെന്നോ?! കഴിയുമെന്ന് പറയുവാൻ ഇവർക്ക് മാത്രമെ ധൈര്യം വരികയുള്ളു. കാടും, മലയും ചുറ്റി, തരിശും മരുഭൂമിയും തരണം ചെയ്ത് വളഞ്ഞപുളഞ്ഞ മാർഗത്തിൽകൂടി വേണം അന്നവിടങ്ങളിൽ യാത്ര ചെയ്‌വാൻ. ഇന്നത്തെപ്പോലെയുള്ള പരിഷ്കൃത വാഹനങ്ങളും നിരത്തുകളും അന്നില്ല. (ക്രിസ്താബ്ദത്തിന് ഏറെക്കുറെ 1000 കൊല്ലം മുമ്പാണ് ഈ സംഭവം നടക്കുന്നത്.) ഒട്ടകമോ, കുതിരയോ ആണ് അന്ന് വാഹനങ്ങൾ. അതേ സമയത്ത് കരമാർഗത്തിലൂടെയുള്ള ദൂരത്തേക്കാൾ എത്രയോ കുറവായിരിക്കും ആകാശമാർഗത്തിലൂടെയുള്ള ദൂരമെന്നും വ്യക്തമാണ്. (1500 നാഴികയുടെ മതിപ്പ് അപ്പടി സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് നാം ഇതിന് മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.) ചില പക്ഷികളെ വാർത്തകൾ എത്തിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്ന പതിവ് അന്നും ഇന്നും ഉള്ളതാണ്. സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിക്കാകട്ടെ, അല്ലാഹു പക്ഷികളെ പ്രത്യേകം കീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, ആകത്ത് കൊടുത്തയക്കുവാൻ പല നിലക്കും മരക്കൊത്തിയാണ് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായത്.

ഓരോ ജീവിക്കും ഓരോ തരത്തിലുള്ള ബോധനങ്ങളും ഇംഗിതങ്ങളുമുണ്ട്. അതതിന്റെ വികാരവിചാരങ്ങള്‍ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും, അതിനാവശ്യമായ കാര്യങ്ങള്‍ ഗ്രഹിക്കുവാനും അവയ്ക്ക് അല്ലാഹു പ്രകൃത്യാ ചില കഴിവുകള്‍ നല്‍കിയിട്ടുണ്ട് എന്നീ വസ്തുതകള്‍ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ഇന്നത്തെ ജന്തുശാസ്ത്രവിദഗ്ദന്മാര്‍ക്ക് ഈ തുറയില്‍ കൂടുതല്‍ പരോഗതി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുവേണം പറയുവാന്‍. അവരത് വര്‍ദ്ധിപ്പിക്കുവാനായി ഗവേഷണങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിവരികയാണ്. ചില ചെടികള്‍ക്ക് പോലും ചിലവികാരങ്ങള്‍ ഉണ്ടെന്ന്കൂടി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാര്‍ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത് കാണാം. ഉറുമ്പിനെപ്പോലെയുള്ള ചില ജീവികളുടെ ഗ്രഹണസാമര്‍ത്ഥ്യത്തെയും, വ്യവസ്ഥാബോധത്തെയും കുറിച്ച് പല ശാസ്ത്രവിദഗ്ദന്മാരും അത്ഭുതാവഹമായ വിവരങ്ങള്‍ നല്‍കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (ചുരുക്കം ചിലത് സൂറത്തിന്റെ വിവരണത്തില്‍ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്) എന്നാല്‍, ഖുര്‍ആനില്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ സത്യതയും, സംഭവ്യതയും സ്ഥാപിക്കുവാന്‍ ആരുടെ അഭിപ്രായവും ആരായേണ്ടതില്ല. അതിന്റെ തന്നെ പ്രസ്താവനകളും അതിന്റെ ഏറ്റവും അംഗീകൃത വ്യാഖ്യാനമായ നബി വചനങ്ങളും മാത്രംമതി. ഇതു രണ്ടും പരിശോധിച്ചാല്‍ സാധ്യതയുടെ വൃത്തം കൂടുതല്‍ വിശാലമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അത് കൊണ്ട് ഈ വിഷയകമായി വന്നിട്ടുള്ള ചില ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങളും, ചില നബിവചനങ്ങളും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഉറുമ്പിന്റെയും, മരക്കൊത്തിയുടെയും കഥയിലേക്ക് മാത്രമല്ല, മറ്റുപലതിലേക്കും വെളിച്ചം നല്‍കുവാനും, നിഷ്പക്ഷഹൃദയരായ സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്ക് മനോവികാസം വരുത്തുവാനും അവ ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. കൂടാതെ, ഇവരുടെ മേല്‍ കണ്ട മിക്ക ചോദ്യങ്ങള്‍ക്കുമുള്ള സമാധാനവും അവയില്‍ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നതാണ്. ان شاءالله

(1) അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وما من دابة فى الارض ولاطائر يطير بجناحيه الا امم امثالكم – الانعام** (ഭൂമിയിലുള്ള ഏതൊരു പ്രാണി -അഥവാ ജീവി-യാകട്ടെ, രണ്ട്ചിറകുകൊണ്ട്പറക്കുന്ന പക്ഷിയാകട്ടെ. നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ചില സമുദായങ്ങളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. (സൂ: അന്‍ആം.) അപ്പോള്‍, ഓരോ ജന്തു വര്‍ഗവും ഓരോ സമുദായമാണ്. അതതു സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ ഒരു തരത്തിലല്ലങ്കില്‍ മറ്റൊരുതരത്തിലുള്ള സാമൂഹ്യ ബന്ധങ്ങളും ജീവിതാഭിലാഷവും വിചാരവികാരങ്ങള്‍ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള ചില നിശ്ചിത ഭാഷകളും അനിവാര്യമാണ്. ഈ തുറയില്‍ അങ്ങേഅറ്റം പരിമിതമായ അറിവേ മനുഷ്യന്ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളു. കൂടുതല്‍ അറിയുവാന്‍ ഗവേഷണങ്ങള്‍ നടത്തപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, അവ ഒരിക്കലും പരിപൂര്‍ണ്ണമോ, ഖണ്ഡിതമോ ആയിരിക്കയില്ല. സുലൈമാന്‍(عليه السلام) നബിക്ക് ഈ തുറയില്‍ സിദ്ധിച്ച അറിവാകട്ടെ, ഗവേഷണപരമോ നിരീക്ഷണപരമോ അല്ല. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് നല്‍കിയ ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമായിരുന്നു. ഖുര്‍ആനില്‍നിന്നുതന്നെ സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്. എന്നിരിക്കെ, അതിന്റെ അതിനെ നമ്മുടെ അറിവിന്റെ മാനദണ്ഡംകൊണ്ടളന്ന് കണക്കാക്കുന്നത് ശരിയല്ല.

സൂറത്തുന്നൂര്‍ 41 ല്‍ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **الم تر ان الله يسبح له – الى قوله يفعلون**
(ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവരും അണിനിരന്ന് -വായുവില്‍ ചിറക് വിടര്‍ത്തിക്കൊണ്ടുള്ള പറവകളും അല്ലാഹുവിന് തസ്ബീഹ് -പ്രകീര്‍ത്തനം- നടത്തുന്നുണ്ടെന്ന് നീ കാണുന്നില്ലേ?! എല്ലാറ്റിനും തന്നെ അതിന്റെ നമസ്കാരവും തസ്ബീഹും അറിയാവുന്നതാണ്. അവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്) സൂ:ഇസ്രാഉ്44 ല്‍ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وان من شيئ الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم –الاسراء** (ഒരു വസ്തുവും തന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രകീര്‍ത്തനം ചെയ്യാതെയില്ല. പക്ഷേ നിങ്ങള്‍ക്ക് അവരുടെ പ്രകീര്‍ത്തനം ഗ്രാഹ്യമാകുന്നതല്ല.) എല്ലാ ജീവികള്‍ക്കും ചില അന്തര്‍ബോധനങ്ങളുണ്ടെന്നും, അവര്‍ അത്പ്രകടമാക്കുമെന്നും, മനുഷ്യന്അത് ഗ്രഹിക്കുവാന്‍ കഴിയാത്തതാണെന്നും ഈ വചനങ്ങളില്‍ നിന്നും സ്പഷ്ടമാണെല്ലോ. ഈ ഒടുവില

ത്തെ വചനത്തിൽ ജീവികൾ മാത്രമല്ല, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളും ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന്കാണാം. സ ൂ:അൽബഖറഃ 74-ൽ കല്ലുകളെക്കുറിച്ച്പ്രത്യേകം അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: **وان منها لما يهبط من خشية الله – البقرة** (നിശ്ചയമായും അവയിൽ ചിലത്അല്ലാഹുവിനെ ഭയന്ന് കീഴ്പ്പോട്ട് ഇറങ്ങുന്നവയുണ്ട്.) അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ ശരിക്ക് വിശ്വസി ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഏവർക്കും, ഉറുമ്പിന്റെയും മരക്കൊത്തിയുടെയും കാര്യത്തിൽ ഇത്ര സംശയങ്ങളൊന്നും തോന്നേണ്ടതായിട്ടില്ല.

സുലൈമാൻ(ﷺ) നബി ഒരിക്കൽ മഴക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന നടത്തുവാനായി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഒരു ഉറുമ്പ് മലർന്നു കിടന്ന് മഴക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് കണ്ടുവെന്നും, 'നമുക്കുവെള്ളം കിട്ടിപ്പോയി, ഇനി നിങ്ങൾക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാം' എന്നു കൂടെയുള്ളവരോട് പറഞ്ഞുവെന്നും ഹാകിം(ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസ് 19-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഹദീസിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാമാസ്വൻആനീ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: മഴക്കുവേ ണ്ടി പ്രാർത്ഥന നടത്തലും, അതിനായി വെളിസ്ഥലത്ത് (മൈതാനത്തിൽ) പോകലും, പ ണ്ടേയുള്ള നടപടിയാണെന്നും. മഴക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലത്ത് കാലികളെയും കൊ ണ്ടുപോകുന്നത് നല്ലതാണെന്നും ഈ ഹദീസിൽ നിന്ന്മനസ്സിലാക്കാം, അല്ലാഹുവിനെ ക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്. ദിക്ർ(സ്മരണ) എന്നിവയിൽ അവയ്ക്ക് ഒരുതരം ബോധമുണ്ട് എന്നും ഇതിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധമായി പലതും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. പക്ഷേ ദീർഘിച്ചുപോകും അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിലെ പല ആയത്തുകളും ഇതിനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നുണ്ട്. അതൊക്കെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നവരുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ യാതൊരു അവലംബവും ഇല്ലാത്തവയാണ്'.

നബി (ﷺ) ക്കു പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തിരുമേനിക്ക് മക്കായിലെ ഒരു കല്ല്സലാം പറഞ്ഞിരുന്നതായും ആ കല്ലിനെ ഞാൻ ഇപ്പോഴും അറിയുമെന്ന്അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതായും ഇമാം മുസ്ലിം (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. തിരുമേനിക്ക് പ്രസംഗിക്കുവാൻവേണ്ടി 'മിമ്പർ' (പ്രസംഗപീഠം) ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് പ്രസംഗവേളയിൽ അവിടുന്ന്ചാരി നിൽക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഈന്തത്തടിതിരുമേനി മിമ്പറിൽ കയറി പ്രസംഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ അവസരത്തിൽഅത് പൊട്ടിപ്പിളരുമാറ് അട്ടഹസിക്കുകയും, ശിശുക്കളെപ്പോലെ തേങ്ങിക്കരയുകയും ഉണ്ടായി. തിരുമേനി ഇറങ്ങിവന്ന് അതിനെ അണച്ചു കൂട്ടിപ്പിടിച്ച പ്പോഴാണ് അത് അടങ്ങിയത്. മുമ്പ്'ദിക്ർ' കേട്ടുവന്നിരുന്നതു (നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതു) കൊ ണ്ടാണ് അത് കരഞ്ഞതെന്ന് നബി(ﷺ) പറയുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രസിദ്ധ സംഭവം ഇമാം ബുഖാരി(ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചതാണ്.

ഇങ്ങിനെ, നമുക്ക് അജ്ഞാതമായ എത്രയോ രഹസ്യങ്ങൾ മനുഷ്യേതര വസ്തുക്കളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പ്രവാചകന്മാർക്ക് അവയിൽ ചിലതു അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അവർ മുഖേന മാത്രം നാം അതിൽ ചിലതു കേൾ ക്കുകയും, അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യസഹചമായ അറിവിനും കഴിവിനും അതീതമായത് കൊണ്ട് നാം അതിനെ അമാനുഷിക സംഭവങ്ങളെന്നും, സാധാരണ ലൗകിക നടപടിക്രമങ്ങൾക്കതീതമായതുകൊണ്ട് അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു.

ഉറുമ്പിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചതുപോലെ മരക്കൊത്തിയെക്കുറിച്ചും ഇവർ ചോദിക്കുന്നു: ആ പട്ടാളത്തിൽ ഒരൊറ്റ മരക്കൊത്തിയാണോ ഉണ്ടായിരുന്നത്? അതിനെ ആസ്പദ മാക്കിയാണോ സൈന്യകാര്യങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നത് ?' എന്നൊക്കെ, നമുക്ക് പറയു വാനുള്ളത് ഇത്രമാത്രമാണ്: അതിൽ പക്ഷിവിഭാഗമുണ്ടായിരുന്നതായി അല്ലാഹു നമുക്ക് പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതെല്ലാം പക്ഷികളാണ്. മരക്കൊത്തി എത്രയാണ് എന്നൊന്നും പറഞ്ഞു

തന്നിട്ടില്ല. ഒരു മരക്കൊത്തിയുടെ കഥമാത്രം അവൻ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷെ, ആ മരക്കൊത്തി പക്ഷിവിഭാഗത്തിലെ -അല്ലെങ്കിൽ മരക്കൊത്തി വിഭാഗത്തിലെ- നേതാവായിരുന്നുവെന്നും, മറ്റു മരക്കൊത്തികൾക്കില്ലാത്ത വല്ല വിശേഷതയും, അതിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും വരാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിന്നറിയാം. ഏതായാലും ഈ മരക്കൊത്തിയെ ആസ്പദമാക്കിയല്ല ആ പട്ടാളത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നതെന്ന് നമുക്കും അറിയാം. മറ്റനേകം കാര്യങ്ങളുള്ളതിൽ അതും ഒന്നായിരുന്നുവെന്നു മാത്രം. സൈന്യത്തിന്റെ മേലധികാരവും, കൈകാര്യവും സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ കയ്യിലാണെന്നിരിക്കെ ഈ ചോദ്യത്തിന് വലിയ പ്രസക്തിയൊന്നുമില്ല.

18ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചതുപോലെ, ഇബ്നു അബ്ബാസ്(رضي الله عنه) ന്റെ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ പ്രസ്തുത മരക്കൊത്തി ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ വെള്ളം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥാനം സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്ക് അറിയിച്ചു കൊടുക്കുമെന്നും, അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലത്ത് കുഴിപ്പിച്ചു വെള്ളം എടുക്കുമെന്നും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതൊന്നും നമ്മുടെ യുക്തിവാദക്കാർക്ക് ഒരിക്കലും സ്വീകരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ പരിഹാസപൂർവ്വം മേൽപറഞ്ഞ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുന്നത്. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഇത്അനിഷേദ്ധ്യമായ ഒരു യാഥാർത്യമായിരുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും നമുക്കില്ല. എങ്കിലും, ഈ മരക്കൊത്തിയെക്കുറിച്ച്ഇതിനെക്കാൾ വലിയ സംഭവങ്ങൾ, വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ ഖുർആൻ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഈ പ്രസ്താവനയെ ശരിയായ കാരണം കൂടാതെ തള്ളിക്കളയുന്നത്ശരിയല്ല.(*) അതേ സമയത്ത് കഥാകാരന്മാരുടെ നീണ്ട വിശദീകരണങ്ങൾക്ക്നാമൊട്ടും വിലകൽപ്പിക്കുന്നുമില്ല.

സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബി സബഉകാരോട് യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ടിരുന്നുവോ?

'സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ ഭരണത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായ അഹംഭാവവും, അസൂയയും നിമിത്തം അവർ അദ്ദേഹത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്ത്രാജ്യം അക്രമിക്കുവാൻ പരിപാടി ഇട്ടിരുന്നു, ആ വിവരം അദ്ദേഹം എങ്ങിനെയോ അറിഞ്ഞു, അതിനാൽ അങ്ങോട്ടുചെന്നു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സർവ്വസൈന്യ വിഭാഗങ്ങളെയും ശേഖരിച്ചു ഒരുക്കം നടത്തുകയായിരുന്നു, ഈ അവസരത്തിലാണ്കൂടുതൽ വിവരം അറിയുവാനായി 'ഹുദ് ഹുദ്' എന്ന്പേരുള്ള രഹസ്യ വകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ യമനിലേക്ക് പോകുന്നത്'. എന്നൊക്കെയാണ്നമ്മുടെ കൂട്ടർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം തന്നെ, സംഭവത്തിനൊരു പുതിയ രൂപം നൽകുവാൻ പറ്റിയ കണ്ടുപിടുത്തം മാത്രമാകുന്നു. ഇതിന് ഏക തെളിവായി ഇവർ ഉദ്ദരിക്കുന്നത് ഈ സൂക്തത്തിലെ 31ാം വചനമാണ്. പോരാത്തതു കുറേ യുക്തിവാദങ്ങളും. ആ വചനത്തിന്ഇവർ കൽപിക്കുന്ന അർത്ഥം വകവെച്ചു കൊടുത്താൽപോലും ആ വാക്യം യുദ്ധത്തിന്റെ മൂലകാരണത്തെ വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു'. എന്ന ഇവരുടെ വാദം ശരിയാകുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യസമേതമുള്ള യാത്രോദ്ദേശ്യം എന്തായിരുന്നുവെന്ന്ഖുർആനിൽനിന്ന്വ്യക്തമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് നാം അതിൽ മൗനമവലംബിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എങ്കിലും, ഇവർ സമർത്ഥിച്ച പ്രസ്തുത കാരണവും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിശദീകരണവും വിമർശനാർഹമാകുന്നു:

---

* ആഫ്രിക്കയിലെ ഒരു സ്ക്കൂൾ കുട്ടിയെപ്പറ്റി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട വാർത്ത് ഒരു നിലക്ക് ഇതിലേറെ ആശ്ചര്യകരമാണ്: ഭൂമിക്കടിയിൽ കിടപ്പുള്ള പല വസ്തുക്കളും ആ കുട്ടിക്ക് സ്വന്തം കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കാണാമായിരുന്നുവത്രെ. ഇന്ന സ്ഥലത്ത് എണ്ണയുണ്ട്, വെള്ളമുണ്ട്, സ്വർണ്ണമുണ്ട്, കൽക്കരിയുണ്ട് എന്നൊക്കെ അവൻ കുറേനേരം നോക്കിയാൽ അറിയാമായിരുന്നു. വെള്ളത്തെപ്പറ്റി അവൻ സൗജന്യമായി പറഞ്ഞുകൊടുക്കും. മറ്റുള്ളവയെക്കുറിച്ചു പറയേണമെങ്കിൽ തക്ക പ്രതിഫലം തന്നെ അവന് ലഭിക്കണം. ഇതായിരുന്നു കുട്ടിയുടെ നില. (എ. ആർ. പി. നിഘണ്ടു: 3-ാംപതിപ്പ്, പേ: 1518. നോക്കുക.) മൂന്ന് ദിവസത്തെ യാത്രാദൂരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കളെ തിരിച്ചറിയുമാറ് കണ്ണിന് മൂർച്ച (കാഴ്ചശക്തി)യുള്ള ഒരു സ്ത്രീയുടെ പേർ അറബിസാഹിത്യങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. 'സർഖാഉൽയമാമഃ'(زرقاء اليمامة)

31 -ാം വചനമെന്ന് പറഞ്ഞ് സുലൈമാൻ(ﷺ) നബി രാജ്ഞിക്കയച്ച കത്തിലെ വാചക മാകുന്നു. **الاتعلوا علی وأتونی مسلمین** (നിങ്ങൾ എന്നോട് ഔന്നത്ത്യം കാണിക്കരുത്. നിങ്ങൾ മുസ്ലീംങ്കളായി - അഥവാ കീഴൊതുങ്ങിയവരായി -എന്റെ അടുക്കൽ വരണം.) ഇതാണ് ആ വചനം. ഇതിന് ഇവർ കൊടുക്കുന്ന അർത്ഥം: 'നിങ്ങൾ എന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ ഒരുങ്ങേണ്ടാ, (എനിക്ക്) കീഴൊതുങ്ങിയുംകൊണ്ട് എന്റെ അടുക്കലേക്ക് വരിക'. എന്നാകുന്നു. ഇവർ സ്വയം നിർണ്ണയച്ച ആ മൂലകാരണത്തിന്റെ വിവരണത്തിലേക്ക് ഖുർആനെ യോചിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ഒരു മുൻകരുതലായിട്ടാണ് ഈ വചനത്തിന് ഈ അർത്ഥം ഇവർ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. അൽപം അറബി അറിയാവുന്ന ഏവർക്കും ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. **الاتعلوا علی** (ലാ തഅ്ലൂ അലയ്യ) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്ന നിലക്കാണെല്ലോ, 'നിങ്ങൾ എന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തുവാൻ ഒരുങ്ങേണ്ട' എന്നു പറഞ്ഞത് ഇതിൽ 'ഒരുങ്ങേണ്ടാ' എന്ന് കൂട്ടിച്ചേർത്തത് ഇവരുടെ ഒരു അലങ്കാരപദമാണെന്ന് സമ്മതിച്ചു കൊടുത്തേക്കുക. പക്ഷേ, ' 'കീഴ്പ്പെടുത്തുക'യെന്ന് 'തഅ്ലൂ' എന്ന ക്രിയക്ക് അർത്ഥമാക്കിയത് അറബിഭാഷാ മുറ പ്രകാരം ശരിയല്ല. കാരണം:

علا (അലാ) എന്നതിന്റെ നിരോധക്രിയാ(**نهي**)രൂപമാണ് (**لاتعلوا**)എന്നത്. ഈ ക്രിയ അകർമ്മക്രിയ (**لازم**)യായും, സകർമ്മകക്രിയ(**متعدى**)യായും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. അകർ മ്മക്രിയയായി വരുമ്പോൾ, അതോടുബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന അവ്യയങ്ങളുടെ തോത നുസരിച്ച് 'ഉയർന്നു, പൊന്തി, ഗർവ്വ് കാണിച്ചു, മോന്മ നടിച്ചു, ഔന്നത്യം നടിച്ചു മേലെയായി, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു' (**ارتفع, استكبر, تكبر, تجبر, ظهر, ونحوها**) എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളാണതിനു ണ്ടാവുക സകർമ ക്രിയയാകുമ്പോൾ അഥവാ നേർക്കുനേരെയുള്ള കർമ്മം (**المفعول به**) ഉണ്ടാ കുമ്പോൾ മാത്രമെ 'കീഴൊതുങ്ങി, ജയിച്ചടക്കി, കീഴൊതുക്കി കയറി, വെട്ടി,' എന്നൊക്കെ യുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ അതിനുണ്ടാവുകയുള്ളു. നിഘണ്ടുക്കളിൽ കാണാവുന്ന ചില ഉദാഹരണ ങ്ങൾ നോക്കുക:

'അലാ'അകർമ്മക ക്രിയയാകുമ്പോൾ (**علا اللازم**):-

1. علا النهار: ارتفع = പകൽ (സൂര്യൻ) : ഉയർന്നു.
2. علا فی الارض : تجبر و تكبر = ഭൂമിയിൽ: ഗർവ്വ് കാട്ടി, പൊങ്ങച്ചം നടിച്ചു.
3. علا بعضهم علی بعض:تكبير = ചിലർ ചിലരോട്; അഹംഭാവം നടിച്ചു.
4. علا فی المكارم:شرف = ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവത്തിൽ : ഉയർന്നു, യോഗ്യനായി.

'അലാ' സകർമ്മക ക്രിയയാകുമ്പോൾ (**علا المتعدى**)

5. علا الرجال: قهره و غلبه = പുരുഷനെ: കീഴ്പെടുത്തി, ജയിച്ചടക്കി
6. علاه بالسيف: ضربه به = അവനെ വാളുകൊണ്ട്: വെട്ടി.
7. علا الجبل : صعده = മല: കയറി
8. علا الدابة : ركبها = മൃഗത്തെ: സവാരി ചെയ്തു (പുറത്തുകയറി) .

ഈ ആയത്തിലാകട്ടെ, കർമ്മമില്ലാത്ത രൂപത്തിലാണ് ക്രിയ വന്നിട്ടുള്ളത് തൊട്ടു നിൽകുന്ന അവ്യയം 3ാം ഉദാഹരണത്തിലുള്ളതുപോലെ (**علی**) എന്നുമാകുന്നു. അപ്പോൾ അതിന്'കീഴ്പ്പെടുത്തുക' എന്നർത്ഥം വരികയില്ല. ഔന്നത്യം നടിക്കുക അഹംഭാവം കാണിക്കുക എന്നിങ്ങനെയാണ് അർത്ഥമാകുക. 'കീഴ്പ്പെടുത്തുക' എന്നർത്ഥം വരേണ മെങ്കിൽ 5ാം ഉദാഹരണത്തിലേതുപോലെയുള്ള കർമ്മം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ആ ആയത്തിലെ 2ാം വാക്യത്തിന്ഇവർ കൊടുത്ത അർത്ഥത്തിലും സ്വൽപം ആലോചിക്കേതുണ്ട്. **وأتونی مسلمین** എന്ന വാക്യത്തിന്'(എനിക്കു) കീഴൊതുങ്ങിയും കൊണ്ട

എന്റെ അടുക്കലേക്ക് വരിക' എന്നാണല്ലോ ഇവർ അർത്ഥം കൊടുത്തത്. ഇതിൽ 'എനിക്ക്' എന്ന് ചേർത്തത് താൽപര്യപൂർവ്വം ചെയ്തതാണ്. 'മുസ്‌ലിമീൻ'(مسلمين) എന്ന വാക്കിനാണ് കീഴൊതുങ്ങിയുംകൊണ്ട്' എന്ന് അർത്ഥം കൊടുക്കുന്നത്. സുലൈമാൻ) (عليه السلام) നബിക്ക് കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ട്എന്നോ, അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ട്എന്നോ ആയത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അപ്പോൾ, രണ്ടു തരത്തിലും അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാമെന്ന്വരാം. രണ്ടി ലൊന്ന്നിർണ്ണയിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും തെളിവു വേണം. 'മുസ്‌ലിമി'ന്റെ ബഹുവചനമാണ് 'മുസ്‌ലിമീൻ'. എന്ന വാക്ക്. ഈ വാക്ക് സാധാരണമായി ഖുർആനിലും, ഹദീസിലുമെല്ലാം നിരുപാധികമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത് അല്ലാഹുവിന്കീഴൊതുങ്ങിയവർ - അഥവാ ഇസ്ലാ മിനെ അംഗീകരിച്ചവർ - എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്. (هو سمكم المسلمون) അവൻ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് മുസ്ലീങ്കൾ എന്ന പേർ വെച്ചിരിക്കുന്നു.) എന്ന് ഖുർആനിൽ – അല്ലാഹു - തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. ഈ ആയത്തിലും അതേ അർത്ഥത്തിലാണുള്ളതെന്ന് ഇതേ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒടുവിലത്തെ ആയത്ത് (44ാം വചനം) കാണിച്ചു തരുന്നു. ബിൽഖീസ് സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് മുസ്ലിമായതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവളുടെ പ്രസ്താവനയാണ് അതിലുള്ളത്. അതിലെ വാചകം ഇതാണ്; **قالت رب انى ظلمت نفسى واسلمت مع سليمان لله رب العالمين** (അവൾ പറഞ്ഞു: റബ്ബേ! ഞാൻ എന്നോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ സുലൈമാനോടൊപ്പം ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങുകയും (ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) സുലൈമാൻ(عليه السلام) അവൾക്കയച്ചിരുന്ന കത്തിൽ 'മുസ്ലിമായും കൊണ്ടു വരണം' എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ താൽപര്യം ഇതാണെന്ന് ഈ വാക്യത്തിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമായല്ലോ. 'അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ സുലൈമാന്നു കീഴൊതുങ്ങി' എന്നായിരുന്നു അവൾ പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. മനസ്സാക്ഷിയോടെ ആലോചിച്ചു നോക്കുക. (കൂടുതൽ വിവരം യഥാസ്ഥലത്തുവെച്ച് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.)

ചുരുക്കത്തിൽ, ബിൽഖീസ് ഒരു യുദ്ധത്തിന് 'പ്ലാനിട്ട' വിവരം അറിഞ്ഞിട്ടാണ് സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബി പട്ടാളസമേതം 'മാർച്ച്' ചെയ്തതെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാൻ യാതൊരു തെളിവും ആയത്തിലില്ല. അവളെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് - തൗഹീദിലേക്ക് - ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടും. തന്റെ ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തോട് അഹങ്കാരവും ഔന്നത്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്ക രുതെന്ന് സബഉകാരെ താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം കത്തയച്ചത്. അഥവാ, മുസ്ലിമാവണം, ഇല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധം ചെയ്യും എന്നുള്ള ഒരു ഭീഷണിയായിരുന്നില്ല ഇസ്ലാ മിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഇത്തരം ക്ഷണങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെ ദൗത്യനിർവ്വഹണ ത്തിൽപ്പെട്ടതാണുതാനും. നബി(ﷺ) പല രാജാക്കൾക്കും, നാടുവാഴികൾക്കും ഇങ്ങിനെ കത്തുകളയച്ചത് പ്രസിദ്ധമാണ്.

ബിൽഖീസ് രാജ്ഞി ഒരു യുദ്ധത്തിന് വട്ടം കൂട്ടുന്നുണ്ടെന്ന് കേട്ട് പുറപ്പെട്ടതായിരുന്നില്ല സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബി എന്നാണ് ഖുർആനിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. അത്രയുമല്ല, ഖുർആന്റെ പല പ്രസ്താവനകളും കാണുമ്പോൾ സബഉ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതി കളെക്കുറിച്ച് അധിക വിവരമൊന്നും സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്ക് മുമ്പ് സിദ്ധിച്ചിരുന്നി ല്ലെന്നും, ഹുദ് ഹുദി'ന്റെ (മരക്കൊത്തിയുടെ -ഇവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഹുദ് ഹുദ് എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ-) പ്രസ്താവന മുതൽക്കാണ് ആ വിവരം ലഭിച്ചു തുടങ്ങിയതെന്നും കരുതുവാനാണ് ന്യായമുള്ളത്. സബഇനെപ്പറ്റി ഹുദ് ഹുദ് ആദ്യമായി പറഞ്ഞ വാക്ക് **احطت بما لم تحط به** (അങ്ങേക്ക് സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു) എന്നാകുന്നു തുടർന്നു പറഞ്ഞ വിവരമൊന്നും അതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നാണല്ലോ ഈ വാക്ക് കാണിക്കുന്നത്. **وجئتك من سبأ بنبأ يقين** (സബഇൽ നിന്നും ദൃഢമായ ഒരു വർത്തമാനവുംകൊണ്ട് ഞാൻ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ വന്നിരി ക്കുകയാണ്) എന്നത്രെ അടുത്ത വാക്യം. ഇതിൽ 'ഒരു വർത്തമാനം' (نبا) എന്ന പ്രയോഗ ത്തിൽ നിന്ന് ആ വിവരം മുമ്പ് സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്ക് അറിയാത്തതാണെന്നും,

അദ്ദേഹം ആ വർത്തമാനം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നില്ലെന്നും വരുന്നു. 'ദൃഢമായ' (يقين) എന്ന വിശേഷണം, തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ സംശയത്തിനവകാശമില്ലെന്ന് ബോധ്യപ്പെടു ത്തുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം ഏറെക്കുറെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, അല്ലെങ്കിൽ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വർത്തമാനമായിരുന്നു അതെങ്കിൽ, بنبأ اليقين (ദൃഢമായ വർത്തമാനവുംകൊണ്ട്) എന്നായിരുന്നു പറയേണ്ടത്. (അഥവാ ال ചേർത്തി **معرفة** ആക്കുമായിരുന്നു.) ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് അറബിഭാഷാ പ്രയോഗ സമ്പ്രദായം.

ഈ മുഖവുര കഴിഞ്ഞശേഷം, സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്ന ആ വർത്തമാനം ഹുദ് ഹുദ് ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു : **انى وجدت امرأة تملكهم** (അവരെ ഭരിച്ചു വരുന്നഒരു സ്ത്രീയെ ഞാൻ കണ്ടു.) 'ഒരു സ്ത്രീ' എന്ന പ്രയോഗത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേ ണ്ടത് സബഉ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആധിപത്യം വഹിക്കുന്ന ആൾ ഒരു സ്ത്രീയാണെന്ന് സുലൈമാൻ(عليه السلام) ഇപ്പോൾ നടാടെ അറിയുകയാണെന്നാകുന്നു. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ 'അവരെ ഭരിച്ചുവരുന്ന സ്ത്രീയെ ഞാൻ കണ്ടു' എന്നാണല്ലോ പറയേണ്ടത് (امرأة) എന്നതിനെ **معرفة** ആക്കുമായിരുന്നു എന്നു സാരം) . അനന്തരം അവൾക്കു വേണ്ടതെല്ലാം നൽകപ്പെ ട്ടിട്ടുണ്ട്. അവൾക്ക് വമ്പിച്ച ഒരു സിംഹാസനവുമുണ്ട്, അവളും ജനതയും സൂര്യാരാധക ന്മാരാണ്. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിവരങ്ങൾ അത് പറയുന്നു. 23-26 നോക്കുക.) ഇപ്പറഞ്ഞ തെല്ലാം സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്ക് ഇതിനുമുമ്പ് ശരിക്കറിയാത്ത ആ 'വർത്തമാനത്തി'ന്റെ വിശദീകരണമാണെല്ലോ. ഇതിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു യുദ്ധഭീഷണിയുടെയോ, യുദ്ധ സന്നാഹത്തിന്റെയോ സൂചനപോലും കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഈ വാർത്ത ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് സുലൈമാൻ(عليه السلام) സബഇനെക്കുറിച്ച് വല്ല അന്വേഷണവും നടത്തിയതായും ഖുർആൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, മരക്കൊത്തിയിൽ നിന്നു കേട്ടവിവരം - സബഇനെ ഭരിക്കു ന്നത് ഒരു സ്ത്രീയാണെന്നു തുടങ്ങിയ വാർത്തകൾ - സത്യമോ അസത്യമോ എന്ന് ഞാൻ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിന്റെ വശം തന്നെ അദ്ദേഹം ഒരെഴുത്ത് കൊടുത്തയക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. (27ാം വചനം നോക്കുക) ഹുദ് ഹുദ് പ്രസ്താവിച്ച അത്രയും കാര്യങ്ങളെങ്കിലും സബഇനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്മുമ്പ് അറിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ പരിശോധനക്ക് എന്താണ് അർത്ഥം?!

പ്രസ്തുത കത്തിലെ വാചകമാണ് 31ാംവചനത്തിലുള്ളത്. അതാകട്ടെ, ഇസ്ലാമിലേക്കുള്ള ക്ഷണവും. കത്ത് വായിച്ചപ്പോൾ അതയച്ച സുലൈമാൻ (عليه السلام) ഒരു സാധാരണമട്ടിലുള്ള രാജാവോ, അതല്ല പ്രവാചകനോ എന്നൊന്നും ബൽഖീസിന് മനസ്സിലായില്ല. അതിനാൽ കത്തിനെത്തുടർന്ന് എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ രാജ്ഞി വിഷമിച്ചു. അങ്ങിനെയാണ് വിഷയം കാര്യാലോചനാ സഭയുടെ മിമ്പിൽ ചർച്ചക്ക് വെച്ചത്. വേണ്ടിവന്നാൽ നമുക്കൊരു യുദ്ധത്തിന്നാവശ്യമായ ശക്തിയുണ്ടെന്നും, രാജ്ഞിയുടെ യുക്തംപോലെ ചെയ്യാമെന്നും സഭക്കാർ മറുപടിയും പറഞ്ഞു. യുദ്ധത്തിന്ന് ഇടയാക്കുന്നത് നാട്ടിന് ദോഷം ചെയ്യുമെന്ന കാരണത്താൽ, കുറെ സമ്മാനവുംകൊണ്ട് ഈ കത്തയച്ച സുലൈമാന്റെ അടുക്കലേക്ക് ആളയച്ചു നോക്കാമെന്നും, അതിന്റെ പ്രതികരണം അറിഞ്ഞു വേണ്ടതു ചെയ്യാമെന്നുമാണ് ഒടുക്കം തീരുമാനിച്ചത്. ഈ ചർച്ചയിൽ സഭാംഗങ്ങൾ നേരിയ ഒരു യുദ്ധധ്വനി പുറപ്പെടു വിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും, അത് രാജ്ഞിയും അവരും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും, സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ എഴുത്തുകിട്ടിയ ശേഷമായിരുന്നു അതെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഇത്രയും സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിനിടക്ക് എവിടെയെങ്കിലും ഇവരുടെ വാദത്തിന് - സബഉകാർ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുന്നുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ട് സുലൈമാൻ(عليه السلام) അങ്ങോട്ട് യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെട്ടതാണ് എന്നുള്ളതിന് - ഒരു നേരിയ സൂചനപോലും ഖുർആൻ നൽകുന്നില്ല. ഇതിനെതിരിൽ പലതും നാം കാണുകയും ചെയ്തു. സബഉകാർക്ക് ഇതിന് മുമ്പ് സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയോട് വല്ല അസൂയയും പിടിപെട്ടിട്ടു ണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ സ്വകാര്യ ചർച്ചാവേളയിൽ ഒരുവാക്കെങ്കിലും അതിനെപ്പറ്റി

കേൾക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതുമില്ല, സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു കാര്യമായ വിവരമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.എന്നാണ് അവരുടെ സംഭാഷണവും തെളിയിക്കുന്നത്. (29-34 വചനങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കുക.)

'എങ്ങിനെയോ അറിഞ്ഞപ്പോൾ' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ വമ്പിച്ച ഒരമളി ഇവർക്ക് പിണഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇവർ ഗൗനിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. കാരണം: ഇവരുടെ വാദപ്രകാരം, ഹുദ് ഹുദ് എന്നു പേരുള്ള സ്വകാര്യവകുപ്പിലെ തലവൻ നേരിൽ തന്നെ യമനിൽ പോയി അവിടുത്തെ വർത്തമാനമാണ് ഗൂഢമായി അറിഞ്ഞു വന്നിരിക്കുകയാണെല്ലോ. അപ്പോൾ പിന്നെ 'എങ്ങിനെയോ അറിഞ്ഞപ്പോൾ' എന്ന വാക്കിന് സ്ഥാനമില്ല. ഇതേ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ (ഹുദ് ഹുദിന്റെ) പക്കൽതന്നെയാണ്, 'നീ പറഞ്ഞത് സത്യമോ കളവോ എന്ന് പരിശോധിക്കാൻ' സുലൈമാൻ (ﷺ) നബി ബിൽഖീസിന് കത്ത് കൊടുത്തയക്കുന്നതും! ഒരു മരക്കൊത്തിയിലുള്ള അത്ര വിശ്വാസവും ഈ പട്ടാളത്തലവനിൽ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്കില്ലെന്നോ?! ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആലോചിച്ചു നോക്കുക! കഥ കെട്ടുന്നതിനും വേണ്ടേ ഒരതിര്?!

കത്തുകൊണ്ടുപോയത് മരക്കൊത്തിയല്ല -പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ് -എന്ന വാദം ശരിയല്ലെന്നു നാം ഇതുവരെ സംസാരിച്ചതിൽ നിന്നുതന്നെ ധാരാളം വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട് കത്തിനെപ്പറ്റി സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയും, ബിൽഖീസും പ്രസ്താവിച്ച ചില വാക്കുകളും കൂടി പരിശോധിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. സുലൈമാൻ (ﷺ) കത്തുകൊടുത്തയച്ചപ്പോൾ, അതു കൊടുത്തേൽപിച്ച ആളോട് പറഞ്ഞത് **اذهب بكتابى هذا فالقه اليهم ثم تول عنهم فانظر ماذا يرجعون** എന്നാണ്. 'എന്റെ ഈ എഴുത്തു കൊണ്ടു പോകുക, എന്നിട്ട് അതവർക്ക് ഇട്ടുകൊടുക്കുക, പിന്നെ നീ അവരിൽനിന്ന് മാറിനിന്ന് അവൾ എന്തു മറുപടി പറയുന്നു എന്നു നോക്കുക' എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. ഇവിടെ 'ഇട്ടുകൊടുക്കുക' എന്ന് അർത്ഥം പറഞ്ഞത് **الق** (അൽഖി) എന്ന ആജ്ഞക്രിയക്കാണ്. ഇതിന്ന് സന്ദർഭമനുസരിച്ച് മലയാള വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ പല അർത്ഥവും പറയാമെങ്കിലും സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'ഇടുക' (**اطرح**) എന്നത്രെ. ഖുർആനിൽ വളരെ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ ആ ക്രിയയുടെ വിവിധ രൂപങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യനോട് കത്തുകൊടുക്കുവാൻ ഏൽപിക്കുമ്പോഴും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെങ്കിലും ബാഹ്യത്തിൽ ആ പ്രയോഗം കാണിക്കുന്നതും കത്തുകൊണ്ടു പോകുന്ന ദൂതൻ മനുഷ്യനല്ല മരക്കൊത്തിയാണ്-എന്നാകുന്നു. 'പിന്നീടവരിൽ നിന്ന് മാറിനിൽകുക'. (**ثم تول عنهم**) എന്നും 'എന്നിട്ടു അവരെന്തു മറുപടി പറയുന്നുവെന്ന് നോക്കുക'. (**فانظر ماذا يرجعون**) എന്നുമുള്ള കൽപനയും ഇതുതന്നെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഇവർ പറയുംപോലെ അതൊരു രാജകീയ ദൂതനായിരുന്നുവെങ്കിൽ മാറിനിൽകുവാൻ പറയുന്നതെന്തിനാണ് ?! അതെ, കത്ത് കൊണ്ടുപോയ മരക്കൊത്തി കത്ത് എങ്ങിനെയോ രാജ്ഞിക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്തശേഷം അവരറിയാതെ ഒരിടത്തു മാറിനിന്നു അവിടെ നടക്കുന്ന സംസാരങ്ങളും പ്രതികരണങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനാണദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. കത്തു കിട്ടിയ ശേഷം അവിടെ നടന്ന സംഗതികളും സംസാരങ്ങളും മരക്കൊത്തി ഗൂഢമായി മനസ്സിലാക്കുകയും, തിരിച്ചുവന്ന് അതെല്ലാം യജമാനനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. കാരണം: ഇതിനെപ്പറ്റി ഖുർആൻ ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും യജമാനന്റെ കൽപന അനുസരിക്കാതിരിക്കുവാൻ വഴിയില്ലല്ലോ. ബിൽഖീസും കൂട്ടുകാരും തന്റെയടുക്കൽ മുസ്ലീംകളായിക്കൊണ്ട് വരുമെന്ന് സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് മുൻകൂട്ടിതന്നെ അറിവുായിരുന്നുവെന്ന് 38ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന സൂചനയും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. കത്തുമായി പോയത് ഒരു മനുഷ്യനാണെങ്കിൽ, ആ കത്തിനെക്കുറിച്ച് രാജ്ഞിയും, രാജ്ഞിയുടെ ആൾക്കാരും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സ്വകാര്യ ചർച്ചകളും മറ്റും കേൾക്കുവാൻ അവർ അയാളെ അനുവദിക്കുമോ?!

കത്തുകൊണ്ടുചെന്നത് ഒരു ഔദ്യോഗിക മനുഷ്യനായിരുന്നില്ല എന്നുതന്നെയാണ് ബിൽഖീസിന്റെ വാക്കും കാണിക്കുന്നത്. 'എനിക്ക് മാന്യമായ ഒരു കത്ത് ഇട്ടുതരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (الق الى كتاب) എന്നാളവൾ അതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞത്. ആരാണ് അത് കൊണ്ടുവന്നത് എന്നും, എങ്ങിനെയാണവിടെ എത്തിയതെന്നും അറിയാത്തതകൊണ്ടായിരിക്കണം കർത്താവറിയപ്പെടാത്ത രൂപത്തിൽ (مجهول ആയിക്കൊണ്ട്) 'ഇട്ടുതരപ്പെട്ടു' എന്നു പറയുന്നത്. ഏതായാലും, ആ കത്തു ഒരു മാന്യസ്ഥാനത്തുനിന്നുള്ളതും, അധികൃതമായിട്ടുള്ളതുമാണെന്ന് അവൾക്ക് ബോധ്യമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണവൾ കത്തിനെ 'മാന്യമായ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത്. (الله اعلم)

ബിൽഖീസിന്റെ സമ്മാനം നബി (عليه السلام) സ്വീകരിച്ചുവോ?

മരക്കൊത്തിയുടെ ആദ്യത്തെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് സബഉ് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്വഭാവം സുലൈമാൻ(عليه السلام) ഏതാണ്ടൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട്, കത്ത് കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആജ്ഞാപിച്ച പ്രകാരം അതിനുശേഷമുണ്ടായ സ്ഥിതിഗതികൾ മടങ്ങിവന്നശേഷം മരക്കൊത്തി അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കും. ഈ രണ്ടാമത്തെ വാർത്തയിൽനിന്നു വേണ്ടിവന്നാൽ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സബഉകാർക്കുള്ള സന്നദ്ധതയും, ഒരു ദൗത്യസംഘത്തെ പരീക്ഷണാർത്ഥം അയക്കാമെന്ന തീരുമാനവും സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. എനി, സമ്മാനവും കൊണ്ട് രാജ്ഞിയുടെ ആൾക്കാർ വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്തു നയം സ്വീകരിക്കണം? സമ്മാനം സ്വീകരിക്കുകയും, ദൂതന്മാരെ ആദരിക്കുകയും സബഉ രാഷ്ട്രത്തോട് സൗഹാർദ്ദം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അത് ഒരുതരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗർബ്ബല്യമാണ്, അതിനുപുറമെ, അദ്ദേഹം അയച്ച കത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിന് യോജിക്കുന്നതുമല്ല. സമ്മാനം വാങ്ങിവെക്കുന്നതോടൊപ്പം അവരോട് കീഴൊതുങ്ങിവരണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്നപക്ഷം അത് മര്യാദയുമല്ല. അദ്ദേഹം ധനമോഹിയായ ഒരു രാജാവല്ല. നീതിമാനായ രാജാവും, ഒരു പ്രവാചകവര്യനും കൂടിയാകുന്നു. മറ്റാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ അനുഗ്രഹീതനുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, താൻ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ, സ്വന്തം ശക്തിയിൽ ആഭിമാനം കൊള്ളുകയും, തന്നെ പരീക്ഷിക്കുവാനും, വശപ്പെടുത്തുവാനും ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു രാജ്ഞിയുടെ പാരിതോഷികങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതെ മടക്കി അയക്കുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനത്തിനും, സ്ഥാനത്തിനും യോജിച്ചത്. അതുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തതും. 36ഉം 37ഉം വചനങ്ങൾ നോക്കുക.

നമ്മുടെ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ, തങ്ങളുടെ പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് കളമൊരുക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, ബിൽഖീസ് കൊടുത്തയച്ച സമ്മാനങ്ങളെ സുലൈമാൻ(عليه السلام) സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് സമർത്ഥിച്ചുകാണുന്നത്. ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്ക് ഒട്ടും നിരക്കാത്തതും, എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കും എതിരായിട്ടുള്ളതുമായ ഈ വാദത്തിന് ഇവർ മുതിർന്നതിന്റെ രഹസ്യം നമുക്ക് വഴിയെ മനസ്സിലാക്കാം. ആ സമ്മാനം അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കാതെ മടക്കി ആയച്ചുവെന്ന് തുറന്ന ഭാഷയിൽ ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, 36, 37 വചനങ്ങൾ നിഷ്ക്കളങ്ക ഹൃദയത്തോടെ വായിക്കുന്ന ഏതൊരുവന്നും അദ്ദേഹം ആ സമ്മാനം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല എന്നേ മനസ്സിലാകുകയുള്ളു. സമ്മാനം കൊണ്ടുവന്നവനോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ഓരോ വാക്യവും ഇതിന് തെളിവാണ്.

ആ വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക: 1أتمدونن بمال (നിങ്ങൾ ധനംകൊണ്ട് സഹായിക്കുകയോ?!) 2فما اتانى الله خير مما اتاكم (എന്നാൽ അല്ലാഹു എനിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളത് നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകിയിട്ടുള്ളതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായതാണ്.) 3 بل انتم بهديتكم تفرحون (പക്ഷേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സമ്മാനം മൂലം സന്തോഷമടയുന്നു.) 4 ارجع اليهم (നീ അവരുടെ -നിന്നെ

അയച്ചവരുടെ- അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിക്കൊള്ളുക. 5 **فَلَنَأْتِيَنَّهُم بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُم** (അവർക്ക് നേരിടുവാൻ കഴിയാത്ത സൈന്യങ്ങളുമായി നാം അവരുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതാണ്.) 6 **وَلَنُخْرِجَنَّهُم مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ** (നിസ്സാരന്മാരായ നിലയിൽ നിന്ദ്യരായിക്കൊണ്ട് നാമവരെ അവിടെനിന്ന് പുറത്താക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.) സമ്മാനം കൊണ്ടുവന്ന ദൂതന്മാരോട് സുലൈമാൻ(عليه السلام) പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളാണിവ. ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞ -അല്ല, ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരുവാക്കു പറഞ്ഞ- സുലൈമാൻ(عليه السلام) ആ സമ്മാനം വാങ്ങിവെച്ചുവെന്നു പറയുവാൻ ഇക്കൂട്ടർക്കല്ലാതെ ആർക്കാണ് നാവോടുക?!

ഒരു രാഷ്ട്രത്തലവൻ കാഴ്ചവെച്ച സമ്മാനങ്ങളെല്ലാം സ്വീകരിച്ച് ഏറ്റുവാങ്ങിയ ശേഷം, അതു കൊണ്ടുവന്ന ദൂതനോട്; 'ഞാനിതാ യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടുന്നു, നിങ്ങളെയെല്ലാം നാം നാട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കും. എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞയക്കുവാൻ ഒരു നെറികെട്ട രാജാവു പോലും മുതിരുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഇതാലോചിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ കൂട്ടർക്കും ഒരു വല്ലായ്മ തോന്നിയിട്ടുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവർ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു കാണുന്നത്: 'സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയെ യുദ്ധം ചെയ്തു കീഴടക്കുവാൻ പ്ലാനിട്ടവരാണവർ, രഹസ്യം പുറത്തായപ്പോൾ വശീകരിക്കാനായി ശ്രമം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കത്ത് കിട്ടിയപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ നില മനസ്സിലായത്. അപ്പോഴാണ് സമ്മാനവുംകൊണ്ട് ആളയച്ചത്. ആ സമ്മാനങ്ങൾ വാങ്ങിവെച്ച് അവരെ വെറുതെ അങ്ങ് വിട്ടയക്കുവാൻ പാടുണ്ടോ? ഇല്ല. അത്തരക്കാരെ ഒതുക്കി നിർത്തുക തന്നെ വേണം. അതുകൊണ്ടാണ് സമ്മാനം കൊണ്ടുവന്ന ദൂതന്മാരോട് ഇത്ര പരുഷമായ സ്വരത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നത്.' ഈ സമർത്ഥനം എത്രകണ്ട് യുക്തമാണെന്ന് ബുദ്ധിയുള്ളവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! സമ്മാനം വാങ്ങിവെച്ചാൽ അതുകൊണ്ടുവന്നവരെ വെറുതെ വിടാൻ പാടില്ലെന്ന് നാമും പറയുന്നു. അതെ, അവരെ ആദരിക്കുകയും, അവർക്ക് വല്ല പാരിതോഷികവും കൊടുക്കുകയും, അവരെ അയച്ച രാജാവിനെ താൽക്കാലികമായെങ്കിലും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും വേണ്ടതാണ്. അല്ലാതെ, കിട്ടിയതെല്ലാം വാങ്ങിവെച്ച് യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുകയല്ല വേണ്ടത്.

بَلْ أَنتُم بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ (പക്ഷേ, നിങ്ങൽ നിങ്ങളുടെ സമ്മാനം കൊണ്ട് സന്തോഷം കൊള്ളുന്നു.) എന്നാണല്ലോ സുലൈമാൻ(عليه السلام) ദൂതനോട് പറഞ്ഞ ഒരു വാചകം. ഇതിന്റെ താൽപര്യം എന്താണെന്ന് അതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ആർക്കും വ്യക്തമാകും. നിങ്ങളുടെ സമ്മാനം എനിക്കാവശ്യമില്ല, എനിക്കതിൽ സന്തോഷവുമില്ല. എന്നാണത് കാണിക്കുന്നത്. ഈ വാസ്തവം മൂടിവെക്കുവാനായി ഇക്കൂട്ടർ ആ വാചകത്തിന് കൽപിക്കുന്ന അർത്ഥം വളരെ വിചിത്രം തന്നെ! 'നിങ്ങളുടെ സമ്മാനത്തിൽ (എനിക്കല്ല) നിങ്ങൾക്കാണ് വലിയ അഭിമാനമുള്ളത്. 'ചെരിപ്പിനൊപ്പിച്ച് കാൽ മുറിക്കുകയാണ് ഈ അർത്ഥം വഴി ഇവർ ചെയ്യുന്നത്. സുലൈമാൻ(عليه السلام) ആ സമ്മാനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ ഏറെക്കുറെ അഭിമാനം കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ ചെയ്ത ഒരു വിദ്യയാണ് ഈ അർത്ഥത്തിൽ മുഴച്ചുകാണുന്നത്. ഇതിൽ 'എനിക്കല്ല' എന്നു ധ്വനിപ്പിച്ചതും, 'വലിയ' എന്ന വിശേഷണം കൂട്ടിച്ചേർത്തതും തനി കുതന്ത്രമാണെന്ന് അറബിഭാഷ അറിയാവുന്നവർക്കറിയാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള അതിസാമർത്ഥ്യങ്ങളെല്ലാം നടത്തി ഖുർആൻ ആയത്തുകളെ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിരുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം, ഇന്നിന്ന ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് യോജിക്കുന്നില്ലെന്ന് തുറന്നു പറയുകയായിരുന്നു! (**معاذالله**)

ബൽഖീസിന്റെ സമ്മാനങ്ങളിൽ സിംഹാസനം ഉണ്ടായിരുന്നുവോ?

സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്ക് ബിൽഖീസ് കൊടുത്തയച്ച സമ്മാനങ്ങൾ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇവർ വാദിച്ചതിലടങ്ങിയ ഗൂഢരഹസ്യം 38ാം വചനത്തിലേക്ക് കടക്കുമ്പോഴാണ് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുക. അവർ 'മുസ്ലീംകളായും' കൊണ്ട് തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്ന

തിനുമുമ്പ് ആരാണ് അവളുടെ സിംഹാസനം കൊണ്ടുവന്നുതരുക എന്ന് സുലൈമാൻ(عليه السلام) തന്റെ ആൾക്കാരോട് ചോദിച്ചു (...... **ايكم يأتينى بعرشها**) എന്നാണ് ആ വചനത്തിലുള്ളത്. യമനിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, 'ഒരു വമ്പിച്ച സിംഹാസനം' (**عرش عظيم**) എന്നു മരക്കൊത്തി വിശേഷിപ്പിച്ചതുമായ ആ സിംഹാസനമാണ് ഇവിടെ 'അവളുടെ സിംഹാസനം' (**عرشها**) കൊണ്ടു വിവക്ഷ സുലൈമാൻ(عليه السلام) തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് എഴുന്നേറ്റുപോകും മുമ്പ് താനതുകൊണ്ടുവന്നു തരാമെന്ന് ഒരു ജിന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നും, കണ്ണടച്ചു മിഴിക്കുമ്പോഴേക്കും കൊണ്ടുവരാമെന്ന് വേറൊരാൾ പറഞ്ഞുവെന്നും, അങ്ങനെ അത് തന്റെ മുമ്പിൽ എത്തിക്കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുവെന്നുമാണ് 39 ഉം 40 ഉം വചനങ്ങളുടെ ചുരുക്കം. ഇതു സമ്മതിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇവരുടെ ശാസ്ത്രവും, യുക്തിയും പുരോഗമിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. ഇതിനു പരിഹാരമായി ഇവർ താഴെകാണുന്ന രണ്ടു ന്യായങ്ങളാണ് കണ്ടുപിടിച്ചത്:

(1) 'രാജ്ഞിയുടെ സമ്മാനങ്ങൾ സുലൈമാൻ(عليه السلام) സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അതിൽ ഒരു സിംഹാസനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതദ്ദേഹം ഫലസ്തീനിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. രാജ്ഞി വരുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കാനായി അദ്ദേഹം ഒരു പളുങ്കുകൊട്ടാരം നിർമ്മിച്ചത് വഴിമദ്ധ്യേ വെച്ചായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് രാജ്ഞി വന്നാൽ യോജിച്ച ഒരു 'സീറ്റ്' കൊടുക്കേണ്ട കാര്യം ആലോചിച്ചത്. ഉടനെ ആ സിംഹാസനം കൊണ്ടുവരണമെന്നായി സൂര്യാരാധകന്മാരായ യമൻകാർ നിർമ്മിച്ച ആ സിഹാസനത്തിൽ പല ദേവീദേവന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങളും ഉണ്ടായെന്നുവരും, അതൊക്കെ ഒന്നു ഭേദപ്പെടുത്തിയാൽ തൽക്കാലം അവളെ അതിന്മേൽ ഇരുത്താമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി; 'കണ്ണടച്ചു മിഴിക്കുമ്പോഴേക്ക്' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്ന് വളരെവേഗം എന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ'. ഇതാണ് ഒന്നാമത്തെ ന്യായത്തിന്റെ പോക്ക്. ഈ പ്രസ്താവന വളരെ സമർത്ഥം തന്നെ! എന്നാൽ യഥാർത്ഥ വിരുദ്ധവും, യുക്തിഹീനവുമായിപ്പോയി! (2) 'രാജ്ഞിയും കൂട്ടരും യമനിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടുപോന്നശേഷം, അവർ കോട്ടക്കകത്തുവെച്ച് പൂട്ടിപ്പോന്ന സിഹാസനം എങ്ങിനെയാണ് ഒരു നബി മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുക? ആകയാൽ 'അവളുടെ സിംഹാസനം' എന്നു പറഞ്ഞത് യമനിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അതേ സിംഹാസനമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല; സമ്മാനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുമ്പു വാങ്ങിവെച്ചതും, ഫലസ്ഥീനിൽ സൂക്ഷിച്ചതുമായ ആ സിംഹാസനം തന്നെയാണ്'. ഇതാണ് രണ്ടാമത്തെ ന്യായം. സ്വന്തം യുക്തിവാദങ്ങളല്ലാതെ ഈ രണ്ടു ന്യായങ്ങൾക്കും ഇവർ ഒരു തെളിവും കൊണ്ടുവരുന്നില്ല.

ബിൽഖീസ് കൊടുത്തയച്ചിരുന്ന സമ്മാനം സ്വർണ്ണം, രത്നം മുതലായവയായിരുന്നുവെന്നാണ് മുഫസ്സിറുകൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. സ്വർണ്ണപ്പാത്രങ്ങളായിരുന്നുവെന്നാണ് ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ബലപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് (*) അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ആ സമ്മാനത്തിൽ ഒരു സിഹാസനമുണ്ടായിരുന്നതായി ആരും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവർ തന്നെ അത് തേടിപ്പിടിക്കുമായിരുന്നു. സമ്മാനവസ്തുക്കൾ എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും, അത് സ്വീകരിക്കാതെ നിരസിക്കുകയാണ് സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബി ചെയ്തതെന്ന് ഇതിന് മുമ്പ് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്. യമനിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സിഹാസനം, കേവലം സാധാരണ മനുഷ്യസാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു മാർഗ്ഗേണ പെട്ടെന്ന് സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കൽ എത്തിച്ചേർന്നുവെന്ന് വരാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി സംഭവത്തിന് പുതിയ രൂപം ഇവർ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി എന്നേ 1ാം ന്യായത്തെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളു.

* ബിൽഖീസ് സമ്മാനം കൊടുത്തയച്ച് സംഭവം ബൈബിളിൽ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും, അവൾ സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയുടെ കീർത്തികേട്ട് നേരിൽ സന്ദർശിക്കുവാൻ ചെന്നുവെന്നും. അനവധി സ്വർണ്ണവും, രത്നങ്ങളും, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും കൊണ്ടുപോയിരുന്നുവെന്നും അതിലും കാണുന്നു. (1 രാജാക്കൾ: 10.)

രാജ്ഞിയുടെ കൊട്ടാരത്തിലിരിക്കുന്ന സിംഹാസനമായിരുന്നു സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതെങ്കിൽ, അതൊരു മോഷണമോ, കൊള്ളയോ ആയി ഗണിക്കപ്പെടുമോ എന്നാണെനി ആലോചിക്കാനുള്ളത് ഒന്നുകിൽ വഹ്‌യുമൂലം അല്ലെങ്കിൽ ബിൽഖീസ് നേരത്തെക്കൂട്ടി വിവരമറിയിച്ചത് നിമിത്തം, അതുമല്ലെങ്കിൽ മരക്കൊത്തി കത്ത് കൊടുത്ത് മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അറിയിച്ചപ്രകാരംഇങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിധേനബിൽഖീസും കൂട്ടരും മുസ്ലീംകളായിക്കൊണ്ടും, കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടും തന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്ന വിവരം സുലൈമാൻ(عليه السلام) മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അവൾ മുസ്ലീംകളായിക്കൊണ്ട് എന്റെ അടുക്കൽ വരും മുമ്പ് ആരാണവളുടെ സിംഹാസനം കൊണ്ടുവന്നുതരുക?' (**ايكم يأتيني بعرشها قبل ان يأتوني مسلمين**) എന്നാണല്ലോ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ആതുപോലെത്തന്നെ, സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതിന് മുമ്പ്തന്നെ ബിൽഖീസും ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. സമ്മാനം കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ദൂതന്മാർ മുഖാന്തരമായിരിക്കാം അത്. 42ാം വചനത്തിൽ 'ഞങ്ങൾക്ക് ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ അറിവുനൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഞങ്ങൾ മുസ്ലീംകളാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു' (**واوتينا العلم من قبلها وكنا مسلمين**) എന്ന് ബൽഖീസും പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാകുന്നു. രണ്ടാളുടെ വാക്കിലും 'മുസ്ലീംകളായിക്കൊണ്ട്' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകവഴി. അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുങ്ങിയവരായിക്കൊണ്ട് എന്നാണെന്ന് ഇതിന് മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മുസ്ലിമായിക്കഴിയുന്നതോടൊപ്പം സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയിൽ വിശ്വസിക്കലും, അദ്ദേഹത്തിന് കീഴൊതുങ്ങലും അനിവാര്യമാണു താനും. ചുരുക്കത്തിൽ, ബിൽഖീസും കൂട്ടുരും വരുന്നതു മുസ്ലീംകളായിക്കൊണ്ടും സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുമാണ്. ഈ വിവരം അദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടി അറിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, താൻ യമനിൽ സൂക്ഷച്ചുപോന്ന ആ സിംഹാസനം അവൾ ഫലസ്ഥീനിൽ വരുമ്പോൾ അവിടെ എത്തികണ്ടാൽ അത് സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബി മോഷ്ടിച്ചതോ, കവർന്നെടുത്തതോ ആണെന്ന് പറയുമോ? ഊഹിക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. മറിച്ച് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനാൽ പ്രത്യേകം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രവാചകൻ തന്നെയാണ്, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു സാധിപ്പിച്ചു കൊടുത്ത ഒരു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തമാണത്, തങ്ങൾ അനുമാനിച്ചതിനെക്കാൾ കവിഞ്ഞ നിലപാടാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത് എന്നൊക്കെ അവൾക്ക് ബോധ്യപ്പെടുകയും, അതു പ്രഖ്യാപിക്കുകയുമായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അവൾക്ക് അതിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പ് വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. (*) സംശയമില്ല. എനി, അവൾ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയോട്: 'താങ്കൾ എന്റെ സിംഹാസനം ഇവിടെ വരുത്തിച്ചതിൽ താങ്കൾക്കുള്ള ദിവ്യസഹായം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി; എങ്കിലും, ഇതെന്റെ സിംഹാസനമല്ലേ – ഇതെനിക്കുതന്നെ തിരിച്ചുകിട്ടണം' എന്നു പറഞ്ഞു വെന്നുവെക്കുക; അപ്പോൾ, തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം അതവൾക്കുതന്നെ – ഒരുപക്ഷെ, അവളുടെ കണ്ണടച്ചു മിഴിക്കുമ്പോഴേക്കുതന്നെ – തിരിച്ചെത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. പിന്നീട് എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്ന് അല്ലാഹുവിന്നറിയാം.

രാജ്ഞി വരുന്നതിനുമുമ്പ് ആ സിംഹാസനം അവിടെ കൊണ്ടുവന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്തായിരിക്കും? 'അവൾക്കു യോജിച്ച ഒരു സീറ്റുകൊടുക്കുവാനാണെ'ന്ന് ഇവർ പറഞ്ഞതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. രാജ്ഞിയെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പെട്ടെന്ന് വഴിമദ്ധ്യേ വെച്ച് ഒരു വമ്പിച്ച പളുങ്കുകൊട്ടാരം തയ്യാറാക്കിയ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്ക് അവൾക്ക് വന്നിരിക്കുവാൻ

---

* സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയുടെ അടുക്കൽ നേരിൽ വന്നുകണ്ടപ്പോൾ, താൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി മുമ്പ് കേട്ടിരുന്നതെല്ലാം സത്യമാണെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടുവെന്നും, കേട്ട കീർത്തിയെക്കാൾ എത്രയോ അധികമുള്ളതായിട്ടാണ് അനുഭവത്തിൽ കണ്ടതെന്നും രാജ്ഞി പ്രസ്താവിച്ചതായി ബൈബിളിൽ (1 രാജാക്കൾ: 10) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്.

അനുയോജ്യമായ ഒരു ഇരിപ്പിടം തയ്യാറാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നോ, അതിന്റെ ഓർമ്മ വന്നില്ലെന്നോ. കരുതുവാനും അതു പറയുവാനും ഇവർക്കേ സാധിക്കുകയുള്ളു. അതിന്റെ നിവാരണാർത്ഥം -ഇവരുടെ വാദപ്രകാരം- അവൾ മുമ്പ് സമ്മാനിച്ച അതേ ഇരിപ്പിടം തന്നെ കൊടുക്കുകയും, അതവൾ അറിയുകയും ചെയ്യുക, ഇതെത്രമാത്രം അപമാനവും, പോരായ്മ യുമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക.! സാധാരണക്കാരനായ ഒരാൾക്കുപോലും അതിന്നു മനസ്സുസമ്മതിക്കുമോ?! പിന്നെയുണ്ടോ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക്?!. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്പഷ്ടമായ പ്രസ്താവനകൾ പോലും വികൃതമാക്കി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടു ന്നവർ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ മാന്യതയും മഹത്വവും പരിഗണിക്കാത്തതിൽ ആശ്ചര്യ പ്പെടുവാനില്ല. സിംഹാസനം കൊണ്ടുവന്നതിന്റെ രഹസ്യത്തെപ്പറ്റി മുഫസ്സിറുകൾ പലവിധ ത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും യുക്തമായി തോന്നുന്നത് അല്ലാമാസ യ്യിദ് ഖുത്തുബ് അവർകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ പറഞ്ഞതാണ്, അതിപ്രകാര മാകുന്നു:

نرجح ان هذه كانت وسيلة لعرض مظاهر القوة الخارقة التى تؤيده لتؤثر فى قلد الملكة وتقودها الى الايمان بالله والاذعان لدعوته (فى ظلاالقران)

(സാരം: രാജ്ഞിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിയേണ്ടതിനും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും, തന്റെസുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാനും അവളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി അദ്ദേഹ(ത്തിന്റെ പ്രവാചകത്വ) ത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന അസാധാരണ ശക്തിയുടെ രംഗങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായിരുന്നു അതു (സിംഹാസനം വരുത്തി യത്) എന്നത്രെ നാം ബലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. الله اعلم

സിംഹാസനം കൊണ്ടുവന്നതെങ്ങിനെ?

ബിൽഖീസും കൂട്ടരും വരുന്നതിന് മുമ്പ് അവളുടെ സിംഹാസനം ആരാണ് കൊണ്ടു വരിക എന്ന് സുലൈമാൻ(ﷺ) ചോദിച്ചപ്പോൾ, അങ്ങുന്ന് ഈ സ്ഥാനത്തു നിന്നെഴുന്നേൽ ക്കും മുമ്പ് ഞാൻ കൊണ്ടുവരാമെന്ന് ജിന്ന് വർഗത്തിൽപെട്ട ഒരു 'ഇഫ്രിത്ത്' പറഞ്ഞു (39ാം വചനം.) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പട്ടാളത്തിൽ ജിന്നുവർഗമുള്ളതും, ജിന്നുകൾക്ക് മനുഷ്യസാധ്യ മല്ലാത്ത പലതിനും കഴിവുണ്ടെന്നതും അനിഷേധ്യമത്രെ. എന്നാൽ, അതിനെക്കാൾ വേഗ ത്തിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നായിരുന്നു സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ ആവശ്യം. അപ്പോൾ, കിതാബിൽ നിന്നുള്ള ഒരു അറിവ് കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഒരാൾ (الذي عنده علم من الكتاب) പറഞ്ഞു: അടച്ച കണ്ണു തുറക്കുമ്പോഴേക്ക് -അഥവാ കണ്ണു ചിമ്മിമിഴിക്കുമ്പോഴേക്ക് - ഞാനത് കൊണ്ടുവരാമെന്ന്. അങ്ങനെ, അതു തന്റെ അടുക്കൽ എത്തിക്കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്ന് സ്തോത്രവും നന്ദിയും അരുളുകയും ചെയ്തു. (40ാം വചനം നോക്കുക.) ഇതാണ് സിംഹാസനം കൊണ്ടുവന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്.)

'കിതാബ്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണ്? ഒരു അറിവ്' എന്നു പറഞ്ഞതു ഏതുതര ത്തിലുള്ളതാണ്? ഈ അറിവ് നേടിയ ആൾ ആരായിരുന്നു? അയാൾ സിംഹാസനം എങ്ങി നെ എത്തിച്ചു? ഇതൊന്നും തീർത്തു പറയത്തക്ക യാതൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ല. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു തന്നത് അതേ രൂപത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക മാത്രമാണ് നമ്മുടെ കടമ. കൂടുതൽ വിശ ദീകരണം അറിയൽ ആവശ്യമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹുതന്നെ അത് വിശദീകരിച്ചു പറയു മായിരുന്നു. 'കിതാബ്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം തൗറാത്താണെന്നും, പൊതുവിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങ ളാണെന്നും സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് തന്നെ ലഭിച്ചിരുന്ന പ്രത്യേക ദൈവിക സന്ദേശങ്ങ ളാണെന്നും മുഫസ്സിറുകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. ഇതെല്ലാം തന്നെ 'കിതാബി'ന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നല്ലാതെ ഒന്നും സ്ഥിരീകരിക്കുവാൻ തെളിവുകളില്ല. 28, 29 വചനങ്ങളിൽ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ കത്തിനെക്കുറിച്ച് 'കിതാബ്' എന്ന് പറഞ്ഞി ട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതാവാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. പല കാരണങ്ങളാൽ

ഈ അഭിപ്രായവും സ്വീകരിക്കാൻ വഴികാണുന്നില്ല. 'എഴുത്ത്, ഗ്രന്ഥം, രേഖ' എന്നൊക്കെ ആ വാക്കിന് അർത്ഥമുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് എന്താണ് ഉദ്ദേശ്യം എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുവാൻ വല്ല തെളിവും വേണം. തെളിവൊന്നുമില്ലാത്തപ്പോൾ വേദഗ്രന്ഥം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ആ വാക്ക് ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചു കാണാറുള്ളത്.

നമ്മുടെ പുതിയ വ്യാഖ്യാനക്കാർ പറയുന്നത് ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് 'കിതാബു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നും, ശാസ്ത്രജ്ഞാനമാണ് 'അറിവു'കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നുമാകുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'കിതാബ്' എന്ന പദം ഖുർആനിൽ എവിടെയും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. കാര്യപ്പെട്ട ഒരു മുഫസ്സിറും അങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. ശാസ്ത്ര നേട്ടവും യാന്ത്രിക ശക്തിയും ഇന്ന് അങ്ങേഅറ്റം പുരോഗമിച്ചിരിക്കുകയാണെല്ലോ. എന്നിട്ടുപോലും ഇക്കാലം വരെ സിംഹാസനം പോലെയുള്ള ഒരു വലിയ വസ്തു നൊടിയിടകൊണ്ട് നൂറുകണക്കിന് നാഴിക ദൂരത്തേക്ക് നീക്കം ചെയ്വാൻ മനുഷ്യന് കഴിഞ്ഞതായി അറിയില്ല. അൽപം മുമ്പ് റഷ്യ യിലെ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ ഒരു കോട്ട തൽസ്ഥാനത്തുനിന്ന് കുറച്ചകലത്തേക്ക് അടിയോടെ നീക്കം ചെയ്ത വാർത്ത പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, എത്രയോ വിദഗ്ദന്മാരുടെയും, പല യന്ത്രങ്ങളുടെയും വമ്പിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ട ആ കൃത്യം പ്രായോഗിമാകുവാൻ കുറെ നാളുകൾ വേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നതു സ്മരണീയമാണ്. ശാസ്ത്രീയ വീക്ഷണത്തിന്റെ പരിധിക്കപ്പുറത്ത് യാതൊന്നും നോക്കിക്കാണുവാൻ തയ്യാറി ല്ലാത്തവർക്കും, ബാഹ്യമായ ഈ ഭൗതിക പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കതീതമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സാധ്യതയുടെ വൃത്തവിശാലതയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാത്തവർക്കും യമനിൽ ഇരിക്കുന്ന സിംഹാസനം ഫലസ്ഥീനിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനമല്ലാതെ മറ്റൊരു വിജ്ഞാനവും ഉള്ളതായി ഊഹിക്കുവാനോ സമ്മതിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല തന്നെ.

'വേദഗ്രന്ഥം പഠിച്ചതുകൊണ്ട് ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല'. എന്നാണ് ഇവരിതിന്ന് ന്യായം കാണുന്നത്. വേദഗ്രന്ഥം പഠിച്ചവരിൽ തന്നെ തോന്നിവാസികളെയും ദുഷ്ടന്മാരെയും കാണപ്പെടാറുണ്ട്. അവരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിനും, പ്രീതിക്കും പാത്രമായവാന്മാരായ പുണ്യാത്മാക്കളെയും കാണാം. അപ്പോൾ, വേദഗ്രന്ഥം പഠിച്ചതുമാത്രം ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള അർഹതയായി നാമും ഗണിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന അറിവും, അറിവുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനവും എല്ലാ വർക്കും ഒരുപോലെയല്ല. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്ന് നബി(ﷺ) തിരുമേനിക്കും, അബൂ ബക്കർ, ഉമർ(رضي الله عنهما) മുതലായവർക്കും നമ്മെപ്പോലെയുള്ള സാധാരണക്കാർക്കും ലഭിക്കുന്ന അറിവുകളും, ഖുർആന്റെ ബദ്ധവൈരികളായ ചിലർക്ക് അതിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന അറിവും എല്ലാം തന്നെ ഒരേകിടയിലുള്ളതാണെന്ന് ആരും കരുതുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. (*) അതേ സമയത്ത് വേദഗ്രന്ഥം പഠിച്ചറിഞ്ഞ ഒരാൾ എന്നല്ല അല്ലാഹു ഇവിടെ പറഞ്ഞട്ടുള്ളത്.
الذي عنده علم من الكتاب (വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുമുള്ള ഒരു അറിവ് തന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന ഒരാൾ) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കാത്ത ഏതോ ഒരു പ്രത്യേക വിജ്ഞാനം അയാളുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് ഈ പ്രയോഗത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഇതേതുതരം ജ്ഞാനമായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം അനിഷേധ്യമാണ്. പല മഹാന്മാരും അതാണിവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതും: അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കഴിവ്, പ്രവാചകന്മാരുടെ കൈക്ക് ചിലപ്പോൾ അവൻ വെളിപ്പെടുത്താറുള്ള അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, അല്ലാഹു വിന്റെ സാമീപ്യവും, പ്രീതിയും ലഭിച്ചവരുടെ പ്രാർത്ഥനക്കുള്ള ശക്തി, മഹാത്മാക്കളായ

* നബി (സ) തിരുമേനിക്കും മറ്റെല്ലാവരെപ്പോലെയല്ലാതെ ഖുർആൻ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും വാദിക്കുന്ന ചില കക്ഷികളും ഇപ്പോൾ ഉടലെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാമിൻെറ പേരിൽ ഇനി ഏതെല്ലാം കക്ഷികളാണ് ഉണ്ടാവുക എന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ചിലർക്ക് അല്ലാഹു കൊടുത്തരുളുന്ന അനുഗ്രഹസിദ്ധി ആദിയായവയുടെ മുമ്പിൽ ഈ ശാസ്ത്രീയ വീക്ഷണങ്ങൾക്കും, ന്യായവാദങ്ങൾക്കും സ്ഥാനമില്ലാത്തതാണ്.

'കിതാബ്' കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂള്' (اللوح المحفوظ) ആണെന്നും ചില മഹാന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള വഹ്‌യു മൂലം നൊടിയിടകൊണ്ട് സിംഹാസനം എത്തിക്കുവാനുള്ളയി ഒരു രഹസ്യമാർഗ്ഗം സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്കോ, അദ്ദേഹം വഴി അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആൾക്കാരിൽ ഒരാൾക്കോ തുറന്നുകിട്ടിയെങ്കിൽ അതിലൊട്ടും അസാംഗത്യമില്ല. വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള ആ അറിവ് നേടിയിരുന്ന ആൾ ആദ്യത്തെ ജിന്നിനെക്കാൾ ഉന്നതനായിരുന്ന മറ്റൊരു ജിന്നാണെന്നും, അതല്ല ഒരു മനുഷ്യ നായിരുന്നുവെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബി തന്നെയായിരുന്നു ആ ആളെന്നാണ് ഇമാം റാസി(رحمه الله) മുതലായ ചിലർ പറയുന്നത്. പക്ഷേ, ഖുർആൻെറ വാക്യ ങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷ സ്വഭാവം നോക്കുമ്പോൾ അത് സുലൈമാൻ (عليه السلام) ആയിരിക്കു കയില്ലെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം.

'വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുള്ള അറിവ്' (علم من الكتاب) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, 'ഇസ്മുൽ അഅ്ളം' (اسم الله الاعظم) അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏറ്റവും മഹത്തായ തിരുനാമം) ആണെന്നത്രെ ചിലമഹാന്മാർ പ്രസ്ഥാവിച്ചുകാണുന്ന വേറൊരഭിപ്രായം. നാം ഈ അഭിപ്രായത്തെ ശരിവെക്കുവാനോ, നിഷേധിക്കുവാനോ തയ്യാറില്ല. രണ്ടിനും തെളിവ് കാണു ന്നില്ല എന്നാൽ, നമ്മുടെ ശാസ്ത്രീയക്കാർ ഈ അഭിപ്രായത്തെയും പരിഹസിച്ചുതള്ളുന്ന രീതി വിചിത്രമാണ്. 'അസ്മാഇന്റെ പണിയാകട്ടെ, അത് അനിസ്ലാമികമാണ്, അതിലുള്ള വിശ്വാസം ഇസ്ലാമിന് നിരക്കാത്തതുമാണ്'. ഇതാണ് ആ ന്യായം. 'അജ്ഞനം നമുക്കറിയാം. മഞ്ഞൾപോലെ വെളുത്തിട്ട്' എന്നൊരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. അതുപോലെയാണീ ന്യായം. 'ഇസ്മുൽ അഅ്ളമി'നെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും 'അസ്മാഇന്റെ പണി'യും ഒന്നാണ് പോൽ! സ്വന്തം ആശയങ്ങൾക്കെതിരായ ഹദീസുകളെ പരിഹാസപൂർവ്വം പുറംതള്ളിക്കളയുന്ന ഇവർക്ക് ഹദീസ് ഉദ്ധരിച്ച് കാര്യം മനസ്സിലാക്കാമെന്ന ധാരണ നമുക്കില്ല. എങ്കിലും സത്യാന്വേഷികൾക്ക് യാഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻവേണ്ടിയും, ഇവരുടെ ആശയങ്ങൾ ഖുർആനിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിന് ഇവർ നടത്തുന്ന ഉപായങ്ങൾ സാധാരണക്കാർ ഗ്രഹിക്കുവാൻവേണ്ടിയും നബി(ﷺ) അരുളിചെയ്ത ഒരു ഹദീസ് ഇവിടെ ഉദ്ദരിക്കാം: അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമങ്ങളിൽ പെട്ട ചില നാമങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥന ചെയ്ത ഒരാളെപ്പറ്റി അവിടുന്ന് പറഞ്ഞവാക്ക് ഇപ്രകാരമാണ്:

دعا الله باسمه الاعظم الذى اذا دعى به اجاب واذا سئل به اعطى – رواه الترمذي وابوداود والنسائى وابن ماجه

(അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ അവൻ ഉത്തരം നൽകുകയും, അവനോട് ചോദിച്ചാൽ അവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായ അവന്റെ അതിമഹത്തായ നാമത്തിലാണ് അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചത്. (തി; അബൂ; ന; ഇ.) ഇതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകൾ വേറേയും കാണാം. എന്നാൽ, ഏതാണ് ഈ നാമങ്ങളെന്ന് ഏതാണ് ഈ നാമങ്ങളെന്ന് ഹദീസുകളിൽ ഖണ്ഡി തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. ഇതിൽ ചില യുക്തികൾ അടങ്ങിയിരിക്കാം. സ്ഥലദൈർഘ്യം ഭയന്ന് ഇവിടെ ആ ഭാഗത്തേക്ക് തിരിയുന്നില്ല.

ശാസ്ത്രീയമായ അറിവ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാണ് കണ്ണടച്ചു മിഴിക്കുമ്പോഴേക്ക് സിംഹാസനം കൊണ്ടുവന്നതെന്ന് വാദിച്ചപ്പോൾ ഇവർക്കൊരു സംശയം! അത്ര വേഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിന് സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ എന്ന്. അതിനൊരു സൂത്രവും ഇവർ കണ്ടെത്തി: വളരെ വേഗം എന്നേ ആ പറഞ്ഞതിനർത്ഥമുള്ളു'വെന്ന്! ഇത് ഒരർത്ഥ ത്തിൽ നാമും സമ്മതിക്കാം. പക്ഷേ, ദൈവികമായ പ്രത്യേക സഹായങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ,

ശാസ്ത്രീയ ജ്ഞാനം മാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സിംഹാസനം അവിടെ എത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ചുരുങ്ങിയ സമയം എന്നാണ് ഇവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ - അതാണിവരുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ് - അതു ശരിയല്ല. കാരണം, സുലൈമാൻ(ﷺ) നബി തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് എഴുന്നേൽക്കും മുമ്പായി താനത് കൊണ്ട്വരാമെന്ന് ഒരു ജിന്ന് പറഞ്ഞു. പോരാഞ്ഞിട്ടാണല്ലോ, കണ്ണടച്ചു മിഴിക്കുമ്പോഴേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണെന്ന് വേറൊരാൾ പറഞ്ഞത്. ആ നിലക്ക് കുറെ മാസങ്ങളോ, -ദിവസങ്ങളോ- മണിക്കൂറുകൾ -തന്നെയോ- പിടിക്കുന്ന ആ 'വേഗത്തി'ന് ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല.

അതെല്ലാം സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്ക് സിദ്ധിച്ച പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളായിരുന്നു

പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം ഒരേ നിലക്കാരല്ല, അവരിൽ ചിലർക്ക് ചിലരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ടതയുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. (2, 253; 17; 55.) മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) യാണ് പൊതുവിൽ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും വെച്ച് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ടനെന്ന കാര്യത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. എങ്കിലും ചില പ്രവാചകന്മാർക്കു സിദ്ധിക്കാത്ത ചില പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കാം. വിരോധമില്ല, ഉദാഹരണമായി: അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം കേൾക്കുകയെന്ന മഹാഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച പ്രവാചകനാണ് മൂസ(ﷺ) നബി. 'അല്ലാഹുവിന്റെ സുഹൃത്ത്' (خليل الله) എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചത് ഇബ്രാഹീം(ﷺ) നബിക്കാണ്. ഇതു പോലെ, നബിമാരുടെ കൈക്ക് വെളിപ്പെടുന്ന അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളി (المعجزات) ലും. വ്യത്യാസം കാണും. മൂസാ (ﷺ) നബിയുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, ഈസാ(ﷺ) നബിയുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇതിനുദാഹരണമാണ്. ദാവൂദ് (ﷺ) നബിക്ക് പ്രത്യേകമായും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിക്കു പ്രത്യേകമായും, രണ്ടാൾക്കും കൂട്ടായും മാത്രം സിദ്ധിച്ചതായി ഖുർആനിൽ ചില കാര്യങ്ങളും എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

തന്നോടൊന്നിച്ച് രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും തസ്ബീഹ് നടത്തുമാറ് പർവ്വതങ്ങളും, പക്ഷികളും വിധേയമാക്കിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടതും. (88: 18: 19: 34: 10) ഇരുമ്പ് മിനുസപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതും (34: 10) മറ്റും ദാവൂദ്(ﷺ) നബിയുടെ പ്രത്യേകതയായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കാറ്റുകീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതും (21: 81: 34: 12) ജിന്നുകളെ വശപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതും (34: 12) ചെമ്പുദ്രാവകത്തിന്റെ ഉറവ് ഒഴുക്കിക്കൊടുത്തതും, (34:12) പിശാചുക്കളെ കീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതും. (38: 37; 21: 82) മറ്റും സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ പ്രത്യേകതയായും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. രാജത്വം (الملك) നൽകപ്പെട്ടതായി പ്രവാചകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈ രണ്ടു പ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റി മാത്രമെ ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളു. പക്ഷികളുടെ സംസാരവും മറ്റാർക്കും അറിയിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിൽ രണ്ടുപേരും പങ്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് (38: 19: 21: 79 എന്നീ വചനങ്ങളും, ഈ സൂറത്തിലെ 16ഉം 19ഉം വചനങ്ങളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നത്. ഈ പ്രത്യേകതകളിൽ രാജത്വം ഒഴിച്ച് മറ്റുള്ള ഓരോന്നിലും, ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് നേർക്കുനേരെ സ്പഷ്ടമാകുന്ന അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങൾക്ക് പകരം ഇവർക്ക് ഇവരുടേതായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് മിക്കവാറും ഉള്ളത്.

15ാം മുതൽക്കാണ് ഈ സൂറത്തിൽ സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ കഥ തുടങ്ങുന്നത്. അതിൽ ആദ്യത്തെ വാചകം 'ദാവൂദിനും സുലൈമാനും നാം ജ്ഞാനം നൽകുകയുണ്ടായി' (ولقد اتينا داود وسليمان علما) എന്നാണ് വേറെ ചില നബിമാരെക്കുറിച്ചും ഇതുപോലെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം (ഖസ്വസ്സ്: 14; അമ്പിയാഉ്: 74 മുതാലായവ നോക്കുക) അവിടെയൊന്നും പതിവില്ലാത്ത - അവയിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ- ഒരു കാര്യമാണ് ഈ ആയത്തിൽ തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്: 'സത്യവിശ്വാസികളായ തന്റെ അടിയാന്മാരിൽ മിക്കവരെക്കാളും ഞങ്ങൾക്ക് ശ്രേഷ്ടത നൽകിയ അല്ലാഹുവിന്ന് സർവ്വസ്തുതിയും! എന്ന് അവർ രണ്ടുപേരും പറയുകയും ചെയ്തു'. (وقالا الحمد لله الذي فضلنا على كثير من عباده المؤمنين) ഇതാണാവാചകം. അപ്പോൾ അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന അറിവിൽ, മറ്റുള്ള മിക്ക ആളുകളെക്കാ

ളും തങ്ങളക്ക് ശ്രേഷ്ടത കൈവരുത്തുന്ന തരത്തിലുള്ള എന്തോ അറിവും ഉണ്ടായിരിക്കണ മല്ലോ.ാ ഇതിന് ഉപോൽബലമായി വേറേയും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

16ാം വചനത്തിൽ സുലൈമാൻ(عليه السلام) ദാവൂദി (عليه السلام) നെ അനന്തരമെടുത്തു. (وورث سليمان داود) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. വെറും സ്വത്തിന് മാത്രം അവകാശിയായി എന്നല്ല. ഇതിന്റെ താൽപര്യം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അതിൽ സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ് വലിയ ഒരു തത്വമൊന്നും അടങ്ങുന്നില്ല. ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി ഖുർആനിൽ എടുത്തു പറയപ്പെടാറുള്ള മറ്റ് അനുഗ്രഹങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനും പൈതൃകമായി സിദ്ധിച്ചു വെന്നായിരിക്കും ഇതിന്റെ താൽപര്യം. 'അനന്തരമെടുത്ത്' എന്ന് പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ മൂന്നു വാചകങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിൽ നിന്നു നമുക്ക് ചിലതൊക്കെ ഇവിടെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അതിൽ ഒന്നാമത്തേത്: 'ഹേ, മനുഷ്യരെ നമുക്ക് പക്ഷികളുടെ സംസാരം പഠിപ്പിച്ചു തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'. **يا ايها الناس علمنا منطق الطير** എന്നാണ്. രണ്ടാമത്തെ വാചകം: 'നമുക്കു എല്ലാവസ്തുവിൽ നിന്നും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (**واوتينا من كل شيئ**) എന്നും, മൂന്നാമത്തേത്: നിശ്ചയമായും ഇതു തന്നെയാണ് സ്പഷ്ടമായ ശ്രേഷ്ടത -അഥവാ അനുഗ്രഹം' (**ان هذا لهو الفضل المبين**) എന്നു മാകുന്നു. ഈ ഓരോ വാചകത്തിലും പ്രകടമായിക്കാണുന്ന അഭിമാനത്തോടും, കൃതജ്ഞ യോടുംകൂടി ജനമദ്ധ്യേ പ്രഖ്യാപിക്കാൻ പോരുന്ന നേട്ടങ്ങളായിരിക്കണം അദ്ദേഹത്തിന് പിതാവിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ആ പിൻ തുടർച്ചാവകാശം. അതേ, രണ്ടുപേർക്കും പ്രത്യേകമായി സിദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് ഇതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

17ാം വചനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യത്തിൽ ജിന്നുകളും പക്ഷികളും ഉ ണ്ടായിരുന്നതായും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇതും മറ്റാർക്കും സിദ്ധിക്കാത്ത അനുഗ്രഹമത്രെ.19ാം വചനത്തിൽ നംലത്തിന്റെ (ഉറുമ്പിന്റെ) സംസാരം കേട്ടു മനസ്സിലാക്കിയതിനെതുടർന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക: 'എനിക്കും എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും നീ ചെയ്തുതന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി ചെയ്വാൻ എനിക്ക് സാധിപ്പിക്കണേ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ആ പ്രാർത്ഥനയും ഇതേ യാഥാർത്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. സൂ: സ്വാദ് 1740; സൂ: അമ്പിയാഉ് 7882 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ എനിയും കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. ദീർഘിക്കുമെന്ന് കരുതി ഉദ്ദരിക്കുന്നില്ല.

സൂ: സ്വാദ് 35ൽ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു; **قال رب اغفر لى وهب لى ملكا لا ينبغى من بعدي انك انت الوهاب** (അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ രക്ഷിതാവേ എനിക്കു പൊരുത്തുതരേണമേ! എന്റെശേഷം ഒരാൾക്കും സൗകര്യപ്പെടാത്ത(*) ഒരു ഭരണാധിപത്യം നീ എനിക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുകയും വേണമേ.! നിശ്ചയമായും നീയത്രെ വളരെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ.) ഈ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാ ണ്. ഇതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വചനങ്ങൾ തന്നെ അതു കാട്ടിത്തരുന്നു. അദ്ദേഹം ഭരണവിഷയകമായ ഒരു പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയമായതിനെത്തുടർന്ന് ചെയ്തതാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന എന്ന് ഇതിന്റെ മുമ്പത്തെ വചനം കാണിക്കുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥന ഉദ്ദരിച്ച ശേഷം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്: 'അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൽപന പ്രകാരം സഞ്ചരിക്കുന്ന വിധം കാറ്റിനെയും, കെട്ടിട നിർമ്മാണം മുങ്ങൽജോലി എന്നിവയെല്ലാം നിർവ്വഹിക്കുന്ന പിശാചുക്കളെയും നാം കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു' എന്നുമത്രെ. ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമാണിതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. മാത്രമല്ല, ഇതൊക്കെ നമ്മുടെ വക ദാനമാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന് നമ്മുടെ അടുക്കൽ അടുത്ത സ്ഥാനവും, നല്ല പര്യവസാന

---

* لا ينغى اى لا يتيسر ولا يتسهل (مفردات الراغب)

വുമുണ്ടെന്നുകൂടി അല്ലാഹു തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (സൂ: സ്വാദ്: 34മുതൽ 40 കൂടിയ വചനങ്ങൾ നോക്കുക.) ഇതെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാത്തപക്ഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ സവിശേഷതയാകുന്ന ഇത്തരം പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളിൽ മറ്റാർക്കും പങ്കുണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ്, ഒരു ഉറുമ്പിന്റെ വർത്തമാനം കേട്ടതും, അപ്പോൾ പുഞ്ചിരി തൂകിയതു, മരക്കൊത്തിയെ കാണാതായതു, അത് ചില വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചതു, എഴുത്തുകൊണ്ടുപോയതു, സിംഹാസനം കൊണ്ടുവന്നതും എന്നീ വിഷയങ്ങളെല്ലാം ഇത്രമേൽ പരിഗണയോടുകൂടി അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ വിവരിക്കുന്നതും.

ഇക്കൂട്ടർ ഈ ആയത്തും തങ്ങളുടെ ആശയത്തനൊപ്പിക്കുവാൻ മറന്നുപോയിട്ടില്ല. ഈ ആയത്തിന് ഇവർ നൽകുന്ന അർത്ഥം: 'എനിക്കുശേഷം ഒരാൾക്കും (പിടിച്ചടക്കുക) ക്ഷിപ്രസാധ്യമല്ലാത്ത ഒരാധിപത്യം എനിക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ' എന്നാകുന്നു. 'പിടിച്ചടക്കുക' എന്ന് ഇടക്ക് ചേർത്തത് ഇവരുടെ സ്വന്തം വകയാണ്. ഈ ഒരൊറ്റ വാക്കുകൊണ്ട് സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ ഭരണാധിപത്യത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളും, സവിശേഷതകളുമെല്ലാം എടുത്തുകളഞ്ഞ് അതിനെ കേവലം ഒരു സാധാരണ 'പ്രബല രാഷ്ട്രം' മാത്രമാക്കി തരം താഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ആർക്കും പിടിച്ചടക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു പ്രബല ഭരണത്തെയല്ല ആർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുവാനിടയില്ലാത്ത വിധത്തിലുള്ള ഒരു സവിശേഷ ഭരണത്തെയാണ്അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെയും പിതാവ് ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെയും ചരിത്രത്തിൽ മറ്റെവിടെയും കാണപ്പെടാത്തതും, യുക്തിവാദക്കാർക്ക് കൂടുതൽ തലവേദനയുണ്ടാക്കുന്നതുമായ സംഭവങ്ങൾ പലതും ഖുർആനിൽ കാണപ്പെടുന്നതും. ഈ ആയത്തിന് നബി(ﷺ) തിരുമേനി മനസ്സിലാക്കിയ അർത്ഥവും നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അർത്ഥംതന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് താഴെ കാണുന്ന ഹദീസിൽനിന്ന് വ്യക്തമാവും:

ബുഖാരീ, മുസ്ലിം(رحمهم الله) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. നബി(ﷺ) പറഞ്ഞു: 'ജിന്നുകളിൽ പെട്ട ഒരു ഭൂതത്താൻ (**عفريت**) ഇന്നലെ രാത്രി എന്റെ മേൽ കുതറിച്ചാടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. അവനെ പിടിക്കുവാൻ അല്ലാഹു എനിക്കു സാധിപ്പിച്ചുതന്നു. നേരം പുലരുവോളം പള്ളിയുടെ ഒരു തൂണിന്മേൽ അവനെ കെട്ടിയിടുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. അപ്പോൾ എന്റെ സഹോദരൻ സുലൈമാൻ(عليه السلام) **رب هب لى ملكا لا ينبغى لا حد من بعدى** എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നത് ഞാൻ ഓർത്തു, അങ്ങനെ ഞാനവനെ വിട്ടയച്ചു'.

പിശാചുക്കളെ കീഴ്പെടുത്തുവാനും, ബന്ധത്തിലാക്കാനും മറ്റും സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്കു സാധ്യമായിരുന്നതുപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം ഇണയില്ലാത്തതായിരിക്കണമെന്നാണ് ആ പ്രാർത്ഥനക്ക് നബി(ﷺ) യും മനസ്സിലാക്കിയ അർത്ഥമെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. തന്റെ കാലശേഷം ഒരാൾക്കും 'പിടിച്ചടക്കുവാൻ' കഴിയാത്ത ഒരു രാഷ്ട്രം എന്നാണദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ നബി(ﷺ) യുടെ ഈ പ്രസ്താവനക്ക് അർത്ഥമില്ല. കൂടാതെ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ ആ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. കാരണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രമായിരുന്ന ഫലസ്തീനും പരിസരപ്രദേശങ്ങളും, അദ്ദേഹം ചരമമടഞ്ഞു ഏറെതാമസിയാതെ അന്യാധീനപ്പെട്ടുപോയിട്ടുള്ളത് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. 'എന്റെ ശേഷം ഒരാൾക്കും പിടിച്ചടക്കുക സാധ്യമല്ലാത്ത' എന്ന വാക്ക് അർത്ഥവത്താകേണമെങ്കിൽ ലോകാവസാനം വരെ ആ ഭരണം അതേനിലയിൽ തന്നെ തുടരേണ്ടതാണല്ലോ!

ഈ സൂറത്തിലെ 19ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉറുമ്പ് അതിന്റെ കൂട്ടുകാരോട് ചെയ്ത താക്കീതിന്റെ സാരം: സുലൈമാനും കൂട്ടുകാരും വരുന്നുണ്ട്, വേഗം മാളത്തിൽ പ്രവേശിക്കണം, ഇല്ലെങ്കിൽ അവർ അദ്ദേഹം അറിയാതെ നമ്മെ ചവിട്ടിത്തേക്കുവാൻ

ഇടവന്നേക്കും എന്നാണല്ലോ. ഈ ഉറുമ്പിനെ ഒരു നംല് ഗോത്രക്കാരിയാക്കിയ ഇവർ ഈ താക്കീതിന് നൽകുന്ന വിവരണം ഇങ്ങിനെയാണ്: 'നമുക്ക് സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയോട് ശത്രുതയൊന്നുമില്ല: നമ്മെ ശത്രുപക്ഷക്കാരായിട്ടാണവർ ഗണിക്കുക; അതുനിമിത്തം നമ്മെ ചവിട്ടിത്തേച്ചുംകൊണ്ട് അവർ മുന്നോട്ട്പോകും; അതിനിടവരുത്തരുത്: നാം നമ്മുടെ വീടുകളിൽ കടന്നിരുന്നാൽ ശത്രുപക്ഷക്കാരല്ലെന്ന് അവർക്ക് വ്യക്തമാവും'. ആലോചിച്ചു നോക്കുക! യാതൊരു ദ്രോഹത്തിനും മുതിരാതെ സ്വന്തം ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനതയെ -ഇവരുടെ ഭാഷയിൽ ഒരു ഗ്രാമക്കാരെ- സുലൈമാൻ (ﷺ) നബി പോകട്ടെ, അൽപം നീതിബോധവും, മാനമര്യാദയുമുള്ള ഒരു രാജാവും, തന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സൈന്യവും വെറുതെയങ്ങ് ചവിട്ടിത്തേക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുമെന്ന് ആരാണ് ഊഹിക്കുക?! ഏതായാലും, താക്കീത് കേട്ടപ്പോൾ സുലൈമാൻ (ﷺ) നബി: ഓ! നംലുഗോത്രക്കാരിയായ സ്ത്രീ ! ഞങ്ങൽ നിങ്ങളെ ചവിട്ടിച്ചതക്കുവാൻ വന്നവരല്ല, നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേതില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞ അവളെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയല്ല ചെയ്തത്. 'നിങ്ങളാരും ഈ പാവപ്പെട്ട ഗ്രാമീണരെ ഉപദ്രവിക്കരുത്' എന്ന് പട്ടാളത്തോടും പറഞ്ഞില്ല. പിന്നെയോ? ഒന്ന് പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ട് 'റബ്ബേ! എനിക്കു എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും നീ ചെയ്തുതന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിചെയ്വാൻ സാധിപ്പിച്ചുതരേണമേ!' എന്നും മറ്റും പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. നംലുഗോത്രക്കാരിയുടെ വാക്ക് കേട്ടതുകൊണ്ടായിരിക്കുമോ, അതല്ല, മറ്റുള്ളവർക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഉറുമ്പിന്റെ സംസാരം തനിക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിന്റെ പേരിലായിരിക്കുമോ ഈ പ്രാർത്ഥന.? ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ഉറുമ്പിന്റെ ഈ സംഭവം തന്റെ കുടുംബത്തിനു ലഭിച്ച ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമാണെന്നല്ലേ ആ പ്രാർത്ഥന കാണിക്കുന്നത്?!

ഇതുപോലെത്തന്നെ, കണ്ണുചിമ്മി മിഴിച്ചപ്പോഴേക്ക് സിംഹാസനം തന്റെ മുമ്പിലെത്തിയതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കും (40ാം വചനത്തിൽ) ഒന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കുക! ഇത് എന്റെ റബ്ബ് നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണ്, ഞാൻ നന്ദി കാണിക്കുമോഇല്ലേ എന്ന് പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവൻ ചെയ്തതാണ്; നന്ദിചെയ്താൽ ചെയ്തവന് തന്നെയാണതിന്റെ ഗുണം . എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആ പ്രസ്താവനതന്നെ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു സാധിപ്പിച്ചു കൊടുത്ത ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമായിരുന്നു അതും എന്ന് കാണിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ളതൊന്നും കണക്കിലെടുക്കാതെ തോന്നിയപോലെ ഖുർആനെ വിവരിക്കുവാനും, വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും ഒരുമ്പെടുന്നപക്ഷം, ആർക്കും എന്തും ഖുർആന്റെ പേരിൽ വെളിക്കിറക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഇതെല്ലാം പഴഞ്ചനാണ്.

ഇവരുടെ പല ചോദ്യങ്ങളും, മുട്ടുതർക്കങ്ങളും നാം കണ്ടുവല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ, ഇതൊക്കെ ഇവരുടെ വക പുത്തനോ, മുമ്പാരും കാണാത്ത പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളോ അല്ല. നൂറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്കമുണ്ട് ആ ചോദ്യങ്ങൾക്ക്. മണ്ണടിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ആ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഇവർ ആധുനിക വർണ്ണപ്പകിട്ടുകൾ നൽകിയെന്നെയുള്ളു. ഇമാം റാസി(رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധ തഫ്സീർ രചിച്ചിട്ട് എതാണ്ട് എട്ട് നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അതിൽ പ്രസ്താവിച്ച ചില വരികളുടെ ചുരുക്കം കാണുക: 'ഈ കഥയെക്കുറിച്ച് നിർമ്മതവാദികൾ (الملحدة) പല ആക്ഷേപങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്: (1) വിശേഷ ബുദ്ധിയുള്ളവരിൽ നിന്നല്ലാതെ ഉണ്ടാകാവതല്ലാത്ത സംസാരങ്ങൾ ഉറുമ്പും മരക്കൊത്തിയും സംസാരിച്ചുവെന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വരുന്നു. ഇതൊരുതരം മിരട്ടുവാദമാണ്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ഇതരജീവികളിലും ഇത്തരം അറിവുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും, അവക്കിടയിൽ പ്രവാചകന്മാരും മതശാസനങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതൊരുതരം ഭ്രാന്തായിരിക്കുമല്ലോ?! സുലൈമാൻ(ﷺ) നബി ശാമിലായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് മരക്കൊത്തി എങ്ങിനെ യമനിൽ പോയിവന്നു?!- (3) സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ ആധി

പത്യവും, പ്രതാപവും വളരെ വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. ജിന്നും, മനുഷ്യരുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പട്ടാളത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ബിൽഖീസിന്റെ ഭരണകൂടമാണെങ്കിൽ അതും വളരെ വമ്പിച്ചതായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. രണ്ടു രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുമിടയിലുള്ള ദൂരം മൂന്നു ദിവസത്തെ അകലമാണെന്നും കാണുന്നു. എന്നിട്ടും, ബിൽഖീസിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം അദ്ദേഹത്തിന് എങ്ങിനെ അജ്ഞാതമായിരിക്കും?! (4) അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും, അവന് മാത്രമേ സുജൂദു ചെയ്യാൻ പാടള്ളൂ. സൂര്യന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ പാടില്ല, അതും പിശാചിന്റെ പ്രേരണയാണ് എന്നതിനെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം മരക്കൊത്തിക്ക് എവിടെനിന്നാണ് അറിവുണ്ടായത്?!' എട്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് ഖുർആന്റെ നേരെ തൊടുത്തുവിടപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങളാണിവ.

ഈ ചോദ്യകർത്താക്കൾക്ക് ഇരു രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കുമുള്ള അകലം കുറച്ചുകാണിക്കേണ്ടി വന്നതു കൊണ്ട് അവർ മൂന്നു ദിവസത്തെ യാത്രാദൂരം കണക്കാക്കി. നമ്മുടെ വ്യാഖ്യാന ക്കാർക്ക് ഇതു വർദ്ധിപ്പിച്ചു കാണിക്കേണ്ടിവന്നു. അവർ 1500 നാഴികയാക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഇതൊഴിച്ചാൽ, ബാക്കി ഭാഗങ്ങളെല്ലാം ഇവരും ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളാണ്. **اتواصوابه ام هم قوم طاغون** (അവർ അന്യോന്യം ഇതിനെപ്പറ്റി ഒസ്യത്തുചെയ്തിരിക്കുകയാണോ, അതല്ല, ഇവർ ധിക്കാരികളായ ഒരു ജനതയാണോ?!) എന്ന ഖുർആൻ വചനം ഓർമ്മ വരികയാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആരോപണങ്ങൾക്ക് തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെയും, യുക്തിയുടെ യും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, താർക്കികമായ സ്വഭാവത്തിൽ നീണ്ട മറുപടി കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായക്കാരനാണ് ഇമാം റാസി(ﷺ) . എങ്കിലും, ഇവിടെ അദ്ദേഹം അതിന് മിനക്കെട്ടില്ല. വളരെ ചുരുങ്ങിയതും, എന്നാൽ കനത്തതുമായ രണ്ടു വാചകങ്ങളിലാണദ്ദേഹം ഇതിന്ന് മറുപടി പറയുന്നത്. 1ാമത്തെ ചോദ്യത്തിന്റെ മറുപടി: പ്രാഥമിക ബുദ്ധികൊണ്ട് ആലോചി ക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെ സംശയം തോന്നാം. പക്ഷേ, വാസ്തവം അങ്ങിനെയല്ല, എന്നുള്ളതിൽ മുസ്ലിംകളുടെയിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലാത്തതാണെന്ന വസ്തുത ആ സംശയത്തെ തള്ളി ക്കളയുന്നതാണ്. (*) പിന്നീടുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി ഇതാ ണ്: 'ഇച്ഛിച്ചതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും സർവ്വശക്തനു (**القادر المختار**) മായുള്ള ഒരുവനെ - അല്ലാഹുവിനെ- അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലോകം നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന വിശ്വാസം ഈ സംശയങ്ങളെയെല്ലാംതന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നു. (**راجع تفسير الرازى ص ٤٠- ج ٦**)

ഹിജ്റ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽതന്നെ ഇത്തരം ചില മിരട്ടുചോദ്യങ്ങളും, ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും ഖുർആന്റെ നേരെ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം മുജാഹിദ് (ﷺ) , സഈദുബ്നുൽ മുസയ്യബ്(ﷺ) എന്നീ മഹാന്മാരിൽനിന്ന് ഇബ്നുകഥീറും (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ആ മരക്കൊത്തി സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്ക് വെള്ളത്തെക്കുറിച്ച് അറിവ് നൽകുന്ന ഒരു നിപുണനായിരുന്നു; ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ വെള്ളം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥാനം അതിനറിയാമായിരുന്നു.: അദ്ദേഹം മരുഭൂമിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ അത് വെള്ളത്തിന്റെ സ്ഥാനം അറിയിച്ചുകൊടുക്കും; ജിന്നുകൾ അവിടെ കുഴിച്ചു വെള്ളമെടുക്കും; ഒരു ദിവസം മരുഭൂമിയിൽ അദ്ദേഹം ഇറങ്ങി; മരക്കൊത്തിയെ കാണുവാനായി പക്ഷികളെ പരിശോധി ച്ചപ്പോൾ അതിനെ കണ്ടില്ല. അപ്പോഴാണദ്ദേഹം 'എന്താണ് മരക്കൊത്തിയെ കാണാത്തത്' (**مالى لاارى الهدهد**) എന്നു പറഞ്ഞത്. എന്നിങ്ങനെ ഇബ്നു അബ്ബാസ്(رضي الله عنه) ഒരു ദിവസം

[*] നബി (സ)യുടെ കാലംതൊട്ട് ഇതേവരെയും മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലാത്ത പല കാര്യങ്ങളും ഇന്നത്തെ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർക്കിടയിൽ പുനപ്പരിശോധനക്കും, പുതിയ അഭിപ്രായരൂപീകരണങ്ങൾക്കും വിധേയമാകുന്നത് സാധാരണമാണ്. അത്രയുമല്ല, നാളിതുവരെ ആരാലും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ സ്ഥി രീകരിക്കപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുള്ള പല ഇസ്ലാമിക സിദ്ധാന്തങ്ങളും, നിയമങ്ങളും തങ്ങളുടെ ഹിതത്തി നനുസരിച്ചവണ്ണം ഒരു പൊളിച്ചെഴുത്തുനടത്തി 'കാലോചിത'മാക്കേണ്ടതാണെന്നും ഇന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണാം. والعياذبالله

സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 'ഖവാരിജി'(*) ൽപ്പെട്ട നാഫിഉ് (نافع ابن الازرق) എന്ന് പേരായ ഒരാൾ –ഇദ്ദേഹം ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(ﷺ) നോട് പല തർക്കുവാദങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുക പതിവായിരുന്നു – ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ഇദ്ദേഹം ഇബ്നു അബ്ബാസ് നിൽക്കൂ! ഇനി നിങ്ങൾക്ക് പരാജയം പിണഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മരക്കൊത്തി ഭൂമിയുടെ അടിയിലുള്ള വെള്ളം കാണുമെന്നും അതേസമയത്ത് ഒരു കുട്ടി ഒരു കെണിക്കൂട്ടിൽ ഒരു ധ്യാന്യമണിവെച്ചു അതിനുമീതെ അൽപം മണ്ണു വാരിയിട്ടു പോന്നാൽ അതു വന്നു കുട്ടിയുടെ കെണിയിൽ അകപ്പെടുമെന്നുമാണോ താങ്കൾ പറയുന്നത്?! ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഇബ്നു അബ്ബാസ്(ﷺ) പറഞ്ഞു: ഇയാൾ പുറത്തിറങ്ങി ഇബ്നു അബ്ബാസിനെ ഞാൻ ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുവാനിട വരുത്തുമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞാനിതിന് മറുപടി പറയുമായിരുന്നില്ല. പിന്നീടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; ഹേ, മൂപ്പരെ! കൽപന(വിധി) വരുമ്പോൾ കണ്ണിന് അന്ധത ബാധിക്കുകയും, ജാഗ്രതവിട്ടു പോകുകയും ചെയ്തേക്കുന്നു. (انه اذ انزل القدر عمى البصر وذهب الحذر) അപ്പോൾ നാഫിഉ് പറഞ്ഞു: (†) അല്ലാഹുവാണേ! എനി, ഖുർആനിൽപെട്ട ഒന്നിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഒരിക്കലും തർക്കത്തിന് വരികയില്ല. (ابن كثير)

സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ കഥകളിൽ ഇക്കൂട്ടരുടെ വക പ്രസ്താവനകൾ ഇനിയും ചിലതൊക്കെ കാണാം. അവ ആകമാനം പരിശോധിച്ചാൽ ഈ രണ്ടിലൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരിക്കും: (1) കണ്ടതും കേട്ടതുമെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്താറുള്ള കഥാകാരന്മാർക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തലിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഇതാണ് ഖുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന ഭാവേന യഥാർത്ഥസംഭവങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം. (2) അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങൾ സ്വയം രൂപപ്പെടുത്തിയ സംഭവരൂപങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന വിശദീകരണം. ഈ നിരൂപണം ഇത്രയും നീണ്ടുപോയ സ്ഥിതിക്ക് അവയെക്കുറിച്ച് എനി സംസാരിച്ച് ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിന് ആരംഭിക്കുമ്പോൾതന്നെ അതിൽ കാണുന്ന അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (المعجزات) കൊണ്ട് വിഷമം അനുഭവപ്പെടുന്നവർക്ക് അവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ അങ്ങനെ പലതും ആവശ്യമായി വരുമെന്ന് നമുക്ക് സമാധാനിക്കുക ഏതായാലും, കഥാകാരന്മാർ യഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങളിൽ അതിശയോക്തിയും, ഇല്ലാത്ത വിശദീകരണങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർക്കലാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ഇവർ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അടിയോടെ നിഷേധിച്ച് പകരം ഇല്ലാത്തത് സൃഷ്ടിക്കലാണ് പതിവ്.

فويل اللذين يكتبون الكتاب بأيديهم ثم يقولون هذا من عند الله ليشتروابه ثمنا قليلا فويل لهم مما كتبت ايديهم وويل لهم يكتبون ـ البقرة: ٧٩

(തങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ കൊണ്ട് ഗ്രന്ഥം എഴുതുകയും എന്നിട്ടതുമൂലം അൽപമായ വിലവാങ്ങുവാനായി ഇത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് നാശം! അവരുടെ കരങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതിനാൽ അവർക്ക് നാശം! സമ്പാദിച്ചുണ്ട

---

* ഇസ്‌ലാമിലെ ഖിലാഫത്തിനെതിരിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു ഭികരപ്രസ്ഥാനക്കാരായിരുന്നു ഖവാരിജ് (الخوارج). അലി (@@)ൻെറ കാലത്താണ് ഈ കക്ഷി ഉടലെടുത്തത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (@@) ഖവാരിജുമായി പലപ്പോഴും വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയിരുന്നു. വളരെ കാലത്തോളം ഇവർ മൂലം ഇസ്‌ലാമിക ഭരണത്തിന് ശല്യം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ കക്ഷി നിലവിലില്ല. എങ്കിലും, അവരിൽനിന്നു പകർത്തിയെടുത്ത ചില ആശയങ്ങളും, വാദങ്ങളും ഇന്നും ചില ആളുകളിൽ പ്രകടമാകാറുണ്ട്.

† നാഫിഉ് അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി القدرയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ മറുപടിക്കു വഴങ്ങിയതെന്നു വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വ്യാഖ്യാനക്കാർ വിധിയെയും നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. 'മുഅ്തസില': المعتزلة വിഭാഗക്കാരുടെ യുക്തിവാദങ്ങളും 'ഖദ്‌രിയ്യത്തി . القدرية . ൻെറ ആശയങ്ങളുമാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇവരുടെ മാതൃക. അതുകൊണ്ട് ഈ മറുപടി അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ലെങ്കിലും യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികൾക്ക് അതിൽ വളരെ ചിന്തിക്കുവാനുണ്ട്.

ാക്കുന്നതിനാലും അവർക്ക് നാശം!) ജൂതന്മാരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതാണിത്. ഈ ദുരവസ്ഥ നമ്മിൽ വന്നു ചേരാതെ അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.

كذالك يضل الله من هو مسرف مرتاب الذين يجادلون في ايات الله بغير سلطان انهم كبر مقتا عندالله وعند الذين امنوا ــ المؤمن

(...അപ്രകാരം, അതിരു കവിഞ്ഞവനും, സംശയാലുവുമായുള്ളവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നു. അതായത്: തങ്ങൾക്ക് വന്നു കിട്ടിയ ലക്ഷ്യ പ്രമാണമൊന്നും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെ. അല്ലാഹുവിങ്കലും, വിശ്വസിച്ചവരുടെ അടുക്കലും ഇത് ക്രോധത്തിൽ വളരെ വമ്പിച്ചതത്രെ.) എന്നുള്ള താക്കീതിന്ന് നാമാരും പാത്രമാകാതിരിക്കട്ടെ. ആമീൻ. നമ്മുടെ തെറ്റു കുറ്റങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യട്ടെ. **آمين**

امنا به كل من عندربنا وما يتذكر الا اولو الالباب

28 സൂറത്തുൽ ഖസ്വസ്വ് سورة القصص

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 88 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 9
(52 മുതൽ 55 വരെ ആയത്തുകൾ മദീനായിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും 85-ാം വചനം മദീനായിലേക്കുള്ള ഹിജ്റ മദ്ധ്യേ ജുഹ്ഫയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും മുഖാത്തിൽ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.)

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

طسٓمٓ ﴿١﴾

1 ‘ത്വാ-സീൻ-മീം’ (*)

تِلْكَ ءَايَـٰتُ ٱلْكِتَـٰبِ ٱلْمُبِينِ ﴿٢﴾

2 ഇവ സ്പഷ്ടമായ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാകുന്നു.

نَتْلُوا۟ عَلَيْكَ مِن نَّبَإِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِٱلْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾

3 വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, മൂസായുടെയും, ഫിർഔൻെറയും വൃത്താന്തത്തിൽനിന്നു (ചിലത്) യഥാർത്ഥനിലയിൽ നിനക്ക് നാം ഓതിത്തരുന്നു.

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِى ٱلْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْىِۦ نِسَآءَهُمْ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾

4 നിശ്ചയമായും, ഫിർഔൻ നാട്ടിൽ പൊങ്ങച്ചം കാണിച്ചു. അതിലെ ആളുകളെ അവൻ (പല) കക്ഷികളാക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ-അവരുടെ ആൺകുട്ടികളെ അറുകൊല നടത്തുകയും, അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ [പെൺകുട്ടികളെ] ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവൻ ബലഹീനമാക്കിയിരുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരിൽപെട്ടവനായിരുന്നു.

---

1 طَسم ‘ത്വാ-സീൻ-മീം’. 2 تِلْكَ ഇവ, അവ. آيَاتُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാണ്, ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ. 3 نَتْلُو നാം ഓതിത്തരുന്നു. عَلَيْكَ നിനക്ക്. مِن نَّبَإِ مُوسَى മൂസായുടെ വൃത്താന്തത്തിൽ നിന്ന്. وَفِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറയും. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥനിലയിൽ, മുറപ്രകാരം. لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്കുവേണ്ടി. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. 4 إِنَّ فِرْعَوْنَ നിശ്ചയമായും ഫിർഔൻ. عَلَا പൊങ്ങച്ചം കാണിച്ചു, ഔന്നത്യംകാണിച്ചു . فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ). وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു. أَهْلَهَا അതിലെ ആളുകളെ. شِيَعًا പല കക്ഷികൾ. يَسْتَضْعِفُ അവൻ ബലഹീനമാക്കിയിരുന്നു, അവശരാക്കിയിരുന്നു, ദുർബ്ബലമാക്കിയിരുന്നു. طَائِفَةً مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്നൊരു വിഭാഗത്തെ. يُذَبِّحُ അറുകൊലചെയ്തുകൊണ്ട്. أَبْنَاءَهُمْ അവരുടെ ആൺമക്കളെ. وَيَسْتَحْيِي ജീവിക്കാൻ വിടുകയും (ബാക്കിയാക്കുകയും) ചെയ്തിരുന്നു.. نِسَاءَهُمْ അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനായിരുന്നു. مِنَ الْمُفْسِدِينَ കുഴപ്പക്കാരിൽ, നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ).

ഉപദേശം കേട്ട് ഗ്രഹിക്കുവാനും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു പാഠം പഠിക്കുവാനും മുന്നോട്ട് വരുന്നതു വിശ്വാസികളായ ആളുകളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ‘വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഓതിത്തരുന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞത്. വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർക്ക്

* ഇത്തരം അക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ.

പ്രജാധിപത്യത്തിന്‍റെയും, ജനാധിപത്യത്തിന്‍റെയും യുഗമെന്ന് ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തുപോലും സ്വജനപക്ഷപാതവും സാധുമര്‍ദ്ദനവും നടമാടുന്നതു സാധാരണമാണല്ലോ, എന്നിരിക്കെ. സ്വേച്ഛാധിപതിയായ ഫിര്‍ഔന്‍റെ ഏകാധിപത്യ ഭരണത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതുണ്ടോ?! ഈജിപ്തിലെ പൂര്‍വ്വനിവാസികളായ ഖിബ്ത്തി (കൊപ്ത്തി)കള്‍ ഭരണകക്ഷിയായ ഉന്നതവര്‍ഗ്ഗമെന്നും, യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം മുതല്‍ അവിടെ കുടിയേറിപ്പാര്‍ത്തുവന്ന ഇസ്റാഈല്യര്‍ കേവലം അടിമകളായ അധമവര്‍ഗ്ഗമെന്നും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇസ്റാഈല്യര്‍ കാലാന്തരത്തില്‍ തങ്ങളുടെ പൂര്‍വ്വപിതാക്കളായ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയുടെയും, യൂസുഫ്(عليه السلام) നബിയുടെയും മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ നിന്ന് വളരെ അധികം വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഖിബ്ത്തികളില്‍ നിന്നും ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ മതാചാരങ്ങളും സംസ്കാരപാരമ്പര്യവുമായിരുന്നു അവര്‍ക്കുള്ളത്. വര്‍ഗ്ഗ വിവേചനത്തിന് ഇതും കാരണമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഇസ്റാഈല്യര്‍ വെറും മൃഗതുല്യരായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, അനേകം അക്രമ മര്‍ദ്ദനങ്ങള്‍ക്ക് അവര്‍ വിധേയരാവുകയും ചെയ്തു. അതേസമയത്ത് ഇസ്റാഈല്യരുടെ സംഖ്യാ വര്‍ദ്ധനവ് ഖിബ്ത്തികളില്‍ അസൂയയും ഭയവും ഉളവാക്കി. ഭാവിയില്‍ തങ്ങളുടെ ഭരണം തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുവാന്‍ അത് കാരണമായേക്കുമോ എന്നായി. ഒടുക്കം ഇസ്റാഈല്യരില്‍ ജനിക്കുന്ന ആണ്‍കുട്ടികളെയെല്ലാം അറുകൊലചെയ്യാന്‍ ഫിര്‍ഔന്‍ കല്‍പിച്ചു.

ബൈബിള്‍ ഈ സംഭവം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: ''യോസേഫും സഹോദരന്‍മാരെല്ലാവരും ആ തലമുറ ഒക്കെയും മരിച്ചു. യിസ്രായേല്‍ മക്കള്‍ സന്താനസമ്പന്നരായി അത്യന്തം വര്‍ദ്ധിച്ചു പെരുകി ബലപ്പെട്ടു; ദേശം അവരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. അനന്തരം യോസേഫിനെ അറിയാത്ത പുതിയൊരു രാജാവ് മിസ്രയീമില്‍ ഉണ്ടായി. അവന്‍ തന്‍റെ ജനത്തോട്: യിസ്രായേല്‍ജനം നമ്മെക്കാള്‍ ബാഹുല്യവും ശക്തിയുമുള്ളവരാകുന്നു. അവര്‍ പെരുകീട്ട് ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ ശത്രുക്കളോട് ചേര്‍ന്ന് നമ്മോട് പൊരുതി ഈ രാജ്യം വിട്ടുപൊയ്ക്കളവാന്‍ സംഗതി വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്ന് നാം അവരോട് ബുദ്ധിയായി പെരുമാറുക, അങ്ങനെ, കഠിനവേലകളാല്‍ അവരെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന് അവരുടെമേല്‍ ഊഴിയവിചാരകന്‍മാരെ ആക്കി..... എന്നാല്‍ അവര്‍ പീഡിപ്പിക്കുംതോറും ജനം പെരുകി വര്‍ദ്ധിച്ചു..... സൂതികര്‍മ്മിണികളോട് എബ്രായ സ്ത്രീകളുടെ അടുക്കല്‍ നിങ്ങള്‍ സൂതി കര്‍മ്മത്തിന് ചെന്നു പ്രസവശയ്യയില്‍ അവരെ കാണുമ്പോള്‍ കുട്ടി ആണാകുന്നു എങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ അതിനെ കൊല്ലേണം. പെണ്ണാകുന്നു എങ്കില്‍ ജീവനോടിരിക്കട്ടെ എന്ന് കല്‍പിച്ചു....'' (പുറപ്പാട്, അദ്ധ്യായം 1)

എന്നാല്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം നേരെ മറിച്ചായിരുന്നു:-

وَنُرِيدُ أَن نَّمُنَّ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٥﴾

5 നാട്ടില്‍ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവര്‍ക്ക് ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യണമെന്ന് നാമും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; അവരെ നേതാക്കന്മാരാക്കുകയും, അവരെ അനന്തരാവകാശികളാക്കുകയും ചെയ്വാനും (ഉദ്ദേശിക്കുന്നു);

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَنُرِىَ فِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُم مَّا كَانُوا۟

6 നാട്ടില്‍ അവര്‍ക്ക് സ്വാധീനം നല്‍കുകയും, ഫിര്‍ഔന്നും, ഹാമാന്നും അവരുടെ സൈന്യങ്ങള്‍ക്കും തങ്ങള്‍ അവരില്‍ നിന്ന് ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് ജാഗരൂകരാ

يَحۡذَرُونَ ﴿٦﴾

യിരുന്നുവോ ആ കാര്യം (അനുഭവത്തല്‍) കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്വാനും (നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു).

---

5 وَنُرِيدُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. أَن نَّمُنَّ നാം ദാക്ഷിണ്യം (ഉപകാരം, നന്‍മ) ചെയ്വാന്‍. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടര്‍ക്ക്. اسْتُضْعِفُوا അവര്‍ ബലഹീനമാക്കപ്പെട്ടു, അവശരാക്കപ്പെട്ടു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍ (നാട്ടില്‍). وَنَجْعَلَهُمْ അവരെ ആക്കുവാനും. أَئِمَّةً മുമ്പന്‍മാര്‍, നേതാക്കള്‍. وَنَجْعَلَهُمُ അവരെ ആക്കുവാനും. الْوَارِثِينَ അനന്തരാവകാശികള്‍. 6 وَنُمَكِّنَ നാം സ്വാധീനം (സൗകര്യം, സ്ഥാനം) നല്‍കുവാനും. لَهُمْ അവര്‍ക്ക്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. وَنُرِيَ നാം കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാനും. فِرْعَوْنَ ഫിര്‍ഔന്ന്. وَهَامَانَ ഹാമാന്നും. وَجُنُودَهُمَا അവര്‍ രണ്ടുളുടെയും സൈന്യങ്ങള്‍ക്കും. مِنْهُم അവരില്‍നിന്ന്. مَّا യാതൊന്ന് (ഒരു കാര്യം). كَانُوا يَحْذَرُونَ അവര്‍ ജാഗരൂകരായിരുന്ന, ഭയന്നിരുന്ന, ജാഗ്രതയായിരുന്ന.

അല്ലാഹു ലോകത്തു നടത്താറുള്ള ഒരു പൊതുനടപടിക്രമമാണ് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതായത്, അക്രമവും, ധിക്കാരവും അതിരുകവിഞ്ഞ ജനതയെ നശിപ്പിച്ച് മര്‍ദ്ദിതരും പാവപ്പെട്ടവരുമായി കഴിയുന്ന ജനതക്ക് പ്രതാപവും, സ്വാധീനവും നല്‍കുക. ഇതിന് ചരിത്രത്തില്‍ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങള്‍ കാണാവുന്നതാണ്. ഫിര്‍ഔന്‍റെ മന്ത്രിയായിരുന്നു ഹാമാന്‍.

وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰٓ أُمِّ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَرۡضِعِيهِۖ فَإِذَا خِفۡتِ عَلَيۡهِ فَأَلۡقِيهِ فِي ٱلۡيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحۡزَنِيٓۖ إِنَّا رَآدُّوهُ إِلَيۡكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٧﴾

7 മൂസായുടെ മാതാവിന് നാം ബോധനം നല്കി: ''അവന് മുലകൊടുത്തുകൊള്ളുക; എന്നിട്ട് അവനെക്കുറിച്ചു നിനക്ക് പേടിയുണ്ടായാല്‍ അവനെ നദിയില്‍ ഇട്ടേക്കുക. നീ പേടിക്കുകയും വേണ്ടാ, വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ടാ! നിശ്ചയമായും, നാം അവനെ നിന്‍െറ അടുക്കലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതും, അവനെ 'മുര്‍സലു'കളില്‍ (ദൈവദൂതന്‍മാരില്‍) പെട്ടവനാക്കുന്നതുമാകുന്നു.''

---

7 وَأَوْحَيْنَا നാം ബോധനം (സ്വകാര്യസന്ദേശം) നല്‍കി. إِلَى أُمِّ مُوسَى മൂസായുടെ മാതാവിന്. أَنْ أَرْضِعِيهِ നീ അവന് മുലകൊടുക്കുക എന്ന്. فَإِذَا خِفْتِ എന്നിട്ട് നീ പേടിച്ചാല്‍. عَلَيْهِ അവനെക്കുറിച്ച്. فَأَلْقِيهِ അപ്പോള്‍ നീ അവനെ ഇടുക. فِي الْيَمِّ നദിയില്‍, ജലാശയത്തില്‍, സമുദ്രത്തില്‍. وَلَا تَخَافِي നീ ഭയപ്പെടുരുത്. وَلَا تَحْزَنِي നീ വ്യസനിക്കയും അരുത്. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. رَادُّوهُ അവനെ മടക്കിക്കൊണ്ട് വരുന്നവരാണ് (തിരിച്ചുതരുന്നതാണ്). إِلَيْكِ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. وَجَاعِلُوهُ അവനെ ആക്കുന്നവരുമാണ്. مِنَ الْمُرْسَلِينَ മുര്‍സലുകളില്‍ പെട്ട(വന്‍).

ഇസ്റാഈല്യരുടെ ആണ്‍കുട്ടികളെ കണ്ടമാനം കൊന്നൊടുക്കിയിരുന്ന കാലത്താണ് മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനനം. മാതാവിന് തന്‍െറ കുഞ്ഞിനെപ്പറ്റി കഠിന ഭയമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഈ സന്ദര്‍ഭത്തിലാണ് അല്ലാഹു മേല്‍കണ്ടപ്രകാരം തോന്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവര്‍ക്ക് മനസ്സമാധാനം നല്‍കുന്നത്. അവര്‍ കുട്ടിയെ ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി നൈല്‍ നദിയിലിട്ടു.

8 എന്നിട്ട്, തങ്ങൾക്ക് ശത്രുവും, വ്യസനകരവും ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി, ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർ അവനെ (നദിയിൽ നിന്ന്) കണ്ടെടുത്തു. നിശ്ചയമായും, ഫിർഔനും, ഹാമാനും, അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും അബദ്ധം പിണഞ്ഞവരായിരുന്നു.

فَٱلْتَقَطَهُۥٓ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا۟ خَٰطِـِٔينَ ﴿٨﴾

8 فَالْتَقَطَهُ എന്നിട്ട് അവനെ കണ്ടെടുത്തു. آلُ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർ. لِيَكُونَ അവൻ ആയിരിക്കുവാൻ. لَهُمْ അവർക്ക്. عَدُوًّا ശത്രു. وَحَزَنًا വ്യസനവും, ദുഃഖവും. إِنَّ فِرْعَوْنَ നിശ്ചയമായും ഫിർഔൻ. وَهَامَانَ ഹാമാനും. وَجُنُودَهُمَا അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും. كَانُوا അവരായിരുന്നു. خَاطِئِينَ പിഴച്ചവർ, അബദ്ധം പിണഞ്ഞവർ.

അവരും അവരുടെ സർവസ്വവും നശിക്കുവാനും, അവരെ തീരാദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തുവാനും കാരണഭൂതനായി കലാശിക്കുന്ന ആ കുഞ്ഞിനെ അവരുടെ കൈക്ക് തന്നെ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി. നൈൽനദിയിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോകുകയായിരുന്ന ആ കുട്ടിയെ എടുത്ത് രക്ഷപ്പെടുത്തുകവഴി അവർ തങ്ങൾക്ക് തന്നെ വമ്പിച്ച ആപത്ത് വലിച്ചിടുകയാണ് ചെയ്തത്. ആ കുട്ടി ഇസ്റാഈല്യരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കാമെന്നും, അവനെ കൊലപ്പെടുത്തണമെന്നും ഫിർഔൻ ഉത്തരവിടാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് ഫിർഔന്റെ ലാളനയിൽ തന്നെ കുട്ടി വളരണമെന്നായിരുന്നു.

9 ഫിർഔന്റെ ഭാര്യ പറഞ്ഞു: (ഈ കുട്ടി) എനിക്കും, അങ്ങേക്കും ഒരു കൺകുളിർമ്മയായിരിക്കും-ഇവനെ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തരുത്; ''ഇവൻ നമുക്ക് ഉപകരിച്ചേക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കിവനെ ഒരു സന്താനമായി സ്വീകരിക്കാം.'' അവരാകട്ടെ, (യാഥാർത്ഥ്യം) അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

وَقَالَتِ ٱمْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّى وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوْ نَتَّخِذَهُۥ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

9 وَقَالَتِ പറഞ്ഞു. امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ). قُرَّةُ عَيْنٍ കൺകുളിർമ്മയാണ് (മനസ്സന്തോഷമാണ്). لِي എനിക്ക്. وَلَكَ അങ്ങേക്കും, നിനക്കും. لاَ تَقْتُلُوهُ നിങ്ങളവനെ കൊലപ്പെടുത്തരുത്. عَسَى أَن يَنفَعَنَا അവൻ നമുക്ക് ഉപകരിച്ചേക്കാം, പ്രയോജനം ചെയ്തേക്കാം. أَوْ نَتَّخِذَهُ അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കവനെ ആക്കാം, സ്വീകരിക്കാം. وَلَدًا സന്താനമായി, കുട്ടിയായി. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لاَ يَشْعُرُونَ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലോ!.

കുട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഫിർഔന്റെ ഭാര്യക്ക് അലിവും ആവേശവും തോന്നി. തങ്ങൾക്ക് അവനെ ലാളിച്ചും ഓമനിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കാം, ഒരു പോറ്റുകുട്ടിയായി വളർത്താം. അവൻ മുഖാന്തം ഭാവിയിൽ വല്ല ഗുണവും കിട്ടിയേക്കാം, ഏതായാലും അവനെ വധിച്ചുകൂടാ എന്നൊക്കെയായിരുന്നു രാജ്ഞിയുടെ പക്ഷം. അങ്ങനെ മൂസാ(عليه السلام) വധത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു. സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്കാർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ!

10 മൂസായുടെ മാതാവിന്റെ ഹൃദയം (അസ്വാസ്ഥ്യം നിമിത്തം) ശൂന്യമായിത്തീർന്നു. അവളുടെ മനസ്സിന് നാം ദാർഢ്യം നൽകിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയ

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَٰرِغًا ۖ إِن كَادَتْ لَتُبْدِى بِهِۦ لَوْلَآ أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ

قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

മായും അവൾ അത് [ആ രഹസ്യം] വെളിപ്പെടുത്തിയേക്കുമായിരുന്നു! അവൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽപെട്ടവളാകുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (നാം അങ്ങിനെ ചെയ്തത്).

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِۦ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِۦ عَن جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

11 അവൾ അവന്റെ [മൂസായുടെ] സഹോദരിയോട്: ''നീ അവനു പിന്നാലെ ചെന്നന്വേഷിക്കുക'' എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട്, അവൾ അവനെപ്പറ്റി അകലെനിന്ന് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി; അവരാകട്ടെ അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

۞ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰٓ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُۥ لَكُمْ وَهُمْ لَهُۥ نَـٰصِحُونَ ﴿١٢﴾

12 (സഹോദരി വരുന്നതിനു) മുമ്പ് മുലകൊടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ നാം അവന് നിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അവൾ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇവനെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന ഒരു വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിവ് തരട്ടെയോ? അവർ ഇവന് ഗുണകാംക്ഷികളായിരിക്കുന്നതുമാണ്.''

---

10 وَأَصْبَحَ ആയിത്തീർന്നു. فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى മൂസായുടെ മാതാവിന്റെ ഹൃദയം. فَارِغًا ഒഴിഞ്ഞതു, ശൂന്യമായത്. إِن كَادَتْ നിശ്ചയമായും അവൾ ആയേക്കുമായിരുന്നു. لَتُبْدِي بِهِ അത് വെളിപ്പെടുത്തുക തന്നെ. لَوْلَآ أَن رَّبَطْنَا നാം ദാർഢ്യം നൽകിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. عَلَى قَلْبِهَا അവളുടെ മനസ്സിന്. لِتَكُونَ അവൾ ആകുവാൻ വേണ്ടി. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ട(വൾ). 11 وَقَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. لِأُخْتِهِ അവന്റെ സഹോദരിയോട്. قُصِّيهِ നീ അവന് പിന്നാലെ ചെന്നന്വേഷിക്കുക,. فَبَصُرَتْ എന്നിട്ടവൾ കണ്ടറിഞ്ഞു. بِهِ അവനെപ്പറ്റി. عَن جُنُبٍ അകലെനിന്ന്, ദൂരത്തായിക്കൊണ്ട്. وَهُمْ അവർ. لاَ يَشْعُرُونَ അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല. 12 وَحَرَّمْنَا നാം നിരോധിക്കുകയും (മുടക്കം ചെയ്കയും) ചെയ്തു. عَلَيْهِ അവന്ന്, അവന്റെ മേൽ. الْمَرَاضِعَ മുലകൊടുക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. فَقَالَتْ അപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു. هَلْ أَدُلُّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിയിച്ചുതരട്ടെയോ. عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ ഒരു വീട്ടുകാരെക്കുറിച്ച്. يَكْفُلُونَهُ അവനെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്വേണ്ടി. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لَهُ അവന്. نَاصِحُونَ ഗുണകാംക്ഷികളുമായിരിക്കും..

കുട്ടിയെ നദിയിലിട്ടതുമുതൽ മാതാവിന് എത്രമാത്രം അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർ കുട്ടിയെ കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുകൂടി അറിയുമ്പോൾ അത് കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അങ്ങനെ, കുഞ്ഞിനെ സംബന്ധിച്ച ഏക വിചാരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ആ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതായി. അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയത്തിന് ദൃഢതയും ശക്തിയും നൽകിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരിൽനിന്ന് രഹസ്യം പുറത്തായേക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. അവൻ അവർക്ക് നൽകിയിരുന്ന വാഗ്ദാനം സത്യമാണെന്ന് അനന്തര സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുട്ടിയുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഗൂഢമായി അന്വേഷിക്കാൻ മൂസാ(عليه السلام) നബിയുടെ മൂത്ത സഹോദരിയെ മാതാവ് ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നു. കുട്ടി രാജകൊട്ടാരത്തിലെത്തിയ വിവരം അവൾക്കറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. മാത്രമല്ല, കുട്ടി ആരുടെയും മുലകുടിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ കൊട്ടാരവാസികൾ വിഷമിക്കുന്നതായി കാണുകയും, ആ സന്ദർഭം സാമർത്ഥ്യപൂർവ്വം അവൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ആ കൊട്ടാരക്കുഞ്ഞിനെ ഏറ്റുവാങ്ങി വേണ്ടത്ര പരിഗണനയോടുകൂടി വളർത്തുവാൻ പറ്റിയ ഒരുവീട്ടുകാർ തന്റെ പാട്ടിലുണ്ടെന്ന്

ഉണർത്തിച്ചു. ഈ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതോടുകൂടി കുട്ടിയെ മാതാവിന് തിരിച്ചുകിട്ടുക മാത്രമല്ല സംഭവിക്കുന്നത്. കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നുള്ള പല ആനുകൂല്യങ്ങളും, നല്ല വേതനവും മാതാവിന് ലഭിക്കുകകൂടി ചെയ്യുമല്ലോ.

فَرَدَدْنَٰهُ إِلَىٰٓ أُمِّهِۦ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

13 അങ്ങനെ, അവന്റെ മാതാവിന്റെ കൺ കുളിർക്കുകയും, അവൾ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്ന് അവൾ അറിയേണ്ടതിനായും അവനെ നാം അവൾക്ക് തിരിച്ചുകൊടുത്തു. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുമായിരുന്നില്ല.

---

13 فَرَدَدْنَاهُ അങ്ങനെ അവനെ നാം മടക്കി, തിരിച്ചുകൊടുത്തു. إِلَى أُمِّهِ അവന്റെ മാതാവിലേക്കു,. كَيْ تَقَرَّ കുളിർക്കുവാൻവേണ്ടി. عَيْنُهَا അവളുടെ കണ്ണ്. وَلاَ تَحْزَنَ അവൾ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനും. وَلِتَعْلَمَ അവൾ അറിയുവാനും. أَنَّ وَعْدَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനമാണെന്ന്. حَقٌّ യഥാർത്ഥം, സത്യം. وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവരിലധികമാളുകളും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

സഹോദരിയുടെ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് കുട്ടിയെ മാതാവിന് തന്നെ തിരിച്ചുകിട്ടുവാൻ അവസരമുണ്ടാകുകയും, അങ്ങനെ, അല്ലാഹു അവരോട് ചെയ്ത വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. സൃഷ്ടികൾ അറിയുകയോ അനുമാനിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ അവൻ നടപ്പിലാക്കുന്നു. അവ നടപ്പിൽ വന്നു കാണുമ്പോഴേ മനുഷ്യന് അവ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

വിഭാഗം-2

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَٱسْتَوَىٰٓ ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

14 അദ്ദേഹം [മൂസാ]തന്റെ ശക്തി പ്രാപിക്കുകയും, പാകതയെത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തിന് വിജ്ഞാനവും (അഥവാ വിധികർതൃത്വവും) അറിവും നൽകി. അപ്രകാരമാണ് സൽഗുണവാൻമാർക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

---

14 وَلَمَّا بَلَغَ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ, പ്രാപിച്ചപ്പോൾ. أَشُدَّهُ തന്റെ ശക്തിയിൽ, (യൗവനദശയിൽ). وَاسْتَوَى ശരിയായ നിലക്കെത്തുകയും, പാകത വരുകയും. آتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകി. حُكْمًا വിധി, വിജ്ഞാനം. وَعِلْمًا അറിവും. وَكَذَلِكَ അപ്രകാരം. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. الْمُحْسِنِينَ നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കു, സൽഗുണവാൻമാർക്ക്.

ഒരാളുടെ ശാരീരികമായ ശക്തിയും വളർച്ചയും പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ-അഥവാ യൗവനപ്രായത്തിങ്കലെത്തുമ്പോൾ بلغ اشده (അവൻ തന്റെ ശക്തി പ്രാപിച്ചു) എന്നും, ബുദ്ധിക്ക് പക്വതയും, പാകതയും വരുമ്പോൾ استوى (ശരിയായ നിലയിലെത്തി) എന്നും പറയുന്നു. പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് രണ്ടിനും വയസ്സ് വ്യത്യാസപ്പെട്ടേക്കാം. بلغ اشده എന്ന്

പറയപ്പെടുക 18നും 30നും ഇടയ്ക്കാണെന്ന് ചിലരും 30നും 40നും ഇടയ്ക്കാണെന്ന് ചിലരും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. **حكم** (ഹുക്മു) എന്ന വാക്കിന് വിജ്ഞാനം, വിധി, വിധികർതൃത്വം, വിധിക്കുവാനുളള അധികാരം എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാം. മൂസാ(عليه السلام) നബിക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നത് ഇനിയും കുറെ കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണെന്ന് താഴെ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാം. എന്നിരിക്കെ, പ്രവാചകനെന്ന നിലക്കുള്ള അറിവും, വിധികർതൃത്വവും ആയിരിക്കയില്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നാണ് കരുതേണ്ടത്. ഭാവിയിൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകത്വമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. **الله اعلم** പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായ ഒരു സംഭവമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

وَدَخَلَ ٱلْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِن شِيعَتِهِۦ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِۦ ۖ فَٱسْتَغَٰثَهُ ٱلَّذِى مِن شِيعَتِهِۦ عَلَى ٱلَّذِى مِنْ عَدُوِّهِۦ فَوَكَزَهُۥ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۖ إِنَّهُۥ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

15 പട്ടണവാസികളുടെ ഒരശ്രദ്ധയുടെ നേരത്ത് അദ്ദേഹം അതിൽ [പട്ടണത്തിൽ] പ്രവേശിച്ചു; അപ്പോൾ, അവിടെ രണ്ടു പുരുഷൻമാർ ശണ്ഠം കൂടുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി: ഇയാൾ [രണ്ടിലൊരുവൻ] തൻെറ കക്ഷിയിൽപെട്ടവനും, ഇയാൾ [മറ്റേവൻ] തൻെറ ശത്രുക്കളിൽപെട്ടവനുമാണ്. അങ്ങനെ, തൻെറ കക്ഷിയിൽ പെട്ടവൻ, ശത്രുക്കളിൽ പെട്ടവനെതിരിൽ അദ്ദേഹത്തോട് സഹായം തേടി. അപ്പോൾ, മൂസാ അവനെ (മുഷ്ടിചുരുട്ടി) ഇടിച്ചു, അങ്ങനെ, അവൻെറ പണിതീർത്തു [കഥ കഴിച്ചു]! അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇത് പിശാചിൻെറ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ടതാണ്; നിശ്ചയമായും, അവൻ വഴി പിഴപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷശത്രുവാകുന്നു!''

---

15 وَدَخَلَ അദ്ദേഹം പ്രവേശിച്ചു. الْمَدِينَةَ പട്ടണത്തിൽ. عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ ഒരു അശ്രദ്ധയുടെ നേരത്ത്, അശ്രദ്ധാവേളയിൽ. مِّنْ أَهْلِهَا അതിലെ ആൾക്കാരിൽ (നിവാസികളിൽ)നിന്നുള്ള. فَوَجَدَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. فِيهَا അതിൽ. رَجُلَيْنِ രണ്ട് പുരുഷൻമാരെ. يَقْتَتِلَانِ ശണ്ഠം കൂട്ടുന്നതായി. هَذَا ഇവൻ. مِن شِيعَتِهِ തൻെറ കക്ഷിയിൽ പെട്ടവനാണ്. وَهَذَا ഇവൻ (മറ്റേവൻ). مِنْ عَدُوِّهِ തൻെറ ശത്രുക്കളിൽ പെട്ടവനുമാണ്. فَاسْتَغَاثَهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് സഹായം തേടി. الَّذِي യാതൊരുവൻ. مِن شِيعَتِهِ തൻെറ കക്ഷിയിൽപെട്ട. عَلَى الَّذِي യാതൊരുവൻെറമേൽ (എതിരിൽ). مِنْ عَدُوِّهِ തൻെറ ശത്രുക്കളിൽപ്പെട്ട. فَوَكَزَهُ അപ്പോൾ അവനെ ഇടിച്ചു. مُوسَى മൂസാ. فَقَضَى عَلَيْهِ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവൻെറ കഥ കഴിച്ചു, അവൻെറ പണിതീർത്തു. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. هَذَا ഇത്. مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ പിശാചിൻെറ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ടതാണ്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. عَدُوٌّ ശത്രുവാണ്. مُّضِلٌّ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന. مُّبِينٌ വ്യക്തമായ, പ്രത്യക്ഷമായ.

ഇസ്റാഈല്യരുടെ വാസസ്ഥലം പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് അൽപം അകലെയായിരുന്നു മൂസാനബി(عليه السلام) ഒരിക്കൽ പട്ടണത്തിൽ വന്നപ്പോഴാണ് യാദൃച്ഛികമായി ആ സംഭവമുണ്ടായത്. പട്ടണവാസികളുടെ ശ്രദ്ധ തിരിയാൻ ഇടയാകാത്ത ഒരവസരമായിരുന്നു അത്. ഉച്ചസമയത്തെ ഉഷ്ണാവസ്ഥയാണതിന് കാരണമെന്നും, അതല്ല സന്ധ്യാസമയത്തെ ഇരുട്ടാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇസ്രാഈൽക്കാരനെക്കൊണ്ട് ഖിബ്ത്തി വർഗ്ഗക്കാരൻ കഠിനജോലി ചെയ്യിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ശണ്ഠം ഉത്ഭവിച്ചതെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഇസ്രാഈൽക്കാരൻെറ സഹായാർത്ഥനയനുസരിച്ച് ആരോഗ്യഗാത്രനായ മൂസാ(عليه السلام) ഖിബ്ത്തിയെ ശക്തിയായൊന്നുകൊ

ടുത്തു. അതിലവൻെറ കഥ കഴിഞ്ഞുപോയി. അവിചാരിതമായിട്ടാണെങ്കിലും, അവിവേക മായിത്തീർന്ന ആ കൃത്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വളരെ ഖേദിച്ചു.

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَٱغْفِرْ لِى فَغَفَرَ لَهُۥٓ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

16 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''റബ്ബേ! ഞാൻ എന്നോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പൊറുത്തു തരേണമേ!'' ആകയാൽ, അവൻ [റബ്ബ്] അദ്ദേഹത്തിന് പൊറുത്തുകൊടുത്തു. നിശ്ചയമായും, അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമത്രെ.

قَالَ رَبِّ بِمَآ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

17 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''റബ്ബേ! നീ എൻെറ മേൽ അനുഗ്രഹം ചെയ്തുതന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇനി ഞാൻ കുറ്റവാളികൾക്ക് പിൻതുണ നൽകുന്നവനായിരിക്കുന്നതേയല്ല.''

16 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. ظَلَمْتُ ഞാൻ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്തിരിക്കുന്നു. نَفْسِي എന്നോട്, എൻെറ ആത്മാവിനോട്. فَاغْفِرْ لِي അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പൊറുത്തുതരേണമേ. فَغَفَرَ അപ്പോൾ അവൻ പൊറുത്തു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. هُوَ الْغَفُورُ അവർ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനത്രെ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധിയായ. 17 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. بِمَا أَنْعَمْتَ നീ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കകൊണ്ട്. عَلَيَّ എൻെറമേൽ, എനിക്ക്. فَلَنْ أَكُونَ ഇനി ഞാൻ ആയിരിക്കുകയേ ഇല്ല. ظَهِيرًا പിൻതുണ നൽകുന്നവൻ, സഹായി. لِّلْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികൾക്ക്, പാപികൾക്ക്.

അദ്ദേഹം ഖേദിച്ചുമടങ്ങുകയും, പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തു. മേലിൽ ഇത്തരം അബദ്ധത്തിൽ കുടുങ്ങുകയില്ലെന്ന് ദൃഢനിശ്ചയവും ചെയ്തു. ഏതായാലും, സംഭവം വെളിക്കുവന്നാൽ വമ്പിച്ച പ്രത്യാഘാതമുണ്ടാകും. കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ ഭരണകക്ഷിയിൽ പെട്ടവനും കൊലചെയ്തവൻ ഇസ്രാഈലിയുമാണല്ലോ.

فَأَصْبَحَ فِى ٱلْمَدِينَةِ خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا ٱلَّذِى ٱسْتَنصَرَهُۥ بِٱلْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُۥ ۚ قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰٓ إِنَّكَ لَغَوِىٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

18 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം പട്ടണത്തിൽ പേടിച്ച് (ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി) വീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുകയായി. അപ്പോഴതാ, തലേദിവസം സഹായമർത്ഥിച്ചവൻ (പിറ്റേദിവസം വീണ്ടും) അദ്ദേഹത്തോട് (സഹായത്തിന്) നിലവിളികൂട്ടുന്നു, മൂസാ അവനോട് പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും നീ ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദുർമാർഗ്ഗിതന്നെയാണ്''.

فَلَمَّآ أَنْ أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِٱلَّذِى هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَـٰمُوسَىٰٓ أَتُرِيدُ أَن تَقْتُلَنِى كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِٱلْأَمْسِ ۖ إِن تُرِيدُ إِلَّآ أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ

19 എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം അവർ രണ്ടാളുടെയും ശത്രുവായുള്ളവനിൽ കയ്യൂക്ക് നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ,- അവൻ പറഞ്ഞു: ''മൂസാ! താൻ ഇന്നലെ ഒരാളെ കൊന്നതുപോലെ (ഇന്ന്) എന്നെ കൊല്ലുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണോ?! നീ നാട്ടിൽ ഒരു സ്വേച്ഛാധികാരിയായിത്തീരുവാനല്ലാതെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; നൻമയുണ്ടാക്കുന്നവരു

ٱلۡمُصۡلِحِينَ ﴿١٩﴾ ടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുവാൻ നീ ഉദ്ദേശി ക്കുന്നില്ലതാനും.

---

18 فَأَصْبَحَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ആയി. فِي الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിൽ. خَائِفًا പേടിച്ചവൻ. يَتَرَقَّبُ പ്രതീക്ഷിച്ചു (വീക്ഷിച്ചു-കാത്ത്)കൊണ്ട്. فَإِذَا അപ്പോഴതാ. الَّذِي اسْتَنصَرَهُ തന്നോട് സഹായത്തിനർത്ഥിച്ചവൻ. بِالْأَمْسِ ഇന്നലെ, തലേദിവസം. يَسْتَصْرِخُهُ അദ്ദേഹത്തോട് നിലവിളികൂട്ടുന്നു, സഹായത്തിന് വിളിക്കുന്നു. قَالَ لَهُ അവനോട് പറഞ്ഞു. مُوسَى മൂസാ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لَغَوِيٌّ ഒരു ദുർമ്മാർഗ്ഗി തന്നെ, തോന്നിയവാസിതന്നെ. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ, പ്രത്യക്ഷമായ. 19 فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ. أَن يَبْطِشَ കയ്യൂക്ക് (കൈബലം) നടത്തുവാൻ, പിടികൂടുവാൻ. بِالَّذِي യാതൊരുവനിൽ. هُوَ عَدُوٌّ അവൻ ശ്യതുവാണ്. لَّهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. أَتُرِيدُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ. أَن تَقْتُلَنِي എന്നെ കൊല്ലുവാൻ. كَمَا قَتَلْتَ നീ കൊന്നതു പോലെ. نَفْسًا ഒരാളെ, ആത്മാവിനെ. بِالْأَمْسِ ഇന്നലെ. إِن تُرِيدُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. إِلَّا أَن تَكُونَ നീ ആകുവാനല്ലാതെ. جَبَّارًا ഒരു സ്വേച്ഛാധികാരി (ധിക്കാരി). فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ). وَمَا تُرِيدُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല. أَن تَكُونَ നീ ആക്കുവാൻ. مِنَ الْمُصْلِحِينَ നന്മയുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ.

ഇന്നലത്തെ സംഭവം തൻെറ പക്കൽ കൈതെറ്റു വന്നുപോയതാണെങ്കിലും, അതൊരു കൊലപാതകമാണല്ലോ. എന്തൊക്കെയാണ് അതുമൂലം നേരിടാനിരിക്കുന്നതെന്നറിയാതെ അദ്ദേഹം ഭയത്തിലും, ആശങ്കയിലും കഴിയുകയാണ്. ഈ അവസരത്തിലാണ് വീണ്ടും അതേ മാതിരി വേറൊരു ഘട്ടവും തന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. തലേ ദിവസം സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചവൻ ഇന്നും ഇതാ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നു! ഇന്ന് അവനും മറ്റൊരു ഖിബ്ത്തിയും കൂടി ശണ്ഠകൂടുകയാണ്. രണ്ടാളുടെയും ശത്രുവെന്ന് പറഞ്ഞത് ഖിബ്ത്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഇന്നലെ ഒരു കൊലപാതകത്തിലേക്ക് തന്നെ എത്തിക്കുകയും, അതേമാതിരി ഒരു രംഗം ഇന്നും ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതു കൊണ്ടാണ് മൂസാ (عليه السلام) അവനോട് നീ ഒരു ദുർമ്മാർഗ്ഗിതന്നെയാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞത്. അതേസമയത്ത് ഖിബ്ത്തിയാണെങ്കിൽ രണ്ടാളുടെ ശത്രുവും. ഇസ്റാഈല്യരെ താൽപര്യപൂർവ്വം മർദ്ദിക്കുന്നവരാണല്ലോ ഖിബ്ത്തികൾ. അതുകൊണ്ട് ഏതായാലും ഖിബ്ത്തിയെ നിലക്കുനിർത്തുവാൻതന്നെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ഈ അവസരത്തിലാണ് ''മൂസാ, ഇന്നലെ ഒരാളെ കൊന്നതുപോലെ ഇന്ന് എന്നെയും കൊല്ലുവാനാണോ ഉദ്ദേശം?'' എന്നും മറ്റും അദ്ദേഹത്തോട് പറയപ്പെട്ടത്.

ഇത് പറഞ്ഞ ആൾ-അഥവാ قال (പറഞ്ഞു) എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവായ സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ആൾ-ഖിബ്ത്തിയോ ഇസ്രാഈലിയോ എന്നതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇസ്രാഈൽക്കാരനാണെന്നാണ് അധികമാളും പറയുന്നത്. തലേദിവസത്തെ ഘാതകൻ മൂസാ(عليه السلام) ആണെന്ന് മറ്റാരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 'നീ ഒരു ദുർമ്മാർഗ്ഗിതന്നെ' എന്ന് ഇസ്രാഈലിയോട് കയർത്തുംകൊണ്ട് മൂസാ (عليه السلام) ഖിബ്ത്തിയുടെ നേരെ തിരിയാനുള്ള ശ്രമം കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം തൻെറ നേർക്ക് തിരിയുവാനാണ് ഭാവമെന്ന് അവൻ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു; അപ്പോഴാണ് അവൻ ആ വാക്ക് പറഞ്ഞത് എന്നാണ് അവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാർ പറയുന്നത് ഖിബ്ത്തിയാണ് ആ വാക്കുകളുടെ വക്താവ് എന്നത്രെ. വാചകത്തിൻെറ സ്വഭാവം നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിനാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തത കാണുന്നത്. തലേദിവസത്തെ ഘാതകൻ മൂസാ (عليه السلام) നബിയാണെന്ന് വെളിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, വല്ല കിംവദന്തിയെയോ ഊഹത്തെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കി അവനത് പറഞ്ഞതായിരിക്കാമല്ലോ. الله اعلم ഏതായാലും മൂസാ(عليه السلام) നബിയുടെ ഭയം ഈ വാക്കുമൂലം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അണിയറയിൽ ഗൂഢാലോചനകൾ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുതാനും.

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا ٱلْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَـٰمُوسَىٰٓ إِنَّ ٱلْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَٱخْرُجْ إِنِّى لَكَ مِنَ ٱلنَّـٰصِحِينَ ﴿٢٠﴾

20 പട്ടണത്തിൻെറ അങ്ങേഅറ്റത്തുനിന്ന് ഒരു പുരുഷൻ ഓടിവന്നു. അയാൾ (മൂസാ യോട്) പറഞ്ഞു: ''മൂസാ! നിന്നെ കൊല്ലു വാനായി പ്രധാനികൾ നിന്നെപ്പറ്റി ആലോ ചന നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് നീ (രാജ്യത്തുനിന്നും) പുറത്തുപോയിക്കൊ ള്ളുക! നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിനക്ക് ഗു ണം കാംക്ഷിക്കുന്നവരിൽപെട്ടവനാണ്.''

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِى مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٢١﴾

21 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം പേടിച്ച് വീക്ഷിച്ചും കൊണ്ട് അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടുപോയി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ റബ്ബേ! അക്രമികളായ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് എന്നെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ!''

---

20 وَجَاءَ വന്നു. رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ. مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിൻെറ അങ്ങേഅറ്റത്തുനിന്ന്. يَسْعَى ഓടിക്കൊണ്ട്. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. إِنَّ الْمَلأَ നിശ്ചയമായും പ്രധാനികൾ. يَأْتَمِرُونَ അവർ ആലോചന നടത്തുന്നു. بِكَ നിന്നെപ്പറ്റി. لِيَقْتُلُوكَ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ. فَاخْرُجْ അതുകൊണ്ട് നീ പുറത്തു പോയിക്കൊള്ളുക. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكَ നിനക്ക്. مِنَ النَّاصِحِينَ ഗുണകാംക്ഷയുള്ളവരിൽപ്പെട്ടവനാണ്. 21 فَخَرَجَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടുപോയി. مِنْهَا അവിടെനിന്ന്. خَائِفًا പേടിച്ചവനായി. يَتَرَقَّبُ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ نَجِّنِي റബ്ബേ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തണേ. مِنَ الْقَوْمِ ജനതയിൽനിന്ന്. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ.

ആപത്തുകൾ നേരിട്ടേക്കാനിടയുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവനവനാൽ കഴിയുന്ന രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം രക്ഷക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് ദുആ ചെയ്യുകയും വെണമെന്നുള്ളതിന് ഇതിൽ മാതൃകയുണ്ട്. ഒരു നിലക്ക് ഭവിഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് മൂസാ(عليه السلام) നബിക്ക് ഭയപ്പാടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് തികച്ചും പ്രതീക്ഷയുമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

വിഭാഗം-3

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّىٓ أَن يَهْدِيَنِى سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿٢٢﴾

22 അദ്ദേഹം മദ്‌യൻെറ നേരെ (യാത്ര) തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ റബ്ബ് എന്നെ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിച്ചുതന്നേക്കാം.''

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ ٱلنَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِن دُونِهِمُ ٱمْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا لَا نَسْقِى حَتَّىٰ يُصْدِرَ ٱلرِّعَآءُ ۖ وَأَبُونَا شَيْخٌ

23 മദ്‌യനിലെ വെള്ള(ത്താവള)ത്തിങ്കൽ അദ്ദേഹം വന്നുചേർന്നപ്പോൾ അതിനടുക്കൽ ഒരു കൂട്ടം മനുഷ്യർ (കന്നുകാലികൾക്ക്) വെള്ളം കൊടുക്കുന്നതായി ക്കണ്ടെത്തി. അവരുടെ ഇപ്പുറത്തായി രണ്ടു സ്ത്രീകൾ (തങ്ങളുടെ ആടുകളെ) തടഞ്ഞുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും അദ്ദേഹം കണ്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നി ങ്ങളുടെ കാര്യം (വിശേഷം) എന്താണ്?''

كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾

അവർ പറഞ്ഞു: ''ഇടയൻമാർ വെള്ളം കൊടുത്ത് തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതുവരേക്കും ഞങ്ങൾ (ആടുകൾക്ക്) വെള്ളം കൊടുക്കാറില്ല. ഞങ്ങളുടെ പിതാവാകട്ടെ, ഒരു വലിയ വൃദ്ധനുമാകുന്നു.''

---

22 وَلَمَّا تَوَجَّهَ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞ (യാത്രതിരിച്ച)പ്പോൾ. تِلْقَاءَ مَدْيَنَ മദ്‌യന്റെ നേരെ (ഭാഗത്തേക്ക്). قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. عَسَىٰ رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് ആയേക്കാം. أَن يَهْدِيَنِي എന്നെ നയിച്ചു തന്നേക്കുമാറ്. سَوَاءَ السَّبِيلِ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ, ചൊവ്വായ വഴിക്ക്. 23 وَلَمَّا وَرَدَ അദ്ദേഹം വന്നുചേർന്നപ്പോൾ. مَاءَ مَدْيَنَ മദ്‌യനിലെ വെള്ളത്തിങ്കൽ. وَجَدَ عَلَيْهِ അതിനടുത്ത് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. أُمَّةً ഒരു സമൂഹത്തെ, ഒരു കൂട്ടം. مِّنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്ന്. يَسْقُونَ അവർ വെള്ളം കൊടുക്കുന്നതായി, കുടിപ്പിക്കുന്നതായി. وَوَجَدَ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. مِن دُونِهِمُ അവരുടെ ഇപ്പുറത്ത്, അവർക്ക്പുറമെ. امْرَأَتَيْنِ രണ്ട് സ്ത്രീകളെ. تَذُودَانِ രണ്ടാളും തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. مَا خَطْبُكُمَا നിങ്ങളുടെ കാര്യം(വിശേഷം) എന്താണ്. قَالَتَا അവർ രണ്ടാളും പറഞ്ഞു. لَا نَسْقِي ഞങ്ങൾക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കാറില്ല. حَتَّىٰ يُصْدِرَ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതുവരെ. الرِّعَاءُ ഇടയൻമാർ,. وَأَبُونَا ഞങ്ങളുടെ പിതാവ്. شَيْخٌ كَبِيرٌ ഒരു വലിയ വൃദ്ധനാണ് (കാരണവരാണ്).

മൂസാ (عليه السلام) യാത്രതിരിച്ചത് മദ്‌യനിലേക്കായിരുന്നു. (*) ഏറെക്കുറെ ഒരാഴ്ചകാലത്തെ യാത്രകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തുക. അഭയാർത്ഥിയായി ഒളിച്ചുപോകുന്ന അദ്ദേഹം-അക്കാലത്തെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ വിശേഷിച്ചും- വളരെയേറെ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും മദ്‌യനിൽ എത്തിയിരിക്കുക എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മദ്‌യനിലെത്തിയപ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ട ഒരു കാഴ്ചയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഒരു വെള്ളത്താവളത്തിങ്കൽ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ട് സ്ത്രീകൾ മാത്രം അവരുടെ ആടുകളെ മുമ്പോട്ടു വരാനനുവദിക്കാതെ തടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അനുകമ്പ തോന്നി. വിവരം അന്വേഷിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ ആടുകൾക്ക് വെള്ളംകാട്ടി തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയതിനു ശേഷമേ തങ്ങൾ ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കാറുള്ളുവെന്നും, അതിന് കാത്തുനിൽക്കുകയാണെന്നും അവർ അറിയിച്ചു. മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് ആടുകളെയും കൊണ്ട് പോരുവാൻ പറ്റിയ ആൾ വേറെയില്ലെന്നും, തങ്ങൾക്കൊരു പിതാവുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം വലിയൊരു വൃദ്ധനാണെന്നും അവർ തെര്യപ്പെടുത്തി.

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰٓ إِلَى ٱلظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَآ أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

24 അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ രണ്ടു സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി (അവരുടെ കാലികൾക്ക്) വെള്ളംകൊടുത്തു. പിന്നീടദ്ദേഹം തണലിലേക്ക് മാറിനിന്ന് (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞു: ''എന്റെ രക്ഷിതാവേ! എന്റെ നേരെ ഗുണമായിട്ടുള്ള വല്ലതും നീ ഇറക്കിത്തരുന്നതിന് നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആവശ്യക്കാരനാണേ!''

---

24 فَسَقَىٰ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം വെള്ളം കൊടുത്തു, കുടിപ്പിച്ചു. لَهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കുവേണ്ടി.

---

* മദ്‌യന്റെ പേർ 'മിദിയൻ' എന്നും 'മിദ്യാൻ' എന്നും ചരിത്രഭൂപടങ്ങളിൽ എഴുതിക്കാണാം.

ثُمَّ تَوَلَّى പിന്നെ അദ്ദേഹം മാറിനിന്നു, തിരിഞ്ഞുപോയി. إِلَى الظِّلِّ തണലിലേക്ക്. فَقَالَ എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لِمَا أَنزَلْتَ നീ ഇറക്കിത്തരുന്നതിന്. إِلَيَّ എനിക്ക്, എൻെറ നേരെ. مِنْ خَيْرٍ നന്മയായിട്ട്, ഗുണമായ വല്ലതും. فَقِيرٌ ആവശ്യക്കാരനാണ്.

ആ പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീകളുടെ ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കോരിക്കൊടുത്ത് അദ്ദേഹം അവരെ സഹായിച്ചു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം ക്ഷീണിതനും നിരാശ്രയനുമാണ്. എവിടെയാണ്, എങ്ങനെയാണ് തനിക്കൊരു അവലംബം ലഭിക്കുക എന്നൊന്നും നിശ്ചയമില്ല. ഒരു തണലിൽ ചെന്ന് വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയായി: ''റബ്ബേ! ഏതെങ്കിലും വിധേന നിൻെറ അനുഗ്രഹം ലഭിക്കേണ്ടുന്ന അടിയന്തിരഘട്ടത്തിലാണ് ഞാൻ ഇപ്പോഴുള്ളത്.'' അക്ഷമയുടെയും, നിരാശയുടെയും കണികപോലുമില്ലാതെ ഹൃദയം സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ ദുആ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാവി സുരക്ഷിതവും, സമാധാനപരവുമായിത്തീരത്തക്ക ഒരു മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു തുറന്നുകൊടുത്തു.

فَجَآءَتۡهُ إِحۡدَىٰهُمَا تَمۡشِي عَلَى ٱسۡتِحۡيَآءٖ قَالَتۡ إِنَّ أَبِي يَدۡعُوكَ لِيَجۡزِيَكَ أَجۡرَ مَا سَقَيۡتَ لَنَاۚ فَلَمَّا جَآءَهُۥ وَقَصَّ عَلَيۡهِ ٱلۡقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفۡۖ نَجَوۡتَ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٥

25 അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആ രണ്ടിൽ ഒരുവൾ ലജ്ജാഭാവത്തോടെ നടന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ വന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി താങ്കൾ (ഞങ്ങളുടെ കാലികൾക്ക്) വെള്ളം കൊടുത്തതിൻെറ പ്രതിഫലം താങ്കൾക്ക് നൽകുന്നതിനായി എൻെറ പിതാവ് താങ്കളെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്.'' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ വരികയും, അദ്ദേഹത്തിന് (തൻെറ) കഥ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം (മൂസായോട്) പറഞ്ഞു: ''ഭയപ്പെടേണ്ട- അക്രമികളായ (ആ) ജനങ്ങളിൽനിന്ന് താങ്കൾ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!''

---

25 فَجَاءَتْهُ അപ്പോൾ (അങ്ങിനെയിരിക്കെ) അദ്ദേഹത്തിനടുത്തു വന്നു. إِحْدَاهُمَا ആ രണ്ടിൽ ഒരുവൾ. تَمْشِي നടന്നുകൊണ്ട്. عَلَى اسْتِحْيَاءٍ ലജ്ജയോടെ, സങ്കോചപ്പെട്ടുകൊണ്ട്. قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. إِنَّ أَبِي നിശ്ചയമായും എൻെറ പിതാവ്, ബാപ്പ. يَدْعُوكَ താങ്കളെ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു. لِيَجْزِيَكَ താങ്കൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുവാനായി. أَجْرَ കൂലി, പ്രതിഫലം. مَا سَقَيْتَ താങ്കൾ വെള്ളം കൊടുത്തതിന്റ. لَنَا ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. فَلَمَّا جَاءَهُ അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിനടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ. وَقَصَّ عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും. الْقَصَصَ കഥ, വിവരം. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. لَا تَخَفْ ഭയപ്പെടേണ്ട, പേടിക്കേണ്ട. نَجَوْتَ താൻ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. مِنَ الْقَوْمِ ജനതയിൽനിന്ന്. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ.

സ്ത്രീകൾ രണ്ടാളും വീട്ടിൽ ചെന്നശേഷം അപരിചിതനായ ആ യുവാവ് തങ്ങൾക്ക് ചെയ്തുതന്ന ഉപകാരം പിതാവിനെ അറിയിച്ചു. പ്രസ്തുത മാന്യനെ വെറുതെ വിട്ടുകൂടാ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നി. മൂസാ(عليه السلام)നെ വിളിക്കുവാൻ അവരിൽ ഒരുവളെത്തന്നെ അയച്ചു. അപരിചിതനായ ഒരു യുവാവിൻെറ അടുക്കൽ മാന്യയും, സുശീലയുമായ ഒരു യുവതി ചെല്ലേണ്ടിവരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതും, ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമായ ലജ്ജാശീലവും അച്ചടക്കവും അവളിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. മൂസാ(عليه السلام) ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് വൃദ്ധൻെറ അടുക്കൽ വന്നു. സംഭാഷണത്തിൽ മൂസാ(عليه السلام) തൻെറ ചരിത്രം വിവരിച്ചു. ഫിർഔൻമാരുടെ അക്രമമൊന്നും ഇവിടെ ഭയപ്പെടുവാനില്ല; അവരുടെ അധികാരം ഈ നാട്ടിൽ നടക്കുന്നുമില്ല എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞു വൃദ്ധൻ അദ്ദേഹത്തെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു.

ഈ മാന്യവൃദ്ധൻ ആരായിരുന്നു? ശുഐബ് (شعيب ع) നബിയാണെന്ന് പലരും പറയുന്നു. ശുഐബ്(عليه السلام)മദ്‌യനിലെ റസൂലായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലം ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ശേഷമായിരുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സൂ:ഹൂദ് 89ൽ ശുഐബ് (عليه السلام) മദ്‌യൻ നിവാസികളോട് ''ലൂത്തിൻെറ ജനത നിങ്ങളിൽനിന്ന് വിദൂരമായതല്ലല്ലോ'' (**وما قوم لوط منكم ببعيد**) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് കാണാം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സമകാലീനനായിരുന്നു ലൂത്ത് (عليه السلام) നബി. മൂസാ(عليه السلام) നബിക്കും അവർക്കുമിടയിൽ ഏകദേശം 400ൽ പരം കൊല്ലം ഉണ്ടെന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ എപ്പോഴായിരുന്നു ശുഐബു(عليه السلام) നബിയുടെ ജീവിതകാലം എന്ന് പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും കാണുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ, പ്രസ്തുത മാന്യവൃദ്ധൻ ശുഐബ്(عليه السلام) തന്നെയാണെന്നോ അല്ലെന്നോ, തീർത്തുപറയുക സാധ്യമല്ല. അതേ സമയത്ത് വൃദ്ധൻെറ പേർ യഥിറൂൻ (*) എന്നാണെന്നും, ഇദ്ദേഹം ശുഐബു(عليه السلام) നബിയുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ടവനാണെന്നുമാണ് വേറെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഈ വൃദ്ധൻ ഒരു സാധാരണക്കാരൻ മാത്രമല്ല, ഒരു മഹാനും ഭക്തനുമായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ബൈബിളിൽ ഈ സംഭവം വിരവരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- ''മോശെ ഫറവോൻെറ സന്നിധിയിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോയി, മിദ്യാൻദേശത്ത് ചെന്ന് പാർത്തു; അവൻ ഒരു കിണററിനരികെ ഇരുന്നു. മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതന് ഏഴു പുത്രിമാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർ വന്നു അപ്പൻെറ ആടുകൾക്ക് കുടിപ്പാൻ വെള്ളം കോരി തൊട്ടികൾ നിറച്ചു. എന്നാൽ ഇടയൻമാർ അവരെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ മോശെ എഴുന്നേറ്റു അവരെ സഹായിച്ചു അവരുടെ ആടുകളെ കുടിപ്പിച്ചു. അവർ തങ്ങളുടെ അപ്പനായ (†) റെഗുവേലിൻെറ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇന്ന് ഇത്രവേഗം വന്നത് എങ്ങനെ എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചു....അവൻ പുത്രിമാരോട്: അവൻ എവിടെ?... ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ അവനെ വിളിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. മോശെക്ക് അവനോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ സമ്മതമായി, അവൻ മോശെക്ക് തൻെറ മകൾ സിപ്പോറ (‡) യെ കൊടുത്തു.... മോശെ മിദ്യാനിലെ പുരോഹിതനും തൻെറ അമ്മായപ്പനുമായ യിത്രോ (§) വിൻെറ ആടുകളെ മേയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു....'' (പുറപ്പാട്: അദ്ധ്യായം 2,3.)

രണ്ട് സ്ത്രീകളായിരുന്നു ആടുകൾക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കാൻ വന്നതെന്ന് ഖുർആൻ വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഏഴു പുത്രിമാർ വന്നിരുന്നുവെന്ന് ബൈബിളിൽ കാണുന്നത് സ്വീകാര്യമല്ല. ഇതുപോലെത്തന്നെ, രണ്ടാമത്തെ ദിവസം ശണ്ഠകൂടിയത് രണ്ട് എബ്രേയർ (ഇസ്റാഈല്യർ) തമ്മിലാണെന്നാണ് ബൈബിൾ പറയുന്നത്. ഇതും ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനക്ക് യോജിക്കുന്നതല്ല. ഇതുപോലെ എത്രയോ വിഷയങ്ങളിൽ ബൈബ്ൾ ഖുൻആൻെറ പ്രസ്താവനക്ക് യോജിക്കാത്തതായി കാണാം. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അതിനെ ആസ്പദമാക്കി സംഭവങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാതെ വന്നതും. എന്നിരിക്കെ,

* يثرو ــ او يثرون

† رعوائيل

‡ صفوراء

§ يثرى

നമ്മുടെ മാന്യവൃദ്ധൻെറ പേരും മറ്റും ഈ ഉദ്ധരണിയെ ആസ്പദമാക്കി തീരുമാനിക്കുവാൻ നമുക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. വേറെ തെളിവുകളും നമ്മുടെ മുമ്പിലില്ല. അതറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേകം വല്ല ഗുണവുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഖുർആൻ തന്നെ അത് വ്യക്തമാക്കുമായിരുന്നു.

قَالَتْ إِحْدَىٰهُمَا يَٰٓأَبَتِ ٱسْتَـْٔجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ مَنِ ٱسْتَـْٔجَرْتَ ٱلْقَوِىُّ ٱلْأَمِينُ ﴿٢٦﴾

26 ആ രണ്ടു സ്ത്രീകളിൽ ഒരുവൾ(പിതാവിനോട്) പറഞ്ഞു: ''പിതാവേ, ഇദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ (നമുക്ക്) കൂലിക്ക് വിളിച്ചേക്കുക. നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, കൂലിക്ക് വിളിക്കുന്നവരിൽവെച്ച് നല്ലവൻ, ശക്തിമാനും വിശ്വസ്തനുമായുള്ളവനാണ്.''

---

26 قَالَتْ إِحْدَاهُمَا അവർ രണ്ടിൽ ഒരുവൾ പറഞ്ഞു. يَا أَبَتِ എൻെറ ബാപ്പാ, പിതാവേ. اسْتَأْجِرْهُ ഇദ്ദേഹത്തെ കൂലിക്ക് വിളിക്കുക, കൂലിവേലക്ക് വെക്കുക. إِنَّ خَيْرَ നിശ്ചയമായും നല്ലവൻ, ഉത്തമൻ. مَنِ اسْتَأْجَرْتَ നിങ്ങൾ കൂലിക്ക് വിളിക്കുന്നവരിൽ. الْقَوِيُّ ശക്തിമാനാണ്, കഴിവുള്ളവനാണ്. الْأَمِينُ വിശ്വസ്തനായ, വിശ്വസ്തനാണ്.

തങ്ങളുടെ കാലികളെ മേയ്ക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു കൂലിക്കാരനെ കിട്ടുന്നത് ആ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ ആശ്വാസമായിരിക്കുമല്ലോ. അൽപമാത്രമായ പരിചയത്തിൽനിന്ന് മൂസാ(عليه السلام) ആ ജോലിക്ക് കൊള്ളാവുന്ന ആളാണെന്നും, ആരോഗ്യവാനും സത്യസന്ധനുമാണെന്നും അവൾക്ക് മനസ്സിലായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ കൂലിക്കാരനായി നിശ്ചയിക്കുവാൻ അവൾ പിതാവിനോട് ശുപാർശ ചെയ്യുന്നത്.

കൂലിക്കാരനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന രണ്ട് പ്രധാന ഗുണങ്ങൾ ആ സ്ത്രീ രത്നം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. കൂലിവേലക്കാരന് മാത്രമല്ല, ഏതു വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർക്കും, ശമ്പളക്കാർക്കും-വാസ്തവത്തിൽ ഇവരെല്ലാം ഓരോതരം കൂലിവേലക്കാർ തന്നെയാണുതാനും-ആ രണ്ട് ഗുണങ്ങളും അനിവാര്യമാണ്. കൂലിക്കാരാകട്ടെ, ശമ്പളക്കാരാകട്ടെ, ഉദ്യോഗസ്ഥാനുദ്യോഗസ്ഥമേധാവികളാകട്ടെ -ആരായിരുന്നാലും-അഴിമതിയുടെയും, കൊള്ളരുതായ്മയുടെയും, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളുടെയും സങ്കേതങ്ങളാണവരിൽ മിക്കവരും എന്ന് മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണല്ലോ ഇന്ന്. ഇതിന് കാരണം പരിശോദിക്കുന്നപക്ഷം, എല്ലാറ്റിമേയും യഥാർത്ഥ കാരണം ഒന്നായിരിക്കും. അതെ, ആ സ്ത്രീ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ രണ്ട് വാക്കുകളുടെ അഭാവം തന്നെ. ''കൂലിക്കു വിളിക്കുന്നവരിൽവെച്ച് നല്ലവൻ മിടുക്കനും വിശ്വസ്തനുമാണ്'' എന്ന അവളുടെ തത്വശാസ്ത്രം ഇന്ന് അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. തൽസ്ഥാനത്ത് ജോലികൾക്കും തസ്തികൾക്കുമുള്ള യോഗ്യത ഇക്കാലത്ത് സ്വാധീനം, ശുപാർശ, കക്ഷിതാൽപര്യം എന്നിവയും, സാങ്കേതിക സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളുമായിക്കലാശിച്ചിരിക്കുന്നു! ഒരാളെ ഒരു ജോലിക്ക് ഏൽപിക്കുമ്പോൾ ആ ജോലിക്ക് അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ കഴിവും, പ്രാപ്തിയും ഉള്ളവനാണോ എന്ന് ഒന്നാമതായി പരിശോധിക്കണം. അയാൾക്ക് ബിരുദമോ, സാക്ഷ്യപത്രമോ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ, ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ. രണ്ടാമതായി അയാൾ വിശ്വസ്തനും നിഷ്കളങ്കനുമാണോ എന്നാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത്. അയാളുടെ കക്ഷിയോ, സ്വാധീനമോ അല്ല. വിശ്വസ്ഥനല്ലെങ്കിൽ ശക്തിയും പ്രാപ്തിയുമുണ്ടായിട്ട് കാര്യമില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല. പലപ്പോഴും അവനെക്കൊണ്ട് ദോഷം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രാപ്തനല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസ്തകൊണ്ടും വലിയ ഗുണമൊന്നും ലഭിക്കാനില്ല.

ജോലിക്കാരന്‍ കഴിവുള്ളവനും, വിശ്വസ്തനും (القوى الامين) ആയിരിക്കുക എന്ന തത്വം ഇത്രയും പ്രാധാന്യമര്‍ഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് കേവലം ഒരു സ്ത്രീയുടെ ആ വാക്ക് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതും. സുലൈമാന്‍ നബി (عليه السلام) ബില്‍ഖീസിന്‍റെ സിംഹാസനം ആരാണ് വേഗം കൊണ്ടുവരിക എന്നന്വേഷിച്ചപ്പോള്‍, അങ്ങുന്ന് ഈ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് എഴുന്നേറ്റുപോകുംമുമ്പ് ഞാന്‍ കൊണ്ടുവരാമെന്ന് പറഞ്ഞ ജിന്നും പറയുകയുണ്ടായി: واني عليه قوى امين (ഞാന്‍ അതിന് കഴിവുള്ളവനും വിശ്വസ്തനുമാണ്) എന്ന്. നാം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതിനും, അനുഷ്ഠാനത്തില്‍ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിനും വേണ്ടി പലരുടെയും വാക്കുകള്‍ ഇതുപോലെ ഖുര്‍ആനില്‍ ഓരോ സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം.

പിതാവ് മകളുടെ ശുപാര്‍ശ സ്വീകരിച്ചുവെന്നുമാത്രമല്ല, അതിനെക്കാള്‍ ഉപരിയായ ഒരു സ്ഥാനം കൂടി മൂസാ(عليه السلام)ക്ക് നലകുവാനാണ് ആഗ്രഹിച്ചത്.

قَالَ إِنِّىٓ أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ٱبْنَتَىَّ هَٰتَيْنِ عَلَىٰٓ أَن تَأْجُرَنِى ثَمَٰنِىَ حِجَجٍ ۖ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِندِكَ ۖ وَمَآ أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ ۚ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٢٧﴾

27 അദ്ദേഹം [വൃദ്ധന്‍] പറഞ്ഞു: ''താങ്കള്‍ എട്ട് വര്‍ഷം എനിക്ക് കൂലിവേല ചെയ്യുമെന്നതിന്‍റെ പേരില്‍ എന്‍റെ ഈ രണ്ടു പുത്രിമാരില്‍ ഒരുവളെ താങ്കള്‍ക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുതരുവാന്‍ ഞാന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇനി, പത്തുവര്‍ഷം താങ്കള്‍ പൂര്‍ത്തിയാക്കുകയാണെങ്കില്‍ (അത്) താങ്കളുടെ വക (ഔദാര്യം) ആയിരിക്കുന്നതാണ്. താങ്കള്‍ക്ക് വിഷമമുണ്ടാക്കുവാന്‍ ഞാന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാല്‍ സജ്ജനങ്ങളില്‍ പെട്ടവനായി എന്നെ താങ്കള്‍ക്ക് കാണാവുന്നതാണ്.''

قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ ۖ أَيَّمَا ٱلْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَٰنَ عَلَىَّ ۖ وَٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

28 അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''അത് എന്‍റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിലുള്ള തത്രെ. [നാം തമ്മിലുള്ള നിശ്ചയമാണത്.] (ഈ പറഞ്ഞ) രണ്ട് കാലാവധികളില്‍ ഞാന്‍ ഏതൊന്ന് നിറവേറ്റിയാലും എന്‍റെ പേരില്‍ യാതൊരു അതിക്രമവും ഉണ്ടാകാവതല്ല. നാം പറയുന്നതിന് അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാകുന്നു''.

---

27 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാന്‍. أُرِيدُ ഞാന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَنْ أُنكِحَكَ താങ്കള്‍ക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുതരുവാന്‍. إِحْدَى ابْنَتَيَّ എന്‍റെ രണ്ട് പെണ്‍മക്കളില്‍ ഒരുവളെ. هَاتَيْنِ ഈ രണ്ട്. عَلَى أَن تَأْجُرَنِي താങ്കളെനിക്ക് കൂലിവേല ചെയ്യുന്നതിന്‍റെ പേരില്‍ (നിശ്ചയത്തോടെ). ثَمَانِيَ حِجَجٍ എട്ട് വര്‍ഷം. فَإِنْ أَتْمَمْتَ ഇനി താന്‍ പൂര്‍ത്തിയാക്കിയാല്‍. عَشْرًا പത്തു (കൊല്ലം). فَمِنْ عِندِكَ എന്നാല്‍ (അത്) തന്‍റെ പക്കല്‍ നിന്നാണ് (തന്‍റെ വകയാണ്). وَمَا أُرِيدُ ഞാന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. أَنْ أَشُقَّ ഞാന്‍ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കാന്‍, വിഷമമുണ്ടാക്കാന്‍. عَلَيْكَ താങ്കളുടെമേല്‍. سَتَجِدُنِي എന്നെ താങ്കള്‍ക്ക് കാണാം, കണ്ടെത്താം. إِن شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാല്‍. مِنَ الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തന്‍മാരുടെ കൂട്ടത്തില്‍, നല്ലവരില്‍പെട്ട(വനായി). 28 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ذَلِكَ അത്. بَيْنِي وَبَيْنَكَ എന്‍റെയും താങ്കളുടെയും ഇടയിലുള്ളതത്രെ (നമ്മുടെ നിശ്ചയമാണ്). أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ രണ്ട് കാലാവധികളില്‍ ഏതൊന്നും. قَضَيْتُ ഞാന്‍ നിര്‍വ്വഹിക്കുന്നതായാല്‍, തീര്‍ത്താല്‍. فَلَا عُدْوَانَ ഒരതിക്രമവും ഇല്ല (ഉണ്ടായിക്കൂടാ). عَلَيَّ എന്‍റെ മേല്‍. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلَى مَا نَقُولُ നാം പറയുന്നതിന്‍റെ മേല്‍, പറയുന്നതിന്. وَكِيلٌ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാണ്.

അങ്ങനെ, ചുരുങ്ങിയത് എട്ടുകൊല്ലം- അധികരിച്ചാൽ പത്തുകൊല്ലം കൂലിവേലചെയ്തു കൊടുക്കാമെന്ന നിശ്ചയത്തിൻമേൽ മൂസാ(عليه السلام) നബി വിവാഹിതനായി.

വിഭാഗം-4

۞ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى ٱلْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِۦٓ ءَانَسَ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ ٱمْكُثُوٓا۟ إِنِّىٓ ءَانَسْتُ نَارًا لَّعَلِّىٓ ءَاتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ ٱلنَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾

29 എന്നിട്ട്, മൂസാ കാലാവധി നിറവേറ്റുകയും, തൻെറ വീട്ടുകാരുമായി (സ്വരാജ്യത്തേക്ക്) പോകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, 'ത്വൂർ' (പർവ്വതത്തി)ൻെറ ഭാഗത്തുനിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു തീ ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹം തൻെറ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ (ഇവിടെ) നിൽക്കുക-ഞാൻ ഒരു തീ ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു! അവിടെ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വല്ല വർത്തമാനമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു തീക്കൊള്ളിയോ ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നേക്കാം, നിങ്ങൾക്ക് തീക്കായാമല്ലോ!''

---

29 فَلَمَّا قَضَى എന്നിട്ട് നിർവ്വഹിച്ചപ്പോൾ. مُوسَى മൂസാ. الْأَجَلَ കാലാവധി. وَسَارَ നടക്കുക(പോകുക)യും. بِأَهْلِهِ തൻെറ വീട്ടുകാരുമായി, കുടുംബസമേതം. آنَسَ അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു, കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. مِن جَانِبِ الطُّورِ 'ത്വൂറി'ൻെറ ഭാഗത്തുനിന്ന്. نَارًا ഒരു തീ, അഗ്നി. قَالَ لِأَهْلِهِ അദ്ദേഹം തൻെറ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു. امْكُثُوا നിങ്ങൾ നിൽക്കുവിൻ (താമസിക്കിൻ) തങ്ങുവിൻ. إِنِّي آنَسْتُ ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു. نَارًا ഒരു തീ. لَّعَلِّي آتِيكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വന്നേക്കാം. مِّنْهَا അതിൽനിന്ന്. بِخَبَرٍ വല്ല വർത്തമാനവുംകൊണ്ട്. أَوْ جَذْوَةٍ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കനൽ (കൊള്ളി). مِّنَ النَّارِ തീയിൽനിന്നുള്ള. لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ നിങ്ങൾക്ക് തീ കായാം, തീ കായുവാൻ വേണ്ടി.

ഇരുട്ടിയ രാത്രി, അതിശൈത്യം, വഴി അറിയായ്മ, എല്ലാം കൂടി ഗതിമുട്ടിയ അവസരത്തിലാണദ്ദേഹം അകലെ ഒരു തീ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നത്. വീട്ടുകാരെ പറഞ്ഞാശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടുപോയി.

فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِىَ مِن شَٰطِئِ ٱلْوَادِ ٱلْأَيْمَنِ فِى ٱلْبُقْعَةِ ٱلْمُبَٰرَكَةِ مِنَ ٱلشَّجَرَةِ أَن يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّىٓ أَنَا ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٠﴾

30 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അതിനടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ, അനുഗൃഹീതമായ (ആ) പ്രദേശത്തുള്ള താഴ്വരയുടെ വലത്തെ തീരത്ത് നിന്ന്-വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന്-അദ്ദേഹത്തോട് വിളിച്ചുപറയപ്പെട്ടു: ''ഹേ, മൂസാ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവത്രെ'' എന്ന്.

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَآنٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَٰمُوسَىٰٓ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۖ إِنَّكَ مِنَ ٱلْءَامِنِينَ ﴿٣١﴾

31 ''നിൻെറ വടി (നിലത്ത്) ഇടുക'' എന്നും (പറയപ്പെട്ടു). എന്നിട്ടത് ഒരു (ചെറു) സർപ്പമെന്നോണം പിടഞ്ഞു നടക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു പോന്നു; പിമ്പോട്ട് നോക്കിയത് (പോലു)മില്ല. (അല്ലാഹു പറഞ്ഞു:) ''ഹേ, മൂസാ! മുന്നോട്ട് വരുക, പേടിക്കുകയും വേണ്ടാ! നിശ്ചയമായും, നീ നിർഭയൻ

മാരിൽ[സുരക്ഷിതരിൽ]പെട്ടവനാകുന്നു.''

---

30 فَلَمَّا أَتَاهَا അങ്ങനെ അതിനടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ. نُودِيَ അദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെട്ടു (വിളിച്ചുപറയപ്പെട്ടു). مِن شَاطِئِ الْوَادِ താഴ്‌വരയുടെ തീരത്തുനിന്ന്, ഓരത്തുനിന്ന്. الْأَيْمَنِ വലത്തെ. فِي الْبُقْعَةِ പ്രദേശത്തിലുള്ള, സ്ഥലത്തിലുള്ള. الْمُبَارَكَةِ അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട. مِنَ الشَّجَرَةِ വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന്. أَن يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ എന്ന്. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَنَا اللَّهُ ഞാൻ അല്ലാഹു വത്രെ. رَبُّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ. 31 وَأَنْ أَلْقِ നീ ഇടുക എന്നും. عَصَاكَ നിന്റെ വടി. فَلَمَّا رَآهَا എന്നിട്ടതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ. تَهْتَزُّ പിടഞ്ഞു നടക്കുന്നതായി, പിടയുന്നതായി. كَأَنَّهَا جَانٌّ അതൊരു ചെറുസർപ്പമെന്നോണം. وَلَّى അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു. مُدْبِرًا പിന്നിട്ടുകൊണ്ട് (പിന്നോക്കം). وَلَمْ يُعَقِّبْ പിമ്പോട്ട് നോക്കി (യതുമില്ല,) തിരിഞ്ഞുനോക്കിയതുമില്ല. يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ. أَقْبِلْ മുന്നോട്ടുവരുക. وَلَا تَخَفْ നീ പേടിക്കേണ്ട. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. مِنَ الْآمِنِينَ നിർഭയൻമാരിൽ (സുരക്ഷതരിൽ) പെട്ടവനാണ്.

തീ പ്രകാശിച്ചു കണ്ട ആ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി 'ഒരു മുൾപ്പടർപ്പ്' എന്ന് ബൈബിളിലും, (*) ഒരു മുള്ളുമരം എന്നും മറ്റും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞുകാണാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതിന്റെ പേരറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ. മൂസാ(عليه السلام) അവിടെ ദർശിച്ച തീയാകട്ടെ, അത് സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്ന തീയല്ലായിരുന്നു. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹുവിനേ അറിയുകയുള്ളൂ. അവിടെവെച്ചാണ് മറ്റാർക്കും ലഭിക്കാത്ത ആ ഭാഗ്യം-അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാര കേട്ടാസ്വദിക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം -മൂസാ(عليه السلام) നബിക്ക് സിദ്ധിച്ചത് എന്നുമാത്രമേ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുള്ളൂ. മൂസാ(عليه السلام) നബിയെ അഭിമുഖീകരിച്ച് സൂ:അഅ്റാഫ് 144ൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: **يا موسى انى اصطفيتك على الناس برسالا تى وبكلامى – الاعراف** (മൂസാ, എന്റെ ദൗത്യങ്ങൾകൊണ്ടും, എന്റെ സംസാരംകൊണ്ടും ഞാൻ നിന്നെ മനുഷ്യരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിരിക്കുന്നു.) സൂ:മർയം 52ലും ഇതിനെക്കുറിച്ച് സൂചനയുണ്ട്. തന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം സ്വസഹോദരൻ ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയെ തനിക്ക് സഹായകനെന്ന നിലയിൽ റസൂലായി നിയോഗിച്ചതും മൂസാ(عليه السلام) നബിക്ക് സിദ്ധിച്ച ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗ്യംതന്നെയാണ്. ഇവിടേക്കാവശ്യമായ പല വിവരവും സൂ: ത്വാഹയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. വടി സർപ്പമായി മാറുന്നത് കാണിച്ചശേഷം അല്ലാഹു മൂസാ(عليه السلام) നബിയോട് പറയുന്നു:-

ٱسْلُكْ يَدَكَ فِى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ وَٱضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ ٱلرَّهْبِ ۖ فَذَٰنِكَ بُرْهَـٰنَانِ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِي۟هِۦٓ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَـٰسِقِينَ ﴿٣٢﴾

32 ''നിന്റെ കൈ നിന്റെ കുപ്പായത്തിന്റെ മാറിൽ കടത്തുക; യാതൊരു ദൂഷ്യവും കൂടാതെ അത് വെളുത്തതായി പുറത്തു വരുന്നതാണ്. ഭയപ്പാടിന് (പരിഹാരമായി) നീ നിന്റെ പാർശ്വത്തെ നിന്നിലേക്ക് കൂട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അങ്ങിനെ, അതുരണ്ടും, [വടിയും, കൈയും] ഫിർഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്ക് നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള രണ്ടു തെളിവുകളാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവർ തോന്നിയവാസികളായ ഒരു ജനതയായിരിക്കുന്നു.''

---

* പുറപ്പാട്, 3: 2.

32 اسْلُكْ നീ കടത്തുക, പ്രവേശിപ്പിക്കുക. يَدَكَ നിൻെറ കൈ. فِي جَيْبِكَ നിൻെറ (കുപ്പായത്തിൻെറ, മാറിൽ. تَخْرُجْ അത് പുറത്തുവരും, പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. بَيْضَاءَ വെള്ളനിറമുള്ളതായി. مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ഒരു ദൂഷ്യവും (കെടുതലും) കൂടാതെ. وَاضْمُمْ നീ ചേർക്കുകയും (കൂട്ടിപ്പിടിക്കുകയും) ചെയ്യുക. إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്. جَنَاحَكَ നിൻെറ പാർശ്വത്തെ, പക്ഷത്തെ. مِنَ الرَّهْبِ ഭയപ്പാടിന്, ഭയപ്പാടിനാൽ. فَذَانِكَ അങ്ങനെ അത് രണ്ടും. بُرْهَانَانِ രണ്ട് തെളിവുകളാണ്, ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന്. إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക്. وَمَلَإِهِ അവൻെറ പ്രധാനികളുടെയും, സംഘക്കാരുടെയും. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. كَانُوا ആയിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനത. فَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ, ദുർന്നടപ്പുകാരായ.

'ഭയപ്പാടിന് നീ നിൻെറ പാർശ്വത്തെ നിന്നിലേക്ക് കൂട്ടിപ്പിടിക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഇതാണ്: വടി പാമ്പായിത്തീരുമ്പോഴോ, കൈ വെള്ളനിറം പൂണ്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോഴോ, ഫിർഔൻെറ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോഴോ ഒന്നും തന്നെ നീ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഭയം തോന്നുന്നപക്ഷം, അതിന് പരിഹാരമായി നീ നിൻെറ പാർശ്വം-അഥവാ കൈ-നിൻെറ നെഞ്ഞിൽ ചേർത്തുവെച്ച് കൂട്ടിപ്പിടിക്കുക. എന്നാൽ ആ ഭയം നീങ്ങിക്കൊള്ളും. വടി പാമ്പായി മാറിയപ്പോൾ മൂസാ(عليه السلام) നബിക്ക് വലിയ ഭയം അനുഭവപ്പെട്ടുവല്ലോ. മേലിൽ അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം ഇപ്രകാരം ചെയ്താൽ മതിയെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുകയാണ്. ഈ ഉപദേശം മൂസാ(عليه السلام) നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യേകം ഫലവത്തായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു സഹായിച്ച് ഭയവേളയിൽ, ഹൃദയത്തിനുമീതെ കൈവെച്ചുകൊണ്ട്-ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-നമുക്കും ഇത് ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഇതുമൂലം ഭയത്തിന് അൽപമെങ്കിലും ലാഘവം കൂടുമെന്നത് ഏറെക്കുറെ അനുഭവങ്ങൾ കൊണ്ടു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

33 അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ''എൻെറ രക്ഷിതാവേ! അവരിൽപെട്ട ഒരാളെ ഞാൻ കൊന്നിട്ടുണ്ട്; അതിനാൽ അവരെന്നെ കൊല്ലുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِيٓ إِنِّيٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

34 ''എൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂനാകട്ടെ, എന്നെക്കാൾ വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നവനാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ എൻെറ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു സഹായകനായി എന്നോടൊപ്പം (നിയോഗിച്ച്) അയച്ചു തരേണമേ! നിശ്ചയമായും, അവരെന്നെ വ്യാജമാക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.''

---

33 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ. إِنِّي قَتَلْتُ ഞാൻ കൊന്നിട്ടുണ്ട്. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. نَفْسًا ഒരാളെ. فَأَخَافُ അതിനാൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. أَن يَقْتُلُونِ അവരെന്നെ കൊല്ലുമെന്ന്. 34 وَأَخِي هَارُونُ എൻെറ സഹോദരൻ ഹാറൂനാട്ടെ. هُوَ അവൻ, അദ്ദേഹം. أَفْصَحُ مِنِّي എന്നെക്കാൾ ചാതുര്യം (വടിവ്, വ്യക്തത) ഉള്ളവനാണ്. لِسَانًا സംസാരം, ഭാഷ, നാവ്. فَأَرْسِلْهُ അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ അയക്കണേ, നിയോഗിക്കണേ. مَعِي എന്നോടൊപ്പം. رِدْءًا സഹായകനായിട്ട്, ഉതവിയായി. يُصَدِّقُنِي അവൻ എന്നെ സത്യപ്പെടുത്തും (എൻെറ സത്യത സ്ഥാപിക്കും). إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. أَن يُكَذِّبُونِ അവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കുമെന്ന്.

വാക്ചാതുര്യം, അഥവാ സംസാരവൈഭവം തന്നെക്കാൾ സഹോദരന് കൂടുതലുള്ളതുകൊണ്ട് താൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളും, തെളിവുകളും കൂടുതൽ വ്യക്തവും

യുക്തവുമായ നിലയിൽ ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാനും, അതുവഴി തൻെറ സത്യതക്ക് കൂടുതൽ ദൃഢീകരണം ലഭിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് മൂസാ നബി(عليه السلام) സഹോദരനെക്കൂടി റസൂലായി നിയോഗിച്ചയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നത്: മൂസാ(عليه السلام) നബിക്ക് സംസാരത്തിൽ അൽപം വിഷമം ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സൂ:ത്വാ ഹായിലും, ശുഅറാഇലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫിർഔൻ ഒരിക്കൽ മൂസാ(عليه السلام) നബിയെ പരിഹസിച്ചു പറയുന്ന മദ്ധ്യെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി സൂ: സുഖ്റുഫ് 52 ൽ കാണാം: **ولا يكاد يبين ـ الزخرف** (അവൻ വ്യക്തമായി സംസാരിച്ചേക്കുന്നതുമല്ല.) ഇതിനും പുറമെ, ഈജിപ്തുകാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു പഴയ കൊലപാതകിയുമാണല്ലോ മൂസാനബി(عليه السلام). ആ നിലക്കും സഹോദരൻെറ സഹായവും വാചാലതയും പ്രയോജനപ്പെടുമല്ലോ.

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنتُمَا وَمَنِ ٱتَّبَعَكُمَا ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿٣٥﴾

35 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''നിൻെറ സഹോദരനെക്കൊണ്ട് നിൻെറ തോൾകൈക്ക് നാം ബലം കൂട്ടിത്തരാം. നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാൾക്കും നാം ഒരധികൃതശക്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യാം. അതിനാൽ, അവർ നിങ്ങളിലേക്ക് വന്നെത്തുന്നതല്ല. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന നിങ്ങളെ പിൻതുടർന്നവരും ആയിരിക്കും വിജയികൾ.''

---

35 **قَالَ** അവൻ പറഞ്ഞു. **سَنَشُدُّ** നാം ബലം കൂട്ടിത്തരാം, ശക്തിപ്പെടുത്താം. **عَضُدَكَ** നിൻെറ തോൾകൈക്ക് (കരങ്ങൾക്ക്). **بِأَخِيكَ** നിൻെറ സഹോദരനെക്കൊണ്ട്. **وَنَجْعَلُ** നാം ഉണ്ടാക്കുകയും (ഏർപ്പെടുത്തികയും) ചെയ്യാം. **لَكُمَا** നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാൾക്കും. **سُلْطَانًا** ഒരു പ്രാബല്യം, ശക്തി, തെളിവ്, പ്രമാണം, അധികാരം, സ്വാധീനം. **فَلَا يَصِلُونَ** അതിനാൽ അവർ വന്നെത്തുകയില്ല, ചേരുകയില്ല, എത്തുകയില്ല. **إِلَيْكُمَا** നിങ്ങളിലേക്ക്. **بِآيَاتِنَا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിമിത്തം (കൊണ്ട്). **أَنتُمَا** നിങ്ങൾ രണ്ടാളുമാണ്. **وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا** നിങ്ങളെ പിൻതുടർന്നുവരും. **الْغَالِبُونَ** വിജയികൾ, പ്രബലർ.

സഹോദരൻ മുഖേന നിൻെറ കരങ്ങൾക്ക് -അഥവാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക്-നാം ശക്തിയും ബലവും നൽകുകയും, ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്ത് തെളിവും പ്രാബല്യവും തന്ന് നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്ക് നിങ്ങളെ കയ്യേറ്റം ചെയ്യാനും, നിങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും സാധിക്കുന്നതല്ല. നാം കല്പിച്ചു തന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി പോയിക്കൊള്ളുക. അതുവഴി, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ അനുയായികളും തന്നെയായിരിക്കും വിജയംവരിക്കുക. ശത്രുക്കൾ പരാജയമടയുകതന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം.

ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ അല്ലാഹു അവർക്ക് തികച്ചും നിറവേറ്റിക്കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. അധികാര പ്രമത്തതയുടെയും, ധിക്കാരഭരണത്തിൻെറയും പരമകാഷ്ഠയിലെത്തിയ ഫിർഔൻെറ ഭരണാതിർത്തിക്കുള്ളിൽവെച്ച്- ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബ് എന്നും, ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കൊരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല എന്നും നിസ്സങ്കോചം വീരവാദംചെയ്ത ആ ഏകാധിപതിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ച്-തരിമ്പുപോലും തലകുനിക്കാതെ, അണു അളവും പതറാതെ, തൗഹീദിൻെറ പ്രബോധനം അവർ നടത്തി. പതിനായിരക്കണക്കിലോ, ലക്ഷക്കണക്കിലോ ജനസംഖ്യ വരുന്ന ഇസ്രാഈൽ ജനതയെ അത്യത്ഭുതകരമാംവിധം അവർ രക്ഷപ്പെടുത്തി. ആ വമ്പിച്ച ജനതക്ക് ഒരു പുതിയ ജീവിതവും ജീവിതക്രമവും നൽകി. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ ആ വാഗ്ദാനത്തിൻെറ പൂർത്തീകരണം ഒന്നുമാത്രമാണ്.

فَلَمَّا جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَا بَيِّنَـٰتٍ قَالُوا۟ مَا هَـٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَـٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

36 അങ്ങിനെ, മൂസാ അവരുടെ അടുക്കൽ വ്യക്തമായ തെളിവുകളായി നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ട് ചെന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''ഇത് വ്യാജനിർമ്മിത മായ ഒരു ജാലവിദ്യയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും തന്നെ) അല്ല; നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളി ൽ നാം ഇതിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുമില്ല.''

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّىٓ أَعْلَمُ بِمَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ مِنْ عِندِهِۦ وَمَن تَكُونُ لَهُۥ عَـٰقِبَةُ ٱلدَّارِ ۖ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٣٧﴾

37 മൂസാ പറഞ്ഞു: ''എന്റെ റബ്ബ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്: അവന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള സൻമാർഗ്ഗവും കൊണ്ടുവന്നിട്ടു ള്ളവൻ ആരാണെന്നും, ഈ (ഇഹലേ ാകമാകുന്ന) ഭവനത്തിന്റെ (ശുഭ) പര്യ വസാനം ആർക്കാണുണ്ടായിരിക്കുകയെ ന്നുമുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച്. കാര്യം, അക്രമികൾ നിശ്ചയമായും വിജയിക്കുക യില്ല.''

36 فَلَمَّا جَاءَهُم അങ്ങനെ അവരുടെ അടുക്കൽചെന്നപ്പോൾ. مُّوسَى മൂസാ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്ത ങ്ങളും കൊണ്ട്. بَيِّنَاتٍ വ്യക്തങ്ങളായ നിലയിൽ തെളിവുകളായിട്ട്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. مَا هَذَا ഇതല്ല. إِلَّا سِحْرٌ ജാലവിദ്യയല്ലാതെ. مُّفْتَرًى വ്യാജനിർമ്മിതമായ, കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട. وَمَا سَمِعْنَا നാം (ഞങ്ങൾ) കേട്ടിട്ടുമില്ല. بِهَذَا ഇതിനെക്കുറിച്ച്. فِي آبَائِنَا നമ്മുടെ പിതാക്കളിൽ. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വൻമാ രായ, മുൻകഴിഞ്ഞ. 37 وَقَالَ مُوسَى മൂസാ പറഞ്ഞു. رَبِّي എന്റെ റബ്ബ്. أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവാനാണ്. بِمَن جَاءَ വന്നവനെപ്പറ്റി, ആരാണ് വന്നതെന്ന്. بِالْهُدَى സൻമാർഗ്ഗവും കൊണ്ട്. مِنْ عِندِهِ അവന്റെ പക്കൽനിന്ന്. وَمَن ഒരുവനെപ്പറ്റിയും, ആരാണെന്നും. تَكُونُ لَهُ അവ ന്നുണ്ടായിരിക്കും. عَاقِبَةُ (ശുഭമായ) പര്യവസാനം. الدَّارِ ഭവനത്തിന്റെ (ഈ ലോകത്തിന്റെ). إِنَّهُ നിശ്ചയമായും കാര്യം. لَا يُفْلِحُ വിഴയിക്കുകയില്ല, ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കയില്ല. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ.

ഇതൊന്നും ചിന്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയല്ല ഫിർഔൻ ചെയ്തത്. അവന്റെ അഹങ്കാ രവും ധിക്കാരവും അങ്ങേഅറ്റം മുഴക്കുകയാണുണ്ടായത്.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَـٰهٍ غَيْرِى فَأَوْقِدْ لِى يَـٰهَـٰمَـٰنُ عَلَى ٱلطِّينِ فَٱجْعَل لِّى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَطَّلِعُ إِلَىٰٓ إِلَـٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ مِنَ ٱلْكَـٰذِبِينَ ﴿٣٨﴾

38 ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: ''പ്രധാനികളേ, ഞാ നല്ലാതെ യാതൊരു ഇലാഹും [ആരാ ധ്യനും] നിങ്ങൾക്കുള്ളതായി ഞാൻ അറി യുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഓ, ഹാമാൻ! എനിക്കുവേണ്ടി നീ കളിമണ്ണിൽ നെരി പ്പൂട്ടുക. [ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കി ചൂളവെക്കു ക] എന്നിട്ട് എനിക്കൊരു ഉന്നത സൗധമു ണ്ടാക്കിത്തരുക-മൂസായുടെ ഇലാഹിങ്ക ലേക്ക് എനിക്ക് ചെന്ന് നോക്കാമല്ലോ,! നിശ്ചയമായും, അവനെ വ്യാജം പറയു ന്നവരിൽ പെട്ടവനെന്നത്രെ ഞാൻ ധരി ക്കുന്നത്.''

38 وَقَالَ فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു. يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ ഹേ പ്രധാനികളേ. مَا عَلِمْتُ ഞാനറിഞ്ഞിട്ടില്ല, എനി ക്കറിവില്ല. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹിനെയും. غَيْرِي ഞാനല്ലാതെ, ഞാനൊഴികെ. فَأَوْقِدْ അത് കൊണ്ട് നീ കത്തിക്കുക, നെരിപ്പൂട്ടുക. لِي എനിക്കുവേണ്ടി. يَا هَامَانُ ഓ ഹാമാനേ. عَلَى الطِّينِ

കളിമണ്ണിൽ, മണ്ണിൻമേൽ. فَاجْعَل لِّي എന്നിട്ട് എനിക്കുണ്ടാക്കുക. صَرْحًا ഒരു ഉന്നതസൗധം, കൊത്തളം, സ്തംഭം. لَّعَلِّي أَطَّلِعُ ഞാൻ എത്തിനോക്കാം, എനിക്ക് ചെന്നുനോക്കുവാൻ. إِلَى إِلَٰهِ مُوسَىٰ മൂസായുടെ ഇലാഹിങ്കലേക്ക്. وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَأَظُنُّهُ അവനെ ഞാൻ ധരിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു. مِنَ الْكَاذِبِينَ വ്യാജം (കളവു) പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണെന്ന്.

ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കൊരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ലെന്നും, (79:24ൽ പറയുന്നതുപോലെ) ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അത്യുന്നതനായ റബ്ബാണെന്നും ഫിർഔൻ പ്രഖ്യാപിച്ചതുകൊണ്ട് ഈ ആകാശഭൂമികൾ സൃഷ്ടിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചു വരുന്നവൻ താൻ തന്നെയാണെന്ന് ഫിർഔൻ വാദിക്കുന്നതായി കരുതേണ്ടതില്ല. ഇമാംറാസീ(ﷺ)യും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ആ വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻമാത്രം ഭോഷനല്ലായിരുന്നു ഫിർഔനെന്നും, ഒരു പക്ഷേ അതവൻ പറഞ്ഞാൽ തന്നെയും അൽപം ബുദ്ധിയുള്ള ഏവരും അത് സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്. നാട്ടിനെയും, പ്രജകളെയും സ്വേച്ഛയനുസരിച്ച് ഭരിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന ഏറ്റവും വലിയ രക്ഷിതാവും, അവരുടെ എല്ലാവിധ ആരാധനാവണക്കങ്ങൾക്കും അവകാശിയായ ഏകാരാധ്യനും താനാണെന്നും അതിനാൽ വേറൊരു റബ്ബിനെയും, ഇലാഹിനെയും (രക്ഷിതാവിനെയും ആരാധ്യനെയും) അവിടെ അവതിരിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുമാണ് അവൻെറ വാദം. രാജാക്കൾ ആരാധ്യപുരുഷൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, അവരിൽ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവ് അടുത്ത കാലംവരെ പല നാട്ടിലും നടപ്പുള്ളതായിരുന്നു. ഫിർഔനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ നില കൂടുതൽ മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയിരുന്നുവെന്നുമാത്രം.

ജനമദ്ധ്യെ മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ പരിഹസിക്കുവാനും, തൗഹീദിൻെറ പ്രബോധനത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ആശയക്കുഴപ്പവും, സംശയവും ഉളവാക്കാനുംവേണ്ടി ഫിർഔൻ പ്രയോഗിക്കുന്ന ഒരു സൂത്രമത്രെ തൻെറ മന്ത്രി ഹാമാനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ കൽപന. കളിമണ്ണ്കൊണ്ട് ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കി ചൂളവെച്ച് ചുട്ടെടുത്താണല്ലോ മിക്ക നാട്ടിലും കെട്ടിടങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നത്. വേഗം കുറെ ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കി ഒരു ഉന്നതമായ സൗധം കെട്ടിപ്പൊക്കണം. ഭൂമിയിലെവിടെയും ഞാനല്ലാതെ ഒരു ഇലാഹില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മൂസായുടെ പുതിയ ഇലാഹിനെ ആകാശത്തൊന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കണം എന്നാണവൻ പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു സൗധം ഫിർഔൻ ഉണ്ടാക്കിയതായോ അതിൽകേറി നോക്കിയതായോ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. വേറൊരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി താൻ അറിയുന്നില്ല എന്നും, മൂസാ കളവ് പറയുന്നവനാണെന്നാണ് താൻ ധരിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞത് താനൊരു നിഷ്പക്ഷവാദിയും സത്യാന്വേഷിയുമാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാനാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇത്രയും കടുത്ത ധിക്കാരത്തിനും, നിഷേധത്തിനും ഫിർഔനും കക്ഷിയും ഒരുമ്പെടുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു:-

وَٱسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُۥ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

39 അവനും അവൻെറ സൈന്യങ്ങളും നാട്ടിൽ ന്യായരഹിതമായി അഹങ്കാരം നടിച്ചു; നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് അവർ മടക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു.

فَأَخَذْنَٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٠﴾

40 അതിനാൽ, അവനെയും അവൻെറ സൈന്യങ്ങളെയും നാം പിടിച്ചു; എന്നിട്ട് സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ, (ആ) അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്നു നോക്കുക!

41 നാം അവരെ നരകത്തിലേക്ക് ക്ഷണി ക്കുന്ന നേതാക്കളാക്കി; ഖിയാമത്തുനാളി ൽ അവർക്ക് സഹായം നൽകപ്പെടുന്ന തുമല്ല.	وَجَعَلْنَـٰهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى ٱلنَّارِ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾
42 ഈ ഐഹികലോകത്ത് നാം അവർക്ക് (പിന്നാലെ) ശാപം തുടർത്തുകയും ചെയ് തു. ഖിയാമത്തുനാളിലാകട്ടെ, അവർ വഷ ളാക്കപ്പെട്ട [ശപിക്കപ്പെട്ട] വരുടെ കൂട്ടത്തി ലുമായിരിക്കും.	وَأَتْبَعْنَـٰهُمْ فِى هَـٰذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ هُم مِّنَ ٱلْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾

---

39 وَاسْتَكْبَرَ അവൻ അഹങ്കാരം (ഗർവ്) നടിച്ചു. هُوَ അവൻ. وَجُنُودُهُ അവൻെറ സൈന്യങ്ങളും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ). بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായം കൂടാതെ, ന്യായരഹിതമായി. وَظَنُّوا അവർ ധരിക്കു കയും ചെയ്തു. أَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. إِلَيْنَا നമ്മുടെഅടുക്കലേക്ക്. لَا يُرْجَعُونَ മടക്കപ്പെടുക (യില്ലഎന്ന്). 40 فَأَخَذْنَاهُ അതിനാൽ നാം അവനെ പിടിച്ചു. وَجُنُودَهُ തൻെറ സൈന്യങ്ങളെയും. فَنَبَذْنَاهُمْ എന്നിട്ട് അവരെ നാം എറിഞ്ഞു. فِي الْيَمِّ സമുദ്രത്തിൽ. فَانظُرْ അപ്പോൾ നോക്കുക. كَيْفَ كَانَ എങ്ങനെ ഉണ്ടായെന്ന്, ആയെന്ന്. عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം, അന്ത്യഫലം. . 41 وَجَعَلْنَاهُمْ അവരെ നാം ആക്കി. أَئِمَّةً നേതാക്കൻമാർ, മുമ്പൻമാർ. يَدْعُونَ ക്ഷണിക്കുന്ന, വിളി ക്കുന്ന. إِلَى النَّارِ നരകത്തിലേക്ക്. وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. لَا يُنصَرُونَ അവർ സഹായിക്കപ്പെ ടുന്നതുമല്ല. 42 وَأَتْبَعْنَاهُمْ നാം അവരെ അനുഗമിച്ചു, പിൻതുടർത്തുകയും ചെയ്തു. فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഐഹിക ലോകത്ത്. لَعْنَةً ശാപം. وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിലാകട്ടെ. هُم അവർ. مِّنَ الْمَقْبُوحِينَ വഷളാക്കപ്പെട്ട (ചീത്തപ്പെടുത്തപ്പെട്ട)വരിലായിരിക്കും.

അവനെയും, അവൻെറ സൈന്യങ്ങളെയും പിടിച്ച് കടലിൽ എറിഞ്ഞു എന്ന പ്രയോ ഗത്തിൽ, ആ സംഭവം അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ നിസ്സാരമായ ഒതു നടപടിയായിരുന്നുവെന്ന് സൂചന കാണാം. 6-ാംവചനത്തിൽ ദുർബ്ബലരായ ഇസ്റാഈല്യ രെപ്പറ്റി അവരെ നേതാക്കൻമാരാക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ ഇതേവരെയും നേതാക്കളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ ഫിർഔനും അവൻെറ ആൾക്കാരും തന്നെയായിരുന്നു. അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൻെറ സ്വഭാവമാണ് 41-ാംവചനത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. അതെ, അവർ നേതാക്കളായിരുന്നു പക്ഷേ, നരകത്തി ലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതിലായിരുന്നു അവരുടെ നേതൃത്വം. അധികാരപ്രമത്തതയിലും ഭൗതികമായ നേട്ടങ്ങളിലും അഹങ്കരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിച്ചുവരുന്ന എല്ലാവരും ഫിർഔനെയും, അവൻെറ ആൾക്കാരെയും മാതൃകയാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന സൂചനയും ഈ വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-5

43 പൂർവ്വ തലമുറകളെ നശിപ്പിച്ചതിനുശേ ഷം, ജനങ്ങൾക്ക് ഉൾക്കാഴ്ചകളായും, മാർഗ്ഗദർശനമായും, കാരുണ്യമായുംകൊ ണ്ട് നാം മൂസാക്ക് വേദഗ്രന്ഥം നൽകുക യുണ്ടായി; അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി.	وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ مِنۢ بَعْدِ مَآ أَهْلَكْنَا ٱلْقُرُونَ ٱلْأُولَىٰ بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

---

43 وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി, നൽകിയിട്ടുണ്ട്. مُوسَى മൂസാക്ക്. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. مِن بَعْدِ ശേഷമായി. مَا أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചതിൻെറ. الْقُرُونَ തലമുറകളെ, കാലക്കാരെ. الْأُولَى പൂർവ്വ,

ആദ്യത്തെ, മുൻകഴിഞ്ഞ. بَصَائِرَ ഉൾക്കാഴ്ചകളായി, അന്തർബോധങ്ങളായിട്ട്. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനമായും. وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം. يَتَذَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന, ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന.

മൂസാ(عليه السلام) നബിക്ക് മുമ്പും എത്രയോ പ്രവാചകൻമാർ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ആ പ്രവാചകൻമാരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ദൈവീകസന്ദേശങ്ങളും, മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും ആ പ്രവാചകൻമാർ മുഖാന്തരം നൽകപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പുള്ള ഒരു സമുദായത്തിനും 'ശരീഅത്താ'കുന്ന നിയമസംഹിത (**الشريعة**) എന്ന നിലക്ക് ഒരു വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്മുമ്പ് ഇസ്‌ലാമിൻെറ പേരിൽ ധർമ്മസമരം (ജിഹാദ്) നടന്നിരുന്നതായും അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം, ഒന്നാമത്തെ ശരീഅത്ത് നിയമഗ്രന്ഥമത്രെ തൗറാത്ത്, അതുമുതൽക്കാണ് ജിഹാദ് ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതും. മുൻസമുദായങ്ങളിൽ ഉണ്ടായതുപോലെ പ്രവാചകനെ ധിക്കരിക്കുകമൂലം ഒരു സമുദായം ആകമാനം നാശമടയത്തക്ക ഉൻമൂലശിക്ഷ (**عذاب الا ستئصال**) തൗറാത്തിന്ശേഷം സംഭവിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

വേദഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളായി മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു: 1) അത് മനുഷ്യന് ഉൾക്കാഴ്ച-അഥവാ അന്തർബോധം-നൽകുന്നു. അതായത്: ഹൃദയമാകുന്ന കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കി(ചിന്തിച്ചു) യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്നതാണ്. 2) അത് മാർഗ്ഗദർശനമാണ്. അതായത്: സത്യാസത്യങ്ങൾ ഇന്നതാണെന്ന് അത് കാട്ടികൊടുക്കുന്നു. 3) അത് അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യമാകുന്നു. മനുഷ്യന് അവൻെറ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അറിയുവാൻ പര്യാപ്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവൻെറ മുമ്പിൽ പലതുമുണ്ട്. അവന് വിശേഷബുദ്ധിയും, വിവേചന ശക്തിയും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ അതിനുപുറമെ മനുഷ്യൻെറ ജയാപജയമാർഗ്ഗങ്ങളും ഗുണദോഷഫലങ്ങളും സ്പഷ്ടമായി തുറന്നുകാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണംകൂടി അവന് നൽകുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ കാരുണ്യവും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹവും തന്നെ. സംശയമില്ല.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَى ٱلْأَمْرَ وَمَا كُنتَ مِنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٤٤﴾

44 (നബിയേ) മൂസാക്ക് നാം (ആ) കാര്യം നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ (ത്വൂർ പർവ്വതത്തിൻെറ) പടിഞ്ഞാറുവശത്തെ പാർശ്വത്തിൽ നീയുണ്ടായിരുന്നില്ല; നീ (അതിന്) സാക്ഷികളിൽപെട്ടവനുമായിരുന്നില്ല.

وَلَٰكِنَّآ أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ ٱلْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنتَ ثَاوِيًا فِىٓ أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾

45 എങ്കിലും നാം (പിന്നീട്) പല തലമുറകളെയും ഉണ്ടാക്കി; എന്നിട്ട് അവരിൽ ആയുഷ്കാലം ദീർഘമായിക്കഴിഞ്ഞു. മദ്‌യൻകാർക്ക് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു കൊണ്ട് നീ അവരിൽ നിവസിക്കുന്ന ആളുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, നാം ദൗത്യം നൽകുന്ന [റസൂലുകളെ നിയോഗിക്കുന്ന]വരാകുന്നു.

وَمَا كُنتَ بِجَانِبِ ٱلطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّآ أَتَىٰهُم مِّن

46 ത്വൂർ (പർവ്വതത്തി) ൻെറ പാർശ്വത്തിൽ, നാം (മൂസായെ) വിളിച്ചപ്പോഴും നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; എങ്കിലും, നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (വമ്പിച്ച) അനുഗ്രഹമായിട്ടത്രെ (ഇതൊക്കെ നിനക്ക്

نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

അറിയിച്ചുതന്നത്.) നിനക്കുമുമ്പ് ഒരു താക്കീതുകാരനും ചെന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ജനതക്ക് നീ താക്കീത് നൽകുവാനായി ട്ടാകുന്നു (അത്); അവർ ഉറ്റാലോചിച്ചേ ക്കാമല്ലോ.

---

44 وَمَا كُنتَ നീ ഉണ്ടായിരിന്നുല്ല, നീ ആയിരുന്നില്ല. بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ പടിഞ്ഞാറുവശത്തിന്റെ പാർശ്വ ത്തിൽ, ഓരത്തിൽ. إِذْ قَضَيْنَا നാം നിർവ്വഹിച്ചപ്പോൾ, നിറവേറ്റിയപ്പോൾ. إِلَى مُوسَى മൂസാക്ക്. الْأَمْرَ (ആ) കാര്യം, കല്പന. وَمَا كُنتَ നീ ആയിരുന്നതുമില്ല. مِنَ الشَّاهِدِينَ സാക്ഷികളിൽ, ഹാജരുള്ളവ രിൽ(പെട്ടവൻ). 45 وَلَكِنَّا എങ്കിലും നാം. أَنشَأْنَا നാം ഉണ്ടാക്കി, ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു. قُرُونًا പല തലമുറ കളെ, കാലക്കാരെ. فَتَطَاوَلَ എന്നിട്ട് ദീർഘമായി, നീണ്ടുനിന്നു. عَلَيْهِمُ അവരിൽ, അവർക്ക്. الْعُمُرُ ആയുഷ്കാലം, ആയുസ്സ്. وَمَا كُنتَ നീ ആയിരുന്നതുമില്ല. ثَاوِيًا നിവസിക്കുന്നവൻ, പാർക്കുന്ന വൻ. فِي أَهْلِ مَدْيَنَ മദ്‌യൻകാരിൽ. تَتْلُو നീ ഓതിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട്. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ. آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. وَلَكِنَّا എങ്കിലും നാം. كُنَّا നാം ആകുന്നു. مُرْسِلِينَ ദൗത്യം നൽകുന്നവർ, അയക്കുന്നവർ. 46 وَمَا كُنتَ നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ആയിരുന്നില്ല. بِجَانِبِ الطُّورِ ത്വൂറിന്റെ പാർശ്വത്തിൽ, അരികിൽ. إِذْ نَادَيْنَا നാം വിളിച്ചപ്പോൾ. وَلَكِن എങ്കിലും, പക്ഷേ. رَّحْمَةً കാരുണ്യമായിട്ട്, അനുഗ്രഹമായിട്ട്. مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള. لِتُنذِرَ നീ താക്കീത്(മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുവാൻ). قَوْمًا ഒരു ജനതക്ക്. مَّا أَتَاهُم അവർക്ക് വന്നിട്ടില്ല. مِّن نَّذِيرٍ ഒരു താക്കീതുകാരനും, മുന്നറിയിപ്പുകാരനും. مِّن قَبْلِكَ നിനക്കുമുമ്പ്. لَعَلَّهُمْ അവർ ആയേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. يَتَذَكَّرُونَ ഉറ്റാലോചിക്കും.

ത്വൂർ മലയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുവെച്ച് മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ അല്ലാഹു വിളിച്ച് സംഭാഷണം നടത്തുകയും, അദ്ദേഹത്തെ റസൂലായി നിയോഗിക്കുകയും മറ്റും ഉണ്ടായ പ്പോൾ നബി(ﷺ) തിരുമേനി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടോ, പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങൾക്ക് ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്നതുകൊണ്ടോ ഒന്നുമല്ല ആ സംഭവങ്ങൾ ഇത്രയും സൂക്ഷ്മമായും, വ്യക്തമായും അവിടുന്ന് വിവരിക്കുന്നത്. അതുപോലെത്തന്നെ, മദ്‌യനിലെ സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുവാൻ സാധിച്ചത് അന്നവിടെ-ഇന്ന്മക്കായിലെന്നതുപോലെ-ആ രാജ്യക്കാർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർക്കിടയിൽ നബി(ﷺ) താമസിച്ചു വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടും അല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, നബി (ﷺ)യുടെ എത്രയോ മുമ്പു കഴിഞ്ഞ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങൾ അവിടുന്ന് വിവരിക്കുന്നത് ആ സംഭവങ്ങളൊന്നും അവിടുന്ന് കണ്ടറിഞ്ഞതുകൊണ്ടല്ല.

പക്ഷേ, മൂസാ(عليه السلام) നബിക്കുശേഷം പല തലമുറകളും ഉൽഭവിക്കുകയും നശിക്കുക യും ചെയ്തു. ദീർഘമായ കാലവും കഴിഞ്ഞുപോയി. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യാപനതത്വങ്ങളും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു. കേട്ടുകേൾവികളും ഊഹാപോഹങ്ങളുമായി അവ അവശേഷിച്ചു. ഈ തലമുറയുടെ റസൂലായി നബി (ﷺ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇടക്കിടെ റസൂലുകളെ അയക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പതിവുമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം കൊണ്ട് വഹ്‌യുമൂലം നബി (ﷺ)ക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം. നബി (ﷺ)യുടെ ജനതയാകുന്ന ഖുറൈശീ അറബികളാകട്ടെ, യഹൂദരെയും, ക്രിസ്ത്യാനിക ളെയുംപോലെ-വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായോ, പ്രവാചകൻമാരുമായോ പരിചയപ്പെടാത്തവരാണ്. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അനേകം നീക്കുപോക്കുകളോടുകൂടിയാണെങ്കിലും -ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരുടെ പക്കൽ ഏതാനും ചില അറിവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ ജനതക്ക് അതിന് അവസരമുണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് മുൻ പ്രവാചകൻമാരുടെയും, അവരുടെ ജനതകളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ അവയ്ക്ക് ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്ന ഒരാളെപ്പോലെ

ശരിക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുത്ത് അവരെ താക്കീതുചെയ്യുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഇതെല്ലാം നബി (ﷺ)ക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ കേട്ടറിയുമ്പോൾ അവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാനും, തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും അത് കാരണമായിത്തീരുമല്ലോ. ഇതാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം. അടുത്ത ആയത്തിലെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ ഈ സമുദായത്തിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കുവാനുള്ള കാരണം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَلَوْلَآ أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَـٰتِكَ وَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

47 അവരുടെ കരങ്ങൾ മുൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമായി അവർക്ക് വല്ല വിപത്തും ബാധിക്കുകയും, അപ്പോൾ അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ (നിന്നെ നാം അവരിലേക്ക് അയക്കുമായിരിന്നില്ല): ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങൾക്ക് നീ ഒരു റസൂലിനെ അയച്ചു തന്നുകൂടായിരുന്നോ, എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ പിൻപറ്റുകയും, ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവരാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നുവല്ലോ!''

---

47 وَلَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. أَن تُصِيبَهُم അവർക്ക് ബാധിക്കുക. مُّصِيبَةٌ വല്ല വിപത്തും, ബാധയും. بِمَا قَدَّمَتْ മുൻചെയ്തത് (മുമ്പ് പ്രവർത്തിച്ചത്) നിമിത്തം. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കരങ്ങൾ, കൈകൾ. فَيَقُولُوا അപ്പോൾ അവർ പറയുകയും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ. لَوْلاَأَرْسَلْتَ നീ അയച്ചു കൂടായിരുന്നോ, എന്തുകൊണ്ട് അയച്ചുതന്നില്ല. إِلَيْنَا ഞങ്ങളിലേക്ക്. رَسُولاً ഒരു റസൂലിനെ, ദൈവദൂതനെ. فَنَتَّبِعَ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുമായിരുന്നു, തുടരുമായിരുന്നു. آيَاتِكَ നിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. وَنَكُونَ ഞങ്ങളാകുകയും ചെയ്യുമായിരന്നു. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ട(വർ).

അവിശ്വാസം, ദുർന്നടപ്പ് മുതലായവ നിമിത്തം പല വിപത്തുകളും അനുഭവിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവരാണ് വാസ്തവത്തിൽ അവർ. അങ്ങനെ വല്ലതും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, തങ്ങളിലേക്ക് ഒരു റസൂലിനെ-ദൈവദൂതനെ-അയച്ചുതരാത്തതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങൾ ഈ ശിക്ഷക്ക് അർഹരാകേണ്ടി വന്നതെന്നും, ഒരു റസൂൽ തങ്ങളിൽ വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്നും ന്യായവാദം ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അവരിലേക്ക് റസൂലിനെ അയച്ചത് എന്ന് സാരം. എന്നാൽ, അവർക്കൊരു റസൂൽ വന്നപ്പോൾ അവർ ചെയ്തതെന്താണ്?-

فَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا۟ لَوْلَآ أُوتِىَ مِثْلَ مَآ أُوتِىَ مُوسَىٰٓ ۚ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا۟ بِمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۖ قَالُوا۟ سِحْرَانِ تَظَـٰهَرَا وَقَالُوٓا۟ إِنَّا بِكُلٍّ كَـٰفِرُونَ ﴿٤٨﴾

48 എന്നാൽ, നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് യഥാർത്ഥം അവർക്ക് വന്നപ്പോഴോ, അവർ പറയുകയാണ്: ''മൂസാക്ക് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ളത് [ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ] ഇവന് നൽകപ്പെടാത്തതെന്താണ്?!'' എന്ന്. മുമ്പ് മൂസാക്ക് നൽകപ്പെട്ടതിലും അവർ അവിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായില്ലേ?! അവർ പറഞ്ഞു: ''പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുന്ന രണ്ടു ജാലവിദ്യകളാണ്'' എന്ന്. ''നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ എല്ലാറ്റിലും അവിശ്വാസി

ക്കുന്നവരാണ്'' എന്നും അവർ പറയു ന്നു!

---

48 فَلَمَّا جَاءَهُمُ അങ്ങനെ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. الْحَقُّ യഥാഥരം, സത്യം. مِنْ عِندِنَا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَوْلَا أُوتِيَ അവന് നൽകപ്പെടാത്തതെന്തു, കൊടുക്കപ്പെട്ടരുതോ. مِثْلَ مَا أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ. مُوسَى മൂസാക്ക്. أَوَلَمْ يَكْفُرُوا അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തില്ലേ. بِمَا أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടതിൽ. مُوسَى മൂസാക്ക്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. سِحْرَانِ രണ്ടു ജാലവിദ്യകൾ. تَظَاهَرَا രണ്ടും പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുന്നു. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. بِكُلٍّ എല്ലാറ്റിലും. كَافِرُونَ അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്.

കഴിഞ്ഞ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാരണത്താലാണ്, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ സത്യമാകുന്ന ഖുർആനുംകൊണ്ട് നബി (ﷺ) നിയുക്തനായത്. അപ്പോഴത്തെ ആക്ഷേപം: മൂസാനബിക്ക് വടി, കൈ, മുതലായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലഭിച്ചതുപോലെ 'എന്തുകൊണ്ട് മുഹമ്മദിന്നുണ്ടായില്ല' എന്നായിരുന്നു! എന്നാൽ, അതേ മൂസാനബിയിൽ ഇവരും ഇവരുടെ മുൻഗാമികളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവോ? അതുമില്ല. മൂസായും ഹാറൂനും പരസ്പരം സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാരാണെന്ന് ഇവരുടെ പൂർവ്വീകൻമാർ അന്ന് പറഞ്ഞു. മൂസായും മുഹമ്മദും രണ്ടുപേരും ഒരേ തരത്തിലുള്ള രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാരണ്, രണ്ടാളും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതും ജാലവിദ്യയാണ്, രണ്ടിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല എന്ന് ഇപ്പോൾ ഇവരും പറയുന്നു.

سحران എന്നതിന് പകരം ساحران എന്നും വായനയുണ്ട്. അപ്പോൾ ساحران تظاهرا എന്നതിന് ''പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുന്ന രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാർ'' എന്നർത്ഥമായിരിക്കും. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെ.

49 (നബിയേ) പറയുക: ''എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു വേദഗ്രന്ഥം -അത് അവ രണ്ടിനെക്കാളും കൂടുതൽ മാർഗ്ഗദർശകമായിക്കൊണ്ട്-നിങ്ങൾ കൊണ്ടു വരുക, ഞാൻ അത് പിൻപറ്റിക്കൊള്ളാം; നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ (കാണട്ടെ)!''

قُلْ فَأْتُوا۟ بِكِتَـٰبٍ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَآ أَتَّبِعْهُ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿٤٩﴾

---

49 قُلْ പറയുക. فَأْتُوا എന്നാൽ വരുവിൻ. بِكِتَابٍ ഒരു വേദഗ്രന്ഥംകൊണ്ട്. مِّنْ عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്ന്. هُوَ അത്. أَهْدَى കൂടുതൽ മാർഗ്ഗദർശകമാണ്. مِنْهُمَا അത് രണ്ടിനെക്കാൾ. أَتَّبِعْهُ (എന്നാൽ) ഞാനതിനെ പിൻപറ്റാം. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ, സത്യവാദികൾ.

'അവ രണ്ടും' എന്ന് പറഞ്ഞത് രണ്ട് നബിമാരും കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ -ഖുർആനെയും തൗറാത്തിനെയും-ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. മാർഗ്ഗദർശനത്തിൽ രണ്ടിനെയും കവച്ചുവെക്കുന്ന ഒരു ദൈവീകഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവന്ന് തങ്ങളുടെ വാദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അവരെ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്.

50 എന്നിട്ട് അവർ നിനക്ക് (അതിന്) ഉത്തരം തന്നില്ലെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെമാത്രം പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാ

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا۟ لَكَ فَٱعْلَمْ أَنَّمَا

يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْ ۚ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٥٠﴾

ണെന്ന് നീ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള യാതൊരു മാർഗ്ഗദർശനവും കൂടാതെ, തൻെറ ഇച്ഛയെ പിൻപറ്റുന്നവനെക്കാൾ വഴിപിഴച്ചവൻ ആരാണുള്ളത്?! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അക്രമികളായ ജനതയെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

---

50 فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا എന്നിട്ടവർ മറുപടി (ഉത്തരം) തന്നില്ലെങ്കിൽ. لَكَ നിനക്ക്. فَاعْلَمْ എന്നാൽ അറിയുക. أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ നിശ്ചയമായും അവർ പിൻപറ്റുന്നു എന്ന്. أَهْوَاءَهُمْ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ (മാത്രം). وَمَنْ أَضَلُّ ആരാണ് അധികാരം വഴി തെറ്റിയവൻ. مِمَّنِ اتَّبَعَ പിൻപറ്റിയവനെക്കാൾ, തുടർന്നവനെക്കാൾ. هَوَاهُ തൻെറ ഇച്ഛയെ. بِغَيْرِ هُدًى ഒരു മാർഗ്ഗദർശനവും കൂടാതെ. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَهْدِي അവൻ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയില്ല, വഴി കാട്ടുകയില്ല. الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ ജനതക്ക്.

വിഭാഗം-6

۞ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ ٱلْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

51 തീർച്ചയായും, (ഈ) വചനം നാം അവർക്ക് (ഒന്നിനുശേഷം മറ്റൊന്നായി) ചേർത്ത് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് -അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി.

---

51 وَلَقَدْ وَصَّلْنَا (ഒന്നിനുശേഷം ഒന്നായി) നാം ചേർത്തിട്ടുണ്ട്, വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. لَهُمُ അവർക്ക്. الْقَوْلَ വചനം, വാക്ക്. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. يَتَذَكَّرُونَ ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന(വർ).

'വചനം' (القول) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുർആനാകുന്നു. ഖുർആൻെറ അവതരണം ഒരു പ്രാവശ്യമായിട്ടല്ല, അനേകം ഗഡുക്കളിലായിട്ടാണുള്ളത്. അതിലെ വിഷയങ്ങളാകട്ടെ, വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു വിശദീകരിക്കുകയും, ആവർത്തിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഗ്രഹിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുവാനും, വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അതിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِهِۦ هُم بِهِۦ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

52 ഇതിനുമുമ്പ് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവർതന്നെയും ഇതിൽ [ഖുർആനിൽ] വിശ്വസിക്കുന്നു.

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِهِۦٓ إِنَّهُ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّنَآ إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِۦ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

53 ഇതവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾ ഇതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; നിശ്ചയമായും, ഇത് നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമാകുന്നു; ഞങ്ങൾ ഇതിനുമുമ്പേ 'മുസ്‌ലിം'കളായി [അനുസരണമുള്ളവരായി]രിക്കുന്നു.''

أُوْلَـٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُواْ وَيَدْرَءُونَ بِٱلْحَسَنَةِ ٱلسَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَـٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾	54 അക്കൂട്ടർക്ക്-അവർ ക്ഷമിച്ചതു നിമിത്തം - അവരുടെ പ്രതിഫലം രണ്ടു പ്രാവശ്യം [ഇരട്ടിയായി] നൽകപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അവർ, നൻമകൊണ്ട് തിൻമയെ തടുക്കുന്നു; നാം അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് അവർ ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
وَإِذَا سَمِعُواْ ٱللَّغْوَ أَعْرَضُواْ عَنْهُ وَقَالُواْ لَنَآ أَعْمَـٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَـٰلُكُمْ سَلَـٰمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى ٱلْجَـٰهِلِينَ ﴿٥٥﴾	55 വ്യർത്ഥമായുള്ളത് കേട്ടാൽ, അവർ അതിൽനിന്നും തിരിഞ്ഞുകളയുകയും (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്: ''ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ; നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളും. നിങ്ങൾക്ക് 'സലാം!' ഞങ്ങൾ മൂഢൻമാരെ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.''

52 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. آتَيْنَاهُمُ നാം അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നു. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. مِن قَبْلِهِ ഇതിനുമുമ്പ്. هُم അവരാകട്ടെ (അവർതന്നെ) . بِهِ അതിൽ. يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നു, വിശ്വസിച്ചു വരുന്നു. 53 وَإِذَا يُتْلَى ഇത് ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്. قَالُوا അവർ പറയും. آمَنَّا بِهِ ഞങ്ങൾ ഇതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും ഇത്. الْحَقُّ യഥാർത്ഥമാണ്. مِن رَّبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരിക്കുന്നു. مِن قَبْلِهِ ഇതിനുമുമ്പായി. مُسْلِمِينَ മുസ്ലിംകൾ. 54 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. يُؤْتَوْنَ അവർക്ക് കൊടുക്കപ്പെടും. أَجْرَهُم അവരുടെ പ്രതിഫലം. مَّرَّتَيْنِ രണ്ട് പ്രാവശ്യം. بِمَا صَبَرُوا അവർ സഹിച്ചതുകൊണ്ട്, ക്ഷമിച്ചതുനിമിത്തം. وَيَدْرَءُونَ അവർ തടുക്കുന്നു. بِالْحَسَنَةِ നന്മകൊണ്ട്. السَّيِّئَةَ തിൻമയെ. وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ നാമവർക്ക് നൽകിയതിൽനിന്ന്. يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കയും ചെയ്യും. 55 وَإِذَا سَمِعُوا അവർ കേട്ടാൽ. اللَّغْوَ വ്യർത്ഥമായത്, അനാവശ്യം. أَعْرَضُوا അവർ തിരിഞ്ഞു കളയും, അശ്രദ്ധ കാണിക്കും. عَنْهُ അതിൽനിന്ന്. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. أَعْمَالُنَا ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ. وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. أَعْمَالُكُمْ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളും. سَلَامٌ സലാം, ശാന്തി, സമാധാനം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവട്ടെ. لاَ نَبْتَغِي ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല, (വേണ്ടതില്ല). الْجَاهِلِينَ അജ്ഞൻമാരെ, മൂഢൻമാരെ.

ഒരുനിലക്ക് വേദക്കാരായ യഹൂദൻമാരെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും അപേക്ഷിച്ച് ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ വേഗം മുമ്പോട്ട് വരേണ്ടത് ഖുറൈശീ അറബികളാണ്. കാരണം, വേദക്കാരുടെ കയ്യിൽ നാമമാത്രമാണെങ്കിലും വേദഗ്രന്ഥം-തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും-ഉണ്ട്. ഖുർആനാണെങ്കിൽ അവർക്ക് പ്രത്യേകമായി അവതരിച്ചതുമല്ല. എന്നിട്ടും ഖുർആൻ കേട്ടമാത്രയിൽ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ-അതിൻെറ സത്യസാക്ഷ്യങ്ങളുടെ ബഹുലതയും വ്യക്തതയും കാരണമായി-അവരിൽ പലരും മുന്നോട്ടുവരുന്നു. അബ്സീനിയാ, ശാം മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുപോലും വേദക്കാരായ പലരും വന്ന് നബി(ﷺ)യിൽ വിശ്വസിക്കയുണ്ടായി. ഇവരിൽ പലരും മതപുരോഹിതൻമാരും പണ്ഡിതൻമാരുമായിരുന്നു. അബ്സീനിയായിലെ ചക്രവർത്തിയായ നജ്ജാശീ (നെഗാശീ) എഴുപതുപേരടങ്ങിയ ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ അയക്കുകയും, റസൂൽ (ﷺ) അവർക്ക് സൂറത്തുയാസീൻ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനെ ആശ്ലേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وان من اهل الكتاب لمن يؤمن بالله وما انزل إليكم وما أنزل إليهم خاشعين لله لا يشترون بايات الله ثمنا قليلا اولئك لهم اجرهم عندربهم-آلعمران

(നിശ്ചയമായും, വേദക്കാരിലുണ്ട് ചിലർ, അവർ അല്ലാഹുവിലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും, അവർക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും അല്ലാഹുവിന് ഭക്തി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾക്ക് അവർ അൽപമായ വില വാങ്ങുന്നില്ല. അക്കൂട്ടർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമുണ്ട്. (ആലു-ഇംറാൻ-199)

തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും അവർ നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നബി (ﷺ)യുടെ നിയോഗവാർത്ത അറിഞ്ഞ ഉടനെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, നേരത്തെത്തന്നെ അവർ മുസ്‌ലിംകളായിത്തീർന്നിരുന്നു. ആദ്യത്തിൽ അവരുടെ വേദത്തിലും, അനന്തരം ഖുർആനിലും വിശ്വസിച്ചതിനാൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് ഇരട്ടി പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്. രണ്ട് ഗ്രന്ഥവും സ്വീകരിക്കുവാനും, അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തുവാനും, അതിൻെറ പേരിൽ ശത്രുക്കളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന മർദ്ദനങ്ങൾ അവഗണിക്കുവാനുമുള്ള അവരുടെ സഹനവും, ക്ഷമയുമാണതിന് കാരണം. നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (رضي الله عنه) പറയുന്നു:-

ثلاثة يؤتون أجرهم مرتين رجل من اهل الكتاب آمن بنبيه ثم أمن بى وعبد مملوك ادى حق الله وحق مواليه ورجل كانت له أمة فادبها فاحسن تأديبها ثم أعتقها فتزوجها ـمتفق عليه

സാരം: മൂന്നാളുകൾക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം രണ്ടുപ്രാവശ്യം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. ഒന്ന്: തൻെറ പ്രവാചകനിൽ (ആദ്യം) വിശ്വസിക്കുകയും പിന്നീട് എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത വേദക്കാരനായ മനുഷ്യൻ. മറ്റൊന്ന്: അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ബാദ്ധ്യതയും, തൻെറ യജമാനൻമാരോടുള്ള ബാധ്യതയും നിറവേറ്റിയ അടിമ. വേറൊന്ന്: ഒരു അടിമസ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ട് അവൾക്ക് നല്ലപോലെ മര്യാദ പഠിപ്പിക്കുക (ശിക്ഷണം നൽകുക)യും, പിന്നീട് അവളെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിച്ച് വിവാഹം ചെയ്ത മനുഷ്യൻ. (ബു.മു.)

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഭാഗ്യവാൻമാരായ വേദക്കാരുടെ ഗുണങ്ങളായി മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നു. ഓരോ ഗുണവും നമുക്ക് മാതൃകയായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.(1) അവർ തിൻമകളെ നൻമകൊണ്ട് തടുക്കുന്നു. അഥവാ തിൻമയെ തടുക്കുവാൻ തിൻമ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. സഹനം, ക്ഷമ, മാപ്പ്, ഉപകാരം, വിട്ടുവീഴ്ച ഇത്യാദി ഗുണങ്ങളായിരിക്കും അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ. മുസ്‌ലിം (رحمه الله) നിവേദനംചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബി(ﷺ)യോട് ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, എനിക്ക് ചില കുടുംബങ്ങളുണ്ട്: ഞാനവരോട് കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുന്നു. അവർ ബന്ധം മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ഞാൻ അവർക്ക് നൻമചെയ്യുന്നു, അവർ എന്നോട് തിൻമചെയ്യുന്നു; ഞാൻ അവരെക്കുറിച്ച് സഹനമവലംബിക്കുന്നു, അവരെന്നോട് വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്നു (ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം)?'' നബി (ﷺ) മറുപടി പറഞ്ഞു: 'താൻ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണ് തൻെറ സ്ഥിതിയെങ്കിൽ, അവർക്ക് താൻ ചുടുവെണ്ണീർ തീറ്റുന്ന (*) മാതിരിയുണ്ടല്ലോ! താൻ അതേ സ്ഥിതിയിൽ നിലകൊള്ളുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്കെതിരിൽ (തന്നെ സഹായിക്കുവാൻ) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു പിന്തുണ തന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.''

لئن كنت كما قلت فكانما تسفهم الملل ولا يزال معك من الله ظهير عليهم مادمت على ذلك ـ رواه مسلم

* ചുടുവെണ്ണീർ തിന്നുന്നവർക്ക് വേദന അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതു പോലെ, അവർക്ക് നിൻെറ ഉപകാരം മൂലം പാപം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമല്ലോ എന്നു സാരം. رياض الصالحين

(2) അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ കഴിവുകളിൽനിന്ന് (നല്ലകാര്യങ്ങളിൽ) അവർ ചിലവഴിക്കുന്നു. അഥവാ സക്കാത്തുപോലെയുള്ള നിർബ്ബന്ധ കടമകൾ മാത്രമല്ല, സാധുക്കൾക്കും കഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കും സഹായം നൽകുക, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുക മുതലായവയും അവർ ചെയ്യുന്നു (3) വ്യർത്ഥമായ വല്ലതും കേട്ടാൽ അതിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കുകയോ, പങ്കെടുക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അവർ തിരിഞ്ഞുപോകും. ഇസ്‌ലാമിൻെറ വീക്ഷണത്തിൽ അനാവശ്യവും, അനഭിലഷണീയവുമായ എല്ലാ കാര്യവും വ്യർത്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പരദൂഷണം, വ്യാജം, നിരർത്ഥമായ സംസാരം, ചീത്ത വാക്ക് മുതലായവയും, ഖുർആനെയോ, നബി (ﷺ) യെയോ, ഇസ്‌ലാമിക സിദ്ധാന്തങ്ങളെയോ സംബന്ധിച്ച് പഴിവാക്കുകൾ പറയുന്നതുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വല്ല രംഗങ്ങളും അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ: 'ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമ്മം, നിങ്ങളക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമ്മം' (لنا اعمالنا ولكم اعما لكم) എന്നും 'ഞങ്ങൾക്ക് മൂഢജനങ്ങളുടെ ആവശ്യമല്ല' (لا نبتغى الجاهلين)എന്നും പറഞ്ഞ് 'സലാം' കൊടുത്ത് പിരിഞ്ഞുപോകുകയാണവർ ചെയ്യുക. ഹാ! എത്ര അനുകരണീയമായ സ്വഭാവങ്ങൾ!

വേദക്കാരായ ആളുകൾ, ഒറ്റയായും, കൂട്ടായും-ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നുപോലും-വന്ന് നബി (ﷺ)യിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന വസ്തുത വിവരിച്ചശേഷം, സ്വജനതയിൽനിന്നും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിഷേധത്തിലും, കടുത്ത ശത്രുതയിലും വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന് നബി (ﷺ)യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നതാണ് അടുത്ത വചനം.

إِنَّكَ لَا تَهۡدِي مَنۡ أَحۡبَبۡتَ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ أَعۡلَمُ بِٱلۡمُهۡتَدِينَ ﴿٥٦﴾

56 (നബിയേ) നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗ്ഗത്തലാക്കുകയില്ല; എങ്കിലും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു. സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവുമത്രെ.

---

56 إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لاَ تَهْدِي നീ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. مَنْ أَحْبَبْتَ നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ. وَلَكِنَّ اللهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു. يَهْدِي അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَهُوَ അവൻ, അവനാകട്ടെ. أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണ്. بِالْمُهْتَدِينَ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട പിതൃവ്യനും, സ്വന്തം പിതാവിൻെറ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു പോറ്റിവളർത്തിയ പിതാവുമായ അബൂത്വാലിബിൻെറ സംഭവമാണ് ഈ ആയത്തിൻെറ അവതരണത്തിന് സന്ദർഭമായിരിക്കുന്നതെന്ന് ബുഖാരീ (رحمه الله), മുസ്‌ലിം (رحمه الله) മുതലായ പലരും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് മരണം ആസന്നമായപ്പോൾ, തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ ചെന്ന് ''എൻെറ പിതൃവ്യരേ! അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ താങ്കൾക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു വാക്ക് (لااله الا الله) എന്ന തൗഹീദിൻെറ കലിമഃ) താങ്കൾ ഉച്ചരിക്കണം!'' എന്നിങ്ങനെ അപാരമായ വികാരാവേശത്തോടുകൂടി പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, ഖുറൈശികളിൽ നിന്നുണ്ടായേക്കാവുന്ന പരിഹാസത്തിനാണദ്ദേഹം മുൻഗണന നൽകിയത്. തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതെത്രത്തോളം ഖേദകരമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് വരുമ്പോൾ അതിൻെറ ഉള്ളടക്കത്തിൻെറ ഗൗരവവും, അഗാധതയും ഏറെക്കുറെ നമുക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

ചില ആളുകള്‍ നബി(ﷺ)യോട്: ''താങ്കള്‍ സത്യത്തിലാണെന്ന് ഞങ്ങള്‍ക്കറിയാം; പക്ഷേ, താങ്കളെ പിന്‍പറ്റിയാല്‍ അറബികള്‍ ഞങ്ങളെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞേക്കും. (ബഹിഷ്ക്കരിക്കും)'' എന്ന് പറയുകയുണ്ടായതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, ഇതുപോലെ ജനഭയം മുന്‍നിറുത്തി ഇസ്‌ലാമിനെ കൈവെടിയുന്നവരെ താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَقَالُوٓا۟ إِن نَّتَّبِعِ ٱلْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَآ ۚ أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰٓ إِلَيْهِ ثَمَرَٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

57 അവര്‍ പറയുന്നു: ''(മുഹമ്മദേ) തന്‍റെ കൂടെ ഞങ്ങള്‍ (ഈ) സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം പിന്‍തുടര്‍ന്നാല്‍, ഞങ്ങള്‍ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടില്‍ നിന്ന് റാഞ്ചി എടുക്കപ്പെടും.'' എന്ന്! നാം [അല്ലാഹു] ഒരു നിര്‍ഭയമായ 'ഹറം' [അലംഘനീയമായ പവിത്രസ്ഥലം]അവര്‍ക്ക് സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലേ?! നമ്മുടെ പക്കല്‍നിന്നുള്ള ആഹാരമായി എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും ഫലങ്ങള്‍ അവിടേക്ക് ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും, അവരില്‍ അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല.

---

57 وَقَالُوا അവര്‍ പറയുന്നു. إِن نَّتَّبِعِ ഞങ്ങള്‍ പിന്‍മറ്റിയാല്‍. الْهُدَىٰ സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം, നേര്‍വഴി, മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശനം. مَعَكَ താങ്കളുടെകൂടെ. نُتَخَطَّفْ ഞങ്ങള്‍ റാഞ്ചി എടുക്കപ്പെടും, പറ്റിച്ചെടുക്കപ്പെടും. مِنْ أَرْضِنَا ഞങ്ങളുടെ ഭൂമയില്‍ (നാട്ടില്‍)നിന്ന്. أَوَلَمْ نُمَكِّن നാം സൗകര്യം ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടില്ലേ, സ്വാധീനം നല്‍കിയിട്ടില്ലേ. لَّهُمْ അവര്‍ക്ക്. حَرَمًا ഒരു ഹറമിനെ (പവിത്രസ്ഥലത്തെ, അലംഘനീയമായി സ്ഥാനത്തെ). آمِنًا നിര്‍ഭയമായ, സ്വസ്ഥമായ, വിശ്വസനീയമായ, സുരക്ഷിതമായ. يُجْبَىٰ ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്. ثَمَرَاتُ ഫലങ്ങള്‍. كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും. رِّزْقًا ആഹാരമായിട്ട്, ഉപജീവനമായിട്ട്. مِّن لَّدُنَّا നമ്മുടെ പക്കല്‍നിന്നുള്ള. وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവരില്‍ അധികമാളും. لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല..

മക്കാ ഹറമില്‍വെച്ച് യുദ്ധം രക്തച്ചൊരിച്ചില്‍ തുടങ്ങിയ യാതൊന്നും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അവിടെ അഭയം പ്രാപിച്ചവരുടെ നേരെ കയ്യേറ്റം ചെയ്വാനും പാടില്ല. ഈ നിയമം ഇസ്‌ലാമിലും, ഇസ്‌ലാമിനുമുമ്പ് അറബികള്‍ക്കിടയിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. എന്നിരിക്കെ, നബി(ﷺ)യില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, അവിടത്തെ പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തം അവിടെ നിവസിക്കുന്നവരെ ആരെങ്കിലും പുറത്താക്കുമെന്നോ കയ്യേറ്റം നടത്തുമെന്നോ പറയുന്നതില്‍ ന്യായമില്ല. മക്കാ പരിസരങ്ങള്‍ കേവലം ഭക്ഷ്യോല്‍പാദക കേന്ദ്രമല്ലെങ്കിലും നാനാഭാഗങ്ങളില്‍ നിന്നുമായി-പ്രത്യേകിച്ച് ത്വാഇഫില്‍നിന്ന്-എല്ലാ ആവശ്യ വസ്തുക്കളും അവിടെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. അന്നും ഇന്നും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യാഥാര്‍ത്ഥ്യമത്രെ ഇത്. എന്നിരിക്കെ, ശത്രുക്കകളുടെ അക്രമണവും, ഉപരോധവും ഖുറൈശികള്‍ക്ക് ഭയപ്പെടേണ്ടതായിട്ടുമില്ല. പക്ഷേ, മിക്കവരും തങ്ങുടെ ഭാവിനന്‍മയും, വിജയമാര്‍ഗ്ഗവും മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുകയാണ്.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍۭ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسَٰكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّنۢ بَعْدِهِمْ إِلَّا

58 ജീവിതരീതിയില്‍ അഹങ്കരിച്ച എത്രയോ രാജ്യങ്ങളെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്;- എന്നിട്ടതാ, അവരുടെ [ആ രാജ്യക്കാരുടെ] വാസസ്ഥലങ്ങള്‍! അവര്‍ക്കുശേഷം ദുര്‍ല്ലഭമായിട്ടല്ലാതെ അവയില്‍ നിവസിക്ക

قَلِيلاً ۖ وَكُنَّا نَحْنُ ٱلْوَٰرِثِينَ ﴿٥٨﴾

പ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. നാം തന്നെ (അവയ്ക്ക്) അവകാശികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

---

58 وَكَمْ എത്രയോ, എത്രയാണ്. أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. مِن قَرْيَةٍ രാജ്യത്തിൽനിന്ന്. بَطِرَتْ അഹങ്കരിച്ചു, ഗർവ്വ് കാണിച്ചു. مَعِيشَتَهَا അതിന്റെ ജീവിതരീതിയിൽ, ഉപജീവനക്രമത്തിൽ. فَتِلْكَ എന്നിട്ടതാ. مَسَاكِنُهُمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ. لَمْ تُسْكَن അവ നിവസിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, പാർപ്പുണ്ടായിട്ടില്ല.. مِّن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷം. إِلاَّ قَلِيلاً അൽപമല്ലാതെ, ദുർല്ലഭമായിട്ടല്ലാതെ. وَكُنَّا നാമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.. نَحْنُ നാം തന്നെ. الْوَارِثِينَ അനന്തരാവകാശികൾ.

ജനങ്ങൾ ഐഹിക സുഖങ്ങളിൽ മതിമറന്നുപോകുക നിമിത്തം അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുകയും, അങ്ങിനെ ശിക്ഷമൂലം രാജ്യക്കാർ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങൾ പലതും മുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾ ഇന്നുവരെ-ചുരുങ്ങിയ തോതിലൊഴികെ-ജനവാസമില്ലാതെ ശൂന്യാമായി കിടക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവല്ലാതെ അവയ്ക്കൊന്നും അവകാശപ്പെടുവാൻ പിൻഗാമികളില്ലാതെ അവ ശൂന്യമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ, അങ്ങനെ പല രാജ്യങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് തക്കതായ ന്യായം കൂടാതെയാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. കാരണം:-

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ ٱلْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِىٓ أُمِّهَا رَسُولاً يَتْلُواْ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى ٱلْقُرَىٰٓ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَٰلِمُونَ ﴿٥٩﴾

59 (നബിയേ) നിന്റെ റബ്ബ്, രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ അവർക്ക് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന ഒരു റസൂലിനെ നിയോഗിക്കുന്നതുവരേക്കും അവയെ [രാജ്യങ്ങളെ] നശിപ്പിക്കുന്നവനല്ല; രാജ്യക്കാർ അക്രമികളായിരിക്കവെ അല്ലാതെ നാം [അല്ലാഹു] അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരുമല്ല.

وَمَآ أُوتِيتُم مِّن شَىْءٍ فَمَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

60 വസ്തുവഹകളായി നിങ്ങൾക്ക് എന്തൊന്ന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സുഖഭോഗവും, അതിന്റെ അലങ്കാരവും (മാത്രം) ആകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളത് ഉത്തമമായതും, കൂടുതൽ ശേഷിക്കുന്നതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തുചിന്തി)ക്കുന്നില്ലേ?!

---

59 وَمَا كَانَ رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബല്ല. مُهْلِكَ الْقُرَى രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. حَتَّى يَبْعَثَ അവൻ നിയോഗിക്കുന്നതുവരെ, അയക്കാതെ. فِي أُمِّهَا അവയുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ, മർമ്മസ്ഥാനത്ത്. رَسُولاً ദൈവദൂതനെ, റസൂലിനെ. يَتْلُوعَلَيْهِمْ അവർക്ക് ഓതിക്കൊടുക്കും. آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. وَمَا كُنَّا നാം അല്ലതാനും. مُهْلِكِي الْقُرَى രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവർ. إِلاَّ وَأَهْلُهَا അവയിലെ ആളുകൾ ആയിട്ടില്ലാതെ. ظَالِمُونَ അക്രമികൾ. 60 وَمَا أُوتِيتُم നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് (എന്തും). مِّنْ شَيْءٍ വസ്തുവായിട്ട്, ഏത് വസ്തുവിൽനിന്നും. فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിന്റെ സുഖഭോഗമാണ്, ഉപകരണമാണ്. الدُّنيَا ഐഹികമായ, ദുനിയാവിന്റെ. وَزِينَتُهَا അതിന്റെ അലങ്കാരവും, മോടിയും. وَمَا عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ളത്. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ്. وَأَبْقَى ഏറ്റവും ശേഷിക്കുന്നതുമാണ്. أَفَلاَ تَعْقِلُونَ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ.

ഭൗതികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ലഭിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടമായും, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ വലിയ സ്ഥാമുണ്ടെന്നുള്ളതിൻെറ നാന്ദിയായും പലരും കരുതാറുണ്ട്. ഈ ധാരണ തികച്ചും തെറ്റാണ്. ഈ ജീവിതത്തിൽ വെച്ച് ലഭിക്കുന്ന ഏതു സുഖഭോഗമാർഗ്ഗങ്ങളും-അവ എത്രതന്നെ ഉന്നത തരമായിരുന്നാലും ശരി-നശ്വരമായ ഈ ജീവിതത്തിൽമാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുന്നതും, വെറും താല്ക്കാലികങ്ങളുമാകുന്നു. പരലോകത്തുവെച്ച് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സുഖഭോഗങ്ങളാകട്ടെ, ഏത് നിലക്കും അവയെക്കാൾ എത്രയോ ഉന്നതവും, ഉൽകൃഷ്ടവുമായിരിക്കും. അവ നാശത്തിന് വിധേയമാകാതെ എന്നെന്നും നിലനിലക്കുന്നതുമായിരിക്കും.

വിഭാഗം-7

أَفَمَن وَعَدۡنَٰهُ وَعۡدًا حَسَنٗا فَهُوَ لَٰقِيهِ كَمَن مَّتَّعۡنَٰهُ مَتَٰعَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا ثُمَّ هُوَ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ مِنَ ٱلۡمُحۡضَرِينَ ﴿٦١﴾

61 അപ്പോൾ, ഏതൊരുവനോട് നാം നല്ലൊരു വാഗ്ദാനംചെയ്യുകയും, എന്നിട്ട് അവനത് കണ്ടെത്തി (അനുഭവി)ക്കുന്നവനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ, ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ സുഖഭോഗം നാം അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, പിന്നീട് ഖിയാമത്തുനാളിൽ താൻ (ശിക്ഷക്ക്) ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെയാണോ?!

61 أَفَمَنْ അപ്പോൾ ഒരുവനാണോ, ആരാണോ. وَعَدْنَاهُ നാം അവനോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.. وَعْدًا حَسَنًا നല്ലൊരു വാഗ്ദാനം. فَهُوَ എന്നിട്ടവൻ. لاَقِيهِ അതിനെ കാണുന്നവനാണ്, അനുഭവിക്കുന്നവനാണ്. كَمَن ഒരുവനെപ്പോലെ. مَّتَّعْنَاهُ നാമവന് സുഖഭോഗം നൽകി, അനുഭവിപ്പിച്ചു. مَتَاعَ الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൻെറ സുഖഭോഗം. الدُّنْيَا ഐഹികമായ. ثُمَّ هُوَ പിന്നെ അവൻ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. مِنَ الْمُحْضَرِينَ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരിൽ പെട്ടവനുമാണ്.

സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകുമെന്ന് ഏറ്റിട്ടുള്ള മഹത്തായ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിനർഹരായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ അത് ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും-ക്ഷണികമായ ഐഹിക സൗഖ്യങ്ങളിൽ അവരുടെ നില കേവലം മോശമായിരുന്നാലും ശരി-ഐഹികജീവിതത്തിൽ എല്ലാവിധ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പരലോകത്ത് ശിക്ഷാർഹരായിത്തീരുന്ന കേഡികളും ഒരിക്കലും സമമല്ല. സുഖസമ്പൂർണ്ണമായ ഐഹികജീവിതം അവസാനിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷാനടപടികളും ഭാവിയിൽ അനുഭവപ്പെടുവാനില്ലെന്ന് സങ്കൽപ്പിച്ചാൽപോലും ഒടുക്കമില്ലാത്ത പരലോകജീവിതത്തിലെ സുഖാനുഭവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മനുഷ്യൻ യത്നിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, അവിടെവെച്ച് ശാശ്വതവും കഠിനകഠോരവുമായ ശിക്ഷാനടപടികൂടി നേരിടാനിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് തീർച്ചയായും അവൻ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കേണ്ടതല്ലേ?! പരലോകത്തിൽ ശിക്ഷാർഹരായുള്ളവർ നേരിടേണ്ടി വരുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങൾ ചുവടെ വിവരിക്കുന്നു:-

وَيَوۡمَ يُنَادِيهِمۡ فَيَقُولُ أَيۡنَ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ كُنتُمۡ تَزۡعُمُونَ ﴿٦٢﴾

62 അവരെ അവൻ [അല്ലാഹു] വിളിച്ച് (ഇങ്ങനെ) പറയുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക); ''നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായ എൻെറ പങ്കുകാർ എവിടെ?!''

قَالَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلُ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَغۡوَيۡنَآ أَغۡوَيۡنَٰهُمۡ كَمَا غَوَيۡنَاۖ تَبَرَّأۡنَآ إِلَيۡكَۖ مَا كَانُوٓاْ إِيَّانَا يَعۡبُدُونَ ﴿٦٣﴾

63 (അന്ന്) ഏതൊരുത്തരുടെ മേൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്ക് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവർ പറയുന്നതാണ്: ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങൾ വഴി തെറ്റിച്ചിട്ടുള്ളവർ (ഇതാ) ഇക്കൂട്ടരാണ്; ഞങ്ങൾ (സ്വയം) വഴി തെറ്റിയതുപോലെ, ഞങ്ങൾ അവരെയും വഴിതെറ്റിച്ചതാണ്. (അവരെ സംബന്ധിച്ച്) നിങ്കലേക്ക് ഞങ്ങൾ (ഇതാ) ഉത്തരവാദമൊഴിഞ്ഞുതന്നു; ഞങ്ങളെ അവർ ആരാധിച്ചുവരികയായിരുന്നില്ല.''

وَقِيلَ ٱدۡعُواْ شُرَكَآءَكُمۡ فَدَعَوۡهُمۡ فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُمۡ وَرَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَۚ لَوۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ يَهۡتَدُونَ ﴿٦٤﴾

64 ''നിങ്ങളുടെ (ആരാധ്യന്മാരായ) പങ്കുകാരെ വിളിക്കുവിൻ!'' എന്ന് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അപ്പോൾ അവർ അവരെ വിളി(ച്ചു നോ)ക്കും, എന്നാലവർ തങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല; ശിക്ഷയെ അവർ (അനുഭവത്തിൽ) കാണുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ''തങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു.'' (എന്നവർ കൊതിക്കും)!

---

62 وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ അവരെ അവൻ വിളിക്കുന്ന ദിവസം. فَيَقُولُ എന്നിട്ടവൻ പറയും. أَيْنَ شُرَكَائِيَ എന്റെ പങ്കുകാർ എവിടെ. الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചിരുന്ന. 63 قَالَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ പറയുന്നതാണ്. حَقَّ عَلَيْهِمُ അവരിൽ അവകാശപ്പെട്ടു, സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الْقَوْلُ വാക്ക്, വാക്യം. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരാണ്. الَّذِينَ أَغْوَيْنَا ഞങ്ങൾ വഴിതെറ്റിച്ചവർ. أَغْوَيْنَاهُمْ അവരെ ഞങ്ങൾ വഴി തെറ്റിച്ചു. كَمَا غَوَيْنَا ഞങ്ങൾ വഴി തെറ്റിയതു (പോലെ). تَبَرَّأْنَا ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദിത്വം ഒഴിഞ്ഞു, കുറ്റം ഒഴിഞ്ഞു,. إِلَيْكَ നിങ്കലേക്ക്, നിന്റെ അടുക്കൽ. مَا كَانُوا അവരായിരുന്നില്ല. إِيَّانَا ഞങ്ങളെ. يَعْبُدُونَ ആരാധിക്കും. 64 وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ادْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. شُرَكَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളെ. فَدَعَوْهُمْ അപ്പോൾ അവർ അവരെ വിളിക്കും. فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا അപ്പോഴവർ ഉത്തരം നൽകുകയില്ല. لَهُمْ അവർക്ക്. وَرَأَوُا അവർ കാണുകയും ചെയ്യും. الْعَذَابَ ശിക്ഷ. لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا അവരായിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു). يَهْتَدُونَ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നു(എങ്കിൽ).

അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് ബാധ്യസ്ഥരായ ശിർക്കിന്റെ നേതാക്കളും, പ്രചാരകൻമാരുമാണ് 'വാക്കിന്നവകാശപ്പെട്ടവർ' (الذين حق عليهم القول) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ശിർക്കിന്റെ നേതാക്കളെയും, നീതൻമാരെയും വഷളാക്കുവാനായി, ആരാധകൻമാരോട് ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യമാണ് 62-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഈ ചോദ്യം തന്നെ അവർക്കൊരു അസഹ്യമായ ശിക്ഷയായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ തങ്ങളുടെ കുറ്റത്തിൽ വല്ല ഇളവും ലഭിച്ചെങ്കിലോ എന്ന ഭാവേന നേതാക്കളായ ആരാധ്യൻമാർ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ബോധിപ്പിക്കുന്ന മറുപടിയാണ് 63-ാം വചനത്തിലുള്ളത്. ''ഞങ്ങൾ ഏതായാലും സ്വയം പിഴച്ചുപോയി, അപ്രകാരം അവരും ആയിത്തീരട്ടെ എന്നുവെച്ച് അവരെയും ആ പിഴവിലേക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചു, അതിൽ കവിഞ്ഞ് ഞങ്ങളൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവർ ഞങ്ങളുടെ നിർബന്ധംകൊണ്ടും ശക്തികൊണ്ടും വഴിപിഴച്ചതല്ല, വാസ്തവത്തിൽ അവർ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചു വന്നിട്ടുമില്ല, അവർ തങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം വിഗ്രഹങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മറ്റു പലതിനെയുമാണ് ആരാധിച്ചിരുന്നത്, അതുകൊണ്ട് അവരുടെ കുറ്റത്തിന്

ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവരല്ല, ഞങ്ങളുടെ നിരപരാധിത്വം ഞങ്ങളിതാ ബോധിപ്പിക്കുന്നു.'' എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ മറുപടിയുടെ സാരം.

പരദൈവാരാധകൻമാരുടെ നിസ്സഹായതയും, വഷളത്തവും കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാക്കത്തവണ്ണം അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുവാൻ അവരോട് കൽപിക്കപ്പെടുമെന്നും, അതിരില്ലാത്ത പരിഭ്രമത്തിലും, ദുഃഖത്തിലും മുഴുകിയ അവർ അവയെ വിളിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അവ ഉത്തരം നൽകുകപോലും ചെയ്കയില്ലെന്നുമാണ് 64-ാം വചനം കാണിക്കുന്നത്. ഇവിടെ വെച്ച് ഇരുകൂട്ടരും-ആരാധകരും നീതരുമായുള്ളവരും, നേതാക്കളും ആരാധ്യൻമാരുമായുള്ളവരും എല്ലാം തന്നെ-കൊതിച്ചുപോകും: ഹാ! തങ്ങൾ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ എന്ന്.

അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുസന്നിധിയിൽ വിചാരണക്കായി എല്ലാവരും ഹാജറാക്കപ്പെടുന്ന അതിഗുരുതരമായ ഘട്ടത്തിൽ- സജ്ജനങ്ങൾ, ദുർജ്ജനങ്ങൾ, വിശ്വാസികൾ, അവിശ്വാസികൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ വിഭാക്കാരും, പ്രവാചകൻമാരും, സാക്ഷികളും ഒന്നടങ്കം സമ്മേളിക്കപ്പെടുന്ന ആ വമ്പിച്ച മഹാസദസ്സിൽ-അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന മറ്റൊരു ചോദ്യം തുടർന്ന് പറയുന്നു:

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ أَجَبْتُمُ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

65 അവരെ വിളിച്ച് ''എന്താണ് നിങ്ങൾ മുർസലുകൾക്ക് ഉത്തരം നൽകിയത്?!'' എന്ന് അവൻ [അല്ലാഹു] പറയുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)!-

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَنۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿٦٦﴾

66 അന്നത്തെ ദിവസം, വർത്തമാനങ്ങൾ അവർക്ക് അന്ധമായിരിക്കുന്നതാണ്; അതിനാൽ, അവർ അന്യോന്യം (യാതൊന്നും) ചോദിച്ചറിയുകയില്ല.

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَعَسَىٰٓ أَن يَكُونَ مِنَ ٱلْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

67 എന്നാൽ, ആർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവൻ, വിജയികളിൽപെട്ടവനായേക്കാവുന്നതാണ്.

---

65 وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ അവൻ അവരെ വിളിക്കുന്ന ദിവസം. فَيَقُولُ എന്നിട്ട് പറയും. مَاذَا എന്താണ്, എന്തൊന്നാണ്. أَجَبْتُمُ നിങ്ങൾ ഉത്തരം (മറുപടി) നൽകി. الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകൾക്ക്. 66 فَعَمِيَتْ അപ്പോൾ അന്ധമായിരിക്കുന്നതാണ്. عَلَيْهِمُ അവർക്ക്, അവരിൽ. الْأَنبَاءُ വർത്തമാനങ്ങൾ. يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം. فَهُمْ അതിനാൽ അവർ. لاَ يَتَسَاءَلُونَ അവരന്യോനം ചോദിച്ചിറിയുകയില്ല. 67 فَأَمَّا مَن تَابَ എന്നാൽ ആർ പശ്ചാത്തപിച്ചുവോ, പശ്ചാത്തപിച്ചവൻ. وَآمَنَ വിശ്വസിക്കയും. وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും. صَالِحًا സൽകർമ്മം, നല്ലത്. فَعَسَى أَن يَكُونَ അവനായേക്കാം. مِنَ الْمُفْلِحِينَ വിജയികളിൽ, ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ (പെട്ടവൻ).

പ്രവാചകൻമാരെ നിഷേധിച്ചു വന്ന അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി ഒരക്ഷരം ഉരിയാടുവാനാകട്ടെ, തങ്ങൾ അനുവർത്തിച്ചുവന്ന നയത്തിന് എന്തെങ്കിലും ന്യായീകരണമോ, ഒഴിവുകഴിവോ സമർപ്പിക്കുവാനാകട്ടെ സാധ്യമാകുന്നതല്ല. എന്താണ് പറയേണ്ടതെന്ന് ഒരെത്തും പിടിയും കിട്ടാതെ അവർ കുഴങ്ങുന്നതാണ്. ഐഹികജീവിതത്തിലെ പതിവനുസരിച്ച് ആരോടെങ്കിലും വല്ലതും ചോദിക്കുവാനോ, അന്വേഷിക്കുവാനോ, അപേക്ഷിക്കുവാനോ സാധ്യമാകുമോ? അതും സാധ്യമല്ല.

അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടരായ പ്രവാചകൻമാർപോലും വമ്പിച്ച പരിഭ്രമത്തിലായിത്തീരുന്ന ആ ഘട്ടത്തിൽ, സൃഷ്ടികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നികൃഷ്ട രായ ആ മഹാപാപികൾക്ക് വല്ല മനസ്സമാധാനത്തിനും അവകാശമുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ?! പ്രവാചകൻമാരുടെ അന്നത്തെ നിലയെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു സൂറത്തുൽ മാഇദഃയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا اجبتم فالو الا علم لنا انك انت علام الغيوب- المائد: ١١٢

(അല്ലാഹു റസൂലുകളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം! എന്നിട്ടവരോട് അവൻ പറയും: 'നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടത്?' അവർ പറയുന്നതാണ്: 'ഞങ്ങൾക്ക് അറിവില്ല. നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ് അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ ധാരാളം അറിയുന്നവൻ) എന്നിരിക്കെ മറ്റുള്ളവരുടെ പരിഭ്രമത്തെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടതുണ്ടോ?!

ഏത് ഭയങ്കര കുറ്റം ചെയ്തവനാകട്ടെ, പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും, സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുകയും, നല്ല കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവർക്ക് രക്ഷയുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവർ സൽഭാഗ്യവാൻമാരാണ്, വിജയികളാണ്. പരമകാരുണികനും അത്യുദാരനുമായ അല്ലാഹു 'ആയേക്കാം' (عسى ان يكون) എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അക്കാര്യം സുദൃഢം തന്നെയാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അന്നത്തെ ദിവസം അവൻ നമുക്കെല്ലാം വിജയവും, രക്ഷയും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ وَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

68 നിൻെറ റബ്ബ്, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിക്കുകയും, തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർക്ക് [സൃഷ്ടികൾക്ക്] തിരഞ്ഞെടുപ്പിനവകാശമില്ല. അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധനും, അത്യുന്നതനായുള്ളവനു മത്രെ!

---

68 وَرَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ്. يَخْلُقُ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. وَيَخْتَارُ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا كَانَ لَهُمُ അവർക്കില്ല, അവർക്ക് ആകാവതല്ല (അവകാശമില്ല). الْخِيَرَةُ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ. سُبْحَانَ اللهِ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധൻ. وَتَعَالَى അവൻ അത്യുന്നതനുമാകുന്നു, അതീതനാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന്.

എന്തെല്ലാമാണ് സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത്, എങ്ങിനെയെല്ലാമാണത് സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത്, ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടത്, ഏതിനൊക്കെയാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഒന്നിലുംതന്നെ, അവൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ച് അവൻ പ്രവർത്തിക്കുക യല്ലാതെ, അതിൽ മറ്റാരുടെയെങ്കിലും ഇഷ്ടത്തിനോ, അഭിപ്രായത്തിനോ യാതൊരുവിധ പങ്കുമില്ലതന്നെ. എന്നിരിക്കെ, അവനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ മറ്റൊരാ ളെ പങ്കാളിയായി ഗണിക്കുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ഏതു സങ്കൽപ്പത്തിനും അവൻ അതീതനാകുന്നു, പരിശുദ്ധനാകുന്നു, അത്യുന്നതനാകുന്നു. ഒരു അറബിക്കവി പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!-

العبد ذوضجر والرب ذو قدر × والدهر ذودول والرزق مقسوم
والخير اجمع فيما اختار خالقنا × وفي اختيار سواه اللوم والشؤم

(സാരം:- അടിയാൻ മടുപ്പ് ബാധിക്കുന്നവനത്രെ; റബ്ബാകട്ടെ, എല്ലാം നിർണ്ണയിക്കുന്നവനും! കാലം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ആഹാരം ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. നൻമ

മുഴുവനും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലത്രെ. മറ്റുള്ളവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലാണ് ആക്ഷേപവും ദുശ്ശകുനവുമുള്ളത്.)

68-ാം ആയത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ അൽപം ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെയോ, മറഞ്ഞ സംഗതികളെയോ അറിയേണ്ടതിനും, കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ദേശങ്ങൾ സാധിക്കേണ്ടതിനുംവേണ്ടി, പലതരം പ്രശ്നക്കാരെ -അവർ ഏതുപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടാലും ശരി-സമീപിക്കുന്നതും, അവരിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നതും വമ്പിച്ച വിഡ്ഢിത്തം മാത്രമല്ല, മഹാപാപംകൂടിയാണെന്ന് കാണാം. ''അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്നും അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധനും പരമോന്നതനുമാണ്'' എന്ന് ആയത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ പറഞ്ഞതു നോക്കുമ്പോൾ, ഇത്തരം പ്രവർത്തികൾ ശിർക്കിൻെറ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന്കൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് പ്രശ്നക്കാരെസംബന്ധിച്ച് നബി (ﷺ) വളരെ താക്കീതുകൾ നല്കുന്നതും. തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി മുസ്‌ലിം (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

من اتى عرافا فسأله عن شيئ لم يقبل له صلوة اربعين ليلة - مسلم

(ആരെങ്കിലും ഒരു 'അർ-റാഫി'ൻെറ -അഥവാ പ്രശ്നക്കാരൻെറ-അടുക്കൽ ചെന്ന് അവനോട് വല്ല കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ചോദിക്കുന്നപക്ഷം നാൽപത് ദിവസത്തെ നമസ്കാരം അവന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.) മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളോ, ഭാവികാര്യങ്ങളോ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ഗണിച്ചുപറയുന്ന എല്ലാവർക്കും ഉപയോഗിക്കുന്ന പേരാണ് 'അർ-റാഫ്' (**عراف**) മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയാമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന പുരോഹിതൻമാരായ ഗണിതക്കാർക്ക് 'കാഹിൻ' (**كاهن**) എന്നും പറയപ്പെടും. 'കാഹിനി'ൻെറ അടുക്കൽ പോകുകയും, അവൻ പറഞ്ഞത് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ)ക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും ബന്ധമറ്റുപോകുന്നതാണ്' എന്ന് ഇമാം അഹ്മദും(رحمه الله) അബൂദാവൂദും (رضي الله عنه) രിവായത്ത് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്.

വല്ല പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവൻ, അക്കാര്യം തനിക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കുമോ, ദോഷകരമായിരിക്കുമോ എന്നറിയാതെ വിഷമിക്കുന്നപക്ഷം, അവന് മനസ്സമാധാനം ലഭിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് 'ഇസ്തിഖാറത്ത് ' (**الاسخارة**.) ഗുണകരമായത് കാണിച്ചുതരുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് തേടുക എന്നത്രെ ഈ വാക്കിൻെറ വിവക്ഷ. ഇസ്തിഖാറത്തിൻെറ ഏറ്റവും നല്ല രൂപം ഇമാം ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) നമുക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്:-

عن جابر بن عبدالله (رض) قال كان النبي (ص) يعلمنا الاسخارة فى الامور كلها كما يعلمنا السورة من القرأن يقول اذاهم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل اللهم انى استخيرك بعلمك واستقدرك بقدرتك وأسألك من فضلك العظيم فإنكّ تقدر ولاأقدر وتعلم ولا أعلم وأنت علاّم الغيوب اللهم ان كنت تعلم أنّ هذاالامر خيرلى فى دينى ومعاشى وعاقبة امري فاقدره لى ويسره لى ثمّ بارك لى فيه اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر شر لى فى دينى ومعاشى وعاقبة امرى فاصرفه عنى واصرفنى عنه واقدر لى الخير حيث كان ثم رضنى به - قال ويسمى حاجته - رواه البخارى

(സാരം: ജാബിർ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ഖുർആനിലെ സൂറത്ത് പഠിപ്പിച്ചു തരുന്നതുപോലെ-അത്ര പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചുകൊണ്ട്-എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും 'ഇസ്തിഖാറത്ത്'-നല്ലതിനെ തേടൽ-ചെയ്യേണ്ട ക്രമം നബി (ﷺ) ഞങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു: ''നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ ഒരു കാര്യത്തിന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവൻ 'ഫർള്' (നിർബ്ബന്ധ) നമസ്ക്കാരമല്ലാത്ത രണ്ട് റക്അത്ത് നമസ്ക്കരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പിന്നീട്

........اللهم انى استخيرك എന്ന് (തുടങ്ങി അവസാനംവരെയുള്ള ദുആ) പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ. അതോടുകൂടി അവൻെറ ആവശ്യം എടുത്തു പറയുകയും വേണം.'' (ബു.) ഈ പ്രാർത്ഥന എല്ലാവരും പഠിക്കേണ്ടതും അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാകുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയുടെ അർത്ഥം:- ''അല്ലാഹുവേ, നിൻെറ അറിവുനിമിത്തം ഞാൻ നിന്നോട് ഗുണത്തിനപേക്ഷിക്കുന്നു. നിൻെറ കഴിവുനിമിത്തം ഞാൻ നിന്നോട് കഴിവിന്നപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നിൻെറ മഹത്തായ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. കാരണം, നിശ്ചയമായും നിനക്ക് കഴിവുണ്ട്, എനിക്ക് കഴിവില്ല; നിനക്കറിയാം, എനിക്കറിയുകയില്ല; നീ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവനാണല്ലോ. അല്ലാഹുവേ! (എൻെറ ഉദ്ദേശിത്തിലിരിക്കുന്ന) ഇക്കാര്യം, എൻെറ മതത്തിലും, എൻെറ ജീവിതത്തിലും, എൻെറ കാര്യത്തിൻെറ പര്യവസാനത്തിലും (ഭാവിയിലും) എനിക്ക് ഗുണകാരമാണെന്ന് നീ അറിയുന്നുവെങ്കിൽ അത് എനിക്ക് നീ സാധിപ്പിച്ചുതരുകയും, അതെനിക്ക് നിഷ്പ്രയാസമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ! അനന്തരം അതിൽ എനിക്ക് 'ബർക്കത്തും' (അഭിവൃദ്ധിയും) നൽകേണമേ! അല്ലാഹുവേ! ഇക്കാര്യം എൻെറ മതത്തിലും, എൻെറ ജീവിതത്തിലും, എൻെറ കാര്യത്തിൻെറ പര്യവസാനത്തിലും എനിക്ക് ദോഷകരമാണെന്ന് നീ അറിയുന്നുവെങ്കിൽ അത് എന്നിൽ നിന്ന് നീ തിരിച്ചുവിടേണമേ! എന്നെ അതിൽനിന്നും തിരിച്ചുതരേണമേ! നൻമ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എവിടെയായിരുന്നാലും നീ അതെനിക്ക് നിശ്ചയിച്ചുതരുകയും, പിന്നീട് എനിക്കതിൽ തൃപ്തി വരുത്തിത്തരുകയും വേണമേ!''

ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ ''എൻെറ ജീവിതത്തിലും എൻെറ കാര്യത്തിൻെറ പര്യവസാനത്തിലും'' (ومعاشى وعاقبة امرى) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് ''എൻെറ കാര്യത്തിൻെറ താൽക്കാലികാവസ്ഥയിലും, ഭാവിയിലും'' (فى عاجل امرى واجله) എന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻെറ യുക്തംപോലെ രണ്ടിലൊന്ന് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

69 നിൻെറ രക്ഷിതാവ് അവരുടെ നെഞ്ചുകൾ [ഹൃദയങ്ങൾ] ഗോപ്യമാക്കിവെക്കുന്നതും, അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും അറിയുന്നതാണ്.

وَهُوَ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلْأُولَىٰ وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَلَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

70 അവനത്രെ അല്ലാഹു; അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല. ആദ്യലോകത്തും, അവസാനലോകത്തും [ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും] സ്തുതികീർത്തനം അവന്നാകുന്നു. അവനുതന്നെയാണ് വിധികർതൃത്വവും; അവങ്കലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

69 وَرَبُّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവ്, റബ്ബ്. يَعْلَمُ അറിയുന്നതാണ്. مَا تُكِنُّ ഗോപ്യമാക്കുന്നത്, ഒളിച്ചുവെക്കുന്നത്. صُدُورُهُم അവരുടെ നെഞ്ചുകൾ (ഹൃദയങ്ങൾ). وَمَا يُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും, വെളിവാക്കുന്നതും. 70 وَهُوَ അവനത്രെ, അവനാണ്. الله അല്ലാഹു. لاَ إِلَهَ ഒരു ഇലാഹുമില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. لَهُ അവന്നാണ്. الْحَمْدُ സ്തുതികീർത്തനം, പുകഴ്ച്ച. فِي الْأُولَى ആദ്യത്തേതിൽ (ഇഹത്തിൽ). وَالْآخِرَةِ അവസാനത്തേതിലും (പരത്തിലും). وَلَهُ അവന് തന്നെയാണ്. الْحُكْمُ വിധികർതൃത്വം, അധികാരം. وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്കുതന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച നാല് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് ആസ്പദങ്ങളായ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണാം:-

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ مَنْ إِلَـٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَآءٍ ۖ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

71 (നബിയേ) പറയുക; ''നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ]? ഖിയാമത്തു നാൾവരെ സദാസമയത്തും നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹു രാത്രി (തന്നെ) ആക്കു കയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു ഇലാഹാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വെളിച്ചം കൊണ്ടുവന്നുതരുക?! എന്നിരി ക്കേ, നിങ്ങൾ കേട്ടറിയുന്നില്ലേ?!''

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن جَعَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمُ ٱلنَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ مَنْ إِلَـٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾

72 പറയുക: ''നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [മനസ്സി ലാക്കുന്നുവോ]? ഖിയാമത്തുനാൾവരെ സദാസമയത്തും നിങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാ ഹു പകൽ (തന്നെ) ആക്കുകയാണെങ്കി ൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു ഇലാ ഹാണ് നിങ്ങൾക്ക് ശാന്തമായിരിക്കാ വുന്ന ഒരു രാത്രി നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവ ന്നുതരുക?! എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ കണ്ടറി യുന്നില്ലേ?!''

وَمِن رَّحْمَتِهِۦ جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

73 അവൻെറ കാരുണ്യത്താലത്രെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് രാവും പകലും ഉണ്ടാക്കിത്ത ന്നിരിക്കുന്നത്; നിങ്ങൾക്കതിൽ ശാന്തമാ യിരിക്കുവാനും, അവൻെറ അനുഗ്രഹ ത്തിൽനിന്നും (ജീവിതമാർഗ്ഗം) അന്വേഷി ച്ചുണ്ടാക്കുവാനും വേണ്ടി. (മാത്രമല്ല) നിങ്ങൾ നന്ദിചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയും.

---

71 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ. إِن جَعَلَ اللهُ അല്ലാഹു ആക്കിയാൽ. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങളിൽ. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. سَرْمَدًا സദാസമയത്തും, നിത്യമായും. إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാൾ വരെ. مَنْ إِلَٰهٌ ഏതൊരു ഇലാഹാണ്. غَيْرُ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത. يَأْتِيكُم നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടു വരുന്നത്. بِضِيَاءٍ ഒരു വെളിച്ചം, പ്രഭ. أَفَلَا تَسْمَعُونَ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലേ. 72 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ. إِن جَعَلَ اللهُ അല്ലാഹു ആക്കിയാൽ. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെ മേൽ. النَّهَارَ പകലിനെ. سَرْمَدًا സദാ സമയത്തും, നിത്യം. إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാൾവരെ. مَنْ إِلَٰهٌ ഏതൊരു ഇലാഹാണ്. غَيْرُ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത. يَأْتِيكُم നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരുക. بِلَيْلٍ ഒരുരാ ത്രിയെ. تَسْكُنُونَ നിങ്ങൾ ശാന്തമായിരിക്കും, അടങ്ങിയിരിക്കാവുന്ന. فِيهِ അതിൽ. أَفَلَا تُبْصِرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ. 73 وَمِن رَّحْمَتِهِ അവൻെറ കാരുണ്യത്തിലാണ്. جَعَلَ അവൻ ഉണ്ടാക്കിയത്, ഏർപ്പെടുത്തിയത്. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. اللَّيْلَ രാത്രി. وَالنَّهَارَ പകലും. لِتَسْكُنُوا നിങ്ങൾ ശാന്തമായിരിക്കുവാൻ, അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ. فِيهِ അതിൽ. وَلِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കു വാനും, തേടുവാനും. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന്. وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്വാനും.

അൽപമൊന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! മുഴുവൻ സമയവും ഭൂലോകമാകെ രാത്രിയായിരു ന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ സമയവും പകലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കും അവസ്ഥ?! പകൽവെളിച്ചത്തിൽ വിവിധ രംഗങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചും, അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തും പോരുന്ന മനുഷ്യന് സ്വൈരപൂർവ്വം വിശ്രമംകൊള്ളുവാൻ ഉതകുന്ന-അല്ല, അതിന് നിർബ്ബന്ധിതനാകുന്ന-രാത്രിയും, ശാന്തമായ വിശ്രമത്തിനുശേഷം തിരിച്ചുകിട്ടിയ ഉണർവ്വും, ഉന്മേഷവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആയിരമായിരം കാര്യങ്ങളിൽ വിഹരിക്കേണ്ടതിന്

അനിവാര്യമായ പകലും മാറിമാറി ലഭിക്കാത്ത ഒരു ഭൂലോകത്തെപ്പറ്റി സങ്കൽപ്പിച്ചുനോക്കുക! മനുഷ്യനെന്നുവേണ്ട, ഇതരജീവികൾക്കുപോലും ഇവിടെ ജീവിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല! ഈ ഓരോ അനുഗ്രഹത്തിൻെറ പേരിൽ മാത്രം രാവും പകലും മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുവാനും അവനോട് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുവാനും കടപ്പെട്ട വനത്രെ.

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

74 അവൻ [അല്ലാഹു] അവരെ വിളിപ്പിച്ച് ''നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എൻെറ പങ്കുകാർ എവിടെ?'' എന്ന് ചോദിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)!

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا۟ بُرْهَـٰنَكُمْ فَعَلِمُوٓا۟ أَنَّ ٱلْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

75 എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും ഓരോ സാക്ഷിയെ നാം പുറത്ത് കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്; എന്നിട്ട് നാം പറയും: ''നിങ്ങളുടെ തെളിവ് കൊണ്ടുവരുവിൻ'' എന്ന്! അപ്പോൾ അവർക്കറിയാം, ന്യായം അല്ലാഹുവിനാണ് ഉള്ളതെന്ന്. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് (മുഴുക്കെ) അവരെ വിട്ടു മാറി (മറഞ്ഞു) പോകുന്നതുമാണ്.

---

74 وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ അവൻ അവരെ വിളിക്കുന്ന ദിവസം. فَيَقُولُ എന്നിട്ട് പറയുകയും. أَيْنَ എവിടെയാണ്. شُرَكَائِيَ എൻെറ പങ്കുകാർ. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരായ. كُنتُمْ تَزْعُمُونَ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുവന്നിരുന്നു, വാദിച്ചിരുന്നു, ധരിച്ചിരുന്നു. 75 وَنَزَعْنَا നാം പുറത്തുകൊണ്ടു വരുന്നതാണ്, നീക്കിയെടക്കും. مِن كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിൽനിന്നും. شَهِيدًا ഒരു സാക്ഷിയെ. فَقُلْنَا എന്നിട്ട് നാം പറയും. هَاتُوا കൊണ്ടുവരുവിൻ. بُرْهَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ തെളിവ്. فَعَلِمُوا അപ്പോൾ അവർ അറിയുന്നതാണ്. أَنَّ الْحَقَّ നിശ്ചയമായും ന്യായം. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് (എന്ന്). وَضَلَّ വഴി മാറിപ്പോകയും ചെയ്യും, മറഞ്ഞുപോകും, തെറ്റിപ്പോകും. عَنْهُم അവരെവിട്ട്, അവരിൽനിന്ന്. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്ന, കളവ് കെട്ടിയിരുന്ന

ഓരോ സമുദായത്തിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമാരാണ് ഇവിടെ സാക്ഷി കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഓരോ സമുദായവും അവരവരുടെ നബിമാരുടെ പ്രബോധനത്തിൽ എന്തു നില കൈക്കൊണ്ടുവെന്ന് അവരുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചു തെളിവ് കൊടുക്കുന്നതിനാണ് അവരെ സാക്ഷികളായി കൊണ്ടുവരുന്നത്. അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്നവനാണെങ്കിലും, അവൻെറ നീതിന്യായപാലനം അവരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടത്രെ സാക്ഷികളും, തെളിവുകളും ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നത്. തങ്ങളുടെ നിലപാട് ന്യായീകരിക്കുവാനുള്ള തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുമെങ്കിലും അവർക്കുണ്ടോ അതിന് സാദ്ധ്യമാകുന്നു?! അപ്പോൾ ഏക ഇലാഹായിരിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും, അർഹതയും എല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹുവിന്നാണുള്ളതെന്ന് അവർക്ക് തികച്ചും ബോദ്ധ്യപ്പെടും.

സമ്പൽസമൃദ്ധിയും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹമാണ്. പക്ഷേ, അവ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം, അവ മനുഷ്യനെ ഉൻമത്തനും ധിക്കാരിയുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് അവകാശിയാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപത്തിന്ന് ഇരയായ ഒരു മുഴുത്ത ധിക്കാരിയായിരുന്നു ഖാറൂൻ. അവൻെറ കഥയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്:-

വിഭാഗം-8

۞ إِنَّ قَٰرُونَ كَانَ مِن قَوۡمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيۡهِمۡۖ وَءَاتَيۡنَٰهُ مِنَ ٱلۡكُنُوزِ مَآ إِنَّ مَفَاتِحَهُۥ لَتَنُوٓأُ بِٱلۡعُصۡبَةِ أُوْلِي ٱلۡقُوَّةِ إِذۡ قَالَ لَهُۥ قَوۡمُهُۥ لَا تَفۡرَحۡۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

76 നിശ്ചയമായും, ഖാറൂൻ മൂസായുടെ ജനതയിൽപെട്ടവനായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവൻ അവരുടെ മേൽ ധിക്കാരം കാണിച്ചു. അവൻെറ താക്കോലുകൾ തന്നെ, ശക്തന്മാരായ ഒരു സംഘത്തിന് (പേറാൻ കഴിയാത്ത) ഭാരമായിരിക്കത്തക്ക വണ്ണം നിക്ഷേപങ്ങളെ നാം അവന് നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, അവൻെറ ജനങ്ങൾ അവനോട് പറഞ്ഞു: ''നീ പുളകം കൊള്ളേണ്ടാ- നിശ്ചയമായും പുളകം കൊള്ളുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല!''

وَٱبۡتَغِ فِيمَآ ءَاتَىٰكَ ٱللَّهُ ٱلدَّارَ ٱلۡأٓخِرَةَۖ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ ٱلدُّنۡيَاۖ وَأَحۡسِن كَمَآ أَحۡسَنَ ٱللَّهُ إِلَيۡكَۖ وَلَا تَبۡغِ ٱلۡفَسَادَ فِي ٱلۡأَرۡضِۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ﴿٧٧﴾

77 ''അല്ലാഹു നിനക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നീ പരലോക (ഗുണ) ത്തെ തേടിക്കൊള്ളുക; ഇഹത്തിൽനിന്നുമുള്ള നിൻെറ പങ്ക് നീ വിസ്മരിക്കുകയുംവേണ്ടാ! നിനക്ക് അല്ലാഹു നൻമ ചെയ്തുതന്ന പ്രകാരം നീയും നൻമ ചെയ്യുക; നീ നാട്ടിൽ കുഴപ്പത്തിന് മുതിരരുത്. നിശ്ചയമായും, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.''

قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلۡمٍ عِندِيٓۚ أَوَلَمۡ يَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَهۡلَكَ مِن قَبۡلِهِۦ مِنَ ٱلۡقُرُونِ مَنۡ هُوَ أَشَدُّ مِنۡهُ قُوَّةً وَأَكۡثَرُ جَمۡعٗاۚ وَلَا يُسۡـَٔلُ عَن ذُنُوبِهِمُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ﴿٧٨﴾

78 അവൻ പറഞ്ഞു: ''എൻെറ അടുക്കൽ (തക്ക) അറിവുള്ളതിൻെറ പേരിൽ തന്നെയാണ് എനിക്കിത് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.'' അവൻെറ മുമ്പ് അവനെക്കാൾ കടുത്ത ശക്തിയുള്ളവരും കൂടുതൽ സംഘബലമുള്ളവരുമായിരുന്ന തലമുറകളെ അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നത് അവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ?! കുറ്റവാളികളോട് തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല.

---

76 إِنَّ قَارُونَ നിശ്ചയമായും ഖാറൂൻ. كَانَ അവനായിരുന്നു. مِن قَوْمِ مُوسَى മൂസായുടെ ജനതയിൽ പെട്ട(വൻ). فَبَغَى എന്നിട്ടവൻ ധിക്കാരം കാണിച്ചു. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. وَآتَيْنَاهُ നാം അവന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. مِنَ الْكُنُوزِ നിക്ഷേപങ്ങളിൽ (നിധികളിൽ, ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ) നിന്ന്. مَا യാതൊന്ന്. إِنَّ مَفَاتِحَهُ നിശ്ചയമായും അതിൻെറ താക്കോലുകൾ. لَتَنُوءُ അത് (പേറാൻ കഴിയാത്ത) ഭാരമായിരുന്നു. بِالْعُصْبَةِ ഒരു സംഘത്തിന്, കൂട്ടത്തിന്. أُولِي الْقُوَّةِ ശക്തൻമാരായ. إِذْ അങ്ങിനെയിരിക്കെ, അപ്പോൾ. قَالَ لَهُ അവനോട് പറഞ്ഞു. قَوْمُهُ അവൻെറ ജനങ്ങൾ. لَا تَفْرَحْ നീ പുളകം കൊള്ളേണ്ട, ആഹ്ലാദിക്കരുത്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَا يُحِبُّ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. الْفَرِحِينَ പുളകം (ആഹ്ലാദം) കൊള്ളുന്നവരെ. 77 وَابْتَغِ നീ തേടുക, അന്വേഷിക്കുക. فِيمَا آتَاكَ നിനക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ. اللهُ അല്ലാഹു. الدَّارَ الْآخِرَةَ പരലോകത്തെ, പരലോകഭവനം. وَلَا تَنسَ നീ വിസ്മരിക്കുകയും വേണ്ടാ. نَصِيبَكَ നിൻെറ പങ്ക്, ഓഹരി. مِنَ الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ നിന്ന്. وَأَحْسِنْ നീയും നൻമ ചെയ്യുക. كَمَا أَحْسَنَ اللهُ അല്ലാഹു നൻമ ചെയ്തതുപോലെ. إِلَيْكَ നിനക്ക്. وَلَا تَبْغِ നീ മുതിരരുത്, തേടരുത്, ശ്രമം നടത്തരുത്. الْفَسَادَ കുഴപ്പത്തിന്, നാശത്തിന്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമി

യിൽ, (നാട്ടിൽ). إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. الْمُفْسِدِينَ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ. 78 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. إِنَّمَا أُوتِيتُهُ നിശ്ചയമായും എനിക്കതു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَى عِلْمٍ അറിവിൻെറ പേരിൽ, അറിവുള്ളതോടെത്തന്നെ. عِندِي എൻെറ പക്കൽ. أَوَلَمْ يَعْلَمْ അവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. قَدْ أَهْلَكَ നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്. مِن قَبْلِهِ അവൻെറ മുമ്പ്. مِنَ الْقُرُونِ തലമുറകളിൽനിന്ന്. مَنْ هُوَ أَشَدُّ കൂടുതൽ കടുത്തവരെ. مِنْهُ അവനെക്കാൾ. قُوَّةً ശക്തി, ശക്തിയാൽ. وَأَكْثَرُ കൂടുതൽ അധികമുള്ളവരും. جَمْعًا സംഘം, കൂട്ടം. وَلاَ يُسْأَلُ ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല. عَن ذُنُوبِهِمُ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി. الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികളോട്, മഹാപാപികളോട്.

ഖാറൂനെക്കുറിച്ച് ഈ ആയത്തുകളിലും, തുടർന്നുള്ള ചില ആയത്തുകളിലും പ്രസ്താവിച്ചതല്ലാതെ ഖുർആനിൽ അധിക വിവരങ്ങളൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 76-ാം വചനത്തിൽ ഖാറൂൻ മൂസാ(عليه السلام) നബിയുടെ ജനങ്ങളിൽപെട്ടവനായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും മറ്റു ചില പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നുമായി അവൻ ഇസ്രാഈൽ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്നുവെന്ന് അനുമാനിക്കാം. അടുത്ത സൂറ: 39ൽ **وقارون وفرعون وهامان** (ഖാറൂനെയും, ഫിർഔനെയും, ഹാമാനെയും (ഓർക്കുക) എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മൂസാ(عليه السلام) നബിയുടെ കടുത്ത ശത്രുക്കളിൽ ഒരു പ്രധാനിയായിരുന്നു അവൻ എന്നാണ് ഈ മൂന്നു പേരെയും ഒന്നിച്ചു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അവൻ മൂസാ(عليه السلام)ൻെറ പിതൃവ്യപുത്രനായിരുന്നുവെന്നും, ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് സമ്പത്തും, ആഢംബരശേഷിയും വർദ്ധിച്ചതോടെ അസൂയയും ധിക്കാരവും മുഴുത്ത് കപട വിശ്വാസിയും ശത്രുവുമായിത്തീർന്നുവെന്നും പല മുഫസ്സിറുകളും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഈ പ്രസ്താവനകൾ മിക്കവാറും ശരിയായിരിക്കുമെന്നാണ് 76-ാം വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്.

ബൈബിളിൽ ഖാറൂൻെറ കഥ ഏറെക്കുറെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ചില ഭാഗം ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനക്ക് എതിരില്ലാത്തതാണ്. കോരഹ് എന്ന പേരിലാണ് അതിൽ ഖാറൂനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'എന്നാൽ ലേവിയുടെ മകനായ കെഹാത്തിൻെറ മകൻ യിസ്ഹാറിൻെറ മകൻ കോരഹ്, (*)....ദാഥാൻ, അബീരാം.... ഓൻ എന്നിവർ യിസ്രയേൽ മക്കളിൽ സദാ പ്രമാണികളും സംഘസദസ്യൻമാരും പ്രമാണികളുമായ ഇരുന്നൂറ്റിഅമ്പത് പുരുഷൻമാരെ കൂട്ടി മോശെയോടുമത്സരിച്ചു. അവൻ മോശെക്കും അഹറോന്നും വിരോധമായി കൂട്ടംകൂടി അവരോട്: മതി, മതി; സഭ ഒട്ടൊഴിയാതെ എല്ലാവരും വിശുദ്ധൻമാരാകുന്നു; യഹോവ(ദൈവം) അവരുടെ മദ്ധ്യെ ഉണ്ട്. പിന്നെ നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ സഭക്കുമീതെ നിങ്ങളെത്തന്നെ ഉയർത്തുന്നതെന്ത്? എന്ന് പറഞ്ഞു...'' (സംഖ്യാ പുസ്തകം, അദ്ധ്യായം: 16.) മോശെ (†) യുടെ പിതാവായ അംറാം കഹാത്തി (‡) ൻെറ മകനാണെന്നും ബൈബിൾ (പുറപ്പാട്, അ:6.) പറയുന്നു. ബൈബിളിൻെറ ഈ പ്രസ്താവനകളും മേൽപറഞ്ഞതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവയാണ്. അസൂയയും, ധിക്കാരവും, നേതൃത്വമോഹവും കാരണമാണ് അവൻ മൂസാ(عليه السلام) നബിക്കും, ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിക്കും എതിരായി പുറപ്പെട്ടതെന്നാണ് ഈ പ്രസ്താവനയുടെ സാരം.

---

* قارون بن يصهب (او يصهر) بن قاهث

† موسى بن عمران بن قاهة

‡ കെഹാത്ത്, കഹാത്ത് എന്നീ രണ്ടു പ്രയോഗങ്ങളും ഒരാളെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണെന്നു വേദപുസ്തക നിഖണ്ഡുവിൽ കാണാം.

ഖാറൂൻെറ ധനനിക്ഷേപങ്ങളുടെ താക്കോലുകൾപോലും ശക്തൻമാരായ ഒരു കൂട്ടം (*) ആളുകൾക്ക് ഞെരുങ്ങി എടുക്കുവാൻ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് അവൻെറ ധനത്തിൻെറ ആധിക്യം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. مفاتح ('മഫാതിഹ്') എന്ന വാക്കിന് താക്കോലുകൾ എന്നർത്ഥം. താക്കോലല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, മുതലായവ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഖജാനകൾ കുറെ ആളുകൾക്ക് വഹിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം വളരെയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണുദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. രണ്ടായാലും അവൻെറ ധനാധിക്യത്തെയാണത് കുറിക്കുന്നത്. അവൻ അതിൽ അഹങ്കാരംകൊള്ളുകയും പുളകംകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. മൂസാ (عليه السلام) മാത്രമല്ല, ജനങ്ങളും അവനെ ഉപദേശിച്ചുനോക്കി. അല്ലാഹു നിനക്ക് തന്നരുളിയ ഈ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിൻെറ പരലോകഗുണത്തിനും നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി നീ വിനിയോഗിക്കണം, അതേസമയത്ത് ഭൗതീകമായ നിൻെറ ആവശ്യങ്ങളും സുഖജീവിതവും നീ പാടെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുമില്ല. പക്ഷേ അതിന് ഒരതിരുണ്ടായിരിക്കണം, ധിക്കാരത്തിനും നാട്ടിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാനും അത് കാരണമാകരുത്. ഈ നില തുടർന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കോപത്തിന് നീ വിധേയനായേക്കും എന്നൊക്കെ അവർ ഉപദേശിച്ചു, ഇതൊന്നും അവൻ സ്വീകരിച്ചില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, തനിക്കുവേണ്ടുന്ന അറിവും, ത്രാണിയും തനിക്കുതന്നെയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇതെല്ലാം തനിക്ക് ലഭിച്ചതും, മറ്റുള്ളവരുടെ മാർഗ്ഗദർശനമോ ഉപദേശമോ തനിക്കാവശ്യമില്ല. എന്നിങ്ങനെ പൊങ്ങച്ചം നടിക്കയാണ് അവൻ ചെയ്തത്.

പക്ഷേ, ഖാറൂനെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തിയും സ്വാധീനവുമുള്ള എത്രയോ ആളുകൾ ഇതുപോലെ ധിക്കാരവും അനുസരണക്കേടും പ്രവർത്തിച്ചതുനിമിത്തം അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്കും ശാപകോപത്തിനും പാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത അവൻ ഓർത്തില്ല. ഫിർഔൻെറ ചരിത്രവും, അവനും സൈന്യങ്ങളും ഭൂമിയിൽവെച്ച് തന്നെ അനുഭവിച്ച ദൈവീകശിക്ഷയും ഖാറൂൻ ഇതിനകം കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണല്ലോ. അക്രമവും, ധിക്കാരവും അതിരുകവിയുമ്പോൾ അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തുവെച്ചുതന്നെ ചില നടപടികൾ എടുക്കുന്നു, പരലോകശിക്ഷ അതിനുപുറമെയും. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, സൂക്ഷമജ്ഞനുമാകകൊണ്ട് ശിക്ഷ നടത്തേണ്ടതിന് കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ച് അവന് ഒരന്വേഷണം നടത്തുകയോ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരോട് ചോദിച്ചറിയുകയോ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അതു പതിവുമില്ല.

ഖാറൂനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ച ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് നമുക്ക് അവനെപ്പറ്റി ചുരുക്കത്തിൽ ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:- അവൻ വളരെ വമ്പിച്ച ഒരു ധനികനായിരുന്നു: അതോടുകൂടി (1) അവൻ ജനങ്ങളോട് വളരെ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. 2) തനിക്കുലഭിച്ച സമ്പൽസമൃദ്ധിയിൽ അവൻ പുളകംകൊള്ളുകയും അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (3) പരലോക കാര്യങ്ങളിൽ അവൻ ശ്രദ്ധ പതിച്ചതേയില്ല. അവൻെറ ധനവും കഴിവും പരലോക ഗുണത്തിനായി വിനിയോഗിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതുമില്ല. (4) മറ്റുള്ളവർക്ക് നൻമയും ഉപകാരവും ചെയ്തതുമില്ല. (5) നാട്ടിൽ പലതരം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (6) തനിക്ക് ലഭിച്ച സമ്പത്തും, ഭാഗ്യവുമെല്ലാം തൻെറ യോഗ്യത കൊണ്ട് ലഭിച്ചതാണെന്നായിരുന്നു അവൻെറ വിചാരം. (7) തനിക്ക് മുമ്പ് തന്നെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തിയും പ്രതാപവും ഉണ്ടായിരുന്ന പലരും അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിച്ചു ജീവിച്ചത് മൂലം, അവൻെറ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായിട്ടുണ്ടെന്ന പരമാർത്ഥം അവൻ വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞു.

---

* عصبة (ഉസ്ബത്ത്) എന്ന വാക്ക് അൽപം ആളുകൾമാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സംഘത്തിനാണ് ഉപയോഗിക്കുകയെന്നു സൂ:നൂറിൽവെച്ച് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

അഥവാ താൻ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷാനടപടിക്ക് വിധേയനായേക്കാമെന്ന ബോധം അവനുണ്ടായില്ല. (8) സദുപദേശം നൽകിയവരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരോട് അഹങ്കാരപൂർവ്വം താൻ സ്വീകരിച്ച നിലപാടും തൻെറ പ്രവൃത്തിയും ന്യായീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ അസൂയ, അധികാരപ്രമത്തത, നേതൃത്വമോഹം, ധനപരമായ കടമകളെ നിഷേധിക്കൽ എന്നിവയും അവൻെറ ദുസ്വഭാവങ്ങളിൽ പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. മൂസാ(عليه السلام) നബിയുടെ പേരിൽ ചില ആരോപണങ്ങൾ അവൻ നടത്തിയതായും ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, കണക്കിലേറെ ധനവും, വേണ്ടത്ര സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ-അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചവരിലൊഴികെ-പലപ്പോഴും കാണപ്പെടുന്ന സമ്പ്രദായങ്ങളാണിവ. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ഒരു പാഠമായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് ഖാറൂൻെറ ചരിത്രവും, അവൻെറ പര്യവസാനവും അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതും.

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ فِى زِينَتِهِۦ ۖ قَالَ ٱلَّذِينَ يُرِيدُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا يَٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَآ أُوتِىَ قَٰرُونُ إِنَّهُۥ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

79 അങ്ങനെ, അവൻ തൻെറ ആഡംബരത്തിലായും കൊണ്ട് തൻെറ ജനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. (ഇതുകണ്ട്) ഐഹിക ജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ പറഞ്ഞു: ''ഹാ! ഖാറൂന്ന് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ! നിശ്ചയമായും അവൻ ഒരു വമ്പിച്ച ഭാഗ്യവാൻ തന്നെയാണ്!''

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا وَلَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلصَّٰبِرُونَ ﴿٨٠﴾

80 അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ നാശം! വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ (പക്കൽ നിന്നുള്ള) പ്രതിഫലം കൂടുതൽ ഉത്തമമായിരിക്കും. സഹനശീലൻമാർക്കല്ലാതെ അത് (സാധിച്ച്) കിട്ടുന്നതുമല്ല.''

---

79 فَخَرَجَ അങ്ങനെ അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. عَلَى قَوْمِهِ തൻെറ ജനങ്ങളിൽ. فِي زِينَتِهِ തൻെറ ആഡംബരത്തിൽ, അലങ്കാരത്തിൽ, മോടിയിൽ. قَالَ പറഞ്ഞു. الَّذِينَ يُرِيدُونَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ. الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തെ. يَا لَيْتَ ഹാ, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. مِثْلَ مَا യാതൊന്നുപോലെ. أُوتِيَ قَارُونُ ഖാറൂന്ന് നൽകപ്പെട്ട. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لَذُو حَظٍّ ഒരു ഭാഗ്യവാൻതന്നെ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച. 80 وَقَالَ പറഞ്ഞു. الَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടഒക്കെ. الْعِلْمَ അറിവ്. وَيْلَكُمْ നിങ്ങളുടെ കഷ്ടം, നാശം. ثَوَابُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രതിഫലം, കൂലി. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്. لِّمَنْ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. آمَنَ വിശ്വസിച്ച. وَعَمِلَ صَالِحًا സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത. وَلاَ يُلَقَّاهَا അത് സാധിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല, കിട്ടുകയില്ല. إِلاَّ الصَّابِرُونَ ക്ഷമാലുക്കൾക്കല്ലാതെ, സഹനശീലൻമാർക്കല്ലാതെ.

ഖാറൂൻ തൻെറ ആർഭാട സാമഗ്രികൾ സഹിതം ആഡംബരപൂർവ്വം പുറത്തുവരുന്നത് കാണുമ്പോൾ കാണികളിൽ അതിൻെറ പ്രതികരണം രണ്ട് തരത്തിലാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ഒരു തരക്കാർ അതിൽ ആകൃഷ്ടരാകുന്നു. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഖാറൂൻ ഒരു മഹാഭാഗ്യവാനും അത്യുൽകൃഷ്ടനുമാണ്. ഹാ! തങ്ങൾക്കും അതുപോലെയുള്ള നിലപാട്

ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ നന്നായേനെ! എന്ന് അവര്‍ വ്യാമോഹിക്കുന്നു. ഐഹിക സുഖവും, ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളുമാണ് ജീവിതലക്ഷ്യമെന്ന് കരുതുന്നവരാണിവര്‍. മറ്റൊരുതരം ആളുകള ാകട്ടെ, യാതൊരു നിലയും വിലയും അതിന് കല്‍പിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയില്‍ അതെല്ലാം നിസ്സാരമാണ്. അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത കഴിവുകള്‍ യഥാവിധി വിനിയോഗിക്കുന്നപക്ഷം അതിനെക്കാള്‍ എത്രയോ ഉപരിയായ നേട്ടങ്ങള്‍ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം നശ്വരമായ ഈ നേട്ടങ്ങളെല്ലാം ഭാവിയില്‍ ആപത്തായിട്ടാണ് കലാശിക്കുവാനിരിക്കുന്നതെന്നും, അതെല്ലാം കേവലം പരീക്ഷണം മാത്രമാണെന്നും അവര്‍ക്കറിയാം. ആകയാല്‍ അവര്‍ക്ക് അതിലൊന്നും യാതൊ രു മതിപ്പും തോന്നുന്നില്ല. ഐഹികസുഖം ജീവിതാധാരമായി കരുതുന്ന ധനാഢ്യന്‍മാരിലും, അതേ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ട് അതിനായി അയവിറക്കി കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന നിര്‍ധനന്‍ മാരിലും സാധാരണ കാണപ്പെടാറുളള അവസ്ഥ തന്നെയാണിത്. അതെ, ഖാറൂന്‍റെയും അനുയായികളുടെയും സ്വഭാവം. അവരുടെ അറിവിന്‍റെ ആകെത്തുകയും അതുതന്നെ യായിരിക്കും. അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോടു പറയുന്നത് നോക്കുക:

فاعرض عن من تولى عن ذكرنا ولم يرد الا الحيوة الدنيا ذلك مبلغهم من العلم ـ النجم

(നമ്മുടെ സ്മരണ വിട്ടുതിരിഞ്ഞുകളയുകയും, ഐഹികജീവിതത്തെയല്ലാതെ ഉദ്ദേശി ക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരില്‍നിന്ന് നീ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുകൊള്ളുക; അറിവില്‍നിന്നുളള അവരുടെ ആകെത്തുകയത്രെ അത്.

നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂകബ്ശത്തല്‍ അന്‍മാരീ (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിന്‍റെ അര്‍ദ്ധഭാഗം ഈ സന്ദര്‍ഭത്തില്‍ ഓര്‍മ്മിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതിന്‍റെ സാരം ഇതാണ്: ''ഇഹലോകം നാല് കൂട്ടരുടേതാണ്. അഥവാ നാല് തരക്കാരെ അതില്‍ കാണാം. ഒന്ന്: അല്ലാഹു ധനവും അറിവും നല്‍കിയിട്ടുളള മനുഷ്യന്‍. അവന്‍ അതു മൂലം തന്‍റെ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, അതില്‍ അവന്‍റെ കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അതില്‍ അല്ലാഹുവിന് ചില അവകാശങ്ങളുണ്ടെന്നും അവന്ന് അറിയാം. ഇങ്ങിനെ യുളളവന്‍ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ പദവിയിലുളളവനത്രെ. വേറൊരുവന്‍: അല്ലാഹു അവന്ന് അറിവ് നല്‍കിയിട്ടുണ്ട്, ധനം കൊടുത്തിട്ടില്ല; എന്നാലവന്‍ നല്ല വിചാരക്കാരനാണ്; എനിക്ക് കുറെ ധനമുണ്ടായിരിന്നുവെങ്കില്‍, ഇന്ന ആള്‍ (ആദ്യം പറഞ്ഞ തരത്തിലുളള ആള്‍) പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതുപോലെ എനിക്കും പ്രവര്‍ത്തിക്കാമായിരുന്നു എന്ന് അവന്‍ കരുതും. അതാണവന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനാല്‍, ഈ രണ്ടുപേരുടെയും പ്രതിഫലം ഒരുപോലെയായി രിക്കും. മറ്റൊരുവന്‍: അവന്ന് അല്ലാഹു ധനം നല്‍കി, അറിവ് നല്‍കിയിട്ടില്ല; അങ്ങനെ അവന്‍ തന്‍റെ ധനത്തില്‍ തപ്പിവീണ് (അനിയന്ത്രിതമായി കൈകാര്യം ചെയ്തു) കൊണ്ടിരി ക്കും; അതിലവന്‍ തന്‍റെ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും തന്‍റെ കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുകയും ചെയ്കയില്ല: അതില്‍ അല്ലാഹുവിന് അവകാശമുണ്ടെന്ന് അറിയുകയുമില്ല. അതിനാല്‍ ഇവനത്രെ ഏറ്റവും ദുഷിച്ച പദവിക്കാരന്‍. ഇനിയൊരാള്‍: ഇവന്ന് അല്ലാഹു ധനവും നല്‍കി യിട്ടില്ല, അറിവും നല്‍കിയിട്ടില്ല: എന്നിട്ട് ഇവന്‍ പറയും: എനിക്ക് കുറെ ധനമുണ്ടായിരുന്നു വെങ്കില്‍ ഞാന്‍ ഇന്ന ആള്‍ (മൂന്നാമത്തേവന്‍) പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നപ്രകാരം പ്രവര്‍ത്തിക്കുമായി രുന്നു എന്ന്. അതാണവന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനാല്‍ ഈ രണ്ട് പേരുടെയും കുറ്റം ഒരുപോലെ യാകുന്നു.'' (തിര്‍മദീ)

80-ാം ആയത്തിന്‍റെ അവസാനം 'സഹനശീലന്‍മാര്‍ക്കല്ലാതെ അത് സാധിച്ചുകിട്ടുക യില്ല' (**وما يلقاها إلا الصابرون**) എന്ന് പറഞ്ഞ വാക്യം അറിവ് നല്‍കപ്പെട്ട ആ ജനങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ഭാഗമായിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രസ്താവനയായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ വാക്യമായിരിക്കുമ്പോള്‍, അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുളള പ്രതിഫലം

ലഭിക്കുവാൻ സഹനശീലൻമാർക്കേ ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് സാരം. അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്യമായിരിക്കുമ്പോൾ, ഇങ്ങിനെ പറയുവാനുള്ള മനസ്ഥിതിയും ഭാഗ്യവും സഹനശീലൻ മാർക്കല്ലാതെ സിദ്ധിക്കുകയില്ല എന്നും സാരമായിരിക്കും.

فَخَسَفۡنَا بِهِۦ وَبِدَارِهِ ٱلۡأَرۡضَ فَمَا كَانَ لَهُۥ مِن فِئَةٖ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

81 അങ്ങനെ, അവനെയും അവൻെറ ഭവനത്തെയും നാം ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ തന്നെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു കക്ഷിയും അവന്നുണ്ടായില്ല; അവൻ (സ്വയം) രക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നവരിൽപെട്ടവനുമായില്ല.

81 فَخَسَفْنَا بِهِ അങ്ങനെ നാം അവനെ ആഴ്ത്തി, വിഴുങ്ങിച്ചു. وَبِدَارِهِ അവൻെറ ഭവനത്തെയും, വീടിനെയും. الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയെ(ക്കൊണ്ട്). فَمَا كَانَ അപ്പോൾ ഉണ്ടായില്ല. لَهُ അവന്ന്. مِن فِئَةٍ ഒരു കക്ഷിയും, കൂട്ടരും. يَنصُرُونَهُ അവനെ സഹായിക്കുന്ന, രക്ഷിക്കുന്ന. مِن دُونِ കൂടാതെ, പുറമെ. اللهِ അല്ലാഹുവിനു. وَمَا كَانَ അവൻ ആയതുമില്ല. مِنَ الْمُنتَصِرِينَ സ്വയരക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നവരിൽ, രക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നവരിൽ.

ഇതായിരുന്നു ഖാറൂൻെറ ജീവിതത്തിൻെറ അന്ത്യം. ഖുർആൻ ആ സംഭവം ഒറ്റവാക്യത്തിൽ ചുരുക്കി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മൂസാ(ﷺ) ഖാറൂന്നും കൂട്ടുകാർക്കും നലകിയ ചില മുന്നറിയിപ്പുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ബൈബിൾ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു: ''അവൻ ഈ വാക്കുകളെല്ലാം പറഞ്ഞുതീർന്നപ്പോൾ, അവരുടെ കീഴെ ഭൂമി പിളർന്നു. ഭൂമി വായ് തുറന്നു അവരെയും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും കോരഹിനോട് ചേർന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവരെയും അവരുടെ സർവ്വ സമ്പത്തിനെയും വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. അവരും അവരോട് ചേർന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവരും ജീവനോടെ പാതാളത്തിലേക്കിറങ്ങി; ഭൂമി അവരുടെ മേൽ അടയുകയും അവർ സഭയുടെ ഇടയിൽനിന്ന് നശിക്കയും ചെയ്തു.'' (സംഖ്യ അ:16) ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പല വിശദീകരണങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഖുർആൻ പലപ്പോഴും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ ഇവിടെയും കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കെ-ഇബ്നുകഥീർ(رحمه الله) പറഞ്ഞതുപോലെ-കേവലം 'ഇസ്രാഈലിയ്യാത്തു'കളായ ആ പ്രസ്താവനകളിൽ നാം ശ്രദ്ധ കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. ഖാറൂനെ മഹാഭാഗ്യവാനായി ഗണിച്ചിരുന്നവർക്ക് അവൻെറ സംഭവം കണ്ടപ്പോൾ ബോധംവീണു:

وَأَصۡبَحَ ٱلَّذِينَ تَمَنَّوۡاْ مَكَانَهُۥ بِٱلۡأَمۡسِ يَقُولُونَ وَيۡكَأَنَّ ٱللَّهَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦ وَيَقۡدِرُۖ لَوۡلَآ أَن مَّنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا لَخَسَفَ بِنَاۖ وَيۡكَأَنَّهُۥ لَا يُفۡلِحُ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿٨٢﴾

82 ഇന്നലെ അവൻെറ സ്ഥാനത്തിന് കൊതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ (ഇന്ന്) പുലർച്ചക്ക് പറയുകയായി: ''അഹോ! അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപജീവനം [ജീവിതവിഭവം] വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും (താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്) കണക്കാക്കി [കുടുസ്സാക്കി] കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് തോന്നുന്നു! നമ്മളിൽ അല്ലാഹു ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നമ്മെയും അവൻ (ഭൂമിയിൽ) ആഴ്ത്തുമായിരുന്നു! ''അഹോ! കാര്യം, അവിശ്വാസികൾ ജയിക്കുകയില്ലെന്നു

തന്നെ തോന്നുന്നു!''

---

82 وَأَصْبَحَ രാവിലെ (പുലർച്ചക്ക്) ആയി. الَّذِينَ تَمَنَّوْا കൊതിച്ചവർ, വ്യമോഹിച്ചവർ. مَكَانَهُ അവൻെറ സ്ഥാനം. بِالْأَمْسِ ഇന്നലെ. يَقُولُونَ പറയുക(യായി). وَيْ അഹോ, ഹാ (ആശ്ചര്യം തന്നെ). كَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആകുന്നപോലെയിരിക്കുന്നു (തോന്നുന്നു). يَبْسُطُ അവൻ വിശാല മാക്കും (എന്നപോലെ). الرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം, ജീവിതവിഭവം. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശി ക്കുന്നവർക്ക്. مِنْ عِبَادِهِ തൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. وَيَقْدِرُ അവൻ കണക്കാക്കുകയും, (കുടു സ്സാക്കുകയും) ചെയ്യും. لَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. أَن مَّنَّ ദാക്ഷിണ്യം (നൻമ, അനുഗ്രഹം) ചെയ്യൽ. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيْنَا നമ്മുടെമേൽ. لَخَسَفَ بِنَا അവൻ നമ്മെ ആഴ്ത്തുമായിരുന്നു. وَيْكَأَنَّهُ അഹോ കാര്യം ആയതുപോലെ ഇരിക്കുന്നു (തോന്നുന്നു). لاَ يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല, ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കയില്ല (എന്നപോലെ). الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ, നന്ദികെട്ടവർ.

അതെ, ധനവും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും മനുഷ്യൻെറ സാക്ഷാൽ ഭാഗ്യത്തെയോ, നൻമയെയോ യോഗ്യതയെയോ നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു അളവുകോലല്ല; ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ചിലർക്ക് കൂടുതലായും, ചിലർക്ക് കുറവായും നൽകുന്നു; അതവൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ച് നടക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ അതിനൊരു മാനദണ്ഡം നിശ്ചയി ക്കുവാനോ, അതിൽ കൈകടത്തുവാനോ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല; അവൻെറ നിയമത്തിനും ഇഷ്ടത്തിനും എതിരായി അവ വിനിയോഗിക്കുവാൻ മനുഷ്യനവാകശമില്ല: അവൻ നൽകിയ വിഭവങ്ങൾ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം വിനിയോഗിക്കുന്നത് അവനോടുള്ള നന്ദികേടും, അവനിൽ വിശ്വാസമില്ലായ്മയുമാണ്; ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ അവസാനം പരാജയത്തിലും നാശത്തിലും കലാശിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും; എന്നൊക്കെ അവർക്ക് ബോധ്യമായി. ഖാറൂൻെറ ധിക്കാരം കൂടുതൽ മുഴുത്തു കാണുകയുണ്ടായത് പരലോകവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവനെ ഉപദേശി ച്ചപ്പോഴാണല്ലോ. എന്നാൽ പരലോകഗുണത്തിന് അർഹതയുള്ളവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

വിഭാഗം-9

تِلْكَ ٱلدَّارُ ٱلْـَٔاخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَٱلْعَـٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾

83 ആ പരലോകഭവനം, ഭൂമിയിൽ ഔന്നത്യ മാകട്ടെ, കുഴപ്പമാകട്ടെ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത വർക്കത്രെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കു ക. (ശുഭമായ) പര്യവസാനം ഭയഭക്തന്മാ ർക്കാകുന്നു.

مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ خَيْرٌ مِّنْهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى ٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

84 ആർ നന്മയും കൊണ്ടുവന്നുവോ അവന് അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതുണ്ടായിരി ക്കും; ആരെങ്കിലും തിൻമയും കൊണ്ടു വന്നാൽ, തിൻമകൾ പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ പ്രതി ഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമല്ല.

---

83 تِلْكَ الدَّارُ ആ ഭവനം. الْآخِرَةُ പരലോകമാകുന്ന. نَجْعَلُهَا നാം അതിനെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നു,

ആക്കുന്നു. لِلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. لاَ يُرِيدُونَ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത. عُلُوًّا മേൻമ, ഔന്നത്യം. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ. وَلاَ فَسَادًا കുഴപ്പത്തെയും തന്നെ. وَالْعَاقِبَةُ പര്യവസാനം (അന്ത്യഗുണം). لِلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാർക്കാണ്, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കാണ്.. 84 مَن جَاءَ ആർ വന്നുവോ, ആരെങ്കിലും വന്നാൽ. بِالْحَسَنَةِ ന^{3}മ (സൽക്കാര്യം) കൊണ്ട്. فَلَهُ എന്നാലവന്നുണ്ട്. خَيْرٌ ഉത്തമമായത്, കൂടുതൽ നല്ലത്. مِّنْهَا അതിനെക്കാൾ. وَمَن جَاءَ ആരെങ്കിലും വന്നാൽ. بِالسَّيِّئَةِ തിൻമയും കൊണ്ട്. فَلاَ يُجْزَى എന്നാൽ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയില്ല. الَّذِينَ عَمِلُوا പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക്. السَّيِّئَاتِ തിൻമ കളെ. إِلاَّ مَا യാതൊന്നിനല്ലാതെ. كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന.

കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളിലും മറ്റും പരലോകത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. ആ മഹത്തായ ഭവനം- അതെ, സകലവിധ സുഖൈശ്വര്യങ്ങളും സമ്പൂർണ്ണമായ സ്വർഗ്ഗീയ ഭവനം-ഈ ലോകത്ത് അഹംഭാവവും ഗർവ്വും നടിക്കാതെ, അക്രമവും അനീതിയും ചെയ്യാതെ, വിനയത്തോടും, മര്യാദയോടും, അച്ചടക്കത്തോടുംകൂടി ജീവിക്കുന്ന സജ്ജ ങ്ങൾക്കാണ് അല്ലാഹു നൽകുക. നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്ത ചില വചനങ്ങൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമകുന്നു:-

(١) ان الله اوحى الى ان تواضعوا حتى لا يفخر احد على احد ولا يبغى احد على احد ـ مسلم
(٢) ما نقصت صدقة من مال وما زاد الله عبدا بعفو الا عزا وما تواضع احد لله الا رفعه الله ـ مسلم
(٣) لا يدخل الجنة من كان في قلبه ميقال ذرة من كبر ـ فقال رجل ان الرجل يحب ان يكون ثوبه حسنا ونعله حسنة قال ـ ان الله جميل يحب الجمال الكبر بطر الحق وغمط الناس ـ مسلم
(٤) ان الله يحب العبد التقى الغنى الحفى ـ مسلم
(٥) لا ينظر الله يوم القيامة الى من جر إزاره بطرا ـ متفق عليه

അർത്ഥം: 1) ഒരാൾ ഒരാളോട് അന്തസ്സ് നടിക്കാതെയും, ഒരാൾ ഒരാളോട് അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കാതെയും ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ അന്യോന്യം വിനയം കാണിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു എനിക്ക് വഹ്‌യു നൽകിയിരിക്കുന്നു. 2) യാതൊരു ദാനധർമ്മവും തന്നെ ധനത്തിൽ കുറവ് വരുത്തുന്നതല്ല; മാപ്പ് നല്കുന്നതുമൂലം ഏതൊരു അടിയാന്നും വീര്യം (യോഗ്യത) അല്ലാതെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുമല്ല; അല്ലാഹുവിന്നുവേണ്ടി-അല്ലാഹുവി ൻെറ പ്രതിഫലം ഉദ്ദേശിച്ച്-ഏതൊരുവനും വിനയം കാണിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹു അവനെ ഉയർത്താതിരിക്കുന്നതുമല്ല. 3) ഒരു അണുഅളവ് അഹംഭാവം ആരുടെയെങ്കിലും ഹൃദയ ത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു പുരുഷൻ ചോദിച്ചു: ഒരു മനുഷ്യൻ അവൻെറ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കണമെന്നും, തൻെറ ചെരിപ്പ് നല്ലതായിരിക്കണമെന്നും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു-ഇത് അഹംഭാവമാണോ? തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു സുന്ദരനാണ്; അവൻ സൗന്ദര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവം എന്നാൽ, ന്യായമായ കാര്യത്തോട് ഗർവ്വ് (ധിക്കാരം) കാണിക്കുകയും, ജനങ്ങളോട് പുച്ഛം കാണിക്ക ലുമാണ്. 4) ഭയഭക്തനും, ധനികനും (ജനമദ്ധ്യെ പേരും കീർത്തിയും ആർജ്ജിക്കാതെ) അജ്ഞാതനുമായുള്ള അടിയാനെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.'' 5) ഗർവ്വ് കാരണം വസ്ത്രം ഇഴച്ചു നടക്കുന്നവനിലേക്ക് ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു (കോപം നിമിത്തം) നോക്കു ന്നതല്ല. [അവസാനത്തെ ഹദീസ് ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചതും, ബാക്കിയെല്ലാം മുസ്‌ലിം ഉദ്ധരിച്ചതുമാണ്.]

84-ാം ആയത്തിൻെറ ആശയം സ്പഷ്ടമാണ്. കഴിഞ്ഞ സൂ: 89-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

85 (നബിയേ) നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് ഖുർആനെ നിയമിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളവൻ, നിന്നെ ഒരു മടക്കസ്ഥാനത്തേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നവനാകുന്നു. പറയുക: ''സൻമാർഗ്ഗം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാരാണെന്നും, ഏതൊരുവനാണ് സ്പഷ്ടമായ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവനെന്നും എൻെറ റബ്ബ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്.''	إِنَّ ٱلَّذِى فَرَضَ عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ لَرَآدُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۚ قُل رَّبِّىٓ أَعْلَمُ مَن جَآءَ بِٱلْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾

85 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِي فَرَضَ നിയമിച്ചവൻ, നിർബ്ബന്ധമാക്കിയവൻ. عَلَيْكَ നിൻെറ മേൽ. الْقُرْآنَ ഖുർആനെ. لَرَادُّكَ നിന്നെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നവൻ (ആക്കുന്നവൻ) തന്നെയാണ്. إِلَى مَعَادٍ ഒരു മടക്കസ്ഥാനത്തേക്ക്. قُلْ പറയുക. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണ്. مَن جَاءَ വന്നവനെ, വന്നതാരാണെന്ന്. بِالْهُدَى സൻമാർഗ്ഗവും കൊണ്ട്. وَمَنْ ഒരുവനെയും, ആരാണെന്നും. هُوَ അവൻ. فِي ضَلَالٍ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാണ്, വഴിപിഴവിലാണ്. مُّبِينٍ വ്യക്തമായ.

ഈ വചനം മദീനാ ഹിജ്റക്കിടയിൽ ജൂഹ്ഫാ (الجحفة) യിൽവെച്ച് അവതരിച്ചതാണെന്ന് സൂറത്തിൻെറ പ്രാരംഭത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നബി (ﷺ) മക്കായിൽ നിന്ന് ഗൂഢമായി പുറപ്പെട്ട് രണ്ടുമൂന്ന് ദിവസം ഥൗർമലയിലെ (ثور) ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചിരുന്നശേഷം അതിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്നപ്പോൾ, പിതൃദേശത്തേക്കുതന്നെ തിരിച്ചു പോയാൽകൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹം തോന്നുകയുണ്ടായെന്നും, അപ്പോഴാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും മുഖാത്തിൽ (مقاتل - رح) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് 'മടക്കസ്ഥാനം' (معاد) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ മക്കയായിരിക്കുന്നതാണ്. മറ്റു ചില മഹാൻമാരുടെ അഭിപ്രായവും ഇതുതന്നെ. അപ്പോൾ, ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ മക്കാവിജയം ഉണ്ടായതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ വാഗ്ദാനം-മടക്കസ്ഥാനത്തേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുമെന്ന വാഗ്ദാനം- പാലിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നബി (ﷺ)യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊരു, പ്രവചനവും, അതിൻെറ സാക്ഷാൽക്കാരം അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുമായിരിക്കും 'നിനക്ക് ഖുർആനെ നിയമിച്ചുതന്നു' (فرض عليك القران) എന്നതിൻെറ താല്പര്യം, അത് പാരായണം ചെയ്യുന്നതും. അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തുന്നതുമെല്ലാം നിർബ്ബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നത്രെ.

'മടക്കസ്ഥാനം' എന്ന് പറഞ്ഞത് പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, സ്വർഗ്ഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, ഖിയാമത്തുനാളിൽ നബി (ﷺ)ക്ക് നൽകപ്പെടുമെന്ന് ഖുർആനിൽ (17:79ൽ) സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ 'പ്രശംസനീയസ്ഥാന'ത്തെ (المقام المحمود) ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

86 നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥം കിട്ടുമെന്ന് നീ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല (അഥവാ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല); എങ്കിലും, നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യമായിട്ടത്രെ (നിനക്കത് കിട്ടിയത്). ആകയാൽ, നിശ്ചയമായും നീ അവിശ്വാസികൾക്ക് പിൻതുണ നൽകുന്നവനായിരിക്കരുത്.	وَمَا كُنتَ تَرْجُوٓا۟ أَن يُلْقَىٰٓ إِلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَـٰفِرِينَ ﴿٨٦﴾

86 وَمَا كُنتَ നീ ആയിരുന്നില്ല, ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. تَرْجُو പ്രതീക്ഷിക്കുക, ആഗ്രഹിക്കുക, അഭിലഷിക്കുക. أَن يُلْقَى ഇട്ടുതരപ്പെടുമെന്ന്, കിട്ടുമെന്ന്, നൽകപ്പെടുന്നത്. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിങ്കലേക്ക്. الْكِتَابُ ഗ്രന്ഥം, വേദഗ്രന്ഥം. إِلاَّ رَحْمَةً എങ്കിലുംകാരുണ്യമായിട്ട്, അനുഗ്രഹമായിട്ടല്ലാതെ. مِّن رَّبِّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന്. فَلاَ تَكُونَنَّ അതിനാൽ തീർച്ചയായും നീ ആകരുത്. ظَهِيرًا പിൻതുണ നൽകുക്കവൻ സഹായി, അരു നിൽക്കുന്നവൻ. لِّلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്.

ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാകട്ടെ, ലഭിക്കേണമെന്ന ആഗ്രഹമാകട്ടെ നബി (ﷺ)ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അല്ലാഹു അവൻെറ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും കൊണ്ടുമാത്രം, അവിടുത്തേക്ക് ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതാണ് എന്ന് ഈ വചനം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിക്കലും, വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കലും മനുഷ്യൻെറ പരിശ്രമംകൊണ്ടോ, യോഗ്യതകൊണ്ടോ, ആഗ്രഹംകൊണ്ടോ ഒന്നും സാധ്യമാകുന്ന കാര്യമല്ല. ഏതൊരാളെ അവമൂലം അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവർക്കത് അവൻ നൽകുമെന്നേയുള്ളു. അതിന് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ അവൻതന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ പ്രവാചകത്വവും വേദഗ്രന്ഥവും മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനഫലമായി സിദ്ധിക്കുന്നത് (الكسبى) അല്ല. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിനാൽ പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് (الوهبى) ആകുന്നു. ഇസ്‌ലാമിലെ സർവ്വ സ്വീകാര്യമായ ഒരടിസ്ഥാനതത്വമത്രെ ഇത്. ഈ തത്വത്തിനെതിരായി ഏതെങ്കിലും തല്പരകക്ഷികളിൽനിന്നോ, ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളിൽനിന്നോ ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള യാതൊരു നിർവ്വചനവും, ഏതൊരു വ്യാഖ്യാനവും പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ നിർവ്വചനമോ വ്യാഖ്യാനമോ അല്ലതന്നെ. അതെല്ലാം 'കുഫ്റും' അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നത് കുഫ്റിന് അരുനിൽക്കലുമത്രെ.

ഇസ്‌ലാമികപ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നോ, പഠിച്ചറിഞ്ഞ പണ്ഡിതൻമാരിൽനിന്നോ അല്ലാതെ പാശ്ചാത്യൻ സാഹിത്യങ്ങൾവഴി ഇസ്‌ലാമിനെ പരിചയപ്പെടുന്ന ചിലർക്കും തത്വശാസ്ത്രത്തിൻെറയും ബുദ്ധിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽമാത്രം പ്രവാചകത്വത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിരുന്ന ചിലർക്കും ഈ തത്വം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വമ്പിച്ച അമളി പിണയാറുണ്ട്. നബി (ﷺ) തിരുമേനി പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഹിറാ മലയിലെ ഗുഹയിൽ പോയി ഏകാന്തവാസം ചെയ്തിരുന്നത്, ഈ ലോകത്തെ സത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാനുള്ള ഒരു വെളിച്ചം തേടിക്കൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിനായി ഒരു ആത്മീയപരിശ്രമം നടത്തുകയായിരുന്നു അവിടുന്ന് ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, അങ്ങിനെയിരിക്കെയാണ് ആ തേടിയ വെളിച്ചം -അതെ, വഹ്‌യ്-പെട്ടെന്ന് ലഭിച്ചതെന്നും ഇവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ ചിത്രീകരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ അടിത്തറയെത്തന്നെ പൊളിച്ചു കളയുന്നതാണെന്ന് ഇവർ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണ് അത്ഭുതം. ഈ ഒരു ആയത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ഖുർആൻ ചെയ്ത വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾക്കും, ബലവത്തായ പല ഹദീസുകൾക്കും വിരുദ്ധമാണിത്. മലക്കുകളിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും ദൂതൻമാരെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്ന് സൂ: ഹജ്ജ് 75ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് നാം കണ്ടു. സൂ: ശൂറായിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ما كنت تدرى ما الكتاب ولا الايمان ولكن جعلناه نورا نهدى به من نشآء من عبادنا ـ الشورى : ٥٢

(കിത്താബ്-വേദഗ്രന്ഥം-എന്താണെന്നോ, ഈമാൻ-സത്യവിശ്വാസം-എന്താണെന്നോ നിനക്കറിയുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, നാം ഇതിനെ നമ്മുടെ അടയാൻമാരിൽനിന്ന് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന ഒരു പ്രകാശമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.) കൂടുതൽ വിവരം അവിടെവെച്ചാവാം. ان شا ء الله

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ ۖ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾

87 അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിനക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം, അവയിൽനിന്ന് നിന്നെ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] തടഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യരുത്. നീ നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യണം; ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ പെട്ടുപോകയും ചെയ്യരുത്.

وَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَـٰهًا ءَاخَرَ ۘ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ كُلُّ شَىْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُۥ ۚ لَهُ ٱلْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾

88 അല്ലാഹുവോടുകൂടെ വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെ നീ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയും അരുത്; അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല. അവൻെറ തിരുമുഖം ഒഴികെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും നാശമടയുന്നതത്രെ. നിയമാധികാരം അവന്നാണ്; അവങ്കലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

87 وَلاَ يَصُدَّنَّكَ അവർ നിന്നെ തടഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യരുത്. عَنْ آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്ന്. بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ അവ അവതരിക്കപ്പെട്ട (ഇറക്കപ്പെട്ട)തിനുശേഷം. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിങ്കലേക്ക്. وَادْعُ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുക. إِلَى رَبِّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക്. وَلاَ تَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും നീ ആകുകയും അരുത് (പെട്ടുപോകരുത്). مِنَ الْمُشْرِكِينَ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ, പങ്കുചേർക്കുന്നവരിൽ. 88 وَلاَ تَدْعُ നീ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക)യും അരുത്. مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവോടുകൂടി. إِلَهًا آخَرَ വേറെ ഒരാരാധ്യനെ. لاَ إِلَهَ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. كُلُّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവും. هَالِكٌ നാശമടയുന്നതാണ്. إِلاَّ وَجْهَهُ അവൻെറ മുഖം (അവൻ) അല്ലാതെ. لَهُ അവന്നാണ്. الْحُكْمُ അധികാരം, വിധി. وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്തന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ടതായ ശിർക്കിൻെറ ആൾക്കാർക്ക് യാതൊരു വിധത്തിലും സഹായിക്കയോ, കൂട്ടുനിൽക്കയോ ചെയ്യാതെ, തൗഹീദിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാനും, അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാനും നബി (ﷺ) യോട് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിന് നാല് കാരണങ്ങളും അവൻ ഉണർത്തിക്കുന്നു. (1) അവനല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു ഇലാഹും ഇല്ലതന്നെ. (2) അവനല്ലാത്ത എല്ലാ വസ്തുക്കളും നാശത്തിന് വിധേയമാണ്; അവൻ മാത്രമേ നാശത്തിന് വിധേയനാകാത്തവനായുള്ളു. (3) നിയമാധികാരം, അഥവാ വിധികർതൃത്വം അവനുമാത്രമാണ്. (4) എല്ലാവരും അവങ്കലേക്കുതന്നെയാണ് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതും. ഈ നാല് കാര്യങ്ങളും തൌഹീദിൻെറ അനിവാര്യതക്ക് മതിയായ അടിസ്ഥാനങ്ങളാകുന്നുതാനും. ഹാ, എത്ര മഹത്തായ സമാപനം!

അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം, തൗഹീദിൽ ജീവിക്കുകയും, തൗഹീദിൽ മരിക്കുകയും, തൗഹീദോടുകൂടി അവങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

29 സൂറത്തുല്‍ അന്‍കബൂത്ത് سورة العنكبوت

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് . വചനങ്ങള്‍ 69, വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 7

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍.

الٓمٓ ﴿١﴾

1 'അലിഫ്-ലാം-മീം.'

أَحَسِبَ ٱلنَّاسُ أَن يُتۡرَكُوٓاْ أَن يَقُولُوٓاْ ءَامَنَّا وَهُمۡ لَا يُفۡتَنُونَ ﴿٢﴾

2 ''ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട് (മാത്രം) - തങ്ങള്‍ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാതെ-വിട്ടുകളയപ്പെടുമെന്ന് മനുഷ്യര്‍ ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ?!.

وَلَقَدۡ فَتَنَّا ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ فَلَيَعۡلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْ وَلَيَعۡلَمَنَّ ٱلۡكَـٰذِبِينَ ﴿٣﴾

3 തീര്‍ച്ചയായും, അവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; അങ്ങനെ, സത്യം പറഞ്ഞവരെ അല്ലാഹു അറിയുകതന്നെ ചെയ്യും; വ്യാജം പറയുന്നവരെയും അവന്‍ അറിയും.

أَمۡ حَسِبَ ٱلَّذِينَ يَعۡمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَسۡبِقُونَاۚ سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ﴿٤﴾

4 അഥവാ, തിന്‍മകള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവര്‍ നമ്മെ (തോല്‍പ്പിച്ച്) മുന്‍കടന്ന് കളയാമെന്ന് ധരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?! അവര്‍ വിധി കല്‍പിക്കുന്നത് എത്ര ചീത്ത!

---

1 الم 'അലിഫ്-ലാം-മീം'. 2 أَحَسِبَ ധരിച്ചുവോ, കണക്കാക്കിയോ. النَّاسُ മനുഷ്യര്‍. أَن يُتْرَكُوا വിട്ടുകളയപ്പെടുമെന്ന്, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന്. أَن يَقُولُوا അവര്‍ പറയുന്നതിനാല്‍. آمَنَّا ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചു എന്ന്. وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ അവര്‍ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാതെ. 3 وَلَقَدْ فَتَنَّا തീര്‍ച്ചയയും നാം പരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെ. مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ള. فَلَيَعْلَمَنَّ اللهُ അങ്ങനെ അല്ലാഹു അറിയുകതന്നെ ചെയ്യും. الَّذِينَ صَدَقُوا സത്യം പറഞ്ഞവരെ. وَلَيَعْلَمَنَّ അവന്‍ അറിയുകയും ചെയ്യും. الْكَاذِبِينَ വ്യാജം പറയുന്നവരെ. 4 أَمْ حَسِبَ അഥവാ ധരിച്ചുവോ. الَّذِينَ يَعْمَلُونَ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവര്‍. السَّيِّئَاتِ തിന്മകള്‍, ദുഷ്പ്രവൃത്തികള്‍. أَن يَسْبِقُونَا നമ്മെ മുന്‍കടന്നു (തോല്‍പ്പിച്ചു) കളയുമെന്ന്. سَاءَ എത്ര ചീത്ത, വളരെമോശം. مَا يَحْكُمُونَ അവര്‍ വിധി കല്‍പ്പിക്കുന്നത്.

ഇസ്‌ലാമിന്‍െറ ആദ്യഘട്ടത്തില്‍, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച പല സഹാബികള്‍ക്കും മുശ്‌രിക്കുകളില്‍നിന്ന് അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന മര്‍ദ്ദനങ്ങളും അക്രമങ്ങളും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അമ്മാര്‍ (رضي الله عنه), സ്വുഹൈബ് (رضي الله عنه), ബിലാല്‍ (رضي الله عنه) മുതലായ മഹാന്‍മാര്‍ കൂടുതല്‍ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങള്‍ സഹിക്കേണ്ടി വന്നവരായിരുന്നു. അങ്ങിനെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങള്‍ക്ക് വിധേയരായ ആദ്യമുസ്‌ലിംകളുടെ കാര്യത്തിലാണ് ഈ വചനങ്ങള്‍ അവതരിച്ചത്. ഈ വിഷയത്തില്‍ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രിവായത്തുകള്‍ കാണാമെങ്കിലും, അവയുടെ ആകെ സാരം അതാണ്. ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അവതരിക്കുന്ന ആയത്തുകളും, കല്‍പനകളും അതുപോലെയുള്ളതിനെല്ലാം ബാധകമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങളില്‍ അടങ്ങിയ പാഠങ്ങള്‍ എല്ലാ കാലത്തേക്കും ബാധകം തന്നെ.

വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് വായകൊണ്ട് പറഞ്ഞതിന്‍െറ പേരില്‍ മാത്രം ഒരാള്‍ വിശ്വാസിയാകുമെന്ന് ആരും ധരിക്കേണ്ടതില്ല. അതിന്‍െറ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ മാത്രം അയാളെ അല്ലാഹു വിട്ടുകളയുന്നതുമല്ല. വിശ്വാസികള്‍ പലവിധ പരീക്ഷണങ്ങളെയും നേരിടേണ്ടിവരും. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും അങ്ങിനെ പരീക്ഷണങ്ങള്‍ക്ക് വിധേയരാകേണ്ടി

വന്നിട്ടുണ്ട്. പരീക്ഷണത്തിൽ ക്ഷമയും, സഹനവും, സ്ഥിരചിത്തതയും കൈക്കൊള്ളുന്നതു കൊണ്ടാണ് വിശ്വാസം യഥാർത്ഥീകരിക്കുന്നതും, അതിന് ദാർഢ്യം വർദ്ധിക്കുന്നതും. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളും, കപടൻമാരും ആരൊക്കെയാണെന്നും മറ്റുമുള്ള വസ്തുത അല്ലാഹുവിന് മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ തികച്ചും അറിയാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, പരീക്ഷണങ്ങൾ മുഖേന സത്യവാദികളും അസത്യവാദികളും തമ്മിൽ വ്യക്തമായി വേർതിരിയുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇനി, പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിട്ടില്ലാത്ത കുറ്റവാളികളായ ആളുകൾ തൽക്കാലം രക്ഷപ്പെട്ടതുപോലെ മേലിലും തങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുമെന്നും, അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളുടെ ഫലം അനുഭവിക്കാതെ അല്ലാഹുവിനെ തോൽപിച്ചു കളയാമെന്നും കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ആ വിചാരവും പരമാബദ്ധമാണ്. അല്ലാഹു അവരുടെമേൽ തക്ക ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണ് ആയത്തുകളുടെ ചുരുക്കം.

ഹിജ്റ (സ്വരാജ്യം ത്യജിച്ചുപോകൽ), സമരം, ദേഹേച്ഛകൾ വർജ്ജിക്കൽ, നിയമങ്ങൾക്കും നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കും വിധേയമാകൽ, അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കൽ, ദേഹത്തിലും, ധനത്തിലും, മാനത്തിലും നേരിടുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല കാര്യങ്ങൾ മുഖേനയും സത്യവിശ്വാസികൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറവനുസരിച്ചായിരിക്കും പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറവും. കൂടുതൽ പരീക്ഷണത്തിന് പാത്രമാകുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു കൂടുതൽ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതുമാകുന്നു. പല ഹദീസുകളിലും നബി (ﷺ) ഇക്കാര്യം ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതു കാണാം.

ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) യും മറ്റും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഖബ്ബാബ് (خباب بن الا رت ـ رض) പറയുകയാണ്: ഞങ്ങൾക്ക് ഖുറൈശികളുടെ മർദ്ദനം കഠിനമായിത്തീർന്നപ്പോൾ, ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലേ, രക്ഷ തേടുന്നില്ലേ എന്നൊക്കെ ഞങ്ങൾ നബി (ﷺ) യോട് സങ്കടപ്പെടുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി ഒരു പുതപ്പ് തലയണയാക്കിക്കൊണ്ട് കഅ്ബയുടെ നിഴലിൽ വിശ്രമിക്കയായിരുന്നു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് (മുൻ സമുദായങ്ങളിൽ) ഒരാളെ പിടിച്ച് ഭൂമിയിൽ കുഴിവെട്ടി അതിൽ നിറുത്തി അവന്റെ തലയിൽ വാളുളി വെച്ച് അവനെ രണ്ട് പൊളിയാക്കുമായിരുന്നു; ഇരുമ്പിന്റെ ചീർപ്പു കൊണ്ട് അവന്റെ മാംസവും എല്ലുമല്ലാത്തെ ഭാഗം മുഴുവനും വാർന്നെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതൊന്നുംതന്നെ അവന്റെ മതത്തിൽനിന്നും അവനെ തടയുമായിരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവാണ സത്യം! ഒരു വാഹനക്കാരൻ (യമനിലെ) സ്വൻആഇൽ നിന്നു'ഹളർമൂത്തിലേക്ക് (*) പോകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെയും, ആടുകളെ സംബന്ധിച്ച് ചെന്നായയെയും അല്ലാതെമറ്റൊന്നും പേടിക്കാനില്ലാത്തവണ്ണം ഇക്കാര്യം (ഇസ്‌ലാമിന്റെ നില) പരിപൂർണ്ണമാകുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.'' തിരുമേനിയുടെ ഈ പ്രവചനം അൽപ വർഷങ്ങൾക്കകം സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.
വേറൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:

عجبا لامر المؤمن ان امره كله له خير له وليس ذلك لاحد الا للمؤمن ان أصابته سراء شكر فكان خير ا له وان اصابته ضراء صبر فكان خيرا له ـ مسلم

(സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം അത്ഭുതം തന്നെ. അവന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവന് ഗുണകരമാണ്. ഇത് സത്യവിശ്വാസിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഇല്ലതന്നെ. അവനൊന്നൊരു സന്തോഷകരമായ സംഭവം ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദി കാണിക്കും. അങ്ങനെ അതവന്

* صنعاء . നിന്നു حضرموت ലേക്കു അക്കാലത്തുള്ള യാത്രാമാർഗ്ഗം ഭയാനകമായിരുന്നു.

ഗുണകരമായിത്തീരുന്നു. അവന്നൊരു വിഷമസംഭവം ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അതും അവന് ഗുണമായിത്തീരുന്നു. (മു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: ''മനുഷ്യൻ അവൻെറ മതപ്പറ്റനുസരിച്ച് പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അവന് തൻെറ മതത്തിൽ ദൃഢതയുണ്ടെങ്കിൽ പരീക്ഷണത്തിലും അവന് വർദ്ധനവുമുണ്ടായിരിക്കും''. **يبتلى الرجل على حسب دينه فان كان فى دينه صلابة زيد له فى البلاء – حكاه ابن كثير وقال صحيح**

مَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ ٱللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ لَءَاتٍ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٥﴾

5 ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന് ആശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ (അഥവാ കാണുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവെങ്കിൽ), നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ (നിശ്ചിത) അവധി വരാനിരിക്കുന്നത് തന്നെയാകുന്നു. അവനത്രെ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

وَمَن جَـٰهَدَ فَإِنَّمَا يُجَـٰهِدُ لِنَفْسِهِۦٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِىٌّ عَنِ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٦﴾

6 ആരെങ്കിലും സമരം ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവനു വേണ്ടിത്തന്നെയാണവൻ സമരം ചെയ്യുന്നത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ലോകരിൽ നിന്നും അനാശ്രയനാകുന്നു.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

7 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അവർക്ക് അവരുടെ തിന്മകളെ നാം (പൊറുത്ത്)മായിച്ചുകൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടത് നാം അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും.

---

5 مَن كَانَ ആരെങ്കിലും ആണെങ്കിൽ. يَرْجُوا പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, ആശിക്കുന്നു (എങ്കിൽ) . لِقَاءَ اللهِ അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന്, കാണുന്നതിനെ. فَإِنَّ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും. أَجَلَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അവധി. لَآتٍ വരുന്നത് (വരാനിരിക്കുന്നത്) തന്നെ. وَهُوَ അവൻ അവനത്രെ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ. 6 وَمَن جَاهَدَ ആരെങ്കിലും സമരം ചെയ്യുന്നതായാൽ. فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ നിശ്ചയമായും അവൻ സമരം ചെയ്യുന്നു. لِنَفْسِهِ തനിക്കുവേണ്ടിതന്നെ, അവൻെറ ആത്മാവിനുവേണ്ടി മാത്രം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَغَنِيٌّ അനാശ്രയനാകുന്നു, ധന്യൻ തന്നെ. عَنِ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽ നിന്ന്, ലോകരോട്. 7 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത. لَنُكَفِّرَنَّ നാം മായിച്ചുകൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും, പൊറുക്കും, മൂടിവെക്കും. عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരിൽനിന്ന്. سَيِّئَاتِهِمْ അവരുടെ തിൻമകളെ, ദുഷ്കർമ്മങ്ങളെ. وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ അവർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും. أَحْسَنَ الَّذِي യാതൊന്നിൽവെച്ച് നല്ലതിന്, യാതൊന്നിനെക്കാൾ മെച്ചമായത്. كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന.

അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടുമുട്ടണം, അവൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ലഭിക്കണം എന്ന ആശയും, അതുണ്ടാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും വല്ലവർക്കുമുണ്ടെങ്കിൽ, അത് വിദൂരമൊന്നുമല്ല; അതിനുള്ള അവധി ഇതാ ആസന്നമാണ്. അതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ അവർ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ദേഹംകൊണ്ടോ, ധനംകൊണ്ടോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ സമരങ്ങളും-ശത്രുക്കളുമായുള്ള ധർമ്മ സമരമോ, ദേഹേച്ഛയോടോ, പിശാചിനോടോ ഉള്ള കർമ്മസമരമോ ഏതായാലും ശരി-മറ്റാർക്കുമല്ല. അല്ലാഹുവിന് അതുമൂലം യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാകാനില്ല. അവന് ആരുടേയും

ആശ്രയമോ, സഹായമോ ആവശ്യമില്ല. ശരിയായ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവരിൽനിന്ന് ആ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകമാത്രമല്ല അവൻ ചെയ്യുന്നത്; അവരുടെ പക്കൽ വന്നുപോയിട്ടുള്ള തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ മൂടിമറച്ച് മാപ്പാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അവരുടെ സൽപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും മികച്ച രീതിയിലുള്ള പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

7-ാംവചനത്തിലെ അവസാനഭാഗം (ولنجزينهم احسن الذى كانوا يعملون) രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്: (1) സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ തോതിനെക്കാൾ കവിഞ്ഞ നിലക്കുള്ള പ്രതിഫലം അല്ലാഹു കൊടുക്കുന്നതാണ് എന്നും, (2) അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നല്ല കർമ്മങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ച് മൊത്തത്തിൽ എല്ലാ കർമ്മങ്ങൾക്കും നല്ല പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും (**كما فى الرازي**)

وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَآ ۚ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

8 മനുഷ്യനോട് അവൻെറ മാതാപിതാക്കളെ സംബന്ധിച്ച്-(അവരിൽ) നന്മ ചെയ്‌വാൻ-നാം ആജ്ഞ നൽകിയിരിക്കുന്നു; (ഹേ, മനുഷ്യാ) നിനക്ക് (യഥാർത്ഥത്തിൽ) യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്ത ഒന്നിനെ എന്നോട് പങ്കു ചേർക്കുന്നതിന് അവർ നിന്നോട് നിർബ്ബന്ധം ചെലുത്തുന്നപക്ഷം നീ അവരെ (രണ്ടാളെയും) അനുസരിച്ചു പോകരുത്. എൻെറ അടുക്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ(എല്ലാവരുടെയും) മടക്കം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വൃത്താന്തം അറിയിച്ചു തരുന്നതാകുന്നു.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِى ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٩﴾

9 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും നാം അവരെ സദ്‌വൃത്തൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

---

8 وَوَصَّيْنَا നാം ഒസ്യത്ത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു, ആജ്ഞ (ശാസന, നിർദ്ദേശം) നൽകിയിരിക്കുന്നു. ألْإِنسَانَ മനുഷ്യനോട്. بِوَالِدَيْهِ അവൻെറ മാതാപിനാതാക്കളെപ്പറ്റി,. حُسْنًا നന്മയെ, നൻമ ചെയ്‌വാൻ. وَإِن جَاهَدَاكَ അവർ രണ്ടാളും നിന്നോട് നിർബന്ധം ചെലുത്തിയാൽ, ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചാൽ. لِتُشْرِكَ بِي നീ എന്നോട് പങ്കുചേർക്കുവാനായി. مَا യാതൊന്നിനെ. لَيْسَ لَكَ നിനക്കില്ല. بِهِ അതിനെക്കുറിച്ച്. عِلْمٌ ഒരറിവും, വിവരം. فَلاَ تُطِعْهُمَا എന്നാൽ നീ അവരെ അനുസരിക്കരുത്. إِلَيَّ എൻെറ അടുക്കലേക്കാണ്. مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടക്കസ്ഥാനം. فَأُنَبِّئُكُم അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വൃത്താന്തം അറിയിക്കും, ബോധപ്പെടുത്തും . بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് . تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്ന. 9 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. لَنُدْخِلَنَّهُم നിശ്ചയമായും നാമവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കും, ഉൾപെടുത്തും. فِي الصَّالِحِينَ സദ്‌വൃത്തൻമാരിൽ, സജ്ജനങ്ങളിൽ.

ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു വളരെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ് മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമ. അതേ സമയത്ത് മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമ എത്ര വമ്പിച്ചതാണെങ്കിൽപോലും, അതിലുപരിയായ ഒന്നത്രെ അല്ലാഹുവിനോട് മനുഷ്യനുള്ള കടമ. അതുകൊണ്ടാണ്

മാതാപിതാക്കളുടെ കടമയെപ്പറ്റി ഉപദേശിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കുചേർക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അവരെ അനുസരിച്ചുപോകരുതെന്നുകൂടി പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നത്.

സഅ്ദു (سعدين ابي وقاص - رض) ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ വിശ്വസിച്ച ഒരു സഹാബിയാകുന്നു. അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസച്ചത് നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് (അബൂസുഫ്‌യാൻ മകൾ ഹംന) അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ''മാതാവിനോട് നൻമ ചെയ്യണമെന്ന് നിന്നോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടില്ലേ?! അതുകൊണ്ട് ഒന്നുകിൽ ഞാൻ മരണമടയുക, അല്ലെങ്കിൽ നീ ഇസ്‌ലാമിൽ അവിശ്വസിക്കുക, ഈ രണ്ടിലൊന്നുണ്ടാകുന്നതു വരെ ഞാൻ ഭക്ഷണപാനീയമൊന്നും കഴിക്കുകയില്ല.'' അങ്ങനെ ഒന്ന് രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞു. മാതാവിന് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുവാനായി അദ്ദേഹം അവരുടെ വായ നിർബന്ധിച്ചു പിളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായി. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചത്. അദ്ദേഹം പിൻമാറുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ മാതാവ് തന്റെ സത്യവ്രത്തിൽനിന്ന് പിൻമാറി. സഅ്ദ് (رضي الله عنه) തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചത് ''എന്റെ ഉമ്മാ! നിങ്ങളെ നൂറുവട്ടം മരിച്ചാലും എനിക്ക് എന്റെ മതം വിടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല'' എന്നായിരുന്നു.
(الترمذى واحمد ومسلم وغيرهم)

''നിനക്ക് യാതൊരറിവുമില്ലാത്തതിനെ എന്നോട് പങ്കുചേർക്കുവാൻ'' (لتشرك بى ماليس لك به علم) എന്ന് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു പങ്കുകാരും ഇല്ലെന്നുള്ളത് സുസ്ഥാപിതമായ ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, പിന്നെയെങ്ങനെയാണ് അവനോട് വല്ലതിനെയും പങ്കുചേർക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അവരെ അനുസരിക്കുക?! ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു പങ്കുകാരൻ അവന് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതായി നിനക്കറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതനുസരിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമ വളരെ വമ്പിച്ചതാണെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ അവരെ അനുസരിക്കുന്ന പ്രശ്നമേയില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാക്ക് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങി വരുന്നവരാകകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മഫലങ്ങൾ-മാതാപിതാക്കളുടെ ശിർക്കിന്റെ ഫലവും, നീ അവർക്ക് ചെയ്ത നൻമയുടെയും, നിന്റെ മതവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഫലവും-അപ്പോൾ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ ആയത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ലുഖ്മാനിലും മറ്റും വരുന്നതാണ്. ان شاء الله

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ فَإِذَآ أُوذِىَ فِى ٱللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ ٱلنَّاسِ كَعَذَابِ ٱللَّهِ وَلَئِن جَآءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِى صُدُورِ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٠﴾

10 മനുഷ്യരിലുണ്ട് ചില ആളുകൾ: ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന് അവർ പറയും. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് (വല്ലതും) ഉപദ്രവം ബാധിച്ചാൽ, ജനങ്ങളുടെ പരീക്ഷണം [മർദ്ദനം] അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കു സമമാക്കിത്തീർക്കുന്നു! നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് വല്ല സഹായവും വന്നുവെങ്കിലോ, അവർ പറയും: ''നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ [സത്യ വിശ്വാസികളുടെ] കൂടെയായിരുന്നു'' എന്ന്. ലോകരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനല്ലയോ?!

11 വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെ അല്ലാഹു തീർച്ചയായും അറിയുന്നു; കപടവിശ്വാസികളെയും അവൻ തീർച്ചയായും അറിയും.

وَلَيَعۡلَمَنَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَيَعۡلَمَنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ ﴿١١﴾

---

10 وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. مَن ചിലർ, ഒരു തരക്കാർ. يَقُولُ അവർ (അവൻ) പറയും, പറയുന്നു. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. فَإِذَا أُوذِيَ എന്നാൽ അവൻ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടാൽ, അവന് ഉപദ്രവംബാധിച്ചാൽ. فِي اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ. جَعَلَ അവൻ (അവർ) ആക്കും (ഗണിക്കും) . فِتْنَةَ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ പരീക്ഷണം, കുഴപ്പം (മർദ്ദനം) . كَعَذَابِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെപ്പോലെ, ശിക്ഷക്കു സമം. وَلَئِن جَاءَ വന്നുവെങ്കിൽ. نَصْرٌ വല്ല സഹായവും. مِّن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. لَيَقُولُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ പറയും. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു. مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ. أَوَ لَيْسَ اللَّهُ അല്ലാഹു അല്ലയോ. بِأَعْلَمَ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവൻ. بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. فِي صُدُورِ നെഞ്ഞുകളിൽ (ഹൃദയങ്ങളിൽ) ഉള്ള. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ. 11 وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അറിയും, അറിയുന്നു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَلَيَعْلَمَنَّ അല്ലാഹു അറിയുകയും ചെയ്യും. الْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളെ.

സത്യവിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, യഥാർത്ഥവിശ്വാസി (മുഅ്മിൻ), അവിശ്വാസി (കാഫിർ), കപടവിശ്വാസി (മുനാഫിഖ്) ഇങ്ങിനെ മൂന്ന് തരക്കാരാണുള്ളത്. പ്രധാനമായും ആദ്യത്തെ രണ്ട് തരക്കാരെക്കുറിച്ചായിരുന്നു ഇതിനുമുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചത്. മുനാഫിഖുകളെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. താൽക്കാലിക ഗുണത്തെ ഓർത്ത് ഞാനും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നടക്കുമെങ്കിലും, വിശ്വാസത്തിൻെറ പേരിൽ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് വല്ല ഉപദ്രവമോ മർദ്ദനമോ ബാധിച്ചാൽ അക്ഷമനായിത്തീരുക, കേവലം തുച്ഛവും, സ്വാഭാവികവുമായ ആ വിഷമങ്ങളെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഭയങ്കര ശിക്ഷയെന്നോണം പരിഗണിക്കുക, നേരെമറിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്ത് വല്ല വിജയമോ മറ്റു ഗുണമോ കിട്ടിക്കാണുമ്പോൾ തങ്ങളും അതിൽ അവകാശികളും പങ്കുകാരുമാണെന്ന് അഭിനയിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇതാണിവരുടെ പ്രധാനലക്ഷണം. എന്നാൽ, എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുന്ന അല്ലാഹുവിന്നുണ്ടോ ഇതെല്ലാം അജ്ഞാതമായിത്തീരുന്നു?!

12 അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരോട് പറയുകയാണ്: ''നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുവിൻ, നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം'' എന്ന് ! (വാസ്തവത്തിൽ) അവരുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളിൽനിന്ന് യാതൊന്നും തന്നെ അവർ ഏറ്റെടുക്കുന്നവരല്ലതന്നെ. നിശ്ചയമായും അവർ കളവു പറയുന്നവരാകുന്നു.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّبِعُواْ سَبِيلَنَا وَلۡنَحۡمِلۡ خَطَٰيَٰكُمۡ وَمَا هُم بِحَٰمِلِينَ مِنۡ خَطَٰيَٰهُم مِّن شَيۡءٍۖ إِنَّهُمۡ لَكَٰذِبُونَ ﴿١٢﴾

13 (അത്രയുമല്ല,) തങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളും, തങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളോടൊപ്പം (വേറെ) കുറെ ഭാരങ്ങളും തീർച്ചയായും അവർ വഹിക്കേണ്ടതായിവരും. അവർ (കളവ്) കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർ തീർച്ചയായും ചോദ്യം

وَلَيَحۡمِلُنَّ أَثۡقَالَهُمۡ وَأَثۡقَالٗا مَّعَ أَثۡقَالِهِمۡۖ وَلَيُسۡـَٔلُنَّ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ عَمَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ﴿١٣﴾

ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

12 وَقَالَ പറയുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചുവർ. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട്. اتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ. سَبِيلَنَا ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം. وَلْنَحْمِلْ ഞങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കയും ചെയ്യാം. خَطَايَاكُمْ നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകളെ. وَمَا هُم അവരല്ലതാനും. بِحَامِلِينَ ഏററെടുക്കുന്നവർ. مِنْ خَطَايَاهُم അവരുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളിൽനിന്ന്. مِّن شَيْءٍ യാതൊന്നുംതന്നെ. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَكَاذِبُونَ കളവ് പറയുന്നവർതന്നെ. 13 وَلَيَحْمِلُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ ഏറ്റെടുക്കും, വഹിക്കേണ്ടിവരും, പേറും. أَثْقَالَهُمْ തങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളെ. وَأَثْقَالاً കുറെ ഭാരങ്ങളും. مَّعَ أَثْقَالِهِمْ അവരുടെ ഭാരങ്ങളോട്കൂടി. وَلَيُسْأَلُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. عَمَّا كَانُوا അവരായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്ന, കളവ് കെട്ടിയിരുന്ന.

സത്യവിശ്വാസികളോട് അവിശ്വാസികൾ പറയാറുള്ള ഒരു വാക്യവും, അതിന് അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള മറുപടിയുമാണ് മുകളിൽ കാണുന്നത്. മറ്റുള്ളവരെ സൽപന്ഥാവിൽനിന്ന് തെറ്റിച്ചു കളയുവാൻ വേണ്ടി വക്രബുദ്ധികളാൽ അനുവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന വിവിധ നയങ്ങളിൽപെട്ട ഒന്നാണ് ഇതും. തങ്ങളെപ്പോലെ എല്ലാവരും വഴിപിഴച്ചു കാണണമെന്നാഗ്രഹിക്കുക ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവമാണ്. മതഭക്തിയില്ലാത്ത മുസ്ലിം നാമധാരികളായ ചില ആളുകൾ, അല്പജ്ഞരും ശുദ്ധഗതിക്കാരുമായ ആളുകളോടും ഈ നയം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇസ്ലാം വിരോധിച്ചതും, തങ്ങളുടെ യുക്തിന്യായങ്ങൾക്ക് യോജിക്കാത്തതുമായ ചില കാര്യങ്ങളെ സാധാരണക്കാരെക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി, അതൊന്നും മതദൃഷ്ട്യാ വിരോധമില്ലാത്തതാണെന്നും, അത് അംഗീകരിച്ചതു കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന കുറ്റം തങ്ങൾ ഏറ്റുകൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞ് അവർ പൊതുജനങ്ങളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നത് കാണാം. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കും ഈ വചനങ്ങളിൽ താക്കീതുണ്ട്.

എന്നാൽ, ഓരോരുത്തൻെറയും കുറ്റം അവൻതന്നെ വഹിക്കണമെന്നും, ഒരാൾ ചെയ്ത കുറ്റത്തിന് വേറൊരാൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും ഉള്ളത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഉറച്ച നിയമമത്രെ. എന്നാൽ, സ്വയം ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ പതിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി വഴി പിഴപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇവർ കൂടുതൽ കുറ്റഭാരം വഹിക്കേണ്ടിവരുന്നതുമാകുന്നു. കാരണം, മറ്റുള്ളവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമം നടത്തിയതിൻെറ പേരിലും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി പ്രചാരം ചെയ്തതിൻെറ പേരിലും, അതിനായി കളവ് കെട്ടിച്ചമച്ചതിൻെറ പേരിലും, ഇവർ ശിക്ഷാർഹരാകുന്നു. ''തങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളോടൊപ്പം വേറെയും കുറെ ഭാരങ്ങൾ അവരെ വഹിക്കേണ്ടിവരും'' എന്ന് പറഞ്ഞത് അതുകൊണ്ടാണ്. നബി (ﷺ) പറയുന്നത് കാണുക:

من دعا الى هدى كان له من الاجر مثل اجور من تبعه لا ينقص ذلك من اجورهم شيئا ومن دعا الى ضلالة كان عليه من الاثم مثل اثام من تبعه لا ينقص ذلك من اثامهم شيئا ـ مسلم

(ഒരാൾ ഒരു സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നപക്ഷം അവനെ പിൻപറ്റുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രതിഫലം പോലെയുള്ള പ്രതിഫലം അവന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങളിൽ അത് യാതൊരു കുറവും വരുത്തുന്നതല്ല. ഒരാൾ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നപക്ഷം അവനെ പിൻപറ്റുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന കുറ്റം പോലെയുള്ള കുറ്റം അവന്നുണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ കുറ്റങ്ങളിൽ അത് യാതൊരു കുറവും വരുത്തുകയുമില്ല. (മു.) ചില 'രിവായത്തു'കളിൽ من تبعه الى يوم القيامة (ഖിയാമത്തുനാൾവരെ അവനെ പിൻപറ്റുന്നവരുടെ) എന്നാണുള്ളത്. ഈ ഹദീസിൽനിന്ന് 13-ാം ആയത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു.

വിഭാഗം-2

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ ٱلطُّوفَانُ وَهُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿١٤﴾

14 നൂഹിനെ നാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിലേക്ക് അയക്കുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അവരിൽ അമ്പത് സംവത്സരം ഒഴിച്ച് ആയിരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞുകൂടി. അങ്ങനെ, അവർ അക്രമികളായിരിക്കവെ ജലപ്രളയം അവരെ പിടികൂടി.

فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَصْحَٰبَ ٱلسَّفِينَةِ وَجَعَلْنَٰهَآ ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿١٥﴾

15 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, (അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം) കപ്പലിലുള്ളവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. അത് [ആ സംഭവം] നാം ലോകർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

---

14 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا തീർച്ചയായും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി. نُوحًا നൂഹിനെ. إِلَى قَوْمِهِ തൻെറ ജനതയിലേക്ക്. فَلَبِثَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞുകൂടി, താമസിച്ചു. فِيهِمْ അവരിൽ. أَلْفَ سَنَةٍ ആയിരം കൊല്ലം. إِلاَّ خَمْسِينَ അമ്പതൊഴിച്ച്. عَامًا സംവത്സരം. فَأَخَذَهُمُ എന്നിട്ട് അവർക്ക് പിടിപെട്ടു. الطُّوفَانُ ജലപ്രളയം. وَهُمْ അവരായിരിക്കെ. ظَالِمُونَ അക്രമികൾ. 15 فَأَنجَيْنَاهُ അപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ കപ്പലിലുള്ളവരെയും. وَجَعَلْنَاهَا നാമതിനെ ആക്കുകയും ചെയ്തു. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്.

---

950 കൊല്ലക്കാലം ബഹുമാനപ്പെട്ട നൂഹ് (عليه السلام) നബി തൻെറ ജനതയെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചതുമുതൽ ജലപ്രളയം ഉണ്ടായതു വരെയുള്ള കാലമായിരിക്കും ഇത് എന്നാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. അപ്പോൾ അതിനുമുമ്പും പിമ്പുമായി കുറച്ചു കാലംകൂടി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. (*) ഏതായാലും മുൻകാലത്തുള്ളവർ ഇന്നത്തെക്കാൾ അധികം ജീവിച്ചിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നറിയാവുന്നതാണ്. ഇതിന് ശാസ്ത്രീയമായിത്തന്നെ ചില കാരണങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ആയുഷ്ക്കാലം ചരിത്രത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു ഉദാഹരണമായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം.
الله اعلم

ഇത്രയും ദീർഘിച്ച കാലത്തെ പ്രബോധനം അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടും വളരെ കുറഞ്ഞ ആളുകൾ- ഏറെക്കുറെ എൺപതു പേരാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു-മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചത്. ജനത ആകമാനം അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കയും ധിക്കരിക്കയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം അദ്ദേഹം കപ്പൽ നിർമ്മിച്ചതും, തുടർന്ന് ജലപ്രളയമുണ്ടായതും. ഹൂദ്, ശുഅറാഅ് തുടങ്ങിയ സൂറത്തുകളിൽ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി കുറെ വിവരം നാം കാണുകയുണ്ടായി. ഇനിയും ചില സൂറത്തുകളിൽ വീണ്ടും വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. ان شاء الله

---

* ബൈബിൾ പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്: 'ജലപ്രളയത്തിൻെറ ശേഷം നോഹ മുന്നൂറ്റമ്പതു സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നു നോഹയുടെ ആയുഷ്ക്കാലം ആകെ തൊള്ളായിരത്തമ്പതു സംവത്സരമായിരുന്നു. പിന്നെ അവൻ മരിച്ചു (ഉൽപ്പത്തി 9: 28, 29.)ഇതിൽ ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനക്കു യോജിക്കാത്ത ഭാഗം നമുക്ക് സ്വീകരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

وَإِبْرَٰهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ ۖ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

16 ഇബ്റാഹീമിനെയും (ഓർക്കുക), അതായത്: അദ്ദേഹം തൻെറ ജനതയോട് (ഇപ്രകാരം) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ, അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത്-നിങ്ങൾ (വാസ്തവം) അറിയുന്നുവെങ്കിൽ!

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْثَٰنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَٱبْتَغُوا۟ عِندَ ٱللَّهِ ٱلرِّزْقَ وَٱعْبُدُوهُ وَٱشْكُرُوا۟ لَهُۥٓ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾

17 ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ (ചില) വിഗ്രഹങ്ങളെയാണ് ആരാധിച്ചു വരുന്നത്; നിങ്ങൾ വ്യാജം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്നുപുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വരുന്നവർ (ആരും) നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപജീവനവും അധീനമാക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഉപജീവനത്തിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ അന്വേഷിക്കുവിൻ, അവനെ ആരാധിക്കുകയും, അവനോട് നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവങ്കലേക്കത്രെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നത്.

وَإِن تُكَذِّبُوا۟ فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ۖ وَمَا عَلَى ٱلرَّسُولِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٨﴾

18 ''നിങ്ങൾ കളവാക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് പല സമുദായങ്ങളും കളവാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 'റസൂലി'ൻെറ [ദൈവദൂതൻെറ] മേൽ വ്യക്തമായ പ്രബോധനമല്ലാതെ (കടമ) ഇല്ല.''

---

16 وَإِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനെയും. إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ. لِقَوْمِهِ തൻെറ ജനതയോട്. اعْبُدُوا اللهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ. وَاتَّقُوهُ അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ذَٰلِكُمْ അതാണ്. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു (എങ്കിൽ) . 17 إِنَّمَا تَعْبُدُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ. أَوْثَانًا ചില വിഗ്രഹങ്ങളെ. وَتَخْلُقُونَ നിങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, പടച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. إِفْكًا വ്യാജം. إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ. لَا يَمْلِكُونَ അവർ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ല, ഉടമയാക്കുന്നില്ല (ശക്തരല്ല) . لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. رِزْقًا ആഹാരം, ഉപജീവനം. فَابْتَغُوا അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവിൻ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ. الرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം. وَاعْبُدُوهُ അവനെ ആരാധിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. وَاشْكُرُوا لَهُ അവനോട് നന്ദികാണിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്കത്രെ, അവനിലേക്കു തന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു. 18 وَإِن تُكَذِّبُوا നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്ന പക്ഷം. فَقَدْ كَذَّبَ എന്നാൽ കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. أُمَمٌ പല സമുദായങ്ങൾ. مِّن قَبْلِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്. وَمَا عَلَى الرَّسُولِ റസൂലിൻെറമേൽ ഇല്ല. إِلَّا الْبَلَاغُ എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ (പ്രബോധനം) അല്ലാതെ. الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ.

''നിങ്ങൾ വ്യാജം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'' (وتخلقون افكا) എന്ന് ഇബ്റാഹിം നബി (عليه السلام) അവരോട് പറഞ്ഞത് വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു. സ്വന്തം കൈകളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും, കേൾക്കുകയോ കാണുകയോ ചെയ്യാത്തതും, ഉപകാരമോ അപകാരമോ ചെയ്‌വാൻ കഴിവില്ലാത്തതുമായ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളെന്നും, ആരാധ്യൻമാരെന്നും നിശ്ചയിച്ച് അവയുടെ മുമ്പിൽ അങ്ങേഅറ്റത്തെ ഭക്തിയാരാധനകളും, അപേക്ഷകളും അർപ്പിക്കുന്നതിൽപരം വ്യാജനിർമ്മാണം മറ്റെന്താണുള്ളത്?! ചില പ്രത്യേക ദേവീദേവൻ

മാരുടെ പ്രതിമയെന്ന സങ്കൽപത്തിൽ അവയ്ക്ക് ചില നാമകരണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും, അവയുടെ പേരിൽ-അവയുടെ പ്രസാദം, അനുഗ്രഹം, കോപശാപങ്ങൾ ആദിയായവയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന-പലതരം കള്ളക്കഥകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും വിഗ്രഹാരാധകൻമാരുടെ പതിവാണ്. ഓരോ വിഗ്രഹത്തിനും മറ്റേതിന്നില്ലാത്ത മഹത്വങ്ങളും കഴിവുകളും അവർ വെച്ചു കെട്ടിയിട്ടുണ്ടാവും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അടിതൊട്ടു മുടിയോളം വ്യജത്തിൻമേൽ കെട്ടിപ്പടുത്തു വ്യാജത്തിൽമാത്രം നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് വിഗ്രഹപ്രസ്ഥാനമെന്ന് നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഏത് ബുദ്ധി ജീവികൾക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഏതാണ്ട് മുശ്‌രിക്കുകൾക്കിടയിൽ നിലനിന്നുവരുന്ന അതേമാതിരി പല കള്ളക്കഥകളും, വ്യാജപ്രസ്താവനകളും ചില മഹാത്മാക്കളുടെ പേരിൽ ഇന്ന് മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിലും പ്രചാരത്തിലുണ്ടെന്നത് ഏറ്റവും ഖേദകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ. അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ശിർക്കുപരമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും കാലക്രമത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ പടർന്നുപിടിച്ചത്. ചിലപ്പോൾ, മരണപ്പെട്ടുപോയ മഹാത്മാക്കളോ, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള വ്യക്തികളോ അല്ലാത്ത-തനി സങ്കൽപ്പിതമായ-അജ്ഞാത നാമങ്ങളെച്ചൊല്ലിയും ഇത്തരം കെട്ടുകഥകളും പ്രാർത്ഥനാ വഴിപാടുകളും, കർമ്മങ്ങളും നടന്നുവരുന്നു. معاذالله (അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!)

അല്ലാഹുവിനുപുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നവരാരുംതന്നെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന് അനിവാര്യമായ ആഹാരം തരുവാൻ ശക്തരല്ല. ആഹാരം നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. ആകാശത്തുനിന്ന് മഴ പെയ്യിപ്പിച്ച് ഭൂമിയെ ഉൽപ്പാദനയോഗ്യമാക്കുന്നതും, അവൻ മാത്രമാണ്. എന്നിരിക്കെ, ഉപജീവനമാർഗ്ഗം അന്വേഷിക്കേണ്ടതും, അതിനപേക്ഷിക്കേണ്ടതും അവനൊടത്രെ. അതുപോലെത്തന്നെ, ജനങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവും, രക്ഷിതാവുമെല്ലാം അവൻ മാത്രമായിരിക്കെ ജനങ്ങളുടെ എല്ലാ വിധേനയുമുള്ള ആരാധനയും, കൂറും, ഭക്തിയും അവനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ഈ നഗ്നമായ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനും, സ്പഷ്ടമായ യുക്തിതത്വത്തിനും കടകവിരുദ്ധമാണ് നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. ഈ നില നിങ്ങൾ കൈവിടാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷകിട്ടുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതേണ്ട. നിങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിച്ചെല്ലേണ്ടതുണ്ട്. അവൻ നിങ്ങളുടെമേൽ തീർച്ചയായും നടപടിയെടുക്കും. ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇതേ നിലപാട് തുടരുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പും ഇതുപോലെ ദൈവദൂതൻമാരെ നിഷേധിച്ച ജനങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുമുണ്ടാവും. ദൈവദൂതൻമാർക്ക് സത്യപ്രബോധനം ചെയ്യുക എന്ന ബാദ്ധ്യത മാത്രമേയുള്ളു എന്നൊക്കെ ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام) ജനങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രസ്താവന ഉദ്ധരിച്ചശേഷം-അതിനൊരു വിശദീകരണമെന്നോണം-തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത എല്ലാ സത്യനിഷേധികളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട്-അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ كَيْفَ يُبْدِئُ ٱللَّهُ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥٓ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٩﴾

19 അല്ലാഹു സൃഷ്ടിയെ ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് അവർ കാണുന്നില്ലേ?! പിന്നീട് അവനത് (രണ്ടാമതും) ആവർത്തിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അത് അല്ലാഹുവിന് നിസ്സാരമാണ്.

قُلْ سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ بَدَأَ ٱلْخَلْقَ ۚ ثُمَّ ٱللَّهُ يُنشِئُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْـَٔاخِرَةَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ

20 പറയുക: ''നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരി(ച്ചുനോ) ക്കുവിൻ, എന്നിട്ട് അവൻ എങ്ങിനെയാണ് സൃഷ്ടി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്ന് നോ (ക്കി മനസ്സിലാ) ക്കുവിൻ!'' പിന്നീട്, അല്ലാഹു അവസാനത്തെ ഉത്ഭ

عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

വം ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിന്നും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

---

19 أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കാണുന്നില്ലേ, കണ്ടിട്ടില്ലേ. كَيْفَ എങ്ങിനെയാണ്. يُبْدِئُ اللهُ അല്ലാഹു ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നത്, ആരംഭമാക്കുന്നത്. الْخَلْقَ സൃഷ്ടിയെ. ثُمَّ പിന്നെ. يُعِيدُهُ അവനത് ആവർത്തിക്കുന്നു, മടക്കിയുണ്ടാക്കുന്നു. إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത്. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. يَسِيرٌ നിസ്സാരമാണ്. 20 قُلْ പറയുക. سِيرُوا നിങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുവിൻ, നടക്കുവിൻ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَانظُرُوا എന്നിട്ട് നോക്കുവിൻ. كَيْفَ എങ്ങിനെയാണ്. بَدَأَ അവൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നത്, ആദ്യം ചെയ്തത്. الْخَلْقَ സൃഷ്ടിയെ. ثُمَّ اللهُ പിന്നീട് അല്ലാഹു. يُنشِئُ ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്നു. النَّشْأَةَ ഉത്ഭവിപ്പിക്കൽ, ഉണ്ടാക്കൽ. الْآخِرَةَ അവസാനത്തെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

മനുഷ്യർ കണ്ണു തുറന്ന് വെളിയിലേക്ക് ദൃഷ്ടിപതിക്കട്ടെ! കാലെടുത്ത് ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുനോക്കട്ടെ! ഉന്നതമായ ആകാശം, കണക്കറ്റ നക്ഷത്രഗ്രഹങ്ങൾ, ചലിക്കുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ വൻഗോളങ്ങൾ, പർവ്വതങ്ങൾ മൈതാനങ്ങൾ, വൃക്ഷങ്ങൾ, കായ്കനികൾ, അരുവികൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, മനുഷ്യനടക്കമുള്ള ലക്ഷോപലക്ഷം ജീവികൾ എന്നിങ്ങിനെ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പലതും അവർക്ക് കാണാം. അവയെല്ലാം ശുദ്ധശൂന്യതയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു മഹാ ശക്തിയുണ്ടല്ലോ. വ്യവസ്ഥാപിതമായ നിലയിൽ നിലനിന്നുപോരുന്ന ഇവയെല്ലാം സ്വയമങ്ങ് അസ്തിത്വം പൂണ്ടതാണെന്ന്വെച്ച് തൃപ്തിയടയുവാൻ മനുഷ്യ ബുദ്ധിക്ക് സാദ്ധ്യമല്ലതന്നെ. തൃപ്തിയടയുവാൻ കഴിയുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ ബുദ്ധി മനുഷ്യബുദ്ധിയല്ലെന്നുവേണം പറയുവാൻ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മാതൃകയോ, ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൻെറ സഹായമോ കൂടാതെ പുത്തനായും, ആദ്യമായും അവയെല്ലാം നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയ ആ സർവ്വശക്തനായ കർത്താവുതന്നെ, അവയുടെ നാശത്തിനുശേഷം അവയ്ക്കൊരു പുതിയ ഘടനാവ്യവസ്ഥയും നൽകും. അവരുടെ മരണത്തിനുശേഷം അവർക്കൊരു പുതിയ ജീവിതവും നൽകും. ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടിയുടെ കർത്താവായ അവന് രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിയുടെ കാര്യം കൂടുതൽ നിസ്സാരമായിരിക്കുമല്ലോ. (وهو الذي يبدأ الخلق ثم يعيده وهو اهون عليه ـ الروم)

يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَآءُ ۖ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾

21 അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ കരുണയും ചെയ്യും. അവങ്കലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِى ٱلسَّمَآءِ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾

22 ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ, നിങ്ങൾ (അവനെ) അസാദ്ധ്യമാക്കുന്നവരല്ല: അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ഒരു രക്ഷാകർത്താവാകട്ടെ, ഒരു സഹായകനാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും.

---

21 يُعَذِّبُ അവൻ ശിക്ഷിക്കും, ശിക്ഷിക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَيَرْحَمُ അവൻ കരുണയും ചെയ്യുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കുതന്നെ. تُقْلَبُونَ നിങ്ങൾ തിരിച്ചുകൊണ്ട് വരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 22 وَمَا أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല. بِمُعْجِزِينَ അസാധ്യമാക്കുന്നവർ (പരാ

ജയപ്പെടുത്തുന്നവര്‍) . فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. وَلاَ فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലുമല്ല. وَمَا لَكُم നിങ്ങള്‍ക്ക് ഇല്ല താനും. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ. مِن وَلِيٍّ ഒരു രക്ഷകര്‍ത്താവും, ബന്ധുവും. وَلاَ نَصِيرٍ ഒരു സഹായകനും ഇല്ല.

വിഭാഗം-3

23 അല്ലാഹുവിന്‍റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും, അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിലും അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടര്‍ എന്‍റെ [അല്ലാഹുവിന്‍റെ] കാരുണ്യത്തെസംബന്ധിച്ച് ആശ വെടിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്: അക്കൂട്ടര്‍ക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും ഉണ്ട്.

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ وَلِقَآئِهِۦٓ أُوْلَـٰٓئِكَ يَئِسُواْ مِن رَّحۡمَتِي وَأُوْلَـٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿٢٣﴾

---

23 وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവര്‍. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളില്‍. وَلِقَائِهِ അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിലും. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. يَئِسُوا നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആശ വെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. مِن رَّحْمَتِي എന്‍റെ കാരുണ്യത്തില്‍നിന്ന്. وَأُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. لَهُمْ അവര്‍ക്കുണ്ട്. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

മേല്‍ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലുള്ള യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളും, വ്യക്തമായ ന്യായങ്ങളും നിരത്തിവെച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്റാഹീംനബി (عليه السلام) തന്‍റെ ജനതയെ വളരെ ശക്തിപൂര്‍വ്വം ഉപദേശിച്ചു.

24 എന്നാല്‍, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനതയുടെ മറുപടി, "അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുവിന്‍, അല്ലെങ്കില്‍ അവനെ ചുട്ടെരിക്കുവിന്‍" എന്ന് അവര്‍ പറഞ്ഞതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നില്ല. എന്നിട്ട്, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അഗ്നിയില്‍ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങള്‍ക്ക് അതില്‍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوۡمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُواْ ٱقۡتُلُوهُ أَوۡ حَرِّقُوهُ فَأَنجَىٰهُ ٱللَّهُ مِنَ ٱلنَّارِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَـٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٢٤﴾

---

24 فَمَا كَانَ എന്നാല്‍ ആയിരുന്നില്ല. جَوَابَ قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനതയുടെ മറുപടി. إِلاَّ أَن قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞതല്ലാതെ. اقْتُلُوهُ നിങ്ങളവനെ കൊല്ലുവിന്‍. أَوْ حَرِّقُوهُ അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങളവനെ (ചുട്ട്) കരിക്കുവിന്‍. فَأَنجَاهُ اللهُ അപ്പോള്‍ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. مِنَ النَّارِ അഗ്നി (തീ) യില്‍നിന്ന്. إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ചരിത്രവും, അദ്ദേഹം അഗ്നികുണ്ഡത്തില്‍നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട സംഭവവും സൂ: അമ്പിയാഇല്‍വെച്ച് വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അത് ആവര്‍ത്തിക്കേണ്ടതില്ല. അഗ്നിയില്‍നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടശേഷവും അദ്ദേഹം പ്രബോധനം തുടര്‍ന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്വജനതക്കിടയില്‍ താമസിക്കുവാന്‍ കഴിയാതെ വന്നപ്പോള്‍ അദ്ദേഹം നാടുവിട്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. താഴെ വചനങ്ങള്‍ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

وَقَالَ إِنَّمَا ٱتَّخَذْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَوْثَـٰنًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّـٰصِرِينَ ﴿٢٥﴾

25 (വീണ്ടും) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ (ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി) സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഐഹികജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള താൽപ്പര്യത്തിന്നായി മാത്രമാകുന്നു. പിന്നെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ നിഷേധിക്കുന്നതും, ചിലർ ചിലരെ ശപിക്കുന്നതുമാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ സങ്കേതം നരകവുമായിരിക്കും; സഹായികളായിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് (ആരുംതന്നെ) ഉണ്ടാവുകയുമില്ല,''

۞ فَـَٔامَنَ لَهُۥ لُوطٌ ۘ وَقَالَ إِنِّى مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّىٓ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾

26 അപ്പോൾ, ലൂത്ത് അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചു. അദ്ദേഹം [ഇബ്റാഹീം] പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് 'ഹിജ്റ' [നാടുവിട്ട്] പോകുകയാണ്; നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ്, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.''

---

25 وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, ആക്കിയിരിക്കുന്നു. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. أَوْثَانًا വിഗ്രഹങ്ങളെ. مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള താൽപ്പര്യത്തിന്, സ്നേഹബന്ധത്തിനു(മാത്രം) . فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ. ثُمَّ പിന്നെ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. يَكْفُرُ നിഷേധിക്കും. بَعْضُكُم നിങ്ങളിൽ ചിലർ. بِبَعْضٍ ചിലരെ, ചിലരിൽ. وَيَلْعَنُ ശപിക്കുകയും ചെയ്യും. بَعْضُكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലർ. بَعْضًا ചിലരെ. وَمَأْوَاكُمُ നിങ്ങളുടെ സങ്കേതം അഭയസ്ഥാനം. النَّارُ നരകമാകുന്നു, അഗ്നിയാണ്. وَمَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും. مِّن نَّاصِرِينَ സഹായികളായി (ആരും), സഹായികളിൽപെട്ട (വർ) . 26 فَآمَنَ അപ്പോൾ വിശ്വസിച്ചു. لَهُ അദ്ദേഹത്തെ. لُوطٌ ലൂത്ത്. وَقَالَ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ مُهَاجِرٌ ഹിജ്റ (നാടുവിട്ടു) പോകുന്നവനാണ്. إِلَى رَبِّي എന്റെ റബ്ബിങ്കിലേക്ക്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും. هُوَ അവൻ തന്നെയാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ.

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ നിരർത്ഥതയും, കൊള്ളരുതായ്മയും നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും നിങ്ങളതിൽ മൂടുറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ തമ്മതമ്മിലുള്ള സ്നേഹതാൽപര്യബന്ധങ്ങൾ നില നിറുത്തുവാനും, അതിന് ഭംഗം നേരിടാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടി മാത്രമാണെന്നാണ്, ആ മനഃശാസ്ത്രപടുവായ പ്രവാചകവര്യൻ അവരോട് പറയുന്നത്. ഈ ആവശ്യാർത്ഥം ഏറ്റവും കടുത്ത ഈ മഹാപാപം നിങ്ങളിപ്പോൾ ന്യായീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ഖിയാമത്തുനാളിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഈ ബന്ധം മുറിഞ്ഞു പോകും നിങ്ങൾ പരസ്പരം വൈരികളും, നിഷേധികളുമായി മാറും. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ശപിക്കും. ഒടുക്കം സഹായത്തിനും രക്ഷക്കും ആരുമില്ലാതെ എല്ലാവരും കാലാകാലം നരകശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതായും വരും എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

എത്ര അർത്ഥവത്തായ ഒരു താക്കീതാണിത്?! തെറ്റായ ആദർശങ്ങളും, പിഴച്ച നടപടിക്രമങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام) എടുത്തു കാട്ടിയത്. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച ആദർശത്തിന്റെയോ ചെയ്തികളുടെയോ ചീത്തത്തം ശരിക്കും മനസ്സിലായാൽപോലും-സഹവർ

ത്തികളുടെയും, സ്വകക്ഷിയുടെയും അലോഗ്യവും വെറുപ്പും സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി- അതിൽ തന്നെ പറ്റിപ്പിടിച്ചുകൂടുകയും, മനസ്സാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് അതിന് ന്യായീകരണമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുക മിക്കവരുടെയും പതിവാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ, ചുറ്റുപാട് മാറുന്നതോടെ ഇത്തരം ആളുകൾ അവരുടെ നിലപാടിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ തയ്യാറാ യെന്നും വരും. സമനിലയിലുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഉയർന്ന നിലവരാത്തിലും താണ നിലവാരത്തിലുമുള്ളവർ തമ്മിലുള്ള കൂട്ടുബന്ധങ്ങളും ഇതിന് കാ രണമായിത്തീരാറുണ്ട്. മേലേക്കിടയിലുള്ളവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മാത്രമേ തങ്ങൾക്ക് കാര്യലാഭം കൈവരികയുള്ളു, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മർദ്ദനപരമായ പെരുമാറ്റ ത്തിൽനിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുകയുള്ളുവെന്ന് താഴേക്കിടയിലുള്ളവർ ധരിക്കുന്നു. മേലെക്കിടയിലു ള്ളവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ നേതൃത്വവും, സ്വാധീനവും, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളും സംരക്ഷിക്കു വാനായി താഴേക്കിടയിലുള്ളവരുടെ അപ്രീതി സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുവാൻ അവരും മുതിരുന്നു. ഇതാണ് ഈ രണ്ട് വിഭാഗക്കാരെയും തമ്മിൽ ആ ദുഷിച്ച സഹവർത്തിത്വത്തിൽ കൂട്ടിയിണ ക്കുന്നത്. ഏത് വിഷയത്തിലാണോ ഒരാൾക്കു മറ്റേവരെക്കാൾ ഉന്നതി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് എങ്കിൽ, ആ വിഷയത്തിൽ അയാളെക്കാൾ താണ പടിയിലുള്ളവരുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞുപോകാതെ നിലനിൽക്കുന്നത് അയാളുടെ നേതൃത്വത്തിൻെറ നിലനിൽപ്പിന് ആവശ്യമാണല്ലോ.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സുദീർഘമായ സദുപദേശങ്ങളും അദ്ദേഹം അഗ്നിയി ൽനിന്ന് അത്ഭുതകരമാം വണ്ണം രക്ഷപ്പെട്ടതും അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാട്ടുകാരെ സംബന്ധിച്ചിട ത്തോളം പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ല. എങ്കിലും ലൂത്ത് (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇനി, ആ നാട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആശക്ക് വകയില്ലാതായി. അദ്ദേഹം തൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്ക്-അഥവാ റബ്ബ് അനുഗ്രഹിച്ചരുളു കയും കൽപിച്ചരുകളുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരിടത്തേക്ക്-നാടുവിട്ടുപോകുവാൻ ഉറച്ചു. അതെ, ഇറാഖിൽനിന്നും ശാമിലേക്ക് നീങ്ങി. സഹോദരപുത്രനായ ലൂത്ത് (عليه السلام) അല്ലാതെ, സ്വദേശത്തുനിന്ന് തൻെറ അനുയായികളായി മറ്റാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് പിന്നീട് പ്രദാനംചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ അളവറ്റതും, ഇണയറ്റതുമായിരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِ ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلْكِتَٰبَ وَءَاتَيْنَٰهُ أَجْرَهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٢٧﴾

27 അദ്ദേഹത്തിന് ഇസ്ഹാഖിനെയും, യഅ് ഖൂബിനെയും നാം പ്രദാനം ചെയ്യുക യുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതിയി ൽ നാം പ്രവാചകത്വവും, വേദഗ്രന്ഥവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ പ്രതിഫലം ഇഹത്തിൽ നാം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി. അദ്ദേഹം പര ലോകത്തിലാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും സദ് വൃത്തൻമാരിൽപെട്ടവനുമാകുന്നു.

---

27 وَوَهَبْنَا لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പ്രദാനം ചെയ്തു. إِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിനെ. وَيَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബി നെയും. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. فِي ذُرِّيَّتِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതിയിൽ. النُّبُوَّةَ പ്രവാചകത്വം. وَالْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥവും. وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകു കയും ചെയ്തു. أَجْرَهُ തൻെറ പ്രതിഫലം. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. لَمِنَ الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തൻമാരിൽ പെട്ടവൻതന്നെ.

സ്വന്തം നാട്ടിൽനിന്നും, സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽനിന്നും ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام) ബഹിഷ്കൃതനായി. അദ്ദേഹം നാടും വീടും വിട്ടുപോയി. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ

പാഴാക്കിയില്ല. ശാമിൽ വന്നശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് പുത്രനായി ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) നബിയെയും, പൗത്രനായി യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയെയും അവൻ പ്രദാനം ചെയ്തു. അവരുടെ സന്താനപരമ്പര വർദ്ധിപ്പിച്ച് നാളിതുവരെ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു. പ്രവാചകത്വവും വേദഗ്രന്ഥവും നൽകി ആ പരമ്പരയെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്ശേഷം അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിവരെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രവാചകൻമാരെല്ലാം ആ പരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാകുന്നു. പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ മാതാവും അതിൽപെട്ടവരാണ്. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ലോകത്ത് നിലവിൽ വന്ന എല്ലാ സനാതന തത്വങ്ങളുടെയും ഉറവിടം ആ പരമ്പരയാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പലതും ഈ ലോകത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, പരലോകത്തിൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ സദ്വൃത്തൻമാരായ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെന്ന സാക്ഷ്യപത്രം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്. صلى الله عليه وعلى نبينا وسلم

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢٨﴾

28 ലൂത്ത്വിനെയും (ഓർക്കുക) . അതായത് അദ്ദേഹം തൻെറ ജനതയോട് (ഇപ്രകാരം) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: ''നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ നീചകൃത്യം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ലോകരിൽ നിന്ന് ഒരാളും തന്നെ അത് നിങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ചെയ്കയുണ്ടായിട്ടില്ല!

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ ٱلسَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِى نَادِيكُمُ ٱلْمُنكَرَ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ ٱئْتِنَا بِعَذَابِ ٱللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٢٩﴾

29 ''നിങ്ങൾ (കാമനിവാരണാർത്ഥം) പുരുഷൻമാരുടെ അടുക്കൽ തന്നെ ചെല്ലുകയും, വഴി മുറിക്കുകയും [വഴിപോക്കരെ അക്രമിക്കുകയും] നിങ്ങളുടെ സദസ്സിൽവെച്ച് നിഷിദ്ധകൃത്യം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ?!'' അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയുടെ മറുപടി, ''നീ സത്യവാദികളിൽപെട്ടവനാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവാ!'' എന്ന് പറഞ്ഞതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നില്ല.

---

28 وَلُوطًا ലൂത്ത്വിനെയും. إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം, പറഞ്ഞപ്പോൾ. لِقَوْمِهِ തൻെറ ജനതയോട്. إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നു (പ്രവർത്തിക്കുന്നു) . الْفَاحِشَةَ നീചവൃത്തി. مَا سَبَقَكُم നിങ്ങൾക്ക് മുൻകടന്നിട്ടില്ല (മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടില്ല) . بِهَا അതുകൊണ്ട്. مِنْ أَحَدٍ ഒരാളും തന്നെ. مِّنَ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽനിന്ന്. 29 أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ നിങ്ങൾ ചെല്ലുക തന്നെ ചെയ്യുകയോ. الرِّجَالَ പുരുഷൻമാരുടെ അടുക്കൽ. وَتَقْطَعُونَ നിങ്ങൾ മുറിക്കുകയും (തടസ്സമുണ്ടാക്കുകയും) . السَّبِيلَ വഴി, മാർഗ്ഗം. وَتَأْتُونَ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുകയും. فِي نَادِيكُمُ നിങ്ങളുടെ സദസ്സിൽ, സഭയിൽ. الْمُنكَرَ ദുരാചാരം, നിഷിദ്ധം. فَمَا كَانَ അപ്പോൾ ആയിരുന്നില്ല. جَوَابَ قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയുടെ മറുപടി. إِلاَّ أَن قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ. ائْتِنَا നീ ഞങ്ങൾക്കുകൊണ്ടുവാ. بِعَذَابِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെ. إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരിൽപെട്ടവൻ.

മൂന്ന് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ലൂത്ത് നബി (عليه السلام) അങ്ങേഅറ്റത്തെ അറപ്പോടും, വെറുപ്പോടുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്: (1) സ്ത്രീകൾക്ക് പകരം പുരുഷൻമാരെ കാമനിവാരണ മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചത്. പ്രകൃതിവിരുദ്ധവും, തികച്ചും മൃഗീയവുമായ ഈ നീചകൃത്യം ആദ്യമായി സ്വീകരിച്ചത് അവരായിരുന്നു. അവരുടെ മുമ്പ് ആരും പ്രവർത്തിക്കാത്ത ആ നീചവൃത്തി അവരിൽ സർവ്വത്ര പടർന്ന് പടിച്ചിരുന്നു. മാനമര്യാ

ദയോ, മനുഷ്യസഹജമായ ലജ്ജാശീലമോ അവരെ തടഞ്ഞിരുന്നില്ല. നീചവും നികൃഷ്ട വുമായ ഈ ഏർപ്പാട് ആദ്യമായി നടപ്പാക്കിയവരെന്നനിലക്ക് ലോകാവസാനംവരെ ആ കൃത്യ ത്തിന് മുതിരുന്ന ആളുകൾക്കുണ്ടാകുന്ന കുറ്റങ്ങളിൽ അവർക്കും തുല്യപങ്കുണ്ടായിരിക്കും. معاذالله 2) വഴിമുറിക്കൽ, അഥവാ, വഴിപോക്കരായ ആളുകളെ സ്വൈരസഞ്ചാരത്തിനനുവ ദിക്കാതെ, അവരുടെ ദേഹത്തിനും, ധനത്തിനും, മാനത്തിനും ഭംഗം വരുത്തുന്ന അക്രമങ്ങൾ നടത്തുക. 3) സദസ്സുകളിൽ-ആളുകൾ കൂടിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ-വെച്ച് ദുരാചാരങ്ങളും, നിഷിദ്ധ ങ്ങളുമായ കൃത്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക.

അസഭ്യമായ വാക്കും ഭാഷയും ഉപയോഗിക്കൽ, പരസ്യമായി പുരുഷഭോഗം നടത്തൽ, അനിയന്ത്രിതമായി ചിരിച്ചുപുളച്ചും, ബഹളംകൂട്ടിയുംകൊണ്ടിരിക്കൽ, ആട്, കോഴി തുടങ്ങിയ ജന്തുക്കൾക്കിടയിൽ പന്തയപ്പരീക്ഷകൾ നടത്തൽ, വൃഥാ കൂക്കും വിളിയുമുണ്ടാക്കൽ എന്നിങ്ങനെ പലതരം ദുർന്നടപ്പുകളും ആ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പതിവായിരുന്നുവെന്നാണ് പല നിവേദനങ്ങളിൽ നിന്നുമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത്. നിവേദനങ്ങൾ വെവ്വേറെ പരിശോ ധിക്കുമ്പോൾ പലതും വിമർശനാർഹമായിരിക്കാമെങ്കിലും, ഖുർആൻ അവരെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവനകൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അത്തരം സ്വഭാവങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നത് ഒട്ടും അസംഭവ്യമായി തോന്നുന്നില്ല. (*) الله اعلم

ഇമാം തിർമദീ (رحمه الله) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ ഉമ്മുഹാനീ (ام هانئ بنت ابى طالب رض) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് وتأتون فى ناديكم المنكر (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സദസ്സിൽവെച്ച് നിഷിദ്ധകൃത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അവർ വഴിയിൽ ഇരുന്ന് ജനങ്ങളെ ചരൽക്കല്ലെടുത്ത് എറിയുകയും, പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു''. (الترمذى وأحمد والبيهقى والطبرانى) മനുഷ്യൻെറ ധിക്കാരവും, നിഷ്ഠൂരബുദ്ധിയും മുഴുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവനെ ഉപദേശിക്കുന്നവരുടെ നേരെയും അതേ നിലതന്നെ അവൻ കൈക്കൊള്ളും. ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി അവൻ ചിന്തിക്കുകയില്ല. ചിന്തിച്ചിട്ടുഫലമില്ലാതാകുന്ന സമയത്തേ അവന് ബോധം വരികയുള്ളു. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്കും താക്കീതിനും ആ ജനത കൊടുത്ത മറുപടിയുടെ രത്നച്ചുരുക്കമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചത്: ''നീ സത്യവാദിയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവാ'' എന്ന്! ഇനി, ലൂത്ത് (عليه السلام) അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ എന്തു ചെയ്വാനാണ്?!

30 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''രക്ഷിതാവേ, (ഈ) നാശകാരികളായ ജനങ്ങളുടെ മേൽ എന്നെ നീ സഹായിക്കണേ!''	قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِي عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْمُفْسِدِينَ ۝٣٠

---

30 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. انصُرْنِي എന്നെ സഹായിക്കണേ. عَلَى الْقَوْمِ ജനങ്ങളു

---

[*] നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്നു-പരിഷ്കാരത്തിൻെറയും ഉൽബുദ്ധതയുടെയും ഉച്ചകോടിയിൽ മനുഷ്യൻ എത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തു-അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറയും, പുരോഗമന ത്തിൻെറയും പേരിൽ-നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല പേക്കൂത്തുകളും, അച്ചടക്കരാഹിത്യവും, ധാർമ്മികാ രാജകത്വവും, മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള പരിഹാസവും കാണുമ്പോൾ, ഏറെക്കുറെ നാലായിരം കൊല്ലം മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ആ ജനതയുടെ മിക്ക സ്വഭാവങ്ങളും ഇന്നത്തെ ആളുകൾ മാതൃകയാക്കിയിരിക്കുക യാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളുടെ കുത്തയവും, നേതാക്കളുടെയും, അധികാരസ്ഥൻ മാരുടെയും കൊള്ളരുതായ്മയും കാരണം ദിനംപ്രതി സമുദായത്തിൻെറ സൈ്വരജീവിതം കടങ്കഥയായി അവ ശേഷിച്ചുകൊണ്ട് അതിദാരുണമായ ഒരാപൽഗർത്തത്തിലേക്കു നാം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ടെ മേൽ. الْمُفْسِدِينَ നാശകാരികളായ, കുഴപ്പക്കാരായ.

അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചു. അത് നടപ്പിൽ വരുത്തിയതെങ്ങിനെയാണെന്ന് തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-4

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ إِبْرَٰهِيمَ بِٱلْبُشْرَىٰ قَالُوٓا۟ إِنَّا مُهْلِكُوٓا۟ أَهْلِ هَـٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا۟ ظَـٰلِمِينَ ﴿٣١﴾

31 നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ [മലക്കുകൾ] ഇബ്റാഹീമിൻെറ അടുക്കൽ സന്തോഷവാർത്തയും കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ ഈ രാജ്യക്കാരെ നശിപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നു. (കാരണം) അതിലെ ആൾക്കാർ അക്രമകാരികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.''

---

31 وَلَمَّا جَاءَتْ വന്നപ്പോൾ. رُسُلُنَا നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൻെറ അടുക്കൽ. بِالْبُشْرَى സന്തോഷവാർത്തയുംകൊണ്ട്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّا مُهْلِكُوا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നവരാണ്. أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ഈ രാജ്യക്കാരെ. إِنَّ أَهْلَهَا നിശ്ചയമായും അതിലെ ആൾക്കാർ. كَانُوا ആയിരിക്കുന്നു. ظَالِمِينَ അക്രമികൾ.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് ഒരു പുത്രൻ (ഇസ്ഹാഖ്-അ.) ജനിക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാൻ ചെന്ന ദൈവദൂതൻമാരായ മലക്കുകൾ, ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചശേഷം, തങ്ങൾ ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യം നശിപ്പിക്കുവാൻകൂടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. (രണ്ട് പ്രവാചകൻമാരും രണ്ട് രാജ്യത്തായിരുന്നു താമസമുറപ്പിച്ചിരുന്നതെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങൾ 6-ാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا ۚ قَالُوا۟ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا ۖ لَنُنَجِّيَنَّهُۥ وَأَهْلَهُۥٓ إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَـٰبِرِينَ ﴿٣٢﴾

32 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അതിൽ ലൂത്ത്വ് ഉണ്ടല്ലോ?!'' അവർ പറഞ്ഞു: ''അതിലുള്ളവരെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവരാണ്; അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യ ഒഴികെയുള്ള വീട്ടുകാരെയും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അവൾ അവശേഷിക്കുന്ന [ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്ന]വരിൽപെട്ടവളാകുന്നു.''

---

32 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّ فِيهَا നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لُوطًا ലൂത്ത്വ്. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. نَحْنُ أَعْلَمُ ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവരാണ്. بِمَن فِيهَا അതിലുള്ളവരെപ്പറ്റി. لَنُنَجِّيَنَّهُ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. وَأَهْلَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടുകാരെയും, ആൾക്കാരെയും. إِلاَّ امْرَأَتَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) ഒഴികെ. كَانَتْ അവൾ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. مِنَ الْغَابِرِينَ അവശേഷിക്കുന്നവരിൽ, കഴിഞ്ഞുപോകുന്നവരിൽ, പിന്തി നിൽക്കുന്നവരിൽ.

രാജ്യം ഒന്നാകെ നശിപ്പിക്കുവാന്‍ പോകുകയാണെന്ന വാര്‍ത്ത കേട്ടപ്പോള്‍ ഇബ്റാഹീം(عليه السلام) നബിക്ക് ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ കാര്യത്തില്‍ ഉല്‍കണ്ഠ തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണദ്ദേഹം അവരോട് 'അതില്‍ ലൂത്തുണ്ടല്ലോ' എന്ന് പറയുന്നത്. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ഭാര്യ ശത്രുപക്ഷക്കാരിയായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ വീട്ടുകാരുടെ കൂട്ടത്തില്‍ അവള്‍ക്ക് രക്ഷ കിട്ടാതെ പോയതെന്നും നാം ഇതിനുമുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

وَلَمَّآ أَن جَآءَتۡ رُسُلُنَا لُوطٗا سِيٓءَ بِهِمۡ وَضَاقَ بِهِمۡ ذَرۡعٗا وَقَالُواْ لَا تَخَفۡ وَلَا تَحۡزَنۡ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهۡلَكَ إِلَّا ٱمۡرَأَتَكَ كَانَتۡ مِنَ ٱلۡغَٰبِرِينَ ﴿٣٣﴾

33 നമ്മുടെ ദൂതന്‍മാര്‍ ലൂത്ത്വിന്‍റെ അടുക്കല്‍ വരുകയുണ്ടായപ്പോള്‍, അവര്‍മൂലം അദ്ദേഹത്തിന് വ്യസനം പിടിപെടുകയും, അവരെക്കൊണ്ട് മനസ്സ് മുട്ടുകയും ചെയ്തു. അവര്‍ പറഞ്ഞു: ''പേടിക്കേണ്ട, വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ട! താങ്കളെയും, താങ്കളുടെ ഭാര്യ ഒഴികെയുള്ള വീട്ടുകാരെയും ഞങ്ങള്‍ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവരാകുന്നു. അവള്‍ അവശേഷിക്കുന്ന [ശിക്ഷയില്‍ അകപ്പെടുന്ന]വരില്‍പെട്ടവളാകുന്നു.

إِنَّا مُنزِلُونَ عَلَىٰٓ أَهۡلِ هَٰذِهِ ٱلۡقَرۡيَةِ رِجۡزٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُواْ يَفۡسُقُونَ ﴿٣٤﴾

34 ''ഈ രാജ്യക്കാര്‍ തോന്നിയവാസം പ്രവര്‍ത്തിച്ചു വരുന്നതുകൊണ്ട് ആകാശത്തുനിന്ന് അവരുടെ മേല്‍ ഞങ്ങള്‍ ഒരു ആപത്ത് [ശിക്ഷ] ഇറക്കുന്നവരാണ്.''

وَلَقَد تَّرَكۡنَا مِنۡهَآ ءَايَةَۢ بَيِّنَةٗ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ﴿٣٥﴾

35 മനസ്സിരുത്തുന്ന ജനങ്ങള്‍ക്ക് അതില്‍ [ആ രാജ്യത്തില്‍] നിന്ന് ഒരു വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തം നാം തീര്‍ച്ചയായും ബാക്കിയാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

---

33 وَلَمَّا أَن جَاءَتْ വരികയുണ്ടായപ്പോള്‍. رُسُلُنَا നമ്മുടെ ദൂതന്‍മാര്‍. لُوطًا ലൂത്ത്വിന്‍റെ അടുക്കല്‍. سِيءَ അദ്ദേഹത്തിന് വ്യസനം (അനിഷ്ടം) പിടിപെട്ടു. بِهِمْ അവര്‍മൂലം, അവരെക്കൊണ്ട്. وَضَاقَ ഇടുങ്ങുകയും ചെയ്തു. بِهِمْ അവര്‍ മൂലം. ذَرْعًا മുഴുങ്കൈ ((മനസ്സ്)) . وَقَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. لَا تَخَفْ പേടിക്കേണ്ട. وَلَا تَحْزَنْ വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ട. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍. مُنَجُّوكَ താങ്കളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവരാണ്. وَأَهْلَكَ താങ്കളുടെ വീട്ടുകാരെയും, കുടുംബത്തെയും. إِلَّا امْرَأَتَكَ താങ്കളുടെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) ഒഴികെ. كَانَتْ അവളാകുന്നു. مِنَ الْغَابِرِينَ അവശേഷിക്കുന്നവരില്‍. 34 إِنَّا مُنزِلُونَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍ ഇറക്കുന്നവരാണ്. عَلَىٰ أَهْلِ ആള്‍ക്കാരുടെ മേല്‍. هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ ഈ രാജ്യത്തിന്‍റെ. رِجْزًا ആപത്ത്, ശിക്ഷ. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. بِمَا كَانُوا അവരായതുകൊണ്ട്. يَفْسُقُونَ തോന്നിയവാസം (തെമ്മാടിത്തം) പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന(വര്‍) . 35 وَلَقَد تَّرَكْنَا തീര്‍ച്ചയായും നാം ഒഴിവാക്കി (ബാക്കിയാക്കി) വെച്ചിട്ടുണ്ട്. مِنْهَا അതില്‍ നിന്ന്, അതു നിമിത്തം. آيَةً بَيِّنَةً വ്യക്തമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يَعْقِلُونَ മനസ്സിരുത്തുന്ന, ബുദ്ധികൊടുക്കുന്ന.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്ന ദൂതന്‍മാര്‍ പിന്നീട് ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കല്‍ വന്നു, അതിസുന്ദരമായ മനുഷ്യരൂപത്തിലായിരുന്നു അവര്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. അവരെ കണ്ടപ്പോള്‍ തന്‍റെ നാട്ടുകാരായ തെമ്മാടികളുടെ നില ഓര്‍ത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നി. അപ്പോഴാണ് അവര്‍ തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യക്കാര്‍ക്ക് പിണഞ്ഞ അതിഭയങ്കരമായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് 'അമ്പിയാഉ്', 'ശുഅറാഉ്' മുതലായ സൂറത്തുകളില്‍ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ

ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. അത് കേവലം ഒരു 'പൊട്ടിത്തെറിയായിരുന്നു' എന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് ആ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ആർക്കും അറിയുന്നതാണ്. 34-ാം വചനവും ഇതിന്ന് തെളിവാകുന്നു,

ضاق ذرعا എന്ന വാക്കിനാണ് 'മനസ്സുമുട്ടി' എന്ന് സാരാർത്ഥം കൊടുത്തത്. 'മുഴങ്കൈ ഇടുങ്ങി' എന്നും മറ്റുമാണതിന് വാക്കർത്ഥം നൽകേണ്ടത്. 'ബുദ്ധിമുട്ടി, കഴിവില്ലാതെ കുഴങ്ങി' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ആ വാക്ക് അറബിയിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. നേരെമറിച്ച് 'കഴിവുണ്ടായി, സാധ്യമായി' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ
طال ذرعا (മുഴങ്കൈ നീണ്ടു) എന്നും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَـٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱرْجُوا۟ ٱلْيَوْمَ ٱلْـَٔاخِرَ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

36 മദ്‌യനിലേക്ക് അവരുടെ [മദ്‌യൻകാരുടെ] സഹോദരൻ ശുഐബിനെയും അയച്ചു. എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, അന്ത്യദിനത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കുക (അഥവാ ഭയപ്പെടുക) യും ചെയ്യുവിൻ! നിങ്ങൾ നാശകാരികളായിക്കൊണ്ട് നാട്ടിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കരുത്."

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا۟ فِى دَارِهِمْ جَـٰثِمِينَ ﴿٣٧﴾

37 അപ്പോൾ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി; അതിനാൽ അവരെ കഠിനകമ്പനം പിടികൂടി; അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ വസതികളിൽ ചത്തൊടുങ്ങിയവരായി.

---

36 وَإِلَى مَدْيَنَ മദ്‌യനിലേക്ക്. أَخَاهُمْ شُعَيْبًا അവരുടെ സഹോദരൻ ശുഐബിനെയും. فَقَالَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളേ. اعْبُدُوا الله നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ. وَارْجُوا പ്രതീക്ഷിക്കുകയും, (ഭയപ്പെടുകയും) ചെയ്യുവിൻ. الْيَوْمَ الْآخِرَ അന്ത്യദിനത്തെ. وَلَا تَعْثَوْا നിങ്ങൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കരുത്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമയിൽ (നാട്ടിൽ) . مُفْسِدِينَ നാശകാരികളായിക്കൊണ്ട്. 37 فَكَذَّبُوهُ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ അവർ വ്യാജമാക്കി. فَأَخَذَتْهُمُ അപ്പോൾ അവർക്ക് പിടിപെട്ടു. الرَّجْفَةُ കഠിന കമ്പനം (കുലുക്കം) . فَأَصْبَحُوا അങ്ങനെ അവരായി, രാവിലെയായി. فِي دَارِهِمْ അവരുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ (വസതികളിൽ) . جَاثِمِينَ ചത്തെടുങ്ങിയവരായി, ഭൂമിയിലമർന്നവരായി.

ഈ സംഭവവും, ആദ്-ഥമൂദിൻെറ കഥയും ഇതിന്മുമ്പ് നാം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ സൂറത്തിൽ അതെല്ലാം അല്ലാഹു വളരെ ചുരുക്കത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകമാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَقَد تَّبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسَـٰكِنِهِمْ ۖ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَـٰنُ أَعْمَـٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَكَانُوا۟ مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾

38 ആദിനെയും, ഥമൂദിനെയും (നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി) ; അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്കത് വ്യക്തമായിട്ടുമുണ്ട്, തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ പിശാച് അവർക്ക് ഭംഗിയാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അങ്ങനെ (ശരിയായ) മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അവൻ അവരെ തടയുകയും ചെയ്തു. അവർ കണ്ടറിയാവുന്നവരായിരുന്നുതാനും. (പക്ഷേ അവരത് ചെയ്തില്ല.)

---

38 وَعَادًا ആദിനെയും. وَثَمُودَ ഥമൂദിനെയും. وَقَد تَّبَيَّنَ അത് വ്യക്തമായിട്ടുമുണ്ട്. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنْ مَّسَاكِنِهِمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന്. وَزَيَّنَ لَهُمُ അവർക്ക് ഭംഗിയാക്കിക്കൊടുത്തു. الشَّيْطَانُ പിശാച്. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കർമ്മങ്ങളെ. فَصَدَّهُمْ അങ്ങനെ അവൻ അവരെ തടഞ്ഞു, തിരിച്ചു. عَنِ السَّبِيلِ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. وَكَانُوا അവരായിരുന്നുതാനും. مُسْتَبْصِرِينَ കണ്ടറിയാവുന്നവർ.

ആദിൻെറ വാസസ്ഥലം യമനിലും, ഥമൂദിമേത് ഹിജ്റിലും ആയിരുന്നു. രണ്ട് സ്ഥലങ്ങളിലും അവരവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ അറബികൾക്ക് കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു.

وَقَٰرُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُم مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا كَانُوا۟ سَٰبِقِينَ ﴿٣٩﴾

39 ഖാറൂനെയും, ഫിർഔനെയും, ഹാമാനെയും (നശിപ്പിച്ചു.) മൂസാ അവർക്ക് തെളിവുകളുമായി വരികയുണ്ടായി; അപ്പോൾ അവർ നാട്ടിൽ അഹംഭാവം നടിച്ചു. അവർ (നമ്മെ) തോല്പിച്ച് മുൻകടന്നുപോകുന്നവരായിരുന്നില്ല.

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنۢبِهِۦ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُم مَّنْ أَخَذَتْهُ ٱلصَّيْحَةُ وَمِنْهُم مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ ٱلْأَرْضَ وَمِنْهُم مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾

40 അതിനാൽ, എല്ലാവരെയും അവനവൻെറ കുറ്റത്തിന് നാം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) . അങ്ങനെ, നാം ചരൽക്കാറ്റ് അയച്ചിട്ടുള്ളവർ അവരിലുണ്ട്; ഘോരശബ്ദം പിടിപെട്ടവരും അവരിലുണ്ട്; നാം ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിയവരും അവരിലുണ്ട്; നാം (വെള്ളത്തിൽ) മുക്കിനശിപ്പിച്ചവരും അവരിലുണ്ട്. അല്ലാഹു അവരോട് അക്രമം ചെയ്യുകയായിരുന്നില്ല; പക്ഷേ, അവർ തങ്ങളോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്.

---

39 وَقَارُونَ ഖാറൂനെയും. وَفِرْعَوْنَ ഫിർഔനെയും. وَهَامَانَ ഹാമാനെയും. وَلَقدْ جَاءَهُم തീർച്ചയായും അവർക്ക് വരികയുണ്ടായി. مُّوسَى മൂസാ. بِالْبيِّنَاتِ തെളിവുകളും കൊണ്ട്. فَاسْتَكْبَرُوا എന്നിട്ട് അവർ അഹംഭാവം നടിച്ചു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ. وَمَا كَانُوا അവരായിരുന്നില്ല. سَابِقِينَ മുൻകടക്കുന്നവർ, കവച്ചുവെക്കുന്നവർ. 40 فَكُلًّا അതിനാൽ എല്ലാവരെയും. أَخَذْنَا നാം പിടിച്ചു, പിടികൂടി. بِذَنبِهِ അവനനവൻെറ കുറ്റത്തിന്, പാപത്തിന്. فَمِنْهُم അങ്ങനെ അവരിലുണ്ട്. مَّنْ ഒരു കൂട്ടർ. أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ അവരിൽ നാം അയച്ചു. حَاصِبًا ചരൽകാറ്റ്. وَمِنهُم അവരിലുണ്ട്. مَّنْ ഒരു കൂട്ടരും. أَخَذَتْهُ അവർക്ക് പിടിപെട്ടു. الصَّيْحَةُ ഘോരശബ്ദം, അട്ടഹാസം. وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്. مَّنْ ഒരു കൂട്ടരും. خَسَفْنَا بِهِ അവരെ നാം ആഴ്ത്തി. الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയെ. وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്. مَّنْ أَغْرَقْنَا നാം മുക്കിനശിപ്പിച്ചവരും. وَمَا كَانَ اللهُ അല്ലാഹു അല്ല, ആയിരുന്നില്ല. لِيَظْلِمَهُمْ അവരെ അക്രമിക്കുക, അക്രമിക്കുവാൻ (തയ്യാർ) . وَلَكِن كَانُوا എങ്കിലും അവരായിരുന്നു. أَنفُسَهُمْ അവരോടുതന്നെ, തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ. يَظْلِمُونَ അക്രമം ചെയ്യുക, അനീതി ചെയ്യുന്നവ(ർ) .

അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞകളെ ധിക്കരിക്കുകയും, നബിമാരെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തവർ ഈ ലോകത്ത് വെച്ച് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന നാലുതരം ശിക്ഷകളെയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞത്. 1) ചരൽകാറ്റ് ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യം അടിമേലായി മറിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് അവിടെ അതിഭയങ്കരമായ ചരൽക്കാറ്റടിക്കുകയുണ്ടായി. (2) ഘോരശബ്ദം. മദ്‌യൻ നിവാസികൾക്കും, ഥമൂദ്ഗോത്രത്തിനും ബാധിച്ച ശിക്ഷ ഇതാ

യിരുന്നു. 3) ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തുക. ഖാറൂനും അവൻെറ വസതിയും ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തപ്പെട്ട സംഭവം കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. 4) മുക്കി നശിപ്പിക്കൽ. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത ജലപ്രളയത്തിലും, ഫിർഔനും സൈന്യവും ചെങ്കടലിലും മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

مَثَلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ ٱلْعَنكَبُوتِ ٱتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ ٱلْبُيُوتِ لَبَيْتُ ٱلْعَنكَبُوتِ ۖ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

41 അല്ലാഹുവിനു പുറമെ (ഏതെങ്കിലും) രക്ഷാകർത്താക്കളെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ഉപമ, (വലകെട്ടി) വീടുണ്ടാക്കിയ എട്ടുകാലിയുടെ മാതിരിയാകുന്നു. വീടുകളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായത് എട്ടുകാലിയുടെ വീടുതന്നെ. അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ!

41 مَثَلُ ഉപമ. الَّذِينَ اتَّخَذُوا സ്വീകരിച്ചവരുടെ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ. أَوْلِيَاءَ രക്ഷാകർത്താക്കളെ, കാര്യകർത്താക്കളെ. كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ എട്ടുകാലിയുടെ മാതിരിയാണ്. اتَّخَذَتْ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള. بَيْتًا വീട്. وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ നിശ്ചയമായും വീടുകളിൽ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായത്. لَبَيْتُ എട്ടുകാലിയുടെ വീടുതന്നെ. لَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നെങ്കിൽ. يَعْلَمُونَ അറിയും.

എട്ടുകാലിയുടെ വീടാകുന്ന വലയുടെ ദൗർബ്ബല്യത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ചൂടോ, തണുപ്പോ, വെയിലോ, മഴയോ, കാറ്റോ ഒന്നും തന്നെ തടുക്കുവാൻ അത് പര്യാപ്തമല്ല. കാറ്റോ, മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുക്കളോ അതിനെ സ്പർശിക്കുമ്പോഴേക്കും അത് കേടുവന്നുപോകയും ചെയ്യും ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ രക്ഷാകർത്താക്കളായി സ്വീകരിക്കുകയും, അവരെ ആരാധി ക്കുകയും, അവരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവർക്ക് നേർച്ചവഴിപാടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ സ്ഥിതിയും യാതൊരു രക്ഷയും സഹായവും അതുമൂലം അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ല. ഒന്നിനെയും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാനുമില്ല. കാരണം:

إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾

42 നിശ്ചയമായും, തനിക്കു പുറമെ അവർ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്ന ഏതൊരു വസ്തുവിനെയും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ അവനത്രെ.

42 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَعْلَمُ അറിയും, അറിയുന്നു. مَا يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നതിനെ, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. مِن شَيْءٍ ഏതൊരു വസ്തുവെയും. وَهُوَ الْعَزِيزُ അവൻ, അവനത്രെ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ.

അവർ രക്ഷാകർത്താക്കളായി ഗണിച്ചു വരുന്നവർ ആരാവട്ടെ-വിഗ്രഹങ്ങളോ, ദേവീദേവൻമാരോ, മനുഷ്യരോ, മലക്കുകളോ, മഹാത്മാക്കളോ ആരായാലും ശരി- ഓരോരുത്തനെക്കുറിച്ചും, അവരുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹുവിന് നല്ലപോലെ അറിയാം അവർക്കാർക്കും തന്നെ സ്വന്തം നിലക്ക് യാതൊരു ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്വാൻ കഴിവില്ലെന്നും അവന് പരിപൂർണ്ണമായും അറിയാം. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ഈ ഉപമയിൽനിന്ന് ഒരാളെയും ഒഴിവാക്കുവാനില്ലാതിരുന്നതും. ഇതും, ഇതുപോലെ ഖുർആനിൽ കാണുന്ന മറ്റു ഉപമകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

43 ആ ഉപമകൾ (എല്ലാംതന്നെ) നാം മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി വിവരിക്കുകയാണ്. അറിവുള്ളവരല്ലാതെ അവയെ (ചിന്തിച്ച്) മനസ്സിലാക്കുകയില്ല.

وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَا يَعْقِلُهَآ إِلَّا ٱلْعَٰلِمُونَ ﴿٤٣﴾

44 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അല്ലാഹു മുറപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

---

43 وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ ആ ഉദാഹരണങ്ങൾ. نَضْرِبُهَا നാം അവയെ വിവരിക്കുന്നു, ഏർപ്പെടുത്തുന്നു. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَمَا يَعْقِلُهَا അവയെ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല, ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. إِلاَّ الْعَالِمُونَ അറിവുള്ളവരല്ലാതെ, ജ്ഞാനികളല്ലാതെ. 44 خَلَقَ اللهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. بِالْحَقِّ മുറപ്രകാരം, ന്യായപ്രകാരം, യഥാർത്ഥമനുസരിച്ച്. إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَةً ദൃഷ്ടാന്തം. لِّلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.

ഓരോന്നും അതതിൻെറ ചിട്ടയും, ക്രമവും അനുസരിച്ച്-നീക്കുപോക്കും, ഏറ്റക്കുറവും കൂടാതെ-യുക്തവും ലക്ഷ്യപൂർണ്ണവുമായ വിധത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'മുറപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചു' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

''ചാണകം ഒട്ടകത്തെയും, കാൽപാടുകൾ നടന്നുപോയതിനെയും കുറിക്കുന്നു'' (البعرة تدل على البعير واثار الاقدام تدل على المسير) എന്ന് അറബിയിൽ ഒരു ഉപമാവാക്യമുണ്ട്. അതുപോലെ ഈ ലോകത്തിലെ ഓരോ മണൽതരിയിലും, അതിൻെറ സ്രഷ്ടാവിൻെറ സൃഷ്ടിവൈഭവത്തിനും, അപാരമായ കഴിവിനും മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം കണ്ടറിയാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ അത്.

വിഭാഗം-5

45 (നബിയേ) വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്ക് 'വഹ്യ്' [ബോധനം]നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് നിങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുക. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക; നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം, നീചവൃത്തിയിൽ നിന്നും, നിഷിദ്ധമായതിൽനിന്നും തടയുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് ഏറ്റവും വലിയ കാര്യംതന്നെ. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്.

ٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِنَ ٱلْكِتَٰبِ وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ ۖ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

---

45 اُتْلُ നിങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുക, ഓതുക. مَا أُوحِيَ വഹ്‌യു നല്കപ്പെട്ടത്. إِلَيْكَ നിങ്ങൾക്ക്. مِنَ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന്, വേദഗ്രന്ഥമായിട്ട്. وَأَقِمِ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. إِنَّ الصَّلَاةَ നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം. تَنْهَى തടയുന്നു, നിരോധിക്കുന്നു. عَنِ الْفَحْشَاءِ നീചവൃത്തി (ദുഷ് പ്രവൃത്തി) യിൽനിന്ന്. وَالْمُنكَرِ നിഷിദ്ധമായ (നികൃഷ്ടമായ-വെറുക്കപ്പെട്ട)തിൽനിന്നും. وَلَذِكْرُ اللهِ അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കൽ, സ്മരിക്കൽ. أَكْبَرُ ഏറ്റവും വലിയ (മഹത്തായ) കാര്യംതന്നെ. وَاللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു. مَا تَصْنَعُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

വിശുദ്ധ ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്‌വാനും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാനുമുള്ള ഈ കൽപന ബാഹ്യത്തിൽ നബി(ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അത് നബി(ﷺ) ക്കുമാത്രം ബാധകമായതല്ല, എല്ലാവർക്കും ബാധകമായതാണ്. ഖുർആൻ പാരായണംചെയ്യുന്നത് സ്വയംതന്നെ ഒരു പുണ്യകർമ്മമാകുന്നു. അതിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ ആദിയായയ വശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയുമാണ് വായനയുടെ ആവശ്യം. അത് പ്രവർത്തനത്തിലും, പ്രയോഗത്തിലും വരുത്തുകയാണ് അതിൻെറ പരമമായ ലക്ഷ്യം. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാൻ കൽപിച്ചതിൻെറ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അല്ലാഹു തന്നെ ഇവിടെ ഉണർത്തുന്നു. നീചവും നിഷിദ്ധവുമായ കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് നമസ്കാരം മനുഷ്യനെ തടയുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് അതിലൊന്ന്. പക്ഷേ, നാമമാത്ര നമസ്കാരംകൊണ്ട് ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാദ്ധ്യമാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 'നമസ്കരിക്കണ'മെന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ 'നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക' (**اقم الصلاة**) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പതിവായും, കൃത്യമായും, പരിപൂർണ്ണമായും, ഹൃദയസാന്നിധ്യത്തോടും ഭയഭക്തിയോടും കൂടിയും ആയിരിക്കണം നമസ്കാരം. എന്നാൽ മാത്രമേ നമസ്കാരം യഥാർത്ഥത്തിൽ നില നിറുത്തലാവുകയുള്ളു. അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുകയാണ് നമസ്കാരത്തിൻെറ മറ്റൊരു ഉദ്ദേശ്യം. 'അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കൽ ഏറ്റവും വലിയ കാര്യമാണ്' (**ولذكرالله اكبر**) എന്ന് തുടർന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും 'എന്നെ സ്മരിക്കുവാനായി നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക' (**اقم الصلوة لذكرى**) എന്ന് സൂ: ത്വാഹായിൽ മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും മറ്റും ഇത് വ്യക്തമാണ്. നമസ്കാരത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഓരോ ഘടകവും- വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും നിർവ്വഹിക്കുന്ന ഓരോ കർമ്മവും-പരിശോധിച്ചാലും അവയെല്ലാം ഈ ഉദ്ദേശ്യം ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് കാണാം.

അപ്പോൾ, നമസ്കാരംകൊണ്ട് ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ-നീചനികൃഷ്ടകൃത്യങ്ങളിൽനിന്ന് വിരമിക്കലും, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം ഉണ്ടായിരിക്കലും-കൈവരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ അർത്ഥം, നമസ്കാരം അതിൻെറ യഥാരൂപത്തിലായിരുന്നില്ലെന്നാകുന്നു 'ഒരുവൻെറ നമസ്കാരം അവനെ നീചവൃത്തിയിൽനിന്നും, നിഷിദ്ധമായതിൽനിന്നും തടഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അവന് നമസ്കാരമില്ല' (**من لم تنهه صلوته عن الفحشاء والمنكر فلا صلوة له- ابوحاتم وغيره**) എന്ന ഹദീസ് ഈ വസ്തുതയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ ആയത്തിൻെറ അവസാനഭാഗവും ഇതിലേക്ക് സൂചന നൽകുന്നു: **والله يعلم ما تصنعون** (നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അറിയുന്നു.)

ذكر (ദിക്ർ) എന്ന വാക്കിന് ''സ്മരിക്കുക, നിരൂപിക്കുക, ഓർമ്മിക്കുക, പറയുക, ധ്യാനിക്കുക'' എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭോചിതം പല ആർത്ഥവും പറയാവുന്നതാണ്. 'അല്ലാഹുവിൻെറ ദിക്ർ' (**ذكر الله**) എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിൽ, മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന ദിക്റുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. അഥവാ, അല്ലാഹുവിൻെറ മഹൽ ഗുണങ്ങളെയും, സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള ചിന്താവിചാരങ്ങളും, അവനോടുള്ള മാനസികമായ ഭയഭക്തിയും, 'തസ്ബീഹ്, തഹ്‌ലീൽ, തക്ബീർ, ഹംദ്, ദുആ' (*) മുതലായ ധ്യാനവാക്യങ്ങളും-എല്ലാംതന്നെ-ദിക്റുകളാകുന്നു. വാഗ്മൂലമുള്ള ഈ ദിക്റുകൾക്കും ഹൃദയസാന്നിധ്യം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതായി നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

انا عند ظن عبدى بى وانا معه اذا ذكرنى فان ذكرنى فى نفسه ذكرته فى نفسى وان ذكرنى فى ملأ ذكر ته فى ملأخير

---

* التسبيح والتهليل والتكبير والحمد والدعاء .

منهم ـ متفق عليه

സാരം: എന്‍െറ അടിയാന്‍ എന്നെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും ഞാന്‍. അവന്‍ എന്നെ ഓര്‍ക്കുമ്പോള്‍ ഞാന്‍ അവന്‍െറ കൂടെയുണ്ടായിരിക്കും. അവന്‍ സ്വയം (മനസ്സില്‍) എന്നെ ഓര്‍ത്താല്‍ ഞാന്‍ അവനെയും സ്വയം ഓര്‍ക്കും. ഒരു സംഘത്തില്‍വെച്ച് അവന്‍ എന്നെ ഓര്‍ത്താല്‍ (എന്നെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചാല്‍) അവരെക്കാള്‍ ഉത്തമമായ ഒരു സംഘത്തില്‍വെച്ച് ഞാന്‍ അവനെയും ഓര്‍ക്കും (പ്രസ്താവിക്കും) . (ബു.മു) ''എന്നെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും ഞാന്‍'' എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് വളരെ ശ്രദ്ധേയ മാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്‍െറ കാരുണ്യത്തിലും, കൃപാകടാക്ഷത്തിലും ഒരാള്‍ക്ക് എത്രകണ്ട് ശുഭാപ്തിവിശ്വാസവും, സുപ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടോ ആ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കും അല്ലാഹു അവനോട് ഇടപെടുക എന്ന് താല്‍പര്യം. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓര്‍മ്മയനുസരിച്ചാ യിരിക്കും ഈ വിശ്വാസവും, പ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടാവുക.

'കര്‍മ്മങ്ങളില്‍വെച്ച് ഏതാണ് കൂടുതല്‍ ശ്രേഷ്ഠമായത്?' എന്ന് ഒരാള്‍ നബി (ﷺ) യോടു ചോദിച്ചപ്പോള്‍ അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ മറുപടി കൊടുക്കയുണ്ടായി: ''അല്ലാഹുവിന്‍െറ 'ദിക്ര്‍' നിമിത്തം നിന്‍െറ നാവ് നനഞ്ഞതായിക്കൊണ്ട്- നാവിനാല്‍ ദിക്ര്‍ നടത്തി ക്കൊണ്ടിരിക്കെ-നീ ഇഹലോകവുമായി പിരിഞ്ഞുപോകലാകുന്നു''.

ان تفارق الدنيا ولسانك رطبا من ذكر الله ـ احمد والترمذى

ولذكر الله اكبر (അല്ലാഹുവിന്‍െറ സ്മരണ ഏറ്റവും വലിയത് തന്നെ.) എന്ന വാക്യത്തെ ചിലര്‍ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അല്ലാഹു അവന്‍െറ കാരുണ്യവും, അനുഗ്രഹവും വഴി നിങ്ങളെ-മനുഷ്യരെ-സ്മരിക്കുന്നത്, നിങ്ങള്‍ അവനെ അനുസരണവും, കര്‍മ്മങ്ങളും വഴി സ്മരിക്കുന്നതിനെക്കാള്‍ എത്രയോ വമ്പിച്ചതും, ശ്രേഷ്ഠമായതുമാകുന്നു. الله اعلم

ജുസ്ഉ് 21

۞ وَلَا تُجَٰدِلُوٓاْ أَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ إِلَّا بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ إِلَّا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡهُمۡۖ وَقُولُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱلَّذِيٓ أُنزِلَ إِلَيۡنَا وَأُنزِلَ إِلَيۡكُمۡ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمۡ وَٰحِدٞ وَنَحۡنُ لَهُۥ مُسۡلِمُونَ ﴿٤٦﴾

46 വേദക്കാരോട് ഏറ്റവും നല്ല രീതിയിലല്ലാതെ നിങ്ങള്‍ തര്‍ക്കം നടത്തരുത്; അവരില്‍നിന്ന് അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചവരോടൊഴികെ. നിങ്ങള്‍ (അവരോട്) പറയുകയും ചെയ്യണം: ''ഞങ്ങള്‍ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, നിങ്ങള്‍ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യനും, നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യനും ഒരുവനാകുന്നു; ഞങ്ങള്‍ അവന് കീഴ്പ്പെട്ടവരും (മുസ്ലിംകളും) ആകുന്നു.''

---

46 وَلاَ تُجَادِلُوا നിങ്ങള്‍ തര്‍ക്കം നടത്തരുത്, വാഗ്വാദം ചെയ്യരുത്. أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരോട്. إِلاَّ بِالَّتِي യാതൊന്നുകൊണ്ടല്ലാതെ (യാതൊരു രീതിയിലല്ലാതെ) . هِيَ അത്. أَحْسَنُ ഏറ്റവും നല്ലതാണ്. إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരോടൊഴികെ. ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ച. مِنْهُمْ അവരില്‍നിന്ന്. وَقُولُوا നിങ്ങള്‍ പറയുകയും ചെയ്യണം. آمَنَّا ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا ഞങ്ങളിലേക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതില്‍. وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്കും ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും. وَإِلَٰهُنَا ഞങ്ങളുടെ ഇലാഹും

(ആരാധ്യനും) . وَإِلَٰهُكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇലാഹും. وَاحِدٌ ഒരുവനാണ്, ഏകനാണ്. وَنَحْنُ ഞങ്ങള്‍. لَهُ അവന്. مُسْلِمُونَ കീഴ്പെട്ടവരുമാണ്, അനുസരണമുള്ളവരാണ്.

ജൂതന്‍മാരും, ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുവാന്‍വേണ്ടി അവരുമായി വാഗ്വാദം നടത്തുമ്പോള്‍, യുക്തവും ഹൃദ്യവുമായ ന്യായങ്ങളും, ലക്ഷ്യങ്ങളും മുഖേന സൗമ്യമായ രൂപത്തിലായിരിക്കണം അതു നടത്തുന്നത് എന്ന് ഈ വചനം മുസ്‌ലീംകളെ ശാസിക്കുന്നു. കുതര്‍ക്കങ്ങള്‍ നടത്തുന്നവര്‍ അപമര്യാദയോടെ പെരുമാറുന്നവര്‍, ന്യായത്തിനും ലക്ഷ്യത്തിനും വില കല്‍പ്പിക്കാത്തവര്‍ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ കല്പന ബാധകമല്ല. അവരോടു പരുഷമായും, ഗൗരവപൂര്‍വ്വവും ഇടപെടേണ്ടതായി വരുന്നതാണ്. الا الذين ظلموا منهم (അവരില്‍ നിന്നും അക്രമം പ്രവര്‍ത്തിച്ചവരൊഴികെ) എന്ന വാക്കു് അതാണ് കാണിക്കുന്നത്. അക്രമം അതിരുകവിഞ്ഞ് വാളെടുക്കുന്നതുവരെ നില എത്തിചേര്‍ന്നിട്ടുള്ള പക്ഷം അങ്ങിനെയുള്ളവരോടുള്ള വാദപ്രതിവാദം വാള്‍മുഖേന ആയിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

വാസ്തവമോ അവാസ്തവമോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുവാന്‍ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വല്ല വാര്‍ത്തയും അവര്‍ -വേദക്കാര്‍- കൊണ്ടു വരുന്നപക്ഷം അതു സ്വീകരിക്കുവാനും, നിഷേധിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. വാസ്തവത്തില്‍ അതു സത്യമായേക്കാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് നിഷേധിക്കാന്‍ പാടില്ല; അസത്യമായിരിക്കാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് സ്വീകരിക്കാനും പാടില്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തരം സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍ മുസ്‌ലീംകള്‍ കൈകൊള്ളേണ്ടുന്ന നയമാണ് وقولو ا امنا بالذى انزل الينا وانزل اليكم (ഞങ്ങള്‍ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും, നിങ്ങള്‍ക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണം.) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതായത്: ഞങ്ങള്‍ ഖുര്‍ആനില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെത്തന്നെ നിങ്ങള്‍ക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ യഥാര്‍ത്ഥ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മൊത്തത്തില്‍ ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുന്നു; ഒന്നുപോലും ഞങ്ങള്‍ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഖുര്‍ആനെപ്പോലെ അവ സുരക്ഷിതമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് -പല ഏറ്റക്കുറവുകളും കൈകടത്തലുകളും അവയില്‍ നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്- ഇന്നത്തെ രൂപത്തില്‍ നിങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങള്‍ അപ്പടി സ്വീകരിക്കുവാനോ വിശദരൂപത്തില്‍ ഓരോന്നിലും വിശ്വസിക്കുവാനോ ഞങ്ങള്‍ക്കു നിവൃത്തിയില്ല. എന്നിങ്ങനെയാണ് വേദക്കാര്‍ തൗറാത്തില്‍നിന്നോ, ഇഞ്ചീലില്‍ നിന്നോ വല്ല ഭാഗവും ഉദ്ധരിച്ചു കാണിക്കുമ്പോള്‍ മുസ്‌ലീംകള്‍ക്കു പറയുവാനുള്ളത്.

അബൂഹുറൈറ(ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (ﷺ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു.
كان اهل الكتاب يقرءون التورية باالعبرانية ويفسرونها العربية لاهل الا سلام فقال النبي ص لا تصدقو اهل الكتاب ولا تكذبوهم وقولوا امنا بالذى انزل الينا ـ الاية ـ رواه البخاري

'ഇസ്‌ലാമിന്‍െറ ആള്‍ക്കാര്‍ക്ക്' (മുസ്‌ലീംകള്‍ക്ക്) വേദക്കാര്‍ അബ്റാനീ (ഹിബ്രു) ഭാഷയില്‍ തൗറാത്ത് വായിച്ച് അറബിയില്‍ വിവരിച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോള്‍ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു; ''നിങ്ങള്‍ വേദക്കാരെ(അവരുടെ പ്രസ്താവനകളെ) സത്യമാക്കുകയും കളവാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങള്‍ امنا بالله الخ എന്ന് (ഈ വചനത്തിന്‍െറ അവസാനം വരെ) പറഞ്ഞേക്കുവിന്‍.'' (ബു)

വേദക്കാരില്‍നിന്നും, നിലവിലുള്ള തൗറാത്ത് ഇഞ്ചീലുകളില്‍നിന്ന് (ബൈബിളില്‍ നിന്ന്) വാര്‍ത്തകള്‍ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതല്‍ വിവരം നാം മുഖവുരയില്‍ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَٰهُمُ ٱلْكِتَٰبَ يُؤْمِنُونَ بِهِۦ ۖ وَمِنْ هَٰٓؤُلَآءِ مَن يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٤٧﴾

47 അതുപോലെ, [മുൻവേദങ്ങൾ ഇറക്കിയതുപോലെ] നിനക്ക് നാം (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കയാണ്. എന്നാൽ, നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ [വേദക്കാർ] ഇതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്. ഇക്കൂട്ടരിലും തന്നെ ഇതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ അവിശ്വാസികളല്ലാതെ നിഷേധിക്കുകയില്ല.

---

47 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ. أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു, അവതരിപ്പിച്ചു. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം, ഗ്രന്ഥം. فَالَّذِينَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) യാതൊരുകൂട്ടർ. آتَيْنَاهُمُ നാം അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നു. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു, വിശ്വസിക്കും. بِهِ ഇതിൽ, അതിൽ. وَمِنْ هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരിലുമുണ്ട്, ഇവരിൽ നിന്നുമുണ്ട്. مَن يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്നവർ. بِهِ ഇതിൽ, അതിൽ. وَمَا يَجْحَدُ നിഷേധിക്കയില്ല. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം, ദൃഷ്ടാന്തം) കളെ. إِلاَّ الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികളല്ലാതെ, (സത്യത്തെ) മൂടിവെക്കുന്നവരല്ലാതെ.

വേദക്കാരായ എല്ലാവരും ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കും എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. തൗറാത്തിലും, ഇഞ്ചീലിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അടയാളങ്ങൾ നബി (ﷺ) യിൽ പുലർന്നു കണ്ടതിനെ നിഷേധിക്കുവാനും, അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കാനും മുതിരാത്തവരും, ഖുർആനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവരും അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് എന്നു താൽപര്യം. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം (رضي الله عنه) തുടങ്ങിയ പല പണ്ഡിതൻമാരും മറ്റു പലരും നബി (ﷺ) യിലും, ഖുർആനിലും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതും, നബി (ﷺ) യുടെ കാലശേഷവും എത്രയോ ആളുകൾ ഇസ്ലാമിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. സൂ;ആലുഇംറാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وان من اهل الكتاب لمن يؤمن بالله وما انزل اليكم وما انزل اليهم خاشعين لله لايشترون بايات الله ثمنا قليلا اولئك لهم اجر هم عند ربهم ـ آلعمران: ١٩٩

(അല്ലാഹുവോട് ഭക്തി കാണിക്കുന്നവരായുംകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിലും നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, തങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർ. നിശ്ചയമായും വേദക്കാരിലുണ്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് അൽപമായ വില വാങ്ങുന്നതല്ല. അക്കൂട്ടർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരിക്കും) . ആലുഇംറാൻ മദനീസൂറത്തുകളിൽപെട്ടതും അങ്കബൂത്ത് മക്കീസൂറത്തുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുമാണ്.

മക്കായിലെ മുശ്‌രിക്കുകളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടാണ് ومن هؤلآء (ഇക്കൂട്ടരിലുമുണ്ട്) എന്നു പറഞ്ഞത്. വേദക്കാരായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഖുർആനെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും സത്യാന്വേഷികളും യഥാർത്ഥ ദൈവവിശ്വാസികളും ആയിരിക്കില്ല; സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികൾ മാത്രമേ അതിനെ നിഷേധിക്കുകയുള്ളു എന്ന് അല്ലാഹു തുറന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കയാണ്. 48-ാം വചനത്തിൽ അവരെക്കുറിച്ച് വ്യർത്ഥകാരികൾ- അഥവാ നിരർത്ഥവാദികൾ-എന്നും, 49ൽ അക്രമകാരികൾ എന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരാൾ ഒരു വിധേനയും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ മോക്ഷത്തിനു വിധേയനാവുകയില്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല- മറ്റു വിധേന അവർ എത്ര നല്ലവരായാലും ശരി.

وَمَا كُنتَ تَتْلُوا۟ مِن قَبْلِهِۦ مِن كِتَـٰبٍ وَلَا تَخُطُّهُۥ بِيَمِينِكَ ۖ إِذًا لَّٱرْتَابَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾

48 യാതൊരു ഗ്രന്ഥവും ഇതിന് മുമ്പ് നീ പാരായണം ചെയ്യുകയായാകട്ടെ, നിൻെറ വലതുകൈകൊണ്ട് അതെഴുതുകയായാകട്ടെ ചെയ്തിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഈ വ്യർത്ഥകാരികൾക്ക് സന്ദേഹപ്പെടാമായിരുന്നു.

بَلْ هُوَ ءَايَـٰتٌۢ بَيِّنَـٰتٌ فِى صُدُورِ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَـٰتِنَآ إِلَّا ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٤٩﴾

49 എങ്കിലും അത് ജ്ഞാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സുവ്യക്തമായി (തെളിഞ്ഞു) കിടക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്നു. അക്രമകാരികളല്ലാതെ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയില്ല.

---

48 وَمَا كُنتَ നീ ആയിരുന്നില്ല. تَتْلُو പാരായണം ചെയ്യും. مِن قَبْلِهِ ഇതിനുമുമ്പ്. مِن كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥവും, ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് (ഒന്നും) . وَلاَ تَخُطُّهُ നീ അത് എഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ല. بِيَمِينِكَ നിൻെറ വലങ്കൈകൊണ്ട്. إِذًا എന്നാൽ (അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ) . لاَّرْتَابَ സംശയിക്കാമായിരുന്നു, സന്ദേഹിക്കാമായിരുന്നു. الْمُبْطِلُونَ വ്യർത്ഥകാരികൾ, നിരർത്ഥവാദികൾ(ക്ക്) . 49 بَلْ എങ്കിലും, പക്ഷേ. هُوَ അത്. آيَاتٌ ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. بَيِّنَاتٌ സുവ്യക്തങ്ങളായ, തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന. فِي صُدُورِ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കളിൽ. أُوتُوا الْعِلْمَ ജ്ഞാനം നല്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള. وَمَا يَجْحَدُ നിഷേധിക്കുകയില്ല. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ. إِلاَّ الظَّالِمُونَ അക്രമകാരികളല്ലാതെ.

ജ്ഞാനികളായുള്ളവർ ഖുർആനാകുന്ന ആ ഗ്രന്ഥം പഠിക്കുകയും, ഗ്രഹിക്കുകയും, മന;പാഠമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൻെറ സന്ദേശങ്ങളും മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും അവരുടെ എല്ലാ ജീവിത തുറകളിലേക്കും അവർക്കു വെളിച്ചം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതര വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ അതിനെ മാറ്റിമറിക്കുവാനോ, അതിൽ കയ്യേറ്റം നടത്തുവാനോ സാധ്യതയില്ല. ഖുർആൻെറ പരിശുദ്ധതക്ക് യാതൊരു കളങ്കവുംബാധിക്കാതെ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുവാൻ ഇതും കാരണമാകുന്നു. ലോകത്ത് നിലവിലുള്ള മുസ്ഹഫിൻെറ പ്രതികളെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഖുർആൻ-അതിൻെറ വള്ളിക്കോ പുള്ളിക്കോ മാറ്റംകൂടാതെ -യഥാരൂപത്തിൽതന്നെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സുരക്ഷിതമായി അവശേഷിക്കുന്നതാണ്. ഖുർആനോളം വലുപ്പം വരുന്ന ഏതൊരു ഗ്രന്ഥവും കാലവ്യത്യാസംകൂടാതെ ഇത്രയധികം മനഃപാഠമാക്കപ്പെടുന്നതായി കാണപ്പെടുകയില്ല എന്ന് തീർത്തുപറയാം. الحمد لله

وَقَالُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَـٰتٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۖ قُلْ إِنَّمَا ٱلْـَٔايَـٰتُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

50 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുകയാണ്: ''അവന് അവൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ?!'' (നബിയേ) പറയുക: ''ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽമാത്രമാണുള്ളത്; ഞാൻ സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരൻ എന്നേയുള്ളു.''

---

50 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു. لَوْلاَ أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെടട്ടുകൂടേ, ഇറക്കപ്പെടരുതോ. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ, അവന്. آيَاتٌ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും. مِّن رَّبِّهِ അവൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. قُلْ പറയുക. إِنَّمَا الْآيَاتُ നിശ്ചയമായും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൾ (മാത്രമാണ്) . وَإِنَّمَا أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ. نَذِيرٌ താക്കീതുകാരൻ (മാത്രമാണ്, എന്നേയുള്ളു) . مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ.

എനിക്കു തോന്നുമ്പോൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിക്കുവാൻ - അൽഭുത സംഭവങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ - എനിക്കു കഴിവില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിപ്രകാരം, അവനുദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അതു വെളിപ്പെടുകയുള്ളു. എൻെറ ചുമതല നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്യൽ മാത്രമാണ്. അതു ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

51 അവർക്ക് ഓതികേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ ഈ വേദഗ്രന്ഥം നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളത് അവർക്ക് (ദൃഷ്ടാന്തത്തിന്) മതിയായിട്ടില്ലേ?! വിശ്വസിക്കുന്ന ജനതക്ക് നിശ്ചയമായും അതിൽ കാരുണ്യവും, ഉപദേശവുമുണ്ട്.

വിഭാഗം-6

قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱلْبَـٰطِلِ وَكَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ ﴿٥٢﴾

52 (നബിയേ) പറയുക: ‘‘എൻെറയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ സാക്ഷിയായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുതന്നെ മതി. ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളത് (മുഴുവനും) അവൻ അറിയുന്നു. വ്യർത്ഥമായതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, അവർതന്നെയാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ ۚ وَلَوْلَآ أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾

53 അവർ നിന്നോട് ശിക്ഷക്ക് ധൃതികൂട്ടുന്നു. നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധി ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് (ഇപ്പോൾതന്നെ) ശിക്ഷ വരുമായിരുന്നു. അവർ അറിയാത്ത നിലയിൽ തീർച്ചയായും അതവർക്ക് പെട്ടെന്ന് വന്നെത്തുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌۢ بِٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٥٤﴾

54 അവർ നിന്നോട് ശിക്ഷക്ക് ധൃതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; നരകമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികളെ വലയം ചെയ്യുന്നതുമാകുന്നു.

يَوْمَ يَغْشَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

55 അവരുടെ മുകൾഭാഗത്തുകൂടിയും, അവരുടെ കാലുകളുടെ അടിയിൽ കൂടിയും ശിക്ഷ അവരെ മൂടുന്ന ദിവസം! (അന്നാണ് അതുണ്ടാകുക.) ‘‘നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് [പ്രവർത്തിച്ചതിൻെറ ഫലം] നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ.’’ എന്ന് അവൻ [അല്ലാഹു] പറയുകയും ചെയ്യും.

---

51 أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ അവർക്ക് മതിയായിട്ടില്ലേ, പോരെയോ. أَنَّا أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയത്. عَلَيْكَ നിനക്ക്. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. يُتْلَى ഓതികേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട്. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ. إِنَّ فِي ذَلِكَ

നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَرَحْمَةً കാരുണ്യം, അനുഗ്രഹം. وَذِكْرَى ഉപദേശവും, സ്മരണയും. لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന. 52 قُلْ പറയുക. كَفَى മതി. بِاللهِ അല്ലാഹുതന്നെ. بَيْنِي എന്റെ ഇടയിൽ. وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും. شَهِيدًا സാക്ഷിയായിട്ട്, ദൃക്സാക്ഷിയായി. يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. بِالْبَاطِلِ വ്യർത്ഥത്തിൽ (അയഥാർത്ഥമായതിൽ) . وَكَفَرُوا അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. أُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടരതന്നെയാണ്. الْخَاسِرُونَ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ. 53 وَيَسْتَعْجِلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ധൃതിപ്പെടുന്നു. بِالْعَذَابِ ശിക്ഷക്ക്, ശിക്ഷയെപ്പറ്റി. وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. أَجَلٌ ഒരവധി. مُسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. لَّجَاءَهُمُ അവർക്ക് വരികതന്നെചെയ്യുമായിരുന്നു. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. وَلَيَأْتِيَنَّهُم അതവർക്ക് വന്നെത്തുകയുംതന്നെ ചെയ്യും. بَغْتَةً പെട്ടെന്ന്, യാദൃശ്ചികമായി. وَهُمْ അവർ ആയിരിക്കെ. لَا يَشْعُرُونَ അറിയുന്നില്ല. 54 يَسْتَعْجِلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ധൃതിപ്പെടുന്നു. بِالْعَذَابِ ശിക്ഷക്ക്. وَإِنَّ جَهَنَّمَ നിശ്ചയമായും ജഹന്നം, നരകം. لَمُحِيطَةٌ വലയം ചെയ്യുന്നതാണ്. بِالْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ. 55 يَوْمَ يَغْشَاهُمُ അവരെ മൂടുന്ന(പൊതിയുന്ന) ദിവസം. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. مِن فَوْقِهِمْ അവരുടെ മുകളിൽകൂടി, മീതെനിന്ന്. وَمِن تَحْتِ അടിയിൽ (താഴെ) നിന്നും. أَرْجُلِهِمْ അവരുടെ കാലുകളുടെ. وَيَقُولُ അവൻ പറയുകയും ചെയ്യും. ذُوقُوا നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ. مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചികൊണ്ടിരുന്നത്.

നീ താക്കീതു ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷ എന്താണ് ഇനിയും വന്നുകാണാത്തത്?! എന്ന് പറഞ്ഞ് അവിശ്വാസികൾ നബി (ﷺ) യോട് പരിഹാസപൂർവ്വം ധൃതികൂട്ടുകയാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹു അതിനൊരു അവധി നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ തൽക്ഷണം തന്നെ അതവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നു. ശിക്ഷ വരുന്നതാകട്ടെ, അപ്രതീക്ഷിതമായ നിലയിലും, വളരെ പെട്ടെന്നുമായിരിക്കും. നാനാഭാഗത്തുകൂടിയും അതവരെ പിടികൂടുകയും ചെയ്യും. ഒരു ഭാഗത്തും രക്ഷക്ക് പഴുതുണ്ടായിരിക്കില്ല. لهم من جهنم مها د ومن فوقهم غواش (നരകത്തിൽനിന്നും അവർക്കൊരു വിരിപ്പുണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ മേൽഭാഗത്തുനിന്ന് മൂടികളും ഉണ്ടായിരിക്കും. 7;41) لهم من فوقهم ظلل من النار ومن تحتهم ظلل (അവർക്കു അവരുടെ മുകളിൽക്കൂടി നരകത്തിൽ നിന്നുള്ള തണലുകൾ-മൂടികൾ-ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ അടിയിൽകൂടിയും തണലുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. 39:16)

മുശ്‌രിക്കുകളെയും, വേദക്കാരെയും സംബന്ധിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവരുടെ മർദ്ദനങ്ങളും അക്രമങ്ങളും ഹേതുവായി, അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനും, മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും സാദ്ധ്യമാകാതെ വരുന്ന പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നാടുവിട്ട് (ഹിജ്റ) പോയിക്കൊള്ളുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു:-

يَٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ أَرْضِى وَٰسِعَةٌ فَإِيَّٰىَ فَٱعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾	56 വിശ്വസിച്ചവരായ എന്റെ അടിയാൻമാരെ, നിശ്ചയമായും എന്റെ ഭൂമി വിശാലമായതാകുന്നു; അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെത്തന്നെ ആരാധിക്കുവിൻ.
كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾	57 ഓരോ ആത്മാവും [ആളും] മരണം ആസ്വദിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُم مِّنَ ٱلْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ	58 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും അടിഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉന്നത

خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۚ نِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَـٰمِلِينَ ﴿٥٨﴾

സൗധങ്ങളിൽ, നിശ്ചയമായും നാം അവർക്ക് താമസസൗകര്യം ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു; അവരതിൽ നിത്യ വാസികളായിക്കൊണ്ട്. പ്രവർത്തിക്കുന്ന വരുടെ പ്രതിഫലം വളരെ വിശിഷ്ടം!

ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾

59 അതായത്: സഹനം കൈക്കൊള്ളുകയും, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറമേൽ (കാര്യ ങ്ങൾ) ഭരമേല്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ.

وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ٱللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾

60 എത്രയോ ജീവികളാണ്, അവയുടെ ആ ഹാരം അവ(സ്വയം) വഹിക്കാത്തതായു ള്ളത്?! അവയ്ക്കും, നിങ്ങൾക്കും അല്ലാ ഹു ആഹാരം നൽകുന്നു. അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനാണ്, അറിയുന്ന വനാണ്.

---

56 يَا عِبَادِيَ എൻെറ അടിയാൻമാരേ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരായ. إِنَّ أَرْضِي നിശ്ചയമായും എൻെറ ഭൂമി. وَاسِعَةٌ വിശാലമായതാണ്. فَإِيَّايَ അതുകൊണ്ട് എന്നെ. فَاعْبُدُونِ എന്നെ(ത്തന്നെ) ആരാധിക്കു വിൻ. 57 كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ആത്മാവും, ആളും, ദേഹവും. ذَائِقَةُ الْمَوْتِ മരണം ആസ്വദിക്കുന്നതാണ്. ثُمَّ إِلَيْنَا പിന്നീട് നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക്. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു. 58 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച വരാകട്ടെ. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. لَنُبَوِّئَنَّهُم നിശ്ചയ മായും നാം അവരെ താമസിപ്പിക്കും, സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കും. مِّنَ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗ ത്തിൽനിന്ന്. غُرَفًا ഉന്നത സൗധങ്ങളിൽ, മണിമാളികകളിൽ. تَجْرِي ഒഴുകും. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടയിൽകൂടി. الْأَنْهَارُ നദികൾ. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അവയിൽ. نِعْمَ എത്രയോ വിശിഷ്ടം. أَجْرُ الْعَامِلِينَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം, കൂലി. 59 الَّذِينَ صَبَرُوا സഹനം കൈ കൊണ്ടവർ. وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറമേൽ. يَتَوَكَّلُونَ ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന. 60 وَكَأَيِّن എത്രയോ, എത്രയാണ്. مِّن دَابَّةٍ ജീവിയായിട്ട്. لَّا تَحْمِلُ വഹിക്കാത്ത, ഏൽക്കാത്ത. رِزْقَهَا അതിൻെറ ആഹാരം, ഉപജീവനം. اللَّهُ يَرْزُقُهَا അതിന് (അവയ്ക്ക്) അല്ലാഹു ആഹാരം നൽകുന്നു. وَإِيَّاكُمْ നിങ്ങൾക്കും. وَهُوَ അവൻ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവനാണ്. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവ നാണ്.

അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമി കുടുസ്സായതല്ല-വിശാലമായതാണ്. എന്നിരിക്കെ, ഒരു നാട്ടിൽവെച്ച് അവനെ ആരാധിക്കുവാനും, അവൻെറ മതം അനുഷ്ഠിക്കുവാനും സാധ്യ മാകാത്തപക്ഷം, സാധ്യമാകുന്ന മറ്റൊരു നാട്ടിൽ പോയിട്ടെങ്കിലും അതു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. നാടുവിട്ടുപോവുകയെന്നതു വളരെ വിഷമം പിടിച്ചതുതന്നെ. എന്നാൽ അതുമൂലം നേരിടാ വുന്ന വിഷമങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയതു മരണമാണല്ലോ എവിടെയായിരുന്നാലും അതാർക്കും കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. മരണാന്തരം മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാ ണുതാനും ക്ഷമയും സഹനവും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും, കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും സൽക്കർമ്മം ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നിശ്ചയമായും അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അത്യുന്നതവും, ശാശ്വതവുമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നൽകുന്നു. മറ്റൊന്നുള്ളതു ഉപജീവനത്തിൻെറ കാര്യമാണ്. ഈ ലോകത്ത് എത്രയോ ജീവികൾ-അതിൽ മനുഷ്യരും മനുഷ്യേതരജീവികളും ഉൾപ്പെടുന്നു.-അതതിൻെറ ഉപജീവനകാര്യം സ്വയം നടത്തുവാനോ, നികത്തുവാനോ കഴിയാത്തതായിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കെല്ലാം ഓരോ വിധത്തിൽ ആഹാരം ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. അവയ്ക്ക് മാത്രമല്ല, വാസ്തവത്തിൽ എല്ലാവർക്കുംതന്നെ ഭക്ഷണം നൽകുന്നതു അല്ലാഹുവാണ്. എവിടെയായാലും എല്ലാവർക്കും അവൻ അതു നൽകുന്ന

താകുന്നു. അവൻ എല്ലാ കാര്യവും-എല്ലാവരുടെ കാര്യവും-അറിയുന്നവനത്രെ. എന്നൊക്കെയാണ് ചുരുക്കത്തിൽ ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം. ഇതനുസരിച്ച് സഹാബികൾ ആദ്യം അബീസീനിയായിലേക്കും, പിന്നീട് മദീനായിലേക്കും ഹിജ്റ പോയതു പ്രസിദ്ധമാണ്.

ജനപ്പെരുപ്പംനിമിത്തം ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനു പാർപ്പിടമില്ലാതെ കുഴങ്ങുമെന്നും, ഭക്ഷണമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുമെന്നും പെരുമ്പറയടിച്ചുകൊണ്ട് അതിൻെറ പേരിൽ മനുഷ്യജനനം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പ്രകൃതിവിരുദ്ധവും, തികച്ചും ആഭാസകരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അവ പ്രചാരത്തിൽവരുത്തി പരസ്യമായി നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലമാണല്ലോ ഇത്. ഇതിനു ഏതെല്ലാം ന്യായീകരണങ്ങൾ സമർത്ഥിക്കപ്പെട്ടാലും ശരി, ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ തുടക്കം തന്നെ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തതാകുന്നു.. അല്ലാഹുവാണ് ഭൂലോകത്തിൻെറയും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറയും സ്രഷ്ടാവെന്നും, അവൻ സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമാണെന്നും, അവനാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉപജീവനം നൽകുന്നവനെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾക്കുംതന്നെ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ അനുകൂലിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമി വിശാലമാണെന്നും, എല്ലാവർക്കും ആഹാരം നൽകുന്നവൻ അവനാണെന്നും -ഈ ആയത്തുകളിലും മറ്റു പല ആയത്തുകളിലുമായി- അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതിനെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ ആ സംരംഭങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുവാനോ അനുകൂലിക്കുവാനോ ഒരു മുസ്ലിമിന്നും നിർവ്വാഹമില്ലാത്തതാണ്. ഈ വിഷയം ഇവിടെ കൂടുതൽ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു സഹായിച്ചാൽ സൂ: സുഖ്റൂഫിലും മറ്റും കൂടുതൽ സംസാരിക്കാം. والله الموفق

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾

61 ''ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതാരാണ്'' എന്നു നീ അവരോട് [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളോട്] ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും, അവർ പറയും: ''അല്ലാഹുവാണ്'' എന്ന്. അപ്പോൾ, എങ്ങിനെയാണ് അവർ (തൗഹീദിൽ നിന്ന്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത് ?!

61 وَلَئِن سَأَلْتَهُم നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം. مَّنْ خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചതാരാണ്. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. وَسَخَّرَ കീഴ്പ്പെടുത്തുയും, നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തതു. الشَّمْسَ സൂര്യനെ. وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും. لَيَقُولُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ പറയും. الله അല്ലാഹു എന്ന്. فَأَنَّى അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണ്. يُؤْفَكُونَ അവർ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്.

ലോകസ്രഷ്ടാവും, ലോകകാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നവനും അല്ലാഹുവാണെന്നു മുശ്രിക്കുകളും സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ ആരാധ്യനായി അവനല്ലാത്തവരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. അതു തികച്ചും വിഡ്ഢിത്തം മാത്രമാണ് എന്ന് സാരം.

മനുഷ്യൻെറ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നത്രെ ആഹാരത്തിൻെറ കാര്യം. എന്നാൽ ആഹാരത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ കൈകാര്യകർത്താവ് അല്ലാഹുതന്നെയാണ്. മനുഷ്യൻ അതിനുവേണ്ടി. എന്തു നടപടിയെടുത്താലും ശരി, അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയതേ ആർക്കും ലഭിക്കുകയുള്ളു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതനുസരിച്ചായിരിക്കും അതിൽ ഏററക്കുറവുകൾ അനുഭവപ്പെടുന്നത് അവനല്ലാത്തവരെ ഇലാഹായി സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടു ഇക്കാര്യ

ത്തിലും യാതൊരു മാററവും നേരിടുവാനില്ല. അപ്പോൾ, ആ നിലക്കും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ലെന്ന് അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

ٱللَّهُ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ مِنۡ عِبَادِهِۦ وَيَقۡدِرُ لَهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ﴿٦٢﴾

62 അല്ലാഹു, തൻെറ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവന് ആഹാരം [ഉപജീവനമാർഗ്ഗം] വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും, അവന് [താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവന്] ഇടുക്കമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാണ്.

---

62 اللهُ അല്ലാഹു. يَبْسُطُ വിശാലമാക്കുന്നു. الرِّزْقَ ആഹാരം, ഉപജീവനം. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. مِنْ عِبَادِهِ തൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. وَيَقْدِرُ അവൻ ഇടുക്കമൊക്കുക (കുടുസ്സാക്കുക, കണക്കാക്കുക) യും ചെയ്യുന്നു. لَهُ അവന്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെ(കാര്യത്തെ) പ്പറ്റിയും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ച് ചിലർക്ക് വിശാലമായും, മറ്റു ചിലർക്ക് കുടുസ്സായും അവൻ ആഹാരം നൽകുമെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, യാതൊരു തത്വദീക്ഷയുമില്ലാതെ തോന്നിയപോലെ അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നല്ല. നേരെ മറിച്ച് ആർക്കാണ്, എങ്ങനെയാണ് എത്രയാണ് അത് നൽകേണ്ടതെന്നും മറ്റുമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും-ചെറുതും വലുതുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ-അറിയുന്നവനാണവൻ. ആ അറിവനുസരിച്ച് തികച്ചും യുക്തമായ നിലയിൽ അവനതു നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ഈ പരമാർത്ഥമാണ് ആയത്തിലെ അവസാനവാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നത്, പക്ഷേ, മനുഷ്യൻെറ അനുമാനങ്ങൾക്കതീതമാണത്. മനുഷ്യൻെറ ആഗ്രഹമോ പ്രയത്നമോ അല്ല അതിൻെറ തോതു നിർണ്ണയിക്കിന്നതു- വാസ്തവത്തിൽ അവ രണ്ടും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെങ്കിലും ശരി.

അറിവ്, ബുദ്ധി, സാമർത്ഥ്യം, പരിചയം, ശരീരസ്ഥിതി ആദിയായ ഗുണങ്ങളിലെല്ലാം സമനിലക്കാരെന്നു കാണപ്പെടുന്ന രണ്ടുപേർ ഒരേ ദിവസം മുതൽ ഒരേതരം തൊഴിൽ ചെയ്തു തുടങ്ങിയെന്ന് വെക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ഒരേ തോതിൽ മുതലിറക്കി ഒരേ രീതിയിൽ വ്യവസായം ആരംഭിച്ചുവെന്നു കരുതുക; കുറച്ചു ദിവസങ്ങളോ മാസങ്ങളോ കഴിയുമ്പോഴേക്ക് രണ്ടാളുടെയും അദ്ധ്വാനഫലങ്ങളിൽ തീർച്ചയായും വ്യത്യാസം കാണാം. ഒരു പക്ഷെ, ഒരുവൻ വലിയൊരു തുക സമ്പാദിച്ചിരിക്കുകയും, മറ്റേവൻ വലിയൊരു സംഖ്യക്ക് കടപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കും . ഏതായാലും, രണ്ടാളുടെയും നില ശരിക്കും തുല്യമായിക്കാണുകയില്ല. എന്താണിതിനു കാരണം? എടുക്കുന്നവനും, കൊടുക്കുന്നവനും, കണക്കാക്കുന്നവനുമെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവാണ് എന്നതു തന്നെ.നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും, ആസൂത്രണങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ കേവലം ബാഹ്യമായ ചില കാരണങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഒരേ കാരണത്താൽ-അല്ലെങ്കിൽ ഒരേ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ-അനുഭവപ്പെടുന്ന ഫലം പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമോ, വിരുദ്ധമോ ആയിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, അതിൻെറയെല്ലാം പിന്നിൽ വേറെ ഒരു അദൃശ്യ ഹസ്തംകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തീർച്ചതന്നെ. ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഓരോ മനുഷ്യൻെറയും അദ്ധ്വാനം, സാമർത്ഥ്യം, കഴിവ് ആദിയായവയുടെ തോതനുസരിച്ച് -കൃത്യമായിത്തന്നെ-സമ്പത്തും ജീവിതവിഭവങ്ങളും ഓരോരുത്തന്നും ഈ ലോകത്തു ലഭ്യമാകേണ്ടിയിരുന്നു. അല്ലാഹു വേറൊരിടത്തു പറയുന്നതു നോക്കുക:

من كان يريدالعاجلة عجلنا له فيها ما نشاءلمن نريد ٠٠٠٠٠٠الا سراء: ١٨

ക്ഷണികമായതിനെ-ഐഹിക വിഭവങ്ങളെ-ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ അവനു-അതായതു നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്-അതിൽ വെച്ചു നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് വേഗം നൽകുന്നതാണ്............. എന്നു സാരം.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۚ قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

63 ''ആകാശത്തുനിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയിട്ട് അതുമൂലം, ഭൂമിയെ- അത് നിർജ്ജീവമായതിനുശേഷം-ജീവിപ്പിക്കുന്ന [ഉല്പാദനയോഗ്യമാക്കുന്ന] വൻ ആരാണ്?'' എന്ന് അവരോട് നീ ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അവർ പറയും: ''അല്ലാഹുവാണ്'' എന്ന്. പറയുക: ''അല്ലാഹുവിനാണ് സ്തുതി!'' പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമാളും ബുദ്ധി കൊടു (ത്ത് ചിന്തി) ക്കുന്നില്ല.

63 وَلَئِن سَأَلْتَهُم നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം. مَّن نَّزَّلَ ആരാണ് ഇറക്കിയത്. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. فَأَحْيَا എന്നിട്ട് ജീവിപ്പിച്ചു. بِهِ അതുമൂലം. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. مِن بَعْدِ مَوْتِهَا അത് നിൽജ്ജീവമായതിനു ശേഷം. لَيَقُولُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ പറയും. الله അല്ലാഹുവാണ് എന്ന്. قُلِ പറയുക. الْحَمْدُ സ്തുതി, സ്തോത്രം. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. بَلْ أَكْثَرُهُمْ എങ്കിലും അവരിലധികവും. لاَ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ല, മനസ്സിരുത്തുന്നില്ല.

61-ാം വചനത്തിലെ ആശയം തന്നെയാണ് ഈ വചനവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അല്ലാഹുവല്ലാതെ സ്രഷ്ടാവില്ലെന്നും, സൂര്യചന്ദ്രാദികളെ നിയന്ത്രിക്കൽ, മഴ വർഷിപ്പിച്ച് ഭൂമിയെ ഉൽപാദനയോഗ്യമാക്കൽ തുടങ്ങിയ വൻകാര്യങ്ങളെല്ലാം നടത്തുന്നതു അവൻ തന്നെയാണെന്നും അവർക്കറിയാം ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ ഈ യാഥാർത്ഥ്യംഅവർ സമ്മതിക്കുന്നതിൻെറ പേരിലാണ് അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) യോട് കൽപ്പിക്കുന്നത്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം സമ്മതിക്കുന്നതിൻെറ അനന്തരഫലമാണ് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുക എന്ന തൗഹീദ് അംഗീകരിക്കൽ രണ്ടും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യമായ ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ ഒട്ടും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല: ലവലേശം ചിന്തിക്കുന്നുമില്ല. ഇതാണവർക്ക് പിണഞ്ഞ ആപത്ത്.

വിഭാഗം . 7

وَمَا هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ۚ وَإِنَّ ٱلدَّارَ ٱلْءَاخِرَةَ لَهِىَ ٱلْحَيَوَانُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

64 ഈ ഐഹിക ജീവിതം, വിനോദവും, കളിയും അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. നിശ്ചയമായും പരലോകഭവനമാകട്ടെ, അതാണ് (യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള) ജീവിതം. അവർക്കറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ (അവർ ഐഹിക ജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുമായിരുന്നില്ല) !

64 وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ ഈ ജീവിതമല്ല. الدُّنْيَا ഐഹികമായ, ഇഹത്തിലെ. إِلاَّ لَهْوٌ വിനോദമല്ലാതെ. وَلَعِبٌ കളിയും, വിളയാട്ടും. وَإِنَّ الدَّارَ الآخِرَةَ നിശ്ചയമായും പരലോകഭവനമാകട്ടെ. لَهِيَ അതുതന്നെയാണ്. الْحَيَوَانُ ജീവിതം, ജീവസ്സുള്ളത്. لَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നെങ്കിൽ. يَعْلَمُونَ അറിയും (എങ്കിൽ)

ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യൻെറ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും, ഉപാധികളുമായി പലതുണ്ടെങ്കിലും, അവയുടെ ആകെത്തുക പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ വെറും കളിവിനോദമാണെന്നു കാണാം. ഒന്നിനും നിലനിൽപ്പില്ല. എല്ലാം ക്ഷണഭംഗുര ങ്ങളാണ്. ഭാവിയിലേക്കു നേട്ടമുണ്ടാക്കുന്നതോ, ശാശ്വതമായി നിലകൊള്ളുന്നതോ ഒന്നും തന്നെ അതിലില്ല. അനശ്വരമായ പാരത്രിക ജീവിതമാണ് അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യഥാർത്ഥമായ ജീവിതം. അതുകൊണ്ട് ആ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുന്ന തെന്തോ അതു സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് അവൻ ഇവിടെവെച്ച് ചെയ്യേണ്ടത്. ഇഹലോകവും പരലോകവും തമ്മിൽ അന്തരം നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു:

والله ما الدنيا في الاخرة الا مثلما يجعل احدكم اصبعه في اليم فينظر بم يرجع ـ مسلم

സാരം: അല്ലാഹുവാണ സത്യം! പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഇഹലോകം, നിങ്ങളിലൊരാൾ അവൻെറ വിരൽ സമുദ്രത്തിൽ ഇടുന്നതിനു തുല്ല്യമാണ്. എന്തുമാത്രം (വെള്ളം) കൊണ്ടാണ് അതു തിരിച്ചെടുക്കുന്നതു എന്നു അവൻ പരിശോധിച്ചു നോക്കട്ടെ. (മുസ്ലിം)

فَإِذَا رَكِبُوا۟ فِى ٱلْفُلْكِ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾

65 എന്നാൽ, അവർ [ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ] കപ്പലിൽ കയറിയാൽ, കീഴ്‌വണക്കം അല്ലാഹുവിന്നു നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനെ അവർ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് കരയിലേക്ക് അവൻ അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുമ്പോഴോ-അപ്പോൾ അവരതാ-(അവനോട്) പങ്കുചേർക്കുന്നു!

لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَـٰهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا۟ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

66 നാം അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ അവർ നന്ദികേടുകാണിക്കട്ടെ! അവർ സുഖഭോഗമാസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ! എന്നാൽ വഴിയെ അവർക്ക് അറിയാറാകും!

---

65 فَإِذَا رَكِبُوا എന്നാൽ അവർ കയറിയാൽ. فِي الْفُلْكِ കപ്പലിൽ. دَعَوُا അവർ വിളിക്കും, പ്രാർത്ഥിക്കും. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. مُخْلِصِينَ നിഷ്ക്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട്. لَهُ അവന്. الدِّينَ കീഴ്‌വണക്കം, അനുസരണം, മതം. فَلَمَّا نَجَّاهُمْ എന്നിട്ട് അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ. إِلَى الْبَرِّ കരയിലേക്ക്. إِذَا അപ്പോഴതാ. هُمْ അവർ. يُشْرِكُونَ പങ്കുചേർക്കുന്നു, ശിർക്കുവെക്കുന്നു. 66 لِيَكْفُرُوا അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കട്ടെ, കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി. بِمَا آتَيْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് നൽകിയതിൽ. وَلِيَتَمَتَّعُوا അവർ സുഖഭോഗമാസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ, ചെയ്യുവാനായിട്ടും. فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ. يَعْلَمُونَ അവൻ അറിയും.

ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകുന്ന ഒരു കനത്ത താക്കീതാണിത്. അവർ കപ്പലിൽ കയറി സമുദ്രയാത്രചെയ്യുമ്പോൾ, കാറ്റിലും കോളിലും പെട്ടോ മറ്റോ വല്ല ആപത്തും പിണയുന്ന പക്ഷം, അവരുടെ ആരാധ്യൻമാരെയല്ല വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക. നിഷ്കളങ്കമായ ഭയഭക്തിയോടുകൂടി അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കും. ആപത്തു നീങ്ങി കരയിലേക്കു രക്ഷപ്പെട്ടു കഴിയുന്നതോടെ അതെല്ലാം മറന്ന് വീണ്ടും പഴയ ശിർക്കു

തന്നെ ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ആപൽഘട്ടങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനോടാണ് തങ്ങൾക്കു അഭയം തേടുവാനുള്ളതെന്നോ, അവനാണ് തങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതെന്നോ ഉള്ള ഭാവം പോലും അവരിൽ പ്രകടമാകുകയില്ല. ഈ മുശ്‌രിക്കുകളെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുക യാണ്' അവരങ്ങനെ നന്ദികേട് കാണിച്ചും, സുഖജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടും നടക്കട്ടെ, അതിൻെറ ഫലം അവർക്കു വഴിയെ അറിയാം എന്ന്.

ليكفروا എന്നും, وليتمتعوا എന്നുമുള്ള ക്രിയാരൂപങ്ങൾക്ക് 'അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും അവർ സുഖമാസ്വദിക്കുവാൻവേണ്ടിയും' എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. അവർ കരയിലേക്കു രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം വീണ്ടും ശിർക്കു തുടരുന്നതിൻെറ അനന്തരഫലം അതു രണ്ടുമായിരിക്കും എന്നാണ് അപ്പോൾ അതിൻെറ സാരം. وليتمتعوا എന്നതിലെ 'ലാമി'നു 'സുകൂൻ' കൊടുത്തുകൊണ്ടും ഇവിടെ വായനയുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് നാം ആദ്യം നൽകിയ അർത്ഥം തന്നെയാണു നൽകേണ്ടതും.

വിഗ്രഹാരാധകൻമാരെ മുശ്‌രിക്കുകൾ ആപൽഘട്ടങ്ങളിലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ പങ്കുകാരെ വിട്ടേച്ച് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. എന്നാൽ, സാധാരണമായ ആവശ്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനെമാത്രം വിളിക്കുകയും, ആപത്തുകളിൽ 'നേർച്ച'ക്കാരെയും മറ്റും വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലരെ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ കാണാമെ ന്നതു വളരെ ആശ്ചര്യകരവും വേദനാജനകവുമാണ്. ഇതും, ഇതുപോലുള്ളതുമായ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവർക്കും വമ്പിച്ച താക്കീതാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُتَخَطَّفُ ٱلنَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۚ أَفَبِٱلْبَـٰطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ ٱللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾

67 നിർഭയമായ ഒരു 'ഹറം' [അലംഘ്യ സങ്കേതം] നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് അവർ കാണുന്നില്ലേ?! അവരുടെ ചുറ്റു പാടിൽനിന്ന് ജനങ്ങൾ റാഞ്ചി എടുക്ക പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിട്ടും, മിഥ്യ യായിട്ടുള്ളതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുക യും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുക (അഥവാ നന്ദി കേടു കാണിക്കുക) യും ചെയ്യുകയാ ണോ?!

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُۥٓ ۚ أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَـٰفِرِينَ ﴿٦٨﴾

68 അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ച മക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തനിക്ക് സത്യം വന്നെത്തുമ്പോൾ അതിനെ വ്യാജമാ ക്കുകയോ ചെയ്തവനെക്കാൾ കൂടുതൽ അക്രമിയായുള്ളവൻ ആരാണ്?! അവി ശ്വാസികൾക്ക് നരകത്തിൽ പാർപ്പിടം ഇല്ലയോ?! (നിശ്ചയമായും ഉണ്ട്.)

---

67 أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കാണുന്നില്ലേ. أَنَّا جَعَلْنَا നാം ഏർപ്പെടുത്തി(ആക്കി) യിട്ടുള്ളത്. حَرَمًا ഒരു ഹറം, അലംഘ്യസ്ഥാനം, പരിപാവനസ്ഥലം. آمِنًا നിർഭയമായ. وَيُتَخَطَّفُ റാഞ്ചി എടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. النَّاسُ മനുഷ്യർ. مِنْ حَوْلِهِمْ അവരുടെ ചുറ്റുപാടിൽ നിന്നും. أَفَبِالْبَاطِلِ എന്നിട്ടും വ്യർത്ഥ മായ (മിഥ്യയായ) തിലോ. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. وَبِنِعْمَةِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹ ത്തിലോ. يَكْفُرُونَ അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നു, നന്ദികേട് കാണിക്കുന്നു. 68 وَمَنْ أَظْلَمُ കൂടുതൽ അക്രമി ആരാണ്. مِمَّنِ افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ച (കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ) വനെക്കാൾ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവി ൻെറമേൽ. كَذِبًا വ്യാജം. أَوْ كَذَّبَ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ. بِالْحَقِّ സത്യത്തെ. لَمَّا جَاءَهُ അത് തനിക്ക് വന്നപ്പോൾ. أَلَيْسَ ഇല്ലയോ. فِي جَهَنَّمَ നരകത്തില. مَثْوًى പാർപ്പിടം. لِّلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസി കൾക്ക്.

സമുദ്രത്തിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ആപൽഘട്ടങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനോടുമാത്രം സഹായത്തിനു പ്രാർത്ഥിച്ച് തൗഹീദ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ നിവസിക്കുന്നതു മക്കാഹറമിലാണല്ലോ അതിൻെറ ചുറ്റുപാടുമുള്ളപ്രദേശങ്ങളിൽ ആക്രമണങ്ങളും, രക്തച്ചൊരിച്ചിലും നിത്യേന നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതേസമയത്തു ഖുറൈശികളാകട്ടെ, ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായ കോട്ടകളിലെന്നപോലെ യുദ്ധഭീതിയും, ആക്രമണഭയവും നേരിടാതെ ഹറാമിൽ സമാധാനപൂർവ്വം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. പരിശുദ്ധ കഅ്ബയുടെ പരിസരപ്രദേശമായ ആ ആദരണീയ സ്ഥലത്തിൻെറ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽവെച്ച് അക്രമങ്ങളും, കയ്യേറ്റങ്ങളും പാടില്ലെന്നും, ഹറാമിൽ പ്രവേശിച്ചവരെല്ലാം നിർഭയരായിരിക്കുമെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമം ഖുറൈശികളും അല്ലാത്തവരും ഒരുപോലെ പാലിച്ചുവരുന്നു. കപ്പലുകളിലാകുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹാദി ദൈവങ്ങളെ വിട്ടേച്ച് അല്ലാഹുവിനെമാത്രം വിളിച്ച് രക്ഷക്കപേക്ഷിക്കുന്നപോലെ, ഹറമിൽ സുരക്ഷിതമായി സമാധാനത്തോടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അവസരത്തിലും എന്തുകൊണ്ടു അവർക്ക് അല്ലാഹുവിനെമാത്രം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവനു മാത്രം ആരാധന നടത്തുകയും ചെയ്തുകൂടാ?! അല്ലാഹു അവർക്കു നല്കിയ ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹത്തിനു നന്ദി കാണിക്കുന്നതിനുപകരം, വിഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന് സമമാക്കി ആരാധിക്കുകയും, അവരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണല്ലോ അവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൽപരം അക്രമം മറ്റേതാണ്?! അതിനാൽ, അല്ലാഹു അവർക്ക് മരണാനന്തരം നരകത്തിലാണ് പാർപ്പിടം ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത്. അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ അതിൽ ധാരാളം സ്ഥലമുണ്ടു!

അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം വിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങളുടെ നേട്ടത്തെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

وَٱلَّذِينَ جَـٰهَدُواْ فِينَا لَنَهۡدِيَنَّهُمۡ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَمَعَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٦٩﴾

69 നമ്മുടെ കാര്യത്തിൽ സമരം നടത്തുന്നവരാകട്ടെ, അവരെ നാം നമ്മുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നയിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സുകൃതൻമാരോടു കൂടെയായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

---

69 وَالَّذِينَ جَاهَدُوا സമരം നടത്തുന്നവർ. فِينَا നമ്മുടെ കാര്യത്തിൽ. لَنَهْدِيَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും നാം അവരെ നയിക്കും. سُبُلَنَا നമ്മുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ. وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാരുടെ (സൽഗുണവാൻമാരുടെ, പുണ്യവാൻമാരുടെ) കൂടെയായിരിക്കും.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ-അവൻെറ തൗഹീദിനെ ഉയർത്തുകയും, മതത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ-വേണ്ടിവന്നാൽ അടർക്കളത്തിലിറങ്ങി യുദ്ധം നടത്തുകവരെയുള്ള സമരങ്ങൾ നടത്തുവാൻ തയ്യാറുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അവൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ലഭിക്കുവാനുതകുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗദർശ്ശനവും സഹായവും അവൻ ചെയ്തു കൊടുക്കും. അവൻ, അങ്ങനെയുള്ള സൽഗുണവാൻമാരുടെ പക്ഷത്തായിരിക്കുന്നതുമാണ്. അല്ലാഹു ഏതു പക്ഷത്താണോ ആ പക്ഷത്തിലുള്ളവരത്രെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യവാൻമാർ. സൂ: മുഹമ്മദ് 7ൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

والذين اهتدوا زادهم هدى واناهم تقواهم - محمد സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു കൂടുതൽ മാർഗ്ഗദർശ്ശനം നൽകുകയും, അവർക്കുവേണ്ടുന്ന ഭയഭക്തിനൽകുകയും ചെയ്യുമെന്നു സാരം.

അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഭയഭക്തരും, സുകൃതൻമാരുമായ അടിയാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. امين

30. സൂറത്തുൽ റൂം سورة الروم

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 60 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 6

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
الٓمٓ ﴿١﴾	1 'അലിഫ്-ലാം-മീം.'
غُلِبَتِ ٱلرُّومُ ﴿٢﴾	2 റോമക്കാർ പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;-
فِيٓ أَدۡنَى ٱلۡأَرۡضِ وَهُم مِّنۢ بَعۡدِ غَلَبِهِمۡ سَيَغۡلِبُونَ ﴿٣﴾	3 അടുത്ത നാട്ടിൽ അവർ, തങ്ങളുടെ (ഈ) പരാജയത്തിനുശേഷം അടുത്ത് വിജയം നേടുകയും ചെയ്യും;-
فِي بِضۡعِ سِنِينَۗ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡرُ مِن قَبۡلُ وَمِنۢ بَعۡدُۚ وَيَوۡمَئِذٖ يَفۡرَحُ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿٤﴾	4 ചില്ലറ കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ, മുമ്പും, പിമ്പും ആജ്ഞാധികാരം അല്ലാഹുവിന്നത്രെ. അന്നത്തെ ദിവസം, സത്യവിശ്വാസികൾ സന്തോഷം കൊള്ളുന്നതാകുന്നു;-
بِنَصۡرِ ٱللَّهِۚ يَنصُرُ مَن يَشَآءُۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥﴾	5 അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായത്താൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ സഹായിക്കുന്നു. അവൻ തന്നെയാണ് കരുണാനിധിയായ പ്രതാപശാലി.
وَعۡدَ ٱللَّهِۖ لَا يُخۡلِفُ ٱللَّهُ وَعۡدَهُۥ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٦﴾	6 അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദത്തം! അല്ലാഹു അവൻെറ വാഗ്ദത്തത്തിന് വ്യത്യാസം ചെയ്യുന്നതല്ല. പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

1 الم അലിഫ്-ലാം-മീം. 2 غُلِبَتِ ജയിക്കപ്പെട്ടു, പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. الرُّومُ റോമാ, റോമക്കാർ. 3 فِي أَدْنَى الْأَرْضِ അടുത്ത ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) . وَهُم അവർ. مِّن بَعْدِ غَلَبِهِمْ അവരെ ജയിച്ചതി (അവരുടെ പരാജയത്തി) നുശേഷം. سَيَغْلِبُونَ വഴിയെ (അടുത്ത്) വിജയിക്കും. 4 فِي بِضْعِ سِنِينَ ചില്ലറ (സ്വല്പം) കൊല്ലങ്ങളിൽ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الْأَمْرُ ആജ്ഞ, അധികാരം, കാര്യം. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَمِن بَعْدُ പിമ്പും. وَيَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം. يَفْرَحُ സന്തോഷംകൊള്ളും. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ. 5 بِنَصْرِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായത്താൽ. يَنصُرُ അവൻ സഹായിക്കും, രക്ഷിക്കും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَهُوَ അവൻതന്നെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി. 6 وَعْدَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദത്തം. لَا يُخْلِفُ اللهُ അല്ലാഹു വ്യത്യാസം (ലംഘനം) ചെയ്കയില്ല. وَعْدَهُ തൻെറ വാഗ്ദത്തിന്. وَلَكِنَّ പക്ഷേ. أَكْثَرَ അധികവും, മിക്കവരും. النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ. لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല.

വാചകഘടനയിൽ പരസ്പരബന്ധമുള്ള 2 മുതൽ 6 കൂടിയ ഈ വചനങ്ങളുടെ അർത്ഥം മൊത്തത്തിൽ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം;-

''അടുത്ത നാട്ടിൽവെച്ച് റോമക്കാർ പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ (ഈ) പരാജയത്തിനുശേഷം, ഏതാനും (സ്വൽപം) കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവർ വിജയം നേടുന്നതുമാണ്. മുമ്പും, പിമ്പും (എക്കാലത്തും) ആജ്ഞാധികാരം അല്ലാഹുവിനത്രെ . അന്ന് സത്യ

വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായത്തിൽ സന്തോഷമടയുന്നതാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശി ക്കുന്നവരെ അവൻ സഹായിക്കുന്നു. അവൻ തന്നെയാണ് കരുണാനിധിയായ പ്രതാപശാലി . (ഇപ്പറഞ്ഞത്) അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദത്തമത്രെ. അല്ലാഹു തൻെറ വാഗ്ദത്തം ലംഘി ക്കുന്നതല്ല. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.''

അടുത്തനാട് (ادنى الأرض) എന്ന് പറഞ്ഞത് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നു അറേബ്യായെ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളാകുന്നു. അറേബ്യാ ഉപദ്വീപിൻെറ രണ്ട് അയൽരാജ്യങ്ങളാ യിരുന്നു റോമാ സാമ്രാജ്യവും പേർഷ്യാ സാമ്രാജ്യവും. പലപ്പോഴും അവ തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടാ റുണ്ടായിരുന്നു. ഹിജ്റയുടെ അൽപ്പം മുമ്പ് നടന്ന ഒരു ഏറ്റുമുട്ടലിൽ പേർഷ്യക്കാർ ജയിക്കു കയും, റോമക്കാരുടെ കീഴിലുള്ള ചിലസ്ഥലങ്ങൾ അവർ കയ്യടക്കുകയും ചെയ്തു. റോമക്കാർ വേദക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളും, പേർഷ്യക്കാർ ബഹുദൈവാരാധകൻമാരുമായിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് റോമാക്കാരുടെ വിജയത്തിൽ മുസ്ലികൾക്കും, പേർഷ്യക്കാരുടെ വിജയത്തിൽ മക്കാ മുശ്രിക്കുകൾക്കും താല്പര്യമുണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. മുശ്രിക്കുകൾക്കു ഇസ്ല ാമിനോടും മുസ്ലിംകളോടുമുള്ള വൈര്യം മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയിരുന്ന അക്കാലത്ത് വിശേ ഷിച്ചും. അങ്ങനെ, പേർഷ്യക്കാരുടെ പ്രസ്തുത വിജയം മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യസനകരമായിരുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽ ഖുറൈശികളിൽ അത് അഹങ്കാരവും ആവേശ വും ഉളവാക്കി. 'തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ പരാജയ പ്പെടത്തിയതുപോലെ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെയും പരാജയപ്പെടുത്തും' എന്നിങ്ങിനെ ഖുറൈശികൾ അഭിമാനിക്കുകയായി.

ഈ അവസരത്തിലാണ് മേൽക്കണ്ട ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത്. താൽക്കാ ലികമായ ആ പരാജയത്തിൽ ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കൾക്ക് അധികമൊന്നും ആഹ്ളാദിക്കു വാൻ വകയില്ല; അൽപം വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഈ പരാജയം തിരിച്ചടിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും; അന്ന് മുസ്ലിംകൾക്കു തികച്ചും സന്തോഷിക്കാം; ലോകകാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിലാണുള്ളത്; അവൻെറ യുക്തംപോലെ അവൻ അവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു; അതിൽ മറ്റാരുടെയും ഇഷ്ടത്തിനോ അനുമാനത്തിനോ സ്ഥാനമില്ല; അടുത്തകാലത്തു റോമക്കാർ വിജയംവരിക്കുമെന്ന ഈ പ്രവചനം കേവലം ഒരു അനുമാനമോ മതിപ്പോ അല്ല; അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വാഗ്ദത്തമാണത്; ഒരിക്കലും അതിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

റോമക്കാരുടെ വിജയം ഏതു കൊല്ലത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയാതെ **فى بضع سنين** (ചില്ലറകൊല്ലങ്ങളിലായി) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മൂന്നു മുതൽ ഒമ്പതുവരെയുള്ള എണ്ണത്തിനാണ് ആവാക്ക് (**بضع**) ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. അപ്പോൾ ഒമ്പതു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പേ ഈ പ്രവചനം പുലരണം. അന്നത്തെ ചുറ്റുപാടും, ഇരു രാഷ്ട്ര ങ്ങളുടെയും പൊതു നിലപാടുകളും നോക്കുമ്പോൾ, ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ റോമാക്കാർക്കു വിജയം കൈവരുന്ന ഒരന്തരീക്ഷം ഉണ്ടാവുക അസംഭവ്യമായാണ് ഖുറൈശി കൾ കരുതിയത്. എന്നാൽ മുസ്ലിംകൾക്കാകട്ടെ - ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവന യുണ്ടായിരിക്കെ - ഒരു നേരിയ സംശയംപോലുമുണ്ടായില്ല. അങ്ങനെ, ഖുർആനെ നിഷേധിക്കു വാനുള്ള ഒരവസരം മുശ്രിക്കുകളും, അതിൻെറ സത്യത സ്ഥാപിക്കുവാൻ പുതിയൊരവസരം മുസ്ലിംകളും കാത്തിരിപ്പായി. അത്രയുമല്ല, മുസ്ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അബൂബക്കർ സിദ്ധീഖും (رضي الله عنه) മുശ്രിക്കുകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഉബയ്യുബ്നു ഖലഫും (**ابى بن خالف**) തമ്മിൽ ഒരു പന്തയം തന്നെ നടക്കുക്കുകയുണ്ടായി(*) . വിജയം മുസ്ലിംകൾക്കാണ് ഉണ്ടായതെന്ന്

* അന്ന് ഇസ്ലാമിൽ പന്തയം വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പന്തയം വിരോധിക്കപ്പെട്ടതു ഹിജ്റക്കു ശേഷം മദീനായിൽവെച്ചായിരുന്നു. പന്തയത്തിൽ പ്രതിഫലമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒട്ടകങ്ങൾ നബി (ﷺ)യുടെ

പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ . ഹുദൈബിയ്യാ സന്ധിയുണ്ടായതിൻെറ അടുത്ത് – അതിനു മുമ്പാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട് – റോമക്കാർ പേർഷ്യക്കാരെ പരാജയപ്പെടുത്തി. മുസ്‌ലിംകൾ അതിൽ സന്തോഷിക്കയും ചെയ്തു. അതിനുമുമ്പായി ബദർ യുദ്ധത്തിൽ വെച്ച് ഖുറൈശീ നേതാക്കൾ പലരും കൊല്ലപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു

ഈ വചനങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ولكن اكثر الناس لا يعلمون–– (പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും അിറയുന്നില്ല.) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. റോമായുടെയും പേർഷ്യായുടെയും അന്നത്തെ നിലവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അടുത്ത കാലത്തൊന്നും റോമക്കാർക്കു വിജയം പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ വകയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാ കാര്യവും അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞാധികാരപരിധിയിൽ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അവൻെറ ഉദ്ദേശത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനും വിധേയമായതുമാണ്. ബാഹ്യമായ കാര്യകാരണബന്ധത്തിൻെറ ശൃംഖല ഇവിടെയുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവം തന്നെ. എന്നാൽ ആ ശൃംഖലയുടെ തുടക്കവും, നീക്കവും, ഒടുക്കവും എല്ലാംതന്നെ, ആ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിന്നു ഒഴിവല്ല. ഒരു കാര്യത്തിൻെറ കാരണങ്ങളുടെ ബാഹ്യമായ പട്ടിക പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടുമാത്രം അക്കാര്യം സംഭവിക്കുകയില്ല. മനുഷ്യനു അദൃശ്യവും അജ്ഞാതവുമായി ചില ഉപാധികൾകൂടി സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അതു സംഭവിക്കുകയുള്ളു. കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതുതന്നെ അല്ലാഹുവാണ്. അവയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനവും നിദാനവുമായി മറ്റൊരു കാര്യകാരണവ്യവസ്ഥയും അവൻെറ പക്കൽ ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നിത്യാദി യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കയും, മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മനുഷ്യരിൽ തുലോം കുറവാണ്. അജ്ഞതയും ബുദ്ധികൊടുത്തു ചിന്തിക്കായ്മയുമാണതിനു കാരണം. കേവലം കണ്ണിൽകണ്ടതിനപ്പുറം മറ്റൊന്നുംതന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും, മനുഷ്യൻെറ അറിവ് സമ്പൂർണ്ണമാണെന്നുമുള്ള ചിലരുടെ ധാരണയാണ് മറ്റൊരു കാരണം. മിക്ക മനുഷ്യരും ഇത്തരക്കാരാണ്. ഇവരുടെ അറിവിൻെറ പരിമിതി-അഥവാ ആകെത്തുക-അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു നോക്കുക:-

7 ഐഹികജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ബാഹ്യവശം അവർ അറിയുന്നു (അത്ര മാത്രം) ; പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവരാകട്ടെ, ബോധരഹിതരാണുതാനും.	يَعْلَمُونَ ظَٰهِرًا مِّنَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ ٱلْءَاخِرَةِ هُمْ غَٰفِلُونَ ﴿٧﴾

7 يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നു. ظَاهِرًا ഒരു ബാഹ്യവശം. مِّنَ الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൽനിന്ന്. الدُّنْيَا ഐഹികമായ, ഇഹത്തിൻെറ. وَهُمْ അവരോ, അവരാകട്ടെ. عَنِ الْآخِرَةِ പരലോകത്തെപ്പറ്റി. هُمْ അവർ. غَافِلُونَ ബോധരഹിതരാണ്, ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവരാണ്.

ഭക്ഷണം, പാർപ്പിടം, ധനസമ്പാദനം, സുഖഭോഗത്തിനുള്ള ഉപാധികൾ എന്നിങ്ങിനെ ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ ചില ബാഹ്യവശങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാത്രമേ മിക്ക ജനങ്ങൾക്കും അറിവുള്ളു. അവമാത്രമാണവരുടെ ചിന്താവിഷയവും.

ഈ ലോകത്തു അല്ലാഹു നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചോ, അതിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചോ, സ്വന്തം ജീവിതത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചോ, ഭാവിയിൽ നേരിടാനിരിക്കുന്ന അവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചോ ഒന്നുംതന്നെ അവർക്ക്

നിർദ്ദേശപ്രകാരം ധർമ്മം കൊടുക്കപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. റോമക്കാരുടെ വിജയം ഉണ്ടായത് ഒമ്പതാമത്തെ കൊല്ലത്തിലാണെന്നും, ഏഴാമത്തെ കൊല്ലത്തിലാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. الله اعلم

എത്തും പിടിയുമില്ല. ഐഹികജീവിതത്തെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതാണവരുടെ നില പാടെങ്കില്‍, പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ നില എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതുണ്ടോ?! അങ്ങിനെ ഒരു ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അവര്‍ക്കു വിഭാവനം ചെയ്‌വാന്‍പേലും സാധിക്കുന്നില്ല. തികച്ചും അവരതിനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരാകുന്നു. വാസ്തവത്തില്‍, സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി അവര്‍ അല്‍പ്പമൊന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കിയിരുന്നുവെങ്കില്‍ തങ്ങളുടെ ഈ ഭീമമായ അബദ്ധം ഏറെക്കുറെ അവര്‍ക്കു ബോധ്യപ്പെടുമായിരുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِم ۗ مَّا خَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلنَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكَـٰفِرُونَ ﴿٨﴾

8 അവര്‍ തങ്ങളുടെ മനസ്സുകളില്‍ [സ്വയം] ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?! ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും ന്യായമായ കാര്യത്തോടും, ഒരു നിശ്ചിതഅവധിയോടും കൂടിയല്ലാതെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യരില്‍ അധികപേരും തന്നെ, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവുമായി കാണുന്നതില്‍ അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണുതാനും.

---

8 أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا അവര്‍ ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്നില്ലേ. فِي أَنفُسِهِمْ അവരുടെ മനസ്സുകളില്‍, സ്വയം തന്നെ. مَّا خَلَقَ اللهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും. إِلاَّ بِالْحَقِّ ന്യായത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ, മുറപ്രകാരമല്ലാതെ. وَأَجَلٍ ഒരു അവധിയോടും. مُّسَمًّى നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെട്ട, നിശ്ചിതമായ. وَإِنَّ كَثِيرًا നിശ്ചയമായും അധികപേരും. مِّنَ النَّاسِ മനുഷ്യരില്‍നിന്ന്. بِلِقَاءِ കാണുന്നതില്‍. رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവുമായി. لَكَافِرُونَ അവിശ്വസിക്കുന്നവര്‍ തന്നെ.

اجل مسمى (നിശ്ചിത അവധി) എന്നു പറഞ്ഞത് ലോകാവസാനത്തെ-അഥവാ ഖിയാമത്തുനാളിനെ-ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അതിനുശേഷം ഒരു പുതിയ ലോകഘടനയായിരിക്കും നിലവില്‍ വരുക. ഈ ഭൂമിയും ആകാശങ്ങളുമെല്ലാം മറ്റൊരു രൂപത്തിലായി മാറ്റപ്പെടുന്നതായിരിക്കും അന്ന്. (يوم تبدل الارض غير الارض – الخ – ابراهيم)

أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوٓا۟ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا۟ ٱلْأَرْضَ وَعَمَرُوهَآ أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ ۖ فَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَـٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾

9 ഭൂമിയില്‍ അവര്‍ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ? എന്നാലവര്‍ക്ക് തങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങനെയായിരുന്നെന്നു നോക്കിക്കാണാമായിരുന്നുവല്ലോ! അവര്‍ [മുമ്പുള്ളവര്‍] ഇവരെക്കാള്‍ ശക്തിയില്‍ കേമന്‍മാരായിരുന്നു. അവര്‍ ഭൂമിയെ ഉഴുതു മറി(ച്ചു കൃഷിയുണ്ടാ)ക്കുകയും, ഇവര്‍ അതിനെ നിവാസയോഗ്യമാക്കിയതിനേക്കാള്‍ അവര്‍ അതിനെ നിവാസ യോഗ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. വ്യക്തമായ തെളിവുകളുംകൊണ്ട് അവരുടെ അടുക്കല്‍ അവരുടെ റസൂലുകള്‍ [ദൈവദൂതന്‍മാര്‍] ചെല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാല്‍, അല്ലാഹു അവരോട് (യാതൊന്നും) അനീതി പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അവര്‍ തങ്ങളോടു തന്നെ അനീതി പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയായി

രുന്നു ചെയ്തത്.

---

9 أَوَلَمْ يَسِيرُوا അവർ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَيَنظُرُوا എന്നാലവർക്ക് നോക്കിക്കാണാമായിരുന്നു. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയിരുന്നു. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ. كَانُوا അവരായിരുന്നു. أَشَدَّ مِنْهُمْ ഇവരെക്കാൾ ഊക്കൻമാർ, കേമൻമാർ. قُوَّةً ശക്തിയാൽ. وَأَثَارُوا അവർ ഉഴുതു(ഇളക്കി) മറിക്കുകയും ചെയ്തു. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. وَعَمَرُوهَا അതിൽ നിവസിക്കയും (കുടിയിരിക്കുകയും, നിവാസയോഗ്യമാക്കുകയും) ചെയ്തു. أَكْثَرَ കൂടുതൽ. مِمَّا عَمَرُوهَا ഇവർ നിവസിച്ചതിനെക്കാൾ. وَجَاءَتْهُمْ അവർക്ക് ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകൾ. بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുംകൊണ്ട്. فَمَا كَانَ എന്നാൽ ഉണ്ടായില്ല. الله അല്ലാഹു. لِيَظْلِمَهُمْ അവരോട് അനീതി (അക്രമം) ചെയ്യുക. وَلَكِن كَانُوا പക്ഷേ അവരായിരുന്നു. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളോട് തന്നെ. يَظْلِمُونَ അനീതി ചെയ്യും.

ഐഹികമായ പ്രാബല്യംകൊണ്ടും, നാഗരീകതകൊണ്ടും, ഈ മുശ്‌രിക്കുകളെക്കാൾ വളരെ കേമൻമാരായിരുന്നു ഇവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ആ സമുദായങ്ങൾ. ഇവരെക്കാളധികം കാലം അവർ ജീവിക്കുകയും, ഇവരെക്കാളധികം ഭൗതികനേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. وما بلغوا معشار ما اتيناهم – سبا (നാം അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൻെറ പത്തിനൊന്നു കണ്ട് ഇവർ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ല.) എന്നാൽ, ദൈവദൂതൻമാർ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ അവരെ നിഷേധിക്കുകയും, അതുവഴി തങ്ങളോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്.

ثُمَّ كَانَ عَـٰقِبَةَ ٱلَّذِينَ أَسَـٰٓـُٔوا۟ ٱلسُّوٓأَىٰٓ أَن كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ وَكَانُوا۟ بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾	10 പിന്നീട്, ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്ത (ആ) കൂട്ടരുടെ പര്യവസാനം ഏറ്റവും ദുരവസ്ഥയായിത്തീർന്നു; (അതെ) അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ!

---

10 ثُمَّ كَانَ പിന്നീട് ആയിത്തീർന്നു. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം. الَّذِينَ أَسَاءُوا ദുഷ്പ്രവൃത്തി ചെയ്തവരുടെ. السُّوءَى ഏറ്റവും ദുഷിച്ചത് (വലിയ ദുരവസ്ഥ) . أَن كَذَّبُوا അവർ കളവാക്കിയതിനാൽ. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. وَكَانُوا അവരായിരുന്നു. بِهَا അവയെ, അവയെപ്പറ്റി. يَسْتَهْزِئُونَ പരിഹസിക്കും.

ഏററവും വലിയ ദുരവസ്ഥ (السوأى) എന്നു പറഞ്ഞത്, ഇഹത്തിൽ അവർക്കു ബാധിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങളും, പരലോകത്തിൽ ബാധിക്കുവാനിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച ശിക്ഷകളും ആകുന്നു. വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ മുഖേനയും, കാണാത്ത കാര്യങ്ങൾക്ക് കണ്ടു കഴിഞ്ഞ വസ്തുതകൾ മുഖേനയുമാണല്ലോ തെളിവു നൽകുക. ഇതനുസരിച്ച് പുനരുത്ഥാനത്തെ ആദ്യസൃഷ്ടിപ്പു മുഖേന സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് അന്നത്തെ ദിവസം സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ചില ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു താക്കീതു നൽകുന്നു:-

വിഭാഗം-2

ٱللَّهُ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾	11 അല്ലാഹു സൃഷ്ടിയെ ആദ്യമുണ്ടാക്കുന്നു; പിന്നീടത് ആവർത്തിക്കുന്നു; പിന്നീട് അവങ്കലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

11 يَبْدَأُ اللهُ അല്ലാഹു ആരംഭിക്കുന്നു, ആദ്യമുണ്ടാക്കുന്നു. الْخَلْقَ സൃഷ്ടിയെ, സൃഷ്ടിപ്പ്. ثُمَّ പിന്നീട്. يُعِيدُهُ അതിനെ ആവർത്തിക്കുന്നു, മടക്കിയുണ്ടാക്കുന്നു. ثُمَّ പിന്നീട്. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്കു തന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

താഴെ 27-ാം വചനവും അതിൻെറ വിവരണവും നോക്കുക.

وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُبْلِسُ ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾

12 അന്ത്യസമയം (ലോകാവസാനഘട്ടം) നിലവിൽ വരുന്ന ദിവസം, കുറ്റവാളികൾ ആശയറ്റുപോകുന്നതാണ്.

وَلَمْ يَكُن لَّهُم مِّن شُرَكَآئِهِمْ شُفَعَـٰٓؤُا۟ وَكَانُوا۟ بِشُرَكَآئِهِمْ كَـٰفِرِينَ ﴿١٣﴾

13 തങ്ങളുടെ (ആരാധ്യൻമാരായ) പങ്കുകാരിൽനിന്ന് അവർക്ക് ശുപാർശക്കാർ ഉണ്ടായിരിക്കയുമില്ല; അവർ തങ്ങളുടെ പങ്കാളികളെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുന്നവരായിരിക്കയും ചെയ്യും.

---

12 وَيَوْمَ تَقُومُ നിലവിൽ വരുന്ന (നിലനിൽക്കുന്ന) ദിവസം. السَّاعَةُ ആ ഘട്ടം, (അന്ത്യഘട്ടം, അന്ത്യസമയം) . يُبْلِسُ നിരാശപ്പെടും, ആശമുറിയും. الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ. 13 وَلَمْ يَكُن ഉണ്ടായിരിക്കയുമില്ല. لَّهُم അവർക്ക്. مِّن شُرَكَائِهِم അവരുടെ പങ്കുകാരിൽനിന്ന്. شُفَعَاءُ ശുപാർശക്കാർ. وَكَانُوا അവർ ആകുകയും ചെയ്യും. بِشُرَكَائِهِمْ അവരുടെ പങ്കുകാരെ. كَافِرِينَ നിഷേധിക്കുന്നവർ

ആരാധ്യവസ്തുക്കൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നുള്ള അവരുടെ വാദം തനി വിഡ്ഢിത്തമായിരുന്നുവെന്ന് അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടും. അവമൂലം യാതൊരു നന്മയും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്ന് കാണുമ്പോൾ അവയുമായുള്ള തങ്ങളുടെ ബന്ധത്തെത്തന്നെ അവർ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾

14 അന്ത്യസമയം നിലവിൽ വരുന്ന ദിവസം, അന്ന് അവർ വേർപിരിയുന്നതാകുന്നു.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فَهُمْ فِى رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

15 എന്നാൽ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, അവർ (സ്വർഗ്ഗീയമായ) ഒരു പൂന്തോപ്പിൽ ആനന്ദം കൊള്ളുന്നതാകുന്നു.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَلِقَآئِ ٱلْـَٔاخِرَةِ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ فِى ٱلْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾

16 എന്നാൽ അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെയും പരലോകത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെയും വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരോ, അവർ ശിക്ഷയിൽ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരുമായിരിക്കും.

---

14 وَيَوْمَ تَقُومُ നിലവിൽ വരുന്ന ദിവസം. السَّاعَةُ ആ (അന്ത്യ) സമയം. يَوْمَئِذٍ അന്ന്. يَتَفَرَّقُونَ അവർ വേർപിരിയും. 15 فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചവർ. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത. الصَّالِحَاتِ സൽകർമ്മങ്ങൾ. فَهُمْ എന്നാലവർ. فِي رَوْضَةٍ ഒരു പൂന്തോപ്പിൽ, ഉദ്യാനത്തിൽ. يُحْبَرُونَ ആനന്ദം നൽകപ്പെടും, സന്തോഷമടയും. 16 وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا എന്നാൽ അവിശ്വസിച്ചവർ. وَكَذَّبُوا കളവാക്കുകയും ചെയ്ത. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ പരലോകം കണ്ടു

മുട്ടുന്നതിനെയും. فَأُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. فِي الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽ. مُحْضَرُونَ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നവരാണ്.

ഇങ്ങിനെ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരായി മനുഷ്യവർഗ്ഗം അന്ന് വേർപിരിയും. ഇനി നല്ലവരും ദുഷ്ടരും ഇടകലർന്നുള്ള ജീവിതം ഉണ്ടാകുകയില്ല. ഇന്നുമുതൽ അവർക്കിടയിൽ സമ്പർക്കവുമില്ല. സത്യവിശ്വാസികളും സൽകർമ്മികളുമായ സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗീയപൂങ്കാവനങ്ങളിൽ പൂമൊട്ടറുത്തും, പൂമ്പട്ടുടുത്തും, സംഗീതഗാനങ്ങളാസ്വദിച്ചും നിത്യാനന്ദം കൊള്ളും. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിച്ച്-തൗഹീദിനെ നിഷേധിച്ച്- റസൂലിനെയും വേദഗ്രന്ഥത്തെയും ധിക്കരിച്ച്- പരലോകജീവിതത്തെതെയും പുനരുത്ഥാനത്തെയും പാടെ അവഗണിച്ച്- കഴിഞ്ഞു കൂടിയിരുന്ന ദുർജ്ജനങ്ങൾ അവർണ്ണനീയമായ നരകശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

فَسُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ حِينَ تُمۡسُونَ وَحِينَ تُصۡبِحُونَ ﴿١٧﴾

17 ആകയാൽ, നിങ്ങൾ (അസ്തമന) —സന്ധ്യാവേളയിലാകുമ്പോഴും, പ്രഭാതവേളയിലാകുമ്പോഴും അല്ലാഹുവിൻെറ പരിശുദ്ധതയെ പ്രകീർത്തനം [തസ്ബീഹു] ചെയ്യുക.

وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَعَشِيّٗا وَحِينَ تُظۡهِرُونَ ﴿١٨﴾

18 ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും (എല്ലാ) സ്തുതിയും അവനുതന്നെ-സായാഹ്ന സമയത്തും, നിങ്ങൾ മദ്ധ്യാഹ്നവേളയിലാകുമ്പോഴും (പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുക) .

---

17 فَسُبْحَانَ اللهِ ആകയാൽ അല്ലാഹുവിനെ തസ്ബീഹ് നടത്തുക, പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുക, പരിശുദ്ധതയെ വാഴ്ത്തുന്നു. حِينَ تُمْسُونَ നിങ്ങൾ സന്ധ്യാസമയത്തിലാകുമ്പോൾ (വൈകുന്നേരം) . وحِينَ تُصْبِحُونَ നിങ്ങൾ പ്രഭാത സമയത്താകുമ്പോഴും (കാലത്തും) . 18 وَلَهُ അവനുതന്നെ. الْحَمْدُ സ്തുതി, സ്തോത്രം. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَعَشِيًّا സായാഹ്നവേളയിലും, (സായംകാലത്തും) . وَحِينَ تُظْهِرُونَ നിങ്ങൾ മദ്ധ്യാഹ്നവേളയിലാകുമ്പോഴും, (ഉച്ചസമയത്തും) .

سبحان الله (സുബ്ഹാനല്ലാഹി) എന്ന വാക്കിന് ''അല്ലാഹുവിൻെറ പരിശുദ്ധതയെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുക'' എന്ന് നിർദ്ദേശരൂപത്തിലും, 'പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു' എന്നു വാർത്താരൂപത്തിലും അർത്ഥം വരാവുന്നതാകുന്നു. (*) ഏതർത്ഥം കൽപ്പിച്ചാലും പ്രസ്തുത നാലു സമയങ്ങളിലും മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്തുതികീർത്തനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ ആശയം അല്പാല്പ വ്യത്യാസത്തോടുകൂടി മറ്റു പല സ്ഥലത്തും ഖുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചുകാണാം. (ത്വാഹാ 130; ഇസ്രാഉ് 78; ഇൻസാൻ 25, 26 മുതലായവ നോക്കുക.)

അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാനും, അവൻെറ മഹത്വത്തെ വാഴ്ത്തുവാനും ഏതവസരത്തിലും മനുഷ്യൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനത്രെ. പക്ഷേ, അവൻെറ പരിതസ്ഥിതികളും ജീവിതരീതിയും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, എല്ലാ സമയവും അതിനായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ അവനു പ്രയാസമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ചില പ്രത്യേക സമയ

---

* سبحان എന്ന പദം سبح എന്ന ക്രിയയുടെ ധാതുരൂപത്തിൽ (مصدر)ആണെങ്കിലും ക്രിയയുടെയും, നാമത്തിൻെറയും അർത്ഥത്തിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ആശ്ചര്യ(تعجب) ത്തെയും, വേറെ ചിലപ്പോൾ മഹത്വ (تعظيم) ത്തെയും കുറിക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാം സന്ദർഭംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ങ്ങളിൽ ആ കടമ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യൻെറ സാധാരണ ദിനചര്യകളും, ജോലിസമയങ്ങളും, വിശ്രമവേളകളും പരിഗണിക്കുമ്പോഴും, അനുദിനം രാപ്പകലുകളിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകൃതി മാറ്റങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോഴും ആ നാലു പ്രത്യേക സമയങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് വളരെ യുക്തവും പ്രായോഗികമായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം.

ദൈവകീർത്തനത്തിൻെറ വിവിധ രൂപങ്ങൾ അടങ്ങുന്നതും, ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ നിർബന്ധനമസ്കാരങ്ങൾ ആ സമയങ്ങളിൽതന്നെ നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളതും അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. 1-ാമത്തെ സമയം അസ്തമന സന്ധ്യാവേള (حين تمسون) യാണല്ലോ. സൂര്യാസ്തമനം കഴിഞ്ഞ ഉടനത്തന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന 'മഗ്രിബ് ' നമസ്കാരവും, അല്പസമയംകൂടി താമസിച്ചശേഷം പാതിരാക്കുമുമ്പായി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ള 'ഇശാ' നമസ്ക്കാരവും ഈ സമയത്താകുന്നു. 2-ാമത് പറഞ്ഞ സമയം പ്രഭാതവേള (حين تصبحون) യാണ് . ഇതാണ് 'സുബഹ്'' നമസ്ക്കാരകത്തിൻെറ സമയം. 3-മത്തേത് സായാഹ്ന (عشيا) സമയമാണ്. ഇത് 'അസ്ർ' നമസ്കാരത്തിനുള്ള സമയമാകുന്നു. 4-ാമത്തേത് മദ്ധ്യാഹ്നവേള, (حين بظهرون) ഇതു 'ളുഹ്റിൻെറ' സമയവുമത്രെ. ഓരോ സമയവും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിൽ അടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്ന പക്ഷം അതു വളരെ ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതാണ്.

നിർബന്ധ നമസ്ക്കാരങ്ങൾ അഞ്ചെണ്ണമാണെന്നോ, ഓരോന്നിൻെറയും സമയവും രൂപങ്ങളും ഇന്നിന്നതാണെന്നോ ഖുർആനിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അതേ സമയത്ത് നമസ്ക്കാര കർമ്മത്തിൻെറ പ്രധാന വശങ്ങൾ മുഴുവനും ഖുർആൻെറ പല ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. നബി (ﷺ) യുടെ ചര്യയിൽ നിന്നും വചനങ്ങളിൽനിന്നുമാണ് നിലവിലുള്ള നമസ്ക്കാരക്രമം മുസ്ലിംലോകം അന്നുമുതൽ ഇന്നു വരെ അംഗീകരിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളത്. വിശദാംശങ്ങളിൽ കേവലം നിസ്സാരമായ ചില അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടേക്കാമെങ്കിലും പ്രായോഗിക രംഗത്ത് എല്ലാ മുസ്ലിംകളും ഒരേ രൂപത്തിൽ തന്നെ അതു ആചരിച്ചുവരുന്നു. മൗലീകമോ, പ്രധാനപ്പെട്ടതോ ആയ ഒരു വിഷയത്തിലും അവർക്കിടയിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. അവയത്രയും ഇസ്ലാമിൽ അനിവാര്യമായി അറിയപ്പെട്ടതത്രെ. ഇനി നിർബന്ധ നമസ്ക്കാരങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിലോ, സമയങ്ങളിലോ, പ്രത്യക്ഷരൂപത്തിലോ ഏതെങ്കിലും വിഭാഗക്കാർക്ക്-അവർ മുസ്ലിംകൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരാണെങ്കിലും ശരി- ഭിന്നാഭിപ്രായം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ നബിചര്യക്കും നബി വചനങ്ങൾക്കും പൂർണ്ണമായോ, ഭാഗികമായോ സ്ഥാനം കല്പിക്കാത്തവരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ ഇസ്ലാമിൽ ശരിയായ അംഗത്വംഅർഹിക്കാത്തവരാണെന്ന വസ്തുത ഖുർആൻെറ അനേകം പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَيُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

19 അവൻ നിർജ്ജീവമായതിൽനിന്ന് ജീവിയെ പുറത്തുവരുത്തുന്നു; ജീവിയിൽ നിന്ന് നിർജ്ജീവമായതിനെയും പുറത്തു വരുത്തുന്നു. ഭൂമി നിർജ്ജീവമായതിനു ശേഷം അതിനെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ, നിങ്ങളും (മരണശേഷം) പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടും.

---

19 يُخْرِجُ അവൻ പുറത്തുവരുന്നു. الْحَيَّ ജീവിയെ, ജീവനുള്ള വസ്തുവെ. مِنَ الْمَيِّتِ നിർജ്ജീവമായതിൽ നിന്ന്. وَيُخْرِجُ പുറത്തു വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. الْمَيِّتَ നിർജ്ജീവമായതിനെ. مِنَ الْحَيِّ

ജീവനുള്ളതിൽനിന്ന്. وَيُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. بَعْدَ ശേഷം. مَوْتِهَا അതിൻെറ മരണത്തിന് (നിർജ്ജീവാവസ്ഥക്ക്) . وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരംതന്നെ. تُخْرَجُونَ നിങ്ങളും പുറത്തുവരുത്തപ്പെടുന്നു, വെളിക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു.

ഇന്ദ്രിയബീജത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യൻ ഉത്ഭവിക്കുന്നു. മുട്ടയിൽ നിന്നു പറവകൾ പുറത്തുവരുന്നു. മറിച്ച് മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് ഇന്ദ്രിയം പുറത്തുവരുന്നു. പക്ഷിയിൽ നിന്നു മുട്ടയും. ഇങ്ങിനെ, നിർജ്ജീവമായതിൽ നിന്നു ജീവികളും, ജീവികളിൽനിന്ന് നിർജ്ജീവവസ്തുക്കളും പുറത്തുവരുന്നതിന് എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ നമുക്ക് സുപരിചിതമാണ്. ഉണങ്ങി വരണ്ട് തരിശും, ഉപയോഗശൂന്യവുമായി കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ മഴ വർഷിച്ചശേഷം സസ്യലദാതികളാൽ അതു ജീവസ്സുള്ളതും, ചൈതന്യമുള്ളതുമായി മാറുന്നു. ഇതേപ്രകാരം തന്നെയാണ് മനുഷ്യൻെറ മരണാനന്തരസ്ഥിതിയും. അവൻ മരണമടഞ്ഞശേഷം വീണ്ടും ജീവിക്കപ്പെടുമെന്നും അതിൽ അസാംഗത്യമായി ഒന്നുമില്ലെന്നും ഉള്ളതിന് ഇതെല്ലാം തെളിവാണ്. മാത്രമല്ല മനുഷ്യൻെറ ഉത്ഭവവും, അവൻെറ പ്രകൃതിയും, മറ്റു പലതും അതിനു തെളിവു നൽകുന്നു. നോക്കുക:-

വിഭാഗം-3

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ إِذَآ أَنتُم بَشَرٌ تَنتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾

20 അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്, മണ്ണിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. പിന്നീട് നിങ്ങളതാ (ഭൂമിയിൽ) വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരായിരിക്കുന്നു!

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا لِّتَسْكُنُوٓا۟ إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

21 അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതു തന്നെയാണ്, നിങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ഇണകളെ (ഭാര്യമാരെ) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതും-നിങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കൽ സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടി. നിങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൻ സ്നേഹബന്ധവും, കാരുണ്യവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അതിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَـٰفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَٰنِكُمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّلْعَـٰلِمِينَ ﴿٢٢﴾

22 അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതു തന്നെയാണ്, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചതും, നിങ്ങളുടെ ഭാഷകളും, നിങ്ങളുടെ വർണ്ണങ്ങളും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നതും. നിശ്ചയമായും, അറിവുള്ളവർക്ക് അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

---

20 وَمِنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. أَنْ خَلَقَكُم നിങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചത്. مِّن تُرَابٍ മണ്ണിൽനിന്ന്. ثُمَّ പിന്നീട്. إِذَا أَنتُم നിങ്ങളതാ, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ. بَشَرٌ മനുഷ്യർ (ആയിരിക്കുന്നു) . تَنتَشِرُونَ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, പരന്നുകിടക്കുന്ന. 21 وَمِنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാണ്. أَنْ خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنْ أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെ (നിങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്) . أَزْوَاجًا ഇണകളെ (ഭാര്യമാരെ) . لِّتَسْكُنُوا നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെടുവാൻ, അടങ്ങുവാൻ. إِلَيْهَا അവരിലേക്ക് (അവരുടെ അടുക്കൽ) . وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുക

(ഏർപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു. بَيْنَكُم നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. مَّوَدَّةً സ്നേഹബന്ധം. وَرَحْمَةً കരുണയും. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന. 22 وَمِنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതുതന്നെ. خَلْقُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയെയും. وَاخْتِلَافُ വ്യത്യാസപ്പെട്ടതും. أَلْسِنَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭാഷകൾ. وَأَلْوَانِكُمْ നിങ്ങളുടെ വർണ്ണങ്ങളും. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّلْعَالِمِينَ അറിവുള്ളവർക്ക്.

ഇവിടെ 'ലാമി'നു അകാരം (فتح) കൊടുത്തു, (عالمين) എന്നും വായനയുണ്ട്. അപ്പോൾ, 'ലോകർക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട് ' എന്ന് അർത്ഥമായിരിക്കും.

ഒരേ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച മനുഷ്യൻ പെറ്റുപെരുകി ഇന്നു ഭൂലോകം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്ക് എത്രയെത്ര കോടി മനുഷ്യർ മൺമറഞ്ഞു പോയിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിനേ അിറഞ്ഞുകൂടൂ. ഇവരെല്ലാവരും മനുഷ്യപ്രകൃതിയിലും, ആകൃതിയിലും യോജിക്കുന്നുവെങ്കിലും വ്യക്തികളുടെ രൂപം, നിറം, ഭാഷ, ശബ്ദം, സ്വഭാവം ആദിയായതിൽ ഓരോരുത്തരും വ്യത്യസ്തരാണല്ലോ. ഒരേ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർ പോലും, ശബ്ദത്തിലും, ഭാഷണശൈലിയിലും വ്യത്യസ്തരായിരിക്കും. അതുപോലെത്തന്നെ കറുത്തവർ, വെളുത്തവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരെന്നു പറയപ്പെടുന്ന വ്യക്തികൾ പോലും പരസ്പരം വർണ്ണവ്യത്യാസമുള്ളവരാണ്. ഇനി രൂപങ്ങൾ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഒരാളെപ്പോലെ മറ്റൊരാളില്ലതന്നെ. അതു കൊണ്ടാണ് മനുഷ്യർ തമ്മതമ്മിൽ തിരിച്ചറിയുന്നതും. എല്ലാവരും എല്ലാ വിഷയത്തിലും തികച്ചും സാമ്യമുള്ളവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ ലോകത്തു നേരിടാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വിവരിക്കുവാൻ പ്രയാസമത്രെ. ആദ്യമനുഷ്യൻ സംസാരിച്ച ഭാഷതന്നെയായിരിക്കണം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആദ്യസന്തതികളും സംസാരിച്ചിരിക്കുക. എന്നാൽ പിന്നീട് സന്താനപരമ്പരകൾ വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി കാലാന്തരത്തിൽ ഭാഷകളും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഇന്നു ഭൂമിയിൽ അയ്യായിരത്തിൽപ്പരം മനുഷ്യഭാഷകൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നുവത്രെ. (*) ഇവരെയെല്ലാം ഈ വിധം സൃഷ്ടിച്ച് കൈകാര്യം നടത്തിവരുന്ന സ്രഷ്ടാവ് പരമശക്തനും, അതിമഹാനും തന്നെ! മനുഷ്യരിൽമാത്രം നിലകൊള്ളുന്നതും, പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ എല്ലാവർക്കും കണ്ടറിയാവുന്നതുമായ ഇത്തരം വസ്തുതകൾ-ഓരോന്നും-അവൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങൾക്കു തെളിവല്ലയോ? നിശ്ചയമായും അതെ.

23 അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതുതന്നെയാണ്, നിങ്ങൾ രാത്രിയും, പകലും ഉറങ്ങുന്നതും, അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ (ഉപജീവനമാർഗ്ഗം) അന്വേഷിക്കുന്നതും നിശ്ചയമായും, അതിൽ കേൾക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.	وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦ مَنَامُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَٱبْتِغَآؤُكُم مِّن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾
24 അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതുതന്നെയാണ്, (നിങ്ങൾക്ക്) ഭയപ്പാടും പ്രത്യാശയുമായിക്കൊണ്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മിന്നൽ കാണിച്ചുതരുന്നതും; ആ	وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦ يُرِيكُمُ ٱلْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَيُحْىِۦ بِهِ

* യൂറോപ്പിൽ ഏറെക്കുറെ 580ഉം, ഏഷ്യയിൽ 900ഉം, ആഫ്രിക്കയിൽ 275ഉം, അമേരിക്കയിൽ 1600ഉം, ഭാഷകളുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഇന്ത്യയിലും പാക്കിസ്ഥാനിലുംകൂടി 200ഓളം ഭാഷകളാണുള്ളത്. വനവാസികളും, മരുഭൂവാസികളും അവർക്കിടയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പല ഭാഷകളും, ഉപഭാഷകളും ഇതിന് പുറമെയും!

ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

കാശത്തുനിന്ന് വെള്ളം ഇറക്കി അതു മൂലം ഭൂമിയെ-അതിൻെറ നിർജ്ജീവാവ സ്ഥക്കുശേഷം-ജീവിപ്പിക്കുന്നതും. നിശ്ച യമായും, ബുദ്ധികൊടുക്കുന്ന ജനങ്ങ ൾക്ക് അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

---

23 وَمِنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാണ്. مَنَامُكُم നിങ്ങളുടെ ഉറക്ക്. بِاللَّيْلِ രാത്രിയിൽ. وَالنَّهَارِ പകലും. وَابْتِغَاؤُكُم നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതും. مِّن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يَسْمَعُونَ കേൾക്കുന്ന. 24 وَمِنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. يُرِيكُمُ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നുവെന്നത്. الْبَرْقَ മിന്നൽ. خَوْفًا ഭയപ്പാടായിക്കൊണ്ട്, ഭയത്തിന്നായി. وَطَمَعًا പ്രത്യാ ശയായും, ആശക്കും. وَيُنَزِّلُ അവൻ ഇറക്കുന്നുവെന്നതും. مِنَ السَّمَاءِ ആകശാത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. فَيُحْيِي എന്നിട്ടവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതുമൂലം. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. بَعْدَ مَوْتِهَا അതിൻെറ മരണത്തിന് (നിർജ്ജീവതക്ക്) ശേഷം. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്ന (മനസ്സിരുത്തുന്ന) ജനങ്ങൾക്ക്.

മിന്നലേറ്റ് അപായം പിണഞ്ഞേക്കുമോ എന്ന ഭയവും, അതോടൊപ്പം മഴ പെയ്തേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയുമാണ് 'ഭയപ്പാടും പ്രത്യാശയുമായിക്കൊണ്ട് ' (**خوفا وطمعا**) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. ആകാശഭൂമികൾക്കിടയിലും, മനുഷ്യർക്കിടയിലും നിത്യേന നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയ ശേഷം പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ ഒന്നാകെയുള്ള നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവയിൽ നിന്നെല്ലാം സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യൻെറ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ നാലു വചനങ്ങളുടെയും അവസാനത്തെ വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഒന്നു ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കുക. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തത്തിലും അടങ്ങിയ പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിതം നയിക്കുവാനും സാധിക്കേണമെങ്കിൽ ചില ഉപാധികൾ ആവശ്യമാണെന്നു അവ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതെ മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കണം, അവനു അറിവുണ്ടായിരിക്കണം, പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവൻ ശ്രദ്ധകൊടുത്തു കേൾക്കണം, ബുദ്ധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും വേണം. ഇല്ലാത്ത പക്ഷം മനുഷ്യനും ആടുമാടുകളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ലതന്നെ. അല്ല അവയെക്കാൾ മോശക്കാരനായിരിക്കും മനുഷ്യൻ. (**اولئك كالانعام بل هم اضل – الاعراف : ١٧٩**)

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَن تَقُومَ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ بِأَمْرِهِۦ ۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ إِذَآ أَنتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾

25 അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതു തന്നെയാണ്, അവൻെറ കല്പനപ്രകാരം ആകാശവും ഭൂമിയും നിലനിന്നുവരുന്നതും, പിന്നീട്, ഭൂമിയിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ അവൻ ഒരൊറ്റ വിളി വിളിച്ചാൽ അപ്പോൾ നിങ്ങളതാ, പുറത്തുവരുന്നതാണ്!

وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ كُلٌّ لَّهُۥ قَـٰنِتُونَ ﴿٢٦﴾

26 ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളവർ (മുഴുവനും) അവൻേറതാകുന്നു; എല്ലാവരും അവന് കീഴടങ്ങുന്നവരത്രെ.

---

25 وَمِنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതുതന്നെ. أَن تَقُومَ നിലനില്ക്കുന്നത്. السَّمَاءُ ആകാശം. وَالْأَرْضُ ഭൂമിയും. بِأَمْرِهِ അവൻെറ കല്പപ്രകാരം. ثُمَّ പിന്നീട്. إِذَا دَعَاكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ വിളിച്ചാൽ. دَعْوَةً ഒരു വിളി. مِّنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന്. إِذَا أَنتُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങളതാ. تَخْرُجُونَ പുറത്തുവ

രുന്നു. 26 وَلَهُ അവന്നുള്ളതാണ്. مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. كُلٌّ لَّهُ എല്ലാവരും അവന്. قَانِتُونَ കീഴൊതുങ്ങിയവരാണ്, കീഴടങ്ങുന്നവരാണ്.

യാതൊരു തൂണും, പിടിയും കൂടാതെ ഈ മഹാപ്രപഞ്ചം അതിൻെറതായ ചിട്ടയും വ്യവസ്ഥയും അനുസരിച്ച് കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമി ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മേഘവും വായുവും അതിനുമീതെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രൻ അതിനു ചുറ്റും തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം ചേർന്ന്-മറ്റു ചില ഉപഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലെ -സൂര്യ ഗോളത്തെ വൃത്തം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യനും, സൂര്യകുടുബവും ചേർന്നു ആയിര ക്കണക്കിലുള്ള ഇതര സൂര്യകുടുബങ്ങളോടൊപ്പം വേറെ ഏതോ അതിബൃഹത്തായ ചില ഉന്നങ്ങളിൽ കറങ്ങി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കളുടെ സൃഷ്ടി രഹസ്യങ്ങളെയോ, അതതിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിത്യസംഭവങ്ങളെയോ സംബന്ധിച്ചും സ്വന്തം പാർപ്പിടമായ ഭൂമിയെക്കുറിച്ചും അല്പജ്ഞനായ മനുഷ്യന് ഒരു എത്തും പിടിയുമില്ലതന്നെ. ഒരു വിഘ്നവും പറ്റാതെ ഇതെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായ നിലയിൽ സൃഷ്ടിച്ച് നിലനിറുത്തി നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന സ്രഷ്ടാവ്, കേവലം നിസ്സാരമായ ഈ ഭൂമിയുടെ നിശ്ചിത കാലാവധി എത്തുമ്പോൾ അതിലെ നിവാസികളെ ആകമാനം നശിപ്പിക്കുകയും, അനന്തരം അവനുദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ ഒരൊറ്റ വിളി വിളിച്ച് അവരെയെല്ലാം അവൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ان كانت الاصيحة واحدة فاذاهم جميع لدينا محضرون – يس ٥٣

(അത് ഒരൊറ്റ അട്ടഹാസമല്ലൊതെ-മറ്റൊന്നും-ആയിരിക്കയില്ല. അപ്പോഴേക്കും അവർ മുഴുവനും തന്നെ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും.)

അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമനിശ്ചങ്ങൾക്കു വിധേയമായിട്ടല്ലാതെ ജീവിതം, മരണം, രോഗം, ആരോഗ്യം, സുഖം, ദു;ഖം, അടക്കം, ഇളക്കം, കറക്കം അദിയായ ഏതും സംഭവിക്കുന്നില്ല. എല്ലാം അവൻെറ നിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയമാണ്. അതിനെ അതിലംഘിക്കുവാനോ, അതിൽനിന്നു കുതറിപ്പോകുവാനോ ഒരാൾക്കും സാധ്യമല്ല. താല്ക്കാലികമായ ചില അഭി പ്രായസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവൻെറ വിധി വിലക്കുകൾ അനുസരിക്കാത്ത എത്രയോ ആളുകളുണ്ടെന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ അതെല്ലാം അവൻ ശരിക്കും കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ സ്വാതന്ത്ര്യം അവസാനി ക്കുന്നതോടുകൂടി അവരുടെ ആ കഴിവും അവസാനിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷാനടപടി കൾക്കു അവർ തികച്ചും കീഴടങ്ങേണ്ടി വരുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَهُوَ ٱلَّذِى يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ ٱلْمَثَلُ ٱلْأَعْلَىٰ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

27 അവൻ തന്നെയാണ് സൃഷ്ടിയെ ആദ്യമുണ്ടാക്കുന്നവൻ. പിന്നീട് അവൻ അത് ആവർത്തിക്കുന്നു. അതാകട്ടെ, അവൻെറ മേൽ വളരെ എളിയ കാര്യവുമാണ്. ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും അത്യുന്നതമായ ഉപമ അവനുണ്ടുതാനും. അവൻ പ്രതാപശാലിയാണ്, അഗാധജ്ഞനാണ്.

---

27 وَهُوَ അവനാണ്. الَّذِي يَبْدَأُ ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നവൻ. الْخَلْقَ സൃഷ്ടിയെ. ثُمَّ يُعِيدُهُ പി:ന്നീടതിനെ ആവർത്തിക്കുന്നു, മടക്കിയുണ്ടാക്കുന്നു. وَهُوَ അതാകട്ടെ. أَهْوَنُ വളരെ (ഏറ്റവും) നിസ്സാരമാണ്. عَلَيْهِ അവന്. وَلَهُ അവന്നുണ്ട്(താനും) . الْمَثَلُ ഉപമ, ഉപമാനം (ഗുണം, നിലപാട്) . الْأَعْلَى അത്യുന്നതമായ. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَهُوَ അവൻ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയാണ്.

الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനാണ്.

പരമശൂന്യതയിൽനിന്ന് വാതകമോ ഹേതുകമോ ആയ ഒന്നും തന്നെയില്ലാത്ത ശുദ്ധ നാസ്തിയിൽനിന്ന്- സൃഷ്ടികളെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി അസ്തിത്വം നൽകിയ അവന് അവ നശിച്ചശേഷം അവയെ പുനർജീവിപ്പിക്കുവാനുണ്ടോ വല്ല വിഷമവും?! അവനു തുല്യനോ സമനോ ആയി എങ്ങും ആരുമില്ല; പങ്കുകാരോ സഹായകരോ ഇല്ല; ഒന്നിനോടും അവനെ ഉപമിപ്പിക്കുവാനോ താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാനോ ഇല്ല. എണ്ണത്തിൽ ഒരുവൻ.ഗുണ വിശേഷങ്ങളിൽ ഏകൻ. ഉപമയിൽ നിസ്തുലൻ. ശക്തിപ്രതാപങ്ങളിൽ തുണയില്ല, വിജ്ഞാനത്തിൽ ഇണയുമില്ല. അവൻ പരിപൂർണ്ണൻ! അവൻ പരിശുദ്ധൻ! അതെ, അവൻമാത്രം പരിപൂർണ്ണനും പരമപരിശുദ്ധനും!! അവൻെറ ഏകത്വത്തിന് തെളിവായി ഒരു ഉദാഹരണംകൂടി കാണുക:-

വിഭാഗം-4

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ ۖ هَل لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُكُم مِّن شُرَكَآءَ فِى مَا رَزَقْنَـٰكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَآءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَـٰتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

28 നിങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉപമ അവൻ വിവരിച്ചുതരുകയാണ്: നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയിട്ടുള്ള വസ്തുവിൽ നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരിൽ [അടിമകളിൽ] നിന്ന് വല്ല പങ്കുകാരും നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ?- എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ (പരസ്പരം) ഭയപ്പെടുന്നതുപോലെ, അവരെയും ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമാറ് അതിൽ നിങ്ങൾ (ഇരുകൂട്ടരും) സമൻമാരായിരിക്കുക (-ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുമോ?!) ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് നാം ഇപ്രകാരം ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

---

28 ضَرَبَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് അവൻ വിവരിച്ചു തരുകയാണ്. مَّثَلاً ഒരു ഉപമ. مِّنْ أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് തന്നെ. هَل لَّكُم നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ. مِّن مَّا مَلَكَتْ അധീനപ്പെടുത്തിയ (ഉടമയാക്കിയ) തിൽനിന്ന്. أَيْمَانُكُمْ നിങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ. مِّن شُرَكَاءَ വല്ല പങ്കുകാരും. فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയതിൽ. فَأَنتُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ. فِيهِ അതിൽ. سَوَاءٌ ഒരുപോലെയാണ്, സമമാണ്. تَخَافُونَهُمْ നിങ്ങളവരെ ഭയപ്പെടുന്നു. كَخِيفَتِكُمْ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നതുപോലെ. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളെത്തന്നെ (തമ്മതമ്മിൽ) . كَذَلِكَ അപ്രകാരം. نُفَصِّلُ നാം വിവരിക്കുന്നു. الْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്.

അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ കൈവശം തന്നിട്ടുള്ള സ്വത്തുക്കളിൽ നിങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ അടിമകളും കൂട്ടവകാശികളായിരിക്കുക, എന്നിട്ട് അവരും നിങ്ങളും ഒരുപോലെ അധികാരത്തിലും കൈകാര്യത്തിലും സമൻമാരായിരിക്കുക, സ്വതന്ത്രരും യജമാനൻമാരുമായ നിങ്ങൾ പരസ്പരം മാനിച്ചും പേടിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നപ്രകാരം അവരെയും പേടിക്കുകയും മാനിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇതു സംഭവ്യമാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉടമാവകാശങ്ങളിൽ എങ്ങിനെയാണ് മറ്റുള്ളവർക്ക്- എല്ലാവരും അവൻെറ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളവരാണല്ലോ- പങ്കുണ്ടാവുക?! എന്നത്രെ ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം. മനുഷ്യൻെറ സ്വത്തു വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകിയതാണ്. അടിമകളുടെ

മേലുള്ള മനുഷ്യൻെറ അവകാശം ഒരു സാങ്കേതികമായ അവകാശം മാത്രവുമാണ്. സൃഷ്ടികളാകട്ടെ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉടമത്തത്തിൽനിന്നു ഒരു വിധേനയും ഒഴിവാകുന്നവരുമല്ല.

മുശ്രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ഹജ്ജുകർമ്മങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു: **لا شريك لك الا شريكا هو لك تملكه وما ملك** (ഒരു പങ്കുകാരനല്ലാതെ നിനക്കു-അല്ലാഹുവിനു-പങ്കുകാരില്ല, ആ പങ്കുകാരനും അവൻെറ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളതും നിനക്ക് ഉടമപ്പെടുന്നതുതന്നെയാണ്.) തങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വരുന്ന വിഗ്രഹത്തെയും, അതിൻെറ പേരിൽ നീക്കിവെച്ച സ്വത്തുക്കളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അവർ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത്. ഈ മുശ്രിക്കുകൾ മാത്രമല്ല, ഇവരെപ്പോലുള്ള എല്ലാ മുശ്രിക്കുകളും ബുദ്ധികൊടുത്തു ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം തങ്ങളുടെ വിഡ്ഢിത്തം ഈ ഒരൊറ്റ ഉപമകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം എന്നാണ് ആയത്തിൻെറ അവസാനവാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

'വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ' (**ماملكت الا يمان**) എന്ന വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അടിമകളാകുന്നു. (ഈ പ്രയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് സൂ: മുഅ്മിനൂന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വായിച്ച വിശദീകരണം ഓർക്കുക) മേൽ വിവരിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വഴി അവിശ്വാസികൾ സത്യം മനസ്സിലാക്കി സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തതിനു കാരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

بَلِ ٱتَّبَعَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَهْوَآءَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَن يَهْدِى مَنْ أَضَلَّ ٱللَّهُ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّـٰصِرِينَ ﴿٢٩﴾

29 പക്ഷേ, അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ യാതൊരു അറിവുമില്ലാതെ തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു വഴിപിഴപ്പിച്ചവരെ ആരാണ് സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക?! അവർക്ക് യാതൊരുസഹായിയുമില്ലതാനും.

---

29 بَلِ പക്ഷേ. اتَّبَعَ പിൻപറ്റി, തുടർന്ന്. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ. أَهْوَاءَهُم തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ. بِغَيْرِ عِلْمٍ യാതൊരു അറിവുമില്ലാതെ. فَمَن എന്നിരിക്കെ ആരാണ്. يَهْدِي സൻമാർഗ്ഗം കാണിക്കുന്നത്. مَنْ യാതൊരുവർക്ക്. أَضَلَّ اللهُ അല്ലാഹു വഴിപിഴപ്പിച്ച. وما لَهُم അവർക്കില്ലതാനും. مِّن نَّاصِرِينَ യാതൊരു സഹായികളും, സഹായികളിൽപെട്ട (ആരും) .

അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വം അവൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങൾ, മരണാനന്തരജീവിതം ആദിയായവയെ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേനയും സ്ഥാപിച്ചശേഷം പ്രകൃതിമതമായ തൗഹീദിൻെറ മതത്തിലേക്കു അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ ക്ഷണിക്കുന്നു;-

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِى فَطَرَ ٱلنَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

30 ആകയാൽ, ശുദ്ധമനസ്കനായ നിലയിൽ നീ നിൻെറ മുഖത്തെ (ഈ) മതത്തിലേക്ക് ചൊവ്വാക്കി നിറുത്തുക; മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു യാതൊരു പ്രകൃതിയിലായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവോ, അല്ലാഹുവിൻെറ ആ പ്രകൃതി (മതം) ! അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിപ്പിന് മാറ്റമേ ഇല്ല. അതത്രെ (വക്രതയില്ലാതെ) ശരിയായി നിലകൊള്ളുന്ന മതം. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ

അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

﴿ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَٱتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴾ ٣١

31 അവങ്കലേക്ക് [അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്] മനസ്സ് മടങ്ങിയവരായ നിലയിൽ (അതിനെ അവലംബിച്ചുകൊള്ളുക) . അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ 'മുശ്‌രിക്കുകളു'ടെ [പരദൈവവിശ്വാസികളുടെ] കൂട്ടത്തിൽ ആകുകയും അരുത്.

﴿ مِنَ ٱلَّذِينَ فَرَّقُوا۟ دِينَهُمْ وَكَانُوا۟ شِيَعًا ۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴾ ٣٢

32 അതായത്: തങ്ങളുടെ മതത്തെ ഭിന്നിപ്പിക്കുകയും, പല കക്ഷികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ (ആകരുത്). ഓരോ സംഘവും തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ളതിൽ ആഹ്ളാദം കൊള്ളുന്നവരാണ്.

---

30 فَأَقِمْ ആകയാൽ നിലനിറുത്തുക. وَجْهَكَ നിന്‍റെ മുഖം. لِلدِّينِ മതത്തിലേക്ക്. حَنِيفًا ശുദ്ധമനസ്കനായ നിലയിൽ. فِطْرَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രകൃതി, സൃഷ്ടിപ്പ്. الَّتِي فَطَرَ അവൻ പ്രകൃതം ചെയ്ത, സൃഷ്ടിച്ചതായ. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. عَلَيْهَا അതുപ്രകാരം, അതിന്‍റെമേൽ. لاَ تَبْدِيلَ മാറ്റം ഇല്ല, പകരമാക്കലില്ല. لِخَلْقِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ സൃഷ്ടിപ്പിന്. ذَلِكَ അത്, അതത്രെ. الدِّينُ الْقَيِّمُ ശരിയായി നിലനിൽക്കുന്ന (വക്രതയില്ലാത്ത) മതം. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല. 31 مُنِيبِينَ മനസ്സു മടങ്ങിയവരായി, വിനയപ്പെട്ടവരായിട്ട്. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. وَاتَّقُوهُ അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَأَقِيمُوا നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. الصَّلاَةَ നമസ്കാരം. وَلاَ تَكُونُوا നിങ്ങൾ ആകുകയും അരുത്. مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ പെട്ട(വർ) . 32 مِنَ الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവരിൽ. فَرَّقُوا അവർ ഭിന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. دِينَهُمْ തങ്ങളുടെ മതത്തെ. وَكَانُوا അവരാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. شِيَعًا പല കക്ഷികൾ. كُلُّ حِزْبٍ എല്ലാ (ഓരോ) സംഘവും. بِمَا لَدَيْهِمْ തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ളതുകൊണ്ട്. فَرِحُونَ ആഹ്ലാദം (അഭിമാനം കൊള്ളുന്നവരാണ്) .

മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധമായ ഒരു പ്രകൃതിയോടുകൂടിയാണ്. ചുറ്റുപാടിന്‍റെ സമ്മർദ്ദവും, പരിതസ്ഥിതികളുടെ പ്രേരണയും വിഘാതമല്ലെങ്കിൽ-മനുഷ്യൻ അവന്‍റെ സാക്ഷാൽ പ്രകൃതിയിൽതന്നെ വളരുകയാണെങ്കിൽ-ലോക സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധത്തിലും, അവന്‍റെ തൗഹീദിലും അധിഷ്ഠിതമായ സത്യവിശ്വാസം അവനുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. മാനുഷികമായ ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളോട് ഇണങ്ങുന്ന പ്രേരണകളായിരിക്കും അവനിൽ ഉൽഭൂതമാകുന്നതും. അവന്‍റെ ബുദ്ധി തേടുന്നതും, അവന്‍റെ നൻമയായി അവൻ കാണുന്നതും അതായിരിക്കും. സ്രഷ്ടാവിന്‍റെ നിഷേധത്തിനോ, പരദൈവ സങ്കല്പത്തിനോ അവൻ മുതിരുകയില്ല. ഇതേ പ്രകൃതിമതമത്രെ ഇസ്‌ലാം യാതൊരു വക്രതയും കൂടാതെ, ശുദ്ധമനസ്സോടെ ആ മതത്തിലേക്കു നേർക്കുനേരെ തിരിഞ്ഞുവരണമെന്നാണ് നിരവധി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിരത്തിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്.

ഈ പരിശുദ്ധമായ പ്രകൃതിവിട്ട് മനുഷ്യനെ ഇടവും വലവും തിരിച്ചുവിടുന്നതും, അവരെ വ്യത്യസ്ത മതക്കാരും ജാതികളുമാക്കി തരം തിരിക്കുന്നതും പ്രതികൂലമായ സാഹചര്യങ്ങളും ചുറ്റുപാടുകളുമാണെന്ന വസ്തുത ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:
ما من مولود يولد الا على الفطرة فابواه يهودانه او ينصر انه او يمجسانه كما تنتج البهيمة بهيمة جمعآء هل تحسون فيها من جدعاء ثم يقول فطرت الله – الى قوله ذلك الدين القيم – متفق عليه – :

സാരം: ''ഏതു കുട്ടിയും ശുദ്ധപ്രകൃതി-ഇസ്‌ലാമികപ്രകൃതി-യോടുകൂടിയല്ലാതെ ജനിക്കുന്നില്ല. എന്നിട്ട് അവൻെറ മാതാപിതാക്കൾ അവനെ യഹൂദനാക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ നസ്രാണിയാക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ 'മജൂസി' (അഗ്നിയാരാധകൻ) ആക്കുന്നു. മൃഗങ്ങൾ അവയവം പൂർത്തിയായ മൃഗത്തെ പ്രസവിക്കുന്നതുപോലെത്തന്നെ. അതിൽ (പ്രസവവേളയിൽ) കാതു മുറിക്കപ്പെട്ടതായി വല്ലതും നിങ്ങൾ കാണാറുണ്ടോ?'' ഇത്രയും പറഞ്ഞശേഷം തിരുമേനി ഇതിനു തെളിവായി (30-ാം വചനത്തിലെ) (فطرت الله) എന്നുതുടങ്ങി ذلك الدين القيم വരെ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (ബു:മു.) മൃഗക്കുട്ടികൾ ജനിക്കുമ്പോൾ അവ അവയവം പൂർണ്ണമായനിലയിലാണ് ജനിക്കുന്നതെന്നപോലെ മനുഷ്യമക്കൾ ജനിക്കുന്നതും അവരുടേതായ ശുദ്ധ പ്രകൃതിയോടെയാണെന്നും, പിന്നീട് മൃഗങ്ങളുടെ കാതുകൾ മനുഷ്യരാൽ മുറിക്കപ്പെടുന്നതു (*) പോലെ മനുഷ്യൻ വഴിപിഴച്ചുപോകുന്നതുംപുറത്തുനിന്നുള്ള ഇടപെടൽ കൊണ്ടാണെന്നുമാണ് ഹദീസിൻെറ താൽപര്യം. ഹദീസിൽ മാതാപിതാക്കൾ എന്നും യഹൂദി-നസ്രാണി -മജൂസി എന്നും പ്രസ്താവിച്ചതു കേവലം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രാമാണെന്നു വ്യക്തമാണ്.

ഇസ്‌ലാമിലെ വിശ്വാസങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അതിലെ നിയമങ്ങളും അനുഷ്ഠാനമുറകളും എല്ലാം തന്നെ പരിശോധിച്ചാൽ മനുഷ്യ പ്രകൃതിക്ക് തികച്ചും യോജിച്ച ഏകമതം ഇസ്‌ലാമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഇതിനകം തെളിയിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതും ബുദ്ധികളും നിഷ്പക്ഷഹൃദയരുമായ ചില ചിന്തകൻമാരാലും സമ്മതിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഇവിടെ ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ സ്പർശിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് ഉപയുക്തമല്ലാത്ത ഏതു മതത്തിനും സ്ഥിരതയും നിലനിൽപും ഉണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഒന്നുകിൽ കാലാനുസൃതമായ ഭേദഗതികൾക്കു വിധേയമാകുക, അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗികമായോ പൂർണ്ണമായോ പുറംതള്ളപ്പെട്ടു കാലാഹരണപ്പെടുക, രണ്ടിലൊന്നു ആവശ്യമായിരിക്കും മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കനുസരിച്ചതും, കാലദേശ വ്യത്യാസമെന്യെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്നാകമനം പ്രായോഗികമായതുമായ മതം, മനുഷ്യസ്രഷ്ടാവിനാൽ അവതരിക്കപ്പെട്ട മതമായിരിക്കുവാനേ നിർവ്വാഹമുള്ളൂ. അതത്രെ ഇസ്‌ലാം. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനെക്കുറിച്ച് 'അല്ലാഹു നൽകിയ പ്രകൃതി' (فطرت الله) എന്നും 'പ്രകൃതിമതം' (دين الفطرة) എന്നുമൊക്കെ പറയുന്നത്. അതിനു മാത്രമേ യാതൊരു ന്യൂനതയും ബാധിക്കാത്തവണ്ണം സ്വയം പര്യാപ്തതയുമുള്ളു. (ذلك الدين القيم) – പക്ഷെ, ക്ഷണികങ്ങളായ താൽപര്യങ്ങളോ, ചിന്താ ശൂന്യതയോ കാരണമായി മിക്ക മനുഷ്യരും ഈ പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. (ولكن اكثر الناس لا يعلمون)

لا تبديل لخلق الله (അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിപ്പിനു മാറ്റമേയില്ല,) എന്ന വാക്യം ഗൗരവമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: അല്ലാഹു ഓരോ വസ്തുവിന്നും അതതിൻെറ സൃഷ്ടിയിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകൃതിക്കു മാറ്റം വരുന്നതല്ല. അഥവാ ഓരോന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതും നിർണ്ണയിച്ചതുമായ സ്വഭാവത്തോടുകൂടിത്തന്നെ നിലകൊള്ളും. അതിൽ മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. അതു മാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുവാൻ പറ്റുകയുമില്ല. (اى لا يقدر احدان يغيره اوما ينبغى ان يغير - كما فى البيضاوى) മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കനുയോജ്യമായ ഏക മതമാണ് അല്ലാഹു അവനു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ആ മതം വിട്ട് മറ്റേതു മതവും ആ പ്രകൃതിക്കുയോജിച്ചതായിരിക്കയില്ല. അതേ പ്രകൃതി നിലനിക്കുന്നേടത്തോളം കാലം-അതിനു ആരാലും മാറ്റം വരുത്തപ്പെടുന്നതല്ലതാനും-ആ മതം മനുഷ്യരിൽ പ്രായോഗികമാകാതിരിക്കയുമില്ല. ഇതാണതിൻെറ ചുരുക്കം. അതുകൊണ്ടാണ്, ഈ വാക്യത്തിന് 'അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തിനുമാറ്റമില്ല' (اى لا تبديل لدين الله) എന്നു പല മഹാൻമാരും (†) വ്യാ

---

* വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു വഴിപാടു നേർന്ന ചില മൃഗങ്ങളുടെ കാതു മുറിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുശ്‌രിക്കുകളിലുണ്ടായിരുന്നു.

† قال فى الفتح : اخرج الطبرى من طريق ابراهيم النخعى فى قوله لا تبديل لخلق الله قال لدين الله وم طرق عن مجاهد والضحاك مثله وفيه قول اخرالخ

ഖ്യാനം നൽകിക്കാണുന്നതും, ഇമാം ബുഖാരി അതിനെ സ്ഥീരീകരിച്ചതും. ചില സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാർ-പ്രവാചകൻമാരുടെ കൈക്കു വെളിപ്പെടുന്ന അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യാർത്ഥം തങ്ങൾക്കു തെളിവായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി- ഈ വാക്യത്തിന് ചിലപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ അർത്ഥം കൽപ്പിക്കാറുണ്ട്. ''അല്ലാഹു ഓരോന്നിനും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേക സ്വഭാവങ്ങളിൽ അവൻ ഒരിക്കലും മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല. ഈ അർത്ഥം ശരിയല്ലെന്നും, ഇതു താൽപര്യപൂർവ്വം കല്പിക്കുന്ന അർത്ഥമാണെന്നും ഇതിന് മുമ്പ് പല തവണ നാം കാര്യകാരണസഹിതം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രകൃതി മത്തിലേക്ക് വക്രതയില്ലാത്ത ശുദ്ധമനസ്സോടുകൂടി വരുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തതോടൊപ്പം ആ വരവിൻെറ സ്വഭാവം എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി യിരിക്കുന്നു. അതെ, ഭക്തിപൂർവ്വം അല്ലാഹുവിലേക്ക് മനസ്സു മടങ്ങി കൊണ്ട് (منيبين اليه) ആയിരി ക്കണം അത്. ഇല്ലാത്തപക്ഷം അതു കേവലം നാമാമാത്രമായിരിക്കും. മതം സ്വീകരിക്കു ന്നതോടുകൂടി എല്ലാ കാര്യത്തിലും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുപോരേണ്ടതും (واتقوه) അതിൻെറ അംഗീകരണത്താൽ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്ന കടമകളിൽ പ്രധാനമായ നമസ്ക്കാരം നിലനിറുത്തേണ്ടതും (واقيموا الصلاة) ഉണ്ട്. ഇല്ലാത്ത പക്ഷം അതു കേവലം കാപട്യവുമായി രിക്കും. ക്രിയാത്മകമായ ഈ നിർബന്ധങ്ങൾക്ക് പുറമെ, നിഷേധാത്മകമായ ചില നിർബന്ധ ങ്ങളും കൂടിയുണ്ട്. അതിൽവെച്ച് അതിപ്രധാനമായതാണ് ആരാധനകളിൽ മറ്റാരെയും പങ്കുചേർക്കുവാൻ പാടില്ല (ولا تكونوا من المشركين) എന്നുള്ളത്. പരദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്ന വരാകട്ടെ, ഒരേ വിഭാഗക്കാരോ ഏകീകൃത സ്വഭാവക്കാരോ അല്ല. അവരിൽ എത്രയോ കക്ഷികളും വിഭാഗക്കാരുമുണ്ട്. ചിലർക്ക് ഒരു വിഗ്രഹം. ചിലർക്ക് മറെറാരു വിഗ്രഹം വേറെ ചിലർക്ക് മൂന്നുദൈവം. ഇനിയുമൊരുകൂട്ടർക്കു മുപ്പത്തിമുക്കോടി ദൈവങ്ങൾ അതുപോലെ ത്തന്നെ ചിലർ പ്രതിമയെയും, മറ്റു ചിലർദേവൻമാരെയും, വേറെ ചിലർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വരെയും ആരാധിക്കുന്നു. നടപടിക്രമങ്ങളിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ വേറെയും. ഓരോ കക്ഷിയും താന്താങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തിയുമാണ് കൂടുതൽ നല്ലതെന്നു തൃപ്തിയടയുകയും അതിലഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരദൈവ വിശ്വാസത്തിൻെറ (ശിർക്കിൻെറ) ഒരു വകുപ്പിലും ഉൾപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുക യാണ്.

മതത്തെ ഭിന്നിപ്പിച്ച് കക്ഷികളായിത്തീരുകയും, താന്താങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതിൽ അഭിമാനി ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപോകരുത് എന്നുള്ള ഈ താക്കീതു ഇന്നു മുസ്ലിം സമുദായംതന്നെ പൊതുവിൽ വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇസ്ലാമിനെവിട്ട് മറ്റൊരു മതം സ്വീകരിക്കുകയല്ല അവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇസ്ലാമിൽതന്നെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് പലരും ശിർക്കുപരമായ പല ആചാരസമ്പ്രദായങ്ങളും നടപ്പാക്കുന്നു. പലരും ചേരികളും കക്ഷികളുമായി പിരിയുന്നു. അങ്ങനെ ഇസ്ലാമിൻെറ പേരിൽപലതും വെച്ചുകെട്ടുകയും പലതും അതിൽനിന്നും വെട്ടിക്കുറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ് ഇന്നു സമുദായം. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. امين

33 മനുഷ്യരെ വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടും ബാധിച്ചാൽ, അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് മനസ്സ് മടങ്ങിയവരായ നിലയിൽ അവനെ വിളി(ച്ച് പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട്,

وَإِذَا مَسَّ ٱلنَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا۟ رَبَّهُم مُّنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَآ أَذَاقَهُم مِّنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُم

ـ ص ٤١٦ ج ٨

بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾	അവൻ തൻെറ പക്കൽനിന്നു വല്ല കാരുണ്യവും അവർക്ക് ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ അപ്പോഴതാ, അവരിൽനിന്ന് ഒരു വിഭാഗം തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് (വേറെ ആരാധ്യൻമാരെ) പങ്കുചേർക്കുന്നു.
لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ ۚ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾	34 നാം അവർക്ക് കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിന് നന്ദികേട് കാണിക്കുവാനായിട്ടാണ് (അത്) . (ഹേ, നന്ദികെട്ടവരേ!) എന്നാൽ നിങ്ങൾ സുഖിക്കുക! അങ്ങനെ വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും!!
أَمْ أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾	35 അഥവാ, നാം അവർക്ക് വല്ല പ്രമാണവും ഇറക്കിക്കൊടുത്തിട്ട് അവർ പങ്കുചേർത്ത് വരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അത് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടോ?!

---

33 وَإِذَا مَسَّ ബാധിച്ചാൽ, സ്പർശിച്ചാൽ. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. ضُرٌّ വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടും, ഉപദ്രവവും. دَعَوْا അവർ വിളിക്കും, പ്രാർത്ഥിക്കും. رَبَّهُمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. مُنِيبِينَ മനസ്സ് മടങ്ങിയവരായ നിലയിൽ. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. ثُمَّ പിന്നെ. إِذَا أَذَاقَهُمْ അവൻ അവർക്ക് ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ. مِّنْهُ തൻെറ പക്കൽനിന്ന്. رَحْمَةً വല്ല കാരുണ്യവും. إِذَا فَرِيقٌ അപ്പോഴതാ ഒരു വിഭാഗം. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്. يُشْرِكُونَ പങ്കുചേർക്കുന്നു. 34 لِيَكْفُرُوا അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുവാൻ, നന്ദികേട് ചെയ്യട്ടെ. بِمَا آتَيْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് കൊടുത്തതിൽ. فَتَمَتَّعُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ സുഖിക്കുക. فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാം. 35 أَمْ أَنزَلْنَا അഥവാ നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നുവോ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്. سُلْطَانًا വല്ല പ്രമാണവും. فَهُوَ എന്നിട്ടത്. يَتَكَلَّمُ സംസാരി (പ്രസ്താവി) ക്കുന്നു. بِمَا യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ച്. كَانُوا بِهِ അതുകൊണ്ട് അവരായിരുന്നു. يُشْرِكُونَ പങ്കുചേർക്കും.

ആപത്തുനേരിടുമ്പോൾ ഭക്തിയോടും, വിനയത്തോടുംകൂടി അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, ആപത്തു നീങ്ങിയാൽ വീണ്ടും പഴയപടി ശിർക്കു തുടരുകയും ചെയ്യുകയെന്നതു ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തെ മുശ്രിക്കുകളുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ മുശ്രിക്കുകളിലും ഈ പതിവ് ഇല്ലായ്കയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദിക്കുപകരം നന്ദികേടു കാണിക്കുക എന്ന അപരാധം കൂടിയാണ് ഇതുമൂലം അവർ ചെയ്യുന്നത്. തൽക്കാലം അവരെ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്തു സുഖിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ വിട്ടിരിക്കുകയാണ് അതിൻെറ ഫലം താമസിയാതെ അവർക്കു അനുഭവപ്പെടും എന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. ശിർക്കിൻെറ ആൾക്കാരുടെ നിലയും ന്യായീകരണങ്ങളും കണ്ടാൽ തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ശിർക്കിനെ ന്യായീകരിക്കുന്ന വല്ല പ്രമാണവും വന്നുകിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നിയേക്കും.

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾	36 മനുഷ്യർക്ക് വല്ല കാരുണ്യവും (അഥവാ അനുഗ്രഹവും) നാം ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, അവരതിൽ ആഹ്ലാദം കൊള്ളും. അവരുടെ കരങ്ങൾ മുൻചെയ്തതിൻെറ ഫലമായി വല്ല തിൻമയും അവർക്ക് ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, അപ്പോഴതാ അവർ നിരാശപ്പെട്ടുപോകുന്നു!
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ	37 അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ ഉപജീവനം വിശ

وَيَقۡدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأَيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ﴿٣٧﴾

ാലമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, (അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്) പരിമിതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന്?! നിശ്ചയമായും, അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

---

36 وَإِذَا أَذَقْنَا നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ. النَّاسَ മനുഷ്യർക്ക്. رَحْمَةً വല്ല കാരുണ്യവും (അനുഗ്രഹവും) . فَرِحُوا അവർ ആഹ്ലാദിക്കും. بِهَا അതിൽ, അതുമൂലം. وَإِن تُصِبْهُمْ അവർക്ക് ബാധിച്ചെങ്കിൽ. سَيِّئَةٌ വല്ല തിന്മയും. بِمَا قَدَّمَتْ മുൻചെയ്തതുകൊണ്ട്. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കരങ്ങൾ. إِذَا هُمْ അപ്പോഴതാ അവർ. يَقْنَطُونَ നിരാശപ്പെടുന്നു. 37 أَوَلَمْ يرَوْا അവർ കാണുന്നില്ലേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَبْسُطُ വിശാലമാക്കുന്നു. الرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيَقْدِرُ പരിമിതമാക്കുക (കുടുസ്സാക്കുക, കണക്കാക്കുക, നിയന്ത്രിക്കുക) യും ചെയ്യുന്നു. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്.

നന്മ ലഭിച്ചാൽ ആഹ്ളാദവും, അഹങ്കാരവും തിൻമ ലഭിച്ചാൽ നിരാശയും, ക്ഷമകേടും . ഇതാണ് മനുഷ്യൻെറ പൊതുനില. എന്നാൽ സത്യവികശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതി ഇതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കേണ്ടതാണ്.അഥവാ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കഴിഞ്ഞ സൂ: 5-ാം വചനത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ച നബിവചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സന്തോഷത്തിൽ നന്ദിയും, സന്താപത്തിൽ ക്ഷമയും ഉള്ളവരായിരിക്കും സത്യവിശ്വാസികൾ.

മനുഷ്യൻെറ ആസൂത്രണത്തിനും, പ്രയത്നത്തിനും ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഏറ്റക്കുറവിൽ പങ്കുണ്ടെന്നതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ അവ രണ്ടിമേയും തോതനുസരിച്ചാണോ ഓരോരുത്തനും ഉപജീവനം ലഭിക്കുന്നത്. ഒരിക്കലുമല്ല. ഏറ്റക്കുറവിനു വാസ്തവത്തിൽ നിദാനം അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശകമാകുന്നു.ആർക്കാണ് ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളും സമ്പത്തും വിശാലമാക്കേണ്ടതെന്നും ആർക്കാണവ കുടുസ്സാക്കേണ്ടതെന്നും അവനാണ് നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. അതിസമർത്ഥരും യോഗ്യരുമായ എത്രയോ ആളുകളെ നിർധനൻമാരും, കേവലം ഭോഷൻമാരും പാവങ്ങളുമായ എത്രയോ ആളുകളെ വമ്പിച്ച ധനാഢ്യൻമാരായും കണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കു വിശ്വാസമില്ലാത്തവർ ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്തു പറഞ്ഞാലും ശരി, ഈ നിലപാടു മാറ്റി പകരം സാർവ്വത്രികവും, പരിപൂർണ്ണവുമായ ഒരു സ്ഥിതിസമത്വം മനുഷ്യർക്കിടയിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ അവർക്കു സാധ്യമല്ലതന്നെ. സാധ്യമെന്നു സങ്കൽപ്പിച്ചാൽ തന്നെ അതു അപ്രായോഗികമായിരിക്കും . അല്ല, വിനാശകരവും കൂടിയായിരിക്കുമെന്നു അൽപം ആലോചിച്ചാലറിയാവുന്നതാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം സൂ: സുഖ്റുഫ് (الزخرف) 32-35ൽ വെച്ച് കാണാം. انشاءالله

فَـَٔاتِ ذَا ٱلۡقُرۡبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلۡمِسۡكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجۡهَ ٱللَّهِۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٣٨﴾

38 ആകയാൽ, കുടുംബബന്ധമുള്ളവന് അവൻെറ അവകാശം നീ കൊടുക്കുക, സാധുവിനും, വഴിപോക്കനും (കൊടുക്കുക) . അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അത് ഗുണകരമാണ്. അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് വിജയികളും.

---

38 فَآتِ ആകയാൽ നീ കൊടുക്കുക. ذَا الْقُرْبَىٰ കുടുംബബന്ധമുള്ളവന്. حَقَّهُ അവൻെറ അവകാശം. وَالْمِسْكِينَ സാധുവിനും. وَابْنَ السَّبِيلِ വഴിപോക്കനും. ذَٰلِكَ അത്. خَيْرٌ ഗുണകരമാണ്. لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَجْهَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) . وَأُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. هُمُ അവർ തന്നെയാണ്. الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ.

മനുഷ്യന്‍റെ സാമ്പത്തികമായ കഴിവും, കഴിവുകേടും അല്ലാഹു നിശ്ചയിക്കുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, ദാനധര്‍മ്മാദി സല്‍ക്കാര്യങ്ങളില്‍ ചിലവഴിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാള്‍ ദരിദ്രനായി കഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്നോ, ചിലവഴിക്കാതെ കെട്ടിസൂക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് ധനികനായി നിലനില്‍ക്കുമെന്നോ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഒരു കവി പറഞ്ഞതു വളരെ ശരിയാണ്.

فلا الجود يفنيها اذا هي اقبلت × ولا البخل يبقيها اذا هي تذهب

ധനം മമ്പോട്ടുവരുമ്പോള്‍ ഔദാര്യം അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതല്ല; അതുവിട്ടു പോകാന്‍ ശ്രമിക്കുന്ന പക്ഷം ലുബ്ധത അതിനെ ശേഷിപ്പിച്ചു നിറുത്തുകയും ഇല്ല എന്നുസാരം. ഹദീസില്‍ **مانقصت صدقة من مال الخ مسلم** (ദാനധര്‍മ്മം ഒന്നും തന്നെ ധനത്തില്‍ കുറവു വരുത്തുകയില്ല) എന്നു വന്നിട്ടുള്ളതും **وما انفقتم من شيئ فهو يخلفه** – سبأ ٣٩ (നിങ്ങള്‍ വല്ലതും ചിലവഴിക്കുന്നതായാല്‍ അവന്‍ -അല്ലാഹു-അതിനുപകരം നല്‍കും.) എന്നഖുര്‍ ആന്‍ വചനവും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് 37-ാം വചനത്തെത്തുടര്‍ന്ന് എല്ലാ ഓരോ വ്യക്തിയെയും അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടു ഈ വചനത്തില്‍ ദാനധര്‍മ്മങ്ങള്‍ക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

ദാനധര്‍മ്മം നല്‍കപ്പെടേണ്ടുന്ന മൂന്നു വിഭാഗക്കാരെയാണ് ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഒന്നാമത്തേത് കുടുംബബന്ധമുള്ളവര്‍. കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുകയും, കുടുബാംഗങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് ഇസ്‌ലാം എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം കല്‍പ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതുപോലുള്ള പല ഖുര്‍ആന്‍ വാക്യങ്ങളില്‍നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. 'അവന്‍റെ അവകാശം' (**حقه**) കൊടുക്കുക എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. ഈ ഒരൊറ്റ പ്രയോഗത്തില്‍ നിന്നുതന്നെ അതിന്‍റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കാം: 'സാധു' (**المساكين**) എന്നു പറഞ്ഞതില്‍ കുടുംബബന്ധമുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും ഉള്‍പ്പെടും കുടുംബബന്ധംഉള്ളവനും കൂടിയാകുമ്പോള്‍ അവന്‍റെ അവകാശം ഇരട്ടിക്കുന്നു. 'വഴിപോക്കന്‍' (**ابن السبيل**) എന്നു പറഞ്ഞതില്‍ സ്വഭവനം വിട്ടുപോയി വഴിമദ്ധ്യേ നിരാശ്രയരായ യാത്രക്കാരും, ആവശ്യമായ യാത്രാ പൂര്‍ത്തീകരിക്കുവാന്‍ കഴിവില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്നവരും ഉള്‍പ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ ദാനധര്‍മ്മങ്ങള്‍ക്കു പുണ്യം ലഭിക്കേണമെങ്കില്‍ അതു അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചതായിരിക്കണം. അഥവാ ഐഹികമായ എന്തെങ്കിലും സ്വാര്‍ത്ഥമോ നേട്ടമോ ഉദ്ദേശിച്ചാവരുത്. ഈ വസ്തുതയും ഖുര്‍ആന്‍ പലപ്പോഴും എടുത്തുപറയാറുള്ളതാണ്. അടുത്ത വചനവും നോക്കുക:

39 ജനങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളില്‍വെച്ച് വളര്‍ന്നുണ്ടാകുവാന്‍ വേണ്ടി നിങ്ങള്‍ വല്ല 'രിബാ'യും [വളര്‍ത്തുമുതലും] കൊടുക്കുന്നതായാല്‍ അത് അല്ലാഹുവിന്‍റെയടുക്കല്‍ വളരുന്നതല്ല; അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് വല്ല 'സകാത്തും' [ധര്‍മ്മവും] നിങ്ങള്‍ കൊടുക്കുന്നതായാല്‍, അക്കൂട്ടര്‍ തന്നെയാണ് ഇരട്ടിപ്പിക്കുന്നവര്‍.

وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِىٓ أَمْوَٰلِ ٱلنَّاسِ فَلَا يَرْبُوا۟ عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن زَكَوٰةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ ٱللَّهِ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾

39 وَمَا آتَيْتُم നിങ്ങള്‍ കൊടുക്കുന്നത്, കൊടുക്കുന്നതായാല്‍. مِّن رِّبًا വല്ല 'രിബാ'യും (വളര്‍ത്തുമുതലും, പലിശയും) . لِّيَرْبُوَ അത് വളര്‍ന്നുണ്ടാകുവാന്‍. فِي أَمْوَالِ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കളില്‍. فَلاَ يَرْبُو എന്നാലത് വളരുന്നതല്ല. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍. وَمَا آتَيْتُم നിങ്ങള്‍ കൊടുക്കുന്നത്, കൊടുക്കുന്നതായാല്‍. مِّن زَكَاةٍ വല്ല 'സക്കാത്തും. تُرِيدُونَ നിങ്ങള്‍ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട്. وَجْهَ اللهِ അല്ലാ

ഹുവിൻെറ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) . فَأُولَئِكَ എന്നാലവർ. هُمُ അവർ തന്നെയാണ്. الْمُضْعِفُونَ ഇരട്ടിപ്പിക്കുന്നവർ.

'രിബാ' (ربا) എന്ന പദത്തിൻെറ ക്രിയാരൂപം 'റബാ' (ربا) എന്നാണ്. 'വളർന്നു, വർദ്ധിച്ചു, ചീർത്തു, പൊന്തി, കവിഞ്ഞു' എന്നൊക്കെ അതിനു അർത്ഥം വരും.ഇതേ ഭൂതക്രിയയുടെ ഭാവിക്രിയാരൂപമാണ്ഈ ആയത്തിൽ കാണുന്ന 'യർബൂ' (يربو) എന്ന വാക്ക്. അപ്പോൾ 'രിബാ' എന്ന വാക്കിന് 'വളർച്ച വർദ്ധനവ്'' എന്നൊക്കെയാണ് ഭാഷാർത്ഥം. മൂലധനത്തിൻെറ വർദ്ധനവായതുകൊണ്ട് 'പലിശ'ക്കും 'രിബാ' എന്നു പറയുന്നു. കൂടുതൽ വല്ലതും തിരിച്ചുകിട്ടണമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും-ദാനമായോ ഇനാമായോ-കൊടുക്കുന്നതാണ് ഇവിടെ രിബാ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്നത്രെ മിക്കവാറും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് 'വളർത്തുമുതൽ' എന്ന് നാം 'രിബാ'ക്ക് ഇവിടെ അർത്ഥം നൽകുന്നത്. ഇങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്നത് കേവലം കുറ്റകരമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ, അതു അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെയും, പ്രതിഫലത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്യുന്ന കർമ്മമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ വളർച്ചയും, അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അഥവാ ഒരു പുണ്യകർമ്മമായി അല്ലാഹു അതിനെ കണക്കാക്കുകയില്ല. ഇത്തരം ധാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യരുതെന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു ഖുർആൻ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്. لاتمنن تستكثر – المدثر (അധികം കിട്ടേണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ട് നീ ഉപകാരം ചെയ്യരുത്.) പലിശ ലഭിക്കേണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തൊടുകൂടി അന്യനു കൊടുക്കുന്ന സ്വത്താണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, പലിശ വാങ്ങുന്ന ആൾക്ക് അവൻെറ ഇടപാടുകാരൻ കൊടുക്കുന്ന സാധാരണ പലിശതന്നെയാണുദ്ദേശ്യമെന്നും ചുരുക്കം ചിലരും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഈ രണ്ടു ഇടപാടും തന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ വളർച്ചയില്ലാത്തതാണെന്നു മാത്രമല്ല, കുറ്റകരം കൂടിയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. الله اعلم

'സകാത്തു' (زكوة) എന്ന പദത്തിനും ഏറെക്കുറെ 'രിബാ'യുടെ അർത്ഥംതന്നെ വരുമെന്നുപറയാം. 'വളർച്ച, പരിശുദ്ധത, അഭിവൃദ്ധി' എന്നെല്ലാം അതിനും അർത്ഥമുണ്ടു. പക്ഷേ, ആന്തരികമായ വളർച്ചയ്ക്കും പരിശുദ്ധിക്കുമാണ് 'സകാത്ത് 'ഉപയോഗിക്കുക. ബാഹ്യമായഅഭിവൃദ്ധിയും വളർച്ചയുമാണ് 'രിബാ' കുറിക്കുന്നത്. ദാനധർമ്മങ്ങൾക്കു, പൊതുവിലും, ഇസ്ലാമിലെ നിർബന്ധധർമ്മത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചും 'സക്കാത്തു' എന്നു ഉപയോഗിക്കുന്നു.അവ ധനത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, ഉടമസ്ഥനു ആത്മീയ പരിശുദ്ധിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണിതിനു കാരണം. ഇവിടെ ഈ രണ്ടർത്ഥവും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. സ്വത്തിൽ വർദ്ധനവുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി- കടമയോ, ധർമ്മമായോ- കൊടുക്കുന്ന 'രിബാ' യെപ്പോലെയല്ല 'സക്കാത്താ'യി കൊടുക്കുന്നതിൻെറ ഫലം.അടിയാൻ അല്ലാഹുവിനു നൽകിയ ഒരു കടംപോലെയാണ് അവൻ അതിനെ കണക്കാക്കുന്നത്. അതു തിരിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ അനേകം ഇരട്ടികളായി അവൻ തിരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം അതു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു. من اذا الذى يقرض الله قرضا حسنافيضاعفه له اضعافا كثيرة – البقرة

(ആരാണ് അല്ലാഹുവിന് നല്ല കടം കടം കൊടുക്കുന്നവർ? എന്നാലവനു വളരെ ഇരട്ടികളായി അവൻ ഇരട്ടിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. (അൽബഖറ: 245.) ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും(ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി(ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''ഒരാൾ പരിശുദ്ധമായ സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കാരക്കസമാനമുള്ളതു ദാനം ചെയ്താൽ-പരിശുദ്ധമായതിനെയല്ലാതെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയില്ലതാനും-എന്നാലതിനെ അല്ലാഹു അവൻെറ വലങ്കൈ കൊണ്ട് (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) സ്വികരിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് അതിൻെറ ആൾക്കു വേണ്ടി, നിങ്ങളിലൊരാൾ തൻെറ കുതിരക്കുട്ടിയെ വളർത്തിവരുന്നതുപോലെ, അവൻ അതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ അത് പർവ്വതംപോലെ ആയിത്തീരും.''(ബു:മു.)

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۖ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَىْءٍ ۚ سُبْحَـٰنَهُۥ وَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾

40 നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച് പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനവും തന്ന്, പിന്നീട് നിങ്ങളെ മരണപ്പെടുത്തുകയും, പിന്നെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനത്രെ അല്ലാഹു. അതിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ചെയ്യുന്ന വല്ലവരും നിങ്ങളുടെ പങ്കുകാരിൽ [ആരാധ്യരിൽ] ഉണ്ടോ?! അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ! അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവൻ ഉന്നതനായുള്ളവനുമാകുന്നു!

വിഭാഗം-5

ظَهَرَ ٱلْفَسَادُ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِى ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

41 മനുഷ്യരുടെ കരങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം കരയിലും, കടലിലും കുഴപ്പം വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിൽ ചിലത് [ചിലതിന്റെ ഫലം] അവർക്ക് ആസ്വദിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (അത്) ; അവർ മടങ്ങിയേക്കാമല്ലോ.

قُلْ سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

42 (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുവിൻ, എന്നിട്ട് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കുവിൻ!'' അവരിൽ അധികമാളുകളും 'മുശ്‌രിക്കുകൾ' [പരദൈവവിശ്വാസികൾ] ആയിരുന്നു.

---

40 اللهُ അല്ലാഹു. الَّذِي خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. ثُمَّ رَزَقَكُمْ പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം നൽകി. ثُمَّ يُمِيتُكُمْ പിന്നീട് നിങ്ങളെ മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ثُمَّ يُحْيِيكُمْ പിന്നീട് നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. هَلْ مِن شُرَكَائِكُم നിങ്ങളുടെ പങ്കുകാരി (ലുണ്ടോ) . مَّن يَفْعَلُ ചെയ്യുന്നവർ. مِن ذَٰلِكُم അതിൽനിന്ന്. مِّن شَيْءٍ ഏതെങ്കിലുമൊരു കാര്യം. سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ. وَتَعَالَىٰ അവൻ ഉന്നതനാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന്. 41 ظَهَرَ വെളിപ്പെട്ടു, പ്രത്യക്ഷമായി. الْفَسَادُ കുഴപ്പം, നാശം. فِي الْبَرِّ കരയിൽ. وَالْبَحْرِ സമുദ്രത്തിലും. بِمَا كَسَبَتْ പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം. أَيْدِي النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ കൈകൾ. لِيُذِيقَهُم അവൻ അവർക്ക് ആസ്വദിപ്പിക്കുവാൻ. بَعْضَ ചിലത്. الَّذِي عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ച. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ. يَرْجِعُونَ മടങ്ങും. 42 قُلْ പറയുക. سِيرُوا നിങ്ങൾ നടക്കുവിൻ, സഞ്ചരിക്കുവിൻ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَانظُرُوا എന്നിട്ട് നോക്കുവിൻ. كَيْفَ كَانَ എങ്ങനെയായിരുന്നു. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الَّذِينَ مِن قَبْلُ മുമ്പുള്ളവരുടെ. كَانَ أَكْثَرُهُم അവരിലധികവും ആയിരുന്നു. مُّشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകൾ, പരദൈവ വിശ്വാസികൾ.

കരയിലും, കടലിലും മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തിദോഷങ്ങൾ നിമിത്തമാണ് കുഴപ്പവും നാശവും ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്; എന്നാൽ അവയുടെ മുഴുവൻ ഫലവും അവർക്ക് ഇവിടെവെച്ച് അല്ലാഹു അനുഭവിപ്പിക്കുന്നില്ല; അവർ ചിന്തിച്ച് പാഠം പഠിച്ച് മടങ്ങുവാനായി ചുരുക്കം ചില പ്രവർത്തനഫലങ്ങൾ മാത്രമേ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നുള്ളു എന്നാണ് അല്ലാഹു

പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതെയും, അവൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതെയും ഇരുന്നതിനാൽ പല സമുദായങ്ങൾക്കും നേരിട്ട ശിക്ഷകളും, അവരുടെ പര്യവസാനങ്ങളും ആലോചിച്ചുനോക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ശിർക്ക്, അവിശ്വാസം, അക്രമം, ദേഹേച്ഛകൾ ആദിയായവയാണ് ലോകത്തുണ്ടാകുന്ന എല്ലാവിധ നാശനഷ്ടങ്ങൾക്കും കാരണമെന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ഉൽപന്നങ്ങളുടെ കുറവ്, അതിവർഷം, വരൾച്ച ആദിയായവും സമാധാനജീവിതം താറുമാറാകുന്നതുമെല്ലാംതന്നെ മനുഷ്യപ്രവർത്തനങ്ങലാൽ സംഭവിക്കുന്നവയാണ്. അവയിൽ ചിലതിന്റെ കാരണങ്ങൾ നമുക്കു പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ അിറയാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. ചിലതിന്റെ കാരണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നും വന്നേക്കും. അത്രമാത്രം. പ്രകൃതികോപങ്ങൾ എന്നോ, യാദൃച്ഛിക സംഭവങ്ങൾ എന്നോ നാം വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ള ആപത്തുകൾ പോലും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവില്ലതന്നെ. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:-

ولو يؤاخذ الله الناس بظلهم ....ولا يتقدمون – النخل

മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന അക്രമം കാരണം അല്ലാഹു അവരെ പിടികൂടുകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിൻെറ-ഭൂമിയുടെ-മുകളിൽ യാതൊരു ജീവിയെയും അവൻ ബാക്കി വിട്ടേക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരേക്കും അവരെ അവൻ താമസിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ ആ അവധി വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അവർ ഒരു നാഴികനേരം പിന്നോട്ടു പോകുന്നതോ മുന്നോട്ടുപോകുന്നതോ അല്ല. (നഹൽ 61.)

ولو ان اهل القرى امنوا .... الا القوم الخاسرون –الاعراف

ആ രാജ്യക്കാർ-മുമ്പ് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട സമുദായങ്ങൾ-വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ . നാം അവർക്ക് ആകാശത്തുനിന്നും, ഭൂമിയിൽനിന്നും ബർക്കത്തുകൾ-അഭിവൃദ്ധിമാർഗ്ഗങ്ങൾ-തുറന്നുകൊടുത്തിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർവ്യാജമാക്കി. അപ്പോൾ, അവർ പ്രവൃത്തിച്ചുവെച്ചതിൻെറ ഫലമായി നാം അവരെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിച്ചു.തങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കെ രാത്രിസമയത്തു നമ്മുടെ ശിക്ഷ തങ്ങൾക്കു വന്നെത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ആ രാജ്യക്കാർ നിർഭയരായിപ്പോയോ?! തങ്ങൾ വിളയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ പൂർവ്വാഹ്ന-ഇളയുച്ച-സമയത്തു നമ്മുടെ ശിക്ഷ തങ്ങൾക്കു വന്നെത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ആ രാജ്യക്കാർ നിർഭയരായിപ്പോയോ?!! അല്ലാഹുവിൻെറ തന്ത്രത്തെപ്പറ്റി അവർ നിർഭയരായോ?!! എന്നാൽ, നഷ്ടക്കാരായ ജനങ്ങളല്ലാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ തന്ത്രത്തപ്പറ്റി നിർഭയരാകുന്നതല്ല. (അ്അ് റാഫ് 96-99) നൂഹ്(عليه السلام) തൻെറ ജനങ്ങൾക്കുനൽകിയ ഉപദേശങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

فقلت استفروا ربكم .... ويجعل لكم انهارا –نوح

ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് പാപമോചനം തേടുവിൻ. നിശ്ചയമായും അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു. അവൻ നിങ്ങൾക്കു ആകാശത്തെ -മഴയെ-തുടർച്ചയായി അയച്ചുതരും. സമ്പത്തുക്കളെക്കൊണ്ടും മക്കളെക്കൊണ്ടും അവൻ നിങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾക്കു തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യും.'' (സൂ: നൂഹ് 10-12) ഇതുപോലെ പല ഖുർ ആൻ വചനങ്ങളും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

വേണ്ടത്ര താക്കീതുകളും, ഉപദേശങ്ങളും നൽകിയിട്ടും ജനങ്ങൾ ദുഷ്പ്രവർത്തികളിൽ നിന്നു പിൻമാറുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ അവരുടെപാട്ടിനു നടന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ച് സത്യവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളുവാൻ അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു;-

43 ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് യാതൊരു തടവും ഉണ്ടായിരിക്കാത്ത ഒരു

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ ٱلْقَيِّمِ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ

يَوۡمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِۖ يَوۡمَئِذٖ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾

ദിവസം വരുന്നതിനു മുമ്പായി നീ നിന്റെ മുഖം (വക്രതകൂടാതെ) ശരിയായി നിൽക്കുന്ന (ഈ) മതത്തിലേക്ക് നേരെയാക്കി നിറുത്തിക്കൊള്ളുക. അന്നേ ദിവസം അവർ പിളർന്നു പിരിയുന്നതാകുന്നു.

43 فَأَقِمْ അതുകൊണ്ട് ശരിക്ക് നിറുത്തുക. وَجْهَكَ നിന്റെ മുഖം. لِلدِّينِ മതത്തിലേക്ക്. الْقَيِّمِ ശരിയായി നിലകൊള്ളുന്ന (വക്രതയില്ലാത്ത) . مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ വരുന്നതിന്മുമ്പ്. يَوْمٌ ഒരു ദിവസം. لاَّ مَرَدَّ യാതൊരു തടവും (പ്രതിരോധവും) ഇല്ലാത്ത. لَهُ അതിന്. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന്. يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം. يَصَّدَّعُونَ അവർ പിളരുന്നതാണ്, പിരിയും.

തടവില്ലാത്ത ദിവസം എന്നു പറഞ്ഞതു ഖിയാമത്തുനാളിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അന്ന് മനുഷ്യർ നല്ലവരും, ചീത്തപ്പെട്ടവരും എന്നിങ്ങനെ വേർപിരിയുന്നതും, ഒരു വിഭാഗം സ്വർഗ്ഗത്തിലും, മറേറ വിഭാഗം നരകത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നതുമാണ്.

مَن كَفَرَ فَعَلَيۡهِ كُفۡرُهُۥۖ وَمَنۡ عَمِلَ صَٰلِحٗا فَلِأَنفُسِهِمۡ يَمۡهَدُونَ ﴿٤٤﴾

44 ആർ അവിശ്വസിച്ചുവോ അവന്റെ അവിശ്വാസം അവന്റെ മേൽതന്നെയായിരിക്കും (ദോഷം ചെയ്യുക) . ആർ സല്ക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചുവോ അവർ തങ്ങൾക്കു തന്നെ സൗകര്യമൊരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٤٥﴾

45 വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് (അല്ലാഹു) അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു പ്രതിഫലംകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് (അത്) . നിശ്ചയമായും, അവൻ അവിശ്വാസികളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَن يُرۡسِلَ ٱلرِّيَاحَ مُبَشِّرَٰتٖ وَلِيُذِيقَكُم مِّن رَّحۡمَتِهِۦ وَلِتَجۡرِيَ ٱلۡفُلۡكُ بِأَمۡرِهِۦ وَلِتَبۡتَغُواْ مِن فَضۡلِهِۦ وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُونَ ﴿٤٦﴾

46 അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനായിക്കൊണ്ട് കാറ്റുകളെ അവൻ അയക്കുന്നത്. അവന്റെ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് (ചിലത്) നിങ്ങൾക്ക് ആസ്വദിപ്പിക്കുവാനും, അവന്റെ കൽപനപ്രകാരം കപ്പലുകൾ സഞ്ചരിക്കുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾ (ഉപജീവനം) അന്വേഷിക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു. (അത്) , നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുമാണ്.

44 مَن كَفَرَ ആർ അവിശ്വസിച്ചു. فَعَلَيْهِ എന്നാൽ അവന്റെമേൽ തന്നെയാണ്. كُفْرُهُ അവന്റെ അവിശ്വാസം. وَمَنْ عَمِلَ ആർ പ്രവർത്തിച്ചു. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം, നല്ലത്. فَلِأَنفُسِهِمْ എന്നാൽ തനിക്കു തന്നെ. يَمْهَدُونَ അവർ സൗകര്യമൊരുക്കുന്നു, തയ്യാറാക്കിവെക്കുന്നു. 45 لِيَجْزِيَ അവൻ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. مِن فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്, അനുഗ്രഹത്താൽ. إِنَّهُ

നിശ്ചയമായും അവൻ. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല, സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ. 46 وَمِنْ آيَاتِهِ അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാണ്. أَن يُرْسِلَ അവൻ അയക്കുന്നത്. الرِّيَاحَ കാറ്റു കളെ. مُبَشِّرَاتٍ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവയായിട്ട്. وَلِيُذِيقَكُم നിങ്ങൾക്ക് ആസ്വദിപ്പിക്കു വാനും. مِّن رَّحْمَتِهِ അവന്റെ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന്. وَلِتَجْرِيَ നടക്കുവാനും, സഞ്ചരിക്കുവാനും. الْفُلْكُ കപ്പൽ. بِأَمْرِهِ അവന്റെ കല്പനപ്രകാരം. وَلِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനും, തേടുവാനും. مِن فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്. وَلَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആയേക്കുവാനും, ആയേക്കാം. تَشْكُرُونَ നന്ദി ചെയ്യുന്ന, നന്ദി കാണിക്കുന്ന(വർ) .

മഴ വർഷിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും, ഉല്പന്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണല്ലോ കാറ്റുകൾ. അതുകൊണ്ടാണ് അവയെപ്പറ്റി **مبشرات** (സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവ) എന്നു പറഞ്ഞത്. ആവിയന്ത്രക്കപ്പലുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കടലിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന എല്ലാതരം കപ്പലുകൾക്കും കാറ്റിന്റെ സഹായം അനിവാര്യമാണ്. യന്ത്രകപ്പലുകൾക്ക്കാറ്റിനെ സാധാരണയായി അവലംബിക്കേണ്ടതില്ലെങ്കിലും കാറ്റിന്റെ ഗതിയും വേഗതയും പാകം തെറ്റാതിരിക്കുന്നതും അതിനും ആവശ്യം തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ് അവന്റെ കല്പനപ്രകാരം കപ്പലുകൾ സഞ്ചരിക്കുവാനും എന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്. കാറ്റുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പല പ്രയോജനങ്ങളും ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം ''നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയവാൻവേണ്ടിയും'' (**ولعلكم تشكرون**) എന്നു പറഞ്ഞതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلاً إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَآءُوهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَٱنتَقَمْنَا مِنَ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

47 നിനക്കുമുമ്പ് പല റസൂലുകളെ [ദൈവദൂതൻമാരെ]യും അവരുടെ ജനതയിലേക്ക് നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവർ അവർക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകളും കൊണ്ടുചെന്നു. (അവരത് നിഷേധിച്ചു) അപ്പോൾ, കുറ്റം പ്രവർത്തിച്ചവരോട് നാം പ്രതികാര നടപടിയെടുത്തു. നമ്മുടെമേൽ കടമയായിരുന്നു സത്യവിശ്വാസികളെ സഹായിക്കൽ. (അത് നാം നിർവ്വഹിച്ചു.)

ٱللَّهُ ٱلَّذِى يُرْسِلُ ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُۥ فِى ٱلسَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ وَيَجْعَلُهُۥ كِسَفًا فَتَرَى ٱلْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَٰلِهِۦ ۖ فَإِذَآ أَصَابَ بِهِۦ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾

48 അല്ലാഹുവത്രെ കാറ്റുകളെ അയക്കുന്നവൻ. എന്നിട്ട് അവ മേഘത്തെ ഇളക്കിവിടുന്നു; അങ്ങനെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം ആകാശത്തിൽ അതിനെ അവൻ പരത്തുന്നു; അതിനെ തുണ്ടങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ, അതിനിടയിൽ നിന്ന് മഴ പുറത്തു വരുന്നതായി നിനക്കു കാണാം. എന്നിട്ട് തന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ അതിനെ എത്തിച്ചുകൊടുത്താൽ അപ്പോഴതാ, അവർ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു!

وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْهِم مِّن قَبْلِهِۦ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٩﴾

49 നിശ്ചയമായും, അവരിൽ അത് [മഴ] ഇറക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ്-ഇതിനു മുമ്പായി-അവർ നിരാശപ്പെട്ടവരായിരുന്നു.

فَٱنظُرْ إِلَىٰٓ ءَاثَٰرِ رَحْمَتِ ٱللَّهِ كَيْفَ يُحْىِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

50 അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൻെറ ഫലങ്ങളിലേക്ക് നോക്കുക; ഭൂമി നിർജ്ജീവമായിരുന്നതിനുശേഷം എങ്ങിനെയാണ് അവൻ അതിനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതെന്ന്! നിശ്ചയമായും, (അതു പ്രവർത്തിച്ച) അവൻ മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ്; അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا۟ مِنۢ بَعْدِهِۦ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾

51 നാം ഒരു കാറ്റ് അയച്ചിട്ട് (അത് കൃഷിയെ നശിപ്പിച്ച്) മഞ്ഞവർണ്ണം പൂണ്ടതായി അവർ കണ്ടുവെങ്കിലോ, തീർച്ചയായും അതിന് [ആ സന്തോഷത്തിനു] ശേഷം അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുന്നവരായി ത്തീരുന്നതാണ്.

---

47 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. مِن قَبْلِكَ നിനക്ക്മുമ്പ്. رُسُلاً പല റസൂലുകളെയും. إِلَى قَوْمِهِمْ അവരുടെ ജനതയിലേക്ക്. فَجَاءُوهُم എന്നിട്ടവർ അവരുടെ അടുക്കൽചെന്ന്. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളും കൊണ്ട്. فَانتَقَمْنَا അപ്പോൾ നാം പ്രതികാരനടപടി എടുത്തു. مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا കുറ്റം പ്രവർത്തിച്ചവരോട്. وَكَانَ ആയിരുന്നു, ആകുന്നു. حَقًّا കടമ, മുറ. عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേൽ. نَصْرُ സഹായിക്കൽ. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. 48 اللهُ الَّذِي അല്ലാഹു യാതൊരുവനത്രെ. يُرْسِلُ അയക്കുന്നു. الرِّيَاحَ കാറ്റുകളെ. فَتُثِيرُ എന്നിട്ടവ ഇളക്കിവിടുന്നു. سَحَابًا മേഘത്തെ. فَيَبْسُطُهُ എന്നിട്ടതിനെ അവൻ പരത്തുന്നു. فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിൽ. كَيْفَ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം. وَيَجْعَلُهُ അതിനെ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. كِسَفًا തുണ്ടങ്ങൾ. فَتَرَى അപ്പോൾ നീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം. الْوَدْقَ മഴ. يَخْرُجُ പുറത്തുവരുന്നതായി. مِنْ خِلاَلِهِ അതിൻെറ ഇടയിൽനിന്ന്. فَإِذَا أَصَابَ എന്നിട്ടവൻ എത്തിച്ചാൽ, ബാധിപ്പിച്ചാൽ. بِهِ അതിനെ. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. مِنْ عِبَادِهِ തൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. إِذَا هُمْ അപ്പോഴതാ അവർ. يَسْتَبْشِرُونَ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. 49 وَإِن كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. مِن قَبْلِ മുമ്പ്. أَن يُنَزَّلَ അത് ഇറക്കപ്പെടുന്നതിന്. عَلَيْهِم അവരിൽ. مِّن قَبْلِهِ ഇതിനുമുമ്പായി. لَمُبْلِسِينَ നിരാശപ്പെട്ടവർ തന്നെ. 50 فَانظُرْ അപ്പോൾ നോക്കുക (ആലോചിക്കുക) . إِلَى آثَارِ ഫലങ്ങളിലേക്ക്, അടയാളങ്ങളിലേക്ക്. رَحْمَةِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൻെറ. كَيْفَ എപ്രകാരം. يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. بَعْدَ مَوْتِهَا അതിൻെറ നിർജ്ജീവതക്കുശേഷം. إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും (അങ്ങിനെയുള്ള) അവൻ. لَمُحْيِي الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നവൻ തന്നെ. وَهُوَ അവൻ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാകാര്യത്തിനും . قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്. 51 وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചുവെങ്കിലോ. رِيحًا ഒരു കാറ്റ്. فَرَأَوْهُ എന്നിട്ടതിനെ അവർ കണ്ടു. مُصْفَرًّا മഞ്ഞ വർണ്ണമുള്ളതായി. لَّظَلُّوا തീർച്ചയായും അവർ ആയിത്തീരും. مِن بَعْدِهِ അതിനുശേഷം. يَكْفُرُونَ നന്ദികേട് കാണിക്കും.

കാറ്റുകൾ മേഘത്തെ ഇളക്കിവിട്ടശേഷം ചിലപ്പോൾ ആകാശത്തിൽ വ്യാപിച്ച് ഉപരിഭാഗം മൂടി ധാരാളം മഴ വർഷിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ മേഘം പല തുണ്ടങ്ങളായി അവിടവിടെ ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 48-ാം വചനത്തിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം അതിനെ ആകാശത്തിൽ പരത്തുന്നുവെന്നും, തുണ്ടങ്ങളാക്കുന്നുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചത്. മഴയുടെ ആവശ്യം ഉള്ളവർക്കെല്ലാം മഴ ലഭിച്ചുകൊള്ളണമെന്നില്ല. ആർക്കെല്ലാമാണ് ആ അനുഗ്രഹം എത്തിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതെന്ന കാര്യം അല്ലാഹുവാണ് നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അതിൽ മറ്റാർക്കും കയ്യില്ല. ഈ വസ്തുതയാണ്, തൻെറ അടിയാൻമാരിൽ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിനെ എത്തിച്ചാൽ (فاذا اصاب به من يشاء من عباده) എന്നു പറഞ്ഞത്.

മഴക്കുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നു, മഴ കിട്ടാതെ വിഷമിച്ചും നിരാശയടഞ്ഞശേഷം മഴ വർഷിക്കുമ്പോഴാണല്ലോ കൂടുതൽ സന്തോഷം ഉണ്ടാവുക. അതാണ് 49-ാം വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മഴ പെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് ഭൂമി ജീവസുള്ളതാവുകയും, സസ്യലതാദികൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ മനുഷ്യൻ മരണമടഞ്ഞ ശേഷം അല്ലാഹു അവനെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുമെന്നും, ഇതു അതിനു തെളിവു നൽകുന്നുവെന്നും 50-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

51-ൽ മനുഷ്യൻെറ ഒരു ദുസ്വഭാവത്തെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുകയും, അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന് എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു കാറ്റ് ഉപദ്രവം വരുത്തുകയും, അതുമൂലം അവൻെറ വിളവുകൾ നശിക്കുകയും ചെയ്തുപോയെങ്കിൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ നിത്യാനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം മറന്നുകൊണ്ട് നന്ദികെട്ടവനായിത്തീരുന്നു. എന്നിട്ടവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ അക്ഷേപവും പുറപ്പെടുവിക്കും, കാറ്റിനെ പഴിക്കും, 'പ്രകൃതിയെ' ദുഷിക്കും നഷ്ടം കണക്കുകൂട്ടി കുപിതനാകും, അങ്ങിനെ പലതും. പക്ഷെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ സംഭവിക്കുകയില്ല. നബി(ﷺ) പറഞ്ഞതുപോലെ അവർ സന്തോഷത്തിൽ നന്ദിയുള്ളവരും, സന്താപത്തിൽ ക്ഷമയുള്ളവരുമായിരിക്കും. വിളകൾക്കു ഉണക്കം, പഴുപ്പ് മുതലായ നാശങ്ങൾ ബാധിക്കുവാൻ കാറ്റു കാരണമാകുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അതു 'മഞ്ഞവർണ്ണം പൂണ്ടതായി കണ്ടു' (فرأوه مصفرا) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

52 (നബിയേ) എന്നാൽ, മരണപ്പെട്ടവരെ നീ കേൾപ്പിക്കുകയില്ല; ബധിരൻമാരെയും- അവർ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞുപോയാൽ- നീ വിളി കേൾപ്പിക്കുന്നതല്ല.

فَإِنَّكَ لَا تُسۡمِعُ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَلَا تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا وَلَّوۡاْ مُدۡبِرِينَ ﴿٥٢﴾

53 അന്ധൻമാരെ, അവരുടെ പിഴവിൽ നിന്നു (മാറ്റി) നേർവഴി കാട്ടുന്നവനുമല്ല നീ. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അങ്ങനെ തങ്ങൾ 'മുസ്‌ലിംകൾ' [കീഴൊതുക്കമുള്ളവർ] ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കല്ലാതെ നീ കേൾപ്പിക്കുന്നതല്ല.

وَمَآ أَنتَ بِهَٰدِ ٱلۡعُمۡيِ عَن ضَلَٰلَتِهِمۡۖ إِن تُسۡمِعُ إِلَّا مَن يُؤۡمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا فَهُم مُّسۡلِمُونَ ﴿٥٣﴾

---

52 فَإِنَّكَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീ. لاَ تُسْمِعُ നീ കേൾപ്പിക്കയില്ല. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ. وَلاَ تُسْمِعُ നീ കേൾപ്പിക്കുന്നതുമല്ല. الصُّمَّ ബധിരൻമാരെ. الدُّعَاءَ വിളി. إِذَا وَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞുപോയാൽ. مُدْبِرِينَ പിന്നോക്കം വെച്ചവരായി. 53 وَمَا أَنتَ നീ അല്ലതാനും. بِهَادِ الْعُمْيِ അന്ധൻമാരെ നേർവഴിക്കാക്കുന്നവൻ. عَن ضَلاَلَتِهِمْ അവരുടെ വഴിപിഴവിൽനിന്ന്. إِن تُسْمِعُ നീ കേൾപ്പിക്കയില്ല. إِلاَّ مَن يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്നവരെയല്ലാതെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ. فَهُم എന്നിട്ടവർ. مُّسْلِمُونَ മുസ്‌ലിംകളാണ് (അങ്ങിനെയുള്ള) .

സൂറത്തു-ന്നംല് 80,81 എന്നീ വചനങ്ങളും അവയുടെ വിവരണവും നോക്കുക. അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതെല്ലാം ഇവിടെയും ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

വിഭാഗം-6

54 നിങ്ങളെ ബലഹീനതയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനത്രെ അല്ലാഹു. പിന്നീട്, ബലഹീനതക്കുശേഷം അവൻ (നിങ്ങൾക്ക്) ശക്തിയുണ്ടാക്കി; പിന്നെ, ശക്തി

۞ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن ضَعۡفٖ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعۡدِ ضَعۡفٖ قُوَّةٗ ثُمَّ جَعَلَ مِنۢ بَعۡدِ قُوَّةٖ

ضَعۡفٗا وَشَيۡبَةٗۚ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيمُ ٱلۡقَدِيرُ ٥٤

ക്കുശേഷം ബലഹീനതയും, നരയും ഉണ്ടാക്കി. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു; സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വ ശക്തനുമായുള്ളവൻ അവൻ തന്നെ.

54 اللهُ الَّذِي അല്ലാഹു യാതൊരുവനത്രെ. خَلَقَكُم അവൻ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു. مِّن ضَعْفٍ ബലഹീനത (ദുർബ്ബലത) യിൽനിന്ന്. ثُمَّ جَعَلَ പിന്നെ അവൻ ഉണ്ടാക്കി. مِن بَعْدِ ضَعْفٍ ബലഹീനതക്കുശേഷം. قُوَّةً ശക്തി. ثُمَّ جَعَلَ പിന്നെ അവൻ ഉണ്ടാക്കി. مِن بَعْدِ قُوَّةٍ ശക്തിക്കുശേഷം. ضَعْفًا ബലഹീനത. وَشَيْبَةً നരയും. يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. وَهُوَ അവൻതന്നെ, അവനത്രെ. الْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞൻ, അറിവാളൻ. الْقَدِيرُ സർവ്വശക്തൻ, കഴിവുള്ളവൻ.

ضعف എന്നും ضُعف എന്നും ഈ ആയത്തിൽ വായനയുണ്ട്. അർത്ഥം ഒന്നുതന്നെ. പക്ഷിമൃഗാദികൾ ജനിക്കുമ്പോൾ അവക്കു അത്യാവശ്യമായി ചില കഴിവുകളെല്ലാം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കാണാം. എന്നാൽ, കേവലം സൃഷ്ടികളിൽ ഉന്നതസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന മനുഷ്യനോ? യാതൊരു കഴിവും, അറിവും ഇല്ലാത്തവനായിട്ടാണ് അവൻ പിറക്കുന്നത്. ക്രമേണ അവൻ അറിവും, ശക്തിയും ആർജ്ജിക്കുകയും, ലോകസൃഷ്ടികളുടെ നേതൃത്വം അവകാശപ്പെടുവാൻതക്കവണ്ണം യോഗ്യനാത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. കുറെ കഴിയുമ്പോൾവീണ്ടും ഗതി കീഴ്പോട്ടുവെക്കുന്നു ഒടുക്കം പിറന്നപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചുചെല്ലുന്നു. മനുഷ്യൻെറ പുനരുത്ഥാനത്തിനും, അവൻെറ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിൻെറ സർവ്വജ്ഞതയക്കും, അപാരമായ കഴിവിനും ഇതു മതിയായ തെളിവുതന്നെ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കു പുനരുത്ഥാനദിവസം എത്രമാത്രം ഭയങ്കരമായിരിക്കുമെന്നു അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يُقۡسِمُ ٱلۡمُجۡرِمُونَ مَا لَبِثُواْ غَيۡرَ سَاعَةٖۚ كَذَٰلِكَ كَانُواْ يُؤۡفَكُونَ ٥٥

55 അന്ത്യസമയം നിലനിൽക്കുന്ന ദിവസം കുറ്റവാളികൾ സത്യം ചെയ്യും: ''ഒരു നാഴിക നേരമല്ലാതെ തങ്ങൾ (ഇഹത്തിൽ) കഴിഞ്ഞു കൂടിയിട്ടില്ല'' എന്ന്! അപ്രകാരമായിരുന്നു അവർ (സത്യത്തിൽനിന്ന്) തിരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

55 وَيَوْمَ تَقُومُ നിലനിൽക്കുന്ന ദിവസം. السَّاعَةُ അന്ത്യസമയം. يُقْسِمُ സത്യം ചെയ്യും. الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ. مَا لَبِثُوا അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ല, താമസിച്ചിട്ടില്ല എന്ന്. غَيْرَ سَاعَةٍ ഒരു നാഴികയല്ലാതെ. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. كَانُوا അവരായിരുന്നു. يُؤْفَكُونَ തിരിക്കപ്പെടുക, നുണയിലകപ്പെടുക.

അന്ത്യനാളിലെ അതിഭയങ്കരങ്ങളായ അറ്റമില്ലാത്തഅനുഭവങ്ങൾ കാണുമ്പോൾകുറ്റവാളികളായ ആളുകൾക്കു തങ്ങളുടെ ഇഹലോകവാസകാലം വളരെ നിസ്സാരമായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നും. വാസ്തവത്തിൽ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ അവർ ഇതിനു മുമ്പ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പരിഭ്രാന്തിയുടെ ആധിക്യം നിമിത്തം സത്യാവസ്ഥ ഓർമ്മിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് മുമ്പ് ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവർ സത്യത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു കുറ്റവാളികളായിത്തീർന്നതും. എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങളുടെ നില ഇതായിരിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡعِلۡمَ وَٱلۡإِيمَٰنَ لَقَدۡ لَبِثۡتُمۡ

56 അറിവും, സത്യവിശ്വാസവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ പറയുന്നതാണ്: ''അല്ലാഹു

فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡبَعۡثِۖ فَهَٰذَا يَوۡمُ ٱلۡبَعۡثِ وَلَٰكِنَّكُمۡ كُنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٥٦

വിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രകാരം) പുനരുത്ഥാനദിവസം വരേക്കും തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇതാ പുനരുത്ഥാനദിവസം. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ (അതിനെപ്പറ്റി) അറിയാതിരിക്കുകയായിരുന്നു.''

فَيَوۡمَئِذٖ لَّا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مَعۡذِرَتُهُمۡ وَلَا هُمۡ يُسۡتَعۡتَبُونَ ٥٧

57 അപ്പോൾ, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് അന്നത്തെ ദിവസം അവരുടെ ഒഴികഴിവ് ഉപകാരം ചെയ്യുകയില്ല; അവരോട് (ഖേദിച്ചു മടങ്ങി) തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനാവശ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല. (അഥവാ മടക്കം അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ല.)

---

56 وَقَالَ الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ പറയും. أُوتُوا الْعِلْمَ അറിവ് നൽകപ്പെട്ട. وَالْإِيمَانَ സത്യവിശ്വാസവും. لَقَدْ لَبِثْتُمْ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. فِي كِتَابِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ. إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ പുനരുത്ഥാനത്തിൻെറ (എഴുന്നേൽപ്പിൻെറ) ദിവസം വരെ. فَهَذَا എന്നാലിതാ. يَوْمُ الْبَعْثِ പുനരുത്ഥാനദിവസം. وَلَكِنَّكُمْ പക്ഷേ നിങ്ങൾ. كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നു. لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങളറിയാതെ. 57 فَيَوْمَئِذٍ അപ്പോൾ അന്ന്. لاَّ يَنفَعُ ഉപകാരം ചെയ്കയില്ല. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവർക്ക്. مَعْذِرَتُهُمْ അവരുടെ ഒഴികഴിവ്. وَلاَ هُمْ അവരല്ലതാനും. يُسْتَعْتَبُونَ അവരോട് തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ (മടക്കം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ) ആവശ്യപ്പെടുക(ഇല്ല) .

സത്യവിശ്വാസവും പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവും ഉള്ളവർക്കറിയാം: മരണത്തിനുമുമ്പ് കുറെക്കാലം ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുണ്ട്: അതിനുശേഷം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചകാലം ഖബറുകളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ട്: അതെല്ലാം അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുമുണ്ട് എന്നൊക്കെ. ഖിയാമത്തുനാളിൽ എല്ലാവരും വീണ്ടും എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുമെന്നും, ഇഹത്തിൽ വെച്ച് ഓരോരുത്തനും ചെയ്ത കർമ്മങ്ങൾക്കു അവനവൻ ഉത്തരവാദിയാകുമെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം അറിയാതെയും ഇതിൽ വിശ്വസിക്കാതെയും ഇരുന്നതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ ഇത്തരം അനുഭവങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവന്നത് . എന്നിങ്ങിനെ അവർ കുറ്റവാളികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് പക്ഷെ, ഇനി ഖേദിച്ചിട്ട് ഫലമില്ല. യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള ഒഴിവുകഴിവും അവിടെ സ്വീകാര്യമല്ല. വന്നുപോയതിനെപ്പറ്റി ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അവസരം അവിടെ ലഭിക്കുന്നതല്ല. സ്വന്തം കർമ്മഫലം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുകമാത്രമേ ഇനി നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

وَلَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٖۚ وَلَئِن جِئۡتَهُم بِـَٔايَةٖ لَّيَقُولَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا مُبۡطِلُونَ ٥٨

58 തീർച്ചയായും, മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ഈ ഖുർആനിൽ എല്ലാ (വിധ) ഉപമയും നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ അടുക്കൽ നീ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവുമായി ചെന്നാൽ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ നിശ്ചയമായും പറയും: ''നിങ്ങൾ വ്യർത്ഥവാദികളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല'' എന്ന്!

كَذَٰلِكَ يَطۡبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ ٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَ ٥٩

59 അപ്രകാരം, (യാഥാർത്ഥ്യം) അറിയാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കുന്നു.

فَٱصۡبِرۡ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقٞۖ وَلَا يَسۡتَخِفَّنَّكَ ٱلَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ٦٠	60 ആകയാൽ (നബിയേ) ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. (വിശ്വാസം) ഉറപ്പിക്കാത്ത ആളുകൾ നിശ്ചയമായും (നിൻെറ സ്ഥൈര്യം-നശിപ്പിച്ച്) നിനക്ക് ചാഞ്ചല്യം വരുത്താതെയുമിരിക്കട്ടെ!

---

58 وَلَقَدْ ضَرَبْنَا തീർച്ചയായായും നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. فِي هَذَا الْقُرْآنِ ഈ ഖുർആനിൽ. مِن كُلِّ مَثَلٍ എല്ലാ(വിധ) ഉപമയും, ഉപമയിൽനിന്നും. وَلَئِن جِئْتَهُم നീ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നുവെങ്കിൽ. بِآيَةٍ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവുമായി. لَيَقُولَنَّ നിശ്ചമായും പറയും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. إِنْ أَنتُمْ നിങ്ങൾ അല്ല. إِلاَّ مُبْطِلُونَ വ്യർത്ഥവാദികളല്ലാതെ, വേണ്ടാവൃത്തിക്കാരല്ലാതെ. 59 كَذَلِكَ അപ്രകാരം. يَطْبَعُ اللهُ അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കും. عَلَى قُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الَّذِينَ لاَ يَعْلَمُونَ അറിയാത്തവരുടെ. 60 فَاصْبِرْ ആകയാൽ ക്ഷമിക്കുക, സഹിക്കുക. إِنَّ وَعْدَ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം. حَقٌّ യഥാർത്ഥമാണ്, സത്യമാണ്. وَلاَ يَسْتَخِفَّنَّكَ നിന്നെ നിസ്സാരമാക്കാതെ (ചാഞ്ചല്യം വരുത്താതെ, ലഘുവായി ഗണിക്കാതെ) യുമിരിക്കട്ടെ. الَّذِينَ لاَ يُوقِنُونَ ദൃഢവിശ്വാസം കൊള്ളാത്തവർ.

'അറിയാത്തവർ' (الذين لا يعلمون) എന്നു പറഞ്ഞത്-ഇമാം ബൈള്വാവി(ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ-സത്യം അറിയുവാൻ ഒട്ടും ശ്രമം നടത്താതെ, കേട്ടുകേൾവികളെയും, പാരമ്പര്യ വിശ്വാസങ്ങളെയും മാത്രം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂഢജനങ്ങളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള മർക്കടമുഷ്ടിക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് സത്യത്തിൻെറ വെളിച്ചം പ്രവേശിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലല്ലോ.

അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ ദൃഢമായി വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമയോടും, സ്ഥിരചിത്തതയോടും കൂടി ഇരുന്നുകൊള്ളണമെന്നും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടും ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ടിട്ടും കാര്യബോധം വരാത്തവണ്ണം ഹൃദയം മരവിച്ചുപോയിട്ടുള്ള ആ ജനതയുടെ ചെയ്തികൾ നിമിത്തം ഒട്ടും ഹൃദയചാഞ്ചല്യമോ അസ്വാസ്ഥ്യമോ ഉണ്ടാവരുതെന്നും നബി(ﷺ) തിരുമേനിയെ ഉപദേശിക്കുന്നതാണ് അവസാനത്തെ വചനം.അല്ലാഹു നമ്മെ എല്ലാവരേയും ക്ഷമയും സ്ഥിരച്ചിത്തതയുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

والحمد لله اولا واخرا وله المنة والفضل

31 സൂറത്തു ലുഖ്മാൻ سورة لقمان

മക്കായിൽ അവതരിപ്പിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 34 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 4
(27 മുതൽ മൂന്നു വചനങ്ങൾ മദീനായിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും പക്ഷമുണ്ട്.)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

الٓمٓ ﴿١﴾

1 'അലിഫ്-ലാം-മീം'. (*)

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿٢﴾

2 വിജ്ഞാനപ്രദമായ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാണിവ.

هُدٗى وَرَحۡمَةٗ لِّلۡمُحۡسِنِينَ ﴿٣﴾

3 നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും കാരുണ്യവുമായിട്ടത്രെ (അത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്) .

ٱلَّذِينَ يُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ هُمۡ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

4 അതായത്: നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്. അവരാകട്ടെ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക്) .

أُوْلَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدٗى مِّن رَّبِّهِمۡۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٥﴾

5 അക്കൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും. അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് വിജയികളും.

---

1 الم 'അലിഫു-ലാം-മീം'. 2 تِلْكَ അവ, ഇവ, അതാ. آيَاتُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാണ്, ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. الْحَكِيمِ വിജ്ഞാനപ്രദമായ, യുക്തിപൂർണ്ണമായ. 3 هُدًى മാർഗ്ഗദർശനമായിട്ട്. وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായിട്ടും. لِّلْمُحْسِنِينَ നന്മചെയ്യുന്നവർക്ക്, സൽഗുണവാൻമാർക്ക്. 4 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരു കൂട്ടർ. يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നു. وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തെക്കുറിച്ച്. هُمْ അവർ. يُوقِنُونَ വിശ്വാസമുറപ്പിക്കുന്നു, ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു. 5 أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. عَلَىٰ هُدًى നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാണ്, മാർഗ്ഗദർശനമനുസരിച്ചാണ്. مِّن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നുള്ള. وَأُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ هُمُ അവർ തന്നെയാണ്. الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ.

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിരവധി വിജ്ഞാനങ്ങളും, യുക്തിതത്വങ്ങളും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അതിനു الكتاب الحكيم (വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഗ്രന്ഥം) എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ ഖുർആനിന് ഈ വിശേഷണം നൽകിയത് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ചില പ്രത്യേക വിജ്ഞാനതത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്കു ആകമാനം മാർഗദർശനം നൽകുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഖുർആൻ അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അവരിൽ നന്മ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള സൽഗുണവാൻമാർക്കു മാത്രമേ അതിൻെറ മാർഗദർശനം പ്രായോഗികഫലം ചെയ്യുകയുള്ളുവെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. നേരെമറിച്ച്ഹൃദയം കടുത്തവരും, പ്രവർത്തനം ദുഷിച്ചവരുമായ ആളുകൾക്ക് ഖുർആൻ മുഖേന യാതൊരു നേട്ടവും ലഭിക്കുവാനില്ല. ഈ വസ്തുതയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. പ്രസ്തുത സൽഗുണവാൻമാരുടെ പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങൾ മൂന്നാം വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. അഞ്ചാമത്തെ വചനം അവരുടെ നേട്ടങ്ങളുടെ

രത്നച്ചുരുക്കം വിവരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ, ഖുർആൻെറ മാർഗ്ഗദർശനം ലഭിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിക്കാത്തവർ ആരായിരിക്കും? ഇത് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്;-

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَشْتَرِى لَهْوَ ٱلْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦﴾

6 മനുഷ്യരിലുണ്ട് ചില ആളുകൾ: യാതൊരറിവും കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് (ജനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, അതിനെ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്‌വാനായി അവർ വിനോദവാർത്ത (കളെ) വാങ്ങുന്നു. അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, അവർക്ക് നിന്ദ്യകരമായ ശിക്ഷയുണ്ട്.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَـٰتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِىٓ أُذُنَيْهِ وَقْرًا ۖ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧﴾

7 (അങ്ങിനെയുള്ള) അവന് നമ്മുടെ 'ആയത്തുകൾ' ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, അവൻ ഗർവ്വ് നടിച്ചുകൊണ്ട് തിരിഞ്ഞുപോകുന്നതുമാണ്; അവനത് കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ-(അഥവാ) അവൻെറ ഇരുകാതുകളിലും ഒരു (തരം) കട്ടിയുള്ളതുപോലെ! എന്നാൽ, (നബിയേ) വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി അവന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക!

---

6 وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. مَنْ يَشْتَرِي വാങ്ങുന്ന ചിലർ. لَهْوَ الْحَدِيثِ വിനോദവാർത്തയെ, അനാവശ്യവർത്തമാനം. لِيُضِلَّ അവൻ പിഴപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി. عَن سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു. بِغَيْرِ عِلْمٍ യാതൊരറിവുമില്ലാതെ. وَيَتَّخِذَهَا അതിനെ ആക്കുവാനും. هُزُوًا പരിഹാസം, പരിഹാസ്യം. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ ശിക്ഷ. مُّهِينٌ നിന്ദ്യകരമായ, അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന. 7 وَإِذَا تُتْلَى ഓതികേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ. عَلَيْهِ അവന്. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ (ലക്ഷ്യങ്ങൾ, വേദവാക്യങ്ങൾ) . وَلَّى അവൻ തിരിഞ്ഞുപോകും. مُسْتَكْبِرًا ഗർവ്വ് (അഹംഭാവം) നടിച്ചുകൊണ്ട്. كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا അവനതുകേൾക്കാത്തതുപോലെ. كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ അവൻെറ രണ്ട് കാതുകളിലുള്ളപ്രകാരം. وَقْرًا ഒരു കട്ടി, ഭാരം. فَبَشِّرْهُ എന്നാൽ അവന് സന്തോഷമറിയിക്കുക. بِعَذَابٍ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച്. أَلِيمٍ വേദനയേ.

لهو (ലഹ്‌വ്) എന്ന പദത്തിനാണ് ഇവിടെ 'വിനോദം' എന്ന് വിവർത്തനം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അത്യാവശ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചുവിടുന്നതോ, കേവലം രസത്തിനും ആനന്ദത്തിനും വേണ്ടി നടത്തപ്പെടുന്നതോ ആയ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കാണ് 'ലഹ്‌വ്' (*) രാക്കഥകൾ, നോവലുകൾ, പ്രേമസാഹിത്യങ്ങൾ, ചിരിക്കോപ്പുകൾ, വീണവാദ്യങ്ങൾ സംഗീതാലാപങ്ങൾ നൃത്തങ്ങൾ മുതലായവയും നാടകങ്ങൾ കഥകളികൾ, ഇന്നത്തെ ചലച്ചിത്ര പ്രദർശനങ്ങൾ ആദിയായവയുമെല്ലാം 'വിനോദവാർത്ത' (لهو الحديث) കളിൽഉൾപ്പെടുന്നു. ഇബ്നുമസ്ഊദു (رضي الله عنه) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه), ജാബിർ (رضي الله عنه) ,

* اللهو : ما يشغل الانسان عما يعنيه ويهمه (مفردات الراغب) ما لهوت به وشغلك من هوى وطرب ونحوهما الشئ الذى يتلذذ به الانسان فيلهيه (المنجد)

ഇക്‌റിമ(ﷺ) , സഈദുബ്നു ജുബൈർ (ﷺ) , മുജാഹിദ് (ﷺ) മക്ഹൂൽ(ﷺ), അംറുബ്നു ശുഐബ് (ﷺ) , ഹസൻ(ﷺ) തുടങ്ങിയ 'സഹാബി'കളിലും 'താബിഉ' കളിലും ഉൾപ്പെട്ട പല മഹാൻമാരുടെയും പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വാസ്തവം അറിയാവുന്നതാണ്. വേണ്ട, നാം ഇപ്പോൾ വായിച്ച ഇതേ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഒന്നു മനസ്സിരുത്തി വായിക്കുന്ന ഏതൊരു നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയനും അതു ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. പക്ഷേ ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ചിലതു ചിലതിനേക്കാൾ ഗൗരവം കൂടിയതോ കുറഞ്ഞതോ ആയിരിക്കുമെന്നുമാത്രം.

'വിനോദവാർത്തയെ വാങ്ങുന്നവർ' (**من يشترى لهو الحديث**) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതു വിലക്കുമേടിക്കുന്നവരോ, അതിനായി മുതൽ മുടക്കുന്നവരോ മാത്രമാണ് ഉദ്ദേശമെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. ഖത്താദ;(ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതുപോലെ, വിനോദത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർ എന്നേ അതിനർത്ഥമുള്ളു. വില മുടക്കലും കൂടി ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം അതു കൂടുതൽ ആക്ഷേപാർഹമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഏതായാലും വിനോദങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ക്രമേണ അകന്നുപോവുകയും, അതിനെ പുച്ഛവും പരിഹാസവുമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നത് സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. അങ്ങിനെ സ്വയം ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ ആപതിക്കുകയും അചിരേണ മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു കേവലം സങ്കൽപമല്ല. അനുഭവങ്ങൾ സാക്ഷീകരിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യം മാത്രമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റി 7-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ നോക്കുക! അതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളും, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും നോക്കുവാനോ, അതനുസരിക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറുണ്ടാകുന്നതല്ല. അതു കേൾക്കുന്നതുതന്നെ അവർക്ക് അറപ്പും വെറുപ്പുമായിരിക്കും. അതിൻെറനേരെ പരിഹാസവും പ്രതിഷേധവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നു അവർക്കു സന്തോഷവാർത്തയായി ലഭിക്കുവാൻ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഒരു കാര്യം മാത്രമാണ്. അതത്രെ നിന്ദ്യകരവും, വേദനയേറിയതുമായ ശിക്ഷ! അല്ലാഹു നമ്മെ രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണഹേതുവായി പല മുഫസ്സിറുകളും ഉദ്ധരിക്കാറുള്ള ഒരു സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: നള്വ്റുബ്നുൽ ഹർഥ് (**النضربن الحرث**) കച്ചവടാർത്ഥം പേർഷ്യായിൽ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ അവിടെനിന്ന് പല കഥാകൃതികളും വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരും. ''മുഹമ്മദു നിങ്ങൾക്കു 'ആദ്-ഥമൂദ്' മുതലായവരുടെ കഥകൾ പറഞ്ഞു തരുന്നുവല്ലോ, എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കൊസ്റൂമാരുടെയും, റുസ്തം, ഇസ്ഫൻദിയാർ മുതലായ രാജ്യാക്കളുടെയും കഥകൾ കേൾപ്പിക്കാം'' എന്നും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഖുറൈശികളുടെ സദസ്സിൽ അവ വായിപ്പിച്ചുകേൾപ്പിക്കും. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവരുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുകയായിരുന്നു നള്‌റിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവതരണഹേതു എന്തുതന്നെ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, ആയത്തുകളുടെ വ്യക്തമായ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എല്ലാവിധ വിനോദങ്ങളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുമന്നതിൽ തർക്കമില്ല. കല, സൗന്ദര്യം, വിനോദം, സാഹിത്യം ആദിയായവയുടെ പേര് പറഞ്ഞുംകൊണ്ട് ഇന്ന് നമ്മുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന മിക്ക വിഷയങ്ങളും-അവയുടെ കർത്താക്കളും, ആരാധകൻമാരും, അനുഭാവികളും അവയ്ക്ക് എന്ത് ന്യായീകരണങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചാലും ശരി-മനുഷ്യൻെറ ധാർമ്മികബോധവും സ്വഭാവഗുണങ്ങളും നശിപ്പിച്ച് അവനെ മൃഗപ്രായമാക്കുന്നവയത്രെ. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും സനാതന തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചും ബോധവും ബഹുമാനവുമുള്ളവർക്കേ ഈ നാശത്തിൻെറ ആഴം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

ഇന്നത്തെ കലാവിനോദങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ആകർഷകങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നത് അവയിലെ നാട്യം, അഭിനയം, നൃത്തം, കൃത്രിമവേഷം, നഗ്നവേഷം, സംഗീതം ആദിയായവയാണല്ലോ. ഇവയെ സംബന്ധിച്ച് വന്നിട്ടുള്ള ചില പ്രമാണങ്ങൾ ഇവിടെ ഓർക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായരിക്കും;-

(١) عن ابن عباس رض قال لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم المتشبهين من الرجال بالنسآء والمتشبهات من النسآء با لرجال البخارى (٢) عن ابى هريره رض قال لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم الرجل يلبس لبسة المرأة تلبس لبسة الرجل – ابوداود
(٣) عن ابى هريرة رض قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم صنفان من اهل النار لم ارهما قوم معهم سياط كأذناب البقر يضربون بها الناس ونسآء كاسيات عاريات ماثلات مميلات رؤسهن كاسنمة البخت المائلة لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها ..... مسلم

സാരം: 1) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പറയുന്നു; ''സ്ത്രീകളോട് സാദൃശ്യം വഹിക്കുന്ന -സ്ത്രീവേഷം ധരിക്കുന്ന-പുരുഷൻമാരെയും, പുരുഷൻമാരോട് സാദൃശ്യം വഹിക്കുന്ന -പുരുഷവേഷം സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെയും റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി ശപിച്ചിരിക്കുന്നു''-ബുഖാരി 2) അബൂഹുറൈറ:(ﷺ) പറയുന്നു: ''സ്ത്രീകൾ ധരിക്കുന്ന പ്രകാരം വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുന്ന പുരുഷനേയും പുരുഷൻ ധരിക്കുന്ന പ്രകാരം വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീയെയും റസൂൽ (ﷺ) ശപിച്ചിരിക്കുന്നു.''-അബൂദാവൂദ്. 3) റസൂൽ (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ;(ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ''നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരിൽപെട്ട രണ്ടു തരക്കാരെ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ല: (അവർ പിന്നീട് വരാനിരിക്കുന്നു.) പശുക്കളുടെ കാലുപോലെയുള്ള (തലപ്പത്തു ഒരുതരം പൊടുപ്പുവെച്ച) ചമ്മട്ടികൾ കൈവശംവെച്ച് അവകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ അടിക്കുന്ന ജനതയാണ് (അക്രമികളായ അധികാരസ്ഥൻമാരാണ്) ഒന്ന്. വസ്ത്രം ധരിച്ച നഗ്നകളും (നാമമാത്ര വസ്ത്രധാരിണികളും) കുണുങ്ങി നടക്കുന്നവരും, വശീകരിക്കുന്നവരുമായ സ്ത്രീകളാണ് മറ്റൊന്ന്. ഇവരുടെ തലകൾ (വികൃതവേഷം നിമിത്തം) തടിച്ച ഒട്ടകത്തിൻെറ (കൊഴുത്തു) മറിഞ്ഞ പൂഞ്ഞകൾ പോലെയായിരിക്കും. ഇവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല; അതിൻെറ പരിമളം അവർക്കു ലഭിക്കുകയുമില്ല....'' മുസ്‌ലിം.

കൃത്രിമമുടി കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ, ചേർത്തുകൊടുക്കുവാനാവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെയും, പച്ച കുത്തുക, ഭംഗിക്കുവേണ്ടി പല്ലുകൾ രാവി വിടവുണ്ടാക്കുക മുതലായ പ്രവൃത്തികൾ മുഖേന അല്ലാഹു നൽകിയ പ്രകൃതിരൂപത്തിനു വ്യത്യാസം വരുത്തുന്ന സ്ത്രീകളെയും നബി(ﷺ) ശപിച്ചിട്ടുള്ളതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ (ﷺ) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മസ്ഊദ്(ﷺ) എന്നീ സഹാബികളുടെ പ്രസ്താവന ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും(ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ''വെള്ളം കൃഷിയെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാരം സംഗീതം ഹൃദയത്തിൽ കപടവിശ്വാസത്തെഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതാണ്'' എന്നു നബി(ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ജാബിർ (ﷺ) പറഞ്ഞുവെന്നും ഇമാം ബൈഹഖി **شعيب الإيمان** ൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇമാംഅഹ്മദ്(ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി(ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കാണാം: ''എന്നെ ലോകർക്കു കാരുണ്യമായും, ലോകർക്കു മാർഗദർശനമായും അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. കൊട്ടുമേളങ്ങളെയും, കുഴൽവാദ്യങ്ങളെയും, വിഗ്രഹങ്ങളെയും കുരുശുകളെയും തുടച്ചുനീക്കുവാനും എന്നോട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു...........'' ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ''വിനോദ വാർത്ത (**لهو الحديث**) 'യെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇബ്നുമസ്ഊദ്(ﷺ) സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞ മറുപടി **الغناء** (അതു സംഗീതമാണ്) എന്നായിരുന്നു. (**رواه ابن جرير**) അതിലെ പ്രധാന ഇനം അതാണെന്നു സാരം.

സംഗീതത്തെക്കുറിച്ച് യസീദ്ബ്നുൽ വലീദ് (**يزيدبن الوليدالناقص**) ൻെറ ഒരു പ്രസ്താവന എത്ര വാസ്തവം! അദ്ദേഹം തൻെറ ഗോത്രക്കാരോടായി പറയുകയാണ്: ''ഉമയ്യാ ഗോത്രമേ, സംഗീതത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക! അതു ലജ്ജയെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നു. ദേഹേച്ഛയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു, മനുഷ്യത്വം നശിപ്പിക്കുന്നു, മദ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, മത്തൻമാരെപ്പോലെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു! കൂടാതെ കഴിയാത്തപക്ഷം, സ്ത്രീകളെയെങ്കിലും അതിൽ സംബന്ധിക്കാനനുവദിക്കരുത്. (**رواه البيهقى وابن ابى الدنيا**) സ്ത്രീപുരുഷസമ്പർക്കത്തോടുകൂടിയതും, കാമവികാരങ്ങളെ ഇളക്കിത്തീർക്കുന്നതും, മനുഷ്യൻെറ മാന്യവും ഉൽകൃഷ്ടവുമായ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ ഹനിച്ചുകളയുന്നതുമായ വിഷയങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന മഹദ്വാക്യങ്ങളും, ഉദ്ധരിണികളും പലതും കാണാം.ദൈർഘ്യം ഭയന്നു മതിയാക്കുകയാണ്. വിവാഹം, പെരുന്നാൾ മുതലായ

സന്ദർഭങ്ങളിൽ പരിമിതമായ അളവിൽ വിനോദങ്ങൾ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നതു വാസ്തവമത്രെ. ഇതൊഴിവാക്കിയാൽ, വിനോദങ്ങളെ പൊതുവിൽ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇസ്‌ലാം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എന്നു കാണാം. അവയിൽ കൂടുതൽ ദോഷകരമായതിനെ തീരെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക:

وما الحيوة الدنيا الا لعب ولهو وللدار الاخرة خير للذين يتقون افلا تعقلون –الانعام ٣٢

(ഐഹിക ജീവിതമെന്നതു വിളയാട്ടും വിനോദവുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. സൂക്ഷിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു പരലോകമത്രെ ഉത്തമമായത്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കെടുക്കുന്നില്ലേ?!) വിനോദങ്ങളിലൊന്നും ലയിക്കാതെ സൽകർമ്മങ്ങൾസമ്പാദിച്ചുവെക്കുന്നവർക്കു ആനന്ദത്തിൻെറ അനുഗൃഹീതസ്വർഗ്ഗം അല്ലാഹു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു;-

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ لَهُمْ جَنَّـٰتُ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨﴾

8 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്ക് സുഖാനുഭൂതിയുടെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്;-

خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٩﴾

9 അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട് (ജീവിക്കും) . അല്ലാഹുവിൻെറ യഥാർത്ഥമായ വാഗ്ദാനം! അവനത്രെ പ്രതാപശാലിയും,
അഗാധജ്ഞാനിയുമായുള്ളവൻ.

خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ۖ وَأَلْقَىٰ فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ ۚ وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾

10 നിങ്ങൾക്ക് കാണാവുന്ന തൂണുകളൊന്നും കൂടാതെ അവൻ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂമി നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് ചരിഞ്ഞുപോകുമെന്നതിനാൽ, ഉറച്ച മലകളെ അതിൽ അവൻ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിൽ എല്ലാ (തരം) ജീവജന്തുക്കളെയും വിതരണം ചെയ്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ആകാശത്തുനിന്ന് നാം [അല്ലാഹു] വെള്ളം ഇറക്കി; എന്നിട്ട് മാന്യമായ [വിശിഷ്ടമായ] എല്ലാ ഇണകളെയും നാം അതിൽ മുളപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

هَـٰذَا خَلْقُ ٱللَّهِ فَأَرُونِى مَاذَا خَلَقَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦ ۚ بَلِ ٱلظَّـٰلِمُونَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

11 ഇത് (ഒക്കെയും) അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിയാകുന്നു. എന്നാൽ, അവനു പുറമെയുള്ളവർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതെന്താണെന്ന് നിങ്ങളെനിക്ക് കാണിച്ചുതരുക! പക്ഷേ, അക്രമകാരികൾ വ്യക്തമായ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു.

---

8 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. آمَنُوا വിശ്വസിച്ചു. وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. جَنَّاتُ النَّعِيمِ സുഖാനുഭൂതിയുടെ (അനുഗ്രഹവർഷത്തിൻെറ) സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. 9 خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിവാസികളായ നിലയിൽ. وَعْدَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം. حَقًّا യഥാർത്ഥമായ, സത്യമായും. وَهُوَ അവൻ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയത്രെ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, തത്വജ്ഞാനിയായ. 10 خَلَقَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. بِغَيْرِ عَمَدٍ തൂണുകളൊന്നും കൂടാതെ. تَرَوْنَهَا നിങ്ങൾ കാണുന്ന. وَأَلْقَى അവൻ ഇടുക (സ്ഥാപിക്കുക) യും ചെയ്തു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. رَوَاسِيَ ഉറച്ച മലകളെ, ആണികളെ. أَن تَمِيدَ അത്

ചരിഞ്ഞുപോകുമെന്നതിനാൽ (മറിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതിന്) . بِكُمْ നിങ്ങളെയും കൊണ്ട്. وَبَثَّ فِيهَا അതിൽ പരത്തുക (വിതരണം ചെയ്യുക) യും ചെയ്തു. مِن كُلِّ دَابَّةٍ എല്ലാ ജന്തുക്കളെയും, ജന്തുക്കളിൽനിന്നും. وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശതുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം, ജലം. فَأَنبَتْنَا എന്നിട്ട് നാം മുളപ്പിച്ചു, ഉല്പാദിപ്പിച്ചു. فِيهَا അതിൽ. مِن كُلِّ زَوْجٍ എല്ലാ ഇണകളെയും, ഇണകളിൽ നിന്നും. كَرِيمٍ മാന്യമായ, വിശേഷപ്പെട്ട. 11 هَذَا ഇത്. خَلْقُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിയാണ്. فَأَرُونِي എന്നാൽ നിങ്ങളെനിക്ക് കാട്ടിത്തരുക. مَاذَا خَلَقَ എന്തു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന്. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെയുള്ള. بَلِ പക്ഷേ, എങ്കിലും. الظَّالِمُونَ അക്രമകാരികൾ. فِي ضَلَالٍ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാണ്, വഴിപിഴവിലാണ്. مُّبِينٍ വ്യക്തമായ.

'നിങ്ങൾക്കു കാണാവുന്ന തൂണുകൾ കൂടാതെ' (بغير عمد ترونها) എന്നു പറയുമ്പോൾ കാണപ്പെടാത്ത ഏതോ തൂണുണ്ടാവാമെന്നു വരുന്നു. അതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തി (القدرة) യാകുന്ന തൂണിൻമേലത്രെ അഖിലാണ്ഡം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഓരോ ആകാശവും, ഓരോ ഗോളവും അല്ലാഹു അതതിനു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള വെപ്പും നിലയും തെറ്റാതെ നിലകൊള്ളുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ ഈ തൂണിന് ആകർഷണ ശക്തി എന്നു പറഞ്ഞു തൃപ്തിയടയുന്നു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം പ്രസ്തുത തൂൺ നഷ്ടപ്പെടുകയും, അവയുടെ നില അവതാളത്തിലാകുകയും ചെയ്യും. ഭൂമിക്കു ചരിവും, മറിവും ബാധിക്കാതിരിക്കുവാനായിട്ടത്രെ അല്ലാഹു അതിൽ വമ്പിച്ച പർവ്വതങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചു തൂക്കം ശരിപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇത് ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു തത്വമാണ്.

ജീവിതത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതവും, മനുഷ്യൻ സദാ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ വളരെ പ്രധാനവുമാണല്ലോ മഴവർഷവും സസ്യോൽപാദനവും. ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുമ്പോഴൊക്കെ -വാചകഘടന പ്രഥമപുരുഷ (غائب) രൂപത്തിലാകുമ്പോഴും- 'നാം ഇറക്കി', 'നാം മുളപ്പിച്ചു' (انزلنا ـ انبتنا) എന്നിങ്ങനെ ഉത്തമ (متكلم) രൂപത്തിലാണ് ഖുർആൻ അതു പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളത്. പ്രസ്തുത അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യനു നന്ദിയും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നത്രെ ആ പ്രയോഗം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം 2

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَـٰنَ ٱلْحِكْمَةَ أَنِ ٱشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

12 ലുഖ്മാന്നു നാം വിജ്ഞാനം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്-''അല്ലാഹുവിന്ന് നന്ദി ചെയ്യണം'' എന്ന്. ആർ (അല്ലാഹുവിന്) നന്ദി കാണിക്കുന്നുവോ അവൻ തനിക്കു വേണ്ടിത്തന്നെയാണ് നന്ദി കാണിക്കുന്നത്. ആരെങ്കിലും നന്ദികേട് കാണിക്കുന്നതായാലോ, എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ധന്യനാണ്, സ്തുത്യർഹനാണ്.

---

12 وَلَقَدْ آتَيْنَا തീർച്ചയായും നാം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. لُقْمَانَ ലുഖ്മാന്ന്. الْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനം, തത്വജ്ഞനം. أَنِ اشْكُرْ നീ നന്ദിചെയ്യണമെന്ന്. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. وَمَن يَشْكُرْ ആരെങ്കിലും നന്ദിണചെയ്യുന്നതായാൽ. فَإِنَّمَا يَشْكُرُ എന്നാൽ അവൻ നിശ്ചയമായും നന്ദിചെയ്യുന്നു. لِنَفْسِهِ തനിക്കുവേണ്ടത്തന്നെ. وَمَن كَفَرَ ആരെങ്കിലും നന്ദികോടുചെയ്താൽ, അവിശ്വസിച്ചാൽ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَنِيٌّ ധന്യനാണ്, അനാശ്രയനാണ്. حَمِيدٌ സ്തുത്യർഹനാണ്.

'ലുഖ്മാനുൽ' ഹകീം (لقمن الحكيم) അഥവാ വിജ്ഞാനിയായ ലുഖ്മാൻ എന്ന പേർ

പരക്കെ ഇന്നും പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തും ആ നാമം പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിജ്ഞാനമൊഴി (*) കളായി പല നീതിവാക്യങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചുകാണാം. ഇദ്ദേഹം ഏതു കാലക്കാരനും ദേശക്കാരനുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. പക്ഷെ ഒന്നിനും മതിയായ തെളിവുകളില്ല. ഏതായാലും ബുദ്ധിയും, വിവേകവും, ജ്ഞാനവും തികഞ്ഞ ഒരു മഹാനായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനും സ്വീകാര്യമായ തെളിവുകൾ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. പ്രവാചകനായിരുന്നില്ല –മഹാ വിജ്ഞാനിയായിരുന്ന ഒരു മഹാനായിരുന്ന–എന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. ലുഖ്മാന്നു നാം വിജ്ഞാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു നൽകിയ കീർത്തിപത്രവും, തുടർന്നുള്ളആയത്തുകളിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മഹത്വത്തിനു ധാരാളം മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. സൂറത്തുൽ ബഖറഃയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു;

يؤتى الحكمة من يشآء ومن يؤت الحكمة فقد اوتى خيرا كثيرا – البقرة ٢٦٩

(അവൻ–അല്ലാഹു–ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ വിജ്ഞാനം നൽകുന്നു. ആർക്ക് വിജ്ഞാനം നൽകപ്പെടുന്നുവോ അവന് അധികരിച്ച നന്മ നൽകപ്പെട്ടുപോയി!)

ലുഖ്മാൻ(عليه السلام) ന്നു ലഭിച്ച വിജ്ഞാനവും തത്വചിന്തയും–ഇന്നറിയപ്പെടുന്ന പല തത്വശാസ്ത്ര നിപുണൻമാരെപ്പോലെ–അദ്ദേഹത്തെ എത്തിച്ചത് ദൈവനിഷേധത്തിലേക്കോ, ആദ്ധ്യാത്മിക ചിന്താനിരാകരണത്തിലേക്കോ ആയിരുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിജ്ഞാനം അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചതു അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വങ്ങളും അവൻെറ പ്രീതി മാർഗവുംമനസ്സിലാക്കുന്നതിലേക്കും, അവനോട് കൂറും ഭക്തിയും കാണിക്കുന്നതിലേക്കുമായിരുന്നു. ആ വിജ്ഞാനത്തിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം–അഥവാ ആകെത്തുക–അല്ലാഹുവിനു നന്ദിചെയ്യണം (ان اشكر لله) എന്നുള്ളതായിരുന്നു. കൂടുതലുള്ളതെല്ലാം ഈ മൂലവിജ്ഞാനത്തിൻെറ വിശദാംശങ്ങളാകുന്നു. ലോകസ്രഷ്ടാവിൻെറ നിഷേധത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ആധുനിക സാങ്കേതിക തത്വശാസ്ത്രക്കാരുടെ നന്ദികെട്ട വിജ്ഞാനവും, ലുഖ്മാൻെറ നന്ദിയുടെ നന്ദിയാകുന്ന വിജ്ഞാനവും തമ്മിലുള്ള അന്തരത്തെക്കുറിച്ച് ആയത്തിലെ തുടർന്നുള്ള രണ്ടു കനത്ത വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു നോക്കുക! ലുഖ്മാൻ (عليه السلام) തൻെറ മകന് നൽകിയ ഏതാനും സാരോപദേശങ്ങൾ അടുത്ത ചില വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

وَإِذْ قَالَ لُقْمَـٰنُ لِٱبْنِهِۦ وَهُوَ يَعِظُهُۥ يَـٰبُنَىَّ لَا تُشْرِكْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّ ٱلشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

13 ലുഖ്മാൻ, തൻെറ മകനോട് അദ്ദേഹം അവന് സദുപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കവെ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : ‘‘എൻെറ കുഞ്ഞുമകനേ, നീ അല്ലാഹുവിനോടു പങ്കുചേർക്കരുത്. നിശ്ചയമായും (അവനോട്) പങ്കുചേർക്കൽ വമ്പിച്ച അക്രമമത്രെ.’’

13 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം, പറഞ്ഞപ്പോൾ. لُقْمَانُ ലുഖ്മാൻ. لِابْنِهِ തൻെറ മകനോട്. وَهُوَ അദ്ദേഹം. يَعِظُهُ അവന് സദുപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കെ. يَا بُنَيَّ എൻെറ കുഞ്ഞു (ഓമന) മകനേ. لَا تُشْرِكْ നീ പങ്കുചേർക്കരുത്, ശിർക്ക് ചെയ്യരുത്. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. إِنَّ الشِّرْكَ നിശ്ചയമായും ശിർക്ക്. لَظُلْمٌ

* ‘മൗനം ഒരു വിജ്ഞാനമാണ്. അത് പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുന്നവർ കുറവാണ്’ (الصمت مكمة وقليل فاعله) എന്നും, ‘മകനെ, നീ മധുരമായിരിക്കരുത്–നിന്നെ വിഴുങ്ങിയേക്കും, നീ കയ്പുമായിരിക്കരുത്–നിന്നെ തുപ്പിക്കളഞ്ഞേക്കും’ يابنى لاتكن حلوا فتبتلع ولاتكن مر افتلفظ എന്നും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മൊഴികളായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു.

അക്രമം തന്നെ. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച.

ഉപദേശങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതു ശിർക്കിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാനും തൗഹീദിൽ ചരിക്കുവാനുമുള്ള ഉപദേശമാകുന്നു. തൗഹീദിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെയുള്ള ഏതു നൻമയും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ലുഖ്മാൻ (عليه السلام) തൻെറ മകനോടു ഒന്നാമതായി ഈ ഉപദേശം നൽകുന്നത്. മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു സദുപദേശങ്ങൾ വഴി മതശിക്ഷണം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകത, അവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക നില നന്നാക്കുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കുള്ള കടമ, ഉപദേശങ്ങളിൽ മുൻഗണന നൽകേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ, ഉപദേശവേളയിൽ അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന നയവും സൗമ്യതയും എന്നിങ്ങനെ പലതും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. ഓരോ വിഷയവും അദ്ദേഹം മകൻെറ മുമ്പിൽവെക്കുന്നത്. 'എൻെറ കുഞ്ഞുമകനേ' (يا بنى) എന്ന സംബോധനയോടു കൂടിയാണ്. ഓരോന്നും അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ഹൃദ്യമായ ഭാഷയിലും ഓരോന്നിൻെറയു സമാപനമാകട്ടെ, യുക്തിപൂർവ്വം കാര്യകാരണത്തോടുകൂടിയും! (13, 16, 17, 18, 19 വചനങ്ങൾ നോക്കുക.) ഹാ, എത്ര ആകർഷണീയം! എന്തൊരു മാതൃക!!

മാതാപിതാക്കൾ മക്കളുടെ ജനയിതാക്കളും രക്ഷിതാക്കളുമാണ്. അവർക്കു പ്രകൃത്യാ മക്കളോടു അളവറ്റ വാത്സല്യവും കൃപയും ഉണ്ടായിരിക്കും. ആകയാൽ, അവർ മറ്റാരെക്കാളും അവരുടെ ഗുണകാംക്ഷികളായിരിക്കുമെന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. പക്ഷേ, മാതാപിതാക്കളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ച് അതിൻെറ നിർവ്വഹണത്തിലും, പ്രയോഗത്തിലും വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുമാത്രം. എന്നാൽ, മാതാപിതാക്കളിൽ പ്രകൃത്യാ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ പ്രേരണകൊണ്ടു ഇസ്‌ലാം മതിയാക്കുന്നില്ല. മക്കൾക്ക് വേണ്ടുന്ന ശിക്ഷണങ്ങളും, മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും നൽകുന്നതും അവരെ, സൽപന്ഥാവിൽ വളർത്തുന്നതും മതദൃഷ്ട്യാ രക്ഷിതാക്കളുടെ ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത കടമകൂടിയാകുന്നു. ഈ വസ്തുത പല ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും, നബി വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

ഇതിന് ഒരു മറുവശമുണ്ട്. മക്കളുടെ പേരിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കുള്ള വാത്സല്യത്തിൻെറയും, ഗുണകാംക്ഷയുടെയും ആഴമാകട്ടെ, തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ള യാതനകളുടെയും അളവുകളാകട്ടെ ശരിക്കുമനസ്സിലാക്കുവാൻ മക്കൾക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. സാധിച്ചാൽ തന്നെയും അതിനു തികച്ചും അനുയോജ്യമായ പ്രതിഫലം തൽകി ആ കടപ്പാടു തീർക്കുവാൻ അവർക്കു അസാധ്യമാവുന്നു. 'മാതാപിതാക്കളെ വല്ലവരുടെയും അടിമകളായി കണ്ടെത്തുകയും, അപ്പോൾ അവരെ വിലകൊടുത്തുവാങ്ങി സ്വതന്ത്രരാക്കി വിടുകയും ചെയ്യുന്നതായാലല്ലാതെ, മാതാപിതാക്കൾക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാൻ മക്കൾക്കു സാധ്യമല്ല' എന്ന നബിവചനം
(لا يجزى ولد والدا الا ان يجده مملوكا فيشير به فيعتقه –رواه مسلم) ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മാതാപിതാക്കളുടെ പേരിലുള്ള കടപ്പാടിനേക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ചതാണ് മക്കൾക്കു അവരുടെ നേരെയുള്ള കടപ്പാട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വശത്തെക്കുറിച്ചു ഖുർആനും, നബിവചനങ്ങളും കൂടുതൽ ശക്തമായ ഭാഷയിൽ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഉൽബോധനം നൽകുന്നതും. പലപ്പോഴും ശിർക്കിനെക്കുറിച്ച് താക്കീതു ചെയ്തതിൻെറ തൊട്ടടുത്ത വാചകം ഖുർആനിൽ മാതാപിതാക്കളെ സംബന്ധിച്ച ഉപദേശമായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, ചിലപ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ഒരു പ്രത്യേക ആജ്ഞാനിർദ്ദേശം (വസിയ്യത്ത്) കൂടിയാണതെന്ന മുഖവുരയും അതൊന്നിച്ചു കാണാം. (അടുത്ത ആയത്തും, സൂ: ഇസ്റാഉ് 23;സൂ: അങ്കബൂത്ത് 8: സൂ; അഹ്ഖാഫ് 15 എന്നിവയും ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്) ലുഖ്മാൻ (عليه السلام) ചെയ്ത ഒന്നാമത്തെ ഉപദേശം ഉദ്ധരിച്ചശേഷം- അടുത്ത ഉപദേശം ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു

മുമ്പായി - അല്ലാഹു മനുഷ്യരോടാകമാനം ചെയ്യുന്ന വസിയ്യത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കു കൽപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാനം എന്തുമാത്രാമാണെന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കുക!-

وَوَصَّيْنَا ٱلْإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُۥ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَٰلُهُۥ فِى عَامَيْنِ أَنِ ٱشْكُرْ لِى وَلِوَٰلِدَيْكَ إِلَىَّ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٤﴾

14 മനുഷ്യനോട് അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി നാം 'വസിയ്യത്ത്' [ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശം] നൽകിയിരിക്കുന്നു: അവന്റെ മാതാവ് ക്ഷീണത്തിനുമേൽ ക്ഷീണത്തോടെ അവനെ (ഗർഭം) ചുമന്നു; അവന്റെ (മുലകുടി അവസാനിപ്പിച്ചുള്ള) വേർപാടാകട്ടെ, രണ്ടുവർഷം കൊണ്ടുമാണ്; ''എനിക്കും, നിന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും നീ നന്ദിചെയ്യണം, എന്റെ അടുക്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ തിരിച്ചുവരവ്.

وَإِن جَٰهَدَاكَ عَلَىٰٓ أَن تُشْرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبْهُمَا فِى ٱلدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَٱتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىَّ ۚ ثُمَّ إِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

15 ''നിനക്ക് (യഥാർത്ഥത്തിൽ) യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലുമൊന്നിനെ എന്നോടു നീ പങ്കുചേർക്കുവാൻ അവർ നിന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ നീ അവരെ അനുസരിക്കരുത്. ഇഹത്തിൽ നീ അവരോട് സദാചാരമനുസരിച്ച് (നല്ലനിലക്ക്) സഹവസിക്കുകയും ചെയ്യണം; എന്റെ അടുക്കലേക്ക് (ഖേദിച്ചു) മടങ്ങിയവരുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക. പിന്നീട്, നിങ്ങളുടെ (എല്ലാവരുടെയും) മടക്കം എന്റെ അടുക്കലേക്കുതന്നെ. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.''

14 وَوَصَّيْنَا നാം വസിയ്യത്ത് (ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശം) നൽകി. الْإِنسَانَ മനുഷ്യന്. بِوَالِدَيْهِ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി. حَمَلَتْهُ അവനെ (ഗർഭം) ചുമന്ന്. أُمُّهُ അവന്റെ മാതാവ്. وَهْنًا ക്ഷീണത്തോടെ, ബലഹീനമായി. عَلَى وَهْنٍ ക്ഷീത്തിനുമേൽ. وَفِصَالُهُ അവന്റെ വേർപാട് (മുലകുടിമാറ്റൽ) . فِي عَامَيْنِ രണ്ട് വർഷത്തിനകമായിരിക്കും, രണ്ട് കൊല്ലംകൊണ്ടായിരിക്കും,. أَنِ اشْكُرْ നീ നന്ദി ചെയ്യണമെന്ന്. لِي എനിക്ക്. وَلِوَالِدَيْكَ നിന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും. إِلَيَّ എന്റെ അടുക്കലേക്കാണ്. الْمَصِيرُ തിരിച്ചുവരവ്. 15 وَإِن جَاهَدَاكَ അവർ രണ്ടാളും നിന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചാൽ, നിർബ്ബന്ധിച്ചാൽ. عَلَى أَن تُشْرِكَ നീ പങ്കുചേർക്കുവാൻ. بِي എന്നോട്, എന്നിൽ. مَا لَيْسَ ഇല്ലാത്ത യാതൊന്നിനെ. لَكَ നിനക്ക്. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. عِلْمٌ ഒരറിവും. فَلاَ تُطِعْهُمَا അപ്പോൾ നീ അവരെ അനുസരിക്കരുത്. وَصَاحِبْهُمَا നീ അവരോട് സഹവസിക്കയും ചെയ്യണം. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. مَعْرُوفًا സദാചാരപ്രകാരം (നല്ലനിലയിൽ) . وَاتَّبِعْ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക. سَبِيلَ مَنْ യാതൊരുവരുടെ മാർഗ്ഗം. أَنَابَ إِلَيَّ എന്നിലേക്ക് മടങ്ങിയ, ഖേദിച്ചുവന്ന. ثُمَّ إِلَيَّ പിന്നെ എന്റെ അടുക്കലേക്കാണ്. مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവു. فَأُنَبِّئُكُمْ അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും, അറിയിച്ചുതരും. بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. كُنتُمْ تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്ന.

മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമകൾക്കു ഇസ്ലാം കൽപിക്കുന്ന ഗൗരവവും മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും: 1) പിതാവിനെ അപേക്ഷിച്ച് മതാവിനോടുള്ള കടമയാണ് കൂടുതൽ ശക്തമായത്. കാരണം വ്യക്തമാണ്. ഏതാണ്ട് പത്തു

മാസത്തോളം അവൾ ഗർഭം ചുമന്നു ബുദ്ധിമുട്ടി. അനന്തരം പ്രസവവേദനയും സഹിക്കേണ്ടി വന്നു. പ്രസവശേഷം കുറേ മാസങ്ങളോളം ഊണിനും ഉറക്കിനുപോലും സമയം കിട്ടാത്ത വിധം ശിശുവിന് മുലകൊടുത്തും ശുശ്രൂഷിച്ചും അവൾ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നു. ഇതുകൊണ്ടും അവസാനിച്ചില്ല. മുലകുടി മാറ്റിയ ശേഷം പിന്നെയും കുറേക്കാലം അവൾ കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. പിതാവാകട്ടെ, രക്ഷിതാവെന്ന നിലയിൽ മക്കളെ സംബന്ധിച്ച് അവനുള്ള ബാധ്യതകളും വിഷമതകളും വളരെ വമ്പിച്ചതു തന്നെ. എങ്കിലും മാതാവിൻെറ ത്യാഗങ്ങൾ അതിനെക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ചതത്രെ. അതുകൊണ്ടാണ് നബി(ﷺ) യോട്: ''ഞാൻ നന്നായി സഹവസിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവർ ആരാണ്'' എന്ന് ഒരാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന്: امك (നിൻെറ ഉമ്മയാണ്) എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്. 'പിന്നെ ആരാണ്?' എന്ന് ചോദ്യ കർത്താവ് വീണ്ടും ചോദിച്ചു. അപ്പോഴും അതേ ഉത്തരംതന്നെ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു. മൂന്നാമതു ചോദിച്ചപ്പോഴും അതേ ഉത്തരം തന്നെ നല്കി. നാലാമത്തെ പ്രാവശ്യത്തിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞു ابوك ثم ادناك ثم ادناك (നിൻെറ ബാപ്പയാണ്. പിന്നെ നിന്നോടു കൂടുതൽ അടുത്തവരും, പിന്നെ കൂടുതൽ അടുത്തവരുമായിരിക്കും. (ബു; മു)

2) ശിശുക്കളുടെ മുലകുടികാലം രണ്ടു കൊല്ലമാണ്. പക്ഷെ, സംഗതിവശാൽ അതിൽ ഏറ്റക്കുറവ് വരുത്തേണ്ടിവരുകയോ, മാതാവല്ലാത്തവരെക്കൊണ്ട് അതു നടത്തേണ്ടിവരികയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം മാതാപിതാക്കൾ അന്യോന്യം ആലോചിച്ച് വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്യാമെന്നും മറ്റുമുള്ള വിശദവിവരം സൂറത്തുൽ ബഖര: 283-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.
3) മാതാപിതാക്കളോടു മക്കൾ എപ്പോഴും നന്ദിയും കൂറും ഉള്ളവരായിരിക്കണം. 'എനിക്കും നിൻെറ മാതാപിതാക്കൾക്കും നന്ദി ചെയ്യുക.' (ان اشكر لى ولو الديك) എന്ന്- അല്ലാഹുവിനോ ടൊപ്പം മാതാപിതാക്കളെയും ചേർത്തുകൊണ്ട്- പറഞ്ഞവാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കൂറും ഭക്തിയും മറ്റാരോടുള്ളതിനേക്കാളും പ്രാധാന്യമർഹി ക്കുന്നുവെന്നത് വിസ്മരിച്ചുകൂട.

4) മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കലും, അവർക്കു നന്ദി ചെയ്യലും വമ്പിച്ച കടമയാ ണെന്നുവെച്ച് അവർ കൽപ്പിക്കുന്നതെന്തും അനുസരിക്കാമെന്നു വിചരിക്കാവതല്ല. തൗ ഹീദിന്നെതിരായി ശിർക്കുപരമായ വിശ്വാസമോ പ്രവൃർത്തിയോ സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നപക്ഷം അതനുസരിക്കുവാൻ പാടില്ല. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ ലംഘിക്കുന്നതിൽ മറ്റാരെയും അനുസരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: لا طاعة لمخلوق فى معصية الخالق – شرح السنة (സ്രഷ്ടാവിൻെറ കൽപനക്കു വിപരീതമായി ഒരു സൃഷ്ടിയെയും അനുസരിച്ചുകൂടാ എന്നു സാരം.

5) മാതാപിതാക്കൾ ആദർശത്തിൽ യോജിക്കാത്തവരോ, അമുസ്‌ലിംകളോ ആയിരു ന്നാലും-ശിർക്കു ചെയ്‌വാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നവരായിരുന്നാൽപോലും- അവരുടെ മരണം വരെ അവരോടു നന്നായി പെരുമാറേണ്ടതാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, സ്വഭാവദോഷത്തിൻെറയോ, അറിവില്ലായ്മയുടെയോ, വാർദ്ധക്യസഹജമായുണ്ടാകുന്ന സ്വഭാവവൈകല്യങ്ങളുടെയോ പേരി ൽ മാതാപിതാക്കളെ വെറുക്കുന്നതും അവരോട് അപമര്യാദയായി വർത്തിക്കുന്നതും എത്ര മാത്രം അക്രമമായിരിക്കും?! അവരോട് പരുഷമായി സംസാരിക്കരുതെന്നും, മാന്യമായ വാക്കുകൾ പറയണമെന്നും, താഴ്മയോടെ പെരുമാറണമെന്നും, അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥി ക്കണമെന്നും സൂ; ഇസ്രാഉ്: 23, 24വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ള്ളതാണ്.

'നിനക്കു യാതൊരു അറിവും ഇല്ലാത്തതിനെ എന്നോട് പങ്കു ചേർക്കുവാൻ...' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യവും, ഈ ആയത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു ചില സംഗതികളും സൂ:അങ്കബൂത്ത് 8-ാംവചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിവിടെ

ഓർമ്മിക്കാം. മക്കൾക്കുവേണ്ടി മാതാക്കൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഏറിയ കൂറും അവരുടെ ശൈശവത്തിലായിരിക്കുമല്ലോ അതുകൊണ്ട് മക്കൾക്ക് മിക്കവാറും അതിനെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവസരം കിട്ടുകയില്ല. പിതാക്കൾ മക്കൾക്കു വേണ്ടി അനുഭവിക്കുന്ന വിഷമങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ മക്കൾക്ക് അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, പിതാവിൻെറ ത്യാഗത്തെക്കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചൊന്നും ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞുകാണാത്തത്, الله اعلم അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ലുഖ്മാൻ (عليه السلام) ൻെറ സദുപദേശം തുടരുന്നു:-

يَـٰبُنَىَّ إِنَّهَآ إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُن فِى صَخْرَةٍ أَوْ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ أَوْ فِى ٱلْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا ٱللَّهُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾

16 (ലുഖ്മാൻ പറഞ്ഞു:) ''എൻെറ കുഞ്ഞു മകനേ, നിശ്ചയമായും (ഒരു) കാര്യം- അതൊരു കടുകിൻെറ മണിയുടെ തൂക്കമായിരുന്നാലും, എന്നിട്ടത് ഒരു പാറക്കല്ലി (ൻെറ ഉള്ളി) ലോ, ആകാശങ്ങളിലോ, ഭൂമിയിലോ (എവിടെയെങ്കിലും) ആയിരിക്കുകയും ചെയ്താലും, അല്ലാഹു അത് (രംഗത്ത്) കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിഗൂഢജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമാകുന്നു.

يَـٰبُنَىَّ أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ وَأْمُرْ بِٱلْمَعْرُوفِ وَٱنْهَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَآ أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ﴿١٧﴾

17 ''എൻെറ കുഞ്ഞുമകനേ, നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തണം; സദാചാരംകൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യണം; നിനക്ക് ബാധിക്കുന്നതിൽ [ആപത്തുകളിൽ] നീ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും വേണം. നിശ്ചയമായും അത് (എല്ലാം തന്നെ) ഖണ്ഡിതമായ [ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത] കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു.

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِى ٱلْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾

18 ''നീ മനുഷ്യരോട് നിൻെറ കവിൾ കോട്ടരുത് [മുഖം തിരിക്കരുത്;] അഹന്ത കാട്ടി ഭൂമിയിൽകൂടി നടക്കുകയും അരുത്. നിശ്ചയമായും ദുരഭിമാനിയായ എല്ലാ (ഓരോ) അഹങ്കാരിയെയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

وَٱقْصِدْ فِى مَشْيِكَ وَٱغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنكَرَ ٱلْأَصْوَٰتِ لَصَوْتُ ٱلْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

19 ''നിൻെറ നടത്തത്തിൽ കരുതിക്കൊള്ളുക [മിതത്വം പാലിക്കുക]യും, നിൻെറ ശബ്ദത്തിൽനിന്ന് (അല്പമൊന്ന്) താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും ശബ്ദങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വെറുപ്പായത് കഴുതകളുടെ ശബ്ദമത്രെ.''

---

16 يَا بُنَيَّ എൻെറ കുഞ്ഞുമകനേ. إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത് (ഒരു കാര്യം) . إِن تَكُ അതായിരുന്നാൽ. مِثْقَالَ حَبَّةٍ ഒരു (ധാന്യ) മണിയുടെ തൂക്കം. مِّنْ خَرْدَلٍ കടുകിൽ നിന്നുള്ള. فَتَكُن എന്നിട്ട് അതായിരിക്കുകയും (ചെയ്താൽ) . فِي صَخْرَةٍ ഒരു പാറക്കല്ലിൽ. أَوْ അല്ലെങ്കിൽ. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. أَوْ فِي الْأَرْضِ അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ. يَأْتِ بِهَا അതിനെ കൊണ്ടുവരും. الله അല്ലാഹു. إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَطِيفٌ നിഗൂഢജ്ഞാനിയാണ്, സൗമ്യനാണ്. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്. 17 يَا بُنَيَّ എൻെറ കുഞ്ഞുമകനേ. أَقِمِ الصَّلَاةَ നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക. وَأْمُرْ കൽപി

ക്കുകയും ചെയ്യുക. بِٱلْمَعْرُوفِ സദാചാരം കൊണ്ട്, നല്ല കാര്യത്തെക്കുറിച്ച്. وَٱنْهَ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുക. عَنِ ٱلْمُنكَرِ ദുരാചാരത്തെ (വെറുക്കപ്പെട്ടതിനെ) ക്കുറിച്ച്. وَٱصْبِرْ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക. عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ നിനക്ക് ബാധിച്ചതിൽ, ആപത്തു വന്നതിൽ. إِنَّ ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അത്. مِنْ عَزْمِ ٱلْأُمُورِ ഖണ്ഡിതമായ (ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത, ദൃഢതരമായ) കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. 18 وَلَا تُصَعِّرْ നീ കോട്ടുക (ചരിക്കുക, തിരിക്കുക, ചുളിക്കുക) യും അരുത്. خَدَّكَ നിൻെറ കവിൾ (മുഖം) . لِلنَّاسِ മനുഷ്യരോട്. وَلَا تَمْشِ നീ നടക്കുകയും ചെയ്യരുത്. فِي ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. مَرَحًا അഹങ്കരിച്ചു കൊണ്ട്. إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല, സ്നേഹിക്കുകയില്ല. كُلَّ مُخْتَالٍ എല്ലാ(ഓരോ) അഹങ്കാരിയെയും, പത്രാസ് നടിക്കുന്നവനെയും. فَخُورٍ ദുരഭിമാനിയായ, യോഗ്യത നടിക്കുന്ന, അന്തസ്സു കാണിക്കുന്ന. 19 وَٱقْصِدْ നീ കരുതുക (മിതത്വം പാലിക്കുക) യും ചെയ്യണം. فِي مَشْيِكَ നിൻെറ നടത്തത്തിൽ. وَٱغْضُضْ നീ താഴ്ത്തുക (കുറക്കുകയും) ചെയ്യുക. مِن صَوْتِكَ നിൻെറ ശബ്ദത്തിൽ നിന്ന് (അൽപം) . إِنَّ أَنكَرَ നിശ്ചയമായും കൂടുതൽ വെറുപ്പായത്. ٱلْأَصْوَاتِ ശബ്ദങ്ങളിൽ. لَصَوْتُ ശബ്ദംതന്നെ. ٱلْحَمِيرِ കഴുതകളുടെ.

അഹംഭാവംമൂലം ജനങ്ങളുടെനേരെ മുഖം ചുളിക്കുകയോ, അവഗണന നിമിത്തം അവരിൽ നിന്നു മുഖം തിരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, പ്രസന്നമുഖത്തോടും, വിനയത്തോടും കൂടി പെരുമാറണമെന്നാണ് **ولا تصعر خدك للناس** (മനുഷ്യരോടു കവിൾ കോട്ടരുതു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഉറക്കെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയും, അനാവശ്യമായി സംസാരിച്ചും മറ്റുള്ളവരെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്ന വായാടികൾക്കു വമ്പിച്ചൊരു താക്കീതാണ് അവരുടെ ശബ്ദത്തെ കഴുതയുടെ ശബ്ദത്തോടു ഉപമിച്ചതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ശ്രോതാവിൻെറ ഹിതം നോക്കാതെ ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദമിടുന്നതു ഒരു യോഗ്യതയാണെങ്കിൽ, ആ യോഗ്യത കഴുതക്കാണല്ലോ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെടാവുന്നത്.

ലുഖ്മാൻ (عليه السلام) ൻെറ ഉപദേശങ്ങൾ ഇതോടെ അവസാനിച്ചു. ഓരോന്നിൻെറയും താൽപര്യം യാതൊരു വ്യാഖ്യാനമോ, വിവരണമോ കൂടാതെതന്നെ വ്യക്തമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവുമായി ഇടപെടേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നും, ജനങ്ങളുമായുള്ള പെരുമാറ്റം എങ്ങിനെയായിരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ഇതിൽ മകനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, വിശ്വാസപരമായും, കർമ്മപരമായും, സ്വഭാവസംബന്ധമായുമുള്ള പല തത്വോപദേശങ്ങളുടെയും സമാഹാരമത്രെ അവ. ഓരോ വ്യക്തിയും നിത്യം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങളായതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ അവയെ ഉദ്ധരിച്ചതും. അവയെ മാതൃകയാക്കി ജീവിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം-3

أَلَمْ تَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُۥ ظَـٰهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَـٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَـٰبٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾

20 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നത് നീ കാണുന്നില്ലേ?! അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായും, പരോക്ഷമായും നിങ്ങൾക്ക് അവൻ വിശാലപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു! അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ -യാതൊരു അറിവാകട്ടെ, മാർഗ്ഗദർശനമാകട്ടെ, വെളിച്ചം നൽകുന്ന ഗ്രന്ഥമാകട്ടെ (ഒന്നുംതന്നെ) ഇല്ലാതെ-തർക്കം നടത്തുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരിലുണ്ട്.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّبِعُواْ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُواْ بَلۡ نَتَّبِعُ مَا وَجَدۡنَا عَلَيۡهِ ءَابَآءَنَآۚ أَوَلَوۡ كَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ يَدۡعُوهُمۡ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ﴿٢١﴾

21 ''അല്ലാഹു ഇറക്കിയിട്ടുള്ളതിനെ നിങ്ങള്‍ പിന്‍പറ്റുവിന്‍'' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാല്‍ അവര്‍ പറയും; ''(ഇല്ല-) എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഏതൊരു പ്രകാരത്തില്‍ ഞങ്ങള്‍ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നുവോ അതിനെ ഞങ്ങള്‍ പിന്‍പറ്റുന്നതാണ്.'' പിശാച് അവരെ ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിലുമോ (-എന്നാലും അവരെത്തന്നെയാണോ പിന്‍പറ്റുക) ?!

---

20 أَلَمْ تَرَوْا നീ കണ്ടില്ലേ, നീ കാണുന്നില്ലേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَخَّرَ അധീനമാക്കി, വിധേയമാക്കി (എന്ന്) . لَكُم നിങ്ങള്‍ക്ക്. مَّا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَأَسْبَغَ അവന്‍ വിശാലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളില്‍, നിങ്ങള്‍ക്ക്. نِعَمَهُ അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ. ظَاهِرَةً പ്രത്യക്ഷമായിട്ട്, വ്യക്തമായ നിലയില്‍. وَبَاطِنَةً പരോക്ഷമായിട്ടും, മറഞ്ഞനിലയിലും. وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. مَن يُجَادِلُ തര്‍ക്കം നടത്തുന്നവര്‍. فِي اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തില്‍. بِغَيْرِ عِلْمٍ യാതൊരറിവുമില്ലാതെ. وَلاَ هُدًى ഒരു മാര്‍ഗ്ഗദര്‍സ്സനവുമില്ലാതെ. وَلاَ كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥവുമില്ലാതെ. مُّنِيرٍ പ്രകാശം (വെളിച്ചം) നല്‍കുന്ന. 21 وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാല്‍. لَهُمُ അവരോട്. اتَّبِعُوا നിങ്ങള്‍ പിന്‍പറ്റുവിന്‍ (എന്ന്) . مَا أَنزَلَ ഇറക്കിയതിനെ, അവതരിപ്പിച്ചതിനെ. اللهُ അല്ലാഹു. قَالُوا അവര്‍ പറയും. بَلْ എങ്കിലും, എന്നാല്‍. نَتَّبِعُ ഞങ്ങള്‍ പിന്‍പറ്റും, പിന്‍പറ്റുന്നു. مَا യാതൊന്നിനെ. وَجَدْنَا ഞങ്ങള്‍ കണ്ടെത്തി. عَلَيْهِ അതുപ്രകാരം, അതിന്‍മേല്‍. آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. أَوَلَوْ كَانَ ആയിരുന്നാലുമോ. الشَّيْطَانُ പിശാച്. يَدْعُوهُمْ അവരെ ക്ഷണിക്കുക, വിളിക്കുക. إِلَى عَذَابِ ശിക്ഷയിലേക്ക്. السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ, അഗ്നിയുടെ.

ആകാശത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സൂര്യ ചന്ദ്രനക്ഷത്രാദി ഗോളങ്ങളെയും, മേഘം, മഴ, മഞ്ഞ്, വായു മുതലായവയേയും, ഭൂമിയിലെ ജീവികള്‍, സസ്യലതാദികള്‍, പര്‍വ്വതങ്ങള്‍, നദികള്‍, ഖനനവസ്തുക്കള്‍ തുടങ്ങിയവ നിരവധി വസ്തുക്കളെയും മനുഷ്യനു ഓരോ തരത്തില്‍ അല്ലാഹു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വിശപ്പിനു ഭക്ഷണം, ദാഹത്തിനു വെള്ളം, താമസത്തിനു സ്ഥല സൗകര്യം, കാഴ്ച, കേള്‍വി, സംസാരം എന്നിങ്ങനെയുള്ള എണ്ണമറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ അറിയപ്പെടാവുന്നവയാണ്. ഒിശേഷ ബുദ്ധി, ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ദൈവദൂതന്‍മാരും മുഖേനയുള്ള മാഗ്ഗദര്‍ശ്ശനങ്ങള്‍, പ്രാര്‍ത്ഥനക്കു ഉത്തരം നല്‍കല്‍ എന്നിങ്ങിനെ പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ കാണപ്പെടാത്ത എത്രയോ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവന്‍ മനുഷ്യനു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നിത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. അങ്ങിനെ, ഓരോ വിനാഴികയിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ ആസ്വദിച്ചും, കണ്ടറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് മനുഷ്യവര്‍ഗ്ഗം. എന്നിട്ടും അവരില്‍ ഒരു വിഭാഗം അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ തൗഹീദിലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; അവനോട് കൂറും ഭക്തിയും കാണിക്കുന്നുമില്ല. നേരെമറിച്ച് തര്‍ക്കത്തിനും, നിഷേധത്തിനും ഒരുമ്പെടുകയാണ് അവര്‍ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തെത്തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നവരും, അവന്റെ ഏകത്വത്തെയും ഉല്‍കൃഷ്ടഗുണങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുന്നവരും, അവന്റെ നിയമനിര്‍ദ്ദേശങ്ങളെ വിമര്‍ശിക്കുന്നവരും-ഇങ്ങിനെ പല തരക്കാരും- ഈ വിഭാഗത്തില്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു.

ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചതും, മഴ വർഷിപ്പിച്ചതും, കായ്കനികളെ ഉൽപാദിപ്പിച്ചതും സമുദ്രവും നദികളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതും, സൂര്യചന്ദ്രൻമാരെയും രാപ്പകലുകളെയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതും ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം സൂറത്തു ഇബ്റാഹീമിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **واتاكم من كل .... الظلوم كفار – ابراهيم : ٣٤** സാരം: നിങ്ങൾ അവനോട്-അല്ലാഹുവിനോട്- ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നെല്ലാംതന്നെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ എണ്ണിയാൽ തീരുന്നതല്ല. നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ അക്രമകാരിയും നന്ദികെട്ടവനുംതന്നെ. (സൂ: ഇബ്റാഹീം 34.) ഈ ആശയംതന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ-അവൻെറ തൗഹീദിൻെറയും, മാർഗ്ഗദർശ നങ്ങളുടേയും, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളുടേയും കാര്യങ്ങളിൽ-തർക്കം നടത്തുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു വിൻെറ സന്ദേശങ്ങൾക്കും നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും എതിരിൽ, തങ്ങളുടെ വാദങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കു വാൻ എന്തെങ്കിലും തെളിവുകൾ ഹാജറാക്കുവാനുണ്ടോ? ഇല്ലതന്നെ. കാരണം ആ യാഥാത്ഥ്യ ങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ വാസ്തവ വിരുദ്ധമല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും അറിവിൻെറ ശകലമോ, ദൈവീക മാർഗ്ഗദർശനമോ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യമോ ഒന്നും അവർക്കു സമർപ്പിക്കുവാനില്ല. ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശവുമില്ലല്ലോ . അവരുടെ ഏകാവലംബം തങ്ങളുടെ പൂർവ്വീകൻ മാരുടെ പാരമ്പര്യവും, അവരോടുള്ള അന്ധമായ അനുകരണവും മാത്രമായിരിക്കും. ആ പൂർവ്വീകൻമാരുടെ നിലയോ? വാസ്തവത്തിൽ അവർ പിശാചിൻെറ കാലടികളെ പിൻപറ്റി വഴിപിഴച്ചുപോയിരിക്കയാണ്. പിശാചു അവരെ നയിച്ചിരുന്നത് നരകശിക്ഷയിലേക്കുമാണ്. ഇതേ അനുഭവംതന്നെ തങ്ങൾക്കും വേണമെന്നാണോ ഇക്കൂട്ടരും വിചാരിക്കുന്നത്?! ഇതാണ് അല്ലാഹു അവരോടു ഗൗരവപൂർവ്വം ചോദിക്കുന്നത്. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇരുകൂട്ടരുടെയും -അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു നന്ദിയും വിശ്വാസവും ഉള്ളവരുടെയും, ഇല്ലാത്തവരുടെയും- അവസ്ഥ വിവരിക്കുന്നു:-

۞ وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ ۗ وَإِلَى ٱللَّهِ عَـٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

22 ആരെങ്കിലും- അവൻ സൽഗുണവാനായിക്കൊണ്ട്- തൻെറ മുഖത്തെ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന [കീഴ്പെടുത്തുന്ന]തായാൽ, തീർച്ചയായും അവൻ ഏറ്റവും ബലവത്തായ കൈപ്പിടിയെ മുറുകെ പിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ കാര്യങ്ങളുടെ(യെല്ലാം) പര്യവസാനം.

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُۥٓ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٢٣﴾

23 ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലോ, അവൻെറ അവിശ്വാസം (നബിയേ) നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ:- (കാരണം) നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങിയെത്തൽ. അപ്പോൾ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് നാം അവരെ ബോധപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നെഞ്ചുകളിൽ [ഹൃദയങ്ങളിൽ] ഉള്ളവയെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നവനാകുന്നു.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ

24 നാം അവർക്ക് അൽപം സുഖം അനുഭവിപ്പിക്കുന്നു; പിന്നീട് കഠോരമായ ശിക്ഷയിലേക്ക് നാം അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു

غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾ കൊണ്ടുവരുന്നതുമാകുന്നു.

---

22 وَمَن يُسْلِمْ ആരെങ്കിലും വിട്ടുകൊടുത്താൽ, കീഴ്പ്പെടുത്തിയാൽ. وَجْهَهُ തന്റെ മുഖത്തെ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. وَهُوَ അവൻ ആയിക്കൊണ്ട്. مُحْسِنٌ സൽഗുണവാൻ, നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ. فَقَدِ اسْتَمْسَكَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ മുറുകെപിടിച്ചു. بِالْعُرْوَةِ കൈപ്പിടിയെ, പിടിക്കയറു. الْوُثْقَى ഏറ്റവും ബലവത്തായ. وَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ്. عَاقِبَةُ الْأُمُورِ കാര്യങ്ങളുടെ പര്യവസാനം, കലാശം. 23 وَمَن كَفَرَ ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചെങ്കിൽ. فَلَا يَحْزُنكَ എന്നാൽ നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ. كُفْرُهُ അവന്റെ അവിശ്വാസം. إِلَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കാണ്. مَرْجِعُهُمْ അവരുടെ മടക്കം. فَنُنَبِّئُهُم അപ്പോൾ നാം അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും. بِمَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ഞുകളി(ഹൃദയങ്ങളി) ലുള്ളതിനെപ്പറ്റി. 24 نُمَتِّعُهُمْ നാം അവർക്ക് സുഖമനുഭവിപ്പിക്കും, സുഖജീവിതം നൽകും. قَلِيلًا കുറച്ച്, അൽപം. ثُمَّ പിന്നീട്. نَضْطَرُّهُمْ നാം അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുവരും, നിർബ്ബന്ധിതരാക്കും. إِلَى عَذَابٍ ഒരു ശിക്ഷയിലേക്ക്. غَلِيظٍ കഠോരമായ, കനത്ത.

നിഷ്കളങ്കമായ നിലയിൽ അല്ലാഹുവിനു കീഴ്പ്പെടുകയും, അവന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനു ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, അവനു രക്ഷാമാർഗ്ഗം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. 'നൻമ ചെയ്യുക, പുണ്യം ചെയ്യുക' എന്നും മറ്റും അർത്ഥമുള്ള 'ഇഹ്സാൻ' (احسان) എന്ന ധാതുവിന്റെ കർത്തൃരൂപമാണ്. 'മുഹ്സിൻ' (محسن) എന്ന വാക്ക്. ഇമാം മുസ്ലിം (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: الاحسان ان تعبد الله كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك –مسلم ('ഇഹ്സാൻ' എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെ നീ കാണുന്നുണ്ടെന്നപോലെ അവനെ നീ ആരാധിക്കുകയാണ്. നീ അവനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്നെ കാണുന്നുണ്ട്.) യഥാർത്ഥ 'മുഹ്സിൻ' ആരാണെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അവിശ്വാസികൾക്കുള്ള കനത്ത താക്കീതാണ് ഒടുവിലുത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം. 'അവർക്കു നാം അൽപം സുഖം അനുഭവിപ്പിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞത് അവരുടെ ഇഹലോക ജീവിതത്തെഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും, അവിശ്വാസത്തിന്റെയും സാക്ഷാൽ ഫലം അനുഭവിക്കുക പരലോകത്തുവെച്ചാണല്ലോ. കഠോരമായ ശിക്ഷയിലേക്കു അവരെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുവരുമെന്നു പറഞ്ഞതു അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۚ قُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

25 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചത് ആരാണെന്ന് നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവർ പറയും: ''അല്ലാഹു'' എന്ന്. പറയുക: ''അല്ലാഹുവിനാണ് സ്തുതി!'' എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾

26 അല്ലാഹുവിന്റേതാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത് (മുഴുവനും) . നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് ധന്യനും (അഥവാ അനാശ്രയനും) സ്തുത്യർഹനുമായുള്ളവൻ.

---

25 وَلَئِن سَأَلْتَهُم നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ. مَّنْ خَلَقَ ആര് സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന്. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങൾ. وَالْأَرْضَ ഭൂമയും. لَيَقُولُنَّ നിശ്ചയമായും അവർപറയും. اللهُ അല്ലാഹു എന്ന്. قُلِ പറയുക. الْحَمْدُ സ്തുതി, സ്തോത്രം. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. بَلْ എങ്കിലും, പക്ഷേ. أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളു

കളും. لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല. 26 لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിൻെറതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. هُوَ അവൻതന്നെ. الْغَنِيُّ ധന്യൻ, അനാശ്രയൻ. الْحَمِيدُ സ്തുത്യർഹൻ.

അല്ലാഹു അല്ലാതെയുള്ളവരെ ആരാധിക്കുന്നതു അബ്ദ്ധവും, അന്യായവുമാണെന്നുള്ളതിനു ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ കാരണം ലോകസ്രഷ്ടാവു അല്ലാഹുവാണെന്നുള്ളതാണല്ലോ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ബഹുദൈവവിശ്വാസികളും സമ്മതിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവർക്കെതിരിൽ അവർ തന്നെ ന്യായം സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അതിൻെറ പേരിൽ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അവരിൽ അധികമാളുകളും- ചിന്തയുടെയും കാര്യബോധത്തിൻെറയും അഭാവം നിമിത്തം-ഈ പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ആകയാൽ, പൂർവ്വിക പാരമ്പര്യത്തെ അനുകരിച്ചു തൃപ്തി അടയുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്.

وَلَوْ أَنَّمَا فِي ٱلْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَٰمٌ وَٱلْبَحْرُ يَمُدُّهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَٰتُ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾

27 ഭൂമിയിൽ വൃക്ഷമായിട്ടുള്ളതു (മുഴുവനും) പേനകളായിരുന്നാലും, (നിലവിലുള്ള) സമുദ്രം-അതിനു പുറമെ ഏഴു സമുദ്രങ്ങളും - അതിന് പോഷണം നൽകി (മഷിയായി) ക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്താലും, അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങൾ (എഴുതി) തീരുന്നതല്ല. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

27 وَلَوْ أَنَّ ആയിരുന്നാലും. مَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളത്. مِن شَجَرَةٍ വൃക്ഷമായിട്ട്, മരത്തിൽ നിന്ന്. أَقْلَامٌ പേനകൾ. وَالْبَحْرُ സമുദ്രവും (ഉണ്ടായിരുന്നാലും) . يَمُدُّهُ അതിന് പോഷണം നൽകിക്കൊണ്ട്. مِن بَعْدِهِ അതിനുശേഷം (പുറമെ) . سَبْعَةُ ഏഴു. أَبْحُرٍ സമുദ്രങ്ങൾ. مَّا نَفِدَتْ തീരുന്നതല്ല, കഴിയുന്നതല്ല. كَلِمَاتُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങൾ, വാക്കുകൾ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞതാണ്, ജ്ഞാനയുക്തനാണ്.

ഭൂമിയിലെ വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം പേനകളായും, നിലവിലുള്ള സമുദ്രവും, അതിനുപുറമെ ഒരേഴു സമുദ്രങ്ങളും മഷിയായും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാലും അല്ലാഹുവിൻെറ ജ്ഞാന വാർത്തകളെയും, അവൻെറ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളെയും എഴുതി അവസാനിപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ല. അഥവാ അവയക്ക് കണക്കും ഒടുക്കവുമില്ലാത്തതാണ് എന്നു സാരം. 'ഏഴു സമുദ്രങ്ങൾ' (سبعة ابحر) എന്നു പറഞ്ഞതു കുറെ അധികം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ പറഞ്ഞതാകുന്നു. എട്ടോ അതിലധികമോ സമുദ്രമുണ്ടായാൽ അവസാനിപ്പിക്കാമെന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല. അധികത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു മലയാളക്കാർ പത്തും നൂറുമെല്ലാം പറയാറുള്ളതുപോലെ, അബികൾ ഏഴും, എഴുപതും എഴുന്നൂറും ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ട്. സൂറത്തുൽ കഹ്ഫു 109-ാംആയത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം വായിച്ചതെല്ലാം ഇവിടെയും ഓർമ്മിക്കാവുന്നതാണ്.

مَّا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَٰحِدَةٍ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

28 നിങ്ങളെ (മുഴുവനും) സൃഷ്ടിക്കുന്നതും, നിങ്ങളെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതും ഒരേ ദേഹത്തിൻേറതുപോലെയല്ലാതെ (കൂടുതൽ പ്രയാസമൊന്നും) അല്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനാണ്, കാണുന്നവനാണ്.

28 مَا خَلْقُكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതല്ല. وَلاَ بَعْثُكُمْ നിങ്ങളെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കലും അല്ല. إِلاَّ كَنَفْسٍ ഒരു ദേഹത്തിൻെറ (ആളുടേ) തുപോലെയല്ലാതെ. وَاحِدَةٍ ഒരേ ഒരു. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. بَصِيرٌ കാണുന്നവനാണ്.

അഥവാ ഒരാളുടെ കാര്യവും കൂടുതൽ ആളുടെ കാര്യവും അല്ലാഹുവിനെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുപോലെ നിസ്സാരമാണ്. കാരണം, ഏതൊരു കാര്യവും ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന് അവൻ പറയുകയേ വേണ്ടൂ, അതു ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. (انما امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون – يس) എന്നിരിക്കെ എണ്ണവണ്ണങ്ങളുടെ ഏറെക്കുറവു അവൻെറ അടുക്കൽ ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല.

29 നീ കാണുന്നില്ലേ, അല്ലാഹു രാത്രിയെ പകലിൽ കടത്തുകയും, പകലിനെ രാത്രിയിൽ കടത്തുകയും ചെയ്തുവരുന്നത്?! സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും അവൻ അധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാം (തന്നെ) ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമമായി അറിയുന്നവനാണെന്നും (കണ്ടറിയുന്നില്ലേ) ?!

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِىٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾

29 أَلَمْ تَرَ നീ കാണുന്നില്ലേ, കണ്ടില്ലേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُولِجُ കടത്തുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. فِي النَّهَارِ പകലിൽ. وَيُولِجُ النَّهَارَ പകലിനെ കടത്തുന്നു എന്നും. فِي اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ. وَسَخَّرَ അവൻ അധീനമാക്കുക (കീഴ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും. كُلٌّ എല്ലാം (ഓരോന്നും) . يَجْرِي സഞ്ചരിക്കുന്നു. إِلَى أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ. مُسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആണെന്നും. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرٌ സൂക്ഷമമായറിയുന്നവൻ.

പകൽസമയത്തിൽ വരുന്ന കുറവിനെ രാത്രിയിലും, രാത്രി സമയത്തിൽ വരുന്ന കുറവിനെ പകലിലും അവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. രാത്രി വരുമ്പോൾ പകലിനെ അതിലും, പകൽ വരുമ്പോൾ രാത്രിയെ അതിലും ലയിപ്പിക്കുന്നു. ദിവസക്കണക്കിലും, മാസക്കണക്കിലും, വർഷക്കണക്കിലും സൂര്യചന്ദ്രൻമാർക്കു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ചലനമാർഗ്ഗങ്ങൾ തെറ്റാതെ ഖിയാമത്തുനാൾ വരെ അവ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തെയും, സൃഷ്ടിവൈഭവത്തെയും, ജ്ഞാനവിശാലതയെയും വിളിച്ചോതുന്നു. ഇതിനു കാരണമെന്താണെന്നോ?–

30 അല്ലാഹു തന്നെയാണ് സ്ഥിരമായി നിലകൊള്ളുന്നവൻ എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണത്; അവനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവ വ്യർത്ഥമാണെന്നും, അല്ലാഹു തന്നെയാകുന്നു വലിയ (മഹാനായ) ഉന്നതനെന്നും (ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്) .

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ٱلْبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾

വിഭാഗം 4

31 അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ സമുദ്രത്തിൽ കൂടി കപ്പലുകൾ സഞ്ചരിക്കുന്നത് നീ കണ്ടില്ലേ. അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നു(ചിലത്) നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരുവാൻ വേണ്ടി?! നിശ്ചയമായും, കൃതജ്ഞരായ എല്ലാ ക്ഷമാശീലൻമാർക്കും അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱلْفُلْكَ تَجْرِى فِى ٱلْبَحْرِ بِنِعْمَتِ ٱللَّهِ لِيُرِيَكُم مِّنْ ءَايَٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

30 ذَٰلِكَ അത്. بِأَنَّ اللهَ അല്ലാഹുവാണെന്നതുകൊണ്ടാണ്. هُوَ അവൻ തന്നെ. الْحَقُّ സ്ഥിരമായുള്ളവൻ, യഥാർത്ഥമായുള്ളവൻ. وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവയാണെന്നും. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. الْبَاطِلُ വ്യർത്ഥമായത്, അയഥാർത്ഥമായത്. وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹുവാണെന്നതും. هُوَ അവൻതന്നെ. الْعَلِيُّ ഉന്നതൻ, ഉയർന്നവൻ. الْكَبِيرُ വലിയ മഹാൻ. 31 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ. أَنَّ الْفُلْكَ കപ്പലുകൾ (ആണെന്ന്) . تَجْرِي സഞ്ചരിക്കുന്നു. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ. بِنِعْمَةِ അനുഗ്രഹത്താൽ. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. لِيُرِيَكُم നിങ്ങൾക്കവൻ കാണിച്ചുതരുവാൻവേണ്ടി. مِّنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടന്തങ്ങളിൽനിന്ന്. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّكُلِّ صَبَّارٍ എല്ലാ ക്ഷമാശീലൻമാർക്കും. شَكُورٍ നന്ദിയുള്ളവരായ.

സത്യവിശ്വാസികൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ള കാര്യങ്ങൾ ആകമാനം പരിശോധിച്ചാൽ അവ ഒന്നുകിൽ ക്ഷമ, അല്ലെങ്കിൽ നന്ദി എന്നീ രണ്ടിലൊരു ഇനത്തിൽപെട്ടതായിക്കാണാം. അതായത്: വിഷമങ്ങളിലും നാശനഷ്ടങ്ങളിലും ക്ഷമയും സഹനവും പ്രകടമാക്കുക; സുഖസന്തോഷങ്ങളിലും നേട്ടങ്ങളിലും നന്ദിയും കൂറും പ്രകടമാക്കുക. ഇതാണവൻെറ കർമ്മങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലം. 'സത്യവിശ്വാസമെന്നതു രണ്ടു പകുതിയാണ്: ഒരു പകുതി ക്ഷമയും, ഒരു പകുതി നന്ദിയും.' (الا يمان نصفان نصف صبر ونصف شكر) എന്നു ചില ഹദീസുകളിലും മറ്റും കാണുന്നതിൻെറ താല്പര്യം അതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ മനസ്സിരുത്തി ചിന്തിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമയും, അതിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ജ്ഞാനലഭ്യങ്ങളിൽ നന്ദിയും സത്യവിശ്വാസികളുടെ ലക്ഷണമായിരിക്കും. അവർക്കേ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉപയോഗപ്രദമാകുകയുള്ളു.

32 കുന്നുകൾപോലെയുള്ള (വമ്പിച്ച) തിരമാല അവരെ മൂടിക്കളഞ്ഞാൽ, അനുസരണം [അഥവാ കീഴ്വണക്കം] അല്ലാഹുവിനു (മാത്രമാക്കി) നിഷ്കളങ്കരായിക്കൊണ്ട് അവർ അവനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ അവരെ അവൻ കരയിലേക്ക് രക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോഴോ, അപ്പോൾ അവരിൽ (ചിലർ) മിതത്വം സ്വീകരിച്ചവരുണ്ടായിരിക്കും: (ചിലർ നിഷേധികളും.) നന്ദികെട്ട എല്ലാ അതിവഞ്ചകൻമാരുമല്ലാതെ (മറ്റാരും) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയില്ല.

وَإِذَا غَشِيَهُم مَّوْجٌ كَٱلظُّلَلِ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ فَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾

32 وَإِذَا غَشِيَهُمْ അവരെ മൂടിയാൽ, ബാധിച്ചാൽ. مَّوْجٌ തിരമാല. كَالظُّلَلِ കുന്നുകളെ (മലകളെ) പ്പോലുള്ള. دَعَوُا اللهَ അവർ അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കും, പ്രാർത്ഥിക്കും. مُخْلِصِينَ നിഷ്കളങ്കരാക്കി

ക്കൊണ്ട്. لَهُ അവന്. الدِّينَ അനുസരണം, കീഴ്വണക്കം (ഭക്തി) . فَلَمَّا نَجَّاهُمْ എന്നാല്‍ അവന്‍ അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോഴോ. إِلَى الْبَرِّ കരയിലേക്ക്. فَمِنْهُمْ അപ്പോള്‍ അവരിലുണ്ടായിരിക്കും, അവരില്‍നിന്ന് (ചിലര്‍) . مُّقْتَصِدٌ മദ്ധ്യനിലക്കാര്‍, മിതാവസ്ഥയിലുള്ളവന്‍. وَمَا يَجْحَدُ നിഷേധിക്കയില്ല. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ. إِلاَّ كُلُّ خَتَّارٍ എല്ലാ അതി വഞ്ചകന്‍മാരുമല്ലാതെ. كَفُورٍ നന്ദികെട്ട, കൃതഘ്നരായ.

സമുദ്രയാത്രകള്‍ക്കിടയില്‍ കടല്‍ക്ഷോഭമുണ്ടാകുകയും, കുന്നുകള്‍ കണക്കെ വമ്പിച്ച തിരമാലകളിലകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ആപല്‍ഘട്ടങ്ങള്‍ വരുമ്പോള്‍ മുശ്‌രിക്കുകള്‍ തങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളായ എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും മറന്നുകളയുന്നു. അല്ലാഹുവില്‍ മാത്രം ഭയഭക്തി അര്‍പ്പിച്ചുകൊണ്ടു നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയത്തോടെ അവനെമാത്രം വിളിച്ചു അവര്‍ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കും. ആപത്തൊഴിഞ്ഞു കരയില്‍ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാല്‍ അവരില്‍ ചുരുക്കം ചിലര്‍ മാത്രം ഒരുവിധം മിതമായ നിലക്കാരുണ്ടായിരിക്കും. അഥവാ, ശിര്‍ക്കിന്റെ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങള്‍ പാടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും നന്ദിയും കുറച്ചൊക്കെ അവരില്‍ അവശേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ, തങ്ങള്‍ ആപല്‍ഘട്ടത്തില്‍ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും, തങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു ബോധമോ, ഓര്‍മ്മയോ നന്ദിയോ ഒന്നുംതന്നെ അവര്‍ക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഒട്ടും നന്ദിയില്ലാത്ത തനി നിഷേധികളായ വഞ്ചകരത്രെ ഇവര്‍.

തൗഹീദിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളില്‍ പലതും വിവരിച്ചശേഷം, പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ആകമാനം സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടു അടുത്ത വചനത്തില്‍ ഇങ്ങിനെ ഉപദേശിക്കുന്നു:-

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ وَٱخْشَوْا۟ يَوْمًا لَّا يَجْزِى وَالِدٌ عَن وَلَدِهِۦ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَن وَالِدِهِۦ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴿٣٣﴾

33 ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍, ഒരു ദിവസത്തെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുവിന്‍; (അന്ന്) ഒരു ജനയിതാവും [മാതാവോ, പിതാവോ] തന്റെ സന്താനത്തിന് (യാതൊന്നും) പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നതല്ല, ഒരു സന്താനവുംതന്നെ, തന്റെ ജനയിതാവിനും യാതൊരു പ്രയോജനവും ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കയില്ല (അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ദിവസം) . നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം യഥാര്‍ത്ഥമാകുന്നു. ആകയാല്‍, ഐഹികജീവിതം തീര്‍ച്ചയായും നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതിരിക്കട്ടെ. അല്ലാഹുവിനെസംബന്ധിച്ച് (ആ) മഹാവഞ്ചകനും [പിശാചും] നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ!

---

33 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. اتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുവിന്‍, കാത്തുകൊള്ളുവിന്‍. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. وَاخْشَوْا ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുവിന്‍. يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ. لاَّ يَجْزِي പ്രതിഫലം നല്‍കാത്ത, പര്യാപ്തമാക്കാത്ത (പ്രയോജനം ചെയ്യാത്ത) . وَالِدٌ ഒരു ജനയിതാവും (മാതാവോ പിതാവോ) . عَن وَلَدِهِ തന്റെ സന്താനത്തിന് (മക്കള്‍ക്ക്) . وَلاَ ആയിരിക്കാത്ത. مَوْلُودٌ ഒരു സന്താനവും (മക്കളും) . هُوَ അവന്‍. جَازٍ പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നവന്‍ (പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നവന്‍) . عَن وَالِدِهِ തന്റെ ജനയിതാവിന്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒരു കാര്യവും. إِنَّ وَعْدَ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം. حَقٌّ യഥാര്‍ത്ഥമാണ്. فَلاَ تَغُرَّنَّكُمُ ആകയാല്‍ നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

الْحَيَاةُ ജീവിതം. الدُّنْيَا ഐഹിക. وَلاَ يَغُرَّنَّكُم നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതെയുമിരിക്കട്ടെ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചു. الْغَرُورُ മഹാ വഞ്ചകൻ.

അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു അവനോട് ഭയഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുക എന്നത്രെ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ. മാതാപിതാക്കൾ മക്കൾക്കോ, മക്കൾ മാതാപിതാക്കൾക്കോ യാതൊരു പ്രയോജനവും ചെയ്യാത്ത- അഥവാ എന്തെങ്കിലും ഗുണം ചെയ്വാനോ, ദോഷം തടുക്കുവാനോ സാധ്യമാകാത്ത -ദിവസം ഖിയാമത്തുനാളാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ തൻെറ സഹോദരനെയും, തൻെറ മാതാവിനെയും, തൻെറ പിതാവിനെയും, തൻെറ ഇണ (ഭാര്യ) യെയും, തൻെറ മക്കളെയും- എല്ലാതന്നെ-വിട്ട് ഓടിക്കളയുന്ന ദിവസമാണത്. കാരണം, അന്ന് ഓരോ മനുഷ്യനും അവന് മതിയാവോളം (സ്വന്തം) കാര്യമുണ്ടായിരിക്കും. (يوم يفر المرء من اخيه – الى قوله : شأن يغنيه – عبس) ഓരോ മനുഷ്യനും അവനവൻ ചെയ്ത കർമ്മത്തിനു പണയമായിരിക്കും (كل امرئ بما كسب رهين – الطور) അന്നത്തെ അധികാരം മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന്നു മാത്രം. (والامر يومئذ لله – الانفطار) പ്രതിഫലത്തിൻെറയും, വിചാരണയുടെയും ദിവസമായ അന്നേക്കുവേണ്ടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്വാനും പാപങ്ങളിൽനിന്നു പശ്ചാത്തപിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നത്രെ ഈ ദിവസത്തെ ഭയപ്പെടുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും, ഖിയാമത്തു നാളിനെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പാടുണ്ടാക്കുന്നതിനും മനുഷ്യർക്കു വിഘാതമായി നിൽക്കുന്നതു പ്രധാനമായും രണ്ടു കാരണങ്ങളാകുന്നു: 1. ഐഹിക ജീവിത സുഖങ്ങളിൽ ലയിച്ചുപോകുക. പാരത്രിക ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം ഭൗതികസുഖം മാത്രമായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, കേവലം പരലോകത്തെക്കുറിച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽപോലും ഭൗതികജീവിതത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകി ഭാവിജീവിതത്തിനുവേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ വീഴ്ചവരുത്തുന്നവരാണ് മിക്ക മനുഷ്യരും. (بل تؤثرون الحيوة الدنيا – الاعلى) 2. പിശാചിൻെറ ദുരുപദേശങ്ങളും വാഗ്ദാനങ്ങളും. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ, പിശാചിൻെറ പ്രേരണകളും വാഗ്ദാനങ്ങളും മാത്രം ആധാരമാക്കിയാണ് ജീവിതം നയിക്കുകയെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും പൊതുവിൽ വിശ്വാസമുള്ളതോടൊപ്പം തന്നെ പിശാചിൻെറ വലയിൽ മനുഷ്യൻ കുടുങ്ങുന്നു. 'അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനാണ്, പരമകാരുണികനാണ്, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്വാനും, പാപങ്ങളിൽ നിന്നു പിൻമടങ്ങുവാനും ഇനിയും കാലമുണ്ട്. എന്നിങ്ങിനെ പലതും പിശാച് തോന്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതെ, പല വാഗ്ദാനങ്ങളും അവൻ ചെയ്യും; പലതും അവൻ വ്യാമോഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. പക്ഷെ, എല്ലാം വഞ്ചനമാത്രമായിരിക്കുംതാനും. يعدهم ويمنيهم) وما يعدهم الشيطان الاغرورا – النسآء ١٢٠) ഇതു കാരണമായിട്ടാണ് ഐഹികജീവിതവും വഞ്ചകനായ പിശാചും നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതിരിക്കട്ടെ എന്ന് അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നത്. പ്രസ്തുത രണ്ടു വഞ്ചനകളിലും അകപ്പെടാതെ അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

إِنَّ ٱللَّهَ عِندَهُۥ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِى ٱلْأَرْحَامِ ۖ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۖ وَمَا تَدْرِى نَفْسٌۢ بِأَىِّ أَرْضٍ

34 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കലത്രെ അന്ത്യസമയത്തിൻെറ അറിവ്. അവൻ മഴ ഇറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ഗർഭാശയങ്ങളിലുള്ളതിനെ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. നാളെ എന്താണ് താൻ പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നുള്ളത് ഒരാളും അറിയുന്നതല്ല; ഏതു നാട്ടിൽവെച്ചാണ് താൻ

تَمُوتُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌۢ ﴿٣٤﴾

മരണമടയുകയെന്നും ഒരാളും അറിയുന്നതല്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനാണ്, സൂക്ഷ്മജ്ഞനാണ്.

---

34 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عِندَهُ അവന്റെ പക്കലാണ്. عِلْمُ السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തിന്റെ അറിവ്. وَيُنَزِّلُ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. الْغَيْثَ മഴയെ. وَيَعْلَمُ അവനറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا فِي الْأَرْحَامِ ഗർഭാശയങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا تَدْرِي അറിയുന്നതല്ല. نَفْسٌ ഒരാളും, ഒരു ആത്മാവും. مَّاذَا അതെന്തു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നത്. تَكْسِبُ غَدًا നാളെ. وَمَا تَدْرِي അറിയുന്നതുമല്ല. نَفْسٌ ഒരാളും. بِأَيِّ أَرْضٍ ഏത് ഭൂമിയിലാണ് (നാട്ടിലാണ്) . تَمُوتُ അത് മരിക്കുന്നത് (എന്നും) . إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞനാണ്. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മജ്ഞനാണ്.

അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരും അറിയാത്ത അഞ്ച് അദൃശ്യകാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. 1) ലോകാവസാനഘട്ടം- അതു എപ്പോഴാണെന്നുള്ളത്. 2) മഴ വർഷിക്കൽ- അതു എപ്പോഴാണ്, എവിടെയൊക്കെയാണ്, എങ്ങിനെയൊക്കെയായിരിക്കും എന്നുള്ളത്. 3) ഗർഭത്തിലിരിക്കുന്ന ശിശു-അത് ആണോ പെണ്ണോ പൂർണ്ണശിശുവോ, അപൂർണ്ണശിശുവോ, വെളുത്തതോ കറുത്തതോ സൽസ്വഭാവിയോ ദുസ്വഭാവിയോ ദീർഘായുസ്സുള്ളതോ ഇല്ലാത്തതോ, എന്നിത്യാദിയുള്ളത്. 4) ഒരാൾ നാളെ എന്തൊക്കെ ചെയ്യുമെന്നതു-അഥവാ നാളത്തെ സംഭവങ്ങൾ . 5) ഒരാൾ എവിടെവെച്ച് മരിക്കും-അഥവാ അതു എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണ് എന്നൊക്കെ. ഈ അഞ്ചിനുപുറമെ വേറെയും എത്രയോ അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾ-അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ അറിയാവതല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ-നിലവിലുണ്ട്. കേവലം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമായ ഈ അഞ്ചെണ്ണം ഇവിടെ ഒന്നിച്ചുപ്രസ്താവിച്ചുകാണുവാൻ കാരണം ഈ വചനം അവതരിപ്പിച്ചതു താഴെപറയുന്ന സന്ദർഭത്തിലായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. **الله اعلم**

വാരിഥുബ്നു അംറ് (**وارث بن عمرو**) എന്നു പേരായ ഒരാൾ നബി (ﷺ) യോടു ചോദിക്കയുണ്ടായി: ''മുഹമ്മദേ, എപ്പോഴാണ് അന്ത്യസമയം ഉണ്ടാവുക. ഞങ്ങളുടെ നാട് (മഴ കിട്ടാതെ) വരൾച്ച പ്രാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എപ്പോഴാണ് (മഴപെയ്ത്) ക്ഷേമമുണ്ടായിത്തീരുക? ഞാൻ പോരുമ്പോൾ എന്റെ ഭാര്യക്കു ഗർഭമുണ്ട്. അവൾ എന്തു കുട്ടിയെയാണ് പ്രസവിക്കുക? ഞാൻ ഇന്ന് പ്രവർത്തിച്ചതു എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ, നാളെ ഞാൻ എന്തൊക്കെ പ്രവർത്തിക്കും? ഞാൻ ജനിച്ചതു ഏതു നാട്ടിലാണെന്നു എനിക്കറിയാം.എന്നാൽ ഞാൻ ഏതു നാട്ടിലാണ് മരണമടയുക?'' ഇതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ ആയത്തു അവതരിപ്പിച്ചതെന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.(*) 'അദൃശ്യ ജ്ഞാനത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ' -അഥവാ ഖജനാക്കൾ- (**مفاتيح الغيب**) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) ഈ വചനം ഓതുകയുണ്ടായെന്നു ഇബ്നു ഉമർ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ബു; മു)

നമ്മുടെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും, ബുദ്ധിക്കും തികച്ചും അതീതമായ കാര്യങ്ങൾക്കാണു അദൃശ്യജ്ഞാനം (**الغيب**) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. സാധാരണ പതിവനുസരിച്ചോ, ലക്ഷണങ്ങൾ മുഖേനയോ ലഭിക്കുന്ന അനുമാനങ്ങൾ-അവ യഥാർത്ഥമായി പുലർന്നാലും- അദൃശ്യജ്ഞാനമല്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഗ്രഹണശക്തിയെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ സഹായിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങൾ മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ വഴി സിദ്ധിക്കുന്ന അറിവുകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതല്ല. ഉദാഹരണമായി കാറ്റ്, മേഘം, താപം, ഊർജ്ജം ആദിയായവ പരിശോധിച്ച് ഇന്നിന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇന്ന സമയം മഴ പെയ്തേക്കുമെന്ന് കാലാവസ്ഥാ നിരീക്ഷകൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രം, ആരോഗ്യശാസ്ത്രം, ശരീരശാസ്ത്രം

---

* رواه المنذرى وذكر البغوى وغيره ونحوه

മുതലായവയിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യവും, പരിചയവും സിദ്ധിച്ചവർ ഗർഭത്തിലിരിക്കുന്ന കുട്ടിയെയും, രോഗിയുടെ മരണത്തെയും കുറിച്ച് ചില അഭിപ്രായങ്ങളും, അനുമാനങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം പലപ്പോഴും തെറ്റായും, പലപ്പോഴും ശരിയായുമായിരിക്കും. പക്ഷേ, അൽപസ്വൽപ വ്യത്യാസത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ തികച്ചും സൂക്ഷമമായും കൃത്യമായും സംഭവിക്കുക കേവലം വിരളമാണ്.

ഇതുപോലെത്തന്നെ, ചില ജോൽസ്യൻമാരും, ചില ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും-ചില തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി-ഈ ലോകഘടന താറുമാറായിപ്പോകുന്ന ഒരു മഹാ പ്രളയത്തെക്കുറിച്ച് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രവചിക്കുന്നതുകാണാം. കാലനിർണ്ണയം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള അത്തരം പ്രവചനങ്ങൾക്കൊന്നും തനി അനുമാനമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു യാതൊരു സ്ഥാനവും ഇല്ലതന്നെ. ചിലതെല്ലാം തെറ്റാണെന്നു ഇതിനകം ലോകം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ബാക്കിയുള്ളവയും അങ്ങിനെ തെറ്റായി പുലരുകയും ചെയ്യും. നാളെ ഞാൻ ഇന്ന കാര്യം ചെയ്യുമെന്നു പരിപാടിയിടലും, അഭിമാനിക്കലും സാധാരണ മനുഷ്യൻെറ പതിവാണ്. പലപ്പോഴും അതിനുനേരെ വിപരീതമായ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, പരിപാടി പ്രകാരം സംഭവം നടന്നാൽതന്നെയും സംഭവത്തിൻെറ നാനാവശങ്ങളെയും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതിൽ പല ഏറ്റപറ്റുകളും വന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിരിക്കട്ടെ, വരാനിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിവസത്തിൻെറ ആദ്യംതൊട്ട് അവസാനം വരെയുള്ള സമയങ്ങളിൽ-വേണ്ടാ, നാഴികയിലും വിനാഴികയിലും-എന്തൊക്കെയാണ്, എങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് തന്നിൽ സംഭവിക്കുകയെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും മുൻകൂട്ടി കണക്കാക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അഞ്ചു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരിപൂർണ്ണവും സൂക്ഷ്മവുമായ അറിവു അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഇല്ലതന്നെ. നിശ്ചയമായും അവൻ സർവജ്ഞനും സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമാകുന്നു. (ان الله عليم خبير)

പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴി മനുഷ്യനു നേരിൽ കണ്ടെത്താവുന്ന ബാഹ്യമായ കാര്യങ്ങൾക്കപ്പുറം വല്ലതും അവന് അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതു കാര്യകാരണബന്ധത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണല്ലോ. എന്നാൽ ഒരേ കാരണത്തിനുതന്നെനിരവധി കാരണങ്ങൾ സമ്മേളിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരിക്കും. അവയെ പരിപൂർണമായും സൂക്ഷമമായും മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസവുമായിരിക്കും. ബാഹ്യമായ സാധാരണ കാരണങ്ങൾക്കു നിദാനമായി മറ്റുചില കാര്യകാരണങ്ങളുമുണ്ടാകാം. നിത്യസംഭവങ്ങളായ ചെറുതരം കാര്യങ്ങളിൽപോലും അവയുടെ പൂർണ്ണപട്ടിക തയ്യാറാക്കുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിവില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് വമ്പിച്ച പരിശ്രമങ്ങളും അനേകം നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിയതിൻെറ വെളിച്ചത്തിൽ മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ആസൂത്രണങ്ങൾ പലപ്പോഴും ആശ്ചര്യമാംവണ്ണം പിഴച്ചു പരാജയപ്പെട്ടുപോകുന്നതും. ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം ഈ ഭൗതികലോകത്തെ നിത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ്. എന്നിരിക്കെ, ആത്മീയലോകത്തെയും, പരലോകത്തെയും കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു- അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്നാലല്ലാതെ- മനുഷ്യന് എന്താണ് അറിയുവാൻ കഴിയുക?! وما اوتيتم من العلم الاقليلا (നിങ്ങൾക്കു അറിവിൽനിന്നും അൽപം അല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല- 17;85)

''ഒരാളുടെ മരണം ഇന്നനാട്ടിൽവെച്ചായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവനു അങ്ങോട്ടു പോകേണ്ടുന്ന ഒരാവശ്യം അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കുന്നു'' എന്നു നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ അരുളിചെയ്തിരിക്കുന്നു. (തി; ത്വ) ''എൻെറ അറിവും, താങ്കളുടെ അറിവും, സൃഷ്ടികളുടെ എല്ലാംകൂടിയുള്ള അറിവും ചേർന്നാലും, അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവിനെ അപേക്ഷിച്ചു ഈ കുരുവിയുടെ കൊക്ക് സമുദ്രത്തിൽ വരുത്തിയ കുറവുപോലെയല്ലാതെ അതിൽകവിഞ്ഞൊന്നും അതിൽ കുറവു വരുത്തുകയില്ല'' എന്നു ഖിള്ർ (عليه السلام) മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടു പറഞ്ഞതായി ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ദീർഘമായ ഒരു ഹദീസിൽ കാണാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: (പറയുക: അല്ലാഹുവല്ലാതെ-ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ളവർ-അദൃശ്യകാര്യത്തെ അറിയുകയില്ല. (قل لا يعلم من فى السموات والارض الغيب الا الله – النمل ٦٥)

الله اعلم واليه المرجع والمأب وله الفضل والمنة

32 സൂറത്തു സ്സജദഃ سورة السجدة

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങള്‍ 30 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 3

വെള്ളിയാഴ്ചദിവസം രാവിലത്തെ സുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തില്‍ ഈ സൂറത്തും, സൂറത്തുല്‍ ഇന്‍സാനും (هل اتى على الانسان) റസൂല്‍ തിരുമേനി (ﷺ) ഓതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ബുഖാരി (ﷺ) യും, മുസ്‌ലിമും (ﷺ) രിവായത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍.

الٓمٓ ﴿١﴾

1 'അലിഫ്-ലാം-മീം.'

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ لَا رَيۡبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾

2 (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചത്- അതില്‍ സന്ദേഹമേ ഇല്ല-ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കല്‍നിന്നാകുന്നു.

أَمۡ يَقُولُونَ ٱفۡتَرَىٰهُۚ بَلۡ هُوَ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوۡمٗا مَّآ أَتَىٰهُم مِّن نَّذِيرٖ مِّن قَبۡلِكَ لَعَلَّهُمۡ يَهۡتَدُونَ ﴿٣﴾

3 അഥവാ അവര്‍ [അവിശ്വാസികള്‍] പറയുന്നുവോ: "അത് ഇവന്‍ [നബി] കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണ്" എന്ന്?! (അല്ല-) എന്നാലത് (നബിയേ) നിന്‍റെ രക്ഷിതാവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള യഥാര്‍ത്ഥമാകുന്നു; നിനക്കുമുമ്പ് ഒരു താക്കീതുകാരനും വന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ജനതക്കു നീ താക്കീത് നല്‍കുവാന്‍വേണ്ടിയാണ് (അത്) ; അവര്‍ സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിച്ചേക്കാമല്ലോ!

---

1 الم 'അലിഫ്-ലാം-മീം'. 2 تَنزِيلُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കല്‍ (ഇറക്കല്‍) . لَا رَيْبَ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. فِيهِ അതില്‍. مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ലോക രക്ഷിതാവിങ്കല്‍ നിന്നാണ്. 3 أَمْ يَقُولُونَ അതല്ല-(അഥവാ) അവര്‍ പറയുന്നുവോ. افْتَرَاهُ അവനത് കെട്ടിയുണ്ടാക്കി (എന്ന്) . بَلْ എങ്കിലും, എന്നാല്‍. هُوَ അത്. الْحَقُّ യഥാര്‍ത്ഥമാണ്, സത്യമാണ്. مِن رَّبِّكَ നിന്‍റെ റബ്ബിങ്കല്‍നിന്നുള്ള. لِتُنذِرَ നീ താക്കീതുചെയ്യുവാന്‍ വേണ്ടി. قَوْمًا ഒരു ജനതക്ക്. مَّا أَتَاهُم അവര്‍ക്ക് വന്നിട്ടില്ല. مِّن نَّذِيرٍ ഒരു താക്കീതുകാരനും. مِّن قَبْلِكَ നിനക്ക്മുമ്പായി. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാന്‍വേണ്ടി. يَهْتَدُونَ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിക്കുക, പ്രാപിക്കുന്ന(വര്‍) .

മുമ്പ് താക്കീതുകാരന്‍-ദൈവദൂതന്‍-വന്നിട്ടില്ലാത്ത ജനത എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുറൈശീ ജനതയാണെന്നു സൂ: ഖസ്വസ് 46-ാം വചനത്തിന്‍റെ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ مَا لَكُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِيّٖ وَلَا شَفِيعٍۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

4 ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും ആറു ദിവസങ്ങളില്‍ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവനത്രെ അല്ലാഹു. പിന്നീടവന്‍ 'അര്‍ശി'ല്‍ [സിംഹാസനത്തില്‍] ആരോഹണം ചെയ്തു. അവനുപുറമെ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഒരു കൈകാര്യകര്‍ത്താവാകട്ടെ, ശുപാര്‍ശക്കാരനാകട്ടെ ഇല്ല. എന്നി

രിക്കേ, നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ?!

﴿٤﴾

5 അവൻ ആകാശത്തുനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് കാര്യം (വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി) നിയന്ത്രിച്ചു വരുന്നു; പിന്നീട് ഒരു ദിവസത്തിൽ അത് അവങ്കലേക്ക് ഉയർന്നുപോകുന്നു; അതിന്റെ അളവ് [വലുപ്പം] നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന (ഇനത്തിൽ) ആയിരം കൊല്ലമാകുന്നു (-അത്ര വമ്പിച്ചതാണ്) !

يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ إِلَى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُۥٓ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥﴾

---

4 الَّذِي اللهُ അല്ലാഹു യാതൊരുവനത്രെ. خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനിടയിലുള്ളതും. فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ആറുദിവസങ്ങളിൽ. ثُمَّ പിന്നീട്. اسْتَوَى അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു. عَلَى الْعَرْشِ അർശിൻമേൽ, സിംഹാസനത്തിൽ. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّن دُونِهِ അവനു പുറമെ. مِن وَلِيٍّ ഒരു കൈകാര്യക്കാരനും, ബന്ധവും, സഹായകനും. وَلَا شَفِيعٍ ശുപാർശകനുമില്ല. أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ. 5 يُدَبِّرُ അവൻ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നു നിയന്ത്രിക്കുന്നു. الْأَمْرَ കാര്യം. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. إِلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്ക്. ثُمَّ يَعْرُجُ പിന്നീടത് കയറുന്നു. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. فِي يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിൽആകുന്നു. كَانَ مِقْدَارُهُ അതിന്റെ അളവു, തോത്. أَلْفَ سَنَةٍ ആയിരംകൊല്ലം. مِّمَّا تَعُدُّونَ നിങ്ങളെ എണ്ണിവരുന്നതിൽപെട്ട.

ആറു ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണ് ആകാശഭൂമികളെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് ഇവിടെ മാത്രമല്ല, യൂനുസ്, ഹൂദ്, അഅ്റാഫു, ഹദീദ്, ഖാഫ് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ദിവസങ്ങൾ' (ايام) എന്നതുകൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷ നമുക്കു സുപരിചിതമായ ഈ രാവും പകലും ചേർന്ന 24 മണിക്കൂർ സമയമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, സൂര്യന്റെ ഉദയാസ്തമനത്തെതുടർന്നാണല്ലോ നമ്മുടെ ദിവസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ആകാശ ഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിപ്പിനു മുമ്പ് സൂര്യനും അതിന്റെ ഉദയാസ്തമനവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ആകയാൽ ഒരു പ്രത്യേക അർത്ഥത്തിലുള്ള ആറു ദിവസങ്ങളായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. എന്നല്ലാതെ, സൂക്ഷമമായി ഒരഭിപ്രായം പറയുവാൻ തെളിവുകളില്ല. (സൂ: അമ്പിയാഅ് 30-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പലതും ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.) അതുപോലെതന്നെ ثم استوى على العرش (പിന്നീടു അവൻ അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തു) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്കു വ്യക്തമായും, തിട്ടമായും ഒന്നും പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. വാക്കർത്ഥം നമുക്കറിയാം. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ നാം തികച്ചും വിശ്വസിക്കുകയും, അവന്റെ മഹത്വത്തിനും ഉൽകൃഷ്ടതക്കും യോജിക്കുന്ന ഏതോ രൂപത്തിലായിരിക്കും അതെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ സ്വഭാവവും വിധവും എങ്ങിനെയാണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇത്തരം വചനങ്ങളിൽ പിൻഗാമികളായ പലരും അവയ്ക്കു ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തിയടയുന്നു. അതുപോലെ തൃപ്തിയടയുവാൻ നാം തയ്യാറില്ല. സൂ: ത്വാഹായുടെ ആദ്യത്തിൽ നാം ഇതു സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാഗം നോക്കുക.

ആകാശ ഭൂമികളുടെ സിംഹാസനാധിപതിയും സ്രഷ്ടാവും അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവയിൽ നടമാടുന്ന സർവ്വ കാര്യങ്ങളുടെയും അധികാരവും, കൈകാര്യവും അവന്റെ പക്കലാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. 'അവൻ അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു'വെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അതിനെത്തുടർന്നു--5-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നപോലെ- 'അവൻ കാര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു.'(يدبر الامر) എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഈ ഉദ്ദേശ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റു ചില വാക്യങ്ങളോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതു അതു

കൊണ്ടാണ്. (സൂ: യൂനുസ് 3; അഅ്റാഫ്: 54;.......... റഅ്ദു: 2; ഹദീദ്: 4 മുതലായവ നോക്കുക.)

ഭൂലോകത്തു നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഉപരിലോകവുമായി ബന്ധമുള്ളവയാണ്. നമുക്കതിന്റെ വിശദവിവരം അറിയാവതല്ല. സൂര്യന്റെ ചലനം, പ്രകാശം, രശ്മി, ചന്ദ്രന്റെ ചലനം, വെളിച്ചം, നക്ഷത്രപ്രഭ, മഴ, വെയിൽ തുടങ്ങിയ വാനസംബന്ധമായ പല കാര്യങ്ങളും ഭൂമിയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധമുള്ളവയാണെന്നു ഏറെക്കുറെ എല്ലാവർക്കുമറിയാം. എന്നാൽ, കേവലം ബാഹ്യമല്ലാത്തതും, നമുക്കു അജ്ഞാതവുമായ ചില അഭൗതിക കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾ വേറെയും നിലവിലുണ്ട്. ജനനം, മരണം, ഉൽപാദനം നാശം, ക്ഷേമം, ക്ഷാമം പോലെയുള്ള പല കാര്യങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ മലക്കുകളുടെ ചില പ്രവർത്തനങ്ങളും ഭൂമിയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഇതേ സൂറത്തിലെ 11-ാം വചനത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ മരണത്തിൽ മലക്കിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനും പങ്കുള്ളതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചും, അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യകാരണവ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കേന്ദ്രസ്ഥാനം ഉപരിലോകത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. നിലവിലുള്ള ഈ വ്യവസ്ഥ അവസാനിച്ച് പുതിയ ഒരു വ്യവസ്ഥ സ്ഥാപിതമാകുന്ന ആ മഹാദിനം - ഖിയാമത്തുനാൾ - ആയിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു എല്ലാ കാര്യങ്ങളും - പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും - അവങ്കലേക്കുതന്നെ മടങ്ങുന്നു. പുതിയ ഒരു വ്യവസ്ഥയും നടപടിക്രമവും അന്നു നിലവിൽവരുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്നത്തെ അധികാരം മുഴുവനും അവനു മാത്രമായിരിക്കും. നാമമാത്രമായിട്ടുപോലും അതിലാർക്കും യാതൊരു പങ്കും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. **لمن الملك اليوم لله الواحد القهار** (അന്നത്തെ രാജത്വം ആർക്കാണ്? സർവ്വാധികാരിയായ ഏകനായ അല്ലാഹുവിന്നു തന്നെ!) 40:16

'നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന ആയിരംകൊല്ലം വലുപ്പമുള്ള ദിവസം' എന്നു പറഞ്ഞതു അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. സൂറത്തുൽ മആരിജി (**المعارج**) ൽ ഇപ്രകാരം കാണാം:
تعرج الملئكة والروح اليه فى يوم كان مقدارة خمسين الف سنة അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസത്തിൽ മലക്കുകളും റൂഹും (ആത്മാവും) അവങ്കലേക്കു കയറുന്നു എന്നർത്ഥം. അന്ത്യനാളിന്റെ കൃത്യമായ അളവ് വിവരിക്കുകയില്ല-ആ ദിവസത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയും ഗൗരവവും കാണിക്കുകയാണ്- ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം എന്നാണ് പല മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിചാരണദിവസം കേവലം ഒരു നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുന്ന അത്ര സമയം പോലെ അനുഭവപ്പെടുമെന്ന് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് (അ;ബ.) ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. വേറെയും പല അഭിപ്രായങ്ങളും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഈ രണ്ടു ആയത്തുകളെ സംബന്ധിച്ചു മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. അതെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഇത്തരം വാക്യങ്ങളുടെ നേർക്കുനേരെയുള്ള സാരങ്ങളും, സന്ദർഭങ്ങളും ശരിക്കു മനസ്സിരുത്തിയാൽ-അധിക വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നും ആശ്രയിക്കാതെ തന്നെ-അവയിലെ പ്രധാന ആശയം സാമാന്യം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സൂറത്തുൽ മആരിജിൽവെച്ച് അല്പംകൂടി വിശദീകരണം കാണാം.
ان شاء الله

6 (അങ്ങിനെയുള്ള) അവൻ അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവനാണ്; പ്രതാപശാലിയാണ്; കരുണാനിധിയാണ്.

ذَٰلِكَ عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٦﴾

ٱلَّذِىٓ أَحْسَنَ كُلَّ شَىْءٍ خَلَقَهُۥ ۖ وَبَدَأَ خَلْقَ ٱلْإِنسَٰنِ مِن طِينٍ ﴿٧﴾

7 അതായത്: താൻ സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും നന്നാക്കി (സൃഷ്ടിച്ച്) ഉണ്ടാക്കിയവൻ. മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടിപ്പ് കളിമണ്ണിൽനിന്ന് അവൻ ആരംഭിച്ചു;-

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُۥ مِن سُلَٰلَةٍ مِّن مَّآءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾

8 പിന്നെ, അവൻെറ സന്തതിയെ നിസ്സാരപ്പെട്ട ഒരു (തരം) വെള്ളമാകുന്ന സത്തിൽ നിന്നും അവൻ ഉണ്ടാക്കി;-

ثُمَّ سَوَّىٰهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِۦ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

9 പിന്നീട്; അവനെ (അന്യൂനമായി) ശരിപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ തൻെറ വക 'റൂഹ്' [ജീവാത്മാവ്] ഊതുകയും ചെയ്തു. (മനുഷ്യരേ,) നിങ്ങൾക്കവൻ കേൾവിയും, കണ്ണുകളും, ഹൃദയങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്പമാത്രമേ നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുന്നുള്ളു.

---

6 ذَٰلِكَ അവൻ (മേൽപ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവൻ) . عَالِمُ الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ്. وَالشَّهَادَةِ അദൃശ്യത്തെയും. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയാണ്. الرَّحِيمُ കരുണാനിധിയാണ്. 7 الَّذِي അതായത് യാതൊരുവൻ. أَحْسَنَ അവൻ നന്നാക്കി, നന്നായുണ്ടാക്കി. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും. خَلَقَهُ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതായ. وَبَدَأَ അവൻ ആരംഭിച്ചു. خَلْقَ الْإِنسَانِ മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടിപ്പ്. مِن طِينٍ കളിമണ്ണിൽനിന്ന്. 8 ثُمَّ جَعَلَ പിന്നെ അവൻ ആക്കി, ഉണ്ടാക്കി. نَسْلَهُ അവൻെറ സന്തതിയെ. مِن سُلَالَةٍ ഒരു സത്തിൽനിന്ന്. مِّن مَّاءٍ വെള്ളത്തിൽനിന്നുള്ള. مَّهِينٍ നിസ്സാരമായ, നിന്ദ്യമായ. 9 ثُمَّ سَوَّاهُ പിന്നെ അവനെ ശരിപ്പെടുത്തി, ചൊവ്വാക്കി. وَنَفَخَ ഊതുകയും ചെയ്തു. فِيهِ അവനിൽ. مِن رُّوحِهِ അവൻെറ (വക) റൂഹിൽ നിന്ന്, ആത്മാവിനെ. وَجَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്കവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. السَّمْعَ കേൾവി. وَالْأَبْصَارَ കാഴ്ചകളും, (കണ്ണുകളും) . وَالْأَفْئِدَةَ ഹൃദയങ്ങളും. قَلِيلاً അല്പം മാത്രം. مَّا تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുന്നു.

7ാം വചനത്തിലെ ആദ്യത്തെ വാക്യത്തിൽ خَلَقَهُ എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്തു خَلْقَهُ എന്നും വായനയുണ്ട്. അപ്പോൾ ആ വാക്യത്തിനു ഇങ്ങിനെ അർത്ഥം നൽകാം: ''എല്ലാ വസ്തുവിനെയും, അതായതു അതിൻെറ സൃഷ്ടിപ്പിനെ-നന്നാക്കിയുണ്ടാക്കിയവൻ.'' ഉണ്ടായാലും സാരം ഒന്നുതന്നെ.

ആകാശഭൂമികളും അതിലുളള എല്ലാ വസ്തുക്കളും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും അവൻ അവയുടെ സിംഹാസനാധിപതിയും, കൈകാര്യകർത്താവും, നിയന്താവുമാണെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അതേ അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങളും -അദൃശ്യമെന്നോ ദൃശ്യമേന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ അറിയുന്നവനാണെന്നും, അവൻ പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയും ആണെന്നും, അഥവാ അവൻെറ പ്രതാപം കാരുണ്യത്തിനോ, കാരുണ്യം പ്രതാപത്തിനോ തടസ്സമാകുന്നില്ലെന്നും 6 ാം വചനത്തിലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. പിന്നീട് അഖിലവസ്തുക്കളെയും അതാതിന്നനുയോജ്യമായ എല്ലാ സ്വഭാവപ്രകൃതികളോടുകൂടി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മൊത്തത്തിൽ ഉണർത്തി. അനന്തരം മനുഷ്യസൃഷ്ടിപ്പിൻെറ ചരിത്രം ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കുകയാണ്.

മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കം കളിമണ്ണിൽനിന്നാണ്. അഥവാ വെള്ളം കലർന്ന മണ്ണിൽനിന്നു. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام) ൻെറ ഉൽഭവത്തെയാണിതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പിന്നീടുളള സന്തതികളാകട്ടെ, മണ്ണിൽനിന്നും വെള്ളത്തിൽ നിന്നും

ഉൽഭവിച്ച ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാൽ ഉൽഭൂതമായ–കേവലം നിന്ദ്യവും നിസ്സാരവുമായ–ഇന്ദ്രിയ മാകുന്ന ജലബീജത്തിൽനിന്നാണ് ജൻമമെടുക്കുന്നത്. ബീജം വികസിച്ചുവളരുകയും, ആവശ്യമായ അവയവങ്ങൾ സഹിതം, മനുഷ്യമേതായ സ്വഭാവവും പ്രകൃതിയും ധരിച്ചുകൊണ്ട് വെളിക്കുവരുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരാൽ അപഗ്രഥനം ചെയ്‌വാനും, യാഥാർത്ഥ്യം കണ്ടെത്തുവാനും സാധിക്കാത്ത അതിമഹത്തായ ഒരു ശക്തി വിശേഷം ആർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടാണവൻ വെളിക്കുവരുന്നത്. അതുമൂലമാണവൻ ചലിക്കുന്നതും, കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു തുടങ്ങുന്നതും, വളരുന്നതുമെല്ലാം. അതത്രെ ജീവാത്മാവ്. എന്താണീ ആത്മാവ്?! അതാർക്കും അറിഞ്ഞുകൂട. ഇതേവരെ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമാണോ? ഇല്ല. അതിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹുവിനുമാത്രമെ അറിയുകയുള്ളു! അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ‘തൻെറ വക ആത്മാവിൽ നിന്നും അവൻ ഊതി (.... **ونفخ فيه**) എന്നു പറഞ്ഞതും. **٨٥ :ويسالونك عن الروح .... الا قليلابني اسرائيل** (അവർ നിന്നോടു ആത്മാവിനെ ക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: ആത്മാവ് എൻെറ റബ്ബിൻെറ കാര്യത്തിൽപെട്ടതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.’ (സൂ: ബനൂ ഇസ്രാഈൽ) .

ഇതരജീവികളെപ്പോലെ ചലിക്കുവാനും, ജീവിക്കുവാനും ആവശ്യമായ കഴിവുകൾ മാത്രമല്ല അല്ലാഹു മനുഷ്യന് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. കണ്ടും കേട്ടും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനും ചിന്തിച്ചും ആലോചിച്ചും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന കഴിവുകൾകൂടി നൽകിയിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യനു അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്ന അനുഗൃ ഹീതസ്ഥാനം വളരെ ഉന്നതമാണ്. പക്ഷേ, അവൻ അതിനു അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദിയും കൂറും കാണിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. വളരെക്കുറച്ചുമാത്രം! അതും എല്ലാവരുമില്ല. കുറഞ്ഞ ആളുകൾ മാത്രം! വാസ്തവത്തിൽ നന്ദികെട്ടവരുടെ നിലപാടും ഇവിടംകൊണ്ടും അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം ചെയ്ത അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അവരുടെ നിഗമനം എന്താണെന്നു നോക്കുക:-

وَقَالُوٓا۟ أَءِذَا ضَلَلْنَا فِى ٱلْأَرْضِ أَءِنَّا لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍۭ ۚ بَلْ هُم بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كَـٰفِرُونَ ﴿١٠﴾

10 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: ‘‘ഞങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ മറഞ്ഞു (പാഴായി) പോയാൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ പുതിയ ഒരു സൃഷ്ടിയിൽ (വീണ്ടും എഴു ന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവർ) ആയിരിക്കു കയോ?!’’ (മാത്രമല്ല,) എന്നാലവർ, തങ്ങ ളുടെ രക്ഷിതാവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്ന തിൽതന്നെ അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്.

۞ قُلْ يَتَوَفَّىٰكُم مَّلَكُ ٱلْمَوْتِ ٱلَّذِى وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾

11 (നബിയേ,) പറയുക: ‘‘നിങ്ങളുടെ കാര്യ ത്തിൽ ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മരണത്തി ൻെറ മലക്ക് നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായെടു ക്കും [മരണപ്പെടുത്തും]. പിന്നീട് നിങ്ങളു ടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടും.’’

---

10 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു, പറഞ്ഞു. أَإِذَا ضَلَلْنَا ഞങ്ങൾ (നാം) മറഞ്ഞുപോയിട്ടോ, പാഴായാലോ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. أَإِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളോ. لَفِي خَلْقٍ ഒരു സൃഷ്ടിയിലായിരിക്കുക. جَدِيدٍ പുതുതായ. بَلْ എന്നാൽ (അത്രയുമല്ല) , എങ്കിലും. هُم بِلِقَاءِ അവർ. رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബുമായി കാണുന്നതിൽ. كَافِرُونَ അവിശ്വാസികളാണ്, നിഷേധികളാണ്. 11 قُلْ പറയുക. يَتَوَفَّاكُم നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായെടുക്കും, പൂർത്തിയായി കൊണ്ടുപോകും. مَّلَكُ الْمَوْتِ മരണത്തിൻെറ മലക്ക്. الَّذِي وُكِّلَ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ. بِكُمْ നിങ്ങളിൽ, (നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ) . ثُمَّ പിന്നെ. إِلَى رَبِّكُمْ നിങ്ങ ളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടും.

'പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുത്തു, നിറവേറ്റിക്കൊടുത്തു' എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുള്ളതും രണ്ടു കാർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമായ **وفى** വഫ്-ഫാ') എന്ന ക്രിയയുടെ അനുസരണക്രിയ (**مطاوع**) യത്രെ ആയത്തിൽ കാണുന്ന **توفى** ('തവഫ്-ഫാ') എന്ന പദം. ഇതിനു ഒരു കർമ്മമാണുണ്ടായിരിക്കുക. 'പൂർണ്ണമായെടുത്തു, മുഴുവൻ വാങ്ങി', (**اخذ وافيا ، استكل**) എന്നൊക്കെയായിരിക്കും ഇതിന് അർത്ഥം. സന്ദർഭമനുസരിച്ചും, കർമ്മത്തിൻെറ വ്യത്യാസമനുസരിച്ചും ഈ രണ്ടു ക്രിയാരൂപങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ വ്യത്യാസം കാണും. ഈ ആയത്തിലുള്ളതു പോലെ 'മരണപ്പെടുത്തുക' എന്ന ഉദ്ദേശത്തിലും, സൂറത്തുൽ അൻആം 60ലുള്ളപോലെ 'ഉറക്കുക' (നിദ്രയിലാക്കുക) എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും **توفى** എന്ന രൂപം ഖുർആനിൽ തന്നെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, **توفى** എന്ന പദത്തിന്-ചില തൽപരകക്ഷികൾ പറയാറുള്ളതു പോലെ-മരണപ്പെടുത്തുക എന്നല്ല നേർക്കുനേരെയുള്ള അർത്ഥം. സൂറത്തുന്നിസാഉ് 15ൽ **حتى يتوفاهن الموت** (മരണം അവരെ പൂർണ്ണമായെടുക്കുന്നതുവരെ) എന്നും, സൂ: സുമർ 42ൽ **الله يتوفى الانفس حين موتها والتى لم تمت فى منامها** (ആത്മാക്കളെ അവയുടെ മരണവേളയിലും, മരണപ്പെടാത്തവയെ അവയുടെ ഉറക്കിലും അല്ലാഹു പൂർണ്ണമായെടുക്കുന്നു.) എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇതുകൊണ്ടാണ്.

ഈ ലോകത്തു നടക്കുന്ന പല സംഭവങ്ങളിലും മലക്കുകൾക്കു ചില പങ്കുകളുണ്ടെന്നു ഇതിനുമുമ്പു നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. മനുഷ്യൻെറ മരണകാര്യത്തിൽ ഏൽപിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രത്യേക മലക്കുണ്ടെന്നു ഈ ആയത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഇദ്ദേഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് സാധാരണ 'അസ്റാഈൽ' (**عزرائيل**–ع) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. മരണവേളയിൽ ആത്മാക്കളെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്നതു മലക്കുകളാണെന്നു സൂറത്തുൽ അൻആം 93-ാം ആയത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ പല ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ മലക്കിനു പുറമെ മനുഷ്യൻെറ മരണവേളയിൽ വേറെ മലക്കുകൾക്കും സാന്നിധ്യവും പ്രവർത്തനവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഖുർആനിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. (സൂ: നഹ്ൽ 28; 32; നിസാഉ് 97; മുഹമ്മദ് 27 മുതലായവ നോക്കുക.)

മനുഷ്യൻ മരണപ്പെട്ട് മണ്ണടിഞ്ഞുപോയശേഷം രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം ഉണ്ടാകുക അസാധ്യമാണെന്ന് ധരിച്ചുവെച്ച് മുശരിക്കുകളുടെ പരിഹാസവും ആശ്ചര്യവും നിറഞ്ഞ ചോദ്യവും, അതിനു ഖണ്ഡിതമായ മറുപടിയുമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. എന്നാൽ, അതിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ അവർ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും ശരി, എന്തുതന്നെ വിശ്വസിച്ചാലും ശരി, പരലോകത്തുവെച്ച് അവരുടെ ഈ നിലയെല്ലാം മാറിപ്പോകുമെന്നും, അവർ തീരാദുഃഖത്തിൽ അകപ്പെടുമെന്നും അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു താക്കീതുചെയ്യുന്നു:-

വിഭാഗം - 2

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا۟ رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَآ أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَٱرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾

12 (ആ) കുറ്റവാളികൾ അവരുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽ തങ്ങളുടെ തലകൾ (കുത്തനെ) താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭം നീ കാണുന്നപക്ഷം! (ഹാ, അത് വല്ലാത്തൊരു കാഴ്ചയായിരിക്കും!) (അവർ പറയും:) ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾ (നേരിൽ) കാണുകയും, കേൾക്കുകയും ചെയ്തു; അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ മടക്കി (അയച്ചു) തരേണമേ-ഞങ്ങൾ സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാം! നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ(ഇപ്പോൾ) ദൃഢ

മായി വിശ്വസിച്ചവരാണ്.''

12 وَلَوْ تَرَى നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ. إِذِ الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ ആയിരിക്കുന്ന സന്ദർഭം. نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ തങ്ങളുടെ തലകളെ താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ. أَبْصَرْنَا ഞങ്ങൾ കണ്ടു. وَسَمِعْنَا ഞങ്ങൾ കേൾക്കയും ചെയ്തു. فَارْجِعْنَا ആകായാൽ ഞങ്ങളെ മടക്കിത്തരേണമേ. نَعْمَلْ ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളാം. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. مُوقِنُونَ ഉറപ്പിച്ചവരാണ്, ദൃഢവിശ്വാസികളാണ്.

പുനരുത്ഥാനത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, പരിഹസിക്കുകയും, ചെയ്തിരുന്ന ആ മഹാപാപികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വരുമ്പോൾ, അവർണ്ണനീയമായ ഭയവിഹ്വലതയും, അപാരമായ വ്യസനവും, അത്യധികമായ നാണക്കേടും നിമിത്തം തലപൊക്കാൻ സാധിക്കാതെ കേണപേക്ഷിക്കുന്ന ആ സന്ദർഭത്തിന്റെ ഗൗരവം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. തങ്ങളോട് ദൈവദൂതൻമാർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിരുന്നതെല്ലാം പരിപൂർണ്ണ സത്യമാണെന്നു തങ്ങൾക്കിപ്പോൾ അനുഭവംകൊണ്ടു ബോധ്യമായെന്നും, ഇഹത്തിലേക്കും ഒന്നുകൂടി മടക്കി അയച്ചുതന്നാൽ തങ്ങൾ സൽക്കർമ്മികളായിക്കൊള്ളാമെന്നും അവർ കേണപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷേ, ഫലമെന്തു?! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

13 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഓരോ ദേഹത്തിനും [ആൾക്കും] അതിന്റെ നേർമ്മാർഗ്ഗം നാം നൽകുമായിരുന്നു. പക്ഷെ, എന്നിൽനിന്ന് വാക്ക് സ്ഥിരപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ജിന്നുകളിൽനിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നുമെല്ലാം നരകത്തെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിറക്കുന്നതാണ്'' എന്ന്.

13 وَلَوْ شِئْنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. لَآتَيْنَا നാം നൽകുമായിരുന്നു. كُلَّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹത്തിനും, ആൾക്കും, ആത്മാവിനും. هُدَاهَا അതിന്റെ നേർമ്മാർഗ്ഗം. وَلَٰكِنْ പക്ഷേ, എങ്കിലും. حَقَّ സ്ഥിരപ്പെട്ടു, യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു. الْقَوْلُ വാക്ക്, വചനം. مِنِّي എന്റെ പക്കൽനിന്ന്. لَأَمْلَأَنَّ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിറക്കും (എന്നു) . جَهَنَّمَ നരകത്തെ. مِنَ الْجِنَّةِ ജിന്നുകളിൽനിന്നും, ജിന്നുകളാലും. وَالنَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്നും. أَجْمَعِينَ എല്ലാംതന്നെ.

അതായത്, ഒരാൾപോലും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ അകപ്പെടാതെ, എല്ലാവരും സൻമാർഗ്ഗികൾ മാത്രം ആയേ തീരൂ എന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ കാര്യം അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവന്റെ നിശ്ചയം അതല്ല. ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിനും, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനും ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും, അവരവരുടെ ഹിതമനുസരിച്ചു നല്ലതും തീയതും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻവേണ്ടുന്ന അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യം എല്ലാവർക്കും നൽകുകയുമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതോടപ്പംതന്നെ, ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെ നരകത്തിലിട്ടു ശിക്ഷിക്കുമെന്ന താക്കീതും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആ നിശ്ചയത്തിനു ഇനി മാറ്റമില്ലെന്നു സാരം. (സൂ: ശൂറാ 8-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം വരുന്നതാണ്. ان شاء الله

മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام) നബിക്കു 'സുജൂദു' ചെയ്‌വാനുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ ധിക്കരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് പിശാച് അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിനു വിധേയനായി

ഈ അസരത്തിൽ വേദിച്ചുമടങ്ങുന്നതിനുപകരം, ആദമിൻെറ സന്താനങ്ങളെ തന്നെക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നവണ്ണം താൻ വഞ്ചിക്കുമെന്നു ശപഥം ചെയ്യുകയാണ് പിശാച് ചെയ്തത്. ഈ അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു അവനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: لا ملأن جهنم منك وممن تبعك منهم اجمعين ح ص : ٨٠ (നിന്നെക്കൊണ്ടും അവരിൽനിന്നു നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരെക്കൊണ്ടുമെല്ലാം നിശ്ചയമായും നാം നരകത്തെ നിറക്കുന്നതാണ്.) ഈ നിശ്ചയത്തെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെയും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കുറ്റവാളികളുടെ അപേക്ഷ ഗൗനിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാനുളള കാരണം വിവരിച്ചശേഷം, അവർക്കു നൽകുന്ന മറുപടി എന്തായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു അടുത്ത വചനത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

فَذُوقُواْ بِمَا نَسِيتُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَآ إِنَّا نَسِينَٰكُمۡۖ وَذُوقُواْ عَذَابَ ٱلۡخُلۡدِ بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿١٤﴾

14 ''ആകയാൽ, നിങ്ങളുടെ ഈ ദിവസത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത് നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞതുകൊണ്ട് (അതിൻെറ ശിക്ഷ) നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുകയാണ്! നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ ഫലമായി ശാശ്വതശിക്ഷ ആസ്വദിക്കുകയും ചയ്തുകൊള്ളുവിൻ!''

---

14 فَذُوقُوا അതുകൊണ്ട് ആസ്വദിക്കുവിൻ. بِمَا نَسِيتُمْ നിങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചതിനാൽ. لِقَاءَ يَوْمِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദിവസത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ. هَذَا ഈ. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. نَسِينَاكُمْ നാം നിങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. وَذُوقُوا ആസ്വദിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. عَذَابَ ശിക്ഷ. الْخُلْدِ ശാശ്വത. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട്. تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന(തുകൊണ്ട്) .

അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ തങ്ങൾ ഹാജറാക്കപ്പെടുകയും വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നതിനെ അവർ വ്യാജമാക്കി അവഗണിച്ചതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരോടും അവഗണന സ്വീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. ഇനി അവർക്കു ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ല എന്നു സാരം. സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

إِنَّمَا يُؤۡمِنُ بِـَٔايَٰتِنَا ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُواْ بِهَا خَرُّواْ سُجَّدٗا وَسَبَّحُواْ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَهُمۡ لَا يَسۡتَكۡبِرُونَ۩ ﴿١٥﴾

15 നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കളിൽ യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളു: അവർക്ക് അവ മുഖേന ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടാൽ അവർ 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവരായി നിലംപതിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്; അവരാകട്ടെ, ഗർവ്വ് നടിക്കുകയുമില്ല.

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمۡ عَنِ ٱلۡمَضَاجِعِ يَدۡعُونَ رَبَّهُمۡ خَوۡفٗا وَطَمَعٗا وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

16 തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട്-ഭയവും ആശയും നിമിത്തം-പ്രാർത്ഥനചെയ്തുകൊണ്ട് അവരുടെ പാർശ്വങ്ങൾ കിടപ്പുസ്ഥാനങ്ങളിൽ [വിരുപ്പുകളിൽ] നിന്ന് അകന്നുപോകുന്നതാണ്; നാം അവർക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അവർ ചെല

വഴിക്കുകയും ചെയ്യും. (ഇങ്ങിനെയുള്ള
വരേ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളു.)

---

15 إِنَّمَا يُؤْمِنُ നിശ്ചയമായും വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളു. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ (മാത്രം) . إِذَا ذُكِّرُوا അവർക്ക് ഉൽബോധനം (ഉപദേശം) ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ. بِهَا അവമുഖേന, അവകൊണ്ട്. خَرُّوا അവർ നിലംപതിക്കും, വീഴും. سُجَّدًا സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായിട്ട്. وَسَبَّحُوا അവർ 'തസ്ബീഹു' ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. بِحَمْدِ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്. رَبِّهِمْ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لاَ يَسْتَكْبِرُونَ ഗർവ്വ് (അഹംഭാവം) നടിക്കയുമില്ല. 16 تَتَجَافَى അകന്നുപോകും. جُنُوبُهُمْ അവരുടെ പാർശ്വങ്ങൾ. عَنِ الْمَضَاجِعِ കിടപ്പുസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന്. يَدْعُونَ അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്. رَبَّهُمْ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ. خَوْفًا പേടിയാൽ, ഭയന്ന്. وَطَمَعًا ആശയാലും, ആഗ്രഹിച്ചും. وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് നൽകിയതിൽനിന്ന്. يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കയും ചെയ്യും.

'ആയത്ത്'' (اية) എന്ന വാക്കിൻെറ ബഹുവചചമാണ് 'ആയാത്ത്' (ايات) 'ദൃഷ്ടാന്തം, ലക്ഷ്യം, അടയാളം, വേദവാക്യം, സൂക്തം' എന്നീ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഈ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കു ആയത്തുകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നതിൻെറ താൽപര്യം ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തെ വാഴ്ത്തുക, അവൻെറ പരിശുദ്ധതയെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുക, അവനു ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുക എന്നിവയെല്ലാം ഉൾക്കൊളളുന്ന വാക്കാണ് تسبيح (തസ്ബീഹ്)

അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ ശരിയായി വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകളുടെ വിശിഷ്ട ലക്ഷണങ്ങളായി ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഓരോന്നും നാം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതും, പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതുമാകുന്നു. അല്ലാഹു സഹായിക്കട്ടെ. ആമീൻ. അവയെ എങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: 1-ാമത്തെ ഗുണം; അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ-മുഖേന അഥവാ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേനയോ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ മുഖേനയോ-ഉപദേശം നൽകപ്പെട്ടാൽ സശ്രദ്ധം അതു കേൾക്കുകയും, ഭക്തിബഹുമാനത്തോടു കൂടി അതു അനുസരിക്കുകയും, വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും അതു അനുഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുക. (സൂ: മർയം 58 ൻെറയും, സൂ: ഫുർഖാൻ 73 ൻെറയും അർത്ഥ വിവരണങ്ങൾ ഓർക്കുക.) 2-ാമത്തേത്: അവൻ ഗർവ്വ് നടിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതാകുന്നു. സത്യത്തോടും ഉപദേശത്തോടും ആദരവ്, വാക്കിലും പെരുമാറ്റത്തിലും വിനയം, ഇതാണവരുടെ സ്വഭാവം. ആകയാൽ, ധിക്കാരം, മർക്കടമുഷ്ടി, കുതർക്കം, ദുർവ്യാഖ്യാനം, പൊങ്ങച്ചം, സത്യത്തോടും ന്യായത്തോടും അവഗണന, ഇത്യാദി ദോഷങ്ങളൊന്നും അവരെ തീണ്ടുകയില്ല. (സൂ: ലുഖ്മാൻ 7-ാം വചനം, സൂ: ഹജ്ജ് 8, 9 എന്നീ വചനങ്ങളും വിവരണവും ഓർക്കുക.)

3-ാമത്തെ ഗുണം: അവർ രാത്രി സമയത്തു സാധാരണ ആളുകളെപ്പോലെ നിദ്രയിൽ മുഴുകി സമയം കഴിക്കുകയില്ല. സമസ്കാരം, ദിക്ർ (ധ്യാനം) , തസ്ബീഹ് (കീർത്തനം) , ദുആ (പ്രാർത്ഥന) ആദിയായവയിൽ വ്യാപൃതരാകുന്നതുകൊണ്ട് രാത്രി അധികസമയം അവർ ശയന സ്ഥാനത്തെ വിട്ടുകൊണ്ടാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടുക. സൂ:ദാരിയാത്ത് 17ൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുളളതുപോലെ, ''അവർ രാത്രി ഉറങ്ങുക കുറവാണ്, (പാതിരക്കുശേഷം) അത്താഴവേളകളിൽ അവർ പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും.''(كانو اقليلا –الى يستغر ون) സ്വസ്ഥത, മനസ്സാന്നിദ്ധ്യം, ജോലിത്തിരക്കില്ലായ്മ, പ്രാർത്ഥനകളും സൽക്കർമ്മങ്ങളും കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാകുക എന്നിങ്ങിനെ പല നിലക്കും മെച്ചപ്പെട്ടതാണ് രാത്രി സമയം. വിശേഷിച്ചും രാത്രിയുടെ അവസാനഭാഗം. 4-ാമത്തേതു: ഭയപ്പാടും, ആശയും കലർന്നുകൊണ്ടാണ് അവർ പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനകളും നടത്തുന്നത്. തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്കും, ശാപകോപങ്ങൾക്കും പാത്രമായേക്കുമോ? തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥ

നാകർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമാകാതെ വന്നേക്കുമോ? തങ്ങൾ സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതിരുന്നേക്കുമോ? ഇതൊക്കെയാണവരുടെ ഭയം. സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കും, സജ്ജനങ്ങൾക്കും അല്ലാഹു നൽകുന്ന മഹത്തായ വാഗ്ദാനഫലങ്ങൾ, അവൻെറ അതിവിശാലമായ കാരുണ്യം, പ്രാർത്ഥനാകർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ, ഇതെല്ലാം അവർക്കു ആശയും ആവേശവും നൽകിക്കൊണ്ടുമിരിക്കും. ഭയവും ആശയും ഒരേ സമയത്തുണ്ടായിരിക്കുവാൻ കാരണമെന്തെന്നാൽ, അല്ലാഹു പറയുന്നു:-
٥٠ ،٤٩ : الحجر– نبئ عبادى انى انا الغفور الرحيم وان عذابى هو العذاب الاليم (എൻെറ അടിയാൻമാർക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുക്കുക: ഞാൻ തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ; എൻെറ ശിക്ഷതന്നെയാണ് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും എന്ന്) .

നബി(ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: ''സത്യവിശ്വാസി അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു (ശരിക്ക്) അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻെറ സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു ഒരാളും ആശിക്കുമായിരുന്നില്ല;'' അവിശ്വാസി അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലുള്ള കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് (ശരിക്ക്) അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻെറ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരാളും നിരാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. (മുസ്ലിം) അതുകൊണ്ട് ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും എപ്പോഴും പേടിയും ശുഭപ്രതീക്ഷയും (**الخوف والرجاء**) ഉള്ളവനായിരിക്കണമെന്നു കർശനമായി ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നു.

5-ാമതായി പറഞ്ഞ ഗുണം: അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അവർ ചിലവഴിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്. തങ്ങൾക്ക് എന്തെല്ലാം കഴിവുകളുണ്ടോ അതെല്ലാം അല്ലാഹു നൽകിയതാണ്-തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പ്രാപ്തികൊണ്ടോ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടോ ലഭിച്ചതല്ല-എന്നു അവർക്കും തികച്ചും വിശ്വാസമുണ്ട്. അങ്ങിനെ, അല്ലാഹുവിനും തങ്ങൾക്കുമിടയിലുള്ള ബന്ധം യഥാവണ്ണം നിറവേറ്റുന്നതുപോലെ, സഹസൃഷ്ടികളോടുള്ള ബന്ധവും അവർ പാലിക്കും. കഴിവനുസരിച്ച് ദാനധർമ്മങ്ങളും, സഹായസഹകരണങ്ങളും ചെയ്യുന്നതിൽ അവർക്കു പിശുക്കോ വൈമനസ്യമോ ഇല്ല. സൂ: ദാരിയാത്ത്: 19ൽ ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: **وفى اموالهم حق للسائل والمحروم – الذاريات**
ചോദിച്ചുവരുന്നവർക്കും, സംഗതിവശാൽ ചോദിക്കുന്നതിനു തടസ്സം നേരിട്ടിട്ടുള്ളവർക്കും അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ അവകാശമുണ്ട്-അഥവാ അവർക്കു തങ്ങളുടെ സ്വത്തിൽനിന്നു സഹായം നൽകുന്നതു തങ്ങളുടെ കടമയാണെന്നുള്ള നിലക്കാണ് അവരുടെ പെരുമാറ്റം-എന്നു താല്പര്യം. ഇങ്ങിനെയുള്ള സൽഗുണവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയും ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ-പ്രതിഫലം അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നതു നോക്കുക:-

فَلَا تَعۡلَمُ نَفۡسٌ مَّآ أُخۡفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعۡيُنٖ جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ١٧

17 അതിനാൽ, കൺകുളിർമ്മയായി [ആനന്ദകരമായി]ക്കൊണ്ട് അവർക്കുവേണ്ടി ഗോപ്യമാക്കി (സൂക്ഷിച്ചു) വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഒരാൾക്കും അറിയാവുന്നതല്ല; (അതെ) അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനു പ്രതിഫലമായിട്ട്!

---

17 فَلَا تَعْلَمُ ആകയാൽ (എന്നാൽ) അറിയുന്നതല്ല. نَفْسٌ ഒരാളും. مَّا أُخْفِيَ ഗോപ്യമാക്കി (ഒളിച്ചു) വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. لَهُم അവർക്കുവേണ്ടി. مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ കൺകുളുർമ്മയായിട്ട്. جَزَاءً പ്രതിഫലമായി. بِمَا യാതൊന്നിന്. كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന.

ആ സൽഭാഗ്യവാൻമാർ തങ്ങളുടെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ മറ്റാരുടെയും പ്രശംസയോ പ്രീതിയോ ലക്ഷ്യമാക്കാതെ രാത്രി സമയങ്ങളിൽ സ്വകാര്യമായി നടത്തിയിരുന്നതുപോലെ, അവർക്കുള്ള അവർണ്ണനീയമായ പ്രതിഫലങ്ങളെ അല്ലാഹുവും ഗോപ്യമാക്കി ഒരുക്കി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആരുടെ ഭാവനക്കും അനുമാനത്തിനും അതീതമാണത്. നബി(ﷺ) പറയുന്നു: അല്ലാഹു പറയുകയാണ്: എന്റെ സജ്ജനങ്ങളായ അടിയാൻമാർക്കുവേണ്ടി ഏതൊരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഏതൊരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിലും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്തതുമായ വസ്തുക്കൾ ഞാൻ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. (ഇതിനുതെളിവായി) നിങ്ങൾ ...... **فلا تعلم نفس** എന്നുള്ള (ഈ) ഖുർആൻവചനം ഓതിക്കൊള്ളുക. (ബു; മു.)

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا ۚ لَّا يَسْتَوُۥنَ ﴿١٨﴾

18 അപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസിയായിരിക്കുന്നവൻ തോന്നിയവാസിയായിരിക്കുന്നവനെപ്പോലെയാണോ?! (അല്ല,) അവർ സമമാവുകയില്ല.

أَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فَلَهُمْ جَنَّـٰتُ ٱلْمَأْوَىٰ نُزُلًۢا بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

19 എന്നാൽ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിന്റെ ഫലമായി, സൽക്കാരമെന്ന നിലയിൽ, അവർക്ക് (ആതിഥേയ) വാസത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ فَسَقُوا۟ فَمَأْوَىٰهُمُ ٱلنَّارُ ۖ كُلَّمَآ أَرَادُوٓا۟ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَآ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

20 എന്നാൽ, തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചവരാകട്ടെ, അവരുടെ (ആതിഥേയ) വാസസ്ഥലം നരകമാകുന്നു; അവർ അതിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകുവാൻ ഉദ്യമിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, അതിൽ (തന്നെ വീണ്ടും) അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അവരോട് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും: ‘‘നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കിയിരുന്നതായ ആ നരകശിക്ഷ നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ’’ എന്ന്!

---

18 أَفَمَن كَانَ അപ്പോൾ ആയിട്ടുള്ളവനാണോ. مُؤْمِنًا സത്യവിശ്വാസി. كَمَن ഒരുവനെപ്പോലെ. كَانَ فَاسِقًا തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി, തെമ്മാടി) ആയിട്ടുള്ള. لاَ يَسْتَوُونَ അവർ സമമാവുകയില്ല. 19 أَمَّا الَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുകൂട്ടർ. آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു. وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ. فَلَهُمْ എന്നാലവർക്കുണ്ട്. جَنَّاتُ الْمَأْوَى വാസത്തിന്റെ (വാസസ്ഥലത്തിന്റെ) സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. نُزُلاً സൽക്കാരമായിട്ട്, വിരുന്നായിട്ട്. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നത് നിമിത്തം. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും. 20 وَأَمَّا الَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരു കൂട്ടരോ. فَسَقُوا അവർ തോന്നിയവാസം (ധിക്കാരം) ചെയ്തു. فَمَأْوَاهُمُ അപ്പോൾ അവരുടെ വാസസ്ഥാനം. النَّارُ നരകമാണ്. كُلَّمَا أَرَادُوا അവർ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം. أَن يَخْرُجُوا അവർ പുറത്തുപോകാൻ. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. أُعِيدُوا അവർ (വീണ്ടും) മടക്കപ്പെടും. فِيهَا അതിൽ. وَقِيلَ പറയപ്പെടും. لَهُمْ അവരോട്. ذُوقُوا നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ. عَذَابَ النَّارِ നരകശിക്ഷയെ. الَّذِي كُنتُم നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതായ. بِهِ അതിനെ. تُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കുക, കളവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക.

ഇരുകൂട്ടരുടെയും വിശ്വാസങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും ഇഹത്തിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമായിരുന്നതുപോലെത്തന്നെ, പരത്തിൽ ഇരുകൂട്ടരുടെയും പ്രതിഫലങ്ങളും, പര്യവസാനങ്ങളും

പരസ്പരവിരുദ്ധമായിരിക്കും. ഒരു കൂട്ടരുടെ-സജ്ജനങ്ങളായ വിശ്വാസികളുടെ-ആനന്ദപരമായ സ്വർഗ്ഗീയജീവിതം എത്രമേൽ മഹത്തരമാണോ, അത്രയും കടുത്തതും അസഹ്യവുമായിരിക്കും മറ്റേവരുടെ-ധിക്കാരികളായ അവിശ്വാസികളുടെ-നരകജീവിതവും. എന്നാൽ, ധിക്കാരികൾക്കുള്ള ശിക്ഷാനടപടി പരലോകത്തിൽവെച്ചു മാത്രമാണോ ഉണ്ടായിരിക്കുക? അല്ല:-

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَدْنَىٰ دُونَ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

21 ഏറ്റവും വലുതായ ശിക്ഷക്കുപുറമെ, അവർക്ക് നാം താണ ശിക്ഷയിൽനിന്നും (ചിലതൊക്കെ) ആസ്വദിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്; അവർ മടങ്ങിയേക്കാമല്ലോ (-അതിന്നുവേണ്ടി) .

---

21 وَلَنُذِيقَنَّهُم അവർക്ക് നാം ആസ്വദിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. مِّنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. الْأَدْنَىٰ താണതായ, അടുത്തതായ. دُونَ الْعَذَابِ ശിക്ഷക്കുപുറമെ. الْأَكْبَرِ ഏറ്റവും വലിയ. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം ആകുവാൻ വേണ്ടി. يَرْجِعُونَ മടങ്ങുക, മടങ്ങുന്ന(വർ) .

രോഗം, ക്ഷാമം, യുദ്ധം തുടങ്ങിയ വിവിധ മനഃക്ലേശങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും ഇഹലോകത്തുവെച്ചുതന്നെ അവർക്കു അനുഭവപ്പെടും. ഇങ്ങിനെയുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്നെങ്കിലും അവർ പാഠം പഠിച്ചു മടങ്ങുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. മടങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതിനുപുറമെ പരലോകത്തുവെച്ചുള്ള ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ഖുർആന്റെ അവതരണവേളയിൽ അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷശത്രുക്കളായിരുന്ന ഖുറൈശികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരത്തിലുള്ള പല ശിക്ഷകളും അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പല യുദ്ധങ്ങൾക്കും പുറമെ ഏഴുകൊല്ലം ഒന്നായി അവർക്കു വമ്പിച്ച ക്ഷാമം പിടിപെട്ടു. മനുഷ്യൻ തിന്നാറില്ലാത്ത പലതും ഭക്ഷിക്കുവാൻ പോലും അവർ നിർബന്ധിതരായി. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങളെ പരസ്യമായി ധിക്കരിച്ച പല ജനതകളിലും ഇതുപോലെ വിവിധ ഭയങ്കര ശിക്ഷകൾ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. പക്ഷേ, ചിലപ്പോൾ ചില ജനതയുടെയോ, ചില വ്യക്തിയുടെയോ മേലുള്ള നടപടി പെട്ടെന്നു സംഭവിച്ചില്ലെന്നുവന്നേക്കും. ഒരുതരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ അല്ലാഹു തന്റെ ശിക്ഷാനടപടികൾ നടത്താതിരിക്കുകയില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് നബി (ﷺ) പറയുന്നത്: ان الله ليملى الظالم حتى اذا اخذ فلم يفلته – متفق عليه (അല്ലാഹു അക്രമിയെ അയച്ചുവിട്ടേക്കും. അങ്ങനെ, അവനെ അവൻ പിടിക്കുമ്പോൾ അവനു കുതറി രക്ഷപ്പെടാനാവുകയില്ല. (ബു;മു.)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَآ إِنَّا مِنَ ٱلْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾

22 തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ആയത്തുകൾ മുഖേന ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട് അവയെ വിട്ട് തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തവനെക്കാൾ അക്രമി ആരാണുള്ളത്?! നിശ്ചയമായും (ആ) കുറ്റവാളികളോട് നാം (പ്രതികാര) ശിക്ഷാ നടപടിയെടുക്കുന്നവരാകുന്നു.

---

22 وَمَنْ ആരാണ്, ആരുണ്ട്. أَظْلَمُ ഏറ്റവും (കൂടുതൽ) അക്രമി. مِمَّن യാതൊരുവനെക്കാൾ. ذُكِّرَ അവന് ഉപദേശം (ഉൽബോധനം) ചെയ്യപ്പെട്ടു. بِآيَاتِ رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ ആയത്തുകൾ മുഖേന. ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ട്. أَعْرَضَ അവൻ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. عَنْهَا അവ വിട്ടു. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. مِنَ الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളോട്. مُنتَقِمُونَ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവരാണ്, പ്രതികാരമെടുക്കുന്നവരാണ്.

തങ്ങളുടെ ശാശ്വതനൻമക്കും രക്ഷക്കുംവേണ്ടി ഉപദേശം ചെയ്യപ്പെടുക, അതു തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും നാഥനുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ വേദവാക്യങ്ങളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മുഖേനയും ആയിരിക്കുക, എന്നിട്ടും അതു സ്വീകരിക്കുകയോ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ അതിൽപരം അനീതി മറ്റെന്തുണ്ട്?! അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള കുറ്റവാളികളെ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ലെന്നു സാരം

വിഭാഗം-3

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَلَا تَكُن فِى مِرْيَةٍ مِّن لِّقَآئِهِۦ ۖ وَجَعَلْنَٰهُ هُدًى لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٢٣﴾

23 മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ അതിൻെറ (അഥവാ അദ്ദേഹത്തിൻെറ) കാഴ്ചയെക്കുറിച്ച് നീ യാതൊരു ആശങ്കയിലും ആകേണ്ടതില്ല. നാം അതിനെ (അഥവാ അദ്ദേഹത്തെ) ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനമാക്കുകയും ചെയ്തു.

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا۟ ۖ وَكَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾

24 തങ്ങൾ ക്ഷമ കൈക്കൊണ്ടപ്പോൾ നമ്മുടെ കൽപനയനുസരിച്ച് (ജനങ്ങൾക്ക്) മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന ചില നേതാക്കളെ നാം അവരിൽനിന്ന് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ, നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

25 നിശ്ചയമായും, അവർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യത്തിൽ നിൻെറ റബ്ബ്തന്നെ അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാളിൽ തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

23 وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. مُوسَى മൂസാക്ക്. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. فَلاَ تَكُنْ എന്നാൽ നീ ആവരുത്. فِي مِرْيَةٍ ഒരു ആശങ്കയിലും, സംശയത്തിലും. مِّن لِقَائِهِ അതിൻെറ (അദ്ദേഹത്തിൻെറ) കാഴ്ചയെ (ഏറ്റെടുക്കലിനെ) പ്പറ്റി. وَجَعَلْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ (അതിനെ) നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. هُدًى മാർഗ്ഗദർശനം. لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക്. 24 وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്നും നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. أَئِمَّةً ചില നേതാക്കളെ. يَهْدُونَ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന. بِأَمْرِنَا നമ്മുടെ കല്പനപ്രകാരം. لَمَّا صَبَرُوا അവർ ക്ഷമിച്ചപ്പോൾ. وَكَانُوا അവരായിരുന്നു. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ. يُوقِنُونَ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കും. 25 إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. هُوَ അവൻ (തന്നെ) . يَفْصِلُ തീരുമാനം ചെയ്യും, തീർപ്പ് കല്പിക്കും, പിരിച്ചുവിടും. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. كَانُوا അവരായിരുന്നു. فِيهِ അതിൽ. يَخْتَلِفُونَ ഭിന്നിക്കും, ഭിന്നിക്കുന്ന(വർ) .

لقاء (ലിഖാഉ) എന്ന വാക്കിനു 'കാണുക, ഏറ്റെടുക്കുക, സ്വീകരിക്കുക' എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. لقائه എന്നതിലുള്ള സർവ്വനാമം (ضمير) വേദഗ്രന്ഥത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചോ, മൂസാ (عليه السلام) നെ ഉദ്ദേശിച്ചോ ആകാവുന്നതുമാണ്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ 23-ാം വചനത്തിലെ ആദ്യഭാഗത്തിനു ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടുകാണാം. വാചകഘടനയും, സന്ദർഭവും വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന രണ്ടിലൊരു വ്യാഖ്യാനമാണ് അവയിൽവെച്ചു കൂടുതൽ യുക്തമായി തോന്നുന്നത്. 1) മൂസാക്കു വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടു അദ്ദേഹ

ത്തിനുണ്ടായ കാഴ്ചയെപ്പറ്റി-അദ്ദേഹത്തിനു നേരിടേണ്ടിവന്ന എതിർപ്പുകളെയും, വിഷമ ങ്ങളെയും കുറിച്ച്-ഒട്ടും സംശയിക്കുവാനില്ല. വളരെ കടുത്തതായിരുന്നു അത്. അതുപോ ലെത്തന്നെയാണ് ഈ ജനതയിൽനിന്നു തനിക്കും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. 2) മൂസാക്ക് വേദഗ്രന്ഥം കൊടുത്തുവല്ലോ. അതുപോലെ നീയും വേദഗ്രന്ഥം കാണു ന്നതിനെസ്സംബന്ധിച്ച്-അഥവാ ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശകവും നിയമസംഹിതയുമാകുന്ന ഒരു പൂർണ്ണഗ്രന്ഥം തനിക്കും ലഭിക്കുമാറാകുന്നതിനെക്കുറിച്ച്-ഒട്ടും ആശങ്കക്കവകാശമില്ല. അതു ലഭിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. **الله اعلم**

ഈ വചനങ്ങളിൽ ഒന്നുരണ്ടു സൂചനകൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഇസ്റാ ഈല്യർ വേദഗ്രന്ഥം കൈവെടിയുകയും, സത്യത്തിൽനിന്നു പാടെ ഭിന്നിച്ചുപോകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവരെ നയിക്കത്തക്ക നേതാക്കൾ അവരിൽ ഇല്ലാതായി. വേദഗ്രന്ഥമാകട്ടെ, അതിൻെറ സാക്ഷാൽരൂപത്തിൽ അവശേഷിക്കാതെയും, ആ രൂപത്തിൽ അതു ആരാലും അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെയും ആയിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ ന്യായപ്രമാണ ത്തിൻെറയും വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും ആവശ്യം നേരിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ ഗ്രന്ഥം, കാ ലാവസാനംവരെ അവശേഷിക്കുന്നതാവണം. അതിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ എല്ലാ കാലത്തും യഥാവിധി തുറന്നുകാട്ടുവാൻ പര്യാപ്തരായ ആളുകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണം. അതത്രെ, വിശുദ്ധഖുർആൻ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحافظون** (നാം തന്നെയാ ണ് പ്രമാണം-ഖുർആൻ-അവതരിപ്പിച്ചത്. നാം തന്നെ അതു കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരുമാണ്. (സൂ: ഹിജ്ർ: 9) നബി (ﷺ) പറയുന്നു:

لا يزال من امتى امة قائمة بامر الله لا يضرهم من خذ لهم ولا من خالفهم حتى يأتى امر الله وهم على ذلك – متفق عليه

(എൻെറ സമുദായത്തിൽനിന്നു ഒരുവിഭാഗം ആളുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നവരായി ഉണ്ടാവാതിരിക്കയില്ല. അവരെ കൈവെടിയുന്നവരാകട്ടെ, അവരോട് ഭിന്നിച്ച് നിൽക്കുന്നവരാകട്ടെ അവർക്ക് ഉപദ്രവം-തടസ്സം-വരുത്തുകയില്ല. അങ്ങനെ, അവർ അതേ നിലയിലിരിക്കവെ അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പന-കാലവസാനം-വന്നെത്തും. (ബു;മു.)

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْقُرُونِ يَمْشُونَ فِى مَسَـٰكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

26 ഇവർക്കുമുമ്പ് എത്രയോ തലമുറകളെ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നത് ഇവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നില്ലേ? ഇവർ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു (വല്ലോ) ! നിശ്ചയമായും അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്ത ങ്ങളുമുണ്ട്; എന്നിട്ടും ഇവർ കേട്ടറിയു ന്നില്ലേ?!

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا نَسُوقُ ٱلْمَآءَ إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَـٰمُهُمْ وَأَنفُسُهُمْ ۖ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

27 വരണ്ടുകിടക്കുന്ന ഭൂമിയിലേക്ക് നാം വെള്ളത്തെ കൊണ്ടുചെല്ലുന്നുവെന്നുള്ള ത് ഇവർക്കു കണ്ടുകൂടേ? അങ്ങനെ, ഇവരുടെ കന്നുകാലികളും, ഇവർതന്നെ യും തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിയെ നാം അതുമൂലം ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! എന്നിട്ടും ഇവർ കണ്ടറിയു ന്നില്ലേ?!

---

26 أَوَلَمْ يَهْدِ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നില്ലേ, വഴികാട്ടുന്നില്ലേ. لَهُمْ ഇവർക്ക്, അവർക്ക്. كَمْ أَهْلَكْنَا നാം എത്രയോ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നുള്ളത്) . مِن قَبْلِهِم ഇവരുടെ (അവരുടെ) മുമ്പ്. مِّنَ الْقُرُونِ തല മുറകളിൽനിന്ന്. يَمْشُونَ ഇവർ സഞ്ചരിക്കുന്നു, നടക്കുന്നു. فِي مَسَاكِنِهِمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങ ളിൽ. إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. أَفَلَا يَسْمَعُونَ എന്നിട്ടും

അവർ (ഇവർ) കേൾക്കുന്നില്ലേ. 27 أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കാണുന്നില്ലേ, കണ്ടിട്ടില്ലേ. أَنَّا نَسُوقُ നാം കൊണ്ടുചെന്നുവെന്ന്, തെളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നത്. الْمَاءَ വെള്ളം. إِلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്ക്. الْجُرُزِ വരണ്ടതായ (സസ്യങ്ങളില്ലാത്ത) . فَنُخْرِجُ അങ്ങിനെ നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു (ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു) . بِهِ അതുകൊണ്ട്. زَرْعًا കൃഷിയെ, വിളയെ. تَأْكُلُ തിന്നുന്നു. مِنْهُ അതിൽനിന്ന്. أَنْعَامُهُمْ അവരുടെ കന്നുകാലികൾ. وَأَنفُسُهُمْ അവരുടെ ദേഹങ്ങളും (അവർ തന്നെയും) . أَفَلَا يُبْصِرُونَ എന്നിട്ടും അവർ (ഇവർ) കാണുന്നില്ലേ, കണ്ടറിയുന്നില്ലേ.

ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ ഖുർആൻെറ നിഷേധികൾക്കു അവരുടെ നാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതും, രണ്ടാമത്തേതിൽ പുനരുത്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു തെളിവും അടങ്ങുന്നു.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٨﴾

28 അവർ പറയുന്നു: ''എപ്പോഴാണ് ഈ വിജയം (അഥവാ തീരുമാനം) , നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ?!''

قُلْ يَوْمَ ٱلْفَتْحِ لَا يَنفَعُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِيمَٰنُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾

29 (നബിയേ) പറയുക: ''വിജയത്തിൻെറ (അഥവാ തീരുമാനത്തിൻെറ) ദിവസം, അവിശ്വസിച്ചവരായ ആളുകൾക്ക് അവരുടെ (അപ്പോഴത്തെ) വിശ്വാസം ഫലം ചെയ്യുന്നതല്ല; അവർക്ക് (കാലാവധി നൽകി) താമസം ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.''

---

28 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. مَتَى എപ്പോഴാണ്. هَذَا الْفَتْحُ ഈ തുറവി (വിജയം, തീരുമാനം) . إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ. 29 قُلْ പറയുക. يَوْمَ الْفَتْحِ തുറവിയുടെ ദിവസം. لَا يَنفَعُ ഉപകാരം ചെയ്കയില്ല, ഫലപ്പെടുകയില്ല. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. إِيمَانُهُمْ അവരുടെ വിശ്വാസം. وَلَا هُمْ അവരില്ലതാനും. يُنظَرُونَ താമസം ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടുക, ഒഴിവുനൽകപ്പെടുക.

മക്കായിൽവെച്ചു മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഉപദ്രവങ്ങളും മർദ്ദനങ്ങളും മുസലിംകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ചതാണ് ഈ സൂറത്ത്. സത്യവിശ്വാസികൾ തൽക്കാലം പലതരം വിഷമങ്ങൾക്കും വിധേയരാണെങ്കിലും, ഭാവിയിൽ രക്ഷയും വിജയവും അവർക്കാണ്; അവിശ്വാസികൾക്കു പരാജയവും ശിക്ഷയും അനുഭവപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും; അങ്ങനെ, ഇരുവിഭാഗത്തിനുമിടയിൽ ഒരു തീരുമാനംവരും. എന്നൊക്കെ നബി(ﷺ) സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടു മുശ്‌രിക്കുകൾ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യവും അതിൻെറ മറുപടിയുമാണിത്. മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്; അക്കാര്യം സംഭവിക്കുമെന്നതിൽ ഒട്ടും സംശയമില്ല, എപ്പോഴാണെന്നുള്ള സംഗതി അല്ലാഹുവിനറിയാം. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച സമയത്തു അതു നടക്കും. അപ്പോൾ അവർ അങ്ങേഅറ്റം ഖേദവും, വിശ്വാസവും പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. പക്ഷേ, ആ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയോ, അവരുടെ ഒഴികഴിവു ഗൗനിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.

فتح ('ഫത്ത്ഹു') എന്നാൽ 'തുറവി, വിജയം, തീരുമാനം, ആശ്വാസം' എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. يوم الفتح (വിജയത്തിൻെറ-അഥവാ തീരുമാനത്തിൻെറ-ദിവസം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖിയാമത്തുനാളാണെന്നത്രെ കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായം. ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ അവിശ്വാസികൾക്കു അനുഭവപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷയുടെ അവസരമാണ് അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. രണ്ടായാലും ശരി, മരണവേളയിലും, ഖിയാമത്തുനാളിലുമെല്ലാംതന്നെ, അവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെപ്പറ്റി ഖേദിച്ചു വിലപിക്കുകയും,

ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിച്ചു നോക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഖുർആൻ പല പ്പോഴും ആവർത്തിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണിത്.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പ്രസ്തുത ചോദ്യത്തെ അവഗണിക്കുവാനും, മുസ്‌ലിംകളുടെ വിജയ ത്തിൻെറയും സന്തോഷത്തിൻേറയും അവസരത്തെ സുപ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുവാനും നബി (ﷺ) യെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്തു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

فَأَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ وَٱنتَظِرۡ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

30 അതുകൊണ്ട് നീ അവരിൽനിന്നും (അവ ഗണനയോടെ) തിരിഞ്ഞുകളയുക; പ്രതീ ക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുക. നിശ്ച യമായും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്നവരാണ്.

---

30 فَأَعْرِضْ അതുകൊണ്ട് തിരിഞ്ഞുകളയുക, അവഗണിക്കുക. عَنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി, അവരിൽ നിന്ന്. وَانتَظِرْ കാത്തിരിക്കയും (പ്രതീക്ഷിക്കയും) ചെയ്യുക. إِنَّهُم നിശ്ചയമായും അവർ. مُّنتَظِرُونَ പ്രതീക്ഷി ച്ചിരിക്കുന്നവരാണ്.

ആരുടെ പ്രതീക്ഷയാണ് സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുക എന്ന് അനുഭവത്തിൽ കാണാമല്ലോ എന്നു താൽപര്യം.

اللهم اينا بنصرك وعاملنا بلفظك ومفرتك ورحمتك ياارحم الراحمين

33 സൂറത്തുൽ അഹ്സാബ് سورة الأحزاب

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 73 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 9

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ ٱتَّقِ ٱللَّهَ وَلَا تُطِعِ ٱلۡكَٰفِرِينَ وَٱلۡمُنَٰفِقِينَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

1 ഹേ, നബിയേ [പ്രവാചകാ], അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. അവിശ്വാസികളെയും, കപടവിശ്വാസികളെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

وَٱتَّبِعۡ مَا يُوحَىٰٓ إِلَيۡكَ مِن رَّبِّكَۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٢﴾

2 നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് നിനക്ക് ‘വഹ്യ്’ [ദിവ്യബോധനം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

3 (എല്ലാ കാര്യത്തിലും) അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി അല്ലാഹു തന്നെമതി.

---

1 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ നബിയേ, പ്രവാചകാ. اتَّقِ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. وَلاَ تُطِعِ അനുസരിക്കയും അരുത്. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ. وَالْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളെയും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. عَلِيمًا സർവ്വജ്ഞൻ. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ. 2 وَاتَّبِعْ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക. مَا يُوحَى വഹ്‌യു (ദിവ്യബോധനം, സന്ദേശം) നൽകപ്പെടുന്നതിനെ. إِلَيْكَ നിനക്ക്. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിൽനിന്ന്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرًا സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവൻ. 3 وَتَوَكَّلْ ഭരമേലപിക്കയും ചെയ്യുക. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. وَكَفَى മതി. بِاللهِ അല്ലാഹുതന്നെ. وَكِيلاً ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നവനായിട്ട്.

മദനീ സൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണ് ഈ അദ്ധ്യായം. മദീനായിൽ ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളായിരുന്ന ജൂതൻമാരെയും, കപടവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ചു ഈ സൂറത്തിൽ പല പ്രസ്താവനകളും കാണാം. കൂടാതെ, പ്രധാനപ്പെട്ട പല നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും, മറ്റു സൂറത്തുകളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പല മതവിധികളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

‘തഖ്‌വാ’ (تقوى) എന്ന ധാതുപദത്തിൽനിന്നുള്ള കൽപനക്രിയയാണ് ‘ഇത്തഖി’ (اتق) എന്ന വാക്ക്. ‘സൂക്ഷിക്കുക, കാക്കുക, പേടിക്കുക’ എന്നൊക്കെയാണ് ഭാഷാർത്ഥം. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളും, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും അനുസരിക്കുകവഴി അവനോട് ഭയഭക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നത്രെ ‘തഖ്‌വാ’ കൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക എന്നു പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് അവിശ്വാസികളെയും, കപടവിശ്വാസികളെയും അനുസരിക്കരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളെ പിൻപറ്റണമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നുതന്നെ ‘തഖ്‌വാ’യുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കാം.

ഇതേ അർത്ഥോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിത്തന്നെയാണ്, ഈ വാക്കു ഖുർആനിലും ഹദീസിലും, ഇസ്ലാമികഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതും.

ഈ കൽപനകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണുള്ള തെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അവ സമുദായത്തിനു മുഴുവനും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് രണ്ടാം വചനത്തിൽ 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമമായറിയുന്നവനാകുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ശത്രുക്കളുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് വിധേയനായോ, അവരെ പ്രീണിപ്പിക്കാമെന്നുദ്ദേശിച്ചോ മതപ്രബോധനത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്വാനും, സത്യത്തെ മറച്ചുവെക്കാനും നബി (ﷺ) ഒരിക്കലും മുതിരുകയില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. എങ്കിലും, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങിനെയൊരു വ്യാമോഹത്തിൻെറ കവാടം തന്നെ ഈ കൽപനകൾമൂലം അല്ലാഹു അടച്ചുകളയുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾക്കാകട്ടെ, ഇതു കൂടുതൽ ധൈര്യവും, ദൃഢമനസ്കതയും ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിലോ, പരോക്ഷത്തിലോ ഉള്ള യാതൊരു ശത്രുവിൻെറയും പ്രകോപനങ്ങൾക്കും, അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കും വഴങ്ങാതെ-ഋജുവായ സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തരിമ്പുപോലും വ്യതിചലിക്കാതെ-സത്യപ്രബോധനം നടത്തുമ്പോൾ പലവിധ വിഷമങ്ങളെയും തരണം ചെയ്യേണ്ടിവരും. അതു സ്വാഭാവികമാണ്. അതിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുവാനും, രക്ഷനേടുവാനുമുള്ള ഏകമാർഗ്ഗമത്രെ 'തവക്കുൽ' (التوكل) അതെ, കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കൽ. അതുകൊണ്ട് 'തവക്കുലി'നെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ സൂറത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ചിലതാണു അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ കാണുന്നത്:

مَّا جَعَلَ ٱللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِى جَوْفِهِۦ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَٰجَكُمُ ٱلَّٰٓـِٔى تُظَٰهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَآءَكُمْ أَبْنَآءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُم بِأَفْوَٰهِكُمْ ۖ وَٱللَّهُ يَقُولُ ٱلْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى ٱلسَّبِيلَ ﴿٤﴾

4 ഒരു മനുഷ്യനും തന്നെ അവൻെറ ഉള്ളിൽ അല്ലാഹു രണ്ടു ഹൃദയങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ 'ളിഹാർ' (എന്ന വിവാഹമോചനം) ചെയ്യുന്ന നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ അവൻ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല; നിങ്ങളുടെ ദത്തുപുത്രൻമാരെ അവൻ നിങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ വായകൊണ്ടുള്ള (നിരർത്ഥ) വാക്കുകളത്രെ. അല്ലാഹു യഥാർത്ഥം പറയുന്നു. അവൻ തന്നെ (ശരിയായ) മാർഗ്ഗം കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

4 مَا جَعَلَ اللهُ അല്ലാഹു ആക്കിയിട്ടില്ല, ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. لِرَجُلٍ ഒരു മനുഷ്യനും, പുരുഷനും. مِّن قَلْبَيْنِ രണ്ട് ഹൃദയങ്ങളെ. فِي جَوْفِهِ അവൻെറ ഉള്ളിൽ. وَمَا جَعَلَ അവൻ ആക്കിയിട്ടുമില്ല. أَزْوَاجَكُمُ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ. اللاَّئِي യാതൊരുവരായ. تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ നിങ്ങളവരെ 'ളിഹാർ' ചെയ്യുന്നു. أُمَّهَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഉമ്മമാർ. وَمَا جَعَلَ അവൻ ആക്കിയിട്ടുമില്ല. أَدْعِيَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ ദത്തു പുത്രൻമാരെ. أَبْنَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പുത്രൻമാർ. ذَلِكُمْ അത്. قَوْلُكُمْ നിങ്ങളുടെ വാക്കാണ്, പറയുന്നത്. بِأَفْوَاهِكُمْ നിങ്ങളുടെ വായകൾ കൊണ്ട്. وَاللهُ അല്ലാഹു. يَقُولُ പറയുന്നു. الْحَقَّ യഥാർത്ഥം, ന്യായമായത്. وَهُوَ അവൻ. يَهْدِي കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു. السَّبِيلَ മാർഗ്ഗം.

വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അതിനാസ്പദമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം-അഥവാ വിഷയത്തിനൊരു പീഠിക-അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ആദ്യമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. 'ഏതൊരു മനുഷ്യന്നുംതന്നെ അവന്റെ ഉള്ളിൽ അല്ലാഹു രണ്ടു ഹൃദയം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല' (ما جعل الله لرجل من قلبين فى جوفه) എന്നുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ, ഒരേ കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളോ, രണ്ടു ആശയഗതികളോ, രണ്ടുതരം സമീപനമോ ഒരേ സമയത്ത് ഒരാൾക്ക് ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, ഒരേ വേളയിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനും മനുഷ്യനു സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി അറബികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു തുടർന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഒരേ സ്ത്രീയിൽ ഭാര്യത്വവും, മാതൃസ്ഥാനവും കൽപിക്കലും, ഒരേ മനുഷ്യനിൽ പോറ്റുപുത്രന്റെ സ്ഥാനവും യഥാർത്ഥ പുത്രന്റെ സ്ഥാനവും കൽപിക്കലും. ഇതാണാ സമ്പ്രദായങ്ങൾ.

ഒരാൾക്കു തന്റെ ഭാര്യയോടു വല്ല വെറുപ്പും നേരിടുമ്പോൾ അവൻ അവളോടു انت على كظهر امى (നീ എനിക്ക് എന്റെ മാതാവിന്റെ മുതുകുപോലെയാണ്.) എന്നുപറയും. എന്റെ മാതാവുമായി ഭാര്യാഭർതൃബന്ധം നടത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെയാണ് നിന്റെയും അവസ്ഥ എന്നു താൽപര്യം. ഇതിനു 'ളിഹാർ' (ظهار മുതുകുപോലെയാക്കുക) എന്നു പറയപ്പെടും. ഇതോടെ അവളുമായുള്ള സമീപനം നിഷദ്ധമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ വാക്കുമൂലം ഒരാളുടെ ഭാര്യ അവന്റെ മാതാവാകുന്നില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഭാര്യയെ മാതാവിനെപ്പോലെ ഗണിക്കുന്നതു പാടില്ലാത്തതാണെന്നും അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. ഇനി, ഒരാൾ ഭാര്യയോടു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപോയാൽ, അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തു മടക്കിയെടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സൂറത്തുൽ മുജാദലഃ (المجادلة) യിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെവെച്ചു കാണാം. ان شاء الله

അന്യരുടെ മക്കളെ ദത്തെടുത്തു സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെ പോറ്റി വളർത്തുകയും, സ്വന്തം മക്കൾക്കുള്ളതുപോലെ സ്വത്തവകാശം ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായവും ഇസ്ലാമിനു മുമ്പ് അറബികളിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലും ഈ സമ്പ്രദായം അപരിചിതമല്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ദത്തുപുത്രനാണ് 'ദഇയ്യ്' (دعى) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് 'അദ്ഇയാഉ്' (ادعياء) ഈ ഖുർആൻവാക്യം അവതരിക്കുന്നതുവരെ ഞങ്ങളെല്ലാം സൈദുബ്നു ഹാരിഥഃ(رضي الله عنه) യെ സൈദുബ്നു മുഹമ്മദ് എന്നല്ലാതെ വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, ഈ ആയത്തു അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ റസൂൽ(ﷺ) തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോടു: നീ സൈദുബ്നു ഹാരിഥഃത്തുബ്നു ശുറാഹിലാണ് (ശുറാഹിലിന്റെ മകനായ ഹാരിഥഃയുടെ മകനാണ്) എന്നു പറയുകയുണ്ടായെന്നും ഇബ്നുഉമർ(رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയിലും മുസ്ലിമിലും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൈദുബ്നുഹാരിഥഃ(رضي الله عنه) യുടെ കഥ ഇതാണ്:-

കൽബു ഗോത്രക്കാരനായ സൈദ്(رضي الله عنه) ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ടു. അന്നദ്ദേഹം ചെറുപ്പമായിരുന്നു. ഹക്കീമുബ്നുഹുസാം(رضي الله عنه) തന്റെ അമ്മായിയായ ഖദീജ(رضي الله عنها) ക്കു വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ വിലക്കുവാങ്ങി. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി ഖദീജ(رضي الله عنها) യെ വിവാഹം ചെയ്ത ശേഷം അവർ സൈദ്(رضي الله عنه) നെ തിരുമേനിക്കു സമ്മാനിച്ചു. പിന്നീടു സൈദ്(رضي الله عنه) ന്റെ പിതാവും, പിതൃവ്യനുംകൂടി വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിന്നു സമ്മതം കൊടുത്തു. പക്ഷെ, നബി (ﷺ) യുടെകൂടെ ജീവിക്കുവാനാണ് സൈദ് (رضي الله عنه) ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. അനന്തരം തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രനാക്കുകയും, ഒരു പോറ്റു പുത്രനായിക്കരുതുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സൈദുബ്നു മുഹമ്മദു (മുഹമ്മദിന്റെ മകൻ സൈദ്) എന്നു വിളിച്ചുവന്നു. സൈദ്(رضي الله عنه) ന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന

സൈനബ്(ﷺ) വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അനന്തരം നബി(ﷺ) അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. ഈ സംഭവം താഴെ വിവിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെത്തുടർന്ന് 'മകൻെറ ഭാര്യയെ വിവാഹം ചെയ്വാൻ പാടില്ലെന്നു മുഹമ്മദു പറയുന്നു, അവൻെറ മകൻെറ ഭാര്യയെ അവൻ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' എന്നു ജനസംസാരമായി. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിക്കുന്നത്. പോറ്റുമക്കൾക്കു യഥാർത്ഥ മക്കളുടെ നിയമം ബാധകമല്ലെന്നത്രെ അതു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. പോറ്റുമക്കളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെയും, അവരെ മക്കളെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചു വളർത്തുന്നതിനെയും ഈ വചനം നിരോധിക്കുന്നില്ലതാനും.

വാക്കുകൾകൊണ്ടു യാഥാർത്ഥ്യം മാറിപ്പോകുകയില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ 'നീ എൻെറ മാതാവിനെപ്പോലെയാണ്' എന്നു ഒരാൾ ഭാര്യയോടു പറയുമ്പോഴേക്കും അവളെങ്ങിനെ മാതാവായത്തീരും?! അഥവാ മാതാവിൻെറ നിയമം അവൾക്കെങ്ങിനെ ബാധകമാകും?! അതുപോലെത്തന്നെ ദത്തുമക്കളെക്കുറിച്ചു മക്കളെന്നു പറയുമ്പോഴേക്കും അവരെങ്ങിനെ യഥാർത്ഥ മക്കളായിത്തീരും?! വാദംകൊണ്ടോ വാചകംകൊണ്ടോ യഥാർത്ഥമായ കുടുംബ ബന്ധം സ്ഥാപിതമാകുകയില്ലല്ലോ. ذلكم قولكمبافواهكم (അതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ വായകൊണ്ടുളള വാക്കുകളാണ്) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു ഈ വസ്തുതയാകുന്നു. പോറ്റുമക്കളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു തുടർന്നുപറയുന്നു:-

ٱدْعُوهُمْ لِءَابَآئِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِندَ ٱللَّهِ ۚ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوٓا۟ ءَابَآءَهُمْ فَإِخْوَٰنُكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَمَوَٰلِيكُمْ ۚ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَآ أَخْطَأْتُم بِهِۦ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥﴾

5 അവരെ അവരുടെ പിതാക്കളിലേക്ക് ചേർത്ത് വിളിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. അതത്രെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും നീതിയായിട്ടുള്ളത്. ഇനി, അവരുടെ പിതാക്കളെ നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ലെങ്കിൽ, അവർ മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരും, നിങ്ങളുടെ 'മൗലാ'ക്കളും [ബന്ധപ്പെട്ടവരും] ആകുന്നു. നിങ്ങൾ അബദ്ധം ചെയ്തുപോയതിൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ കുറ്റമില്ലതാനും. പക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കരുതിക്കൂട്ടിച്ചെയ്തതാണ് (കുറ്റകരം) . അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

5 ادْعُوهُمْ നിങ്ങളവരെ വിളിക്കുവിൻ. لِآبَائِهِمْ അവരുടെ പിതാക്കളിലേക്ക് (ചേർത്ത്) . هُوَ അതത്രെ. أَقْسَطُ ഏറ്റം നീതിയായത്. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ. فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا ഇനി നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ലെങ്കിൽ. آبَاءَهُمْ അവരുടെ പിതാക്കളെ. فَإِخْوَانُكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാണ്. فِي الدِّينِ മതത്തിൽ. وَمَوَالِيكُمْ നിങ്ങളുടെ മൗലാക്കളുമാണ്, ബന്ധപ്പെട്ടവരുമാണ്. وَلَيْسَ ഇല്ലതാനും. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. جُنَاحٌ കുറ്റം. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. أَخْطَأْتُمْ നിങ്ങൾ അബദ്ധം ചെയ്ത, പിഴച്ച. بِهِ അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി. وَلَكِن പക്ഷെ. مَّا تَعَمَّدَتْ കരുതിക്കൂട്ടിച്ചെയ്തതാണ്. قُلُوبُكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. غَفُورًا പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധി.

ദത്തുമക്കളെ അവരുടെ യഥാർത്ഥ പിതാളോട് ചേർത്ത്-ഇന്നയാളുടെ മകൻ, അല്ലെങ്കിൽ മകൾ എന്നു-വിളിക്കുവാനും, പോറ്റുപിതാക്കളോട് ചേർത്തു വിളിക്കാതിരിക്കുവാനും ഈ വചനം കൽപിക്കുന്നു. ഇനി, യഥാർത്ഥ പിതാക്കൾ ആരാണെന്നറിയപ്പെടാത്തപക്ഷം അവരെ സഹോദരങ്ങളും 'മൗലാ' (ബന്ധു) ക്കളുമായി ഗണിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളെല്ലാം സഹോദരങ്ങളാണല്ലോ. (انماالمؤمنون اخوة) അതുകൊണ്ട്

അങ്ങിനെയുള്ളവരെ 'സഹോദരാ' (يا اخى) എന്നോ 'മൗലാ' (ياموﻻى) എന്നോ വിളിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് നബി (ﷺ) സൈദ് (ﷺ) നോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. **انت اخونا ومولانا** (നീ നമ്മുടെ സഹോദരനും മൗലായുമാണ്.)

'മൗലാ' (مولى) എന്ന വാക്കു പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള ഒരു പദമാകുന്നു. ഇതിൻെറ ബഹുവചനമാണ് 'മവാലീ' (موالى) 'വലാഉ' (ولاء) എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുള്ളതാണത്. കുടുംബബന്ധം (قرابة) എന്നും, അടുപ്പം (قرب) എന്നും അതിനർത്ഥമുള്ളതുകൊണ്ട് കുടുംബപരമായ ബന്ധമുള്ളവർക്കും, അടുത്ത സ്നേഹബന്ധമുള്ളവർക്കും ആ വാക്കുപയോഗിക്കാം. ചില പ്രത്യേക കാരണത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന പാർശ്വബന്ധത്തിനും (قرابة سببية) ഇസ്ലാമിൽ അംഗീകരണം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു 'മുവാലാത്ത്' (موالاة) എന്നും 'മുആഖാത്ത്' (مؤاخاة) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. മൈത്രീബന്ധമെന്നും, സാഹോദര്യബന്ധമെന്നും അർത്ഥം, മദീനായിൽവെച്ച് മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ഇതായിരുന്നു. സ്വത്തവകാശം തുടങ്ങിയ ചില നിയമങ്ങളൊഴിച്ച് മറ്റു സുഖദു:ഖങ്ങളിൽ അന്യോന്യം പങ്കുകാരാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഈ കൂട്ടുകെട്ട് എക്കാലത്തും മനുഷ്യർക്കിടയിൽ വളരെ ഉപകാരപ്രദംതന്നെയാണ്. അറബിഗോത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇത്തരം 'മുവാലാത്ത്' മുമ്പ് നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. അതവർക്കു സ്വൈരജീവിതവും, പ്രതാപവും, ശക്തിയും നേടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതനുസരിച്ചാണ് ചിലപ്പോൾ ചില ആളുകളെക്കുറിച്ച് **مولى بنى فلان** (ഇന്ന ഗോത്രക്കാരുടെ മൗലാ) എന്നു പറയപ്പെട്ടുകാണുന്നത്.

മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള 'വലാഉ'ണ് **ولاء العتاقة** (അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിച്ച ബന്ധം) . ഒരാളോ ഒരു കുടുംബമോ ഒരു അടിമയെ സ്വതന്ത്രനാക്കിവിട്ടാൽ അവൻ അവൻെറ അല്ലെങ്കിൽ ആ കുടുംബത്തിൻെറ മൗലയായിത്തിരുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, ഏതെങ്കിലും ഒരാളുടെ കൈക്ക് ഇസ്ലാമിൽവന്ന ആളെക്കുറിച്ചും അയാളുടെ മൗലാ എന്നു പറഞ്ഞു വരാറുണ്ട്. ഇമാം അബൂഹനീഫ(ﷺ) യുടെ കുടുംബം ഇസ്ലാമിൽ വന്നപ്പോൾ അവർക്കു ഇസ്ലാമിലേക്കു പ്രചോദനം നൽകിയ ആളുകളോടുചേർത്ത് ഇന്നവരുടെ മൗലാക്കൾ എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വസ്തവം മനസ്സിലാക്കാത്ത ചിലർ ഈ പ്രയോഗത്തെ തെറ്റിദ്ധരിച്ച് ഇമാം അബൂഹനീഫ(ﷺ) അടിമവംശജനായിരുന്നുവെന്നു ധരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തിൽ 'വലാഉ' എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ള 'മൗലാ' എന്ന വാക്ക് പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഏതർത്ഥത്തിലുള്ള മൗലാ ആയാലും ശരി, അറബികൾക്കിടയിൽ അങ്ങനെ മൗലാ എന്നു സംബോധന ചെയ്യുന്നതിൽ അഭിമാനമല്ലാതെ - അപമാനമൊന്നും - ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. ഈ സമ്പ്രദായത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. കാരണം, അതു പരസ്പരം സ്നേഹബന്ധത്തിനും ഐക്യബോധത്തിനും ഉതകുന്നു. പല സഹാബിമാരുടെയും പേരുകളോടൊപ്പം ഇന്നആളുടെ മൗലയാണദ്ദേഹം എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു കാണുന്നതു മേൽപ്പറഞ്ഞ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു. ഏതു തരത്തിലുള്ള 'വലാഉ'--ആയിരുന്നാലും ശരി, അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ട ഇരു കക്ഷികൾക്കും ഈ (മൗല എന്നുള്ള) പേർ അനദക്തത്ഥമാകുമെന്നും അറബികൾ അങ്ങിനെ അതു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ചരിത്രപാരായണം ചെയ്യുന്നവർക്കു വളരെ ആവശ്യമാകുന്നു.

മറ്റു ചില സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ അറബികളും തങ്ങളുടെ വംശപരമ്പരയും, കുടുംബപ്പേരും, നിലനിറുത്തുകയും പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു മുൻപിതാക്കളുടെ പേരുകളിലാകുന്നു. ഇസ്ലാമിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഈ വഴക്കം തന്നെ. നമ്മുടെ നാട്ടിലേതുപോലെ, ഏതെങ്കിലും പറമ്പിൻെറയോ, പറായുടെയോ, ഇല്ലത്തിൻെറയോ, തൊടിയുടെയോ മറ്റോ പേരുകളിലല്ല. 'ഇന്ന, പിതാമഹൻെറ വംശത്തിൽ ഇന്നിന്ന പിതാക്ക

ളുടെ മകനായ ഇന്നവനാണ് തൻെറ പിതാവ്--അല്ലെങ്കിൽ മാതാവ്--എന്നായിരിക്കും അറബികൾ ഒരാളെ പരിചയപ്പെടുത്തുക. നാമാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊടിയുടേയോ മറ്റോ പേരു പറഞ്ഞായിരിക്കും കുടുംബത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇന്ന ആളുടെ മകൻ ഇന്നവൻ എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്തു ഇന്നേടത്തുവീട്ടിൽ ഇന്നവൻ എന്നു പറയും. കൂടാതെ, പലപ്പോഴും ഈ വീട്ടുപേർ മാതൃകുടുംബത്തിൻെറതുമായിരിക്കും. മക്കളെ പിതാക്കളോട് ചേർത്തു വിളിക്കണമെന്ന ഖുർആൻെറ ശാസനക്കു നിരക്കാത്ത ഈ സമ്പ്രദായം, ഇന്ത്യൻ മുസ്‌ലിംകളിൽ ഇന്നും അവശേഷിപ്പുള്ള പല അനിസ്-ലാമികാചാരങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾ കഴിവുതം ഈ നില മാറ്റേണ്ടതുണ്ട്.

'മൗലാ' എന്ന വാക്കിൻെറയും 'വലാഇ' ൻെറയും അർത്ഥവ്യാപ്തിയും പ്രയോഗങ്ങളും ആലോചിക്കാതെ മുസ് ലിംകൾക്കിടയിൽ കടന്നുകൂടിയ ആപത്തുകളും ചില്ലറയല്ല. മുൻകാലങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയെപ്പോലെയുള്ള ദൂരരാജ്യങ്ങളിൽ പല മഹാൻമാരുടെ കൈകക്കും ഇസ്‌ലാം മതപ്രചാരണം നടന്നപ്പോൾ ഇസ്‌ലാമിനെ ആശ്ലേഷിച്ചിരുന്ന ആളുകളെക്കുറിച്ച്--അതതു ദേശത്തെ മതപ്രചാരകൻമാരുടെ പേരോടുചേർത്തുകൊണ്ടു-ഇന്ന ആളുടെ മൗലാക്കൾ എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ഈ പാർശ്വബന്ധത്തെ കാലക്രമത്തിൽ കുടുംബബന്ധങ്ങളായി ചിലർ ചിത്രീകരിക്കുകയും, തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അങ്ങനെ, തങ്ങൾ ആ മഹാൻമാരുടെ സന്തതികളിൽപെട്ടവരാണെന്നു പലരും അവകാശപ്പെട്ടു. നൂറുക്കണക്കിലുള്ള സയ്യിദുകുടുംബങ്ങളും (തങ്ങമ്മാരും) , സിദ്ദീഖികളും, ഫാറൂഖികളും, ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഉസ്മാനീ കുടുംബങ്ങളുമെല്ലാം ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നു കാണപ്പെടുന്നതു ഇക്കാരണത്താലാകുന്നു. ഈ വംശവാദത്തിൽതന്നെ പല വ്യാജപരമ്പരയും, അവക്കിടയിൽ കക്ഷിവഴക്കുകളും ഉണ്ടായിട്ടുമുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിൽ പുതുതായി പ്രവേശിക്കുന്നവർ-അവർ എത്ര കുലീനകുടുംബത്തിൽപെട്ടവരായിരുന്നുവെങ്കിലും-ഒരു താണ തരക്കാരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായവും മിക്കവർക്കിടയിലും എങ്ങിനെയോ കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പഴയ കുടുംബപ്പേർ മാറ്റിപ്പറയുവാൻ ഇതും ചിലർക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം പിതാക്കൾ അയോഗ്യരായതുകൊണ്ടും ചിലർ ഈനില സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമികദൃഷ്ട്യാ ഇതെല്ലാംതന്നെ വമ്പിച്ച തെറ്റാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'ജാഹിലിയ്യത്തി' ൽ (ഇസ്‌ലാമിനു മുമ്പുള്ള അജ്ഞാനകാലത്തു) നിങ്ങളിൽ ഉത്തമന്മാരായുള്ളവർ ഇസ്‌ലാമിലും നിങ്ങളിൽ വെച്ച് ഉത്തമൻമാർതന്നെ-അവർ വിജ്ഞാനം നേടിയാൽ'' (ബു; മു.) ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കാണാം: ''നിങ്ങളുടെ കുടുംബബന്ധം ചേർക്കുമാറു (പാലിക്കത്തക്കവണ്ണം) നിങ്ങളുടെ കുടുംബപരമ്പരയിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ പഠിച്ചിരിക്കുവിൻ....'' (തി.) വേറൊരു ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെ വന്നിരിക്കുന്നു: ''അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് തൻെറ പിതാവല്ലാത്തവരോട് ചേർത്തിക്കൊണ്ട് (കുടുംബം) വാദിക്കുന്നവൻ അവിശ്വാസിയാകാതിരിക്കയില്ല.'' (ഇബ്നുകഥീർ.)

6 നബി [പ്രവാചകൻ] സത്യവിശ്വാസികളോട് അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ട ആളാകുന്നു; അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യമാരാകട്ടെ അവരുടെ മാതാക്കളുമാണ്; സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും, 'മുഹാജിറു'കളിൽനിന്നും (പരസ്പരം) രക്തബന്ധമുള്ളവർ-അവരിൽ ചിലർ ചിലരോട്-അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ [നിയമമനുസരിച്ച്] കൂടുതൽ

ٱلنَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَٰجُهُۥٓ أُمَّهَـٰتُهُمْ ۗ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِى كِتَـٰبِ ٱللَّهِ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُهَـٰجِرِينَ إِلَّآ أَن تَفْعَلُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَوْلِيَآئِكُم مَّعْرُوفًا ۚ كَانَ

ذَٰلِكَ فِي ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

ബന്ധപ്പെട്ടവരുമാണ്; നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾക്ക് സമുചിതമായ വല്ലതും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതായാലൊഴികെ [അതിനു തടസ്സമില്ല.] ഇപ്പറഞ്ഞത് വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായിരിക്കുന്നു. [സ്ഥിരപ്പെട്ട നിയമമാണ്.]

---

6 النَّبِيُّ പ്രവാചകൻ. أَوْلَى ഏറ്റം ബന്ധപ്പെട്ടവനാണ്. بِالْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുമായി. مِنْ أَنفُسِهِمْ അവരുടെ ദേഹങ്ങളെ(ആത്മാക്കളെ) ക്കാൾ. وَأَزْوَاجُهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യമാരാകട്ടെ. أُمَّهَاتُهُمْ അവരുടെ മാതാക്കളാണ്, ഉമ്മമാരാണ്. وَأُولُوا الْأَرْحَامِ രക്തബന്ധമുള്ളവർ. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. أَوْلَى ഏറ്റം ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്. بِبَعْضٍ ചിലരുമായി, ചിലരോട്. فِي كِتَابِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നുള്ള. وَالْمُهَاجِرِينَ മുഹാജിറുകളിൽനിന്നും. إِلَّا أَن تَفْعَلُوا നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതായാലല്ലാതെ. إِلَى أَوْلِيَائِكُم നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളിലേക്ക്. مَّعْرُوفًا വല്ല സല്ക്കാര്യവും, സമുചിതമായതിനെ, സദാചാരമായത്. كَانَ ذَٰلِكَ അതായിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു. فِي الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ. مَسْطُورًا രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്.

വളരെ പ്രധാനങ്ങളായ നാലഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ ആയത്തു മുഖേന വിവരിക്കുന്നു:- 1) സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബി (ﷺ) അവരോടു തങ്ങളെക്കാളും-മറ്റാരെക്കാളും-കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട ആളാകുന്നു. (النبى اولى بامؤمنين من انفسهم) വളരെ കനത്ത ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് അല്ലാഹു ഇതു മുഖേന ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഏതെല്ലാം വിഷയത്തിലാണ് ഈ ബന്ധം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെന്നൊരു പരിധി നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാവശ്യവുമില്ല. ഐഹികവും, പാരത്രികവും, മതപരവുമായ എല്ലാ തുറകളിലും അവിടുന്ന് സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതൃകയും, വഴികാട്ടിയും, ഗുണകാംക്ഷിയുമാണ്. ഓരോരുത്തനും തൻെറ ദേഹത്തെക്കാൾ തിരുമേനിയെ മാനിക്കണം, സ്നേഹിക്കണം, അവിടുത്തെ ആവശ്യത്തിനും തീരുമാനത്തിന്നും പ്രാധാന്യം നൽകണം. അവിടുത്തെ ദേഹത്തിനും, മാനത്തിനും മുൻഗണന നൽകണം, അവിടുത്തെ കൽപനകൾക്കോ നടപടി ക്രമങ്ങൾക്കോ യോജിക്കാത്തതൊന്നും സ്വീകരിച്ചുകൂടാ, ഇതെല്ലാം അതിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സഹാബികളുടെ ചര്യകൾ ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻെറ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ നന്മതിന്മകളെ ഒന്നൊഴിയാതെ വിവരിച്ചുതരുന്നതും, അങ്ങേയറ്റത്തെ വാൽസല്യത്തോടും കൃപയോടുംകൂടി ശാശ്വതമോക്ഷത്തിലേക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതും, കാലാകാലശിക്ഷയിൽനിന്നു വിമുക്തരാകുന്നതിനുള്ള താക്കീതുകൾ കാലേക്കൂട്ടി നൽകുന്നതും അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലായ തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?! സത്യവിശ്വസികൾക്കു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോടുള്ള കടപ്പാടെന്താണെന്നും, തിരുമേനി സത്യവിശ്വാസികളുമായി എത്രമാത്രം ബന്ധപ്പെട്ട ആളാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ഖുർആനിൽ ധാരാളം തെളിവുകൾ കാണാം. ഒിശേഷിച്ചും ഈ സൂറത്തിലെ പല വചനങ്ങളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ധാരാളം ഹദീസുകളും ഈ വിഷയകമായി ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിനു മാത്രം ചിലതു ഇവിടെ സ്മരിക്കുക:

നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''എൻെറ ദേഹം യാതൊരുവൻെറ കൈവശമാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കു അവൻെറ ദേഹത്തെക്കാളും അവൻെറ ധനത്തെക്കാളും, സന്താനങ്ങളെക്കാളും, എല്ലാ മനുഷ്യരെക്കാളും കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവൻ ഞാനായിത്തീരുന്നതുവരെ അവൻ സത്യവിശ്വാസിയാകുകയില്ല. '' ഉമർ (رضي الله عنه) ഒരിക്കൽ തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ദേഹം ഒഴിച്ചു മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും എനിക്കു ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആൾ അങ്ങുന്നാകുന്നു.'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഇല്ല-ഉമറേ-തനിക്കു തന്നെക്കാളും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവൻ ഞാനായിരിക്കാതെ ഒക്കുകയില്ല.'' അദ്ദേഹത്തിനു കാര്യത്തിൻെറ ഗൗരവം മനസ്സിലായി.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ! അല്ലാഹു തന്നെയാണ! നിശ്ചയമായും അങ്ങു ന്ന് എല്ലാവരെക്കാളും അധികം എനിക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനാകുന്നു--എൻെറ സ്വന്തം ദേഹത്തെ ക്കാൾ പോലും!'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: **الان يا عمر** (ഇപ്പോൾ ശരി--ഉമറേ) നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി അബുഹുറൈറഃ (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ''ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിയും തന്നെ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഞാനവനോടു മനുഷ്യര്യൽവെച്ച് ഏറ്റവും ബന്ധപ്പെട്ടവനല്ലാതില്ല. വേണമെങ്കിൽ (ഇതിനു തെളിവായി) **النبى اولى بامؤمنين من انفسهم** (നബി സത്യവിശ്വാസികളോടു അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ടവനാകുന്നു) എന്ന ആയത്തു ഓതിക്കൊള്ളുക ആകയാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു സത്യവിശ്വാസി വല്ല ധനവും വിട്ട് (മരിച്ചു) പോകുന്നപക്ഷം, അവൻെറ അവകാശികൾ ആരായാലും ശരി അതവർ അനന്തരമെടുത്തുകൊള്ളട്ടെ. ആരെങ്കിലും കടമോ അഗതികളെ (സന്താനങ്ങൾ മുതലായ പ്രാരാബ്ധങ്ങളെ) യോ വിട്ടുപോകുന്നപക്ഷം എൻെറ അടുക്കൽ വരട്ടെ. ഞാനവൻെറ മൗലാ (ബന്ധു) യാകുന്നു.'' മറ്റാരു നിവേദനത്തിലെ വാചകം: 'സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആരെങ്കിലും മരിക്കുകയും കടം ബാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, അതു വീട്ടുന്നതു എൻെറ ബാധ്യതയാണ്. ധനം വിട്ടുപോയാൽ അതവൻെറ അവകാശികൾക്കുമാകുന്നു.'' എന്നാണ്. ഇസ്‌ലാമിനു വിജയങ്ങൾ കൈവരികയും, 'ഗനീമത്തു' സ്വത്തുക്കൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്ത അവസരത്തിലാണ് തിരുമേനി ഈ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്. (ഈ ഹദീസുകളെല്ലാം തന്നെ ബുഖാരിയിലും മറ്റും കാണാം.)

2) നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പത്നിമാർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളാകുന്നു. (**وازواجه امهاتهم**) അഥവാ, മാതാക്കളെപ്പോലെ അവരെ ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണം. തിരുമേനിക്കുശേഷം അവരെ ആർക്കും വിവാഹം ചെയ്വാനും പാടുള്ളതല്ല. പക്ഷേ, പർദ്ദ ആചരിക്കുന്നതിൽ അവർ മറ്റുള്ള സ്ത്രീകളെപ്പോലെത്തന്നെ. 53-ാം വചനം നോക്കുക. നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാരെ സംബന്ധിച്ച പല വിഷയങ്ങളും ഈ സൂറത്തിൽ താഴെ കാണാവുന്നതാണ്.

3) രക്തച്ചാർച്ചയുള്ള കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിലാണ് കൂടുതൽ ബന്ധമുള്ളത്. മദീനാ ഹിജ്റയെത്തുടർന്ന് മക്കയിൽ നിന്നു ഹിജ്റ വന്ന സഹാബികളും, മദീനായിലെ 'അൻസാരി' കളാകുന്ന സഹാബികളും തമ്മിൽ ഒരു പ്രത്യേക സാഹോദര്യബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു വല്ലോ. ഹിജ്റയുടെയും, മതസാഹോദര്യത്തിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു അത്. ഇസ്‌ലാമിലെ അനന്തരാവകാശനിയമം അന്നു നടപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രസ്തുത ബന്ധം അനുസരിച്ച് മുഹാജിറുകൾക്കു അൻസാരികളുടെ സ്വത്തിൽ അനന്തരാവകാശം പോലും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. **واولو الارحام بعضهم اولى ببعض** (രക്തബന്ധമുള്ളവർ പരസ്പരം കടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്) എന്ന വാക്യം ഇത്തരത്തിലുള്ള അനന്തരാവകാശ സമ്പ്രദായ ത്തെ നിറുത്തലാക്കുകയും സ്വത്തവകാശത്തിനുള്ള അർഹത കുടുംബബന്ധമാണെന്നു വ്യക്ത മാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. **فى كتاب الله** (അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിൽ-അഥവാ നിയമപ്രകാരം) എന്ന വാക്കു ഈ നിയമത്തിനു സ്ഥിരത നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. **من المؤمنين والمهاجرين** (സത്യ വിശ്വാസികളിൽ നിന്നും മുഹാജിറുകളിൽ നിന്നും-അഥവാ മതവിഷയത്തിൽ സ്വരാജ്യം ത്യജിച്ചു അഭയാർത്ഥികളായി വന്നവരിൽനിന്നും-) എന്നു പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഹിജ്റ യുടെയോ മതത്തിൻെറയോ പേരിലുള്ള മൈത്രീബന്ധം നിമിത്തം ഇനിമേലിൽ സ്വത്താവകാശമില്ലെന്ന സൂചന ഇതിൽ കാണാം. ഒരു മുസ്‌ലിമിൻെറ സ്വത്തവകാശം ലഭിക്കു ന്നതിനു അയാളുമായുള്ള കുടുംബന്ധത്തിനു പുറമെ മതവിശ്വാസത്തിലും യോജിക്കേണ്ടതു ണ്ടെന്നും ഈ വാക്കിൽ നിന്നു ധ്വനിക്കുന്നു. ഇതു ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്: **لايرث المسلم الكافرولا الكافر المسلم –المتفق** (മുസലിം കാഫിറിനെയും -അവിശ്വാസിയെയും-കാഫിർ മുസ്‌ലിമിനെയും അനന്തരമെടുക്കുകില്ല-(ബു; മു.)

4) രക്തബന്ധമില്ലാത്ത ബന്ധുക്കൾക്കു-അവർ സത്യവിശ്വാസികളോ, മുഹാജിറുകളോ, മറ്റുതരത്തിൽ മൈത്രിയുള്ളവരോ എന്ന നിലക്കു--ഒസിയ്യത്തായോ മറ്റു വിധത്തിലോ വല്ല ഉപകാരവും ചെയ്യുന്നതിനു ഈ നിയമം ഒരിക്കലും തടസ്സമാകുന്നില്ല(الا ان تفعلوا الى اوليائكم معروفا) അനന്തരാവകാശികളെന്ന നിലക്കു നിയമപരമായ അവകാശമൊന്നും അവർക്കില്ലെന്നു മാത്രം. നിയമപരമായി സ്വത്തവകാശത്തിനു അർഹരമായ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കു ഒസിയ്യത്തിൻെറ ആവശ്യം സാധാരണമായി നേരിടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഹദീസിൽ അതു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇനി വല്ല പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതിയിലും അവകാശികളിൽ ചിലർക്കു പ്രത്യേകം ഒസിയ്യത്തു ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അതു മറ്റുള്ള അവകാശികളുടെ അനുമതിയോടുകൂടി ചെയ്യാവുന്നതുമാണ്.

5) ഇതു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട നിയമമാകുന്നു. (كان ذلك فى الكتاب مسطورا) അപ്പോൾ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ഈ നിയമത്തിൽ ഒരു ഭേദഗതിയും ഒരിക്കലും വരുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല; ഖണ്ഡിതമായ നിയമമാണത്. 'മരുമക്കത്തായ' ക്കാരും, സാക്ഷാൽ സ്വത്തിനവകാശികളായ ആളുകൾക്കു-മുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ-സ്വത്തു ലഭിക്കാതിരിക്കാൻ കൃത്രിമ രേഖകളോ കൈമാറലുകളോ നടത്തുന്നവരും അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ നിയമത്തെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ലംഘിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇത്രയും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞ ഈ നിയമം പുറംതള്ളുന്നവർ അവൻെറ കടുത്ത ശിക്ഷക്കു തികച്ചും അർഹരായിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അല്ലാഹു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِيثَـٰقَهُمْ وَمِنكَ وَمِن نُّوحٍ وَإِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَـٰقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾

7 (നബിയേ) പ്രവാചകൻമാരിൽനിന്ന്-നിന്നിൽനിന്നും, നൂഹ്, ഇബ്റാഹീം, മൂസാ, മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ എന്നിവരിൽനിന്നും തന്നെ-നാം തങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് വാങ്ങിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) ! അവരിൽനിന്ന് നാം ഗൗരവപ്പെട്ട ഉറപ്പ് വാങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

لِّيَسْـَٔلَ ٱلصَّـٰدِقِينَ عَن صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ لِلْكَـٰفِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

8 സത്യവാൻമാരോട് അവരുടെ സത്യതയെക്കുറിച്ച് അവന് (അല്ലാഹുവിന്) ചോദ്യം ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്) . അവിശ്വാസികൾക്ക് അവൻ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

7 وَإِذْ أَخَذْنَا നാം വാങ്ങിയ (എടുത്ത) സന്ദർഭം. مِنَ النَّبِيِّينَ നബിമാരിൽനിന്ന്. مِيثَاقَهُمْ അവരുടെ ഉറപ്പ്, ഉടമ്പടി. وَمِنكَ നിന്നിൽനിന്നും. وَمِن نُّوحٍ നൂഹിൽനിന്നും. وَإِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൽനിന്നും. وَمُوسَى മൂസായിൽനിന്നും. وَعِيسَى ഈസായയിൽനിന്നും. ابْنِ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകനായ. وَأَخَذْنَا നാം വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. مِنْهُم അവരിൽനിന്ന്. مِّيثَاقًا ഉറപ്പ്. غَلِيظًا ഗൗരവപ്പെട്ട, ശക്തമായ. 8 لِيَسْأَلَ അവർ ചോദിക്കുവാൻ (ചോദ്യം ചെയ്വാൻ) . الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരോട്. عَن صِدْقِهِمْ അവരുടെ സത്യത്തെ (സത്യതയെ) പ്പറ്റി. وَأَعَدَّ അവൻ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. عَذَابًا أَلِيمًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

നബിമാരിൽനിന്നും അല്ലാഹു വാങ്ങിയ ഈ ഉറപ്പിനെ-കരാറിനെ=ക്കുറിച്ചു ഇവിടെ വിശദീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, സൂ: ആലുഇംറാനിലും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു നമുക്കതു ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അല്ലാഹു പറയുന്നു. واذا اخذ الله ميثاق النبين ..... قالوا

ال عمران – اقررنا : ٨١ (സാരം: നിങ്ങൾക്കു വല്ല വേദഗ്രന്ഥമോ, വിജ്ഞാനമോ ഞാൻ നൽകുകയും, പിന്നീടു നിങ്ങളുടെ വശമുള്ളതിനെ സത്യമായി സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു റസൂൽ നിങ്ങൾക്കു വരുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു അല്ലാഹു നബിമാരോടു കരാറു വാങ്ങിയ സന്ദർഭം! അവൻ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുകയും അതിൻെറമേൽ എന്നോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്തഭാരം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തുവോ!'' അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. (ആലുംഇംറാൻ: 81) ഏഴാം വചനത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞ അതേ അഞ്ചു പ്രവാചകൻമാരോടു കൽപിച്ച ഒസിയ്യത്തായിക്കൊണ്ടു സൂ: ശുറാ 13ൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. **ان اقيموا الدين ولا تتفرقوا فيه** (നിങ്ങൾ മതത്തെ നിലനിറുത്തുവിൻ, അതിൻ ഭിന്നിക്കരുത്.) അല്ലാഹു നബിമാർക്ക് 'രിസാലത്താ'കുന്ന ദിവ്യദൗത്യം നൽകുന്നതുതന്നെ ഒരുതരം കരാറാണ് എന്നു പറയാം, അത് ശരിക്കും നിറവേറ്റാൻ അവർ ബാധ്യസ്ഥരാണല്ലോ. അതവർ നിർവ്വഹിക്കുമെന്ന് ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ ആ ബാധ്യത കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

'പ്രവാചകന്മാരിൽനിന്നു കരാർ വാങ്ങി' എന്നു ആദ്യം പൊതുവിൽ പറഞ്ഞശേഷം അഞ്ചു പ്രവാചകൻമാരുടെ പേർ പ്രത്യേകം അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കയാണ്. അല്ലാഹുവിങ്കലും, ലോകചരിത്രത്തിലും അവർക്കുള്ള പ്രത്യേക പദവിയാണത് കുറിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ അഞ്ചു പ്രവാചകവര്യൻമാർക്കു **اولو العزم** (ദൃഢചിത്തതയുള്ളവർ) എന്ന കീർത്തിനാമം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതും. നൂഹ് (عليه السلام) ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) മൂസാ (عليه السلام) ഈസാ(عليه السلام) എന്നീ നബിമാരുടെ പേരുകൾ അവരുടെ കാലക്രമം അനുസരിച്ചുതന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ, ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ പ്രവാചകവര്യനായ മുഹമ്മദു (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പേരുപറഞ്ഞിട്ടില്ല. 'നിന്നിൽനിന്നും'(**ومنك**) എന്ന വാക്കിലൂടെ സംബോധനാരൂപത്തിൽ-ഒന്നാമനായിത്തന്നെ-എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പ്രവാചകന്മാരിൽ വെച്ചു നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കുള്ള ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടപദവിയെ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻമാർ തങ്ങളുടെ കൃത്യം നിറവേറ്റുന്നതിലും, സമുദായങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും സത്യത പാലിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു അല്ലാഹു പരിശോധിക്കുകയും, അതിനെപ്പറ്റി ഖിയാമത്തുനാളിൽ ചോദ്യംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, പ്രവാചകൻമാരുടെ ദൗത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചും ഉള്ള താക്കീതാണ് 8-ാം വചനത്തിലുള്ളത്. **فلنسألن الذين ارسل اليهم ولنسألن امرسلين – الاعراف** (യാതൊരു കൂട്ടരിലേക്കു റസൂൽ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവരോടു നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യംചെയ്യും. റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ടവരോടും നിശ്ചയമായും നാംചോദ്യം ചെയ്യും. (സൂ: അഅ്റാഫ് 6.)

വിഭാഗം-2

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾

9 ഹേ, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരേ! നിങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തതിനെ ഓർക്കുവിൻ; അതായത്; നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കുറെ സൈന്യങ്ങൾ വരുകയും, എന്നിട്ട് നാം അവരിൽ ഒരു (ശക്തിമത്തായ) കാറ്റിനെയും, നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കുറെ സൈന്യങ്ങളെയും അയക്കുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനായിരുന്നു.

9 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെ. اذْكُرُوا നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ. نِعْمَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ

അനുഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. إِذْ جَاءَتْكُمْ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ. جُنُودٌ ചില സൈന്യങ്ങൾ, കുറെ പട്ടാളങ്ങൾ. فَأَرْسَلْنَا എന്നിട്ട് നാം അയച്ചു. عَلَيْهِمْ رِيحًا അവരിൽ, അവരുടെ മേൽ ഒരു കാറ്റ്. وَجُنُودًا ചില സൈന്യങ്ങളെയും. لَّمْ تَرَوْهَا നിങ്ങൾ കാണാത്ത. وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرًا കാണുന്നവൻ, കണ്ടറിയുന്നവൻ.

ഖൻദഖ് (خندق) യുദ്ധത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത മഹത്തായ ഒരുനുഗ്രഹത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനം. മദീനായിലെ യഹൂദരും, ഖുറൈശികളടക്കമുള്ള പല അറബിഗോത്രങ്ങളും പരസ്പരം സഖ്യം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും തയ്യാറാക്കിയതും, പതിനായിരത്തിലധികം വരുന്നതുമായ ഒരു വമ്പിച്ച സേനയെ മുസ്ലിംകൾ നേരിടേണ്ടിവന്ന ഒരു യുദ്ധമായിരുന്നു അത്. മുസ് ലിംകളാകട്ടെ, മുവ്വായിരം മാത്രമായിരുന്നു. ഉഹ്ദ് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ പിറ്റേ കൊല്ലം–ഹിജ്റ അഞ്ചാംകൊല്ലം–ഉണ്ടായ ഈ യുദ്ധത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ സൂറത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. ശത്രുസേന പല കക്ഷികൾ ചേർന്നതാക കൊണ്ടു ഈ യുദ്ധത്തിനു 'അഹ്സാബു' യുദ്ധം (غزوة الاحزاب) അഥവാ പല സൈന്യസംഘങ്ങളും പങ്കെടുത്ത യുദ്ധം--എന്നും, ശത്രുക്കൾ മദീനായിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടി മുസ്ലിംകൾ വമ്പിച്ച ഒരു 'ഖൻദഖു' (കിടങ്ങു) കുഴിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു 'ഖൻദഖു' യുദ്ധമെന്നും ഇതിനു പേർ പറയപ്പെടുന്നു. ഈ ഖൻദഖു കുഴിക്കുന്നതിൽ മുസ്ലിംകൾ ചെയ്ത ത്യാഗങ്ങളും, നബി (ﷺ) തിരുമേനി വിശപ്പുനിമിത്തം വയററത്തു കല്ലുവെച്ചു കെട്ടിക്കൊണ്ടും മറ്റും അതിൽ വഹിച്ച പങ്കും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. യുദ്ധത്തിൽ കിടങ്ങു നിർമ്മിക്കുന്ന ഏർപ്പാടു അറബികൾക്കു അപരിചിതമായിരുന്നു. പേർഷ്യക്കാരനായിരുന്ന സൽമാൻ (سلمان الفارسى رضـ) എന്ന സഹാബിയുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരമാണ് തിരുമേനി കിടങ്ങു നിർമ്മിക്കാൻ തിരുമാനിച്ചത്.

ശത്രുക്കൾ കിടങ്ങിൻെറ മറുവശത്തായി മദീനയെ കുറെ ദിവസത്തോളം ഉപരോധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മുസ്ലിംകളാകട്ടെ–താഴെ ആയത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ–പലതരത്തിലുള്ള കഷ്ടതകളും പരീക്ഷണങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, അതിശൈത്യവും, കൂരിരുട്ടും നിറഞ്ഞ ഒരു രാത്രിയിൽ അല്ലാഹു ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു നിയോഗിച്ചു. ശത്രുക്കളുടെ മുഖത്തും കണ്ണിലും മണ്ണു നിറഞ്ഞു. തമ്പുകൾ പറന്നു പോയി. തീ കെട്ടുകളഞ്ഞു. വെപ്പുപാത്രങ്ങൾ മറിഞ്ഞുവീണു. കുതിരകൾ അലറി പ്പാഞ്ഞു. ചരൽമഴ വർഷിച്ചു. കൂട്ടനിലവിളിയായി. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ശത്രുക്കൾ അങ്ങേഅറ്റം ഭയവിഹ്വലരായി. അവരുടെ സംഘം ഛിന്നഭിന്നമായി സ്ഥലം വിട്ടു. മുസ്ലിംകൾക്കു രക്ഷ ലഭിക്കുകകയും ചെയ്തു. الحمد لله

'നിങ്ങൾ കാണാത്ത സൈന്യങ്ങളും' (وجنودا لم تروها എന്നു പറഞ്ഞതു മലക്കുകളെ ക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഈ കാറ്റിലും, അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങളിലും മലക്കുകൾക്കും, അവരുടെ അദൃശ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പങ്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സാരം. 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനായിരുന്നു' (وكان الله بما تعملون بصيرا) എന്ന വാക്യം സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വമ്പിച്ച ഒരു സന്തോഷ വാർത്തകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. അവർ അനുഭവിച്ച വിഷമങ്ങളും, അവർ വരിച്ച ത്യാഗങ്ങളും അല്ലാഹു ശരിക്കും കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന് അവൻ തക്ക പ്രതിഫലം നൽകു കതന്നെ ചെയ്യും എന്നു സാരം. യുദ്ധത്തിൻെറ സംക്ഷിപ്ത രൂപം ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അതിലെ ചില വശങ്ങളെ താഴെ ആയത്തുകളിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു വിവരിക്കുന്നു:-

إِذْ جَآءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ

10 അതായത്, അവർ [ആ സൈന്യങ്ങൾ] നിങ്ങളുടെ മുകളിൽകൂടിയും, താഴ്ഭാഗ

زَاغَتِ ٱلْأَبْصَـٰرُ وَبَلَغَتِ ٱلْقُلُوبُ ٱلْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِٱللَّهِ ٱلظُّنُونَا۠ ﴿١٠﴾

ത്തുകൂടിയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ! കണ്ണുകൾ നില തെറ്റിപ്പോകുകയും, ഹൃദയങ്ങൾ തൊണ്ടകളിൽ [കണ്ഠനാളങ്ങളിൽ] എത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ!! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പല (തെറ്റ്) ധാരണകൾ ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും(ചെയ്തപ്പോൾ) !!

هُنَالِكَ ٱبْتُلِىَ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا۟ زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

11 അവിടെവെച്ച് സത്യവിശ്വാസികൾ പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അവർ കഠിനമായ വിറ വിറപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

---

10 إِذْ جَاءُوكُم അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽവന്നപ്പോൾ. مِّن فَوْقِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുകളിൽകൂടി. وَمِنْ أَسْفَلَ താഴത്തുകൂടിയും. مِنكُمْ നിങ്ങളുടെ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَإِذْ زَاغَتِ നില തെറ്റിയപ്പോഴും. الْأَبْصَارُ കണ്ണുകൾ, ദൃഷ്ടികൾ. وَبَلَغَتِ എത്തുകയും (ചെയ്തപ്പോൾ) . الْقُلُوبُ ഹൃദയങ്ങൾ. الْحَنَاجِرَ തൊണ്ടകളിൽ, കണ്ഠനാളങ്ങളിൽ. وَتَظُنُّونَ നിങ്ങൾ ധരിക്കുകയും, വിചാരിക്കുകയും (ചെയ്തപ്പോൾ) . بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി. الظُّنُونَا ധാരണകളെ, ഊഹങ്ങളെ. 11 هُنَالِكَ അവിടെ വെച്ച്. ابْتُلِيَ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ. وَزُلْزِلُوا അവർ വിറപ്പിക്കപ്പെടുക (കിടുകിടുക്കപ്പെടുക) യും ചെയ്തു. زِلْزَالًا ഒരു വിറ, കിടുകിടുക്കൽ. شَدِيدًا കഠിനമായ.

മദീനായുടെ കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള കുന്നിൻപ്രദേശങ്ങളിൽകൂടിയും, പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള താഴ്ന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടിയും വന്നു ശത്രുക്കൾ മദീനായെ ഉപരോധം ചെയ്തു. സർവ്വ സജ്ജീകരണങ്ങളോടുകൂടി വമ്പിച്ച ഒരു ശത്രുസൈന്യം രാജ്യത്തെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുക, സാമ്പത്തികവിഷമവും ഭക്ഷണദൗർലഭ്യവും നിമിത്തം ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക, പുറത്തേക്കുള്ള ഗതാഗതം തടസ്സപ്പെട്ടിരിക്കുക, ആക്രമിച്ചു കടക്കുവാൻ ശത്രുസൈന്യം തക്കം പാർത്തും സംഘട്ടനങ്ങൾ നടത്തിയുംകൊണ്ടിരിക്കുക, ഇതിനെല്ലാം പുറമെ കപടവിശ്വാസികളും ദുർബ്ബലഹൃദയൻമാരുമായ ആളുകൾ ഭീതിയും ഭയാശങ്കകളും പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ചുറ്റുപാടിൽ മുസ്ലിംകളുടെ പൊതുനില എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഇതിന്റെ ഒരു ചിത്രീകരണമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ അവർ വിറവിറച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളിലാണല്ലോ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസവും നാമമാത്ര വിശ്വാസവുംതമ്മിൽ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുക. കപടവിശ്വാസികളുടെയും, ദുർബ്ബല വിശ്വാസികളുടെയും നിലപാടു ഈ അവസരത്തിൽ എന്തായിരുന്നുവെന്നും, അവർനിമിത്തം ജനങ്ങളിൽ ഉളവായ കോളിളക്കം എത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്നും താഴെ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.''

وَإِذْ يَقُولُ ٱلْمُنَـٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾

12 കപടവിശ്വാസികളും, ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗമുള്ളവരും പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) : ''അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും നമ്മോട് വഞ്ചനയല്ലാതെ (ഒന്നുംതന്നെ) വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ല.''

وَإِذْ قَالَت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يَـٰٓأَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَٱرْجِعُوا۟ ۚ وَيَسْتَـْٔذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ ٱلنَّبِىَّ

13 അവരിൽനിന്നും ഒരുവിഭാഗം (ആളുകൾ) പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) : ''യഥ്രിബുകാരേ! നിങ്ങൾക്ക് (ഇനി) യാതൊരു നിലനിൽപുമില്ല; ആകയാൽ

يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِىَ بِعَوْرَةٍ ۖ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾

നിങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ!'' അവരിൽനിന്നും ഒരു സംഘം (ആളുകൾ അംവിട്ടുപോകാൻ) നബിയോട് അനുവാദം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു! അവർ പറയുന്നു: ''നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾ (ഭദ്രതയില്ലാത്ത) നഗ്നങ്ങളാണ്'' എന്ന്! അവയാകട്ടെ, നഗ്നമൊന്നുമല്ല; ഓടിപ്പോകുക എന്നല്ലാതെ, (മറ്റൊന്നും) അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല.

---

12 وَإِذْ يَقُولُ പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭവും. الْمُنَافِقُونَ കപടവിശ്വാസികൾ. وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും. فِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട്. مَّرَضٌ (ഒരുതരം) രോഗം. مَّا وَعَدَنَا നമ്മോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ല. اللهُ وَرَسُولُهُ അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും. إِلَّا غُرُورًا വഞ്ചന (ചതി) അല്ലാതെ. 13 وَإِذْ قَالَت പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും. طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്നൊരു വിഭാഗം. يَا أَهْلَ يَثْرِبَ ഹേ, യഥ്രിബുകാരേ. لَا مُقَامَ നിലനിൽപില്ല. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فَارْجِعُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ. وَيَسْتَأْذِنُ അനുവാദം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. فَرِيقٌ مِّنْهُمُ അവരിൽനിന്നൊരു സംഘം, കക്ഷി. النَّبِيَّ നബിയോട്. يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. إِنَّ بُيُوتَنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾ. عَوْرَةٌ നഗ്നമാണ്, ഭദ്രതയില്ലാത്തതാണ്. وَمَا هِيَ അവ അല്ലതാനും. بِعَوْرَةٍ നഗ്നമായത്. إِن يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. إِلَّا فِرَارًا ഓടിപ്പോകുന്നതിനെയല്ലാതെ.

സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു സഹായിക്കും, ഒടുവിൽ അവർക്കാണ് വിജയം കൈവരിക എന്നൊക്കെയുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളും, പേർഷ്യായും റോമായും മുസ്ലിംകൾ ജയിച്ചടക്കുന്ന കാലം വിദൂരമല്ല എന്നും മറ്റുമുള്ള നബി (ﷺ) യുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളും നമ്മെ വഞ്ചിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമുള്ളതാണ്; അതിലൊന്നും യാഥാർത്ഥ്യമില്ല. എന്നൊക്കെ മുനാഫിഖുകൾ പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഹൃദയദൗർബ്ബല്യമാകുന്ന രോഗം പിടിപെട്ടവർ അതു ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും വമ്പിച്ച ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാനോ, അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി ഈ നാട്ടിൽതന്നെ വാസം തുടരുവാനോ ഈ രാജ്യക്കാർക്കു ഇനി സാധ്യമല്ല; അതുകൊണ്ട് വേഗം യുദ്ധം ഉപേക്ഷിച്ചു അണികളിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങണം എന്നിങ്ങിനെ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ് പോലെയുള്ള മുനാഫിഖു തലവൻമാർ മുസ്ലീംകളെ ഭീതിപ്പെടുത്തി. ''ഞങ്ങളുടെ വീടുകൾ സുരക്ഷിതങ്ങളല്ല; അവ കെട്ടുറപ്പില്ലാത്തവയാണ്; ശത്രുക്കൾ നിഷ്പ്രയാസം വന്നു കൊള്ളയും കവർച്ചയും നടത്തിക്കളഞ്ഞേക്കും; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു അണിവിട്ട് വീടുകളിലേക്കു പോകാൻ സമ്മതം തരണം''. എന്ന് നബി(ﷺ) യോടപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് വേറൊരു വിഭാഗം ആളുകൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇത്തരക്കാരുടെ യഥാർത്ഥ നിലപാടെന്തായിരുന്നുവെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണാം.

മദീനായുടെ പഴയ പേരാണ് 'യഥ്രിബു' (يثرب) മദീനായുടെ ഒരു ഭാഗത്തിനു മാത്രമായിരുന്നു ആ പേരുണ്ടായിരുന്നതെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. 'നിങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ' (فارجعوا) എന്ന വാക്കിന്റെ താൽപര്യം യുദ്ധ അണികളിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്നും, ഇസ്ലാമിനെ വിട്ടു പഴയപടി ശിർക്കിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്നും ആകാവുന്നതാണ്. الله اعلم

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا۟ ٱلْفِتْنَةَ

14 അതിന്റെ ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി (ശത്രുക്കൾക്ക്) അവരുടെ മേൽ പ്രവേശനമുണ്ടായിരിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവരോട്

കുഴപ്പത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തെന്നു വരികിൽ, നിശ്ചയമായും അവർ അത് ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്; അല്പ (മാത്ര) മല്ലാതെ അവർ അതിന് താമസം വരുത്തുകയുമില്ല.	لَأَتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُواْ بِهَآ إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾

14 وَلَوْ دُخِلَتْ അതിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടാൽ. عَلَيْهِم അവരുടെമേൽ. مِّنْ أَقْطَارِهَا അതിൻെറ ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടി. ثُمَّ പിന്നീട്, എന്നിട്ട്. سُئِلُوا അവരോട് ചോദിക്കപ്പെടുക (ആവശ്യപ്പെടുക) യും. الْفِتْنَةَ കുഴപ്പം, കലഹം. لَأَتَوْهَا അവരത് ചെയ്യുന്നതാണ്, ചെയ്തുകൊടുക്കും. وَمَا تَلَبَّثُوا അവർ താമസം വരുത്തുകയില്ല, പിന്തിനിൽക്കുകയില്ല. بِهَا അതിന്, അതിൽ. إِلاَّ يَسِيرًا അൽപമല്ലാതെ, കുറച്ചൊഴികെ.

ശത്രുവിഭാഗക്കാർ തങ്ങളുടെ വീടുകൾക്കിടയിൽകൂടി-അല്ലെങ്കിൽ മദീനായുടെ ഏതെങ്കിലും വശങ്ങളിൽകൂടി – നാട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവരോട്: കൂറുമാറിയോ, മതപരിവർത്തനം ചെയ്തോ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാനാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, ഒട്ടും താമസിയാതെ അവർ അതിനു മുതിരുന്നതാണെന്നു സാരം. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ മനസ്ഥിതി. ഇതിൽനിന്നാണ് മേൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകളും ആവശ്യങ്ങളും പുറത്തുവന്നത്.

15 (യുദ്ധവേളകളിൽ) തങ്ങൾ പിൻതിരിഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല എന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് അവർ മുമ്പ് ഉടമ്പടി ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഉടമ്പടി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു.	وَلَقَدْ كَانُواْ عَٰهَدُواْ ٱللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ ٱلْأَدْبَٰرَ ۚ وَكَانَ عَهْدُ ٱللَّهِ مَسْـُٔولًا ﴿١٥﴾

15 وَلَقَدْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. عَاهَدُوا അവർ ഉടമ്പടിചെയ്യുക (ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്) . الله അല്ലാഹുവിനോട്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. لاَ يُوَلُّونَ അവർ തിരിക്കുകയില്ലെന്ന്. الْأَدْبَارَ പിൻഭാഗം. وَكَانَ ആകുന്നു. عَهْدُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ (അല്ലാഹുവിനോടുള്ള) ഉടമ്പടി. مَسْئُولاً ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ ബനൂഹാരിഥ; (بنو حارثة) ഗോത്രക്കാർ യുദ്ധക്കളം വിട്ടോടിപ്പോകുകയും, അനന്തരം ഖേദിച്ച് മടങ്ങി മേലിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്കയില്ലെന്നു കരാർ ചെയ്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവരാണ് പ്രധാനമായും ഖൻദഖ് യുദ്ധത്തിൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം യുദ്ധഅണികൾ വിട്ടു പിൻവാങ്ങുവാൻ അനുവാദം തേടിയിരുന്നത്. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതിരുന്ന ചിലർ, അന്നു മുസ്ലിംകൾക്കു അപ്രതീക്ഷിതമായ വിജയം ലഭിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ, മേലിൽ തങ്ങൾ എല്ലാ യുദ്ധത്തിലും ശരിക്കു പങ്കെടുക്കുമെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറും ഉടമ്പടിയും ശരിക്കു പാലിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം, അതു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അതിനു തക്ക നടപടി എടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന താക്കീതാണ് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിലുള്ളത്.

16 (നബിയേ) പറയുക: ‘‘മരണത്തിൽനിന്നോ, കൊലയിൽനിന്നോ നിങ്ങൾ പേടിച്ചോടുന്നപക്ഷം, (ആ) ഓട്ടം നിങ്ങൾക്ക്	قُل لَّن يَنفَعَكُمُ ٱلْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ ٱلْمَوْتِ

أَوِ ٱلْقَتْلِ وَإِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നതേയല്ല, (പ്രയോജനപ്പെട്ടു) എങ്കിൽതന്നെ, അൽപ (മാത്ര) മല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് (ജീവിത) സുഖം നല്കപ്പെടുകയുമില്ല.''

قُلْ مَن ذَا ٱلَّذِى يَعْصِمُكُم مِّنَ ٱللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوٓءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾

17 പറയുക: ''വല്ല തിൻമയും അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ വല്ല കാരുണ്യവും ഉദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവനിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ തടുക്കുന്നവർ ആരാണുള്ളത്?!'' അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, ഒരു കൈകാര്യകർത്താവിനെയാകട്ടെ, ഒരു സഹായകനെയാകട്ടെ അവർക്ക് കിട്ടുകയില്ല.

---

16 قُل പറയുക. لَّن يَنفَعَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്നതേയല്ല. الْفِرَارُ ഓടിപ്പോകൽ, പേടിച്ചു പിൻവാങ്ങൽ. إِن فَرَرْتُم നിങ്ങൾ ഓടിപ്പോയാൽ. مِّنَ الْمَوْتِ മരണത്തിൽനിന്ന്. أَوِ الْقَتْلِ അല്ലെങ്കിൽ കൊലയിൽനിന്ന്. وَإِذًا എങ്കിൽതന്നെ, അപ്പോഴും. لاَّ تُمَتَّعُونَ നിങ്ങൾക്ക് സുഖം നൽകപ്പെടുകയില്ല. إِلاَّ قَلِيلاً അൽപമല്ലാതെ. 17 قُلْ പറയുക. مَن ആരാണ്. ذَا الَّذِي ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരുവൻ. يَعْصِمُكُم നിങ്ങളെ തടുക്കുന്നു, കാത്തുതരുന്നു. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. إِنْ أَرَادَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. بِكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളെക്കൊണ്ട്. سُوءًا വല്ല തിന്മയും. أَوْ أَرَادَ അല്ലെങ്കിലവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. بِكُمْ നിങ്ങളിൽ. رَحْمَةً വല്ല കാരുണ്യവും. وَلاَ يَجِدُونَ അവർക്ക് കിട്ടുകയില്ല, അവർ എത്തിക്കുകയില്ല. لَهُم തങ്ങൾക്ക്. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ. وَلِيًّا ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെയും. وَلاَ نَصِيرًا ഒരു സഹായകനെയും ഇല്ല.

അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച കാലാവധി വിട്ടുകടന്ന് മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. ചില സന്നിഗ്ദ്ധഘട്ടങ്ങളിൽ പേടിച്ചോടിപ്പോയതുകൊണ്ടു തൽക്കാലം രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന് തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ തന്നെ ആ കാലാവധിവരെമാത്രമേ ഇവിടെ ജീവിക്കുവാനും സുഖിക്കുവാനും ആർക്കും സാധിക്കയുള്ളു.

۞ قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ ٱلْمُعَوِّقِينَ مِنكُمْ وَٱلْقَآئِلِينَ لِإِخْوَٰنِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا ۖ وَلَا يَأْتُونَ ٱلْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾

18 നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പിൻതിരിപ്പൻമാരെ [ലക്ഷ്യം മുടക്കുന്നവരെ] യും, ''ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് വരൂ'' എന്ന് തങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരോട് പറയുന്നവരെയും അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്. അവർ അല്പമായിട്ടല്ലാതെ പടക്ക് വരുകയും ചെയ്യുന്നതല്ല;.......

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَآءَ ٱلْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَٱلَّذِى يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ ٱلْخَوْفُ سَلَقُوكُم بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى ٱلْخَيْرِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا۟ فَأَحْبَطَ ٱللَّهُ أَعْمَٰلَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا

19 (അതുംതന്നെ) നിങ്ങളിൽ പിശുക്കൻമാരായുംകൊണ്ട്! എന്നിട്ട് (യുദ്ധ) ഭയം വന്നെത്തിയാൽ, അവർ നിൻെറ അടുക്കലേക്ക് നോക്കുന്നതായി നിനക്ക് കാണാം; മരണം നിമിത്തം ബോധക്ഷയം ബാധിക്കുന്നവനെപ്പോലെ, അവരുടെ കണ്ണുകൾ ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, (യുദ്ധ) ഭയം പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവർ, മൂർച്ചയേറിയ നാവുകളാൽ നിങ്ങളെ സൈ്വരം കെടുത്തുകയും ചെയ്യും; നന്മ

യിൽ (ദുർമ്മോഹം പൂണ്ട) പിശുക്കൻ മാരായുംകൊണ്ട്! അക്കൂട്ടർ (വാസ്തവത്തിൽ) വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ അല്ലാഹു അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ നിഷ്ഫലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അത് അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ ഒരു നിസ്സാരകാര്യമാകുന്നു. ൧൯

---

18 قَدْ يَعْلَمُ اللهُ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. الْمُعَوِّقِينَ പിൻതിരിപ്പൻമാരെ, ലക്ഷ്യം മുടക്കുന്നവരെ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള. وَالْقَائِلِينَ പറയുന്നവരെയും. لِإِخْوَانِهِمْ തങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരോട്. هَلُمَّ إِلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് വരൂ. وَلاَ يَأْتُونَ അവർ വരുന്നതുമല്ല. الْبَأْسَ പടയ്ക്ക്, കാഠിന്യത്തിങ്കൽ. إِلاَّ قَلِيلاً അല്പമായിട്ടല്ലാതെ. 19 أَشِحَّةً പിശുക്കൻമാരായിക്കൊണ്ട്, ദുർമ്മോഹികളായിട്ട്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. فَإِذَا جَاءَ എന്നിട്ടുവന്നാൽ. الْخَوْفُ ഭയം. رَأَيْتَهُمْ നിനക്കവരെ കാണാം, നീ കാണും. يَنظُرُونَ അവർ നോക്കുന്നതായി. إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്. تَدُورُ കറങ്ങും, വട്ടം ചുറ്റിക്കൊണ്ട്. أَعْيُنُهُمْ അവരുടെ കണ്ണുകൾ. كَالَّذِي യാതൊരുവനെപ്പോലെ. يُغْشَى عَلَيْهِ അവന് ബോധക്ഷയം ബാധിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള) . مِنَ الْمَوْتِ മരണത്താൽ, മരണം നിമിത്തം. فَإِذَا ذَهَبَ അങ്ങനെ പോയാൽ. الْخَوْفُ ഭയം, പേടി. سَلَقُوكُم അവർ നിങ്ങളെ സൈര്വം കെടുത്തും, കുത്തിപ്പറയും, പ്രഹരിക്കും. بِأَلْسِنَةٍ നാവുകളാൽ. حِدَادٍ മൂർച്ചയുള്ള. أَشِحَّةً പിശുക്കൻമാരായിക്കൊണ്ട്, ദുരാഗ്രഹികളായിട്ട്. عَلَى الْخَيْرِ നന്മയിൽ, നല്ലതിന്. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَمْ يُؤْمِنُوا വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. فَأَحْبَطَ اللهُ അതിനാൽ അല്ലാഹു നിഷ്ഫലമാക്കി. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കർമ്മങ്ങളെ. وَكَانَ ذَٰلِكَ അതാകുന്നു. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. يَسِيرًا നിസ്സാരമായത്.

കപടവിശ്വാസികളുടെ മറ്റു ചില സ്വാഭാവങ്ങളാണിത്. അവർ തങ്ങളെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവരെയും യുദ്ധത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, പ്രചാരണം നടത്തുകയും ചെയ്തുവന്നു. യുദ്ധത്തിൽ അവർ പങ്കെടുക്കുന്നുവെങ്കിൽതന്നെ, അതു കേവലം നാമമാത്രമായിരിക്കും. മുസ്‌ലിംകളെ സഹായിക്കുന്നതിലും അവരുമായി സഹകരിക്കുന്നതിലും ലവലേശം സന്നദ്ധത കാണിക്കാത്തവണ്ണം കടുത്ത പിശുക്കൻമാരാണവർ. അതേ സമയത്തു തനി ഭീരുക്കളും! യുദ്ധഭീതി വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അന്ധാളിച്ചു തുറിച്ചുനോക്കുകയും, മരണവേളയിലെന്നപോലെ പരിഭ്രമിച്ചു കണ്ണുരുട്ടുകയും ചെയ്യും. യുദ്ധഭീതി അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞാലോ? സത്യവിശ്വാസികളുടെ നേരെ കടുത്തതും ഉരത്തതുമായ ശരവർഷങ്ങൾ നടത്തുകയായി. യുദ്ധാനന്തരം ലഭിച്ചേക്കുന്ന (‘ഗനീമത്തു’ മുതലായ) നേട്ടങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അതിനു ആർത്തിയും ദുർമ്മോഹവും പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്യും. ബാഹ്യത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരെ വിശ്വാസം തീണ്ടിയിട്ടില്ല എന്നതാണ് ഇതിനെല്ലാം കാരണം. വിശ്വാസം കൂടാതെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യവുമല്ല.

شحيح (ശഹീഹ്) എന്ന വാക്കിൻെറ ബഹുവചനമാണ് اشحة (അശിഹ്-ഹത്ത) ‘പിശുക്കൻമാർ, ലുബ്ധന്മാർ’ എന്നൊക്കെയാണ് സാധാരണ അതിന് അർത്ഥം പറയാറുള്ളത്. പക്ഷേ കൈവശമുള്ളതിൽ പിശുക്കു കാണിക്കുന്നതോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവരുടെ പക്കലുള്ളതിൽ ദുരാഗ്രഹവുംകൂടി ഉള്ളവർ എന്നത്രെ ഈ വാക്കിൻെറ താല്പര്യം. ആകയാൽ, സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ‘പിശുക്കൻമാർ’ എന്നും ദുർമോഹികൾ’ എന്നും ഇതിനു അർത്ഥം കൽപിക്കാവുന്നതാണ്. ഭീരുത്വത്തിൽനിന്നു ഉടലെടുക്കുന്നതാണ് ലുബ്ധത. മാന്യമല്ലാത്ത അധമമനസ്ഥിതിയിൽനിന്നാണ് ദുർമോഹം ഉളവാകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഒരാളെക്കുറിച്ച് شحيح എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവനിൽ ഈ നാലു ദുർഗുണങ്ങളും ഏറെക്കുറെ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുമെന്നുകരുതാം. മുനാഫിഖുകളുടെ ഭീരുത്വത്തിൻെറ കാഠിന്യം നോക്കുക:

يَحْسَبُونَ ٱلْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا۟ ۖ وَإِن يَأْتِ ٱلْأَحْزَابُ يَوَدُّوا۟ لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ فِى ٱلْأَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ أَنۢبَآئِكُمْ ۖ وَلَوْ كَانُوا۟ فِيكُم مَّا قَٰتَلُوٓا۟ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

20 (സഖ്യ) കക്ഷികളെക്കുറിച്ച് അവർ (സ്ഥലം വിട്ടു) പോയിട്ടില്ലെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുന്നു! (സഖ്യ) കക്ഷികൾ (വീണ്ടും) വരുകയാണെങ്കിലോ, അവർ കൊതിച്ചേക്കും: നിങ്ങളുടെ [സത്യവിശ്വാസികളുടെ] വൃത്താന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദിച്ചറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് തങ്ങൾ 'അഅ്റാബി'കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മരുഭൂവാസികളായിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു എന്ന്! അവർ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അൽപ(മാത്ര) മല്ലാതെ അവർ യുദ്ധം നടത്തുകയില്ലതാനും.

---

20 يَحْسَبُونَ അവർ വിചാരിക്കുന്നു. ٱلْأَحْزَابَ കക്ഷികളെ, സംഘങ്ങളെ. لَمْ يَذْهَبُوا അവർ പോയിട്ടില്ലെന്ന്. وَإِن يَأْتِ വരുന്നപക്ഷം. ٱلْأَحْزَابُ (സൈന്യ) കക്ഷികൾ. يَوَدُّوا അവർ കൊതിക്കും, മോഹിക്കും. لَوْ أَنَّهُم അവരായിരുന്നെങ്കിൽ, എന്നു. بَادُونَ മരുഭൂവാസികൾ. فِي ٱلْأَعْرَابِ 'അഅ്റാബി'കളിൽ. يَسْأَلُونَ തങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞുംകൊണ്ട്. عَنْ أَنبَائِكُمْ നിങ്ങളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളെപ്പററി. وَلَوْ كَانُوا അവർ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആയിരുന്നാലും. فِيكُمْ നിങ്ങളിൽ. مَّا قَاتَلُوا അവർ യുദ്ധം ചെയ്യുകയില്ല. إِلاَّ قَلِيلاً അല്പമല്ലാതെ.

മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന കൂടാരവാസികളായ അറബികൾക്കാണ് 'അഅ്റാബ്' എന്നു പറയുന്നത്. 'ബദു'ക്കൾ (*) എന്നും ഇവരെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നു. ആയത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

ശത്രുസംഘങ്ങൾ അവർക്കു ബാധിച്ച കൊടുങ്കാറ്റും, തണുപ്പും നിമിത്തം ചിന്നിച്ചിതറി സ്ഥലം വിട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, കപടവിശ്വാസികൾക്കു-അവരുടെ ഭീരുത്വവും പരിഭ്രമവും നിമിത്തം-അതു വിശ്വാസമായിട്ടില്ല. ഒരുപക്ഷേ, തൽക്കാലം ഒന്നു സ്ഥലം വിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ യുദ്ധം നിറുത്തിപ്പോയിട്ടില്ലെന്നും, ഉടനെ വീണ്ടും വന്ന് യുദ്ധം തുടുരുമെന്നുമാണവരുടെ ധാരണ. ഇനി, ശത്രുക്കൾ വീണ്ടും മടങ്ങിവന്നുവെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക, അപ്പോൾ ഇവരുടെ നിലപാടെന്തായിരിക്കും? 'അയ്യോ! ഈ നാട്ടിലല്ലാതെ വല്ല വെളിപ്രദേശത്തും ബദുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ താമസിക്കുന്നവരായിരുന്നു തങ്ങളെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ! എന്നാൽ ഈ വിധത്തിലുള്ള ആപത്തുകളിൽ ഭാഗഭാക്കാകേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ലല്ലോ! മുസ്ലിംകളുടെ വർത്തമാനങ്ങളെപ്പറ്റി അവിടെ ഇരുന്നു അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു!' ഇതായിരിക്കും അവരുടെ മോഹം. ഇനി, ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം നടക്കുമ്പോൾ അവർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുക. എന്നാലും അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നതല്ല. കാരണം, മനപൂർവ്വം അതിൽ പങ്കുവഹിക്കുകയോ, ഫലപ്രദമായ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുകയോ അവർ ചെയ്കയില്ലതന്നെ.

വിഭാഗം 3

لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن

21 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൽ നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; അതായത്: അല്ലാഹുവി

---

* Bedouins

كَانَ يَرْجُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْـَٔاخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾

നെയും, അന്ത്യനാളിനെയും പ്രതീക്ഷിച്ചു (ഭയപ്പെട്ടു) കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നവർക്ക്.

---

21 لَقَدْ كَانَ തീർച്ചയായായും ഉണ്ടായിരുന്നു, ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فِي رَسُولِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൽ. أُسْوَةٌ മാതൃക, പിൻതുടർച്ച. حَسَنَةٌ നല്ലതായ. لِّمَن യാതൊരുവർക്ക്. كَانَ يَرْجُوا പ്രതീക്ഷിച്ചു(ഭയപ്പെട്ടു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന. ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَٱلْيَوْمَ നാൾ. ٱلْـَٔاخِرَ അന്ത്യ (നാളിനെയും) . وَذَكَرَ ഓർമ്മിക്കുകയുംചെയ്ത. ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ. كَثِيرًا ധാരാളം, വളരെ.

ഒട്ടും ഭീരുത്വമോ, പരിഭ്രമമോ കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ യുദ്ധത്തിൽ ആദ്യന്തം പങ്കെടുത്തും, നേതൃത്വം നൽകിയുംകൊണ്ടിരുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റും, അതിശൈത്യവും, പെരുമഴയും ഒന്നിനുമീതെ മറ്റൊന്നെന്നോണം അസഹ്യമായിരുന്ന ആ രാത്രിയിൽ അശേഷം ധൈര്യക്ഷയം ബാധിക്കാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, അതിനപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഒരു ഉയർന്ന (*) സ്ഥലത്തുവെച്ചു തിരുമേനി നമസ്കാരത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. ശത്രുക്കളുടെ തിരക്കും ബഹളവും കേട്ട്, 'അവിടെച്ചെന്നു അവരുടെ വിവരം അറിഞ്ഞുവരാൻ ആരുണ്ട്?' എന്നു രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം അവിടുന്നു വിളിച്ചുചോദിച്ചു. 11 ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, മുസ്ലിംകൾ വമ്പിച്ച പരീക്ഷണത്തിന് വിധേയരായിരിക്കയാണല്ലോ. അസഹ്യമായ വിശപ്പും, കാഠോരമായ തണുപ്പും, മനുഷ്യസഹജമായ ഭയപ്പാടും എല്ലാവരെയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആരും മുന്നോട്ടു വന്നുകാണുന്നില്ല. കൂട്ടത്തിൽ ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാനി (رضي الله عنه) യും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു തിരുമേനി ചോദിച്ചു: ''ഹുദൈഫാ! ഞാനീ പറയുന്നതു താങ്കൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ?!'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''തിരുമേനി! ആപത്തും അതിശൈത്യവും അങ്ങേക്കു മറുപടി നല്കുവാൻ എന്നെ സമ്മതിക്കാതിരുന്നതാണ്.''(معنى اجيبك الضر والقمر) ശത്രുക്കളുടെ വിവരം ഗൂഢമായി അറിഞ്ഞു വരുവാൻ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു രക്ഷക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനി പ്രാർത്ഥന തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. താമസിയാതെ ജിബ്രീൽ (عليه السلام) വന്ന് വിജയത്തിൻെറ സന്തോഷവാർത്ത നബി(صلى الله عليه وسلم) യെ അറിയിച്ചു. തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനു നന്ദി പ്രകടപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: شكرا شكرا كما رحمتي ورحمت اصقابى (നന്ദി! എനിക്കും എൻെറ സഹാബികൾക്കും നീ കരുണ ചെയ്തതിന്നു നന്ദി!!) ഹുദൈഫഃ (رضي الله عنه) മടങ്ങിവന്ന് ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

9 മുതൽ 11 കൂടിയ ആയത്തുകളിൽ മുസ്ലിംകളെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിലായിരുന്നു പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നത്. 12 മുതൽ 20 കൂടിയ വചനങ്ങളിൽ കപടവിശ്വാസികളെയും, ദുർബ്ബല ഹൃദയൻമാരെയും കുറിച്ചായിരുന്നു സംസാരം. പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങൾ നേരിടുമ്പോഴാണല്ലോ ഈ രണ്ടു തരക്കാരുടെയും യഥാർത്ഥ നിലപാടുകൾ പ്രത്യക്ഷമായിക്കാണുക. ഖൻദഖു യുദ്ധത്തിൽ അതു അതിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ തന്നെ അവരിൽ പ്രകടമാകുകയും ചെയ്തു. ഇതേ അവസരത്തിൽ, യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളും ദൃഢമനസ്കരുമായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ നിലപാടെന്തായിരുന്നു? പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളേയും, ആപൽസന്ധികളെയും അവരെങ്ങിനെ തരണംചെയ്തു? എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിവരങ്ങൾ 22, 23 എന്നീ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇടക്കുവെച്ച് ഈ (21-ാം) വചനത്തിൽ, മൗലികപ്രധാനമായ ഒരു വിഷയം--കപടവിശ്വാസികളും ദുർബ്ബലവിശ്വാസികളും ഇത്രയും അധമാവസ്ഥയിൽ

---

* ഇപ്പോൾ 'മസ്ജിദുൽ ഫത്ത്ഹ്' (مسجد الفتح) അഥവാ വിജയത്തിൻെറ പള്ളി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് ഈ കുന്നിലാണ്.

പതിക്കുവാനും, സത്യവിശ്വാസികളും ദൃഢമനസ്കരുമായ ആളുകൾ താഴെ പറയുംപ്രകാരം അങ്ങേഅറ്റം പ്രശംസനീയരും മാതൃകാപുരുഷൻമാരുമായി പുരോഗമിക്കുവാനുമുള്ള അടിസ്ഥാനകാരണം--ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മാതൃക സ്വീകരിക്കാത്തതാണ് എല്ലാ പരാജയത്തിൻെറയും അധഃപതനത്തിൻെറയും കാരണം; അവിടുത്തെ മാതൃക സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് എല്ലാ വിജയത്തിൻെറയും ഉന്നമനത്തിൻെറയും നിദാനം; പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ചും ബോധവും ഭയപ്പാടും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണ ശരിക്കും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരേ ആ മാതൃക അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുകയുള്ളു: അവർക്കുമാത്രമേ അതു പ്രയോജനപ്പെടുകയുമുള്ളു എന്നു സാരം. 'നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൽ മാതൃകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്' എന്നു ആദ്യം പൊതുവിൽ പറഞ്ഞശേഷം, 'അതായതു, അല്ലാഹുവിനെയും അന്ത്യദിനത്തെയും പ്രതീക്ഷിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്' എന്നു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നതു വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഖൻദഖു യുദ്ധത്തിലെ പരീക്ഷണ ഘട്ടങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ സ്വീകരിച്ച നിലപാടു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നതു നോക്കുക:

وَلَمَّا رَءَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلْأَحْزَابَ قَالُوا۟ هَـٰذَا مَا وَعَدَنَا ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَصَدَقَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ ۚ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّآ إِيمَـٰنًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾

22 സത്യവിശ്വാസികൾ (സഖ്യ) കക്ഷികളെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹുവും, അവൻെറ റസൂലും നമ്മോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് ഇത്. അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും സത്യമത്രെ പറഞ്ഞത്." അവർക്ക് സത്യവിശ്വാസത്തെയും, അനുസരണത്തെയുമല്ലാതെ അത് വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല.

22 وَلَمَّا رَأَى കണ്ടപ്പോൾ. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ. الْأَحْزَابَ കക്ഷികളെ, സംഘങ്ങളെ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. هَذَا ഇത്. مَا وَعَدَنَا നമ്മോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തതാണ്. اللهُ وَرَسُولُهُ അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും. وَصَدَقَ اللهُ അല്ലാഹു സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. وَرَسُولُهُ അവൻെറ റസൂലും. وَمَا زَادَهُمْ അതവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല. إِلاَّ إِيمَانًا വിശ്വാസത്തെയല്ലാതെ. وَتَسْلِيمًا അനുസരണത്തെയും.

സത്യവിശ്വാസികൾ പല പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിധേയരായേക്കും; ഒടുവിൽ വിജയം അവർക്കുതന്നെയായിരിക്കും എന്നിങ്ങിനെ അല്ലാഹുവും, അവൻെറ റസൂലും ചെയ്തിട്ടുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. (*) ശത്രുക്കൾ അതിശക്തിയോടെ വന്നു വലയം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പ്രസ്തുത വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഓർമ്മവരുകയും, അതവരുടെ വിശ്വാസവും അനുസരണസന്നദ്ധതയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പൂർവ്വാധികം ധീരതയും ആവേശവും ഉളവാക്കി.

مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا۟ مَا عَـٰهَدُوا۟ ٱللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُۥ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوا۟ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

23 സത്യവിശ്വാസികളിലുണ്ട് ചില പുരുഷൻമാർ: തങ്ങൾ ഏതൊരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്തിരുന്നുവോ അതവർ (നിറവേറ്റി) സത്യമാക്കി. അങ്ങനെ, അവരിൽ ചിലർ തൻെറ നേർച്ച [കർത്തവ്യം] നിറവേറ്റിയവരുണ്ട്;

---

* സൂ: അൽബഖറഃ 214; അങ്കബൂത്ത് 2, 3; ആലുഇംറാൻ 140-142; വസ്-സ്വാഫ്-ഫാത്തി 171-173 മുതലായ ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും, പല നബിവചനങ്ങളിലും നോക്കുക.

അവരിൽ (മറ്റു) ചിലർ (അതിന്നവസരം) പാർത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. അവർ (ഉടമ്പടിക്ക്) യാതൊരു വിധ മാറ്റവും വരുത്തുകയും ചെയ്തില്ല.

---

23 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുലുണ്ട്. رِجَالٌ ചില പുരുഷൻമാർ. صَدَقُوا അവർ സത്യമാക്കി. مَا യാതൊന്നിനെ. عَاهَدُوا اللَّهَ അവർ അല്ലാഹുവിനോട് ഉടമ്പടി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِ അതിന്റെ മേൽ. فَمِنْهُم അങ്ങനെ അവരിലുണ്ട്. مَّن قَضَى നിർവ്വഹിച്ചവർ. نَحْبَهُ തന്റെ നേർച്ച, അവശ്യം (കർത്തവ്യം) . وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്. مَّن يَنتَظِرُ നോക്കിപ്പാർക്കുന്നവർ, കാത്തിരിക്കുന്നവർ,. وَمَا بَدَّلُوا അവർ മാറ്റം വരുത്തിയതുമില്ല. تَبْدِيلاً ഒരു മാറ്റം വരുത്തലും.

ഇസ്ലാമിന്നുവേണ്ടി ദേഹവും ധനവും ബലിയർപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാണല്ലോ സത്യവിശ്വാസികൾ-ഈ പ്രതിജ്ഞ തികച്ചും നിറവേറ്റി ധർമ്മയുദ്ധത്തിൽ രക്ഷസാക്ഷി شهيد കളായി മരണമടഞ്ഞവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് من قضى نحبه (നേർച്ച നിറവേറ്റിയവർ) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഒരാൾ തനിക്കു ചെയ്വാനുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തുതീർത്തു. അഥവാ അയാൾ മരണപ്പെട്ടു- എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ഈ വാക്യം അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതാണ്. രക്തസാക്ഷിയായി വീരമരണം പ്രാപിക്കുവാൻ ഇതുവരെ അവസരം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും, അവസരം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം അതിനു തക്കം പാർത്തും സന്നദ്ധരായിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. من ينتظر (അവസരം പാർത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഹംസ(ﷺ) , മുസ്അബ് (ﷺ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിലും, ഉസ്മാൻ(ﷺ) , തൽഹഃ(ﷺ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും രണ്ടാമത്തെവിഭാഗത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടവരാകുന്നു. നബി(ﷺ) ഒന്നിച്ച് യുദ്ധം നടത്തേണ്ടുന്ന അവസരം നേരിട്ടാൽ മരണം വരെ സധീരം പോരാടുമെന്നു പലപ്പോഴും പല സഹാബികളും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ നബി (ﷺ) യോടു ഉടമ്പടി ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

അനസ് (ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: ''എന്റെ പിതൃവ്യൻ അനസുബ്നു നള്ർ (انس بن النضر رض) ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു അദ്ദേഹത്തിനു അസ്വാസ്ഥ്യമായിത്തോന്നി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''റസൂൽ(ﷺ) തിരുമേനി ഒന്നാമതായി സംബന്ധിച്ച യുദ്ധത്തിൽ ഞാൻ പങ്കെടുത്തില്ലല്ലോ! ഇനി, തിരുമേനിയൊന്നിച്ചു അല്ലാഹു എനിക്കൊരു രംഗം കാട്ടിത്തന്നാൽ തീർച്ചയായും ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു (ധീരമായി സമരം ചെയ്യുന്നതു) അല്ലാഹുവിനു കാണുമാറാകും''. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം ഉഹ്ദു യുദ്ധത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. മുസ്ലിം സൈന്യം പിന്തിരിഞ്ഞോടുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു കുതിച്ചു. അപ്പോൾ സഅദുബ്നു മുആദ് سعد بن معاد رض അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: ''താങ്കൾ എങ്ങോട്ടാണ്?'' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞതിങ്ങിനെയാണ്: واها ريح الجنة اجيدها دون احد (ഹാ! സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പരിമളം! ഉഹ്ദ് മലയുടെ ഇപ്പുറത്തുനിന്നു അതാ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു!) അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെടുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ വെട്ടും, കുത്തും, മറ്റുമായി എൺപതിൽപരം പരുക്കുകൾ പറ്റിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. من مئمنين رجال എന്ന ഈ വചനം (ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു) അവതരിക്കുകയും ചെയ്തു''. (മ;: അ; തി; ന.)

അഹ്സാബു യുദ്ധത്തിലേതുപോലുള്ള പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങൾ അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ആവശ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും എന്താണെന്നു അടുത്ത വചനം കാട്ടിത്തരുന്നു:-

24 സത്യവാൻമാർക്ക് അവരുടെ സത്യ(പാലന) ത്തിന് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുവാനും, കപടവിശ്വാസികളെ- അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം- ശിക്ഷിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടമേൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്വാനും വേണ്ടിയത്രെ (ഇത്) . നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

لِّيَجْزِىَ ٱللَّهُ ٱلصَّـٰدِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ إِن شَآءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٤﴾

---

24 لِيَجْزِيَ اللهُ അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുവാൻവേണ്ടി. الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാർക്ക്. بِصِدْقِهِمْ അരുടെ സത്യതക്ക്. وَيُعَذِّبَ അവൻ ശിക്ഷിക്കുവാനും. الْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളെ. إِن شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. أَوْ يَتُوبَ അല്ലെങ്കിൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കാനും. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു. رَّحِيمًا കരുണാനിധിയാകുന്നു.

കപടവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ നിലയിൽ മാറ്റമൊന്നും വരുത്താത്തപക്ഷം അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും. അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം അല്ലാഹു അതു സ്വീകരിക്കുകയും അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ-സൂ: ആലുഇംറാനിൽ പ്രസ്താവച്ചതുപോലെ-നല്ലവരെയും, ചീത്തയായവരെയും വേർതിരിച്ചു കാട്ടുകയാണ് പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ما كان الله ليذر المؤمنين على ما انتم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب وما كان الله ليطلعكم على الغيب – آل عمران : ١٧٩

സാരം: നിങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ-നല്ലതിൽനിന്നു ചീത്തയായതിനെ വേർതിരിക്കാതെ-സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു വിട്ടുകളയുവാൻ തയ്യാറില്ല. അദൃശ്യകാര്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കു കാട്ടിത്തരുവാനും അവൻ തയ്യാറില്ല. (ആലുഇംറാൻ)

സത്യവിശ്വാസികൾ, കപടവിശ്വാസികൾ, വിശ്വാസദൗർബല്യമുള്ളവർ എന്നിവരെ സംബന്ധിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം ശത്രുപക്ഷക്കാരായ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചുംമറ്റും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു:

25 അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെ അവരുടെ (മനഃ) ക്ലേശത്തോടെ-യാതൊരു ഗുണവും നേടാതെ-അല്ലാഹു മടക്കുകയും ചെയ്തു. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു യുദ്ധം മതിയാക്കി [ആവശ്യമില്ലാതാക്കി]ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു ശക്തനും പ്രതാപശാലിയുമാകുന്നു.

وَرَدَّ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا۟ خَيْرًا ۚ وَكَفَى ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلْقِتَالَ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ﴿٢٥﴾

---

25 وَرَدَّ اللهُ അല്ലാഹു മടക്കുകയും (തടയുകയും) ചെയ്തു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരെ. بِغَيْظِهِمْ അവരുടെ ക്ലേശത്തോടെ, കോപത്തോടെ. لَمْ يَنَالُوا അവർ നേടാതെ, അവർ പ്രാപിച്ചില്ല. خَيْرًا ഒരു ഗുണവും. وَكَفَى اللهُ അല്ലാഹു മതിയാക്കുക (തടുക്കുക) യും ചെയ്തു. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. الْقِتَالَ യുദ്ധം. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. قَوِيًّا ശക്തൻ. عَزِيزًا പ്രതാപശാലി.

ഇസ്ലാമിനെയും, മുസ്ലിംകളെയും ഈ പ്രാവശ്യം അടിയോടെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുമെന്ന ചങ്കൂറ്റത്തോടും, തികച്ചും ശുഭപ്രതീക്ഷയോടും കൂടിയാണ് സഖ്യസൈന്യങ്ങൾ മദീനായെ ഉപരോധം ചെയ്തത്. പക്ഷെ ഫലം നേരെമറിച്ചാണ് സംഭവിച്ചത്. കുപിതരും,

രോഷാകുലരുമായിക്കൊണ്ട് ദാരുണാംമാംവണ്ണം അവർ യുദ്ധക്കളം വിട്ടോടേണ്ടിവന്നു. മുസ്ലീംകൾക്കാകട്ടെ-കുറെ പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളക്കു ശേഷമെങ്കിലും-ഒരു പോരാട്ടമോ പൊതു സംഘട്ടനമോ ആവശ്യമായി വരാതെ യുദ്ധം വളരെ ശുഭകരമായി പര്യവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, 9-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹു കൊടുങ്കാറ്റും, കാണപ്പെടാത്ത സൈന്യങ്ങളെ (മലക്കുകളെ) യും നിയോഗിച്ചതുവഴി മുസ്ലിംകൾക്കു യുദ്ധാവശ്യം നിറവേറ്റിക്കൊടുത്തു.

വിജയാനന്തരം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ ഈ അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് വിനയത്തോടും, കൃതജ്ഞതയോടും കൂടി നബി (ﷺ) പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക: വിഷമ ഘട്ടങ്ങളിലും വിജയഘട്ടങ്ങളിലും, ഓരോ മുസ്ലിമിനും അതിൽ പാഠവും, മനസ്സമാധാനത്തിനു വകയും കാണാം. തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:
لا اله الا الله وحده صدق وعده ،صدق وعده ونصر عيده واعز جنده. وهزم الاحزاب وحده فلا شيء بعده . متفق عليه
(സാരം: അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല, അവൻ ഏകനത്രെ. അവൻ തന്റെ വാഗ്ദാനം സത്യമായി പാലിച്ചു അവന്റെ അടിയാനെ സഹായിക്കയും ചെയ്തു. അവന്റെ സൈന്യത്തിനു പ്രതാപം നൽകുകയും ശത്രുകക്ഷികളെ അവൻ ഒറ്റയ്ക്കുതന്നെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവനുശേഷം മറ്റൊന്നില്ലതന്നെ. (ബു. മു.)

ഖൻദഖ് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞശേഷം, മുസ്ലിംകളുടെനേരെ ഇങ്ങിനെ ഒരു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുവാൻ ഖുറൈശികൾ പിന്നീട് ധൈര്യപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നാത് സ്മരണീയമാണ് നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി സുലൈമാനുബ്നു സ്വുറദ് (**سليمان بن صرد** – رض) പറയുന്നു: **الان تغزوهم ولاتغزونا نحن فشير اليهم** – بخاري (ഇനി, നാം അവരോടു പടയെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; അവർ നമ്മോടു പടയെടുത്തുവരികയില്ല: നാം അങ്ങോട്ടു പോകേണ്ടിയിരിക്കും. (ബു.) ഖുറൈശികളും, ഇതരവംശക്കാരുമായ ശത്രുവിഭാഗത്തെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അതിലുണ്ടായിരുന്ന യഹൂദികളെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നു:-

وَأَنزَلَ ٱلَّذِينَ ظَـٰهَرُوهُم مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾

26 വേദക്കാരിൽനിന്നും അവർക്ക് പിന്തുണ നൽകിയവരെ തങ്ങളുടെ കോട്ടകളിൽനിന്ന് അവൻ ഇറക്കി അയക്കുകയും ചെയ്തു; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭീതി ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്തു: (അവരിൽ) ഒരു വിഭാഗത്തെ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുകയും, ഒരു വിഭാഗത്തെ നിങ്ങൾ തടങ്ങലിലാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു!

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَـٰرَهُمْ وَأَمْوَٰلَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَـُٔوهَا ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾

27 അവരുടെ ഭൂമിയും, അവരുടെ വീടുകളും, അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങൾ (കാലെടുത്തു) ചവിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഭൂമിയും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തു, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

---

26 وَأَنزَلَ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. الَّذِينَ ظَاهَرُوهُم അവർക്ക് പിൻതുണ നൽകിയവരെ, സഹകരിച്ചവരെ. مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽനിന്നുള്ള. مِنْ صَيَاصِيهِمْ അവരുടെ കോട്ടകളിൽനിന്ന്. وَقَذَفَ അവൻ ഇടുകയും ചെയ്തു. فِي قُلُوبِهِمُ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الرُّعْبَ ഭീതി, ഭയപ്പാട്. فَرِيقًا ഒരു

വിഭാഗത്തെ, സംഘത്തെ. تَقْتُلُونَ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുന്നു. وَتَأْسِرُونَ നിങ്ങൾ തടങ്ങലിലാക്കുക (ചിറപിടിക്കുക) യും ചെയ്യുന്നു. فَرِيقًا ഒരു വിഭാഗത്തെ. 27 وَأَوْرَثَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. أَرْضَهُمْ അവരുടെഭൂമി. وَدِيَارَهُمْ അവരുടെ വീടുകളും, ഭവനങ്ങളും. وَأَمْوَالَهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും. وَأَرْضًا ഒരു ഭൂമിയും. لَّمْ تَطَئُوهَا നിങ്ങളതിൽ ചവിട്ടിയിട്ടില്ല. وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرًا കഴിവുള്ളവൻ.

സഖ്യകക്ഷികളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന 'ബനൂഖുറൈളഃ (بنو قريظة) ഗോത്രക്കാരായ യഹൂധികൾ നബി (ﷺ) യുമായി സമാധാനസഖ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സഹോദര ഗോത്രമായ ബനൂനളീറി ൻെറ (بنو النضير) പ്രേരണയനുസരിച്ചാണ് അവർ സഖ്യം ലംഘിച്ചത്. അറബിഗോത്രങ്ങൾ ഏകോപിച്ചു നടത്തുന്ന ഈ മഹായുദ്ധം വഴി മുഹമ്മദിനെയും കൂട്ടരെയും നാമാവശേഷമാക്കാമെന്നും, അതിനു ഇതിനെക്കാൾ നല്ല ഒരവസരം ലഭിക്കാനില്ലെന്നും നളീറിൻെറ തലവനായ ഹുയയ്യ് (حيى) സമർത്ഥിച്ചു. ഖുറൈളഃയുടെ നേതാവായ കഅ്ബ് (كعب) ആദ്യം വിസമ്മതിക്കുകയും ഈ സന്ധിലംഘനത്തിൻെറ ഫലം എന്നെന്നേക്കുമുള്ള അപമാനമായിത്തീർന്നേക്കാമെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും, ഒടുക്കം ഹുയ്യയ്യിൻെറ വലയിൽ കഅ്ബും അകപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

ഖൻദഖ് യുദ്ധം ശുഭകരമായി പര്യവസാനിച്ച ഉടനെത്തന്നെ ഖുറൈളയുടെ നേരെ പോയിക്കൊള്ളുവാൻ നബി (ﷺ) ക്ക് വഹ്യ് കിട്ടി. അല്പമാത്രം നാഴിക ദൂരമേ മദീനക്കും ഖുറൈളക്കും ഇടയിലുള്ളു. 'ബനൂഖുറൈളയിൽ വെച്ചല്ലാതെ ആരും അസർ നമസ്കരിക്കരുത്!' എന്നു നബി (ﷺ) പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. വഴിമദ്ധ്യേ അസറിൻെറ സമയം വന്നു. സഹാബികളിൽ ചിലർ വഴിക്കുവെച്ചുതന്നെ നമസ്കാരം നടത്തി. മറ്റുചിലർ അവിടെ എത്തിയ ശേഷമേ നമസ്കരിച്ചുള്ളു. രണ്ടുകൂട്ടരെയും തിരുമേനി ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായില്ല. (ആദ്യത്തേവർ ആ പ്രഖ്യാപനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും തത്വവും പരിഗണിച്ചു. രണ്ടാമത്തേവർ അക്ഷരം പ്രതി അതനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടു കൂട്ടരുടേയും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയിൽ സംശയിക്കുവാനില്ലല്ലോ.)

നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും ഖുറൈളയിൽ എത്തിയപ്പോഴേക്കും യഹൂദികൾ ഭയപ്പെട്ട് കോട്ടകളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഇരുപത്തഞ്ച് ദിവസത്തോളം മുസ്ലിംകൾ കോട്ടകളെ ഉപരോധം ചെയ്തു. യഹൂദികൾ അങ്ങേഅറ്റം വിഷമിച്ചു. ഒടുക്കം നബി (ﷺ) യുടെ തീരുമാനം നിരുപാധികം അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന നിശ്ചയത്തിൻമേൽ അവർ കോട്ടകളിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. സഅ്ദുബ്നുമുആദ് (سعدبن معاذ – رض) ചെയ്യുന്ന തീരുമാനം സ്വീകരിക്കാമെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനാക്കാമെന്നും അവർ അറിയിച്ചു. ഖുറൈളയുമായി സഖ്യമുണ്ടായിരുന്ന ഔസു ഗോത്രത്തിലെ നേതാവായിരുന്നു സഅ്ദ് (رضي الله عنه) . അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അദ്ദേഹത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥനാക്കുവാൻ തയ്യാറായത്. തിരുമേനിയും ഇതു സമ്മതിച്ചു. ഖൻദഖ് യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് അമ്പു പറ്റുക നിമിത്തം അദ്ദേഹം മദീനാപള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷയിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം സന്ധിലംഘനവും, ചതിയും നടത്തി. ശത്രുതയുടെയും വിശ്വാസവഞ്ചനയുടെയും പാരമ്പര്യം പുലർത്തിവന്ന അവരുടെ കാര്യത്തിൽ, അവർ സ്വയം തിരഞ്ഞെടുത്ത മദ്ധ്യസ്ഥനായ സഅ്ദ് (رضي الله عنه) തീരുമാനം ചെയ്തതു ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'യുദ്ധപ്രായമായവരെ വധിക്കുക, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും ചിറപിടിക്കുക, സ്വത്തുക്കൾ മുസ്ലിംകൾക്കധീനമാക്കുക.' ഇവരിൽ അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും വിധി ഇതുതന്നെയാണെന്നു നബി (ﷺ) മുആദ് (رضي الله عنه) നോടു പറയുകയുണ്ടായി. ഈ വിധി നടപ്പാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തങ്ങൾ സ്വയം തന്നെ തങ്ങളുടെമേൽ വരുത്തിവച്ച ഈ വിധിക്കു വഴങ്ങുവാൻ യഹൂദികൾ സന്നദ്ധരായതിൽനിന്ന് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഇട്ടുകൊടുത്ത ഭീതി എത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്നു ഊഹിക്കാം.

നിങ്ങൾ കാലെടുത്തു ചവിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഭൂമിയും (**وأرضا لّم تطئوها**) എന്നു പറഞ്ഞതു, പിന്നീടു മുസ്‌ലീംകൾക്ക് ഖൈബർ അധീനമായതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, അതല്ല അനന്തരം ജയിക്കപ്പെട്ട മറ്റു പ്രദേശങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനമാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഇമാം ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ചൂണ്ടികാണിച്ചതുപോലെ ഇതു രണ്ടും ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല.

അഹ്സാബ് യുദ്ധത്തിനുശേഷം ഖുറൈളഃയുടെയും നളീറിന്റെയും സ്വത്തുക്കൾ മുസ് ലിംകൾക്കധീനമായല്ലോ. ഇതുവഴി നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു കുറെ ധനം കൈവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ധരിച്ചുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ പത്നിമാർ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, റോമായിലെ കൈസറിന്റെയും, പേർഷ്യായിലെ കൊസ്രുവിന്റെയും പെൺമക്കൾക്കു ആഭരണങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ, വേലക്കാർ, ഭൃത്യൻമാർ എന്നിവയെല്ലാമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഇല്ലായ്മയും, വല്ലായ്മയും അങ്ങേക്കറിയാമല്ലോ!’’ ഇതു തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയത്തിനു അധികമായ വേദനയുണ്ടാക്കി. ഇതിനെത്തുടർന്നു അവരോടു ഇപ്രകാരം പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-4

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾

28 ഹേ, നബിയേ! നിന്റെ ഭാര്യമാരോട് പറയുക: ‘‘നിങ്ങൾ ഐഹികജീവിതവും, അതിന്റെ അലങ്കാരവും ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വരുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ‘മുത്ത്അത്ത്’ [മോചന വിഭവം] നൽകുകയും, നിങ്ങളെ ഭംഗിയായ വിട്ടയക്കൽ വിട്ടയച്ചു തരുകയും ചെയ്യാം.

وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَٱلدَّارَ ٱلْـَٔاخِرَةَ فَإِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَـٰتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

29 ‘‘നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും, പരലോകഭവനത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്നാൽ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളിൽനിന്ന് പുണ്യവതികളായുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹു മഹത്തായ പ്രതിഫലം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.’’

---

28 **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** ഹേ നബിയേ. **قُلْ** പറയുക. **لِّأَزْوَاجِكَ** തന്റെ ഭാര്യമാരോട്. **إِن كُنتُنَّ** നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. **تُرِدْنَ** നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുക. **الْحَيَاةَ الدُّنْيَا** ഐഹികജീവിതം. **وَزِينَتَهَا** അതിന്റെ അലങ്കാരവും, മോടിയും. **فَتَعَالَيْنَ** എന്നാൽ നിങ്ങൾ വരുക. **أُمَتِّعْكُنَّ** നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ മുത്ത്അത്ത് നൽകാം, മോചനവിഭവം തരാം. **وَأُسَرِّحْكُنَّ** നിങ്ങളെ വിട്ടയച്ചു (വേർപ്പെടുത്തി) തരുകയുംചെയ്യാം. **سَرَاحًا** ഒരു വിട്ടയക്കൽ. **جَمِيلاً** ഭംഗിയായായ, നല്ല. 29 **وَإِن كُنتُنَّ** നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. **تُرِدْنَ** നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. **اللهَ وَرَسُولَهُ** അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും. **وَالدَّارَ الْآخِرَةَ** പരലോക ഭവനത്തെയും. **فَإِنَّ اللهَ** എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. **أَعَدَّ** ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. **لِلْمُحْسِنَاتِ** പുണ്യവതികൾക്ക്, നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക്. **مِنكُنَّ** നിങ്ങളിൽനിന്ന്. **أَجْرًا عَظِيمًا** വമ്പിച്ചപ്രതിഫലം.

വിവാഹമോചനം (**طلاق**) നടത്തുമ്പോൾ ഭാര്യക്കു-ഒരു മനസ്സമാധാനവും, തല്ക്കാലാശ്വാസവും എന്ന നിലക്കു-ഒരു പാരിതോഷികം കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിന്നാണ് ‘മുത്ത് അത്ത്’ (**متعة**) എന്നു പറയുന്നത്. (കൂടുതൽ വിവരം 49-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണാം.)

ഐഹികസുഖമാണു തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ തങ്ങളെ വളരെ നല്ല നിലയിൽ വിവാഹമോചനം നൽകി വിട്ടയച്ചുതരാം; അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും പ്രീതിയും പരലോകസൗഖ്യവുമാണ് തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ തങ്ങൾ സമർപ്പിച്ച ആവശ്യങ്ങൾ അതിന് അനുയോജ്യമായതല്ല; ഐഹികമായ ആഡംബരമോഹവും പാരത്രികഗുണങ്ങളുംകൂടി സമ്മേളിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷേ, ഇവിടെ വെച്ചു നൻമയും പുണ്യവും ചെയ്യുന്ന വർക്കു-നബി(ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാർ എന്ന നിലക്കു വിശേഷിച്ചും--വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുമുണ്ടു; അതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടിൽ ഏതാണ് തങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തണം എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളുടെ താല്പര്യം. ആകയാൽ ഈ വചനങ്ങൾക്കു اية التخيير (അഭിപ്രായത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ആയത്ത്) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ചോദ്യത്തിലടങ്ങിയ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസി കൾക്കു പ്രയാസമുണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ.

ഒമ്പതു പേരാണ് ഈ അവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരായി ഉണ്ടായിരുന്നത്; ഖുറൈശീഗോത്രത്തിൽപെട്ട ആയിശാ, ഹഫ്സ്വ, ഉമ്മുഹബീബ, സൗദ, ഉമ്മുസലമ എന്നിവരും, അസദ് വംശക്കാരിയായ സൈനബ്, ഹിലാൽ ഗോത്രക്കാരിയായ മൈമൂന, നളീർ വംശത്തിൽ പെട്ട സ്വഫിയ്യ, മുസ്ത്തലഖ് ഗോത്രക്കാരിയായ ജുവൈരിയ്യ എന്നിവരും رضى الله عنهن ആയിരുന്നു അവർ. (*) ഈ വചനം കേൾക്കേണ്ട താമസം: അവരെല്ലാം വരും ഏകസ്വരത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെയും, അവൻെറ റസൂലിനെയും, പരലോകത്തെയും തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. الحمد لله

മുസ്‌ലിം (رحمه الله) , അഹ്മദ് (رحمه الله) മുതലായവർ ജാബിർ (رضي الله عنه) വഴി നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം അറിയുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: അബൂ ബക്കർ (رضي الله عنه) നബി (ﷺ) യുടെ വാതിൽക്കൽ വന്നു പ്രവേശനത്തിനു അനുമതി ചോദിച്ചു. വാതിൽക്കൽ കുറെ ആളുകൾ കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സമ്മതം കിട്ടിയില്ല. പിന്നീടു ഉമറും (رضي الله عنه) വന്നു സമ്മതം തേടി. ആദ്യം സമ്മതം ലഭിച്ചില്ല. കുറെ കഴിഞ്ഞശേഷം രണ്ടുപേർക്കും അകത്തു കടക്കുവാൻ അനുമതി കിട്ടി. തിരുമേനി മൗനമായിരിക്കയായിരുന്നു. ഭാര്യമാർ ചുറ്റു പുറവും കൂടിയിട്ടുമുണ്ട്. ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നബി (ﷺ) യോടു സംസാരിക്കും -അവിടുന്ന് ചിരിച്ചേക്കാം!'' അദ്ദേഹം നബിയോടു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, സൈദിൻെറ മകൾ (എൻെറ ഭാര്യ) അൽപം മുമ്പ് എന്നോടു ചിലവിനു കൊടുക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ഞാനവളുടെ കഴുത്തിനു കൊടുത്ത ഇടി അങ്ങുന്നു കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ!'' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ തിരുമേനി അവിടുത്തെ അണപ്പല്ലുകൾ കാണപ്പെടുമാറ് ചിരിച്ചുപോയി! തിരുമേനി തുടർന്നു പറഞ്ഞു: ''ഇവരിതാ ചിലവിനുള്ള വക ചോദിച്ചുകൊണ്ടു എൻെറ ചുറ്റുപാടും വന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നു!'' അപ്പോൾ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ആയിശാ (رضي الله عنها) യുടെയും, ഉമർ (رضي الله عنه) ഹഫ്സ്വയുടെയും നേരെ തിരിഞ്ഞു അവരെ അടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും 'റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കൈവശം ഇല്ലാത്തതിനു ആവശ്യപ്പെടുകയാണോ നിങ്ങൾ?' എന്നു അവരെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനി അവരെ തടഞ്ഞു. ഈ അവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാർ, തിരുമേനിയുടെ പക്കൽ ഇല്ലാത്തതു ഇനിമേലിൽ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുക യില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നീടു ആയത്തു അവതരിച്ചു. ആദ്യമായി തിരുമേനി ആയിശാ (رضي الله عنها) യോടു, 'ഞാൻ നിന്നോടൊരു കാര്യം പറയുന്നു; നിൻെറ മാതാപിതാക്കളോടു ആലോചന ചെയ്യാതെ ബദ്ധപ്പെട്ട് അതിനു മറുപടി പറയരുത്' എന്നു ഉണർത്തിക്കൊണ്ട്......…… قل يايها النبى

---

* عائشة , حفصة , ام حبيبة , سودة , ام سلمة , زينب , ميمونة , صفية ,جويرية رضى الله عنهن

എന്നു (തുടങ്ങുന്ന ഈ വചനം) ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. ആയിശാ (ﷵ) ഉടനെ മറുപടി നൽകി: 'അവിടുത്തെ കാര്യത്തിലാണോ ഞാൻ മാതാപിതാക്കളോടു ആലോചന നടത്തുന്നത്?! ഞാനിതാ അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ള ഭാര്യമാരോട് ഈ വിവരം (ഞാൻ പറഞ്ഞതു) അറിയിക്കരുത് എന്നു ഞാൻ അങ്ങയോടപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു.' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു എന്നെ പരുഷസ്വഭാവിയാക്കിയിട്ടില്ല; സൗമ്യമായി പെരുമാറുന്ന അദ്ധ്യാപകനായിട്ടാണ് നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. നീ എന്തു തിരഞ്ഞെടുത്തുവെന്ന് എന്നോടു ആർ ചോദിച്ചാലും ഞാനതു പറയാതിരിക്കയില്ല.' **احمد و مسمليم و غيرهما**

വിശ്വാസം, ഭയഭക്തി, നബി (ﷺ) യോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനം ആദിയായവയിലെല്ലാംതന്നെ, നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാർ മറ്റു സ്ത്രീകളെ അപേക്ഷിച്ചു എത്രയോ ഉയർന്ന പടിയിലാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. മറ്റു സ്ത്രീകൾക്കില്ലാത്ത ഉന്നതപദവികൾ അല്ലാഹു അവർക്കു നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽതന്നെ ഇതിനു പല തെളിവുകളും കാണാം. അവർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളും സമുദായത്തിൻെറ മാതൃകാവനിതകളുമാണ്. നബി (ﷺ) അവരുടെ ഭർത്താവും, തങ്ങൾ അവിടുത്തെ ഭാര്യമാരുമെന്ന നിലക്ക്-മനുഷ്യസഹജവും സ്ത്രീസഹജവുമായ നിലയിൽ-ഇത്തരം ചില പെരുമാറ്റങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ പ്രകടമായേക്കുന്നതിൽ അൽഭുതപ്പെടുവാനില്ല. അതേസമയത്തു ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ സമുദായം മാതൃകയാക്കി സ്വീകരിക്കേണ്ടതും, എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമായ പല പാഠങ്ങളും അവർ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. എത്രയോ ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങൾക്കും, ഉപദേശങ്ങൾക്കും ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്നു ഖുർആനും നബിചര്യയും പരിശോധിക്കുന്നവർക്കറിയാം. ഇവയിൽ പ്രധാനമായ ചിലതെല്ലാം ഈ സൂറത്തിൽ കാണാവുന്നതുമാകുന്നു. നബി(ﷺ) യുടെ പത്നിമാരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَٰعَفْ لَهَا ٱلْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾

30 നബിയുടെ പത്നിമാരേ! നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും വ്യക്തമായ വല്ല ചീത്ത വൃത്തിയും കൊണ്ടുവരുന്ന [പ്രവർത്തിക്കുന്ന]തായാൽ, അവൾക്ക് രണ്ടിരട്ടിയായി ശിക്ഷ ഇരട്ടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അത് അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ നിസ്സാരമായതാകുന്നു.

---

30 يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ നബിയുടെ സ്ത്രീകളേ (പത്നിമാരേ) . مَن ആരെങ്കിലും. يَأْتِ വരുന്നതായാൽ. مِنكُنَّ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. بِفَاحِشَةٍ വല്ല ചീത്തവൃത്തിയുംകൊണ്ട്. مُّبَيِّنَةٍ വ്യക്തമായ, പ്രത്യക്ഷമായ. يُضَاعَفْ ഇരട്ടിയാക്കപ്പെടും. لَهَا അവൾക്ക്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. ضِعْفَيْنِ രണ്ടിരട്ടി. وَكَانَ ذَٰلِكَ അതാകുന്നു. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. يَسِيرًا നിസ്സാരമായത്.

പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ചീത്തയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും **فاحشة مبينة** (വ്യക്തമായ ചീത്തവൃത്തി) യിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. നബി (ﷺ) യെ വെറുപ്പിക്കൽ, മഹാപാപങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതുപോലെ, വഹ്‌യിൻെറ കേന്ദ്രത്തിൽ ജീവിച്ചുവരുന്ന അവർ ഇതരസ്ത്രീകളെക്കാൾ പലനിലക്കും ഉന്നത പദവിയുള്ളവരാണ്. എന്നിരിക്കെ, മറ്റാരെപ്പോലെയും തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ വരാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ബാധ്യസ്ഥരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ അവർ. അല്ലാഹു അവരോടു ഈ താക്കീതു നൽകുവാനുള്ള കാരണം അതാണ്. കൂടുതൽ അറിവും പദവിയും ഉള്ളവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെ കൂടുതൽ ഭയപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഇതിൽനിന്നു നമുക്കു

മനസ്സിലാക്കാം.

വ്യഭിചാരത്തെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു **فاحشة** (ചീത്തവൃത്തി) എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇവിടെയും അതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ ചില മഹാന്‍മാരുടെ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ, തിരുമേനിയുടെ പത്നിമാരില്‍ നിന്നു ആ മഹാപാപം സംഭവിച്ചേക്കാന്‍ ഇടയുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിലല്ല ഈ താക്കീത്. ശിര്‍ക്കിനെ നിഷ്കാസനം ചെയ്‌വാനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയോടു: 'നീ ശിര്‍ക്കു ചെയ്താല്‍ നിശ്ചയമായും നിന്റെ കര്‍മ്മം നിഷ്ഫലമാകുകതന്നെ ചെയ്യും' (**لئن اشركت ليحبطن عملك**) എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അതുപോലെ, കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മറ്റുള്ളവരെ ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുകയാണ് ഇത്തരം താക്കീതുകളുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. ആയത്തിന്റെ അവസാന വാചകം നോക്കുക. എത്ര മഹാന്‍മാരായാലും ശരി, കുറ്റം ചെയ്തവര്‍ക്കു തക്ക ശിക്ഷ കൊടുക്കുന്നതില്‍ അല്ലാഹുവിനു യാതൊരു മടിയും പക്ഷഭേദവുമില്ല; സത്യത്തിനും നീതിക്കും മുമ്പില്‍ എല്ലാവരും അവന്റെ അടുക്കല്‍ സമന്‍മാരാണ് എന്ന് ആ വാക്യം ജനങ്ങളെ ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുകയാണ്.

ജുസ്ഉ്-22

31 അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും നിങ്ങളില്‍നിന്ന് ആര്‍ വിനയം (അഥവാ ഭക്തി) കാണിക്കുകയും, സല്‍ക്കര്‍മ്മം പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അവള്‍ക്ക് അവളുടെ പ്രതിഫലം രണ്ടു പ്രാവശ്യം നാം നല്‍കുന്നതാകുന്നു. അവള്‍ക്ക് മാന്യമായ ഉപജീവനം നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

۞ وَمَن يَقۡنُتۡ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتَعۡمَلۡ صَٰلِحٗا نُّؤۡتِهَآ أَجۡرَهَا مَرَّتَيۡنِ وَأَعۡتَدۡنَا لَهَا رِزۡقٗا كَرِيمٗا ۝٣١

31 وَمَن يَقْنُتْ ആര്‍ ഭക്തി (വിനയം) കാണിക്കുന്നുവോ. مِنكُنَّ നിങ്ങളില്‍നിന്ന്. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനോട്, അല്ലാഹുവിന്. وَرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിനോടും. وَتَعْمَلْ അവള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും. صَالِحًا സല്‍ക്കര്‍മ്മം. نُّؤْتِهَا അവള്‍ക്ക് നാം കൊടുക്കും. أَجْرَهَا അവളുടെ പ്രതിഫലം. مَرَّتَيْنِ രണ്ടു പ്രാവശ്യം. وَأَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لَهَا അവള്‍ക്ക്. رِزْقًا كَرِيمًا മാന്യമായ ഉപജീവനം, ആഹാരം.

ദുര്‍വൃത്തികള്‍ ചെയ്യുന്നപക്ഷം സാധാരണക്കാരെ അപേക്ഷിച്ച് നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാര്‍ക്കു കൂടുതല്‍ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നപോലെത്തന്നെ, ഭക്തിയോടും അച്ചടക്കത്തോടും കൂടി ഇരിക്കുകയും, സല്‍ക്കര്‍മ്മം പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവര്‍ക്കു കൂടുതല്‍ പ്രതിഫലവും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ആഢംബരജീവിതവും ഐഹികസുഖസൗകര്യങ്ങളും ത്യജിച്ചുകൊണ്ടു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയൊന്നിച്ചു ക്ഷമാപൂര്‍വ്വം ജീവിക്കുന്നതിനുപകരം പരലോകത്തുവെച്ച് മാന്യമായ ഉപജീവനം അല്ലാഹു അവര്‍ക്കു തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു സന്തോഷവാര്‍ത്തയും അറിയിക്കുന്നു.

32 നബിയുടെ പത്നിമാരേ! നിങ്ങള്‍ ഭയഭക്തി (അഥവാ സൂക്ഷ്മത) കാണിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങള്‍ സ്ത്രീകളില്‍പെട്ട (മറ്റ്)

يَٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ لَسۡتُنَّ كَأَحَدٖ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ إِنِ

ٱتَّقَيۡتُنَّ فَلَا تَخۡضَعۡنَ بِٱلۡقَوۡلِ فَيَطۡمَعَ ٱلَّذِي فِي قَلۡبِهِۦ مَرَضٞ وَقُلۡنَ قَوۡلٗا مَّعۡرُوفٗا ﴿٣٢﴾

ഒരാളെപ്പോലെയുമല്ല; അതിനാൽ, നിങ്ങൾ വാക്കിൽ [സംസാരത്തിൽ] താഴ്മ കാണിക്കരുത്. (കാരണം:) അപ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽ വല്ല രോഗവുമുള്ളവന് മോഹം തോന്നിയേക്കും. നിങ്ങൾ മര്യാദപ്പെട്ട വാക്ക് പറഞ്ഞു കൊള്ളുകയും ചെയ്യണം.

32 يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ നബിയുടെ സ്യ്രതീകളേ (പത്നിമാരേ) . لَسْتُنَّ നിങ്ങളല്ല. كَأَحَدٍ ഒരാളെപ്പോലെയും. مِّنَ النِّسَاءِ സ്ത്രീകളിൽ നിന്നുള്ള. إِنِ اتَّقَيْتُنَّ നിങ്ങൾ ഭയഭക്തി (സൂക്ഷ്മത) പാലിച്ചാൽ. فَلَا تَخْضَعْنَ അതിനാൽ നിങ്ങൾ താഴ്മ കാണിക്കരുത്. بِالْقَوْلِ വാക്കിൽ, സംസാരം കൊണ്ട്. فَيَطْمَعَ അപ്പോൾ മോഹിക്കും. الَّذِي യാതൊരുവൻ. فِي قَلْبِهِ തൻെറ ഹൃദയത്തിലുണ്ട്. مَرَضٌ (ഏതെങ്കിലും) രോഗം. وَقُلْنَ നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യുക. قَوْلًا വാക്ക്. مَّعْرُوفًا മര്യാദപ്പെട്ട, നല്ല, സദാചാരപ്രദമായ.

ان اتقيتن (നിങ്ങൾ ഭയഭക്തി-അഥവാ സൂക്ഷ്മത-പാലിക്കുന്നപക്ഷം) എന്ന വാക്ക് അതിൻെറ മുമ്പുള്ളവാക്യത്തോടു ചേർന്നതായും, അതിൻെറ പിന്നിലുള്ള വാചകത്തോടു ചേർന്നതായും വരാവുന്നതാണ്. മുൻ വാചകത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നുവെക്കുമ്പോൾ വാചകത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: ‘നിങ്ങൾ ഭയഭക്തിയുള്ളവരാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മറ്റേതു സ്ത്രീകളെപ്പോലെയുമായിരിക്കയില്ല--എല്ലാവരെക്കാളും ഉപരിയായ ഒരു സ്ഥാനം നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. ആകയാൽ നിങ്ങൾ വാക്കിൽ താഴ്മ കാണിക്കരുത്.........’ പിന്നീടുള്ള വാചകത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ആ വാക്കെന്ന് വെക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ സാരം വരും: ‘നിങ്ങൾ മറ്റേതൊരു സ്ത്രീയെപ്പോലെയുമല്ല. നിങ്ങൾ ശരിക്കു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയാണെങ്കിൽ വാക്കിൽ താഴ്മ കാണിക്കരുത്......’ ഈ രണ്ടു വിധത്തിലും ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോന്നിനും ചില ന്യായവശങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവിടെ അതു വിസ്തരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ഏതായാലും മനുഷ്യൻെറ ശ്രേഷ്ടതയുടെയും, യോഗ്യതയുടെയും സാക്ഷാൽ മാനദണ്ഡം അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ‘തഖ്‌വാ’ (ഭയഭക്തിയാകുന്ന സൂക്ഷ്മത) തന്നെ, ان اكرمكم عند الله اتقاكم (നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആദരണീയൻ നിങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും തഖ്‌വ യുള്ളവനാണ്) എന്നതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു അതു സ്പഷ്ടമാണ്. തഖ്‌വായോടൊപ്പം മറ്റുതരത്തിലുള്ള വല്ല യോഗ്യതകളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും പരിഗണിക്കപ്പെടുമെന്നുമാത്രം. خيارهم فى الجاهليو خيارهم فى الاسلام اذا فقهوا (ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തു ഉത്തമന്മാരായുള്ളവർ ഇസ്‌ലാമിലും ഉത്തമൻമാരാണ്-അവർ കാര്യം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ) (മു.) എന്ന ഹദീസിൽനിന്നും മറ്റും ഇതു മനസ്സിലാക്കാം.

അന്യപുരുഷന്മാരുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാർ അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു നയമാണ് ആയത്തിൻെറ അവസാനത്തെ ഭാഗം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സംസാരത്തിൽ താഴ്മയും വിധേയത്വവും പ്രകടമാക്കരുത്; അതേസമയത്ത് മര്യാദയോടും സദാചാരനിഷ്ഠയോടുകൂടിയായിരിക്കയും വേണമെന്നത്രെ അത്. ജനങ്ങളിൽ കപട വിശ്വാസികളും, സദാചാരമര്യാദകളിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, നബി(ﷺ) യുടെ പത്നിമാരെക്കുറിച്ചു വല്ല ആരോപണങ്ങൾക്കും അവസരം ലഭിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ചില കുബുദ്ധികളും അന്നു മദീനായിലുണ്ടായിരുന്നു. ആയിശാ (رضي الله عنها) യുടെ പേരിൽ അവർ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയ അപരാധം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. സ്ത്രീകൾ അന്യപുരുഷൻമാരുമായി സംസാരിക്കുന്നതു വളരെ താഴ്മയോടും മാർദ്ദവത്തോടും കൂടിയാകുമ്പോൾ അതിനു ഒരു പ്രത്യേക ആകർഷകത്വമുണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമാണ്. ചില സ്ത്രീകളുടെ ശബ്ദംതന്നെ പ്രത്യേകം ആകർഷകമായെന്നുവരും. ശ്രോതാവു ദുർബ്ബല

ഹൃദയനോ, അശുദ്ധ ഹൃദയനോ ആണെങ്കിൽ അവൻ ആ സംസാരംമൂലം അനാവശ്യമായ വിചാരവികാരങ്ങൾക്കു വിധേയനായേക്കുകയും ചെയ്യും. അശുഭകരമായ ഇത്തരം സംഗതികൾക്കു ഇടയാക്കരുതെന്നാണ് ഈ കല്പനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ സൂറത്തിൽ നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരെ അഭിമുഖീകരിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മിക്ക വിധികളും മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾക്കെല്ലാംതന്നെ ബാധകമായതാണെന്നു ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ ۖ وَأَقِمْنَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجْسَ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

33 നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ആദ്യത്തെ 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ൻെറ [അജ്ഞാനകാലത്തെ] സൗന്ദര്യപ്രദർശനം (പോലെ) നിങ്ങൾ സൗന്ദര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും അരുത്. നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, 'സകാത്ത്' കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാഹുവിനെയും, അവൻെറ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളിൽനിന്ന് -(പ്രവാചകൻെറ) വീട്ടുകാരേ-മാലിന്യം നീക്കിക്കളയുവാനും, നിങ്ങളെ ഒരു (നല്ല) ശുദ്ധീകരണം ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും മാത്രമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

---

33 وَقَرْنَ നിങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. فِي بُيُوتِكُنَّ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ. وَلاَ تَبَرَّجْنَ നിങ്ങൾ സൗന്ദര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കരുത്. تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ൻെറ സൗന്ദര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കൽ. الْأُولَى ആദ്യത്തെ (മുമ്പേത്തെ) . وَأَقِمْنَ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. الصَّلاَةَ നമസ്കാരം. وَآتِينَ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. الزَّكَاةَ സക്കാത്ത്. وَأَطِعْنَ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക. الله അല്ലാഹുവിനെ. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനെയും. إِنَّمَا يُرِيدُ നിശ്ചയമായും ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു. الله അല്ലാഹു. لِيُذْهِبَ പോക്കുവാൻ, നിക്കീക്കളയുവാൻ (മാത്രം) . عَنكُمُ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. الرِّجْسَ മാലിന്യം, വൃത്തികേട്. أَهْلَ الْبَيْتِ വീട്ടുകാരേ. وَيُطَهِّرَكُمْ നിങ്ങളെ ശുദ്ധിയാക്കുവാനും. تَطْهِيرًا ഒരു ശുദ്ധിയാക്കൽ.

ശരീരത്തിൽ മറക്കേണ്ടുന്ന ഭാഗം മുഴുവൻ മറക്കാതിരിക്കുക, ശരീരഭാഗങ്ങൾ പുറമെ കാണത്തക്ക ലോലമോ നേർത്തതോ ആയ വസ്ത്രം ധരിക്കുക, ദേഹം മറച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പുരുഷൻമാരെ ആകർഷിക്കുമാറുള്ള വേഷം അണിയുക, വശ്യമായ നിലയിലുള്ള സൗന്ദര്യ സാമഗ്രികൾ ഉപയോഗിക്കുക മുതലായതെല്ലാം സൗന്ദര്യ പ്രദർശനത്തിൽ (تبرج) ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇസ്ലാമിനു മുമ്പുള്ള അജ്ഞാനകാലത്തിനും, അന്നു നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ദുരാചാരങ്ങൾക്കും പറയപ്പെടുന്നവാക്കാണ് 'ജാഹിലിയ്യത്ത്' (جاهلية) 'മാലിന്യം' (رجس) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കു ക്ഷതം ബാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും, പാപങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു.

ജാഹിലിയ്യത്തിലെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെയുള്ള വേഷസംവിധാനങ്ങളും, സൗന്ദര്യപ്രകടനങ്ങളും, പുരുഷസമ്പർക്കങ്ങളും നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരായ നിങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും യോജിച്ചതല്ല; അതെല്ലാം നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കണം; നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ അടങ്ങിയിരുന്ന് നിങ്ങളുടെ അന്തസ്സും മാന്യതയും പാലിക്കണം. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. അച്ചടക്കസംബന്ധമായ നിർദ്ദേശങ്ങളെത്തുടർന്നുകൊണ്ട് നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും സകാത്തിനെപ്പറ്റിയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അവസാനം ഇതിനെല്ലാം നിദാനമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു കാര്യം--അതെ, എല്ലാ വിഷയത്തിലും അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും

അനുസരിക്കണമെന്നു-കല്പിക്കുന്നു. ഇത്രയും വ്യക്തമായും ശക്തമായും ഉപദേശിക്കുന്നതു യാതൊരു വിധത്തിലും നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടിയല്ല; നേരെമറിച്ച് പ്രവാചകൻെറ വീട്ടുകാരായ നിങ്ങൾ എല്ലാ നിലക്കും മറ്റേതു സ്ത്രീകളേക്കാളും പരിശുദ്ധരും, നിർമ്മലരുമായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്; അതിനുവേണ്ടിമാത്രമാണ് എന്ന് സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്:-

ان مرأة عورة فاذا خرجت من بيتها استشرفها الشيطان واقرب ما تكون من رحمة ربها وهى فى قربيتها – الترمذى والبزار

(സാരം: നിശ്ചയമായും സ്ത്രീ ഗോപ്യമായി വെക്കപ്പെടേണ്ടവളാണ്. അവൾ അവളുടെ വീട്ടിൽ നിന്നു പുറത്തിറങ്ങിയാൽ പിശാചു അവളെ വെളിക്കു വരുത്താൻ ശ്രമിക്കും. അവളുടെ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യത്തോടു അവൾ കൂടുതൽ അടുത്തവളായിരിക്കുക അവൾ അവളുടെ വീട്ടിനുള്ളിലായിരിക്കുമ്പോഴാണ്.) (തി; ബസ്സാർ)

സ്ത്രീകൾ വീട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവൾ ഒരിക്കലും, ഒരു കാര്യത്തിനും പുറത്തിറങ്ങിക്കൂടാ എന്നുദ്ദേശ്യമില്ല. നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്ത് സ്ത്രീകൾ പള്ളിയിൽ നമസ്കാരത്തിനും ജുമുഅക്കും പോയിരുന്നതും, യുദ്ധയാത്രകളിൽ പുരുഷൻമാരെ അനുഗമിച്ചിരുന്നതും മറ്റും പ്രസിദ്ധമാണ്. സ്ത്രീകൾ പള്ളിയിൽ പോകുന്നതു തടയരുതെന്നും പെരുന്നാളിൻെറ പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ അവരെ പങ്കെടുപ്പിക്കണമെന്നുമുള്ള നബിവചനങ്ങളും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. ചുരുക്കത്തിൽ, അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങൾക്കല്ലാതെ പുറത്തിറങ്ങുക, അടുത്ത ബന്ധുക്കളോടുകൂടിയല്ലാതെ യാത്രചെയ്യുക, അന്യപുരുഷൻമാരുമായി സമ്പർക്കത്തിന്നിടയാകുന്ന രംഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുക, ഇതൊക്കെയാണ് വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

'വീട്ടുകാരേ' (**اهل البيت**) എന്നു സംബോധന ചെയ്തതു നബി (ﷺ) യുടെ വീട്ടുകാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണല്ലോ. നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരെല്ലാവരും അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നു വ്യക്തമാണ്. തിരുമേനിയുമായി അടുത്ത കുടുംബബന്ധമുള്ളവരും, അവിടുത്തോടൊന്നിച്ച് താമസിച്ചു വരുന്നവരുമായ ആളുകളും 'വീട്ടുകാരിൽ ('അഹ്ലുൽബൈത്തി'ൽ) ഉൾപ്പെടും. തിരുമേനി ഒരിക്കൽ, പ്രിയപുത്രിയായ ഫാത്തിമഃ(رضي الله عنها) , അവരുടെ മക്കളായ ഹസൻ (رضي الله عنه) ഹുസൈൻ (رضي الله عنه) , ഭർത്താവായ അലി (رضي الله عنه) എന്നിവരെയെല്ലാം ചേർത്തുകൊണ്ട് 'എൻെറ വീട്ടുകാർ' (**اهل بيتى**) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചതു അതുകൊണ്ടാകുന്നു. മേൽ വചനങ്ങളിൽ പലേടത്തും നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഉപയോഗിച്ച സാമാന്യനാമം (**ضمير**) സ്ത്രീലിംഗം (**كن**) ആയിരുന്നു. അതേസമയത്തു ഇവിടെ 'അഹ്ലുൽബൈ'ത്തിനെ സംബോധന ചെയതുകൊണ്ട് ഉപയോഗിച്ച സർവ്വനാമം പുല്ലിംഗം (**كم**) ആകുന്നുവെന്നതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ വാക്കിനെക്കുറിച്ചും, ഇതിൻെറപേരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പല തെറ്റിദ്ധാരണകളെക്കുറിച്ചും സൂ: ശൂറാ 23-ൻെറ വിവരണത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.
انشاء الله

നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരോടു വീട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുവാനും മറ്റും ഉപദേശിച്ച ശേഷം, അവർ വീട്ടിൽ വെച്ചു നിത്യേന ശ്രദ്ധ പതിക്കേണ്ടതുള്ളതും, ഇതരവീടുകളിൽവെച്ച് ലഭിക്കാറില്ലാത്തതുമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

وَٱذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِى بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ وَٱلْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ لَطِيفًا	34 അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തുക'ളായും വിജ്ഞാനമായും നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ വെച്ചു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനെ നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

خَبِيرًا ﴿٣٤﴾ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിഗൂഢജ്ഞാനമുള്ളവനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനമുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

34 وَاذْكُرْنَ നിങ്ങൾ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക, സ്മരിക്കുക. مَا يُتْلَى ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്, പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. فِي بُيُوتِكُنَّ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ. مِنْ آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളായി. وَالْحِكْمَةِ വിജ്ഞാനമായും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. لَطِيفًا നിഗൂഢജ്ഞൻ, സൗമ്യശീലൻ. خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞൻ.

ഖുർആൻവചനങ്ങളും, അല്ലാത്തവയുമായ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ (വഹ്യുകൾ) നബി(ﷺ) ക്കു സാധാരണ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നബി(ﷺ) അപ്പപ്പോൾ അവ പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും, മറ്റുള്ളവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. തിരുമേനിയുടെ തിരുവായിൽ നിന്നു നിത്യേന പുറത്തുവരുന്ന വിജ്ഞാനമൊഴികൾ ഇതിനു പുറമെയും, ഇതെല്ലാം മിക്കപ്പോഴും അവിടുത്തെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചാണല്ലോ സംഭവിക്കുന്നത്. അവ കാണുവാനും, കേൾക്കുവാനും, ഗ്രഹിക്കുവാനും, മറ്റുള്ളവർക്കു പഠിപ്പിക്കുവാനും നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരെക്കാളധികം മറ്റാർക്കാണ് ഭാഗ്യം ലഭിക്കുക?! ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കണമെന്നത്രെ ഈ വചനം അവരെ ഉണർത്തുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളും, മാതൃകാവനിതകളുമായ അവർ അതിനു കൂടുതൽ ബാധ്യതയുള്ളവരുമാണല്ലോ. ഹൃദയത്തിൽ വക്രതയോ രോഗമോ ഉള്ള ചില മുസ്ലിംനാമധാരികളും, ഇസ്ലാമിൻെറ വിരോധികളും എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലുംശരി, ഈ ബാധ്യത മുസ്ലിംകളുടെ മാതാക്കളായ അവർ തികച്ചും നിറവേറ്റുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ നമുക്ക് സംശയമില്ല. الحمد لله

വിശുദ്ധ ഖുർആനുപുറമെ, ജനങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടുന്ന വേറെ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളൊന്നും നബി (ﷺ) ക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല--അഥവാ 'രിസാലത്തിൻെറ വഹ്യാ' (وحي الرسالة) കുന്ന ദിവ്യസന്ദേശം ഖുർആൻ മാത്രമാണുള്ളത്--എന്നും, ഖുർആനല്ലാതെ നബി (ﷺ) ക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ വഹ്യുകളും കേവലം 'ഇൽഹാം' (അന്തർബോധം) വഴിമാത്രം ലഭിച്ചതാണ്--അഥവാ മലക്കുമുഖേന ലഭിച്ച വഹ്യു ഖുർആൻ മാത്രമേയുള്ളു-എന്നും, 'ഇൽഹാം' വഴി ലഭിക്കുന്ന വഹ്യുകളിൽ തെറ്റായതും, ശരിയായതും ഉണ്ടാവാമെന്നും, അവയൊന്നുംതന്നെ തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യസന്ദേശങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവയല്ലെന്നും മറ്റും ഇപ്പോൾ ചില പുത്തൻവാദങ്ങൾ കേൾക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. (*) ഇതു തികച്ചും തെറ്റായ വാദമാണെന്നു ഈ ആയത്തിൽനിന്നും മറ്റുപല ആയത്തുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

നബി(ﷺ) യുടെ വീട്ടിൽവെച്ചു ജനങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ മാത്രമല്ല. വിജ്ഞാനമാകുന്ന 'ഹിക്ക്മത്തും' അവരെ കേൾപ്പിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ما يتلى فى بيوتكن من ايات الله والحكمة (അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു'കളിൽ നിന്നും 'ഹിക്ക്മത്തി'ൽ നിന്നും നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു

---

* ഇസ്ലാമിലെ അംഗീകൃത പ്രമാണങ്ങൾ, മൗലികസിദ്ധാന്തങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനകർമ്മങ്ങൾ, നിയമങ്ങൾ ആദിയായ തുറകളിൽ, ഇന്നത്തെ ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്ത വശങ്ങളെല്ലാം നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടുകാണുവാനും, ബഹുജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി ഇസ്ലാമിൽനിന്ന് അവർ സ്വയം അകന്നുപോകുവാനും വേണ്ടി പുതുതായി ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു പരിപാടിയുടെ പല ഇനങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണ് ഈ വാദം. തൽകർത്താക്കളുടെ പുത്തൻ യുക്തിവാദങ്ങൾ മുഴുവൻ രൂപംകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, മതബോധവും ദീർഘദൃഷ്ടിയും ഉള്ളവർക്കു അവരുടെ ലക്ഷ്യവും മാർഗ്ഗവും അജ്ഞാതമല്ല.

പറഞ്ഞത്. സൂ: നിസാഉ് 113ൽ, നബി (ﷺ) യോടു: وانزل الله عليك الكتاب والحكمة (അല്ലാഹു നിനക്കു കിത്താബും ഹിക്ക്മത്തും ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു) എന്നും, സൂ: ബഖറഃ 231 ൽ, സത്യവിശ്വാസികളോടു: وما انزل عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به (.......വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, ഹിക്ക്മത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു അവൻ-അല്ലാഹു-ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതും ഓർക്കുവിൻ. അതുമുഖേന അവൻ നിങ്ങൾക്കു സദുപദേശം നൽകുന്നു.) എന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ, (1) പാരായണത്തിലും, സദുപദേശത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾക്കുപുറമെ 'ഹിക്ക്മത്തി'നും പങ്കുണ്ടെന്നും, (2) നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു വേദഗ്രന്ഥം-ഖുർആൻ-മാത്രമല്ല, അതിനുപുറമെ 'ഹിക്മത്തും' അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും (3) സത്യവിശ്വാസികൾ വേദഗ്രന്ഥത്തിനു പുറമെ 'ഹിക്ക്മത്തും' സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇനി, ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥമേ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളുമാകുന്ന ആയത്തുകളോ അല്ലാത്ത മറ്റു വല്ലതും നബി(ﷺ) ജനങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ എന്നാണ് നമുക്ക് അറിയാനുള്ളത്.

സൂ:മാഇദ: 71ൽ يا ايهاالرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت رسالته (ഹേ, റസൂലേ, നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് നിനക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ നീ എത്തിച്ച-പ്രബോധനം ചെയ്തു-കൊടുക്കുക. നീ അതു ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നീ അവന്റെ 'രിസാലത്ത്'-ദൗത്യം-എത്തിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ല.) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. നബി (ﷺ) ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ വേദഗ്രന്ഥം ഒറ്റക്കല്ല ഉള്ളതെന്നും, ഹിക്ക്മത്തും കൂടി ഉണ്ടെന്നും നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, ഖുർആനും, ഹിക്ക്മത്തും പ്രബോധനം ചെയ്തെങ്കിലേ തിരുമേനിയുടെ രിസാലത്താകുന്ന ദൗത്യനിർവ്വഹണം പൂർത്തിയാകുകയുള്ളുവെന്നും ഈ ആയത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

സൂ: ജുമുഅഃയിലെ ഒരു ആയത്തിൽ നബി (ﷺ) യുടെ കർത്തവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു നോക്കുക: ...يتلو عليهم اياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة – الجمعة (അവർക്കു തന്റെ -അല്ലാഹുവിന്റെ-ആയത്തുകൾ ഓതിക്കൊടുക്കുകയും, അവർക്കു സംസ്കാരം - ആത്മപരിശുദ്ധി-ഉണ്ടാക്കുകയും, അവർക്കു വേദഗ്രന്ഥവും ഹിക്മത്തും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു റസൂലിനെ അവരിൽനിന്നു അവൻ നിയോഗിച്ചു) വേദഗ്രന്ഥത്തെപ്പോലെത്തന്നെ നബി (ﷺ) ഹിക്ക്മത്തും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഈ വചനം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. 'ഹിക്ക്മത്ത്' എന്നാൽ 'വിജ്ഞാനം, യുക്തി, തത്വജ്ഞാനം' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. നബി (ﷺ) യിൽ നിന്നു ഖുർആനു പുറമെ ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ ജ്ഞാനങ്ങളും ഹിക്ക്മത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. തിരുമേനിയുടെ ചര്യകളും വചനങ്ങളുമാകുന്ന സുന്നത്താണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ.

വിഭാഗം-5

നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരെസ്സംബന്ധിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, മൊത്തത്തിൽ എല്ലാ സ്ത്രീ പുരുഷൻമാരെയും സംബന്ധിച്ചാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ, നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരല്ലാത്ത സ്ത്രീകൾക്കു തങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാകുമല്ലോ. മാത്രമല്ല, ഖുർആന്റെ പല പ്രസ്താവനകളും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പുരുഷൻമാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചായിരിക്കും കാണുക. ആ നിലക്കും മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകൾക്കു അങ്ങിനെ ആഗ്രഹം തോന്നുവാൻ ഇടയുണ്ട്. ചില സ്ത്രീകൾ ഇതിനെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) യോടു ചോദിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. 'അൻസാരി'ക്കാരിയായ ഉമ്മുഇമാറ (ام عمارة – رض) യും നബി (ﷺ) യുടെ പത്നി ഉമ്മുസലമ ام سلمة رض യും നബി (ﷺ) യോടു ഇതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അനന്തരം താഴെ കാണുന്ന വചനം അവതരിച്ചുവെന്നും ഹദീസുകളിൽ കാണാം. (*) അല്ലാഹു

* رواه الطبرانى عن ام عمارة واحمد والنسائ عن ام سلمة رضى الله عنهما

പറയുന്നു:

إِنَّ ٱلْمُسْلِمِينَ وَٱلْمُسْلِمَٰتِ وَٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ وَٱلْقَٰنِتِينَ وَٱلْقَٰنِتَٰتِ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلصَّٰدِقَٰتِ وَٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰبِرَٰتِ وَٱلْخَٰشِعِينَ وَٱلْخَٰشِعَٰتِ وَٱلْمُتَصَدِّقِينَ وَٱلْمُتَصَدِّقَٰتِ وَٱلصَّٰٓئِمِينَ وَٱلصَّٰٓئِمَٰتِ وَٱلْحَٰفِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَٱلْحَٰفِظَٰتِ وَٱلذَّٰكِرِينَ ٱللَّهَ كَثِيرًا وَٱلذَّٰكِرَٰتِ أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

35 നിശ്ചയമായും, 'മുസ്‌ലിം'കളായ [കീഴൊതുക്കമുള്ള] പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, 'മുഅ്മിനു'കളായ [സത്യവിശ്വാസികളായ] പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, ഭക്തന്മാരായ പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, സത്യവാൻമാരായ പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, ക്ഷമാശീലരായ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും, ഭയപ്പാടുള്ള പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, ദാനധർമ്മം ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുന്ന പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും, ഇവർക്ക് (എല്ലാവർക്കും) അല്ലാഹു പാപമോചനവും, മഹത്തായ പ്രതിഫലവും ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

---

35 إِنَّ الْمُسْلِمِينَ നിശ്ചയമായും മുസ്‌ലിം (കീഴൊതുക്കമുള്ള) പുരുഷൻമാർ. وَالْمُسْلِمَاتِ മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളും. وَالْمُؤْمِنِينَ മുഅ്മിന്(സത്യവിശ്വാസി) കളായ പുരുഷൻമാരും. وَالْمُؤْمِنَاتِ മുഅ്മിനുകളായ സ്ത്രീകളും. وَالْقَانِتِينَ ഭക്തൻമാരും. وَالْقَانِتَاتِ ഭക്തരായ സ്ത്രീകളും. وَالصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരും. والصَّادِقَاتِ സത്യവതികളും. وَالصَّابِرِينَ ക്ഷമാശീലൻമാരും, സഹനശീലൻമാരും. والصَّابِرَاتِ ക്ഷമാശീലരായ സ്ത്രീകളും. وَالْخَاشِعِينَ ഭയപ്പാടുള്ള പുരുഷൻമാരും. وَالْخَاشِعَاتِ ഭയപ്പാടുള്ള സ്ത്രീകളും. وَالْمُتَصَدِّقِينَ ദാനധർമ്മം കൊടുക്കുന്ന പുരുഷൻമാരും. وَالْمُتَصَدِّقَاتِ ദാനധർമ്മം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളും. وَالصَّائِمِينَ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുന്ന പുരുഷൻമാരും. والصَّائِمَاتِ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുന്ന സ്ത്രീകളും. وَالْحَافِظِينَ കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന) പുരുഷൻമാരും. فُرُوجَهُمْ തങ്ങളടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ. وَالْحَافِظَاتِ സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ത്രീകളും. والذَّاكِرِينَ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുന്ന പുരുഷൻമാരും. كَثِيرًا ധാരാളം, വളരെ. وَالذَّاكِرَاتِ ഓർക്കുന്ന സ്ത്രീകളും. أَعَدَّ اللهُ അല്ലാഹു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. مَّغْفِرَةً പാപമോചനം. وَأَجْرًا പ്രതിഫലവും. عَظِيمًا വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സൽഗുണങ്ങളുള്ള ആളുകൾ ആരാവട്ടെ--പുരുഷനായാലും സ്ത്രീയായാലും ശരി--അവർക്കു അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യും. പിന്നീടു നൽകുമെന്നുമാത്രമല്ല., അതു ഇപ്പോൾതന്നെ തയ്യാറാക്കിവെച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നുകൂടി അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ സദാ ഓർക്കുകയും, ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുകയും, അതിനെത്തുടർന്നു തങ്ങളുടെ നൻമക്കുവേണ്ടി ഹൃദയംഗമായ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിമാന്മാരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فاستجاب لهم ربهم انى لا اضيع عمل عامل منكم من ذكر او انثى –ال عمران : ١٩٥ (അപ്പോൾ അവരുടെ റബ്ബ് അവർക്കു മറുപടി നൽകുതാണ്: ആണാവട്ടെ, പെണ്ണാവട്ടെ നിങ്ങളിൽനിന്നു കർമ്മം ചെയ്ത ഒരാളുടെ കർമ്മവും ഞാൻ പാഴാക്കുകയില്ല എന്നും (ആലുഇംറാൻ: 195)

ഇസ്‌ലാമിനെ പ്രാവർത്തികമാക്കുകവഴി അല്ലാഹുവിനു കീഴ്പ്പെട്ട് അനുസരണം കാണിക്കുന്നവൻ എന്നത്രെ 'മുസ്‌ലിം' (مسلم) എന്ന വാക്കിൻെറ വിവക്ഷ. മനപൂർവ്വം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവൻ എന്നാണ് 'മുഅ്മിൻ' എന്ന വാക്കിൻെറ താൽപര്യം. ചിലപ്പോൾ ഈ വാക്കുകൾ (ഇസ്‌ലാം-ഈമാൻ എന്നിവയും, മുസ്‌ലിം-മുഅ്മിൻ എന്നിവയും) ഒരേ ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമില്ലാത്ത ഈമാൻകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല; ഈമാനില്ലാത്ത ഇസ്‌ലാംകൊണ്ടും പ്രയോജനമില്ല. അഥവാ ശരിയായ ഈമാനുണ്ടെങ്കിൽ ഇസ്‌ലാം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. യഥാർത്ഥ മുസ്‌ലിം മുഅ്മിനല്ലാതാകുവാനും തരമില്ല. ഇതാണതിനു കാരണം. ചുരുക്കത്തിൽ രണ്ടു വാക്കിൻെറയും സാക്ഷാൽ വിവക്ഷ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണെങ്കിലും, പ്രായോഗികമായി നോക്കുമ്പോൾ അവ പരസ്പരം വേറിട്ടു നിൽക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്തതാകുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഈമാൻ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിക്കാതെ ബാഹ്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നവരെ മുനാഫിഖുകൾ (കപടവിശ്വാസികൾ) എന്നു തരംതിരിക്കുന്നതു ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിന്നും, മഹത്തായ പ്രതിഫലത്തിന്നും, എല്ലാ പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും അർഹരായിത്തീരുന്നതിനും ആവശ്യമായ പത്തു ഗുണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധിക്കുക.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥٓ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ ٱلْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾

36 സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു പുരുഷനാകട്ടെ, സ്ത്രീക്കാകട്ടെ- അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ-തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് (വേറൊരു) തിരഞ്ഞെടുപ്പ് [അഭിപ്രായം] ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. അല്ലാഹുവിനോടും, അവൻെറ റസൂലിനോടും ആർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നുവോ അവൻ, തീർച്ചയായും വ്യക്തമായ വഴിപിഴവ് പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു!

---

36 وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കും പാടില്ല, ആകാവതല്ല. وَلَا مُؤْمِنَةٍ സത്യവിശ്വാസിനിയായ സ്ത്രീക്കും ഇല്ല. إِذَا قَضَى തീരുമാനിച്ചാൽ, വിധി നടത്തിയാൽ. اللهُ അല്ലാഹുവും. وَرَسُولُهُ അവൻെറ റസൂലും (ദൂതനും) . أَمْرًا ഒരു കാര്യം. أَن يَكُونَ ഉണ്ടായിരിക്കൽ. لَهُمُ അവർക്ക്. الْخِيَرَةُ തിരഞ്ഞെടുക്കൽ (അഭിപ്രായം) . مِنْ أَمْرِهِمْ അവരുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച്. وَمَن يَعْصِ ആരെങ്കിലും അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചാൽ, എതിരുപ്രവർത്തിച്ചാൽ. اللهَ അല്ലാഹുവിനോടും. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനോടും. فَقَدْ ضَلَّ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ പിഴച്ചു. ضَلَالاً مُّبِينًا വ്യക്തമായ വഴിപിഴവ്.

ഇസ്‌ലാമിൻെറ ഒരു അടിസ്ഥാന നിയമമാണിത്: അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും ഒരു കാര്യത്തിൽ ഒരു വിധി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ അതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരാൾക്കും പാടില്ല. അല്ലാഹു വിധിച്ചതിനെതിരായി അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ ഒരിക്കലും വിധിക്കുകയില്ല. റസൂൽ കൽപിക്കുന്ന വിധികളാകട്ടെ, വാസ്തത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധികളായിരിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ വിഷയം വളരെ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ തന്നെ ഖുർആൻ പലപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും-അഥവാ ഖുർആൻെറയും സുന്നത്തിൻെറയും--നിയമങ്ങൾക്കെതിരായി ഏതെങ്കിലും പണ്ഡിതൻമാരുടെയോ, വിധികർത്താക്കളുടെയോ അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നവരും, സമുദായ പരിഷ്കർത്താക്കളെന്നോ, ഇസ്‌ലാമിൻെറ ഗുണകാംക്ഷികളെന്നോ സ്വയം അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ട് സാക്ഷാൽ ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങളിൽ മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നവരും വ്യക്തമായ വഴിപിഴവിൽ അകപ്പെട്ടവരാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും വിധിവിലക്കുകളിൽ ഒന്നുപോലും യുക്തിക്കോ ന്യായത്തിനോ എതിരായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. പക്ഷെ, അവയിൽ ചിലതിൻെറ യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ നമുക്ക് സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നേക്കും. എന്നിരിക്കെ, ഒരു മുസ്ലിമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിലുള്ള മതവിധി ഇന്നതാണെന്ന്-അംഗീകൃതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി-അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ, അതു യുക്തിക്കോ ന്യായത്തിനോ യോജിക്കുമോ ഇല്ലേ എന്നൊന്നും പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ല. അതിൽ ജനഹിതം ആരായേണ്ടതുമില്ല. അതപ്പടി സ്വീകരിക്കുവാൻ അവൻ തികച്ചും ബാധ്യസ്ഥനാണ്. പക്ഷേ, ഓരോ നിയമത്തിലും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള യുക്തിതത്വങ്ങൾ കഴിവതും ആരാഞ്ഞറിയുവാൻ അവൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിൻെറ മൗലികപ്രധാനമായ ഒരു സിദ്ധാന്തമാണിത്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തേണ്ടതും, ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കൾ, ഇസ്‌ലാമിൻെറയും നബി (ﷺ) യുടെയും പേരിൽ കളങ്കം ചാർത്തുവാൻ ആയുധമാക്കിയതുമായ ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

നബി(ﷺ) യുടെ പോറ്റുപുത്രനും, അവിടുത്തെ മൗലാ (*) യുമായ സൈദുബ്നുഹരിഥഃ (رضي الله عنه) ഖുറൈശീ ഗോത്രത്തിൽ അസദ് കുടുംബത്തിൽപെട്ട ജഹ്ശിൻെറ മകളും, നബി (ﷺ) യുടെ അമ്മായിയുടെ മകളും കൂടിയായ സൈനബാ(رضي الله عنها) യെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നു. ഇതു ഹിജ്റക്കു മുമ്പാണ്. താൻ കുലീനകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവളാണെന്ന നിലക്കു ആദ്യം ഈ വിവാഹത്തിൽ സൈനബ (رضي الله عنها) അൽപം അനിഷ്ടം പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും നബി (ﷺ) യുടെ ഇഷ്ടവും, വംശപരമായ ഉച്ചനീചത്വത്തിനു ഇസ്‌ലാമിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്ന വസ്തുതയും മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ട് അവർ അതിനു അനുവദിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ക്രമേണ അവർ തമ്മിൽ സ്വരച്ചേർച്ച ഇല്ലാതായി. ഇക്കാരണത്താൽ സൈദു (رضي الله عنه) അവർക്കു വിവാഹമോചനം നൽകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ വിവാഹമോചനം നടക്കുവാൻപോകുന്നുവെന്നും, ഇദ്ദഃ (†) കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം സൈനബ (رضي الله عنها) നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യയാകാൻ പോകുന്നുവെന്നും തിരുമേനിക്കു വഹ്‌യു ലഭിച്ചിരുന്നു. പോറ്റുമക്കളെ യഥാർത്ഥ മക്കളായി ഗണിച്ചിരുന്ന അന്നത്തെ ചുറ്റുപാടിൽ, മുഹമ്മദ് സ്വന്തം മകൻെറ ഭാര്യയെ വിവാഹം കഴിച്ചുവെന്നുള്ള ജനസംസാരത്തിനും, ഇസ്‌ലാമിനെതിരായ കുപ്രചാരങ്ങൾക്കും ഇതു കാരണമായേക്കുമെന്നു നബി (ﷺ) ക്കു തോന്നി. അങ്ങനെ, സൈദു (رضي الله عنه) തൻെറ തീരുമാനം നബി (ﷺ) യെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു അതിനെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനം.

37 (നബിയേ) അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള-നീയും അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള-വനോട് നീ പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) :	وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِىٓ أَنْعَمَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَٱتَّقِ ٱللَّهَ وَتُخْفِى فِى

---

* 'മൗലാ (مولى) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥവിവരണം 5-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വായിച്ചു കഴിഞ്ഞുവല്ലോ.

† ഇദ്ദഃയെപ്പറ്റി താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

نَفْسِكَ مَا ٱللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى ٱلنَّاسَ وَٱللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَىٰهُ ۖ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَٰكَهَا لِكَىْ لَا يَكُونَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِىٓ أَزْوَٰجِ أَدْعِيَآئِهِمْ إِذَا قَضَوْا۟ مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾

''നിൻെറ ഭാര്യയെ (വിവാഹമോചനം ചെയ്യാതെ) നിനക്കുവേണ്ടി നീ വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക; അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷി ക്കുകയും ചെയ്യുക'' എന്ന്. അല്ലാഹു വെളിവാക്കുവാൻ പോകുന്ന കാര്യത്തെ നീ നിൻെറ മനസ്സിൽ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അല്ലാഹുവാണ് നീ പേടി ക്കുവാൻ ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവൻ എന്നിരിക്കെ, നീ ജനങ്ങളെ പേടിക്കു കയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ, സൈദ് അവളിൽനിന്നും ആവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചു [വിവാഹമോചനം നടത്തി] കഴിഞ്ഞപ്പോ ൾ അവളെ നിനക്കു നാം ഭാര്യയാക്കി ത്തന്നു. സത്യവിശ്വാസികളുടെമേൽ, തങ്ങളുടെ ദത്തുപുത്രൻമാരുടെ ഭാര്യമാ രുടെ കാര്യത്തിൽ -അവർ അവരിൽ നിന്നും ആവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാ ൽ- യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാകാ തിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്) . അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രാവർത്തിക മാക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

---

37 وَإِذْ تَقُولُ നീ പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭം. لِلَّذِي യാതൊരവനോട്. أَنْعَمَ اللهُ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِ അവൻെറ മേൽ. وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ അവന് നീയും അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَمْسِكْ നീ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. عَلَيْكَ നിനക്ക്. زَوْجَكَ നിൻെറ ഭാര്യയെ. وَاتَّقِ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. وَتُخْفِي നീ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. فِي نَفْسِكَ നിൻെറ മനസ്സിൽ. مَا യാതൊരു കാര്യം. اللهُ مُبْدِيهِ അല്ലാഹു അതിനെ വെളിവാക്കുന്നവനാണ്. وَتَخْشَى നീ പേടിക്കയും ചെയ്യുന്നു. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. وَاللهُ أَحَقُّ അല്ലാഹുവത്രെ ഏറ്റവും അർഹൻ, അവകാശപ്പെട്ടവൻ. أَن تَخْشَاهُ നീ അവനെ പേടിക്കുവാൻ. فَلَمَّا قَضَى അങ്ങനെ നിർവ്വഹിച്ചപ്പോൾ, തീർത്തപ്പോൾ. زَيْدٌ സൈദു. مِّنْهَا അവളിൽ നിന്ന്. وَطَرًا ആവശ്യം. زَوَّجْنَاكَهَا അവളെ നിനക്ക് നാം ഭാര്യയാക്കി (വിവാഹം ചെയ്തു) തന്നു. لِكَيْ لاَ يَكُونَ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി. عَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ. حَرَجٌ ഒരു വിഷമം (ഞെരുക്കം) . فِي أَزْوَاجِ ഭാര്യമാരുടെ കാര്യത്തിൽ. أَدْعِيَائِهِمْ തങ്ങളുടെ ദത്തുപുത്രൻമാരുടെ. إِذَا قَضَوْا അവർ നിർവ്വഹിച്ചാൽ. مِنْهُنَّ അവരിൽനിന്ന്. وَطَرًا ആവശ്യം. وَكَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. أَمْرُ കൽപന, കാര്യം. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. مَفْعُولاً പ്രാവർത്തികമാക്കപ്പെട്ടത് (നടപ്പാക്കപ്പെട്ടത്) .

'അല്ലാഹുവും നീയും അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തവൻ' എന്നു പറഞ്ഞതു സൈദു ബ്നു ഹാരിഥഃ(ﷺ) യെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇസ്‌ലാമിലേക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകപോലെയുളള കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. നബി (ﷺ) യാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ വാൽസല്യപൂർവ്വം വളർത്തുകയും, അടിമത്തത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രനായ ഉസാമഃ (ﷺ) യെയും തിരുമേനി വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. 'റസൂലിൻെറ പ്രിയങ്കരൻ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ രണ്ടു പേരെക്കുറിച്ചും 'ഹിബ്ബു റസൂലില്ലാഹി' (حب رسول الله) എന്നുപോലും പറയപ്പെട്ടിരുന്നു.

സൈദ് (ﷺ) തൻെറ ഭാര്യയുമായി യോജിച്ചു പോകുകയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവരെ

വിവാഹമോചനം (طلاق) നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി തിരുമേനിയോട് ആലോചിച്ചു. ഇരുഭാഗത്തെയും ഗുണകാംക്ഷിയാണല്ലോ നബി (ﷺ) . അപ്പോഴായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തോടു നബി (ﷺ) ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊള്ളുവാനും, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവാനും പറഞ്ഞത്. ഈ വിവാഹം അധികം നീണ്ടുപോകുകയില്ലെന്നും, സൈദ്(رضي الله عنه) ഭാര്യയെ വേർപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നും, അനന്തരം സൈനബ(رضي الله عنها) യെ തിരുമേനി വിവാഹം ചെയ്‌വാനിരിക്കുന്നുവെന്നും തിരുമേനിക്കു അറിവുലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സൈദു (رضي الله عنه) നോടു തിരുമേനി ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചില്ല. ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം നടത്താതിരിക്കുവാൻ സാധാരണമട്ടിൽ ഉപദേശിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ജനസംസാരത്തിനു ഇടയാകരുതെന്നും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അവൻ നടപ്പിലാക്കിക്കൊള്ളുമെന്നും തിരുമേനി കരുതി. ഇതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'അല്ലാഹു വെളിവാക്കുവാൻപോകുന്ന കാര്യം നീ നിൻെറ മനസ്സിൽ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.' (وتخفى فى نفسك ما الله هبديه) എന്നു പറഞ്ഞത്. യഥാർത്ഥവും സത്യവും തുറന്നു പറയുന്നതിൽ ആരെയും ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല, അതിൽ ജനസംസാരം ഭയപ്പെടേണ്ടതുമില്ല, അതു തുറന്നു പറയാതിരിക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയാണ് വേണ്ടത് എന്ന് നബി(ﷺ) യെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

'സൈദ് അവളിൽനിന്നും ആവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞ്' (قضى زيد منها وطرا) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ ഭാര്യയുമായി യോജിച്ചുപോകുകയില്ലെന്ന് കണ്ട് അവരെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തു എന്നത്രെ. ഇതു അറബിഭാഷയിലെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രയോഗമാണ്. സൈനബ(رضي الله عنها) യെ വിവാഹമോചനം നടത്തുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് സൈദ് (رضي الله عنه) ന് ബോധ്യം വരുകയും, അദ്ദേഹം വിവാഹമോചനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ഇദ്ദഃ കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അല്ലാഹുവിൻെറ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് നബി (ﷺ) അവരെ വിവാഹം കഴിക്കയും ഉണ്ടായി. ഈ വിവാഹം നബി (ﷺ) യുടെ ആഗ്രഹമോ ആവശ്യമോ അനുസരിച്ച് ഉത്ഭവിച്ചതായിരുന്നില്ല. പോറ്റുമക്കൾക്ക് യഥാർത്ഥ മക്കളുടെ സ്ഥാനം കൽപ്പിക്കുന്നതിനാൽ അവരുടെ ഭാര്യമാരാകുന്ന സ്ത്രീകളെ ഒരിക്കലും പോറ്റുപിതാക്കൾക്കു വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ജാഹിലിയ്യാ നിയമം. ഈ സമ്പ്രദായം തുടച്ചുനീക്കി തൽസ്ഥാനത്തു ഇസ്‌ലാമികനിയമം പ്രാവർത്തികമാക്കിക്കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപ്പനപ്രകാരം നബി (ﷺ) ചെയ്തതായിരുന്നു ആ വിവാഹം. അതുകൊണ്ടാണ് സൈദു അവളിൽനിന്നു ആവശ്യം നിറവേറ്റിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളെ നാം നിനക്കു ഭാര്യയായിത്തന്നു (فلما قضى زيدمنها وطرا زوجنا كها) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഈ പരമാർത്ഥം തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽനിന്നു കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാം. ആയിശ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം മുസ്‌ലിം, തിർമദി (رحمه الله) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ''മുഹമ്മദു നബി അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബിൽ നിന്നു വല്ലതും-ജനങ്ങളെ അറിയിക്കാതെ-മറച്ചുവെക്കുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ (37-ാം) ആയത്തു മറച്ചു വെക്കേണ്ടതായിരുന്നു.'' (*) 53-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നതുപോലെ, കാര്യം തുറന്നുപറയാൻ അല്ലാഹു നാണിക്കുകയില്ലല്ലോ.

സൈദു(رضي الله عنه) ൻെറ പേർ ഖുർആനിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞതും, അല്ലാഹുവും റസൂലും അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തവൻ എന്നു അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചതും, ഖുർആൻ നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീർത്തിപരത്തുന്ന ഒരു മഹാഭാഗ്യമത്രെ. സൈനബ (رضي الله عنها) യാകട്ടെ, തിരുമേനിയുടെ വിവാഹത്തോടുകൂടി സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളിൽ ഒരാളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അവർ അഭിമാനപൂർവ്വം നബി (ﷺ) യുടെ

* كما فى الفتح وابن جرير

ഭാര്യമാരോടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നതായി ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. 'നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാർ വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു കൊടുത്തതാണ്; എന്നെ ഏഴു ആകാശങ്ങൾക്കുമീതെനിന്നു അല്ലാഹു വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു കൊടുത്തതാണ്.'(ബുഖാരി) .

'നിൻെറ ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക' എന്നീ വാക്യങ്ങൾ (**امسك عليك زوجك واتق الله**)നബി (ﷺ) സൈദ് (رضي الله عنه) നോടു പറഞ്ഞതാണ്. തുടർന്നുള്ള രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ-'അല്ലാഹു വെളിവാക്കാൻപോകുന്ന കാര്യം നീ മനസ്സിൽ മറച്ചുവെക്കുന്നു' എന്നും, 'പേടിക്കുവാൻ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവൻ അല്ലാഹുവാണെന്നിരിക്കെ നീ ജനങ്ങളെ പേടിക്കുന്നു' എന്നും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു പറഞ്ഞതുമാകുന്നു. 'വെളിവാക്കുവാൻ പോകുന്ന കാര്യം' എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സൈനബ (رضي الله عنها) യെ സൈദു (رضي الله عنه) വിവാഹമോചനം ചെയ്വാൻ പോകുന്നതും, പിന്നീടു നബി (ﷺ) സൈനബ (رضي الله عنها) യെ വിവാഹം ചെയ്യുമെന്നുള്ളതുമാണ്.

വേറെ ഒന്നുരണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങളും ഇവിടെ സ്ഥലംപിടിച്ചുകാണാം. നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ സൈനബ (رضي الله عنها) യെ കണ്ടുവെന്നും, അവരുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ തിരുമേനി ആകൃഷ്ടനായെന്നും, അങ്ങനെ അവരെ വിവാഹം ചെയ്തുകിട്ടുവാൻ തിരുമേനിക്കു ആഗ്രഹം തോന്നിയെന്നും, ഇതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'അല്ലാഹു വെളിവാക്കാൻപോകുന്ന കാര്യം മറച്ചുവെക്കുന്നു' വെന്നു പറഞ്ഞതെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഉൽകൃഷ്ട പദവിക്കും സ്വഭാവത്തിനും ഒട്ടും നിരക്കാത്തതും, ഇസ്‌ലാമിൻെറ വൈരികളിൽ നിന്നു രൂപം പൂണ്ടതുമായ ഈ പ്രസ്താവനയെ മഹാൻമാരായ പല പണ്ഡിതൻമാരും തക്ക തെളിവുകൾ സഹിതം ശക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. ഈ പഴഞ്ചൻ പ്രസ്താവനയെ വിമർശിക്കാൻ മുതിർന്ന ചിലർ, അതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച അബദ്ധത്തിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിമർശനത്തിനു ഇവർ കണ്ടുപിടിച്ച പുതിയ സൂത്രമാണിതിനു കാരണം. 'നീ നിൻെറ ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക.'(**امسك عليك زوجك**) എന്നു തുടങ്ങി 'പേടിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവൻ അല്ലാഹുവാണ്' (**والله احق ان تخشاه**) എന്നതുവരെയുള്ള എല്ലാ വാക്യങ്ങളും നബി (ﷺ) സൈദ് (رضي الله عنه) നോടു പറഞ്ഞതായിട്ടാണ് ഇവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. 'അല്ലാഹു വെളിവാക്കാൻ പോകുന്ന കാര്യമെന്നും, 'നീ മനസ്സിൽ മറച്ചുവെക്കുന്നു'വെന്നും പറഞ്ഞതിനു ഇവർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതാകുന്നു: 'സൈനബ' (رضي الله عنها) യുമായി യോജിച്ചുപോകുകയില്ലെന്നു സൈദ് (رضي الله عنه) നു ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; നബി (ﷺ) യുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ വിവാഹം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു നബി (ﷺ) ക്കു മനോവേദനയുണ്ടാക്കും; എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഭാര്യയെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം പാവത്തിനൊരു കലീനയെ കിട്ടിയപ്പോഴേക്കു അവളെ പൂജിക്കുകയാണെന്നും മറ്റും ജനങ്ങൾ കളിയാക്കുകയും ചെയ്യും; എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ധർമ്മസങ്കടത്തിലാണ് സൈദ് (رضي الله عنه) '.

കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ ബാലിശമെന്നു തോന്നത്തക്ക ഈ അഭിപ്രായം, കേവലം അബദ്ധമത്രെ. 1-ാമതായി ശാസനാരൂപത്തിലുള്ള ക്രിയകളും, വാർത്താരൂപത്തിലുള്ള ക്രിയകളും തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു (**عطف** ചെയ്തു) പറയുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതു അറബി സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തി (**علم المعانى**) ലെ ഒരു അംഗീകൃത തത്വമാകുന്നു. അപ്പോൾ, **امسك** (നീ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക) എന്ന ക്രിയയോടു കൂട്ടിചേർത്തുകൊണ്ടു **واتق** (സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക) എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ **وتخفى** (നീ മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്നും **وتخشى** (നീ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്നുമുള്ള ക്രിയകൾ അതിനോടു കൂടിച്ചേർന്നതാണെന്നുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. 2-ാമതായി: ഈ വാദം ഹദീസുകൾക്കും വിരുദ്ധമാകുന്നു. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) 'കിത്താബുത്തൗഹീദി'ൽ ഉദ്ധരിച്ച രണ്ടു രിവായത്തുകളിൽ ഒന്നിൻെറ വാചകം നോക്കുക:

جاء زيدبن حارثة يشكو فجعل النبى صـ يقول اتق الله وامسك عليك زوجك

(സൈദുബ്നു ഹാരിഥ: സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടു നബി(ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറയുകയായി: ''നീ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക: നിന്റെ ഭാര്യയെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.'') നബി(ﷺ) യുടെ വാചകത്തിൽ വേറെ വാക്കുകളൊന്നും ഈ രിവായത്തിൽ ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ആയത്തിലെ തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങൾ നബി(ﷺ) സൈദ് (رضي الله عنه) നോടു പറഞ്ഞതല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. രണ്ടാമത്തെ രിവായത്തിലെ വാചകം ഇതാണ്:

وتخفى فى نفسك ما الله مبديه وتخشى الناس نزلت فى شأن زينب وزيد بن حارثة

('അല്ലാഹു വെളിവാക്കുവാൻ പോകുന്നകാര്യം നീ നിന്റെ മനസ്സിൽ ഒളിച്ചുവെക്കുകയും, നീ ജനങ്ങളെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു' വെന്നുള്ളത് സൈനബായുടെയും, സൈദുബ്നുഹാരിഥഃ യുടെയും വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ചതാണ്) ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളും നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതെല്ലന്നും, നബി (ﷺ) യോടു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതാണെന്നുമാണ് ഈ രണ്ടു രിവായത്തും മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ഇനി കൂടുതൽ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ സൂറത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ باب قوله وتخفى فى نفسك– الى : احق ان تخشاه എന്ന ഒരു ശീർഷകം തന്നെ ബുഖാരിയിലുണ്ട്. നാം രണ്ടാമതായി ഉദ്ധരിച്ച അതേ രിവായത്ത് തന്നെ ഇവിടെയും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ശീർഷകത്തിന്റെ വിശദീകരണവേളയിൽ, നാം മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വസ്തുതകൾക്കു നിദാനമായ പല രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) തന്റെ 'ഫത്ത്ഹുൽബാരി' യിൽ പറയുകയാണ്: ''വേറെയും പലതും ഈ വിഷയത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്; പല മുഫസ്സിറുകളും അവയെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അതിൽ സമയം ചിലവഴിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഞാൻ ഉദ്ധരിച്ചതാണ് സ്വീകാര്യയോഗ്യമായത്. അതിന്റെ ആകെ സാരം ഇതാകുന്നു: സൈനബ് പിന്നീട് തന്റെ ഭാര്യയാകുവാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്കു അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതിനെയാണ് അവിടുന്നു മറച്ചുവെച്ചിരുന്നത് (*) ഇതു മറച്ചുവെക്കുവാൻ കാരണം, മകന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹംകഴിച്ചു വെന്നുള്ള ജനസംസാരത്തെ ഭയന്നതായിരുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, 'ജഹാലിയ്യത്തി'ന്റെ ദത്തുപുത്രനിയമങ്ങളെ തീരെ എടുത്തു കളയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. മുസ്‌ലിംകളിൽ അതു കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി, അവരുടെ നേതാവുമുഖാന്തരം തന്നെ അതു സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.''(راجع فتح البارى ج ٨ ص ٤٢٥)

പോറ്റുപുത്രൻമാർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ വിവാഹമോചനം ചെയ്താൽ പിന്നീടു ആ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനു ഇസ്‌ലാമിൽ യാതൊരു വിരോധമില്ലെന്നു പ്രയോഗത്തിൽ കാണിച്ചു കൊടുക്കലാണ്, നബി (ﷺ) ക്കു സൈനബ (رضي الله عنها) യെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തതിലുള്ള യുക്തിയെന്നു ഈ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കി. അടുത്ത ആയത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നതു നോക്കുക:

مَّا كَانَ عَلَى ٱلنَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ ٱللَّهُ لَهُۥ ۖ سُنَّةَ ٱللَّهِ فِى ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ ۚ وَكَانَ أَمْرُ ٱللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ﴿٣٨﴾

38 അല്ലാഹു നബിക്ക് നിശ്ചയിച്ചു (നിയമിച്ചു) കൊടുത്തതിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാകുവാനില്ല;-മുൻകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളവരിൽ (നടപ്പാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന) അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമം തന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പന വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു (ഖണ്ഡിത) വ്യവസ്ഥയാകുന്നു.

---

* മറിച്ചു ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, അവരെ വിവാഹംകഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹമല്ല എന്നു താൽപര്യം.

ٱلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَـٰلَـٰتِ ٱللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُۥ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا ٱللَّهَ ۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾

39 അതായത്: അല്ലാഹുവിന്‍റെ ദൗത്യങ്ങളെ എത്തിച്ചു [പ്രബോധനംചെയ്തു] കൊടുക്കുകയും, അവനെ പേടിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ഒരാളെയും പേടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവർ! [അവരിൽ നടപ്പാക്കപ്പെട്ട നടപടി തന്നെ നബിയിലും നടപ്പാക്കിയിരിക്കയാണ്.] വിചാരണ നടത്തുന്നവനായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി!

---

38 مَا كَانَ ഉണ്ടായിട്ടില്ല, ഇല്ല, ഉണ്ടാകാനില്ല. عَلَى النَّبِيِّ നബിയുടെമേൽ. مِنْ حَرَجٍ ഒരു വിഷമവും, തെറ്റും. فِيمَا فَرَضَ اللهُ അല്ലാഹു നിയമിച്ചതിൽ, നിശ്ചയിച്ചതിൽ. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. سُنَّةَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നടപടി, ചട്ടം, മാർഗ്ഗം. فِي الَّذِينَ خَلَوْا മുൻകഴിഞ്ഞു പോയവരിൽ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَكَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. أَمْرُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ കല്പന, കാര്യം. قَدَرًا നിർണ്ണയം, വ്യവസ്ഥ. مَّقْدُورًا നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട, വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെട്ട (ഖണ്ഡിതമായ) . 39 الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്ന (പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന) വർ. رِسَالَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ദൗത്യങ്ങളെ. وَيَخْشَوْنَهُ അവനെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. وَلاَ يَخْشَوْنَ പേടിക്കുന്നുമില്ല. أَحَدًا ഒരാളെയും. إِلاَّ اللهَ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ. وَكَفَى മതി. بِاللهِ അല്ലാഹു(തന്നെ) . حَسِيبًا വിചാരണക്കാരൻ.

സൈനബ(رضي الله عنها) യുടെ വിവാഹവിഷയത്തിൽ നബി(ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു ആക്ഷേപവും ആരോപണവുമില്ല; അല്ലാഹു നിയമിച്ചുകൊടുത്തതു നടപ്പിൽ വരുത്തുക മാത്രമേ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ളു: ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ജനങ്ങൾക്കു മാതൃക കാട്ടുകയെന്നതു അല്ലാഹുവിന്‍റെ മുമ്പേയുള്ള നടപടിയാണ്; അവന്‍റെ കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത് അവരുടെ ചുമതലയാണ്; അതിൽ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റൊരാളെയും അവർ ഭയപ്പെടുന്നതുമല്ല; അവിശ്വാസികളും വക്രബുദ്ധികളും എന്തു തന്നെ പറഞ്ഞാലും അതു വിലവെക്കേണ്ടതില്ല; അതിനെപ്പറ്റി വിചാരണ ചെയ്തു നടപടി എടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു മാത്രംമതി; അതവൻ നടത്തിക്കൊള്ളും എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ‘മുഹമ്മദ് അവന്‍റെ മകന്‍റെ ഭാര്യയെ വിവാഹം കഴിച്ചു’ എന്നു അക്ഷേപിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം --മൗലിക പ്രധാമായ ഒരു സിദ്ധാന്തം-ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَـٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

40 മുഹമ്മദ് നിങ്ങളുടെ പുരുഷൻമാരിൽ ഒരാളുടെയും പിതാവായിട്ടില്ല; എങ്കിലും, (അദ്ദേഹം) അല്ലാഹുവിന്‍റെ റസൂലും, നബിമാരിൽ അവസാനത്തേവനുമാകുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

40 ماكَانَ അല്ല, ആയിട്ടില്ല. مُحَمَّدٌ മുഹമ്മദ്. أَبَا أَحَدٍ ഒരാളെയും പിതാവ്, ബാപ്പ. مِّن رِّجَالِكُمْ നിങ്ങളുടെ പുരുഷൻമാരിൽപെട്ട. وَلَكِن എങ്കിലും, പക്ഷേ. رَّسُولَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ റസൂലത്രെ. وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ നബിമാരിൽ അവസാനത്തവനും, അന്ത്യപ്രവാചകനും. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെ (കാര്യത്തെ) പ്പറ്റിയും. عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ.

മുഹമ്മദ് നിങ്ങളിൽ ആരുടെയും പിതാവല്ല. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം എങ്ങിനെയാണ് സൈദിൻെറ പിതാവാകുന്നതും, സൈദ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രനാകുന്നതും?! അപ്പോൾ പുത്രൻ വിവാഹം കഴിച്ചവളെ പിതാവു വിവാഹം ചെയ്തുവെന്ന വാദം തികച്ചും നിരർത്ഥമാകുന്നു. യഥാർത്ഥ പുത്രനല്ലെങ്കിലും പോറ്റുപുത്രനായ സ്ഥിതിക്കു ഈ വിവാഹം ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നാണ് വാദമെങ്കിൽ അതിനും പ്രസക്തിയില്ല. കാരണം, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണ്. അവൻെറ നിയമവ്യവസ്ഥകൾ പ്രബോധനം ചെയ്വാനും, നടപ്പിൽ വരുത്തി മാതൃക കാണിക്കുവാനും ബാദ്ധ്യസ്ഥനാണദ്ദേഹം. നിങ്ങളുടെ ഈ ദുഷിച്ച മാമൂൽ നടപടിക്കു അറുതിവരുത്തി അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമം പ്രായോഗികരംഗത്ത് വരുത്തുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. ഇനി ഒരു നബിയോ, റസൂലോ വരുവാനുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ മുഖാന്തരം ഇത് നടപ്പിലാക്കാമെന്ന് വെക്കാമായിരുന്നു. റസൂലോ.......പക്ഷേ, ഇനി ഒരു റസൂലോ പക്ഷെ. ഇനി ഒരു റസൂലോ നബിയോ വരുവാനുമില്ല. മുഹമ്മദ് നബി(ﷺ) അന്ത്യപ്രവാചകനാണ്. പ്രവാചകത്വശൃംഖല അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി അവസാനിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭൂതം-വർത്തമാന-ഭാവി വ്യത്യാസമില്ലാതെ, സകല കാര്യങ്ങളും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് അവൻെറ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്വാൻ അൽപജ്ഞനായ മനുഷ്യനു ഒട്ടും അർഹതയില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അപ്പടി ചോദ്യംചെയ്യാതെ അനുസരിക്കുവാനേ അവനു അവകാശമുള്ളു. അതു അവൻെറ കടമയുമാകുന്നു. ഇതാണ് ഈ ആയത്തിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം.

'നുബുവ്വത്ത്' (പ്രവാചകത്വം) സിദ്ധിച്ചവരെല്ലാം റസൂലായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. 'രിസാലത്താ'കുന്ന ദിവ്യ ദൗത്യം കൂടി ലഭിച്ചവർക്കാണ് റസൂൽ എന്ന് പറയുന്നത്. അപ്പോൾ മുഹമ്മദുനബി (ﷺ) തിരുമേനി നബിമാരിൽ അവസാനത്തെആളാണ് എന്നു പറയുമ്പോൾ, അവിടുത്തേക്കു ശേഷം നബിയുമില്ല. റസൂലുമില്ല എന്നു വ്യക്തമാണ്.

('ഖാത്തമുന്നബിയ്യീൻ') എന്നും, ('ഖാത്തിമുന്നബിയ്യീൻ') എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ട്. ഖുർആൻ വായനക്കാരായ പണ്ഡിതനേതാക്കളിൽ മിക്കവരും 'ഖാതിം' എന്നാണ് വായിച്ചിട്ടുള്ളത്. രണ്ടായാലും 'നബിമാരിൽ അവസാനത്തേവൻ'--അഥവാ അന്ത്യപ്രവാചകൻ-എന്നുതന്നെയാണ് അതിൻെറ അർത്ഥം. ഇതിൻെറ ക്രിയാരൂപമായ 'ഖത്തമ'എന്ന വാക്കു 'അവസാനിപ്പിച്ചു' എന്നും 'മുദ്രവെച്ചു'-അഥവാ 'സീൽവെച്ചു'- എന്നുമുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചു 'ഖാത്തമ്' എന്ന പദത്തിനു 'മുദ്ര'- അഥവാ 'സീൽ' എന്നും അർത്ഥം വരും. 'ഖാത്തമുന്നബിയ്യീൻ' എന്ന വാക്കിനു 'നബിമാരുടെ മുദ്ര' എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യാമെങ്കിൽതന്നെ, അതിൻെറ വിവക്ഷ 'നബിമാരിൽ അവസാനത്തെ ആൾ' എന്നു മാത്രമാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ സീൽവെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ ഇനി ഒന്നും ഏറ്റുവാനോ, കുറുക്കവാനോ നിവൃത്തിയില്ലാതാക്കി എന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

خاتم എന്ന പദത്തിൻെറ 'സീൽ-അല്ലെങ്കിൽ മുദ്ര' എന്ന അർത്ഥത്തെ ചൂഷണം ചെയ്തും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തും വരുന്ന ഒരു കക്ഷി അടുത്ത കാലത്തു നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 'ഖാദിയാനികൾ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന 'അഹമ്മദിയ്യാ' സമുദായക്കാരാണിത്. മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി അന്ത്യപ്രവാചകനാണെന്നു സമ്മതിച്ചാൽ, അവരുടെ നേതാവും നബിത്വവാദിയുമായ മീർസാഗുലാം അഹ്മദ് ഖാദിയാനിക്കു നബിത്വം കല്പിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലല്ലോ ഇതാണിതിനു കാരണം. ആകയാൽ, **خاتم النبيين** എന്ന വാക്കിനു 'നബിമാരുടെ സീൽ' എന്നു വാക്കർത്ഥം കൊടുക്കുകയും, നബിമാരിൽവെച്ച ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നു അതിനു വിവക്ഷ നൽകുകയുമാണ് ഇവരുടെ പതിവ്. ഖുർആനിൽ നിന്നോ, ഹദീസിൽ നിന്നോ, പ്രധാന അറബി നിഘണ്ടുക്കളിൽനിന്നോ ഇവർക്കു തെളിവുകൾ

ഉദ്ധരിക്കാനില്ല. എല്ലാം നേരെ മറിച്ചാണുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും അറബിഗ്രന്ഥങ്ങളിലോ മറ്റോ തങ്ങളുടെ വാദത്തിനു അനുകൂലമാക്കി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ സാധിച്ചേക്കുന്ന വല്ല പ്രയോഗങ്ങളും കണ്ടാൽ, അവർ അതു പൊക്കിക്കാട്ടുന്നത് കാണാം. സ്ഥലദൈർഘ്യത്തെ ഓർത്തു ഇവിടെ കൂടുതൽ വിസ്തരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. മുഹമ്മദ്(ﷺ) തിരുമേനിയുടെശേഷം ഒരു നബിയോ റസൂലോ വരാമെന്നുള്ള വാദം ഇസ്ലാമിൻെറ മൗലിക സിദ്ധാന്തത്തിനു കടകവിരുദ്ധമായതും, മുസ്ലിം സമുദായത്തിൻെറ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായത്തിനും തീരുമാനത്തിനും എതിരായതും ആണെന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണല്ലോ. എങ്കിലും സാധാരണക്കാരുടെ ഓർമ്മക്കുവേണ്ടി ഈ വ്യാജവാദത്തിൻെറ പൊള്ളത്തരം വ്യക്തമാക്കുന്ന അൽപം ചില സംഗതികൾ മാത്രം ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം:-

1) മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിപരമായ പക്വത പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകമതമായ ഇസ്ലാം അതിൻെറ പരിപൂർണ്ണമായ രൂപത്തിൽ നബി (ﷺ) ക്കു മുമ്പ് അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം, ശരീഅത്തും (ഇസ്ലാമിക നിയമസംഹിതയും) വേദഗ്രന്ഥവുമെന്നനിലക്കു മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ അല്ലാഹുവിനാൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ ഗ്രന്ഥം തൗറാത്താകുന്നു. അതാകട്ടെ, ഇസ്രാഈൽ സമുദായത്തിലേക്കു റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെക്ക മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കൈക്ക് അവർക്കുവേണ്ടി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി മനുഷ്യലോകത്തിനാകമാനമുള്ള ദൈവദൂതനാക കൊണ്ടും, തിരുമേനിയുടെ നിയോഗമായപ്പോഴേക്കും മനുഷ്യസമുദായത്തിൻെറ ബുദ്ധിപരമായ വളർച്ച പൂർണ്ണദശ പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടും തിരുനേിക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥം-ഖുർആൻ-ഇസ്ലാമിൻെറ പരിപൂർണ്ണവും സർവ്വജനീനവുമായ വേദഗ്രന്ഥമായിത്തീർന്നു. ആ ഗ്രന്ഥം യാതൊരു മാറ്റത്തിരുത്തവും കൂടാതെ ലോകാവസാനം വരെ നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്നു അല്ലാഹു ഉറപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ഇനി ഒരു പ്രവാചകൻെറയോ റസൂലിൻെറയോ വരവിനാകട്ടെ, വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അവതരണത്തിനാകട്ടെ ആവശ്യമില്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വിയോഗത്തിനു അൽപം മുമ്പു മനുഷ്യസമുദായത്തോടാകമാനം യാത്ര പറഞ്ഞ ഒരു മഹാസമ്മേളനമാണല്ലോ 'ഹജ്ജത്തുൽവിദാഉ' (حجة الوداع) ഈ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു തിരുമേനിക്കു അവതരിച്ച ഖുർആൻ വചനം ഈ പരമാർത്ഥം സ്പഷ്ടമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:
اليوم اكملت لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام دينا – المائدة : ٤ (ഇന്ന് നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തരുകയും, എൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് ഇസ്ലാമിനെ മതമായി ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (മാഇദ:4) വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക: انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحافظون – الحجر : ٩ നാം തന്നെയാണു പ്രമാണത്തെ-ഖുർആനെ-അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നാം തന്നെ അതിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. (ഹിജ്ർ:9)

2) ആദ്യകാലത്തു മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിപരമായ പക്വത പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നപോലെത്തന്നെ വാർത്താവിതരണം, ഗതാഗതസൗകര്യം, അന്യോന്യ സമ്പർക്കം ആദിയായ നാഗരീക തുറകളിലും മുൻസമുദായങ്ങൾ വളരെയേറെ പിന്നിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നബി(ﷺ) തിരുമേനിക്കുമുമ്പ് ഭൂലോകത്തു നിയുക്തരായ എല്ലാ നബിമാരും ചില പ്രത്യേക സമുദായങ്ങളിലേക്കുമാത്രം നിയുക്തരായി. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയാകട്ടെ, കാലദേശവ്യത്യാസമില്ലാതെ, ലോകാവസാനംവരേക്കുമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നിയുക്തരായ റസൂലും അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന ദൈവിക നിയമസംഹിത സകല ജനങ്ങൾക്കും ബാധകമായതുമാകുന്നു. ഇക്കാരണത്താലും ഇനി ഒരു പ്രവാചകൻെറയോ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയോ ആവശ്യം ലോകത്തിനു അവശേഷിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:
(١) قل يا ايها الناس انى رسول الله اليكم جميعا –الاعراف : ٥٨

(٢) وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون – سبأ : ٢٨
1. പറയുക: ഹേ, മനുഷ്യരെ! ഞാൻ നിങ്ങൾ എല്ലാവരിലേക്കുമുളള അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാകുന്നു. (അഅ്റാഫ് 158.) 2. മനുഷ്യർക്ക് ആകമാനം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും താക്കീതു നൽകുന്നവനും ആയിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല. (സബഉ 28.) ജാബിർ (ﷺ) നിവേദനം ചെയ്തതും, ബുഖാരീ (ﷺ) യും മുസ്‌ലിമും(ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചതുമായ ഒരു നബിവചനവും ഈ വസ്തുത തന്നെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതര നബിമാർക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അഞ്ചു പ്രത്യേകതകൾ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ തിരുമേനി പറയുന്നു: وكان النبى يبعث الى قومه خاصة وبعثت الى الناس عامة (ഒരു നബി അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിലേക്കു മാത്രമായിരുന്നു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഞാൻ മനുഷ്യരിലേക്കു പൊതുവായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.)

3) നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നിയോഗം ജനസമുദായത്തിനു ആകമാനമാണെന്നതും, വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഇസ്‌ലാമിൻെറ പരിപൂർണ്ണ നിയമസംഹിതയാണെന്നതും ശരിതന്നെ, എന്നാലും ഇടക്കാലത്തു സമുദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ നബിമാർ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ആവശ്യമല്ലേ? എന്നാണ് പുത്തൻ നബിത്വവാദികളുടെ ഒരു ന്യായം. കേവലം സാധാരണക്കാരായ പൊതുജനങ്ങൾ ഈ ന്യായം ശരിയാണെന്നു കരുതുകയും ചെയ്തേക്കും. എന്നാൽ, പ്രത്യേക വേദഗ്രന്ഥമോ നിയമസംഹിതയോ ഇല്ലാത്ത നബിമാരുടെചുമതല തങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നിലവിലുളള ദൈവികനിർദ്ദേശങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്നുളളതാണ് അവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നും പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ സ്ഥാനപദവി ലഭിച്ചിരിക്കുമെന്നുമാത്രം. ഖുർആൻെറ അനുയായികളാകട്ടെ, പ്രവാചകത്വപദവി ഇല്ലാതെത്തന്നെ ഈ കൃത്യം ലോകാവസാനംവരെ നിലനിറുത്തിപ്പോരുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാകുന്നു. ആ നിലക്കും ഒരു പ്രവാചകൻെറ ആവശ്യം ഇനി അവശേഷിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:
(١) ولتكن منكم امة يدعون الى الخير ويامرون بالمعروف وينهون عن المنكر– آل عمران : ١٠٤
(٢) والمؤمنون والمؤمنات بعضهم او لياء بعض يأمرون بامعروف وينهون عن المنكر – التوبة : ٧١
1. നൻമയിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും, സൽക്കാര്യംകൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, നിഷിദ്ധ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹം നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. (ആലുഇംറാൻ: 104.) 2. സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും ചിലർ ചിലരുടെ - അന്യോന്യം-കാര്യകർത്താക്കളാകുന്നു. അവർ സൽക്കാര്യം കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, നിഷിദ്ധമായതിനെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (തൌബ: 71.) വിമതസ്ഥർക്കു മതപ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതും, അന്യോന്യം ഉപദേശിക്കുന്നതും മുസ്‌ലിംകളുടെ കടമയും കർത്തവ്യവുമാണെന്നു കാണിക്കുന്ന നിരവധി ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. പണ്ഡിതൻമാരിലാണ് ഈ ചുമതല പ്രധാനമായും നിലകൊളളുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു ഹദീസിൽ .... وان العلماء ورثة الانبياء
(പണ്ഡിതൻമാർ നബിമാരുടെ അനന്തരാവകാശികളാണ്) എന്നു നബി(ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതും. (അബൂദാവൂദ്;തിർമദീ.)

4) ലോകത്തു എന്തു മാറ്റങ്ങൾ തന്നെ സംഭവിച്ചാലും, ഖുർആൻ അതിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിനു ഭംഗം വരാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. മനുഷ്യസമുദായം എത്ര ദുഷിച്ചാലും അവരിൽ അൽപം ചിലരെങ്കിലും സത്യത്തിൽ നിലകൊളളുന്നവരായും, ഇസ്‌ലാമിൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായും ലോകാവസാനംവരെ അവശേഷിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മാത്രമല്ല, ഇതൊരു യാഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണെന്നു നബി (ﷺ) പ്രവചനം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. അവിടുന്ന് പറയുന്നു:-
لا يزال من امتى امة قائمة بامر الله لا يضرهم من خذ لهم والامن خالفهم حتى يأتى امرالله وهم على ذلك –متفق عليه
(എൻെറ സമുദായത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന അനുസരിച്ച് നിലകൊളളുന്ന ഒരു

സമൂഹം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. അവരെ കൈവെടിയുന്നവരാകട്ടെ, അവരോടു ഭിന്നിച്ചു നിൽക്കുന്നവരാകട്ടെ–ആരും തന്നെ–അവർക്കു ഉപദ്രവം വരുത്തുകയില്ല. അങ്ങിനെ, അവർ അതേ നിലയിലിരിക്കെ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന (ലോകാവസാനം) വന്നെത്തും. (ബു;മു.)

5) മേൽപറഞ്ഞതെല്ലാം ശരി, എന്നാലും ഒരു പ്രവാചകൻ എന്തുകൊണ്ടു വന്നുകൂടാ? എന്നാണ് ഇനി ചോദിക്കുവാനുളളത്. ഇതിനു ഏറ്റവും വ്യക്തവും, പ്രധാനവുമായ മറുപടി, നബി (ﷺ) തിരുമേനി നബിമാരിൽ അവസാനത്തെ ആളാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഈ ആയത്തുതന്നെയാണ്. പക്ഷേ, മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം, അതിൻെറ അർത്ഥവിവക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പുതിയ കൃത്രിമ നബിമാരുടെ അനുയായികൾ പല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും നടത്തിയിരിക്കയാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ തികച്ചും നിരർത്ഥമാണെന്നു കാണിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ കൂടി ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

1–ാമതായി ഈ ആയത്തിലെ **خاتم النبيين** എന്ന വാക്കിനു നബി തിരുമേനി നൽകുന്ന അർത്ഥം എന്താണെന്നു നോക്കാം. തിരുമേനിയാണല്ലോ ഖുർആൻ ജനങ്ങൾക്കു പ്രബോധനം ചെയ്തതും, വിവരിച്ചുതന്നതും. അപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് ഏതു നിലക്കും മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്. 2–ാമതായി പ്രധാന അറബി നിഘണ്ടുക്കളും പണ്ഡിതൻമാരും അതിനു നൽകിയ അർത്ഥം എന്താണെന്നും, 3–ാമതായി നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തും, അതിനുശേഷവും പുതിയ നബിത്വവാദത്തെക്കുറിച്ചു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നിലപാട് എന്താണെന്നും പരിശോധിച്ചുനോക്കാം. ഈ വിഷയകമായി പ്രധാന ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുളള ഹദീസുകൾ ഏതാനും ഉദ്ധരിക്കുന്ന പക്ഷം അതു വളരെയധികം ദീർഘിച്ചു പോകും. പല സഹാബികൾ വഴിയായും, പല വാചകങ്ങളിലായും വന്നിട്ടുളള പ്രസിദ്ധമായ നിരവധി ഹദീസുകളിൽ രണ്ടെണ്ണം മാത്രം ഉദാഹരണത്തിനു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

1) നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ജാബിർ (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്. എൻെറയും മറ്റു നബിമാരുടെയും ഉപമ, ഒരു പുരുഷമേതുപോലെയാണ്; അയാൾ ഒരു വീടു നിർമ്മിച്ചു. ഒരു ഇഷ്ടികക്കല്ലിൻെറ സ്ഥാനം ഒഴിച്ചു മറ്റെല്ലാം അയാൾ പൂർത്തിയാക്കുകയും ഭംഗിയാക്കി നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ, അതിൽ പ്രവേശിച്ച് അതു നേക്കുന്നവരെല്ലാവരും പറയുകയായി: 'ഈ ഒരു കല്ലിൻെറ സ്ഥാനം ഒഴിച്ചു മറ്റുളളതെല്ലാം എന്തൊരു ഭംഗി?!' എന്നാൽ, ഈ കല്ലിൻെറ സ്ഥാനം ഞാനാകുന്നു. പ്രവാചകൻമാർ എന്നെക്കൊണ്ടു അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (**فانا موضع اللبنة ختم بى الانبياء**) ഈ ഹദീസ് ഇമാം ബുഖാരി, മുസ്ലിം (رحمهما الله) തുടങ്ങിയ പല മഹാൻമാരും ഉദ്ധരിച്ചതാകുന്നു. ഇവിടെയും ഇതുപോലുളള മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും **ختم** എന്ന ക്രിയക്കു 'സീൽ വെക്കപ്പെട്ടു' എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്താൽപോലും, 'അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ടു'വെന്നല്ലാതെ അതിനു വിവക്ഷ നൽകുവാൻ സാധ്യമാവുകയില്ല. 'എന്നെക്കൊണ്ടു നബിമാർക്ക് ശ്രേഷ്ഠത നല്കപ്പെട്ടുവെന്നാണ്' ഇതിൻെറ അർത്ഥമെന്നു അറബി അറിയാവുന്ന ഒരു 'അഹ്മദി'ക്കുപോലും പറയുവാൻ പറ്റുകയില്ല. 2) അലിയ്യ് (رضي الله عنه) നോടു നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി: എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നീ, മൂസാനബിയെ സംബന്ധിച്ച് ഹാറൂൻെറ പദവിയിലാകുന്നു. പക്ഷേ, എൻെറ ശേഷം ഒരു നബിയും ഇല്ല' (**الا انه لا نبى بعدى**) ഈ ഹദീസും ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിച്ചതാണ്.

അറബിഭാഷാ നിഘണ്ടുകളിൽ പ്രസിദ്ധവും പ്രധാനവുമായ എല്ലാ നിഘണ്ടുക്കളിലും കാണാവുന്ന ചില വാക്കുകളാണ് ഇവ: (1)

(١) خاتم القول اخرهم
(٢) ختام القوم وخاتمهم وخاتمهم اخرهم

(٣) ختم الشيي بلد اخره
അതായതു: 1) ജനങ്ങളുടെ 'ഖാത്തം'എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവരിൽ അവസാനത്തെ ആൾ എന്നാകുന്നു. 2) ജനങ്ങളുടെ 'ഖിത്താമും,''ഖാത്തമും' 'ഖാത്തിമും' എല്ലാംതന്നെ അവരിൽ അവസാനത്തേവനാകുന്നു. 3) ഒരു കാര്യം 'ഖത്തമു ചെയ്തു'എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ അന്ത്യത്തിങ്കലെത്തി എന്നർത്ഥം. കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ദരിക്കേണ്ടതില്ല.

മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (ﷺ) തിരുമേനിക്കുശേഷം ഒരു പുതിയ നബി വരികയില്ലെന്നും., വിശുദ്ധ ഖുർആനും നബിവാക്യങ്ങളും അക്കാര്യംതുറന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ളതിൽ ഇസ്ലാമികവൃത്തത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരാൾക്കും പക്ഷാന്തരമില്ല. ഇതു ഇസ്ലാമിലെ ഒരു മൗലികസിദ്ധാന്തമായി മുസ്ലിംകൾ അംഗീകരിക്കുകയും, ഇതിനെതിരായ വിശ്വാസം അനിസ്ലാമികവും, ഇതിനെതിരായ വാദം ഇസ്ലാമിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനവുമായി അവർ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സഹാബികളുടെ കാലത്തും, അവരുടെ കാലശേഷവും മാത്രമല്ല, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തും, ചില പ്രവാചകത്വവാദികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വാദത്തെക്കുറിച്ചു പരിശോധിക്കുകയോ, തെളിവുകൾ അന്വേഷിക്കുകയോ ചെയ്വാൻ നബി (ﷺ) യോ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട മുസ്ലിംഭരണകർത്താക്കളിൽ ആരെങ്കിലുമോ മുതിർന്നിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ച് ഇസ്ലാമിക ഭരണകൂടം അവർ കള്ളവാദികളാണെന്നു വിധിക്കുകയും, യുദ്ധമോ വധമോ നടത്തുകയുമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇസ്ലാംചരിത്രം വായിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണിത്. നബി (ﷺ) ക്കു ശേഷം ഒരാൾ താൻ പ്രവാചകനാണെന്നു വാദിക്കുമ്പോൾ അതിനു തെളിവുണ്ടോ .എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതുപോലും സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനമായിട്ടാണു ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പ്രവാചകസമാപ്തി (**ختم النبوة**) യെക്കുറിച്ചു പല പണ്ഡിതൻമാരും പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ രചിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ, മുഹമ്മദുനബി (ﷺ) ക്കു ശേഷം അല്ലാഹുവിൽനിന്നു വഹ്യ് ലഭിക്കുകയും പ്രവാചകത്വസ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവാചാകനും ഈ ലോകത്തു ഇനി വരുവാനില്ല. ഉണ്ടെന്നു എപ്പോഴെങ്കിലും ആരെങ്കിലും വാദിക്കുന്നപക്ഷം അവർക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന വഹ്യും, പ്രവാചകത്വവും, സഹായവും എല്ലാംതന്നെ പിശാചിൽനിന്നുള്ളതായിരിക്കും. **هل أنبئكم على من تنزل الشيطان تنزل على كل افاك اثيم – الشعراء** (നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ വർത്തമാനം അറിയിച്ചുതരട്ടെയോ, ആരുടെമേലിലാണ് പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുന്നതെന്നു? മഹാ വ്യാജകനും, ദുഷ്ടനുമായ എല്ലാവരുടെയും മേലത്രെ അവർ ഇറങ്ങുന്നത്. (സൂ: ശുഅറാഉ്: 221, 222) അതുകൊണ്ടു പുതിയൊരു നബിത്വവാദം ഉന്നയിക്കുന്നവരോട് നമുക്കു പറയാം. **لكم دينكم ولى دين** (നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മതം, എനിക്കു എന്റെ മതം.)

വിഭാഗം-6

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾

41 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുവിൻ, ധാരാളം സ്മരണ.

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

42 കാലത്തും, വൈകുന്നേരവും അവന് 'തസ്ബീഹ്' [പരിശുദ്ധിയെ കീർത്തനം] ചെയ്കയും ചെയ്യുവിൻ.

---

41 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ. اذْكُرُوا اللهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുവിൻ, ഓർമ്മിക്കുവിൻ. ذِكْرًا كَثِيرًا ധാരാളമായ സ്മരണ, അധികമായ ഓർമ്മ. 42 وَسَبِّحُوهُ നിങ്ങൾ അവന് തസ്ബീഹു (പരിശുദ്ധിയുടെ കീർത്തനം) ചെയ്യുകയും വേണം. بُكْرَةً രാവിലെ. وَأَصِيلاً വൈകുന്നേരവും.

സ്മരിക്കുക, ഓർമ്മിക്കുക, പറയുക, കീർത്തനംചെയ്യുക, പ്രഖ്യാപിക്കുക എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥങ്ങൾ വരാവുന്ന വാക്കാണ് **ذكر** (ദിക്ർ) മനസാ, വാചാ, കർമ്മണാ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമാണ് സാക്ഷാൽ ദിക്ർ. ഹംദു, തസ്ബീഹ്, ദുആ, നമസ്കാരം, തക്ബീർ, തഹ്ലീൽ, ധ്യാനം മുതലായവമൂലമാണതു പ്രകടിപ്പിക്കുക. അതുകൊണ്ടു സാധാരണമായി ദിക്ർ എന്നു പറയുന്നതു ഇവയെക്കുറിച്ചാണ്. ദിക്റിൻെറ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് തസ്ബീഹും, നമസ്കാരവും. (സൂ:റൂം 18ൻെറയും സൂ: അങ്കബൂത്ത് 45 ൻെറയും വിവരണത്തിൽ വായിച്ചതു ഇവിടെയും ഓർക്കുക.) അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും, അവൻെറ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നുള്ള ഒരു കാരണമെന്നോണം അല്ലാഹു പറയുന്നു:

هُوَ ٱلَّذِى يُصَلِّى عَلَيْكُمْ وَمَلَٰٓئِكَتُهُۥ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَكَانَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

43 നിങ്ങളുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം നേരുന്നവനത്രെ അവൻ [അല്ലാഹു]; അവൻെറ മലക്കുകളും തന്നെ (അനുഗ്രഹം നേരുന്നു) ; -നിങ്ങളെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക് വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി. അവൻ സത്യവിശ്വാസികളിൽ വളരെ കരുണയുള്ളവനാണ് താനും.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُۥ سَلَٰمٌ ۚ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

44 അവർ അവനെ കാണുന്ന ദിവസം അവർക്കുള്ള ഉപചാരം, 'സലാം' എന്ന് (സമാധാനസന്ദേശം) ആയിരിക്കും. അവർക്ക് മാന്യമായ പ്രതിഫലം അവൻ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

43 هُوَ അവൻ. الَّذِي يُصَلِّي സ്വലാത്ത് (അനുഗ്രഹം) നേരുന്നവനാണ്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. وَمَلَائِكَتُهُ അവൻെറ മലക്കുകളും. لِيُخْرِجَكُم നിങ്ങളെ അവൻ പുറത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻവേണ്ടി. مِّنَ الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന്. إِلَى النُّورِ പ്രകാശത്തിലേക്ക്. وَكَانَ അവൻ ആകുന്നു. بِالْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ. رَحِيمًا വളരെ കരുണയുള്ളവൻ. 44 تَحِيَّتُهُمْ അവരുടെ ഉപചാരം, അഭിവാദ്യം. يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ അവരവനെ കാണുന്ന ദിവസം. سَلَامٌ സലാമാണ്. وَأَعَدَّ لَهُمْ അവർക്ക് അവൻ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَجْرًا كَرِيمًا മാന്യമായ പ്രതിഫലം.

يصلى എന്ന വാക്കിനാണ് അനുഗ്രഹം നേരുക എന്നു അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. **صلواة** (സ്വലാത്ത്) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ള ക്രിയാരൂപമത്രെ അത്. 'പ്രാർത്ഥന, അനുഗ്രഹം, കാരുണ്യം' എന്നൊക്കെയാണതിൻെറ അർത്ഥം. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും നൽകുന്നു. മലക്കുകൾക്കിടയിൽ അവരുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 'അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം നേരുന്നു' ('സ്വലാത്ത് ചെയ്യുന്നു') എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാണ്. മലക്കുകൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഗുണത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവർക്കു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നതായി സൂറത്തുൽ മുഅ്മിൻ (ഗാഫിർ) 7,8,9 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലക്കുകൾ അനുഗ്രഹം നേരുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഇതത്രെ. അങ്ങിനെ, അസത്യം, ദുർമ്മാർഗ്ഗം, അജ്ഞത, ദുർഭാഗ്യം ആദിയായ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വിമുക്തി ലഭിക്കുവാനും, സൻമാർഗ്ഗത്തിൻെറയും സൽഭാഗ്യത്തിൻെറയും വെളിച്ചത്തിലേക്കു എത്തിച്ചേരുവാനും അല്ലാഹുവിൻെറയും മലക്കുകളുടെയും 'സ്വലാത്തു' അവർക്കു സഹായകമായിത്തീരുന്നു.

സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു സലാം ലഭിക്കുന്നു. (സൂ: യാസീൻ 58) മരണവേളയിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ മലക്കുകൾ ചെന്ന് സലാം പറയുകയും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (സൂ:നഹ്ൽ 32) സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ കാവൽക്കാരായ മലക്കുകൾ അവർക്കു സലാം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്യും. (സൂ: സുമർ 73.) 'സലാം! സലാം!!'എന്നിങ്ങിനെയല്ലാതെ, വ്യർത്ഥമായതോ, പാപകരമായതോ ആയ ഒന്നും തന്നെ അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽവെച്ചു കേൾക്കുകയില്ല (സൂ: വാഖിഅഃ 25, 26) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ ഉപചാരവാക്യം സലാമായിരിക്കും. (സൂ: യൂനുസ് 10.) ചുരുക്കത്തിൽ, എവിടെയും, ആരിൽനിന്നും, അവർക്കു സലാമിൻെറ - ശാന്തിയുടെ - സമാധാനത്തിൻെറ-രക്ഷയുടെ- അഭിവാദ്യമാണ് സിദ്ധിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, 'സത്യവിശ്വാസികളെ' എന്നു സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടു ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച പ്രസ്താവനകൾ ഓരോന്നും ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും എത്രമേൽ ആവേശകരമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! നബി (ﷺ) തിരുമേനി നമസ്കാരാനന്തരം, സാധാരണ ദുആ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ നാമും ദുആ ചെയ്യുക: **اللهم انت السلام ومنك السلام** (അല്ലാഹുവേ, നീയാണ് സലാം നിൻെറ പക്കൽനിന്നാണു സലാം.) അല്ലാഹുവേ, നീ ഞങ്ങൾക്കു അനുഗ്രഹവും, അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു മോചനവും, നിത്യശാന്തിയും നൽകണേ! **امين**

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ إِنَّآ أَرْسَلْنَـٰكَ شَـٰهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

45 ഹേ, നബിയേ! നിശ്ചയമായും നാം നിന്നെ സാക്ഷിയും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീതുകാരനും ആയിക്കൊണ്ട് അയച്ചിരിക്കുകയാണ്;

وَدَاعِيًا إِلَى ٱللَّهِ بِإِذْنِهِۦ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿٤٦﴾

46 അല്ലാഹുവിലേക്ക് അവൻെറ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ക്ഷണിക്കുന്നവനായും, പ്രകാശം നൽകുന്ന ഒരു വിളക്കായും (നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു) .

وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾

47 സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വലുതായ ഔദാര്യം (അഥവാ അനുഗ്രഹം) ഉണ്ടെന്ന് നീ അവർക്ക് സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുക.

وَلَا تُطِعِ ٱلْكَـٰفِرِينَ وَٱلْمُنَـٰفِقِينَ وَدَعْ أَذَىٰهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾

48 അവിശ്വാസികളെയും, കപടവിശ്വാസികളെയും അനുസരിക്കയും ചെയ്യരുത്. അവരുടെ ശല്യത്തെ നീ (അവഗണിച്ചു) വിട്ടേക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി അല്ലാഹുതന്നെ മതി!

---

45 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ നബിയേ. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. شَاهِدًا സാക്ഷിയായി. وَمُبَشِّرًا സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായും. وَنَذِيرًا താക്കീത് നൽകുന്നവനായും. 46 وَدَاعِيًا ക്ഷണിക്കുന്ന (വിളിക്കുന്ന) വനായും. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. بِإِذْنِهِ അവൻെറ ഉത്തരവ് (സമ്മത) പ്രകാരം. وَسِرَاجًا വിളക്കായും. مُنِيرًا പ്രകാശം (വെളിച്ചം) നൽകുന്ന. 47 وَبَشِّرِ സന്തോഷ വാർത്ത അറീക്കുക. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. بِأَنَّ لَهُم അവർക്കുണ്ടെന്ന്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന്. فَضْلاً അനുഗ്രഹം, ഔദാര്യം. كَبِيرًا വലുതായ, മഹത്തായ. 48 وَلاَ تُطِعِ നീ അനുസരിക്കുകയും അരുത്. الْكَافِرِينَ അവിശ്യാസികളെ. وَالْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളെയും. وَدَعْ വിട്ടു(തള്ളി) കളയുകയും ചെയ്യുക. أَذَاهُمْ അവരുടെ ശല്യത്തെ, ഉപദ്രവത്തെ, സ്വൈരക്കേ

ടിനെ. وَتَوَكَّلْ ഭരമേൽപിക്കയും ചെയ്യുക. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. وَكَفَى بِاللهِ അല്ലാഹു തന്നെ മതി. وَكِيلاً ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവൻ, ഭരമേൽക്കുന്നവൻ.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ റസൂലായി നിയോഗിച്ചതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും, തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനപദവികളും, കർത്തവ്യങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 1) സമുദായത്തിൻെറ സ്ഥിതിഗതികൾ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവർ പാലിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഖിയാമത്തുനാളിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും, ജീവിതത്തിൻെറ നാനാവശങ്ങളിലും അവർക്കു മാതൃകാസാ ക്ഷ്യം കാണിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ തിരുമേനി 'സാക്ഷി' (**شاهد**) യാകുന്നു. 2) സജ്ജനങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്ന പുണ്യഫലങ്ങ ളെയും, പ്രതിഫലങ്ങളെയും കുറിച്ചു 'സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും' (**مبشر**) ആകുന്നു. 3) ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷകളെയും, ഭവിഷ്യത്തുകളെയുകറിച്ചു ഭയപ്പെടുത്തുന്ന 'താക്കീതുകാരനും' (**نذير**) ആകുന്നു. 4) അല്ലാഹു വിൻെറ ഉത്തരവും, കൽപ്പനയും, അനുമതിയും അനുസരിച്ചു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു - അഥവാ തൗഹീദിൻെറയും സൻമാർഗ്ഗത്തിൻെറയും പാതയിലേക്കു-പ്രബോധനംവഴി ജനങ്ങളെ 'ക്ഷണിക്കുന്നവനും' (**داع الى الله**) ആകുന്നു. 5) അജ്ഞാനവും, അസത്യവും, ദുരാചാരവും നിറഞ്ഞു ഇരുട്ടുമൂടിയ ലോകത്തിനു ജ്ഞാനത്തിൻെറയും, സത്യത്തിൻെറയും, സദാചാരത്തി ൻെറയും വെളിച്ചം നല്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഹിറാമല ഗുഹയിൽനിന്ന് ഉദയം ചെയ്ത് ലോകമ ാകമാനം പ്രഭപരത്തി പ്രകാശിപ്പിച്ചുവന്ന സൂര്യ 'വിളക്കും' (**سراج منير**) ആകുന്നു.

സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സന്തോഷവാർത്തയും, അല്ലാത്തവർക്കു ഭയവാർത്തയും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിന്നെതിരിൽ അവിശ്വാസികളുടെയും, കപടവിശ്വാസികളു ടെയും ചേരിയിൽനിന്നു വിവിധതരത്തിലുള്ള എതിർപ്പുകളും, ഉപദ്രവങ്ങളും അനുഭവപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. ഇത് അന്നും ഇന്നും എന്നും കാണാവുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യ മത്രെ. നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മുകളിൽ വിവരിച്ച കൃത്യനിർവ്വഹണങ്ങളിൽ ഇവരുടെ ശല്യം മൂലം നേരിടുന്ന വിഘാതങ്ങളെ അവഗണിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുവാനും, എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചു മനസ്സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ മഹത്തായ ഉപദേശം നബി (ﷺ) യുടെ ചര്യയെ മാതൃകയാക്കുന്ന എല്ലാ മതപ്രബോധ കൻമാരും സദാഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

അടുത്ത വചനം മുതൽ സംസാരമുഖം മറ്റൊരു വശത്തേക്കു തിരിയുന്നു. ചില വൈവാഹിക നിയമങ്ങളാണ് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. നിയമങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരാൽ വിരചിതമായ സാധാരണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രതിപാദനരീതിയും, ഖുർആൻെറ പ്രതിപാദനരീതിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ശ്രദ്ധിച്ചുടേ നാക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا نَكَحْتُمُ ٱلْمُؤْمِنَـٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۖ فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾	49 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ സത്യവി ശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും, പിന്നീട് അവരെ സ്പർ ശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അവരെ നിങ്ങൾ വിവാഹമോചനം ['ത്വലാഖ്'] ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നതായാൽ നിങ്ങൾ എണ്ണിക്കണ ക്കാക്കേണ്ടുന്ന യാതൊരു 'ഇദ്ദ'യും നിങ്ങളോട് അവർക്ക് (ബാധ്യത) ഇല്ല.

എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവർക്ക് 'മുത്ത്അ ത്ത്' [മോചനവിഭവം] നൽകുകയും, അവരെ ഭംഗിയായ പിരിച്ചയക്കൽ പിരിച്ചയക്കുകയും ചെയ്യണം.

---

49 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരേ. إِذَا نَكَحْتُمُ നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ. الْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികളെ. ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ പിന്നീട് നിങ്ങളവരെ വിവാഹമോചനവും ചെയ്തു. مِن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن تَمَسُّوهُنَّ നിങ്ങളവരെ സ്പർശിക്കുന്നതിന്. فَمَا لَكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കില്ല, നിങ്ങളോടില്ല. عَلَيْهِنَّ അവരുടെമേൽ (ബാധ്യത) . مِنْ عِدَّةٍ യാതൊരു ഇദ്ദഃയും. تَعْتَدُّونَهَا നിങ്ങൾ എണ്ണി (കണക്കാക്കി) വരുന്ന. فَمَتِّعُوهُنَّ എന്നാലവർക്ക് നിങ്ങൾ 'മുത്ത്അത്ത്' നൽകണം. وَسَرِّحُوهُنَّ നിങ്ങളവരെ പിരിച്ചു വിടുകയും വേണം. سَرَاحًا ഒരു പിരിക്കൽ. جَمِيلاً ഭംഗിയായായ, നല്ലതായ.

'സ്പർശിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പായി' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം സംയോഗം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് എന്നാണ്. ഇതേ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'തൊടുക, സമീപിക്കുക, ചെല്ലുക, മൂടുക, വിവാഹം നടത്തുക' (ملامسة ، قربان، تغشى، نكاح) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങളും ഖുർആൻ ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. ഖുർആൻെറ ഭാഷാമര്യാദകളിൽ ഒന്നാണ് ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ. ഭാര്യയും ഭർത്താവുമായി – വിവാഹമോചനംകൊണ്ടോ, മരണംകൊണ്ടോ വേർപെട്ടശേഷം ഭാര്യക്കു മറ്റൊരു വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാതെ, നിർബന്ധമായും അവൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടുന്ന കാലത്തിനാണ് 'ഇദ്ദഃ' (العدة) എന്നു പറയുന്നത്. ഋതുകാലം എത്താത്തവളും, ഋതുകാലം കഴിഞ്ഞവളും മുമ്മൂന്നു മാസവും, ഋതുമതികൾ മൂന്നു ഋതുകാലവും, ഗർഭിണികൾ പ്രസവംവരെയും , ഭർത്താവു മരണപ്പെട്ടവൾ നാലു മാസവും പത്തു ദിവസവും 'ഇദ്ദഃ'ആചരിക്കേണ്ടുതുണ്ട്. മുൻവിവാഹത്തിൽ ഗർഭം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കലാണ് ഇദ്ദഃയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായത്. പിതൃബന്ധത്തിൽ കലർപ്പോ സംശയമോ ഉണ്ടായേക്കുന്നതു ഇസ്ലാമികദൃഷ്ട്യാ വമ്പിച്ച ആപത്താണല്ലോ. വിവാഹത്തിന്നു ശേഷം വധൂവരൻമാർ തമ്മിൽ സമീപനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം വിവാഹമോചനത്തിൻെറ പേരിൽ ഇദ്ദഃ ആവശ്യമില്ല എന്നാണ് ആയത്തിൻെറ സാരം.

'നിങ്ങളോടു അവർക്കു ബാധ്യതയില്ല.' (مالكم عليهم) എന്നും നിങ്ങൾ എണ്ണിക്കണക്കാക്കുന്ന ഇദ്ദഃ (عدة تعتدونها) എന്നുമുള്ള പ്രയോഗത്തിൽ ചില സൂചനകളുണ്ട്: സ്ത്രീ ഇദ്ദഃ ആചരിക്കുന്നതു പുരുഷൻെറ ഒരവകാശം വകവെച്ചുകൊടുക്കലാണ്. ഇതു സ്ത്രീകളുടെ കടമയാണ്, സന്താനത്തിൻെറ വംശബന്ധം പിതാവുമായിട്ടാണുള്ളത്, ഇദ്ദയുടെ കാലം മൊത്തക്കണക്കിൽ പൂർത്തിയാക്കിയാൽ പോരാ, കൃത്യമായിത്തന്നെ പൂർത്തിയാക്കണം എന്നൊക്കെയാണത്.

വിവാഹമോചനം നിമിത്തം ഭർത്താവുമായി വേർപെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സ്വാഭാവികമായ അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്നു ഒരു താൽകാലിക ആശ്വാസമെന്ന നിലക്ക് ഭർത്താവു ഭാര്യക്കു കൊടുക്കേണ്ടതുള്ള വിഭവത്തിനാണ് 'മുത്ത്അത്ത്' (المتعة) എന്നു പറയുന്നത്. ഇതു എത്രയാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പരിത:സ്ഥിതിയനുസരിച്ചു ഇതു കണക്കാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സൂ: അൽബഖറ:യിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ومتعو هن على الموسع قدره وعلىامقتر قدره متاعا بالمعروف – البقرة : ٢٣٦

സാരം: 'അവർക്കു--വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കു--നിങ്ങൾ 'മുത്ത് അത്ത്' കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. കഴിവുള്ളവനു അവൻെറ സാദ്ധ്യത അനുസരിച്ചും, തിടുക്കക്കാരന്നു അവൻെറ കഴിവനുസരിച്ചും ബാധ്യതയുണ്ട്.' ഇതിനെതുടർന്നുള്ള (അൽബഖറ:

യിലെ) ആയത്തിൽ, സ്പർശനത്തിനുമുമ്പ് വിവാഹമോചനം, ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീക്ക് 'മഹ്ർ' (വിവാഹമൂല്യം) നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൻെറ പകുതി കൊടുക്കണമെന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇങ്ങിനെ പകുതി 'മഹ്ർ' കൊടുക്കപ്പെടേണ്ടുന്നവൾക്കു 'മുത്ത്അത്ത്' കൊടുക്കൽ നിർബന്ധമില്ലെന്നും ആ ആയത്തുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ആകയാൽ , സ്പർശനത്തിനുമുമ്പ് വിവാഹമോചനം നൽകപ്പെടുന്നവൾക്കു 'മുത്തുഅത്തു'കൊടുക്കണമെന്ന നിർബന്ധം, അവൾക്കു മഹ്ർ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാത്തപ്പോഴാണെന്നും, 'മഹ്ർ'നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം അവൾക്കു 'മുത്തുഅത്ത്' മാത്രമേ നിർബന്ധമായി കൊടുക്കേണ്ടതുള്ളുവെന്നും, മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. കൂടുതൽ വിശദീകരണത്തിന് അൽബഖറ 236, 241 ആയത്തുകളുടെ വിവരണം നോക്കുക.

ഭംഗിയായനിലയിൽ പിരിച്ചുവിടണം (سرحوهن سراحا جميلا)എന്നു പറഞ്ഞതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ഭർത്താവിനും ഭാര്യക്കുമിടയിലുള്ള പെരുമാറ്റച്ചട്ടത്തിൻെറ ചുരുക്കം-ഖുർആൻെറ ഭാഷയിൽ امساك بمعروف او تسريح باحسان (സദാചാരമര്യാദയനുസരിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഗുണകരമായ നിലക്കു പിരിച്ചയക്കുക) എന്നുള്ളതാണ്. ദേഹത്തിലോ, മാനത്തിലോ, സ്വത്തിലോ, അവകാശത്തിലോ ഒന്നും തന്നെ യാതൊരു അനീതിയും, കൈകടത്തലും വരാതെയായിരിക്കണം ഭാര്യമാരെ പിരിച്ചുവിടുന്നത്.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِنَّآ أَحۡلَلۡنَا لَكَ أَزۡوَٰجَكَ ٱلَّٰتِيٓ ءَاتَيۡتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتۡ يَمِينُكَ مِمَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَيۡكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّٰتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَٰلَٰتِكَ ٱلَّٰتِي هَاجَرۡنَ مَعَكَ وَٱمۡرَأَةً مُّؤۡمِنَةً إِن وَهَبَتۡ نَفۡسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنۡ أَرَادَ ٱلنَّبِيُّ أَن يَسۡتَنكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۗ قَدۡ عَلِمۡنَا مَا فَرَضۡنَا عَلَيۡهِمۡ فِيٓ أَزۡوَٰجِهِمۡ وَمَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ لِكَيۡلَا يَكُونَ عَلَيۡكَ حَرَجٞۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٥٠﴾

50 ഹേ, നബിയേ, നീ പ്രതിഫലങ്ങൾ [വിവാഹമൂല്യങ്ങൾ] കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരായ നിൻെറ ഭാര്യമാരെ നാം നിനക്ക് അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു നിനക്ക് 'ഫൈഅ്'ക്കി [യുദ്ധത്തിൽ കൈവശം വരുത്തി] ത്തന്നവരിൽ നിന്നും നിൻെറ വലങ്കൈ ഉടമയാക്കിയിട്ടുള്ളതും [അടിമസ്ത്രീകളെയും], നിൻെറ ഒന്നിച്ചു (രാജ്യം ത്യജിച്ച്) ഹിജ്റ പോന്നവരായ നിൻെറ പിതൃവ്യപുത്രിമാരെയും, അമ്മായികളുടെ പുത്രികളെയും, നിൻെറ അമ്മാമൻെറ പുത്രികളെയും, നിൻെറ ഇളയമ്മ-മൂത്തമ്മമാരുടെ പുത്രികളെയും. സത്യവിശ്വാസിനിയായ ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ സ്വന്തം ദേഹം നബിക്ക് ദാനം നൽകിയെങ്കിൽ, നബി അവളെ വിവാഹം ചെയ്തെടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം- സത്യവിശ്വാസികൾക്കില്ലാതെ നിനക്ക് മാത്രമായുള്ളതെന്ന നിലക്ക്-അവളെയും (അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു) . തീർച്ചയായും നമുക്കറിയാം, അവരുടെ ഭാര്യമാരുടെയും, അവരുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമയാക്കിയതിൻെറ [അടിമകളുടെ] യും കാര്യത്തിൽ അവരുടെ മേൽ നാം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്താണെന്ന്. നിൻെറമേൽ യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. (ഇതെല്ലാം നിനക്ക് അനുവദിച്ചത്). അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

50 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ നബിയേ. إِنَّا أَحْلَلْنَا നാം അനുവദിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു, 'ഹലാലാ'ക്കിയിട്ടുണ്ട്. لَكَ നിനക്ക്. أَزْوَاجَكَ നിന്റെ ഭാര്യമാരെ. اللاَّتِي آتَيْتَ നീ കൊടുത്തിട്ടുള്ളവരായ. أُجُورَهُنَّ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങളെ. وَمَا مَلَكَتْ ഉടമയാക്കിയതും, അധീനമാക്കിയതും. يَمِينُكَ നിന്റെ വലങ്കൈ. مِمَّا യാതൊന്നിൽനിന്ന്. أَفَاءَ اللهُ അല്ലാഹു 'ഫൈഅ്'ക്കിത്തന്ന, യുദ്ധത്തിൽ കൈവശപ്പെടുത്തി ത്തന്ന. عَلَيْكَ നിനക്ക്. وَبَنَاتِ عَمِّكَ നിന്റെ പിതൃവ്യന്റെ പുത്രികളെയും. وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ നിന്റെ അമ്മായികളുടെ പുത്രികളെയും. وَبَنَاتِ خَالِكَ നിന്റെ അമ്മാമന്റെ പുത്രികളെയും. وَبَنَاتِ خَالاَتِكَ നിന്റെ ഇളയമ്മമൂത്തമ്മകളുടെ പുത്രികളെയും. اللاَّتِي هَاجَرْنَ ഹിജ്റ വന്നരായ. مَعَكَ നിന്റെ ഒന്നിച്ചു. وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً സത്യവിശ്വാസിനിയായ സ്ത്രീയെയും. إِنْ وَهَبَتْ അവൾ ദാനം നല്കിയാൽ. نَفْسَهَا അവളുടെ ദേഹം, അവളെത്തന്നെ. لِلنَّبِيِّ നബിക്ക്. إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ നബി ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. أَن يَسْتَنكِحَهَا അവളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കവാൻ. خَالِصَةً لَّكَ നിനക്ക് മാത്രമായിട്ടുള്ളതായിട്ട്. مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്കില്ലാതെ, (കൂടാതെ) . قَدْ عَلِمْنَا തീർച്ചയായും നമുക്കറിയാം, അറി ഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. مَا فَرَضْنَا നാം നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്, നിയമിക്കേണ്ടത്. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. فِي أَزْوَاجِهِمْ അവ രുടെ ഭാര്യമാരിൽ. وَمَا مَلَكَتْ ഉടമയാക്കിയതിലും. أَيْمَانُهُمْ അവരുടെ വലങ്കൈകൾ. لِكَيْلاَ يَكُونَ ഉണ്ടാ കാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെ മേൽ. حَرَجٌ ഒരു വിഷമവും (ഇടുക്കവും) . وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധി.

നബി (ﷺ) ക്ക് വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടസ്ത്രീകൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു വിവരിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനം. 1) നബി (ﷺ) മഹ്ർ കൊടുത്തു വിവാഹം കഴിച്ച നിലവി ലുള്ള ഭാര്യമാർ തന്നെ. 2) 'ഫൈഅ്'യി ലഭിച്ച-അഥവാ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുഭാഗത്തുനിന്നു കൈവശം വന്ന - അടിമസ്ത്രീകളിൽ നബി (ﷺ) യുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളവർ. 3) പിതൃവ്യൻ, അമ്മാമൻ, അമ്മായി, ഇളയമ്മ -- മൂത്തമ്മ എന്നിവരുടെ പെൺമക്കളിൽ നബി (ﷺ) യുടെ കൂടെ മദീനായിലേക്കു ഹിജ്റപോന്നവർ. ഈ മൂന്നു ഇനം സ്ത്രീകളും നബി (ﷺ) ക്കെന്ന പോലെ മറ്റുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അനുവദനീയം തന്നെയാകുന്നു. 4) സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സ്ത്രീകളിൽ ആരെങ്കിലും നബി (ﷺ) ക്കു തന്റെ ദേഹത്തെ ദാനമാക്കുകയും, നബി (ﷺ) അവളെ വിവാഹംചെയ്തു സ്വീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അത്തരം സ്ത്രീകൾ. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ഈ ഇനം നബി (ﷺ) ക്കു മാത്രം അനുവദനീമായതും, മറ്റാർക്കും അനുവദിക്കപ്പെടാത്തതുമാകുന്നു.(خالصة لك من دون المؤمنين)

നബി(ﷺ) യുടെ മിക്ക ഭാര്യമാർക്കും 12½ 'ഊഖിയ' വെള്ളി (*) യായിരുന്നു മഹ്ർ നിശ്ചയക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഉമ്മുഹബീബ(رضي الله عنها) യുടെ വിവാഹം അബിസീനിയായിൽവെച്ച് നജ്ജാശി (നെഗാശീ) രാജാവു മുഖാന്തരമാണ് ഉണ്ടായത്. നബി (ﷺ) ക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം അവർക്കു 400 ദീനാർ (പൊൻപണം) മഹ്ർ കൊടുത്തു. സഫിയ്യ(رضي الله عنها) ജുവൈരിയ്യ(رضي الله عنها) എന്നിവരുടെ മഹ്ർ അവരെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു തിരുമേനി മോചിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു വെന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഈ രണ്ടുപേരും യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു.

'വലങ്കൈ ഉടമയാക്കിയവർ' എന്നു പറഞ്ഞതു സ്വന്തം ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള അടിമകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. (ഈ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് സൂ: മുഅ്മിനൂന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാന ക്കുറിപ്പിൽ നാം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. അടിമത്തത്തെ സംബന്ധിച്ച് പല വിവരങ്ങളും സൂ: മുഹമ്മദിൽ കാണാം. (ان شاء الله) യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് 'ഫൈഅ്യി' ലഭിക്കുന്നവർ-അഥവാ യുദ്ധ ത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ട് അധീനത്തിൽ വന്നവർ-എന്നു അടിമകളെ വിശേഷിപ്പിച്ചതു കൊണ്ടു ഒരാൾക്കു ദാനമായി ലഭിച്ചതോ, അയാൾ വിലക്കു വാങ്ങിയതോ ആയ അടിമസ്ത്രീകൾ തീരെ

---

* ഊഖിയ (أوقية) ക്ക് 40 ദിർഹം (വെള്ളിപ്പണം) ആകുന്നു.

അനുവദനീയമല്ല എന്നുദ്ദേശമാക്കിക്കൂടാത്തതാണ്. കാരണം, ഇങ്ങിനെയുള്ള അടിമകളുടെ ഉടമസ്ഥതയും ഇസ്‌ലാമിൽ അംഗീകരിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദമ്പതിയായിരുന്ന മാരിയ (مارية القبطية – رضى)എന്ന മഹതി ഒരു അടിമസ്ത്രീയായിരുന്നുവല്ലോ. ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന മുഖൗഖിസ് തിരുമേനിക്കു അവരെ സമ്മാനമായി അയച്ചുകൊടുത്തതായിരുന്നു. ഇവരിലാണ് തിരുമേനിയുടെ പുത്രൻ ഇബ്രാഹിം ജനിച്ചതും. ഈ സൂറത്തു അവതരിച്ചതിനുശേഷമായിരുന്നു അത് അപ്പോൾ, 'അല്ലാഹു നിനക്കു ഫൈഅ്ആക്കിത്തന്നിട്ടുള്ള' (مما افاء الله عليك)എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതു അടിമകളുടെ ഉത്ഭവത്തെയും, അടിമകളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ ഉത്തമമായ വകുപ്പിനെയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നബി (ﷺ) ക്കും സത്യവിശ്വസികൾക്കും 'ഫൈഉ' അനുവദനീയമാക്കിയതു അല്ലാഹു അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്ന സൂചനയും അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന സ്വത്തുക്കൾ (الغنيمة) മുമ്പുള്ള നബിമാർക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നും, അതു നബി(ﷺ) ക്കു സിദ്ധിച്ച പ്രത്യേകതകളിൽ ഒന്നാണെന്നും തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചതായി പ്രധാന ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം കാണാവുന്നതാണ്.

ചില മതസ്ഥർ വളരെ അകന്ന കുടുംബബന്ധം പോലുമുള്ള സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാറില്ല. മറ്റു ചില മതസ്ഥർ സഹോദരസഹോദരിമാരുടെ മക്കളെപ്പോലും വിവാഹം നടത്താറുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമാകട്ടെ, രണ്ടിനുമിടിയിൽ ഒരു മദ്ധ്യനില അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ് മാതാപിതാക്കളുടെ നേരെ സഹോദരസഹോദരിമാരെ അന്യോന്യം വിവാഹബന്ധം പാടില്ലാത്ത അടുത്ത ബന്ധുക്കളായും, അവരുടെ മക്കളെയും, അവരെക്കാൾ അകന്നവരെയും പരസ്പരം വിവാഹബന്ധത്തിലേർപ്പെടാവുന്ന കുടുംബങ്ങളായും ഇസ്‌ലാം ഗണിക്കുന്നു. 'നിൻെറ പിതൃവ്യൻെറയും അമ്മായികളുടെയും, അമ്മാമൻെറയും ഇളയമ്മമൂത്തമ്മമാരുടെയും പുത്രിമാരെയും' എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞതു ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കിയതാകുന്നു.

ഇവരെക്കുറിച്ച് 'നിൻെറ ഒന്നിച്ചു ഹിജ്റ പോന്നവരായ' (اللاتى هاجرن معك) എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഈ ഇനങ്ങളിൽ അന്നു മദീനായിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീകൾ മക്കായിൽ നിന്നുള്ള ഹിജ്റയിൽ പങ്കെടുത്തവരായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അക്കാലത്തു ശിർക്കിൻെറ നാടുകളി (دار الشرك)ൽനിന്നു ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചവർ ഇസ്‌ലാമിൻെറ നാട്ടി (دار الاسلام) ലേക്കു ഹിജ്റ പോരേണ്ടതും ഉണ്ടായിരുന്നു ആ നിലക്ക് ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടി കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും സഹിച്ചുവരുന്ന ആ സ്ത്രീകൾക്കു മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ മുൻഗണന നൽകേണ്ടതുമുണ്ട്. ഈ വിശേഷണംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഇതൊക്കെയാണ്. അല്ലാതെ, ഹിജ്റ പോരാത്തവരെ വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ പാടില്ലെന്നു വിരോധിക്കുകയല്ല ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഇസ്‌ലാമിനു വിജയം കൈവന്നതിനുശേഷം-അടിയന്തരഘട്ടം നേരിട്ടാലല്ലാതെ-ഹിജ്റയില്ല (لا هجرة بعد الفتح) എന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു. പക്ഷേ നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഹിജ്റയിൽ പങ്കുള്ള കുടുംബങ്ങളെ മാത്രമേ വിവാഹം കഴിക്കാവൂ എന്നും വരാവുന്നതാണ്. (كما فى البيضاوى وغيره)

അവസാനത്തെ ഇനം സ്ത്രീകളെ നബി(ﷺ) ക്കു പ്രത്യേകമായി അല്ലാഹു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തതാണെന്നു അല്ലാഹുതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീ തനിക്കു മഹ്റിൻെറ ആവശ്യമില്ലെന്നും, തൻെറ ദേഹം ദാനമായിത്തരുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞാൽ, അവളെ ആ നിലക്കു ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരു മുസ്‌ലിമിനും പാടുള്ളതല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള വിവാഹബന്ധം ഇസ്‌ലാമിക ദൃഷ്ടിയിൽ സാധുവുമല്ല. ആദ്യത്തെ മൂന്നു ഇനം സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ - നബി(ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു - 'നിൻെറ' എന്നും 'നിനക്ക്' എന്നുമായിരുന്നു പ്രയോഗം. ഈ ഇനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ശൈലിയിൽ അല്ലാഹു മാറ്റം വരുത്തിയതു നോക്കുക. 'നബിക്കു അവളുടെ ദേഹം ദാനം നൽകിയെങ്കിൽ' എന്നും, 'നബി അവളെ വിവാഹം ചെയ്തു

സ്വീകരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ' എന്നും (ان وهبت نفسها للنبیان ارادالنبي ان يستنكحها) ആണല്ലോ ഇവിടത്തെ വാചകം. മുൻശൈലിയനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ 'നീ' എന്നും 'നിനക്ക്' എന്നും പറയേണ്ടതായിരുന്നു. നബി (ﷺ) ഒരു പ്രവാചകനെന്ന നിലക്കും-താഴെ വരുന്ന ആയത്തുകളിൽ നിന്നും ആയിശാ (رضي الله عنها) യുടെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതുപോലെ - തിരുമേനിക്കു അല്ലാഹു കൊടുത്തരുളിയ പ്രത്യേകതകളിൽ ഒന്നെന്നനിലക്കുമാണ് ഈ അനുവാദം എന്നത്രെ ഈ പ്രയോഗം കാണിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബി അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ടവനാണ് (النبى اولى بالمؤمنين من انفسهم) എന്നുള്ള 6-ാം വചനം ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യയായി ജീവിക്കുവാൻ-സ്വന്തം അവകാശങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു--ഒരു സ്ത്രീ ആവേശവും അപേക്ഷയും സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ അതു അവളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും, ത്യാഗമനസ്ഥിതിയുടെയും ആഴത്തെയാണല്ലോ കാണിക്കുന്നത്. അവളുടെ അപേക്ഷ നിരസിക്കുന്നതു എത്രമാത്രം സങ്കടകരമായിരിക്കും?! നുബുവ്വത്തിന്റെ പദവിയെക്കുറിച്ചു സാമാന്യം അറിവോ, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ മധുരിമയോ സിദ്ധിക്കാത്തവർക്ക് മാത്രമെ ഇതിലടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യത്തെപ്പറ്റി സംശയിക്കുവാൻ അവകാശമുള്ളു.

നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരാളായ സൗദഃ (رضي الله عنها) യെ അവിടുന്ന് വിവാഹമോചനം ചെയ്‌വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. തന്നെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യരുതെന്നും, തനിക്കുയാതൊരവകാശവും വകവെച്ചു തരേണ്ടതില്ലെന്നും, തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരിൽ ഒരാളായിക്കൊണ്ടു 'മഹ്ശറി'ൽ ഒരുമിച്ചുകൂടുകമാത്രമാണ് തന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ആ മഹതി തിരുമേനിയോടപേക്ഷിച്ചു. അതനുസരിച്ച് നബി (ﷺ) അവരുടെ അടുക്കൽ താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഊഴം അവർ ആയിശാ (رضي الله عنها) യുടെ ഊഴത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. സ്വന്തം ദേഹത്തെ നബി (ﷺ) ക്കു ദാനം ചെയ്ത ഒരു മഹതിയായിരുന്നു ഖൗലഃ (رضي الله عنها) . വളരെ സദ്‌വൃത്തയായ ഒരു മഹതിയായിരുന്നു അവർ. വേറെയും ചില സ്ത്രീകൾ നബി (ﷺ) ക്കു സ്വയം ദാനം ചെയ്തതായി നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, ഇങ്ങിനെ ദാനംചെയ്ത ഒരു സ്ത്രീയുമായും തിരുമേനി ദാമ്പത്യസമ്പർക്കം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (كما فى الفتح وغيره)

ആയിശാ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (رحمهما الله) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) ക്കു സ്വന്തം ദേഹത്തെ ദാനം നൽകുന്ന സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു എനിക്കു രോഷം തോന്നാറുണ്ടായിരുന്നു. 'ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ദേഹത്തെ ദാനം കൊടുക്കുയോ ?! എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെ, ...ترجی من تشاء എന്നുള്ള (അടുത്ത) ഖുർആൻ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞുപോയി: ماارى ربك الا يسارع فى هواك (അങ്ങയുടെ റബ്ബ് അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടത്തിൽ ധൃതി കൂട്ടുന്നതായിട്ടല്ലാതെ എനിക്കു കാണുമാറാകുന്നില്ല!) സ്വന്തം ദേഹത്തെ നബി (ﷺ) ക്കു ദാനം നൽകാൻ ഒരി സ്ത്രീ സന്നദ്ധയാകുന്നതു ആ സ്ത്രീക്കു തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യാപദവി സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള അത്യാഗ്രഹം കൊണ്ടു മാത്രമാണെന്നു അനസു (رضي الله عنه) തന്റെ മകളോടു പറഞ്ഞതായി ഇമാംബുഖാരിയും അഹ്മദും (رحمهما الله) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിലും, അടിമസ്ത്രീകളെ ദമ്പതിമാരായി സ്വീകരിക്കുന്നതിലും സത്യവിശ്വാസികൾ വേറെയും പല നിയമങ്ങളും, മര്യാദകളും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാലിൽ കൂടുതൽ ഭാര്യമാരെ ആർക്കും വിവാഹം കഴിച്ചുകൂടാ, മഹ്ർ കൊടുക്കൽ എല്ലാവർക്കും നിർബന്ധമാണ്, സാക്ഷികൾ വേണം, കൈകാര്യക്കാരൻ - 'വലിയ്യ്--വേണം, ഇങ്ങിനെ പലതും. ഇവിടെ അതൊന്നും വിവരിച്ചിട്ടില്ല. ഖുർആനിലെ മറ്റുചില വചനങ്ങളിൽനിന്നും, നബിചര്യയിൽനിന്നും അതു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'അവരുടെ ഭാര്യമാരുടെയും വലങ്കൈ ഉടമയാക്കിയവരുടെയും കാര്യത്തിൽ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതു നമുക്കറിയാം. (.... قد علمنا ما فرضنا) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇതൊക്കെയാണ്. തുടർന്നുകൊണ്ടു നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചു

വിവാഹവിഷയത്തിൽ ചില പ്രത്യേക നിയമങ്ങളും വിട്ടുവീഴ്ചയും ഏർപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കാരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു നോക്കുക: لكيلا يكون عليك حرج (നിൻെറ മേൽ യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്.) നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള സ്ഥാനപദവി എത്രമാത്രം മഹത്തരമാണെന്നു ഈ വാക്യത്തിൽനിന്നും, അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നും--അല്ല, ഈ സൂറഃയിലെ പല ആയത്തുകളിൽനിന്നും-ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ تُرْجِى مَن تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِىٓ إِلَيْكَ مَن تَشَآءُ ۖ وَمَنِ ٱبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾

51 അവരിൽ [ഭാര്യമാരിൽ]നിന്ന് നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നിനക്ക് പിന്നോട്ട് (മാറ്റി) നിറുത്താം; നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നിന്നിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യാം. നീ വിട്ടുനിറുത്തിയവരിൽ ആരെയെങ്കിലും നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായാലും നിനക്ക് തെറ്റില്ല. അവരുടെ കണ്ണുകൾ കുളിർക്കുവാനും, അവർ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനും. നീ അവർക്ക് കൊടുത്തതുകൊണ്ട് അവർ-അവരെല്ലാവരും-തൃപ്തിപ്പെടുവാനും കൂടുതൽ അടുപ്പമായ [സൗകര്യപ്രദമായ]താണത്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതിനെ അല്ലാഹു അറിയുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, സഹനമുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

51 تُرْجِي നീ പിന്നോട്ട് നിറുത്താം, പിന്തിക്കാം. مَن تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. مِنْهُنَّ അവരിൽ നിന്ന്. وَتُؤْوِي നീ അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം, അണപ്പിക്കാം. إِلَيْكَ നിങ്കലേക്ക്. مَن تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَمَن ഏതൊരാളെ, ആരെയെങ്കിലും. ابْتَغَيْتَ നീ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, നിനക്ക് വേണമെന്ന്വെച്ചാൽ. مِمَّنْ عَزَلْتَ നീ വിട്ടുനിറുത്തിയ (അകറ്റിവെച്ച) വരിൽനിന്ന്. فَلَا جُنَاحَ എന്നാൽ തെറ്റില്ല. عَلَيْكَ നിൻെറമേൽ. ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ അത് കൂടുതൽ അടുപ്പം (സൗകര്യം) ഉള്ളതാണ്. أَن تَقَرَّ കുളിർക്കുവാൻ (സമാധാനിക്കുവാൻ) . أَعْيُنُهُنَّ അവരുടെ കണ്ണുകൾ. وَلَا يَحْزَنَّ അവർ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനും. وَيَرْضَيْنَ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുവാനും. بِمَا آتَيْتَهُنَّ നീ അവർക്ക് കൊടുത്തതുകൊണ്ട്. كُلُّهُنَّ അവരെല്ലാവരും. وَاللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു. مَا فِي قُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളത്. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلِيمًا സർവ്വജ്ഞൻ. حَلِيمًا സഹനമുള്ളവൻ.

നബി(ﷺ) ക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരുമായി വിവാഹബന്ധം തുടരാം. അല്ലാത്തവരെ വിവാഹമോചനം നൽകി വിടാം, നിലവിലുള്ള ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ--ഇന്നിന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ഇന്നിന്നവരുടെ കൂടെ താമസിക്കുക എന്ന് ഊഴം നിശ്ചയിക്കാം, ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നു തോന്നുന്നവരെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യാം എന്നൊക്കെയാണ് 'നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ പിന്നോട്ടുമാറ്റി നിർത്തുകയും, ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നിന്നിലേക്കു അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുള്ളവർ അവർക്കിടയിൽ താമസത്തിനു സമമായി ഊഴം നിശ്ചയിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണ്. നബി(ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നും, യുക്തംപോലെ ചെയ്യാമെന്നും ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഇതനുസരിച്ച് തിരുമേനി ചില ഭാര്യമാരെ ഊഴത്തിൻെറ നിർബ്ബന്ധത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയെന്നും, പക്ഷേ അതു പ്രാവർത്തികമാക്കാതെ വീണ്ടും ഊഴം പാലിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ബലവത്തായ ഹദീസുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇമാം അഹ് മദു (رحمه الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ആയിശ (رضي الله عنها) പറയുന്നു: നബി (ﷺ) അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ

(ദിവസങ്ങൾ) ഭാഗിക്കുകയും, അതിൽനീതി പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവിടുന്നു ഇങ്ങിനെ പറയുമായിരുന്നു.
اللهم هذا فعلى فيما املك فلا تلمنى فيما تملك ولا املك (അല്ലാഹുവേ, എൻെറ അധീനത്തിൽപ്പെട്ട കാര്യത്തിലുള്ള എൻെറ പ്രവൃത്തിയാണിത്. നിൻെറ അധീനത്തിലുള്ളതും, എൻെറ അധീനത്തിലല്ലാത്തതുമായ കാര്യത്തിൽ .നീ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തരുതേ!)

വിവാഹമോചനം നൽകിയവരെ വീണ്ടും വിവാഹത്തിലേക്കു മടക്കി എടുക്കുകയും, ഊഴത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയവർക്കു വീണ്ടും ഊഴം വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമില്ല എന്നാണ് ആയത്തിലെ അടുത്ത വാക്യം കാണിക്കുന്നത്. അഥവാ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു യുക്തവും, ഹിതവും അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു അനുവാദം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയെ അകറ്റിനിറുത്തിയതിലോ, മറ്റേവളെ അടുപ്പിച്ചതിലോ തിരുമേനിയുടെമേൽ ആക്ഷേപത്തിനു വഴിയില്ല. ഇന്നപ്രകാരമേ ചെയ്യാവു എന്ന് നിർബന്ധം നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. തിരുമേനിയാണെങ്കിൽ നീതിക്കും മര്യാദക്കും എതിരായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളുമല്ല. അപ്പോൾ, ഭാര്യമാരുടെ കാര്യത്തിൽ അവിടുന്ന് സ്വീകരിക്കുന്ന നയങ്ങളെല്ലാം ഔദാര്യപൂർവ്വമായിരിക്കും. തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരാകട്ടെ, ഐഹികസുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കാൾ അല്ലാഹുവിൻെറയും, റസൂലിൻെറയും പ്രീതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി നിലകൊള്ളുന്നവരാണുതാനും. ചുരുക്കത്തിൻെറ നബി (ﷺ) ക്കു മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യം അല്ലാഹു വിട്ടുകൊടുത്തതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർക്ക് സന്തോഷവും മനസ്സമാധാനവും ഉണ്ടാകുവാനേ അവകാശമുള്ളു. അവകാശവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാനോ, അതിൻെറ പേരിൽ വഴക്കും പിണക്കവും ഉണ്ടാക്കുവാനോ പിന്നെ പഴുതുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല. 'അവരുടെ കണ്ണുകൾ കുളിർക്കുവാനും' (.... **ذلك ادنى ان تقر**)എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ ഇമാം ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) മുതലായ പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം സ്വീകരിച്ചതും, ഖുർആൻെറ വാക്യങ്ങളോടും ഹദീസുകളോടും കൂടുതൽ അനുയോജ്യവുമായ വിവരണമാണ് മുകളിൽ കണ്ടത്. ഈ വാക്യത്തിനു ചിലർ വേറെ വ്യാഖ്യാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു പ്രസക്തമായിത്തോന്നുന്നില്ല.

28 മുതൽ 34 കൂടിയ ആയത്തുകളിൽ നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാരെക്കുറിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. ഐഹികസുഖങ്ങളെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു നബി (ﷺ) യെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു പോയിക്കൊള്ളാമെന്നും, അല്ലാത്തവർ തിരുമേനിയൊന്നിച്ചു അച്ചടക്കത്തോടും അനുസരണത്തോടുംകൂടി ജീവിക്കണമെന്നും അറിയിച്ചു. അവരുടെ ഉന്നതപദവികളെയും, അവരുടെ കടമകളെയും വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. 50-ാം വചനത്തിൽ നബി (ﷺ) ക്കു വിവാഹം ചെയ്യാവുന്ന സ്ത്രീകൾ ഏതെല്ലാമെന്നു വ്യക്തമാക്കി. തുടർന്നുകൊണ്ടു ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുവാനും, അല്ലാത്തവരെ വിട്ടേക്കുവാനും മറ്റുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ തിരുമേനിക്കു നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇനി, ഇപ്പോൾ നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ച് നിലവിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഭാര്യമാരെല്ലാംതന്നെ, പിരിഞ്ഞുപോകുകയോ, പിരിച്ചുവിടുകയോ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തവരും, മരണംവരെ നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാരായിരിക്കുവാൻ തികച്ചും അർഹരായ ഭാഗ്യവതികളും ആയിരിക്കുമല്ലോ.

لَّا يَحِلُّ لَكَ ٱلنِّسَآءُ مِنۢ بَعْدُ وَلَآ أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَٰجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ رَّقِيبًا ﴿٥٢﴾

52 ശേഷം (ഇനിമേലിൽ) നിനക്ക് സ്ത്രീകൾ [ഭാര്യമാർ] അനുവദനീയമാകുന്നതല്ല; (പുതുതായി) വല്ല ഭാര്യമാരെയും ഇവർക്കുപകരം സ്വീകരിക്കുകയും പാടില്ല- അവരുടെ നൻമ (അഥവാ സൗന്ദര്യം) നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയാലും ശരി;

നിൻെറ വലങ്കൈ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരൊഴികെ. (അവരെ സ്വീകരിക്കാം.) അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

---

52 لاَ يَحِلُّ لَكَ നിനക്ക് അനുവദനീയമാകയില്ല. النِّسَاءُ സ്ത്രീകൾ (ഭാര്യമാർ) . مِن بَعْدُ ശേഷം, പിന്നീട് (മേലിൽ) . وَلاَ أَن تَبَدَّلَ നീ പകരം സ്വീകരിക്കലും പാടില്ല. بِهِنَّ അവർക്ക്, ഇവർക്ക്. مِنْ أَزْوَاجٍ വല്ല ഭാര്യമാരെയും. وَلَوْ أَعْجَبَكَ നിന്നെ ആശ്ചര്യ(കൗതുക) പ്പെടുത്തിയാലും. حُسْنُهُنَّ അവരുടെ നന്മ, ഗുണം. إِلاَّ مَا مَلَكَتْ ഉടമപ്പെടുത്തിയതൊഴികെ. يَمِينُكَ നിൻെറ വലങ്കൈ. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും. رَّقِيبًا വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ.

ഈ വചനം അവതരിക്കുമ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരായിഒമ്പതു പേരാണു നിലവിലുണ്ടായിരുന്നത്. ആയിശഃ, ഹഫ്സഃ, ഉമ്മുഹബീബഃ, സൗദഃ, ഉമ്മുസൽമഃ, സഫിയ്യഃ മൈമൂനഃ, സൈനബ്, ജുവൈരിയ്യഃ (رضي الله عنهن) എന്നിവരാണവർ. (*) ഇതിന്നുശേഷം നബി (ﷺ) പുതുതായി വിവാഹം ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം ചെയ്ത് പകരം പുതിയൊരു ഭാര്യയെ സ്വീകരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇബ്റാഹീം എന്ന കുട്ടിയുടെ മാതാവും ഈജിപ്തിൽനിന്നു സമ്മാനമായി അയച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ട അടിമസ്ത്രീയുമായിരുന്ന മാരിയ്യഃ (رضي الله عنها) യെ തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചതു ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷമായിരുന്നു. അടിമസ്ത്രീകളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

വിഭാഗം-7

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَدْخُلُوا۟ بُيُوتَ ٱلنَّبِىِّ إِلَّآ أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَـٰظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَـٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَٱدْخُلُوا۟ فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَٱنتَشِرُوا۟ وَلَا مُسْتَـْٔنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى ٱلنَّبِىَّ فَيَسْتَحْىِۦ مِنكُمْ ۖ وَٱللَّهُ لَا يَسْتَحْىِۦ مِنَ ٱلْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَـٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا۟ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓا۟ أَزْوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦٓ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ

53 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നബിയുടെ വീടുകളിൽ വല്ല ഭക്ഷണത്തിലേക്കും (ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട്) നിങ്ങൾക്ക് അനുവാദം കിട്ടിയാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കരുത്; അതിൻെറ പാകം [വേവ്] നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരല്ലാത്ത നിലക്ക് (വേണം പ്രവേശിക്കുന്നത്) . പക്ഷെ, നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ പിരിഞ്ഞുപോരുകയും ചെയ്യുവിൻ; വല്ല വർത്തമാനത്തിനുമായി നേരംപോക്കിലേർപ്പെട്ടു നിൽക്കാതെയും (ആയിരിക്കണം) . (കാരണം,) നിശ്ചയമായും അതൊക്കെ, നബിയെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അപ്പോൾ (അത് തുറന്നുപറയുവാൻ) നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് ലജ്ജയായിരിക്കയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് (തുറന്നുകാട്ടുവാൻ) ലജ്ജകാണിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ അവരോട് [നബിയുടെ ഭാര്യമാരോട്] വല്ല സാമാനവും ചോദിക്കു

---

* ഈ ഒമ്പതുപേരെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽവിവരം ഈ സൂറത്തിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാന കുറിപ്പിൽ നോക്കുക.

عَظِيمًا ﴿٥٣﴾

ന്നതായാൽ മറയുടെ പിന്നിൽനിന്ന് ചോദിച്ചുകൊള്ളണം. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ ശുദ്ധമായിട്ടുള്ളതത്രെ അത്. അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിന് ശല്യമുണ്ടാക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് പാടുള്ളതുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യമാരെ ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിപ്പാനും പാടില്ല. നിശ്ചയമായും, അതൊക്കെ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ വമ്പിച്ച കാര്യമാകുന്നു.

---

53 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَدْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കരുത്. بُيُوتَ النَّبِيِّ നബിയുടെ വീടുകളിൽ. إِلاَّ أَن يُؤْذَنَ സമ്മതം നൽകപ്പെട്ടാലൊഴികെ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. إِلَى طَعَامٍ വല്ല ഭക്ഷണത്തിലേക്കും. غَيْرَ نَاظِرِينَ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരല്ലാതെ. إِنَاهُ അതിൻെറ പാകം, വേവ്. وَلَكِنْ പക്ഷേ. إِذَا دُعِيتُمْ നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടാൽ. فَادْخُلُوا അപ്പോൾ പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. فَإِذَا طَعِمْتُمْ നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ. فَانتَشِرُوا നിങ്ങൾ നിരന്നുകൊള്ളുക (പിരിഞ്ഞുപോവുക) . وَلاَ مُسْتَئْنِسِينَ നേരംപോക്കിലേർപ്പെടാത്തവരായും, (തങ്ങിനിൽക്കാതെയും) . لِحَدِيثٍ വല്ല വർത്തമാനത്തിനും. إِنَّ ذَلِكُمْ നിശ്ചയമായും അത്. كَانَ يُؤْذِي ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. النَّبِيَّ നബിയേ. فَيَسْتَحْيِي അപ്പോഴദ്ദേഹത്തിന് ലജ്ജയുണ്ടാകും. مِنكُمْ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച്. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. لاَ يَسْتَحْيِي അവൻ ലജ്ജ കാണിക്കയില്ല. مِنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ(കാര്യത്തെ) ക്കുറിച്ച്. وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ നിങ്ങളവരോട് ചോദിക്കുന്നതായാൽ. مَتَاعًا വല്ല സാമാനവും, ഉപകരണവും. فَاسْأَلُوهُنَّ എന്നാലവരോട് ചോദിക്കുവിൻ. مِن وَرَاءِ حِجَابٍ മറയുടെ പിന്നിൽനിന്ന്. ذَلِكُمْ أَطْهَرُ അത് കൂടുതൽ ശുദ്ധമായതാണ്. വെടിപ്പുള്ളതാണ്. لِقُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്. وَقُلُوبِهِنَّ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും. وَمَا كَانَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പാടില്ലതാനും. أَن تُؤْذُوا നിങ്ങൾ ശല്യപ്പടിത്തൽ, സ്വൈരം കെടുത്തൽ. رَسُولَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിനെ. وَلاَ أَن تَنكِحُوا നിങ്ങൾ വിവാഹം ചെയ്യലും പാടില്ല. أَزْوَاجَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യമാരെ. مِن بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം. أَبَدًا ഒരിക്കലും, എന്നെന്നും. إِنَّ ذَلِكُمْ നിശ്ചയമായും അത്. كَانَ ആകുന്നു. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ. عَظِيمًا വമ്പിച്ചത്.

അനസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി - മുസ്‌ലിം മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: 'നബി (ﷺ) സൈനബ (رضي الله عنها) യെ വിവാഹം കഴിച്ച അവസരത്തിൽ കുറെ ആളുകളെ (സദ്യക്ക്) ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിച്ചശേഷം ആളുകൾ വർത്തമാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായി. നബി (ﷺ) സ്ഥലം വിട്ടെഴുന്നേറ്റു പോകാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അവർ എഴുന്നേറ്റുപോകുന്നില്ല. അങ്ങനെ തിരുമേനി അവിടുന്നു സ്ഥലം വിട്ടുപോയി. ഈ അവസരത്തിൽ ഏതാനും പേർ സ്ഥലം വിട്ടു. മൂന്നുപേർ അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നു. തിരുമേനി (കുറെ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങി) വീട്ടിലേക്കു വന്നപ്പോഴും അവരവിടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടു അവരും എഴുന്നേറ്റുപോയി. ഈ വിവരം ഞാൻ തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. അവിടുന്നു വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഞാനും (പതിവുപോലെ) ഒന്നിച്ചു പ്രവേശിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. നോക്കുമ്പോൾ എനിക്കും തിരുമേനിക്കുമിടയിൽ മറ ഇടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈയവസരത്തിൽ يا ايها الذين امنو الاتدخلوا بيوت النبى എന്നുള്ള (ഈ) ആയത്ത് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു.' നബി (ﷺ) ക്കു സേവനം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി പത്തു വയസ്സു പ്രായത്തിൽ മാതാവു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന്, തിരുമേനിക്കു ഏൽപിച്ചുകൊടുത്ത ആളാണ് അനസ് (رضي الله عنه) . തിരുമേനിയുടെ വിയോഗംവരേക്കും വിശ്വസ്തനായ ഒരു ഭൃത്യനും,

വീട്ടിലെ ഒരംഗവും എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം തിരുമേനിയോടൊപ്പം ജീവിച്ചുപോന്നു. എന്നാൽ, പർദ്ദാസമ്പ്രദായം നടപ്പിലായപ്പോൾ അതു അദ്ദേഹത്തിനും ബാധകമായിരുന്നു.

കേവലം ദീർഘമായ ഈ തിരുവചനത്തിൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാപനപദവികളെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ ആചരിക്കേണ്ടുന്ന പല മര്യാദകളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അവയിൽ ഒരു കാര്യം-തിരുമേനിയുടെ ശേഷം അവിടുത്തെ പത്നിമാരെ ആരും വിവാഹം ചെയ്തുകൂടാ എന്നതു-ഒഴിച്ചു മറ്റെല്ലാം തന്നെ, മുസ്ലിംകൾ എപ്പോഴും പരസ്പരം ആചരിക്കേണ്ടതുതന്നെയാകുന്നു. തിരുമേനിയുടെ കാര്യത്തിൽ അവ കൂടുതൽ കർശനമായി സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടുതാനും. തിരുമേനിയുടെ വീടുകളിൽ, അഥവാ അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർ നിവസിക്കുന്ന വീടുകളിൽ, പ്രവേശനത്തിനുള്ള അനുവാദം കിട്ടിയല്ലാതെ ആർക്കും ഇനിമേലിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു ഈ വചനം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. (അനുവാദം ചോദിക്കുന്ന രൂപം, അതിൻെറ ആവശ്യകത, അനുവാദം കൂടാതെ പ്രവേശിക്കാവുന്ന വീടുകൾ ആദിയായവയെക്കുറിച്ചു സൂറത്തുന്നൂറിൽ വിശദീകരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.) അനധികൃതമായി അന്യവീടുകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനാൽ നേരിടുവാനിടയുള്ള ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആർക്കും ഊഹിച്ചറിയാമല്ലോ. സദ്യ വേളകളിലാവട്ടെ, അല്ലാത്തപ്പോഴാകട്ടെ, ക്ഷണിക്കപ്പെടാതെ ഭക്ഷണത്തിൽചെന്നു പങ്കെടുക്കുന്നതും, ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടാൽതന്നെയും വീട്ടിൽചെല്ലുമ്പോൾ അനുമതികൂടാതെ പ്രവേശിക്കുന്നതും പാടില്ലാത്തതാണ്. ഭക്ഷണം പാകമാകുന്നതു-തയ്യാറാകുന്നതു-നോക്കിക്കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഉചിതമല്ല. ഇതും വീട്ടുകാർക്കു പല നിലക്കും ശല്യമായി അനുഭവപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു മുൻകൂട്ടിച്ചെന്നു കാത്തിരിക്കാൻ ഇടവരാതെ യഥാസമയത്തു മാത്രം ചെന്നു ചേരേണ്ടതാകുന്നു. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർമാത്രം ചെല്ലുക, ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാലുടൻ സ്ഥലം വിട്ടുപോരുക, പിന്നീടവിടെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിൽക്കാതിരിക്കുക, ഇതെല്ലാം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ക്ഷണിക്കപ്പെടാതെ സദ്യവട്ടങ്ങളിലും, ഭക്ഷണവേളയിലും കടന്നുചെല്ലുന്ന സമ്പ്രദായം കേവലം നിന്ദ്യവും അന്യായവും കൂടിയാണ്. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവൻ ക്ഷണം നിരസിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. ഇത്തരം പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഹദീസിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചുകാണാം. ദീർഘിച്ചുപോകുമെന്നു കരുതി വിട്ടുകളയുകയാണ്.

ഇതെല്ലാം കേവലം നിസ്സാരകാര്യങ്ങളല്ലേ, ഇത്ര ഗൗരവത്തോടെ അവ എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ടോ? എന്നൊക്കെ പലരും ധരിച്ചേക്കാം. അല്ല, ഇക്കാലത്തു പലരുടെ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും പ്രത്യക്ഷത്തിൽത്തന്നെ ആ നില പ്രകടമാകാറുമുണ്ട്. ഇവർക്കുള്ള മറുപടിയത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്: 'നിശ്ചയമായും അതൊക്കെ നബിയെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. അതു തുറന്നു പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ലജ്ജയുണ്ടായേക്കാം. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു ലജ്ജ കാണിക്കയില്ല. (ان ذلكم كان يؤذى النبى) നബി(ﷺ) യെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതു പ്രത്യേകിച്ചും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ശല്യം ഉണ്ടാക്കുന്നത് പൊതുവിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്രമാത്രം ആക്ഷേപകരമാണെന്നു ഇതേ വചനത്തിലെ തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളും, താഴെ വരുന്ന 57-59 എന്നീ വചനങ്ങളും മറ്റും പരിശോധിച്ചാലറിയാവുന്നതാണ്. ഒരാൾക്കു മറ്റൊരാളെക്കൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ശല്യം ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. നബി (ﷺ) യെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതു മറ്റാരെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാളും ഭയങ്കരമാണ്. അന്യൻെറ പെരുമാറ്റത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന സൈ്വരക്കേടിനെക്കുറിച്ചു തുറന്നുപറയുവാൻ മാന്യൻമാരായ ആളുകൾ മടിച്ചേക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്, അതു മറ്റുള്ളവർ കണ്ടറിയേണ്ടതാണ്, കണ്ടറിയാത്തവരെ അതു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതു ആവശ്യവുമാണ് എന്നിങ്ങിനെ പലതും ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാരോടു വല്ല സാധനവും ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ടാകുമ്പോൾ അതു മറയുടെ പിന്നിൽ നിന്ന് ചോദിക്കണം, അഥവാ അകത്തു കടന്നുചെന്നും മുഖത്തോടു മു

ഖമായം അവരോടു സംസാരിച്ചുകൂടാ. ഇതാണ് ആയത്തിലെ മറ്റൊരു കല്പന. ഇതിനു രണ്ടു കാരണവും അല്ലാഹു പറയുന്നു: ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഹൃദയങ്ങളുടെ നിഷ്കളങ്കതക്കും, ശുദ്ധതക്കും അതാണ് അനുയോജ്യമായത്; തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരുടെ അന്തസ്സിനും, മാന്യതക്കും നിരക്കാത്ത പെരുമാറ്റം തിരുമേനിയെ ശല്യപ്പെടുത്തലുമാണ്. ഇതാണെങ്കിൽ മഹാപാപവും! നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാരെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമല്ല അന്യസ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചു പൊതുവിൽ ആചരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു മര്യാദയാണിത്. മാന്യതയിലും ശ്രേഷ്ഠതയിലും ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ളവരാകുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും.

നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാരിൽ പർദ്ദ നടപ്പാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഉമർ (رضي الله عنه) ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായും, ഉമർ (رضي الله عنه) ന്റെ അഭിപ്രായം ശരിവെച്ചുകൊണ്ടു അവതരിച്ച ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ ഈ ആയത്തും ഉൾപ്പെടുന്നതായും ഹദീസുകളിൽ കാണാം. പക്ഷേ, വഹ്‌യു ലഭിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്ക് നബി (ﷺ) അതു നടപ്പിലാക്കാൻ മുമ്പോട്ടു വന്നതുമില്ല. തിരുമേനി സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഒന്നും കൽപിക്കുകയില്ലല്ലോ. (**وما ينطق عن الهوى**) അനസ് (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോടു ഉമർ (رضي الله عنه) പറയുകയുണ്ടായി: ''റസൂലേ, അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ നല്ല മനുഷ്യരും, ചീത്ത മനുഷ്യരും പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളോടു (അങ്ങയുടെ ഭാര്യമാരോടു) പർദ്ദ സ്വീകരിക്കുവാൻ അങ്ങുന്നു കൽപിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ?!'' അങ്ങനെ, ഹിജ്റ അഞ്ചാംകൊല്ലം ദുൽഖഅ്ദഃ മാസത്തിൽ ജഹ്ശിന്റെ മകൾ സൈനബയെ നബി (ﷺ) വിവാഹം കഴിച്ച ആ വിവാഹ സദ്യ കഴിഞ്ഞ രാവിലെ പർദ്ദയുടെ ഈ വചനം അവതരിച്ചു. (ബു;മു. മുതലായവർ.) അനസ് (رضي الله عنه) ന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയും, അൽപംമുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനയും പരസ്പരം പിൻബലം നൽകുന്നവയാകുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന മര്യാദകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കൽപനകൾ അവതരിക്കുവാൻ പല നിലക്കും യോജിച്ച ഒരു സന്ദർഭത്തിലാണ് ഇതിന്റെ അവതരണമുണ്ടായതെന്ന് അവയിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാം.

ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: **انما جعل الاستئذان من اجل البصر** (പ്രവേശനത്തിനു സമ്മതം ചോദിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതുതന്നെ കണ്ണിന്റെ-നോട്ടത്തിന്റെ - കാരണത്താലാകുന്നു--ബു;മു.) മറ്റൊരു നബിവചനം അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'കണ്ണുകളുടെ വ്യഭിചാരം നോട്ടമാണ്, ചെവികളുടെ വ്യഭിചാരം കേൾക്കാൻ ശ്രമിക്കലാണ്, നാവിന്റെ വ്യഭിചാരം സംസാരിക്കലാണ്, കയ്യിന്റെ വ്യഭിചാരം സ്പർശിക്കലാണ്, കാലിന്റെ വ്യഭിചാരം കാലടിവെക്കലാണ്-നടന്നുചെല്ലലാണ്-, ഹൃദയം ഇച്ഛിക്കുകയും മോഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ജനനേന്ദ്രിയം അതിനെ യഥാർത്ഥമാക്കുകയോ കളവാക്കുകയോ ചെയ്യും.'' (ബു;മു.)

റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം, അവിടുത്തെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഒരാളെയും ആർക്കും തീരെ വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ പാടില്ല എന്നാണ് ആയത്തിൽ അവസാനമായി പ്രസ്താവിച്ചത്. തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളാണെന്നു 6-ാംവചനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ മാതാക്കളെ വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ പാടില്ലെന്നപോലെ അവരെയും വിവാഹം ചെയ്തുകൂടാത്തതാണ്. നിലവിലുള്ള ഒമ്പതു ഭാര്യമാർക്കുപുറമെ ഇനി മറ്റാരെയും വിവാഹം ചെയ്യരുതെന്നു നബി (ﷺ) യെ വിലക്കിയതുപോലെ, പ്രസ്തുത ഭാര്യമാർ നബി (ﷺ) യുടെ ശേഷം വേറെ ഭർത്താക്കളെ സ്വീകരിക്കുന്നതും ഇതുമൂലം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം നബി (ﷺ) യുടെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തെയും, അവിടുത്തെ പത്നിമാരോട് സത്യവിശ്വാസികൾ ബഹുമാനപൂർവ്വം പെരുമാറേണ്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയും കുറിക്കുന്നു. 'നിശ്ചയമായും അതു അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വമ്പിച്ച കാ

ര്യമാണ്' (ان ذا لكم كان عند الله عظيما) എന്നുള്ള സമാപനവാക്യം മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അച്ചടക്കമര്യാദയും, നിയമങ്ങളും പാലിക്കുന്നവരിൽതന്നെ, ദുർവിചാരക്കാരും, കളങ്കഹൃദയൻമാരും ഉണ്ടായേക്കാം. നേരെമറിച്ച് സദുദ്ദേശവും, ശുദ്ധഹൃദയവും ഉള്ളവർക്ക് ചിലപ്പോൾ നിയമാതിർത്തികൾ കൃത്യമായി പാലിക്കാൻ കഴിയാതെയും വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളുകള്ളികളെല്ലാം അല്ലാഹു അറിയുമെന്നും , അതതിനു തക്ക നടപടികൾ അവൻ എടുത്തുകൊള്ളുമെന്നും അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് പർദ്ദ ആചരിക്കണമെന്ന നിയമത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

إِن تُبْدُوا۟ شَيْـًٔا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

54 നിങ്ങൾ വല്ലകാര്യവും വെളിവാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മറച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

لَّا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِىٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُهُنَّ ۗ وَٱتَّقِينَ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

55 തങ്ങളുടെ പിതാക്കളിലാകട്ടെ, പുത്രൻമാരിലാകട്ടെ, സഹോദരൻമാരിലാകട്ടെ, സഹോദരൻമാരുടെ പുത്രന്മാരിലാകട്ടെ, സഹോദരിമാരുടെ പുത്രൻമാരിലാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിലാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരിലാകട്ടെ, (ഒന്നുംതന്നെ) അവരുടെമേൽ യാതൊരു കുറ്റവുമില്ല. (നബിയുടെ പത്നിമാരേ,) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ! നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിൻെറമേലും സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നവനാകുന്നു.

---

54 إِن تُبْدُوا നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്ന പക്ഷം. شَيْئًا വല്ല കാര്യവും. أَوْ تُخْفُوهُ അല്ലെങ്കിലത് മറച്ചുവെക്കുന്നതായാൽ. فَإِنَّ الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും. عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ. 55 لاَ جُنَاحَ തെറ്റില്ല. عَلَيْهِنَّ അവരുടെമേൽ. فِي آبَائِهِنَّ അവരുടെ പിതാക്കളിൽ. وَلاَ أَبْنَائِهِنَّ അവരുടെ പുത്രൻമാരിലുമില്ല. وَلاَ إِخْوَانِهِنَّ അവരുടെ സഹോദരൻമാരിലുമില്ല. وَلاَ أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ അവരുടെ സഹോദര പുത്രൻമാരിലുമില്ല. وَلاَ أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ അവരുടെ സഹോദരീ പുത്രൻമാരിലുമില്ല. وَلاَ نِسَائِهِنَّ അവരുടെ സ്ത്രീകളിലുമില്ല. وَلاَ مَا مَلَكَتْ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരിലുമില്ല. أَيْمَانُهُنَّ അവരുടെ വലങ്കൈകൾ. وَاتَّقِينَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവിൻ, ഭയഭക്തി കാണിക്കുവിൻ. الله അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനോട്. إِنَّ الله كَانَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിൻെറമേലും. شَهِيدًا സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവൻ, സന്നദ്ധൻ.

ഏഴു കൂട്ടരെയാണ് ഇവിടെ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാരല്ലാത്ത ഇതരസ്ത്രീകളുടെ പർദ്ദാ നിയമത്തിലും ഈ ഏഴു കൂട്ടർ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവർതന്നെ. കൂടുതൽ അടുത്ത കുടുംബങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്. അമ്മാമൻമാരും, പിതൃവ്യൻമാരും മറ്റുചിലരും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നും, 'തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾ' (نسائهن) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം മുസ്ലിംസ്ത്രീകൾ എന്നാണെന്നും, വിമതസ്ഥരായ സ്ത്രീകളിലും പർദ്ദാനിയമം ആചരിക്കണമെന്നും മറ്റും സൂറത്തുന്നൂറിൽ വേണ്ടതുപോലെ നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാകുന്നു. (സൂ: നൂർ 31-ാം വചനവും വിവരണവും നോക്കുക.)

إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّ ۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ صَلُّوا۟ عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا۟ تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

56 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവും, അവന്‍റെ മലക്കുകളും നബിയുടെമേല്‍ 'സ്വലാത്ത്' [അനുഗ്രഹം] നേരുന്നു. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ മേല്‍ നിങ്ങള്‍ 'സ്വലാത്ത്' [അനുഗ്രഹം] നേരുകയും, (ശരിയാംവണ്ണം) 'സലാം' [ശാന്തി] നേരുകയും ചെയ്യുവിന്‍.

---

56 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. وَمَلَائِكَتَهُ അവന്‍റെ മലക്കുകളും. يُصَلُّونَ അവര്‍ അനുഗ്രഹം നേരുന്നു, സ്വലാത്ത് ചെയ്യുന്നു. عَلَى النَّبِيِّ നബിയുടെമേല്‍. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. صَلُّوا നിങ്ങള്‍ അനുഗ്രഹം നേരുവിന്‍. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെമേല്‍. وَسَلِّمُوا നിങ്ങള്‍ സലാം നേരുകയും ചെയ്യുവിന്‍. تَسْلِيمًا (ശരിയാംവണ്ണമുള്ള) ഒരു സലാം നേരല്‍.

صلوة ('സ്വലാത്ത്') എന്ന വാക്കിന് 'അനുഗ്രഹം, ആശീര്‍വ്വാദം, പ്രാര്‍ത്ഥന'എന്നൊക്കെ അര്‍ത്ഥം വരും. سلام ('സലാം') എന്ന വാക്കിനു 'ശാന്തി, സമാധാനം, രക്ഷ' എന്നിങ്ങനെയും അര്‍ത്ഥം വരും. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'സ്വലാത്തു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അവന്‍റെ അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും കൊടുത്തരുളുക എന്നത്രെ. മലക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചാകുമ്പോള്‍ പാപമോചനത്തിനും നന്‍മക്കും വേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുക എന്നും, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചാകുമ്പോള്‍ അനുഗ്രഹത്തിനും നന്‍മക്കും വേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുക എന്നും, ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കും. ഇതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'സലാമിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം സമാധാനവും, ശാന്തിയും, രക്ഷയും നല്‍കുക എന്നും, നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനായി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുക എന്നും താല്‍പര്യമാകുന്നു.' നബി (ﷺ) യുടെ പേരില്‍ 'സ്വലാത്ത്' ചെല്ലുക, അഥവാ അനുഗ്രഹം നേരുക എന്നു പറയുന്നതിന്‍റെയും, 'സലാം' ചെല്ലുക അഥവാ ശാന്തി-അല്ലെങ്കില്‍ സമാധാനം-നേരുക എന്നു പറയുന്നതിന്‍റെയും ഉദ്ദേശ്യം ഇതില്‍ നിന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. നബി (ﷺ) യുടെ പേരില്‍ 'സ്വലാത്തും സലാമും' നേരുന്നതിന്‍റെ പ്രാധാന്യം ഈ തിരുവചനത്തില്‍ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. നബി (ﷺ) ക്കു അല്ലാഹുവില്‍ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവിടുത്തെ സമുദായത്തിനും കൂടി ലഭിക്കുന്ന ഭാഗ്യമായിരിക്കുന്നതാണ്.

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അലി(رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ''യാതൊരുവന്‍റെ അടുക്കല്‍ വെച്ച് എന്നെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുമ്പോള്‍ അവന്‍ എന്‍റെ മേല്‍ 'സ്വലാത്ത്' നേര്‍ന്നില്ലയോ അവനെത്ര ലുബ്ധന്‍. (തി.) മറ്റൊരു നബിവചനം ഇസ്ബനുമസ്ഊദു (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ജനങ്ങളില്‍ വെച്ച് ഖിയാമത്തു നാളില്‍ എന്നോടു ഏറ്റവും ബന്ധപ്പെട്ടവന്‍, അവരില്‍വെച്ചു എന്‍റെ മേല്‍ കൂടുതല്‍ 'സ്വലാത്തു' നടത്തുന്നവനാകുന്നു.'' (തി.) തിരുമേനി പറഞ്ഞു കേട്ടതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറും (رضي الله عنه) അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''എന്‍റെ മേല്‍ ആരെങ്കിലും ഒരു പ്രാവശ്യം 'സ്വലാത്തു' നേര്‍ന്നാല്‍, അല്ലാഹു അവന്‍റെ മേല്‍ അതിന് പത്തു പ്രാവശ്യം സ്വലാത്തു നേരുന്നതാണ്.''(മു.)

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٥٧﴾

57 അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്‍റെ റസൂലിനെയും യാതൊരുകൂട്ടര്‍ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നുവോ അവരെ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ശപിക്കുന്നതാണ്. അവര്‍ക്ക് നിന്ദ്യകരമായ ശിക്ഷ അവന്‍ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തി

രിക്കുന്നു.

وَٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ بِغَيْرِ مَا ٱكْتَسَبُوا۟ فَقَدِ ٱحْتَمَلُوا۟ بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾

58 സത്യവിശ്വാസികളെയും, സത്യവിശ്വാസിനികളെയും-അവർ പ്രവർത്തിച്ചതല്ലാത്തതിൻെറപേരിൽ-ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവരാകട്ടെ, അവർ അപരാധവും, പ്രത്യക്ഷമായ കുറ്റവും (സ്വയം) ഏറ്റെടുത്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്.

---

57 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ശല്യപ്പെടിത്തുന്നവർ. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനെയും. لَعَنَهُمُ اللهُ അല്ലാഹു അവരെ ശപിക്കുന്നതാണ്, ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَالْآخِرَةِ പരത്തിലും. وَأَعَدَّ لَهُمْ അവർക്കവൻ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَذَابًا مُّهِينًا നിന്ദ്യകരമായ ശിക്ഷ. 58 وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവർ. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. وَالْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികളെയും. بِغَيْرِ യാതൊന്നല്ലാത്തതിൻെറ പേരിൽ. مَا اكْتَسَبُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള. فَقَدِ احْتَمَلُوا എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവർ ഏറ്റെടുത്തു, സ്വയം പേറി. بُهْتَانًا അപരാധം, കള്ളാരോപണം, നുണ. وَإِثْمًا പാപവും, കുറ്റവും. مُّبِينًا പ്രത്യക്ഷമായ, സ്പഷ്ടമായ.

അല്ലാഹുവിൻെറ ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങൾക്കോ, ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തിനോ, അധികാരാവകാശങ്ങൾക്കോ അനുയോജ്യമല്ലാത്തതും, അവയെ അവഗണിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ പ്രസ്താവനകളും പ്രവർത്തനങ്ങളും അല്ലാഹുവിനെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവയാണെന്നു മൊത്തത്തിൽ പറയാം. അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതായി നബി (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടു തിരുവചനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം: 1. 'അല്ലാഹു പറയുന്നു: ആദമിൻെറ പുത്രൻ എന്നെ വ്യാജമാക്കി; അവനു അതു പാടില്ലായിരുന്നു. അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു പഴി പറഞ്ഞു; അതും അവനു പാടില്ലായിരുന്നു. അവൻ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയെന്നു പറഞ്ഞതു അവൻെറ ഈ വാക്കാണ്: 'എന്നെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ അവൻ-അല്ലാഹു-എന്നെ വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കുന്നതല്ലതന്നെ.' എന്നെ പഴി പറഞ്ഞതാകട്ടെ, ' എനിക്കു സന്താനമുണ്ടെന്നു' അവൻ പറഞ്ഞതാണ്. ഒരു ഇണയെയോ, സന്താനത്തെയോ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ മഹാപരിശുദ്ധനുമത്രെ!' (ബു) 2 അല്ലാഹു പറയുന്നു: ആദമിൻെറ പുത്രൻ എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നു. (അതായതു) അവൻ കാലത്തെ ചീത്ത പറയുന്നു. ഞാനത്രെ കാലം. രാത്രിയെയും, പകലിനെയും ഞാൻ കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. (*) (ബു;മു.) ഈ ഹദീസുകൾ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു പരിശോധിച്ചാൽ, ഇന്നു പലരിൽ നിന്നും സാധാരണ കേൾക്കാറുള്ള 'പ്രകൃതി വഞ്ചിച്ചു: കാലം ചതിച്ചു' മുതലായ വാക്കുകൾ അബദ്ധം നിറഞ്ഞവയാണെന്നു കാണാം.

നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനപദവികൾക്കു നിരക്കാത്തതും, അവിടുത്തെ തരം താഴ്ത്തിക്കാട്ടുന്നതുമായ എല്ലാ പ്രസ്താവനകളും, പ്രവർത്തനങ്ങളും നബിയെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവതന്നെ. തിരുമേനിയെ പരിഹസിക്കുക, അവിടുത്തെ ചര്യകളെയോ, പ്രവൃത്തികളെയോ പുച്ഛിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ വിമർശിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും. 69-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ ഇതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കാളും, മാതാപിതാക്കൾ, സന്താനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും നബി (ﷺ) യെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻെറ 'ഈമാൻ' പോലും ശരിയായ ഈമാനാവുകയില്ലല്ലോ. അതുപോലെ നബി(ﷺ) യെ ഏതെങ്കിലും വിധേന ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതും, അവിടുത്തേക്കു മനോവേദന

---

* 'ഞാനത്രെ കാലം' എന്ന വാക്യം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. ലോകത്തു നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ നിയന്ത്രണമനുസരിച്ചുമാത്രം നടക്കുന്നതാണെന്നു സാരം.

ഉളവാക്കുന്നതും കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനേയും ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരേ വാക്കിൽ താക്കീതു നൽകിയിരിക്കുന്നതും. അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു നോക്കുക! അതിൽ നിന്ന് ആ മഹാപാപം എത്രമേൽ ഭയങ്കരമാണെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുളള ശാപം! പോരാ, നിന്ദ്യവും അപമാനകരവുമായ പരലോകശിക്ഷയും!! (അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.)

അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും ശലപ്പെടുത്തുന്നവരെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം തുടർന്നുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചും അല്ലാഹു ഗൗരവമായി താക്കീതുചെയ്യുന്നു. അവർ അതുമൂലം അപരാധവും, പ്രത്യക്ഷമായ കുറ്റവും സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന അനന്തരഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഈ വാക്യത്തിൽനിന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. 'ഒരു മുസ്ലിമിന് ഒരു മുസ്ലിമിൻെറ സർവ്വതും--അവൻെറ രക്തവും, അവൻെറ ധനവും, അവൻെറ മാനവും-ഹറാമാണ്'. എന്നു നബി (ﷺ) പ്രഖ്യാപിച്ചതാണല്ലോ (رواه مسلم وغيره) എന്നിരിക്കെ, ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനു ഹാനി വരുത്തുന്നതെല്ലാം അവനു ശല്യമുണ്ടാക്കലായിരിക്കും. പരദൂഷണത്തെ (الغيبة) സംബന്ധിച്ച പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസിൽനിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. ഹദീസു ഇതാണ്: പരദൂഷണം എന്നാൽ എന്താണെന്നു നബി (ﷺ) യോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ''നീ നിൻെറ സഹോദരനെക്കുറിച്ചു അവനു തൃപ്തികേടുവരുത്തുന്നതു പറയലാണ്.'' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: കണ്ടുവോ; ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യം അവനിൽ ഉളളതായിരുന്നാലോ (എന്നാലതു പരദൂഷണമാകുമോ) ?! തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നീ പറയുന്ന കാര്യം അവനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നീ അവനെ പരദൂഷണം പറഞ്ഞു. നീ പറയുന്നതു അവനിൽ ഇല്ലെങ്കിലോ, നീ അവനെപ്പറ്റി അപരാധം-നുണ-പറഞ്ഞു''. (മുസ്ലിം.)

വിഭാഗം 8

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَـٰبِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾

59 ഹേ, നബിയേ! നിൻെറ ഭാര്യമാരോടും, പുത്രിമാരോടും, സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ത്രീകളോടും പറയുക: അവർ തങ്ങളുടെമേൽ തങ്ങളുടെ മേലാടകളിൽനിന്നും (കുറെഭാഗം) താഴ്ത്തിയിട്ടു കൊള്ളണമെന്ന്. അവർ (തിരിച്ച്) അറിയപ്പെടുവാൻ വളരെ എളുപ്പമുള്ളതാണത്. അപ്പോഴവർക്ക് ശല്യംബാധിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

59 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ നബിയേ. قُل لِّأَزْوَاجِكَ നിൻെറ ഭാര്യമാരോട് പറയുക. وَبَنَاتِكَ നിൻെറ പുത്രിമാരോടും. وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ത്രീകളോടും. يُدْنِينَ അവർ താഴ്ത്തിയിടണം, തൂക്കിയിടട്ടെ. عَلَيْهِنَّ അവരുടെമേൽ. مِن جَلَابِيبِهِنَّ അവരുടെ മേലാട (ജിൽബാബു) കളിൽനിന്ന്. ذَلِكَ അത്. أَدْنَى കൂടുതൽ അടുത്തതാണ്, എളുപ്പമായതാണ്. أَن يُعْرَفْنَ അവർ അറിയപ്പെടുവാൻ (അവരെ തിരിച്ചറിയാൻ) . فَلَا يُؤْذَيْنَ അപ്പോൾ അവർ ശല്യപ്പെടുത്തുകയില്ല. وَكَانَ الله അല്ലാഹു ആകുന്നു. غَفُورًا പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധി.

റസൂൽ(ﷺ) തിരുമേനിക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ശല്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

ശക്തിമത്തായ താക്കീതുചെയ്തശേഷം, അവരുടെ പരിശുദ്ധതയും മാന്യതയും കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ചില നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അമുസ്ലിം സ്ത്രീകളുടെയും ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയിൽ താൽപര്യമില്ലാത്ത സ്ത്രീകളെയും വേഷവിധാനങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിലപാടു മുസ്ലിം സ്ത്രീകളുടെ വേഷവിധാനത്തിൽ ആചരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഈ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. വീട്ടിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള കുപ്പായം, മക്കന, ഉടുതുണി മുതലായവക്കുപറമെ, വെളിയിൽ പോകുമ്പോൾ മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ നബി (ﷺ) യുടെ വീട്ടുകാർ വിശേഷിച്ചും ശരീരം മറയത്തക്ക ഒരു വസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കണമെന്നും അതു ശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ശാസനയിൽ അടങ്ങിയ യുക്തിയും അല്ലാഹു നമുക്കു വിവരിച്ചുതരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ശരീരം മൂടിമറച്ച ഒരു സ്ത്രീയെ കാണുമ്പോൾ, അവൾ ഒരു മുസ്ലിംസ്ത്രീയാണെന്നും, ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയിൽ താൽപര്യമുള്ള മാന്യസ്ത്രീയാണെന്നും എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകും. അഥവാ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് ഇവരെ വേഗം തിരിച്ചറിയുവാൻ ഇതു കാരണമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, ഹൃദയശുദ്ധിയും, സ്വഭാവഗുണവുമില്ലാത്ത ആളുകൾ അന്യസ്ത്രീകളുമായി കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടായേക്കാനിടയുള്ള ശല്യങ്ങൾക്കു-അഹിതമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾക്കും സംസാരങ്ങൾക്കും- ഇതു തടസ്സമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

(ذلك ادنى ان يعرفن فلا يؤذن)

'ജിൽബാബു' (جلباب) എന്ന പദത്തിൻെറ ബഹുവചനമാണ് 'ജലാബീബ്' (جلابيب) മേലാട എന്നു ഇതിനു അർത്ഥം പറയാം. പ്രധാന തഫ്സീറുകളിലും, അറബി നിഘണ്ടുക്കളിലും ഈ വാക്കിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ പരസ്പരം അക്ഷരവ്യത്യാസം കാണാമെങ്കിലും സാരത്തിൽ ഏതാണ്ടെല്ലാം യോജിക്കുന്നുണ്ട്. 'മക്കനയെക്കാൾ വലിയ വസ്ത്രം, മൂടിപ്പുതക്കുന്നതു, പുതപ്പു, മുഖംമൂടി (ആളെ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കാൻവേണ്ടി തലയും മുഖവും മൂടുന്നത്) ,ശരീരം മുഴുവൻ മറക്കുന്ന വസ്ത്രം, കുപ്പായത്തിനും മക്കനക്കും മീതെയായി സ്ത്രീകൾ ചുറ്റിപ്പുതക്കുന്ന മൂടുപടം, മുകളിൽനിന്നു അടിവരെ മറക്കുന്നതു, വിശാലമായ വസ്ത്രം' എന്നൊക്കെയാണ് അവ.(*) 'മേൽമൂടി, മേലാട, ചുറ്റിപ്പുത, മേലങ്കി, മൂടുവസ്ത്രം' മുതലായ വാക്കുകളിൽ മലയാളത്തിൽ ഇതിനു വിവർത്തനം നൽകപ്പെടുന്നു. (†) 'അവരുടെമേൽ താഴ്ത്തിയിടണം' (يدنين عليهن) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കു ശ്രദ്ധേയമകുന്നു. ശരീരം മുഴുവനം-തലയും, കഴുത്തും, മുഖവും അടക്കം-'ജിൽബാബു' കൊണ്ടു മൂടിമറക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇതിൽ നിന്നു വരുന്നത്. പക്ഷേ, സൂറത്തുന്നൂർ 31-ാം വചനത്തിൽനിന്നും, അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നുമായി, സ്ത്രീയുടെ മുഖവും കൈപടങ്ങളും മറക്കൽ നിർബ്ബന്ധമല്ലെന്നു നാം കണ്ടു. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെയും, മുൻകയ്യും മുഖവും നിർബ്ബന്ധത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാധാരണനിലയിലാകുമ്പോൾ മാത്രമാണ് സൂറത്തുന്നൂറിൽ മുഖം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, വെളിയിൽ പോകുമ്പോൾ മുഖവും മറക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യമെന്നും, എങ്കിലും കണ്ണിൻെറ കാഴ്ചക്കു ഭംഗംവരാത്തവണ്ണം കണ്ണുകൾ അതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നു സഹാബികളും, താബിഉകളും അടക്കമുള്ള പലമഹാന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. الله اعلم

പർദ്ദയെക്കുറിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളും, നബിവചനങ്ങളും നിഷ്പ

---

* ثوب اكبر من الخمار, اللحفة, اللحاف, الفناع, ثوب بترجميع البدن, الملائة التى تشتمل بها المرأة فوق الدرع والخمار,ما يتر من قوق الى اسفل الثواب الواسع ونحوها

† Gown, Flowing outer garment, എന്നു 'ഖാമൂസ് അസ്രീ'യിലും Smock, Women's gown എന്നു 'ഫറാഇദി'ലും കാണാം

ക്ഷമായി പരിശോധിച്ചാല്‍ ഇവിടെ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നയം ഇതാണെന്നുകാണാം: സ്ത്രീകള്‍ മുഖം മറക്കണമെന്നോ മറക്കരുതെന്നോ സ്വതവേ നിര്‍ബ്ബന്ധമില്ല. സാധാരണ ഗതിയില്‍ ഈ രണ്ടിലൊന്നില്‍ നിര്‍ബ്ബന്ധം ചെലുത്തുവാനും പാടില്ല. പരിതസ്ഥിതികളുടെയോ, ചുറ്റുപാടിന്‍റെയോ വ്യത്യാസം അനുസരിച്ച് മുഖവും കഴിയുന്നത്ര മറക്കുന്നതു ചിലപ്പോള്‍ നന്നായിരിക്കുകയും, ചിലപ്പോള്‍ അത്യാവശ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. (*)

സൂറത്തുന്നൂറില്‍വെച്ച് ഇസ്‌ലാമിലെ പര്‍ദ്ദയെപ്പറ്റി സവിസ്തരം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ കൂടുതല്‍ ദീര്‍ഘിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ഒരു കാര്യം ഒന്നുകൂടി ഓര്‍മ്മപ്പെടുത്തുന്നതു ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതയില്‍ അധികപ്പറ്റാവുകയില്ല: ഇസ്‌ലാമിക സംസ്ക്കാരങ്ങളെയും, ധാര്‍മ്മികമൂല്യങ്ങളെയും പുച്ഛിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭൗതിക പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ തേര്‍വാഴ്ച നിര്‍വിഘ്നം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു-അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ- മുസ്‌ലിംസ്ത്രീകളുടെ പര്‍ദ്ദയെ കഴിവതും വെട്ടിക്കുറക്കുവാനും, അതിനുവേണ്ടി ഖുര്‍ആനെയും സുന്നത്തിനെയും ദുര്‍വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുവാനും, മുസ്‌ലിംകളുടെ പര്‍ദ്ദാസമ്പ്രദായം അവരുടെ പുരോഗതിക്ക് തടസ്സമാണെന്നു ഘോഷിക്കുവാനും മുതിരുന്ന പലരെയും ഇന്നു കാണാം. ഇവരുടെ കെണിവലയില്‍ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, അങ്ങിനെ, 57-ാം വചനത്തിലെ താക്കീതിനു പാത്രമായിത്തീരാതിരിക്കുവാനും ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.' والله الموفق

60 കപടവിശ്വാസികളും, തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തില്‍ രോഗമുള്ളവരും, മദീനായില്‍ (കള്ളവാര്‍ത്ത പ്രചരിപ്പിച്ച്) ഭീതി ഉളവാക്കുന്നവരും വിരമിക്കാത്തപക്ഷം, നിശ്ചയമായും (നബിയേ) നിന്നെ നാം അവരില്‍ ഇളക്കിവിടുകതന്നെ ചെയ്യും. പിന്നീട്, അല്‍പമാത്രമല്ലാതെ, അവര്‍ അവിടത്തില്‍ നിന്നോട് അയല്‍വാസം നടത്തുകയില്ല;-

۞ لَّئِن لَّمْ يَنتَهِ ٱلْمُنَـٰفِقُونَ وَٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْمُرْجِفُونَ فِى ٱلْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَآ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾

61 (അതും) ശപിക്കപ്പെട്ടവരായ നിലയില്‍! എവിടെ വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടിയാലും അവര്‍ പിടിക്കപ്പെടുകയും, (നിര്‍ദ്ദാക്ഷിണ്യം) അറുകൊലചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

مَّلْعُونِينَ ۖ أَيْنَمَا ثُقِفُوٓا۟ أُخِذُوا۟ وَقُتِّلُوا۟ تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾

62 മുമ്പുകഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളവരില്‍ (സ്വീകരിച്ച) അല്ലാഹുവിന്‍റെ നടപടിക്രമം (തന്നെ) ! അല്ലാഹുവിന്‍റെ നടപടിക്രമത്തിന് യാതൊരു മാറ്റം വരുത്തലും നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല.

سُنَّةَ ٱللَّهِ فِى ٱلَّذِينَ خَلَوْا۟ مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾

60 لَئِن لَّمْ يَنتَهِ വിരമിച്ചില്ലെങ്കില്‍. الْمُنَافِقُونَ കപവടവിശ്വാസികള്‍. وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും. فِي قُلُوبِهِم

* دمشق ഡമസ്കസ്കാരനായ മുഹമ്മദു നാസിറുദ്ദീന്‍ അല്‍ബാനീ (محمد الناصر الدين الالبان)എന്ന പണ്ഡിതന്‍ حجاب المرأة المسلمة (മുസ്‌ലിം സ്ത്രീയുടെ പര്‍ദ്ദ) എന്ന പേരില്‍ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തില്‍ ഖുര്‍ആന്‍റെയും, സുന്നത്തിന്‍റെയും അടിസ്ഥാനത്തില്‍ പര്‍ദ്ദയുടെ നാനാവശങ്ങളെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതെഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഇതിന്‍റെ രണ്ടാംപതിപ്പു കാണുവാന്‍ സാധിച്ചത്. ഈ വിഷയകമായി വളരെ ചര്‍ച്ച നടത്തിയശേഷം അദ്ദേഹം ഈ അഭിപ്രായത്തിന്നാണ് മുന്‍ഗണന അതില്‍ നല്‍കിയിരിക്കുന്നത്. (الحمدلله)

അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട്. مَّرَضٌ രോഗം. وَالْمُرْجِفُونَ ഭീതിയുണ്ടാക്കുന്നവരും. فِي الْمَدِينَةِ മദീനായിൽ. لَنُغْرِيَنَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്നെ നാം ഇളക്കിവിടും, പ്രേരിപ്പിക്കും. بِهِمْ അവരിൽ. ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ പിന്നീട് അവർ നിന്നോട് അയൽവാസം നടത്തുകയില്ല. فِيهَا അതിൽ. إِلَّا قَلِيلًا അൽപമായിട്ടല്ലാതെ. 61 مَلْعُونِينَ ശപിക്കപ്പെട്ടവരായിക്കൊണ്ട്. أَيْنَمَا ثُقِفُوا അവർ എവിടെവെച്ച് കാണപ്പെട്ടാലും, അവരെ കണ്ടുമുട്ടിയാലും. أُخِذُوا അവർ പിടിക്കപ്പെടും. وَقُتِّلُوا അവർ അറുകൊല ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും. تَقْتِيلًا ഒരു (നിഷ്കരുണമായ) കൊലനടത്തൽ. 62 سُنَّةَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടി. فِي الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരിൽ. خَلَوْا കഴിഞ്ഞുപോയ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَلَن تَجِدَ നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല. لِسُنَّةِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടിക്ക്. تَبْدِيلًا ഒരു മാറ്റം വരുത്തലും.

ബാഹ്യത്തിൽമാത്രം മുസ്ലിംവേഷം ധരിച്ച മുനാഫിഖുകളും, ദേഹേച്ഛകൾക്കും തോന്നിയവാസങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന പിഴച്ച മനസ്ഥിതിക്കാരും, മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ വ്യാജവാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിച്ച് ഭീതിയും, നടുക്കവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളും-അവരവരുടെ നിലപാടു നിറുത്തൽ ചെയ്യാത്തപക്ഷം നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ഭവിഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു താക്കീതു നൽകുകയാണ്. ഇനിയും ഈ നില അവർ തുടരുകയാണെങ്കിൽ അവരെ മദീനയിൽനിന്നു നിന്ദ്യൻമാരായ നിലയിൽ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി(ﷺ) ക്കു കൽപന കൊടുക്കും; പിന്നീടവർക്കു അയൽപക്കത്തൊന്നും താമസിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമുണ്ടായിരിക്കയില്ല; വല്ല അവസരവും അതിനവർക്ക് ലഭിച്ചാൽതന്നെ, ശപിക്കപ്പെട്ട ഒരു വർഗ്ഗമായിട്ടല്ലാതെ ജീവിക്കുവാനും സാധ്യമാകുകയില്ല; കാരണം, കിട്ടിയേടത്തുവെച്ച് അവരെ പിടിച്ച് നിഷ്കരുണം കൊല ചെയ്തുകളയുന്നതാണ്. ഇതാണ് താക്കീത്. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം അധികം താമസിയാതെ മുസ്ലിംകൾക്കു ഇത്തരക്കാരുടെ ശല്യം ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും, മദീനായിൽ അവരുടെ പ്രതാപം നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്തു.

يَسْـَٔلُكَ ٱلنَّاسُ عَنِ ٱلسَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ ٱللَّهِ ۚ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾

63 മനുഷ്യർ അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: ''നിശ്ചയമായും, അതിൻെറ അറിവ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു.'' (നബിയേ) നിനക്ക് അറിയിച്ചുതരുന്നത് എന്താണ്. [നിനക്ക് എന്തറിയാം]?! അന്ത്യസമയം (ഒരുപക്ഷേ) അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഉണ്ടായേക്കാം.

إِنَّ ٱللَّهَ لَعَنَ ٱلْكَـٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾

64 അവിശ്വാസികളെ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർക്ക് ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയെ അവൻ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;-

خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

65 അതിൽ (അവർ) എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ. യാതൊരു ബന്ധുവിനെയാകട്ടെ, സഹായകനെയാകട്ടെ അവർ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِى ٱلنَّارِ يَقُولُونَ يَـٰلَيْتَنَآ أَطَعْنَا ٱللَّهَ وَأَطَعْنَا ٱلرَّسُولَا ﴿٦٦﴾

66 നരകത്തിൽ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ മറിച്ചിടപ്പെടുന്ന ദിവസം (അന്ന്) അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും: ''ഹാ! ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും, റസൂലിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തി

രുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ!''

67 അവർ(ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്യും: ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നേതാക്കളെയും, ഞങ്ങളുടെ മൂപ്പന്മാരെയും അനുസരിച്ചുകളഞ്ഞു; അങ്ങനെ, അവർ ഞങ്ങളെ വഴി പിഴപ്പിച്ചിരിക്കയാണ്;

وَقَالُواْ رَبَّنَآ إِنَّآ أَطَعۡنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَأَضَلُّونَا ٱلسَّبِيلَا۠ ﴿٦٧﴾

68 ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! അവർക്ക് ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രണ്ടിരട്ടി നീ നൽകേണമേ! അവരെ വമ്പിച്ച ശാപം ശപിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!!''

رَبَّنَآ ءَاتِهِمۡ ضِعۡفَيۡنِ مِنَ ٱلۡعَذَابِ وَٱلۡعَنۡهُمۡ لَعۡنٗا كَبِيرٗا ﴿٦٨﴾

---

63 يَسْأَلُكَ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, ചോദിക്കും. النَّاسُ മനുഷ്യർ. عَنِ السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി. قُلْ പറയുക. إِنَّمَا عِلْمُهَا നിശ്ചയമായും അതിന്റെ അറിവ്, വിവരം. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാണ്. وَمَا എന്തൊന്നാണ്. يُدْرِيكَ നിനക്കറിയിച്ചു തരുന്നത്. لَعَلَّ السَاعَةَ അന്ത്യസമയം ആയേക്കാം. تَكُونُ ഉണ്ടാവുക. قَرِيبًا അടുത്ത്. 64 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَعَنَ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. وَأَعَدَّ لَهُمْ അവർക്ക് ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. سَعِيرًا ജ്വലിക്കുന്ന തീ. 65 خَالِدِينَ ശാശ്വതരായ നിലയിൽ. فِيهَا അതിൽ. أَبَدًا എക്കാലവും. لاَّ يَجِدُونَ അവർ കണ്ടെത്തുകയില്ല. وَلِيًّا ഒരു ബന്ധുവെയും. وَلاَ نَصِيرًا സഹായകനെയും ഇല്ല. 66 يَوْمَ تُقَلَّبُ മറച്ചിടപ്പെടുന്ന ദിവസം. وُجُوهُهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ. فِي النَّارِ നരകത്തിൽ. يَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. يَا لَيْتَنَا ഹാ ഞങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ. أَطَعْنَا اللهَ ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചിരുന്നു. وَأَطَعْنَا الرَّسُولاَ റസൂലിനെയും അനുസരിച്ചിരുന്നു(എങ്കിൽ) . 67 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. أَطَعْنَا ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചു. سَادَتَنَا ഞങ്ങളുടെ നേതാക്കളെ. وَكُبَرَاءَنَا ഞങ്ങളിൽ വലിയവരെ (മൂപ്പൻമാരെ) യും. فَأَضَلُّونَا അങ്ങനെ അവർ ഞങ്ങളെ പിഴിപ്പിച്ചു. السَّبِيلاَ വഴി. 68 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. آتِهِمْ നീ അവർക്ക് കൊടുക്കേണമേ. ضِعْفَيْنِ രണ്ടിരട്ടി. مِنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. وَالْعَنْهُمْ അവരെ നീ ശപിക്കുകയും വേണമേ. لَعْنًا كَبِيرًا വലുതായ (വമ്പിച്ച) ശാപം.

അന്ത്യസമയമാകുന്ന പ്രളയഘട്ടത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നവരോട് അതിനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹുവിനുമാത്രമേ അറിവുള്ളുവെന്ന് മറുപടി പറയുവാൻ നബി (ﷺ) യോടു കല്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനല്ലാത്ത ഒരാൾക്കും ഇതു സംബന്ധിച്ച വിവരം അവൻ നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു നബി(ﷺ) ക്കു അതെങ്ങിനെ അറിയുവാൻ സാധിക്കും?! എന്നാൽ, അതിനെക്കുറിച്ചു ചോദ്യംചെയ്യുന്നവർ, വാസ്തവത്തിൽ മരണാനന്തരജീവിതത്തെയും, പരലോകത്തെയും നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. ആകയാൽ, അന്നത്തെ ദിവസം ആ നിഷേധികളുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നു. അഥവാ, അന്ത്യസമയം എപ്പോളെന്നല്ല അവർ അന്വേഷിക്കേണ്ടത്; അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെയും, അന്നത്തെ അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെയും സംബന്ധിച്ചാണ് അന്വേഷിച്ചറിയേണ്ടതു എന്നു അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-9

69 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ യാതൊരു കൂട്ടരെ പോലെ ആവരുത്: അവർ മൂസായെ ശല്യപ്പെടുത്തുകയും, എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഒഴിവാ(ക്കി നിരപരാധിത്വം തെളിയി) ക്കു

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَكُونُواْ كَٱلَّذِينَ ءَاذَوۡاْ مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ ٱللَّهُ مِمَّا قَالُواْۚ وَكَانَ عِندَ ٱللَّهِ

وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ പ്രമുഖനായ ഒരാളുമായിരുന്നു.

69 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَكُونُوا നിങ്ങൾ ആകരുത്. كَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പോലെ. آذَوْا مُوسَى അവർ മൂസായെ ശല്യപ്പെടുത്തി. فَبَرَّأَهُ اللهُ എന്നിട്ടദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ഒഴിവാക്കി, നിരപരാധിയാക്കി. مِمَّا قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന്. وَكَانَ അദ്ദേഹമായിരുന്നുതാനും. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ. وَجِيهًا പ്രമുഖൻ.

57, 58 എന്നീ ആയത്തുകളുടെ വിവരണത്തിൽനിന്ന് 'ശല്യപ്പെടുത്തുക' എന്നതിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങൾ നാം മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദയത്തിൽനിന്ന് അനുഭവപ്പെട്ട ശല്യങ്ങൾ നിരവധിയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകത്വത്തെ നിഷേധിച്ചിരുന്ന പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവിഭാഗക്കാരിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ജനതയായ ഇസ്റാഈല്യരിൽനിന്നുപോലും ധാരാളം ശല്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ചില വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഇവിടെ പ്രത്യേകം സൂചനകളൊന്നും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഇവിടെ അവ മൊത്തത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും, മഹാൻമാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണപ്പെടുന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഇവിടെ അതിനു ഉദാഹരണമായി എടുക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം നടത്തേണ്ടുന്ന ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ ഇസ്റാഈല്യർ മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടു പറഞ്ഞു: ''നീയും, നിന്റെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധംചെയ്തുകൊള്ളുക. ഞങ്ങളിവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്.''-5:24 (اذه انت وربك فقاتلا انا ههنا قاعدون – المائد) 'തീഹു' മരുഭൂമിയിൽവെച്ച് 'മന്നാ'യും 'സൽവാ'യും (ഒരു തരം കട്ടിത്തേനും, കാടപ്പക്ഷിയും) സുഭിക്ഷം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവർ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഒരേ ഭക്ഷണത്തിൻമേൽ ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയില്ല.''-2:61 (لن نصبر على طعام واحد – البقرة) മറ്റൊരവസരത്തിൽ അവർ ശഠിച്ചു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ പരസ്യമായിക്കാണുവോളം നിന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.'-2.55 (لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة – البقرة) മൂസാനബി (عليه السلام) തൗറാത്തു ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻവേണ്ടി സീനാപർവ്വതത്തിൽ പോയി വന്നപ്പോഴേക്കും അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ച സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇങ്ങിനെ പലതും.

മൂസാ(عليه السلام) വളരെ ലജ്ജാശീലനായിരുന്നുവെന്നും, അതിനാൽ ശരീരത്തിന്റെ അൽപഭാഗം വെളിവാകുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വളരെ സങ്കോചപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു വെള്ളപ്പാണ്ടോ മറ്റോ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണതെന്നു ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുപരത്തുകയുണ്ടായെന്നും, അദ്ദേഹം ഏകനായി കുളിക്കുവാൻവേണ്ടി വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ചുവെച്ച ഒരവസരത്തിൽ ആ പ്രസ്താവന ശരിയല്ലെന്നു ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു ഒരു അവസരം ഉണ്ടാക്കിയെന്നും നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഈ ഖുർആൻ വചനം തിരുമേനി ഓതുകയും ചെയ്തു. (അഹ്മദു, ബുഖാരീ (رحمه الله) മുതലായവർ ഇതു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.) ഹാറൂൻ നബി (عليه السلام) യെ കാണാതായ ഒരവസരത്തിൽ മൂസാ(عليه السلام) അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റുമുള്ള വേറെ ആരോപണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ നടത്തപ്പെട്ടതായി ചില രിവായത്തുകൾ കാണാം.

ഇങ്ങിനെയുള്ള യാതൊരു ശല്യങ്ങളും നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നു ഉണ്ടാകരുതെന്നും, അങ്ങിനെ വല്ലതും ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നല്ലാതെ നബി (ﷺ) ക്കു അതുകൊണ്ടു

ദോഷമൊന്നും പിണയുവാനില്ലെന്നും, അല്ലാഹു തിരുമേനിയുടെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നും സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഇതുമൂലം താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. നബി (ﷺ) ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പൊതുസ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരാൾ പറയുകയുണ്ടായി: 'അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഓഹരി ചെയ്യലാണിത്.' ഇതുകേട്ടപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ മുഖം ചുവന്നു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യം മൂസാനബിയിലുണ്ടാകട്ടെ! ഇതിനെക്കാൾ വലിയ തോതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ശല്യം ബാധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം അതു ക്ഷമിച്ചു.''
(رحمة الله على موسى لقد اوذى باكثر من هذا فصبر –متفق عليه)

70 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; നേരെ ചൊവ്വായ വാക്കുപറയുകയും ചെയ്യുവിൻ;-

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَقُولُوا۟ قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

71 (എന്നാൽ) അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെ നന്നാക്കിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിനെയും, അവൻെറ റസൂലിനെയും ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ, തീർച്ചയായും അവൻ വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു.

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَٰلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

---

70 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. اتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَقُولُوا പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ. قَوْلاً سَدِيدًا ചൊവ്വായ (നേരായ) വാക്ക്. 71 يُصْلِحْ لَكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നന്നാക്കിത്തരും. أَعْمَالَكُمْ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെ, പ്രവർത്തനങ്ങളെ,. وَيَغْفِرْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. ذُنُوبَكُمْ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ. وَمَن يُطِعِ ആരെങ്കിലും അനുസരിച്ചാൽ, ആർ വഴിപ്പെട്ടുവോ. اللهَ وَرَسُولَهُ അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ റസൂലിനെയും. فَقَدْ فَازَ എന്നാലവൻ ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു. فَوْزًا عَظِيمًا വമ്പിച്ചഭാഗ്യം, വിജയം.

രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അവരോടു വാഗ്ദാനവും ചെയ്യുന്നു. അനുസരണവും സൽക്കർമ്മവും വഴി അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക, അഥവാ അവനോടു ഭയഭക്തിയുണ്ടായിരിക്കുക, അക്രമത്തിൻെറയും അന്യായത്തിൻെറയും കലർപ്പില്ലാത്ത നേരെ ചൊവ്വായ വാക്കുകൾ പറയുക, ഇതാണ് രണ്ടു ഉപദേശങ്ങൾ. ഈ രണ്ടു ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ കർമ്മങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും അവൻ നന്നാക്കിക്കൊടുക്കും. അഥവാ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന സഹായവും പരിതസ്ഥിതികളും പ്രദാനം ചെയ്കയും, അതിനു നല്ല പ്രതിഫലങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യും. ഇതത്രെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും കല്പനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നതാരോ അവർ തന്നെയാണ് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുന്നവർ.

72 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, പർവ്വതങ്ങളുടെയുംമേൽ (ഈ) 'അമാനത്തി'നെ നാം (എടുത്ത്) കാട്ടുകയുണ്ടായി. എന്നാലവ അത് ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് വിസമ്മതിക്കുകയും, അതിനെപ്പറ്റി പേടിക്കുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യൻ അത് ഏറ്റെ

إِنَّا عَرَضْنَا ٱلْأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا ٱلْإِنسَٰنُ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

ടുത്തു. നിശ്ചയമായും അവൻ, അക്രമകാരിയും, അറിവുകെട്ടവനുമാകുന്നു.

لِّيُعَذِّبَ ٱللَّهُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلْمُشْرِكِينَ وَٱلْمُشْرِكَٰتِ وَيَتُوبَ ٱللَّهُ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٧٣﴾

73 കപടവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും, ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായ പുരുഷൻമാരെയും സ്ത്രീകളെയും അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്) ; സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷൻമാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും മേൽ അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു) . അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

72 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. عَرَضْنَا നാം കാട്ടി, പ്രദർശിപ്പിച്ചു. الْأَمَانَةَ അമാനത്തിനെ. عَلَى السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെമേൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَالْجِبَالِ പർവ്വതങ്ങളുടെയും. فَأَبَيْنَ അപ്പോഴവ വിസമ്മതിച്ചു. أَن يَحْمِلْنَهَا അവ അത് ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന്, വഹിക്കുന്നതിന്. وَأَشْفَقْنَ അവ പേടിക്കുകയും ചെയ്തു. مِنْهَا അതിനെപ്പറ്റി. وَحَمَلَهَا അത് ഏറ്റെടുത്തു, വഹിച്ചു. الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു. ظَلُومًا അക്രമകാരി. جَهُولاً അറിവുകെട്ടവൻ, മൂഢൻ. 73 لِيُعَذِّبَ اللهُ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി. الْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളെ. وَالْمُنَافِقَاتِ കപടവിശ്വാസിനികളെയും. وَالْمُشْرِكِينَ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളെയും. وَالْمُشْرِكَاتِ ബഹുദൈവ വിശ്വാസിനികളെയും. وَيَتُوبَ اللهُ അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം (മടക്കം) സ്വീകരിക്കുവാനും. عَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെമേൽ. وَالْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികളുടെയും. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധി.

'അമാനത്ത്' (الامانة) എന്നാൽ, വിശ്വാസപൂർവ്വം ഒരാളുടെ പക്കൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്ന അനാമത്ത്-അഥവാ സൂക്ഷിപ്പുവസ്തു-എന്നാകുന്നു. വിശ്വസ്ഥത എന്നത്രെ വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളാകുന്ന മതശാസനങ്ങളാ (التكاليف لدينية) ണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. നിർബന്ധനിയമങ്ങൾ (الفرائض) എന്നും, അനുസരണം (الطاعة) എന്നും മറ്റും ചില മഹാൻമാർ ഈ 'അമാനത്തി'നു വിവക്ഷ നൽകാറുണ്ടെങ്കിലും, അവയെല്ലാംതന്നെ സാരത്തിൽ പരസ്പരം യോജിച്ചതോ, അല്ലെങ്കിൽ അമാനത്തിലെ ചില പ്രധാന വശങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതോ ആണെന്നുകാണാം.

വളരെ അർത്ഥഗർഭമായതും, ആഴത്തിൽ ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുമായ വചനങ്ങളാണിത്. ആകാശഭൂമികളും, പർവ്വതങ്ങളുമെല്ലാം സൃഷ്ടികളിൽ വമ്പിച്ചതുതന്നെ. എങ്കിലും അവയുടെ പ്രകൃതിസ്വഭാവങ്ങൾ ഈ അമാനത്താകുന്ന ശാസനാഭാരം ഏറ്റുവാങ്ങി സ്വീകരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തങ്ങളല്ല. അഥവാ അതു അവയ്ക്കു യോജിച്ചതല്ല. കേവലം ഒരു ചെറുജീവിയായ മനുഷ്യൻെറ ആകൃതിയും, പ്രകൃതിയും ഒന്നു വേറെയാണ്. വിശേഷബുദ്ധിയും, വിവേചനാശക്തിയും, അവനു പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ അമാനത്ത് ഏറ്റുവാങ്ങുവാനും, അത് കൈകാര്യം ചെയ്വാനും അർഹൻ അവനത്രെ. അതു അവന്നാണ് യോജിപ്പും. അങ്ങനെ, പ്രസ്തുത സൂക്ഷിപ്പുമുതൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യനെയാണ് ഏൽപിച്ചതു മനുഷ്യനാണത് ഏറ്റെടുത്തത്. ഉപമാ രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞ ആദ്യത്തെ വചനത്തിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു.

ഈ അമാനത്തിൻെറ ഗൗരവത്തെയാണ് واشفقن منها (അവ അതിനെപ്പറ്റി പേടിക്കയും

ചെയ്തു) എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നത്. وحملها الانسان (മനുഷ്യൻ അതു ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവൻെറ പ്രകൃതിവിശേഷത അതിനെ അനുകൂലിച്ചുവെന്നുമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, ഇതു ആത്മീയ ലോകത്തുവെച്ചു നടന്ന സംഭവത്തെ ഉദ്ധരിച്ചതുമായിരിക്കാം. അതായത്: അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വത്തെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കരാർ ആത്മീയലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹുവിനോടു മനുഷ്യവർഗ്ഗം നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സൂ: അഅ്റാഫ് 172 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു സംഭവമായിരിക്കാം. والله اعلم ഏതായാലും ആയത്തിലടങ്ങിയ തത്വം നാം മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുതന്നെ.

മതശാസനകളാകുന്ന അമാനത്ത് ഏറ്റെടുത്തതു മനുഷ്യനാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് മലക്കുകളിലോ, ജിന്നുകളിലോ അല്ലാഹുവിൻെറ യാതൊരുവിധ ശാസനകളും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു അർത്ഥമില്ല. ജിന്നുവർഗ്ഗത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരും, മലക്കുകളെ വിദ്യുച്ഛക്തിപോലുള്ള എന്തോ ചില ശക്തികളായി ചിത്രീകരിക്കുന്നവരും തങ്ങളുടെ പൊള്ളവാദങ്ങൾക്ക് ഇതുപോലെയുള്ള ചില ഖുർആൻവാക്യങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യാറുണ്ട്. സന്ദർഭോചിതം നാമതിനെ പലപ്പോഴും ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുണ്ട്. മലക്കുകളെപ്പറ്റി സൂ: തഹ്‌രീമിൽ
لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون ما يؤمرون ـ التحريم (അല്ലാഹു അവരോടു കൽപിച്ചതിനു അവർ അനുസരണക്കേടു ചെയ്കയില്ല; അവരോടു കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് അവർ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും, ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയുംകുറിച്ച് സൂ: ദാരിയാത്തിൽ (وما خلقت الجن والانس الاليعبدون – الذاريات (ജിന്നിനെയും 'ഇൻസിനെ'-മനുഷ്യനെ-യും എന്നെ ആരാധിക്കുവാനല്ലാതെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.) എന്നുംമറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു. പക്ഷേ, മലക്കുകളോടും, ജിന്നുകളോടുമുള്ള ശാസനകൾ അവരുടെ പ്രകൃതിസ്വഭാവങ്ങൾക്കും, പ്രത്യേകതകൾക്കും അനുയോജ്യമായിരിക്കുമെന്നും, നമുക്കു അതിനെപ്പറ്റി - ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ പ്രസ്താവിച്ചുകണ്ടതല്ലാതെ--ഒന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്.

അല്ലാഹുവിൻെറ അമാനത്താകുന്ന ഈ ചുമതലാഭാരം ഏറ്റെടുക്കുകവഴി മനുഷ്യൻ വമ്പിച്ച ഒരു ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റിരിക്കുകയാണ്. ആ ഉത്തരവാദിത്തം വേണ്ടതുപോലെ നിറവേറ്റുന്നപക്ഷം അവൻ ഉത്കൃഷ്ടനും, മഹാഭാഗ്യവാനുമാകുന്നു. എന്നാൽ, അവൻെറ പൊതുനില നോക്കുമ്പോൾ അവൻ അക്രമകാരിയും, അനീതി ചെയ്യുന്നവനുമാണ്; അവൻ അറിവുകെട്ടവനും ഭോഷനുമാണ്. പല വിഡ്ഢിത്തത്തിലും അവൻ ചെന്നുചാടും. മനുഷ്യസഹജമാണതെല്ലാം. പല പ്രേരണകൾക്കും, താൽക്കാലികമായ ദേഹേച്ഛകൾക്കും, വിവിധ വിചാരവികാരങ്ങൾക്കും അവൻ വിധേയനാകും. അങ്ങനെ, ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാതെ അനീതിയും വിഡ്ഢിത്തവും അവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെയെല്ലാം അതിജയിച്ചുകൊണ്ട് തൻെറ യഥാർത്ഥജീവിതത്തിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുവാനാവശ്യമായ ഉപാധികൾ അവൻെറ വശം തന്നെയുണ്ടുതാനും. നൻമകളെയും തിൻമകളെയും വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള ബുദ്ധിശക്തി അവനിലുണ്ട്. കൂടാതെ, അവൻെറ യഥാർത്ഥമായ വിജയത്തിനു ആസ്പദമായ സകല മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും, പ്രവാചകൻമാർമുഖേന യഥാവിധി അല്ലാഹു കൊടുത്തരുളിയിട്ടുമുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരു വശത്തു അവനെ വമ്പിച്ച നാശഗർത്തത്തിലേക്കു ആഴ്ത്തുന്ന ദുഷ്പ്രേരണകളും, മറ്റൊരുവശത്തു അവനെ മഹാഭാഗ്യത്തിലേക്കു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന സൽപ്രേരണകളും അവൻെറ കൂടെയുണ്ട്. ഇവ രണ്ടിൽ ഏതാണവൻ അനുസരിക്കുന്നത്? ഏതിനാണു അവൻ മുൻഗണന നൽകുന്നത്? ഈ പരീക്ഷണമത്രെ 'അമാനത്തു 'ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും.

ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു വശംവദനായി, അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിക്കുന്ന മുശ്‌രിക്കോ മുനാഫിഖോ ആയിത്തീരുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു അവനു ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നു.

അതല്ല, സൽപ്രേരണകൾക്കനുസരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനു കീഴ്പ്പെട്ടുജീവിക്കുന്ന മുഅ്മിനാവുകയാണെങ്കിൽ, സ്വാഭാവികമായി വരുന്ന അവൻെറ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകുകയും, അവൻെറ കൃപാകടാക്ഷത്തിനു പാത്രമാക്കുകയും ചെയ്യും. പുരുഷനെന്നോ സ്ത്രീയെന്നോ ഇവിടെ വകഭേദമില്ല. രക്ഷാശിക്ഷകളുടെ മാനദണ്ഡം എല്ലാവർക്കും ഒന്നുതന്നെ.

അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം പൊറുത്തുതരുകയും, കരുണ നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ. അല്ലാഹു ഏൽപ്പിച്ച അമാനത്തു വേണ്ടതുപോലെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ അവൻ നമുക്കു തൌഫീഖു നൽകട്ടെ. ആമീൻ. . والحمد لله اولا واخرا

വ്യാഖാനക്കുറിപ്പ്

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വിവാഹങ്ങൾ

ഇസ്‌ലാമിൻെറ വൈരികൾ, അതിൻെറയും, അന്ത്യപ്രവാചകരായ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെയും പേരിൽ പല ആക്ഷേപങ്ങളും അപവാദങ്ങളും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുക പതിവാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നത്രെ നബി (ﷺ) യുടെ വിവാഹങ്ങളും. മുസ്‌ലിംകൾക്കു കവിഞ്ഞ പക്ഷം നാലു ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുവാനേ പാടുള്ളു. (*) അതേ സമയത്തു നബി (ﷺ) ചരമം പ്രാപിക്കമ്പോൾ അവിടുത്തേക്കു ഒമ്പതു ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ നബി (ﷺ) ഒരു പെൺമോഹിയും, കാമാസക്തനും ആയിരുന്നുവെന്നാണ് ഇവരുടെ ആക്ഷേപത്തിൻെറയും അപവാദത്തിൻെറയും ആകെത്തുക. പണ്ഡിതോചിതവും, വസ്തുനിഷ്ഠവുമായ എത്രയോ മറുപടികൾ പലരാലും ഇതിനു നൽകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, അതൊന്നും ചെവിക്കൊളളുവാൻ അവരുടെ സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങൾ അവരെ അനുവദിക്കാറില്ല. പ്രവാചകൻമാരുടെ സ്ഥാനപദവികളും, സമുദായവും അവരും തമ്മിലുളള കെട്ടുപാടും മറ്റും മനസ്സിലാക്കുകയും, വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കേ ആ മറുപടികൾ ഫലപ്രദമാകുകയുളളു. ഈ വിഷയകമായി - ഈ സൂറത്തിലും, മറ്റും പലേടങ്ങളിലും - വന്നിട്ടുളള ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിക്കുകയും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഓരോ വിവാഹവും നടന്ന പരിതസ്ഥിതികൾ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആർക്കും ഇവിടെ യാതൊരു ആക്ഷേപത്തിനും, ആശയക്കുഴപ്പത്തിനും വഴിയില്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വിവാഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണം നൽകുക മാത്രമാണ് ഈ കുറിപ്പിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം.

നബി (ﷺ) യുടെ ഒന്നാമത്തെ വിവാഹം

ഖദീജഃ(رضي الله عنها) യുടെ വിവാഹമാണ് നബി(ﷺ) യുടെ ഒന്നാമത്തെ വിവാഹം. അന്നു തിരുമേനിക്കു 25 വയസ്സ് പ്രായമാണ്. ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വളരെ ഉപയുക്തമായ പ്രായംതന്നെ. എന്നാൽ, ഖദീജഃ (رضي الله عنها) യാകട്ടെ, മുമ്പ് രണ്ടു വിവാഹം കഴിയുകയും, 40 വയസ്സെത്തി വയോധികയായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബിൻെറ പൗത്രനായ മുഹമ്മദിൻെറ സവിശേഷസ്വഭാവങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുളള സൽപ്രതീക്ഷകളും ആ മഹതിയെ ആകർഷിച്ചു. ഖുറൈശികളിൽ തനിക്കുളള കീർത്തിസ്ഥാനങ്ങളോ, തൻെറ ധനാധിക്യമോ, അല്ലെങ്കിൽ മുഹമ്മദിൻെറ അനാഥാവസ്ഥയോ, ദാരിദ്ര്യമോ-ഒന്നും തന്നെ-ആ മഹതി പരിഗണിച്ചില്ല. ഖദീജഃ (رضي الله عنها) യുടെ അഭിലാഷമനുസരിച്ചു തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യൻ അബൂത്വാലിബ് മുഖാന്തരം ആ വിവാഹം നടന്നു. 25 കാരനായ യുവാവും, 40 കാരിയായ വയോധികയും തമ്മിലുളള ആ വിവാഹ

* നാലു ഭാര്യമാർവരെ വേണ്ടിവന്നാൽ ഒരാൾക്കു വിവാഹം ചെയ്യാമെന്ന ഇസ്‌ലാമിക നിയമത്തെക്കുറിച്ചും ഇസ്‌ലാമിൻെറ വൈരികൾക്കും, യുക്തിവാദക്കാർക്കും ആക്ഷേപമില്ലാതില്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ച് സൂ: നിസാഉൽവെച്ച് നാം പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബന്ധം 25 വർഷം നിലനിന്നു. ഇതിന്നിടയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും പൊരുത്തക്കേടോ, സ്വരച്ചേർച്ച യില്ലായ്മയോ അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായില്ല. നബി (ﷺ) മറ്റൊരു വിവാഹാലോചന നടത്തുക യും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വേണമെങ്കിൽ അതിനു യാതൊരു തടസ്സവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലതാനും. തിരുമേനിയുടെ ഏഴു മക്കളിൽ, ഇബ്റാഹീം എന്ന മകൻ ഒഴിച്ചു ബാക്കി എല്ലാവരും ഈ വിവാഹത്തിൽ ജനിച്ചവരത്രെ. നബി (ﷺ) യുടെ സന്താനപരമ്പര ശേഷിച്ചതും അവരിൽ നിന്നുതന്നെ. നബി (ﷺ) യുടെ സന്തോഷസന്താപങ്ങളിലും, പ്രബോധനകൃത്യങ്ങളിലുമെല്ലാം ഖദീജഃ(رضي الله عنها) വഹിച്ച പങ്കു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. അവർ ചരമം പ്രാപിച്ച കൊല്ലത്തിനു 'ദുഃഖവർഷം' (عام الحزن) എന്നുപോലും നബി (ﷺ) പേരിട്ടു. തിരുമേനിയുടെ വിയോഗം വരെയും അവരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശംസകളും, അനുസ്മരണകളും തിരുമേനിയിൽ പ്രകടമായിരുന്നു.

ആയിശ (رضي الله عنها) പറയുകയാണ്: ''എനിക്കു ഖദീജഃ (رضي الله عنها) യുടെ പേരിൽ തോന്നിയ അത്ര വിഷമം നബി (ﷺ) യുടെ മറ്റു ഭാര്യമാരുടെ നേരെയൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാൻ ഖദീജഃ (رضي الله عنها) യെ കണ്ടിട്ടുപോലുമില്ല. പക്ഷേ, തിരുമേനി അവരെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടി രിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഒരു ആട്ടിനെ അറുത്താൽ, അതു കഷ്ണിച്ച് ഖദീജഃയുടെ തോഴിമാർക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കും. അങ്ങനെ ഞാൻ പറഞ്ഞേക്കും: ഇഹലോകത്തു ഖദീജഃയല്ലാതെ വേറെ പെണ്ണില്ലെന്നു തോന്നുന്നു! അപ്പോൾ തിരുമേനി മറുപടി പറയും: ''അതെ, അവർ അങ്ങിനെ യായിരുന്നു, ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു, എനിക്കു അവരിൽ നിന്നാണ് സന്താനങ്ങളുണ്ടായത് എന്നൊക്കെ.'' (ബു;മു.) ഒന്നാമതായി ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചതും ഖദീജ (رضي الله عنها) യാണെന്നാണ് ചില ചരിത്രകാരൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം.

ഇതെല്ലാം മുന്നിൽവെച്ചുകൊണ്ടു ആലോചിച്ചാൽ, ഖദീജഃ (رضي الله عنها) യുടെ കാലശേഷം-50 വയസ്സു പ്രായമെത്തിയ നബി (ﷺ) -വേറെ വിവാഹം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൻെറ ഉദ്ദേ ശ്യം, ദാമ്പത്യജീവിതം അനുഭവിക്കലായിരിക്കയില്ല എന്നു കാണുവാൻ വലിയ ബുദ്ധിശക്തി യൊന്നും ആവശ്യമില്ല. പക്ഷെ, തുറന്ന മനസ്ഥിതിയും, നിഷ്പക്ഷ വീക്ഷണഗതിയും ഇല്ലാത്ത വർക്കു അത് കാണാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരികയില്ല ഖദീജഃ(رضي الله عنها) യുടെ ശേഷം നടന്നിട്ടുള്ള വിവാഹങ്ങൾക്കുള്ള കാരണങ്ങളെ സാമാന്യമായി ആദ്യം നമുക്കൊന്നു പരിചയപ്പെടാം:-

മറ്റു വിവാഹങ്ങൾക്കു പൊതുവിലുള്ള കാരണങ്ങൾ

സൂ: അഹ്സാബിലെ 50, 51, 52 വചനങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം മനസ്സിലാക്കുകയും, അല്ലാഹുവിലും, നബിയിലും, ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാൾക്കും തന്നെ തിരുമേനി കൂടുതൽ ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു എന്തെങ്കിലും ആശയക്കുഴപ്പം തോന്നുവാനില്ല. അല്ലാഹു നബി(ﷺ) ക്ക് സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ-അനുവദിച്ചുകൊടുത്ത തല്ലാതെ അവിടുന്നു യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു തീർത്തുപറയാം അല്ലാഹു അനുവദിച്ച വിഷയത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്വാൻ മറ്റാർക്കും യാതൊരധികാരവും, അവകാശവുമില്ല. അവൻെറ അനുവാദത്തിൽ അടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങളെ-- അവ മുഴുവനും-മനസ്സിലാക്കുക നമുക്കു സാധ്യമല്ല ആരായുക മാത്രമേ നാം ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു. നബി (ﷺ) ക്കു പ്രത്യേകമായി കൂടുതൽ ഭാര്യമാരെ അനുവദിച്ചതിൽ അടങ്ങിയ ചില രഹസ്യങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാകുന്നു:-

1) കേവലം ചില വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ മാത്രം അടങ്ങിയ മതമല്ല ഇസ്ലാം. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിൻെറ സകല വശങ്ങളെയും സ്പർശിക്കുന്ന അതിവിശാലവും, വിപുലവുമായ ഒരു നിയമസംഹിതയത്രെ ഇസ്ലാം. അതിൻെറ പ്രായോഗിക മാതൃകയാകട്ടെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതചര്യയുമാകുന്നു. അവിടുത്തെ ദൗത്യമാണെങ്കിൽ, കാലദേശവ്യത്യാസം കൂടാതെ ലോകാവസാനം വരേക്കുള്ളതും. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ പകുതിഭാഗമോ, അതി ലധികം തന്നെയോ വരുന്ന സ്ത്രീവിഭാഗത്തെ പ്രത്യേകം സ്പർശിക്കുന്ന നിയമ

നിർദ്ദേശങ്ങളും, നടപടിക്രമങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിലുണ്ട്. വൈവാഹികം, ഗാർഹികം തുടങ്ങിയ ജീവിതവശങ്ങളിലും, കോടിക്കണക്കായ മുസ്‌ലിംകൾ മാതൃകയാക്കേണ്ടതു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെയാണ്. സ്ത്രീകൾ-അതെ, ഭാര്യമാർ-വഴിയല്ലാതെ അറിയുവാനും അറിയിക്കപ്പെടുവാനും സൗകര്യമില്ലാത്ത പലതും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ശാഖാപരമായ ഇതര തുറകളിലുമുള്ള എത്രയോ മതനിയമങ്ങളും സമുദായത്തിന് നബി(ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാർ-വിശേഷിച്ചും ആയിശഃ (رضي الله عنها) -മുഖാന്തരം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നതു അനിഷേധ്യമത്രെ.

മുശ്‌രിക്കുകളിൽ പെട്ട ഒരാൾ പരിഹാസപൂർവ്വം ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: ''നിങ്ങളുടെ ആൾ-നബി (ﷺ) -നിങ്ങൾക്കു മലമൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്‌വാൻപോലും പഠിപ്പിച്ചു തരുന്നതായി കാണുന്നുവല്ലോ!'' ഇതുകേട്ട് സൽമാൻ (رضي الله عنه) അഭിമാനത്തോടെ പറഞ്ഞു: ''അതെ, (മലമൂത്ര വേളയിൽ) ഖിബ്‌ലക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കരുത്, വലത്തെ കൈകൊണ്ടു ശുദ്ധം ചെയ്യരുത്, (കല്ലുകൊണ്ടു ശുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ) മൂന്നു കല്ലിൽ കുറഞ്ഞു മതിയാക്കരുത്, അതിൽ കാഷ്ടവും എല്ലും ഉണ്ടാവരുത് എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോടു കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. (അ;മു.) ഇത്ര ചെറിയ സംഗതികളിൽപോലും സമുദായത്തിന് നബി (ﷺ) യിൽനിന്നു മാതൃകയും, നിർദ്ദേശങ്ങളും ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നു സാരം. ഇപ്പറഞ്ഞവ പുരുഷൻമാർ മുഖാന്തരം അന്യോന്യം അറിയാവുന്നതാണെങ്കിലും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ സ്ത്രീകൾ മുഖാന്തരം അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഋതുകാലങ്ങളിൽ വീട്ടുകാര്യങ്ങളിലും, ഭർത്താക്കളുടെ കാര്യത്തിലുമെല്ലാം സ്ത്രീകൾ പെരുമാറേണ്ടതെങ്ങിനെ? അതിൽനിന്നു വിരമിക്കുമ്പോൾ ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെ? ആദിയായ പലതും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. അപ്പോൾ, ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹത്തായ പല ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറുവാനെന്ന ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിറുത്തി നബി (ﷺ) ഒന്നിലധികം വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഊഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല.

2) പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചതിനുശേഷം, നബി (ﷺ) മക്കായിലായിരുന്ന ആദ്യഘട്ടത്തിൽ, അവിടുത്തെ പ്രബോധനവിഷയം, പ്രധാനമായും ഇസ് ലാമിൻെറ മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളായിരുന്നു. അതിൻെറ പ്രചാരണത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷഭേദമന്യെ എല്ലാ മുസ്‌ലിംകളും അവരുടെ കഴിവു വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. പിന്നീടു-മദീനായിൽ വന്നതുമുതൽ-അവയ്ക്കുപുറമെ അനുഷ്ഠാനപരവും കർമ്മപരവുമായ വിശദ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രബോധന വിഷയങ്ങളായിത്തീർന്നു. മതകാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവാനും, പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ഇന്നത്തെപ്പോലെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ അന്നില്ലല്ലോ. അന്നുണ്ടായിരുന്ന ഏക മതവിദ്യാലയം മദീന പള്ളിയുടെ കോലായയായിരുന്നു. കേവലം ദരിദ്രരും, പാർപ്പിടംപോലുമില്ലാത്തവരുമായിരുന്ന ചില പാവങ്ങൾ-അതെ, മുസ്‌ലിം ലോകത്തിൻെറ ഉത്തമ നേതാക്കളും സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതൃകാപുരുഷൻമാരുമായ അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) , അമ്മാർ (رضي الله عنه) , ബിലാൽ (رضي الله عنه) , സ്വുഹൈബ് (رضي الله عنه) , സൽമാൻ (رضي الله عنه) മുതലായ മഹാൻമാർ- ആയിരുന്നു ആ ഏക ഉന്നത വിദ്യാലയത്തിലെ സാധാരണ അദ്ധ്യാപകൻമാർ ഇതേ സമയത്തു മുസ്‌ലിം വനിതകൾക്കായി നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ചില സ്വകാര്യ വനിതാ വിദ്യാലയങ്ങളും മദീനായിലുണ്ടായിരുന്നുതാനും. മദീനാ പള്ളിയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ അങ്ങിങ്ങായി കാണപ്പെട്ടിരുന്ന ചെറ്റക്കുടിലുകളായിരുന്നു അത്. അതെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരും, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളും വസിച്ചിരുന്നതു അവയിലായിരുന്നു. അവർ ഓരോരുത്തരും അതതിലെ അദ്ധ്യാപികകളായിരുന്നു. ഇവരിൽ ചിലരെല്ലാം നബി (ﷺ) യുടെ നാമമാത്ര ഭാര്യയായിരിക്കുകയെന്ന ഭാഗ്യംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ട് ഇസ്‌ലാം മതപഠനത്തിനും, അതിൻെറ പ്രചരണത്തിനും, സേവനത്തിനുമായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചവരായിരുന്നു. (സൂ:അഹ്സാബിലെ 28-34 വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത ശരിക്കും മനസ്സിലാകും) ഖലീഫാ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ഉമർ (رضي الله عنه) മുതലായ പല പ്രഗൽഭ സഹാബികളും തങ്ങൾക്കു നേരിടുന്ന എത്രയോ

സംശയങ്ങൾക്കു നിവാരണം കണ്ടെത്തുവാൻ തങ്ങളുടെ മാതാക്കളെ-അതെ, തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരെ-സമീപിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്. ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളും, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും കണ്ണുതുറന്നു പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം.

(3) ഇസ്‌ലാമിൻെറയും, മുസ്‌ലീംകളുടെയും നേരെ അറബിഗോത്രങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവന്ന ശത്രുതയും, അക്രമമർദ്ദനങ്ങളും, യുദ്ധസംരംഭങ്ങളും വിസ്മരിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ, പ്രധാന അറബിഗോത്രങ്ങളുമായി വൈവാഹികബന്ധം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതു പല നിലക്കും ഉപകരിക്കുമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ-വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ നാടുകളിലെപ്പോലെ -കുടുംബബന്ധത്തിനും വൈവാഹികബന്ധത്തിനും വില കൽപിക്കപ്പെടാത്ത സമ്പ്രദായമല്ലായിരുന്നു അറബികളിലുള്ളത്. ഒരു ഗോത്രത്തിലെ ഒരു വീട്ടുകാർക്ക് വിവാഹബന്ധം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആ ഗോത്രത്തിലെ ആയിരക്കണക്കിലോ, അതിലധിമോ വരുന്ന വീട്ടുകാരെല്ലാം തന്നെ-അവരുടെ ശാഖോപശാഖാവംശങ്ങൾ സഹിതം-പരസ്പരം സ്നേഹത്തിലും, സഖ്യത്തിലും വർത്തിക്കുവാൻ അതു കാരണമാകുമായിരുന്നു. പല ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നായുള്ള തിരുമേനിയുടെ വിവാഹങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ ശത്രുക്കളുടെ ആഞ്ഞേറ്റം തടയുവാനും, ശത്രുതക്കു ലാഘവം വരുത്തുവാനും വളരെ അധികം സഹായകമായിട്ടുണ്ട്. ഓരോന്നും ഉദാഹരണസഹിതം വിശദീകരിക്കുന്നപക്ഷം ഈ കുറിപ്പു വളരെ ദീർഘിച്ചുപോകും. ഓരോ ഭാര്യമാരുടെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചു താഴെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽനിന്നുതന്നെ ഈ വസ്തുത ഏറെക്കുറെ വ്യക്തമാകുന്നതുമാകുന്നു.

(4) ശത്രുകുടുംബങ്ങളുമായി സൗഹാർദ്ദബന്ധം സ്ഥാപിതമാകുന്നതിൽ നബി (ﷺ) യുടെ വിവാഹബന്ധങ്ങൾക്കു വലിയ സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെത്തന്നെ, മുസ്‌ലിംകുടുംബങ്ങളെ കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുകയും, ത്യാഗ സന്നദ്ധരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലും അതിനു പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. സ്വന്തം വ്യക്തിയോടൊ, സ്വന്തം കുടുംബത്തോടൊ തിരുമേനിക്കു വിവാഹബന്ധം-അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും അടുപ്പം-ഉണ്ടാവുകയെന്നതു സഹാബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്രമാത്രം സന്തോഷകരവും, അഭിമാനകരവുമായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. നേരെമറിച്ച് അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ബന്ധം മുറിഞ്ഞു പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർക്കു ഊഹിക്കുവാൻ പോലും വയ്യായിരുന്നുതാനും.

നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യമാർ ഒന്നിച്ചു ചേർന്ന് തങ്ങൾക്കു ചിലവിനു തരണമെന്നും മറ്റും ആവശ്യപ്പെട്ടതും, ഇതിനെത്തുടർന്നു പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും അവതരിച്ചതും മറ്റും സൂ: അഹ്സാബിൽ നാം വായിച്ചുവല്ലോ. ഈ സംഭവത്തിൽ തിരുമേനി തൻെറ ഭാര്യമാരെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നൊരു കിംവദന്തി പരന്നു. ഈ വിവരം അറിയിക്കുവാൻ ഒരാൾ രാത്രി ഉമർ (رضي الله عنه) ൻെറ വാതിൽക്കൽ വന്നു മുട്ടുകയുണ്ടായി. ഗസ്സാൻ (غسان) ഗോത്രക്കാർ മുസ്‌ലിംകളുമായി യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നൊരു ഊഹം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭമായിരുന്നു അത്. ഉമർ പെട്ടെന്ന് ചോദിച്ചത്: 'എന്താ, ഗസ്സാൻകാർ വന്നോ?!' എന്നായിരുന്നു. പ്രസ്തുത ആഗതൻ തിരുമേനിയുമായി കേവലം വിവാഹബന്ധമോ, കുടുംബബന്ധമോ ഇല്ലാത്ത അന്യനായ ഒരു അൻസാരിയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം ഉമറിനോടു പറഞ്ഞ മറുപടി നോക്കുക: ''അല്ല; അതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ചതും, നീണ്ടതുമായ ഒരു സംഭവം നടന്നിരിക്കുന്നു.! തിരുമേനി അവിടുത്തെ ഭാര്യമാരെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.!!'' എന്നായിരുന്നു. ഈ മറുപടിയുടെ ആഴം ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കുക!

നബി(ﷺ) യുടെ ഭാര്യാബന്ധം ലഭിക്കുന്നതിലുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടു മാത്രമാണ്-ഐഹികമായ മറ്റേതെങ്കിലും സുഖസൗകര്യങ്ങളെ മോഹിച്ചുകൊണ്ടല്ല-ചില സ്ത്രീകൾ തങ്ങളെ വിവാഹം ചെയ്തു തരണമെന്നു തിരുമേനിയോടു കേണപേക്ഷിച്ചതും. സൂ:

അഹ്സാബ് 50ൽ വായിച്ചതുപോലെ, വിവാഹമൂല്യം (മഹ്ർ) കൂടാതെ അങ്ങിനെയുള്ളവരെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ നബി (ﷺ) യെ അല്ലാഹു അനുവദിച്ചതും അതുകൊണ്ടാണ്. 'നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയുമാണോ വേണ്ടതു-അതല്ല ഐഹിക സുഖമാണോ വേണ്ടത്?' എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഒന്നൊഴിയാതെ ഓരോ ഭാര്യയും 'ഞങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവും റസൂലും മതി' എന്നു ദൃഢസ്വരത്തിൽ ഉത്തരം നൽകിയതും, സൗദ (رضي الله عنها) യെ തിരുമേനി പിരിച്ചുവിടുവാനുദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ 'എന്നെ പിരിച്ചു വിടരുതേ, അങ്ങയുടെ ഭാര്യയെന്ന പേരുമാത്രം നിലവിലുണ്ടായിക്കൊണ്ടു ജീവിച്ചാൽ മതി' എന്നു സൗദഃ (رضي الله عنها) അപേക്ഷിച്ചതുമെല്ലാം ഇതെ കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ.

ഇതുപോലെ, ഈ വിഷയകമായി പലതും ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, നബി (ﷺ) കൂടുതൽ ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിച്ചതിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ കൂലങ്കശമായി പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം, അവിടുന്നു ഒമ്പതോ പത്തോ വിവാഹം ചെയ്തതിലല്ല ആശ്ചര്യം തോന്നുവാനവകാശം. നേരെമറിച്ച് അതിലും കൂടുതൽ വിവാഹം ചെയ്യാതിരുന്നതിലും, ഇനി പുതുതായി വിവാഹം ചെയ്യരുതെന്നു (സൂ: അഹ്സാബ് 50ൽ) അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചതിലുമാണ് -വേണമെങ്കിൽ-അൽഭുതത്തിനവകാശമുള്ളത്. അല്ലാഹുവിലും, റസൂലിലും, ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, നബി (ﷺ) നാലിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിച്ചതിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക എന്നല്ലാതെ, അതിനെക്കുറിച്ച് അണുവോളം ആശയക്കുഴപ്പമോ, അതിൻെറ ന്യായതയിൽ സംശയമോ ഉത്ഭവിക്കുക എന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. അല്ലാഹുവിനാണ് എല്ലാ വിധിവിലക്കുകളുടെയും പരമാധികാരം; അല്ലാഹു ഒരു കാര്യം അനുവദിക്കുകയോ, വിരോധിക്കുകയോ ചെയ്താൽ -അതിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയല്ലാതെ-അതിൽ വിമർശനമോ, ആശയക്കുഴപ്പമോ ഉണ്ടാക്കുവാൻ നബിക്കുപോലും പാടില്ല: (സൂ: അഹ്സാബ് 50, 51, 52 എന്നീ ആയത്തുകളിലും മറ്റും അല്ലാഹു വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ അറിയിച്ച പരിധിക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിയതല്ലാത്ത ഒരൊറ്റ വിവാഹവും നബി (ﷺ) ചെയ്തിട്ടില്ല. നബിമാരെ-അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദു (ﷺ) തിരുമേനിയെ പ്രത്യേകിച്ചും-മറ്റുള്ളവരെ അളക്കുന്ന മാനദണ്ഡം കൊണ്ട് അളക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. എന്നൊക്കെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കറിയാം. ഇതാണതിനുകാരണം. ഇനി, ഖദീജഃ (رضي الله عنها) ക്കു ശേഷം നബി (ﷺ) ചെയ്ത ഓരേ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്കു ഒരു ലഘു വീക്ഷണം നടത്താം:-

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മറ്റു വിവാഹങ്ങളും, അവയുടെ സന്ദർഭങ്ങളും.

1 സൌദഃ (سودة بنت زمعة – رضى)

മക്കാമുശ്രിക്കുകളുടെ മർദ്ദനം സഹിക്കവയ്യാതെ അബ്സീനിയായിലേക്കു ഹിജ്റ പോയ സഹാബികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു സക്റാൻ (سكران بن عمرو–رض) അദ്ദേഹം സ്വപത്നിയും, പിതൃവ്യ പുത്രിയുമായ സൗദ(رضي الله عنها) യെയും ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ആ മഹാൻ അവിടെവെച്ചു നിര്യാതനായി. ഖദീജഃ(رضي الله عنها) യുടെ നൃര്യാണം കഴിഞ്ഞതിൻെറ അടുത്ത കാലത്തായിരുന്നു അത്. അല്ലാഹു ഏകനാണെന്നും, മുഹമ്മദ് (ﷺ) അവൻെറ ദൂതനാണെന്നും വിശ്വസിച്ച കാരണത്താൽ നാടും, വീടും, കുടുംബവും ത്യജിച്ചു സമുദ്രം കടന്ന് ഭൂഖണ്ഡം താണ്ടി അപരിചിതമായ അബിസീനിയായിൽ ചെന്നു മരണം പ്രാപിച്ച ആ സഹാബിയുടെ ദു:ഖിതയായ പത്നിയെ-സ്വകുടുംബത്തിൻെറ എതിർപ്പും പ്രതിഷേധവും വകവെക്കാതെ തൻെറ മതസംരക്ഷണാർത്ഥം നാടുവിട്ട് വിധവയും, ഉറ്റവരില്ലാത്തവളുമായിത്തീർന്ന സൗദഃ (رضي الله عنها) യെ- നബി (ﷺ) വിവാഹം ചെയ്തു രക്ഷിച്ചു. പ്രസ്തുത രണ്ടുപേരോടുമുള്ള ധാർമ്മിക

മായ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു പുറമെ അല്ലാഹുവോടുള്ള ഒരു കടമ നിർവ്വഹിക്കലും കൂടിയായിരുന്നു അത്. തിരുമേനി അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം, ആ മഹതി തൻെറ കുടുംബ ത്തിൻെറ കഠിന പീഡനങ്ങൾക്കു പാത്രമാകുമായിരുന്നു. മുമ്പ് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, തൻെറ ദിവസങ്ങൾ ആയിശഃ (ﷺ) ക്കു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) യുടെ ഭാര്യാബന്ധം മരണം വരെ നിലനിറുത്തിത്തന്നാൽ മതിയെന്നപേക്ഷിച്ചതു ഈ മഹതിയായി രുന്നു. ഹിജ്റ 54 ലാണ് ഇവരുടെ മരണം.

2. ആയിശഃ (عائشة بنت ابى بكر – رضى)

ഹിജ്റയുടെ രണ്ടുമൂന്നു വർഷം മുമ്പാണ് ആയിശഃ (ﷺ) യുടെ വിവാഹം. അവർക്കു അന്ന് ഏറെക്കുറെ ആറു വയസ്സു പ്രായമായിരുന്നു. ഹിജ്റക്കുശേഷം ഏതാണ്ട് രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം കഴിഞ്ഞാണ് വധുവിനെ വരൻെറ വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത്. കേവലം ഒമ്പതു വയസ്സുകാരിയായ ആ ബാലികയെ കൂട്ടി അയച്ചപ്പോൾ അവരുടെ കളിക്കോപ്പും ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നശേഷവും താൻ പെൺകുട്ടികളോടൊപ്പം കളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ആയിശഃ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബു; മു.) എല്ലാ ഭാര്യമാര ിലും വെച്ച് തിരുമേനി ഏറ്റവും അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാര്യ അവർതന്നെയായിരുന്നു. കന്യകാപ്രായത്തിൽ ആയിശഃ(ﷺ) യെ അല്ലാതെ തിരുമേനി വിവാഹം ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. തിരുമേനിയുടെ വിയോഗവേളയിൽ അവർക്കു ഏകദേശം 18 വയസ്സുവരും ഹിജ്റ 57 ലോ 58 ലോ ആയിരുന്നു ആയിശഃ (ﷺ) യുടെ മരണം.

സഹാബികളിൽ വെച്ച് നബി (ﷺ) ക്കു ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട സ്നേഹിതനായിരുന്നു ആയിശഃ (ﷺ) യുടെ പിതാവായ അബൂബകർസിദ്ദീഖ് (ﷺ) . പുരുഷൻമാരിൽ ഒന്നാമതായി തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിച്ച മഹാനും അദ്ദേഹം തന്നെ. ഇസ്ലാമിനുമുമ്പും അദ്ദേഹം തിരുമേനിയുടെ അടുത്ത ഒരു ചങ്ങാതിയായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത സഹാബികൾക്കിടയിൽ പ്രസ്താവ്യവുമായിരുന്നു. അബൂബകർ (ﷺ) ൻെറ ഗുണങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ധാരാളം ഹദീസുകൾ കാണാം. ഒരിക്കൽ തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി: ‘‘നമുക്കു ഇങ്ങോ ട്ടൊരു ഉപകാരം ചെയ്തിട്ട് അതിനു നാം പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാത്തതായി അബൂബക്കറി മേതല്ലാതെ മറ്റാരുടേതും ബാക്കിയില്ല. അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഉപകാരത്തിനു അല്ലാഹുതന്നെ ഖിയാമത്തുനാളിൽ പ്രത്യുപകാരം നൽകുന്നതാണ്. അബൂബക്കറിൻെറ ധനം എനിക്കു ഉപകരിച്ചത്ര മറ്റാരുടേതും ഉപകരിച്ചിട്ടില്ല....’’ (തി.) മറ്റൊരിക്കൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘‘സഹവാസത്തിലും, ധനത്തിലും മനുഷ്യരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വിശ്വസനീയനായ ആൾ അബൂബകറാണ്’’ (ബു; മു) ഇതുപോലെ വേറെയും ഹദീസുകൾ കാണാം.

ഈ നിലക്ക് അബൂബകർ (ﷺ) ൻെറ മകളായ ആയിശ (ﷺ) യെ തിരുമേനി വിവാഹം കഴിച്ചതും, അവരെ കൂടുതൽ സ്നേഹിച്ചതും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹാധിക്യത്തിൻെറയും, നബി (ﷺ) ക്കും ഇസ്ലാമിനുംവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്ത ത്യാഗത്തിൻെറയും, സേവനത്തിൻെറ യും സ്വാഭാവികമായ ഒരു നന്ദിയത്രെ. അതിരിക്കട്ടെ, ഈ വിവാഹം മൂലം ഇസ്ലാമിനുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളൊന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക: ഇസ്ലാമികവിജ്ഞാന ഭണ്ഡാരത്തിൽ ആയിശഃ (ﷺ) യുടെ മുതൽക്കൂട്ടു സുപ്രസിദ്ധമാണ്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനരംഗത്തും, നബിവചനങ്ങളും ചര്യകളും ഉദ്ധരിക്കുന്നതിലും മറ്റെല്ലാ സ്ത്രീകളെക്കാളും-മിക്കവാറും പുരുഷൻമാരെക്കാളും- വമ്പിച്ച പങ്കാണ് അവർക്കുള്ളത്. ഗാർഹികജീവിതത്തിൻെറയും, ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൻെറയും നാനാവശങ്ങളിലും ആയിശ(ﷺ) വഴി സിദ്ധിച്ച അറിവുകൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. സാഹിത്യം, പദ്യം, ചരിത്രം, വൈദ്യം, രാഷ്ട്രീയം തുടങ്ങിയ തുറകളിലും അവരുടെ പേരും പ്രശസ്തിയും പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇസ്ലാമികചരിത്രം അറിയുന്നവർക്കെല്ലാം അറിയാവുന്നതാണിത്. മഹാനായ അബൂമൂസൽ അശ്അരി (ﷺ) പറയുകയാണ്: ‘‘റസൂൽതിരുമേനിയുടെ സഹാബികളായ ഞങ്ങൾക്കു വല്ല വിഷയത്തിലും സംശയം നേരിടുമ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി ആയിശ(ﷺ) യോടു

ചോദിച്ചിട്ടു ഒരു സംഗതിയിലും ശരിക്കു അറിവു കിട്ടാതിരുന്നിട്ടില്ല.'' (തി.:)

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നുതന്നെ ആയിശഃ (ﷺ) യുടെ വിവാഹത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുളള യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ നിഷ്പക്ഷ ചിന്തകർക്കു ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 'ഇതെല്ലാം പിന്നീട് സംഭവിച്ച ഫലത്തിൽ വന്നതുശരി, വിവാഹവേളയിൽ ഇതൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലായിരുന്നുവല്ലോ, അന്ന് ആയിശഃ (ﷺ) ഒരു കുട്ടിമാത്രമായിരുന്നുവല്ലോ' എന്നു വല്ലവർക്കും തോന്നിയേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ, തികച്ചും ഈ ഉന്നത്തോടു കൂടിയും, പ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയും തന്നെയായിരുന്നു ഈ വിവാഹം. തിരുമേനിയുടെ ഇതരവിവാഹങ്ങളിൽ നിന്നും പലതരത്തിലും ഒറ്റപ്പെട്ട ഉദാഹരണം തന്നെയാണ് ആയിശ (ﷺ) യുടെ വിവാഹം. ഇതിനു തെളിവുകൾ പലതും ഉദ്ധരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ദീർഘിച്ചുപോകുമെന്നു കരുതി ഇമാംബുഖാരി (ﷺ) യും, മുസ്‌ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസുമാത്രം ഉദ്ധരിക്കാം. ആയിശ (ﷺ) യോടു നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അവർ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'മൂന്നു രാത്രികളിൽ എനിക്കു നിന്നെ സ്വപ്നത്തിൽ കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു പട്ടിൻെറ കഷ്ണത്തിൽ മലക്കു നിന്നെ (നിൻെറ ചിത്രം) കൊണ്ടുവന്നു. എന്നിട്ട് ഇത് താങ്കളുടെ ഭാര്യയാണെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഞാൻ തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അത് (ആ ചിത്രം) നീ തന്നെയായിരുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''ഇത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുളളതാണെങ്കിൽ അവനതു നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊളളും.'' (ബു;മു.) നബിമാരുടെ സ്വപ്നം ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളിൽപെട്ടതാണെന്നുളള കാര്യം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

3. ഹഫ്സ്വഃ (حفصة بنت عمر– رضى)

അബൂബകർ (ﷺ) നെ കഴിച്ചാൽ നബി (ﷺ) ക്ക് പലനിലക്കും ബന്ധപ്പെട്ട ആൾ ഉമർ (ﷺ) തന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മകളായ ഹഫ്സ്വഃ(ﷺ) യുടെ ആദ്യ ഭർത്താവ് ഖുനൈസ്
(خنيس بن حذافة– رض) ആയിരുന്നു. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പറ്റിയ പരിക്കുമൂലം ഖുനൈസ് (ﷺ) നിര്യാതനായി. ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ പുത്രിയും, ഉസ്മാൻ (ﷺ) ൻെറ പത്നിയുമായിരുന്ന റുഖിയ്യ (ﷺ) യുടെയും മരണം സംഭവിച്ചത്. വിധവയായ മകളുടെ കാര്യത്തിൽ അത്യധികം ദു:ഖിതനായിരുന്ന ഉമർ (ﷺ) തൻെറമകളെ വിവാഹം ചെയ്താൽ കൊളളാമെന്നു ഉസ്മാൻ (ﷺ) നോടു ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം അതിനു മുമ്പോട്ടു വന്നില്ല. ഉമർ (ﷺ) വ്യസനസമേതം അബൂബക്കർ (ﷺ) നെ സമീപിച്ചു വിവരം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അതു സമ്മതിച്ചേക്കുമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ആശയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, അബൂബക്കർ (ﷺ) പറഞ്ഞതു ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. 'ഉസ്മാനു ഹഫ്സഃയെക്കാൾ നല്ലൊരു ഭാര്യയും ഹഫ്സഃക്കു ഉസ്മാനെക്കാൾ നല്ലൊരു ഭർത്താവും കിട്ടിയെന്നുവരാം.' ഈ ദീർഘദൃഷ്ടി സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഉസ്മാൻ (ﷺ) ന് തിരുമേനിയുടെ മകൾ ഉമ്മുകുൽസൂമിനെ (ام كلثوم – رضى) തിരുമേനി വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ഹഫ്സ്വഃ(ﷺ) യെ തിരുമേനിയും വിവാഹം കഴിച്ചു. ഇതുമൂലം ഉമർ (ﷺ) ൻെറ വ്യസനത്തിനു പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞ പരിഹാരം സിദ്ധിച്ചു. ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടി ആത്മാർപ്പണം ചെയ്ത ഖുനൈസ് (ﷺ) നോടുളള കടപ്പാട് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുകയും, ഹഫ്സ്വഃ(ﷺ) വൈധവ്യത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. നമസ്കാരം, നോമ്പ് മുതലായ ആരാധനാകൃത്യങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരുന്ന ഒരു മഹതിയായിരുന്നു ഹഫ്സ്വഃ(ﷺ) . തിരുമേനി ഒരിക്കൽ അവരെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യുജശയുണ്ടായെങ്കിലും, വീണ്ടും മടക്കി എടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇവരുടെ വിയോഗം ഹിജ്റ 45 ലായിരുന്നു.

4. ഹിൻദ് എന്ന ഉമ്മുസലമഃ (ام سلمة هند بنت ابى امية – رضى)

ഹിജ്റ മൂന്നാമത്തെയോ നാലാമത്തെയോ കൊല്ലത്തിലാണ് ഇവരുടെ വിവാഹം. ഖുറൈശി ഗോത്രത്തിൽ മഖ്സസൂമിശാഖക്കാരനായിരുന്ന അബൂസലമഃ(ﷺ) യുടെ ഭാര്യയായിരുന്നു

ഉമ്മുസലമ (ﷺ) . അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നേരെ അമ്മായിയുടെ പുത്രനും, മുല കുടി ബന്ധത്തിലുള്ള സഹോദരനും, മരണംവരെ തിരുമേനിയൊന്നിച്ച് എല്ലാ പ്രധാന രംഗങ്ങളിലും പങ്കെടുത്ത മഹാനുമായിരുന്നു. നാലു അനാഥകളെയും, വിധവയായ ഉമ്മുസലമ (ﷺ) യെയും വിട്ടേച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ചരമമടഞ്ഞു. തിരുമേനി ആ കുടുംബത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. ആ മഹതി പറഞ്ഞു: ''ഞാനൊരു വൃദ്ധ! കുറെ അനാഥകളുടെ മാതാവും!! അതോടുകൂടി ഞാനൊരു പരുഷസ്വഭാവക്കാരിയും !! തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞയച്ചു: ''അനാഥകളെ ഞാനങ്ങോട്ട് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നുകൊള്ളാം. നിൻെറ പരുഷസ്വഭാവം നീക്കിക്കളയുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം.'' (വാർദ്ധക്യത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചതുമില്ല.) ഈ വിവാഹത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. ഉമ്മുസലമ (ﷺ) യുടെ മരണം ഹിജ്റ 59 ലാണ്. മരിക്കുമ്പോൾ അവർ വളരെ വയസ്സുചെന്ന ഒരു വൃദ്ധയായിരുന്നു.

5. സൈനബ് (زينب بنت جحش – رضى)

ഹിജ്റ 5-ാം കൊല്ലത്തിൽ നടന്ന സൈനബ(ﷺ) യുടെ വിവാഹത്തെയും, അതിൻെറ സന്ദർഭത്തെയും, അതിലടങ്ങിയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെയും കുറിച്ചു സൂ: അഹ്സാബിൽ അല്ലാഹു തന്നെ വിവരിച്ചതാണ്. അതിൻെറ അത്യാവശ്യ വിശദീകരണങ്ങളും നാം കണ്ടു. ഖുറൈശീ ഗോത്രക്കാരിയും, തിരുമേനിയുടെ അമ്മായിയുടെ മകളുമായിരുന്ന സൈനബ (ﷺ) യെ ആദ്യം തിരുമേനിയുടെ പോറ്റുമകനും, അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു തിരുമേനി മോചിപ്പിച്ച ആളുമായ സൈദ് (ﷺ) വിവാഹം ചെയ്തു. വിവാഹാലോചന നടന്നപ്പോൾ തന്നെ സൈനബും കുടുംബവും ആ വിവാഹത്തിൽ അതൃപ്തി പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവും, റസൂലും-ഒരു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം നിമിത്തം-തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ കാര്യമെന്ന നിലക്കു അവരതു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. കുലമഹത്വത്തിനും, ജാത്യാഭിമാനത്തിനും ഇസ്ലാമിൽ വിലയില്ലെന്നു റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സ്വന്തക്കാർ മുഖേനത്തന്നെ തെളിയിക്കുകയെന്ന രഹസ്യം ആ വിവാഹത്തിലടങ്ങിയിരുന്നു പിന്നീട് സൈദും (ﷺ) സൈനബു (ﷺ) മായി സ്വഭാവത്തിൽ പൊരുത്തപ്പെടാതെ വന്നപ്പോൾ സൈദു (ﷺ) അവരെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തു. പോറ്റുമക്കളെ എല്ലാനിലക്കും യഥാർത്ഥമക്കളെപ്പോലെ ഗണിച്ചുവന്നിരുന്ന ജാഹിലിയ്യാ പാരമ്പര്യ സമ്പ്രദായം ഖുർആൻ നിറുത്തൽ ചെയ്തതോടെ, അതിനു പ്രവർത്തനരൂപേണ മാതൃക കാട്ടുവാനായി--അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം-തിരുമേനി സൈനബ (ﷺ) യെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഇതാണ് സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം.

'സൈനബയെക്കാൾ മതകാര്യത്തിൽ നല്ലവളും, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവളും, വർത്തമാനത്തിൽ സത്യം പാലിക്കുന്നവളും, കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുന്നവളും, വലിയ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവളും, അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പുണ്യകർമ്മങ്ങളിലും ദാനധർമ്മങ്ങളിലും ശരീരം മുഷിഞ്ഞിറങ്ങുന്നവളും സ്ത്രീകളിൽ വേറെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല' എന്നു ആയിശഃ (ﷺ) അവരെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞതായിക്കാണാം. ഹിജ്റ 20 ലോ 21 ലോ ആയിരുന്നു അവരുടെ മരണം. നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരിൽ നബിയുടെ മരണശേഷം ആദ്യം മരണപ്പെട്ടതു സൈനബ (ﷺ) യാണ്.

6. ജുവൈരിയഃ (جويرية بنت الحارث – رضى)

ഹിജ്റ 5-ാം കൊല്ലത്തിൽതന്നെയാണ് നബി (ﷺ) ജുവൈരിയഃ (ﷺ) യെ വിവാഹം കഴിച്ചത്. ബനൂമുസ്തലഖ് ഗോത്രത്തിലെ നേതാവും, പ്രമാണിയുമായിരുന്ന ഹാരിഥിൻെറ (حارث بن ضرار) ഭാര്യയായിരുന്നു ഇവർ. വമ്പിച്ച ഒരു സേനയുമായി ഇയാൾ നബി (ﷺ) യുടെ നേരെ പടയെടുത്തു. മുറൈസിഉ് (مريسع) എന്നിടത്തുവെച്ചു മുസ്ലിംകൾ അതിനെ നേരിട്ടു. തിരുമേനി അവരെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അവർ ക്ഷണം നിരസിച്ചു യുദ്ധം നടത്തി. യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരായവരുടെ

കൂട്ടത്തിൽ ജുവൈരിയഃ (ﷺ) യും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഥാബിത്ത് (ثابت بن قيس – رض) ൻെറ ഓഹരിയിലാണ് ഇവർ അകപ്പെട്ടത്. ഏഴു 'ഊഖിയ:'(*) സ്വർണ്ണം പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചു കൊണ്ടു ഥാബിത്ത് (ﷺ) അവരെ മോചിപ്പിച്ചുവിടാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത മോചനമൂല്യം കൊടുക്കുന്നതിൽ തന്നെ സഹായിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുവാൻ ജുവൈരിയഃ (ﷺ) കണ്ടുപിടിച്ചതു തിരുമേനിയെയായിരുന്നു. അവർ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് തൻെറ കുലമാഹാത്മ്യവും മറ്റും ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു സഹായമർത്ഥിച്ചു. അതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു അവരുടെ അപേക്ഷ തിരുമേനി സ്വീകരിക്കുകയും, സംഖ്യ നികത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെയും, അവരുടെ കുടുംബത്തിൻെറയും മാന്യതയും, യശസ്സും പൂർവ്വാധികം ശോഭിക്കുമാറ് തിരുമേനി പിന്നീടവരെ വിവാഹം ചെയ്കയുംചെയ്തു. ഉടനെത്തന്നെ അതിൻെറ ഫലം സംഭവിച്ചതു നോക്കുക!-

ഈ വിവാഹത്തോടുകൂടി തിരുമേനിയുടെ ബന്ധുക്കളായിത്തീർന്ന മുസ്തലഖ് ഗോത്രക്കാരിൽ നിന്ന് യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനത്തിലാക്കപ്പെടുകയും, പടയാളികൾക്കിടയിൽ വിഹിതം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന എല്ലാവരെയും--ഒന്നൊഴിയാതെ-സഹാബികൾ സ്വതന്ത്രരാക്കി വിട്ടുകൊടുത്തു. തിരുമേനിയോടു വിവാഹബന്ധമുളള ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെ അധീനത്തിൽ വെക്കുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. മാത്രമോ? മുസ്തലഖ് ഗോത്രം സന്തോഷാധിക്യത്താൽ അല്ലാഹുവിനു നന്ദിയായി ഒന്നടങ്കം ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരി ക്കുകയും ചെയ്തു.!

7. റംലഃ എന്ന ഉമ്മുഹബീബഃ (ام حبيبة رملة بنت ابى سفيان – رض)

ഖുറൈശീ അറബികളിൽ അബൂസുഫ്യാൻ(ﷺ) നുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളും മക്കാവിജയത്തിൽ അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായിത്തീരുന്നതുവരെ നബി (ﷺ) ക്കും, മുസ്‌ലിംകൾക്കും എതിരിലുണ്ടായിട്ടുളള ആക്രമണങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വഹിച്ച പങ്കുകളും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ മകളായ ഉമ്മുഹബീബഃ(ﷺ) നേരത്തെ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ആദ്യഭർത്താവായിരുന്ന ഉബൈദുല്ലാഹിബ്നുൽ ജഹ്ശീ എന്ന ആളുടെ ഒന്നിച്ച് അവരും അബീസീനിയായിലേക്കുളള രണ്ടാമത്തെ ഹിജ്റയിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഉബൈദുല്ല അബീസീനിയയിൽ ചെന്നശേഷം ക്രിസ്തീയമതം സ്വീകരിക്കയാണുണ്ടായത്. റംല:(ﷺ) യാകട്ടെ, തൻെറ അശരണതയും, വിഷമങ്ങളും അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു ഇസ്‌ലാമിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. ഹബീബഃ എന്നു പേരായ ഒരു കുട്ടിയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടിയുടെ പേരോട് ചേർത്താണ് അവർ ഉമ്മുഹബീബഃ (ഹബീബഃയുടെ ഉമ്മ) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളുടെ അങ്ങേഅറ്റത്തെ നേതൃത്വം കയ്യാളുന്ന മാതാപിതാക്കളെയും, കുടുംബത്തെയുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച്-തൗഹീദിൻെറ വിശ്വാസം നിലനിറുത്തുവാനായി-തൻെറ ഏകാവലംബമായ ഭർത്താവൊന്നിച്ച് കടൽതാണ്ടി വിദൂരപ്രദേശത്തേക്ക് കടന്നുപോയി ക്കഴിഞ്ഞശേഷം, ഭർത്താവു തൻെറ കഠിനശത്രുവായി മാറിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, അബലയായ ആ സ്ത്രീരത്നത്തിൻെറ കഥയെന്തായിരിക്കും?! കയ്യിലൊരു കുഞ്ഞും! ആ നാട്ടിലെ നിവാസികളാകട്ടെ, ക്രിസ്ത്യാനികളും! അബീസീനിയാ ചക്രവർത്തിയായ നജജാശി (നെഗാശീ) യെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുളള കത്തുമായി നബി(ﷺ) ദൂതനെ അയച്ചിരുന്നു. നജജാശി മുസ്‌ലിമാകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം തിരുമേനിക്കുവേണ്ടി ഉമ്മുഹ ബീബക്കു 400 ദീനാർ (പൊൻപണം) മഹ്ർ നൽകിക്കൊണ്ടും-ഉസ്മാൻ (ﷺ) ൻെറ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും-നബി (ﷺ) ക്കുവേണ്ടി അവരുടെ വിവാഹകർമ്മം നടത്തപ്പെട്ടു. (ആ ഹിജ്റ യിൽ ഉസ്മാനും (ﷺ) പങ്കെടുത്തിരുന്നു.) തിരുമേനിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ശുറഹ്ബീലു ബ്നുഹസനഃ (شرحبيل بن حسنة – رض) യുടെ കൂടെ ഉമ്മുഹബീബഃ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ

* 'ഊഖിയ' = സുമാർ 10 ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിലധികം വരുന്ന ഒരു പലം. അഥവാ 40 ദിർഹം.

അടുക്കലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. മിക്കവാറും ഹിജ്റ 6-ാം കൊല്ലത്തിലാണ് ഈ സംഭവം. ഹിജ്റ വർഷം 4,4 ൽ അവർ ഇഹലോകാവാസം വെടിഞ്ഞു.

8. സഫിയ്യഃ (صفية بنت حي بن اخطب – رضي)

ഹിജ്റ 7-ാം കൊല്ലത്തിൽ നബി(ﷺ) സ്വഫിയ്യഃ (رضي الله عنها) യെ വിവാഹം ചെയ്തു. ഇസ്റാഈല്യരായ യഹൂദികളുടെ ഒരു നേതാവും, നളീർ (نضير) ഗോത്രത്തിൻെറ തലവനു മായിരുന്നു സ്വഫിയ്യഃ (رضي الله عنها) യുടെ പിതാവായ ഹുയയ്യ്. അഹ്സാബുയുദ്ധത്തിലും മറ്റും ഇസ്ലാമിനെതിരായ രംഗങ്ങളിൽ ഹുയയ്യിൻെറ പങ്കു പ്രസ്താവ്യമത്രെ. സ്വഫിയ്യ ഃ (رضي الله عنها) യുടെ മുൻഭർത്താവായിരുന്ന കിനാനഃ كنانة ഖൈബർയുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും, സ്വഫിയ്യഃ (رضي الله عنها) ചിറ പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒരു വമ്പിച്ച ഗോത്രത്തിൻെറ തലവനും, ഒരു സമുദായ ത്തിലെ നേതാവുമായ ഒരാളുടെ വിധവയായിത്തീർന്ന മകൾക്ക് അടിമത്ത ജീവിതം എത്രമാത്രം വേദനാജനകമായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. തിരുമേനി അവരെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു മോചിപ്പിക്കുകയും, പ്രസ്തുതമോചനം അവരുടെ മഹ്റായി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു അവരെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരായവരെ ഓഹരിചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ, സ്വഫിയ്യഃ (رضي الله عنها) ദഹ്‌യത്തുൽകൽബീ (رضي الله عنه) എന്ന സഹാബിയുടെ ഓഹരിയിൽ പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, തിരുമേനി അവരെ ദഹ്‌യത്തിൻെറ പക്കൽനിന്നു വിലകൊടുത്തു മേടിച്ചാണ് 'ഇത്ഖു' (അടിമത്തമോചനം) നൽകി വിവാഹം ചെയ്തതെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. الله اعلم ഏതായാലും ഈ വിവാഹം നളീർഗോത്രം ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുവാൻ കാ രണമായിത്തീർന്നു.

9. മൈമൂനഃ (ميمونة بنت الحارث الهلالى – رضي)

നബി (ﷺ) യുടെ അവസാനത്തെ ഭാര്യയായ മൈമൂനഃ (رضي الله عنها) യുടെ വിവാഹം ഹി: ഏഴാം കൊല്ലത്തിൽ നടന്നു അവർക്ക് അന്ന് 50 ഓളം വയസ്സുവരും. ഇവരുടെ സഹോദരിയായ ലുബാബഃ (لبابة – رضي) യാണ് 'അല്ലാഹുവിൻെറ വാൾ' (سيف الله) എന്ന കീർത്തിമുദ്ര ലഭിച്ച ഖാലിദുബ്നുൽ വലീദ് (رضي الله عنه) ൻെറ മാതാവ്. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ വിശ്വാസത്തിനു ഈ വിവാഹം കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം ഒരു ഭർത്താവ് അവരെ വിവാഹംചെയ്തു മോചിപ്പിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് അബൂറഹ്മു എന്ന മറ്റൊരാൾ വിവാഹം ചെയ്തു. അയാൾ മരിക്കയും ചെയ്തു. ഈ വിവാഹംമൂലം മൈമൂനഃ (رضي الله عنها) യുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കു വളരെയധികം ഗുണം കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ അതിദയനീയമായ ദാരിദ്ര്യവും, പട്ടിണിയും അവസാനിക്കുവാനും, മുസ്ലിംകളെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ അപാരമായ ഭീതി നീങ്ങുവാനും ഇത് കാ രണമായി.

മറ്റു ചില വിവാഹങ്ങൾ

നബി (ﷺ) തിരുമേനി ചരമം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഒമ്പതു ഭാര്യമാരുടെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് മുകളിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചത്. മറ്റൊരു ഭാര്യയും 'സാധുക്കളുടെ ഉമ്മ' (ام المساكين) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നവരുമായ സൈനബ (زينبة بنت خزيمة رضي) യും, വേറൊരു ഭാര്യയായിരുന്ന ഖൌലഃ (خولة بنت حكيم – رضي) യും തിരുമേനിയുടെ മുമ്പ് തന്നെ ചരമമടഞ്ഞിരുന്നു. സൂ: അഹ്സാബ് 50-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെ ദാനം ചെയ്തവരായിരുന്നു ഈ രണ്ടുപേരും.

മേൽ വിവരിച്ച ഏതൊരു വിവാഹത്തെ എടുത്തുനോക്കിയാലും, അതു നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു ദാമ്പത്യ സുഖത്തിലുള്ള താൽപര്യത്തിൽനിന്നു ഉളവായതായിരുന്നുവെന്ന് വക്രവീക്ഷണഗതിയില്ലാത്ത ഒരാൾക്കും പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇസ്ലാമിനുമുമ്പും, അതിൻെറ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിലും ഒരാൾക്കു ഇത്ര ഭാര്യമാരേ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നു നിയമ മുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഖുർആൻ (സൂ: നിസാഅ്3ൽ) അതു നാലുവരെയാക്കി ചുരുക്കുകയുണ്ടായി,

(സൂ:അഹ്സാബ് 51 ൽ) തിരുമേനി ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുവാനും, ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ഒഴിവാക്കുവാനും അല്ലാഹു സമ്മതം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതേ സമയത്ത് തിരുമേനിയുടെ നിലവിലുള്ള ഭാര്യമാർക്കു പുറമെ പുതുതായി വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും, അവരെ വിട്ടു പകരം വേറെ ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുന്നതും, നബി (ﷺ) ക്കു ശേഷം അവിടുത്തെ ഭാര്യമാരെ മറ്റൊരാൾ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും അല്ലാഹു (സൂ: അഹ്സാബ് 52-53 ൽ) വിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, നിലവിലുള്ള ഒമ്പതുപേരിൽ നാലുപേരൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവരെ വേർപെടുത്തുക എന്നുവെച്ചാലത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? ഇവരിൽ ഏതെങ്കിലും അഞ്ചുപേരെ പിരിച്ചയക്കുന്നപക്ഷം-ഓരോരുത്തരെയും വിവാഹം ചെയ്ത പരിതസ്ഥിതിയും, ഉദ്ദേശ്യവും, ഇസ്‌ലാമിനു അതുമൂലമുണ്ടായ നേട്ടവുമെല്ലാം വിലയിരുത്തുമ്പോൾ - അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തു എത്രമാത്രം വമ്പിച്ചതായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അറേബ്യായിൽ അതുമൂലം സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന കോളിളക്കം എത്ര ഭയങ്കരമായിരിക്കും?!!

തങ്ങളുടെ ഐഹികമായ യാതൊരു താൽപര്യത്തെയും വകവെക്കാതെ, മിക്കവാറും അർദ്ധപട്ടിണികൊണ്ടു തൃപ്തിയടഞ്ഞ് റസൂൽ തിരുമേനിയോടൊപ്പം ജീവിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും പ്രീതിമാത്രം സമ്പാദിക്കുവാനും ദൃഢപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തവരാണല്ലോ ഈ ഓരോ ഭാര്യയും. ഇവരിൽ ആരെയെങ്കിലും പിരിച്ചുവിട്ടേക്കുന്നതു എത്രമേൽ അന്യായമായിരിക്കും?! ഒരുനിലക്കും തിരുമേനിയെ പിരിഞ്ഞുപോകാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടാണല്ലോ സൌദഃ(رضي الله عنها) തൻെറ ദിവസങ്ങൾ ആയിശഃ (رضي الله عنها) ക്കു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടു തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യാപദം മുറിച്ചുകളയാതിരിക്കുവാൻ അപേക്ഷിച്ചതും. എല്ലാ ഭാര്യമാരും ഒന്നിച്ചുചേർന്നു തിരുമേനിയോടു ചിലവിനാവശ്യപ്പെട്ട സംഭവത്തിൽ-(സൂ: അഹ്സാബിലെ 28-ാം വചനനം അവതരിച്ച അവസരത്തിൽ) --ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുന്നതു മാതാപിതാക്കളോട് ആലോചിച്ചു ചെയ്താൽ മതിയെന്നു തിരുമേനി പറഞ്ഞപ്പോൾ, കേവലം ബാലികപ്രായം വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ലാത്ത ആയിശഃ (رضي الله عنها) അതിനു പറഞ്ഞ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ‘‘അങ്ങയുടെ കാര്യത്തിലാണോ ഞാൻ മാതാപിതാക്കളോടു ആലോചന നടത്തുന്നത്?!’’

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വിവാഹങ്ങളെല്ലാംതന്നെ, നാലു ഭാര്യമാരിലധികം പാടില്ലെന്ന നിയമം വരുന്നതിനുമുമ്പായിരിക്കാനും സാധ്യത കാണുന്നു. ഏതായാലും അങ്ങിനെയല്ലെന്നുള്ളതിനു തക്ക തെളിവുകളില്ല. എന്നാലും, ആ നിയമം വന്നപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടു നാലാളൊഴിച്ചു മറ്റുള്ളവരെ പിരിച്ചുവിട്ടില്ല? എന്നു ചോദിക്കുന്നവർ, അവരെ പിരിച്ചുവിട്ടാലുണ്ടാകുന്ന ഉപരിസൂചിതങ്ങളായ ഭവിഷ്യത്തുകൾക്കുപുറമെ വേറെ ചില സംഗതികളും, ഓർക്കേണ്ടതായുണ്ട്: ചില ആളുകൾ ഇസ്‌ലാമിൽ വന്നപ്പോൾ അവർക്കു നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നാലിലധികം ഭാര്യമാരിൽ നാലുപേരെമാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തു മറ്റുള്ളവരെ പിരിച്ചുവിടുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, അവർ ഇസ്‌ലാമിൽ വന്നതു നാലു ഭാര്യമാരുടെ നിയമം അവതരിച്ച ശേഷമായിരുന്നുവെന്നും, അവർ ഇസ്‌ലാമിൽ വന്നതുമുതൽ ആ നിയമം അനുസരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായെന്നും വ്യക്തമാണ്. ആ നിയമം അവതരിക്കുന്നതിനുമുമ്പും ഇസ്‌ലാമിൽ വന്നിട്ടുള്ള ആരോടും തൻെറ ഭാര്യമാരിൽ നാലാളൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവരെ പിരിച്ചുവിടാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. നാലിലധികം ഭാര്യമാരുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നതു അക്കാലത്തു വളരെ അപൂർവ്വമൊന്നും അല്ലായിരുന്നുതാനും. എന്നിരിക്കെ, നബി (ﷺ) മാത്രം നാലിലധികം ഭാര്യമാരെ വെച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുവാൻ ന്യായമില്ല.

മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒരു കാമാസക്തനോ, വിവാഹപ്രിയനോ ആയിരുന്നില്ലെന്നും, തിരുമേനിയുടെ ഓരോ വിവാഹം പരിശോധിച്ചാലും അതിൽ മഹത്തായ ചില ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിരുന്നുവെന്നും, ഖുർആൻെറ ഏതെങ്കിലും നിയമ നിർദ്ദേശത്തിനു

വിരുദ്ധമായി തിരുമേനി യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും നല്ലപോലെ വ്യക്തമാണ്. ഇതരമുസ് ലിംകൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത വല്ല ആനുകൂല്യവും അവിടുന്നു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു അല്ലാഹു തിരുമേനിക്കു പ്രത്യേകം അനുവദിച്ചുകൊടുത്തതു കൊണ്ടാണെന്നും, അതിൽ ചില പ്രത്യേക യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയതുകൊണ്ടാണെന്നും, പ്രവാചകൻമാരെ മറ്റുള്ളവരുടെ അതേ അളവുകോൽ വെച്ചു അളക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുംകൂടി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാഹു നമുക്ക് സൽബുദ്ധിയും നേർമാർഗ്ഗവും തന്നനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

അടിമത്തം ഇസ്ലാമിൽ

ഇസ്ലാമിൻെറ നേരെ വളരെയധികം ആരോപണങ്ങൾക്കും, പല ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കും കാരണമായ ഒന്നാണ്, അതു പരിമിതമായ തോതിലെങ്കിലും അടിമത്തത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത്. ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കൾ അതിനെതിരിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ള ഒരു പ്രധാന ആയുധവുമാണിത്. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ അടിമയാക്കുന്നത് മനുഷ്യത്വത്തിനും, സംസ്കാരത്തിനും യോജിച്ചതല്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആരും വേഗം സമ്മതിക്കുമല്ലോ. അതിനെതിരിൽ ന്യായം കാണുവാൻ മിക്കവർക്കും പ്രയാസാവുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽതന്നെ-ചില പണ്ഡിതൻമാർക്കുപോലും - ഈ വിഷയത്തിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

അങ്ങിനെ, ഒരു വിഭാഗക്കാർ-ഈ ആരോപണത്തിൽ നിന്ന് ഇസ്ലാമിനെ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി-അടിമത്തത്തെ അംഗീകരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെയും, നബിചര്യകളെയും അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും, ഇസ്ലാമിലെ ചില അംഗീകൃത നിയമങ്ങളെയും, ചരിത്ര ലക്ഷ്യങ്ങളെയും നിരാകരിക്കുവാനും മുതിർന്നു. മറ്റു ചിലർ ആരോപണങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയുവാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള രീതി ഇപ്രകാരമാണ്: ഇസ്ലാമിനു മുമ്പ് അറബികൾക്കിടയിൽ അടിമ സമ്പ്രദായം സർവ്വത്ര പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിൻെറ ആരംഭത്തിൽ അറേബ്യയിൽ ധാരാളം അടിമകൾ ശേഷിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഖുർആനിലും മറ്റും അവരെക്കുറിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിക്കുകയും, നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, ഇസ്ലാമിക വ്യവസ്ഥയിൽ അടിമത്തത്തിനുള്ള പ്രവേശനമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അന്നു നിലവിൽ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന അടിമകൾ അവസാനിക്കുന്നതുവരേക്കും മാത്രമുള്ളവയാണ് ആ പ്രസ്താവനകളും, നിർദ്ദേശങ്ങളുമെല്ലാം. നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലം അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്കു-അല്ലെങ്കിൽ ഉമർ(رضي الله عنه) ൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്തു-മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ അടിമകൾ അവശേഷിക്കാതായിരിക്കുന്നു. അഥവാ അടിമകളുടെ 'സ്റ്റോക്ക് തീർന്നുപോയി.' ഇസ്ലാമിൽ അടിമത്തത്തിനു യാതൊരു പഴുതുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പിന്നീടു രംഗത്തു വന്നിട്ടുള്ള അടിമകൾ ഒന്നൊഴിയാതെ-മുഴുവനും- നിയമവിരുദ്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാകുന്നു മേൽപറഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാതെ, മുസ്ലിംകൾ പൊതുവിൽ ഖുർആനെയും, ഇസ്ലാമിക ലക്ഷ്യങ്ങളെയും തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഇതാണ് ഇവരുടെ ന്യായത്തിൻെറ പോക്ക്. ഇതിനനകൂലമായ പുതിയ തെളിവുകൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും, എതിരായ തെളിവുകളെ വളച്ചുതിരിക്കുവാനും ഇവരും ശ്രമം നടത്തുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

എത്രതന്നെ സാഹസപ്പെട്ടാലും ബുദ്ധിമാൻമാരായ സത്യാന്വേഷികളുടെ അടുക്കൽ ഇവരുടെ മറുപടികൾ പ്രശ്നത്തിനു പൂർണ്ണമായ പരിഹാരം നൽകുന്നില്ല. കാരണം, ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾക്കും, നബി വാക്യങ്ങൾക്കും ഏതു വിധേന വ്യാഖ്യാനം നൽകിയാലും അടിമകളെ സ്വീകരിക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം താത്വികമായിട്ടെങ്കിലും ഇസ്ലാം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം പിന്നെയും മുഴച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. യുക്തിവാദങ്ങളും,

നവീകരണസംരംഭങ്ങളും ഒതുക്കിനിറുത്തി തുറന്നതും നിഷ്പക്ഷവുമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി ഇസ്‌ലാമിക പ്രമാണങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാന്‍ ഇവര്‍ക്കു കഴിയാതെ വന്നിരിക്കയാണ്. അടിമകളെ സംബന്ധിച്ച് ഖുര്‍ആനിലും, നബിവാക്യങ്ങളിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എത്രയോ നിയമങ്ങളും നിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും കാലാഹരണ പ്പെട്ടവയാണെന്നു പറയുവാന്‍ മാനസ്സാക്ഷി സമ്മതിക്കുമോ?!

ഈ പ്രശ്നത്തിനു മറുപടി പറയുമ്പോള്‍, ഓരോ വാദവും അതിന്‍െറ മറുപടിയും, മറുപടിക്കുള്ള രേഖയും നിരത്തിവെച്ചു പരിശോധിക്കുന്നതിനെക്കാള്‍ ഭേദം, ഇസ്‌ലാമിലെ അടിമത്തത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാന്‍ ഇടയാക്കിയ സാക്ഷാല്‍ കാരണം എന്താണെന്നും, അതില്‍ ഇസ്‌ലാമിന്‍െറ വീക്ഷണഗതി എന്താണെന്നും പരിശോധിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഈ അടിസ്ഥാനം തിട്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാല്‍ പിന്നെ, വിശദാംശങ്ങളില്‍ ഉണ്ടായേക്കുന്ന അഭിപ്രായ ഭിന്നിപ്പുകള്‍ നിസ്സാരവും, വിട്ടുവീഴ്ചക്കു വിഷമമില്ലാത്തവയുമായിരിക്കും.

ഈസാനബി (عليه السلام) വരെയുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകന്‍മാര്‍ മുഖേനയും അല്ലാഹുവിനാല്‍ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ധാര്‍മ്മിക വ്യവസ്ഥ ഇവിടെ നടപ്പാക്കുകകയാണ് മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിവഴി അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സാര്‍വ്വലൗകികമായ ആ വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രബോധകനും, അതിന്‍േറതായ ഒരു ഭരണകൂടത്തിന്‍െറ സ്ഥാപകനുമാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി. ഭൗതികമായ ഭരണവ്യവസ്ഥകള്‍ അതുമായി താത്വികമായിത്തന്നെ പൊരുത്ത മില്ലാത്തതാകുന്നു. ഭൗതിക താല്പര്യങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള നിയമ നടപടികളും, അവക ാശബാധ്യതകളുമായിരിക്കും അവയുടെ ലക്ഷ്യം. അതിനപ്പുറമുള്ള ധാര്‍മ്മികമോ, പാരത്രികമോ ആയ കാര്യങ്ങളൊന്നും അവയ്ക്കു ചിന്താവിഷയങ്ങളല്ല. പോരാ, അത്തരം കാ ര്യങ്ങള്‍ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതുപോലും അവയുടെ ദൃഷ്ടിയില്‍ 'പിന്‍തിരിപ്പനോ', 'പഴഞ്ചനോ' ആയിരിക്കും. ഇന്നത്തെ ഭാഷയില്‍ 'ഏറ്റവും പുരോഗമിച്ച്' രാഷ്ട്രങ്ങളില്‍ ആ പരിഗണനകള്‍ നിയമവിരുദ്ധംകൂടിയായിരിക്കാം. മിതമായി പറയുകയാണെങ്കില്‍, ലോകസ്രഷ്ടാവിനെ ആരാധിക്കുന്നവനും അവനെ പുച്ഛിച്ചുനിരസിക്കുന്നവനും, ദൈവദൂതന്‍മാരെ ബഹുമാനി ക്കുന്നവനും അവരെ അവഹേളിക്കുന്നവനും ഒരു പരിഷ്കൃത രാഷ്ട്രത്തിന്‍െറ ദൃഷ്ടിയില്‍ സമനിലയിലുള്ള പൗരന്‍മാരായിരിക്കും. ഏകദൈവ വിശ്വാസവും, മുപ്പത്തിമുക്കോടി ദൈവങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസവും അതിന്‍െറ മുമ്പില്‍ ഒരു പോലെയായിരിക്കും. ബലാല്കാര മില്ലാത്ത വ്യഭിചാരകൂട്ടുകെട്ടും വൈവാഹിക ബന്ധവും തമ്മില്‍ വലിയ അന്തരമൊന്നും അതു കാണുകയില്ല. സമത്വത്തിന്‍െറയും സ്വാതന്ത്രത്തിന്‍െറയും കാഹളമൂത്തു സര്‍വ്വത്ര കേള്‍ക്കപ്പെടുമെങ്കിലും അവയുടെ നിര്‍വ്വചനം യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ ഇന്നുവരെ നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഭരണം പരിഷ്കരിക്കുംതോറും ധാര്‍മ്മികമായ അരാജകത്വവും അസമാധാനവും വര്‍ദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് അനുഭവം.

ഇസ്‌ലാമിക ഭരണകൂടത്തിന്‍െറ നിലപാട് ഇതില്‍നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമത്രെ. ദൈവീകമായ കടമകളും ബാധ്യതകളും മനുഷ്യന്‍ നിറവേറ്റുകയെന്നാതാണിതിന്‍െറ പ്രഥമപ്രധാനമായ ലക്ഷ്യം. ഇസ്‌ലാമികശാസനകളുടെയെല്ലാം ആകെത്തുക അതാണ്. അതു കൊണ്ട് ദൈവികകടമകളും ശാസനകളും ലംഘിക്കപ്പെടുന്നതിന് തക്കതായ ശിക്ഷകള്‍ നല്‍കപ്പെടേണ്ടതു അതിന്‍െറ കര്‍ത്തവ്യമായിത്തീരുന്നു. അതിന്‍െറ നിയമവ്യവസ്ഥയെ പാടെ നിഷേധിക്കുന്നതും, അതിന്‍െറ സാക്ഷാല്‍ നാഥനായ അല്ലാഹുവിന്‍െറ പരമാധികാരങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതും അതിന്‍െറ മുമ്പില്‍ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച കുറ്റവുമാണ്. പക്ഷെ, വിശാല മനസ്കതയും, ദീര്‍ഘദൃഷ്ടിയും, ഉദാരവീക്ഷണവും അതിന്‍െറ കൂടെപ്പിറവിയത്രെ. കുറ്റവാളികളെ ആദ്യം അതു ഗുണദോഷിക്കും; നന്നായി ഉപദേശിക്കും; സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം അതിന്‍െറ വ്യവസ്ഥക്കെതിരില്‍ വിലങ്ങടിക്കാതെയും, അതിന്‍െറ നേരെ കയ്യേറ്റം നടത്താതെയും കീഴൊതുങ്ങി നില്‍ക്കണമെന്നു അതു താക്കീതു നല്‍കും. ഇതും

വിലവെക്കാത്തപക്ഷം, അങ്ങിനെയുള്ളവരുമായി ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ അതു നിർബ്ബന്ധിതമാകുന്നു.

അങ്ങിനെ, ഒരു യുദ്ധം നടത്തേണ്ടിവന്നാൽ പിന്നെ, അന്യോന്യം കൊല നടത്തി ജയാപജയം നോക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, ഈ അവസരത്തിൽപോലും, വൃദ്ധൻമാർ, സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, അബലന്മാർ എന്നിവരെ കൊലപ്പെടുത്താതെ അതു സൂക്ഷിക്കുന്നു. കൊലയിൽ നിന്നൊഴിവാക്കി തടവിൽ പിടിച്ചവരെ സന്ദർഭവും പൊതു നൻമയും പരിശോധിച്ചാലോചിച്ചശേഷം യുക്തമായതു പ്രവർത്തിക്കും. ചിലരെ യാതൊരു ഉപാധിയും കൂടാതെത്തന്നെ വിട്ടയ്ക്കും; ചിലരെ ചില ഉപാധികളോടുകൂടി വിട്ടുകൊടുക്കും; വേറെ ചിലരെ ഒരു തരത്തിൽ അസ്വതന്ത്രരാക്കി നിറുത്തപ്പെടും. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ വിഭാഗക്കാരത്രെ അടിമകൾ. ഇവരിൽ പ്രായേണ സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ തുടങ്ങിയ ദുർബ്ബലരായിരിക്കും മിക്കവാറും ഉണ്ടായിരിക്കുക. പലരുടെയും രക്ഷാകർത്താക്കൾ യുദ്ധത്തിൽ മൃതിയടഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടാകാം. യുദ്ധാനന്തരം ഇവരെയെല്ലാം നിരുപാധികമായി വിട്ടയക്കുക എന്നൊരു പൊതു സമ്പ്രദായം നടപ്പാക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതു അവർക്കുതന്നെയും ആപത്തായി പരിണമിച്ചേക്കും. മാത്രമല്ല, ഏതൊരുദ്ദേശ്യത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണോ യുദ്ധം നടന്നതെങ്കിൽ ആ ഉദ്ദേശത്തിനുപോലും അതു വിഘാതമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും.

ശരി, ഇനി അടിമകളാക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞവർക്കു പിന്നീടു മോചനം കിട്ടി സ്വതന്ത്രരാവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലേ? തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സുലഭമാണ്. അടിമകൾക്കു മോചനം നൽകുന്നതിനുള്ള പ്രോത്സാഹനങ്ങളും, നിർബ്ബന്ധമായി മോചിപ്പിക്കേണ്ടി വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും, അവർ സ്വയം തന്നെ സ്വതന്ത്രരായിത്തീരുന്ന പരിതസ്ഥിതികളും, വളരെ ലഘുവായ ഉപാധികളോടുകൂടി മോചിപ്പിച്ചുവിടുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥകളും ഇസ്ലാമിൽ അന്നും ഇന്നും നിരവധിയാണ്. (ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും, ഫിഖ്ഹു (കർമ്മശാസ്ത്ര) ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഇവിടെ അതു വിശദീകരിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ല. ഈ വിഷയകമായി പലരും പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്.) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, പല കാരണങ്ങളും നിമിത്തം യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെടുന്നവരിൽ ഒരു കുറഞ്ഞ ശതമാനം മാത്രമേ അടിമകളായിത്തീരുകയുള്ളു. അവരിൽ തന്നെ ഏതാനും പേർ ഏറെത്താമസിയാതെ വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇസ്ലാമിക ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം ഈ പരമാർത്ഥം ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം.

മേൽസൂചിപ്പിച്ച ഏതെങ്കിലും മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ അടിമകളായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നവരുടെ അനുഭവമെന്താണെന്നാണ് പിന്നീടു ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ഇതരസമുദായങ്ങളിൽ സാധാരണ പൗരൻമാർ അനുഭവിച്ചു വരുന്ന-ചില സമുദായത്തിലെ ചില വിഭാഗക്കാർ അനുഭവിച്ചുവരുന്നതിനെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതുമായ-സുഖസൗകര്യങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും അവർക്ക് ഇസ്ലാമിൽ ലഭിക്കുന്നു. സ്വതന്ത്രനാക്കിവിടുവാൻ ആലോചന നടക്കുന്നതിൻെറ പേരിലോ, സ്വതന്ത്രനാക്കിവിട്ടതിൻെറ പേരിലോ അടിമകൾ വിലപിച്ചു വാവിട്ടുകരയുകയും, മോചനം നൽകി വിട്ടയച്ചിട്ടു പിന്നെയും വിട്ടുപോവാൻ സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങൾ പലതും ഇസ്ലാം ചരിത്രത്തിൻെറ താളുകളിൽ രേഖപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതു ഇതുകൊണ്ടാണ്. മതരംഗങ്ങളിലും, ഭരണരംഗങ്ങളിലും വിജ്ഞാനരംഗങ്ങളിലുമെല്ലാംതന്നെ നേതൃത്വവും, പൊതുസമ്മതിയും നേടിക്കഴിഞ്ഞ പലർക്കും അവരുടെ അടിമസ്ഥാനം ഒരിക്കലും അതിനു തടസ്സമായിരുന്നില്ല, അടിമകളോടു നിർദ്ദയമായോ, മൃഗീയമായോ പലരും പെരുമാറിയിട്ടുണ്ടാവാം. പക്ഷേ, അതൊന്നും ഇസ്ലാമിനു ബാധകമല്ലെന്നും, മതദൃഷ്ട്യാ കുറ്റകരവും ശിക്ഷാർഹവുമാണെന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മേൽപ്രസ്താവിച്ചതിൽ നിന്ന് ഇസ്ലാം അടിമത്തത്തെ തീരെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന

വാദം ശരിയല്ലെന്നും, അനിവാര്യമായ ഒരളവിൽ അതു അടിമത്തത്തെ--അതിനെ ശരിക്കും ന്യായീകരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ-അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, വിമർശകർ വിചാരിക്കുംപോലെ അതു മനുഷ്യനെ മൃഗങ്ങളാക്കുന്ന നിലക്കുള്ള ഒരേർപ്പാടല്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മുൻകാലങ്ങളിൽ യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരെ സ്ഥിരം അടിമകളാക്കിവെക്കുകമാത്രമല്ല കൊന്നൊടുക്കലും പതിവായിരുന്നു. ഈ പരിഷ്കൃതയുഗത്തിൽ--ഏറ്റവും പുരോഗമിച്ച നാടുകളിൽ വിശേഷിച്ചും--കേവലം നിസ്സാരമായ കുറ്റങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ എതിരാളികളെന്ന ഏക കരണത്താൽ--ഇന്നും ചില രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ നൽകപ്പെട്ടുവരുന്ന ശിക്ഷകൾ കടുത്തതും, അതിദയനീയവും മാത്രമല്ല, പലതും മൃഗീയവും പൈശാചികവും കൂടിയാണെന്നു ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അതിനെക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങു ലഘുവായതും, വളരെയേറെ ഉദാരമായതുമാണ് ഇസ്ലാമിലെ അടിമത്തമെന്നതു നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും കാണുവാൻ പ്രയാസമില്ല.

മുൻപ്രവാചകൻമാരുടെ കാലത്ത് അടിമത്തത്തിന്റെ സമ്പ്രദായം ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അതവരുടെ അജ്ഞതയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. തൗറാത്തിലെ ലേവ്യാപുസ്തകം 25-ാം അദ്ധ്യായം ഒന്നുനോക്കിയാൽ ആ വാദം ശരിയല്ലെന്നവർക്കു അറിയാറാകും. ഉദാഹരണമായി അതിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ കാണുക: ''നിന്റെ അടിയാരും, അടിയാത്തികളും നിങ്ങൾക്കുചുറ്റുമുള്ള ജാതികളിൽനിന്നു ആയിരിക്കേണം: അവരിൽനിന്നു അടിയാരെയും, അടിയാത്തികളെയും കൊള്ളേണം;... അവർ നിങ്ങൾക്കു അവകാശമായിരിക്കേണം; നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും അവകാശമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ അവരെ അവകാശമാക്കിക്കൊള്ളേണം; അവർ എന്നും നിങ്ങൾക്കു അടിമകളായിരിക്കേണം; യിസ്രായേൽ മക്കളായ നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരോടു നിങ്ങൾ കാഠിന്യം പ്രവർത്തിക്കരുത്.'' (ലേവ്യപുസ്തകം അ:25ൽ 44-46.) ഇസ്ലാമിലെ അടിമത്തത്തെ അവഹേളിച്ചുപറയാറുള്ള മിഷ്യനറിമാർ ഇതിനെപ്പറ്റി മൗനമവലംബിക്കുകയാണ് പതിവ്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാണ്: ഇസ്ലാമിലെ അടിമത്തത്തെപ്പറ്റി വിമർശിക്കുന്നവർ ആദ്യമായി, ഏതടിസ്ഥാനത്തിലാണത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും, ഏതെല്ലാം നിലക്കാണത് കയ്യാളപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നുമാണ് നോക്കേണ്ടത്. തികച്ചും ന്യായവും ആവശ്യവുമായ തോതിൽ മാത്രമാണ് ഇസ്ലാം അതിനു അംഗീകാരം നൽകിയിട്ടുള്ളതെന്നു അപ്പോൾ അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. والله الموفق

34 സൂറത്തു 'സബഉ്' سورة سبإ

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 54 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 6

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُ فِي ٱلۡأٓخِرَةِۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡخَبِيرُ ﴿١﴾

1 അല്ലാഹുവിനത്രെ സർവ്വസ്തുതിയും! ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) യാതൊരുവനുള്ളതാണോ അവ ന്ന് (സ്തുതി). പരലോകത്തിലും അവന്ന് തന്നെയാണ് സ്തുതി. അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനും അവനത്രെ.

يَعۡلَمُ مَا يَلِجُ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا يَخۡرُجُ مِنۡهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيهَاۚ وَهُوَ ٱلرَّحِيمُ ٱلۡغَفُورُ ﴿٢﴾

2 ഭൂമിയിൽ കടന്നു കൂടുന്നതും, അതിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്നതും, ആകാശത്തു നിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതും, അതിൽ കേറിച്ചെ ല്ലുന്നതും(എല്ലാം) അവൻ അറിയുന്നു. അവനത്രെ കരുണാനിധിയും വളരെ പൊറുക്കുന്നവനുമായുള്ളവൻ.

---

1 الْحَمْدُ സ്തുതി (സ്തുതിയായിട്ടുള്ളതെല്ലാം). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الَّذِي യാതൊരുവൻ. لَهُ അവ ന്നാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَلَهُ الْحَمْدُ അവനുതന്നെ യാണ് സ്തുതി. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്ത്. وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ. الْخَبِيرُ സൂക്ഷ്മജ്ഞൻ. 2 يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു. مَا يَلِجُ പ്രവേശിക്കുന്നത്, കടന്നുവരുന്നത്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَمَا يَخْرُجُ പുറത്തുവരുന്നതും. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَمَا يَنزِلُ ഇറങ്ങുന്നതും. مِنَ السَّمَاءِ ആകാ ശത്തു നിന്ന്. وَمَا يَعْرُجُ കയറിവരുന്നതും . فِيهَا അതിൽ. وَهُوَ الرَّحِيمُ അവൻ (തന്നെ)കരുണാനിധി. الْغَفُورُ (വളരെ) പൊറുക്കുവന്നവൻ.

പ്രത്യക്ഷമായും, പരോക്ഷമായും ആകാശഭൂമികളിൽ അനുനിമിഷം വർഷിച്ചുകൊണ്ടി രിക്കുന്ന അനുഗ്രഹകോടികളുടെ പേരിൽ -നടക്കുന്നതും നടത്തേണ്ടതുമായ-എല്ലാ സ്തുതി കീർത്തനങ്ങളുടെയും അർഹതയും, അവകാശവും അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. പരലോകത്ത്വെച്ച് അവൻെറ നല്ല അടിയാൻമാർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്തുതിയും അവനുമാത്രമാകുന്നു.

നിക്ഷേപങ്ങൾ, ധാതുവസ്തുക്കൾ, മരിച്ചുമണ്ണടിഞ്ഞവർ, ദ്രവിച്ച് നശിച്ചുപോയവ, വറ്റിപ്പോയ ജലാംശങ്ങൾ പുരാണാവശിഷ്ടങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ഭൂമിക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞ സകലവും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. സസ്യങ്ങൾ, ജീവികൾ, ഉറവകൾ ആദിയായി ഭൂമി ക്കുള്ളിൽ നിന്ന് വെളിക്കുവരുന്ന വസ്തുക്കളെയും അവൻ അറിയുന്നു. മഴ,മഞ്ഞ്, കാറ്റ്, ഇടി, മലക്കുകൾ, ദൈവീക കൽപനകൾ എന്നിത്യാദി ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്ക് വരുന്ന വയെയും, മനുഷ്യകർമ്മങ്ങൾ, ആത്മാക്കൾ, മലക്കുകൾ, ആവി, വാതകം, റോക്കറ്റ് മുതലായി ഭൂമിയിൽ നിന്ന് മേൽപോട്ടുയർന്നുപോകുന്ന സർവ്വത്തെയും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. അൽപ ജ്ഞാനികൾ ധരിക്കുന്നതുപോലെ - അല്ലെങ്കിൽ വക്രതാൽപര്യക്കാർ ജൽപിക്കാറുള്ളതു പോലെ -അവൻ കാര്യങ്ങളെ മൊത്തത്തിൽമാത്രം അറിയുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. എല്ലാ ഓരോ കാര്യവും ശരിക്കുശരിയായി സവിസ്തരം അറിയുന്ന അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമത്രെ അവൻ. (അടുത്ത വചനത്തിൻെറ അവസാനഭാഗവും ശ്രദ്ധിക്കുക.)

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَأْتِينَا ٱلسَّاعَةُ ۖ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّى لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَـٰلِمِ ٱلْغَيْبِ ۖ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَآ أَصْغَرُ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْبَرُ إِلَّا فِى كِتَـٰبٍ مُّبِينٍ ﴿٣﴾

3 അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുകയാണ്: ''അന്ത്യ സമയം നമുക്ക് വരികയില്ല'' എന്ന്! (നബിയേ)പറയുക: ''ഇല്ലാതേ! അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനായ എന്റെ രക്ഷിതാവുതന്നെയാണ (സത്യം)! അത് നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക് വരുകതന്നെ ചെയ്യും. ആകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ഒരു അണുത്തൂക്കവും അവനിൽനിന്ന് (അവനറിയാതെ) വിട്ടുപോകുന്നതല്ല. അതിനെക്കാൾ ചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ, (ഒന്നും തന്നെ)സ്പഷ്ടമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെ(രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ)യില്ല.''

---

3 وَقَالَ പറഞ്ഞു, പറയുകായാണ്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لاَ تَأْتِينَا നമുക്ക് വരികയില്ല. السَّاعَةُ അന്ത്യസമയം. قُلْ പറയുക. بَلَى ഇല്ലാതേ, (ഉണ്ട്). وَرَبِّي എന്റെ റബ്ബുതന്നെയാണ്. لَتَأْتِيَنَّكُمْ അത് നിങ്ങൾക്കു വരുകതന്നെ ചെയ്യും. عَالِمِ الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനായ (റബ്ബ്). لاَ يَعْزُبُ വിട്ടുപോക (ഒഴിവാക)യില്ല. عَنْهُ അവനിൽനിന്ന്. مِثْقَالُ ذَرَّةٍ ഒരു അണുത്തൂക്കവും. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَلاَ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലും ഇല്ല. وَلاَ أَصْغَرُ ചെറിയതുമില്ല. مِن ذَلِكَ അതിനെക്കാൾ. وَلاَ أَكْبَرُ വലിയതുമില്ല. إِلاَّ فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

പുനരുത്ഥാനത്തെ പരിഹാസപൂർവ്വം നിഷേധിക്കുന്നവരോട് അല്ലാഹുവിൽ ആണയിട്ട് (സത്യം ചെയ്തു. കൊണ്ട് മറുപടി കൊടുക്കുവാൻ നബി (ﷺ)യോട് കൽപിക്കുന്ന മൂന്നു ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതാണിത്) ഒന്നാമത്തേത്; ويستنبؤنك احق هو قل اى وربى انه لحق – يونس (അത് യഥാർത്ഥമാണോ എന്ന് അവർ നിന്നോട് വർത്തമാനമന്വേഷിക്കുന്നു. പറയുക: ഓ! എന്റെ റബ്ബുതന്നെയാണ! നിശ്ചയമായും അത് യഥാർത്ഥംതന്നെ. (സൂ: യൂനുസ്. 53) മൂന്നാമത്തെ വചനം : زعم الذين كفروا ان لن يبعثوا قل بلى وربى لتبعثن – التغابن (അവിശ്വസിച്ചവർ ജൽപിക്കുകയാണ്, അവർ പുനരെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു ! പറയുക: എന്റെ റബ്ബുതന്നെയാണ! നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പുനരെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നതാണ് (സൂ:തഗാബുൻ.7) വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കഴിഞ്ഞ ആയത്തിലെ ആശയം ഒന്നുകൂടി വ്യക്തായ ഭാഷയിൽ ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു.

لِّيَجْزِىَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

4 വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു (അത്). അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, അവർക്ക് പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവുമുണ്ടായിരിക്കും.

وَٱلَّذِينَ سَعَوْ فِىٓ ءَايَـٰتِنَا مُعَـٰجِزِينَ أُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

5 (നമ്മെ) പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ 'ആയത്തു' കളിൽ (കുഴപ്പത്തിന്) പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർക്ക് വേദനയേറിയ കഠിനദണ്ഡനയാകുന്ന ശിക്ഷ

യുമുണ്ടായിരിക്കും.

6 അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ കണ്ടറിയുന്നതാണ്: നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നു നിനക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥമെന്നും, സ്തുത്യർഹനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവൻെറ [അല്ലാഹുവിൻെറ] പാതയിലേക്ക് അത് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നുവെന്നും.

وَيَرَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلْعِلْمَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ ٱلْحَقَّ وَيَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴿٦﴾

---

4 لِيَجْزِيَ അവൻ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّغْفِرَةٌ പാപമോചനം. وَرِزْقٌ ഉപജീവനവും, ആഹാരവും. كَرِيمٌ മാന്യമായ. 5 وَالَّذِينَ سَعَوْا പരിശ്രമം നടത്തിയ (കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന)വർ. فِي آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യ (ദൃഷ്ടാന്ത)ങ്ങളിൽ. مُعَاجِزِينَ അസാധ്യമാക്കുന്നവരായിട്ട്, (പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട്). أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് . عَذَابٌ ശിക്ഷ. مِّن رِّجْزٍ കഠിന ദണ്ഡനയാകുന്ന, കടുത്തയാതനയിൽപെട്ട. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. 6 وَيَرَى കാണുന്നതാണ്. الَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടവർ. الْعِلْمَ അറിവ്. الَّذِي أُنزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടത്. إِلَيْكَ നിനക്ക്. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. هُوَ الْحَقَّ അതു തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥം (എന്നു). وَيَهْدِي അത് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു എന്നും. إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയുടെ പാതയിലേക്ക്. الْحَمِيدِ സ്തുത്യർഹനായ.

'അറിവു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ' എന്ന് പറഞ്ഞതു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും, മതകാര്യങ്ങളെയും കുറിച്ചു അറിയുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ്. ലൗകികമോ ശാസ്ത്രീയമോ ആയ അറിവുകൾ ആ യാഥാർത്ഥ്യം അിറയുവാൻ മതിയാവുകയില്ലല്ലോ. (5-ാം വചനത്തിലെ ആശയത്തെക്കുറിച്ചു താഴെ 33-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്)

7 അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുകയാണ്: ''നിങ്ങൾ എല്ലാ വിധേനയും (നശിച്ചു) ഛിന്നഭിന്നമാക്കപ്പെട്ടാൽ, (വീണ്ടും) നിങ്ങൾ ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയിൽതന്നെ ആയിരിക്കുമെന്ന് നിങ്ങളോട് വർത്തമാനം അറിയിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുതരട്ടെയോ?!

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾

8 അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ കളവ് കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുകയാണോ, അതല്ല, അവന് വല്ല ഭ്രാന്തുമുണ്ടോ?!'' പക്ഷെ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ ശിക്ഷയിലും, വിദൂരമായ വഴിപിഴവിലുമായിരിക്കും.

أَفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَم بِهِۦ جِنَّةٌۢ ۗ بَلِ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ فِى ٱلْعَذَابِ وَٱلضَّلَـٰلِ ٱلْبَعِيدِ ﴿٨﴾

9 എന്നാൽ, ആകാശത്തിൽനിന്നും, ഭൂമിയിൽനിന്നും അവരുടെ മുന്നിലും പിന്നിലുമുള്ളതിലേക്ക് അവർ നോക്കിക്കാണുന്നില്ലേ?! നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നാമവരെ ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയും; അല്ലെങ്കിൽ, ആകാശത്തുനിന്ന് അവരുടെമേൽ നാം തുണ്ടങ്ങൾ വീഴ്ത്തും. നിശ്ചയമായും (അല്ലാഹുവിലേക്ക്) മനസ്സ്

أَفَلَمْ يَرَوْاْ إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِن نَّشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ ٱلْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

മടങ്ങുന്ന എല്ലാ അടിയാന്നും അതിൽ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. ﴿٩﴾

---

7 وَقَالَ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. هَلْ نَدُلُّكُمْ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ. عَلَى رَجُلٍ ഒരു പുരുഷനെ (മനുഷ്യനെ)പ്പറ്റി. يُنَبِّئُكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനമറിയിക്കുന്ന. إِذَا مُزِّقْتُمْ നിങ്ങൾ ഛിന്നഭിന്നമാക്കപ്പെട്ടാൽ, പിച്ചിച്ചീന്തപ്പെട്ടാൽ. كُلَّ مُمَزَّقٍ എല്ലാ (വിധ) ഛിന്നഭിന്നമാക്കലും. إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. لَفِي خَلْقٍ ഒരു സൃഷ്ടിയിൽ തന്നെയായിരിക്കും. جَدِيدٍ പുതുതായ. 8 أَفْتَرَى അവൻ കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കയാണോ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ. كَذِبًا കളവ്, വ്യാജം. أَم بِهِ അതല്ല (ഒരുപക്ഷെ) അവന്നുണ്ടോ. جِنَّةٌ വല്ല ഭ്രാന്തും. بَلِ പക്ഷേ, എങ്കിലും. الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. فِي الْعَذَابِ ശിക്ഷയിലായിരിക്കും. وَالضَّلَالِ വഴിപിഴവിലും. الْبَعِيدِ വിദൂരമായ, അകന്ന. 9 أَفَلَمْ يَرَوْا എന്നാലവർ കണ്ടില്ലേ; നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى مَا യാതൊന്നിലേക്ക്. بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുന്നിലുള്ള. وَمَا خَلْفَهُمْ അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതിലേക്കും. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്നും. إِن نَّشَأْ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ. نَخْسِفْ بِهِمُ അവരെ നാം വിഴുങ്ങിക്കും, ആഴ്ത്തും. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ, ഭൂമിയിൽ. أَوْ نُسْقِطْ അല്ലെങ്കിൽ നാം വീഴ്ത്തും. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മീതെ. كِسَفًا കഷ്ണങ്ങളെ, തുണ്ടുകളെ. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. അത്. لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. لِّكُلِّ عَبْدٍ എല്ലാ (ഓരോ) അടിയാന്നും. مُّنِيبٍ മനസ്സുമടങ്ങുന്ന, ഭക്തിപ്പെട്ടുവരുന്ന.

മരണാനന്തരജീവിതത്തെപ്പറ്റി നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് മുശ്രിക്കുകൾ പറയാറുള്ള ചില വാക്യങ്ങളാണ് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്. ആയത്തുകളുടെ ആശയം സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിക്കും, സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്കും നൽകപ്പെട്ട ചില പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:

വിഭാഗം 2

۞ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَـٰجِبَالُ أَوِّبِى مَعَهُۥ وَٱلطَّيْرَ ۖ وَأَلَنَّا لَهُ ٱلْحَدِيدَ ﴿١٠﴾

10 ദാവൂദിന് നമ്മുടെ വകയായി ഒരു (പ്രത്യേക) അനുഗ്രഹം (അഥവാ ശ്രേഷ്ഠത) നാം നൽകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്;- അതായത്: "ഹേ, പർവ്വതങ്ങളേ, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം-പക്ഷികളുമൊന്നിച്ചു-കീർത്തനമാവർത്തിക്കുക!" (എന്നു പറഞ്ഞു.) അദ്ദേഹത്തിന് നാം ഇരുമ്പ് മയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു;-

أَنِ ٱعْمَلْ سَـٰبِغَـٰتٍ وَقَدِّرْ فِى ٱلسَّرْدِ ۖ وَٱعْمَلُوا۟ صَـٰلِحًا ۖ إِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾

11 (നാം കൽപിച്ചു:) "വിശാലമായവയെ [വലിയ പടയങ്കികളെ] നിർമ്മിക്കുക; (കണ്ണികൾ) മടയുന്നതിൽ തോത് കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുക" എന്ന്; "നിങ്ങൾ (എല്ലാവരും)സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണം; നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു" (എന്നും).

---

10 وَلَقَدْ آتَيْنَا തീർച്ചയായും നാം നൽകിയിട്ടു്. دَاوُدَ ദാവൂദിന്. مِنَّا നമ്മിൽനിന്ന് (നമ്മുടെ വക). فَضْلاً ഒരനുഗ്രഹം, ദയവു, ശ്രേഷ്ഠത. يَا جِبَالُ ഹേ, പർവ്വതങ്ങളേ, മലകളേ. أَوِّبِي (കീർത്തനം) ആവർത്തിക്കുക, മടക്കിച്ചെയ്യുക. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം. وَالطَّيْرَ പക്ഷികളുമൊന്നിച്ച്, പക്ഷികളോടും (വിളിച്ചുപറഞ്ഞു). وَأَلَنَّا നാം മയപ്പെടുത്തി (മൃദുവാക്കി)ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. لَهُ

അദ്ദേഹത്തിന്. الْحَدِيدَ ഇരുമ്പ്. 11 أَنِ اعْمَلْ നിർമ്മിക്കുക എന്ന്. سَابِغَاتٍ വിശാലമായവയെ. وَقَدِّرْ തോതുവെക്കണം (കണക്കാക്കിയുണ്ടാക്കണം) എന്നും. فِي السَّرْدِ മടച്ചിലിൽ, നെയ്ത്തിൽ. وَاعْمَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കണമന്നും. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.

അല്ലാഹുവിന് 'തസ്ബീഹു' (പ്രകീർത്തനം) നടത്തുന്നതിൽ ദാവൂദ്(عليه السلام) നബിയോടൊപ്പം പങ്കെടുക്കത്തക്കവണ്ണം മലകളെയും, പക്ഷികളെയും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് കീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതിനെക്കുറിച്ചാണ് 10-ാം വചനത്തിൽ ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. സൂറത്തുൽ അമ്പിയാഉ് 79-ാംവചനത്തിലും അതിൻെറ വിവരണത്തിലും ഇതിനെപ്പറ്റി നാം വേണ്ടതുപോലെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഈ വിഷയത്തെ അന്യഥാ ചിലർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും നാം അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇരുമ്പുകൊണ്ടുള്ള സാധനസാമഗ്രികൾ വളരെ വേഗത്തിൽ നിർമ്മിക്കുവാൻതക്കവണ്ണം അല്ലാഹു ദാവൂദ് (عليه السلام)നബിക്ക് അതിനെ മൃദുവാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നുവെന്നാണ് 10-ാം വചനത്തിൻെറ അവസാന വാക്യത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മെഴുകോ, പൊടിമാവോ കൊണ്ടെന്നപോലെ, അത്രവേഗത്തിൽ ഇരുമ്പുകൊണ്ട് ഉപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാദ്ധ്യമായിരുന്നുവെന്ന് പല മഹാൻമാരും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചിലർ: 'അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അതുകൊണ്ട് എങ്ങിനെയാണ് വാളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുക?' എന്നു പരിഹാസപൂർവ്വം ചോദിക്കാറുണ്ട്. ഇരുമ്പു കഴിയുന്നത്ര കാച്ചി പതംവരുത്തിയാണ് ഉപകരണങ്ങളുണ്ടാക്കുകയെന്നും, പിന്നീടത് ഊട്ടി ശരിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പഴയപടി കടുപ്പമുള്ളതായിത്തീരുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും ഓർക്കാതെയുള്ള ഒരു ചോദ്യമത്രെ അത്. മെഴുകിനോടും, മാവിനോടും ഉപമിച്ചത് കേവലം ഒരു ഉപമാലങ്കാരമാണെങ്കിലും, മറ്റാർക്കുമുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ സൗകര്യം ഈ വിഷയത്തിൽ ദാവൂദു (عليه السلام)നബിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അല്ലാമാസയ്യിദുഖുതുബ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, സാധാരണപോലെ ഇരുമ്പു കാച്ചി ചൂടുപിടിപ്പിച്ച് പതം വരുത്തി പണിയെടുക്കുവാൻ പാകമാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചല്ല ഇവിടെ പറയുന്നത്. സാധാരണമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ ഇരുമ്പുമയമായിക്കിട്ടുന്ന ഒരു 'മുഅ്ജിസത്ത്' (അമാനുഷികസംഭവം) ആയിരുന്നു അത് എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. الله اعلم അല്ലാത്തപക്ഷം ഈ പ്രസ്താവനക്ക് വിശിഷ്യാ സ്ഥാനമില്ലല്ലോ. ദാവൂദ് (عليه السلام)നു നൽകിയ ചില പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളെന്ന നിലക്കാണ് ഇതും. മലകളുടെയും പക്ഷികളുടെയും പ്രകീർത്തനവും അല്ലാഹു ഇവിടെയും മറ്റു പലേടത്തും എടുത്തുപറയുന്നത്.

ദാവൂദ് (عليه السلام)നബിക്കു പടച്ചട്ട-പടയങ്കി-നിർമ്മാണം പഠിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണ് 11-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അമ്പിയാഉ്: 80 ലും അതിൻെറ വിവരണത്തിലും കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. പടച്ചട്ട മടഞ്ഞുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ കണ്ണികളെല്ലാം, അളവും തോതും കൃത്യപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളണമെന്ന നിർദ്ദേശം സൂ: അമ്പിയാഇൽ ഇല്ലാത്തതാണ്. ദാവൂദ് (عليه السلام) നു മുമ്പ് പടച്ചട്ടകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അവ ഇരുമ്പുതകിടുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നതിനാൽ, ഭാരം കൂടുതലും ഉപയോഗിക്കാൻ സൗകര്യം കുറവും ആയിരുന്നുവെന്നും, ഇരുമ്പുകമ്പികൾകൊണ്ട് പരിഷ്കൃത രൂപത്തിൽ പടയങ്കിമടഞ്ഞുണ്ടാക്കിയത് ആദ്യമായി ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയാണെന്നും മഹാത്തിൽ (رحمه الله) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. الله اعلم

മേൽപ്രസ്താവിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതോടൊപ്പംതന്നെ, ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആൾക്കാരും സൽക്കർമ്മങ്ങൾവഴി അതിന് നന്ദി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മാത്രമല്ല, അങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ അവർ

എപ്രകാരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും, അതിൽ അവർ നന്ദിയുള്ളവരാണോ എന്നും അല്ലാഹു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് താക്കീതും ചെയ്യുന്നു.

وَلِسُلَيْمَـٰنَ ٱلرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۖ وَأَسَلْنَا لَهُۥ عَيْنَ ٱلْقِطْرِ ۖ وَمِنَ ٱلْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِۦ ۖ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ﴿١٢﴾

12 സുലൈമാന്ന് കാറ്റിനെയും (കീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു); അതിന്റെ കാലത്തെ പോക്ക് ഒരു മാസ(ത്തെ ദൂര) വും, അതിന്റെ വൈകുന്നേരത്തെ വരവ് ഒരു മാസ (ത്തെ ദൂര)വും ആകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് നാം ചെമ്പുദ്രാവകത്തിന്റെ ഉറവ് ഒഴുക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ റബ്ബിന്റെ ഉത്തരവനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നവർ ജിന്നുകളിൽ പെട്ടവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ [ജിന്നുകളിൽ] നിന്ന് ആരെങ്കിലും നമ്മുടെ കൽപനവിട്ട് തെറ്റിപ്പോകുന്ന പക്ഷം, നാം അവന് ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

---

12 وَلِسُلَيْمَانَ സുലൈമാന്നും. الرِّيحَ കാറ്റിനെ. غُدُوُّهَا അതിന്റെ കാലത്തെ പോക്ക് (പുറപ്പാട്). شَهْرٌ ഒരു മാസ (ദൂര)മാണ്. وَرَوَاحُهَا അതിന്റെ വൈകുന്നേരത്തെ വരവ് (മടക്കം). شَهْرٌ ഒരു മാസമാകുന്നു. وَأَسَلْنَا നാം ഒരുക്കി (ഒലിപ്പിച്ചു)കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. عَيْنَ ഉറവ. الْقِطْرِ ചെമ്പുദ്രാവകത്തിന്റേ്. وَمِنَ الْجِنِّ ജിന്നിൽപെട്ടവരാണ്, ജിന്നിൽനിന്നും. مَن ചിലർ, ചിലരെ (കീഴ്പെടുത്തി). يَعْمَلُ പ്രവർത്തിയെടുക്കുന്ന. بَيْنَ يَدَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ (സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ). بِإِذْنِ رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ ഉത്തരവനുസരിച്ച്, അനുവാദം കൊണ്ട്. وَمَن يَزِغْ ആരെങ്കിലും തെറ്റിപ്പോയാൽ. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. عَنْ أَمْرِنَا നമ്മുടെ കല്പന വിട്ടു. نُذِقْهُ നാമവനെ ആസ്വദിപ്പിക്കും. مِنْ عَذَابِ ശിക്ഷയിരിൽ നിന്ന്. السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന തീയിന്റെ.

രാവിലെ മുതൽ ഉച്ചവരേക്ക് ഒരു മാസത്തെ സാധാരണ യാത്രാദൂരവും, ഉച്ചക്കുശേഷം രാത്രിവരേക്ക് ഒരു മാസത്തെ യാത്രാദൂരവും സഞ്ചരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്ക് കാറ്റിന്റെ സഹായകമാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു. കാറ്റിന്റെ സഹായത്താൽ അദ്ദേഹം തേരിൽ കയറി ഉച്ചയാകുമ്പോഴേക്കു തലസ്ഥാനമായ ദിമിശ്ഖി (ഡമസ്കസി) ൽ നിന്ന് ഇസ്തഖ്റിലേക്കും, രാത്രിയാകുമ്പോഴേക്ക് അവിടെനിന്ന് കാബൂളിലേക്കും എത്തിയിരുന്നുവെന്ന് ഹസൻബസരീ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. الله اعلم സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്ക് കീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട കാറ്റ് സാധാരണപോലെയുള്ള കാറ്റല്ലായിരുന്നുവെന്നും, അതൊരു പ്രത്യേക കാറ്റുതന്നെയായിരുന്നുവെന്നും ഇമാംറാസീ (رحمه الله) എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് വാസ്തവമാണെന്നുതന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും. അദ്ദേഹം അതിന് പറഞ്ഞ ഒരു തെളിവ് ഇതാണ്: ഈ കാറ്റിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ഖുർആൻ ഏകവചനമായിക്കൊണ്ട് الريح എന്ന വാക്കാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അല്ലാത്തപക്ഷം- അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ഖുർആന്റെ പതിവ് പ്രകാരം-ബഹുവചനമായിക്കൊണ്ട് الرياح എന്ന് പറയേണ്ടതായിരുന്നു. വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു തെളിവാണിത്. കൂടുതൽ വിവരം സൂ: അമ്പിയാഉ് 82 ലും വിവരണത്തിലും നോക്കുക.

ചെമ്പുദ്രാവകത്തിന്റെ ഉറവൊഴുക്കിക്കൊടുത്തതാണ് സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിക്കു നൽകപ്പെട്ട മറ്റൊരു അനുഗ്രഹം. ധാരാളം ചെമ്പ് ലഭിക്കുന്ന ഖനികൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടു

ക്കുകയും, ഉറവുജലം പോലെ ഉദ്ദേശപ്രകാരം അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്താന്‍ സൗകര്യം നല്‍കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്ന് സാരം: പിതാവിന്‍െറ കാലത്ത് പല പ്രകാരത്തിലും ഇരുമ്പ് നിഷ്പ്രയാസം ഉപയോഗിക്കുവാന്‍ സാധിപ്പിച്ചതുപോലെ, ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള പലതും അതിശീഘ്റം നിര്‍മ്മിക്കുവാന്‍ പുത്രന്‍െറ കാലത്തും അല്ലാഹു സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. താര്‍ മുതലായ വസ്തുക്കളെപ്പോലെ, അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ കാലത്ത് ഖനികളില്‍ ചെമ്പും ഒഴുകിയിരുന്നുവെന്നും ചിലര്‍ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

അടുത്ത ആയത്തില്‍ കാണുന്നതുപോലെ വമ്പിച്ച കൃത്യങ്ങള്‍ നിര്‍വ്വഹിക്കേണ്ടതിനായി മനുഷ്യനുപുറമെ, ജിന്നുവര്‍ഗ്ഗത്തെയും അല്ലാഹു സുലൈമാന്‍ (عليه السلام) നബിക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ഇതും അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രം സിദ്ധിച്ച ഒരനുഗ്രഹമത്രെ. ജോലികളില്‍ ജിന്നുകളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാന്‍ സാധിച്ചു കിട്ടിയത് ഒരസാധാരണസംഭവമെന്ന നിലക്കായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'തന്‍െറ റബ്ബിന്‍െറ ഉത്തരവനുസരിച്ച് പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവര്‍' (باذن ربه) എന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, ജിന്നുകളെക്കൊണ്ട് സാധാരണയായി മനുഷ്യര്‍ക്ക് ജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കുവാന്‍ സാധ്യവുമല്ലല്ലോ. അപ്പോള്‍ സുലൈമാന്‍ (عليه السلام)നബിക്ക് വിധേയരായിരിക്കുവാന്‍ അവര്‍ നിര്‍ബ്ബന്ധിതരായിരിക്കുകയാണ്. തക്കം കിട്ടിയാല്‍ അവര്‍ അതില്‍നിന്ന് കുതറിപ്പോകുകയും ചെയ്തേക്കുമായിരുന്നു. 'അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ മുമ്പില്‍ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവര്‍' (من يعمل بين يديه) എന്നും, നമ്മുടെ കല്‍പ്പന വിട്ട് അവരില്‍ ആരെങ്കിലും തെറ്റിപ്പോകുന്നപക്ഷം അവന് ജ്വലിക്കുന്ന തീയില്‍ നിന്നും നാം ആസ്വദിപ്പിക്കും' (ومن يزغ منهم ....) എന്നും പ്രസ്താവിച്ചതില്‍ നിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം.

സുലൈമാന്‍ (عليه السلام)നബിയുടെ പട്ടാളത്തില്‍ ജിന്നുവിഭാഗവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി സൂ: നംല്: 17ലും, അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി സമുദ്രത്തില്‍ മുങ്ങുകയും മറ്റും ചെയ്തിരുന്ന പിശാചുക്കള്‍ ഉണ്ടായിരുന്നതായി അമ്പിയാഉ് 82-ലും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നാമത് ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാല്‍, ജോലി ചെയ്തിരുന്ന സമ്പ്രദായം എന്താണ്, അവരെ നയിച്ചിരുന്നത് എങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് എന്നൊന്നും നമ്മുക്കറിവില്ല. മറ്റാരുടെയും കാലത്ത് അറിയപ്പെടാത്ത പല വമ്പിച്ച പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളും, നിര്‍മ്മാണങ്ങളും സുലൈമാന്‍ (عليه السلام) ന്‍െറ കാലത്ത് നടന്നിരുന്നുവെന്നത് ഖുര്‍ആന്‍കൊണ്ടും, ചരിത്രംകൊണ്ടും തെളിഞ്ഞതാകുന്നു. ജിന്നുകള്‍ സുലൈമാന്‍ (عليه السلام) നബിക്കുവേണ്ടി പണിചെയ്തിരുന്ന ചില വസ്തുക്കളെ അടുത്ത ആയത്തില്‍ അല്ലാഹു എടുത്തു പറയുന്നു:

يَعْمَلُونَ لَهُۥ مَا يَشَآءُ مِن مَّحَٰرِيبَ وَتَمَٰثِيلَ وَجِفَانٍ كَٱلْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَٰتٍ ۚ ٱعْمَلُوٓا۟ ءَالَ دَاوُۥدَ شُكْرًا ۚ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِىَ ٱلشَّكُورُ ﴿١٣﴾

13 അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി മണ്ഡപങ്ങള്‍ (അഥവാ കൂറ്റന്‍ കെട്ടിടങ്ങള്‍), പ്രതിമകള്‍, ജലാശയങ്ങളെപ്പോലുള്ള (വമ്പിച്ച) തൊട്ടിപ്പാത്രങ്ങള്‍, (ഇളകാതെ) ഉറച്ചു നില്‍ക്കുന്ന കിടാരങ്ങള്‍ മുതലായി അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവര്‍ പണിത് കൊടുത്തിരുന്നു. (നാം പറഞ്ഞു:) ''നിങ്ങള്‍- ദാവൂദിന്‍െറ കുടുംബമേ- നന്ദിയായി പ്രവര്‍ത്തിക്കുവിന്‍!'' എന്‍െറ അടിയാന്‍മാരില്‍ നിന്ന് നന്ദിയുള്ളവര്‍ കുറവാകുന്നു.

---

13 يَعْمَلُونَ അവര്‍ പണിതിരുന്നു, പ്രവര്‍ത്തിച്ചിരുന്നു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. مَا يَشَاءُ അദ്ദേഹം ഉദ്ദെശിക്കുന്നത്. مِن مَّحَارِيبَ 'മിഹ്റാബ്' (മണ്ഡപം, മന്ദിരം)കളായിട്ട്. وَتَمَاثِيلَ പ്രതിമകളായും. وَجِفَانٍ തൊട്ടിപ്പാത്രങ്ങളായും. كَالْجَوَابِ വെള്ളത്തള(ജലാശയ)ങ്ങള്‍ പോലെയുള്ള. وَقُدُورٍ കിടാരങ്ങളും,

കല(പാചകപാത്ര)ങ്ങളും. رَّاسِيَاتٍ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന, നിശ്ചലമായ. اعْمَلُوا പ്രവർത്തിക്കുവിൻ. آلَ دَاوُدَ ദാവൂദിൻെറ കുടുംബമേ, ആൾക്കാരേ. شُكْرًا നന്ദിയായി, നന്ദിയെ. وَقَلِيلٌ കുറവാണ്. مِّنْ عِبَادِيَ എൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. الشَّكُورُ നന്ദിയുള്ളവർ.

ജിന്നുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്നുവേണ്ടി പണിതീർത്തിരുന്ന നാല് വസ്തുക്കളെയാണ് അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടിയത്. 1) ഉന്നതസൗധങ്ങൾ, വമ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപങ്ങൾ മുതലായ കൂറ്റൻ കെട്ടിടങ്ങൾ, അഥവാ 'മിഹ്റാബു'കൾ (محاريب) ക്രിസ്തീയപള്ളികളിലെ പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപങ്ങൾക്കും, മുസ്‌ലിംപള്ളികളിൽ 'ഇമാമിനു നിൽക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേക കമാനങ്ങൾക്കും കാലാന്തരത്തിൽ ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. പക്ഷേ, ഇവിടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ അർത്ഥത്തിലാണ് അത് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. 2) പ്രതിമകൾ (تماثيل) കാണികളിൽ രാജകീയമായ അന്തസ്സും, ഗംഭീരതയും അങ്കുരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി, സിംഹാസനങ്ങൾ, കൊട്ടാരങ്ങൾ, ഗോപുരങ്ങൾ ആദിയായവയിൽ സിംഹം, ആന മുതലായതിൻെറ പ്രതിമകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ സുലൈമാൻ(عليه السلام)നബിക്കുവേണ്ടിയും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നാണ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നത്. വലിയ വീടുകളും മറ്റും നിർമ്മിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അതിന് മാതൃകയെന്നോണം, ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കെട്ടിടത്തിൻെറ പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അതുപോലെ, അദ്ദേഹം നിർമ്മിക്കുവാൻ പോകുന്ന കൂറ്റൻ കെട്ടിടങ്ങളുടെയും, കൊട്ടാരങ്ങളുടെയും പ്രതിമകളും, യുദ്ധ സംബന്ധമായ ആവശ്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി ശത്രുക്കളുടെ കോട്ട മുതലായതിൻെറ പ്രതിമകളും ആയിരിക്കാം അതുകൊണ്ടുദ്ദേശമെന്ന് ചിലരും പറഞ്ഞുകാണാം. ഏതായാലും രാജകീയവും, ഭരണപരവുമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളായിരിക്കും അതിലുള്ളതെന്നു കരുതാം. الله اعلم

3) കുളം, 'ഹൌളു' മുതലായ വലിയ വെള്ളത്തളങ്ങളോളം വലുപ്പമുള്ളതും, വളരെ ആളുകൾക്ക് ഒന്നിച്ചുപയോഗിക്കാവുന്നതുമായ വമ്പിച്ച തൊട്ടിപ്പാത്രങ്ങൾ (جفان كالجواب) അഥവാ തളികപ്പാത്രങ്ങൾ. 4) കാലുകളിലോ മറ്റോ ഭൂമിയിൽ ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചതും, സ്ഥലമാറ്റം ചെയ്‌വാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തതുമായ വമ്പിച്ച കിടാരങ്ങൾ (قدور راسيات) അഥവാ പാചകപാത്രങ്ങൾ. ഈ നാലിനെയുംകുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം തൻെറ തഫ്സീറിൽ അല്ലാമ: സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് പറയുകയാണ്; ''അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവനുസരിച്ച് സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കുവാൻ ജിന്നുകളെ അവൻ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതിൻെറ ചില മാതൃകകളാണ് ഈ പറഞ്ഞവ. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽപ്പെട്ട ചില അസാധരണ വസ്തുക്കളെന്നിലക്കല്ലാതെ, അവയ്ക്ക് രൂപം നൽകുവാനോ, കാരണം പറയുവാനോ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. ഇതാണതിൻെറ വ്യക്തമായ ഏകവ്യാഖ്യാനം. (فى ظلال القرأن)

ഇങ്ങിനെയുള്ള അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൻെറ പേരിൽ എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയുള്ളവരാകണമെന്നും നന്ദിയുടെ അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തനം മുഖേന പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നും-ദാവൂദിൻെറ കുടുംബമേ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട്- അല്ലാഹു സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനങ്ങളെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ദാവൂദ് (عليه السلام) ൻെറ പുത്രനും, അനന്തരാവകാശിയുമാണ് സുലൈമാൻ (عليه السلام). അതുല്യമായ ആ രാജകീയപ്രതാപങ്ങളെല്ലാം പിതാവിൽനിന്ന് അനന്തരസിദ്ധമാണ്. പിതാവിൻെറ കുടുംബങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആൾക്കാരും ഒന്നുതന്നെ. അപ്പോൾ, 'ദാവൂദിൻെറ കുടുംബമേ' എന്നു വിളിച്ചതിൻെറ കാരണം വ്യക്തമാണ്. നബിമാരോടുള്ള ഇത്തരം കൽപനകൾ നബിമാരുടെ സമുദായക്കാരായ നാമും പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്.
والله الموفق

നബി (صلى الله عليه وسلم) മിമ്പറിൽ (പ്രസംഗപീഠത്തിൽ) കയറി ഈ വചനം ഓതിക്കൊണ്ട്. ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി തിർമദി (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''മൂന്ന് കാര്യം ആർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ അവന്

ദാവൂദ് (ﷺ) ന്റെ കുടുംബത്തിന് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ളത് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'' അപ്പോൾ സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'ഏതാണവ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''തൃപ്തിയിലും, കോപത്തിലും നീതിപാലനം; ദാരിദ്ര്യത്തിലും ധനത്തിലും മിതപാലനം; രഹസ്യത്തിലും പരസ്യത്തിലും അല്ലാഹുവിനെ ഭയം.'' العدل فى الرضا والغضب والقصد فى الفقر والغنى خشية الله فى السر والعلانية – الترمذى ഈ മൂന്നു ഗുണം ഒരാളിൽ ഉണ്ടായാൽ അയാൾ ദാവൂദ് (ﷺ)ന്റെ കുടുംബത്തെപ്പോലെ നന്ദിയുള്ളവരായിത്തീരുമെന്ന് സാരം. മുഗീറഃ (رضي الله عنه)പറയുന്നു: നബി (ﷺ) രണ്ടുകാലിലും നീരുകെട്ടുന്നതുവരെ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി. 'എന്തിനാണ് അങ്ങുന്ന് ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്? അങ്ങേക്ക് കഴിഞ്ഞുപോയതും, വരാനുള്ളതുമായ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ!' എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞു: افلا اكون عبدا شكورا (അപ്പോൾ ഞാൻ നന്ദിയുള്ള ഒരു അടിയാനായിരിക്കേണ്ടതില്ലേ?!) (ബു; മു.)

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഉമർ(رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: (സുന്നത്തായ) നമസ്ക്കാരത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് ദാവൂദ് നബിയുടെ നമസ്കാരമാണ്. (സുന്നത്ത്) നോമ്പിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് ദാവൂദ് നബിയുടെ നോമ്പുമാകുന്നു. അദ്ദേഹം രാത്രിയുടെ പകുതിഭാഗം ഉറങ്ങുകയും, മൂന്നിൽലൊരുഭാഗം നമസ്കരിക്കുകയും (വീണ്ടും) ആറിലൊരുഭാഗം ഉറങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ദിവസം നോമ്പു പിടിക്കുകയും ഒരു ദിവസം നോമ്പ്വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (ബു; മു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''സ്വന്തം കൈകളുടെ പ്രയത്നംകൊണ്ട് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായൊരു ഭക്ഷണവും യാതൊരാൾക്കും കഴിക്കുവാനില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനായ ദാവൂദ് (ﷺ)അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടായിരുന്നു ഉപജീവനം കഴിച്ചിരുന്നത്! (ബു.)

സാധാരണക്കാരൻമുതൽ ചക്രവർത്തിമാർവരെയുള്ള ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും മാതൃക ദാവൂദ് (ﷺ) നബിയിലുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനും കുടുംബത്തിനും നൽകിയ രാജകീയപ്രതാപങ്ങളൊന്നും സൽക്കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനോ, അല്ലാഹുവിന് നന്ദിചെയ്യുന്നതിനോ അവർക്ക് തടസ്സമായിരുന്നില്ലെന്നും ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഇതുപോലെയുള്ള ചരിത്രങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുതരുന്നതും. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയുടെ ശക്തി പ്രതാപങ്ങളും, നിസ്തുലമായ യോഗ്യതയും വ്യക്തമായി പക്ഷേ, അതൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന് മരണത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവ് നൽകിയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന വന്നപ്പോൾ അതദ്ദേഹം ഏറ്റുവാങ്ങുകതന്നെ വേണ്ടിവന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ ٱلْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِۦٓ إِلَّا دَآبَّةُ ٱلْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُۥ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ ٱلْجِنُّ أَن لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ٱلْغَيْبَ مَا لَبِثُوا۟ فِى ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ ﴿١٤﴾

14 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറമേൽ നാം മരണം വിധിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടി തിന്നു (നശിപ്പിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്ന ചിതൽ ജീവിയല്ലാതെ (മറ്റാരും) അവർക്ക് അറിവ് നൽകുകയുണ്ടായില്ല. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം (മരണശേഷം) നിലംപതിച്ചപ്പോൾ ജിന്നുകൾക്ക് വ്യക്തമായി: തങ്ങൾ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, തങ്ങൾ (ഈ) നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയിൽ [ദുരിതത്തിൽ] കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ല എന്ന്.

14 فَلَمَّا قَضَيْنَا അങ്ങിനെ നാം വിധിച്ചപ്പോൾ. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ. الْمَوْتَ മരണം. مَا دَلَّهُمْ അവർക്ക് അറിയിച്ചില്ല. عَلَى مَوْتِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണത്തെപ്പറ്റി. إِلاَّ دَابَّةُ الْأَرْضِ ചിതൽ ജീവിയല്ലാതെ, ഭൂമിയിലെ ജീവിയല്ലാതെ. تَأْكُلُ തിന്നുകൊണ്ടിരുന്ന. مِنسَأَتَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വടി, ഊന്നുവടി. فَلَمَّا خَرَّ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം നിലം പതിച്ചപ്പോൾ, വീണപ്പോൾ. تَبَيَّنَتِ വ്യക്തമായി (മനസ്സിലാക്കി). الْجِنُّ ജിന്നുകൾക്ക് (ജിന്നുകൾ). أَن لَّوْ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന്. يَعْلَمُونَ അറിയു(മായിരുന്നുവെങ്കിൽ). الْغَيْبَ അദൃശ്യകാര്യം. مَا لَبِثُوا അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുമായിരുന്നില്ല. فِي الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽ. الْمُهِينِ നിന്ദ്യമായ, അപമാനകരമായ.

പതിവുപ്രകാരം സുലൈമാൻ നബി (عليه السلام)തൻെറ വടി ഊന്നിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധനയിലോ മറ്റോ ആയിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആയുഷ്കാലത്തിന് അല്ലാഹു വിരാമമിട്ടു. അവൻെറ വിധി ആരിലും, എപ്പോഴും, നടപ്പാകുമല്ലോ. മരണപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, ആ സ്ഥിതിയിൽ-അദ്ദേഹം വടി ഊന്നിപ്പിടിച്ച അതേരൂപത്തിൽ-തന്നെ അവശേഷിച്ചു. നിലംപതിച്ചില്ല. മരണവാർത്ത ആരും അറിഞ്ഞതുമില്ല. മിന്നലേറ്റോ മറ്റോ പെട്ടന്ന് മരണം സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം ഉണ്ടാകാറുണ്ടല്ലോ. കുറേകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഊന്നുവടിക്ക് ചിതൽ ബാധിച്ചു. ആ വടിയുടെ നിലതെറ്റുകയും അദ്ദേഹം നിലംപതിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിവായത്. തങ്ങൾ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെ അറിയുന്നവരാണെന്ന് ജിന്നുകൾ വാദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വാദം തീരെ ശരിയല്ലെന്നും, അദൃശ്യകാര്യം അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ സുലൈമാൻനബി (عليه السلام) മരണപ്പെട്ട വസ്തുത നേരത്തെത്തന്നെ തങ്ങൾ അറിയേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം മരിച്ച അതേ നിമിഷത്തിൽത്തന്നെ തങ്ങൾക്ക് ഈ ശ്രമകരമായ ജോലികളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോയി രക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നു എന്നും ജിന്നുകൾക്ക് ബോധ്യമായി. അവർ നിർബന്ധിതരായി കൽപനക്ക് വഴങ്ങിയിരിക്കുകയാണല്ലോ.

ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ ആയത്തിൻെറ വാചകങ്ങളിൽനിന്നും, പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ വിശദീകരണങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു കുത്തിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആ വടിയുടെ അടിഭാഗം കുറച്ച് ചിതൽ പറ്റുന്നതോടെത്തന്നെ തൂക്കത്തിൻെറ സമനില തെറ്റുകയും, മൃതദേഹം മറിഞ്ഞുവീഴുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇതിന് കൊല്ലങ്ങളോ മാസങ്ങളോ ആവശ്യമില്ല. അൽപം ദിവസങ്ങളോ ഏതാനും മണിക്കൂറുകളോ കഴിഞ്ഞാലും മതിയായേക്കും. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം വീണപ്പോൾ, തങ്ങൾക്ക് അദൃശ്യകാര്യം അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ നിന്ദ്യമായ ദുരിതത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിയിരുന്നില്ല....
(فلما خر تبينت الجن الخ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടതിനും, നിലം പതിച്ചതിനുമിടയിൽ കുറച്ച് ദിവസങ്ങളെങ്കിലും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവണമെന്നത്രെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതെത്ര നാളായിരുന്നുവെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുവാൻ തെളിവില്ല.

മരണം സംഭവിച്ചപ്പോൾ സുലൈമാൻ നബി (عليه السلام) എവിടെയായിരുന്നു? അദ്ദേഹം ഒരു സ്വകാര്യസ്ഥലത്തായിരുന്നുവോ, അല്ലേ? ജനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കാണാമായിരുന്നോ, ഇല്ലേ? വടികുത്തി നിൽക്കുകയായിരുന്നുവോ? അതോ, ഇരിക്കുകയായിരുന്നോ? ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. (ഈ സംഭവത്തിൽ-സുലൈമാൻ നബി (عليه السلام)യുടെ മറ്റു സംഭവങ്ങളിൽ ചെയ്തപോലെ- ചിലർ പുതിയ രൂപങ്ങൾ നൽകി ചിത്രീകരിച്ചുകാണുന്നതിനെപ്പറ്റി ഈ സൂറത്തിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു നോക്കുക)

ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സൂ: 'സബഉ' എന്ന് പേര്‌വരാൻ കാരണമായ 'സബഉ' ഗോത്രത്തിൻെറ കഥയാണ് അടുത്ത വചനം മുതൽക്കുള്ളത്. സബഉകാരും, സുലൈമാൻ (عليه السلام)

നബിയും തമ്മിൽ ചില ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നത് സൂ: നംലിൽനിന്നും മനസ്സിലായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ ءَايَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَن يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا۟ مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَٱشْكُرُوا۟ لَهُۥ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

15 'സബഉ' ഗോത്രത്തിന് അവരുടെ വാസസ്ഥലത്ത് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതായത്: വലഭാഗത്തും, ഇടഭാഗത്തുമായി രണ്ടു തോട്ടങ്ങൾ! (നാം പറഞ്ഞിരുന്നു: ''നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ (പക്കൽനിന്നുള്ള) ആഹാരത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; അവന് നന്ദി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ. (നല്ല) ശുദ്ധമായ ഒരു രാജ്യം! വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ ഒരു റബ്ബും!!''.

فَأَعْرَضُوا۟ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ ٱلْعَرِمِ وَبَدَّلْنَٰهُم بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَىْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَىْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾

16 എന്നിട്ട് അവർ (നന്ദികെട്ടവരായി) തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. അപ്പോൾ, അവരുടെമേൽ നാം അണക്കെട്ടിൻെറ ജലപ്രവാഹത്തെ അയച്ചു. അവരുടെ (ആ) രണ്ടു തോട്ടങ്ങൾക്ക് പകരം തിന്നാൻ പറ്റാത്ത (കൈപ്പുള്ള) ഫലങ്ങളും, 'അഥ്ൽ' വൃക്ഷവും, അല്പം 'സിദ്റ്' വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ചിലതും ഉള്ള രണ്ടുതോട്ടങ്ങളെ അവർക്ക് നാം മാറ്റിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ذَٰلِكَ جَزَيْنَٰهُم بِمَا كَفَرُوا۟ ۖ وَهَلْ نُجَٰزِىٓ إِلَّا ٱلْكَفُورَ ﴿١٧﴾

17 അത് അവർ (അവിശ്വസിച്ച്) നന്ദികേട് കാണിച്ചതുനിമിത്തം നാമവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകിയതാണ്. നന്ദികെട്ടവരോടല്ലാതെ നാം (ഇത്തരം) പ്രതിഫലനടപടി എടുക്കുമോ?!.

15 لَقَدْ كَانَ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു, തീർച്ചയായും ഉണ്ടായി. لِسَبَإٍ സബഉഗോത്രത്തിന്. فِي مَسْكَنِهِمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തിൽ. آيَةٌ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. جَنَّتَانِ അതായത് രണ്ടുതോട്ടങ്ങൾ. عَن يَمِينٍ വലഭാഗത്തും. وَشِمَالٍ ഇടഭാഗത്തും. كُلُوا ഭക്ഷിക്കു(തിന്നു)വിൻ. مِن رِّزْقِ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ ആഹാര(ഉപജീവന)ത്തിൽനിന്ന്. . وَاشْكُرُوا നന്ദിയും കാണിക്കുവിൻ. لَهُ അവന്. بَلْدَةٌ ഒരു രാജ്യം. طَيِّبَةٌ നല്ല, ശുദ്ധമായ, സന്തുഷ്ടമായ. وَرَبٌّ ഒരു രക്ഷിതാവും. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്ന. 16 فَأَعْرَضُوا എന്നിട്ടവർ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞു, അവഗണിച്ചു. فَأَرْسَلْنَا അപ്പോൾ നാം അയച്ചു, വിട്ടു. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. سَيْلَ الْعَرِمِ അണക്കെട്ടിൻെറ ജലപ്രവാഹം, വെള്ളപ്പൊക്കം, മലവെള്ളം. وَبَدَّلْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം പകരം (മാറ്റി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. بِجَنَّتَيْهِمْ അവരുടെ രണ്ട് തോട്ടങ്ങൾക്ക്. جَنَّتَيْنِ രണ്ട് തോട്ടങ്ങളെ. ذَوَاتَيْ أُكُلٍ ഒരു (തരം) തീനി (ഫലം) ഉള്ളവയായ. خَمْطٍ തിൻമാൻ കൊള്ളാത്ത (കയ്പുള്ള, ചവർപ്പുള്ള). وَأَثْلٍ അഥ്ൽ മരവും. وَشَيْءٍ ഒരു (കുറഞ്ഞ) വസ്തുവും. مِّن سِدْرٍ സിദ്റു (ഇലന്ത) വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. قَلِيلٍ അല്പമായ. 17 ذَلِكَ അത്. جَزَيْنَاهُم അവർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകിയിരിക്കയാണ്. بِمَا كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ട്, നന്ദികേട് കാണിച്ചതിനാൽ. وَهَلْ نُجَازِي നാം പ്രതിഫലനടപടി എടുക്കുമോ.. إِلاَّ الْكَفُورَ നന്ദികെട്ടവരോടല്ലാതെ.

ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഒരു വലിയ സംഭവത്തെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. അറേബ്യാ ഉപദ്വീപിൻെറ തെക്കുഭാഗത്തായി സമുദ്രതീരത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു രാജ്യമാണ് യമൻ. പടിഞ്ഞാറുഭാഗം ചെങ്കടലും, തെക്കുഭാഗം അറബിക്കടലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. യമനിലെ നിവാസികളായിരുന്ന പ്രാചീന അറബി ഗോത്രങ്ങളെ

വളരെക്കാലം ഭരിച്ചുവന്ന 'ഖഹ്ത്വാനീ' (القحطانى) വംശത്തിൻെറ ആദ്യപിതാവായ ഖഹ്ത്വാൻെറ പൗത്രനായിരുന്നു 'സബഉ്' (سبا) ഇദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ആ വംശപരമ്പര 'സബഉ'ഗോത്രം എന്നപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. തലസ്ഥാനമായ സ്വൻആഉ (صنعاء)ൽ നിന്ന് മൂന്നു ദിവസത്തെ യാത്രാദൂരത്തായിരുന്നു മആരിബ് (مآرب) ഇവരുടെ വാസസ്ഥലമായിരുന്നു ഇത്. അവിടെ രാജ്യം വാണിരുന്നവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ബിൽഖീസ്റാണിയും, 'തുബ്ബഉ' (تبع) എന്ന പേരിലാണ് ആ രാജവംശം അറിയപ്പെടുന്നത്. സദ്വൃത്തരായ ഏക ദൈവവിശ്വാസികളും, അല്ലാത്തവരും ഇവരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ചില രാജാക്കളുടെ കാലത്ത് രാജ്യത്തിൻെറ അതിരും, പ്രശസ്തിയുമെല്ലാം വളരെ വികസിച്ചിരുന്നു.

തുബ്ബഉവംശത്തിൻെറ സ്മരണകളായിക്കൊണ്ട് പല അവശിഷ്ടങ്ങളും ഇന്നും അവിടെ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ചരിത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. സബഉഗോത്രത്തെയും, ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഈ അണക്കെട്ടിനെയും സംബന്ധിച്ചു പല ചരിത്രകാരൻമാരും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിശ്വാസ്യമായും, വസ്തു നിഷ്ഠമായതും, ആധുനികനിരീക്ഷണഫലങ്ങളോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചതുമാണ് ഹമദാനീ എന്ന മഹാൻെറ 'അറേബ്യാദ്വീപിൻെറ വിവരണം' (وصف جزيرة العرب – للهمدانى) എന്ന ഗ്രന്ഥം.

ഫലസമൃദ്ധവും, നാട്ടുകാർക്ക് ക്ഷേമൈശ്വര്യത്തോടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ മതിയായതുമായ രണ്ടു വമ്പിച്ച തോട്ടങ്ങൾ ആ നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. ഏതോ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായ രാജാവിൻെറ ഭരണകാലത്ത് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഒരു പടുകൂറ്റൻഅണക്കെട്ടിൽ നിന്നായിരുന്നു അതിൻെറ ഇടതുവലത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ആ വിശാലമായ തോട്ടങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര വെള്ളം സിദ്ധിച്ചിരുന്നത്. ക്രമേണ നാട്ടുകാർ ദുർന്നടപ്പുകാരും, അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയില്ലാത്തവരുമായിത്തീർന്നു. പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും അവർ നിരസിച്ചു. ഈ അവസരത്തിലാണ് അല്ലാഹു ആ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ നൽകിയത്. അണക്കെട്ടു പൊട്ടിത്തകർന്നു തരിപ്പണമായി. അതോടെ വമ്പിച്ച ജലപ്രവാഹവും! തോട്ടങ്ങളെല്ലാം നാമാവശേഷമായി. നാട് നശിക്കുകയും ആൾനാശം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. തോട്ടങ്ങൾ നശിച്ചതുമാത്രമല്ല, ജനങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ താറുമാറാകുകയും, അവർക്ക് ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ജനങ്ങൾ അവിടവിടെയായി ചിന്നിച്ചിതറി, പിന്നീടവിടെ ഉണ്ടായിത്തീർന്നതു ഇരുഭാഗത്തും മിക്കവാറും ഉപയോഗശൂന്യമായും, ഉപജീവനയോഗ്യമല്ലാത്തതുമായ വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളുമാണ്. വരണ്ടു കിടക്കുന്ന തരിശുഭൂമികളിലും, പാറക്കുന്നിൻപ്രദേശങ്ങളിലും ഉണ്ടാകാറുള്ള ചുരുക്കം ചില ചെടികളും മരങ്ങളും മാത്രം. ഇതാണ് ആ നന്ദികേടിന് ഈ ലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹു അവരിൽ എടുത്ത ശിക്ഷാനടപടി.

അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചു സുഖമായി ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അവനെ ധിക്കരിക്കുന്ന എല്ലാ ജനങ്ങളും-ഏതുകാലത്തും പ്രദേശത്തുമുള്ളവരും-ഇത്തരം ശിക്ഷകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകുന്നതിനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്. അതിനുവേണ്ടിതന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഈ സംഭവം നമ്മെ ഉണർത്തുന്നതും. ഇതുപോലെയുള്ള ശിക്ഷാസംഭവങ്ങൾ പലതും ഇടക്കിടെ ചിലേടത്ത് സംഭവിക്കാറുള്ളത് നാം കണ്ടുംകേട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, സത്യവിശ്വാസവും, ഉറ്റുവിചാരവുമുള്ളവർക്കുമാത്രമേ അതിൽ നിന്നെല്ലാം പാഠം ലഭിക്കുന്നുള്ളു. അല്ലാത്തവർ അതെല്ലാം പ്രകൃതികോപമോ, യാദൃശ്ചിക സംഭവമോ ആക്കിത്തള്ളുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ, മനുഷ്യൻ സ്വഭാവേന അക്രമിയും വിഡ്ഢിയുമാണല്ലോ. (انه كان ظلوما جهولا)

അണക്കെട്ടു പൊട്ടി രാജ്യം തരിശായശേഷം, സബഉകാർക്ക് പിന്നീടുണ്ടായിത്തീർന്ന നാമമാത്ര തോട്ടങ്ങളിലെ പ്രധാന ഉൽപന്നങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൈപ്പ്, ചവർപ്പ് മുതലായ ദുസ്വാദുനിമിത്തം തിന്നാൻകൊള്ളാത്ത ഫല

ങ്ങൾക്കാണ് أكل خمط എന്നു പറയുന്നത്. اثل (അഥ്ൽ) എന്ന വാക്കിനു ചില നിഘണ്ടുകളിൽ 'പിച്ചുലം, ഭാനുകം, മന്നച്ചെടി'എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറഞ്ഞു കാണുന്നു. എങ്കിലും, ഏതാണ് ഈ വൃക്ഷം-അല്ലെങ്കിൽ ചെടി-എന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. കാറ്റാടിമരം എന്നു പറയപ്പെടുന്ന 'ത്വർഫാഇ' (طرفاء) ൻെറ ഇനത്തിൽപ്പെട്ടതാണ് ഇതെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഈ മരം കായയില്ലാത്തതാണുതാനും. 'സിദ്ർ' എന്ന വാക്കിനു 'ഇലന്തമരം' എന്ന് സാധാരണ അർത്ഥം പറയാറുള്ളതാണ്. ഇത് ധാരാളം മുള്ളുകളുള്ള മരമാണെങ്കിലും, ഇതിൻെറ ഫലം ഏറെക്കുറെ ഉപയോഗപ്രദമായതുകൊണ്ടാണ് അല്പം ഇലന്തമരവും (وسدر قليل)എന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചതെന്നു ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ)ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ കാണപ്പെടാത്തതും, അറേബ്യായിലെ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം കാണപ്പെടുന്നതുമാകകൊണ്ട് ഇവയെപ്പറ്റി നമുക്ക് സൂക്ഷ്മമായി നിർണ്ണയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ആയത്തിൻെറ ആശയവും, അതിൽനിന്നുള്ള പാഠവും ഗ്രഹിക്കുവാൻ അതാവശ്യമില്ലതാനും.

അണക്കെട്ടിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം ഈ സൂറത്തിനുശേഷം നൽകിയിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നിന്നും പടത്തിൽനിന്നും അറിയാവുന്നതാണ്. സബഉകാരുടെ നന്ദികേടിൻെറ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ അടുത്ത ആയത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു:-

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ ٱلْقُرَى ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَٰهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا ٱلسَّيْرَ ۖ سِيرُوا۟ فِيهَا لَيَالِىَ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ ﴿١٨﴾

18 അവരുടെ [സബഉഗോത്രത്തിൻെറ]യും, നാം അഭിവൃദ്ധി നൽകിയിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ പ്രത്യക്ഷമായ പല രാജ്യങ്ങളെയും നാം ഉണ്ടാക്കി; അവയിലൂടെ സഞ്ചാരത്തിന് നാം തോത് കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു. (നാം പറഞ്ഞു:) ''അവയിൽകൂടി നിങ്ങൾ രാവും പകലും നിർഭയരായിക്കൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ചു കൊള്ളുവിൻ!''.

فَقَالُوا۟ رَبَّنَا بَٰعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَٰهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾

19 എന്നാൽ, അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങളുടെ യാത്രകൾക്കിടയിൽ നീ ദൂരമേർപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ!'' അവർ തങ്ങളോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയുംചെയ്തു. അതിനാൽ, നാം അവരെ(പഴക്കം ചെന്ന) വർത്തമാനങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുകയും, എല്ലാ വിധേനയും അവരെ (നശിപ്പിച്ച്) ഛിന്നഭിന്നമാക്കുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, അതിൽ നന്ദികാണിക്കുന്ന ക്ഷമാശീലരായ എല്ലാവർക്കും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

---

18 وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു. بَيْنَهُمْ അവരുടെ ഇടയിൽ. وَبَيْنَ الْقُرَى രാജ്യങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ. الَّتِي بَارَكْنَا നാം ബർക്കത്ത് (അഭിവൃദ്ധി) നൽകിയിട്ടുള്ള. فِيهَا അതിൽ. قُرًى ظَاهِرَةً പ്രത്യക്ഷമായ ചില രാജ്യങ്ങളെ. وَقَدَّرْنَا നാം കണക്കാക്കുക (തോതുനിർണ്ണിയിക്കുക)യും ചെയ്തു. فِيهَا അവയിലൂടെ. السَّيْرَ സഞ്ചാരം, നടത്തം. سِيرُوا സഞ്ചരിക്കുവിൻ. فِيهَا അവയിലൂടെ. لَيَالِيَ രാത്രികളിലും. وَأَيَّامًا ദിനങ്ങളി (പകലുകളി)ലും. آمِنِينَ നിർഭയരായിട്ട്. 19 فَقَالُوا എന്നാലവർ പറഞ്ഞു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. بَاعِدْ നീ ദൂരമുണ്ടാക്കണേ, അകലപ്പെടുത്തണേ. بَيْنَ أَسْفَارِنَا ഞങ്ങളുടെ യാത്രകൾക്കിടയിൽ. وَظَلَمُوا അവർ അക്രമവും ചെയ്തു. أَنفُسَهُمْ അവരോട് തന്നെ. فَجَعَلْنَاهُمْ അപ്പോൾ നാമവരെ ആക്കി. أَحَادِيثَ വർത്തമാനങ്ങൾ (കഥകൾ). وَمَزَّقْنَاهُمْ നമവരെ

ഛിന്നഭിന്നമാക്കുകയും ചെയ്തു. كُلَّ مُمَزَّقٍ എല്ലാ (വിധ) ഛിന്നഭിന്നമാക്കലും. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّكُلِّ صَبَّارٍ എല്ലാ ക്ഷമാശീലൻമാർക്കും. شَكُورٍ നന്ദിയുള്ള, കൃതജ്ഞരായ.

'നാം അഭിവൃദ്ധി നൽകിയ രാജ്യങ്ങൾ (القرى التي باركنا فيها)' എന്ന് പറഞ്ഞത് ശാം (സിരിയാ) രാജ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണെന്നാണ് മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. സബഉ ജനതക്ക് അവരുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് ശാംവരെയുള്ള യാത്രാമാർഗ്ഗത്തിൽ, യാതൊരു വിഷമവും കൂടാതെ രാവും പകലും നിർബാധം സഞ്ചരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അടുത്തടുത്ത് ജനവാസുള്ള താവളങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് രാവിലെ യാത്ര തുടങ്ങിയാൽ ഉച്ചക്ക് ഇറങ്ങി വിശ്രമിക്കുവാനും, ആഹാരവും മറ്റും കഴിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഉച്ചക്കുശേഷം പുറപ്പെട്ടാൽ രാത്രി ഇറങ്ങി താവളമടിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങളും ആവശ്യമനുസരിച്ച് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇതാണ് 18-ാംവചനത്തിന്റെ സാരം. 'അഭിവൃദ്ധി നൽകിയ രാജ്യങ്ങൾ'കൊണ്ട് വിവക്ഷ മസ്ഖത്തു മുതലായ (കിഴക്കെ കടൽതീരപ്രദേശങ്ങളായ) രാജ്യങ്ങളായിരിക്കാമെന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. യമനിൽ നിന്നു വടക്കോട്ടു ശാമിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ മുമ്പ് ജനവാസം അത്രത്തോളം ഉണ്ടായിരുന്നതിന്റെ ലക്ഷണം കാണുന്നില്ലെന്നാണ് ഇവ പറയുന്നത്. എങ്കിലും, ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായമാണ് ശരിയായിരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നത്. الله اعلم

ശൈത്യകാലത്ത് യമനിലേക്കും, ഉഷ്ണകാലത്ത് ശാമിലേക്കും ഖുറൈശികൾ കച്ചവട യാത്രകൾ നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു. യമനിൽനിന്നു ശാമിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗമാകട്ടെ, മക്കാപരിസരത്തുകൂടിയാണുതാനും. അറേബ്യായുടെ ചരിത്രഭൂപടങ്ങളിൽ ഈ മാർഗ്ഗം അടയാളപ്പെടുത്തിക്കാണാം. അതേസമയത്ത് സബഉ ജനതയുടെ പ്രതാപകാലങ്ങളിൽ, അവർക്ക് ഈജിപ്ത് (മിസ്ർ), സിരിയാ (ശാം) മുതലായ മദ്ധ്യധരണ്യാഴി പ്രദേശങ്ങളുമായും, യൂപ്രട്ടീസ്, ടൈഗ്രീസ് (ഫുറാത്ത്, ദിജ്‌ലഃ) എന്നീ നദീതീരപ്രദേശങ്ങളുമായും കച്ചവടബന്ധവും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രങ്ങളുമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ യാത്രാമാർഗ്ഗം ചെങ്കടൽ തീരപ്രദേശങ്ങളും, പേർഷ്യൻ ഉൾക്കടൽ(*) തീരങ്ങളുമാകുന്നു. യമനിൽനിന്നു ശാമിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, മക്ക, മദീന, ഹിജ്ർ, തബൂക്ക്, മദ്‌യൻ, പെത്രാ (സേലാ), ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യങ്ങൾ, ബസ്രാ എന്നിവിടങ്ങളിൽകൂടി ദിമിശ്ഖ് (ഡമസ്കസ്)ലെത്തുന്നു. ഇറാഖിലെ നദീതീരപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ, ഹളറമൂത്ത്, മസ്ഖത്ത്, ബഹ്റൈൻ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നു. ശാമിലേക്കുള്ള അറബികളുടെ യാത്രാമാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് സൂ: ഹിജ്ർ 76ഉം 79ഉം വചനങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മേൽകണിച്ചതുപോലയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി കാണിക്കുന്നതിനുപകരം അവർ ക്രമേണ നന്ദികേടു കാണിക്കയാണുണ്ടായത്. യാത്രാമദ്ധ്യെ അടുത്തടുത്തു രാജ്യങ്ങളും ജനങ്ങളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് യാത്രയുടെ രസം അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല; സാധുക്കൾക്കും പ്രമാണിമാർക്കും യാത്രാസൗകര്യം ഒരുപോലെയാണ്; വലിയ യാത്രാസംഘങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ച് ആഘോഷത്തോടും ആർഭാടങ്ങളോടും കൂടി യാത്ര നടത്തുവാൻ ഇതൊരു തടസ്സമാണ്. എന്നിങ്ങിനെ അവർക്ക് പരാതിയായി. അതിനാൽ, ഇടക്കിടെ മരുഭൂമിയും, വിജനപ്രദേശവുമായിരിക്കണം; വിശ്രമത്തിന്നുള്ള താവളങ്ങൾ തമ്മിൽ കുറെ അകലമുണ്ടായിരിക്കണം. എന്നായി അവരുടെ ആവശ്യം. ഇത് വാസ്തവത്തിൽ ക്രൂരവും, ധിക്കാരപരവുമാണെന്നു മാത്രമല്ല, അവരോട് തന്നെ അവർ ചെയ്യുന്ന അനീതിയുമാണല്ലോ. ഇതിന്റെ ഫലമായി നാനാവിധേന അല്ലാഹു അവരെ ഛിന്നഭിന്നമാക്കി. കുറെഭാഗം നശിച്ചുപോയി. കുറെഭാഗം

* ഇപ്പോൾ അറേബ്യൻ ഉൾക്കടൽ എന്നാണ് പറയാറുള്ളത്.

ദൂരപ്രദേശങ്ങളിൽ അലഞ്ഞുതിരിയേണ്ടിവന്നു. പലരും പലേടത്തായി താവളമുറപ്പിച്ചു. സബഇൻെറ ഒരേ ശാഖകളായ ജഫ്നഃ (جفنة) ശാമിലും, ഔസും, ഖസ്റജും (الاوس والخزرج) യഥ്രിബിലും (മദീനായിലും), അസ്ദിൻെറ ഒരു വിഭാഗം ازدسراة സറാത്തിലും മറ്റൊരു വിഭാഗം (ازدعمان) ഉമ്മാനിലും വസിച്ചുവന്നു. അങ്ങനെ, വളരെക്കാലം വമ്പിച്ച കീർത്തിയും പ്രതാപവുമുണ്ടായിരുന്ന സബഉവർഗ്ഗം പഴങ്കഥകളായിമാത്രം അവശേഷിച്ചു. 'സബഉഗോത്രക്കാരെപ്പോലെ ഛിന്നിച്ചിതറി' (تفرقوا ايدى سبأ) എന്നൊരു ഉപമാവാക്യം അറബികളിൽ ഇന്നും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത് സ്മരണീയമാകുന്നു.

ആപത്തുകളിലും, വിഷമങ്ങളിലും ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളുകയും, സുഖത്തിലും സന്തോഷത്തിലും നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്- അവർ വ്യക്തികളാകട്ടെ, സമൂഹമാകട്ടേ- ഇതിലെല്ലാം ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തവും പാഠവും ലഭിക്കുവാനുണ്ട് (ان فى ذلك لا يات لكل صبار شكور) അതവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ആ രണ്ട് സ്വഭാവവുമില്ലാത്തവരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ സബഇനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു തുടർന്നു പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:-

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُۥ فَٱتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

20 തീർച്ചയായും, ഇബ്ലീസ് തൻെറ ധാരണ അവരിൽ സത്യമാക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ-സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന് ഒരു വിഭാഗം ഒഴിച്ച്-അവർ (മുഴുവനും) അവനെ പിൻപറ്റി.

وَمَا كَانَ لَهُۥ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَـٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ بِٱلْـَٔاخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِى شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾

21 അവന് അവരുടെമേൽ യാതൊരു അധികാരശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; പക്ഷെ, പരലോകത്തെക്കുറിച്ച് സംശയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരിൽനിന്ന് അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ നമുക്ക് (വേർതിരിച്ച്) അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു (അതുണ്ടായത്). നിൻെറ റബ്ബ് എല്ലാ വസ്തുവിൻെറമേലും സൂക്ഷ്മവീക്ഷണം ചെയ്യുന്നവനാണ്.

---

20 وَلَقَدْ صَدَّقَ തീർച്ചയായും സത്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. إِبْلِيسُ ഇബ്ലീസ്. ظَنَّهُ അവൻെറ ധാരണ, വിചാരം. فَاتَّبَعُوهُ അങ്ങനെ അവർ അവനെ പിൻപറ്റി. إِلاَّ فَرِيقًا ഒരു വിഭാഗം ഒഴികെ. مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന്. 21 وَمَا كَانَ ഇല്ല, ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. لَهُ അവന്. عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ. مِّن سُلْطَانٍ ഒരധികാരവും, ശക്തിയും. إِلاَّ പക്ഷേ, എങ്കിലും. لِنَعْلَمَ നാം (നമുക്ക്) അറിയാൻവേണ്ടി. مَن يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. مِمَّنْ യാതൊരാളിൽനിന്ന്. هُوَ അവൻ. مِنْهَا അതിനെക്കുറിച്ച്. فِي شَكٍّ സംശയത്തിലാണ്. وَرَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിൻെറ മേലും. حَفِيظٌ സൂക്ഷിച്ചു(വീക്ഷിച്ചു) വരുന്നവനാണ്.

നിഷ്കളങ്കരല്ലാത്ത ആളുകളെ താൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുമെന്ന് ഇബ്ലീസ് ശപഥം ചെയ്തിട്ടുള്ള വിവരം ഖുർആൻ പലേടത്തും ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അവൻെറ ധാരണയും, ആഗ്രഹവും അവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നടപ്പാകുന്നതല്ല. അതെ, അവർ അവൻെറ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കും, ദുരുപദേശങ്ങൾക്കും വശംവദരാകുകയില്ല. നിഷ്കളങ്കരല്ലാത്തവരെ നിർബന്ധിച്ചു വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനുള്ള അധികാരശക്തി ഇബ്ലീസിന്നില്ലെങ്കിലും അവർ അവനെ നേതാവാക്കി പിൻപറ്റുകയും, അവൻെറ കെണിയിലകപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് സബഉഗോത്രക്കാരിലും സംഭവിച്ചത്. ഇങ്ങിനെ ഇബ്ലീസിന്ന് അഭിമാനിക്കുവാൻ അവസരം

ലഭിക്കുന്നതിൻെറ രഹസ്യം യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളെയും അല്ലാത്തവരെയും വേർതിരിക്കുക എന്നുള്ളതാകുന്നു.

വിഭാഗം 3

قُلِ ٱدۡعُواْ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمۡلِكُونَ مِثۡقَالَ ذَرَّةٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَا لَهُمۡ فِيهِمَا مِن شِرۡكٖ وَمَا لَهُۥ مِنۡهُم مِّن ظَهِيرٖ ﴿٢٢﴾

22 (നബിയേ) പറയുക: അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ (ആരാധ്യരായി) ജൽപിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊള്ളുക; ആകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ഒരു അണുത്തൂക്കവും അവർ അധീനമാക്കുന്നില്ല; അവ രണ്ടിലും അവർക്ക് യാതൊരു പങ്കും ഇല്ല; അവരിൽനിന്ന് അവന് [അല്ലാഹുവിന്] യാതൊരു പിന്തുണക്കാരനും ഇല്ല.

وَلَا تَنفَعُ ٱلشَّفَٰعَةُ عِندَهُۥٓ إِلَّا لِمَنۡ أَذِنَ لَهُۥۚ حَتَّىٰٓ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمۡ قَالُواْ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمۡۖ قَالُواْ ٱلۡحَقَّۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

23 അവൻ സമ്മതം നൽകിയവർക്കല്ലാതെ അവൻെറ അടുക്കൽ ശുപാർശ ഫലപ്പെടുന്നതുമല്ല. അങ്ങനെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്ന് പരിഭ്രമം നീങ്ങുമ്പോൾ അവർ (തമ്മിൽ) പറയും: ‘‘നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്താണ് പറഞ്ഞത്!’’ അവർ (മറുപടി) പറയും: ‘‘ന്യായമായുള്ളതുതന്നെ. അവൻ വലിയ (മഹാനായ) ഉന്നതനത്രെ!’’.

---

22 قُلِ പറയുക. ادْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ. الَّذِينَ زَعَمْتُم നിങ്ങൾ ജല്പിക്കുന്നവരെ. مِّن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. لاَ يَمْلِكُونَ അവർ അധീനമാക്കുന്നില്ല (ശക്തരല്ല). مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ഒരു അണുത്തൂക്കം. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَلاَ فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിലുമില്ല. وَمَا لَهُمْ അവർക്ക് ഇല്ലതാനും. فِيهِمَا അവ രണ്ടിലും. مِنْ شِرْكٍ ഒരു പങ്കും. وَمَا لَهُ അവന്നില്ല.. مِنْهُم അവരിൽനിന്ന്. مِّنْ ظَهِيرٍ ഒരു പിൻതുണക്കാരനും. 23 وَلاَ تَنفَعُ ഫലം ചെയകയുമില്ല. الشَّفَاعَةُ ശുപാർശ. عِندَهُ അവൻെറ അടുക്കൽ. إِلاَّ لِمَنْ ഒരുവന്നല്ലാതെ. أَذِنَ لَهُ അവന് അവൻ സമ്മതം നൽകി. حَتَّى إِذَا فُزِّعَ അങ്ങനെ പരിഭ്രമം നീക്കപ്പെട്ടാൽ (നീങ്ങിയാൽ). عَن قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്ന്. قَالُوا അവർ പറയും. مَاذَا قَالَ എന്തുപറഞ്ഞു. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. قَالُوا അവർ പറയും. الْحَقَّ ന്യായം (വേണ്ടപ്പെട്ടതു)തന്നെ. وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ. الْعَلِيُّ ഉന്നതൻ. الْكَبِيرُ വലിയവൻ, മഹാൻ.

ആകാശഭൂമികളുടെ സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവാണെങ്കിലും അവയിലെ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നത് ചില മഹാത്മാക്കളാണെന്ന് ചിലർ; ഭൂമിയിലെ ചില വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതോ ചില അദൃശ്യശക്തികളാണെന്ന് ചിലർ; ജനനം, മരണം, സുഖം, ദുഃഖം ആദിയായവ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ചില ദേവീദേവൻമാർക്കും മഹാത്മാക്കൾക്കും പങ്കുണ്ടെന്ന് മറ്റു ചിലർ; എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാതിർത്തിയിൽ ഉൾക്കൊണ്ടതാണെങ്കിലും അവൻെറ മുമ്പിൽ ശുപാർശ നടത്തി ഉദ്ദേശ്യം സാധിപ്പിക്കുവാൻ മഹാത്മാക്കൾക്കും, ആരാധ്യവസ്തുക്കൾക്കും കഴിയുമെന്ന് വേറെ ചിലർ; ഇങ്ങിനെ പലതരത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും വാദവും പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ ശിർക്കിൻെറ ആൾക്കാരിൽ കാണാം. ഇവർക്കെല്ലാമുള്ള ഖണ്ഡനം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

വലിയവരുടെ മുമ്പിൽ ശുപാർശയും, സ്വാധീനയും ചെലുത്തി ഐഹിക കാര്യങ്ങൾ

സാധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാധ്യമല്ല. അവൻ ആർക്ക് സമ്മതം നൽകിയോ, ആർക്കുവേണ്ടി സമ്മതം നൽകിയോ, അവർക്ക് മാത്രമേ ശുപാർശ ചെയ്വാനും, ചെയ്യപ്പെടുവാനും സാധ്യമാകൂ. അവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള ശുപാർശക്കോ, പ്രതീക്ഷക്കോ, അവകാശമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നിരിക്കെ, ശുപാർശ ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ സത്യവിശ്വാസികളും, ശുപാർശക്കാർ, മലക്കുകൾ, നബിമാർ മുതലായവരുമായിരിക്കുമല്ലോ ആരായാലുംശരി, പ്രത്യേകം അനുമതി കിട്ടിയാലല്ലാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ സംസാരിക്കുവാൻപോലും അവർ ശക്തരല്ലതാനും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

(١) يوم يقوم الروح والملئكة صفالا يتكلمون الا من اذن له الرحمن وقال صوابا –النبأ
(٢) وكم من ملك فى السموات لاتغنى شفاعتهم شيئا الا من بعد ان يأذن الله لمن يشآءويرضى–النجم
(٣) ولا يشفعون الا من ارتضى – الانبياء

(സാരം: 1. 'റൂഹും' മലക്കുകളും അണിയായി നിൽക്കുന്ന ആ ദിവസം, പരമകാരുണികൻ ആർക്ക് സമ്മതം നൽകുകയും, താൻ നേരായത് പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവനല്ലാതെ സംസാരിക്കുകയില്ല. (സൂ: നബഉ്.) 2. ആകാശത്തിൽ എത്രയോ മലക്കുകളുണ്ട് -അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി അവൻ സമ്മതം കൊടുക്കുന്നതിനുശേഷമല്ലാതെ- അവരുടെ ശുപാർശ ഒട്ടും ഫലപ്പെടുകയില്ല. (സൂ: അന്നജ്മു.) 3. അവൻ-അല്ലാഹു-തൃപ്പിപ്പെട്ടവർക്കല്ലാതെ അവർ-മലക്കുകൾ-ശുപാർശ ചെയ്കയില്ല. (സൂ:അമ്പിയാഉ്)

'ശുപാർശയുടെ ഹദീസ്' (حديث الشفاعة) എന്നപേരിൽ പ്രസിദ്ധമായതും, ബുഖാരി, മുസ്ലിം (ﷺ)തുടങ്ങിയ മഹാൻമാരെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമായ ഹദീസിൽ 'മഹ്ശറി'ൽ വെച്ച് നടക്കുന്ന ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ശുപാർശ ഏതാണെന്ന് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''ജനങ്ങളെല്ലാം താങ്ങാൻവയ്യാത്ത വ്യസനത്തിലും, ഭയത്തിലുമായിരിക്കെ അവർ ആദം (عليه السلام)നബിയുടെയും, പിന്നീട് നൂഹ് (عليه السلام)നബി, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)നബി മുതലായ നബിമാരുടെയും അടുക്കൽചെന്ന് തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യണമന്നപേക്ഷിക്കും. ഓരോരുത്തരും ഓരോ കാരണം പറഞ്ഞ് താൻ അതിനർഹനല്ലെന്ന് മറുപടികൊടുക്കും. അവസാനം അവർ മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപേക്ഷിക്കും. തിരുമേനി അല്ലാഹുവിന് സുജൂദായി വീഴുകയും, ചില പ്രത്യേക സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഉത്തവ് ലഭിക്കും: 'തല ഉയർത്തുക, മുഹമ്മദേ! പറയൂ, കേൾക്കാം! ചോദിക്കൂ, തരാം! ശുപാർശ ചെയ്തുകൊള്ളുക, ശുപാർശ സ്വീകരിക്കാം!'
(ارفع رأسك يا محمد وقل تسمع وسل تعطه واشفع تشفع – مختصرا من المتفق عليه)

വർണ്ണിക്കുവാൻ അസാധ്യമായ ആ ഗൗരവഘട്ടത്തിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യം സത്യവിശ്വാസികളിൽ വർഷിക്കുന്നു. ഭയവിഹ്വലതയും, പരിഭ്രമവും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്ന് നീങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ദീർഘമായ പരിഭ്രമത്തിനുശേഷം ലഭിച്ച ആ ആശ്വാസ വാർത്തയെക്കുറിച്ച് അവർ അന്യോന്യം ചോദിക്കുകയാണ്: 'റബ്ബ് എന്തുപറഞ്ഞു?' (ماذا قال ربكم) ഇങ്ങിനെ മറുപടി ലഭിക്കും: ''ന്യായമായതുതന്നെ! അല്ലാഹു അത്യുന്നതനാണ്, അതിമഹാനാണ്''. (الحق وهو العلى السكبير) എന്ന്.

24 ۞ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ قُلِ ٱللَّهُ ۖ وَإِنَّآ أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ

(നബിയേ) പറയുക: ''ആകാശങ്ങളിൽ നിന്നും, ഭൂമിയിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം നൽകുന്നത് ആരാണ്?!'' പറയുക: ''അല്ലാഹു (തന്നെ). നിശ്ചയമാ

هُدًى أَوْ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

യും ഞങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ, സൻമാർഗ്ഗത്തിലാണ്; അല്ലെങ്കിൽ സ്പഷ്ടമായ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാണ്.''

قُل لَّا تُسْـَٔلُونَ عَمَّآ أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

25 പറയുക: ''ഞങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല; നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങളോടും ചോദിക്കപ്പെടുന്നതല്ല''.

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ وَهُوَ ٱلْفَتَّاحُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾

26 പറയുക: ''നമ്മുടെ രക്ഷിതാവ് നമ്മുടെയിടയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും; പിന്നീട് നമുക്കിടയിൽ യഥാർത്ഥ (ന്യായ) പ്രകാരം തീർപ്പുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. സർവ്വജ്ഞനായ തീർപ്പ് കൽപിക്കുന്നവൻ അവനത്രെ.''

قُلْ أَرُونِيَ ٱلَّذِينَ أَلْحَقْتُم بِهِۦ شُرَكَآءَ ۖ كَلَّا ۚ بَلْ هُوَ ٱللَّهُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

27 പറയുക: ''പങ്കുകാരെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾ അവനോട് കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളവരെ എനിക്ക് കാട്ടിത്തരുവിൻ! (ഞാനൊന്നു കാണട്ടെ)'' അങ്ങിനെയില്ല! [അത് സാധ്യമല്ല.]എന്നാലവൻ, അല്ലാഹുവാണ്; അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയാണ്.

---

24 قُلْ പറയുക. مَن يَرْزُقُكُم നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം (ആഹാരം) തരുന്നതാരാണ്. مِّنَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ നിന്നും. قُلِ اللهُ പറയുക അല്ലാഹുവാണ്. وَإِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. أَوْ إِيَّاكُمْ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ. لَعَلَى هُدًى സൻമാർഗ്ഗത്തിൽതന്നെ. أَوْ فِي ضَلَالٍ അല്ലെങ്കിൽ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തി(പിഴവി)ലാണ്. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ. 25 قُلْ പറയുക. لاَّ تُسْأَلُونَ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. عَمَّا أَجْرَمْنَا ഞങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി. وَلاَ نُسْأَلُ ഞങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. عَمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. 26 قُلْ പറയുക. يَجْمَعُ بَيْنَنَا നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. رَبُّنَا നമ്മുടെ റബ്ബ്. ثُمَّ يَفْتَحُ പിന്നെ അവൻ തുറവിയുണ്ടാക്കും (തീർപ്പ് കല്പിക്കും). بَيْنَنَا നമുക്കിടയിൽ. بِالْحَقِّ ന്യായപ്രകാരം സത്യമനുസരിച്ച്. وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ. الْفَتَّاحُ തുറവിയാക്കുന്ന (തീർപ്പ് കല്പിക്കുന്ന)വൻ. الْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞനായ. 27 قُلْ പറയുക. أَرُونِيَ എനിക്ക് കാണിച്ചുതരുവിൻ. الَّذِينَ أَلْحَقْتُم നിങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തവരെ. بِهِ അവനോട്. شُرَكَاءَ പങ്കുകാരായി. كَلاَّ അങ്ങിനെയില്ല. بَلْ هُوَ എന്നാൽ (എങ്കിലും) അവൻ. اللهُ അല്ലാഹുവാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയാണ്. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ.

ആകാശത്തുനിന്ന് മഴയും മറ്റും ഇറക്കി, ഭൂമിയിൽ ഉല്പാദനമുണ്ടാക്കി, ജനങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളൊരുക്കുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകളും സമ്മതിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവൻ മാത്രമേ ആരാധക്ക് അർഹനാകുകയുള്ളുവെന്നും അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളാണോ പിഴച്ചവർ, അതല്ല തങ്ങളോ എന്ന് അവർക്ക് കാണുവാൻ പ്രയാസമില്ല. രണ്ടിലൊരു കൂട്ടർ സൻമാർഗ്ഗത്തിലും, മറ്റേവർ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലുമെന്നല്ലാതെ-ഇരുകൂട്ടരും ഒരുപോലെയാണെന്നു-വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഓരോരുത്തരുടെയും തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദി അവരവർ തന്നെയാണുതാനും. ആകയാൽ, അല്പം മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി ഒന്ന് ചിന്തിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ അബദ്ധം തങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാകുമെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അതിനവർ തയ്യാറില്ലാത്തപക്ഷം എല്ലാവരെയും അല്ലാഹു അവൻെറ മുമ്പിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി ന്യായമായ തീരുമാനമുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുമെന്ന് താക്കീത് ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങളിലെ ആശയം ഗൗരവതരമാണെങ്കിലും, അവയുടെ ശൈലി എത്ര മിതവും, സൗമ്യവുമാണെന്ന് നോക്കുക!

അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരാക്കി സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് പലരെയും മുശ്‌രിക്കുകൾ ദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരിൽ ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ ഗുണഗണങ്ങളോ, ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളോ-ഭാഗികമായെങ്കിലും- അവകാശപ്പെടുന്നവർ ഇല്ലതന്നെ. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്നു കാണട്ടെ എന്ന് 27-ാം വചനത്തിൽ അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. 'ഇല്ല, അതൊരിക്കലും സാധ്യമല്ല.' എന്ന് തീർത്തുപറയുകയും, അല്ലാഹു മാത്രമെ ആരാധ്യനുള്ളുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

28 (നബിയേ) സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായും, താക്കീത് നൽകുന്നവനായും കൊണ്ട് മനുഷ്യരിലേക്ക് ആകമാനമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٢٨﴾

---

28 وَمَا أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. إِلاَّ كَافَّةً ആകമാനമായിട്ടല്ലാതെ. لِّلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. بَشِيرًا സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായി. وَنَذِيرًا താക്കീതു നൽകുന്നവനായും. وَلَكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷെ. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലധികവും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല.

നബി മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മുമ്പുള്ള പ്രവാചകൻമാരെല്ലാം, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിലേക്കും, കാലത്തേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. മനുഷ്യസമൂഹത്തിൻെറ അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയായിരുന്നു അതിന് കാരണം. ബുദ്ധിപരമായും, സാമൂഹ്യമായും, നാഗരീകമായും മനുഷ്യൻ വളർന്നുവരികയായിരുന്നു. ആവശ്യമായ പക്വതയും, പാകതയും അവരിൽ സംജാതമായിത്തുടങ്ങിയ ഘട്ടത്തിലാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനി റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മനുഷ്യൻെറ വളർച്ചക്ക് അനുയോജ്യമായിക്കൊണ്ട് ലോകാവസാനംവരെ അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെട്ടു. ഇനി ഒരു റസൂലോ, പ്രവാചകനോ അയക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എല്ലാ മനുഷ്യസമുദായത്തിനും, എല്ലാ കാലത്തേക്കുമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സന്തോഷ വാർത്തയും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് താക്കീതും നൽകുകയാണ് ഒരു റസൂലിനു മൊത്തത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ളത്. അതാണദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നതും. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രബോധനം ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തിനോ, ജനതക്കോ മാത്രം ഉള്ളതല്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൗത്യം അറബികൾക്കോ, മുസ്‌ലിംകൾക്കോ മാത്രവുമല്ല, സൂ: അഅ്റാഫ് 158ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''പറയുക: ഹേ, മനുഷ്യരേ, ആകാശ ഭൂമികളുടെ രാജത്വം ഏതൊരുവനുള്ളതാണോ ആ അല്ലാഹു നിങ്ങളിലേക്കു മുഴുവനുമായി അയച്ച ദൂതനാണ് ഞാൻ.'' (قل يا ايهاالناس انى رسول الله اليكم جميعا الخ–الاعراف) (സൂ: അഹ്സാബ് 40-ാംവചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ ഈ വിഷയകമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർമ്മിക്കുക.)

29 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: ''എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദാനം (ഉണ്ടാവുക) നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ!?''

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلۡوَعۡدُ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٢٩﴾

30 (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നിശ്ചിത ദിവസമുണ്ട്; (അത് വരുമ്പോൾ)

قُل لَّكُم مِّيعَادُ يَوۡمٖ لَّا تَسۡتَـٔۡخِرُونَ عَنۡهُ سَاعَةٗ

وَلَا تَسۡتَقۡدِمُونَ ٣٠

നിങ്ങൾ അതുവിട്ട് ഒരു നാഴിക സമയവും പിന്നോട്ട് പോകുകയില്ല; മുന്നോട്ടും പോകുകയില്ല''.

---

29 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. مَتَىٰ എപ്പോഴാണ്. هَٰذَا الْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദാനം. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ. 30 قُل പറയുക. لَّكُم നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. مِيعَادُ يَوْمٍ ഒരു നിശ്ചിത ദിവസം, ദിവസത്തിൻെറ നിശ്ചയം. لَّا تَسْتَأْخِرُونَ നിങ്ങൾ പിന്നോട്ട് പോകയില്ല, പിന്തുകയില്ല. عَنْهُ അതിൽനിന്ന്, അതുവിട്ട്. سَاعَةً ഒരു നാഴികയും. وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ നിങ്ങൾ മുന്നോട്ട് പോകയുമില്ല, മുന്തുകയുമില്ല.

''പുനുർത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ പറയാറുണ്ടല്ലോ. അത് വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അതെപ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുക? അതൊന്ന് പറഞ്ഞു തരണം'' എന്ന് അവിശ്വാസികൾ പരിഹാസ പൂർവ്വം ചോദിക്കുകയാണ്. ''അതിനൊരു നിശ്ചിതസമയമുണ്ട്. അത് എപ്പോഴാണെന്ന് പറയാൻ വയ്യ. പക്ഷേ, അത് വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതിൽ നിന്ന് യാതൊരു രക്ഷയും, നീക്കുപോക്കും ലഭിക്കുന്നതല്ല. ഇതാണ് നിങ്ങൾ ആലോചിക്കേണ്ടത്'' എന്നാണതിന്നുള്ള മറുപടി.

വിഭാഗം 4

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن نُّؤۡمِنَ بِهَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ وَلَا بِٱلَّذِي بَيۡنَ يَدَيۡهِۗ وَلَوۡ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلظَّٰلِمُونَ مَوۡقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمۡ يَرۡجِعُ بَعۡضُهُمۡ إِلَىٰ بَعۡضٍ ٱلۡقَوۡلَ يَقُولُ ٱلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ لَوۡلَآ أَنتُمۡ لَكُنَّا مُؤۡمِنِينَ ٣١

31 അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുകയാണ്: ''ഈ ഖുർആനിലാകട്ടെ, ഇതിൻെറ മുമ്പുള്ളതിലാകട്ടെ, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ലതന്നെ''. (ആ) അക്രമികൾ-അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ നേരെ വാക്ക് [സംസാരം]ആവർത്തിച്ചു[തർക്കിച്ചു]കൊണ്ട്-തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ നിറുത്തപ്പെട്ടവരാകുന്ന സന്ദർഭം നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ?! (ഹാ! അത് വല്ലാത്തൊരു കാഴ്ചയായിരിക്കും.) അതായത്: ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ വലിയവരെന്ന് (ഗർവ്വ്) നടിച്ചവരോട് പറയും: ''നിങ്ങളില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാകുമായിരുന്നു!''

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُوٓاْ أَنَحۡنُ صَدَدۡنَٰكُمۡ عَنِ ٱلۡهُدَىٰ بَعۡدَ إِذۡ جَآءَكُمۖ بَلۡ كُنتُم مُّجۡرِمِينَ ٣٢

32 വലിയവരെന്ന് (ഗർവ്വ്) നടിച്ചവർ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവരോട് പറയും: ''ഞങ്ങളാണോ, നിങ്ങൾക്ക് സൻമാർഗ്ഗം വന്നെത്തിയശേഷം നിങ്ങളെ അതിൽനിന്ന് തടഞ്ഞത്?! പക്ഷേ, നിങ്ങൾ (സ്വയം) കുറ്റവാളികളായിരുന്നു.''

وَقَالَ ٱلَّذِينَ ٱسۡتُضۡعِفُواْ لِلَّذِينَ ٱسۡتَكۡبَرُواْ بَلۡ مَكۡرُ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ إِذۡ تَأۡمُرُونَنَآ أَن نَّكۡفُرَ بِٱللَّهِ وَنَجۡعَلَ لَهُۥٓ أَندَادٗاۚ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ وَجَعَلۡنَا ٱلۡأَغۡلَٰلَ فِيٓ أَعۡنَاقِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ

33 ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ, വലിയവരെന്ന് (ഗർവ്വ്) നടിച്ചവരോട് വീണ്ടും പറയും; ''എങ്കിലും, രാവും പകലുമുള്ള (നിങ്ങളുടെ) കുതന്ത്രം! ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നതിനും, അവന് സമൻമാരെ ആക്കുന്നതിനും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴത്തെ (കുതന്ത്രം! അതാണ് ഞങ്ങ

هَلۡ يُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٣٣﴾

ളെ തടഞ്ഞത്)''. ശിക്ഷ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ അവർ (ഇരുകൂട്ടരും) ഖേദം മറച്ചുവെക്കുന്നതാണ്. അവിശ്വസിച്ചവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ നാം ആമങ്ങൾ [വിലങ്ങുകൾ] ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നതിനല്ലാതെ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുമോ?!

---

31 وَقَالَ പറഞ്ഞു (പറയുന്നു). الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لَن نُّؤْمِنَ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല തന്നെ. بِهَذَا الْقُرْآنِ ഈ ഖുർആനിൽ. وَلاَ بِالَّذِي യാതൊന്നിലുമില്ല. بَيْنَ يَدَيْهِ അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ള. وَلَوْ تَرَى നീ കിരുന്നുവെങ്കിൽ, കാണുകയാണെങ്കിൽ. إِذِ الظَّالِمُونَ അക്രമികളാകുന്ന സന്ദർഭം. مَوْقُوفُونَ നിറുത്തപ്പെട്ടവർ. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. يَرْجِعُ ആവർത്തിച്ചുകൊ്. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. إِلَى بَعْضٍ ചിലരോട്, ചിലരുടെ നേരെ,. الْقَوْلَ വാക്ക് (സംസാരം). يَقُولُ പറയും. الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ. لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا വലിയവരെന്ന് (ഗർവ്വ്) നടിച്ചവരോട്. لَوْلاَ أَنتُمْ നിങ്ങളില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. لَكُنَّا ഞങ്ങൾ ആകുമായിരുന്നു. مُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ. 32 قَالَ പറയും. الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا വലുപ്പം (ഗർവ്വ്) നടിച്ചവർ. لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا ബലഹീനമായിഗണിക്കപ്പെട്ടവരോട്. أَنَحْنُ ഞങ്ങളാണോ. صَدَدْنَاكُمْ നിങ്ങളെ തടഞ്ഞു, തട്ടിത്തിരിച്ചത്. عَنِ الْهُدَى സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്, നേർമ്മാർഗ്ഗം വിട്ട്. بَعْدَ ശേഷം. إِذْ جَاءَكُم അത് നിങ്ങൾക്ക് വന്നതിനു. بَلْ പക്ഷേ. كُنتُم നിങ്ങളായിരുന്നു. مُّجْرِمِينَ കുറ്റവാളികൾ. 33 وَقَالَ പറയും. الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ. لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا വലിയവരായി നടിച്ചവരോട്. بَلْ എങ്കിലും, പക്ഷേ. مَكْرُ اللَّيْلِ രാത്രിയിലെ കുതന്ത്രം. وَالنَّهَارِ പകലിലെയും. إِذْ تَأْمُرُونَنَا നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് ആജ്ഞാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ. أَن نَّكْفُرَ ഞങ്ങൾ അവിശ്വക്കുവാൻ. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَنَجْعَلَ لَهُ ഞങ്ങൾ അവന് ആക്കുവാനും. أَندَادًا സമൻമാരെ, തുല്യൻമാരെ. وَأَسَرُّوا അവർ സ്വകാര്യമാക്കും (മറച്ചുവെക്കും). النَّدَامَةَ ഖേദം. لَمَّا رَأَوُا അവർ കാണുമ്പോൾ. الْعَذَابَ ശിക്ഷ. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്യും. الْأَغْلاَلَ ആമങ്ങളെ, വിലങ്ങുകളെ. فِي أَعْنَاقِ കഴുത്തുകളിൽ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ. هَلْ يُجْزَوْنَ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുമോ. إِلاَّ مَا യാതൊന്നിനല്ലാതെ. كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന.

ഖുർആനെയും, അതിനുമുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുക മാത്രമല്ല, ഒരിക്കലും തങ്ങളതിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് അഹങ്കാരപൂർവ്വം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ധിക്കാരികൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചില രംഗങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. അവരിൽ അവിശ്വാസത്തിനും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിനും കൊടിപിടിച്ചും, അവയുടെ പ്രചരണത്തിന് വേണ്ടി ഭഗീരഥപ്രയത്നങ്ങൾ നടത്തിയും, കുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വലിയവരും, അവരുടെ ഇംഗിതത്തിനും താളത്തിനും വഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനുഗാമികളും പരസ്പരം ആരോപണങ്ങളും, പ്രത്യാരോപണങ്ങളും നടത്തുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്? ശിക്ഷയിൽ രണ്ടുകൂട്ടരും പങ്കാളികൾതന്നെ.

ഒരു വിഭാഗത്തിന് മറ്റേവിഭാഗത്തെ പഴിചാരി ഒഴിവാകുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്ന് കാണുമ്പോൾ-അപമാനവും നിരാശയുംനിമിത്തം-അവർ മിണ്ടുവാൻ കഴിയാതെമൗനമവലംബിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് واسروا الندامة (അവർ ഖേദം മറച്ചുവെക്കും) എന്നു പറഞ്ഞത് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുമ്പോൾ സഹിക്കവയ്യാതെ, അവർ നിലവിളിച്ച് അട്ടഹസിക്കുകയും, രക്ഷക്കപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു മറ്റു വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് അവരുടെ വേറെ ചില രംഗങ്ങളെ വിവരിച്ചതാകുന്നു.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ

34 ഒരു രാജ്യത്തും തന്നെ, വല്ല താക്കീതുകാരനേയും നാം അയച്ചിട്ട് അതിലെ

إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٣٤﴾

സുഖലോലുപന്മാർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല: ''നിങ്ങൾ ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ നിശ്ചയമായും അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്'' എന്ന്.

وَقَالُواْ نَحۡنُ أَكۡثَرُ أَمۡوَٰلٗا وَأَوۡلَٰدٗا وَمَا نَحۡنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

35 ''ഞങ്ങൾ, സ്വത്തുക്കളും, മക്കളും അധികമുള്ളവരാകുന്നു; ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരല്ലതാനും'' എന്നും അവർ പറയും.

---

34 وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല. فِي قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യത്തിലും. مِّن نَّذِيرٍ ഒരു താക്കീതുകാരനെയും. إِلاَّ قَالَ പറയാതെ. مُتْرَفُوهَا അതിലെ സുഖലോലുപൻമാർ. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. بِمَا യാതൊന്നിൽ. أُرْسِلْتُم بِهِ നിങ്ങൾ അതുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. كَافِرُونَ അവിശ്വാസികളാണ് (നിഷേധികളാണ്). 35 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. نَحْنُ ഞങ്ങൾ. أَكْثَرُ കൂടുതലുള്ളവരാണ്. أَمْوَالاً സ്വത്തുക്കൾ. وَأَوْلاَدًا മക്കളും. وَمَا نَحْنُ ഞങ്ങളല്ലതാനും. بِمُعَذَّبِينَ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ.

നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ താരതമ്യേന സാധുക്കളും, സാധാരണക്കാരുമാണ്. ഖുറൈശിപ്രമാണികളായ ആളുകളാകട്ടെ, നബി(ﷺ)യെ ധിക്കരിക്കുകയും, അവഹേളിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൽ അസ്വാസ്ഥ്യപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. കാരണം, സുഖജീവിതത്തിനാവശ്യമായ ഉപാധികൾ ലഭിക്കുകയും, അങ്ങനെ ഭൗതികമായ ആഡംബരജീവിതത്തിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളുകൾ പ്രവാചകൻമാരെ നിഷേധിക്കലും, ദിവ്യദൗത്യങ്ങളെ അവഹേളിക്കലും പണ്ടുമുതൽക്കേയുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യമാണ്. ഓരോ പ്രവാചകൻെറയും കാലത്തുള്ള സുഖലോലുപൻമാരുടെ നില ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. ഈ സമുദായത്തിൽമാത്രം കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രവണതയല്ല ഇത്.

സത്യപ്രബോധനത്തെ നിരാകരിക്കലോ, പ്രവാചകൻമാരെ നിഷേധിക്കലോ മാത്രമല്ല ഇവർ ചെയ്യുന്നത്. തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അഹങ്കരിക്കുകയും, അതെല്ലാം തങ്ങളുടെ യോഗ്യതയുടെ അടയാളമായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിങ്കൽ തങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യേക അടുപ്പംമൂലമാണ് അവൻ തങ്ങൾക്ക് ഇതെല്ലാം നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്നും, ആകയാൽ തങ്ങളൊരിക്കലും അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്ക് പാത്രമാകുകയില്ലെന്നുമായിരിക്കും അവരുടെ ധാരണ പ്രവാചകൻമാരുടെ കാലത്തും അവരെ നിഷേധിക്കുന്ന അവിശ്വാസികളിലും മാത്രമല്ല ഇത്തരം സ്വഭാവങ്ങൾ കാണപ്പെടുക. ഭൗതികസുഖങ്ങൾക്കും, ദേഹേച്ഛകൾക്കും മുൻഗണന നൽകിവരുന്ന ധനികരും പ്രമാണികളുമായ എല്ലാവരിലും-അവർ മുസ്‌ലിംകളോ അമുസ്‌ലിംകളോ ആകട്ടെ- ഏറെക്കുറെ ഈ സ്വഭാവങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഇത്തരം ധാരണ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവർക്കുള്ള മറുപടി കാണുക:

قُلۡ إِنَّ رَبِّي يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٣٦﴾

36 പറയുക (നബിയേ): ''നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു; (അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്) കുടുസ്സാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.''

വിഭാഗം 5

وَمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُكُم بِٱلَّتِى تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰٓ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ ٱلضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا۟ وَهُمْ فِى ٱلْغُرُفَٰتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾

37 നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ മക്കളാകട്ടെ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ നിങ്ങ ൾക്ക് സാമീപ്യസ്ഥാനം നൽകുന്നവയല്ല തന്നെ; പക്ഷെ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽ ക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന താരോ അക്കൂട്ടർക്ക് അവർ പ്രവർത്തി ച്ചിട്ടുള്ളതിന് ഇരട്ടി പ്രതിഫലമുണ്ടായിരി ക്കും. അവരാകട്ടെ, മണിമന്ദിരങ്ങളിൽ നിർഭയരുമായിരിക്കും.

---

36 قُلْ പറയുക. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ്. يَبْسُطُ വിശാലപ്പെടുത്തുന്നു, നീട്ടിക്കൊടു ക്കുന്നു. الرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيَقْدِرُ കുടുസ്സാക്കുക (കണക്കാക്കുക, ഇടുക്കുമാക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധി കവും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല. 37 وَمَا أَمْوَالُكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളല്ല. وَلاَ أَوْلاَدُكُم നിങ്ങളുടെ മക്ക ളുമല്ല. بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ നിങ്ങളെ അടുപ്പിക്കുന്ന (സാമീപ്യം നൽകുന്ന)വ. عِندَنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ. زُلْفَى ഒരു സാമീപ്യം (സാമീപ്യം സ്ഥാനം). إِلاَّ مَنْ آمَنَ പക്ഷെ ആരെങ്കിലും വിശ്വസിച്ചാൽ, വിശ്വ സിച്ചവർക്കൊഴികെ. وَعَمِلَ صَالِحًا സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. جَزَاءُ الضِّعْفِ ഇരട്ട പ്രതിഫലം. بِمَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. فِي الْغُرُفَاتِ മണിമാളികകളിൽ, കൊട്ടാരങ്ങളിൽ. آمِنُونَ നിർഭയരായിരിക്കും, സ്വസ്ഥരായിരിക്കും.

ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ചിലർക്ക് വിശാലമായും, മറ്റുചിലർക്ക് കുടുസ്സായും ലഭിക്കുന്നു. കൂടുതൽ ലഭിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ കുത്തകാവകാശമായതുകൊണ്ടോ, അവരുടെ ഏതെങ്കിലും അർഹതകൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്നതല്ല അത്. ലഭിക്കാത്തവർക്ക് അവരുടെ ഏതെങ്കി ലും സ്ഥാനക്കുറവുകൊണ്ട് ലഭിക്കാത്തതുമല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കൂടുതലായും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കുറവായും അവൻ നൽകുന്നു. അതെല്ലാം ചില യുക്തിരഹസ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവൻ നിശ്ചയിക്കു ന്നതാണ്. മനുഷ്യന്റെ യോഗ്യതയോ അയോഗ്യതയോ, നന്മയോ തിൻമയോ കണക്കാക്കു വാനുള്ള അളവുകോലല്ല അത്. ഈ വാസ്തവം അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല. അതു കൊണ്ടാണ് അത്തരം ധാരണകൾക്ക് അവർ വശംവദരാകുന്നത്.

ധനം, ഐശ്വര്യം, സന്താനം മുതലായവ സിദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം അല്ലാഹുവിങ്കൽ യാതൊരു സ്ഥാന വലിപ്പമോ, സാമീപ്യമോ ആർക്കും ലഭിക്കുന്നില്ല. അവ വിനിയോഗി ക്കേണ്ടുന്നപ്രകാരം വിനിയോഗിക്കുന്നവർക്ക് അത് വമ്പിച്ച നേട്ടമായിരിക്കും. അല്ലാത്തവർക്ക് അത് നഷ്ടത്തിനും നാശത്തിനും മാത്രം ഹേതുവായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ചുരുക്കി പ്പറഞ്ഞാൽ ധനവും മക്കളുമെല്ലാംതന്നെ ഒരു പരീക്ഷണമാകുന്നു. انما اموالكم واولادكم فتنة – الانفال അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, തങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാരോ അവർക്ക് കൂടുതൽ ഇരട്ടി പുണ്യഫലം ലഭിക്കുന്നു. കാരണം, മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്ന സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽ ഇവരും പങ്കുകാരാണെന്നതിനു പുറമെ, പ്രസ്തുത അനുഗ്രഹങ്ങളെ നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുവാനുള്ള അവസരം കൂടി ഇവർക്കുണ്ടല്ലോ. അങ്ങനെ, ഇവർക്ക് കൂടുതൽ ഉന്നതമായ സ്വർഗ്ഗീയപദവികൾ ലഭിക്കുവാൻ അവ കാരണമായിത്തീരുന്നു.

ഇമാം മുസ്‌ലിം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസ് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''ധനികൻമാരായ ആളുകൾ ഞങ്ങളെപ്പോലെ നമസ്കാരം,

നോമ്പ് മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു വരുന്നു. അതേസമയത്ത് ഹജ്ജ് ഉംറഃ, ജിഹാദ് (ധർമ്മസമരം), ദാനധർമ്മങ്ങൾ ആദിയായ സൽക്കർമ്മങ്ങളും അവർ ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽ ഉന്നതമായ സ്ഥാനം ധനികൻമാർ കൈക്കലാക്കുന്നുവല്ലോ?''എന്നിങ്ങിനെ മുഹാജിറുകളിൽ ദരിദ്രൻമാരായ സഹാബികൾ നബി (ﷺ)യോടു സങ്കടപ്പെടുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കടന്നിട്ടുള്ളവരുടെ ഒപ്പം എത്തിച്ചേരുവാനും, നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വരുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ കടക്കുവാനും പറ്റുന്ന ഒരു കാര്യം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരാം: നിങ്ങൾ ഓരോ നമസ്കാരത്തിനുശേഷവും മുപ്പത്തിമൂന്നിത് പ്രാവശ്യം തസ്ബീഹും, ഹംദും, തക്ബീറും (سبحان الله، الحمد لله ، الله اكبر എന്നു) ചൊല്ലുക''. പിന്നീട് അവർ വീണ്ടും വന്നു ഇങ്ങിനെ അറിയിച്ചു: ''ധനികൻമാരായ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും അപ്രകാരം ചെയ്തുവരുന്നുവല്ലോ!'' അപ്പോൾ തിരുമേനി ഈ ഖുർആൻ വചനം ഓതുകയാണ് ചെയ്തത്: ذلك فضل الله يؤتيه من يشآء (അതു അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹമാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതവൻ കൊടുക്കുന്നു,)''

മനുഷ്യൻ മരണപ്പെട്ടാലും മുറിഞ്ഞുപോകാതെ അവശേഷിക്കുന്നത് മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണെന്ന് നബി(ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാണ്. നിലനിൽക്കുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങൾ, ഉപകാരപ്രദമായ അറിവ്, അവന് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സൽക്കർമ്മികളായ മക്കൾ ഇവയാണത്. അപ്പോൾ, സ്വത്തും മക്കളും-അവയെ ശരിയാംവണ്ണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാൽ-മനുഷ്യനു എത്രമാത്രം അവൻെറ ഭാവിനൻമക്ക് ഉപകരിക്കുമെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! നേരെമറിച്ച് അവയെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം അത് ഭാവിജീവിതത്തെ അങ്ങേഅറ്റം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരോട് പരലോകത്തുവെച്ച് പറയപ്പെടുന്നത് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:

اذهبتم طيباتكم فى حياتكم الدنيا واستمتعتم بها فاليوم تجزون عذاب الهون الخ – الاحقاف

സാരം: ''നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച നല്ല വിഭവങ്ങളെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഐഹികജീവിതത്തിൽവെച്ച് നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും, അവമൂലം നിങ്ങൾ സുഖമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ ഇന്ന്-നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ന്യായമില്ലാതെ ഗർവ്വ് നടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, നിങ്ങൾ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത കാരണത്താൽ-നിങ്ങൾക്ക് നിന്ദ്യതയുടെ ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നു.'' (സൂ: അഹ്ഖാഫ്-20) മേൽകണ്ട ആശയങ്ങളെ അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുകാണാം:-

وَٱلَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِىٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ٱلْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾

38 (നമ്മെ) പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ട് നമ്മുടെ 'ആയത്തുകളി'ൽ (കുഴപ്പത്തിന്) പരിശ്രമിക്കുന്നവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ ശിക്ഷയിൽ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.

قُلْ إِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ لَهُۥ ۚ وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن شَىْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُۥ ۖ وَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٣٩﴾

39 പറയുക: ''നിശ്ചയമായും എൻെറ റബ്ബ് തൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും, (താനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്) കുടുസ്സാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ ഏതൊരു വസ്തു ചിലവഴിക്കുന്നതായാലും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് അതിന് പകരം തരുന്നതാണ്. അവൻ, ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽവെച്ച് ഉത്തമനുമത്രെ.''

38 وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ (കുഴപ്പത്തിന്) പരിശ്രമിക്കുന്നവർ. فِي آيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ, ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ. مُعَاجِزِينَ അസാധ്യരാക്കിക്കൊണ്ട്, പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരായി. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. فِي الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽ. مُحْضَرُونَ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരാണ്. 39 قُلْ പറയുക. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ്. يَبْسُطُ الرِّزْقَ ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടുത്തുന്നു. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. مِنْ عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. وَيَقْدِرُ കുടുസ്സാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. لَهُ അവന്. وَمَا أَنفَقْتُم നിങ്ങൾ ചിലവ് ചെയ്യുന്നത്. مِّن شَيْءٍ ഏതൊരു വസ്തുവെയും. فَهُوَ എന്നാലവൻ. يُخْلِفُهُ അതിന് പകരം നൽകുന്നു. وَهُوَ അവൻ. خَيْرُ الرَّازِقِينَ ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമനുമാണ്.

പിഴച്ച ആദർശലക്ഷ്യങ്ങളുള്ളവരും, ഭൗതികതാൽപര്യങ്ങൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്നവരും അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ-ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വേദവാക്യങ്ങളുമാകുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ-കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക പതിവാണ്. ചിലർ അവയെ നിഷേധിക്കും, ചിലർ അവഗണിച്ചുതള്ളും, മറ്റുചിലർ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തിയടയും, വേറെ ചിലർ അതെല്ലാം ഇക്കാലത്തേക്ക് പറ്റിയതല്ലെന്ന് സമർത്ഥിക്കും. ഇങ്ങിനെ പലരും പലതും. അല്ലാഹുവിന് മനുഷ്യന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര അറിഞ്ഞുകൂടാഎന്നും, അവന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര പ്രായോഗികമല്ല എന്നുമാണിവരുടെ നാട്യം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ചുരുങ്ങിയ വാക്കിൽ കനത്ത താക്കീതാണ് 38-ാം വചനവും, മുകളിൽ വായിച്ച 5-ാം വചനവും നൽകുന്നത്.

മനുഷ്യരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരാണ്. എല്ലാവർക്കും അവൻ ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യും. وما من دابة فى الارض الاعلى الله رزقها – هود (ഭൂമിയിലുള്ള ഏതൊരു ജീവിയാകട്ടെ, അതിന് ഉപജീവനം നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ബാധ്യത ഇല്ലാത്തതില്ല.) പക്ഷെ, മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ, അവനുമാത്രം വിശദമായി അറിയാവുന്ന ചില യുക്തിരഹസ്യങ്ങളനുസരിച്ച് അവൻ ചിലർക്ക് വിശാലമായും ചിലർക്ക് ഇടുക്കമായും അത് വിതരണം ചെയ്യുന്നു. അതിൽ വ്യത്യാസം വരുത്തുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. ദാവൂദ് (عليه السلام), സുലൈമാൻ(عليه السلام)മുതലായ നബിമാർക്ക് അവൻ ധാരാളം സമ്പത്ത് നൽകി. ഈസാ നബി (عليه السلام), മുഹമ്മദ്നബി (ﷺ) മുതലയ നബിമാർ നിർദ്ധനൻമാരായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് ദുഷ്ടൻമാരായ ആളുകളിലും ധാരാളം ധനവാൻമാരെയും, ദരിദ്രൻമാരെയും കാണാം. അതാണ് ഇതിന് കാരണം. അപ്പോൾ ധനവും, ദാരിദ്ര്യവും-രണ്ടുംതന്നെ-ഓരോ പരീക്ഷണങ്ങളാണ്. ونبلوكم بالشر والخير فتنة –الانبياء (തിൻമകൊണ്ടും, നന്മകൊണ്ടും നാം നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതാണ്. ദാരിദ്ര്യത്തിലും, വിഷമത്തിലും ക്ഷമ കൈകൊള്ളണം. ധനത്തിലും സന്തോഷത്തിലും നന്ദി കൈകൊള്ളുകയും അവയെ സൽകാര്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും വേണം.)

നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്ന ധനം വാസ്തവത്തിൽ നശിക്കുകയല്ല, വളരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹു അതിന് കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. പരലോകത്തുവെച്ച് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം ഏതു നിലക്കും മെച്ചപ്പെട്ടതുതന്നെ. ഇഹത്തിൽവെച്ചും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും, സഹായവും ലഭിക്കുവാൻ അത് കാരണമാകുന്നു. കൂടാതെ, സഹജീവികളിൽനിന്നുള്ള സ്നേഹാദരവുകൾ, സഹായസഹകരണങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥന എന്നിവയും മനസ്സന്തോഷവും അതുമൂലം സിദ്ധിക്കുവാനുണ്ട്, പക്ഷേ, ചിലവഴിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചിലവഴിച്ചതിന്റെ ഫലം ഭാവിയിലേക്കും അവശേഷിക്കുന്നു. ചിലവഴിക്കാത്ത ധനം ഉടമസ്ഥനെ വിട്ടുപിരിയുകയും, ചിലപ്പോൾ അവനുതന്നെ ആപത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരിക്കൽ ഒരു ആട്ടിനെ അറുത്ത അവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) ചോദിച്ചു: ''ഇനി എന്തു ബാക്കിയുണ്ട്?'' ആയിശ (رضي الله عنها)പറഞ്ഞു: ''അതിന്റെ കുറകല്ലാതെ ഒന്നും ബാക്കിയില്ല.'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''എല്ലാം ബാക്കിയുണ്ട്-കുറകൊഴിച്ച്.'' (ബു; മു) കുറകു

വീട്ടാവശ്യത്തിലും, ബാക്കിഭാഗം ധർമ്മത്തിലും വിനിയോഗിച്ചിരുന്നതാണ് നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം.

ആഹാരമാർഗ്ഗം എല്ലാവർക്കും ഒരേ അളവിൽ നൽകാതിരുന്നത് ഈ ലോക വ്യവസ്ഥയുടെ ഒരാവശ്യമാണെന്ന് സൂറത്ത്-സുഖ്റൂഫു: 32ൽവെച്ചു നമുക്ക് കാണാം. ان شاء الله

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ أَهَٰٓؤُلَآءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾

40 അവരെ മുഴുവനും അവൻ[അല്ലാഹു] ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക); പിന്നീട് അവൻ മലക്കുകളോട് പറയും: ''ഇക്കൂട്ടർ നിങ്ങളെയായിരുന്നുവോ ആരാധിച്ചിരുന്നത്?!''

قَالُوا۟ سُبْحَٰنَكَ أَنتَ وَلِيُّنَا مِن دُونِهِم ۖ بَلْ كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ ٱلْجِنَّ ۖ أَكْثَرُهُم بِهِم مُّؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

41 അവർ പറയും: ''നീ എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ! നീയത്രെ ഞങ്ങൾക്ക് ബന്ധപ്പെട്ടവൻ-അവരല്ല. പക്ഷേ, അവർ ജിന്നുകളെ ആരാധിച്ചുവരികയായിരുന്നു. അവരിൽ അധികമാളും അവരിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു.''

---

40 وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ അവരെ അവൻ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാം. ثُمَّ يَقُولُ പിന്നെ അവൻ പറയും. لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട്. أَهَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ (ആയിരുന്നോ). إِيَّاكُمْ നിങ്ങളെ. كَانُوا يَعْبُدُونَ ആരാധിച്ചുവരുക(യായിരുന്നോ). 41 قَالُوا അവർ പറയും. سُبْحَانَكَ നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ, നിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുന്നു. أَنتَ നീ നീയത്രെ. وَلِيُّنَا ഞങ്ങൾക്ക് ബന്ധപ്പെട്ടവൻ, കാര്യകർത്താവ്. مِن دُونِهِم അവരെക്കൂടാതെ (അവരല്ല). بَلْ كَانُوا പക്ഷേ (എങ്കിലും). يَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നു. الْجِنَّ ജിന്നുകളെ. أَكْثَرُهُم അവരിലധികവും. بِهِم അവരിൽ. مُّؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്.

മലക്കുകളെ അധിക്ഷേപിക്കുകയല്ല-അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിച്ചുവന്നവരുടെ അപരാധം സ്ഥാപിക്കുകയും, അവരെ അധിക്ഷേപിക്കുകയുമാണ്-ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഇതുപോലെ, ഈസാ (عليه السلام)നബിയെയും, മാതാവിനെയും ആരാധിച്ചുവരുന്നവരെക്കുറിച്ച് ഈസാ (عليه السلام)നബിയോടും അല്ലാഹു പരലോകത്തുവെച്ച് ചോദിക്കുമെന്നും, അദ്ദേഹം അവരെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറയുമെന്നും സൂറത്തുൽമാഇദഃ 116ലും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം.

അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ദൈവങ്ങളെ ആരാധിച്ചു വരുന്നവരിൽ പല തരക്കാരുണ്ട്. ചിലർ മലക്കുകളുടെ പേരിൽ വിഗ്രഹങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നു; ചിലർ ദേവീദേവൻമാരെ ആരാധിക്കുന്നു; ചിലർ വിഗ്രഹങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചും പ്രതിഷ്ഠിക്കാതെയും പിശാചുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നു; ചിലർ പ്രേതങ്ങളെയും 'കാരണവൻമാരെയും' ആരാധിക്കുന്നു. മുസ്ലിം പാമരൻമാരിൽ പോലും പിശാചുക്കളെ ആരാധിക്കുന്ന ചിലരുണ്ടെന്നത് വളരെ ദുഃഖകരമായ ഒരു വാസ്തവമത്രെ. പക്ഷേ, അവരുടെ ആരാധ്യരായ പിശാചുക്കളെക്കുറിച്ച് 'ജിന്നു'കളെന്നോ, 'മലക്കുകളെന്നോ അറബിപ്പേർ പറഞ്ഞ് അവർ സമാധാനിക്കും. ചിലപ്പോൾ തങ്ങളുടെ പിശാചുക്കൾക്ക് (ചേക്കുട്ടി, കോയസ്സൻ മുതലായ) മുസ്ലിം നാമങ്ങൾ നൽകിയും തൃപ്തി അടയും, അത്രമാത്രം. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാർ തങ്ങൾക്ക് ഗുണവും ദോഷവും ചെയ്വാൻ കഴിവുള്ളവരാണെന്നും, അസാധാരണമായ ചില കഴിവുകൾ അവർക്കുണ്ടെന്നും, അവർക്ക് അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയുമെന്നും, അവർക്കുവേണ്ടി ചില കർമ്മങ്ങളും വഴിപാടുകളും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും മറ്റുമുള്ള ധാരണകൾ പലരിലും കാണാം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറി

ച്ചാണ് മലക്കുകളോട് അല്ലാഹു മേൽകണ്ട ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നത്.

മലക്കുകളുടെ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: അല്ലാഹുവേ, അവർ ഞങ്ങളെ ആരാധിക്കുകയോ, ഞങ്ങൾ അതിന് അനുകൂലിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. ആരാധനക്കർഹത നിനക്കുമാത്രമാണല്ലോ. നീ പരമപരിശുദ്ധനും, എല്ലാ മാഹാത്മ്യങ്ങളുടെയും നാഥനുമാണ്. ഞങ്ങളുടെ കൈകാര്യവും, ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയും, ഞങ്ങളുടെ സഹായവുമെല്ലാം നിൻെറ പക്കലാണ്. ഞങ്ങളും അവരുമായി യാതൊരു മൈത്രിയോ ബന്ധമോ ഇല്ല. ഞങ്ങളറിയാതെയും, ഞങ്ങളുടെ യാതൊരു പ്രേരണകൂടാതെയും അവർ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവർ ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അവർ ജിന്നുവർഗ്ഗമായ പിശാചുക്കളെ ആരാധിക്കുകയും, അവരുടെ പ്രേരണകളിൽ വഞ്ചിതരാവുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ചിലർ യാഥാർത്ഥ്യം ഓർക്കാതെ വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിച്ചതായിരിക്കാമെങ്കിലും, മിക്കവരും ജിന്നുകളിൽ തികച്ചും ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുന്നവരും വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുന്നവരും തന്നെയായിരുന്നു.

ഇബ്‌ലീസും അവൻെറ വർഗ്ഗക്കാരുമാണ് ഇവിടെ 'ജിന്നുകൾ' (الجن) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. 'ജിന്ന്' എന്നു പറയുന്നത് മനുഷ്യർക്ക് അഗോചരമായ ഒരു വർഗ്ഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിൽ മനുഷ്യൻ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. ജിന്നിലും മനുഷ്യരിലും ഉൾപ്പെട്ട ദുഷിച്ച ആളുകൾക്ക് 'പിശാചുക്കൾ' (الشياطين) എന്നു പറയപ്പെടും. പക്ഷെ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിലെ പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് സാധാരണ 'പിശാചുക്കൾ' (الشياطين) എന്നു പറയാറുള്ളത്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ രണ്ടുവർഗ്ഗത്തിലുള്ളവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചേക്കും. ഖുർആനിൽ രണ്ടിന്നും ഉദാഹരണം കാണും. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാം) انشاء الله

42 അന്ന് നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് (അന്യോന്യം) ഒരു ഉപകാരം ചെയ്‌വാനാകട്ടെ, ഉപദ്രവം ചെയ്‌വാനാകട്ടെ കഴിവുണ്ടാകുന്നതല്ല. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോട് നാം പറയുകയും ചെയ്യും: "നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കിയിരുന്ന (ആ) നരകത്തിലെ ശിക്ഷ നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!"

فَٱلْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلنَّارِ ٱلَّتِى كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾

42 فَالْيَوْمَ അന്ന്. لاَ يَمْلِكُ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയില്ല (കഴിയുകയില്ല). بَعْضُكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലർ. لِبَعْضٍ ചിലർക്ക്. نَّفْعًا ഉപകാരം ചെയ്‌വാൻ. وَلاَ ضَرًّا ഉപദ്രവം ചെയ്‌വാനും ഇല്ല. وَنَقُولُ നാം പറയുകയും ചെയ്യും. لِلَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവരോട്. ذُوقُوا ആസ്വദിക്കുവിൻ, രുചി നോക്കുവിൻ. عَذَابَ النَّارِ നരകത്തിലെ ശിക്ഷ. الَّتِي كُنتُم നിങ്ങളായരുന്നതായ. بِهَا അതിനെ. تُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കും.

ഇവർക്ക് യാതൊരു രക്ഷക്കും മാർഗ്ഗമില്ലാതായിത്തീർന്നതിൻെറ കാരണം അടുത്ത ആയത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:

43 നമ്മുടെ 'ആയത്തുക'ൾ വ്യക്തമായ നിലയിൽ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവർ പറയും: "ഇവൻ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ തടയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ എന്നല്ലാതെ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتُنَا بَيِّنَـٰتٍ قَالُوا۟ مَا هَـٰذَآ إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَآؤُكُمْ وَقَالُوا۟ مَا هَـٰذَآ إِلَّآ إِفْكٌ مُّفْتَرًى ۚ وَقَالَ ٱلَّذِينَ

كَفَرُواْ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾

(മറ്റൊന്നും) അല്ല''. ''ഇത് കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട ഒരു കള്ളം [നുണ] അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല'' എന്നും അവർ പറയും. (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച്-അതവർക്ക് വന്നെത്തിയപ്പോൾ-പറയുകയാണ്: ''ഇത് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു ജാലമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല''.

وَمَآ ءَاتَيْنَـٰهُم مِّن كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا ۖ وَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ ﴿٤٤﴾

44 അവർ പഠിച്ചറിയുമാറുള്ള യാതൊരു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും നാം അവർക്ക് കൊടുത്തിട്ടില്ല; നിനക്കുമുമ്പ് അവരിലേക്ക് ഒരു താക്കീതുകാരനെയും നാം അയച്ചിട്ടുമില്ല.

43 وَإِذَا تُتْلَى ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ. بَيِّنَاتٍ വ്യക്തങ്ങളായ നിലയിൽ. قَالُوا അവർ പറയും. مَا هَذَا ഇവനല്ല. إِلاَّ رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ (മനുഷ്യൻ) അല്ലാതെ. يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يَصُدَّكُمْ നിങ്ങളെ തടയുവാൻ. عَمَّا كَانَ ആയിരുന്നതിൽനിന്ന്. يَعْبُدُ ആരാധിക്കും. آبَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. مَا هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ إِفْكٌ കള്ളം (നുണ) അല്ലാതെ. مُّفْتَرًى കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട. وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്യും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لِلْحَقِّ യഥാർത്ഥ(സത്യ)ത്തെക്കുറിച്ച്. لَمَّا جَاءَهُمْ അതവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ سِحْرٌ ഒരു ജാലം (ചെപ്പടിവിദ്യ) അല്ലാതെ. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ. 44 وَمَا آتَيْنَاهُم നാമവർക്ക് നൽകിയിട്ടില്ല. مِّن كُتُبٍ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നും. يَدْرُسُونَهَا അവർ പഠിച്ചറിയുന്ന. وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടുമില്ല. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. قَبْلَكَ നിന്റെ മുമ്പ്. مِن نَّذِيرٍ ഒരു താക്കീതുകാരനെയും.

അവിശ്വാസികളുടെ ഒന്നാമത്തെ ആരോപണം നബി (ﷺ)യെപ്പറ്റിയും, രണ്ടാമത്തേത് ഖുർആനെപ്പറ്റിയും മൂന്നാമത്തേത് ഖുർആനും നബി (ﷺ)യും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുമാകുന്നു. നിരർത്ഥങ്ങളായ ഈ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ ഇവർക്ക് വല്ല അർഹതയും ഉണ്ടോ? ഇല്ല. വേദഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിചയമോ, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന സിദ്ധിച്ച അറിവോ ഇവർക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അതിന്റെ അടി സ്ഥാനത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വിധി കൽപ്പിക്കുവാൻ ഇവർക്ക് ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു; അറബി മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് അത് രണ്ടും ഇല്ലല്ലോ.

وَكَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُواْ مِعْشَارَ مَآ ءَاتَيْنَـٰهُمْ فَكَذَّبُواْ رُسُلِى ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾

45 ഇവർക്കുമുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് നാം നൽകിയതിന്റെ പത്തിലൊരംശത്തിങ്കൽ ഇവർ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുമില്ല. അങ്ങനെ, അവർ എന്റെ ദൂതൻമാരെ വ്യാജമാക്കി. അപ്പോൾ എന്റെ പ്രതിഷേധം എപ്രകാരമാണുണ്ടായത്?! (ഇവരൊന്ന് അന്വേഷിക്കട്ടെ.)

45 وَكَذَّبَ الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും കളവാക്കി. مِن قَبْلِهِمْ ഇവരുടെമുമ്പുള്ള. وَمَا بَلَغُوا ഇവർ എത്തിയിട്ടുമില്ല. مِعْشَارَ യാതൊന്നിന്റെ പത്തിലൊരംശം. مَا آتَيْنَاهُمْ നാമവർക്കുനൽകിയ. فَكَذَّبُوا എന്നിട്ടവർ വ്യാജമാക്കി. رُسُلِي എന്റെ ദൂതൻമാരെ. فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ എങ്ങിനെ ആയി, ഉണ്ടായി. نَكِيرِ എന്റെ പ്രതിഷേധം, വെറുപ്പ്.

സൂ:റൂം 9ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഇവരെക്കാൾ ശക്തിയും, പ്രതാപവും, നാഗരീകതയും, ആയുസ്സുമെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവരുടെ അക്രമത്തിന് നടപടി എടുക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു തടസ്സവുമുണ്ടായില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ ദശമാനക്കണക്കിന് പോലും ശക്തി ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഇവരിൽ ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നതിനുണ്ടോ വല്ല മുടക്കം?!

വിഭാഗം 6

۞ قُلْ إِنَّمَآ أَعِظُكُم بِوَٰحِدَةٍ ۖ أَن تَقُومُوا۟ لِلَّهِ مَثْنَىٰ وَفُرَٰدَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا۟ ۚ مَا بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَىْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾

46 (നബിയേ) പറയുക: ''ഒരൊറ്റ കാര്യം മാത്രം ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി, ഈരണ്ടാളായും, ഓരോരുത്തരായും എഴുന്നേൽക്കുക [തയ്യാറാവുക]; പിന്നെ നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! (ഇത്രമാത്രം.) നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തിന് യാതൊരു ഭ്രാന്തുമില്ല; കഠിനമായ ഒരു ശിക്ഷയുടെ മുമ്പിൽ അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കൊരു താക്കീതുകാരനാണെന്നല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.''

قُلْ مَا سَأَلْتُكُم مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾

47 പറയുക: ''ഞാൻ നിങ്ങളോട് പ്രതിഫലമായി വല്ലതുംചോദിക്കുന്നപക്ഷം അത് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാകുന്നു. എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ അല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

---

46 قُلْ പറയുക. إِنَّمَا أَعِظُكُم നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു(ള്ളു). بِوَاحِدَةٍ ഒറ്റ കാര്യം (മാത്രം). أَن تَقُومُوا നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കണ (തയ്യാറാകണ)മെന്ന്. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി. مَثْنَى ഈരണ്ടാളായിട്ട്. وَفُرَادَى ഓരോരുത്തരായിട്ടും. ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുക. مَا بِصَاحِبِكُم നിങ്ങളുടെ ആളിൽ (സുഹൃത്തിൽ, ചങ്ങാതിയിൽ) ഇല്ല. مِّن جِنَّةٍ യാതൊരു ഭ്രാന്തും. إِنْ هُوَ അദ്ദേഹമല്ല. إِلاَّ نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്.بَيْنَ يَدَيْ ഒരു ശിക്ഷയുടെ മുമ്പിൽ. عَذَابٍ شَدِيدٍ കഠിനമായ. 47 قُلْ പറയുക. مَا سَأَلْتُكُم ഞാൻ നിങ്ങളോട് എന്തു ചോദിച്ചുവോ (വല്ലതും ചോദിച്ചാൽ). مِّنْ أَجْرٍ പ്രതിഫലമായിട്ട്. فَهُوَ لَكُمْ എന്നാലത് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്. إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല. إِلاَّ عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിലല്ലാതെ. وَهُوَ അവൻ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാകാര്യത്തിന്റെമേലും. شَهِيدٌ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാണ്, സന്നദ്ധനാണ്.

എത്ര മഹത്തായ ഉപദേശം: ബുദ്ധിയും മനസ്സാക്ഷിയുമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും നിരസിക്കാനാവാത്ത ഉപദേശം! മനുഷ്യ സ്രഷ്ടാവ്-മനുഷ്യന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെയും, മനശ്ശാസ്ത്രത്തെയും കുറിച്ച് സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്ന അല്ലാഹു-അവതരിപ്പിച്ച ഈ പ്രമേയം അസ്വീകാര്യമായിക്കാണുന്നവൻ നിശ്ചയമായും ഭാഗ്യം കെട്ടവൻ തന്നെ, ബുദ്ധിശൂന്യമോ, മനസ്സാക്ഷി പണയപ്പെട്ടവനോ അല്ലാത്ത ആർക്കും ഇതവഗണിക്കുക സാധ്യമല്ല.

ഒരാൾ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ സ്വയം ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം അവന്റെ മനസ്സാക്ഷി അവന് നേർവഴി ചൂണ്ടിക്കാട്ടാതിരിക്കുകയില്ല. പരസ്പരം ഗുണകാംക്ഷികളായ രണ്ടു സ്നേഹിതൻമാർ ചേർന്ന് ആത്മാർത്ഥയോടെ അഭിപ്രായം കൈമാറിക്കൊണ്ട് ചർച്ച നടത്തുമ്പോഴും അവർ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഒരു നല്ല തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരും.

പക്ഷെ, കൂടുതൽ ആളുകൾ ചേർന്ന് സത്യാന്വേഷണം നടത്തുമ്പോൾ അത് സ്വസ്ഥതക്കും, കാര്യക്ഷമമായി ചിന്തിക്കുന്നതിനും ഭംഗം വരുത്തിയേക്കും. ചിന്താഗതി ചിതറിപ്പോകുവാനും, പരപ്രേരണകൾ രംഗപ്രവേശം ചെയ്‌വാനും, പക്ഷപരമായ സമീപനങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുവാനും അത് കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. ആശയക്കുഴപ്പത്തിനും കക്ഷിവഴക്കുകൾക്കും പാത്രമായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് സത്യാന്വേഷണം നടത്തുവാനും, തർക്കശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ നിർബ്ബന്ധത്തിന് വിധേയമാകാത്ത പരിശുദ്ധമായ തീരുമാനം കണ്ടെത്തുവാനും ഏറ്റവും ഉപയുക്തമായ മാർഗ്ഗമത്രെ സ്വകാര്യവിചിന്തനം. ഈ തത്വം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഇമാംശാഫീ(ﷺ)പറഞ്ഞതു: ''ഒരാൾ തന്റെ സഹോദരനെ സ്വകാര്യമായി ഉപദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ അവനെ അലങ്കരിക്കുകയായിരിക്കും. ഒരാൾ തന്റെ സഹോദരനെ പരസ്യമായി ഉപദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ അവനെ വികലപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും (من نصح اخاه سرا فقدزانه ومن نصح اخاه جهرا فقد شأنه)

നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അതുപര്യന്തമുള്ള എല്ലാ ചരിത്രവും അവർക്കറിയാം. നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ എല്ലാ ശോച്യാവസ്ഥയും അവർ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) പ്രബോധനം ചെയ്തുവരുന്ന തത്വങ്ങളാകട്ടെ, അങ്ങേഅറ്റം പ്രായോഗികവും, സനാതനവും. എന്നിരിക്കെ, ആത്മാർത്ഥതയോടും, നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയത്തോടും കൂടി-ഒരാരോരുത്തൻ സ്വന്തമായോ, മറ്റൊരുവനോട് കൂടിചേർന്നോ-അൽപം ചിന്തിച്ചുനോക്കുകയേ വേണ്ടതുള്ളു, എന്നാലവർക്ക് നബി (ﷺ)യുടെ സത്യാവസ്ഥ ബോധ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിന് തയ്യാറാകുവാൻ അവരെ ഉപദേശിക്കണമെന്നും, എന്തെങ്കിലും സ്വാർത്ഥോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയല്ല ഈ പ്രബോധനകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്-അവരുടെ ഗുണത്തെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണ്-എന്ന വസ്തുത അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണമെന്നും നബി (ﷺ)യോടു കൽപിക്കയാണ്. ആശയക്കുഴപ്പം നേരിടുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ മനസ്സമാധാനം കൈവരുന്നതിന് ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി സ്വതന്ത്രമായും സ്വസ്ഥമായും സ്വയം ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഉപദേഷ്ടാക്കളായ ആളുകൾ നിസ്വാർത്ഥരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. والله الموافق

قُلْ إِنَّ رَبِّى يَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

48 പറയുക: ''നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് യഥാർത്ഥത്തെ ഇട്ടുതരുന്നു; (അവൻ) അദൃശ്യങ്ങളെ നന്നായറിയുന്നവനാണ്.''

قُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ ٱلْبَٰطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾

49 പറയുക: ''യഥാർത്ഥം വന്നു (കഴിഞ്ഞു). നിരർത്ഥമായത് തുടക്കമുണ്ടാക്കുകയുമില്ല. ആവർത്തനം ചെയ്കയുമില്ല.''

---

48 قُلْ പറയുക. إِنَّ رَبِّي നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ്. يَقْذِفُ ഇടുന്നു, എറിയുന്നു. بِالْحَقِّ യഥർത്ഥത്തെ, യഥാർത്ഥംകൊണ്ട്. عَلاَّمُ الْغُيُوبِ അദൃശ്യങ്ങളെ നന്നായറിയുന്നവനാണ്. 49 قُلْ പറയുക. جَاءَ الْحَقُّ യഥർത്ഥം (സത്യം) വന്ന്. وَمَا يُبْدِئُ തുടക്കമുണ്ടാക്കുക (തുടങ്ങിവെക്കുക)യില്ല. الْبَاطِلُ നിരർത്ഥം, അയഥാർത്ഥം. وَمَا يُعِيدُ അത് ആവർത്തനമുണ്ടാക്കുക (ആവർത്തിക്ക)യുമില്ല.

'ഹഖ്-ഖു' (الحق) എന്ന പദത്തിന് സന്ദർഭമനുസരിച്ച് 'സത്യം, ന്യായം, പരമാർത്ഥം, യഥാർത്ഥം, മുറ, ശരിയായത്, ധർമ്മം, കടമ, അവകാശം, അധികാരം, കാര്യം, വാസ്തവം, വേണ്ടപ്പെട്ടത്' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ വിപരീതാർത്ഥങ്ങളിൽ വരുന്ന പദമത്രെ 'ബാത്വിൽ' (الباطل).

യഥാർത്ഥത്തെ ഇട്ടുതരുന്നു-അഥവാ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു (يقذف بالحق)-എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം, അല്ലാഹു നബി(ﷺ)ക്കു സത്യയഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വഹ്‌യുമൂലം എത്തിച്ചു

കൊടുക്കുന്നു എന്നത്രെ. ഈ വാക്യത്തിന് 'യഥാർത്ഥംകൊണ്ട് എറിയുന്നു' എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. അപ്പോൾ-സൂ: അമ്പിയാഉ് 18ൽ കാണുന്നതു പോലെ-സത്യാമായുള്ളതു കൊണ്ട് അസത്യമായതിനെ എറിഞ്ഞുതകർക്കുന്നു എന്നായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം ബലപ്പെടുത്തുകയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനം ചെയ്യുന്നത്. അതായത്, സത്യം- അഥവാ ഇസ്‌ലാമികവ്യവസ്ഥ-വന്നുകഴിഞ്ഞു, അസത്യത്തിന് ഇനി തലപൊക്കു വാനും, നിലനിൽക്കുവാനും സാധ്യതയില്ല എന്നുസാരം. ഈ അർത്ഥത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു നീതിവാക്യം കൂടിയാണ് وما يبدئ الباطل وما يعيد എന്ന വാചകം.

قُلْ إِن ضَلَلْتُ فَإِنَّمَآ أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِى ۖ وَإِنِ ٱهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِىٓ إِلَىَّ رَبِّىٓ ۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾

50 പറയുക: ''ഞാൻ വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ പേരിൽ (ദോഷം വരുത്തി) തന്നെയാണ് ഞാൻ വഴി പിഴക്കുന്നത്. ഞാൻ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ (അത്), എന്റെ റബ്ബ് എനിക്ക് 'വഹ്‌യു' നൽകുന്നതുകൊണ്ടുമാണ്. നിശ്ചയമായും അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണ്; സമീപ സ്ഥനാണ്''.

---

50 قُلْ പറയുക. إِن ضَلَلْتُ ഞാൻ വഴിപിഴച്ചെങ്കിൽ. فَإِنَّمَا أَضِلُّ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞാൻ വഴി പിഴക്കുന്നു. عَلَى نَفْسِي എന്റെ പേരിൽ (മാത്രം). وَإِنِ اهْتَدَيْتُ ഞാൻ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചെങ്കിൽ. فَبِمَا يُوحِي എന്നാൽ വഹ്‌യു (ബോധനം) നൽകുന്നതുകൊണ്ടുമാണ്. إِلَيَّ എനിക്ക്. رَبِّي എന്റെ റബ്ബ്. إِنَّهُ سَمِيعٌ നിശ്ചയമായും അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണ്. قَرِيبٌ സമീപസ്ഥനാണ്, അടുത്തവ നാണ്.

നബി (ﷺ)യുടെ മാർഗ്ഗം ശരിയാണോ തെറ്റാണോ എന്ന സംശയത്തോടുകൂടിയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയല്ല- സത്യനിഷേധികളെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനും, ആകർഷിക്കുവാനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു സമീപനനയമാണ്-ഇത്. നബി(ﷺ) പാപങ്ങളിൽനിന്ന് സുരക്ഷിതനായിരിക്കെ, എന്റെ തിൻമകൾക്ക് ഞാൻ തന്നെ ഉത്തരവാദിയാണെന്നും, എന്റെ നൻമകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്താൽ ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ നബി (ﷺ)യോടു കൽപിച്ചിരി ക്കുന്നത് നാം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാകുന്നു.

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ فَزِعُوا۟ فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا۟ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾

51 അവർ പേടിച്ചു നടുങ്ങുന്ന സന്ദർഭം നീ കാണുകയാണെങ്കിൽ (ഹാ, ഭയങ്കരം തന്നെ)! അപ്പോൾ പിടിയിൽ പെടാതെ) ഒഴിവാകലേ ഇല്ല. സമീപസ്ഥലത്ത് നിന്നുതന്നെ അവർ പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

---

51 وَلَوْ تَرَى നീ കാണുകയാണെങ്കിൽ, കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ. إِذْ فَزِعُوا അവർ പേടിച്ചു നടങ്ങുമ്പോൾ. فَلَا فَوْتَ അപ്പോൾ ഒഴിവാകൽ (പാഴാകൽ) ഇല്ല. وَأُخِذُوا അവർ പിടിക്കപ്പെടുകയുംചെയ്യും. مِن مَّكَانٍ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന്. قَرِيبٍ അടുത്ത, സമീപമായ.

ഇപ്പോൾ എത്ര കേമൻമാരും, ധീരൻമാരുമാണെങ്കിലും ആ അവിശ്വാസികൾ പരലേ ാകത്തെത്തുമ്പോൾ അങ്ങേഅറ്റം ഭയവിഹ്വലരായിരിക്കും. രക്ഷപ്പെടുവാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവും അവർക്കില്ല. ഓടിപ്പോകുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചേക്കും. പക്ഷേ, സ്ഥലം വിടാൻ അനുവദിക്കാതെ നിന്നിടത്തുവെച്ചുതന്നെ അവരെ പിടികൂടും.

52 അവർ(അപ്പോൾ) പറയുകയും ചെയ്യും: ''ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചു'' എന്ന്. (പ്രാപ്യമല്ലാത്ത)വിദൂരസ്ഥലത്തുനിന്ന് എങ്ങിനെയാണ് അവർക്ക് (വേഗമത്) കരസ്ഥമാകൽ?-

وَقَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِهِۦ وَأَنَّىٰ لَهُمُ ٱلتَّنَاوُشُ مِن مَّكَانِۭ بَعِيدٖ ﴿٥٢﴾

53 അവർ മുമ്പ് അതിൽ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കയാണല്ലോ! വിദൂരസ്ഥലത്തുനിന്ന് അവർ കാണാതെ (ഊഹാസ്ത്രം) എറിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

وَقَدْ كَفَرُواْ بِهِۦ مِن قَبْلُ ۖ وَيَقْذِفُونَ بِٱلْغَيْبِ مِن مَّكَانِۭ بَعِيدٖ ﴿٥٣﴾

---

52 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. آمَنَّا بِهِ ഞങ്ങൾ അതിൽ (അദ്ദേഹത്തിൽ) വിശ്വസിച്ചു. وَأَنَّى لَهُمُ എങ്ങിനെയാണ് (എവിടെനിന്നാണ്) അവർക്ക്. التَّنَاوُشُ കരസ്ഥമാകൽ, കയ്പറ്റൽ, കിട്ടൽ. مِن مَّكَانٍ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന്. بَعِيدٍ വിദൂരമായ, അകന്ന. 53 وَقَدْ كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവിശ്വസിച്ചിരിക്കെ. بِهِ അതിൽ, അദ്ദേഹത്തിൽ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَيَقْذِفُونَ അവർ എറിയുകയും (ആരോപിക്കുകയും) ചെയ്തിരുന്നു. بِالْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിൽ (കാണാതെ, ഊഹിച്ചുകൊണ്ട്). مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ വിദൂരസ്ഥലത്തുനിന്ന്.

വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്ന സമയമെല്ലാം അവർ പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ഇപ്പോഴും ശിക്ഷ കൺമുമ്പിൽ കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവെന്ന് പറയുന്നു. വിശ്വസിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭം ഇനി പ്രാപിക്കാനാവാത്ത വിധം ദൂരപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ എങ്ങിനെയാണ് ഇത്രവേഗം അവർക്ക് വിശ്വാസം ഉണ്ടായിത്തീർന്നത്?! ഇതേവരെ അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയോ, അതിനെ സമീപിച്ചുനോക്കുകയോ അവർ ചെയ്തില്ല. അങ്ങകലെ നിന്ന് വെറും ഊഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും, ആക്ഷേപത്തിൻെറ ശരവർഷം പൊഴിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തിരുന്നത്. ജാലമാണ്, ഭ്രാന്താണ്, തനി വ്യാജമാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു കാലം കഴിക്കുകയാണല്ലോ അവർ ചെയ്തത്. എന്ന്സാരം.

'അതിൽ വിശ്വസിച്ചു'(امنا به) എന്നും 'അതിൽ അവിശ്വസിച്ചു' (كفروا به) എന്നും പറഞ്ഞതിലുള്ള സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബി (ﷺ) പ്രബോധനം ചെയ്ത സത്യയാഥാർത്ഥ്യം (الحق) ആകുന്നു. ഒരുപക്ഷേ അത് നബി (ﷺ)യെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അപ്പോൾ به എന്നതിന്ന് രണ്ടേടത്തും 'അദ്ദേഹത്തിൽ' എന്ന് അർത്ഥം കൊടുക്കാം.

54 അവരുടെയും, അവർ ഇച്ഛരിക്കുന്നതിൻെറയും ഇടയിൽ മറ ഇടപ്പെടും [തടസ്സം നേരിടും]; മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ കക്ഷികളെക്കൊണ്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ (തന്നെ). (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന സംശയത്തിലായിരുന്നു.

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُواْ فِى شَكٍّ مُّرِيبِۭ ﴿٥٤﴾

---

54 وَحِيلَ മറിയപ്പെടും, (തടയപ്പെടും). بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനിടയിലും. كَمَا فُعِلَ ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ. بِأَشْيَاعِهِم അവരുടെ കക്ഷികളെക്കൊണ്ട്. مِّن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പുള്ള. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. فِي شَكٍّ സംശയത്തിൽ. مُّرِيبٍ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന, സന്ദേഹകരമായ.

എനി അവർ എന്തുതന്നെ ഇച്ഛിച്ചിട്ടും ഫലമില്ല. മുമ്പ് ഇവരെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളായി

ജീവിച്ചിരുന്ന എല്ലാ വിഭാഗക്കാരിലും എടുക്കപ്പെടുന്ന അതേ ശിക്ഷാനടപടി ഇവരിലും നടത്തപ്പെടും. കാരണം, സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതെ, ആശയക്കുഴപ്പവും സംശയവുമായി തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം അവർ പാഴാക്കിയതുതന്നെ.
والله الموفق والمعين وله الحمد والمنة

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്.

സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയുടെ മരണവാർത്തയെപ്പററി ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനയും തൽപര കക്ഷികളുടെ വ്യാഖ്യാനവും

സ്വന്തം ആശയങ്ങൾക്കു യോജിച്ചു കാണാത്ത ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾക്കു പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുക പതിവാക്കിയവരുടെ പല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാം ഇതിനു മുമ്പ് നിരൂപണം നടത്തുകയുണ്ടായി. സുലൈമാൻ (ﷺ), അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ ദാവൂദ് (ﷺ)എന്നീ നബിമാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഖുർആന്റെ പല പ്രസ്താവനകളും ഇവരുടെ പുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം കാരണമായിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നാണ് സുലൈമാൻ (ﷺ)നബിയുടെ മരണ വൃത്താന്തത്തെക്കുറിച്ച് സൂ: സബഉ് 14-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചെയ്ത് പ്രസ്താവനയും, ഈ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഇവർ ചെയ്ത പല ക്രമക്കേടുക്കളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും, അത്തരം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴി ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായവർക്കു യഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കുകയുമാണ് ഈ കുറിപ്പുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. والله الموفق

സൂ: സബഇലെ പ്രസ്തുത വചനം ഇതാണ്:-

فلما قضينا عليه الموت ما دلهم على موته الآ دآبة الارض تأكل منسأته فلما خر تبينت الجن ان لوكانوا يعلمون الغيب مالبثوا فى العذاب المهين

(അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ-സുലൈമാന്റെ-മേൽ നാം മരണം വിധിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടിതിന്നു (നശിപ്പിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്ന ചിതൽജീവിയല്ലാതെ (മററാരും) അവർക്കു അറിവു നൽകുകയുണ്ടായില്ല. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം നിലംപതിച്ചപ്പോൾ ജിന്നുകൾക്കു വ്യക്തമായി: തങ്ങൾ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയിൽ തങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ല എന്ന്.)

ഈ ആയത്തിന്റെ നേർക്കുനേരേയുള്ളതും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ നാളിതുവരെ സ്വീകരിച്ചുവന്നതുമായ വ്യാഖ്യാനം യഥാസ്ഥത്തു നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിനു പുതിയ വ്യാഖ്യാനക്കാർ സ്വീകരിച്ച അർത്ഥം: 'അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ നാം മരണം വിധിച്ചപ്പോൾ, ഭൂമിയിലെ ഒരു ജീവി മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം അവരെ അറിയിച്ചത്. ആ ജീവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജദണ്ഡു തിന്നുകയായിരുന്നു.' എന്നാണ്. ഇവർ ഇതിനു നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- 'ബൈബിളിൽ (1. രാജാക്കൾ, അ: 12.) പറഞ്ഞതുപോലെ' സുലൈമാൻ (ﷺ)ന്റെ മകൻ അദ്ദഹത്തിനുശേഷം രംഗത്തുവരികയും, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഇസ്റാഈല്യ, യഹൂദ്യ എന്നിങ്ങിനെ രാഷ്ട്രം രണ്ടായി പിരിഞ്ഞു: അങ്ങനെ, ആ ക്ഷേമ രാഷ്ട്രം ആ മകൻ താമസംവിനാ അധഃപതിപ്പിച്ചു. അതുവഴി, സുലൈമാൻ നബിയുടെ മരണം ജനങ്ങളെ അറിയച്ചതു അവനാണ്. 'ഭൂമിയിലെ ഒരു ജീവി' (دابة لارض) എന്നു പറഞ്ഞത് ആ മകനെപ്പററിയാണ്. അല്ലാഹു വെറുപ്പോടെ പറഞ്ഞതാണ് ആ വാക്ക്. ഒരു തറവാട്ടിലെ അച്ചടക്കത്തെ ലംഘിക്കുന്ന അനന്തരാവകാശിയെക്കുറിച്ച് അതിലെ മുതിർന്ന അംഗങ്ങൾ 'ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പ മരിച്ചതു അറിയിച്ചതു ഇവനാണ്' എന്നു പറുയംപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിത്. 'മിൻസഅത്ത്' منسأة എന്നാൽ 'രാജദണ്ഡു' അഥവാ 'ചെങ്കോൽ' എന്നാണർത്ഥം. 'ചെങ്കോൽ ധരിക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞാൽ 'രാജത്വം കൊടുക്കുക' എന്നാണല്ലോ ഉദ്ദേശ്യം. അതുപോലെ

സുലൈമാൻ നബി (ﷺ)മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദോഹത്തിൻെറ രാജദണ്ഡു, അഥവാ രാജത്വം നശിപ്പിച്ചതു ഭൂമിയിലെ ഒരു അധമ ജീവിയാണ്. ആ മകനാണ്.) അഥവാ അദ്ദേഹം മരിച്ചതുകൊണ്ടുണ്ടായ മാററം അറിയിച്ചതു അവനാണ്.' ഇതാണ് ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ ചുരുക്കം.

ആയത്തിൻെറ ബാക്കി ഭാഗത്തിനു ഇവരുടെ അർത്ഥം: 'അങ്ങനെ അദ്ദേഹം മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ തങ്ങൾ അദൃശ്യകാര്യം അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അപമാനകരമായ ശിക്ഷയിൽ (ഇത്രയും കാലം) ജീവിക്കേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നുവെന്ന് ജിന്നുകൾക്കു വ്യക്തമായി.' എന്നാണ് ഇതിനു നൽകുന്ന വിവരണത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമകുന്നു: 'ഫലസ്തീൻ കടുത്ത പോക്കിരികളുടെയും, ധിക്കാരികളുടെയും നാടാണ്. സുലൈമാൻ നബി (ﷺ)അവരെ കർശനമായി നിയന്ത്രിച്ചു. പാകത വിട്ടവരെ ചങ്ങലയിട്ടും മററും ശിക്ഷിച്ചു. കുറെയൊക്കെ പാകതയുള്ളവരെക്കൊണ്ട് കഠിന ജോലികൾ ചെയ്യിച്ചു ആ മുരട്ടുജീവികൾക്കു ചാടിപ്പോകാനും ഭയമായി. അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പേൾ അവർക്കൊരു ഖേദം: ഇദ്ദേഹം ഇന്നസമയത്തു മരിക്കുമെന്നറിഞ്ഞെങ്കിൽ അതിന്നു അൽപം മുമ്പ് നമുക്ക് ചാടിപ്പോകാമായിരുന്നു. എന്നാൽ, നമ്മെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. പിന്നീടുള്ളതു മകനാണ്. അവനെപ്പററി നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്. (മരണമടഞ്ഞു എന്നു അർത്ഥംകൊടുത്തു) خر എന്ന പദത്തിനു 'മരിച്ചു' എന്നും 'വീണു എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. വീണു എന്ന അർത്ഥം കൽപിച്ചതുകൊണ്ടാണ് വടി ചിതൽതിന്നു എന്നും മററും പറയേണ്ടിവന്നതും കഥ കെട്ടിയുണ്ടാക്കേണ്ടി വന്നതും.' (*) ഇവർ വളരെയേറെ നീട്ടിവലിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൻെറ ചുരുക്കമാണിത്.

തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ശരിവെച്ച ഒരു പണ്ഡിതൻെറയോ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറയോ പേർ ഇവർ കണ്ടെത്തിയതായി കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും-പലപ്പോഴും ഇവർ ചെയ്യാറുള്ളതു പോലെ-ഒരു വൃഥാശ്രമം ഇവിടെയും നടത്തിനോക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. മഹാനായ ഇബ്നു കഥീർ(رحمه الله) തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായക്കാരാണെന്നു വരുത്തുവാൻ ഇവർ ഒരു ചെപ്പടിവിദ്യ നടത്തിയിരിക്കുന്നു: 'ഇബ്നു കസീറിനെക്കൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ വളരെ കാര്യമുണ്ട്, അദ്ദേഹം ഒരു ഹദീസു പണ്ഡിതനും കൂടിയാണ് സുലൈമാൻ നബിയുടെ മരണം സംബന്ധിച്ച കഥ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു അദ്ദേഹം തൻെറ തഫ്സീറിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കഥ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായിട്ടാണ് ഉദ്ധരിച്ചുകാണുന്നതെന്നും, പക്ഷേ അതു 'മുങ്കറും' 'ഗരീബു' മാണെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇത് വലിയ ആശ്വാസംതന്നെ' എന്നു ഇവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ആയത്തിലെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം പരിശോധിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ആദ്യം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله)നെപ്പററി പറഞ്ഞ ഈ പ്രസ്താവന നമുക്കൊന്നു പരിശോധിക്കാം:-

മേലുദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വചനത്തെക്കുറിച്ച് തനിക്കുപറയുവാനുള്ള വ്യാഖ്യാനം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله)തൻെറ തഫ്സീറിൽ ആദ്യമേ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാലുവരിയോളം വരുന്ന അതിൻെറ സാരം ഇതാണ്: സുലൈമാൻ നബിയുടെ മരണം ഉണ്ടായതെങ്ങിനെയെന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത ജിന്നുകൾക്ക് ആ വാർത്ത എങ്ങിനെയാണ് അല്ലാഹു അറിയാൻ കഴിയാതാക്കിയതു എന്നും ഈ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. അതായതു: ഇബ്നു അബ്ബാസ്, മുജാഹിദു, ഹസൻ, ഖത്താദഃ(رضي الله عنهم)എന്നിവരും ഒന്നിലധികംആളുകളും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ഒരു കൊല്ലത്തോളം വരുന്ന ഒരു നീണ്ട കാലം അദ്ദേഹത്തിൻെറ വടിയുടെ-അതാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'മിൻസഅത്ത്' എന്നു പറഞ്ഞു-മേൽ അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുകൂടി. അങ്ങനെ 'ദാബ്ബത്തുൽഅർള്'-അതായതു ചിതൽ-അതു

* സുലൈമാൻ നബി (ﷺ) മരിച്ച വിവരം അറിഞ്ഞതു അദ്ദേഹത്തിൻെറ വടി ചിതൽ തിന്നറുത്തതു കൊണ്ടാണെന്നും മറ്റും പറയുന്നതാണ് 'കഥ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.

തിന്നപ്പോൾ അതു ദുർബ്ബലമാകുകയും, അദ്ദേഹം ഭൂമിയിലേക്കു വീഴുകയും, അദ്ദേഹം അതിൻെറ ഒരു നീണ്ട കാലം മുമ്പ് മരണപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ജിന്നുകൾ ധരിച്ചു വശാകുകയും, മനുഷ്യരെ അവർ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ, മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു അറിയുകയില്ലെന്നു ജിന്നുകൾക്ക്-മനുഷ്യർക്കു തന്നെയും-വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു' ഇതാണ് ഇബ്നു കഥീറിൻെറ വ്യാഖ്യാനവും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാചകങ്ങളും.

തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ)-അദ്ദേഹത്തിൻെറ പതിവുക്രാരം-ഈ വിഷയക മായി വന്ന ചില പ്രമാണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും, അവയുടെ സ്വീകാര്യതയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒന്നാമതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നതു ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആ ഹദീസു-നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഹദീസു-തന്നെ. കുറെ അതി യോക്തി കലർന്ന ആ ഹദീസിൻെറ മുമ്പും പിമ്പും (ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതിനെക്കാൾ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ) അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്ത മാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷേ അതു 'മൌഖൂഫ്' (സഹാബിയുടെ പ്രസ്താവന) ആയിരിക്കാമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമതായി, ചില സഹാബി കളിൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതും, കൂടുതൽ അതിശയോക്തി കലർന്നതുമായ ഒരു രിവായത്താണദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. തുടർന്നുകൊണ്ട് ആ പ്രസ്താവന വേദക്കാരിൽനിന്നു കേട്ടതായിരിക്കുമെന്നും, യഥാർത്ഥത്തോടു യോജിച്ച ഭാഗമല്ലാതെ അതിൽനിന്നൊന്നും സ്വീകരിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഈ രണ്ടു പ്രമാണ ങ്ങളും വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്നു അദ്ദേഹം നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നു. ഒരു കാര്യം മറന്നുകൂടാ: ഒരു ഹദീസോ രിവായത്തോ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ, അതിൽ അതിശയോക്തി കലരാത്തതും, മററു തെളിവുകളാൽ സ്ഥാപിതമായതുമായ ഭാഗം അവയി ലുണ്ടെങ്കിൽ അതും തള്ളപ്പെടണമെന്നു അതിനു അർത്ഥമില്ലാത്തതാണ്.

മൂന്നാമതായി ഇബ്നുകഥീർ(ﷺ)ഉദ്ധരിക്കുന്നതു. അബ്ദുറഹിമാനുബ്നു സൈദു ബ്നുഅസ്ലം(ﷺ)പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുവഹബും, അസ്ബഗും (اصبغ) ഉദ്ധരിച്ച രിവായ ത്താണ്. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: സുലൈമാൻ(ﷺ)ഒരു പളുങ്കു കാട്ടാരമുണ്ടാ ക്കുവാൻ ജിന്നുകളോട് കൽപിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതിൽ വടി കുത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് നമസ്കാരത്തിനു നിന്നു. ആ നിലയിൽ അദ്ദേഹം മരണമടഞ്ഞു. ജിന്നുകൾ പതിവുപോലെ അവരവരുടെ ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർക്കു അദ്ദേഹത്തെ കാണാമായിരുന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൻെറ വടി തിന്നറുക്കുവാൻ ചിതലിനെ നിയോഗിച്ചു. വടിക്കു ബലക്ഷ യം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിലംപതിച്ചു. അപ്പോഴാണ് ജിന്നുകൾ വിട്ടുപോയത്. ഇതിൻെറ രണ്ടു നിവേദകൻമാരിൽ ഒരാളായ അസ്ബഗു പറയുകയാണ്: നിലംപതിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് സുലൈമാൻനബി(ﷺ)ഒരു കൊല്ലം അങ്ങിനെ നിന്നിട്ടുണ്ടെന്നു (ഇബ്നുസൈദു അല്ലാത്ത) മററു ചിലരിൽനിന്നു എനിക്കു വിവരം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.' ഇതാണ് മൂന്നാമത്തെ ഉദ്ധരണി. ഇതിനെത്തുടർന്ന് ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ)ൻെറ വാചകം ഇതാണ്:
وذكر غير واحدمن السلف نحوا من هذا – والله اعلم (മുൻഗാമികളിൽ ഒന്നിലധികം ആളുകൾ ഏതാണ്ടിപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.)

ചുരുക്കത്തിൽ, ഇബ്നുകഥീർ(ﷺ)തൻെറ തഫ്സീറിൽ ആദ്യം തനിക്കു മേപ്പടി ആയത്തി ൻെറ വ്യാഖ്യാനമായി മനസ്സിലായതു ഇന്നതാണെന്നു രേഖപ്പെടുത്തി. പിന്നീടു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച രണ്ടു ഉദ്ധരണികൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും അവയെ വിമർശിക്കുകയും, അവ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകുയം ചെയ്തു. അവസാനം, തൻെറ വ്യാഖ്യാനമായി താൻ ആദ്യം രേഖപ്പെടുത്തിയ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ച ഒരു രിവായത്തു ഉദ്ധരിക്കുകയും, മുൻഗാമികളിൽ ഒന്നിലധികം ആളുകൾ അപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് ഈ

രിവായത്തിനെ ശരിവെക്കുകയും. അതുവഴി തൻെറ ആദ്യത്തെ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയെ ഒന്നുകൂടി ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് ഇബ്നുകഥീർ(ﷺ)ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം 'വടി'യെ രാജദണ്ഡാക്കുകയും, 'ചിതലി'നെ 'മനുഷ്യ'നാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല, 'ജിന്നു'കളെ 'പോക്കിരിക'ളാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല 'മിൻസഅത്തു' എന്നാൽ 'വടി'യാണെന്നും, ദാബ്ബ ത്തുൽഅർള്' എന്നാൽ 'ചിതലാണെ'ന്നും പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. ഇബ്നു കഥീർ(ﷺ)ഒരു പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാരനാണെന്നു വരുത്തി ത്തീർക്കണമെന്ന വാശിയില്ലാത്തവർക്കു ഇപ്പോൾ ഇവരുടെ കൃത്രിമം മനസ്സിലായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

ഇബ്നുകഥീറിനെക്കൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ ഉപകാരമുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം ഖുർആൻ വ്യാ ഖ്യാതാവും ഹദീസു പണ്ഡിതനും കൂടിയാണെന്നുമുള്ള ഇവരുടെ പ്രശംസ നാം കണ്ടുവല്ലോ. അതു നാമും ഏററുപറയുന്നു. കൂടാതെ, അദ്ദേഹം ഖുർആൻെറയും ഹദീസിൻെറയും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ അന്യഥാവ്യാഖ്യാനിക്കാത്ത മഹാനും, 'സലഫുസ്സാലിഹിൻെറ' മാർഗ്ഗം മുറുകെ പിടിക്കുന്ന ആളുംകൂടിയാണെന്നും നമുക്ക് പറയാം. ഈ ആയത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ അദ്ദേഹവും, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള പല മഹാൻമാരും സ്വീരിച്ച അതേനിലതന്നെ നാമും സ്വീകരിക്കുന്നു. അവർ പ്രസ്താവിച്ചുവെന്നുള്ളതല്ല കാരണം. ഖുർആൻെറ വാക്യങ്ങളോടു അവരുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വ്യക്തമായി യോജിച്ചുകാണുന്നതും, അവർ സ്വന്തമായൊരഭി പ്രായം ആദ്യം സ്വരൂപിച്ചുവെച്ച ശേഷം ഖുർആനെ അതിനോടു യോജിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറില്ലാത്തതുമാണ് അതിനുകാരണം. എന്നാൽ, സുലൈമാൻ നബി (عليه السلام) മരണപ്പെട്ട ശേഷം ഒരു കൊല്ലത്തോളം വടി കുത്തിപ്പിടിച്ച നിലയിൽ നിന്നുവെന്നുള്ള കാലനിർയത്തെ ശരിവെക്കുവാനോ നിഷേധിക്കുവാനോ മതിയായ തെളിവു നാം കാണുന്നുമില്ല.
واللهاعلم

ഇനി ആയത്തിലെ ചില വാക്കുകൾക്കു ഇവർ കൽപിച്ച അർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം. ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ അച്ചുതണ്ട് 'മിൻസഅത്ത്, ദാബ്ബത്തുൽഅർള്' (منسأة، دابة الارض) മുതലായ ചില വാക്കുകളുടെ അർത്ഥങ്ങളിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. 'മിൻസഅത്തു' എന്ന പദത്തിന്നു 'വടി, ആട്ടിടയൻെറ വടി, ഇടയൻെറ കൈവശമുണ്ടാകുന്ന വലിയ വടി' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളാണ് നിഘണ്ടുക്കളിലും മററുംകാണുന്നതു. (*) 'രാജദണ്ഡ്' എന്നോ 'ചെങ്കോൽ' എന്നോ അർത്ഥം വരത്തക്ക ഒരു വാക്കും എവിടെയും കാണുന്നില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവർതന്നെ അതു തേടിപ്പിടിക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ.

'ദാബ്ബത്ത്' (دابة) എന്നാൽ 'ജീവി. ജന്തു, മൃഗം' എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. 'അർളു' (ارض) എന്നാൽ 'ഭൂമി'യും. ഇതേ മൂന്നു അക്ഷരങ്ങൾമാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന 'അരിള' എന്നതിന് ചിതൽപിടിച്ചു' എന്നും, 'അറളുൻ' എന്നതിന് 'ചിതൽ പിടിക്കുക' എന്നുമാണ് അർത്ഥം. ഇതും നിഘണ്ടുക്കളിൽ കാണാം. ഏതായാലും 'ദാബ്ബത്തുൽ അർളു' എന്നുപറയുമ്പോൾ 'ഭൂമിയിലെ ജീവി' അല്ലെങ്കിൽ 'ഭൂമിയിലെജന്തു' എന്നിങ്ങിനെ മലയാളത്തിൽ ആ വാക്കിനു വിവർത്തനം നൽകാമെങ്കിലും, എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇവിടെ അതിനു അറബിയിൽ പര്യായപദമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളവാക്കു ('അൽഅറളത്ത്') എന്നത്രെ. ഈ വാക്കിനാകട്ടെ, ചിതൽ എന്നിതന്നെയാണർത്ഥം. ഇവർ പറയുംപോലെ 'ഭൂമിയിലെ ഒരു ജീവി'

---

* 'ഖാമൂസി'ൽ العصا ک (വടി) എന്നും, 'മുൻജിദി'ൽ العصا العضيمة التى تكون مع الراعى എന്നും, 'മുഹ്ററദാത്തു-റാഗിബി'ൽ عصاينسأبه الشيئ او يؤخر എന്നും, ഫറാഇദു-ദുർയ്യിയ:യിൽ Stick, Shepherd's staff എന്നും കാണാം. അറബി ഭാഷാനിപുണനായ അബൂഉബൈദഃ المنسأة العصا مفعلة من نسأ اذا زجرا الابل എന്നു പറഞ്ഞതായി ഫത്ത്ഹുൽബാരിയിലും കാണാം. ഇമാംബുഖാരീ (باب واذكر عبدنا داود ذاالايد انه اواب എന്ന അദ്ധ്യാത്തിൽ) ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൻെറ ഒരു പ്രസ്താവന ഉദ്ധരിച്ചതിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം–: ذابة الارض الارضو تأكل متساته عصاه... ഇങ്ങിനെ പലതും.

എന്നു (دابةالارض) ന് ആരും അർത്ഥം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പറയുവാൻ തരവുമില്ല. 'അൽ' എന്ന അവ്യയം കൂടാതെ ('ദാബ്ബത്തു അർളിൻ') എന്നായിരുന്നു ഉള്ളതെങ്കിൽ ആ അർത്ഥം വരുമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, വടി തിന്നറുക്കുന്ന ജീവിയായതുകൊണ്ട് ആ ജീവി-ഇവർ പറയുംപോലെ-മനുഷ്യനാകുവാനും ന്യായമില്ല.

ഇനി, 'മിൻസഅത്തി'നു 'ചെങ്കോൽ', അല്ലെങ്കിൽ 'രാജദണ്ഡു' എന്നും, 'ദാബ്ബത്തുൽ അർളി'ന്ന് 'ഭൂമിയിലെ ഒരു ജീവി' അല്ലെങ്കിൽ 'മനുഷ്യജീവി' എന്നും അർത്ഥം വരാമെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക: എന്നാൽതന്നെയും, രാഷ്ട്രത്തെ-അല്ലെങ്കിൽ രാജാധികാരത്തെ-നശിപ്പിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ دابة الارض تأكل المنسأة പോലെയുള്ള ഒരു അലങ്കാരപ്രയോഗം നാളിതുവരെ അറബിഭാഷയിലുള്ളതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. 'ഇന്ന ആളുടെ മരണംകൊണ്ടുണ്ടായ നഷ്ടം വെളിപ്പെട്ടതു ഇന്ന ആൾ മൂലമാണ്' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ مادل على موته الافلان (ഇന്നവനല്ലാതെ അയാളുടെ മരണത്തെപ്പററി അറിയിച്ചില്ല) എന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം അറബികളിൽ പതിവുള്ളതായും കാണുന്നില്ല. ഇനി, വല്ല ആധുനിക അറബിസാഹിത്യങ്ങളിലും അങ്ങിനെ ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ, അതു ഖുർആൻ അവതരിച്ചകാലത്തെ ഭാഷക്കു ബാധകവുമല്ല. ഒരു ഭാഷയിലെ പ്രയോഗവും, ശൈലിയും മററൊരു ഭാഷയിൽ-ആ ഭാഷക്കാർ ഉപയോഗിക്കാറില്ലാത്തപക്ഷം-അർത്ഥവിവരണത്തിനു മാനദണ്ഡമാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു വിവരിക്കുന്നപക്ഷം ഈ കുറിപ്പ് വളരെ ദീർഘിച്ചുപോകുമെന്നുകരുതി ചുരുക്കുകയാണ്.

'മിൻസിഅത്തി'ൻെറയും, 'ദാബ്ബത്തുൽ അർളി'ൻെറയും അർത്ഥങ്ങൾ ഇവർ കൽപിച്ചതു ശരിയല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ആ തെററായ അർത്ഥത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കെട്ടിപ്പടുത്ത വ്യഖ്യാനങ്ങൾക്കൊന്നും, മറുപടി പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും സാധാരണക്കാരെ സംശയിപ്പിക്കുന്ന ഇവരുടെ ചില ചോദ്യങ്ങളെയും, യുക്തിവാദങ്ങളെയുംകുറിച്ചു അൽപംചില സംഗതികൾകൂടി ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കാം:

'വളരെ തന്ത്രപരമായ പ്ളാനുകളോടുകൂടി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടത്തിവരുന്ന അല്ലാഹുവിനു ഒരു നബിയുടെ മയ്യിത്ത് (മൃതദേഹം) മറവുചെയ്യാൻ പ്ളാനുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലേ?' എന്നു ഇവർ ചോദിക്കുന്നു. എന്നാൽ, സുലൈമാൻ(عليه السلام)നബിയുടെ മരണവർത്തമാനം കുറെ നാളത്തേക്കു ആരും അറിയാതാക്കിയതു കഴിവുകേടായോ, പ്ളാനുകളിൽ വന്ന പാകപ്പിഴവായോ-ഇവരല്ലാതെ-ആരും കരുതുകയില്ല. കരുതുന്നുമില്ല. നേരെമറിച്ച് അവൻെറ അപാരമായ കഴിവിൻെറയും, മനുഷ്യർക്ക് കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയാത്ത വമ്പിച്ച പ്ളാനുകളുടെയും ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം മാത്രമായിരുന്നു അത് ഒരു വടിയുമായി നിൽക്കുന്ന സുലൈമാൻ(عليه السلام)-ഒരു പ്രവാചകവര്യനും മഹാലാജാവും കൂടിയാണദ്ദേഹം-അതേ നിലയിൽ മരണപ്പെടുകയും, ആ വാർത്ത മനുഷ്യരും ജിന്നുകളും അടങ്ങുന്ന പ്രജകളും, ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരും കുറെ ദിവസം അറിയാതിരിക്കുകയും അതേ സമയത്തു ആ മൃതദേഹത്തിൽ മരണത്തിൻെറ അടയാളങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ഒരു അസാധാരണസംഭവം തന്നെയാണ്. സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയെപ്പററി മററുപല അസാധാരണ കാര്യങ്ങളും പറയുന്ന കൂട്ടത്തിലൊന്നായിത്തന്നെയാണ് ഈ സംഭവവും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും. പക്ഷേ, ആ ഓരോ കാര്യവും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാൻ നേർച്ച നേർന്നിട്ടുള്ളവർക്കു അതു സമ്മതിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടാകും എന്നേയുള്ളു മരണവാർത്ത അറിയാൻ താമസിച്ചതുനിമിത്തം മൃതദേഹത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകാറുള്ള സാധാരണമായ വല്ല മാററങ്ങളും സംഭവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവരുടെ ചോദ്യത്തിനു സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ആരും പറയുകയോ, സംശയിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുമില്ല-ഈക്കൂട്ടർ ഒഴികെ.

'മനുഷ്യൻ മരിച്ചാൽ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടു മൃതദേഹത്തിൽ മാററംവരും. സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബി മനുഷ്യനാണല്ലോ. എന്നിരിക്കെ കുറെകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും അദ്ദേഹത്തിൻെറ മൃതദേഹത്തിൽ എന്തുകൊണ്ടു മാററംവന്നില്ല?' ഇതാണൊരു ചോദ്യം. ഈ സംഭവം സാധാരണയിൽനിന്നു ഒററപ്പെട്ട ഒരു സംഭവമാണെന്ന വാസ്തവം ഇരിക്കട്ടെ. അല്ലെന്നിരുന്നാൽതന്നെ ആ മൃതദേഹത്തിൽ മാററം പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ പലനിലക്കം സാധ്യതയുണ്ട്. അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു സൈദ്(رضي الله عنه)ൽനിന്നു ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله)ഉദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനയിൽ, അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടതു ഒരു പളുങ്കുകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച മുറിയിൽവെച്ചാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ, ഇതു ശരിയോ തെറേറാ ആവട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണം ഒരു വായുനിയന്ത്രണം (എയർ കണ്ടീഷൻ) ചെയ്യപ്പെട്ട മുറിയിൽവെച്ചായിരിക്കുകയും, വസ്തുക്കൾ വേഗം കേടുവരാതിരിക്കത്തക്ക ഏതെങ്കിലും ഏർപ്പടുകൾ ആ മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിൽ അൽഭുതമൊന്നുമില്ലല്ലോ ഇവർക്ക്. ചൂടും തണുപ്പും നിയന്ത്രിച്ചും, ചില മരുന്നുപ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തിയും സാധനങ്ങൾ കേടുവരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പണ്ടുകാലംമുതൽക്കേ പതിവുള്ളതാണ്. മ്യൂസിയങ്ങളിലും ശവക്കല്ലറകളിലും എത്രയോ മൃതദേഹങ്ങൾ നൂററാണ്ടുകളായി അങ്ങിനെ ഇന്നും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. അങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു സവിശേഷതയുണ്ടായിരുന്ന ഒറു മുറിയിൽവെച്ചാണ് സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയുടെ മരണം സംഭവിച്ചതെങ്കിൽ അതിൽ അസാംഗത്യമായി എന്താണുള്ളത്?. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനു ധാരാളം സാധ്യതയുണ്ടുതാനും.

ഇനി, സൂറത്തുൽകഹ്ഫിൽ ഗുഹാവാസികളെ (اصحاب الكهف) പ്പററി ഇക്കൂട്ടർതന്നെ പ്രസ്താവിച്ച ചില പ്രസ്താവനകൾ വെച്ചുനോക്കിയാൽ, ഈ ചോദ്യം-മൃതദേഹത്തിൽ എന്തുകൊണ്ടു മാററം വന്നില്ല എന്ന ചോദ്യം-ചോദിക്കാൻ ഇവർ മുതിർന്നതിൽ ആശ്ചര്യംതോന്നും. ഗുഹാവാസികളെ തപസ്സിരിക്കുന്ന സന്യാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളോടു ഉപമിച്ചുകൊണ്ട് ഇവർ അവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'ലോകബന്ധം ഇല്ലാതെ ഏകാന്തമായി ഭജനത്തിലും ആരാധനയിലും അവർ മുഴുകും. ചില പ്രത്യേക രീതിയിൽ ഇരുന്നോ, നിന്നോ, മററുവിധത്തിലോ മരണംവരെ കഴിഞ്ഞുകൂടും. അതേ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ അവർ മരിക്കും. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളെപ്പററി അവർക്കു ശ്രദ്ധയില്ല. കിട്ടിയാൽ ഉപയോഗിക്കും. അത്രമാത്രം. അവരെ ആരും അലട്ടാറില്ല. അതിനാൽ മരണപ്പെട്ടാലും ആരും അന്വേഷിക്കയോ പരിശോധിക്കയോ ഇല്ല. മരണശേഷവും മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അതേ അവസ്ഥയിൽ-നിന്നോ ഇരുന്നോ മറേറാ-അവശേഷിക്കും. കാലാവസ്ഥയുടെ അനുകൂലവും, ദുഷ്ടജന്തുക്കളിൽ നിന്നു രക്ഷയും കിട്ടിയാൽ മൃതദേഹങ്ങൾ നൂററാണ്ടുകളോളം അങ്ങിനെത്തന്നെയിരിക്കും. അകലെ നിന്നു നോക്കുന്നവർക്കു അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നും.

സുലൈമാൻനബി (عليه السلام)ഒരു സന്യാസിയായിരുന്നുവെന്നു നാം പറയുന്നില്ല. അദ്ദേഹം രാജാവെന്നപോലെ പ്രവാചകനും, ഭരണകർത്താവെന്നപോലെ മഹാഭക്തനും, ആരാധനയിൽ മുഴുകുന്നവനുമാണെന്നു ഖുർആൻ കൊണ്ടു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. അദ്ദേഹം ഒരു സ്ഥലത്തു സ്വസ്ഥമായി ആരാധനയിലോ, ധ്യാനത്തിലോ, മറേറതെങ്കിലും കാര്യത്തിലോ മുഴുകിയിരുന്നാൽ ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടാനോ പരിശോധിക്കാനോ ധൈര്യപ്പെടുമോ? ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരവസരത്തിൽ പെട്ടെന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മരണപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം കുറെ നാളത്തേക്കെങ്കിലും അതു മററാരും അറിയാതെയും, അന്വേഷിക്കാതെയും അജ്ഞാതമമായിരിക്കുക സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. സന്യാസിമരെക്കുറിച്ചുല്ള ഇവരുടെ പ്രസ്താവനയിൽ സാധാരണ മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കെതിരായി ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ അതു സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയിലും അങ്ങിനെത്തന്നെയാണല്ലോ. ഗുഹാവസികളുടെ സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥനില മാററിമറിച്ചു ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ഇവർ ഉപയോഗച്ച അതേ ന്യായങ്ങളെ സുലൈമാൻ നബി (عليه السلام)ൻെറ സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥനില സ്ഥാപിക്കുവാൻ മററുള്ളവർക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്താമല്ലോ.

പക്ഷേ, സംഭവിച്ചതു അതാണെന്നു നാം പറയുന്നില്ല.

ഇവരുടെ മറ്റൊരു ചോദ്യത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ജിന്നുകൾ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുമെന്ന വാദം ശരിയല്ലെന്നു സമ്മതിപ്പിക്കുവാനാണ് ഇത്രയും കാലം സുലൈമാൻ നബി അങ്ങിനെ നിന്നതെന്നു പറയുന്നു. ഈ ആവശ്യത്തിനു ഇത്ര പാടുപെടേണ്ടതുണ്ടോ? നിങ്ങളെപ്പോഴാണ് മരിക്കുക എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചാൽപോരെ? അവർ ഉത്തരം മുട്ടുകയില്ലേ? തൻെറ മുമ്പിലുള്ള ഒരാൾ മരിച്ചതും മരിക്കാത്തതും അദൃശ്യകാര്യമാണോ? പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും, ബുദ്ധിക്കും അതീതമായതല്ലേ അദൃശ്യകാര്യം.?' സംഭവത്തെ മാററിമറിക്കുന്ന തിരക്കിൽ ഇവർക്കു ചില അമളികൾ പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും, അതേടുകൂടി പൊതുജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കാവുന്ന സൂത്രങ്ങൾ മാത്രമാണിതെന്നും പറയാതിരിക്കാൻ വയ്യ കാരണം:

ജിന്നുകൾ അദൃശ്യകാര്യം (ഗൈബ്) അറിയുകയില്ലെന്നു അവരെ സമ്മതിപ്പിക്കേണ്ടതിനുമാത്രമാണ് സുലൈമാൻ നബി (عليه السلام)ൻെറ മൃതദേഹം കുറെകാലം അങ്ങിനെ അല്ലാഹു താമസിപ്പിച്ചതെന്നു പറയുന്നില്ല. പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു പറഞ്ഞവരുടെ മാത്രം അഭിപ്രായമാണ്. അദ്ദേഹം നിലത്തു വീണപ്പോൾ അക്കാര്യം ജിന്നുകൾക്കു വ്യക്തമായി (فلما خر تبينت الجن ، الخ) എന്നേ ഖുർആൻ പറയുന്നുള്ളു. എന്നിരിക്കെ, ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു വകയില്ല. ഓരോരുത്തരും എപ്പോഴാണു മരിക്കുക എന്നു ചോദിച്ചാലും മതി' എന്ന പ്രസ്താവനക്കും പ്രസക്തിയില്ല. കാരണം, മരണസമയം അറിയുന്നതു മാത്രമല്ല അദൃശ്യകാര്യം. ഒരു അദൃശ്യകാര്യം അറിയാത്തതുകൊണ്ടു മററുകാര്യങ്ങൾ അറിയുകയില്ലെന്നു വരികയില്ല: അതിരിക്കട്ടെ, ഇവിടെ ജിന്നുകൾക്കു മുൻകൂട്ടി അറിയാൻ കഴിയാതിരുന്ന അദൃ ശ്യം ഏതായിരുന്നുവെന്നാണ് നോക്കേണ്ടത്. സുലൈമാൻ നബി(عليه السلام)എപ്പോൾ മരിക്കും എന്നുള്ളതല്ല അത്. അദ്ദേഹം വടിപിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു; അദ്ദേഹത്തെ വേണമെങ്കിൽ നോക്കിക്കാണുകയും ചെയ്യാം; ജിന്നുകൾ നിർബ്ബന്ധിതരായി കഠിന ജോലികളിൽ കഴിയുകയാണ്. ഇതിനിടയിൽ അദ്ദേഹം ആരുമാരും അറിയാതെ മരിച്ചു; മരണത്തിൻെറ അടയാളമൊന്നും അറിയപ്പെട്ടില്ല, ജീവനോടെയിരിക്കുകയാണെന്ന ധാരണയിൽ സംഗതികളെല്ലാം നടന്നു വരുന്നു; ഒരു നേരിയ സംശയമെങ്കിലും തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതേനിമിഷം അവർ സ്ഥലംവിട്ടു ഓടിപ്പോകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, കുറെകാലം-നാളുകളോ, മാസങ്ങളോ-കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് സംഗതി മനസ്സിലാകുന്നത്; അതും നിസ്സാരജീവിയായ ചിലതിൻെറ കാരണത്താൽ; ഇപ്പോഴാണ് ജിന്നുകൾക്കു വ്യക്തമാകുന്നത്; തങ്ങൾ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവരികയി ല്ലായിരുന്നു (ان لو كانوا يعلمون الغيب ما لبثوا الخ) എന്ന്! അതെ, തങ്ങൾ അദൃശ്യങ്ങളെ അറിയുന്ന വരാണെന്ന ജിന്നുകളുടെ വാദവും, അതു ശരിയാണെന്നു കരുതിയിരുന്ന മനുഷ്യരുടെ ധാരണയും തെററാണെന്നു അനുഭവം വ്യക്തമാക്കി, വാദവും,

സാധാരണ നിലക്കു ഒരാൾ മരണപ്പെട്ടതറിയുന്നതു അദൃശ്യം അറിയലല്ല. എന്നാൽ, മരണലക്ഷണങ്ങളൊന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരക്കുമ്പോൾ, അതു അദൃശ്യത്തിൽപ്പെട്ടതു തന്നെയാണ്. ഇവർ പറയുന്നതുപോലെ സുലൈമാൻനബി (عليه السلام)എപ്പോൾ മരിക്കുമെന്നതല്ല ഇവിടെ അദൃശ്യംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. 'സുലൈമാൻനബി മരിച്ചപ്പോൾ ജിന്നുകൾക്കൊരു ഖേദം: ഇന്നപ്പോൾ മരിക്കുമെന്നറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അതിനു അല്പം മുമ്പു നമുക്കു ചാടിപ്പോകാമായിരുന്നു; എന്നാൽ നമ്മെ ആരും തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരികയില്ലായിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിൻെറ മകനെപ്പററിയാണെങ്കിൽ നമുക്കു ഭയപ്പെടേണ്ടതൊന്നമില്ല.' എന്നൊക്കെയുള്ള ഇവരുടെ വിശദീകരണവും അപ്രസക്തമാണ്. 'മിൻസുഅത്തി'ൻെറയും, 'ദാബ്ബത്തുൽ അർളി'ൻെറയും അർത്ഥങ്ങൾ മാററിപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചതാണല്ലോ ഈ വിശദീകരണം. കൂടാതെ, ഇതിൽ മറെറാരു വാക്കിൻെറ അർത്ഥംകൂടി മാററപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. അദ്ദേഹം

'മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ' എന്നു പറഞ്ഞതു ആയതത്തിലെ فلما خر എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥമെന്ന നിലക്കാണ്. അതുകൊണ്ടു خر യുടെ അർത്ഥം എന്താണെന്നുകൂടി നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു:-

خر (ഖർ-റ) എന്ന വാക്കിനു 'വീണു' എന്നും, 'മരിച്ചു' എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. വീണു എന്നർത്ഥം കല്പിച്ചതുകൊണ്ടാണ് നമുക്കു അബദ്ധം പിണഞ്ഞതും, മരിച്ചു എന്ന അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ കൽപിക്കേണ്ടതെന്നും ആണല്ലോ ഇവരുടെ വാദം. രണ്ടർത്ഥവും ആ വാക്കിനു വരാണെന്നുള്ളതു വാസ്തവമത്രെ. പക്ഷേ, ആ പദത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'വീണു' എന്നു തന്നെയാണ്. ഖുർആനിൽ 12 സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ ക്രിയ ഉപയോഗിച്ചുകാണാം. (19:58; 25:73; 38:24; 7:143 മുതലായവ) ഇവിടെയൊന്നും മരിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. ഖുർആൻെറ വാക്കർത്ഥങ്ങൾ മാത്രം വിവരിക്കുന്ന ഇമാം റാഗിബിൻെറ നിഘണ്ടുവിലും, മററു ചില നിഘണ്ടുക്കളിലും 'വീണ് ' (سقط)എന്നല്ലാതെ, 'മരിച്ച് ' (مات) എന്നു ഒരു അർത്ഥംതന്നെ അതിനു കൊടുത്തിട്ടില്ല. ചുരുക്കം ചില നിഘണ്ടുക്കളിൽ 'മരിച്ചു' എന്നും അർത്ഥം പറയാതില്ല. അപ്പോൾ കല്പിച്ചുകൂട്ടി 'മരിച്ചു' എന്ന അർത്ഥംതന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ചില താല്പര്യമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇനി, 'മരിച്ചു' എന്ന അർത്ഥം സ്വീകരിച്ചാൽതന്നെ ഇവരുടെ വിവരണത്തിൽ അല്പം ചില പന്തികേടുണ്ടുതാനും.

സുലൈമാൻ (عليه السلام)മരിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നസമയം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അതിൻെറ അല്പം മുമ്പ് ചാടിപ്പോകാമായിരുന്നുവെന്നു ജിന്നുകൾ ഖേദിച്ചുവെന്നാണല്ലോ ഇവർ പറയുന്നത്. അതേസമയത്ത് ജിന്നുകൾ എന്നു പറയുന്നത് ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കടുത്ത പോക്കിരികളായ മനുഷ്യൻമാരാണ്. സുലൈമാൻ (عليه السلام)ൻെറ ഭരണകൂടം അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം എന്തു പരിവർത്തനത്തിനു വിധേയമായാലും ശരി, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവിതകാലം കഴിയുന്നതുവരെ, അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരും, ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവരും അതിലെ നിയമനിയന്ത്രണങ്ങൾ പാലിച്ചു പോരുമല്ലോ. മരിക്കുന്നതിൻെറ അടുത്തകാലം മുതൽ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരെയും-സുലൈമാൻ നബിയെത്തന്നെയും -കബളിപ്പിച്ചു ചാടിപ്പോകാമെന്നു ആ പോക്കിരിമനുഷ്യൻമാർ കരുതുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. 'അടുത്തകാലത്തു' എന്നു പറഞ്ഞതിനു ഇവർ നൽകുന്ന വിവക്ഷ നിമിഷങ്ങളും മണിക്കൂറുകളുമാണെങ്കിൽ 'ആ ചാടിപ്പോക്ക്' നാമമാത്രമായിരിക്കും. ദിവസങ്ങളോ മാസങ്ങളോ ആണെങ്കിൽ-സുലൈമാൻ (عليه السلام)ബോധാവസ്ഥയിലുണ്ടെങ്കിൽ-അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദം അതിനനുവദിക്കുമോ?.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതൊന്നുമല്ല സംഭവം. ജിന്നുകൾ എന്നു പറയുന്നതു മനുഷ്യരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തരായ ഒരു വർഗ്ഗമാണ്. അവരെ സുലൈമാൻ നബിക്കു-പക്ഷികളെയും കാററിനെയും കീഴ്പ്പെടുത്തിയതുപോലെ-അല്ലാഹു ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമെന്ന നിലക്ക് കീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതാണ്. ഭൗതികവും, സാധാരണ രാജകീയവുമായ ഏതെങ്കിലും കഴിവില്ലായിരുന്നു അതിനു കാരണം. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം ആ ദിവ്യാനുഗ്രഹം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. മരിക്കുന്നതിനു കുറച്ചുദിവസം മുമ്പെ അതു നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു പറയുവാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല. അദ്ദേഹം മരിച്ചിട്ടു പിന്നെയും അതറിയാതെ തങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നല്ലോ എന്ന ഖേദത്തിന്നല്ലാതെ, മരിക്കുന്നതിൻെറ അടുത്തു ചാടിപ്പോകാമായിരുന്നുവെന്നു ഖേദിക്കുവാൻ ഇവിടെ ന്യായമില്ല.

സുലൈമാൻ (عليه السلام)ഒരു നബിയും രാജാവും കൂടിയാണ് ; രണ്ടുനിലക്കും പല കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടാകും. എന്നിരിക്കെ അതിലൊന്നും ഇടപടാതെ ഇത്ര അധികകാലം അദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞനിൽക്കുക സാധ്യമാണോ? ആരെങ്കിലും ചെന്ന് അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുമോ? എന്ന് ഇവർ പറയുന്നു. അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ ഒഴിഞ്ഞുനിന്ന കാലം-അഥവാ മരണത്തിനും, മരണവാർത്ത പുറത്തായതിനും ഇടയ്ക്കുള്ള കാലം-എത്രയാണെന്നു

നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു നാം മുമ്പേ പറഞ്ഞു. എങ്കിലും കുറച്ചധികം നാളുകൾ അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു ഖുർആൻെറ വാചകങ്ങളിൽ അൽപം ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഏതായാലും, ഒരു ഭരണാധിപനോ, പ്രവാചകനോ, തൻെറ തലസ്ഥാനകേന്ദ്രവും, ഭരണാതിർത്തിയും വിട്ടു കുറച്ചുകാലത്തേക്കു യാത്രപോകുകയോ, അദ്ദേഹം കുറെ കാലം രോഗത്തിലോ മറേറാ ആവുകയോ ചെയ്യുന്നതു നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മുടങ്ങിപ്പോകുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിർദ്ദേശങ്ങളും കൽപനകളും അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആൾക്കാർ മൂലം അവ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. എല്ലാ കാലത്തും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുമുണ്ട്. സുലൈമാൻ (عليه السلام)കുറെ നാളുകളോളം ജനസമ്പർക്കം കൂടാതെ ഒഴിഞ്ഞുനിന്നുവെങ്കിൽ-ആ കാലത്തു യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അതാരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ-ആ നാളുകളത്രയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനമദ്ധ്യെ നടത്തുവാനുണ്ടായിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുടങ്ങിപ്പോയിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കുവാൻ നിവത്തിയില്ല. പിന്നീട്, അദ്ദേഹത്തിനു സ്വന്തം നിലക്കുള്ള ദിനചര്യകളുടെ കാര്യമാണ് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തുള്ള ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ എങ്ങിനെയെല്ലാമായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കറിവില്ല. മിക്കവാറും നമ്മുടെ ഇന്നത്തെപ്പോലെയുള്ള രൂപത്തിൽ ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. സകരിയാ (عليه السلام)നബിക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമെന്ന നിലക്ക് മൂന്നു ദിവസം സംസാരിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോട് രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും തസ്ബീഹു നടത്തുവാൻ ആംഗ്യം മൂലം ഉപദേശിച്ചതും, പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപത്തിൽ ജനസമ്പർക്കമില്ലാതിരുന്നതും സൂ: മർയമിൽ നാം കണ്ടു. ഇതുപോലെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയും സ്വസ്ഥമായിരിക്കയും, അതിൽ മരിച്ചുപോകയും ചെയ്തിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഭക്ഷണത്തിൻെറയും മററും കാര്യങ്ങളും തന്നെ ഇത്തരം അവസ്ഥയിൽ വലിയൊരു പ്രശ്നമാകുന്നില്ല. കുറെ ദിവസങ്ങളോളം ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളില്ലാതെ സാധാരണക്കാരായ ചില ആളുകൾ പോലും -ധ്യാനത്തിലായും അല്ലാതെയും-കഴിഞ്ഞുകൂടിയ സംഭവങ്ങൾ പത്രങ്ങളിലും മററും കാണാറുള്ളതാണല്ലോ. സുലൈമാൻ (عليه السلام)നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതിനെല്ലാം കൂടുതൽ സാധ്യതയാണുള്ളത്. ആരെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ എത്തിയും പാളിയും നോക്കുകയില്ലേ, പരിശോധിക്കുകയില്ലേ എന്നീ സംശയവും ഇതുപോത്തെന്നെ. മേൽപറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഒരു ഏകാന്തതയിൽ അദ്ദേഹം കഴിയുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയാൽ ആരെങ്കിലും അതിന് ധൈര്യപ്പെടുമോ? വേണമെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവിതതാവസനകാലത്തു അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ ഒരു ഏകാന്തതയിലിരിക്കണമെന്നു അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പന ഉണ്ടായിക്കൂടെന്നുമില്ല. ഇങ്ങിനെ പലനിലക്കും ആയിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നേ നാം പറയുന്നുള്ളു. യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്തൊക്കെയാണെന്ന് ഖുർആനിൽനിന്നോ മറേറാ നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുക സാധ്യമല്ല. ഇക്കാരണത്താൽ ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളെ വളച്ചുതിരിച്ചു അർത്ഥവ്യഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുവാനും നമുക്ക് സാധ്യമല്ല.

ഒരു ചിതൽ ഒരു ദിവസം വടിയിൽ നിന്നു തിന്നറുക്കന്നതു എത്രയെന്നു കണക്കുകൂട്ടിയിട്ടാണ് ഒരു കൊല്ലം അദ്ദേഹം താമസിച്ചുവെന്നു കണക്കാക്കിയതു എന്നാണ് ചാല കഥാകാരൻമാർ പറയുന്നതു ഈ കണക്കുകൂട്ടലിനെയും, ഒരു കൊല്ലക്കാലാവധിയെയും കുറിച്ച് നമുക്കൊന്നും പറയുവാനില്ല. അതുകൊണ്ട് അതുസംബന്ധിച ഇവരുടെ വിമർശനങ്ങൾക്ക് നാം മറുപടി പറയേണ്ടുതുമില്ല. അവസാനമായി നമുക്കിവരോട് പറയുവാനുള്ളതു അവർതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില വാക്കുകളാണ്; 'ഇങ്ങിനെ (പുതിയ) കഥ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പററി നമുക്കൊന്നും പറയുവാനില്ല. കഥയിൽ ആർക്കും ചോദ്യവുമില്ല. പക്ഷേ, അതു ഖുർആൻെറ പേരിലും, അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനമെന്ന നിലക്കുമാകരുത്. ഇതാണ് നമുക്ക് സഹിക്കുവാൻ

കഴിയാത്തത്.'

അല്ലേഹവേ, ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഹിദായത്തും തൗഫീഖും, സൽബുദ്ധിയും നൽകുകയും, ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യേണമേ! ആമീൻ.

മആരിബിലെ അണക്കെട്ട് (سد مأرب)

അറേബ്യാ ഉപദ്വീപിൻെറ പടിഞ്ഞാറേ കടൽതീരപ്രദേശങ്ങളിൽകൂടി, തെക്കുഭാഗത്തു യമൻമുതൽ, വടക്കു ഭാഗത്തു ഫലസ്തീൻവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഒരു പർവ്വതനിരയാണ് ശ്രുതിപ്പെട്ട 'സറാത്തു' മലനിര (جبل سراة) യമനിലെ മആരിബി (مأرب) ൻെറ തെക്കുപടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുകൂടി ഇതിൻെറ ഒരു ശാഖ നീണ്ടുപോകുന്നു. ഈ ശാഖയുടെ പല ഭാഗത്തുനിന്നായി ഉത്ഭവിക്കുന്ന താഴ്‌വരകൾ 'കിഴക്കെ ഓവുചാൽ' (الميراب الشرق) എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വലിയ താഴ്‌വരയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. മഴ പെയ്യുമ്പോൾ മലകളിൽനിന്നു ഈ താഴ്‌വരകൾ വഴിയായി ഒഴുകിയൊലിച്ചുവരുന്ന വെള്ളമെല്ലാംകൂടി 'ഉദുനാ താഴ്‌വര' (وادوى اذنة) യിൽകൂടി ഗമിക്കുന്നു. ഈ താഴ്‌വര സമുദ്ര വിതാനത്തിൽനിന്നു 1100 മീറ്റർ ഉയരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇവിടെനിന്നു ആ വെള്ളം വടക്കുകിഴക്കോട്ടായി ഒഴുകിയശേഷം, മആരിബിൽ എത്തുംമുമ്പ് ഒരു മലയിടുക്കിൽകൂടി വളരെ ഊക്കിൽ കടന്നുപോകണം. ഇരുവശത്തുമുള്ള മലകളിൽ ഒന്നിനു വലത്തെ 'ബലഖ്'(البلق الايسر) എന്നും, മറ്റേതിന് ഇടത്തെ 'ബലഖ്' (البلق الايمن) എന്നുംപേർ, രണ്ടിനുമിടയിലുള്ള അകലം ഏറെക്കുറെ 600 മുഴമാകുന്നു.

ആ പ്രദേശത്തു മഴവെള്ളം ഭൂമിയിൽ അധികം തങ്ങിനിൽക്കാറില്ല. മണലിൽ ആണ്ടുപോകുന്ന പ്രകൃതിയാണുള്ളത്. തന്നിമിത്തം, പുഴകളോ, കിണർ, കുളം മുതലായവയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. താഴ്‌വരകളിൽകൂടി ഒഴുകിവരുന്ന വെള്ളം അവിടെവിടെ തടഞ്ഞു കെട്ടിനിറുത്തിയാണ് അവിടുത്തുകാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് അധികം താമസിയാതെ അവ വറ്റിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ട് ജലക്ഷാമവും വിളനാശവും അവർക്കു സാധാരണമാണ്. ചിലപ്പോൾ, അതിവർഷം നിമിത്തം കൂടുതൽ ആപത്തുകളും സംഭവിക്കും. ഇതിനു നിവാരണമായി ഏതോ ഒരു ഭരണകർത്താവിൻെറ കാലത്തു ഏറെക്കുറെ 150 അടി ഉയരവും 800 അടിയോളം നീളവും വരുന്ന ഒരു അണക്കെട്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രസ്തുത മലയിടുക്കിനും, മആരിബിനുമിടയിൽ ഏകദേശം 3000 ചതുരശ്രനാഴികയോളം വരുന്ന ഒരു വിശാലമായ ഭൂമി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇടക്കിടെ കുന്നുകളും, ചരിവുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആ പ്രദേശം മരുഭൂമിയായി വരണ്ടുകിടക്കുകയായിരുന്നു. അതെല്ലാം ക്രമേണ ഫലഭൂയിഷ്ടമായിത്തീർന്നു. അതൊരു സമ്പൽസമൃദ്ധമായ സുഖവാസസ്ഥലമായി മാറുകയും ചെയ്തു. താഴ്‌വരയുടെ ഇരുപുറത്തുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 'ബലഖു' മലകൾക്കിടയിൽ, യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായമൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ആ കൂറ്റൻ അണക്കട്ട് ഈ പരിഷ്കരിച്ച യന്ത്രയുഗത്തിലെ 'വമ്പിച്ച പദ്ധതി'കളെപ്പോലും അതിശയിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. അണക്കെട്ടിലെ വെള്ളം തോടുകൾവഴിയായും മറ്റും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആ വിശാല പ്രദേശങ്ങളത്രെയും അവർ കൃഷിനിലങ്ങളും, കായ കനിത്തോട്ടങ്ങളുമാക്കിമാറ്റി. കുന്നുകളുടെ ഓരങ്ങളിൽ, താഴ്‌വരയുടെ ഇരുവശത്തുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അതിസമൃദ്ധവും, വിശാലവുമായ-വിവിധ ഉൽപന്നങ്ങളടങ്ങുന്ന -തോട്ടങ്ങളുടെ സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് 'വലഭാഗത്തും ഇടഭാഗത്തുമുള്ള രണ്ടു തോട്ടങ്ങൾ' (جنتان عن يمين وشمال) എന്നു സൂ: സബഇൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അഥവാ ആ തോട്ടങ്ങൾ രണ്ടും കേവലം സാധാരണപോലെയുള്ള 'രണ്ടു തോട്ടങ്ങൾ' മാത്രമായിരുന്നില്ല. ആ രാജ്യക്കാരുടെ ഏക ജീവിതാവലംബമായിരുന്നു അത്.

ഈ അണക്കെട്ടിനെയും, അതിൻെറ ആൾക്കാരായ സബഉഗോത്രക്കാരെയും

സംബന്ധിച്ചു അറബിചരിത്രകാരൻമാർ ചെയ്തിരുന്ന പ്രസ്താവനകളെയെല്ലാം സംശയഗതിയോടെമാത്രം വീക്ഷിച്ചുകൊിരുന്ന യൂറോപ്യന്മാർ-ക്രി: 1843ൽ ഫ്രാൻസുകാരനായ ആർനൂഡ് (A. J. Arnaud) എന്ന സഞ്ചാരി ആ പ്രദേശങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചു നിരീക്ഷണം നടത്തിയശേഷം-ഇപ്പോൾ അതു വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കയാണ്. 1874ൽ അദ്ദേഹം സന്ദർശിക്കുകയും, കൂടുതൽ തെളിവുകളും, അവശിഷ്ടങ്ങളും കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാമിൻെറ ആവിർഭാവത്തിനു 400 കൊല്ലം മുമ്പാണ് ആ അണപൊട്ടി രാജ്യം നശിച്ചതെന്നും, അതല്ല, ക്രിസ്താബ്ദം ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ (542നും 570നും ഇടയിൽ) ആണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മഹാനായ ഇബ്നുഖൽദൂൻ ابن خلدون പറയുന്നതു ക്രിസ്താംബ്ദം അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലായിരിക്കണമെന്നാകുന്നു. ഏതായായാലും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കും ഈസാ (عليه السلام)നബിക്കും ഇടയിലായിരുന്നു ആ സംഭവം الله اعلم

[المراجع : تفسير الجواهر للشيخ الطنطاوى ، و تفسير المراغى ، وترجمان القرآن بالانجيليزية للعلامة يوسف على]

35 സൂറത്തു 'ഫാത്വിർ' سورة فاطر

സൂറത്തുൽ മലാഇകഃ (മലക്കുകൾ) എന്നും ഇതിനു പേരുണ്ട്.
മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 45 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 5

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ فَاطِرِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ جَاعِلِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلًا أُوْلِيٓ أَجۡنِحَةٖ مَّثۡنَىٰ وَثُلَٰثَ وَرُبَٰعَۚ يَزِيدُ فِي ٱلۡخَلۡقِ مَا يَشَآءُۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ﴿١﴾

1 സർവ്വ സ്തുതിയും അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. (അതായത്) ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടികർത്താവ്; മലക്കുകളെ ഈരണ്ടും മുമ്മൂന്നും നന്നാലും പക്ഷങ്ങൾ [ചിറകുകൾ] ഉള്ള ദൂതൻമാരാക്കിയിട്ടുള്ളവൻ: സൃഷ്ടിയിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

---

1 الْحَمْدُ സ്തുതി(യെല്ലാം). لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ സൃഷ്ടികർത്താവ്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളെ ആക്കിയവൻ. رُسُلاً ദൂതൻമാർ. أُولِي أَجْنِحَةٍ ചിറകു (പക്ഷം)കളുള്ള. مَّثْنَى ഈരണ്ട്. وَثُلَاثَ മുമ്മൂന്നും. وَرُبَاعَ നന്നാലും. يَزِيدُ അവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കും. فِي الْخَلْقِ സൃഷ്ടിയിൽ. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

الحمد لله (സ്തുതി അല്ലാഹുവിനാണ്) എന്ന വാക്യംകൊണ്ടു ആരംഭിക്കുന്ന സൂറത്തുകളിൽ അവസാനത്തേതാണിത്. സ്തുതികീർത്തനങ്ങളുടെ അർഹതയും, അവകാശവും അല്ലാഹുവിനാണെന്നും, സൃഷ്ടികളെല്ലാം അവന് സ്തുതികീർത്തനം ചെയ്‌വാൻ കടപ്പെട്ടവരാണെന്നും കാണിക്കുന്ന ചില ഗുണവിശേഷങ്ങളും ഈ വാക്യത്തെത്തുടർന്നു ഓരോ സ്ഥലത്തും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാം. അങ്ങിനെയുള്ള രണ്ടു ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഇവിടെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടികർത്താവ്-അഥവാ ആകാശഭൂമികൾക്കും അവയിലടങ്ങിയ സർവ്വ ചരാചരങ്ങൾക്കും അതതിന്റെ പ്രകൃതം നൽകി നൂതനമായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ കർത്താവ്-ഇതാണ് ഒന്നാമത്തേത്. പലതരത്തിലുള്ള മലക്കുകളെ ദൂതൻമാരാക്കി നിശ്ചയിച്ചവൻ എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തേത്. ആദ്യത്തേത് അവന്റെ നിർമ്മാണ മാഹാത്മ്യത്തെയും, ഒടുവിലത്തേതു അവന്റെ പരിപാലനപരിപാടികളിൽ ചിലതിനെയും കുറിക്കുന്നു.

ഈരണ്ടും, മുമ്മൂന്നും, നന്നാലും ചിറകുകളുള്ളവർ എന്നു പറഞ്ഞത് മലക്കുകളുടെ രൂപവ്യത്യാസത്തെയോ, സ്ഥാനപദവികളെയോ എടുത്തുകാട്ടിയതായിരിക്കാം. ഈ ചിറകുകൾ എങ്ങിനെയുള്ളവയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നമുക്കറിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമല്ലാത്ത ആത്മീയ ജീവികളാണല്ലോ മലക്കുകൾ. മലക്കുകൾ പ്രകാശത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി മുസ്‌ലിമും, അഹ്മദും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, ചില പ്രത്യേക രൂപങ്ങളിലായി മനുഷ്യർക്കു കാണത്തക്കവിധം മലക്കുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടേക്കുമെന്നു ഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഇബ്റാഹീംനബി(عليه السلام), ലൂത്ത്നബി (عليه السلام), മർയം (عليها السلام) എന്നിവരുടെ അടുക്കൽ ദൈവദൂതന്മാരായി മലക്കുകൾ ചെന്ന വിവരം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) നെ കണ്ടിട്ടുള്ളതും

പ്രസിദ്ധമാണ്. എന്നാൽ, മലക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നപക്ഷം അത് മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കു താങ്ങാനാവാത്ത കാഴ്ചയായിരിക്കും. നബി (ﷺ) തിരുമേനി രണ്ടു പ്രാവശ്യം ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) നെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതായി ബുഖാരിയിലും മുസ്‌ലിമിലും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഹിറാ ഗുഹയിൽവെച്ചുണ്ടായ ഒന്നാമത്തെ ആ കാഴ്ച വിവരിച്ചതിൽ, 'ഞാൻ എന്നെപ്പറ്റി ഭയപ്പെട്ടുപോയി' (لقد خشيت على نفسى) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ കാഴ്ചയുടെ വിവരണത്തിൽ 'ഞാൻ പേടിച്ചു നടുങ്ങി നിലത്തേക്കു വീഴാൻ പോയി' (فجئت منه رعبا حتى هويت الى الارض) എന്നും മറ്റും തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഈ അവസരത്തിൽ ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام)നു ആറ് നൂറു ചിറകുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഇബ്നുമസ്ഊദു (رضي الله عنه)പ്രസ്താവിച്ചതായി മുസ്‌ലിം (رحمه الله)രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഉദരത്തിലും, രണ്ടും നാലും കാലുകളിലും നടക്കുന്ന ജീവികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം സൂ: നൂർ 45ൽ 'അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു സൃഷ്ടിക്കുന്നു' (يخلق الله مايشاء) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെ, ഈരണ്ടും മുമ്മൂന്നും നന്നാലും ചിറകുകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞശേഷം 'സൃഷ്ടിയിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു' (يزيد في الخلق مايشاء) എന്ന് ഇവിടെയും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. കൂടാതെ, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. മലക്കുകളിൽ ഈ മൂന്നു തരക്കാർക്കുപുറമെ വേറെയും പല തരക്കാരുണ്ടാവാമെന്നും, ചിറകുകളുടെ ആധിക്യം അനുസരിച്ച് അവരുടെ പദവികളിലും വ്യത്യാസമുണ്ടാവാമെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. الله اعلم

ലോകത്തിൻെറ നൻമക്കും, മനുഷ്യൻെറ വിജയത്തിനും ആവശ്യമായ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളെ നബിമാർക്കു അല്ലാഹു മലക്കുകൾ മുഖേന എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. കൂടാതെ മറ്റുപല കാര്യങ്ങളും മലക്കുകൾ മുഖേന ലോകത്തു നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാറുള്ളതാണ്. മലക്കുകളെ ദൂതൻമാരാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞത് ഇതെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയനുസരിച്ച് ഓരോ മലക്കും അവനവൻെറ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുമെന്നല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഏതെങ്കിലും അധികാരവകാശങ്ങളിൽ അവർക്കു വല്ല പങ്കും ഉണ്ടെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ആദരിക്കപ്പെട്ട അടിയാൻമാർ മാത്രമാകുന്നു. അവൻ (بل عبادمكرمون الانبياء) അവരോട് എന്തു കൽപിച്ചുവോ അതിന് അവർ എതിരു പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. അവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടതെന്തും അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും.(لايعصون الله ماامرهم ويفعلون مايؤمرون التحريم) സൂ: അമ്പിയാഉ്, 26-29 എന്നീ ആയത്തുകളും അവയുടെ വിവരണവും നോക്കുക.

മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ മലക്കുകളുടെ അസ്തിത്വം നിഷേധിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ, മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിനുള്ളിൽതന്നെ ചില 'യുക്തിവാദി'കളുണ്ട്. മലക്കുകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നത് വിദ്യുച്ഛക്തിപോലെയുള്ള എന്തോ ഒരു ശക്തിയായിരിക്കുമെന്നാണവരുടെ ധാരണയും, പ്രസ്താവനകളും, ധാരാളകണക്കിലുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെയും, നബിവചനങ്ങളുടെയും പരസ്യമായ നിഷേധമാണത്. അല്ലാമാ ഫരീദു വജ്ദീ പറഞ്ഞതുപോലെ, മലക്കുകളെ തങ്ങൾക്കു കാണുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നല്ലാതെ, അവർക്കു യാതൊരു തെളിവും അതിനില്ല. മനുഷ്യരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും സത്യവാൻമാരും, ചിന്തകൻമാരും, ബുദ്ധിമാൻമാരുമാണെന്നു സമ്മതിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമരും, പുണ്യാത്മാക്കളായ ചില മഹാൻമാരും മലക്കുകളെ കണ്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. ഇവർ മുഖാന്തരമാണ് സൻമാർഗ്ഗത്തിൻെറ ആധാരങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, അതിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ ആർക്കാണധിക്കാരം?!

2 കാരുണ്യമായുള്ള ഏതൊന്നിനെയും അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്ക് തുറന്നുകൊടുക്കുന്നപക്ഷം, അതിനെ പിടിച്ചു വെക്കുന്നവനില്ല; അവൻ എന്തെങ്കിലും പിടിച്ചു വെക്കുന്നതായാൽ, അതിനുശേഷം അതിനെ (തുറന്നു) വിടുന്നവനുമില്ല. അവനത്രെ, അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലി.	مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢﴾

2 مَا يَفْتَحِ اللهُ അല്ലാഹു ഏതൊന്നു തുറന്നുകൊടുക്കുന്നുവോ. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. مِن رَّحْمَةٍ കാരുണ്യമായിട്ട്, അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്. فَلاَ مُمْسِكَ പിടിച്ചുവെക്കുന്നവനില്ല. لَهَا അതിനെ. وَمَا يُمْسِكْ ഏതൊന്ന് അവൻ പിടിച്ചുവെക്കുന്നുവോ. فَلاَ എന്നാൽ ഇല്ല. مُرْسِلَ വിട്ടയക്കുന്നവൻ. لَهُ അതിനെ. مِن بَعْدِهِ അവനുപുറമെ, അതിനുശേഷം. وَهُوَ അവൻ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞാനി.

എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊന്നിനെയും-അതു മലക്കുകളോ, പ്രവാചകൻമാരോ, പുണ്യാത്മാക്കളോ, ഗോളങ്ങളോ, പ്രതിമകളോ എന്തുതന്നെ ആയാലും ശരി- ആരാധിച്ചിട്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും ഫലമില്ല. ആർക്കും അതിന് അർഹതയുമില്ല. നമസ്ക്കാരത്തിലും പുറത്തും നബി (ﷺ). ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതായി പല ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാം: اللهم لا مانع لما أعطيت ولا معطى لما منعت ولا ينفع ذاالجد منك الجد (അല്ലാഹുവേ, നീ കൊടുക്കുന്നതിനെ മുടക്കുന്നവനില്ല; നീ മുടക്കിയതിനെ കൊടുക്കുന്നവനുമില്ല; ഐശ്വര്യക്കാരന് നിന്നെ സംബന്ധിച്ച് ഐശ്വര്യം ഉപയോഗം ചെയ്യുന്നതുമല്ല.)

3 ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹം ഓർക്കുവിൻ. അല്ലാഹു അല്ലാതെ, ആകാശത്തു നിന്നും ഭൂമിയിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം നൽകുന്ന വല്ല സ്രഷ്ടാവും (വേറെ) ഉണ്ടോ?! അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (സത്യത്തിൽനിന്ന്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!	يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ مِنْ خَـٰلِقٍ غَيْرُ ٱللَّهِ يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣﴾
4 (നബിയേ) ഇവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിനക്കുമുമ്പും 'റസൂലു'കൾ വ്യാജമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നത്.	وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ﴿٤﴾

3 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. اذْكُرُوا ഓർക്കുവിൻ. نِعْمَتَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ. هَلْ مِن خَالِقٍ വല്ല സ്രഷ്ടാവുമുണ്ടോ. غَيْرُ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാതെ. يَرْزُقُكُم നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം (ആഹാരം) നൽകുന്ന. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്നും. لاَ إِلَهَ ഒരാരാധ്യനേ ഇല്ല. إلاَّ هُوَ അവൻ അല്ലാതെ. فَأَنَّى എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) എങ്ങിനെ. تُؤْفَكُونَ നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു, നണയിലകപ്പെടുന്നു. 4 وَإِن يُكَذِّبُوكَ അവർ (ഇവർ) നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ. فَقَدْ كُذِّبَتْ എന്നാൽ വ്യാജമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. رُسُلٌ പല റസൂലുകൾ. مِّن قَبْلِكَ നിനക്ക്മുമ്പ്. وَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്തന്നെ. تُرْجَعُ മടക്കപ്പെടുന്നു. الْأُمُورُ കാര്യങ്ങൾ.

പ്രവാചകൻമാരെ വ്യാജമാക്കൽ ഇപ്പോൾ മാത്രമുള്ളതല്ല. മുമ്പും അത് പതിവാണ്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും കലാശവും, തീരുമാനവും അല്ലാഹുവിങ്കലാണല്ലോ. വ്യാജവാദികളുടമേൽ

അവൻ നടപടി എടുത്തുകൊള്ളും. അതുകൊണ്ട് മുൻപ്രവാചകൻമാരെപ്പോലെ ക്ഷമയും സ്ഥിരചിത്തതയും കൈക്കൊള്ളണം. എന്നു താൽപര്യം.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّ وَعۡدَ ٱللَّهِ حَقّٞۖ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلۡغَرُورُ ٥

5 ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഐഹികജീവിതം നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ! അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച് (ആ) മഹാ വഞ്ചകനും നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതിരിക്കട്ടെ!!

إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ لَكُمۡ عَدُوّٞ فَٱتَّخِذُوهُ عَدُوًّاۚ إِنَّمَا يَدۡعُواْ حِزۡبَهُۥ لِيَكُونُواْ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ٦

6 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുവാകുന്നു പിശാച്. ആകയാൽ, നിങ്ങളവനെ ശത്രുവാക്കിവെക്കുവിൻ! അവൻ തൻെറ കക്ഷിയെ ക്ഷണിക്കുന്നത് അവർ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരിൽ പെട്ടവരായിരിക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രമാണ്.

---

5 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ, മനുഷ്യരേ. إِنَّ وَعْدَ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം. حَقٌّ യഥാർത്ഥമാണ്. فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ ആകയാൽ നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതിരിക്കട്ടെ, വഞ്ചിക്കരുത്. الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതം. وَلَا يَغُرَّنَّكُم നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാതെയുമിരിക്കട്ടെ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച്. الْغَرُورُ മഹാ വഞ്ചകൻ, ചതിയൻ. 6 إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാച്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. عَدُوٌّ ശത്രുവാണ്. فَاتَّخِذُوهُ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളവനെ ആക്കുവിൻ. عَدُوًّا ശത്രു. إِنَّمَا يَدْعُو നിശ്ചയമായും അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നു, ക്ഷണിക്കുന്നുള്ളു. حِزْبَهُ അവൻെറ കക്ഷിയെ. لِيَكُونُوا അവർ ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി (മാത്രം). مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരിൽ.

മരണാനന്തര ജീവിതം, വിചാരണ, രക്ഷാശിക്ഷകൾ മുതലായവയാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനംകൊണ്ടു ഉദ്ദേശ്യം. ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസത്തിനും, ഭാവിജീവിതത്തിലേക്കുള്ള മുൻകരുതലിനും മനുഷ്യനു വിഘാതമായി നിലകൊള്ളുന്ന രണ്ടു വൻ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്. ഒന്ന്, ഐഹികജീവിതം, മറ്റൊന്ന് പിശാച്, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നാണ് മനുഷ്യൻ പാരത്രിക ജീവിതത്തിലേക്ക് സമ്പാദിക്കേണ്ടതുള്ളത്. പക്ഷേ, ഐഹിക ജീവതത്തെത്തന്നെ ജീവിതലക്ഷ്യമാക്കുകയോ, അതിന് അതിമേതിൽ കവിഞ്ഞ പ്രാധാന്യം നൽകുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അത് അവൻെറ ശത്രുവും നാശഹേതുവുമായി കലാശിക്കുന്നു. പിശാചാണെങ്കിൽ, മനുഷ്യൻെറ വർഗ്ഗശത്രുവാണ്. മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയെന്നതു അവൻെറ ലക്ഷ്യം മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കുവാനും, ശത്രുതയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുവാനില്ലാത്ത പിശാചിൻെറ അദൃശ്യവലകളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാനും അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. പിശാചിനെപ്പറ്റി മഹാവഞ്ചകൻ എന്നും, അവൻ നിങ്ങൾക്കു ശത്രുവാണെന്നും, അവനെ നിങ്ങൾ ശത്രുവായിത്തന്നെ ഗണിക്കണമെന്നും, അവൻ തൻെറ ആൾക്കാരെ നരകത്തിലേക്ക് മാത്രമാണ് ക്ഷണിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു നൽകിയ താക്കീതുകൾ നാം പ്രത്യേകം ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതുണ്ട്. പിശാചിൻെറ വഞ്ചനയുടെ കടുപ്പവും ഗൗരവുമാണത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അല്ലാഹു നമ്മെ രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٌ ٧

7 യാതൊരുകൂട്ടർ അവിശ്വസിച്ചുവോ അവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയുണ്ട്; യാതൊരുകൂട്ടർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു

വോ അവർക്ക് പാപമോചനവും, വലുതാ
യ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

---

7 الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ شَدِيدٌ കഠിനശിക്ഷ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. لَهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّغْفِرَةٌ പാപമോചനം, പൊറുതി. وَأَجْرٌ كَبِيرٌ വലിയ (വമ്പിച്ച) പ്രതിഫലവും.

മനുഷ്യൻ കഠിന ശിക്ഷക്കർഹനായിത്തീരുവാൻ കാരണം അവിശ്വാസമാണ്. അവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. നേരെമറിച്ച് സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തവർക്കാണ് പാപമോചനവും വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-3

8 അപ്പോൾ, തൻെറ ദുഷ്പ്രവൃത്തി തനിക്ക് ഭംഗിയായി കാണിക്കപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട തിനെ നല്ലതായി കാണുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരുവനോ?! [ഇവനുണ്ടോ സൽക്കർമ്മശാലികളെപ്പോലെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നു?!] എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് സങ്കടാധിക്യത്താൽ അവരുടെ പേരിൽ [അവരെച്ചൊല്ലി] നിൻെറ ആത്മാവ് പോകാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ! നിശ്ചയമായും അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്.

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ فَرَءَاهُ حَسَنًا ۖ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَٰتٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾

---

8 أَفَمَن അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ. زُيِّنَ لَهُ അവന് ഭംഗിയാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. سُوءُ عَمَلِهِ അവൻെറ ദുഷ് പ്രവൃത്തി, പ്രവൃത്തിയുടെ തിൻമ. فَرَآهُ എന്നിട്ടവൻ അതിനെ കണ്ടു. حَسَنًا നല്ലതായി. فَإِنَّ الله എന്നാൽ അല്ലാഹു. يُضِلُّ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَيَهْدِي നേർവഴിയിലുമാക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. فَلاَ تَذْهَبْ അത് കൊണ്ടുപോകാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. نَفْسُكَ നിൻെറ ജീവൻ, നിൻെറ ദേഹം. عَلَيْهِمْ അവരുടെപേരിൽ (അവരാൽ). حَسَرَاتٍ സങ്കടങ്ങളാൽ(സങ്കടാധിക്യംകൊണ്ട്). إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَصْنَعُونَ അവർ ചെയ്തു (പണിതു) വരുന്നതിനെപ്പറ്റി.

ഐഹികജീവിതത്തിൻെറയും, പിശാചിൻെറയും വഞ്ചനകൾക്കും പാത്രമാകുന്നവർക്കു യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുവാനും, നല്ലതും ചീത്തയും വേർതിരിച്ചറിയുവാനും സാധിക്കാതെവരും. അങ്ങനെ, തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ദുർന്നടപ്പുകളുടെ കൊള്ളരുതായ്മ അവർക്ക് അജ്ഞാതമായിത്തീരുകയും, അവ സൽപ്രവൃത്തികളായി ഗണിക്കുകയും, അതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. ഇത്രയും ദുഷിച്ചുപോയ ഇവർ എങ്ങിനെയാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ പാപമോചനത്തിനും, പ്രതിഫലങ്ങൾക്കും അർഹരാവുക?! എങ്ങിനെയാണ് നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു ഇവരെ ഉൾപ്പെടുത്തുക?! തങ്ങളുടെ നടപടികൾ ചീത്തയാണെന്ന ബോധമെങ്കിലും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെപ്പറ്റി വല്ല പ്രതീക്ഷ

ക്കും വഴിയുണ്ടാകുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ സങ്കടപ്പെട്ടു സ്വയം കഷ്ടപ്പെടേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു അവരുടെ ചെയ്തികളെല്ലാം കണ്ടറിയുന്നുണ്ട്. അവൻ തക്ക നടപടി വഴിയെ എടുക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നു സാരം.

وَٱللَّهُ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ ٱلرِّيَٰحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَٰهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ ٱلنُّشُورُ ﴿٩﴾

9 അല്ലാഹുവത്രെ, കാറ്റുകളെ അയച്ചിട്ടുള്ളവൻ [ചലിപ്പിക്കുന്നവൻ]. എന്നിട്ട് അവ മേഘം ഇളക്കിവിടുന്നു; അങ്ങനെ നാം [അല്ലാഹു] അതിനെ നിർജ്ജീവമായ വല്ല നാട്ടിലേക്കും തെളിച്ചുകൊണ്ട് പോകുകയായി; എന്നിട്ട് (ആ) ഭൂമിയെ- അത് നിർജീവമായതിനുശേഷം-നാം ജീവിപ്പിക്കുകയായി. ഇതുപോലെ (ത്തന്നെ)യാണ് പുനരുത്ഥാനം!.

---

9 وَاللهُ അല്ലഹുവത്രെ. الَّذِي أَرْسَلَ അയച്ചവൻ. الرِّيَاحَ കാറ്റുകളെ. فَتُثِيرُ എന്നിട്ടവ ഇളക്കിവിടുന്നു. سَحَابًا മേഘം, മഴക്കാറ്. فَسُقْنَاهُ എന്നിട്ട് നാമതിനെ തെളിക്കും, കൊണ്ടുപോകും. إِلَى بَلَدٍ വല്ല നാട്ടി (ലേക്കും). مَيِّتٍ നിർജ്ജീവമായ. فَأَحْيَيْنَا بِهِ എന്നിട്ട് അതുകൊണ്ട് നാം ജീവിപ്പിക്കും. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. بَعْدَ مَوْتِهَا അതിൻെറ മരണത്തിൻെറ (നിർജ്ജീവതയുടെ)ശേഷം. كَذَلِكَ അപ്രകാരമാണ്. النُّشُورُ എഴുന്നേൽപ്പ് (പുനരുത്ഥാനം).

അതിമഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹവും, നിത്യസത്യമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും എടുത്തുകാട്ടി മരണാനന്തരജീവിതത്തിൻെറ സാധ്യത തെളിയിക്കുകയാണ്. അതതു നാടുകളിലേക്ക് മേഘം നീങ്ങുന്നതിലും, അതിൽനിന്നു മഴ വർഷിച്ചു നിർജ്ജീവമായ ഭൂമി ഉൽപാദനയോഗ്യമായിത്തീരുന്നതിലും അടങ്ങിയ ഗഹനമായ രഹസ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള സൂചനയാണ്, വാചക ഘടനയിൽ ഇടക്കുവെച്ചു 'അവൻ' എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്തു 'നാം' എന്ന മദ്ധ്യമപ്രയോഗം. ഈ പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പും നാം ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ട്.

مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْعِزَّةَ فَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ جَمِيعًا ۚ إِلَيْهِ يَصْعَدُ ٱلْكَلِمُ ٱلطَّيِّبُ وَٱلْعَمَلُ ٱلصَّٰلِحُ يَرْفَعُهُۥ ۚ وَٱلَّذِينَ يَمْكُرُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُو۟لَٰٓئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾

10 ആരെങ്കിലും പ്രതാപത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രതാപം മുഴുവനും അല്ലാഹുവിനാണ് ഉള്ളത്. (ശുദ്ധമായ) നല്ല വാക്കുകൾ അവങ്കലേക്കത്രെ കയറിപ്പോകുന്നത്. സൽക്കർമ്മമാകട്ടെ, അതിനെ അവൻ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. (കടുത്തു) ദുഷിച്ച കുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയുണ്ട്. അക്കൂട്ടരുടെ കുതന്ത്രം തന്നെയാണ് നാശമടയുക.

---

10 مَن كَانَ ആരെങ്കിലും ആണെങ്കിൽ. يُرِيدُ الْعِزَّةَ പ്രതാപം (യശസ്സ്) ഉദ്ദേശിക്കുക. فَلِلَّهِ എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനാണ്. الْعِزَّةُ പ്രതാപം. جَمِيعًا മുഴുവനും. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്കത്രെ. يَصْعَدُ കയറിപ്പോകുന്നുത്. الْكَلِمُ വാക്ക്, വാക്കുകൾ. الطَّيِّبُ നല്ല, ശുദ്ധമായ. وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ സൽ, നല്ല കർമ്മമാകട്ടെ. . يَرْفَعُهُ അത് (അവൻ) അതിനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ കുതന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ. السَّيِّئَاتِ ദുഷിച്ച (കടുത്ത) കുതന്ത്രങ്ങൾ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ شَدِيدٌ കഠിന ശിക്ഷ. وَمَكْرُ കുതന്ത്രം. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടരുടെ. هُوَ അതു (തന്നെ). يَبُورُ നാശമടയും, നഷ്ടപ്പെടും.

മൂന്നുനാലു കാര്യങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. 1) പ്രതാപം മുഴുവനും അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. ആർക്കെങ്കിലും പ്രതാപം സിദ്ധിക്കേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് അവനിൽനിന്നു ലഭിക്കേണ്ടതും, അതിന് അവൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴി അവനോട് ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതുമാണ്. അവൻ നൽകുന്ന പ്രതാപമേ സാക്ഷാൽ പ്രതാപമായിരിക്കയുള്ളു. അവൻ പ്രതാപം നൽകാതെ അവഗണിക്കുന്നവർക്കു മാന്യതയും, യശസ്സും ലഭിക്കുകയില്ല. (ومن يهن الله فما له من مكرم) എന്നാൽ-പലരും ധരിക്കുന്നതു പോലെ-യശസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ പ്രതാപം എന്നു പറയുന്നത് കുറെ ധനശക്തിയോ, തോന്നിയതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമോ, മറ്റുള്ളവരെ കീഴ്പ്പെടുത്തി കയ്യൂക്ക് നടത്തുവാനുള്ള സ്വാധീനമോ ഒന്നുമല്ല. സത്യവും നീതിയും അന്യനു അടിയറവെക്കാതെ, അക്രമവും അനീതിയും അവലംബമാക്കാതെ-സൽസ്വഭാവം, ഹൃദയശുദ്ധി, മാനമര്യാദ, സൽക്കർമ്മം മുതലായവവഴി-സിദ്ധിക്കുന്ന അന്തസ്സും മനസ്സമാധാനവുമാണ് സാക്ഷാൽ യശസ്സ് (العزة). ഇങ്ങിനെയുള്ളവന് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമേ ഭയപ്പെടേണ്ടിവരികയുള്ളു. അവന്റെ സർവ്വാശ്രയവും അവൻതന്നെ. ഇതോടൊപ്പം ജനമദ്ധ്യെ അവന് വിലയും നിലയും താനെ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. യശസ്സ് ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം അടുത്ത വാക്യത്തിൽ കണ്ടെത്താവുന്നതുമാണ്. 'പ്രതാപം' എന്നു നാം അർത്ഥം നൽകിയത് عزة എന്ന വാക്കിനാണ്. 'യശസ്സ്', വീര്യം, യോഗ്യത, അന്തസ്സ്' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭോചിതം അതിന് അർത്ഥം പറയാം.

2,3) വിശ്വാസംകൊണ്ടും, ആത്മാർത്ഥതകൊണ്ടും പരിശുദ്ധമായ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു ഉടലെടുത്ത് നാവിൽകൂടി വെളിക്കുവരുന്ന നല്ല വാക്കുകൾ-ദിക്ർ, ദുആ, ഖുർആൻ, സദുപദേശം മുതലായ എല്ലാ സംസാരങ്ങളും-അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. അവൻ അവയെ സ്വീകരിച്ച് തക്ക പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും. നല്ല വാക്കുകളി (الكلم الطيب). ൽ തൗഹീദിന്റെ സാക്ഷ്യവാചകമായ لااله الاالله (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല) എന്ന 'കലിമ:'ക്കാണ് പ്രഥമസ്ഥാനമുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. സൽക്കർമ്മങ്ങളെയെല്ലാം-അവ ചെറുതോ വലുതോ, സ്വകാര്യമോ പരസ്യമോ ഏതാവട്ടെ-അല്ലാഹു ഉയർത്തുകയും അവയെ രേഖപ്പെടുത്തി യഥായോഗ്യം പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും. ചുരുക്കത്തിൽ, നല്ല വാക്കുകളോ പ്രവൃത്തികളോ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല.

و العمل الصالح يرفعه എന്ന വാക്യത്തിന് നാം വായിച്ച അർത്ഥം ഓർമ്മിക്കുക. 'അതിന് അവൻ ഉയർത്തുന്നു' (يرفعه) എന്നതിലെ കർത്താവിന്റെ സ്ഥാനത്തു 'അല്ലാഹു'വും, അതിൽ കർമ്മമായി നിൽക്കുന്നതു 'സൽക്കർമ്മവുമാണല്ലോ. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം സ്വീകരിച്ച അഭിപ്രായമാണിത്. മറ്റൊരുവിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ ക്രിയയുടെ കർത്താവു 'സൽകർമ്മ' (العمل الصالح)വും, കർമ്മം 'നല്ല വാക്കും' (الكلم الطيل) ആകുന്നു. (*) അപ്പോൾ, ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥവിവർത്തനം ഇപ്രകാരം വരും: 'സൽക്കർമ്മമാകട്ടെ, അതിനെ-നല്ല വാക്കിനെ-ഉയർത്തുകയും ചെയ്യും.' അതായത് നല്ല വാക്കുകൾ ഉന്നതങ്ങളാകുന്നതും, ഫലപ്രദമാകുന്നതും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തമാണ് എന്നു സാരം.

'നല്ല വാക്കുകൾ കയറിപ്പോകു'മെന്നും, 'സൽക്കർമ്മം ഉയർത്തു'മെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അല്ലാഹു അവയെ സ്വീകരിക്കുമെന്നോ, അറിയുമെന്നോ മാത്രമാണെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. വസ്തുതകൾ വസ്തുക്കളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു ലോകമാണ് (عالم يتجسد فيه المعاني) അത്മീയലോകം-അഥവാ പരലോകം. അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവിൽ പെടാത്തതൊന്നുമില്ല. മാത്രമല്ല. പല ഹദീസുകളിലും ഇതിന് തെളിവുകൾ കാണാം. ഇന്നത്തെ ചില ശാസ്ത്രീയസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഇതിന് ഉപോൽബലങ്ങളായുണ്ടുതാനും.

* الكلم എന്ന വാക്കിന് ഏകവചനത്തിന്റെയും ബഹുവചനത്തിന്റെയും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്.

4) ഉപായങ്ങളും, കാപട്യങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു നടത്തപ്പെടുന്ന എല്ലാ കുതന്ത്രങ്ങളും കുറ്റകരവും ആക്ഷേപകരവും തന്നെ. എന്നാൽ, അത് കടുത്തതും ദുഷ്ടതരവുമാകുമ്പോൾ കൂടുതൽ ശിക്ഷാർഹമായിത്തീരുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, അത് അതിൻെറ കർത്താക്കളിൽതന്നെ തിരിച്ചടിച്ച് നാശമായിക്കലാശിക്കുകയും ചെയ്യും. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ കൊലപ്പെടുത്തുകയോ, പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുകയോ, നാടുകടത്തി വിടുകയോ ചെയ്വാൻ ഖുറൈശികൾ 'ദാറുന്നദുവത്തി'ൽവെച്ചു ഗൂഢാലോചന നടത്തി. അതിനായി രാത്രി വീടുവളഞ്ഞു. ഇതുപോലുള്ള പല ഉദാഹരണങ്ങളും, അവയുടെ അനന്തരഫലങ്ങളും അന്നും ഇന്നും ചരിത്രത്തിൽ ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. അതെ, കഠിനകുതന്ത്രം അതിൻെറ ആൾക്കാരിൽതന്നെ പിണയുന്നതായിരിക്കും. (ولا يحيق المكر السيئ الا باهله)

وَٱللَّهُ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَٰجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِۦٓ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

11 അല്ലാഹു നിങ്ങളെ മണ്ണിൽനിന്നും, പിന്നീട് ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നുമായി സൃഷ്ടിച്ചു; പിന്നെ, അവൻ നിങ്ങളെ ഇണകളാക്കി. അവൻെറ അറിവോടെയല്ലാതെ യാതൊരു സ്ത്രീയും ഗർഭം ധരിക്കുന്നില്ല, പ്രസവിക്കുന്നുമില്ല. (ദീർഘിച്ച) ആയുസ്സ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏതൊരാൾക്കും ആയുസ്സ് നൽകപ്പെടുന്നതാകട്ടെ, (ആർക്കെങ്കിലും) അവൻെറ ആയുസ്സിൽ നിന്നും കുറക്കപ്പെടുന്നതാകട്ടെ, ഒരു (രേഖാ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതില്ല. നിശ്ചയമായും, അത് അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ നിസ്സാരമായതാണ്.

---

11 وَاللهُ അല്ലാഹു. خَلَقَكُم നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു. مِّن تُرَابٍ മണ്ണിൽനിന്ന്, മണ്ണിനാൽ. ثُمَّ പിന്നെ. مِن نُّطْفَةٍ ഒഴുകുന്ന ജലത്തിൽ (ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ) നിന്ന്. ثُمَّ جَعَلَكُمْ പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കി. أَزْوَاجًا ഇണകൾ (ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ). وَمَا تَحْمِلُ ഗർഭം ധരിക്കുന്നില്ല. مِنْ أُنثَى ഒരു പെണ്ണും സ്ത്രീയും. وَلاَ تَضَعُ അവൾ പ്രസവിക്കുന്നുമില്ല. إِلاَّ بِعِلْمِهِ അവൻെറ അറിവോടെയല്ലാതെ. وَمَا يُعَمَّرُ ആയുസ്സ് നൽകപ്പെടുന്നതുമല്ല. مِن مُّعَمَّرٍ ഒരു അയുസ്സ് നൽകപ്പെട്ടവന്നും. وَلاَ يَنقُصُ കുറക്കപ്പെടുക (ചുരുക്കപ്പെടുക) ഇല്ല. مِنْ عُمُرِهِ അവൻെറ ആയുസ്സിൽ (വയസ്സിൽ) നിന്ന്. إِلاَّ فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെ. إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത്. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. يَسِرٌ നിസ്സാരമാണ്, ലഘുവായതാണ്.

അല്ലാഹു ലോകകാര്യങ്ങളെ മൊത്തത്തിൽ മാത്രമേ അറിയുന്നുള്ളുവെന്നും, ഓരോ കാര്യത്തിൻെറയും വിശദ വിവരം അവൻ അറിയുകയില്ലെന്നും പറയുന്ന ധിക്കാരികളും, അത് ശരിയാണെന്നു ധരിച്ചുവശായ പാമരൻമാരും, മനസ്സിരുത്തി വായിക്കേണ്ടുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങളാണ് ഇതും, സൂറത്തുസബഇലെ 2ഉം 3ഉം പോലുള്ള മറ്റുചില വചനങ്ങളും, ഓരോ സ്ത്രീയും ഗർഭം ധരിക്കുന്നതും, പ്രസവിക്കുന്നതും, ഓരോരുത്തൻെറ ആയുഷ്കാലത്തിൻെറ ഏറ്റക്കുറവുമെല്ലാം കൃത്യമായും സൂക്ഷമമായും അറിയുകയും, രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവനത്രെ അല്ലാഹു. ഓരോ കാര്യവും അവൻെറ അടുക്കൽ ഒരു തോതനുസരിച്ചാണുള്ളത്. (وكل شيئ عنده بمقدار) മാത്രമല്ല, ഭൂമിയിലുള്ള ഓരോ ജീവിക്കും ആഹാരംകൊടുക്കുന്നകാര്യം അവൻ ഏൽക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ومامن دابة الاعلى الله رزقها) മനുഷ്യൻ അത് ആരാഞ്ഞു തിരഞ്ഞുപിടിക്കുകയേ വേണ്ടു. എന്നിരിക്കെ, കുറച്ചുകാലം കഴിയുമ്പോഴേക്കു ഈ ലോകത്തു ജനപ്പെരുപ്പംമൂലം ഭക്ഷണത്തിനു മാർഗ്ഗമില്ലാതെ പട്ടിണികിടന്നു മനുഷ്യൻ നശിച്ചു പോകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസമുള്ള ഒരാൾക്കും അവകാശമില്ല.

ان ذلك على الله يسير (അതൊക്കെ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ നിസ്സാരമാണ്) എന്നുള്ള ഒടുവിലത്തെ വാക്യം ബുദ്ധിയും, വിശ്വാസവും ഉള്ളവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കട്ടെ!

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهُۥ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَمِن كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى ٱلْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

12 രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ [ജലാശയങ്ങൾ] സമമാവുകയില്ല, ഇതാ ഒന്ന് കുടിക്കുവാനെളുപ്പമുള്ളതായ സ്വച്ഛജലം; മറ്റേത് കൈപ്പുരസമായ ഉപ്പുജലവും! ഓരോന്നിൽനിന്നും നിങ്ങൾ പുതിയ മാംസം തിന്നുകയും നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്ന ആഭരണവസ്തു പുറത്തെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാൻവേണ്ടി അതിൽ [സമുദ്രത്തിൽ] കൂടി ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് കപ്പലുകൾ (സഞ്ചരിക്കുന്നത്) നിനക്കു കാണാം; നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാമല്ലോ.

---

12 وَمَا يَسْتَوِي സമമാവുകയില്ല. الْبَحْرَانِ രണ്ട് സമുദ്ര (ജലാശയ)ങ്ങൾ. هَذَا ഇത് (ഒന്ന്). عَذْبٌ നല്ലവെള്ളമാണ്. فُرَاتٌ ശുദ്ധമായ. سَائِغٌ കുടിക്കാനെളുപ്പം ഉള്ളതാണ് (വേഗം ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതാണ്). شَرَابُهُ അതിലെ പാനീയം. وَهَذَا ഇത്(മറ്റേത്). مِلْحٌ ഉപ്പ് (ഉപ്പുരസമുള്ളത്) ആകുന്നു. أُجَاجٌ കയ്പായ (ഉപ്പ് കവിഞ്ഞ). وَمِن كُلٍّ എല്ലാറ്റിൽനിന്നും. تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുന്നു. لَحْمًا മാംസം. طَرِيًّا പുത്തനായ (പഴക്കമില്ലാത്ത). وَتَسْتَخْرِجُونَ നിങ്ങൾ പുറത്തെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. حِلْيَةً ആഭരണം, അലങ്കാര വസ്തു. تَلْبَسُونَهَا നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്ന. وَتَرَى നീ കാണുന്നു, നിനക്ക് കാണാം. الْفُلْكَ കപ്പലുകൾ. فِيهِ അതിൽ. مَوَاخِرَ ഭേദിച്ച്(മുറിച്ച്) പോകുന്നതായി. لِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാൻ (തേടുവാൻ)വേണ്ടി. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്. وَلَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാനും, ആയേക്കാം. تَشْكُرُونَ നന്ദികാണിക്കും.

അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, അവയിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. സുഖമായി കുടിക്കുവാനും, ഉപയോഗിക്കുവാനും ഉതകുമാറ് രുചിയും, ശുചിയും തികഞ്ഞ ശുദ്ധജലാശയങ്ങളും, ചവർപ്പും പുളിപ്പും കവിഞ്ഞ് കൈപ്പുരസമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഉപ്പുജലാശയങ്ങളും പ്രകൃത്യാ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണല്ലോ. പക്ഷേ, രണ്ടിൽനിന്നും മനുഷ്യർക്ക് ഒരു പ്രധാനാഹാരമായ പുതിയ പച്ച മത്സ്യമാംസങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുത്ത്, ചിപ്പി, പവിഴം തുടങ്ങിയ പല വിഭവങ്ങളും അവയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ അലങ്കാരവസ്തുക്കളായും മറ്റും അവ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൂരസഞ്ചാരം ചെയ്തും, ചരക്കുകൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നീക്കം ചെയ്തും അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളെ തേടിത്തിരഞ്ഞുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ സമുദ്രത്തിൽ കപ്പൽ യാത്ര നടത്തുന്നു. സമുദ്രജലം ഭേദിച്ചുകൊണ്ടും, തിരമാലകളെ പിന്നിട്ടുകൊണ്ടും കപ്പലുകൾ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യൻെറ ഐഹിക ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന് അവൻ നന്ദിചെയ്യേണ്ടതില്ലയോ?! നിശ്ചയമായും ഉണ്ട്. അതവൻെറ ഭാവിജീവിത വിജയത്തിലേക്കുള്ള മൂലധനമായി വകയിരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِى لِأَجَلٍ

13 അവൻ രാത്രിയെ പകലിൽ കടത്തുന്നു; പകലിനെ രാത്രിയിലും കടത്തുന്നു. സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും കീഴ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഓരോ

مُّسَمًّى ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ ٱلْمُلْكُ ۚ وَٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾

ന്നും ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരേക്ക് സഞ്ചരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവനത്രെ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു! അവനാണ് രാജാധികാരം! നിങ്ങൾ അവനുപുറമെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവരാകട്ടെ, ഒരു ഈത്തപ്പഴ(ക്കുരുവിന്റെ) പാട (യുടെ അത്ര)യും അവർ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

---

13 يُولِجُ അവൻ കടത്തുന്നു, പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. فِي النَّهَارِ പകലിൽ. وَيُولِجُ النَّهَارَ പകലിനെയും കടത്തുന്നു. فِي اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ. وَسَخَّرَ അവൻ കീഴ്പെടുത്തി (വിധേയമാക്കി)ത്തരുകയും ചെയ്തു. الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും. كُلٌّ എല്ലാം, ഓരോന്നും. يَجْرِي സഞ്ചരിക്കുന്നു. لِأَجَلٍ ഒരു അവധിവരെക്ക്. مُّسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. ذَٰلِكُمُ അവൻ (അങ്ങിനെയുള്ളവൻ). اللهُ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവാണ്. لَهُ അവന്നാണ്. الْمُلْكُ രാജത്വം, രാജാധികാരം. وَالَّذِينَ تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവർ. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. مَا يَمْلِكُونَ അവർ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ല, ഉടമപ്പെടുത്തുന്നില്ല. مِن قِطْمِيرٍ ഒരു ഈത്തപ്പാടയും.

ഉണങ്ങിയ ഉള്ളിത്തൊലിപോലെ, ഈത്തക്കുരുവേ പൊതിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന നേരിയ പാടയാണ് قطمير അവർക്ക് ഒട്ടും സ്വാധീനമില്ല എന്നു സാരം. സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും കീഴ്പ്പെടുത്തിയതിനെ സംബന്ധിച്ചു പലപ്പോഴും നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. (*)

إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا۟ دُعَآءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا۟ مَا ٱسْتَجَابُوا۟ لَكُمْ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ ۚ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾

14 നിങ്ങളവരെ വിളി(ച്ചുപ്രാർത്ഥി)ക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ നിങ്ങളുടെ വിളി കേൾക്കുകയില്ല; അവർ കേട്ടാലും, അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരംചെയ്കയുമില്ല. ഖിയാമത്തു നാളിലാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ (ഈ) 'ശിർക്കി'നെ അവർ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യും. (മനുഷ്യാ) സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയെപ്പോലെയുള്ള ഒരാൾ നിനക്ക് വർത്തമാനമറിയിക്കുവാനില്ല.

---

14 إِن تَدْعُوهُمْ നിങ്ങളവരെ വിളിക്കുന്നപക്ഷം. لَا يَسْمَعُوا അവർ കേൾക്കയില്ല. دُعَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ വിളി. وَلَوْ سَمِعُوا അവർ കേട്ടാലും. مَا اسْتَجَابُوا അവർ ഉത്തരം ചെയ്യില്ല. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَيَوْمَ നാളിലാകട്ടെ. الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു. يَكْفُرُونَ അവർ അവിശ്വസിക്കും (നിഷേധിക്കും). بِشِرْكِكُمْ നിങ്ങളുടെ ശിർക്കിൽ, ശിർക്കിനെ. وَلَا يُنَبِّئُكَ നിനക്ക് വർത്തമാനം അറിയിക്കയില്ല. مِثْلُ خَبِيرٍ സൂക്ഷമജ്ഞാനിയെപ്പോലെയുള്ള(ഒരു)വൻ.

യാതൊരു വ്യാഖ്യാനവുംകൂടാതെത്തന്നെ ഈ വചനങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. ഇവിടെ 'നിങ്ങളുടെ ശിർക്ക്' (شرككم) എന്നു പറഞ്ഞത് അവർ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇതുസംബന്ധിച്ചു സൂ: മർയം 49, 50 എന്നീ വചനങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ നാം വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവർ ആരായി

* ഇന്നിതാ മനുഷ്യൻ ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ ഇറങ്ങി തിരിച്ചു പോരുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയും, ചന്ദ്രനിലും മറ്റും എന്തെല്ലാമോ അവൻ കൈകാര്യം ചെയ്വാൻ പോകുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന നാൾക്കുനാൾ പുലർന്നുവരികയാണ്.

രുന്നാലും അത് ശിർക്കുതന്നെയാണെന്നു കഴിഞ്ഞ സൂറ: 40, 41ലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും നാം കാണുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത വചനവും താഴെ 22-ാം വചനവും പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാലും മതിയാകും. എന്നിരിക്കെ, മരണമടഞ്ഞ മഹാത്മാക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാമോ, അവരതു കേൾക്കുമോ, ഉത്തരം ചെയ്യുമോ എന്നൊന്നും പരിശോധിക്കുകയോ അതിന് ന്യായീകരണം ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഖുർആനെ ധിക്കരിക്കൽ മാത്രമാകുന്നു. ഈ ആയത്തിലെ അവസാനവാക്യം (ولا ينبئك مثل خبير) അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു വമ്പിച്ചൊരു താക്കീതാണ് നൽകുന്നത്. മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ വിവരിച്ചുതരുന്നതു അല്ലാഹുവാണ്; അവൻ എല്ലാം സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്നവനാണ്: അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെയാണിതെല്ലാം പറയുന്നതും; ഇത്രയും വ്യക്തമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും ഇവയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരുവാൻ വേറെ ആളില്ല; എന്നിരിക്കെ ഇതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ന്യായീകരിക്കുന്നതും ആപത്താണ് എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം-3

۞ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ أَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ إِلَى ٱللَّهِ ۖ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿١٥﴾

15 ഹേ, മനുഷ്യരേ, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ആശ്രയമുള്ളവരത്രെ നിങ്ങൾ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻ (അന്യാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യനാണ്; സ്തുത്യർഹനാണ്.

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

16 അവൻ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങളെ അവൻ പോക്കി [നശിപ്പിച്ചു]കളയുകയും, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

17 അത് അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഒരു വീര്യപ്പെട്ട [പ്രയാസപ്പെട്ട] കാര്യമല്ലതാനും.

---

15 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. أَنتُمُ الْفُقَرَاءُ നിങ്ങൾ ആശ്രയക്കാരാണ്. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. وَاللهُ അല്ലാഹുവോ. هُوَ الْغَنِيُّ അവൻ ധന്യനാണ്, അന്യാശ്രയനാണ്. الْحَمِيدُ സ്തുത്യാർഹനാണ്. 16 إِن يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം. يُذْهِبْكُمْ നിങ്ങളെ പോക്കിക്കളയും, (നശിപ്പിക്കും). وَيَأْتِ വരുകയും ചെയ്യും. بِخَلْقٍ جَدِيدٍ പുതിയൊരു സൃഷ്ടിയുംകൊണ്ട്. 17 وَمَا ذَلِكَ അതല്ലതാനും. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. بِعَزِيزٍ ഒരു വീര്യപ്പെട്ട (പ്രയാസമായ) കാര്യം.

മനുഷ്യൻെറ-അവൻ എത്ര ദുർബ്ബലനോ യോഗ്യനോ ആവട്ടെ ഓരോ ചലനവും, ഓരോ അടക്കവും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായത്തെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നവയാണ്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള സഹായം കൂടാതെ ഒരു വിരൽപോലും അനക്കുവാനും, മടക്കുവാനും അവന് സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവിനാകട്ടെ ആരുടെയും യാതൊരു സഹായവും ആവശ്യവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ മനുഷ്യൻ അവൻെറ എല്ലാ അപേക്ഷകളും പ്രാർത്ഥനകളും അല്ലാഹുവിൽ മാത്രമാണ് അർപ്പിക്കേണ്ടത്. ഒരു ദിവസം നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പുറകിലായി ഒരു വാഹനപ്പുറത്തു പോകുമ്പോൾ തന്നോട് ഇപ്രകാരം അവിടുന്നു പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

يا غلام اني اعلمك كلمات: احفظك الله يحفظ احفظ الله تجده تجاهك اذاسألت فاسأل الله واذا استعنت فاستعن بالله واعلم ان الا مة لو اجتمعت على ان ينفعوك بشيئ لم ينفعوك الا بشيئ قد كتبه الله لك وان اجتمعوا على ان يضروك بشئ لم يضروك الا بشيئ قد كتبه الله عليك الخ –رواه الترمذى

സാരം: 'കുട്ടി, ഞാൻ നിനക്ക് ചില വാക്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുതരാം : നീ അല്ലാഹുവിനെ

സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക-അവൻ നിന്നെ സൂക്ഷിക്കും. നീ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക-അവനെ നിൻെറ മുമ്പിൽ നീ കണ്ടെത്തും. നീ വല്ലതും ചോദിക്കുന്നപക്ഷം അല്ലാഹുവിനോട് ചോദിക്കുക. നീ വല്ല സഹായാഭ്യർത്ഥനയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അല്ലാഹുവിനോട് സഹായാഭ്യർത്ഥനചെയ്യുക. നീ അറിഞ്ഞേക്കൂ: നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു ഉപകാരം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി സമുദായം ഒന്നിച്ചുചേർന്നാലും അല്ലാഹു നിനക്ക് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അവർ ഉപകാരം ചെയ്കയില്ല. നിനക്ക് ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉപദ്രവം ചെയ്‌വാൻ അവർ ഒരുമിച്ചുചേർന്നാലും അവൻ നിൻെറ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അവർ ഉപദ്രവം ചെയ്കയില്ല.' (തി.)

ശിർക്കും ദൈവനിഷേധവും പുലർത്തിപ്പോരുന്ന മനുഷ്യസമുദായത്തെ നശിപ്പിച്ച് പകരം, തികച്ചും അനുസരണവും കൂറും ഭക്തിയുമുള്ള ഒരു ജനസമുദായത്തെ ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിയും. മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തെത്തന്നെ നാമാവശേഷമാക്കി വേറൊരു വർഗ്ഗത്തെ ഭൂമിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനും അവന് കഴിയും. അതൊന്നും അവനെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒട്ടും പ്രയാസപ്പെട്ട കാര്യമല്ല. പക്ഷേ, അവൻ അതിന് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. മഹത്തായ ചില ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് നിശ്ചിത അവധിവരെ അവരെ അവൻ അവശേഷിപ്പിക്കുകയാണ്.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰٓ ۗ إِنَّمَا تُنذِرُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ وَأَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِۦ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

18 കുറ്റം വഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹവും മറ്റൊന്നിൻെറ കുറ്റം വഹിക്കുകയില്ല. ഭാരം പിടിപെട്ട ഒരു ദേഹം അതിൻെറ ചുമടെടുക്കുന്നതിന് (മറ്റൊരാളെ) വിളിക്കുന്ന പക്ഷം, അതിൽനിന്ന് യാതൊന്നും തന്നെ വഹിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല; അത് അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവനായിരുന്നാലും ശരി. തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ (നേരിൽ കാണാതെ) അദൃശ്യനിലയിൽ ഭയപ്പെടുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ മാത്രമേ നീ താക്കീത് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു. ആർ (ആത്മ) പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നുവോ അവൻ, തനിക്ക് (ഗുണത്തിനു) വേണ്ടിത്തന്നെ പരിശുദ്ധി അടയുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് തിരിച്ചുചെല്ലൽ.

---

18 وَلَا تَزِرُ കുറ്റം വഹിക്കയില്ല. وَازِرَةٌ ഒരു കുറ്റക്കാരിയും (കുറ്റക്കാരിയായ ദേഹവും, ആത്മാവും). وِزْرَ أُخْرَىٰ മറ്റൊന്നിൻെറ കുറ്റം. وَإِن تَدْعُ വിളിച്ചാൽ, ക്ഷണിച്ചാൽ. مُثْقَلَةٌ ഒരു ഭാരം പിടിപെട്ട ദേഹം. إِلَىٰ حِمْلِهَا അതിൻെറ ചുമട്ടിലേക്ക് (ചുമടെടുക്കാൻ). لَا يُحْمَلْ വഹിക്ക(ഏറ്റെടുക്ക)പ്പെടുകയില്ല. مِنْهُ അതിൽനിന്ന്. شَيْءٌ യാതൊന്നും. وَلَوْ كَانَ അത് (അവൻ) ആയിരുന്നാലും. ذَا قُرْبَىٰ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവൻ. إِنَّمَا تُنذِرُ നീ തക്കീത്ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു. الَّذِينَ يَخْشَوْنَ ഭയപ്പെടുന്നവരെ (മാത്രം). رَبَّهُم തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. بِالْغَيْبِ അദൃശ്യനിലയിൽ, കാണാതെ. وَأَقَامُوا നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്ത. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَمَن ആർ, ആരെങ്കിലും. تَزَكَّىٰ പരിശുദ്ധി പ്രാപിച്ചു, ആത്മശുദ്ധിനേടി. فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ എന്നാലവൻ നിശ്ചയമായും പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നു. لِنَفْسِهِ തനിക്ക് വേണ്ടിത്തന്നെ. وَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ്. الْمَصِيرُ തിരിച്ചു ചെല്ലൽ.

ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ ഏറ്റെടുക്കുകയോ, മറ്റൊരാളുടെമേൽ ചുമത്തപ്പെടുകയോ, രണ്ടും അല്ലഹുവിൻെറ കോടതിയിൽ സംഭവിക്കുകയില്ല. കുറ്റഭാരം താങ്ങാൻ വയ്യാത്തവർ, തങ്ങളുടെ ഭാരത്തിൽനിന്നൊരു പങ്കു വഹിക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉറ്റ ബന്ധുക്കളോടുപോലും അപേക്ഷിച്ചാൽ, ആ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ ആളെ കിട്ടുകയുമില്ല.

കാരണം, ഓരോരുത്തർക്കും മതിയാവോളം കാര്യം അവരവർക്കുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും. (لكل امرئ منهم يومئذ شأن يغنيه) ഒരാൾ അതിന് സമ്മതിച്ചുവെന്നു സങ്കൽപിച്ചാൽതന്നെ അതു നടപ്പിലാകുകയുമില്ല. കാരണം, ഓരോരുത്തനും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ ഗുണത്തിനും ദോഷത്തിനും ഉത്തരവാദി അവൻതന്നെയാണെന്നാണ് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള നീതിനിയമം. (لها ما كسبت و عليها ماااكتسبت) അപ്പോൾ 'അതിൻെറ കുറ്റം ഞാൻ ഏറ്റുകൊള്ളാം, അത് പ്രവൃത്തിച്ചു കൊള്ളുക' എന്ന് ചിലർ ചിലസന്ദർഭങ്ങളിൽ പറയാറുള്ളത് വെറും പാഴ്വാക്കാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. (സൂ: അങ്കബൂത്ത് 12ഉം 13ഉം, വിവരണവും ഓർക്കുക.)

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ ﴿١٩﴾

19 അന്ധനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാവുകയില്ല;

وَلَا ٱلظُّلُمَـٰتُ وَلَا ٱلنُّورُ ﴿٢٠﴾

20 അന്ധകാരങ്ങളും, പ്രകാശവുമാകട്ടെ, (അവയും സമമാവുക) ഇല്ല.

وَلَا ٱلظِّلُّ وَلَا ٱلْحَرُورُ ﴿٢١﴾

21 തണലും, സൂര്യോഷ്ണവും (അഥവാ ഉഷ്ണക്കാറ്റും) ആകട്ടെ, (സമമാവുക) ഇല്ല.

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَحْيَآءُ وَلَا ٱلْأَمْوَٰتُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَآءُ ۖ وَمَآ أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِى ٱلْقُبُورِ ﴿٢٢﴾

22 ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും, മരണമടഞ്ഞവരുമാകട്ടെ സമമാവുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ കേൾപ്പിക്കും. 'ഖബ്റു' (ശ്മശാനം) കളിൽ ഉള്ളവരെ നീ കേൾപ്പിക്കുന്നവനല്ല.

إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾

23 നീ ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

---

19 وَمَا يَسْتَوِي സമമാവുകയില്ല. الْأَعْمَى അന്ധൻ. وَالْبَصِيرُ കാഴ്ചയുള്ളവനും. 20 وَلاَ الظُّلُمَاتُ അന്ധകാരങ്ങളും (ഇരുട്ടുകളും) ഇല്ല. وَلاَ النُّورُ പ്രകാശവും ഇല്ല. 21 وَلاَ الظِّلُّ തണലുമില്ല. وَلاَ الْحَرُورُ സൂര്യോഷ്ണവുമില്ല, ഉഷ്ണക്കാറ്റുമില്ല. 22 وَمَا يَسْتَوِي സമമാവുകയില്ല. الْأَحْيَاءُ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ. وَلاَ الْأَمْوَاتُ മരണപ്പെട്ടവരുമില്ല. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُسْمِعُ കേൾപ്പിക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَمَا أَنتَ നീ അല്ല. بِمُسْمِعٍ കേൾപ്പിക്കുന്നവൻ. مَّن فِي الْقُبُورِ ഖബ്റുകളിലുള്ളവരെ. 23 إِنْ أَنتَ നീ അല്ല. إِلاَّ نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ.

സത്യവിശ്വാസവും സത്യനിഷേധവും തമ്മിലും, വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും തമ്മിലും-ഒരിക്കലും സന്ധിയും യോജിപ്പും ഉണ്ടാകാത്തവിധം-പരസ്പരം വൈരുദ്ധ്യമാണുള്ളതെന്ന് ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഇവ എന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറയാം. ഓരോ ഉപമയെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കന്നവർക്ക് ഓരോന്നിലും അടങ്ങിയ പ്രത്യേകത ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമാണ് 'ഖബറുകളിലുള്ളവരെ നീ കേൾപ്പിക്കുകയില്ല' എന്നതിനെക്കുറിച്ചു സൂ: നംല് 80 ൽ വിവരിച്ചത് ഇവിടെയും സ്മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നബി (ﷺ) ജനങ്ങളെ നിർബന്ധപൂർവ്വം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനല്ല, അവരെ വേണ്ടപോലെ താക്കീത് ചെയ്താൽമതി എന്നാണ് 23-ാം വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം. അല്ലാതെ, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കേണ്ടതില്ല എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. അടുത്ത വചനം നോക്കുക.

إِنَّآ أَرْسَلْنَـٰكَ بِٱلْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

24 നിശ്ചയമായും നാം നിന്നെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീത് നൽകുന്നവനുമായിക്കൊണ്ട് യഥാർത്ഥ (മത)ത്തോടുകൂടി അയച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു

സമുദായവും തന്നെ, അതിൽ ഒരുതാക്കീതുകാരൻ കഴിഞ്ഞുപോകാതെയിരുന്നിട്ടില്ല.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَبِٱلزُّبُرِ وَبِٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾

25 ഇവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും (ഇതുപോലെ) വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളോടും, ഏടുകളോടും, പ്രകാശം നൽകുന്ന വേദഗ്രന്ഥത്തോടും കൂടി അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിരുന്നു.

ثُمَّ أَخَذْتُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾

26 പിന്നീട്, (അവരിൽ) അവിശ്വസിച്ചവരെ ഞാൻ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു). അപ്പോൾ എന്റെ പ്രതിഷേധം എങ്ങിനെയായി (-നോക്കുക)?!

---

24 إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ നിശ്ചയമായും നാം നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. بِالْحَقِّ യതാർത്ഥത്തോടുകൂടി. بَشِيرًا സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനായിട്ടും. وَنَذِيرًا താക്കീതുകാരനായും. وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ ഒരു സമുദായവും തന്നെയില്ല. إِلاَّ خَلاَ കഴിഞ്ഞുപോകാതെ. فِيهَا അതിൽ. نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ. 25 وَإِن يُكَذِّبُوكَ അവർ (ഇവർ) നിന്നെ കളവാക്കുകയാണെങ്കിൽ. فَقَدْ كَذَّبَ എന്നാൽ കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ഇവരുടെ (അവരുടെ) മുമ്പുള്ളവർ. جَاءَتْهُمْ അവർക്കുവന്നു, ചെന്നു. رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകൾ. بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾകൊണ്ട്. وَبِالزُّبُرِ ഏടുകൾകൊണ്ടും. وَبِالْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥം കൊണ്ടും. الْمُنِيرِ പ്രകാശം നൽകുന്ന. 26 ثُمَّ أَخَذْتُ പിന്നെ ഞാൻ പിടിച്ചു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരെ. فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ എങ്ങിനെയായി. نَكِيرِ എന്റെ പ്രതിഷേധം.

ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക ജനവിഭാഗത്തിന്നാണ് امة (ഉമ്മത്ത്=സമുദായം) എന്നു പറയുന്നത്. തൗഹീദു പ്രബോധനം ചെയ്വാനും അതിനെ അംഗീകരിക്കാത്തവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് താക്കീത് ചെയ്വാനും പ്രവാചകൻമാർ നിയോഗിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു സമുദായവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അത് നിഷേധിച്ച സമുദായങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി എടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. ഈ സമുദായവും അത് ഓർത്തിരിക്കട്ടെ എന്ന് സാരം. എന്നാൽ, ഓരോ സമുദായത്തിലുമുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകൻമാരെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് വിശദമായി അറിവു കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവരെസംബന്ധിച്ച് മാത്രമേ നമുക്ക് അറിവു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ولقد ارسلنا رسلا من قبلك منهم من قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص عليك –المؤمن

(നിനക്കുമുമ്പു നാം പല റസൂലുകളെയും അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നാം നിനക്ക് വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളവരും അവരിലുണ്ട്. നിനക്ക് വിവരിച്ചു തന്നിട്ടില്ലാത്തവരും അവരിലുണ്ട്. 40:78 ആകയാൽ, നമുക്ക് വിവരം സിദ്ധിച്ചവരിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും, അല്ലാത്തവരിൽ പൊതുവായും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. വിശ്വസിക്കൽ നിർബ്ബന്ധവുമാണ്.

നബിമാർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ മൂന്നുതരം ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നു:

1. വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ (البينات). ബുദ്ധികൊണ്ട് കണ്ടെത്താവുന്ന യുക്തിന്യായങ്ങളും, പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും.
2. ഏടുകൾ (الزبر) അഥവാ ഇബ്റാഹീംനബി (عليه السلام), ദാവൂദുനബി (عليه السلام) മുതലാവയർക്ക് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ള ഏടുകൾ.
3. പ്രകാശം നൽകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം (الكتاب المنير) തൗറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ എന്നീ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും: (1) ഓരോ സമുദായത്തിലും പ്രവാചകൻമാർ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനാൽ, ഏതെങ്കിലും സമുദായക്കാർ തങ്ങളുടെ മതാചാര്യൻമാരായി എണ്ണിവരുന്നവരെല്ലാം നബിമാരായിരുന്നുവെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഒരുപക്ഷെ ആയിരിക്കാം; തൗഹീദു മുതലായ മൗലികസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കെതിരായി ആ സമുദായത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ പിൽക്കാലത്ത് ഉടലെടുത്തതുമായിരിക്കാം എന്നുമാത്രമേ പറയുവാൻ സാധിക്കൂ. രണ്ടിലൊന്നു തീർത്തുപറയുവാൻ തക്കതായ ചരിത്രലക്ഷ്യംതന്നെ വേണം.

(2) 24-ാം വചനത്തിൽ 'കഴിഞ്ഞുപോയി' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത് خلا. (ഖലാ)(*) എന്ന ക്രിയക്കാണ്. 'കഴിഞ്ഞു, ഒഴിഞ്ഞു, തീർന്നു, ഒഴിവായി, കാലിയായി, ഒഴിഞ്ഞുപോയി' എന്നൊക്കെയാണ് ആ ക്രിയയുടെ അർത്ഥം. സ്ഥലത്തിലോ കാലത്തിലോ വരുന്ന ഒഴിവിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. 'മരണപ്പെട്ടു' എന്ന ആ വാക്കിന് അർത്ഥമില്ലതന്നെ. മരണംമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഒഴിവിലും ഉപയോഗിക്കുമെന്നുമാത്രം. ഖുർആനിൽ 28 സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ ക്രിയയിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'മരണമടഞ്ഞു' എന്നുമാത്രം അർത്ഥം നൽകേണ്ടതായ ഒരു ഉദാഹരണവും അതിൽ കാണുകയില്ല. ഈസാ നബി (عليه السلام) ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ, അതല്ല മരണപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നുവോ എന്ന വിഷയം-ഖുർആൻെറയും ഹദീസുകളുടെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾകൊണ്ട് തൃപ്തി അടയാതെ-ഇന്നു പലരും ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനും, കക്ഷിതാൽപര്യത്തിനും ഇടയാക്കിയിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഈസാനബി (عليه السلام) മരണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യമുള്ളവർ തങ്ങൾക്ക് തെളിവുകളായി സമർപ്പിക്കാറുള്ള ഒന്നാണ് ഈ വചനം. ഈ തെളിവ് സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

വിഭാഗം-4

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ ثَمَرَٰتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهَا ۚ وَمِنَ ٱلْجِبَالِ جُدَدٌۢ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾

27 അല്ലാഹു ആകാശത്തുനിന്ന് വെള്ളം ഇറക്കിയിട്ടുള്ളത് നീ കണ്ടില്ലേ?- എന്നിട്ട് അതുമൂലം നാം [അല്ലാഹു] വർണ്ണങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിക്കൊണ്ട് ഫലവർഗ്ഗങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു. മലകളിലുംതന്നെ, വർണ്ണങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായ-വെളുപ്പും ചുവപ്പുമായ-(തെളിഞ്ഞ) വഴികളും, തനി കറുത്തിരുണ്ടവയും ഉണ്ട്.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ وَٱلدَّوَآبِّ وَٱلْأَنْعَٰمِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهُۥ كَذَٰلِكَ ۗ إِنَّمَا يَخْشَى ٱللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ ٱلْعُلَمَٰٓؤُا۟ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾

28 മനുഷ്യരിലും, ജീവജന്തുക്കളിലും, കന്നുകാലികളിലുമുണ്ട് അതുപോലെ വർണ്ണവ്യത്യാസമുള്ളത്. അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് അറിവുള്ളവർ മാത്രമേ അവനെ ഭയപ്പെടുകയുള്ളു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണ്, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്.

---

27 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ. أَنَّ اللهَ أَنزَلَ അല്ലാഹു ഇറക്കിയിട്ടുള്ളത്. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. فَأَخْرَجْنَا بِهِ എന്നിട്ട് അതുമൂലം നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു (ഉല്പാദിപ്പിച്ചു) . ثَمَرَاتٍ ഫല (വർഗ്ഗ) ങ്ങളെ. مُّخْتَلِفًا വ്യത്യസ്തമായിട്ടു. أَلْوَانُهَا അവയുടെ വർണ്ണങ്ങൾ. وَمِنَ الْجِبَالِ മലകളിലുമുണ്ട്. جُدَدٌ

(*) الخلو يستعمل فى زمان والمكان– مفردات الراغب

വഴികള്‍. بِيضٌ വെളുത്തവ. وَحُمْرٌ ചുവന്നവയും. مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا അവയുടെ വര്‍ണ്ണങ്ങളില്‍ വ്യത്യസ്ത മായ. وَغَرَابِيبُ (കാക്കയെപ്പോലെ) കറുത്തിരുണ്ടവയും. سُودٌ കറുത്ത. 28 وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട്. وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ ജീവജന്തുക്കളിലും, കന്നുകാലി(ആടുമാടൊട്ടകം)കളിലും. مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ വര്‍ണ്ണം വ്യ ത്യസ്തമായത്. كَذَٰلِكَ അതുപോലെ. إِنَّمَا يَخْشَى തീര്‍ച്ചയായും ഭയപ്പെടുന്നുള്ളു. اللَّهَ അല്ലാഹു വിനെ. مِنْ عِبَادِهِ അവന്‍റെ അടിയാന്‍മാരില്‍നിന്ന്. الْعُلَمَاءُ അറിവുള്ളവര്‍ (മാത്രം). إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയ മായും അല്ലാഹു. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്.

മനുഷ്യന്‍ നിത്യേന പരിചയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളില്‍പോലും- ഒരേ ഇന ത്തില്‍തന്നെ-വര്‍ണ്ണവൈവിധ്യങ്ങളും, ജാതി വ്യത്യാസങ്ങളും കാണുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാന്‍ മനുഷ്യനെ അല്ലാഹു ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഒരേ മഴവെള്ളം, ഒരേതരം വളം, ഒരേ ഭൂമി, ഇവയില്‍നിന്നുത്ഭവിച്ച ഫലവര്‍ഗങ്ങള്‍ നോക്കുക! ഒന്നൊന്നില്‍നിന്നു നിറത്തിലും, രൂപത്തിലും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. മലകള്‍ നോക്കുക! അവയും, അവയിലുള്ള വഴികളും വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലും വര്‍ണ്ണത്തിലും! മനുഷ്യരടക്കമുള്ള എല്ലാ ജീവികളും, അവര്‍ നിത്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്ന കന്നുകാലികളും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാല്‍, വര്‍ണ്ണം, ആകൃതി, രുചി, ഗുണം ആദിയായവയുടെ ആധിക്യം നിമിത്തം അവയ്ക്ക് ഒരു നിദാനം കണ്ടെത്തുവാന്‍ മനുഷ്യന് കഴിയുന്നില്ല. ഈ കാലമത്രെയും ഈ ലോകത്ത് പുരോഗമി ച്ചുകൊണ്ടേ ഇരുന്ന മനുഷ്യനു-കണ്ടതിനെല്ലാം പേരും പരിധിയും പറയുവാന്‍ വെമ്പുന്ന മനുഷ്യനു-വര്‍ണ്ണം, രുചി, ആകൃതി മുതലായവയില്‍-വിരല്‍കൊണ്ടെണ്ണാവുന്ന എണ്ണങ്ങള്‍ മാത്രമേ ഇതേവരെ പേരു പറയുവാന്‍പോലും കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ബാക്കിയുള്ളതിലെല്ലാം ചെറുശിശുക്കളെപ്പോലെ, 'ഇന്നതിന്‍റെ വര്‍ണ്ണം, അല്ലെങ്കില്‍ ഇന്നതിന്‍റെ രുചി, ഇന്നതിന്‍റെ രൂപം' എന്നൊക്കെ പറയുവാനേ നാളിതുവരെ അവന് സാധിച്ചിട്ടുള്ളു.

അറിവുള്ളവരേ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുകയുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെ 'അറിവു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഏതാണെന്നു നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്‍റെ അപ്രീതിയും, ശിക്ഷയും സൂക്ഷിക്കുക, അതിന്നാസ്പദമായ അവന്‍റെ വിധിവിലക്കുകള്‍ സ്വീകരിക്കുക, ഇതാണ് അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുക എന്നതിന്‍റെ താല്‍പര്യം. ഇതിന് ഉപയുക്തമായ അറിവാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അഥവാ ഭൗതിക ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഉന്നം വെച്ചു കൊണ്ടുള്ളതോ, ദൈവവിശ്വാസത്തെയും ധാര്‍മ്മികബോധത്തെയും നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നതോ ആയ അറിവുകളല്ല ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

فاعرض عمن تولى عن ذكرنا ولم يرد الا الحيوة الدنيا ذالك مبلغهم من العلم– النجم (നമ്മുടെ ഓര്‍മ്മവിട്ട് തിരിഞ്ഞു പോകുകയും, ഐഹികജീവിതത്തെയല്ലാതെ ഉദ്ദേശിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരില്‍നിന്ന് നീ വിട്ടുമാറുക. അറിവില്‍നിന്നുമുള്ള അവരുടെ ആകെത്തുക അതാണ്. (സൂ: നജ്മ്. 29, 30) അപ്പോള്‍ ഇവിടെ അറിവുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബിമാരുടെ അറിവുകളും അവര്‍ സമുദായത്തിന് പ്രബോധനംചെയ്ത വിജ്ഞാനങ്ങളും ആയിരിക്കുവാനേ മാര്‍ഗ്ഗമുള്ളു. ഒരു സന്ദര്‍ഭത്തില്‍ നബി (ﷺ) ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തില്‍ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി:
فو الله انى لاعلمهم بالله واشدهم له خشية (متفق عليه) (...അല്ലാഹുവാണേ സത്യം! ഞാന്‍ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അവരെക്കാള്‍ അറിയുന്നവനും, അവരേക്കാള്‍ കഠിനമായി അവനെ ഭയപ്പെടുന്നവനുമാണ്. (ബു; മു.) അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും അറിവുള്ള ആള്‍ നബി(ﷺ)യാകകൊണ്ടാണ്, അവനെക്കുറിച്ച് അവിടുത്തേക്ക് കൂടുതല്‍ ഭയമുണ്ടായതെന്നും, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്‍റെ ഏറ്റക്കുറവനുസരിച്ച് ഭയപ്പാടിലും വ്യത്യാസം വരുമെന്നും ഇതില്‍നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. മറ്റൊരിക്കല്‍-ഒരു പ്രസംഗത്തില്‍ തന്നെ-തിരുമേനി പറഞ്ഞു:
لو تعلمون ما اعلم لضحكتم قليلا ولبكيتم كثيرا(متفق عليه) (എനിക്ക് അറിയാവുന്നത് നിങ്ങള്‍ക്കറിയാമായിരു ന്നെങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ അല്‍പം ചിരിക്കുകയും ധാരാളം കരയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു (ബു; മു).

അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയും ഭയപ്പാടും പ്രദാനംചെയ്യുന്ന അറിവ് ലഭിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രധാന മാർഗ്ഗം വിശുദ്ധ ഖുർആനാണെന്നു തുടർന്നുള്ള ആയത്തിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَتۡلُونَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرۡجُونَ تِجَٰرَةً لَّن تَبُورَ ﴿٢٩﴾

29 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ വേദഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, നാം തങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്ന് രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ചില വഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നതേയല്ലാത്ത ഒരു വ്യാപാരത്തെ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്;-

لِيُوَفِّيَهُمۡ أُجُورَهُمۡ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضۡلِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ غَفُورٞ شَكُورٞ ﴿٣٠﴾

30 അവർക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ അവൻ [അല്ലാഹു]നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുവാനും, അവൻെറ ദയാനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാനും വേണ്ടി. (അതിനാണവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.) നിശ്ചയമായും അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, വളരെ നന്ദിയുള്ളവനാണ്.

---

29 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. يَتْلُونَ പാരായണം ചെയ്യുന്ന, ഓതുന്ന. كِتَابَاللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ (വേദ)ഗ്രന്ഥം. وَأَقَامُوا നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്ത. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَأَنفَقُوا ചിലവഴിക്കുകയും. مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് നൽകിയതിൽനിന്ന്. سِرًّا രഹസ്യമായി. وَعَلَانِيَةً പരസ്യമായും. يَرْجُونَ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. تِجَارَةً ഒരു വ്യാപാരം, കച്ചവടം. لَّن تَبُورَ (ഒരിക്കലും) നഷ്ടപ്പെടാത്ത. 30 لِيُوَفِّيَهُمْ അവൻ അവർക്ക് നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ. أُجُورَهُمْ തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലങ്ങളെ. وَيَزِيدَهُم തങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാനും. مِّن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ (ദയവിൽ, ഔദാര്യത്തിൽ) നിന്ന്. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. شَكُورٌ വളരെ നന്ദിയുള്ളവനാണ്.

വേദഗ്രന്ഥം ഖുർആനാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതിൻെറ അർത്ഥം അറിയാതെയും, ഉള്ളടക്കം ശ്രദ്ധിക്കാതെയും ഉരുവിടുകയല്ല പാരായണം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അതിൻെറ ആശയങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചും, ചിന്തിച്ചുംകൊണ്ടായിരിക്കണം അത്. എന്നാൽ മാത്രമേ അത് ഫലപ്പെടുകയുള്ളു. ഖുർആൻ പാരായണത്തെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ നാം വിസ്തരിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'പാരായണംചെയ്യുക, ഓതുക' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുള്ള يتلو എന്ന പദത്തിന് പിൻതുടരുക എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. ഈ അർത്ഥമാണ് ചില ഖുർആൻ വ്യഖ്യാതാക്കൾ ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും പ്രസ്താവ്യമാണ്. വിശുദ്ധഖുർആൻവഴി അറിവും ബോധവും ലഭിക്കുന്നു. അതിൻെറ പ്രതികരണം പ്രവർത്തനരംഗത്ത് വരുമ്പോൾ നമസ്കാരത്തിനും ദാനധർമ്മങ്ങൾക്കും അതിൽനിന്ന് പ്രചോദനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വ്യാപാരത്തിൻെറ ഫലമാകട്ടെ, ഒരിക്കലും മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത വർദ്ധിച്ച ലാഭവും! സ്വാഭാവികമായി വന്നുപോയേക്കാവുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും, സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ചെയ്യപ്പെടുന്ന സൽക്കർമ്മങ്ങളെ നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു കൂടുതൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പരസ്യമായി ചിലവഴിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ പരസ്യമായും, അല്ലാത്തപ്പോൾ രഹസ്യമായും ചിലവഴിക്കുക, അഥവാ ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ച് ചിലവാക്കുക എന്നാണ് 'രഹസ്യമായും പരസ്യമായും' (سرا وعلانية) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം.

وَٱلَّذِيٓ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ هُوَ ٱلۡحَقُّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِعِبَادِهِۦ لَخَبِيرُۢ بَصِيرٞ ﴿٣١﴾

31 വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്ന് നിനക്കു നാം 'വഹ്‌യു' [ബോധനം] നൽകിയിട്ടുള്ളതോ അതത്രെ യഥാർത്ഥം; അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിനെ [പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങളെ] സത്യമാക്കി (ശരിവെച്ചു) കൊണ്ടാണ് (അതുള്ളത്). നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനും കാണുന്നവനുംതന്നെ.

ثُمَّ أَوۡرَثۡنَا ٱلۡكِتَٰبَ ٱلَّذِينَ ٱصۡطَفَيۡنَا مِنۡ عِبَادِنَاۖ فَمِنۡهُمۡ ظَالِمٞ لِّنَفۡسِهِۦ وَمِنۡهُم مُّقۡتَصِدٞ وَمِنۡهُمۡ سَابِقُۢ بِٱلۡخَيۡرَٰتِ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَضۡلُ ٱلۡكَبِيرُ ﴿٣٢﴾

32 പിന്നെ: നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് (നല്ലവരായി) നാം തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ളവർക്ക് (ഈ) വേദഗ്രന്ഥത്തെ നാം അവകാശപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, സ്വന്തം ആത്മാവിനോട് അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ അവരിലുണ്ട്; മിതം പാലിക്കുന്നവരും അവരിലുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയനുസരിച്ച് സൽകാര്യങ്ങളുമായി മുൻകടക്കുന്നവരും അവരിലുണ്ട്. അതത്രെ വലുതായ അനുഗ്രഹം (അഥവാ യോഗ്യത).

---

31 وَالَّذِي أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു നൽകയിട്ടുള്ളത്. إِلَيْكَ നിനക്ക്. مِنَ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്. هُوَ الْحَقُّ അതാണ് യഥാർത്ഥം. مُصَدِّقًا സത്യമാക്കിക്കൊണ്ട്, ശരിവെക്കുന്നനിലയിൽ. لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ അതിൻെറ മുമ്പിലുള്ളതിനെ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِعِبَادِهِ തൻെറ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി. لَخَبِيرٌ സൂക്ഷമജ്ഞാനിതന്നെ. بَصِيرٌ കാണുന്നവൻ. 32 ثُمَّ أَوْرَثْنَا പിന്നെ നാം അനന്തരം നൽകി, അവകാശപ്പെടുത്തി. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا നാം തിരഞ്ഞെടുത്തവർക്ക്. مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന്. فَمِنْهُمْ എന്നാലവരിലുണ്ട്. ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ തന്നോട് തന്നെ അക്രമം ചെയ്തവൻ. وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്. مُّقْتَصِدٌ മിതം പാലിക്കുന്നവനും. وَمِنْهُمْ അവരിലുണ്ട്. سَابِقٌ മുൻകടന്നവനും. بِالْخَيْرَاتِ സൽകാര്യങ്ങൾ (നൻമകൾ)കൊണ്ട്. بِإِذْنِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതി (സമ്മതം) പ്രകാരം. ذَٰلِكَ هُوَ അതുതന്നെയാണ്. الْفَضْلُ അനുഗ്രഹം, ദയവ്, ശ്രേഷ്ഠത. الْكَبِيرُ വലുതായ.

പൂർവ്വവേദഗ്രന്ഥങ്ങളും, മുൻപ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്ത സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ശരിവെച്ചും, സത്യമെന്ന് സ്ഥാപിച്ചും കൊണ്ടാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നിലകൊള്ളുന്നത്. അത് നബി (ﷺ)ക്ക് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു, അവിടുന്ന് അത് പ്രബോധനവും ചെയ്തു എന്നതുകൊണ്ട് കാര്യം അവസാനിക്കുന്നില്ല. നബി (ﷺ)യുടെ ശേഷം അവിടുത്തെ സമുദായം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു അനന്തര സ്വത്താക്കി അതിനെ അവൻ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻമാർ പ്രബോധനംചെയ്യുന്ന അറിവാണല്ലോ അവരിൽനിന്ന് സമുദായത്തിന് ലഭിക്കുന്ന അനന്തരാവകാശം. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായതും, അവസാനത്തേതുമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ, പ്രവാചകൻമാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടനും അവസാനത്തെ ആളുമായ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സമുദായം- അതെ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ഉളവായിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളിൽവെച്ച് ഉത്തമസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ഈ സമുദായം (خير امة اخرجت للناس-) കൈകാര്യം ചെയ്‌വാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. പഠിച്ചറിയുക, പഠിപ്പിക്കുക, ഉപദേശിക്കുക, പ്രചരിപ്പിക്കുക, പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വരുത്തുക, തടസ്സമാർഗ്ഗങ്ങളെ നീക്കംചെയ്യുക, അങ്ങനെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് മാതൃകയാവുക, ഇതൊക്കെയാണവർ നിറവേറ്റണ്ടത്. (وكذلك جعلنا كم امة وسطا لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا–البقرة:١٤٣)

(...അപ്രകാരം, നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് സാക്ഷികൾ-മാതൃക-ആയിരിക്കുവാനും, റസൂൽ

നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷി-മാതൃക-ആയിരിക്കുവാനും വേണ്ടി നാം നിങ്ങളെ ഒരു മദ്ധ്യമ-ശ്രേഷ്ഠ-സമുദായമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (സൂ: അൽബഖറ:)

ഈ സമുദായം ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. നേട്ടകോട്ടങ്ങൾ എന്തുണ്ടായാലും അതങ്ങിനെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. സ്വാഭാവികമായും-മൊത്തത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ-അവർ മൂന്ന് തരക്കാരായിരിക്കുമെന്ന് ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

1. തങ്ങളോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ (ظالم لنفسه) .
2. മിതം പാലിക്കുന്നവർ (مقتصد)
3. സൽക്കർമ്മങ്ങളുമായി മുൻകടന്നവർ (سابق بالخيرات)

ഈ മൂന്നു തരക്കാർ ആരാണെന്നതിനെക്കുറിച്ചു പലരും പല അഭിപ്രായങ്ങളും പറഞ്ഞു കാണാം. എങ്കിലും, അവയിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായിട്ടുള്ളതും, മിക്ക അഭിപ്രായങ്ങളുടെയും സാരാംശം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമാണ് ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) ൻെറ വിശദീകരണം. അത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 1-ാമത്തെ വിഭാഗം, നിർബന്ധ കടമകളുടെ കാര്യത്തിൽ കുറെയൊക്കെ വീഴ്ചവരുത്തുകയും, നിരോധിക്കപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ്. 2-ാമത്തെ വിഭാഗം, നിർബന്ധ കടമകളെ മുഴുവൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നവരും, നിഷിദ്ധങ്ങളെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരുമാണ്. പക്ഷേ, ചിലപ്പോഴൊക്കെ മതത്തിൽ തൃപ്തികരങ്ങളായ (പുണ്യകരങ്ങളായ) കാര്യങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും, തൃപ്തികരങ്ങളല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. 3-ാമത്തെ വിഭാഗം, നിർബന്ധ കടമകളും, മതത്തിൽ തൃപ്തികരങ്ങളായ മറ്റു കാര്യങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുകയും, നിഷിദ്ധമായതിനെയും തൃപ്തികരമല്ലാത്തതിനെയും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു.

ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞവരാണ് ഏറ്റവും ഉയർന്ന പദവിയിലുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇവരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതി അനുസരിച്ച്' (باذن الله) എന്നുകൂടി വിശേഷിപ്പിച്ചത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും സഹായവും അവർക്ക് ലഭിച്ചതുകൊണ്ടാണവർ ആ നിലയിലെത്തിയതെന്നും, അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ച് നല്ലപോലെ തൃപ്തിപ്പെടുന്നുവെന്നും അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതുതന്നെയാണല്ലോ വമ്പിച്ച ശ്രേഷ്ഠതയും (ذالك هو الفضل الكبير) ഖുർആൻെറ അനന്തരം ഏറ്റെടുത്ത് കൈകാര്യം നടത്തുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

جَنَّٰتُ عَدۡنٖ يَدۡخُلُونَهَا يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَلُؤۡلُؤٗاۖ وَلِبَاسُهُمۡ فِيهَا حَرِيرٞ ٣٣

33 (അതെ) നിത്യവാസത്തിൻെറ സ്വർഗങ്ങൾ! അതിലവർ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. അവിടെ അവർക്ക് സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ചില(തരം)വളകളും, മുത്തും അണിയിക്കപ്പെടും; അവിടെ അവരുടെ ഉടുപ്പ് (വസ്ത്രം) പട്ടായിരിക്കും.

وَقَالُواْ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِيٓ أَذۡهَبَ عَنَّا ٱلۡحَزَنَۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٞ شَكُورٌ ٣٤

34 അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: "ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് ദുഃഖം നീക്കിത്തന്നവനായ അല്ലാഹുവിന്ന് സർവ്വസ്തുതിയും! നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും,വളരെ നന്ദിയുള്ളവനുംതന്നെ."

ٱلَّذِيٓ أَحَلَّنَا دَارَ ٱلۡمُقَامَةِ مِن فَضۡلِهِۦ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٞ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٞ ٣٥

35 "അതായത് തൻെറ ദയാനുഗ്രഹംനിമിത്തം (ഈ) സ്ഥിരതാമസത്തിൻെറ ഭവനത്തിൽ ഞങ്ങളെ ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവൻ! യാതൊരു ഞെരുക്കവും ഇവിടെ ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നില്ല! യാതൊരു ക്ഷീണ

വും [അസഹ്യതയും] ഇവിടെ ഞങ്ങളെ
സ്പർശിക്കുന്നില്ല!!''

---

33 جَنَّاتُ عَدْنٍ സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. يَدْخُلُونَهَا അതിലവർ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. يُحَلَّوْنَ فِيهَا അതിൽ അവർക്ക് അണിയിക്കപ്പെടും. مِنْ أَسَاوِرَ വളകളിൽനിന്ന്. مِن ذَهَبٍ സ്വർണ്ണത്താലുള്ള. وَلُؤْلُؤًا മുത്തും. وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا അതിലവരുടെ ഉടുപ്പ്, വസ്ത്രം. حَرِيرٌ പട്ടാകുന്നു. 34 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. الْحَمْدُ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വ സ്തുതിയും. الَّذِي أَذْهَبَ പോക്കി (നീക്കി)ക്കളഞ്ഞ. عَنَّا ഞങ്ങളിൽനിന്ന്. الْحَزَنَ ദുഃഖം. إِنَّ رَبَّنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ റബ്ബ്. لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻതന്നെ. شَكُورٌ വളരെ നന്ദിയുള്ളവൻ. 35 الَّذِي أَحَلَّنَا നമ്മെ ഇറക്കി (എത്തിച്ചു) തന്ന. دَارَالْمُقَامَةِ (സ്ഥിര) താമസത്തിൻെറ ഭവനത്തിൽ (വീട്ടിൽ). مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ, ദയവായി. لاَ يَمَسُّنَا നമ്മെ (ഞങ്ങളെ) സ്പർശിക്കുന്നില്ല, ബാധിക്കുകയില്ല. فِيهَا ഇതിൽ, ഇവിടെ. نَصَبٌ ഒരു ഞെരുക്കവും, വിഷമവും. وَلاَ يَمَسُّنَا നമ്മെ സ്പർശിക്കയുമില്ല. فِيهَا ഇതിൽ. لُغُوبٌ ഒരു അസഹ്യതയും, ക്ഷീണവും.

29ാം വചനത്തിൽ, ഒരിക്കലും നഷ്ടംവരാത്ത ലാഭകരമായ വ്യാപാരം നടത്തുന്നവരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, വളരെ നന്ദിയുള്ളവനുമാണെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ആ വാഗ്ദാനം തികച്ചും സത്യമായി തങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ആ വ്യാപാരികൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽവെച്ച് ഇപ്പോൾ ഇതാ സന്തോഷപൂർവ്വം പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്: ان ربنا لغفور شكور (നമ്മുടെ റബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും വളരെ നന്ദിയുള്ളവനുംതന്നെ) എന്ന്. കഴിഞ്ഞ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച മൂന്ന് വിഭാഗക്കാർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നത്. ഈ മൂന്നിലും ഉൾപ്പെടാത്ത അവിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലം തുടർന്നുള്ള ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്.

അപ്പോൾ, ഇവിടെ ചില സംശയങ്ങൾക്കവകാശമുണ്ട്. മൂന്നു വിഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ നിലപാടാണല്ലോ കർമ്മരംഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാവർക്കും ഒരേ പ്രതിഫലംതന്നെ ലഭിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? അത് ന്യായമാണോ? സത്യവിശ്വാസിയാണെങ്കിലും അവരിൽ കുറ്റം ചെയ്തവർ അതിൻെറ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതില്ലേ? അപ്പോൾ എല്ലാവരെയും ഒന്നിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുമോ? ഇതാണ് സംശയം. ഈ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രതിഫലം മൂന്നു വിഭാഗക്കാർക്കും പൊതുവിൽ ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലംതന്നെ. പക്ഷെ, ഓരോരുത്തർക്കും ലഭിക്കുന്ന വിഭവങ്ങളുടെയും, സുഖസൌകര്യങ്ങളുടെയും തോത് അതത് വ്യക്തിയുടെ വ്യത്യസ്ത നിലപാടനുസരിച്ചായിരിക്കും. അനേകം ഖുർആൻ വചനങ്ങൾകൊണ്ടും, നബി വചനങ്ങൾകൊണ്ടും സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണിത്. കൂടാതെ, സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ ചെയ്ത കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷമേ അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയുമുള്ളു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശനം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവരുംതന്നെ ഈ പറഞ്ഞ സ്വർഗ്ഗീയസുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ പങ്കാളികളായിരിക്കും. മറ്റെവരെ അപേക്ഷിച്ചു താഴെ കിടയിലായിരിക്കും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ എന്നുമാത്രം. ഈ വസ്തുതയും ഖുർആനിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ധാരാളം ഹദീസുകളിൽ വ്യക്തമായിത്തന്നെ അത് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. ഒരു ഹദീസു മാത്രം ഉദാഹരണത്തിന് ഉദ്ധരിക്കാം:

നരകത്തിലെ ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം ഏറ്റവും അവസാനമായി, നരകത്തിൽനിന്ന് രക്ഷകിട്ടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുന്നവൻെറ കഥ നബി (ﷺ) വിവരിച്ചിട്ടുള്ള സ്വൽപം ദീർഘമായ ഒരു ഹദീസിൽ, ഇപ്രകാരം കാണാം: (അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തിയശേഷം) അല്ലാഹു അവനോട് പറയും: 'നീ മോഹിച്ചുകൊള്ളുക!' അപ്പോൾ

അവൻ (പലതും പലതും) മോഹിച്ചു മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്നിട്ട് അല്ലാഹു ചോദിക്കും: 'നീ മോഹിച്ചുകഴിഞ്ഞുവോ?' അവൻ 'അതെ' എന്നു പറയും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയും: 'അതെല്ലാം നിനക്കുണ്ട്. അതോടൊപ്പം അത്രയും കൂടിയുണ്ട്....' ഇമാം ബുഖാരി, മുസ് ലിം മുതലായവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിയും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ഹദീസ്.

ഈ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രതിഫലം മൊത്തത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ മൂന്ന് വിഭാഗക്കാർക്കും ബാധകമല്ലെന്നും, അതിൽ ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ (ظالم لنفسه) തീരെ രക്ഷക്കവകാശപ്പെട്ടവരല്ലെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ട്: നിഷിദ്ധമായ ഏതെങ്കിലും പാപം ചെയ്യുന്നവൻ അതോടെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് തെറ്റിപ്പോയെന്നും ചിലർ വാദിക്കാറുണ്ട്. നിരവധി ഹദീസുകളുടെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾക്ക്പുറമെ, 32-ാം വചനത്തിൽ മൂന്നു കൂട്ടരെപ്പറ്റിയും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം തുടർന്നുകൊണ്ടു 33-ാം വചനത്തിൽ ആരെയും ഒഴിവാക്കാതെ അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും (يدخلونها) എന്നു പറഞ്ഞതും ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അടുത്ത വചനത്തിൽ 'അവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അവർക്ക് നരകത്തിൻെറ അഗ്നിയാണ്' (والذين كفروا لهم نار جهنم) എന്ന് എടുത്തുപറയുന്നതും കാണാം: 32-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞ മൂന്നുതരം ആളുകളും, 33-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഭാഗ്യവാൻമാരും അല്ലാത്തവർ-അഥവാ ഖുർആൻെറ അനന്തരാവകാശം ഏറ്റുവാങ്ങാതിരിക്കുകയോ, ഏറ്റു വാങ്ങിയശേഷം പാടെ പുറംതള്ളുകയോ ചെയ്ത അവിശ്വാസികൾ-മാത്രമാണിതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇമാം ഇബ്നുജരീർ(ﷺ), ഇബ്നുകഥീർ(ﷺ)എന്നീ മഹാൻമാർ ഈ സംഗതി പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

والله الموفق للصواب

وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُواْ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾

36 അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവർക്ക് 'ജഹന്നമി'ൻെറ അഗ്നിയുണ്ടായിരിക്കും. അവരിൽ(മരണം) വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല-എന്നാലവർക്ക് മരണപ്പെട്ടു പോകാമായിരുന്നു! അതിൻെറ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവർക്ക് ലഘുവാക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അപ്രകാരമാണ്, എല്ലാ നന്ദികെട്ടവർക്കും നാം പ്രതിഫലം നൽകുക.

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَٰلِحًا غَيْرَ ٱلَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ ۚ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ ٱلنَّذِيرُ ۖ فَذُوقُواْ فَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾

37 അവർ അതിൽവെച്ചു അലമുറയിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങളെ(ഒന്ന്) പുറത്താക്കിത്തരേണമേ!- ഞങ്ങൾ (മുമ്പ്) പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതല്ലാത്ത സൽക്കർമ്മം ഞങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാം!'' (എന്ന്). ''ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്ക് ഉറ്റാലോചിക്കാവുന്നത്ര (കാലം) നിങ്ങൾക്കു നാം ആയുസ്സ് നൽകിയിരുന്നില്ലേ!?-മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവർ നിങ്ങൾക്ക് വരുകയും ചെയ്തിരുന്നു (വല്ലോ). അതുകൊണ്ട്, (ശിക്ഷ) ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ! ഇനി, അക്രമികൾക്ക് യാതൊരു സഹായകനും [രക്ഷകനും] ഇല്ല''. (ഇതായിരിക്കും അവർക്ക് മറുപടി.)

---

36 وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. نَارُجَهَنَّمَ 'ജഹന്ന'മിൻെറ അഗ്നി. لاَ يُقْضَى عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. فَيَمُوتُوا എന്നാലവർക്ക് മരണപ്പെടാമായിരുന്നു. وَلاَ

يُخَفَّفُ عَنْهُم അവർക്ക് ലഘുവാക്കപ്പെടുകയുമില്ല. مِّنْ عَذَابِهَا അതിൻെറ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് (ഒട്ടും). كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കും. كُلَّ كَفُورٍ എല്ലാ നന്ദികെട്ടവർക്കും. 37 وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ അവർ മുറവിളികൂട്ടും, അലമുറയിടും. فِيهَا അതിൽവെച്ച്. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. أَخْرِجْنَا ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കിത്തരണേ. نَعْمَلْ صَالِحًا ഞങ്ങൾ നല്ലത് (സൽക്കർമ്മം) പ്രവർത്തിക്കാം. غَيْرَ الَّذِي യാതൊന്നല്ലാതെ. كُنَّا نَعْمَلُ ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന. أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം ആയുസ്സ് നൽകിയില്ലേ. مَّا يَتَذَكَّرُ ഉറ്റാലോചിക്കാവുന്നത് (അത്രകാലം). فِيهِ അതിൽ. مَن تَذَكَّرَ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർ. وَجَاءَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വരുകയും ചെയ്തു. النَّذِيرُ മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ. فَذُوقُوا അതുകൊണ്ട് ആസ്വദിക്കുവിൻ. فَمَا لِلظَّالِمِينَ ഇനി അക്രമികൾക്കില്ല. مِن نَّصِيرٍ ഒരു രക്ഷകനും, സഹായിയും.

'ജഹന്നം' (جهنم) എന്നുള്ളത് നരകത്തിൻെറ പേരുകളിൽ ഒന്നത്രെ. ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം കൊണ്ടോ, കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ മരണം അവിടെ സംഭവിക്കുകയില്ല. പരലോകജീവിതം-സ്വർഗ്ഗീയമാകട്ടെ നരകീയമാകട്ടെ-ശാശ്വതമാണ്. ഏതെങ്കിലും വിധേന മരണപ്പെട്ടുകിട്ടിയാൽ ഈ ശിക്ഷയിൽനിന്നൊരു വിശ്രമം കിട്ടുമല്ലോ എന്നവർ മോഹിക്കും. പക്ഷെ അത് സംഭവിക്കുകയില്ല. ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം സഹിക്കവയ്യാതെ അവർ നിലവിളി കൂട്ടുന്നതും, അവർക്ക് അപ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന മറുപടിയുമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ ആമീൻ.

നബി (ﷺ). ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه)നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'നരകക്കാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും എളിയ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നവൻ, അഗ്നികൊണ്ടുള്ള രണ്ട് ചെരുപ്പുകളും (ചെരുപ്പിൻെറ) രണ്ട് വാറും ഉള്ളവനായിരിക്കും. അവ രണ്ടും നിമിത്തം അവൻെറ തലച്ചോറ് (അടുപ്പത്തുവെച്ചു) കുടുക്ക തിളച്ചുമറിയുംപോലെ തിളച്ചുമറിയുന്നതായിരിക്കും. അവനെക്കാൾ കഠിനമായ ശിക്ഷയുള്ളവൻ വേറെ ഉണ്ടെന്ന് അവന് തോന്നുകയില്ല. അവനാകട്ടെ, അവരിൽ ഏറ്റവും എളിയ ശിക്ഷക്കാരനാണുതാനും!' (ബു; മു.)

വിഭാഗം-5

إِنَّ ٱللَّهَ عَـٰلِمُ غَيْبِ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

38 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ്; നിശ്ചയമായും, അവൻ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിവുള്ളവനാണ്.

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَكُمْ خَلَـٰٓئِفَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُۥ ۖ وَلَا يَزِيدُ ٱلْكَـٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ ٱلْكَـٰفِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾

39 നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ (മുൻകഴിഞ്ഞവരുടെ) പിൻഗാമികളാക്കിയവനത്രെ അവൻ. അതിനാൽ, ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചാൽ അവൻെറ അവിശ്വാസം അവൻെറ മേൽ തന്നെയാണ് (ദോഷം ചെയ്യുക.) അവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ അവിശ്വാസം, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽ കഠിനകോപമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല; അവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ അവിശ്വാസം, നഷ്ടവുമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല.

---

38 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَالِمُ അറിയുന്നവനാണ്. غَيْبِ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ അദൃശ്യം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും. إِنَّهُ عَلِيمٌ അവൻ അറിവുള്ളവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ചു(ഹൃദയം)കളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി. 39 هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവനാണ്. جَعَلَكُمْ നിങ്ങളെ ആക്കിയ. خَلَائِفَ പിൻഗാ

മികൾ, പ്രതിനിധികൾ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَمَن كَفَرَ അതിനാൽ ആർ അവിശ്വസിച്ചുവോ. فَعَلَيْهِ എന്നാലവന്റെ മേലാണ്. كُفْرُهُ അവന്റെ അവിശ്വാസം. وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല. كُفْرُهُمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ. إِلَّا مَقْتًا കഠിനകോപ(ക്രോധ)ത്തെയല്ലാതെ. وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കയില്ല. كُفْرُهُمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം. إِلَّا خَسَارًا നഷ്ടമല്ലാതെ.

ഒരു സമുദായത്തിനുശേഷം മറ്റൊരു സമുദായമെന്ന നിലക്ക് മുമ്പുള്ളവരുടെ പിന്നാലെ വരുന്നവർ എന്നാണ് خلائف എന്ന വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. 'പിൻതുടർച്ചക്കാർ, പ്രതിനിധികൾ, അനന്തരക്കാർ' എന്നൊക്കെ ആ വാക്കിന് അർത്ഥം പറയാം.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُوا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ أَمْ ءَاتَيْنَٰهُمْ كِتَٰبًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ إِن يَعِدُ ٱلظَّٰلِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾

40 (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, അല്ലാഹുവിനുപുറമെ നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ പങ്കുകാരെ?! (ഇവരെപ്പറ്റി നിങ്ങളെന്തു പറയുന്നു?) ഭൂമിയിൽനിന്ന് അവർ എന്തൊരു വസ്തുവാണ് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതെന്ന് എനിക്ക് കാട്ടിത്തരുവിൻ! അല്ലാത്തപക്ഷം, അവർക്ക് ആകാശങ്ങളിൽ വല്ല പങ്കും ഉണ്ടോ?! അതല്ലെങ്കിൽ, അവർക്കു നാം വല്ല (പ്രത്യേക) വേദഗ്രന്ഥവും കൊടുത്തിട്ട് അതിൽ നിന്നുള്ള വല്ല തെളിവിൻമേലുമാണോ അവർ (നിലകൊള്ളുന്നത്)?! (അതൊന്നുമല്ല.) പക്ഷെ, അക്രമികൾ-ചിലർ ചിലരോട്-വഞ്ചനയല്ലാതെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നില്ല.

---

40 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ. شُرَكَاءَكُمُ നിങ്ങളുടെ പങ്കുകാരെ. الَّذِينَ تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന. مِن دُونِاللهِ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ. أَرُونِي എനിക്ക് കാണിച്ചുതരുവിൻ. مَاذَا خَلَقُوا അവരെന്തു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന്. مِنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന്. أَمْ لَهُمْ അതല്ല അവർക്കുണ്ടോ. شِرْكٌ വല്ലപങ്കും. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. أَمْ آتَيْنَاهُمْ അതല്ലെങ്കിൽ നാമവർക്കു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ. كِتَابًا വല്ല ഗ്രന്ഥവും. فَهُمْ എന്നിട്ടവർ. عَلَى بَيِّنَةٍ വല്ല തെളിവി(ൻമേലുമാണ്). مِّنْهُ അതിൽനിന്ന്. بَلْ പക്ഷേ. إِن يَعِدُ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നില്ല. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ. بَعْضُهُم بَعْضًا അവരിൽ ചിലർ ചിലരോട്. إِلَّا غُرُورًا വഞ്ചന (ചതി, കൃത്രിമം) അല്ലാതെ.

അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാരാണെന്ന് ഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവർ വിളിച്ചാരാധിച്ചുവരുന്ന ദൈവങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ വല്ലതും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ ആകാശങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടവകാശം അവർക്കുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ നിലപാടിന് തെളിവ് നൽകത്തക്കവണ്ണം വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും അവർക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്ന് കാണിച്ചു ബോധ്യപ്പെടുത്തുക എന്ന് അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. അതൊന്നും ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് തങ്ങളുടെ ആരാധനയെയും, ആരാധ്യരെയും കുറിച്ച് അവർ തമ്മതമ്മിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവനകളെല്ലാം തനികൃത്രിമവും വഞ്ചനയുമാണെന്നു സാരം.

۞ إِنَّ ٱللَّهَ يُمْسِكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ أَن تَزُولَا ۚ وَلَئِن زَالَتَآ إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنۢ

41 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും (തൽസ്ഥാനംവിട്ടു) നീങ്ങുന്നതിന് [നീങ്ങാതിരിക്കുവാൻ] അവയെ പിടിച്ചുനിറുത്തുന്നു. അവ രണ്ടും നീങ്ങി

بَعۡدِهِۦٓۚ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورٗا ﴿٤١﴾

പ്പോയെങ്കിലോ, അവനുപുറമെ ഒരാളും അവയെ പിടിച്ചുനിറുത്തുകയുമില്ല. അവൻ സഹനശീലനും വളരെ പൊറുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

41 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُمْسِكُ പിടിച്ചുനിറുത്തുന്നു. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. أَن تَزُولَا അവ രണ്ടും നീങ്ങുന്നതിനു, നീങ്ങുമെന്നതിനാൽ. وَلَئِن زَالَتَا അവരണ്ടും നീങ്ങിപ്പോയെങ്കിലോ. إِنْ أَمْسَكَهُمَا അവ രണ്ടിനെയും പിടിച്ചു നിറുത്തുകയില്ല. مِنْ أَحَدٍ ഒരാളുംതന്നെ. مِّن بَعْدِهِ അവനുപുറമെ. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു. حَلِيمًا സഹനശീലൻ. غَفُورًا വളരെപൊറുക്കുന്നവൻ.

ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയിൽ വേറെ ആർക്കും പങ്കില്ലാത്തതുപോലെ, അവയുടെ നിലനിൽപിന്റെ കാര്യത്തിലും ആർക്കും കയ്യില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം നിയന്ത്രണത്തിലാണവ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഭൂമിയിൽ ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും ഉണ്ടാകാറുള്ള കമ്പനത്തിനോ, ഇളക്കത്തിനോപോലും പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കാൻ മറ്റാർക്കും കഴിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ആകാശഭൂമികൾ ഒന്നാകെ നിലതെറ്റിയാൽ ആർക്കാണവയെ പിടിച്ചു നിറുത്തുവാൻ കഴിയുക- അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ?!

وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَئِن جَآءَهُمۡ نَذِيرٞ لَّيَكُونُنَّ أَهۡدَىٰ مِنۡ إِحۡدَى ٱلۡأُمَمِۖ فَلَمَّا جَآءَهُمۡ نَذِيرٞ مَّا زَادَهُمۡ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾

42 അവർ [അവർ മുശ്‌രിക്കുകൾ] തങ്ങൾക്ക് കഴിയും പ്രകാരം അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''തങ്ങൾക്ക് ഒരു താക്കീതുകാരൻ [റസൂൽ] വന്നുവെങ്കിൽ, (മറ്റുള്ള) സമുദായങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെക്കാളും നിശ്ചയമായും തങ്ങൾ കൂടുതൽ സൻമാർഗ്ഗികളായിത്തീരും'' എന്ന്. എന്നിട്ട് അവർക്ക് താക്കീതുകാരൻ വന്നപ്പോഴാകട്ടെ, (സത്യത്തിൽനിന്ന്) വിരണ്ടോടുകയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അതവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചില്ല;

ٱسۡتِكۡبَارٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَمَكۡرَ ٱلسَّيِّيِٕۚ وَلَا يَحِيقُ ٱلۡمَكۡرُ ٱلسَّيِّئُ إِلَّا بِأَهۡلِهِۦۚ فَهَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ ٱلۡأَوَّلِينَۚ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلٗاۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَحۡوِيلًا ﴿٤٣﴾

43 -ഭൂമിയിൽ ഗർവ്വ് നടിക്കുകയും, ദുഷിച്ച [കടുത്ത] കുതന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ. (വാസ്തവത്തിൽ) ദുഷിച്ച കുതന്ത്രം അതിന്റെ ആൾക്കാരിലല്ലാതെ വന്ന് ഭവിക്കുകയുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, പൂർവ്വീകന്മാരുടെ(മേലുണ്ടായ) നടപടിച്ചട്ടത്തെയല്ലാതെ(മറ്റുവല്ലതും ഇവർ നോക്കി(ക്കാത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോ?! എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിച്ചട്ടത്തിന് ഒരു മാറ്റത്തിരുത്തവും നീ കണ്ടെത്തുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിച്ചട്ടത്തിന് ഒരു ഭേദഗതിയും നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

42 وَأَقْسَمُوا അവർ സത്യം ചെയ്തു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്. جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ അവരുടെ സത്യങ്ങളിൽവെച്ച് ഞെരുങ്ങിയത് (കഴിയും പ്രകാരമുള്ളത്). لَئِن جَاءَهُمْ അവർക്ക് വന്നുവെങ്കിൽ. نَذِيرٌ ഒരു

താക്കീതുകാരൻ. لَيَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും അവർ ആയിരിക്കുമെന്ന്. أَهْدَىٰ കൂടുതൽ സൻമാർഗ്ഗികൾ. مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ സമുദായങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെക്കാളും. فَلَمَّا جَاءَهُمْ അങ്ങനെ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ. مَّا زَادَهُمْ അതവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചില്ല. إِلَّا نُفُورًا വിരണ്ടോട്ടമല്ലാതെ, വെറുത്തുപോക്കല്ലാതെ. 43 اسْتِكْبَارًا ഗർവ്വ് നടിച്ചതിനാൽ, അതായത് ഗർവ്വ് നടിക്കൽ(അല്ലാതെ). فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَمَكْرَ السَّيِّئِ ദുഷിച്ച കുതന്ത്രവും. وَلَا يَحِيقُ വന്ന് ഭവിക്കയില്ല. الْمَكْرُ السَّيِّئُ ദുഷിച്ച (കടുത്ത) കുതന്ത്രം. إِلَّا بِأَهْلِهِ അതിന്റെ ആൾക്കാരിലല്ലാതെ. فَهَلْ يَنظُرُونَ എന്നിരിക്കെ ഇവർ നോക്കുന്നു(പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു)ണ്ടോ. إِلَّا سُنَّتَ നടപടി(ചട്ടം, മാർഗ്ഗം) അല്ലാതെ. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വീകൻമാരുടെ. فَلَن تَجِدَ എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ലതന്നെ. لِسُنَّتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്ക്. تَبْدِيلًا ഒരു മാറ്റവും, പകരം വരുത്തലും. وَلَن تَجِدَ നീ കാണുകയുമില്ല. لِسُنَّتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്ക്. تَحْوِيلًا ഒരു ഭേദഗതി, ഭേദപ്പെടുത്തൽ.

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ജൂതൻമാരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണ് വേദക്കാരെന്ന നിലയിൽ അറേബ്യയിലുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ രണ്ട് സമുദായങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഭിന്നിപ്പും വഴക്കുമാണുള്ളത്. തങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗമാണ് ശരിയായതെന്നും, മറ്റേവർ പിഴച്ചവരാണെന്നും ഇരുകൂട്ടരും വാദിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായ അറബികൾ ഗൗരവമേറിയ സത്യവാചകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു പറയും: ''തങ്ങൾക്ക് ഒരു റസൂൽ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ തങ്ങൾ മറ്റു സമുദായക്കാരെപ്പോലെ വഴിപിഴക്കാതെ, അവരെക്കാൾ സൻമാർഗ്ഗികളായിത്തീരുമായിരുന്നു.'' അങ്ങനെ, അവരിൽ നിന്നുതന്നെ നബി (ﷺ) റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുപകരം, പൂർവ്വാധികം ധിക്കാരികളായിത്തീരുകയും, നബി (ﷺ)ക്കെതിരിൽ കടുത്ത കുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ് അവർ ചെയ്തത്. ഇവരുടെ മുൻഗാമികളായ ധിക്കാരികൾ അനുഭവിച്ചതുപോലെ, ഇവരുടെ ധിക്കാരഫലം ഇവരും അനുഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്നും, ആ നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും മാറ്റമോ ഭേദഗതിയോ ഉണ്ടാകുകയി ല്ലെന്നും അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

ശാം, യമൻ, ഇറാഖ് മുതലായ ദൂരരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഇവർ നടത്താറുള്ള കച്ചവടയാത്രകളിൽ, വഴിമദ്ധ്യെവെച്ച് ഇവരെക്കാൾ ഊക്കൻമാരായിരുന്ന മുൻസമുദായങ്ങൾ അനുഭവിച്ച ശിക്ഷകളുടെ പല അടയാളങ്ങളും, നശിച്ചുപോയ അവരുടെ പല അവശിഷ്ടങ്ങളും ഇവർക്ക് കണ്ട് പാഠം പഠിക്കുവാനുണ്ടല്ലോ എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അവരെ ഉണർത്തുന്നു;-

أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوٓا۟ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ ٱللَّهُ لِيُعْجِزَهُۥ مِن شَىْءٍ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

44 ഇവർ ഭൂമിയിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ? ഇവർക്ക് മുമ്പുള്ളവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് അപ്പോൾ ഇവർക്ക് നോക്കിക്കാണാമല്ലോ!- അവർ ഇവരെക്കാൾ ശക്തിയിൽ ഊക്കൻമാരായിരുന്നുതാനും. ആകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ, യാതൊരു വസ്തുവും അല്ലാഹുവിനെ (തോൽപിച്ച്) അസാധ്യമാക്കുവാനില്ലതന്നെ. നിശ്ചയമായും, അവൻ സർവ്വജ്ഞനാകുന്നു; സർവ്വശക്തനാകുന്നു.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِمَا كَسَبُوا۟ مَا تَرَكَ

45 മനുഷ്യർ പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതിന് അല്ലാഹു അവരെ പിടികൂടുകയാണെ

عَلَىٰ ظَهْرِهَا مِن دَآبَّةٍ وَلَـٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِۦ بَصِيرًۢا ﴿٤٥﴾

ങ്കിൽ,- അതിന്റെ പുറഭാഗത്ത് [ഭൂമുഖത്ത്] ഒരു ജന്തുവെയും അവൻ (ബാക്കി) വിടുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരേക്കും അവൻ അവർക്ക് (കാല) താമസം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, അവരുടെ അവധിവന്നാൽ, നിശ്ചയമായും അപ്പോൾ, അല്ലാഹു തന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു. (വേണ്ടുന്ന നടപടി അവൻ എടുത്തുകൊള്ളും.)

---

44 أَوَلَمْ يَسِيرُوا ഇവർ (അവർ)സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَيَنظُرُوا അപ്പോൾ അവർക്ക് നോക്കാമല്ലോ, കാണാം. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്ന്. عَاقِبَةُ الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരുടെ പര്യവസാനം. مِن قَبْلِهِمْ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ള. وَكَانُوا അവർ ആയിരുന്നുതാനും. أَشَدَّ مِنْهُمْ ഇവരെക്കാൾ ഊക്കുള്ളവർ, കഠിനമായവർ. قُوَّةً ശക്തിയാൽ, ബലംകൊണ്ട്. وَمَا كَانَ اللهُ അല്ലാഹു അല്ല (ഇല്ല). لِيُعْجِزَهُ അവനെ അസാധ്യമാക്കാൻ. مِن شَيْءٍ യാതൊന്നുംതന്നെ. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَلَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുമില്ല. إِنَّهُ كَانَ തീർച്ചയായും അവനാകുന്നു. عَلِيمًا സർവ്വജ്ഞൻ . قَدِيرًا (എല്ലാറ്റിനും) കഴിവുള്ളവൻ, സർവ്വജ്ഞൻ . 45 وَلَوْ يُؤَاخِذُ പിടികൂടുകയാണെങ്കിൽ. اللهُ അല്ലാഹു. النَّاسَ മനുഷ്യരെ. بِمَا كَسَبُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ച(സമ്പാദിച്ചുവെച്ച)തിന്. مَا تَرَكَ അവൻ വിട്ടേക്കുകയില്ല. عَلَى ظَهْرِهَا അതിന്റെ പുറത്ത്, വെളിയിൽ. مِن دَابَّةٍ ഒരു ജന്തുവെയും. وَلَكِن പക്ഷേ. يُؤَخِّرُهُمْ അവൻ അവരെ താമസിപ്പിക്കുന്നു, പിന്തിച്ചുവെക്കുന്നു. إِلَى أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ. مُّسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. فَإِذَا جَاءَ എന്നിട്ട് വന്നാൽ. أَجَلُهُمْ അവരുടെ അവധി. فَإِنَّ اللهَ അപ്പോൾ അല്ലാഹു. كَانَ ആകുന്നു. بِعِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി. بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവൻ.

മനുഷ്യസമുദായം ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന പാപങ്ങളും, അക്രമങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഈ ഭൂമുഖത്ത് ഒരു ജീവിപോലും ഇല്ലാതാവത്തക്കവണ്ണം-മഴവർഷിപ്പിക്കാതെയോ, മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിലോ-എല്ലാവരെയും, അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അത്രയും കടുത്തതും വമ്പിച്ചതുമാണവ. പക്ഷെ, അല്ലാഹു ക്ഷമാശീലനാണ്. കാരുണ്യവാനാണ്. അവൻ അവർക്ക്- ഓരോരുത്തർക്കും പ്രത്യേകവും, എല്ലാവർക്കും പൊതുവായും-ഒരവധി നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുവരെ അവരെ ഒഴിവാക്കിവിട്ടിരിക്കയാണ്. ആ അവധി വന്നാൽ ഓരോരുത്തരിലും എടുക്കേണ്ട നടപടി എന്താണെന്ന് അവന് നല്ലപോലെ അറിയാം. അവൻ എടുക്കുകയും ചെയ്യും.

നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു:
ما احدا صبر على اذى يسمعه من الله – يدعون له الولد ثم يعافيهم ويرزقهم متفق – സാരം: ശല്യവാക്കുകൾ കേട്ടിട്ട് അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ ക്ഷമിക്കുന്ന ഒരാളുംതന്നെ ഇല്ല. ജനങ്ങൾ അവന് മക്കളുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് പിന്നെയും അവൻ അവർക്ക് ആരോഗ്യവും ആഹാരവും നൽകുന്നു:(ബു. മു.)

അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. അവന്റെ സദ്വൃത്തരായ അടിയാൻമാരിൽ നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ. [ولله الحمد والمنة]

36 സൂറത്തു 'യാസീൻ' سورة يس

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 83 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 5

عن معقل بن يسار رض : ان رسول الله ﷺ قال :يس قل القرأن وعد ذلك احد اسما ئها - رواه احمد وابو داود والنسائى وابن ماجه وغير هم

മഅ്ഖലുബ്നുയസാർ (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്.: 'യാസീൻ' ഖുർആന്റെ ഹൃദയമാണ്.' എന്നു റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു അതിന്റെ ഒരു പേരായി തിരുമേനി എണ്ണുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (അ; ദാ; ജ; ന.)

ഖിയാമത്തുനാളിനെയും, അതിലുണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്ന് 'ഖുർആന്റെ ഹൃദയം' (قلـ القرأن) എന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് ഇമാം ഗസ്സാലി(رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يسٓ ﴿١﴾

1 'യാ-സീൻ'

وَٱلۡقُرۡءَانِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿٢﴾

2 വിജ്ഞാനപൂർണ്ണമായ ഖുർആൻ തന്നെയാണെ (സത്യം) !-

إِنَّكَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٣﴾

3 നിശ്ചയമായും നീ 'മുർസലു'കളിൽ [ദൈവദൂതൻമാരിൽ] പെട്ടവൻ തന്നെ.

عَلَىٰ صِرَٰطٖ مُّسۡتَقِيمٖ ﴿٤﴾

4 (നേരെ) ചൊവ്വായ ഒരു പാതയിലാകുന്നു (നീ) .

تَنزِيلَ ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٥﴾

5 കരുണാനിധിയായ പ്രതാപശാലി അവതരിപ്പിച്ചത്!-

لِتُنذِرَ قَوۡمٗا مَّآ أُنذِرَ ءَابَآؤُهُمۡ فَهُمۡ غَٰفِلُونَ ﴿٦﴾

6 ഒരു ജനതയെ നീ താക്കീത് ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി(യാണത്) : അവരുടെ പിതാക്കൾക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല; അതിനാൽ അവർ അശ്രദ്ധരാകുന്നു.

---

1 يَس യാ-സീൻ'. 2 وَالْقُرْآنِ ഖുർആൻ തന്നെയാണ. الْحَكِيمِ വിജ്ഞാനപ്രദമായ, തത്വപൂർണ്ണമായ, ബലവത്തായ. 3 إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളിൽ പെട്ടവൻ തന്നെ. 4 عَلَى صِرَاطٍ ഒരു പാതയിലാകുന്നു, മാർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു. مُسْتَقِيمٍ ചെവ്വായ, നേരായ. 5 تَنزِيلَ الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലി അവതരിപ്പിച്ചത്. الرَّحِيمِ കരുണാനിധിയായ. 6 لِتُنذِرَ നീ താക്കീത് ചെയ്‌വാൻ. قَوْمًا ഒരു ജനതയെ. مَّا أُنذِرَ താക്കിത് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത. آبَاؤُهُمْ അവരുടെ പിതാക്കൾ. فَهُمْ അതിനാൽ അവർ. غَافِلُونَ അശ്രദ്ധരാണ്.

'യാ-സീൻ' പോലെ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്ന കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെക്കുറിച്ച് പല മഹാൻമാരും പലതും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവകൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് എന്താണെന്ന് നമുക്ക് തിട്ടമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നാണതിന്റെ ചുരുക്കം. 'യാസീൻ' എന്നാൽ 'ഹേ, മനുഷ്യാ' (يا انسان) എന്നാണർത്ഥമെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഇക്ക്രിമഃ(رضي الله عنه) , ഹസൻ(رضي الله عنه) ,

സുഫ്‌യാൻ (ﷺ) മുതലായവരിൽനിന്ന് നിവേദന ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും, അത് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ പേരാണെന്ന് നാം മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ കണ്ടുവല്ലോ.

നബി(ﷺ) അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെന്നും, അവിടുന്ന് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗം യാതൊരു വക്രതയുമില്ലാത്ത നേരായ മാർഗ്ഗമാണെന്നും, അത് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത് തന്നെയാണെന്നും ഖുർആൻ മുഖേന സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്ത് ആരംഭിക്കുന്നത്.

പിതാക്കൾക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ജനത എന്ന് പറഞ്ഞത് വേദക്കാരല്ലാത്ത അറബികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. നബി (عليه السلام) ക്കുമുമ്പ് അടുത്ത കാലത്തൊന്നും അവരിൽ ദൈവദൂതൻമാർ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് വേദഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചോ, ദൈവീകമതത്തെക്കുറിച്ചോ അറിയാത്തവരാണവർ. സൂ: സബഉ് 28ലും മറ്റുപലേടത്തും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ, നബി (ﷺ) മനുഷ്യലോകത്തിന് ആകമാനമുള്ള റസൂൽ തന്നെ. എങ്കിലും, അവിടുന്ന് ജനിച്ചുവളർന്നതും, ഇപ്പോൾ ഈ സൂറത്തും മറ്റു മക്കീസൂറത്തുകളും അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ -ജീവിച്ചുവരുന്നതു അവർക്കിടയിലാണ്. തൽസമയം പ്രബോധന കൃത്യം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അവരിൽ തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെയും മക്കീസൂറത്തുകളിൽപെട്ട മറ്റുചില ആയത്തുകളിലും അറബികളെ-വിശേഷിച്ചും ഖുറൈശികളെ-താക്കീതു ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞു കാണുന്നത്.

7 തീർച്ചയായും അവരിൽ അധികമാളുകളുടെ മേലും വാക്ക് സ്ഥിരപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇനി അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

لَقَدْ حَقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَىٰٓ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

7 لَقَدْ حَقَّ സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു. الْقَوْلُ വാക്ക്, വചനം. عَلَى أَكْثَرِهِمْ അവരിലധികമാളുകളുടെ മേൽ. فَهُمْ അതിനാലവർ. لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നല്ല.

'വാക്ക്' സ്ഥിരപ്പെട്ടു' (حق القول) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, മേലിൽ ഹൃദയ പരിവർത്തനം വന്ന് നന്നായിത്തീരുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവിധം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ദുഷിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച താക്കീത് അവരിൽ ബാധകമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ആകുന്നു. സൂ:സജദ: 13ഉം, അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക. അവർ എത്രമാത്രം ദുഷിച്ചുപോയെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:

8 നിശ്ചയമായും, നാം അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ ചില ആമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടവ താടിയെല്ലുകൾ വരേക്കുമുണ്ട്; അതിനാൽ അവർ തല പൊക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

إِنَّا جَعَلْنَا فِىٓ أَعْنَـٰقِهِمْ أَغْلَـٰلًا فَهِىَ إِلَى ٱلْأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾

9 അവരുടെ മുമ്പിൽകൂടി ഒരു (തരം) തടവും, അവരുടെ പിമ്പിൽകൂടി ഒരു (തരം) തടവും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, നാമവരെ മൂടിയിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ അവർ കണ്ടറിയുകയില്ല.

وَجَعَلْنَا مِنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَـٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

8 إِنَّا جَعَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു. فِي أَعْنَاقِهِمْ അവരുടെ കഴുത്തികളിൽ. أَغْلاَلاً ചില ആമങ്ങളെ, കുടുക്കുകളെ. فَهِيَ എന്നിട്ടവ. إِلَى الْأَذْقَانِ താടിയെല്ലുകൾവരെയുണ്ട്. فَهُمْ അതിനാലവർ. مُقْمَحُونَ തല പൊക്കപ്പെട്ടവരാണ്. 9 وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു.

مِن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുമ്പിൽകൂടി. سَدًّا ഒരുതടവ്, അണ, മറ. وَمِنْ خَلْفِهِمْ അവരുടെ പിമ്പിൽകൂടിയും. سَدًّا ഒരു തടവ്. فَأَغْشَيْنَاهُمْ അങ്ങനെ നാമവരെ മൂടി. فَهُمْ അതിനാലവർ. لاَ يُبْصِرُونَ കണ്ടറിയുന്നതല്ല.

കൈകൾ കഴുത്തിലേക്കു കൂട്ടിബന്ധിക്കുന്ന ഒരുതരം ആമങ്ങൾ-അഥവാ വിലങ്ങുകൾക്കാണ് اغلال എന്ന് പറയുന്നത്. കൈകൾ താടിയെല്ലിന്ന് താഴെ കൂട്ടിച്ചേർത്തുവെച്ചായിരിക്കും ഈ ആമങ്ങൾ കഴുത്തിൽ കുടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആമം വെക്കപ്പെട്ടവന് തലതാഴ്ത്തുവാനോ, യഥേഷ്ടം നോക്കിക്കാണുവാനോ സാധിക്കാത്തവണ്ണം തലപൊക്കിപ്പിടിക്കുവാൻ അവൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിരിക്കും. 'തടവ്, മറ, മലന്തിട്ട, അണക്കെട്ട്' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരുന്ന വാക്കാണ്. سد

മുശ്രിക്കുകളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എത്രമാത്രം കടുത്തു കഠിനമായിപ്പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്ന രണ്ട് ഉപമകളാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുള്ളത്. മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ആമങ്ങളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും, അതോടുകൂടി മുമ്പിലും പിമ്പിലുമെല്ലാം വമ്പിച്ച മറകളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തതുപോലെയാണ് ഇവരുടെ സ്ഥിതി. ഇവർക്ക് വെളിയിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളൊന്നും നോക്കിക്കാണുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സത്യം കണ്ടറിഞ്ഞേക്കുമെന്നോ അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചേക്കുമെന്നോ ഇനി അവരെപ്പറ്റി പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻപോലും മാർഗ്ഗമില്ല എന്ന് സാരം. അടുത്ത വചനം നോക്കുക:

وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

10 നീ അവരെ താക്കീത് ചെയ്തുവോ, അല്ലെങ്കിൽ താക്കീത് ചെയ്തില്ലയോ അവരിൽ (രണ്ടും) സമമാകുന്നു: അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

---

10 وَسَوَاءٌ സമമാണ്. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. ءَأَنذَرْتَهُمْ നീ അവരെ താക്കീത് ചെയ്തുവോ. أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ അഥവാ അവരെ താക്കീത് ചെയ്തില്ലയോ. لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കല്ല.

അതുകൊണ്ട് അവരെ താക്കീതുചെയ്യാൻ മിനക്കെടേണ്ടതില്ലെന്ന് താൽപര്യം, താക്കീത് ചെയ്യേണ്ടത് ആരെയാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلذِّكْرَ وَخَشِىَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

11 പ്രബോധനത്തെ (അഥവാ പ്രമാണത്തെ) പിൻതുടരുകയും, അദൃശ്യമായ നിലയിൽ പരമകാരുണികനായുള്ളവനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാരോ അവനെ മാത്രമേ നീ താക്കീത് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു. എന്നാലവന് പാപമോചനത്തെയും, മാന്യമായ പ്രതിഫലത്തെയും കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചുകൊള്ളുക.

---

11 إِنَّمَا تُنذِرُ നീ താക്കീത് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു. مَنِ اتَّبَعَ പിൻതുടർന്നവനെ (മാത്രം). الذِّكْرَ പ്രമാണത്തെ, സ്മരണയെ, ഉപദേശം. وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ പരമകാരുണികനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്ത. بِالْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിൽ, കാണാതെ,. فَبَشِّرْهُ എന്നാലവന് സന്തോഷമറിയിക്കുക. بِمَغْفِرَةٍ പാപമോചനം കൊണ്ട്. وَأَجْرٍ كَرِيمٍ മാന്യമായ പ്രതിഫലവും (കൊണ്ട്).

അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ കാണാതെതന്നെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾവഴി അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവനെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യാത്തവരെയും, പ്രമാണങ്ങളും സദുപദേശങ്ങളും ചെവിക്കൊളളാത്തവരെയും താക്കീത്ചെയ്തിട്ട് ഫലമുണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ.

إِنَّا نَحۡنُ نُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَنَكۡتُبُ مَا قَدَّمُواْ وَءَاثَٰرَهُمۡۚ وَكُلَّ شَيۡءٍ أَحۡصَيۡنَٰهُ فِيٓ إِمَامٖ مُّبِينٖ ١٢

12 നിശ്ചയമായും, നാം മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു; അവർ മുൻചെയ്തുവെച്ചിട്ടുളളതും, അവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും (അഥവാ പ്രവർത്തനഫലങ്ങളും) നാം എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ കാര്യവും തന്നെ, ഒരു സ്പഷ്ടമായ മൂല രേഖയിൽ നാം കണക്കാക്കി (സൂക്ഷിച്ചു) വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

12 إِنَّا നിശ്ചയമായും, നാം. نَحْنُ നാംതന്നെ. نُحْيِي الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ നാം ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَنَكْتُبُ നാം എഴുതുക (രേഖപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യുന്നു. مَا قَدَّمُوا അവർ മുൻ ചെയ്തതിനെ. وَآثَارَهُمْ അവരുടെ അവശിഷ്ട (പ്രവർത്തനഫല)ങ്ങളെയും. وَكُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യവും. أَحْصَيْنَاهُ നാമതിനെ കണക്കാക്കി (ക്ലിപ്തമാക്കി) വെച്ചിരിക്കുന്നു. فِي إِمَامٍ ഒരു മൂലരേഖയിൽ, കേന്ദ്രഗ്രന്ഥത്തിൽ . الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

മരണത്തിനുമുമ്പ് ഓരോരുത്തനും ചെയ്ത എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും-അവ നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയിക്കൊളളട്ടെ-'അവർ മുൻ ചെയ്തു വെച്ചത്' (ما قدموا) എന്ന വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രസ്തുത കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായി അവശേഷിക്കുന്ന എല്ലാ നൻമകളും, തിൻമകളും 'അവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ അഥവാ പ്രവർത്തന ഫലങ്ങൾ' (اثارهم) എന്ന് പറഞ്ഞതിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യൻ മരണപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് ചെയ്ത് കഴിഞ്ഞ പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമല്ല, അവൻെറ മരണശേഷം അവന് പുണ്യം ലഭിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന എല്ലാ സൽപ്രവർത്തനഫലങ്ങളും, നേരെമറിച്ച് അവന് ദോഷം ബാധിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്ന എല്ലാ ദുഷ്പ്രവർത്തനഫലങ്ങളും-ഒന്നൊഴിയാതെ-അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നു. ഈ രേഖയെക്കുറിച്ചാണ് صحيفة الاعمال (കർമ്മങ്ങളുടെ ഏട്) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിനുപുറമെ, മനുഷ്യകർമ്മങ്ങളടക്കമുളള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുളള ഒരു മൂലരേഖയും അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ട്. അതത്രെ امام مبين (സ്പഷ്ടമായ മൂലരേഖ) . സൂ; ഖമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു وكل شيئ فعلوه فى الزبر وكل صغير و كبير مستطر – القمر (അവർ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കാര്യവും ഏടുകളി ലുണ്ട്. എല്ലാ ചെറിയ കാര്യവും, വലിയ കാര്യവും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുളളതാണ്.)

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബ്ദുല്ലാഹിൽ ബജലി(رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഒരാൾ ഒരു നല്ല നടപടിക്രമം നടപ്പിലാക്കിയാൽ, അവന് അതിൻെറ പ്രതിഫലവും, അവനുശേഷം അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലവും-അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങളിൽ ഒട്ടും കുറവുവരാതെത്തന്നെ- ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരാൾ ഒരു ദുഷിച്ച നടപടി നടപ്പാക്കിയാൽ, അവന് അതിൻെറ കുറ്റവും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ കുറ്റവും- അവരുടെ കുറ്റങ്ങളിൽ ഒട്ടും കുറവ് വരാതെത്തന്നെ-ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. 'പിന്നീട് നബി (عليه السلام) ونكتب ما قدموا واثارهم എന്ന് (ഈ ആയത്ത്) ഓതുകയും ചെയ്തു.' (اخرجه ابن ابي حاتم)

വിഭാഗം 2

وَٱضۡرِبۡ لَهُم مَّثَلًا أَصۡحَٰبَ ٱلۡقَرۡيَةِ إِذۡ جَآءَهَا

13 (നബിയേ) നീ അവർക്ക് (ആ) രാജ്യക്കാരെ ഒരു ഉപമയായി വിവരിച്ചുകൊടു

ٱلۡمُرۡسَلُونَ ﴿١٣﴾

ക്കുക: അതായത്, അവിടെ 'മുർസലുകൾ' (ദൂതൻമാരായി അയക്കപ്പെട്ടവർ) ചെന്ന സന്ദർഭം.

إِذۡ أَرۡسَلۡنَآ إِلَيۡهِمُ ٱثۡنَيۡنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزۡنَا بِثَالِثٖ فَقَالُوٓاْ إِنَّآ إِلَيۡكُم مُّرۡسَلُونَ ﴿١٤﴾

14 അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് നാം രണ്ടാളെ അയച്ചപ്പോൾ, അവർ അവരെ വ്യാജമാക്കി. അപ്പോൾ മൂന്നാമതൊരാളെക്കൊണ്ടു നാം (അവർക്ക്) പ്രാബല്യം നൽകി. എന്നിട്ട് അവർ (ദൂതൻമാർ) പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിലേക്ക് (അയക്കപ്പെട്ട) ദൂതൻമാരാണ്''.

قَالُواْ مَآ أَنتُمۡ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا وَمَآ أَنزَلَ ٱلرَّحۡمَٰنُ مِن شَيۡءٍ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا تَكۡذِبُونَ ﴿١٥﴾

15 അവർ [രാജ്യക്കാർ] പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യരല്ലാതെ (മറ്റാരും) അല്ല; പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ യാതൊന്നുംതന്നെ ഇറക്കിയിട്ടുമില്ല, നിങ്ങൾ വ്യാജം പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല''.

قَالُواْ رَبُّنَا يَعۡلَمُ إِنَّآ إِلَيۡكُمۡ لَمُرۡسَلُونَ ﴿١٦﴾

16 അവർ [ദൂതന്മാർ] പറഞ്ഞു: '' ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്നറിയാം, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടവർ തന്നെയാണെന്ന്.''

وَمَا عَلَيۡنَآ إِلَّا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ﴿١٧﴾

17 ''സ്പഷ്ടമായ സന്ദേശം (എത്തിക്കൽ) അല്ലാതെ, ഞങ്ങളുടെമേൽ (ബാധ്യത) ഇല്ലതാനും.''

---

13 وَاضْرِبْ لَهُم അവർക്ക് വിവരച്ചുകൊടുക്കുക. مَّثَلاً ഒരു ഉപമ. أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ (ആ) രാജ്യക്കാരെ. إِذْ جَاءَهَا അവിടെ ചെന്ന സന്ദർഭം. الْمُرْسَلُونَ ദൂതൻമാർ, മുർസലുകൾ. 14 إِذْ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചപ്പോൾ. إِلَيْهِمُ അവരിലേക്ക്. اثْنَيْنِ രണ്ടാളെ. فَكَذَّبُوهُمَا എന്നിട്ടവർ അവരെ വ്യാജമാക്കി. فَعَزَّزْنَا അപ്പോൾ നാം പ്രബല (ശക്തി)പ്പെടുത്തി. بِثَالِثٍ ഒരു മൂന്നാമനെക്കൊണ്ട്. فَقَالُوا എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. إِلَيْكُم നിങ്ങളിലേക്ക്. مُّرْسَلُونَ അയക്കപ്പെട്ടവരാണ് (ദൂതന്മാരാണ്). 15 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. مَا أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല. إِلاَّ بَشَرٌ മനുഷ്യരല്ലാതെ. مِّثْلُنَا ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള. وَمَا أَنزَلَ ഇറക്കിയിട്ടുമില്ല. الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികൻ. مِن شَيْءٍ യാതൊന്നും. إِنْ أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല. إِلاَّ تَكْذِبُونَ നിങ്ങൾ കളവ് പറയുകയല്ലാതെ. 16 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. رَبُّنَا يَعْلَمُ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അറിയും, റബ്ബിന്നറിയാം.. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക്. لَمُرْسَلُونَ അയക്കപ്പെട്ടവർതന്നെ എന്നും. 17 وَمَا عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെമേൽ (ബാധ്യത) ഇല്ലതാനും. إِلاَّ الْبَلاَغُ സന്ദേശം (പ്രബോധനം, എത്തിക്കൽ) അല്ലാതെ. الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

അറബിമുശ്‌രിക്കുകളെപ്പോലെ, തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരും, തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരെ ധിക്കരിച്ചവരുമായ ഒരു രാജ്യക്കാരുടെ കഥയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യക്കാർ (اصحاب القرية) ഏതായിരുന്നുവെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇവർ അന്താക്കിയ (*) നിവാസികളായിരുന്നുവെന്നും, ഈസാ

* സിരിയായുടെ (ശാമിൻെറ) ഉത്തരപ്രദേശത്ത് അലക്സാന്തരിയാറ്റ (اسكندرونة) . ഉൾക്കടലിൻെറ അൽപം തെക്കും, മധ്യധരണ്യാഴിയിൽനിന്നു അൽപം കിഴക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു പൗരാണിക പട്ടണമാണ് അന്താക്കിയ (انطاكية –Antioche അന്തോക്യ). ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു പട്ടണമാണിത്. ക്രിസ്താബ്ദം 638ൽ മുസ്‌ലിംകൾ അവിടെ പ്രവേശിച്ചു. 1098ൽ കുരിശുയുദ്ധത്തിൽ വെച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾ അത് അധീനപ്പെടുത്തുകയും ഫ്രഞ്ചുകാർ അതൊരു തലസ്ഥാനനഗരിയാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തി

(عليه السلام) നബി മതപ്രബോധനാർത്ഥം അവരിലേക്കയച്ച ദൂതൻമാരെ ([*]) ക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ ദൂതൻമാർ (المرسلون) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നുമാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതക്കളിൽ മിക്കവരും പറയുന്നത്. അന്താക്കിയായിലേക്കു ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ദൂതൻമാർ അയക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവം മറ്റൊന്നാണെന്നത്രെ മറ്റുചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ ഖുർആൻെറ വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് പ്രാബല്യം കാണുന്നത്.

ഭൂരിപക്ഷം മുഫസ്സിറുകളുടെയും അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നു കഥീർ(رحمه الله) പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ഇതിൽ പലനിലക്കും ആലോചിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. (1) ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിച്ചുതരുന്നത് പ്രസ്തുത ദൂതൻമാർ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതൻമാർ (റസൂലുകൾ) തന്നെയായിരുന്നുവെന്നാണ്. ഈസാനബിയുടെ ദൂതൻമാരാണെന്നു കാണിക്കുന്ന യാതൊന്നും അതിലില്ല. 'നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യരല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല (ان انتم الا بشر مثلنا) എന്നുള്ള വാക്യവും ഇതാണ് കാണിക്കുന്നത്. (2) ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പട്ടണങ്ങളായിരുന്നു, അൽഖുദ്സ്, അന്താക്കിയ, അലക്സാന്തരിയ, റൂമിയ എന്നിവ. ഓരോന്നിൻെറയും പ്രാധാന്യം ഓരോ നിലക്കായിരുന്നു. ഒരു രാജ്യക്കാർ മുഴുവനുംകൂടി ഈസാ(عليه السلام) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ച ഒന്നാമത്തെ രാജ്യമെന്ന നിലക്കായിരുന്നു അന്താക്കിയക്കുള്ള സ്ഥാനം. ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച രാജ്യക്കാരാകട്ടെ, ദൂതൻമാരെ നിഷേധിക്കുകയും, (താഴെ കാണുന്നപ്രകാരം) അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് പൊതുശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. (3) തൗറാത്ത് അവതരിച്ചതിനു ശേഷം ഒരു ജനത ആകമാനം പൊതുശിക്ഷയാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, അതിനുശേഷമാണ് ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുമായി യുദ്ധം നടന്നിട്ടുള്ളതെന്നുമാണ് അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രി(رضي الله عنه) യും പല മുൻഗാമികളു പറയുന്നത്. അപ്പോൾ, ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ ഈ രാജ്യം-മുൻഗാമികളായ പലരും പറഞ്ഞതുപോലെ-അന്താക്കിയ ആയിരിക്കയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അതേ പേരിലുള്ള വേറെ ഒരു രാജ്യമായിരിക്കാം. ([†]) കാരണം, ക്രിസ്തീയ കാലത്താകട്ടെ, അതിനു മുമ്പാകട്ടെ ഒരു രാജ്യം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിനറിയാം. (راجع ابن كثير)

ആദ്യം അല്ലാഹു ആ രാജ്യക്കാരിലേക്കു രണ്ടുപേരെ ദൂതൻമരായി അയച്ചു. അവർ അവരെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിച്ചപ്പോൾ മൂന്നാമതു ഒരാളെയും ([‡]) നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടു പ്രബോധനം ശക്തിപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ, ജനങ്ങൾ നിഷേധത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. അവർക്കിടയിൽ നടന്ന സംഭാഷണങ്ങളുടെ ചുരുക്കം മാത്രമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സത്യനിഷേധികളുടെ സാധാരണ പതിവുപോലെ, ഒടുക്കം ഈ രാജ്യക്കാരും

ൻെറ കീർത്തി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജനസംഖ്യ ഒരു കാലത്ത് അഞ്ചു ലക്ഷം വന്നിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നു.

[*] ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ശിഷ്യഗണങ്ങളും സഹായികളുമായ അപ്പോസ്തലൻമാരെ (الحواريون ശ്ലീഹാമാർ - Apostles)ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആയത്തിൽ 'മുർസലുകൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നാണ് ഈ വിഭാഗക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

[†] 'ക്രി. മു. 300ൽ സുരിയാ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെ ഭരിച്ച ഒരു രാജാവ് പണികഴിപ്പിച്ചതായി ഇതേപേരുള്ള 16 പട്ടണങ്ങളിൽ രണ്ടു മാത്രം പുതിയ നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 1. സുരിയയിലുള്ള അന്ത്യോക്യാ.. 2. പിസിദ്യാ ദേശത്തിലെ അന്ത്യോക്യാ...' (വേ. പു. നിഘണ്ടു.)

[‡] ഈ ദൂതൻമാർ ഈസാ(عليه السلام)നബിയുടെ അപ്പോസ്തലൻമാരായിരുന്നുവെന്ന അഭിപ്രായക്കാരിൽ ചിലർ, ആദ്യത്തെ രണ്ട് ദൂതൻമാർ യോഹന്നാനും, പൗലൂസും ആണെന്നും, മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ ശിമയോൻ ആണെന്നും പറയുന്നു. വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ഭീഷണി പുറപ്പെടുവിക്കുകയായി:-

قَالُوٓا۟ إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۖ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا۟ لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

18 അവർ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ ശകുനപ്പിഴവിലായിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കല്ലേറ് നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്; ഞങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതുമാണ്.''

قَالُوا۟ طَـٰٓئِرُكُم مَّعَكُمْ ۚ أَئِن ذُكِّرْتُم ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾

19 അവർ [ദൂതൻമാർ] പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ ശകുനപ്പിഴ നിങ്ങളൊന്നിച്ചുതന്നെയാണുള്ളത്. നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകപ്പെട്ടതിനാലാണോ (ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത്) ?! പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു ജനതയാണ്.''

---

18 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّا تَطَيَّرْنَا ഞങ്ങൾ ശകുനപ്പിഴവിൽ (ലക്ഷണക്കേടിൽ) ആയിരിക്കുന്നു. بِكُمْ നിങ്ങൾ നിമിത്തം. لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ. لَنَرْجُمَنَّكُمْ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ കല്ലേറ് നടത്തുക (എറിഞ്ഞാട്ടുക) തന്നെ ചെയ്യും. وَلَيَمَسَّنَّكُم നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും ബാധിക്കുക (സ്പർശിക്കുക) യും ചെയ്യും. مِّنَّا ഞങ്ങളിൽനിന്നു. عَذَابٌ ശിക്ഷ. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. 19 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. طَائِرُكُم നിങ്ങളുടെ ദുശ്ശകുനം, ശകുനപ്പിഴ, ദുർലക്ഷണം. مَّعَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചാണ്. أَئِن ذُكِّرْتُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം (പ്രബോധനം) നൽകപ്പെട്ടിട്ടാണോ. بَلْ എങ്കലും, പക്ഷേ. أَنتُمْ നിങ്ങൾ. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്. مُّسْرِفُونَ അതിരുകവിഞ്ഞ.

പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനത്തെ ധിക്കരിച്ച മുൻസമുദായങ്ങളിലും കാണാവുന്ന ഒന്നാണ് ഈ ദുശ്ശകുനവാദം. ഫിർഔനെൻറ ആൾക്കാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فاذا جاءتهم الحسنة قالوا لنا هذه وان تصيبهم سيئة يطيروا بموسى ومن معه الا انما طائرهم عند الله – الاعراف

(അവർക്ക് നൻമ വന്നാൽ അവർ പറയും: നമ്മുടേതാണ് ഇത്' എന്നും വല്ല തിൻമയും അവർക്കു ബാധിക്കുന്നപക്ഷം, മൂസായും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ളവരുംനിമിത്തം തങ്ങൾക്കു ശകുനപ്പിഴ ബാധിച്ചതായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാ! (അറിയുക:) അവരുടെ ശകുനപ്പിഴ അല്ലാഹുവിങ്കലാണുള്ളത് (സൂ: അഅ്റാഫ്:131.) ഇതുപോലെ, സ്വാലിഹു(عليه السلام) നബിയുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരെയും ദുശ്ശകുനക്കാരാക്കിയത് സൂറത്തുന്നംലു് 47ലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദൂതൻമാർ അവരോട് പറഞ്ഞ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: നിങ്ങൾക്കു വല്ല ദുശ്ശകുനവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു നിങ്ങളുടെ ദോഷം കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. നിങ്ങളുടെ ദുർന്നടപ്പാണതിനു കാരണം. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ തൗഹീദിലേക്കും സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുകമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. ഇതൊരിക്കലും ശകുനപ്പിഴക്കു കാരണമല്ല. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഞങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുകയും, ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അതിരുകവിച്ചിലാണ് നിങ്ങൾക്കു ദുശ്ശകനുമായിത്തീരുന്നതു എന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം.

وَجَآءَ مِنْ أَقْصَا ٱلْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ

20 പട്ടണത്തിൻെറ അങ്ങേഅറ്റത്തുനിന്ന് ഒരു മനുഷ്യൻ ഓടിക്കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ

يَٰقَوۡمِ ٱتَّبِعُواْ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ٢٠

ദൂതൻമാരെ പിൻപറ്റുവിൻ!-

ٱتَّبِعُواْ مَن لَّا يَسۡـَٔلُكُمۡ أَجۡرٗا وَهُم مُّهۡتَدُونَ ٢١

21 ''നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല, തങ്ങൾ സന്മാർഗ്ഗികളുമാണ്, അങ്ങിനെയുള്ളവരെ പിൻപറ്റുവിൻ!''

---

20 وَجَاءَ വന്നു. مِنْ أَقْصَى അങ്ങേഅറ്റത്തു (ദൂരത്തു) നിന്ന്. الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിൻെറ, നഗരത്തിൻെറ. رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ (മനുഷ്യൻ). يَسْعَى ഓടി (ബന്ധപ്പെട്ടു) കൊണ്ട്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. اتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ. الْمُرْسَلِينَ ദൂതൻമാരെ, മുർസലുകളെ. 21 اتَّبِعُوا مَن യാതൊരു കൂട്ടരെ പിൻപറ്റുവിൻ. لاَّ يَسْأَلُكُمْ നിങ്ങളോടുചോദിക്കാത്ത. أَجْرًا ഒരു പ്രതിഫലം. وَهُم അവർ. مُّهْتَدُونَ സൻമാർഗ്ഗികളുമാണ്.

ഈ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരമൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരും മറ്റും നമുക്കു ആരായേണ്ടതില്ല. വിഷയം മനസ്സിലാക്കുവാൻ, അതാവശ്യവുമില്ല. സത്യവിശ്വാസിയും, ഗുണകാംക്ഷിയുമായ ഒരു സൽപുരുഷനായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്നു വ്യക്തമാണ് ഇമാം റാസി (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ആ രാജ്യക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു അപരിചിതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നത്രെ ഖുർആൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച വാചകം കാണുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നത്. അപരിചിതനായ ഒരാളുടെ ഉപദേശം-അയാൾ ഒരു കക്ഷിതാൽപര്യക്കാരനാണെന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞു-വേഗമങ്ങു പുറം തള്ളുന്നതു യുക്തമല്ലല്ലോ.

തങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്ന ദൂതന്മാർ, അവരുടെ ഉപദേശംവഴി യാതൊരു കാര്യലാഭവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; അതോടുകൂടി അവർ എല്ലാനിലക്കും വളരെ നല്ല മനുഷ്യരുമാണ്; എന്നിരിക്കെ അവരുടെ ഉപദേശം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല എന്നാണ് ആ മനുഷ്യൻ ജനങ്ങളെ ആദ്യം പറഞ്ഞുമനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇത് ഫലപ്പെടുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം സംസാരഗതി മാറ്റുകയും, തന്നെതന്നെ സംസാരവിഷയമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

وَمَا لِيَ لَآ أَعۡبُدُ ٱلَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٢٢

22 ''എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ ഞാൻ ആരാധന ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ എനിക്ക് എന്താണ് (തടസ്സം) ഉള്ളത്?! അവൻെറ അടുക്കലേക്കുതന്നെയാണ് നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതും.

ءَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً إِن يُرِدۡنِ ٱلرَّحۡمَٰنُ بِضُرّٖ لَّا تُغۡنِ عَنِّي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـٔٗا وَلَا يُنقِذُونِ ٢٣

23 ''അവനു പുറമെ വല്ല ദൈവങ്ങളെയും ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയോ?! (ആ) പരമ കാരുണികൻ എനിക്ക് വല്ല ഉപദ്രവവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ ശുപാർശ എനിക്ക് ഒട്ടും തന്നെ ഉപകാരപ്പെടുകയില്ല; അവർ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയുമില്ല!

إِنِّيٓ إِذٗا لَّفِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٍ ٢٤

24 ''അപ്പോൾ (അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ) ഞാൻ നിശ്ചയമായും സ്പഷ്ടമായ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും.

25 ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ [എൻെറ ഉപദേശം] കേട്ടുകൊള്ളുവിൻ!''	إِنِّيٓ ءَامَنتُ بِرَبِّكُمۡ فَٱسۡمَعُونِ ٢٥

22 وَمَالِيَ എനിക്കെന്താണ്, (എനിക്ക് പാടില്ല). لاَ أَعْبُدُ ഞാൻ ആരാധിക്കുകയില്ലെന്ന്, (ആരാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ). الَّذِي فَطَرَنِي എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്ക്തന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു. 23 أَأَتَّخِذُ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യോ. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. آلِهَةً വല്ല ദൈവങ്ങളെയും. إِن يُرِدْنِ എനിക്ക് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ. الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികൻ. بِضُرٍّ വല്ല ഉപദ്രവത്തെ (ദോഷത്തെ) യും. لاَّ تُغْنِ ഉപകാരപ്പെടുക (പര്യാപ്തമാക്കുക, ധന്യമാക്കുക) യില്ല. عَنِّي എനിക്കു, എന്നെപ്പറ്റി. شَفَاعَتُهُمْ അവരുടെ ശുപാർശ. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. وَلاَ يُنقِذُونِ അവർ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയുമില്ല. 24 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. إِذًا അപ്പോൾ, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ. لَّفِي ضَلاَلٍ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും. 25 مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ. إِنِّي آمَنتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. بِرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ. فَاسْمَعُونِ അതുകൊണ്ട് എന്നെ കേൾക്കുവിൻ (അനുസരിക്കുവിൻ, എനിക്ക് സാക്ഷിയാകുവിൻ).

നിഷ്പക്ഷനായ ഒരു ഗുണകാംക്ഷി എന്ന നിലക്ക് ആദ്യം അദ്ദേഹം ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചു അവരെ മനസ്സിലാക്കി. അനന്തരം, അവർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തൗഹീദ് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് താൻ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനാണെന്നും വ്യക്തമാക്കി. അതുപോലെ അവരും അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ, ആ ജനത അതൊന്നും ചെവിക്കൊണ്ടില്ല.

26 (അദ്ദേഹത്തോട്) പറയപ്പെട്ടു: ''സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക,'' എന്ന്! അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഹാ! എൻെറ ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനെ,-	قِيلَ ٱدۡخُلِ ٱلۡجَنَّةَۖ قَالَ يَٰلَيۡتَ قَوۡمِي يَعۡلَمُونَ ٢٦
27 ''എൻെറ റബ്ബ് എനിക്ക് പൊറുത്തു തരുകയും, എന്നെ ആദരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കിത്തരുകയും ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ച്''	بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ ٱلۡمُكۡرَمِينَ ٢٧

26 قِيلَ പറയപ്പെട്ടു. ادْخُلِ പ്രവേശിക്കുക. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا لَيْتَ قَوْمِي എൻെറ ജനത ആയിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ. يَعْلَمُونَ അറിയു (മായിരുന്നെങ്കിൽ). 27 بِمَا غَفَرَ لِي എനിക്ക് പൊറുത്തുതന്നതിനെപ്പറ്റി. رَبِّي എൻെറ റബ്ബ്. وَجَعَلَنِي എന്നെ ആക്കുകയും. مِنَ الْمُكْرَمِينَ ആദരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ.

ആ ജനതയുടെ ഗുണകാംക്ഷിയായിരുന്ന ആ മാന്യൻെറ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ഖുർആൻ ഒന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തെയും, ആ ജനതയെയും കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം അവരാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയാണുണ്ടായതെന്നു കരുതുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും അങ്ങിനെ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും, മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹുവിങ്കൽ ആദരണീയസ്ഥാനം ലഭിക്കുകയും, അദ്ദേഹം സ്വർഗ്ഗാവകാശിയായി സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തൻെറ ജനതസത്യം സ്വീകരിക്കുകയും, സദുപദേശം ചെവിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതുപോലെയുള്ള മഹാഭാഗ്യം അവർക്കും കൈവരുമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു അദ്ദേഹം ആശിച്ചു. അവര

ാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശാപകോപങ്ങള്‍ക്കു പാത്രമാകുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ജുസ്ഉ് -23

۞ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنۢ بَعْدِهِۦ مِن جُندٍ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ﴿٢٨﴾

28 അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനതയുടെ മേല്‍ ആകാശത്തുനിന്ന് നാം ഒരു സൈന്യത്തെയും ഇറക്കിയിട്ടില്ല; നാം (അങ്ങിനെ) ഇറക്കുന്നവരുമല്ല.

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَٰمِدُونَ ﴿٢٩﴾

29 അത് [ആ സംഭവം] ഒരൊറ്റ ഘോര ശബ്ദമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നില്ല. അപ്പോള്‍, അവരതാ (നശിച്ച്) കെട്ടടങ്ങി യവരായിരിക്കുന്നു!

يَٰحَسْرَةً عَلَى ٱلْعِبَادِ ۚ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾

30 ഹാ! (ആ) അടിയാന്‍മാരുടെ മേലുള്ള കഷ്ടമേ! അവരുടെ അടുക്കല്‍ ഏതൊരു റസൂല്‍ ചെല്ലുന്നതായാലും അവര്‍ അദ്ദേ ഹത്തെക്കുറിച്ചു പരിഹസിക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്തിരുന്നില്ല.

28 وَمَا أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയിട്ടില്ല. عَلَى قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ജനതയില്‍ .. مِن بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം. مِن جُندٍ ഒരു സേനയും, പട്ടാളവും. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. وَمَا كُنَّا നാം അല്ല, ആയി ട്ടുമില്ല. مُنزِلِينَ ഇറക്കുന്നവര്‍. 29 إِن كَانَتْ അതായിരുന്നില്ല. إِلاَّ صَيْحَةً ഒരു അട്ടഹാസം (ഘോരശ ബ്ദം) അല്ലാതെ. وَاحِدَةً ഒറ്റ. فَإِذَا هُمْ അപ്പോഴതാ അവര്‍. خَامِدُونَ കെട്ടടങ്ങിയ (നശിച്ച) വരായിരി ക്കുന്നു. 30 يَا حَسْرَةً കഷ്ടമേ, സങ്കടമേ. عَلَى الْعِبَادِ അടിയാന്‍മാരുടെ മേലുള്ള. مَا يَأْتِيهِم അവര്‍ക്ക് വന്നിരുന്നില്ല. مِّن رَّسُولٍ ഒരു റസൂലും. إِلاَّ كَانُوا അവരായിരിക്കാതെ. بِهِ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി. يَسْتَهْزِئُونَ പരിഹസിക്കുക.

ദൂതതന്‍മാരെ ധിക്കരിക്കുകയും, ഉപദേഷ്ടാവിനെ അക്രമിക്കുകയും ചെയ്തതിന്‍റെ ഫലമായി ആ ജനതയെ അല്ലാഹു വമ്പിച്ച ശിക്ഷമൂലം നശിപ്പിച്ചു അതിനായി ആക ാശത്തുനിന്നു ഒരു പട്ടാളത്തെ ആക്കുകയുണ്ടായില്ല, അതിന്‍റെ ആവശ്യവുമില്ല, അങ്ങിനെ അല്ലാഹുവിന്നു പതിവുമില്ല. ഒരൊറ്റ ഘോരശബ്ദംമാത്രം ഉണ്ടായി. അതോടെ ആ ജനതയുടെ കഥ കഴിഞ്ഞു! ഇത്രയും വമ്പിച്ച ശിക്ഷ അവര്‍ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നതു ദൈവദൂതന്‍ മാരെയും, ദിവ്യദൗത്യത്തെയും പരിഹസിക്കല്‍ അവര്‍ ഒരു പതിവാക്കിത്തീര്‍ത്തതുകൊ ണ്ടായിരുന്നു.

أَلَمْ يَرَوْا۟ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ ٱلْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾

31 അവരുടെ മുമ്പ് (പല) തലമുറകളില്‍ നിന്നും എത്രയോ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കു ന്നു-അവര്‍ (ആരും) ഇവരിലേക്ക് മടങ്ങി വരുന്നില്ല-എന്ന് അവര്‍ക്ക് കണ്ടുകൂടേ?!

وَإِن كُلٌّ لَّمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾

32 എല്ലാവരും-മുഴുവനുംതന്നെ-നമ്മുടെ അടുക്കല്‍ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരല്ലാതെ ഇല്ല.

---

31 أَوَلَمْ يَرَوْا അവര്‍ക്ക് കണ്ടുകൂടേ. كَمْ أَهْلَكْنَا നാം എത്ര (എത്രയോ) നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്. قَبْلَهُم അവരുടെ മുമ്പ്. مِّنَ الْقُرُونِ തലമുറകളില്‍നിന്ന്. أَنَّهُمْ അവര്‍ ആണെന്ന്. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. لاَ

يَرْجِعُونَ മടങ്ങിവരുന്നില്ല. 32 وَإِن كُلٌّ എല്ലാവരുമില്ല. جَمِيعٌ لَّمَّا മുഴുവനും അല്ലാതെ (ഇല്ല). لَّدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ. مُحْضَرُونَ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവർ.

മുമ്പ് നശിച്ചുപോയവരാരെങ്കിലും മടങ്ങിവന്ന് മരണശേഷം യാതൊന്നും സംഭവിക്കുവാനില്ലെന്നു ഇവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഇവർക്കു മരണാനന്തര കാര്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷെ, ആരും മടങ്ങിവരുന്നില്ല, വരുകയുമില്ല. ഒന്നടങ്കം അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജറാക്കപ്പെടുകയും, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ആരും ഒഴിവില്ല. ഒരു കവി പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്:-

ولو انا اذا متنا تركنا　　لكان الموت راحة كل حيّ
ولكنا اذا متنا بعثنا　　و نسأل بعده عن كل شيئ

(നാം മരണപ്പെട്ടാൽ നമ്മെ അതോടെ വിട്ടുകളയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, മരണം ഓരോ ജീവിക്കു ആശ്വാസമാകുമായിരുന്നു! പക്ഷെ മരിച്ചാൽ നാം എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട് എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ!)

വിഭാഗം 3

33 അവർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്, നിർജ്ജീവമായ ഭൂമി,-നാമതിനെ ജീവിപ്പിക്കുകയും, അതിൽ നിന്ന് ധാന്യം ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, എന്നിട്ട് അതിൽ നിന്ന് അവർ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلْأَرْضُ ٱلْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَٰهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾

34 അതിൽ, ഈത്തപ്പനയുടെയും, മുന്തിരികളുടെയും തോട്ടങ്ങൾ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നീരുറവുകളെയും നാമതിൽ തുറന്നുവിട്ടു;-

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَٰبٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ ٱلْعُيُونِ ﴿٣٤﴾

35 അതിൻെറ ഫലങ്ങളിൽനിന്നും, തങ്ങളുടെ കൈകൾ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്നും അവർക്ക് തിന്നുവാൻ വേണ്ടി (യാണ് അതെല്ലാം) , അപ്പോൾ, അവർക്ക് നന്ദി കാണിച്ചുകൂടേ?!

لِيَأْكُلُوا۟ مِن ثَمَرِهِۦ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾

36 എല്ലാ ഇണവർഗ്ഗങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവൻ മഹാ പരിശുദ്ധനത്രെ! (അതെ) ഭൂമി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നും, അവരുടെ ദേഹങ്ങളിൽനിന്നും, അവർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവയിൽ നിന്നും (ഇണകളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ) .

سُبْحَٰنَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

---

33 وَآيَةٌ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. لَّهُمُ അവർക്ക്. الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ചത്ത (നിർജ്ജീവമായ) ഭൂമി. أَحْيَيْنَاهَا നാമതിനെ ജീവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا അതിൽനിന്ന് പുറത്തു വരുത്തുക (ഉല്പാദിപ്പിക്കുക) യും ചെയ്തു. حَبًّا ധാന്യം. فَمِنْهُ എന്നിട്ടതിൽനിന്ന്. يَأْكُلُونَ അവർ തിന്നുന്നു, ഭക്ഷിക്കുന്നു. 34 وَجَعَلْنَا فِيهَا അതിൽ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. جَنَّاتٍ തോട്ടങ്ങൾ. مِّن نَّخِيلٍ ഈത്തപ്പനയാൽ , (ഇത്തപ്പനയുടെ). وَأَعْنَابٍ മുന്തിരികളായും. وَفَجَّرْنَا നാം തുറന്നുവിടുക (പിളർത്തിയുണ്ടാക്കുക) യും ചെയ്തു. فِيهَا അതിൽ. مِنَ الْعُيُونِ നീരുറവുകളിൽനിന്നും. 35 لِيَأْكُلُوا അവർക്ക് തിന്നുവാൻ. مِن ثَمَرِهِ

അതിന്‍റെ ഫലത്തില്‍നിന്നും. وَمَا യാതൊന്നില്‍ നിന്നും عَمِلَتْهُ അത് പ്രവര്‍ത്തിച്ചുണ്ടാക്കി. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകള്‍. أَفَلاَ يَشْكُرُونَ അപ്പോള്‍ അവര്‍ നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ലേ, കാണിച്ചുകൂടേ. 36 سُبْحَانَ യാതൊരുവന്‍, മഹാപരിശുദ്ധന്‍. الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ ഇണകളെ സൃഷ്ടിച്ച. كُلَّهَا അവയെല്ലാറ്റിനെയും. مِمَّا تُنبِتُ ഉല്‍പാദിപ്പിക്കുന്നവയില്‍ നിന്ന്. الْأَرْضُ ഭൂമി. وَمِنْ أَنفُسِهِمْ അവരുടെ ദേഹങ്ങളില്‍നിന്നും. وَمِمَّا യാതൊന്നില്‍നിന്നും. لاَ يَعْلَمُونَ അവര്‍ അറിയാത്ത.

അറേബ്യായിലെ പ്രധാന ഉല്‍പന്നവും, അറബികള്‍ക്കു കൂടുതല്‍ പരിചിതവുമാണ് ഈന്തത്തോട്ടങ്ങളും, മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങളും. അതുകൊണ്ടാണ് അവയെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എല്ലാതരം കൃഷിവിഭവങ്ങളും 'കൈകള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയതി'ല്‍ ഉള്‍പ്പെടുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ അവ മനുഷ്യന്‍റെ പ്രയത്നഫലങ്ങളാണെങ്കിലും, അവ മുളക്കുന്നതും, വളരുന്നതും, വിളയുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഓരോന്നിലും മനുഷ്യന്‍ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. (*)

സസ്യങ്ങള്‍, വൃക്ഷങ്ങള്‍, കായ്കനികള്‍ ജീവജന്തുക്കള്‍ തുടങ്ങിയ എല്ലാ വര്‍ഗ്ഗത്തിലും-മനുഷ്യരില്‍തന്നെയും-വിവിധ വിഭാഗങ്ങളും, തരങ്ങളും ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നു. ഓരോന്നിലും ഏതെല്ലാം ഇനങ്ങളാണുള്ളതെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാന്‍പോലും മനുഷ്യനു സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യന്‍റെ അറിവിലും ശ്രദ്ധയിലും പെടാത്ത വസ്തുക്കളും, അവയിലെ തരാതരങ്ങളും ഇതിനു പുറമെയും. ഇതെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്ന സ്രഷ്ടാവ് അതിമഹാന്‍തന്നെ! ഈ കണക്കറ്റ വിഭവങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന മനുഷ്യന്‍ അവന്‍റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുവാനും, മഹത്വത്തെ കീര്‍ത്തനം ചെയ്വാനും ബാധ്യസ്ഥനല്ലേ?! നിശ്ചയമായും അതെ.

37 അവര്‍ക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് രാത്രിയും; - നാം അതില്‍നിന്ന് പകലിനെ ഉരിച്ചെടുക്കുന്നു. അപ്പോള്‍ അവരതാ, ഇരുട്ടില്‍ പെട്ടവരാകുന്നു!	وَءَايَةٌ لَّهُمُ ٱلَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ ٱلنَّهَارَ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ ﴿٣٧﴾
38 സൂര്യന്‍ അതിന്‍േറതായ ഒരു താവളത്തിലേക്ക് (അഥവാ നിശ്ചിത അതിര്‍ത്തിയിലേക്ക്) ചലിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അത്, സര്‍വ്വജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവന്‍ (വ്യവസ്ഥ ചെയ്ത്) കണക്കാക്കിയതാണ്.	وَٱلشَّمْسُ تَجْرِى لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾
39 ചന്ദ്രന്നും തന്നെ, നാം ചില ഭവനങ്ങള്‍ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അത് (ഈത്തപ്പനയുടെ) പഴക്കം ചെന്ന	وَٱلْقَمَرَ قَدَّرْنَٰهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَٱلْعُرْجُونِ

---

* 35-ാം ആയത്തില്‍ ليأكلو من ثمره (അതിന്‍റെ ഫലങ്ങളില്‍നിന്നു അവര്‍ക്കു തിന്നുവാന്‍വേണ്ടി എന്നതിനോടു ചേര്‍ത്തു (عطف) കൊണ്ടാണ് وما عملته ايديهم (തങ്ങളുടെ കൈകള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയതില്‍ നിന്നും) എന്ന വാക്കു നിലക്കൊള്ളുന്നതു എന്ന അഭിപ്രായമനുസരിച്ചത്രെ മുകളില്‍ വായിച്ച അതിന്‍റെ പരിഭാഷയും വ്യാഖ്യാനവും. രണ്ടാമത്തെ വാക്ക് وما عملته ايديهم ഒന്നാമത്തേതിനോടു ചേര്‍ന്നു നില്‍ക്കുന്നതല്ലെന്നു അതിലെ ما . എന്ന പദം 'ഇല്ല' എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള നിഷേധത്തിന്‍റെ അവ്യയമാണെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കളില്‍ ചിലര്‍ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അപ്പോള്‍, അതിന് ഇങ്ങിനെ അര്‍ത്ഥമായിരിക്കും: 'അതിനെ അവരുടെ കൈകള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുമില്ല.' അതായതു അവര്‍ക്കു തിന്നുവാനുള്ള ആ ഫലങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതു അല്ലാഹു മാത്രമാണ്-അവരുടെ പ്രവര്‍ത്തികൊണ്ടല്ല അതുണ്ടായത്-എന്നു സാരം. മുഹമ്മദ് അമാനി.

ٱلْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾

കുലത്തണ്ടുപോലെ ആയിത്തീരുന്നു.

لَا ٱلشَّمْسُ يَنۢبَغِى لَهَآ أَن تُدْرِكَ ٱلْقَمَرَ وَلَا ٱلَّيْلُ سَابِقُ ٱلنَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

40 സൂര്യനാകട്ടെ, അതിന് ചന്ദ്രനെ പ്രാപിക്കുവാൻ പറ്റുകയില്ല; രാത്രി പകലിനെ മുൻകടക്കുന്നതുമല്ല, എല്ലാവരും [ഓരോ ഗ്രഹവും] ഓരോ സഞ്ചാരമണ്ഡലത്തിൽ നീന്തി (സഞ്ചരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

---

37 وَآيَةٌ لَّهُم അവർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. اللَّيْلُ രാത്രി. نَسْلَخُ مِنْهُ അതിൽനിന്ന് നാം ഉരിച്ചെടുക്കുന്നു, വേർപെടുത്തുന്നു. النَّهَارَ പകലിനെ. فَإِذَا هُم അപ്പോഴവർ. مُّظْلِمُونَ ഇരുളടഞ്ഞവരാകുന്നു. 38 وَالشَّمْسُ സൂര്യനും. تَجْرِي നടക്കുന്നു, സഞ്ചരിക്കുന്നു. لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا അതിൻെറ ഒരു താവളത്തേക്ക്. ذَٰلِكَ അത്. تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയുടെ കണക്കാക്കൽ (വ്യവസ്ഥ) ആകുന്നു. الْعَلِيمِ സർവ്വജ്ഞനായ. 39 وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും, ചന്ദ്രനും. قَدَّرْنَاهُ അതിനെ (അതിന്) നാം കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. مَنَازِلَ ചില ഭവനങ്ങൾ, പതനസ്ഥാനങ്ങൾ. حَتَّىٰ عَادَ അങ്ങനെ അത് മടങ്ങിവരും (പരിണമിക്കും), ആയിത്തീരുവോളം. كَالْعُرْجُونِ (ഈന്തപ്പനയുടെ) കുലത്തണ്ട് (കുലച്ചിൽ) പോലെ. الْقَدِيمِ പഴകിയ. 40 لَا الشَّمْسُ സൂര്യനില്ല. يَنبَغِي لَهَا അതിന് യോജിക്കുക, പറ്റുക(യില്ല). أَن تُدْرِكَ അതു പ്രാപിക്കൽ, കണ്ടുമുട്ടൽ. الْقَمَرَ ചന്ദ്രനെ. وَلَا اللَّيْلُ രാത്രിയുമല്ല. سَابِقُ النَّهَارِ പകലിനെ മുൻകടക്കുന്നത്. وَكُلٌّ എല്ലാം, എല്ലാവരും. فِي فَلَكٍ ഓരോ സഞ്ചാരമണ്ഡല(പഥ)ത്തിൽ. يَسْبَحُونَ നീന്തുന്നു.

ഭൂവിഭവങ്ങളിലടങ്ങിയ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞശേഷം, ആകാശത്തിൽ കാണാവുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്: 1) ഭൂഗോളത്തിൻെറ അർദ്ധ ഭാഗങ്ങളിലായി രാപ്പകലുകൾ ഒന്നൊന്നിനെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു സ്ഥലത്തുനിന്നു പകൽവെളിച്ചത്തെ അല്ലാഹു നീക്കി എടുക്കുന്നുവോ അവിടെ ഇരുട്ടുമൂടി രാത്രിയായിത്തീരുന്നു. ഇതിനെ ആടു മുതലായ ജന്തുക്കളുടെ തോലുരിച്ചു വേർപെടുത്തുന്നതിനോടു ഉപമച്ചിരിക്കുകയാണ്. 2) സൂര്യൻ ചില നിശ്ചിതമാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഒരു നിശ്ചിത അതിർത്തിവരെ സദാ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദിവസക്കണക്കിലും, മാസക്കണക്കിലും, കൊല്ലക്കണക്കിലും അതിൻെറ സഞ്ചാരത്തിന് കൃത്യമായ ലക്ഷ്യവും മാർഗ്ഗവുമുണ്ട്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ആ കണക്കും, ചിട്ടയും തെറ്റാതെ അതു സഞ്ചരിച്ചുവരുന്നു. നമ്മുടെ കാഴ്ചയുടെയും, അനുഭവത്തിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. ശാസ്ത്രത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാലും ഇപ്പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെ. ഭൂമിയെ അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ സൂര്യൻ ഒരേ കേന്ദ്രത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയാണെങ്കിലും, സൗരയൂഥം ഒന്നാകെ മറ്റൊരു കേന്ദ്രത്തെ ലക്ഷ്യംവെച്ചു-മറ്റനേകനക്ഷത്രവ്യൂഹങ്ങളെപ്പോലെ-കറങ്ങുന്നുവെന്നാണ് ഗോളശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തം.

3) ചന്ദ്രന്നുമുണ്ട് അതിന്റേതായ സഞ്ചാര മാർഗ്ഗവും, യാത്രാപരിപാടിയും ഓരോ ദിവസവും ചന്ദ്രമുഖം വികസിച്ചോ, സങ്കോചിച്ചോ, കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രമാസാരംഭത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ ദിവസം കേവലം ഒരു നേരിയ അർദ്ധവളയംപോലെ അതു വാനത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ക്രമേണ വികസിച്ച് വികസിച്ച് ഒരു പൂർണ്ണവൃത്തമായിത്തീരുന്നു, വീണ്ടും പഴയ സ്ഥിതിയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി അവസാനം ഈന്തപ്പനയുടെ ഉണങ്ങിപ്പഴകിയ കുലത്തണ്ടുപോലെ നേർത്ത ഒരു വളയമായിത്തീരുന്നു. 4) എന്തെങ്കിലും ക്രമക്കേടോ, പാകപ്പിഴവോ ബാധിച്ച് സൂര്യചന്ദ്രൻമാർ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടുകയോ, രാത്രി പകലിനെ കവച്ചുവെക്കുകയോ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഓരോന്നും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച വ്യവസ്ഥപ്രകാരം ഒട്ടും കൃത്യദോഷം ബാധിക്കാതെ അതതിൻെറ പരിധിയിൽ നീന്തിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടി വൈഭവത്തിനും, ശക്തി മഹാത്മ്യത്തിനും ഇവ ഓരോന്നിലും ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. (*)

كل في فلك يسبحون (എല്ലാവരും ഓരോ സഞ്ചാര മണ്ഡലത്തിൽ നീന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യത്തിലെ ക്രിയ (يسبحون) ബഹുവചന രൂപത്തിലും, ബുദ്ധി ജീവികളിൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള രൂപത്തിലുമാണുള്ളത്. സാധാരണ നിലക്കു ഇതിൻെറ കർത്താവ് രണ്ടിലധികം വസ്തുക്കൾ അടങ്ങിയതും, അവ ബുദ്ധിജീവികളുമായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. അപ്പോൾ, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും മാത്രമല്ല, ഭൂമിയും, രാവും, പകലും എല്ലാം തന്നെ ചലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഇവ ഓരോന്നും ബുദ്ധി വർഗ്ഗത്തെപ്പോലെ അതതിന്റെ ചലനങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിൽ സൂചന കാണാം. കൂടാതെ, 'ചലിക്കുന്നു' വെന്നോ മറ്റോ പറയാതെ 'നീന്തുന്നു'വെന്നു പ്രയോഗിച്ചതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

41 തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ (സാമാനം) നിറക്കപ്പെട്ട കപ്പലിൽ നാം വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതും അവർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

وَءَايَةٌ لَّهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِى ٱلْفُلْكِ ٱلْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

42 അതുപോലെയുള്ള വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് അവർക്ക് സവാരി ചെയ്യാവുന്ന (പല) തിനെയും അവർക്കു നാം സൃഷ്ടിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِۦ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

43 നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ. അവരെ (സമുദ്രത്തിൽ) നാം മുക്കിക്കളഞ്ഞേക്കും; അപ്പോൾ അവർക്ക് (നിലവിളി കേട്ട്) സഹായിക്കുന്ന ഒരാളും ഉണ്ടാവുകയില്ല; അവർ രക്ഷപ്പെടുത്തപ്പെടുകയുമില്ല;-

وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنقَذُونَ ﴿٤٣﴾

44 പക്ഷെ, നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള കാരുണ്യമായിട്ടും, ഒരു (നിശ്ചിത) സമയം വരേക്കുള്ള ജീവിതസുഖമായിട്ടുമത്രെ (നാമവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നത്) .

إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾

---

41 وَآيَةٌ لَّهُمْ അവർക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. أَنَّا حَمَلْنَا നാം വഹിക്കുന്നത്. ذُرِّيَّتَهُمْ അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ. فِي الْفُلْكِ കപ്പലിൽ. الْمَشْحُونِ സാമാനം നിറക്കപ്പെട്ട. 42 وَخَلَقْنَا لَهُم അവർക്കു നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. مِّن مِّثْلِهِ അതുപോലെയുള്ളതിൽനിന്ന്. مَا يَرْكَبُونَ അവർ സവാരി ചെയ്യുന്നത്, വാഹനമേറാവുന്നത്. 43 وَإِن نَّشَأْ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം. نُغْرِقْهُمْ നാമവരെ മുക്കുന്നതാണ്. فَلَا صَرِيخَ അപ്പോൾ (നിലവിളിക്കുത്തരം നൽകി) സഹായിക്കുന്നവനില്ല. لَهُمْ അവർക്ക്. وَلَا هُمْ അവരില്ല താനും. يُنقَذُونَ രക്ഷപ്പെടുത്തപ്പെടും. 44 إِلاَّ رَحْمَةً പക്ഷേ, കാരുണ്യമായിട്ട്, കാരുണ്യമില്ലാതെ. مِّنَّا നമ്മിൽനിന്നുള്ള. وَمَتَاعًا (ജീവിത) സുഖവും, ഉപയോഗവും. إِلَى حِينٍ ഒരുകാലം (സമയം) വരെ.

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ പായക്കപ്പലുകളും, കരയിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ ഒട്ടകം, കുതിര മുതലായവയുമായിരുന്നു പ്രധാന വാഹനങ്ങൾ. ഇന്നാകട്ടെ, ഏറ്റവും പരിഷ്കൃത രീതിയിലുള്ള യാന്ത്രിക വാഹനങ്ങളാണ് മനുഷ്യൻ

* കൂടുതൽ വിവരം അൽകഹ്ഫ്; 109 ൻെറയും, അബിയാള്: 33ൻെറയും വിവരണത്തിൽ നോക്കുക.

ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇന്നു അവൻെറ യാത്രാമണ്ഡലം, കരയും കടലും മാത്രമല്ല, വായുവും, ഉപരിയാകാശവും കൂടിയാണ്. ഇന്നത്തെ വാഹനങ്ങൾ മനുഷ്യ കരങ്ങളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയുമാണ്. പക്ഷേ, ഇതുകൊണ്ടൊന്നും മനുഷ്യനു അഹങ്കരിച്ചുകൂടാ. അവ കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധി, നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം അല്ലാഹു നൽകിയതും, അവൻ സജ്ജമാക്കിക്കൊടുത്തതും മാത്രമാണ്. അതെ, والله خلقكم وما تعملون – الصافات (നിങ്ങളെയും, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതാണ്.)

വാഹനങ്ങൾ സുഖകരവും, സുരക്ഷിതവും ആയിരിക്കേണ്ടതിന്നും, യാത്രാപരിപാടിയിൽ വിഘ്നം നേരിടാതിരിക്കേണ്ടതിനും കാലേക്കൂട്ടിത്തന്നെ വിവിധ മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കപ്പെടുന്നു. പ്രതിവിധികൾ പലതും ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടും അവിചാരിതവും, അപ്രതീക്ഷിതവുമായ അത്യാഹിതങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിർമ്മാണത്തിൻെറ വൈദഗ്ദ്ധ്യമോ, നിയന്ത്രണത്തിൻെറ സാമർത്ഥ്യമോ ഒന്നുംതന്നെ അവിടെ ഉപകരിക്കുന്നില്ല. പുറമെനിന്നുള്ള സഹായവും ലഭ്യമാകുന്നില്ല. സംഭവിക്കുന്നത് അനുഭവിക്കുവാനേ മനുഷ്യനു കഴിയുന്നുള്ളു. ഇതെല്ലാം കേവലം സങ്കൽപമല്ല, നമ്മുടെ അനുഭവങ്ങളാണ്, കടലിലോ, കരയിലോ, വായുവിലോ, ശൂന്യാകാശത്തിലോ എന്ന വ്യത്യാസംകൂടാതെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം എല്ലാം സംഭവിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം. അപ്പോൾ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ആപൽസന്ധികളിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുകയെന്നതു മനുഷ്യൻെറ കഴിവിനെയല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതു എന്നു വ്യക്തമത്രെ.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱتَّقُواْ مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

45 ''നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ളതും, നിങ്ങളുടെ പിമ്പിലുള്ളതും നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം, നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം.'' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ (അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നു) !

وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ مِّنْ ءَايَٰتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُواْ عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

46 അവർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഏതൊരു ദൃഷ്ടാന്തവും വരുന്നില്ല; അവരതിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരായിട്ടല്ലാതെ.

---

45 وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ. اتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ എന്ന്. مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ളത്. وَمَا خَلْفَكُمْ നിങ്ങളുടെ പിമ്പിലുള്ളതും. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ. تُرْحَمُونَ നിങ്ങൾ കരുണചെയ്യപ്പെടും. 46 وَمَا تَأْتِيهِم അവർക്ക് വരുകയില്ല. مِّنْ آيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും. مِّنْ آيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ട. رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ. إِلاَّ كَانُوا അവരാകാതെ. عَنْهَا അതിൽനിന്ന്. مُعْرِضِينَ തിരിഞ്ഞുപോകുന്ന (അവഗണിക്കുന്ന)വർ.

മുമ്പിലുള്ളത്' എന്നു പറഞ്ഞത്, മുൻസമുദായങ്ങൾക്കു ബാധിച്ചതുപോലെയുള്ള ഐഹികശിക്ഷകളും, പിമ്പിലുള്ളത്' എന്നു പറഞ്ഞതു വരാനിരിക്കുന്ന പരാലോകശിക്ഷയുമാകുന്നു.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ

47 ''നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കുവിൻ'' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ,- (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരോട് പറ

أَطْعَمَهُۥٓ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾

യും: ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുമായിരുന്നവർക്ക് ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയോ?! നിങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിലല്ലാതെ(മറ്റൊന്നും) അല്ല.''

---

47 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ. أَنفِقُوا ചിലവഴിക്കുവിൻ എന്നു. مِمَّا رَزَقَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽനിന്ന്. الله അല്ലാഹു. قَالَ പറയും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട്. أَنُطْعِمُ ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുകയോ. مَن ഒരുവർക്ക്, ഒരുവന്ന്. لَّوْ يَشَاءُ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. أَطْعَمَهُ അവന്ന് ഭക്ഷണം നൽകുമായിരുന്നു. إِنْ أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല. إِلاَّ فِي ضَلاَلٍ വഴിപിഴവിലല്ലാതെ. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ.

ധനികൻമാരായ പലരിലും ഇന്നും കാണപ്പെടാറുള്ള ഒരു മനോഭാവമാണിത്; സാധുക്കളും, പാവങ്ങളുമായ ആളുകൾക്കു സുഖവും സമ്പത്തും കൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അവർക്കതു ലഭിക്കാത്തതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു അവർക്കു ഞങ്ങളെന്തിനു സഹായം നൽകണം?! അവർക്കു വേണമെങ്കിൽ അല്ലാഹു കൊടുത്തുകൊള്ളുമല്ലോ. ഇതാണവരുടെ നില. സാധുക്കളെ സഹായിക്കുവാനും, സൽകാര്യങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുവാനും ഉപദേശിക്കുന്നവരോടു ഇതു തുറന്നു പറയുവാനും, അവരെ പരിഹസിക്കുവാനും ധൈര്യപ്പെടുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. ധനം ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ്. അതു ആർക്കും സ്ഥിരാവകാശമല്ല; അല്ലാഹു തൽക്കാലം അവരുടെ കൈവശം കൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളു എന്നൊന്നും അവർ ഓർക്കുന്നില്ല. ഈ മനോഭാവവും, ഈ ന്യായവാദവും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് യോജിച്ചതല്ലെന്നും, ഇതു അവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവമാണെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٤٨﴾

48 അവർ പറയുന്നു: ''എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദാനം (സംഭവിക്കുക) - നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ?!''

مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾

49 ഒരൊറ്റ ഘോരശബ്ദത്തെ അല്ലാതെ അവർ നോക്കി (ക്കാത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല; അവർ (തർക്കിച്ച്) വഴക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അതവരെ പിടികൂടുന്നതാണ്.

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَآ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

50 അപ്പോൾ, വല്ല ഒസിയ്യത്തും ചെയ്വാൻ അവർക്ക് സാദ്ധ്യമാകുകയില്ല; അവരുടെ സ്വന്തക്കാരിലേക്ക് അവർ മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയുമില്ല.

---

48 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. مَتَى എപ്പോഴാണ്. هَذَا الْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദാനം, വാഗ്ദത്തം. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യം പ.റയുന്നവർ. 49 مَا يَنظُرُونَ അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല. إِلاَّ صَيْحَةً ഒരു ഘോരശബ്ദം (അട്ടഹാസം) അല്ലാതെ. وَاحِدَةً ഒരേ, ഒന്ന്. تَأْخُذُهُمْ അതവരെ പിടികൂടും. وَهُمْ അവരായിരിക്കെ. يَخِصِّمُونَ തർക്കിക്കുക, വഴക്കടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. 50 فَلاَ يَسْتَطِيعُونَ അപ്പോഴവർക്കു സാധിക്കയില്ല. تَوْصِيَةً വല്ല ഒസിയ്യത്തിനും. وَلاَ إِلَى أَهْلِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തക്കാരിലേക്ക് (കുടുംബത്തിലേക്ക്) ഇല്ലതാനും. يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങിച്ചെല്ലും.

'വാഗ്ദാനം' (الوعد) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ലോകാവസാനസമയമാകുന്നു. മുശ്രിക്കുകൾ

അന്ത്യനാളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അതെപ്പോഴാണുണ്ടാകുക എന്ന് അവർ പരിഹാസപൂർവ്വം ചോദിക്കുന്നത്. അതു സംഭവിക്കുന്ന സമയത്തെക്കുറിച്ചല്ല അവർ അന്വേഷിക്കേണ്ടത്; അത് ആർക്കും അറിയുകയില്ല; അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയൂ; പക്ഷെ, അതു സംഭവിക്കുന്നതു വളരെ പെട്ടെന്നായിരിക്കും; അവർ അന്യോന്യം തർക്കിച്ചും വഴക്കടിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ - ഒരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ - വമ്പിച്ച ഒരു ഘോരശബ്ദം ഉണ്ടായേക്കും. അത്ര മാത്രം! എല്ലാവരും അതോടെ നാശമടയും. അതുവന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, സാധാരണപോലെ വല്ല ഒസിയ്യത്തും ചെയ്വാനോ, കുടുംബത്തിലേക്കു പോയിച്ചേരുവാനോ ഒന്നും തന്നെ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. എന്നൊക്കെയാണ് മറുപടിയുടെ സാരം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما امر الساعة الا كلمح البصر او هو اقرب ان الله على كل شيئ قدير –النحل : ٧٧ (അന്ത്യസമയത്തിന്റെ കാര്യം കണ്ണിമവെട്ടുന്നതുപോലെയല്ലാലെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അഥവാ അതു അതിനെക്കാൾ സമീപത്തിലായിരിക്കും. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്. (സൂ: നഹ്ൽ.)

ഒരു ഘോരശബ്ദം (صيحة) എന്നു പറഞ്ഞതു, ഈ ലോകം അവസാനിക്കുകയും, എല്ലാവരും നാശമടയുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ കാഹളമൂത്തിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. പിന്നീട് പുനരുത്ഥാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള രണ്ടാമതൊരു ഊത്തും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ 'കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടു'മെന്നും, 53-ാം വചനത്തിൽ 'ഒരു ഘോരശബ്ദം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം 4

51 കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടും. അപ്പോഴേക്കും അവരതാ 'ഖബ്റു'കളിൽനിന്ന് തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ബദ്ധപ്പെട്ടുവരുന്നതാണ്!	وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ ٱلۡأَجۡدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمۡ يَنسِلُونَ ﴿٥١﴾
52 അവർ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ നാശമേ! ആരാണ് ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തുനിന്ന് ഞങ്ങളെ (ഉയിർത്ത്) എഴുന്നേൽപിച്ചത്?! ഇത് പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ നമ്മോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും, 'മുർസലു'കൾ സത്യം പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു.''	قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَا مَنۢ بَعَثَنَا مِن مَّرۡقَدِنَاۜۗ هَٰذَا مَا وَعَدَ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَصَدَقَ ٱلۡمُرۡسَلُونَ ﴿٥٢﴾
53 അത് ഒരേ ഒരു ഘോരശബ്ദം അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരിക്കയില്ല. അപ്പോഴേക്കും അവരതാ, മുഴുവൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഹാജറാക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും.	إِن كَانَتۡ إِلَّا صَيۡحَةٗ وَٰحِدَةٗ فَإِذَا هُمۡ جَمِيعٞ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُونَ ﴿٥٣﴾
54 അന്ന് ഒരാളോടുംതന്നെ ഒട്ടും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതല്ല; നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ, നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല.	فَٱلۡيَوۡمَ لَا تُظۡلَمُ نَفۡسٞ شَيۡـٔٗا وَلَا تُجۡزَوۡنَ إِلَّا مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٥٤﴾

51 وَنُفِخَ ഊതപ്പെടും. فِي الصُّورِ കൊമ്പിൽ, കാഹളത്തിൽ. فَإِذَا هُم അപ്പോൾ അവരതാ. مِّنَ ٱلْأَجْدَاثِ ഖബ്റ് (ശവക്കുഴി, ശ്മശാനം) കളിൽനിന്ന്. إِلَى رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. يَنسِلُونَ ബന്ധപ്പെട്ടു വരുന്നു. 52 قَالُوا അവർ പറയും. يَا وَيْلَنَا ഞങ്ങളുടെ നാശമേ, കഷ്ടമേ. مَن بَعَثَنَا ഞങ്ങളെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചതാരാണ്. مِن مَّرْقَدِنَا ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തുനിന്ന്. هَذَا ഇത്. مَا وَعَدَ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതാണ്. الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികൻ. وَصَدَقَ സത്യം പറയുകയും ചെയ്തു. الْمُرْسَلُونَ മുർസലുകൾ. 53 إِن كَانَتْ അതാരയിരിക്കയില്ല. إِلاَّ صَيْحَةً وَاحِدَةً ഒരേ ഘോരശബ്ദമില്ലാതെ. فَإِذَا هُمْ അപ്പോൾ

അവരതാ. جَمِيعٌ മുഴുവനും. لَّدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ. مُحْضَرُونَ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. 54 فَالْيَوْمَ അന്ന്, ആ ദിവസം. لاَ تُظْلَمُ അനീതി (അക്രമം) ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. نَفْسٌ ഒരു ദേഹവും, ഒരാളോടും. شَيْئًا ഒട്ടും, യാതൊന്നും. وَلاَ تُجْزَوْنَ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നല്കപ്പെടുകയുമില്ല. إِلاَّ مَا كُنتُمْ യാതൊന്നിന്നല്ലാതെ. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതായ.

ഒന്നാമത്തെ കാഹളം ഊത്തിൽ എല്ലാവരും നാശമടയുകയും, പിന്നീട് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ഉണ്ടാകുന്ന രണ്ടാമത്തെ ഊത്തിൽ എല്ലാവരും പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജറാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പുനരെഴുന്നേൽപ്പിൻെറ ഊത്തുണ്ടാകുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ 'മഹ്ശറി'ലേക്കു ദൃതിപ്പെട്ടു ചെല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂ: മആരിജി (المعارج) ൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: يوم يخرجون من الاجداث سراعاكأنهم الى نصب يوفضون (ഒരു കുറി നാട്ടിയതിലേക്കു പാഞ്ഞുചെല്ലുന്നപ്രകാരം ധൃതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അവർ ഖബ്റുകളിൽ നിന്നു പുറത്തുവരുന്ന ദിവസം! 70: 43)

പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന അതിഭയാനകമായ ഈ സംഭവവികാസത്തിൽ മനുഷ്യൻ അമ്പരന്നുപോകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ അവിശ്വാസികളുടെ ഭയവും, പരിഭ്രമവും എത്രമാത്രമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നേരിൽതന്നെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞ ഈ പരലോക ജീവിതത്തെ അപേക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇതേവരെ ഖബറുകളിൽ തങ്ങൾ ഉറങ്ങി വിശ്രമിച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് അവർക്കു തോന്നിപ്പോകും. അങ്ങനെ, പരിഭ്രമത്തിൻെറ കാഠിന്യം നിമിത്തം അവർ സ്വയം പറയും: 'കഷ്ടമേ! ആരാണ് ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നേടത്തു നിന്നു ഞങ്ങളെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചത്?!' 48ാം വചനത്തിലും മറ്റും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ, അന്ത്യനാളിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവർ 'എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദാനം ഉണ്ടാവുക' متى هذا الوعد എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം തികച്ചും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണെന്ന് അവർ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് അല്ലാഹു തങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, ദൈവദൂതൻമാർ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്നതെല്ലാം വാസ്തവമായിരുന്നുവെന്നും അവർക്കു തികച്ചും ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. പക്ഷേ, ഈ അവസരത്തിൽ ബോധ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ലതാനും.

من بعثنا من مرقدنا (ഞങ്ങളെ ഉറങ്ങിയേടത്തുനിന്നു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചതാരാണ്.) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്, മരണശേഷം പുനരുത്ഥാനംവരെയുള്ള കാലത്തു എല്ലാവരും ഖബ്റുകളിൽ-ഓരോരുത്തരും അടക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ-യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉറക്കത്തിൽതന്നെയായിരുന്നുവെന്നോ, ആ കാലത്തു പാപികൾക്കു ശിക്ഷാമയമായ ചില അനുഭവങ്ങളും, സജ്ജനങ്ങൾക്കു സുഖകരമായ ചില അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നോ ധരിക്കേണ്ടതില്ല. സുഖകരായ ഒരവസ്ഥക്കുശേഷം, അതിനെക്കാൾ ഉയർന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു സൗഖ്യാവസ്ഥ കൈവരുമ്പോൾ, അതിനു മുമ്പത്തെ അവസ്ഥയെ നിസ്സാരമാക്കി ഗണിക്കലും, ഒരു വിഷമാവസ്ഥക്കുശേഷം അതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ച ഒരു വിഷമഘട്ടം നേരിടുമ്പോൾ മുമ്പത്തെ വിഷമം മറന്ന്പോകലും മനുഷ്യൻെറ പതിവാണ്. എന്നിരിക്കെ, പരലോകത്തെ ശിക്ഷകളും, മുമ്പ് ഊഹിക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ലാതിരുന്ന പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അനുഭവത്തിൽ വരുമ്പോൾ, അതിനു മുമ്പത്തെ ഏതനുഭവങ്ങളും കേവലം നിസ്സാരവും, സുഖകരവു മായിത്തോന്നാതിരിക്കുമോ?! മഹ്ശറിലേക്കു ഉന്നയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നതിനുമുമ്പായി അവർക്കു അല്ലാഹു ഒരു യഥാർത്ഥ ഉറക്കുതന്നെ നൽകുന്നതാണെന്ന് ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബും(رضي الله عنه) മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം(رحمه الله) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ വിഷയം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാണുതാനും.

ഖബറിൽവെച്ചും കുറ്റവാളികൾക്കു ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവർ

ഈ വാക്യം തങ്ങൾക്കു തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. മരണപ്പെട്ടവർ പുനരുത്ഥാനം വരെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരിക്കുമെന്ന് ഈ വാക്യത്തിൽനിന്നു വ്യക്താണെന്നും, അതുകൊണ്ടു അവർക്ക് ഖബറിൽവെച്ചു ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നുമാണ് അവരുടെ വാദം. പക്ഷേ, സജ്ജനങ്ങൾക്കു സന്തോഷത്തിന്റേയും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു സന്താപ ത്തിന്റെയും പല അനുഭവങ്ങൾ ഖബ്റിൽവെച്ച് ഉണ്ടാകുമെന്നു അനേകം ഹദീസു കളിൽ സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും അതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. (ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാ ഖ്യാനക്കുറിപ്പു നോക്കുക.) എന്നിരിക്കെ ഈവാദം തികച്ചും തെറ്റായതും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായതുമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത വാക്യത്തിനു എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും നൽകിയിട്ടുള്ളതും, മുകളിൽ കണ്ടതുമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു.

അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താ വിക്കുന്നു:

55 നിശ്ചയമായും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആൾക്കാർ അന്ന് ഓരോ ജോലിയിലായിക്കൊണ്ട് സുഖം ആസ്വദിക്കുന്നവരായിരിക്കും.	إِنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ ٱلْيَوْمَ فِى شُغُلٍ فَٰكِهُونَ ﴿٥٥﴾
56 അവരും, അവരുടെ ഇണകളും തണലു കളിൽ, അലംകൃത സോഫകളിൽ (സുഖ മായി) ചാരിയിരിക്കുന്നവരായിരിക്കും.	هُمْ وَأَزْوَٰجُهُمْ فِى ظِلَٰلٍ عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ﴿٥٦﴾
57 അവർക്ക് (സുഖഭോജ്യങ്ങളായ) ഫല വർഗ്ഗം അതിലുണ്ട്; അവർ എന്താവശ്യ പ്പെടുന്നുവോ അതും അവർക്ക് (അവി ടെ) ഉണ്ട്.	لَهُمْ فِيهَا فَٰكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾
58 'സലാം' [സമാധാനശാന്തി]! കരുണാനി ധിയായ ഒരു രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള വചനം (തന്നെ) !!	سَلَٰمٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴿٥٨﴾

---

55 إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ നിശ്ചയമായും സ്വർഗ്ഗക്കാർ. الْيَوْمَ അന്ന്. فِي شُغُلٍ ഓരോ ജോലിയിൽ, ഏർപ്പാ ടിൽ. فَاكِهُونَ സുഖമാസ്വദിക്കുന്ന (ആനന്ദിക്കുന്ന) വരായിരിക്കും. 56 هُمْ അവർ. وَأَزْوَاجُهُمْ അവ രുടെ ഇണകളും (ഭാര്യഭർത്താക്കൾ). فِي ظِلَالٍ തണലുകളിൽ. عَلَى الْأَرَائِكِ അലംകൃത കട്ടിലു (സോഫ) കളിൽ. مُتَّكِئُونَ ചാരി ഇരിക്കുന്നവരായിരിക്കും. 57 لَهُمْ فِيهَا അതിൽ അവർക്കുണ്ട്. فَاكِهَةٌ (സുഖഭോജനത്തിനുള്ള) പഴങ്ങൾ, ഫലവർഗ്ഗം. وَلَهُم അവർക്കുണ്ടുതാനും. مَّا يَدَّعُونَ അവർ ആവ ശ്യപ്പെടുന്നത്. 58 سَلَامٌ സലാം, സമാധാനശാന്തി. قَوْلًا വചനം, വാക്കു (തന്നെ). مِّن رَّبٍّ ഒരു രക്ഷി താവിൽനിന്നുള്ള. رَّحِيمٍ കരുണാനിധിയായ.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ അവർക്കു ആനന്ദസമ്പൂർണ്ണവും, വിഭവസമൃദ്ധവുമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും, അവർ അതിൽ വ്യാപൃതരാകുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റു ചിന്തകളോ, മനോവിചാരങ്ങളോ അവർക്കുണ്ടാ കുന്നതല്ല. ഇണകൾ-ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ-ഒന്നിച്ച് വിവിധ സുഖാഡംബരങ്ങളിൽ അവർ മുഴുകി ക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു ഹദീസിൽ നബി(ﷺ) പറഞ്ഞതുപോലെ, ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും,

ഒരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു മനുഷ്യൻെറ ഹൃദയത്തിലും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്തതുമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളായിരിക്കും അല്ലാഹു അവൻെറ സദ്വൃത്തരായ അടിയാൻമാർക്കു തയ്യാറാക്കിവെച്ചിരിക്കുക. (ബു.മു.) സന്തോഷത്തിനും, രസത്തിനും വേണ്ടി കഴിക്കുന്ന പഴങ്ങൾ മുതലായ ഭോജ്യവസ്തുക്കൾക്കാണ് فاكهة എന്നു പറയുന്നത്.

സൂ: അഹ്സാബ് 44 ലും അതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും കണ്ടതുപോലെ, അവർക്കു എല്ലാവരിൽനിന്നും 'സലാമി'ൻെറ ഉപചാരവും സ്വീകരണവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ഭാഗ്യകരവും, ഏറ്റവും ഉന്നതവുമായതത്രെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഉപചാരവചനം. അതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ സലാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹാഭാഗ്യവാൻമാരിൽ കരുണാനിധിയായ റബ്ബ് നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ. അവിശ്വാസികളോട് അന്നു ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടും:-

وَٱمۡتَٰزُواْ ٱلۡيَوۡمَ أَيُّهَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ﴿٥٩﴾

59 ''നിങ്ങൾ ഇന്ന് വേർതിരിഞ്ഞുനിൽക്കുവിൻ-ഹേ, കുറ്റവാളികളേ!

۞أَلَمۡ أَعۡهَدۡ إِلَيۡكُمۡ يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعۡبُدُواْ ٱلشَّيۡطَٰنَۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ﴿٦٠﴾

60 ''നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ആജ്ഞാപനം നൽകിയില്ലേ-ആദമിൻെറ മക്കളേ, നിങ്ങൾ പിശാചിനെ ആരാധിക്കരുത്; നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാണ് എന്ന്?!

وَأَنِ ٱعۡبُدُونِيۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ﴿٦١﴾

61 ''നിങ്ങൾ എന്നെ ആരാധിക്കണം; ഇതാ, നേരെ ചൊവ്വായ പാത എന്നും?!''

وَلَقَدۡ أَضَلَّ مِنكُمۡ جِبِلّٗا كَثِيرًاۖ أَفَلَمۡ تَكُونُواْ تَعۡقِلُونَ ﴿٦٢﴾

62 ''തീർച്ചയായും, അവൻ നിങ്ങളിൽനിന്ന് വളരെ ജനസമൂഹത്തെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ (ബുദ്ധികൊടുത്തു) മനസ്സിരുത്തിയിരുന്നില്ലേ?!

هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي كُنتُمۡ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

63 ''ഇതാ, നിങ്ങൾക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന 'ജഹന്നം' [നരകം]!-

ٱصۡلَوۡهَا ٱلۡيَوۡمَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡفُرُونَ ﴿٦٤﴾

64 ''നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നത് നിമിത്തം ഇന്നു നിങ്ങളതിൽ (കടന്നു) ചൂടേറ്റു കൊള്ളുവിൻ!!''

---

59 وَامْتَازُوا വേറിടുവിൻ. الْيَوْمَ ഇന്ന്. أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ഹേ കുറ്റവാളികളെ. 60 أَلَمْ أَعْهَدْ ഞാൻ ആജ്ഞ (കല്പന) നൽകിയില്ലേ. إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിലേക്ക്. يَا بَنِي آدَمَ ആദമിൻെറ മക്കളേ, സന്തതികളേ. أَن لَّا تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന്. الشَّيْطَانَ പിശാചിനെ. إِنَّهُ لَكُمْ നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങൾക്ക്. عَدُوٌّ مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാണ്. 61 وَأَنِ اعْبُدُونِي നിങ്ങൾ എന്നെ ആരാധിക്കണമെന്നും. هَذَا ഇതാ, ഇത്. صِرَاطٌ പാത (വഴി)യാണ്. مُّسْتَقِيمٌ ചൊവ്വായ, നേരായ. 62 وَلَقَدْ أَضَلَّ തീർച്ചയായും അവൻ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. جِبِلًّا كَثِيرًا വളരെ ജനസമൂഹത്തെ. أَفَلَمْ تَكُونُوا അപ്പോൾ (എന്നിട്ടും) നിങ്ങളായിരുന്നില്ലേ. تَعْقِلُونَ ബുദ്ധികൊടുക്കുക, മനസ്സിരുത്തുന്ന (വർ). 63 هَذِهِ ഇതാ, ഇത്. جَهَنَّمُ യാതൊന്നും ജഹന്നം (നരകം. الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന, താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന. 64 اصْلَوْهَا നിങ്ങളതിൽ ചൂടേല്ക്കുവിൻ, കടന്നു കരിയുവിൻ. الْيَوْمَ ഇന്ന്. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായരുന്നത് നിമിത്തം. تَكْفُرُونَ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുക.

ഇതായിരിക്കും അന്നു കുറ്റവാളികളായ അവിശ്വാസികളോടു മഹ്ശറിൽവെച്ചു പറയപ്പെടുക! ഇതിൽപരം സങ്കടകരമായി മറ്റെന്താണുള്ളത്?! കരുണാനിധിയായ റബ്ബ് നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

يا بني ادم (ആദമിൻെറ മക്കളേ) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് പിശാചിനെ ആരാധിച്ചുവന്ന അവിശ്വാസികളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു വളരെ അർത്ഥഗർഭമാണ്. നിങ്ങളുടെ പിതാവായ ആദം മുതൽക്കുതന്നെ അവൻ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിരം ശത്രുവാണ്; അദ്ദേഹത്തോടും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളായ നിങ്ങളോടും അവനെപ്പറ്റി ഞാൻ വളരെ താക്കീതു ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിട്ടു പിന്നെയും ഇത്രയധികം ജനസമൂഹത്തെ അവൻ പിഴപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?! നിങ്ങൾ ഒട്ടും ബുദ്ധികൊടുത്ത് ആലോചിച്ചില്ലേ?! എന്നു സാരം. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام) നബിക്ക് സുജൂദു ചെയ്വാൻ പിശാച് കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയും, അവൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുവാൻ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവം വിവരിച്ചശേഷം, സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ആദമിൻെറ മക്കളേ, പിശാച് നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയതുപോലെ, നിങ്ങളെ അവൻ കുഴപ്പത്തിലാക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ!
يا بني ادم لا يفتننكم الشيطان كما اخرج ابويكم من الجنة–الاعراف:٢٧

تعبدوا الشيطان (പിശാചിനെ ആരാധിക്കുക) എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അവനെ അനുസരിക്കുക (تطيعوه) എന്നാണെന്നാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ പറയുന്നത്. അവൻെറ ദുഷ്പ്രേരണയിൽ കുടുങ്ങിയും അതിനെ അനുസരിച്ചുമാണല്ലോ മനുഷ്യൻ വഴിപിഴക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, പിശാചിനെ അനുസരിക്കുക മാത്രമല്ല മനുഷ്യർ ചെയ്യാറുള്ളത്. പിശാചിനു-വിഗ്രഹങ്ങൾക്കും മറ്റുമെന്നപോലെ-യഥാർത്ഥ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തലും ചിലരുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇന്നും പതിവുണ്ടുതാനും. (സൂ: സബഉ് 41ലും അതിൻെറ വിവരണത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചതു നോക്കുക) ദേഹേച്ഛകൾക്കനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവനെപ്പറ്റി 'അവൻെറ ഇച്ഛയെ അവൻ ദൈവമാക്കി' اتخذ الهه هويه എന്നു പറയന്നതു പോലെയുള്ള ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗാണത്. ('ഇബാദത്തി'ൻെറ അർത്ഥം സൂ:ഫാത്തിഹയുടെ വിവരണത്തിൽ നോക്കുക.)

ٱلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰٓ أَفْوَٰهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

65 ആ ദിവസം, അവരുടെ വായകളിൽ നാം മുദ്രവെക്കുന്നതാണ്; അവരുടെ കൈകൾ നമ്മോട് സംസാരിക്കുകയും, അവരുടെ കാലുകൾ അവർ ചെയ്തുകൂട്ടിയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി സാക്ഷി പറയുകയും ചെയ്യും.

---

65 اَلْيَوْمَ അന്ന്, ആ ദിവസം. نَخْتِمُ നാം മുദ്രവെക്കും. عَلَى أَفْوَاهِهِمْ അവരുടെ വായകളിൽ, വായകൾക്ക്. وَتُكَلِّمُنَا നമ്മോടു സംസാരിക്കയും ചെയ്യും. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾ. وَتَشْهَدُ സാക്ഷി നിൽക്കുക (പറയുക)യും ചെയ്യും. أَرْجُلُهُمْ അവരുടെ കാലുകൾ. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. يَكْسِبُونَ ചെയ്തുകൂട്ടുക, പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുക.

കുറ്റവാളികൾ മഹ്ശറിൽവെച്ച് തങ്ങളുടെ കുറ്റം നിഷേധിച്ചു നോക്കും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ വായകൾക്കു മുദ്ര വെക്കുകയും, അവരുടെ അവയവങ്ങൾ അവർക്കെതിരിൽ സാക്ഷി പറയുകയും ചെയ്യും. കൈകാലുകളെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, അവരുടെ മറ്റു അവയവങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അവ ഓരോന്നും പ്രവർത്തിച്ച കുറ്റങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്നതാണെന്നു ഖുർആനിൽ നിന്നും, ഹദീസിൽനിന്നും വ്യക്തമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഓരോരുത്തൻെറയും ചെയ്തികൾ അണുവോളം തെറ്റാതെ അറിയുന്ന

അല്ലാഹുവാണ് ആ കോടതിയിലെ വിധികർത്താവ്. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സകല ചെയ്തികളും മലക്കുകളാൽ സവിസ്തരം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രവാചകൻമാരുടെയും മറ്റും സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇതിനു പുറമെയും, അതുകൊണ്ടൊന്നും മതിയാക്കാതെ, അവരവരുടെ അവയവങ്ങളാൽ തന്നെ അവരവരുടെ കുറ്റങ്ങൾ തെളിയിച്ചു അല്ലാഹു അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

മഹ്ശറിൽവെച്ചു മുശ്‌രിക്കുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, സൂ: അൻആമിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:
ثم لم تكن فتنتهم الا ان قالوا والله ربنا ما كنا مشركين – الانعام : ٢٣ (പിന്നീട് അവരെക്കൊണ്ടുളള കുഴപ്പം, 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുതന്നെ സത്യം! ഞങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകളായിരുന്നില്ല'. എന്നു അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.) അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുക്കളാകുന്ന കുറ്റവാളികൾ നരകത്തിൻെറ അടുക്കലേക്കുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്ന സന്ദർഭം വിവരിച്ചുകൊണ്ടു സൂ;ഹാമീം സജദഃയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: حتى اذا ما جاءوها ـ الى قوله : انطق كل شيئ (അങ്ങനെ, അവർ അതിനടുത്തു വരുമ്പോൾ, അവരുടെ കേൾവിയും കാഴ്ചകളും, (ചെവിയും കണ്ണും) തൊലികളും അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർക്കെതിരിൽ സാക്ഷി പറയുന്നതാണ്. 'നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് നമക്കെതിരിൽ സാക്ഷി പറയുന്നത്?!' എന്നു അവർ തങ്ങളുടെ തൊലികളോട് ചോദിക്കും. അവ പറയും: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സംസാരിപ്പിച്ച അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ സംസാരിപ്പിച്ചിരിക്കയാണ്.' (41: 20: 21)

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അനസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഖിയാമത്തുനാളിൽ അടിയാൻ -മനുഷ്യൻ-' 'എനിക്കു എന്നിൽ നിന്നല്ലാതെ (പുറമെ നിന്നു) സാക്ഷി ലഭിക്കുവാനില്ല' എന്നു പറയും. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവൻെറ വായിൽ മുദ്രവെക്കും. അവൻെറ അംഗങ്ങളോടു സംസാരിക്കുവാൻ പറയും. അങ്ങനെ അവൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി അവ സംസാരിക്കും. പിന്നീട് അവന് സംസാരിക്കുവാൻ അവസരം കൊടുക്കും. അപ്പോൾ അവൻ അവയോടു പറയും: നിങ്ങൾക്കു വിദൂരം! നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നുവല്ലോ (ഇഹത്തിൽ വെച്ച്) ഞാൻ ചെറുത്തു പോന്നിരുന്നത്!' (മുസ്‌ലിം) .

മഹ്ശറിൽവെച്ച് അവയവങ്ങൾ സാക്ഷി പറയുന്നത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്നും, അതു കേവലം ഒരു ഉപമയോ അലങ്കാരമോ ആയി പറഞ്ഞതല്ലെന്നും മേലൽപറഞ്ഞതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, ചിലരുടെ യുക്തിക്ക് അതിലെന്തോ പന്തികേടു തോന്നിയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവർ ഇതു സംബന്ധിച്ച ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ വളച്ചു തിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കാറുളളത്. ഹാമീംസജദഃയിൽ നിന്നു മേലുദ്ധരിച്ച വചനത്തിൽ തന്നെ, വാസ്തവത്തിൽ അവർക്കു മറുപടിയുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി ആ സൂറത്തിൽ വെച്ചു നമുക്ക് കൂടുതൽ വിവരിക്കാം. ان شاء الله

وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰٓ أَعْيُنِهِمْ فَٱسْتَبَقُوا۟ ٱلصِّرَٰطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

66 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ കണ്ണുകളെ നാം തുടച്ചുകളയുകയും, അങ്ങനെ, (കണ്ണുകാണാതെ) അവർ പാതയിലേക്ക് മുന്നോട്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ പിന്നെ എങ്ങിനെയാണവർക്ക് കണ്ണുകാണുന്നത്?!

وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنَٰهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟ مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

67 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, (അവർ നിലകൊള്ളുന്ന) അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് വെച്ചുതന്നെ നാം അവരെ രൂപം മാറ്റുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവർക്ക് (മുമ്പോ

ട്ടു) പോകുന്നതിന് സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല:
അവർ മടങ്ങുകയുമില്ല.

66 وَلَوْ نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. لَطَمَسْنَا നാം തുടച്ചുകളയുമായിരുന്നു. عَلَى أَعْيُنِهِمْ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ, കണ്ണുകളെ. فَاسْتَبَقُوا എന്നിട്ടവർ മുൻകടക്കാൻ (മുമ്പോട്ടുവരാൻ) ശ്രമിക്കും. الصِّرَاطَ പാതയിൽ, വഴിയിലേക്ക്. فَأَنَّى അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണ്. يُبْصِرُونَ അവർ കാണുക.. 67 وَلَوْ نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. لَمَسَخْنَاهُمْ നാമവരെ രൂപം മാറ്റുമായിരുന്നു. عَلَى مَكَانَتِهِمْ അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് വെച്ചുതന്നെ. فَمَا اسْتَطَاعُوا എന്നിട്ടവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. مُضِيًّا പോകാൻ, നടക്കുവാൻ. وَلاَ يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങുകയില്ല..

അവരുടെ ആന്തരികമായ കണ്ണ് മാനസികദൃഷ്ടി ഉപയോഗിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവർ ഇത്രയും ദുഷിച്ചത്. അതുപോലെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ അവരുടെ ബാഹ്യമായ കണ്ണുകളെയും കാഴ്ചയില്ലാതാക്കുവാനും, അങ്ങനെ വഴികാണാതെ തപ്പിപ്പിടിച്ചു നടക്കു മാറാക്കുവാനും അല്ലാഹുവിനു പ്രയാസമില്ല. വേണമെങ്കിൽ, അവരുടെ രൂപം പെട്ടെന്ന് മാറ്റി അവർക്കു വരാനും പോകാനും കഴിയാത്തവണ്ണം മറ്റേതെങ്കിലും വികൃതരൂപം നൽകുവാനും അവനു കഴിയും. പക്ഷേ, അതൊന്നും ചെയ്യാതെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കു ന്നതു അവന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ടായിരുന്നു എന്നു സാരം.

വിഭാഗം 4

68 ആർക്കെങ്കിലും നാം ദീർഘായുസ്സ് നൽകുന്നതായാൽ, അവന് സൃഷ്ടിയിൽ [പ്രകൃതിയിൽ] നാം വിപരീതാവസ്ഥ വരുത്തുന്നു. അപ്പോൾ അവർക്ക് (ബുദ്ധി കൊടുത്തു) മനസ്സിലാക്കിക്കൂടേ?!

وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي ٱلْخَلْقِ ۖ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

---

68 وَمَن ആർ, യാതൊരുവൻ. نُّعَمِّرْهُ അവന്നു നാം ദീർഘായുസ്സ് നൽകുന്നു (വോ). نُنَكِّسْهُ അവനെ നാം വിപരീതമാക്കുന്നു. തലകീഴാക്കുന്നു. فِي الْخَلْقِ സൃഷ്ടി (പ്രകതി) യിൽ. أَفَلاَ يَعْقِلُونَ അപ്പോൾ അവർ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ.

മനുഷ്യൻ ദീർഘകാലം ജീവിക്കുന്നതോടെ, അവന്റെ മുമ്പത്തെ ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലു മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു. സ്ഥിതിഗതികളെല്ലാം തിരിച്ചടിക്കുന്നു. ശരീരവും, മനസ്സും, വിചാരവും, വികാരവും, അറിവും, സാമർത്ഥ്യവും എല്ലാംതന്നെ ദുർബ്ബലമകുന്നു. എഴുന്നേൽക്കാനും, നടക്കാനും വയ്യാതെ, കാഴ്ചയും കേൾവിയും ക്ഷയിച്ച് കേവലം ശിശു മയനായിത്തീരുന്നു. ഇതെല്ലാം ആലോചിച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടു ത്തുവാനും, രൂപം മാറ്റുവാനും എന്നുവേണ്ട, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്‌വാൻ-കഴിയുമെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. وفي انفسكم افلا تبصرون (നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിലുമുണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തം. നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ!)

69 അദ്ദേഹത്തിന്നു [നബിക്കു] നാം കവിത പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; അതദ്ദേഹത്തിനുയോജിക്കു ന്നതുമല്ല. അത് ഒരു ഉപദേശവും (അഥവാ സന്ദേശവും) , വ്യക്തമായ ഒരു 'ഖുർ ആനും' [പാരായണഗ്രന്ഥവും] അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

وَمَا عَلَّمْنَٰهُ ٱلشِّعْرَ وَمَا يَنۢبَغِى لَهُۥٓ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾

70 ജീവസ്സുള്ളവരായവർക്ക് അദ്ദേഹം താക്കീത് ചെയ്വാനും, അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്യം (ന്യായമായി) സ്ഥിരപ്പെടുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്) .	لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧٠﴾

69 وَمَا عَلَّمْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. الشِّعْرَ കവിത, പദ്യം. وَمَا يَنبَغِي അതു യോജിക്കയും (ചേരുകയും) ഇല്ല. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. إِنْ هُوَ അതല്ല. إِلاَّ ذِكْرٌ ഒരു ഉപദേശം (സന്ദേശം, പ്രമാണം, പ്രബോധനം) അല്ലാതെ. وَقُرْآنٌ ഒരു ഖുർആനും, പാരായണഗ്രന്ഥവും. مُّبِينٌ വ്യക്തമായ, വ്യക്തമാക്കുന്ന. 70 لِّيُنذِرَ അദ്ദേഹം (അതു) താക്കീതുചെയ്വാൻ. مَن كَانَ ആയിട്ടുള്ളവനെ. حَيًّا ജീവസ്സു (ജീവനു)ള്ളവൻ. وَيَحِقَّ ന്യായമാകു (സ്ഥിരപ്പെടു) വാനും. الْقَوْلُ വചനം. عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ.

നബി(ﷺ) ഒരു കവിയാണെന്ന് അവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതിനെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. തിരുമേനി കവിത രചിക്കാറില്ല, അവിടുത്തേക്ക് കവിതാവാസനയോ പരിചയമോ ഇല്ല. അതെ, അല്ലാഹു തിരുമേനിക്ക് കവിത പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. (وما علمناه الشعر) എന്നാൽ, അത് തിരുമേനിയുടെ സ്ഥിതിക്ക് യോജിച്ചതും, ചേർന്നതുമാണോ? അതുമല്ല (وما ينبي له) എന്നിരിക്കെ, ഖുർആനെപ്പറ്റി കവിതയെന്നും, നബി (عليه السلام) യെപ്പറ്റി കവിയെന്നും പറയുന്നതിൽ യാതൊരർത്ഥവുമില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഉപദേശങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും അടങ്ങിയ ഒരു പ്രമാണ (ذكر) വും, പാരായണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതും, അതിനു തികച്ചും സൗകര്യപ്പെട്ടതും, ധാരാളമായി പാരായണം നടത്തപ്പെടുന്നതുമായ പാരായണഗ്രന്ഥ (قرأن) വുമാണത്. അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അവിശ്വാസമാകുന്ന മഹാവ്യാധിനിമിത്തം ഹൃദയം നിർജ്ജീവമായിത്തീരുകയും, ഐഹിക താൽപര്യങ്ങളിൽ മതിമറന്ന് ആത്മിയചൈതന്യം നശിച്ച് പോകുകയും ചെയ്യാതെ, ജീവസ്സോടെ ഇരിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന വിപത്തുകളെപ്പറ്റി താക്കീത് ചെയ്ത് രക്ഷാമാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുക, അവിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ചു നിൽക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു ന്യായം സ്ഥാപിക്കുക, ഇതാണതിൻെറ ലക്ഷ്യം.

ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നബി (ﷺ) ചില പദ്യങ്ങളുടെ അരമുറിയോ ഒരുമുറിയോ ചൊല്ലിനോക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, പദ്യത്തിൻെറ വടിവൊപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ശരിക്ക് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അവിടുത്തേക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്ന് ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഒരിക്കൽ തിരുമേനി ഒരു വരി പദ്യം ചൊല്ലിയത് ശരിയാകാതെ കണ്ടപ്പോൾ, അബൂബക്കർ(رضي الله عنه) ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'അവിടുന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെന്നു ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അവൻ അങ്ങേക്ക് കവിത പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല: അതങ്ങേക്ക് യോജിക്കുന്നതുമല്ല.' (اشهد انك رسوال اللّه ما علمك الشعر وما ينبي لك – ابن ابي حاتم وغيره)

കവിതകളിൽ ഉപയോഗപ്രദമായതും, ദോഷരഹിതമായതും ഇല്ലെന്നില്ല. പലപ്പോഴും ഒരു കവിത വളരെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ സാധിതമാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായെന്നും വരാം. പക്ഷേ, പൊതുവിൽ, കവികളുടെ പാടവത്തിനും, അവരുടെ പ്രശസ്തിക്കും നിദാനം, കവിതയുടെ എതെങ്കിലും വശത്തിലുള്ള അതിരുകവിച്ചലായിക്കാണാം. മനസ്സാക്ഷിക്കും, യാഥാർത്ഥ്യത്തിനും വ്യത്യാസം വരുത്താതെ, പരിതസ്ഥിതിക്കും സന്ദർഭത്തിനും അനുസരിച്ച് വസ്തുതകളിൽ മാറ്റം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ, വിഷയത്തിൽ നീക്കുപോക്ക് കൂടാതെ, നേർക്കുനേരെ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കവിതകൾക്കു കവിതാലോകത്ത് സ്ഥാനമുണ്ടാകുകയില്ല. ആശയത്തെക്കാൾ ഭാഷക്കും, യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കാൾ ഭാവനക്കും, വിജ്ഞാനത്തെക്കാൾ വികാരത്തിനുമാണ് കവിതയിൽ മുൻഗണന. കവിയുടെ വാസനക്കും, ഭാവനക്കും അനുസരിച്ചായിരിക്കും ചിത്രീകരണം. اعذب الشعر ا كذبه (കവിതയിൽവെച്ച് കൂടുതൽ ആസ്വാദ്യമായത് അതിൽ

വെച്ച് കൂടുതൽ കളവായതാണ്) എന്നൊരു ആപ്തവാക്യംപോലും ഉടലെടുത്തത് ഇക്കാരണ ത്താലാണ്. പ്രവാചകത്വവും കവിത്വവും തമ്മിൽ യോജിപ്പും, ചേർച്ചയും ഇല്ലാതിരിക്കുവാൻ കാരണവും അതാണ്. കവിതാപാണ്ഡിത്യം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും, അതു പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ചില മഹാൻമാർ മുന്നോട്ട് വരാതിരുന്നതും ഇതുകൊണ്ടായിരുന്നു. (*) (കവിതയെക്കുറിച്ചും, അതിൽ നല്ലതിനെയും, ചീത്തയായതിനെയും സംബന്ധിച്ചും സൂ: ശുഅറാഉ് 224-227 വചന ങ്ങളിലും, അവയുടെ വിവരണത്തിലും വായിച്ചതു ഓർക്കുക.)

അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വമാകുന്ന 'തൗഹീദ്', സൃഷ്ടികളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ സമ്മേളിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന 'ഹശ്ർ', നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യമാകുന്ന 'രിസാലത്തു' (التوحيد, الحشر, الرسالة) എന്നിവയെപ്പറ്റി പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, വീണ്ടും തൗഹീദിൻെറ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾകൂടി ഉണർത്തുന്നു:

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّا خَلَقْنَا لَهُم مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَآ أَنْعَـٰمًا فَهُمْ لَهَا مَـٰلِكُونَ ﴿٧١﴾

71 അവർ കണ്ടില്ലേ, നമ്മുടെ ഹസ്തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽനിന്ന് അവർക്കുവേണ്ടി നാം കന്നുകാലികളെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്?! എന്നിട്ട് അവർ അവക്ക് ഉടമസ്ഥൻമാരാകുന്നു.

وَذَلَّلْنَـٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

72 അവയെ അവർക്കു നാം വിധേയമാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവയിൽ അവരുടെ വാഹനങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽനിന്നുതന്നെ അവർ (ഭക്ഷണം) തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു!

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَـٰفِعُ وَمَشَارِبُ ۖ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

73 അവയിൽ അവർക്ക് പല ഉപയോഗങ്ങളും, കുടിപ്പാനുള്ള വക [പാനീയം] കളും ഉണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, അവർക്ക് നന്ദി കാണിച്ചുകൂടേ?!

---

71 أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടില്ലേ, കാണുന്നില്ലേ. أَنَّا خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. لَهُم അവർക്കുവേണ്ടി. مِّمَّا عَمِلَتْ പ്രവൃത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽനിന്ന്. أَيْدِينَا നമ്മുടെ കൈകൾ (ഹസ്തങ്ങൾ). أَنْعَامًا കന്നുകാലികളെ. فَهُمْ എന്നിട്ടവർ. لَهَا അവക്കു. مَالِكُونَ ഉടമസ്ഥൻമാരാണ്. 72 وَذَلَّلْنَاهَا അവയെ നാം വിധേയമാക്കുക (കീഴ്പ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു. لَهُمْ അവർക്ക്. فَمِنْهَا അങ്ങനെ അവയിൽ നിന്നുണ്ട്. رَكُوبُهُمْ അവരുടെ വാഹനം. وَمِنْهَا അതിൽനിന്നുതന്നെ. يَأْكُلُونَ അവർ തിന്നുന്നു. 73 وَلَهُمْ فِيهَا അതിൽ അവർക്കുണ്ട്. مَنَافِعُ പല ഉപയോഗങ്ങൾ. وَمَشَارِبُ കുടിക്കാനുള്ള വകയും, പാനീയങ്ങളും. أَفَلَا يَشْكُرُونَ എന്നിട്ട് അവർ നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ലേ, നന്ദിചെയ്തുകൂടേ.

കൃഷിവ്യവസായങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പലനിലക്കും പങ്കുണ്ട്. എന്നാൽ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കന്നുകാലികളുടെ സൃഷ്ടിയിൽ അവർക്കു യാതൊരു പങ്കുമില്ല. അവ അല്ലാഹുവിൻെറ മാത്രം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അതോടുകൂടി മനുഷ്യൻ അവയുടെ ഉടമസ്ഥത വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവയെ വാഹനത്തിനും,

* മീർസാഗുലാം അഹ്മദ് ഖാദിയാനി താനൊരു പ്രവാചകനാണെന്ന് വാദിച്ചിരുന്ന ആളാണല്ലോ. എന്നിട്ടും, തൻെറ ചില കൃതികളിൽ കുറെ പരുക്കൻ കവിതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, ചിലതിൽ തൻെറ എതിരാളികളെ താനുമായി കവിതാമത്സരത്തിന് വെല്ലുവിളിക്കുന്നതും കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നും. പക്ഷേ, ഒരു സാധാരണക്കാരൻെറ അന്തസ്സിനും, മാന്യതക്കും പോലും നിരക്കാത്ത ചില പ്രസ്താവനകളും, പ്രയോഗങ്ങളും ആകൃതികളിൽ സാധാരണമാണെന്നോർക്കുമ്പോൾ അതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലതാനും

ഭക്ഷണത്തിനും, കൃഷിക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവയിൽനിന്നു പാൽ, തോൽ, മാംസം, രോമം തുടങ്ങിയവ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെല്ലാം മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദികാണിക്കേണ്ടതില്ലേ?! നിശ്ചയമായും ഉണ്ട്. പക്ഷേ, മിക്കവരും നന്ദിക്കുപകരം നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

74 അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ പല ആരാധ്യന്മാരെയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്, അവർ സഹായിക്കപ്പെടുവാൻവേണ്ടി.

وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

75 അവർ [ആരാധ്യൻമാർ]ക്ക് ഇവരെ സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല; ഇവരാകട്ടെ, അവർക്ക് സന്നദ്ധസൈന്യവുമാണ്!

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾

76 എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ വാക്ക്(നബിയേ) നിന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. നിശ്ചയമായും, അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, പരസ്യമാക്കുന്നതും നാം അറിയുന്നു.

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

---

74 وَاتَّخَذُوا അവർ സ്വീകരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കി. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ. آلِهَةً പല ദൈവങ്ങളെ, ആരാധ്യരെ. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാൻവേണ്ടി. يُنصَرُونَ സഹായിക്കപ്പെടും. 75 لاَ يَسْتَطِيعُونَ അവർക്കു സാധിക്കയില്ല. نَصْرَهُمْ അവരെ സഹായിക്കാൻ. وَهُمْ അവരാകട്ടെ, ഇവർ. لَهُمْ അവർക്കു. جُندٌ സൈന്യമാണ്. مُحْضَرُونَ സന്നദ്ധരായ, ഹാജരാക്കപ്പെട്ട. 76 فَلاَ يَحْزُنكَ ആകയാൽ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിക്കട്ടെ. قَوْلُهُمْ അവരുടെ വാക്ക്. إِنَّا نَعْلَمُ നിശ്ചയമായും നാം അറിയുന്നു. مَا يُسِرُّونَ അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നത്. وَمَا يُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും.

മേൽ വിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്-അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അനേകം അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർ ആസ്വദിക്കുന്നുണ്ട്-അവർ നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല. തങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ ഒട്ടും തന്നെ കഴിയാത്തവരെ ദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുകയും, അവയുടെ സന്നദ്ധഭടൻമാരെന്നോണം അവക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുവാനും, ചെറുക്കുവാനും ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുകയുമാണ് അവർ. അതുകൊണ്ട് കവിയെന്നും കവിതയെന്നു മറ്റും പറഞ്ഞ് ഖുർആനെയും, സത്യപ്രബോധനത്തെയും അവർ നിരസിക്കുന്നതിൽ നബി(ﷺ) വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല: എല്ലാം അല്ലാഹു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്; വേണ്ടത് അവൻ ചെയ്തുകൊള്ളും. എന്നുസാരം. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ മനുഷ്യന് അവൻെറ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളിലും മറ്റും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

77 മനുഷ്യൻ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ, (ഇന്ദ്രിയ ബിന്ദുവാകുന്ന) ഒരു തുള്ളിയിൽനിന്നും നാം അവനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്?! എന്നിട്ട് അവനതാ സ്പഷ്ടമായ ഒരു എതിരാളിയായിരിക്കുന്നു!

أَوَلَمْ يَرَ ٱلْإِنسَـٰنُ أَنَّا خَلَقْنَـٰهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾

78 അവൻ നമുക്കൊരു ഉപമ ഉണ്ടാക്കുകയും, തൻെറ (സ്വന്തം) സൃഷ്ടിപ്പിനെ മറക്കുകയും ചെയ്തു; അവൻ പറയുകയാണ്: ‘‘ആരാണ് (ഈ) അസ്ഥികളെ-അവ

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِىَ خَلْقَهُۥ ۖ قَالَ مَن يُحْىِ ٱلْعِظَـٰمَ وَهِىَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

ജീർണ്ണിച്ചതായിരിക്കെ-ജീവിപ്പിക്കുക''?!

79 പറയുക: ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം അതിനെ നിർമ്മിച്ചവൻ അവയെ ജീവിപ്പിക്കും; അവൻ എല്ലാ (തരം) സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും അറിവുള്ളവനുമാണ്.

قُلْ يُحْيِيهَا ٱلَّذِىٓ أَنشَأَهَآ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

80 അതായത്, നിങ്ങൾക്ക് പച്ചയായ മരത്തിൽനിന്നു തീ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നവൻ. എന്നിട്ട് നിങ്ങളതാ, അതിൽനിന്നും (തീ) കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلشَّجَرِ ٱلْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَآ أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

---

77 أَوَلَمْ يَرَ കണ്ടില്ലേ. الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. أَنَّا خَلَقْنَاهُ നാമവനെ സൃഷ്ടിച്ചതു. مِن نُّطْفَةٍ ഒരു (ഇന്ദ്രിയ) തുളളിയിൽനിന്ന്. فَإِذَا هُوَ എന്നിട്ട് അവനതാ. خَصِيمٌ ഒരു വൈരി (എതിരാളി) യായിരിക്കുന്നു. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ. 78 وَضَرَبَ അവനുണ്ടാക്കി (സമർപ്പിച്ചു). لَنَا مَثَلًا നമുക്കു ഒരു ഉപമ. وَنَسِيَ അവൻ മറക്കുകയും ചെയ്തു. خَلْقَهُ തൻെറ സൃഷ്ടിപ്പിനെ. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. مَن يُحْيِي ആർ ജീവിപ്പിക്കും. الْعِظَامَ അസ്ഥി (എല്ലു)കളെ. وَهِيَ അവ ആയിരിക്കെ. رَمِيمٌ തുരുമ്പൽ, ജീർണ്ണിച്ചത്. 79 قُلْ പറയുക. يُحْيِيهَا അവയെ ജീവിപ്പിക്കും. الَّذِي أَنشَأَهَا അവയെ നിർമ്മിച്ചവൻ. أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം പ്രാവശ്യം. وَهُوَ അവനാകാട്ടെ. بِكُلِّ خَلْقٍ എല്ലാ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റിയും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. 80 الَّذِي جَعَلَ ഉണ്ടാക്കിയവൻ. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنَ الشَّجَرِ മരത്തിൽനിന്ന്. الْأَخْضَرِ പച്ചയായ. نَارًا തീ. فَإِذَا أَنتُم എന്നിട്ട് നിങ്ങളതാ. مِّنْهُ അതിൽ നിന്ന്, അതിനാൽ. تُوقِدُونَ തീ കത്തിക്കുന്നു.

സ്വന്തം ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചുപോലും വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് 'ആരാണ് ഈ എല്ലുകളെല്ലാം ജീർണ്ണിച്ച് തുരമ്പലായശേഷം വീണ്ടു ജീവിപ്പിക്കുക' എന്നു ചോദിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എന്തൊരു ധാർഷ്ട്യമാണ് കാണിക്കുന്നത്?! അവനെ നിസ്സാരമായ ഇന്ദ്രീയബീജത്തിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ച് ഈ നിലയിലെത്തിച്ച അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രത്യക്ഷ എതിരാളിയല്ലയോ അവൻ?! അവൻ-സഹസൃഷ്ടികളോട് താരതമ്യം ചെയുതകൊണ്ട്-അല്ലാഹുവിന് നൽകുന്ന ഉപമ എത്രമേൽ ചീത്തയാണ്?! ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടി വളരെ വ്യക്തമാണ്. അവയെ ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം ജീവിപ്പിച്ചതാരോ അവൻതന്നെ രണ്ടാമതും ജീവിപ്പിക്കും.' ഒന്നാമതായി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ അവനു രണ്ടാമതുണ്ടാക്കുവാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമായിരിക്കുമല്ലോ. മർക്കടമുഷ്ടിയില്ലാത്തവർക്ക് ഈ മറുപടിയെ നേരിടുവാൻ സാധ്യമല്ല തന്നെ.

മരണപ്പെട്ടശേഷം ശരീരാംശങ്ങളിൽ വരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ, പരിണാമങ്ങൾ, മണ്ണിലും മറ്റും ലയിച്ചുപോകുന്ന ഭാഗങ്ങൾ, അവയെ രണ്ടാമത് ശേഖരിക്കുന്നവിധം, ശേഖരിച്ച് വീണ്ടും ജീവൻ നൽകുന്നത് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് അറിയും. ശുദ്ധശൂന്യതയിൽ നിന്ന് അഖിലാണ്ഡത്തെ സൃഷ്ടിച്ച അവന്നുണ്ടോ ഇതെല്ലാം അജ്ഞാതമാകുന്നു?! അതെ, അവൻ എല്ലാവിധ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും അറിവുള്ളവനാകുന്നു. (وهو بكل خلق عليم) ഒരു ഉദാഹരണത്തിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം: തീയിൻെറ ഗുണങ്ങളാണല്ലോ ചൂടു, കരിക്കലും. ഇവയുടെ വിപരിതഗുണങ്ങളാണ് വെള്ളത്തിനുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ, ജലാംശം നിറഞ്ഞ പച്ച മരങ്ങളിൽനിന്നു അവൻ തീ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിലേറെ ആശ്ചര്യകരമല്ല, ജീർണ്ണിച്ചശേഷം മനുഷ്യനെ രണ്ടാമതും ജീവിപ്പിക്കൽ.

പച്ചമരത്തിൽനിന്നു തീ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിന് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുവാൻ കഴിയും. എല്ലാ പച്ചമരങ്ങളും ഉണങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിൽ തീ കത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. തീക്കല്ലും, ലോഹവും ഉരസി തീയുണ്ടാക്കുവാൻ പരിചയപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് ചില പ്രത്യേക മരച്ചുള്ളികൾ തമ്മിൽ ഉരസി തീയുണ്ടാക്കൽ മുൻകാലത്ത് ഹിജാസിൽ

പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതിനായി അറബികൾ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്ന രണ്ടു മരങ്ങളാണ് 'മറഖും, അഫാറും'. (المرخ والعفار) ഓട, മുള മുതലായ ചില മരങ്ങൾ തമ്മിൽ ഉരസി തീയെടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്നും മലവാസികൾക്കിടയിൽ നടപ്പുള്ളതാണ്. നീർപച്ചയുള്ള മരത്തിൽ വൈദ്യുതപ്രവാഹം ഏൽക്കുമ്പോൾ തീയുണ്ടാകുന്നു. അതേസമയത്ത് ഉണങ്ങിയ മരത്തിൽ ഏൽക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നുമില്ല. കൂടാതെ, ജലാംശം കലർന്നതും നീരായാതുമായ പല വസ്തുക്കളിലും വേഗം തീ ബാധിക്കാറുള്ളതും, ചില അംഗാരാമ്ലപദാർത്ഥങ്ങൾ വെള്ളം തട്ടുമ്പോൾ തീ പിടിക്കുന്നതും കാണാം. പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ രണ്ട് വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ സ്പർശിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ആ തീ അതുവരെ എവിടെയായിരുന്നുവെന്നും, തീ പൊലിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ അതെവിടെ പോകുന്നുവെന്നും ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

أَوَلَيْسَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم ۚ بَلَىٰ وَهُوَ ٱلْخَلَّٰقُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

81 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവൻ, അവരെപ്പോലെയുള്ളതിനെ സൃഷ്ടിക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനല്ലയോ?! അല്ലാതെ! (കഴിവുള്ളവൻതന്നെ) . അവൻ തന്നെയാണ് സർവ്വജ്ഞനായ മഹാ സ്രഷ്ടാവ്.

إِنَّمَآ أَمْرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيْـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

82 നിശ്ചയമായും അവന്റെ കാര്യം, അവൻ ഒരു വസ്തു (അഥവാ കാര്യം) ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന് പറയുകയേവേണ്ടു -അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

---

81 أَوَ لَيْسَ യാതൊരുവനല്ലേ. الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. بِقَادِرٍ കഴിവുള്ളവൻ. عَلَى أَن يَخْلُقَ താൻ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ. مِثْلَهُم അവരെപ്പോലുള്ളതിനെ. بَلَى അല്ലാതെ, (അതെ). وَهُوَ അവനത്രെ, അവൻതന്നെ. الْخَلَّاقُ മഹാ സ്രഷ്ടാവും(വലിയ സ്രഷ്ടാവ്). الْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞനായ. 82 إِنَّمَا أَمْرُهُ നിശ്ചയമായും അവന്റെ കാര്യം. إِذَا أَرَادَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. شَيْئًا ഒരു കാര്യം (വസ്തു). أَن يَقُولَ അവൻ പറയുക മാത്രമാണ്. لَهُ അതിനെക്കുറിച്ച്. كُن ഉണ്ടാകുക എന്ന്. فَيَكُونُ അപ്പോഴതു ഉണ്ടാകും.

പല ഉദാഹരണങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വഴി, പുനരുത്ഥാന നിഷേധികളുടെ വാദത്തെ ഖണ്ഡിച്ചശേഷം, അതിനെക്കാളെല്ലാം ഉപരിയായ മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യം-യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും മഹത്തായ യാഥാർത്ഥ്യം-എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ടു ആ വാദത്തിന്റെ അങ്ങേഅറ്റത്തെ മൗഢ്യതയും, നികൃഷ്ടതയും അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഈ അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ മുഴുവനും സൃഷ്ടാവും നിയന്താവുമാണവൻ. ഏതൊരുകാര്യവും-അതെത്ര വമ്പിച്ചതാവട്ടെ-ഉണ്ടാവണമെന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴേക്കും അതു അസ്തിത്വം കൊള്ളുന്നു. അപ്പോൾ, നിസ്സാരനായ മനുഷ്യനെപ്പോലുള്ളവരെ ഒന്നാമത് ജീവിപ്പിക്കുവാനോ രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കുവാനോ അവന് സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് കരുതുന്നവനെക്കാൾ വിഡ്ഢിയും, നികൃഷ്ടനും മറ്റാരാണ്?!

فَسُبْحَٰنَ ٱلَّذِى بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَىْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

83 അപ്പോൾ, എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും, രാജാധിപത്യം യാതൊരുവന്റെ കൈവശമാണോ അവൻ, മഹാ പരിശുദ്ധനത്രെ! അവങ്കലേക്കുതന്നെ, നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

83 فَسُبْحَانَ അപ്പോൾ യാതൊരുവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, യാതൊരുവന്ന് കീർത്തനം. الَّذِي بِيَدِهِ അവൻെറ കയ്വശമാണ്. مَلَكُوتُ രാജാധികാരം, രാജാധിപത്യം. كُل شيئ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും واليه അവങ്കലേക്കുതന്നെ ترجعون നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

ഈ സൂറത്തിൽ ഇതുവരെയുള്ള സൂക്തങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ച തത്വങ്ങളുടെ രത്ന സാരമാണ് ഈ ചെറിയ സമാപനസൂക്തം ഉൾകൊള്ളുന്നത്. അതെ, എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും ഉടമസ്ഥതയും, കൈകാര്യകർത്തൃത്വവും അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്: അവിശ്വാസികളും നിഷേധികളും ജൽപിക്കുന്ന എല്ലാ ജൽപനങ്ങളടക്കമുള്ള സകലവിധ പോരായ്മയിൽനിന്നും അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധനാണ്: എല്ലാവരും അവങ്കലേക്ക് തിരിച്ചുചെല്ലുകയും, അവൻെറ രക്ഷാശിക്ഷകൾക്ക് വിധേയരാകുകയും ചെയ്യും. ഈ മൂന്ന് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലുള്ള ബോധവും വിശ്വാസവുമാണ് മനുഷ്യനെ അങ്ങേഅറ്റം ഉത്തമനും ഉൽകൃഷ്ടനുമാക്കുന്നത്. അവയിലുള്ള അവിശ്വാസവും ബോധമില്ലായ്മയുമാണ് അവനെ ഇങ്ങേഅറ്റം അധമനും നികൃഷ്ടനുമാക്കുന്നതും.

രണ്ട്മൂന്ന് ദശവത്സരങ്ങൾക്ക് മുമ്പത്തെ ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഈ അഖിലാണ്ഡത്തിൻെറ ഏകദേശ വിസ്തൃതി ഇപ്രകാരം കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒരു മിടിയിട (സെക്കന്റ്) കൊണ്ട് 1,86,000 നാഴിക വേഗതയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രകാശം, അതിൻെറ ഒരു വശത്തുനിന്ന് മറുവശത്തേക്ക് മദ്ധ്യബിന്ദുവിലുടെ നേർക്കുനേരെ എത്തിച്ചേരുവാൻ പത്തുകോടികൊല്ലം വേണ്ടിവരും. ഈ കണക്ക് കൃത്യവും ശരിയുമാണെന്നു പറഞ്ഞകൂടാ. മനുഷ്യൻെറ നീരിക്ഷണ കഴിവുകൾ എത്ര സമർത്ഥമായിരുന്നാലും ശരി, അവൻെറ ഗോളാന്തരയാത്രകൾ എത്ര വിജയകരമായിത്തീർന്നാലും ശരി. അഖിലാണ്ഡത്തിൻെറ സൂക്ഷ്മമായ കണക്കും കയ്യും അവന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് വിചാരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരു കാലത്ത് മനുഷ്യൻ അവയെല്ലാ ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കുവാനും സാധ്യമല്ല. മേൽകണ്ട കണക്ക് ഏറെക്കുറെ ശരിയാണെന്ന് വെക്കുക: എന്നാൽ തന്നെയും, അതിലടങ്ങുന്ന വാനങ്ങൾ, അവയിലെ കോടാനുകോടി നക്ഷത്രങ്ങൾ, നിരവധി സൗരയൂഥങ്ങൾ, ഓരോന്നിൻെറയും ഉപഗ്രഹങ്ങൾ ആദിയായവയും, ഭൂമി, അതിലെ സമുദ്രങ്ങൾ, പർവ്വതങ്ങൾ ആദിയായവയും, മലക്കുകൾ, മനുഷ്യർ തുടങ്ങിയ ജീവികളും, നമുക്ക് കാണുവാനോ കേൾക്കുവാനോ ഊഹിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത മറ്റെല്ലാ വസ്തുക്കളും അടങ്ങുന്ന ലോകാലോകമൊട്ടുക്കും ഈവിധം സൃഷ്ടിച്ച് ഓരോന്നിനും അതതിൻെറ ക്രമവും വ്യവസ്ഥയും നല്കി നിയന്ത്രിച്ച് നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്ന രാജാധിരാജൻെറ രാജാധിപത്യം, ഹാ! എത്ര മഹനീയം!! എത്ര വിസതൃതം!!!

فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيئ وإليه ترجعون

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്

ഖബ്റിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ
(أحوال القبر)

മനുഷ്യൻ ഖബ്റിൽവെച്ച്-അതായത് മരണപ്പെട്ടതിനുശേഷം പുനരുത്ഥാനത്തിന് മുമ്പുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ-സുഖദുഃഖങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ കേവലം തനി നിദ്രയിലാ

യിരിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതെന്നും, നേരെമറിച്ച് നല്ലവനാണെങ്കിൽ അവന് സുഖസന്തോഷങ്ങളുടെയും, ചീത്തപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ അവന് ഭയദുഃഖങ്ങളുടെയും അനുഭവങ്ങൾ പലതും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ചില ഖുർആൻ വ്യാക്യങ്ങൾകൊണ്ടും, അനേകം ഹദീസുകൾകൊണ്ടും സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. മുസ്‌ലിംകൾ പൊതുവിൽ അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൗതികകാഴ്ചപ്പാടിന്നപ്പുറമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെല്ലാം തങ്ങളുടെ യുക്തിവാദങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും, പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനത്തിന് നിരക്കാത്ത ഹദീസുകളെല്ലാം പുറംതള്ളുകയും പതിവുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ-മുസ്‌ലിംകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ-ഇതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളു. ഈ വിഷയകമായി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വന്നിട്ടുള്ളതിൻെറ ചുരുക്കം എന്താണെന്നും, അതിൽ ബുദ്ധിക്കോ, ഖുർആൻെറ മറ്റേതെങ്കിലു പ്രസ്താവനകൾക്കോ വിരുദ്ധമായി വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നും പരിശോധിക്കുകയാണ് ഈ കുറിപ്പിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. والله الموفق

കുറ്റവാളികളായ ആളുകൾ മരണവേളയിൽ, തങ്ങളെ ഐഹികജീവിതത്തിലേക്കു ഒന്നുകൂടി മടക്കിത്തരേണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുമെന്നും, ആ അപേക്ഷ ഗൗനിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 100-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ومن ورائهم برزخ الى يوم يبعثون (അവരുടെ അപ്പുറം അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസംവരേക്കും ഒരു 'ബർസഖു'ണ്ട്.) തുടർന്നുകൊണ്ട് ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവരുടെ നില എന്തായിരിക്കുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 'ബർസഖ്' (برزخ) എന്ന വാക്കിന് 'രണ്ട് വസ്തുക്കൾക്കിടയിലുണ്ടാകുന്ന മറ-അല്ലെങ്കിൽ-തടസ്സം' (الحاجز بين الشيئين) എന്നത്രെ ഭാഷാർത്ഥം. ഈ അർത്ഥം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'യവനിക, കടലിടുക്ക്' മുതലായവക്ക് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണ് സൂ:ഫുർഖാനിൽ وجعلنا بينهما برزخا (രണ്ട് സമുദ്രത്തിനുമിടയിൽ അവൻ ഒരു മറ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) എന്നും സൂ: റഹ്മാനിൽ بينهما برزخ (രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മറയുണ്ട്) എന്നും പറഞ്ഞത്.

മരണത്തിനും ഖിയാമത്തുനാളിനും ഇടയ്ക്കുള്ള കാലത്തെ-അഥവാ മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്ന ഐഹികജീവിതത്തിനും പുനരുത്ഥാനത്തോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്ന പാരത്രിക ജീവിതത്തിനും മദ്ധ്യെയുള്ള കാലഘട്ടത്തെ-ഉദ്ദേശിച്ചാണ് മേലുദ്ധരിച്ച ആയത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഈ വാക്കിന് പല മഹാൻമാരും നൽകിയിട്ടുള്ള നിർവ്വചനങ്ങൾ ഇമാം ഇബ്നു ജരീർ, ഇബ്നു കഥിർ (رحمهما الله) മുതലായവർ അവരുടെ തഫ്സീറുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം. വാക്കുകളിൽ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ പരസ്പരം യോജിക്കുന്ന ആ ഉദ്ധരണികളുടെ സാരം ഇതാണ്: 'ദുൻയാ'വിൻെറയും 'ആഖിറ'ത്തിൻെറയും ഇടയ്ക്കാലത്തെ മറയാണ് 'ബർസഖ്'. അതായത്, ദുൻയാവിലെപ്പോലെ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളും മറ്റും കൂടാതെയും ആഖിറത്തിലെപ്പോലെ കർമ്മങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം ലഭിച്ചു കഴിയാതെയും ഇരിക്കുന്ന അവസ്ഥ.' (*)

തഫ്സീറു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, പ്രധാന അറബിനിഘണ്ടുക്കളിലും 'ബർസഖി'നു ഈ അർത്ഥം കൽപിച്ച് കാണാം. 'ഖാമൂസി'ലെ വാചകം البرزخ الحاجز بين الشيئين ومن وقت الموت الى القيمة ومن مات دخله ('ബർസഖു' എന്നാൽ, രണ്ടു വസതുക്കൾക്കിടയിലുള്ള മറയും, മരണസമയം മുതൽ ഖിയാമത്തുനാൾ വരെയുമാകുന്നു. ആർ മരണപ്പെട്ടുവോ അവൻ അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു) എന്നാണ്. 'ലിസാനുൽ അറബി' (لسان العرب)ൽ ഇങ്ങിനെയാണ്: البرزخما بين الدنيا والاخرة قبل الحشر من وقت الموتالى بعث فمن مات (†)

---

[*] ഖബ്റുകളിൽവെച്ച് അനുഭവപ്പെടുന്ന സുഖദുഃഖങ്ങൾ ഒരു തരത്തിൽ കർമ്മഫലം തന്നെയാണെങ്കിലും, കർമ്മങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ഫലമല്ല അവ. ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

[†] كما في مجلة الحج الجزء ٢ – السنة ٢٣ (٢٠ شعبان ٨٨ ه)

فقد دخل البرزخ ('ബർസഖ്' എന്നാൽ, ഇഹലോകത്തിനും പരലോകത്തിനുമിടക്ക്-ഹശ്റി'ന്റെ മുമ്പ് (*) മരണസമയം മുതൽ പുനരുത്ഥാനംവരെയുള്ള കാലമാകുന്നു. അപ്പോൾ ആർ മരിച്ചുവോ അവൻ ബർസഖിൽ പ്രവേശിച്ചു) . പരലോകത്തിനും ഇഹലോകത്തിനും ഇടയ്ക്ക് രണ്ടിൽ നിന്നും കേവലം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ലോകം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നു. ഇനി, ഈ അദൃശ്യലോകത്തുവെച്ച് നടക്കുന്ന ചില സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാം:-

ഫിർഔനെയും അവന്റെ ആൾക്കാരെയും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിനശിപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞശേഷം, സൂറത്തുൽ മുഅ്മിൻ (ഗാഫിർ) 46ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: النار يعرضون عليها عدوا وعشيا (അവർ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും നരകത്തിങ്കൽ പ്രദർശിക്കപ്പെടുന്നു.) ഈ പ്രദർശിപ്പിക്കൽ ഖിയാമത്തുനാളിലെ സംഭവമായിട്ടല്ല പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കാരണം, അതേ ആയത്തിൽതന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'അന്ത്യനാൾ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരെ അതി കഠിനമായ ശിക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ എന്നു കൽപനയുണ്ടാകും.' (ويوم تقوم الساعة ادخلوا ال فرعون اشد العذاب) അപ്പോൾ , സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിനശിച്ചതിനുശേഷം ഖിയാമത്തുനാളിനുമുമ്പായി ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർക്ക് ചില പ്രത്യേക ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും, അതു അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലമാകുന്ന നരകശിക്ഷയല്ലെന്നും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. ഈ വാസ്തവം നബി(ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണുക:

നബി(ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുഉമർ(رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ മരണപ്പെട്ടാൽ, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവന്റെ ഇരിപ്പിടം-വാസസ്ഥലം-അവന് പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടും. അവൻ സ്വർഗ്ഗക്കാരനാണെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്നും, അവൻ നരകക്കാരനാണെങ്കിൽ നരകക്കാരിൽനിന്നുമായിരിക്കും പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുക. 'ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു നിന്നെ എഴുന്നേൽപിക്കുന്നതുവരേക്കും നിന്റെ ഇരിപ്പിടം ഇതാണ് എന്ന് അവനോട് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും.' (ബു; മു.)

ഖബറുകളിൽവെച്ച് അനുഭവപ്പെടുന്ന പല സ്ഥിതഗതികളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ധാരാളം ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിനുമാത്രം ചിലത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം: 1) നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അനസ്(رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'മനുഷ്യൻ ഖബറിൽ വെക്കപ്പെടുകയും, അവന്റെ ആൾക്കാർ തിരിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്താൽ-അവരുടെ ചെരുപ്പിന്റെ ശബ്ദം അവൻ കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും(അത് അടുത്ത സമയം) -അവന്റെ അടുക്കൽ രണ്ട് മലക്കുകൾ വരും. അവർ അവനെ ഇരുത്തി അവനോട് ചോദിക്കും: 'ഈ മനുഷ്യനെ-അതായത്, മുഹമ്മദിനെ-ക്കുറിച്ച് നീ എന്ത് പറഞ്ഞിരുന്നു?' അപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസി പറയും: 'അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനും റസൂലുമാണെന്നു ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.' അവനോട് പറയപ്പെടും: 'നരകത്തിൽനിന്നും നിനക്കുള്ള (നിനക്ക് ഉണ്ടാകുമായിരുന്ന) ഇരിപ്പിടത്തിലേക്ക് നോക്കൂ! ഇതാ, അല്ലാഹു നിനക്ക് അതിനുപകരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഇരിപ്പിടം തന്നിരിക്കുന്നു.' അങ്ങനെ, അവൻ അത് രണ്ടും (സ്വർഗ്ഗത്തിലെയും നരകത്തിലെയും ഇരിപ്പിടങ്ങൾ) കാണും. എന്നാൽ, കപടവിശ്വാസിയും അവിശ്വാസിയുമാകട്ടെ, അവനോടും ചോദിക്കപ്പെടും: 'നീ ഈ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി എന്ത് പറഞ്ഞിരുന്നു?' അവൻ പറയും: 'എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ! ആളുകൾ പറയും പ്രകാരം ഞാനും പറഞ്ഞിരുന്നു.' അവനോട് പറയപ്പെടും: 'നീ അറിഞ്ഞതുമില്ല, പിൻപറ്റിയതുമില്ല.' അവൻ ഇരുമ്പിന്റെ ചുറ്റികകളാൽ അടിക്കപ്പെടും. അവൻ വമ്പിച്ച അട്ടഹാസം അട്ടഹസിക്കും ഇരുസമുദായങ്ങൾ (മനുഷ്യരും ജിന്നുക

* വിചാരണക്കായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനുമുമ്പ്.

ളും) അല്ലാത്തവരെല്ലാം അതു കേൾക്കുന്നതാണ്. (ബു; മു)

(2.3) നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: 'നിങ്ങളൊരാൾ (നമസ്കാരത്തിൽ) അവസാനത്തെ 'തശഹ്-ഹുദി'ൽ ('അത്തിഹിയ്യാത്തി'ൽ) നിന്ന് വിരമിച്ചാൽ, അവൻ നാല് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷ തേടിക്കൊള്ളട്ടെ: നരകശിക്ഷയിൽ നിന്നും, ഖബ്ർ ശിക്ഷയിൽനിന്നും, ജീവിതത്തിൻെറയും മരണത്തിൻെറയും കുഴപ്പത്തിൽ നിന്നും, ദജ്ജാലിൻെറ കെടുതിയിൽനിന്നും.' (മു.) നബി (ﷺ) നമസ്കാരത്തിൽ اللهم إني اعوذبك من عذاب القبر الخ (അല്ലാഹുവേ, നിന്നോട് ഞാൻ ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു രക്ഷ തേടുന്നു) എന്നു തുടങ്ങിയ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതായി ആയിശ (رضي الله عنها) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. (ബു; മു.) ഇതനുസരിച്ചാണ് മുസ്ലിംകൾ ഈ ദുആ അത്തഹിയ്യാത്തിൽ നിത്യവും ചൊല്ലിവരുന്നതും.(*) ഖബ്റുകളിൽ വെച്ച് സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സുഖപ്രദമായ ചില അനുഭവങ്ങളും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷാമയമായ ചില അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഇപ്പോൾ ഖുർആൻകൊണ്ടും ഹദീസുകൊണ്ടും ശരിക്കും വ്യക്തമായല്ലോ. വിശദീകരണത്തിന് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

ഓരോരുവനും ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം അനുഭവിക്കുന്നത് അവരവരുടെ വിചാരണ കഴിഞ്ഞശേഷം, സ്വർഗ്ഗത്തിലോ നരകത്തിലോ പ്രവേശിക്കുന്നതുമുതൽക്കാണല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, ഖബറുകളിൽവെച്ച് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതിൻെറ ന്യായം എന്താണ്? എന്നിങ്ങനെ വല്ലവരും സംശയിച്ചേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ പരലോകത്ത് വെച്ച് നൽകപ്പെടുന്ന രക്ഷാശിക്ഷകൾതന്നെയാണ് കർമ്മങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലങ്ങൾ. അതിനുമുമ്പുണ്ടാകുന്ന സുഖദുഃഖങ്ങളെല്ലാം ഓരോരുത്തൻെറയും കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അവരവരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ചില അനന്തരഫലങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. ഒരു ഉദാഹരണം മൂലം ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു കൊലക്കേസ്സിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കോടതി വിധിച്ചശേഷമേ അവന് കൊലക്കുറ്റത്തിന് നിയമപ്രകാരമുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലം-അഥവാ ശിക്ഷ-നൽകപ്പെടാറുള്ളു. എങ്കിലും, പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ അവൻെറമേൽ കൊലക്കുറ്റംചുമത്തപ്പെട്ടത് മുതൽ-അവൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്നോ അല്ലെന്നോ കോടതി തിരുമാനിക്കുന്നതുവരെയുള്ള ഇടക്കാലത്ത്-അവൻ ഒരു കൊലയാളിയെപ്പോലെ ഗണിക്കപ്പെടുകയും, കുറ്റക്കാരെനെന്ന നിലക്ക് അവനോട് പെരുമാറപ്പെടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ: പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവനൊരു കൊലയാളിയാണെന്നതാണ് ഇതിന് കാരണം. എന്നാൽ, ഇവിടെ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഈ കൊലക്കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ട ആൾ ഒരു പക്ഷേ നിരപരാധിയാണെന്നായിരിക്കും കോടിതിയുടെ വിധി. അതോടുകൂടി അവൻ വിട്ടയക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. മരണപ്പെട്ടവരുടെ കാര്യം അങ്ങിനെയല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ കുറ്റവാളികൾക്ക് മാത്രമേ ശിക്ഷാപരമായ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയുള്ളു. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ കോടതിയിൽ അവർ നിരപരാധികളായി തെളിയിക്കപ്പെടുമേന്നോ വിധിയുണ്ടാകുമെന്നോ പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുമില്ല. അവിടെ എല്ലാ കാര്യവും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമാണ് നടക്കുക. ഖബ്റുകളിൽവെച്ച് മാത്രമല്ല അതിനുമുമ്പുതന്നെ-മരണപ്പെടുന്ന അവസരത്തിലും, പിന്നീട് ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് മഹശ്റിലേക്ക് വരുമ്പോഴും, വിചാരണവേളയിലും, വിചാരണ കഴിഞ്ഞ് നരകത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമ്പോഴും-എല്ലാംതന്നെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾ കുറ്റവാളികൾ അനുഭവിക്കുന്നതാണെന്നും, നേരെമറിച്ച് സജ്ജനങ്ങൾക്ക് എല്ലായിടത്തും സന്തോഷത്തിൻെറ അനുഭവങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഖുർആൻെറ പല പ്രസ്താവനകളിലും കാണാവുന്നതാണ്. (8: 50; 32: 12; 55: 41; 20: 102; 37: 24; 41; 31; 27: 89; മുതലായവ) എന്നിരിക്കെ ഖബ്റിലെ അനുഭവത്തെ

* എന്നാൽ, ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയെ നിഷേധിക്കുന്നവരിൽ ചിലർപോലും-അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ-നമസ്കാരത്തിൽ ഈ ദുആ ചെയ്യുന്നതും, ചിലർ നമസ്കാരത്തിൻെറ രൂപം വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഈ ദുആയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതും കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യം തോന്നുന്നു.

സംബന്ധിച്ച് മാത്രം ഈ സംശയത്തിന് അവകാശമില്ല.

ഖബ്റിലെ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് അതിനുള്ള പ്രധാന ന്യായം ഇതാണ്: ഖബ്റുകൾ തുറന്നുനോക്കിയാൽ അവിടെ ശിക്ഷകളോ മറ്റുവല്ലതുമോ നടക്കുന്ന ലക്ഷണമൊന്നും കാണുന്നില്ല. ജഡമാണെങ്കിൽ നശിച്ചുപോകുന്നു. ആത്മാവും എങ്ങോപോയി ക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ശിക്ഷയും മറ്റും അനുഭവിക്കുവാൻ അവിടെ ആരാണുള്ളത്?! ഈ ന്യായം കേൾക്കുമ്പോൾ ചില സാധാരണക്കാരും സംശയത്തിന് വിധേയരാകും. ബാഹ്യ ലോകവും യാഥാർത്ഥ്യലോകവും തമ്മിലും, ഭൗതികലോകവും ആത്മീയലോകവും തമ്മിലും ഉള്ള വ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റി അൽപമെങ്കിലും ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം, യാതൊരു സംശയത്തിനും അവകാശമില്ല. മരണവേളയിൽ കുറ്റവാളികളുടെ അടുക്കൽ മലക്കുകൾ വന്ന് നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ പുറത്താക്കുവിൻ എന്ന് പറയുമെന്നും, അവരുടെ മുഖത്തും, പിൻപുറത്തും അടിക്കുമെന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറയുന്നു. (6: 93; 8: 50; മുതലായവ നോക്കുക.) കുറ്റവാളികൾ തങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി ഐഹികജീവിതത്തിലേക്ക് മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ മരണവേളയിൽ അപേക്ഷിക്കുമെന്നും പറയുന്നു. (23: 99ഉം മറ്റും കാണുക.) മരണം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുതന്നെ സംഭവിക്കുകയും, കുറെകാലം ആ ജഡം നാം കണ്ണുതെറ്റാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടി രിക്കുകയും ചെയ്താലും ഇതെല്ലാം നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയുമോ? ഖുർആനിൽ വിശ്വസി ക്കുന്നവർക്കു ഇക്കാരണത്താൽ ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം ശരിയല്ലെന്നു പറയാമോ?! ഇതെല്ലാം കേവലം ഉപമകളും അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളുമാക്കിക്കൊണ്ടു ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാൻ ആരെങ്കിലും മുതിരുന്നപക്ഷം അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുവാനുള്ളു. ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരെക്കുറിച്ചു ഇവിടെ നാം സംസാരി ക്കുന്നുമില്ല.

ഖബ്റിലെ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ അനുമാനങ്ങൾക്കും ഈ ഐഹികലോകത്തെ സാധാരണ നടപടിക്രമങ്ങൾക്കും എതിരായി ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും വന്നിട്ടുള്ള പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വളരെ ഗഹനങ്ങളായ ചർച്ചകൾ നടത്തുകയും വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള രണ്ടു പണ്ഡിതവര്യൻമാരാണ് ഇമാം ഗസ്സാലി(ﷺ) യും, അല്ലാമാ ശാഹ് വലിയ്യുല്ലാഹ് ദഹ്ലവിയും(ﷺ) , ഈ രണ്ടു മഹാൻമാരും കേവലം മതപണ്ഡി തൻമാർ മാത്രമല്ല, ദാർശനിക പ്രമുഖൻമാർ കൂടിയാണ്. ഇവരുടെ ചില പ്രസ്താവനകൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു-ഖബ്റിലെ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല--അതുപോലെ നമുക്ക് യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള മറ്റു പലതിനെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. 'ഇസ്ലാം ശരീഅത്തിൻെറ യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ' (اسرار الشريعة) എന്ന വിഷയത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിസ്തുല മഹൽ ഗ്രന്ഥമത്രെ ശാഹ് വലിയ്യുല്ലാഹിയുടെ 'ഹുജ്ജത്തുല്ലാഹിൽ ബാലിഗ:' (حجة الله البالغة) ഈ ഭൗതിക ലോകപ്രകൃതിക്കും, അതിലെ നടപടിക്രമങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്ത പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു അഭൗതികലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും വന്നിട്ടുള്ള പല തെളിവുകളും, ഉദാഹരണങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ അതിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്വൽപം ദീർഘമായ ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം താഴെ ചേർക്കാം. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇമാം ഗസ്സാലി (ﷺ) യുടെ വാചകങ്ങളും അതിലദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു കൊണ്ടു ഈ രണ്ട് മഹാൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം നമുക്കു ഒന്നിച്ചു കാണുവാൻ സാധിക്കും.

മർയം(عليها السلام) ൻെറ അടുക്കൽ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ മലക്കു ചെന്നത്, ഖബ്റിൽവെച്ചു മലക്കുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്, മരണപ്പെട്ടവർ അട്ടഹസിക്കുന്നതു, അവനെ പാമ്പ് കൊത്തുന്നത്, നബി(ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ മലക്കു വന്നു പോകുമ്പോൾ സഹാബികൾക്കു അതു കാണാൻ കഴിയാത്തത്, നബി (ﷺ) യുടെ 'ഇസ്റാ അ്' എന്ന രാവുയാത്രയിലെ ചില സംഭവങ്ങൾ, നമസ്കാരം, മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ചെല്ലുന്നത്

എന്നിങ്ങനെ ഖുർആനിലും ഹദീസിലും കാണപ്പെടുന്ന പലതിനെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്:-'ഇങ്ങിനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്നവർ മൂന്നിൽ ഒരു തരക്കാരായിരിക്കും: 1) ഒന്നുകിൽ അവയുടെ ബാഹ്യമായ സ്വഭാവത്തിൽതന്നെ നേർക്കുനേരെ സമ്മതിക്കുക. അപ്പോൾ, നാം മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ഒരു ലോകം ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരുടെ ചട്ടം അതാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സുയൂത്വി (ﷺ) ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് ഞാൻ പറയുന്നതും, ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും. 2) അല്ലെങ്കിൽ, വെളിയിൽ അവയ്ക്കു യാഥാർത്ഥ്യമൊന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ അവ അനുഭവപ്പെടുന്നതിൻെറ അനുഭവത്തിലും കാഴ്ചയിലും അങ്ങനെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു കാണുകയാണെന്നു (*) വെക്കുക. يوم تأتي السماء بدخان مبين (ആകാശം ഒരു വ്യക്തമായ പുകയും കൊണ്ടു വരുന്ന ദിവസം) എന്നു അല്ലാഹു (സൂ: ദുഖാനിൽ) പ്രസ്താവിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഇബ്നു മസ്ഊദ് (ﷺ) പറയുന്നതു ഇതുപോലെയാണ്. അറബികൾക്കു ഒരു .ക്ഷാമം പിടിപെട്ടപ്പോൾ വിശപ്പു നിമിത്തം ആകാശത്തേക്കു നോക്കുമ്പോൾ അവർക്കു പുക മൂടിയതായി തോന്നിയിരുന്നവെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. 3) അതുമല്ലെങ്കിൽ, ചില വസ്തുതകളെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി ഉപമാ രൂപത്തിൽ പറയപ്പെട്ടതാണ് അവ എന്നു വെക്കുക. ഈ മൂന്നാമത്തെ നിലപാടു കൊണ്ടു തൃപ്തി അടയുന്നവരെ സത്യത്തിൻെറ പക്ഷക്കാരായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.' (†)

അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: 'ഇമാംഗസ്സാലി(ﷺ) ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയുടെ കാര്യത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു നിലപാടുകളെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഇങ്ങിനെയുള്ള ഹദീസുകൾക്ക് ശരിയായ ബാഹ്യസാരങ്ങളും ഗൂഢമായ അന്തസാരങ്ങളും ഉണ്ട്. ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവർക്കു അവ വ്യക്തങ്ങളായിരിക്കും. അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാകാത്തവർക്ക് അവയുടെ ബാഹ്യസാരങ്ങളെ നിഷേധിക്കുവാൻ പാടില്ല. പക്ഷേ, സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ പടി അവ സമ്മതിക്കലും, സത്യമെന്നു വിശ്വസിക്കലുമാകുന്നു. 'അവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യനെ അവൻെറ ഖബ്റിൽവെച്ച് നാം കുറേക്കാലം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലും നാം ഒന്നും കാണുകയില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, പിന്നെയെങ്ങനെയാണതു സത്യമെന്നു വെക്കുക' എന്നു വല്ലവരും പറഞ്ഞേക്കുന്നപക്ഷം, നീ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: ഇതു സത്യമാണെന്നു സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിനക്കു മൂന്നു നിലപാടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതാണ്:-

'ഒന്നാമത്തേതു-അതാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തവും, ശരിയും, രക്ഷയുമായിട്ടുള്ളത്- അവയെല്ലാം യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്നു നീ വിശ്വസിക്കുകയാകുന്നു. (ഖബ്റിൽവെച്ച്) മരിച്ചവനെ പാമ്പുകൊത്തുന്നു: പക്ഷേ ഈ കണ്ണു അതു കാണാൻ പറ്റിയതല്ല; അതെല്ലാം അദൃശ്യ ലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് എന്നു വെക്കുക. ജിബ്രീൽ(ﷺ) വന്നിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ നബി(ﷺ) കണ്ടിരുന്നുവെന്നും സഹാബികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അതിൽ നിനക്കു വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ, ആദ്യമായി നീ മലക്കുകളിലും വഹ്‌യിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു നിൻെറ ഈമാൻെറ മൗലികവശം ശരിപ്പെടുത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. അതല്ല, നീയതു വിശ്വസിക്കുകയും, സമുദായത്തിനു കാണാൻ കഴിയാത്തതു നബി(ﷺ) ക്കു കാണാമെന്നു വെക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് മരിച്ചവരിലും അങ്ങിനെ പാടില്ല?! മലക്കുകൾ മനുഷ്യരോടും, മറ്റു ജീവികളോടും സാമ്യമില്ലാത്തതുപോലെത്തന്നെ, ഖബ്റുകളിൽവെച്ചു മരിച്ചവരെ കടിക്കുന്ന പാമ്പും, തേളും ഈ ലോകത്തുള്ള പാമ്പും തേളുമായി സാമ്യമില്ല. അതു മറ്റൊരു വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടതും, (ഈ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളല്ലാത്ത)

* സ്വപ്നത്തിലും, രോഗംകൊണ്ടോ മറ്റോ ഉണ്ടാകുന്ന അബോധാവസ്ഥയിലും കാണുന്ന അനുഭവങ്ങൾ ഏതാണ്ട് ഈ തരത്തിൽപെട്ടതാണ്. കണ്ണാടി, സിനിമ, ടെലിവിഷൻ മുതലായവയിലെ ദൃശ്യങ്ങളും വേണമെങ്കിൽ ഉദാഹരണമായെടുക്കാം.

† ഈ മൂന്നിലും പെടാത്തവർ തനി നിഷേധികളുമായിരിക്കും.

മറ്റൊരു ഗ്രഹണശക്തികൊണ്ടു അറിയേണ്ടതുമാകുന്നു.'

'രണ്ടാമത്തേത്, ഉറങ്ങുന്നവൻെറ സ്ഥിതി ഓർക്കുകയാണ്. സ്വപ്നത്തിൽ പാമ്പു കടിക്കുന്നതായി അവൻ കാണുന്നു. വേദനയനുഭവിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഉറക്കെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയും, വിയർക്കുകയും, എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും. നീയാണെങ്കിൽ, അവൻ ശാന്തമായി ഉറങ്ങുന്നതായേ കാണുന്നുള്ളു. പാമ്പിനെയൊ മറ്റൊ നീ കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും ഉറങ്ങുന്നവൻ അതു കാണുകയും, വേദനയും ശിക്ഷയും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ കാഴ്ചയിലുള്ള പാമ്പും മായയിലുള്ള പാമ്പും തമ്മിൽ അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യത്യാസമില്ലല്ലോ.'

'മൂന്നാമത്തേത് ഇതാണ്: വാസ്തവത്തിൽ പാമ്പിൻെറ ദേഹമല്ല നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്. അതിൻെറ വിഷവുമല്ല. വിഷം നിമിത്തം നിന്നിലുണ്ടാകുന്ന ചില മാറ്റങ്ങളാണ് നിനക്ക് ഉപദ്രവമായിത്തീരുന്നത്. അപ്പോൾ വിഷം തീണ്ടാതെത്തന്നെ അതേ മാറ്റങ്ങൾ നിനക്കു അനുഭവപ്പെട്ടാലും പാമ്പിനെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവവും ശിക്ഷയും നിനക്കു അനുഭവപ്പെടുമല്ലോ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശിക്ഷകളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, അതിനു സാധാരണ കാരണമാകാറുള്ള സംഗതികളോടു ബന്ധിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞല്ലാതെ അതിനെ നിർവ്വചിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഒരു കാരണത്താൽ സിദ്ധിക്കാറുള്ള സുഖാനുഭവം ആ കാരണം കൂടാതെ സിദ്ധിച്ചാലും അതിനെ ആ കാരണത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിയേ പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. കാരണമല്ല അവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, അതുകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന ഫലമാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില വിഷമാവസ്ഥകൾ മരണപ്പെട്ടവന് അനുഭവപ്പെടുകയും, പാമ്പ് കൂടാതെത്തന്നെ പാമ്പു കടിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള വേദന അവനു ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' [ഉദ്ധരണി അവസാനിച്ചു]

ഇമാംഗസ്സാലി(ﷺ) പാമ്പിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതു ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രമാകുന്നു. പാമ്പു പോലെത്തന്നെ ഭയാനകമായ മറ്റു പല വസ്തുക്കളെയും സ്വപ്നത്തിൽ കാണാറുള്ളതാണ്. ഉറങ്ങുന്നവൻ, ഉണർച്ചയിൽ അവയെ കണ്ടാലുള്ളതുപോലെത്തന്നെ വിഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നേരെ മറിച്ച് ആനന്ദകരമായ സ്വപ്നങ്ങളും, ഉറങ്ങുന്നവനിൽ അവ നിമിത്തം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ചില പ്രകടനങ്ങളും നമുക്ക് സുപരിചിതമാണല്ലോ. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് പരിഭ്രമത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു തലയണയോ, കയ്യിൽകിട്ടിയ മറ്റു സാധനമോ എടുത്ത് 'പാമ്പ്! പാമ്പ് !' എന്നു ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ട് അവിടവിടെ അടിക്കുകയും, പിന്നീടു പാമ്പിനെ അടിച്ചുകൊന്നുവെന്ന ഭാവേന വീണ്ടും പോയി കിടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതനെ നമുക്ക് നേരിൽ പരിചയമുണ്ട്. ഉറക്കിലല്ലാതെത്തന്നെ, ഏതെങ്കിലും ചില രോഗങ്ങൾ കാരണമായി ചിലർക്ക് ഭയാനകമായ പല കാഴ്ചകളും അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകാറുള്ളതും അപൂർവ്വമല്ല. ഇതുപോലെ മറ്റു ചിലർക്ക് ആശ്ചര്യകരമോ, സന്തോഷകരമോ ആയ ചില അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇത്തരം അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടയവരിൽ, ബോധാവസ്ഥക്കുശേഷം തങ്ങളുടെ പ്രസ്തുത അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മയുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. നമ്മുടെ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതീതമായി എന്തൊക്കെയോ ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, നമ്മുടെ അറിവിനപ്പുറം പലതും സംഭവിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ സത്യാന്വേഷികൾക്കു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നല്ലാതെ, തർക്ക ശാസ്ത്രത്തിന്റേയോ, ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയോ അടിസ്ഥാനാത്തിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല ഇത്തരം സംഗതികൾ.

ഇനി, ഖബ്റിലെ അനുഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവർ, തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി ഖുർആനിൽ നിന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുള്ള ഒന്നുരണ്ടു തെളിവുകളെക്കുറിച്ചാണ് രണ്ടു വാക്കു പറയുവാനുള്ളത്. രണ്ടും പരലോകത്തുവെച്ച് അവിശ്വാസികൾ പറയുന്ന ചില വാക്കുകളെ

അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണുതാനും. 1) സൂ: യാസീനിലെ 52-ാം വചനത്തിൽ, പുനരുത്ഥാനസമയത്ത് അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ച വാക്യമാണ് ياويلنا من بعثنا من مرقدنا (ഞങ്ങളുടെ നാശമേ! ആരാണ് ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തുനിന്ന് ഞങ്ങളെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചത്?!) എന്നത്രെ അത് മരണപ്പെട്ടവർ പുനരുത്ഥാനദിവസംവരെ സുഖമോ ദുഃഖമോ ഒന്നും അറിയാതെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരിക്കുമെന്നും, അതിനാൽ ഖബ്റുകളിൽ 'തല്ലും കുത്തും' (ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ) ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്നും ഇവർ പരിഹാസപൂർവ്വം പറയാറുണ്ട്. മേലുദ്ധരിച്ചതുപോലുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ നേരെ മൗനം അവലംബിക്കുകയും, ഹദീസുകളെ അവഗണിച്ചു പുറംതള്ളുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ഉറക്കിലായിരുന്നാൽപോലും, പാപികൾക്ക് 'തല്ലും കുത്തും' മറ്റുപലതും അനുഭവപ്പെടാമെന്നും, സൽക്കർമ്മികളായുള്ളവർക്കു സുഖകരമായ അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകുമെന്നും മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്നു വ്യക്തമായല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ മരണത്തോടുകൂടി ഈ ലോകവുമായുള്ള ബന്ധം മുറിഞ്ഞുപോകുകയും അതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായതു, അതിനെക്കാൾ വിശാലമായതുമായ മറ്റൊരു ലോകത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുകയുമാണ് മരണപ്പെട്ടവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെ നടപ്പില്ലാത്ത പലതും നടക്കുന്ന ഒരു ലോകമാണത്. 'ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നിടം' مرقدنا എന്നു അവിശ്വാസികൾ പറയുവാനുള്ള കാരണവും, ആ വാക്കിൻെറ ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യവും നാം യഥാസ്ഥാനത്തുവെച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ അതു ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

2) പുനരുത്ഥാനദിവസത്തിലെ അത്യധികമായ ഭയവും, പരിഭ്രമവും നിമിത്തം അതിനു മുമ്പ് തങ്ങൾ എത്ര കാലം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു അവിശ്വാസികൾക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു കാണിക്കുന്ന ആയത്തുകളാണ്. (സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 112, 113 പോലെയുള്ള ആയത്തുകൾ.) അവർക്കു അതറിയാതിരിക്കാൻ കാരണം, അവർ മരണംമുതൽ അതുവരെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു ഇവർ പറയുന്നു. ഇവരുടെ ഈ വാദം തീരെ വാസ്തവവിരുദ്ധമാണെന്നും, ആ ആയത്തുകളുടെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നും സൂ: മുഅ്മിനൂനിന് ശേഷമുള്ള രണ്ടാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും നാം കാര്യകാരണസഹിതം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റിയും കൂടുതലൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. നബി (ﷺ) നമസ്കാരങ്ങളിൽ ദുആ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ-നമ്മോടും അങ്ങിനെ ചെയ്വാൻ അവിടുന്ന് ഉപദേശിച്ചിട്ടുമുണ്ട്-നാമും ദുആ ചെയ്യുക:

اللهم اني اعوذبك من عذاب القبر ومن عذاب النار ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة المسيح الدجال

(അല്ലാഹുവേ, ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും, നരകത്തിൻെറ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും, ജീവിതത്തിലെയും മരണത്തിലെയും കുഴപ്പത്തിൽനിന്നും കളളവാദിയും സഞ്ചാരിയുമായ ദജ്ജാലിൻെറ കുഴപ്പത്തിൽനിന്നും ഞാൻ നിന്നോട് രക്ഷ തേടുന്നു.)

37 സൂറത്തു സ്വാഫ്ഫാത്ത് سورة الصّافّات

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 182 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 5

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

وَٱلصَّٰٓفَّٰتِ صَفّٗا ﴿١﴾

1 അണികെട്ടി നിരന്നുനില്ക്കുന്നവ തന്നെയാണ(സത്യം) !

فَٱلزَّٰجِرَٰتِ زَجۡرٗا ﴿٢﴾

2 പിന്നെ, കർശനമായി തടയുന്നവ (അഥവാ ഓട്ടിവിടുന്നവ) തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَٱلتَّٰلِيَٰتِ ذِكۡرًا ﴿٣﴾

3 പിന്നെ, കീർത്തനം ഘോഷിക്കുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം) !

إِنَّ إِلَٰهَكُمۡ لَوَٰحِدٞ ﴿٤﴾

4 നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് [ആരാധ്യൻ] ഒരുവൻതന്നെ.

رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَرَبُّ ٱلۡمَشَٰرِقِ ﴿٥﴾

5 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതിൻെറയും രക്ഷിതാവും, ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവുമായുള്ളവനാണ് (അവൻ) .

---

1 وَالصَّافّاتِ അണിനിരന്നവ (അണികെട്ടിനില്ക്കുന്ന സംഘങ്ങൾ) തന്നെയാണ (സത്യം) . صَفًّا അണിയായി. 2 فَالزَّاجِرَاتِ പിന്നെ തടയുന്നവ (ശബ്ദമിട്ട് തടുക്കുന്നവ, ഓടിക്കുന്നവ) തന്നെയാണ. زَجْرًا ഒരു (കർശനമായ) തടയൽ. 3 فَالتَّالِيَاتِ പിന്നെ പാരായണം ചെയ്യുന്നവ (ഘോഷിക്കുന്നവ) തന്നെയാണ്. ذِكْرًا കീർത്തനം (വേദ) പ്രമാണം. 4 إِنَّ إِلَهَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ്. لَوَاحِدٌ ഏകൻ (ഒരുവൻ) തന്നെ. 5 رَبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും. وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ഉദയ സ്ഥാനങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും.

അല്ലാഹുവിൻെറ ആരാധനയിലും, സ്തുതികീർത്തനങ്ങളിലും മുഴുകിക്കൊണ്ട് അണിയണിയായി നിൽക്കുന്ന മലക്കുകളാണ് الصافات صفا (അണികെട്ടി നിരന്നുനിൽക്കുന്നവ) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഭൂരിപക്ഷം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും, അഭിപ്രായം ഇതാണ്. ഇബ്നുമസ്ഊദു (رضي الله عنه) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) എന്നിവരും, മസ്റൂഖ്, സഈദുബ്നു ജുബൈർ, ഇക്‌രിമ;. മുജാഹിദ്, സുദ്ദീ, ഖത്താദഃ, റബീഉ് (رحمهم الله) മുതലായവരും അങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നു ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ജാബിറുബ്നു സംറഃ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്: നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''മലക്കുകൾ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ അണികെട്ടുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കു അണികെട്ടിക്കൂടേ?!'' ഞങ്ങൾ-സാഹാബികൾ-ചോദിച്ചു: ''എങ്ങിനെയാണ് മലക്കുകൾ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ അണികെട്ടുക?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു; ''അവർ മുമ്പിലുള്ള അണികൾ പൂർത്തിയാക്കും അണികളിൽ അവർ അന്യോന്യം ചേർന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്യും.'' (മു;ദാ;ന;ജ.) ഈ ഹദീസും, ഈ സൂറത്തിലെ 144-166 എന്നീ വചനങ്ങളും മേപ്പടി അഭിപ്രായത്തിലേക്കു വെളിച്ചം നൽകുന്നുണ്ട്. الله اعلم

പൈശാചികമായ ദുഷ്പ്രേരണകളിൽനിന്നും മറ്റും തടഞ്ഞ് മനുഷ്യർക്കു സൽബോധം

ഉളവാക്കുന്നതിനുള്ള ആത്മീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ(*) നടത്തുന്നവരോ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയനുസരിച്ചു മേഘങ്ങളെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും തെളിച്ചും തടുത്തും നിയന്ത്രിക്കുന്നവരോ ആയ മലക്കുകളാണ് الزاجرات زجرا (കർശനമായി തടയുന്നവ) . അല്ലാഹുവിൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ നബിമാർക്ക് എത്തിച്ച് പാരായണം ചെയ്തു കൊടുക്കുക, അവൻെറ കീർത്തനങ്ങൾ ഘോഷിക്കുക മുതലായവ നടത്തുന്ന മലക്കുകളാണ് التاليات ذكرا (കീർത്തനം ഘോഷിക്കുന്നവർ-അഥവാ പാരായണം ചെയ്യുന്നവർ) . മിക്ക മുഫസ്സിറുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനമാണിത്.

ഈ മൂന്നു വിശേഷണങ്ങളും മനുഷ്യരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നത്രെ മുഫസ്സിറുകളിൽ മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിൻെറ അഭിപ്രായം, അപ്പോൾ, ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗം (الصافات) നമസ്കാരങ്ങളിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ജിഹാദിലോ (ധർമ്മയുദ്ധത്തിലോ) അണിനിരന്നവരും, രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗം (الزاجرات) സദുപദേശം ചെയ്തും മറ്റും ജനങ്ങളെ ദുഷ്കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്നു തടയുന്നവരും, അല്ലെങ്കിൽ ധർമ്മയുദ്ധത്തിൽ കുതിര മുതലായവയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവരും, മൂന്നാമത്തേത് (التاليات) വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണവും, തസ്ബീഹു മുതലായ ദൈവകീർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നവരും ആയിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. മൂന്നു വിശേഷണങ്ങൾകൊണ്ടും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടവർ ആരാണെന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഓരോ വിശേഷണവും അർത്ഥവ്യാപ്തിയുള്ള വാക്കുകളായതുകൊണ്ടുമാണ് ഇവിടെയും, ഇതുപോലെ താഴെ സൂറത്തുകളിലെ ചില സത്യവാചകങ്ങളിലും വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം. والله اعلم

അല്ലാഹുവിൻെറ നാമങ്ങളാൽ മാത്രമേ നമുക്കു സത്യം ചെയ്തുകൂടൂ. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഏതു കൊണ്ടും അവനു സത്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. മലക്കുകൾ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, രാത്രി, പകൽ, കാലം ഇങ്ങിനെ പലതിൻെറ പേരിലും ഖുർആനിൽ സത്യങ്ങൾ കാണാം. ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുപ്രാകാരത്തിൽ നമ്മുടെ ചിന്തയും ശ്രദ്ധയും തട്ടി ഉണർത്തുന്നവയായിരിക്കും അവ. സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിക്കുന്ന കാര്യത്തിൻെറ ദൃഢതയും, ഗൗരവവും വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ് സത്യങ്ങൾ കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. മൂന്നു വിഭാഗം അത്മാക്കളുടെ പേരിൽ-അതു മനുഷ്യരാകട്ടെ, മലക്കുകളാകട്ടെ-സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് തൗഹീദിനെ (ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തെ) യാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ദൃഢപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതിൻെറയും റബ്ബ് എന്ന് ആദ്യം മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞശേഷം, 'ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെ റബ്ബും' (ورب المشارق) എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. മഹത്തായ ഒരു നിത്യദൃഷ്ടാന്തത്തെയാണതു കുറിക്കുന്നത്. സൂര്യോദയസ്ഥാനം ദിനംപ്രതി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സൂര്യമേതുമാത്രമല്ല, ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ മുതലാവയുടെ ഉദയസ്ഥാനങ്ങളും മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും.ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെ മാറ്റം അനുസരിച്ചു അസ്തമയസ്ഥാനങ്ങളിലും മാറ്റം ഉണ്ടാകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് സൂ: മആരിജിൽ ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെയും, അസ്തമയസ്ഥാനങ്ങളുടെയും റബ്ബ് (رب المشارق والمغارب) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതെല്ലാം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹുവിൻെറ മഹാശക്തിയെയും മഹാനുഗ്രഹത്തെയും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.

6 നിശ്ചയമായും (ഭൂമിയോട്) ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങളാകുന്ന	إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِزِينَةٍ ٱلْكَوَاكِبِ ۝٦

* മലക്കുകൾക്ക് ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ചില പങ്കുകളുണ്ടെന്ന് സൂ: ഫാത്വിറിൽവെച്ച് നാം കണ്ടതാണ്;

അലങ്കാരംകൊണ്ടു നാം അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു;-

وَحِفْظًا مِّن كُلِّ شَيْطَٰنٍ مَّارِدٍ ﴿٧﴾

7 മുരട്ടുശീലക്കാരായ എല്ലാ പിശാചിൽ നിന്നും കാവലായും (ആക്കിയിരിക്കുന്നു) ;-

لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى ٱلْمَلَإِ ٱلْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾

8 (അതിനാൽ) 'മലഉൽ-അഅ്ലാ'യിലേക്ക് [ഉന്നത സമൂഹത്തിലേക്ക്] അവർ ചെവി കൊടുത്തു കേൾക്കയില്ല. എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അവർ എറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യും;

دُحُورًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾

9 -തുരത്തിവിടുവാനായിട്ട്. (കൂടാതെ) നിരന്തരമായ ഒരു ശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ട്;-

إِلَّا مَنْ خَطِفَ ٱلْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُۥ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾

10 പക്ഷെ, ആരെങ്കിലും (ഒരു) തട്ടിയെടുക്കൽ തട്ടിയെടുത്താൽ, തുളച്ചുചെല്ലുന്ന ഒരു തീജ്വാല ഉടനെ അവനെ പിൻതുടരുന്നതാണ്.

---

6 إِنَّا زَيَّنَّا നിശ്ചയമായും നാം അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു, ഭംഗിയാക്കി. السَّمَاءَ الدُّنْيَا അടുത്ത ആകാശത്തെ. بِزِينَةٍ ഒരലങ്കാരംകൊണ്ട്. الْكَوَاكِبِ നക്ഷത്രങ്ങളാകുന്ന. 7 وَحِفْظًا കാവലായിട്ടും, കാവലിന്നും. مِّن كُلِّ شَيْطَانٍ എല്ലാ പിശാചിൽനിന്നും. مَّارِدٍ മുരട്ടുശീലനായ, പോക്കിരി (ധിക്കാരി) യായ. 8 لَا يَسَّمَّعُونَ അവർ ചെവികൊടുക്കുക (കേൾക്കാൻ ശ്രമിക്കുക) യില്ല. إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَى മലഉൽ അഅ്ലായി (ഉന്നത സമൂഹത്തി) ലേക്ക്. وَيُقْذَفُونَ അവർ എറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യും. مِن كُلِّ جَانِبٍ എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും. 9 دُحُورًا തുരത്തി (ആട്ടി) വിടുന്നതിന്. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ وَاصِبٌ നിരന്തര (നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന) ശിക്ഷ. 10 إِلَّا مَنْ പക്ഷെ ആരെങ്കിലും, ഒരുവനൊഴികെ. خَطِفَ الْخَطْفَةَ അവൻ (ഒരു) തട്ടിയെടുക്കൽ തട്ടിയെടുത്തു. فَأَتْبَعَهُ എന്നാലവനെ പിന്തുടരും. شِهَابٌ തീജ്വാല, ഉൽക്ക. ثَاقِبٌ തുളച്ചു ചെല്ലുന്ന (ശക്തിയേറിയ) .

ആകാശങ്ങൾ ഏഴെണ്ണമുണ്ടെന്നും, അവയിൽ ഭൂമിയോടു ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങളാൽ അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ 17-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും നാം ഇതിനെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. നക്ഷത്രങ്ങൾമൂലം യാത്രകളിലും മറ്റും മനുഷ്യർക്കു പല മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും, അടയാളങ്ങളും ലഭിക്കുവാനുള്ളതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുന്നഹ്ലിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. (وبالنجم هم يهتدون – النحل : ١٦) ഇവയ്ക്കു പുറമെ നക്ഷത്രങ്ങൾ മുഖേനയുള്ള മറ്റൊരു പ്രയോജനമായി ഖുർആൻ എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു അവമൂലം പിശാചുക്കൾ ആട്ടിഓടിക്കപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഖത്താദഃ(رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്: ''ഈ നക്ഷത്രങ്ങളെ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾക്കായി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു: അവൻ അവയെ ആകാശത്തിന്ന് അലങ്കാരവും, പിശാചുക്കളെ എറിയുന്നതും, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന അടയാളങ്ങളും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. മറ്റുപ്രകാരത്തിൽ അവയെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ പിഴക്കുകയും തന്റെ ഓഹരി (ഭാഗ്യം) താൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും, അറിയാത്ത വിഷയത്തിൽ സാഹസപ്പെടുകയുമാണ് ചെയ്യുക,'' (ബു.) പ്രശ്നക്കാരെയും ജ്യോത്സ്യക്കാരെയും ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ പ്രസ്താവന.

നക്ഷത്രങ്ങൾമൂലം പിശാചുക്കളെ ആട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ എന്നപോലെ സൂ: ഹിജ്ർ 17ഉം 18ഉം വചനങ്ങളിലും, സൂ: ജിന്ന് 8ഉം 9ഉം വചനങ്ങളിലും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ

തന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു സൂറത്തുകളിലും ഇതു സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:'മലഉൽ അഅ്‌ലായിൽ'-മലക്കുകളാകുന്ന ഉന്നത സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് വല്ലതും കട്ടുകേൾക്കുവാനായി ഉപായത്തിൽ ആകാശത്തിലേക്കു ചെല്ലുന്ന മുരട്ടുശീലക്കാരായ പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞോട്ടുവാനും, അവരിൽനിന്നു ആകാശ ത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കുവാനും അല്ലാഹു നക്ഷത്രങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. പിശാചുക്കൾ വല്ല വാർത്തയും തഞ്ചത്തിൽ കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അവർക്കു നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ഏറു ബാധിക്കും. അതവരെ ആട്ടിക്കളയും. അവർക്കു ഇതിനുപുറമെ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ നരകശിക്ഷ ഉണ്ടായിരിക്കും.ഒരുപക്ഷേ, ധിക്കാരികളായ വല്ല പിശാചുക്കളും 'മലഉൽഅഅ്‌ലാ യി'ൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും ഒരു വാർത്ത തട്ടി എടുത്ത് പോന്നാൽതന്നെ, ഉടനെ തുളച്ചു ചെല്ലുന്ന ശക്തിയേറിയ ഒരു ജ്വാല (ഉൽക്ക) അവനെ പിന്തുടർന്ന് അവനെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത്രയും സംഗതികൾ ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് ആർക്കും സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

'മലഉൽഅഅ്‌ലാ' (الملأ الاعلى) എന്നു പറഞ്ഞതു ആകാശലോകത്തുള്ള മലക്കുകളെ ക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഭൂലോകത്തുള്ള ജിന്നുകളും മനുഷ്യരും അടങ്ങുന്ന സമൂഹത്തിനു 'മലഉൽ അസ്ഫൽ' (الملأ الاسفل) എന്നും പറയപ്പെടും. മലക്കുകളിൽതന്നെയുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വിഭാ ഗമാണുദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നിരന്തരമായ ശിക്ഷ (عذاب واصب) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നരക ശിക്ഷയാണെന്ന് സൂ: മുൽക്ക് 5ൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്ന താണ്. شهاب എന്ന വാക്കിനു'കൊള്ളിമീൻ, വീഴ്നക്ഷത്രം, ജ്യോതിസ്സു, ബാണനക്ഷത്രം, കുന്തമുന ചാട്ടുളി, തീനാളം, തീജ്വാല, ഉൽക്ക' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. നക്ഷത്രം വീണാലുണ്ടാകുന്ന ഒരു പ്രതീതി ഉളവാക്കുന്നതും മിന്നി ശോഭിക്കുന്നതുമായ എല്ലാറ്റിനും ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാം. നക്ഷത്രത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു ജ്വാല എന്നല്ലാതെ, ഇവിടെ ആ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു നമുക്കു സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ വയ്യപിശാചുക്കളെ എരിച്ചുകളയുമാറുള്ള അതിന്റെ ശക്തിയാണ് ثاقب (തുളച്ചു ചെല്ലുന്ന) എന്ന വിശേഷണം കാണിക്കുന്നത്.

അല്ലാമാ സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് (رحمه الله) മുതലായ പല മഹാൻമാരും പറഞ്ഞതുപോലെ - പിശാചു കട്ടുകേൾക്കാൻ ചെല്ലുന്നതെങ്ങിനെയാണ്? വാർത്ത തട്ടിയെടുക്കുവാൻ എങ്ങിനെ സാധിക്കുന്നു? ഉൽക്കമൂലം എറിയപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞതു എപ്രകാരമായിരിക്കും? ഇതൊന്നും സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല, അവയെല്ലാം നമ്മുടെ അറിവിനും കാഴ്ചക്കും അതീതമായ കാര്യങ്ങളത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുതന്നതും, റസൂൽ (ﷺ) വിവരിച്ചുതന്നതും മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയുമാണ് നമ്മുടെ കടമ. ബാഹ്യലോകത്തിന്റെ ബാഹ്യവശങ്ങളല്ലാതെ നമുക്കു വല്ലതും അറിയാമോ?! ഉപരിലോകത്തേക്കുള്ള പ്രവേശനം തന്നെ തടയപ്പെടുകയും, കടുത്ത ശിക്ഷക്കു വിധേയമാകുകയും ചെയ്യുന്ന പിശാചു അല്ലാ ഹുവിങ്കൽ എത്രമാത്രം ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും, അവനെ ഉപദേശകനോ, ആരാധ്യനോ ആയി സ്വീകരിക്കുന്നതു എത്രമേൽ അബദ്ധമാണെന്നും ജനങ്ങൾ- പിശാചിന്റെ നേതൃത്വം സ്വീകരിച്ചവർ- മനസ്സിലാക്കുകയാണ് ഇവിടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം.

('ജിന്ന്', 'ശൈത്താൻ', 'മലഉൽ അഅ്‌ലാ', ആകാശത്തുനിന്നു പിശാചിന്റെ കട്ടുകേൾവി എന്നിവയെക്കുറിച്ചും ഇവയെ സംബന്ധിച്ച് തൽപരകക്ഷികളുടെ പല പിഴച്ച വാദ ങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂ: ഹിജ്റിനു ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പുകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

11 (നബിയേ) അവരോട് അഭിപ്രായം (അഥ വാ വിധി) ചോദിക്കുക: അവരാണോ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കൂടുതൽ പ്രയാസ	فَٱسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَم مَّنْ خَلَقْنَآ ۚ إِنَّا

പ്പെട്ടവർ, അഥവാ നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള (മേൽപറഞ്ഞ) വരോ? നാം അവരെ, ഒട്ടുന്ന കളിമണ്ണിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാണ്.	خَلَقْنَٰهُم مِّن طِينٍ لَّازِبٍۭ ﴿١١﴾
12 എങ്കിലും, നീ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയാണ്; അവർ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!	بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾
13 അവർക്ക് ഉപദേശം നൽകപ്പെട്ടാൽ അവർ ആലോചിക്കുന്നില്ല;	وَإِذَا ذُكِّرُوا۟ لَا يَذْكُرُونَ ﴿١٣﴾
14 വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാൽ അവർ പരിഹാസം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു!	وَإِذَا رَأَوْا۟ ءَايَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿١٤﴾
15 അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: ‘‘ഇത് പ്രത്യക്ഷമായ ജാലമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല;-	وَقَالُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾
16 ‘‘ഞങ്ങൾ മരണപ്പെടുകയും, മണ്ണും എല്ലുകളുമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടോ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നത്?!’’	أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿١٦﴾
17 ‘‘ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരായ പിതാക്കളുമോ (-അവരും എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയോ) ?!’’	أَوَءَابَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ ﴿١٧﴾
18 (നബിയേ) പറയുക: ‘‘അതെ. (അതു സംഭവിക്കും.) നിങ്ങളാകട്ടെ, നിന്ദ്യരുമായിരിക്കും.’’	قُلْ نَعَمْ وَأَنتُمْ دَٰخِرُونَ ﴿١٨﴾
19 എന്നാലത് [ആ സംഭവം] ഒരേ ഒരു അട്ടഹാസം മാത്രമായിരിക്കും; അപ്പോഴേക്കും അവരതാ, (എഴുന്നേറ്റ്) നോക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും!	فَإِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ وَٰحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنظُرُونَ ﴿١٩﴾
20 അവർ (അപ്പോൾ) പറയുകയും ചെയ്യും: ‘‘ഞങ്ങളുടെ നാശമേ! ഇത് പ്രതിഫലത്തിൻെറ [പ്രതിഫലനടപടിയുടെ] ദിവസമാണ്!!	وَقَالُوا۟ يَٰوَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ ٱلدِّينِ ﴿٢٠﴾
21 ‘‘ഇതാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന (ആ) തീരുമാനത്തിൻെറ ദിവസം!’’	هَٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

---

11 فَاسْتَفْتِهِمْ എന്നാലവരോടു അഭിപ്രായം ചോദിക്കുക, വിധിതേടുക. أَهُمْ അവരാണോ. أَشَدُّ കൂടുതൽ കാഠിന്യം (പ്രയാസം, ഊക്ക്, ശക്തി) ഉള്ളവർ. خَلْقًا സൃഷ്ടിയിൽ, സൃഷ്ടിക്കുവാൻ. أَم مَّنْ അഥവാ (അതല്ല യാതൊരു കൂട്ടരോ. خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ച. إِنَّا خَلَقْنَاهُم നിശ്ചയമായും നാം അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. مِّن طِينٍ കളിമണ്ണിനാൽ. لَّازِبٍ ഒട്ടുന്ന. 12 بَلْ എങ്കിലും (പക്ഷേ) . عَجِبْتَ നീ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയാണ്. وَيَسْخَرُونَ അവർ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.. 13 وَإِذَا ذُكِّرُوا അവർ ഉപദേശിക്ക (ഓർമ്മിപ്പിക്ക) പ്പെട്ടാൽ. لاَ يَذْكُرُونَ അവർ ഓർമ്മിക്കുക (ആലോചിക്കുക) യില്ല. 14 وَإِذَا رَأَوْا അവർ കണ്ടാൽ. آيَةً വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും. يَسْتَسْخِرُونَ അവർ പരിഹാസം കൊള്ളും. 15 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ سِحْرٌ ജാലമല്ലാതെ. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ. 16

أَإِذَا مِتْنَا ഞങ്ങള്‍ (നാം) മരണപ്പെട്ടാലോ. وَكُنَّا تُرَابًا മണ്ണായിത്തീരുകയും. وَعِظَامًا എല്ലുകളും. أَإِنَّا നിശ്ചയമായും, നമ്മളോ (ഞങ്ങളോ) . لَمَبْعُوثُونَ എഴുന്നേല്‍പിക്കപ്പെടുന്നവര്‍ (ആകുന്നു) . 17 أَوَ آبَاؤُنَا നമ്മുടെ പിതാക്കളുമോ. الْأَوَّلُونَ പൂര്‍വ്വികന്‍മാരായ. 18 قُلْ പറയുക. نَعَمْ അതെ. وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ, നിങ്ങളായിക്കൊണ്ടു. دَاخِرُونَ നിന്ദ്യര്‍, നിസ്സാരന്‍മാര്‍, അപമാനിതര്‍. 19 فَإِنَّمَا هِيَ എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും അതു. زَجْرَةٌ ഒരു അട്ടഹാസം (വലിയ ശബ്ദം) മാത്രം. وَاحِدَةٌ ഒറ്റ. فَإِذَا هُمْ അപ്പോള്‍ അവരതാ. يَنظُرُونَ നോക്കിക്കൊണ്ടു, നോക്കും. 20 وَقَالُوا അവര്‍ പറയുകയും ചെയ്യും. يَا وَيْلَنَا ഞങ്ങളുടെ നാശമേ. هَٰذَا ഇതു. يَوْمُ الدِّينِ പ്രതിഫലത്തിന്‍റെ (നടപടി എടുക്കലിന്‍റെ) ദിവസമാണ്. 21 هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ഇത് തീരുമാനത്തിന്‍റെ ദിവസമാണ്. الَّذِي كُنتُم നിങ്ങള്‍ ആയിരുന്നതായ. بِهِ അതിനെ. تُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കുക.

മരണാനന്തരജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന ഈ മുശ്‌രിക്കുകളെ സൃഷ്ടിക്കുവാനാണോ അധികം പ്രയാസമുള്ളത്, അതോ, മേല്‍പറഞ്ഞ ആകാശം, ഭൂമി, നക്ഷത്രങ്ങള്‍, തീജ്വാലകള്‍, പിശാചുക്കള്‍ മുതലായവയെ സൃഷ്ടിക്കുവാനോ പ്രയാസം? എന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുവാന്‍ അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതാണ് 11-ാംവചനം. അവയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവന്നുണ്ടോ ഇവരുടെ കാര്യത്തില്‍ വല്ല പ്രയാസവും?! എന്നു സാരം.'ഒട്ടുന്ന കളിമണ്ണില്‍നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു'വെന്നു പറഞ്ഞതു മനുഷ്യന്‍റെ ആദ്യസൃഷ്ടിയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതാണ്.(സൂ: സജദ:7ഉം 8ഉം നോക്കുക.)

ഈ അവസാനത്തെ വാക്യം അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അവരോട് പറയപ്പെടുന്നതായിരിക്കാം. അവര്‍ തമ്മില്‍ പറയുന്നതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഒരു അട്ടഹാസം (زجرة واحدة) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം സൂ: യാസീനിലും മറ്റും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചു മലക്കുകളോടുണ്ടാകുന്ന ചില ഉത്തരവുകളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളില്‍ വരുന്നത്:

വിഭാഗം-2

22 ''അക്രമം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെയും, അവരുടെ ഇണകളെയും, അവര്‍ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നവയെയും നിങ്ങള്‍ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുവിന്‍,-''

۞ ٱحْشُرُوا۟ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ وَأَزْوَٰجَهُمْ وَمَا كَانُوا۟ يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾

23 ''(അതെ) അല്ലാഹുവിനു പുറമെ (ആരാധിച്ചു വന്നവയെ) . എന്നിട്ട് അവരെ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്‍റെ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുവിന്‍!''

مِن دُونِ ٱللَّهِ فَٱهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾

24 ''അവരെ നിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിന്‍,- നിശ്ചയമായും അവര്‍ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നവരാണ്.''

وَقِفُوهُمْ ۖ إِنَّهُم مَّسْـُٔولُونَ ﴿٢٤﴾

---

22 احْشُرُوا നിങ്ങള്‍ ശേഖരിക്കുവിന്‍, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുവിന്‍. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവരെ. وَأَزْوَاجَهُمْ അവരുടെ ഇണകളെയും. وَمَا كَانُوا അവര്‍ ആയിരുന്നതിനെയും. يَعْبُدُونَ ആരാധിക്കുക. 23 مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ. فَاهْدُوهُمْ എന്നിട്ടു അവരെ നിയക്കുവിന്‍, വഴികാട്ടുവിന്‍. إِلَى صِرَاطِ പാത (വഴി) യിലേക്ക്. الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന (കത്തുന്ന) നരകത്തിന്‍റെ. 24 وَقِفُوهُمْ അവരെ നിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിന്‍. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവര്‍. مَّسْئُولُونَ ചോദിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്.

സജ്ജനങ്ങളുടെ ഇണകള്‍ അവരോടൊപ്പം സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ സുഖിക്കുമെന്നു സൂ: യാസീന്‍

56ലും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവിശ്വാസികളുടെ ഇണകൾ ശിക്ഷയിൽ അവരോടൊപ്പവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പക്ഷേ, സൽക്കർമ്മികളായ ഇണകൾക്കുമാത്രമേ സൽക്കർമ്മികളൊന്നിച്ചു സുഖിക്കുവാനുള്ള സൽ ഭാഗ്യവും, ദുഷ്ക്കർമ്മികളായ ഇണകൾക്കു മാത്രമേ ദുഷ്കർമ്മികളൊന്നിച്ചു ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുവാനുള്ള ദുർഭാഗ്യവും ഉണ്ടാകുകയുള്ളുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇതിനു ഖുർ ആനിൽതന്നെ ധാരാളം തെളിവുകൾ കാണാം.

നബി(ﷺ) പറയുന്നു: ''ഒരു അടിയാൻെറയും കാലടികൾ (വിചാരണവേളയിൽ) അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ നീങ്ങുകയില്ല. അതായത്: അവൻെറ ആയുഷ്കാലത്തെക്കുറിച്ചു അതെന്തിൽ ചിലവഴിച്ചുവെന്നും, അവൻെറ അറിവിനെക്കുറിച്ച് അതുകൊണ്ടെന്തു പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നും, അവൻെറ ധനത്തെക്കുറിച്ചു അതെവിടെനിന്നു സമ്പാദിച്ചുവെന്നും എന്തിൽ ചിലവഴിച്ചുവെന്നും, അവൻെറ ശരീരത്തെക്കുറിച്ചു അതിനെ എന്തിൽ വിനിയോഗിച്ചു എന്നും!'' (തി.) അക്രമികളോടും അവരുടെ ആരാധ്യൻമാരോടും ഇപ്രകാരം ചോദിക്കപ്പെടും:

25 ''(അക്രമികളേ,) നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, നിങ്ങൾ അന്യോന്യം സഹായിക്കുന്നില്ല?!'' — مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾

26 പക്ഷേ, ഇന്ന് അവർ കീഴടങ്ങിയവരാണ്. — بَلْ هُمُ ٱلْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾

---

25 مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്. لَا تَنَاصَرُونَ നിങ്ങളന്യോന്യം സഹായിക്കുന്നില്ല. 26 بَلْ എങ്കിലും, പക്ഷെ,. هُمُ الْيَوْمَ അവർ ഇന്നു. مُسْتَسْلِمُونَ കീഴടങ്ങിയവരാണ്.

നിങ്ങൾ ഇഹത്തിൽവെച്ച് അന്യോന്യം സഹായിച്ചും, സഹകരിച്ചും വന്നിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുമെന്നു പറയുകയും ചെയ്തിരിന്നു. ഇപ്പോൾ ആരും അന്യോന്യം സഹായിക്കുന്നില്ലല്ലോ? എന്നു അവരെ നിന്ദിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ചോദ്യമാണിത്. അല്ലാഹു തന്നെ അതിനു മറുപടിയും പറയുന്നു: ഇതിനു കാരണം, അവർ ഇന്നു തികച്ചും ദുർബ്ബലരും നിസ്സഹായരുമായി കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ മുമ്പത്തെ ധിക്കാരവും, നിഷേധവുമെല്ലാം ഇന്നു അവരെ വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നു.

27 അവർ അന്യോന്യം ചോദ്യം ചെയ്തു കൊണ്ട് ചിലർ ചിലരുടെ നേരെ മുന്നിടും (തിരിയും) . — وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٧﴾

28 അവർ പറയും: ''നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വലവശത്തുകൂടി വന്നിരുന്നു വല്ലോ!'' — قَالُوٓاْ إِنَّكُمْ كُنتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ ٱلْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

---

27 وَأَقْبَلَ മുന്നിടും, തിരിയും. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരിൽ. يَتَسَاءَلُونَ അന്യോന്യം ചോദ്യ ചെയ്തുകൊണ്ടു. 28 قَالُوا അവർ പറയും. إِنَّكُمْ كُنتُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളായിരുന്നു. تَأْتُونَنَا ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുക. عَنِ الْيَمِينِ വലത്തുവശത്തുകൂടി.

'വലതുവശത്തുകൂടി വരുക' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, ശക്തിയായും, അധികാരസ്വരത്തിലും വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ചെല്ലുക എന്നാകുന്നു. ഇതു നേതാക്കളുടെ നേരെ നീതർക്കുള്ള ആക്ഷേപമാണ്. നേതാക്കളുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:

29 അവർ പറയും: ''പക്ഷേ, നിങ്ങൾ (സ്വയം തന്നെ) വിശ്വാസികളായിരുന്നില്ല;''

قَالُواْ بَل لَّمۡ تَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ﴿٢٩﴾

30 ''ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെമേൽ യാതൊരധികാരശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. എങ്കിലും, നിങ്ങൾ (സ്വയം) അതിക്രമികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു''.

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيۡكُم مِّن سُلۡطَٰنِۢۖ بَلۡ كُنتُمۡ قَوۡمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾

31 ''ആകയാൽ, നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ വാക്ക് നമ്മുടെമേൽ യഥാർത്ഥമായി ഭവിച്ചു. നാം നിശ്ചയമായും (ശിക്ഷ) ആസ്വദിക്കുന്നവർതന്നെ.''

فَحَقَّ عَلَيۡنَا قَوۡلُ رَبِّنَآۖ إِنَّا لَذَآئِقُونَ ﴿٣١﴾

32 ''എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ വഴിതെറ്റിച്ചു; (കാരണം) നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ വഴിതെറ്റിയവരായിരുന്നു''.

فَأَغۡوَيۡنَٰكُمۡ إِنَّا كُنَّا غَٰوِينَ ﴿٣٢﴾

29 قَالُوا അവർ പറയും. بَلْ لَّمْ تَكُونُوا പക്ഷേ നിങ്ങളായിരുന്നില്ല. مُؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ. 30 وَمَا كَانَ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെമേൽ. مِّن سُلْطَانٍ ഒരു അധികാരശക്തിയും. بَلْ كُنتُمْ എങ്കിലും നിങ്ങളായിരുന്നു. قَوْمًا طَاغِينَ അതിരു കവിഞ്ഞ (അതിക്രമികളായ) ഒരു ജനത. 31 فَحَقَّ عَلَيْنَا ആകയാൽ നമ്മുടെമേൽ യഥാർത്ഥമായി, അവകാശപ്പെട്ടു. قَوْلُ رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിൻെറ വാക്കു. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَذَائِقُونَ അനുഭവിക്കുന്ന (ആസ്വദിക്കുന്ന) വർ തന്നെ. 32 فَأَغْوَيْنَاكُمْ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ വഴിതെറ്റിച്ചു. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു. غَاوِينَ വഴിതെറ്റിയവർ.

ആരോപണങ്ങൾകൊണ്ടോ, പ്രത്യാരോപണങ്ങൾകൊണ്ടോ ഒരു ഫലവും ഇരുവിഭാഗക്കാർക്കും ലഭിക്കുവാനില്ല. ഇരുകൂട്ടർക്കും രക്ഷാമാർഗ്ഗം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

33 എന്നാൽ, അന്നത്തെ ദിവസം അവർ (എല്ലാവരും) ശിക്ഷയിൽ പങ്കാളികളായിരിക്കുന്നതാണ്.

فَإِنَّهُمۡ يَوۡمَئِذٖ فِي ٱلۡعَذَابِ مُشۡتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾

34 നിശ്ചയമായും കുറ്റവാളികളെക്കൊണ്ട് നാം അപ്രകാരമത്രെ ചെയ്യുക.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفۡعَلُ بِٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿٣٤﴾

35 (കാരണം) ''അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ഇലാഹുമില്ല'' എന്ന് അവരോടു പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ അഹംഭാവം കാണിക്കുകയായിരുന്നു.

إِنَّهُمۡ كَانُوٓاْ إِذَا قِيلَ لَهُمۡ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ يَسۡتَكۡبِرُونَ ﴿٣٥﴾

36 അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: ''ഒരു ഭ്രാന്തനായ കവിക്കുവേണ്ടി നാം നമ്മുടെ ഇലാഹുകളെ [ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ] ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരാണോ?!''

وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓاْ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٖ مَّجۡنُونِۭ ﴿٣٦﴾

37 പക്ഷേ, (അതൊന്നുമല്ല) അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥംകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുകയും, 'മുർസലു'കളെ സത്യമാ(ക്കി സ്ഥാപി)ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്.

بَلۡ جَآءَ بِٱلۡحَقِّ وَصَدَّقَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٣٧﴾

---

33 فَإِنَّهُمْ എന്നാൽ അവർ. يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം. فِي الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽ. مُشْتَرِكُونَ പങ്കുചേർന്നവരാണ്, കൂട്ടുകാരാണ്. 34 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ അപ്രകാരമാണ് ചെയ്യുക. بِالْمُجْرِمِينَ

കുറ്റവാളികളെക്കൊണ്ടു. 35 إِنَّهُمْ كَانُوا കാരണം അവരായിരുന്നു. إِذَا قِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ. لَآ إِلَٰهَ ഒരു ഇലാഹും ഇല്ല. إِلَّا ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഒഴികെ (എന്നു) . يَسْتَكْبِرُونَ അവർ ഗർവ്വ് (അഹംഭാവം) നടിച്ചിരുന്നു. 36 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. أَئِنَّا ഞങ്ങളോ. لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ (ദൈവങ്ങളെ) ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരാകുന്നു. لِشَاعِرٍ ഒരു കവിക്കു വേണ്ടി. مَّجْنُونٍ ഭ്രാന്തനായ. 37 بَلْ جَاءَ എങ്കിലും അദ്ദേഹം വന്നിരിക്കുന്നു. بِالْحَقِّ യാഥാർത്ഥ്യവും കൊണ്ടു. وَصَدَّقَ സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ.

'ഭ്രാന്തൻ, കവി' എന്നൊക്കെ പറയുന്നതു നബി(ﷺ) തിരുമേനിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അടുത്ത വചനത്തിൽ അവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറയുന്നു:

إِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا۟ ٱلْعَذَابِ ٱلْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾

38 (ഹേ, അവിശ്വാസികളേ) നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ആസ്വദിക്കുന്നവർതന്നെയാണ്.

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾

39 നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമല്ല.

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

40 അല്ലാഹുവിൻെറ കളങ്കരഹിതരാക്കപ്പെട്ട (ശുദ്ധൻമാരായ) അടിയാൻമാരൊഴികെ,-

أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

41 അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, അവർക്ക് അറിയപ്പെട്ടതായ ഉപജീവനമുണ്ടായിരിക്കും.

فَوَٰكِهُ ۖ وَهُم مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾

42 അതായത്: (സുഖഭോജ്യങ്ങളായ) പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ. അവർ, ആദരിക്കപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും;

فِى جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٤٣﴾

43 സൗഭാഗ്യത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ!

عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٤٤﴾

44 ചില (ഉന്നതതരം) കട്ടിലുകളിൽ പരസ്പരം അഭിമുഖരായിക്കൊണ്ട്.

---

38 إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. لَذَائِقُوا الْعَذَابِ ശിക്ഷ ആസ്വദിക്കുന്നവർ തന്നെ. الْأَلِيمِ വേദനയേറിയ. 39 وَمَا تُجْزَوْنَ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല. إِلاَّ مَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനല്ലാതെ. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും. 40 إِلاَّ عِبَادَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടയാന്മാരൊഴികെ. الْمُخْلَصِينَ ശുദ്ധിയാക്ക (നിഷ്കളങ്കരാക്ക-തെളിയിച്ചെടുക്ക) പ്പെട്ടവരായ. 41 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടരാകട്ടെ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. رِزْقٌ ഉപജീവനം, ആഹാരം. مَّعْلُومٌ അറിയപ്പെട്ട , നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. 42 فَوَاكِهُ അതായതു പഴ(ഫലവർഗ്ഗ) ങ്ങൾ (സുഖഭോജ്യങ്ങൾ) . وهُم അവർ. مُّكْرَمُونَ ആദരിക്കപ്പെട്ടവരുമാണ്. 43 فِي جَنَّاتِ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. النَّعِيمِ സൗഭാഗ്യത്തിൻെറ, അനുഗ്രഹത്തിൻെറ. 44 عَلَى سُرُرٍ ചില കട്ടിലുകളിൽ. مُّتَقَابِلِينَ അന്യോന്യം അഭിമുഖരായിക്കൊണ്ടു.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിശപ്പും ദാഹവും അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. (ത്വാഹാ:118,119) . അതുകൊണ്ട് അവിടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു വിശപ്പിനുവേണ്ടിയും, പാനീയം ഉപയോഗിക്കുന്നതു ദാഹത്തിനുവേണ്ടിയും ആയിരിക്കയില്ല; ആനന്ദത്തിനും സന്തോഷത്തിനും വേണ്ടിയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ ഉപജീവനം സുഖഭോജ്യങ്ങളായ പഴവർഗ്ഗങ്ങളാണ് (فواكه) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ബന്ധുമിത്രാദികളും, സ്വന്തക്കാരും സ്വർഗ്ഗീയസോഫകളിലും, പര്യങ്കകളിലും ചാരിയിരുന്നു സല്ലപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് 44-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ ഉദ്യാനസല്ലാപവേളയെ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

يُطَافُ عَلَيْهِم بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾	45 ഉറവ് പൊട്ടിയൊഴുകുന്ന (പാനീയ) ജലത്തിൻെറ നിറകോപ്പയുംകൊണ്ട് അവരിൽ ചുറ്റി നടക്കപ്പെടും;
بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾	46 വെള്ളനിറമുള്ളതും, കുടിക്കുന്നവർക്ക് രുചികരമായതും!
لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٧﴾	47 അതിൽ യാതൊരു കെടുതിയും (ഉണ്ടാകുക) ഇല്ല; അവർക്ക് അതിനാൽ ലഹരി ഏർപ്പെടുകയുമില്ല.
وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾	48 അവരുടെ അടുക്കൽ (പരദൃഷ്ടിവെക്കാതെ) ദൃഷ്ടിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന തരള നേത്രകളായ സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരിക്കും.
كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾	49 അവർ (പക്ഷിക്കൂടുകളിൽ) സൂക്ഷിച്ചു വെക്കപ്പെട്ട മുട്ടകൾ പോലെയിരിക്കും.

---

45 يُطَافُ ചുറ്റി നടക്കപ്പെടും. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. بِكَأْسٍ നിറകോപ്പയുമായി. مِّن مَّعِينٍ ഉറവുപൊട്ടിയൊഴുകുന്ന ജലത്തിൻെറ. 46 بَيْضَاءَ വെളുത്തതായ. لَذَّةٍ രുചികരമായ. لِلشَّارِبِينَ കുടിക്കുന്നവർക്കു. 47 لَا فِيهَا അതിലില്ല. غَوْلٌ ഒരു കെടുതലും, കേടും. وَلَا هُمْ അവരില്ലതാനും. عَنْهَا അതിനാൽ. يُنزَفُونَ അവർക്ക് ലഹരി (മത്തു, മയക്കം) പിടിപെടും. 48 وَعِندَهُمْ അവരുടെ അടുക്കലുണ്ടായിരിക്കും. قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ ദൃഷ്ടി (കണ്ണു) ചുരുക്കുന്ന (നിയന്ത്രിക്കുന്ന) സ്ത്രികൾ. عِينٌ തരള (വിശാല) നേത്രകൾ. 49 كَأَنَّهُنَّ അവരാണെന്നപോലെയിരിക്കും. بَيْضٌ മുട്ട. مَّكْنُونٌ സൂക്ഷിച്ചു (ഒളിച്ചു) വെക്കപ്പെട്ട.

പാനീയം നിറച്ചുവെച്ച കോപ്പക്കാണ് كأس (കഅ്സ്) എന്നു പറയുന്നത്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ശുദ്ധജലത്തിൻെറയും, പാലിൻെറയും, കള്ളിൻെറയും, തേനിൻെറയും അരുവികൾ ഒഴുകുന്നതായി സൂ: മുഹമ്മദ് 15-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഉറവു പൊടിഞ്ഞുണ്ടാകുന്നത് (معين) എന്നു പാനീയത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തും, അതിനുശേഷം ഇന്നുവരെയും- ഈ പരിഷ്കൃത യുഗത്തിൽപോലും- മനുഷ്യരിൽ കള്ളു മുതലായ പാനീയങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം പ്രസിദ്ധമാണ്. എന്നാൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കള്ളും, ഇതരപാനീയങ്ങളും, ഈ ലോകത്തിനെ അപേക്ഷിച്ചു വെറും നാമമാത്ര സാമ്യമാണുള്ളത്. നമുക്കു പരിചയമുള്ള വാക്കുകളിലല്ലാതെ നമുക്കു അതിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചുതരുവാൻ വഴിയില്ലല്ലോ. ഇഷ്ടംപോലെ എവിടെയും, കിട്ടാവുന്ന വിധം അവ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കൗതുകവും, പരിശുദ്ധതയും വിളങ്ങുന്ന സ്ഫടിക സമാനമായ വെള്ളവർണ്ണം, പുളിപ്പോ, ചവർപ്പോ, മറ്റു കെടുതലുകളോ ഇല്ലാതെ അങ്ങേഅറ്റം രുചികരവും! ഉപയോഗിച്ചാൽ, തലചുറ്റലോ, മയക്കമോ, മത്തോ ഒന്നും തന്നെ പിടിപെടുകയില്ല. തികച്ചും ആനന്ദകരം. എങ്ങും എഴുന്നേറ്റു പോയികൊണ്ടു വരേണ്ടതുമില്ല. ഇരിക്കുന്നേടത്തുതന്നെ കൊണ്ടുവന്ന് നിറകോപ്പകളുമായി സ്വർഗ്ഗീയ ബാലൻമാർ അവരിൽ ചുറ്റിനടന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും!

കൂടാതെ, പരൻമാരിലേക്കു ഒട്ടും ദൃഷ്ടി പതിക്കാതെ, സ്വന്തം വരൻമാരിൽ മാത്രം ദൃഷ്ടി പതിക്കുന്ന പതിവ്രതകളും, സൗന്ദര്യം വമിക്കുന്നതും അത്യാകർഷകവുമായ വിശാല നേത്രങ്ങളോടു കൂടിയവരുമായ തരുണിമണികളും അവരൊന്നിച്ചുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷിക്കൂടുകളിൽ മാർദ്ദവമേറിയ തൂവലുകൾക്കിടയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടതും, കൈതൊട്ടോ പൊടി

യാടിയോ, നിറഭേദം വരുത്താതതുമായമുട്ടകളെപ്പോലെ, വടിവൊത്തു മൃദുലമായി അഴകാർന്ന വരായിരിക്കും അവർ. (സ്ത്രീകളുടെ സൗന്ദര്യവർണ്ണനകളിൽ അവരെ മുട്ടകളോടു ഉപമിക്കൽ അറബികളിൽ പതിവുള്ളതാണ്.) ഇങ്ങിനെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള ആനന്ദജീവിതം ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും മദ്ധ്യെ അവരിൽ നടക്കുന്ന ഒരു സംഭാഷണ രംഗം അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٥٠﴾

50 അങ്ങനെ, അവർ അന്യോന്യം ചോദിച്ചു കൊണ്ട് ചിലർ ചിലരുടെ നേരെ മുന്നിടും [തിരിയും].

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّى كَانَ لِى قَرِينٌ ﴿٥١﴾

51 അവരിൽ ഒരു വക്താവു പറയും: ''നിശ്ച യമായും എനിക്കൊരു സഹചാരി [ഉറ്റ സ്നേഹിതൻ] ഉണ്ടായിരുന്നു;-''

يَقُولُ أَءِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾

52 അവൻ പറയുമായിരുന്നു: ''(പുനരുത്ഥാ നം) സത്യമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണോ നീ?-

أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَـٰمًا أَءِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾

53 ''നാം മരണപ്പെടുകയും, മണ്ണും എല്ലു കളുമായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ, നിശ്ച യമായും നാം (പ്രതിഫല) നടപടി എടു ക്കപ്പെടുന്നവർ ആയിരിക്കുകയോ?!''

50 فَأَقْبَلَ അങ്ങനെ മുന്നിടും (തിരിയും) . بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരുടെ നേരെ. يَتَسَاءَلُونَ അന്യോന്യം ചോദ്യം നടത്തിക്കൊണ്ട്. 51 قَالَ قَائِلٌ ഒരു വാക്താവ് പറയും. مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. كَانَ لِي എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. قَرِينٌ ഒരു സഹചാരി, ചങ്ങാതി. 52 يَقُولُ അവൻ പറയും. أَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീയാണോ. لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ സത്യമാക്കുന്ന (വിശ്വസിക്കുന്ന) വരിൽ. 53 أَإِذَا مِتْنَا നാം മരിച്ചിട്ടാണോ. وَكُنَّا تُرَابًا നാം മണ്ണായിത്തീരുകയും. وَعِظَامًا എല്ലുകളും. أَإِنَّا നാം ആയിരിക്കയോ. لَمَدِينُونَ നടപടി എടുക്കപ്പെടുന്ന (പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്ന) വർ തന്നെ.

തനിക്ക് ഇഹത്തിൽവെച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഓർക്കുകയാണ്, അയാൾ മരണാനന്തരജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു. അയാൾ മുമ്പ് തന്നോട് പറഞ്ഞ ചില വാക്കുകളാണദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. ഈ സ്നേഹിതൻെറ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിഗതിയെന്താണെന്നറിയുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുകയും, അതിനായി തൻെറ കൂട്ടുകാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾

54 അദ്ദേഹം (കൂട്ടുകാരോടു) പറയും: ''നി ങ്ങൾ എത്തിനോക്കു(വാൻ ഉദ്ദേശിക്കു) ന്നവരാണോ?''

فَٱطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِى سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾

55 എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം എത്തിനോക്കും, അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവനെ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ മദ്ധ്യത്തിൽ കാണുന്നതാണ്.

قَالَ تَٱللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ ﴿٥٦﴾

56 അദ്ദേഹം (അവനോടു) പറയും: ''അല്ലാ ഹുവിനെത്തന്നെ (സത്യം) ! നിശ്ചയമാ യും നീ എന്നെ നാശത്തിലകപ്പെടുത്തി യേക്കുമായിരുന്നു!''

57 ‘‘എന്‍റെ രക്ഷിതാവിന്‍റെ അനുഗ്രഹം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ (ഇതിൽ) ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരിൽ ഉൾപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു!’’

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّى لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾

---

54 قَالَ അദ്ദേഹം പറയും. هَلْ أَنتُم നിങ്ങളാണോ. مُّطَّلِعُونَ എത്തി (പാളി, ചെന്നു) നോക്കുന്നവർ. 55 فَاطَّلَعَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം എത്തിനോക്കും. فَرَآهُ അപ്പോഴവനെ കാണും. فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്‍റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, നടുവിൽ. 56 قَالَ അദ്ദേഹം പറയും. تَاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ (സത്യം) . إِن كِدتَّ നിശ്ചയമായും നീ ആയേക്കുമായിരുന്നു. لَتُرْدِينِ എന്നെ നാശത്തിലാക്കുക, അപകടപ്പെടുത്തുക തന്നെ. 57 وَلَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. نِعْمَةُ رَبِّي എന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ അനുഗ്രഹം. لَكُنتُ ഞാൻ ആകുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. مِنَ الْمُحْضَرِينَ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരിൽ.

നിന്നെപ്പോലെ എന്നെയും അപകടത്തിലാക്കുവാൻ നീ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അല്ലാഹു എന്നെകാത്തുരക്ഷിച്ചു എന്നു സാരം. അദ്ദേഹം തന്‍റെ കൂട്ടുകാരെ അഭിമുഖീകരിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയും:

58 ‘‘ഇനി, നാം മരണപ്പെട്ടുപോകുന്നവരല്ലല്ലോ,-

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾

59 -നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ മരണമല്ലാതെ?! നാം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ലല്ലോ?!’’

إِلَّا مَوْتَتَنَا ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

58 أَفَمَا نَحْنُ ഇനി നമ്മളല്ലല്ലോ. بِمَيِّتِينَ മരണപ്പെട്ടു പോകുന്നവർ. 59 إِلاَّ مَوْتَتَنَا നമ്മുടെ മരണമല്ലാതെ. الْأُولَى ആദ്യത്തെ, ഒന്നാമത്തെ. وَمَا نَحْنُ നാമല്ലല്ലോ. بِمُعَذَّبِينَ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരും.

തന്‍റെ നിർഭാഗ്യവാനായ ആ ചങ്ങാതിയുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ കണ്ടപ്പോൾ, തനിക്കും കൂട്ടുകാർക്കും ലഭിച്ച മഹനീയ പ്രതിഫലങ്ങളെ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കൂട്ടുകാരോടു പറയുന്നതാണിത്. നരകത്തിലെ സ്നേഹിതനോടു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുതന്നെയാണ് ഈ വാക്കുകൾ എന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും തനിക്കും തന്‍റെ കൂട്ടുകാർക്കും ലഭിച്ച അനുഗ്രഹത്തിൽ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത്. ഭൗതീകജീവിത്തിൽനിന്നു നാം മരിച്ചു വിടവാങ്ങി; ഇനി നമുക്കു ഇവിടെ മരണമില്ലാത്ത ശാശ്വത ജീവിതമാണുള്ളത്; എന്നിരിക്കെ, ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ഭയപ്പെടേണ്ടതുമില്ല; ഇതു അല്ലാഹു നമുക്കു നൽകിയ മഹത്തായ അനുഗ്രഹംതന്നെ എന്നു സാരം. സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ ഭാഗ്യവാൻമാരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പലതും വിവരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു:

60 നിശ്ചയമായും ഇതുതന്നെയാണ് മഹത്തായ ഭാഗ്യം!

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

61 യത്നിക്കുന്ന ആളുകൾ ഇതുപോലെയുള്ളതിനു വേണ്ടി യത്നിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ ٱلْعَٰمِلُونَ ﴿٦١﴾

---

60 إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇതു. لَهُوَ ഇതുതന്നെയാണ്. الْفَوْزُ الْعَظِيمُ മഹത്തായ (വമ്പിച്ച) ഭാഗ്യം, വിജയം. 61 لِمِثْلِ هَذَا ഇതുപോലെയുള്ളതിനു വേണ്ടി. فَلْيَعْمَلِ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. الْعَامِلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ.

ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹത്തായ ഭാഗ്യം ലഭിക്കുവാനും, അതിനുവേണ്ടി യത്നിക്കുവാനും അല്ലാഹു നമ്മെ തുണക്കട്ടെ, ആമീൻ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ, നരകവാസികളുടെ സ്ഥിതി ഗതികൾ എന്തായിരിക്കുമെന്ന് വിവരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ ٱلزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾

62 ആതിഥ്യസൽക്കാരത്തിൽ ഉത്തമമായത് അതാണോ? അതല്ല-'സഖ്-ഖൂം' വൃക്ഷമോ?!

إِنَّا جَعَلْنَٰهَا فِتْنَةً لِّلظَّٰلِمِينَ ﴿٦٣﴾

63 നിശ്ചയമായും, നാം അതിനെ [ആ വൃക്ഷത്തെ] അക്രമികൾക്ക് ഒരു പരീക്ഷണം (അഥവാ ആപത്ത്) ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِىٓ أَصْلِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

64 അത് ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ അടിയിൽ ഉൽപാദിക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷമാകുന്നു.

طَلْعُهَا كَأَنَّهُۥ رُءُوسُ ٱلشَّيَٰطِينِ ﴿٦٥﴾

65 അതിൻെറ പഴക്കുല, പിശാചുക്കളുടെ തലകളെപ്പോലെയിരിക്കും.

فَإِنَّهُمْ لَءَاكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ﴿٦٦﴾

66 എന്നാലവർ, നിശ്ചയമായും അതിൽ നിന്ന് തിന്നുന്നവരായിരിക്കും; എന്നിട്ട് അതിൽനിന്ന് വയറു നിറക്കുന്നവരുമായിരിക്കും.

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾

67 പിന്നീട്, അതിനുമീതെ (കുടിക്കുവാൻ) ചുട്ടു തിളക്കുന്ന വെള്ളംകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചേരുവയും [മിശ്രജലവും] അവർക്കുണ്ട്.

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى ٱلْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

68 പിന്നെ, അവരുടെ മടക്കം, ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിലേക്കുതന്നെ.

---

62 أَذَٰلِكَ خَيْرٌ അതാണോ ഉത്തമം. نُّزُلاً ആതിഥ്യസൽക്കാരത്തിൽ. أَمْ അതല്ല, അഥവാ, അതോ. شَجَرَةُ الزَّقُّومِ 'സഖ്ഖൂം' വൃക്ഷമോ. 63 إِنَّا جَعَلْنَاهَا നിശ്ചയമായും നാമതിനെ ആക്കിയരിക്കുന്നു. فِتْنَةً ഒരു പരീക്ഷണം, ആപത്ത് (ശിക്ഷ) . لِّلظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക്. 64 إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്. شَجَرَةٌ ഒരു വൃക്ഷമാണ്. تَخْرُجُ അത് പുറപ്പെടുന്നു (ഉൽപാദിക്കുന്ന) . فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ നരകത്തിൻെറ അടിയിൽ. 65 طَلْعُهَا അതിൻെറ (പഴ) കുല. كَأَنَّهُ അതാണെന്നപോലെയിരിക്കും. رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ പിശാചുക്കളുടെ തലകൾ (പോലെ) . 66 فَإِنَّهُمْ എന്നാലവർ. لَآكِلُونَ തിന്നുന്നവർതന്നെയായിരിക്കും. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. فَمَالِئُونَ مِنْهَا എന്നിട്ട് അതിൽ നിന്ന് നിറക്കുന്നവരായിരിക്കും. الْبُطُونَ വയറുകൾ. 67 ثُمَّ പിന്നെ. إِنَّ لَهُمْ നിശ്ചയമായും അവർക്കുണ്ട്. عَلَيْهَا അതിൻെറ മീതെ. لَشَوْبًا ഒരു ചേരുവ (മിശ്രം, കലർപ്പ്) . مِّنْ حَمِيمٍ ചുട്ട (തിളക്കുന്ന) വെള്ളത്തിൽനിന്ന്. 68 ثُمَّ പിന്നെ. إِنَّ مَرْجِعَهُمْ നിശ്ചയമായും അവരുടെ മടക്കം. لَإِلَى الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തലേക്കുതന്നെ.

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അതിഥികൾക്കു ലഭിക്കുന്ന സൽക്കാരം മുകളിൽ വിവരിച്ചതാണ്. അതേ സമയത്തു നരകത്തിലെ ആളുകൾക്കു അവിടെ ലഭിക്കുവാനുള്ളത്, ഇതാ ഇപ്പറയുന്നതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഏതാണ് വേണ്ടതെന്നു തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു ജനങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

അറേബ്യയുടെ ചില കടൽ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ 'സഖ്-ഖൂം' (الزقوم) എന്ന പേരിൽ, കയ്പും ദുർവാസനയുമുള്ള ഒരുതരം വൃക്ഷം ഉണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, നരകത്തിൻെറ അടിയിൽ ഉൽപാദിക്കുന്ന സഖ്-ഖൂമും' അതുമായി പേരിൽ മാത്രമല്ലാത്ത യാതൊരു സാമ്യവുമില്ലെന്നുസ്പഷ്ടമാണ്. കാഴ്ചയിൽതന്നെ വികൃതമായ ആ മരത്തിൻെറ

കൊള്ളരുതായ്മ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനാണ് كأنه رؤوس الشياطين (പിശാചുക്കളുടെ തലകൾ പോലെ) എന്നു അതിൻെറ കൂലകളെ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൊള്ളരുതാത്ത വികൃത രൂപങ്ങളെ 'പിശാചുക്കളുടെ തലപോലെ'യെന്നു ഉപമിക്കുക അറബികളിൽ പതിവുണ്ട്. അതിൻെറ ഫലങ്ങൾ എത്ര തന്നെ അരോചകവും, അസുഖകരവുമാണെങ്കിലും നരകവാസികൾ അടക്ക വയ്യാത്ത വിശപ്പുമൂലം അതു തിന്ന് വയറു നിറക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാകും. അതവരുടെ വയറുകളിൽ തിളച്ചുമറിയും (സൂ: ദുഖാൻ: 45) ; പിന്നീടു ദാഹം അടക്കവയ്യാതെ വെള്ളത്തിന് അവർ ആർത്തികൊള്ളും. ദാഹത്തിനു കിട്ടുന്ന വെള്ളമാകട്ടെ, 'ഹമീ' മാകുന്ന ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളവും! അതാണവർക്കു കുടിക്കുവാൻ കിട്ടുക. അതാണെങ്കിൽ അവരുടെ ആമാശയങ്ങളെ നുറുക്കിക്കളയുന്നതുമായിരിക്കും! (സൂ: മുഹമ്മദ്: 15) . മറ്റേതെങ്കിലും വിധേന അവർക്കു വല്ല ആശ്വസവും ലഭിക്കുവാനുണ്ടോ? ഇല്ല. പിന്നെയും നരകത്തിൽ തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു തന്നെയാണവർക്കു മടങ്ങുവനുള്ളത്. അങ്ങിനെ നരകത്തിനും, ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിനുമിടയിൽ അവർ ചുറ്റിത്തിരിയണം! (സൂ: റഹ്മാൻ:44) . അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. ഇത്രയും കഠിനകഠോരമായ ശിക്ഷകൾക്കു അവർ വിധേയരാകുന്നതിനു കാരണം അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടുന്നു:-

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا۟ ءَابَآءَهُمْ ضَآلِّينَ ﴿٦٩﴾

69 നിശ്ചയമായും അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ വഴിപിഴച്ചവരായി കണ്ടെത്തി;-

فَهُمْ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾

70 എന്നിട്ട് അവർ അവരുടെ കാൽപാടുകളിൽകൂടി തിരക്കിട്ട് ചെല്ലുമായിരുന്നു.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾

71 ഇവർക്കുമുമ്പ് പൂർവ്വികൻമാരിൽ അധികമാളുകളും വഴിപിഴച്ചു പോകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِم مُّنذِرِينَ ﴿٧٢﴾

72 അവരിൽ നാം, താക്കീതുകാരെ [ദൂതൻമാരെ]അയക്കുകയും ഉണ്ടായി.

فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿٧٣﴾

73 എന്നിട്ട്, നോക്കുക: (ആ) താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണ് ഉണ്ടായതെന്ന്! [എല്ലാവരും ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.]

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾

74 അല്ലാഹുവിൻെറ കളങ്കരഹിതരാക്കപ്പെട്ട (ശുദ്ധൻമാരായ) അടിയാൻമാരൊഴികെ അവർ [-രക്ഷപ്പെട്ടു.]

---

69 إِنَّهُمْ أَلْفَوْا കാരണം അവർ കണ്ടെത്തി. آبَاءَهُمْ അവരുടെ പിതാക്കളെ. ضَالِّينَ വഴിപിഴച്ചവരായി. 70 فَهُمْ എന്നിട്ടവർ. عَلَى آثَارِهِمْ അവരുടെ കാൽപാടുകളിൽ (പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ) . يُهْرَعُونَ തിരക്കിട്ടു ചെന്നിരുന്നു, ധൃതിപ്പെട്ടിരുന്നു. 71 وَلَقَدْ ضَلَّ വഴി പിഴക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. قَبْلَهُمْ അവരുടെ മുമ്പ്. أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികന്മാരിൽ അധികവും. 72 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടുമുണ്ട്. فِيهِمْ അവരിൽ. مُنذِرِينَ താക്കീതുകാരെ. 73 فَانظُرْ എന്നിട്ടു നോക്കുക. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയി, ഉണ്ടായി. عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ടവരുടെ പര്യവസാനം (അന്ത്യം) . 74 إِلَّا عِبَادَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരൊഴികെ. الْمُخْلَصِينَ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ടവരായ, ശുദ്ധരായ.

പിതാക്കളുടെ പിഴച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഒട്ടും ആലോചിക്കാതെ കണ്ടമാനം താൽപര്യപൂർവ്വം അവർ പിൻപറ്റിയിരുന്നുവെന്നാണ് يهرعون (അവർ തിരക്കിട്ടുചെന്നിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ. ഇങ്ങിനെ പല സമുദായങ്ങളും പൂർവ്വീകരുടെ പിഴച്ച മാർഗ്ഗങ്ങൾ പിൻപറ്റുകമൂലം നാശത്തിലും ശിക്ഷയിലും അകപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, നിഷ്കളങ്കരും

ശുദ്ധ ഹൃദയരുമായ ആളുകൾ അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് താഴെ കാണുന്നത്:

വിഭാഗം-3

وَلَقَدْ نَادَىٰنَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ ٱلْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾

75 നൂഹ് നമ്മെ വിളിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഉത്തരം നൽകിയവർ വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്. [വളരെ നല്ല നിലയിൽ ഉത്തരം നൽകി]

وَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

76 അദ്ദേഹത്തെയും, തൻെറ ആൾക്കാരെയും നാം വമ്പിച്ച സങ്കടത്തിൽ [വിപത്തിൽ] നിന്ന് രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُۥ هُمُ ٱلْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾

77 അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതിയെത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നവരാക്കുകയും ചെയ്തു.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٧٨﴾

78 പിന്നീടുള്ളവരിൽ [ഭാവിതലമുറകളിൽ] അദ്ദേഹത്തിൻെറമേൽ നാം (സൽകീർത്തി) ബാക്കിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

سَلَٰمٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٩﴾

79 ലോകരിൽ നൂഹിൻെറമേൽ 'സലാം' [സമാധാനശാന്തി] ഉണ്ടായിരിക്കും.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

80 നിശ്ചയമായും, നാം അപ്രകാരമാണ് സുകൃതവാൻമാർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

81 അദ്ദേഹം നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസികളായ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٨٢﴾

82 പിന്നെ, മറ്റുള്ളവരെ(യെല്ലാം) നാം മു(ക്കി നശിപ്പി) ക്കുകയും ചെയ്തു.

---

75 وَلَقَدْ نَادَانَا നമ്മെ വിളിക്കുകയുണ്ടായി. نُوحٌ നൂഹ്. فَلَنِعْمَ അപ്പോൾ വളരെ നന്നായി. الْمُجِيبُونَ ഉത്തരം നൽകിയവർ. 76 وَنَجَّيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. وَأَهْلَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആൾക്കാരെ (സ്വന്തക്കാരെ) യും. مِنَ الْكَرْبِ സങ്കടത്തി(വിപത്തി) ൽ നിന്ന്. الْعَظِيمِ വമ്പിച്ച. 77 وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. ذُرِّيَّتَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതിയെ. هُمُ അവരെത്തന്നെ. الْبَاقِينَ ബാക്കിയായ (അവശേഷിക്കുന്ന) വർ. 78 وَتَرَكْنَا നാം വിട്ടു (ബാക്കിയാക്കി) . عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ. فِي الْآخِرِينَ പിന്നീടുള്ളവരിൽ, പിൻഗാമികളിൽ. 79 سَلَامٌ സലാം, സമാധാനശാന്തിയുണ്ട്. عَلَى نُوحٍ നൂഹിൻെറമേൽ. فِي الْعَالَمِينَ ലോകരിൽ. 80 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. كَذَلِكَ نَجْزِي അപ്രകാരം നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു. الْمُحْسِنِينَ സുകൃതം (നൻമ, പുണ്യം) ചെയ്യുന്നവർക്ക്. 81 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണ്. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളായ. 82 ثُمَّ أَغْرَقْنَا പിന്നെ നാം മുക്കി. الْآخَرِينَ മറ്റേവരെ.

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെയും, ജലപ്രളയത്തിൻെറയും സംഭവം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്: ഇവിടെ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാണ്: തൻെറ ജനതയുടെ ധിക്കാരവും അക്രമവും അങ്ങേഅറ്റം മുഴുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം രക്ഷക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അല്ലാഹു വേണ്ടതുപോലെ അതിനു ഉത്തരവും നൽകി. അവിശ്വാസികളെയെല്ലാം ജലപ്ര

ളയത്തിൽ നശിപ്പിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളെ നിലനിറുത്തുകയും, ഭാവിതലമുറകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സൽകീർത്തിയും സമാധാനശാന്തിയുടെ ആശീർവാദങ്ങളും അവശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീടു അവശേഷിച്ചതു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളാണെന്ന് (وجعلنا ذريته هم الباقين) പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഭൂലോകത്തു പിന്നീടുണ്ടായ മനുഷ്യരെല്ലാം ആ സന്തതിവഴി ഉണ്ടായവരാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടവരിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മക്കളല്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്താന പരമ്പരമാത്രമേ ലോകത്തു നിലനിന്നിട്ടുള്ളുവെന്നാണ് പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. അറബികൾ, പേർഷ്യക്കാർ റോമക്കാർ, (യുറോപ്യർ) മുതലായവർ 'സാം' എന്ന പുത്രൻെറയും, നീഗ്രോ മുതലായ കറുത്ത വർഗ്ഗങ്ങൾ 'ഹാം' എന്ന പുത്രൻെറയും തുർക്കികൾ, യാഗോക്ക്, മാഗോക്ക് (റഷ്യ, മങ്കോളിയാ മുതലായ നാടുകളിലുള്ളവർ) 'യാഫെഥ്' എന്ന പുത്രൻെറയും സന്തതികളാണെന്നുമാണ് പൊതുവിൽ അഭിപ്രായം. 'സാം അറബികളുടെയും, ഹാം അറബീസീനിയക്കാരുടെയും, യാഫെഥ് റോമക്കാരുടെയും പിതാവണെന്ന് ഒരു ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. (തി;ഹാ;ത്വ.) ചരിത്രപരമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇപ്പറഞ്ഞതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതും, പ്രതികൂലിക്കുന്നതുമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം.
الله اعلم

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയെപ്പറ്റി انه من عبادنا المؤمنين (അദ്ദേഹം നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസികളായ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണ്) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. സത്യവിശ്വാസകളെല്ലാം ഒരേ കക്ഷിയിലും സമൂഹത്തിലുംപെട്ടവരാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത വചനം ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ കഥ വിവരിക്കുന്നു.

۞ وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِۦ لَإِبْرَٰهِيمَ ﴿٨٣﴾

83 നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കക്ഷിയിൽപെട്ടവൻ തന്നെയാണ് ഇബ്റാഹീമും.

إِذْ جَآءَ رَبَّهُۥ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾

84 നിർദ്ദോഷമായ ഒരു ഹൃദയത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം തൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ വന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) .

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾

85 അതായത്, അദ്ദേഹം തൻെറ പിതാവിനോടും, ജനതയോടും പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: ''നിങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്?!-''

أَئِفْكًا ءَالِهَةً دُونَ ٱللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾

86 ''കള്ളമായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധ്യൻമാരെ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണോ?!''

فَمَا ظَنُّكُم بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٧﴾

87 ''അപ്പോൾ, ലോകരക്ഷിതാവിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ ധാരണയെന്താണ്?!''

---

83 وَإِنَّ مِن شِيعَتِهِ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കക്ഷിയിൽപെട്ടവൻതന്നെ. لَإِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീം. 84 إِذْ جَاءَ അദ്ദേഹം വന്ന സന്ദർഭം. رَبَّهُ തൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ. بِقَلْبٍ ഒരു ഹൃദയവുമായി. سَلِيمٍ നിർദ്ദോഷമായ, അന്യൂനമായ, സുരക്ഷിതമായ. 85 إِذْ قَالَ അതായത് താൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ. لِأَبِيهِ തൻെറ പിതാവിനോട്. وَقَوْمِهِ തൻെറ ജനതയോടു. مَاذَا تَعْبُدُونَ എന്തിനെയാണ് നിങ്ങളാരാധിക്കു

ന്നത്. 86 أَإِفْكًا കളളമായിട്ടോ. آلِهَةً പല ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ. دُونَ اللهِ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ. تُرِيدُونَ നിങ്ങളുദ്ദേശിക്കുന്നു. 87 فَمَا ظَنُّكُم അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ധാരണ (വിചാരം) എന്താണ്. بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോക(രുടെ) രക്ഷിതാവിനെപ്പറ്റി.

യാതൊരുവിധ കളങ്കവും, സ്വാർത്ഥവും തീണ്ടാത്ത ശുദ്ധമനസ്സോടെ സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഇബ്രാഹീംനബി (عليه السلام) ത്യാഗസന്നദ്ധനായി എന്നത്രെ'നിർദ്ദോഷമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം തൻെറ റബ്ബിങ്കൽ വന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സംഭവത്തിൻെറ പല വശങ്ങളും ഇതിനുമുമ്പു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹം വിഗ്രഹങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചത്, നശിപ്പിച്ചത്, അതുമൂലം പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയനായത്, മകൻ ഇസ്മാഈൽ നബി (عليه السلام) നെ ബലിയർപ്പിക്കുന്നത് എന്നിവയെപ്പറ്റിയാണ് പ്രധാനമായും ഈ സൂറത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ജനങ്ങളെല്ലാം ഒരു ഉൽസവത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരൊന്നിച്ചു സംബന്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي ٱلنُّجُومِ ﴿٨٨﴾

88 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഒരു നോട്ടം നോക്കി.

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾

89 എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ അസുഖമുള്ളവനാണ്.''

فَتَوَلَّوْا۟ عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾

90 അപ്പോൾ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ട് പിന്തിരിഞ്ഞു മാറിപ്പോയി.

---

88 فَنَظَرَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം നോക്കി. نَظْرَةً ഒരു നോട്ടം. فِي النُّجُوم നക്ഷത്രങ്ങളിൽ. 89 فَقَالَ എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. سَقِيمٌ അസുഖമുള്ളവനാണ്, രോഗിയാണ്, അനാരോഗ്യനാണ്. 90 فَتَوَلَّوْا അപ്പോൾ അവർ തിരിഞ്ഞുപോയി. عَنْهُ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന്. مُدْبِرِينَ പിന്നിട്ടവരായി.

'നക്ഷത്രത്തിൽ നോക്കി' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം കുറേനേരം ചിന്തിച്ചു എന്നായിരിക്കും. ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു കാര്യമായും, ദീർഘമായും ചിന്തിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ نظر في النجوم (നക്ഷത്രങ്ങളിൽ നോക്കി) എന്നു അറബികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നതായി ഖത്താദഃ (رضي الله عنه) യിൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ അഭാവത്തിൽ അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ കൊത്തി മുറിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഇബ്റാഹിം നബി. അതിനാൽ അവരൊന്നിച്ചു ഉത്സവത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതിരിക്കുവാൻ ഒരു കാരണം അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചു. ഞാൻ സുഖമില്ലാത്തവനാണ്- അഥവാ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നിമിത്തം- മനസ്സിനു സുഖമില്ല- എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരു പക്ഷേ, ശാരീരികമായിത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു എന്തെങ്കിലും അസുഖമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും വരാം.
الله اعلم ഏതായാലും ജനങ്ങൾ സ്ഥലംവിട്ടു.

فَرَاغَ إِلَىٰٓ ءَالِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾

91 എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു (അഥവാ ഒളിഞ്ഞു ചെന്നു) . എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ തിന്നുന്നില്ലേ?!''

مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ﴿٩٢﴾

92 ''നിങ്ങൾക്കെന്താണ്-നിങ്ങൾ മിണ്ടുന്നില്ല?!''

93 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം വലംകയ്യാൽ[ഊക്കോടെ]വെട്ടിക്കൊണ്ട് അവരുടെ മേൽക്കുതിരിഞ്ഞു.	فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًۢا بِٱلْيَمِينِ ﴿٩٣﴾

91 فَرَاغَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു, ഒളിഞ്ഞുചെന്നു. إِلَى آلِهَتِهِمْ അവരുടെ ദൈവങ്ങളിലേക്ക്, ആരാധ്യവസ്തുക്കളിലേക്ക്. فَقَالَ എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. أَلَا تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുന്നില്ലേ. 92 مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്. لَا تَنطِقُونَ നിങ്ങൾ മിണ്ടുന്നില്ല, സംസാരിക്കുന്നില്ല. 93 فَرَاغَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു. عَلَيْهِمْ അവരിൽ, അവരുടെമേൽ. ضَرْبًا വെട്ടിക്കൊണ്ടു, അടിച്ചുകൊണ്ട്. بِالْيَمِينِ വലങ്കയ്യാൽ (ഊക്കോടെ) .

സൂ: അമ്പിയാഇൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, വലിയ വിഗ്രഹത്തെമാത്രം അദ്ദേഹം ബാക്കിയാക്കി. നിങ്ങൾ തിന്നുന്നില്ലേ, 'നിങ്ങൾ മിണ്ടുന്നില്ലല്ലോ' എന്നൊക്കെ അവയെ നിന്ദിച്ചു പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിവേദ്യമായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാം 'തിന്നുന്നില്ലേ' എന്നു പറഞ്ഞത്. ജനങ്ങൾ ഉൽസവത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്നപ്പോഴാണ് സംഭവം അറിയുന്നത്.

94 എന്നിട്ട് അവർ ധൃതിപിടിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കലേക്ക് മുന്നിട്ടു ചെന്നു.	فَأَقْبَلُوٓا۟ إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ﴿٩٤﴾
95 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ (സ്വയം) കൊത്തിപ്പണിതുണ്ടാക്കുന്നതിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയോ?!''	قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾
96 ''അല്ലാഹുവാണല്ലോ, നിങ്ങളെയും, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും സൃഷ്ടിച്ചത്!''	وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾
97 അവർ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ അവനുവേണ്ടി ഒരു എടുപ്പ് നിർമ്മിക്കുവിൻ; എന്നിട്ട് അവനെ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ ഇട്ടേക്കുവിൻ!''	قَالُوا۟ ٱبْنُوا۟ لَهُۥ بُنْيَٰنًا فَأَلْقُوهُ فِى ٱلْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾
98 അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഒരു തന്ത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു. എന്നാൽ, നാം അവരെ ഏറ്റവും അധമൻമാരാക്കി [പരാജിതരാക്കി].	فَأَرَادُوا۟ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

94 فَأَقْبَلُوا എന്നിട്ട് അവർ മുന്നിട്ട്. إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കലേക്ക്. يَزِفُّونَ ധൃതി പിടിച്ചവരായി, തിരക്കിട്ടുകൊണ്ട്. 95 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَتَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയോ. مَا تَنْحِتُونَ നിങ്ങൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന (ശില്പവേല ചെയ്യുന്ന) തിനെ. 96 وَاللهُ അല്ലാഹുവാണല്ലോ, അല്ലാഹുവത്രെ. خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. وَمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും. 97 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. ابْنُوا നിങ്ങൾ പടുത്തുണ്ടാക്കുവിൻ, സ്ഥാപിക്കുവിൻ. لَهُ അവനുവേണ്ടി. بُنْيَانًا ഒരു എടുപ്പ്, കെട്ടിടം. فَأَلْقُوهُ എന്നിട്ടവനെ ഇടുവിൻ. فِي الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന തീയിൽ. 98 فَأَرَادُوا അങ്ങനെ അവർ ഉദ്ദേശിച്ചു. بِهِ അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട്. كَيْدًا ഒരു തന്ത്രം, ഉപായം. فَجَعَلْنَاهُمُ എന്നാൽ നാമവരെ ആക്കി. الْأَسْفَلِينَ ഏറ്റവും അധമൻമാർ, താണവർ.

بنيان (എടുപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ കെട്ടിടം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അദ്ദേഹത്തെ ചുട്ടെരിക്കുവാനുള്ള

അഗ്നികുണ്ഡമാകുന്നു. ഇവിടെ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞതായ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു സൂറത്തുൽ അമ്പിയാഇലും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും തുടർന്നുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. അഗ്നി കുണ്ഡത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടശേഷ മുണ്ടായ സംഭവങ്ങളാണ് അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നത്:

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٩٩﴾

99 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കു പോകുക യാണ്. അവൻ എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിക്കൊള്ളും.''

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠٠﴾

100 ''എന്റെ റബ്ബേ, നീ എനിക്ക് സദ് വൃത്ത ൻമാരിൽ പെട്ടവരെ പ്രദാനം ചെയ്യേണ മേ!''

---

99 وَقَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. ذَاهِبٌ പോകുന്നവനാണ്. إِلَى رَبِّي എന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. سَيَهْدِينِ അവൻ എനിക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിക്കൊള്ളും. 100 رَبِّ എന്റെ രക്ഷി താവേ. هَبْ لِي എനിക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ. مِنَ الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തൻമാരിൽ നിന്ന്, നല്ല ആളു കളിൽ പെട്ട(വരെ) .

ആ നാട്ടിൽ തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനം നടത്തുവാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ലെന്നു ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ റബ്ബ് തനിക്കുവേണ്ടുന്ന സഹായവും, നിർദ്ദേശവും നൽകുമെന്ന ഉത്തമവിശ്വാസം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. അങ്ങനെ,അദ്ദേഹം ശാമിലേ ക്കു ഹിജ്റപോയി. തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ തന്നെ സഹായിക്കുവാനും, ആ പ്രബോ ധന കൃത്യം തനിക്കുശേഷവും നിലനിറുത്തുവാനും കൊള്ളാവുന്ന സദ്വൃത്തരായ പിൻഗാമി കൾ തനിക്കുണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹം ആശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു വാർദ്ധക്യവും പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ, അതിനായി അല്ലാഹുവോടു അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. പ്രാർത്ഥന സ്വീകിരക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

فَبَشَّرْنَٰهُ بِغُلَٰمٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

101 അപ്പോൾ, സഹനശീലനായ ഒരു ബാല നെക്കുറിച്ച് നാം അദ്ദേഹത്തിന് സന്തോ ഷവാർത്ത അറിയിച്ചു.

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ ٱلسَّعْىَ قَالَ يَٰبُنَىَّ إِنِّىٓ أَرَىٰ فِى ٱلْمَنَامِ أَنِّىٓ أَذْبَحُكَ فَٱنظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَٰٓأَبَتِ ٱفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿١٠٢﴾

102 എന്നിട്ട് അവൻ [ആ ബാലൻ] തന്റെ കൂടെ പ്രയത്നിക്കുവാൻ (പ്രായം)എത്തി യപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: ''എന്റെ കുഞ്ഞുമകനേ, ഞാൻ നിന്നെ അറുക്കുന്നതായി ഞാൻ ഉറക്കിൽ (സ്വപ്നം) കാണുന്നു! അതുകൊണ്ട് (അതിനെ പ്പറ്റി) നീ എന്താണഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് എന്ന് (ചിന്തിച്ചു) നോക്കുക!'' അവൻ പറഞ്ഞു: ''എന്റെ ഉപ്പാ, അവിടുത്തോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് അവിടുന്ന് ചെയ്തു കൊള്ളുക! അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, എന്നെ ക്ഷമ കാണിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനായി അങ്ങുന്ന് കണ്ടെത്തിച്ചേ ക്കുന്നതാണ്.''

101 فَبَشَّرْنَاهُ അപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തിന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ച്. بِغُلَامٍ ഒരു ബാലനെ (ആകുട്ടിയെ) ക്കുറിച്ച്. حَلِيمٍ സഹനശീലനായ, ഒതുക്കമുളള. 102 فَلَمَّا بَلَغَ എന്നിട്ട് അവൻ എത്തിയപ്പോൾ. مَعَهُ തന്റെ കൂടെ السَّعْيَ പ്രയത്നത്തിന്, പരിശ്രമിക്കുവാൻ. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു.. يَا بُنَيَّ എന്റെ കുഞ്ഞു (ഓമന) മകനെ. إِنِّي أَرَى നിശ്ചയമായും ഞാൻ കാണുന്നു. فِي الْمَنَامِ ഉറക്കിൽ (സ്വപ്നത്തിൽ) . أَنِّي أَذْبَحُكَ ഞാൻ നിന്നെ അറുക്കുന്നതായി. فَانظُرْ അതുകൊണ്ട് നീ നോക്കുക. مَاذَا تَرَى നീ എന്താണ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതെന്ന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. يَا أَبَتِ എന്റെ ഉപ്പാ, പിതാവേ. افْعَلْ ചെയ്തുകൊളളുക. مَا تُؤْمَرُ നിങ്ങളോട് (അവിടുത്തോടു) കൽപിക്കപ്പെടുന്നത്. سَتَجِدُنِي എന്നെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിച്ചേക്കും. إِن شَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം. مِنَ الصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവരിൽപെട്ട(വനായി) .

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രഥമപുത്രനായ ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബിയാണ് ഇവിടെ 'സഹനശീലനായ ബാലൻ' (غلام حليم) എന്നു പറഞ്ഞത്. 'അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പ്രയത്നി ക്കാറായി' (بلغ معه المسعي) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളിലും മറ്റും തന്നെ സഹായിക്കുവാനുള്ള പ്രായം എത്തിയെന്നും, മതസേവന കൃത്യങ്ങളിൽ തമേടത്തോടെ തന്നോടൊപ്പം പങ്കെടുക്കാറായി എന്നും . രണ്ടുവിധത്തിലും . ആകാവുന്നതാണ്. അന്ന് ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നു പതിമൂന്നു വയസ്സു പ്രായമായിരിന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും വൃദ്ധനായ പിതാവിനു മകനെക്കൊണ്ടു സഹായം ലഭിക്കാറായ ഘട്ടത്തിലാണ് ആ ഏകപുത്രനെ അറുക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കാണുന്നത്. നബിമാരുടെ സ്വപ്നം യഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കും. ആകയാൽ അതിന് വഹ്യിന്റെ സ്ഥാനമുണ്ട്.

നബി(ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി: 'പ്രവാചകത്വത്തിൽനിന്ന് സന്തോഷവാർത്താ അറിയിപ്പുകൾ (المبشرات) അല്ലാതെ ഒന്നും ബാക്കിയില്ല''. സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: ''എന്താണ് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിപ്പുകൾ?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നല്ലതായ സ്വപ്നമാകുന്നു.'' (ബു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''നല്ല സ്വപ്നം പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ നാൽപത്താറ് അംശങ്ങളിൽപെട്ട ഒരംശമാണ്.'' (ബു:മു) വേറൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''നല്ല സ്വപ്നം അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും; ദുഃസ്വപ്നം പിശാചിൽ നിന്നുമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ താൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്വപ്നം കണ്ടാൽ താൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരോടല്ലാതെ അതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കരുത്. തനിക്കു അനിഷ്ടമായിരിക്കുന്നതുക്കണ്ടാൽ, അതിന്റെ കെടുതിയിൽനിന്നും, പിശാചിന്റെ കെടുതിയിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിനോടു രക്ഷതേടുകയും, തന്റെ ഇടഭാഗത്തു മൂന്നു പ്രാവശ്യം തുപ്പുകയും, ചെയ്യട്ടെ. അതിനെപ്പറ്റി ഒരാളോടും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാലതു അവനു ഉപദ്രവം ചെയ്കയില്ല.'' (ബു.മു.)

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) സ്വപ്നം മകനെ അറിയിച്ചു. അഭിപ്രായം ആരായുകയും ചെയ്തു. ആ പിതാവിന്റെ മകനല്ലേ?! സദ്വൃത്തരിൽപ്പെട്ട സന്താനത്തിനുവേണ്ടിയാണദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതും. അപ്പോൾ ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) ഒരു സദ്വൃത്തൻ തന്നെയായിരിക്കുമല്ലോ. കൂടാതെ, സഹനശീലൻ (حليم) എന്നൊരു സാക്ഷ്യപത്രവും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെ സ്വപ്നം സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു കൽപനയാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. അദ്ദേഹം വൈമനസ്യം കൂടാതെ പിതാവിനു സമ്മതം നൽകി. അല്ലാഹു തനിക്കു ക്ഷമയും സഹനവും നൽകുമെന്നു സ്വയം സമാധാനിക്കുകയും, പിതാവിനെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയതു.

فَلَمَّآ أَسْلَمَا وَتَلَّهُۥ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾

103 അങ്ങനെ, രണ്ടുപേരും (കൽപനക്കു) കീഴടങ്ങുകയും, അദ്ദേഹം അവനെ നെറ്റിവെച്ച് (കമിഴ്ത്തി) കിടത്തുകയും

ചെയ്തപ്പോൾ.....! [ഹാ! ആ സന്ദർഭം വിവരിക്കേണ്ടതില്ല.]

وَنَـٰدَيْنَـٰهُ أَن يَـٰٓإِبْرَٰهِيمُ ﴿١٠٤﴾

104 നാം [അല്ലാഹു] അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു) : ''ഹേ, ഇബ്റാഹീം! [മതി]

قَدْ صَدَّقْتَ ٱلرُّءْيَآ ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾

105 ''തീർച്ചയായും, നീ സ്വപ്നത്തെ സാക്ഷാൽകരിച്ചിരിക്കുന്നു! ഇപ്രകാരമാണ് സുകൃതവാൻമാർക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.''

إِنَّ هَـٰذَا لَهُوَ ٱلْبَلَـٰٓؤُا۟ ٱلْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾

106 നിശ്ചയമായും, ഇതുതന്നെയാണ് സ്പഷ്ടമായ പരീക്ഷണം.

وَفَدَيْنَـٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

107 മഹത്തായ ഒരു ബലിമൃഗത്തെക്കൊണ്ട് അവനു (പകരം) നാം തെണ്ടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

---

103 فَلَمَّا أَسْلَمَا അങ്ങനെ രണ്ടുപേരും കീഴടങ്ങിയ (അനുസരിച്ച) പ്പോൾ. وَتَلَّهُ അവനെ തള്ളിയിട്ട്, കിടത്തി. لِلْجَبِينِ നെറ്റിത്തടത്തിൽ, ചെന്നിക്കു. 104 وَنَادَيْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു. أَن يَا إِبْرَاهِيمُ ഇബ്റാഹീമേ എന്ന്. 105 قَدْ صَدَّقْتَ തീർച്ചയായും നീ സത്യമാക്കി (സാക്ഷാൽകരിച്ചു) . الرُّؤْيَا സ്വപ്നം. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാർക്ക്, നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക്. 106 إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്. لَهُوَ ഇതുതന്നെ. الْبَلَاءُ الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ പരീക്ഷണം. 107 وَفَدَيْنَاهُ നാം അവന് തെണ്ടംകൊടുത്തു, ബലിയാക്കി. بِذِبْحٍ عَظِيمٍ മഹത്തായ ഒരു അറവ് മൃഗ(ബലിമൃഗ) ത്തെ.

പുത്രവാത്സല്യമോ, പിതൃസ്നേഹമോ ഒന്നുംതന്നെ ആ മഹാനുഭാവൻമാരെ തടഞ്ഞില്ല. അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനക്കു പരിപൂർണ്ണമായും കീഴടങ്ങി: അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കു മുമ്പിൽ മറ്റെല്ലാം അവർ അവഗണിച്ചു. പ്രിയപുത്രനെ ബലി ചെയ്വാനായി കമിഴ്ത്തിക്കിടത്തി...... അല്ലാഹു വിവരിക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞ ആ രംഗം ഇവിടെ വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. ഏറെക്കുറെ ആർക്കും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. പുത്രനെ അറുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല ബാക്കിയെല്ലാം പൂർത്തിയായി. ഈ അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു അതാ വിളിക്കുന്നു: ''ഇബ്രാഹീമേ! മതി! സ്വപ്നം സാക്ഷാൽകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു!''

ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നു പകരം അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനപ്രകാരം ഒരു മഹത്തായ ബലിമൃഗത്തെ (ذبح عظيم) ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام) ബലിയർപ്പിച്ചു. ഈ ബലിമൃഗം ഒരു ആടായിരുന്നുവെന്നാണ് ബഹുഭൂരിഭാഗം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. അതാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളതും എന്നു ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ആടു എവിടെ നിന്നു ലഭിച്ചുവെന്നും മറ്റും പറയുവാൻ തെളിവുകളില്ല. അതറിയുന്നതിൽ നമുക്കു പ്രത്യേക പ്രയോജനവുമില്ല. ഈ മഹത്തായ ബലിസംഭവം നടന്നതു മക്കായുടെ അടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മിനാ (منى) യിൽവെച്ച് ഒരു വലിയ പെരുന്നാൾ ദിവസമായിരുന്നു. ഈ മഹത്തായ ത്യാഗത്തിൻെറ സ്മരണ നിലനിറുത്തുവാനും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ ത്യാഗശീലം വളർത്തുവാനും വേണ്ടിയത്രെ വലിയ പെരുന്നാൾ ദിവസം ഹാജിമാർ മിനായിൽവെച്ചും, അല്ലാത്തവർ നാട്ടിൽവെച്ചും ബലികർമ്മം നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى ٱلْـَٔاخِرِينَ ﴿١٠٨﴾

108 പിന്നീടുള്ളവരിൽ [ഭാവിതലമുറകളിൽ] അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ നാം (സൽകീ

ർത്തി) ബാക്കിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

سَلَـٰمٌ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ ﴿١٠٩﴾

109 ഇബ്റാഹീമിന്റെമേൽ 'സലാം' [സമാധാനശാന്തി]!

كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

110 അപ്രകാരമാണ് നാം സുകൃതവാൻമാർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

111 നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസികളായ അടിയാൻമാരിൽപെട്ടവനാകുന്നു.

---

108 وَتَرَكْنَا നാം ബാക്കിയാക്കുകയും. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ. فِي ٱلآخِرِينَ പിന്നീടുളളവരിൽ. 109 سَلاَمٌ സലാം (സാമാധാനം) ശാന്തി. عَلَى إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്റെമേൽ. 110 كَذَلِكَ نَجْزِي അപ്രകാരം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. الْمُحْسِنِينَ സുകൃത (സൽഗുണ) വാൻമാർക്ക്. 111 إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا അദ്ദേഹം നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണ്. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളായ.

ഈ നാലു വചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുക. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഇതിനുമുമ്പ് നൂഹ് നബി (عليه السلام) യെക്കുറിച്ചും, താഴെ മൂസാ (عليه السلام) , ഹാറൂൻ (عليه السلام) , ഇൽയാസ് (عليه السلام) എന്നീ നബിമാരെക്കുറിച്ചും ഇതുപോലെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പിൽക്കാലക്കാരിൽ അവരുടെ സൽകീർത്തി നിലനിൽക്കുമെന്നും, അവരുടെമേൽ 'സലാം' ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞശേഷം, അവർ 'സുകൃതവാൻമാർ' അഥവാ സൽഗുണവാൻമാർ ആണെന്നും 'സത്യവിശ്വാസികൾ' ആണെന്നും അവരെപ്പറ്റി പുകഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام) സുകൃതവാനാണെന്നു ഇതിനുമുമ്പ് 105-ാം വചനത്തിലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ സൽഭാഗ്യങ്ങളുടെയും കാരണം സുകൃതങ്ങളാണെന്നും, അവയുടെ അടിസ്ഥാനം സത്യവിശ്വാസമാണെന്നും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു സിദ്ധിച്ച മറ്റൊരു അനുഗ്രഹത്തെയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രതസ്താവിക്കുന്നത്:

وَبَشَّرْنَـٰهُ بِإِسْحَـٰقَ نَبِيًّا مِّنَ ٱلصَّـٰلِحِينَ ﴿١١٢﴾

112 സദ്വൃത്തൻമാരിൽപെട്ട ഒരു പ്രവാചകനായിക്കൊണ്ട് ഇസ്ഹാഖിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു നാം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَبَـٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰٓ إِسْحَـٰقَ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

113 അദ്ദേഹത്തിന്റെ (ബലിക്ക് തയ്യാറായ പുത്രന്റെ) മേലും ഇസ്ഹാഖിന്റെ മേലും നാം ബർക്കത്ത് (ആശീർവാദം) നല്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർ രണ്ടുപേരുടെയും സന്താനങ്ങളിലുണ്ട്, സുകൃതനും തന്നോടുതന്നെ സ്പഷ്ടമായ അക്രമം കാണിക്കുന്നവനും.

112 وَبَشَّرْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം സന്തോഷവാർത്ത നല്കയും ചെയ്തു. بِإِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിനെക്കുറിച്ച്. نَبِيًّا ഒരു പ്രവാചകനായിക്കൊണ്ട്. مِّنَ الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തൻമാരിൽപെട്ട. 113 وَبَارَكْنَا നാം ബർക്കത്ത് (ആശീർവ്വാദം) നൽകി, അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത്. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്. وَعَلَى إِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിനും. وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا അവർ രണ്ടുപേരുടെയും സന്താനങ്ങളിലുണ്ട്. مُحْسِنٌ സുകൃതൻ, സൽഗുണവാൻ. وَظَالِمٌ അക്രമിയും,. لِّنَفْسِهِ തന്നോടുതന്നെ, സ്വന്തം ആത്മാവിനോട്. مُبِينٌ സ്പഷ്ടമായ.

ഇവരുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽ എത്രയോ തലമുറകൾ ഉണ്ടായി. ഇന്നും അവ പെരുകിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ സന്താനപരമ്പര ഈ രണ്ടു പുത്രൻമാർ വഴിയാണ് നിലനിന്നു പോന്നത്. അനേകം നബിമാരും അവരിലുണ്ടായി. എന്നാൽ, ഈ രണ്ടു പ്രവാചകവര്യൻമാരുടെ പരമ്പരയിൽ പെട്ടവരെല്ലാം പുണ്യവാൻമാരാണെന്നോ, ഇവരുടെ സന്തതികൾമാത്രം മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നവരാണെന്നോ ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല. അതല്ലെങ്കിൽ, ഇസ്ഹാഖ് നബി (عليه السلام) ന്റെ സന്തതികളായ ഇസ്രാഈല്ല്യരെല്ലാം ഉൽകൃഷ്ടരാണെന്നോ, ഇസ്മാഈൽനബി (عليه السلام) ന്റെ സന്തതികളായ അറബികളെല്ലാം ഉൽകൃഷ്ടരാണെന്നോ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. അവരിലെല്ലാംതന്നെ നല്ല ആളുകളും അക്രമികളും ഉണ്ടായിരിക്കും. പ്രവാചകൻമാരുടെ സന്തതികളായതുകൊണ്ടുമാത്രം ആർക്കും രക്ഷയില്ല. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും കൊണ്ടേ രക്ഷയുള്ളു എന്നൊക്കെയാണ് അവസാനവാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ട പുത്രൻ ആർ?

ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) ബലിയർപ്പിച്ച പുത്രന്റെ പേർ ഖുർആനിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ബലവത്തായ ഹദീസുകളിലും പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളും, വാചകക്രമവും നോക്കുമ്പോൾ അതു ഇസ്മാഈൽ നബി (عليه السلام) തന്നെയാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പല സഹാബികളിൽനിന്നും, മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാരിൽനിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇസ്മാഈൽനബി (عليه السلام) ആയിരുന്നുവെന്നുതന്നെ. ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടതു ഇസ്ഹാഖ്നബി (عليه السلام) ആണെന്നത്രെ വേദക്കാർ-യഹൂദരും ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നത്. ഇന്നു നിലവിലുള്ള തൗറാത്തിലും (ബൈബിളിലും) അങ്ങിനെയാണുള്ളതും. പക്ഷെ, ബൈബിളിന്റെ ചില പ്രസ്താവനകൾ ഇതിനോടു യോജിക്കുന്നില്ലതാനും. താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:-

1) 100-ാം വചനത്തിൽ തനിക്കു പിൻതുടർച്ചക്കാരുണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി ഇബ്‌റാഹീം നബി (عليه السلام) പ്രാർത്ഥിച്ചതായും, 101-ാം വചത്തിൽ, അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ആൺകുട്ടി ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചതായും പറഞ്ഞുവല്ലോ. തുടർന്നുള്ള കുറെ ആയത്തുകളിൽ അതേ ആകുട്ടിയെ ബലിയർപ്പിച്ച സംഭവമാണ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. 111 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ വേറെ ഒരു മകനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടേയില്ല. പിന്നീടു 112ൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഇസ്ഹാഖിനെക്കുറിച്ചും സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചതായി (وبشرناه باسحق الخ) പ്രസതാവിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു പുത്രൻമാരല്ലാതെ ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു വേറെ മൂന്നാമതൊരു പുത്രൻ ഉണ്ടായതായി അറിയപ്പെടുന്നുമില്ല. അപ്പോൾ, 102 മുതൽ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട-ബലികർമ്മത്തിന് വിധേയനായ-മകൻ ഇസ്മാഈൽ നബി(عليه السلام) തന്നെയാണന്നല്ലാതെ വരാൻ മാർഗ്ഗമില്ലല്ലോ.

2) 100-ാം വചനത്തിൽ തനിക്കു പിൻതുടർച്ചക്കാരുണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി ഇബ്‌റാഹീം നബി (عليه السلام) പ്രാർത്ഥിച്ചതിൽ ' സദ്‌വൃത്തരിൽപെട്ട' (من الصالحين) പിൻതുടച്ചക്കാരനായിരിക്കേണമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. തൊട്ടവചനത്തിൽ കുട്ടി ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന സന്തോഷവാർത്ത ലഭിച്ചതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'സഹനശീലനായ ഒരാൺകുട്ടി' (غلام حليم) എന്നാണ് ആ മകനെ അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഇസ്മാഈൽ നബി (عليه السلام) സദ്‌വൃത്തനല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടല്ല-സദ്‌വൃത്തനായതോടുകൂടി അസാധാരണമായ സഹനശീലം കൂടി അദ്ദേഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു നിമിത്തമാണ്-അതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. തന്നെ അറുത്തു ബലിചെയ്‌വാൻ സസന്തോഷം സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചതിൽപരം സഹനത്തിന്റെ മാതൃക മറ്റെന്താണ്?! അതേ സമയത്ത ഇസ്ഹാഖി (عليه السلام) നെ കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്തയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പററി ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) പ്രാർത്ഥനയിൽ വിശേഷിപ്പിച്ച അതേ വാക്കു (من الصالحين) (എന്നു) തന്നെ ഉപയോഗിച്ചാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും. അതായത് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം സദ്‌വൃത്തരായ രണ്ട് മക്കളെ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി.

ഒന്നാമത്തെ മകനു സഹനശീലനാണെന്ന ഒരു പ്രത്യേകതയും കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു സാരം.

3) ബലിസംഭവവും, ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) നെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്തയും വിവരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് (113-ാം വചനത്തിൽ) ' അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേലും ഇസ്ഹാഖിൻെറ മേലും നാം ബർക്കത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു'വെന്നും, 'അവരുടെ രണ്ടാളുടെയും സന്താനങ്ങളിൽ സൽഗുണവാൻമാരും അക്രമികളും ഉണ്ടെ'ന്നും (وباركنا عليه وعلي اسحق ومن ذريتهما محسن وظالم.....) പറയുന്നു. അപ്പോൾ, ആദ്യം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പുത്രൻ ഇസ്ഹാഖല്ലെന്നും, വേറൊരാളാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. രണ്ടുപേരുടെയും സന്താനപരമ്പരകൾ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടുതാനും.

4) സൂറത്തു ഹൂദ് 71 ൽ فبشرنا ها باسحق ومن وراء اسحق يعقوب (അവൾക്ക്-ഇബ്റാഹീം നബിയുടെ ഭാര്യക്ക്-ഇസ്ഹാഖിനെക്കുറിച്ചും, അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം യഅ്ഖൂബിനെക്കുറിച്ചും നാം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു) എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഇസ്ഹാഖിനെപ്പറ്റി സന്തോഷമറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് വഴിയെ ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്ന മകനെക്കുറിച്ചും അറിയിച്ചിരിക്കെ, അതിനുമുമ്പായി അദ്ദേഹത്തെ ബലിയർപ്പിക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെടുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.

5) ബൈബിളിൽ (നിലവിലുള്ള തൗറാത്തിൽ) അല്ലാഹു ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയെ വിളിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ''നിൻെറ മകനെ, നീ സ്നേഹിക്കുന്ന നിൻെറ ഏകജാതനായ യിസ്ഹാക്കിനെത്തന്നെ, കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മോരിയാ ദേശത്തു ചെന്നു അവിടെ ഞാൻ നിന്നോടു കൽപിക്കുന്ന ഒരു മലയിൽ അവനെ ഹോമയാഗം കഴിക്ക എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു''. (ഉൽപത്തി: 22ൽ1-3) ഏകജാതൻ എന്നു പറയുമ്പോൾ, ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) നബിക്കു ആ സന്ദർഭത്തിൽ വേറെ മക്കളുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് വരുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ മൂത്ത പുത്രനായ ഇസ്മാഈൽ നിലവിലുണ്ടുതാനും. ഇസ്മാഈൽ (അ) ജനിച്ചപ്പോൾ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു 86 വയസ്സാണെന്നും, ഇസ്ഹാഖ്(عليه السلام) നെക്കുറിച്ചു സന്തോഷ വാർത്ത ലഭിച്ചതു അദ്ദേഹത്തിനു 99 വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണെന്നും ബൈബ്ൾ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (ഉൽപത്തി 16ൽ 16 ഉം;17ൽ 1ഉം.) അപ്പോൾ, ഏകജാതൻ എന്ന വിശേഷണം ഇസ്മാഈലിന്നല്ലാതെ ഇസ്ഹാഖിനു യോജിക്കയില്ലല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് 'യിസ്ഹാക്കിനെത്തന്നെ' എന്ന ഭാഗം തൗറാത്തിൽ പിന്നീടു കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കാം. അക്കാലത്തു ഇസ്മാഈൽ നബിയെയും മാതാവിനെയും മക്കായിൽ കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഇസ്ഹാഖിനെപ്പറ്റി' ഏകജാതൻ' എന്നു പറഞ്ഞതെന്നു വേദക്കാർ പറയാറുള്ള ന്യായം സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു അധികം ആലോചിക്കാതെത്തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

6) ഏതു നിലക്കും ബലികഴിക്കപ്പെടുവാൻ ന്യായം മൂത്ത പുത്രനാണല്ലോ. മൂത്ത പുത്രൻ ഇസ്മാഈലാണെന്നണതിൽ തർക്കവുമില്ല. കൂടാതെ, ബലികർമ്മം നടന്ന സ്ഥലം മോരിയാ ദേശമാണെന്നും, അവിടെ ഒരു മലയിൽ വെച്ചാണെന്നും ബൈബ്ൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലം എവിടെയാണെന്നു വേദക്കാർക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. 'വേദ പുസ്തകനിഘണ്ടു' ഇതു തുറന്നുസമ്മതിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. (പേജ്, 352.) ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) വസിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന മക്കായുടെ പരിസരമായ മിനായും, അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മലയും ആയിരിക്കണം മോരിയാ പ്രദേശം. ഇസ്മാഈലീ വർഗ്ഗമായ അറബികളോടു-നബി (ﷺ) തിരുമേനി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ- ഇസ്രാഈൽ വർഗ്ഗത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അസൂയയിൽ നിന്നും, തങ്ങളാണ് ഉൽകൃഷ്ടവർഗ്ഗമെന്ന നാട്യത്തിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ് വാസ്തവത്തിൽ 'ഹോമയാഗം' ചെയ്യപ്പെട്ട പുത്രൻ യിസ്ഹാക്കാണെ'ന്ന വാദം. ഈ പരമാർത്ഥം ഉമറുബ്നു അബ്ദിൽ അസീസ് (رحمه الله) ൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്തു യഹൂദരിൽനിന്നു ഇസ്ല

ാമിൽ വന്ന ചില ആളുകൾ തുറന്നുപറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖ് (ﷺ) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. തൗറാത്തിൽ വേദക്കാരാൽ നടത്തപ്പെട്ട ഈ കൈകടത്തൽ വളരെ അത്ഭുതകരമൊന്നുമല്ല. മുസ്‌ലീംകളിൽതന്നെ, ചുരുക്കം ചിലരിൽ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ട പുത്രൻ ഇസ്ഹാഖാണെന്ന അഭിപ്രായം മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു. വേദക്കാരിൽനിന്നുള്ള കേട്ടുകേൾവികളെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരുന്നു അത്. ഇന്ന് ആർക്കും അങ്ങിനെ അഭിപ്രായമുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല.

വിഭാഗം-4

114 തീർച്ചയായും, മൂസായുടെയും ഹാറൂൻെറയും പേരിൽ നാം ദാക്ഷിണ്യം (അഥവാ അനുഗ്രഹം) ചെയ്തിരിക്കുന്നു.	وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١١٤﴾
115 രണ്ടുപേരെയും, അവരുടെ ജനതയെയും വമ്പിച്ച സങ്കടത്തിൽ [വിപത്തിൽ] നിന്ന് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.	وَنَجَّيْنَٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾
116 അവരെ നാം സഹായിക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, വിജയികൾ അവർ തന്നെ ആയിത്തീർന്നു.	وَنَصَرْنَٰهُمْ فَكَانُوا۟ هُمُ ٱلْغَٰلِبِينَ ﴿١١٦﴾

114 وَلَقَدْ مَنَنَّا തീർച്ചയായും നാം ദാക്ഷിണ്യം (അനുഗ്രഹം) ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَلَى مُوسَى മൂസായുടെ മേൽ. وَهَارُونَ ഹാറൂൻെറയും. 115 وَنَجَّيْنَاهُمَا രണ്ടുപേരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. وَقَوْمَهُمَا അവരുടെ ജനതയെയും. مِنَ الْكَرْبِ സങ്കടത്തിൽ (ദുഃഖത്തിൽ) നിന്ന്. الْعَظِيمِ വമ്പിച്ച, മഹാ. 116 وَنَصَرْنَاهُمْ അവരെ നാം സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. فَكَانُوا അങ്ങനെഅവരായി. هُمُ അവർതന്നെ. الْغَالِبِينَ വിജയികൾ.

ഇസ്റാഈല്യരിൽ ജനിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികളെ കൊലപ്പെടുത്തുക, അടിമകളാക്കുക, കഠിന ജോലികൾ ചെയ്യിക്കുക തുടങ്ങി ഫിർഔൻ നടത്തിയിരുന്നു അക്രമങ്ങളാണ് വമ്പിച്ച സങ്കടം-അഥവാ വിപത്ത്-എന്നു പറഞ്ഞത്.ഇസ്റാഈല്യർ ഫിർഔനിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതും, പിന്നീടു പ്രതാപവും സംസാകാരവും സിദ്ധിച്ച ജനതയായിത്തീർന്നതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

117 രണ്ടുപേർക്കും നാം (ആ) വ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം [തൗറാത്തു] നൽകുകയും ചെയ്തു.	وَءَاتَيْنَٰهُمَا ٱلْكِتَٰبَ ٱلْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾
118 രണ്ടുപേർക്കും നാം ചൊവ്വായ പാത കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.	وَهَدَيْنَٰهُمَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾
119 രണ്ടാളുടെമേലും, പിന്നീട് വരുന്നവരിൽ നാം (സൽകീർത്തി) ബാക്കിയാക്കുകയും ചെയ്തു.	وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿١١٩﴾
120 മൂസായുടെയും, ഹാറൂൻെറയും പേരിൽ 'സലാം' [സമാധാനശാന്തി]!	سَلَٰمٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿١٢٠﴾
121 നാം അങ്ങിനെയാണ് സുകൃതവാൻമാർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.	إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

إِنَّهُمَا مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

122 നിശ്ചയമായും, അവർ രണ്ടുപേരും നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസികളായ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവരാണ്.

وَإِنَّ إِلۡيَاسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

123 ഇൽയാസുംതന്നെ, 'മുർസലു'കളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

إِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهِۦٓ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

124 അദ്ദേഹം തന്റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) : ''നിങ്ങൾ (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!''

أَتَدۡعُونَ بَعۡلٗا وَتَذَرُونَ أَحۡسَنَ ٱلۡخَٰلِقِينَ ﴿١٢٥﴾

125 ''നിങ്ങൾ 'ബഅ്ലി'നെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുകയും, ഏറ്റവും നല്ല സ്രഷ്ടാവിനെ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുകയാണോ?-

ٱللَّهَ رَبَّكُمۡ وَرَبَّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

126 ''അതായത്, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും, നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരായ പിതാക്കളുടെ രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവിനെ!''

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمۡ لَمُحۡضَرُونَ ﴿١٢٧﴾

127 എന്നിട്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. അതിനാൽ അവർ നിശ്ചയമായും (ശിക്ഷയിൽ) ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു:-

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلۡمُخۡلَصِينَ ﴿١٢٨﴾

128 അല്ലാഹുവിന്റെ കളങ്കരഹിതരാക്കപ്പെട്ട (ശുദ്ധരായ) അടിയാൻമാരൊഴികെ.

وَتَرَكۡنَا عَلَيۡهِ فِي ٱلۡأٓخِرِينَ ﴿١٢٩﴾

129 അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ നാം പിന്നീടുള്ളവരിൽ (സൽകീർത്തി) ബാക്കിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

سَلَٰمٌ عَلَىٰٓ إِلۡ يَاسِينَ ﴿١٣٠﴾

130 ഇൽയാസിന്റെ (അഥവാ ഇൽയാസിന്റെ ആൾക്കാരുടെ) മേൽ സലാം [സമാധാനശാന്തി]!

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلۡمُحۡسِنِينَ ﴿١٣١﴾

131 നാം അപ്രകാരമാണ് സുകൃതവാൻമാർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

إِنَّهُۥ مِنۡ عِبَادِنَا ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

132 നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസികളായ അടിയാൻമാരിൽപെട്ടവനാകുന്നു.

---

117 وَآتَيْنَاهُمَا രണ്ടാൾക്കും നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. الْمُسْتَبِينَ വ്യക്തമായി വിവരിക്കുന്ന. 118 وَهَدَيْنَاهُمَا രണ്ടുപേർക്കും നാം കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. الصِّرَاطَ പാത, വഴി. الْمُسْتَقِيمَ ചൊവ്വായ, നേരായ. 119 وَتَرَكْنَا നാം ബാക്കിയാക്കുകയും ചെയ്തു. عَلَيْهِمَا രണ്ടാളുടെ പേരിലും. فِي الْآخِرِينَ പിന്നീടുള്ളവരിൽ. 120 سَلَامٌ സലാം. عَلَى مُوسَى മൂസായുടെ മേൽ. وَهَارُونَ ഹാറുന്റെയും. 121 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നല്കുന്നു. الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാന്മാർക്ക്. 122 إِنَّهُمَا നിശ്ചയമായും അവർ രണ്ടാളും. مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവരാണ്. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളായ. 123 وَإِنَّ إِلْيَاسَ നിശ്ചയമായും ഇൽയാസും. لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളിൽപെട്ടവൻതന്നെ. 124 إِذْ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لِقَوْمِهِ തന്റെ ജനതയോട്. أَلَا تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ. 125 أَتَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നുവോ. بَعْلًا 'ബഅ്ലി'നെ. وَتَذَرُونَ നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുകയും. أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ സൃഷ്ടികർത്താക്ക

ളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനെ (ഏറ്റവും നല്ല സ്രഷ്ടാവിനെ) . 126 اللهَ അതായത് അല്ലാഹുവിനെ. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ. وَرَبَّ آبَائِكُمُ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെയും രക്ഷിതാവായ. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരായ. 127 فَكَذَّبُوهُ എന്നിട്ടവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. فَإِنَّهُمْ അതിനാൽ അവർ. لَمُحْضَرُونَ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവർ തന്നെ. 128 إلاَّ عِبَادَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരൊഴികെ. الْمُخْلَصِينَ കളങ്കരഹിതരാക്ക (ശുദ്ധിയാക്ക) പ്പെട്ട. 129 وَتَرَكْنَا നാം ബാക്കിയാക്കുകയും ചെയ്തു. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറമേൽ. فِي الْآخِرِينَ പിന്നീടുള്ളവരിൽ. 130 سَلاَمٌ സലാം. عَلَى إِلْيَاسِينَ ഇൽയാസിൻെറമേൽ, ഇൽയാസിൻെറ ആൾക്കാരിൽ. 131 إِنَّا كَذَلِكَ നിശ്ചയമായും നാം അപ്രകാരം. نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. 132 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാന്മാരിൽ പെട്ടവനാണ്. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളായ.

ഹാറൂൻ (عليه السلام) നബിയുടെ സന്തതികളിൽപെട്ട ഒരു ഇസ്രാഈലീ പ്രവാചകനായിരുന്നു ഇൽയാസ് നബി (عليه السلام) എന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതക്കളും പറയുന്നത്. യൂശഉ് (يوشع - ع) നബിയുടെ പിൻഗാമിയായിരുന്നുവെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്ന ഒരു വിഗ്രഹമാണ്' ബഅ്ൽ' (بعل) എന്നും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാജ്യം ബഅ്ലബക്ക് (بعلبك) ആയിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ബൈബ്ളിൽ (1 രാജാക്കൾ 17ലും മറ്റും) പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏലിയാപ്രവാചകനാണ് (*) ഇൽയാസ് (عليه السلام) എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. الله اعلم

യഥാർത്ഥ സൃഷ്ടികർത്താവു അല്ലാഹു മാത്രമേയുള്ളുവെങ്കിലും, ഏതെങ്കിലും വസ്തുക്കൾക്കു രൂപം നൽകുന്നവരെപ്പറ്റി അവയുടെ സൃഷ്ടാക്കൾ എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ടല്ലോ. ഇതുപോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും അർത്ഥത്തിൽ സൃഷ്ടികർത്താക്കളായി കരുതപ്പെടുന്ന എല്ലാവരിലും വെച്ച് ഏറ്റവും നല്ലവൻ എന്നാണ് احسن الخالقين (സ്രഷ്ടാക്കളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും നല്ലവൻ-അഥവാ ഏററവും നല്ല (സഷ്ടാവു) എന്ന വാക്കിൻെറ താൽപര്യം. പരമശൂന്യതയിൽനിന്നു വസ്തുക്കൾക്കു അസ്തിത്വം നൽകുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഏക സ്രഷ്ടാവു അല്ലാഹു തന്നെ. الله خالق كل شيئ – الزمر (അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവത്രെ.)

وَإِنَّ لُوطًا لَّمِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾

133 ലൂത്ത്വും തന്നെ 'മുർസലു'കളിൽപെട്ടവനാകുന്നു.

إِذْ نَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾

134 അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്തക്കാരെ മുഴുവനും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) ;

إِلَّا عَجُوزًا فِى ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿١٣٥﴾

135 -അവശേഷിച്ചവരിൽപെട്ട ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീയെ ഒഴികെ.

ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْءَاخَرِينَ ﴿١٣٦﴾

136 പിന്നെ, മറ്റുള്ളവരെ നാം തകർത്തു (നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു) കളഞ്ഞു.

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾

137 നിങ്ങൾ പ്രഭാതവേളയിലായിക്കൊണ്ട് നിശ്ചയമായും അവരിൽ കൂടി കടന്നു പോകാറുണ്ടല്ലോ;-

---

* ഗലീലാ (ജലീലിയാ) കടൽ, യോർദ്ദാൻ (ജോർഡാൻ) നദി, ചാവുകടൽ (ബഹ്ർലൂത്ത്)ഇവയുടെ കിഴക്ക് സുരിയാ (സിരിയാ) വനാന്തരംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഗിലെയാദ് നാട്ടിലെ തിശ്ബി എന്ന ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നു ഏലിയാ പ്രവാചകൻെറ ജനനമെന്നും. അദ്ദേഹം വളരെ മതപ്രബോധന കൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ക്രി. മു. 875-851 കാലത്തായിരുന്നു അതെന്നും വേദപുസ്തകനിഘണ്ടുവിൽ പറയുന്നു.

وَبِٱلَّيۡلِۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ﴿١٣٨﴾

138 രാത്രിയിലും (കടന്നുപോകാറുണ്ട്) . എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടു(ത്തുചിന്തി)ക്കുന്നില്ലേ?!

---

133 وَإِنَّ لُوطًا നിശ്ചയമായും ലൂത്ത്വ്. لَّمِنَ الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളിൽപെട്ടവൻ തന്നെ. 134 إِذْ نَجَّيْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം. وَأَهْلَهُ തൻെറ സ്വന്തക്കാരെ (വീട്ടുകാരെ) യും. أَجْمَعِينَ മുഴുവനും. 135 إِلَّا عَجُوزًا ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീ (കിഴവി) ഒഴികെ. فِي الْغَابِرِينَ അവശേഷിച്ച (പിന്തിനിന്നവരിൽപെട്ട) . 136 ثُمَّ പിന്നെ. دَمَّرْنَا നാം തകർത്തു. الْآخَرِينَ മറ്റേവരെ. 137 وَإِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. لَتَمُرُّونَ നിങ്ങൾ കടന്നു (നടന്നു) പോകുന്നു. عَلَيْهِم അവരിൽകൂടി. مُّصْبِحِينَ പ്രഭാതവേളയിലായിക്കൊണ്ട്. 138 وَبِاللَّيْلِ രാത്രിയിലും. أَفَلَا تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ (എന്നിട്ടും) നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ, ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ.

ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) നബിയുടെ കഥയും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയും സൂ:ഹൂദിലും ശുഅറാ ഇലും വിശദമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അറബികൾ ശാമിലേക്കു സാധാരണ കച്ചവടയാത്രകൾ നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യത്തിനടത്തുകൂടിയാണ് അവരുടെ യാത്രാമാർഗ്ഗം. മിക്കവാറും കാലത്തും, ചിലപ്പോൾ രാത്രിയിലുമായിരിക്കും അവർ അതിലെ കടന്നുപോകുക. ആ രാജ്യം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൻെറ അടയാളങ്ങളും, അവശിഷ്ടങ്ങളുമായി പലതും ആ അവസരത്തിൽ അവർ കാണാറുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് 'എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുത്തു ആലോചിക്കുന്നില്ലേ എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-5

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٣٩﴾

139 യൂനുസുംതന്നെ 'മുർസലു'കളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

إِذۡ أَبَقَ إِلَى ٱلۡفُلۡكِ ٱلۡمَشۡحُونِ ﴿١٤٠﴾

140 ഭാരം നിറക്കപ്പെട്ട കപ്പലിലേക്ക് അദ്ദേഹം ഓടിപ്പോയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) .

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ ٱلۡمُدۡحَضِينَ ﴿١٤١﴾

141 എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം നറുക്കെടുപ്പിൽ പങ്കെടുത്തു (ജയംപരീക്ഷിച്ചു) . അപ്പോഴദ്ദേഹം തോല്പിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ആയിത്തീർന്നു.

فَٱلۡتَقَمَهُ ٱلۡحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾

142 അങ്ങനെ, താൻ ആക്ഷേപവിധേയനായിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തെ മത്സ്യം വിഴുങ്ങി.

---

139 وَإِنَّ يُونُسَ നിശ്ചയമായും യൂനുസും. لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളിൽ പെട്ടവൻ തന്നെ. 140 إِذْ أَبَقَ അദേഹം ഓടിപ്പോയ (ഒളിച്ചുപോയ) സന്ദർഭം. إِلَى الْفُلْكِ കപ്പലിലേക്ക്. الْمَشْحُونِ സാമാനം (ഭാരം) നിറക്കപ്പെട്ട. 141 فَسَاهَمَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം നറുക്കെടുപ്പിൽ പങ്കെടുത്തു. فَكَانَ അപ്പോൾ ആയി. مِنَ الْمُدْحَضِينَ തോല്പിക്കപ്പെട്ട (പരാജയപ്പെട്ട) വരിൽ. 142 فَالْتَقَمَهُ അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ വിഴുങ്ങി. الْحُوتُ മൽസ്യം. وَهُوَ അദ്ദേഹം (ആയിരിക്കെ) . مُلِيمٌ ആക്ഷേപവിധേയൻ-സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നവൻ.

യൂനുസ് (عليه السلام) നബിയുടെ കഥ സൂ: അമ്പിയാഉ് 87,88 വചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും ഇതിനു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രബോധനവും ഉപദേശവും നാട്ടുകാർ വകവെക്കാതായപ്പോൾ അവരുടെമേൽ കോപിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം

സ്ഥലംവിട്ടുപോയി. ഒരു കപ്പലിൽ കയറുകയും, വർദ്ധിച്ച കാറ്റുംകോളും നിമിത്തം കപ്പലിൻെറ സ്ഥിതി ആപൽക്കരമാവുകയും ഉണ്ടായി. കപ്പലിൻെറ ഭാരം കുറക്കുവാനായി യാത്രക്കാർക്കിടയിൽ ഒരു നറുക്കെടുപ്പു നടത്തപ്പെട്ടു. അതിൽ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെട്ടു കപ്പലിൽനിന്നു പുറംതള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സമുദ്രത്തിൽവെച്ചു ഒരു മൽസ്യം അദ്ദേഹത്തെ വിഴുങ്ങി. സ്ഥലം വിട്ടുപോകാൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ യാത്ര. അതുകൊണ്ടാണ് ഓടിപ്പോയി (ابق) എന്നും, ആക്ഷേപവിധേയൻ (مليم) എന്നും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. യജമാനൻെറ സമ്മതമില്ലാതെ ഒളിച്ചോടിപോകുന്ന അടിമകളെപ്പോലെയാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പോക്ക് ഉണ്ടായതെന്നും, തൻെറ പേരിലുള്ള ആക്ഷേപത്തിനു താൻ തന്നെയായിരുന്നു കാരണക്കാരനെന്നും താൽപര്യം.

فَلَوْلَآ أَنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾

143 എന്നാൽ, അദ്ദേഹം 'തസ്ബീഹു' [പ്രകീർത്തനം] നടത്തുന്നവരിൽപെട്ടവനല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ,-

لَلَبِثَ فِى بَطْنِهِۦٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾

144 അവർ [ജനങ്ങൾ] ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസംവരെ അതിൻെറ വയറ്റിൽ (തന്നെ) അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടി വരുമായിരുന്നു!

۞ فَنَبَذْنَٰهُ بِٱلْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾

145 എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം അനാരോഗ്യനായ നിലയിൽ, അദ്ദേഹത്തെ നാം (ആ) നഗ്ന പ്രദേശത്ത് ഇട്ടുകൊടുത്തു.

وَأَنۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾

146 അദ്ദേഹത്തിനുമീതെ ചുരക്കാവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ഒരു മരം (അഥവാ ചെടി) നാം ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

---

143 فَلَوْلاَ എന്നാൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. أَنَّهُ كَانَ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നുവെന്നുള്ളത്. مِنَ الْمُسَبِّحِين തസ്ബീഹു നത്തുന്നവരിൽപെട്ട(വൻ) . 144 لَلَبِثَ അദ്ദേഹം താമസിക്കുക (കഴിഞ്ഞുകൂടുക) തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. فِي بَطْنِهِ അതിൻെറ വയറ്റിൽ. إِلَى يَوْمِ ദിവസംവരെ. يُبْعَثُونَ അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന. 145 فَنَبَذْنَاهُ എന്നിട്ട് നാം അദ്ദേഹത്തെ എറിഞ്ഞു, ഇട്ടു. بِالْعَرَاءِ നഗ്നമായ (ഒഴിഞ്ഞ) സ്ഥലത്ത്. وَهُوَ അദ്ദേഹം ആയിരിക്കെ. سَقِيمٌ അനാരോഗ്യൻ, രോഗി. 146 وَأَنبَتْنَا നാം ഉൽപാദിപ്പിക്കുക (മുളപ്പിക്കു) കയും ചെയ്തു. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ. شَجَرَةً ഒരു മരം, ചെടി. مِّن يَقْطِينٍ ചുരങ്ങ (ചുരക്ക) വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട.

മൽസ്യം അദ്ദേഹത്തെ കരയിലെറിഞ്ഞു. കേവലം വിജനപ്രദേശവും, രക്ഷാസൗകര്യങ്ങളില്ലാത്തതുമായ ഒരു സ്ഥലത്തായിരുന്നു അത്. മൽസ്യത്തിൻെറ വയറ്റിൽനിന്നു പുറത്തെറിയപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അങ്ങേഅറ്റം അവശനായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പാഴാക്കിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു തണലും വിശ്രമ സ്ഥാനവും നൽകുമാറുള്ള ഒരു മരം- അഥവാ ചുരക്കാവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഒരു ചെടി- അല്ലാഹു അവിടെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കൽ വന്നുപോയ ഒരു അബദ്ധം നിമിത്തമാണ് ഈ അത്യാഹിതം സംഭവിച്ചതെങ്കിലും, അദ്ദേഹം വളരെ ഭയഭക്തിയും ദൈവസ്മരണയും ഉള്ള ആളായിരുന്നതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു രക്ഷയും സഹായവും നൽകി. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം മൽസ്യത്തിൻെറ വയറ്റിൽവെച്ചു മരണം അടയുകയും, അതദ്ദേഹത്തിൻെറ ഖബ്റായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

يقطين (യഖ്ത്ത്വീൻ) എന്ന പദത്തിനാണ് ചുരക്കാവർഗ്ഗം എന്നു നാം അർത്ഥം കല്പിച്ചത്. മത്തൻ, വെള്ളരി, ചുരക്കാ, എന്നിവപോലെ പടർന്നു വളരുന്ന വള്ളിച്ചെടികൾക്കു ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ചുരക്കാ-അഥവാ ചുരങ്ങാ-വള്ളിയാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നാണ് മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ഏതായാലും യൂനുസ് (عليه السلام) നബിക്ക് അടിയിൽ വിരിച്ചുകിടക്കുവാനും മുകളിൽ തണൽ ലഭിക്കുവാനും അതിന്റെ ഇലപടലങ്ങളും ഭക്ഷണ ത്തിനു ഒരുപക്ഷേ, അതിന്റെ ഫലവും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നു കരുതാം. ഓഴയാ യിരുന്നു പ്രസ്തുത ചെടിയെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം.
شجرة (ശജറത്തു) എന്ന വാക്കിന് വൃക്ഷം അല്ലെങ്കിൽ മരം എന്നാണ് സാധാരണ അർത്ഥം നൽകാറുള്ളതെങ്കിലും, ചെടിക്കും, വള്ളിക്കും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടുതാനും. വൃക്ഷം ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അല്ലാഹു യൂനുസ് (عليه السلام) നബിക്കു ആ സന്ദർഭത്തിൽ വേണ്ടുന്ന ശുശ്രൂഷക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊടുത്തതാണ് നാമിവിടെ മനസ്സിരുത്തേണ്ടത്.

وَأَرْسَلْنَٰهُ إِلَىٰ مِاْئَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾

147 നൂറായിരം [ഒരു ലക്ഷം]-അഥവാ കൂടുത ൽ വരുന്ന-ആളുകളിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു.

فَـَٔامَنُوا۟ فَمَتَّعْنَٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾

148 എന്നിട്ട് അവർ വിശ്വസിച്ചു. അങ്ങനെ, അവർക്ക് കുറെ കാലത്തോളം നാം സുഖജീവിതം നൽകുകയും ചെയ്തു.

---

147 وَأَرْسَلْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തെ അയക്കയും ചെയ്തു. إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ നൂറായിരം (ലക്ഷം) ആളുകളി ലേക്ക്. أَوْ يَزِيدُونَ അല്ലെങ്കിൽ അധികരിക്കുന്ന (വരിലേക്ക്) . 148 فَآمَنُوا എന്നിട്ട് അവർ വിശ്വസിച്ചു. فَمَتَّعْنَاهُمْ അങ്ങനെ അവർക്ക് നാം സുഖജീവിതം നൽകി. إِلَى حِينٍ കുറെ കാലത്തേക്ക്.

അശ്ശൂർ രാജാക്കളുടെ ഒരു പ്രധാന നഗരിയായ നീനുവാ (نينوى) യായിരുന്നു യൂനുസ് (عليه السلام) ന്റെ രാജ്യം ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം ജനസംഖ്യ വരുന്ന ആ നാട്ടിലേക്കു തന്നെ അദ്ദേഹം വീണ്ടും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധന ഫലമായി അവർ സത്യ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, അങ്ങിനെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർക്കു ലഭിക്കുകയും, വളരെക്കാലം അവർ സുഖൈശ്വര്യങ്ങളോടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തു. ഇറാഖിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു ടൈഗ്രീസ് നദിയുടെ അടുത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു രാജ്യമാണ് നീനുവാ. ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം ജനസംഖ്യ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോൾ, നീനുവാപട്ടണം അക്കാലത്തെ ഒരു പ്രധാന നഗരമായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരിൽ അന്നത്തെ രാജാവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. യൂനുസ് നബി (عليه السلام) രണ്ടാമതു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതു സ്വന്തം നാട്ടിലേക്കായിരുന്നില്ല എന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. الله اعلم

അറബിയിൽ മറ്റുചില ഭാഷകളെപ്പോലെത്തന്നെ ഒരു ലക്ഷം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒറ്റവാക്കില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ് مأة الف (നൂറായിരം) എന്നു പറയുന്നത്. മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പല ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെയും വിവരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَٱسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ ٱلْبَنَاتُ وَلَهُمُ ٱلْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾

149 (നബിയേ) എന്നാൽ അവരോട് [ബഹു ദൈവ വിശ്വാസികളോട്] വിധി അന്വേഷി ക്കുക: ''പെൺമക്കൾ നിന്റെ രക്ഷിതാ വിനും, ആൺമക്കൾ അവർക്കുമാണോ? !-''

150 ``അഥവാ അവർ ദൃക്സാക്ഷികളായിക്കൊണ്ട് മലക്കുകളെ നാം സ്ത്രീകളായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവോ?!'' എന്ന്.

أَمْ خَلَقْنَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ إِنَٰثًا وَهُمْ شَٰهِدُونَ ﴿١٥٠﴾

149 فَاسْتَفْتِهِمْ എന്നാലവരോട് വിധി (അഭിപ്രായം) അന്വേഷിക്കുക. أَلِرَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിന്നോ. الْبَنَاتُ പെൺമക്കൾ. وَلَهُمُ അവർക്കുമാണോ. الْبَنُونَ ആൺമക്കൾ. 150 أَمْ خَلَقْنَا അഥവാ (അതല്ലെങ്കിൽ) നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവോ. الْمَلَائِكَةَ മലക്കുകളെ. إِنَاثًا പെണ്ണുങ്ങളായി. وَهُمْ അവർ (ആയിരിക്കെ) . شَاهِدُونَ സാക്ഷികൾ, ഹാജറുള്ളവർ.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പെൺമക്കളാണെന്നു മുശ്രിക്കുകൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മലക്കുകളുടെ നാമത്തിൽ വിഗ്രഹങ്ങളുണ്ടാക്കി അവർ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പെൺമക്കൾ ജീവിക്കുന്നതു ദുശ്ശകുനവും, അപമാനവുമായിക്കരുതി അവരെ ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമൂടുക പതിവാക്കിയിരുന്ന അവർ , അല്ലാഹുവിനു മക്കളുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല, അതു പെൺമക്കളാണെന്നുകൂടി പറയുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്. മലക്കുകളെ സൃഷ്ടിച്ചതു അല്ലാഹുവാണല്ലോ. അവൻ അവരെ ആണെന്നും പെണ്ണെന്നും തരം തിരിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കെ, മലക്കുകളെപ്പറ്റി പെൺമക്കളെന്നു വിധികല്പിക്കുവാൻ എന്തു ന്യായമാണുള്ളത്?! അവരെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ഇവർ അവിടെ ഹാജറുണ്ടായിരിക്കുകയും, സ്ത്രികളാക്കി സൃഷ്ടിച്ചതു കണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനു ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. അതില്ലല്ലോ.

151 അല്ലാ! (അറിഞ്ഞേക്കുക:) നിശ്ചയമായും അവർ, തങ്ങളുടെ കള്ളംനിമിത്തം പറയുന്നു:

أَلَآ إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾

152 ``അല്ലാഹു (സന്താനം) ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്! നിശ്ചയമായും, അവർ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെ.

وَلَدَ ٱللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿١٥٢﴾

153 അവൻ ആൺമക്കളെക്കാൾ (പ്രാധാന്യം നൽകി) പെൺമക്കളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുകയോ?!

أَصْطَفَى ٱلْبَنَاتِ عَلَى ٱلْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

154 (ഹേ, മുശ്രിക്കുകളേ!) നിങ്ങൾക്കെന്താണ്?! എങ്ങിനെ(യൊക്കെ) യാണ് നിങ്ങൾ വിധി കല്പിക്കുന്നത്?!!

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

155 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ?!

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

156 അഥവാ, സ്പഷ്ടമായ വല്ല അധികൃതലക്ഷ്യവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ?!

أَمْ لَكُمْ سُلْطَٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾

157 എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥം [രേഖ] കൊണ്ടു വരുവിൻ, നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!

فَأْتُوا۟ بِكِتَٰبِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٥٧﴾

151 أَلَا അല്ലാ, അറിയുക. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. مِّنْ إِفْكِهِمْ അവരുടെ കള്ളം നിമിത്തം നുണയാൽ. لَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. 152 وَلَدَ اللهُ അല്ലാഹു (മക്കളെ) ജനിപ്പിച്ചു എന്ന്. وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَكَاذِبُونَ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെ. 153 اصْطَفَى അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്ക(പ്രാധാന്യം നൽകി) യോ. الْبَنَاتِ പെൺമക്കളെ. عَلَى الْبَنِينَ ആൺമക്കളെക്കാൾ. 154 مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെ

ന്താണ്. كَيْفَ تَحْكُمُونَ നിങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണ് വിധിക്കുന്നത്. 155 أَفَلَا تَذَكَّرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ. 156 أَمْ لَكُمْ അഥവാ നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ. سُلْطَانٌ വല്ല അധികൃതലക്ഷ്യവും, പ്രമാണവും. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ, സ്പഷ്ടമായ. 157 فَأْتُوا എന്നാൽ വരുവിൻ. بِكِتَابِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥവുംകൊണ്ട്, രേഖയുമായി. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ.

അല്ലാഹുവിനു സന്താനങ്ങളുണ്ടെന്ന വ്യാജവാദത്തിനുപുറമെ മറ്റൊരു അനീതിയും കൂടിയാണ്, ആ മക്കൾ പെൺമക്കളാണെന്നുള്ള വാദം. കളവുകെട്ടിപ്പറയുന്നതിലും വേണ്ടേ അൽപമെങ്കിലും നീതി?! അതും ഇല്ലാത്തതിന്റെ പേരിലാണ് അല്ലാഹു ഇവരെപ്പറ്റി ഇത്ര ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. സൂറത്തുന്നജ്മിൽ അല്ലാഹു ഇവരോടു ചോദിക്കുന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്: الكم الذكر وله الانثي اذا تلك قسمة ضيزي – النجم (നിങ്ങൾക്ക് ആണും അവനു പെണ്ണുമാണോ? എന്നാലതു അക്രമപരമായ ഒരു ഓഹരിയാണ്.) അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധതക്കും മഹത്വത്തിനും ഒട്ടും അനുയോജ്യമല്ലാത്ത ഇത്തരം നിരർത്ഥവാദങ്ങളിൽപെട്ട ഇവരുടെ മറ്റൊരു വാദമാണ് അടുത്ത ആയത്തിൽ കാണുന്നത്:

وَجَعَلُوا۟ بَيْنَهُۥ وَبَيْنَ ٱلْجِنَّةِ نَسَبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ ٱلْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

158 അവർ, അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ]യും, 'ജിന്നു' വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഇടയിൽ ഒരു കുടുംബബന്ധം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു! തീർച്ചയായും, 'ജിന്നു' കൾക്കറിയാം അവർ (ശിക്ഷയിൽ) ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവരാണെന്ന്.

سُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٥٩﴾

159 അവർ വർണ്ണിച്ചു പറയുന്നതിൽനിന്ന് അല്ലാഹു എത്രയോ പരിശുദ്ധനത്രെ!-

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٠﴾

160 അല്ലാഹുവിന്റെ കളങ്കരഹിതരാക്കപ്പെട്ട (ശുദ്ധരായ) അടിയാൻമാരൊഴികെ. [അവർ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതല്ല.]

---

158 وَجَعَلُوا അവർ ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു. بَيْنَهُ അവന്റെ ഇടയിൽ. وَبَيْنَ الْجِنَّةِ ജിന്നുകളുടെ ഇടയിലും. نَسَبًا ഒരു കുടുംബബന്ധം. وَلَقَدْ عَلِمَتِ തീർച്ചയായും അറിയാം, അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. الْجِنَّةُ ജിന്നുകൾക്ക്, ജിന്നുകൾ. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ (ഇവർ) . لَمُحْضَرُونَ ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നവർ തന്നെ (എന്ന്) . 159 سُبْحَانَ اللهِ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധനത്രെ. عَمَّا يَصِفُونَ അവർ വർണ്ണിച്ച് (വിവരിച്ച്) പറയുന്നതിൽനിന്ന്. 160 إِلاَّ عِبَادَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരൊഴികെ. الْمُخْلَصِينَ കളങ്കരഹിതരാക്കപ്പെട്ട.

ഇവിടെ ജിന്ന് (الجنة) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മലക്കുകളാണെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം മുഫസ്സിറുകളും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള ആയത്തുകളിൽ മലക്കുകളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രധാനമായും സംസാരിക്കുന്നതും.'ജിന്നു' എന്ന വാക്കിനെക്കുറിച്ചാണ് ആലോചിക്കാനുള്ളത്. ഖുർആന്റെ പ്രത്യേക നിഘണ്ടുവായ 'മുഫ്റദാത്തി'ൽ 'മറവു' (ستر) എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ധാതുവിൽനിന്നാണ് ആ പേർ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു വിവരിച്ചശേഷം ഇമാംറാഗിബ് (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

''ജിന്ന് الجنة) എന്ന വാക്കു രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്: മനുഷ്യൻ (انس) എന്നതിന്റെ എതിരിൽ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതീതമായി മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആത്മീയജീവികൾ എന്നതാണ് അവയിലൊന്ന്. ഇതനുസരിച്ച് ഈ വാക്കിൽ മലക്കുകളും, ശൈത്താൻമാരും ഉൾപ്പെടും. അപ്പോൾ മലക്കുകളെല്ലാം ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടും. എല്ലാ ജിന്നുകളും മലക്കായിരിക്കയില്ല. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അബൂസ്വാലിഹ് മലക്കുകളെല്ലാം ജിന്നുക

ളാണെന്നു പറയുന്നത്. ആത്മീയജീവികളിൽപെട്ട ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗമാണ് ജിന്ന് എന്നത്രെ മറ്റൊരഭിപ്രായം. അതായതു, അത്മീയജീവികൾ മൂന്നു തരമാണ് : അതിൽ ഉത്തമവിഭാഗത്തെ മലക്കുകളെന്നും , അധമവിഭാഗത്തെ ശൈത്താൻമാരെന്നും, മദ്ധ്യവിഭാഗത്തെ ജിന്നുകളെന്നും പറയുന്നു. (وانا منا المسلمون ومنا القاسطون) (ഞങ്ങളിൽ മുസ്‌ലീംകളുമുണ്ട്, നീതികെട്ടവരുമുണ്ട്) എന്നും(*) മറ്റുമുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഇതു മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു.'' (المفردات للامام الراغ – ر)

മലക്കുകളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നുവെക്കുമ്പോൾ, അവർക്കും അല്ലാഹുവിനു മിടയിൽ മുശ്‌രിക്കുകൾ കുടുംബബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം വ്യക്തമാണ്. മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പുത്രിമാരാണെന്ന വാദം അനുസരിച്ച് അല്ലാഹുവും അവരും ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാണെന്നും, അല്ലാഹു അവരുടെ ജനയിതാവാണെന്നും വരണമല്ലോ! (تعال الله عن ذلك)

ഇനി, ആ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്ന അർത്ഥങ്ങളിലുള്ള ജിന്നുകൾതന്നെയാണെന്നു വെക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം ഇപ്രകാര മായിരിക്കാം: ജിന്നുകളിലെ നേതാക്കളായ ചിലരുടെ പെൺമക്കളെ അല്ലാഹു വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഖുസാഅഃ (خزاعة) ഗോത്രക്കാരും, കിനാനഃ (كنانة) ഗോത്രക്കാരും വിശ്വസി ച്ചിരുന്നുവെന്നും, ജിന്നുവർഗ്ഗവും അല്ലാഹുവും തമ്മിൽ വൈവാഹികബന്ധമുള്ളതായി യഹൂദരും പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നൻമയുടെയും, തിൻമയുടെയും ദൈവങ്ങളായി രണ്ടു സഹോദരദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും ഇതിൽ നൻമയുടെ ദൈവമാണ് അല്ലാഹു എന്നും മറ്റേതു പിശാചാണെന്നും വേറെ ചിലരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇതുപോലെ യുള്ള പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, വാദങ്ങളും ഇന്ത്യയിലെ ചില വിഭാഗക്കാരിലും കാണാവു ന്നതാണ്. കൂടാതെ, സൂ: സബഉ് 41ൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ജിന്നുകളെ പലരും ആരാധ്യദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഇതെല്ലാം, ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുതരത്തിൽ അല്ലാഹുവിനും അവർക്കും ഇടയിൽ കുടുംബ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കലാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഏതു തരത്തിലുള്ള കുടുംബബന്ധമായിരു ന്നാലും, അതിൽനിന്നെല്ലാം അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധനത്രെ! മേൽപറഞ്ഞ വ്യാജവാദികളോടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

161 എന്നാൽ, നിങ്ങളും, നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വരുന്നവയും തന്നെ,-	فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾
162 നിങ്ങൾ അവന്[അല്ലാഹുവിന്] എതിരിൽ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നവരല്ല;-	مَآ أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَـٰتِنِينَ ﴿١٦٢﴾
163 ഏതൊരുവൻ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൽ കടന്നെരിയുന്നവനാണോ അവനെയല്ലാതെ.	إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾

161 فَإِنَّكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾ. وَمَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ച് വരുന്നവയും. 162 مَا أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല(ഇല്ല) . عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ (എതിരായി) . بِفَاتِنِينَ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നവർ. 163 إِلاَّ مَنْ യാതൊരുവനെയ ല്ലാതെ. هُوَ അവൻ. صَالِ الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൽ കടന്നെരിയുന്നവനാണ്.

ഹേ, മുശ്‌രിക്കുകളേ, നരകാഗ്നിയിൽ കടന്നെരിയുവാൻ തയ്യാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വരും, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാവുന്നവരുമായ ആളുകളെ

* ജിന്നുകളുടെ വാക്യങ്ങളായി സൂ: ജിന്നിൽ അല്ലാഹുഉദ്ധരിച്ചതാണ് ഇത്,

മാത്രമേ നിങ്ങൾക്കു വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും, കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളു. അല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി മറ്റാരെയും കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ല എന്നു സാരം. മലക്കുകളെക്കുറിച്ചു മുശ്‌രിക്കുകൾ ധരിക്കു കയും, വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലതെല്ലാം മുകളിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, മലക്കു കളുടെ നിലയെന്തായിരിക്കും? അവരുടെ വാചകങ്ങളിൽതന്നെ അല്ലാഹു അതു ചൂണ്ടിക്കാ ട്ടുന്നു. മലക്കുകൾ പറയുകയാണ്:-

وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

164 ''ഞങ്ങളിൽപെട്ടവർക്ക് (ഒരാൾക്കും ത ന്നെ) ഒരു അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിത) സ്ഥാ നം ഇല്ലാതേയില്ല.''

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلصَّآفُّونَ ﴿١٦٥﴾

165 ''നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾതന്നെയാണ്, അണി കെട്ടി നിൽക്കുന്നവരും''.

وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

166 ''നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾതന്നെയാണ് 'തസ്ബീഹ്' [അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രകീർ ത്തനം] നടത്തുന്നവരും.''

---

164 وَمَا مِنَّا ഞങ്ങളിൽനിന്ന് (ഒരാളും) ഇല്ല. إِلاَّ لَهُ തനിക്കില്ലാതെ. مَقَامٌ ഒരുസ്ഥാനം. مَّعْلُومٌ അറിയ പ്പെട്ട (നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട, നിശ്ചിത) . 165 وَإِنَّا لَنَحْنُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ തന്നെ. الصَّافُّونَ അണി കെട്ടിനിൽക്കുന്നവർ. 166 وَإِنَّا لَنَحْنُ ഞങ്ങൾ തന്നെയാണ്. الْمُسَبِّحُونَ തസ്ബീഹു നടത്തുന്നവരും.

ഒരോ മലക്കിലും ഓരോ നിശ്ചിതപദവിയും സ്ഥാനവുമുണ്ട്. അതനുസരിച്ചായിരിക്കും അവരുടെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളും, ദൈവ കീർത്തനങ്ങളും തുടങ്ങി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടത്തപ്പെടുന്നത്. അവരവരുടെ നിലപാടനുസരിച്ചുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ അംനിരന്നുകൊണ്ടായി രിക്കും അവർ തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുക. അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിമഹാത്മ്യങ്ങളെയും, പരിശുദ്ധതയെയും പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുക അവരുടെ നിത്യപതിവാകുന്നു. സൂറത്തിൻെറ ആദ്യത്തിൽ മലക്കുകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച പല കാര്യങ്ങളും ഇവിടെയും സ്മരണീയമാണ്.

വക്താക്കളുടെ പേർ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കാതെയുള്ള ഉദ്ധരണികൾ ഇതുപോലെ ഖുർആനിൽ വേറെയും പലതും കാണാം. അതിൻെറ സാഹിത്യ ശൈലികളിൽ ഒന്നാണത്. അവയുടെ വക്താക്കൾ ആരാണെന്ന് സന്ദർഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും, മനസ്സിലാക്കാവു ന്നതുമാകുന്നു. ഈ മൂന്നു വചനങ്ങളുടെ വക്താക്കൾ മലക്കുകളാണെന്നാണ് മിക്കവാറും ഖുർ ആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. കൂടുതൽ വ്യക്തവും അനുയോജ്യവും അതുതന്നെ. സത്യവിശ്വാസികളുടെ വാക്കുകളെന്ന നിലക്കാണവ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ചുരുക്കം ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പറയുന്നത്:

وَإِن كَانُوا۟ لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

167 നിശ്ചയമായും അവർ പറഞ്ഞു വന്നിരു ന്നു:

لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

168 ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പൂർവ്വികൻമാരിൽ നിന്നുള്ള വല്ല (വേദ) പ്രമാണവും ഉണ്ടാ യിരുന്നുവെങ്കിൽ,-

لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾

169 ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കളങ്കരഹിത രാക്കപ്പെട്ട (ശുദ്ധൻമാരായ) അടിയാൻ മാരായിരുന്നേനെ!''

فَكَفَرُواْ بِهِۦ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

170 എന്നിട്ട് ഇതിൽ (ഈ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ) അവർ അവിശ്വസിച്ചു. അതിനാൽ, വഴിയെ അവർക്ക് അറിയാറാകും.

---

167 وَإِن كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. لَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. 168 لَوْ أَنَّ عِندَنَا ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. ذِكْرًا വല്ല പ്രമാണവും, പ്രബോധനവും. مِّنَ الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരിൽ നിന്ന്. 169 لَكُنَّا ഞങ്ങൾ ആകുമായിരുന്നു. عِبَادَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാർ. الْمُخْلَصِينَ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട, ശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ട. 170 فَكَفَرُوا بِهِ എന്നിട്ട് അവർ അതിൽ (ഇതിൽ) അവിശ്വസിച്ച്. فَسَوْفَ അതിനാൽ വഴിയെ. يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും, അവർക്കറിയാം.

തങ്ങൾക്കൊരു വേദഗ്രന്ഥം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ തങ്ങൾ നിഷ്കളങ്കരായ സജ്ജനങ്ങളാകുമായിരുന്നുവെന്നു മോഹിച്ചും, പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്ന അവർക്കു ഖുർ ആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം വന്നപ്പോൾ, സന്തോഷപൂർവ്വം അതു സ്വീകരിക്കുന്നതിനു പകരം അതിനെ നിഷേധിക്കയാണ് അവർ ചെയ്തത്. അതിൻെറ ഫലം വഴിയെ അവർക്കറിയാമെന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. സൂ: ഫാത്വിർ 42ൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതു ഓർക്കുക.

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾

171 'മുർസലു'കളായ നമ്മുടെ അടിയാൻമാർക്ക് നമ്മുടെ വാക്ക് മുമ്പു (തന്നെ) ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:

إِنَّهُمْ لَهُمُ ٱلْمَنصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

172 ''നിശ്ചയമായും അവർതന്നെയാണ് സഹായം നൽകപ്പെടുന്നവർ'' എന്ന്:-

وَإِنَّ جُندَنَا لَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿١٧٣﴾

173 ''നമ്മുടെ സൈന്യം തന്നെയാണ് വിജയികൾ''എന്നും!

---

171 وَلَقَدْ سَبَقَتْ തീർച്ചയായും മുമ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ട്, മുൻകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. كَلِمَتُنَا നമ്മുടെ വാക്ക്, വാക്യം. لِعِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാർക്ക്. الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളായ. 172 إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَهُمُ അവർ തന്നെ. الْمَنصُورُونَ സഹായം നൽകപ്പെടുന്നവർ. 173 وَإِنَّ جُندَنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ സൈന്യം. لَهُمُ അവർ തന്നെ. الْغَالِبُونَ വിജയികൾ, ശക്തി കവിഞ്ഞവർ.

നബി(ﷺ) തിരുമേനിക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും- ലോകാവസാനംവരെയുള്ള എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും-അങ്ങേഅറ്റം മനസ്സമാധാനവും ധൈര്യവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹത്തായ വാക്യമാണിത്. അതെ, അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള മഹത്തായ ഒരു വാഗ്ദാനം! പൂർവ്വീകൻമാരായ മുർസലുകളടക്കം എല്ലാവരോടും നൽകിവന്നിട്ടുള്ള വാഗ്ദാനമത്രെ അത്. മുർസലുകളും, അവരുടെ യഥാർത്ഥ അനുയായികളുമായിരിക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായത്തിനു പാത്രമാകുക, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വിജയം കൈവരുന്നതും അവർക്കായിരിക്കും. ഇതാണാവാഗ്ദാനം. നബിമാരുടെ അനുയായികൾ നേരായ മാർഗ്ഗം തെറ്റാതിരുന്ന എല്ലാ കാലത്തും ഇതു അനുഭവത്തിൽ വന്നിട്ടുമുണ്ട്. മേലിലും തുടരുകയും ചെയ്യും. ഏതെങ്കിലും രംഗങ്ങളിൽ വല്ലപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇതിനെതിരു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനു പ്രത്യേക കാരണവുമുണ്ടായിരിക്കും. ഏതായാലും അന്തിമയവിജയം അവർക്കുതന്നെ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. والعاقبة المتقين (ശുഭപര്യവസാനം ഭയഭക്തമാർക്കായിരിക്കും.) സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: انا لنصر رسلنا والذين امنوا في الحيوة الدنيا ويوم يقوم الاشهاد – المؤمن (നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ ദൂതൻമാരെയും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും, ഐഹിക ജീവിതത്തിലും സാക്ഷികൾ നൽകുന്ന ദിവസവും-ഖിയാമത്തു നാളിലും-നാം സഹായിക്കുന്നതാണ്. 40:51)

അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള വിജയവും, സഹായവും ലഭിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

174 (നബിയേ) അതിനാൽ, ഒരു (കുറഞ്ഞ) സമയം വരേക്കും നീ അവരിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുക.	فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾
175 അവരെ(ക്കുറിച്ച്) നീ കണ്ടറിയുകയും ചെയ്യുക. അവർ വഴിയെ കണ്ടറിഞ്ഞേക്കുന്നതാണ്!	وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾

174 فَتَوَلَّ ആകയാൽ നീ തിരിഞ്ഞുകളയുക, മാറുക. عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്, അവരെവിട്ട്. حَتَّى حِينٍ ഒരു സമയം (കാലം) വരെ. 175 وَأَبْصِرْهُمْ അവരെ കാണുകയും (കണ്ടറിയുകയും) ചെയ്യുക. فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ. يُبْصِرُونَ അവർ കാണും, കണ്ടറിയും.

അൽപകാലം കൂടി ക്ഷമിച്ചാൽമതി, അപ്പോഴേക്കും സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിജയവും, ഈ അവിശ്വാസികളുടെ പരാജയവും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുമെന്നു അല്ലാഹു നബിയെ ഉണർത്തുന്നു. ഈ വാഗ്ദാനം ഏറെത്താമസിയാതെ ശരിക്കും അനുഭവത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

176 എന്നിരിക്കെ, നമ്മുടെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചാണോ അവർ ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!	أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾
177 എന്നാൽ, അതവരുടെ മുറ്റത്ത് (അവരിൽ) വന്നിറങ്ങിയാൽ, അപ്പോൾ (ആ) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടവരുടെ പ്രഭാതം എത്രയോ മോശപ്പെട്ടതായിരിക്കും!	فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

176 أَفَبِعَذَابِنَا എന്നിരിക്കെ നമ്മുടെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചോ. يَسْتَعْجِلُونَ അവർ ധൃതി കൂട്ടുന്നത്. 177 فَإِذَا نَزَلَ എന്നാലത് ഇറങ്ങിവന്നാൽ. بِسَاحَتِهِمْ അവരുടെ മുറ്റത്ത്, അങ്കണത്തിൽ, ഉമ്മറത്ത്. فَسَاءَ അപ്പോൾ വളരെ മോശമായിരിക്കും. صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ടവരുടെ പ്രഭാതം.

നമ്മുടെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു പരിഹസിച്ച് തിരക്കുകൂട്ടേണ്ടതില്ല. അതു താമസംവിനാ അവരുടെ ഉമ്മറത്തു വന്നെത്താതിരിക്കയില്ല. അതു വരുന്ന ദിവസം അതവരുടെ ദിവസങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ടതായിരിക്കും. അന്നത്തെ പ്രഭാതം അവരിൽ പുലരുന്നതു അവർക്കു ഏറ്റവും വലിയ ദുശ്ശകുനവുമായിരിക്കും.

178 (നബിയേ) അതിനാൽ, ഒരു (കുറഞ്ഞ) സമയം വരേക്കും നീ അവരിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുക.	وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾
179 നീ കണ്ടറിയുകയും ചെയ്യുക; വഴിയെ അവർ കണ്ടറിഞ്ഞേക്കുന്നതാണ്.	وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾

178 وَتَوَلَّ അതിനാൽ നീ മാറി (തിരിഞ്ഞു) പോകുക. عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. حَتَّى حِينٍ ഒരു (കുറച്ച്) കാലം (സമയം) വരെ. 179 وَأَبْصِرْ കാണുക (കണ്ടറിയുക, നോക്കുക) യും ചെയ്യുക. فَسَوْفَ

എന്നാൽ വഴിയെ. يُبْصِرُونَ അവർ കണ്ടറിയും.

വിഷയത്തിൻെറ ഗൗരവം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ ആവർത്തിച്ചു താക്കീതു ചെയ്യുകയാണ്. ഈ സൂറത്തിൽ ഇതേവരെ പ്രസ്താവിച്ച വിഷയങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കവും, അവയിൽനിന്നു ലഭിക്കേണ്ടുന്ന പാഠങ്ങളുടെ സംക്ഷിപ്തസാരവും അടങ്ങുന്നതാണ് അടുത്ത വചനം. അതോടെ അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

سُبْحَـٰنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

180 പ്രതാപത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥനായ നിൻെറ റബ്ബ് (അവനെക്കുറിച്ച്) അവർ വർണ്ണിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ!

وَسَلَـٰمٌ عَلَى ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

181 മുർസലുകളുടെ പേരിൽ 'സലാമും' [സമാധാനശാന്തിയും]!!

وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٨٢﴾

182 സർവ്വസ്തുതിയും (സർവ്വ) ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനും!!!

---

180 سُبْحَانَ എത്രയോ (വളരെ) പരിശുദ്ധൻ (പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു) . رَبِّكَ നൻെറ റബ്ബ്, റബ്ബിനെ. رَبِّ الْعِزَّةِ പ്രതാപത്തിൻെറ റബ്ബായ (നാഥനായ, ഉടസ്ഥനായ) . عَمَّا يَصِفُونَ അവർ വർണ്ണിച്ചു (വിവരിച്ച്) പറയുന്നതിൽനിന്ന്. 181 وَسَلَامٌ സലാമും, സമാധാനശാന്തിയും. عَلَى الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളുടെ മേൽ. 182 وَالْحَمْدُ സ്തുതി, പുകഴ്ച(യെല്ലാം) . لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് (മാത്രമാണ്) . رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോക (ലോകരുടെ) രക്ഷിതാവായ.

رب (റബ്ബ്) എന്ന വാക്കിന് 'രക്ഷിതാവ്, വളർത്തുന്നവൻ, ഉടമസ്ഥൻ, യജമാനൻ, നാഥൻ, തമ്പുരാൻ' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം വരുന്നതാണ്. തസ്ബീഹിൻെറ വാക്യമായ سبحان الله (സുബ്ഹാനല്ലാഹി) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി സൂ:റും 17ൻെറ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു ഓർക്കുക. എല്ലാവിധ പോരായ്മയിൽനിന്നും, എല്ലാവിധ ന്യൂനതകളിൽനിന്നും അല്ലാഹു തികച്ചും പരിശുദ്ധനാണെന്ന പ്രകീർത്തനമാണ് 'തസ്ബീഹ്' എല്ലാ മഹത്വത്തിൻെറയും, പ്രതാപത്തിൻെറയും, പരിപൂർണ്ണതയുടെയും പാരമ്യം പ്രാപിച്ചവനെന്ന നിലക്കു അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചു വാഴ്ത്തുന്ന സ്തോത്രണമാണ് 'ഹംദു' (الحمد لله) അതു കൊണ്ടാണ് ഇവിടെയും മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും തസ്ബീഹും ഹംദും ഒന്നിച്ചുപറയപ്പെടുന്നത്. തസ്ബീഹിനും ഹംദിനും ഇടയിൽവെച്ചു അല്ലാഹുവിൻെറ ദൗത്യവാഹകൻമാരും, സന്ദേശ പ്രബോധകൻമാരുമായ മുർസലുകൾക്കു സമാധാന ശാന്തി നേർന്നിട്ടുള്ളതു മുർസലുകളുടെ മഹത്തായ സ്ഥാനപദവിയെ കുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും, അറിവും ഉണ്ടായിരിക്കുക. മുർസലുകളുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ അനുഗമിക്കുക, ഇതിൽപരം ഉൽകൃഷ്ടമായ മറ്റൊന്നും തന്നെ ഇല്ലല്ലോ.

നമസ്കാരത്തിനുശേഷവും മറ്റും ഈ മൂന്നു വചനങ്ങൾ ചൊല്ലുവാൻ ചില ഹദീസുകളിൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നുഅബീ ഹാതിം (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം. ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഏറ്റവും മികവായ താപ്പുകൊണ്ടു പ്രതിഫലം അളന്നുകിട്ടുവാൻ ആർക്കെങ്കിലും സന്തോഷമുള്ള പക്ഷം, അവൻ ഇരിക്കുന്ന ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നു അവസാനം എഴുന്നേറ്റു പോകുവാനുദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ ഈ വചനങ്ങൾ (മൂന്നും) പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.'

سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام علي المرسلين والحمد لله رب العالمين
(رواه ابن ابي حاتم عن الشعبي مرفوعا وعن علي موقوفا)

38 സൂറത്തു'സ്വാദ്' سورة ص

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 88 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 5

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
صٓۚ وَٱلۡقُرۡءَانِ ذِي ٱلذِّكۡرِ ١	1 'സ്വാദ്.' ഉൽബോധനത്തിൻേറതായ ഖുർആൻ തന്നെയാണ (സത്യം)! [അത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണ്.]
بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي عِزَّةٖ وَشِقَاقٖ ٢	2 പക്ഷേ, അവിശ്വസിച്ചിട്ടുളളവർ ഊററത്തിലും ചേരിപിരിവിലുമാകുന്നു.
كَمۡ أَهۡلَكۡنَا مِن قَبۡلِهِم مِّن قَرۡنٖ فَنَادَواْ وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٖ ٣	3 അവർക്കുമുമ്പ് എത്രയോ തലമുറകളെ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു! അപ്പോൾ അവർ വിളിച്ചു (രക്ഷക്കപേക്ഷിച്ചു.) അത് (ഓടി) രക്ഷപ്രാപിക്കുന്ന അവസരമല്ലതാനും.
وَعَجِبُوٓاْ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٞ مِّنۡهُمۡۖ وَقَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا سَٰحِرٞ كَذَّابٌ ٤	4 അവർക്ക് തങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ വന്നതിനാൽ അവർ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. (ആ) അവിശ്വാസികൾ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു: ''ഇവൻ കളളവാദിയായ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരനാണ്'' എന്ന്!

1 ص സ്വാദ്'. وَالْقُرْآنِ ഖുർആൻതന്നെയാണ. ذِي الذِّكْرِ ഉൽബോധനം (ഉപദേശം, സ്മരണ, കീർത്തി) ഉളളതായ. 2 بَلِ പക്ഷെ, എങ്കിലും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. فِي عِزَّةٍ ഊററ (വീര്യ-അഹങ്കാര-ദുരഭിമാന) ത്തിലാണ്. وَشِقَاقٍ ചേരി (കക്ഷി) പിരിവിലും, കക്ഷിത്തത്തിലും. 3 كَمْ എത്ര, എത്രയോ. أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചു. مِن قَبْلِهِم അവർക്കുമുമ്പ്. مِّن قَرْنٍ തലമുറയിൽ നിന്നും. فَنَادَوْا അപ്പോഴവർ വിളിച്ചു് (രക്ഷക്കപേക്ഷിച്ചു) . وَّلَاتَ അതല്ലതാനും. حِينَ مَنَاصٍ ഓടിരക്ഷപ്പെടുന്ന അവസരം (ഒഴിവാകുന്ന നേരം) . 4 وَعَجِبُوا അവർ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. أن جَاءَهُم അവർക്കു വന്നതിനാൽ. مُّنذِرٌ മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്ന ഒരാൾ. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. وَقَالَ الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. هَذَا ഇത്, ഇവൻ. سَاحِرٌ ജാലവിദ്യക്കാരനാണ്, ആഭിചാരിയാണ്, മായക്കാരനാണ്. كَذَّابٌ വ്യാജ (കളള) വാദിയായ.

ഇതുപോലെ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിലുളള കേവലാക്ഷരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഇതിനുമുമ്പ് പല തവണ നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ذكر ('ദിക്ർ') എന്ന വാക്കിനു 'കീർത്തി' എന്നും 'ഉപദേശം,' എന്നും അർത്ഥമുളളതുകൊണ്ട് ചിലർ ആ അർത്ഥങ്ങളാണ് ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുളളത്. ഖുർആൻ ജനങ്ങൾക്കു ഉൽബോധനവും, ഉപദേശവും നൽകുന്നതുപോലെ, അതിൻെറ അനുയായികൾക്ക് അതു കീർത്തിയും, പ്രശസ്തിയും നേടിക്കൊടുക്കുന്നു. ഉൽബോധനം അഥവാ ഉപദേശം എന്ന അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ കൂടുതൽ അനുയോജ്യമെന്നു 8-ാം വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് ഖത്താദഃ (رحمه الله) ഇബ്നു ജരീർ ഇബ്നുകഥീർ(رحمه الله) മുതലായവർ ആ അർത്ഥത്തിനു മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നതും. ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവൻ (منذر) എന്നു പറഞ്ഞതു നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്, തങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗതമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളിൽപെട്ട ഒരാൾ ദൈവദൂതനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടതു ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായഅവർക്കു സഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാണ് അവരുടെ ആശ്ചര്യത്തിനു കാരണം. നബി(ﷺ) യാകട്ടെ, വേണ്ടത്ര തെളിവുകളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നിരത്തിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് അവരെ സമീപിക്കുന്നതും.

അവയെ നേരിടുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അതിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ അവർ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു സൂത്രമാണ് 'ഇവൻ കള്ളവാദിയായ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരാനാണ്' (هذا ساحر كذاب) എന്ന വാദം ഈ വാദത്തിനു അവർ കൊണ്ടുവരുന്ന ചില ന്യായീകരണങ്ങളാണ് അടുത്തവചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. അവർ പറയുന്നു:

أَجَعَلَ ٱلْـَٔالِهَةَ إِلَـٰهًا وَٰحِدًا ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَشَىْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾

5 ''പല ദൈവങ്ങളെ ഇവൻ ഒരേ ദൈവമാക്കിയിരിക്കുകയോ?! നിശ്ചയമായും, ഇത് അത്യാശ്ചര്യകരമായ ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ്.''

وَٱنطَلَقَ ٱلْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ ٱمْشُوا۟ وَٱصْبِرُوا۟ عَلَىٰٓ ءَالِهَتِكُمْ ۖ إِنَّ هَـٰذَا لَشَىْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾

6 അവരിൽനിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ (ഇങ്ങിനെപറഞ്ഞു) സ്ഥലം വിടുകയും ചെയ്തു: ''നടക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളിൽ (ഉറച്ചുനിന്ന്) ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ! നിശ്ചയമായും, ഇത് ഉദ്ദേശപൂർവ്വം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ്.

مَا سَمِعْنَا بِهَـٰذَا فِى ٱلْمِلَّةِ ٱلْـَٔاخِرَةِ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا ٱخْتِلَـٰقٌ ﴿٧﴾

7 അവസാനത്തെ മതനടപടിയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി നാം കേൾക്കയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതൊരു കൃത്രിമസൃഷ്ടിയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

أَءُنزِلَ عَلَيْهِ ٱلذِّكْرُ مِنۢ بَيْنِنَا ۚ بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ مِّن ذِكْرِى ۖ بَل لَّمَّا يَذُوقُوا۟ عَذَابِ ﴿٨﴾

8 ''നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്ന് (മറ്റാർക്കുമില്ലാതെ) ഇവൻെറമേൽതന്നെ (ഈ) ഉൽബോധനം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ?!'' പക്ഷെ, (അത്രയുമല്ല) അവർ എൻെറ ഉൽബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ചു (തന്നെ) സംശയത്തിലാണ്. എന്നാൽ, എൻെറ ശിക്ഷയെ (ഇതുവരേക്കും) അവർ രുചി നോക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. [അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനൊക്കെ അവർക്ക് ധൈര്യം തോന്നുന്നത്.]

---

5 أَجَعَلَ ഇവൻ (അവൻ) ആക്കിയിരിക്കയോ. الآلِهَةَ (പല) ദൈവങ്ങളെ. إِلَهًا وَاحِدًا ഒരേ ദൈവം (ആരാധ്യൻ) . إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്. لَشَيْءٌ ഒരു വസ്തു (കാര്യം) തന്നെ. عُجَابٌ അത്യാശ്ചര്യമായ. 6 وَانطَلَقَ വിട്ടുപോയി. الْمَلأُ مِنْهُمْ അവരിൽനിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ, പ്രമുഖ സംഘം. أَنِ امْشُوا നിങ്ങൾ നടക്കു(പോയിക്കൊള്ളു) വിൻ എന്ന്. وَاصْبِرُوا ക്ഷമി(സഹി) ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. عَلَى آلِهَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളിൽ, ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ. إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്. لَشَيْءٌ ഒരു കാര്യം തന്നെ. يُرَادُ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന (താല്പര്യപൂർവ്വം ചെയ്യപ്പെടുന്ന) . 7 مَا سَمِعْنَا بِهَذَا ഇതിനെപ്പറ്റി നാം കേട്ടിട്ടില്ല. فِي الْمِلَّةِ മതനടപടിയിൽ, മാർഗ്ഗത്തിൽ. الآخِرَةِ ഒടുവിലത്തെ, അവസാനത്തെ. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ اخْتِلاَقٌ ഒരു കൃത്രിമ സൃഷ്ടി (കെട്ടിയുണ്ടാക്കൽ) അല്ലാതെ. 8 أَأُنزِلَ عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ അവതതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവോ. الذِّكْرُ ഉൽബോധനം, പ്രമാണം, സ്മരണ. مِن بَيْنِنَا നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്ന്. بَلْ هُمْ പക്ഷേ അവർ. فِي شَكٍّ സംശയത്തിലാണ്. مِّن ذِكْرِي എൻെറ ഉൽബോധന (പ്രമാണ) ത്തെപ്പറ്റി. بَل പക്ഷേ, എന്നാൽ. لَّمَّا يَذُوقُوا അവർ രുചി നോക്കിയിട്ടില്ല, ആസ്വദിച്ചിട്ടില്ല. عَذَابِ എൻെറ ശിക്ഷ.

പല ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബി(ﷺ) യുടെ പിതൃവ്യൻ അബൂത്വാലിബ് രോഗശയ്യയിലായിരുന്നപ്പോൾ അബൂജഹ്ൽ മുതലായ ഖുറൈശീതലവൻമാർ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി. മുഹമ്മദ് തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുക മുതലായ പലതും ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്, അതു നിറുത്തലാക്കിത്തരണം എന്നും മറ്റും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യെ വിളിപ്പിച്ചുവിവരമറിയിച്ചു തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അവരിൽനിന്നു ഒരു വാക്കേ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളു. അതവർ പറഞ്ഞാൽ അറബികൾ അവർക്കു കീഴൊതുങ്ങുകയും, അറബികളല്ലാത്തവർ അവർക്കു വിധേയരാവുകയും ചെയ്യും''. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ''ഒന്നല്ല, പത്തുവേണമെങ്കിലും പറയാ''മെന്നായിരുന്നു അവരുടെ പ്രതികരണം. പക്ഷേ, ''അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല'' (لا اله الا الله) എന്ന ആ വാക്ക് കേട്ടപ്പോൾ, അവർ ക്ഷുഭിതരായി. ''പല ദൈവങ്ങളെ ഒരേ ദൈവമാക്കുകയാണോ?! നിശ്ചയമായും ഇതു അത്യാശ്ചര്യകരമായ ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ്.'' (اجعل الالهة الها واحدا) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ സ്ഥലംവിട്ടു. (احمد النسائي وغيرهما)

ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങളെയും, പ്രസ്താവനകളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതാണ് ഈ ആയത്തുകൾ. മുഹമ്മദിൻെറ വാക്കുകൾ ചെവികൊടുക്കരുതെന്നും. ചെവികൊടുത്താൽ നാം നമ്മുടെ ദൈവങ്ങളെ പുറംതള്ളേണ്ടിവരുമെന്നും, ആകയാൽ എന്തു സഹിച്ചും നമ്മുടെ ദൈവങ്ങളിൽ നാം ഉറച്ചുനിൽക്കണമെന്നും നേതാക്കൾ സ്വയം തീരുമാനിക്കുകയും, ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ബഹുദൈവാരാധന പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ നമ്മുടെ പൂർവ്വികൻമാർ അനുഷ്ടിച്ചുവരുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ അതു എല്ലാ മതസ്ഥരിലും കാണാം; ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ മതാനുയായികളാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ; അവരിലുമുണ്ട് ത്രിദൈവവിശ്വാസം; അപ്പോൾ, എന്തോ ചില സ്വാർത്ഥങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി താൽപര്യപൂർവ്വം മുഹമ്മദ് കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ് ഈ ഏകത്വസിദ്ധാന്തം എന്നൊക്കെയാണവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. പ്രധാനികളും നേതാക്കളുമായ തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള എത്രയോ ആളുകൾ അറബികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കെ, കേവലം ദരിദ്രനും സാധുവുമായ മുഹമ്മദിനു ദിവ്യദൗത്യവും, വേദഗ്രന്ഥവും നൽകപ്പെടുകയോ?! ഞങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലുമല്ലേ-അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ-അതു ലഭിക്കേണ്ടത്?! ഇതാണ് അവരുടെ മറ്റൊരു വാദം.

ഇവരുടെ ഈ പ്രസ്താവനകൾ കേട്ടാൽ, ഇവർക്കു നബി (ﷺ) യിൽ മാത്രമാണ് വിശ്വാസമില്ലാത്തതെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ജനങ്ങൾക്കു സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനെ ഇവർ പാടെ നിഷേധിക്കുന്നില്ലെന്നും തോന്നുമല്ലോ. വാസ്തവം മറിച്ചാണുള്ളത്. بل هم فى شك من ذكري (പക്ഷേ-അത്രയുമല്ല അവർ അവൻെറ ഉൽബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ചും സംശയത്തിലാണ്.) എന്ന വാക്യം അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അപവാദങ്ങളും, ആരോപണങ്ങളും അടിസ്ഥാനമാക്കി സത്യനിഷേധത്തിന് ഇവർ ഒരുമ്പെടുവാനുള്ള സാക്ഷാൽ കാരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: ''അവർ-ഇതേവരെ-എൻെറ ശിക്ഷ രുചിനോക്കിയിട്ടില്ല''. (بل لما يذوقوا عذا.) അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യത്തെക്കുറിച്ചു അൽപമെങ്കിലും അവർക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്തരം വാദങ്ങളൊന്നും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അവർക്കു ധൈര്യം വരുമായിരുന്നില്ല എന്നു സാരം. അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

9 അഥവാ പ്രതാപശാലിയായ, മഹാ ദാനശീലനായ, നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ കാരുണ്യഭണ്ഡാരങ്ങൾ അവരുടെ പക്കലുണ്ടോ?!	أَمۡ عِندَهُمۡ خَزَآئِنُ رَحۡمَةِ رَبِّكَ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡوَهَّابِ ٩

أَمْ لَهُم مُّلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ فَلْيَرْتَقُوا۟ فِى ٱلْأَسْبَٰبِ ﴿١٠﴾

10 അഥവാ (അതല്ലെങ്കില്‍) ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതിന്‍റെയും ഭരണാധിപത്യം അവര്‍ക്കുണ്ടോ?! എന്നാലവര്‍ (അതിന്‍റെ) മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍ കയറിനോക്കട്ടെ!

جُندٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ ٱلْأَحْزَابِ ﴿١١﴾

11 മിത്രകക്ഷികളില്‍പെട്ട പരാജയപ്പെട്ടു പോകുന്ന എന്തോ (തുച്ഛമായ) ഒരു സൈന്യമത്രെ അവിടെയുള്ളത്.

---

9 أَمْ അഥവാ, അതല്ല, അല്ലെങ്കില്‍, അതോ. عِندَهُمْ അവരുടെ പക്കല്‍ (ആണോ, ഉണ്ടോ) . خَزَائِنُ ഭണ്ഡാരങ്ങള്‍, നിക്ഷേപങ്ങള്‍. رَحْمَةِ رَبِّكَ നിന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ കാരുണ്യത്തിന്‍റെ. الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയായ. الْوَهَّابِ വളരെ (മഹാ) ദാനശീലനായ. 10 أَمْ لَهُم അഥവാ (അതോ) അവര്‍ക്കുണ്ടോ, അവര്‍ക്കാണോ. مُّلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ ഭരണാധിപത്യം, രാജത്വം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവയുടെ ഇടക്കുള്ളതിന്‍റെയും. فَلْيَرْتَقُوا എന്നാല്‍ അവര്‍ കയറിച്ചെല്ലട്ടെ (നോക്കട്ടെ) . فِي الْأَسْبَابِ കാരണ (സംഗതി, മാര്‍ഗ്ഗ) ങ്ങളില്‍. 11 جُندٌ എന്തോ ഒരു സൈന്യം (പട്ടാളം) ആകുന്നു. مَّا هُنَالِكَ അവിടെ (ഉള്ളത്) . مَهْزُومٌ പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന. مِّنَ الْأَحْزَابِ (മിത്ര) കക്ഷികളില്‍പെട്ട.

അല്ലാഹുവിന്‍റെ കാരുണ്യത്തിന്‍റെ സൂക്ഷിപ്പ് അവരുടെ പക്കലാണെങ്കില്‍, പ്രവാചകത്വം, വഹ്‌യ് മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവര്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവര്‍ക്കു വിഹിതിച്ചുകൊടുക്കുവാനും, അവരുടെ യുക്തംപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനും അവര്‍ക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നു. ആകാശഭൂമികളുടെ ഭരണാധിപത്യം അവരുടെ പക്കലാണെങ്കില്‍ അവരുടെ ഹിതമനുസരിച്ച് ലോകകാര്യങ്ങള്‍ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാനും, നടപ്പില്‍ വരുത്തുവാനും അവര്‍ക്കു കഴിയുമായിരുന്നു. അതൊന്നും അവര്‍ക്കില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്‍റെ നിയമനടപടികളെ ചോദ്യം ചെയ്‌വാന്‍ യാതൊരു അര്‍ഹതയും അവകാശവും അവര്‍ക്കില്ല. ഇനി, അങ്ങിനെ വല്ലതുമുണ്ടെന്ന് അവര്‍ക്ക് വാദമുണ്ടെങ്കില്‍, ആകാശങ്ങളില്‍ കയറിച്ചെന്നോ, മറ്റു മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍ പ്രവേശിച്ചോ അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം കാര്യങ്ങള്‍ നടത്തുവാന്‍ അവരൊന്നു ശ്രമിക്കട്ടെ, അതൊന്നു കാണാമല്ലോ. വാസ്തവത്തില്‍, മുന്‍പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്കെതിരില്‍ സംഘടിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശാപകോപങ്ങള്‍ക്കു പാത്രമായി നശിക്കുകയും ചെയ്ത പല ജനതകളുടെ കൂട്ടത്തില്‍പെട്ട ഒരു സംഘമാണ് ഇവരും-മക്കാപരിസരത്തിലുള്ള മുശ്‌രിക്കുകളും. അതെ, വളരെ തുച്ഛവും നിന്ദ്യവുമായ ഒരു സംഘം മാത്രം. അടുത്തകാലത്തുതന്നെ അവര്‍ പറ്റെ പരാജയപ്പെട്ടുപോകുന്നതുമാണ്. അവര്‍ക്കു വളര്‍ച്ചയില്ല, നിലനില്‍പുമില്ല എന്നുസാരം ബദര്‍ യുദ്ധത്തോടുകൂടി ആ ജനതയുടെ നട്ടെല്ലൊടിയുകയും, മക്കാവിജയത്തോടുകൂടി അവര്‍ നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്തുവല്ലോ.

'എന്ത്, ഏത്'എന്നൊക്കെ വാക്കര്‍ത്ഥം വരുന്ന ഒരു അവ്യയമാണു ما (മാ) . ആധിക്യത്തെയും, മഹത്വത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടും, നേരെമറിച്ചു അല്‍പത്വത്തെയും, നിന്ദ്യതയെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടും അതിനെ മറ്റു വാക്കുകളോടു ചേര്‍ത്തു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. രണ്ടില്‍ ഏതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു സന്ദര്‍ഭംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. جندما എന്ന വാക്കിനു ഇവിടെ രണ്ടാമത്തെ ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കാനാണ് കൂടുതല്‍ സാധ്യത കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനു മേല്‍കണ്ട വ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരു പക്ഷെ, 'എന്തോ വമ്പിച്ച ഒരു സൈന്യം' എന്നു പരിഹാസരൂപത്തില്‍ മുശ്‌രിക്കുകളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതായിരിക്കാം. الله اعلم ശിര്‍ക്കിന്‍റെ സൈന്യമാകുന്ന ഇവരുടെ സഹകക്ഷികള്‍ ഏതാണെന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളില്‍ കാണാം:

12 നൂഹിൻെറ ജനതയും, 'ആദു'ഗോത്രവും കുറ്റി [ആണി]കളുടെ ആളായ ഫിർഔനും ഇവരുടെ മുമ്പ് വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി;-	كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو ٱلْأَوْتَادِ ﴿١٢﴾
13 'ഥമൂദു' ഗോത്രവും, ലൂത്ത്വിൻെറ ജനതയും, 'ഐക്കത്തു' [മരക്കാവു] കാരും (വ്യാജമാക്കി) . അക്കൂട്ടരത്രെ മിത്രകക്ഷികൾ.	وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَٰبُ لْـَٔيْكَةِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾

12 كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി. قَبْلَهُمْ ഇവരുടെമുമ്പ്. قَوْمُ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനത. وَعَادٌ ആദും. وَفِرْعَوْنُ ഫിർഔനും. ذُو ٱلْأَوْتَادِ കുറ്റി (ആണി) കളുടെ ആളായ. 13 وَثَمُودُ ഥമൂദു. وَقَوْمُ لُوطٍ ലൂത്ത്വിൻെറ ജനതയും. وَأَصْحَابُ ٱلْأَيْكَةِ 'ഐക്കത്തു' (മരക്കാവു) കാരും. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടരത്രെ. ٱلْأَحْزَابُ മിത്ര (സഖ്യ) കക്ഷികൾ.

തമ്പും, കൂടാരവും കെട്ടുമ്പോൾ അവയെ നാലു വശത്തേക്കും വലിച്ചുകെട്ടി ഉറപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന കുറ്റികൾ (ആണികൾ) എന്നാണ് اوتاد എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം. ഫിർഔനിനെക്കുറിച്ചു ഇവിടെയും, മറ്റു ചില സ്ഥലത്തും ذوالاوتاد (കുറ്റികളുടെ ആൾ അഥവാ കുറ്റികൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നവൻ) എന്നു ഖുർആനിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടുമൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ ഇതു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്:1) കാറ്റിലും മറ്റും ഇളക്കം പറ്റാതെ തമ്പുകളെ കുറ്റി തറച്ച് ഉറപ്പിക്കുന്നതുപോലെ തൻെറ ഭരണത്തെയും സാമ്രാജ്യത്തെയും സുശക്തമായി ഉറപ്പിച്ചവൻ. 2) പട്ടാളശക്തിയാകുന്ന കുറ്റികൾ ധാരാളമുള്ളവൻ. 3) ജനങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തിൽ കുറ്റി തറച്ചു നിർദ്ദയമായി ശിക്ഷിച്ചിരുന്നവൻ. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേതിന്നാണ് കൂടുതൽ മുൻഗണന നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ശുഐബു (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയായിരുന്ന 'ഐക്കത്തു' കാരെകുറിച്ച് സൂ: ശൂഅറാളു 176ൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചതു ഓർക്കുക.

14 (ഇവർ) എല്ലാവരും തന്നെ ദൈവദൂതൻമാരെ വ്യാജമാക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്തില്ല. അങ്ങനെ, എൻെറ പ്രതികാരശിക്ഷ (അവരിൽ) യഥാർത്ഥമായി.	إِن كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾

വിഭാഗം-2

15 ഒരേ ഒരു ഘോരശബ്ദത്തെയല്ലാതെ ഇക്കൂട്ടർ നോക്കി (ക്കാത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല; രണ്ടു കറവുകൾക്കിടയിലുള്ള (തുച്ഛമായ) കാലതാമസം (പോലും) അതിനുണ്ടായിരിക്കയില്ല.	وَمَا يَنظُرُ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا صَيْحَةً وَٰحِدَةً مَّا لَهَا مِن فَوَاقٍ ﴿١٥﴾

14 إِن كُلٌّ എല്ലാവരുമില്ല. إِلَّا كَذَّبَ വ്യാജമാക്കുകയല്ലാതെ. ٱلرُّسُلَ ദൈവദൂതൻമാരെ. فَحَقَّ അങ്ങനെ, യഥാർത്ഥ (ന്യായ, അർഹ) മായി. عِقَابِ എൻെറ പ്രതികാരശിക്ഷ. 15 وَمَا يَنظُرُ നോക്കി (കാത്ത്) ഇരിക്കുന്നില്ല. هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ. إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً ഒരു അട്ടഹാസം (ഘോരശബ്ദം) അല്ലാതെ. مَّا لَهَا അതിന്നില്ല. مِن فَوَاقٍ രണ്ട് കറവുകൾക്കിടയിലുള്ള (തുച്ഛ) സമയവും.

فواق എന്ന വാക്ക് ആദ്യത്തെ അക്ഷരത്തിനു അകാരം' (فتح) ചേർത്തും, 'ഉകാരം' (ضم) ചേർത്തും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൈകൊണ്ടു പാൽ കറക്കുമ്പോൾ ഒന്നുകറന്ന് വീണ്ടും കറക്കുവാൻ കൈപൊക്കുന്ന കാലതാമസത്തിന്നാണ് فواق എന്നു പറയുന്നത്. ലോകാവ സാനത്തിങ്കൽ എല്ലാവരും നശിച്ചുപോകുന്നതിന്നുള്ള കാഹളം ഊതുന്നതുവരെ മാത്രമേ ഇവരുടെ ഈ നിഷേധവും, ധിക്കാരവും തുടരുകയുള്ളു; ആ സമയം വന്നാൽ അവർക്കു ബോധം വരും; അതിനു ഒട്ടും കാലതാമസം വേണ്ടിവരികയില്ല; പെട്ടന്നായിരിക്കും അതു സംഭവിക്കുക. എന്നു സാരം.

وَقَالُواْ رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿١٦﴾

16 അവർ പറയുന്നു: ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ന്യായവിസ്താരത്തിൻെറ ദിവസത്തിന്നുമുമ്പ് ഞങ്ങളുടെ വിഹിതം [ശിക്ഷ] ഞങ്ങൾക്ക് വേഗമാക്കിത്തന്നേക്കണേ!''

ٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُۥدَ ذَا ٱلْأَيْدِ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿١٧﴾

17 (നബിയേ) അവർ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക! നമ്മുടെ അടിയാനെ, അതായത് കരബലം [പ്രാബല്യം] ഉള്ളവനായ ദാവൂദിനെ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്) വളരെ മടക്കമുള്ള ആളാകുന്നു.

---

16 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. عَجِّل لَّنَا ഞങ്ങൾക്ക് വേഗമാക്കണം. قِطَّنَا ഞങ്ങളുടെ വിഹിതം, ഓഹരി. قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ന്യായവിസ്താരത്തിൻെറ (വിചാരണയുടെ) ദിവസത്തിന് മുമ്പ്. 17 اصْبِرْ ക്ഷമിക്കുക. عَلَى مَا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി. وَاذْكُرْ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക. عَبْدَنَا നമ്മുടെ അടിയാനെ. دَاوُدَ ദാവൂദിനെ. ذَا الْأَيْدِ കൈകൾ (ശക്തി, കരബലം, പ്രാബല്യം) ഉള്ള. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. أَوَّابٌ വളരെമടക്കം (വിനയം) ഉള്ളവനാണ്.

അവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ നൽകുമെന്നു നബി(ﷺ) താക്കീതു ചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ. ഇതിനെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിൽ മുശ്രിക്കുകൾ പറയുന്ന വാക്കാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചത്. അവരുടെ ധിക്കാര മനസ്ഥിതി ഇതിൽനിന്നു നല്ലപോലെ ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. അവരുടെ ഇത്തരം പ്രസ്താവനകളിൽ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ ഉപദേശം നബി (ﷺ) ക്കു മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതോടൊപ്പം ആ ധിക്കാരികൾക്കു കനത്ത താക്കീതുമാകുന്നു.

സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ചും, അവരുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചും പലതും പ്രസ്താവിക്കുകയും നബി (ﷺ) യോട് ക്ഷമിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് ദാവൂദ്(عليه السلام) നബിയെ ഓർക്കുവാൻ കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ചില വശങ്ങൾ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചില സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനു മുമ്പായി അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചരിത്ര സംക്ഷേപം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രണ്ടു മൂന്നു വാക്കുകൾ കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. ഒന്നാമത്തേത്, 'നമ്മുടെ അടിയാൻ' (عبدنا) എന്നാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയും, അതുവഴി അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കും സ്നേഹത്തിനും പാത്രമാകുകയും ചെയ്ത ആളാണ് അദ്ദേഹമെന്നത്രെ ഈ വാക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. രണ്ടാമതായി അദ്ദേഹത്തെ 'കരബലമുള്ളവൻ' അഥവാ കയ്യൂക്കുള്ളവൻ (ذا الايد) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു. പല കൈകൾ

ഉള്ളവൻ എന്നത്രെ ഈ വാക്കിനു ഭാഷാർത്ഥം. വളരെ ശക്തിയും, കഴിവും ഉണ്ടായിരുന്ന ആൾ എന്നാണ് അതിന്റെ വിവക്ഷ. കായികശക്തി, ആയുധപ്പയറ്റ്, ഭരണനൈപുണ്യം, സൈനികശക്തി, സാധന സാമഗ്രികൾ, ലോകപ്രശസ്തി ആദിയായ വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ അദ്ദേഹം അദ്വിതീയനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജാലൂത്തിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയ പ്രസിദ്ധ സംഭവം സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 246-251ൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതൊന്നും തന്നെ, അല്ലാഹുവിനോടു കൂറും, ഭക്തിയും കാണിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു തടസ്സമായിരുന്നില്ല. അത്രയുമല്ല, അദ്ദേഹം വളരെ മനസ്സുമടക്കമുള്ള ആളുമായിരുന്നു (انه اوا ب) ഇതാണ് മൂന്നാമത്തെ വിശേഷത.

നബി(ﷺ) ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: ''നമസ്കാരത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് ദാവൂദ് നബിയുടെ നമസ്കാരമാകുന്നു. നോമ്പുകളിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതു ദാവൂദ് നബിയുടെ നോമ്പുമാണ്. അദ്ദേഹം രാത്രി പകുതിസമയം ഉറങ്ങും. മൂന്നിലൊരുഭാഗം എഴുന്നേററു നമസ്കരിക്കും. (വീണ്ടും) ആറിലൊരുഭാഗം ഉറങ്ങും. ഒരു ദിവസം നോമ്പ് പിടിക്കുകയും ഒരു ദിവസം നോമ്പ് വിടുകയും ചെയ്യും ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയാൽ അദ്ദേഹം പിൻമാറി പോകുകയില്ലായിരുന്നു. വളരെ മടക്കമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു.'' (ബു.മു) ചില യുവസഹാബികൾ, ഐഹിക സുഖങ്ങളെ ത്യജിച്ചുകൊണ്ട് ഐച്ഛികമായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ മുഴുകുവാൻ തയ്യാറെടുത്തതായി നബി (ﷺ) ക്കു വിവരം കിട്ടുകയുണ്ടായി. അതിനെ തുടർന്നാണു മേൽകണ്ട വചനങ്ങൾ അവിടുന്ന് പ്രസതാവിച്ചത്. ''ദാവൂദ്(عليه السلام) തന്റെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ടുള്ള അദ്ധ്വാനത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നില്ല.'' എന്നും ഒരു ഹദീസിൽ തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബു.) ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ''അദ്ദേഹം മനുഷ്യരിൽവെച്ച് വലിയ ഇബാദത്തുകാരനായിരുന്നു'' എന്നും തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി. (كان اعبد البشر – البخاري فى تاريخه)

ദാവൂദ് (عليه السلام) നെ ഓർക്കുവാൻ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോട് കൽപിച്ചതിലടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങൾ ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സിദ്ധിച്ച ചില അനുഗ്രഹങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തിനു നേരിട്ട ചില പരീക്ഷണങ്ങളും അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

إِنَّا سَخَّرْنَا ٱلْجِبَالَ مَعَهُۥ يُسَبِّحْنَ بِٱلْعَشِىِّ وَٱلْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾

18 സന്ധ്യാസമയത്തും, പ്രകാശസമയത്തും 'തസ്ബീഹു' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പർവ്വതങ്ങളെ നാം കീഴ്പ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

وَٱلطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۖ كُلٌّ لَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

19 ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെട്ട നിലയിൽ പക്ഷികളെയും (കീഴ്പെടുത്തി) . എല്ലാംതന്നെ, അദ്ദേഹത്തോട് മടക്കം[വിനയം] ഉള്ളവയായിരുന്നു.

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُۥ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْحِكْمَةَ وَفَصْلَ ٱلْخِطَابِ ﴿٢٠﴾

20 അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണാധിപത്യത്തെ നാം ശക്തമാക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിനു വിജ്ഞാനവും, നിർണ്ണായകഭാഷണവും നൽകുകയും ചെയ്തു.

---

18 إِنَّا سَخَّرْنَا നാം കീഴ്പെടുത്തി. الْجِبَالَ പർവ്വതങ്ങളെ, മലകളെ. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം. يُسَبِّحْنَ അവ തസ്ബീഹ് ചെയ്തുകൊണ്ട്. بِالْعَشِيِّ സന്ധ്യാസമയത്ത്, വൈകീട്ട്. وَالْإِشْرَاقِ പ്രകാശവേളയിലു (രാവിലെ) . 19 وَالطَّيْرَ പക്ഷികളെയും. مَحْشُورَةً ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെട്ട നിലയിൽ. كُلٌّ لَّهُ എല്ലാം (തന്നെ) അദ്ദേഹത്തിലേക്ക്. أَوَّابٌ മടക്കം (വിനയം) ഉള്ളതാണ്. 20 وَشَدَدْنَا നാം ശക്തമാക്കുക

(ബലപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു. مُلْكَهُ തന്റെ ആധിപത്യം, രാജത്വം. وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകുകയും ചെയതു. الْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനം, തത്വജ്ഞാനം, യുക്തി. وَفَصْلَ الْخِطَابِ അഭിമുഖ സംസാരത്തിൽ തിരുമാനവൈഭവം (നിർണ്ണായക ഭാഷണം) .

ദാവൂദ്(ﷺ) നബിക്കു സിദ്ധിച്ച പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്, അദ്ദേഹമൊന്നിച്ച് രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും തസ്ബീഹ് നടത്തുമാറ് മലകളെയും അല്ലാഹു കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സൂ: അമ്പിയാഉ് 79-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതിനുമുമ്പ് നാം ആവശ്യമായ വിവരണം നൽകിയിട്ടുള്ളതു നോക്കുക. ഈ അനുഗ്രഹത്തെ മറ്റുതരത്തിൽ ചിലർ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചും അവിടെ നാം സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും സൂ: നംലിലും, സൂ: അമ്പിയാഇലും വിവരിച്ചുകാണാം. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷികളും, പർവ്വതങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോടു വിനയവും അനുസരണവും കാണിച്ചരിന്നുവെന്നാണ് كل له اوبا (എല്ലാം തന്നെ അദ്ദേഹത്തോടു മടക്കം-അഥവാ വിനയം ഉള്ളവരായിരുന്നു) എന്ന വാക്യം കാണിക്കുന്നത്. ഇതെങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നു നമുക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹു അവയിൽ നിന്നു എന്തു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവോ അതു ദാവൂദ്(ﷺ) നബിയുടെ ഇംഗിതം അനുസരിച്ച് അവ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു എന്നുമാത്രം പറയാം. فصل الخطاب (നിർണ്ണായക ഭാഷണം) നൽകി എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം ഇതാണ്: സാധാരണ സംഭാഷണങ്ങളിലും, കക്ഷിവഴക്കുകളിൽ തീരുമാനം കൽപിക്കുന്നതിലും, സത്യവും നീതിയും അനുസരിച്ചു വസ്തുനിഷ്ഠവും, നിർണ്ണായകവുമായ രൂപത്തിൽ സംസാരിക്കുവാനുള്ള വൈഭവം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു നേരിട്ട ഒരു പരീക്ഷണസംഭവമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്:

۞ وَهَلْ أَتَىٰكَ نَبَؤُا۟ ٱلْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا۟ ٱلْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾

21 (നബിയേ) വ്യവഹാരകക്ഷികൾ ആരാധനാമണ്ഡപത്തിൽ മതിലുകയറി വന്നപ്പോഴത്തെ വർത്തമാനം നിനക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ?-

إِذْ دَخَلُوا۟ عَلَىٰ دَاوُۥدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۖ قَالُوا۟ لَا تَخَفْ ۖ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَٱحْكُم بَيْنَنَا بِٱلْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَٱهْدِنَآ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلصِّرَٰطِ ﴿٢٢﴾

22 അതായത്, അവർ ദാവൂദിന്റെ മേൽ പ്രവേശിച്ച സന്ദർഭം. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അവരെ സംബന്ധിച്ചു(ഭയന്നു) നടുങ്ങി. അവർ പറഞ്ഞു: ''പേടിക്കേണ്ടാ! (ഞങ്ങൾ) രണ്ടു വ്യവഹാര കക്ഷികളാണ്;- ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരുടെ മേൽ അതിക്രമം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ന്യായപ്രകാരം വിധിച്ചുതരണം; നീതികേട് ചെയ്യരുത്; ഞങ്ങളെ നേരായ പാതയിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്യണം.

إِنَّ هَٰذَآ أَخِى لَهُۥ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِىَ نَعْجَةٌ وَٰحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِى فِى ٱلْخِطَابِ ﴿٢٣﴾

23 ''(ഇതാ) ഇത് എന്റെ സഹോദരനാണ്; ഇവന്ന് തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു പിടയാടുകളുണ്ട്: എനിക്ക് ഒരേ പിടയാടുമുണ്ട്;'' എന്നിട്ട് അവൻ പറഞ്ഞു: ''നീ അതിനെ എനിക്ക് ഏൽപിച്ചു(വിട്ടു) തരണമെന്ന്. അഭിമുഖ സംസാരത്തിൽ അവൻ എന്നെ

(തോൽപിച്ച്) വെല്ലുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.''

24 അദ്ദേഹം [ദാവൂദ്] പറഞ്ഞു: ''അവൻെറ പിടയാടുകളിൽകൂടി നിൻെറ പിടയാടിനെ ചോദിച്ചതുനിമിത്തം, തീർച്ചയായും അവൻ നിന്നോട് അനീതി പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കയാണ്. നിശ്ചയമായും, കൂട്ടുകാരിൽപെട്ട പലരും-ചിലർ ചിലരുടെമേൽ- അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കാറുണ്ട്; വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരൊഴികെ. ഒളരെക്കുറച്ചുമായിരിക്കും അവർ.'' നാം അദ്ദേഹത്തെ പരീക്ഷണം നടത്തിയിരിക്കുക തന്നെയാണെന്ന് ദാവൂദ് ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, അദ്ദേഹം തൻെറ റബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും, 'റുകൂഉ്' ചെയ്തു (കുമ്പിട്ടു) കൊണ്ട് നിലംപതിക്കുകയും, (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്) ഭേദിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِۦ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْخُلَطَآءِ لَيَبْغِى بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۗ وَظَنَّ دَاوُۥدُ أَنَّمَا فَتَنَّـٰهُ فَٱسْتَغْفَرَ رَبَّهُۥ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۩ ﴿٢٤﴾

21 وَهَلْ أَتَاكَ നിനക്ക് വന്നിട്ടു(ലഭിച്ചിട്ടു) ണ്ടോ. نَبَأُ الْخَصْمِ വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെ (എതിർവാദികളുടെ) വർത്തമാനം. إِذْ تَسَوَّرُوا അവർ മതിൽ (ചുമർ) കയറിവന്നപ്പോൾ. الْمِحْرَابَ പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപത്തിൽ. 22 إِذْ دَخَلُوا അതായത് അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ. عَلَى دَاوُدَ ദാവൂദിൻെറ മേൽ. فَفَزِعَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം നടുങ്ങി (ഭയന്നു) . مِنْهُمْ അവരെ സംബന്ധിച്ചു, അവരാൽ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لاَ تَخَفْ താങ്കൾ പേടിക്കേണ്ട. خَصْمَانِ രണ്ട് വ്യവഹാര കക്ഷികളാണ്. بَغَى അതിക്രമം ചെയ്തു. بَعْضُنَا ഞങ്ങളിൽ ചിലർ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരുടെമേൽ. فَاحْكُمْ അതിനാൽ വിധിക്കണം. بَيْنَنَا ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ. بِالْحَقِّ ന്യായ (യഥാർത്ഥ) പ്രകാരം. وَلاَ تُشْطِطْ നീതികേട് ചെയ്യരുത്, വീഴ്ച വരുത്തരുത്. وَاهْدِنَا ഞങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകണം, നയിക്കണം. إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ നേരായ (ശരിയായ) പാതയിലേക്ക്. 23 إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത് (ഇവൻ) . أَخِي എൻെറ സഹോദരനാണ്. لَهُ അവനുണ്ട്. تِسْعٌ وَتِسْعُونَ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പത്. نَعْجَةً പിടയാട്, പെണ്ണാട്. وَلِيَ എനിക്കുണ്ട്. نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ ഒരേപിടയാട്. فَقَالَ എന്നിട്ടവൻ പറഞ്ഞു. أَكْفِلْنِيهَا നീ അതിനെ എനിക്ക് ഏൽപിച്ച് (വിട്ടു) തരണം. وَعَزَّنِي അവൻ എന്നെ വെല്ലുക (ജയിക്കുക) യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. فِي الْخِطَابِ അഭിമുഖ സംസാരത്തിൽ. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 24 لَقَدْ ظَلَمَكَ തീർച്ചയായും അവൻ നിന്നോട് അക്രമം ചെയ്തു. بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ നിൻെറ പിടയാടിനെ ചോദിച്ചത് കൊണ്ട്. إِلَى نِعَاجِهِ അവൻെറ പിടയാടുകളിലേക്ക് (പിടയാടുകളിൽകൂടി) . وَإِنَّ كَثِيرًا പലരും, വളരെ ആളുകൾ. مِّنَ الْخُلَطَاءِ കൂട്ടുകാരിൽപെട്ട. لَيَبْغِي നിശ്ചയമായും അതിക്രമം ചെയ്യാറുണ്ട്. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരുടെമേൽ. إِلاَّ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരൊഴികെ. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. وَقَلِيلٌ مَّا നന്നേ (വളരെ) കുറവാണ്. هُمْ അവർ. وَظَنَّ دَاوُدُ ദാവൂദ് ധരിക്കുക (വിചാരിക്കുക) യും ചെയ്തു. أَنَّمَا فَتَنَّاهُ നാം അദ്ദേഹത്തെ പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുക തന്നെയാണെന്ന്. فَاسْتَغْفَرَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പാപമോചനം (പൊറുക്കൽ) തേടി. رَبَّهُ തൻെറ റബ്ബിനോട്. وَخَرَّ നിലംപതിക്കുകയും ചെയ്തു. رَاكِعًا റുകൂഉ് ചെയ്തു (കുമ്പിട്ട്) കൊണ്ട്. وَأَنَابَ ഭേദിച്ച് മടങ്ങുക (വിനയപ്പെടുക) യും ചെയ്തു.

ഈ ആയത്തിനുശേഷം അല്ലാഹുവിന് നന്ദിയായി ഒരു സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കൂടുതൽ വിവരം താഴെ വരുന്നുണ്ട്.

25 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് അതു നാം പൊറുത്തു കൊടുത്തു. നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിന് നമ്മുടെ അടുക്കൽ സാമീപ്യ (സ്ഥാന) വും, നല്ല മടക്കസ്ഥലവും ഉണ്ട്.	فَغَفَرْنَا لَهُۥ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٢٥﴾

25 فَغَفَرْنَا لَهُ അപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തിന് പൊറുത്തുകൊടുത്ത്. ذَلِكَ അത്. وَإِنَّ لَهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടുതാനും. عِندَنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ. لَزُلْفَى സാമീപ്യം, അടുപ്പം. وَحُسْنَ مَآبٍ നല്ല മടക്ക(പ്രാപ്യ) സ്ഥാനവും.

ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവത്തിനു വിശദരൂപം നൽകുന്ന ചില കഥകൾ കഥാകാരൻമാർ ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അവ പകർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ചിലതു ദാവൂദ്(عليه السلام) നബിയുടെ സ്ഥിതിക്കു മാത്രമല്ല, സാധാരണക്കാരനായ ഒരു സത്യവിശ്വാസിയുടെ സ്ഥിതിക്കു പോലും യോജിക്കാത്തതാണ്. ഇതുസംബന്ധിച്ചു ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവന വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''ഖുർ ആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇവിടെ ചില കഥകൾ പറയാറുണ്ട്. അവയിലധികവും ഇസ്രാഈലീ ഐതിഹ്യങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിച്ചതാകുന്നു. സ്വീകാര്യമായ ഒരു വർത്തമാനവും നബി (صلى الله عليه وسلم) യിൽനിന്നു ഈ വിഷയത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ആകയാൽ, ഈ കഥ (ഖുർആനിൽ വന്നതുപോലെ) പാരായണം ചെയ്യുകയും അതിനെ സംബന്ധിച്ച വിവരം അല്ലാഹുവിനറയാമെന്നു വെക്കുകയുമാണ് കൂടുതൽ നല്ലത്. ഖുർആനും, അതു ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും യഥാർത്ഥംതന്നെ'' അലി (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: ''ദാവൂദ് (عليه السلام) നെപ്പറ്റി കഥാകാരൻമാർ പറയാറുള്ളത് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ അവരെ നൂറ്റി അറുപതടി അടിക്കും?!'' അപ്പോൾ, വളരെ പഴക്കം ചെന്ന ഇസ്രാഈലീ കഥകളാണവ എന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു എന്തോ അതുകൊണ്ടു നാം ഇവിടെ തൃപ്തിപ്പെടുക.

ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ ചിലർ ചുവരുകയറി അകത്തു കടന്നു. മറ്റാർക്കും പ്രവേശനമില്ലാതെ അദ്ദേഹം സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക മുറിയായിരിക്കാം അത്. ആകസ്മികമായി ഒരു കൂട്ടർ അതിക്രമിച്ച് അകത്തു കടന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു. വല്ല ചതിപ്രയോഗമോ, കൈയേറ്റമോ ഉന്നംവെച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കും ആ പ്രവേശനമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നുക സ്വഭാവികമാണല്ലോ. ഇസ്റാഈല്യർക്കിടയിൽ നബിമാരെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സംരംഭങ്ങൾ നടക്കുന്നതും സംഭവ്യമാണ്. ويقتلون النبيين بغير الحق – البقرة : ٦١ (അവർ ന്യായമില്ലാതെ നബിമാരെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.) എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

അദ്ദേഹത്തിൻെറ പെട്ടെന്നുള്ള ഭയവും, പരിഭ്രമവും കണ്ടപ്പോൾ ആഗതർ അദ്ദേഹത്തെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയായി. ഒരു പക്ഷെ, ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ ആൾക്കാർ അപ്പോഴേക്കും അവിടെ എത്തിച്ചേരുകയോ മറ്റോ സംഭവിച്ചിരിക്കുവാനും സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. ഏതായാലും, തങ്ങളുടെ അനാശാസ്യമായ ഈ പ്രവേശനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അവർ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. കേവലം സഹോദരങ്ങളും കൂട്ടുകാരുമായ തങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായ ഒരു വഴക്കിൽ ന്യായമായ വിധി സമ്പാദിക്കലും, ഉപദേശം തേടലുമാണുദ്ദേശ്യമെന്നു അവർ സമർത്ഥിച്ചു. കേസ്സിൻെറ രൂപം ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ വിവരിച്ചു: ''എൻെറ ഈ സഹോദരനു തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു പിടയാടുകളുണ്ട്. എനിക്കു ഒന്നുമാത്രവും! ഈ ഒന്നിനെയും തനിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു

അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി അന്യോന്യം സംസാരിച്ചുവെങ്കിലും ന്യായത്തിൽ അദ്ദേഹം എന്നെ തോല്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ശരിയായ ഒരു വിധി കല്പിച്ചുതന്ന് ഞങ്ങളെ നേർവഴിക്കാക്കണം.

അന്യായക്കാരനായ കക്ഷിയുടെ മൊഴികളാണിതു എന്നു വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ പ്രതിയുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുള്ള എന്തെങ്കിലും കൈപീത്തോ ന്യായമോ ആകട്ടെ, ന്യായാധിപ സ്ഥാനത്തുനിന്നുള്ള എന്തെങ്കിലും ചോദ്യമോ പ്രതിവിസ്താരമോ ആകട്ടെ, ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടില്ല. അന്യായം കേട്ടമാത്രയിൽതന്നെ ദാവൂദ് (عليه السلام) വിധി പ്രസ്താവിച്ചതായിട്ടാണു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നത്. അദ്ദേഹം അന്യായക്കാരന് വിധി കൊടുത്തു; അവൻ തന്റെ ആടുകളിൽക്കൂടി നിന്റെ ആടിനെയും കിട്ടണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടതു അക്രമമാണെന്ന്. അന്യോന്യം ഇടകലർന്നു കൂട്ടായി വർത്തിക്കുന്ന പലരും ഇങ്ങിനെ പരസ്പരം പ്രവർത്തിക്കാറുണ്ടെന്നും സത്യവിശ്വാസവും സൽകർമ്മവും സ്വീകിരിച്ചവർ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാകുകയുള്ളുവെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ള സജ്ജനങ്ങൾ വളരെ കുറ വാണെന്നും അദ്ദേഹം തുടർന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവം മുഖേന അല്ലാഹു തന്നെ പരീക്ഷിച്ചതാണെന്നു ദാവൂദ് (عليه السلام) കരുതി യെന്നും, അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പാപമോചനം തേടുകയും റുകൂഉം സുജൂദും ചെയത് നിലം പതിച്ചു ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്തുവെന്നും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു പൊറുത്തു കൊടുത്തുവെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പരീക്ഷണം എന്തായിരുന്നു? അദ്ദേഹം ചെയ്ത തെറ്റ് എന്തായിരുന്നു? ഒന്നും ഖണ്ഡിതമായി പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഒരുപക്ഷേ, കേസ്സിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്താതെയും, പ്രതിയുടെ വാമൊഴികൾ ആരായാതെയും കേസ്സിൽ വിധി പറഞ്ഞതായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, പെട്ടെന്ന് അതിക്രമിച്ചു കടന്ന അവരുടെമേൽ എന്തെങ്കിലും ശക്തിയായ നടപടി എടുക്കുവാൻ പ്രഥമ വീക്ഷ ണത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയും, പിന്നീടു മാപ്പു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തതാ യിരിക്കാം. അതല്ലെങ്കിൽ ആഗതരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചതുമായിരിക്കാം. അവർ അകത്തു പ്രവേശിച്ച സന്ദർഭവും, സ്വഭാവവും, ആ പ്രവേശനത്തിനു അവർ പറഞ്ഞ കാരണവും നോക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ പലതുമായിരിക്കുവാൻ വഴിയുണ്ട്. വളരെ കെട്ടിപ്പിണവുള്ള ഒരു കേസ്സല്ല അവർ പറഞ്ഞത്. ആ കേസ്സ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദർബാറിൽ സാധാരണമട്ടിൽ സമർപ്പി ക്കാവുന്നതേ ഉള്ളു. ഈ കേസ്സിൻെറ വിവരണത്തിൽ നിന്നു തന്നെ, അവരുടെ പ്രവേശന ത്തിൽ ഇതല്ലാതെ മറ്റെന്തോ ഒരു ഉദ്ദേശ്യം ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാൻ തികച്ചും ന്യായമുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, സാധാരണക്കാരായ ആളുകളെ അപേക്ഷിച്ചോ, നീതി ന്യായത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലോ നോക്കുമ്പോൾ, ഒരു തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാത്ത ചില നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾ പോലും, ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയെപ്പോലുള്ള മഹാൻമാരുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്തതാണെന്നും വരാമല്ലോ. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു തെറ്റുകുറ്റങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കാവുന്നതാണ്. ഏതായാലും, ധാരണയിലോ, പ്രവർത്തിയിലോ വന്ന ആ നിസ്സാര തെറ്റിനുപോലും അദ്ദേഹം അങ്ങേഅറ്റം ഖേദിച്ചു പശ്ചാത്തപിച്ചു. അല്ലാഹു അതു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയതു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഈ ആഗതൻമാർ മലക്കുകളായിരുന്നുവെന്നു ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇതു വാസതവമാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ന്യായാധിപസ്ഥാനം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ആവശ്യമായ മര്യാദകളും, കാര്യക്ഷമതയും ദാവൂദ് (عليه السلام) കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്ന ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഇതെന്നും, ഈ സംഭവം മുഖേന ആ തുറയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ചില നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹു വിങ്കൽ അദ്ദേഹത്തിനുകൂടുതൽ സ്ഥാനപദവി സിദ്ധിച്ചുവെന്നും തീർച്ചയാണ്.'പൊറുത്തു

കൊടുത്തു’ എന്നു പറഞ്ഞു അല്ലാഹു മതിയാക്കിയില്ല. وان له عندنا لزلفى وحسن مأب (നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിനു നമ്മുടെ അടുക്കൽ സാമീപ്യവും നല്ല മടക്കസ്ഥാനവും ഉണ്ട്.) എന്നു കൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. മാത്രമല്ല, ഈ സംഭവം വിവരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറയുന്നതും നോക്കുക. അദ്ദേഹത്തെ ഭൂമിയിലെ പ്രതിനിധിയാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഇച്ഛ നോക്കാതെ മുറപ്രകാരം ന്യായാധിപത്യം നടത്തേണമെന്നുമാണല്ലോ അതിൽ പറയുന്നത്. അപ്പോൾ, ആ സംഭവവും ഈ പ്രസ്താവനയും തമ്മിൽ എന്തോ പ്രത്യേക ബന്ധമുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.

24-ാം വചനം ഓതുമ്പോൾ സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതു സാധാരണ ഓത്തിന്റെ സുജൂദുകളുടെ ഇനത്തിൽ പെട്ടതല്ല. ദാവൂദ്(عليه السلام) നബിയുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചതിൽ അല്ലാഹുവിനു നന്ദിയായി ചെയ്യുന്ന ഒരു സുജൂദ് (سجدة الشكر) ആകുന്നു. ഇമാം നസാഈ (رحمه الله) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: സ്വാദു സൂറത്തിൽവെച്ചു നബി(ﷺ) സുജൂദ് ചെയ്കയും ഇങ്ങിനെ പറയുകയും ചെയ്തു: ‘ദാവൂദ് ’(عليه السلام) പശ്ചാത്താപമെന്ന നിലക്ക് സുജൂദ് ചെയ്തു. നാമതുനന്ദിയെന്ന നിലക്കു ചെയ്യുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഹദീസുകൾ വേറെയും കാണാം. ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

يَـٰدَاوُۥدُ إِنَّا جَعَلْنَـٰكَ خَلِيفَةً فِى ٱلْأَرْضِ فَٱحْكُم بَيْنَ ٱلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ ٱلْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌۢ بِمَا نَسُوا۟ يَوْمَ ٱلْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

26 ഹേ, ദാവൂദ്! നിശ്ചയമായും നിന്നെ നാം ഭൂമിയിൽ ഒരു പ്രതിനിധിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നീ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ന്യായപ്രകാരം വിധി നടത്തുക. ഇച്ഛയെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. കാരണം, അത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നിന്നെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കുന്നവർ, അവർ ന്യായവിചാരണാദിവസത്തെ വിസ്മരിക്കുന്നതു നിമിത്തം, അവർക്ക് കഠിനശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

---

26 يَا دَاوُدُ ഹേ ദാവൂദ്. إِنَّا جَعَلْنَاكَ നിശ്ചയമായും നാം നിന്നെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. خَلِيفَةً ഒരു പ്രതിനിധി. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَاحْكُمْ അതിനാൽ നീ വിധി നടത്തുക. بَيْنَ النَّاسِ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ. بِالْحَقِّ ന്യായ (മുറ, യഥാർത്ഥ) പ്രകാരം. وَلاَ تَتَّبِعِ നീ പിൻപറ്റരുത്. الْهَوَى ഇച്ഛയെ (സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെ) . فَيُضِلَّكَ കാരണം അത് നിന്നെ വ്യതിചലിപ്പിക്കും, എന്നാലത് നിന്നെ പിഴപ്പിക്കും. عَن سَبِيلِ الله അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ يَضِلُّونَ പിഴച്ചുപോകുന്നവർ, വ്യതിചലിക്കുന്നവർ. عَن سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ شَدِيدٌ കഠിനമായ ശിക്ഷ. بِمَا نَسُوا അവർ മറന്നത് (വിസ്മരിച്ചത്) നിമിത്തം. يَوْمَ الْحِسَابِ വിചാരണയുടെ ദിവസത്തെ.

‘ദാവൂദ് ’(عليه السلام) ഒരു പ്രവാചകനും ദൈവദൂതനുമാണ്. അതോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിനു രാജത്വവും, ഭരണാധിപത്യവും അല്ലാഹു കൊടുത്തരുളി. ഭരണാധിപനും, ന്യായാധിപനുമെന്ന നിലക്കു അദ്ദേഹം ആവശ്യം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു പഠിപ്പിക്കുകയും, അതിനെതിരായി അധികാരം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം ഉണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി ശക്തിയായി താക്കീതു ചെയ്കയും ചെയതു വാസ്തവത്തിൽ ദാവൂദ് (عليه السلام) നബിയെ

മാത്രം ബാധിക്കുന്നതല്ല ഈ വചനത്തിലെ ശാസനയും താക്കീതും. എല്ലാ നേതാക്കൻമാരെയും, അധികാരസ്ഥൻമാരെയും ഒരുപോലെ ബാധിക്കുന്നതാണ് അവ. ഇമാം അഹ്മദും, തിർമദിയും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''ഖിയാമത്തുനാളിൽ മനുഷ്യരിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനും ഏറ്റവും സാമിപ്യമുള്ളവനും, നീതിമാനായ നേതാവായിരിക്കും. ഖിയാമത്തുനാളിൽ മനുഷ്യരിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ടവനും, ഏറ്റവും കഠിന ശിക്ഷയുള്ളവനും നീതികെട്ട നേതാവുമായിരിക്കും.''

വിഭാഗം-3

وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَٰطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنَ ٱلنَّارِ ﴿٢٧﴾

27 ആകാശവും, ഭൂമിയും, അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതും നാം നിരർത്ഥമായി (വൃഥാ) സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ധാരണയത്രെ അത്. ആകയാൽ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് നരകമാകുന്ന നാശം!

أَمْ نَجْعَلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَٱلْمُفْسِدِينَ فِى ٱلْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ ٱلْمُتَّقِينَ كَٱلْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾

28 അതല്ല-വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പോലെ നാം ആക്കുകയോ?! അതല്ലെങ്കിൽ (സൂക്ഷ്മതയുള്ള) ഭയഭക്തൻമാരെ നാം ദുഷ്ടൻമാരെപ്പോലെ ആക്കുകയോ?!

كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ مُبَٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوٓا۟ ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٢٩﴾

29 (ഇതാ) നാം നിനക്ക് അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള ഒരു വേദഗ്രന്ഥം! അനുഗ്രഹീതമാണ് (അത്) . അതിൻെറ സൂക്തങ്ങളെ (അഥവാ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ) അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും, ബുദ്ധിമാൻമാർ ഓർമ്മിക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.)

---

27 وَمَا خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. السَّمَاءَ ആകാശം. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതും. بَاطِلاً നിരർത്ഥമായി, വൃഥാ. ذَٰلِكَ അത്. ظَنُّ ധാരണയാണ്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ. فَوَيْلٌ അതിനാൽ നാശം. لِّلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. مِنَ النَّارِ നരകമാകുന്ന, നരകം നിമിത്തം. 28 أَمْ نَجْعَلُ അതല്ല (അല്ലെങ്കിൽ, അഥവാ) നാം ആക്കുമോ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്. كَالْمُفْسِدِينَ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ പോലെ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. أَمْ نَجْعَلُ അതല്ലെങ്കിൽനാം ആക്കുമോ. الْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാരെ, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരെ. كَالْفُجَّارِ ദുഷ്ടൻമാരെ, (തോന്നിയവാസികളെ) പ്പോലെ. 29 كِتَابٌ ഒരു (വേദ) ഗ്രന്ഥം. أَنزَلْنَاهُ നാമതിനെ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിങ്കലേക്ക്. مُبَارَكٌ അനുഗ്രഹീതമായത്, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ടത്. لِّيَدَّبَّرُوا അവർ ഉറ്റാലോചിക്കാൻ, ചിന്തിക്കാൻ. آيَاتِهِ അതിൻെറ ആയത്ത് (ദൃഷ്ടാന്തം, സൂക്തം) കളെ. وَلِيَتَذَكَّرَ ഓർമ്മിക്കുവാനും, സ്മരിക്കുവാനും. أُولُو الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാർ.

വളരെ അനുഗ്രഹീതമായ (ബർക്കത്തുള്ള) ഒരു പുണ്യഗ്രന്ഥമത്രെ ഖുർആൻ. എന്നാൽ, കേവലം പുണ്യത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം പാരായണം ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയല്ല അതു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, അതിൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും

ചെയ്യുവാൻവേണ്ടിയാണു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ഈ വചനം അസന്നിഗ്ദമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ബർക്കത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ഖുർആൻ പഠിക്കുകയും , പാരായണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവർ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുള്ള ഒരു ആയത്താണിത്. ഹസൻ ബസരീ (رحمه الله) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''ഖുർ ആൻെറ അർത്ഥ സാരങ്ങൾ അറിയാത്ത കുട്ടികളും, അടിമകളുമെല്ലാം അതു വായിക്കുന്നു. അവരതിൻെറ അക്ഷരങ്ങൾ പാഠമാക്കുകയും അതിൻെറ നിയമങ്ങൾ പാഴാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ പറഞ്ഞേക്കും: ഞാൻ ഖുർ ആൻെറ ഒരക്ഷരവും ബാക്കിയില്ലാതെ പഠിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്. എന്നാൽ അല്ലാഹു തന്നെയാണ സത്യം! അവൻ ഒന്നും പഠിക്കാതെ സകലവും വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അവൻെറ സ്വഭാവത്തിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ അതിൻെറ (അതു പഠിച്ചതിൻെറ) ഒരടയാളവും കാണപ്പെടുകയില്ല. സത്യമായും, ഖുർആൻപഠനം എന്നു പറയുന്നത് അതിൻെറ അക്ഷരം പഠിക്കലും അതോടൊപ്പം നിയമം പാഴാക്കലുമല്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ വിജ്ഞാനികളുമല്ല, (മതത്തിൻെറ) സംരക്ഷകൻമാരുമല്ല. ഇത്തരക്കാരെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ!'' അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ ചില രംഗങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നു:

وَوَهَبْنَا لِدَاوُۥدَ سُلَيْمَـٰنَ ۚ نِعْمَ ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿٣٠﴾

30 ദാവൂദിനു നാം സുലൈമാനെ പ്രദാനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വളരെ നല്ല അടിയാൻ! നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം വളരെ മടക്കമുള്ള ആളാകുന്നു.

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِٱلْعَشِىِّ ٱلصَّـٰفِنَـٰتُ ٱلْجِيَادُ ﴿٣١﴾

31 (അതിവേഗതയുള്ള) മുന്തിയവയും, കാലുപൊക്കി നിൽക്കുന്നവയുമായ കുതിരകൾ അദ്ദേഹത്തിന് വൈകുന്നേരം പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ട സന്ദർഭം;-

فَقَالَ إِنِّىٓ أَحْبَبْتُ حُبَّ ٱلْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّى حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِٱلْحِجَابِ ﴿٣٢﴾

32 അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുകയായി: ''ഞാൻ എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ സ്മരണ നിമിത്തം (ഈ) നൻമയോടുള്ള സ്നേഹം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്.'' അങ്ങനെ, അവ മറവിൽ തിരോധാനം ചെയ്തു (കാഴ്ചയിൽനിന്നുമറഞ്ഞു) .

رُدُّوهَا عَلَىَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِٱلسُّوقِ وَٱلْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾

33 (അദ്ദേഹംപറഞ്ഞു:) ''നിങ്ങൾ അവയെ എൻെറ അടുക്കൽ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവിൻ''. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം (അവയുടെ) തണ്ടങ്കാലുകളെയും, പിരടികളെയും തടവാൻ തുടങ്ങി.

---

30 وَوَهَبْنَا നാം പ്രദാനം ചെയ്തു. لِدَاوُدَ ദാവൂദിന്. سُلَيْمَانَ സുലൈമാനെ. نِعْمَ വളരെ നല്ലവനാണ്. الْعَبْدُ (ആ) അടിയാൻ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. أَوَّابٌ വളരെ മടക്കം പശ്ചാത്താപം ഉള്ളവനാകുന്നു. 31 إِذْ عُرِضَ പ്രദർശിപ്പിക്ക (കാണിക്ക) പ്പെട്ട സന്ദർഭം. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്. بِالْعَشِيِّ വൈകുന്നേരം, സന്ധ്യാസമയം. الصَّافِنَاتُ കാല്പൊക്കി നിൽക്കുന്ന കുതിരകൾ. الْجِيَادُ (നല്ല) മുന്തിയ. 32 فَقَالَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. أَحْبَبْتُ ഞാൻ സ്നേഹംവെച്ചു حُبَّ الْخَيْرِ നന്മയുടെ (നൻമയോടുള്ള സ്നേഹം) . عَنْ ذِكْرِ സ്മരണയാൽ. رَبِّي എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ. حَتَّى تَوَارَتْ അത് മറയുന്നതുവരെ, അങ്ങിനെ അത് തിരോധനം ചെയ്തു. بِالْحِجَابِ മറയിൽ, മറയാൽ. 33 رُدُّوهَا അവയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരിൻ, മടക്കുവിൻ. عَلَيَّ എൻെറ അടുക്കൽ, എനിക്ക്. فَطَفِقَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം തുടങ്ങി, ആയി. مَسْحًا തടവാൻ. بِالسُّوقِ തണ്ടങ്കാലിന്. وَالْأَعْنَاقِ പിരടികൾക്കും, കഴുത്തിനും.

ദാവൂദ് (ﷺ) ഒരു പ്രവാചകവര്യനും, മഹാരാജാവുമായിരുന്നുവല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം പ്രവാചകത്വത്തിലും, രാജത്വത്തിലും സുലൈമാൻ(ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയും അനന്തരാവകാശിയുമായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'ദാവൂദിനു നാം സുലൈമാനെ പ്രദാനം ചെയ്തു;' (ووهبنا لداود سليمان) എന്നു ഇവിടെയും 'സുലൈമാൻ ദാവൂദിനെ അനന്തരമെടുത്തു' (وورث سليمان داود) എന്നു സൂ:നംലിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയുടെ ഭരണം കൂടുതൽ ശക്തവും, അനിതരസാധാരണവുമായിരുന്നു. ഒരു ഭരണത്തിൻെറ പ്രതിരോധശക്തിയായിരിക്കും അതിൻെറ നട്ടെല്ല്. അതിൽ അക്കാലത്തു പ്രഥമസ്ഥാനമാണ് കുതിരപ്പട്ടാളത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഏറ്റവും മികച്ചതും, ഉത്തമ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയതുമായ കുതിരപ്പട്ടാളം കഴിവതും സജ്ജമാക്കുകയെന്നതു അടുത്ത കാലംവരെ ഭരണാധികാരികളുടെ പതിവായിരുന്നു യുദ്ധായുധങ്ങൾ യന്ത്രവൽക്കരപ്പെട്ടതോടുകൂടിയാണ് കുതിരപ്പട്ടാളത്തിനു സ്ഥാനം കുറഞ്ഞുവന്നത്. സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ പട്ടാളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മേത്തരം കുതിരപ്പട്ടാളത്തിൻെറ ഒരു പ്രദർശനത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

അതിവേഗത്തിൽ കുതിച്ചോടുന്ന മുന്തിയ തരം കുതിരകൾക്കാണ് الجياد എന്നു പറയുന്നത്. ഒരു കാൽ അൽപമൊന്നു പൊക്കിക്കൊണ്ട് മൂന്നു കാലിൽ ഊന്നിനിൽക്കുക മേത്തരം കുതിരകളുടെ ലക്ഷണമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് الصافنات അവയെ എന്നു പ്രത്യേകം വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. സൂറത്തുൽ ആദിയാത്തി (العاديات) ൽ നല്ല തരം കുതിരപ്പട്ടാളത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു: ''കിതച്ചുകൊണ്ട് കുതിച്ചോടുന്നവ, അങ്ങിനെ തീപ്പൊരി പറപ്പിക്കുന്നവ, അങ്ങിനെ പ്രഭാതത്തിൽ ചെന്ന് അക്രമണം നടത്തുന്നവ, എന്നിട്ട് അവ പൊടി പടലം ഇളക്കിവിടുന്നു, അങ്ങിനെ (ശത്രു) സംഘത്തിനു മദ്ധ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.'' സത്യത്തിൻെറ എതിരാളികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന അക്രമങ്ങളെ നേരിടുവാനും, അവരെ നിലക്കു നിറുത്തുവാനുംവേണ്ടി സത്യത്തിൻെറ അനുയായികൾ ശക്തി സജ്ജീകരിക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യകത ഉണർത്തുകയും, അതിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയുമാണ് ഇത്തരം ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്.

ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സംഭവം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ രണ്ടുതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു കാണാം. അവയിൽ കൂടുതൽ ന്യായമായതും, ഖുർ ആൻെറ വാക്കുകളോടു കൂടുതൽ യോജിപ്പുള്ളതുമായി കാണുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതാണ്: ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയുടെ മേത്തരം കുതിരപ്പട്ടാത്തിൻെറ ഒരു പ്രദർശനം നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതിവേഗം അവ കുതിച്ചു മുന്നോട്ടുനീങ്ങി. വളരെ ദൂരം പോയതുകൊണ്ടോ, രാത്രി ഇരുട്ടുമൂടിയത്കൊണ്ടോ- അതുമല്ലെങ്കിൽ അവയുടെ ശീഘ്രഗതിയാൽ പൊടിപടലം മൂടിയതുകൊണ്ടോ-അവ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറഞ്ഞുപോയി. കുതിരകളുടെ നൻമയും മേൻമയും അദ്ദേഹത്തെ സന്തുഷ്ടനാക്കി. പക്ഷേ, കേവലം ഭൗതികനേട്ടമെന്ന നിലക്കായിരുന്നില്ല അത്. അല്ലാഹു തനിക്കു ചെയ്തുതന്നെ അനുഗ്രഹവും, സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും എന്ന നിലക്കായിരുന്നു അദ്ദേഹം അവയെ സ്നേഹിച്ചത്. ''എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ സ്മരണനിമിത്തം (ഈ) നൻമയോടു- കുതിരപ്പട്ടാളസമ്പത്തിനോടു-ള്ള സ്നേഹം ഞാൻ വെച്ചുപുലർത്തുകയാണ് اني احببت حب الخير عن ذكر ربى എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നതു അതുകൊണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടു കുതിരകളെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ അദ്ദേഹം കൽപനകൊടുത്തു. തിരിച്ചെത്തിയശേഷം സന്തോഷത്തോടും, സ്നേഹത്തോടുംകൂടി അവയുടെ കാലിലും, കഴുത്തിലും തൊട്ടുതടവിക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തു.

സത്യത്തിൻെറ ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ പ്രതിരോധശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, സജ്ജീ

കരിക്കുകയും വേണ്ടതുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികൾ പൊതുവിലും ഭരണാധികാരികൾ പ്രത്യേകിച്ചും ഗൗനിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യമാണിത്; ഇത്തരം ശക്തി സംരംഭങ്ങളൊന്നും കേവലം ആർഭാടങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതല്ല; അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയാകുന്ന പുണ്യകർമ്മങ്ങളുടെ ഇനത്തിൽപെട്ടതാണ്; അഥവാ ആ ലക്ഷ്യത്തോടും ഉദ്ദേശ്യത്തോടുംകൂടിയായിരിക്കണം അത്. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള മാതൃകാപാഠങ്ങളാണ് ഈ സംഭവത്തിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടും സത്യവിശ്വാസികളോടും പറയുന്നതു നോക്കുക:

واعدو لهم مااستطعتم من قوة ومن رباط الخيل ترهبون به عدوالله وعدوكم واخرين من دونهم لاتعلمونهم الله يعلمهم وما تنفقوا من شيئ فى سبيل الله يوفى اليكم وانتم لا بظلمون- الانفال : ٦٠

സാരം: നിങ്ങൾ അവർക്കു-ശത്രുക്കൾക്കു-വേണ്ടി നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നത്ര ശക്തിയും, കെട്ടിനിറുത്തിയ കുതിരപ്പട്ടാളത്തെയും ഒരുക്കിക്കൊള്ളുവിൻ. അതുമൂലം അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുവെയും, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെയും അവർക്കു പുറമെ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത മറ്റു ചിലരെയും-അവരെ അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്- നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടാണ് (അതു) .അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ചിലവഴിച്ചാലും അതു നിങ്ങൾക്കു നിറവേറ്റിത്തരപ്പെടുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ (ഒട്ടും) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.(സൂ: അൻഫാൽ:60) ''അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും, അവൻെറ വാഗ്ദാനം സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടും ഒരാൾ കുതിരയെ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ മുടക്കിവെച്ചാൽ അത് വയറ് നിറക്കുന്നതും, ദാഹം തീർക്കുന്നതും, കാഷ്ടിക്കുന്നതും മൂത്രിക്കുന്നതുമെല്ലാം അവൻെറ (കർമ്മങ്ങളുടെ) തൂക്കത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും'' എന്നു റസൂൽ(ﷺ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി(رحمه الله) യും ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം ഇപ്രകാരമാണ്: കുതിരപ്പട്ടാളപ്രദർശനത്തിൽ ശ്രദ്ധ മുഴുകിയതുനിമിത്തം സുലൈമാൻ നബി (عليه السلام) വൈകുന്നേരത്തെ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുന്ന കാര്യം വിസ്മരിച്ചുപോയി. സൂര്യാസ്തമനത്തിനു ശേഷമാണു ഓർമ്മ വന്നത്. അതിനാൽ അവയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണക്കു വിഘാതമായിത്തീർന്ന ആ കുതിരകളെ കഴുത്തും കാലും വെട്ടി അറുക്കുകയും, മാംസം ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. انى احببت حب الخير عن ذكر ربى എന്ന വാക്യത്തിന് ഈ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരം ''എൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ സ്മരണവിട്ട് ഞാൻ (കുതിരസമ്പത്താകുന്ന) നൻമയോടുള്ള സ്നേഹം സ്വീകരിച്ചുപോയി'' എന്നർത്ഥമായിരിക്കും. അഥവാ, ഇവയോടുള്ള പ്രേമം നിമിത്തം അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണ എനിക്കു വിട്ടുപോയല്ലോ എന്ന വ്യസനം പ്രകടമാക്കിയതായിരിക്കും. കൂടാതെ, 'തണ്ടങ്കാലും പിരടിയും തടവുവാൻ തുടങ്ങി' (فطفق مسحا بالسوق والاعناق) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അവയെ അറുത്തുകൊന്നുവെന്നും ആയിരിക്കും. കേവലം അനുവദനീയമെങ്കിലും ഐഹികവിഭവങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചതു നിമിത്തം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വിട്ടുപോയതിൽ പശ്ചാത്തപിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ആ കുതിരകളെ ബലിയർപ്പിച്ചു ദാനം ചെയ്തുവെന്നുമാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ ചുരുക്കം. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ അനുബന്ധങ്ങളായി ഒട്ടും വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്ത മറ്റു ചില വിശദീകരണങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും വേറെയും കാണാമെങ്കിലും മുഫസ്സിറുകളിൽ അധികമാളുകളും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതു ഇതാകുന്നു.

ഈ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം ഇമാം ഇബ്നുജരീർ(رحمه الله) , ഇമാം റാസീ(رحمه الله) മുതലായവർ തള്ളിക്കളയുകയും, ആദ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനം ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു പ്രസ്താവ്യമാണ്. ആയത്തിലെ വാക്കുകളും, അവയുടെ അർത്ഥങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടും. യുക്തമായ ന്യായങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഇമാം റാസീ(رحمه الله) ഇവിടെ ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന തന്നെ ചയ്തിട്ടുണ്ട്. ദൈർഘ്യഭയം നിമിത്തം അതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. ഒരു ജീവിയിലേക്കുശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടു നമസ്കരിക്കുവാൻ വിട്ടുപോയി എന്നല്ലാത്ത മറ്റൊരു കാരണവും കൂടാതെ, നിരപരാധികളായ ആ ജീവികളെ വെട്ടിയറുത്തു ശിക്ഷിക്കുവാനും,

തൻെറ സ്വത്തു നശിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം തയ്യാറാകുവാൻ സാധ്യതയില്ല എന്നത്രെ ഇമാം ഇബ്നുജരീർ(ﷺ) പറയുന്നത്. ഇബ്നു കഥീർ(ﷺ) ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി വന്നിട്ടുള്ള പല പ്രസ്താവനകളും ഉദ്ധരിക്കുകയും, അവയുടെ ന്യൂനതകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഇബ്നുജരീർ(ﷺ) പ്രസ്താവിച്ച ആ ന്യായം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അഭിപ്രായമില്ല. അതിൽ അല്പം ആലോചിക്കാനുണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്ഷം. ഒരുപക്ഷേ, സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്തുള്ള നിയമത്തിനു അതു എതിരായിരുന്നില്ലെന്നു വരാം- നമസ്കാരത്തിനു മുടക്കം വരുത്തിയ സ്ഥിതിക്കു അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയുള്ള രോഷമെന്ന നിലക്കു പ്രത്യേകിച്ചും-എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. കുതിരകളെ അറുക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നു പറയുന്നവർ, അദ്ദേഹം അവയെ വെട്ടിനശിപ്പിച്ചുവെന്നല്ല, അറുത്തുമാംസം ദാനം ചെയ്തു എന്നാണ് പറയുന്നതും. ഇതും ഇബ്നുകഥീർ(ﷺ) ൻെറ സംശയത്തിനു കാരണമായിരിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതേസമയത്തു കാലും, പിരടിയും തടവുവാൻ തുടങ്ങി (فطفق مسحا بالسوق والاعناق) എന്ന വാക്യത്തിനു കാലിൻെറ ഞരമ്പറക്കുകയും കഴുത്തുവെട്ടുകയുമാണു ഉദ്ദേശ്യമെന്നു വെക്കുവാനും പ്രയാസമുണ്ടുതാനും.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില കാരണങ്ങളും, ഏതെങ്കിലുമൊന്നുമാത്രം ശരിയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മതിയായ തെളിവില്ലായ്മയും നിമിത്തം അല്ലാമാ സയ്യിദ് ഖുത്തുബ് പോലുള്ള ചിലർ ഇവിടെ ഒന്നും പറയാതെ മൗനം അവലംബിച്ചിരിക്കുകയാണ്. (അടുത്ത ആയത്തുകളുടെ വിവരണത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ ചില വാക്കുകൾ നാം ഉദ്ധരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക.) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഈ സംഭവത്തിൻെറ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഉറച്ച ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനെക്കാൾ സുരക്ഷിതമായിട്ടുള്ളതു സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബിൻെറ നയമാണെന്നും, ഒരു തീരുമാനം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നുമാണ് നമുക്കിവിടെ പറയുവാനുള്ളത്. الله اعلم

34 സുലൈമാനെ നാം പരീക്ഷണം നടത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പീഠത്തിൻമേൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] നാം ഒരു ശരീരത്തെ ഇടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടദ്ദേഹം (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു മടങ്ങി) വിനയപ്പെട്ടു.	وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَـٰنَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِۦ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾
35 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; ''രക്ഷിതാവേ, എനിക്ക് പൊറുത്തുതരേണമേ! എൻെറ ശേഷം ഒരാൾക്കും യോജിക്കാത്ത (അഥവാ സൗകര്യപ്പെടാത്ത) ഒരു രാജത്വം നീ എനിക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുകയും വേണമേ! നിശ്ചയമായും നീയത്രെ മഹാദാനശീലനായുള്ളവൻ.	قَالَ رَبِّ ٱغْفِرْ لِى وَهَبْ لِى مُلْكًا لَّا يَنۢبَغِى لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِىٓ ۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾
36 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിനു നാം കാറ്റിനെ കീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു; അത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൽപനപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഉന്നംവെച്ചിടത്തേക്ക് സൗമ്യമായ നിലയിൽ (നിഷ്പ്രയാസം) സഞ്ചരിക്കുമായിരുന്നു.	فَسَخَّرْنَا لَهُ ٱلرِّيحَ تَجْرِى بِأَمْرِهِۦ رُخَآءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾
37 എല്ലാ (വിധ) കെട്ടിടനിർമ്മാണക്കാരും, (സമുദ്രത്തിൽ) മുങ്ങൽക്കാരുമായ പിശാ	وَٱلشَّيَـٰطِينَ كُلَّ بَنَّآءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾

ചുക്കളെയും (കീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു)

وَءَاخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي ٱلْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾

38 വിലങ്ങു(ചങ്ങല) കളിൽ കൂട്ടി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മറ്റുചിലരെയും (കീഴ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു)

---

34 وَلَقَدْ فَتَنَّا നാം പരീക്ഷണം നടത്തുകയുണ്ടായി. سُلَيْمَانَ സുലൈമാനെ. وَأَلْقَيْنَا നാം ഇടുകയും ചെയ്തു. عَلَى كُرْسِيِّهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പീഠ(സിംഹാസന) ത്തിന്മേൽ. جَسَدًا ഒരു ശരീരം, തടി, ജഡം. ثُمَّ പിന്നീട്. أَنَابَ അദ്ദേഹം വിനയപ്പെട്ട് (മനസ്സ്) മടങ്ങി. 35 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. اغْفِرْ لِي എനിക്ക് പൊറുത്തുതരേണമേ. وَهَبْ لِي എനിക്ക് പ്രദാനം ചെയ്കയും വേണമേ. مُلْكًا ഒരു രാജത്വം. لَّا يَنبَغِي സൗകര്യപ്പെടാത്ത, യോജിക്കാത്ത, തരപ്പെടാത്ത, വേഗം ലഭിക്കാത്ത. لِأَحَدٍ ഒരാൾക്കും. مِّن بَعْدِي എൻെറ ശേഷം. إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീയത്രെ. الْوَهَّابُ മഹാദാനശീലൻ, വളരെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ. 36 فَسَخَّرْنَا അപ്പോൾ നാം കീഴ്പ്പെടുത്തി. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. الرِّيحَ കാറ്റിനെ. تَجْرِي സഞ്ചരിക്കുന്ന, അത് സഞ്ചരിക്കും. بِأَمْرِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൽപനപ്രകാരം. رُخَاءً മാർദ്ദവമായ നിലയിൽ, സൗമ്യമായി. حَيْثُ أَصَابَ അദ്ദേഹം ഉന്നം (ലക്ഷ്യം) വെച്ചിടത്ത്. 37 وَالشَّيَاطِينَ പിശാചുക്കളുടെയും. كُلَّ بَنَّاءٍ (അതായത്) കെട്ടിടനിർമ്മാണക്കാരായവരെയെല്ലാം. وَغَوَّاصٍ മുങ്ങൽക്കാരുമായ. 38 وَآخَرِينَ വേറെ ചിലരെയും. مُقَرَّنِينَ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട, കൂട്ടിയിണക്കപ്പെട്ടവരായ. فِي الْأَصْفَادِ വിലങ്ങുകളിൽ.

ദാവൂദ് (ﷺ) ഒരു പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയനായ സംഭവം മുമ്പുപറഞ്ഞുവല്ലോ?. അതുപോലെ, സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയും ഒരു പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയനായ കഥയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആപരീക്ഷണത്തെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടിയും, ചില പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചുവെന്നും, അങ്ങിനെ മറ്റാർക്കും ചില പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പരീക്ഷണത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഇവിടെയും വിശദമായി വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. والقينا على كرسيه جسدا (അദ്ദേഹത്തിൻെറ സിംഹാസനപീഠത്തിൻമേൽ നാം ഒരു ശരീരത്തെ ഇടുകയും ചെയ്തു) എന്നുമാത്രമേ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ജീവനില്ലാത്ത ശരീരം-അഥവാ-ജഡം-എന്നത്രെ جسد എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം. ഈ ശരീരംകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്താണെന്നു നിർണ്ണയിക്കത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ലതാനും. പക്ഷെ, ഈ സംഭവംമൂലം, സുലൈമാൻ(ﷺ) നബിയുടെ ഭരണത്തിനു ഹാനികരമായ എന്തോ ഒരു ദോഷം ബാധിക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു വിനയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചുവെന്നും, അതിൻെറ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിനു അവൻ അസാധാരണമായ ചില അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചുവെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു.

ദാവൂദ് നബി(ﷺ) നെപ്പറ്റി പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ട കഥകളെക്കാൾ ഗുരുതരമായ കെട്ടുകഥകൾ പലതും ഇവിടെ സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയെക്കുറിച്ചും പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ(رحمه الله) പറഞ്ഞതുപേലെ-സാധാരണക്കാരായ ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചുപോലും ന്യായീകരിക്കുവാൻ പടില്ലാത്ത-ആ കഥകൾ ഉദ്ധരിച്ചു നാം സമയം പാഴാക്കേണ്ടതില്ല. മറ്റു ചില തൽപരവ്യാഖ്യാതാക്കൾ ചെയ്തുകാണുന്നപോലെ, ആ കഥകൾക്കു പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വെച്ച് വിശദീകരിക്കുകയും എന്നിട്ടവയെല്ലാം പൊതുവിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെമേൽ വെച്ചുകെട്ടി അവരെ ഖണ്ഡിക്കുകയും, അതിൻെറ വെളിച്ചത്തിലൂടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗം തെളിയിക്കുകയും ചെയ്വാനും നാം മുതിരുന്നില്ല. സുലൈമാൻ (ﷺ) നബിയുടെ സിംഹാസനപീഠത്തിൻമേൽ ഇടപ്പെട്ട ശരീരം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നതിനെപ്പറ്റി പലരും പലവിധത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ ഇമാംറാസി(رحمه الله) , അല്ലാമാ ഹഖ്-ഖാനീ (رحمه الله) മുതലായ ചിലരുടെ ഒരഭിപ്രായം ഒരുപക്ഷേ ശരിയായിരിക്കുവാൻ

ഇടയുണ്ട്. ശക്തിയായ രോഗമോ മറ്റോ ബാധിച്ച് അവശനായി കിടക്കുന്ന ആളെപ്പറ്റി جسم بلا روح (ജീവനില്ലാ ശരീരം) എന്നു അറബികൾ പറയാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഭരണകാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ സുലൈമാൻ (عليه السلام) സിംഹാസനത്തിൽ -അഥവാ രാജകീയപീഠത്തിൽ-കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവന്നതായിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നാണ് ആ അഭിപ്രായം. സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്കു ജനിച്ച ഒരു കുട്ടിയെ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിലപാടിനു യോജിക്കാത്ത വിധം സ്നേഹിക്കുകയും, അതിനെപ്പറ്റി അതിയായ ജാഗ്രത കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും, ആ കുട്ടി പെട്ടന്നു ഒരിക്കൽ സിംഹാസനത്തിൻമേൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതായി കണ്ടുവെന്നും, അതാണിവിടെ പരീക്ഷണം കൊണ്ടു ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അല്ലാമാ ഫരീദു വജ്ദീ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും,ആ പരീക്ഷണത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭരണം കൂടുതൽ പ്രബലപ്പെടുകയും, മറ്റാർക്കും ലഭിക്കാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ അനുഗൃഹീതമാകുകയും ചെയ്തു.

ഈ പരീക്ഷണസംഭവത്തെയും, ഇതിനുമുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കുതിരപ്പട്ടാള പ്രദർശനത്തെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് സയ്യിദ് ഖുത്തുബ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില വാക്യങ്ങൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അവയെ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: മേത്തരങ്ങളായ കാലുപൊക്കിനിൽക്കുന്ന കുതിരകളെ الصافات الجياد യും, സുലൈമാൻ (عليه السلام) ൻെറ സിംഹാസനപീഠത്തിൻമേൽ ഇടപ്പെട്ട ശരീരത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള സൂചനകളെ വിവരിക്കുന്ന പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, നിവേദനങ്ങളും ഉള്ളതിൽ ഒന്നുപോലും എൻെറ മനസ്സിനു ആശ്വാസം നൽകുന്നതായിട്ടില്ല. അവ ഒന്നുകിൽ അസ്വീകാര്യമായ ഇസ്രാഈലീ വാർത്തകളോ, അല്ലെങ്കിൽ പിൻബലമില്ലാത്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങളോ ആയിരിക്കും. ഈ രണ്ടു സംഭവത്തിൻെറയും പ്രകൃതസ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കി സമാധാനമടയുവാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. ആകയാൽ അതൊന്നും ഞാനിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നുമില്ല. രണ്ടിനും ഒരു രൂപം നൽകുവാൻ സഹായിക്കുന്ന പ്രബലമായ ഒരു പ്രമാണവും എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഒരു ഹദീസു മാത്രമുണ്ട്: അതാകട്ടെ, സ്വതവേ നോക്കുമ്പോൾ പ്രബലമായതു തന്നെയാണെങ്കിലും, ഈ സംഭവങ്ങളുമായി അതിനു കാര്യമായൊരു ബന്ധവുമില്ല. നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസാണത്. ''ഒരു രാത്രിയിൽ തൻെറ പല ഭാര്യമാരുടെ അടുക്കൽ താൻ ചെല്ലുമെന്നും, അങ്ങിനെ അവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യത്തക്ക ഓരോ കുതിരപ്പടയാളിയായ മകനെ പ്രസവിക്കുമെന്നും സുലൈമാൻ (عليه السلام) പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം ان شاء الله (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ) എന്നു പറയുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ, ഒരു ഭാര്യയൊഴിച്ചു മറ്റാരും പ്രസവിച്ചില്ല. പ്രസവിച്ച കുട്ടിയാട്ടെ, ഒരു അപൂർണ്ണ ശിശുവുമായിരുന്നു. ان شاء الله എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാവരിൽനിന്നും ഓരോ കുതിരപ്പടയാളി ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു.'' ഇതാണ് ഹദീസിലെ ആശയം. ഈ ആയത്തുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച പരീക്ഷണം ഇതായിരിക്കുകയും, സിംഹാസനത്തിൻെറമേൽ ഇടപ്പെട്ട ശരീരമെന്നു പറഞ്ഞതു ഈ അപൂർണ്ണ ശിശു ആയിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അങ്ങിനെ ആയിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നു മാത്രം.' (*)

---

* ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ വാക്കുകളിലായി ഇമാ ബുഖാരി (رحمه الله) ആവർത്തിച്ചു രിവായത്ത് ചെയ്തിട്ടുള്ളതും, ഇമാം മുസ്ലിം (رحمه الله)അടക്കം മറ്റുപലരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമാണ് ഈ ഹദീസ്. ഏത് സാഹചര്യത്തിലായാലും, ഏത് അനിഷ്ടഫലങ്ങളുളവായാലും ശരി, ഏകഭാര്യത്വവ്രതം കൈവിടാതിരിക്കുകയും, അതിനെതിരായിക്കാണുന്ന പ്രമാണങ്ങളെയും, ന്യായങ്ങളെയുമെല്ലാം പഴഞ്ചനാക്കിത്തള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന അനിസ്ലാമിക സംസ്കാരത്തിൻെറ സ്വാധീനത്തിന് വഴങ്ങുന്ന ചില ആളുകൾ ഈ ഹദീസിനെ പുച്ഛഭാവത്തിൽ വീക്ഷിക്കുന്നത് കാണാം. മുൻകാലത്തെ നടപടിക്രമങ്ങളും, പിൽക്കാലത്തെ നടപടിക്രമങ്ങളും ഒരേ മാനദണ്ഡംകൊണ്ട് അളക്കുകയും, പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രത്യേക പദവികളും, പരിതസ്ഥിതികളും ഗൗനിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൻെറ ഫലമാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ മനോഗതി അവരിലുണ്ടാക്കുന്നത്. മുൻകാലചരിത്രങ്ങളും, ബൈബ്ളിൻെറ പല പ്രസ്താവനകളും പരിശോധിക്കുന്നവർക്ക്

കുതിരകളെ വാളുകൊണ്ടു വെട്ടി അറുത്തുവെന്നും, അതല്ല കൈകൊണ്ടു തൊട്ടു തടവിയെന്നുമുള്ള രിവായത്തുകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു സയ്യിദ് ഖുത്തുബ് തുടരുന്നു: ''രണ്ടു രിവായത്തുകൾക്കും തെളിവില്ല; ഏതെങ്കിലും ഒന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അതുകൊണ്ട് രണ്ടു സംഭവത്തെക്കുറിച്ചും ഒന്നും സ്ഥാപിച്ചു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളത് ഇതുമാത്രമാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവാചകൻമാരെ നേർക്കു നയിക്കുന്ന തിനും, അവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതിനും, അവരുടെ കാൽ വഴുതാതിരിക്കേണ്ടതിനു മായി അല്ലാഹു അവർക്കു ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നൽകാറുള്ളതുപോലെ, സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ ഭരണാധികാരത്തെയും, രാജപദവിയെയും സംബന്ധിക്കുന്ന എന്തോ വിഷയ ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നേരിട്ടു. സുലൈമാൻ(عليه السلام) റബ്ബിങ്കലേക്കു വിനയപ്പെടുകയും, അവനിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പാപമോചനത്തിനും നൻമക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയതു.'' (في ظلال القرآن ص ٩٩ ج ٢٣)

പരീക്ഷണസംഭവത്തെത്തുടർന്നു സുലൈമാൻ(عليه السلام) പാപമോചനം തേടിയതിനെ കഥാ കാരൻമാർ ചൂഷണം ചെയ്യാറുണ്ട്. കഥകളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ ചുമത്തപ്പെട്ട പാപങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തുവെന്നതിനു തെളിവായി അവർ ഈ സംഗതി ഉദ്ധരിക്കുന്നതു കാണാം. കഥകൾ മിക്കവാറും വേദക്കാരിൽനിന്നു പകർന്നതും, തത്വദീക്ഷയില്ലാത്തവർ പ്രചരിപ്പിച്ചതുമാണല്ലോ. വേദക്കാരാണെങ്കിൽ, പാപവും, നീചവൃത്തിയും ചെയ്യുന്ന കാ ര്യത്തിൽ, പ്രവാചകൻമാരും, അല്ലാത്തവരും അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഒരുപോലെയാണ്. (ഹിന്ദുമതക്കാരുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുപോലെത്തന്നെ.) അതേസമയത്ത്, വേദക്കാരിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർ സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയെ പ്രവാചകനായി ഗണിക്കുന്നുമില്ല. കഥാ കാരൻമാരാകട്ടെ, അവർക്കു സത്യതയുടെയോ, സംഭവ്യതയുടെയോ പ്രശ്നമില്ല. കേട്ടാൽ അതിശയോക്തിയും, കൗതുകവും ഉണ്ടോ എന്നേ അവർക്കു ആലോചിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. വേദ ക്കാരിൽനിന്നു കേട്ടതെല്ലാം ശരിയായിരിക്കുമെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നവരുമുണ്ട്.

മഹാൻമാരായ ആളുകളെപ്പറ്റി-നബിമാരെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചും-അവർ പാപമോചനം തേടിയെന്നോ, അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുത്തുവെന്നോ പറഞ്ഞുകാണുമ്പോ ഴേക്കും വാസ്തവത്തിൽ അവർ വമ്പിച്ച തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസി ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. വ്യക്തികളുടെ നിലപാടും സ്ഥിതിഗതികളും കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ടായിരിക്കും പാപങ്ങളുടെ ഗൗരവം കണക്കാക്കുന്നത്. സാധാരണക്കാരായ ആളുകളെ അപേക്ഷിച്ചും, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിലും കേവലം അനുവദനീയമായ ഒരു കാര്യം, മഹാനായ ഒരാളെ അപേക്ഷിച്ചും അയാളുടെ ദൃഷ്ടിയിലും ഒരു മഹാ പാപമെന്നപോലെ ഗണിക്ക പ്പെട്ടേക്കാം. നമ്മുടെ പരിചയത്തിൽതന്നെ ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. സുലൈമാൻ നബി(عليه السلام) പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് പാപമോചനം തേടേണ്ടിവന്നതെന്നു വാദിക്കുന്ന വർക്കു മറുപടിയായിക്കൊണ്ട് ഇമാംറാസീ(رحمه الله) പറയുകയാണ്: ''ഏറ്റവും നല്ലതും, കൂടുതൽ വേണ്ടപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ വിട്ടുകളയുന്നതിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ പരിശുദ്ധനായെന്നു വരികയില്ല. അന്നേരം അവൻ പാപമോചനം തേടുന്നതും ആവശ്യമായിത്തീരുന്നു. **حسنات الابرار سيأت المقربين** (സജ്ജനങ്ങളായുള്ളവരുടെ നൻമകൾ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരുടെ തിൻമ കളായിരിക്കും) എന്നുണ്ടല്ലോ(*) മാത്രമല്ല, സ്വന്തം നിലയെ തരംതാഴ്ത്തിക്കാട്ടുകയും,

---

ഇത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ധാർമ്മിക നിയമങ്ങളുടെയും, ലൈംഗീക അതിരുവരമ്പുകളുടെയും അതിർത്തിലംഘനം എവിടെ കൂടുതൽ നടമാടുന്നുവോ അവിടെ ഏകഭാര്യാവ്രതത്തിൻെറ ആധുനിക സ്വരവും കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് വലിയ അത്ഭുതം.

* സാധാരണ നിലക്ക് സജ്ജനങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ആളുകൾ നൻമയായി ഗണിച്ചുവരാറുള്ള ചില കാ

വിനയവും താഴ്മയും പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും അവർ (സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ച വർ) .'' ഇതനുസരിച്ചാണ് ''ഞാൻ ദിനം പ്രതി എഴുപതു പ്രാവശ്യം അല്ലാഹുവിനോടു പാപ മോചനം തേടുന്നു (*) '' എന്നു നബി(ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. (الرازى)

സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിക്കുണ്ടായ പരീക്ഷണം എങ്ങിനെയുള്ളതായിരുന്നാലും ശരി, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭരണത്തെ ഏതോ തരത്തിൽ ബാധിച്ചിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചയാണ്. അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ പക്കൽനുന്നു വന്നുപോയ വീഴ്ചയിൽ അദ്ദേഹം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും അദ്ദേ ഹത്തിൻെറ രാജപദവിയും ഭരണക്രമവും സാധാരണ രാജാക്കളുടേതുപോലെയുള്ളതല്ല. അദ്ദേഹം ഒരു നബിയും റസൂലും കൂടിയാണ്. ആ നിലക്കു തൗഹീദിൻെറയും സത്യമത ത്തിൻെറയും പ്രബോധനത്തിനും, പ്രചാരണത്തിനും ആ രാജത്വത്തെയും പ്രതാപത്തെയും അദ്ദേഹത്തിനു ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അഥവാ അതിൻെറ ലക്ഷ്യംതന്നെ അതായിരിക്കും. അന്നത്തെ ജനസമുദായങ്ങളുടെയും അയൽരാജ്യങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികളും ചുറ്റു പാടുകളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും പ്രസ്തുതലക്ഷ്യം നിറവേറ്റേണ്ടതിനു തന്റെ ആധിപത്യം കൂടുതൽ പ്രബലവും അനുഗ്രഹീതവും ആകേതുണ്ട്. അതിനാൽ പാപമോചനം തേടുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, തൻെറ രാജത്വത്തിൻെറ നൻമക്കുവേണ്ടിയും അദ്ദേഹം തേടുക യായി. ആ ആധിപത്യം സാധാരണപോലെയുള്ള ഭൗതിക ശക്തികളാൽ മാത്രം സജ്ജീകൃ തമായാൽ പോരാ-സാധാരണ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കില്ലാത്ത ചില ദൈവിക സവിശേഷതകളാൽ സുദൃഢമാക്കപ്പെട്ടതു കൂടിയായിരിക്കണം- എന്നു അദ്ദേഹം ആശിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു: رب اغفرلى وهبلى ملكا الخ (റബ്ബേ, എനിക്കു പൊറുത്തു തരണമേ! എന്റെ ശേഷം ഒരാൾക്കും സൗകര്യപ്പെടാത്ത ഒരു രാജാധിപത്യം എനിക്കു പ്രദാനം ചെയ്കുയും വേണമേ!) ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ലക്ഷ്യം വമ്പിച്ച ഒരു ഭൗതിക രാഷ്ട്രമല്ല, അനുഗ്രഹീതമായ ഒരു ദൈവികഭരണമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. രാജത്വവും പ്രവാചകത്വവും സമ്മേളിച്ച ഒരു പ്രബല രാഷ്ട്രമോ, രാജകുടുംബമോ വേറെ ഉള്ളതായി ഖുർആൻ മുഖേന അറിയപ്പെ ട്ടിട്ടുമില്ല.

സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ സാരം, തൻെറ ശേഷം മറ്റാർക്കും ലഭിക്കാത്ത തരത്തിലുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രം വേണമെന്നല്ല-മറ്റാർക്കും പിടിച്ചടക്കുവാൻ സാധ്യ മാകാത്തവണ്ണം അതു പ്രബലമായിരിക്കണം എന്നാണ് ചിലർ ധരിച്ചു വരുന്നത്. ഇതു ശരിയല്ല. ഖുർആനും നബിവചനവും ഈ ധാരണ തെറ്റാണെന്നു കാണിക്കുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി അടുത്ത ആയത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാചകം നോക്കുക: ''അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു നാം തൻെറ കല്പനപ്രകാരം സഞ്ചരിക്കുന്ന കാറ്റിനെയും'' കെട്ടിടനിർമ്മാണവും മുങ്ങലും നടത്തുന്ന പിശാചുക്കളെയും കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത് (فسخرنا له الريح) എന്നാണല്ലോ. ഈ രണ്ടു കാര്യവും മറ്റാർക്കും സിദ്ധിക്കാത്തതാണെന്നും, സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്കു മാത്രം-ഈ പ്രാർത്ഥനയെ തുടർന്നു-സിദ്ധിച്ചതാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. കൂടാതെ 'എൻെറ ശേഷം ഒരാൾക്കും' (لأحد من بعدى) എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്ക്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശേഷം ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രത്യേകതകൾ മറ്റാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്നല്ലാതെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ രാഷ്ട്രം അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം ഇന്നേവരെ ആർക്കും പിടിച്ചട ക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നു ആരെങ്കിലും പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുമോ?! അദ്ദേഹത്തിൻെറ

ര്യങ്ങൾപോലും, അവരെക്കാൾ അല്ലാഹുമായി അടുപ്പമുള്ള മഹാൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തിൻമകളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കാം എന്നാണ് ഈ ആപ്ത വാക്യത്തിൻെറ സാരം.

* വളരെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു നബിവചനമാണിത്. പല രിവായത്തുകളിലുമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ വചനത്തിലെ ആശയം ഇതാണ്: പാപരഹിതനായ ഞാൻപോലും ദിനംപ്രതി എഴുപതും അതിലധികവും പ്രാവശ്യം അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവനോട് എപ്പോഴും പാപമോചനം തേടി പശ്ചാത്തപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം.

കാലശേഷം ഏറെത്താമസിയാതെത്തന്നെ ആ രാഷ്ട്രം ദുർബ്ബലമാകുകയും, അന്യാധീനപ്പെടുകയും ഉണ്ടായതു ഒരു ചരിത്ര സത്യമാണ്. മറ്റാർക്കും ലഭിക്കാത്ത വിധത്തിലുള്ള ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനം എന്റെ രാഷ്ട്രത്തിനു വേണമെന്നു അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചതു ഒരു ധിക്കാരമോ അസൂയയോ ആയി വല്ലവരും കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനു സുലൈമാൻ (عليه السلام) നെ പ്രേരിപ്പിച്ച-മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ-പരിതസ്ഥിതികൾ വിലയിരുത്താത്തതു കൊണ്ടോ, ഭൗതിക വീക്ഷണത്തിൽകൂടി മാത്രം ആ പ്രാർത്ഥന വിലയിരുത്തിയതു കൊണ്ടോ ആയിരിക്കും അത്.

തന്റെ ശേഷം മറ്റാർക്കും പിടിച്ചടക്കുവാൻ സാധ്യമാകാത്ത രാഷ്ട്രമാണ് സുലൈമാൻ (عليه السلام) ചോദിച്ചതെന്ന വ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്നു-മേൽകണ്ടതുപോലുള്ള കാരണങ്ങൾ സഹിതം-പ്രധാനപ്പെട്ട പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ(رحمه الله) പറയുന്നു: ''തന്റെ സിംഹാസനപീഠത്തിൽ ഇടപ്പെട്ട ആ ശരീരത്തിന്റെ സംഭവത്തിൽനിന്ന് ഉളവായതുപോലെ, ഇനിമേലിൽ ഒരാൾക്കും പിടിച്ചുപറ്റുവാൻ ഇടയാകാത്തതു എന്നാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ സാരം. അഥവാ തന്റെശേഷം ആർക്കും ലഭിക്കുവാൻ വഴിയില്ലാത്തതു എന്നല്ല അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നാണ് ചിലർ പറയുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, തന്റെശേഷം യാതൊരാൾക്കും തമേതുപോലെ ഉണ്ടാവാത്ത വിധത്തിലുള്ള ഒരു രാജത്വമാണ് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചതെന്നുള്ളതാണ് ശരി. ആയത്തിലെ വാചകഘടന അറിയിക്കുന്നതും അതാണ്. പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി പ്രബലമായ ഹദീസുകളും ഈ വിഷയത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (ابن كثير) തുടർന്നുകൊണ്ടു ഇതിനു തെളിവായ പല ഹദീസുകളും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അവയിൽ ഒന്നാമത്തേതു, ഇമാംബുഖാരീ (رحمه الله) മുതലായ പലരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസാകുന്നു. ഒരു രാത്രി ഒരു ഭൂതത്താൻ നബി (ﷺ) യുടെ മേൽ കുതറിച്ചാടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നും, ജനങ്ങൾ കാണുമാറ് അവനെ തൂണിൽ പിടിച്ചുകെട്ടുവാൻ തിരുമേനി കരുതിയെന്നും, പക്ഷേ, സഹോദരനായ സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥന ഓർത്ത അവനെ വിട്ടയച്ചുവെന്നുമാണ് ഹദീസിന്റെ ചുരുക്കം. അപ്പോൾ ജിന്നുകളെയും പിശാചുക്കളുടെയും മറ്റും കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട പ്രത്യേകതയായിരുന്നു സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി ലഭിച്ചിരുന്നതെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഇമാം ബുഖാരീ(رحمه الله) ഈ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായിക്കൊണ്ട് തഫ്സീറിന്റെ വിഭാഗത്തിലും, അല്ലാതെയും ഈ ഹദീസ് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിവരം സൂ: അന്നംലിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നമുക്കു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക, ഈ ഹദീസിന്റെ പൂർണ്ണരൂപവും അവിടെ കാണാം.

മൂസാനബി(عليه السلام) , ഈസാ നബി(عليه السلام) മുതലായവർക്കു ചില പ്രത്യേക അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (المعجزات) നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ, സുലൈമാൻ നബിക്കു മാത്രം സിദ്ധിച്ച രണ്ടു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൂടിയായിരുന്നു കാറ്റിനെയും, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തെയും അധീനപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തത്. ഇവയെപ്പറ്റിയും, പിശാചുക്കളുടെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റിയും സൂ: അമ്പിയാഉ്: 81, 82ലും, സൂ:സബഉ് 12,13ലും, അവയുടെ വിവരണങ്ങളിലും, മറ്റും നാം വായിച്ചുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ അതു ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. കാറ്റിന്റെ വേഗതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടാണ് عاصفة (ശക്തിയായി അടിച്ചുവീശുന്നത്) എന്നു സൂ: അമ്പിയാഇൽ ഈ കാറ്റിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ رخاء (സൗമ്യമായതു) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതു അതിന്റെ സൗകര്യപ്രദമായ ശാന്തതയും കുറിക്കുന്നു. ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ദുഷിച്ച വിഭാഗത്തിനാണ് പിശാചുക്കളെ (الشياطين) ന്നു പറയുന്നത്. ഈ പിശാചുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അനുസരണമില്ലാത്ത ധിക്കാരശീലൻമാരെക്കുറിച്ചായിരിക്കാം واخرين مقرنين فى الاصفاد (വിലങ്ങുകളിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട മറ്റും ചിലരും) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ പിശാചുക്കളെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന വിലങ്ങു ചങ്ങലകൾ എപ്രകാരമുള്ളതാണെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പിശാചു

ക്കൾ നമ്മുടെ കാഴ്ചക്കതീതരായതുകൊണ്ടു അവരുടെ പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ച ഏതോ തരം വിലങ്ങളുകളായിരിക്കും അവ എന്നു പറയാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. നബി(ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഭൂതത്താനെ പള്ളിയുടെ തൂണിൽ ബന്ധിക്കുവാൻ നബി(ﷺ) കരുതിയതായി നാം ഹദീസിൽ കണ്ടുവല്ലോ. ചില പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയനാവുകയുണ്ടായെങ്കിലും സുലൈമാൻ(عليه السلام) നബി അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്രമാത്രം ആദരണീയനാണെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

هَٰذَا عَطَآؤُنَا فَٱمْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾

39 ''(ഹേ, സുലൈമാൻ!) ഇത് നമ്മുടെ ദാനമാണ്. ആകയാൽ, കണക്കുകൂടാതെ ഉപകാരം ചെയ്യുകയോ വെച്ചുകൊള്ളുകയോ ചെയ്തേക്കുക.''

وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٤٠﴾

40 നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹത്തിന് നമ്മുടെ പക്കൽ വളരെ അടുപ്പവും, നല്ല മടക്കസ്ഥാനവും ഉണ്ടുതാനും.

---

39 هَذَا ഇത്. عَطَاؤُنَا നമ്മുടെ ദാനം (സംഭാവന, കൊടുതി) ആകുന്നു. فَامْنُنْ അതുകൊണ്ട് ഉപകാരം (നന്മ) ചെയ്യുക. أَوْ أَمْسِكْ അല്ലെങ്കിൽ വെച്ചുകൊള്ളുക. بِغَيْرِ حِسَابٍ കണക്കില്ലാതെ, വിചാരണകൂടാതെ. 40 وَإِنَّ لَهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടുതാനും. عِندَنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ. لَزُلْفَى അടുപ്പം, സാമീപ്യസ്ഥാനം. وَحُسْنَ مَآبٍ നല്ല മടക്കസ്ഥാനവും.

സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്കു നൽകപ്പെട്ട വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോട് അല്ലാഹു പറയുകയാണ്: ''ഇതെല്ലാം നാം തനിക്കു തന്നരുളിയ അനുഗ്രഹങ്ങളാകുന്ന ദാനമാണ്, തന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ അവയെ വിനിയോഗിക്കുകയും, നിരുപാധികം കൈകാര്യം നടത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.'' അത്യുദാരനും അതിമഹാനുമായ യജമാനൻ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അടിമക്കു നൽകുന്ന അനുമോദനമത്രെ ഇത്. കയ്യിൽ വന്നതെല്ലാം പിശുക്കുപിടിച്ചു അടക്കിവെക്കുമെന്നുള്ള ആശങ്കക്കും സംശയത്തിനും ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. ലോഭംകൂടാതെ ചിലവഴിക്കുവാനും, വേണ്ടതുപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനും തികച്ചും സന്നദ്ധനാണ് ആ അടിമ. ആ പരമാർത്ഥം സസൂക്ഷമം അറിയുന്നവനാണ് യജമാനൻ. എന്നിരിക്കെ, ''വേണ്ടവിഷയത്തിൽ ചിലവഴിക്കണം, പിശുക്കു കാണിച്ചു കെട്ടിപ്പൂട്ടിവെക്കരുത്'' എന്ന താക്കീതു നൽകേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അഥവാ ആ അടിമക്കു യജമാനന്റെ അടുക്കലുള്ള മാന്യമായ സ്ഥാനപദവിക്കു ചേർന്നതല്ല അത്.

ഇഷ്ടംപോലെ ചെലവഴിക്കുകയോ ചെലവഴിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കുക എന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയതുകൊണ്ടു ഒരു പക്ഷേ, സുലൈമാൻ(عليه السلام) തനിക്കു സിദ്ധിച്ച വിഭവങ്ങളൊന്നും നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതെ പിടിച്ചടക്കി വെച്ചേക്കുവാൻ കാരണമായേക്കുമോ-അഥവാ അതിനുള്ള ഒരു അനുമതിപത്രമായിത്തീരുമോ- ഈ അനുമോദനവാക്യം എന്നു ചിലർ ശങ്കിക്കുന്നതു കാണാം. ഈ ശങ്കനിമിത്തം ഈ വാക്യത്തിനു വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകുവാൻ അവർ നിർബ്ബന്ധിതരാകുയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, بغير حساب (കണക്കു കൂടാതെ) എന്ന വാക്കു عطاؤنا (നമ്മുടെ ദാനമാണ്) എന്ന വാക്കുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും, هذا عطاؤنا (ഇതു നമ്മുടെ ദാനമാണ്) എന്നു പറഞ്ഞതു വിലങ്ങുകളിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട പിശാചുക്കളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടാണെന്നുമാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് ആയത്തിനു ഇവർ നൽകുന്ന താൽപര്യം ഇപ്രകാരമാകുന്നു; ''ഈ ധിക്കാരികളായ പിശാചുക്കളെ അടക്കിഅമർത്തുവാൻ സാധിപ്പിച്ചു തന്നതു നമ്മുടെ വക കണക്കറ്റ ദാനമാണ്. അതുകൊണ്ടു അവരെ ഉദാരപൂർവ്വം വിട്ടയക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വിട്ടയക്കാതെ പിടിച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്തുകൊള്ളുക.'' ഈ വ്യാഖ്യാനം ആയത്തിലെ വാച

കഘടനക്കും ഇതിനുമുമ്പത്തെ ആയത്തുകളുമായുള്ള പൊരുത്തത്തിനും നിരക്കാത്തതാണ്. ആയത്തിൻെറ ശരിയായ ആശയം ശ്രദ്ധിക്കാത്തതിൽനിന്നും, പ്രവാചകവര്യനായ സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയെ കേവലം സാധാരണ രാജാക്കളുമായി തുലനം ചെയ്തതിൽ നിന്നുമാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കു ഇവർ നിബ്ബന്ധിതരായത്.

റസൂലായ ഒരു അടിമയായിരിക്കുവാനാണോ, അതല്ല ഒരു രാജാവായ നബിയായി രിക്കുവാനാണോ, ഇഷ്ടമെന്ന് (അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നു) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോട് അഭിപ്രായം ചോദിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, തിരുമേനി ഒന്നാമത്തെ നിലപാടാണ് തിരഞ്ഞെ ടുത്തതെന്നും ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ, സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്കു തൻെറ പക്കലുള്ള വിഭവങ്ങൾ ചിലവഴിക്കു കയും, ചിലവഴിക്കാത്രിക്കുകയും ചെയ്‌വാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകലാണ് ഈ വചന ത്തിൻെറ താൽപര്യമെന്നു വെച്ചാൽപോലും, നബി (ﷺ) തിരഞ്ഞെടുത്തതുപോലെ ആ രണ്ടിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉത്തമമായ വശം മാത്രമായിരിക്കും അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയെന്ന് നമുക്ക് നിസ്സംശയം പറയാം. 'അടിമയെ വടികൊണ്ട് കൊട്ടേണ്ടിവരും, സ്വാതന്ത്രന് സൂചന മതിയാകും.' (العبد يقرع بالعصا والحريكفيه الاشارة) എന്നൊരു ഉപമാവാക്യമുണ്ട്.

സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിക്ക് സിദ്ധിച്ച ഐഹികമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താ വിച്ചശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹുവിങ്കലും പരലോകത്തുവെച്ചുമുള്ള ഉൽകൃഷ്ട സ്ഥാന പദവികളെപ്പറ്റിയാണ് അവസാനത്തെ വചനം. അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാമീപ്യസ്ഥാനം ലഭിക്കുക, പരലോകത്ത് ഏറ്റവും നല്ല പര്യവസാനവും ലഭിക്കുക! ഇതിനപ്പുറം സൽഭാഗ്യം മറ്റെന്തുണ്ട്?! അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അയ്യൂബ് (عليه السلام) നബിക്ക് ബാധിച്ച ചില പരീക്ഷണങ്ങളെയും, അതിൻെറ പര്യവസാനത്തെയുംകുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

വിഭാഗം4 -

وَٱذۡكُرۡ عَبۡدَنَآ أَيُّوبَ إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَسَّنِيَ ٱلشَّيۡطَٰنُ بِنُصۡبٖ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾

41 നമ്മുടെ അടിയാൻ അയ്യൂബിനെയും ഓർക്കുക. അതായത്, അദ്ദേഹം തൻെറ രക്ഷിതാവിനെ വിളിച്ചു [പ്രാർത്ഥിച്ചു] പ്പോൾ; നിശ്ചയമായും പിശാച് അവശത യും, പീഢനവുമായി എന്നെ സ്പർശി ച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്.

ٱرۡكُضۡ بِرِجۡلِكَۖ هَٰذَا مُغۡتَسَلُۢ بَارِدٞ وَشَرَابٞ ﴿٤٢﴾

42 (നാം ഉത്തരംനൽകി:) ''നീ നിൻെറ കാ ലുകൊണ്ട് കൊട്ടുക; ഇതാ, തണുത്ത സ്നാനജലവും, പാനീയവും!''

وَوَهَبۡنَا لَهُۥٓ أَهۡلَهُۥ وَمِثۡلَهُم مَّعَهُمۡ رَحۡمَةٗ مِّنَّا وَذِكۡرَىٰ لِأُوْلِي ٱلۡأَلۡبَٰبِ ﴿٤٣﴾

43 അദ്ദേഹത്തിന് തൻെറ വീട്ടുകാരെയും അവരോടൊപ്പം അവരുടെ അത്ര(വേറെ) യും നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ് തു;-നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (പ്രത്യേക) കാരുണ്യവും, ബുദ്ധിമാന്മാ ർക്ക് ഒരു സ്മരണയുമായിട്ടത്രെ (അങ്ങി നെ ചെയ്തത്) .

---

41 وَاذْكُرْ ഓർക്കുക (പ്രസ്താവിക്കുക, പറയുക) യും ചെയ്യുക. عَبْدَنَا നമ്മുടെ അടിയാനെ. أَيُّوبَ അയ്യൂബിനെ. إِذْ نَادَى അദ്ദേഹം വിളിച്ച സന്ദർഭം. رَبَّهُ തൻെറ രക്ഷിതാവിനെ. أَنِّي مَسَّنِيَ നിശ്ചയ മായും എന്നെ സ്പർശിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്. الشَّيْطَانُ പിശാച്. بِنُصْبٍ അവശത(ക്ഷീണം, വിഷമം)

യുമായി. وَعَذَابٍ പീഢനവും, യാതനയും, ശിക്ഷയും. 42 ارْكُضْ തട്ടുക, കൊട്ടുക, ചാടുക. بِرِجْلِكَ നിന്റെ കാലുകൊണ്ട്. هَذَا ഇതാ. مُغْتَسَلٌ സ്നാനജലം, കുളിക്കാനുള്ള വക. بَارِدٌ തണുത്ത, കുളുർത്ത. وَشَرَابٌ പാനീയവും, കുടിക്കാനുള്ളതും. 43 وَوَهَبْنَا നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. لَهُ അദ്ദേഹത്തിന്. أَهْلَهُ തന്റെ സ്വന്തക്കാരെ, വീട്ടുകാരെ. وَمِثْلَهُم അവരുടെ അത്രയും. مَّعَهُمْ അവരോടുകൂടി. رَحْمَةً കാരുണ്യമായിട്ട്, കാരുണ്യത്തിന്. مِّنَّا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള. وَذِكْرَى സ്മരണയായും (പാഠത്തിനും) . لِأُولِي الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാന്മാർക്ക്.

സംഭവങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കി വിവരിക്കുകയും, അവയിലടങ്ങിയ പാഠങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക ഖുർആന്റെ പതിവാണ്. അയ്യൂബ് (عليه السلام) നബിക്കു ബാധിച്ച ആപത്തിന്റെ വിശദവിവരം ഇവിടെയാകട്ടെ, അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മറ്റൊരദ്ധ്യായമായ സൂ: അമ്പിയാഇലാകട്ടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പല രിവായത്തുകളും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും, അവ മിക്കതും അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞതും, തെളിവിന്റെ പിൻബലമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. ഒട്ടുമുക്കാലും വേദക്കാരിൽനിന്നു പകർത്തപ്പെട്ടവയുമാണ്. കൂട്ടത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ബലപ്പെട്ട രിവായത്ത് എന്ന് ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും, ഇബ്നുജരീർ (رحمه الله) , ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) മുതലായവർ അനസു (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു രിവായത്താകുന്നു. അതിന്റെ സാരം ഇതാണ്:

''അയ്യൂബ് (عليه السلام) പതിമൂന്ന് കൊല്ലം (*) പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹോദരങ്ങളായ രണ്ടുപേരല്ലാത്ത അടുത്ത ബന്ധുക്കളും, അകന്ന ബന്ധുക്കളുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ കയ്യൊഴിച്ചു. ഈ രണ്ടു പേർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നും പോയുംകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരാൾ മറ്റവനോടു പറഞ്ഞു: ഇദ്ദേഹം ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാപാപം ചെയ്തിരിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ ആപത്തു വിട്ടുപോകേണ്ടതായിരുന്നു. വിവരം അയ്യൂബ് (عليه السلام) അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വ്യസനപ്പെട്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹം (മലമൂത്ര വിസർജ്ജനത്തിന്റെ) ആവശ്യാർത്ഥം ഭാര്യയുടെ കൈപിടിച്ചു വെളിയിൽ പോകയുണ്ടായി. അതു കഴിഞ്ഞശേഷം ആ സ്ത്രീ വന്നെത്തുവാൻ താമസിച്ചു. ആ അവസരത്തിൽ, ഭൂമിയിൽ കാലു കൊട്ടുവാൻ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു വഹ്യു നൽകി. കാൽ കൊട്ടിയപ്പോൾ ഒരു ഉറവു പൊന്തി. അദ്ദേഹം അതിൽനിന്നു കുളിച്ചു. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം സുഖം പ്രാപിച്ചു മടങ്ങിപ്പോന്നു. ഭാര്യ വന്നു നോക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടു അറിഞ്ഞില്ല. അയ്യൂബ് (عليه السلام) നെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തോടുതന്നെ അന്വേഷിച്ചു. അയ്യൂബ് ഞാൻതന്നെ എന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു കളങ്ങൾ (ധാന്യങ്ങൾ കൊയ്തു ശേഖരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ) ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന് നല്ല ഗോതമ്പത്തിന്റേതും മറ്റേത് തൊലിക്കോതമ്പ (യവ) ത്തിന്റേതും. അല്ലാഹു മേഘത്തെ അയച്ച് ആദ്യത്തേതിൽ സ്വർണ്ണവും, മറ്റേതിൽ വെള്ളിയും വർഷിപ്പിച്ചു.'' رواه ابن ابى حاتم وابن جرير وصققه الحاكم وابن حبان തക്കവിധം മഴ വർഷിക്കുകയും, ധാന്യം അതി സമൃദ്ധിയായി ഉൽപാദിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നായിരിക്കും സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും വർഷിപ്പിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ താൽപര്യം. الله اعلم

അയ്യൂബ്(عليه السلام) ന്റെ രോഗമെന്തായിരുന്നുവെന്നു ഈ രിവായത്തിലും പറയുന്നില്ല. ഏതായാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിലും, സ്വത്തിലും വളരെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ബാധിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തക്കാർപോലും അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കു

---

* 'ഫത്ത്ഹൽ ബാരി'യിൽ പതിമൂന്ന് (ثلاث عشرة) എന്നും മറ്റും ചിലതിൽ പതിനെട്ട് (ثمانى عشرة)എന്നും കാണുന്നു. രണ്ടിലൊന്നു അക്ഷരപ്പിഴവായിരിക്കാം. الله اعلم

.

കയുണ്ടായെന്നും രിവായത്തുകളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ആപത്തിന്റെ കാഠിന്യംനിമിത്തം, തന്റെ നിലപാടിനു യോജിച്ചതല്ലാത്ത വല്ല മനോവികാരവും തന്നിൽ ഉണ്ടായതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടോ, ചീത്ത കാര്യങ്ങളെ പിശാചുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിപ്പറയാറുള്ള പതിവനുസരിച്ചോ ആയിരിക്കാം 'എന്നെ പിശാചു സ്പർശിച്ചു' (مسني الشيطان) എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. സൂ: അമ്പിയാഇൽ ഈ സ്ഥാനത്തു 'എനിക്ക് കഷ്ടത ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു (مسني الضر) എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ, പിശാചിന്റെ ദുർബോധനങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹം വശംവദനായെന്നു ഇതിനർത്ഥമില്ല. അടുത്ത വചനത്തിൽ, അദ്ദേഹം പരീക്ഷണത്തിൽ വരിച്ച ക്ഷമയെക്കുറിച്ചും മറ്റും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നോക്കുക! ആ വാക്യങ്ങൾ ഇതിനു മതിയായ തെളിവാകുന്നു. ഈ സംഭവകഥയെപ്പറ്റി സൂ: അമ്പിയാഉ് 83,84 എന്നീ ആയത്തുകളുടെ വിവരണത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

രോഗശമനത്തിനുവേണ്ടി അല്ലാഹു അയ്യൂബ് (عليه السلام) നു വഹ്‌യു നൽകിയതു നിലത്തു കാൽ കൊട്ടുവാനും, അപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന തണുത്തവെള്ളത്തിൽനിന്നു കുളിക്കുവാനും കുടിക്കുവാനുമായിരുന്നു. ആ വെള്ളത്തിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യം എന്താണെന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാം. ചിലർ പറയാറുള്ളതുപോലെ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗം ചർമ്മരോഗമോ മറ്റോ ആയിരിക്കാമെന്നും, ആ വെള്ളത്തിൽ ഗന്ധകഗുണം പോലെയുള്ള വല്ല ഔഷധവീര്യവും കലർന്നിരിക്കാം എന്നോ നിശ്ചയിക്കുവാൻ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ മറ്റുചിലർ, اركض برجلك എന്ന വാക്കിനു 'നീ നിന്റെ കാൽ ചലിപ്പിക്കുക' അല്ലെങ്കിൽ 'നിന്റെ കുതിരയെ ഓടിപ്പിക്കുക' എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കുകയും, അതിനു ഇങ്ങിനെ വിവക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്തുകാണുന്നു: ''അദ്ദേഹം ശത്രുക്കളുടെ അക്രമങ്ങളിൽപ്പെട്ടു എവിടെയോ പെട്ടിരിക്കാം, അവിടെനിന്നു കുതിരയെ ഓടിച്ചുകൊണ്ട് -അല്ലെങ്കിൽ കുറെ ദൂരം നടന്നുകൊണ്ടു വല്ല-വെള്ളസ്ഥലത്തും പോയി തണുത്ത വെള്ളത്തിൽ ഒന്നു കുളിച്ചാൽ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു ഏറ്റ പരിക്കുകൾ തീർക്കാം.'' ഇതാണ് ആ വ്യാഖ്യാനം. ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു ഏൽക്കുന്ന പരിക്കുകൾ കുളിച്ചതുകൊണ്ടു സുഖപ്പെടുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വാസ്വത്തിൽ, കാലു കൊട്ടുവാനും കുളിക്കുവാനും കൽപിച്ചതും, അതുമൂലം രോഗശമനം വരുന്നതും അയ്യൂബ് (عليه السلام) നബിക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ ഒരു പ്രത്യേക അനുഗ്രഹമായിരുന്നുവെന്നാണ് ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. ഈ വസ്തുത സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർ സംഭവത്തിനു തികച്ചും സർവ്വസാധാരണത്വം നൽകുവാൻവേണ്ടി ചെയ്ത ചില ശ്രമങ്ങൾ എന്നു മാത്രമേ ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളു.

'നിന്റെ കുതിരയെ ഓടിപ്പിക്കുക' എന്ന അർത്ഥം ആ വാക്കിനു കൽപിക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. കാരണം, ركض എന്നാൽ 'കാൽ കൊട്ടുക' എന്നും 'കാൽ ഇളക്കുക' എന്നും 'ഓടുക' എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. ركض الفرس برجله (കുതിരയെ കാലുകൊണ്ടു കൊട്ടി) എന്ന് കുതിരയെ കർമ്മമാക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനു കുതിര ഓടിച്ചുപോകുക എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, കുതിരയെപ്പറ്റി-ഇവർ എന്തോ സങ്കൽപിച്ചതല്ലാതെ-ഖുർആനിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല. കാൽ ഇളക്കി കുറെ ദൂരം നടന്നുപോകുക എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കാനു വഴികാണുന്നില്ല. കാരണം, തൊട്ട വാക്യം هذا مغتسل الخ (ഇതാ തണുത്ത സ്നാന ജലവും പാനീയവും) എന്നാണല്ലോ. هذا (ഹാദാ) എന്ന വാക്കു അടുത്തുള്ളതിനെ ചൂണ്ടിപ്പറയുവാനുള്ളതാണെന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. ഇനി, കാൽ ഇളകി ഓടുക എന്നു അതിനു അർത്ഥം കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിക്കുക: ഇവരുടെ സങ്കൽപപ്രകാരം ശത്രുക്കളിൽ പരിക്കേറ്റു വിഷമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അയ്യൂബ് നബി (ﷺ) എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തോട് കുറെ ദൂരം ഓടാൻ പറയുന്നതു എത്രമാത്രം ഉചിതമായിരിക്കും? ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഒരു ഉദ്ദേശ്യം ആദ്യം മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ടു

അതിനനുസരിച്ചു ഖുർആൻ വാക്യത്തിനു അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നതു നന്നല്ല.

വളരെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവെങ്കിലും, അല്ലാഹു അയ്യൂബ് (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിനു കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടകന്നുപോയ കുടുംബങ്ങളെയും, ബന്ധുക്കളെയും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരുത്തുകയും, അവർ പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ, അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ സന്തുഷ്ടമായ നിലപാടും, ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളും കൈവന്നു. ഇതു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനുചെയ്തുകൊടുത്ത വമ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. അതോടൊപ്പം ഇങ്ങിനെയുള്ള പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങൾ നേരിടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ-ക്ഷമയും സഹനവും, കൈക്കൊള്ളുകയും, അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനു-ബുദ്ധിമാൻമാർക്കു ഒരു നല്ല പാഠവുംകൂടിയാകുന്നു. അല്ലാഹു അയ്യൂബ് (عليه السلام) നോടു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَٱضْرِب بِّهِۦ وَلَا تَحْنَثْ ۗ إِنَّا وَجَدْنَـٰهُ صَابِرًا ۚ نِّعْمَ ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾

44 ''നീ ഒരു പിടിപുല്ല് (അഥവാ ചുള്ളിത്തണ്ട്) നിന്റെ കയ്യിലെടുക്കുക; എന്നിട്ട് അതുകൊണ്ട് അടിക്കുകയും ശപഥം ലംഘിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.'' നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷമിക്കുന്നവനായി നാം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. വളരെ നല്ല അടിയാൻ! നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം, വളരെ മടക്കമുളള (പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന) ആളാകുന്നു.

---

44 وَخُذْ നീ എടുക്കുകയും ചെയ്യുക. بِيَدِكَ നിന്റെ കയ്യിൽ, കൈകൊണ്ട്. ضِغْثًا ഒരു പിടി പുല്ല്, വാസനച്ചെടി, ചുള്ളിത്തണ്ട്. فَاضْرِب بِهِ എന്നിട്ട് അതുകൊണ്ട് അടിക്കുക. وَلاَ تَحْنَثْ നീ ശപഥം (സത്യം) ലംഘിക്കരുത്, തെറ്റ് ചെയ്യരുത്. إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞാൻ. وَجَدْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടെത്തി. صَابِرًا ക്ഷമിക്കുന്നവനായിട്ട്. نِّعْمَ വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്. الْعَبْدُ (ആ) അടിയാൻ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. أَوَّابٌ മടക്കക്കാരനാണ്, വളരെ മടക്കമുളളവനാണ്.

അയ്യൂബ് (عليه السلام) നബിയെ സ്നേഹിക്കുകയും, ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന തന്റെ ഭാര്യയുടെ പക്കൽ എന്തോ ഒരു വീഴ്ച പറ്റി. കോപം നിമിത്തമോ മറ്റോ അദ്ദേഹം ആ സ്ത്രീയെ നൂറു അടി അടിക്കുമെന്നു ശപഥം ചെയ്തു. ഈ ശപഥം കേവലം ഒരു നല്ല ശപഥമല്ലായിരുന്നു. കാരണം അതിനുമാത്രം അവൾ തെറ്റു ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ആ ശപഥം നാമമാത്രമായി നിറവേറ്റിയാൽ മതിയെന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു നിർദ്ദേശം നൽകി. അതായതു, നൂറു എണ്ണം വരുന്ന ഒരു പിടി പുല്ലെടുത്ത്-അല്ലെങ്കിൽ ചുള്ളിത്തണ്ടെടുത്ത്-അതുകൊണ്ടു അവളെ ഒന്ന് അടിക്കുവാനും, അങ്ങിനെ ആ സത്യം, പാലിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തോടു അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. അതുവഴി, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആ ശപഥം നിറവേറുന്നതോടൊപ്പം നിരപരാധിനിയായ ആ സ്ത്രീ ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവാകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയാണ് പൊതുവിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ ഈ പ്രസ്താവന അയുക്തികമാണെന്നും, നൂറടി അടിക്കുമെന്ന ശപഥം അതുകൊണ്ടു നിറവേറുകയില്ലെന്നും, നിറവേറുമെന്നു പറയുന്നതു കേവലം ഒരു ഉപായം മാത്രമാണെന്നും, ഇങ്ങിനെ ഒരു ഉപായംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ ഒരു പ്രവാചകനോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കയില്ലെന്നും ചിലർ പരിഹാസപൂർവ്വം പറഞ്ഞുകാണുന്നു. നൂറു ദരിദ്രൻമാർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുമെന്നു നേർച്ചയാക്കിയാൽ ഓരോരുത്തർക്കും

ഓരോ നുള്ളു ഭക്ഷണംവീതം കൊടുക്കുന്നതിനു സമമാണിതെന്നും അവർ പറയുന്നു. കേട്ടമാത്രയിൽ ഈ പറഞ്ഞതു ശരിയാണെന്നു തോന്നാമെങ്കിലും, കുറച്ചു ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇതിനു വലിയ കഴമ്പൊന്നുമില്ലെന്നു കാണാം. ഒന്നാമതായി, ഭക്ഷണം കൊടുക്കുവാനുള്ള നേർച്ചയും, അടിക്കുവാനുള്ള ശപഥവും ഒരുപോലെയല്ല. കാരണം, ഭക്ഷണദാനം സ്വതവേ ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണ്, നേർച്ച അതിനെ നിർബ്ബന്ധമാക്കി എന്നു മാത്രം. അടി അങ്ങിനെയല്ല. അതു പ്രത്യേക കാരണമില്ലെങ്കിൽ അക്രമമാണ്. ശപഥം മുഖേന അതു ചെയ്യേണ്ടിവന്നു എന്നുമാത്രം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ നേർച്ചകളെല്ലാം ആരാധനയിൽ പെട്ടതാണ്. ശപഥത്തിൽ നല്ലതും ചീത്തയും ഉണ്ടാവാം. പലപ്പോഴും ശപഥത്തിൻെറ ഉത്ഭവം വികാരത്തിൽനിന്നായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് മനപൂർവ്വമല്ലാത്ത ശപഥങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പിടികൂടുകയില്ല (لا يؤاخذكم الله باللغو فى ايمانكم – المائدة) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. നേർച്ചയിൽ ഇങ്ങിനെ-മനപൂർവ്വമെന്നും അല്ലാത്തതെന്നും -ഒരു വിഭജനമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതും: ''നീ ഒരു കാര്യം സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞിട്ട് അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതു മറ്റൊന്നായിരുന്നുവെന്നുകണ്ടാൽ, നീ നിൻെറ ശപഥത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തം(*) കൊടുക്കുകയും, ആ ഉത്തമമായതേതോ അതു ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക.'' (ബു; മു.) ഈ നിയമമനുസരിച്ചായിരുന്നു ആയിശാ(رضي الله عنها) യെപ്പറ്റി ദൂഷ്യാരോപണം നടത്തിയ സംഭവത്തിൽ പങ്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിൻെറ പേരിൽ മിസ്ത്തഹ് (رضي الله عنه) നു നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ മേലിൽ തുടരുകയില്ലെന്നു അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) സത്യം ചെയ്തതിൽനിന്നു അദ്ദേഹം പിൻമാറിയത്.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അയ്യൂബ് (عليه السلام) നബിയുടെ ശപഥം അപ്പടി നിറവേറ്റുന്നതു ഒരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു അതു അപ്പടി നിറവേറ്റരുതെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അതേസമയത്തു ദോഷരഹിതമായ വിധത്തിൽ നാമമാത്രമായിട്ടെങ്കിലും അതു നിറവേറ്റുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു രൂപം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. ഒരു ശപഥം യഥാവിധി പ്രാവർത്തിക മാക്കുന്നത് ദോഷഹേതുകമായിരിക്കുകയും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അതു പാലിച്ചു കടമ തീർക്കു മാറുള്ള ഒരു ലഘുരൂപം അതിനുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഈ നയം സ്വീകരിക്കുന്നത് ഒരു ഉപായമോ കുറുക്കുവഴിയോ ആകുന്നതല്ല. നേരെമറിച്ച് നിയമദൃഷ്ട്യാ ശപഥം പാലിക്കുന്നതോടൊപ്പം ശപഥത്തിൽ അടങ്ങിയദോഷം സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ, വല്ലപ്പോഴും ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ അടിക്കുമെന്നോ മറ്റോ ഒരു ശപഥം ചെയ്തു പോയാൽ-അയാൾക്കു ഉപദ്രവകരമല്ലാത്തവിധം ആ ശപഥം നിറവേറ്റാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ-അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതും, അങ്ങിനെ ആ ശപഥത്തിൻെറ ബാഹ്യമായ കടമ നിർവ്വഹിച്ചു കൊണ്ടു അതിൻെറ ദോഷവശത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാകേണ്ടതുമാണെന്നു അയ്യൂബ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ സംഭവത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അങ്ങിനെ ഒരു നയം സ്വീകരിപ്പാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ആ ശപഥം ഒട്ടും നിറവേറ്റേണ്ടതില്ലെന്നും,-ഹദീസിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ-പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തു കൂടുതൽ നല്ലതേതോ അതു ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും വ്യക്തമാണ്, മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു-വിമർശകൻമാർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചതു പോലെ-അല്ലാഹുവിൻെറ നോട്ടം ഹൃദയങ്ങളിലേക്കാണ്, ബാഹ്യകർമ്മങ്ങളിലേക്കല്ല എന്ന തത്വത്തിനു ഈ സംഭവം എതിരല്ലെന്നും, നേരെമറിച്ച് അതിനു അനുയോജ്യമാ യതുതന്നെയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അയ്യൂബ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ സംഭവം അപ്രകാരം തന്നെയാണ് സംഭവിച്ചിരുന്നതെന്ന് നാം ഉറപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ധരിക്കേണ്ടതില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്തായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാം. സംഭവത്തിൻെറ രൂപത്തിൽ ഖുർആൻ

* പത്ത് സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണമോ, വസ്ത്രമോ കൊടുക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുക, സാധിക്കാത്തപക്ഷം മൂന്ന് നോമ്പ് നോൽക്കുക. ഇതാണ് ശപഥം പിഴപ്പിക്കുന്നതിൻെറ പ്രായശ്ചിത്തം.

വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതിനെ അപ്പടി പരിഹാസപൂർവ്വം തള്ളിക്കളയുവാൻവേണ്ടി വിമർശകൻമാർ പറയുന്ന ന്യായങ്ങൾ ശരിയല്ലെന്നു ഉണർത്തുകമാത്രമാണിവിടെ നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ولا تحنث എന്ന വാക്കിന് 'ശപഥം ലംഘിക്കരുത്' എന്നുമാത്രമല്ല, 'നീ തെറ്റു ചെയ്യരുത്'' എന്നും അർത്ഥം വരുമെന്നതു ശരിയാണ്. പക്ഷെ ഒരു പിടി പുല്ലു കയ്യിലെടുത്തു അതുകൊണ്ട് അടിക്കുക എന്നുള്ള കൽപനയും ഈ വാക്കർത്ഥവും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവും കാണുന്നില്ലെന്നുകൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പക്ഷെ, പുല്ലുകൊണ്ട് അടിക്കുവാൻ കൽപിച്ചത് ഭാര്യയെയാണെന്നും ഭാര്യയെ നൂറു അടിഅടിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം ശപഥം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ഖുർആനിലോ, ഹദീസിലോ കാണുന്നില്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതു മാത്രമാണ് ഇതിൽ നമ്മുടെ അവലംബം. അതുകൊണ്ടാണ്, സംഭവം അങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്നു നാം ഉറപ്പിച്ചുപറയാത്തതും. والله اعلم

ആപത്തുകളിലും, പരീക്ഷണങ്ങളിലും, അയ്യൂബ് (عليه السلام) പ്രദർശിപ്പിച്ച ക്ഷമയും, അദ്ദേഹം കൈക്കൊണ്ട നിലപാടും എന്തായിരുന്നുവെന്നും, ഈ പരീക്ഷണം അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള സ്ഥാനം ഉന്നതമായിത്തീരുവാൻ എത്രമാത്രം കാരണമായെന്നും കാണിക്കുന്ന ഒരു മഹത്തായ സാക്ഷിപത്രമാണ് ഒടുവിലത്തെ വാക്യം. (انا وجدناه صابرا نعم العبد انه اواب) അതെ, അദ്ദേഹത്തെ നാം ക്ഷമിക്കുന്നവനായി കണ്ടു; വളരെ നല്ല അടിയാനാണ്; വളരെ മടക്കമുള്ള ആളാണ് എന്നൊക്കെ!

وَٱذۡكُرۡ عِبَـٰدَنَآ إِبۡرَٰهِيمَ وَإِسۡحَـٰقَ وَيَعۡقُوبَ أُوْلِي ٱلۡأَيۡدِي وَٱلۡأَبۡصَـٰرِ ﴿٤٥﴾

45 നമ്മുടെ അടിയാൻമാരെയും-അതായത് കരബലവും (ദീർഘ) ദൃഷ്ടിയുമുള്ള (അഥവാ കർമ്മധീരതയും ഉൾക്കാഴ്ചയുമുള്ള) ഇബ്റാഹീമിനെയും, ഇസ്ഹാഖിനെയും, യഅ്ഖൂബിനെയും-ഓർക്കുക.

إِنَّآ أَخۡلَصۡنَـٰهُم بِخَالِصَةٖ ذِكۡرَى ٱلدَّارِ ﴿٤٦﴾

46 നിഷ്കളങ്കമായ (അഥവാ പരിപാവനമായ) ഒരു കാര്യംകൊണ്ട് അവരെ നാം സംശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു; അതായത്, (പരലോക) ഭവനത്തിൻെറ സ്മരണ (കൊണ്ട്) !

وَإِنَّهُمۡ عِندَنَا لَمِنَ ٱلۡمُصۡطَفَيۡنَ ٱلۡأَخۡيَارِ ﴿٤٧﴾

47 നിശ്ചയമായും അവർ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഉത്തമൻമാരിൽ പെട്ടവരുമത്രെ.

وَٱذۡكُرۡ إِسۡمَـٰعِيلَ وَٱلۡيَسَعَ وَذَا ٱلۡكِفۡلِۖ وَكُلّٞ مِّنَ ٱلۡأَخۡيَارِ ﴿٤٨﴾

48 ഇസ്മാഈലിനെയും, അൽയസഇനെയും, ദുൽകിഫ്‌ലിനെയും ഓർക്കുക. എല്ലാവരുംതന്നെ, ഉത്തമൻമാരിൽ പെട്ടവരാകുന്നു.

---

45 وَاذْكُرْ ഓർക്കുക (പ്രസ്താവിക്കുക) യും ചെയ്യുക. عِبَادَنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരെ. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനെ. وَإِسْحَاقَ ഇസ്ഹാഖിനെയും. وَيَعْقُوبَ യഅ്ഖൂബിനെയും. أُولِي الْأَيْدِي കൈകൾ (കരബലം) ഉള്ള. وَالْأَبْصَارِ കണ്ണുകളും, കാഴ്ചകളും (ദീർഘദൃഷ്ടിയും) . 46 إِنَّا أَخْلَصْنَاهُم നിശ്ചയമായും നാമവരെ ശുദ്ധമാക്കി, നിഷ്കളങ്കമാക്കി, പ്രത്യേകിപ്പിച്ചു. بِخَالِصَةٍ ഒരു നിഷ്കളങ്കമായ (ശുദ്ധമായ, പരിപാവനമായ) കാര്യംകൊണ്ട്. ذِكْرَى الدَّارِ (ആ) ഭവനത്തിൻെറ സ്മരണയാകുന്നു. 47 وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. عِندَنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ. لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട (തെളിയിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട) വരിൽ പെട്ടവരാകുന്നു. الْأَخْيَارِ ഉത്തമൻമാരായ, ശ്രേഷ്ഠരായ. 48 وَاذْكُرْ ഓർക്കുക, പ്രസ്താവിക്കുക. إِسْمَاعِيلَ ഇസ്മാഈലിനെയും. وَالْيَسَعَ അൽയസഇനെയും. وَذَا الْكِفْلِ ദുൽകിഫ്‌ലിനെയും. وَكُلٌّ എല്ലാവരും. مِّنَ الْأَخْيَارِ ഉത്തമൻമാരിൽപെട്ടവരാകുന്നു.

ചില പ്രവാചകൻമാരെക്കുറിച്ചു ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങൾ എടുത്തുപറഞ്ഞു ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, മറ്റു ചിലരെക്കുറിച്ചു സാമാന്യമായ ഒരു അനുസ്മരണയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുളളത്. അൽയസഉ് (عليه السلام) നബിയെപ്പറ്റി ഇവിടെയെന്നപോലെ സൂ: അൻആം 86 ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ദുൽകിഫ്ൽ (عليه السلام) നബിയെപ്പറ്റി സൂ: അമ്പിയാഉ് 85ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നബിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പേരുപറയുകയല്ലാതെ വിശേഷിച്ചൊന്നും ഇവരെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. മറ്റുളളവരെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കാറുളളതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലാകട്ടെ, അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിലാകട്ടെ യാതൊരു നീക്കുപോക്കും വരുത്താതെ കൃത്യനിഷ്ഠയോടും ധീരതയോടുംകൂടി അവ നിർവ്വഹിക്കുമാറുളള കരുത്തും, ശക്തിയും, അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. മതവിജ്ഞാനങ്ങളിലും, ധാർമ്മികചിന്തകളിലും വേണ്ടത്ര മനോദൃഷ്ടിയും, ദീർഘക്കാഴ്ചയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതാണ് اولي الايدى والابصار (കരബലവും ദീർഘദൃഷ്ടിയുമുളളവർ) എന്ന വിശേഷണം കുറിക്കുന്നത്. പരലോകസ്മരണ-അഥവാ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പരലോകനന്മയെ മുൻനിറുത്തിയും, പരലോക വിശ്വാസത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലും ആയിരിക്കുക-എന്ന ആ പരിശുദ്ധവും, പരിപാവനവുമായ മഹൽഗുണമത്രെ അല്ലാഹു അവരെ ഇത്രയും ഉൽകൃഷ്ടരാക്കുവാൻ കാരണം. പാരത്രികബോധവും ദൈവവിശ്വാസവും മനുഷ്യരിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയാണല്ലോ പ്രവാചകൻമാരുടെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം.
تريدون عرض الدنيا والله يريد الاخرة (നിങ്ങൾ ഐഹികവിഭവത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. (സൂ: അൻഫാൽ, 67.)

هَٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٤٩﴾

49 ഇതൊരു സ്മരണ (അഥവാ പ്രസ്താവന) യത്രെ. നിശ്ചയമായും, (സൂക്ഷിക്കുന്ന) ഭയഭക്തൻമാർക്ക് നല്ല മടക്കസ്ഥാനമുണ്ട്.

جَنَّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ ٱلْأَبْوَٰبُ ﴿٥٠﴾

50 അതായത്, അവർക്കുവേണ്ടി വാതിലുകൾ തുറന്നു വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുളള സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ!-

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَٰكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥١﴾

51 അതിൽ ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ടായിരിക്കും (അവർ സുഖിക്കുക) ധാരാളം (സുഖഭോജ്യങ്ങളായ) പഴങ്ങൾക്കും പാനീയത്തിനും അവർ അവിടത്തിൽ വിളിച്ച് (ആവശ്യപ്പെട്ടു) കൊണ്ടിരിക്കും.

۞ وَعِندَهُمْ قَٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾

52 അവരുടെ അടുക്കൽ (ഇണയൊത്ത) സമവയസ്കരായ, (പരദൃഷ്ടിവെക്കാതെ) കണ്ണു നിയന്ത്രിക്കുന്ന സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരിക്കും.

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿٥٣﴾

53 (ഹേ, ഭയഭക്തൻമാരെ,) വിചാരണാദിവസത്തേക്ക് നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ് ഇത് !

إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُۥ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٤﴾

54 നിശ്ചയമായും, ഇത് നമ്മുടെ വക (പാരിതോഷികമായി) നൽകുന്നതാണ്: യാതൊരു (വിധത്തിലുളള) തീർന്നുപോക്കും അതിനുണ്ടാകുന്നതല്ല.

49 هَذَا ഇത്. ذِكْرٌ ഒരു സ്മരണ (കീർത്തി, പ്രസ്താവന) യാണ്. وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാർക്ക് നിശ്ചയമായും ഉണ്ട്. لَحُسْنَ مَآبٍ നല്ല മടക്കസ്ഥാനം. 50 جَنَّاتِ عَدْنٍ അതായത് സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ അവർക്കുവേണ്ടി തുറന്നുവെക്കപ്പെട്ട. الْأَبْوَابُ വാതിലുകൾ. 51 مُتَّكِئِينَ ചാരിയിരിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട്. فِيهَا അതിൽ. يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കും, ആവശ്യപ്പെടും. فِيهَا അതിൽ. بِفَاكِهَةٍ പഴവർഗ്ഗത്തിനു സുഖഭോജ്യത്തിന്. كَثِيرَةٍ ധാരാളമായുളള. وَشَرَابٍ പാനീയത്തിനും. 52 وَعِندَهُمْ അവരുടെ അടുക്കലുണ്ടായിരിക്കും. قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ കണ്ണിനെ (ദൃഷ്ടിയെ) നിയന്ത്രിക്കുന്നവർ, ചുരുക്കുന്നവർ. أَتْرَابٌ സമ വയസ്കരായ, ഇണയൊത്തവരായ. 53 هَذَا ഇത്. مَا تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്. لِيَوْمِ الْحِسَابِ വിചാരണ ദിവസത്തേക്ക്. 54 إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത്. لَرِزْقُنَا നാം നൽകുന്നതാണ് (നമ്മുടെ വക ആഹാരമാണ്, പാരിതോഷികമാണ്) . مَا لَهُ അതിന്നില്ല, ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. مِن نَّفَادٍ യാതൊരു തീർന്നു പോകലും (ഒട്ടും അവസാനിക്കൽ).

സംസാരിച്ചു വന്നിരുന്ന വിഷയം അവസാനിപ്പിച്ചു മറ്റൊരു വിഷയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനുളള ഒരു പീഠികയാണ് هذا ذكر (ഇതൊരു സ്മരണയത്രെ) എന്ന വാക്യം. ذكر എന്ന പദത്തിനു 'പ്രസ്താവന, സ്മരണ, ഉപദേശം, കീർത്തി' എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. പല പ്രവാചകൻമാരെക്കുറിച്ചും ഇതുവരെ സംസാരിച്ചു വന്നത് ഒരു അനുസ്മരണം എന്ന നിലക്കാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഉപദേശമെന്ന നിലക്കാണ്, അതുമല്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ കീർത്തിയും യോഗ്യതയും വിവരിച്ചതാണ് എന്നിങ്ങിനെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഈ വാക്യത്തിന്നു നൽകപ്പെട്ടു കാണാം. അതെല്ലാം പ്രസ്തുത അർത്ഥങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാകുന്നു.

ആ പ്രവാചകൻമാരുടെ കാൽപാടുകളെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാർക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന പാരത്രിക നേട്ടങ്ങളെയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ വിവരിച്ചത്. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിനെയും, പ്രവാചകൻമാരെയും ധിക്കരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന കുറ്റവാളികൾക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു.

هَٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطَّٰغِينَ لَشَرَّ مَـَٔابٍ ﴿٥٥﴾

55 ഇതാണ് (അവരുടെ നില) . (അതേസമയത്ത്) ധിക്കാരികൾക്ക് നിശ്ചയമായും മോശപ്പെട്ട മടക്കസ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ﴿٥٦﴾

56 അതായത് 'ജഹന്നം' [നരകം]!-അവരതിൽ കടന്നെരിയും. അപ്പോൾ, (ആ) വിരിപ്പു വിതാനം എത്രയോ ചീത്ത!

هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٧﴾

57 ഇതാണ് (ഇവർക്കുളളത്) ; ആകയാൽ, ഇവരത് ആസ്വദിച്ചുകൊളളട്ടെ: (കൂടാതെ) അത്യുഷ്ണജലവും (ദുർഗ്ഗന്ധത്തോടെ ഒഴുകി വരുന്ന) അതി ശൈത്യജലവും!

وَءَاخَرُ مِن شَكْلِهِۦٓ أَزْوَٰجٌ ﴿٥٨﴾

58 ഈ രൂപത്തിൽപെട്ട പല ഇനങ്ങൾ വേറെയും!!

---

55 هَذَا ഇതാണ് (ഇങ്ങിനെയാണ്) . وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ നിശ്ചയമായും ധിക്കാരി (അതിക്രമി) കൾക്കുണ്ടതാനും. لَشَرَّ مَئَابٍ മോശപ്പെട്ട മടക്കസ്ഥാനം, പ്രാപ്യസ്ഥലം. 56 جَهَنَّمَ അതായത് ജഹന്നം. يَصْلَوْنَهَا അതിലവർ കടന്നെരിയും. فَبِئْسَ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ, അതിനാൽ) വളരെ ചീത്തയാണ്. الْمِهَادُ വിരിപ്പ്, വിതാനം. 57 هَذَا ഇതാണ്. فَلْيَذُوقُوهُ ആകയാൽ (അങ്ങനെ) അവരത് ആസ്വദിക്കട്ടെ. حَمِيمٌ ചൂടുവെളളം അത്യുഷ്ണ ജലം. وَغَسَّاقٌ അതിശൈത്യ ജലവും, കീണ്ടൊലിക്കുന്ന നീരും.

58 وَآخَرُ വേറെയും. مِن شَكْلِهِ അതിന്റെ രൂപത്തിൽ (ആകൃതിയിൽ) പെട്ട. أَزْوَاجٌ പല ഇനങ്ങൾ (ഇണകൾ) .

ദുർഗന്ധം വമിച്ചുകൊണ്ട് നരകവാസികളുടെ ശരീരങ്ങളിൽ നിന്നൊഴുകിയൊലിക്കുന്നതും, തണുപ്പേറിയതുമായ ഒരു തരം വെള്ളമാണ് غساق (ഗസ്സാഖ്) . ഇമാം അഹ്മദ് (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''ഒരു തൊട്ടി 'ഗസ്സാഖ്' ഇഹലോകത്ത് ഒഴിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം ഇഹലോകത്തുള്ളവർക്കെല്ലാം ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതാണ്.'' നരകവാസികൾ ദാഹം അടക്കവയ്യാതെ വെള്ളത്തിനപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നത് അതികഠിനമായ ഉഷ്ണജലമോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിശൈത്യമായ പ്രസ്തുത ജലമോ ആയിരിക്കും. ഒന്ന് ഉഷ്ണാധിക്യം നിമത്തമാണെങ്കിൽ, മറ്റേത് ശൈത്യാധിക്യവും ദുർഗന്ധവും നിമിത്തം കുടിച്ചിറക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതുപോലെ, വൈവിധ്യവും, വൈരുദ്ധ്യവും നിറഞ്ഞ മറ്റനേകം ശിക്ഷാവകപ്പുകളും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. നരകവാസികൾക്കിടയിൽ നടക്കുന്ന ചില രംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്:

هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۚ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿٥٩﴾

59 ''ഇതാ നിങ്ങളോടൊപ്പം (നരകത്തിൽ) തിരക്കിക്കടന്നുവരുന്ന ഒരുകൂട്ടം!'' അവർക്കു സ്വാഗതമില്ല! നിശ്ചയമായും അവർ നരകത്തിൽ കടന്നെരിയുന്നവരത്രെ.

قَالُوا بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۖ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۖ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾

60 അവർ[തിരക്കിക്കടന്നുവരുന്നവർ] പറയും: ''പക്ഷേ, നിങ്ങളാണ് (സ്വാഗതം നൽകപ്പെടാത്തവർ) ;-നിങ്ങൾക്ക് സ്വാഗതമില്ല. നിങ്ങളത്രെ ഞങ്ങൾക്ക് ഇതു മുമ്പേവരുത്തിവെച്ചത്.'' അപ്പോൾ(ആ) പാർപ്പിടം എത്രയോചീത്ത(തന്നെ) !

---

59 هَذَا فَوْجٌ ഇതാ ഒരു കൂട്ടം, സംഘം. مُّقْتَحِمٌ തിരക്കിവരുന്ന. مَّعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ. لاَ مَرْحَبًا സ്വാഗതം (സ്വീകരണം) ഇല്ല. بِهِمْ അവർക്ക്. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. صَالُوا النَّارِ നരകത്തിൽ കടന്നെരിയുന്നവരാണ്. 60 قَالُوا അവർ പറയും. بَلْ പക്ഷെ, എങ്കിലും. أَنتُمْ നിങ്ങളാണ്. لاَ مَرْحَبًا بِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് സ്വാഗതമില്ല. أَنتُمْ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളത്രെ. قَدَّمْتُمُوهُ ഇത് മുമ്പ് വരുത്തിവെച്ചു. لَنَا ഞങ്ങൾക്ക്. فَبِئْسَ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) വളരെ ചീത്ത, മോശമാണ്. الْقَرَارُ താവളം, പാർപ്പിടം.

ധിക്കാരവർഗ്ഗത്തിലെ നേതാക്കൾ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അവരൊന്നിച്ച് അവരുടെ അനുയായികളും കൂട്ടം കൂട്ടമായി നരകത്തിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ അവസരത്തിൽ നേതാക്കളോട്: ''ഇതാ നിങ്ങളൊന്നിച്ച് തിരക്കിക്കടന്നുവരുന്ന ഒരുകൂട്ടം!'' എന്നു പറയപ്പെടും. അപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ അനുയായികളുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കുന്ന നയമാണ്, 'അവർക്ക് സ്വാഗതമില്ല' (لا مرحبابهم) എന്ന വാക്ക് കാണിക്കുന്നത്. ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവർ പരസ്പരം സ്വാഗതം നൽകുകയും, കൂട്ടുകെട്ടിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ അവർ തങ്ങൾക്കൊരു ശല്യവും, ശാപവുമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ, അവരുടെ നേരെയുള്ള അറപ്പും, വെറുപ്പും അവർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഏതായാലും അവരും ഇവരെപ്പോലെ നരത്തിൽ കടന്നെരിയുന്നവർതന്നെയാണ്. നേതാക്കളുടെ നേരെ നീതൻമാരു അവരുടെ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവും പ്രകടമാക്കും: ''ഞങ്ങളല്ല -നിങ്ങളാണ്- സ്വാഗതം നൽകപ്പെടാത്തവർ, നിങ്ങളാണല്ലോ ഇതെല്ലാം ഞങ്ങൾക്ക് വരുത്തിവച്ചത്......''

61 അവർ പറയും ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങൾക്ക് ഇതു മുമ്പേവരുത്തിവെച്ച താരോ അവന് നരകത്തിൽ ഇരട്ടിയായ ശിക്ഷ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കേണമേ!''.	قَالُواْ رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدۡهُ عَذَابًا ضِعۡفًا فِي ٱلنَّارِ ﴿٦١﴾
62 അവർ (പരസ്പരം) പറയും: ''നമുക്കെ ന്താണ്, ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരായി നാം എണ്ണി വന്നിരുന്ന ചില മനുഷ്യൻമാരെ (ഇവിടെ) കാണുന്നില്ല ല്ലോ?!	وَقَالُواْ مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالٗا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ ٱلۡأَشۡرَارِ ﴿٦٢﴾
63 ''നാം അവരെ (വൃഥാ) പരിഹാസ്യമാ ക്കിത്തീർത്തുവോ?- അതല്ല, അവരിൽ നിന്നും (നമ്മുടെ) ദൃഷ്ടികൾ തെറ്റിപ്പോ യിരിക്കുകയാണോ?!''	أَتَّخَذۡنَٰهُمۡ سِخۡرِيًّا أَمۡ زَاغَتۡ عَنۡهُمُ ٱلۡأَبۡصَٰرُ ﴿٦٣﴾

61 قَالُوا അവർ പറയും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ. مَن قَدَّمَ ആർ മുമ്പ് വരുത്തിവെച്ചുവോ. لَنَا هَذَا ഞങ്ങൾക്ക് ഇത്. فَزِدْهُ എന്നാലവന് നീ വർദ്ധിപ്പിക്കണേ. عَذَابًا ضِعْفًا ഇരട്ടിയായ ശിക്ഷ. فِي النَّارِ നരകത്തിൽ. 62 وَقَالُوا അവർ പറയും. مَا لَنَا ഞങ്ങൾക്കെന്താണ്, നമുക്കെന്തായി. لاَ نَرَى നാം (ഞങ്ങൾ) കാണുന്നില്ല. رِجَالاً ചില പുരുഷൻമാരെ (മനുഷ്യരെ) . كُنَّا نَعُدُّهُم നാമവരെ എണ്ണിയിരുന്നു. مِّنَ الْأَشْرَارِ ദുർജ്ജനങ്ങളിൽപെട്ടവരായി. 63 اتَّخَذْنَاهُمْ നാമവരെ ആക്കിയോ. سِخْرِيًّا പരിഹാസ്യം, പരിഹാസ്യപാത്രം. أَمْ زَاغَتْ അതല്ല (അല്ലെങ്കിൽ) തെറ്റിപ്പോയോ. عَنْهُمُ അവരിൽ നിന്ന്. الْأَبْصَارُ കാഴ്ചകൾ, ദൃഷ്ടികൾ.

അവിശ്വാസികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദുർജ്ജനങ്ങളും, നിന്ദ്യരുമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന നല്ല മനുഷ്യന്മാരായ ചിലരെപ്പറ്റി അവർ തമ്മതമ്മിൽ സംസാരിക്കുകയാണ്. നാമവരെ പരിഹസിച്ചു വന്നത് കേവലം അബദ്ധമായിരിക്കുകയാണോ? അവർ വിജയികളായി നരകശിക്ഷകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കയാണോ? അതല്ല, നമുക്കവരെ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ വന്നതുകൊണ്ടാണോ ഇവിടെ കാണാത്തത്?! എന്നിങ്ങിനെ അവർ പരസ്പരം ചോദിക്കുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം കേവലം ചില ഉപമാലങ്കാരങ്ങളോ, അതിശയോക്തിയോ അല്ല-തികച്ചും സംഭവിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ തന്നെയാണ്-എന്ന് അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു:

64 നിശ്ചയമായും അത്, യഥാർത്ഥം തന്നെ! (അതെ) നരകക്കാരുടെ (ഇടയിൽ നട ക്കുന്ന) കക്ഷിവഴക്ക് (അഥവാ വിവാദം) ആകുന്നു.	إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقّٞ تَخَاصُمُ أَهۡلِ ٱلنَّارِ ﴿٦٤﴾

64 إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത്. لَحَقٌّ യഥാർത്ഥ (വാസ്തവം) തന്നെ. تَخَاصُمُ കക്ഷിവഴക്കാണ്, വിവാദമാണ്, തർക്കമാണ്. أَهْلِ النَّارِ നരകക്കാരുടെ.

വിഭാഗം-5

കഴിഞ്ഞ കുറെ ആയത്തുകളിലായി തൗഹീദ്, പ്രവാചകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം ആദിയായവയെ സംബന്ധിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധത്തെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചു. അവർക്ക് താക്കീതും, നബി(ﷺ) ക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും മനസ്സമധാനവും നൽകുന്ന പല പൂർവ്വ ചരിത്രങ്ങൾ വിവരിക്കയും ചെയ്തു. അനന്തരം പര

ലോകത്തുവെച്ച് സജ്ജനങ്ങളുടെയും, ദുർജനങ്ങളുടെയും, ചില അനുഭവങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. വീണ്ടും സംസാരഗതി ആദ്യത്തെ വിഷയങ്ങളിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ مُنذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُ ٱلْوَٰحِدُ ٱلْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾	65 (നബിയേ) പറയുക: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ മാത്ര മാകുന്നു; ഏകനായ സർവ്വാധിപതിയായ അല്ലാഹു അല്ലാതെ യാതൊരാരാധ്യനും ഇല്ലതന്നെ.
رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلْعَزِيزُ ٱلْغَفَّٰرُ ﴿٦٦﴾	66 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതിൻെറയും രക്ഷി താവാണ്, പ്രതാപശാലിയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് (അവൻ) .
قُلْ هُوَ نَبَؤٌا۟ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾	67 പറയുക: ''അത് ഒരു വമ്പിച്ച വർത്തമാന മാകുന്നു!-
أَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾	68 നിങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് (അശ്രദ്ധരായി) തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരാണ്.''
مَا كَانَ لِىَ مِنْ عِلْمٍۭ بِٱلْمَلَإِ ٱلْأَعْلَىٰٓ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾	69 'മലഉൽ അഅ്ലാ'യെ [ഉന്നത സമൂഹ ത്തെ]ക്കുറിച്ച്-അവർ വിവാദം നടത്തി ക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ-എനിക്ക് യാതൊരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല;-
إِن يُوحَىٰٓ إِلَىَّ إِلَّآ أَنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾	70 ഞാൻ ഒരു പ്രത്യക്ഷനായ താക്കീതുകാര നാണ് എന്നതിനാലല്ലാതെ, എനിക്ക് വഹ്യു [ദിവ്യബോധനം] നൽകപ്പെടുന്നില്ല.

65 قُلْ പറയുക. إِنَّمَا أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ. مُنذِرٌ ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ (മാത്രം) ആകുന്നു. وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹുമില്ല. إِلاَّ اللهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ. الْوَاحِدُ ഏകനായ. الْقَهَّارُ സർവ്വാധികാരിയായ. 66 رَبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനിടയിലു ളളതിൻെറയും. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയാണ്. الْغَفَّارُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. 67 قُلْ പറയുക. هُوَ نَبَأٌ അതൊരു വർത്തമാനമാണ്. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച. 68 أَنتُمْ നിങ്ങൾ. عَنْهُ അതിൽനിന്ന്, അതുവിട്ട്. مُعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുപോകുന്നവരാണ്, അശ്രദ്ധരാണ്. 69 مَا كَانَ لِي എനിക്കില്ല, ഉണ്ടായിട്ടില്ല. مِنْ عِلْمٍ യാതൊര റിവും. بِالْمَلَإِ الْأَعْلَى മലഉൽ അഅ്ലായെ (ഉന്നത സമൂഹത്തെ) പ്പറ്റി. إِذْ يَخْتَصِمُونَ അവർ വിവാദം (തർക്കം) നടത്തുമ്പോൾ. 70 إِن يُوحَى വഹ്യു നൽകപ്പെടുന്നില്ല. إِلَيَّ എനിക്ക്. إِلاَّ أَنَّمَا أَنَا ഞാൻ ആയ തിനാലല്ലാതെ. نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷനായ.

ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ച് നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന സർവ്വാധിപതിയായ അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റൊരു ആരാധ്യനും ഇല്ലെന്നുള്ള പ്രബോധനവും, അത് നിഷേധിക്കുന്നവരെ താക്കീത് ചെയ്യലുമാണ് എൻെറ കൃത്യം. ഇതൊരു ചെറിയ വിഷയമാണെന്ന് നിങ്ങൾ ധരിക്കേണ്ട. ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ഒരു കാര്യമാണിത്. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അതിനെ അവഗണിച്ച് തള്ളു കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഞാൻ ഇതു പ്രബോധനം ചെയ്വാൻ കാരണം, അല്ലാഹു എന്നെ നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് ചെയ്വാൻവേണ്ടി അയച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, അവനിൽനിന്ന് എനിക്ക് വഹ്യ് ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നല്ലാതെ, മലക്കുകളുടെ ഉന്നത സമൂഹമാകുന്ന 'മലഉൽഅഅ്ലാ'യുടെ ഇടയിൽ നടന്നതോ, നടന്നുവരുന്നതോ ആയ വിവാദസംസാര ങ്ങളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഒന്നും തന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞാനിത് പ്രബോധനം ചെയ്വാൻ കാരണം അതല്ലതാനും. വഹ്യു മൂലമാണ് അതിനെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്ക് അറിവ്

ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നു താൽപര്യം.

'മലഉൽ അഅ്ലാ' (الملأ الاعلي) എന്ന വാക്കിന് 'ഉന്നത സമൂഹം' എന്നും മറ്റും വിവർത്തനം നൽകപ്പെടാം. ഇത് മലക്കുകൾക്ക് പൊതുവിൽ പറയപ്പെടുന്നതാണെന്നും, അതല്ല അവരിലുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിന് പറയപ്പെടുന്നതാണെന്നും മഹാൻമാർക്കിടയിൽ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏതായാലും 'മലഉൽ അഅ്ലാ' എന്ന പേർ മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാത്രം പറയപ്പെടുന്നതാണെന്നും, മനുഷ്യരെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതല്ലെന്നുമുള്ളതിൽ ആർക്കും പക്ഷാന്തരമില്ല. 'മലഉൽഅഅ്ലാ' വിവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് അവരെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ 69-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മലക്കുകൾ വിവാദം നടത്തുന്ന സംഭവം പലതുമായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. എങ്കിലും ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിവാദം ഏതാണെന്ന് അടുത്ത 71-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതായത് ഞാൻ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് നിൻെറ റബ്ബ് മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (اذقال ربك للملئكة) എന്നാണതിൻെറ തുടക്കം. അപ്പോൾ, 'മലഉൽ അഅ്ലാ' എന്ന് പറഞ്ഞത് മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും വിവാദം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് അവർ അല്ലാഹുവുമായി നടത്തിയ വിവാദമാണെന്നും സ്പഷ്ടമായി. വിവാദത്തിൻെറ സന്ദർഭം വ്യക്തമാക്കിയെങ്കിലും, എന്തായിരുന്നു ആ വിവാദമെന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷേ, സൂറത്തുൽ ബഖറ: 30-32ൽ അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ, ''ഭൂമിയിൽ ഞാനൊരു ഖലീഫയെ ആക്കുവാൻ പോകുന്നു'' വെന്ന് അവൻ മലക്കുകളോട് പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അവർ അല്ലാഹുവിനോട്: ''ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ നീ അതിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയാണോ'' എന്നും മറ്റും ചോദിച്ചു. ''നിങ്ങൾക്കറിയാത്തതു എനിക്കറിയാം'' എന്ന് അല്ലാഹു മറുപടിയും പറഞ്ഞു .(واذقال ربك للملئكة – الي قوله العليم الحكيم – البقرة) എന്നാണവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

പിശാചുക്കൾ അകാശത്തുചെന്ന് മലക്കുകളിൽനിന്ന് ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേൾക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, നബി (ﷺ) യുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി അത് മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ ആവർത്തിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവർ, ആ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തകൂട്ടത്തിൽ 'മലഉൽ അഅ്ലാ' എന്ന് പറയുന്നത് മനുഷ്യരിലുള്ള പ്രമുഖ നേതാക്കളാണെന്ന് തട്ടിവിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ 69-ാം വചനത്തൽ പ്രസ്താവിച്ച 'മലഉൽ അഅ്ലാ'യുടെ വിവാദംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് മുമ്പ് 59 മുതൽ 63 കൂടിയ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച നരകവാസികളുടെ വിവാദമാണെന്നും അവർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ഈ വാദങ്ങളെയും, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെയും വേണ്ടത്ര തെളിവുസഹിതം സൂ: ഹിജ്റിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഇനി അതൊന്നും ആവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. മലക്കുകൾ നടത്തിയ വിവാദത്തിൻെറ സന്ദർഭവും അനന്തരസംഭവങ്ങളും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കാണുക:-

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾

71 അതായത്, നിൻെറ റബ്ബ് മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം; ''ഞാൻ കളിമണ്ണിൽ നിന്ന് ഒരു മനുഷ്യനെ [മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ] സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്നു.

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ﴿٧٢﴾

72 ''അങ്ങനെ, ഞാനവനെ (രൂപം നൽകി) ശരിപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ എൻെറ (വക) ആത്മാവിൽനിന്നും ഞാൻ ഊതുകയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ അവന്നു

'സുജൂദാ'യി (തലകുനിച്ച്) വീഴണം''.

فَسَجَدَ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

73 അപ്പോൾ മലക്കുകളെല്ലാവരും - മുഴുവനും - സുജൂദു ചെയ്തു;

إِلَّآ إِبْلِيسَ ٱسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾

74 -ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ ഗർവ്വു നടിച്ചു. അവൻ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

---

71 إِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം, പറഞ്ഞപ്പോൾ. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട്. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. خَالِقٌ സൃഷ്ടിക്കുന്നവനാണ് (സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്നു) . بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനെ. مِّن طِينٍ കളിമണ്ണിൽനിന്ന്. 72 فَإِذَا سَوَّيْتُهُ അങ്ങനെ ഞാനവനെ ശരിപ്പെടുത്തി (രൂപപ്പെടുത്തി) യാൽ. وَنَفَخْتُ ഞാൻ ഊതുകയും (ചെയ്താൽ) . فِيهِ അവനിൽ. مِن رُّوحِي എൻെറ ആത്മാവിൽ നിന്നും. فَقَعُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വീഴുവിൻ. لَهُ سَاجِدِينَ അവന് സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗം) ചെയ്യുന്നവരായി. 73 فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ അപ്പോൾ മലക്കുകൾ സുജൂദു ചെയ്തു. كُلُّهُمْ അവരെല്ലാം. أَجْمَعُونَ മുഴുവൻ. 74 إِلاَّ إِبْلِيسَ ഇബ്‌ലീസൊഴികെ. اسْتَكْبَرَ അവൻ ഗർവ്വ് (അഹംഭാവം, വലുപ്പം) നടിച്ച്. وَكَانَ അവൻ ആകുന്നു, ആയിരുന്നു. مِنَ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളിൽപെട്ട (വൻ) .

മനുഷ്യപിതാവായ ആദം(عليه السلام) നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോഴത്തെ ചില സംഭവങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. അൽബഖറ:, അഅ്റാഫ്, ഹിജ്ർ, ഇസ്രാഉ് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും മറ്റും ഈ സംഭവം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്ന വിവരം അല്ലാഹു മലക്കുകളെ അറിയിച്ചപ്പോൾ, ആദ്യം അവർ അതിനെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്തതും, പിന്നീട് മനുഷ്യൻെറ സവിശേഷതയും ശ്രേഷ്ഠതയും കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങൾക്ക് പിണഞ്ഞ അബദ്ധം അവർ സമ്മതിച്ചതും സൂ: അൽബഖറ: (30-33) യിൽ മാത്രമേ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. ആദം (عليه السلام) നബിക്ക് സുജൂദു ചെയ്‌വാൻ മലക്കുകളോട് കൽപിച്ചതും, ഇബ്‌ലീസ് മാത്രം ആ കൽപന അനുസരിക്കാതിരുന്നതും പല സൂറത്തുകളിലും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയും ആ സംഭവം തന്നെയാണ് വിവരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യൻെറ ഉൽപത്തിയെ-അഥവാ ആദം (عليه السلام) നബിയുടെ സൃഷ്ടിയെ-ക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ മൂന്നുനാല് വാക്കുകൾ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചുകാണാം:
1) من تراب (മണ്ണിൽനിന്ന്) എന്നും, 2) من طين (കളിമണ്ണിൽനിന്ന്) എന്നും, 3) حمأ مسنون (കറുപ്പ് നിറം വരുകയും മണത്തിൽ വ്യത്യാസം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കുഴഞ്ഞു പാകപ്പെട്ട കളിമണ്ണ്) എന്നും, 4) صلصال كالفخار (ചൂള വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇഷ്ടികപോലെ തട്ടിയാൽ 'ചലപല' ശബ്ദമുണ്ടാകുന്ന ഉണങ്ങിയ കളിമണ്ണ്) എന്നും, ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെ വാക്ക് മനുഷ്യൻെറ ഉത്ഭവസ്ഥാനം സാമാന്യമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഒരു പാത്രമോ മറ്റോ ഉണ്ടാക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, ആദ്യം മണ്ണിൽനിന്ന് അതിന് പറ്റിയ തരം കളിമണ്ണ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമല്ലോ. പിന്നീടത് കുഴച്ചും മറ്റും പാകപ്പെടുത്തി മൂശയിൽവെച്ച് രൂപം നൽകി ഉണങ്ങിയശേഷം ചൂളക്കുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ, ഏതോ ചില പരിവർത്തനഘട്ടങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതാണ് ഈ വാക്കുകൾ എന്ന് മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ചില ഹദീസുകളും ഇതിന് പിൻബലമായുണ്ട്. പക്ഷേ, ഓരോ ദശയെയും സംബന്ധിച്ച സൂക്ഷ്മമോ വിശദമോ ആയ വിവരണങ്ങളൊന്നും നൽകുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. അതേ സമയത്ത് പരിണാമ വാദങ്ങൾ പോലെയുള്ള ഭൗതിക സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം മനുഷ്യൻെറ ഉല്പത്തിയെക്കുറിച്ച് വിധി കല്പിക്കുവാനും, ആ വിധിക്ക് അനുകൂലമല്ലെന്നു കാണുന്ന പ്രമാണങ്ങളെ കേവലം ഉപമകളും അലങ്കാരങ്ങളുമാക്കി അവഗണിക്കുവാനും നമുക്ക് നിവൃത്തിയില്ല.

ونفخت فيه من روحى ('എൻെറ ആത്മാവിൽനിന്നും അവനിൽ ഊതുകയും ചെയ്താൽ) എന്ന വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ജഡത്തിൽ ആത്മാവുംകൂടി ചേരുമ്പോഴാണല്ലോ അത് ജീവിയായിത്തീരുന്നത്. ജഡം ഭൗതികാംശങ്ങളാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ആത്മാവാകട്ടെ, തനി ദൈവികമാണ്. അഥവാ മറ്റാർക്കും യാഥാർത്ഥ്യം കണ്ടുപിടിക്കുവാനും, അപഗ്രഥനം നടത്തുവാനും കഴിയാത്തതും, അല്ലാഹുവിനു മാത്രം അറിയാവുന്നതുമായ ഒരു രഹസ്യമാകുന്നു. എൻെറ ആത്മാവ് (روحى) എന്ന പ്രയോഗം അതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പരമാണുവിൽ പോലും ശാസ്ത്രം കൈകാര്യം ചെയ്വാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തും ആത്മാവിൻെറ സത്ത ഒരു പരമരഹസ്യമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുകയാണ്. അതങ്ങിനെത്തന്നെ തുടരുകയും ചെയ്യും. നബി (ﷺ) യോട് അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:
ويسألونك عن الروح قل الروح من امر ربى وماأوتيتم من العلم الا قليلا – الاسراء ٨٥ (അവർ നിന്നോട് ആത്മാവിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: ആത്മാവ് എൻെറ റബ്ബിൻെറ കാര്യത്തിൽ പെട്ടതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. (സൂ: ഇസ്രാഉ്.) മനുഷ്യന് ഇന്നേവരേ ലഭിച്ചതും, മേലിൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ അറിവുകളും ഈ അല്പമായ അറിവിൻെറ പരിധിയിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നു.

ആദമിന് സുജൂദു ചെയ്വാനുള്ള കൽപന മലക്കുകളെ അഭിമിഖീകരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഖുർആനിൽ എല്ലാ സ്ഥലത്തും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇബ്‌ലീസാണെങ്കിൽ ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനാണ് (كان من الجن) എന്ന് സൂ: അൽകഹ്ഫിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷെ, സുജൂദിൻെറ കൽപന ധിക്കരിക്കുകമൂലം അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപത്തിന് പാത്രമാകുന്ന തിനുമുമ്പ് അവൻ മലക്കുകളാകുന്ന 'മലഉൽ അഅ്‌ലാ' (الملأ الاعلى) യുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു വെന്നും, പ്രസ്തുത സംഭവത്തിനുശേഷമാണ് അവൻ അവരിൽനിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട തെന്നുമാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ച് കാണുന്നത്. 69-ാം വചനവും 71-ാം വചനവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നോക്കുമ്പോഴും ഈ പ്രസ്താവന ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നു. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ സുജൂദു ചെയ്വാനുള്ള കൽപന മലക്കുകളോടാണല്ലോ -എനിക്ക് ബാധകമല്ലല്ലോ-എന്ന് ഇബ്‌ലീസു പറയുമായിരുന്നു. തൻെറ ധിക്കാരത്തെ ന്യായീകരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെയൊരു സൂചനപോലും അവൻ ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലതാനും. അപ്പോൾ, وكان من الكافرين (അവൻ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം രണ്ട് പ്രകാരത്തിലായിരിക്കാവുന്നതാണ്. അതായത്, സുജൂദു ചെയ്വാൻ കൂട്ടാക്കാതെ ഗർവ്വ് നടിച്ചതുകൊണ്ട് അവൻ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്ന (اى صار من الكافرين) എന്നും, അവൻ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് മുമ്പേ അറിയാമായിരുന്നു (اى كان فى علم الله من الكافرين) എന്നും, ഈ രണ്ട് പ്രകാരത്തിലും ഈ വാക്യത്തിന് മഹാൻമാർ അർത്ഥം കല്പിച്ച് കാണാം.

മലക്കുകളോട് ആദം(عليه السلام) നബിക്ക് സുജൂദ് ചെയ്വാൻ കൽപിച്ചതിൽ നമുക്കറിയാത്ത പല യുക്തികളും അടങ്ങിയിരിക്കാം. ഏതായാലും അത് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ശ്രേഷ്ഠതയും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ മനുഷ്യന്നുള്ള സ്ഥാനവും കാണിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് സ്പഷ്ടമത്രെ. ഈ സുജൂദു എങ്ങിനെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നതിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. സുജൂദു യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിനായിരുന്നുവെന്നും, ആദം (عليه السلام) കേവലം ഒരു ഖിബ്‌ല: മാത്രമായിരുന്നു-അഥവാ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെ തിരിഞ്ഞായിരുന്നു അത് ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്-എന്നുമാണ് ചിലർ പറയുന്നത്. അതല്ല, ഒരു ഉപചാരവും ബഹുമാനവുമെന്ന നിലക്കായിരുന്നുവെന്ന് വേറെ ചിലരും പറയുന്നു. സുജൂദുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ സാഷ്ടാംഗ നമസ്ക്കാരമല്ല-താഴ്മയും വിനയവും കാണിക്കലാണ്-എന്ന് മൂന്നാമതൊരു വിഭാഗം പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം, ഏതായാലും-ഇമാംറാസി(رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ-ഈ സുജൂദിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ആദം(عليه السلام) നബിക്ക് ആരാധന ചെയ്യലല്ല എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ഈ വിഷയത്തിൽ മുസ്‌ലീംകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായവുമില്ല. കാരണം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കൽ ശിർക്കാണെന്നും, ശിർക്കു ചെയ്‌വാൻ അല്ലാഹു ഒരിക്കലും കൽപ്പിക്കുകയില്ലെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഈ സുജൂദിൻെറ താൽപര്യം എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും അതു അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന അനുസരിച്ചാണല്ലോ. ഈ സുജൂദിനെ ആധാരമാക്കി മനുഷ്യവർഗ്ഗം മലക്കുകളടക്കമുള്ള മറ്റെല്ലാ വർഗ്ഗങ്ങളെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠത യുള്ളവരാണെന്നു തീർത്തുപറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ മുസ ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായതും. ഇബ്‌ലീസു സുജൂദു ചെയ്യാതിരിക്കാൻ പറഞ്ഞ ന്യായവും അനന്തരസംഭവങ്ങളും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

قَالَ يَٰٓإِبۡلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسۡجُدَ لِمَا خَلَقۡتُ بِيَدَيَّۖ أَسۡتَكۡبَرۡتَ أَمۡ كُنتَ مِنَ ٱلۡعَالِينَ ﴿٧٥﴾

75 അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു: ''ഹേ, ഇബ്‌ലീസ്! എൻെറ കരങ്ങളാൽ ഞാൻ സൃഷ്ടി ച്ചുണ്ടാക്കിയതിന് സുജൂദു ചെയ്യാൻ നിന്നെ മുടക്കിയത് എന്താണ്? നീ ഗർവ്വ് നടിച്ചുവോ, അതല്ല- നീ ഉന്നതൻമാരിൽ പെട്ടവനാണോ?!''

قَالَ أَنَا۠ خَيۡرٞ مِّنۡهُ خَلَقۡتَنِي مِن نَّارٖ وَخَلَقۡتَهُۥ مِن طِينٖ ﴿٧٦﴾

76 അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ അവനെക്കാൾ ഉത്തമനാകുന്നു. എന്നെ നീ അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെ നീ കള ിമണ്ണിനാലും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.''

قَالَ فَٱخۡرُجۡ مِنۡهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٞ ﴿٧٧﴾

77 അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ നീ ഇവിടത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകണം. നിശ്ചയമായും നീ ആട്ടപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

وَإِنَّ عَلَيۡكَ لَعۡنَتِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿٧٨﴾

78 ''നിശ്ചയമായും, (പ്രതിഫല) നടപടിയെ ടുക്കുന്ന ദിവസംവരേക്കും നിൻെറമേൽ എൻെറ ശാപമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.''

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرۡنِيٓ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ﴿٧٩﴾

79 അവൻ പറഞ്ഞു: ''രക്ഷിതാവേ! എന്നാ ൽ, അവർ [മനുഷ്യർ] ഉയിർത്തെഴുന്നേ ല്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസംവരേക്കും നീ എനിക്ക് കാലതാമസം നൽകേണമേ!''

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلۡمُنظَرِينَ ﴿٨٠﴾

80 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, നീ കാലതാമസം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽതന്നെ;-

إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡوَقۡتِ ٱلۡمَعۡلُومِ ﴿٨١﴾

81 (പക്ഷേ, നിശ്ചിതമായി) അറിയപ്പെട്ട (ആ) സമയത്തിൻെറ ദിവസംവരേക്കും (മാ ത്രം) .''

---

75 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. يَا إِبْلِيسُ ഹേ, ഇബ്‌ലീസ്. مَا مَنَعَكَ നിന്നെ മുടക്കി (തടസ്സപ്പെടുത്തി) യതെന്തു. أَن تَسْجُدَ നീ സുജൂദു ചെയ്യുന്നതിന്. لِمَا خَلَقْتُ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചതിന്. بِيَدَيَّ എൻെറ ഇരുകരങ്ങളാൽ, കൈകൾക്കൊണ്ട്. اِسْتَكْبَرْتَ നീ ഗർവ്വ് നടിച്ചുവോ. أَمْ كُنتَ അതല്ല (അല്ലെങ്കിൽ) നീ ആയോ, ആണോ. مِنَ الْعَالِينَ ഉന്നതന്മാരിൽ, ഉയർന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ) . 76 قَالَ അവർ പറഞ്ഞു. أَنَا خَيْرٌ ഞാൻ ഉത്തമാനാണ്. مِّنْهُ അവനെക്കാൾ. خَلَقْتَنِي നീ എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിരി ക്കുന്നു. مِن نَّارٍ തീയിനാൽ, അഗ്നിയിൽനിന്ന്. وَخَلَقْتَهُ അവനെ നീ സൃഷ്ടിച്ചു. مِن طِينٍ കളിമണ്ണി നാൽ. 77 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَاخْرُجْ എന്നാൽ നീ പുറത്തുപോകണം. مِنْهَا ഇതിൽ (ഇവിട

ത്തിൽ) നിന്ന്. فَإِنَّكَ കാരണം, നിശ്ചയമായും നീ. رَجِيمٌ ആട്ടപ്പെട്ടവനാണ് (ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്) . 78 وَإِنَّ عَلَيْكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ മേൽ ഉണ്ടുതാനും. لَعْنَتِي എൻെറ ശാപം. إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ നടപടി യെടുക്കുന്ന (പ്രതിഫലത്തിൻെറ) ദിവസം വരെ. 79 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. رَبِّ എൻെറ രക്ഷി താവേ. فَأَنظِرْنِي എനിക്ക് ഒഴിവ് (കാലതാമസം) നല്കണേ. إِلَىٰ يَوْمِ ദിവസംവരെ. يُبْعَثُونَ അവർ (ഉ യിർത്ത്) എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്ന. 80 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَإِنَّكَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീ. مِنَ الْمُنظَرِينَ കാലതാമസം നല്കപ്പെട്ടവരിൽതന്നെ. 81 إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ (ആ) സമയത്തിൻെറ ദിവസം വരെ. الْمَعْلُومِ അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിതമായ) .

ഗർവ്വ്, അസൂയ, വർഗ്ഗീയ അഹന്ത ആദിയായവ മൂലം പിശാചു അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന ധിക്കരിച്ചു. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, പശ്ചാത്താപത്തിനും, വിനയത്തിനും പകരം ധൃഷ്ടതയും അഹങ്കാരവും പ്രകടിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. എന്നെന്നേക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപത്തിനു അവൻ വിധേയനായിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, പുനരുത്ഥാ നദിവസംവരെ തനിക്കു മരണം ബാധിക്കാതെ സ്വതന്ത്രമായി വിഹരിക്കുവാൻ അനുവദിക്ക ണമെന്നാണ് അനന്തരം അവൻ അപേക്ഷിച്ചത്. ഇതുമൂലം, അവനു ലോകാവസാനംവരെ യുള്ള മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കുവാനും, മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷ നേടുവാനും കഴിയുമല്ലോ, പക്ഷേ, ലോകവസാനസമയം വരെ മാത്രം ഒഴിവു നൽകാമെന്നായിരുന്നു അല്ലാഹുവിൻെറ മറുപടി. ഈ അനുവദിച്ചു കിട്ടിയ അവസരം, എങ്ങിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നു നോക്കുക!-

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾

82 അവൻ [ഇബ്‌ലീസ്] പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, നിൻെറ പ്രതാപംകൊണ്ടു (സത്യം!) ഞാ ൻ അവരെ [മനുഷ്യരെ] മുഴുവനും നിശ്ച യമായും വഴിതെറ്റിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും;

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

83 അവരിൽനിന്നും കളങ്കരഹിതരാക്കപ്പെട്ട (ശുദ്ധൻമാരായ) നിൻെറ അടിയാൻമാരെ ഒഴികെ.

---

82 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَبِعِزَّتِكَ എന്നാൽ നിൻെറ പ്രതാപംകൊണ്ട് (സത്യം) . لَأُغْوِيَنَّهُمْ നിശ്ചയ മായും ഞാനവരെ വഴിതെറ്റിക്കും. أَجْمَعِينَ എല്ലാവരെയും. 83 إِلَّا عِبَادَكَ നിൻെറ അടിയാൻമാരെ ഒഴികെ. مِنْهُمُ അവരിൽനിന്ന്. الْمُخْلَصِينَ കളങ്കരഹിതരാക്കപ്പെട്ട (ശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ട) .

ഗർവ്വും, അഹന്തയും ഒരാളെ എത്രമാത്രം അധ:പതിപ്പിക്കുമെന്നുള്ളതിന് ഇബ്‌ലീസിൻെറ ഉദാഹരണം നമുക്കു വമ്പിച്ച പാഠമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു തെറ്റ് ചെയ്താൽ അതു ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി മനഃപൂർവ്വം അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായ എന്തു അക്രമവും അനീതിയും കൈകൊള്ളുവാനും, ഒടുക്കം യാതൊരു രക്ഷക്കും പഴുതില്ലാത്തവിധം അങ്ങേ അറ്റം ദുരന്തം അനുഭവിക്കുവാനും അതു കാരണമായിത്തീരുന്നു. നബി (ﷺ) ഗർവ്വിനെ ക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് നോക്കുക: لا يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر – مسلم (ഏതൊരുവൻെറ ഹൃദയത്തിൽ ഗർവ്വിൽനിന്നും ഒരു അണുത്തൂക്കം ഉണ്ടായോ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല. (മുസ്‌ലിം.) ഗർവ്വിൻെറ ഭവിഷ്യത്തു എത്ര ആപൽക്കരം!

المخلصين എന്ന വാക്കു 'ലാമി'നു അകാരം (فتح) കൊടുത്തും, ഇകാരം (كسر) കൊടുത്തും വായനയുണ്ട്. അകാരമാകുമ്പോൾ 'കളങ്കരഹിതരാക്കപ്പെട്ടവർ' എന്നും, ഇകാരമാകുമ്പോൾ 'കളങ്കരഹിതർ' എന്നും അർത്ഥം പറയാം: രണ്ടായിരുന്നാലും നിഷ്കളങ്കരായ ശുദ്ധഹൃദയൻ മാരാണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. കളങ്കം, സ്വാർത്ഥം, ദേഹേച്ഛ, ഭൗതികലക്ഷ്യം, കാപട്യം ആദിയായവ നിമിത്തം ഹൃദയത്തിനു മാലിന്യം ബാധിച്ചവർ മാത്രമേ പിശാചിൻെറ വലയിൽ

അകപ്പെടുകയുള്ളു. അഥവാ അവരെമാത്രമേ അവനു വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഇബ്‌ലീസ് ഇവിടെ തുറന്നു സമ്മതിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യർ ഈ വാസ്തവം സദാ ഓർമ്മിക്കുവാനായി ഇവിടെയും, മറ്റു പലേടത്തും ഖുർആൻ ഇതു ആവർത്തിച്ചുണർത്തിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ നിഷ്കളങ്കരായ അടിയാൻമാരിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാവരെയും ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ, ആമീൻ.

قَالَ فَٱلْحَقُّ وَٱلْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

84 അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു: ''അപ്പോൾ പരമാർത്ഥം ഇതത്രെ) ; പരമാർത്ഥം തന്നെയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്,-

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

85 നിശ്ചയമായും, നിന്നെക്കൊണ്ടും, അവരിൽനിന്നു നിന്നെപിൻപറ്റിയ എല്ലാവരെക്കൊണ്ടുമായി ഞാൻ 'ജഹന്നം' [നരകം] നിറക്കുന്നതാണ്!''

---

84 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. فَالْحَقُّ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) പരമാർത്ഥം, യഥാർത്ഥം. وَالْحَقَّ പരമാർത്ഥം (സത്യം) തന്നെ. أَقُولُ ഞാൻ പറയുന്നു. 85 لَأَمْلَأَنَّ തീർച്ചയായും ഞാൻ നിറക്കും. جَهَنَّمَ ജഹന്നം, നരകം. مِنكَ നിന്നെക്കൊണ്ട്, നിന്നാലും. وَمِمَّن تَبِعَكَ നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരെക്കൊണ്ടും, പിൻപറ്റിയവരാലും. مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. أَجْمَعِينَ എല്ലാം, മുഴുക്കെ.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു.

قُلْ مَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

86 (നബിയേ,) പറയുക: ''ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഇതിൻെറ [ഖുർആൻെറ] പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ (കൃത്രിമമായി) സാഹസം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനല്ലതാനും.

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٨٧﴾

87 ''ഇത് ലോകർക്കു (മുഴുവനും) വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉൽബോധനം (അഥവാ സന്ദേശം) അല്ലാതെ(മറ്റൊന്നും) അല്ല.

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُۥ بَعْدَ حِينٍۭ ﴿٨٨﴾

88 ''തീർച്ചയായും, ഇതിൻെറ വൃത്താന്തം ഒരു(കുറഞ്ഞ) കാലത്തിനുശേഷം നിങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയമായും അറിയാറാകുന്നതുമാണ്.''

---

86 قُلْ പറയുക. مَا أَسْأَلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ ഇതിൻെറ (അതിൻെറ) പേരിൽ. مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും. وَمَا أَنَا ഞാനല്ലതാനും. مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ സാഹസം പ്രവർത്തിക്കുന്ന, (കൃത്രിമം പ്രവർത്തിക്കുന്ന, വിഷമം ഏൽക്കുന്ന) വരിൽപെട്ട(വൻ) . 87 إِنْ هُوَ ഇതല്ല, അതല്ല. إِلَّا ذِكْرٌ ഒരു ഉൽബോധനം (സന്ദേശം, സ്മരണ, ഉപദേശം) അല്ലാതെ. لِّلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്. 88 وَلَتَعْلَمُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ അറിയുന്നതുമാണ്. نَبَأَهُ ഇതിൻെറ വൃത്താന്തം, വാർത്ത. بَعْدَ حِينٍ ഒരു (കുറഞ്ഞ) കാലത്തിന് ശേഷം.

ഇല്ലാത്ത യോഗ്യത നടിക്കുന്നവൻ, ക്രിത്രിമവേഷം അഭിനയിക്കുന്നവൻ, വിഷമകരമായ കാര്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നവൻ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതാണ്

متكلف എന്ന വാക്ക്. ഖുർആൻെറ പ്രബോധനംമുഖേന യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള സ്വാർത്ഥമോ, കാര്യലാഭമോ നിങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; എനിക്കു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനം കൃത്രിമമായി അഭിനയിച്ച് ഇങ്ങിനെ ഒരു സാഹസത്തിനു ഞാൻ മുതിരുന്നതു മല്ല. ഞാൻ അത്തരത്തിൽപെട്ട ഒരു സ്വഭാവക്കാരനല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ലോകർ ക്കാകമാനം പ്രബോധനം ചെയ്‌വാനായി അല്ലാഹു എന്നെ നിയോഗിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം ഞാൻ ഇതുമായി മുമ്പോട്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ, നിങ്ങളിതു സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിലും, താമസംവിനാ നിങ്ങൾക്കിതിൻെറ സത്യയാഥാർത്ഥ്യം തീർച്ചയായും ബോധ്യപ്പെടാതിരിക്കയില്ല എന്നു സാരം.

العالمون (ലോകർ) എന്ന വാക്കിൽ മനുഷ്യർ, മലക്കുകൾ, ജിന്നുകൾ എന്നീ ബുദ്ധി വർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, ഖുർആൻെറ പ്രബോധനം മനുഷ്യർക്കും ജിന്നുക ൾക്കും ആകകൊണ്ട് ഇവിടെ ആ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളാണുദ്ദേശ്യം. ലോകരുടെ രക്ഷിതാവ് (رب العالمين) എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിൽ ബുദ്ധിവർഗ്ഗം മുഴുവനും ഉൾപ്പെടുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബുദ്ധിവർഗ്ഗങ്ങളും അല്ലാത്തവയുമായ അഖില വസ്തുക്കളെയും ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടും, ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടും ഈ വാക്കു ഉപയോഗി ക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) ൽ നിന്നു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''ഹേ മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും വല്ലതും അറിവുള്ളപക്ഷം, അവൻ അതനുസരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. വല്ലവർക്കും (ഏതെങ്കിലും കാര്യം) അറിയാത്ത പക്ഷം 'അല്ലാഹു വിന്നറിയാം'(الله اعلم) എന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഒരു മനുഷ്യൻ തനിക്കറിയാത്തതിനെ ക്കുറിച്ച് 'അല്ലാഹുവിന്നറിയാം' എന്നു പറയുന്നതും അറിവിൽപെട്ടതുതന്നെ. (അറിവിൻെറ ലക്ഷണമാണത്.) എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകനോട് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ: ''പറയുക: ഇതിൻെറ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ (കൃത്രിമമായി) സാഹസംപ്രവർത്തിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനുമല്ല''. قل ما اسألكم عليه من اجر وما انا من المتكلفين (ബു; മു.) അറിയാത്ത കാര്യത്തിൽ അറിയുമെന്നു നടിക്കുന്നത് കൃത്രിമവും സാഹസവുമാണല്ലോ.

ഒരു കുറഞ്ഞ കാലത്തിനുശേഷം ഇതിൻെറ വൃത്താന്തം നിങ്ങൾക്കു അറിയാറാകു മെന്നുള്ള അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ അവിശ്വാസികൾക്കു വളരെ ശക്തിയായ ഒരു താക്കീതാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം (بعد حين) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, മരണവേളയിൽ എന്നും, ഖിയാമത്തുനാളിൽ എന്നും, ഇസ്‌ലാമിനു പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുന്നതോടുകൂടി എന്നും-ഇങ്ങിനെ രണ്ടുമൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ-വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇവ ഒന്നും പരസ്പരവിരുദ്ധമല്ല. ഓരോ അഭിപ്രായവും ഓരോ നിലക്ക് ശരിയാണെന്നു അൽപം ആലോചിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. നബി(ﷺ) ഖുർ ആൻ പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അതിനെ നിഷേധിച്ച അതേ ജനതതന്നെ അധികം താമസിയാതെ അതിൻെറ അനുയായികളും പ്രചാരകൻമാരുമായി മാറിയതും, അൽപവർഷങ്ങൾക്കകം അതിൻെറ സന്ദേശങ്ങൾക്കു ലോകത്തിൻെറ നാനാഭാഗത്തും സ്വീകരണം ലഭിച്ചതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. കൂടാതെ, ഓരോ വ്യക്തിയും ഈ ഭൗതികജീവിത വുമായി വേർപ്പെടുന്നതോടുകൂടി അവനു യഥാർത്ഥം ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണെന്നും തീർച്ച തന്നെ.

والله اعلم واليه المرجع والمأب, وله الفضل والمنة

39 സൂറത്തു ‘സുമർ’ سورة الزمر

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 75 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 8

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿١﴾

1 വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അവതരണം പ്രതാപശാലിയായ -അഗാധജ്ഞനായ- അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നാകുന്നു.

إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿٢﴾

2 നിശ്ചയമായും (ഈ) ഗ്രന്ഥം യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, മതം (അഥവാ കീഴ്‌വണക്കം) അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് നീ അവനെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളുക.

أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ﴿٣﴾

3 അല്ലാ (അറിഞ്ഞേക്കുക) ! നിഷ്കളങ്കമായ മതം (അഥവാ കീഴ്‌വണക്കം) അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു. അവനു പുറമെ കാര്യകർത്താക്കളെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, (അവർ പറയുന്നു:) ‘‘അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഞങ്ങളെ (ശരിയായ) ഒരു അടുപ്പം അവർ അടുപ്പിച്ചു തരുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ, ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുന്നില്ല.’’ നിശ്ചയമായും, തങ്ങൾ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, അല്ലാഹു അവർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കുന്നതാകുന്നു. ഏതൊരുവൻ വളരെ നന്ദികെട്ട കള്ളവാദിയാണോ അങ്ങിനെയുള്ളവനെ അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ലതന്നെ.

لَّوۡ أَرَادَ ٱللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدٗا لَّٱصۡطَفَىٰ مِمَّا يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ سُبۡحَٰنَهُۥۖ هُوَ ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّارُ ﴿٤﴾

4 വല്ല സന്താനത്തെയും സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നവയിൽ നിന്ന് (തന്നെ) അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുമായിരുന്നു. (പക്ഷേ) അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! സർവ്വാധിപതിയായ ഏകനായ അല്ലാഹുവത്രെ അവൻ.

---

1 تَنزِيلُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അവതരണം, ഇറക്കൽ. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നാണ്. الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയായ. الْحَكِيمِ അഗാധജ്ഞനായ, തത്വജ്ഞാനിയായ. 2 إِنَّا أَنزَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിങ്കലേക്ക്. الْكِتَابَ (ഈ) ഗ്രന്ഥം, വേദഗ്രന്ഥം. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ സമേതം, സത്യവുമായി മുറപ്രകാരം, ന്യായമാംവണ്ണം. فَاعْبُدِ اللهَ ആകയാൽ നീ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുക. مُخْلِصًا لَّهُ അവന് നിഷ്കളങ്കമാക്കി (ശുദ്ധമാക്കി) ക്കൊണ്ട്. الدِّينَ മതം, കീഴ്‌വണക്കം, അനുസരണം, നടപടി. 3 أَلَا അല്ലാ (അറിഞ്ഞേക്കുക) . لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. الدِّينُ الْخَالِصُ നിഷ്കളങ്ക (ശുദ്ധ) മതം (കീഴ്‌വണക്കം) . وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا ഉണ്ടാക്കിയ(ഏർപ്പെടുത്തിയ, സ്വീകരിച്ച) വർ. مِن دُونِهِ അവനുപുറമേ. أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കളെ, ബന്ധുക്കളെ,

സഹായികളെ. مَا نَعْبُدُهُمْ ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുന്നില്ല. إِلاَّ لِيُقَرِّبُونَا അവർ ഞങ്ങളെ അടുപ്പിക്കുവാനല്ലാതെ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക് (അല്ലാഹുവിങ്കൽ) . زُلْفَى ഒരു സാമീപ്യം, അടുപ്പം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ വിധികൽപിക്കും. فِي مَا യാതൊന്നിൽ. هُمْ فِيهِ അവർ അതിൽ. يَخْتَلِفُونَ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. إِنَّ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَهْدِي അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക (വഴികാട്ടുക) യില്ല. مَنْ യാതൊരുവനെ. هُوَ كَاذِبٌ അവൻ കള്ളവാദിയാണ്, അസത്യവാനാണ്. كَفَّارٌ വളരെ നന്ദികെട്ടവനാണ്, കൃതഘ്നനായ. 4 لَوْ أَرَادَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. أَن يَتَّخِذَ അവൻ സ്വീകരിക്കുവാൻ, ഏർപ്പെടുത്താൻ. وَلَدًا വല്ല സന്താനത്തെയും. لَّاصْطَفَى അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കു (പ്രത്യേകപ്പെടുത്തു) മായിരുന്നു. مِمَّا يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ. سُبْحَانَهُ അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ. هُوَ اللهُ അവൻ അല്ലാഹുവത്രെ. الْوَاحِدُ ഏകനായ. الْقَهَّارُ സർവ്വാധിപതിയായ.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ സത്യതയും, തൗഹീദും സ്ഥാപിച്ച ശേഷം, മുശ്‌രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ശിർക്കുപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ന്യായീകരണം നൽകുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാർ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ തങ്ങൾക്കു സാമീപ്യവും പ്രീതിയും നേടിക്കൊടുക്കുമെന്നത്രെ അവരുടെ വാദം. ഈ വാദം തനി കള്ളവും, നന്ദികെട്ട സത്യനിഷേധവുമാണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളിൽപെട്ട ചിലരെ അവൻെറ മക്കളായി ഗണിക്കുകയും ആ നിലക്ക് അവരെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള ഖണ്ഡനമാണ് 4-ാം വചനം. അല്ലാഹുവിനു വേണമെങ്കിൽ അവൻെറ സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നു തന്നെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻെറ മക്കളാക്കിവെക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ, അവനതു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല ഉദ്ദേശിക്കുകയുമില്ല. എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കും?! അവൻ എല്ലാ വിധേനയും ഏകൻ അവനു ഇണയോ തുണയോ ഇല്ല. അവനു സമമായി ഒരാളുമില്ല. അവനല്ലാത്തതെല്ലാം അവൻെറ സൃഷ്ടിയും, അവൻെറ ഉടമയിലുമാണ്. അവൻ എല്ലാറ്റിൻെറയും സർവ്വാധികാരിയും! പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് അവനു സന്താനമുണ്ടായിരിക്കുക? അതെ, അവൻ സർവ്വോപരി പരിശുദ്ധനത്രെ!

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۖ يُكَوِّرُ ٱلَّيْلَ عَلَى ٱلنَّهَارِ وَيُكَوِّرُ ٱلنَّهَارَ عَلَى ٱلَّيْلِ ۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِى لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْغَفَّٰرُ ﴿٥﴾

5 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അവൻ യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. രാത്രിയെ(ക്കൊണ്ട്) പകലിൻമേൽ അവൻ ചുറ്റിപ്പൊതിയുന്നു; പകലിനെ(ക്കൊണ്ട്) രാത്രിയുടെമേലും ചുറ്റിപ്പൊതിയുന്നു. സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ കീഴ്പെടുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാം (തന്നെ) നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരു അവധിവരേ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാ (-അറിയുക:) അവൻ പ്രതാപശാലിയാണ്, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്.

---

5 خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ (മുറ, ന്യായ, കാര്യ, സത്യ) പ്രകാരം. يُكَوِّرُ അവൻ ചുറ്റിപ്പൊതിയുന്നു, ചുറ്റിയിടുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. عَلَى النَّهَارِ പകലിൻമേൽ. وَيُكَوِّرُ ചുറ്റിപ്പൊതിയുകയും ചെയ്യുന്നു. النَّهَارَ പകലിനെ. عَلَى اللَّيْلِ രാത്രിയുടെമേൽ. وَسَخَّرَ അവൻ കീഴ്പെടുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തു. الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും. كُلٌّ എല്ലാം (ഓരോന്നും) . يَجْرِي നടക്കും, സഞ്ചരിക്കുന്നു. لِأَجَلٍ ഒരു അവധി (പരിധി) വരെ. مُّسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. أَلاَ അല്ലാ (അറിയുക) . هُوَ അവൻ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയാണ്. الْغَفَّارُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ.

രാവും പകലും ഒന്ന് മറ്റേതിൻെറ മേൽ ചെന്നു മൂടുകയും, അങ്ങിനെ അവ ഭൂമിയുടെ മീതെ ഉരുണ്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണല്ലോ. ഭൂമി ഗോളാകൃതിയിലായതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നത്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ രാവിനുശേഷം പകലും, പകലിനുശേഷം രാത്രിയും പെട്ടെന്നായിരിക്കും അനുഭവപ്പെടുക. സൂര്യ ചന്ദ്രൻമാരുടെ ചലനത്തെക്കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാപഞ്ചികമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞശേഷം, മനുഷ്യൻെറ ഉൽപത്തിയെയും, അവൻ നിത്യേന ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കന്നുകാലികളെയും, അവൻെറ വളർച്ചയുടെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു അടുത്ത വചനത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു;-

خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْأَنْعَٰمِ ثَمَٰنِيَةَ أَزْوَٰجٍ ۚ يَخْلُقُكُمْ فِى بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ خَلْقًا مِّنۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِى ظُلُمَٰتٍ ثَلَٰثٍ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ ٱلْمُلْكُ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾

6 നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേജീവനിൽ(അഥവാ ദേഹത്തിൽ) നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു; പിന്നെ, അതിൽനിന്നുതന്നെ അതിൻെറ ഇണയെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. കന്നുകാലികളിൽനിന്ന് എട്ടു(തരം) ഇണകളെയും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇറക്കി (ഉല്പാദിപ്പിച്ചു) തന്നു. നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ വയറുകളിൽ വെച്ച് ഒരു (രൂപത്തിലുള്ള) സൃഷ്ടിക്കുശേഷം (വേറെ രൂപത്തിലുള്ള) ഒരു സൃഷ്ടിയായയുംകൊണ്ട്-മൂന്ന് അന്ധകാരങ്ങളിലായി-നിങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവനത്രെ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു! അവനാണ് രാജാധിപത്യം. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്ന്) തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നത്?!

---

6 خَلَقَكُم നിങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. مِّن نَّفْسٍ ഒരു ജീവനിൽ (ദേഹത്തിൽ, ആളിൽ, ആത്മാവിൽ) നിന്ന്. وَاحِدَةٍ ഒരേ. ثُمَّ جَعَلَ പിന്നെ ആക്കുക(ഉണ്ടാക്കുക) യും ചെയ്തു. مِنْهَا അതിൽ നിന്ന് (തന്നെ) . زَوْجَهَا അതിൻെറ ഇണ (ഭാര്യയെ) . وَأَنزَلَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. مِّنَ الْأَنْعَامِ കന്നുകാലി(ആടുമാടൊട്ടകം) കളിൽനിന്ന്. ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ എട്ട് ഇണകളെ. يَخْلُقُكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. فِي بُطُونِ വയറുകളിൽ (വെച്ച്) . أُمَّهَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ. خَلْقًا ഒരു സൃഷ്ടിയായിക്കൊണ്ട്. مِّن بَعْدِ خَلْقٍ ഒരു സൃഷ്ടിക്കുശേഷം. فِي ظُلُمَاتٍ ഇരുട്ട് (അന്ധകാരം) കളിലായി. ثَلَاثٍ മൂന്ന്. ذَٰلِكُمُ അങ്ങിനെയുള്ളവൻ, അതത്രെ. اللهُ അല്ലാഹു. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ. لَهُ അവന്നാണ്. الْمُلْكُ രാജത്വം, രാജാധിപത്യം. لَآ إِلَٰهَ ഒരു ആരാധ്യനും (ഇലാഹും) ഇല്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. فَأَنَّىٰ അപ്പോൾ എങ്ങിനെ. تُصْرَفُونَ നിങ്ങൾ തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നു.

نفس (നഫ്സ്) എന്ന വാക്ക് 'ജീവൻ, ആത്മാവ്, രക്തം, മനസ്സ്, കണ്ണ്, ശരീരം, ദേഹം, താൻ (സ്വയം) ആൾ, മഹത്വം, യോഗ്യത എന്നിങ്ങിനെ പല അർത്ഥങ്ങൾക്കും വരുന്നതാകുന്നു. نفس واحدة (ഒരേ ജീവൻ-അഥവാ ഒരേ ദേഹം) എന്നു ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام) നബിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, (അതിൻെറ ഇണ) എന്നു പറഞ്ഞതു മനുഷ്യമാതാവായ ഹവ്വാഉ് (عليها السلام) നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുമുള്ളതിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും, വേദക്കാർക്കിടയിലും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ച് ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങളും, നിലവിലുള്ള ജീവശാസ്ത്രതത്വങ്ങളും എന്തുതന്നെ

പറഞ്ഞാലും ശരി, അതെല്ലാം കേവലം അവയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും അനുമാനങ്ങളും മാത്രമായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളു. മനുഷ്യസ്രഷ്ടാവിന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു നേർക്കു നേരെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതെന്തോ അതുമാത്രമേ ഇവിടെ യഥാർത്ഥമായി അം ഗീകരിക്കപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. നിലവിലുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഒന്നടങ്കം ഒരേ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ജനിച്ച് പെരുകിയുണ്ടായതാണെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം ഈ സൂറത്തിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റു പല സൂറത്തുകളിലും അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:- ''

(١) يا ايها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق منها زوجها وبث منهما رجالاكثيرا ونسآء – النسآء : ١١
(٢) هو الذي خلقكم من نفس واحدة وجعل منهازوجها ليسكن اليها – الاعراف : ١٨٩
(٣) يا ايهاالناس نا خلقنا كم من ذكر وانثى وجعلنا كم شعوبا وقبائل لتعارفوا –الحجرات – ١٣

സാരം:1 ഹേ മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളെ ഒരേ ദേഹത്തിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കുകയും, അതിൽ നിന്നു അതിന്റെ ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും. രണ്ടുപേരിൽനിന്നുമായി വളരെ പുരുഷൻ മാരേയും സ്ത്രീകളെയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവനായ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ (സൂ: നിസാഉ് :1) 2. നിങ്ങളെ ഒരേ ദേഹത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിക്കു കയും, അതിൽനിന്നു അതിന്റെ ഇണയെ-അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ മനസ്സമാധാന പ്പെടുവാൻവേണ്ടി- ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തവനത്രെ അവൻ. (സൂ: അഅ്റാഫ്: 189.) 3. ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളെ നാം ഒരു ആണിൽനിന്നും ഒരു പെണ്ണിൽനിന്നുമായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളന്യോന്യം പരിചയപ്പെടുവാൻവേണ്ടി, നിങ്ങളെ നാം ശാഖകളും ഗോത്രങ്ങളും ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: ഹുജുറാത്ത് : 13.)

മനുഷ്യപിതാവ് ആദം (عليه السلام) നബിയായതുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യർക്ക് بنو ادم (ആദമിന്റെ സന്തതികൾ) എന്നും മനുഷ്യന് ادمي (ആദമിയ്യ്) എന്നും പറയുന്നത്. മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കം-അഥവാ ഒന്നാമത്തെ മനുഷ്യനായ ആദ്യപിതാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചതു-മണ്ണിൽ നിന്നാണെന്നും ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആദ്യമാതാവിന്റെ ഉൽഭവത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ എന്തു പറയുന്നുവെന്നാണ് ഇനി നോക്കുവാനുള്ളത്. 'നിങ്ങളെ ഒരേ ദേഹത്തിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു' (خلقكم من نفس واحدة) എന്നു പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് ഇവിടെയും, സൂ: അഅ്റാഫിലും ഈ വിഷയകമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് وجعل منها زوجها . (അതിൽനിന്നു അതിന്റെ ഇണയെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു) എന്നാണ്. സൂ: നിസാഇലാകട്ടെ, 'അതിൽനിന്നു അതിന്റെ ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു' (خلق منها زوجها) എന്നാകുന്നു. ഈ രണ്ടു പ്രയോഗവും ഉദ്ദേശത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കുമെന്നു വ്യക്തമാണ്. പക്ഷെ, കൂടുതൽ വിശദീകരണം ഖുർആനിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) മുസ്‌ലിം (رحمه الله) എന്നിവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

اًستوصوا بالنساء خيرا فانهن خلقن من ضلع وان اعوج شيئ فى الضلع اعلاه فاذا ذهبت تقيمه كسرته وان تركته لم نزل اعوج الخ - متفق

സാരം: നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു എന്റെ ഒസിയ്യത്തു നന്നായി പാലിക്കണം. കാരണം, അവർ വാരിയെല്ലിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാരിയെല്ലുകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വളവുള്ളതു അതിന്റെ മേൽഭാഗത്തുള്ളതാണ്. നീ അതു നിവർത്തി ചൊവ്വാക്കു വാൻപോയാൽ നീ അതു പൊട്ടിക്കേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെത്തന്നെ വിട്ടാൽ അത് വളഞ്ഞു കൊണ്ടേ ഇരിക്കയും ചെയ്യും........) ഇതുപോലെ വേറൊരു ഹദീസു മുസ്‌ലിമും (رحمه الله) ഉദ്ധരി ക്കുന്നുണ്ട്. 'സ്ത്രീ വാരിയെല്ലിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' വെന്നല്ലാതെ, ആ വാരിയെല്ലു ആരുടെതാണെന്നോ മറ്റോ ഹദീസിൽ ഇല്ല. സ്ത്രീകളോടു സൗമ്യമായും നയത്തിലും പെരുമാറണം, അവരുടെ സ്വഭാവത്തിൽ പ്രകൃത്യാ പല പാകപ്പിഴവുകളും അനുഭവപ്പെടും, അതു ക്ഷമിക്കണം എന്നൊക്കെയാണ് ഈ ഹദീസിന്റെ താൽപര്യം. അഥവാ, സ്ത്രീയുടെ

സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കലല്ല അതിന്‍െറ ഉദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ട് 'സ്ത്രീ വാരിയെല്ലിനാല്‍ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണെ'ന്ന വാക്യം കേവലം ഒരു ഉപമാരൂപത്തില്‍ പറഞ്ഞ അലങ്കാരപ്രയോഗമാണെന്നു ചിലര്‍ പറയുന്നു. പക്ഷേ, ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതന്‍മാരുടെയും അഭിപ്രായം, ആദം (عليه السلام) നബിയുടെ വാരിയെല്ലില്‍ നിന്നാണ് ഹവ്വാ (عليها السلام) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന യഥാര്‍ത്ഥമാണ് ഈ ഹദീസുകളില്‍ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ. خلق منها زوجها (ആ ദേഹത്തില്‍നിന്നുതന്നെ അതിന്‍െറ ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു) എന്നും وجعل منها زوجها (അതില്‍നിന്നുതന്നെ അതിന്‍െറ ഇണയെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു) എന്നുമുള്ള ഖുര്‍ആന്‍ വാക്യങ്ങള്‍ക്കു ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പൊതുവില്‍ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനവും ഇതുതന്നെ.

ബൈബിളിന്‍െറ പഴയ നിയമത്തില്‍ വിഷയം കുറെക്കൂടി വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. അതു പറയുന്നു: '........മനുഷ്യന്‍ എല്ലാ കന്നുകാലികള്‍ക്കും, ആകാശത്തിലെ പറവകള്‍ക്കും, എല്ലാ കാട്ടുമൃഗങ്ങള്‍ക്കും പേരിട്ടു: എങ്കിലും മനുഷ്യനു തക്കതായൊരു തുണ കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. ആകയാല്‍ യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനു ഒരു ഗാഢനിദ്രവരുത്തി; അവന്‍ ഉറങ്ങിയപ്പോള്‍ അവന്‍െറ വാരിയെല്ലുകളില്‍ ഒന്ന് എടുത്ത് അതിനുപകരം മാംസം പിടിപ്പിച്ചു. യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനില്‍നിന്നു എടുത്ത വാരിയെല്ലിനെ ഒരു സ്ത്രീയാക്കി അവളെ മനുഷ്യന്‍െറ അടുക്കല്‍ കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോള്‍ മനുഷ്യന്‍: ഇതു ഇപ്പോള്‍ എന്‍െറ അസ്ഥിയില്‍നിന്നു അസ്ഥിയും എന്‍െറ മാംസത്തില്‍നിന്നു മാംസവുമാകുന്നു.....എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് പുരുഷന്‍ അപ്പനെയും, അമ്മയെയും വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും. അവര്‍ ഏക ദേഹമായിത്തീരും.' (ഉല്‍പത്തി: 2ല്‍ 20-24.) ഈ ഉദ്ധരണിയിലെ ചില വശങ്ങള്‍ ഖുര്‍ആനോടും മേല്‍കണ്ട ഹദീസിനോടും യോജിക്കുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

خلق منها زوجها (അതില്‍നിന്നു തന്നെ അതിന്‍െറ ഇണയെ സൃഷ്ടിച്ചു) എന്ന വാക്യത്തിനു ചിലര്‍ അര്‍ത്ഥമാക്കുന്നത് 'അതിന്‍െറ വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു' (ای من جنسها) എന്നത്രെ. ഇതനുസരിച്ച് ആദം (عليه السلام) നെ മണ്ണില്‍നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ, ഹവ്വാഉ് (عليها السلام) നെയും മണ്ണില്‍നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു എന്നായിരിക്കുമല്ലോ. ഇതിനു തെളിവായി, 'നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളില്‍ നിന്നുതന്നെ നിങ്ങള്‍ക്കു ഇണകളുണ്ടാക്കി' (جعل لكم من انفسكم ازواجا – النحل) എന്നും,'നിങ്ങള്‍ക്കു നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളില്‍നിന്ന് ഒരു റസൂല്‍ വന്നിരിക്കുന്നു' (جاءكم رسول من انفسكم – التوبة) എന്നും പോലെയുള്ള വാക്യങ്ങളാണിവര്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇവിടങ്ങളില്‍ 'നിങ്ങളുടെ വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍നിന്നു ഇണകളെ ഉണ്ടാക്കി'എന്നും, 'നിങ്ങളുടെ വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍നിന്നു റസൂല്‍ വന്നു' എന്നുമാണല്ലോ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ അഭിപ്രായക്കാരില്‍ ചിലര്‍ ഇങ്ങിനെ ചില ന്യായങ്ങളും പറഞ്ഞുകാണുന്നു: (من نفس واحدة) (ഒരേ ദേഹത്തില്‍നിന്ന്) എന്ന വാക്യത്തിലെ من എന്ന അവ്യയം ഒരു വസ്തുവിന്‍െറ അംശത്തെ കുറിക്കുവാനുള്ളതു . (التبعيض) തന്നെ ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ഒന്നിന്‍െറ തുടക്കം കാണിക്കുന്നതും (الابتدائى) ആയിരിക്കാം. അതായതു ഒരു ദേഹത്തില്‍നിന്നു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചു' എന്നല്ല, 'ആ ദേഹം മുതല്‍ക്കു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചുതുടങ്ങി' എന്നും അതിനു അര്‍ത്ഥമായിരിക്കാം. മാത്രമല്ല, ആദം (عليه السلام) നെ മണ്ണിനാല്‍ സൃഷ്ടിക്കുവാന്‍ കഴിവുള്ളവനാണെന്ന് സ്ഥാപിതമായിക്കഴിഞ്ഞാല്‍ ഹവ്വാഉ് (عليها السلام) നെ മണ്ണില്‍ നിന്നു സൃഷ്ടിക്കുവാനും അവന്‍ കഴിവുള്ളവനായല്ലോ. അപ്പോള്‍ പിന്നെ, ആദം (عليه السلام) ന്‍െറ വാരിയെല്ലില്‍ നിന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതില്‍ എന്താണ് ഒരു പ്രയോജനമുള്ളത് ?! (كما فى الرازى)

ഇവരുടെ അഭിപ്രായവും ന്യായവും പല കാരണങ്ങളാല്‍ സ്വീകരിക്കുവാന്‍ മാര്‍ഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി: 1) മനുഷ്യന്‍െറ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു ഖുര്‍ആനില്‍ വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളിലായി പല പ്രസ്താവനകളും കാണാം. من طين, من نطفة,من ماء, . من ذكر وانثى مما يعلمون, من تراب, من صلصال, (അവര്‍ക്കറിയാവുന്നതില്‍നിന്ന്, മണ്ണില്‍നിന്ന്, ചെലചെല

ശബ്ദമുളള മണ്ണിൽനിന്നു, കളിമണ്ണിൽനിന്നു, ഇന്ദ്രിയത്തുളളിയിൽനിന്നു, ജലത്തിൽനിന്നു, ഒരു ആണിൽ നിന്നും പെണ്ണിൽനിന്നുമായി) എന്നിങ്ങിനെ പലതും. ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം منഎന്ന അവ്യയത്തിനു നൽകപ്പെടുന്നതും, നൽകപ്പെടേണ്ടതുമായ അർത്ഥത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരർത്ഥം ഇവിടെ മാത്രം കൽപിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം തെളിവു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 2) نفس . എന്ന വാക്കിന് 'വർഗ്ഗം' (جنس) എന്നർത്ഥമില്ല. അതിൻെറ ബഹുവചനമാണ് انفس എന്ന വാക്ക്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം പ്രായോഗികമായിത്തീരുന്നത് വർഗ്ഗത്തെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കുമെന്നുമാത്രം. അതിൻെറ മുമ്പും പിമ്പുമുളള വാക്കുകൾ നോക്കിവേണം അതു തീരുമാനിക്കുക. ചില സ്ഥലത്ത് 'വർഗ്ഗ'മാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നുവെച്ച് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും അങ്ങിനെ ആയിക്കൊളളണമെന്നില്ല. ഒരു വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം ഉദ്ദേശിക്കുവാൻ പ്രത്യേക തടസ്സം ഉളളപ്പോൾ മാത്രമേ അതിന് ആലങ്കാരികമായ മറ്റൊരർത്ഥം കൽപ്പിക്കാവൂ എന്നതു ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു അംഗീകൃത നിയമമാകുന്നു. ഹവ്വാഇൻെറ സൃഷ്ടി മറ്റൊരു രൂപത്തിലാണെന്നു വേറെ തെളിവുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇതു സാധുവാകയുളളു. 3) ആദം (عليه السلام) നെപ്പോലെത്തന്നെ ഹവ്വാഉ് (عليها السلام) നെയും ആദ്യമേ മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചതാണെങ്കിൽ نفس واحدة . (ഒരേ ദേഹം) എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് نفسين . (രണ്ടു ദേഹങ്ങൾ) എന്നു പറയേണ്ടതായിരുന്നു.

4) ആദ്യത്തെ . من നുളള അതേ അർത്ഥംതന്നെയാണ് അതിനോട് ചേർന്ന വാക്യത്തിൽ منها (എന്നതിലെ) രണ്ടാമത്തെ من നും സാധാരണഗതിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. കൂടാതെ, രണ്ടാമത്തെ من തുടക്കം കുറിക്കുന്നതാണെന്നുവെക്കുവാൻ വഴിയുമില്ല. കാരണം منها എന്നതിൻെറ തൊട്ടുമുമ്പു-ഈ സൂറത്തിലെയും, അഅ്റാഫിലെയും ആയത്തുകളിൽ- جعل എന്ന ക്രിയയാണുളളത്. ഈ ക്രിയക്ക് 'ആക്കി, ഉണ്ടാക്കി, ഏർപ്പെടുത്തി' എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. അപ്പോൾ ആദം മുതൽ ഹവ്വാഇനെ ഉണ്ടാക്കി-അഥവാ ആക്കി-എന്നു അതിനു അർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. 5) സൂ: അഅ്റാഫിലെ ആയത്തിൽ ليسكن اليها (അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ മനസ്സമാധാനമടയുവാൻ) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുളളതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. പ്രഥമ മനുഷ്യരായ രണ്ടു ഭാര്യാഭർത്താക്കളെക്കുറിച്ചാണല്ലോ ഇതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പരസ്പരം ഇണക്കവും മനസ്സമാധാനവും ഉണ്ടായിത്തീരുവാൻ രണ്ടുപേരും ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവരാണെന്നതു ഒരു കാരണം തന്നെ. പക്ഷേ, ഇതു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ മാത്രം പ്രത്യേകതയല്ല. അതോടുകൂടി ഭാര്യ ഭർത്താവിൻെറ ഒരംശത്തിൽ നിന്നുണ്ടായവളാണെന്നുകൂടി വരുമ്പോൾ പ്രസ്തുത കാര്യം കൂടുതൽ ശക്തമായിത്തീരുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. 6) ആദം (عليه السلام) നെ മണ്ണുകൊണ്ടു സൃഷ്ടച്ചതോടുകൂടി ഹവ്വാഉ് (عليها السلام) നെയും മണ്ണുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കുവാനുളള അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവ് സ്ഥാപിതമായിരിക്കെ, പിന്നെ വാരിയെല്ലുകൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമെന്താണെന്ന് ചോദ്യത്തിൽ യാതൊരു കഴമ്പും ഇല്ല. കാരണം, മണ്ണിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, വാരിയെല്ലിൽനിന്നും മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുവാനുളള അവൻെറ കഴിവുകൂടി ഇതുമൂലം സ്ഥാപിതമാകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ ചോദ്യം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യരെ ഇന്ദ്രിയത്തിൽനിന്നോ ജലത്തിൽനിന്നോ സൃഷ്ടിച്ച വിഷയം പറയുമ്പോഴും ഉന്നയിക്കാമല്ലോ.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഭൂരിഭാഗം മുഫസ്സിറുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുളള ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് തെളിവുകളുടെ പിൻബലം കൂടുതലുളളത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അവരെല്ലാം അതു സ്വീകരിച്ചിട്ടുളളതും. والله اعلم .

മനുഷ്യൻെറ ആരംഭപ്പെറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവൻെറ ഭക്ഷണവും, വാഹനവും മറ്റുമായിക്കൊണ്ടു അവൻ നിത്യേന ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കന്നുകാലികളെ (الانعام) അവനുവേണ്ടി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എട്ടുതരം ഇണകൾ (ثمانية ازواج) . എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുളളതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ചെമ്മരിയാട്, കോലാട്, ഒട്ടകം മാട് എന്നീ നാലു വർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നുളള ആണും,

പെണ്ണുമാണെന്നു സൂറത്തുൽ അൻആം 143-144ൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

മനുഷ്യൻ അവൻെറ മാതാവിൻെറ വയറ്റിൽ-ഗർഭത്തിൽ-വെച്ച് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിൽ അടങ്ങിയ അത്ഭുതരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വാക്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. 'ഒരു സൃഷ്ടിരൂപത്തിനുശേഷം മറ്റൊന്നായി' (خلق من بعد خلق) സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു ഇന്ദ്രിയം, രക്തപിണ്ഡം, മാംസപിണ്ഡം, പൂർണ്ണശിശു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഗർഭകാല ദശകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഇവയെപ്പറ്റി സൂ:ഹജ്ജ് 5; സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 13-14 എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക. 'മൂന്നുതരം അന്ധകാരങ്ങളിൽ (فى ظلمات ثلاث) . എന്നു പറഞ്ഞ തിൻെറ വിവക്ഷ മാതാവിൻെറ വയറ്, ഗർഭാശയം, ശിശുവെ മൂടിപ്പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന നേരിയ ഒരു ഉറ (മറുപിള്ള-അഥവാ മറുകുട്ടി) എന്നീ മൂന്നിൻെറയും ഉള്ളിൽവെച്ച് ശിശു കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടിവരുന്ന അജ്ഞാതാവസ്ഥയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഈ മൂന്നു ഇരുട്ടറകൾ പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കും അറിയപ്പെടുന്നവയത്രെ. എന്നാൽ, ഇവയ്ക്ക് പുറമെ പരക്കെ അറിയ പ്പെടാത്തതും, ശരീരശാസ്ത്രപടുക്കളായ ആളുകൾക്കുമാത്രം അറിയാവുന്നതുമായ മറെറാരു മൂന്നു ഇരുട്ടറകളെ സംബന്ധിച്ചും ചില മഹാൻമാർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു ഗർഭാശ യത്തിനുള്ളിൽതന്നെയുള്ള മൂന്നു പ്രത്യേക അറകളിലായിട്ടാണുപോൽ ശിശു സംരക്ഷിക്ക പ്പെടുന്നത്. ഈ അറകൾ ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ടുമാത്രമേ അറിയപ്പെടുവാൻ സാധിക്കയുള്ളു വെന്നും അവർ പറയുന്നു. الله اعلم ഏതായാലും ഗാർഭസ്ഥശിശുവിൻെറ ഉത്ഭവം മുതൽ പ്രസവംവരെയുള്ള കാലത്തെ ഓരോ പ്രകൃതിമാറ്റങ്ങളും, ഓരോ ഘട്ടത്തിലും അതിനു വേണ്ടുന്ന മുൻകരുതലുകൾ അല്ലാഹു ചൊയ്തുവച്ചിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തെയും അനുഗ്രഹത്തെയും പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ധാരാളം മതിയായതത്രെ! ഈ മുഖവുരയെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു പറയുകയാണ്:-

ഹേ, മനുഷ്യരെ! ഇതെല്ലാം ആരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണോ, ആ മഹാ ശക്തിയാണ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു! (ذ الكم الله ربكم) സകല വസ്തുവിൻെറയും ഭരണാധിപത്യം അവനുതന്നെ (له الملك) എന്നിരിക്കെ, ആരാധ്യനായിരിക്കുവാൻ മറ്റാർക്കും അർഹതയില്ല. അവന ല്ലാതെ ആരാധ്യൻ ഇല്ല. (لا اله الاهو) . ഇത്രയും വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കെ, അല്പബുദ്ധിയെങ്കിലും കൊടുത്തു ആലോചിച്ചാൽ ഈ വാസ്തവം ആർക്കും മനസ്സി ലാക്കാമെന്നിരിക്കെ, പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ്-ഹേ, അവിശ്വാസികളേ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസി കളേ-നിങ്ങൾ സത്യത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നത്?!
(فاني تصرفون) നിങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിയില്ലേ, നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?!

إِن تَكْفُرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنكُمْ ۖ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلْكُفْرَ ۖ وَإِن تَشْكُرُواْ يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٧﴾

7 നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുക (അഥവാ നന്ദി കേട് കാണിക്കുക) യാണെങ്കിൽ, നിശ്ച യമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽനിന്നും (ആശ്രയം വേണ്ടാത്ത) ധന്യനാകുന്നു. അവൻെറ അടിയാൻമാർക്ക് അവിശ്വാസ ത്തെ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. നിങ്ങ ൾ (വിശ്വസിച്ച്) നന്ദി കാണിക്കുകയാ ണെങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്കത് തൃപ്തി പ്പെട്ടു തരുന്നതുമാണ്. കുറ്റം വഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹവും മറ്റൊന്നിൻെറ കുറ്റം വഹി ക്കുന്നതല്ല. പിന്നീട് (ഒടുക്കം) നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മട ങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തി ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങ ളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. നിശ്ചയ

മായും, അവൻ നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളി
ലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

7 إِن تَكْفُرُوا നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നതായാൽ, നന്ദികേട് കാണിച്ചാൽ. فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയ മായും അല്ലാഹു. غَنِيٌّ അനാശ്രയനാണ്, ധന്യനാണ്, ഐശ്വര്യനാണ്. عَنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَلَا يَرْضَىٰ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. لِعِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാർക്ക്. الْكُفْرَ അവിശ്വാസം, നന്ദികേട്. وَإِن تَشْكُرُوا നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുന്നതായാൽ. يَرْضَهُ അതവൻ തൃപ്തിപ്പെടും. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَلَا تَزِرُ കുറ്റം വഹിക്കുക(ഏല്കുക) യില്ല. وَازِرَةٌ ഒരു കുറ്റക്കാരി, കുറ്റം വഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹം. وِزْرَ أُخْرَىٰ മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം. ثُمَّ പിന്നീട്. إِلَىٰ رَبِّكُم നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ്. مَّرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, തിരിച്ചുവരവ്. فَيُنَبِّئُكُم അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും, (അറിയിക്കും) . بِمَا യാതൊന്നിനെപപ്പറ്റി. كُنتُمْ تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന. إِنَّهُ عَلِيمٌ നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ചുകളിലു(ഹൃദയങ്ങിലു) ളളതിനെപ്പറ്റി.

'മറച്ചുവെക്കുക,' അല്ലെങ്കിൽ 'മൂടിവെക്കുക' എന്നു ഭാഷാർത്ഥമുളള രണ്ടു ക്രിയാനാമ ങ്ങളാണ് كفر، كفران ('കുഫ്ർ, കുഫ്റാൻ') എന്നീ വാക്കുകൾ. ഈ അർത്ഥത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കർഷകനെ ഉദ്ദേശിച്ച് كافر ('കാഫിർ') എന്നു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. 'ഈമാനി'ന്റെ എതിരിൽ, അവിശ്വാസം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് 'കുഫ്ർ' സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക. 'ശുക്റി'ന്റെ എതിരിൽ നന്ദികേടു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'കുഫ്റാനും' അതുപോലെത്തന്നെ. രണ്ടിന്റെയും ക്രിയാരൂപങ്ങളും മറ്റും ഒരേ പ്രകാരമാണുതാനും. അതു കൊണ്ട് അവയ്ക്കു സന്ദർഭം നോക്കി അർത്ഥം കൽപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ വചനത്തിൽ ഈ രണ്ടു അർത്ഥങ്ങൾക്കും സാധ്യതയുണ്ട്, അല്ലാഹുവിനോടുളള നന്ദിയിൽനിന്നാണ് സത്യവി ശ്വാസം ഉടലെടുക്കുന്നത്. നേരെമറിച്ച് അവിശ്വാസം അവനോട് കാണിക്കുന്ന നന്ദികേടു മാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസവും നന്ദിയും (ഈമാനും, ശുക്റും) തമ്മിലും, അവി ശ്വാസവും നന്ദികേടും (കുഫ്റും, കുഫ്റാനും) തമ്മിലും അഭേദ്യബന്ധമാണുളളത്.

സൂറത്തു ഇബ്റാഹീം 7, 8 ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

١) لئن شكرتم لا زيدنكم ولئن كفرتم ان عذابى لشديد ٢) ان تكفروا انتم ومن فى الارض جميعا فان الله لغني حميد – ابراهيم

1. നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചാൽ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരും. നിങ്ങൾ നന്ദികേട് കാണിച്ചുവെങ്കിലോ നിശ്ചയമായും എന്റെ ശിക്ഷ കഠിനമായതാണ്. 2. നിങ്ങളും ഭൂമിയിലുളളവരുമെല്ലാം കൂടി അവിശ്വസിക്കുന്നതായാലും അല്ലാഹു അനാശ്രയനും സ്തുത്യർഹനും തന്നെയാകുന്നു.)

അൽപം ദീർഘമായ ഒരു ഹദീസിൽ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'എന്റെ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യമുളളവരും അവസാനമുളളവരും, നിങ്ങളിലുളള മനുഷ്യരും ജിന്നുകളുമെല്ലാംതന്നെ, നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ദുഷിച്ച ഒരുവന്റെ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയവരായിരുന്നാലും, അത് എന്റെ രാജാധിപത്യത്തിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും തന്നെ കുറവ് വരുത്തുന്നതല്ല.' (മുസ്ലിം.)

۞ وَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَـٰنَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُۥ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُۥ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِىَ مَا كَانَ يَدْعُوٓا۟ إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَن

8 മനുഷ്യനെ വല്ല ഉപദ്രവവും [അനിഷ്ട കാര്യവും] ബാധിച്ചാൽ, അവൻ തന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് (ഭക്തിപൂർവ്വം) മടങ്ങിക്കൊ ണ്ട് അവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കും. പിന്നീട് അവൻ തന്റെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല അനു ഗ്രഹവും അവന് അധീനപ്പെടുത്തി ക്കൊടുത്താൽ, അവൻ മുമ്പ് യാതൊരു

سَبِيلِهِۦۚ قُلۡ تَمَتَّعۡ بِكُفۡرِكَ قَلِيلًاۖ إِنَّكَ مِنۡ أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِ ۝٨

കാര്യത്തിലേക്കു (വേണ്ടി) പ്രാർത്ഥന ചെയ്തിരുന്നുവോ അതവൻ മറന്നുകളയുകയായി. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് (ജനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി അല്ലാഹുവിന് അവൻ സമൻമാരെ [പങ്കുകാരെ] ആക്കുകയും ചെയ്യും. (നബിയേ) പറയുക: ''നീ നിൻെറ അവിശ്വാസംകൊണ്ട് അല്പമൊന്ന് സുഖമെടുത്തു കൊള്ളുക. (എന്നാൽ) നിശ്ചയമായും നീ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരിൽ പെട്ടവനത്രെ.''

أَمَّنۡ هُوَ قَٰنِتٌ ءَانَآءَ ٱلَّيۡلِ سَاجِدًا وَقَآئِمًا يَحۡذَرُ ٱلۡأٓخِرَةَ وَيَرۡجُواْ رَحۡمَةَ رَبِّهِۦۗ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلَّذِينَ يَعۡلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ۝٩

9 (അങ്ങിനെയുള്ള മനുഷ്യനാണോ ഉത്തമൻ,) അതല്ല, (ഇങ്ങിനെയുള്ള) ഒരുവനോ? അവൻ 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്തുകൊണ്ടും, നിന്നു (നമസ്കരിച്ചു) കൊണ്ടും രാത്രിസമയങ്ങളിൽ ഭക്തനായിരിക്കും; അവൻ പരലോകത്തെക്കുറിച്ച് ജാഗ്രതയായിരിക്കുകയും, തൻെറ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യം അഭിലഷിച്ചു [പ്രതീക്ഷിച്ചു] കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഈ രണ്ടിൽ ആരാണ് ഉത്തമൻ?!) പറയുക: ''അറിയുന്നവരും, അറിയാത്തവരും സമമാകുമോ?!'' നിശ്ചയമായും, ബുദ്ധിമാൻമാരേ ആലോചിച്ചു നോക്കുകയുള്ളു.

---

8 وَإِذَا مَسَّ സ്പർശിച്ചാൽ (ബാധിച്ചാൽ) . ٱلْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ. ضُرٌّ വല്ല ഉപദ്രവവും(അനിഷ്ടകാര്യവും, ദോഷവും) . دَعَا അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കും, വിളിക്കും. رَبَّهُ തൻെറ റബ്ബിനോട്, റബ്ബിനെ. مُنِيبًا മനസ്സ് മടങ്ങിക്കൊണ്ട്, ഭക്തനായിക്കൊണ്ട്. إِلَيْهِ അവനിലേക്ക്. ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ പിന്നെ അവൻ അവന് അധീനമാക്കിയാൽ (കൊടുത്താൽ) . نِعْمَةً വല്ല അനുഗ്രഹവും. مِّنْهُ തൻെറ പക്കൽനിന്ന്. نَسِيَ അവൻ മറക്കും, വിസ്മരിക്കും. مَا യാതൊരു കാര്യം. كَانَ يَدْعُو അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കു(വിളിക്കു) മായിരുന്നു. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്, അതിനായി. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്യും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. أَندَادًا സമൻമാരെ, തുല്യൻമാരെ. لِّيُضِلَّ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ. عَن سَبِيلِهِ അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. قُلْ പറയുക. تَمَتَّعْ നീ സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുക, ഉപയോഗമെടുക്കുക. بِكُفْرِكَ നിൻെറ അവിശ്വാസം കൊണ്ട്. قَلِيلاً അല്പം, കുറച്ച്. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ നരകത്തിൻെറ ആളുകളിൽ പെട്ടവനാണ്. 9 أَمَّنْ അതല്ല (അഥവാ) യാതൊരുവനെ. هُوَ അവൻ. قَانِتٌ ഭക്തനാണ്, താഴ്മ അർപ്പിക്കുന്ന(വിനയപ്പെടുന്ന) വനാണ്. آنَاءَ اللَّيْلِ രാത്രിസമയങ്ങളിൽ. سَاجِدًا സുജൂദു ചെയ്യുന്നവനായി. وَقَائِمًا നില്ക്കുന്നവനായും. يَحْذَرُ അവൻ ജാഗ്രതയായിരിക്കും, ഭയപ്പെടും, കാക്കും. الْآخِرَةَ പരലോകത്തെ. وَيَرْجُو അവൻ അഭിലഷിക്കുക (പ്രതീക്ഷിക്കുക) യും ചെയ്യും. رَحْمَةَ رَبِّهِ തൻ്റെ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യം. قُلْ പറയുക. هَلْ يَسْتَوِي സമമാകുമോ. الَّذِينَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നവർ. وَالَّذِينَ യാതൊരുവരും. لَا يَعْلَمُونَ അറിയാത്ത, അവർ അറിയുകയില്ല. إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ നിശ്ചയമായും ആലോചിക്കുകയു(ള്ളു) . أُولُو الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാന്മാർ(മാത്രം) .

ആപത്തുകൾ വരുമ്പോൾ മാത്രം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഭക്തിയും പ്രാർത്ഥനയും അർപ്പിക്കുകയും, ആപത്ത് നീങ്ങി സുഖമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതെല്ലാം മറന്ന് ആരാധനക്കും പ്രാർത്ഥനക്കും വേറെ ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നന്ദികെട്ട അവിശ്വാസിയും,

നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തെ ആശിച്ചും പ്രതീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ട് പരലോകത്തു വെച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയും കോപവും നേരിടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ജാഗരൂകനായിക്കൊണ്ടും രാത്രി സമയങ്ങളിൽ സുജൂദിലും നിറുത്തത്തിലുമായി ഭയഭക്തിയോടെ അല്ലാഹുവിനെ നമസ്കരിച്ചാരാധിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസിയും അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഒരിക്കലും സമമാകുകയില്ല എന്ന് സാരം. ആദ്യം പറഞ്ഞവൻ യാഥാർത്ഥ്യം ചിന്തിച്ചറിയാത്ത വിഡ്ഢിയും, രണ്ടാമത്തേവൻ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കിയവനും, ബുദ്ധിമാനുമത്രെ.

സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ ഭയപ്പാടും, പ്രതീക്ഷയും (الخوف الرجاء) ഉള്ളവരായിരിക്കണം. അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെയും കോപത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഭയവും, അവൻെറ പ്രതിഫലത്തിലും കാരുണ്യത്തിലുമുള്ള പ്രതീക്ഷയും കൈവിടാൻ പാടില്ല. ഈ തത്വം ഖുർആനും, നബിവചനങ്ങളും പലപ്പോഴും ഉണർത്താറുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം 2

قُلْ يَـٰعِبَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ فِى هَـٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَأَرْضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٌ ۗ إِنَّمَا يُوَفَّى ٱلصَّـٰبِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

10 പറയുക: ''വിശ്വസിച്ചവരായ എൻെറ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. ഈ ഇഹലോകത്തുവെച്ച് നൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് നൻമയുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമിയാകട്ടെ, വിശാലമായതുമാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, സഹനശീലൻമാർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം, കണക്കില്ലാതെയത്രെ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുക.''

---

10 قُلْ പറയുക. يَا عِبَادِ എൻെറ അടിയാന്മാരേ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരായ. اتَّقُوا رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا നന്മ പ്രവർത്തിച്ചവർക്കുണ്ട്. فِي هَذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഇഹത്തിൽ വെച്ച്. حَسَنَةٌ ٠١. وَأَرْضُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമിയാകട്ടെ. وَاسِعَةٌ വിശാലമായാതാണ്. إِنَّمَا يُوَفَّى നിശ്ചയമായും നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടും. الصَّابِرُونَ ക്ഷമാശീലൻമാർക്ക്. أَجْرَهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം. بِغَيْرِ حِسَابٍ കണക്കില്ലാതെ (വിചാരണകൂടാതെ) ത്തന്നെ.

സത്യവിശ്വാസികൾ, അവിശ്വാസികളെപ്പോലെ ആപത്ത് വരുമ്പോൾ മാത്രം അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നവരാകാതെ, സദായ്പ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ച് ഭയഭക്തിയോടിരിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തുവെച്ചാണ് നൻമചെയ്ത് പുണ്യം സമ്പാദിക്കേണ്ടത്. നൻമ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നൻമ ലഭിക്കുകയു ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിക്കുവാനും, അവനെ ആരാധിക്കുവാനും ഒരു സ്ഥലത്ത് വെച്ച് സാധിക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം, മറ്റെവിടെയെങ്കിലും പോയിട്ടെങ്കിലും അത് സാധ്യമാക്കേണ്ടതാണ്. അതിന് കുറെ സഹനവും ക്ഷമയും കൈകൊള്ളേണ്ടിവന്നേക്കാം. എന്നാലും, അത് നിർവ്വഹിക്കുകതന്നെവേണം. അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമി കുടസ്സല്ല. അതിലെ നിവാസികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അത് ധാരാളം മതിയാകത്തക്കവണ്ണം വിശാലമാണ്. ക്ഷമാശീലൻമാരായ ആളുകൾക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലമാകട്ടെ, കണക്കറ്റതുമാണ്. ഒരു കവി പറഞ്ഞ വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:-

ارى الصبر محمودا وعنه مذهب × فكيف اذا مالم يكن عنه مذ هب
هناك يقق الصبر ولصبر واجب × وما كان منه للضرورة اوجب

(സാരം: ക്ഷമയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പല പോംവഴികളും ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ

ക്ഷമ സ്വീകരിക്കുന്നതു പ്രശംസനീയമായ ഒരു കാര്യമായി ഞാൻ കാണുന്നു. എന്നിരിക്കെ, മറ്റൊരു പോംവഴി ഇല്ലാത്തപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? അവിടെ ക്ഷമ വേണ്ടപ്പെട്ടതും അത് നിർബന്ധവുമാണ്. നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിലാണെങ്കിലോ, കൂടുതൽ നിർബ്ബന്ധവുമായിരിക്കുമല്ലോ) . وارض الله واسعة (അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമി വിശാലമായതാണ്.) എന്ന വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. സൂ: അങ്കബൂത്ത് 56ൽ ഈ വിഷയകമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്യം يا ايها الذين امنوا ان ارضي واسعة (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും എൻെറ ഭൂമി വിശാലമായതാണ്.) എന്നാകുന്നു. അടുത്ത ഭാവിയിൽ ജനപ്പെരുപ്പം നിമിത്തം മനുഷ്യന് വസിക്കുവാൻ ഭൂമിയിൽ സ്ഥലമില്ലാതാകുകയും, ഭക്ഷണം പോരാതെ വരികയും ചെയ്യുമെന്ന് കണക്കുകൂട്ടി ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ പങ്കു ചേരേണ്ടതില്ലെന്നും, മനുഷ്യനാവശ്യമായത്ര സ്ഥലവും ആഹാരമാർഗ്ഗവും അല്ലാഹു ഒരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അത് മനുഷ്യൻ ശരിയായ രൂപത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയേ വേണ്ടതുള്ളുവെന്നും ഇതുപോലെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. 'അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമി എന്നും'. 'എൻെറ ഭൂമി' എന്നുമുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും, 'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സംബോധനയും സത്യവിശ്വാസികളെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അങ്കബൂത്തിൽ നാം വായിച്ചത് ഓർക്കുക.

11 പറയുക: ''മതം (അഥവാ കീഴ്‌വണക്കം) അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ അവനെ ആരാധിക്കുവാൻ നിശ്ചയമായും എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.''

قُلْ إِنِّيٓ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿١١﴾

12 ''ഞാൻ 'മുസ്‌ലിം'കളിൽ ഒന്നാമത്തേവനായിരിക്കുന്നതിനും എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.''

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

---

11 قُلْ പറയുക. إِنِّي أُمِرْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. أَنْ أَعْبُدَ ഞാൻ ആരാധിക്കുവാൻ. الله അല്ലാഹുവിനെ. مُخْلِصًا لَّهُ അവന് നിഷ്കളങ്ക (ശുദ്ധ) മാക്കിക്കൊണ്ട്. الدِّينَ മതം കീഴ്‌വണക്കം, ആരാധന, നടപടി. 12 وَأُمِرْتُ എന്നോട് കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِأَنْ أَكُونَ ഞാൻ ആയിരിക്കുവാൻ. أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളിൽ (കീഴൊതുക്കമുള്ളവിരൽ) ഒന്നാമൻ.

അല്ലാഹുവിലും, പരലോകം മുതലായ കാര്യങ്ങളിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പെടുന്നവൻ എന്നത്രെ 'മുസ്‌ലിം' എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം, ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ ഏത് ദേശത്തിലോ കാലത്തോ ഉള്ളവരായാലും അവർ ഈ പേരിന് അർഹരാണ്. ഈ സമുദായത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ മുസ്‌ലിം നബി (ﷺ) തിരുമേനിതന്നെ.

13 പറയുക: ''ഞാൻ എൻെറ റബ്ബിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്ന പക്ഷം, ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.''

قُلْ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

14 പറയുക: ''എൻെറ മതം (അഥവാ കീഴ്‌വണക്കം) അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനെത്തന്നെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു.

قُلِ ٱللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُۥ دِينِى ﴿١٤﴾

15 ''എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവനുപുറമെ‍ൻറ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചതിനെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളുക!'' പറയുക: ''(പക്ഷേ) തങ്ങൾക്കു തന്നെയും, തങ്ങളുടെ ആൾക്കാർക്കും ഖിയാമത്തുനാളിൽ നഷ്ടം വരുത്തിയവരത്രെ നിശ്ചയമായും നഷ്ടക്കാർ!'' അല്ലാ (-അറിഞ്ഞേക്കുക) : അതുതന്നെയാണ് പ്രത്യക്ഷമായ നഷ്ടം!	فَٱعۡبُدُواْ مَا شِئۡتُم مِّن دُونِهِۦۗ قُلۡ إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡخُسۡرَانُ ٱلۡمُبِينُ ﴿١٥﴾
16 അവർക്ക് (നരകത്തിൽ) അവരുടെ മുകൾഭാഗത്തുനിന്ന് അഗ്നികൊണ്ടുള്ള തണലുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തുനിന്നും തണലുകളുണ്ടായിരിക്കും. അത് -അതിനെപ്പറ്റി-അല്ലാഹു അവ‍ൻറ അടിയാൻമാരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയാണ്. എ‍ൻറ അടിയാൻമാരെ, ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ!	لَهُم مِّن فَوۡقِهِمۡ ظُلَلٞ مِّنَ ٱلنَّارِ وَمِن تَحۡتِهِمۡ ظُلَلٞۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥۚ يَٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ ﴿١٦﴾

13 قُلْ പറയുക. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. إِنْ عَصَيْتُ ഞാൻ അനുസരണക്കേട് (എതിര്) ചെയ്താൽ. رَبِّي എ‍ൻറ റബ്ബിനോട്. عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച. 14 قُلِ പറയുക. اللهَ أَعْبُدُ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു. مُخْلِصًا لَهُ അവന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട്. دِينِي എ‍ൻറ മതം, കീഴ്വണക്കം. 15 فَاعْبُدُوا എന്നാൽ നിങ്ങളാരാധിച്ചുകൊളളുക. مَا شِئْتُم നിങ്ങളുദ്ദേശിച്ചതിനെ. مِّن دُونِهِ അവന് പുറമെ. قُلْ പറയുക. إِنَّ الْخَاسِرِينَ നിശ്ചയമായും നഷ്ടക്കാർ. الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടം വരുത്തിയവരത്രെ. أَنفُسَهُمْ തങ്ങളെത്തന്നെ, തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾക്ക്, ആത്മാക്കൾക്ക്. وَأَهْلِيهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാർക്കും (ആൾക്കാർക്കും) . يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. أَلاَ അല്ല (അറിഞ്ഞേക്കുക) . ذَٰلِكَ هُوَ അതുതന്നെയാണ്. الْخُسْرَانُ നഷ്ടം. الْمُبِينُ പ്രത്യക്ഷമായ. 16 لَهُم അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. مِّن فَوْقِهِمْ അവരുടെ മുകളിൽനിന്ന്. ظُلَلٌ തണലു(നിഴലു) കൾ. مِّنَ النَّارِ അഗ്നികൊണ്ട്. وَمِن تَحْتِهِمْ അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്ത് നിന്നും. ظُلَلٌ തണലുകളുണ്ടായിരിക്കും. ذَٰلِكَ അത്. يُخَوِّفُ اللهُ അല്ലാഹു ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി, അതുകൊണ്ട്. عِبَادَهُ ത‍ൻറ അടിയാൻമാരെ. يَا عِبَادِ എ‍ൻറ അടിയാൻമാരേ. فَاتَّقُونِ അതിനാൽ എന്നെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള കനത്ത താക്കീതുകളാണിവ എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മുകളിലൂടെയും, അടിയിലൂടെയും അഗ്നിയുടെ നിഴലുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതി‍ൻറ താല്പര്യം, എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അഗ്നി അവരെ പൊതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നാണ്.

لهم من جهنم مهاد ومن فوقهم غواش – الاعراف : ٤١ (അവർക്ക് 'ജഹന്നമി' ൽനിന്ന്-കിടക്കുവാനുളള-തൊട്ടിലുണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ മേൽഭാഗത്തുനിന്ന് മൂടികളും ഉണ്ടായിരിക്കും)

يوم يشاهم العذاب من فوقهم ومن تحت ارجلهم – النكبوت – ٥٥ (അവരുടെ മേൽഭാഗത്തുനിന്നും അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തുനിന്നും ശിക്ഷ അവരെ മൂടുന്ന ദിവസം.) അവസാനത്തെ വാചകത്തിൽ, അല്ലാഹു എത്രമാത്രം ദയവോടും കനിവോടും കൂടിയാണ് ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക!

17 യാതൊരു കൂട്ടർ 'ത്വാഗൂത്തി'നെ [ധിക്കാരിയായ പിശാചിനെ]-അതായത് അതിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെ-വർജ്ജിക്കുകയും,	وَٱلَّذِينَ ٱجۡتَنَبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ أَن يَعۡبُدُوهَا وَأَنَابُوٓاْ

إِلَى ٱللَّهِ لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾

അല്ലാഹുവിലേക്ക് (ഭക്തിപൂർവ്വം) മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുണ്ട്. ആകയാൽ, (നബിയേ) എൻെറ അടിയാൻമാർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക;-

ٱلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُۥٓ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمْ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٨﴾

18 അതായത്, (പറയുന്ന) വാക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്: അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയിട്ടുള്ള വരത്രെ അക്കൂട്ടർ; അവർ തന്നെയാണ് ബുദ്ധിമാൻമാരും.

---

17 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. اجْتَنَبُوا അവർ വർജ്ജിച്ചു, അകന്നുനിന്നു. الطَّاغُوت ത്വാഗൂത്തിനെ (പിശാചിനെ, ധിക്കാരിയെ) . أَن يَعْبُدُوهَا അതായത് അതിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെ. وَأَنَابُوا അവർ മടക്കം കാണിക്കുക(വിനയപ്പെടുക) യും ചെയ്തു. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക്. لَهُمُ അവർക്കുണ്ട്. الْبُشْرَى സന്തോഷം, സന്തോഷവാർത്ത. فَبَشِّرْ ആകയാൽ സന്തോഷമറിയിക്കുക. عِبَادِ എൻെറ അടിയാൻമാരെ. 18 الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ അതായത് ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കുന്ന(ചെവികൊടുക്കുന്ന) വരെ. الْقَوْلَ വാക്കിനെ, പറയുന്നതിനെ. فَيَتَّبِعُونَ എന്നിട്ടു പിൻപറ്റുന്നു. أَحْسَنَهُ അതിൽ നല്ലതിനെ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ യാതൊരുവരത്രെ. هَدَاهُمُ അവർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. اللهُ അല്ലാഹു. وَأُلَئِكَ هُمْ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. أُولُوا الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാർ.

'അതിരുകവിച്ചൽ' 'ധിക്കാരം' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുള്ള طغيان (തുഗ്‌യാൻ) എന്ന മൂലത്തിൽനിന്നുള്ളതാണ് 'ത്വാഗൂത്ത്' (طاغوت) അച്ചടക്കമില്ലാതെ തോന്നിയവാസത്തിലും, ദുർന്നടപ്പിലും അതിരു കവിഞ്ഞവർക്കെല്ലാം ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. ഇവിടെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം വിഗ്രഹങ്ങളാണന്നത്രെ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. മനുഷ്യനെ വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ അവ കാരണമാണല്ലോ. ജിന്നുകളിലോ മനുഷ്യരിലോ ഉള്ള എല്ലാ മുഴുത്ത ധിക്കാരികളും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യവസ്തുക്കളും ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ് വേറെ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) നൽകുന്ന അർത്ഥവും ഏതാണ്ട് ഇതേപ്രകാരം തന്നെ. എങ്കിലും, അധിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അതുകൊണ്ടുദ്ദേ്യം പിശാചാണെന്നാണ് പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. വാക്കർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ, പൊതുവിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാമെങ്കിലും പിശാചിനുമാത്രമേ അത് പറയപ്പെടാറുള്ളുവെന്നും ചില മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കലും, മറ്റെല്ലാ ദുർന്നടപ്പുകളും പിശാചിൻെറ ദുർബോധനം നിമിത്തമാണല്ലോ ഉണ്ടാകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവയെല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ പിശാചിനെ ആരാധിക്കലാണെന്ന് സാരം.

അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമോദനത്തിന് പാത്രവാൻമാരായിത്തീരുന്ന നല്ല അടിയാൻമാരുടെ ഒരു ഉത്തമലക്ഷണം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: പറയുന്ന വാക്ക് ശ്രദ്ധിച്ച് കേൾക്കുകയും, അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക. ഹാ! എത്ര മഹത്തായ ഒരു സ്വഭാവമാണിത്?! ഇവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകുന്ന സന്തോഷ വാർത്ത നോക്കുക: അവരാണ് അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയവർ, അവരാണ് ബുദ്ധിമാൻമാരും! ഇതിലധികം ഉന്നതമായ ഉത്തമ പദവിയും, ഭാഗ്യവു മറ്റെന്തുണ്ട്?! പക്ഷേ, ഇപ്പറഞ്ഞ ഗുണം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുകയും, പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർ വളരെ വിരളമാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അറിവുള്ളവരെന്ന് ഗണിക്കപ്പെടുന്നവരിൽപ്പോലും ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ തുലോം കുറവാണെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം-ഇക്കാലത്ത് വിശേഷിച്ചും. അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾപോലും സ്വന്തം യുക്തിതാൽപര്യങ്ങളുടെ ഉരക്കല്ലിൽ പരിശോധിക്കു

വാനും, വിമർശനവിധേയമാക്കുവാനും മുതിരുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്.

ഒരാൾ-അയാൾ എത്ര മഹാനായാലും ശരി-ഒരു കാര്യം പറയുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കും അതിനെ എതിർക്കുക, ഇടക്ക് കടന്ന് തർക്കിക്കുക, വിഷയം തീരുംമുമ്പും, പറഞ്ഞത് മനസ്സിരുത്താതെയും അതിനെ നിഷേധിക്കുക, വക്താവിന്റെ നേർക്ക് ഏതെങ്കിലും നിലക്കുള്ള അനാദരവുനിമിത്തം അയാൾ പറഞ്ഞതെന്തും നിരസിക്കുക എന്നിത്യാദി ദോഷങ്ങളിൽ നിന്ന് സംശുദ്ധമായവർ മഹാഭാഗ്യവാൻമാർതന്നെ. പറയുന്നതെല്ലാം സ്വീകരിക്കണമെന്നല്ല അല്ലാഹു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. എല്ലാം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുക, എന്നിട്ട് അതിൽ നല്ലതിനെ സ്വീകരിച്ച് പിൻപറ്റുക. അത്രമാത്രം. ഹാ! എത്ര മഹത്തായ ഉപദേശം! എത്ര ആദരണീയമായ സ്വഭാവം!.

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ أَفَأَنتَ تُنقِذُ مَن فِى ٱلنَّارِ ﴿١٩﴾

19 അപ്പോൾ, ശിക്ഷയുടെ വാക്ക് (സ്ഥിരപ്പെട്ട്) യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവനോ?! [നിനക്കവനെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കാമോ?! ഇല്ല.] എന്നിരിക്കെ, നരകത്തിലുള്ളവനെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തുമോ?! [അതുമില്ല.]

---

19 أَفَمَنْ അപ്പോൾ ഒരുവനോ. حَقَّ عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ യാഥാർത്ഥമായി, സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. كَلِمَةُ الْعَذَابِ ശിക്ഷയുടെ വാക്ക്. أَفَأَنتَ അപ്പോൾ നീയോ. تُنقِذُ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. مَن ഒരുവനെ. فِي النَّارِ നരകത്തിലുള്ള.

ഉപദേശങ്ങളൊന്നും കേട്ടനുസരിക്കാതെ, ശിക്ഷക്കുള്ള അർഹത സ്ഥിരപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞവനെക്കുറിച്ച് എന്ത് പറയുവാനാണ്?! അവന്റെ കാര്യം (നബിയേ) താൻ ഏറ്റെടുത്ത് അവനെ നല്ലവഴിക്ക് ആക്കിത്തീർക്കുവാൻ കഴിയുമോ?! കഴിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരെ നരകത്തിൽനിന്ന് തനിക്ക് രക്ഷപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതുണ്ടാകുമോ?! ഒരിക്കലുമില്ല. എന്ന് സാരം.

لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ ۖ لَا يُخْلِفُ ٱللَّهُ ٱلْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾

20 പക്ഷേ, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുവള്ളവരാകട്ടെ, (തട്ടുതട്ടായി) മേൽക്കുമേലെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില മണിമാടങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും; അവയുടെ അടിഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്; അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വാഗ്ദാന നിശ്ചയം ലംഘിക്കുകയില്ല.

---

20 لَكِنِ പക്ഷേ. الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷിച്ചവർ. رَبَّهُمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. غُرَفٌ മണിമാളികകൾ, ഉന്നതഅറകൾ. مِّن فَوْقِهَا അവയുടെ മീതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. غُرَفٌ മണിമാടങ്ങൾ. مَّبْنِيَّةٌ നിർമ്മിക്ക(സ്ഥാപിക്ക, കെട്ടിയുണ്ടാക്ക) പ്പെട്ട. تَجْرِي നടക്കും, ഒഴകും. مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയിൽകൂടി. الْأَنْهَارُ നദികൾ, അരുവികൾ. وَعْدَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം. لاَ يُخْلِفُ اللهُ അല്ലാഹു ലംഘിക്കുകയില്ല, വ്യത്യാസം ചെയ്കയില്ല. الْمِيعَادَ വഗ്ദാനം, നിശ്ചയം.

ഇമാം അഹ്മദും(ﷺ) മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുളള ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചില മണിമാടങ്ങളുണ്ട്. അവയുടെ പുറഭാഗം ഉള്ളിൽനിന്ന് കാണപ്പെടും; ഉൾഭാഗം പുറമെനിന്നും കാണപ്പെടും. അല്ലാഹു അവയെ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്, ഭക്ഷണദാനം ചെയ്കയും, സൗമ്യമായി സംസാരിക്കുകയും, തുടരെ നോമ്പ് പിഠിക്കുകയും, ജനങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ (രാത്രി) നമസ്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടിയാകുന്നു.'

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهُۥ يَنَـٰبِيعَ فِى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ حُطَـٰمًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَـٰبِ ﴿٢١﴾

21 നീ കണ്ടില്ലേ, അല്ലാഹു ആകാശത്തുനിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നത്?! എന്നിട്ട് അതവൻ ഭൂമിയിലെ ഉറവിടങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു; പിന്നെ, അതുമൂലം വർണ്ണങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായ (വിവിധ തരത്തിലുള്ള) കൃഷിയെ അവൻ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് അത് നീരുവറ്റി (ഉണങ്ങി) പ്പോകുന്നു; അപ്പോഴത് മഞ്ഞ വർണ്ണം പൂണ്ടതായി നിനക്കു കാണാം; പിന്നീട് അതിനെ അവൻ തുരുമ്പലാക്കുന്നു[ഉണക്കച്ചുള്ളികളാക്കുന്നു.] നിശ്ചയമായും, ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് അതിൽ സ്മരണ [ചിന്തിക്കുവാനുള്ളവക]യുണ്ട്.

---

21 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ. أَنَّ اللهَ أَنزَلَ അല്ലാഹു ഇറക്കിയിരിക്കുന്നത്. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തു നിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. فَسَلَكَهُ എന്നിട്ടതിനെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. يَنَابِيعَ ഉറവിടങ്ങളിൽ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. ثُمَّ يُخْرِجُ പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. بِهِ അതുമൂലം, അതുകൊണ്ട്. زَرْعًا വിള, കൃഷി. مُخْتَلِفًا വ്യത്യസ്തമായ. أَلْوَانُهُ അതിന്റെ വർണ്ണങ്ങൾ. ثُمَّ يَهِيجُ പിന്നെ അത് നീരുവറ്റുന്നു, ഉണങ്ങുന്നു. فَتَرَاهُ അപ്പോൾ നിനക്കത് കാണാം. مُصْفَرًّا മഞ്ഞ വർണ്ണം പൂണ്ടതായി. ثُمَّ يَجْعَلُهُ പിന്നെ അവനതിനെ ആക്കുന്നു. حُطَامًا തുരുമ്പ്, വൈക്കോൽ, നുറുങ്ങ്. إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَذِكْرَى സ്മരണ, ഉപദേശം, ചിന്താവിഷയം. لِأُولِي الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക്.

നിത്യവും കണ്ടനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ബുദ്ധിപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യം, അവന്റെ അപാരമായ കഴിവ് എന്നിവക്കുപുറമേ, മനുഷ്യന്റെ മരണാനന്തര ജീവിതം മുതലായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പല പാഠങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതാണ് എന്ന് സാരം.

വിഭാഗം 3

أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَـٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ فَوَيْلٌ لِّلْقَـٰسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

22 എന്നാൽ, അല്ലാഹു ഒരുവന്റെ നെഞ്ചിന് [ഹൃദയത്തിന്] 'ഇസ്ലാമി'ലേക്കു വികാസം നൽകി. അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രകാശത്തിലാകുന്നു, ഇങ്ങിനെയുള്ളവനോ?! [ഇവനും ഹൃദയം കടുത്തവനും സമമായിരിക്കുമോ? ഇല്ല]. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയെ (അഥവാ കീർത്തനത്തെ) സംബന്ധിച്ച് ഹൃദയം കടുത്തുപോയിട്ടുള്ളവർക്ക് നാശം! അക്കൂട്ടർ, സ്പഷ്ടമായ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു.

22 أَفَمَن എന്നാൽ യാതൊരുവനോ. شَرَحَ اللهُ അല്ലാഹു വികാസം നൽകി. صَدْرَهُ അവൻെറ നെഞ്ചിന് (ഹൃദയത്തിന്) . لِلْإِسْلَامِ ഇസ്ലാമിലേക്ക്. فَهُوَ എന്നിട്ടവൻ. عَلَى نُورٍ പ്രകാശത്തിലാണ്. مِّن رَّبِّهِ തൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. فَوَيْلٌ അപ്പോൾ നാശം, കഷ്ടം. لِّلْقَاسِيَةِ കടുത്തവർക്കാണ്. قُلُوبُهُم തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. مِّن ذِكْرِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ദിക്റിനെ(സ്മരണ-കീർത്തനം) സംബ സ്ധിച്ച്. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിലാണ്, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാണ്. مُّبِينٍ പ്രത്യക്ഷമായ.

ذكر الله (അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണ) എന്നതിൻെറ അർത്ഥങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും സൂ: അങ്കബൂത്ത് 45ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ നോക്കുക. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ 'ദിക്ർ' അല്ലാത്ത വിഷയത്തിൽ സംസാരം അധികരിപ്പിക്കരുത്. കാരണം, 'ദിക്ർ' അല്ലാത്തതിൽ സംസാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് ഹൃദയത്തിന് കാഠിന്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ജനങ്ങളിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് ഏറ്റവും അകന്നത് കടുത്ത ഹൃദയമത്രെ'. (തിർമദീ.)

ٱللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ ٱلْحَدِيثِ كِتَٰبًا مُّتَشَٰبِهًا مَّثَانِىَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى بِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

23 അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ല വർത്തമാനം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതായത്, പരസ്പരസാദൃശ്യമുള്ള ആവർത്തിതവചനങ്ങളായ ഒരു ഗ്രന്ഥം. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ തൊലികൾ അതു നിമിത്തം വിറകൊള്ളുന്നതാകുന്നു. പിന്നീട് അവരുടെ തൊലികളും, ഹൃദയങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിലേക്ക് (അഥവാ കീർത്തനത്തിലേക്ക്) മയപ്പെട്ടു വരുകയും ചെയ്യും. അത് [ആ ഗ്രന്ഥം] അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗദർശനമത്രെ; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതുമൂലം അവൻ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു. യാതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവന് വഴികാട്ടുന്ന ഒരുവനുമില്ല.

23 اللهُ نَزَّلَ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. أَحْسَنَ الْحَدِيثِ ഏറ്റവും നല്ല വർത്തമാനം, വിഷയം. كِتَابًا അതായത് ഒരു ഗ്രന്ഥം. مُّتَشَابِهًا പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ള. مَّثَانِيَ (ആവർത്തിത (വചന) ങ്ങളായ. تَقْشَعِرُّ വിറകൊള്ളും, രോമാഞ്ചപ്പെടും. مِنْهُ അതിനാൽ. جُلُودُ തൊലികൾ. الَّذِينَ يَخْشَوْنَ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ. رَبَّهُمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. ثُمَّ പിന്നീട്. تَلِينُ മയപ്പെടും, മാർദ്ദവമാകും. جُلُودُهُمْ അവരുടെ തൊലികൾ. وَقُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളും. إِلَى ذِكْرِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഓർമ്മ(സ്മരണ)യിലേക്ക്. ذَلِكَ അത്. هُدَى മാർഗ്ഗദർശനമാണ്. اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ. يَهْدِي بِهِ അതുകൊ് അവൻ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَمَن يُضْلِلِ اللهُ അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും വഴിപിഴവിലാക്കിയാൽ. فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല. مِنْ هَادٍ ഒരു മാർഗ്ഗദർശകനും, വഴികാട്ടിയും.

ഖുർആൻെറ ചില സവിശേഷതകളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. 1) അത് ഏറ്റവും നല്ല വർത്തമാനം (احسن الحديث) ആകുന്നു. അതിൻെറ അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചും, ആശയം മനസ്സിലാക്കിയും, ഉൽബോധനങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുംകൊണ്ട് സാവകാശത്തിൽ അത്

പാരായണം ചെയ്യുന്നവർക്ക് 'ഏറ്റവും നല്ല വർത്തമാനം' തന്നെയാണതെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. അനുഭവം തന്നെ അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ്. 2) പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളത് متشابه ആകുന്നു. അതിൻേറതായ ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള ഘടനാക്രമം, ആകർഷകമായ പ്രതിപാദനം, വശ്യമായ സാഹിത്യശൈലി, അർത്ഥ ഗാംഭീര്യത, സത്യത, വ്യക്തത, ആശയപ്പൊരുത്തം, സിദ്ധാന്ത മഹത്വം ആദിയായ തുറകളിലെല്ലാം അതിൻെറ എല്ലാ വശ ങ്ങളും ഒന്നിനൊന്ന് സാദൃശ്യമുള്ളതും ഒന്നിനൊന്ന് മെച്ചപ്പെട്ടതുമാണ്. 3) ആവർത്തിത വചനങ്ങൾ (مثاني) ആകുന്നു. അതിലെ വാർത്തകൾ, നിയമങ്ങൾ, വിധിവിലക്കുകൾ, തത്വങ്ങൾ, തെളിവുകൾ, വാഗ്ദാനങ്ങൾ, താക്കീതുകൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, കഥകൾ, ഉപമകൾ എന്നിങ്ങി നെയുള്ളതെല്ലാംതന്നെ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു വിഷയം കഴിയുമ്പോഴേക്ക് മറ്റൊരു വിഷയം. ഒരു വശം തീരുമ്പോഴേക്ക് അതിൻെറ മറുവശം, ഒരിക്കൽ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞശേഷം പിന്നീടൊരിക്കൽ അതിൻെറ വിശദീകരണം, ഇങ്ങിനെ പല നിലക്കും വിഷയങ്ങൾ വിസ്തരിച്ച് വിവരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. മുഖവുരയിൽ 'ഖുർആൻെറ പ്രതിപാദനരീതി' യെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഓർക്കുക. മറ്റൊരു നിലക്കും ഖുർആൻ ആവർത്തിത വചനങ്ങളാണെന്ന് കാണാം. മറ്റേതൊരു ഗ്രന്ഥത്തെക്കാളും കൂടുതൽ പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും, കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്നതുമാണല്ലോ ഖുർആൻ.

4) അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ തൊലികൾ അതുമൂലം വിറകൊള്ളുന്നതാണ്. (تقشعر منه جلود الذين يخشون ربهم) അതിലടങ്ങിയ മഹത്തരങ്ങളായ തത്വവിജ്ഞാനങ്ങൾ, ശക്തി മത്തായ താക്കീതുകൾ, സുവ്യക്തമായ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുതലായവ കാണുമ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസവും ഭയഭക്തിയുമുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് നടുക്കവും, രോമാഞ്ചവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഖുർആൻെറ അർത്ഥവും, ആശയവും മനസ്സിലായതുകൊണ്ടോ, അതിൻെറ സാഹിത്യരസം ആസ്വദിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ, ആസ്വാദ്യമായ സ്വരത്തിൽ അതു പാരായണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ, അത് ഉൽബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങൾ യുക്തങ്ങളാണെന്ന് മനസ്സി ലായതുകൊണ്ടോ, മാത്രമല്ല ഈ പ്രതികരണം അവരിൽ ഉണ്ടാകുന്നത്. അല്ലാഹുവിലുള്ള യഥാർത്ഥവിശ്വാസവും ഭയപ്പാടുമാണ് അതിന് നിദാനം. ബാക്കിയെല്ലാം അതിന് പോഷണം നൽകുന്നവയാണുതാനും. 'തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ തൊലികൾ' എന്നാ ണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സൂ: അൻഫാലിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക: 'യാതൊരുകൂട്ടർ മാത്രമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ: അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പേടിച്ചു-നടുങ്ങി-പ്പോകുന്നതാണ്. അവൻെറ ആയത്തുകൾ അവരിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അതവർക്ക് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ മേൽതന്നെ അവർ ഭാരമേൽപിക്കയും ചെയ്യും. അതായത്, നമസ്കാരം നില നിറുത്തുകയും, തങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, യഥാർത്ഥമായും അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ. അവർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ പല പദവികളും പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ട്.
(انما المؤمنون الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم....ورزق كريم–الانفال: ٢–٤)

5) ആദ്യം നടക്കുവും ഞെട്ടലും അനുഭവപ്പെട്ടശേഷം, പിന്നീടവരുടെ തൊലികളും ഹൃദയങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിലേക്ക് മയപ്പെട്ട് വരുന്നു.
(ثم تلين جلودهم وقلوبهم الي ذكر الله) അല്ലാഹുവിൻെറ അതിവിശാലമായ കാരുണ്യം അവർ പ്രതീക്ഷി ക്കുന്നു. അവൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ അനുസരിക്കുന്നതിലും, ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങളെ മാനി ക്കുന്നതിലുമുള്ള അവരുടെ സന്നദ്ധത ആ പ്രതീക്ഷക്ക് അവർക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നു. അവൻെറ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ അവർ അക്ഷരം പ്രതി വിശ്വസിക്കുന്നു. അതവർക്ക് പ്രോത്സാ ഹനവും ആവേശവും നൽകുന്നു. അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ ഭാവി നൻമകൾ വർദ്ധിക്കുന്നതിനും, തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ പാപങ്ങൾക്ക് മോചനം ലഭിക്കുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്ക് പാത്രമായിത്തീരാതിരിക്കേണ്ടതിനും അവർ യത്നിക്കുന്നു. അതെ, അല്ലാഹുവിനെ

ക്കുറിച്ചുളള സ്മരണ അവരുടെ മനസ്സിലും, വാക്കിലും, പ്രവൃത്തിയിലും സദാ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുളള സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

أَفَمَن يَتَّقِي بِوَجْهِهِۦ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ وَقِيلَ لِلظَّـٰلِمِينَ ذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾

24 എന്നാൽ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ ശിക്ഷയുടെ കെടുതി [അഥവാ കടുത്ത ശിക്ഷ]യെ തന്റെ മുഖംകൊണ്ടു കാ(ത്തുതടു)ക്കേണ്ടി വരുന്നതായ ഒരുവനോ?! [ഇവനും, അന്നത്തെ ദിവസം നിർഭയനായിരിക്കുന്നവനും സമമാകുമോ? ഇല്ല.] അക്രമികളോട് പറയപ്പെടും: ''നിങ്ങൾ യാതൊന്നു സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയിരുന്നുവോ അത് ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!''

---

24 أَفَمَن എന്നാൽ യാതൊരുവനോ. يَتَّقِي അവൻ കാക്കും, സൂക്ഷിക്കും, തടുക്കും. بِوَجْهِهِ തന്റെ മുഖംകൊണ്ട്. سُوءَ الْعَذَابِ കടുത്ത ശിക്ഷയെ, ശിക്ഷയുടെ കെടുതിയെ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. وَقِيلَ പറയപ്പെടും. لِلظَّالِمِينَ ആക്രമികളോട്. ذُوقُوا നിങ്ങൾ രുചിനോക്കുവിൻ, ആസ്വദിക്കുവിൻ. مَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെ. تَكْسِبُونَ നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കുക.

സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളെ ഖിയാമത്തുനാളിൽ (തലകീഴായി) ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുമെന്നു സൂ: ഫുർഖാൻ 34ൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ, കാലുകളിൽ നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞ അല്ലാഹുവിന് മുഖങ്ങളിൽ നടത്തുവാനും കഴിയുമെന്നും, വഴിമദ്ധ്യേ ഉണ്ടാകുന്ന കല്ലുമുള്ളു മുതലായ തടസ്സങ്ങളെ അവർ തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ കൊണ്ട് തടുത്തുനോക്കുമെന്നും നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതിനെ തൽസ്ഥാനത്ത് നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അവർ നരകത്തിൽ മുഖങ്ങളിലായി വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും (يسحبون فى النارعلى وجوههم) എന്ന് സൂ: ഖമറിലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആമങ്ങളിലും ചങ്ങലകളിലും അവർ ബന്ധിക്കപ്പെടും (الاغلال فى اعناقهم والسلاسل) എന്ന് അടുത്ത അദ്ധ്യായം 71 ലും കാണാം. ചുരുക്കത്തിൽ, തങ്ങൾക്ക് നേരിടുന്ന ശിക്ഷകളെ കൈകാലുകളെക്കൊണ്ടോ മറ്റോ തടുത്തുനോക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ ഏറ്റവും മാന്യാവയവമായ മുഖംകൊണ്ട് തടുത്തു നോക്കുവാൻ അവർ നിർബ്ബന്ധിതരാവുകയും അത് ഫലപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ വമ്പിച്ച ദുരവസ്ഥയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുളള നിർഭാഗ്യവാൻമാരും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും പാത്രമായ സൽഭാഗ്യവാൻമാരും തമ്മിലുളള വ്യത്യാസം എത്ര വ്യക്തം?!

كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾

25 ഇവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവർ വ്യാജമാക്കി; അതിനാൽ, അവർ അറിയാത്ത വിധത്തിൽകൂടി അവർക്ക് ശിക്ഷ വന്നു.

فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلْخِزْىَ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ ٱلْـَٔاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

26 അങ്ങനെ, ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് അപമാനം ആസ്വദിപ്പിച്ചു; പരലോക ശിക്ഷയാകട്ടെ, ഏറ്റവും വലുതാണ് താനും. അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ! [എന്നാലത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല.]

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ

27 തീർച്ചയായും ഈ ഖുർആനിൽ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി (ആവശ്യമായ) എല്ലാ ഉപമ

مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

കളും നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്; അവർ ആലോചിച്ചുനോക്കുവാൻ വേണ്ടി.

قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِى عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾

28 (അതെ) യാതൊരു വക്രതയുള്ളതല്ലാത്ത, അറബി (ഭാഷയിലുള്ള) ഒരു ഖുർആൻ! അവർ സൂക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി.

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَٰكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

29 ഒരു പുരുഷനെ അല്ലാഹു ഒരു ഉപമയാക്കി വിവരിക്കയാണ്: പരസ്പരം ശണ്ഠകൂടുന്ന (കുറെ) പങ്കാളികൾ അവനിലുണ്ട്; ഒരു പുരുഷനു (മാത്രം) തനിച്ചായുള്ള (വേറെ) ഒരു പുരുഷനെയും (ഉപമയായി എടുക്കുന്നു) ഇവർ രണ്ടുപേരും ഉപമയിൽ സമമാകുമോ?! [ഇല്ല.] അല്ലാഹുവിന് സർവ്വ സ്തുതിയും! പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല.

---

25 كَذَّبَ കളവാക്കി, വ്യാജമാക്കി. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ളവർ. فَأَتَاهُمُ അതിനാൽ അവർക്ക് വന്നെത്തി. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. مِنْ حَيْثُ വിധേന, വിധത്തിലൂടെ. لاَ يَشْعُرُونَ അവർ അറിയാത്ത (ഊഹിക്കാത്ത) . 26 فَأَذَاقَهُمُ അപ്പോൾ അവരെ ആസ്വദിപ്പിച്ചു. اللهُ അല്ലാഹു. الْخِزْيَ അപമാനം, നിന്ദ്യത, വഷളത്വം. فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ. وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ പരലോക ശിക്ഷയാകട്ടെ. أَكْبَرُ കൂടുതൽ (ഏറ്റവും) വലുതുമാണ്. لَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ. يَعْلَمُونَ അറിയും..... 27 وَلَقَدْ ضَرَبْنَا തീർച്ചയായും നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. فِي هَذَا الْقُرْآنِ ഈ ഖുർആനിൽ. مِن كُلِّ مَثَلٍ എല്ലാ(വിധ) ഉപമകളെയും, ഉദാഹരണത്തിൽനിന്നും. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ. يَتَذَكَّرُونَ ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന, ഓർമ്മിക്കുന്ന(വർ) . 28 قُرْآنًا عَرَبِيًّا അറബിയായ ഖുർആൻ. غَيْرَ ذِي ഉള്ളതല്ലാത്ത. عِوَجٍ യാതൊരു വളവും, വക്രതയും. لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ അവൻ സൂക്ഷിക്കുവാൻ, സൂക്ഷിച്ചേക്കാം. 29 ضَرَبَ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു, ആക്കിയിരിക്കുന്നു. مَثَلاً ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം. رَّجُلاً ഒരു പുരുഷനെ (മനുഷ്യനെ) . فِيهِ അവനിലുണ്ട്. شُرَكَاءُ (പല) പങ്കാളികൾ. مُتَشَاكِسُونَ പരസ്പരം വഴക്കടിക്കുന്ന, ശണ്ഠ കൂടുന്ന. وَرَجُلاً ഒരു പുരുഷനെയും. سَلَمًا തനിച്ച, രക്ഷപ്പെട്ട. لِّرَجُلٍ ഒരു പുരുഷന് (മനുഷ്യന്) . هَلْ يَسْتَوِيَانِ രണ്ടുപേരും സമമാകുമോ. مَثَلاً ഉപമയിൽ, ഉദാഹരണം കൊണ്ട്. الْحَمْدُ (സർവ്വ) സ്തുതി. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. بَلْ أَكْثَرُهُمْ പക്ഷേ അവരിൽ അധികമാളുകളും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല.

മനുഷ്യർക്ക് ഉറ്റാലോചിക്കുന്നതിന് വേണ്ടത്ര ഉപമകൾ അല്ലാഹു ഈ ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിവരണത്തിലോ വിഷയത്തിലോ ഒന്നുംതന്നെ യാതൊരു വക്രതയും കൂടാതെ, വ്യക്തമായ ഭാഷയിലാണ് ആ ഖുർആൻ ഉള്ളതും. അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർക്ക് യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. അവർക്ക് വന്നേക്കാവുന്ന എല്ലാ ദോഷബാധകളെയും അവർ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ല, സൂക്ഷിക്കുന്നുമില്ല. ഏക ഇലാഹിനുപുറമെ മറ്റു ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവർ വിരമിക്കുന്നുമില്ല. ഇവർക്ക് കാര്യം വേഗത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുവാൻ പോരുന്ന വ്യക്തമായ ഒരു ഉപമ വിവരിക്കാം:

പരസ്പരം രഞ്ജിപ്പും യോജിപ്പുമില്ലാതെ, നിത്യം വഴക്കടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥികളായ ഒന്നിലധികം യജമാനൻമാരുടെ കീഴിൽ, ഒരിക്കലും സ്വൈരം കൂടാതെ ജീവിച്ചുവരുന്ന ഒരു അടിമയുടെ സ്ഥിതിയും, ഒരേ യജമാനന്റെ മാത്രം കീഴിൽ സ്വൈരസമാധാനത്തോടുകൂടി വർത്തിച്ചുവരുന്ന ഒരു അടിമയുടെ സ്ഥിതിയും തുലനം ചെയ്തുനോക്കുക. ബഹുദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവർ ഒന്നാമത്തേവനെപ്പോലെയും, ഏകദൈവത്തെ മാത്രം

ആരാധിക്കുന്നവർ രണ്ടാമത്തേവനെപ്പോലെയുമാകുന്നു. ഒന്നാമത്തേവൻെറ മനക്ലേശങ്ങളും, രണ്ടാമത്തേവൻെറ മനസ്സമാധാനവും വ്യക്തമാണല്ലോ. അതുപോലെ, ഏത് ദൈവങ്ങളെയാണ് തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടത്, ഓരോരുത്തരെയും എങ്ങിനെ പൂജിക്കണം, എങ്ങിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കണം, ആദിയായ അലട്ടുകൾ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ ശല്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏകദൈവവിശ്വാസിയാകട്ടെ, ഏക ഇലാഹായ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിമാത്രം ഉന്നംവെച്ചും, അവനിൽ സർവ്വസ്വം അർപ്പിച്ചും സ്വസ്ഥമായിക്കഴിയുന്നു. അൽപമെങ്കിലും നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയോടെ ആലോചിക്കുന്ന ഏവർക്കും ഈ വ്യത്യാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. الحمد لله (അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി!) പക്ഷെ, അധികം ആളുകളും ഇതൊന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

30 (നബിയേ) നിശ്ചയമായും നീ മരണപ്പെട്ടു പോകുന്നവനാണ്; അവരും മരണപ്പെട്ടു പോകുന്നവർ തന്നെ.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

31 പിന്നീട്, നിങ്ങൾ ഖിയാമത്തുനാളിൽ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽവെച്ച് (തർക്കിച്ച്) വഴക്കടിക്കുന്നതാകുന്നു.

---

30 إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. مَيِّتٌ മരണമടയുന്നവനാണ്. وَإِنَّهُمْ അവരുംതന്നെ. مَيِّتُونَ മരണമടയുന്നവരാണ്. 31 ثُمَّ പിന്നെ. إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. عِندَ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. تَخْتَصِمُونَ നിങ്ങൾ തർക്കം (വിവാദം, വഴക്ക്) നടത്തുന്നതാണ്.

വേണ്ടത്ര ഉപദേശങ്ങളും, ലക്ഷ്യങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ട് പിന്നെയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർക്കുള്ള ഒരു താക്കീതാണിത്. അധികം താമസിയാതെ എല്ലാവരും മരണപ്പെടുകയും, അനന്തരം ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജറാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവിടെവെച്ച് സത്യത്തിൻെറയും, അസത്യത്തിൻെറയും ചേരികൾ തമ്മിൽ തർക്കവും വിവാദവും നടക്കും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഇടയിൽ അവസാന തീരുമാനമെടുക്കുന്നതാണ്. ഈ തീരുമാനമാകട്ടെ, അവർക്ക് അങ്ങേ അറ്റം ദോഷവുമായിരിക്കും. അതിന് കാത്തിരിക്കാതെ നേരത്തെത്തന്നെ സത്യം സ്വീകരിക്കുകയാണ് അവർക്ക് ഉത്തമം എന്ന് സാരം. താഴെ വചനങ്ങൾ നോക്കുക:-

ജുസ്ഉ് - 24

വിഭാഗം-4

۞ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى ٱللَّهِ وَكَذَّبَ بِٱلصِّدْقِ إِذْ جَآءَهُۥٓ ۚ أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَـٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾

32 അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം പറയുകയും, തനിക്ക് സത്യം വന്നപ്പോൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവനെക്കാൾ അക്രമി ആരുണ്ട്?! നരകത്തിൽ (ഇങ്ങിനെയുള്ള) അവിശ്വാസികൾക്ക് പാർപ്പിടമില്ലയോ?! [തീർച്ചയായും ഉണ്ട്.]

وَٱلَّذِى جَآءَ بِٱلصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِۦٓ ۙ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

33 യാതൊരുവർ സത്യവും കൊണ്ടുവരുകയും, അതിനെ സത്യമാ(ക്കി വിശ്വസി)ക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ.

لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

34 അവർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തോ അതുണ്ടായിരിക്കും. സുകൃതവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലമത്രെയത്.

لِيُكَفِّرَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

35 അവർക്ക് തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിലെ തിൻമയെ അല്ലാഹു (മാപ്പ് നൽകി) മൂടിവെക്കുന്നതിനും, അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിലെ നൻമക്കനുസരിച്ച് അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടി(യാണത്) .

---

32 فَمَنْ أَظْلَمُ അപ്പോൾ ആരാണ് ഏറ്റം ആക്രമി. مِمَّن كَذَبَ കളവ് (വ്യാജം) പറഞ്ഞവനെക്കാൾ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. وَكَذَّبَ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത. بِالصِّدْقِ സത്യത്തെ. إِذْ جَاءَهُ അത വന്ന് വന്നപ്പോൾ. أَلَيْسَ ഇല്ലയോ. فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ, നരകത്തിൽ. مَثْوًى പാർപ്പിടം, വാസസ്ഥലം. لِّلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. 33 وَالَّذِي യാതൊരുവൻ. جَاءَ വന്നു. بِالصِّدْقِ സത്യവും കൊണ്ട്. وَصَدَّقَ بِهِ അതിനെ സത്യമാക്കുക (വിശ്വസിക്കുക) യും ചെയ്തു. أُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الْمُتَّقُونَ സൂക്ഷമതയുള്ളവർ. 34 لَهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّا يَشَاءُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. ذَٰلِكَ جَزَاءُ അത് പ്രതിഫലമാണ്. الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാരുടെ, നൻമ ചെയ്യുന്നവരുടെ. 35 لِيُكَفِّرَ اللهُ അല്ലാഹു മൂടി (മറച്ച്, മാപ്പാക്കി) വെക്കുവാൻ. عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്, അവർക്ക്. أَسْوَأَ ഏറ്റവും മോശമായതിനെ, തിൻമയെ. الَّذِي عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള. وَيَجْزِيَهُمْ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാനും. أَجْرَهُم അവരുടെ കൂലി. بِأَحْسَنِ നന്മക്ക്, നല്ലതനുസരിച്ച്. الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന.

അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാരും, സമൻമാരുമുണ്ടെന്നും, മക്കളുണ്ടെന്നും മറ്റുമുള്ള വാദങ്ങളാണ് 'അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ വ്യാജം പറഞ്ഞു' (كذب على الله) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. 'സത്യം' (الصدق) കൊണ്ടു വിവക്ഷ ഖുർആനും, നബി (ﷺ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളുമാകുന്നു. 'സത്യംകൊണ്ടു വരുകയും, അതിനെ സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തവർ' (الذي جاء بالصدق وصدق به) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും സത്യവിശ്വാസികളും ആകുന്നു.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നവരുടെ പക്കൽ സ്വഭാവികമായി വന്നേക്കാവുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെ അല്ലാഹു മാപ്പ് നൽകുകയും, അവരുടെ ഏറ്റവും നല്ല സുകൃതങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ച് തന്നെ അവർക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. സൂ: ഹൂദിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: واقم الصلوة طرفي النهار وزلفا من الليل ان الحسنا ت يذهبن السيأة - هود (പകലിൻെറ രണ്ടു തലക്കലും, രാത്രിയിൽനിന്നു കുറച്ച് സമയങ്ങളിലും നമസ്കാരം നിലനിറുത്തിപ്പോരുക. നിശ്ചയമായും നൻമകൾ തിൻമകളെ പോക്കിക്കളയുന്നതാകുന്നു.) നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബുദർ-റ് (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'നീ എവിടെയായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. തിൻമയെത്തുടർന്ന് (ഒരു തിൻമ ചെയ്താൽ അതിൻെറ ഉടനെ ഒരു) നന്മ ചെയ്യുകയും വേണം. എന്നാൽ അത് തിന്മയെ മായിച്ചുകളഞ്ഞേക്കും. ജനങ്ങളുമായി നല്ല സ്വഭാവത്തോടെ ഇടപെടുകയും ചെയ്യുക. (അ; തി; ദാ.)

أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُۥ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ

36 അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാന്ന് അവൻ [അല്ലാഹു] മതിയായവനല്ലേ?! അവനു പുറമെയുള്ളവരെക്കൊണ്ട് (നബിയേ)

بِٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾	നിന്നെ അവർ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! യാതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവനു വഴി കാട്ടുന്ന ഒരുവനുമില്ല.
وَمَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِى ٱنتِقَامٍ ﴿٣٧﴾	37 യാതൊരുവന് അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നുവോ അവനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന ഒരുവനും ഇല്ല. അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടിയെടുക്കുന്നവനായ പ്രതാപശാലി അല്ലയോ?!

---

36 أَلَيْسَ اللهُ അല്ലാഹു അല്ലയോ. بِكَافٍ മതിയായവൻ, പോരുന്നവൻ. عَبْدَهُ അവന്റെ അടിയാന്ന്, അടിമക്ക്. وَيُخَوِّفُونَكَ അവർ നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. بِالَّذِينَ യാതൊരുവരെക്കൊണ്ട്. مِن دُونِهِ അവന്ന് പുറമെയുള്ള. وَمَن ആരെങ്കിലും, യാതൊരുവൻ. يُضْلِلِ اللهُ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതായാൽ. فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല. مِنْ هَادٍ ഒരു വഴികാട്ടിയും. 37 وَمَن ആരെങ്കിലും യാതൊരുവൻ. يَهْدِ اللهُ അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയാൽ, വഴികാട്ടിയാൽ. فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല. مِن مُّضِلٍّ ഒരു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവനും. أَلَيْسَ اللهُ അല്ലാഹു അല്ലേ. بِعَزِيزٍ പ്രതാപശാലി. ذِي انتِقَامٍ ശിക്ഷാ നടപടിയുടെ ആൾ (ശിക്ഷനൽകുന്ന) .

അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വം സമ്മതിക്കുന്ന ഏതൊരുവനെയും ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ഗൗരവമേറിയ ഒരു വാക്യമത്രെ اليس الله بكاف عبده (അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാന്ന് അല്ലാഹു പോരേ) എന്ന വാക്യം. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊന്നിനെയും-അത് കല്ലോ, മണ്ണോ, ഗ്രഹങ്ങളോ, ദേവൻമാരോ, മലക്കുകളോ, ജിന്നുകളോ, പിശാചുക്കളോ, മഹാത്മാക്കളോ ആരെങ്കിലും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ-ആരാധിക്കുകയോ, വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർ ഈ വ്യക്തമായ സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കുകയാണ്. തങ്ങളുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും അല്ലാഹു മതിയാകുകയില്ലെന്ന ധാരണയിൽനിന്നാണല്ലോ അതെല്ലാം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്.

ഹൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തോട്, 'ഞങ്ങളുടെ ചില ദൈവങ്ങൾ നിനക്ക് എന്തോ കെടുതി ബാധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് പറയുവാനില്ല' ان نقول الا اعتراك بعض الهتنا - هود : ٥٤ എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളുടെ കോപശാപത്തെക്കുറിച്ച് മുശ്‌രിക്കുകൾ നബി(ﷺ) യെയും ഭീഷണിപ്പെടുത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ويخوفونك بالذين من دونه (അവന് പുറമെയുള്ളവരെക്കൊണ്ട് അവർ നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത് അങ്ങിനെയുള്ള ഭീഷണികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനയെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരോട് അവയുടെ ആരാധകൻമാരും, മഹാത്മാക്കളുടെ പേരിൽ നേർച്ച വഴിപാട് മുതലായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരോട് തൽകർത്താക്കളും ഇതുപോലെയുള്ള ഭീഷണികൾ പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ശിർക്കിന്റെ യാതൊരു കലർപ്പും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവന്റെ അടിയാനായി ജീവിക്കുകയും, നൻമയും തിൻമയും ബാധിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് മാത്രമാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം ഭീഷണിക്ക് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലല്ലോ.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ	38 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചതാരാണ് എന്നു നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവർ പറയും: 'അല്ലാഹു' എന്ന്. പറയുക:

لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَـٰشِفَـٰتُ ضُرِّهِۦٓ أَوْ أَرَادَنِى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَـٰتُ رَحْمَتِهِۦ ۚ قُلْ حَسْبِىَ ٱللَّهُ ۖ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

(ശരി) എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നവയെ കണ്ടുവോ? [അവയെപ്പറ്റി എനിക്കൊന്നു പറഞ്ഞു തരുവിൻ:] അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും എനിക്ക് ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ, അവൻെറ ഉപദ്രവം നീക്കിക്കളയുന്നവയാണോ അവ?! അല്ലെങ്കിൽ, അവൻ എനിക്ക് വല്ലകാരുണ്യത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവൻെറ കാരുണ്യം പിടിച്ചുവെക്കുന്നവയാണോ അവ?!! പറയുക: ''എനിക്ക് അല്ലാഹു മതി! ഭരമേല്പിക്കുന്നവർ അവൻെറ മേൽ തന്നെ ഭരമേല്പിക്കുന്നതാണ്''.

---

38 وَلَئِن سَأَلْتَهُم നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ. مَّنْ خَلَقَ ആർ സൃഷ്ടിച്ചു, സൃഷ്ടിച്ചതാർ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങൾ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയും. لَيَقُولُنَّ തീർച്ചയായും അവർ പറയും. الله അല്ലാഹു എന്ന്. قُلْ പറയുക. أَفَرَأَيْتُم എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (ഒന്നു പറഞ്ഞുതരിൻ) . مَّا تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവയെ. مِن دُونِ الله അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. إِنْ أَرَادَنِيَ എന്നെ (എനിക്ക്) ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. الله അല്ലാഹു. بِضُرٍّ വല്ല ഉപദ്രവംകൊണ്ടും, കെടുതിയെയും. هَلْ هُنَّ അവയാണോ. كَاشِفَاتُ നീക്കം ചെയ്യുന്ന (തുറവിയാക്കുന്ന) വ. ضُرِّهِ അവൻെറ ഉപദ്രവത്തെ. أَوْ أَرَادَنِي അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ (എനിക്ക്) ഉദ്ദേശിച്ചാൽ. بِرَحْمَةٍ വല്ല കാരുണ്യം കൊണ്ടും, അനുഗ്രഹത്തെയും. هَلْ هُنَّ അവയാണോ. مُمْسِكَاتُ പിടിച്ചുവെക്കുന്നവ, നിറുത്തിവെക്കുന്നവ. رَحْمَتِهِ അവൻെറ കാരുണ്യം. قُلْ പറയുക. حَسْبِيَ എനിക്ക് മതി. الله അല്ലാഹു. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ. يَتَوَكَّلُ ഭരമേല്പിക്കും, അർപ്പിക്കുന്നു. الْمُتَوَكِّلُونَ ഭരമേല്പിക്കുന്നവർ.

ആകാശഭൂമികളുടെ സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് അറിവുള്ളതോടുകൂടി, മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുകയും, അവമൂലം നൻമയും തിൻമയും ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് തനി വിഡ്ഢിത്തമാണ്; അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതിനപ്പുറം യാതൊന്നും ചെയ്‌വാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല; കാര്യങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുവാൻ തികച്ചും അർഹനായുള്ളവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്; മറ്റുള്ളവരിൽ കാര്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നത് നിഷ്പ്രയോജനമാണ്; തമേടമുള്ളവർ അല്ലാഹുവിൽ മാത്രമേ കാര്യങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുകയുള്ളു: അഥവാ അതാണ് വേണ്ടത്; അവനിൽ ഭരമേൽപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മറ്റാരുടെയും സഹായമോ, ഇടപെടലോ ആവശ്യവുമില്ല; എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'നീ അല്ലാഹുവിനെ കാത്തുകൊള്ളുക, അവൻ നിന്നെ കാക്കും. നീ അല്ലാഹുവിനെ കാക്കുക, നിൻെറ മുമ്പിൽ നിനക്കവനെ കണ്ടെത്താം. സന്തോഷവേളയിൽ നീ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് അന്വേഷിച്ചുചെല്ലുക, കാഠിന്യത്തി (ഞെരുക്കത്തി) ൻെറ വേളയിൽ അവൻ നിന്നെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും. (സഹായിക്കും.) നീ (വല്ലതും) ചോദിക്കുന്നപക്ഷം അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിക്കുക. നീ സഹായം തേടുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു സഹായം തേടുക. നീ അറിയണം: അല്ലാഹു നിൻെറ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഉപദ്രവം നിനക്കു ചെയ്‌വാനായി സമുദായം ഒരുമിച്ചുചേർന്നാലും അവർ നിനക്കു യാതൊരു ഉപദ്രവവും വരുത്തുകയില്ല. അല്ലാഹു നിൻെറ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഉപകാരം നിനക്കു ചെയ്‌വാനായി സമുദായം ഒരുമിച്ചുചേർന്നാലും അവർ നിനക്കു യാതൊരു ഉപകാരവും ചെയ്കയില്ല...........'(ابن ابي حاتم)

39 (നബിയേ) പറയുക:''എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ നിലപാടനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിച്ചേക്കുവിന്‍, ഞാന്‍ (എന്റെ നിലയനുസരിച്ചും) പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവന ത്രെ. എന്നാല്‍ വഴിയെ നിങ്ങള്‍ക്ക് അറിയാറാകും'':-

قُلْ يَـٰقَوْمِ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَـٰمِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

40 തന്നെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ശിക്ഷ വ ന്നെത്തുകയും തന്റെ മേല്‍ (സ്ഥിരമാ യി) നിലനില്‍ക്കുന്ന ശിക്ഷ വന്നിറങ്ങു കയും ചെയ്യുന്നത് ആര്‍ക്കായിരിക്കുമെ ന്ന് !

مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

39 قُلْ പറയുക. يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ. اعْمَلُوا നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുക. عَلَى مَكَانَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം (നിലപാട്) അനുസരിച്ച്. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാന്‍. عَامِلٌ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവനാണ്. فَسَوْفَ എന്നാല്‍ വഴിയെ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങള്‍ക്കറിയാം. 40 مَن ആരാണ്, ആര്‍ക്കാണ്. يَأْتِيهِ അവന്ന് വന്നെത്തുക. عَذَابٌ ശിക്ഷ. يُخْزِيهِ അവനെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന, വഷളാക്കുന്ന. وَيَحِلُّ عَلَيْهِ അവന്റെ മേല്‍ ഇറങ്ങിവരുകയും ചെയ്യും. عَذَابٌ مُقِيمٌ നിലനില്‍ക്കുന്ന ശിക്ഷ.

അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന-അഥവാ വഷളാക്കുന്ന-ശിക്ഷ എന്നു പറഞ്ഞതു ഭൂമിയില്‍ വെച്ചുതന്നെ താമസംവിനാ അവര്‍ അനുഭവിക്കുവാന്‍ പോകുന്ന കൊല, ചിറ, കീഴൊതുങ്ങല്‍ ആദിയായവയും, നിലനില്‍ക്കുന്ന ശിക്ഷ എന്നു പറഞ്ഞതു പരലോകശിക്ഷയുമാകുന്നു.

41 (നബിയേ) നിശ്ചയമായും നാം, മനുഷ്യ ര്‍ക്കു വേണ്ടി യഥാര്‍ത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരി ക്കുന്നു. ആകയാല്‍, ആരെങ്കിലും സന്‍ മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാല്‍ അതവന്റെ ദേഹ ത്തിനു (അഥവാ ആത്മാവിനു) തന്നെ യാണ് (ഗുണമാവുക) . ആരെങ്കിലും വഴി പിഴച്ചു പോയാല്‍, അവന്‍ വഴിപിഴക്കു ന്നതും അതിന്റെമേല്‍ (ദോഷമായി ക്കൊണ്ട്) മാത്രമായിരിക്കും. നീ അവരു ടെ മേല്‍ (ബാധ്യത) ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവന ല്ലതാനും.

إِنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

41 إِنَّا أَنزَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. عَلَيْكَ നിന്റെ മേല്‍, നിനക്ക്. الْكِتَابَ വേദ ഗ്രന്ഥം. لِلنَّاسِ മനുഷ്യര്‍ക്കുവേണ്ടി. بِالْحَقِّ യഥാര്‍ത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം. فَمَنِ اهْتَدَى ആകയാല്‍ ആരെ ങ്കിലും സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപച്ചാല്‍. فَلِنَفْسِهِ തനിക്കുതന്നെ, അവന്റെ ദേഹത്തിന് (ആത്മാവിന്) വേണ്ടിയാകുന്നു. وَمَن ضَلَّ ആരെങ്കിലും വഴിപിഴച്ചാല്‍. فَإِنَّمَا يَضِلُّ എന്നാലവന്‍ വഴിപിഴക്കുന്നു. عَلَيْهَا അതിന്റെ മേല്‍ (ദോഷമായി) മാത്രം. وَمَا أَنتَ നീ അല്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേല്‍. بِوَكِيلٍ (ബാധ്യ ത) ഏല്‍പിക്കപ്പെട്ടവന്‍ (ഉത്തരവാദി, അധികാരക്കാരന്‍) .

നല്ല മാര്‍ഗ്ഗവും, ചീത്ത മാര്‍ഗ്ഗവും യഥാവിധി വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വേദഗ്രന്ഥം എല്ലാ ജനങ്ങള്‍ക്കുമായി നാം അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സത്യം അറിയാതെ ഇനി ആരും വഴിപിഴച്ചുപോകേണ്ടതായി നേരിടുന്നില്ല. ഓരോരുത്തന്നും അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ഏതു

മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കാം. പക്ഷേ, അതിൻെറ ഗുണവും ദോഷവും അവനവൻ തന്നെ അനുഭവിക്കണം. നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ഗ്രന്ഥം ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചും വിവരിച്ചും കൊടുക്കൽ മാത്രമേ ചുമതലയുള്ളു. അതവർ അംഗീകരിക്കാത്തപക്ഷം, അതിൻെറ ബാധ്യതയാകട്ടെ, അവരത് അംഗീകരിച്ചേ തീരൂ എന്ന നിർബന്ധമാകട്ടെ, നബി (ﷺ) യുടെ മേൽ ഇല്ല എന്നു സാരം. മരണാനന്തരമുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപാണല്ലോ അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധത്തിനു വിധേയമായ ഒരു പ്രധാന വിഷയം. അതിൻെറ സാധ്യതയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു:

വിഭാഗം-5

ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَٱلَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ ٱلَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا ٱلْمَوْتَ وَيُرْسِلُ ٱلْأُخْرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

42 (ജീവാത്മാക്കളുള്ള) ദേഹങ്ങളെ അവയുടെ മരണവേളയിൽ അല്ലാഹു പൂർണ്ണമായി (പിടിച്ച്) എടുക്കുന്നു; മരണപ്പെടാത്തവയെ അവയുടെ ഉറക്കിലും (പിടിച്ചെടുക്കുന്നു) . എന്നിട്ട് യാതൊന്നിൻെറ മേൽ അവൻ മരണം വിധിച്ചുവോ അതിനെ അവൻ (വിട്ടയക്കാതെ) പിടിച്ചുവെക്കുന്നു; മറ്റേതിനെ ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, ചിന്തിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് അതിൽ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

---

42 اللهُ يَتَوَفَّى അല്ലാഹു പൂർണ്ണമായെടുക്കുന്നു (പിടിച്ചെടുക്കുന്നു) . الْأَنفُسَ ആത്മാക്കളെ (ജീവാത്മാക്കളെ) ദേഹങ്ങളെ. حِينَ مَوْتِهَا അവയുടെ മരണവേളയിൽ, മരിക്കുമ്പോൾ. وَالَّتِي യാതൊന്നിനെയും. لَمْ تَمُتْ മരണപ്പെടാത്ത. فِي مَنَامِهَا അതിൻെറ ഉറക്കിൽ. فَيُمْسِكُ എന്നിട്ടവൻ പിടിച്ചുവെക്കുന്നു.. الَّتِي യാതൊന്നിനെ. قَضَى عَلَيْهَا അതിൻെറമേൽ അവർ വിധിച്ചു. الْمَوْتَ മരണം. وَيُرْسِلُ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യും. الْأُخْرَى മറ്റേതിനെ. إِلَى أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ. مُّسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്, ചില ആളുകൾക്ക്. يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന.

توفى ('തവഫ്-ഫാ') എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം 'പൂർത്തിയാക്കി എടുത്തു, തീർത്തു വാങ്ങി, നിറവേറ്റിയെടുത്തു' എന്നൊക്കെയാണ്. ഒരാൾക്കു കിട്ടുവാനുള്ള കടം മുഴുവൻ വസൂലാക്കിയാൽ توفى الدين (അവൻ കടം മുഴുവനും തീർത്തുവാങ്ങി) എന്നു പറയപ്പെടും. ഒരാൾ മരണപ്പെട്ടാൽ അയാളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ توفى ('തുവുഫ്-ഫിയ') എന്നു കർമ്മണി പ്രയോഗരൂപത്തി (مجهول) ലും പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു അയാളുടെ കാലം പൂർത്തിയാക്കി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ توفاه الله ('തവഫ്-ഫാഹു-ല്ലാഹു') എന്നും പറയപ്പെടും. ചുരുക്കത്തിൽ 'മരണപ്പെടുത്തി' എന്നോ 'മരണപ്പെട്ടു' എന്നോ അല്ല ഈ വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. കർത്താവും കർമ്മവും അനുസരിച്ച് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അതിൻെറ അർത്ഥം സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെടുന്നതു മരണം മുഖേനയായിരിക്കുമെന്നുമാത്രം. മരണവേളയിലും, ഉറങ്ങുന്ന അവസരത്തിലും അല്ലാഹു ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഈ ഒരേ ക്രിയ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നുതന്നെ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. സൂ: സജദഃ 11-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിലും നാം ഇതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില തൽപരകക്ഷികൾ ഈസാ (عليه السلام) മരണപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന തങ്ങളുടെ വാദത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഈ വാക്കു (توفى) ചൂഷണം ചെയ്യാറുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം നാം ഉണർത്തുന്നത്. نفس (നഫ്സു) എന്ന വാക്കിൻെറ പല അർത്ഥങ്ങൾ 6-ാം വചനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക.

ജീവനുള്ള ആളുകൾ മരണമടയുന്നതോടെ അവരുടെ ആത്മാക്കളെ അല്ലാഹു തീരെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. അവർ അതോടെ ഇങ്ങിനി മടങ്ങിവരാത്ത വിധം മറ്റൊരു ലോകത്തേക്കു നീങ്ങുകയും ഈ ലോകവുമായുള്ള ബന്ധം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മരണ മടഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരുടെ ആത്മാവും അല്ലാഹു സദാ പിടിച്ചെടുക്കാറുണ്ട്. അതെ, ഉറങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ. ഉറങ്ങുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ മരണമടയുന്നില്ലെങ്കിലും ഏതാണ്ട് മരണമട ഞ്ഞവരെപ്പോലെ നിശ്ചേഷ്ടരാകുകയും, ഈ ബാഹ്യലോകബന്ധത്തിൽനിന്നും കുറെ നേരത്തേക്ക് അകന്നുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. കുറെ കഴിയുമ്പോൾ വീണ്ടും അവർ ജീവചൈതന്യമുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവർത്തനമത്രെ. അൽപ മൊന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക!-

മരണപ്പെട്ടവനിൽനിന്ന് എന്താണപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ടത്? ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അത് അവനിൽ എവിടെയായിരുന്നു? അതെവിടെനിന്നു വന്നതായിരുന്നു? ഇപ്പോൾ അതെ ങ്ങോട്ടുപോയി? ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവനും മരണപ്പെട്ടവനെപ്പോലെത്തന്നെ നിശ്ചേഷ്ടനാണ്; ബോധരഹിതനുമാണ്. ഇതെങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു? അവൻെറ ജീവാത്മാവു വേർപ്പെട്ടുപോയോ? ഇല്ലെങ്കിൽ, ഉണർച്ചയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏതൊരു വസ്തുവാണ് അവനിൽനിന്ന് ഇപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ടത്? അതിന് കാരണമെന്ത്? ഉണരുന്നതുവരെ അതെവിടെയായിരുന്നു? അത് വീണ്ടും തിരിച്ചുവരാൻ കാരണമെന്ത്? തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നത് ആരാണ്? ശ്വാസോച്ഛ്വാസവും, ബോധ പൂർവ്വമല്ലാത്ത ചില ചലനങ്ങളും ഉറങ്ങുന്നവനിൽ അവശേഷിക്കുവാൻ മാത്രം അവനിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന ജീവാംശം ഏതായിരിക്കും? അവൻ കണ്ണടച്ച് അൽപസമയത്തിനകം അതുവരെ അവനുണ്ടായിരുന്ന അറിവും, കഴിവും ബോധവുമെല്ലാം പെട്ടന്ന് വിട്ടുമാറു ന്നതെങ്ങിനെ? ഉണരുന്ന അതേ നിമിഷത്തിൽതന്നെ അവ വീണ്ടും സിദ്ധമാകത്തക്കവണ്ണം അവ എവിടെയായിരുന്നു ഒളിഞ്ഞിരുന്നത്? ഇതിനിടയിൽ അജ്ഞാതമായ ഒരു ലോകത്ത്-സ്വപ്നലോകത്തുവെച്ച്-അതുവരെ ഊഹിക്കുകപോലും ചെയ്വാൻ കഴിയാത്ത പല അനുഭവങ്ങളും അവൻ അനുഭവിക്കുന്നു. പുറമെയുള്ളവർക്കു അതൊന്നും അറിയാൻ കഴിയുന്നുമില്ല. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവൻെറ ആത്മാവിനുമാത്രം അനുഭവപ്പെടുന്ന ഒന്നല്ല സ്വപ്നമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അവൻെറ ശരീരത്തിനും ചില ആസ്വാദനങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. എന്താണിതിൻെറയെല്ലാം രഹസ്യം? ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവൻ ചിലപ്പോൾ ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുകയോ, എഴുന്നേറ്റു വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നാം കാണുന്നു. ഉണർന്നശേഷം അതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നുമില്ല. അവൻെറ ഇച്ഛക്കോ ഉദ്ദേശത്തിനോ അതിൽ പങ്കുമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഓരോന്നിനെസംബന്ധിച്ചും ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! നിശ്ചയ മായും അതിലെല്ലാം ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു പല പാഠങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. (ان فى ذلك لا يات لقوم يتفكرون) ഇതെല്ലാം ഒരു വ്യവസ്ഥപ്രകാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കർത്താ വിനു മരണപ്പെട്ടവരെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുവാനും കഴിയുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ബുദ്ധി എത്രമാത്രം ശോചനീയം?!

ബുഖാരി-മുസ്ലിം (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നബിവചനത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാര മാകുന്നു: 'നിങ്ങളൊരാൾ വിരുപ്പിലേക്കു-ഉറങ്ങുവാൻ-ചെല്ലുമ്പോൾ തൻെറ വസ്ത്രത്തിൻെറ തലപ്പുകൊണ്ട് അതൊന്ന് തട്ടിക്കുടഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ, കാരണം അവൻ അതു വിട്ടുപോന്ന തിനുശേഷം അതിൽ വല്ലതും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നവന്നു അറിയുകയില്ലല്ലോ. പിന്നീട് അവൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

باسمك ربى وضعت جنبي وبك ارفعه ان امسكت نفسى فارحمها وان ارسلتهافاحفظها بما تحفظ به عبادك الصالحين

(എൻെറ റബ്ബേ, നിൻെറ നാമത്തിൽ എൻെറ പാർശ്വം-ശരീരത്തിൻെറ ഭാഗം-ഞാൻ ഇതാ വെക്കുന്നു. നിന്നെക്കൊണ്ടുതന്നെ ഞാനതിനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യും. എൻെറ ആത്മാവിനെ

നീ പിടിച്ചുവെക്കുന്നപക്ഷം, അതിനു കരുണ ചെയ്യേണമേ! നീ അതിനെ വിട്ടുതരുന്ന പക്ഷം നിൻെറ സദ്‌വൃത്തരായ അടിയാൻമാരെ നീ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന പ്രകാരം നീ എന്നെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!)

أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُفَعَآءَ ۚ قُلْ أَوَلَوْ كَانُواْ لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

43 അതല്ല, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, വല്ല ശുപാർശക്കാരെയും അവർ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവോ?! പറയുക: ''അവർ [ആ ശുപാർശക്കാർ] യാതൊന്നും അധീനമാക്കുന്നുമില്ല, (ബുദ്ധികൊണ്ട്) മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല, എന്നിരുന്നാൽപോലുമോ?!'' [എന്നാലും അവരെ ശുപാർശക്കാരായി സ്വീകരിക്കുകയോ?!]

قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَـٰعَةُ جَمِيعًا ۖ لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

44 പറയുക: ''അല്ലാഹുവിനാണ് ശുപാർശ മുഴുവനും. [അവൻെറ ഹിതമനുസരിച്ചേ അത് നടക്കൂ]. ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം അവന്നാകുന്നു. പിന്നീട് അവനിലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.''

---

43 أَمِ അതല്ല, അഥവാ. اتَّخَذُوا അവർ ആക്കി(ഏർപ്പെടുത്തി) യിരിക്കുന്നുവോ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. شُفَعَاءَ ചില ശുപാർശക്കാരെ. قُلْ പറയുക. أَوَلَوْ كَانُوا അവർ ആയിരുന്നാൽ പോലുമോ. لاَ يَمْلِكُونَ അവർ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ല (പ്രാപ്തമാകുന്നില്ല) . شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. وَلاَ يَعْقِلُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല, മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല.. 44 قُل പറയുക. لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الشَّفَاعَةُ ശുപാർശ. جَمِيعًا മുഴുവനും. لَّهُ അവന്നാണ്. مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം, ആധിപത്യം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. ثُمَّ إِلَيْهِ പിന്നെ അവങ്കലേക്ക്. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

വിഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ പറയുന്നതിനെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ യാതൊരുവിധ കഴിവോ, ബുദ്ധിയോ, ബോധമോ ഇല്ലാത്ത അവയുടെ ശുപാർശ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിലുള്ള വിഡ്ഢിത്തവും, അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ഇഷ്ടം പോലെ ശുപാർശ സമർപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലെന്ന വസ്തുതയുമാണ് അവ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവർക്കുപോലും മുൻകൂട്ടി അനുമതി ലഭിക്കാതെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ സാധ്യമല്ല, من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه (അവൻെറ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ അവൻെറ അടുക്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവർ ആരുണ്ട്?! (2: 255) ولا يشفعون الا لمن ارتضى (അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു കൊടുത്തവർക്കല്ലാതെ അവർ ശുപാർശ ചെയ്കയുമില്ല. (21: 28)

وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحْدَهُ ٱشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

45 അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അറച്ചു ചുളുങ്ങുന്നതാണ്. അവന് പുറമെയുള്ളവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോഴതാ അവർ, സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

---

45 وَإِذَا ذُكِرَ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ പറയപ്പെട്ടാൽ. اللَّهُ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച്. وَحْدَهُ അവൻ മാത്രമായി. اشْمَأَزَّتْ അറക്കും, ചുളുങ്ങും (ഇറുകും) . قُلُوبُ ഹൃദയങ്ങൾ. الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. وَإِذَا ذُكِرَ പ്രസതാവിക്കപ്പെട്ടാൽ. الَّذِينَ مِن دُونِهِ അവന്ന് പുറമെയുള്ളവരെപ്പറ്റി. إِذَا هُمْ അപ്പോഴതാ അവർ. يَسْتَبْشِرُونَ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു, സന്തുഷ്ടരാകുന്നു.

മുശ്രിക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വം നിഷേധിക്കുന്നവരല്ലെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് മാത്രം വല്ലതും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ - അതിൽ തങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾക്കു സ്ഥാനം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്ന കാരണത്താൽ - അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അറപ്പും വെറുപ്പും പ്രകടമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ച് തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളുടെ പേരും കൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തു പറയുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരുപറയാതെ അവയുടെ പേരുകൾ മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയോ ആണെങ്കിൽ അവർ സന്തുഷ്ടരുമായിരിക്കും. മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽതന്നെ, ശിർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ള ചിലരിലും ഈ സ്വഭാവം കാണാറുണ്ടെന്ന് വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'അല്ലാഹുവിൻെറ കൃപകൊണ്ട്'', 'അല്ലാഹു സുഖപ്പെടുത്തട്ടെ', അല്ലാഹുവേ കാക്കണേ' എന്നൊക്കെ പറയുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ കൂടെ നേർച്ചക്കാരുടെയോ, ചില ശൈഖൻമാരുടെയോ പേരുകൾ കൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതും, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ പേർ പറയാതിരിക്കുന്നതുമായിരിക്കും അവർക്കു ഇഷ്ടം! ഈ വചനമോ, അല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത വചനമോ പോലെയുള്ള ഒരു ആയത്തെങ്കിലും ഇവർ നിഷ്പക്ഷമായി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ഈ അപരാധത്തിൻെറ ഭയങ്കരത ഇവർക്കു മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു!-

قُلِ ٱللَّهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ عَٰلِمَ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِى مَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

46 (നബിയേ) പറയുക: ''അല്ലാഹുവേ, ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും (മാതൃകയില്ലാതെ) സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനേ, അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവനേ! നിൻെറ അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ, അവർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നീ തന്നെ വിധി കല്പിക്കുന്നതാണ്.''

---

46 قُلِ പറയുക. اللَّهُمَّ അല്ലാഹുവേ. فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവേ, സ്രഷ്ടാവായ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. عَالِمَ الْغَيْبِ അദൃശ്യം അറിയുന്നവനേ, അറിയുന്നവനായ. وَالشَّهَادَةِ ദൃശ്യ വും (പ്രത്യക്ഷമായതും) . أَنتَ تَحْكُمُ നീ (തന്നെ) വിധി കൽപിക്കുന്നതാണ്. بَيْنَ عِبَادِكَ നിൻെറ അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ. فِي مَا യാതൊന്നിൽ. كَانُوا فِيهِ അതിൽ അവരായിരുന്നു. يَخْتَلِفُونَ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

അതിമഹത്തായ ഒരു പ്രാർത്ഥനാ കീർത്തനം! നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും മനശ്ശാന്തിയും, അവിശ്വാസികൾക്ക് താക്കീതും അടങ്ങുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥനാ വാക്യങ്ങൾ അല്ലാഹു നബി(ﷺ) ക്കു പഠിപ്പിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) യാകട്ടെ, അത് അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നാമും അതിനെ പിൻപറ്റേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. രാത്രി സുന്നത്തു നമസ്കാരം തുടങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ആയിശ (رضي الله عنها) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

اللهم رب جبريل وميكائيل واسرافيل فاطر السموات والأرض عالم الغيب والسشهادة انت تحكم بين عبادك فيما كانوا فيه يختلفون اهدنى لما اختلف فيه من الحق باذنك انك تهدي من تشآء الى صراط مستقيم –مسلم وابواداود والبيهقى

(അല്ലാഹുവേ! ജിബ്രീലിൻെറയും മീകാഈലിൻെറയും ഇസ്രാഫീലിൻെറയും രക്ഷി

താവേ! ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടി കർത്താവേ! അദൃശ്യവും ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനേ! നിന്റെ അടിയാൻമാർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർക്കിടയിൽ നീ തന്നെ വിധി കൽപ്പിക്കുന്നു. ഭിന്നിപ്പിനു വിധേയമായിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് നിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം എനിക്ക് നീ മാർഗ്ഗ ദർശനം നൽകേണമേ! നിശ്ചയമായും നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നീ നേരായ പാതയിലേക്ക് വഴി കാട്ടുന്നതാണ്. (മു: ദാ: ബ.) ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള വേറെയും ഹദീസുകൾ കാണാം.

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مَا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفْتَدَوْا۟ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا۟ يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

47 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും, അതോടുകൂടി അതിന്റെ അത്രയുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാലും, ഖിയാമത്തുനാളിൽ, കടുത്ത ശിക്ഷ നിമിത്തം അവരതു (മുഴുവനും) തെണ്ടം കൊടുത്തേക്കുന്നതാണ്. അവർ കണക്കുകൂട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത (പലതും) അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അവർക്ക് വെളിവാകുകയും ചെയ്യും.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾

48 അവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിന്റെ തിൻമകളും അവർക്ക് വെളിപ്പെടും; അവർ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു പരിഹാസം കൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് അവരിൽ(വന്നു) വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

---

47 وَلَوْ أَنَّ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. لِلَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക്. مَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളത്. جَمِيعًا മുഴുവനും. وَمِثْلَهُ അതിന്റെ അത്രയും. مَعَهُ അതോടുകൂടി. لَافْتَدَوْا بِهِ അവരത് തെണ്ടം കൊടുക്കുന്നതാണ് (അത് കൊടുത്ത് മോചനം തേടും) . مِن سُوءِ الْعَذَابِ ശിക്ഷയുടെ കെടുതി (കഠിന ശിക്ഷ) നിമിത്തം. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. وَبَدَا لَهُم അവർക്ക് വെളിവാകുക (വ്യക്തമാകുക) യും ചെയ്യും. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന്. مَا لَمْ يَكُونُوا അവർ ആയിരുന്നില്ലാത്തത്. يَحْتَسِبُونَ കണക്കാക്കുക, വിചാരിക്കും. 48 وَبَدَا لَهُمْ അവർക്ക് വെളിവാകുകയും ചെയ്യും. سَيِّئَاتُ തിൻമകൾ (കെടുതികൾ) . مَا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ച(പ്രവത്തിച്ച) തിന്റെ. وَحَاقَ بِهِم അവരിൽ (വന്നു) വലയം ചെയ്കയും ചെയ്യും. مَّا യാതൊന്ന്. كَانُوا بِهِ അതിനെക്കുറിച്ച് അവരായിരുന്നു. يَسْتَهْزِئُونَ പരിഹാസം കൊള്ളും.

അക്രമികൾക്ക് അവരുടെ പ്രവർത്തനഫലമായി പരലോകത്തുവെച്ച് കഠിനശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, അതിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്തുപോലും തെണ്ടം കൊടുത്തും രക്ഷനേടുവാൻ അവർ തയ്യാറായിരിക്കും. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്?! തങ്ങൾക്കു ഊഹിക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലാത്ത കഠിനകഠോരങ്ങളായ ശിക്ഷകളായിരിക്കും അവിടെ അനുഭവപ്പെടുക. മുമ്പവർക്ക് അനുമാനിക്കുവാൻപോലും കഴിയാതിരുന്ന പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അവർക്കു വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. മിക്ക മനുഷ്യരിലും കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പൊതുസ്വഭാവം അടുത്ത ആയത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

فَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَـٰنَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَـٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍۭ ۚ بَلْ هِىَ

49 എന്നാൽ, മനുഷ്യനെ വല്ല ഉപദ്രവവും സ്പർശിച്ചാൽ അവൻ നമ്മെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നതാണ്; പിന്നീട് നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല അനുഗ്രഹവും നാം

فِتۡنَةٞ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُونَ ٤٩

അവന് (ദാനമായി) അധീനപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്താൽ അവൻ പറയും: ''നിശ്ചയമായും, ഇതെനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (തക്കതായ) അറിവോടെത്തന്നെയാണ്''എന്ന് ! പക്ഷേ, അതൊരു പരീക്ഷണമാകുന്നു. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

---

49 فَإِذَا مَسَّ എന്നാൽ ബാധിച്ചാൽ, തൊട്ടാൽ, സ്പർശിച്ചാൽ. الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ. ضُرٌّ വല്ല ഉപദ്രവവും. دَعَانَا അവൻ നമ്മെ വിളിക്കും. ثُمَّ പിന്നീട്. إِذَا خَوَّلْنَاهُ അവന്ന് നാം അധീനമാക്കി (ദാനമായി) ക്കൊടുത്താൽ. نِعْمَةً مِّنَّا നമ്മിൽനിന്ന് വല്ല അനുഗ്രഹവും. قَالَ അവൻ പറയും. إِنَّمَا നിശ്ചയമായും. أُوتِيتُهُ അതെനിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَىٰ عِلْمٍ അറിവോടെത്തന്നെ, അറിവുള്ളതിൻെറ പേരിൽ. بَلْ هِيَ പക്ഷേ അത്. فِتْنَةٌ ഒരു പരീക്ഷണമാണ്. وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവരിൽ അധികമാളും. لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല.

على علم (അറിവോടെത്തന്നെ) എന്ന വാക്കിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെടാവുന്നതാണ്. (1) എനിക്കു വേണ്ടത്ര അറിവും സാമർത്ഥ്യവു ഉള്ളതാണ് ഇത് ലഭിക്കുവാൻ കാരണം എന്നും, (2) അല്ലാഹുവിന് എൻെറ അർഹതയെക്കുറിച്ച് ശരിക്ക് അറിയുന്നതു കൊണ്ടാണിത് ലഭിച്ചത് എന്നും. തത്വത്തിൽ രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ. ആപത്തും വിഷമവും വരുമ്പോൾ വിനയവും ഭക്തിയും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുമ്പോൾ അതെല്ലാം തങ്ങളുടെ യോഗ്യതകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചതാണെന്ന് അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു സാരം. ഇതു അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടാണെന്നു മാത്രമല്ല, ധിക്കാരബുദ്ധിയും കൂടിയാണല്ലോ. ഇതിൻെറ അനന്തരഫലം അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

قَدۡ قَالَهَا ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَمَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ٥٠

50 ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ ഇത് [ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്ക്] പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിരുന്നത് അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ല;-

فَأَصَابَهُمۡ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُواْۚ وَٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡ هَٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيبُهُمۡ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُواْ وَمَا هُم بِمُعۡجِزِينَ ٥١

51 അങ്ങനെ, അവർ സമ്പാദിച്ചതിൻെറ തിൻമകൾ അവർക്ക് ബാധിച്ചു. (അതുപോലെ) ഇക്കൂട്ടരിൽനിന്നും അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, തങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ളതിൻെറ തിൻമകൾ അവർക്കും അടുത്ത് ബാധിക്കുന്നതാകുന്നു: അവർ (അല്ലാഹുവിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി) അസാധ്യമാക്കുന്നവരല്ലതാനും.

أَوَلَمۡ يَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ٥٢

52 അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും, (ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്) കുടുസ്സാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന്?! നിശ്ചയമായും അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

---

50 قَدْ قَالَهَا അത് പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ള. فَمَا أَغْنَىٰ എന്നിട്ട് പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ല, ഐശ്വര്യമാക്കിയില്ല. عَنْهُم അവർക്ക്. مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ അവർ സമ്പാദിച്ച് (പ്രവർത്തിച്ച്) കൊണ്ടിരുന്ന. 51 فَأَصَابَهُمْ അങ്ങനെ അവർക്ക് ബാധിച്ചു. سَيِّئَاتُ مَا യാതൊന്നിൻെറ കെടുതികൾ. كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ച, പ്രവർത്തിച്ച. وَالَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവരാകട്ടെ. مِنْ هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരിൽനിന്ന്. سَيُصِيبُهُمْ ഉടനെ അവർക്ക് ബാധിക്കും. سَيِّئَاتُ കെടുതി(തിൻമ) കൾ. مَا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ചതിൻെറ. وَمَا هُم അവരല്ലതാനും. بِمُعْجِزِينَ അസാധ്യമാക്കുന്നവർ. 52 أَوَلَمْ يَعْلَمُوا അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَبْسُطُ വിശാലമാക്കുന്നു (എന്ന്) . الرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيَقْدِرُ അവൻ കുടുസ്സാക്കുക (കണക്കാക്കുക) യും ചെയ്യും. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന.

ഈ വചനത്തിൻെറ ആശയം സൂ: സബഉ 39ലും മറ്റും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഇനി കൂടുതൽ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച പല താക്കീതുകളും, ആക്ഷേപങ്ങളുമായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ കുറെ ആയത്തുകളിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ. തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ആശ്വാസവും ആവേശവും നൽകുന്നു:-

വിഭാഗം-6

۞ قُلْ يَٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ أَسْرَفُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا۟ مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

53 (നബിയേ, എൻെറ അടിയാൻമാരോട് ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചതായി) പറയുക: ''തങ്ങളുടെ (സ്വന്തം) ആത്മാക്കളോട് അതിരു കവിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള എൻെറ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിരാശപ്പെട്ടുപോകരുത്! നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പാപങ്ങളെ മുഴുവനും പൊറുക്കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.''

---

53 قُلْ പറയുക. يَا عِبَادِيَ എൻെറ അടിയാൻമാരേ. الَّذِينَ أَسْرَفُوا അതിര് കവിഞ്ഞവരായ. عَلَى أَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളോട്. لَا تَقْنَطُوا നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടരുത്, ആശ മുറിയരുത്. مِن رَّحْمَةِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَغْفِرُ الذُّنُوبَ അവൻ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കും. جَمِيعًا മുഴുവൻ. إِنَّهُ هُوَ തീർച്ചയായും അവൻതന്നെ. الْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

അതിമഹത്തായ ഒരു സന്തോഷവാർത്ത! അത്യുദാരമായ ഒരു വാഗ്ദാനം! കുറ്റങ്ങളും പാപങ്ങളും വഴി അവനവനുതന്നെ നാശം വരുത്തിവെക്കുന്ന ആളുകളിൽ അതു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്വാൻ പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോട് കൽപിക്കുകയാണ്. അതിലെ ഓരോ വാക്കും ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കുക!

يا عبادي (എൻെറ അടിയാൻമാരേ) എന്ന കാരുണ്യത്തിൻെറ സംജ്ഞ നൽകിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അവരെ വിളിക്കുന്നത്. ഏതു മഹാപാപിക്കും ആശ്വാസം നൽകുന്നതും അകം നിറഞ്ഞ ആവേശത്തോടുകൂടി സ്വയം പശ്ചാത്തപിച്ചു പിൻമടങ്ങുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു മുഖവുരയോടുകൂടിയാണ് അവരെ അതു കേൾപ്പിക്കുന്നതും. അതെ,

لا تقنطوا من رحمة الله (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിരാശപ്പെട്ടുപോകരുത്) എന്ന്! തുടർന്നുകൊണ്ട് അവരെ അറിയിക്കുന്നതോ? നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പാപങ്ങളെല്ലാം പൊറുക്കുന്നതാണ്. (ان الله يغفر الذنوب جميعا) പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതിൽ യാതൊരു പിശുക്കും അവന്നില്ല. അത്രയുമല്ല, അതവനു വളരെ ഇഷ്ടവും കൂടിയാണ്. അവൻെറ അടിയാൻമാർക്ക് പാപമോചനം നൽകുവാനും, കരുണ ചെയ്‌വാനും അവനല്ലാതെ മറ്റാരാണുള്ളത്?! ആരും ഇല്ല. انه هو الغفور الرحيم (നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയും.) എത്ര മഹത്തായ സന്തോഷവാർത്ത!

ഒരു ആയത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'എൻെറ കാരുണ്യം എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കയാണ്.'(ورحمتى وسعت كل شيئ – الاعراف : ١٥٦) അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ കാരുണ്യത്തിൻെറ നൂറിൽ ഒരംശം മാത്രമേ ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളു വെന്നും, ആ ഒരംശം നിമിത്തമാണ് ഈ ഭൂമുഖത്തുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം പരസ്പരം കാണിക്കുന്ന ദയയെന്നും ബാക്കി തൊണ്ണൂറ്റി ഒമ്പതു ഭാഗവും ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്നും നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസ് ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും(رحمهما الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിലും ദയവിലും നിരാശപ്പെടുവാൻ ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അത് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ധാരണകളിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്നതും, സ്വന്തം ഭാവിയെ അപകടത്തിലാക്കുന്നതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇബ്രാഹീം നബി(عليه السلام) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: ومن يقنط من رحمة ربه الاالضالون – الحجر : ٥٦ (ആരാണ് തൻെറ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിരാശപ്പെടുക-വഴി പിഴച്ചവരല്ലാതെ?!) യഅ്ഖൂബ് നബി (عليه السلام) പറഞ്ഞു: انه لا تيأسوا من روح الله الا القوم الكافرون – يوسف : ٨٧ (അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് അവിശ്വാസികളല്ലാതെ ആശ മുറിയുന്നതല്ല) അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: انا عند ظن عبدى بى – متفق (എൻെറ അടിയാൻ എന്നെപ്പറ്റി ധരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും ഞാൻ. (ബു; മു.)

അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിരാശപ്പെടുവാൻ പാടില്ലെന്നും, എല്ലാ പാപങ്ങളും അവൻ പൊറുക്കുമെന്നും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തനും ഇഷ്ടംപോലെ പാപം ചെയ്യാമെന്നോ, ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നോ അതിനർത്ഥമില്ല. അതു കേവലം മൗഢ്യവും ധിക്കാരവുമാത്രെ. എന്തുതന്നെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ഒരാൾ ചെയ്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവനു നിരാശക്കു അവകാശമില്ല. അവൻ പശ്ചാതപിക്കുകയും പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്താൽ അല്ലാഹു അതെല്ലാം വിട്ടുകൊടുത്തു മാപ്പു നൽകും എന്നത്രെ ആ പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. മാത്രമല്ല, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവർക്ക് മാപ്പു നൽകുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനു യാതൊരു വൈമനസ്യമോ പിശുക്കോ ഇല്ല, അതവന് വളരെ ഇഷ്ടവുംകൂടിയാണുതാനും. മനുഷ്യൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള സന്തോഷത്തിൻെറ ആധിക്യത്തെ ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ നബി(ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''ഒരാളുടെ വാഹനമായ ഒട്ടകം ഒരു മരുഭൂമിയിൽവെച്ച് വിറളിയെടുത്ത് ഓടിപ്പോയി. അവൻെറ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളെല്ലാം അതിൻെറ പുറത്തായിരുന്നു. അവൻ നിരാശയോടും ക്ഷീണത്തോടുംകൂടി ഒരു മരത്തണലിൽ അഭയം തേടി. (ഒട്ടകത്തെ കണ്ടുകിട്ടാത്തപക്ഷം അവൻെറ ഭാവി അപകടത്തിലാണല്ലോ.) അങ്ങനെയിരിക്കെ, പെട്ടെന്ന് ആ കാണാതായ വാഹനം അതിൻെറ പുറത്തുള്ള സാമാനങ്ങളോടുകൂടി മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും തൻെറ ഹിതത്തിനു വഴങ്ങുകയും ചെയ്തു അപ്പോൾ ആ വാഹനക്കാരൻ സന്തോഷാധിക്യം നിമിത്തം മതിമറന്നു അബദ്ധത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപോയി: 'അല്ലാഹുവേ, നീ എൻെറ അടിയാനാണ്, ഞാൻ നിൻെറ രക്ഷിതാവും!' ഈ മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ സന്തോഷമായിരിക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ

അടിയാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള സന്തോഷം. (كما فى مسلم) ഏതൊരു പാപത്തിൽനിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നത് മരണം വന്നെത്തുന്നതിനും മുമ്പായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മരണവേളയിലെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ല, അല്ലാഹു പറയുന്നു:

انما التوبة على الله للذين يعملون السوء بجهالة ثم يتوبون من قريب فأولئك يتوب الله عليهم وكان الله عليما حكيما • وليست التوبة الذين يعملون السيأت حتى اذا حضر احدهم الموت قل اني تبت الان ولا الذين يموتون وهم كفار اولئك اعتدنانا لهم عذابا اليما - النساء : ١٧-١٨

(സാരം; വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീട് ഉടനെ പശ്ചാത്തപിച്ച് മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുമാത്രമേ 'തൗബഃ' (പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കൽ) അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ബാധ്യതയുള്ളു. അക്കൂട്ടരിൽ അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു. മരണം ആസന്നമാകുന്നതുവരെ തിൻമകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ട് അന്നേരം, 'ഞാനിപ്പോൾ ഖേദിച്ച് മടങ്ങി' എന്നു പറയുന്നവർക്കും, അവിശ്വാസികളായുംകൊണ്ട് മരണമടയുന്നവർക്കും അല്ല 'തൗബഃയുള്ളത്. അക്കൂട്ടർക്ക് നാം വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. (സൂ: നിസാഉ്; 17, 18)

സൂ: നിസാഇലെ ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത മൂന്നാമതൊരു തരക്കാരുടെ കാര്യം അവശേഷിക്കുന്നതായി കാണാം. അതായത്, വിഡ്ഢിത്തത്തിലല്ലാതെ ദേഹേച്ഛകൾക്കും മറ്റും വശംവദരായിക്കൊണ്ടും, കൽപിച്ചുകൂട്ടിയും-ആക്രമങ്ങളും പാപങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി ഖേദിച്ചുമടങ്ങാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ 'സ്വന്തം ആത്മാക്കളോട് അതിരു കവിഞ്ഞവർ' (الذين اسرفوا على انفسهم) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടരുതെന്നും, എല്ലാ പാപങ്ങളും അല്ലാഹു പൊറുക്കുമെന്നും പറയുന്നതും. സൂ: നിസാഇലെ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് തരക്കാരിലും-പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കൽ ഒരു ബാധ്യതയായി അല്ലാഹു ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളവരിലും, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു തീർത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരിലും-ഇവർ ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, പാപങ്ങളുടെ പെരുപ്പമോ കാഠിന്യമോ നിമിത്തം ആരും നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. വന്നുപോയതിനെപ്പറ്റി പാപമോചനം തേടി ഖേദിച്ച് മടങ്ങുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കും എന്ന് താൽപര്യം.

'നിങ്ങൾ ആകാശഭൂമികൾ നിറക്കുമാറ് തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്താലും, പിന്നീട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടിയാൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരും' (لو اخطاتم حتى تملأ خطاياكم ما بين السماء والارض ثم السغفرتم الله لغفر لكم الخ –احمد) എന്നതുപോലെയുള്ള നബി വചനങ്ങളും ഇതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. എന്നാൽ, എല്ലാ പശ്ചാത്താപവും മരണം ആസന്നമാകുന്നതിന് മുമ്പായിരുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ അത് സ്വീകാര്യമാവുകയുള്ളു. അതിനുമുമ്പായി ഖേദിച്ച് മടങ്ങാത്ത പാപങ്ങളെ അവൻെറ ദയവുകൊണ്ടുമാത്രം പൊറുത്തുകൊടുത്തെങ്കിൽ ഭാഗ്യമെന്നല്ലാതെ, മറ്റൊരു പ്രതീക്ഷക്കും അവകാശമില്ലതന്നെ. 'കുഫ്ർ,' 'ശിർക്ക്' (അവിശ്വാസം, ബഹുദൈവവിശ്വാസം) എന്നീ പാപങ്ങളാകട്ടെ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകവഴി മരണത്തിനുമുമ്പ് ബോധാവസ്ഥയിൽ തന്നെ അതിൽനിന്ന് വിരമിക്കാത്തപക്ഷം അവ അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുക്കുന്നതല്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയല്ലാത്ത സൽക്കർമ്മങ്ങളെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതുമാണ്. സൂ: നിസാഉ് 116ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് കാണുക:

ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك منيشآءومنيشرك بالله فقد ضل ضلالا بعيدا – النسآء : ١١٦

(നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവനോട് പങ്കുചേർക്കപ്പെടുന്നത് പൊറുക്കുകയില്ല.

അതല്ലാത്തത് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുത്തേക്കും. അല്ലാഹുവിനോട് ആർ പങ്കുചേർക്കുന്നുവോ അവൻ തീർച്ചയായും വിദൂരമായ വഴിപിഴവ് പിഴച്ചുപോയി) അല്ലാഹു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുകയും, അവൻെറ വിശാലമായ കാരുണ്യം സിദ്ധിക്കുന്ന ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുട്ടെ. ആമീൻ.

وَأَنِيبُوٓاْ إِلَىٰ رَبِّكُمۡ وَأَسۡلِمُواْ لَهُۥ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَكُمُ ٱلۡعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾

54 നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് (വിനയപ്പെട്ട്) മടങ്ങുകയും, അവന് കീഴൊതുങ്ങുകയും ചെയ്യുവിൻ, -നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ വരുന്നതിനു മുമ്പായി. (അതുവന്നാൽ) പിന്നെ, നിങ്ങൾക്ക് സഹായം ലഭിക്കുകയില്ല.

وَٱتَّبِعُوٓاْ أَحۡسَنَ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَكُمُ ٱلۡعَذَابُ بَغۡتَةً وَأَنتُمۡ لَا تَشۡعُرُونَ ﴿٥٥﴾

55 നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ- നിങ്ങൾ അറിയാത്ത നിലയിൽ പെട്ടന്നു ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തുന്നതിനു മുമ്പായി.

---

54 وَأَنِيبُوا നിങ്ങൾ മടങ്ങുക(വിനയപ്പെടുക, ഭക്തിപ്പെടുക) യും ചെയ്യുവിൻ. إِلَى رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക്. وَأَسْلِمُوا നിങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങുക (അനുസരണം കാണിക്കുക) യും ചെയ്യുവിൻ. لَهُ അവന്ന്, അവനിലേക്ക്. مِن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن يَأْتِيَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വരുന്നതിന്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. ثُمَّ പിന്നെ. لَا تُنصَرُونَ നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല. 55 وَاتَّبِعُوا നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ. أَحْسَنَ مَا യാതൊന്നിൽ നല്ലതിനെ. أُنزِلَ إِلَيْكُم നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ട. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന്. مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ നിങ്ങൾ വരുന്നതിനുമുമ്പ്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. بَغْتَةً പെട്ടന്ന്, യാദൃച്ഛികമായി. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ. لَا تَشْعُرُونَ അറിയാത്ത നിലയിൽ.

അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് കാരുണ്യവും പാപമോചനവും ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധികൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടുന്നു: 1) മാനസാന്തരപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, ഭയഭക്തിയോടുകൂടിയും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു മടങ്ങുക. 2) അവൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അവന് കീഴ്പ്പെട്ട് ജീവിക്കുക. 3) അവൻെറ ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും സ്വീകരിച്ച് അതനുസരിച്ച് വർത്തിച്ചുപോരുക. ഇവയാണത്.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം നല്ലതുതന്നെയായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. എങ്കിലും വ്യക്തിയുടെയോ, പരിതസ്ഥിതിയുടേയോ, സന്ദർഭത്തിൻെറയോ വ്യത്യാസമനുസരിച്ച് ചിലപ്പോൾ അവയിൽ ചിലത് നൻമയിൽ ഏറ്റക്കുറവും വ്യത്യാസവും ഉള്ളതായെന്നു വരാം. രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം അവയിൽ കൂടുതൽ ഗുണകരമായത് എപ്രകാരമായിരിക്കുമോ അപ്രകാരം ചെയ്യുക, കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മവും സംശയരഹിതവുമായിട്ടുള്ളതേതോ അത് സ്വീകരിക്കുക, എന്നിങ്ങിനെ സ്വന്തം ഗുണവും പൊതു നൻമയും ഗൗനിച്ച് കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും പിൻപറ്റുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും اتبعوا احسن ما انزل اليكم (നിങ്ങൾ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റുവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

أَن تَقُولَ نَفۡسٌ يَٰحَسۡرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ فِي

56 വല്ല ആളും പറഞ്ഞേക്കുമെന്നതിനാൽ (അഥവാ പറയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി) : ‘‘ഹാ! അല്ലാഹുവിൻെറ പക്ഷത്തു (ചെ

جَنۢبِ ٱللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ ٱلسَّٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾

യ്യേണ്ടുന്ന കടമയിൽ) ഞാൻ വീഴ്ച വരുത്തിയതിൽ എൻെറ സങ്കടമേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ കളിയാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിപ്പോയല്ലോ!''

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ ٱللَّهَ هَدَىٰنِى لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾

57 അല്ലെങ്കിൽ (ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞേക്കുമെന്നതിനാൽ: ''(ഹാ!) അല്ലാഹു എന്നെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരിൽ പെട്ടവനാകുമായിരുന്നുവല്ലോ!''

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى ٱلْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِى كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

58 അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷ കാണുന്ന സമയത്ത് (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞേക്കുമെന്നതിനാൽ: ''എനിക്ക് ഒരു (ഒറ്റ) മടക്കം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ! എന്നാൽ, ഞാൻ സുകൃതവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാകുമായിരുന്നുവല്ലോ!''

---

56 أَن تَقُولَ പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാൽ (പറയാതിരിക്കുവാൻ) . نَفْسٌ വല്ല ആത്മാവും (ഓരോരുത്തരും, ദേഹം) . يَا حَسْرَتَى എൻെറ സങ്കടമേ (കഷ്ടമേ) . عَلَى مَا فَرَّطْتُ ഞാൻ വീഴ്ചവരുത്തിയതിൽ. فِي جَنبِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്ഷത്ത് (കാര്യത്തിൽ) . وَإِن كُنتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നു. لَمِنَ السَّاخِرِينَ കളിയാക്കുന്ന(പരിഹസിക്കുന്ന) വരിൽപെട്ട(വൻ) . 57 أَوْ تَقُولَ അല്ലെങ്കിൽ പറയുന്നതിനാൽ. لَوْ أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആയിരുന്നെങ്കിൽ. هَدَانِي എന്നെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി(യിരുന്നുവെങ്കിൽ) . لَكُنتُ ഞാൻ ആകുമായിരുന്നു. مِنَ الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരിൽ പെട്ട(വൻ) . 58 أَوْ تَقُولَ അല്ലെങ്കിൽ അത് പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാൽ. حِينَ تَرَى അത് കാണുമ്പോൾ. الْعَذَابَ ശിക്ഷ. لَوْ أَنَّ لِي എനിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. كَرَّةً ഒരു മടക്കം, ചാട്ടം, ഓട്ടം. فَأَكُونَ എന്നാൽ ഞാനാകുമായിരുന്നു. مِنَ الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാരിൽ.

അവസരം പാഴാകുന്നതിനുമുമ്പ് -അഥവാ മരണത്തിനുമുമ്പ് -ഖേദിച്ച് മടങ്ങാത്ത പക്ഷം അവസാനം ഇങ്ങിനെയെല്ലാം വിലപിക്കേണ്ടതായി വരും; ആ വിലാപം കൊണ്ട് യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല; അതിന് ഇടംവരുത്താതിരിക്കുവാനാണ് ഇത്രയും ബലമായി താക്കീത് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് സാരം. കുറ്റവാളികൾ പറയുന്ന മൂന്ന് വിലാപ വാക്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചത്. ഒന്നാമത്തേത് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നതിൽ തങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കടവും, മൂന്നാമത്തേത് തങ്ങളെ ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടി മടക്കിക്കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന വ്യാമോഹവുമാണ്. രണ്ടാമത്തെ വാക്യമാകട്ടെ, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങൾക്ക് ഈ ദുരവസ്ഥ വന്നെത്തുവാൻ കാരണമെന്ന ഒരു ആരോപണമാകുന്നു. എല്ലാറ്റിനും-പ്രത്യേകിച്ച് രണ്ടാമത്തേതിനും-അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്ത് നിന്നുള്ള മറുപടി ഇതാണ്:

بَلَىٰ قَدْ جَآءَتْكَ ءَايَٰتِى فَكَذَّبْتَ بِهَا وَٱسْتَكْبَرْتَ وَكُنتَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾

59 ''ഇല്ലാതെ! തീർച്ചയായും എൻെറ 'ആയത്തു'കൾ [സന്ദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും] നിനക്ക് വരികയുണ്ടായി; എന്നിട്ട് നീ അവയെ വ്യാജമാക്കുകയും, നീ അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു; നീ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനുമായിരുന്നു.'' (ഇതാണ് കാരണം,)

وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ تَرَى ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ ۚ أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾

60 ഖിയാമത്തുനാളിലാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ വ്യാജം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരെ, അവരുടെ മുഖങ്ങൾ കറുത്തിരുണ്ടതായി നിനക്കു കാണാവുന്നതാണ്. അഹംഭാവികൾക്ക് 'ജഹന്നമി'ൽ [നരകത്തിൽ] പാർപ്പിടമില്ലയോ?!

وَيُنَجِّى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ ٱلسُّوٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

61 സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരെ, അവരുടെ സൗഭാഗ്യം നിമിത്തം അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. അവരെ തിൻമ സ്പർശിക്കുകയില്ല; അവർ വ്യസനപ്പെടുകയുമില്ല.

---

59 بَلَى ഇല്ലാതേ (ഉണ്ട്) . قَدْ جَاءَتْكَ നിനക്ക് വരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. آيَاتِي എൻെറ ആയത്തുകൾ. فَكَذَّبْتَ بِهَا എന്നിട്ട് നീ അതിനെ വ്യാജമാക്കി. وَاسْتَكْبَرْتَ നീ അഹംഭാവം (ഗർവ്വ്) നടിക്കുകയും ചെയ്ത്. وَكُنتَ നീ ആകുകയും ചെയ്തു, ആയിരുന്നുതാനും. مِنَ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളിൽ. 60 وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിലോ. تَرَى നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും. الَّذِينَ كَذَبُوا വ്യാജം (കളവ്) പറഞ്ഞവരെ. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. وُجُوهُهُم അവരുടെ മുഖങ്ങൾ. مُّسْوَدَّةٌ കറുത്തിരുണ്ടവയായിരിക്കും. أَلَيْسَ ഇല്ലേ. فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ. مَثْوًى പാർപ്പിടം, താമസസ്ഥലം. لِّلْمُتَكَبِّرِينَ അഹംഭാവികൾക്ക്. 61 وَيُنَجِّي اللهُ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തും. الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷിച്ചവരെ. بِمَفَازَتِهِمْ അവരുടെ ഭാഗ്യം (വിജയം) കൊണ്ട്. لَا يَمَسُّهُمُ അവരെ സ്പർശിക്കയില്ല. السُّوءُ തിൻമ, കെടുതൽ. وَلَا هُمْ അവരില്ലതാനും. يَحْزَنُونَ വ്യസനപ്പെടും.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി മുസ്ലിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഹൃദയത്തിൽ ഒരു അണു അളവു അഹംഭാവമുള്ളവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല.' എന്ന് നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഒരാൾ ചോദിച്ചു: 'ഒരു മനുഷ്യൻ അവൻെറ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ചെരുപ്പ് നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു'. (ഇത് അഹംഭാവമാകുമോ?) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സുന്ദരനാണ്. അവൻ സൗന്ദര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവമെന്നത് യഥാർത്ഥത്തോട് ധിക്കാരവും, ജനങ്ങളോട് അവഗണനയും കാണിക്കലാണ്. ان الله جميل يحب الجمال الكبر بطر الحق وغمط الناس – مسلم' മറ്റൊരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം. 'അഹങ്കാരമായി തുണി (നിലത്ത്) ഇഴച്ച് നടക്കുന്നവനിലേക്ക് (അല്ലാഹു കോപം നിമിത്തം) നോക്കുകയില്ല.' (ബു.മു.)

ٱللَّهُ خَـٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾

62 അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവിൻെറ [എല്ലാറ്റിൻെറ]യും സ്രഷ്ടാവാകുന്നു; അവൻ എല്ലാ വസ്തുവിൻെറ [എല്ലാറ്റിൻെറ] മേലും കൈകാര്യം നടത്തുന്നവനുമാകുന്നു.

---

62 اللهُ അല്ലാഹു. خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിൻെറ, (എല്ലാറ്റിൻെറ) യും സ്രഷ്ടാവാണ്. وَهُوَ അവൻ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവി (എല്ലാറ്റി) ൻെറയും മേലും. وَكِيلٌ കൈകാര്യം നടത്തുന്നവനാണ്(അധികാരക്കാരനാണ്) .

شيئ ('ശൈഉ്') എന്ന വാക്കിന് സാധാരണമായി 'വസ്തു' അല്ലെങ്കിൽ 'കാര്യം' എന്നൊക്കെയാണ് മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം നൽകപ്പെടാറുള്ളത്. ഇതൊന്നും വാസ്തവത്തിൽ അതിൻെറ ശരിയായ അർത്ഥം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതിൻെറ അർത്ഥം ശരിക്കും

സ്ഫുരിക്കുന്ന ഒറ്റവാക്ക് മലയാളത്തില്‍ കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഏതൊന്നിനെ അറിയുവാനും, അതിനെക്കുറിച്ച് വര്‍ത്തമാനം പറയപ്പെടുവാനും സാധിക്കുമോ (ما يصح ان يعلم ويخبر عنه) അങ്ങിനെയുള്ളത് എന്നാണ് ആ വാക്കി (شيئ) ന് ഭാഷാ നിഘണ്ടുക്കള്‍ അര്‍ത്ഥം കൊടുക്കുന്നത്. ചുരുക്കത്തില്‍, എല്ലാ ഓരോ പദാര്‍ത്ഥത്തിനും ഓരോ സംഗതിക്കും-അഥവാ ഓരോ സാധനത്തിനും കാര്യത്തിനുമെല്ലാംതന്നെ-ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പദമാണത്. كل شيئ (എല്ലാ വസ്തുവും) എന്നു പറയുമ്പോള്‍, അതില്‍ അടങ്ങാത്ത-ചെറുതോ വലുതോ ആയ-ഒരു വസ്തുവും ബാക്കി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല.. والله على كل شيئ قدير (അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിനും കഴിവുള്ളവനാണ്) وهو بكل شيئ عليم (അവന്‍ എല്ലാറ്റിനെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാണ്.) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വാക്യങ്ങളെല്ലാം ഇതനുസരിച്ചാണുതാനും. ഇതേ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് 'അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിന്‍റെയും സ്രഷ്ടാവാണെ'ന്നും 'അവന്‍ എല്ലാറ്റിന്‍റെയും കൈകാര്യക്കാരനാണെ'ന്നും ഈ ആയത്തിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അപ്പോള്‍, അല്ലാഹുവിന്‍റെ അറിവിലും, കഴിവിലുമെന്നപോലെത്തന്നെ, അവന്‍റെ സൃഷ്ടിയിലും കൈകാര്യ നടത്തിപ്പിലും ഉള്‍പ്പെടാത്തതായി ഒരു വസ്തുവോ, ഒരു കാര്യമോ അവശേഷിക്കുന്നില്ല എന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. (*)

35

لَّهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾

63 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും ഖജനാക്കള്‍ (അഥവാ താക്കോലുകള്‍) അവന്‍േറതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്‍റെ 'ആയത്തു'കളില്‍ [ലക്ഷ്യങ്ങളിലും, വചനങ്ങളിലും] അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവര്‍ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാര്‍.

വിഭാഗം-7

قُلْ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ تَأْمُرُوٓنِّىٓ أَعْبُدُ أَيُّهَا ٱلْجَٰهِلُونَ ﴿٦٤﴾

64 (നബിയേ) പറയുക: എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയാണോ ഞാനാരാധിക്കണമെന്ന് നിങ്ങളെന്നോടു കല്പിക്കുന്നത്, ഹേ, (അറിവില്ലാത്ത) വിഡ്ഢികളേ?!

---

63 لَهُ അവന്നാണ്, അവന്‍േറതാണ്. مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ ഖജനാക്കള്‍, താക്കോലുകള്‍ (ഭരണകാര്യങ്ങള്‍) . وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവര്‍. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ആയത്തുകളില്‍. أُولَئِكَ هُمُ അവര്‍ തന്നെയാണ്. الْخَاسِرُونَ നഷ്ടപ്പെട്ടവര്‍. 64 قُلْ പറയുക. أَفَغَيْرَ اللهِ എന്നിരിക്കെ (അപ്പോള്‍) അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ. تَأْمُرُونِّي നിങ്ങളെന്നോട് കല്‍പിക്കുന്നു. أَعْبُدُ ഞാനാരാധിക്കുവാന്‍. أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ഹേ വിഡ്ഢികളേ, അറിവില്ലാത്തവരേ.

---

* ഈ പരമാര്‍ത്ഥത്തെ മൂടിവെച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യപ്രവര്‍ത്തനങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ സൃഷ്ടിയില്‍ പെട്ടതല്ലെന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്ന ചില തല്‍പരകക്ഷികളുണ്ട്. കൂടുതല്‍ വിവരം സൂറത്തുല്‍ ഹദീദിന്‍റെ അവസാനത്തില്‍ 'ഖദ്ാ-ഖദ്റി'ന്‍റെ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പില്‍ വരുന്നതാണ്. انشاء الله

സകല വസ്തുക്കളുടെയും സൃഷ്ടിയും, കൈകാര്യവും, ഭരണാധിപത്യവും അല്ലാഹുവിനാണ് എന്നിരിക്കെ, അവനെ അല്ലാതെ മറ്റേതിനെയെങ്കിലും ആരാധിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതിനെക്കാൾ വിഡ്ഢിത്തവും, മൂഢത്വവും മറ്റെന്താണ്?!

وَلَقَدْ أُوحِىَ إِلَيْكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾

65 (നബിയേ) നിനക്കും, നിൻെറ മുമ്പുള്ളവരിലേക്കും തീർച്ചയായും 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: ''നീ (അല്ലാഹുവിനോട്) പങ്കുചേർത്തുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും നിൻെറ കർമ്മം (മുഴുവനും) നിഷ്ഫലമായിപ്പോകും; നിശ്ചയമായും നീ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും'' എന്ന്.

بَلِ ٱللَّهَ فَٱعْبُدْ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٦٦﴾

66 പക്ഷേ, നീ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ ആരാധിച്ചു കൊള്ളുക. നീ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കയും ചെയ്യുക.

---

65 وَلَقَدْ أُوحِيَ തീർച്ചയായും വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക്. وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ നിൻെറ മുമ്പുള്ളവരിലേക്കും. لَئِنْ أَشْرَكْتَ നീ ശിർക്ക് ചെയ്തുവെങ്കിൽ. لَيَحْبَطَنَّ നിശ്ചയമായും നിഷ്ഫലമാകും, പൊളിയും. عَمَلُكَ നിൻെറ കർമ്മം, പ്രവൃത്തി. وَلَتَكُونَنَّ നീ ആകുകയും ചെയ്യും. مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ. 66 بَلِ اللهَ എങ്കിലും (പക്ഷേ) അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ. فَاعْبُدْ നീ ആരാധിക്കുക. وَكُن നീ ആകുകയും ചെയ്യുക. مِّنَ الشَّاكِرِينَ നന്ദിയുള്ളവരിൽ (പെട്ടവൻ) .

അവർ പരദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും, ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും, തൗഹീദ് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുമുള്ള കാരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു;

وَمَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦ وَٱلْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطْوِيَّٰتٌۢ بِيَمِينِهِۦ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

67 അല്ലാഹുവിന് അവൻെറ യഥാർത്ഥ നിലപാട് (അഥവാ മഹത്വം) അവർ കൽപിച്ചില്ല. ഭൂമി മുഴുവനും ഖിയാമത്തു നാളിൽ അവൻെറ പിടിയിലടങ്ങിയതായിരിക്കും; ആകാശങ്ങളാകട്ടെ, അവൻെറ വലങ്കയ്യിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടവയുമായിരിക്കും. അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവൻ മഹാപരിശുദ്ധനും അത്യുന്നതി പ്രാപിച്ചവനുമത്രെ!

---

67 وَمَا قَدَرُوا അവർ കണക്കാക്കിയില്ല, വക വെച്ചില്ല, കല്പിച്ചില്ല. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. حَقَّ قَدْرِهِ അവനെ കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം, അവൻെറ യഥാർത്ഥനിലപാട് (മഹത്വം) . وَالْأَرْضُ جَمِيعًا ഭൂമി മുഴുവനും. قَبْضَتُهُ അവൻെറ (ഒരു) പിടി (പിടിയിലടങ്ങിയത്) ആയിരിക്കും. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാളിൽ. وَالسَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ. مَطْوِيَّاتٌ ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കും. بِيَمِينِهِ അവൻെറ വലകൈയിൽ. سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ, അവനെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. وَتَعَالَى അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്.

അല്ലാഹുവിന് കൽപിക്കേണ്ടുന്ന യഥാർത്ഥ നിലപാടും മഹത്വവും അവർ കൽപിച്ചിട്ടില്ല

(وما قدروا الله حق قدره) എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. സൂ: അൻആം 91 ലും, സൂ: ഹജ്ജ് 74 ലും ഈ വാക്യം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പരദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നവരും, സൃഷ്ടികളെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും മാത്രമല്ല, അല്ലാഹു ഈ ലോകത്ത് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളെയോ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെയോ-അവ തങ്ങളുടെ യുക്തിക്കും ഹിതത്തിനും ഇണങ്ങുന്നില്ലെന്ന കാരണത്താൽ-ചോദ്യം ചെയ്വാൻ മുതിരുന്നവരും വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിന് അവൻെറ യഥാർത്ഥ നിലയും വിലയും കൽപിക്കാത്തവരത്രെ. അഥവാ, സൃഷ്ടികളെ കണക്കാക്കുന്ന അതേ മാനദണ്ഡം കൊണ്ടുതന്നെ അല്ലാഹുവിനെയും കണക്കാക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്.

ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഭൂമി മുഴുവനും അല്ലാഹുവിൻെറ പിടിയിലടങ്ങിയതായിരിക്കുമെന്നും, ആകാശങ്ങൾ അവൻെറ വലങ്കയ്യിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞതിൻെറ യഥാർത്ഥ വ്യാഖ്യാനം എന്താണെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഇത്തരം പ്രസ്താവനകളുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നുവെക്കലാണ് പൗരാണിക മഹാൻമാർ സ്വീകരിച്ച നയം. ഇതിന് تفويض (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിട്ടേക്കുക) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. സന്ദർഭമനുസരിച്ച് അനുയോജ്യമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകുകയാണ് പിൻഗാമികളായ പല മഹാൻമാരും ചെയ്യാറുള്ളത്. ഇതിന് تأويل (വ്യാഖ്യാനം നൽകുക) എന്നും പറയപ്പെടും. മുൻഗാമികൾ സ്വീകരിച്ചുവന്ന നയമാണ് കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായിട്ടുള്ളത്. (സു: ത്വാഹാ 5-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

ഏതായാലും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. ഇന്ന് കേവലം നാമമാത്രമാണെങ്കിലും-ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിലും മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ-ഭൂമിയിൽ പലരും അധികാരാവകാശങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ഖിയാമത്തുനാളിൽ, പ്രത്യക്ഷത്തിലോ പരോക്ഷത്തിലോ ആർക്കുംതന്നെ യാതൊരു അധികാരമോ, അവകാശമോ, കൈകാര്യമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. لمن الملك اليوم لله الواحد القهار (അന്ന് ആർക്കാണ് രാജാധികാരം? ഏകനായ സർവ്വാധികാരിയായ അല്ലാഹുവിന് തന്നെ!) ഇമാംബുഖാരി, മുസ്ലിം(ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: يقبض الله الارض ويطوى السماء بيمينه ثم يقول انا الملك اين ملو الارض – متفق (അല്ലാഹു ഭൂമിയെ എടുത്തുപിടിക്കും. ആകാശത്തെ അവൻെറ വലങ്കൈകൊണ്ട് ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കയും ചെയ്യും. എന്നിട്ട് അവൻ പറയും: ഞാനത്രെ രാജാവ്! ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ എവിടെ!)

അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ, ലോകാവസാനഘട്ടത്തെയും, ഓരോരുത്തനും അവനവൻെറ കർമ്മഫലങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിലോ, നരകത്തിലോ പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നതുവരെക്കുള്ള ചില ഗൗരവഘട്ടങ്ങളെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُ ۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنظُرُونَ ﴿٦٨﴾

68 കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടും. അപ്പോൾ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും ഭൂമിയിലുള്ളവരും- അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവരൊഴികെ- ബോധംകെട്ട് (അഥവാ മരണമടഞ്ഞു) പോകുന്നതാണ്. പിന്നീട് അതിൽ മറ്റൊന്ന് (കൂടി) ഊതപ്പെടും. അപ്പോൾ അവരതാ, എഴുന്നേറ്റ് നോക്കുന്നവരായിരിക്കും.

---

68 وَنُفِخَ ഊത്പ്പെടും. فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ. فَصَعِقَ അപ്പോൾ ബോധം കെട്ടുപോകും, സ്തംഭിക്കും (നാശമടയും) . مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശത്തിലുള്ളവർ. وَمَن فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുളളവരും. إِلاَّ مَن യാതൊരുവരൊഴികെ. شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ച. اللهُ അല്ലാഹു. ثُمَّ نُفِخَ പിന്നെ ഊതപ്പെടും. فِيهِ

അതിൽ. أُخْرَىٰ മറ്റൊന്ന്. فَإِذَا هُمْ അപ്പോൾ അവരതാ. قِيَامٌ എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും. يَنظُرُونَ നോക്കിക്കൊണ്ട്.

ലോകാവസാനസമയത്ത് ജീവജാലങ്ങളെല്ലാം മരണമടഞ്ഞ് പോകുന്നതിനുള്ള കാഹളം ഊത്തിനെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചത്. അതിനുശേഷം പുനർജീവിതം നൽകുന്നതിനുള്ള ഊത്താണ് 'മറ്റൊരു ഊത്ത്' എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇവ രണ്ടിനും മുമ്പായി, സൃഷ്ടികളെല്ലാം പേടിച്ചുനടുങ്ങുമാറുള്ള മറ്റൊരു ഊത്തുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഖുർആനിൽനിന്നും, ഹദീസിൽനിന്നുമായി ചില തെളിവുകളും അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും സൂ: നംല്, 87-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇടിമിന്നൽ പോലെ പെട്ടെന്ന് വല്ല അപായവും സംഭവിക്കുന്നത് മൂലം സ്തംഭിച്ച് മരണപ്പെടുകയോ, ബോധക്ഷയം നേരിടുകയോ ചെയ്യുന്നതിനാണ് صعق എന്ന് പറയുന്നത്. ഇവിടെ മരണം തന്നെയാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ഈ മരണത്തിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച ചിലരെ അവൻ ഒഴിവാക്കുന്നു. ഇവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്കറിവില്ല. ചില പ്രത്യേക മലക്കുകളാണെന്നും, സ്വർഗ്ഗ ലോകത്തുള്ളവരാണെന്നും മറ്റും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ച് കാണാം. ഒന്നും നിർണ്ണയിച്ച് പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഖത്താദഃ (رحمه الله) മുതലായവർ അവരെപ്പറ്റി لا ندرى من هم (അവർ ആരാണെന്ന് നമുക്കറിയുകയില്ല) എന്ന് പറഞ്ഞത്. രണ്ട് ഊത്തുകൾക്കിടയിൽ എത്ര കാലതാമസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന കാര്യവും അല്ലാഹുവിനറിയാം.

وَأَشْرَقَتِ ٱلْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ ٱلْكِتَٰبُ وَجِا۟ىٓءَ بِٱلنَّبِيِّـۧنَ وَٱلشُّهَدَآءِ وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

69 ഭൂമി, അതിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ പ്രകാശം കൊണ്ടു പ്രശോഭിക്കും. (കർമ്മങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട) ഗ്രന്ഥം (കൊണ്ടു വന്നു) വെക്കപ്പെടുകയും, പ്രവാചകൻമാരെയും സാക്ഷികളെയും കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവർക്കിടയിൽ [ജനങ്ങളിൽ] യഥാർത്ഥ പ്രകാരം വിധി നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവരോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലതാനും.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

70 ഓരോ ദേഹത്തിനും [ആൾക്കും] അതു പ്രവർത്തിച്ചത് [കർമ്മഫലം] നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.അവർ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ് താനും.

69 وَأَشْرَقَتِ പ്രശോഭിക്കുന്നതുമാണ്. الْأَرْضُ ഭൂമി. بِنُورِ رَبِّهَا അതിൻെറ റബ്ബിൻെറ പ്രകാശംകൊണ്ട്. وَوُضِعَ വെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. الْكِتَابُ ഗ്രന്ഥം, രേഖ. وَجِيئَ വരപ്പെടും. بِالنَّبِيِّينَ പ്രവാചകന്മാരെ കൊണ്ട്. وَالشُّهَدَاءِ സാക്ഷികളെയും. وَقُضِيَ بَيْنَهُم അവരുടെ ഇടയിൽ വിധി നടത്തപ്പെടും. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥം (മുറ, ന്യായം, സത്യം) പ്രകാരം. وَهُمْ അവർ. لاَ يُظْلَمُونَ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. 70 وَوُفِّيَتْ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ആൾക്കും, ദേഹത്തിനും ആത്മാവിനും. مَّا عَمِلَتْ അത് പ്രവർത്തിച്ചത്. وَهُوَ أَعْلَمُ അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനുമാണ്. بِمَا يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി.

പുനരുത്ഥാനത്തിനുശേഷം സൃഷ്ടികളുടെ ന്യായവിസ്താരത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കു കയാണ്. എല്ലാവരും വിചാരണാ നിലയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. ലോകരക്ഷിതാവും, രാജാധിരാജനും, നീതിമാൻമാരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ നീതിമാനും, ന്യായാധിപൻമാരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ന്യായാധിപനുമായ അല്ലാഹു അവരുടെ വിചാരണ നടത്തും. ഓരോരുത്തൻെറയും സകല കർമ്മങ്ങളും, ചെയ്തികളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രേഖാഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഹാജറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. അതത് സമുദായങ്ങളിലെ പ്രവാചകൻമാരടക്കം പല തരത്തിലുള്ള സാക്ഷികളെയും സദസ്സിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടും. യാതൊരുവിധ സാക്ഷിയുടെയോ, രേഖയുടെയോ സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ, ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. എന്നിരുന്നാലും ഓരോരുത്തരെയും സംബന്ധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ തെളിവുകളും സാക്ഷികളും മുഖേന സ്ഥാപിച്ച് അവരവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി-അണുത്തൂക്കം അനീതിയോ അഴിമതിയോ ഇല്ലാതെ-ശരിക്ക് ശരിയായി വിധി നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കുന്നതാണ്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാളും തന്നെ, അവനോട് അവൻെറ റബ്ബ് സംസാരിക്കാതിരിക്കയില്ല. അവൻെറയും തൻെറയും ഇടക്ക് ഒരു അഭിഭാഷകനാകട്ടെ, ഒരു മറയാകട്ടെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ അവൻ വലത്തോട്ട് നോക്കും. താൻ മുൻ ചെയ്തുവെച്ച കർമ്മമല്ലാതെ അവൻ കാണുകയില്ല. ഇടത്തോട്ടും നോക്കും. അപ്പോഴും മുൻചെയ്തതല്ലാതെ കാണുകയില്ല. മുമ്പോട്ടും നോക്കും, അപ്പോൾ അവൻെറ മുഖത്തിനുനേരേ നരകമല്ലാതെ ഒന്നും കാണുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഒരു കാരക്കക്കീറ് (ധർമ്മം ചെയ്ത്) കൊണ്ടെങ്കിലും നരകത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. (ബു. മു.) വിചാരണക്ക് ശേഷമുണ്ടാകുന്ന നടപടി ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:-

വിഭാഗം-8

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا فُتِحَتۡ أَبۡوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمۡ خَزَنَتُهَآ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَتۡلُونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِ رَبِّكُمۡ وَيُنذِرُونَكُمۡ لِقَآءَ يَوۡمِكُمۡ هَٰذَاۚ قَالُواْ بَلَىٰ وَلَٰكِنۡ حَقَّتۡ كَلِمَةُ ٱلۡعَذَابِ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٧١﴾

71 അവിശ്വസിച്ചവർ 'ജഹന്ന'മി [നരകത്തി] ലേക്ക് കൂട്ടംകൂട്ടമായി നയിക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ, അവർ അതിന്നടുത്തു വന്നാൽ, അതിൻെറ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെടും; അതിലെ കാവൽക്കാർ അവരോട് (ഇപ്രകാരം) പറയുകയും ചെയ്യും: ''നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ 'ആയത്തു'കൾ [സന്ദേശങ്ങളും-ലക്ഷ്യങ്ങളും] ഓതിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ ഈ ദിവസത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള (ദൈവ) ദൂതൻമാർ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിരുന്നില്ലേ?!'' അവർ പറയും: ''ഇല്ലാതേ! [വന്നിരുന്നു.] പക്ഷേ, അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ ശിക്ഷയുടെ വാക്ക് (യഥാർത്ഥമായി) സ്ഥിരപ്പെട്ടുപോയി!''

قِيلَ ٱدۡخُلُوٓاْ أَبۡوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَاۖ فَبِئۡسَ مَثۡوَى ٱلۡمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

72 (അവരോട്) പറയപ്പെടും: '' 'ജഹന്നമി'ൽ നിത്യവാസികളെന്ന നിലയിൽ അതിൻെറ വാതിലുകളിൽകൂടി നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ!'' അപ്പോൾ, അഹംഭാവികളുടെ പാർപ്പിടം എത്ര ചീത്ത!

71 وَسِيقَ നയിക്ക(തെളിക്ക) പ്പെടും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവര്‍. إِلَى جَهَنَّمَ ജഹന്നമിലേക്ക്. زُمَرًا സമൂഹങ്ങളായി, കൂട്ടമായി. حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا അങ്ങനെ അവര്‍ അതിന്നടുക്കല്‍ വന്നാല്‍. فُتِحَتْ തുറക്കപ്പെടും. أَبْوَابُهَا അതിന്‍െറ വാതിലുകള്‍. وَقَالَ لَهُمْ അവരോടുപറയുകയും ചെയ്യും. خَزَنَتُهَا അതിന്‍െറ കാവല്‍ക്കാര്‍. أَلَمْ يَأْتِكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് വന്നില്ലേ. رُسُلٌ مِّنكُمْ നിങ്ങളില്‍ നിന്നുള്ള ദൂതന്‍മാര്‍. يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഓതിത്തരുന്ന, ഓതിത്തന്നും കൊണ്ട്. آيَاتِ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്‍െറ ആയത്തുകളെ. وَيُنذِرُونَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് മുന്നറിയിപ്പു (താക്കീതു) നല്‍കുകയും. لِقَاءَ يَوْمِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദിവസത്തെ കാണുന്നതിനെപ്പറ്റി. هَذَا ഈ. قَالُوا അവര്‍ പറയും. بَلَى ഇല്ലാതേ (അതെ) . وَلَكِنْ حَقَّتْ പക്ഷേ യഥാര്‍ത്ഥമായി, സ്ഥിരപ്പെട്ടു. كَلِمَةُ الْعَذَابِ ശിക്ഷയുടെ വാക്ക്. عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേല്‍. 72 قِيلَ പറയപ്പെടും. ادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുവിന്‍. أَبْوَابَ جَهَنَّمَ നരകത്തിന്‍െറ വാതിലുകളില്‍ കൂടി. خَالِدِينَ فِيهَا അതില്‍ നിത്യവാസികള്‍ (ശാശ്വതന്‍മാര്‍) ആയ നിലക്ക്. فَبِئْسَ അപ്പോള്‍ എത്ര ചീത്ത. مَثْوَى പാര്‍പ്പിടം. الْمُتَكَبِّرِينَ അഹംഭാവികളുടെ.

ദൈവദൂതന്‍മാര്‍ വരാത്തതുകൊണ്ടോ, അല്ലാഹുവിന്‍െറ ലക്ഷ്യങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ അല്ല തങ്ങള്‍ പിഴച്ചുപോയിട്ടുള്ളതെന്നും, പക്ഷേ തങ്ങളുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം തങ്ങള്‍ ശിക്ഷക്ക് ബാധ്യസ്ഥരായതാണെന്നും അവര്‍ ഇപ്പോള്‍ സമ്മതിച്ച് പറയുന്നു. എന്നാല്‍, അവര്‍ സത്യനിഷേധികളായിത്തീരുവാനുള്ള മൂലകാരണം, സത്യത്തിന്നു നേരെ കണ്ണടച്ച് അഹംഭാവം കൈക്കൊണ്ടതാണെന്നു അവസാനത്തെ വാക്യത്തില്‍ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ إِلَى ٱلْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَـٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَٱدْخُلُوهَا خَـٰلِدِينَ ﴿٧٣﴾

73 തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സൂക്ഷിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളവര്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൂട്ടംകൂട്ടമായി നയിക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ, അവര്‍ അതിന്നടുത്തുവരുകയും, അതിന്‍െറ വാതിലുകള്‍ തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താല്‍..........! [ഹാ! അവര്‍ക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നത് അവര്‍ണ്ണനീയം!] അതിന്‍െറ കാവല്‍ക്കാര്‍ അവരോട് (ഇപ്രകാരം) പറയുകയും ചെയ്യും: ''നിങ്ങള്‍ക്കു 'സലാം'! [സമാധാനശാന്തി!] നിങ്ങള്‍ (സുകൃതം ചെയ്ത്) പരിശുദ്ധരായി. ആകയാല്‍, നിത്യവാസികളായ നിലയില്‍ നിങ്ങളിതില്‍ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍!''

وَقَالُوا۟ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى صَدَقَنَا وَعْدَهُۥ وَأَوْرَثَنَا ٱلْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ ٱلْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَـٰمِلِينَ ﴿٧٤﴾

74 അവര്‍ പറയും: ''അല്ലാഹുവിന് സര്‍വ്വസ്തുതിയും! (അതെ) തന്‍െറ വാഗ്ദാനം ഞങ്ങള്‍ക്ക് സത്യമാക്കിത്തരുകയും സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍നിന്നു ഞങ്ങള്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്ത് ഞങ്ങള്‍ക്ക് വസിക്കുവാന്‍ സൗകര്യപ്പെടുമാറ് (ഈ സ്വര്‍ഗ്ഗ) ഭൂമിയെ ഞങ്ങള്‍ക്ക് അവകാശപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവനു (സ്തുതി) .'' അപ്പോള്‍ (സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍) പ്രവര്‍ത്തിച്ചവരുടെ പ്രതിഫലം എത്ര നല്ലത്!

73 وَسِيقَ നയിക്കപ്പെടും. الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷിച്ചവരെ. رَبَّهُمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. إِلَى الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക്. زُمَرًا കൂട്ടങ്ങളായി. حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا അങ്ങനെ അവർ അതിന്നടുത്തുവന്നാൽ. وَفُتِحَتْ തുറക്കപ്പെടുകയും. أَبْوَابُهَا അതിന്റെ വാതിലുകൾ. وَقَالَ لَهُمْ അവരോട് പറയുകയും ചെയ്യും. خَزَنَتُهَا അതിന്റെ കാവൽക്കാർ. سَلَامٌ സലാം, സമാധാനം, ശാന്തി. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. طِبْتُمْ നിങ്ങൾ നന്നായി, പരിശുദ്ധരായി. فَادْخُلُوهَا ആകയാൽ അതിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ. 74 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നതുമാണ്. الْحَمْدُ സ്തുതി (സർവ്വസ്തുതിയും) . لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നാണ്. الَّذِي صَدَقَنَا ഞങ്ങൾക്ക് സത്യമാക്കിത്തന്ന, ഞങ്ങളോട് സത്യംപറഞ്ഞ. وَعْدَهُ തന്റെ വാഗ്ദാനം. وَأَوْرَثَنَا ഞങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത. الْأَرْضَ (ഈ) ഭൂമി. نَتَبَوَّأُ ഞങ്ങൾ വസിക്കുമാറ്, സൗകര്യപ്പെടുമാറ്. مِنَ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. حَيْثُ نَشَاءُ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്ത്. فَنِعْمَ അപ്പോൾ എത്ര നല്ലത്, വളരെ നല്ലത്. أَجْرُ പ്രതിഫലം, കൂലി. الْعَامِلِينَ പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ.

അവിശ്വാസികൾ നരകത്തിലേക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും കൂട്ടം കൂട്ടമായി നയിക്കപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് രണ്ട് കൂട്ടരുടെയും വരവ് ഒരേ പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് ധരിക്കാവതല്ല. അവിശ്വാസികൾ, കുറ്റവാളികളും നിന്ദ്യരുമായതുകൊണ്ട് അവരെനരകത്തിലേക്ക് നിർബന്ധപൂർവ്വം ബലം പ്രയോഗിച്ചായിരിക്കും കൊണ്ടുവരുന്നത്. നേരെമറിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് വളരെ മാന്യമായ നിലയിൽ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ടായിരിക്കും കൊണ്ടുപോകുന്നത്. ഭയഭക്തൻമാരായുള്ളവരെ അതിഥികളെന്ന നിലയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമെന്നും, കുറ്റവാളികളെ ദാഹിച്ച നിലയിൽ തെളിച്ചുകൊണ്ടുവരുമെന്നും സൂ: മർയം, 85, 86 ലും, വ്യാജവാദികളെ നരകത്തിലേക്ക് പിടിച്ചു തള്ളുമെന്ന് സൂ:ത്വൂർ 13 ലും കാണാം.

നരകം കുറ്റവാളികൾക്കുള്ള കാരാഗൃഹമാണല്ലോ. അവരെ നരകത്തിന്റെ പിടിവാതുക്കൽ കൊണ്ടുചെല്ലുമ്പോൾ മാത്രമാണ് അതിന്റെ കവാടം തുറക്കപ്പെടുന്നത്. സ്വർഗ്ഗമാകട്ടെ, സജ്ജനങ്ങളുടെ ആതിഥേയ സ്ഥാനവും അതിനാൽ അവരുടെ വരവു പ്രമാണിച്ച് അതു നേരത്തെത്തന്നെ അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്വാനായി തുറന്നുവെച്ചിരിക്കും. അവിശ്വാസികൾ നരകത്തിങ്കൽ ചെന്നാൽ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെടും (اذا جائوها فتحت ابوابها) എന്നും, സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽ വരുകയും അതിന്റെ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ (اذا جائوها وفتحت ابوابها) എന്നും വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവിശ്വാസികൾ നരകത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതിലെ പാറാവുകാർ അവരോട് ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യം അവർക്ക് കൂടുതൽ നിരാശയും സങ്കടവും ഉണ്ടാക്കുമല്ലോ. നിത്യവാസികളെന്ന നിലക്കാണ് നിങ്ങളുടെ പ്രവേശനം-അഥവാ നിങ്ങൾക്ക് ഇനി രക്ഷയില്ല -എന്ന വാക്കു കേൾക്കുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും. നേരെമറിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് വരുന്നവരോട് അതിലെ പാറാവുകാർ പറയുന്നതോ? അനുമോദനത്തിന്റെയും ആശംസയുടെയും ശാന്തിയുടെയും വാക്യങ്ങളാണ്. നിത്യവാസികളെന്ന അനുമോദനമാകട്ടെ, മേൽക്കുമേൽ സന്തോഷവും അന്തസ്സും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആളുകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലും, നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാർ നരകത്തിലും പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, 'ഹേ, സ്വർഗ്ഗക്കാരേ, ഇനി മരണമില്ല, ഹേ, നരകക്കാരേ ഇനി മരണമില്ല' എന്ന പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുമെന്നും, അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗക്കാർക്ക് അവരുടെ സന്തോഷത്തിനുമേൽ സന്തോഷവും നരകക്കാർക്ക് അവരുടെ വ്യസനത്തനുമേൽ വ്യസനവും വർദ്ധിക്കുമെന്നും നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (ബു; മു.)

നരകത്തിനു ഏഴു വാതിലുകളാണുള്ളതെന്നും, ഓരോ വാതിലിലൂടെയും

പ്രവേശിക്കുന്നവര്‍ കുറ്റവാളികളില്‍ നിന്നുള്ള ഓരോ പ്രത്യേക വിഭാഗക്കാരായിരിക്കുമെന്നും (لها سبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم – الحجر : ٤٤) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെ വാതിലുകള്‍ എട്ടെണ്ണമാണെന്നും, ഓരോന്നിലൂടെയും പ്രവേശിക്കുന്നവര്‍ അവരവരുടെ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ക്കനുസരിച്ച് സ്ഥാനവ്യത്യാസമുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നും നബിവചനങ്ങളില്‍നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. നമസ്കാരം, നോമ്പ്, ദാനധര്‍മ്മം, ധര്‍മ്മസമരം ആദിയായ സല്‍കര്‍മ്മങ്ങളില്‍ നിരതരായവര്‍ക്ക് അതതിന്‍റെ പേരില്‍ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പ്രത്യേകം കവാടങ്ങളില്‍നിന്ന് സ്വാഗതം ലഭിക്കുമെന്നും എല്ലാ വാതിലുകളില്‍നിന്നും വിളിച്ചു സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആളുകളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, അബൂബക്കര്‍ (ﷺ) അക്കൂട്ടത്തില്‍ ഉള്‍പ്പെടുമെന്ന് ഞാന്‍ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു എന്നും നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസില്‍ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു; മു.)

സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെയും, നരകത്തിന്‍റെയും വാതിലുകളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോള്‍, അവ രണ്ടും കേവലം രണ്ടു വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങള്‍ മാത്രമായിരിക്കുമെന്ന് ധരിക്കാവതല്ല. സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെ വിശാലത ആകാശഭൂമികളുടെ വിശാലതപോലെയാണ്. (عرضها كعرض السماء والارض – الحديد) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ഹദീസിലും ഇതു സംബന്ധിച്ചു പലതും കാണാം. ചുരുക്കത്തില്‍, സ്വര്‍ഗ്ഗം മനുഷ്യന്‍റെ ഭാവനക്കും അനുമാനത്തിനും അതീതവും അതിവിശാലവുമായ ഒരു മഹാലോകമത്രെ. സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെ ഓരോ വാതിലിന്‍റെയും വിസ്താരം മക്കാ, ബുസ്രാ എന്നീ രാജ്യങ്ങള്‍ തമ്മിലുള്ള ദൂരംപോലെയാണ് (ബു.) എന്നും, നാല്‍പതു കൊല്ലത്തെ വഴി ദൂരമുണ്ടെന്നും (മു.) മറ്റുമുള്ള ഹദീസുകളും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. അപ്പോള്‍, വാതിലുകള്‍ എന്നു പറഞ്ഞതു വമ്പിച്ച ചില പ്രവേശമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളെയാണ് കുറിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നരകത്തിന്‍റെ വിശാലതയെ സംബന്ധിച്ചും തന്നെ ഏറെക്കുറെ ഇപ്പറഞ്ഞതില്‍നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയുന്നതാണ്.

സമസ്ത സൃഷ്ടികളുടെയും വിചാരണയും വിധിയും അവസാനിച്ചു. അവരവരുടെ വിധി എന്നെന്നേക്കുമായി നടപ്പില്‍ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇനിയൊരുപുനര്‍വിചാരണയുടെയോ, അപ്പീല്‍ കോടതിയുടെയോ നാമംപോലും പറയുവാനില്ല. ഗൗരവമേറിയ-അതിലപ്പുറം ഗൗരവമേറിയ ഒരു സംഭവവും നടക്കാനില്ലതന്നെ-ആ ഘട്ടത്തില്‍ മലക്കുകളുടെ പ്രതികരണമെന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്നതുപോലെ, സത്യവിശ്വാസികളുടെ നന്‍മയില്‍ താല്‍പര്യമുള്ളവരും അവര്‍ക്കുവേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നവരുമാണല്ലോ മലക്കുകള്‍. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

وَتَرَى ٱلْمَلَـٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ ٱلْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ وَقِيلَ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٧٥﴾

75 'അര്‍ശി'ന്‍റെ [രാജകീയ സിംഹാസനത്തിന്‍റെ] ചുറ്റുപാടിലും പൊതിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നവരായി മലക്കുകളെ നിനക്കു കാണാം; അവര്‍ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹു' [സ്തോത്രകീര്‍ത്തനം] നടത്തുന്നതാണ്. അവര്‍ക്കിടയില്‍ [സൃഷ്ടികളില്‍] യഥാര്‍ത്ഥ പ്രകാരം (കാര്യം) തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടും കഴിഞ്ഞു. (സര്‍വ്വരാലും) പറയപ്പെടും: ''ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന് സര്‍വ്വസ്തുതിയും!''

---

75 وَتَرَى നിനക്ക് കാണുകയും ചെയ്യാം. الْمَلَائِكَةَ മലക്കുകളെ. حَافِّينَ പൊതിഞ്ഞവരായി, ചുറ്റിലും നില്ക്കുന്നവരായി. مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ അര്‍ശിന്‍റെ ചുറ്റപാടില്‍കൂടി. يُسَبِّحُونَ അവര്‍ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്ര കീര്‍ത്തനം, മഹത്വം ഉല്‍ഘോഷിക്കല്‍) നടത്തും. بِحَمْدِ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ

സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തുതിയോടെ. وَقُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുക (വിധിക്ക) പ്പെടുകയും ചെയ്തു. بَيْنَهُم അവർക്കിടയിൽ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ (ന്യായ, മുറ) പ്രകാരം. وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും. الْحَمْدُ (സർവ്വ) സ്തുതി. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ റബ്ബായ.

അല്ലാഹു അതിൻെറ അതിവിശാലമായ കാരുണ്യംകൊണ്ടും, അവൻെറ അതിമഹത്തായ ദയവുകൊണ്ടും നമ്മെയെല്ലാം അവൻെറ പ്രീതി ലഭിച്ച് സ്വർഗ്ഗം പൂകുന്ന നല്ല അടിയാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ;െ ആമീൻ.

والحمد لله رب العالمين وله الفضل والمنة

40 സൂറത്തുൽ ‘ ഗ്വാഫിർ ’ سورة غافر

സൂറത്തു ‘ഗ്വാഫിർ’എന്നും ഇതിനു പേരുണ്ട്.
മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 85 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 9

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

حمٓ ﴿١﴾

1 ‘ഹാമീം.’

تَنزِيلُ ٱلْكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ ﴿٢﴾

2 (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രതാപശാലിയായ, സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നത്രെ;-

غَافِرِ ٱلذَّنۢبِ وَقَابِلِ ٱلتَّوْبِ شَدِيدِ ٱلْعِقَابِ ذِى ٱلطَّوْلِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ إِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿٣﴾

3 പാപം പൊറുക്കുന്നവനും, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനുമായുള്ളവൻ: കഠിനമായി ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവൻ; യോഗ്യതയുള്ളവൻ. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. അവങ്കലേക്കാണ് (എല്ലാവരുടെയും) തിരിച്ചുചെല്ലൽ.

---

1 حم ഹാമീം’. 2 تَنزِيلُ الْكِتَابِ ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചത്. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നാണ്. الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയായ. الْعَلِيمِ സർവ്വജ്ഞനായ. 3 غَافِرِ الذَّنبِ പാപം പൊറുക്കുന്നവൻ. وَقَابِلِ التَّوْبِ പശ്ചാത്താപം (മടക്കം) സ്വീകരിക്കുന്നവനും. شَدِيدِ الْعِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി കഠിനമായവൻ. ذِي الطَّوْلِ യോഗ്യത (ഔദാര്യം, കഴിവ്) ഉള്ളവൻ. لآ إِلَهَ ഒരാരാധ്യനുമില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്കാണ്. الْمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തൽ.

സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, ഭയവാർത്ത അറിയിക്കലുമാണ് മൊത്തത്തിൽ ഖുർആനിലെ മുഖ്യവിഷയങ്ങൾ. അതുപോലെ, ആ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ച അല്ലാഹുവിൻെറ അപാരമായ ശക്തിപ്രഭാവങ്ങളെയും അവൻെറ അതിരറ്റ കാരുണ്യത്തെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടു ഗുണവിശേഷങ്ങളെയും ഇവിടെ ഇടകലർത്തി ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ذى الطول എന്ന വാക്കിനു ‘യോഗ്യതയുള്ളവൻ’ എന്നു നാം വിവർത്തനം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കൂടുതൽ വ്യാപകമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ആ വാക്ക്. ‘ശ്രേഷ്ഠത, ഔദാര്യം , കഴിവ്, സമ്പത്തു മികവ് എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം طول എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. സൽകർമ്മികൾക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലവും, പാപികൾക്ക് ഉദാരമായ മാപ്പും നൽകുന്ന അതിവിശാലമനസ്കനും, വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹശാലിയും എന്നത്രെ പല മുഫസ്സിറുകളും അതിന് വിവക്ഷ നൽകുന്നത്.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഗുണഗണങ്ങളാൽ സമ്പൂർണ്ണനായ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച വേദഗ്രന്ഥം ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള ന്യൂനതയോ, കോട്ടമോ ഉള്ളതായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. എന്നിരിക്കെ, അതിൽ ദുസ്തർക്കം നടത്തുവാൻ മുതിരുന്നവർ സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

مَا يُجَٰدِلُ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِى ٱلْبِلَٰدِ ﴿٤﴾

4 അവിശ്വസിച്ചവരല്ലാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ ‘ആയത്തു’കളിൽ [സന്ദേശ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ] തർക്കം നടത്തുകയില്ല. എന്നാൽ, അവർ (യഥേഷ്ടം) രാജ്യങ്ങളിൽകൂടി സ്വൈരവിഹാരം ചെയ്യുന്നത് നിന്നെ വഞ്ചിച്ചു പോകരുത്.

4 إِلاَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا يُجَادِلُ തർക്കം നടത്തുകയില്ല. فِي آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ. യാതൊരുകൂട്ടരൊഴികെ അവിശ്വസിച്ചവരൊഴികെ. فَلاَ يَغْرُرْكَ എന്നാൽ നിന്നെ വഞ്ചിച്ചുകളയരുത്. تَقَلُّبُهُمْ അവരുടെ തിരിഞ്ഞു മറിഞ്ഞു നടക്കൽ (സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളൽ) . فِي الْبِلاَدِ രാജ്യങ്ങളിൽ.

തൽക്കാലം അല്ലാഹു അവരെ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണെന്നുമാത്രം. വഴിയെ അവർക്കു അവൻ തക്ക പ്രതിഫലം കൊടുക്കും. അതുകൊണ്ട് ആ കുതർക്കികൾ ഇപ്പോൾ യഥേഷ്ടം ഭൂമിയിൽ കൂത്താടി നടക്കുന്നതു കണ്ടു വഞ്ചിതരാകേണ്ടതില്ല എന്നു സാരം. സത്യത്തെ മറക്കുവാനും, സ്വേച്ഛാതാൽപര്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുവാനും വേണ്ടിയുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളും, കുതർക്കങ്ങളുമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണങ്ങളോ, ചർച്ചകളോ അല്ല. അടുത്ത വചനങ്ങൾ നോക്കുക:

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۖ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍۭ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ ۖ وَجَـٰدَلُوا۟ بِٱلْبَـٰطِلِ لِيُدْحِضُوا۟ بِهِ ٱلْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾

5 ഇവർക്കു മുമ്പ് നൂഹിൻെറ ജനതയും, അവരുടെ ശേഷം (പല) സഖ്യ കക്ഷികളും വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലാ ഓരോ (സമുദായവും) തങ്ങളുടെ റസൂലിനെപ്പറ്റി, അദ്ദേഹത്തെ പിടി(ച്ചു ശിക്ഷി) ക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കുകയും ചെയ്തു. വ്യർത്ഥമായതു കൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തെ (ഉൻമൂലനം ചെയ്തു) നീക്കിക്കളയുവാൻവേണ്ടി അതുമായി അവർ തർക്കം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഞാൻ [അല്ലാഹു] അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു.) അപ്പോൾ, എൻെറ പ്രതികാര ശിക്ഷ എങ്ങിനെയായി?!

5 كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ അവരുടെ (ഇവ) രുടെ മുമ്പ് വ്യാജമാക്കി. قَوْمُ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനതയും. وَالْأَحْزَابُ സഖ്യകക്ഷികളും. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷം. وَهَمَّتْ ഉദ്യമിക്കുക (വിചാരിക്കുക) യും ചെയ്തു. كُلُّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായവും. بِرَسُولِهِمْ തങ്ങളുടെ റസൂലിനെപ്പറ്റി. لِيَأْخُذُوهُ അവർ അദ്ദേഹത്തെ പിടിക്കുവാൻ. وَجَادَلُوا അവർ തർക്കവും നടത്തി. بِالْبَاطِلِ വ്യർത്ഥ(നിരർത്ഥ-അന്യായ) മായതുകൊണ്ട്. لِيُدْحِضُوا അവർ നീക്കുവാൻ, ഉൻമൂലനം ചെയ്വാൻ. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതുവഴി. الْحَقَّ യഥാർത്ഥം, സത്യത്തെ. فَأَخَذْتُهُمْ അപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ പിടിച്ച്. فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) എങ്ങിനെ ആയി, ഉണ്ടായി. عِقَابِ എൻെറ ശിക്ഷാ നടപടി, പ്രതികാരശിക്ഷ.

അതെ, അത് കുറിക്കു കൊള്ളുകയും, അവർ അമ്പേ പരാജയമടയുകയും ചെയ്തു. സഖ്യകക്ഷികൾ (الاحزاب) എന്നു പറഞ്ഞത്, ആദ്, ഥമൂദ്, ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാർ മുതലായവരാകുന്നു. (സൂഃ സ്വാദ്, 12, 13.)

وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ﴿٦﴾

6 അപ്രകാരം, (ഈ) അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ മേലും നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വാക്ക് യഥാർത്ഥമായി (സ്ഥിരപ്പെട്ടി) രിക്കുന്നു അവർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാണെന്ന്;!

6 وَكَذَلِكَ അപ്രകാരം. حَقَّتْ യഥാർത്ഥമായി, സ്ഥാപിതമായി, സ്ഥിരപ്പെട്ടു. كَلِمَةُ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വാക്ക്. عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മേൽ. أَنَّهُمْ അവരാണെന്ന്. أَصْحَابُ النَّارِ നരകത്തിൻെറ ആളക്കാർ, നരകക്കാർ.

അതുകൊണ്ട് ആ സമുദായങ്ങളിലെ തർക്കികളും നിഷേധികളുമായ ആളുകളിൽ നടത്തപ്പെട്ട അതേ നടപടിക്രമം ഈ സമുദായത്തിലെ തർക്കികൾക്കും നിഷേധികൾക്കും ബാധകം തന്നെ എന്നു സാരം. സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഉന്നതലോകത്തുനിന്ന് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില അദൃശ്യനേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി ഉണർത്തുന്നു:

ٱلَّذِينَ يَحۡمِلُونَ ٱلۡعَرۡشَ وَمَنۡ حَوۡلَهُۥ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيُؤۡمِنُونَ بِهِۦ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ رَبَّنَا وَسِعۡتَ كُلَّ شَيۡءٖ رَّحۡمَةٗ وَعِلۡمٗا فَٱغۡفِرۡ لِلَّذِينَ تَابُواْ وَٱتَّبَعُواْ سَبِيلَكَ وَقِهِمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ۝٧

7 ‘അർശു’ [രാജകീയ സിംഹാസനം] വഹിക്കുന്നവരും, അതിൻെറ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവരും തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ‘തസ്ബീഹു’ [സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ] നടത്തുന്നു. അവർ, അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, വിശ്വസിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. (അവർ പറയും:) ‘‘ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! കാരുണ്യംകൊണ്ടും, അറിവുകൊണ്ടും നീ എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [നിൻെറ കാരുണ്യവും അറിവും എല്ലാറ്റിനും വിശാലമാണ്.] അതുകൊണ്ട്, പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നിൻെറ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തവർക്ക് നീ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും, ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവരെ നീ കാത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

رَبَّنَا وَأَدۡخِلۡهُمۡ جَنَّٰتِ عَدۡنٍ ٱلَّتِي وَعَدتَّهُمۡ وَمَن صَلَحَ مِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَأَزۡوَٰجِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ۝٨

8 ‘ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! നീ അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവരെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! അവരുടെ പിതാക്കൾ, ഇണകൾ [ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ], സന്തതികൾ എന്നിവരിൽ നിന്ന് നന്നായിത്തീർന്നവരെയും (പ്രവേശിപ്പിക്കേണമേ.) നിശ്ചയമായും, നീയത്രെ അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലി.

وَقِهِمُ ٱلسَّيِّـَٔاتِۚ وَمَن تَقِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ يَوۡمَئِذٖ فَقَدۡ رَحِمۡتَهُۥۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ۝٩

9 ‘അവരെ നീ തിൻമകളിൽനിന്ന് കാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! അന്നത്തെ ദിവസം [ഖിയാമത്തു നാളിൽ] നീ ഏതൊരുവനെ തിൻമകളിൽ നിന്ന് കാക്കുന്നുവോ അവന് തീർച്ചയായും നീ കരുണചെയ്തു. അതുതന്നെയാണ് മഹത്തായ ഭാഗ്യവും!’

7 الَّذِينَ يَحْمِلُونَ വഹിക്കുന്നവർ. الْعَرْشَ അർശു (സിംഹാസനം) രാജകീയ പീഠം. وَمَنْ حَوْلَهُ അതിൻെറ ചുറ്റിലുളളവരും. يُسَبِّحُونَ അവർ തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. بِحَمْدِ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചു

കൊണ്ട്, സ്തുതിയോടുകൂടി. وَيُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. بِهِ അവനിൽ. وَيَسْتَغْفِرُونَ അവർ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. وَسِعْتَ നീ വിശാലമായിരിക്കുന്നു. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും. رَّحْمَةً കാരുണ്യം കൊണ്ട് കാരുണ്യ ത്താൽ. وَعِلْمًا അറിവുകൊണ്ടും, ജ്ഞാനത്താലും. فَاغْفِرْ ആകയാൽ നീ പൊറുക്കണേ. لِلَّذِينَ تَابُوا പശ്ചാത്തപിച്ചവർക്ക്. وَاتَّبَعُوا പിൻപറ്റുകയും ചെയ്ത. سَبِيلَكَ നിന്റെ മാർഗ്ഗം. وَقِهِمْ അവരെ കാക്കുക (തടുക്കുക) യും വേണമേ. عَذَابَ الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷ (യിൽ നിന്ന്) . 8 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. وَأَدْخِلْهُمْ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും വേണമേ. جَنَّاتِ عَدْنٍ സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. الَّتِي وَعَدتَّهُمْ നീ അവരോട് (അവർക്ക്) വാഗ്ദാനം ചെയ്ത. وَمَن صَلَحَ നന്നായി ത്തീർന്നവരെയും, പറ്റിയവരെയും. مِنْ آبَائِهِمْ അവരുടെ പിതാക്കളിൽനിന്നും. وَأَزْوَاجِهِمْ അവരുടെ ഇണകളിൽ നിന്നും. وَذُرِّيَّاتِهِمْ അവരുടെ സന്തതികളിൽനിന്നും. إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീയത്രെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, തത്വജ്ഞൻ. 9 وَقِهِمُ അവരെ കാക്കുകയും വേണമേ. السَّيِّئَاتِ തിൻമകളെ (തിൻമകളിൽ നിന്ന്) . وَمَن تَقِ നീ ആരെ (യാതൊരുത്തനെ) കാത്തുവോ. السَّيِّئَاتِ തിൻമകളെ. يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം. فَقَدْ رَحِمْتَهُ എന്നാൽ നീ അവന് കരുണ ചെയ്ത്. وَذَٰلِكَ هُوَ അതുതന്നെയാണുതാനും. الْفَوْزُ ഭാഗ്യം, വിജയം, നേട്ടം. الْعَظِيمُ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച.

'അർശു' (العرش) എന്നാൽ 'സിംഹാസനം, രാജകീയപീഠം' എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ അർശു എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്ന് നമുക്കറിവില്ല. അതിനെ വഹിക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഏതാണ്, എങ്ങിനെയാണ്, എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് അവരത് വഹിക്കുന്നത് എന്നും നമുക്കറിഞ്ഞു കൂടാ. ഖിയാമത്തുനാളിൽ എട്ടു പേരായിരിക്കും അർശു വഹിക്കുക എന്ന് സൂറത്തുൽ ഹാഖ്-ഖഃയിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു (ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ ثمانية – الحاقة) ഇതു പോലെയുള്ള അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഖുർആനിലോ, നബി (ﷺ) ഹദീസി ലോ പ്രസ്താവിച്ചു കണ്ടതിനപ്പുറം-നമ്മുടെ യുക്തികൊണ്ടോ ബുദ്ധികൊണ്ടോ ഒന്നും അനുമാനിക്കുവാനും, രൂപപ്പെടുത്തുവാനും നിവൃത്തയില്ല. നാം പരിപൂർണ്ണമായും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവയുടെ ബാഹ്യാർത്ഥം കൊണ്ട് മനസ്സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും, വിശദീകരണങ്ങളെയും അല്ലാഹുവിലേക്ക് വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ ചെയ്യാറുള്ളതു പോലെ എന്തെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനം നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുകയോ മറ്റു ചിലരെപ്പോലെ അതെല്ലാം വെറും അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളും ഉപമകളുമാക്കി തള്ളി ക്കളയുകയോ ചെയ്വാൻ നാം മുതിരുന്നുമില്ല.

അർശിന്റെ വാഹകൻമാരായ മലക്കുകൾ, മലക്കുകളിൽവെച്ച് ഉയർന്ന പദവിയുള്ളവരാ ണെന്ന് പൊതുവിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവരും അർശിന്റെ ചുറ്റുപാടിലുള്ള മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിന് നിത്യേന സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പാപമോചനത്തിനും, ഗുണത്തിനും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെന്നുമാണ ല്ലോ അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ മലക്കുകൾക്കു ക്ഷീണവും കുഴക്കും ബാധിക്കുകയില്ലെന്നും, അവർ രാവും പകലും തളരാതെ തസ്ബീഹു നടത്തുന്നുവെന്നും സൂറത്തുൽ അമ്പിയാഉ് 19, 20 ലും, സൂ: ഫുസ്സിലത്ത് 38 ലും, സൂ: അഅ്റാഫ് 206 ലും കാണാം. 'ഹംദ്,' 'തസ്ബീഹ്' മുതലായ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളുടെ പ്രധാന്യം ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

മലക്കുകളും മനുഷ്യരും തമ്മിലും, ആത്മീയലോകവും ഭൗതികലോകവും തമ്മിലും, നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ചില അദൃശ്യബന്ധങ്ങളുണ്ടെന്നും, മനുഷ്യന്റെ മോക്ഷത്തിൽ മലക്കു കൾക്കും താല്പര്യമുണ്ടെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. സൂ: ശൂറാ 5ൽ പറയുന്നു: والملئكة يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن فى الارض – الشورى : ٥ (മലക്കുകൾ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടു തസ്ബീഹു നടത്തുകയും, ഭൂമിയിലുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു.) കൂടാതെ, മനുഷ്യരെ കാത്തുരക്ഷിക്കുക, അവരുടെ നൻമതിൻമകളെ രേഖപ്പെടുത്തു

ക, അവരിൽ സൽപ്രേരണകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ഭൂമിയിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുക എന്നിങ്ങിനെ പല നിലക്കും മലക്കുകൾക്ക് ഭൂലോകവുമായി ബന്ധമുണ്ട്. പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും, നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. അതിൻെറയെല്ലാം യഥാർത്ഥ രൂപമെന്താണെന്ന് വിശദീകരണം നമുക്കറി ഞ്ഞുകൂടാ. ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടു മാത്രമുള്ളവർക്ക് ഇതെല്ലാം നേർക്കുനേരെ ശരിവെക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുകയില്ലെങ്കിലും, യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഇതെന്നും നിരസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിനുമുമ്പ് (32: 11; 35: 1 മുതലായ) ചില വചനങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം നാം കണ്ടു വല്ലോ. ഇനിയും ചില വിവരങ്ങൾ താഴെ വരുന്നതാണ്. انشاء الله ചില ഹദീസുകൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടി ക്കാട്ടുന്നു:

1. 'ജമാഅത്ത്' (സംഘം ചേർന്നുള്ള) നമസ്കാരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൻെറ പുണ്യങ്ങ ളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്: ഒരാൾ നല്ലപോലെ 'വുസു' (ചെറിയ ശുദ്ധി) എടുത്തു നമസ്കാരത്തെമാത്രം ഉന്നംവെച്ചു പള്ളിയിലേക്ക് പോയാൽ അയാളുടെ ഓരോ കാലടി വെക്കുന്നതിനും അയാൾക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. അയാൾ വുസു നഷ്ടപ്പെടാതെ നമസ്കാരസ്ഥലത്തായിരിക്കുമ്പോൾ മലക്കുകൾ അയാൾക്ക് ഗുണത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. (ബു; മു.) 2, എല്ലാ ദിവസവും രണ്ടു മലക്കുകൾ ഭൂമി യിൽ വന്ന് അവരിലൊരാൾ اللهم اعط منفقا تلفا (അല്ലാഹുവേ, ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവന് നീ പകരം നൽകേണമേ!) എന്നും, മറ്റേ ആൾ: اللهم اعط ممسكا تلفا (അല്ലാഹുവേ, ചിലവഴിക്കാതെ പിടിച്ചുവെ ക്കുന്നവന് നീ നാശം-നഷ്ടം-നൽകണേ!) എന്നും പറയുന്നതാണ്. (ബു; മു.) 3. ഒരാൾ തൻെറ സഹോദരൻെറ അഭാവത്തിൽ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവനിൽ നിയോഗിക്ക പ്പെട്ട മലക്ക്: 'പ്രാർത്ഥനക്കു ഉത്തരം ലഭിക്കട്ടെ' എന്നും, 'നിനക്കും അതേമാതിരി ലഭിക്കട്ടെ' എന്നും. (آمين ولك بمثل) പറയാതിരിക്കയില്ല. (മു.) 4. സംഘം ചേർന്ന് നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ (സൂ: ഫാതിഹ: കഴിഞ്ഞശേഷം) ഇമാമിൻെറ ഒന്നിച്ച് 'ആമീൻ' പറയേണ്ടതാണ്. കാരണം, അപ്പോൾ മലക്കുകളും ആമീൻ പറയുന്നതായിരിക്കും......(ബു; മു.) 5. മനുഷ്യനിൽ, പിശാചിനും മലക്കി നും ഓരോ പ്രകാരത്തിലുള്ള പ്രവേശനം (പ്രചോദനം നൽകൽ) ഉണ്ട്. പിശാചിമേത് തിൻമയെ സംബന്ധിച്ച വാഗ്ദത്തവും, യഥാർത്ഥത്തെ വ്യാജമാക്കലുമായിരിക്കും. മലക്കിമേതാകട്ടെ, നന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനവും, യഥാർത്ഥത്തെ സത്യമാക്കലുമായിരിക്കും. ആർക്കെങ്കിലും ഇതു-മലക്കിമേത്-അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മറ്റേത്-പിശാ ചിൻേറത്-അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അവൻ പിശാചിൽനിന്നും അല്ലാഹുവിനോടു ശരണം തേടിക്കൊള്ള ട്ടെ. (തി.) 6. നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കുംതന്നെ, ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള (പിശാചാകുന്ന) ഒരു തുണയും, മലക്കുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു തുണയും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. (മു.)

ഇതുപോലെയുള്ള കുറെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തു കാട്ടിക്കൊണ്ട് ശൈഖ് ശാഹുവലിയ്യു ല്ലാഹിദ്ദഹ്‌ലവീ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇവിടെ അറിയു ന്നത് നന്നായരിക്കും. മതത്തിൽ പരസ്യമായി അറിയപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങളാണിവ എന്ന് ഉണർ ത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ശ്രേഷ്ഠൻമാരും, അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുസന്നിധിയിൽ പ്രത്യേ ക സ്ഥാനമുള്ളവരുമായ ചില അടിയാൻമാരുണ്ട്-മനസ്സിനെ പരിശുദ്ധമാക്കുകയും, ജനങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കും. ആ പ്രാർത്ഥനകൾ അവർക്ക് ബർക്കത്തുകൾ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആശീർവാദങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിയും) വരുവാൻ കാരണമാകുന്നു. അല്ലാഹുവോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അവർ ശപിക്കുകയും ചെയ്യും. അതു അവരുടെ മനസ്സിൽ ഖേദവും, ദു:ഖവും ഉണ്ടാകുവാനും, സമുദായത്തിന് അവരോട് വെറുപ്പ് വരുവാനും കാരണമായേക്കുന്നതാണ്. ആ അടിയാൻമാർ (മലക്കുകൾ) അല്ലാഹുവിനും അവ ൻെറ അടിയാൻമാർക്കും (മനുഷ്യർക്കും) ഇടയിലുള്ള ഒരു തരം ദൂതൻമാരാണ്. മനുഷ്യ ഹൃദയ ങ്ങളിൽ നല്ല വിചാരം തോന്നുവാൻ അവർ കാരണമായിത്തീരുന്നതായിരിക്കും. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശി

ക്കുന്ന സമയത്തും, സ്ഥലത്തും അവർ സമ്മേളിക്കാറുണ്ട്. ആ നിലക്ക് അവർക്ക് الرفيق الاعلى , الملأ الاعلى, الندى الاعلى (ഉന്നത സദസ്സ്, ഉന്നത സമൂഹം, ഉന്നത സുഹൃത്തുക്കൾ) എന്നൊക്കെ പറയപ്പെടുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടരായ മനുഷ്യാത്മാക്കൾക്കും അവർക്കും തമ്മിൽ ചില ബന്ധങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.' (من حجة الله البالغة) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ നൻമക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ ബാഹ്യ ദൃഷ്ടിക്കും ബുദ്ധിക്കും അതീതമായി ചില അദൃശ്യകാരണങ്ങളും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

മലക്കുകൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനയിലെ വാക്യങ്ങൾ ഒന്നു മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചു നോക്കുക! സത്യവിശ്വാസികളേയും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളേയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒന്നിച്ച് ചേർക്കുന്നതുവരെയുള്ള പല കാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു! സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഗുണത്തിലും നൻമയിലും അവർക്കുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ താൽപര്യത്തെയാണത് കുറിക്കുന്നത്, എന്നാൽ, ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു; സത്യവിശ്വാസികളെയും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും എന്ന് പറയാതെ, കുടുംബങ്ങളിൽ നന്നായിത്തീർന്നവരെയും (ومن صلح) എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഓരോരുത്തനും ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്ക് അവനവൻ മാത്രമാണ് ഉത്തരവാദി എന്നും, ഒരാളുടെ നൻമ കൊണ്ട് മറ്റൊരാൾക്കു മോക്ഷം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ളതാണ് അതിന് കാരണം. ഇതു ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മൗലിക തത്വമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, സ്വന്തം നൻമകൊണ്ട് തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ്- അഥവാ സ്വർഗ്ഗ പ്രവേശനത്തിന് അർഹരല്ലാത്ത അംഗങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസികളോടൊപ്പം സ്വർഗ്ഗസ്ഥരാക്കണമെന്നല്ല- ഈ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. കുടുംബങ്ങൾ പരസ്പരം സന്തോഷത്തിലും, നിത്യസമ്പർക്കത്തിലും കഴിഞ്ഞു കൂടുവാനുള്ള സാഹചര്യം അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നായിരിക്കും അതിൻെറ താൽപര്യം. പക്ഷേ, അംഗങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായേക്കാവുന്ന സ്ഥാന പദവികളുടെ ഏറ്റക്കുറവുകൾ അതിന് തടസ്സമാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം, താഴേ കിടയിലുള്ളവരെ മേലേകിടയിലുള്ളവരുടെ പദവിയിലേക്ക് അല്ലാഹു-അവൻെറ ഔദാര്യംകൊണ്ട്-ഉയർത്തിക്കൊടുത്തേക്കാം. الله اعلم

അല്ലാഹു പറയുന്നു;

والذين امنوا واتبعهم ذريتهم بايمان الحقنا بهم ذريتهم وما التناهم من عملهم من شيئ كل امرى بما كسب رهين – الطور : ٢١

(വിശ്വസിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസത്തോടെ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾ തങ്ങളെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ നാം അവരോട് ചേർത്തു കൊടുക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും തന്നെ നാം അവർക്ക് കുറവ് വരുത്തുന്നതുമല്ല. എല്ലാ മനുഷ്യനും അവനവൻ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയതിനു പണയമാകുന്നു. (സൂ; ത്വൂർ.) അല്ലാഹു നമ്മെയും, നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കൾ, സന്താനങ്ങൾ, ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ മുതലയാവരെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ച് ചേരുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ, ആമീൻ.

വിഭാഗം 2

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ مِن مَّقْتِكُمْ أَنفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى ٱلْإِيمَٰنِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

10 അവിശ്വസിച്ചവരോട് വിളിച്ചുപറയപ്പെടും: ''നിശ്ചയമായും, (നിങ്ങളോട്) അല്ലാഹുവിനുള്ള ക്രോധം, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളോടു തന്നെയുള്ള ക്രോധത്തേക്കാൾ വലുതാണ്;- (കാരണം) സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ (അതു നിരസിച്ച്) അവിശ്വസിക്കുകയായിരുന്നു''.

10 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. يُنَادَوْنَ അവരോട് വിളിച്ചുപറയപ്പെടും. لَمَقْتُ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ ക്രോധം. أَكْبَرُ കൂടുതൽ വലുതാണ്. مِن مَّقْتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ക്രോധത്തെക്കാൾ. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളോടു, നിങ്ങളോടുതന്നെ. إِذْ تُدْعَوْنَ നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ. إِلَى الْإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക്. فَتَكْفُرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

ഖിയാമത്തുനാളിലെ ശിക്ഷകൾ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, അതിന് ഇടവരുത്തിയതിൽ അവർക്ക് തങ്ങളോടുതന്നെ കഠിനമായ കോപവും വെറുപ്പും തോന്നുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തു നിന്ന് അപ്പോൾ പറയപ്പെടുന്നതാണിത്. സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളത് നിരസിച്ചതിൽ അല്ലാഹുവിന് നിങ്ങളോടുള്ള കോപം ഇതിലും വലുതാണ്; അന്ന് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തതിൻെറ ഫലമാണ് ഇതെല്ലാം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത്.

قَالُوا۟ رَبَّنَآ أَمَتَّنَا ٱثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا ٱثْنَتَيْنِ فَٱعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ﴿١١﴾

11 അവർ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങളെ നീ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മരണപ്പെടുത്തി; രണ്ടു പ്രാവശ്യം ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഞങ്ങൾ (ഇതാ) ഏറ്റു പറഞ്ഞു; ഇനി, (ഇവിടെ നിന്ന്) ഒന്നു പുറത്തു പോകേണ്ടതിലേക്ക് വല്ല മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടോ?!''

11 قَالُوا അവർ പറയും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. أَمَتَّنَا നീ ഞങ്ങളെ മരണപ്പെടുത്തി. اثْنَتَيْنِ രണ്ട് (പ്രാവശ്യം) . وَأَحْيَيْتَنَا നീ ഞങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. اثْنَتَيْنِ രണ്ട് (വട്ടം) . فَاعْتَرَفْنَا എന്നാൽ (ഇപ്പോൾ) ഞങ്ങൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞു. കുറ്റസമ്മതം ചെയ്യുന്നു. بِذُنُوبِنَا ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി. فَهَلْ ആകയാൽ ഉണ്ടോ. إِلَى خُرُوجٍ ഒരു പുറത്തുപോക്കിന് (ഒന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ) . مِّن سَبِيلٍ വല്ല മാർഗ്ഗവും, വഴിയും.

ആദ്യം നിർജ്ജീവാവസ്ഥയിലായിരുന്നശേഷം ഞങ്ങൾ ജീവികളായിത്തീർന്നു. വീണ്ടും നിർജ്ജീവാവസ്ഥയിലേക്ക് മടങ്ങി. അഥവാ മരണപ്പെട്ടു. വീണ്ടും രണ്ടാമതും ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് തികച്ചും ബോധ്യമായി. അത് ഞങ്ങൾ ഇതാ ഏറ്റുപറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് ഐഹികജീവിതത്തിലേക്കു ഒന്നുകൂടി മടങ്ങി നല്ലവരായിത്തീരുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അവസരം തന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു എന്ന് സാരം.

ذَٰلِكُم بِأَنَّهُۥٓ إِذَا دُعِىَ ٱللَّهُ وَحْدَهُۥ كَفَرْتُمْ ۖ وَإِن يُشْرَكْ بِهِۦ تُؤْمِنُوا۟ ۚ فَٱلْحُكْمُ لِلَّهِ ٱلْعَلِىِّ ٱلْكَبِيرِ ﴿١٢﴾

12 അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു വന്നതു കൊണ്ടാണ് അത് അവനോട് പങ്കുചേർക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിലോ, നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. [ഇതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഈ അനുഭവത്തിനു കാരണം.] എന്നാൽ, (ഇപ്പോൾ) വിധികൽപിക്കൽ, ഉന്നതനും മഹാനുമായ അല്ലാഹുവിന് (അധികാരപ്പെട്ടത്) ആകുന്നു.

هُوَ ٱلَّذِى يُرِيكُمْ ءَايَـٰتِهِۦ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ رِزْقًا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ﴿١٣﴾

13 തൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തരുകയും, ആകാശത്തുനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് (മഴമൂലം) ആഹാരം ഇറക്കി ത്തരുകയും ചെയ്യുന്നവനത്രെ അവൻ. (അല്ലാഹുവിലേക്ക് ഭക്തിപ്പെട്ടു) മടക്കം കാണിക്കുന്നവരല്ലാതെ ഉറ്റാലോചിക്കുക യില്ല.

فَٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿١٤﴾

14 ആകയാൽ, മതം [അഥവാ കീഴ്വണ ക്കം] അല്ലാഹുവിനു (മാത്രം) നിഷ്കളങ്ക മാക്കിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ, അവിശ്വാ സികൾക്ക് (അത്) അതൃപ്തിയായിരു ന്നാലും ശരി.

---

12 ذَٰلِكُمْ അത്. بِأَنَّهُ ഇതുകൊണ്ടാണ്. إِذَا دُعِيَ اللهُ അല്ലാഹു വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ. وَحْدَهُ അവനെ മാത്രം. كَفَرْتُمْ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കും. وَإِن يُشْرَكْ بِهِ അവനോട് പങ്ക് ചേർക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം. تُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും. فَالْحُكْمُ എന്നാൽ (ഇനി) വിധി കല്പന. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الْعَلِيِّ ഉന്നതനായ. الْكَبِيرِ വലിയ (മഹാനായ) . 13 هُوَ അവൻ. الَّذِي يُرِيكُمْ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നവ നത്രെ. آيَاتِهِ തൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. وَيُنَزِّلُ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന്. رِزْقًا ആഹാരം. وَمَا يَتَذَكَّرُ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നതല്ല. إِلاَّ അല്ലാതെ. مَن يُنِيبُ വിനയപ്പെ ടുന്ന (ഭക്തിപ്പെട്ട്) മടങ്ങുന്നവർ. 14 فَادْعُوا اللهَ ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കുവിൻ. مُخْلِصِينَ അവന് നിഷ്കളങ്കമാക്കി (മാത്രമാക്കി) ക്കൊണ്ട്. لَهُ الدِّينَ മതം, അനുസരണം, കീഴ്വണക്കം. وَلَوْ كَرِهَ വെറുത്താലും (അതൃപ്തിപ്പെട്ടാലും) ശരി. الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ.

ഇമാം തിർമുദീ (رحمه الله) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: 'നിങ്ങൾ ഉത്തരം കിട്ടുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് ദുആ ചെയ്യണം (പ്രാർത്ഥിക്ക ണം.) ബോധരഹിതവും ശ്രദ്ധയില്ലാത്തതുമായ ഹൃദയത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനക്ക് അല്ലാഹു ഉത്തരം നൽകുകയില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞേക്കുക.

رَفِيعُ ٱلدَّرَجَـٰتِ ذُو ٱلْعَرْشِ يُلْقِى ٱلرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ لِيُنذِرَ يَوْمَ ٱلتَّلَاقِ ﴿١٥﴾

15 പദവികൾ ഉയർന്നവനാണ്, 'അർശി'ൻെറ [സിംഹാസനത്തിൻെറ] ഉടമസ്ഥനാണ് (അവൻ.) തൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് തൻെറ കല്പ നയാകുന്ന ആത്മാവ് (അഥവാ ജീവൻ) അവൻ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു; പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേ ഹം താക്കീത് നൽകുവാൻ വേണ്ടി;-

يَوْمَ هُم بَـٰرِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ مِنْهُمْ شَىْءٌ ۚ لِّمَنِ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ ٱلْوَٰحِدِ ٱلْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

16 അതായത്, അവർ [ജനങ്ങൾ] വെളിക്കു വരുന്ന ദിവസം. അവരിൽനിന്ന് യാതൊ രു കാര്യവും അല്ലാഹുവിന് (അജ്ഞാത മായി) മറഞ്ഞു പോകുന്നതല്ല. അന്ന് ആ ർക്കാണ് രാജാധിപത്യം?! ഏകനായ, സർ വ്വാധിപതിയായ അല്ലാഹുവിനു തന്നെ!

---

15 رَفِيعُ ഉയർന്നവനാണ്. الدَّرَجَاتِ പദവികൾ. ذُو الْعَرْشِ അർശുള്ളവനാണ്, അർശിൻെറ ഉടമസ്ഥനാണ്. يُلْقِي അവൻ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു. الرُّوحَ ആത്മാവ്, ജീവൻ. مِنْ أَمْرِهِ അവൻെറ കല്പനയാൽ, കല്പനയാകുന്ന, കാര്യത്തെക്കുറിച്ച്. عَلَى مَن يَشَاءُ അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. مِنْ عِبَادِهِ തൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. لِيُنذِرَ അദ്ദേഹം താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുവാൻ. يَوْمَ التَّلَاقِ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസത്തെ. 16 يَوْمَ هُم അവരാകുന്ന ദിവസം. بَارِزُونَ വെളിക്ക് വരുന്നവർ, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവർ. لاَ يَخْفَى മറയുകയില്ല(അജ്ഞാതമാകയില്ല) . عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. شَيْءٌ യാതൊന്നും. لِّمَنِ ആർക്കാണ്. الْمُلْكُ രാജത്വം, ആധിപത്യം. الْيَوْمَ അന്ന്. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. الْوَاحِدِ ഏകനായ. الْقَهَّارِ സർവ്വാധികാരിയായ.

'ആത്മാവ്' (الروح) കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ 'വഹ്‌യാ'കുന്ന ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളാകുന്നു. അത് ആത്മാക്കൾക്ക് ജീവൻ നൽകുന്നതാണല്ലോ. 'പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസം (يوم التلاق) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സൃഷ്ടികൾ സ്രഷ്ടാവിനെയും, സമസ്ത സൃഷ്ടികൾ തമ്മതമ്മിലും കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസം-അതയാത് ഖിയാമത്തുനാൾ - ആകുന്നു. എല്ലാവരും അന്ന് ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് വെളിക്ക് വരുകയും 'മഹ്ശറി' ൽ വന്ന് സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (وبرزوا لله جميعا) – ابراهيم : ٢١ അന്ന് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ, യഥാർത്ഥമായോ നാമമാത്രമായോ -ഒന്നും തന്നെ-മറ്റാർക്കും യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള ആധിപത്യവും, അധികാരവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല. എല്ലാം സർവ്വാധിപതിയായ ഏകനായ അല്ലാഹുവിനുമാത്രം.

നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു ഭൂമിയെ കയ്യിലെടുക്കും. ആകാശത്തെ വലങ്കയ്യിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നീട് പറയും: ഞാനത്രെ രാജാവ്! ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ എവിടെ?! (انا الملك اين ملوك الارض) (ബു; മു.) അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളെ കയ്യിൽ എടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായം 67-ാം വചനത്തിലും അതിൻെറ വിവരണത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക.

ٱلْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ ٱلْيَوْمَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ﴿١٧﴾

17 അന്ന് എല്ലാ (ഓരോ) ആൾക്കും അവരവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതനുസരിച്ചു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. അന്ന് യാതൊരു അനീതിയും ഇല്ല. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നവനാണ്.

---

17 الْيَوْمَ അന്ന്. تُجْزَى പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ആൾക്കും, ആത്മാവിനും, ദേഹത്തിനും. بِمَا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ച) തനുസരിച്ച്. لاَ ظُلْمَ അനീതിയേ ഇല്ല, അക്രമമില്ല. الْيَوْمَ അന്ന്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَرِيعُ വേഗതയുള്ള (വേഗംചെയ്യുന്ന) വനാണ്. الْحِسَابِ വിചാരണ, വിസ്താരം.

അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതായി നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചുവെന്ന് അബൂദർറു (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'എൻെറ അടിയാൻമാരേ, എൻെറ സ്വന്തം പേരിൽ തന്നെ ഞാൻ അക്രമം നിരോധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കിടയിലും ഞാൻ അക്രമം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അക്രമം ചെയ്യരുത്.....എൻെറ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത്. (അവയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് നടപടി എടുക്കപ്പെടുക) നിങ്ങളുടെ പേരിൽ അവയെ ഞാൻ കണക്കുവെക്കുന്നു. പിന്നീട് അവയെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ (പ്രതിഫലം നൽകി) പൂർത്തിയാക്കിത്തരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും നൻമകണ്ടാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ

സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മറ്റു വല്ലതും കണ്ടാൽ അവൻ അവനെത്തന്നെയല്ലാതെ അക്ഷേപിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ'. (മുസ്ലിം) അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരാളുടെ വിചാരണകൊണ്ട് മറ്റൊരാളുടെ വിചാരണക്ക് തടസ്സം നേരിടുന്നതല്ല. വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നവരുടെ ആധിക്യം കൊണ്ട് സമയം ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതുമല്ല.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ ٱلْـَٔازِفَةِ إِذِ ٱلْقُلُوبُ لَدَى ٱلْحَنَاجِرِ كَـٰظِمِينَ ۚ مَا لِلظَّـٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٨﴾

18 (നബിയേ) അവർക്ക്(ആ) ആസന്ന സംഭവത്തിൻെറ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക; അതായത്, (അവർ) ശ്വാസം അടക്കിപ്പിടിച്ചവരായിക്കൊണ്ട് ഹൃദയങ്ങൾ തൊണ്ടക്കുഴികളുടെ അടുത്തെത്തുന്ന അവസരം. അക്രമികൾക്ക് യാതൊരു ഉറ്റ ബന്ധവും ഇല്ല; അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന (സ്വീകാര്യനായ) ഒരു ശുപാർശകനും ഇല്ല.

يَعْلَمُ خَآئِنَةَ ٱلْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى ٱلصُّدُورُ ﴿١٩﴾

19 ചതിക്കണ്ണുകളെ[കള്ളനോട്ടങ്ങളെ]യും, ഹൃദയങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും അവൻ [അല്ലാഹു] അറിയുന്നു.

---

18 وَأَنذِرْهُمْ അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്) നൽകുക. يَوْمَ الْآزِفَةِ ആസന്ന സംഭവത്തിൻെറ (അടുത്തുണ്ടാകുന്ന വിപത്തിൻെറ) ദിവസത്തെക്കുറിച്ച്. إِذِ الْقُلُوبُ അതായത് ഹൃദയങ്ങളാകുമ്പോൾ. لَدَى الْحَنَاجِرِ തൊണ്ടക്കുഴികളുടെ അടുക്കൽ. كَاظِمِينَ ശ്വാസം (വീർപ്പ്) അടക്കിക്കൊണ്ട്, സങ്കടം നിറഞ്ഞവരായി. مَا لِلظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്കില്ല. مِنْ حَمِيمٍ ഒരു ഉറ്റ ബന്ധുവും, ചങ്ങാതിയും. وَلاَ شَفِيعٍ ഒരു ശുപാർശകനുമില്ല. يُطَاعُ അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന. 19 يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു. خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ ചതിക്കണ്ണുകളെ (കള്ളനോട്ടങ്ങളെ) . وَمَا تُخْفِي മറച്ചു (ഒളിച്ച്) വെക്കുന്നതും. الصُّدُورُ നെഞ്ചുകൾ (ഹൃദയങ്ങൾ) .

يوم الازفة (ആസന്നമായ സംഭവത്തിൻെറ ദിവസം) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖിയാമത്തുനാളിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ആസന്നഭാവിയിൽ ഉറപ്പായും വരാനിരിക്കുന്ന മഹാ വിപത്തായതുകൊണ്ടാണ് അതിനു ഈ പേർ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. اقتربت الساعة (അന്ത്യഘട്ടം അടുത്തെത്തി) اقترب الناس حسابهم (ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ വിചാരണ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു.) ازفت الازفة (ആസന്ന സംഭവം ആസന്നമായി) എന്നൊക്കെ ചില സൂറത്തുകളിലെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. അന്ന് ഭയത്തിൻെറയും പരിഭ്രമത്തിൻെറയും കാഠിന്യം നിമിത്തം ഹൃദയങ്ങൾ തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ വരുകയും, സംസാരിക്കാനോ, ശ്വാസം വിടുവാനോ കഴിയാതെ കുഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

നോക്കിക്കാണുവാൻ പാടില്ലാത്തതിലേക്ക് മറ്റുള്ളവർ അറിയാതെ തക്കത്തിൽ ദൃഷ്ടിപതിക്കുന്നതും, ആരെയും അറിയിക്കാതെ മനസ്സിൽ ഗൂഢമായി ഒളിച്ചുവെക്കുന്ന വിഷയവും അടക്കം, ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. അന്യവീടുകളിൽ വെച്ചോ, വഴികളിൽവെച്ചോ സൗന്ദര്യവതികളായ സ്ത്രീകളെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടേക്കുമെന്നുകണ്ടാൽ അങ്ങോട്ടു നോക്കാതെ കണ്ണടക്കുകയും, അവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടാൽ ദൃഷ്ടി പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കള്ളനോട്ടത്തി (خائنة الاعين) ന്നും, മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞ് സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നപക്ഷം അവരുമായി ദുർവൃത്തി ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശം വെക്കുന്നത് ഹൃദയങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതി (ماتخفى الصدور) ന്നും ഉദാഹരണമായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنهما) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ابن ابى حاتم وغيره)

وَٱللَّهُ يَقْضِي بِٱلْحَقِّ ۖ وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾

20 അല്ലാഹു യഥാർത്ഥ (ന്യായ) പ്രകാരം തീരുമാനം നടത്തുന്നു. അവനുപുറമെ അവർ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നവരാകട്ടെ, യാതൊന്നും തന്നെ തീരുമാനിക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കണ്ടറിയുന്നവനുമായുള്ളവൻ.

വിഭാഗം 3

۞ أَوَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ كَانُوا۟ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا۟ هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِى ٱلْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٍ ﴿٢١﴾

21 ഇവർ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ, അപ്പോൾ ഇവർക്കു കാണാമല്ലോ, ഇവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്ന് ! ശക്തിയിലും, ഭൂമിയിലെ അവശിഷ്ടങ്ങളിലും (അഥവാ കാല്പാടുകളിലും) ഇവരെക്കാൾ ഊക്കേറിയവർ അവരായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) . അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അവരെ തടു(ത്തു രക്ഷി) ക്കുന്ന ഒരാളും അവർക്ക് ഉണ്ടായതുമില്ല.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ فَكَفَرُوا۟ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ ۚ إِنَّهُۥ قَوِىٌّ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

22 അത്, അവരുടെ അടുക്കൽ അവരുടെ റസൂലുകൾ [ദൈവദൂതൻമാർ] തെളിവുകളുമായി ചെല്ലാറുണ്ടായിരുന്നു, എന്നിട്ട വർ അവിശ്വസിച്ചു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ! അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) . നിശ്ചയമായും അവൻ ശക്തനാണ്; പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണ്.

---

20 وَاللهُ يَقْضِي അല്ലാഹു വിധി (തീരുമാനം) നടത്തുന്നു. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥം (മുറ, ന്യായം) അനുസരിച്ച്. وَالَّذِينَ يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നവരാകട്ടെ. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. لاَ يَقْضُونَ അവർ വിധിക്കുകയില്ല. بِشَيْءٍ യാതൊന്നും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. هُوَ السَّمِيعُ അവൻ തന്നെയാണ് കേൾക്കുന്നവൻ. الْبَصِيرُ കണ്ടറിയുന്നവൻ. 21 أَوَلَمْ يَسِيرُوا അവർ (ഇവർ) സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ, നടന്നിട്ടില്ലേ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَيَنظُرُوا അപ്പോൾ ഇവർക്ക് കാണാം. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയി, ഉണ്ടായി. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം. الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ ,(കലാശം) . كَانُوا مِن قَبْلِهِمْ ഇവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന. كَانُوا هُمْ അവർ തന്നെയായിരുന്നു. أَشَدَّ مِنْهُمْ ഇവരെക്കാൾ ഊക്ക്(കാഠിന്യം) കൂടിയവർ. قُوَّةً ശക്തിയിൽ, കഴിവാൽ. وَآثَارًا അവശിഷ്ടങ്ങളിലും (ശേഷിച്ച അടയാളങ്ങളിൽ) . فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَأَخَذَهُمُ اللهُ എന്നിട്ട് അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ച്. بِذُنُوبِهِمْ അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം. وَمَا كَانَ لَهُم അവർക്കുണ്ടായതുമില്ല (ഇല്ലതാനും) . مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. مِن وَاقٍ ഒരു തടുക്കുന്ന (കാക്കുന്ന) വനും. 22 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ كَانَت അവരാണെന്നതുകൊണ്ടാണ്. تَّأْتِيهِمْ അവർക്ക് വന്നിരുന്നു. رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകൾ. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളും കൊണ്ട്. فَكَفَرُوا അപ്പോൾ അവർ അവിശ്വസിച്ച് (അതുകൊണ്ടാണ്) . فَأَخَذَهُمُ അപ്പോൾ അവരെ പിടിച്ച്. اللهُ അല്ലാഹു. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. قَوِيٌّ ശക്തനാണ്. شَدِيدُ الْعِقَابِ പ്രതികാര (ശിക്ഷ) കഠിനമായവനാണ്.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ശത്രുക്കളായിരുന്ന ഫിര്‍ഔന്‍, ഹാമാന്‍, ഖാറൂന്‍ എന്നിവരുടെയും കഥയെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും, സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَا وَسُلْطَـٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

23 തീര്‍ച്ചയായും, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, സ്പഷ്ടമായ അധികാര പ്രമാണവുമായി നാം മൂസായെ അയക്കുകയുണ്ടായി;-

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَـٰمَـٰنَ وَقَـٰرُونَ فَقَالُوا۟ سَـٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾

24 ഫിര്‍ഔന്‍റെയും, ഹാമാന്‍റെയും, ഖാറൂന്‍റെയും അടുക്കലേക്ക്. എന്നിട്ട് അവര്‍ പറഞ്ഞു: ''ഒരു കള്ളവാദിയായ ജാലവിദ്യക്കാരന്‍'' എന്ന് !

23 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا തീര്‍ച്ചയായും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി. مُوسَى മൂസായെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി. وَسُلْطَانٍ അധികാരപ്രമാണവും, അധികൃതരേഖയും. مُّبِينٍ പ്രത്യക്ഷമായ. 24 إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിര്‍ഔന്‍റെ അടുക്കലേക്ക്. وَهَامَانَ وَقَارُونَ ഹാമാന്‍റെയും ഖാറൂന്‍റെയും. فَقَالُوا എന്നിട്ടവര്‍ പറഞ്ഞു. سَاحِرٌ ജാലവിദ്യക്കാരന്‍, ആഭിചാരി. كَذَّابٌ കളളവാദിയായ.

ഫിര്‍ഔന്‍റെ മന്ത്രിയായിരുന്ന ഹാമാനെയും, വമ്പിച്ച ധനികനും ധിക്കാരിയുമായിരുന്ന ഖാറൂനെയും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങള്‍ ഇതിനുമുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا۟ ٱقْتُلُوٓا۟ أَبْنَآءَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ وَٱسْتَحْيُوا۟ نِسَآءَهُمْ ۚ وَمَا كَيْدُ ٱلْكَـٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَـٰلٍ ﴿٢٥﴾

25 അങ്ങനെ, നമ്മുടെ പക്കല്‍നിന്നുള്ള യഥാര്‍ത്ഥവും കൊണ്ട് അവരുടെ അടുക്കല്‍ അദ്ദേഹം ചെന്നപ്പോള്‍ അവര്‍ പറഞ്ഞു: 'അവന്‍റെ കൂടെ വിശ്വസിച്ചവരുടെ ആണ്‍മക്കളെ കൊന്നു കളയുവിന്‍; അവരിലുള്ള സ്ത്രീകളെ (കൊലപ്പെടുത്താതെ) ജീവിക്കുവാന്‍ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍.' അവിശ്വാസികളുടെ ഉപായം വഴിപിഴവിലല്ലാതെ ഇല്ല. [അത് പാഴാകാതിരിക്കയില്ല]

25 فَلَمَّا جَاءَهُم അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവരില്‍ ചെന്നപ്പോള്‍. بِالْحَقِّ യഥാര്‍ത്ഥവുംകൊണ്ട്. مِنْ عِندِنَا നമ്മുടെ പക്കല്‍നിന്ന്. قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. اقْتُلُوا കൊലപ്പെടുത്തുവിന്‍. أَبْنَاءَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ആണ്‍കുട്ടികളെ. آمَنُوا مَعَهُ അവന്‍റെ കൂടെ വിശ്വസിച്ച. وَاسْتَحْيُوا നിങ്ങള്‍ ജീവിക്കുമാറാക്കുക (ബാക്കിയാക്കുക) യും ചെയ്യുവിന്‍. نِسَاءَهُمْ അവരുടെ സ്ത്രികളെ, പെണ്ണുങ്ങളെ. وَمَا അല്ല (ഇല്ല) . كَيْدُ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ ഉപായം, തന്ത്രം. إِلاَّ فِي ضَلاَلٍ വഴിപിഴവില്‍ (പാഴില്‍) അല്ലാതെ.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനനകാലത്ത് ഇസ്റാഈല്യരില്‍ ജനിക്കുന്ന ആണ്‍കുട്ടികളെയെല്ലാം കൊന്നൊടുക്കുവാന്‍ ഫിര്‍ഔന്‍ ചെയ്തിരുന്ന പ്രഖ്യാപനമല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനു ശേഷം, മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് പ്രവാചകത്വം കിട്ടിയപ്പോള്‍ ജനങ്ങള്‍ അദ്ദേഹത്തില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നത് തടയുവാന്‍വേണ്ടി പിന്നീട് അവന്‍ ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനമാണ് ഇത്.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِىٓ أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُۥٓ ۖ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِى ٱلْأَرْضِ ٱلْفَسَادَ ﴿٢٦﴾

26 ഫിർഔൻ (വീണ്ടും) പറയുകയാണ്: 'എന്നെ വിട്ടേക്കുവിൻ [അനുവദിക്കുവിൻ], ഞാൻ മൂസായെ കൊലപ്പെടുത്തട്ടെ, അവൻ അവൻെറ റബ്ബിനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു: അവൻ നിങ്ങളുടെ മതം മാറ്റി മറിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പം പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കുമെന്ന് !'

وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِنِّى عُذْتُ بِرَبِّى وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

27 മൂസാ പറഞ്ഞു: '(എന്നാൽ) ഞാൻ എൻെറ റബ്ബും നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായുള്ളവനോട് ന്യായ വിസ്താരത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത എല്ലാ അഹംഭാവികളിൽനിന്നും ശരണം തേടുന്നു.'

---

26 وَقَالَ فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ പറയുകയാണ്, പറഞ്ഞു. ذَرُونِي എന്നെ വിട്ടേക്കുവിൻ. أَقْتُلْ ഞാൻ കൊല്ലാം, കൊല്ലട്ടെ. مُوسَى മൂസായെ. وَلْيَدْعُ അവൻ വിളിക്ക(പ്രാർത്ഥിക്ക) യും ചെയ്യട്ടെ. رَبَّهُ അവൻെറ റബ്ബിനെ. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയം ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. أَن يُبَدِّلَ അവൻ മാറ്റിമറിക്കുന്നത്. دِينَكُمْ നിങ്ങളുടെ മതം, ആചാരം. أَوْ أَن يُظْهِرَ അല്ലെങ്കിൽ അവൻ പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്ന്, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്ന്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. الْفَسَادَ കുഴപ്പം. 27 وَقَالَ مُوسَى മൂസാ പറഞ്ഞു. إِنِّي عُذْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ശരണം (രക്ഷ) പ്രാപിക്കുന്നു. بِرَبِّي എൻെറ റബ്ബിൽ. وَرَبِّكُم നിങ്ങളുടെയും റബ്ബ്. مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ എല്ലാ അഹംഭാവികളിൽനിന്നും. لاَّ يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കാത്ത. بِيَوْمِ ദിവസത്തിൽ. الْحِسَابِ വിചാരണ (ന്യായവിസ്താര) .

'മൂസാ കേവലം ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻമാത്രമാണ്; നമ്മുടെ എതിരാളി എന്ന നിലക്ക് അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് നമ്മുടെ അന്തസ്സിന് ചേർന്നതല്ല; അത് തെറ്റുധാരണകൾക്ക് കാരണവുമാണ്; അതുകൊണ്ട് അവനെ കൊല്ലുന്നത് നന്നല്ല' എന്നൊക്കെ ചിലർ ഫിർഔനെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് 'എന്നെ വിട്ടേക്കിൻ, ഞാൻ മൂസായെ കൊലപ്പെടുത്തട്ടെ' (ذروني اقتل موسى) എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞതെന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, ആരോ ചിലർ തന്നെ മുടക്കിയതുകൊണ്ടുമാത്രം താൻ മൂസായെ കൊല്ലാതിരിക്കുകയാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻവേണ്ടി പറഞ്ഞതാണെന്നും വരാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, മൂസായെ അവൻെറ പുതിയ വാദവുമായി വിട്ടേക്കുന്നപക്ഷം തങ്ങളുടെ മതം അപകടത്തിലാണെന്നും, അവൻ നാട്ടിൽ കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുമെന്നുമാണ് ഫിർഔൻ വധശിക്ഷക്ക് ന്യായം പറയുന്നത്. ഇത് ഒരർത്ഥത്തിൽ ശരിയുമാണ്. ശിർക്കും സ്വേച്ഛാധിപത്യവും നിഷ്കാസനം ചെയ്ത് പകരം തൗഹീദും, സദാചാരവും പ്രചരിപ്പിക്കുകയാണല്ലോ മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ദൗത്യലക്ഷ്യം. അത് പ്രായോഗികമാകുന്നതോടെ നാട്ടിൻെറ സ്വഭാവം മാറുകയും ചെയ്യും. ഈ ലക്ഷ്യം പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ഫിർഔനു ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള ആയുധം. കയ്യൂക്കും അക്രമവുമാണെങ്കിൽ, അതിനെ ചെറുക്കുവാനുള്ള മൂസാ (عليه السلام) യുടെ ആയുധം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സഹായാർത്ഥനയാകുന്നു. വധോദ്യമത്തിനെതിരിൽ ഈ വമ്പിച്ച ആയുധപ്രയോഗം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം നടത്തിയതും. അതാണ് 27-ാം വചനത്തിൽ നാം കാണുന്നത്.

'സത്യത്തിന് സഹായകനില്ലാതാവുകയില്ല' (لا يعدم الحق ناصرا) എന്നൊരു പഴമൊഴിയുണ്ട്. അതുപോലെ-ഇതാ-ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു മാന്യൻ മുമ്പോട്ട് വരുന്നു! നിഷ്പക്ഷമായും, വസ്തുനിഷ്ഠമായും കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആ വധോദ്യമത്തെ സധീരം ഗുണദോഷിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-4

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤۡمِنٌ مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ يَكۡتُمُ إِيمَٰنَهُۥٓ أَتَقۡتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ ٱللَّهُ وَقَدۡ جَآءَكُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ مِن رَّبِّكُمۡۖ وَإِن يَكُ كَٰذِبٗا فَعَلَيۡهِ كَذِبُهُۥۖ وَإِن يَكُ صَادِقٗا يُصِبۡكُم بَعۡضُ ٱلَّذِي يَعِدُكُمۡۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ مُسۡرِفٞ كَذَّابٞ ﴿٢٨﴾

28 ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരിൽ, തന്റെ വിശ്വാസം മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായ പുരുഷൻ പറഞ്ഞു: '(ഹേ, കൂട്ടരേ,) ഒരു പുരുഷൻ എന്റെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്' എന്നു പറയുന്നതിനാൽ നിങ്ങളദ്ദേഹത്തെ കൊല ചെയ്യുകയോ? അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് തെളിവുകൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുമുണ്ട് (എന്നിട്ടും) ! അദ്ദേഹം വ്യാജം പറയുന്നവനാണെങ്കിൽ, തന്റെ വ്യാജം തന്റെ മേൽ തന്നെ (ദോഷകരം) ആയിരിക്കുന്നതുമാണ്; അദ്ദേഹം സത്യം പറയുന്നവനാണെങ്കിലോ, നിങ്ങളോടദ്ദേഹം താക്കീത് ചെയ്യുന്ന ചിലത് നിങ്ങൾക്കു ബാധിക്കുകയും ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും, അതിരു കവിഞ്ഞവനും, വ്യാജവാദിയുമായുള്ള ഒരുവനെ അല്ലാഹു സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതല്ല.

يَٰقَوۡمِ لَكُمُ ٱلۡمُلۡكُ ٱلۡيَوۡمَ ظَٰهِرِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأۡسِ ٱللَّهِ إِن جَآءَنَاۚ قَالَ فِرۡعَوۡنُ مَآ أُرِيكُمۡ إِلَّا مَآ أَرَىٰ وَمَآ أَهۡدِيكُمۡ إِلَّا سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ﴿٢٩﴾

29 'എന്റെ ജനങ്ങളെ! ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷരായി (മികച്ചു) ക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറ് ഇന്ന് നിങ്ങൾക്കാണ് രാജത്വമുള്ളത്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദണ്ഡന [ശിക്ഷ] നമുക്കു വന്നെങ്കിൽ അതിൽനിന്ന് നമ്മെ ആർ സഹായിക്കും?! ഫിർഔൻ പറയുകയാണ്: 'ഞാൻ നല്ലതെന്നു കാണുന്ന കാര്യമല്ലാതെ, നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ കാട്ടിത്തരുന്നില്ല; ശരിയായ (തന്റേടത്തിന്റെ) വഴിക്കല്ലാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കുന്നുമില്ല.'

---

28 وَقَالَ رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ പറഞ്ഞു. مُّؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസിയായ. مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരിൽപെട്ട. يَكْتُمُ അദ്ദേഹം മറച്ചുവെച്ചിരുന്നു. إِيمَانَهُ തന്റെ വിശ്വാസം. أَتَقْتُلُونَ നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയോ. رَجُلاً ഒരു പുരുഷനെ (മനുഷ്യനെ) . أَن يَقُولَ അയാൾ പറയുന്നതിനാൽ. رَبِّيَ اللهُ എന്റെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ് എന്ന്. وَقَدْ جَاءَكُم അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുമുണ്ട്. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളും കൊണ്ട്. مِن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. وَإِن يَكُ അദ്ദേഹം ആണെങ്കിൽ. كَاذِبًا കളവ്, (വ്യാജം) പറയുന്നവൻ. فَعَلَيْهِ എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽതന്നെ. كَذِبُهُ തന്റെ വ്യാജം. وَإِن يَكُ അദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ. صَادِقًا സത്യം പറയുന്നവൻ. يُصِبْكُم നിങ്ങൾക്ക് എത്തും, ബാധിക്കും. بَعْضُ الَّذِي യാതൊന്നിൽ ചിലത്. يَعِدُكُمْ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യുന്ന. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَهْدِي അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. مَنْ യാതൊരുവനെ. هُوَ അവൻ. مُسْرِفٌ അതിര് കവിഞ്ഞവനാണ്. كَذَّابٌ കളളവാദിയായ, വ്യാജക്കാരനാണ്. 29 يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. لَكُمُ നിങ്ങൾക്കാണ്, നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. الْمُلْكُ രാജത്വം, ഭരണാധിപത്യം. الْيَوْمَ ഇന്നു. ظَاهِرِينَ പ്രത്യക്ഷരായ (മികച്ച, വിജയികളായ) നിലക്ക്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَمَن يَنصُرُنَا എന്നാൽ നമ്മെ ആർ സഹായിക്കും, നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നതരാണ്. مِن بَأْسِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദണ്ഡന(ശിക്ഷ) യിൽ

നിന്ന്. إِن جَاءَنَا അത് നമുക്ക് വന്നാൽ. قَالَ فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു. مَا أُرِيكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നില്ല. إِلاَّ مَا യാതൊന്നല്ലാതെ. أَرَى ഞാൻ കാണുന്ന, അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന. وَمَا أَهْدِيكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കുന്നുമില്ല. إِلاَّ سَبِيلَ വഴിക്കല്ലാതെ. الرَّشَادِ ശരിയുടെ (തൻെറടത്തിൻെറ, നൻമ യുടെ) .

ഫിർഔൻെറ കക്ഷിയിൽപെട്ട ഈ മാന്യ പുരുഷൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു സത്യവിശ്വാസി യാണ്. എങ്കിലും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹം മൂസാ (عليه السلام) നബിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്-നിഷ്പക്ഷനായ ഒരു ഗുണകാംക്ഷി എന്ന നിലക്ക് – കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ തുറന്ന് കാണിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുമല്ലോ. മൂസാ (عليه السلام) സത്യവാദിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം തീർത്ത് പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അതിലേക്കുള്ള സൂചനകൾ അദ്ദേ ഹം നൽകുന്നുണ്ട്. മൂസാ (عليه السلام) സത്യവാദിയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തപക്ഷം ഉണ്ടായേക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു നോക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഗൗരവപൂർവ്വം താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് തുളച്ച് ചെല്ലുവാൻ പോരുന്നതാണ് ആ പ്രസ്താവന. അതിൻെറ ഉൾക്കനം മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഫിർഔൻ-അദ്ദേഹത്തോട് കയർക്കുകയോ, തർക്കിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ-എൻെറ അഭിപ്രാ യത്തിൽ നന്നായിത്തോന്നുന്നത് മാത്രമാണ് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതെന്നും, ഞാൻ നിങ്ങളെ ശരിയായ വഴിക്ക് തന്നെയാണ് നയിക്കുന്നതെന്നും സൗമ്യ സ്വരത്തിൽ പ്രസ്താ വിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വത്തെയും, അവൻെറ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തെയും നിഷേധിക്കു ന്നവരായിരുന്നില്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ ഫിർഔനും കൂട്ടരും എന്ന് ഈ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ധിക്കാരവും, അധികാരപ്രമത്തതയും നിമിത്തം മനസ്സാ ക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ സത്യത്തെ വാഗ്മൂലവും, പ്രവൃത്തിമൂലവും നിഷേധിക്കുകയാ ണ് ചെയ്തത്. ക്രമേണ ഔദ്ധത്യം വർദ്ധിക്കുകയും, 'ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് വേറെ ഒരു ആരാ ധ്യനുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല' (ما علمت لكم من اله غيرى) എന്നും ''ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബ്''' (انا ربكم الاعلى) എന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അവൻ ചങ്കൂറ്റം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. സത്യം മനസ്സിലാവാത്തതുകൊണ്ടോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടോ അല്ല, നേരെമറിച്ച് ധിക്കാരവും അഹങ്കാരവും കാരണം മനസ്സാക്ഷിയെ മറച്ചുവെച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഫിർഔനും ജനതയും മൂസാ (عليه السلام) നബിയെയും, തൗഹീദിനെയും നിഷേധിച്ചതെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അവരെപ്പറ്റി സൂ: നംല് 14ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وجحدو بها واستيقنتها انفسهم ظلما وعلوا (തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ അവയെ ദൃഢമായി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കെ അക്രമ വും, പൊങ്ങച്ചവുമായിക്കൊണ്ട് അവരതിനെ നിഷേധിച്ചു.)

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, 'എൻെറ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയാണോ'' എന്ന് അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സത്യവിശ്വാസി ആക്ഷേപിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ജനത തിരുമേനിയെ കൊല ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിച്ച അവസരത്തിൽ, അതേ വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുമേനിയെ സഹായിച്ച ഒരു സത്യവിശ്വാസി ആ ജനതയിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതെ, അബൂബക്കർ സിദ്ധീഖ് (رضي الله عنه) ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഉർവത്തുബ്നു സുബൈർ' (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയെക്കൊണ്ട് മുശ്രിക്കുകൾ പ്രവർ ത്തിച്ച ഏറ്റവും കഠിനകൃത്യം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറ് (رضي الله عنه) നോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു റസൂൽ (ﷺ) കഅ്ബയുടെ മുററത്ത് നമസ്കരി ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഉഖ്ബത്തുബ്നുഅബീമുഐത്ത് (عقبة بن ابى معيط) മുന്നോട്ട് വന്ന് തിരുമേനിയുടെ ചുമലിൽ പിടിച്ചു. തൻെറ വസ്ത്രം തിരുമേനിയുടെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിപ്പിടച്ച് ഊക്കോടെ കുടുക്കി

വലിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ അബൂബക്കർ (ﷺ) മുമ്പോട്ട് ചെന്നു. ഉഖ്ബത്തിൻെറ ചുമലിൽ പിടിച്ച് അവനെ നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് തട്ടിമാറ്റി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ഒരു മനുഷ്യൻ എൻെറ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് പറയുന്നതിനാൽ നിങ്ങളദ്ദേഹത്തെ കൊല ചെയ്യുകയോ? അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് തെളിവുകൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടുതാനും! (اتقتلو رجلان يقول الخ) അബൂബക്കർ (ﷺ) ൻെറ ഇത്തരം ചില രംഗങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് അലി (ﷺ) ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി: 'അബൂബക്കറിൻെറ ഒരു നാഴിക സമയം, ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരിലെ ആ സത്യവിശ്വാസിയെപ്പോലുള്ളവനെക്കാൾ എത്രയോ ഉത്തമമായിരുന്നു. ആ മാന്യൻ തൻെറ ഈമാൻ (വിശ്വാസം) മറച്ചുവെച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അവൻെറ കിത്താബിൽ പ്രശംസിച്ചു. അബൂബക്കറാകട്ടെ, തൻെറ ഈമാൻ പരസ്യമാക്കുകയും, തൻെറ ധനവും രക്തവും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്ത പുരുഷനാണ്.' (البزار وابو نعيم) ആ സത്യവിശ്വാസിയുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ബാക്കി ഭാഗം അല്ലാഹു തുടർന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

وَقَالَ ٱلَّذِىٓ ءَامَنَ يَـٰقَوْمِ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُم مِّثْلَ يَوْمِ ٱلْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾

30 (ആ) വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള ആൾ (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: 'എൻെറ ജനങ്ങളേ! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ മേൽ സഖ്യകക്ഷികളുടെ ദിവസം പോലെയുള്ള(ശിക്ഷാ ദിവസം വരുന്ന) തിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു;-

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾

31 'അതായത്, നൂഹിൻെറ ജനതയുടെയും, ആദിൻെറയും, ഥമൂദിൻെറയും, അവർക്ക് ശേഷമുള്ളവരുടെയും പതിവു പോലെയുള്ളതിനെ. അല്ലാഹു അടിയാൻമാരോട് യാതൊരു അക്രമവും ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ലതാനും. [അവരുടെ പ്രവൃത്തിദോഷമാണവർക്കു ശിക്ഷ വരുത്തുന്നത്.]

وَيَـٰقَوْمِ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ ٱلتَّنَادِ ﴿٣٢﴾

32 'എൻെറ ജനങ്ങളേ! പരസ്പരം (നില) വിളി കൂട്ടുന്ന ദിവസത്തെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളിൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു;-

يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

33 'അതായത്, നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞോടുന്ന ദിവസം! അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് രക്ഷ നൽകുന്ന ഒരാളും നിങ്ങൾക്കില്ല. അല്ലാഹു ഏതൊരുവനെ വഴി പിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവന് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന ഒരാളും ഇല്ല.'

---

30 وَقَالَ പറഞ്ഞു. الَّذِي آمَنَ വിശ്വസിച്ച ആൾ. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. عَلَيْكُم നിങ്ങളുടെ മേൽ. مِّثْلَ يَوْمِ ദിവസംപോലെയുള്ളത്. الْأَحْزَابِ സഖ്യ (മിത്ര) കക്ഷികളുടെ. 31 مِثْلَ دَأْبِ അതായത് സമ്പ്രദായം (പതിവു) പോലെ. قَوْمِ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനതയുടെ. وَعَادٍ وَثَمُودَ ആദിൻെറയും ഥമൂദിൻെറയും. وَالَّذِينَ യാതൊരുവരുടെയും. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷമുള്ള. وَمَا اللهُ അല്ലാഹു ഇല്ല. يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കും. ظُلْمًا അക്രമം, അനീതി. لِّلْعِبَادِ അടിയാൻമാർക്ക്. 32 وَيَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളേ. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയം ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. يَوْمَ التَّنَادِ അന്യോന്യം വിളി (നിലവിളി) കൂട്ടുന്ന ദിവസത്തെ. 33 يَوْمَ تُوَلُّونَ അതായത് നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞോടുന്ന ദിവസം. مُدْبِرِينَ പിന്നോക്കം വെച്ചവരായി. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ഇല്ല, ഇല്ലാത്ത നിലയിൽ. مِّنَ اللهِ

അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന്. مِنْ عَاصِمٍ യാതൊരു രക്ഷകനും, കാക്കുന്നവനും. وَمَن يُضْلِلِ ആരെയെങ്കിലും വഴിപിഴവിലാക്കിയാൽ. الله അല്ലാഹു. فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല. مِنْ هَادٍ യാതൊരു വഴികാട്ടിയും, മാർഗ്ഗദർശകനും.

സത്യവിശ്വാസി ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് ഇഹലോകത്തുവെച്ച് സംഭവിക്കാവുന്ന പൊതു ശിക്ഷയും, രണ്ടാമത്തേത് പരലോകശിക്ഷയും ആകുന്നു. അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കിയവർ എന്ന് പറഞ്ഞത് ആരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആ ജനത വള രെ മുമ്പ് മുതൽക്കേ സത്യത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുള്ള ഒരു ജനതയാണെന്നും, അതു കൊണ്ട് ഇനിയെങ്കിലും ആ നില അവർ മാറ്റേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَمَا زِلْتُمْ فِى شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُم بِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ ٱللَّهُ مِنۢ بَعْدِهِۦ رَسُولًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾

34 'മുമ്പ് യൂസുഫ് നിങ്ങൾക്ക് തെളിവുകളു മായി വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നതിനെ പ്പറ്റി നിങ്ങൾ സംശയത്തിലായിക്കൊ ണ്ടേയിരുന്നു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം (മരണ മടഞ്ഞ്) കാലം ചെന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു: 'ഇയാളുടെ ശേഷം അല്ലാഹു (ഇനി) ഒരു റസൂലിനെയും നിയോഗി ക്കുന്നതേ അല്ല' എന്ന് ! അപ്രകാരം, ഏതൊരുവൻ അതിരുകവിഞ്ഞവനും സംശയാലുവുമാണോ അവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു.'

---

34 وَلَقَدْ جَاءَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. يُوسُفُ യൂസുഫ്. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളു മായിട്ട്. فَمَا زِلْتُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. فِي شَكٍّ സംശയത്തിൽ. مِّمَّا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. جَاءَكُم بِهِ അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന. حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം നാശമടഞ്ഞ(കാലംചെന്ന) പ്പോൾ. قُلْتُمْ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. لَن يَبْعَثَ اللهُ അല്ലാഹു നിയോഗിക്ക(എഴുന്നേല്പിക്ക) യില്ലത്തന്നെ. مِن بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം. رَسُولاً ഒരു റസൂലിനെയും, ദൂതനെയും. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. يُضِلُّ اللهُ അല്ലാഹു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നു. مَنْ യാതൊരുവനെ. هُوَ مُسْرِفٌ അവൻ അതിരുകവിഞ്ഞവനാണ്. مُّرْتَابٌ സംശയാലുവാണ്, സന്ദേഹിയാണ്.

ഈജിപ്തിൽ നിലവിലുള്ള 'ഖിബ്ത്ത്വീ' വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഫറോവ രാജകുടുംബത്തിലെ പൂർവ്വ പിതാക്കളുടെയും കാലത്തായിരുന്നു യൂസുഫ് നബി (عليه السلام) ഈജിപ്തിൽ ഭരണമേധാവി യായിരുന്നതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബം അവിടെ കൂടി താമസമാക്കിയതും. അക്കാലത്ത് ഇവരുടെ പൂർവ്വപിതാക്കൾ യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയെ ഭരണനേതാവെന്ന നിലക്ക് അനുസരി ച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യമാകുന്ന തൗഹീദിൽ വേണ്ടതുപോലെ ഉറച്ചിട്ടുണ്ടാ യിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഷമാകട്ടെ, അവർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അതിൽനിന്ന് അകന്നും കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ഒരു റസൂൽ വന്നേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാകട്ടെ, വന്നാൽ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയാകട്ടെ, വന്നാൽ കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹമാകട്ടെ, അവർക്കി ല്ലായിരുന്നു. അങ്ങിനെ, സത്യത്തിൽ സംശയാലുക്കളും, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ അതിരുകവിഞ്ഞ വരുമായിക്കൊണ്ട് ഒരു ദീർഘകാല പാരമ്പര്യം പുലർത്തിവന്ന ജനതയായിരുന്നു അത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ജനത നന്നായിത്തീരുക പ്രയാസമാണല്ലോ.

സംശയാലുക്കളും അതിരു കവിഞ്ഞുവരുമെന്ന് പറഞ്ഞത് ഏതു തരക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്? ഇവരെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല എന്ന് പറയുവാൻ കാരണം എന്താണ്? അടുത്ത വചനം നോക്കുക:-

ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۖ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾

35 അതായത്, തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയിട്ടുള്ള യാതൊരു അധികൃതലക്ഷ്യവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ [ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ] തർക്കം നടത്തുന്നവർ. അത് [തർക്കം] അല്ലാഹുവിങ്കലും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ അടുക്കലും ക്രോധത്തിൽ വളരെ വമ്പിച്ച തത്രെ! അപ്രകാരം, അഹംഭാവികളും സ്വേച്ഛാലുക്കളുമായവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെല്ലാം അല്ലാഹു മുദ്ര വെക്കുന്നതാണ്. [സത്യബോധം അവയിൽ പ്രവേശിക്കാതായിത്തീരും.]

---

35 الَّذِينَ يُجَادِلُونَ അതായത് തർക്കം നടത്തുന്നവർ. فِي آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്ത് (ദൃഷ്ടാന്തം) കളിൽ. بِغَيْرِ سُلْطَانٍ ഒരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും (പ്രമാണവും) കൂടാതെ. أَتَاهُمْ തങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുള്ള, കിട്ടിയിട്ടുള്ള. كَبُرَ അത് വളരെ വലുതാണ്, വമ്പിച്ചതായിരിക്കുന്നു. مَقْتًا ക്രോധത്തിൽ, ക്രോധത്താൽ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ. وَعِندَ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരുടെ അടുക്കലും. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. يَطْبَعُ اللهُ അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കുന്ന. عَلَى كُلِّ قَلْبِ എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളുടെമേലും. مُتَكَبِّرٍ അഹംഭാവിയുടെ. جَبَّارٍ സ്വേച്ഛാലുവായ (ക്രൂരമനസ്കനായ) .

സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ, കൂടുതൽ വിജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ അന്വേഷണബുദ്ധ്യാ ചർച്ച നടത്തുന്നത് നല്ല സ്വഭാവംതന്നെ. നേരെമറിച്ച്-അഞ്ചാം വചനത്തിൽ കണ്ടതു പോലെ-സത്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും, സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുവാനും വേണ്ടി തർക്കം നടത്തുന്നത് എത്രമാത്രം അപലപനീയമാണെന്ന് ഇതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹുവിൻെറയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും കടുത്ത ശാപകോപങ്ങൾക്ക് അത് കാരണമായിത്തീരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഹൃദയത്തിലേക്ക് നൻമയുടെ പ്രവേശനം പോലും അതുമൂലം തടയപ്പെടുന്നു. അതെ, ഇഹത്തിൽ അത് മനുഷ്യനെ മൃഗീയതയിലേക്ക് അധഃപതിപ്പിക്കുകയും, പരത്തിൽ കാലാകാല ദൗർഭാഗ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

بغير سلطان اتاهم (തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയ അധികൃതലക്ഷ്യമൊന്നും കൂടാതെ) എന്ന് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. മതകാര്യങ്ങളിലും, ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളിലും അവലംബമാക്കേണ്ടത്, അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അവൻെറ ദൂതൻമാരായ പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളാണ്.- അഥവാ യുക്തിവാദങ്ങളോ, ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായങ്ങളോ, മറ്റേതെങ്കിലും സിദ്ധാന്തങ്ങളോ അല്ല- എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. وعند الذين امنوا (സത്യവിശ്വാസികളുടെ അടുക്കലും) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഒട്ടും യോജിക്കാത്ത സ്വഭാവമാണ് തർക്കം എന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. തർക്കം നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അതിര് കവിഞ്ഞവൻ (مسرف)، സംശയാലു, (مرتا)،അഹംഭാവി (متكبر) , സ്വേച്ഛാലു (جبار) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ പ്രയോഗവും അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള വെറുപ്പിൻെറ കാഠിന്യത്തെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. നബി (ﷺ) പറയുന്നു:-

١) ما ضل قوم بعد هدى كانوا عليه الا اوتو الجدل –احمد والترمذى وابن ما جه

٢) من تعلم صرف الكلام ليسبى به قلوب الرجال او الناس لم يقبل الله منه يوم القيمة صرفا ولا عدلا– ابوداود

(സാരം: 1. ഏതൊരു ജനതയും തന്നെ അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നതിനുശേഷം തർക്കവാസന ഉണ്ടായിത്തീർന്നല്ലാതെ വഴിപിഴച്ചുപോയിട്ടില്ല. (അ; തി; ജ.) 2. ഏതൊരുവൻ പുരുഷൻമാരുടെ-അല്ലെങ്കിൽ (*) മനുഷ്യരുടെ- ഹൃദയങ്ങളെ അധീനപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി തിരിച്ചുമറിച്ച് സംസാരിക്കുവാൻ പഠിച്ചുവോ അവനിൽനിന്ന് ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു നിർബ്ബന്ധ കർമ്മവും, ഐച്ഛിക കർമ്മവും സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. (ദ.) തർക്കം നടത്തുന്നത് ഇത്രയും ആപൽക്കരവും ശപിക്കപ്പെട്ടതും ആയതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് എത്രയോ ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ആവർത്തിച്ചാക്ഷേപിക്കുന്നതും.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَٰهَٰمَٰنُ ٱبْنِ لِى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَبْلُغُ ٱلْأَسْبَٰبَ ﴿٣٦﴾

36 ഫിർഔൻ പറയുകയാണ്: 'ഓ ഹാമാൻ നീ എനിക്കൊരു ഉന്നതസൗധം കെട്ടിയുണ്ടാക്കുക. ഞാൻ (ആ) മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നേക്കാം.-

أَسْبَٰبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰٓ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ كَٰذِبًا ۚ وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَصُدَّ عَنِ ٱلسَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِى تَبَابٍ ﴿٣٧﴾

37 അതായത് ആകാശങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ; എന്നിട്ട് (അവിടെച്ചെന്ന്) മൂസായുടെ 'ഇലാഹി'ലേക്ക് ഞാൻ എത്തിനോക്കാം. നിശ്ചയമായും അവൻ കളവു പറയുന്നവനാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.' ഇപ്രകാരം, ഫിർഔന് അവൻെറ ദുഷ്പ്രവൃത്തി ഭംഗിയായി കാണിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ (നേരായ) വഴിയിൽ നിന്ന് തടയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഫിർഔൻെറ തന്ത്രം നാശനഷ്ടത്തിലല്ലാതെ ഇല്ല.

---

36 وَقَالَ فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു. يَا هَامَانُ ഹാമാനേ. ابْنِ لِي നീ എനിക്ക് നിർമ്മിക്കുക, കെട്ടിപ്പെടുക്കുക. صَرْحًا ഒരു ഉന്നത സൗധം, സ്തംഭം. لَعَلِّي أَبْلُغُ ഞാൻ എത്തിയേക്കാം, എത്തിച്ചേരാൻ. الْأَسْبَابَ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ, കാരണങ്ങളിൽ. 37 أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ അതായത് ആകാശങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ. فَأَطَّلِعَ എന്നിട്ട് (അങ്ങിനെ) ഞാൻ എത്തിനോക്കാം, നോക്കിക്കാണാം. إِلَى إِلَهِ مُوسَى മൂസായുടെ ഇലാഹിലേക്ക്. وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَأَظُنُّهُ അവനെ വിചാരിക്കുന്നു. كَاذِبًا കളവ് പറയുന്നവനെന്ന്. وَكَذَلِكَ അപ്രകാരം. زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ ഫിർഔന് അലങ്കാരമായി (ഭംഗിയായി) കാണിക്കപ്പെട്ടു. سُوءُ عَمَلِهِ അവൻെറ ദുഷ്പ്രവൃത്തി. وَصُدَّ അവൻ തടയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. عَنِ السَّبِيلِ വഴിയിൽനിന്ന്. وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ തന്ത്രം (ഉപായം) അല്ല. إِلاَّ فِي تَبَابٍ (നാശത്തിൽ, പാഴിൽ, നഷ്ടത്തിൽ) അല്ലാതെ.

ഒരു വമ്പിച്ച സൗധം കെട്ടിപ്പൊക്കിയാൽ അതിൻെറ മുകളിൽ കയറിച്ചെന്ന് ആകാശത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്നും, മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ഇലാഹായ അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ കഴിയുമെന്നും ഫിർഔൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ധരിച്ചിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. കേവലം പൊതുജനങ്ങളെ കബളപ്പിക്കുവാനും, മൂസാ (عليه السلام) നെ പരിഹസിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുമായിരിക്കും അത്. كيدفرعون (ഫിർഔൻെറ ഉപായം-അഥവാ തന്ത്രം) എന്ന് അതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

തൻെറ ആത്മാർത്ഥമായ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് അവരുടെ ഇടയിൽ സ്വീകരണം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, ആ സത്യവിശ്വാസിയായ മാന്യൻ, അവരെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചുനോക്കുന്നു. നശ്വരമായ ഈ ജീവിത താല്പര്യത്തിൽ മുഴുകി വഞ്ചിതരാകാതെ, ശാശ്വതമായ

* നിവേദകൻെറ സംശയമാണിത്. നബി (ﷺ)ഉപയോഗിച്ച പദം ഈ രണ്ടിലൊന്നായിരുന്നു എന്നു താൽപര്യം.

പാരത്രികജീവിതത്തിലെ സൗഭാഗ്യത്തിനുവേണ്ടി അതിമേതായ സത്യമാർഗ്ഗം കൈക്കൊള്ളുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. ഹൃദയസ്പർശിയായ അതിലെ ഓരോ വാചകവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിശ്വാസദാർഢ്യതയും, അദ്ദേഹത്തിന് ആ ജനതയുടെ നൻമയിലുള്ള ഗുണകാംക്ഷയും എത്രത്തോളമാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു:-

വിഭാഗം-5

وَقَالَ ٱلَّذِىٓ ءَامَنَ يَـٰقَوْمِ ٱتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ﴿٣٨﴾

38 (ആ) വിശ്വസിച്ചവൻ പറഞ്ഞു: 'എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻതുടരുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ശരിയായ (തൻേറടത്തിൻെറ) മാർഗ്ഗം കാട്ടിത്തരാം.

يَـٰقَوْمِ إِنَّمَا هَـٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا مَتَـٰعٌ وَإِنَّ ٱلْـَٔاخِرَةَ هِىَ دَارُ ٱلْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

39 'എൻെറ ജനങ്ങളേ! നിശ്ചയമായും ഈ ഐഹികജീവിതം ഒരു (താൽക്കാലിക) വിഭവം മാത്രമാണ്; നിശ്ചയമായും പരലോകമത്രെ സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ ഭവനം.

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَـٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ ٱلْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

40 'ആരെങ്കിലും ഒരു തിൻമ പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അതിൻെറ അത്രക്കല്ലാതെ അവന് പ്രതിഫലം [ശിക്ഷ] കൊടുക്കപ്പെടുന്നതല്ല; ആണിൽ നിന്നോ, പെണ്ണിൽ നിന്നോ ആരെങ്കിലും-അയാൾ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട്- സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചാലോ, എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. അവർക്ക് അവിടെവെച്ച് ഒരു കണക്കും കൂടാതെ (സുഭിക്ഷമായി) ഉപജീവനം ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും.

۞ وَيَـٰقَوْمِ مَا لِىٓ أَدْعُوكُمْ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ وَتَدْعُونَنِىٓ إِلَى ٱلنَّارِ ﴿٤١﴾

41 'എൻെറ ജനങ്ങളേ! എനിക്കെന്താണ്?!- നിങ്ങളെ ഞാൻ രക്ഷ(യുടെ വഴി) യിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു; നിങ്ങളെന്നെ നരകത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നു! (ഇതെന്താശ്ചര്യം!)

تَدْعُونَنِى لِأَكْفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِۦ مَا لَيْسَ لِى بِهِۦ عِلْمٌ وَأَنَا۠ أَدْعُوكُمْ إِلَى ٱلْعَزِيزِ ٱلْغَفَّـٰرِ ﴿٤٢﴾

42 '(അതെ) ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുവാനും, എനിക്ക് യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്ത വസ്തുവെ അവനോട് പങ്കുചേർക്കുവാനുമായി നിങ്ങൾ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു; ഞാനാകട്ടെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവനിലേക്ക് നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു!'

---

38 وَقَالَ പറഞ്ഞു. الَّذِي آمَنَ വിശ്വസിച്ചവൻ. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. اتَّبِعُونِ എന്നെ പിൻപറ്റുവിൻ. أَهْدِكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കാം, നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരും. سَبِيلَ الرَّشَادِ ശരിയായ (തന്റേടത്തിൻെറ) വഴി. 39 يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ നിശ്ചയമായും ഈ ജീവിതം. الدُّنْيَا ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ. مَتَاعٌ ഒരു വിഭവം (ഉപകരണം) മാത്രമാകുന്നു. وَإِنَّ الْآخِرَةَ നിശ്ചയമായും പരലോകം. هِيَ അതത്രെ. دَارُ الْقَرَارِ സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ ഭവനം, താമസിക്കുവാനുള്ള വീട്. 40 مَنْ عَمِلَ ആരെ

ങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ. سَيِّئَةً ഒരു തിൻമ. فَلاَ يُجْزَى എന്നാലവന് പ്രതിഫലംകൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല. إِلاَّ مِثْلَهَا അതുപോലെയുള്ളതിന് (അതിൻെറ അത്രക്ക്) അല്ലാതെ. وَمَنْ عَمِلَ ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം, നല്ലത്. مِّن ذَكَرٍ ആണിൽനിന്ന്. أَوْ أُنثَى അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിൽനിന്ന്. وَهُوَ مُؤْمِنٌ അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായിരിക്കെ. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. يُرْزَقُونَ അവർക്ക് നൽകപ്പെടും, ഉപജീവനം ലഭിക്കും. فِيهَا അതിൽ. بِغَيْرِ حِسَابٍ ഒരു കണക്കും കൂടാതെ. 41 وَيَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. مَا لِي എനിക്കെന്താണ് (എന്തുപറ്റി) . أَدْعُوكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണി(വിളി) ക്കുന്നു. إِلَى النَّجَاةِ രക്ഷയിലേക്ക്, മുക്തിയിലേക്ക്. وَتَدْعُونَنِي നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നു. إِلَى النَّارِ നരകത്തിലേക്ക്. 42 تَدْعُونَنِي നിങ്ങൾ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു. لِأَكْفُرَ ഞാൻ അവിശ്വസിക്കുവാൻ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَأُشْرِكَ ഞാനവനോട് പങ്ക് ചേർക്കുവാനും. بِهِ യാതൊന്നിനെ. مَا لَيْسَ لِي എനിക്കില്ല. بِهِ عِلْمٌ അതിനെപ്പറ്റി ഒരു അറിവും. وَأَنَا أَدْعُوكُمْ ഞാനാകട്ടെ നിങ്ങളെ ക്ഷിക്കുന്നു. إِلَى الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയിലേക്ക്. الْغَفَّارِ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ.

നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസി ആദ്യത്തിൽ തൻെറ സത്യവിശ്വാസം മൂടിവെക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിലും ക്രമേണ അദ്ദേഹം അത് തുറന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം അവരെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും, ശിർക്കിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു പങ്കുകാരും ഉള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല: വല്ലവരും ഉണ്ടെന്ന് എനിക്കറിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനവനെ ആരാധിക്കുമായിരുന്നു: പക്ഷേ ആരും ഇല്ലല്ലോ; എന്നിരിക്കെ ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനെ ഞാൻ എങ്ങിനെ അവനോട് പങ്കുചേർക്കും? എന്നൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدۡعُونَنِيٓ إِلَيۡهِ لَيۡسَ لَهُۥ دَعۡوَةٞ فِي ٱلدُّنۡيَا وَلَا فِي ٱلۡأٓخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ هُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ ﴿٤٣﴾

43 ‘അല്ല-(സത്യമെന്ന്) സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ യാതൊന്നിലേക്ക് എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിന് ഇഹത്തിലാകട്ടെ, പരത്തിലാകട്ടെ യാതൊരു ക്ഷണവും (ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ) പാടില്ലെന്നും,-നമ്മുടെ(യെല്ലാം) തിരിച്ചുചെല്ലൽ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണെന്നും, അതിരുകവിഞ്ഞവർ തന്നെയാണ് നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാർ എന്നും.’

---

43 لاَ جَرَمَ അല്ല- സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു (തിർച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) തെറ്റല്ല(സത്യം തന്നെ) . أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ നിങ്ങൾ എന്നെ യാതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതാണെന്ന്. لَيْسَ لَهُ അതിനില്ല (പാടില്ല--അർഹതയില്ല) . دَعْوَةٌ ക്ഷണം, വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കൽ. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَلاَ فِي الْآخِرَةِ പരത്തിലും ഇല്ല. وَأَنَّ مَرَدَّنَا നമ്മുടെ തിരിച്ചുചെല്ലൽ ആണെന്നും. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ അതിരുകവിഞ്ഞവരാണെന്നും. هُمْ അവർ തന്നെ. أَصْحَابُ ആൾക്കാർ. النَّارِ നരകത്തിൻെറ.

لا جرم (‘ലാ- ജറമ’) എന്ന വാക്കിനാണ് നാമിവിടെ ‘അല്ല, സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു’ വെന്ന് അർത്ഥം കൽപ്പിച്ചത്. لا എന്ന അവ്യയം ‘അല്ല-കാര്യം അപ്രകാരമല്ല’ എന്ന നിഷേധത്തെ കുറിക്കുന്നു. جرم എന്ന ക്രിയ ‘സ്ഥാപിതമായി-അഥവാ താഴെ പറയുന്ന കാര്യം തീർച്ചപ്പെട്ടതാണ്’ (حق وثبت) എന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നുള്ള വാക്കുകൾ ഇതിൻെറ കർത്തൃസ്ഥാനത്ത് നിലകൊള്ളുന്നു. വേറെ പ്രകാരത്തിലും ചിലർ അതിന് അർത്ഥം കൽപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഏതായാലും തുടർന്ന് പറയുന്ന കാര്യം യഥാർത്ഥമെന്ന് (حقا) തീർത്ത് പറയുകയാണ് ആ പ്രയോഗത്തിൻെറ താൽപര്യം. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ, മറ്റേതൊന്നിനെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങളെന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നതായാലും ശരി, അവയ്ക്കൊന്നും തന്നെ ഇഹത്തിലും

പരത്തിലും ആരാധനക്ക് അർഹതയില്ല; അവയുടെ ആരാധനക്കുവേണ്ടി ക്ഷണമോ പ്രചാരണമോ നടത്തപ്പെടുവാൻ പാടുള്ളതുമല്ല; നാമെല്ലാം മരണാനന്തരം തിരിച്ചെത്തുന്നത് അല്ലാഹുവിലേക്കല്ലാതെ മറ്റാരുടെ അടുക്കലേക്കുമല്ല; അപ്പോൾ അവന് പങ്കുകാരെ സ്വീകരിച്ചു വന്ന അതിക്രമികൾ ആരൊക്കെയാണോ അവർ തന്നെയായിരിക്കും നരകശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുന്നതും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുതകൾ നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തണം-യാതൊരു നീക്കുപോക്കും അതിലില്ല-എന്ന് സാരം. ആ മാന്യ പുരുഷൻ തൻെറ ജനതയുടെ നിലപാടിൽ വികാരഭരിതനായിക്കൊണ്ട് ആ സദുപദേശം ഇങ്ങിനെ സമാപിക്കുന്നു:-

فَسَتَذْكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمْ ۚ وَأُفَوِّضُ أَمْرِىٓ إِلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

44 ‘എന്നാൽ, നിങ്ങളോട് ഞാൻ പറയുന്നത് വഴിയെ നിങ്ങൾ ഓർത്തുകൊള്ളും! എൻെറ കാര്യം ഞാൻ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.’

---

44 فَسَتَذْكُرُونَ എന്നാൽ, നിങ്ങൾ വഴിയെ ഓർത്തുകൊള്ളും. مَا أَقُولُ ഞാൻ പറയുന്നത്. لَكُمْ നിങ്ങളോട്. وَأُفَوِّضُ ഞാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുക(ഭരമേല്പിക്കുക) യും ചെയ്യുന്നു. أَمْرِي എൻെറ കാര്യം. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. بِالْعِبَادِ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി.

ഹൃദയം നൊന്തുകൊണ്ട് ആ മാന്യൻ ചെയ്ത അവസാനത്തെ താക്കീതാണിത്. പക്ഷേ, അതൊന്നും ചെവിക്കൊള്ളുവാൻ അവർക്ക് സൻമനസ്സുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഏതോ പ്രകാരത്തിൽ അക്രമിക്കുവാൻപോലും ഗൂഢമായി പരിപാടിയിടുകയാണ് അവർ ചെയ്തത് എന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക;

فَوَقَىٰهُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا۟ ۖ وَحَاقَ بِـَٔالِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ ٱلْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

45 അപ്പോൾ, അവർ കുതന്ത്രം ചെയ്തതിൻെറ തിൻമകൾ അദ്ദേഹത്തിന് (ബാധിക്കാതെ) അല്ലാഹു കാത്തു. ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരിൽ കടുത്ത ശിക്ഷ (വന്നു) വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

---

45 فَوَقَاهُ اللهُ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ കാത്ത്. سَيِّئَاتِ مَا യാതൊന്നിൻെറ തിൻമകളെ (കെടുതികളിൽനിന്ന്) . مَكَرُوا അവർ കുതന്ത്രം ചെയ്ത. وَحَاقَ വന്നിറങ്ങുക(വലയം ചെയ്യുക) യും ചെയ്തു. بِآلِ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരിൽ. سُوءُ الْعَذَابِ കടുത്ത ശിക്ഷ.

അവർ പരിപാടിയിട്ടിരുന്ന ആ കുതന്ത്രം എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും അതൊന്നും ബാധിക്കാതെ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ കാത്തുരക്ഷിച്ചു. പരലോകത്തും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് രക്ഷ നൽകുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് പകരം അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെ ആക്രമത്തിന് വട്ടം കൂട്ടിയ ഫിർഔന്നും ജനതക്കും സംഭവിച്ചതോ? ഈ ലോകത്തുവെച്ചും ശിക്ഷ, പിന്നീട് ഖിയാമത്തുനാൾവരെയും ശിക്ഷ, അവസാനം കാലാകാലം ഒഴിവില്ലാത്ത ശിക്ഷയും! ഈ മൂന്നിൽ ആദ്യത്തേതിനെക്കുറിച്ചാണ് ‘ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരിൽ കടുത്ത ശിക്ഷ വന്ന് വലയം ചെയ്തു’’ എന്ന് പറഞ്ഞത്. അതെ, അവരെല്ലാം ചെങ്കടലിൽ അതിദാരുണമാംവണ്ണം മുങ്ങി നശിച്ചു. തുടർന്നുള്ള രണ്ട് ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചും അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നു:-

ٱلنَّارُ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا غُدُوّٗا وَعَشِيّٗاۚ وَيَوۡمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدۡخِلُوٓاْ ءَالَ فِرۡعَوۡنَ أَشَدَّ ٱلۡعَذَابِ ﴿٤٦﴾

46 നരകം! രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും അവർ അതിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. (ഖിയാമത്താകുന്ന) അന്ത്യഘട്ടം നിലവിൽ വരുന്ന ദിവസമാകട്ടെ, (കൽപനയുണ്ടാകും:) 'ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരെ ഏറ്റവും കഠിനശിക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ' (എന്ന്) !

---

46 النَّارُ നരകം, അഗ്നി. يُعْرَضُونَ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. عَلَيْهَا അതിൽ, അതിന്നടുക്കൽ. غُدُوًّا രാവിലെ. وَعَشِيًّا വൈകുന്നേരവും. وَيَوْمَ تَقُومُ നിലകൊള്ളുന്ന(സംഭവിക്കുന്ന) ദിവസം. السَّاعَةُ അന്ത്യഘട്ടം (ഖിയാമത്ത്) . أَدْخِلُوا പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ. آلَ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരെ. أَشَدَّ الْعَذَابِ ഏറ്റവും കഠിനശിക്ഷയിൽ.

രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവർ നരകത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുക എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല. അദൃശ്യലോകത്തുവെച്ച് നടക്കുന്ന സംഭവമാണല്ലോ അത്. ഈ പ്രദർശനം ഉണ്ടാകുന്നത് മരണത്തെത്തുടർന്ന് ഐഹികബന്ധം അവസാനിച്ച ശേഷമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവരെ ഏറ്റവും കടുത്ത ശിക്ഷയാകുന്ന നരകശിക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ കൽപനയുണ്ടാകുമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് അത് ഖിയാമത്തുനാളിന് മുമ്പുണ്ടാകുന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതെ, ഐഹികജീവിതത്തിനും, പുനരുത്ഥാനത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഘട്ടത്തിൽ (عالم البرزخ) ൽ വെച്ച് നടക്കുന്നതാണത്. നൻമതിൻമകളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലങ്ങളും, രക്ഷാശിക്ഷകളും അനുഭവപ്പെടുന്നത് ഖിയാമത്തുനാളിലാണെങ്കിലും, ഖബ്റുകളിൽവെച്ച്- മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഇടക്കാലത്തിൽ ആത്മീയലോകത്തുവെച്ച്-ഓരോരുത്തൻെറ കർമ്മങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമെന്നോണം സുഖദുഃഖങ്ങളുടെ പല അനുഭവങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് പ്രബലമായ പല ഹദീസുകളിലും നബി (ﷺ) യും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷി (الشهداء) കളെക്കുറിച്ച് ''അവർ മരണപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ധരിക്കരുതെന്നും അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണെന്നും മറ്റും സൂറത്തുൽ ബഖറ: 154 ലും സൂ: ആലുഇംറാൻ 169 ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله اموات الخ–البقرة

ولاتحسن الذين قتلوا فى سبيل الله امواتا – الى قوله يرزقون فرحا الخ – ال عمران

ഇതിൻെറ വ്യാഖ്യാനമായി, അവരുടെ ആത്മാക്കൾ ഹരിതവർണ്ണത്തിലുള്ള പക്ഷികളുടെ ഉള്ളങ്ങളിലായിക്കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിഹരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും മറ്റും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. (اخرجه مسلم وغيره) അപ്പോൾ, മരണശേഷം ഖിയാമത്തുനാളിന് മുമ്പുള്ള കാലത്ത് ശിർക്കിൻെറ നേതാക്കൾക്ക് ചില ശിക്ഷാപരമായ അനുഭവങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും, നേരെമറിച്ച് തൗഹീദിൻെറ നേതാക്കൾക്ക് ചില സുഖാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും ഖുർആൻകൊണ്ടുതന്നെ തെളിയുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ട പാപികൾക്കും ഖബ്റിൽവെച്ച് ചില ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഹദീസുകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. (ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിശദീകരണ സൂ: യാസീന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണുക. മരണശേഷം എല്ലാവരും ഖബ്റുകളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരിക്കുമെന്നും, ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയെക്കുറച്ചും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നതെല്ലാം നിരർത്ഥമാണെന്നും സമർത്ഥിക്കുന്ന യുക്തിവാദികൾക്കുള്ള ഖണ്ഡനങ്ങളും അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ

ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.) അടുത്ത വചനത്തിൽ നരകക്കാർ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ചില തർക്കങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും അല്ലാഹു വിവിരിക്കുന്നു:

وَإِذْ يَتَحَآجُّونَ فِى ٱلنَّارِ فَيَقُولُ ٱلضُّعَفَٰٓؤُا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ ٱلنَّارِ ﴿٤٧﴾

47 നരകത്തിൽവെച്ച് അവർ [നരകവാസികൾ] അന്യോന്യം ന്യായവാദം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) ! അപ്പോൾ ദുർബ്ബലരായുള്ളവർ അഹംഭാവം നടിച്ചവരോട് പറയും: 'നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടായിരുന്നു (ഉള്ളത്); ആകയാൽ, നരകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പങ്ക് ഞങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിത്തരുന്നവരാണോ?!'

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُلٌّ فِيهَآ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ ٱلْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

48 അഹംഭാവം നടിച്ചവർ പറയും: 'നാം എല്ലാവരും അതിൽതന്നെ; അല്ലാഹു അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിച്ചുകഴിഞ്ഞു!'

---

47 وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ അവർ അന്യോന്യം ന്യായവാദം ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭം. فِي النَّارِ നരകത്തിൽ (അഗ്നിയിൽ) വെച്ച്. فَيَقُولُ അപ്പോൾ പറയും. الضُّعَفَاءُ ദുർബ്ബലൻമാർ, അശക്തർ. لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا അഹംഭാവം നടിച്ചവരോട്. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു. لَكُمْ تَبَعًا നിങ്ങൾക്ക് അനുഗാമികൾ, നിങ്ങളെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട്. فَهَلْ أَنتُم ആകയാൽ നിങ്ങളാണോ. مُّغْنُونَ عَنَّا ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമില്ലാതാക്കുന്ന (ഒഴിവാക്കുന്ന) വർ. نَصِيبًا ഒരു പങ്ക്, വല്ല വിഹിതവും. مِّنَ النَّارِ നരകത്തിൽനിന്ന്. 48 قَالَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ പറയും. اسْتَكْبَرُوا അഹംഭാവം നടിച്ച. إِنَّا كُلٌّ നിശ്ചയമായും നാം എല്ലാവരും. فِيهَا അതിലാണ്, ഇതിലാണ്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. قَدْ حَكَمَ അവൻ വിധി കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. بَيْنَ الْعِبَادِ അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ.

ഇനി രക്ഷാമാർഗമില്ലെന്ന് അവർക്കറിയാമെങ്കിലും ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം നിമിത്തം ന്യായവാദം ചെയ്ത് നോക്കുകയാണ്. അസത്യത്തിൻെറ നേതാക്കൻമാരെ പിൻപറ്റി വഴിപിഴച്ചുപോകുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഈ സംഭാഷണം ഒരു താക്കീതത്രെ. രണ്ട് കൂട്ടരും ചിലപ്പോൾ മലക്കുകളോടും രക്ഷക്കപേക്ഷിച്ചുനോക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَقَالَ ٱلَّذِينَ فِى ٱلنَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ ٱلْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

49 നരകത്തിലുള്ളവർ 'ജഹന്നമി'ൻെറ കാവൽക്കാരോടു പറയും: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് (ഒന്ന്) പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ, ശിക്ഷയിൽനിന്നുള്ള ഒരു ദിവസം അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് ലഘുവാക്കിത്തരട്ടെ!' [അന്നെങ്കിലും ഒരു വിശ്രമം കിട്ടുമല്ലോ].

قَالُوٓا۟ أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ ۚ قَالُوا۟ فَٱدْعُوا۟ ۗ وَمَا دُعَٰٓؤُا۟ ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ ﴿٥٠﴾

50 അവർ പറയും: 'നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റസൂലുകൾ തെളിവുകളുമായി വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?!' അവർ [നരകക്കാർ] പറയും: 'ഇല്ലാതേ! (വന്നിരുന്നു) .' അവർ [കാവൽക്കാർ] പറയും: 'എന്നാൽ നിങ്ങൾ (തന്നെ) പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളു

വിന്‍!' അവിശ്വാസികളുടെ പ്രാര്‍ത്ഥന വൃഥാവിലല്ലാതെ അല്ലതാനും.

---

49 وَقَالَ പറയും. الَّذِينَ فِي النَّارِ നരകത്തിലുള്ളവര്‍. لِخَزَنَةِ പാറാവുകാരോട്, കാവല്‍ക്കാരോട്. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്‍െറ (നരകത്തിന്‍െറ) . ادْعُوا നിങ്ങള്‍ പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുവിന്‍. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്. يُخَفِّفْ عَنَّا ഞങ്ങള്‍ക്ക് അവര്‍ ലഘുവാക്കിത്തരട്ടെ. يَوْمًا ഒരു ദിവസം. مِّنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയില്‍നിന്നുള്ള. 50 قَالُوا അവര്‍ പറയും. أَوَلَمْ تَكُ ആയിരുന്നില്ലേ, ഉണ്ടായില്ലേ. تَأْتِيكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക. رُسُلُكُم നിങ്ങളുടെ റസൂലുകള്‍. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളുമായി. قَالُوا അവര്‍ പറയും. بَلَى ഇല്ലാതേ, അതെ. قَالُوا അവര്‍ പറയും. فَادْعُوا എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ പ്രാര്‍ത്ഥിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍. وَمَا അല്ല (ഇല്ല) താനും. دُعَاءُ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ പ്രാര്‍ത്ഥന. إِلاَّ فِي ضَلاَلٍ പാഴില്‍ (വൃഥാവില്‍, വഴികേടില്‍) അല്ലാതെ.

അല്ലാഹുവിന്‍െറ ദൂതന്‍മാരായ മുര്‍സലുകള്‍ വേണ്ടത്ര തെളിവുകള്‍സഹിതം നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചിട്ടും നിങ്ങള്‍ അവരെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിച്ചതുനിമിത്തമാണല്ലോ ഈ ഗതി നിങ്ങള്‍ക്ക് എത്തിയത്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുവാനും അപേക്ഷിക്കുവാനും യാതൊരു മാര്‍ഗവുമില്ല. വേണമെങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍തന്നെ പ്രാര്‍ത്ഥിച്ചേക്കുവിന്‍. യാതൊരു ഫലവും പ്രാര്‍ത്ഥനകൊണ്ട് ഇനി നിങ്ങള്‍ക്ക് ലഭിക്കുവാന്‍ പോകുന്നില്ല. എന്ന് സാരം. نعوذ بالله അടുത്ത വചനത്തില്‍ സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:-

വിഭാഗം-6

51 നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും ഐഹിക ജീവിതത്തിലും, സാക്ഷികള്‍ നില്‍ക്കുന്ന [രംഗത്തു വരുന്ന] ദിവസവും നാം സഹായിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും;-

إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ ٱلْأَشْهَٰدُ ﴿٥١﴾

52 അതായത്, അക്രമികള്‍ക്ക് അവരുടെ ഒഴികഴിവ് ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസം. (മാത്രമല്ല) അവര്‍ക്ക് ശാപവുമുണ്ടായിരിക്കും; അവര്‍ക്കത്രെ കടുത്ത ഭവനവും!

يَوْمَ لَا يَنفَعُ ٱلظَّٰلِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ ۖ وَلَهُمُ ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ﴿٥٢﴾

---

51 إِنَّا لَنَنصُرُ നിശ്ചയം നാം സഹായിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. رُسُلَنَا നമ്മുടെ ദൂതന്‍മാരെ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെയും. فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹികജീവിതത്തില്‍. وَيَوْمَ يَقُومُ എഴുന്നേല്‍ക്കുന്ന (നില്‍ക്കുന്ന) ദിവസവും. الْأَشْهَادُ സാക്ഷികള്‍, സാക്ഷ്യങ്ങള്‍. 52 يَوْمَ لاَ يَنفَعُ അതായത് ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസം. الظَّالِمِينَ അക്രമികള്‍ക്ക്. مَعْذِرَتُهُمْ അവരുടെ ഒഴികഴിവ്. وَلَهُمُ അവര്‍ക്കുണ്ട് (അവര്‍ക്കാണ്) താനും. اللَّعْنَةُ ശാപം. وَلَهُمْ അവര്‍ക്കുതന്നെ. سُوءُ الدَّارِ കടുത്ത (മോശമായ) ഭവനം, (ആ) ഭവനത്തിന്‍െറ കെടുതി.

ഓരോരുത്തരുടെയും സകല കര്‍മ്മങ്ങളെയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് പ്രവാചകന്‍മാര്‍, മലക്കുകള്‍, അവയവങ്ങള്‍ തുടങ്ങിയ പലതരം സാക്ഷികള്‍ രംഗത്ത് വരുന്ന ദിവസമാണല്ലോ ഖിയാമത്തുനാള്‍. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന് സാക്ഷികള്‍ നില്‍ക്കുന്ന ദിവസം (يوم يقوم الاشهاد) എന്ന് പറഞ്ഞത്. പാരത്രികജീവിതത്തില്‍ മുര്‍സലുകള്‍ക്കും, സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കും ലഭിക്കുന്ന

സഹായം വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ, ഈ ലോകത്ത് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സഹായം എന്തായിരിക്കും? അത് പല പ്രകാരത്തിലും ആയേക്കാം: സുലൈമാൻ (عليه السلام) , ദാവൂദ് (عليه السلام) എന്നിവർക്ക് ലഭിച്ചതു പോലെ, അവിശ്വാസികളെ കീഴൊതുക്കി ആധിപത്യം നടത്തത്തക്ക പ്രതാപവും ഭരണവും ലഭിക്കുക, നമ്മുടെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് സിദ്ധിച്ചതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾക്കെതിരിൽ വിജയം കൈവരുക, നൂഹ് (عليه السلام) , മൂസാ (عليه السلام) എന്നിവർക്ക് സിദ്ധിച്ചതുപോലെ അവിശ്വാസികളിൽ പൊതുശിക്ഷ ഇറക്കി തങ്ങൾക്ക് വിജയം നൽകുക. അതുമല്ലെങ്കിൽ അവിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി ബലഹീനമായിത്തീരുക ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലും ആകാവുന്നതാണ്. الله اعلم

ആൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും ഫിർഔൻെറയും വർത്തമാനങ്ങളും, നരകവാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും വിവരിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണല്ലോ ഈ വചനങ്ങളിൽ റസൂലുകളുടെയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും വിജയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ വാഗ്ദാനം അവൻ നിറവേറ്റാറുണ്ടെന്നതിന് ഒരു ഉദാഹരണമെന്നോണം മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സമുദായത്തിൻെറയും ചരിത്രം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുവാനും, പ്രസ്തുത വാഗ്ദാനത്തിൽ വിശ്വാസവും പ്രതീക്ഷയും അർപ്പിക്കുവാനും നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു;

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْكِتَٰبَ ﴿٥٣﴾

53 തീർച്ചയായും, മൂസാക്ക് നാം മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയുണ്ടായി; ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു;-

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٥٤﴾

54 ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, (ഉപദേശ) സ്മരണയുമായിക്കൊണ്ട്.

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِٱلْعَشِىِّ وَٱلْإِبْكَٰرِ ﴿٥٥﴾

55 ആകയാൽ, (നബിയേ) നീ ക്ഷമിക്കുക. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. നിൻെറ പാപത്തിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും, വൈകുന്നേരവും കാലത്തും നിൻെറ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തുകയും ചെയ്യുക.

---

53 وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. مُوسَى മൂസാക്ക്. الْهُدَى മാർഗ്ഗദർശനം, നേർമ്മാർഗ്ഗം. وَأَوْرَثْنَا നാം അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക്. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. 54 هُدًى മാർഗ്ഗദർശനമായി, വഴികാട്ടിയായി. وَذِكْرَى ഉപദേശമായും, സ്മരണയായും. لِأُولِي الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക്. 55 فَاصْبِرْ ആകയാൽ ക്ഷമിക്കുക. إِنَّ وَعْدَ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം. حَقٌّ യഥാർത്ഥമാണ്, ശരിയായതാണ്. وَاسْتَغْفِرْ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. لِذَنبِكَ നിൻെറ പാപത്തിനുവേണ്ടി. وَسَبِّحْ 'തസ്ബീഹും' നടത്തുക. بِحَمْدِ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തുതിയോടെ. بِالْعَشِيِّ വൈകുന്നേരം, സന്ധ്യക്ക്. وَالْإِبْكَارِ കാലത്തും രാവിലെയും.

ഈ കൽപ്പന പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (ﷺ) യോടാണെങ്കിലും, സമുദായത്തിനാകമാനം ബാധകമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. പാപമോചനം തേടുന്ന കാര്യം പ്രത്യേകിച്ചും. നബി (ﷺ) യാണെങ്കിൽ എല്ലാ പാപങ്ങളും പൊറുക്കപ്പെട്ട ആളും പാപരഹിതനുമാകുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും

പാപങ്ങൾക്ക് പൊറുതി തേടണമെന്ന് കൽപ്പിക്കുമ്പോൾ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ കൽപ്പന എത്രമാത്രം ഗൗരവപ്പെട്ടതായിരിക്കും?! ആലോചിച്ച് നോക്കുക! നബി (ﷺ) തിരുമേനി- അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ള പ്രവാചകൻമാർ-പൊതുജനങ്ങളെപ്പോലെ, അക്രമപരമോ, കുറ്റകരമോ ആയ പാപങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപ്പിച്ചതെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്നോ മറ്റോ ധരിച്ചുകൂടാ. സാധാരണക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാപമായോ, കുറ്റകരമായോ ഗണിക്കപ്പെടുവാനില്ലാത്ത ചില നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾ പോലും പ്രവാചകൻമാരുടെ സ്ഥാനപദവികൾ വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ കേവലം മര്യാദകേടായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ ഏറ്റവും അഭികാമ്യമായ ഒരു നയത്തിനു പകരം, അതിൻെറ താഴെ കിടയിലുള്ള മറ്റൊരു നയം-സാധാരണക്കാരെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ നയം അനുവദനീയമായിരിക്കാമെങ്കിലും-അവർ സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിൽ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് നന്നായി ഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിസ്സാര സംഗതികളായിരിക്കും പ്രവാചകൻമാരുടെ 'പാപങ്ങൾ'. നല്ല ആളുകളുടെ നൻമകളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ച മഹാൻമാരുടെ തിൻമകളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കും (حسنات الابرار سيأت ا المقربين) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത് ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള നിസ്സാരങ്ങളായ പോരായ്മയിൽ നിന്നും അവർ സംശുദ്ധരായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു അവരോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപ്പിക്കുന്നത്. (ഈ വിഷയകമായി സൂ: സ്വാദ് 34-38ൻെറ വിവരണത്തിൽ വായിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക.)

നബിമാരുടെ പാപമോചനം തേടലിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിലും, അവരോട് അതിന് കൽപ്പിക്കുന്നതിലും മറ്റൊരു രഹസ്യം കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ വിഷയത്തിലും പ്രവാചകൻമാർ സമുദായത്തിന് മാതൃക നൽകേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് പാപങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിലും, അവരെപ്പറ്റി സദാ മോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും അവർ സമുദായത്തിന് മാതൃകാ പുരുഷൻമാരായിരിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക പ്രോൽസാഹനം കൂടിയാണത്. നബി (ﷺ) യുടെ ഒരു തിരുവചനം കാണുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുക. ഞാൻ തന്നെ അവനിലേക്ക് ദിവസം നൂറ് പ്രാവശ്യം പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു.'

(يا ايها الناس توبو الى الله فانى اتوب إليه فى اليوم مئة مرة – رواه مسلم)

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ (4, 5 വചനങ്ങളിൽ) അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്ത ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് 35-ാം വചനത്തിലും അതാവർത്തിക്കുകയും, വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള കഠിനമായ കോപം രേഖപ്പെടുത്തുകയും, അഹംഭാവത്തിൽനിന്നും സ്വേച്ഛാപരമായ ധിക്കാരത്തിൽ നിന്നുമാണ് തർക്ക സ്വഭാവം ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഫിർഔൻെറയും, അവൻെറ ഗർവ്വിൻെറയും കഥ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും അടുത്ത വചനത്തിലും അതാ, ഈ വിഷയം അല്ലാഹു ആവർത്തിക്കുന്നു!

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۙ إِن فِى صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُم بِبَٰلِغِيهِ ۚ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

56 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു'കളിൽ (സന്ദേശ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ) തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയ യാതൊരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും കൂടാതെ തർക്കം നടത്തുന്നവർ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, തങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത [അർഹരാകാത്ത] അഹംഭാവം അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ല. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനും.

56 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ يُجَادِلُونَ തർക്കം നടത്തുന്നവർ. فِي آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ. بِغَيْرِ سُلْطَانٍ ഒരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും (പ്രമാണവും) ഇല്ലാതെ. أَتَاهُمْ തങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുള്ള. إِن فِي صُدُورِهِمْ അവരുടെ നെഞ്ചുകളിൽ (ഹൃദയങ്ങളിൽ) ഇല്ല. إِلاَّ كِبْرٌ അഹംഭാവം (ഗർവ്വ്) അല്ലാതെ. مَّا هُم അവരല്ല. بِبَالِغِيهِ അതിന് എത്തിയവർ (അതിന്ന് തക്ക അർഹതയുള്ളവർ) . فَاسْتَعِذْ ആകയാൽ നീ ശരണം (അഭയം) തേടുക. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനോട്. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ. الْبَصِيرُ കാണുന്നവൻ.

അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശലക്ഷ്യങ്ങളിലും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും അവർ ദുസ്തർക്കം നടത്തുവാനുള്ള കാരണം അവരുടെ ഗർവും അഹംഭാവവും മാത്രമാണ്. എന്നാൽ, അങ്ങിനെ ഗർവ് നടിക്കുവാൻ തക്ക അർഹതയോ, യോഗ്യതയോ, ന്യായമോ അവർക്കുണ്ടോ? ഇല്ല. അതിനുമാത്രം അവരില്ല. എന്നിരിക്കെ, അതിനെച്ചൊല്ലി പരിഭവിക്കേണ്ടതില്ല. അവർ മൂലവും, അല്ലാതെയും ഉണ്ടാകാവുന്ന കെടുതികളിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടുക മാത്രമേ വേണ്ടൂ. അവർ എല്ലാം കേട്ടും കണ്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണല്ലോ.

لَخَلْقُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ ٱلنَّاسِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

57 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ കാര്യംതന്നെ. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَلَا ٱلْمُسِىٓءُ ۚ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

58 അന്ധനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുകയില്ല; വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരും, ദുഷ്കർമ്മിയുമാകട്ടെ, (അവരും സമമാകുക) ഇല്ല. എന്തോ (വളരെ) കുറച്ചേ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നുള്ളു!

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَـَٔاتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

59 നിശ്ചയമായും, അന്ത്യഘട്ടം വരുന്നതുതന്നെ-അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

---

57 لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയും. أَكْبَرُ അധികം വലുത് (തന്നെ) . مِنْ خَلْقِ النَّاسِ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കാൾ. وَلَكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷേ. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല. 58 وَمَا يَسْتَوِي സമമാവുക(ഒക്കുക) യില്ല. الْأَعْمَى അന്ധൻ. وَالْبَصِيرُ കാഴ്ചയുള്ളവനും. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരും. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. وَلاَ الْمُسِيءُ ദുഷ്ക്കർമ്മിയും (തിന്മ ചെയ്യുന്നവനും) ഇല്ല. قَلِيلاً എന്തോ (വളരെ) കുറച്ച് (മാത്രം) . مَّا تَتَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നു. 59 إِنَّ السَّاعَةَ നിശ്ചയമായും അന്ത്യഘട്ടം, ആ നാഴിക. لَآتِيَةٌ വരുന്നതുതന്നെ. لاَّ رَيْبَ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. فِيهَا അതിൽ. وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ എങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

അടുത്ത വചനം മനസ്സിരുത്തുക. പ്രാർത്ഥനയാകുന്ന 'ദുആ'യെ സംബന്ധിച്ച് പലതും അതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്;

وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِىٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ إِنَّ

60 (ഹേ, മനുഷ്യരേ) നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് പറയുന്നു: 'നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിക്കുവിൻ

ٱلَّذِينَ يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِي سَيَدۡخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

[എന്നോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ], ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാം. നിശ്ചയമായും, എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ നിന്ദ്യരായ നിലയിൽ (താമസംവിനാ) 'ജഹന്നമി'ൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്.

---

60 وَقَالَ رَبُّكُمُ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് പറയുന്നു, പറയുകയാണ്. ادْعُونِي നിങ്ങളെന്നെ വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. أَسْتَجِبْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഉത്തരം നൽകാം, നൽകും. إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ. عَنْ عِبَادَتِي എനിക്ക് (എന്നെ) ആരാധന ചെയ്യുന്നതിന്. سَيَدْخُلُونَ അവർ അടുത്തു പ്രവേശിക്കും. جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ, നരകത്തിൽ. دَاخِرِينَ നിന്ദ്യരായി, നിസ്സാരൻമാരായി.

ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് പലതും മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്: 1) അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ എന്ന് പറയാതെ, 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് പറയുന്നു, എന്നെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ' (وقال ربكم ادعونى) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബും-രക്ഷിതാവും-നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എൻെറ അടിയാൻമാരുമായ സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിച്ച് പ്രാഥിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് നിർവ്വാഹമില്ല, അത് നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവികമായ ഒരു കടമയാണ് മറ്റാരെയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമോ, ന്യായമോ, ആവശ്യമോ ഇല്ല. എന്ന് താൽപര്യം. 2) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻെറ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം നൽകുവാൻ അല്ലാഹു എപ്പോഴും സന്നദ്ധനാണ്. അതിൽ യാതൊരു വൈമനസ്യവും അവന്നില്ല. 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാം' (استحب لكم) എന്നുള്ള നിരുപാധികമായ വാഗ്ദാനം അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 3) ദുആ ഇബാദത്താണ്. അവ ആരാധനയിൽപെട്ടതാണ് പ്രാർത്ഥനയും. തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ 'എന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ' എന്ന് പറയാതെ, 'എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ' (ان الذين يستكبرون عن عبادتى) എന്ന പ്രയോഗം ഇതാണ് കാട്ടിത്തരുന്നത്. 4) അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാതെയും, അവന് ആരാധന ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നതും, ആ രണ്ടിലും അവന് പുറമെ മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി പങ്ക് ചേർക്കുന്നതും വാസ്തവത്തിൽ ഗർവ്വും, അഹംഭാവവുമാണ്. സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും അവനായിരിക്കെ, മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അവൻെറ അടിമകളും സൃഷ്ടികളുമായിരിക്കെ, അതിനുള്ള കാരണം വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്നെ ആരാധിക്കാത്തവർ എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ ' എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിച്ചവർ' എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന്, ഇത് മനസ്സിലാക്കാം.

ആരാധനകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനുമാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹുവിനല്ലാത്ത ആരാധന കുഫ്റും ശിർക്കും (അവിശ്വാസവും ബഹുദൈവവിശ്വാസവും) ആയിരിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ആരാധനയുടെ ഒരു ഇനമായ-അതിലെ പ്രധാന ഇനമായ-വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കലും അങ്ങനെത്തന്നെ എന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. താഴെ കാണുന്ന ഹദീസുകൾ ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു:-

١) قال النبي صلى الله عليه وسلم من لم يدع الله يغضب عليه – احمد والحاكم
٢) وقال ﷺ الدعاء هو العبادة وقرأ هذه الآية – احمد والترمذى والنسائى وابو داود
٣) وقال الدعاء مخ العبادة – الترمذى
٤) سئل ﷺ اى العبادة افضل قال دعآء المرأ لنفسه – البخارى فى الادب
٥) وقال يستجاب العبد مالم يدع باثم او قطيعة رحم مالم يستعجل قيل ما الاستعجال قد دعوت وقد دعوت فلم ار يستجاب لي فيستحسر عند ذلك ويدع الدعآء – مسلم

സാരം; 1. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'ആര്‍ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നില്ലയോ അവന്‍െറ മേല്‍ അല്ലാഹു കോപിക്കുന്നതാണ് '. (അ; ഹാ) 2. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ദുആ' തന്നെയാണ് 'ഇബാത്ത്'. തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് തിരുമേനി ഈ ആയത്ത് ഓതുകയു ചെയ്തു'. (അ; തി; ദാ; ന.) 3. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ദുആ' ഇബാദത്തിന്‍െറ മജ്ജയാണ്'. (തി.) 4. ഇബാദത്തില്‍വെച്ച് ഏതാണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതെന്ന് തിരുമേനിയോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യന്‍ തനിക്കു വേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കലാകുന്നു'. (ബുഖാരി-അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ 'അല്‍ അദബി' ല്‍.) 5. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''പാപകരമായതിനോ, കുടുംബബന്ധം മുറിക്കുന്നതിനോ പ്രാര്‍ത്ഥിക്കാതിരിക്കുമ്പോള്‍-ധൃതികൂട്ടാതിരിക്കുന്നപക്ഷം-മനുഷ്യന് പ്രാര്‍ത്ഥനക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതാണ്''. അപ്പോള്‍ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'ധൃതികൂട്ടുക എന്നാലെന്താണ്?' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'ഞാന്‍ ദുആ ചെയ്തു, ഞാന്‍ ദുആ ചെയ്തു, എന്നിട്ട് എനിക്ക് ഉത്തരം കിട്ടുന്നതായി കാണുന്നില്ല.' എന്ന് (അക്ഷമനായി) പറയുകയും, അങ്ങനെ അന്നേരം മനസ്സ് മടുത്ത് ദുആ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക ഇതാണ് ധൃതികൂട്ടല്‍'. (മു.) ദുആയും ഇബാദത്തും ചെയ്യപ്പെടുവാനുള്ള അര്‍ഹത അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാകുവാന്‍ കാരണം അടുത്ത ആയത്തുകളില്‍ കാണാം:

വിഭാഗം-7

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

61 അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങള്‍ അടങ്ങിയിരിക്കുവാന്‍ വേണ്ടി രാത്രിയെയും, (കണ്ണു) കാണാവുന്ന നിലയില്‍ [പ്രകാശിതമായിക്കൊണ്ട്] പകലിനെയും നിങ്ങള്‍ക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തന്നവന്‍. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ജനങ്ങളുടെമേല്‍ ദയവ് (അഥവാ അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവന്‍തന്നെയാണ്. എങ്കിലും, മനുഷ്യരില്‍ അധികമാളും നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ خَـٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ لَّآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

62 അങ്ങിനെയുള്ളവനത്രെ, എല്ലാ വസ്തുവിന്‍െറയും സ്രഷ്ടാവായ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങള്‍ (സത്യം വിട്ട്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!

كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ ٱلَّذِينَ كَانُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

63 അല്ലാഹുവിന്‍െറ 'ആയത്തു'കളെ [ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ] നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവര്‍ അപ്രകാരം (സത്യത്തില്‍നിന്ന്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَـٰتِ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٦٤﴾

64 അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങള്‍ക്ക് ഭൂമിയെ വാസസ്ഥലവും, ആകാശത്തെ ഒരു കെട്ടിടവും [മേല്പുരയും] ആക്കിത്തന്നവന്‍. അവന്‍ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങള്‍ക്ക് വിശേഷപ്പെട്ട വസ്തുക്കളില്‍ നിന്ന് അവന്‍ ആഹാരം (അഥവാ ഉപജീവനം) നല്‍കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെയുള്ളവനാണ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു. അപ്പോള്‍, (സര്‍വ്വ) ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു എത്രയോ മാഹാത്മ്യമേറിയവനാകുന്നു!

هُوَ ٱلْحَىُّ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ ۗ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٦٥﴾

65 അവനത്രെ ജീവത്തായുള്ളവൻ. അവന ല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. അതിനാൽ, മതം (അഥവാ കീഴ്‌വണക്കം) അവന് (മാത്രം) നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനെ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുവിൻ. ലോകരുടെ രക്ഷി താവായ അല്ലാഹുവിനാണ് സർവ്വസ്തു തിയും!

---

61 الَّذِي اللهُ അല്ലാഹു യാതൊരവനത്രെ. جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) തന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. لِتَسْكُنُوا فِيهِ നിങ്ങളതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. وَالنَّهَارَ പകലിനെയും. مُبْصِرًا കാണാവുന്നതായി, കാണത്തക്കതായി. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَذُو فَضْلٍ ദയവ് (അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവൻതന്നെ. عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ. وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ എങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികവും, മിക്കവരും. لاَ يَشْكُرُونَ നന്ദിചെയ്യുന്നില്ല. 62 ذَلِكُمُ (അങ്ങിനെയുള്ള) അവൻ, അവനത്രെ. اللهُ അല്ലാഹു. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ, രക്ഷിതാവ്. خَالِقُ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും. لاَّ إِلَهَ ആരാധ്യനേയില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. فَأَنَّى അപ്പോൾ എങ്ങിനെ, എങ്ങോട്ടാണ്. تُؤْفَكُونَ നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു. 63 كَذَلِكَ അപ്രകാരം. يُؤْفَكُ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു. الَّذِينَ كَانُوا ആയിരുന്നവർ. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ. يَجْحَدُونَ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 64 اللهُ അല്ലാഹു. الَّذِي جَعَلَ ആക്കിയവനത്രെ. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക്. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. قَرَارًا താവളം (താമസസ്ഥലം) . وَالسَّمَاءَ ആകാശത്തെ. بِنَاءً കെട്ടിടം, എടുപ്പ്. وَصَوَّرَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. فَأَحْسَنَ എന്നിട്ടവൻ നന്നാക്കി (ഭംഗിയാക്കി) . صُوَرَكُمْ നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ. وَرَزَقَكُم നിങ്ങൾക്കവൻ (ആഹാരം ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തു. مِّنَ الطَّيِّبَاتِ വിശിഷ്ട (നല്ല, പരിശുദ്ധ) മായവയിൽ നിന്ന്. ذَلِكُمُ അതത്രെ (അവനാണ്) അല്ലാഹു. اللهُ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്, റബ്ബായ. فَتَبَارَكَ അപ്പോൾ മാഹാത്മ്യം (നൻമ, മേൻമ) ഏറിയിരിക്കുന്നു. اللهُ അല്ലാഹു. رَبُّ രക്ഷിതാവായ. الْعَالَمِينَ ലോക(രുടെ) . 65 هُوَ الْحَيُّ അവനത്രെ ജീവത്തായുള്ളവൻ, (സാക്ഷാൽ) ജീവിക്കുന്നവൻ. لاَ إِلَهَ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. إِلاَّ هُو അവനല്ലാതെ. فَادْعُوهُ ആകയാൽ അവനെ വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക. مُخْلِصِينَ لَهُ അവന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട്. الدِّينَ മതം, കീഴ്‌വണക്കം. الْحَمْدُ (സർവ്വ) സ്തുതി. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. رَبِّ രക്ഷിതാവായ. الْعَالَمِينَ ലോക.

പ്രാർത്ഥനയും, ആരാധനയും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ പലതും വിവരിച്ചശേഷം, അതുകൊണ്ട് അവനെ മാത്രം വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും വേണമെന്ന് വീണ്ടും ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി, തക്കതായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന സംശയാതീതമായി ഈ യാഥാർത്ഥ്യം സ്ഥാപിച്ച് കഴിഞ്ഞതിൻെറ പേരിൽ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

۞ قُلْ إِنِّى نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَمَّا جَآءَنِىَ ٱلْبَيِّنَٰتُ مِن رَّبِّى وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٦٦﴾

66 (നബിയേ) പറയുക: 'എൻെറ രക്ഷിതാവിൽ നിന്ന് എനിക്ക് തെളിവുകൾ വന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവരെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നത് എന്നോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിന് ഞാൻ കീഴൊതുങ്ങണമെന്ന് എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

---

66 قُلْ പറയുക. إِنِّي نُهِيتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. أَنْ أَعْبُدَ ഞാൻ ആരാധിക്കൽ. الَّذِينَ تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരെ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. لَمَّا جَاءَنِيَ

എനിക്ക് വന്നിരിക്കെ. الْبَيِّنَاتُ തെളിവുകള്‍. مِن رَّبِّي എന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ പക്കല്‍നിന്ന്. وَأُمِرْتُ ഞാന്‍ (എന്നോട്) കല്‍പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَنْ أُسْلِمَ ഞാന്‍ കീഴൊതുങ്ങുവാന്‍, അനുസരിക്കണമെന്ന്. لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോക (രുടെ) രക്ഷിതാവിന്.

അതുകൊണ്ട് ആരാധനയില്‍ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തില്‍ ചേരുവാനോ, അത് സമ്മതിക്കുവാനോ എനിക്ക് നിവൃത്തിയില്ല എന്ന് താല്‍പര്യം.

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا۟ أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا۟ شُيُوخًا ۚ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ ۖ وَلِتَبْلُغُوٓا۟ أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

67 'അവനത്രെ, നിങ്ങളെ മണ്ണില്‍നിന്നും, പിന്നെ ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയില്‍ [ശുക്ളബീജത്തില്‍] നിന്നും, പിന്നീട് രക്തപിണ്ഡത്തില്‍ നിന്നുമായി സൃഷ്ടിച്ചവന്‍. പിന്നീട്, നിങ്ങളെ അവന്‍ ശിശുക്കളായി പുറത്തു വരുത്തുന്നു: പിന്നെ, നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ പൂര്‍ണ്ണശക്തി (യൗവനം) പ്രാപിക്കും വരേക്കും (വളര്‍ത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നു) ; പിന്നെ, നിങ്ങള്‍ വൃദ്ധന്‍മാരായിത്തീരുന്നതുവരേക്കും (അവശേഷിപ്പിക്കുന്നു) . (അതിനു) മുമ്പേ കാലം തീര്‍ന്നു (മരണപ്പെട്ടു) പോകുന്നവരും നിങ്ങളിലുണ്ട്;- നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിയില്‍ നിങ്ങള്‍ എത്തിച്ചേരേണ്ടതിനും, നിങ്ങള്‍ മനസ്സിരുത്തുവാന്‍ വേണ്ടിയും ആകുന്നു (ഇതെല്ലാം) ,

---

67 هُوَ അവന്‍. الَّذِي خَلَقَكُم നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവന്‍. مِّن تُرَابٍ മണ്ണിനാല്‍, മണ്ണില്‍ നിന്ന്. ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ പിന്നെ ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയില്‍നിന്നും. ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ പിന്നെ രക്തപിണ്ഡത്തില്‍നിന്നും. ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ പിന്നെ നിങ്ങളെ അവന്‍ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. طِفْلاً ശിശുക്കളായി. ثُمَّ لِتَبْلُغُوا പിന്നെ നിങ്ങള്‍ എത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും, നിങ്ങള്‍ പ്രാപിക്കുന്നതുവരേക്കും. أَشُدَّكُمْ നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ശക്തമായ അവസരം, പൂര്‍ണ്ണശക്തി. ثُمَّ لِتَكُونُوا പിന്നെ നിങ്ങള്‍ ആകുന്നതിനും, ആകുംവരേക്കും. شُيُوخًا വൃദ്ധന്‍മാര്‍, വയസ്സന്‍മാര്‍. وَمِنكُم നിങ്ങളിലുണ്ട്. مَّن يُتَوَفَّى കാലം കഴിയുന്നവര്‍. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. وَلِتَبْلُغُوا നിങ്ങള്‍ എത്തുന്നതിനും എത്തുന്നതുവരേക്കും. أَجَلاً ഒരവധിയില്‍. مُّسَمًّى നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. وَلَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയും, ആയേക്കുകയും ചെയ്യാം. تَعْقِلُونَ മനസ്സിരുത്തു (വാന്‍) , ബുദ്ധികൊടുക്കുന്ന, ചിന്തിക്കുന്ന(വര്‍) .

സൂ: ഹജ്ജ് 5ലും, സൂ: മുഅ്മിനൂന്‍ 12-16 ലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികള്‍ ഇവിടെയും ഓര്‍ക്കുക. നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധി (اجل مسمى) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഓരോ വ്യക്തിയുടെ ആയുഷ്ക്കാലമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അവധിയായിരിക്കും. അല്ലെങ്കില്‍- ചിലര്‍പറയുന്നതുപോലെ-മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്‍റെ മൊത്തത്തിലുള്ള അവധിയാകുന്ന അന്ത്യനാളും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. الله اعلم

هُوَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَإِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

68 അവന്‍തന്നെയാണ് ജീവിപ്പിക്കുകയും, രമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്‍. എന്നാല്‍, ഒരു കാര്യം അവന്‍ തീരുമാനിച്ചാല്‍, അതിനെക്കുറിച്ച് 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന് അവന്‍ പറയുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു. അപ്പോള്‍ അതുണ്ടാകുന്നതാണ്.

---

68 هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവൻ. يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَيُمِيتُ മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. فَإِذَا قَضَى എന്നാൽ അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ, വിധിച്ചാൽ. أَمْرًا ഒരു കാര്യം. فَإِنَّمَا يَقُولُ എന്നാലവൻ പറയുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. لَهُ അതിനെക്കുറിച്ച്. كُن ഉണ്ടാവുക എന്ന്. فَيَكُونُ അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകും.

അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' കളിൽ തർക്കം നടത്തുന്ന ധിക്കാരികളെക്കുറിച്ച് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ഇതിനുമുമ്പ് അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. അടുത്ത ആയത്തിൽ ഇനിയും-നാലാമതൊരു പ്രാവശ്യംകൂടി-അതാ അവരെക്കുറിച്ചു വളരെ ശക്തിയായി ആക്ഷേപിക്കുന്നു! അവരുടെ അന്തരംഗം എന്താണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുകയും, അതോടൊപ്പം അവർക്ക് നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന ഭാവിയെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു!

വിഭാഗം-8

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾

69 അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു'കളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരിലേക്ക് നീ (നോക്കി) കാണുന്നില്ലേ, അവർ എങ്ങിനെയാണ് (സത്യത്തിൽനിന്ന്) തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നത്?!

ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِٱلْكِتَٰبِ وَبِمَآ أَرْسَلْنَا بِهِۦ رُسُلَنَا ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

70 വേദഗ്രന്ഥത്തെയും, നമ്മുടെ റസൂലുകളെ [ദൂതൻമാരെ] നാം ഏതൊന്നുമായി അയച്ചുവോ അതിനെയും വ്യാജമാക്കുന്നവരത്രെ (അവർ) . എന്നാൽ, വഴിയെ അവർക്ക് അറിയാറാകും!-

إِذِ ٱلْأَغْلَٰلُ فِىٓ أَعْنَٰقِهِمْ وَٱلسَّلَٰسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

71 (അതെ) അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ ആമങ്ങളാകുമ്പോൾ; ചങ്ങലകളും! (അവയുമായി) അവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും.

فِى ٱلْحَمِيمِ ثُمَّ فِى ٱلنَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

72 ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ! പിന്നീട് അവരെ നരകത്തിൽ (ഇട്ട്) കത്തിക്കപ്പെടും.

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

73 പിന്നെ, അവരോട് പറയപ്പെടും: ''നിങ്ങൾ പങ്കുചേർത്തുവന്നിരുന്നവർ എവിടെ?-

مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ قَالُوا۟ ضَلُّوا۟ عَنَّا بَل لَّمْ نَكُن نَّدْعُوا۟ مِن قَبْلُ شَيْـًٔا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾

74 അല്ലാഹുവിനുപുറമെ (പങ്കു ചേർത്തിരുന്നവർ) ! അവർ പറയും: ''അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ട് (മറഞ്ഞു) കാണാതായിപ്പോയി! (അല്ല-) പക്ഷെ, ഞങ്ങൾ മുമ്പ് യാതൊന്നിനെയും വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി) ച്ചിരുന്നില്ല.'' ഇതുപോലെ അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു.

---

69 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ തർക്കം നടത്തുന്നവരിലേക്ക്. فِي آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ. أَنَّى എങ്ങിനെ. يُصْرَفُونَ അവർ തിരിച്ച് വിടപ്പെടുന്നു (തെറ്റിപ്പോകുന്നു) . 70 الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരാണ്. بِالْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തെ. وَبِمَا യാതൊന്നിനെയും. أَرْسَلْنَا

بِهِ അതുമായി (അതുംകൊണ്ട്) നാമയച്ച്. رُسُلَنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളെ. فَسَوْفَ എന്നാൽ (അതിനാൽ) വഴിയെ. يَعْلَمُونَ അവർക്ക് അറിയാം, അറിയും. 71 إِذِ الْأَغْلَالُ ആമങ്ങൾ (വിലങ്ങുകൾ) ആകുമ്പോൾ. فِي أَعْنَاقِهِمْ അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ. وَالسَّلَاسِلُ ചങ്ങലകളും. يُسْحَبُونَ അവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും. 72 فِي الْحَمِيمِ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ. ثُمَّ فِي النَّارِ പിന്നെ നരകത്തിൽ, അഗ്നിയിൽ. يُسْجَرُونَ അവരെ ഇട്ട് കത്തിക്കപ്പെടും. 73 ثُمَّ قِيلَ പിന്നെ പറയപ്പെടും. لَهُمْ അവരോട്. أَيْنَ എവിടെ. مَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നത്. تُشْرِكُونَ പങ്ക് ചേർത്ത് വരുക. 74 مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. قَالُوا അവർ പറയും. ضَلُّوا عَنَّا അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയി (മറഞ്ഞു, കാണാതായി) . بَل പക്ഷേ, എങ്കിലും. لَّمْ نَكُن نَّدْعُو ഞങ്ങൾ വിളിച്ചിരുന്നില്ല, പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നില്ല. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. شَيْئًا യാതൊന്നിനെയും. كَذَٰلِكَ അത് (ഇത്) പോലെ, അപ്രകാരം. يُضِلُّ اللهُ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ.

അല്ലാഹുവിനുപുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചാരാധിച്ചിരുന്ന ദൈവങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി? ആരും നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനില്ലേ? എന്നൊക്കെ അവരോട് പരിഹാസപൂർവ്വം ചോദിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അവർ പറയുന്ന മറുപടികളാണിത്: ''അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ട് എവിടേയോ മറഞ്ഞുപോയി; അവരെക്കൊണ്ട് ഒരു ഉപകാരവും ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല. അത്രയുമല്ല, വാസ്തവത്തിൽ ഞങ്ങൾ ആരെയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടേയില്ല'' എന്നൊക്കെ. ആദ്യം തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ അവർ പഴിക്കുകയും, പിന്നീട് അവയുടെ ആരാധനയെത്തന്നെ നിഷേധിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സൂ: അൻആമിൽ ഈ രംഗം വിവരിച്ച സ്ഥലത്ത് അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''പിന്നീട് അവരുണ്ടാക്കുന്ന കുഴപ്പം, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുതന്നെയാണ (സത്യം) ! ഞങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകൾ ആയിരുന്നില്ല എന്ന് പറയുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരിക്കയില്ല. അവർ അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ തന്നെ കളവ് പറയുന്നത് എപ്രകാരമാണെന്ന് നോക്കുക! അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നവ അവരിൽനിന്നും മറഞ്ഞ് കാണാതാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്''. (ثم لم تكن فتنتهم – الي قوله : ما كانوا يفترون – الانعام : ٢٤–٢٢) ഇത്രയും ദുരവസ്ഥക്ക് അവർ വിധേയരാകുവാനുണ്ടായ ഹേതു എന്താണെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു:-

ذَٰلِكُم بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

75 ''അതൊക്കെ, ഭൂമിയിൽവെച്ച് ന്യായമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ ആഹ്ളാദം കൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും, നിങ്ങൾ അഹന്ത കാണിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു (സംഭവിച്ചത്) .

ٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

76 ''നരകത്തിൻെറ വാതിലുകളിൽക്കൂടി,- അതിൽ നിത്യവാസികളെന്ന നിലയിൽ-നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. എന്നാൽ, അഹംഭാവികളുടെ പാർപ്പിടം വളരെ ചീത്ത തന്നെ!''

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۚ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

77 അതുകൊണ്ട് (നബിയേ) ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. ഇനി, നാം അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിൽ ചിലത് (ഒരുപക്ഷെ) നിനക്കു നാം കാണിച്ചു തന്നേക്കുന്നതായാലും, അല്ലെങ്കിൽ, (അതിനു മുമ്പായി നിൻെറ കാലം കഴിച്ച്) നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതായാലും, നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കുതന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

75 ذَٰلِكُم അത്. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. تَفْرَحُونَ ആഹ്ളാദം (പുളകം, സന്തോഷം) കൊള്ളുക. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായം (അര്‍ഹത) ഇല്ലാതെ. وَبِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതു കൊണ്ടും. تَمْرَحُونَ അഹന്ത (അഹങ്കാരം) കാണിക്കുക. 76 ادْخُلُوا നിങ്ങള്‍ പ്രവേശിക്കുവിന്‍. أَبْوَابَ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്‍റെ വാതിലുകളില്‍. خَالِدِينَ فِيهَا അതില്‍ ശാശ്വതന്‍മാര്‍ (സ്ഥിരവാസികള്‍) ആയിക്കൊണ്ട്. فَبِئْسَ അപ്പോള്‍ എത്രയോ (വളരെ) ചീത്ത. مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ അഹംഭാവികളുടെ പാര്‍പ്പിടം. 77 فَاصْبِرْ അതുകൊണ്ട് ക്ഷമിക്കുക. إِنَّ وَعْدَ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്‍റെ വാഗ്ദാനം. حَقٌّ യഥാര്‍ത്ഥം (സത്യം, ന്യായം) ആണ്. فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ എന്നാല്‍ നിനക്ക് നാം കാട്ടിത്തന്നേക്കുന്നതായാല്‍. بَعْضَ ചിലത്. الَّذِي نَعِدُهُمْ നാമവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യുന്ന. أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ അല്ലെങ്കില്‍ നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്ന (കാലം കഴിയുമാറാക്കുന്നതായാല്‍. فَإِلَيْنَا എന്നാല്‍ നമ്മിലേക്കു തന്നെ. يُرْجَعُونَ അവര്‍ മടക്കപ്പെടുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്‍റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും കുതര്‍ക്കം നടത്തി സംതൃപ്തരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഹങ്കാരികളുടെ ചെയ്തികളും, സ്ഥിതിഗതികളും വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞ ശേഷം-അതാണല്ലോ ഈ സൂറത്തിലെ പ്രധാന സംസാര വിഷയം-ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ട് സത്യ പ്രബോധനം തുടരുവാനും, അവരുടെ പേരിലുള്ള ശിക്ഷാ നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തു കൊള്ളുമെന്ന് സമാധാനിക്കുവാനും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: وان ما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فانما عليك البلاغ وعلينا الحساب – الرعد (നാം അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്നതില്‍ ചിലതു നിനക്ക് നാം കാണിച്ചുതരുന്നതായാലും, അല്ലെങ്കില്‍ അതിനുമുമ്പ്-നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതായാലും പ്രബോധനം ചെയ്യല്‍ മാത്രമാണ് നിന്‍റെ മേല്‍-ബാധ്യത-ഉള്ളത്. വിചാരണ നമ്മുടെ മേലുമാണ്-ബാധ്യത-ഉള്ളത്. (സൂ: റഅ്ദ്: 40) . നബി (ﷺ) യുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ അവര്‍ക്കു വല്ല ശിക്ഷകളും ബാധിച്ചെന്നുവരാം, അല്ലെങ്കില്‍ അതിനുമുമ്പായി അവിടുത്തെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയെന്നും വരാം-രണ്ടായാലും ശരി-അവരുടെ കാര്യത്തില്‍ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നയം ഒന്നുതന്നെ, അതില്‍ മാറ്റമില്ല എന്നു സാരം. എന്നാല്‍, ബദ്ര്‍ യുദ്ധത്തില്‍ അവരുടെ നട്ടെല്ല് ഒടിഞ്ഞുപോയതും, അധികം താമസിയാതെ അറേബ്യാ ഉപദ്വീപില്‍ 'ശിര്‍ക്കി'ന്‍റെയും 'കുഫ്റി'ന്‍റെയു തേര്‍വാഴ്ച അവസാനിച്ച് അറബികളെല്ലാം ഇസ്ലാമിന്‍റെ പതാകയിന്‍ കീഴില്‍ അണി നിരന്നതും നബി (ﷺ) യുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെയാണല്ലോ. മേല്‍ വിവരിച്ചതെല്ലാം ഈ സമുദായത്തിന്‍റെ മാത്രം സ്വഭാവമല്ല, മുന്‍പ്രവാചകന്മാരുടെയും, അവരുടെ സമുദായങ്ങളുടെയും കാലത്തെ സ്ഥിതിഗതികളും ഇതില്‍ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല എന്ന് അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُم مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُم مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

78 നിനക്കുമുമ്പ് പല റസൂലുകളെ [ദൂതന്‍മാരെ]യും നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിനക്കു നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തന്നിട്ടുള്ളവര്‍ അവരിലുണ്ട്; നിനക്കു നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തന്നിട്ടില്ലാത്തവരും അവരിലുണ്ട്. ഏതൊരു റസൂലിനും അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവരാന്‍ (നിവൃത്തി) ഇല്ല. എന്നാല്‍, അല്ലാഹുവിന്‍റെ കല്‍പന വന്നാല്‍, യഥാര്‍ത്ഥം അനുസരിച്ചു വിധി നടത്തപ്പെടും; അവിടെവെച്ച് വ്യര്‍ത്ഥകാരികള്‍ നഷ്ടത്തിലാവുകയും ചെയ്യും.

---

78 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا തീര്‍ച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. رُسُلاً പല ദൂതന്‍മാരെ. مِّن قَبْلِكَ നിന്‍റെ മുമ്പ്. مِنْهُم

അവരിലുണ്ട്. مَّن قَصَصْنَا നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തന്നവർ. عَلَيْكَ നിനക്ക്. وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട് ചിലർ. مَّن لَّمْ نَقْصُصْ നാം കഥനം ചെയ്യാത്ത. عَلَيْكَ നിനക്ക്. وَمَا كَانَ ഇല്ല, ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, പാടില്ല. لِرَسُولٍ ഒരു റസൂലിനും, ദൂതനും. أَن يَأْتِيَ വരൽ, വരുവാൻ. بِآيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ട്. إِلاَّ بِإِذْنِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ. فَإِذَا جَاءَ എന്നാൽ (അങ്ങനെ) വന്നാൽ. أَمْرُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പന. قُضِيَ വിധി നടത്തപ്പെടും, തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടും. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം, മുറയനുസരിച്ച്. وَخَسِرَ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. هُنَالِكَ അവിടെവെച്ച് (അപ്പോൾ) . الْمُبْطِلُونَ വ്യർത്ഥകാരികൾ (അന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ) .

ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരും, പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരുമായി എത്രയോ ദൈവദൂതൻമാർ മനുഷ്യ സമുദായത്തിൽ മുമ്പ് വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇരുപത്തഞ്ചു പ്രവാചകൻമാരെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. ആദം, ഇദ്‌രീസ്, നൂഹ്, ഹൂദ്, സ്വാലിഹ്, ലൂത്വ്, ഇബ്റാഹീം ഇസ്ഹാഖ്, ഇസ്മാഈൽ, യഅ്ഖൂബ്, യൂനുസ്, യൂസുഫ്, മൂസാ, ഹാറൂൻ, യൂശഉ്, ശുഐബ്, അയ്യൂബ്, അൽയസഉ്, ദുൽകിഫ്ൽ, ദാവൂദ്, സുലൈമാൻ, സകരിയ്യാ, യഹ്‌യാ, ഈസാ, മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (عليهم الصلوة ولسلام) ഇവരാണവർ. ഇവരിൽ പോലും ചിലരുടെ പേരുകൾ മാത്രമോ, ചിലരെ സംബന്ധിച്ച ചുരുക്കം കഥകൾ മാത്രമോ ആണ് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. അബൂദർ റു (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം അഹ്മദ് (ﷺ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു; ''പ്രവാചകൻമാരുടെ എണ്ണം എത്രയാണെന്ന് ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ഒരു ലക്ഷത്തി ഇരുപത്തിനാലായിരമാണ്; അവരിൽ റസൂലുകളായുള്ളവർ മുന്നൂറ്റിപ്പതിമൂന്നും-(അതെ,) ഒരു വമ്പിച്ച സംഘം-ആകുന്നു.'

'ജനങ്ങൾക്ക് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാനാവശ്യമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരാളും പ്രവാചകൻമാരിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.''

(ما من الا نبياء من بي الا وقد اعطى من الايات مامثله امن عليه البشر الخ ـ متفق)

എന്നു നബി (ﷺ) അരുളി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ നബിമാർക്കുംതന്നെ, ശത്രുക്കളും ഉണ്ടാകാതിരുന്നിട്ടില്ല. (സൂ: ഫുർഖാൻ; 31.) ആവശ്യമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും ഉണ്ടായിരുന്നാൽപ്പോലും ചില പ്രത്യേക അമാനുഷിക സംഭവങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു കാട്ടിത്തരണമെന്ന് അവർ പ്രവാചകൻമാരോട് ആവശ്യപ്പെടലും പതിവായിരുന്നു. അതുപോലെ, അറബി മുശ്‌രിക്കുകൾ നബി (ﷺ) യോടും പലതും ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ പ്രവാചകൻമാർക്ക് സ്വന്തം നിലയിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ കഴിവോ, പ്രാപ്തിയോ ഇല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയും സഹായവും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അതു സാധ്യമാകുകയുള്ളുവെന്നും അല്ലാഹു മറ്റു പലേടത്തുമെന്നപോലെ-ഈ വചനത്തിലും ഉണർത്തുകയാണ്.

നബിമാർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന തെളിവുകളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കെ, സത്യനിഷേധികൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നത് സത്യം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള പുതിയ തെളിവുകളെന്ന നിലക്കല്ല. അവരെ സത്യത്തിന് മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുമാറ് ഭയപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ ലഭിച്ചില്ലെന്ന് കുതർക്കം പറയുവാൻ അവസരമില്ലാതാക്കുകയുമാണ് അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ, മുൻകാലചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ, സത്യനിഷേധികൾ ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുന്ന വേളയിൽ സത്യത്തിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നതിനുപകരം അതു ആഭിചാരമാണ്, ജാലവിദ്യയാണ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള എന്തെങ്കിലും കുതർക്കം പറഞ്ഞു നിഷേധത്തിൽ തന്നെ മൂടുറക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നതെന്ന് കാണാം. ഒന്നാമതായി, സത്യാന്വേഷണമല്ല-പ്രവാചകൻമാർ അശക്തരാണെന്ന് വരുത്തി സത്യനിഷേധത്തെ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കലാണ്-അവരുടെ ലക്ഷ്യം. കൂടാതെ, ബുദ്ധിവിശാലതയില്ലായ്മയും, ചിന്താശൂന്യതയും ഈ നിഷേധത്തിന് കാരണമാണ്. അങ്ങിനെ, അവർ ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പരസ്യമായി നിഷേധിക്കുമ്പോൾ, അവരോട് താക്കീതുചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പൊതുശിക്ഷക്ക് അവർ പാത്ര

മായിത്തീരുന്നതുമാണ്. ഇതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങളും അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ നമുക്ക് വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. മുൻകാലത്തുള്ള ഓരോ റസൂലും ഏതെങ്കിലും ഒരു ജനതയിലേക്കുമാത്രം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവല്ലോ. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യം ലോകജനതക്ക് ആകമാനമായതുകൊണ്ട്, സമുദായം പൊതുശിക്ഷക്ക് ബാധകമാകുവാൻ സംഗതിയായിത്തീർന്നേക്കുന്ന ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അയക്കുന്നത് അല്ലാഹു നിറുത്തലാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഇലെ ഒരു വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റും ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وما منعنا ان نرسل با لايات الاان كذب بها الاولون واتينا ثمود الناقة مبصرة فظلموابها وما نرسل بالايات الاتخويفا – الاسراء : ٥٩

(സാരം: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നതിന് നമുക്ക് തടസ്സമായത്, മുൻഗാമികൾ അവയെ വ്യാജമാക്കിയതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന് ഒട്ടകത്തെ കാണത്തക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി നാം നൽകി. എന്നിട്ടവർ അതിനെക്കൊണ്ട് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നുമില്ല. (സൂ: ഇസ്രാഉ്: 59)

الاية (‘ആയത്ത്’) എന്ന വാക്കിന് പ്രത്യക്ഷമായ അടയാളം (العلامة الظاهرة) അഥവാ ദൃഷ്ടാന്തം എന്നത്രെ വാക്കർത്ഥം. ഇതിൻെറ ബഹുവചനമാണ് الاية (‘ആയാത്ത്’) . ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾ മുഖേനയോ, ബുദ്ധികൊടുത്തോ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന എല്ലാ അടയാളങ്ങൾക്കും-അവ സാധാരണങ്ങളോ അസാധാരണങ്ങളോ ആവട്ടെ-‘ആയത്തു’കൾ എന്നു പറയാം. ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പല നിലക്കും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയായതു കൊണ്ട് അതിലെ വചനങ്ങൾക്ക്-അഥവാ സൂക്തങ്ങൾക്ക്- ‘ആയത്തു’കൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ചിലപ്പോൾ അദ്ധ്യായത്തെ-അഥവാ സൂറത്തിനെ- ഉദ്ദേശിച്ചും ‘ആയത്തു’ എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിനെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത് നബിമാരുടെ സത്യതക്ക് തെളിവായി അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്താറുള്ള അസാധാരണങ്ങളായ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എന്നാണ്. (المعجزات) ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായതും, തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മനുഷ്യനെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതുമായ ചില ‘ആയത്തു’കളെ (ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ) അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

വിഭാഗം-9

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَنْعَـٰمَ لِتَرْكَبُوا۟ مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾

79 നിങ്ങൾക്ക് കാലികളെ-അവയിൽനിന്ന് (ചിലതിൻമേൽ) നിങ്ങൾക്ക് സവാരി ചെയ്വാൻവേണ്ടി-ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവനത്രെ അല്ലാഹു. അവയിൽനിന്ന് (ചിലതിനെ) നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَـٰفِعُ وَلِتَبْلُغُوا۟ عَلَيْهَا حَاجَةً فِى صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

80 നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ പല (തരം) പ്രയോജനങ്ങളുമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള വല്ല ആവശ്യത്തിനും അവയുടെ മേൽ (യാത്ര ചെയ്തു കൊ ണ്ട്) നിങ്ങൾ എത്തിച്ചേരുവാനും (സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) . അവയുടെ മേലും, കപ്പലുകളിലുമായി നിങ്ങൾ വഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَيُرِيكُمْ ءَايَـٰتِهِۦ فَأَىَّ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ تُنكِرُونَ ﴿٨١﴾

81 തന്‍െറ (വിവിധ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവന്‍ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്‍െറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നത്?!

---

79 اللهُ الَّذِي അല്ലാഹു യാതൊരുവനത്രെ. جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) തന്ന. الْأَنْعَامَ കാലികളെ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെ) . لِتَرْكَبُوا നിങ്ങൾക്ക് സവാരിചെയ്യുവാൻ, വാഹനമേറുവാൻ വേണ്ടി. مِنْهَا അവയിൽനിന്ന് (ചിലത്) . وَمِنْهَا അവയിൽനിന്ന്. تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുക (ഭക്ഷിക്കുക) യും ചെയ്യുന്നു. 80 وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فِيهَا അവയിൽ. مَنَافِعُ പല പ്രയോജനങ്ങൾ. وَلِتَبْلُغُوا നിങ്ങൾ എത്തേണ്ടതിനും, പ്രാപിക്കുവാനും. عَلَيْهَا അവയുടെ മേൽ. حَاجَةً വല്ല ആവശ്യത്തിനും, ആവശ്യം. فِي صُدُورِكُمْ നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു(ഹൃദയം) കളിലുള്ള. وَعَلَيْهَا അവയുടെ മേലും. وَعَلَى الْفُلْكِ കപ്പലുകളിലും. تُحْمَلُونَ നിങ്ങൾ വഹിക്കപ്പെടുന്നു. 81 وَيُرِيكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു. آيَاتِهِ അവന്‍െറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. فَأَيَّ അപ്പോൾ ഏതിനെ. آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍െറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ. تُنكِرُونَ നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നു.

ഒട്ടകം, മാട്, ആട് എന്നീ മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് പൊതുവിലും, ഒട്ടകത്തെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും انعام (അൻആം) എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇവയിൽ സവാരിക്കും സാമാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതിനും താരതമ്യേന കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്നത് ഒട്ടകമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളായി മൂന്നു വർഗ്ഗവും സദാ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. മാട്ടുവർഗ്ഗത്തിൽ കാളകളെ സവാരി ചെയ്യുന്നതിനും, വണ്ടി വലിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തലും അപൂർവ്വമല്ല. ചില ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽ ആടുവർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ട് ഒരുതരം വണ്ടി വലിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഇല്ലാതില്ല. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ, ഏറെക്കുറെ പ്രസ്തുത മൂന്നു വർഗ്ഗവും വാഹനമായും, ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമായും മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കാണാം. പാൽ, രോമം, തോൽ മുതലായവയും അവമൂലം മനുഷ്യനു ലഭിക്കുന്ന പ്രയോജനങ്ങളാകുന്നു. പലതരം പ്രയോജനങ്ങൾ (منافع) എന്നു പറഞ്ഞത് ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്. കരയിൽ മൃഗങ്ങളെന്നപോലെ, കടലിൽ കപ്പലും അല്ലാഹു മനുഷ്യനു വാഹനമായി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുഗ്രഹത്തെയും, മഹത്വത്തെയുമാണ് ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, വാഹനങ്ങളിൽ യാത്രചെയ്തും, അല്ലാതെയും അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുഗ്രഹത്തിനും, മഹത്വത്തിനും വ്യക്തമായ വേറെ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കണ്ടെത്തുവാൻ മനുഷ്യന് നിത്യേന അവസരം ലഭിക്കുന്നു. അവയെല്ലാം നിഷേധിക്കുവാനും, അവരുടെനേരെ കണ്ണടക്കുവാനും ചിന്താശൂന്യരായ ദുർഭഗൻമാർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളു.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوٓا۟ أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِى ٱلْأَرْضِ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

82 എന്നാലവർ ഭൂമിയിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ?- അപ്പോഴവർക്ക് തങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ പര്യവസാനം ഉണ്ടായതെങ്ങിനെയാണെന്ന് നോക്കിക്കാണാമല്ലോ! അവർ ഇവരെക്കാൾ അധികമുള്ളവരും, ശക്തിയിലും ഭൂമിയിലെ അവശിഷ്ടങ്ങളിലും (അഥവാ കാൽപാടുകളിലും) കൂടുതൽ ഊക്കുള്ളവരുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയിരുന്നത് അവർക്ക് ഉപകാരപ്പെട്ടില്ല.

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَـٰتِ فَرِحُوا۟ بِمَا

83 (എന്നുവെച്ചാൽ) അവർക്ക് അവരുടെ 'റസൂലു'കൾ തെളിവുകളുമായി വന്ന

عِندَهُم مِّنَ ٱلۡعِلۡمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ﴿٨٣﴾

പ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള അറിവു കൊണ്ട് അവർ തൃപ്തിയടഞ്ഞു; അവർ ഏതൊന്നിനെപ്പറ്റി പരിഹാസം കൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് [ശിക്ഷ] അവരിൽ വന്നു വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

---

82 أَفَلَمْ يَسِيرُوا എന്നാലവർ സഞ്ചരി (നടക്കു) ന്നില്ലേ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَيَنظُرُوا അപ്പോഴവർക്ക് നോക്കിക്കാണാം. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്ന്, ആയെന്ന്. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ളവരുടെ. كَانُوا അവരായിരുന്നു. أَكْثَرَ مِنْهُمْ ഇവരെക്കാളധികം. وَأَشَدَّ قُوَّةً ശക്തിയിൽ ഊക്കുള്ളവരും, (കഠിനൻമാരും) . وءَاثَارًا അവശിഷ്ടങ്ങളിലും, കാൽപാടുകളിലും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَمَا أَغْنَى എന്നിട്ടും ഉപകരിച്ചില്ല, പര്യാപ്തമാക്കിയില്ല. عَنْهُم അവർക്ക്. مَّا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നത്. يَكْسِبُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുക, സമ്പാദിക്കുക. 83 فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ അങ്ങനെ (എന്നുവെച്ചാൽ) അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകൾ, ദൂതൻമാർ. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളുമായി. فَرِحُوا അവർ തൃപ്തിയടഞ്ഞു, സന്തോഷപ്പെട്ടു. بِمَا عِندَهُم തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ളത്കൊണ്ട്. مِّنَ الْعِلْمِ അറിവിൽനിന്ന്. وَحَاقَ بِهِم അവരിൽ വലയം ചെയ്ക(വരുക) യും ചെയ്തു. مَّا യാതൊന്ന്. كَانُوا بِهِ (അതിനെപ്പറ്റി അവരായിരുന്നു. يَسْتَهْزِئُونَ പരിഹാസംകൊള്ളും.

പ്രവാചകൻമാർ മതിയായ തെളിവുകൾസഹിതം ചെന്നപ്പോൾ, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയോ, അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സത്യങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുപകരം, തങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗതമായ അറിവുകൾകൊണ്ട് സംതൃപ്തരാകുകയും, അതിനെതിരായിക്കണ്ട എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളെയും, താക്കീതുകളെയും പരിഹാസപൂർവ്വം പുറംതള്ളുകയുമായിരുന്നു അവർ ചെയ്തത്. ഇതാണവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ശിക്ഷക്ക് പാത്രമാകുവാൻ കാരണമെന്നു സാരം. സ്വീകാര്യമായ തെളിവുകൾസഹിതം സത്യോപദേശം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ, അവയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കാതെ, തങ്ങൾ മുമ്പു പഠിച്ചതിനും, മനസ്സിലാക്കിയതിനും അപ്പുറം യാതൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ മറുത്തു നിൽക്കുന്നവർ ഈ വചനം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു

فَلَمَّا رَأَوۡاْ بَأۡسَنَا قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَحۡدَهُۥ وَكَفَرۡنَا بِمَا كُنَّا بِهِۦ مُشۡرِكِينَ ﴿٨٤﴾

84 അങ്ങനെ, നമ്മുടെ ദണ്ഡന [ശിക്ഷ] കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൽ-അവൻ ഏകനായിക്കൊണ്ടു (തന്നെ) -ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു; അവനോട് ഞങ്ങൾ ഏതൊന്നിനെ പങ്കുചേർക്കുന്നവരായിരുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

فَلَمۡ يَكُ يَنفَعُهُمۡ إِيمَٰنُهُمۡ لَمَّا رَأَوۡاْ بَأۡسَنَاۖ سُنَّتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِي قَدۡ خَلَتۡ فِي عِبَادِهِۦۖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾

85 എന്നാൽ, നമ്മുടെ ദണ്ഡന [ശിക്ഷ] കണ്ടപ്പോഴത്തെ അവരുടെ (ആ) വിശ്വാസം അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല. (അതെ) അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരിൽ (മുമ്പ്) കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള അവന്റെ അതേ നടപടിക്രമം തന്നെ! അവിടെവെച്ച് അവിശ്വാസികൾ നഷ്ടമടയുകയും ചെയ്തു.

---

84 فَلَمَّا رَأَوْا അങ്ങനെ അവർ കണ്ടപ്പോൾ. بَأْسَنَا നമ്മുടെ ദണ്ഡനം, ശിക്ഷ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَحْدَهُ അവൻ ഏകനായ നിലയിൽ. وَكَفَرْنَا ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കയും ചെയ്ത. بِمَا كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നതിൽ. بِهِ مُشْرِكِينَ അവനോട് പങ്ക് ചേർക്കുന്നവർ. 85 فَلَم يَكُ എന്നാൽ ആയില്ല, ഉണ്ടായില്ല. يَنفَعُهُمْ അവർക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യുക. إِيمَانُهُمْ അവരുടെ

വിശ്വാസം. لَمَّا رَأَوْا അവർ കണ്ടപ്പോഴുളള. بَأْسَنَا നമ്മുടെ ദണ്ഡനം, ശിക്ഷ. سُنَّتَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടിക്രമം. الَّتِي قَدْ خَلَتْ (മുൻ) കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുളളതായ. فِي عِبَادِهِ അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽ. وَخَسِرَ നഷ്ടമടയുകയും ചെയ്തു, നഷ്ടമടഞ്ഞതുമായ. هُنَالِكَ അവിടെവെച്ച്. الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ.

മരണവേളയിൽ മനുഷ്യൻെറ ഇച്ഛാ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസവും, പശ്ചാത്താപവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ولسيت التوبة للذين يعملون السيأت حتىاذا حضرهم الموت قال اني تبت الان والا الذين يموتون وهم كفار – النسآء : ١٨

(സാരം: ഒരാൾക്കു മരണം ആസന്നമാകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞേക്കുമാറ് അതുവരെ തിൻമകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കും, അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട് മൃതിഅടയുന്നവർക്കും അല്ല, പശ്ചാത്താപം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്.) നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ان الله يقبل توبة العبد مالم يغرغر – الترمذى وابن ما جه (മരണം തൊണ്ടക്കുഴിയിലെത്താത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു അടിയാൻെറ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. (തി:ജ.)

മരണത്തിനുമുമ്പായി എല്ലാ പാപങ്ങളിൽനിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും, സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് മരണമടയുകയും ചെയ്യുന്ന നല്ല അടിയാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ. ولله الحمد والمنة

41 സൂറത്ത് 'ഹാമീം സജദഃ' سورة فصّلت

സൂറത്തു 'ഫുസ്സ്വിലത്ത്' എന്നും ഇതിനു പേരുണ്ട്.
മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 54 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 6

ഇമാം ബൈഹഖീ, ഹാകിം (ﷺ) മുതലായ പല ഹദീസുപണ്ഡിതൻമാരും നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവമാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്:-

ഒരിക്കൽ ഖുറൈശികൾ ഒരു യോഗം ചേർന്ന് ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി: ''നമുക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പും ഛിദ്രവും ഉണ്ടാക്കുകയും, നമ്മുടെ മതത്തെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ മനുഷ്യൻെറ (നബിയുടെ) അടുക്കൽ ചെന്ന് ജാലവിദ്യ, പ്രശ്നവിദ്യ, കവിത ആദിയായവയിൽ സമർത്ഥനായ ഒരാൾ അവനുമായി ഒരു സംഭാഷണം നടത്തി അവനെ അതിൽനിന്ന് പിൻമാറ്റുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് നോക്കട്ടെ.'' ഇതിനായി ഉത്ത്ബത്തുബ്നു റബീഅഃയെ (عتبة بن ربيعة) അവർ പറഞ്ഞയച്ചു. ഉത്തബത്തു നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''മുഹമ്മദേ, നീയോ (നിൻെറ പിതാവായ) അബ്ദുല്ലയോ ഉത്തമൻ?'' തിരുമേനി മൗനമവലംബിച്ചു. വീണ്ടും ഉത്ത്ബത്ത്: ''അല്ലെങ്കിൽ നീയോ (നിൻെറ പിതാമഹൻ) അബ്ദുൽ മുത്വലിബോ ഉത്തമൻ?'' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. ഉത്ത്ബത്തു തുടർന്നു: ''ഇവരെല്ലാം നിന്നെക്കാൾ ഉത്തമൻമാരായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നീ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന ഈ ദൈവങ്ങളെ (വിഗ്രഹങ്ങളെ) അവരും ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നു. അവരെക്കാൾ ഉത്തമൻ നീയാണെന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ നീയൊന്നു സംസാരിക്കൂ, ഞങ്ങൾ കേൾക്കട്ടെ!''

ഉത്ത്ബത്തു തുടർന്നു: ''അല്ലാഹുവാണ് സത്യം! ഈ ജനതയിൽ നിന്നെക്കാൾ ലക്ഷണം കെട്ടവൻ മറ്റൊരാളും ഉണ്ടായിട്ടില്ല ഞങ്ങളുടെ ഐക്യം നീ ശിഥിലമാക്കി: ഞങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ നീ താറുമാറാക്കി: മതത്തെ നീ കുറ്റപ്പെടുത്തി; അറബികളുടെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങളെ അപമാനിച്ചു. ഹേ, മനുഷ്യാ! നിനക്കു (സാമ്പത്തികമായ) വല്ല ആവശ്യവുമാണുള്ളതെങ്കിൽ,ഞങ്ങൾ നിനക്ക് ധനം ശേഖരിച്ചുതന്ന് നിന്നെ ഖുറൈശികളിൽ വലിയ ഒരു ധനികനാക്കിത്തരാം. വിവാഹമാണാവശ്യമെങ്കിൽ, നീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന സ്ത്രീയെ നിനക്കു വിവാഹം ചെയ്തു തരാം. വേണമെങ്കിൽ പത്തുപേരെ വിവാഹം കഴിച്ചുതരാം.''

നബി (ﷺ)ചോദിച്ചു: ''താങ്കൾ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുവോ?'' ഉത്ത്ബത്ത്: ''അതെ'', ''എന്നാൽ കേൾക്കൂ'' എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് തിരുമേനി 'ഹാമീം സജദഃയുടെ 'ബിസ്മില്ലാഹി' മുതൽ 13-ാം വചനം തീരുന്നതുവരെ (من بسم الله – الى قوله : مثل صاعقة عاد وثمود) ഉത്ത്ബത്തിനെ ഓതി കേൾപ്പിച്ചു.''

കൈകൾ പിന്നോക്കം കെട്ടിനിന്നു അതെല്ലാം കേട്ട ഉത്ത്ബത്ത് നബി (ﷺ) യോട് അപേക്ഷിച്ചു: ''മതി! മതി!!'' ഉത്ത്ബത്തിൻെറ വന്നപ്പോഴത്തെ മുഖഭാവം മാറി. ഖുറൈശികളുടെ സദസ്സിലേക്കല്ല, നേരെ സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കായിരുന്നു, അയാൾ മടങ്ങിപ്പോയത്.

ഉത്ത്ബത്തു മതം മാറിപ്പോയോ എന്നു പോലും ഖുറൈശികൾ സംശയിച്ചു. അബൂ ജഹ്ൽ മുതലായവർ അയാളെ വീട്ടിൽ ചെന്നു കണ്ടു. അയാൾ അവരോടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ''മുഹമ്മദിൽ നിന്നു ഞാൻ ചിലതെല്ലാം കേൾക്കുകയുണ്ടായി, അതു ജാലമല്ല, പ്രശ്നവുമല്ല, കവിതയുമല്ല. അതുപോലുള്ള വാക്കുകൾ ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. അവസാനം അവൻ 'ആദു-ഥമൂദി'മേതുപോലെയുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു നമ്മെ താക്കീതും ചെയ്കയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, ഞാനവൻെറ വായക്കുപിടിച്ച് കേണപേക്ഷിച്ചു. എന്നിട്ടാണ് അവനത് നിറുത്തിയത്. നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ, മുഹമ്മദ് കളവു പറയാറില്ലെന്ന്. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് വല്ല ശിക്ഷയും ബാധിച്ചേക്കുമോ എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടുപോയി!''

ഒരു നിവേദനത്തിൽ ഉത്ത്ബത്തിൻെറ മറുപടിയിൽ ഇപ്രകാരവും കാണാം: ''മുഹമ്മദിനെയും, അവൻെറ കാര്യത്തെയും നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുക. നിശ്ചയമായും അവന്നൊരു ഭാവിയുണ്ട്. ഞാൻ ഇപ്പറയുന്നത് നിങ്ങൾ അനുസരിക്കണം. വേറെ ഏതു വാക്ക് നിങ്ങൾ നിരസിച്ചാലും വിരോധമില്ല. അറബികൾ മുഹമ്മദിനെ അപായപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് അവൻെറ ശല്യം നീങ്ങുമല്ലോ. അതല്ല, അവന് പ്രതാപം വർദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതു നിങ്ങളുടെ-ഖുറൈശികളുടെ-യും പ്രതാപമായിരിക്കും.'' ഉത്ത്ബത്തിനെ അമ്പരിപ്പിച്ച ആ സൂക്തങ്ങളെ മനസ്സിരുത്തി വായിക്കമ്പോൾ അറിയാം അവയിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങളുടെ ഗൗരവം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

حمٓ ﴿١﴾

1 'ഹാ-മീം.'

تَنزِيلٌ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٢﴾

2 പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവനിൽ നിന്നുള്ള അവതാരണമാണ് (ഇത്).

كِتَٰبٌ فُصِّلَتۡ ءَايَٰتُهُۥ قُرۡءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوۡمٍ يَعۡلَمُونَ ﴿٣﴾

3 അറബിഭാഷയിലുള്ള ഒരു 'ഖുർആൻ' [പാരായണഗ്രന്ഥം] എന്ന നിലയിൽ 'ആയത്ത്' [സൂക്തം]കൾ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം, അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി!-

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعۡرَضَ أَكۡثَرُهُمۡ فَهُمۡ لَا يَسۡمَعُونَ ﴿٤﴾

4 സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതും, താക്കീത് നൽകുന്നതുമായിക്കൊണ്ട്. എന്നാൽ, അവരിൽ അധികമാളും (അവഗണിച്ച്) തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവർ (ചെവി കൊടുത്ത്) കേൾക്കുന്നില്ല.

---

1 حم ഹാ- മീം. 2 تَنزِيلٌ അവതരിപ്പിക്കൽ. مِّنَ الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികനിൽ നിന്നുള്ള. الرَّحِيمِ കരുണാനിധിയായ. 3 كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം(വേദഗ്രന്ഥം). فُصِّلَتْ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, വേർതിരിച്ചു പറയപ്പെട്ട. آيَاتُهُ അതിൻെറ ആയത്തുകൾ. قُرْآنًا ഒരു ഖുർആൻ (പാരായണഗ്രന്ഥം) ആയിക്കൊണ്ട്. عَرَبِيًّا അറബിയിലുള്ള. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്കുവേണ്ടി. يَعْلَمُونَ അറിയുന്ന. 4 بَشِيرًا സന്തോഷവാത്ത അറിയിക്കുന്നതായി. وَنَذِيرًا താക്കീത് നൽകുന്നതും. فَأَعْرَضَ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) തിരിഞ്ഞ് കളഞ്ഞു, അവഗണിച്ച്. أَكْثَرُهُمْ അവരിലധികവും. فَهُمْ അങ്ങനെ അവർ. لاَ يَسْمَعُونَ കേൾക്കുന്നില്ല, ചെവി കൊടുക്കുന്നില്ല.

ബാഹ്യവും, ആന്തരീകവുമായ എല്ലാതരം കാരുണ്യങ്ങളുടെയും പരമകേന്ദ്രമായ അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാൻമാരുടെ ശാശ്വത നൻമക്കുവേണ്ടി അവതരിപ്പിച്ച അനുഗൃഹീത ഗ്രന്ഥമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. നിഷ്പ്രയാസം പാരായണം ചെയ്വാനും, ഗ്രഹിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനും വേണ്ടി അതിലെ സൂക്തങ്ങൾ ഓരോന്നും വെവ്വേറെ പിരിച്ച് വേർതിരിച്ചും, അതാതിലെ ആശയങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുംകൊണ്ട് അറബിഭാഷയിലുള്ള ഒരു നിത്യപാരായണ ഗ്രന്ഥമായിട്ടാണ് അത് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്ന--വസ്തുതകളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്ന-ആളുകൾക്ക് അത് പ്രയോജനപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അതു സന്തോഷവാർത്തയും, അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് താക്കീതും നൽകുന്നു.

'വിവരിക്കപ്പെട്ടു, വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാവുന്ന വാക്കാണ് فصلت (ഫുസ്-സ്വിലത്ത്.) അതുകൊണ്ട് രണ്ടുതരത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അതിന് നൽകപ്പെട്ടു കാണാം. 1) ഖുർആൻെറ ആയത്തുകളാകുന്ന വചനങ്ങൾ-അല്ലെങ്കിൽ (*) അദ്ധ്യായങ്ങൾ-ഓരോന്നിനും സൗകര്യപൂർവ്വം പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള പ്രാരംഭവും സമാപനവുംനൽകിക്കൊണ്ട് ഹൃദ്യവും, ആകർഷണീയവുമായ ശൈലിയിലാണ് ഖുർആൻ ഉള്ളത്. 2) ഖുർആനിലെ ഓരോ വചനവും, ഓരോ അദ്ധ്യായവും, അതതിലെ ആശയങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുമാറ് സമർത്ഥമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ രണ്ടു വ്യാഖ്യാനവും ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തികച്ചും യഥാർത്ഥവുമാണ്. പക്ഷേ, എന്നിട്ടും ജനങ്ങളിൽ മിക്കവരും അതിൻെറ നേരെ അവഗണനയാണ് കാണിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല;-

وَقَالُوا۟ قُلُوبُنَا فِىٓ أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَآ إِلَيْهِ وَفِىٓ ءَاذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَٱعْمَلْ إِنَّنَا عَـٰمِلُونَ ﴿٥﴾

5 അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു: ''(മുഹമ്മദേ) നീ യാതൊന്നിലേക്ക് ഞങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (ഒരു തരം) മൂടികളിലാണുള്ളത്; ഞങ്ങളുടെ കാതുകളിലുമുണ്ട് (ഒരു തരം) കട്ടി. ഞങ്ങളുടെയും നിൻെറയും ഇടക്ക് (യോജിക്കാത്തവണ്ണം) ഒരു മറയുമുണ്ട്. ആകയാൽ (നീ കണ്ടത്) നീ പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുക; നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ (കണ്ടത് ഞങ്ങളും) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്!''

---

5 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു (ചെയ്യുന്നു). قُلُوبُنَا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. فِي أَكِنَّةٍ (ചില) മൂടികളിലാണ്. مِّمَّا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. تَدْعُونَا നീ ഞങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്. وَفِي آذَانِنَا ഞങ്ങളുടെ കാതുകളിലുമുണ്ട്. وَقْرٌ ഒരു കട്ടി, ഭാരം. وَمِن بَيْنِنَا ഞങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ട്. وَبَيْنِكَ നിൻെറ ഇടയിലും. حِجَابٌ ഒരു മറ (തടസ്സം). فَاعْمَلْ ആകയാൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക. إِنَّنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. عَامِلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്.

ഞങ്ങൾ സത്യം ചെവിക്കൊള്ളുവാൻ ഒരിക്കലും തയ്യാറില്ലെന്നും, നാം തമ്മിൽ യോജിച്ചു പോകുക സാധ്യമല്ലെന്നും നിസ്സങ്കോചം ദുരഭിമാനം കൊള്ളുവാൻ അവർ ധൃഷ്ടരായിരിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും, സൗമ്യമായ രീതിയിൽ അവരോട് മറുപടി പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യെ ഉപദേശിക്കുന്നു:-

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَـٰهُكُمْ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ فَٱسْتَقِيمُوٓا۟ إِلَيْهِ وَٱسْتَغْفِرُوهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ﴿٦﴾

6 (നബിയേ) പറയുക: ''ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രം; നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് [ആരാധ്യൻ] ഒരേ ഒരു ഇലാഹാണെന്ന് എനിക്ക് 'വഹ്‌യു' [ഉൽബോധനം] നൽകപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അവങ്കലേക്ക് ചൊവ്വായി നിലകൊള്ളുവിൻ; അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുവിൻ.'' ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾക്കു നാശം

---

* ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങൾക്കും അദ്ധ്യായങ്ങൾക്കും 'ആയത്തു'കൾ എന്നു പറയാമെന്ന് കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ വെച്ചു നാം കണ്ടുവല്ലോ.

7 ‘സക്കാത്ത്’ കൊടുക്കാത്തവർ; പരലോകത്തെക്കുറിച്ചാകട്ടെ, അവർ അവിശ്വാസികളുമാണ്. (അങ്ങിനെയുള്ള മുശ്രിക്കുകൾക്ക് നാശം.)	ٱلَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَهُم بِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٧﴾

---

6 قُلْ പറയുക. إِنَّمَا أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ. بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യൻ (മാത്രം). مِّثْلُكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള. يُوحَى إِلَيَّ എനിക്ക് വഹ്‌യു നൽകപ്പെടുന്നു. أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇലാഹാണെന്ന്. إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഏകനായ (ഒരേ) ഇലാഹു. فَاسْتَقِيمُوا അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ചൊവ്വായി (നേരെ) നിലകൊള്ളുവിൻ. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. وَاسْتَغْفِرُوهُ അവനോട് പാപമോചനം (പൊറുക്കൽ) തേടുകയും ചെയ്‌വിൻ. وَوَيْلٌ കഷ്ടം, നാശം. لِّلْمُشْرِكِينَ മുശ്രിക്കുകൾക്കാണ്. 7 الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ കൊടുക്കാത്തവരായ. الزَّكَاةَ സകാത്ത്, ധർമ്മം. وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ. بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തെപ്പറ്റി. هُمْ അവർ. كَافِرُونَ അവിശ്വാസികളാണ് (താനും).

മാനുഷികമായ പ്രകൃതിയിൽ ഞാനും നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരുവൻതന്നെ. എങ്കിലും, അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ദൗത്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകനും, ആരാധ്യൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്ന തത്വം പ്രബോധനം ചെയ്‌വാൻ നിയുക്തനായവനുമത്രെ ഞാൻ. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ അതിലേക്ക് വിട്ടുവീഴ്ചകൂടാതെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, ആ അടിസ്ഥാനതത്വത്തിൽ നീക്കുപോക്ക് വരുത്തുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തതും എന്നു സാരം.

മുശ്രിക്കുകളുടെ സ്വഭാവങ്ങളായി രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒന്ന് അവർ ‘സകാത്തു’ കൊടുക്കുന്നില്ലെന്നും, മറ്റൊന്ന് അവർ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരാണെന്നും. പരലോകത്തിൽ-അഥവാ മരണാനന്തരജീവിതത്തിലും, പ്രതിഫലത്തിലും-വിശ്വസിക്കാത്തവരാണ് മുശ്രിക്കുകൾ എന്നു വ്യക്തം തന്നെ. എന്നാൽ, ‘സകാത്തു കൊടുക്കാത്തവർ (الذين لا يؤتون الزكوة) എന്ന വിശേഷണം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. സക്കാത്തിന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം എന്തു മാത്രമുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതും സക്കാത്തു കൊടുക്കാത്തതുമാണ് മുശ്രിക്കുകളുടെ നാശഹേതു എന്നു വരുമ്പോൾ, ഇസ്‌ലാമിൽ സകാത്തിന്റെ സ്ഥാനം കേവലം ഒരു നിർബ്ബന്ധകർമ്മം എന്നതിലും എത്രയോ ഉയർന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. അതകൊണ്ടു തന്നെയായിരുന്നു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വിയോഗാനന്തരം ചില അറബിഗോത്രങ്ങൾ സകാത്തു കൊടുപ്പാൻ വിസമ്മതിച്ചപ്പോൾ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) അവരോട് പരസ്യമായി യുദ്ധം നടത്തിയതും.

ഇസ്‌ലാമിൽ നിലവിലുള്ള സകാത്തുനിയമം നടപ്പിലായത് ഹിജ്റ രണ്ടാംകൊല്ലത്തിലാണ്. ഈ അദ്ധ്യായമാകട്ടെ, മക്കീ കാലഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ചതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ‘സകാത്തു’കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മതത്തിലെ സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള നിർബ്ബന്ധധർമ്മം അല്ലെന്നും, (‘പരിശുദ്ധി, ആത്മീയ ശുദ്ധത’ മുതലായ) ഭാഷാർത്ഥത്തിലുള്ള സകാത്തോ, അല്ലെങ്കിൽ പൊതുവിലുള്ള ദാനധർമ്മങ്ങളോ ആണെന്നുമത്രെ ചില മഹാൻമാരുടെ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ-ഇബനുകഥീർ (رحمه الله) മുതലായവർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ-നിലവിലുള്ള സകാത്തുനിയമം വരുന്നതിനുമുമ്പ്-പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ-മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള സകാത്ത് നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. വിളവുകൾ കൊയ്തെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അതിന്റെ കടമ കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടതാണ്. (واتوحقه يوم حصاده – الانعام : ١٤١) എന്നു മക്കീ സൂറത്തുകളിലൊന്നായ സൂ: അൻആമിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൂടാതെ, കഴിവുള്ളവർ അടിയന്തരഘട്ടങ്ങളിൽ ദരിദ്രൻമാർക്കും പാവപ്പെട്ടവർക്കും സാമ്പത്തികസഹാ

യം നൽകണമെന്നുള്ളത് ഒരു പ്രധാന കടമയായി എല്ലാ കാലത്തും പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതുമാണ്.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഇന്നു നിലവിലുള്ള സകാത്ത് വിശദാംശത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നാലും മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള സകാത്ത് അന്നും നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതു അനുഷ്ഠിക്കാത്തതിൻെറ പേരിലാണ് 'സകാത്തു കൊടുക്കാത്ത മുശ്‌രിക്കുകൾ' എന്നു അല്ലാഹു ഇവിടെ ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് വെക്കുവാനാണ് ന്യായം കാണുന്നത്. 'സകാത്തു കൊടുക്കാത്ത' (لا يؤتون الزكوة) എന്ന പ്രയോഗവും ഇതിനാണ് കൂടുതൽ അനുകൂലമാകുന്നത്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

8 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്ക് മുറിഞ്ഞു പോകാത്ത പ്രതിഫലം ഉണ്ടായിരിക്കും.

വിഭാഗം-2

۞ قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَرْضَ فِى يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُۥٓ أَندَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٩﴾

9 (നബിയേ) പറയുക: "രണ്ടു ദിവസങ്ങളിലായി ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും, അവന് സമൻമാരെ ആക്കുകയും തന്നെയാണോ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്?! അതാ (അവനാ)ണ് ലോകരുടെ രക്ഷിതാവ്!"

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَٰسِىَ مِن فَوْقِهَا وَبَٰرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَآ أَقْوَٰتَهَا فِىٓ أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَآءً لِّلسَّآئِلِينَ ﴿١٠﴾

10 അതിൻെറ [ഭൂമിയുടെ] മുകളിൽകൂടി (ഇളകാതെ) ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന മലകളെയും അവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; അതിൽ (നൻമകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ച്) അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കുകയും, അതിലെ ആഹാര വസ്തുക്കൾ അതിൽ (വ്യവസ്ഥ ചെയ്ത്) നിർണയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; (എല്ലാം കൂടി) നാലു ദിവസങ്ങളിൽ, (അതെ) ചോദിക്കുന്ന (അഥവാ അന്വേഷിക്കുന്ന)വർക്ക് ശരിക്കും (നാലു ദിവസം)!

---

8 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവർ. آمَنُوا വിശ്വസിച്ച. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. لَهُمْ أَجْرٌ അവർക്കുണ്ട് പ്രതിഫലം. غَيْرُ مَمْنُونٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത (മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത). 9 قُلْ പറയുക. أَإِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളാണോ. لَتَكْفُرُونَ അവിശ്വസിക്കുക തന്നെ. بِالَّذِي യാതൊരുവനിൽ. خَلَقَ الْأَرْضَ ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ച. فِي يَوْمَيْنِ രണ്ട് ദിവസങ്ങളിലായി. وَتَجْعَلُونَ നിങ്ങൾ ആക്കുക. لَهُ അവന് (ഉണ്ടാക്കുക)യും. أَندَادًا സമൻമാരെ (പങ്കുകാരെ). ذَٰلِكَ അത്, അവനാണ്. رَبُّ الْعَالَمِينَ ലോക(രുടെ) രക്ഷിതാവ്. 10 وَجَعَلَ فِيهَا അതിൽ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു. رَوَاسِيَ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവയെ (പർവ്വതങ്ങളെ). مِن فَوْقِهَا അതിൻെറ മുകളിൽകൂടി (ഉപരിഭാഗത്ത്). وَبَارَكَ فِيهَا അതിൽ അവൻ ബർക്കത്ത് (അഭിവൃദ്ധി--നൻമ) ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. وَقَدَّرَ فِيهَا അതിൽ നിർണ്ണയിക്കുക (വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുക)യും ചെയ്തു.. أَقْوَاتَهَا അതിലെ അന്നങ്ങളെ, ആഹാരങ്ങളെ. فِي أَرْبَعَةِ നാല്. أَيَّامٍ ദിവസങ്ങളിലായി. سَوَاءً ശരിക്ക്, ശരിയായി, അനുയോജ്യമായി, തക്കതായി. لِّلسَّائِلِينَ ചോദിക്കുന്നവർക്ക് (അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക്, ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക്).

ഭൂലോകം സൃഷ്ടിക്കുകയും, അതിൽ മനുഷ്യനും ഇതരജീവികൾക്കും വേണ്ടതെല്ലാം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അല്ലാഹുവാണ്. അതിൽ മറ്റാർക്കും ഒരു പങ്കുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ലോകരക്ഷിതാവായ അവനുപുറമെ മറ്റു ചിലരെ അവന് പങ്കാളികളായി ഗണിക്കുന്നതിൻെറ അർത്ഥശൂന്യത ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്.

ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചത് ആറു ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണെന്ന് ഖുർആൻ പലപ്പോഴും ആവർത്തിച്ചു പറയാറുള്ളതാണ്. അതിൻെറ ഒരു വിശദീകരണം ഈ ആയത്തിൽനിന്നും അടുത്ത ആയത്തിൽനിന്നുംകൂടി ലഭിക്കുന്നു. ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചത് രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടാണെന്നും അതിൽ പർവ്വതങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചതും, ആഹാരത്തിനുള്ള വകകളും മറ്റും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയും വേറെ രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടാണെന്നും, അങ്ങിനെ ഭൂമിയുടെ സൃഷ്ടികാര്യങ്ങൾ നാലുദിവസം കൊണ്ടാണ് പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കി. ആകാശത്തിൻെറ കാര്യം പൂർത്തിയാക്കിയത് രണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിലും പറയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയാണ് ആറുദിവസം പൂർത്തിയാകുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, 'ദിവസം' (يوم) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം നമുക്കു പരിചയപ്പെട്ട രാവും പകലും ചേർന്ന ദിവസമായിരിക്കയില്ല. ചില പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള കാലഘട്ടമായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു; സു: സജദ: 4-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും ഇതിനു മുമ്പ് നാം ഇതിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.

മനുഷ്യരടക്കം ഭൂമിയിലുള്ള കോടാനുകോടി ജീവികൾക്ക് ജനിക്കുവാനും, ജീവിക്കുവാനും, അതതിമേതായ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനും ഉപയുക്തമായ വിധത്തിൽ അന്നപാനാദി നൂറുനൂറായിരം കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ നേരത്തെ തന്നെ സജ്ജീകരിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തി വെച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ അല്ലാഹു. وبارك فيها وقدرفيها اقواتها (അതിൽ ബർക്കത്തു-അഭിവൃദ്ധി-ഉണ്ടാക്കുകയും, അതിലെ ആഹാരവസ്തുക്കൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞത് ഇതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒരു വിത്തു ഭൂമിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചാൽ അതു അനേകം ഇരട്ടിയാക്കി അതു തിരിച്ചുതരുന്നു. അതിൻെറ ഉപരിഭാഗത്തു ഇടതടവില്ലാതെ മനുഷ്യൻ വിവിധ മർദ്ദനപരാക്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം അതു സഹിക്കുന്നു. സഹിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിൻെറ ഉള്ളിൽനിന്ന് അതേ മർദ്ദകർക്ക് വേണ്ട ഉൽപന്നങ്ങൾ അത് ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ച് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തെല്ലാം മാലിന്യങ്ങളും മ്ലേച്ഛങ്ങളും കൊണ്ടാണ് മനുഷ്യൻ ഭൂമിയെ നിത്യേന അശുദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് കയ്യും കണക്കുമില്ല. പക്ഷെ, അതെല്ലാം വളമയും പശിമയുമാക്കി മാറ്റിക്കൊടുക്കുകയാണത് ചെയ്യുന്നത്. ഇതെല്ലാം ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു നൽകിയ എണ്ണമറ്റ ബർക്കത്തുകളിൽ ചിലതത്രെ.

سواء ('സവാഅൻ') എന്നാൽ 'ശരിക്ക്' എന്നും 'സമമായിട്ട്' എന്നും അർത്ഥം വരാം. للسائلين (ലി-സ്സാഇലീൻ) എന്നതിന് 'ചോദിക്കുന്ന-അഥവാ അന്വേഷിക്കുന്ന-വർക്ക്' എന്നും അർത്ഥം. വ്യാകരണപരമായി നോക്കുമ്പോൾ, 'ക്കു'എന്നർത്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ട അവ്യയം (ل) അതിൻെറ തൊട്ടുമുമ്പുള്ള (فى اربعة ايام എന്ന) വാചകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്നതായും, മുമ്പ് പറഞ്ഞ (وقدر فيها اقواتها എന്ന) വാചകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായും വരാം. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെടാറുണ്ട്: 1) ലോകസൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് ശരിക്കും നാല് ദിവസം. അവർക്ക് അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണ് നാല് ദിവസം എന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം. سواء എന്ന വാക്കിന് ഇകാരം (الكسرة) കൊടുത്ത് 'സവാഇൻ' എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് 'ശരിയായ നാല് ദിവസം എന്നേ അതിന് അർത്ഥം വരികയുള്ളു. 2) ചോദിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു

അതിൽ ആഹാര വസ്തുക്കൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അഥവാ ആഹാരം അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെ ആവശ്യാർത്ഥമാണ് അവ അതിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ثُمَّ ٱسْتَوَىٰٓ إِلَى ٱلسَّمَآءِ وَهِىَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ٱئْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَآ أَتَيْنَا طَآئِعِينَ ﴿١١﴾

11 പിന്നെ (അതിനുപുറമെ) അവൻ ആകാശത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു-അത് ഒരു (തരം) പുകയായിരുന്നു, എന്നിട്ട് അതിനോടും, ഭൂമിയോടും അവൻ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ രണ്ടും അനുസരണപൂർവ്വമോ അല്ലെങ്കിൽ നിർബ്ബന്ധിതമായോ വരുക! '' അവ രണ്ടും പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു (തന്നെ ഇതാ) വന്നിരിക്കുന്നു.''

فَقَضَىٰهُنَّ سَبْعَ سَمَٰوَاتٍ فِى يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِى كُلِّ سَمَآءٍ أَمْرَهَا ۚ وَزَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِمَصَٰبِيحَ وَحِفْظًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

12 അങ്ങനെ, അവയെ [ആകാശങ്ങളെ] രണ്ടു ദിവസങ്ങളിലായി അവൻ ഏഴാകാശങ്ങളാക്കി (സൃഷ്ടിപ്പ്) പൂർത്തീകരിച്ചു. എല്ലാ (ഓരോ) ആകാശത്തിലും അതതിൻെറ കാര്യം ബോധനം (നൽകി അറിയിച്ചു) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. (ഭൂമിയുമായി) അടുത്ത ആകാശത്തെ ചില വിളക്കുകൾകൊണ്ട് നാം അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു കാവലും (ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.) സർവ്വജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവൻ (വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു) കണക്കാക്കിയതത്രെ അത് (ഒക്കെയും).

---

11 ثُمَّ പിന്നെ (അതിന്നുപുറമെ). اسْتَوَى അവൻ തിരിഞ്ഞു (ചെന്ന്). إِلَى السَّمَاءِ ആകാശത്തിലേക്ക്. وَهِيَ അത്, അതായിരിക്കെ. دُخَانٌ പുകയായിരുന്നു, ഒരു പുക. فَقَالَ എന്നിട്ടവൻ പറഞ്ഞു. لَهَا അതിനോട്. وَلِلْأَرْضِ ഭൂമിയോടും. ائْتِيَا നിങ്ങൾ രു൦ വരുവിൻ. طَوْعًا അനുസരണപൂർവ്വം, വഴിപ്പെട്ടു കൊണ്ടു, (സ്വമനസ്സാലെ). أَوْ كَرْهًا അല്ലെങ്കിൽ നിർബ്ബന്ധിതമായി, (അതൃപ്തിയോടെ). قَالَتَا അവ രണ്ടും പറഞ്ഞു. أَتَيْنَا ഞങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. طَائِعِينَ അനുസരിക്കുന്നവരായിട്ട്. 12 فَقَضَاهُنَّ അങ്ങനെ അവൻ അവയെ പൂർത്തിയാക്കി (ആക്കിത്തീർത്ത്). سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ഏഴാകാശങ്ങൾ. فِي يَوْمَيْنِ രണ്ട് ദിവസങ്ങളിൽ. وَأَوْحَى അവൻ ബോധനം നൽകുകയും ചെയ്തു. فِي كُلِّ سَمَاءٍ എല്ലാ ആകാശത്തിലും. أَمْرَهَا അതിൻെറ കാര്യം. وَزَيَّنَّا നാം അലങ്കരിക്കുക (ഭംഗിയാക്കുക)യും ചെയ്തു. السَّمَاءَ الدُّنْيَا ഏറ്റം അടുത്ത (ഐഹികമായ) ആകാശം. بِمَصَابِيحَ ചില വിളക്കുകളാൽ. وَحِفْظًا ഒരു കാവലും. ذَٰلِكَ അത്. تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയുടെ നിർണ്ണയം (വ്യവസ്ഥ, കണക്കാക്കൽ) ആകുന്നു. الْعَلِيمِ സർവ്വജ്ഞനായ.

ثم استوى الى السماء (പിന്നെ ആകാശത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ഭൂമി സൃഷ്ടിച്ചശേഷം പിന്നീടാണ് അല്ലാഹു ആകാശത്തിൻെറ സൃഷ്ടിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞത് എന്ന് ധരിച്ചു കൂടാത്തതാണ്. കാരണം ആകാശത്തെ ഉയർത്തി സ്ഥാപിച്ചതിനെയും, ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും ഏർപ്പെടുത്തിയതിനെയും സംബന്ധിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, സൂ: നാസിആത്തി' (النازعات)

ൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു: والارض بعد ذلك دحاها ـ النازعات (അതിന്ശേഷം ഭൂമിയെ അവൻ പരത്തുകയും ചെയ്തു.) നമ്മുടെ വാനശാസ്ത്ര പണ്ഡിതൻമാർക്ക് ഏഴു ആകാശങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷമമായി ഒന്നും പറയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഉപരിലോകത്തെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കാണ് ഭൂമിയെക്കാൾ കൂടുതൽ കാലപ്പഴക്കമെന്നാണ് മൊത്തത്തിൽ അവരുടെയും നിഗമനം. അതുകൊണ്ട് ثم (പിന്നെ) എന്ന പദം ഇവിടെ കാലക്രമം കാണിക്കുവാനുള്ളതല്ല, ഒരു വിഷയത്തിനുശേഷം മറ്റൊരു വിഷയത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം കാണിക്കുവാനുള്ളതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ആകാശത്തിൻെറ സൃഷ്ടിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അതു ഒരു തരം പുകയായിരുന്നു (وهي دخان) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം എന്താണെന്ന് നമുക്ക് സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ തെളിവുകളില്ല. ശാസ്ത്രത്തിൻെറ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഉപരിഗോളങ്ങളെല്ലാം ഒരു കാലത്ത് ഒരു തരം മേഘപടലം (السحاب) അല്ലെങ്കിൽ ധൂമപടലം (الدخان) അഥവാ ഒരു തരം ആവി (البخار) യോ വാതകമോ ആയിരുന്നുവെന്നും, അതി ദീർഘമായ കാലങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് അവ നിലവിലുള്ള പദാർത്ഥ ലോകങ്ങളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുമാണ് കാണുന്നത്. (*) അങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചായിരിക്കാം 'അത് പുകയായിരുന്നു' (وهي دخان) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം, ഭൂമിയെയും, ആകാശത്തെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അനുസരണപൂർവ്വമോ നിർബ്ബന്ധിതമായോ വരുവാൻ കൽപിച്ചുവെന്നും, അവ അനുസരണപൂർവ്വംതന്നെ വന്നുവെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് കേവലം ഒരു ഉപമാലങ്കാരപ്രയോഗമാകുന്നു. അവയും അവയിലുള്ള സർവ്വ വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിനും, വ്യവസ്ഥകൾക്കും പരിപൂർണ്ണമായും വിധേയമാണെന്നും, അതിൽ എന്തെങ്കിലും വിഘ്നം വരുത്തുവാൻ അവയ്ക്ക് സാധ്യമല്ലെന്നും സാരം.

'പുക' യായിരുന്ന വസ്തുവെ അല്ലാഹു ഏഴാകാശങ്ങളാക്കി സൃഷ്ടി പൂർത്തിയാക്കി (فقضا هن سبع سموات) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ആ പുക എന്തായിരുന്നു? അതെവിടെനിന്നുണ്ടായി? അതിനു മുമ്പ് അതെന്തായിരുന്നു? കേവലം ചില ശാസ്ത്രീയനിഗമനങ്ങളല്ലാതെ, യഥാർത്ഥവും ഖണ്ഡിതവുമായ ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ചോദ്യങ്ങളാണവ. ഒരു കാര്യം, ബുദ്ധി നമുക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നുണ്ട്: എല്ലാറ്റിൻെറയും ആദ്യത്തെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം ശുദ്ധശൂന്യതയാണെന്നത്രെ അത്. ശുദ്ധശൂന്യതയിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിന് അസ്തിത്വം നൽകുവാൻ അദൃശ്യമായ ഒരു പരമശക്തിക്കല്ലാതെ (അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ) മറ്റേതൊരു ശക്തിക്കും കിഴവില്ലതന്നെ. ഏത് പ്രകൃതിവാദിയും, ഏത് നിരീശ്വരവാദിയും ഇവിടെ മുട്ടുകുത്താതെ നിവൃത്തിയില്ല. രണ്ട് ദിവസങ്ങളിൽ (فى يومين) അഥവാ രണ്ട് ഘട്ടങ്ങളിൽ-ആയിട്ടാണ് ആകാശങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച നാല് ദിവസത്തിന് പുറമെയാണിത്. അങ്ങിനെ, ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടി ആറ് ദിവസം കൊണ്ട് പൂർത്തിയായി. (ഏഴ് ആകാശങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 17-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക.)

ഓരോ ആകാശത്തിലെയും മലക്കുകൾ മുതലായ നിവാസികൾ, വിഭവങ്ങൾ, നടപടിക്രമങ്ങൾ, പ്രകൃതിവിശേഷങ്ങൾ ആദിയായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിശ്ചയിച്ച് വേണ്ടുന്ന വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നത്രെ واوحى فى كل سماء امرها (എല്ലാ ആകാശത്തിലും അതിൻെറ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ബോധനം നൽകി) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. നക്ഷത്രഗോളങ്ങൾ ഓരോന്നും നമ്മുടെ ഭൂമിയെക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങു വലുതാണെങ്കിലും, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവ ഒരു മേൽപുരയിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന വൈദ്യുത വിളക്കുകൾ പോലെയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് وزينا السماء الدنيا بمصابيح (കൂടുതൽ അടുത്ത ആകാശത്തെ വിളക്കുകൾ കൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചു)എന്ന്

---

* സൂ: കഹ്ഫിൻെറ 109-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

തുടർന്ന് കൊണ്ട് وحفظا (ഒരു കാവലും) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ ആയിരിക്കാനിടയുണ്ട്. രണ്ടായാലും സ്ഥലത്തേക്ക് യോജിച്ച ഒരു ക്രിയാരൂപം (فعل) ഇവിടെ ലോപിച്ചിരിക്കൽ വ്യാകരണനിയമപ്രകാരം അനിവാര്യമാണ്. അതിങ്ങിനെ വിവിരിക്കാം: 1) ای و حفظناها حفظا (അവയെ-ആകാശത്തെ-നാം ഒരു കാവൽകാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) അഥവാ ആകാശത്തിൻെറ രക്ഷക്കാവശ്യമായ എല്ലാ ഏർപ്പാടും നാം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 2) وجعلنا ها حفظا (അവയെ-ആ വിളക്കുകളാകുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ-നാം ഒരു കാവലാക്കുകയു ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) നക്ഷത്രങ്ങളെ അടുത്ത ആകാശത്തിന് ഒരു അലങ്കാരമാണെന്ന പോലെത്തന്നെ, ആകാശത്തേക്ക് പിശാചുക്കളുടെ വരവിനെ തടയുകവഴി ആകാശത്തിന് അവയെ ഒരു കാവലായും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന് സാരം. നക്ഷത്രങ്ങൾകൊണ്ട് ആകാശത്തെ അലങ്കരിച്ച വിവരം പറയുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, അവയെ പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് കാവലും ആക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് (സൂ: ഹിജ്ർ 16. 17; സ്വാ-ഫാത്ത്; 6, 7; മുൽക്: 5 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചതാണല്ലോ. അതാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് അവലംബം. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ഹിജ്റിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നോക്കുക.) ഇതെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ച് വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി നിയന്ത്രിച്ചും പരിപാലിച്ചും പോരുന്ന മഹാ ശക്തി, പ്രതാപത്തിൻെറയും ജ്ഞാനത്തിൻെറയും പരമകേന്ദ്രംതന്നെ. (ذلك تقدير العزيز العليم)

فَإِنۡ أَعۡرَضُواْ فَقُلۡ أَنذَرۡتُكُمۡ صَٰعِقَةٗ مِّثۡلَ صَٰعِقَةِ عَادٖ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾

13 എന്നിരിക്കെ, അവർ (ശ്രദ്ധിക്കാതെ) തിരിഞ്ഞു കളയുകയാണെങ്കിൽ (നബിയേ) പറയുക: ''ആദിൻെറയും, ഥമൂദിൻെറയും ഇടിത്തീ (അഥവാ ഘോരശിക്ഷ) പോലെയുള്ള ഒരു ഇടിത്തീയിനെ [വമ്പിച്ച ശിക്ഷയെ]ക്കുറിച്ചു ഞാൻ (ഇതാ) നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു!''

---

13 فَإِنْ أَعْرَضُوا എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) അവർ തിരിഞ്ഞാൽ, അവഗണിച്ചാൽ. فَقُلْ എന്നാൽ പറയുക. أَنذَرْتُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പു (താക്കീത്) തരുന്നു. صَاعِقَةً ഒരു ഇടിത്തീ, ഘോരശിക്ഷ. مِّثْلَ صَاعِقَةِ ഇടിത്തീപോലെയുള്ള. عَادٍ وَثَمُودَ ആദിൻെറയും ഥമൂദിൻെറയും.

---

9 മുതൽ 12കൂടി വചനങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം ഓർത്തുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിലെ താക്കീതിൻെറ ആഴം ഒന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുക! മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ആ കടുത്ത മുശ്രിക്കായ ഉത്ത്ബത്തിൻെറ മുഖഭാവം മാറിയതും, കരിങ്കല്ല്പോലെ ഉറച്ച് കടുത്തിരുന്ന ആ ഹൃദയത്തിന് ചാഞ്ചല്യം നേരിട്ടതും ഈ താക്കീതിൻെറ ഗൗരവം നിമിത്തമാണല്ലോ. صاعقة (ഇടിത്തീ) എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് ഘോരമായ ശിക്ഷ എന്നാണിവിടെ വിവക്ഷ. ആദു-ഥമൂദിൻെറ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ച തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

إِذۡ جَآءَتۡهُمُ ٱلرُّسُلُ مِنۢ بَيۡنِ أَيۡدِيهِمۡ وَمِنۡ خَلۡفِهِمۡ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَۖ قَالُواْ لَوۡ شَآءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةٗ فَإِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿١٤﴾

14 അവരുടെ മുമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ പിമ്പിലൂടെയും അവരുടെ അടുക്കൽ റസൂലുകൾ ചെ(ന്ന് ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരു)ന്നപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന്; അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ (ഞങ്ങളിലേ

ക്ക്) 'മലക്കു'കളെ ഇറക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവിശ്വാസിക ളാണ്.''

---

14 إِذْ جَاءَتْهُمُ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. الرُّسُلُ റസൂലുകൾ (ദൂതൻമാർ). مِن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുമ്പിൽക്കൂടി. وَمِنْ خَلْفِهِمْ അവരുടെ പിമ്പിൽക്കൂടിയും. أَلاَّ تَعْبُدُوا നിങ്ങളെ ആരാധിക്കരുതെന്ന്. إِلاَّ الله അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. رَبُّنَا നമ്മുടെ റബ്ബ്. لَأَنزَلَ അവൻ ഇറക്കുമായിരുന്നു, ഇറക്കേണ്ടതാണ്. مَلاَئِكَةً മലക്കുകളെ. فَإِنَّا ആകയാൽ നിശ്ചയം ഞങ്ങൾ. بِمَا യാതൊന്നിൽ. أُرْسِلْتُم بِهِ അതുമായി നിങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. كَافِرُونَ അവിശ്വാസികളാണ്.

മുമ്പിൽകൂടിയും, പിമ്പിൽക്കൂടിയും റസൂലുകൾ ചെന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞിതിന്റെ താൽപര്യം, അവരുടെ വരവും ഉപദേശവും തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നാകുന്നു. ആദിന്റെയും ഥമൂദിന്റെയും പൊതുനിലയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞത്. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അതിന്റെ വിശദീകരണം കാണാം.

فَأَمَّا عَادٌ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَقَالُوا۟ مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۖ وَكَانُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾

15 എന്നാൽ 'ആദു' ഗോത്രമാകട്ടെ, അവർ ന്യായമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ ഭൂമിയിൽ അഹംഭാവം കാണിച്ചു. ''ശക്തിയിൽ ഞങ്ങളെക്കാൾ ഊക്കേറിയവർ ആരാണുള്ളത്!?'' എന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ; അവരെ സൃഷ്ടിച്ച അല്ലാഹു അവരെക്കാൾ ശക്തിയിൽ ഊക്കേറിയവനാണെന്ന്?! അവർ നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തം] കളെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِىٓ أَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ ٱلْخِزْىِ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ ٱلْـَٔاخِرَةِ أَخْزَىٰ ۖ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾

16 അതിനാൽ, ദുശ്ശകുനം പിടിച്ച ചില ദിവസങ്ങളിൽ നാം അവരിൽ ('ശരശരേ'യുള്ള) ഉഗ്രമായ ഒരു കാറ്റിനെ അയച്ചു; ഐഹികജീവിതത്തിൽ (തന്നെ) അവർക്ക് അപമാനത്തിന്റെ ശിക്ഷ ആസ്വദിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി. പരലോകശിക്ഷയാകട്ടെ, കൂടുതൽ അപമാനകരവും! അവർ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ലതാനും.

---

15 فَأَمَّا عَادٌ എന്നാൽ ആദു (ഗോത്രം). فَاسْتَكْبَرُوا അവർ അഹംഭാവം (ഗർവ്വ്) നടിച്ചു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായം കൂടാതെ, അർഹതയില്ലാതെ. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. مَنْ أَشَدُّ ആരാണ് ഊക്കുള്ളവർ, കഠിനൻമാർ. مِنَّا ഞങ്ങളെക്കാൾ. قُوَّةً ശക്തിയിൽ, ബലംകൊ്. أَوَلَمْ يَرَوْا അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ, കാണുന്നില്ലേ. أَنَّ الله അല്ലാഹു ആണെന്ന്. الَّذِي خَلَقَهُمْ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചവനായ. هُوَ അവൻ. أَشَدُّ مِنْهُمْ അവരെക്കാൾ ഊക്കുള്ളവനാണ്. قُوَّةً ശക്തിയിൽ. وَكَانُوا അവർ ആയിരുന്നുതാനും. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്ത് (ദൃഷ്ടാന്തം, ലക്ഷ്യം)കളെ. يَجْحَدُونَ നിഷേധിക്കും.
16 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അവരിൽ നാം അയച്ചു. رِيحًا ഒരു കാറ്റ്. صَرْصَرًا 'ശരശരേ'യു

ളള (ഉഗ്രമായ). فِي أَيَّامٍ ചില ദിവസങ്ങളിൽ. نَّحِسَاتٍ ദുർദ്ദശ (ദുശ്ശകുനം) പിടിച്ച, അശുഭകരങ്ങ ളായ. لِّنُذِيقَهُمْ നാം അവർക്ക് ആസ്വദിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി. عَذَابَ الْخِزْيِ അപമാനത്തിന്റെ (നിന്ദ്യത യുടെ) ശിക്ഷ. فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹികജീവിതത്തിൽ. وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ പരലോകശിക്ഷയാകട്ടെ. أَخْزَى കൂടുതൽ അപമാനകരം (നിന്ദ്യമായത്) ആകുന്നു. وَهُمْ അവർ, അവരോ. لاَ يُنصَرُونَ സഹായിക്ക പ്പെടുന്നതല്ലതാനും.

തുടർച്ചയായി ഏഴു രാത്രിയും എട്ട് പകലും പ്രസ്തുത കൊടുങ്കാറ്റ് അവരിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഈന്തപ്പന കടപുഴങ്ങി വീഴുന്ന കണക്കെ അവർ ഒന്നടങ്കം ചത്തൊടുങ്ങിപ്പോ യി. (69: 6--8) ആ ജനതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ദിവസങ്ങളത്രയും ഏറ്റവും ലക്ഷണം കെട്ട ദുർദ്ദിനങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മാത്രമല്ല, ആ ലക്ഷണക്കേട് പിന്നീട് അവരെ വിട്ടുമാറുവാനും പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ദുശ്ശകുനം പിടിച്ച-അഥവാ അശുഭകരങ്ങളായ ദിവസങ്ങൾ (ايام نحسات) എന്ന് ആ ദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത്. മുറിഞ്ഞു പോകാതെ നിലനിൽക്കുന്ന ശകുനക്കേടിന്റെ ദിവസം (يوم نحس مستمر) എന്നത്രെ സു: ഖമറിൽ അവയെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ചില പ്രത്യേക ദിവസങ്ങൾ 'നഹ്സുള്ള' (അശുഭകരമായ) ദിവസങ്ങളാണെന്ന് എങ്ങിനെ യോ ഒരു വിശ്വാസം പലരിലും കടന്ന് കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ആ ദിവസങ്ങൾ അപകടം പിടിച്ചവയാ ണെന്നും, അതുകൊണ്ട് ആ ദിവസങ്ങളിൽ, യാത്ര വിവാഹം പോലെയുള്ളതൊന്നും നിർവ്വഹി ക്കുന്നത് നന്നെല്ലെന്നുമാണ് അവരുടെ ധാരണ. ചില പഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ ആ ദിവസങ്ങൾ ഏതെല്ലാമണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇതിന് ഇസ്ലാമിൽ യാതൊരടിസ്ഥാനവുമി ല്ല. ഒരാളെയോ, ഒരു സമൂഹത്തെയോ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു ദിവസം പല അനിഷ്ടസംഭ വങ്ങളും ഉണ്ടായെന്ന് വരാം. അതേ സമയത്ത് ആ ദിവസം തന്നെ മറ്റൊരു കൂട്ടർക്ക് വളരെ സന്തോഷകരമായ അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടായെന്ന് വരും. എന്നല്ലാതെ, ചില പ്രത്യേക ദിവസങ്ങ ളിൽ എല്ലാവർക്കും പൊതുവിൽ ദോഷം ബാധിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ആ ദിവസങ്ങളിൽ മാ ത്രം ഭാഗ്യദോഷം സംഭവിക്കുകയോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇനി, ഏതെങ്കിലും ദിവസം ഒരു പൊതു ആപത്ത് സംഭവിച്ചുവെന്ന് വെക്കുക, എന്നാൽ അത് ആ ദിവസത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന താണോ? അതുമല്ല. അതിനുള്ള കാരണം മറ്റൊന്നായിരിക്കും. ഒരു പക്ഷേ, ആ കാരണം നമു ക്ക് വ്യക്തമായി അറിയുവാൻ കഴിയാത്തതായിരിക്കാം. ഏതായാലും 'നഹ്സു ദിവസ'ങ്ങളിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ പലതും ശുഭകരമായി പര്യവസാനിക്കുന്നതും നാം സാധാര ണ കാണാറുള്ളതാണ്. ശകുനം നോക്കൽ, മുഹൂർത്തം നോക്കൽ മുതലായതെല്ലാം ഹദീസുക ളിൽ കർശനമായി വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

17 എന്നാൽ 'ഥമൂദു' ഗോത്രമോ, അവർക്ക് നാം സൻമാർഗ്ഗം കാട്ടിക്കൊടുത്തു; അപ്പോഴവർ സൻമാർഗ്ഗത്തെക്കാൾ അന്ധതയോട് [ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തോട്] സ്നേഹം കാണിച്ചുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവർ ചെയ്തു കൂട്ടിയിരുന്നതു നിമിത്തം, നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയാകുന്ന ഇടിത്തീ [ഘോരശബ്ദം] അവരെ പിടികൂടി.	وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَٰهُمْ فَٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْعَمَىٰ عَلَى ٱلْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صَٰعِقَةُ ٱلْعَذَابِ ٱلْهُونِ بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾
18 വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.	وَنَجَّيْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾

17 وَأَمَّا ثَمُودُ എന്നാൽ 'ഥമൂദു'. فَهَدَيْنَاهُمْ നാമവർക്ക് സൻമാർഗ്ഗം കാണിച്ചു. فَاسْتَحَبُّوا അപ്പോഴവർ സ്നേഹം കാണിച്ചു. الْعَمَى അന്ധതയോട്. عَلَى الْهُدَى സൻമാർഗ്ഗത്തെക്കാൾ, (എതിരെ). فَأَخَذَتْهُمْ അപ്പോൾ അവരെ പിടിച്ചു. صَاعِقَةُ ഇടിത്തീ. الْعَذَابِ ശിക്ഷയാകുന്ന. الْهُونِ നിന്ദ്യമായ. بِمَا كَانُوا അവ രായിരുന്നതുകൊണ്ട്. يَكْسِبُونَ സമ്പാദിച്ച് (ചെയ്തുകൂട്ടി) കൊണ്ടിരിക്കും. 18 وَنَجَّيْنَا നാം രക്ഷപ്പെ ടുത്തുകയും ചെയ്തു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَكَانُوا يَتَّقُونَ സൂക്ഷിച്ചുവരുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ആദു-ഥമൂദിൻെറ സംഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതിന്മുമ്പ് നാം വായിച്ച് കഴിഞ്ഞതാണ്. വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ല. ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ തന്നെ അനുഭവപ്പെടുന്ന ഇത്തരം ശിക്ഷകൾക്കുപുറമെ, പരലോകത്ത് വെച്ച് ഇവർക്കും ഇവരെപ്പോലെ തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കും ആസ്വദിക്കേണ്ടി വരുന്ന ചില രംഗങ്ങളെ അല്ലാഹു തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നു:

വിഭാഗം-3

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَآءُ ٱللَّهِ إِلَى ٱلنَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾

19 അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുക്കൾ നരകത്തിലേക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്ന ദിവസം! അപ്പോഴവർ നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടു വരപ്പെടുന്നതാണ്.

---

19 وَيَوْمَ يُحْشَرُ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുന്ന ദിവസം. أَعْدَاءُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുക്കൾ. إِلَى النَّارِ നരകത്തിലേക്ക്. فَهُمْ അപ്പോഴവർ. يُوزَعُونَ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെടും.

ഓരോ സംഘവും മറ്റേതുമായി കൂടിച്ചേരേണ്ടതിനും, കൂട്ടംവിട്ടുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിനുമായി, അവരെ തെളിച്ച് നിയന്ത്രിച്ച്കൊണ്ട് നരകത്തിലേക്ക് കൊണ്ട് വരപ്പെടും.

حَتَّىٰٓ إِذَا مَا جَآءُوهَا شَهِدَ عَلَيۡهِمۡ سَمۡعُهُمۡ وَأَبۡصَٰرُهُمۡ وَجُلُودُهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٢٠﴾

20 അങ്ങനെ, അവർ അതിൻെറ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, അവരുടെ കേൾവിയും [കാതുകളും], അവരുടെ കാഴ്ചകളും [കണ്ണുകളും] അവരുടെ തൊലികളും അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർക്കെതിരിൽ സാക്ഷി പറയുന്നതാണ്.

---

20 حَتَّى അങ്ങിനെ (ഇതുവരെ). إِذَا مَا جَاءُوهَا അതിന്നടുക്കൽ അവർ വന്നാൽ (അപ്പോൾ). شَهِدَ عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ (അവർക്കെതിരെ) സാക്ഷിനിൽക്കും. سَمْعُهُمْ അവരുടെ കേൾവി (കാത്). وَأَبْصَارُهُمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടി (കാഴ്ച, കണ്ണു)കളും. وَجُلُودُهُم അവരുടെ തൊലികളും. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

അവയവങ്ങൾ സാക്ഷി പറയുന്നതിൻെറ രൂപം എങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, അവ ഏതോ തരത്തിലുള്ള സംസാരം മുഖേനയാണ് നിർവ്വ

ഹിക്കുക എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പരലോകത്ത് വെച്ച് അല്ലാഹു നേരിട്ട് നടത്തുന്ന കോടതിയിലെ വർത്തമാനങ്ങളാണല്ലോ അത്. മനശ്ശാസ്ത്രപരവും സ്വഭാവികവുമായ നിലക്ക് കുറ്റവാളികളിൽ പ്രകടമാകുന്ന ചില ഭാവവികാരങ്ങളോ, പ്രതികരണങ്ങളോ ആയിരിക്കും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ ചില ആധുനിക വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സാഹസപ്പെടാറുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തെ ന്യായീകരിക്കുവാൻവേണ്ടി ചില ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഉദാഹരണങ്ങളും അവർ എടുത്ത് കാട്ടുകയും ചെയ്യും. ഖുർആൻെറ ചില പ്രസ്താവനകൾ-അവ സ്വയം വ്യക്തമാണെങ്കിൽപോലും-അംഗീകരിക്കേണ്ടതിന് ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അനുമതികൂടി വേണമെന്നാണ് ഇവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ തോന്നിപ്പിക്കുക. നാവും അധരങ്ങളും ചലിപ്പിക്കുകവഴി വായുമുഖേനയാണ് സംസാരം നമുക്ക് പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ മറ്റേതെങ്കിലും അവയവം മുഖേനയോ, ബുദ്ധിജീവികളല്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽ നിന്നോ അതുണ്ടാകുന്നതിന് യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, പാരത്രിക സംഭവങ്ങളെ ഭൗതിക പരിചയങ്ങളുമായി തുലനം ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ അപാരമായ കഴിവുകളെ കുടുസ്സായ വീക്ഷണഗതിയോടെ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ നിന്നുമാണ് ഇത്തരം സമീപനങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നത്. അടുത്ത വചനം നോക്കുക. അവയവങ്ങൾ ബോധപൂർവ്വം ശരിക്കും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടാണ് തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നത് എന്നല്ലാതെ മറ്റ് വല്ലതും അതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്ന് ഒന്ന് മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ച് നോക്കുക

وَقَالُواْ لِجُلُودِهِمۡ لِمَ شَهِدتُّمۡ عَلَيۡنَاۖ قَالُوٓاْ أَنطَقَنَا ٱللَّهُ ٱلَّذِيٓ أَنطَقَ كُلَّ شَيۡءٖ وَهُوَ خَلَقَكُمۡ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ﴿٢١﴾

21 അവർ തങ്ങളുടെ തൊലികളോട് പറയും: ''നിങ്ങൾ എന്തിനായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ (അഥവാ നമ്മൾ)ക്കെതിരിൽ സാക്ഷി പറഞ്ഞത്?!'' അവർ [തൊലികൾ] പറയും: ''എല്ലാ (സംസാരിക്കുന്ന) വസ്തുവെയും സംസാരിപ്പിച്ച അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ സംസാരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവനാണല്ലോ നിങ്ങളെ ഒന്നാം പ്രാവശ്യം സൃഷ്ടിച്ചത്. അവനിലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.''

---

21 وَقَالُوا അവർ പറയും. لِجُلُودِهِمْ അവരുടെ തൊലികളോട്. لِمَ شَهِدتُّمْ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ സാക്ഷി നിന്നത്. عَلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക് (നമുക്ക്) എതിരെ. قَالُوا അവർ പറയും. أَنطَقَنَا اللهُ അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ സംസാരിപ്പിച്ച്. الَّذِي أَنطَقَ സംസാരിപ്പിച്ചവനായ. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും. وَهُوَ അവൻതന്നെ. خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാംപ്രാവശ്യം. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കുതന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

കുറ്റവാളികൾ 'മഹ്ശറി'ൽ വെച്ച് കളവുപറയുമെന്നും, അപ്പോൾ അവരുടെ വായകളിൽ അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കുമെന്നും, അവരുടെ കൈകാലുകൾ സംസാരിക്കുകയും, സാക്ഷി പറയുകയും ചെയ്യുമെന്നും സൂ: യാസീൻ 65ൽ നാം കണ്ടു. ഇത് സംബന്ധിച്ച് ഇമാം മുസ്ലിം (ﷺ)ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനവും നാം അവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം കേവലം അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളാണെന്നും മറ്റും ജല്പിക്കുന്നവർക്കുള്ള മറുപടി ഈ ആയത്തിൽ-തൊലികളുടെ മറുപടിയിൽ-തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. തൊലികളെക്കുറിച്ച് 'അവർ പറഞ്ഞു'. (قالوا)എന്ന് ബുദ്ധിജീവികളെപ്പറ്റി പ്രയോഗിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. സാധാരണഗതിയിൽ 'അവ പറഞ്ഞു' (قالت – اوقلن) എന്നായിരുന്നു പ്രയോഗിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. ബോധപൂർവ്വംതന്നെയാണ് അവ മറുപടി

പറയുന്നതെന്നത്രെ ഇത് കാണിക്കുന്നത്. മറുപടിയാകട്ടെ, വളരെ അർത്ഥഗർഭവും! തുടർന്ന് പറയുന്നതും നോക്കുക:-

وَمَا كُنتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَن يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ أَبْصَٰرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَٰكِن ظَنَنتُمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

22 ''നിങ്ങളുടെ കേൾവികളാകട്ടെ, കാഴ്ചകളാകട്ടെ, തൊലികളാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുമെന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ മറഞ്ഞു നിൽക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ധരിച്ചു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അധികവും അല്ലാഹു അറിയുകയില്ല എന്ന്!''

وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ ٱلَّذِى ظَنَنتُم بِرَبِّكُمْ أَرْدَىٰكُمْ فَأَصْبَحْتُم مِّنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٢٣﴾

23 ''അത്- നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ധരിച്ചുവെച്ച (ആ) ധാരണ-നിങ്ങളെ നാശത്തിൽ പതിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ,നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ടവരായിത്തീർന്നു.''

---

22 وَمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നില്ല. تَسْتَتِرُونَ നിങ്ങൾ മറഞ്ഞുനിൽക്കും. أَن يَشْهَدَ സാക്ഷിനിൽക്കുന്നതിന്, സാക്ഷിനിൽക്കുമെന്നതിനാൽ. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ. سَمْعُكُمْ നിങ്ങളുടെ കേൾവി. وَلاَ أَبْصَارُكُمْ നിങ്ങളുടെ കാഴ്ച (കണ്ണു) കളും ഇല്ല. وَلاَ جُلُودُكُمْ നിങ്ങളുടെ തൊലികളും ഇല്ല. وَلَكِن ظَنَنتُمْ പക്ഷേ നിങ്ങൾ ധരിച്ചു. أَنَّ اللهَ لاَ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുകയില്ലെന്ന്. كَثِيرًا അധികം, മിക്കതും. مِّمَّا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന്. 23 وَذَلِكُمْ അത്. ظَنُّكُمُ നിങ്ങളുടെ ധാരണ, വിചാരം. الَّذِي ظَنَنتُم നിങ്ങൾ ധരിച്ചതായ. بِرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ച്. أَرْدَاكُمْ അത് നിങ്ങളെ നാശത്തിൽ പെടുത്തി. فَأَصْبَحْتُم അങ്ങനെ നിങ്ങളായിത്തീർന്നു. مِّنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ (പെട്ടവർ).

ഈ വാക്യങ്ങൾ അവയവങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനയിൽ പെട്ടതാവാനും, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَإِن يَصْبِرُوا۟ فَٱلنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۖ وَإِن يَسْتَعْتِبُوا۟ فَمَا هُم مِّنَ ٱلْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾

24 ഇനി, അവർ ക്ഷമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നരകമത്രെ അവർക്ക് പാർപ്പിടം! അവർ (ഖേദിച്ചു മടങ്ങി) തൃപ്തിക്കപേക്ഷിക്കുയാണെങ്കിലോ, എന്നാലവർ, (മടക്കം സ്വീകരിച്ച്) തൃപ്തി നൽകപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലും (പെടുന്നത്) അല്ല.

---

24 فَإِن يَصْبِرُوا ഇനി അവർ ക്ഷമിക്കുന്നപക്ഷം. فَالنَّارُ എന്നാൽ നരകം, നരകമത്രെ. مَثْوًى لَّهُمْ അവർക്ക് പാർപ്പിടം, വാസസ്ഥലമാണ്. وَإِن يَسْتَعْتِبُوا അവർ മടക്കത്തിന്നപേക്ഷിച്ചാൽ, ഖേദം കാണിച്ചാൽ, തൃപ്തിക്കപേക്ഷിച്ചാൽ. فَمَا هُم എന്നാലവരല്ല. مِّنَ الْمُعْتَبِينَ മടക്കം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന (തൃപ്തി നൽകപ്പെടുന്ന)വരിൽ (പെട്ടവർ).

ക്ഷമിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഇനി ഫലം ഒന്ന് തന്നെ. രണ്ടായാലും നരകശിക്ഷയാണവർക്ക് അനുഭവിക്കുവാനുള്ളത്. അത് ക്ഷമിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. ഒരു പക്ഷേ, അവർ ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്ക് മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ

അപേക്ഷിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെമേൽ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിച്ച് (*) ഇത് കൊണ്ടൊന്നും തന്നെ ഫലമില്ല. അതൊന്നും അവിടെ സ്വീകാര്യവുമല്ല. എന്നൊക്കെയാണ് അവസാന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം.

മനുഷ്യരോ, ഇതര വസ്തുക്കളോ കാണാതെ പാപങ്ങളും തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും മറച്ചു ചെയ്വാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും എന്നാൽ, സ്വന്തം അവയവങ്ങളറിയാതെ ആർക്കും അത് സാധ്യമല്ലല്ലോ. അവയവങ്ങൾപോലും പരലോകത്ത് സാക്ഷികളായി വരുമെന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യൻ അവന്റെ രഹസ്യാവസ്ഥയിലും, പരസ്യാവസ്ഥയിലും-സദാസമയത്തും-അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ അനിവാര്യതയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അല്ലാഹു നമുക്ക് അതിന് തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ. آمين

അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് നല്ല ധാരണയും സദ്വിചാരവുമുള്ളവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനക്കും പ്രീതിക്കും എതിരായ കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ചീത്ത ധാരണയും ദുർവിചാരവും പുലർത്തിപ്പോരുന്നവരിൽനിന്ന് ദുർവൃത്തികളും പാപങ്ങളും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയുമില്ല. സൽവിചാരം നന്ദിയുടെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും ലക്ഷണമാണ്. ദുർവിചാരമാകട്ടെ, നന്ദികേടും വിശ്വാസക്കുറവുമാണ്. അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി സദാ നല്ല ധാരണമാത്രം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ സകലമാന വിജയത്തിനും, ചീത്ത ധാരണ അവന്റെ തീരാനഷ്ടത്തിനും കാരണമാകുന്നു. അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: انا عند ظن عبدى بى الخ – متفق സാരം: എന്റെ അടിയാന്ന് എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയനുസരിച്ചായിരിക്കും ഞാൻ വർത്തിക്കുക. (ബു: മു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ)പറയുന്നു: لايموتن احدكم الا وهو يحسن الظن بالله تعالى فان قوما ارادهم سوء ظنهم بالله فقال الله وذلكم ظنكم الخ - مسلم احمد وابوداود (നിങ്ങളിൽ ഒരാളും അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി ധാരണ നന്നായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ മരിച്ചുപോകരുത്. കാരണം, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ജനതയുടെ ദുഷിച്ച ധാരണ അവരെ നാശത്തിലകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു-അവരെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ-പറയുന്നു: ''നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ആ ധാരണ നിങ്ങളെ നാശത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.'' (മു; അ; ദാ) എന്നാൽ, ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ പതിവാക്കുകയും, അതേ സമയത്ത് താൻ റബ്ബിനെപ്പറ്റി നല്ല ധാരണ വെക്കുന്നുവെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നത് നിരർത്ഥവും, -ഇമാം ഹസൻബസരീ (رحمه الله)പറഞ്ഞതുപോലെ-കളളവുമായിരിക്കും. കാരണം, അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി നല്ല ധാരണ വെക്കുന്നവൻ നിശ്ചയമായും നല്ല പ്രവർത്തികളായിരിക്കും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു;-

۞ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوا۟ لَهُم مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ فِىٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ خَٰسِرِينَ ﴿٢٥﴾

25 നാം അവർക്ക് ചില കൂട്ടാളികളെ നിശ്ചയിച്ചു; എന്നിട്ട്, അവർ അവരുടെ മുമ്പിലുള്ളതും, പിമ്പിലുള്ളതും അവർക്ക് ഭംഗിയാക്കിക്കാണിച്ചു. ജിന്നുകളിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നും തങ്ങളുടെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, അവരുടെമേൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്ക് (യഥാർഥമായി) സ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും അവർ നഷ്ടപ്പെട്ടവരായിരുന്നു.

---

* يستعتب എന്ന ക്രിയക്കു ഈ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം വരും. സാരത്തിൽ എല്ലാം ഒന്നുതന്നെ.

25 وَقَيَّضْنَا നാം നിശ്ചയിച്ചു, നിയമിച്ചു. لَهُمْ അവർക്ക്. قُرَنَاءَ ചില കൂട്ടാളികളെ, തുണകളെ. فَزَيَّنُوا എന്നിട്ടവർ അലങ്കാരമാക്കി, ഭംഗിയാക്കിക്കാട്ടി. لَهُم അവർക്ക്. مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ. وَمَا خَلْفَهُمْ അവരുടെ പിമ്പിലുള്ളതിനെയും. وَحَقَّ عَلَيْهِمُ അവരിൽ യഥാർത്ഥമാകുക (സ്ഥിരപ്പെടുക) യും ചെയ്തു. الْقَوْلُ വാക്ക്. فِي أُمَمٍ സമുദായങ്ങളിലായിട്ട് (സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ). قَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള. مِن قَبْلِهِم അവരുടെ മുമ്പ്. مِّنَ الْجِنِّ ജിന്നുകളിൽനിന്ന്. وَالْإِنسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരാ. خَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

സഹവാസവും കൂട്ടുകെട്ടും നിമിത്തം മനുഷ്യൻ നന്നായിത്തീരുവാനും, ദുഷിച്ചുപോകുവാനും ഇടവരുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. കൂട്ടാളികളായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നവർ ഏതു തരത്തിലുള്ളവരാണെന്നതാണ് ഇതിൻെറ പശ്ചാത്തലം. നബി (ﷺ)പറയുന്നു:

المرأ على دين خليله فلينظر احدكم من يخالل – احمد والترمذى وابوداود والبيهقى

(മനുഷ്യൻ അവൻെറ ചങ്ങാതിയുടെ മതത്തിലായിരിക്കും നിലകൊള്ളുക. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനും ആരോടാണ് താൻ ചങ്ങാത്തം സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്ന് നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ, (അ; തി; ദാ; ബ.) ഇമാം മാലിക് (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന മറ്റൊര് ഹദീസിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതായി നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്യുന്നു: 'എൻെറ വിഷയത്തിൽ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കും, എൻെറ വിഷയത്തിൽ അന്യോന്യം കൂടിയിരിക്കുന്നവർക്കും എൻെറ വിഷയത്തിൽ അന്യോന്യം സന്ദർശനം നടത്തുന്നവർക്കും, എൻെറ വിഷയത്തിൽ അന്യോന്യം കൊടുക്കുന്നവർക്കും എൻെറ സ്നേഹം നിർബ്ബന്ധമായും ലഭിക്കുന്നതാണ്.'

വിഭാഗം-4

26 അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുകയാണ്: ''നിങ്ങൾ ഈ ഖുർആനിലേക്ക് ചെവികൊടുക്കരുത്; നിങ്ങൾ അതിൽ (ബഹളംകൂട്ടി) ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, നിങ്ങൾ ജയം നേടിയേക്കാം.''	وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَسْمَعُوا۟ لِهَـٰذَا ٱلْقُرْءَانِ وَٱلْغَوْا۟ فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾

---

26 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുകയാണ്, പറയും. لَا تَسْمَعُوا നിങ്ങൾ കേൾക്കരുത് (ചെവികൊടുക്കരുത്). لِهَٰذَا الْقُرْآنِ ഈ ഖുർആനിലേക്ക്. وَالْغَوْا നിങ്ങൾ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുക (തിരക്കുകൂട്ടുക)യും ചെയ്യുവിൻ. فِيهِ അതിൽ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. تَغْلِبُونَ നിങ്ങൾ ജയിക്കും, മികച്ചുനിൽക്കുന്ന(വർ).

തെളിവ്, ന്യായം, മർദ്ദനം, ഉപായം എന്നിവകൊണ്ടൊന്നും ഖുർആൻെറ വശ്യശക്തിയെ മറികടക്കുവാൻ ഖുറൈശി മുശ്രിക്കുകൾക്ക് കഴിയാതിരുന്നപ്പോൾ അവർ പ്രയോഗിച്ച മറ്റൊരായുധമാണിത്. ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അനാവശ്യം സംസാരം, ചൂളംവിളി, കൈമുട്ടുപോലെയുള്ള എന്തെങ്കിലും ശബ്ദകോലാഹലങ്ങൾവഴി ബഹളംകൂട്ടുക. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുമല്ലോ. ഇങ്ങിനെ, ആ സംരംഭത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി തങ്ങൾക്ക് വിജയം നേടാമെന്നാണവരുടെ വ്യാമോഹം. പക്ഷെ, ഖുർആൻെറ അമാനുഷികമായ സ്വാധീനശക്തിയെ വെല്ലുവാൻ അവർക്കുണ്ടോ കഴിയുന്നു?!

'ഉത്തരം മുട്ടിയാൽ കൊഞ്ഞനംകാട്ടുക' എന്ന അപലപനീയമായ ഈ അടവ് ഖുറൈശികൾ മാത്രമല്ല സ്വീകരിക്കാറുള്ളത്. അന്ധവിശ്വാസത്തിനും അനാചാരങ്ങൾക്കും എതിരായി ശബ്ദം ഉയർത്തുന്നവരുടെ നേരെ ചില പാമരവിഡ്ഢികളും, അവരെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടനേതാക്കളും ഉപയോഗിച്ചുവരാറുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ വേദികളിലും, നിയമസഭായോഗങ്ങളിലുമെല്ലാം തന്നെ ഇന്നു ഇതു പ്രചാരത്തിൽ വന്നിരിക്കയാണല്ലോ. 1400 കൊല്ലം മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന സത്യനിഷേധികളായ ആ അപരിഷ്കൃത അറബികൾ അന്നു ഖുർആൻെറ നേരെ സ്വീകരിച്ച അതേ പൈശാചിക അടവ് ഇന്ന് ഉൽബുദ്ധരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽപോലും അനുകരിക്കപ്പെടുന്നത് കാണുമ്പോൾ, മനുഷ്യ ഹൃദയമുള്ളവർക്ക് ലജ്ജയും വിസ്മയവും തോന്നിപ്പോകും!

അതിൽ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുവിൻ (والغوافيه) എന്ന വാക്യത്തിന് ഇമാം ബൈളാവീ (ﷺ)നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. وعاوضوه بالخرافات او ارفعوا اصواتكم بها لتشوشوه على القارى (സാരം: വായിക്കുന്നവന് ശല്യമുണ്ടാക്കുവാനായി അടിസ്ഥാനരഹിതമായ വാർത്തകൾകൊണ്ട് നിങ്ങളതിനെ എതിർക്കുവിൻ. അല്ലെങ്കിൽ, അവ മുഖേന നിങ്ങൾ ശബ്ദം ഉയർത്തുവിൻ). ചെണ്ടമുട്ടിയും, കൂക്കിവിളിച്ചും, ഗാനാലാപങ്ങൾ നടത്തിയും, അനാവശ്യമായി സംസാരിച്ചും-എന്നുവേണ്ട മറ്റേതുവിധേനയും-സത്യം കേൾക്കുന്നതിൽനിന്ന് മറ്റുള്ളവരെ തടയുവാൻ പ്രതിയോഗികൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശല്യങ്ങളെല്ലാം ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

فَلَنُذِيقَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ ٱلَّذِى كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

27 എന്നാൽ, (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് നിശ്ചയമായും കഠിനമായ ശിക്ഷ നാം ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിലെ തിൻമ(കൾ)ക്ക് അവർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

ذَٰلِكَ جَزَآءُ أَعْدَآءِ ٱللَّهِ ٱلنَّارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا دَارُ ٱلْخُلْدِ ۖ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾

28 അതാ, അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുക്കളുടെ പ്രതിഫലം-നരകം! അവർക്കതിൽ സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ ഭവനമുണ്ട്; നമ്മുടെ (ലക്ഷ്യ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ നിഷേധിച്ചിരുന്നതിന് പ്രതിഫലമായിട്ട്.

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ رَبَّنَآ أَرِنَا ٱلَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ ٱلْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

29 അവിശ്വസിച്ചവർ (അവിടെവെച്ച്) പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ജിന്നുകളിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ച ഇരുകൂട്ടരെയും ഞങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരേണമേ; രണ്ടു കൂട്ടരും ഏറ്റവും അധമൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി, ഞങ്ങൾ അവരെ ഞങ്ങളുടെ കാലടികൾക്കു താഴെയാ(ക്കി ചവിട്ടിയേ)ക്കട്ടെ.''

---

27 فَلَنُذِيقَنَّ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം ആസ്വദിപ്പിക്കും (അനുഭവിപ്പിക്കും). الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. عَذَابًا شَدِيدًا കഠിനമായ ശിക്ഷ. وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ അവർക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. أَسْوَأَ الَّذِي യാതൊന്നിലെ തിൻമക്ക്. كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന. 28 ذَٰلِكَ جَزَاءُ അത് (അതാ) പ്രതിഫലം. أَعْدَاءِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുക്കളുടെ. النَّارُ നരകം. لَهُمْ فِيهَا അതിൽ അവർക്കുണ്ട്. دَارُ الْخُلْدِ സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ വീട് (ഭവനം). جَزَاءً പ്രതിഫലമായിട്ട്. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിന്. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ. يَجْحَدُونَ നിഷേധിക്കും. 29 وَقَالَ പറയും.

الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. رَبَّنَا أَرِنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ഞങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരണം. الَّذَيْنِ യാതൊരു രണ്ടുകൂട്ടരെ. أَضَلَّانَا ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ച. مِنَ الْجِنِّ ജിന്നിൽനിന്ന്. وَالْإِنسِ മനുഷ്യരിൽനിന്നും. نَجْعَلْهُمَا രണ്ടുകൂട്ടരെയും ഞങ്ങൾ ആക്കട്ടെ. تَحْتَ أَقْدَامِنَا ഞങ്ങളുടെ കാലടികൾക്ക് താഴെ. لِيَكُونَا അവർ ആയിത്തീരുവാൻ. مِنَ الْأَسْفَلِينَ ഏറ്റവും അധമൻമാരിൽ, താണവരിൽ.

തങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതിൽ പങ്കുവഹിച്ച മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളെയും, ജിൻപിശാചുക്കളെയും ചവിട്ടിമെതിച്ച് നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടു പകപോക്കുവാൻ ഒരവസരം നലകണേ എന്ന് അവർ അപേക്ഷിക്കുകയാണ്. തങ്ങൾ അതികഠിനമായ ഈ ശിക്ഷകൾക്ക് വിധേയരായതിന് കാരണക്കാരാണല്ലോ അവർ. ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവരോടുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹാദരവുകളും, ഇണക്കവണക്കങ്ങളുമെല്ലാം ഇപ്പോൾ അസ്തമിച്ചുപോയി. ഇപ്പോൾ അവരാണ് ഇവരുടെ ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ട ശത്രുക്കൾ.

കഴിഞ്ഞ കുറെ ആയത്തുകളിൽ അവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും, ശിക്ഷകളുമായിരുന്നു സംസാരവിഷയം: തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ-ഖുർആൻെറ സാധാരണ പതിവുപോലെ-സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَـٰمُوا۟ تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا۟ وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَبْشِرُوا۟ بِٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾

30 ‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്’ എന്ന് പറയുകയും, പിന്നീട് (അതനുസരിച്ചു) ചൊവ്വായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അവരിൽ മലക്കുകൾ (സന്തോഷവാർത്തയുമായി) ഇറങ്ങിവരുന്നതാണ്: അതായത്: ‘‘നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ടാ, നിങ്ങൾ വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ടാ, നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സന്തോഷമടഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ!’’

نَحْنُ أَوْلِيَآؤُكُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَفِى ٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِىٓ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ﴿٣١﴾

31 ‘‘ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണ് ഞങ്ങൾ. നിങ്ങൾക്ക് അവിടത്തിൽ [പരലോകത്ത്] നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ എന്ത് ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അത് (മുഴുവനും) ഉണ്ടായിരിക്കും. നിങ്ങൾ അവിടെവെച്ച് എന്ത് ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും;-

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾

32 വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായ ഒരുവനിൽ [അല്ലാഹുവിൽ] നിന്നുള്ള സൽക്കാരമായിക്കൊണ്ട്!’’

---

30 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവൻ. قَالُوا പറഞ്ഞു. رَبُّنَا اللهُ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ് എന്ന്. ثُمَّ اسْتَقَامُوا പിന്നെ അവർ ചൊവ്വിന്ന് നിന്ന്, നേരെനിന്ന്. تَتَنَزَّلُ ഇറങ്ങിവരും. عَلَيْهِمُ അവരിൽ. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. أَلَّا تَخَافُوا നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടരുത് എന്ന് (പറഞ്ഞുകൊണ്ട്). وَلَا تَحْزَنُوا നിങ്ങൾ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. وَأَبْشِرُوا നിങ്ങൾ സന്തോഷപ്പെടുകയും ചെയ്യുവിൻ. بِالْجَنَّةِ الَّتِي

യാതൊരു സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ട്. كُنتُمْ تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാന ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന. 31 نَحْنُ ഞങ്ങൾ. أَوْلِيَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളാണ്, മിത്രങ്ങളാണ്. فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹികജീവിതത്തിൽ. وَفِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിലും. وَلَكُمْ فِيهَا അതിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടുതാനും. مَا تَشْتَهِي ഇച്ഛിക്കുന്നത്, ആശിക്കുന്നത്. أَنفُسُكُمْ നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ. وَلَكُمْ فِيهَا അതിൽ നിങ്ങളൾക്കുണ്ട്. مَا تَدَّعُونَ നിങ്ങൾ വിളിച്ചാവശ്യപ്പെടുന്നതും. 32 نُزُلاً വിരുന്ന് (ആതിഥ്യം) ആയിക്കൊണ്ട്. مِّنْ غَفُورٍ വളരെ പൊറുക്കുന്ന ഒരുവനിൽനിന്നുളള. رَّحِيمٍ കരുണാനിധിയായ.

അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കുകയും, അതു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, അതിൻെറ താല്പര്യമനുസരിച്ച് നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ അടുക്കൽ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ സന്തോഷവാർത്തകളുമായി മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിവന്നു അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നാണ് ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത സന്തോഷവാർത്തക്ക് പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ നൽകുന്ന വിശദീകരണം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം.

നിങ്ങൾ പരലോകത്ത് വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കവിടെ പേടിക്കേണ്ടതായി ഒന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. നിങ്ങൾ ഇഹലോകത്ത് വിട്ടുപോകുന്ന മക്കൾ, കുടുംബങ്ങൾ മുതലായവയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ വ്യസനിക്കേണ്ടതുമില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലുകൾമുഖാന്തരം സൽക്കർമ്മശാലികൾക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുളള സ്വർഗ്ഗം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഇരുലോകത്തും നിങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങളും ഗുണകാംക്ഷികളുമാകുന്നു. ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് കാൺമാൻ കഴിയാത്ത പല സഹായങ്ങളും ഞങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് സൽക്കർമ്മം ചെയ്വാനുളള പ്രചോദനം നൽകുക, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക മുതലായവ ഞങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നു. ഖബ്റിലെ ജീവിതത്തിലും, പുനരുത്ഥാനത്തിൻെറ ഭയങ്കര ഘട്ടങ്ങളിലുമെല്ലാം ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സമാധാനം നൽകികൊണ്ടിരിക്കും. സ്വർഗ്ഗത്തിലാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുമെല്ലാം നിങ്ങൾക്കവിടെ തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും വളരെ കാരുണ്യവാനുമായ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുളള വിരുന്നുസൽക്കാരമായിരിക്കും അത്.'

സജ്ജനങ്ങളായ ആളുകൾക്ക് മലക്കുകളിൽനിന്ന് ഈ സന്തോവാർത്തകൾ ലഭിക്കുന്നത് എപ്പോഴായിരിക്കും? ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചില നിവേദനങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) പറയുന്നു: 'മരണസമയത്തും, ഖബ്റിൽവെച്ചും, പുനരുത്ഥാനസമയത്തും മലക്കുകൾ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുമെന്ന് സൈദുബ്നു അസ്‌ലം (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്താവന മുൻപറഞ്ഞ എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. ഇതു വളരെ നല്ല അഭിപ്രായവും യഥാർത്ഥമായിട്ടുളളതുമാകുന്നു.'

ഇമാം മുസ്‌ലിം (رحمه الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം: 'സുഫ്‌യാനുബ്നു അബ്ദില്ലാ (رضي الله عنه) റസൂൽ തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ! അവിടുത്തേക്കുശേഷം മറ്റാരോടും ഞാൻ (കൂടുതൽ) ചോദിച്ചറിയേണ്ടി വരാത്ത ഒരു വാക്ക് ഇസ്‌ലാമിനെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് പറഞ്ഞു തന്നേക്കണം. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചു എന്ന് നീ പറയുക, പിന്നീട് നീ ചൊവ്വായി നിലകൊളളുക.' (قل امنت بالله ثم استقم) പിന്നീടദ്ദേഹം, താൻ ഏറ്റവുമധികം സൂക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യമെന്താണെന്ന് ചോദിച്ചു. തിരുമേനി, നാവിലേക്ക് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് 'ഇതാണ്' എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.'

വിഭാഗം-5

33 അല്ലാഹുവിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും, നിശ്ചയമായും ഞാൻ 'മുസ്‌ലിം'കളിൽ പെട്ടവനാണ് എന്ന് പറയുകയും ചെയ്തവനെക്കാൾ നല്ല വാക്ക് പറയുന്നവൻ ആരാണുള്ളത്?! [ആരുമില്ലതന്നെ.]

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا وَقَالَ إِنَّنِى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

---

33 وَمَنْ ആരാണ്. أَحْسَنُ അധികം നല്ലവൻ. قَوْلاً വാക്ക്, വാക്കിൽ. مِّمَّن دَعَا വിളിച്ച (ക്ഷണിച്ച) വനെക്കാൾ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക്. وَعَمِلَ صَالِحًا സൽക്കർമ്മം (നല്ലത്) പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. إِنَّنِي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. مِنَ الْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളിൽപെട്ട(വനാണ്).

മനുഷ്യർ പലതും പറയുന്നു, പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു, പ്രചാരവേല ചെയ്യുന്നു, പലതിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നു. ഇവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നല്ല വക്താവ് ഏതാണ്? മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ ആരിൽ സമ്മേളിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവരാണ് അതെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടക്കാട്ടുന്നു: 1) അല്ലാഹുവിലേക്കു ക്ഷണിക്കുക. അതായത്, തൗഹീദിലേക്കും, ഇസ്‌ലാമിലേക്കും ക്ഷണിക്കുകയും, അതിനു വേണ്ടി ഉപദേശവും പ്രചാരവും നടത്തുകയും ചെയ്യുക. 2) സൽക്കർമ്മം ചെയ്യുക. അന്യരെ ക്ഷണിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നിഷ്കളങ്കനും, മാതൃകായോഗ്യനുമായിരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവൻ സ്വന്തം നിലക്കും, മറ്റുള്ളവരുടെ ഉപദേശകനെന്ന നിലക്കും സദ്‌വൃത്തനായിത്തീരേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാത്തപക്ഷം അവൻ വഞ്ചകനും, കപടനുമായിരിക്കും. 3) താനൊരു മുസ്‌ലിമാണ്-അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി വിലക്കുകളനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നവനാണ്-എന്നു പറയുക അതെ, പരസ്യമായും, ധൈര്യസമേതവും അതു തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, അതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. അതവൻെറ വിശ്വാസദാർഢ്യത്തെയും, കർമ്മധീരതയെയും, സ്ഥിരചിത്തതയെയും കുറിക്കുന്നു.

ഒരാൾക്ക് നല്ല വിശ്വാസവും, ഉൽകൃഷ്ടമായ ആദർശവും ഉണ്ടായാൽ മാത്രം പോരാ. അവനതുപ്രകാരം ആചരിച്ചാലുംപോരാ, അതു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, അതിലേക്ക് മറ്റുള്ളവരെ ക്ഷണിക്കുകയും കൂടി വേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഈ വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഈ മൂന്നു ഗുണങ്ങളും സമ്മേളിച്ച വ്യക്തികൾ ഇന്നു മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ വളരെ വിരളമാണെന്ന് അത്യധികം വ്യസനത്തോടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന് ഇന്നുള്ള അധഃപതത്തിൻെറ കാരണവും ഇതൊന്നുമാത്രമാണെന്ന് പറയാം താനൊരു മുസ്‌ലിമാണെന്നു ധൈര്യത്തോടും അഭിമാനത്തോടും കൂടി ഏതു രംഗങ്ങളിലും തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് പോകട്ടെ, താനൊരു മുസ്‌ലിമാണെന്ന വസ്തുത മറ്റുള്ളവർ അറിയുന്നതുപോലും ലജ്ജയോ, ഭീരുത്വമോ ആയിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ധാരാളം മുസ്‌ലിം നാമധാരികളെ ഇന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ഇതുനിമിത്തം, തങ്ങളുടെ പേരും വേഷവും ഇസ്‌ലാമികമല്ലെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും വികൃതരൂപം സ്വീകരിക്കുവാനും ചിലർ തയ്യാറാകുന്നു. ഇത്തരക്കാർ, തങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളല്ലെന്ന് തുറന്നുപറയുന്നതായിരക്കും വാസ്തവത്തിൽ അവർക്കും മുസ് ലിംകൾക്കും ഗുണം. പാരമ്പര്യമായി ഇസ്‌ലാമിക നാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടുവെന്നല്ലാതെ, ഇസ്‌ലാമിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവോ, ബോധമോ തൊട്ടുതീണ്ടിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഇതിനെല്ലാം യഥാർത്ഥ കാരണം. പോരാത്തത്-മറ്റേതെങ്കിലും പേരിൽ ജാതിവ്യത്യാസം അംഗീകരിക്കപ്പെടാമെങ്കിലും-മതത്തിൻെറ പേരിൽ ജാതിവ്യത്യാസം കണക്കാക്കുന്നത് ഇന്നത്തെ ആധുനിക പരിഷ്കാരത്തിന് വിരുദ്ധവുമാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

34 നൻമയും തിൻമയും സമമാകുകയില്ല തന്നെ. കൂടുതൽ നല്ലതേതോ അതു കൊണ്ടു നീ (തിൻമയെ) തടുത്തു കൊള്ളുക. എന്നാൽ, നിൻെറയും യാതൊരുവൻെറയും ഇടയിൽ വല്ല ശത്രുതയുമുണ്ടോ അവൻ, ഒരു ഉററബന്ധുവെന്ന പോലെ ആയിരിക്കുന്നതാണ്.	وَلَا تَسْتَوِى ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُۥ عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُۥ وَلِىٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾
35 ക്ഷമ (അഥവാ സഹനം) കൈക്കൊണ്ടവർക്കല്ലാതെ ഇത് [ഇക്കാര്യം] എത്തപ്പെടുകയില്ല; വമ്പിച്ച ഭാഗ്യവാന്നുമല്ലാതെ ഇത് എത്തപ്പെടുന്നതല്ല.	وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾

34 وَلاَ تَسْتَوِي സമമാവുകയില്ല. الْحَسَنَةُ [3]\മ. وَلاَ السَّيِّئَةُ തിൻമയും ഇല്ല. ادْفَعْ നീ തടുക്കുക, തട്ടുക. بِالَّتِي യാതൊന്നുകൊണ്ട്. هِيَ أَحْسَنُ അത് കൂടുതൽ നല്ലതാണ്. فَإِذَا എന്നാലപ്പോൾ. الَّذِي യാതൊരുവൻ. بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ നിൻെറയും അവൻെറയും ഇടയിലുണ്ട്. عَدَاوَةٌ വല്ല ശത്രുതയും. كَأَنَّهُ وَلِيٌّ അവനൊരു ബന്ധുവെന്നപോലെയിരിക്കും. حَمِيمٌ ചൂടുപടിച്ച (ഉറ്റ, അടുത്ത). 35 وَمَا يُلَقَّاهَا അത് കണ്ടെത്തിക്കപ്പെടുകയില്ല (എത്തിപ്പെടുക--ലഭിക്കുക-യില്ല). إِلاَّ ഒഴികെ. الَّذِينَ صَبَرُوا ക്ഷമിച്ചവർ, സഹിച്ചവർ. وَمَا يُلَقَّاهَا അത് കണ്ടെത്തപ്പെടുന്ന (ലഭിക്കുന്ന)തുമല്ല. إِلاَّ ذُو حَظٍّ ഭാഗ്യമുള്ളവനല്ലാതെ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

വളരെ മഹത്തായ ഒരു തത്വമാണ് ഈ വചനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. ‘നൻമയും തിൻമയും സമമാവുകയില്ല’ (ولا تستوى الحسنة ولا السيئة) എന്നതാണ് ആ തത്വത്തിൻെറ അടിത്തറ. നൻമക്ക് അതിമേതായ നല്ല ഗുണങ്ങളും, തിൻമക്ക് അതിമേതായ ചീത്ത ഗുണങ്ങളുമാണുള്ളത്. നൻമ വരുത്തുവാൻ തിൻമക്ക് സാധ്യമല്ല. ഒരു തിൻമ പലപ്പോഴും പല തിൻമകൾ ചെയ്‌വാൻ കാരണമായേക്കും. അതുകൊണ്ട് തിൻമയെ തടുക്കുവാനും, മുടക്കുവാനും ഏറ്റവും നല്ല ആയുധം നൻമയാകുന്നു. പക്ഷേ, നയപൂർവ്വം അതു പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോൾമാത്രമേ അതിൻെറ യഥാർത്ഥ ഫലം അനുഭവപ്പെട്ടെന്നുവരികയുള്ളു. ‘കൂടുതൽ നല്ലത് ഏതോ അതുകൊണ്ട് തിൻമയെ തടയണം’ (ادفع بالتي هى احسن) എന്നു അല്ലാഹു ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഉദാരമായ പെരുമാറ്റം, ക്ഷമ, മാപ്പ്, വിട്ടുവീഴ്ച, നല്ലവാക്ക്, പ്രതികാരമനസ്ഥിതി ഉപേക്ഷിക്കുക മുതലായവയാണ് ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ. ഈ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം തമ്മിൽ ശത്രുതയോടെ വർത്തിക്കുന്നവർ പരസ്പരം ഉറ്റ ബന്ധുക്കളായി മാറുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. (فاذا الذى بينك وبينة عداوة كانه ولى حميم)

പക്ഷേ, ഈ മഹത്തായ തത്വം പ്രായോഗികമാക്കുന്നവർ എത്ര ചുരുക്കം?! നൻമ ചെയ്തവരോടു പോലും തിൻമ ചെയ്യുന്നവർ, ഒരു തിൻമക്കുപകരം ഒന്നിലധികം തിൻമ ചെയ്യുന്നവർ, ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണ് അധിവും നൻമക്കു നൻമയും, തിൻമക്ക് അതേ അളവിൽ കവിയാത്ത തിൻമയും ചെയ്യുകയെന്ന നീതിബോധമെങ്കിലും ഉള്ളവർ തുലോം കുറവായിരിക്കും. എന്നിരിക്കെ, തിൻമയെ തടയുവാൻ നൻമയെ മാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും, അതു കൂടുതൽ പ്രായോഗികമായ രീതിയിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ കാര്യം പറയുവാനുണ്ടോ?! അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ക്ഷമയും സഹനവുമുള്ളവർക്കും, മഹാഭാഗ്യവാൻമാരായ ആളുകൾക്കും അല്ലാതെ ഇതു സാധിച്ചു കിട്ടുന്നതല്ല (وما يلقها الا الذين صبروا وما يلقها الا ذو حظ عظ) എന്നു അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നതും. ഈ മഹാ ഭാഗ്യവാൻമാരായ സഹനശീലൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇതാണ്: 'ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്തതുപോലെ അങ്ങോട്ടും-സമത്തിനു സമമായി-പ്രവർത്തിക്കുന്നവനല്ല ബന്ധം പാലിക്കുന്നവൻ. പക്ഷേ, തന്നോടുള്ള ബന്ധം മുറിക്കപ്പെട്ടാൽ അങ്ങോട്ട് ആ ബന്ധം പാലിക്കുന്നവനാണ് ബന്ധം പാലിക്കുന്നവൻ. (ليس الواصل بالمكافئ الخ) ഉമർ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'നിന്റെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളോട് അവന്റെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു കൽപിച്ചതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് തുല്യമായി മറ്റൊരു പ്രതികാരനടപടിയും നിനക്കു എടുക്കുവാനില്ല.' (حكاه ابن كثير) ഒരു കവി പറയുന്നു:-

وما شيئ احب الى سفيه × اذا سب الكريم من الجواب
متاركة السفيه بلا جوا ب × اشد على السفيه من السباب

(സാരം: ഭോഷനായ ഒരാൾ മാന്യനായ ഒരാളെ ചീത്ത പറയുമ്പോൾ അയാളിൽനിന്ന് അതിന് മറുപടി ലഭിക്കുന്നതിനെക്കാൾ തൃപ്തികരമായി അവന് മറ്റൊന്നുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഭോഷനോട് മറുപടി പറയാതെ വിട്ടേക്കുന്ന നയം, അവനോട് ചീത്ത പറയുന്നതിനെക്കാൾ അവന് അസഹനീയമായിരിക്കും.) മറ്റൊരു കവി ആയത്തിലെ ആശയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു: ان العداوة تستحيل مودة × بتدارك الهفوات بالحسنات

(അബദ്ധങ്ങൾക്ക് നൻമകൾവഴി പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതായാൽ നിശ്ചയമായും ശത്രുത സ്നേഹബന്ധമായി മാറും എന്നു സാരം.)

അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടിയ ആ മഹാഭാഗ്യം നേടുന്നതിന് പ്രധാന തടസ്സം, മനുഷ്യന്റെ കോപവും, അവന്റെ പ്രതികാരവാഞ്ഛയുമാകുന്നു. മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളും, ജിൻപിശാചുക്കളും അവനെ അതിന് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളുടെ ദുഷ്പ്രേരണകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യന് ഏറെക്കുറെ ആലോചിച്ചു രൂപം കാണുവാൻ സാധിച്ചേക്കും. ജിൻപിശാചുക്കളുടെ ദുഷ്പ്രേരണകളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ അവന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ലല്ലോ. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

36 പിശാചിൽനിന്ന് വല്ല ദുഷ്പ്രേരണയും (എപ്പോഴെങ്കിലും) നിന്നെ ഇളക്കിവിട്ടേക്കുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ നീ അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അവനത്രെ, (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനും.

---

36 وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ നിന്നെ (വല്ലപ്പോഴും--വല്ല വിധത്തിലും) ഇളക്കിവിടുന്നപക്ഷം (ദുഷ്പ്രേരണ ഉണ്ടാക്കിയാൽ). مِنَ الشَّيْطَانِ പിശാചിൽനിന്ന്. نَزْغٌ വല്ല ഇളക്കിവിടലും (ദുഷ്പ്രേരണയും). فَاسْتَعِذْ അപ്പോൾ നീ ശരണം (കാവൽ) തേടുക. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനോട്. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ. السَّمِيعُ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവൻ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ.

കഴിഞ്ഞ ആയത്തിലെയും ഈ ആയത്തിലെയും ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചില വചനങ്ങളും അവയുടെ വിവരണവും സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 96-98-ൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത്

ഓർമ്മിക്കുക. കൂടാതെ, സൂ: അഅ്റാഫ് 199-200-ലും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിശാചിൻെറ ദുഷ്പ്രേരണകളെയും ദുർബോധനങ്ങളെയും ഗൗരവപൂർവ്വം കണക്കിലെടുത്തു സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, കേവലം അദൃശ്യശക്തിയായ അവൻെറ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടുകയും, അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അത്യാവശ്യമാണെന്നും ഇതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ നമ്മെ ഓർമ്മപ്പിക്കുന്നു. പിശാചിൻെറ നാശത്തിൽനിന്ന് മുക്തി ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയായിരിക്കുവാൻ കാരണമെന്താണെന്നും ഈ വചനത്തിലെ അവസാനത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. അതെ, രഹസ്യപരസ്യമെന്നോ, ചെറുതുവലുതു എന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനും അവൻമാത്രമാണല്ലോ.(انه هو السميع العليم) അതുകൊണ്ടാണ് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പിശാചിനെക്കുറിച്ച് രക്ഷക്കപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നത്: اعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم (എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമായ അല്ലാഹുവിനോട് ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്ന് ഞാൻ രക്ഷ തേടുന്നു.)

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِ ٱلَّيْلُ وَٱلنَّهَارُ وَٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ۚ لَا تَسْجُدُوا۟ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ ٱلَّذِى خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾

37 അവൻെറ [അല്ലാഹുവിൻെറ] ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടവയാണ് രാവും, പകലും, സൂര്യനും, ചന്ദ്രനും. സൂര്യന്നാകട്ടെ, ചന്ദ്രന്നാകട്ടെ, നിങ്ങൾ 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗവണക്കം] ചെയ്യരുത്. അവയെ സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹുവിന് നിങ്ങൾ 'സുജൂദ്' ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക; നിങ്ങൾ അവനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ.

فَإِنِ ٱسْتَكْبَرُوا۟ فَٱلَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُۥ بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُونَ ۩ ﴿٣٨﴾

38 ഇനി, അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എന്നാൽ (നബിയേ) നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കലുള്ളവർ [മലക്കുകൾ] രാത്രിയിലും പകലിലും അവന്ന് 'തസ്ബീഹു' [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരാകട്ടെ, മടി കാട്ടുകയുമില്ല.

---

37 وَمِنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാണ്. اللَّيْلُ രാത്രി. وَالنَّهَارُ പകലും. وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും. لاَ تَسْجُدُوا നിങ്ങൾ സുജൂദു ചെയ്യരുത്. لِلشَّمْسِ സൂര്യന്. وَلاَ لِلْقَمَرِ ചന്ദ്രനും അരുത്. وَاسْجُدُوا സുജൂദു ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. الَّذِي خَلَقَهُنَّ അവയെ സൃഷ്ടിച്ചവനായ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ അവനെത്തന്നെ ആരാധിക്കും. 38 فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا ഇനി (എന്നാൽ) അവർ അഹംഭാവം നടിച്ചാൽ. فَالَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ എന്നാൽ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. يُسَبِّحُونَ لَهُ അവന് തസ്ബീഹ് ചെയ്യുന്നു. بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ രാത്രിയും പകലും. وَهُمْ അവരാകട്ടെ. لاَ يَسْأَمُونَ മടിക്കുകയില്ല, മടുക്കുകയില്ല, ക്ഷീണിക്കുകയില്ല.

ഓതുമ്പോൾ സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഈ ആയത്തും. ഇതു നിമിത്തമാണ് ഈ സൂറത്തിന്ന് حم السجدة (സുജൂദുള്ള 'ഹാമീം') എന്നു പേർ പറയുന്നത്.

സൂര്യചന്ദ്രൻമാർ വമ്പിച്ച ചില വസ്തുക്കളാണെന്ന കാരണത്താലാണ് അവയെ പലരും ആരാധിച്ചുവരുന്നത്. അവ എത്രതന്നെ വമ്പിച്ചതാണെങ്കിലും അവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളും, അവൻെറ നിയന്ത്രണത്തിന് വിധേയങ്ങളുമാണല്ലോ. അപ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാധിക്കേണ്ടത് ആ സ്രഷ്ടാവിനെയല്ലേ?! മറ്റൊരാളെക്കൂടി പങ്കുചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള ആരാധ

ന അവങ്കൽ സ്വീകാര്യവുമല്ല. അതുകൊണ്ട് അവനെ ആരാധിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ അവനെ മാത്രമെ ആരാധിച്ചുകൂടു. ഇനി-എണ്ണംകൊണ്ടും, വണ്ണം കൊണ്ടുമെല്ലാം-നിസ്സാര സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യൻ അവനെ ആരാധിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ അഹംഭാവം നടിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു മൂലം അവന് എന്തെങ്കിലും പോരായ്മയോ ദോഷമോ ബാധിക്കാനില്ലതാനും. അതേസമയത്ത്, രാപ്പകൽ വ്യത്യാസമെന്യെ, ലവലേശം മടിയോ മടുപ്പോ ക്ഷീണമോ ബാധിക്കാതെ, അവൻെറ വൻ സൃഷ്ടികളായ എണ്ണമറ്റ മലക്കുകൾ ഉപരിലോകങ്ങളിൽവെച്ച് സദാസമയവും അവന് ആരാധനാവണക്കങ്ങളും, സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടുതാനും.

وَمِنْ ءَايَـٰتِهِۦٓ أَنَّكَ تَرَى ٱلْأَرْضَ خَـٰشِعَةً فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ ٱلَّذِىٓ أَحْيَاهَا لَمُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰٓ ۚ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

39 അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടത് തന്നെയാണ് ഭൂമിയെ അടങ്ങി (ഇറുകി) യതായി നീ കാണുന്നതും. എന്നിട്ട് അതിൽ നാം (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയാൽ അത് (കുതിർന്ന്) ഇളകുകയും,ചീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന് ജീവസ്സു നൽകുന്നവൻ, നിശ്ചയമായും മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നവൻ തന്നെയാകുന്നു. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവൻ തന്നെ.

---

39 وَمِنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാണ്. أَنَّكَ تَرَى നീ കാണുന്നുവെന്നുള്ളത്. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. خَاشِعَةً (ഭയപ്പെട്ടമാതിരി) അടങ്ങിയതായി. فَإِذَا أَنزَلْنَا എന്നിട്ട് നാം ഇറക്കിയാൽ. عَلَيْهَا അതിൽ, അതിൻമേൽ. الْمَاءَ വെള്ളം. اهْتَزَّتْ അത് കിളറും (കുതിരും, തരിക്കും, ഇളകും). وَرَبَتْ ചീർക്കുക (പൊന്തുക)യും ചെയ്യും. إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِي أَحْيَاهَا അതിനെ ജീവിപ്പിച്ചവൻ. لَمُحْيِي ജീവിപ്പിക്കുന്നവൻ തന്നെ. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിന്നും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളിൽ വാനസംബന്ധമായ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ഈ ആയത്തിൽ ഭൗമികമായ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് പുനരുത്ഥാനത്തെ സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. പച്ച മുളക്കാതെ അടങ്ങിയൊതുങ്ങി നിർജ്ജീവമായിക്കിടക്കുന്ന തരിശുഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു മഴ വർഷിപ്പിക്കുമ്പോൾ, മണ്ണു കുതിർന്നു കിളറുകയും, ചീർക്കുകയും, അങ്ങിനെ അതിൽ സസ്യലതാദികൾ ഉൽപാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ, മരിച്ചു മണ്ണായ ശരീരങ്ങളെ അല്ലാഹു വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, മേലോട്ടു നോക്കിയാലും, കീഴോട്ടു നോക്കിയാലും ചുറ്റുപാടിൽ നോക്കിയാലും എല്ലാംതന്നെ ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, അവയുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചും, അവയെ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിച്ചും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരുടെ സ്ഥിതി എത്ര ശോചനീയം! അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ ءَايَـٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَآ ۗ أَفَمَن يُلْقَىٰ فِى ٱلنَّارِ خَيْرٌ أَم مَّن يَأْتِىٓ ءَامِنًا يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ ٱعْمَلُوا۟ مَا شِئْتُمْ ۖ إِنَّهُۥ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾

40 നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കളിൽ [ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ] വക്രത കാണിക്കുന്നവർ നമുക്ക് (കാൺമാൻ കഴിയാതെ) നിശ്ചയമായും മറഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല. എന്നാൽ, നരകത്തിൽ ഇടപ്പെടുന്ന ഒരുവനോ ഉത്തമൻ, അതല്ല ഖിയാമത്തുനാളിൽ നിർഭയനായ നിലയിൽ വരുന്നവനോ?! (ഹേ വക്രൻമാരേ) നിങ്ങളുദ്ദേശിച്ചത്

നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക! നിശ്ച യമായും അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്ന വനാകുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِٱلذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۖ وَإِنَّهُۥ لَكِتَٰبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾

41 (ഈ ഖുർആനാകുന്ന) സന്ദേശം തങ്ങ ൾക്കുവന്നെത്തിയപ്പോൾ അതിൽ അവി ശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ നിശ്ചയമായും....! [അ വർ അങ്ങേഅറ്റം കഷ്ടനഷ്ടത്തിൽ തന്നെ!] അതാകട്ടെ, പ്രബലമായ (അഥ വാ വീര്യപ്പെട്ട) ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെയാ കുന്നു;-

لَّا يَأْتِيهِ ٱلْبَٰطِلُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِۦ ۖ تَنزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾

42 അതിൻെറ മുന്നിൽകൂടിയാകട്ടെ, അതി ൻെറ പിന്നിൽകൂടിയാകട്ടെ, മിഥ്യയായു ള്ളത് അതിൽ വന്നുചേരുന്നതല്ല, അഗാ ധജ്ഞനും, സ്തുത്യാർഹനുമായുള്ള ഒരുവൻെറ [അല്ലാഹുവിൻെറ] അടുക്ക ൽ നിന്നുള്ള അവതരണമാണ് (അത്).

---

40 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. يُلْحِدُونَ വക്രതകാണിക്കുന്ന, കുത്തിപ്പറയുന്ന, തെറ്റി ക്കളയുന്ന. فِي آيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ. لاَ يَخْفَوْنَ അവർ മറഞ്ഞുപോകയില്ല, അജ്ഞാതമല്ല. عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേൽ, നമുക്ക്. أَفَمَن അപ്പോൾ (എന്നാൽ) യാതൊരുവനോ. يُلْقَى فِي النَّارِ നരകത്തിൽ ഇടപ്പെടുന്ന. خَيْرٌ ഉത്തമം. أَم مَّن അതോ ഒരുവനോ. يَأْتِي അവൻ വരും. آمِنًا നിർഭയനായിക്കൊണ്ട്. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. اعْمَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക. مَا شِئْتُمْ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചത്. إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവ നാണ്. 41 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. بِالذِّكْرِ (ഈ) സന്ദേശത്തിൽ, പ്രമാണ ത്തിൽ. لَمَّا جَاءَهُمْ അതവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. وَإِنَّهُ അതാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അത്. لَكِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ. عَزِيزٌ വീര്യപ്പെട്ട, പ്രബലമായ. 42 لاَ يَأْتِيهِ അതിൽ വരികയില്ല. الْبَاطِلُ മിഥ്യ, നിരർത്ഥം, (അനാവശ്യം). مِن بَيْنِ يَدَيْهِ അതിൻെറ മുമ്പിൽക്കൂടി. وَلاَ مِنْ خَلْفِهِ അതിൻെറ പിമ്പിൽക്കൂടിയും ഇല്ല. تَنزِيلٌ അവതരിപ്പിച്ചതാണ്. مِّنْ حَكِيمٍ ഒരു അഗാധജ്ഞനിൽ (യുക്തിമാ നിൽ) നിന്ന്. حَمِيدٍ സ്തുത്യാർഹനായ, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന.

الذين يلحدون എന്ന വാക്കിനാണ് 'വക്രത കാണിക്കുന്നവർ' എന്നും നാം അർത്ഥം കൽപിച്ച ത്. കുത്തിപ്പറയുക, മാറ്റിമറിക്കുക, വളച്ചുതിരിക്കുക, ദുർവ്യാഖ്യാനം നടത്തുക മുതലായ വിക്ര യകൾ മുഖേന നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോയവർ എന്നാണതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ടാണ് നിർമ്മതവാദികൾക്കും, മതകാര്യങ്ങളിൽ താന്തോന്നിത്തരം പറയുന്നവർക്കും ملحد (മുൽഹിദ്) എന്ന് പറയുന്നത്. യുക്തിവാദങ്ങളും, ദുർന്യായങ്ങളും വഴി അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, വേദവാക്യങ്ങളെയും വിമർശിച്ചു തള്ളുന്നവരും, ദുർവ്യാഖ്യാനം വഴി സത്യത്തെ അലങ്കോലപ്പെടത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരും അല്ലാഹു നൽകിയ ഈ കനത്ത താക്കിതുകൾക്ക് പാത്രങ്ങളാകുന്നു. ആദ്യം അർത്ഥഗർഭമായ ഒരു താക്കീതു നൽകി. അതായ ത്, അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ മറഞ്ഞുപോയയില്ല എന്ന്. അവർ നരകത്തിൽ ഇടപ്പെടുമെന്നും, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്ക് ഒരു രക്ഷയുമില്ല എന്നും തുടർന്നു ചൂണ്ടിക്കാ ട്ടി. ഇതുകൊണ്ടും അവസാനിപ്പിക്കാതെ, 'ഹേ കൂട്ടരേ, നിങ്ങളുദ്ദേശിച്ചതു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തി ച്ചേക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനാണ്' (اعملوا ماشئتم انه بما تعملون بص) എന്നു ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ നാലാമത് നേരിട്ടൊരു താക്കീതും! അല്ലാ

ഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ വക്രതകാണിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവന്നുളള വെറുപ്പിൻെറയും, അമർഷത്തിൻെറയും കാഠിന്യത്തെയാണ് ഇതെല്ലാം കാണിക്കുന്നത്.

41-ാം വചനത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ, ഖുർആൻ തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയശേഷം അതിൽ വിശ്വസിക്കാതെ-നിഷേധിച്ചോ വക്രതകാണിച്ചോ-പുറംതള്ളിക്കളയുന്നവർക്ക് മൗനരൂപത്തിൽ-എന്നാൽ ആഴമേറിയതും അർത്ഥഗർഭവുമായ-മറ്റൊരു താക്കീതുകൂടി അടങ്ങുന്നു. ആ വാചകത്തിൻെറ ബാക്കിഭാഗം മുഴുമിക്കാതെ അല്ലാഹു വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഓരോരുത്തനും അവൻെറ ബുദ്ധിയുടെയും, ചിന്തയുടെയും തോതുപോലെ കാര്യത്തിൻെറ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു അത്. ഖുർആൻെറ വിഷയത്തിൽ ഇത്രയധികം ഊന്നിപ്പറയുവാനുളള കാരണവും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: 1) അതു പ്രബലവും വീര്യപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് (وانه لكتاب عزيز) ലോകോത്തമമായ ശാശ്വതമൂല്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും, മറ്റേതെങ്കിലും ഗ്രന്ഥത്തിനോ, എതിരാളികൾക്കോ വെല്ലാൻ കഴിയാത്തതുമാണത്. 2) ഏതെങ്കിലും മാർഗ്ഗേണ അതിൽ അന്യായമോ, അസത്യമോ നിരർത്ഥമോ ആയ മിഥ്യകളൊന്നും കടന്നുകൂടുന്നതല്ല.(لا ياتيه الباطل الخ) സത്യസമ്പൂർണ്ണവും കാര്യമാത്ര പ്രസക്തവും കാലദേശവ്യത്യാസമില്ലാതെ സർവ്വത്ര പ്രായോഗികവും, ഇരുലോക നൻമകളുടെ ഉറവിടവുമാണത്. അതെ, ആ ഗ്രന്ഥം അപ്രകാരമല്ലാതെ ആയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലതാനും. കാരണം: 3) അഗാധജ്ഞനും, അങ്ങേയറ്റത്തെ തത്വജ്ഞാനിയും, പരമ യുക്തിമാനുമായ-പ്രശംസനീയമായ സർവ്വ കാര്യങ്ങളുടെയും, എല്ലാവിധ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രവും സകലവിധ പുകഴ്ചക്കും സ്തുതിക്കും അവകാശപ്പെട്ടവനുമായ-അല്ലാഹുവാണ് അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. (تنزيل من حكيم حميد)

مَّا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

43 (നബിയേ) നിൻെറ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന 'റസൂലു'കളോട് പറയപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ലാതെ (പുതുതായൊന്നും) നിന്നോട് പറയപ്പെടുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ് പാപമോചനം നൽകുന്നവനും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നൽകുന്നവനും ആകുന്നു.

---

43 مَّا يُقَالُ പറയപ്പെടുന്നില്ല, പറയപ്പെടുകയില്ല. لَكَ നിന്നോട്. إِلاَّ مَا യാതൊന്നല്ലാതെ. قَدْ قِيلَ പറയപ്പെട്ടിട്ടുളള. لِلرُّسُلِ റസൂലുകളോട്. مِن قَبْلِكَ നിൻെറ മുമ്പുളള. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. لَذُو مَغْفِرَةٍ പാപമോചനം ഉളള(നൽകുന്ന)വനാണ്. وَذُو عِقَابٍ ശിക്ഷയുളള(ശിക്ഷിക്കുന്ന)വനുമാണ്. أَلِيمٍ വേദനയേറിയ.

മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ ദൈവദൂതൻമാരോട് അവരുടെ എതിരാളികളായ നിഷേധികൾ പറഞ്ഞിരുന്ന അതേ തരത്തിലുളള ആക്ഷേപങ്ങളും, ദുർന്യായങ്ങളും തന്നെയാണ് ഇക്കൂട്ടർ തന്നോടും പറയുന്നത്. ഇതൊന്നും പുത്തരിയല്ല. അതുകൊണ്ട് ക്ഷമിച്ചുകൊളളുക. അല്ലാഹു പൊറുക്കേണ്ടവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും, ശിക്ഷിക്കേണ്ടവവരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊളളും എന്ന് സാരം. ഒരു പക്ഷേ, ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം ഇപ്രകാരവും വരാം: മുമ്പുളള പ്രവചാകൻമാരോട് പറയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ- അഥവാ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന സന്ദേശങ്ങളും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും-തന്നെയാണ് നിന്നോടും പറയപ്പെടുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, നിയൊരു നവീനവാദിയാണെന്നും, മുമ്പില്ലാത്ത ഒരു പുത്തൻ മതത്തിൻെറ സ്ഥാപകനാണെന്നുമുളള ഇവരുടെ ആരോപണങ്ങൾ നിരർത്ഥമാണ്. الله اعلم

സത്യദീക്ഷയോ, വീണ്ടുവിചാരമോ ഇല്ലാത്തവർ സത്യത്തിനുനേരെ നടത്തുന്ന ആരോപണങ്ങൾ കഴമ്പുളളതായിക്കൊളളണമെന്നില്ലല്ലോ. ഇത്തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാക്ഷേപമാണ്, എന്തുകൊണ്ട് ഖുർആൻ അറബിയല്ലാത്ത ഒരു ഭാഷയിൽ ആയില്ല എന്ന ആക്ഷേപം അറബിയായ മുഹമ്മദു ഒരു അറബിഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുന്നത് സ്വഭാവികമാണ്. അതിലൊരു പ്രത്യേകതയുമില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുളളതാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അത് വേറൊരു ഭാഷയിൽ ആയിക്കൂടാ? അല്ലാഹുവിന് എല്ലാ ഭാഷയും ഒരുപോലെയല്ലേ? ഇതാണവരുടെ ന്യായം. അടുത്ത ആയത്തിൽ ഇതിന് അല്ലാഹു മറുപടി പറയുന്നു:-

وَلَوْ جَعَلْنَـٰهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا۟ لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَـٰتُهُۥٓ ۖ ءَا۬عْجَمِىٌّ وَعَرَبِىٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هُدًى وَشِفَآءٌ ۖ وَٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍۭ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

44 നാം അതിനെ അറബിയല്ലാത്ത 'ഖുർആൻ' ആക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ പറഞ്ഞേക്കും: ''അതിൻെറ 'ആയത്തു'കൾ [സൂക്തങ്ങൾ] വിശദീകരിച്ചു പറയപ്പെടാത്തതെന്താണ്?! (ഗ്രന്ഥം) ഒരു അനറബിയും, (പ്രവാചകൻ) ഒരു അറബിയുമോ [ഇതെന്തു കഥ]?!'' പറയുക: ''വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അത് മാർഗ്ഗദർശനവും (രോഗശ)മനവും (അഥവാ ആശ്വാസപ്രദവും) ആകുന്നു. വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാകട്ടെ, അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരു (തരം) കട്ടിയുണ്ട്; അത് അവർക്ക് ഒരു (തരം) അന്ധതയുമാണ്.'' അക്കൂട്ടർ ഒരു വിദൂരമായ സ്ഥലത്തുനിന്ന് വിളിക്കപ്പെടുകയാണ്.

---

44 وَلَوْ جَعَلْنَاهُ നാമതിനെ ആക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ. قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا അനറബി (അറബിയല്ലാത്ത) ഭാഷയിലുളള ഖുർആൻ. لَّقَالُوا അവർ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും. لَوْلاَ فُصِّلَتْ എന്തുകൊണ്ട് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല, വിവരിച്ച് പറയപ്പെടാത്തതെന്താണ്. آيَاتُهُ അതിലെ ആയത്തു(സുക്തം) കൾ. أَأَعْجَمِيٌّ ഒരു അനറബിയോ. وَعَرَبِيٌّ ഒരു അറബിയുമോ. قُلْ هُوَ പറയുക അത്. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. هُدًى മാർഗ്ഗദർശനമാണ്. وَشِفَاءٌ ശമനവും, ആശ്വാസവും. وَالَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവരാകട്ടെ. فِي آذَانِهِمْ അവരുടെ കാതുകളിലുണ്ട്. وَقْرٌ ഒരു കട്ടി, ഭാരം. وَهُوَ അത്. عَلَيْهِمْ അവരിൽ, അവർക്ക്. عَمًى ഒരു അന്ധതയുമാണ്. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. يُنَادَوْنَ അവർ വിളിക്കപ്പെടുന്നു. مِن مَّكَانٍ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന്. بَعِيدٍ ദൂരമായ.

വളരെ ദൂരത്തുനിന്ന് ഒരാളെ വിളിച്ചാൽ അയാൾക്കത് കേൾക്കുവാനോ അതിന് ഉത്തരം നൽകുവാനോ സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. ഉപദേശിക്കുന്ന കാര്യം മനസ്സിലാക്കാതെയും ഗൗനിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവരെ അങ്ങിനെയുളളവരോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഉപമാരൂപത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നതാണ് 'അവർ വിദൂരമായ സ്ഥലത്ത്നിന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു' എന്ന വാക്യം.

ഖുർആൻ എന്തുകൊണ്ട് അറബിയല്ലാത്ത മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ ആയില്ല എന്നതിനുളള മറുപടിയാണ് ഈ വചനത്തിലുളളത്. അറബികളായ ഞങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ ഉപദേശം നൽകിയിട്ടെന്താണ് ഫലം?! ഞങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ച് തന്നുകൂടാ?! ഇതിൻെറ പ്രബോധകനാണെങ്കിൽ അറബി, അദ്ദേഹം അറബികളായ ഞങ്ങളുമായിട്ടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെടുന്ന വേദഗ്രന്ഥം ഒരന്യ ഭാഷയിലാകുന്നത് ഒരിക്കലും ന്യായമല്ലല്ലോ എന്നൊക്കെ അവർ

വാദിച്ചേക്കും. ഈ വാദം ന്യായവുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുർആൻ അറബി ഭാഷയിലാക്കിയത് എന്ന് സാരം.

ഖുർആനിലേക്കു മനസ്സുകൊടുത്ത് ശ്രദ്ധിക്കുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയു ചെയ്യുന്നവർക്ക് അത് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു. മാനസികമായ രോഗങ്ങൾക്ക്-അഥവാ സംശയങ്ങൾക്കും, വിശ്വാസവൈകല്യങ്ങൾക്കും-അത് ശമനവും നൽകുന്നു. നേരെമറിച്ച് അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കൊടുക്കാതെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് അതുമൂലം യാതൊരു നൻമയും സിദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, നിഷേധം നിമിത്തം അവർ നഷ്ടം മാത്രം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യും. ولا يزيد الظالمين الا خسارا – بنوا اسرائيل (അക്രമികൾക്ക് അത്-ഖുർആൻ-നഷ്ടത്തെയല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല.) ഖുർആൻെറ നേരെ അവർ കേവലം ബധിരൻമാരും, അന്ധൻമാരുമായി ചമഞ്ഞതാണ് അതിന് കാരണം. അല്ലാതെ, ഖുർആൻെറ പോരായ്മയോ കൊള്ളരുതായ്മയോ അല്ല. അവർ കണ്ണ് തുറന്നുനോക്കുകയോ, ചെവികൊടുത്ത് കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ഖുർആൻ അവർക്കും മാർഗ്ഗദർശനവും ശമനവും നൽകുമായിരുന്നു.

ഇവിടെയും, സൂ: ഇസ്രാഉ് 82ലും ഖുർആനെപ്പറ്റി شفاء (രോഗശമനം-അല്ലെങ്കിൽ ആശ്വാസം എന്ന്) പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ശാരീരികമായ രോഗങ്ങൾക്കുളള ശമനം എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല. സംശയം, വിശ്വാസവൈകല്യം മുതലായ മാനസികമായ രോഗങ്ങൾക്കുളള ശമനം എന്ന അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. സൂ: യൂനുസ് 57ൽ و شفاء لما فى الصدور (ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉളളതിന് ശമനവും) എന്ന് അല്ലാഹു അത് വ്യക്തമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-6

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ فَٱخْتُلِفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾

45 മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അതിലും ഭിന്നിപ്പുണ്ടായി. നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന് ഒരു വാക്ക് മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കിടയിൽ (ഉടൻതന്നെ) വിധി നടത്തപ്പെടുമായിരുന്നു. നിശ്ചയമായും അവർ, ഇതിനെ [ഖുർആനെ]ക്കുറിച്ച് ആശങ്കാജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെ.

مَّنْ عَمِلَ صَٰلِحًا فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ أَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

46 ആരെങ്കിലും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചാൽ, തനിക്കുതന്നെയാണ് (അതിൻെറ ഗുണം). ആരെങ്കിലും തിൻമ ചെയ്താലും തൻെറ മേൽതന്നെ (അതിൻെറ ദോഷം). നിൻെറ റബ്ബ് അടിമകളോട് അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനല്ലതന്നെ.

---

45 وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. مُوسَى الْكِتَابَ മൂസാക്ക് ഗ്രന്ഥം. فَاخْتُلِفَ എന്നിട്ട് ഭിന്നിക്കപ്പെട്ട് (ഭിന്നിപ്പുണ്ടായി). فِيهِ അതിൽ. وَلَوْلاَ كَلِمَةٌ ഒരു വാക്ക് ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. سَبَقَتْ മുൻകഴിഞ്ഞ, മുമ്പുണ്ടായി. مِن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. لَقُضِيَ വിധിക്ക(തിരുമാനിക്ക)പ്പെടുമായിരുന്നു. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَفِي شَكٍّ സംശയത്തിൽ തന്നെയാണ്. مِّنْهُ അതിനെപ്പറ്റി. مُرِيبٍ സന്ദേഹകരമായ, ആശങ്കാജനകമായ. 46 مَنْ عَمِلَ ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തി

ച്ചാൽ. صَالِحًا നല്ലത് (സൽക്കർമ്മം). فَلِنَفْسِهِ എന്നാൽ (അത്) തനിക്ക് (തൻെറ ദേഹത്തിന്) തന്നെ. وَمَنْ أَسَاءَ ആരെങ്കിലും തിന്മ ചെയ്താൽ. فَعَلَيْهَا തൻെറ (അതിൻെറ) മേൽ തന്നെ. وَمَا അല്ല. رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ്. بِظَلَّامٍ അക്രമകാരി. لِّلْعَبِيدِ അടിമകളോട്.

മുൻപുണ്ടായിട്ടുളള വാക്ക് (كلمة سبقة) എന്നു പറഞ്ഞതു, ഐഹികജീവിതത്തിൽ വെച്ച് ചെയ്യുന്ന ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുടെ ശിക്ഷ പരലോകത്തുവെച്ചാണ് നൽകുക എന്ന നിശ്ചയത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതും, അതേസമയത്ത് അവിശ്വാസികൾക്ക് താക്കീത് ഉൾക്കൊളളുന്നതുമാകുന്നു.

ജുസ്ഉ് - 25

۞ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ ۚ وَمَا تَخْرُجُ مِن ثَمَرَٰتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ ۚ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَآءِى قَالُوٓا۟ ءَاذَنَّٰكَ مَا مِنَّا مِن شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾

47 അവങ്കലേക്കാണ് അന്ത്യസമയത്തിൻെറ [ലോകാവസാനഘട്ടത്തിൻെറ] അറിവ് മടക്കപ്പെടുന്നത്. ഏതു ഫലങ്ങളുംതന്നെ, അവയുടെ (കുലകളിലുള്ള) പോളകളിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുന്നില്ല; ഒരു സ്ത്രീയും ഗർഭം ധരിക്കുന്നുമില്ല; പ്രസവിക്കുന്നുമില്ല; അവൻെറ അറിവോടുകൂടിയല്ലാതെ! ''എൻെറ പങ്കുകാർ എവിടെ?!'' എന്ന് അവൻ അവരെ വിളി(ച്ചു ചോദി) ക്കുന്ന ദിവസം, അവർ പറയും: ''ഞങ്ങൾ നിന്നോടു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു,ഞങ്ങളിൽ (അതിനു) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരാളുമില്ലെന്ന്!''

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَدْعُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَظَنُّوا۟ مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٤٨﴾

48 അവർ മുമ്പ് വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വന്നിരുന്നവ അവരിൽനിന്ന് തെറ്റി (മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്യും. ഓടിപ്പോകാവുന്ന ഒരു (രക്ഷാ) സ്ഥലവും തങ്ങൾക്ക് ഇല്ലെന്ന് അവർക്ക് വിചാരം [ഉറപ്പ്] വരുകയും ചെയ്യും.

---

47 إِلَيْهِ يُرَدُّ അവങ്കലേക്കത്രെ മടക്കപ്പെടുക. عِلْمُ السَّاعَةِ അന്ത്യഘട്ടത്തിൻെറ അറിവ്. وَمَا تَخْرُجُ പുറപ്പെടുന്നില്ല, പുറത്തുവരികയില്ല. مِن ثَمَرَاتٍ ഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് (യാതൊന്നും). مِّنْ أَكْمَامِهَا അവയുടെ പാള (പോള, പൊതുമ്പ്) കളിൽനിന്ന്. وَمَا تَحْمِلُ ഗർഭം ധരിക്കുന്നുമില്ല. مِنْ أُنثَىٰ ഒരു സ്ത്രീയും. وَلَا تَضَعُ അവൾ പ്രസവിക്കുന്നുമില്ല. إِلَّا بِعِلْمِهِ അവൻെറ അറിവോടെയല്ലാതെ. وَيَوْمَ ദിവസം. يُنَادِيهِمْ അവൻ അവരെ വിളിക്കുന്ന (വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്ന). أَيْنَ شُرَكَائِي എൻെറ പങ്കുകാർ എവിടെ. قَالُوا അവർ പറയും. آذَنَّاكَ ഞങ്ങൾ നിന്നോട് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു, അറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. مَا مِنَّا ഞങ്ങളിൽനിന്ന് (ആരും) ഇല്ല. مِن شَهِيدٍ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരാളും, ദൃക്സാക്ഷിയും. 48 وَضَلَّ പിഴച്ച് (തെറ്റി, മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്യും. عَنْهُم അവരെ വിട്ട്. مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത്. يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. وَظَنُّوا അവർക്ക് വിചാരമുണ്ടാകുക (അവർ ധരിക്കുക, ഉറപ്പിക്കുക)യും ചെയ്യും. مَا لَهُم അവർക്കില്ല എന്ന്. مِّن مَّحِيصٍ ഓടിപ്പോകാനുളള(രക്ഷപ്പെടാനുളള ഒരു സ്ഥലവും).

ലോകാവസാന സമയമാകുന്ന ആ അന്ത്യനിമിഷത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനുമാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. അതിനെപ്പറ്റി ആരോട് ചോദിച്ചാലും, അത് അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്ന് പറഞ്ഞ് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടക്കുവാനേ സാധിക്കുകയുള്ളു. മനുഷ്യരിൽനിന്നോ, മലക്കുകളിൽ നിന്നോ ഉള്ള ദൈവദൂതൻമാർക്കുപോലും അതറിയുകയില്ല. മനുഷ്യരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നത നായ നബി (ﷺ)തിരുമേനിയോട്, മലക്കുകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ ജിബ്രിൽ (عليه السلام)അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ, നബി കൊടുത്ത മറുപടി ما المسئول عنها باعلم من السائل (അതിനെ ക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെട്ടവൻ ചോദ്യകർത്താവിനേക്കാൾ അറിയുന്നവനല്ല) എന്നാണല്ലോ. (*)

ലോകത്ത് നടക്കുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും ചെറുതെന്നോ വലുതെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, സൂക്ഷമമായും, കൃത്യമായും, അല്ലാഹു അറിയുന്നു. സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, അതിന് മുമ്പുതന്നെ അവനറിയാം. ചില ആളുകൾ-ഇവരിൽ മുസ്ലിം സമുദായത്തിലുള്ള ചില വിഡ്ഢികളെയും കാണാം-അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവ് കേവലം മൊത്തക്കണക്കിലാണെന്നും, ഓരോ കാര്യത്തെയും സംബന്ധിച്ച വിശദവിവരം അവനില്ലെന്നും ജൽപിക്കാറുണ്ട്. വാസ്തവ ത്തിൽ അവരുടെ കുടുസ്സായ ചിന്താഗതിയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മഹൽഗുണങ്ങളുടെ പരിപൂർ ണ്ണതയെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയുമാണതിന് കാരണം. 47-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന മൂന്ന് ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്ന് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾക്ക് ഈ വാസ്തവം കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. ഇതുമാത്രമല്ല, ഇതുപോലെയും, ഇതിനെക്കാൾ വ്യക്തമായും ഖുർആൻ പലേടത്തും ഈ വാസ്തവം തുറന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി, സൂ; സബഉ്: 3, 4; ഫാത്വിർ: 11; അൻആം: 59 മുതലായവ നോക്കുക.

അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളിലും, ഗുണഗണങ്ങളിലും സമത്വം കല്പിച്ചു കൊണ്ട് പരദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന മുശ്രിക്കുകളെ ആക്ഷേപിച്ചും പരിഹസിച്ചും കൊണ്ട് മഹ്ശറിൽവെച്ച് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യവും, അവരുടെ മറുപടിയുമാണ് 47-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ആ മറുപടിയുടെ താല്പര്യം രണ്ടുമൂന്ന് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്ക പ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: 1) ഞങ്ങൾ മുമ്പ് അബദ്ധത്തിൽ അവരെ പങ്കുകാരാക്കിവെച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, ഇപ്പോഴതിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അതിന് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നില്ല എന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനമാണത്. 2) ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിച്ചിട്ടില്ല. അവർ നിൻെറ പങ്കുകാരാണെന്ന് ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുമില്ല എന്നുള്ള വ്യാജപ്രസ്താവനയാണത്. 3) അവർ എവിടെപ്പോയെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞങ്ങളാരും തന്നെ അവരെ കാണുന്നില്ല എന്ന് അറിയിക്കുകയാണ്. ഒടുവിലത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് شهيد എന്ന വാക്കിന് 'കാണുന്ന വൻ' എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം.

49 ഗുണത്തിനു (വേണ്ടി) പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന തിനാൽ മനുഷ്യന് മടുപ്പുണ്ടാകുന്നതല്ല; അവനെ ദോഷംബാധിച്ചുവെങ്കിലോ, അപ്പോൾ (അവൻ) ആശ മുറിഞ്ഞു നിരാശനുമായിരിക്കും.	لَّا يَسْـَٔمُ ٱلْإِنسَـٰنُ مِن دُعَآءِ ٱلْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ ٱلشَّرُّ فَيَـُٔوسٌ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾

49 لَا يَسْأَمُ മടക്കുക (വെറുക്കുക, കുഴങ്ങുക)യില്ല. الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. مِن دُعَاءِ പ്രാർത്ഥന നിമി ത്തം, പ്രാർത്ഥനയാൽ. الْخَيْرِ നൻമയുടെ (ഗുണത്തിനുള്ള). وَإِن مَّسَّهُ അവനെ ബാധിച്ചുവെങ്കിൽ. الشَّرُّ ദോഷം, തിൻമ. فَيَئُوسٌ അപ്പോൾ നിരാശനായിരിക്കും. قَنُوطٌ ആശയറ്റ, ആശ മുറിഞ്ഞവൻ.

* നബി (ﷺ)യോടു മതകാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയേണ്ടുന്നവിധം സഹാബികൾക്കു മനസ്സിലാക്കി കൊടുപ്പാനായി ജിബ്രീൽ (عليه السلام)മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വന്ന് നബി (ﷺ)യുമായി പല ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ നടത്തിയ സംഭവം വിവരിക്കുന്നതും,ഇമാം മുസ്ലിം(رحمه الله)രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമായ പ്രസിദ്ധ ഹദീസിലെ ഒരു വാചകമാണിത്.

മനുഷ്യൻെറ ചില സ്വഭാവങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിലും അടുത്ത വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആരോഗ്യം, ധനം, സൗഖ്യം ആദിയായ ഗുണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിലവന് മടുപ്പും ക്ഷീണവും തോന്നുകയില്ല. എത്ര കിട്ടിയാലും മതിവരികയുമില്ല. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: لو كان لابن ادم واديان من ذهب لتمنى ثالثا ولا يملاه جوف ابن ادم الا التراب – متفق (ആദമിൻെറ മകന്-മനുഷ്യന്-സ്വർണ്ണത്തിൻെറ രണ്ട് താഴ്വരകൾ ഉണ്ടായെങ്കിൽ അവൻ മൂന്നാമത്തേതിനും വ്യാമോഹിക്കുന്നതാണ്. ആദമിൻെറ മകൻെറ വയറ് മണ്ണുകൊണ്ടല്ലാതെ നിറയുകയില്ല. (ബു: മു.) നേരെമറിച്ച് എന്തെങ്കിലുമൊരു ദോഷമോ കെടുതിയോ ബാധിക്കുമ്പോഴേക്കും അവൻെറ ക്ഷമയും ആശയും നശിച്ച് അക്ഷമയും നിരാശയും അനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, കഷ്ടത നീങ്ങി സന്തോഷം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിനവൻ നന്ദിയുളളവനായിരിക്കുമോ? അതുമില്ല. അപ്പോഴേക്കും അവൻ അഹങ്കാരിയും അവകാശവാദിയുമായി മാറുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ക്രമേണ ധിക്കാരവും നിഷേധവും! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَلَئِنْ أَذَقْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِى وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّىٓ إِنَّ لِى عِندَهُۥ لَلْحُسْنَىٰ ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِمَا عَمِلُوا۟ وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾

50 അവന് ബാധിച്ച കഷ്ടതക്കുശേഷമായി നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല കാരുണ്യവും (അഥവാ അനുഗ്രഹവും) നാമവനെ ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും അവൻ പറയും: ''ഇത് എനിക്ക് (അർഹതയു) ള്ളതാണ്; അന്ത്യസമയം നിലവിൽ വരുന്ന ഒന്നാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല; എൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് (ഒരു പക്ഷേ,) ഞാൻ മടക്കപ്പെട്ടാൽപോലും, നിശ്ചയമായും എനിക്ക് അവൻെറ അടുക്കൽ ഏറ്റവും നല്ല നില തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.'' എന്നാൽ, (ഇങ്ങിനെ) അവിശ്വസിച്ചവരെ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി നാം ബോധപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും; അവർക്ക് കടുത്ത ശിക്ഷയിൽനിന്നു നാം ആസ്വദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ فَذُو دُعَآءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾

51 മനുഷ്യൻെറമേൽ നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്താൽ, അവൻ (അവഗണിച്ച്) തിരിഞ്ഞുകളയുകയും, (അഹംഭാവം നടിച്ച്) തൻെറ പാർശ്വവുമായി അകന്നുപോകുകയും ചെയ്യും. അവനെ ദോഷം ബാധിച്ചാൽ, അപ്പോൾ (അവൻ) വിശാലമായ പ്രാർത്ഥനക്കാരനുമായിരിക്കും.

---

50 وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ അവനെ നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിലോ. رَحْمَةً مِّنَّا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല കാരുണ്യവും. مِن بَعْدِ ضَرَّاءَ കഷ്ടതക്കുശേഷം. مَسَّتْهُ അവനെ ബാധിച്ച. لَيَقُولَنَّ നിശ്ചയമായും അവൻ പറയും. هَذَا لِي ഇത് എനിക്കുളളതാണ്, എൻെറതാണ്. وَمَا أَظُنُّ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുമില്ല. السَّاعَةَ അന്ത്യസമയത്തെ. قَائِمَةً നിലവിൽ വരുന്നതാണെന്ന്. وَلَئِن رُّجِعْتُ ഞാൻ (എന്നെ) മടക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽതന്നെ. إِلَى رَبِّي എൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. إِنَّ لِي നിശ്ചയമായും എനിക്കുണ്ടായിരിക്കും. عِندَهُ അവൻെറ അടുക്കൽ. لَلْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ലതുതന്നെ. فَلَنُنَبِّئَنَّ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം ബോധ

പ്പെടുത്തും, അറിയിച്ചുകൊടുക്കും. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. بِمَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ച തിനെപ്പറ്റി. وَلَنُذِيقَنَّهُم അവർക്ക് നാം ആസ്വദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. مِّنْ عَذَابٍ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. غَلِيظٍ കടുത്ത, ഉരത്ത, കനത്ത. 51 وَإِذَا أَنْعَمْنَا നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്താൽ. عَلَى الْإِنسَانِ മനുഷ്യൻെറ മേൽ. أَعْرَضَ അവൻ തിരിഞ്ഞുകളയും. وَنَأَى അവൻ അകന്ന് (ഒഴിഞ്ഞ്) പോകയും ചെയ്യും. بِجَانِبِهِ അവൻെറ പാർശ്വവുമായി, പാർശ്വംകൊണ്ട്. وَإِذَا مَسَّهُ അവനെ സ്പർശിച്ചാൽ, തൊട്ടാൽ. الشَّرُّ ദോഷം, തിന്മ. فَذُو دُعَاءٍ അപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനക്കാരാനായിരിക്കും. عَرِيضٍ വിശാല (വിസ്തൃത) മായ.

نأى بجانبه (അവൻ തൻെറ പാർശ്വവുമായി അകന്നുപോയി) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താൽ പര്യം, നന്ദിയില്ലാതെ അഹംഭാവം നടിച്ചുനിന്നു എന്നത്രെ. 'അവൻ ഊരതിരിച്ചു' എന്ന് മലയാ ളത്തിൽ പറയാറുള്ളതുപോലെ ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാണിത്. ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ സഹായംകൂടാതെത്തന്നെ ഈ വചനങ്ങളുടെ ആശയം വ്യക്തമാണല്ലോ. സൂറത്തുൽ മആരി ജിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ان الانسان خلق هلوعا واذامسه الشر جزوعا واذامسه الخير منوعا – المعارج (സാരം: മനുഷ്യൻ വളരെ ദുർബ്ബലനായ നിലയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവനെ ദോഷം സ്പർശിച്ചാൽ അവൻ അക്ഷമനായിരിക്കും. അവനെ ഗുണം സ്പർശിച്ചാൽ അവൻ തടസ്സം വരുത്തുന്നവനുമായിരിക്കും. 70:19-21 നമസ്കാരം പതിവാക്കുക, ചോദിച്ചുവരുന്നവർക്കും ചോദിക്കാൻ മടിക്കുന്നവർക്കും ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക, അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ച് വിശ്വാസമു ണ്ടായിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച ഭയമുണ്ടായിരിക്കുക, ചാരിത്രശുദ്ധിയെ സംരക്ഷിക്കുക, വിശ്വസ്തത പാലിക്കുക, സാക്ഷ്യം ശരിക്ക് നിർവ്വഹിക്കുക, നമസ്കാരത്തെ ക്കുറിച്ച് സൂക്ഷമതയുണ്ടായിരിക്കുക എന്നിത്യാദി ഗുണങ്ങളുള്ളവർ ഈ സ്വഭാവത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവായിരിക്കുമെന്ന് ഇതിനെത്തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അവിടെ അല്ലാഹു എടുത്തപറഞ്ഞി ട്ടുമുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെവെച്ച് കാണാം. ان شاء الله

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم بِهِۦ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

52 (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (-ഒന്നു പറയുവിൻ): ഇത് [ഖുർആൻ] അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതായിരിക്കുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങളതിൽ അവിശ്വസിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, വിദൂരമായ കക്ഷി മത്സരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരെ[നിങ്ങളെ] ക്കാൾ വഴിപിഴച്ചവർ (വേറെ) ആരാണ്?!''

---

52 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ. إِن كَانَ അതാണെങ്കിൽ. مِنْ عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. ثُمَّ എന്നിട്ട് (പിന്നെ). كَفَرْتُم നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു, അവിശ്വസിച്ചിരിക്കയാണ്. بِهِ അതിൽ. مَنْ أَضَلُّ ആരാണ് അധികം വഴിപിഴച്ചവൻ. مِمَّنْ ഒരുവനെക്കാൾ. هُوَ അവൻ. فِي شِقَاقٍ കക്ഷിത്വത്തിൽ (ചേരിപിരിവിൽ, ഭിന്നിപ്പിൽ ആകുന്നു). بَعِيدٍ വിദൂരമായ, അകന്ന.

ഖുർആനെയും, അതിൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക്-അൽപമെങ്കിലും മനസ്സാക്ഷിയോ, സത്യാന്വേഷണബുദ്ധിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ-അവഗണിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ചോദ്യമാണിത്. ഈ ഖുർആൻ-നബി (ﷺ) പറയുന്നതുപോലെ-അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാ ണെന്ന വസ്തുത യഥാർത്ഥമാണെന്നിരിക്കട്ടെ, (വാസ്തവത്തിൽ അതാണ് യഥാർത്ഥ്യവും) അപ്പോൾ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതെ നിഷേധിച്ച് മത്സരത്തിനും, കക്ഷിത്വത്തിനും മിനക്കെടുന്ന വരെക്കാൾ വഴിപിഴച്ച ദുർഭഗൻമാർ മറ്റാരെങ്കിലുമുണ്ടായിരിക്കുമോ? ഇല്ലതന്നെ. ഇനി, വാസ്ത വത്തിൽ അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതല്ല-നബി (ﷺ) കളവ് പറയുകയാണ്-എന്ന് സങ്കൽപി

ക്കുക. (معاذ الله) എന്നാലും അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുമൂലം അവർക്ക് വളരെയേറെ നൻമകൾ കൈവരാനുണ്ടെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അതും ഇല്ലെന്ന് വെക്കുക. എന്നാൽ പോലും അതുമൂലം അവർക്ക് ഭാവിയിൽ ഒരാപത്തും വരാനില്ലതാനും. ഒരു കവി പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!-

قال المنجم والطبيب كلاهما × لن يحشر الاموات قلت اليكما
ان صح قولكما فلست بخاسر × اوصح قولى فالخسار عليكما

(സാരം: ഗോളശാസ്ത്രക്കാരനും, പ്രകൃതി ശാസ്ത്രക്കാരനും പറയുന്നു: മരിച്ചുപോയവർ പിന്നീട് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നതേയല്ല എന്ന്. ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''നിൽക്കട്ടെ! നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരു പറയുന്നത് ശരിയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഒട്ടും നഷ്ടക്കാരനാവുകയില്ല. അതല്ല, എന്റെ വാക്ക് ശരിയാണെന്നുവന്നാൽ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടം വരുവാനുണ്ടുതാനും.)''

سَنُرِيهِمْ ءَايَـٰتِنَا فِى ٱلْـَٔافَاقِ وَفِىٓ أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

53 നാനാഭാഗങ്ങളിലും-അവരിൽതന്നെയും -നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നാമവർക്ക് അടുത്തു കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്; അങ്ങനെ, അത് [ഖുർആൻ] യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്ന് അവർക്ക് സ്പഷ്ടമായിത്തീരുന്നതാണ്. (നബിയേ) നിന്റെ രക്ഷിതാവ്-അതായത്, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും ദൃക്സാക്ഷിയാണെന്നുള്ളതു-തന്നെ മതിയാകയില്ലേ?! [എന്നിരിക്കെ വല്ല തെളിവിന്റെയും ആവശ്യമുണ്ടോ?!]

---

53 سَنُرِيهِمْ അവർക്ക് നാം അടുത്തു കാട്ടിക്കൊടുക്കും. آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. فِي الْآفَاقِ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ, പല മണ്ഡലങ്ങളിൽ. وَفِي أَنفُسِهِمْ അവരിൽ തന്നെയും. حَتَّى يَتَبَيَّنَ വ്യക്തമാകുന്നതുവരെ, അങ്ങിനെ സ്പഷ്ടമാകും. لَهُمْ അവർക്ക്. أَنَّهُ الْحَقُّ അത് യഥാർത്ഥമാണെന്ന്. أَوَلَمْ يَكْفِ പോരേ, മതിയാവുകയില്ലേ. بِرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെ. أَنَّهُ അതായത് അവനാണെന്നുള്ളത്. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും,. شَهِيدٌ ദൃക്സാക്ഷിയാണ്.

ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തുള്ള മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ ദീർഘദർശനം വ്യക്തമായി പുലർന്ന് കഴിഞ്ഞതാണ്. മക്കാപരിസരങ്ങൾ മാത്രമല്ല. അറേബ്യ മുഴുവനും ഏറെക്കുറെ പത്തുകൊല്ലങ്ങൾകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിന്റെ അധീനത്തിൽ വരുകയും, ഖുർആന്റെ സത്യത സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അധികം താമസിയാതെ, അറേബ്യായുടെ മിക്ക അയൽനാടുകളും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ നാടായി മാറി. ലോകത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ അതിന്റെ മാറ്റൊലി വീശുകയും ചെയ്തു. അന്ന് ഇസ്‌ലാം ജയിച്ചടക്കിയ രാജ്യങ്ങൾ-ചിലതെല്ലാം നാമമാത്രമാണെങ്കിലും ഇന്നിതുവരെയും മുസ്‌ലിം രാജ്യങ്ങളായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുകയു ചെയ്യുന്നു.

നാനാഭാഗങ്ങളിലും, അവരിൽതന്നെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത് കുറെകൂടി വിശാലമായ അർത്ഥത്തിലും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യത്തെയും, ഖുർആന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും സാക്ഷീകരിക്കുന്നതായി ആകാശത്തും, ഭൂമിയിലും നിലകൊള്ളുന്ന കണക്കറ്റ പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, മനുഷ്യന്റെ ആകൃതി, പ്രകൃതി, ജനനം വളർച്ച, ശരീരഘടന, മാനസിക വിശേഷത ആദിയായ എല്ലാറ്റിലും അടങ്ങിയ അത്ഭുത രഹസ്യങ്ങൾ പലതും അല്ലാഹു ജനങ്ങൾക്ക് പൂർവ്വാധികം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കും എന്നാണിതിന്റെ ചുരുക്കം. പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രീയ നേട്ടങ്ങളും ഗവേഷണ

പരമ്പരകളും വഴി ഈ തുറകളിലെല്ലാം മനുഷ്യന്റെ അറിവ് വര്‍ദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. പ്രസ്തുത അറിവുകള്‍ ഓരോന്നും നിഷേധത്തിന്റെ കറ പറ്റാത്ത ഹൃദയങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണെന്ന് തീര്‍ത്ത് പറയാം. وا لله اعلم

أَلَآ إِنَّهُمۡ فِي مِرۡيَةٖ مِّن لِّقَآءِ رَبِّهِمۡۗ أَلَآ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَيۡءٖ مُّحِيطُۢ ﴿٥٤﴾

54 അല്ലാ! (അറിയുക;) നിശ്ചയമായും അവര്‍ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സന്ദേഹത്തിലാണ്. അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, അവന്‍ എല്ലാ വസ്തുവെയും വലയം ചെയ്തവനാകുന്നു.

---

54 أَلاَ അല്ലാ, അറിയുക. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവര്‍. فِي مِرْيَةٍ സന്ദേഹ (സംശയ) ത്തിലാണ്. مِّن لِّقَاءِ കാണുന്ന (കണ്ട് മുട്ടുന്ന)തിനെക്കുറിച്ച്. رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ, റബ്ബുമായി. أَلاَ إِنَّهُ അല്ലാ (അറിയുക) നിശ്ചയമായും അവന്‍. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനെയും. مُّحِيطٌ വലയം ചെയ്തവനാണ്.

ഖുര്‍ആനെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ നിഷേധത്തിന്റെ മൂലകാരണമാണ് ആദ്യത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരുമെന്ന കാര്യത്തില്‍-അഥവാ മരണാനന്തര ജീവിതത്തില്‍-അവര്‍ സംശയാലുക്കളാണ്. ഭൗതിക ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതോടെ എല്ലാം കഴിഞ്ഞുവെന്നാണവരുടെ ധാരണ. ഇതാണ് അതിന്റെ മൂലകാരണം. അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിലും, കഴിവിലും ഉള്‍പെടാത്തതായി യാതൊന്നും തന്നെയില്ല. ഓരോ കാര്യത്തിലും വേണ്ടുന്ന നടപടികള്‍ അവന്‍ എടുക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്നതുമല്ല. അതവര്‍ ഓര്‍ത്തിരിക്കട്ടെ. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച താക്കീതാണ് രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തില്‍ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

ولله الحمد والمنة

42 സൂറത്തു അശ്ശൂറാ سورة الشورى

(23 മുതൽ 27 വരെ ആയത്തുകൾ മദനീയാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.)
മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 53 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 5

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

حمٓ ﴿١﴾

1 'ഹാ-മീം'

عٓسٓقٓ ﴿٢﴾

2 'ഐൻ-സീൻ-ഖ്വാഫ്.'

---

1 حم ഹാ-മീ൦'. 2 عسق ഐൻ-സീൻ-ഖ്വാഫ്.'.

ഈ അക്ഷരങ്ങൾ രണ്ട് ആയത്തുകളായിട്ടാണ് എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് നമുക്കറിവില്ല. കൂടുതൽ വിവരം നാം മുമ്പ് പലപ്പോഴും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

كَذَٰلِكَ يُوحِىٓ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ ٱللَّهُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿٣﴾

3 (നബിയേ,) നിനക്കും, നിൻെറ മുമ്പുള്ളവർക്കും പ്രതാപശാലിയായ, അഗാധജ്ഞനായ, അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം 'വഹ്‌യ്' (ദിവ്യ ബോധനം) നൽകി വരുന്നു.

---

3 كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, ഇതുപോലെ. يُوحِي إِلَيْكَ നിനക്ക് വഹ്‌യു നൽകുന്നു. وَإِلَى الَّذِينَ യാതൊരുവർക്കും. مِن قَبْلِكَ اللهُ الْعَزِيزُ നിൻെറ മുമ്പുള്ള പ്രതാപശാലിയായ അല്ലാഹു. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ,.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പല പ്രധാന തത്വങ്ങളും നിനക്ക് ബോധനം നൽകിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, നിനക്കും മുൻപ്രവാചകൻമാർക്കും അല്ലാഹു പല സന്ദേശങ്ങളും നൽകി വരുന്നുവെന്ന് സാരം.

لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ﴿٤﴾

4 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അവനുള്ളതാണ്. അവൻ ഉന്നതനാണ്, മഹാനാണ്.

تَكَادُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ يَتَفَطَّرۡنَ مِن فَوۡقِهِنَّۚ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِمَن فِي ٱلۡأَرۡضِۗ أَلَآ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥﴾

5 ആകാശങ്ങൾ അവയുടെ മുകളിൽ നിന്ന് പൊട്ടിപ്പിളരുമാറാകുന്നു; മലക്കുകൾ അവരുടെ രക്ഷിതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു; ഭൂമിയിലുള്ളവർക്കുവേണ്ടി അവർ പാപമോചനവും തേടുന്നു. അല്ലാ! (അറിയുക) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുതന്നെയാ

ണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാ
നിധിയുമായുള്ളവന്‍.

---

4 لَهُ അവന്നാണ്, അവന്റേതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَهُوَ الْعَلِيُّ അവന്‍ ഉന്നതന്‍. الْعَظِيمُ മഹത്തായവന്‍. 5 تَكَادُ السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങള്‍ ആകാറാകുന്നു. يَتَفَطَّرْنَ പൊട്ടിപ്പിളരുക. مِن فَوْقِهِنَّ അവയുടെ മുകളില്‍ (മീതെ) നിന്ന്. وَالْمَلَائِكَةُ മലക്കുകള്‍. يُسَبِّحُونَ തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. بِحَمْدِ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തുതിയോടെ. وَيَسْتَغْفِرُونَ അവര്‍ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. لِمَن فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവര്‍ക്ക്. أَلَا അല്ല, അറിഞ്ഞേക്കുക. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. هُوَ الْغَفُورُ അവന്‍ തന്നെ വളരെ പൊറുക്കുന്നവന്‍. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

'ആകാശങ്ങള്‍ പൊട്ടിപ്പിളരുമാറാകുന്നു' വെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താല്‍പര്യം, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വവും ശക്തി പ്രഭാവവും അത്രമേല്‍ വമ്പിച്ചതാകുന്നുവെന്ന് കാണിക്കുകയാണ്. സൂ: മര്‍യം 90-91 ല്‍ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന് സന്താനങ്ങളുണ്ടെന്നും മറ്റും മുശ്‌രിക്കുകള്‍ വാദിക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണുദ്ദേശ്യമെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (കൂടുതല്‍ വിവരം സൂ: മര്‍യമില്‍ നോക്കുക) മലക്കുകള്‍ ഭൂമിയിലുള്ളവര്‍ക്ക് വേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂ: മുഅ്മിന്‍ 7-10 ല്‍ വിവരിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 'ഭൂമിയിലുള്ളവര്‍ക്ക് വേണ്ടി' (لمن فى الارض) എന്ന് സാമാന്യമായിട്ടാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളാണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് അവിടെ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ ٱللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيۡهِمۡ وَمَآ أَنتَ عَلَيۡهِم بِوَكِيلٖ ﴿٦﴾

6 അവനു പുറമെ (മറ്റുള്ളവരെ) കാര്യകര്‍ത്താക്കളാക്കുന്നവരാകട്ടെ, അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സൂക്ഷിച്ചു (വീക്ഷിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു. (നബിയേ) നീ അവരെപ്പറ്റി (ബാധ്യത) ഏല്‍പ്പിക്കപ്പെട്ടവനല്ലതാനും.

وَكَذَٰلِكَ أَوۡحَيۡنَآ إِلَيۡكَ قُرۡءَانًا عَرَبِيّٗا لِّتُنذِرَ أُمَّ ٱلۡقُرَىٰ وَمَنۡ حَوۡلَهَا وَتُنذِرَ يَوۡمَ ٱلۡجَمۡعِ لَا رَيۡبَ فِيهِۚ فَرِيقٞ فِي ٱلۡجَنَّةِ وَفَرِيقٞ فِي ٱلسَّعِيرِ ﴿٧﴾

7 അപ്രകാരം, അറബിഭാഷയിലുള്ള ഒരു ഖുര്‍ആന്‍ നാം നിനക്ക് 'വഹ്‌യു' [ബോധനം] നല്‍കിയിരിക്കുന്നു; 'ഉമ്മുല്‍ഖുറാ'യെ (അഥവാ രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തെ)യും, അതിന്റെ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവരെയും നീ താക്കീത് ചെയ്‌വാനും, (എല്ലാവരെയും) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസത്തെ- അതില്‍ യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ല-താക്കീത് ചെയ്‌വാനും വേണ്ടി. (അന്ന്) ഒരു കക്ഷി സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലും, ഒരു കക്ഷി ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിലുമായിരിക്കും.

---

6 وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا ഉണ്ടാക്കിയ (ഏര്‍പ്പെടുത്തിയ)വര്‍. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. أَوْلِيَاءَ കാര്യകര്‍ത്താക്കളെ, രക്ഷാധികാരികളെ. اللهُ حَفِيظٌ അല്ലാഹു സൂക്ഷിച്ച് (വീക്ഷിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِمْ അവരെപ്പറ്റി. وَمَا أَنتَ നീ അല്ലതാനും. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേല്‍. بِوَكِيلٍ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവന്‍ (ഉത്തരവാദി, അധികാരപ്പെട്ടവന്‍). 7 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം. أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ നിനക്ക് നാം വഹ്‌യുതന്നു. قُرْآنًا عَرَبِيًّا അറബിയിലുള്ള ഒരു ഖുര്‍ആന്‍. لِّتُنذِرَ നീ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) ചെയ്‌വാന്‍ വേണ്ടി. أُمَّ الْقُرَى രാജ്യങ്ങ

ളുടെ മാതാവിനെ(കേന്ദ്രത്തെ). وَمَنْ حَوْلَهَا അതിൻെറ ചുറ്റുവശമുള്ളവരെയും. وَتُنذِرَ നീ താക്കീതു ചെയ്വാനും. يَوْمَ الْجَمْعِ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുന്ന ദിവസത്തെ. لاَ رَيْبَ فِيهِ അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. فَرِيقٌ ഒരു കക്ഷി, സംഘം, വിഭാഗം. فِي الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും. وَفَرِيقٌ ഒരു കക്ഷി. فِي السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിലുമായിരിക്കും.

ام القرى(‘ഉമ്മുൽഖുറാ’) എന്നാൽ രാജ്യങ്ങളുടെ മാതാവ് അഥവാ കേന്ദ്രം എന്നർത്ഥം. മക്കാരാജ്യമാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ചരിത്രപരമായും, ഇസ്‌ലാമികമായും നോക്കുമ്പോൾ മക്കായുടെ പ്രാധാന്യവും, ആ രാജ്യത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇതരരാജ്യങ്ങൾക്കുള്ളതും, ഉണ്ടായിരുന്നതുമായ ബന്ധവും പ്രസിദ്ധമാണ്. മക്കാപ്രദേശങ്ങളിലാണ് ആദ്യം ജനവാസം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് ചില ചരിത്രകാരൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളും സ്മരണീയമാകുന്നു. മക്കായെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ട് നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: ‘‘അല്ലാഹുവാണ (സത്യം)! നിശ്ചയമായും നീ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമിയിൽവെച്ച് ഉത്തമമായതും, അല്ലാഹുവിലേക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതും തന്നെ. നിന്നിൽ നിന്നും ഞാൻ പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ പുറത്ത് പോകയില്ലായിരുന്നു.’’ (തി; ജ; ന.) മക്കക്കാരുടെ മർദ്ദനം നിമിത്തം തിരുമേനി മദീനായിലേക്ക് ഹിജ്റ പോകേണ്ടിവന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ‘ഞാൻ പുറത്താക്കപ്പെട്ടു’ എന്ന് പറഞ്ഞത്.

ആദ്യവും, ഒന്നാമതുമായി നബി (ﷺ) പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് മക്കാനിവാസികളിലാണല്ലോ. അതിന് ശേഷമായിരുന്നു ചുറ്റുപാടുമുള്ള മറ്റു രാജ്യക്കാരിലേക്ക് പ്രബോധനം വികസിപ്പിക്കേണ്ടത്. ഈ സൂറത്ത് മക്കീ കാലഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ചതുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) യുടെ ജൻമദേശവും, രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനവുമായ മക്കായെ (അതിലെ നിവാസികളെ) താക്കീത് ചെയ്യുന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. **ومن حولها** (അതിൻെറ ചുറ്റുപാടുമുള്ളവരെയും) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ മക്കാനിവാസികളല്ലാത്ത എല്ലാ ജനതയും ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, കൂടുതൽ അടുത്ത പരിസരങ്ങളിലുള്ളവർക്ക് ആദ്യമാദ്യവും, ദൂരപരിസരങ്ങളിലുള്ളവർക്ക് ക്രമേണയായും പ്രബോധനം എത്തിക്കപ്പെടുമെന്നുമാത്രം.

يوم الجمع (ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖിയമാത്ത് നാളാകുന്നു. ഈ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചാണല്ലോ പ്രവാചകന്മാർക്ക് പ്രധാനമായും താക്കീത് ചെയ്വാനുള്ളത്. മനുഷ്യരടക്കമുള്ള സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഒരേ സദസ്സിൽ സമ്മേളിക്കപ്പെടുന്നതും, ഒരു വിഭാഗം -ആളുകൾ-സജ്ജനങ്ങൾ-സ്വർഗ്ഗീയസുഖം അനുഭവിക്കുന്ന ഭാഗ്യവാൻമാരും, മറ്റൊരു വിഭാഗം -ദുർജ്ജനങ്ങൾ-അതികഠിനമായ നരകശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുന്ന ദുർഭാഗ്യവാൻമാരും ആയി വേർതിരിയുന്നതും അന്നാണല്ലോ.

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن يُدْخِلُ مَن يَشَآءُ فِى رَحْمَتِهِۦ ۚ وَٱلظَّٰلِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾

8 അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരെ [മനുഷ്യരെ] അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ, അവൻ തൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. അക്രമികൾക്കാകട്ടെ, അവർക്ക് യാതൊരു രക്ഷകർത്താവുമില്ല, സഹായകനുമില്ല.

---

8 وَلَوْ شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ. لَجَعَلَهُمْ അവരെ അവൻ ആക്കുമായിരുന്നു. أُمَّةً وَاحِدَةً ഒരേ സമുദായം. وَلَكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും. يُدْخِلُ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. فِي رَحْمَتِه തൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ. وَالظَّالِمُونَ അക്രമികൾ. مَا لَهُم അവർക്കില്ല. مِّن وَلِيٍّ ഒരു രക്ഷകർത്താവും. وَلاَ نَصِيرٍ ഒരു സഹായകനും ഇല്ല.

മനുഷ്യരെല്ലാം സൻമാർഗ്ഗികളായിക്കൊണ്ടുള്ള അല്ലെങ്കിൽ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരേ ഒരു സമുദായമായിരിക്കുവാനണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയല്ല അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവർ രണ്ട് തരക്കാരാവണം, അഥവാ അവൻെറ കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ച് അവൻെറ കാരുണ്യത്തിന് വിധേയരാകുന്ന സൻമാർഗ്ഗികളും, അക്രമജീവിതം കൈക്കൊണ്ട് അവൻെറ ശിക്ഷക്ക് പാത്രങ്ങളാകുന്ന ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും എന്നിങ്ങിനെ രണ്ട് തരക്കാരായിരിക്കും എന്നത്രെ അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. 7ാം വചനത്തിൽ, ഒരു കക്ഷി സ്വർഗ്ഗത്തിലും, ഒരു കക്ഷി നരകത്തിലും (فريق فى الجنة وفريق فى السعير) എന്ന് പറഞ്ഞതും ഈ രണ്ട് വിഭാഗക്കാരെക്കുറിച്ചുതന്നെ. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മനുഷ്യന് വിവേചനബുദ്ധിയും, ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യവും, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയുള്ള മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. لجعلهم امة واحدة (ഒരേ സമുദായം ആക്കുമായിരുന്നു) എന്നതിൻെറ സാരം, സൻമാർഗ്ഗത്തിൻെറ സമുദായം (امة هداية) ആക്കുമായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും, അതല്ല ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൻെറ സമുദായ (امة ضلالة) ആക്കുമായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും ഇങ്ങിനെ രണ്ട് പ്രകാരത്തിലും- വ്യാഖ്യാതക്കൾ പറഞ്ഞുകാണാം. രണ്ടിനും ചില ന്യായങ്ങളും അവർ പറയാറുണ്ട്. ഈ രണ്ടഭിപ്രായവും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ എന്ന് പറയാം. പക്ഷേ, ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായമാണ് മറ്റുചില ആയത്തുകളോട് കൂടുതൽ യോജിച്ചുകാണുന്നത്. കാരണം, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാവരെയും സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കാമായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമായിത്തന്നെ (സൂ: സജദ: 13: അൻആം 35; 149 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു പറഞ്ഞുകാണാം. ഏതായാലും, നിലവിലുള്ളത് രണ്ട് വിഭാഗക്കാരായിട്ടാണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഇവിടെ 'ഒരേ സമുദായം' (امة واحدة) എന്ന് പറഞ്ഞതിന് 'പക്ഷിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ഒരേ തരം ജീവിതരീതി കൈക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്ന സമുദായം' എന്നത്രെ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഉദ്ദേശമാക്കിക്കാണുന്നത്. ഈ ആയത്തും, ഇതിൻെറ തൊട്ടുമുമ്പത്തെ ആയത്തും മാത്രം പരിശോധിച്ചാൽതന്നെ ഈ അർത്ഥകൽപന ശരിയല്ലെന്നും, നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതാണ് വാസ്തവമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. കൂടാതെ സൂ: സജദ:യിലെ 13ാം വചനം പോലെയുള്ള മറ്റു പല ആയത്തുകളിൽനിന്നും ഈ സംഗതി കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യും. ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് പിന്നിലുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നാം സ്പർശിക്കുവാൻ മിനക്കെടുന്നില്ല.

أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَۖ فَٱللَّهُ هُوَ ٱلۡوَلِيُّ وَهُوَ يُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ۝٩

9 അതല്ല, അവനുപുറമെ അവർ വല്ല രക്ഷകർത്താക്കളെയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കയാണോ?! എന്നാൽ (വാസ്തവത്തിൽ) അല്ലാഹുവത്രെ, രക്ഷകർത്താവ്. അവൻതന്നെ മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാണ്.

---

9 أَمِ اتَّخَذُوا അതല്ല (അഥവാ) അവർ ഉണ്ടാക്കിയോ, (സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ). مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ. أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കളെ, രക്ഷാധികാരികളെ. فَاللَّهُ هُوَ എന്നാൽ അല്ലാഹുതന്നെയാണ്. الْوَلِيُّ രക്ഷാധികാരി, കാര്യകർത്താവ്. وَهُوَ അവൻ തന്നെ. يُحْيِي الْمَوْتَى മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. وَهُوَ അവൻ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

മുശ്‌രിക്കുകള്‍ തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാന്‍വേണ്ടി-അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികള്‍ മുഴുവനും അറിയാത്ത ഭാവേന-അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ തട്ടി ഉണര്‍ത്തുകയാണ് ഈ ചോദ്യത്തിന്‍റെ ഉദ്ദേശ്യം.

വിഭാഗം 2

وَمَا ٱخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَىْءٍ فَحُكْمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبِّى عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾

10 ഏതൊരു കാര്യത്തിലുംതന്നെ, നിങ്ങള്‍ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായാല്‍, അതിന്‍റെ വിധി (നിശ്ചയിക്കാനുള്ള അധികാരം) അല്ലാഹുവിങ്കലാണ് (അങ്ങിനെയുള്ള) അവനാണ് എന്‍റെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു. അവന്‍റെമേല്‍ ഞാന്‍ ഭരമേല്‍പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനിലേക്കുതന്നെ ഞാന്‍ (വിനയപ്പെട്ട്) മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു,

---

10 وَمَا ഏതൊന്നും. اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ അതില്‍ നിങ്ങള്‍ ഭിന്നിച്ചു (ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി). مِن شَيْءٍ ഏതൊരു കാര്യവും. فَحُكْمُهُ എന്നാലതിന്‍റെ വിധി, നിമയം. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ്. ذَٰلِكُمُ അത(അവന)ത്രെ അല്ലാഹു. اللهُ رَبِّي എന്‍റെ റബ്ബായ. عَلَيْهِ അവന്‍റെമേല്‍. تَوَكَّلْتُ ഞാന്‍ ഭരമേല്‍പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കുതന്നെ. أُنِيبُ ഞാന്‍ (മനസ്സ്) മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ള കാര്യത്തിന്‍റെ വിധി അല്ലാഹുവിങ്കലാണ് എന്ന് പറഞ്ഞതിന് രണ്ട് തരത്തില്‍ വ്യാഖ്യാനം നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 1) മതകാര്യങ്ങളില്‍ വിവിധ സമുദായങ്ങള്‍ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായഭിന്നതകളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവാണ് ഖിയാമത്തുനാളില്‍ വിധികല്‍പിച്ച് തീരുമാനിക്കുന്നത് എന്നും. 2) മതസംബന്ധമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളില്‍ വിധികല്‍പിക്കുവാനുള്ള യഥാര്‍ത്ഥ അധികാരം അല്ലാഹുവിനുമാത്രമാണ് എന്നും. ഈ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും അടങ്ങിയ തത്വങ്ങള്‍ തര്‍ക്കമറ്റതാണുതാനും. മതകാര്യങ്ങളിലുള്ള വിധികര്‍ത്തൃത്വം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമായിരിക്കുമ്പോള്‍, മറ്റാര്‍ക്കും തന്നെ-പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ക്കോ, പുരോഹിതന്‍മാര്‍ക്കോ, പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്കുപോലുമോ-സ്വന്തം വകയായി യാതൊരു നിയമവും മതത്തില്‍ ആവിഷ്കരിക്കുവാന്‍ പാടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലക്കും, ദൗത്യവാഹകന്‍ എന്ന നിലക്കും റസൂലിന്‍റെ വിധിയും, തീരുമാനവും അനുസരിക്കുവാന്‍ നാം കടമപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങള്‍ വല്ല കാര്യത്തിലും അന്യോന്യം പിണങ്ങിയാല്‍-ഭിന്നിപ്പുണ്ടായാല്‍-അത് അല്ലാഹുവിലേക്കും റസൂലിലേക്കും മടക്കണം (فان تنازعتم فى شيئ فردوه الى الله ولرسول – النسآء ٥٩) എന്ന് അല്ലാഹു കല്‍പിച്ചിരിക്കുന്നതും. അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുള്ള വഹ്‌യിന്‍റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ റസൂല്‍ സ്വന്തം വകയായി ഒന്നും വിധികല്‍പിക്കുകയില്ലെന്ന് തീര്‍ച്ചതന്നെ. (وما ينطق عن الهوى الخ)

فَاطِرُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ أَزْوَٰجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِۦ شَىْءٌ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿١١﴾

11 (അവന്‍) ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടികര്‍ത്താവാകുന്നു. നിങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളില്‍നിന്നു തന്നെ അവന്‍ ഇണകളെ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; കാലികളിലും തന്നെ, ഇണകളെ (ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു); അതില്‍ കൂടി [അതുവഴി] അവന്‍ നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. അവനെപ്പോലെ

യാതൊരു വസ്തുവും ഇല്ല. അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനാണ്, കാണുന്നവനാണ്.

---

11 فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ സൃഷ്ടികർത്താവ്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. جَعَلَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഉണ്ടാക്കിതന്നു. مِّنْ أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളിൽ (നിങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തിൽ) നിന്ന്തന്നെ. أَزْوَاجًا ഇണകളെ. وَمِنَ الْأَنْعَامِ ആടുമാടൊട്ടകം(കാലി)കളിൽ നിന്നും. أَزْوَاجًا ഇണകളെ. يَذْرَؤُكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. فِيهِ അതിൽ(കൂടി). لَيْسَ ഇല്ല. كَمِثْلِهِ അവനെപ്പോലെ, (അവന് തുല്യമായി). شَيْءٌ യാതൊരു വസ്തുവും. وَهُوَ അവൻ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവനാണ്. الْبَصِيرُ കാണുന്നവനാണ്.

ഇസ്‌ലാമിക വിശ്വാസത്തിൽ മൗലികപ്രധാനമായ ഒരു തത്വമാണ് ليس كمثله شيئ (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല) എന്ന വാക്യം അല്ലാഹുവിൻെറ പരിശുദ്ധ സത്തയിലാകട്ടെ, ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളിലാകട്ടെ, പ്രവർത്തനങ്ങളിലാകട്ടെ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലാകട്ടെ അവനെപ്പോലെ-അവന് തുല്യമായോ, കിടയൊത്തോ-യാതൊന്നും തന്നെ ഇല്ല. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ അവനോട് തുല്യതയോ, സമത്വമോ കൽപിക്കുന്നതിനാണ് 'ശിർക്ക്' (പങ്കുചേർക്കൽ-അഥവാ ബഹുദൈവവിശ്വാസം) എന്ന് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള ഏതെങ്കിലും നാമങ്ങളോ, ക്രിയാവിശേഷണങ്ങളോ അല്ലാഹുവിനോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ ഉപയോഗിച്ച് കണ്ടാൽ തന്നെയും, അത് ഭാഷയുടെയും, വാച്യാർത്ഥത്തിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം പറയപ്പെടുന്നതാണെന്നും, ഉദ്ദേശ്യത്തിലും യാഥാർത്ഥ്യത്തിലും അവ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുമെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

ഉദാഹരണമായി: 'അല്ലാഹു കാണുന്നവനാണ് '(بصير) 'അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണ്' (سميع) 'അവൻ പറഞ്ഞു' (قال) 'അവൻെറ കൈകൾ' (يداه) 'അവൻെറ മുഖം' (وجه الله) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അവയൊന്നും തന്നെ, സൃഷ്ടികളുടേതുമായി താതരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ പരിശുദ്ധതക്കും മഹത്വത്തിനും യോജിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെന്നും ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 'അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു'(استوى على العرش) എന്നതുപോലെയുള്ള വാക്യങ്ങളെപ്പറ്റി, 'അവയുടെ അർത്ഥം നമുക്കറിയാം. പക്ഷേ അതെങ്ങിനെയാണെന്ന വസ്തുത നമുക്ക് അജ്ഞാതമാണ്' എന്ന് മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർ പറയാറുള്ളതും അതുകൊണ്ടത്രെ.

മനുഷ്യർക്ക് സ്വന്തം വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ഇണകളെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതും അവരുടെ ഉപയോഗാർത്ഥം ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിലും അതുപോലെ ഇണകളുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതും മനുഷ്യന് അല്ലാഹു ചെയ്ത രണ്ട് മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളാണല്ലോ. തുടർന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. മനുഷ്യരെ ആണും പെണ്ണുമാകുന്ന ഇണകളാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളതിൻെറ പ്രധാന ലക്ഷ്യം, അഥവാ പ്രകൃതിപരമായ അതിൻെറ ആവശ്യം അല്ലാഹു ആ വാക്യം മുഖേന നമ്മെ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു: അതെ, അതുവഴി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ച് പോഷിപ്പിക്കുവാനാണ് മനുഷ്യസ്രഷ്ടാവ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (يذرؤكم فيه) സൂറത്തുൽബഖറ: 223ൽ 'നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാർ നിങ്ങളുടെ വിളനിലമാണ് (نساؤكم حرث لكم) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ തത്വം തന്നെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

സർവ്വജ്ഞനായ സ്രഷ്ടാവ്-എല്ലാ വസ്തുവെയും സൃഷ്ടിച്ച് അതതിൻെറതായ പ്രകൃതിവിശേഷങ്ങളും അതതിൻെറ നിലനിൽപ്പിനും വളർച്ചക്കും വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും നൽ

കിയ ലോകനിയന്താവു- മനുഷ്യരെ പുരുഷനും സ്ത്രീയുമാക്കി ഇണചേർത്തത് മനുഷ്യ വംശത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ, 'ജനപ്പെരുപ്പത്തിൻെറ പൊട്ടിത്തെറി'യെ ഭയന്ന്- മനുഷ്യ ജനനം തടഞ്ഞ് നിർത്തുവൻ വേണ്ടി-മൃഗങ്ങളെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുമാറ് പ്രകൃതിവിരുദ്ധവും, സദാചാരവിരുദ്ധവുമായ കൃത്രിമ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, അതിനു വേണ്ടി നാടൊട്ടുക്കും മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എത്രമാത്രം ധിക്കാരവും, വിഡ്ഢിത്തവുമായിരിക്കും?! ഈ ധിക്കാരത്തിൻെറ ദുരന്തഫലം അതിൻെറ വൈതാളികൻമാർ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ അനുഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല നിശ്ചയം. പ്രയോജനപ്പെടാത്ത അവസരത്തിലാ യിരിക്കും ഒരു പക്ഷേ അത് ബോധ്യപ്പെടുക. ജനവർദ്ധനവ് നിമിത്തം ഭക്ഷണക്ഷാമവും, പാർപ്പിട ദൗർല്ലഭ്യവും നേരിടേണ്ടി വരുമെന്ന് കണക്ക് കൂട്ടിപ്പറയുന്ന ശാസ്ത്രപടുക്കൾക്ക്- സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വശക്തനുമായ ഒരു ലോകനിയന്താവിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം- അടുത്ത വചനത്തിൽതന്നെ അതിന് മറുപടി കാണാവുന്നതാണ്;-

لَهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

12 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും (ഖജനാക്കളുടെ) താക്കോലുകൾ അവ ൻേറതാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വർക്ക് അവൻ ഉപജീവനം [ആഹാരം] വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു; (അവ ൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്) കുടുസ്സാക്കുക യും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്ന വനാണ്.

---

12 لَهُ അവന്നാണ്, അവന്റേതാണ്. مَقَالِيدُ താക്കോലുകൾ, ഖജനാക്കൾ(അധികാരങ്ങൾ). السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. يَبْسُطُ الرِّزْقَ അവൻ ഉപജീവനം(ആഹാരം) വിശാലമാ ക്കുന്നു. لِمَن يَشَاءُ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيَقْدِرُ കണക്കാക്കുക (കുടുസ്സാക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)ക്കുറിച്ചും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

ഈ ആയത്തിലെ ആശയം ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ച് പറയാറുള്ളതാണ്. (സു: ഖസ്വസ്, 82; റൂം, 37: സുമർ 52, സബഉ് 36, 39 അങ്കബൂത്ത് 62. എന്നിവയും മറ്റും നോക്കുക.) മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവൻെറ വർഗ്ഗപരിപോഷണത്തിന് വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയും, അവൻെറ ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്ത അതേ രക്ഷിതാവ് മനുഷ്യൻെറ ജീവിതത്തിൽ അവൻ കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥയും അവന് നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ച്കൊണ്ട് അടുത്ത വചനത്തി ൽ പറയുന്നു:

۞ شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِۦ نُوحًا وَٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِۦٓ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰٓ ۖ أَنْ أَقِيمُوا۟ ٱلدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا۟ فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى ٱلْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ ٱللَّهُ يَجْتَبِىٓ إِلَيْهِ

13 നൂഹിനോട് അവൻ [അല്ലാഹു] കൽപി ച്ചരുളിയതും, നിനക്ക് നാം 'വഹ്‌യ്' ന ൽകിയിട്ടുള്ളതും, ഇബ്രാഹീമിനോടും, മൂസായോടും, ഈസായോടും നാം കൽപിച്ചരുളിയതും (എന്താണോ അതു തന്നെ) അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മതമായി നിയമിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; അതായത്, (ഈ) മതത്തെ നിങ്ങൾ നിലനിറു ത്തണം, അതിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുപോ

مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِيٓ إِلَيۡهِ مَن يُنِيبُ ﴿١٣﴾

കരുത് എന്ന്. ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ ഏതൊന്നിലേക്ക് നീ വിളിക്കുന്നുവോ അതവർക്ക് വളരെ വമ്പിച്ച [ഭാരപ്പെട്ട]തായിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ തൻെറ അടുക്കലേക്ക് അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. (വിനയപ്പെട്ട്) മടങ്ങുന്നവർക്ക് അവൻ തൻെറ അടുക്കലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

13 شَرَعَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് അവൻ നിയമിച്ച് (മാർഗ്ഗമാക്കി) തന്നിരിക്കുന്നു. مِّنَ الدِّينِ മതത്തിൽ നിന്ന്, മതമായി. مَا وَصَّى بِهِ അവൻ കൽപിച്ചരുളിയത്. نُوحًا നൂഹിനോട്. وَالَّذِي أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യു നൽകിയതും. إِلَيْكَ നിനക്ക്. وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ നാം കല്പിച്ചരുളിയതും. إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനോടും. وَمُوسَى وَعِيسَى മൂസായോടും ഈസായോടും. أَنْ أَقِيمُوا നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തണമെന്ന്. الدِّينَ മതത്തെ. وَلاَ تَتَفَرَّقُوا നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കരുതെന്നും. فِيهِ അതിൽ. كَبُرَ വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്, വലുതായിരിക്കുന്നു. عَلَى الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക്. مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ നീ അവരെ യാതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അത്. اللهُ يَجْتَبِي അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. إِلَيْهِ അവനിലേക്ക്. مَن يَشَاءُ അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَيَهْدِي അവൻ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. إِلَيْهِ തന്നിലേക്ക്, അവനിലേക്ക്. مَن يُنِيبُ വിനയപ്പെട്ടു (മനസ്സ്) മടങ്ങുന്നവരെ.

മുഹമ്മദ്നബി (ﷺ) യുടെ സമുദായമായ ഈ സമുദായത്തിന് അല്ലാഹു കൽപിച്ചരുളിയിരിക്കുന്ന ഈ മതം ഒരു പുതിയ മതമൊന്നുമല്ല. നൂഹ് (عليه السلام), ഇബ്റാഹിം (عليه السلام), മൂസാ(عليه السلام), ഈസാ (عليه السلام) മുതലായ മുൻപ്രവാചകവര്യൻമാരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും, മുഹമ്മദ്നബി (ﷺ)ക്ക് ബോധനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതുമെല്ലാം ഈ ഒരേ മതം തന്നെയാകുന്നു. ഈ മതം-അതെ, തൗഹീദിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഇസ്‌ലാം മതം-പ്രബോധനം ചെയ്‌വാനും, അതിൽ ഭിന്നിപ്പും ഛിദ്രതയും ഉണ്ടാക്കാതെ നിലനിറുത്തുവാനും തന്നെയാണ് എല്ലാവരോടും കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. പക്ഷേ, ശിർക്കിൽ അടിയുറച്ച ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അവരുടെ ചിരകാലപാരമ്പര്യത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന കാരണത്താൽ-മുഹമ്മദ് (ﷺ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഈ മതം പുത്തൻമതമാണെന്നാണ് അവരുടെ ധാരണ. തന്നിമിത്തം അത് സ്വീകരിക്കുന്നത് അവർക്ക് അസഹ്യമായിത്തോന്നുകയാണ്. എന്നാൽ, ഹൃദയം മരവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സഹൃദയൻമാരാകട്ടെ, ഈ മതം അംഗീകരിക്കുന്നതും, അതുവഴി അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിനും, സാമീപ്യത്തിനും അവർ അർഹരായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു എന്ന് സാരം. ആദം (عليه السلام) നബിക്കു ശേഷം ഒരു സമുദായത്തിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ റസൂലാണ് നൂഹ് (عليه السلام) അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ)ക്കും അദ്ദേഹത്തിനുമിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ മുർസലുകളിൽ പ്രധാനികളാണ് മറ്റ് മൂന്ന് മുർസലുകളും.

الدين (മതം) എന്ന വാക്ക്കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാംമതത്തിൻെറ മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളാകുന്നു. എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നതും അതേ സിദ്ധാന്തങ്ങളായിരുന്നു. ان الدين عند الله الا سلام – ال عمران : ١٩ (അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ മതം ഇസ്‌ലാമാണ്.) ومن يبتغ غير الا سلام دينا فلن يقبل منه وهو فى الاخرة من الخاسرين– ال عمران : ٨٥ (അരെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിനെയല്ലാതെ മതമായി അന്വേഷിക്കുന്നപക്ഷം അത് അവനിൽനിന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതേയല്ല. പരലോകത്ത് അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിലുമായിരിക്കും.) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഈ വസതുതയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. പ്രസ്തുത മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കർമ്മപരവും, ശാഖാപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ,

സമുദായങ്ങൾക്കിടയിൽ കാലാനുസൃതമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് മാത്രം. لكل جعلنا منكم شرعة ومنهاجا – المائدة : ٥١ (നിങ്ങളിൽ-വേദത്തിന്റെ ആൾക്കാരിൽ-പെട്ട എല്ലാവർക്കും നാം ഓരോ നിയമമാർഗ്ഗവും രീതിയും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.) എന്ന വചനം അതാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ സമുദായമായ ഈ സമുദായത്തിന് ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രായോഗിക രൂപങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണവും ലോകാവസാനംവരെ നിലവിലിരിക്കുന്നതുമായ അന്തിമരൂപം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. اليوم اكملت لكم دينكم وا تممت عليكم نعمتى ورضيت لكم الاسلام دينا – المائدة : ٤ (ഇന്നേദിവസം നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തീകരിച്ച് തന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ എന്റെ അനുഗ്രഹം ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഇസ്‌ലാമിനെ മതമായി തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു). പരമാർത്ഥം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ദൈവികമതമായ ഈ ഏക മതത്തിൽ ഭിന്ന കക്ഷികൾ എങ്ങിനെ ഉടലെടുത്തുവെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു;-

وَمَا تَفَرَّقُوٓاْ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلۡعِلۡمُ بَغۡيَۢا بَيۡنَهُمۡۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةٞ سَبَقَتۡ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى لَّقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۚ وَإِنَّ ٱلَّذِينَ أُورِثُواْ ٱلۡكِتَٰبَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ لَفِي شَكّٖ مِّنۡهُ مُرِيبٖ ﴿١٤﴾

14 തങ്ങൾക്ക് അറിവ് വന്നെത്തിയശേഷമല്ലാതെ അവർ ഭിന്നിച്ചിട്ടില്ലതാനും; (അതെ) അവർക്കിടയിലുള്ള ധിക്കാരം നിമിത്തം. നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു (നിശ്ചിത) അവധിവരേക്കും (ബാധകമായ) ഒരു വാക്ക് നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കിടയിൽ വിധി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. അവർക്കുശേഷം വേദഗ്രന്ഥം അനന്തരാവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അതിനെക്കുറിച്ച് ആശങ്കാപരമായ സംശയത്തിലുമാകുന്നു.

---

14 وَمَا تَفَرَّقُوا അവർ ഭിന്നിച്ചിട്ടുമില്ല, വേർപിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. إِلاَّ مِن بَعْدِ ശേഷമല്ലാതെ. مَا جَاءَهُمُ അവർക്ക് വന്നതിന്റെ. الْعِلْمُ അറിവ്. بَغْيًا ധിക്കാരം (അതിക്രമം, താന്തോന്നിത്തം, ശത്രുത, അസൂയ) നിമിത്തം. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിലുളള. وَلَوْلاَ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. كَلِمَةٌ ഒരു വാക്ക്. سَبَقَتْ മുൻകഴിഞ്ഞ, കഴിഞ്ഞുപോയ. مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. إِلَى أَجَلٍ ഒരു അവധിവരേക്ക്. مُّسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട, പേരു പറയപ്പെട്ട. لَّقُضِيَ വിധി നിശ്ചയിക്ക (തിരുമാനിക്ക)പ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. وَإِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവൻ. أُورِثُوا الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം അനന്തരാവകാശമായി നൽകപ്പെട്ട. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷം. لَفِي شَكٍّ സംശയത്തിൽതന്നെയാണ്. مِّنْهُ അതിനെക്കുറിച്ച്. مُرِيبٍ ആശങ്കാപരമായ, സന്ദേഹകരമായ.

സത്യം ഇന്നതാണെന്ന് അറിയാതെയല്ല സമുദായങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായത്. നേരെമിറച്ച് വേണ്ടത്ര അറിവും മാർഗ്ഗദർശനവും എല്ലാവർക്കും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, സ്വാർത്ഥം, അസൂയ, മാത്സര്യം, ധിക്കാരം തുടങ്ങിയ അതിരുകവിച്ചൽ മാത്രമാണ് ഭിന്നിപ്പിന് കാരണമായത്. ആ നിലക്ക് അവർ തികച്ചും ശിക്ഷാർഹരാകുന്നു. പക്ഷെ, ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കൽ പരലോകത്തുവെച്ചാണെന്ന് അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ച് വെച്ചിരിക്കയാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ തൽക്ഷണം ശിക്ഷ അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നു. മുൻഗാമികളായ വേദക്കാരുടെ കഥയാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, അവരുടെശേഷം വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുയായികളും അവകാശികളുമായിത്തീർന്ന നിലവിലുള്ള-ജൂതരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന-വേദക്കാരുടെ സ്ഥിതിയോ? അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കളെയും മുൻഗാമികളെയും പിന്തുടർന്ന് വരുന്നുവെന്ന

ല്ലാതെ, തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ ന്യായീകരിക്കുന്ന അധികൃതമായ തെളിവോ ലക്ഷ്യമോ ഒന്നും അവർ ക്കില്ല. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അവ പരിശുദ്ധങ്ങളാണെന്ന ബോധ്യവും ഉറപ്പും അവർക്കുണ്ടോ? അതുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ അതി ലവർ സംശയാലുക്കളും പരിഭ്രമചിത്തരുമാകുന്നു. പാരമ്പര്യവും അനുകരണവുമാണല്ലോ അവരുടെ അവലംബം.

فَلِذَٰلِكَ فَٱدْعُ ۖ وَٱسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ ۖ وَقُلْ ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِن كِتَٰبٍ ۖ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ ۖ ٱللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ لَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ ۖ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ ۖ ٱللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

15 (നബിയേ) ആകയാൽ അതിലേക്ക് ക്ഷ ണിച്ചുകൊള്ളുക. നിന്നോട് കല്പിക്ക പ്പെട്ടപ്രകാരം നീ (ശരിക്ക്) ചൊവ്വായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും അരുത്. നീ (ഇപ്രകാരം) പറഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യു ക: 'വേദഗ്രന്ഥമായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ (മുഴുവനും) ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കുവാൻ എ ന്നോട് കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തി രിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക്; നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും. ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ന്യായവാദം ഇല്ല. അല്ലാഹു നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതാണ്. അവനിലേക്കാണ് തിരി ച്ചെത്തലും.''

---

15 فَلِذَٰلِكَ അതിലേക്ക്, അതിനാൽ. فَادْعُ നീ ക്ഷണിക്കുക. وَاسْتَقِمْ നീ ചൊവ്വായി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക. كَمَا أُمِرْتَ നിന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ. وَلاَ تَتَّبِعْ നീ പിൻപറ്റുകയും അരുത്. أَهْوَاءَهُمْ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ. وَقُلْ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക. آمَنتُ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. بِمَا أَنزَلَ ഇറക്കിയതിൽ. اللهُ അല്ലാഹു. مِن كِتَابٍ വേദഗ്രന്ഥമായിട്ട്. وَأُمِرْتُ ഞാൻ കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ നീതി ചെയ്യുവാൻ. اللهُ رَبُّنَا അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. وَرَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബും. لَنَا أَعْمَالُنَا ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ. وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. أَعْمَالُكُمْ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളും. لاَ حُجَّةَ ന്യായം (തർക്കം, വാദം) ഇല്ല. بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ഞങ്ങളുടെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ. اللهُ يَجْمَعُ അല്ലാഹു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. بَيْنَنَا നമുക്കിട യിൽ. وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്കു തന്നെയാണ്. الْمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തൽ.

സത്യം ഇന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭിന്നിപ്പിന് കാരണം, അറിയായ്മയോ അവ്യക്തതയോ അല്ല. കേവലം വാശിയും മാത്സര്യബുദ്ധിയും മാത്രമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നമുക്കിടയിൽ ന്യായവാദത്തിന് സ്ഥാനം ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നത്. അടുത്ത വചനം നോക്കുക:

وَٱلَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِى ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا ٱسْتُجِيبَ لَهُۥ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ

16 അല്ലാഹുവിനു [അവൻെറ മതത്തിന്] സ്വീകരണം ലഭിച്ചതിനുശേഷം, അവ ൻെറ കാര്യത്തിൽ (തർക്കിച്ച്) ന്യായ വാദം നടത്തുന്നവരാകട്ടെ, അവരുടെ

وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

ന്യായം തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ ഫലശൂന്യമായതാകുന്നു [പരാജയപ്പെട്ടതാണ്]. അവരുടെമേൽ കോപവും ഉണ്ടായിരിക്കും; കഠിനമായ ശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ട്.

ٱللَّهُ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ وَٱلْمِيزَانَ ۗ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ ٱلسَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

17 അല്ലാഹുവത്രെ, യഥാർത്ഥ പ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥവും, തുലാസ്സും ഇറക്കിയവൻ. തനിക്ക് എന്തറിയാം, അന്ത്യസമയം സമീപസ്ഥമായിരിക്കാം?

يَسْتَعْجِلُ بِهَا ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۖ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا ٱلْحَقُّ ۗ أَلَآ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُمَارُونَ فِى ٱلسَّاعَةِ لَفِى ضَلَٰلٍۭ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

18 അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ അതിന് ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പാടുള്ളവരുമാകുന്നു. അത് യഥാർത്ഥമാണെന്ന് അവർക്ക് അറിയുകയും ചെയ്യാം. അല്ലാ- (അറിയുക:) അന്ത്യസമയത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവർ നിശ്ചയമായും വിദൂരമായ വഴിപിഴവിൽ തന്നെയാകുന്നു.

---

16 وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ ന്യായവാദം നടത്തുന്നവർ. فِي اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യത്തിൽ. مِن بَعْدِ ശേഷം. مَا اسْتُجِيبَ لَهُ അവന് ഉത്തരം (സ്വീകരണം) ലഭിച്ചതിൻെറ. حُجَّتُهُمْ അവരുടെ ന്യായം. دَاحِضَةٌ ഫലശൂന്യമായത് (നിരർത്ഥം, പരാജയമടഞ്ഞത്) ആണ്. عِندَ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. وَعَلَيْهِمْ അവരുടെ മേലുണ്ടുതാനും. غَضَبٌ കോപം, ദ്വേഷ്യം. وَلَهُمْ عَذَابٌ അവർക്ക് ശിക്ഷയുമുണ്ട്. شَدِيدٌ കഠിനമായ. 17 اللهُ الَّذِي അല്ലാഹു യാതൊരുവനാകുന്നു. أَنزَلَ الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം ഇറക്കിയ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം. وَالْمِيزَانَ തുലാസ്സും. وَمَا يُدْرِيكَ നിനക്കെന്തറിയാം, അറിയാമോ. لَعَلَّ السَّاعَةَ അന്ത്യസമയമായേക്കാം. قَرِيبٌ അടുത്തത്, സമീപസ്ഥം. 18 يَسْتَعْجِلُ بِهَا അതിന് ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ. لاَ يُؤْمِنُونَ بِهَا അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. مُشْفِقُونَ مِنْهَا അതിനെപ്പറ്റി ഭയപ്പെടുന്നവരാണ്. وَيَعْلَمُونَ അവർ അറിയുകയും ചെയ്യും. أَنَّهَا الْحَقُّ അത് യഥാർത്ഥമാണെന്ന്. أَلاَ അല്ലാ, അറിയുക. إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവൻ. يُمَارُونَ തർക്കം നടത്തുന്ന, സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന. فِي السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ. لَفِي ضَلاَلٍ വഴിപിഴവിൽതന്നെ. بَعِيدٍ വിദൂരമായ.

സത്യാസത്യങ്ങളെ വേർതിരിക്കുവാനും തൂക്കിക്കണക്കാക്കുവാനുമുള്ള തുലാസ്സും വേദഗ്രന്ഥവും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്: അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പലരും അല്ലാഹുവിൻെറ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇനി ഒരു ന്യായവാദത്തിനോ തർക്കത്തിനോ സ്ഥാനമില്ല. അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ വിലപ്പോകുകയുമില്ല എന്ന് വേദക്കാരെയും അല്ലാത്തവരെയും ഉണർത്തുന്നു.

മുശ്‌രിക്കുകൾ അന്ത്യനാളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവർ പരിഹാസപൂർവ്വം അതിന് ധൃതികൂട്ടികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടെങ്കിൽ എപ്പോഴാണതുണ്ടാവുക? എന്താണത് സംഭവിക്കാത്തത്? എന്നൊക്കെ അവർ പറയും. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ അതിനെപ്പറ്റി വളരെ ഭയപ്പാടിലുമായിരിക്കും. കാരണം, അന്നത്തെ അതിഭയാനകങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളെപ്പറ്റിയും തുടർന്ന് സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന വിചാരണ, രക്ഷാശിക്ഷകൾ മുതലായവയെപ്പറ്റിയും അവർ ബോധവാൻമാരാണ ല്ലോ.

മനുഷ്യരടക്കമുള്ള സൃഷ്ടികളുടെ തുടക്കത്തെയും, ഒടുക്കത്തെയും (**المبتدأ والمعاد**) സംബന്ധിച്ച -അഥവാ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലുമുള്ള-വിശ്വാസങ്ങളാണ് എല്ലാ നൻമയുടെയും, വിജയത്തിൻെറയും മൂല കാരണം. ആ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലുള്ള അവിശ്വാസമാണ് എല്ലാ തിന്മയുടെയും, പരാജയത്തിന്റെയും, വിജയത്തിന്റെയും കാരണവും. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ വിഷയത്തിലെന്നപോലെത്തന്നെ അന്ത്യസമയത്തിൻെറ കാര്യത്തിലും തർക്കിച്ചും പരിഹസിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ അങ്ങേഅറ്റം വഴിപിഴവിലല്ലാതെ ആയിരിക്കയില്ലല്ലോ.

19 അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാൻമാരോട് വളരെ സൗമ്യമുള്ളവനാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ കൊടുക്കുന്നു (അഥവാ ആഹാരം നൽകുന്നു). അവനത്രെ പ്രതാപശാലിയായ ശക്തനായുള്ളവൻ.

ٱللَّهُ لَطِيفٌۢ بِعِبَادِهِۦ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُۖ وَهُوَ ٱلۡقَوِيُّ ٱلۡعَزِيزُ ۝١٩

19 اللهُ അല്ലാഹു. لَطِيفٌ സൗമ്യം (മയം) ഉള്ളവനാകുന്നു. بِعِبَادِهِ തൻെറ അടിയാന്മാരോടു. يَرْزُقُ അവർ ഉപജീവിതം നൽകുന്നു കൊടുക്കും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَهُوَ അവൻതന്നെ. الْقَوِيُّ ശക്തൻ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി.

വിഭാഗം 3

20 ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ കൃഷി [വരുമാനം] ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവന് അവൻെറ കൃഷിയിൽ [വരുമാനത്തിൽ] നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്; ആരെങ്കിലും ഇഹലോകത്തെ കൃഷി [വരുമാനം] ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവന് അതിൽനിന്ന് നാം കൊടുക്കും; (പക്ഷേ,) പരലോകത്തിൽ അവന് യാതൊരു ഓഹരിയും ഇല്ലതാനും.

مَن كَانَ يُرِيدُ حَرۡثَ ٱلۡأٓخِرَةِ نَزِدۡ لَهُۥ فِي حَرۡثِهِۦۖ وَمَن كَانَ يُرِيدُ حَرۡثَ ٱلدُّنۡيَا نُؤۡتِهِۦ مِنۡهَا وَمَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِن نَّصِيبٍ ۝٢٠

20 مَن كَانَ ആരെങ്കിലും ആയാൽ. يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കും. حَرْثَ الْآخِرَةِ പരലോകത്തെ കൃഷി (വിള, സമ്പാദ്യം). نَزِدْ لَهُ അവന് നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. فِي حَرْثِهِ അവൻെറ കൃഷിയിൽ. وَمَن كَانَ ആരെങ്കിലും ആയിരുന്നാൽ. يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കും. حَرْثَ الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ കൃഷിയെ. نُؤْتِهِ അവന് നാം കൊടുക്കും. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَمَا لَهُ അവന്നില്ലതാനും. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്ത്. مِن نَّصِيبٍ ഒരു അംശവും, പങ്കും.

'കൃഷിസ്ഥലം, ഉഴവ്, കൃഷി' എന്നൊക്കെയാണ് **حرث** എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥം. പ്രവർത്തന ഫലങ്ങളാകുന്ന നേട്ടങ്ങളാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. പരലോകലഭ്യങ്ങളെ ഉന്നം വെച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു കൂടുതൽ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുത്തിക്കൊടുക്കുമെന്നും, ഐഹികലഭ്യങ്ങളെ ഉന്നം വെക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ മുഴുവൻ നിറവേറ്റുകയില്ല -ഏതോ ചിലതുമാത്രമേ നിറവേറ്റുകയുള്ളു- എന്നും, അതേസമയത്ത് അവർക്ക് പരലോകത്ത് യാതൊരു നൻമയും ലഭ്യമാകുവാനില്ലെന്നും അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്ത് ബനുഇസ്രാഈലിലെ ചില ആയത്തുകൾ ഈ വിഷയം കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നത് കാണാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

من كان يريد العاجلة عجلنا له فيها ما نشاء لمن نريد ثم جعلنا له جهنم يصلهامذوموما مدحورا . ومن اراد الاخرة وسعى لها سعيها وهو مؤمن فاولئك كان سعيهم مشكورا .كلا نمد هؤلآء و هؤلآء من عطآء ربك وما كان عطاء ربك محظورا
بنوا اسرائيل : ١٨-٢٠

(സാരം: ആരെങ്കിലും ഈ ക്ഷണികലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ, അതിൽ അവന് അതായത് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നാം വേണമെന്ന് വെക്കുന്നതെന്തോ അത് നാം ക്ഷണം നൽകുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവന് നാം നരകം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട വനും നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനുമായിക്കൊണ്ട് അവൻ അതിൽ കടന്നെരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പര ലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും, വിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് അതിന് വേണ്ടി അതിൻെറതായ പരി ശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്ക പ്പെടുന്നതായിരിക്കും എല്ലാവർക്കും ഈ വിഭാഗത്തിനും ആ വിഭാഗത്തിനും തന്നെ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ സംഭാവനയിൽ നിന്ന് നാം കയ്യയച്ച് കൊടുക്കുന്നതാണ്. നിൻെറ റബ്ബിൻെറ സംഭാവ ന മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടതായിരിക്കയില്ല. (18 20)

أَمْ لَهُمْ شُرَكَـٰٓؤُا۟ شَرَعُوا۟ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةُ ٱلْفَصْلِ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱلظَّـٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾

21 അതല്ല-(ഒരുപക്ഷേ,) അല്ലാഹു അനുവാദം നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത വല്ലതും മതത്തിൽ പെട്ടതായി തങ്ങൾക്ക് നിയമിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള വല്ല പങ്കാളികളും അവർക്കുണ്ടോ?! തീരുമാനത്തിൻെറ വാക്ക് (മുമ്പ്) ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കിടയിൽ (തൽക്ഷണം) വിധി നടത്തപ്പെടുമായിരുന്നു. അക്രമികളാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്.

---

21 أَمْ لَهُمْ അതല്ല (അഥവാ, ഒരു പക്ഷേ) അവർക്കുണ്ടോ. شُرَكَاءُ പങ്കുകാർ. شَرَعُوا لَهُم അവർക്ക് നിയമിച്ച് (മാർഗ്ഗമാക്കി)ക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള. مِّنَ الدِّينِ മതത്തിൽനിന്ന്, മതമായിട്ട്. مَا യാതൊന്ന്. لَمْ يَأْذَن بِهِ അതിന് അനുവാദം നൽകിയിട്ടില്ല. اللَّهُ അല്ലാഹു. وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. كَلِمَةُ الْفَصْلِ തീരുമാനത്തിൻെറ വാക്ക്. لَقُضِيَ വിധി നടത്തപ്പെടുമായിരുന്നു. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. وَإِنَّ الظَّالِمِينَ നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ. لَهُمْ عَذَابٌ അവർക്ക് ശിക്ഷയുണ്ട്. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ.

تَرَى ٱلظَّـٰلِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا۟ وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۗ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فِى رَوْضَاتِ ٱلْجَنَّاتِ ۖ لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

22 (ഈ) അക്രമികളെ, അവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിനെപ്പറ്റി ഭയപ്പെടുന്നവരായി നിനക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. അത് [ആ ശിക്ഷ], അവരിൽ സംഭവിക്കുന്നതാണ് താനും. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ സ്വർഗ്ഗത്തോപ്പുകളിലുമായിരിക്കും. അവർ എന്തുദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അത് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽ അവർക്കുണ്ട്. അതുതന്നെയാണ് വലുതായ അനുഗ്രഹം (അഥവാ ശ്രേഷ്ഠത).

---

22 تَرَى الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും. مُشْفِقِينَ ഭയപ്പെടുന്നവരായി. مِمَّا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)തിനെപ്പറ്റി. وَهُوَ وَاقِعٌ അത് സംഭവിക്കുന്നതുമാണ്. بِهِمْ അവരിൽ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. فِي رَوْضَاتِ തോപ്പുകളിലായിരിക്കും. الْجَنَّاتِ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലെ. لَهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّا يَشَاءُونَ അവരുദ്ദേശിക്കു

ന്നത്. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. ذَٰلِكَ هُوَ അത് തന്നെയാണ്. الْفَضْلُ അനുഗ്രഹം, ശ്രേഷ്ഠത. الْكَبِيرُ വലിയ.

അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെ തോന്നിയ മതാചാരങ്ങളും നടപടി ക്രമങ്ങളും സ്വികരിച്ചുവരുന്ന ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുടെ ശ്രദ്ധയെ തട്ടിയുണർത്തുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോട് ചോദിക്കുകയാണ്: ഒരുപക്ഷേ, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയില്ലാത്ത പുത്തൻ മതനിയമങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് കൊടുക്കുന്ന മറ്റു വല്ല ദൈവങ്ങളും-മനുഷ്യരിൽ നിന്നോ ജിന്നുകളിൽനിന്നോ-അവർക്കുണ്ടോ, അഥവാ അതുകൊണ്ടാണോ അവർ ഈ നില സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന്? ഉത്തരം വ്യക്തമാണല്ലോ. ന്യായവിസ്താരവും ശിക്ഷാനടപടികളും പരലോകത്തുവെച്ചായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു മുമ്പേ തീരുമാനിച്ചുവെച്ചതാകകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാത്തതെന്നും, വഴിയെ അതവർക്ക് നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നും അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം, സൽക്കർമ്മികളായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ذَٰلِكَ ٱلَّذِى يُبَشِّرُ ٱللَّهُ عِبَادَهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ ۗ قُل لَّآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا ٱلْمَوَدَّةَ فِى ٱلْقُرْبَىٰ ۗ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُۥ فِيهَا حُسْنًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾

23 അതത്രെ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരായ തൻെറ അടിയാൻമാരോട് അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നത്. (നബിയേ) പറയുക: ''ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഇതിൻെറ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല, അടുത്ത ബന്ധത്തിലുള്ള (സ്നേഹ) താൽപര്യം എന്നല്ലാതെ. ആരെങ്കിലും ഒരു നൻമ [പുണ്യം] പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ, നാം അവന് അതിൽ നൻമ [ഗുണം] വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, വളരെ നന്ദിയുള്ളവനുമാണ്.''

---

23 ذَلِكَ الَّذِي അതത്രെ യാതൊന്നു. يُبَشِّرُ اللهُ അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന. عِبَادَهُ തൻെറ അടിയാൻമാർക്ക്. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരായ. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയം ചെയ്ത. قُلْ പറയുക. لَّا أَسْأَلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. عَلَيْهِ അതിൻെറ (ഇതിൻെറ) പേരിൽ. أَجْرًا ഒരു പ്രതിഫലവും. إِلَّا الْمَوَدَّةَ താൽപര്യം (സ്നേഹം) അല്ലാതെ. فِي الْقُرْبَىٰ അടുത്ത ബന്ധത്തിലുള്ള. وَمَن يَقْتَرِفْ ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ. حَسَنَةً വല്ല നൻമയും, പുണ്യകർമ്മം. نَّزِدْ لَهُ അവന് നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. فِيهَا അതിൽ. 3\ حُسْنًاമ, ഗുണം, മെച്ചം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. شَكُورٌ നന്ദിയുള്ളവനാണ്.

സത്യമതപ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിൻെറ പേരിൽ, മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയാകട്ടെ, മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവാചകൻമാരാകട്ടെ, ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് നിരുപാധികം പ്രസ്താവിക്കുന്ന വളരെ അധികം ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ കാണാം. പലതും ഇതിന് മുമ്പ് നാം വായിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'അടുത്ത ബന്ധത്തിലുള്ള താൽപര്യമല്ലാതെ' (الا المودة فى القربى) എന്നുകൂടി ഈ വചനത്തിൽ കൂടുതലായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. القربى എന്ന വാക്കിന് 'കുടുംബബന്ധം അടുപ്പം, പുണ്യകർമ്മം' എന്നിങ്ങിനെ പല

അർത്ഥവും വരാവുന്നത്കൊണ്ട് ഇതിന് ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കാണുവാൻ കഴിയും. അവയിൽ ഏതു വ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, അതുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം, പ്രബോധനത്തിന്റെ പേരിൽ നബി (ﷺ) ജനങ്ങളോട് എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതിഫലം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നല്ല. പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:

1) നാം തമ്മിലുള്ള കുടുംബബന്ധം നിമിത്തം നിങ്ങളെന്നോട് സ്നേഹം കാണിക്കണമെന്നു മാത്രമേ ഞാനാവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളു. അഥവാ, എന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ നിങ്ങൾ ഉൽസുകരല്ലെങ്കിൽ ഇരിക്കട്ടെ, നമ്മുടെ കുടുംബബന്ധം ഓർത്ത് നിങ്ങൾ എന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്താതിരിക്കണം; കുടുംബബന്ധം പാലിക്കൽ എല്ലാവരുടെയും കടമയാണല്ലോ എന്ന് സാരം. ഖുറൈശികളെല്ലാം നബി(ﷺ)യുമായി കുടുംബബന്ധമുള്ളവരാണുതാനും. ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) മുതലായ പ്രധാന മുഫസ്സിറുകൾ പലരും സ്വീകരിച്ചതും, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്ന് ബുഖാരി(رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചതുമാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം.

2) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ച് അവന്റെ അടുപ്പം സമ്പാദിക്കുന്നതിലുള്ള താൽപര്യമാണ് എനിക്കുള്ളത്. ഇതല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രതിഫലവും നിങ്ങളോട് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. 3)എന്റെ അടുത്ത കുടുംബത്തോട് നിങ്ങൾ സ്നേഹം കാണിക്കണമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും, സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഒന്നാണല്ലോ ഇത്. ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അതതിന്റെ ന്യായങ്ങളും, തെളിവുകളും വിവരിച്ചശേഷം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിക്കുന്ന ചില വരികൾ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ഇമാം ബുഖാരീ ഉദ്ധരിച്ചതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തിലെ മഹാ പണ്ഡിതനും, ഖുർആന്റെ അഭിഭാഷകനമായ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) നൽകിയ വ്യാഖ്യാനമാണ് യഥാർത്ഥ വ്യാഖ്യാനം. 'അഹ്ലുബൈത്തി'നെ (നബിതിരുമേനിയുടെ വീട്ടുകാരെ അഥവാ കുടുംബത്തെ) സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒസിയത്തും, അവരോട് ആദരവും നൻമയും കാണിക്കണമെന്ന കൽപനയും നാം നിഷേധിക്കുന്നില്ല. പദവിയിലും ശ്രേഷ്ഠതയിലും ഏറ്റവും മാന്യമായ ഗൃഹത്തിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച സന്തതികളാണല്ലോ അവർ. അബ്ബാസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളും, അലിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളും, വീട്ടുകാരും (رضى الله عنهم) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അവരുടെ മുൻഗാമികളെപ്പോലെ നബിചര്യകളെ പിൻപറ്റി നടക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ വിശേഷിച്ചും!' തുടർന്നുകൊണ്ട് ഈ വിഷയകമായി വന്നിട്ടുള്ള ചില ഹദീസുകളും ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ചിലത് ഇതാണ്:

1) അലി(رضي الله عنه)യോട് അബൂബകർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'എന്റെ കുടുംബം പാലിക്കുന്നതിനെക്കാൾ എനിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കുടുംബം പാലിക്കലാകുന്നു.' 2) അൽപം ദീർഘമായ ഒരു ഹദീസിൽ, നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞതായി മുസ്ലിം (رحمه الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'എന്റെ 'അഹ്ലുബൈത്തി'ന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു:(اذكر كم الله فى اهل بيتى)'. ആരെല്ലാമാണ് 'അഹ്ലുബൈത്തി'ൽ ഉൾപ്പെടുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് സൂ: അഹ്സാബ് 33 ലും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക.

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ۖ فَإِن يَشَإِ ٱللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ ٱللَّهُ ٱلْبَٰطِلَ وَيُحِقُّ ٱلْحَقَّ

24 അതല്ല (-പക്ഷേ,) ''അവൻ [നബി] അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവ് കെട്ടിച്ചമച്ചു'' എന്ന് അവർ പറയുന്നുവോ?! എന്നാൽ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, (നബിയേ,) നിന്റെ ഹൃദയത്തി

بِكَلِمَـٰتِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

ന് അവൻ മുദ്രവെക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു മിഥ്യയായുള്ളതിനെ മായിച്ചു നീക്കുകയും, യഥാർത്ഥമായുള്ളതിനെ തൻെറ വചനങ്ങൾ മൂലം യഥാർത്ഥമാ(യി സ്ഥാപി) ക്കുകയും ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അവൻ നെഞ്ച് [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നവനാണ്.

---

24 أَمْ يَقُولُونَ അതല്ല അവർ പറയുന്നുവോ. افْتَرَى അവൻ കെട്ടിച്ചമച്ചുവെന്ന്. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. كَذِبًا കളവ്, വ്യാജം. فَإِن يَشَإِ اللهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം. يَخْتِمْ അവൻ മുദ്ര വെക്കും. عَلَى قَلْبِكَ നിൻെറ ഹൃദയത്തിന് . وَيَمْحُ اللهُ അല്ലാഹു മായിക്കു(തുടച്ച് നീക്കു)കയും ചെയ്യും. الْبَاطِلَ മിഥ്യയെ, അന്യായത്തെ, വ്യർത്ഥത്തെ. وَيُحِقُّ അവൻ യഥാർത്ഥമാക്കുക (സ്ഥാപിക്കുക, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും. الْحَقَّ യഥാർത്ഥത്തെ, ന്യായത്തെ. بِكَلِمَاتِهِ അവൻെറ വചനങ്ങൾകൊണ്ട്. إِنَّهُ عَلِيمٌ നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ചുകളിൽ (ഹൃദയങ്ങളിൽ) ഉള്ളതിനെ.

നബി (ﷺ) അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ യാതൊന്നും കളവു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്നും, അവിടുത്തെ ഉൽബോധനങ്ങളെല്ലാം യഥാർത്ഥമാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയത്തിന് അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കുകയും, യഥാർത്ഥ സത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള അനന്തര നടപടികളെടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു സാരം.

وَهُوَ ٱلَّذِى يَقْبَلُ ٱلتَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِۦ وَيَعْفُوا۟ عَنِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾

25 അവനത്രെ, തൻെറ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ. അവൻ തിൻമകൾക്ക് മാപ്പു കൊടുക്കുകയും, നിങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നത് അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَيَسْتَجِيبُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۚ وَٱلْكَـٰفِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

26 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവൻ ഉത്തരം നൽകുകയും, അവർക്ക് തൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ (അഥവാ ദയവിൽ) നിന്നും വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയുമുണ്ട്,

---

25 وَهُوَ അവനത്രെ. الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ പശ്ചാത്താപം (ഖേദം) സ്വീകരിക്കുന്നവൻ. عَنْ عِبَادِهِ തൻെറ അടിയാന്മാരിൽനിന്ന്. وَيَعْفُو അവൻ മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. عَنِ السَّيِّئَاتِ തിൻമകൾക്ക്. وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും. مَا تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. 26 وَيَسْتَجِيبُ അവൻ ഉത്തരം നൽകുന്നു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. وَيَزِيدُهُم അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. مِّن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ (ദയവിൽ) നിന്നും. وَالْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികളാകട്ടെ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ شَدِيدٌ കഠിനശിക്ഷ.

പശ്ചാത്താപത്തെയും, പാപമോചനത്തെയും സംബന്ധിച്ച് സൂ: സുമര്‍ 53 ലും, അതിന്‍റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചത് ഓര്‍ക്കുക.

۞ وَلَوْ بَسَطَ ٱللَّهُ ٱلرِّزْقَ لِعِبَادِهِۦ لَبَغَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرٌۢ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾

27 അല്ലാഹു അവന്‍റെ അടിയാന്‍മാര്‍ക്ക് ഉപജീവനം [ആഹാരം] വിശാലമാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കില്‍, അവര്‍ ഭൂമിയില്‍ അതിക്രമം നടത്തുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവന്‍ താനുദ്ദേശിക്കുന്നത് ഒരു തോത് [വ്യവസ്ഥ] അനുസരിച്ച് ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ്. നിശ്ചയമായും, അവന്‍ തന്‍റെ അടിയാന്‍മാരെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയും, കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

27 وَلَوْ بَسَطَ اللهُ അല്ലാഹു വിശാലമാക്കിയിരുന്നെങ്കില്‍. الرِّزْقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം. لِعِبَادِهِ തന്‍റെ അടിയാന്‍മാര്‍ക്ക്. لَبَغَوْا അവര്‍ അതിക്രമം(കുഴപ്പം) നടത്തുമായിരുന്നു. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍. وَلَكِن എങ്കിലും يُنَزِّلُ അവന്‍ ഇറക്കുന്നു. بِقَدَرٍ ഒരു തോത് (അളവ്, കണക്ക്, വ്യവസ്ഥ) പ്രകാരം. مَّا يَشَاءُ അവര്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. إِنَّهُ بِعِبَادِهِ നിശ്ചയമായും അവന്‍ തന്‍റെ അടിയാന്‍മാരെപ്പറ്റി. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.

വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു യാഥാര്‍ത്ഥ്യമാണ് ഈ വചനത്തിലൂടെ അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തരുന്നത്. എല്ലാവര്‍ക്കും അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ജീവിതമാര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍ വിശാലമാക്കിക്കൊടുത്താല്‍ മനുഷ്യര്‍ ഭൂമിയില്‍ അക്രമവും കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു തോതനുസരിച്ചാണ് അതു നല്‍കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. തന്‍റെ അടിയാന്മാരായ മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അവന് സസൂക്ഷമം അറിയാമല്ലോ. സുഖസൗകര്യങ്ങള്‍ വര്‍ദ്ധിച്ചാലും, കുറഞ്ഞാലും അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികള്‍ എപ്രകാരമായിരിക്കും? അവ ഏത് തോതില്‍ നല്‍കുന്നതിലാണ് പൊതുനന്‍മ? ഇത്യാദി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവന് തികച്ചും അറിയാം. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനം ഉണര്‍ത്തുന്നത്. തുറന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടി മനുഷ്യചരിത്രം പരിശോധിക്കുന്ന ഏവര്‍ക്കും ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യം വേഗം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. വ്യക്തികളാകട്ടെ, ജനതകളാകാട്ടെ, രാഷ്ട്രങ്ങളാകട്ടെ, ഉയര്‍ന്ന ജീവിത നിലവാരത്തില്‍ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാല്‍, മാനുഷികമൂല്യങ്ങളും, ധാര്‍മ്മികബോധവും നശിച്ച്, പൈശാചികവും മൃഗീയവുമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അനുഭവം. ഇന്നത്തെ സമ്പന്ന വിഭാഗങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികള്‍ പരിശോധിച്ചാല്‍ ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാം.

വേണ്ടാ, അല്‍പമൊന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക: ഭൂമിയില്‍ എല്ലാവര്‍ക്കും വേണ്ടത്ര ജീവിതസൗകര്യങ്ങള്‍ നല്കപ്പെട്ടുവന്നു വിചാരിക്കുക. ഒരാള്‍ മറ്റൊരാളെ അനുസരിക്കുമോ? മറ്റൊരാള്‍ക്ക് കീഴൊതുങ്ങുമോ? കീഴൊതുക്കുവാന്‍ സാധ്യമാകുമോ? തൊഴിലും ജോലിയും ചെയ്‌വാന്‍ ആളെ കിട്ടുമോ? അന്യോന്യം തട്ടിക്കയറുവാനും കയ്യേറ്റം ചെയ്യുവാനുമല്ലാതെ സഹായത്തിനോ സഹകരണത്തിനോ ആളുണ്ടാകുമോ?......... എല്ലാവരും ജീവിതക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നതായാലത്തെ സ്ഥിതിയും ഏറെക്കുറെ ഇതുതന്നെയായിരിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഉപജീവനമാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ അല്ലാഹു ചിലരെ ഉയര്‍ത്തിയും, മറ്റുചിലരെ താഴ്ത്തിയും വെച്ചിരിക്കുന്നതും. അപ്പോഴേ മനുഷ്യജീവിതമാകുന്ന തുലാസ്സിന്‍റെ സമനില (ബാലന്‍സ്) ശരിപ്പെടുകയുള്ളൂ. അടുത്ത അദ്ധ്യായം 32-ാം വചനത്തില്‍ ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. താരതമ്യേന നോക്കുമ്പോള്‍, ജീവിതസൗകര്യം കുറവാകുന്നതു കൊണ്ട് ഉളവാകുന്ന ദോഷത്തെക്കാള്‍ അതിന്‍റെ ആധിക്യംകൊണ്ടാണ് ലോകത്ത്

ദോഷം സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് കാണാം. ഭൗതിക വീക്ഷണത്തിലൂടെ മാത്രം ഗുണദോഷങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നവർക്കുമാത്രമേ ഈ വാസ്തവം സമ്മതിക്കുവാൻ പ്രയാസം തോന്നുകയുള്ളൂ. മനുഷ്യൻെറ ഏക ജീവിതലക്ഷ്യം ക്ഷണികമായ ഈ ഭൗതിക സുഖഭോഗം മാത്രമായിരിക്കുമല്ലോ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ, നേരെമറിച്ച് അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായ-ശാശ്വതമായ-സുഖസൗകര്യങ്ങളാണ് തങ്ങളുടെ ജീവിതലക്ഷ്യമെന്നും, ആകയാൽ മാനുഷികവും ധാർമ്മികവുമായ മൂല്യങ്ങളുടെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനാണ് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതെന്നും അറിയുന്നവർക്ക് ഈ പ്രസ്താവനയിൽ അണുവോളം സംശയം തോന്നുകയില്ല.

അതുകൊണ്ടാണ് നബീ (ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചത്: **ان مما اخاف عليكم من بعدى ما يفتح عليكم من زهرة الدنياوزينتها – متفق عليه** (സാരം: എൻെറ ശേഷം നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഇഹലോകജീവിതത്തിൻെറ മോടിയും അലങ്കാരവും നിങ്ങൾക്ക് തുറന്നുകിട്ടുന്നത്. (ബു. മു) ഈ പ്രവചനം നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കുശേഷം ഏറെത്താമസിയാതെത്തന്നെ പുലർന്നു കാണുവാനും തുടങ്ങി. മുസ്‌ലിംകളുടെ മതപരവും, ധാർമ്മികവുമായ അധഃപതനത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഭരണരംഗത്തും, സാമൂഹ്യരംഗത്തുമെല്ലാംതന്നെ അവരുടെ യശസ്സ് നഷ്ടപ്പെടുവാനും ഒടുക്കം അത് കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

وَهُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ ٱلْغَيْثَ مِنۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوا۟ وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُۥ ۚ وَهُوَ ٱلْوَلِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾

28 അവൻ തന്നെയാണ് അവർ [ജനങ്ങൾ] നിരാശപ്പെട്ടതിനുശേഷം മഴ ഇറക്കുകയും, തൻെറ കാരുണ്യം വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും. സ്തുത്യർഹനായ കൈകാര്യകർത്താവും അവൻ തന്നെ.

وَمِنْ ءَايَٰتِهِۦ خَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَآبَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَآءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

29 അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് , ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും, ജീവജന്തുക്കളായി അവ രണ്ടിലും അവൻ വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയും സൃഷ്ടിച്ചത്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ , അവയെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുവാൻ കഴിവുള്ളവനുമാണ് അവൻ.

---

28 وَهُوَ അവൻ യാതൊരുവനാണ്, അവനാണ് യാതൊരുവൻ. الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ മഴ ഇറക്കുന്ന. مِن بَعْدِ ശേഷം. مَا قَنَطُوا അവർ നിരാശപ്പെട്ടതിൻെറ. وَيَنشُرُ അവൻ വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. رَحْمَتَهُ തൻെറ കാരുണ്യം. وَهُوَ الْوَلِيُّ അവനത്രെ കൈകാര്യകർത്താവും. الْحَمِيدُ സതുത്യർഹൻ, സുതുതിക്കപ്പെടുന്നവൻ. 29 وَمِنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. خَلْقُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയെയും. وَمَا بَثَّ فِيهِمَا അവ രണ്ടിലും അവൻ വിതരണം ചെയ്തതിനെയും (വ്യാപിപ്പിച്ചതിനെയും). مِن دَابَّةٍ ജീവജന്തുവായിട്ട്. وَهُوَ അവൻ. عَلَى جَمْعِهِمْ അവരെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുവാൻ. إِذَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

دابة (ദാബ്ബത്ത്) എന്ന വാക്ക് ചരിക്കുന്ന എല്ലാ ജീവിക്കും പറയപ്പെടുന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ, ജിന്ന്, മലക്ക് പക്ഷിമൃഗാദികൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ജീവികൾക്കും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. ആകാശഗോളങ്ങളിലും മലക്കുകൾക്കുപുറമെ പലതരം ജീവികൾ ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അവയുടെ പ്രകൃതിസ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റിയോ മറ്റോ നമുക്കൊന്നും തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഭൂമിയിലെ പലതരം ജീവികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം സൂ: നൂർ 45ൽ പറയുന്നു: **يخلق الله ما يشاء** (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്

അവൻ സൃഷ്ടിക്കും.) ആട്-മാട്-ഒട്ടകം-കഴുത-കുതിര മുതലായവയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം സൂ: നഹ്ൽ 8ൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: **ويخلق مالا تعلمون** (നിങ്ങൾക്ക് അറിയാത്തതിനെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കും.) ആഗോള നിരീക്ഷകരായ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്ക് ഉപരിഗോളങ്ങളിൽ ജീവജാലങ്ങളുള്ളതായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തത്കൊണ്ടോ, ഏതെങ്കിലും ചില ഗോളങ്ങളിൽ ജീവികൾ ഇല്ലെന്ന് അവരുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ തെളിയിച്ചതുകൊണ്ടോ ഇപ്പറഞ്ഞതിന് തടസ്സം നേരിടുന്നില്ല. മനുഷ്യൻെറ കഴിവും നിരീക്ഷണവും എത്രമേൽ പുരോഗമിച്ചാലും ശരി, അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിരഹസ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വൻസമുദ്രങ്ങളിലെ ഒരു തുള്ളിക്കണക്കിന്പോലും അവ എത്തിച്ചേരുകയില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ശാസ്ത്രത്തിൻെറ ഭാവിപുരോഗമനംവഴി, ഇന്നുവരെ നാം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഉപരിലോകജീവികളെപ്പറ്റി കുറച്ചെന്തെങ്കിലും വിവരങ്ങൾ നമുക്ക് വഴിയെ അറിയുവാൻ സാധിച്ചെന്നുവരാം. അത്രമാത്രം.

എല്ലാറ്റിനെയും സൃഷ്ടിച്ച് നിയന്ത്രിച്ച് വരുന്ന അല്ലാഹുവിന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അവയെ മുഴുവനും ഒരേ സ്ഥലത്ത് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുവാനും കഴിയുന്നതാണ്. അതെ, ഖിയാമാത്ത് നാളിൽ അതു സംഭവിക്കുന്നതുമാകുന്നു നിശ്ചയം. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ഭൗതികജീവിയായ മനുഷ്യനും, വാനജീവികളായ മറ്റേതെങ്കിലും ജീവികളും തമ്മിൽ സന്ധിക്കുവാനും തടസ്സമൊന്നുമില്ലതന്നെ. അങ്ങിനെ, അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം-അടുത്ത കാലത്ത് ചന്ദ്രനിൽ പോയി തിരിച്ചുപോരുവാൻവേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗദർശനവും സജ്ജീകരണവും നൽകി മനുഷ്യനെ സഹായിച്ചത് പോലെ-മറ്റൊരിക്കൽ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗവും മനുഷ്യനു അവൻ തുറന്നു കൊടുത്തേക്കാം. **الله اعلم**

വിഭാഗം 4

وَمَآ أَصَٰبَكُم مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا۟ عَن كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾

30 നിങ്ങൾക്ക് ഏതൊരു ആപത്ത് ബാധിക്കുന്നതായാലും അത് നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചത് നിമിത്തമായിരിക്കും. പലതിനെ സംബന്ധിച്ചും അവൻ മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

30 وَمَا أَصَابَكُم നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് ബാധിച്ചാലും നിങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ചത്. مِّن مُّصِيبَةٍ ആപത്തായിട്ട്, വല്ല ബാധയും. فَبِمَا كَسَبَتْ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തച്ച)തുകൊണ്ടാണ്. أَيْدِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ, കൈകൾ. وَيَعْفُو അവൻ മാപ്പ് ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. عَن كَثِيرٍ പലതിനെ സംബന്ധിച്ചും, മിക്കതിനെയും.

മനുഷ്യൻ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണിത്. അതെ, മനുഷ്യനു ബാധിക്കുന്ന ഓരോ ആപത്തും മനുഷ്യപ്രവർത്തനത്തിൻെറ അനന്തരഫലമായിരിക്കുമെന്ന്, എന്നാൽ, മനുഷ്യൻെറ എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും അതതിൻെറതായ ദോഷഫലങ്ങൾ അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല താനും. പലതും അല്ലാഹു മാപ്പാക്കി വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യൻെറ അവസ്ഥ അതിഭയാനകമായിത്തീരുമായിരുന്നു. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك عليها من دابة ولكن يؤخرهم الى اجل مسمى – النحل : ٦١

(മനുഷ്യരുടെ അക്രമത്തിനനുസരിച്ച് അല്ലാഹു അവരെ പിടികൂടുകയായിരുന്നെങ്കിൽ, അതിൻെറ -ഭൂമിയുടെ-മീതെ യാതൊരു ജീവജന്തുവെയും അവൻ ബാക്കിവെച്ചേക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരേക്കും അവൻ അവരെ ഒഴിവാക്കിവെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.) (സൂ: നഹ്ൽ: 61:)

മനുഷ്യൻെറ ശരീരാരോഗ്യസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽപോലും മനുഷ്യൻ നിത്യേന ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തെറ്റുകൾക്കനുസരിച്ച് പ്രത്യാഘാതം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ ലോകത്ത് കാണുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. സ്വഭാവത്തിലും, പെരുമാറ്റത്തിലും, ധാർമ്മിക തുറകളിലുമെല്ലാം മനുഷ്യൻ-വക്തിപരമായും സാമൂഹ്യമായും-ചെയ്തുവരുന്ന അനീതികളെപ്പറ്റിയും, അവമൂലം നേരിടാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റിയും ഈ ഖുർആൻവചനം മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! അല്ലാഹുവിൻെറ സഹനവും, അവൻ മനുഷ്യന് നൽകുന്ന മാപ്പും എത്രയെത്ര മഹത്തരം!! മനുഷ്യൻ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന കണക്കറ്റ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ മിക്കതും സംഭവിക്കാതെ അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു. എത്രയോ തെറ്റുകളുടെ ആപൽ ഫലങ്ങളിൽ അവൻ അയവു വരുത്തി ലഘൂകരിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലതിൻെറ പ്രതികരണം സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താതെ, വേറെ ഏതെങ്കിലും എളുതായ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി മാത്രം അനുഭവപ്പെടുത്തി കഴിച്ചലാക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, ഇഹത്തിൽവെച്ച് നടപടിയെടുക്കാതെ, പരത്തിലേക്ക് നീട്ടിവെക്കുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ വേറെയും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യൻെറ പ്രവൃത്തി ദോഷങ്ങൾ മുഴുവനും അനുഭവത്തിൽ വരുത്താതെ പലതും അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.(ويعفوا عن كثير)

നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'എന്തെങ്കിലും ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടാകട്ടെ, വിഷമമാകട്ടെ, ദുഃഖമാകട്ടെ, വ്യസനമാകട്ടെ, ഉപദ്രവമാകട്ടെ, സങ്കടമാകട്ടെ . ഒരു മുള്ളു കുത്തുന്നതുപോലും ഒരു മുസ്‌ലിമിനു സംഭവിക്കുന്നതായാൽ, അതുനിമിത്തം അല്ലാഹു അവൻെറ തെറ്റുകൾ പൊറുത്തുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല.' (ബു; മു.)

وَمَآ أَنتُم بِمُعۡجِزِينَ فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِيّٖ وَلَا نَصِيرٖ ﴿٣١﴾

31 ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ (അല്ലാഹുവിനെ) അസാധ്യമാക്കുന്നവരല്ല; അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കാര്യകർത്താവുമില്ല, ഒരു സഹായകനുമില്ല.

وَمِنۡ ءَايَٰتِهِ ٱلۡجَوَارِ فِي ٱلۡبَحۡرِ كَٱلۡأَعۡلَٰمِ ﴿٣٢﴾

32 അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്, മലകളെപോലെ (ഉയർന്നുകൊണ്ട്) സമുദ്രത്തിൽ (സഞ്ചരിക്കുന്ന) കപ്പലുകൾ.

إِن يَشَأۡ يُسۡكِنِ ٱلرِّيحَ فَيَظۡلَلۡنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهۡرِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

33 അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, കാറ്റിനെ അവൻ അടക്കി നിർത്തുകയും, അങ്ങിനെ അവ അതിൻെറ [സമുദ്രത്തിൻെറ] മുകളിൽ (നിശ്ചലമായും) തങ്ങിനിൽക്കുന്നവയായിതീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അതിൽ, ക്ഷമാലുക്കളും നന്ദിയുള്ളവരുമായ എല്ലാവർക്കും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

أَوۡ يُوبِقۡهُنَّ بِمَا كَسَبُواْ وَيَعۡفُ عَن كَثِيرٖ ﴿٣٤﴾

34 അല്ലെങ്കിൽ, അവർ [ജനങ്ങൾ] പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ചതിൻെറ കാരണമായി അവയെ [കപ്പലുകളെ] അവൻ നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞേക്കുന്നതാണ്. പലതിനെ സംബന്ധിച്ചും അവൻ മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യും.

وَيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مَا لَهُم مِّن

35 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും

مَّحِيصٍ ﴿٣٥﴾

ചെയ്യും; അവർക്ക് ഓടി രക്ഷപ്പെടാവുന്ന ഒരു സ്ഥലവും ഇല്ല എന്ന്. [അതിന്നും കൂടിയാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തേക്കുന്നത്.]

---

31 وَمَا أَنتُم നിങ്ങളല്ല. بِمُعْجِزِينَ അസാധ്യമാക്കുന്ന(പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന)വർ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَمَا لَكُم നിങ്ങളക്കില്ലതാനും. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. مِن وَلِيٍّ ഒരു കൈകാര്യക്കാരനും, രക്ഷാധികാരിയും. وَلَا نَصِيرٍ ഒരു സഹായകനുമില്ല. 32 وَمِنْ آيَاتِهِ അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാണ്. الْجَوَارِ സഞ്ചരിക്കുന്നവ(കപ്പലുകൾ). فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ. كَالْأَعْلَامِ (പൊന്തിക്കാണുന്ന) മലകളെപ്പോലെ. 33 إِن يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം. يُسْكِنِ الرِّيحَ കാറ്റിനെ അവൻ അടക്കിനിറുത്തും. فَيَظْلَلْنَ എന്നിട്ടവ ആയിത്തീരും. رَوَاكِدَ തങ്ങിനിൽക്കുന്നവ, കെട്ടിക്കിടക്കുന്നവ. عَلَى ظَهْرِهِ അതിൻെറ മുകളിൽ, പുറത്ത്. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّكُلِّ صَبَّارٍ എല്ലാ ക്ഷമാശീലൻമാർക്കും. شَكُورٍ നന്ദിയുള്ളവരായ. 34 أَوْ يُوبِقْهُنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവയെ അവൻ നശിപ്പിക്കും. بِمَا كَسَبُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചത് നിമിത്തം. وَيَعْفُ അവൻ മാപ്പുചെയ്യുകയും ചെയ്യും. عَن كَثِيرٍ പലതിനെയും. 35 وَيَعْلَمَ അറിയുവാനും. الَّذِينَ يُجَادِلُونَ തർക്കം നടത്തുന്നവർ. فِي آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ. مَا لَهُم അവർക്കില്ല. مِّن مَّحِيصٍ ഓടിരക്ഷപ്പെടാവുന്ന ഒരു സ്ഥലവും.

മുൻകാലത്ത് യന്ത്രകപ്പലുകൾ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് പായക്കപ്പലുകളെപ്പറ്റിയാണ് ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളത്. എങ്കിലും ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങളിൽ പായക്കപ്പലുകൾ മാത്രമല്ല, പരിഷ്കരിച്ച വൻകപ്പലുകളും ഉൾപ്പെടുന്നുതാനും സാധാരണ നിലയിൽ യന്ത്രക്കപ്പലുകൾക്ക് കാറ്റിൻെറ ഗതിവിഗതികൾ ഒരു പ്രശ്നമല്ലെങ്കിലും, അമിതമായ കാറ്റും കോളും അവയക്കും പേടിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ആഞ്ഞടിച്ചും വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിയും, കടലിലെ പാറകളിലും മലകളിലും ചെന്നിടിച്ചും, മണലിൽ പൂന്തിയും, യന്ത്രം തകരാറിലായും ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലുള്ള അപായ സാധ്യതകളിൽ നിന്ന് അവയും ഒഴിവല്ല. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ കാരണം അവയെ പല നിലക്കും അപകടപ്പെടുത്തി നടപടിയെടുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയും. അങ്ങിനെയുള്ള ദുരന്തഘട്ടങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നല്ലാതെ രക്ഷാമാർഗ്ഗമില്ലെന്ന് സത്യനിഷേധികൾക്കുപോലും ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ 30-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, പലതും മാപ്പു നൽകിയും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യന് സമാധാനപൂർവ്വം ഉദ്ദേശിച്ച പോലെ സമുദ്രസഞ്ചാരം നടത്തുവാൻ സൗകര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ ക്ഷമാപൂർവ്വം, കൃതജ്ഞതാബുദ്ധിയോടുകൂടി, ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, അപാരമായ കഴിവുകളെയും, അവൻെറ കൈകാര്യങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന യുക്തി മഹത്വങ്ങളെയും സാക്ഷീകരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. والله الموفق

فَمَا أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَمَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

36 എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് വല്ല വസ്തുവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലത് ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ ഉപകരണമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കലുള്ളതാകട്ടെ, കൂടുതൽ ഉത്തമവും, കൂടുതൽ ശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. (അത് ആർക്കാണെന്നോ?-) വിശ്വസിക്കുകയും തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറമേൽ (കാര്യങ്ങളെ) ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കും;

وَٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُواْ هُمۡ يَغۡفِرُونَ ﴿٣٧﴾

37 മഹാപാപങ്ങളെയും, നീചവൃത്തികളെയും വിട്ടകന്ന് നിൽക്കുന്നവർക്കും; ദ്വേഷ്യം വരുമ്പോൾ അവർ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും (അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കും);

وَٱلَّذِينَ ٱسۡتَجَابُواْ لِرَبِّهِمۡ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَمۡرُهُمۡ شُورَىٰ بَيۡنَهُمۡ وَمِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾

38 തങ്ങളുടെ റബ്ബിന് ഉത്തരം നൽകുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തവർക്കും; തങ്ങളുടെ കാര്യം തങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂടിയാലോചിക്കപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും, നാം തങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും (അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കും);

وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَابَهُمُ ٱلۡبَغۡيُ هُمۡ يَنتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾

39 തങ്ങൾക്ക് (വല്ലവരിൽനിന്നും) അതിക്രമം ബാധിച്ചാൽ, (സ്വയം) രക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവർക്കും.

---

36 فَمَا أُوتِيتُم എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. مِّن شَيْءٍ വല്ലവസ്തുവും. فَمَتَاعُ ജീവിതത്തിൻെറ ഉപകരണം (വിഭവം) ആകുന്നു. الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക, ഇഹത്തിൻെറ. وَمَا عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളതാകട്ടെ. خَيْرٌ ഉത്തമമായതാണ്. وَأَبْقَى അധികം ശേഷിക്കുന്നതും. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. وَعَلَى رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ മേൽ. يَتَوَكَّلُونَ അവർ ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. 37 وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ വിട്ടകന്നു നിൽക്കുന്നവർക്കും. كَبَائِرَ الْإِثْمِ പാപത്തിൽ വലുതായവയെ (മഹാപാപങ്ങളെ). وَالْفَوَاحِشَ നീചവൃത്തികളെയും. وَإِذَا مَا غَضِبُوا അവർ കോപിച്ചാൽ, ദ്വേഷ്യം പിടിച്ചാൽ. هُمْ يَغْفِرُونَ അവർ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും. 38 وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا ഉത്തരം നൽകിയവരും. لِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്. وَأَقَامُوا നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَأَمْرُهُمْ അവരുടെ കാര്യം. شُورَى കൂടിയാലോചിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. بَيْنَهُمْ തങ്ങൾക്കിടയിൽ. وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ നാമവർക്ക് നൽകിയതിൽനിന്ന്. يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കയും ചെയ്യും. 39 وَالَّذِينَ യാതൊരുവർക്കും. إِذَا أَصَابَهُمُ അവർക്ക് ബാധിച്ചാൽ. الْبَغْيُ അതിക്രമം (കയ്യേറ്റം). هُمْ അവർ. يَنتَصِرُونَ രക്ഷാനടപടിയെടുക്കും.

ഇങ്ങിനെയുള്ള സജ്ജനങ്ങൾക്കാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അഥവാ പരലോകത്ത് വെച്ച് ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രതിഫലങ്ങളും വളരെ ഉത്തമവും, നശിച്ചുപോകാതെ അവശേഷിക്കുന്നതും ആയിരിക്കുക. ഈ ഗുണങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നത് ശിക്ഷയാണല്ലോ. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇഹത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചതെന്തോ അതുമാത്രമേ അവർക്കുള്ളു. ഈ വചനങ്ങളിൽ സജ്ജനങ്ങളുടേതായ പത്തു ഗുണങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്:.

1) സത്യവിശ്വാസം. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തവർക്ക് പരലോകത്ത് യാതൊരു രക്ഷയുമില്ലെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെ യാതൊരു കർമ്മവും അവിടെ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരിക്കെ, തുടർന്നുപറയുന്ന മറ്റെല്ലാ ഗുണങ്ങളും സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി മാത്രമേ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയുള്ളുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. 2) കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭാരമേൽപിക്കാൻ, അതായത്: അവനവൻെറ കഴിവിൽപെട്ടതെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുകയും, കഴിവിനപ്പുറമുള്ളതിൽ ശുഭപ്രതീക്ഷയോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടി അല്ലാഹുവിൽ ഭാരമേൽപിച്ചു സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്യുക. ഇതിനെപ്പറ്റിയും ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ധാരാളം പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാറുള്ളതാണ്.

(3, 4) മഹാപാപങ്ങളിൽനിന്നും നീചവൃത്തികളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുക കർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായതുമായ എല്ലാ പാപങ്ങളും മഹാപാപത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യത്വത്തിനും മാന്യതക്കും നിരക്കാത്ത നിന്ദ്യകൃത്യങ്ങളും, അന്യന് അപമാനവും മാനനഷ്ടവും വരുത്തുന്ന നീചകൃത്യങ്ങളുമാണ് **الفواحش** (നീചവൃത്തികൾ) എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നിസ്സാരങ്ങളായ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ വന്നുപോകുക മനുഷ്യസഹജമാണ്. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു **٣١ : النساء– ان تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم سيئاتكم وندخلكم مدخلا كريما** (നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കപ്പെടുന്നതിൽ വൻകാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ വിട്ടകന്ന് നിൽക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ തിൻമകളെ നിങ്ങൾക്ക് നാം മൂടിവെച്ച് . പൊറുത്തു . തരുകയും, നിങ്ങളെ നാം മാന്യമായ പ്രവേശനം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (സൂ: നിസാഉ് 31.)

5) കോപം വന്നാൽ പൊറുത്തുകൊടുക്കൽ, സഹിഷ്ണുതയില്ലായ്മയിൽനിന്നും, പ്രതികാര വാഞ്ചയിൽനിന്നുമാണ് കോപം ഉണ്ടാകുന്നത്. അപ്പോൾ, കോപം അനുഭവപ്പെടുന്നവൻ തന്റെ പ്രതിയോഗിയുടെ നേരെ മാപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും കൈക്കൊള്ളുന്നപക്ഷം, അതവന്റെ മാന്യതയും ഹൃദയശുദ്ധിയും പരിപക്വതയുമാണ് കാണിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **متفق عليه –– ليس الشديد بالصرعة انما الشديد الذي يملك نفسه عندالغضب** സാരം: ‘മൽപിടുത്തത്തിൽ ആളെ വീഴ്ത്തുന്നതുകൊണ്ടല്ല, ഊക്കനാകുന്നത്. ദേഷ്യം വരുമ്പോൾ മനസ്സിനെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നവനാണ് ഊക്കൻ. 6) റബ്ബിന് ഉത്തരം ചെയ്യൽ. അതായത് അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഏത് കാര്യത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചാലും ആ ക്ഷണം സ്വീകകരിക്കുകയും- അത് തന്റെ ഇച്ഛക്കും ഇഷ്ടത്തിനും അനുകൂലമാകട്ടെ പ്രതികൂലമാകട്ടെ-അതിനെ നിരുപാധികം പിൻപറ്റി അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക. 7) നമസ്കാരം നിലനിറുത്തൽ. ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളുടെയും പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ഇല്ലതന്നെ.

8) കാര്യങ്ങളിൽ അന്യോന്യം കൂടിയാലോചനനടത്തൽ, മനുഷ്യന്റെ പാരത്രികമോ, മതപരമോ ആയ വശങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ലൗകികവും ഭൗതികവുമായ വശങ്ങളിൽപോലും വളരെയേറെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒരു ഗുണമത്രെ ഇത്. തർക്കവും കക്ഷിവഴക്കും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിലും, മതകാര്യങ്ങളും, പൊതുകാര്യങ്ങളും നടപ്പാക്കുന്നതിലും, ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളിൽ യോജിപ്പുവരുത്തുന്നതിലും, നാനാമുഖങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടുന്നതിലുമെല്ലാം തന്നെ കൂടിയാലോചന എത്രമാത്രം പ്രയോജനകരമാണെന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ല. നേരെമറിച്ച് അത്യാവശ്യമെങ്കിലും കൂടിയാലോചന നടത്തപ്പെടാതെ ഏകപക്ഷീയമായി കാര്യങ്ങൾ കയ്യാളുന്നത് നിമിത്തം ഉണ്ടാകാറുള്ള ഭവിഷ്യത്തുകൾ പലപ്പോഴും വമ്പിച്ചതായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ‘വഹ്‌യ്’ ലഭിക്കുന്ന ആളായിരുന്നിട്ടുപോലും, പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ നേരിടുമ്പോഴെല്ലാം നബി(ﷺ) തിരുമേനി സഹാബികളുമായി അവയെപ്പറ്റി കൂടിയാലോചന നടത്തുക പതിവായിരുന്നു. **١٠٩ –ال عمران – وشاورهم بلامر فاذا عزمت فتوكل على الله** (നീ അവരുമായി കാര്യത്തിൽ കൂടിയാലോചന നടത്തുക എന്നിട്ട് നീ തീർച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭാരമേൽപിച്ച് കൊള്ളുക.) എന്നു അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോട് കൽപിക്കുകയും ചെയതിരിക്കുന്നു. കൂടിയാലോചനയുടെ പ്രാധാന്യത്തെയും, സ്വാഭിപ്രായം കൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുന്നതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന പല ഹദീസുകളും കാണാവുന്നതാണ്. ഇമാം തിർമദീ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസ്-ഇക്കാലത്ത് വിശേഷിച്ചും-പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു:

اذا كان امرؤكم خيار كم واغنياؤكم سمحائكم واموركم شورى بينكم فظهر الارض خير لكم من بطنها واذا كان امرؤكم شراركم واغنياؤكم بخلائكم واموركم الى نسائكم فبطن الارض خيرلكم من ظهرها– الترمذى

(നിങ്ങളുടെ അധികാരസ്ഥൻമാർ നിങ്ങളിൽ ഉത്തമൻമാരും ‘നിങ്ങളുടെ ധനികൻമാർ

നിങ്ങളിൽ ഔദാര്യവാൻമാരും' നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂടിയാലോചിക്കപ്പെടുന്നവരും ആണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു ഭൂമിയുടെ ഉൾഭാഗത്തേക്കാൾ അതിൻെറ ഉപരിഭാഗം ഉത്തമമമായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ അധീകാരസ്ഥൻമാർ നിങ്ങളിൽ മോശക്കാരും, നിങ്ങളുടെ ധനികൻമാർ നിങ്ങളിൽ പിശുക്കൻമാരും, നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളുടെ അടുക്കലും ആയിരുന്നാൽ അപ്പോൾ, ഭൂമിയുടെ ഉപരിഭാഗത്തേക്കാൾ അതിൻെറ ഉൾഭാഗം നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമമായിരിക്കും) ഹാ! ഈ ഹദീസും ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ പൊതുനിലയും കൂടി ഒന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! الله اكبر

9) അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന ചിലവഴിക്കൽ. അല്ലാഹു നൽകിയതല്ലാതെ മനുഷ്യൻെറ പക്കൽ എന്താണുള്ളത്? ഭൂവിഭവങ്ങളെല്ലാം ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതും, മനുഷ്യൻെറ അദ്ധ്വാനം ഫലവത്താക്കുന്നതും, അവന്ന് അദ്ധ്വാനിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടാക്കുന്നതും,-അതിന് തോന്നിക്കുന്നതു പോലും . അല്ലാഹുവിൻെറ വകയാണല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ അതു വിനിയോഗിക്കുന്നത് മനുഷ്യൻെറ കടമയും, അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദി കാണിക്കലുമാണ്. അല്ലാഹു നൽകിയതെല്ലാം ചിലവഴിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നില്ല 'നൽകിയതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കുക' അതായത് കഴിവിൻെറ തോതും, വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വിഷയത്തിൻെറ പ്രാധാന്യവും അനുസരിച്ച് ചിലവഴിക്കുക എന്നേ അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളു.

10) അന്യരിൽ നിന്ന് അതിക്രമം നേരിട്ടാൽ സ്വയം രക്ഷാനടപടി എടുക്കൽ. അതായത്, അക്രമിക്കപ്പെടുകയോ കയ്യേറ്റം ചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, ഭീരുത്വവും ചപലതയും കാണിക്കാതെ, ധീരവും സമർത്ഥവുമായ നിലയിൽ അതിനെ ചെറുക്കുകയും പ്രതികാര നടപടികളെടുക്കുകയും ചെയ്യുക. എതിരാളിയോട് പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ മാപ്പു നൽകുവാൻ പ്രോൽസാഹനം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള കൽപനകളും, ഇപ്പറഞ്ഞതും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമൊന്നുമില്ല. രണ്ടിൻെറയും സന്ദർഭങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. വ്യക്തിപരമായ കാര്യവും പൊതുകാര്യവും തമ്മിലും, മാപ്പു നൽകിയാൽ അതിന് കൂറുണ്ടാകുന്ന മാന്യനും കൂടുതൽ ധിക്കാരത്തിന് മുതിരുന്ന ദുഷ്ടനും തമ്മിലും, മാപ്പിനെ ദുർബ്ബലതയായി കണക്കാക്കുന്ന പ്രതിയോഗിയും ഔദാര്യമായി ഗണിക്കുന്ന പ്രതിയോഗിയും തമ്മിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. ഒന്നു ധീരതയാണെങ്കിൽ മറ്റേത് ഔദാര്യമാകുന്നു. ഒരു കവി ഈ തത്വമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

اذا انت اكرمت الكريم ملكته × وان انت اكرمت اللئيم تمردا
فوضع الدى فى موضع السيف بالعلا × مضر كوضع السيف فى موضع الندى

(സാരം: മാന്യനെ നീ മാനിച്ചാൽ നിനക്കവനെ സ്വാധീനമാക്കാം. ദുഷ്ടനെ മാനിച്ചാൽ അവൻ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കയാണ് ചെയ്യുക. അതുകൊണ്ട് വാൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ട സ്ഥാനത്ത് ഔദാര്യം പ്രയോഗക്കുന്നത് ഔദാര്യത്തിൻെറ സ്ഥാനത്ത് വാൾ പ്രയോഗിക്കുന്നത് പോലെത്തന്നെ, ഉപദ്രവകരമാകുന്നു.)

മർഹൂം അല്ലാമ: സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബു അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് പോലെ, ഈ അദ്ധ്യായം അവതരിച്ചത് മക്കീ കാലഘട്ടത്തിലാണല്ലോ. മുസ്ലിംകൾക്ക് തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളോട് പ്രതികാരവും രക്ഷാനടപടിയും കൈക്കാളളുവാൻ സാധിക്കാത്ത, ക്ഷമയും സഹനവും മാത്രം അവലംബമായിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അപ്പോൾ, മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായി നിലകൊള്ളേണ്ടിയിരിക്കുന്നതും, സമുദായത്തിൻെറ നിലനിൽപിനും വളർച്ചക്കും ആവശ്യം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു സ്വഭാവം എന്ന നിലക്കുകൂടിയാണ് അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം - അതിക്രമം ബാധിച്ചാൽ അതിനെതിരെ രക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുക എന്ന നയം - മുസ്ലിംകളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മാപ്പ് നൽകുന്നതിനെക്കുറി

ച്ചും, പ്രതികാരനടപടി എടുക്കുന്നപക്ഷം അതെങ്ങിനെയായിരിക്കണമെന്നും അടുത്ത വചന ങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

وَجَزَٰٓؤُاْ سَيِّئَةٖ سَيِّئَةٞ مِّثۡلُهَاۖ فَمَنۡ عَفَا وَأَصۡلَحَ فَأَجۡرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ٤٠

40 ഒരു തിൻമയുടെ പ്രതിഫലം, അതുപോലെയുള്ള ഒരു തിൻമയാകുന്നു. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും മാപ്പുനൽകുകയും, നന്നാക്കുക (അഥവാ നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്താൽ, അവൻെറ കൂലി അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ടത്) ആകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ അക്രമം ചെയ്യുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

وَلَمَنِ ٱنتَصَرَ بَعۡدَ ظُلۡمِهِۦ فَأُوْلَٰٓئِكَ مَا عَلَيۡهِم مِّن سَبِيلٍ ٤١

41 തന്നെ അക്രമിച്ചതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും രക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നതായാൽ, അക്കൂട്ടരുടെമേൽ [അവർക്കെതിരെ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ] യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല.

إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَظۡلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبۡغُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٤٢

42 നിശ്ചയമായും മാർഗ്ഗമുള്ളത് ജനങ്ങളെ അക്രമിക്കുകയും, ന്യായമല്ലാത്ത വിധേന ഭൂമിയിൽ അതിക്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെമേൽമാത്രമാണ്. അക്കൂട്ടർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ ٤٣

43 ആരെങ്കിലും ക്ഷമിക്കുകയും, പൊറുക്കുകയും ചെയ്താൽ, നിശ്ചയമായും അത് (മനോ) ദാർഢ്യതയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു.

---

40 وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ ഒരു തിന്മയുടെ പ്രതിഫലം. سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا അതുപോലുള്ള ഒരു തിൻമയാണ്. فَمَنْ عَفَا എന്നാൽ ആരെങ്കിലും മാപ്പ് ചെയ്താൽ. وَأَصْلَحَ നന്നാക്കുകയും, നല്ലതുപ്രവർത്തിക്കുകയും. فَأَجْرُهُ എന്നാലവൻെറ കൂലി, പ്രതിഫലം. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേലാകുന്നു. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നി(ല്ല). الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ. 41 وَلَمَنِ انتَصَرَ ആരെങ്കിലും രക്ഷാ നടപടി യെടുത്താൽ. بَعْدَ ظُلْمِهِ തന്നെ അക്രമിച്ചതിനുശേഷം. فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. مَا عَلَيهِم അവരുടെമേൽ ഇല്ല. مِّنْ سَبِيلٍ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും, വഴിയും. 42 إِنَّمَا السَّبِيلُ നിശ്ചയമായും മാർഗ്ഗമുളളത്. عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ മാത്രമാണ്. يَظْلِمُونَ النَّاسَ ജനങ്ങളെ അക്രമിക്കുന്ന. وَيَبْغُونَ അതിക്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായമില്ലാതെ. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ. 43 وَلَمَنْ صَبَرَ ആരെങ്കിലും ക്ഷമിച്ചാൽ, സഹിച്ചാൽ. وَغَفَرَ പൊറുക്കുകയും. إِنَّ ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അത്. لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ദൃഢതയുള്ള (സുദൃഢമായ-വേണ്ടപ്പെട്ട) കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതുതന്നെ.

ഒരു തിൻമക്ക് പ്രതികാരം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്ത അതേ പ്രകാരത്തിൽ മാത്രമേ അങ്ങോട്ടും ചെയ്വാൻ പാടുള്ളു: അതിൽ കവിയുവാൻ പാടില്ല. തിൻമയുടെ പ്രതിഫലം അതുപോലെയുള്ള ഒരു തിൻമയാണ് (وجزاء سئيةسئية مثلها) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം അതാണ്. وان عاقبتم فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهوخير للصابرين–النحل ١٢٦ (നിങ്ങൾ പ്രതികാര

നടപടി എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളോട് എടുക്കപ്പെട്ട നടപടിപോലെയു ള്ളത് കൊണ്ട് നടപടിയെടുക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും അത് ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക് ഉത്തമമാകുന്നു. (സൂ; നഹ്ൽ) فمن اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم واتقواالله البقرة : ١٩٤ (ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് അതിരുവിട്ട് പ്രവർത്തിച്ചാൽ നിങ്ങളോടവൻ അതിര് വിട്ടതുപോലെ യുള്ളത് കൊണ്ട് അങ്ങോട്ടും . അതിര് കടന്നുകൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (അൽബഖറ:) എന്നീ വചനങ്ങൾ ഈ വിഷയം കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. കണ്ണി ന് കണ്ണ്, മൂക്കിന് മുക്ക്, പല്ലിന് പല്ല് എന്നിങ്ങിനെ കൃത്യമായിട്ടായിരിക്കണം പ്രതികാരം എന്നു ള്ളത് ഇസ്‌ലാമിലെ ഖണ്ഡിതമായ നിയമമാണ്. പ്രതികാരം എടുക്കുന്നത്, ആക്രമി ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്ത അതേ പ്രകാരത്തിലായിരിക്കയാൽ രണ്ട് ഭാഗക്കാരുടെ പ്രവർത്തനവും ഒരേ രീതിയിലു ള്ളതായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും 'തിൻമ' എന്നും 'അതിക്രമം' എന്നും (سئية، اعتداء) അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സൂചനയും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അക്രമിക്കപ്പെട്ടവൻെറ ഒരവകാശമെന്ന നിലക്കും, സുമദായ ത്തിൽ നീതി നിലനിറുത്തുവാൻ ആവശ്യമെന്ന നിലക്കുമാണ് പ്രതികാരനടപടി അംഗീകരിക്ക പ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്: പക്ഷേ, അത് വാസ്തവത്തിൽ ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്തതുപോലെയുള്ള ആക്രമവും തിൻമയും തന്നെയാണല്ലോ. അതിനാൽ കഴിവതും അത് ഒഴിവാക്കുകയും, തൽസ്ഥാനത്ത് മാപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് മാന്യവും പുണ്യവുമായിട്ടുള്ളത്. ഇതാണാ സൂചന. الله اعلم

ആക്രമിക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയെന്നത് അക്രമിക്കപ്പെട്ടവൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഔദാര്യ വും, മാന്യതയുമായതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അല്ലാു അതിനെപ്പറ്റി പല സ്ഥലത്തും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും. മാപ്പ് നൽകിയതുകൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ, നിലവിലുള്ള ശത്രുതാമനസ്ഥിതി അവസാനിപ്പിക്കുകയും, നല്ല പെരുമാറ്റം വഴി സ്നേഹബന്ധം സ്ഥാപിക്കു കയും ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസ്തുത ഗുണം കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടതായിത്തീരുകയും, പ്രതിയോഗിക്ക് അതൊരു ഗുണപാഠമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട്തന്നെയാണ് മാപ്പ് നൽകുക യും, നന്നാക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിന് പ്രതിഫലം നൽകൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ബാധ്യതയാ ണ് (فمن عفا واصلح الخ) എന്ന് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കന്നതും. (ഹാമീം സജദ: 34, 35 മുതലായ വചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.) ആക്രമികളെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയി ല്ല (انه لا يحب الظالمين) എന്ന വാക്യത്തിൽ ആദ്യമായി ആക്രമം നടത്തിയവൻ മാത്രമല്ല, പ്രതികാര നടപടിയിൽ അതിര് കവിഞ്ഞവനും ഉൾപ്പെടുന്നു 'രണ്ട് പേർ അന്യോന്യം പഴി പറയുമ്പോൾ ആക്രമത്തിന് വിധേയനായവൻ അങ്ങോട്ടുള്ള മറുപടിയിൽ അതിരുവിട്ട് പറയാത്തപക്ഷം, രണ്ട്പേരും അന്യോന്യം പറഞ്ഞതിൻെറ കുറ്റം മുഴുവനും ആദ്യം പറയുവാൻ തുടങ്ങിയവൻെറ പേരിലായിരിക്കു'മെന്ന് ഇമാം മുസ്‌ലിം (ﷺ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. (المستهان ما قالا فعلى البادئ مالم يعتد المظلوم مسلم)

അക്രമത്തിനും കയ്യേറ്റത്തിനും വിധേയനായവൻ നിയമാനുസൃതം രക്ഷാനടപടി എടുക്കു കയോ പ്രതികാരം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് തടയുവാനും, അതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുവാനും, അതിൻെറ പേരിൽ അവനെ ആക്രമിക്കുവാനും പാടില്ല. നേരെമറിച്ച് വ്യക്തികളെ ആക്രമിക്കു ക, നാട്ടിൽ അതിക്രമവും കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കുക മുതലായവ ചെയ്യുന്ന ദ്രോഹികൾക്കെതിരിൽ മാത്രമേ അതെല്ലാം ചെയ്യാവു. ഇഹത്തിൽവെച്ചുള്ള നടപടികൾക്കുപുറമെ, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽവെച്ച് അതികഠിനമായ ശിക്ഷക്കും ഇവർ വിധേയരായിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണ് 41, 42 എന്നീ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. 43-ാം വചനത്തിൽ ക്ഷമയുടെയും, മാപ്പ് നൽകുന്നതിൻെറയും പ്രാധാന്യം ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചുണർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അത് മനോദാർഢ്യതയിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന ഒരു മഹത്തായ ഗുണമാണെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അത് നിസ്സാരമല്ല വളരെ വീര്യപ്പെട്ടതാണ് എന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

അഹ്മദ് (ﷺ), അബൂദാവൂദ് (ﷺ) എന്നിവർ നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ അബൂബക്കർ (ﷺ) നോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കാണാം: 'മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ തികച്ചും പരമാർത്ഥമാണ്: ഏതൊരു അടിയാനും ഒരു അക്രമത്തിന് വിധേയനായിട്ട് അവൻ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി അതിനെപ്പറ്റി കണ്ണടക്കുന്നപക്ഷം, അതുമൂലം അല്ലാഹു അവന് പ്രതാപം നൽകുകയും, സഹായിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. ഏതൊരു മനുഷ്യനും ചർച്ചാബന്ധം ചേർക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സംഭാവനയുടെ വാതിൽ (മാർഗ്ഗം) തുറക്കുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അതുമൂലം അവന് വർദ്ധനവ് നൽകാതിരിക്കയില്ല. ഏതൊരു മനുഷ്യനുംതന്നെ (ഉള്ളതിൽകൂടി) വർദ്ധിച്ചുകിട്ടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ചോദ്യത്തിൻെറ വാതിൽ (യാചനാമാർഗ്ഗം) തുറക്കുന്നപക്ഷം, അതുമൂലം അവന് കുറവ് (നഷ്ടം) അധികരിപ്പിക്കാതിരക്കയുമില്ല.'

വിഭാഗം 5

وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن وَلِيّٖ مِّنۢ بَعۡدِهِۦۗ وَتَرَى ٱلظَّٰلِمِينَ لَمَّا رَأَوُاْ ٱلۡعَذَابَ يَقُولُونَ هَلۡ إِلَىٰ مَرَدّٖ مِّن سَبِيلٖ ﴿٤٤﴾

44 അല്ലാഹു ഏതൊരുവനെ വഴിപിഴവിലാക്കിയോ അവന് പിന്നീട് യാതൊരു രക്ഷാകർത്താവും ഇല്ല. അക്രമികൾ ശിക്ഷയെ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ, അവർ പറയുന്നതായി നിനക്കുകാണാം: ''ഒരു തിരിച്ചുപോക്കിന് വല്ല മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടോ?!'' എന്ന്.

وَتَرَىٰهُمۡ يُعۡرَضُونَ عَلَيۡهَا خَٰشِعِينَ مِنَ ٱلذُّلِّ يَنظُرُونَ مِن طَرۡفٍ خَفِيّٖۗ وَقَالَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ وَأَهۡلِيهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ أَلَآ إِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ فِي عَذَابٖ مُّقِيمٖ ﴿٤٥﴾

45 നിന്ദ്യതനിമിത്തം, (വിനയപ്പെട്ട്) ഭക്തി കാണിക്കുന്നവരായ നിലയിൽ അതിൻെറ [നരകത്തിൻെറ] അടുക്കൽ അവർ പ്രദർശിക്കപ്പെടുന്നതായും നിനക്ക് കാണാം. (ശരിക്ക് കണ്ണുതുറക്കാതെ) ഗോപ്യമായ ഒരു ദൃഷ്ടിയിലൂടെ അവർ നോക്കുന്നതാണ്. വിശ്വസിച്ചവർ പറയും: ''നിശ്ചയമായും, (സാക്ഷാൽ) നഷ്ടക്കാർ, ഖിയാമത്തു നാളിൽ തങ്ങളെത്തന്നെയും, തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരെയും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരത്രെ. ''അല്ലാ! (അറിഞ്ഞേക്കുക:) നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ (ഇടമുറിയാതെ) നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷയിലായിരിക്കും.

وَمَا كَانَ لَهُم مِّنۡ أَوۡلِيَآءَ يَنصُرُونَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِۗ وَمَن يُضۡلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾

46 അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, അവരെ സഹായിക്കുന്ന രക്ഷാകർത്താക്കളൊന്നും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അല്ലാഹു ഏതൊരുവനെ വഴിപിഴവിലാക്കിയോ അവന് യാതൊരു (രക്ഷാ) മാർഗ്ഗവും ഇല്ല.

---

44 وَمَن يُضْلِلِ اللهُ ആരെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കിയോ. فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല. مِن وَلِيٍّ ഒരു രക്ഷാധികാരിയും, ബന്ധുവും, മിത്രവും. مِّنْ بَعْدِهِ അവന്നുശേഷം (പുറമെ). وَتَرَى الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും. لَمَّا رَأَوُا അവർ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ. الْعَذَابَ ശിക്ഷ. يَقُولُونَ പറയുന്നതായിട്ടു. هَلْ ഉണ്ടോ. إِلَى مَرَدٍّ ഒരു മടങ്ങി (തിരിച്ചു) പോക്കിന്. مِّن سَبِيلٍ വല്ല മാർഗ്ഗവും. 45 وَتَرَاهُمْ നിനക്കവരെ കാണുകയും ചെയ്യാം. يُعْرَضُونَ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായി. عَلَيْهَا അതിങ്കൽ, അതിന്നടുത്ത്. خَاشِعِينَ വിനയപ്പെട്ടവരായി, ഭക്തി കാണിക്കുന്നവരായി.

مِنَ الذُّلِّ നിന്ദ്യതയാൽ, എളിമനിമിത്തം. يَنظُرُونَ അവർനോക്കും, നോക്കിക്കൊണ്ട്. مِن طَرْفٍ ഒരു (ത രം)കണ്ണിൽ (ദൃഷ്ടിയിൽ) കൂടി. خَفِيٍّ ഗോപ്യമായ, ഒളിഞ്ഞ. وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ പറയും. إِنَّ الْخَاسِرِينَ നിശ്ചയമായും നഷ്ടക്കാർ. الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ്. أَنفُسَهُمْ തങ്ങ ളെത്തന്നെ, സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെ. وَأَهْلِيهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരെ (വീട്ടുകാരെ, കുടുംബ ത്തെ)യും. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ അല്ലാ നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ. فِي عَذَابٍ ശിക്ഷയിലായിരിക്കും. مُّقِيمٍ നിലനിൽക്കുന്ന. 46 وَمَا كَانَ لَهُم അവർക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല. مِّنْ أَوْلِيَاءَ രക്ഷാകർത്താക്കളിൽനിന്നും (ആരും). يَنصُرُونَهُم അവരെ സഹായിക്കുന്ന. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹു വിനു പുറമെ. وَمَن يُضْلِلِ اللهُ അല്ലാഹു ആരെ വഴിപിഴവിലാക്കിയോ. فَمَا لَهُ എന്നാലവന്നില്ല. مِن سَبِيلٍ ഒരു മാർഗ്ഗവും, വഴിയും.

ഗോപ്യമായ ദൃഷടിയിലൂടെ നോക്കും (ينظرون من طرف خفى) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, അപമാനവും, വ്യസനവും നിമിത്തം, കണ്ണ് മുഴുവൻ തുറന്നുനോക്കാതെ, ഗോപ്യ മായി കട്ടുനോക്കുകയാണവർ ചെയ്യുക എന്നാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ കുറെ ആയത്തുകളിലായി അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ പ്രതിഫലത്തിന് അർഹരാകുന്ന സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ വിവരിച്ചു. അക്രമികളുടെയും, വിദ്രോഹികളുടെയും ശിക്ഷാനടപടികളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവി ച്ചു. സത്യോപദേശങ്ങളും, മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും വകവെക്കാതെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ആപതിക്കുന്ന വരുടെ ഭാവിയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. തുടർന്ന്കൊണ്ട് മനുഷ്യസമുദായത്തെ അവരുടെ രക്ഷാമാർഗ്ഗ ത്തിലേക്കു വിളിക്കുന്നു:-

ٱسْتَجِيبُوا۟ لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُۥ مِنَ ٱللَّهِ ۚ مَا لَكُم مِّن مَّلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٍ ﴿٤٧﴾

47 (മനുഷ്യരേ,) ഒരു ദിവസം വന്നെത്തും മുമ്പായി നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാ വിന് ഉത്തരം ചെയ്യുവിൻ; (അതുവന്നാ ൽ) അതിന് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് യാ തൊരു തടവും ഉണ്ടാകയില്ല. അന്നത്തെ ദിവസം, നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു അഭയ സ്ഥാനവും ഇല്ല; നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു നിഷേധവും [കുറ്റനിഷേധത്തിനുള്ള സാധ്യതയും] ഇല്ല.

فَإِنْ أَعْرَضُوا۟ فَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَإِنَّآ إِذَآ أَذَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾

48 (നബിയേ) ഇനി, അവർ (അവഗണിച്ചു) തിരിഞ്ഞുപോകയാണെങ്കിൽ (ചെയ്യട്ടെ) : എന്നാൽ, നിന്നെ അവരുടെമേൽ കാ വൽക്കാരനായി നാം അയച്ചിട്ടില്ല. നി ൻെറമേൽ (ദൗത്യം) എത്തിച്ചുകൊടുക്ക ലല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. നാം, നമ്മുടെ വകയായി ഒരു കാരുണ്യം [അനുഗ്രഹം] മനുഷ്യനെ ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ അവൻ അതുമൂലം ആഹ്ളാദിക്കും; അവർക്ക് അവരുടെ കരങ്ങൾ മുൻചെയ്തു വെച്ച തുമൂലം വല്ല തിൻമയും ബാധിക്കുന്നു വെങ്കിലോ, അപ്പോൾ, മനുഷ്യൻ നിശ്ച യമായും നന്ദികെട്ടവനുമായിരിക്കും.

لِّلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَآءُ إِنَٰثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَآءُ ٱلذُّكُورَ

49 അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പെ

﴿٤٩﴾ ണ്ണുങ്ങളെ [പെൺമക്കളെ] പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ ആണുങ്ങളെയും [ആൺമക്കളെയും] പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَٰثًا ۖ وَيَجْعَلُ مَن يَشَآءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

50 അല്ലെങ്കിൽ, അവർക്ക് [അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്] ആണുങ്ങളെയും, പെണ്ണുങ്ങളെയും ഇണകലർത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വന്ധ്യരുമാക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ 'സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വശക്തനുമാകുന്നു'.

---

47 اسْتَجِيبُوا നിങ്ങൾ ഉത്തരം ചെയ്യുവിൻ. لِرَبِّكُم നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്. مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ വരുന്നതിന് മുമ്പായി. يَوْمٌ ഒരു ദിവസം. لَّا مَرَدَّ لَهُ അതിന് യാതൊരു തടവും (മുടക്കും) ഇല്ല. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന്. مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല. مِّن مَّلْجَإٍ ഒരു അഭയ (രക്ഷാ) സ്ഥാനവും. يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെദിവസം. وَمَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും. مِّن نَّكِيرٍ ഒരു നിഷേധവും, പ്രതിഷേധവും. 48 فَإِنْ أَعْرَضُوا ഇനി അവർ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളഞ്ഞാൽ. فَمَا أَرْسَلْنَاكَ എന്നാൽ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. حَفِيظًا സൂക്ഷമവീക്ഷകനായി, കാവൽക്കാരനായി. إِنْ عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ ഇല്ല. إِلَّا الْبَلَاغُ എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ (പ്രബോധനം) അല്ലാതെ. وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. إِذَا أَذَقْنَا നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ, അനുഭവിപ്പിച്ചാൽ. الْإِنسَانَ മനുഷ്യന്. مِنَّا رَحْمَةً നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല കാരുണ്യവും. فَرِحَ بِهَا അതുകൊണ്ട് അവൻ ആഹ്ളാദിക്കും, സന്തോഷിക്കും. وَإِن تُصِبْهُمْ അവർക്ക് ബാധിച്ചുവെങ്കിലോ. سَيِّئَةٌ വല്ല തിൻമയും. بِمَا قَدَّمَتْ മുൻചെയ്തത് നിമിത്തം. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾ. فَإِنَّ الْإِنسَانَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) മനുഷ്യൻ. كَفُورٌ നന്ദികെട്ടവനായിരിക്കും. 49 لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം, ആധിപത്യം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. مَا يَشَاءُ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. يَهَبُ അവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. لِمَن يَشَاءُ താനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. إِنَاثًا പെണ്ണുങ്ങളെ. وَيَهَبُ അവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. لِمَن يَشَاءُ താനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. الذُّكُورَ ആണുങ്ങളെ. 50 أَوْ يُزَوِّجُهُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് അവൻ ഇണയാക്കി (കലർത്തി) ക്കൊടുക്കുന്നു. ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا ആണുങ്ങളെയും പെണ്ണുങ്ങളെയും. وَيَجْعَلُ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. عَقِيمًا വന്ധ്യർ (മക്കളില്ലാത്തവർ). إِنَّهُ عَلِيمٌ നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയുന്നവനാണ്. قَدِيرٌ കഴിവുളളവനാണ്.

സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കാതെ അങ്ങേഅറ്റം വ്യസനത്തിലും നിരാശയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരെയും, ആൺമക്കൾ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ കാണുവാൻ മോഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെയും, പെൺമക്കളെക്കൊണ്ട് വലഞ്ഞും, ഒരു ആൺകുട്ടിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചും കഴിയുന്നവരെയും കാണാം. ചിലർക്കാവട്ടെ, ആണും പെണ്ണും ഇടകലർന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ കുറെ ആൺമക്കൾ ജനിച്ചശേഷം കുറെ പെൺമക്കളായോ, മറിച്ചോ ജനിക്കുന്നു. ഇതിലൊന്നും അവർക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ യാതൊരു കയ്യും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശവും നിശ്ചയവും അനുസരിച്ചുമാത്രം നടക്കുന്നു. ഏതേതു ആളുകൾക്കു ഏതേതു പ്രകാരത്തിൽ വേണം.- അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടാ- എന്നൊക്കെ അവനാണ് അറിയുക. അതങ്ങിനെത്തന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയുന്നവനും അവൻതന്നെ. അവൻ സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമാണല്ലോ.

۞ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ ٱللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن

51 യാതൊരു മനുഷ്യനോടും തന്നെ, അല്ലാഹു സംസാരിക്കലുണ്ടാകുന്നതല്ല,

വരാഇ ഹിജാബിൻ ... وَرَآيِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولاً فَيُوحِىَ بِإِذْنِهِۦ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُۥ عَلِىٌّ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾	ബോധനം നൽകലായോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മറയുടെ അപ്പുറത്തുനിന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദൂതനെ അയച്ച് അദ്ദേഹം അവൻെറ അനുവാദപ്രകാരം അവനുദ്ദേശിക്കുന്നത് ബോധനം നൽകുകയോ അല്ലാതെ. നിശ്ചയമായും അവൻ ഉന്നതനാണ്, അഗാധജ്ഞനാണ്.

51 وَمَا كَانَ ഇല്ല, ഉണ്ടാകുകയില്ല. لِبَشَرٍ ഒരു മനുഷ്യന്നും. أَن يُكَلِّمَهُ അവനോട് സംസാരിക്കൽ. اللهُ അല്ലാഹു. إِلاَّ وَحْيًا വഹ്‌യു (ബോധനം) ആയിട്ടല്ലാതെ. أَوْ مِن وَرَاءِ حِجَابٍ അല്ലെങ്കിൽ അപ്പുറത്ത് (പിന്നിൽ) നിന്ന് ഒരു മറയുടെ. أَوْ يُرْسِلَ അല്ലെങ്കിൽ അയക്കുക. رَسُولاً ഒരു ദൂതനെ. فَيُوحِيَ എന്നിട്ട് ബോധനം നൽകുക. بِإِذْنِهِ അവൻെറ അനുമതി (സമ്മത) പ്രകാരം. مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. إِنَّهُ عَلِيٌّ നിശ്ചയമായും അവൻ ഉന്നതനാകുന്നു. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞാനാണ്, യുക്തിമാനാണ്.

'വഹ്‌യ്' (الوحي) എന്ന വാക്ക് ഭാഷയിൽ 'വേഗം സൂചന നൽകുക, പതുക്കെ സംസാരിക്കുക, തോന്നിപ്പിക്കുക, സ്വകാര്യമായി അറിയിക്കുക' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. 'തേനീച്ചക്ക് വഹ്‌യു നൽകി' (اوحى ربك الى النحل) 'ഭൂമിക്ക് വഹ്‌യു കൊടുത്തു' (اوحى لها) എന്നൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളുടെ താൽപര്യം ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അത്തരത്തിലുള്ള വഹ്‌യല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുന്നത് ഏത് പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന അറിയിക്കുന്നത്.

1) ബോധനമായിട്ട് (وحيا) മനസ്സിൽ വെളിപ്പാടുണ്ടായും, സ്വപ്നം വഴിയും ഇത് സംഭവിക്കുന്നു. 'എൻെറ മനസ്സിൽ ഊതി' (نفث فى روعى) എന്നും, 'എൻെറ മനസ്സിൽ ഇട്ടുതന്ന' (القى فى روعى) എന്നും, 'സ്വപ്നത്തിൽ എനിക്ക് കാണിക്കപ്പെട്ടു' (ارأيت فى المنام) എന്നുമെല്ലാം നബി (ﷺ) ചിലപ്പോൾ പറയാറുള്ളതും, സാധാരണമായി 'ഇൽഹ്ʻം (الهام അഥവാ തോന്നിപ്പിക്കൽ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും ഈ ഇനത്തിലെ വഹ്‌യിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഇബ്‌റാഹീം നബി (عليه السلام) പുത്രനെ അറുക്കുന്നതായിക്കണ്ട സ്വപ്നവും, പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ നബി (ﷺ) കണ്ടിരുന്നതായി ആയിശാ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ച സ്വപ്നങ്ങളും, മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ പെട്ടിയിലാക്കി നദിയിൽ ഇട്ടേക്കുവാൻ മാതാവിന് വഹ്‌യു നൽകിയതും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. ഹദീസുകളിൽ ഇതിന് വേറെയും ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. നബിമാരുടെ 'ഇൽഹാമും' സ്വപ്നവും, നബിമാരല്ലാത്തവരുടേതിൽ നിന്നും വ്യത്യാസമുണ്ട്. നബിമാരുടേതെല്ലാം തികച്ചും യഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിരിക്കും. അവർക്ക് അതുമുഖേന ലഭിക്കുന്ന അറിവ് യാതൊരുവിധ സംശയത്തിനോ, ചാഞ്ചല്യത്തിനോ ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം യഥാർത്ഥവും, സുദൃഢവുമായിരിക്കും. 2) ഒരു മറയുടെ പിന്നിൽനിന്നുള്ള സംസാരമായിട്ട്. (او من وراء حجاب) മൂസാ (عليه السلام) നബിയുമായി അല്ലാഹു സംസാരിച്ച് (وكلم الله موسى تكليما) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഈ ഇനത്തിൽപെട്ടതാണ്. സംസാരിക്കുന്ന ആളെ കാണാതെ, സംസാരം മാത്രം കേൾക്കലാണിത്. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഈ അനുഗ്രഹം സിദ്ധിച്ചതായി അറിയില്ല.

3) ഒരു ദൂതനെ-അഥവാ മലക്കിനെ-അയച്ചു അദ്ദേഹംമുഖേന ബോധനം നൽകൽ. (او يرسل رسولا فيوحى الخ) നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് ഇങ്ങിനെയുള്ള വഹ്‌യു ധാരാളം ലഭിച്ചിരുന്നു. ഇബ്‌റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെയും, ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) നബിയുടെയും അടുക്കൽ മലക്കുകൾ ചെന്ന് വർത്തമാനം അറിയിച്ചതും ഈ ഇനത്തിൽപെട്ടതാകുന്നു. മലക്കുകളുടെ വരവ് ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരൂപത്തിലായെന്നും വരും. മലക്കുമുഖേന വഹ്‌യു ലഭിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി-

സൂ: ശുഅറാഉ് 195-ാം വചനത്തിലും, അതിന്‍റെ വിവരണത്തിലും-മുമ്പ് നാം വിവരിച്ച് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

1-ാമത്തെയും, 2-ാമത്തെയും ഇനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനും, ബോധനം നൽകപ്പെടുന്ന ആൾക്കുമിടയിൽ മൂന്നാമതൊരു മദ്ധ്യമൻ ഇല്ല. 3-ാമത്തെ ഇനത്തിൽ മലക്കുമുഖാന്തരമാണ് ബോധനം നൽകുന്നത്. ഇത് ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കോ മറ്റോ ആകാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും ജിബ്‌രിലാ (عليه السلام) ണ് വഹ്‌യിന്‍റെ പ്രധാന വാഹകൻ. അദ്ദേഹമാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നബി (ﷺ) ക്ക് വഹ്‌യു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു തങ്ങളെ ഏൽപിച്ച ദൗത്യം അപ്പടി എത്തിക്കുകയല്ലാതെ, അതിൽ യാതൊരു ഏറ്റക്കുറവും, ഭേദഗതിയും വരുത്തുകയില്ലെന്നാണ് **فيوحى باذنه ما يشاء** (അവന്‍റെ അനുവാദപ്രകാരം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ബോധനം നൽകും) എന്ന വാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. മേൽകണ്ട മൂന്ന് വിധതിത്തിലൂടെയല്ലാതെ, ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് നേരിട്ടുള്ള ബോധനങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനും, അത് സ്വികരിക്കുവാനും മനുഷ്യർക്ക് സാധ്യമല്ലെന്നും, ഇങ്ങിനെയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ദൈവികസന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് മനുഷ്യാത്മാക്കൾക്ക് ജീവനം നൽകുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു ചെയ്യുന്ന യുക്തിമത്തായ ഒരു കാര്യമാണെന്നും ആയത്തിന്‍റെ അവസാന വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതെ, നിശ്ചയമായും അവൻ വളരെ ഉന്നതനും യുക്തിമാനും തന്നെ. (**انه علي حكيم**) അടുത്ത വചനം നോക്കുക:

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِى مَا ٱلْكِتَٰبُ وَلَا ٱلْإِيمَٰنُ وَلَٰكِن جَعَلْنَٰهُ نُورًا نَّهْدِى بِهِۦ مَن نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

52 അപ്രകാരംതന്നെ, നമ്മുടെ കല്പനയാൽ നിനക്ക് ഒരു (മഹത്തായ) ആത്മാവിനെ [ഖുർആനെ] നാം വഹ്‌യു നൽകിയിരിക്കുന്നു. 'കിത്താബ്' [വേദഗ്രന്ഥം] ആകട്ടെ, 'ഈമാൻ' സത്യവിശ്വാസം ആകട്ടെ, എന്താണെന്ന് നിനക്കറിയുമായിരുന്നില്ല എങ്കിലും, അതിനെ നാം ഒരു പ്രകാശമാക്കിയിരിക്കുന്നു; അതുമൂലം നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു നാം മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും നീയും തന്നെ, നേരെ (ചൊവ്വാ)യുള്ള പാതയിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു ;-

صِرَٰطِ ٱللَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ أَلَآ إِلَى ٱللَّهِ تَصِيرُ ٱلْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

53 അതായത്, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും യാതൊരുവന്നുള്ളതാണോ ആ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പാത(യിലേക്ക്). അല്ലാ! (അറിയുക:) അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ കാര്യങ്ങൾ പരിണമിക്കുന്നത്.

---

52 وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരംതന്നെ. أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ നിനക്ക് നാം വഹ്‌യു നൽകിയിരിക്കുന്നു. رُوحًا ഒരു ആത്മാവിനെ. مِّنْ أَمْرِنَا നമ്മുടെ കല്പനയാൽ. مَا كُنتَ تَدْرِي നീ അറിയുമായിരുന്നില്ല. مَا الْكِتَابُ വേദഗ്രന്ഥമെന്താണെന്ന്. وَلاَ ٱلْإِيمَانُ സത്യവിശ്വാസവും (എന്താണെന്ന്) ഇല്ല. وَلٰكِن جَعَلْنَاهُ എങ്കിലും അതിനെ നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. نُورًا ഒരു പ്രകാശം, വെളിച്ചം. نَّهْدِي بِهِ അതുമൂലം നാം മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യുന്നു. مَن نَّشَاءُ നാമുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. وَإِنَّكَ لَتَهْدِي നീയും തന്നെ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു. إِلَى صِرَاطٍ ഒരു പാതയിലേക്ക്. مُّسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരായ. ഒരു അഗാധജ്ഞനിൽ (യുക്തിമാനിൽ) നിന്ന്. 53 صِرَاطِ اللهِ അതായത് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പാത. الَّذِي

യാതൊരുവനായ. لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ അവന്നാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള ളതും. أَلاَ അല്ലാ, അറിയുക. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ. تَصِيرُ ആയിത്തീരുന്നത്, പരിണമിക്കു ന്നത്. الْأُمُورُ കാര്യങ്ങൾ.

കഴിഞ്ഞ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു മാർഗ്ഗേണയാണ് നബി (ﷺ)ക്ക് അല്ലാഹു ഈ ഖുർആനാകുന്ന ഗ്രന്ഥം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻെറ ശരീരം ജീവിക്കുവാൻ ആത്മാവെ ന്ന പോലെ, ആത്മാവിൻെറ ജീവനായിട്ടാണ് ആ ഗ്രന്ഥം നിലകൊള്ളുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിന്ന് 'ജീവൻ' അഥവാ 'ആത്മാവ്'(روح) എന്ന് പറയാം. ശാശ്വതവിജയത്തിനും, സാക്ഷാൽ മോക്ഷത്തിനും വെളിച്ചം നൽകുന്നതാകകൊണ്ട് അത് 'പ്രകാശ'വും (نور) ആകുന്നു. സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം കാട്ടി മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയാണിതിൻെറ ലക്ഷ്യം. അതിലേക്ക് തന്നെയാണ് നബി (ﷺ) ക്ഷണിക്കുന്നതും.

നബി (ﷺ) ക്ക് വേദഗ്രന്ഥം എന്താണെന്നും, സത്യവിശ്വാസം എന്താണെന്നും അറിയു മായിരുന്നില്ല (ما كنت تدرى ما الكتاب ولا الايمان) എന്ന് പറഞ്ഞത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. പ്രവാചകത്വം ('നുബുവ്വത്ത്') ലഭിക്കുന്നതിനമുമ്പ് തിരുമേനിക്ക് ഈ രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും പറയ ത്തക്ക അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, വഹ്‌യു ലഭിച്ചുതുടങ്ങിയതോടെയാണ് അവയെപ്പറ്റി അറി യാൻ കഴിഞ്ഞതെന്നും ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ നബി (ﷺ) ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ മാത്രം അത് കിട്ടിയതാണ് എന്ന് (وما كنت ترجوان يلقي اليك الكتاب الخ) സൂ: ഖസ്വസ് 86 ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, പ്രവാചകത്വത്തിനുമുമ്പ് നബി (ﷺ) ഹിറാമലാ ഗുഹയിൽ, ലോകത്തിന്ന് മാർഗ്ഗദർ ശനം ചെയ്വാനുള്ള ഒരു പ്രകാശത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചും അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു വെന്നും, അങ്ങിനെയിരിക്കെ ആ തേടിയ പ്രകാശം ലഭിച്ചുവെന്നും മറ്റും ചില ആളുകൾ പറ ഞ്ഞു വരുന്നത് ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനക്ക് കടകവിരുദ്ധമായതാണ്. മാത്രമല്ല, ഈ പ്രസ്താ വന പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിനുതന്നെ കളങ്കം ചാർത്തുന്നതുമാകുന്നു. (ഇതിനെ പ്പറ്റി സൂ: ഖസ്വസ്വിൽവെച്ച് നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.)

ഇമാം ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം(ﷺ) മുതലായവർ പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ തുടക്കത്തെപ്പറ്റി ആയിശ(ﷺ)യിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് ആദ്യമായി വഹ്‌യു തുടങ്ങിയത് യഥാർത്ഥ സ്വപ്നങ്ങളായിരുന്നു. പിന്നീട് അവിടുത്തേക്ക് ഏകാന്തമായിരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടം തോന്നി. അങ്ങിനെ, അവിടുന്ന് ഹിറാഗുഹയി ൽ ചെന്ന് ചില നാളുകൾ ആരാധനയിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുറച്ച് ദിവസ്സത്തിന് ശേഷം വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിവന്ന് വീണ്ടും ചില നാളുകൾക്കുള്ള ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടുപോകും. അങ്ങിനെയിരിക്കെ മലക്കു വന്നു....' അപ്പോൾ ആദ്യം വഹ്‌യു തുടങ്ങിയത് സ്വപ്നങ്ങളായിട്ടാ ണെന്നും, ഹിറാ ഗുഹയിലെ ഏകാന്തവാസം സ്വസ്ഥമായ ആരാധനക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നുവെ ന്നും, ഒരു ദിവസം പെട്ടന്നാണ് മലക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെന്നും ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇനി മലക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴാകട്ടെ, താൻ തേടിയും പ്രതീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യം ലഭിച്ച പ്രതീതിയല്ല അവിടെ സംഭവിച്ചത്. അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്ന ആ വെളിപ്പാടുമൂലം തിരുമേ നിക്ക് വലിയ ഭയപ്പാടും നടുക്കുവമാണുണ്ടായത്.

ഒരു പ്രവാചകന് പ്രവാചകത്വവും, ദിവ്യദൗത്യവും നൽകിയിതിൻെറ രൂപം മൂസാ (ﷺ) നബിയുടേത് മാത്രമേ ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. അദ്ദേഹം ഒരു കൊലപാതകത്തി ൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് ഭയന്ന് നാടുവിട്ടുപോയി, കുറെ കൊല്ലത്തോളം ആടുകളെ മേക്കുന്ന ഒരു ഇടയനായിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, ഭാര്യയുമായി നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ ഇരുട്ടിലും തണുപ്പിലും

പെട്ടും, വഴി അറിയാതെയും കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരവസരത്തിൽ ത്വൂർ വനാന്തരങ്ങളിൽ വെച്ച് പെട്ടന്നാണല്ലോ ഒരു തീ ദർശിച്ചതും, അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള സംസാരം കേട്ടതും, വഹ്‌യു ലഭിച്ചതും. ഇവിടെയും ഒരു പ്രതീക്ഷയുടെയോ, ആഗ്രഹത്തിൻെറയോ, പ്രയത്നത്തിൻെറയോ ഫലമായി ലഭിച്ചതായിരുന്നില്ല അത്. അതെ, പ്രവാചകത്വവും, വഹ്‌യും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, അവൻെറ അനുഗ്രഹമെന്ന നിലക്കുമാത്രം, സിദ്ധിക്കുന്ന ഒരു മഹാഭാഗ്യമത്രെ. സൂ: ഖസ്വസിലെ ആയത്തു ഒന്നുകൂടി നമുക്ക് ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കാം: **وما كنت ترجوان يلقي اليك الكتاب الا رحمة من ربك فلا تكونن ظهيرا للكافرين – القصص ٨٦** നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥം കിട്ടുമെന്ന് നീ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല അഥവാ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യമായിട്ടത്രെ അത് ആകയാൽ നീ, നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികൾക്ക് പിൻതുണ നല്കുന്നവനായിരിക്കരുത്.

വഹ്‌യിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടാരംഭിച്ച ഈ അദ്ധ്യായം അതിൻെറ വിവരണത്തോടുകൂടിത്തന്നെ സമാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

قل فلله الحجة البالغة – وله الحمد والمنة

43 സൂറത്തു സുഖ്റുഫ് سورة الزخرف

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 89 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 7

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
حمٓ ﴿١﴾	1 'ഹാ-മീം.'
وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ﴿٢﴾	2 സ്പഷ്ടമായ (ഈ) വേദഗ്രന്ഥംതന്നെയാണ (സത്യം)!
إِنَّا جَعَلۡنَٰهُ قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ﴿٣﴾	3 നിശ്ചയമായും, അതിനെ നാം അറബി ഭാഷയിലുള്ള ഒരു 'ഖുർആൻ' [പാരായണഗ്രന്ഥം] ആക്കിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടു(ത്തു ചിന്തി)ക്കുവാൻ വേണ്ടി.
وَإِنَّهُۥ فِيٓ أُمِّ ٱلۡكِتَٰبِ لَدَيۡنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٤﴾	4 നിശ്ചയമായും, അത് മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ- നമ്മുടെ അടുക്കൽ-ഉന്നതമായതും, വിജ്ഞാനദായകവുംതന്നെ.

1 حم ഹാ-മീം'. 2 وَالْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥംതന്നെയാണ. الْمُبِينِ സ്പഷ്ടമായ. 3 إِنَّا جَعَلْنَاهُ നിശ്ചയമായും നാമതിനെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. قُرْآنًا عَرَبِيًّا അറബിയിലുള്ള ഒരു ഖുർആൻ. لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുവാൻ ഗ്രഹിക്കുവാൻ. 4 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. فِي أُمِّ الْكِتَابِ മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ മൂലത്തിൽ. لَدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ. لَعَلِيٌّ ഉന്നതമായതുതന്നെ. حَكِيمٌ വിജ്ഞാനദായകമായ, യുക്തിമത്തായത്.

ام الكتاب ('ഉമ്മുൽകിത്താബ്') എന്ന വാക്കിന് 'ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ മാതാവ്,' അല്ലെങ്കിൽ 'ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ തള്ള' എന്നു വാക്കർത്ഥം. അതായത്, 'മൂലഗ്രന്ഥം' അല്ലെങ്കിൽ 'ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ മൗലികവശം' എന്നു സാരം. ഇവിടെ 'ഉമ്മുൽകിത്താബ്' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. 2ാം വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമായ ഗ്രന്ഥം (الكتاب المبين) എന്നു പറഞ്ഞതും, 3ാം വചനത്തിൽ അറബിഭാഷയിലുള്ള ഖുർആൻ (قرأنا عربيا) എന്നു പറഞ്ഞതും വിശുദ്ധ ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. അതേ ഖുർആനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണ് 4ാം വചനത്തിൽ 'അതു ഉമ്മുൽകിത്താബിൽ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഉന്നതമായതാണ്' (وانه فى ام الكتاب الخ) എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ-ചിലർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതുപോലെ 'ഉമ്മുൽകിത്താബ്' കൊണ്ട് ഇവിടത്തെ ഉദ്ദേശ്യം ആ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ മൗലികവശമാണെന്നുവെക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. നിയമപ്രധാനങ്ങളായ ആയത്തുകളെപ്പറ്റി സൂ: ആലു ഇംറാൻ 7ൽ هن ام الكتاب (അവ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ തള്ളയാണ് -അഥവാ ഖുർആൻെറ മൂലപ്രധാനമായ ഭാഗമാണ്) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ഇവർ ഇതിന് കൊണ്ടുവരുന്ന ന്യായം. ഈ ന്യായം ഇവിടെ യോജിക്കുന്നതല്ല. കാരണം, അപ്പോൾ ഖുർആൻ അതിൻെറ മൗലികവശങ്ങളിൽ ഉന്നതവും, വിജ്ഞാനീയവുമാണെങ്കിലും, മറ്റുവശങ്ങളിൽ ഉന്നതമല്ലാത്തതും, വിജ്ഞാനീയവുമല്ലാത്തതുമാണെന്നു വരുമല്ലോ. മാത്രമല്ല, താഴെ കണുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, 'ഉമ്മുൽകിത്താബി'നു ഇവിടെ അനുയോജ്യമായ അർത്ഥം 'മൂലഗ്രന്ഥം' എന്നുതന്നെയാണെന്നും, അതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഖുർആനല്ലാത്ത മറ്റൊന്നാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:-

സൂറത്തുൽ വാഖീഅഃയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: انه القرأن كريم فى كتاب مكنون لايمسه الا المطهرون الواقعة ٧٧٩٧ (നിശ്ചയമായും അതു ആദരണീയമായ ഒരു ഖുർആനാകുന്നു: ഭദ്രമായി മറച്ചു വെക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് അതുള്ളത്. പരിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അതിനെ സ്പർശിക്കുകയില്ല.) സൂറത്തുൽ ബുറൂജിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: بل هو قرأن مجيد فى لوح محفوظ البروج (പക്ഷേ, അതു മഹത്വമേറിയ ഒരു ഖുർആനാണ്: സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഫലകത്തിലാണുള്ളത്.) സൂ: റഅ്ദിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: يمحوالله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب الرعد : ٣٩ (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ മായിക്കുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥം അവൻെറ പക്കലുണ്ടുതാനും). ഈ വചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, 'ഉമ്മുൽകിത്താബ്' കൊണ്ടു ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും മൂലരേഖയാകുന്ന 'ലൌഹുൽ മഹ്ഫൂള്' (സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഫലകം) ആണെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനാദിയായ അറിവ് (علم الله الا زلى) ആണെന്നും ഇങ്ങിനെ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങളാണ് ഖുർആൻവ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. الله اعلم

ഏതായാലും സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഈ രണ്ടിനെയും 'ലൌഹുൽ മഹ്ഫളൂിനെയും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനാദിയായ അറിവുകളാകുന്ന രേഖാഗ്രന്ഥത്തെയും -സംബന്ധിച്ചു അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശരിയായിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു നിർവ്വചനമോ, വിവരണമോ നൽകുവാൻ സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം-അതാണിവിടെ മർമ്മപ്രധാനമായതും-നമുക്കു ഈ വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഖുർആൻെറ മഹത്വവും, അതിനു അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള ഉന്നതസ്ഥാനവുമാണത് ഉണർത്തുന്നത്. അതെ, ആ ഗ്രന്ഥം ഏതു നിലക്കും വളരെ ഉന്നതസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ്.

5 എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ അതിരു കവിഞ്ഞ ഒരു ജനതയായതിനാൽ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് (ഈ) ഉൽബോധനത്തെ നാം അവഗണിച്ച് തിരിച്ചു കളയുകയോ?!	أَفَنَضْرِبُ عَنكُمُ ٱلذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ۝٥

5 أَفَنَضْرِبُ എന്നിരിക്കെ നാം തിരിച്ചു (തട്ടി)വിടുമോ. عَنكُمُ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. الذِّكْرَ ഉൽബോധനത്തെ. صَفْحًا പുറംതിരിച്ചു (അവഗണിച്ചു) കൊണ്ട്. أَن كُنتُمْ നിങ്ങളായതിനാൽ. قَوْمًا مُّسْرِفِينَ അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു ജനത.

അതു സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ഒരു കൂട്ടർ അതിരുകവിഞ്ഞ നിഷേധികളാണെങ്കിൽ, വേറൊരു കൂട്ടർ അതു സ്വീകരിക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിരിക്കും. ان هوالاذكر للعالمين ولتعلمن نبأه بعد حين – ص ٨٧ – ٨ : (അതു ലോകർക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഉൽബോധനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അതിൻെറ വൃത്താന്തം കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും.)

6 പ്രവാചകരായി എത്രയോ ആളുകളെ പൂർവികൻമാരിൽ നാം അയച്ചിരിക്കുന്നു.	وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِي ٱلْأَوَّلِينَ ۝٦
7 ഏതൊരു പ്രവാചകനും അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതായാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നവരാകാതിരുന്നിട്ടുമില്ല.	وَمَا يَأْتِيهِم مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ۝٧

فَأَهْلَكْنَآ أَشَدَّ مِنْهُم بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾

8 അങ്ങനെ, ഇവരേക്കാൾ കയ്യൂക്കിൽ ശക്തൻമാരായവരെ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പൂർവികൻമാരുടെ ഉപമകൾ (മുമ്പ്) കഴിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ ٱلْعَزِيزُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٩﴾

9 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചത് ആരാണ് എന്നു നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവർ പറയും: ''സർവജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവൻ അവയെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്.

---

6 وَكَمْ أَرْسَلْنَا നാം എത്ര (യോ) അയച്ചിരിക്കുന്നു. مِن نَّبِيٍّ പ്രവാചകരിൽനിന്ന്. فِي الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരിൽ. 7 وَمَا يَأْتِيهِم അവർക്ക് ചെന്നിരുന്നില്ല. مِّن نَّبِيٍّ ഒരു പ്രവാചകനും. إِلَّا كَانُوا അവർ ആകാതെ. بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പരിഹസിക്കും. 8 فَأَهْلَكْنَا അങ്ങനെ, നാം നശിപ്പിച്ചു. أَشَدَّ مِنْهُم ഇവരെക്കാൾ ശക്തന്മാരെ, കഠിനന്മാരെ. بَطْشًا കയ്യൂക്കിൽ ഊക്കുകൊണ്ട്. وَمَضَى കഴിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مَثَلُ الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ഉപമ. 9 وَلَئِن سَأَلْتَهُم നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ. مَّنْ خَلَقَ ആർ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന്. السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും. لَيَقُولُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ പറയും. خَلَقَهُنَّ അവയെ സൃഷ്ടിച്ച്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞനായ.

ലോക സ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവും അല്ലാഹുതന്നെയാണെന്നു മുശ്‌രിക്കുകൾ സമ്മതിക്കും. അതേ സമയത്തു ആരാധനയിൽ അവനു പുറമെയുളളവരെ അവനോടു പങ്കുചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികർ തൃത്വം സമ്മതിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അവർക്കു നിത്യം കണ്ടറിയാവുന്ന ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

10 (അതെ) നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയെ ഒരു തൊട്ടിൽ (അഥവാ വിരുപ്പ്) ആക്കിയവനാകുന്നു (അവൻ); നിങ്ങൾക്ക് (ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക്) വഴി ചേരുവാൻ വേണ്ടി അതിൽ പല മാർഗങ്ങളെയും അവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

وَٱلَّذِى نَزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾

11 ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു തോത് [ക്ലിപ്തം] അനുസരിച്ച് വെള്ളം ഇറക്കിത്തന്നവനുമാകുന്നു (അവൻ). എന്നിട്ട് അതുമൂലം നാം [അല്ലാഹു] നിർജീവമായ വല്ല രാജ്യത്തെയും പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെ, (മരണാനന്തരം) നിങ്ങൾപുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നതാണ്.

---

10 الَّذِي യാതൊരുവനാണ്. جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്കവൻ ആക്കി. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. مَهْدًا ഒരു തൊട്ടിൽ, വിരുപ്പു, വിതാനം. وَجَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ ആക്കുക (ഉണ്ടക്കുക)യും ചെയ്തു. فِيهَا سُبُلاً

അതിൽ മാർഗ്ഗങ്ങളെ,. لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ നിങ്ങൾ വഴിചേരുവാൻ (ചെന്നെത്തുവാൻ) വേണ്ടി. 11 وَالَّذِي نَزَّلَ ഇറക്കിയവനുമാണ്. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. بِقَدَرٍ ഒരു തോത് (അളവുംകണക്ക്, ക്ളിപ്തം) അനുസരിച്ച്. فَأَنشَرْنَا بِهِ എന്നിട്ട് നാം അതുമൂലം പുനർജീവിപ്പിച്ചു, ഉദ്ധരിച്ചു. بَلْدَةً مَّيْتًا ചത്ത (നിർജ്ജീവമായ) രാജ്യം. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. تُخْرَجُونَ നിങ്ങൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടും.

എല്ലാതരം യാത്രാമാർഗ്ഗങ്ങളും سبلا (മാർഗ്ഗങ്ങൾ) എന്നു വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സൃഷ്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്കും യോജിച്ച നിലയിൽ എന്നത്രെ بقدر (ഒരു തോതനുസരിച്ച്) എന്ന വാക്കു കാണിക്കുന്നത്. യാത്രാമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം യാത്രക്കുള്ള വാഹനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْفُلْكِ وَٱلْأَنْعَٰمِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

12 എല്ലാ ഇണവസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചവനുമാണ് (അവൻ). കപ്പലുകളായും, കാലിമൃഗങ്ങളായും നിങ്ങൾക്കു സവാരി ചെയ്വാനുള്ളത് അവൻ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

لِتَسْتَوُۥا۟ عَلَىٰ ظُهُورِهِۦ ثُمَّ تَذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا ٱسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا۟ سُبْحَٰنَ ٱلَّذِى سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

13 നിങ്ങൾക്ക് അതിൻെറ (പുറത്തു കയറിയിരുന്നു) ശരിയാകുവാനും, പിന്നെ, അതിൻമേൽ കയറി ശരിയായാൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ ഓർമിക്കുവാനും വേണ്ടി; നിങ്ങൾ (ഇങ്ങിനെ) പറയുവാനും: ''ഞങ്ങൾക്ക് ഇതിനെ കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! ഞങ്ങൾ (സ്വന്തം നിലക്ക്) ഇതിനെ ഇണക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരായിരുന്നില്ല;

وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

14 ''നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചെത്തുന്നവരുമാണ്.'

---

12 وَالَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവനുമാണ്. الْأَزْوَاجَ ഇണകളെ. كُلَّهَا അവയെല്ലാം. وَجَعَلَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി) ത്തരുകയും ചെയ്തു. مِّنَ الْفُلْكِ കപ്പലുകളിൽനിന്നും. وَالْأَنْعَامِ കാലികളിൽ നിന്നും. مَا تَرْكَبُونَ നിങ്ങൾ സവാരി ചെയ്യുന്നത് (വാഹനം). 13 لِتَسْتَوُوا നിങ്ങൾ കയറി ശരിപ്പെടുവാൻ, ആരോഹണം ചെയ്വാൻ. عَلَى ظُهُورِهِ അതിൻെറ പുറത്ത്. ثُمَّ تَذْكُرُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവാനും. نِعْمَةَ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹം. إِذَا اسْتَوَيْتُمْ നിങ്ങൾ കയറി ശരിപ്പെട്ടാൽ. عَلَيْهِ അതിന്മേൽ. وَتَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുവാനും. سُبْحَانَ الَّذِي യാതൊരുവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, യാതൊരുവനെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. سَخَّرَ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെടുത്തി (വിധേയമാക്കി) ത്തന്നെ. هَذَا ഇതിനെ. وَمَا كُنَّا ഞങ്ങളാകുമായിരുന്നില്ല, ഞങ്ങളല്ല. لَهُ ഇതിനെ. مُقْرِنِينَ ഇണക്കുന്നവൻ (പാകപ്പെടുത്തുന്നവർ). 14 وَإِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ. إِلَى رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. لَمُنقَلِبُونَ തിരിച്ചെത്തുന്നവർതന്നയാണ്.

വാഹനപ്പുറത്തു കയറിയിരുന്നു ശരിപ്പെടുമ്പോൾ-വാഹനം ഏതായാലും ശരി-അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കുചെയ്തു തന്ന അനുഗ്രഹമാണ് അതെന്നും, അവൻെറ സഹായമില്ലെങ്കിൽ അതിനെ തങ്ങളുടെ ഹിത പോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമാറാക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ലെന്നും

ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാവുകൊണ്ടു അതു സമ്മതിച്ചു പറയുകയും അതിനു നന്ദികാണിക്കുകയും വേണം. പറയേണ്ടുന്ന വാചകം അല്ലാഹുതന്നെ നമുക്കു പഠിപ്പിച്ചുതരുന്നു: (سبحان الذي എന്നു തുടങ്ങി لمنقلبون എന്നതുവരെ.) വാഹനത്തിൽ കയറി സവാരിചെയ്യുന്ന ഓരോരുവനും അല്ലാഹു പഠിപ്പിച്ചു തന്ന ഈ തസ്ബീഹു ചൊല്ലേണ്ടതാകുന്നു. നബി (ﷺ) യാത്ര പുറപ്പെട്ടു ഒട്ടകപ്പുറത്തുകയറിയിരുന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, മൂന്നുപ്രാവശ്യം തക്ബീർ ചൊല്ലുകയും, പിന്നീടു ആയത്തിൽകണ്ട പ്രസ്തുത വാചകങ്ങൾ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്ന് ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ; മു; തി; ദാ.) ഇതേഹദീസിൽതന്നെ ഇപ്രകാരംകൂടി കാണാം: 'പിന്നീടു നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറയും:

(اللهم اني اسئلك في سفري هذا البر والتقوى ومن العمل ما ترضى اللهم هون علينا السفر واطو لنا البعيد. اللهم انت الصاحب فى السفر والخليفة فى اهل. اللّهم اصحبنا فى سفرنا واخلفنا فى اهلنا

(സാരം: അല്ലാഹുവേ, എന്റെ ഈ യാത്രയിൽ പുണ്യവും ഭയഭക്തിയും നൽകണമെന്നും, നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്‌വാൻ സാധിപ്പിക്കണമെന്നും ഞാൻ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങൾക്കു നീ യാത്ര ലഘുവാക്കിത്തരുകയും, ദൂരപ്പെട്ട-ദീർഘമായ-തിനെ ചുരുക്കിത്തരുകയും വേണമേ! അല്ലാഹുവേ, യാത്രയിലെ കൂട്ടുകാരനും, കുടുംബത്തിലെ പ്രതിനിധിയും നീ തന്നെ. അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ യാത്രയിൽ നീ ഞങ്ങളെ തുണക്കുകയും, ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ ഞങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!) കുടുംബത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അവിടുന്നു ഇപ്രകാരം പറയും:ائبون تائبون ان شاء الله عابدون لربنا حامدون (സാരം: ഞങ്ങൾ മടങ്ങിവരുന്നു; അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവരുമാണ്. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ ആരാധിക്കുന്നവരും, സ്തുതിക്കുന്നവരുമാണ്.)

അല്ലാഹുവാണ് ലോകസ്രാഷ്ടാവ് എന്നു സമ്മതിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം മലക്കുകൾ അവന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

15 അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് അവർ അവന് അംശം [മക്കൾ] ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ വ്യക്തമായ നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെ!	وَجَعَلُوا۟ لَهُۥ مِنْ عِبَادِهِۦ جُزْءًا ۚ إِنَّ ٱلْإِنسَـٰنَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

വിഭാഗം-2

16 അതല്ലാ-അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ പെൺമക്കളെ സ്വീകരിക്കുകയും, ആൺമക്കളെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമാ (ക്കി നിശ്ചയി) ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ?!	أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَىٰكُم بِٱلْبَنِينَ ﴿١٦﴾

15 وَجَعَلُوا لَهُ അവന് അവർ ആക്കി, ഏർപ്പെടുത്തി. مِنْ عِبَادِهِ അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന്. جُزْءًا അംശം, ഭാഗം. إِنَّ الْإِنسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ. لَكَفُورٌ നന്ദികെട്ടവൻതന്നെ. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷനായ, വ്യക്തമായ. 16 أَمِ اتَّخَذَ അതല്ല (ഒരുപക്ഷെ) അവൻ ഉണ്ടാക്കിയോ, സ്വീകരിച്ചോ. مِمَّا يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽനിന്ന്. بَنَاتٍ പെൺമക്കളെ, പുത്രിമാരെ. وَأَصْفَاكُم നിങ്ങളെ (നിങ്ങൾക്ക്) പ്രത്യേകമാക്കുക (തിരഞ്ഞെടുക്കുക) യും ചെയ്തു (വോ). بِالْبَنِينَ ആൺമക്കളെക്കൊണ്ട്, പുത്രൻമാരെ.

സ്വന്തം ശരീരത്തിൻെറ അംശംപോലെ-അല്ല, അംശംതന്നെ-യാണല്ലോ മക്കൾ. അതുകൊണ്ടാണ് മക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'അംശം' (جزء) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനു മക്കളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു ഒരു അപരാധം; അവൻെറ സൃഷ്ടികളാകുന്ന മലക്കുകളെ അവൻെറ മക്കളാക്കിയതു മറ്റൊരപരാധം; ആ മക്കൾ പെൺമക്കളാണെന്ന ജൽപനം മൂന്നാമതൊരപരാധം. ഇവരുടെ വാദം കണ്ടാൽ തോന്നും, ആൺമക്കളെ അവർക്കുമാത്രമാക്കി നീക്കിവെച്ചിരിക്കുകയും, പെൺമക്കളെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയുമാണെന്ന്! അതേസമയത്തു അവരുടെ നില എന്താണെന്നു നോക്കുക:

17 താൻ പരമകാരുണികന് യാതൊന്നിനെ തുല്യമാക്കിയോ അതിനെ [പെൺസന്താനത്തെ]പ്പറ്റി അവരിൽ ഒരാൾക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടാൽ, അവൻ കോപം നിറഞ്ഞവനായും കൊണ്ട് അവൻെറ മുഖം കറുത്തിരുണ്ടതായിത്തീരുന്നതാണ്.

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾

---

17 وَإِذَا بُشِّرَ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടാൽ. أَحَدُهُم അവരിൽ ഒരാൾക്ക്. بِمَا ضَرَبَ അവൻ ആക്കിയ ഒന്നിനെപ്പറ്റി. لِلرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികന്. مَثَلاً ഉപമ, തുല്യമായത്. ظَلَّ وَجْهُهُ അവൻെറ മുഖം ആയിത്തീരും. مُسْوَدًّا കറുത്തതായി. وَهُوَ അവൻ. كَظِيمٌ കോപം നിറഞ്ഞവനും (കുപിതനും) ആയിരിക്കും.

അല്ലാഹുവിനു മക്കളുണ്ടെന്നും, അതു പെൺമക്കളാണെന്നും ജൽപിക്കുന്ന അവരിൽ ഒരാൾക്കും, അവൻ അല്ലാഹുവിനുള്ളതായി ജൽപിച്ച അതേ ഇനത്തിൽപെട്ട ഒന്നു-ഒരു പെൺകുട്ടി-ജനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ആരെങ്കിലും വിവരം അറിയിക്കുകയേവേണ്ടു, അപ്പോഴേക്കും അവൻ കുപിതനാകും. അവൻെറ മുഖം കറുത്തിരുളുകയും ചെയ്യും. പെമക്കൾ ജനിച്ചാലുടനെ ജീവനോടെ അവർ കുഴിച്ചുമൂടിയിരുന്നതും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സന്താനങ്ങൾ മാതാപിതാക്കളുടെ വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവരായിരിക്കണമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് 'പരമകാരുണികനു (അല്ലാഹുവിനു) തുല്യമാക്കിയത്' എന്നു മക്കളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:

18 ആഭരണാലങ്കാരത്തിലായി വളർത്തപ്പെടുന്ന ഒരാളെയാണോ, അയാളാകട്ടെ, വാഗ്വാദത്തിൽ (ന്യായം) വ്യക്തമാക്കാ(ൻകഴിയാ)ത്ത ആളുമാകുന്നു?! [ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെയാണോ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മക്കളാണെന്നു വാദിക്കുന്നത്?!]

أَوَمَن يُنَشَّؤُاْ فِي ٱلۡحِلۡيَةِ وَهُوَ فِي ٱلۡخِصَامِ غَيۡرُ مُبِينٖ ﴿١٨﴾

---

18 أَوَ مَن യാതൊരുവനോ (ഒരാളോ). يُنَشَّأُ വളർത്തപ്പെടുന്ന. فِي الْحِلْيَةِ ആഭരണത്തിൽ, അലങ്കാരത്തിലായി. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. فِي الْخِصَامِ വിവാദത്തിൽ, വാഗ്വാദത്തിൽ. غَيْرُ مُبِينٍ വ്യക്തമാക്കാത്തവനുമാണ്.

അല്ലാഹുവിനു പെൺമക്കളുണ്ടെന്ന വാദത്തിലടങ്ങിയ മറ്റൊരു തെറ്റു ആശ്ചര്യപൂർവ്വം

ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. പെൺമക്കളെ ചെറുപ്പംമുതൽക്കേ വളർത്തുന്നതു ആഭരണാദി അലങ്കാരങ്ങൾ അണിയിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ. വലുപ്പത്തിലും അതു തുടരുന്നു. ഇതു അവരുടെ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള എന്തോ ഒരു പോരായ്മ നികത്തുവാനാണ്. നേരെമറിച്ച് ആൺസന്താനങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യത്തിനോ മറ്റോ ഇത്യാദി മാറ്റുകൂട്ടലൊന്നും ആവശ്യമായി വരുന്നില്ല. ഒരു കവി പാടുന്നു:

وما الحلى الزينة من نقيصة × يتمم من حسن اذا الحسن قصرا

واما اذا كان الجمال موفرا × كحسنك لم يحتج الى ان يزورا

'ആഭരണങ്ങൾ, ഒരു പോരായ്മനിമിത്തം ഉണ്ടാക്കുന്ന അലങ്കാരമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഭംഗി കുറവായിരിക്കുമ്പോൾ അതു ഭംഗി പൂർത്തിയാക്കുന്നു. എന്നാൽ, തങ്ങളെപ്പോലെ, പരിപൂർണ്ണമായ സൗന്ദര്യമാണുള്ളതെങ്കിൽ അതു കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല''. എന്നു സാരം.

അതുപോലെത്തന്നെ, വല്ല കാര്യത്തിലും ന്യായവാദം നടത്തുമ്പോൾ, പുരുഷൻമാരെപ്പോലെ കാര്യങ്ങൾ സമർത്ഥിക്കുവാനും, ന്യായം അവതരിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള കഴിവും സ്ത്രീകൾക്കില്ല. ഇതു അവരുടെ ബുദ്ധിപരമായ പോരായ്മയും കാണിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്നു കെട്ടിപ്പറയുകയും, അതൊടുകൂടി തങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ഉയർന്ന വിഭാഗത്തെ –ആൺമക്കളെ –തങ്ങൾക്കും, തങ്ങൾ വെറുത്തുകളഞ്ഞ ആ താണ വിഭാഗത്തെ–പെൺമക്കളെ -അല്ലാഹുവിനും നിശ്ചയിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്. കള്ളം പറയുന്നതിലും വേണ്ടേ ഒരു അതിര്?! സൂ: നജ്മിൽ ഇവരോടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: الكم الذكر وله الانثى تلك اذا قسمة ضيزى – النجم (നിങ്ങൾക്കു ആണും അവനു പെണ്ണുമാണോ? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അതു അക്രമപരമായ ഒരു ഓഹരിയാണ്.) ചില ദേവീദേവൻമാരെ ആരാധിക്കുകയും, അവരെ ദൈവപുത്രികളും പുത്രൻമാരുമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആൾക്കാരെ ഇന്നും കാണാം. ഈ ആക്ഷേപങ്ങളെല്ലാം അവരെയും ബാധിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അതിനീചവും ഭീമവുമായ ഈ ആരോപണത്തിലടങ്ങിയ വേറെ ഒരു തെറ്റുംകൂടി അടുത്ത വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടുന്നു:–

وَجَعَلُوا۟ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةَ ٱلَّذِينَ هُمْ عِبَـٰدُ ٱلرَّحْمَـٰنِ إِنَـٰثًا ۚ أَشَهِدُوا۟ خَلْقَهُمْ ۚ سَتُكْتَبُ شَهَـٰدَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾

19 പരമകാരുണികൻെറ അടിയാൻമാരാകുന്ന മലക്കുകളെ അവർ സ്ത്രീകളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു! അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതിന് ഇവർ (അവിടെ ഹാജറായി) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരുന്നുവോ?! അവരുടെ (ആ) സാക്ഷ്യം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും, അവർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും, ചെയ്തേക്കുന്നതാണ്.

---

19 وَجَعَلُوا അവർ ആക്കുകയും ചെയ്തു. الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ യാതൊരു മലക്കുകളെ. هُمْ അവർ. عِبَادُ الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികൻെറ അടിയാൻമാരാണ്. إِنَاثًا സ്ത്രീകൾ. أَشَهِدُوا അവർ ഹാജറായോ, സാക്ഷ്യം വഹിച്ചോ, കണ്ടോ. خَلْقَهُمْ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചത്. سَتُكْتَبُ (വഴിയെ) എഴുതപ്പെടും, രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടേക്കും. شَهَادَتُهُمْ അവരുടെ സാക്ഷ്യം. وَيُسْأَلُونَ അവരോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പെൺമക്കളാണെന്നു പറയുവാൻ ഇവർക്കെന്താണ് തെളിവു? അല്ലാഹു അവരെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ഇവർ അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരിക്കുകയും, അവരെ സ്ത്രീകളാക്കി സൃഷ്ടിച്ചതു കാണുകയും ചെയ്തിരുന്നുവോ? ഇല്ല. (മലക്കുകളെ സ്ത്രീ പുരുഷ വ്യത്യാസമില്ലാതെയാണ് അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്.) ഇവരുടെ ഇത്തരം പ്രസ്താവനകളെല്ലാം അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുകയും, അതിനെപ്പറ്റി അവരോടു ചോദ്യം ചെയ്തു

നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല എന്നു സാരം. മലക്കുകളുടെ പേരിൽ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അവയെ ആരാധിക്കുന്നവരാണ് ഈ മുശ്രിക്കുകൾ. അവർ അതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി സമർപ്പിക്കാറുള്ള ഒരു ന്യായവാദത്തെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്തവചനം:-

وَقَالُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱلرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَٰهُم ۗ مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾

20 അവർ പറയുന്നു: ''പരമകാരുണികൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ അവരെ [മലക്കുകളെ] ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല'' എന്ന്. അതിനെക്കുറിച്ചു യാതൊരറിവും അവർക്കില്ല; അവർ മതിപ്പിട്ട് (ഊഹിച്ച്) പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല.

أَمْ ءَاتَيْنَٰهُمْ كِتَٰبًا مِّن قَبْلِهِۦ فَهُم بِهِۦ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾

21 അതല്ലാ-അവർക്ക് ഇതിനുമുമ്പായി വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും നാം കൊടുത്തിട്ട് അവരതിനെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നവരാണോ?!

بَلْ قَالُوٓا۟ إِنَّا وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

22 (അതൊന്നുമല്ല) പക്ഷേ, അവർ പറയുന്നു: ''ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഒരു മാർഗത്തിലായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ അവരുടെ കാല്പാടുകളിലൂടെ(ചരിച്ചുകൊണ്ട്) സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവരുമാണ്.''

---

20 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. مَا عَبَدْنَاهُم ഞങ്ങളവരെ ആരാധിക്കയില്ലായിരുന്നു. مَّا لَهُم അവർക്കില്ല. بِذَلِكَ അതിനെപ്പറ്റി. مِنْ عِلْمٍ ഒരറിവും. إِنْ هُمْ അവരല്ല. إِلاَّ يَخْرُصُونَ മതിപ്പിടുക (ഊഹിച്ചു പറയുക) യല്ലാതെ. 21 أَمْ آتَيْنَاهُمْ അതല്ല അവർക്കു നാം നൽകിയിരിക്കുന്നോ. كِتَابًا വല്ല ഗ്രന്ഥവും. مِّن قَبْلِهِ ഇതിന് മുമ്പായി. فَهُم بِهِ എന്നിട്ട് അവർ അതിനെ. مُسْتَمْسِكُونَ മുറുകെ പിടിക്കുന്ന (പിടിച്ചുനിൽക്കുന്ന)വരാണ്. 22 بَلْ قَالُوا പക്ഷേ (എങ്കിലും) അവർ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. إِنَّا وَجَدْنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. عَلَى أُمَّةٍ ഒരു സമുദായത്തിലായി, ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലായി. وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِم ഞങ്ങൾ അവരുടെ കാല്പാടുകളിലൂടെ, അവശിഷ്ടങ്ങളിലായി. مُّهْتَدُونَ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരാണ്, നേർമ്മാർഗ്ഗികളാണ്.

തങ്ങളുടെ ശിർക്കിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ തെളിവുകളില്ലാതെ ഉത്തരം മുട്ടിയ ആ മുശ്രിക്കുകൾ എടുത്ത ഒരു അടവാണിത്. അതായത്, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിയെയും ഉദ്ദേശത്തെയും ശരണം പ്രാപിച്ച് കുറ്റത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുക. മലക്കുകളെ ആരാധിക്കുന്നതു അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട കാര്യമാണ്, അതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങളെ അവൻ അതിൽനിന്നു മുടക്കം ചെയ്യാതിരുന്നത്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാതെ ഒരു കാര്യവും സംഭവിക്കുകയില്ലല്ലോ ഇതാണവരുടെ വാദം. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, തങ്ങൾ മലക്കുകളെ ആരാധിക്കുന്നതു അല്ലാഹു അതിനു ഉദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടാണ്, അപ്പോൾ അതവൻ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന കാര്യവുമാണ് എന്നർത്ഥം.

വാസ്തവത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യം മൂടിവെക്കാനുള്ള ഒരു ഉപായം മാത്രമാണിത്. ലോകത്തു നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചാണെന്നതു വാസ്തവമാണ്. പക്ഷേ, സന്മാർഗ്ഗവും ദുർമ്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള കഴിവും, അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും കൂടി മനുഷ്യനു അവൻ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാണ്. മനുഷ്യൻ

നന്മയും തിന്മയും സ്വീകരിക്കാവുന്ന സൃഷ്ടിയായിത്തീർന്നതും അവൻെറ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചു തന്നെ. അതോടുകൂടി, സന്മാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും ദുർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കരുതെന്നും അവൻ മനുഷ്യനെ ശാസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്ന സൻമാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്നും, അവൻ വെറുക്കുന്ന ദുർമ്മാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്നും അവൻ വിവരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. ഇതെല്ലാം അവൻെറ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചാണല്ലോ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ, മനുഷ്യനിൽനിന്ന് ഉണ്ടായേക്കുന്ന എല്ലാ നല്ല കാര്യവും, എല്ലാ ചീത്ത കാര്യവും-രണ്ടും തന്നെ-അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചു ഉണ്ടാകുന്നതത്രെ. അല്ലാത്തപക്ഷം, ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിനു വിപരീതമായും സംഭവിക്കേണ്ടതായി വരുമല്ലോ. അതേ സമയത്തു നല്ല കാര്യംമാത്രമേ അവൻെറ അടുക്കൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടതായിരിക്കയുള്ളു. ചീത്തകാര്യം വെറുക്കപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചാണ് എല്ലാ കാര്യവും സംഭവിക്കുന്നതെന്നുവെച്ച് അവയെല്ലാം അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന കാര്യമാണെന്നു ധരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

മുശ്രിക്കുകളുടെ ഈ ന്യായത്തെ രണ്ടുമൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ അല്ലാഹു ഖണ്ഡിക്കുന്നു. 1) അതു ശരിയാണെന്നു-തങ്ങളുടെ ആരാധന അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതായിരിക്കെ അതവൻെറ അടുക്കിൽ സ്വീകാര്യവുമാണ് എന്നു-ഉറപ്പിക്കത്തക്ക യാതൊരു അറിവും അവരുടെ പക്കലില്ല. അവർ വെറും ഊഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മതിപ്പിട്ടു പറയുകയാണ്. 2) മുൻകഴിഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൈവികഗ്രന്ഥം ആ ആരാധനയെ അനുകൂലിക്കുന്നതായി ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവരുടെ വാദം ന്യായീകരിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷെ, എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും തൗഹീദു മാത്രമേ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നുള്ളു. 3) ഇതിനെല്ലാം പുറമേ, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കൾ ബഹുദൈവാരാധന ചെയ്യുന്നതായി അവർ കണ്ടു. അതനുസരിച്ചു തങ്ങളും അവരെ അനുഗമിച്ചും അനുകരിച്ചും പോന്നിരിക്കയാണെന്നു ഇവർ തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്. ഇവരുടെ ശിർക്കിനു യഥാർത്ഥ കാരണം ഇതായിരിക്കെ, മറ്റുള്ള ന്യായങ്ങളെല്ലാം കേവലം ജൽപനങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

ما لهم بذلك من علم (അവർക്കു അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവുമില്ല.) എന്ന വാക്കിൻെറ താൽപര്യം ഇപ്രകാരവും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്: തങ്ങൾ മലക്കുകളെ ആരാധിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് അതു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതാണെന്നു അവർ അറിഞ്ഞത്. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞശേഷം, അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല അവർ ആരാധന നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടാണു തങ്ങളതു ചെയ്തതെന്നു പറയുവാൻ ഇവർക്കു ന്യായമില്ല. തങ്ങൾ സ്വന്തം നിലക്കു ചെയ്ത ആ തെറ്റിനെ മൂടി വെക്കുവാനുള്ള ഒരു ന്യായം മാത്രമാണത്.

മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിനു പങ്കില്ലെന്നു വാദിക്കുകയും, ദൈവവിധിയെ (القضاء والقدر) നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കക്ഷി (القدرية والمعتزلة) കളും, അവരെ അനുകരിക്കുന്ന ചില യുക്തിവാദക്കാരും ഈ 20-ാം വചനവും, ഈ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സൂ: അൻആമിലെ 148-ാം വചനവും, സൂ: നഹ്ലിലെ 35-ാം വചനവും തങ്ങൾക്കു തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. തങ്ങൾക്കു അനുകൂലമായ രൂപത്തിൽ ഇവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ഖുർആനിലെ നിരവധി ആയത്തുകളുടെ വ്യക്തമായ അർത്ഥങ്ങൾ അതിനുവേണ്ടി, മാറ്റിമറിക്കുകയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും ഇവരുടെ പതിവാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഹദീദിൻെറ അവസാനത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വിശദമായി വിവരിക്കുന്നതാണ്. ان شاء الله അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതിനെ സ്പർശിക്കുന്നില്ല.

وَكَذَٰلِكَ مَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ فِي قَرۡيَةٖ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتۡرَفُوهَآ إِنَّا وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٖ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّقۡتَدُونَ ٢٣

23 (നബിയേ) അപ്രകാരം തന്നെ, നിൻെറ മുമ്പ് ഒരു രാജ്യത്തിലും, ഒരു താക്കീതുകാരനെ [പ്രവചാകനെ] നാം അയച്ചിട്ട് അതിലെ സുഖലോലുപൻമാർ പറയാതെ (ഉണ്ടായിട്ടില്ല;)നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഒരു മാർഗത്തിലായി ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ അവരുടെ കാല്പാടുകളിലൂടെ പിൻതുടരുന്നവരാണ്'' എന്ന്.

۞قَٰلَ أَوَلَوۡ جِئۡتُكُم بِأَهۡدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمۡ عَلَيۡهِ ءَابَآءَكُمۡۖ قَالُوٓاْ إِنَّا بِمَآ أُرۡسِلۡتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ٢٤

24 അദ്ദേഹം [താക്കീതുകാരൻ] പറയും: ''നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഏതൊന്നിലായി കണ്ടെത്തിയോ അതിനെക്കാൾ മാർഗദർശകമായതിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ? [എന്നാലും നിങ്ങൾ അവരെത്തന്നെ പിൻതുടരുമോ?]'' അവർ പറയും: ''നിങ്ങൾ ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ അതിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചവരാണ്.''

فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡۖ فَٱنظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلۡمُكَذِّبِينَ ٢٥

25 അങ്ങനെ, നാം അവരോട് (പ്രതികാര) ശിക്ഷാനടപടിയെടുത്തു. അപ്പോൾ നോക്കുക: (ആ) വ്യാജമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്നു!

---

23 وَكَذَٰلِكَ അതുപോലെ. مَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല. مِن قَبْلِكَ നിൻെറ മുമ്പ്. فِي قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യത്തിലും, നാട്ടിലും. مِّن نَّذِيرٍ ഒരു താക്കീതുകാരനെയും. إِلاَّ قَالَ പറയാതെ. مُتْرَفُوهَا അതിലെ സുഖിയൻമാർ, സുഖലോലുപൻമാർ. إِنَّا وَجَدْنَا ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. عَلَى أُمَّةٍ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലായി. وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِم ഞങ്ങൾ അവരുടെ കാല്പാടുകളിലൂടെ. مُّقْتَدُونَ തുടരുന്നവരാണ്. 24 قَالَ അദ്ദേഹം പറയും. أَوَلَوْ جِئْتُكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലുമോ. بِأَهْدَى കൂടുതൽ മാർഗ്ഗദർശകമായതുകൊണ്ട് (നല്ല വഴിയുമായി). مِمَّا وَجَدْتُّمْ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതിനെക്കാൾ. عَلَيْهِ അതിൻെറമേൽ. آبَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ. قَالُوا അവർ പറയും. إِنَّا بِمَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ യാതൊന്നിൽ. أُرْسِلْتُم بِهِ നിങ്ങൾ അതുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. كَافِرُونَ അവിശ്വസിച്ചവരാണ്. 25 فَانتَقَمْنَا അങ്ങനെ നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടി എടുത്തു. مِنْهُمْ അവരോട്, അവരിൽനിന്ന്. فَانظُرْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നോക്കുക. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയെന്ന്. عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം. الْمُكَذِّبِينَ കളവാക്കുന്ന (വ്യാജമാക്കുന്ന)വരുടെ.

പൂർവ്വപിതാക്കളെ അനുകരിച്ച് വഴിപിഴച്ചുപോകലും, ശിർക്കു തുടങ്ങിയ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളെ ആ അനുകരണത്തിൻെറ പേരിൽ ന്യായീകരിക്കലും അറബി മുശ്രിക്കുകളുടെ മാത്രം സ്വഭാവമല്ലെന്നും, അതു മുൻസമുദായങ്ങളുടെയും പതിവായിരുന്നുവെന്നും, പ്രസ്തുത ന്യായീകരണത്തിൽ പോലും ഇവർ അവരെ അനുകരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഈ മഹാവ്യാധി വളരെ കാലമായി മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലും പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുസ്‌ലിംകൾ വിഗ്രഹാരാധന നടത്താറില്ലെന്നു സമ്മതിക്കാം. എങ്കിലും ശിർക്കുപരമായ എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ-അവക്കു മതഛായ നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ-സമുദായത്തിൽ നിലനിന്നു

വരുന്നതു ഈ അനുകരണം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. സമുദായത്തിലെ പ്രമാണികളും നേതാക്കളുമാകുന്ന സുഖലോലുപൻമാരാണ് ഇതിൽ മുമ്പൻമാരെന്നതും അനിഷേധ്യമത്രെ. 23ഉം 24ഉം വചനങ്ങളിൽ മുശ്രിക്കുകളെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ അക്ഷരം പ്രതി ഇന്നു നമ്മെക്കുറിച്ചും പറയുവാനുളളതുതന്നെയാണ്. ഇതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് എന്തായിരിക്കുമെന്നു 25-ാം വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം.!

വിഭാഗം-3

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦٓ إِنَّنِى بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾

26 ഇബ്റാഹീം, തൻെറ പിതാവിനോടും ജനങ്ങളോടും പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വരുന്നവയിൽനിന്നും ഒഴിവായവനാണ്;

إِلَّا ٱلَّذِى فَطَرَنِى فَإِنَّهُۥ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾

27 -എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ ഒഴികെ. കാരണം, അവൻ എനിക്ക് മാർഗദർശനം നൽകിയേക്കുന്നതാണ്.

وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِى عَقِبِهِۦ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

28 അത് [ആ വാക്യം] അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമികളിൽ അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു വാക്യമാക്കുകയും ചെയ്തു, അവർ (അല്ലാഹുവിലേക്കു) മടങ്ങിയേക്കാമല്ലോ

---

26 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. إِبْرَاهِيمُ ഇബ്റാഹീം. لِأَبِيهِ തൻെറ പിതാവിനോട്. وَقَوْمِهِ തൻെറ ജനതയോടും. إِنَّنِي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. بَرَاءٌ ഒഴിവായവനാണ്. مِّمَّا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിൽനിന്ന്. 27 إِلاَّ الَّذِي യാതൊരുവനൊഴികെ. فَطَرَنِي എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ. فَإِنَّهُ എന്നാൽ(കാരണം) അവൻ. سَيَهْدِينِ (വഴിയെ) എന്നെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കും, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയേക്കും. 28 وَجَعَلَهَا അതിനെ ആക്കുകയും ചെയ്തു. كَلِمَةً بَاقِيَةً അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു വാക്യം. فِي عَقِبِهِ തൻെറ പിൻഗാമികളിൽ, പിൻതുടർച്ചക്കാരിൽ. لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. يَرْجِعُونَ മടങ്ങുക.

ഏകസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെമാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്ന തൗഹീദിൻെറ മുദ്രാവാക്യം അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിമ സന്താനപരമ്പരയിലും നിലനിന്നുപോന്നു. ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام) തൻെറ മക്കളോടും പൗത്രനായ യഅ്ഖൂബ് നബി (عليه السلام) തൻെറ മക്കളോടും, ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഒസ്യത്ത് ചെയ്തിട്ടുളളതായും, തങ്ങളുടെ പിതാക്കളായ ഇബ്റാഹീം ഇസ്മാഈൽ, ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) എന്നിവർ സ്വീകരിച്ചുവന്ന ആ തൗഹീദിനെ തങ്ങൾ നിലനിറുത്തുമെന്നു യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام)ൻെറ മക്കൾ, അദ്ദേഹത്തോടു എറ്റു സമ്മതിച്ചതായും സൂ: അൽബഖറ; (132, 133) യിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) ൻെറ സന്തതികളാകുന്ന വേദക്കാർ മുഖേന അതു ലോകത്തു നിലനിന്നുംപോന്നു അനന്തരം, നബി (ﷺ) യുടെ ആഗമനത്തോടു കൂടി ഇസ്മാഈൽ സന്തതികളായ അറബികൾ ആ മുദ്രാവാക്യത്തിൻെറ കൊടി വാഹകരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

جعلها كلمة باقية (അതിനെ അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു വാക്യമാക്കി) എന്നതിലുളള ക്രിയയുടെ കർത്താവു ഇബ്റാഹീം (عليه السلام)ആണെന്നും, അല്ലാഹു ആണെന്നും വരാം. അല്ലാഹുവാണെന്നു വെക്കുമ്പോൾ جعل എന്നതിനു 'അവൻ ആക്കി' എന്നും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ആണെന്നു

വെക്കുമ്പോൾ 'അദ്ദേഹം ആക്കി' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കാം. രണ്ടായിരുന്നാലും ആശയം ഒന്നുതന്നെ.

29 എങ്കിലും, ഇക്കൂട്ടർക്കും, ഇവരുടെ പിതാക്കൾക്കും ഞാൻ സുഖഭോഗം നൽകി; അങ്ങനെ, അവർക്ക് യഥാർത്ഥവും സ്പഷ്ടമായ (അഥവാ സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന) ഒരു റസൂലും വന്നു.	بَلْ مَتَّعْتُ هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾
30 അവർക്കു യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോഴാകട്ടെ, അവർ പറഞ്ഞു: ''ഇതൊരു ജാലമാണ്; ഞങ്ങൾ ഇതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്'' എന്ന്!	وَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ قَالُوا۟ هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٣٠﴾

29 بَلْ എങ്കിലും. مَتَّعْتُ ഞാൻ സുഖഭോഗം നൽകി. هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർക്ക്. وَآبَاءَهُمْ അവരുടെ പിതാക്കൾക്കും. حَتَّى جَاءَهُمُ അവർക്ക് വരുവോളം, അങ്ങിനെ അവർക്കു വന്നു. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം. وَرَسُولٌ ഒരു റസൂലും (ദൈവദൂതനും). مُبِينٌ പ്രത്യക്ഷനായ, സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന. 30 وَلَمَّا جَاءَهُمُ അവർക്കു വന്നപ്പോൾ. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. هَذَا سِحْرٌ ഇതു ജാലകമാണ്. وَإِنَّا بِهِ ഞങ്ങൾ അതിൽ. كَافِرُونَ അവിശ്വാസികളാണ്.

വളരെക്കാലത്തോളം, ധനം നേതൃത്വം, സ്വാധീനം മുതലായവ നൽകി ഇവരെയും ഇവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരെയും അല്ലാഹു സുഖജീവിതം അനുഭവിക്കുവാൻ വിട്ടു. അവരുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൻെറയും, ശിർക്കിൻെറയും പേരിൽ അല്ലാഹു നടപടി എടുത്തില്ല. ഒടുക്കം യഥാർത്ഥം തുറന്നു കാട്ടുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും (ഖുർആനും) സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകൾ സഹിതം റസൂലിനെയും അയച്ചുകൊടുത്തു. ഈ അനുഗ്രഹത്തിനു നന്ദികാണിക്കുന്നതിനുപകരം, അതു ജാലമാണെന്നു പറഞ്ഞുതള്ളുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്.

31 അവർ (ഇങ്ങിനെയും) പറഞ്ഞു: ''ഈ ഖുർആൻ (ഈ) രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മഹാനായ ഒരു പുരുഷൻെറ മേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ?!	وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ ٱلْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

31 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. لَوْلَا نُزِّلَ എന്തുകൊണ്ട് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ. هَذَا الْقُرْآنُ ഈ ഖുർആൻ. عَلَى رَجُلٍ ഒരു പുരുഷൻെറ (മനുഷ്യൻെറ) മേൽ. مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള. عَظِيمٍ മഹാനായ.

രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞതു മക്കായും, ത്വാഇഫുമാകുന്നു. മക്കായിൽനിന്നു ഏതാണ്ട് നാലപ്തു നാഴികയോളം കിഴക്കുഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, വളരെ ഫലഭൂയിഷ്ഠവുമായ ഒരു രാജ്യമാണ് ത്വാഇഫ്. മിക്ക കാർഷികോല്പന്നങ്ങളും കൃഷിരഹിതമായ മക്കാ നിവാസികൾക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു ആ രാജ്യമത്രെ. ഖുർആൻ മഹത്തായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെങ്കിൽ, ഈ രണ്ടിലൊരു രാജ്യത്തു തലയെടുപ്പുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാൻെറ മേലല്ലേ അതു അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത്?! കേവലം ഒരു അനാഥബാലനായി വളർന്ന ഈ സാധുവായ മുഹമ്മദിൻെറ മേൽ അവതരിച്ചതു എന്തുകൊണ്ടാണ്?! എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഇതിനു അല്ലാഹുവിൻെറ മറുപടി ഇതാണ്:-

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۚ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُم مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا ۗ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾

32 (നബിയേ) അവരാണോ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യം ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുന്നത്?! ഐഹികജീവിതത്തിൽ അവരുടെ ജീവിതമാർഗം അവർക്കിടയിൽ നാം തന്നെ ഭാഗിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരിൽ ചിലരെ ചിലർക്കുമീതെ നാം പല പടികൾ ഉയർത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, അവരിൽ ചിലർ ചിലരെ കീഴ്പ്പെട്ടവരാക്കി വെക്കുവാൻ വേണ്ടി. [അതിനു വേണ്ടിയാണത്.] നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യം അവർ ശേഖരിച്ചു വരുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമമാകുന്നു.

---

32 أَهُمْ അവരോ. يَقْسِمُونَ ഭാഗിക്കുന്നു, ഓഹരി ചെയ്യുന്നത്. رَحْمَةَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യം. نَحْنُ قَسَمْنَا നാംതന്നെ ഓഹരി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بَيْنَهُم അവർക്കിടയിൽ. مَّعِيشَتَهُمْ അവരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗം. فِي الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൽ. الدُّنْيَا ഐഹിക. وَرَفَعْنَا നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بَعْضَهُمْ അവരിൽ ചിലരെ. فَوْقَ بَعْضٍ ചിലരുടെമീതെ. دَرَجَات പല പദവികൾ, പടികൾ. لِّيَتَّخِذَ ആക്കുവാൻവേണ്ടി. بَعْضُهُم അവരിൽ ചിലർ. بَعْضًا ചിലരെ. سُخْرِيًّا കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെട്ട (വർ), വിധേയമായവർ. وَرَحْمَةُ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യം. خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്,നല്ലതാണ്. مِّمَّا يَجْمَعُونَ അവർ ശേഖരിച്ചുവരുന്നതിനെക്കാൾ.

ഈ വചനത്തിൽനിന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട പല സംഗതികളും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 1) കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അവിശ്വാസികളുടെ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയാണിത്. മറുപടിയുടെചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: 'നുബുവ്വത്തും' 'രിസാലത്തും' (പ്രവാചകത്വവും, ദിവ്യദൗത്യവും) അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടുമാത്രം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വിഹിതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു-വ്ക്തികൾക്കാകട്ടെ, സമുദായത്തിനാകട്ടെ-അവൻ മാത്രമാകുന്നു. അതിൽ മുൻഗണന നൽകേണ്ടതും, എറ്റക്കുറവു വരുത്തേണ്ടതും ആർക്കെല്ലാമാണ്, എങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് എന്നൊക്കെ കണക്കാക്കുന്നതും അവൻതന്നെ. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനം മൂലം സിദ്ധിക്കുന്ന ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾപോലും വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകുന്ന അനുഗ്രഹമത്രെ. പരക്കെ എല്ലാവർക്കും സിദ്ധിക്കുന്ന അനുഗ്രഹംപോലും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ തോതിലാണു അവൻ വിഹിതിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യൻെറ ആഗ്രഹത്തിനോ, പ്രയത്നത്തിനോ, സാമർത്ഥ്യത്തിനോ ഒന്നും തന്നെ പങ്കില്ലാത്ത ആ അനുഗ്രഹം-പ്രവാചകത്വവും ദൗത്യവും-ഇവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു നൽകാത്തതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ഇവർ ആരാണ്? ഇവരാണോ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെ ഓഹരി ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നവർ?! (اهم يقسمون رحمة ربك)

2) മനുഷ്യരുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ അവരവർക്കു വിഹിതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു-ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യൻ വളരെ കുറവായിരുന്ന മുൻകാലങ്ങളിലും, ജനപ്പെരുപ്പംകൊണ്ടു മനുഷ്യസമുദായം പട്ടിണി കിടന്നു ചാവേണ്ടിവരുമെന്നു അവിശ്വാസികളും അല്പവിശ്വാസികളും ഭയപ്പെട്ട് അസ്വസ്ഥരായിത്തീർന്നേക്കുന്ന പിൽക്കാലങ്ങളിലും തന്നെ-യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവാണ്. മനുഷ്യൻ അതിനുവേണ്ടി അന്വേഷണം നടത്തുന്നു, പ്രയത്നിക്കുന്നു, അവനാൽ കഴിയുന്ന സമാർത്ഥ്യങ്ങളെല്ലാം പ്രയോഗിക്കുന്നു. അതു ആവശ്യമാണുതാനും. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടു മാത്രം കാര്യം അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്നു കാണാം. കാരണം, ഓരോരുവനും ലഭിക്കുന്നതിൻെറ അളവ് അവൻെറ ആഗ്രഹത്തിൻെറയോ, പ്രവർത്തനത്തിൻെറയോ, സാമർത്ഥ്യത്തിൻെറയൊ

തോതനുസരിച്ചല്ല. അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്ന തോതനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കും. ബുദ്ധിയിലും, സാമർത്ഥ്യത്തിലും വളരെ പിന്നോക്കമുള്ള ചിലർക്കു സമ്പൽസമൃദ്ധിയും, വമ്പിച്ച സുഖ സൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതും, വലിയ ബുദ്ധിമതികളും അതിസമർത്ഥരുമായ ചിലർക്കു ശുഷ്കിച്ച ജീവിതമാർഗ്ഗം മാത്രം ലഭിക്കുന്നതും, ഒരേ കണക്കിനു മുതൽമുടക്കും, ഒരേതരത്തിൽ പ്രവർത്തനവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ആസൂത്രിതമായി നടത്തിയാൽപോലും രണ്ടുപേരുടെ അദ്ധ്വാനഫലങ്ങൾ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായിത്തീരുന്നതുമെല്ലാം ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതെ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഐഹികജീവിതത്തിലെ ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു അല്ലാഹുതന്നെ. (نحن قسمنا بينهم معيشتهم فى الحيوة الدنيا)

3) ഉപജീവിനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മനുഷ്യർ പരസ്പരം വ്യത്യസ്ത നിലക്കാരായിട്ടാണ് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ധനം, സന്താനം, ആരോഗ്യം, യോഗ്യത, ബുദ്ധി, അറിവു, പെരുമാറ്റം എന്നിങ്ങിനെ ഏതെടുത്താലും ശരി, എണ്ണത്തിലോ, വണ്ണത്തിലോ, സ്വഭാവത്തിലോ, ഉപയോഗത്തിലോ വ്യത്യാസം കാണാതിരിക്കയില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എല്ലാനിലക്കും സമൻമാരായ വ്യക്തികളെ കണ്ടെത്തുക സാധ്യമല്ല. അതെ, അല്ലാഹു ചിലരെക്കാൾ ചിലരെ പല നിലക്കും ഉയർത്തിയാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്.

ورفع بعضهم فوق بعض درجات

4) ഖുർആനിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലൊന്നും ഇത്ര വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വമ്പിച്ച യുക്തിതത്വമാണ് നാലാമത്തേത്. ഇങ്ങിനെ വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ മനുഷ്യർക്കു അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വിഹിതിച്ചുകൊടുക്കുവാനും, ചിലരെ മറ്റു ചിലരെക്കാൾ ഓരോ നിലക്കു ഉയർത്തിവെക്കുവാനുമുള്ള കാരണം-അഥവാ അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന യുക്തിരഹസ്യം-അവരിൽ ചിലർ ചിലരെ കിഴ്പെടുത്തിവെക്കുകയാണ്. അതിനുവേണ്ടിയാണത്.

ليتخذ بعضهم بعضا سخريا

സൂ: ശൂറാ 27ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടംപോലെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം വിശാലമാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ മുനഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ ആക്രമവും, കുഴപ്പവും നിറക്കുമായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് എല്ലാവർക്കും ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടപ്പാടുമായിരുന്നാലത്തെ കഥയും അതുതന്നെ. മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരേ നിലവാരത്തിലുള്ളവരാണെങ്കിൽ, ജോലിചെയ്വാനും ചെയ്യിക്കാനും, തൊഴിൽശാലകൾ നടത്തുവാനും നടത്തിക്കുവാനും ഉപദേശിക്കുവാനും അതു കേൾക്കുവാനും, നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാനും അതു സ്വീകരിക്കുവാനും, പഠിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും ആളെക്കിട്ടുമോ? ദരിദ്രനില്ലെങ്കിൽ ധനവാൻെറ ധനംകൊണ്ടോ, മൂഢനില്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിമാൻെറ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടോ, തൊഴിലാളിയില്ലെങ്കിൽ മുതലാളിയുടെ മൂലധനംകൊണ്ടോ രോഗിയില്ലെങ്കിൽ വൈദ്യൻെറ നൈപുണ്യംകൊണ്ടോ എന്താണ് പ്രയോജനം?! കർഷകന്നുവേണ്ടി തുണി നെയ്യുവാനും, കച്ചവടക്കാരനു ഭക്ഷണമെത്തിക്കുവാനും രോഗിക്കു ചികിൽസിക്കുവാനും ആളെക്കിട്ടുമോ?! ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യർക്കിടയിൽ പരിപൂർണ്ണമായ സ്ഥിതിസമത്വമാണ് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, മാനുഷലോകമാസകലം ഒരേ മൂശയിൽ വാർത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ട യന്ത്രങ്ങൾ കണക്കെ മറ്റെന്തോ ഒരു തരം ജീവിയായി മാറുമായിരുന്നേനെ!

ഒരാൾ തനിക്കുവേണ്ടി സമ്പാദിച്ചു കുന്നുകൂട്ടുവാനായി മറ്റൊരുവനെക്കൊണ്ടു വേല ചെയ്യിക്കുന്നു; വേലക്കാരൻ അവൻെറ അന്നത്തെ പട്ടിണിക്കു പരിഹാരത്തിനായി അവനു വേലയെടുക്കക്കാൻ മുമ്പോട്ടു വരുന്നു: ഒരാൾ തൻെറ ഉപജീവനാർത്ഥം മരുന്നുണ്ടാക്കി വിൽപന നടത്തുന്നു; വേറൊരുവൻ തൻെറ രോഗശമനത്തിനായി അതു തേടിച്ചെന്നു വില കൊടുത്തു മേടിക്കുന്നു; ഒരാൾ അധികാരമോഹത്താൽ നേതാവായി രംഗത്തിറങ്ങുന്നു; വേറൊരാൾ അയാളുടെ ചില താൽപര്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി അയാൾക്കു വഴങ്ങുന്നു.....ഇങ്ങി

നെ പരസ്പരഭിന്നങ്ങളായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ, പരസ്പരഭിന്നമായ സ്വഭാവത്തോടുകൂടി, ആളുകൾ തമ്മതമ്മിൽ ഇണക്കത്തിലും വണക്കത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.

പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ ദരിദ്രൻെറ മുമ്പിൽ ധനികനും, പ്രജയുടെ മുമ്പിൽ രാജാവും, തൊഴിലാളിയുടെ മുമ്പിൽ മുതലാളിയും, സാധാരണക്കാരൻെറ മുമ്പിൽ നേതാവും വലിയവരായിരിക്കാം. എങ്കിലും, അൽപം ഉള്ളോട്ടു കടന്നു ആലോചിച്ചാൽ, അവരുടെ വലുപ്പവും, യോഗ്യതയും മറ്റേവരെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. അതെ, ഒരു തുലാസ്സിൻെറ രണ്ടുതട്ടുകളെന്നോണം, മനുഷ്യസമുദായത്തിൻെറ ഉയർച്ചതാഴ്ചകളുടെ തട്ടുകളെയും അല്ലാഹു പാകപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കു അനുയോജ്യമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചരുളിയ ഈ പ്രകൃതിനിയമത്തെ മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്തു പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു സ്ഥിതിസമത്വം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഏതൊരു 'ഇസ'ത്തിനോ, 'ഇസക്കാർ'ക്കോ സാധ്യമല്ല തന്നെ. ولن تجد لسنت الله تبديلا (അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടിക്രമത്തിനു യാതൊരു മാറ്റവും നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല.)

5) ഐഹികമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പാരത്രിക കാര്യങ്ങളെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയെന്നതു ഖുർആൻെറ പതിവാണ്. അതു ഇവിടെയും കാണാം. ഐഹിക ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റിയാണിവിടെ സംസാരം: അവ കഴിവതും സമ്പാദിക്കുവാനും, അതിനു വേണ്ടുന്ന പരിശ്രമം നടത്തുവാനും-വളരെ പ്രോത്സാഹനമൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ-മനുഷ്യൻ സ്വയം പ്രേരിതനാണ്. അവനവൻെറ കണക്കിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം അവൻ പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ورحمة ربك خير مما يجمعون (നിൻെറ റബ്ബിൻെറ കാരുണ്യം അവർ ശേഖരിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമമാണ്.) എന്നത്രെ അത്. ഇവിടെ കാരുണ്യം-അഥവാ അനുഗ്രഹം (رحمة) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശ്യം-മനുഷ്യൻ സാധാരണ സമ്പാദിക്കാറുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളല്ല-ഇതിനുമുമ്പത്തെ വാക്യങ്ങളിലെ സംസാരവിഷയമായ പ്രവാചകത്വമാകുന്ന അനുഗ്രഹവും, അതുമുഖേന ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളുമാകുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ, ശാരീരികവും, ഐഹികവുമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ ശ്രമിക്കുന്നു; വാസ്തവത്തിൽ അതിനെക്കാൾ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു ആത്മീയവും പാരത്രികവുമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണ്; കാരണം, അതത്രെ മറ്റേതിനെക്കാൾ ഉത്തമം എന്നു താൽപര്യം. الله اعلم അടുത്ത വചനങ്ങളിൽനിന്നു ഇപ്പറഞ്ഞതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്:-

وَلَوْلَآ أَن يَكُونَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِٱلرَّحْمَٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِّن فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

33 മനുഷ്യർ (എല്ലാവരും) ഒരേ ഒരു സമുദായമായിത്തീരുകയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പരമകാരുണികനിൽ [അല്ലാഹുവിൽ] അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു, അവരുടെ വീടുകൾക്ക് വെള്ളികൊണ്ടുള്ള മേൽപുരകളും, അവർക്ക് (മേല്പോട്ടു) കയറിപ്പോകുവാനുള്ള കോണികളും,-

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَٰبًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٤﴾

34 അവരുടെ വീടുകൾക്ക് (വെള്ളികൊണ്ടുള്ള) വാതിലുകളും, അവർക്ക് ചാരിയിരിക്കുവാനുള്ള കട്ടിലുകളും.

وَزُخْرُفًا ۚ وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَٱلْـَٔاخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

35 (കൂടാതെ) സ്വർണാലങ്കാരവും! (വാസ്തവത്തിൽ) അതെല്ലാം, ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ ഉപകരണമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ലതന്നെ. നിൻെറ രക്ഷിതാവി

ൻെറ അടുക്കൽ പരലോകം, (സൂക്ഷി
ക്കുന്ന) ഭയഭക്തൻമാർക്കാകുന്നു.

---

33 وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ. أَن يَكُونَ ആയിരിക്കൽ. النَّاسُ മനുഷ്യർ. أُمَّةً وَاحِدَةً ഒരു (ഏക) സമുദായം. لَّجَعَلْنَا നാം ആക്കുമായിരുന്നു, ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. لِمَن يَكْفُرُ അവിശ്വാസിക്കുന്നവർക്ക്. بِالرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികനിൽ. لِبُيُوتِهِمْ അവരുടെ വീടുകൾക്ക്. سُقُفًا മേൽപുരകൾ. مِّن فِضَّةٍ വെള്ളിയാൽ, വെള്ളികൊണ്ട്. وَمَعَارِجَ കോണിപ്പടികളും. عَلَيْهَا അവയിൽകൂടി, അതിൻമേൽ. يَظْهَرُونَ അവർ വെളിക്കുവരും, അവർ കയറുന്ന. 34 وَلِبُيُوتِهِمْ അവരുടെ വീടുകൾക്ക്. أَبْوَابًا വാതിലുകളും. وَسُرُرًا കട്ടിലുകളും. عَلَيْهَا അവയിൽ, അതിൻമേൽ. يَتَّكِئُونَ അവർ ചാരിയിരിക്കും. 35 وَزُخْرُفًا സ്വർണ്ണവും, അലങ്കാരവും തങ്കവും, മോടിയും. وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ അവയെല്ലാം തന്നെ, അവയെല്ലാം അല്ല. لَمَّا مَتَاعُ ഉപകരണം തന്നെയാണ്, ഉപകരണമല്ലാതെ. الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ. وَالْآخِرَةُ പരലോകമാകട്ടെ. عِندَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. لِلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്കാണ്, ഭയഭക്തൻമാർക്കാണ്.

ഐഹികവിഭവങ്ങളും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഒട്ടും വിലപ്പെട്ടതല്ല. വേണമെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത എല്ലാവർക്കും അവരുടെ വീടും ഉപകരണങ്ങളുമെല്ലാം വെള്ളിയും സ്വർണ്ണവും ആകുമാറു വമ്പിച്ച തോതിൽ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനു യാതൊരു മുടക്കുമില്ല. പക്ഷേ, അതു കണ്ടു മറ്റുള്ളവർ വഞ്ചിതരായി വഴിപിഴച്ചുപോകുകയും, അങ്ങിനെ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്വാൻ കാരണമാകും. അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നത്. അല്ലാതെ, ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു വില കൽപിച്ചതുകൊണ്ടല്ല. അവ എത്ര തന്നെ ഉന്നതതരമായിരുന്നാലും ശരി, താൽക്കാലികവും നശ്വരവുമാകുന്നു. നേരെമറിച്ചു പരലോകവിഭവങ്ങളാകട്ടെ, അവയെക്കാൾ എത്രയോ ഉയർന്നതും, നശിച്ചുപോകാത്തതുമാണ്. അതാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഭയഭക്തന്മാർക്കുള്ളതാണുതാനും.

നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'നിങ്ങൾ സ്വർണ്ണത്തിൻെറയും, വെള്ളിയുടെയും പാത്രങ്ങളിൽ കുടിക്കുകയും, അവയുടെ തളികകളിൽ തിന്നുകയും ചെയ്യരുത്. കാരണം, അതു ഇഹത്തിൽ അവർക്കു-അവിശ്വാസികൾക്കു-ഉള്ളതാകുന്നു. പരലോകത്തിൽ നമുക്കും-സത്യവിശ്വാസികൾക്കും'. (ബു: മു.) വേറൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഇഹലോകം അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഒരു കൊതുവിൻെറ ചിറകിനു സമാനമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും ഒരു അവിശ്വാസിക്കു ഒരു മുറുക്കു വെള്ളം അവൻ കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കുമായിരുന്നില്ല.'' (തി; ജ.) ഈ ലോകത്തു ഒരാൾക്കു എന്തുതന്നെ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാലും അവൻ അതിൽനിന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നതു എത്രമാത്രമായിരിക്കുമെന്നു ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക; 'എൻെറ ധനം! എൻെറ ധനം! എന്നു മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവൻെറ ധനത്തിൽനിന്നു അവനുള്ളതു മൂന്നെണ്ണമാണ്: അവൻ തിന്നു നശിപ്പിച്ചത്, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഉടുത്തു പഴക്കിയത്, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ (ധർമ്മം) കൊടുത്തു (പിന്നേക്കു) സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചത്. ഇവയല്ലാത്തതെല്ലാം പോയിപ്പോകുന്നതും, അവൻ ജനങ്ങൾക്കായി വിട്ടേക്കുന്നതുമാകുന്നു. (മു.)

വിഭാഗം-4

36 പരമകാരുണികൻെറ സ്മരണ വിട്ട് ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുപോകുന്നപക്ഷം,

وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَٰنًا

നാം അവന് ഒരു പിശാചിനെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും; എന്നിട്ട് അവൻ അവന് കൂട്ടാളിയായിരിക്കും.	فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾
37 അവർ [പിശാചുക്കൾ] ആകട്ടെ, അവരെ (യഥാർത്ഥ) മാർഗത്തിൽനിന്ന് തടയുന്നതുമാകുന്നു. തങ്ങൾ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്ന് അവർ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യും.	وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾

36 وَمَنْ يَعْشُ ആരെങ്കിലും ചരിഞ്ഞു (തിരിഞ്ഞു) പോകുന്നതായാൽ. عَن ذِكْرِ الرَّحْمَنِ റഹ്മാൻെറ സ്മരണ (ഓർമ്മ)യിൽനിന്ന്. نُقَيِّضْ لَهُ അവന് നാം നിയോഗിക്കും, ഏർപ്പെടുത്തും. شَيْطَانًا ഒരു പിശാചിനെ. فَهُوَ എന്നിട്ട് അവൻ. لَهُ അവന്. قَرِينٌ ഇണ (തുണ) യായിരിക്കും, കൂട്ടാളിയാണ്. 37 وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَيَصُدُّونَهُمْ അവരെ തടയും, തടുക്കും. عَنِ السَّبِيلِ വഴിയിൽനിന്ന്. وَيَحْسَبُونَ അവർ കണക്കാക്കുക (വിചാരിക്ക) യും ചെയ്യും. أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്ന്.

അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടാതെയും, അവൻെറ നിമയനിർദ്ദേശങ്ങൾ വിലവെക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവർക്കു ലഭിക്കുന്ന കൂട്ടാളികൾ പിശാചുക്കളായിരിക്കും, പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, എല്ലാ തോന്നിയവാസങ്ങളും ഭൂഷണമാക്കി കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയുമാണു ചെയ്യുക എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗമാണ് കൂടുതൽ നല്ല മാർഗ്ഗമെന്ന ധാരണ വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എന്തിനും ധൃഷ്ടരാവുകയാണല്ലോ അതിൻെറ ഫലം. ഈ പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിലുമുള്ള പിശാചുക്കളായിരിക്കാവുന്നതാണ്. (സൂ: ഹാമീം സജദഃ 25ഉം വിവരണവും ഓർക്കുക.) പരലോകത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ ഈ കൂട്ടാളികളും അവരും തമ്മിൽ പിണങ്ങുന്നതുമാണ്:-

38 അങ്ങനെ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവൻ (കൂട്ടാളിയോട്) പറയും: “ അയ്യോ! എൻെറയും നിൻെറയും ഇടയ്ക്ക് ഉദയാസ്തമനങ്ങളുടെ (അത്ര) ദൂരമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!” അപ്പോൾ, (ആ) കൂട്ടുകാരൻ എത്രയോ ചീത്ത!	حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيْتَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ بُعْدَ ٱلْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ ٱلْقَرِينُ ﴿٣٨﴾
39 ഹേ, (കൂട്ടരേ,) നിങ്ങൾ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾ (ഇരുകൂട്ടരും)ശിക്ഷയിൽ പങ്കു ചേരുന്നവരാണെന്നുള്ളത് അന്നു നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതല്ലതന്നെ.	وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلْيَوْمَ إِذ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

38 حَتَّى إِذَا جَاءَنَا അങ്ങനെ അവൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ. قَالَ അവൻ പറയും. يَا لَيْتَ അയ്യോ ഉണ്ടായെങ്കിൽ നന്നായേനെ. بَيْنِي وَبَيْنَكَ എൻെറയും നിൻെറയും ഇടയിൽ. بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ ഉദയാസ്തമനങ്ങളുടെ അകലം, ദൂരം. فَبِئْسَ അപ്പോൾ എത്ര ചീത്ത. الْقَرِينُ ഇണ, കൂട്ടുകാരൻ. 39 وَلَن يَنفَعَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതേയല്ല. الْيَوْمَ അന്നു, ആ ദിവസം. إِذ ظَّلَمْتُمْ നിങ്ങൾ അക്രമം ചെയ്തിരിക്കെ. أَنَّكُمْ നിങ്ങളാണെന്നുള്ളത്. فِي الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽ. مُشْتَرِكُونَ പങ്ക് ചേരുന്നവർ.

المشرق (ഉദയസ്ഥാനം) എന്നതിൻെറ ദ്വിവചനമാണ് المشرقين എന്ന വാക്ക്. എതെങ്കിലും തുല്യ സ്ഥാനമുള്ള രണ്ടെണ്ണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ആ രണ്ടിലൊന്നിൻെറ ഏകവചനത്തിനു ദ്വിവചന (تثنية) രൂപം നൽകി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം അറബിഭാഷയിലുണ്ട്. മാതാക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ابوان (രണ്ടു പിതാക്കൾ) എന്നും, സൂര്യചന്ദ്രന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു قمران (രണ്ടു ചന്ദ്രന്മാർ) എന്നും മറ്റും പറയാറുള്ളതു ഇതനുസരിച്ചാകുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ കൂട്ടാളികളായിരുന്നതുപോലെ, പരലോകശിക്ഷയിലും അവർ കൂട്ടുകാരായിരിക്കും. എന്നാൽ മുമ്പത്തെ സ്നേഹബന്ധത്തിനു പകരം അന്നു അവർക്കിടയിൽ അങ്ങേഅറ്റം അറപ്പും വെറുപ്പു മായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക.

أَفَأَنتَ تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ أَوْ تَهْدِى ٱلْعُمْىَ وَمَن كَانَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

40 എന്നാൽ, (നബിയേ) ബധിരൻമാരെ നീ കേൾപ്പിക്കുമോ? അല്ലെങ്കിൽ, അന്ധൻ മാരെയും, സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിലാ യവരെയും നീ നേർമാർഗം കാട്ടുമോ?!

فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ﴿٤١﴾

41 ഇനി, നിന്നെ നാം (ഇവിടെനിന്നു) കൊ ണ്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ, അവരോട് നിശ്ചയമായും നാം ശിക്ഷാനടപടി എടു ക്കുന്നവരാകുന്നു.

أَوْ نُرِيَنَّكَ ٱلَّذِى وَعَدْنَٰهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

42 അല്ലെങ്കിൽ, അവരോടു നാം താക്കീത് ചെയ്തതു [ശിക്ഷ] നിനക്ക് കാട്ടിത്തരു കയാണെങ്കിലും, നിശ്ചയമായും നാം അവരോട് (അതിനു) കഴിവുള്ളവരാകു ന്നു.

---

40 أَفَأَنتَ تُسْمِعُ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നീ കേൾപ്പിക്കുമോ. الصُّمَّ ബധിരൻമാരെ, ചെവി കേൾക്കാ ത്തവരെ. أَوْ تَهْدِي അല്ലെങ്കിൽ നീ വഴി കാട്ടുമോ. الْعُمْيَ അന്ധൻമാർക്ക്. وَمَن كَانَ ആയവനെയും. فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിൽ. 41 فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ ഇനി, (എന്നാൽ) നിന്നെ നാം കൊണ്ടു പോകുകയാണെങ്കിൽ, കൊണ്ടുപോയാൽ. فَإِنَّا مِنْهُم എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം അവരോട്. مُّنتَقِمُونَ പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുക്കുന്നവരാണ്. 42 أَوْ نُرِيَنَّكَ അല്ലെങ്കിൽ നിനക്ക് നാം കാട്ടിത്തരുന്നുവെങ്കിൽ. الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ നാമവരോട് താക്കീത് (വാഗ്ദത്തം) ചെയ്തത്. فَإِنَّا عَلَيْهِم എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം അവരുടെമേൽ (അവരോട്). مُّقْتَدِرُونَ കഴിവുള്ളവരാണ്.

നബി (ﷺ) ചരമം പ്രാപിച്ചാലും, അവരിൽ അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കാതിരിക്ക യില്ല; അല്ലെങ്കിൽ, നബി (ﷺ)ജീവിച്ചിരിക്കെത്തന്നെ വേണമെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനു അതിനു കഴിവുണ്ട് എന്നു സാരം. നബി (ﷺ) ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഇസ്‌ലാമിൻെറ കൊടി അവിടെ പറക്കുകയും, അവർ നിശ്ശേഷം പരാജയമടഞ്ഞ് കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്തുവല്ലോ.

فَٱسْتَمْسِكْ بِٱلَّذِىٓ أُوحِىَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾

43 ആകയാൽ, നിനക്കു ബോധനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ [ഖുർആനെ] നീ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളുക. നീ (ശരിക്ക്) നേരായ പാതയിൽ തന്നെയാകുന്നു.

وَإِنَّهُۥ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾

44 അതാകട്ടെ, നിനക്കും, നിൻെറ ജനതക്കും നിശ്ചയമായും ഒരു കീർത്തിയാകുന്നു. വഴിയെ നിങ്ങളോട് (അതിനെപ്പ

റ്റി) ചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

---

43 فَاسْتَمْسِكْ ആകയാൽ നീ മുറുകെ പിടിക്കുക. بِالَّذِي أُوحِيَ വഹ്‌യു (ബോധനം) നൽകപ്പെട്ട തിനെ. إِلَيْكَ നിനക്ക്. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. عَلَى صِرَاطٍ പാത (വഴി) യിലാണ്. مُّسْتَقِيمٍ നേരായ, ചൊവ്വായ. 44 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَذِكْرٌ لَّكَ നിനക്ക് ഒരു കീർത്തി (സ്മരണ) തന്നെ. وَلِقَوْمِكَ നിൻെറ ജനതക്കും. وَسَوْفَ വഴിയെ, പിന്നീട്. تُسْأَلُونَ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ذكر (ദിക്ർ) എന്ന വാക്കിന് 'സ്മരണ, കീർത്തി, ഉപദേശം, പ്രശസ്തി, സന്ദേശം, പ്രസ്താവന: എന്നിങ്ങിനെ സന്ദർഭോചിതം പല അർത്ഥങ്ങളും വരാവുന്നതാണ് കീർത്തി, പ്രശസ്തി എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ പല മഹാന്മാരും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഖുർആൻെറ അനുയായികളായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം, മുസ്‌ലിംകൾക്കു പൊതുവിലും, അറബികൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചും അതൊരു കീർത്തി തന്നെയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

وَسْـَٔلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَآ أَجَعَلْنَا مِن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾

45 നിൻെറ മുമ്പ് നമ്മുടെ റസൂലുകളായി നാം അയച്ചിട്ടുള്ളവരോട് ചോദി(ച്ചു നോ)ക്കുക: പരമകാരുണികനു പുറമെ, ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന വല്ല ദൈവങ്ങളെയും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന്?!

---

45 وَاسْأَلْ ചോദിക്കുക. مَنْ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചവരോട്. مِن قَبْلِكَ നിൻെറ മുമ്പായി. مِن رُّسُلِنَا നമ്മുടെ ദൂതൻമാരിൽനിന്ന്. أَجَعَلْنَا നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) യിരിക്കുന്നുവോ (എന്നു). مِن دُونِ الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികനെ കൂടാതെ (പുറമെ). آلِهَةً വല്ല ദൈവങ്ങളെ (ആരാധ്യൻമാരെ) യും. يُعْبَدُونَ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന.

മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ റസൂലുകളോടു ചോദിച്ചുനോക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി അറിയുന്നവരോടു അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത്രെ. മുൻകഴിഞ്ഞ ഒരു റസൂലും, ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും, തൗഹീദല്ലാതെ പ്രബോധനം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു താൽപര്യം.

വിഭാഗം-5

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَقَالَ إِنِّى رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٦﴾

46 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ഫിർഔൻെറയും, അവൻെറ പ്രമുഖൻമാരുടെയും അടുക്കലേക്കു നാം മൂസായെ അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ (സർവ) ലോകരക്ഷിതാവിൻെറ റസൂലാകുന്നു.''

فَلَمَّا جَآءَهُم بِـَٔايَٰتِنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

47 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അവരിൽ ചെന്നപ്പോൾ, അവരതാ അവയെപ്പറ്റി ചിരിക്കുന്നു [പരിഹസിക്കുന്നു]!

وَمَا نُرِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِىَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۖ وَأَخَذْنَٰهُم بِٱلْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

48 ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുംതന്നെ, അതിൻെറ ഇണയെക്കാൾ വലുതായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നാം അവർക്ക് കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നില്ല. നാം അവരെ ശിക്ഷമൂലം പിടിക്കുകയും ചെയ്തു-അവർ മടങ്ങുവാൻ വേണ്ടി.

---

46 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. مُوسَى മൂസായെ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി. إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക്. وَمَلَإِهِ അവൻെറ(പ്രമുഖ)സംഘക്കാരിലേക്കും. فَقَالَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنِّي നിശ്ചയമായും رَسُولُ റസൂലാകുന്നു. رَبِّ الْعَالَمِينَ (സർവ്വ)ലോകരിക്ഷിതാവിൻെറ. 47 فَلَمَّا جَاءَهُم അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവർക്കു വന്നപ്പോൾ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുംകൊണ്ട്. إِذَا هُم അപ്പോഴതാ അവർ. مِّنْهَا يَضْحَكُونَ അവയെപ്പറ്റി ചിരിക്കുന്നു. 48 وَمَا نُرِيهِم അവർക്ക് നാം കാട്ടിക്കൊടുത്തിരുന്നില്ല. مِّنْ آيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും. إِلاَّ هِيَ അതു ആവാതെ. أَكْبَرُ അധികം വലുത്. مِنْ أُخْتِهَا അതിൻെറ സഹോദരി (ഇണ)യെക്കാൾ. وَأَخَذْنَاهُم നാമവരെ പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. بِالْعَذَابِ ശിക്ഷകൊണ്ട്, ശിക്ഷമൂലം. لَعَلَّهُمْ അവരാകുവാൻവേണ്ടി. يَرْجِعُونَ മടങ്ങുക (മടങ്ങുവാൻ).

ക്ഷാമം, വരൾച്ച, വെട്ടുകിളി, പേൻ, തവള, രക്തം, വെള്ളപ്പൊക്കം ഇങ്ങിനെ ഒന്നിനൊന്നു വലുതായ പല ശിക്ഷകളും അവരെ ബാധിച്ചു. അവർ മടങ്ങിയില്ല.

وَقَالُوا۟ يَٰٓأَيُّهَ ٱلسَّاحِرُ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

49 അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ‘‘ഹേ, ജാലവിദ്യക്കാരാ! നിൻെറ റബ്ബ് നിൻെറ പക്കൽ ഉടമ്പടി ചെയ്തുവെച്ചതനുസരിച്ച് നീ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക;നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരായിരിക്കും. ’’

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ ٱلْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿٥٠﴾

50 എന്നിട്ട്, നാം അവരിൽനിന്ന് ശിക്ഷയെ തുറവിയാക്കിക്കൊടുത്തപ്പോൾ, അവരതാ (കരാറ്) ലംഘനം ചെയ്യുന്നു!

---

49 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ഹേ ജാലവിദ്യക്കാരാ. ادْعُ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. رَبَّكَ നിൻെറ റബ്ബിനോട്. بِمَا عَهِدَ അവൻ ഉടമ്പടി (വാഗ്ദത്തം) ചെയ്തു വെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്. عِندَكَ നിൻെറ അടുക്കൽ (നിന്നോട്). إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്ന (സ്വീകരിക്കുന്ന)വരാണ്. 50 فَلَمَّا كَشَفْنَا എന്നിട്ട് നാം തുറവിയാക്കി (നീക്കി) യപ്പോൾ. عَنْهُمُ الْعَذَابَ അവരിൽനിന്നും ശിക്ഷയെ. إِذَا هُمْ അപ്പോൾ അവരതാ. يَنكُثُونَ ലംഘിക്കുന്നു, ഉടക്കുന്നു.

يا ايها الساحر (ജാലവിദ്യക്കാരാ) എന്നു മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ വിളിച്ചതു പരിഹാസമെന്ന നിലക്കായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ഇവിടെ പരിഹാസത്തിൻെറ സന്ദർഭമല്ലല്ലോ. ജാലവിദ്യക്കാർക്കും ജാലവിദ്യക്കും വളരെ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ആ നിലക്ക് ‘ഹേ, പണ്ഡിതാ’ എന്നതുപോലെ ആദരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗമായിരിക്കും അതെന്നു കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തെയും, വിശ്വസിച്ചാൽ

ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കാമെന്ന വാഗ്ദാനം മുതലായിതിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും بما عهد عندك (നി ൻെറ അടുക്കൽ ഉടമ്പടി ചെയ്തുവെച്ചതനുസരിച്ചു) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഓരോ ശിക്ഷയും അനുഭ വപ്പെടുമ്പോൾ, അതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടാൽ തങ്ങൾ മേലിൽ നേർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചുകൊ ള്ളാമെന്നു അവർ ഏറ്റുപറയുകയും, രക്ഷക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ മൂസാ (عليه السلام) നബി യോടു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. രക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും പഴയ നിലതന്നെ തുടരുക യാണവർ ചെയ്തിരുന്നത്.

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِۦ قَالَ يَٰقَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ ٱلْأَنْهَٰرُ تَجْرِي مِن تَحْتِيٓ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

51 ഫിർഔൻ തൻെറ ജനങ്ങളിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു [വിളംബരം ചെയ്തു]; അവൻ പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളേ, മിസ്റി ൻെറ ഭരണാധിപത്യം എനിക്കല്ലയോ?! ഈ നദികൾ എൻെറ താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി ഒഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു(വല്ലോ)?! അ പ്പോൾ, നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ?!

أَمْ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا ٱلَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾

52 'അഥവാ,നിന്ദ്യനായുള്ളവനും, വ്യക്തമാ യി സംസാരിച്ചേക്കാത്തവനുമായ ഇവ നെക്കാൾ ഉത്തമൻ ഞാനാകുന്നു''. [ഇ തും നിങ്ങൾക്കു കണ്ടുകൂടേ?!]

فَلَوْلَآ أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَآءَ مَعَهُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾

53 ''എന്നാൽ, [അവൻ പറയുന്നതു നേരാ ണെങ്കിൽ] അവൻെറ മേൽ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള വളകൾ ഇട്ടുകൊടുക്കപ്പെ ടാത്തതെന്താണ്?! അല്ലെങ്കിൽ, അവ നോടൊപ്പം കൂട്ടുചേർന്നുകൊണ്ട് മല ക്കുകൾ വരുകയോ (ചെയ്യാത്തതെ ന്ത്)?!''

فَٱسْتَخَفَّ قَوْمَهُۥ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَٰسِقِينَ ﴿٥٤﴾

54 അങ്ങനെ, അവൻ തൻെറ ജനതയെ ല ഘുവാക്കി [വിഡ്ഢികളാക്കി] ത്തീർ ത്തു; അതിനാൽ അവർ അവനെ അനു സരിച്ചു. നിശ്ചയമായും അവർ, തോന്നി യവാസികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

---

51 وَنَادَى فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു-വിളംബരപ്പെടുത്തി). فِي قَوْمِهِ അവൻെറ ജനതയിൽ. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. يَا قَوْمِ എൻെറ ജനങ്ങളെ. أَلَيْسَ لِي എനിക്കല്ലയോ. مُلْكُ مِصْرَ മിസ്റി (ഈജി പ്തി)ലെ രാജത്വം, ആധിപത്യം. وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ (ഈ)നദികൾ. تَجْرِي നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مِن تَحْتِي എൻെറ അടിയിൽകൂടി. أَفَلَا تُبْصِرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ. 52 أَمْ أَنَا അഥവാ (അത ല്ല) ഞാൻ. خَيْرٌ ഉത്തമനാണ്. مِّنْ هَذَا ഈ ഒരുവനേക്കാൾ. الَّذِي هُوَ مَهِينٌ അവൻ നിന്ദ്യനാണ് (അങ്ങിനെയുള്ള). وَلَا يَكَادُ അവൻ ആയേക്കുകയുമില്ല (ആകറാവുകയുമില്ല). يُبِينُ വ്യക്തമാക്കും (വ്യക്തമായി സംസാരിക്കും). 53 فَلَوْلَا أُلْقِيَ എന്നാൽ (എങ്കിൽ) ഇട്ടുകൊടുക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്, എന്തുകൊണ്ട് ഇടപ്പെട്ടില്ല. عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ. أَسْوِرَةٌ വളകൾ. مِّن ذَهَبٍ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള. أَوْ جَاءَ അല്ലെങ്കിൽ വരുകയോ (ചെയ്യാത്തതെന്ത്). مَعَهُ അവനോടൊപ്പം. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. مُقْتَرِنِينَ ഇണ (കൂട്ടു) ചേർന്നവരായിക്കൊണ്ട്. 54 فَاسْتَخَفَّ അങ്ങനെ അവൻ ലഘുവാക്കി (വിഡ്ഢികളാക്കി). قَوْمَهُ തൻെറ ജനതയെ, ജനതക്ക്. فَأَطَاعُوهُ അതിനാൽ (എന്നിട്ട്) അവർ അവനെ അനുസരിച്ചു. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു, ആകുന്നു. قَوْمًا فَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ ഒരു ജനത.

മിസ്റിലെ (ഈജിപ്തിലെ) ഭരണാധിപതിയാണു താൻ; ആ നാടിനെ ഫലഭൂയിഷ്ഠ മാക്കുന്ന നീല നദിയും, അതിന്റെ ശാഖകളുമെല്ലാം തന്റെ രാജകൊട്ടാരങ്ങളുടെ താഴെ ഒഴുകുന്നു: അതവന്റെ അധികാരാതിർത്തിയിലും അധീനത്തിലുമാണുതാനും. എന്നിരിക്കെ തനിക്കല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കും ആ നാട്ടിൽ പ്രതാപത്തിനു അർഹതയില്ലെന്ന് എല്ലാവർക്കും അിറയാമല്ലോ. അതേസമയത്തു മൂസാ (عليه السلام) നബിയാകട്ടെ, ഒരു ദരിദ്രൻ; അധമവർഗ്ഗമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഇസ്റാഈലിൽ ജനിച്ചവൻ; വാചാലതപോലുമില്ലാത്തവൻ! എന്നിരിക്കെ, അവൻ എങ്ങിനെ നേതാവാകും? നേതാവായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു-നാട്ടിലെ പതിവുപ്ര കാരം-അണിയിക്കപ്പെടാറുള്ള സ്വർണ്ണവളകളോ, ഔദ്യോഗിക ചിഹ്നങ്ങളോ വേണ്ടതുണ്ട്. അതും അവനു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അവൻ പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നു തെളിയിക്കുമാറു അവന്റെ ഒന്നിച്ചു കുറെ മലക്കുകൾ അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ വാദം നമുക്കു സമ്മതിക്കാ മായിരുന്നു. അതും ഇല്ല. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല പ്രചാരവേലകൾ നടത്തി തന്റെ ജനതയെ സ്വന്തം അഭീഷ്ടത്തിനു ഫിർഔൻ അനുകൂലികളാക്കിത്തീർത്തു. ദുർന്നടപ്പിൽ മൂടുറച്ചിരുന്ന അവർ അവന്റെ ഇംഗിതത്തിനു വഴങ്ങുകയും ചെയ്തു.

فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا ٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَـٰهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

55 അങ്ങനെ, അവർ നമ്മെ കോപിപ്പിച്ച പ്പോൾ, നാം അവരോട് പ്രതികാര (ശി ക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു. എന്നിട്ട് അവ രെ മുഴുവൻ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു.

فَجَعَلْنَـٰهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْـَٔاخِرِينَ ﴿٥٦﴾

56 അങ്ങനെ, പിന്നീടുള്ളവർക്ക് അവരെ നാം മുൻമാതൃകയും, ഉപമയും ആക്കി.

---

55 فَلَمَّا آسَفُونَا അങ്ങനെ അവർ നമ്മെ കോപിപ്പിച്ചപ്പോൾ, (അതൃപ്തമായി) പെരുമാറിയപ്പോൾ. انتَقَمْنَا നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു. مِنْهُمْ അവരോട്. فَأَغْرَقْنَاهُمْ എന്നിട്ട് നാമവരെ മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു). أَجْمَعِينَ എല്ലാവരെയും, മുഴുവനും. 56 فَجَعَلْنَاهُمْ അങ്ങനെ അവരെ നാം ആക്കി. سَلَفًا ഒരു മുൻമാതൃക (മുൻകഴിഞ്ഞ സംഭവം). وَمَثَلًا ഒരു മാതൃകയും, ഉപമയും. لِّلْآخِرِينَ പിന്നീടുള്ളവർക്കു.

ഫിർഔനെയും തന്റെ ജനതയെയും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി നശിപ്പിച്ച സംഭവം പ്രസിദ്ധമാ ണല്ലോ.

വിഭാഗം-6

۞ وَلَمَّا ضُرِبَ ٱبْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾

57 (നബിയേ)മർമയിന്റെ മകൻ ഒരു ഉപ മയാ (യികാണി)ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അപ്പോ ഴതാ, നിന്റെ ജനത അതിനെക്കുറിച്ച് (ആഹ്ളാദിച്ച്) ആർത്ത് വിളിക്കുന്നു!

وَقَالُوٓا۟ ءَأَٰلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًۢا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾

58 അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ‘‘ഞങ്ങളു ടെ ആരാധ്യൻമാരാണോ ഉത്തമം, അതോ അദ്ദേഹമോ?!’’ നിന്നോട് ഒരു തർക്കമായിട്ടല്ലാതെ അതിനെ അവർ ആക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ, (അത്രയുമല്ല) അ വർ തർക്കശീലൻമാരായ ഒരു ജനതയാ കുന്നു.

59 അദ്ദേഹം, നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു അടിയാനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു മാതൃകയാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.	إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَٰهُ مَثَلًا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٥٩﴾
60 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഭൂമിയിൽ (നിങ്ങൾക്കു) പകരംവരുമാറ് നിങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ മലക്കുകളെ നാം ഏർപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.	وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةً فِى ٱلْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

---

57 وَلَمَّا ضُرِبَ ആക്കപ്പെട്ട (വിവരിക്കപ്പെട്ട)പ്പോൾ. ابْنُ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ. مَثَلاً ഒരു ഉപമ (ഉദാഹരണം മാതൃക) യായി. إِذَا قَوْمُكَ അപ്പോഴതാ നിൻെറ ജനത. مِنْهُ അതിനെപ്പറ്റി, അതിനാൽ. يَصِدُّونَ ആർത്തുവിളിക്കുന്നു. 58 وَقَالُوا അവർ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. أَآلِهَتُنَا ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളോ, ആരാധ്യൻമാരോ. خَيْرٌ ഉത്തമം. أَمْ هُوَ അതോ അദ്ദേഹമോ. مَا ضَرَبُوهُ അതിനെ അവർ ആക്കിയിട്ടില്ല, വിവരിച്ചിട്ടില്ല. لَكَ നിന്നോട്. إِلاَّ جَدَلاً ഒരു തർക്കമായിട്ട് (തർക്കത്തിന്) അല്ലാതെ. بَلْ هُمْ പക്ഷേ (എന്നാൽ) അവർ. قَوْمٌ خَصِمُونَ തർക്കശീലരായ ഒരു ജനതയാണ്. 59 إِنْ هُوَ അദ്ദേഹമല്ല. إِلاَّ عَبْدٌ ഒരു അടിയാൻ (അടിമ) അല്ലാതെ. أَنْعَمْنَا നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്ത. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറമേൽ. وَجَعَلْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مَثَلاً ഒരു മാതൃക, ഉപമ. لِّبَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക്. 60 وَلَوْ نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. لَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കു (ഏർപ്പെടുത്തു)മായിരുന്നു. مِنكُم നിങ്ങളിൽനന്നു, നിങ്ങൾക്കു (പകരം). مَّلاَئِكَةً മലക്കുകളെ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. يَخْلُفُونَ പകരം വരുന്ന, പിൻഗമിക്കുന്നവരായിട്ട്.

'നിങ്ങളും, അല്ലാഹുവിനുപുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവയും നരകത്തിൻെറ ഇന്ധനമാകുന്നു.'' (انكم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم – الانبياء : ٩٨) എന്നു സൂ: അമ്പിയാഉ് 98ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. കിട്ടുന്ന സന്ദർഭമെല്ലാം കുതർക്കങ്ങൾക്കു ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ആ മുശ്രിക്കുകൾ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ, ഒരവസരം കണ്ടെത്തി. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ചിലർ മലക്കുകളെയും, ചിലർ ഉസൈർ (ﷺ) നെയും, മറ്റു ചിലർ ഈസാ (عليه السلام) നബിയെയും, ആരാധിച്ചു വരുന്നുണ്ടല്ലോ; ഇവരെല്ലാവരും നരകത്തിമ വിറകായകിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? അതേ സമയത്തു ഇവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നല്ല ആളുകളാണെന്നു മുഹമ്മദു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് അക്കൂട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളും, ഞങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്ന വസ്തുക്കളും നരകത്തിൽ പോകുകയാണെങ്കിൽ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ.' ഇതായിരുന്നു തർക്കം. ഇതിനുള്ള മറുപടി സൂ: അമ്പിയാഉ്, 101 ൽ തന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ബഹുദൈവാരാധനയെ ഒരിക്കലും തൃപ്തിപ്പെടാത്ത സജ്ജനങ്ങൾ അതിൽ നിന്നു ഒഴിവാണെന്നത്രെ ആ മറുപടിയുടെ സാരം. ഈസാ (عليه السلام) നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളും, പ്രമുഖനായ ഒരു പ്രവാചകവര്യനാണെന്നു മുസ്ലീംകളും വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേരിൽ തർക്കംകൊണ്ടു വരുവാൻ മുശ്രിക്കുകൾ കൂടുതൽ ശ്രമം നടത്തുമല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

ഈസാ (عليه السلام) പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളാണെന്നതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതാകുന്നില്ല. അല്ലാഹു പല അനുഗ്രഹങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു അടിയാൻ മാത്രമാണദ്ദേഹം. ഇസ്റാഈല്യർക്കു മാതൃകാപുരുഷനായി അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നല്ലാതെ, അദ്ദേഹം ഒരു ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ, മലക്കോ ഒന്നുമല്ല. പിതാവില്ലാതെ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയെന്നതു അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വമ്പിച്ച കാര്യമൊന്നുമല്ല. വേണമെങ്കിൽ, മനുഷ്യരിൽ നിന്നുതന്നെ മലക്കുകളെ സൃഷ്ടിക്കുവാനും,

മനുഷ്യർക്കു പകരം അവരെ ഭൂമിയിലെ പ്രതിനിധികളാക്കുവാനും അവനു കഴിയും. എന്നൊക്കെയാണ് 59, 60 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈസാ (عليه السلام) നെപ്പറ്റി വീണ്ടും പറയുന്നു:

61 അദ്ദേഹം അന്ത്യസമയത്തിനുള്ള ഒരു അറിവും (അഥവാ അടയാളവും) ആകുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അതിനെപ്പറ്റി സംശയിക്കുകതന്നെ വേണ്ടാ. നിങ്ങൾ എന്നെ [എന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ] പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ. (ശരിക്ക്) ചൊവ്വായ പാതയാണ് ഇത്.	وَإِنَّهُۥ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَٱتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾
62 പിശാച് നിങ്ങളെ (ഈ പാതവിട്ട്) തടയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിശ്ചയമായും, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.	وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ ۖ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾

---

61 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം. لَعِلْمٌ ഒരു അറിവു (അടയാളം) തന്നെയാണ്. لِّلسَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തിന്. فَلَا تَمْتَرُنَّ ആകയാൽ നിങ്ങൾ സംശയിക്കുകതന്നെ വേണ്ടാ, സന്ദേഹം വെക്കരുത്. بِهَا അതിനെപ്പറ്റി. وَاتَّبِعُونِ എന്നെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ. هَذَا ഇത്. صِرَاطٌ പാതയാണ്, വഴിയാണ്. مُّسْتَقِيمٌ ചൊവ്വായ, നേരായ. 62 وَلاَ يَصُدَّنَّكُمُ നിങ്ങളെ തടയാതിരിക്കട്ടെ. الشَّيْطَانُ പിശാച്. إِنَّهُ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക് അവൻ. عَدُوٌّ ശത്രുവാണ്. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷനായ, (തനി).

وانه لعلم للساعة (അദ്ദേഹം അന്ത്യസമയത്തിനുള്ള ഒരു അറിവാകുന്നു.) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ സാരം, അന്ത്യനാളിന്റെ ആസന്നതയെക്കുറിക്കുന്ന ഒരു അടയാളമാണ് ഈസാ നബി (عليه السلام) എന്നത്രെ. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ച വ്യാഖ്യാനം ഇതാകുന്നു . علم (‘അലമുൻ’) എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ട്. ‘അടയാളം’ എന്നാണു ആ വാക്കിനർത്ഥം. ഇതു ഈ അഭിപ്രായത്തിനു ബലം നൽകുന്നുമുണ്ട്: കൂടാതെ, ലോകാവസാനത്തിനുമുമ്പ് ഈസാ നബി (عليه السلام) ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നു പ്രബലമായ പല ഹദീസുകളാലും സ്ഥാപിതമായതാണ്. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ടത്രെ ബഹുഭൂരിഭാഗം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഈ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം (‘അതു’ എന്നും, ‘അദ്ദേഹം’ എന്നും അർത്ഥം .വരാവുന്ന) وانه എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം (ضمير) ഈസാ (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ആ സർവ്വനാമം, ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, ചുരുക്കം ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണാം. എങ്കിലും ആ അഭിപ്രായത്തിനു പ്രസക്തിയില്ല. കാരണം, 57-ാം വചനം മുതൽ ഇതുവരേക്കുമുള്ള സംസാരം ഈസാ (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചാണല്ലോ. ഇടയ്ക്കുവെച്ചു എവിടെയെങ്കിലും ഇവരണ്ടിനെക്കുറിച്ചും ഒന്നും തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അതിന്റെ മുമ്പാകട്ടെ, മൂസാ (عليه السلام) നബിയെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെയും സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു സംസാരിച്ചിരുന്നതും.

മുമ്പ് ആരും പറഞ്ഞുകാണാത്ത ഒരു വിചിത്രമായ അഭിപ്രായം ഈയിടെയായി ചിലർ പുറപ്പെടുവിച്ചുകാണുന്നു. ലോകാവസാനഘട്ടത്തെയും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളെയുമാണ് ആ സർവ്വനാമം കുറിക്കുന്നതു എന്നത്രെ അത്. وانه لعلم للساعة الخ എന്ന വാക്യത്തിനു ഇവർ കൊടുക്കുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ‘‘അതു -മുമ്പുപറഞ്ഞതു-അന്ത്യസമയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം തന്നെയാകുന്നു. അഥവാ അല്ലാഹു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അവന്റെ സൂക്ഷമജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു എടുത്തു പറ

ഞ്ഞതാണ്. അതിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല.'' പത്തിരുപതു ആയത്തുകൾക്കുമുമ്പ് (38, 39ൽ) മാത്രം ഒരിടത്തു അന്ത്യനാളിൽ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഒരു പരാമർശമുണ്ടെന്നതു ശരിയാണ്. അതൊഴിച്ചാൽ, ആ വിഷയകമായി ഈ സൂറത്തിൽ എവിടെയും തന്നെ കാര്യമായൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല തന്നെ. എന്നിരിക്കെ, ഈ വ്യാഖ്യാനം ഒട്ടും സ്വീകാര്യമല്ല. ഈസാ (عليه السلام) ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നും ഇവർക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാണ് യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ലാത്ത ഈ പുതിയ വ്യാഖ്യാനത്തിനു മുതിരുവാൻ വാസ്തവത്തിൽ ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. (ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വരവിനെയും, ജീവിച്ചിരിപ്പിനെയും സംബന്ധിച്ചും, അവയെ നിഷേധിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചും കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ആലുഇംറാനിലും, സൂ: നിസാഇലുംവെച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

ഈസാ (عليه السلام) ലോകവാസാനത്തിനുമുമ്പായി ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നു കാണിക്കുന്ന ഹദീസുകൾ, പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരും അവരവരുടെ ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുളളതാണ്. അവ മിക്കവാറും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഇവിടെ അവ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അന്ത്യനാളിനു മുമ്പായി അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിവരുമെന്നും, നീതിമാനായ ഒരു വിധികർത്താവെന്ന നിലക്കു ഇസ്‌ലാമിക വിധിവിലക്കുകൾ നടപ്പിലാക്കുമെന്നും, ഇസ്‌ലാമികബോധം വളർത്തുമെന്നുമാണ് അവയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. ഈ വിഷയകമായി ഇമാം ബുഖാരീ (رحمه الله) യും മുസ്‌ലിമും (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ അതിനു തെളിവായി സൂ: നിസാഇലെ ഈ വചനം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം: وان من اهل الكتاب الا ليؤمنن به قبل موته – النسآء (സാരം: വേദക്കാരിൽ ഒരാളും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ- ഈസാനബിയുടെ-മരണത്തിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.)

وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِٱلْبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُم بِٱلْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعْضَ ٱلَّذِى تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٦٣﴾

63 വ്യക്തമായ തെളിവുകളുംകൊണ്ട് ഈസാ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: '' തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിജ്ഞാനവും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ (പരസ്പരം) ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ചിലത് നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു (വന്നിരിക്കുന്നത്). ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦٤﴾

64 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് എൻെറ രക്ഷിതാവും, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അവനെ ആരാധിക്കണം. ഇത് (ശരിക്കും) നേരായ പാതയാകുന്നു.''

فَٱخْتَلَفَ ٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾

65 എന്നിട്ട് അവർക്കിടയിൽനിന്ന് (പല) കക്ഷികൾ ഭിന്നിച്ചു. അതിനാൽ, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് വേദനയേറിയ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷമൂലം നാശം!

---

63 وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى ഈസാ വന്നപ്പോൾ. بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളുമായി. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. قَدْ جِئْتُكُم തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു. بِالْحِكْمَةِ വിജ്ഞാനംകൊണ്ട്. وَلِأُبَيِّنَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വിവരിച്ചു (വ്യക്തമാക്കി) തരുവാനും. بَعْضَ الَّذِي യാതൊന്നിൽ ചിലത്. تَخْتَلِفُونَ

فِيهِ അതിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു (അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിലായി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. فَاتَّقُوا اللهَ അതു കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. 64 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. هُوَ رَبِّي അവൻ എൻെറ റബ്ബാണ്. وَرَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാണ്. فَاعْبُدُوهُ ആകയാൽ നിങ്ങളവനെ ആരാധിക്കണം. هَذَا ഇത്. صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ നേരായ (ചൊവ്വായ പാതയാണ്). 65 فَاخْتَلَفَ എന്നിട്ട് ഭിന്നിപ്പിലായി. الْأَحْزَابُ കക്ഷികൾ. مِن بَيْنِهِمْ അവർക്കിടയിൽനിന്ന്. فَوَيْلٌ അതിനാൽ നാശം, കഷ്ടം. لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക്. مِنْ عَذَابِ ശിക്ഷമൂലം, ശിക്ഷയാൽ. يَوْمٍ أَلِيمٍ വേദനയേറിയ ഒരു ദിവസത്തെ.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾

66 അന്ത്യസമയത്തെയല്ലാതെ (വല്ലതും) അവർ നോക്കി(ക്കാത്തു)ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ? അതായത്, അവർ (ബോധപൂർവം) അറിയാതിരിക്കെ, പെട്ടെന്ന് അതവർക്ക് വന്നെത്തുന്നതിനെ (യല്ലാതെ)!

ٱلْأَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۭ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

67 അന്നത്തെ ദിവസം, ചങ്ങാതിമാർ-അവരിൽ ചിലർ ചിലർക്ക്-ശത്രുവായിരിക്കും; (സൂക്ഷ്മതയുള്ള) ഭയഭക്തൻമാരൊഴികെ.

---

66 هَلْ يَنظُرُونَ അവർ നോക്കി (കാത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ. إِلاَّ السَّاعَةَ അന്ത്യസമയത്തെയല്ലാതെ. أَن تَأْتِيَهُمْ അതായത് അതവർക്ക് വരുന്നത്. بَغْتَةً പെട്ടെന്ന്, യാദൃശ്ചികമായി. وَهُمْ لاَ يَشْعُرُونَ അവർ അറിയാതിരിക്കെ. 67 الْأَخِلاَّءُ ചങ്ങാതിമാർ. يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം. بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ അവരിൽ ചിലർ ചിലർക്ക്. عَدُوٌّ ശത്രുവായിരിക്കും. إِلاَّ الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷിക്കുന്നവർ (ഭയഭക്തൻമാർ) ഒഴികെ.

ഈസാ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) നബിയെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിൻെറ പേരിൽ മുശ്രിക്കുകൾ കൊണ്ടുവന്ന കുതർക്കങ്ങളെപ്പറ്റി മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, ഈസാ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) നബിയുടെ നില എന്തായിരുന്നു? അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേഷിച്ചത് എന്തായിരുന്നു? എന്നൊക്കെ ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു അതായത്: അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആഗമനത്തിനുമുമ്പ് തന്നെ ഇസ്റാഈല്യർ സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചുപോയിരുന്നു. അവർക്കു നേർമ്മാർഗ്ഗം കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനാവശ്യമായ വേദവിജ്ഞാനങ്ങളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചതാകട്ടെ, യഥാർത്ഥ തൗഹീദും അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള നേർമ്മാർഗ്ഗവുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവരിൽ വീണ്ടും ഭിന്നിപ്പും ഛിദ്രവും ഉടലെടുക്കുകയും, നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു .അവർ വ്യതിചലിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അങ്ങിനെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷക്കു അവർ കാരണഭൂതരായിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് അക്രമത്തിലും, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലും അന്യോന്യം സഹായിച്ചും സഹകരിച്ചും വർത്തിക്കുന്ന മിത്രങ്ങളെല്ലാം അന്നു പരസ്പരം ശത്രുക്കളായി മാറും. സജ്ജനങ്ങളായ ഭയഭക്തൻമാർ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നൊഴിവാകുകയുള്ളു. അവരോടു ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടും:-

വിഭാഗം-7

يَـٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

68 ''എൻെറ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളുടെ മേൽ ഇന്ന് യാതൊരു ഭയവും ഇല്ല; നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടുകയുമില്ല;''

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَكَانُوا۟ مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾

69 ''അതായത്, നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കളിൽ [ലക്ഷ്യസന്ദേശങ്ങളിൽ] വിശ്വസിക്കുകയും, (ഇസ്‌ലാമിനെ അനുസരിച്ചു) 'മുസ്‌ലിം'കളായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ!-

ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَٰجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٧٠﴾

70 ''നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ ഇണകളും സന്തോഷഭരിതരായിക്കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.''

---

68 يَا عِبَادِ എന്റെ അടിയാൻമാരേ. لاَ خَوْفٌ ഭയമില്ല. عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെമേൽ. الْيَوْمَ ഇന്ന്. وَلاَ أَنتُمْ നിങ്ങൾ ഇല്ലതാനും. تَحْزَنُونَ വ്യസനപ്പെടും. 69 الَّذِينَ آمَنُوا അതായത് വിശ്വസിച്ചവർ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ. وَكَانُوا مُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളായി (അനുസരിക്കുന്നവരായി) യിരിക്കുകയും. 70 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ. أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഇണകളും (ഭാര്യാഭർത്താക്കളും). تُحْبَرُونَ നിങ്ങൾ സന്തോഷഭരിതരായ നിലയിൽ.

ഇതാണവർക്കു അവിടെ ലഭിക്കുന്ന സ്വീകരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം. ഇനി, സ്വർഗ്ഗീയജീവിതത്തിൽ അവർക്കു ലഭിക്കുവാനായിരിക്കുന്നതോ? അതിന്റെ സാമാന്യരൂപം ഇതായിരിക്കും:-

يُطَافُ عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ ٱلْأَنفُسُ وَتَلَذُّ ٱلْأَعْيُنُ ۖ وَأَنتُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿٧١﴾

71 സ്വർണം കൊണ്ടുള്ള തളികകളും, കോപ്പകളുമായി അവരിൽ ചുറ്റിനടക്കപ്പെടും. മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുകയും, കണ്ണുകൾ രസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് (എല്ലാം) അതിലുണ്ടുതാനും. (ഹേ, ഭയഭക്തൻമാരേ,) അതിൽ നിങ്ങൾ നിത്യവാസികളുമായിരിക്കും.

وَتِلْكَ ٱلْجَنَّةُ ٱلَّتِىٓ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

72 അതത്രെ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിന് നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വർഗം!

لَكُمْ فِيهَا فَـٰكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٣﴾

73 നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ ധാരാളം പഴവർഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും; അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

---

71 يُطَافُ عَلَيْهِم അവരിൽ ചുറ്റിനടക്കപ്പെടും. بِصِحَافٍ തളികകളുമായി. مِّن ذَهَبٍ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള. وَأَكْوَابٍ കോപ്പകളുമായും. وَفِيهَا അതിലുണ്ടുതാനും. مَا تَشْتَهِيهِ ഇച്ഛിക്കുന്നത്. الْأَنفُسُ മനസ്സുകൾ, ദേഹങ്ങൾ. وَتَلَذُّ രസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന. الْأَعْيُنُ കണ്ണുകൾ. وَأَنتُمْ فِيهَا നിങ്ങൾ അതിൽ. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളുമായിരിക്കും. 72 وَتِلْكَ الْجَنَّةُ അതത്രെ സ്വർഗ്ഗം, അതു സ്വർഗ്ഗമാണ്. الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا നിങ്ങൾക്കത് അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടതായ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട്. تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും. 73 لَكُمْ فِيهَا അതിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. فَاكِهَةٌ പഴവർഗ്ഗം. كَثِيرَةٌ വളരെ, ധാരാളം. مِّنْهَا അതിൽ നിന്ന്. تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നു (ഭുജിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കും.

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഉമർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'തന്റെ തോട്ടങ്ങൾ, തന്റെ ഭാര്യമാർ, ഭൃത്യൻമാർ, സുഖസൗകര്യത്തിനുള്ള വിവഭങ്ങൾ, കട്ടിലുകൾ മു

തലായവയെ ആയിരം കൊല്ലത്തെ ദൂരത്തോളം നോക്കിക്കാണുന്നവനായിരിക്കും സ്വർഗ്ഗക്കാരിൽ ഏറ്റവും താണ പടിയിലുള്ളവൻ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ കൂടുതൽ ആദരണീയനായിട്ടുള്ളവനാകട്ടെ, രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും അവന്റെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) തിരുമുഖം ദർശിക്കുന്നവനുമായിരിക്കും.' പിന്നീടു തിരുമേനി ഈ ഖുർആൻ വചനം ഓതി: وجوه يومئذ ناضرة الى ربها ناظرة – القيامة (സന്തോഷത്താൽ പ്രശോഭിതമായ ചില മുഖങ്ങൾ അന്ന് അവയുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കു നോക്കിക്കാണുന്നവനായിരിക്കും. (അ; തി.) സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും സ്വീകരിക്കുകവഴി ഭയഭക്തൻമാരായ ആളുകളുടെ പ്രതിഫലം വിവരിച്ചശേഷം, അവിശ്വാസികളായ കുറ്റവാളികളുടെ പ്രതിഫലം വിവരിക്കുന്നു:-

إِنَّ ٱلْمُجْرِمِينَ فِى عَذَابِ جَهَنَّمَ خَـٰلِدُونَ ﴿٧٤﴾

74 നിശ്ചയമായും, കുറ്റവാളികൾ നരകശിക്ഷയിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾

75 അവരിൽനിന്ന് അത് അയവു വരുത്തപ്പെടുന്നതല്ല; അവരതിൽ ആശയറ്റവരുമായിരിക്കും.

وَمَا ظَلَمْنَـٰهُمْ وَلَـٰكِن كَانُوا۟ هُمُ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٧٦﴾

76 നാം അവരോട് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല; പക്ഷേ, അവർ തന്നെയാണ് അക്രമികളായിരിക്കുന്നത്.

وَنَادَوْا۟ يَـٰمَـٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُم مَّـٰكِثُونَ ﴿٧٧﴾

77 അവർ വിളിച്ചുപറയും: '' 'മാലികേ'! തന്റെ റബ്ബ് ഞങ്ങളിൽ (മരണത്തിന്ന്) തീരുമാനമെടുക്കട്ടെ!'' അദ്ദേഹം പറയും:''നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, (ശിക്ഷയിൽതന്നെ) താമസിക്കുന്നവരാകുന്നു.''

لَقَدْ جِئْنَـٰكُم بِٱلْحَقِّ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَـٰرِهُونَ ﴿٧٨﴾

78 തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾക്ക് നാം യഥാർത്ഥം കൊണ്ടുവ(ന്നു ത)ന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, നിങ്ങളിൽ അധികമാളും യഥാർത്ഥത്തെ വെറുക്കുന്നവരാണ്.

---

74 إِنَّ الْمُجْرِمِينَ നിശ്ചയമായും കുറ്റവാളികൾ. فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ 'ജഹന്നമി'ന്റെ (നരക) ശിക്ഷയിൽ. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളായിരിക്കും. 75 لَا يُفَتَّرُ അത് അയവു (ഇളവു, തളർച്ച) വരുത്തപ്പെടുകയില്ല. عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരിൽനിന്ന്. وَهُمْ فِيهِ അതിൽ അവർ. مُبْلِسُونَ ആശയറ്റ (ആശ മുറിഞ്ഞ) വരുമാകുന്നു. 76 وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ നാമവരോട് അക്രമം (അനീതി) ചെയ്തിട്ടില്ല. وَلَكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും. كَانُوا هُمُ അവർ തന്നെയാകുന്നു. الظَّالِمِينَ അക്രമികൾ. 77 وَنَادَوْا അവർ വിളിച്ചു പറയും. يَا مَالِكُ മാലികേ. لِيَقْضِ عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ വിധിക്കട്ടെ, തീരുമാനം വരുത്തട്ടെ. رَبُّكَ തന്റെ (താങ്കളുടെ) റബ്ബ്. قَالَ അദ്ദേഹം പറയും. إِنَّكُم مَّاكِثُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന (കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന) വരാണ്. 78 لَقَدْ جِئْنَاكُم തീർച്ചയായും നാം നിങ്ങൾക്കുവന്നു, വന്നിരിക്കുന്നു. بِالْحَقِّ യാഥാർത്ഥ്യവുംകൊണ്ട്. وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ എങ്കിലും നിങ്ങളിലധികവും. لِلْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ (സത്യത്തെ, ന്യായത്തോടു). كَارِهُونَ വെറുക്കുന്നവരാണ്, വെറുത്തവരാണ്, അനിഷ്ടക്കാരാണ്.

ശിക്ഷ സഹിക്കവയ്യാതെ ഗതിമുട്ടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ യാതനക്കു ഒരറുതി ലഭിച്ചെങ്കിലോ എന്ന് മോഹിച്ചുകൊണ്ട് നരകവാസികൾ അതിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന മലക്കിനെ-മാലികിനെ-വിളിച്ച് അപേക്ഷിക്കുകയാണ്, തങ്ങൾ മരണപ്പെട്ടു പോകത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും ഒരു വിധി കിട്ടുവാൻ ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന്. എന്നാൽ, ഇനി-പരലോകത്തു വെച്ച്-മരണം ഇല്ലെന്ന കാര്യം അല്ലാഹു തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞതാണ്. അതുകൊണ്ട് മാലികിന്റെ

മറുപടി, അതിനു നിവൃത്തിയില്ല-നിങ്ങൾ ശിക്ഷയിൽ സ്ഥിരമായി കഴിഞ്ഞു കൂടേണ്ടവരാണു-എന്നായിരിക്കും. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

أَمْ أَبْرَمُوٓا۟ أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

79 അതല്ല (-ഒരുപക്ഷെ) അവർ വല്ല കാര്യവും [പരിപാടിയും] ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവോ?! എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും നാമും (ചിലത്) ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുന്നവരാകുന്നു.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُم ۚ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾

80 അതല്ലെങ്കിൽ, അവർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ, അവരുടെ രഹസ്യവും, (സ്വകാര്യ) മന്ത്രവും നാം കേൾക്കുന്നില്ലെന്ന്?! ഇല്ലാതെ! (കേൾക്കുന്നുണ്ട്.) നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ അവരുടെ അടുക്കൽ എഴുതിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു.

---

79 أَمْ أَبْرَمُوا അതല്ല അവർ ഉറപ്പിച്ചുവല്ലോ. أَمْرًا വല്ല കാര്യവും. فَإِنَّا എന്നാൽ നാം. مُبْرِمُونَ ഉറപ്പിക്കുന്നവരാണ്. 80 أَمْ يَحْسَبُونَ അതല്ല അവർ വിചാരിക്കുന്നു (കണക്കാക്കുന്നു)വോ. أَنَّا لاَ نَسْمَعُ നാം കേൾക്കയില്ലെന്ന്. سِرَّهُمْ അവരുടെ രഹസ്യം, സ്വകാര്യം. وَنَجْوَاهُمْ അവരുടെ മന്ത്രവും, ഗൂഢഭാഷണവും. بَلَى അല്ലാതെ, ഇല്ലാതേ (ഉണ്ട്). وَرُسُلُنَا നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ. لَدَيْهِمْ അവരുടെ അടുക്കൽ. يَكْتُبُونَ എഴുതുകയും (രേഖപ്പെടുത്തുകയും) ചെയ്യുന്നു.

സത്യപ്രബോധനത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വല്ല പരിപാടിയോ കുതന്ത്രമോ നടത്തുവാൻ അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതവർക്കു നല്ലതിനല്ല; അവരുടെമേൽ തക്ക നടപടി എടുക്കുവാനുള്ള പരിപാടി അല്ലാഹുവും എടുക്കും; അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടി വിജയിക്കാതിരിക്കയില്ല. രഹസ്യമായി വല്ലതും നടത്തിക്കളയാമെന്ന ധാരണയും വേണ്ട. അവരുടെ ഏതു രഹസ്യവും അല്ലാഹു അറിയാത്തതായിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, അവരുടെ ചെയ്തികളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മലക്കുകൾ അവരുടെ ഓരോ ചെയ്തിയും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നു സാരം.

قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَـٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْعَـٰبِدِينَ ﴿٨١﴾

81 (നബിയേ) പറയുക: ''പരമകാരുണികന് വല്ല സന്താനവും ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ, ഞാൻ (അതിൻെറ) ആരാധകൻമാരിൽ ഒന്നാമത്തേവനായിരിക്കും.''

سُبْحَـٰنَ رَبِّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبِّ ٱلْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

82 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും റബ്ബ്-അതായത്, 'അർശി'ൻെറ [സിംഹാസനത്തിൻെറ] റബ്ബ്-അവർ വർണിച്ചു പറയുന്നതിൽനിന്ന് എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ!

---

81 قُلْ പറയുക. إِنْ كَانَ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. لِلرَّحْمَنِ റഹ്മാന്നു. وَلَدٌ വല്ല സന്താനവും, മക്കളും. فَأَنَا എന്നാൽ ഞാൻ. أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ആരാധിക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമത്തേവനായിരിക്കും. 82 سُبْحَانَ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. رَبِّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബ്, റബ്ബിനെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. رَبِّ الْعَرْشِ അർശിൻെറ റബ്ബ്. عَمَّا يَصِفُونَ അവർ വർണ്ണിക്കുന്ന (വിവരിക്കുന്നതിൽനിന്ന്).

മക്കളെ സ്വീകരിക്കുക, മക്കൾ ജനിക്കുക എന്നിങ്ങിനെ സൃഷ്ടികളുടേതായ സകലഗുണവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധനാണവൻ. അതൊന്നും പരമോന്നതനായ അവൻെറ മഹത്വത്തിനു യോജിച്ചതല്ല.

فَذَرۡهُمۡ يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ٨٣

83 ആകയാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക; അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ടുവരുന്ന അവരുടെ (ആ) ദിവസവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതുവരേക്കും അവർ (തോന്നിയ വാസത്തിൽ) മുഴുകിയും, കളിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ!

وَهُوَ ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَآءِ إِلَٰهٞ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَٰهٞۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡعَلِيمُ ٨٤

84 അവനത്രെ, ആകാശത്തിൽ ആരാധ്യനും, ഭൂമിയിൽ ആരാധ്യനുമായുള്ളവൻ. അവൻതന്നെയാണ്, അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനും.

وَتَبَارَكَ ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَعِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ٨٥

85 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവക്കിടയിലുള്ളതിൻെറയും രാജാധിപത്യം യാതൊരുവന്നുള്ളതാണോ അവൻ, വളരെ മഹത്വം (അഥവാ നൻമ) ഏറിയവനുമാകുന്നു. അവൻെറ അടുക്കലാണ് അന്ത്യസമയത്തിൻെറ അറിവുള്ളതും. അവങ്കലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلَا يَمۡلِكُ ٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِٱلۡحَقِّ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٨٦

86 അവനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് ശുപാർശ ചെയ്‌വാൻ അധികാരം (അഥവാ കഴിവ്) ഉണ്ടാകുന്നതല്ല; തങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതാരോ അവർക്കല്ലാതെ.

---

83 فَذَرْهُمْ ആകയാൽ (എന്നാൽ) അവരെ വിട്ടേക്കുക. يَخُوضُوا അവർ മുഴുകട്ടെ, മുഴുകുമാറ്. وَيَلْعَبُوا വിളയാടുകയും, കളിക്കുകയും. حَتَّى يُلَاقُوا അവർ കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ. يَوْمَهُمُ അവരുടെ ദിവസം. الَّذِي يُوعَدُونَ അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്ന. 84 وَهُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവനാണ്. فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ ആകാശത്തിൽ ആരാധ്യനായ(ദൈവമായ). وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ ഭൂമിയിലും ആരാധ്യനായ. وَهُوَ الْحَكِيمُ അവൻതന്നെ അഗാധജ്ഞൻ. الْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞൻ. 85 وَتَبَارَكَ الَّذِي യാതൊരുവൻ മഹത്വം (മേൻമ, ഗുണം) ഏറിയവനുമാകുന്നു. لَهُ അവനാണ്. مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിന്നിടയിലുള്ളതിൻെറയും. وَعِندَهُ അവൻെറ അടുക്കലാണുതാനും. عِلْمُ السَّاعَةِ അന്ത്യഘട്ടത്തിൻെറ അറിവ്. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കുതന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു. 86 وَلَا يَمْلِكُ സ്വാധീനമാക്കുക (അധികാരപ്പെടുക, കഴിയുക) യില്ല. الَّذِينَ يَدْعُونَ അവർ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. الشَّفَاعَةَ ശുപാർശക്ക്. إِلَّا مَن شَهِدَ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരല്ലാതെ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിന്. وَهُمْ يَعْلَمُونَ അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്.

അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരാധ്യന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ ആരാധകന്മാർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്‌വാനോ, സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാനോ സാധിക്കുന്നതല്ല. പക്ഷേ, തൗഹീദിനെപ്പറ്റി ബോധപൂർവ്വം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരുന്ന ഈസാനബി (عليه السلام), ഉസൈർ (رضي الله عنه), മലക്കുകൾ മുതലായവർ അതിൽനിന്നു ഒഴിവാകുന്നു. തങ്ങളെ

ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നവരുടെ ആരാധനയെക്കുറിച്ച് അവർ ഒന്നും അറിയുന്നതല്ല. അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവരുമല്ല അവർ. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിപ്രകാരം സജ്ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്തെന്നു വരാം.

يومئذ لا تنفع الشفاعة الا من اذن له الرحمن ورضى له قولا – طه : ١٠٩ (അന്നത്തെ ദിവസം, പരമകാരുണികൻ .യാതൊരാൾക്കു അനുമതി നൽകുകയും, അവന്നുവേണ്ടി പറയുവാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ അങ്ങിനെയുള്ളവന്നല്ലാതെ ശുപാർശ ഫലം ചെയ്കയില്ല)

ولا يشفعون الا لمن ارتضى – الانبياء : ٢٨ (അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു കൊടുത്തവർക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ അവർ-മലക്കുകൾ-ശുപാർശ ചെയ്കയില്ല.)

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

87 ആരാണ്, അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് അവരോട് നീ ചോദിച്ചെങ്കിൽ, അവർ നിശ്ചയമായും പറയും: ‘‘അല്ലാഹു’’ എന്ന്. അപ്പോൾ, എങ്ങിനെയാണവർ (സത്യത്തിൽ നിന്ന്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!

---

87 وَلَئِن سَأَلْتَهُم നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ. مَّنْ خَلَقَهُمْ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതാരെന്ന്. لَيَقُولُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ പറയും. اللهُ അല്ലാഹു എന്നു. فَأَنَّى അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണ്, എവിടെ നിന്നാണ്. يُؤْفَكُونَ അവർ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്.

സൃഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവാണെന്നു ബോധ്യമുള്ള സ്ഥിതിക്കു അവനല്ലാത്തവരെ ആരാധ്യരായി സ്വീകരിക്കുന്നതു യുക്തിക്കും, ന്യായത്തിനും നിരക്കാത്ത ഒരപരാധമാണ്; വൈരുദ്ധ്യം നിറഞ്ഞതും ആശ്ചര്യകരവുമാണ്.

وَقِيلِهِۦ يَـٰرَبِّ إِنَّ هَـٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

88 അദ്ദേഹത്തിൻെറ [റസൂലിൻെറ] വാക്കിനപ്പറ്റിയും(അല്ലാഹുവിങ്കൽ അറിവുണ്ട്) :‘‘എൻെറ റബ്ബേ, ഇക്കൂട്ടർ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണ്!’’

---

88 وَقِيلِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കും (അദ്ദേഹം പറയുന്നതും). يَا رَبِّ എൻെറ റബ്ബേ. إِنَّ هَؤُلَاءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ. قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണ്.

وعنده علم الساعة (അന്ത്യസമയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അല്ലാഹുവിങ്കലാണ്) എന്നു 85-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനോടു ചേർന്നതാണ് ഈ വചനവും. അതായതു, ജനങ്ങളെ സത്യത്തിലേക്കു വളരെയധികം ക്ഷണിച്ചിട്ടും അവരതു സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനോടു സങ്കടപ്പെടുന്നതും അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ടെന്നു സാരം. തിരുമേനിയെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, അതേസമയം വിശ്വസിക്കാത്തവരെ താക്കീതുചെയ്തുകൊണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു;

فَٱصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَـٰمٌ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

89 എന്നാൽ, (നബിയേ) അവരെ വിട്ട് പിരിഞ്ഞുപോരുക.(അവരോട്) പറഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യുക: ‘‘സലാം’’! അവർ വഴിയേ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും!

89 فَاصْفَحْ ആകയാൽ തിരിഞ്ഞു (മാറി) കളയുക. عَنْهُمْ അവരെവിട്ട്, അവരിൽനിന്ന്. وَقُلْ പറയുകയുംചെയ്യുക. سَلَامٌ സലാം എന്നു. فَسَوْفَ എന്നാൽ പിന്നീട്, വഴിയെ. يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നതാണ്.

തൽക്കാലം അവരിൽനിന്നു സമാധാനപൂർവ്വം സലാം പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞ് ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുക, അധികം താമസിയാതെ അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൻെറ ഫലം അവർക്കറിയാറാകും എന്നു താൽപര്യം. ഈ വചനം അവതരിച്ച് അൽപ വർഷങ്ങൾക്കകം ഈ വാഗ്ദാനം പുലർന്നു കാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ശത്രുക്കൾ അമ്പേ പരാജയപ്പെടുകയും, ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

والحمد لله رب العالمين سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين

44 സൂറത്തു ദ്ദുഖാൻ سورة الدخان

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 59 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 3

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١
പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

1 حمٓ ۝١
‘ഹാ-മീം.’

2 وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ۝٢
സ്പഷ്ടമായ വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ് (സത്യം)!

3 إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةٖ مُّبَٰرَكَةٍۚ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۝٣
നിശ്ചയമായും, നാം അതിനെ ഒരു അനുഗ്രഹീത രാത്രിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (കാരണം:) നാം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവരാകുന്നു.

4 فِيهَا يُفۡرَقُ كُلُّ أَمۡرٍ حَكِيمٍ ۝٤
യുക്തിമത്തായ എല്ലാ കാര്യവും അതിൽ [ആ രാത്രിയിൽ] വേർതിരി(ച്ചു വിവരി)ക്കപ്പെടുന്നു;

5 أَمۡرٗا مِّنۡ عِندِنَآۚ إِنَّا كُنَّا مُرۡسِلِينَ ۝٥
നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള കൽപനയായിക്കൊണ്ട്. (കാരണം:) നാം ദൗത്യം നൽകുന്ന [റസൂലുകളെ അയക്കുന്ന]വരാകുന്നു;

6 رَحۡمَةٗ مِّن رَّبِّكَۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ۝٦
നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള കാരുണ്യമായിക്കൊണ്ട്. നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനും.

7 رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَآۖ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ۝٧
അതായത്, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും രക്ഷിതാവിൻെറ (കാരുണ്യം); -നിങ്ങൾ ദൃഢവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

8 لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ رَبُّكُمۡ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلۡأَوَّلِينَ ۝٨
അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല; അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും, നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരായ പിതാക്കളുടെ രക്ഷിതാവുമാകുന്നു (അവൻ).

---

1 حم ഹാമീം’. 2 وَالْكِتَابِ ഗ്രന്ഥംതന്നെ. الْمُبِينِ സ്പഷ്ടമായ. 3 إِنَّا أَنزَلْنَاهُ നിശ്ചയമായും നാം അത് അവതരിപ്പിച്ചു. فِي لَيْلَةٍ ഒരു രാത്രിയിൽ. مُّبَارَكَةٍ അനുഗ്രഹീതമായ, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം ആകുന്നു. مُنذِرِينَ മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവർ. 4 فِيهَا അതിൽ. يُفْرَقُ വേർതിരിക്കപ്പെടുന്നു, വിവേചിക്കപ്പെടും. كُلُّ أَمْرٍ എല്ലാ കാര്യവും. حَكِيمٍ യുക്തിമത്തായ, തത്വപൂർണ്ണമായ, ബലവത്തായ. 5 أَمْرًا കല്പനയായിട്ട്, കാര്യമെന്നനിലക്ക്. مِّنْ عِندِنَا നമ്മുടെ പക്കലുള്ള. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം ആകുന്നു. مُرْسِلِينَ അയക്കുന്നവർ, ദൗത്യം നൽകുന്നവർ. 6 رَحْمَةً കാരുണ്യമായിട്ട്. مِّن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള. إِنَّهُ هُوَ അവൻതന്നെയാണ്. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ. الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ. 7 رَبِّ السَّمَاوَاتِ അതായത് ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും. إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّوقِنِينَ ദൃഢ (ഉറച്ച) വിശ്വാസികൾ. 8 لَا إِلَٰهَ ഒരു ആരാധ്യനുമല്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَيُمِيتُ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. وَرَبُّ آبَائِكُمُ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെയും റബ്ബാണ്.

الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരായ.

വാചകഘടനയിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന ഈ വചനങ്ങളിൽ പല വിഷയങ്ങളും അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. വക്രതയും കെട്ടിപ്പിണവും കൂടാതെ വിഷയങ്ങൾ സ്പഷ്ടമായി വിവരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആ ഗ്രന്ഥം ഒരു അനുഗൃഹീതരാത്രിയിലാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്നതും, അവർക്കു നേരിടുവാനിരിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയാണ് അതിൻെറ അവതരണോദ്ദേശ്യമെന്നും 2ഉം 3ഉം വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

'അനുഗൃഹീതമായ ഒരു രാത്രി' (ليلة مباركة) കൊണ്ടു വിവക്ഷ 'റമസാൻ മാസത്തിൽ ലൈലത്തുൽ-ഖദ്ർ' (ليلة القدر) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ദിവസമത്രെ. ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു റമസാൻ മാസത്തിൽ ആണെന്ന് (شهر رمضان الذى انزل فيه القرأن) സൂറത്തുൽ ബഖറ:യിലും, അതിനെ ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് (انا انزلناه فى ليلة القدر) സൂറത്തുൽ ഖദ്റിലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ശഅ്ബാൻ മാസത്തിലെ പതിനഞ്ചാം രാത്രിയാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു ചിലർ പറയാറുള്ളതു ശരിയല്ലെന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട മുഫസ്സിറുകളെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു.

നബി (ﷺ) ക്കു പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചതുമുതൽ 23 കൊല്ലക്കാലം കൊണ്ടായിരുന്നു ഖുർആൻെറ അവതാരണം പൂർത്തിയായതെന്ന വസ്തുത പ്രസിദ്ധമാണ്. രാവും പകലും, നാട്ടിലും യാത്രയിലും, ഗ്രീഷ്മത്തിലും വസന്തത്തിലുമെന്നീ വ്യത്യാസമെന്നുംകൂടാതെ, സന്ദർഭത്തിനും ആവശ്യത്തിനും അനുസരിച്ചായിരുന്നു അത്. എന്നിരിക്കെ, ഒരു രാത്രിയിൽ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം എന്താണ്? ഈ വിഷയത്തിൽ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങളാണ് പ്രസക്തമായിട്ടുള്ളത്. 1) അല്ലാഹുവിൻെറ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന (ام الكتاب) മൂല ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന്-അഥവാ 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂളി' (اللوح المحفوظ) ൽ നിന്ന്-ഖുർആൻെറ മുഴുവൻ ഭാഗവും അടുത്ത ആകാശലോകത്തേക്കു ആ രാത്രിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു; പിന്നീടു ആവശ്യാനുസരണം കുറേശ്ശെയായി നബി (ﷺ) ക്ക് അവിടെനിന്നു അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) മുതലായവരുടെ വ്യാഖ്യാനമാണിത്. മുഫസ്സിറുകളിൽ അധികമാളുകളും ഈ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു ഹാകിം, ബൈഹഖീ, നസാഈ, ത്വബ്റാനീ (رحمه الله) മുതലായ പല മഹാൻമാരും ഇതു നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. كما في الأتقان ഇതാണ് ശരിയും സ്വീകാര്യവുമായ അഭിപ്രായമെന്നു ഇമാം അസ് ഖലാനീ (رحمه الله) പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 2) ഖുർആൻെറ അവതാരണം ആരംഭിച്ചതു പ്രസ്തുത രാത്രിയിലാകുന്നുവെന്നാണ് ഇമാം ശുഅ്ബീ (رحمه الله) മുതലായവരുടെ വ്യാഖ്യാനം. പല മുഫസ്സിറുകളും ഈ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് രണ്ടും ശരിയായിരിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലതാനും. الله اعلم

പക്ഷെ, ഹിറാഗുഹയിൽവെച്ച് നബി (ﷺ) ക്കു ഒന്നാമതായി ഖുർആൻ അവതരിച്ചതു ഏതു ദിവസത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ മതിയായ തെളിവുകളില്ല. ഉമസാൻ പതിനേഴായിരുന്നുവെന്നാണ് സൂക്ഷ്മാന്വേഷികളായ ചില പണ്ഡിതൻമാർ പറയുന്നത്. അതല്ല, റമസാൻെറ ഒടുവിലത്തെ പത്തിൽ ഒരു രാത്രിയായിരുന്നുവെന്നാണ് മറ്റൊരഭിപ്രായം. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഖദ്റിൽവെച്ചു കുറെകൂടി വിവരം പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ان شاء الله ഏതായാലും, ആ രാത്രിയെപ്പറ്റി 'അനുഗൃഹീതമായതു-അഥവാ ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടതു' (مباركة) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽ അടങ്ങിയ തത്വം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. യുക്തിമത്തായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ആ രാത്രിയിൽ വേർതിരിച്ച് വിവേചനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. (فيها يفرق كل امر حكيم)

ഇതാണത്. كل امر حكيم എന്ന വാക്കിന് 'യുക്തമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും' എന്നും 'ബലവത്തായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എന്നും ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള കൽപനയായിക്കൊണ്ട്' (امرا من عندنا) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ളതാകയാൽ മാറ്റത്തിരുത്ത ങ്ങൾക്കോ, ഏതെങ്കിലും ന്യൂനതകൾക്കോ ഇടമില്ലാത്തവിധം സുശക്തവും ബലവത്തുമായ കാര്യങ്ങൾ ആ രാത്രിയിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിവരിക്കപ്പെടുമെന്നു ഈ വാക്കു സൂചിപ്പി ക്കുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും മൂലരേഖയായ 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂളി'ൽനിന്നു അതതു കൊല്ല ങ്ങളിൽ ലോകത്തു നടക്കുന്നതും, നടക്കേണ്ടുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ മലക്കുകൾക്കു ആ രാത്രിയിൽ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നാണ് 4ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി പ്രധാന മുഫസ്സി റുകൾ പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇബ്നു ഉമർ (ﷺ), മുജാഹിദ് (ﷺ) അബൂമാലിക്ക് (ﷺ), ളഹ്-ഹാക് (ﷺ) തുടങ്ങിയവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതും അതുതന്നെയാകുന്നു. 'ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ' കൊല്ലംതോറും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വിശേഷരാത്രിയാണെന്ന അടി സ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം എന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ ആ ഒരേ ഒരു രാത്രിക്കാണ് 'ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ' എന്നു പറയുന്നതെന്നത്രെ മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഖുർആന്റെ അവതാരണംമുഖേന, സത്യാസത്യവിവേചനവും, ലോക ർക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകുവാൻ ആരംഭിച്ചതിനെയാണ് ഈ വിവേചനം ചൂണ്ടി ക്കാട്ടുന്നതു എന്നുമാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാർ പറയുന്നത്.

ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിൽ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞതു ഖുർആൻ അവതരിപ്പി ക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുവെച്ചാൽപോലും ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ കൊല്ലം തോറും ആവർത്തിക്കുമെന്നുള്ളതിന് അതു വിരുദ്ധമാകുന്നില്ല. 'പ്രബലവും പ്രസിദ്ധവുമായ പല ഹദീസുകൾമുഖേനയും സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതുമാണത്. ഖുർആന്റെ വാചകങ്ങൾ ഇതി നു ബലം കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഖുർആന്റെ അവതരണത്തെപ്പറ്റി ' നാം അതിനെ അവതരി പ്പിച്ചു' (انا انزلناه) എന്നു ഭൂതകാലരൂപത്തിലാണു ഇവിടെയും സൂ: ഖദ്റിലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരി ക്കുന്നത്. അവതരിപ്പിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞതു ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂളിൽനിന്നു ആകാശത്തിലേക്കു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകട്ടെ, നബി (ﷺ) ക്കു അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ തിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകട്ടെ,-രണ്ടായാലും ശരി കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റിയാണതു പറഞ്ഞതെന്നു വ്യക്തം. അതേസമയത്തു, പ്രസ്തുത രാത്രിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അതിൽ വേർതിരിച്ചു വിവരിക്കപ്പെടുന്നു' (فيها يفرق) എന്നു ഇവിടെയും, 'ആ രാത്രിയിൽ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങു'മെന്നും മറ്റും (تنزل الملئكة) സൂറത്തുൽ ഖദ്റിലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാ കുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള ക്രിയാരൂപങ്ങൾ വർത്തമാനകാലത്തെയോ ഭാവികാലത്തെയോ ആണ് കുറിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അപ്പോൾ, മലക്കുകളുടെ വരവും, കാര്യങ്ങളെ വേർതിരിക്കലും ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നല്ല-ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നത്രെ-ഈ വാക്കുകൾ നേർക്കുനേരെ കാട്ടിത്തരുന്നത്. ഹദീസുകളിലാണെങ്കിൽ ഈ സംഗതി തുറന്ന ഭാഷയിൽ വ്യക്തമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുൽ ഖദ്റിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വരുന്നതാണ്. ان شاء الله

ലോകരുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും, ആവശ്യങ്ങളും കണ്ടറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അവന്റെ കാരുണ്യം നിമിത്തമാണ് അവൻ ഖുർആൻ മുതലായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിപ്പി ച്ചും, പ്രവാചകൻമാരെ അയച്ചും ജനങ്ങൾക്കു സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നത്. അവനാണ് സർവ്വലോകനിയന്താവും, ആരാധനക്കർഹനും എന്നൊക്കെയാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം.

9 എങ്കിലും, അവർ [അവിശ്വാസികൾ] സംശയത്തിൽ (പെട്ട്) കളിച്ചു കൊണ്ടി	بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝٩

രിക്കുകയാണ്.

10 അതിനാൽ, ആകാശം സ്പഷ്ടമായ ഒരു (തരം) പുകയും കൊണ്ടുവരുന്ന ദിവസം നീ പ്രതീക്ഷിക്കുക;-	فَٱرۡتَقِبۡ يَوۡمَ تَأۡتِي ٱلسَّمَآءُ بِدُخَانٖ مُّبِينٖ ﴿١٠﴾
11 അത് മനുഷ്യരെ മൂടുന്നതാണ്. ഇത് വേദനയേറിയ ഒരു ശിക്ഷയായിരിക്കും.	يَغۡشَى ٱلنَّاسَۖ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١١﴾
12 (അവർ പറയും:) ''ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ, ഞങ്ങളിൽനിന്ന് ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കിത്തരേണമേ! നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്.''	رَّبَّنَا ٱكۡشِفۡ عَنَّا ٱلۡعَذَابَ إِنَّا مُؤۡمِنُونَ ﴿١٢﴾
13 എവിടെ നിന്നാണ് അവർക്ക് ഉപദേശം (ഫലപ്രദമാകുന്നത്)? അവരുടെ അടുക്കൽ സ്പഷ്ടമായ ഒരു റസൂൽ [ദൈവദൂതൻ] ചെന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ!-	أَنَّىٰ لَهُمُ ٱلذِّكۡرَىٰ وَقَدۡ جَآءَهُمۡ رَسُولٞ مُّبِينٞ ﴿١٣﴾
14 എന്നിട്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് പിൻമാറിക്കളയുകയാണ് ചെയ്തത്. അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ''അഭ്യസിക്കപ്പെട്ടവൻ, ഭ്രാന്തൻ'' (എന്നൊക്കെ)!	ثُمَّ تَوَلَّوۡاْ عَنۡهُ وَقَالُواْ مُعَلَّمٞ مَّجۡنُونٌ ﴿١٤﴾
15 നാം ശിക്ഷ അൽപമൊന്ന് ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. (അവിശ്വാസികളേ) നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) മടങ്ങുന്നവരാകുന്നു.	إِنَّا كَاشِفُواْ ٱلۡعَذَابِ قَلِيلًاۚ إِنَّكُمۡ عَآئِدُونَ ﴿١٥﴾
16 ഏറ്റവും വലിയ പിടുത്തം നാം പിടിക്കുന്ന ദിവസം! നിശ്ചയമായും (അന്ന്) നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടി എടുക്കുന്നവരായിരിക്കും.	يَوۡمَ نَبۡطِشُ ٱلۡبَطۡشَةَ ٱلۡكُبۡرَىٰٓ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ﴿١٦﴾

9 بَلْ هُمْ എങ്കിലും (പക്ഷേ) അവർ. فِي شَكٍّ സംശയത്തിൽ. يَلْعَبُونَ കളിക്കുകയാണ്, വിളയാടുന്നു. 10 فَارْتَقِبْ അതിനാൽ നീ പ്രതീക്ഷിക്കുക. يَوْمَ تَأْتِي വരുന്ന ദിവസം. السَّماءُ ആകാശം. بِدُخَانٍ ഒരു പുകയുംകൊണ്ട്. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ , വ്യക്തമായ. 11 يَغْشَى النَّاسَ അത് മനുഷ്യരെ മൂടും. هَذَا ഇത്. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ഒരു ശിക്ഷയാണ്. 12 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. اكْشِفْ عَنَّا ഞങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കി (തുറവിയാക്കി)ത്തരണേ. الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ. إِنَّا مُؤْمِنُونَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. 13 أَنَّى എങ്ങിനെ (എവിടെ നിന്ന്). لَهُمُ അവർക്ക്. الذِّكْرَى ഓർമ്മ, ബോധം, ഉപദേശം. وَقَدْ جَاءَهُمْ അവർക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. رَسُولٌ مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ ഒരു റസൂൽ. 14 ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് അവർ പിൻമാറി (തിരിഞ്ഞുപോയി). وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. مُعَلَّمٌ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെട്ട (പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട) ഒരുവൻ. مَّجْنُونٌ ഭ്രാന്തൻ. 15 إِنَّا كَاشِفُوا നാം ഒഴിവാക്കുന്ന (തുറവിയാക്കുന്ന)വരാണ്. الْعَذَابِ ശിക്ഷയെ. قَلِيلاً അൽപം, കുറച്ച്. إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. عَائِدُونَ മടങ്ങുന്നവരാണ്, ആവർത്തിക്കുന്നവരാണ്. 16 يَوْمَ نَبْطِشُ നാം പിടിക്കുന്ന ദിവസം. الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى ഏറ്റവും വലിയ പിടുത്തം. إِنَّا مُنتَقِمُونَ നിശ്ചയമായും നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടി എടുക്കുന്നവരാണ്.

ആകാശം പുകകൊണ്ടുവരുന്ന ദിവസം (يوم تأتى السماء بدخان مبين) എന്നു പറഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ, ഖിയമാത്തുനാളിന്റെ അടയാളങ്ങളിൽ ഒന്നായി വരുവാ

നിരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ, എന്നു വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടു പക്ഷമുണ്ട്. ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) ൻെറയും മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം ഒന്നാമത്തേതാകുന്നു. രണ്ടാമാത്തേതു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ൻെറയും മറ്റുചിലരുടെയും അഭിപ്രായവുമാണ്. ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഖിയാമത്തുനാളിന്നടുത്തു സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഒരു പുകയാണ് ഇതു എന്നു കൂഫായിൽ വെച്ച് ഒരാൾ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റി മസ്റൂഖ് (مسروق ـ رض) ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ) നോടു ചോദിച്ചു. നിശ്ചയമില്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹുവിനറിയാം എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരേ എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്നു മസ്ഊദു (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു:

'ഖുറൈശികളുടെ ധിക്കാരം മുഴുത്തപ്പോൾ, മുമ്പ് യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായതു പോലെയുള്ള ഒരു ക്ഷാമം വഴി അവരെ പാകപ്പെടുത്തണമെന്നു നബീ (ﷺ) അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അങ്ങിനെ, ക്ഷാമം പിടിപെടുകയും, അവർ എല്ലും ശവവും ഭക്ഷിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. പട്ടിണിയുടെ കാഠിന്യം നിമിത്തം മേൽപ്പോട്ടു നോക്കിയാൽ ആകമാനം പുകമൂടിയതായി അവർക്കു തോന്നിയിരുന്നു. ഈ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു തങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിത്തരുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും, തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും അവർ നബി (ﷺ) യോടു അപേക്ഷിച്ചു. തിരുമേനി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും മഴ വർഷിച്ച് സുഖം കൈവരുകയും ഉണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു انا كاشفوا العذا ب قليلا الخ (നാം ശിക്ഷ അൽപമൊന്നു ഒഴിവാക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വീണ്ടും മടങ്ങുന്നവരാണ്.) എന്ന് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത്. സൗഖ്യം ലഭിച്ചപ്പോൾ അവർ പഴയപടിതന്നെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു ويوم نبطش لخ (നാം ഏറ്റവും വലിയ പിടുത്തം പിടിക്കുന്ന ദിവസം! നാം പ്രതികാരശിക്ഷ നടത്തുന്നവരാണ്.) എന്ന വചനം അവതരിച്ചു. അങ്ങിനെ, ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽവെച്ചു അല്ലാഹു അവരിൽ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്തു. (ബു;മു)

കഴിഞ്ഞുപോയ രണ്ടു സംഭവങ്ങളാണ് 'പുക' (الدخان) യും 'ഏറ്റവും വലിയ പിടുത്ത (البطشة الكبرى)വും എന്നു ഈ ഹദീസിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ ശിക്ഷക്കുള്ള കാരണമാണ് 9-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതും, അതിൻെറ സ്വഭാവവുമാണ് 10ഉം 11ഉം വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. 12-ാം വചനത്തിൽ ശിക്ഷയിൽനിന്നു മോചനം നൽകുവാനുള്ള അവരുടെ അപേക്ഷയാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ ദൗത്യവും, ഉപദേശങ്ങളും സ്വീകരിക്കാത്തതിരിക്കട്ടെ, നബി (ﷺ) യെ പറ്റി അവർ പല അസംബന്ധങ്ങളും, പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'ഇവനെ ആരൊക്കെയോ എന്തൊക്കെയോ പഠിപ്പിച്ചു വിട്ടതാണ്' എന്നും, 'ഇവനൊരു ഭ്രാന്തനാണ്' എന്നുമൊക്കെപ്പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണവർ. എന്നിരിക്കെ, ഇപ്പോൾ അവർക്കു എവിടെ നിന്നാണ് ഈ ബോധം വന്നത്? എന്നത്രെ 13, 14 വചനങ്ങളിൽ ചോദിക്കുന്നത്. ഏതായാലും കുറച്ചു കാലത്തേക്ക് ശിക്ഷയിൽ നിന്നു അവർക്കു ഒഴിവു നൽകാം. പക്ഷേ, അവരുടെ മനസ്സു മടങ്ങിയിട്ടില്ല; അവർ എനിയും പഴയ സ്വഭാവം ആവർത്തിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രവചനമാണ് 15ാം വചനം. വീണ്ടും പഴയ നിലയിലേക്കു മടങ്ങുന്നപക്ഷം ഉണ്ടാകുന്ന പ്രതികാരശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു 16ാം വചനത്തിൽ താക്കീതു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രതികാരശിക്ഷയായിരുന്നു ബദ്റിൽവെച്ചു മുശ്രിക്കുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത്.

ഖിയാമത്തുനാളിൻെറ അടയാളങ്ങളായി നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഒന്ന് 'പുക' (الدخان) യാണെന്നു ഹുദൈഫ: (ﷺ) യും അബൂഹുറൈറ(ﷺ)യും പറഞ്ഞതായി മുസ്ലീം (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പുകയാണ് ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, വമ്പിച്ച പിടുത്തം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖിയാമത്തുനാളിലെ പിടുത്തമാണെന്നുമാണ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) മുതലായ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുജരീർ(رحمه الله)

ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; 'ഏറ്റവും വലിയ പിടുത്തം' എന്നു പറഞ്ഞതു ബദർ യുദ്ധമാണെന്നു ഇബ്നുമസ്ഊദു പറയുന്നു. എൻെറ അഭിപ്രായം അതു ഖിയാമത്തുനാളാണെന്നാകുന്നു.' ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ൻെറ വ്യാഖ്യാനം അനുസരിച്ച് ഒരു പുക യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, പട്ടിണിയുടെ കാഠിന്യം നിമിത്തം മേല്പോട്ടു നോക്കിയാൽ പുക മൂടിയ പ്രതീതി ഖുറൈശികൾക്കു തോന്നുകമാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളുവെന്നും വ്യക്തമാണ്. ഖുർആനിലാകട്ടെ, ആകാശം പുകകൊണ്ടുവരുമെന്നും, അതു സ്പഷ്ടമായ പുകയായിരിക്കുമെന്നും, ആ പുക-മനുഷ്യരെ മൂടുമെന്നും, ഇതു വേദനയേറിയ ഒരു ശിക്ഷയാണെന്നും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇതു കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൻെറ അഭിപ്രായത്തിനാണ് കൂടുതൽ പ്രസക്തി കാണുന്നത്. ഇനി, ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പുക ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ച അതേ പുക-തന്നെയാണെന്നുവെച്ചാലും, ഖിയാമത്തുനാളിൽ മറ്റൊരു-പുക നബിവചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട-പുക വേറെയും ഉണ്ടാകുന്നതിനു വിരോധമില്ല. എല്ലാറ്റിലും വെച്ചു ഏറ്റവും വമ്പിച്ച പിടുത്തത്തിൻെറ ദിവസം അതാണല്ലോ. ഖിയാമത്തുനാളിൽ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്താൽ ഞങ്ങൾ മേലിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു അവിശ്വാസികൾ അപേക്ഷിക്കുമെന്നും, ഐഹികജീവിതത്തിലേക്കു രണ്ടാമതു മടക്കിയാലും അവർ പഴയ നില തന്നെ ആവർത്തിക്കുമെന്നും ഖുർആൻ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതുമാകുന്നു. والله اعلم

۞ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾

17 തീർച്ചയായും, ഇവരുടെ മുമ്പ് ഫിർഔൻെറ ജനതയെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്കയുണ്ടായി. മാന്യനായ ഒരു റസൂൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്തു.

أَنْ أَدُّوٓا۟ إِلَىَّ عِبَادَ ٱللَّهِ ۖ إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾

18 (ദൗത്യം ഇവയാണ്:) ''അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരെ എനിക്ക് വിട്ടുതന്നേക്കുവിൻ; നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ ഒരു റസൂലാകുന്നു'' എന്നും;-

وَأَن لَّا تَعْلُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ ۖ إِنِّىٓ ءَاتِيكُم بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٩﴾

19 ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെതിരിൽ ഔന്നത്യം [പൊങ്ങച്ചം] കാണിക്കരുത്; നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്പഷ്ടമായ (അധികൃതലക്ഷ്യം) കൊണ്ടുവന്നുതരാം'' എന്നും.

وَإِنِّى عُذْتُ بِرَبِّى وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ ﴿٢٠﴾

20 ''നിങ്ങൾ എന്നെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി എൻെറയും നിങ്ങളുടെയും രക്ഷിതാവായുള്ളവനിൽ ഞാൻ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.

وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا۟ لِى فَٱعْتَزِلُونِ ﴿٢١﴾

21 ''നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്നെ നിങ്ങൾ വിട്ടകന്നു പോയിക്കൊള്ളുവിൻ.''

---

17 وَلَقَدْ فَتَنَّا തീർച്ചയായും നാം പരീക്ഷിക്കയുണ്ടായി. قَبْلَهُمْ ഇവരുടെ മുമ്പ്. قَوْمَ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ ജനതയെ. وَجَاءَهُمْ അവർക്ക് ചെല്ലുക (വരുക)യും ചെയ്തു. رَسُولٌ كَرِيمٌ മാന്യനായ ഒരു ദൂതൻ. 18 أَنْ أَدُّوا നിങ്ങൾ വിട്ടുതരിൻ (ചേർത്തുതരിൻ). إِلَيَّ എനിക്ക്, എന്നിലേക്ക്. عِبَادَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരെ. إِنِّي لَكُمْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക്. رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ ഒരു റസൂലാണ്. 19 وَأَنْ لَا تَعْلُوا നിങ്ങൾ ഔന്നിത്യം (പൊങ്ങച്ചം) കാട്ടരുതെന്നും. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ

മേൽ. إِنِّي آتِيكُم നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വരാം, തരാം. بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ പ്രത്യക്ഷമായ അധികൃതലക്ഷ്യംകൊണ്ട്. 20 وَإِنِّي عُذْتُ ഞാൻ ശരണം (രക്ഷ) പ്രാപിക്കുന്നു. بِرَبِّي എന്റെ റബ്ബിൽ. وَرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെയും റബ്ബ്. أَن تَرْجُمُونِ നിങ്ങളെന്നെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്ന (എറിഞ്ഞുകൊല്ലുന്ന)തിനെപ്പറ്റി. 21 وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ. لِي എന്നെ (ഞാൻ പറയുന്നത്). فَاعْتَزِلُونِ നിങ്ങളെന്നെ വിട്ട് (അകന്ന്) പോകുക.

ഇസ്റാഈല്യരെ മർദ്ദിക്കുന്നത് നിറുത്തൽ ചെയ്യുകയും അവരെ തന്നോടൊപ്പം (ഫലസ്തീനിലേക്കു) വിട്ടയക്കുകയും വേണമെന്നു മൂസാനബി (عليه السلام) ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു (ത്വാഹാ: 47) 'അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരെ വിട്ടു തരണം' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യവും അതുതന്നെയാകുന്നു. 'എറിഞ്ഞാട്ടുക' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ച ترجعون എന്ന പദത്തിന്നു 'എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക, ബഹിഷ്ക്കരിക്കുക, മർദ്ദിക്കുക' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളും വരാവുന്നതാണ്. ഞാൻ പറയുന്നതു നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെന്നെ സ്വൈരം കെടുത്താതിരിക്കുകയെങ്കിലും വേണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. ഫിർഔനും ജനതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഒന്നും ചെവികൊണ്ടില്ല; അവർ ധിക്കാരം തുടരുകതന്നെ ചെയ്തു.

فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾

22 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം തന്റെ റബ്ബിനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചു: ''ഇക്കൂട്ടർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയാണ്!'' [വേണ്ടുന്ന നടപടി എടുക്കണേ!] എന്ന്.

فَأَسْرِ بِعِبَادِى لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٢٣﴾

23 (റബ്ബ് മറുപടി നൽകി:) ''എന്നാൽ, നീ എന്റെ അടിയാൻമാരെയുംകൊണ്ട് ഒരു രാത്രിയിൽ രാപ്രയാണം ചെയ്യുക; നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ പിൻതുടരപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും.

وَٱتْرُكِ ٱلْبَحْرَ رَهْوًا ۖ إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾

24 ''തുറന്ന് വിശാലമായ നിലയിൽ സമുദ്രത്തെ നീ വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, അവർ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സൈന്യമാകുന്നു.''

---

22 فَدَعَا അപ്പോഴദ്ദേഹം, വിളിച്ചു, പ്രാർത്ഥിച്ചു. رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബിനെ. أَنَّ هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരാണെന്ന്. قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനത. 23 فَأَسْرِ എന്നാൽ നീ രാവുയാത്ര ചെയ്യുക. بِعِبَادِي എന്റെ അടിയാൻമാരെയുംകൊണ്ട്. لَيْلًا രാത്രിയിൽ. إِنَّكُم നിശ്ചയമായു നിങ്ങൾ. مُّتَّبَعُونَ പിൻതുടരപ്പെടുന്നവരാണ്. 24 وَاتْرُكِ നീ വിട്ടുപോകുക (ഉപേക്ഷിക്കുക)യും ചെയ്യുക. الْبَحْرَ സമുദ്രത്തെ. رَهْوًا തുറന്നതായി, വിശാലമായതായി, ശാന്തമായി. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. جُندٌ ഒരു നൈസ്യമാണ്, പട്ടാളമാണ്. مُّغْرَقُونَ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരായ.

ഒരു രാത്രി ഇസ്റാഈല്യരെയും കൂട്ടി രഹസ്യമായി പുറപ്പെട്ട് ചെങ്കടൽ കടന്നുപോകണം. നിങ്ങൾ അക്കരെ പറ്റുമ്പോഴേക്കും ഫിർഔനും ജനതയും നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വരും, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമുദ്രത്തിൽ തുറക്കപ്പെടുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി അവർ നിങ്ങളെ പിൻതുടർന്നുവരുമാറ് ആ സുമദ്രമാർഗ്ഗം തുറന്നിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ, അവരതിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ വെള്ളം അന്യോന്യം കൂട്ടിമുട്ടി അവർ മുങ്ങി നശിച്ചുകൊള്ളും എന്നു സാരം. മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടു സമുദ്രത്തെ വടികൊണ്ടു അടിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതും, അപ്പോൾ സമുദ്രജലം

മലന്തിണ്ണപോലെ ഇരുവശത്തേക്കും ചിറച്ചുനിന്നതും, ആ വഴിയിൽ കൂടി അവർ സമുദ്രം കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതും സൂ: ത്വാഹായിലും, ശുഅറാഇലും അല്ലാഹു വിവരിച്ചതാണ്.

ഇസ്റാഈൽ ജനത സമുദ്രം കടന്നു കഴിഞ്ഞശേഷം തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ഫിർഔനും കൂട്ടരും വരുന്നതുകണ്ട് അവർ തങ്ങളെ പിടികൂടിയേക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെടുകയും, സമുദ്രം പഴയപടി ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി മൂസാനബി (عليه السلام) വീണ്ടും വടികൊണ്ടു സമുദ്രത്തെ അടിക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോഴായിരുന്നു وترك البحر رهوا (സമുദ്രത്തെ തുറന്നു വിശാലമായ നിലയിൽ വിട്ടുപോകുക.) എന്ന കൽപ്പന ഉണ്ടായത് എന്ന് ഖത്താദ: (رضي الله عنه) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വാക്യത്തിനു സമുദ്രത്തെ അതിൻെറ പാട്ടിൽ വിട്ടേക്കുക (اتر البحر على حالته) എന്നു പ്രധാന മുഫസ്സിറുകൾ അർത്ഥം നൽകുന്നത്. നേരം പുലർന്നപ്പോഴേക്കും ഫിർഔനും കൂട്ടരും പിന്നാലെ വന്നെത്തിയെന്നും, രണ്ടുകൂട്ടരും പരസ്പരം കണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇസ്റാഈല്യർ മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടു സങ്കടപ്പെട്ടുവെന്നും, അദ്ദേഹം അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചുവെന്നും ശുഅറാഉ് 61-63ലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, ചിറിച്ചു നിൽക്കുന്ന സമുദ്രജലം തമ്മിൽ കൂട്ടി ആ മാർഗ്ഗം അടഞ്ഞുകാണുവാൻ ഇസ്റാഈല്യർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയും ഇസ്റാഈല്യരും ചെങ്കടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതു ഒരു അസാധാരണ സംഭവമൊന്നുമല്ലെന്നും അവർ സമുദ്രത്തിൽ ആഴം കുറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൂടി വടി കുത്തി നടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതാണെന്നും, ഫിർഔനും കൂട്ടുകാരുമാകട്ടെ, മുമ്പും പിമ്പും നോക്കാതെ ദ്രുതഗതിയിൽ സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങി നടന്നതുകൊണ്ട് ഒരു കയത്തിൽ ചാടി മുങ്ങിപ്പോയതാണെന്നും മറ്റും തനി പരിഹാസ്യവും ബാലിശവുമായ ചില പുത്തൻ യുക്തിവാദങ്ങൾ അടുത്ത കാലത്തു രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയും, അതിനുവേണ്ടി പല ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തും, കള്ളത്തെളിവുകൾ നിർമ്മിച്ചും അവർ സാഹസപ്പെടേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ളതിനെയും സംബന്ധിച്ച് സൂ: ത്വാഹായുടെ അവസാനത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വിശദീകരച്ചിരിക്കുന്നു. 24-ാം വചനത്തിലെ رهوا എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥത്തിൽ ഇവർ നടത്തിയ കൃത്രിമങ്ങളും അതിൽ തുറന്നുകാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നില്ല.

كَمْ تَرَكُوا۟ مِن جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾

25 എത്രയാണവർ ഉപേക്ഷിച്ച് (വിട്ടു) പോയത്?തോട്ടങ്ങളായും, അരുവികളായും!

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾

26 കൃഷികളായും, മാന്യമായ വാസസ്ഥലമായും!!-

وَنَعْمَةٍ كَانُوا۟ فِيهَا فَٰكِهِينَ ﴿٢٧﴾

27 സുഖസൗകര്യമായും!!! അവർ അതിൽ സുഖിയൻമാരായിരുന്നു.

كَذَٰلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنَٰهَا قَوْمًا ءَاخَرِينَ ﴿٢٨﴾

28 അപ്രകാരമാണ് (അവരുടെ കലാശം)! വേറെ ഒരു ജനതക്ക് നാം അവയെ (ല്ലാം) അനന്തരാവകാശമാക്കുകയും ചെയ്തു.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ وَمَا كَانُوا۟ مُنظَرِينَ ﴿٢٩﴾

29 എന്നിട്ട്, അവരുടെ പേരിൽ ആകാശവും, ഭൂമിയും കരഞ്ഞില്ല; അവർ കാലതാമസം നൽകപ്പെട്ടവരായതുമില്ല.

25 كَمْ تَرَكُوا എത്രയാണവർ ഉപേക്ഷിച്ച് (വിട്ട്) പോയത്. مِن جَنَّاتٍ തോട്ടങ്ങളായു. وَعُيُونٍ അരുവി (നീരുറവു)കളും. 26 وَزُرُوعٍ വിള(കൃഷി)കളും. وَمَقَامٍ വാസസ്ഥലവും, പാർപ്പിടവും. كَرِيمٍ മാന്യമായ. 27 وَنَعْمَةٍ സുഖസൗകര്യവും, അനുഗ്രഹവും. كَانُوا فِيهَا അതിൽ അവരായിരുന്നു. فَاكِهِينَ സൗഖ്യം അനുഭവിക്കുന്നവർ, സുഖിയൻമാർ. 28 كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്. وَأَوْرَثْنَاهَا നാമതിനെ അനന്തരമാക്കിക്കൊടുക്കയും ചെയ്തു. قَوْمًا آخَرِينَ വേറെ ഒരു ജനതക്ക്. 29 فَمَا بَكَتْ എന്നിട്ട് കരഞ്ഞില്ല. عَلَيْهِمُ അവരുടെ പേരിൽ. السَّمَاءُ ആകാശം. وَالْأَرْضُ ഭൂമിയും. وَمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നത് (ആയത്) മില്ല. مُنظَرِينَ കാലതാമസം (ഒഴിവ്) നൽകപ്പെടുന്നവർ.

ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ തോട്ടങ്ങൾ, സമൃദ്ധമായ കൃഷിനിലങ്ങൾ, നാടാകെ സമ്പന്നമാക്കുന്ന നീല ജലാശയങ്ങൾ സുഖസമ്പൂർണ്ണമായ വാസസ്ഥലങ്ങൾ, മണിമാളികകൾ എന്നിങ്ങിനെ ജീവിതത്തിൻെറയും ആഡംബരത്തിൻെറയും കണക്കറ്റ ഉപാധികളെ എന്നെന്നേക്കുമായി ഈജിപ്തിൽ മറ്റുളളവർക്കായി വിട്ടേച്ചുകൊണ്ടാണവർ ചെങ്കടലിൽ മുങ്ങി നശിച്ചത്. ലോക ചരിത്രത്തിൽ ഇണ കാണാത്ത ഒരു മഹാ സംഭവമായിരുന്നു അത്. ഫിർഔൻെറയും ജനതയുടെയും മുൻനില നേക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇതുകണ്ട് ആകാശവും ഭൂമിയും പൊട്ടിക്കരയേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നുവേണം പറയുവാൻ. പക്ഷെ, അതൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. അവർക്കുവേണ്ടി കണ്ണുനീരൊഴാക്കുവാൻ ആരും ഉണ്ടായതുമില്ല. കാരണം ഭൂമിയിൽ അവരുടേതായ സൽപ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല. ആകാശത്തേക്കു അവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങളൊന്നും കയറിപ്പോയിട്ടുമില്ല. അവരുടെ അതുപര്യന്തമുളള പ്രതാപത്തെ ഓർത്തോ, ഇപ്പോഴത്തെ ദാരുണാവസ്ഥ ഓർത്തോ താൽക്കാലികമായെങ്കിലും ശിക്ഷയിൽനിന്നു വല്ല ഒഴിവും നൽകപ്പെടുകയും ഉണ്ടായില്ല. മുങ്ങിനശിക്കാറായപ്പോൾ ഫിർഔൻ പശ്ചാത്തപിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ, ഇതുവരെയും ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോഴാണോ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നത്?! എന്നായിരുന്നു അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള മറുപടി. (സൂ: യൂനുസ് 91)

ഐശ്വര്യം, സമൃദ്ധി, പരിഷ്കാരം, ഭൗതികപ്രതാപം എന്നീ തുറകളിൽ ക്രിസ്താബ്ദത്തിനു ഏകദേശം നാലായിരം കൊല്ലം മുതൽക്കേ വളരെ കീർത്തിയാർജ്ജിച്ച രാജ്യമാണ് ഈജിപ്ത്. പൗരാണികചരിത്രത്തിൽ മാത്രമല്ല, ആധുനികചരിത്രത്തിലും ഈജിപ്തിൻെറ സ്ഥാനം പ്രസിദ്ധമാണ്. ലോകപ്രസിദ്ധമായ നീലനദിയും, അതിൻെറ നിരവധി ശാഖോപശാഖകളും, അവയ്ക്കിടയിൽ പച്ചവിരിച്ചുപരന്നുകിടക്കുന്ന ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും അല്ലാഹു ആ രാജ്യത്തിനു നൽകിയ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമത്രെ. പ്രകൃത്യാതന്നെ അല്ലാഹു നൽകിയ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നീലനദിയുടെ പല അണക്കെട്ടുകൾമൂലം പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അസ്വാൻ അണക്കെട്ട് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും, ലോകത്തെ അണക്കെട്ടുകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതും ഭീമവുമായ ഒരു അണക്കെട്ടുകെട്ടി നീലനദിയിലെ വെള്ളം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ലക്ഷക്കണക്കിൽ ഏക്ര സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിനിലങ്ങളാക്കി മാറ്റുവാനുള്ള സംരംഭങ്ങൾ ഈജിപ്തിൽ ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒളരെക്കാലം നീണ്ടുനിന്ന ഫറോവാ രാജവംശത്തിനുശേഷം, ആരാജ്യത്തെ പലരും ഭരിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്. അശ്-ശൂരികൾ, ബാബിലോണ്യർ, അബ്‌സീനയക്കാർ, പേർഷ്യക്കാർ, ഗ്രീക്കുകാർ, എന്നിവരും, പിന്നീടു റോമക്കാരും, പിന്നീടു അറബികളും ഭരിച്ചു. പിന്നീടു തൂലൂൻകാർ, ഇഖ്ശീദികൾ, ഫാത്തിമികൾ, അടിമരാജാക്കൾ, തുർക്കികൾ, ഫ്രാൻസുകാർ ഇംഗ്ലീഷുകാർ എന്നിവരെല്ലാം അവിടെ ആധിപത്യം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

വിഭാഗം 2

30 തീർച്ചയായും, ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളെ നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി;-	وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مِنَ ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ ﴿٣٠﴾
31 അതായത്, ഫിർഔനിൽനിന്ന്. കാരണം, അവൻ അതിരുകവിഞ്ഞവരിൽപെട്ട ഒരു പൊങ്ങച്ചക്കാരനായിരുന്നു.	مِن فِرْعَوْنَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَالِيًا مِّنَ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾
32 അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ലോകരെക്കാൾ അവരെ നാം (ഉത്തമൻമാരാക്കി) തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായി.	وَلَقَدِ ٱخْتَرْنَٰهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٢﴾
33 ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമായ പരീക്ഷണം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവ (പലതും) അവർക്കു നാം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു.	وَءَاتَيْنَٰهُم مِّنَ ٱلْءَايَٰتِ مَا فِيهِ بَلَٰٓؤٌا۟ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾

30 وَلَقَدْ نَجَّيْنَا തീർച്ചയായും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. بَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ. مِنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. الْمُهِينِ നിന്ദ്യമായ, അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന. 31 مِن فِرْعَوْنَ അതായത് ഫിർഔനിൽ നിന്ന്. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനായിരുന്നു. عَالِيًا പൊങ്ങച്ചക്കാരൻ, ഉന്നതൻ, ഗർവ്വിഷ്ഠൻ. مِّنَ الْمُسْرِفِينَ അതിരുകവിഞ്ഞവരിൽപെട്ട. 32 وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ അവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്, ഉത്തമമാക്കുകയുണ്ടായി. عَلَى عِلْمٍ അറിവോടെ (അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്). عَلَى الْعَالَمِينَ ലോകരെക്കാൾ. 33 وَآتَيْنَاهُم അവർക്ക് നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. مِّنَ الْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്ന്. مَا യാതൊന്ന്. فِيهِ അതിലുണ്ട്. بَلَاءٌ مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ പരീക്ഷണം.

അവരുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അറിഞ്ഞും, കണക്കിലെടുത്തുംകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അവരുടെ കാലത്തുള്ള ഇതര സമുദായങ്ങളെക്കാൾ അവർക്കു പല ശ്രേഷ്ഠതകളും നൽകി അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചത്. എത്രയോ പ്രവാചകൻമാരും, രാജാക്കളും അവരിൽ ഉണ്ടായി. കൂടാതെ നിയമപ്രമാണവും വേദഗ്രന്ഥവുമായ തൗറാത്തു ലഭിച്ചതും, സീനാതാഴ്വരയിൽവെച്ചു 'മന്നാ' യും 'സൽവാ'യും (ഒരുതരം പക്ഷിയും കട്ടിത്തേനും) ലഭിച്ചതും, മേഘത്തണൽ നൽകിയതും-അങ്ങിനെ പലതും--ഇസ്റാഈല്യർക്കു ലഭിച്ച പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളത്രെ. സംസ്കാരത്തിലും, പരിഷ്കാരത്തിലും മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു അവർ മുമ്പിലായിരുന്നു. ഇതര സമുദായങ്ങൾക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പല പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അല്ലാഹു അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയുമുണ്ടായി. അതെല്ലാം അവർ എങ്ങിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ള ഒരു പരീക്ഷണവും കൂടിയായിരുന്നു അത്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അറബി മുശ്രിക്കുകളെപ്പറ്റി പറയുന്നു:

34 നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ (ഇതാ) പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു:	إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾
35 ''കാര്യം: നമ്മുടെ ഒന്നാമത്തെ മരണമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും)ഇല്ല; നാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.	إِنْ هِىَ إِلَّا مَوْتَتُنَا ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ﴿٣٥﴾
36 ''എന്നാൽ, (അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ) നമ്മുടെ പിതാക്കളെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ''	فَأْتُوا۟ بِـَٔابَآئِنَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٦﴾

34 إِنَّ هَٰؤُلَاءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ. لَيَقُولُونَ പറയുന്നു. 35 إِنْ هِيَ അത് (കാര്യം) അല്ല, ഇല്ല. إِلَّا مَوْتَتُنَا നമ്മുടെ മരണമല്ലാതെ. الْأُولَىٰ ഒന്നാമത്തെ. وَمَا نَحْنُ നാം അല്ലതാനും. بِمُنشَرِينَ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ. 36 فَأْتُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ വരുവിൻ. بِآبَائِنَا നമ്മുടെ പിതാക്കളെക്കൊണ്ട്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ.

മരണത്തോടുകൂടി മനുഷ്യൻെറ കഥ അവസാനിച്ചുപോകുന്നു, പിന്നീട് മറ്റൊരു ജീവിതമോ സുഖദു:ഖമോ ഒന്നും സംഭവിക്കുവാനില്ല എന്നത്രെ മുശ്‌രിക്കുകൾ പറയുന്നത്. മരണാനന്തരമുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, അതിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ അവർ പറയാറുള്ള ഒരു ദുർന്യായമാണ്: 'അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ മരിച്ചുപോയ നമ്മുടെ പൂർവ്വികൻമാരെ എന്താണ് കാണാത്തത്? അവരെ നിങ്ങളൊന്നു ഇങ്ങു കൊണ്ടുവരിൻ........' എന്നൊക്കെ, മരണാനന്തരജീവിതം ഈ ലോകത്തു വെച്ചല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഈ ന്യായം കേവലം ബാലിശമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു:

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ أَهْلَكْنَاهُمْ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

37 ഇവരാണോ ഉത്തമൻമാർ, അതല്ല, 'തുബ്ബഇ'ൻെറ ജനതയും, അവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുമോ?-അവരെ (യെല്ലാം) നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (കാരണം) അവർ കുറ്റവാളികളായിരുന്നു.

---

37 أَهُمْ അവരാണോ, ഇവരാണോ. خَيْرٌ ഉത്തമം. أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ അതല്ല തുബ്ബഇൻെറ ജനതയോ. وَالَّذِينَ യാതൊരുവരും. مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ള. أَهْلَكْنَاهُمْ അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. مُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികൾ.

സത്യനിഷേധത്തിൻെറയും അക്രമത്തിൻെറയും കാരണമായി ഇവരെക്കാൾ ഊക്കൻമാരായിരുന്നവരെല്ലാം നമ്മുടെ ശിക്ഷക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നു. അവരുടെ അതേ നില ഇവരും തുടരുകയാണെങ്കിൽ, അവരെപ്പോലെ ഇവരും നമ്മുടെ ശിക്ഷക്കു ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുമെന്ന് ഓർത്തു കൊള്ളട്ടെ എന്നു സാരം.

ഈജിപ്തിലെ ഖിബ്ത്വീ (കൊപ്തീ) രാജാക്കൾക്കു ഫിർഔൻമാർ (الفراعنة=ഫറോവമാർ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതുപോലെ, യമനിലെ ഒരു പുരാതന രാജകുടുംബത്തിനു തുബ്ബഉകൾ (التبابعة) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദത്തിനു 115 കൊല്ലം മുമ്പുമുതൽ ക്രിസ്താബ്ദം 525 വരെയുള്ള 640 കൊല്ലക്കാലം യമനും പരിസരങ്ങളും വളരെ പ്രശസ്തമാംവണ്ണം ഇവർ ഭരിച്ചുപോന്നു. സുലൈമാൻ (عليه السلام) നബിയെ സന്ദർശിച്ച ബൽഖീസ് രാജ്ഞിയും, സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിൽ പ്രസ്താവിച്ച ദുൽഖർനൈനി (ذوا القرنين) യാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇഫ്‌രീഖശും (افريقش) ഈ രാജവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരത്രെ. ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച (تبع) തുബ്ബഉ് ഒരു സൽപുരുഷനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും സദാചാരത്തിലേക്കും ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത വഴിപിഴക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ പേർ അബൂകർബ് എന്ന അസ്അദ് (اسعد ابو كرب) എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ദുൽഖർനൈനി യമൻകാരനായിരുന്നുവെന്ന അഭിപ്രായക്കാരിൽ ചിലരാണ് ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു ദുൽഖർനൈനി എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഒരു നബി വചനത്തിൽ 'തുബ്ബഇനെ നിങ്ങൾ പഴിക്കരുത്; അദ്ദേഹം മുസ്ലിമായിരുന്നു,' എന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. (അ; ത്വ.) ആയിശാ (رضي الله عنها) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തുബ്ബഉ് ഒരു സൽ

പുരുഷനായിരുന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞതും, അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കാതിരുന്നതും കണ്ടുകൂടേ?! (ഹാകിം).

38 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും, രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളവയെയും നാം കളിച്ചു കൊണ്ടു (വൃഥാ) സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല.	وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَٰعِبِينَ ﴿٣٨﴾
39 (ന്യായമായ) കാര്യത്തോടു കൂടിയല്ലാതെ അവ രണ്ടിനെയും നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.	مَا خَلَقْنَٰهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

38 وَمَا خَلَقْنَا നാ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല, സൃഷ്ടിച്ചതല്ല. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിലുളളതും. لَاعِبِينَ കളിക്കുന്നവരായി, കളിച്ചുകൊണ്ട്. 39 مَا خَلَقْنَاهُمَا അത് രണ്ടും നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. إِلاَّ بِالْحَقِّ കാര്യ(ന്യായ)ത്തോടെയല്ലാതെ. وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവരിൽ അധികവും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല.

അതിമഹത്തായ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യത്തോടും, വമ്പിച്ച പരിപാടിയോടും കൂടി സൃഷ്ടിച്ചതാണ് ഈ പ്രപഞ്ചവും, അതിലെ സർവ്വചരാചരങ്ങളും. ഗൗരവമേറിയ പല യുക്തിരഹസ്യങ്ങളും അതിലുണ്ട്. അല്ലാതെ, കേവലം ഒരു കളിവിനോദമെന്ന നിലക്കു വൃഥാ സൃഷ്ടിച്ചതല്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മിക്ക ജനങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യൻ ജനിക്കുന്നു. കുറെ കഴിയുമ്പോൾ അവൻ മരണമടയുന്നു എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് മറ്റൊന്നും അവർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അങ്ങനെ, അവരുടെ ജീവിതലക്ഷ്യമെന്താണെന്നു അവർക്കു എത്തും പിടിയുമില്ലാതിരിക്കുകയാണ് ا فحسبتم انما خلقناكم عبثا وانكم الينا لا ترجعون – المؤمنون (നിങ്ങളെ നാം വൃഥാ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുക മാത്രമാണെന്നും, നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കു മടക്കപ്പെടുന്നതല്ലെന്നും നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവോ?! 23: 115)

40 നിശ്ചയമായും (അന്തിമ) തീരുമാനത്തിൻെറ ദിവസം,അവരെല്ലാവരുടെയും നിശ്ചിത [നിർണ്ണായക] സമയമാകുന്നു;-	إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ مِيقَٰتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾
41 അതായത്, ഒരു ബന്ധുവും (വേറെ) ഒരു ബന്ധുവിന് ഒട്ടും ഉപകരിക്കാത്ത ദിവസം. അവർ, സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല;	يَوْمَ لَا يُغْنِى مَوْلًى عَن مَّوْلًى شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾
42 -അല്ലാഹു കരുണചെയ്തവരൊഴികെ. നിശ്ചയമായും, അവൻതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.	إِلَّا مَن رَّحِمَ ٱللَّهُ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٤٢﴾

40 إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ നിശ്ചയമായും തീരുമാനത്തിൻെറ (അന്തിമവിധിയുടെ) ദിവസം. مِيقَاتُهُمْ അവരുടെ നിശ്ചിത സമയമാണ്, നിർണ്ണായക അവധിയാണ്. أَجْمَعِينَ എല്ലാവരുടെയും. 41 يَوْمَ لاَ يُغْنِي ഉപകാരം (പരിഹാരം) ചെയ്യാത്ത ദിവസം. مَوْلًى ഒരു ബന്ധു, മിത്രം. عَن مَّوْلًى ഒരു ബന്ധുവിന്, മിത്രത്തിന്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. وَلاَ هُمْ അവർ ഇല്ലതാനും. يُنصَرُونَ സഹായിക്കപ്പെടുക. 42 إِلاَّ مَن رَّحِمَ

കരുണ (കൃപ)ചെയ്തവരൊഴികെ. اللهُ അല്ലാഹു. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

തീരുമാനത്തിൻെറ ദിവസമാകുന്ന ഖിയാമത്തുനാളിൽ കുറ്റവാളികൾക്കു നരകശിക്ഷയാണല്ലോ ആധാരം. നരകത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികളാണ് തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം 3

إِنَّ شَجَرَتَ ٱلزَّقُّومِ ﴿٤٣﴾

43 നിശ്ചയമായും 'സഖ്-ഖൂം' വൃക്ഷം,-

طَعَامُ ٱلْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾

44 പാപിയായുള്ളവൻെറ ഭക്ഷണമായിരിക്കും.

كَٱلْمُهْلِ يَغْلِى فِى ٱلْبُطُونِ ﴿٤٥﴾

45 ഉരുകിയ (ലോഹ) ദ്രാവകം പോലെയിരിക്കും (അത്); വയറുകളിൽ അത് തിളച്ചു മറിയും;-

كَغَلْىِ ٱلْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾

46 ചുട്ടവെള്ളം തിളച്ചുമറിയുന്നതുപോലെ!

---

43 إِنَّ شَجَرَةَ നിശ്ചയമായും വൃക്ഷം. الزَّقُّومِ 'സഖ്-ഖമാ'കുന്ന. 44 طَعَامُ الْأَثِيمِ പാപിയുടെ ഭക്ഷണമാണ്. 45 كَالْمُهْلِ ഉരുകിയ (ലോഹത്തിൻെറ) ദ്രാവകംപോലെ. يَغْلِي അത് തികച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. فِي الْبُطُونِ വയറുകളിൽ. 46 كَغَلْيِ തിളക്കൽപോലെ. الْحَمِيمِ ചുടുവെള്ളത്തിൻെറ.

നരകത്തിലെ ഒരു വൃക്ഷമായ 'സഖ്ഖൂമി'നെപ്പറ്റി സൂ: സ്വാഫ്ഫാത്ത് 62,66ൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ ഫലമായിരിക്കും നരകക്കാരുടെ ആഹാരം. അതു കഴിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന അനുഭവമാണ് അല്ലാഹു വിവരിച്ചത്. അവരുടെ ഭക്ഷണം ഇതാണെങ്കിൽ, അവരുടെ പാനീയം, കിടപ്പുസ്ഥാനം മുതലായവയും അതുപോലെത്തന്നെ ഭയങ്കരങ്ങളായിരിക്കുമല്ലോ? അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.

خُذُوهُ فَٱعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾

47 (പറയപ്പെടും:) ''അവനെ പിടിക്കുവിൻ; എന്നിട്ടവനെ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ മദ്ധ്യത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കുവിൻ!

ثُمَّ صُبُّوا۟ فَوْقَ رَأْسِهِۦ مِنْ عَذَابِ ٱلْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾

48 ''പിന്നീടവൻെറ തലക്കുമീതെ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളമാകുന്ന ശിക്ഷയിൽ നിന്നും ചൊരിയുവിൻ!''

ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾

49 (അവനോടു പറയപ്പെടും:) ''രുചി നോക്കൂ! നിശ്ചയമായും നീതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും മാന്യനും!''

إِنَّ هَـٰذَا مَا كُنتُم بِهِۦ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

50 ''ഇതു നിങ്ങൾ സംശയപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്ന (ആ) കാര്യമാണ്''.

47 خُذُوهُ അവനെ പിടിക്കുവിൻ. فَاعْتِلُوهُ എന്നിട്ടവനെ വലിച്ചിഴക്കുവിൻ, പിടിച്ചിടുവിൻ. إِلَى سَوَاءِ മദ്ധ്യത്തിലേക്ക്. الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ. 48 ثُمَّ صُبُّوا പിന്നെ ചൊരിക്കുവിൻ. فَوْقَ رَأْسِهِ അവന്റെ തലക്കുമീതെ. مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ചൂടുവെള്ളത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. 49 ذُقْ രുചിനോക്കുക, അനുഭവിക്കുക. إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീയാണ്. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْكَرِيمُ മാന്യൻ. 50 إِنَّ هَٰذَا നിശ്ചയമായും ഇത്. مَا كُنتُم നിങ്ങൾ ആയിരുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. تَمْتَرُونَ നിങ്ങൾ സംശയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഇഹത്തിൽവെച്ച് വലിയ പ്രതാപവും മാന്യതയും നടിച്ചുകൊണ്ടും, പരലോകജീവിതത്തെയും ശിക്ഷയെയും കുറിച്ചു സംശയപ്പെട്ടുകൊണ്ടുമിരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ നീ. ഇപ്പോഴിതാ ആ ശിക്ഷ അനുഭവത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ അന്തസ്സും യോഗ്യതയുമെല്ലാം ഇപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ?! എനി ഇതു അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുക എന്നു സാരം. 'നീ തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും മാന്യനും' എന്നു അവനെ പരിഹസിച്ചു പറയുന്നതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല; പാപികളുടെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം സജ്ജനങ്ങളുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥١﴾

51 നിശ്ചയമായും, ഭയഭക്തരായുള്ളവർ വിശ്വസ്തമായ ഒരു വാസസ്ഥലത്തിൽ ആയിരിക്കും;-

فِى جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٢﴾

52 അതായത്, സ്വർഗ്ഗത്തോപ്പുകളിലും അരുവികളിലും.

يَلْبَسُونَ مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَٰبِلِينَ ﴿٥٣﴾

53 നേർമ്മപ്പട്ടും, കട്ടിപ്പട്ടുംകൊണ്ട് അവർ (വസ്ത്രം) ധരിക്കുന്നതാണ്;- അന്യോന്യം അഭിമുഖരായിക്കൊണ്ട് (സല്ലാപം നടത്തും).

كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَٰهُم بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٤﴾

54 അപ്രകാരമാണ് (കാര്യം). (കൂടാതെ) വിശാലനേത്രകളായ വെള്ളമെയ്യാമണികളെ നാം അവർക്ക് ഇണചേർത്തുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്.

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَٰكِهَةٍ ءَامِنِينَ ﴿٥٥﴾

55 അവിടത്തിൽ എല്ലാ (തരം) പഴവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും നിർഭയരായ നിലയിൽ അവർ വിളിച്ചു (ആവശ്യപ്പെട്ടു) കൊണ്ടിരിക്കും.

---

51 إِنَّ الْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും ഭയഭക്തൻമാർ, സൂക്ഷിക്കുന്നവർ. فِي مَقَامٍ ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ (വാസസ്ഥലത്തിൽ) ആയിരിക്കും. أَمِينٍ നിർഭയമായ, വിശ്വസ്തമായ. 52 فِي جَنَّاتٍ അതായത് സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ. وَعُيُونٍ അരുവി(നീരുറവു)കളിലും. 53 يَلْبَسُونَ അവർ(വസ്ത്രം) ധരിക്കും. مِن سُندُسٍ നേർമ്മപ്പട്ട് കൊണ്ട്. وَإِسْتَبْرَقٍ കട്ടിപ്പട്ടും. مُّتَقَابِلِينَ അഭിമുഖരായിക്കൊണ്ട്. 54 كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്. وَزَوَّجْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം ഇണചേർത്ത് (ഭാര്യമാരാക്കി)കൊടുക്കയും ചെയ്യും. بِحُورٍ വെളുത്ത മെയ്യാമണികളെ. عِينٍ വിശാലനേത്രകളായ. 55 يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കും, ആവശ്യപ്പെടും. فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ. بِكُلِّ فَاكِهَةٍ എല്ലാ പഴവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും. آمِنِينَ നിർഭയരായിക്കൊണ്ട്, വിശ്വസ്തരായിക്കൊണ്ട്.

حور (ഹൂർ) എന്ന വാക്കിന് വെളുത്ത സുന്ദരികൾ എന്നും, കണ്ണിന്റെ വെള്ളഭാഗം നല്ല

വെളുപ്പും കറുത്ത ഭാഗം നല്ല കറുപ്പുമായി ആകർഷകത്വമുള്ളവർ എന്നും അർത്ഥങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നു. عين ('ഈൗൻ') എന്ന വാക്കിന് വിശാലനേത്രമുള്ളവർ എന്നും ആകർഷിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടിയവർ എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, ആകർഷകവും അതിസുന്ദരവുമായ ശരീരത്തോടും നേത്രങ്ങളോടും കൂടിയ തരുണീമണികൾ എന്നു വിവക്ഷ. തങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുറത്തുപോകേണ്ടിവരുമെന്നോ, തങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും .സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു ഭംഗം നേരിട്ടേക്കുമെന്നോ, അവ നിർല്ലോഭം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ വല്ല മുടക്കവും ബാധിക്കുമെന്നോ ഉള്ള ഭയത്തിനോ ആശങ്കക്കോ അവിടെ അവകാശമില്ല. امنين (നിർഭയരായ നിലയിൽ) എന്നും فى مقام امين (വിശ്വസ്തരായ വാസസ്ഥലത്തിൽ) എന്നും പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഷു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا ٱلْمَوْتَ إِلَّا ٱلْمَوْتَةَ ٱلْأُولَىٰ ۖ وَوَقَىٰهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ﴿٥٦﴾

56 ആദ്യത്തെ (ഒരു) മരണമല്ലാതെ, അവിടത്തിൽ വെച്ച് (ഇനി) അവർ മരണം അനുഭവിക്കുന്നതല്ല. ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയെ അവൻ [അല്ലാഹു] അവർക്ക് കാത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾

57 -നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹത്താൽ! അതുതന്നെയാണ് മഹത്തായ ഭാഗ്യം!

---

56 لاَ يَذُوقُونَ അവർ ആസ്വദിക്ക (അനുഭവിക്ക)യില്ല. فِيهَا അതിൽ. الْمَوْتَ മരണം. إِلاَّ الْمَوْتَةَ മരണമല്ലാതെ. الْأُولَى ഒന്നാമത്തെ, ആദ്യത്തെ. وَوَقَاهُمْ അവർക്ക് അവൻ കാത്ത് (ഒഴിവാക്കി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. عَذَابَ الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷ. 57 فَضْلاً അനുഗ്രഹമായിട്ട്, ദയവായി. مِّن رَّبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള. ذَلِكَ هُوَ അതുതന്നെയാണ്.الْفَوْزُ ഭാഗ്യം, വിജയം. الْعَظِيمُ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച.

നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഒരു നല്ല ആട്ടുകൊറ്റൻെറ രൂപത്തിലായിക്കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടക്കു മരണത്തെ കൊണ്ടു വരപ്പെടും. പിന്നീടു അതിനെ അറുക്കപ്പെടും. എന്നിട്ട് ഇങ്ങിനെ പറയപ്പെടും: 'ഹേ, സ്വർഗ്ഗക്കാരേ, ശാശ്വതജീവിതം! എനി മരണമില്ല!!' ഹേ, നരകക്കാരേ, ശാശ്വതജീവിതം! എനി മരണമില്ല!!' (متفق) വേറൊരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'സ്വർഗ്ഗക്കാരോടു പറയപ്പെടും: നിങ്ങൾക്കു ആരോഗ്യത്തോടു കൂടിയിരിക്കാം-എനി നിങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും രോഗം പിടിപെടുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കു ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യാം.-എനി ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ മരണപ്പെടുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കു സുഖസൗകര്യത്തോടെയിരിക്കാം-എനി ഒരിക്കലും നിങ്ങൾക്കു നിരാശ ബാധിക്കയില്ല. നിങ്ങൾക്കു യുവത്വത്തോടു കൂടിയിരിക്കാം-എനി ഒരിക്കലും നിങ്ങളെ വാർദ്ധക്യം പിടിപെടുകയില്ല.' (മുസ്ലിം). അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായം ഇങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

58 എന്നാൽ, (നബിയേ,) നാം ഇതിനെ (ഖുർആനെ) നിൻെറ ഭാഷയിൽ എളുപ്പമാക്കി (സൗകര്യപ്പെടുത്തി)ത്തന്നിരിക്കുന്നത്, അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു.

59 ആകയാൽ, നീ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക; നിശ്ചയമായും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്.

فَٱرۡتَقِبۡ إِنَّهُم مُّرۡتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

---

58 فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ എന്നാൽ നാം അതിനെ എളുപ്പമാക്കി. بِلِسَانِكَ നിന്റെ ഭാഷയിൽ. لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി (മാത്രം). 59 فَارْتَقِبْ ആകയാൽ നീ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. إِنَّهُم നിശ്ചയമായും അവർ. مُّرْتَقِبُونَ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരാണ്.

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്നത് അറബികളിലാണല്ലോ. അവർ മുഖാന്തരമാണ് അതു മറ്റുള്ളവരിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതും. അതുകൊണ്ടാണതു അറബിഭാഷയിലായതും, നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കുവാനും കൈകാര്യം ചെയ്‌വാനും അവർക്കു സൗകര്യപ്പെടത്തക്കവിധം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും. പക്ഷേ, അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. ഉറ്റാലോചിക്കുന്നുമില്ല. അതാണ് അവർക്കു പറ്റിയ നാശം. എന്നത്രെ 58ാം വചനത്തിലെ ആശയം. അവസാനം അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു പറയുന്നു: തനിക്കു അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സഹായങ്ങൾ താമസം വിനാ ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതു സുപ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരുന്നുകൊള്ളുക. വല്ല ആപത്തും പിണഞ്ഞേക്കുമെന്നും, അങ്ങിനെ തൗഹീദിന്റെ പ്രസ്ഥാനം തടയപ്പെട്ടു പോകുമെന്നും മറ്റുമുള്ള ചില പ്രതീക്ഷകളോടുകൂടി കാത്തിരിക്കുകയാണ് മുശ്രിക്കുകൾ ചെയ്യുന്നത്. ആരുടെ പ്രതീക്ഷയാണ് അനുഭവത്തിൽ വരുകയെന്നു കാണാമല്ലോ. والله اعلم

اللهم اجعلنا من المتقين الفائزين والحمد الله اولا واخرا

45 സൂറത്തുൽ ജാഥിയഃ سورة الجاثية

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 37 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 4

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

حمٓ ﴿١﴾

1 ‘ഹാ-മീം’

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿٢﴾

2 (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കുന്നത് പ്രതാപശാലിയായ, അഗാധജ്ഞനായ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നാകുന്നു.

إِنَّ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ لَأٓيَٰتٖ لِّلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٣﴾

3 നിശ്ചയമായും, ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

وَفِي خَلۡقِكُمۡ وَمَا يَبُثُّ مِن دَآبَّةٍ ءَايَٰتٞ لِّقَوۡمٖ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

4 നിങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയിലും, ജീവികളായി അവൻ വ്യാപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും ഉണ്ട്, ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും.

وَٱخۡتِلَٰفِ ٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن رِّزۡقٖ فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَا وَتَصۡرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ ءَايَٰتٞ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ﴿٥﴾

5 രാവും പകലും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതിലും, ആകാശത്തുനിന്ന് ആഹാരമായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു (മഴ) ഇറക്കി അതുമൂലം ഭൂമിയെ-അത് നിർജ്ജീവമായതിനു ശേഷം-ജീവിപ്പിക്കുന്നതിലും, കാറ്റുകളെ (കൈകാര്യം ചെയ്ത്) നടത്തിപ്പോരുന്നതിലും, ബുദ്ധി ഉപയോഗി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

---

1 حم ഹാ--മീം’. 2 تَنزِيلُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചത്. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നാണ്. الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയായ. الْحَكِيمِ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാനായ. 3 إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ നിശ്ചയമായും ആകാശങ്ങളിലുണ്ട്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്. 4 وَفِي خَلْقِكُمْ നിങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയിലുമുണ്ട്. وَمَا يَبُثُّ അവൻ വ്യാപിപ്പിക്കുന്ന(വിതരണം ചെയ്യുന്ന)തിലു. مِن دَابَّةٍ ജീവിയായിട്ട്. آيَاتٌ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക്. يُوقِنُونَ ഉറപ്പാക്കുന്ന ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്ന. 5 وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ രാത്രി വ്യത്യാസപ്പെടുക്കതിലും. وَالنَّهَارِ പകലും. وَمَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു ഇറക്കിയതിലും. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مِن رِّزْقٍ ആഹാര(ഉപജീവന മാർഗ്ഗ)മായിട്ട്. فَأَحْيَا بِهِ എന്നിട്ടതുകൊണ്ട് ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. بَعْدَ مَوْتِهَا അത് ചത്ത(നിർജ്ജീവമായ) ശേഷം. وَتَصْرِيفِ നടത്തുന്ന(നിയന്ത്രിക്കുന്ന, കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന)തിലും. الرِّيَاحِ കാറ്റുകളെ. آيَاتٌ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നത ജനങ്ങൾക്ക്.

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പലപ്പോഴും ഉണർത്താറുള്ളതാണ്. സന്ദർഭോചിതം നാം അവയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇവിടെ ആദ്യം (3-ാം വചനത്തിൽ) സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ടെന്നും, പിന്നീടു (4ൽ) ദൃഢവിശ്വാസം

കൊളളുന്നവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ടെന്നും, അവസാനം (5ൽ) ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ടെന്നുമാണല്ലോ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി അൽപം ചിലതു മനസ്സിലാക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയത്തോടുകൂടി ആകാശഭൂമികളിലേക്കു കണ്ണോടിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഈ ലോകത്തിനൊരു സഷ്ട്രാവുണ്ടെന്നും, അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഇക്കാണുന്നതെല്ലാമെന്നുമുളള 'ഈമാൻ' (സത്യവിശ്വാസം) ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയില്ല. പിന്നീടവൻ സ്വന്തം ദേഹമടക്കമുളള ജന്തുജാലങ്ങളെയും, അവയുടെ വൈവിധ്യം, സ്ഥിതിഗതികൾ ആദിയായവയെയും സംബന്ധിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം, ആ വിശ്വാസം 'യഖീൻ' (ദൃഢവിശ്വാസം) ആയിമാറുന്നു. കുറേക്കൂടി മുന്നോട്ടു കടന്നു ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയും, അങ്ങനെ മഴ, കാറ്റ്, സസ്യലതാദികളുടെ ഉൽപാദനം മുതലായവയെക്കുറിച്ചും, അവയിലടങ്ങിയ അതിസമർത്ഥമായ യുക്തിരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ വിശ്വാസം കൂടുതൽ യുക്തിപരവും, ബുദ്ധിപൂർവ്വകവും ആയി ശോഭിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഹൃദയശുദ്ധിയോടുകൂടിയുളള ചിന്ത അതിനെ സുദൃഢമാക്കുന്നു. ദൃഢമായ ഈമാനോടുകൂടി ചിന്തിക്കമ്പോൾ അതു അതിനെ പരിപൂർണ്ണവും ഉൽകൃഷ്ടവുമാക്കി ഉയർത്തുന്നു.

ബുദ്ധി കൊടുത്തു ഗ്രഹിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു ചിന്തിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ يعقلون മുതലായ) ചില വാക്കുകൾ ഖുർആനിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യനെ വേർതിരിക്കുന്ന ആ പ്രാകൃത ബുദ്ധിയല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ബുദ്ധി രണ്ടു തരത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന്: മനുഷ്യന്റെ കഴിവിനോ പ്രവർത്തനത്തിനോ പങ്കില്ലാത്തതും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടുമാത്രം സിദ്ധിക്കുന്നതുമായ പ്രകൃതബുദ്ധി. (العقل المطبوع) രണ്ട്: പ്രകൃതബുദ്ധിക്കു ലഭിക്കുന്ന അറിവും പരിചയവും ഉപയോഗിച്ച് വെളിയിൽ നിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന വികസിതബുദ്ധി (العقل المسموع) ഒന്നാമത്തെ ബുദ്ധി ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്കു രണ്ടാമത്തെ ബുദ്ധിയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഒന്നാമത്തേതിന്റെ തോതും, അതു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന അളവും, സാഹചര്യവും അനുരിച്ചു രണ്ടാമത്തേതിനു വികാസം സിദ്ധിക്കുന്നു. 'ബുദ്ധിമാൻമാരല്ലാതെ ഉറ്റാലോചിക്കുകയില്ല,' 'അവൻ ബുദ്ധി കെടുക്കുന്നില്ല' എന്നും മറ്റുമുളള പ്രശംസകളും, ആക്ഷേപങ്ങളും രണ്ടാമത്തെ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ മതശാസനങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും.

تِلْكَ ءَايَـٰتُ ٱللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِٱلْحَقِّ ۖ فَبِأَىِّ حَدِيثٍۭ بَعْدَ ٱللَّهِ وَءَايَـٰتِهِۦ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

6 (നബിയേ) അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' കൾ [വചനങ്ങളാകുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ] ആകുന്നു അവ. യഥാർത്ഥമായ നിലക്ക് അവയെ നിനക്ക് നാം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ 'ആയത്തു'കൾക്കും പുറമെ, ഇനി ഏതൊരു വൃത്താന്തത്തിലാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്?!

---

6 تِلْكَ അവ. آيَاتُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളാണ്. نَتْلُوهَا നാമത് ഓതിത്തരുന്നു. عَلَيْكَ നിനക്ക്. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥമായ നിലക്ക്. فَبِأَيِّ حَدِيثٍ ഇനി ഏതൊരു വൃത്താന്തംകൊണ്ടാണ്. بَعْدَ ശേഷം (പുറമെ). اللهِ അല്ലാഹുവിന്. وَآيَاتِهِ അവന്റെ ആയത്തുകൾക്കും. يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലിന്നു അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളിലും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറില്ലെ

ങ്കിൽ, അവർക്കു വിശ്വസിക്കാവുന്ന-അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായ-മറ്റൊരു വൃത്താന്തം എവിടെ നിന്നു ലഭിക്കുവാനാണ്?! നിശ്ചയമായും ഇല്ല. എന്നു സാരം. الآيات (ആയത്തുകൾ) എന്ന വാക്കിന്ന് 'ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, അടയാളങ്ങൾ, തെളിവുകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങൾ' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥമെന്നും, ഖുർആൻ വചനങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയായതുകൊണ്ട് അതിലെ സൂക്തങ്ങൾക്കു 'ആയത്തുകൾ' എന്നു പറയപ്പെടുന്നുവെന്നും നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ആയത്തിലും താഴെ 8, 9 പോലെയുള്ള വചനങ്ങളിലും പ്രധാനമായും ഖുർആൻ വചനങ്ങളെയും, അവയിലടങ്ങിയ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയുമാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വചനത്തിൽ 'നിനക്കു നാം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നു' (نتلوها عليك) എന്നും, 8-ാം വചനത്തിൽ 'അവൻ കേൾക്കുന്നു' (يسمع) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം.

وَيۡلٞ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٖ ۝٧

7 മഹാപാപിയും വ്യാജക്കാരനുമായ എല്ലാവർക്കും നാശം!

يَسۡمَعُ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسۡتَكۡبِرٗا كَأَن لَّمۡ يَسۡمَعۡهَاۖ فَبَشِّرۡهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٖ ۝٨

8 അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു'കൾ അവന് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായി അവൻ കേൾക്കുന്നു; പിന്നെയും, അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ട്-അത് കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതു പോലെ-അവൻ (നിഷേധത്തിൽ) നിരതനാകുന്നു! ആകയാൽ, അവന് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

وَإِذَا عَلِمَ مِنۡ ءَايَٰتِنَا شَيۡـًٔا ٱتَّخَذَهَا هُزُوًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٞ مُّهِينٞ ۝٩

9 നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കളിൽ നിന്ന് വല്ലതും അവന് അറിവായാൽ, അവയെ അവൻ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്കൂട്ടർക്ക് അപമാനകരമായ ശിക്ഷയുണ്ട്.

مِّن وَرَآئِهِمۡ جَهَنَّمُۖ وَلَا يُغۡنِي عَنۡهُم مَّا كَسَبُواْ شَيۡـٔٗا وَلَا مَا ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَوۡلِيَآءَۖ وَلَهُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝١٠

10 അവരുടെ പിന്നാലെയുണ്ട് നരകം! അവർ പ്രവർത്തി(ച്ചു സമ്പാദി)ച്ചതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ രക്ഷാകർത്താക്കളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയാകട്ടെ, അവർക്ക് ഒട്ടും ഉപകരിക്കുന്നതുമല്ല. അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കും.

هَٰذَا هُدٗىۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمۡ لَهُمۡ عَذَابٞ مِّن رِّجۡزٍ أَلِيمٌ ۝١١

11 ഇതൊരു (ശരിയായ) മാർഗ്ഗദർശനമത്രെ. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ 'ആയത്തു'കളിൽ അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവർക്ക് കടുത്ത യാതനയാകുന്ന വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ട്.

---

7 وَيْلٌ നാശം, കഷ്ടം. لِّكُلِّ أَفَّاكٍ എല്ലാ വ്യാജക്കാരനുമാണ്, നുണക്കാർക്കുമാണ്. أَثِيمٍ (മഹാ) പാപിയായ. 8 يَسْمَعُ അവൻ കേൾക്കും. آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ. تُتْلَى عَلَيْهِ അവന്റെമേൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായി. ثُمَّ يُصِرُّ പിന്നെയും അവൻ നിരതനാകും, നിലനിൽക്കും. مُسْتَكْبِرًا അഹംഭാവം (വലുപ്പം) നടിച്ചുകൊണ്ട്. كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا അത് കേൾക്കാത്ത പോലെ. فَبَشِّرْهُ അതിനാൽ അവന് സന്തോഷമറിയിക്കുക. بِعَذَابٍ أَلِيمٍ വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച്. 9 وَإِذَا عَلِمَ അവൻ അറിഞ്ഞാൽ. مِنْ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ നിന്ന്. شَيْئًا വല്ലതും,

അല്പം. اتَّخَذَهَا അതിനെ അവനാക്കും. هُزُوًا പരിഹാസ്യം. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. لَهُمْ عَذَابٌ അവർക്ക് ശിക്ഷയുണ്ട്. مُّهِينٌ അപമാനകരമായ. 10 مِّن وَرَائِهِمْ അവരുടെ പിന്നിൽ (അപ്പുറം) ഉണ്ട്. جَهَنَّمُ നരകം. وَلَا يُغْنِي عَنْهُم അവർക്ക് ഉപകരിക്കയില്ല, പര്യാപ്തമാകയില്ല. مَّا كَسَبُوا അവർ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)ത്. شَيْئًا ഒട്ടും , യാതൊന്നും. وَلَا ഇല്ല. مَا اتَّخَذُوا അവർ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചതും. مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. أَوْلِيَاءَ രക്ഷാകർത്താക്കളായി, സഹായികളായിട്ട്. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടു താനും. عَذَابٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ. 11 هَٰذَا هُدًى ഇതൊരു മാർഗ്ഗദർശനം. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. بِآيَاتِ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ ആയത്തുകളിൽ. لَهُمْ عَذَابٌ അവർക്ക് ശിക്ഷയുണ്ട്. مِّن رِّجْزٍ കടുത്ത യാതനയാകുന്ന. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ.

വ്യാജങ്ങൾ കെട്ടിപ്പറയുകയും കളള വാർത്തകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് افاك (വ്യാജക്കാരൻ) എന്നു പറയുന്നത്. കുറ്റകരമായ പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് اثيم (മഹാപാപി) എന്നു പറയുന്നത്. ഈ രണ്ടു ദുർഗുണങ്ങളും ഒരാളിൽ സമ്മേളിച്ചാൽ പിന്നെ, അവനു ചേരാത്ത ദുഷ്ചെയ്തികൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവരെപ്പറ്റി ഇവിടെ എടുത്ത പറയുന്നത്: 1) അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, അതു കേട്ടഭാവംപോലും നടിക്കാതെ, അഹംഭാവപൂർവ്വം അതിനെ അവഗണിച്ചു കളയുകയും, പഴയ നിലപാടിൽതന്നെ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക. 2) എതെങ്കിലും വിധേന അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ നിന്നു വല്ല വിവരവും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, അതെങ്കിലും സ്വികരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതെ, അവയെ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർക്കുക. ഇങ്ങിനെയുളളവരുടെ നേരെ അല്ലാഹുവിനുളള വെറുപ്പിൻെറയും, അവർക്കു നേരിടുന്ന ശിക്ഷയുടെയും കാഠിന്യത്തെയാണ് ഈ വചനങ്ങള കാണിക്കുന്നത്. വല്ല സന്തോഷ വാർത്തയും അവരെ അറിയിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു ആ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

പേർഷ്യായിൽനിന്നു ചില പുരാണ ചരിത്രങ്ങളും കഥാനോവലുകളും കൊണ്ടുവന്ന് ജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും അതുവഴി ഖുർആനിൽനിന്നും അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചു വിടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന നള്റുബ്നുൽഹർഥ് (نضربن الحرث) നെയും, നരകത്തിൻെറ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന പത്തൊമ്പതു മലക്കുകളുണ്ട് എന്ന് ഖുർആനിൽ (സൂ: മുദ്ദഥിർ 30ൽ) വന്നപ്പോൾ 'അവരുമായി ഞാൻ ഒറ്റക്കു നോക്കാം' എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ അബൂജഹ്ല് (ابو جهل)നെയും ഇവിടെ പലരും ഉദാഹരണമായി എടുക്കാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ അഹംഭാവത്തോടെയും പരിഹാസത്തോടെയും അവഗണിച്ചു തളളിക്കളയുന്ന ആളുകളെ ഇന്നു നാം ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തോ മുശ്രിക്കുകൾക്കിടയിലോ തിരഞ്ഞു പിടിക്കേണ്ടതില്ല. ഇക്കാലത്ത് ഇങ്ങിനെയുളളവർ ധാരാളക്കണക്കിൽ തന്നെയുണ്ട്. മുസ്ലിംകളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവർക്കിടയിൽപോലും ഇത്തരക്കാരുണ്ടെന്നത്-അങ്ങേഅറ്റം ഖേദകരമാണെങ്കിലും-ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ.

ഖുർആനിലെ വ്യക്തമായ ചില നിയമങ്ങളെപ്പറ്റി അവ പഴഞ്ചനാണെന്നും, അപ്രയോഗികമാണെന്നും ജൽപിക്കുന്നവർ, ഭൗതികതാൽപര്യങ്ങൾക്കും അനിസ്ലാമികാദർശങ്ങൾക്കും ഖുർആൻെറ ആനുകൂല്യം നൽകുവാൻ പാടുപെടുന്നവർ, നമസ്കാരം, നോമ്പ്, ഹജ്ജ് തുടങ്ങിയ ഇസ്ലാമിലെ അതിപ്രധാനങ്ങളായ നിർബ്ബന്ധകർമ്മങ്ങളെ കേവലം ചില 'മതചടങ്ങുകൾ' മാത്രമാക്കി തരംതാഴ്ത്തിക്കാട്ടുന്നവർ, പലിശ, ചൂതാട്ടം തുടങ്ങി ഖുർആൻ കർശനമായി വിരോധിച്ചിട്ടുളള കാര്യങ്ങളെ ഏതെങ്കിലും വിധേന ന്യായീകരിച്ച് ഇസ്ലാമീകരിക്കുവാൻ മുതിരുന്നവർ, നോവലുകൾ, കലാസാഹിത്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവക്ക് ഖുർആനെക്കാളും ഇസ്ലാമികവിജ്ഞാനങ്ങളെക്കാളും പരിഗണന നൽകുന്നവർ ഇത്യാദി ആളുകളെല്ലാം-ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ-അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ പരിഹസിക്കുകയും, അവയുടെ നേരെ അഹംഭാവം കാണിക്കുകയുംതന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. والعياذ بالله

വിഭാഗം-2

12 അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങൾക്ക് സമുദ്രം കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ; അവൻെറ കൽപനപ്രകാരം അതിൽക്കൂടി കപ്പലുകൾ സഞ്ചരിക്കുവാനും, അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് (ഉപജീവനമാർഗ്ഗം) നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനും വേണ്ടി; നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുവാൻവേണ്ടിയും.

۞ ٱللَّهُ ٱلَّذِى سَخَّرَ لَكُمُ ٱلْبَحْرَ لِتَجْرِىَ ٱلْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِۦ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

13 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതുമെല്ലാം അവങ്കൽനിന്ന് [അവൻെറ വകയായി] അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, അതിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

---

12 اللهُ الَّذِي അല്ലാഹു യാതൊരുവനാകുന്നു. سَخَّرَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തിയ. الْبَحْرَ സമുദ്രത്തെ. لِتَجْرِيَ സഞ്ചരിക്കുവാൻ. الْفُلْكُ കപ്പലുകൾ. فِيهِ അതിൽക്കൂടി. بِأَمْرِهِ അവൻെറ കല്പനപ്രകാരം. وَلِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനും, തേടുവാനും. مِن فَضْلِهِ അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന്. وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്‌വാനും, നന്ദികാണിക്കയും ചെയതേക്കാം. 13 وَسَخَّرَ لَكُم നിങ്ങൾക്കവൻ കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مَّا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. جَمِيعًا എല്ലാം, മുഴുവനും. مِّنْهُ അവനിൽനിന്ന് (അവൻെറ വകയായി). إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്. يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന.

മനുഷ്യൻെറ നൻമക്കും, പുരോഗതിക്കും ഉപയുക്തമായ വിധത്തിൽ, അവൻെറ പ്രയത്നവും കഴിവുമനുസരിച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുത്തത്തക്കവണ്ണം ആകാശത്തിലെയും ഭൂമിയിലെയും വസ്തുക്കളെ അല്ലാഹു അവന് സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇത് അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള അതിമഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ. അതേസമയത്ത് അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ അപാരമായ കഴിവിനും മഹത്വത്തിനും ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഇന്നുവരെ നേടിക്കഴിഞ്ഞതും, മേലിൽ നേടുവാനിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ ശാസ്ത്രീയവിജ്ഞാനങ്ങളും, നിരീക്ഷണഫലങ്ങളും, ജീവിത പുരോഗതികളുമെല്ലാം പ്രസ്തുത അനുഗ്രഹംകൊണ്ടുമാത്രം ലഭിക്കുന്നവയാണ്.

14 (നബിയേ) വിശ്വസിച്ചവരോട് പറയുക: അല്ലാഹുവിൻെറ ദിവസങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലാത്ത (അഥവാ പേടിക്കാത്ത)വർക്ക് അവർ പൊറുത്തു കൊടുക്കട്ടെ. ഒരു ജനതക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന് അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻവേണ്ടിയാണ് (അത്).

قُل لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يَغْفِرُوا۟ لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ ٱللَّهِ لِيَجْزِىَ قَوْمًۢا بِمَا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

15 ആരെങ്കിലും നല്ലത് പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അതവൻെറ ദേഹത്തിന് (അഥവാ ആത്മാവിന്ന്) തന്നെയാകുന്നു. ആരെങ്കിലും തിൻമ ചെയ്താൽ, അതും അതിൻെറ മേൽ തന്നെ. പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ

مَنْ عَمِلَ صَـٰلِحًا فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَنْ أَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

---

14 قُل പറയുക. لِّلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട്. يَغْفِرُوا അവർ പൊറുത്തുകൊടുക്കട്ടെ, വിട്ടുകൊടുക്കട്ടെ. لِلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. لَا يَرْجُونَ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത, പേടിക്കാത്ത. أَيَّامَ ദിവസങ്ങളെ. الله അല്ലാഹുവിന്റെ. لِيَجْزِيَ അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻവേണ്ടി. قَوْمًا ഒരു ജനതക്ക്. بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിന്. يَكْسِبُونَ പ്രവർത്തിക്കും, സമ്പാദിക്കും. 15 مَنْ عَمِلَ ആർ പ്രവർത്തിച്ചുവോ. صَالِحًا നല്ലത് (സൽപ്രവർത്തി). فَلِنَفْسِهِ എന്നാലവന്റെ ദേഹത്തിന് (ആത്മാവിന്) തന്നെ. وَمَنْ أَسَاءَ ആരെങ്കിലും തിൻമ ചെയ്താൽ. فَعَلَيْهَا എന്നാൽ അതിന്റെ മേൽതന്നെ. ثُمَّ പിന്നെ. إِلَى رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു, മടക്കപ്പെടും.

അറബികൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ യുദ്ധങ്ങളെയും ചരിത്രസംഭവങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ട് ايام العرب (അറബികളുടെ ദിവസങ്ങൾ) എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. അതുപോലെ, മുൻസമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാ നടപടികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഇവിടെ ايام الله (അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങൾ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതെയും, അവന്റെ നിയമങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നപക്ഷം, മുൻസമുദായങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ള വല്ല ശിക്ഷാനടപടികളും അല്ലാഹു തങ്ങളിലും നടപ്പാക്കിയേക്കാമെന്ന ഭയമോ, പ്രതീക്ഷയോ ഇല്ലാത്തവരാണ് മുശ്‌രിക്കുകൾ. അതുകൊണ്ടു അവർ ഏതുതരും അക്രമങ്ങളും നീചകൃത്യങ്ങളും ചെയ്‌വാൻ സന്നദ്ധരായേക്കും. അതിന്റെനേരെ അവഗണനയും, ക്ഷമയും കൈക്കൊള്ളുവാൻ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുകയാണ്. ഓരോരുത്തരും ചെയ്യുന്ന നൻമതിൻമകൾക്കു തക്ക പ്രതിഫലം അല്ലാഹു നൽകാതിരിക്കുകയില്ല എന്നു ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَفَضَّلْنَٰهُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٦﴾

16 ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥവും, വിധിയും, പ്രവാചകത്വവും കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളിൽനിന്നും അവർക്ക് നാം ആഹാരം നൽകുകയും, ലോകരെക്കാൾ അവരെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തു.

وَءَاتَيْنَٰهُم بَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْأَمْرِ ۖ فَمَا ٱخْتَلَفُوٓا۟ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

17 (മത)കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ തെളിവുകളും അവർക്ക് നാം നൽകി. എന്നാൽ, തങ്ങൾക്ക് അറിവ് വന്നെത്തിയശേഷമല്ലാതെ അവർ ഭിന്നിച്ചിട്ടില്ല; (അതെ) തങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ധിക്കാരത്താൽ! നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്കിടയിൽ- അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അതിൽ-തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതാണ്.

---

16 وَلَقَدْ آتَيْنَا തീർച്ചയായും നാം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഇൽ സന്തതികൾക്ക്. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. وَالْحُكْمَ വിധിയും, വിജ്ഞാനവും. وَالنُّبُوَّةَ പ്രവാചകത്വവും. وَرَزَقْنَاهُم അവർക്ക് നാം ആഹാരവും നൽകി. مِّنَ الطَّيِّبَاتِ വിശിഷ്ട (നല്ല, പരിശുദ്ധ) വസ്തുക്കളിൽനിന്ന്. وَفَضَّلْنَاهُمْ അവരെ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തു. عَلَى الْعَالَمِينَ ലോകരെക്കാൾ. 17 وَآتَيْنَاهُم അവർക്ക്

നാം കൊടുക്കയും ചെയ്തു. بَيِّنَاتٍ തെളിവുകൾ. مِّنَ الْأَمْرِ (ഈ) കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. فَمَا اخْتَلَفُوا എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അവർ ഭിന്നിച്ചില്ല, വ്യത്യാസം ചെയ്തിട്ടില്ല. إِلَّا അല്ലാതെ. مِن بَعْدِ ശേഷം. مَا جَاءَهُمُ അവർക്ക് വന്നതിൻെറ. الْعِلْمُ അറിവ്. بَغْيًا ധിക്കാരം, (അക്രമം, ശത്രുത, അസൂയ) നിമിത്തം. بَيْنَهُمْ തങ്ങൾക്കിടയിലുളള. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. يَقْضِي بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനം ചെയ്യും. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. كَانُوا فِيهِ അതിൽ അവരായിരുന്നു. يَخْتَلِفُونَ ഭിന്നിക്കും, വ്യത്യാസം ചെയ്യും.

الكتاب (വേദഗ്രന്ഥം) എന്നു പറഞ്ഞത് തൗറാത്താകുന്നു. الحكم (അൽഹുക്മു) എന്ന വാക്കിനു ഇവിടെ 'വിധി' എന്നും 'വിജ്ഞാനം' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇസ്റാഈൽ വർഗ്ഗത്തിൽ രാജാക്കൾ മൂപ്പൻമാർ, ഗോത്രത്തലവൻമാർ എന്നിങ്ങിനെ പല തരത്തിലുളള വിധികർത്താക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ വിധികർത്തൃത്വത്തെ അഥവാ ആജ്ഞാധികാരത്തെയാണ് ആ വാക്കുകൊണ്ടു ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നാണ് അധികപക്ഷത്തിൻെറയും അഭിപ്രായം. അതുപോലെത്തന്നെ, ഇസ്റാഈല്യരിൽ വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രവാചകത്വവും (والنبوة) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, മേൽപറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ അക്കാലത്തുളള ഇതര ജനസമുദായങ്ങളെക്കാൾ യോഗ്യതയും, ശ്രേഷ്ഠതയും അല്ലാഹു അവർക്കു നൽകിയിരുന്നു. പക്ഷേ, വേണ്ടത്ര അറിവും, ബോധവും, കഴിവും, അനുകൂല പരിത:സ്ഥിതികളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടു പിന്നെയും അവർ സത്യത്തിൽനിന്നു ഭിന്നിക്കുകയും, പരസ്പരം ഛിദ്രിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്. അറിയായ്മകൊണ്ടോ, അറിവനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത സാഹചര്യം കൊണ്ടോ അല്ല-ധിക്കാരവും അതിക്രമവും നിമിത്തമാണ്-ഇതു സംഭവിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ഇതിൻെറ പേരിൽ അവരുടെമേൽ തക്ക നടപടിയെടുക്കാതെ അല്ലാഹു വിട്ടുകളയുകയില്ല എന്ന് അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

ثُمَّ جَعَلْنَٰكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ ٱلْأَمْرِ فَٱتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

18 (നബിയേ) പിന്നീട് നിന്നെ നാം (മത) കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു (തെളിഞ്ഞ) മാർഗ്ഗത്തിൽ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നീ അതിനെ പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുക; അറിവില്ലാത്തവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റരുത്.

---

18 ثُمَّ പിന്നെ. جَعَلْنَاكَ നിന്നെ നാം ആക്കി. عَلَى شَرِيعَةٍ ഒരു (തെളിഞ്ഞ) മാർഗ്ഗത്തിൽ (നടപടിക്രമത്തിൽ. مِّنَ الْأَمْرِ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. فَاتَّبِعْهَا ആകയാൽ അതിനെ പിൻപറ്റുക. وَلَا تَتَّبِعْ പിൻപറ്റുകയും അരുത്. أَهْوَاءَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ഇച്ഛകളെ. لَا يَعْلَمُونَ അറിവില്ലാത്ത.

ജൂതൻമാരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥവും, ന്യായപ്രമാണവുമാകുന്ന തൗറാത്തിൻെറ അദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് പാടെ വ്യതിചലിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തങ്ങളുടെ ഇച്ഛക്കൊത്തവണ്ണം അവർ സ്വയം നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയ നടപടിക്രമങ്ങളാണ് അവരിൽ നിലവിലുളളത്. തൗറത്തുമായി അതിനു നാമമാത്ര ബന്ധമേയുളളു. ബഹുദൈവാരാധകൻമാരായ മുശ്രിക്കുകളാകട്ടെ, ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അനുയായികളേ അല്ല. അവരുടെ ഇച്ഛകൾ തന്നെയാണ് അവരുടെ മതവും. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും ഇച്ഛാധിഷ്ഠിതമായ നടപടിക്രമങ്ങളെ പിൻപറ്റരുതെന്നും, ഖുർആൻ മുഖേന അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചുതന്ന ഈ മാർഗ്ഗത്തെമാത്രം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊളളണമെന്നും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉണർത്തുകയാണ്. അവരെ പിൻപറ്റുന്നതിൽ യാതൊരു നൻമക്കും വകയില്ലെന്നും, മനുഷ്യസമുദായത്തിനാ

വശ്യമായ എല്ലാ നൻമയും ഖുർആനിലുണ്ടെന്നും തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

19 (കാരണം) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് യാതൊരു കാര്യത്തിനും അവർ നിനക്ക് ഉപകരിക്കുന്നതേയല്ല. അക്രമകാരികൾ (തമ്മതമ്മിൽ) ചിലർ ചിലരുടെ ബന്ധുക്കളാകുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ഭയഭക്തൻമാരുടെ ബന്ധുവുമാണ്.	إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا۟ عَنكَ مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۚ وَإِنَّ ٱلظَّـٰلِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۖ وَٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿١٩﴾
20 ഇത് [ഖുർആൻ] മനുഷ്യർക്ക് (ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്ന) തെളിവുകളാകുന്നു; ദൃഢവിശ്വാസം കൊള്ളുന്ന ജനതക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവുമാകുന്നു.	هَـٰذَا بَصَـٰٓئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

---

19 إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَن يُغْنُوا ഉപകരിക്കുകയില്ല, പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല. عَنكَ നിനക്ക്, നിന്നെ സംബന്ധിച്ച്. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന്. شَيْئًا യാതൊന്നും. وَإِنَّ الظَّالِمِينَ നിശ്ചയമായും അക്രമകാരികൾ. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ചിലരുടെ ബന്ധുക്കളാണ്, മിത്രങ്ങളാണ് (സഹായികളാണ്). وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരുടെ (ഭയഭക്തൻമാരുടെ) ബന്ധുവാണ് (സഹായിയാണ്). 20 هَذَا بَصَائِرُ ഇത് തെളിവുകളാണ്, ഉൾക്കാഴ്ചകളാണ്. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَهُدًى മാർഗ്ഗദർശനവും. وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും (അനുഗ്രഹവും). لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്ന ജനതക്ക്.

എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ഉൾക്കാഴ്ചയും, ഹൃദയവികാസവും നൽകത്തക്ക ന്യായങ്ങളും, തെളിവുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഖുർആൻ. പക്ഷേ, വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറപ്പും ദൃഢതയും ഉള്ളവർക്കേ അതു മുഖേന മാർഗ്ഗദർശനവും ദൈവകാരുണ്യവും ലഭിക്കുകയുള്ളു.

21 അതല്ല-(ഒരുപക്ഷേ) തിൻമകൾ ചെയ്തു കൂട്ടിയവർ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെപ്പോലെ അവരെ നാം ആക്കുമെന്ന്, അതായത്, അവരുടെ ജീവിതവും മരണവും സമമായ നിലയിൽ (ആക്കുമെന്ന്)?! അവർ വിധി കല്പിക്കുന്നത് വളരെ മോശം തന്നെ!	أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ ٱجْتَرَحُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢١﴾

---

21 أَمْ حَسِبَ അതല്ല (അഥവാ) വിചാരിച്ചുവോ, കണക്കാക്കിയോ. الَّذِينَ اجْتَرَحُوا ചെയ്തുവെച്ചവർ, പ്രവർത്തിച്ചവർ. السَّيِّئَاتِ തിന്മകൾ. أَن نَّجْعَلَهُمْ അവരെ നാം ആക്കുമെന്ന്. كَالَّذِينَ യാതൊരുവരെപ്പോലെ. آمَنُوا വിശ്വസിച്ച. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത. سَوَاءً (അതായത്) സമമായി, തുല്യമായിട്ട്. مَّحْيَاهُمْ അവരുടെ ജീവിതം. وَمَمَاتُهُمْ അവരുടെ മരണവും. سَاءَ വളരെ മോശം തന്നെ. مَا يَحْكُمُونَ അവർ വിധി കല്പിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-3

22 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അല്ലാഹു കാര്യ(ഗൗരവ)ത്തോടെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ ഓരോ ദേഹത്തിനും (അഥവാ ആത്മാവിനും) അത് സമ്പാദിച്ചതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുവാനും (കൂടിയാണത്). അവരോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലതാനും.

وَخَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

---

22 وَخَلَقَ اللهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാണ്. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളും. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയും. بِالْحَقِّ ന്യായ(കാര്യ, യഥാർത്ഥ)ത്തോടെ. وَلِتُجْزَىٰ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുവാനും. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹത്തിനും, ആത്മാവിനും (ആൾക്കും). بِمَا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ചതിന്, പ്രവർത്തിച്ചതിന്. وَهُمْ അവർ (അവരോട്). لَا يُظْلَمُونَ അനീതി (അതിക്രമം) ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ വിഭവങ്ങളും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിൽ സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും വ്യത്യാസമില്ല എന്നാൽ, സജ്ജനങ്ങൾക്കു മരണാനന്തരം അല്ലാഹുവിങ്കൽ വമ്പിച്ച ആനുഗ്രഹങ്ങളും മഹത്തായ പ്രതിഫലങ്ങളും ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ തങ്ങൾക്കും ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നാണോ ഈ ദുഷ്ടൻമാരുടെ വിചാരം?! അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ആ വിചാരം വളരെ നിന്ദ്യവും വഷളവും തന്നെ. ആകാശ ഭൂമികളെയും അവയിലെ മനുഷ്യരടക്കമുള്ള വസ്തുക്കളെയും യാതൊരു ലക്ഷ്യമോ പരിപാടിയോ കൂടാത അല്ലാഹു വൃഥാ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല. ഗൗരവമേറിയ ചില ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അതിലുണ്ട്. ഈ ജീവിതത്തിൽ ഓരോരുത്തരും പ്രവർത്തിച്ചു വെച്ച കർമ്മങ്ങളുടെ കൃത്യവും യഥാർത്ഥവുമായ ഫലം ഓരോരുത്തരും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിക്കുവാനാണ് അവൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മങ്ങളും സ്വീകരിച്ചുവന്ന വിശിഷ്ടൻമാരും സത്യനിഷേധവും ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും സമ്പാദിച്ചുവെച്ച നികൃഷ്ടൻമാരും-ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഭൗതിക ജീവിത ക്രമങ്ങൾ പരസ്പരം സാമ്യമുള്ളതായിരുന്നതുപോലെ-പാരത്രിക ജീവിതത്തിലും സമമായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്ന ഓരോരുത്തനും ഹൃദയത്തിൽ നടുക്കം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പോരുന്നതാണ് 21-ാം വചനത്തിലെ ചോദ്യം. ആ വചനം പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ, പല മഹാൻമാരും അതിൻെറ ഗൗരവം ഓർത്തു കരഞ്ഞിരുന്നതായും, ചിലർ ആ വചനം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു ഓതിക്കൊണ്ടിരുന്നതായും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

23 എന്നാൽ, നീ കണ്ടുവോ, തൻെറ ദൈവം തൻെറ (സ്വന്തം) ഇച്ഛയാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നവനെ?! അറിഞ്ഞു കൊണ്ടു തന്നെ അല്ലാഹു അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻെറ കേൾവിക്കും ഹൃദയത്തിനും മുദ്രവെക്കുകയും, അവൻെറ കണ്ണിന് ഒരു (തരം) മൂടി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവൻെറ നില വളരെ ശോചനീയം തന്നെ!] ഇനി, ആരാണ് അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവനെ നേർവഴിക്കാക്കുന്ന

أَفَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَـٰهَهُۥ هَوَىٰهُ وَأَضَلَّهُ ٱللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِۦ وَقَلْبِهِۦ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِۦ غِشَـٰوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِنۢ بَعْدِ ٱللَّهِ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾

ത്?! അപ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ ഉറ്റാലോചിക്കു
ന്നില്ലേ?!

---

23 أَفَرَأَيْتَ എന്നാല്‍ നീ കണ്ടുവോ. مَنِ اتَّخَذَ ആക്കിവെച്ച ഒരുവനെ. إِلَٰهَهُ തന്റെ ദൈവം (ആരാധ്യന്‍). هَوَاهُ തന്റെ ഇച്ഛ. وَأَضَلَّهُ اللَّهُ അല്ലാഹു അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്തു. عَلَىٰ عِلْمٍ അറിവോടെ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്. وَخَتَمَ അവന്‍ മുദ്രവെക്കുകയും ചെയ്തു. عَلَىٰ سَمْعِهِ അവന്റെ കേള്‍വിക്ക്. وَقَلْبِهِ അവന്റെ ഹൃദയത്തിനും. وَجَعَلَ ആക്കുകയും ചെയ്തു. عَلَىٰ بَصَرِهِ അവന്റെ കണ്ണിന്‍മേല്‍. غِشَاوَةً ഒരു മൂടി. فَمَن يَهْدِيهِ ഇനി (എന്നാല്‍) ആരാണ് അവനെ നേര്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കുക. مِن بَعْدِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് ശേഷം (പുറമെ). أَفَلَا تَذَكَّرُونَ അപ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ.

സത്യത്തിനും ന്യായത്തിനും വില കല്‍പിക്കാതെ, ഉപദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും വകവെക്കാതെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെയും യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളുടെയും നേരെ കണ്ണടച്ച് തന്നിഷ്ടത്തിനും ദേഹേച്ഛക്കും മാത്രം അടിമപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നവന്റെ ഏകാരാധ്യദൈവം അവന്റെ ഇച്ഛയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?! ഇങ്ങിനെയുള്ളവര്‍ സന്‍മാര്‍ഗ്ഗം പ്രാപിച്ചേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷക്കു ഒട്ടും അവകാശമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന അല്ലാഹു അവനെ കൈവെടിയുകയും, അവന്റെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ, തന്റെ ഭാവിനന്‍മക്കു ഉപകരിക്കുന്ന വല്ലതും ഗ്രഹിക്കുവാനോ, കേള്‍ക്കുവാനോ, കണ്ടറിയുവാനോ ഉള്ള അവസരം അവനു നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു കൈവെടിഞ്ഞവരെ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാന്‍ ആര്‍ക്കാണ് സാധിക്കുക?!

ദേഹേച്ഛകള്‍ക്കു അടിമപ്പെട്ടവന്റെ ദൃഷ്ടിയില്‍ മാനുഷീകമൂല്യങ്ങള്‍ക്കോ, ധാര്‍മ്മിക തത്വങ്ങള്‍ക്കോ, നീതിന്യായനിയമങ്ങള്‍ക്കോ സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അവനു ചേരാത്തതായി ഒന്നുമില്ല. സത്യാസത്യവും, ന്യായാന്യായവും വേര്‍തിരിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ മാനദണ്ഡം അവന്റെ ഇച്ഛയും ദുര്‍മ്മോഹവും മാത്രമായിരിക്കും. ഇത്തരത്തിലുള്ള വ്യക്തികള്‍ മാത്രമല്ല, സംഘടനകള്‍ക്കപോലും ഇന്നു നാട്ടിലുടനീളം വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവില്‍ ശരണം! ഇവരുടെനേരെ അല്ലാഹുവിനുള്ള അറപ്പും വെറുപ്പും എത്രമേല്‍ കടുത്തതാണെന്നു ഈ വചനത്തില്‍നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ദേഹേച്ഛയെ പിന്‍പറ്റി ഭൗതിക ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്: فمثله كمثل الكلب ان تحمل عليه يلهث او تتركه يلهث ذلك مثل القوم الذين كذبوا باياتنا – الاعراف : ١٧٦ (സാരം: അവന്റെ ഉപമ, നായയെപ്പോലെയാണ്. നീ അതിനെ ആക്രമിച്ചാലും അതു നാവു തൂക്കി വാപിളര്‍ന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, അതിനെ നീ-ഒന്നും ചെയ്യാതെ-വിട്ടേച്ചാലും അതു നാവു തൂക്കി വാപിളര്‍ന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുന്നവരുടെ ഉപമയാണ് അത്. (സൂ: അഅ്റാഫ്: 176)

നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''യാതൊരുവന്‍ തന്റെ മനസ്സിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തിവെക്കുകയും മരണ ശേഷമുള്ളതിലേക്കു വേണ്ടി പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവനാണ് സമര്‍ത്ഥന്‍, അഥവാ ബുദ്ധിമാന്‍. യാതൊരുവന്റെ മനസ്സ് അതിന്റെ ഇച്ഛയെ പിന്‍തുടരുകയും, അവര്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരില്‍ വ്യാജമോഹം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവനാണ് കൊള്ളരുതാത്തവന്‍, അഥവാ ദുര്‍ബ്ബലന്‍''. (തി; ജ.) മറ്റൊരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''നിങ്ങളില്‍ ഒരാളുടെ ഇച്ഛ, ഞാന്‍ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിനോടു അനുസരിച്ചായിത്തീരുന്നതുവരെ അവന്‍ സത്യവിശ്വാസിയായിരിക്കുകയില്ല.'' (ശറഹുസ്സുന്നഃ) ഇക്കാലത്തു ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സദാ ഓര്‍മ്മിക്കേണ്ട ഒരു നബിവചനംകൂടി ഇവിടെ ഉണര്‍ത്തട്ടെ അല്‍പം ദീര്‍ഘമായ ആ ഹദീസിന്റെ ആശയം ഇതാണ്:

''ലുബ്ധതക്ക് വഴങ്ങപ്പെടുന്നതായും, തന്നിഷ്ടം പിന്‍തുടരപ്പെടുന്നതായും, ഐഹികകാര്യത്തിനു പ്രാധാന്യം കല്‍പിക്കപ്പെടുന്നതായും, ഓരോരുത്തനും തന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം കൊണ്ടു തൃപ്തി അടയുന്നതായും നീ കണ്ടു; നിനക്കു ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത ചില ബാദ്ധ്യതയും നീ കണ്ടു, എന്നാല്‍, പൊതുജനങ്ങളുടെ കാര്യം വിട്ടേച്ച് നീ നിന്റെ കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളുക. നിങ്ങള്‍ക്കു പിന്നാലെ, ക്ഷമ കൈകൊള്ളേണ്ടുന്ന നാളുകള്‍ വരാനിരിക്കുന്നുണ്ട്. അന്നു ക്ഷമ കൈകൊള്ളുന്നവര്‍ക്ക് തീക്കനല്‍ കൈയില്‍ പിടിച്ച അനുഭവമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. അക്കാലത്തു പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന-കടമകള്‍ നിറവേറ്റുന്ന-വര്‍ക്ക് ഇന്ന് നിങ്ങളില്‍ നിന്നു അതുപോലെ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്ന അമ്പതു പേര്‍ക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രതിഫലം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.'' (തി; ജ.) ലക്കും ലഗാനുമില്ലാത്ത ഇന്നത്തെ ഭൗതികനീക്കങ്ങളെ നോക്കിക്കാണുന്നവര്‍ക്കു ഈ നബി വചനത്തിന്റെ ഉള്‍ക്കനം മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ പ്രയാസമില്ല.

وَقَالُوا۟ مَا هِىَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ إِلَّا ٱلدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾

24 അവര്‍ പറയുന്നു: ''അത് [ജീവിതമെന്നത്] നമ്മുടെ ഐഹികജീവിതമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ല; നാം മരിക്കുകയും, ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; കാലം അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) നമ്മെ നശിപ്പിക്കുന്നില്ല.'' അവര്‍ക്ക് അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു വിവരവും ഇല്ല; അവര്‍ ഊഹിക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല.

---

24 وَقَالُوا അവര്‍ പറയുന്നു, പറഞ്ഞു. مَا هِيَ അത് (ജീവിതം) അല്ല. إِلاَّ حَيَاتُنَا നമ്മുടെ ജീവിതമല്ലാതെ. الدُّنْيَا ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ. نَمُوتُ നാം മരിക്കുന്നു. وَنَحْيَى നാം ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. وَمَا يُهْلِكُنَا നമ്മെ നശിപ്പിക്കുന്നുമില്ല. إِلاَّ الدَّهْرُ കാലമല്ലാതെ. وَمَا ഇല്ല. لَهُم അവര്‍ക്ക്. بِذَلِكَ അതിനെപ്പറ്റി. مِنْ عِلْمٍ ഒരു അറിവും, വിവരവും. إِنْ هُمْ അവരല്ല. إِلاَّ يَظُنُّونَ ഊഹിക്കുകയല്ലാതെ.

ഭൗതികവാദക്കാരെപ്പറ്റിയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കാലചക്രത്തിന്റെ തിരിച്ചലിന്നിടയില്‍ പലതും സംഭവിക്കുന്നു; അക്കൂട്ടത്തില്‍ നാം ജനിക്കുന്നു, നാം മരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ മനുഷ്യന്റെ ഐഹികജീവിതത്തിനപ്പുറം മറ്റൊരു ജീവിതമോ, ലോകമോ ഒന്നുമില്ല എന്നാണവര്‍ പറയുന്നത്. അല്ലാഹു ലോകസഷ്ട്രാവാണെന്നു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, ലോകത്ത് നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മിക്ക സംഭവങ്ങളും കാലത്തിന്റെ പ്രക്രിയകളാണെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മുശ്‌രിക്കുകളും, ലോകസ്രാഷ്ടാവിനെത്തന്നെ നിഷേധിക്കുന്ന നിരീശ്വരവാദികളും പറയാറുള്ളതാണിത്. ഖുര്‍ആന്റെ അവതരണകാലത്തും ചുരുക്കം ചില വ്യക്തികള്‍ നിരീശ്വരവാദികളായുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, ഇവര്‍ ലോകമൊട്ടുക്കും വ്യാപിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിരീശ്വരത്വവും ഭൗതികത്വവും ഇന്നു ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രം തന്നെ ആയിത്തീര്‍ന്നിരിക്കയാണ്. ബഹുമുഖങ്ങളായ ആസൂത്രിത പരിപാടികളോടുകൂടി അതു ജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവരുടെ മുന്‍ഗാമികള്‍ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച അതേ വാക്കുകള്‍ തന്നെയാണ് ഇന്ന് ഇവര്‍ക്ക് പറയുവാനുള്ളതിന്റെയും അടിസ്ഥാനം. അന്ന് അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറഞ്ഞ അതേവാക്കുകള്‍തന്നെയാണ് ഇന്ന് ഇവരെപ്പറ്റിയും പറയുവാനുള്ളതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കവും. അതെ, 'അവര്‍ക്കതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു വിവരവുമില്ല; അവര്‍ ഊഹിക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല.' മനസ്സാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടും, പ്രാഥമികബുദ്ധികള്‍ക്കുപോലും സുസ്പഷ്ടമായ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചു കൊണ്ടുമല്ലാതെ ആ വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുക സാധ്യമല്ല. ആദ്യമേ ഭൗതിക ചിന്താഗതിയില്‍ നിന്നു ഉടലെടുക്കുന്ന അനുമാനങ്ങള്‍ക്കും, ഭൗതികവിജ്ഞാനങ്ങളില്‍നിന്നു ഉടലെടുക്കുന്ന യുക്തിവാദങ്ങള്‍ക്കും പരമ യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളുടെ സ്ഥാനം നല്‍കിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ആ

വാദത്തിനു നിലനിൽപ്പുമില്ല.

ദിനരാത്രങ്ങളായി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം എന്നാണ് دهر (ദഹ്ർ) എന്ന വാക്കിന്റെ മൂലാർത്ഥം. അതിവർഷം, ക്ഷാമം, പകർച്ചവ്യാധി മുതലായ കെടുതികളും, വിളവർദ്ധനവ്, ക്ഷേമം, സുഖകരമായ കാലാവസ്ഥ മുതലായ നൻമകളും കാലത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളായി അറബികൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. കെടുതികൾ ബാധിക്കുമ്പോൾ, അവർ കാലത്തെ പഴിക്കും. നൻമകൾ കൈവരുമ്പോൾ അതിനെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവത്തിൽ എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാകയാൽ ഈ വിശ്വാസം ശിർക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് കാലത്തെ പഴിക്കുന്നതിനെ ഹദീസുകളിൽ വിരോധിച്ചു കാണുന്നത്. ബുഖാരി, മുസ്‌ലീം (ﷺ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: يقول تعالى يؤذيني ابن ادم يسب الدهر وانا الدهر بيدى الامر اقلب ليله ونهاره – متفق (സാരം: അല്ലാഹു പറയുന്നു: ആദമിന്റെ മകൻ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു-അവൻ കാലത്തെ പഴിക്കുന്നു. ഞാനാണ് കാലം. അതായത്, എന്റെ കയ്യിലാണ് കാര്യം. അതിന്റെ രാവും പകലും ഞാൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നതാണ്.) അതിവർഷം, കൊടുങ്കാറ്റ് മുതലായ ആപത്തുകളെപ്പറ്റി, 'കാലം ചതിച്ചു, പ്രകൃതി വഞ്ചിച്ചു' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ഇന്നു നാം സാധാരണ കേൾക്കാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ മുസ്‌ലീംകൾക്കു ഒട്ടും ചേർന്നതല്ല തന്നെ. പരലോക നിഷേധികൾ പരമ്പരാഗതമായി അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന ഒരു നയവും, അതിനുള്ള മറുപടിയുമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്:-

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتُنَا بَيِّنَـٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا۟ ٱئْتُوا۟ بِـَٔابَآئِنَآ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾

25 നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കൾ അവർക്ക് സുവ്യക്തമായ നിലയിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, അവരുടെ ന്യായം, ''നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ പിതാക്കളെ (ജീവിപ്പിച്ച്) കൊണ്ടുവരുവിൻ'' എന്ന് പറയുകയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരിക്കയില്ല.

قُلِ ٱللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

26 നീ പറയുക: 'അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു; പിന്നെ, അവൻ നിങ്ങളെ മരണപ്പെടുത്തുന്നു; പിന്നീട്, ഖിയാമത്തു നാളിലേക്ക് അവൻ നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും. അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. എങ്കിലും അധിക മനുഷ്യരും അറിയുന്നില്ല.

---

25 وَإِذَا تُتْلَى ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ആയത്ത് (ദൃഷ്ടാന്തം, ലക്ഷ്യം, വേദവാക്യം)കൾ. بَيِّنَاتٍ വ്യക്തമായ നിലയിൽ, തെളിവുകളായി. مَّا كَانَ ആയിരിക്കയില്ല. حُجَّتَهُمْ അവരുടെ ന്യായം. إِلاَّ أَن قَالُوا അവർ പറയുകയല്ലാതെ. ائْتُوا നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ. بِآبَائِنَا നമ്മുടെ (ഞങ്ങളുടെ) പിതാക്കളെ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ. 26 قُلِ പറയുക. اللهُ يُحْيِيكُمْ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. ثُمَّ يُمِيتُكُمْ പിന്നെ നിങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുന്നു. ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ പിന്നെ നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും. إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയമാത്ത് നാളിലേക്ക്. لاَ رَيْبَ സന്ദേഹ (സംശയ)മേ ഇല്ല. فِيهِ അതിൽ. وَلَكِنَّ എങ്കിലും. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല.

ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹു തന്നെ. അവൻ തന്നെ രണ്ടാമതും ജീവിപ്പിക്കും. പക്ഷേ, അതിനൊരു അവധി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഖിയാമത്തുനാൾ, അതിനു

മുമ്പായി നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ മരണപ്പെട്ടവർ ജീവിച്ചുവരുക സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ട് ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു ഒരു കോട്ടവും തട്ടുവാനില്ല.

വിഭാഗം -4

وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾

27 അല്ലാഹുവിനാണ്, ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം. അന്ത്യഘട്ടം നിലനിൽക്കുന്ന ദിവസം, (അതെ) അന്നത്തെ ദിവസം വ്യർത്ഥകാരികളായുള്ളവർ നഷ്ടമടയുന്നതാണ്.

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰٓ إِلَىٰ كِتَـٰبِهَا ٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

28 എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തെയും മുട്ടുകുത്തിയ നിലയിൽ നിനക്ക് കാണാവുന്നതുമാകുന്നു. എല്ലാ സമുദായവും അ(ത)തിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെടും. (അവരോട് പറയപ്പെടും) ''നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന് ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്.''

هَـٰذَا كِتَـٰبُنَا يَنطِقُ عَلَيْكُم بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

29 ഇതാ, നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥം! അതു നിങ്ങളോട് മുറപ്രകാരം സംസാരിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാം തുറന്ന് കാട്ടുന്നതാണ്.] നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനെ നാം പകർത്തെടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.''

---

27 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം, ഭരണാധികാരം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَيَوْمَ تَقُومُ നിലനിൽക്കുന്ന ദിവസം. السَّاعَةُ (ആ) സമയം (അന്ത്യഘട്ടം). يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം. يَخْسَرُ നഷ്ടമടയും. الْمُبْطِلُونَ വ്യർത്ഥകാരികൾ, പാഴ്വേലക്കാർ. 28 وَتَرَى നീ (നിനക്ക്) കാണും, കാണാം. كُلَّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തെയും, ജനക്കൂട്ടത്തെയും. جَاثِيَةً മുട്ടുകുത്തിയതായിട്ട്, ഒരുമിച്ചുകൂടിയതായിട്ട്. كُلُّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായവും, ജനക്കൂട്ടവും. تُدْعَى വിളിക്കപ്പെടും. إِلَى كِتَابِهَا അതിൻെറ ഗ്രന്ഥത്തിലേക്ക്. الْيَوْمَ ഇന്ന്. تُجْزَوْنَ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. مَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിന്. تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും. 29 هَذَا كِتَابُنَا ഇതാ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥം. يَنطِقُ അതു സംസാരിക്കും(പറഞ്ഞുതരും, തുറന്നുകാട്ടും). عَلَيْكُم നിങ്ങളോട്, നിങ്ങളിൽ. بِالْحَقِّ മുറപ്രകാരം, യഥാർത്ഥത്തെപ്പറ്റി, ശരിക്ക്. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം ആയിരുന്നു.. نَسْتَنسِخُ നാം പകർത്തെടുത്തിരുന്നു, (എഴുതുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു). مَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നത്. تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദിപിതാവു മുതൽ ലോകവസാനം വരെയുള്ള സർവ്വ ജനങ്ങളും, ജിന്നുകൾ, മലക്കുകൾ മുതലായവരും ഒന്നടങ്കം ഒരേ നിലയിൽ സമ്മേളിക്കുന്ന ആ മഹാ സദസ്സാകമാനം അങ്ങേ അറ്റം സംഭ്രമാവസ്ഥയിലായിരിക്കും. പ്രവാചകൻമാരടക്കമുള്ള ഓരോരുത്തരും തന്റെ കാര്യത്തിൽ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ വിധി എന്തായിരിക്കുമെന്നറിയാതെ ഭയവിഹ്വലരായിരിക്കും. അവിടെ താഴ്മയോടും വിനയത്തോടും കൂടി മുട്ടുകുത്താത്ത ഒരു സമുദായമോ, ജനവിഭാഗമോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

ഓരോ സമുദായവും അതിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലേക്കു വിളിക്കപ്പെടും (كلّ امة تدعى الى كتابها) എന്നു പറഞ്ഞതും എല്ലാവരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാ

ണെന്നും, അതല്ല ഓരോ സമുദായവും സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്ന വേദഗ്രന്ഥ ങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും വരാം. ഏതായാലും, ഓരോ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെയും നന്മ തിന്മകൾ വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നതു അവരുടെ പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന അവർക്കു ലഭിച്ച പ്രബോ ധനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കുമെന്നും. ഓരോ വ്യക്തിക്കും അവരവരടെ കർമ്മങ്ങൾ സവിസ്തരം മലക്കുകളാൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രേഖാഗ്രന്ഥം (صحيفة الاعمال) അന്നു നൽക പ്പെടുന്നതാണെന്നും, കുറ്റവാളികളുടെ കുറ്റങ്ങൾ ശരിയായ തെളിവു സഹിതം അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുമെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം ഖുർആൻ പലപ്പോഴും പ്രസ്താ വിക്കാറുള്ളതാണല്ലോ.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْمُبِينُ ﴿٣٠﴾

30 എന്നാൽ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അവരുടെ റബ്ബ് അവരെ തൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ [സ്വർഗ്ഗത്തിൽ] പ്രവേശിപ്പിക്കും. അതുതന്നെയാണ് സ്പഷ്ടമായ ഭാഗ്യം!

وَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَٰتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَٱسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

31 എന്നാൽ, അവിശ്വസിച്ചവരോ, (അവരോട് പറയപ്പെടും:) ''എൻെറ 'ആയത്തു'കൾ [ലക്ഷ്യങ്ങൾ] നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഗർവ്വ് നടിച്ചു; നിങ്ങൾ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു!

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَٱلسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُم مَّا نَدْرِي مَا ٱلسَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

32 ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാണ്, അന്ത്യഘട്ടമാകട്ടെ, അതിൽ യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ല,'' എന്ന് പറയപ്പെടുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ പറയും: ''ഞങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്താണ് (ഈ) അന്ത്യഘട്ടമെന്ന്; ഞങ്ങൾ (ഒരു) തരത്തിലുള്ള ഊഹം ഊഹിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ല; ഞങ്ങൾ (ഇതൊന്നും) ഉറപ്പായിക്കരുതുന്നവരല്ല തന്നെ.''

ജുസ്ഉ് 26

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُواْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٣﴾

33 അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിൻെറ തിൻമകൾ അവർക്ക് വെളിവാകുന്നതാണ്. അവർ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു പരിഹാസം കൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് [ശിക്ഷ] അവരിൽ വലയം ചെയ്കയും ചെയ്യും.

---

30 فَأَمَّا الَّذِينَ എന്നാലപ്പോൾ യാതൊരുകൂട്ടർ. آمَنُوا വിശ്വസിച്ചു. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങളും ചെയ്തു. فَيُدْخِلُهُمْ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കും. رَبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ്. فِي رَحْمَتِهِ അവൻെറ കാരുണ്യ

ത്തിൽ. ذَلِكَ هُوَ അതുതന്നെയാണ്. الْفَوْزُ الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ ഭാഗ്യം. 31 وَأَمَّا എന്നാൽ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. أَفَلَمْ تَكُنْ ആയിരുന്നില്ലേ. آيَاتِي എന്റെ ആയത്തുകൾ. تُتْلَى عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുക. فَاسْتَكْبَرْتُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഗർവ്വ് (വലുപ്പം) നടിച്ച്. وَكُنتُمْ നിങ്ങളായി ത്തീരുകയും ചെയ്തു. قَوْمًا مُّجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനത. 32 وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ, പറയ പ്പെടുമ്പോൾ. إِنَّ وَعْدَ اللهِ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം, താക്കീത്. حَقٌّ യഥാർത്ഥമാ ണ്, സത്യമാണ്. وَالسَّاعَةُ അന്ത്യസമയമാകട്ടെ. لاَ رَيْبَ സന്ദേഹമേയില്ല. فِيهَا അതിൽ. قُلْتُم നിങ്ങൾ പറയും, പറഞ്ഞു. مَّا نَدْرِي ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. مَا السَّاعَةُ എന്താണ് അന്ത്യഘട്ടം. إِن نَّظُنُّ ഞങ്ങൾ ഊഹിക്കുന്നി(കരുതുന്നി)ല്ല. إِلاَّ ظَنًّا ഒരു ഊഹമല്ലാതെ. وَمَا نَحْنُ ഞങ്ങളല്ലതാനും. بِمُسْتَيْقِنِينَ ഉറപ്പിച്ച് വിശ്വസിക്കുന്നവർ. 33 وَبَدَا لَهُمْ അവർക്ക് വെളിവാകും. سَيِّئَاتُ തിൻമകൾ, ദോഷ ങ്ങൾ. مَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ. وَحَاقَ بِهِم അവരിൽ വലയം ചെയ്യുക (ഇറങ്ങുക) യും ചെയ്യും. مَّا യാതൊന്ന്. كَانُوا بِهِ അതിനെപ്പറ്റി അവരായിരുന്നു. يَسْتَهْزِءُونَ പരിഹസിക്കും.

وَقِيلَ ٱلْيَوْمَ نَنسَىٰكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَـٰذَا وَمَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّـٰصِرِينَ ﴿٣٤﴾

34 (വീണ്ടും അവരോട്) പറയപ്പെടും: ''നി ങ്ങളുടെ ഈ ദിവസം കണ്ടുമുട്ടുന്നതി നെ നിങ്ങൾ മറന്നതുപോലെ, ഇന്ന് നിങ്ങളെ നാം മറന്നുകളയുന്നു; നിങ്ങ ളുടെ അഭയസ്ഥാനം (അഥവാ വാസ സ്ഥലം) നരകവുമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് സഹായികളായിട്ട് (ആരും തന്നെ) ഇല്ല താനും.

ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ ٱتَّخَذْتُمْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا ۚ فَٱلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾

35 ''അതൊക്കെ (സംഭവിച്ചത്), നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു'കളെ പരി ഹാസ്യമാക്കിത്തീർത്തതു കൊണ്ടാണ്; ഐഹിക ജീവിതം നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കു കയും ചെയ്തു.'' ഇനി ഇന്ന്, അവർ അതിൽ [നരകത്തിൽ] നിന്ന് പുറത്തു വിടപ്പെടുന്നതല്ല; അവരോട് (പശ്ചാത്ത പിച്ചു മടങ്ങി) തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനാവ ശ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

---

34 وَقِيلَ പറയപ്പെടും. الْيَوْمَ ഇന്ന്. نَنسَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം മറക്കും. كَمَا نَسِيتُمْ നിങ്ങൾ മറന്നതുപോലെ. لِقَاءَ يَوْمِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദിവസം കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ. هَذَا ഈ. وَمَأْوَاكُمُ നിങ്ങളുടെ അഭയ (വാസ) സ്ഥാനം. النَّارُ നരകമാണ്. وَمَا ഇല്ലതാനും. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّن نَّاصِرِينَ സഹായികളായിട്ട് (ആരും). 35 ذَلِكُم അത്. بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ നിങ്ങൾ ആക്കിത്തീർത്തതുകൊണ്ടാണ്. آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയ ത്തുകളെ. هُزُوًا പരിഹാസ്യം. وَغَرَّتْكُمُ നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തു. الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതം. فَالْيَوْمَ ഇനി ഇന്ന്. لاَ يُخْرَجُونَ അവർ പുറത്ത് വിടപ്പെടുകയില്ല. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَلاَ هُمْ അവർ (അവരോട്) ഇല്ല. يُسْتَعْتَبُونَ മടക്കം (ഖേദം,തൃപ്തിപ്പെടുത്തൽ) ആവശ്യപ്പെടുക (യില്ല).

നരകത്തിൽനിന്നു രക്ഷിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയോ, ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിച്ചോ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി ലഭിക്കുവാനുള്ള ഒരു സന്ദർഭവും ഇനി അവർക്കില്ല. അതിനുണ്ടായിരുന്ന അവസരമെല്ലാം അവർ പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞു എന്നു താൽപര്യം. അല്ലാഹുവി ന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, മനുഷ്യരുടെ ഉത്ഭവം, പര്യവസാനം തുടങ്ങിയ പലതി നെക്കുറിച്ചും വിവരിച്ചശേഷം, ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു അവനെത്തന്നെ പുകഴ്ത്തിക്കൊ

ണ്ടും, എല്ലാവിധ പ്രതാപത്തിനും അർഹൻ അവനാണെന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

فَلِلَّهِ ٱلْحَمْدُ رَبِّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَرَبِّ ٱلْأَرْضِ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٣٦﴾

36 അപ്പോൾ, [കാര്യം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ,] ആകാശങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും, ഭൂമിയുടെ രക്ഷിതാവുമായ, (അതെ) ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനത്രെ സർവ്വസ്തുതിയും.

وَلَهُ ٱلْكِبْرِيَآءُ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

37 ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും അവനു തന്നെയാണ് ഗാംഭീര്യവും. പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവനും അവൻ തന്നെ.

---

36 فَلِلَّهِ അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനാണ്. الْحَمْدُ സ്തുതി. رَبِّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ. وَرَبِّ الْأَرْضِ ഭൂമിയുടെ രക്ഷിതാവുമായ. رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ. 37 وَلَهُ അവന്നാണ്. الْكِبْرِيَاءُ ഗാംഭീര്യം, മാഹാത്മ്യം. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَهُوَ അവൻ തന്നെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, തത്വജ്ഞാനി.

അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നബി (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന (‘ഖുദ്സീ’യായ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: يقول الله تعالى الكبرياء ردآئى ولعظمة ازارى فمن نازعنى واحدامنهما اسكنتهنارى –احمد ومسلم وابو داود ابن ماجة (ഗാംഭീര്യം എന്റെ തട്ടമാണ്, മഹത്വം എന്റെ തുണിയുമാണ്. ഈ രണ്ടിലൊന്നിന് ആരെങ്കിലും എന്നോടു വഴക്കു കൂടുന്നപക്ഷം, ഞാനവനെ എന്റെ നരകത്തിൽ താമസപ്പിക്കുന്നതാണ്. (അ; മു; ദാ; ജ.)

اللهم لك الحمد وانت رب السموات ورب الارض رب العالمين
ولك الكبرياء والعظمة والجلال
وانت العزيز الحكيم

46 സൂറത്തുൽ 'അഹ്ഖാഫ്' سورة الأحقاف

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 35 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 4

[10, 15, 35 എന്നീ വചനങ്ങൾ 'മദനി'യാണെന്നും പക്ഷമുണ്ട്.]

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

حمٓ ﴿١﴾

1 'ഹാ-മീം.'

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ﴿٢﴾

2 (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചത് പ്രതാപശാലിയായ, അഗാധജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നാകുന്നു.

مَا خَلَقۡنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ وَمَا بَيۡنَهُمَآ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَأَجَلٖ مُّسَمّٗىۚ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ عَمَّآ أُنذِرُواْ مُعۡرِضُونَ ﴿٣﴾

3 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും, അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതിനെയും കാര്യ (ഗൗരവ)ത്തോടും, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിയോടും കൂടിയല്ലാതെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് (അശ്രദ്ധരായി) തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരാണ്.

قُلۡ أَرَءَيۡتُم مَّا تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُواْ مِنَ ٱلۡأَرۡضِ أَمۡ لَهُمۡ شِرۡكٞ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِۖ ٱئۡتُونِي بِكِتَٰبٖ مِّن قَبۡلِ هَٰذَآ أَوۡ أَثَٰرَةٖ مِّنۡ عِلۡمٍ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٤﴾

4 (നബിയേ) പറയുക: "നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, അല്ലാഹുവിനുപുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ?! ഏതൊരു വസ്തുവിനെയാണവർ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ എനിക്ക് കാട്ടിത്തരുവിൻ! അതല്ലെങ്കിൽ, ആകാശങ്ങളിൽ വല്ല പങ്കും അവർക്കുണ്ടോ?! ഇതിൻെറ മുമ്പുള്ള വല്ല വേദഗ്രന്ഥമോ, അല്ലെങ്കിൽ അറിവി (ൻെറ ഇനത്തി)ൽ പെട്ട വല്ല അവശിഷ്ടമോ [പ്രമാണമോ] എനിക്ക് നിങ്ങൾ കൊണ്ടുതരുവിൻ, നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!

---

1 حم ഹാ-മീം'. 2 تَنزِيلُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അവതരണം, ഗ്രന്ഥത്തെ അവതരിപ്പിച്ചത്. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്നാണ്. الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയായ. الْحَكِيمِ അഗാധജ്ഞനായ. 3 مَا خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതും. إِلاَّ بِالْحَقِّ കാര്യ (യഥാർത്ഥ, മുറ, ന്യായ)ത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ. وَأَجَلٍ ഒരു അവധിയോടും. مُّسَمًّى നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരോ. عَمَّا أُنذِرُوا അവരോട് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റി. مُعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്. 4 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتُم നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ. مَّا تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവയെ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. أَرُونِي നിങ്ങളെനിക്ക് കാട്ടിത്തരുവിൻ. مَاذَا خَلَقُوا അവർ എന്ത് (ഏത്) സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന്. مِنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ നിന്ന്. أَمْ അല്ലെങ്കിൽ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ടോ. شِرْكٌ വല്ല പങ്കും. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. ائْتُونِي നിങ്ങളെനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നുതരുവിൻ. بِكِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ. مِّن قَبْلِ هَذَا ഇതിനുമുമ്പുള്ള. أَوْ أَثَارَةٍ അല്ലെങ്കിൽ വല്ല അവശിഷ്ടവും (പ്രമാണവും). مِّنْ عِلْمٍ അറിവിൽനിന്ന് (അറിവിൻെറ). إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ.

ആകാശഭൂമികളെയും അവയിലെ സൃഷ്ടികളെയും ഗൗരവമേറിയ ചില ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളോടു കൂടി സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും, ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകം പരിധിയും നിർണ്ണയവും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവയുടെ സൃഷ്ടിയിലോ കൈകാര്യ നടത്തിപ്പിലോ മറ്റാർക്കും യാതൊരു പങ്കും അധികാരവുമില്ലെന്നും ഉണർത്തിയശേഷം, ശിർക്കിനെ ന്യായീകരിക്കുന്ന വല്ല തെളിവുമുണ്ടെങ്കിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ മുശ്‌രിക്കുകളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുന്നതിനെ ഖുർആൻ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു സ്വീകാര്യമല്ലെങ്കിൽ, ഖുർആന്നു മുമ്പുള്ള ഏതെങ്കിലും വേദഗ്രന്ഥമോ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രമാണികമായ ഏതെങ്കിലും തെളിവോ അതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നതായി നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരുവാൻ കഴിയുമോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്നു കാണട്ടെ! എന്നു സാരം.

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُۥٓ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ وَهُمْ عَن دُعَآئِهِمْ غَـٰفِلُونَ ﴿٥﴾

5 ഖിയാമത്തുനാൾവരേക്കും ഉത്തരം നൽകാത്തവരെ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നവരെക്കാൾ വഴി പിഴച്ചവർ ആരാണ്?! അവരാകട്ടെ, ഇവരുടെ [വിളിക്കുന്നവരുടെ] വിളിയെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരുമാകുന്നു.

وَإِذَا حُشِرَ ٱلنَّاسُ كَانُوا۟ لَهُمْ أَعْدَآءً وَكَانُوا۟ بِعِبَادَتِهِمْ كَـٰفِرِينَ ﴿٦﴾

6 (മാത്രമല്ല) മനുഷ്യർ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമ്പോൾ, ഇവർക്ക് അവർ ശത്രുക്കളായിരിക്കയും ചെയ്യും; അവർ, ഇവരുടെ ആരാധനയെ (ത്തന്നെ) നിഷേധിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും.

---

5 وَمَنْ أَضَلُّ അധികം വഴിപിഴച്ചവരാണ്. مِمَّن يَدْعُوا വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വരെക്കാൾ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. مَن لاَ يَسْتَجِيبُ ഉത്തരം നൽകാത്തവരെ. لَهُ തനിക്ക്. يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാൾവരേക്ക്. وَهُمْ അവരോ. عَن دُعَائِهِمْ ഇവരുടെ വിളി (പ്രാർത്ഥന)യെപ്പറ്റി. غَافِلُونَ അശ്രദ്ധരാണ്. 6 وَإِذَا حُشِرَ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടാൽ. النَّاسُ മനുഷ്യർ. كَانُوا അവരായിരിക്കും. لَهُمْ أَعْدَاءً അവർക്ക് ശത്രുക്കൾ. وَكَانُوا അവരായിരിക്കയും ചെയ്യും. بِعِبَادَتِهِمْ ഇവരുടെ ആരാധനയെ. كَافِرِينَ നിഷേധിക്കുന്നവർ, അവിശ്വസിക്കുന്നവർ.

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൻെറ നിരർത്ഥതയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ആരെയെല്ലാം മനുഷ്യർ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടോ അവരെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഈ വചനം. ഖിയാമത്തുനാൾവരെ-ലോകാവസാനംവരെ-അവർ ആ വിളിക്ക് ഉത്തരം ചെയ്കയില്ല. അതിരിക്കട്ടെ, വിളിക്കപ്പെടുന്നതു അവർ അറിയുമോ? അതുമില്ല. ഇഹത്തിലെ സ്ഥിതിയാണിത്. എനി പരലോകത്തു എല്ലാവരും സമ്മേളിക്കുന്ന അവസരത്തിലോ? വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ വിളിച്ചവരുടെ ശത്രുക്കളായിത്തീരുകയും, അവരുടെ ആ ആരാധനയെ-തങ്ങൾ അതറിയുകയോ അനുകൂലിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരല്ലെന്നു-നിഷേധിച്ചു പറയുകയുമാണ് ചെയ്യുക! സൂ: അങ്കബൂത്ത് 25ലും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتُنَا بَيِّنَـٰتٍ قَالَ ٱلَّذِينَ

7 നമ്മുടെ 'ആയത്തുകൾ' അവർക്ക് സുവ്യക്തമായ നിലയിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്ക

كَفَرُواْ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ هَـٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

പ്പെടുന്നതായാൽ, യഥാർത്ഥം തങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുന്ന അവസരത്തിൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും: ''ഇതൊരു പ്രത്യക്ഷമായ ജാലമാണ്'' എന്ന് !

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ ۖ قُلْ إِنِ ٱفْتَرَيْتُهُۥ فَلَا تَمْلِكُونَ لِى مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۖ كَفَىٰ بِهِۦ شَهِيدًۢا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۖ وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٨﴾

8 അതല്ല, 'ഇത് അവൻ [നബി] കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കയാണെന്ന് അവർ പറയുന്നുവോ?!'' (അവരോട്) പറയണം: ''ഞാനിത് കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നും എനിക്കുവേണ്ടി (നേരിടുവാൻ) നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമാകുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ യാതൊന്നിൽ മുഴുകി പ്രവേശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്. അവൻ മതി, എനിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സാക്ഷിയായിട്ട്. അവൻ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവനുമത്രെ.'

---

7 وَإِذَا تُتْلَى ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ. عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, ഇവർക്ക്. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ. بَيِّنَاتٍ വ്യക്തങ്ങളായിട്ട്, തെളിവുകളായി. قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും. لِلْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച്. لَمَّا جَاءَهُمْ അതവർക്ക് വന്ന അവസരം, വന്നപ്പോൾ. هَذَا سِحْرٌ ഇത് ജാലമാണ്. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ (തനി). 8 أَمْ يَقُولُونَ അതല്ല (അഥവാ, അല്ലെങ്കിൽ) അവർ പറയുന്നുവോ. افْتَرَاهُ അവനത് കെട്ടിച്ചമച്ചുവെന്ന്. قُلْ പറയുക. إِنِ افْتَرَيْتُهُ ഞാൻ അത് കെട്ടിച്ചമച്ചെങ്കിൽ. فَلاَ تَمْلِكُونَ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമാകയില്ല, സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ല. لِي എനിക്ക്, എനിക്കുവേണ്ടി. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന്. شَيْئًا യാതൊന്നിന്നും, ഒട്ടും. هُوَ أَعْلَمُ അവർ ഏറ്റവും (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. تُفِيضُونَ നിങ്ങൾ മുഴുകികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. فِيهِ അതിൽ. كَفَى بِهِ അവൻതന്നെ മതി. شَهِيدًا സാക്ഷിയായി , കണ്ടറിയുന്നവനായി. بَيْنِي എനിക്കിടയിലും. وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിലു. وَهُوَ അവൻ തന്നെ. الْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധി.

അല്ലാഹു എന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ റസൂലായി നിയോഗിച്ചതല്ല-ഞാൻ അവൻെറ പേരിൽ കളവു കെട്ടിപ്പറയുകയാണ്-എന്നുവെക്കുക. എന്നാലവൻ തീർച്ചയായും എന്നെ അതികഠിനമായി ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കയില്ല. അതു തടയുവാൻ നിങ്ങൾക്കാകട്ടെ, മറ്റാർക്കെങ്കിലുമാകട്ടെ കഴിയുന്നതുമല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങളുടെ നിലപാടാണ് ശിക്ഷാർഹമായിട്ടുള്ളത്. അല്ലാഹു അതു ശരിക്കും കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. വേണ്ടുന്ന നടപടി അവൻ എടുത്തുകൊള്ളും. പക്ഷേ, നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുതരുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് എന്നു സാരം.

قُلْ مَا كُنتُ بِدْعًا مِّنَ ٱلرُّسُلِ وَمَآ أَدْرِى مَا يُفْعَلُ بِى وَلَا بِكُمْ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ

9 (നബിയേ) പറയുക:''ഞാൻ റസൂലുകളിൽ നിന്നും (നടാടെ വന്ന) ഒരു പുത്തനല്ല. എന്നെക്കൊണ്ടാകട്ടെ, നിങ്ങളെക്കൊണ്ടാകട്ടെ എന്തു ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് എനിക്ക് അറിയുകയുമില്ല. എനിക്ക്

وَمَآ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝٩

‘വഹ്‌യു’[ദിവ്യബോധനം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപറ്റുന്നില്ല. ഞാൻ, സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.’’

---

9 قُلْ പറയുക. مَا كُنتُ ഞാനല്ല, ഞാനായിട്ടില്ല. بِدْعًا ഒരു പുത്തൻ, നവീനൻ. مِّنَ الرُّسُلِ റസൂലുകളിൽ നിന്ന്. وَمَا أَدْرِي എനിക്കറിയുകയുമില്ല. مَا يُفْعَلُ بِي എന്നെകൊണ്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. وَلاَ بِكُمْ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഇല്ല. إِنْ أَتَّبِعُ ഞാൻ പിൻപറ്റുന്നില്ല. إِلاَّ مَا യാതൊന്നിനെയല്ലാതെ. يُوحَى إِلَيَّ എനിക്ക് വഹ്‌യു നൽകപ്പെടുന്ന. وَمَا أَنَا ഞാനല്ലതാനും. إِلاَّ نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ. مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ.

ഞാൻ ഒന്നാമതായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത ഒരു റസൂലല്ല. എൻെറ മുമ്പ് എത്രയോ റസൂലുകൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം പ്രബോധനം ചെയ്ത തത്വം തന്നെയാണ് ഞാനും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നത്. ഞാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെന്നുവെച്ച് എല്ലാ കാര്യവും എനിക്കറിയുമെന്നു ധരിക്കരുത്. എന്നെക്കൊണ്ടോ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടോ എന്തൊക്കെയാണ് ചെയ്യപ്പെടുക-നമ്മിൽ എന്തൊക്കെ സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നു-എന്നൊന്നും എനിക്കറിവില്ല. അതെല്ലാം അറിയുന്നതുകൊണ്ടല്ല ഞാൻ ഇതിനു മുതിർന്നിട്ടുള്ളതും. അല്ലാഹുവിൽനിന്നു എനിക്കു വഹ്‌യു ലഭിക്കാറുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ മുൻകൂട്ടി താക്കീതുചെയ്യുന്ന ഒരാൾ മാത്രമാണ് ഞാൻ. അധികാരവും കൈകാര്യവുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിനാണുള്ളത്. എന്നൊക്കെയാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം.

ഉമ്മുൽ അലാഉ് (ام العلاء) എന്ന വനിതാസഹാബീ (رضي الله عنها) യിൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്:- ‘‘അവർ പറയുന്നു: ഉസ്മാനുബ്നുമള്ഊൻ (عثمان بن مظعون – رض) മരണം (*) പ്രാപിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹു താങ്കൾക്കു കരുണ ചെയ്യട്ടെ. താങ്കളെ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ആദരിച്ചിരക്കുന്നു.’’ അപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെആദരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു തനിക്കു എന്തറിയാം? അദ്ദേഹത്തിനു മരണം വന്നുകഴിഞ്ഞു; അദ്ദേഹത്തിനു നൻമയുണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവാണ! ഞാൻ അവൻെറ റസൂലായിരിക്കെ, എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, എന്നെക്കൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന്!’’ അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘‘എനി ഒരിക്കലും, ഒരാളെക്കുറിച്ചും, ഞാൻ വളർത്തിപ്പറയുകയില്ല.’’ (ബുഖാരി)

അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതൻമാരായ പ്രവാചകൻമാർക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അല്ലാഹു സഹായവും രക്ഷയും നൽകുമെന്നും, സത്യനിഷേധികളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുമെന്നും നബി (ﷺ)തിരുമേനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടേ? സഹാബികളിൽപെട്ട ചില വ്യക്തികളെപ്പറ്റി അവർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായിരിക്കുമെന്നുപോലും തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ലേ? സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിജയവും അവിശ്വാസികളുടെ പരാജയവും സംബന്ധിച്ചു പല വാഗ്ദാനങ്ങളും ഖുർആനിൽ തന്നെ വന്നിട്ടില്ലേ? എന്നരിക്കെ, وما ادرى ما يفعل بى ولا بكم (എന്നക്കൊണ്ടും നിങ്ങളെക്കൊണ്ടും എന്തു ചെയ്യപ്പപെടുമെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.) എന്നു പറയുന്നതിൻെറ രഹസ്യമെന്തായിരിക്കും? ഇതിനു ഉത്തരം കാണുവാൻ പ്രായാസമില്ല. മേൽപറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള പലതും നബി (ﷺ) ക്കു അറിയാമെന്നതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ, അവയിൽ പലതിൻെറയും വിശദവിവരമോ, സൂക്ഷമവിവരമോ തിരുമേനിക്കു അറിയുകയില്ല. അദൃശ്യകാര്യങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചും

---

* മദീനായിൽവെച്ചു മരണപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ സഹാബിയായിരുന്നു ഉസ്മാനുബ്നു മള്ഉൻ(رضي الله عنه).

അല്ലാഹുവിൽനിന്നു വഹ്‌യുമൂലം ലഭക്കുന്ന വിവരമല്ലാതെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കാകട്ടെ, മറ്റാർക്കുമാകട്ടെ, യാതൊന്നും അറിയുകയില്ല. ഉദാഹരണമായി: ആരെല്ലാം വിശ്വസിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല, ഓരോ വ്യക്തിയും എത്രകണ്ടു നല്ലവനോ ചീത്തപ്പെട്ടവനോ ആയിരിക്കും, അവർക്കു ഈ ലോകത്തു എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കും, പരലോകത്തു ഓരോരുത്തരുടേയും പ്രതിഫലം എങ്ങിനെയെല്ലാമായിരിക്കും, സത്യനിഷേധികൾക്കു എന്തെല്ലാം ആപത്തുകൾ വരാനിരിക്കുന്നു, നബി (ﷺ) യും സത്യവിശ്വാസികളും ഈ ലോകത്തു എന്തെല്ലാം അനുഭവിക്കും, എപ്പോൾ മരിക്കും, അതെങ്ങനെയായിിക്കും എന്നിത്യാദി എത്രയോ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നബി (ﷺ) ക്കു അറിയുകയില്ലല്ലോ. പ്രത്യേകിച്ചു വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ പര്യവസാനം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കോ നരകത്തിലേക്കോ എന്നൊന്നും വഹ്‌യു കൊണ്ടല്ലാതെ അറിയുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. ചുരുക്കം ചില സഹാബികളെപ്പറ്റി അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ആൾക്കാരാണെന്നു നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നത് ശരിയാണ്. ഇതു വഹ്‌യുമുഖേന അറിവായതു കൊണ്ടായിരിക്കുവാനേ മാർഗ്ഗമുള്ളു. ഉസ്മാനുബ്നു മള്ഊൻ (رضي الله عنه) ൻെറ കാര്യത്തിൽ നബി (ﷺ) ക്ക് സൽപ്രതീക്ഷയാണുള്ളതെങ്കിലും അവിടുന്ന് ഒന്നും തീർത്തു പറയാതിരുന്നതു ആ വിഷയത്തിൽ തിരുമേനിക്ക് പ്രത്യേകമായ അറിവു ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ടുമായിരിക്കും. والله اعلم

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ ٱللَّهِ وَكَفَرْتُم بِهِۦ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِۦ فَـَٔامَنَ وَٱسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٠﴾

10 (നബിയേ) പറയുക:''നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, ഇത് [ഖുർആൻ] അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നായിരിക്കുകയും, അതിൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, ഇതുപോലെയുള്ളതിൽ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിൽ നിന്ന് ഒരു സാക്ഷി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും, അങ്ങനെ അയാൾ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, നിങ്ങൾ (വിശ്വസിക്കാതെ) അഹംഭാവം നടിക്കുകയും, ചെയ്തു (വെങ്കിൽ)? [അപ്പോൾ നിങ്ങൾ തനി അക്രമികളല്ലേ?!] നിശ്ചയമായും, അക്രമികളായ ജനതയെ അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.''

---

10 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتُمْ നങ്ങൾ കണ്ടുവോ. إِن كَانَ ഇതായിരുന്നാൽ. مِنْ عِندِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. وَكَفَرْتُم بِهِ നിങ്ങളിതിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും. وَشَهِدَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയു. شَاهِدٌ ഒരു സാക്ഷി, വല്ല സാക്ഷിയും. مِّن بَنِي إِسْرائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിൽ നിന്ന്. عَلَى مِثْلِهِ ഇതുപോലെയുള്ളതിൽ. فَآمَنَ എന്നിട്ട് അയാൾ വിശ്വസിച്ചു. وَاسْتَكْبَرْتُمْ നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിക്കയും ചെയ്തു. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لاَ يَهْدِي അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ ജനതയെ.

സാരം: വാസ്തവത്തിൽ: ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് അക്രമമാണ് അതോടുകൂടി, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി പരിചയമുള്ള ഇസ്രാഈൽ ജനതയിൽപെട്ട ചിലരും ഖുർആൻെറ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ശരിയാണെന്നു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും, അതിൽ വിശ്വിസക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയമില്ലാത്ത നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതെ ഗർവ്വു നടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു ഒരിക്കലും ന്യായമല്ല. എന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ ആലോചിച്ചറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്. ഇങ്ങിനെ, മനപൂർവ്വം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്ത അക്രമികളെ അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

شاهد من بنى اسرائيل (ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷി) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ആരാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാമാണ് (﵁)ഉദ്ദേശ്യമെന്നാണ് പലരും പറയുന്നത്. അദ്ദേഹം യഹൂദി പണ്ഡിതൻമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരാളായിരുന്നു. അറബികളിൽ വരുവാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകനെസംബന്ധിച്ച് തൗറാത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുളള കാര്യങ്ങൾ നബി (ﷺ) വഴി യഥാർത്ഥമായി പുലർന്നു കണ്ടതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിച്ചതെന്ന കാര്യം പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഈ സൂറത്തു മക്കീസൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതും, അദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിച്ച സംഭവം മദീനായിൽവെച്ചു നടന്നതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സൂറത്തു മക്കീയാണെങ്കിലും, ഈ ആയത്ത് മദനീയാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. ഈ സാക്ഷി കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാമോ (﵁) മറ്റേതെങ്കിലും പ്രത്യേക വ്യക്തിയോ അല്ല, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ തൗറാത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നബി(ﷺ)യിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന എല്ലാ വേദക്കാരും അതിൽ സാമാന്യമായി ഉൾപ്പെടും എന്നാണ് മറ്റൊരഭിപ്രായം. ഇതാണ് കൂടുതൽ യുക്തമായി തോന്നുന്നത്. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാമിനെ (﵁) സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ ആയത്തു അവതരിച്ചതെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതിൻെറ താൽപര്യം, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ തൗറാത്തു പഠിച്ചറിഞ്ഞ് നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വന്നവരുടെ വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ചു എന്നായിരിക്കാം. മറ്റു ചില ആയത്തുകളുടെ അവതരണഹേതുക്കൾ വിരിക്കുമ്പോഴും ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ ഹദീസുകളിലും, സഹാബികളുടെ പ്രസ്താവനകളിലും കാണാറുളളതാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുളളതു ഓർക്കുക. والله اعلم

വിഭാഗം 2

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَآ إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا۟ بِهِۦ فَسَيَقُولُونَ هَـٰذَآ إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾

11 അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണ്: ‘‘ഇതൊരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇതിലേക്ക് ഇവർ ഞങ്ങളെ മുൻകടന്നു വരുകയില്ലായിരുന്നു.’’ അവർ ഇതുമൂലം സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അവർ പറഞ്ഞേക്കും: ‘‘ഇതൊരു പഴക്കം ചെന്ന നുണയാണ്’’ എന്ന്.

---

11 وَقَالَ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ച്. لَوْ كَانَ ഇത് (അത്) ആയിരുന്നെങ്കിൽ. خَيْرًا ഒരു നൻമ, നല്ലത്. مَّا سَبَقُونَا അവർ ഞങ്ങളെ മുൻകടക്കുകയില്ല. إِلَيْهِ അതിലേക്ക്. وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ അവർ ഇതുമൂലം സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ (... ഇല്ലാത്തപ്പോൾ). فَسَيَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞേക്കും, പറയും. هَذَا إِفْكٌ ഇതൊരു നുണയാണ്, കളളമാണ്. قَدِيمٌ പഴഞ്ചൻ, പഴകിയ.

ഭൗതികനേട്ടങ്ങളും, ഐഹികയശസ്സുമാണ് മനുഷ്യൻെറ ഏറ്റവും വലിയ യോഗ്യതയെന്നും, അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മനുഷ്യൻ നല്ലവനും, ചീത്തപ്പെട്ടവനുമായിരിക്കുന്നതെന്നും ധരിക്കുന്നവരെ ഇന്നും അന്നും ധാരാളം കാണാം. ‘അധമൻമാരായ’ ആളുകളാണ് ആദ്യം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതെന്ന കാരണത്താൽ തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെന്നും നൂഹ് (ﷵ) നബിയുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തോടു പറയുകയുണ്ടായി, (ശുഅറാഉ്: 111; ഹൂദ്: 27.)

വളരെ പഴക്കമുള്ള ഒരു ധാരണയാണിത്. തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും, തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതുമെല്ലാം നല്ലത്, അല്ലാത്തവയെല്ലാം മ്ളേച്ഛം. ഇതാണു ഇത്തരക്കാരുടെ അഭിമതം. ഈ ധാരണ ഖുറൈശികളും വെച്ചു പോറ്റിയിരുന്നു. അമ്മാർ (رضي الله عنه), ബിലാൽ (رضي الله عنه), ഖബ്ബാബ് (رضي الله عنه), സ്വുഹൈബ് (رضي الله عنه) മുതലായവരെപ്പോലെ, കേവലം അടിമകളോ ദരിദ്രൻമാരോ ആയിരുന്ന സഹാബികളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് ഖുറൈശികൾ പറയും: 'മുഹമ്മദു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഈ മതം അത്ര നല്ലതാണെങ്കിൽ ഇത്തരം ആളുകളല്ല-ഞങ്ങളൊക്കെയായിരുന്നു-അതിലേക്കു മുമ്പോട്ടു വരേണ്ടത്.' ആദ്യം മുമ്പോട്ടു വന്നവർ കേവലം പാവങ്ങളായതു ആ മതം കൊള്ളരുതാത്തതാണെന്നുള്ളതിനു തെളിവാകുന്നുവെന്നത്രെ അവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ അവർക്കു അതിനോടു വൈരാഗ്യം ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം, അതിനെപ്പറ്റി അവർ മനസ്സിലാക്കാത്തതും, അതിൻെറ മെച്ചം ആസ്വദിച്ചറിയുവാനുള്ള അവസരം അവർക്കു ലഭിക്കാത്തതുമാണ് എന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. പഴക്കം ചെന്ന നുണ (افك قديم) എന്നു അവർ വിശേഷിപ്പിച്ചതു, നബി (ﷺ) യുടെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ പ്രവാചകൻമാരുടെ തൗഹീദു പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാകുന്നു. الناس اعداء ما جهلوا (തങ്ങൾക്കു അറിയാത്തതിൻെറ ശത്രുക്കളായിരിക്കും മനുഷ്യൻമാർ.) എന്നു ഒരു ആപ്തവാക്യമുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണ്.

وَمِن قَبْلِهِۦ كِتَـٰبُ مُوسَىٰٓ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَـٰذَا كِتَـٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾

12 (ജനങ്ങൾക്ക്) നേതൃത്വം നൽകുന്നതായും, കാരുണ്യമായുംകൊണ്ട് മൂസായുടെ ഗ്രന്ഥം ഇതിനുമുമ്പുണ്ട്. അറബിഭാഷയായിക്കൊണ്ട് (അതിനെ ശരിവെച്ച്) സത്യമാക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ ഇതും, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ താക്കീത് ചെയ്വാൻവേണ്ടിയും, സുകൃതം ചെയ്യുന്നവർക്ക് സന്തോഷ വാർത്തയായിക്കൊണ്ടും.

---

12 وَمِن قَبْلِهِ ഇതിൻെറ മുമ്പുണ്ട്. كِتَابُ مُوسَى മൂസായുടെ ഗ്രന്ഥം. إِمَامًا നേതൃത്വം നൽകുന്നതായിട്ട് (വഴികാട്ടിയായി) . وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും. وَهَذَا كِتَابٌ ഇതും ഒരു ഗ്രന്ഥം, ഇതാ ഒരു ഗ്രന്ഥം. مُّصَدِّقٌ സത്യമാക്കുന്ന (സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്ന, ശരിവെക്കുന്ന). لِّسَانًا عَرَبِيًّا അറബിഭാഷയായിക്കൊണ്ട്. لِّيُنذِرَ അത് താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുവാൻവേണ്ടി. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവരെ. وَبُشْرَى സന്തോഷവാർത്തയായും. لِلْمُحْسِنِينَ നന്മ (പുണ്യം, സുകൃതം) ചെയ്യുന്നവർക്ക്.

തൗഹീദു സിദ്ധാന്തം ഒരു പഴക്കം ചെന്ന നുണയാണെന്നു ജല്പിക്കുന്ന ആ മുശ്രിക്കുകൾക്ക് മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ തൗറാത്തിനെപറ്റി തികച്ചും കേട്ടറിവുണ്ട്. അതു ഇസ്റാഈൽ ജനതക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും നേതൃത്വവും നൽകിയിരുന്നുവെന്നും, അവർക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ ഒരു അനുഗ്രഹമായിരുന്നു അതെന്നും അവർക്കറിയാം. അതവർ നിഷേധിക്കാറുമില്ലായിരുന്നു. അപ്പോൾ, ആ സിദ്ധാന്തം ഖുർആൻെറയോ, നബി (ﷺ) യുടെയോ ഒരു പുതുസിദ്ധാന്തമല്ല. തൗറാത്തിലെ സിദ്ധാന്തത്തെ ശരിവെക്കുക മാത്രമാണ് ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നത്. തൗറാത്തു അബ്രീഭാഷയിലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഖുർആൻ-അവരുടെ സൗകര്യാർത്ഥം-അറബിയിലാണുള്ളതും.

إِنَّ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ رَبُّنَا ٱللَّهُ ثُمَّ ٱسْتَقَـٰمُوا۟ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

13 നിശ്ചയമായും, യാതൊരു കൂട്ടർ ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്'' എന്ന് പറയുക [പ്രഖ്യാപിക്കുക]യും, പിന്നീട് ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തു

വോ, അവരുടെമേൽ യാതൊരു ഭയവും ഇല്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ خَٰلِدِينَ فِيهَا جَزَآءَۢ بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿١٤﴾

14 അക്കൂട്ടർ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു-അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ. (അതെ) അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിന് (നൽകപ്പെടുന്ന) പ്രതിഫലമായിട്ട്!

---

13 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. رَبُّنَا اللهُ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ് (എന്ന്). ثُمَّ اسْتَقَامُوا പിന്നീടവർ ചൊവ്വിന് നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. فَلاَ خَوْفٌ എന്നാൽ ഒരു ഭയവുമില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. وَلاَ هُمْ അവർ ഇല്ലതാനും. يَحْزَنُونَ വ്യസനിക്കും. 14 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ആൾക്കാരാണ്. خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട് جَزَاءً പ്രതിഫലമായിട്ടു. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിന്. يَعْمَلُونَ പ്രവൃത്തിക്കും.

തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നേർക്കുനേരെ-കാപട്യത്തിനും ദുർന്നടപ്പിനും വശംവദരാകാതെ-ജീവിച്ചുപോരുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ നേട്ടങ്ങൾ ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണ്. അല്ലാഹുവാണ് തൻെറ റബ്ബ് എന്ന് ശരിക്കും ബോധമുള്ളവന് പരലോകത്തും ഇഹലോകത്തും പേടിക്കുവാനെന്തുണ്ട്?! വ്യസനിക്കുവാനെന്തുണ്ട്?! അനിഷ്ടകരമായ വല്ലതും സംഭവിക്കുമെന്ന ഭയമോ, പ്രിയംകരമായ വല്ലതും നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന ഭയയോ അവർക്കുണ്ടാകുവാനുമില്ല.

وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ إِحۡسَٰنًاۖ حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ كُرۡهًا وَوَضَعَتۡهُ كُرۡهًاۖ وَحَمۡلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ ثَلَٰثُونَ شَهۡرًاۚ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُۥ وَبَلَغَ أَرۡبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوۡزِعۡنِيٓ أَنۡ أَشۡكُرَ نِعۡمَتَكَ ٱلَّتِيٓ أَنۡعَمۡتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَٰلِدَيَّ وَأَنۡ أَعۡمَلَ صَٰلِحًا تَرۡضَىٰهُ وَأَصۡلِحۡ لِي فِي ذُرِّيَّتِيٓۖ إِنِّي تُبۡتُ إِلَيۡكَ وَإِنِّي مِنَ ٱلۡمُسۡلِمِينَ ﴿١٥﴾

15 മനുഷ്യനോട്, അവൻെറ മാതാപിതാക്കളിൽ നൻമ ചെയ്വാൻ നാം 'ഒസിയ്യത്ത്' [ആജ്ഞാനിർദ്ദേശം] നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവൻെറ ഉമ്മ [മാതാവ്] വിഷമിച്ചു കൊണ്ട് അവനെ ഗർഭം ചുമന്നു; വിഷമിച്ചു കൊണ്ട് അവനെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻെറ ഗർഭ(കാല)വും, അവൻെറ (മുലകുടി മാറ്റിക്കൊണ്ടുള്ള) വേർപാടും (കൂടി) മുപ്പതു മാസമായിരിക്കും. അങ്ങനെ, അവൻ തൻെറ പൂർണ്ണശക്തി (അഥവാ ശക്തിപ്രായം) എത്തുകയും, നാല്പതു വയസ്സിങ്കൽ എത്തുകയും, ചെയ്താൽ അവൻ പറയുന്നതാണ്: ''എൻെറ റബ്ബേ! എൻെറ മേലും, എൻെറ മാതാപിതാക്കളുടെ മേലും നീ ചെയ്തുതന്നിട്ടുള്ള നിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിന് നന്ദിചെയ്വാനും, നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുവാനും എനിക്കു നീ പ്രചോദനം നൽകേണമേ! എൻെറ സന്തതികളിൽ എനിക്കു നീ നൻമ വരുത്തിത്തരുകയും വേണമേ! നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിൻെറ അടുക്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ 'മുസ്

ലിം'കളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.''

16 അങ്ങിനെയുള്ളവർ യാതൊരു കൂട്ടര ത്രെ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള നല്ലതി നെ അവരിൽനിന്ന് നാം സ്വീകരിക്കുക യും, അവരുടെ തിൻമകളെ സംബന്ധി ച്ച് നാം വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന താണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ആൾക്കാരിലാ യിരിക്കും(അവർ). (അതെ) അവരോട് ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതായ സത്യവാഗ്ദാനം?

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنۡهُمۡ أَحۡسَنَ مَا عَمِلُواْ وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّـَٔاتِهِمۡ فِيٓ أَصۡحَٰبِ ٱلۡجَنَّةِۖ وَعۡدَ ٱلصِّدۡقِ ٱلَّذِي كَانُواْ يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

---

15 وَوَصَّيْنَا നാം ഒസിയ്യത്ത് (ആജ്ഞാനിർദ്ദേശം) നൽകിയിരിക്കുന്നു. الْإِنسَانَ മനുഷ്യനോട്. بِوَالِدَيْهِ അവൻെറ മാതാപിതാക്കളിൽ. إِحْسَانًا നന്മ ചെയ്‌വാൻ. حَمَلَتْهُ അവനെ ഗർഭം ചുമന്ന്. أُمُّهُ അവൻെറ ഉമമ (മാതാവ്). كُرْهًا വിഷമിച്ച്കൊണ്ട്. وَوَضَعَتْهُ അവനെ അവൾ പ്രസവിക്കയും ചെയ്തു. كُرْهًا വിഷമത്തോടെ. وَحَمْلُهُ അവൻെറ ഗർഭം, ഗർഭം ധരിച്ചത്. وَفِصَالُهُ അവൻെറ വേർപാട് (മുലകുടിമാറ്റലും). ثَلَاثُونَ മുപ്പതാണ്. شَهْرًا മാസം. حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ അങ്ങനെ അവൻ എത്തി യാൽ, പ്രാപിക്കുമ്പോൾ. أَشُدَّهُ അവൻെറ പൂർണ്ണശക്തി (ശക്തി പ്രായം). وَبَلَغَ എത്തുകയും. أَرْبَعِينَ നാൽപ്പതികങൽ. سَنَةً കൊല്ലം (വയസ്സ്). قَالَ അവൻ പറയും. رَبِّ أَوْزِعْنِي റബ്ബേ എനിക്ക് പ്രചോ ദനം നൽകേണമേ, തോന്നിക്കണേ, (സാധിപ്പിക്കണോ). أَنْ أَشْكُرَ ഞാൻ നന്ദി ചെയ്‌വാൻ. نِعْمَتَكَ നിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിന്. الَّتِي أَنْعَمْتَ നീ അനുഗ്രഹം ചെയ്ത. عَلَيَّ എൻെറ മേൽ. وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ എൻെറ മാതാപിതാക്കളുടെ മേലും. وَأَنْ أَعْمَلَ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുവാനും. صَالِحًا നല്ലത്, സൽക്കർമ്മം. تَرْضَاهُ നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന. وَأَصْلِحْ لِي എനിക്ക് നന്നാക്കി (നൻമ വരുത്തി)ത്തരു കയയും വേണമേ. فِي ذُرِّيَّتِي എൻെറ സന്തതകളിൽ. إِنِّي تُبْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ച്, മടങ്ങി. إِلَيْكَ നിൻെറ അടുക്കലേക്ക്. وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. مِنَ الْمُسْلِمِينَ മുസ്ലിംകളിൽ (കീഴൊതുക്കമുള്ളവരിൽ) പെട്ടവനുമാണ്. 16 أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ യാതൊരുവരാണ്. نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് നാം സ്വീകരിക്കും. أَحْسَنَ مَا യാതൊന്നിൽ നല്ലതിനെ. عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ച. وَنَتَجَاوَزُ നാം വിട്ടുകൊടുക്കയും ചെയ്യും. عَن سَيِّئَاتِهِمْ അവരുടെ തിന്മകളെ സംബന്ധിച്ച. فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ ആൾക്കാരിൽ. وَعْدَ الصِّدْقِ സത്യവാഗ്ദാനം. الَّذِي كَانُوا അവരായിരുന്നതായ. يُوعَدُونَ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന.

മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമയെക്കുറിച്ചു ഖുർആൻ ശക്തിയായ ഭാഷയിലും, ആവർത്തി ച്ചും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. وصينا (നാം ഒസിയ്യത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഥവാ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശം നൽകിയിരിക്കുന്നു) എന്ന തലക്കെട്ടോടുകൂടിയും, തൗഹീദിൻെറ കല്പന യോടു അനുബന്ധിച്ചുമാണ് പലപ്പോഴും അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളത്. വിഷയത്തിൻെറ ഗൗരവത്തെയാണ് ഇതെല്ലാം കുറിക്കുന്നത്. സൂ: ലുഖ്മാനിൽ കണ്ടതുപോലെ, പിതാവിനെ അപേക്ഷിച്ച് മാതാവിനോടാണ് മനുഷ്യനു കൂടുതൽ ബാധ്യതയുള്ളതെന്നു ഇവിടെയും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. മക്കൾക്കുവേണ്ടി അവരുടെ മാതാപിതാക്കള അനുഭവിക്കേ ണ്ടി വരുന്ന ക്ളേശങ്ങളും, യാതനകളും മക്കൾക്കു അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതു അവരും മാതാ പിതാക്കളായിത്തീരുമ്പോൾ മാത്രമായിരിക്കും. പ്രതിഫലം നിർണ്ണയിക്കുവാൻ സാധ്യമാത്തതാ ണ് അവരോടുള്ള കടപ്പാട്. മാതാപിതാക്കളെ അടിമകളായി കണ്ടെത്തുകയും, എന്നിട്ടവരെ വിലക്കുവാങ്ങി മോചിപ്പിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിലല്ലാതെ, അവരോടുള്ള കടപ്പാടിന് പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ മക്കൾക്കു സാധ്യമല്ല എന്നു നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സ്മര ണീയമാകുന്നു. (മുസ്ലീം.) മാതാപിതാക്കൾക്കുവേണ്ടി رب ارحمهما كما ربيانى صغيرا (എൻെറ രക്ഷിതാ വേ, അവർ രണ്ടുപേരും ചെറുപ്പത്തിൽ എന്നെ പരിപാലിച്ചു വളർത്തിയതുപോലെ, നീ അവർ ക്കു കരുണ ചെയ്യേണമേ!) എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അല്ലാഹു മക്കളോടു കല്പിക്കുന്നു. (സൂ:

ഇസ്രാഉ് 24.) സൂറത്തു ലുഖ്മാൻ 14ഉം അതിൻെറ വിവരണവും ഇവിടെയും ഓർമ്മിക്കുക.

ഒരു മാതാവു ഗർഭവതിയായാൽ പ്രസവംവരെ, അവസാനത്തെ മാസങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും, അനുഭവിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടും ക്ളേശവും കണക്കില്ല. പ്രസവമാണെങ്കിൽ മരണത്തിൻെറ വക്കോളം അവളെ എത്തിക്കുന്നു. പിന്നീടു മുലകുടി അവസാനിക്കുന്നതുവരെ തൻെറ ശിശുവിനുവേണ്ടി അവൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ത്യാഗങ്ങളും വിഷമങ്ങളും പുറമെയും. ചുരുക്കത്തിൽ മുപ്പതിൽ കുറയാത്ത മാസങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ഒരു കുട്ടിയെച്ചൊല്ലി മാതാവു യാതനകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. മക്കൾക്കുവേണ്ടി പിതാവിൻെറ ത്യാഗം എത്ര വലുതാണെങ്കിലും മാതാവിമേതാണ് അതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ചതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അവരുടെ വാർദ്ധക്യ കാലത്തു അവരെ നന്നായി ശുശ്രൂഷിക്കുകയും, അവരോടു വിനയത്തോടെ പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ടല്ലാതെ അവരോടുളള കടപ്പാട് അല്പമെങ്കിലും തീർക്കുവാൻ മക്കൾക്കു സാധ്യമല്ല തന്നെ.

ഗർഭകാലവും, മുലകുടികാലവുംകൂടി മുപ്പതു മാസമാണെന്നു ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. മുലകുടിയുടെ പൂർണ്ണകാലം രണ്ടുകൊല്ലമാണെന്നു സൂ: അൽബഖറഃ233ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ ഗർഭകാലം സാധാരണ ഒമ്പതു മാസവും ഏതാനും ദിവസങ്ങളുമായിരിക്കും. ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഏറിയും കുറഞ്ഞും ആകാറുണ്ട്. ഗർഭത്തിൻെറ ഏറ്റവും ചുരങ്ങിയ കാലം ആറു മാസം ആകാമെന്നു ഈ വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. വിവാഹാനന്തരം ആറുമാസം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ പ്രസവിച്ച ഒരു സ്ത്രീയുടെ പേരിൽ, ആ കുട്ടി തൻേറതല്ലെന്നു അവളുടെ ഭർത്താവ് ഉസ്മാൻ (ﷺ) ൻെറ അടുക്കൽ വാദിക്കുകയുണ്ടായി. ഉസ്മാൻ (ﷺ) ആദ്യം ആ വാദം ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഈ ആയത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അലി (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം പിന്നീടു ആദ്യവിധിമാറ്റുകയും, ഗർഭകാലം ആറുമാസം മാത്രം ആവാനിടയുണ്ടെന്നും, കുട്ടി ഭർത്താവിൻേറതു തന്നെയാണെന്നും തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. (رواه ابن اسحق) മിക്ക പണ്ഡിതൻമാരും അലി (ﷺ) യുടെ ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചവരാകുന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രപടുക്കളും ഈ അഭിപ്രായം ശരിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഇമാം റാസീ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗർഭകാലവും മുലകുടികാലവും കൂടി മുപ്പതുമാസമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ഗർഭകാലത്തിൻെറ ഏറ്റക്കുറവനുസരിച്ച് മുലകുടികാലത്തിലും ഏറ്റക്കുറവു വരുത്തേണ്ടതാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായതു ആറുമാസം കൊണ്ടു പ്രസവിച്ച കുട്ടിക്കു രണ്ടു കൊല്ലം, ഒമ്പതു മാസംകൊണ്ടു പ്രസവിച്ച കുട്ടിക്ക് ഇരുപത്തൊന്നു മാസം എന്ന തോതിൽ. മുലകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. കുട്ടിയുടെ ആരോഗ്യപരമായി നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായം ഒരു നല്ല അഭിപ്രായമാണെന്നു കാണാം. മുലകുടിപൂർത്തിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്നവർക്കാണ് രണ്ടു കൊല്ലക്കാലം പറഞ്ഞിട്ടുളളതെന്നും, വേണ്ടിവന്നാൽ മാതാപിതാക്കൾ കൂടിയാലോചിച്ചു അതിൽ വ്യത്യാസപ്പെടുത്താമെന്നും സൂറത്തുൽ ബഖറഃയിലെ 233-ാം ആയത്തിൽ പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുളളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. (لمن اراد ان يتم الرضاعة الي قوله فان ارادا نصالاعن تراض الخ)

മനുഷ്യൻെറ വിവേകബുദ്ധിക്കു പക്വതയും പാകതയും എത്തുന്ന പ്രായമാണ് നാൽപതു വയസ്സ്. പ്രവാചകൻമാർക്കു പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതും മിക്കവാറും നാൽപതു വയസ്സിലാണെന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഏറെക്കുറെ മുപ്പത്തിമൂന്നു വയസ്സുമുതൽ യുവത്വത്തിൻേറതായ പ്രത്യേകതകളിൽ മാറ്റം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, പകരം പാകതയുടെയും പരിചയത്തിൻെറയും വിശേഷതകൾ മനുഷ്യനിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാൽപതു തികയുമ്പോഴേക്കും അതു അതിൻെറ പൂർണ്ണാവസ്ഥ പ്രാപിക്കുന്നു. അനന്തരം ഏറെക്കുറെ അറുപതുവരേക്കും വലിയൊരു മാറ്റം കൂടാതെ ആ നില തുടരുകയും, പിന്നീടു ഗതി കീഴ്പോട്ടു മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. സാഹചര്യങ്ങൾക്കും പരിതസ്ഥിതികൾക്കും അനുസരിച്ചു വ്യത്യാസം

കാണാമെങ്കിലും പൊതുനില ഇതാണ്.

ശരിയായ തന്റേടവും, പാകതയും എത്തുന്ന ആ നാൽപതിങ്കൽ എത്തുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ അവന്റെ മുമ്പോട്ടും പിമ്പോട്ടും തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നപക്ഷം, ഒരു വശത്തു അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും, മറുവശത്തു തന്റെ സന്താനങ്ങളെയും അവനു കാണാം. ഇരുകൂട്ടരുമായും തനിക്കുള്ള കെട്ടുപാടുകളും, ഓരോ വശത്തൂടെ തന്റെ മേലുള്ള കടപ്പാടുകളും, ഭൂതഭാവി സ്മരണകളും അവന്റെ മനസ്സിൽ ഉദയം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, അവൻ അതാ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: رب اوزعنى – الى المسلمين (‘എന്റെ രക്ഷിതാവേ!’ എന്നു തുടങ്ങി ‘‘ഞാൻ മുസ്ലിംകളിൽ പെട്ടവനുമാകുന്നു’’ എന്നുവരെ). അതെ, അവൻ തന്നെക്കുറിച്ചും, തന്റെ മാതാപിതാക്കളെക്കുറിച്ചും, മക്കളെക്കുറിച്ചും ബോധവനായിത്തീരുന്നു. എല്ലാവരുടെയും നൻമക്കുവേണ്ടി അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയാണ് എല്ലാ നൻമയിലും വെച്ച് അവൻ പ്രധാനമായിക്കാണുന്നതും.

കേവലം, സത്യവിശ്വാസിയായ നല്ല മനുഷ്യനിൽ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്നതും, ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമായ ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണ് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിശിഷ്ടൻമാർക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ. അടുത്ത വചനത്തിൽ നേരെമറിച്ച് ദുഷ്ടരായ മക്കളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നു:

وَٱلَّذِى قَالَ لِوَٰلِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَآ أَتَعِدَانِنِىٓ أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ ٱلْقُرُونُ مِن قَبْلِى وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ ٱللَّهَ وَيْلَكَ ءَامِنْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

17 തന്റെ മാതാപിതാക്കളോട് (ഇപ്രകാരം) പറയുന്നവനാകട്ടെ, ‘‘ച്ഛെ! നിങ്ങൾ രണ്ടാളും!’’ [എനിക്ക് നിങ്ങളോട് അറപ്പും വെറുപ്പും തോന്നുന്നു!] എന്റെ മുമ്പ് (പല) തലമുറകൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. (ആരും പുറത്തു വന്നിട്ടില്ല.) എന്നിരിക്കെ, ഞാൻ (മരണശേഷം) പുറത്തു കൊണ്ടുവരപ്പെടുമെന്ന് നിങ്ങൾ എന്നെ താക്കീത് ചെയ്യുകയോ?!’’ അവർ രണ്ടുപേരുമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനോട് സഹായമർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു; (അവർ പറയുന്നു;) ‘‘നിന്റെ നാശം! നീ വിശ്വസിച്ചേക്കുക! നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം യഥാർത്ഥമാണ്;’’ അപ്പോൾ അവൻ പറയുന്നു: ‘‘ഇത് പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണകഥകളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല;’’

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ فِىٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ خَٰسِرِينَ ﴿١٨﴾

18 (ഇങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ മേൽ (ശിക്ഷയുടെ) വാക്ക് യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവരത്രെ; (അതെ) ജിന്നുകളിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽ നിന്നും അവരുടെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ! (കാരണം) നിശ്ചയമായും, അവർ നഷ്ടപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

وَلِكُلٍّ دَرَجَٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوا۟ ۖ وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَٰلَهُمْ

19 എല്ലാവർക്കുമുണ്ട് അവർ പ്രവർത്തിച്ചതനുസരിച്ച് പദവികൾ. (അതുകൊണ്ടും)

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٩﴾	അവർക്ക് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് (പ്രതിഫലം) നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയും ആകുന്നു (അത്). അവർ അക്രമിക്കപ്പെടുകയില്ലതാനും.

---

17 وَالَّذِي قَالَ പറഞ്ഞ (പറയുന്ന)വനാകട്ടെ. لِوَالِدَيْهِ തന്റെ മാതാപിതാ(ജനയിതാ)ക്കളോട്. أُفٍّ ച്ഛെ, പ്പെ (വെറുപ്പ്, അറപ്പ്). لَّكُمَا നിങ്ങളോട്. أَتَعِدَانِنِي നിങ്ങൾ രണ്ടാളും എന്നോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യുകയോ. أَنْ أُخْرَجَ ഞാൻ (എന്നെ) പുറത്തുകൊണ്ട് വരപ്പെടുമെന്ന്. وَقَدْ خَلَتِ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് എന്നിരിക്കെ. الْقُرُونُ തലമുറകൾ, കാലക്കാർ. مِن قَبْلِي എന്റെ മുമ്പ്. وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ അവർ രണ്ടുപേരും സഹായമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. وَيْلَكَ നിന്റെ നാശം, കഷ്ടം. آمِنْ നീ വിശ്വസിക്കുക. إِنَّ وَعْدَ اللهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം. حَقٌّ യഥാർത്ഥമാണ്. فَيَقُولُ അപ്പോൾ അവൻ പറയുന്നു, പറയും. مَا هَٰذَا ഇതല്ല. إِلَّا أَسَاطِيرُ പുരാണങ്ങൾ (പഴങ്കഥകൾ, ഐതിഹ്യങ്ങൾ) അല്ലാതെ. الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ. 18 أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. الَّذِينَ യാതൊരുവരാണ്. حَقَّ عَلَيْهِمُ അവരിൽ യഥാർത്ഥമായി (സ്ഥാപിതമായി)രിക്കുന്ന. الْقَوْلُ വാക്ക്, വാക്യം. فِي أُمَمٍ സമുദായങ്ങളിൽ (സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ). قَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ള. مِن قَبْلِهِم അവരുടെ മുമ്പ്. مِّنَ الْجِنِّ ജിന്നിൽനിന്ന്. وَالْإِنسِ മനുഷ്യരിൽനിന്നും. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരാകുന്നു, ആയിരുന്നു, ആയി. خَاسِرِينَ നഷ്ടക്കാർ. 19 وَلِكُلٍّ എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. دَرَجَاتٌ ചില പദവികൾ. مِّمَّا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്, പ്രവർത്തിച്ചതുമൂലം. وَلِيُوَفِّيَهُمْ അവർക്ക് അവൻ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുവാനും. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, കർമ്മങ്ങൾ. وَهُمْ അവർ. لَا يُظْلَمُونَ അക്രമിക്കപ്പെടുകയുമില്ല.

സത്യവിശ്വാസികളും, മക്കളുടെ നന്മയിൽ ആകാംക്ഷയുള്ളവരുമായ മാതാപിതാക്കളും, പരലോകജിവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവനും മാതപിതാക്കളോടു പരുഷമായി പെരുമാറുന്നവനുമായ മകനും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ഒരു സംഭാഷണമാതൃകയാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അവർ അവനെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു. അവൻ 'ച്ഛെ!' 'പ്പെ!' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു അറപ്പും വെറുപ്പും പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കയർക്കുകയും, കുതർക്കം പറയുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. മരണപ്പെട്ടശേഷം വീണ്ടും ഞാൻ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമെന്നും, എന്നിട്ട് എന്റെ കർമ്മങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുമെന്നുമാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു?! എത്രയോ തലമുറകൾ ഇതിനമുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയി. അവരാരും തിരിച്ചു വന്നിട്ടില്ലല്ലോ.........' എന്നിങ്ങിനെ പരലോക നിഷേധികൾ പണ്ടുമുതൽക്കേ പറഞ്ഞുവന്ന അതേവാക്കുകൾ തന്നെ ഇവനും പറയുന്നു. പുത്രവാൽസല്യവും, അവന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കയും ആ മാതാപിതാക്കളെ ധർമ്മസങ്കടത്തിലാക്കുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; അവനെ ഗുണദോഷിക്കുന്നു; വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപദേശിക്കുന്നു. അവൻ അതൊന്നും ചെവിക്കൊള്ളുന്നില്ല. അവന്റെ അങ്ങേ അറ്റത്തെ ഗുണകാംക്ഷികളായ ആ മാതാപിതാക്കളോടു അവന് അനുഭാവം പോലും പ്രകടമാകുന്നില്ല. ''അതൊക്കെ ചില പഴഞ്ചൻ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളാണ്, യുക്തിക്കു നിരക്കാത്തതാണ്, അതൊന്നും വിശ്വസിക്കുവാൻ ഇനി ആളെക്കിട്ടുകയില്ല.............'' എന്നൊക്കെ പ്രസംഗിച്ചു കൊണ്ടു അവൻ സ്വയം ജയഭേരി മുഴക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹു ഉപമാരൂപത്തിൽ വിവരിച്ച ഇത്തരം സംഭവങ്ങളൊന്നും കേവലം സങ്കൽപങ്ങളല്ല. അതും, അതിലധികവും ഇന്നു ധാരാളക്കണക്കിൽ നടന്നുവരുന്ന പരമാർത്ഥങ്ങളാണ്.

പരലോകനിഷേധികളായിക്കൊണ്ടു ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിലും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും എത്രയോ ആളുകൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കു പാത്രവാൻമാരായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഈ ഭൗതികൻമാരും ഉൾപ്പെടുന്നു. നിഷേധികളുടെ ആധിക്യം അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാനടപടികൾക്കു തടസ്സമല്ല. ഓരോരുത്തന്റെയും കർമ്മഫല

ങ്ങൾ-നല്ലതാകട്ടെ, ചീത്തയാകട്ടെ-അവൻ ശരിക്കും നീതിനിഷ്ഠയോടെ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَـٰتِكُمْ فِى حَيَاتِكُمُ ٱلدُّنْيَا وَٱسْتَمْتَعْتُم بِهَا فَٱلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ ٱلْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

20 അവിശ്വസിച്ചവർ നരകത്തിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം (അവരോട് പറയപ്പെടും): ''നിങ്ങളുടെ വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളെ (ല്ലാം) നിങ്ങളുടെ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വെച്ച് നിങ്ങൾ പാഴാക്കിക്കളയുകയും, അവകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സുഖമെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇനി, ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് നിന്ദ്യതയുടെ ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നു; (കാരണം:) നിങ്ങൾ, ഭൂമിയിൽ ന്യായമല്ലാത്തവിധം അഹംഭാവം നടിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും, നിങ്ങൾ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ടും (തന്നെ).

---

20 وَيَوْمَ يُعْرَضُ പ്രദർശിപ്പിക്ക(കാട്ട)പ്പെടുന്ന ദിവസം. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. عَلَى النَّارِ നരകത്തിങ്കൽ. أَذْهَبْتُمْ നിങ്ങൾ പോക്കി, പാഴാക്കി. طَيِّبَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ വിശിഷ്ട (നല്ല) വസ്തുക്കളെ. فِي حَيَاتِكُمُ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ. الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ, ഐഹിക. وَاسْتَمْتَعْتُم നിങ്ങൾ ഉപയോഗം(സുഖം) എടുക്കുകയും ചെയ്തു. بِهَا അവകൊണ്ട്. فَالْيَوْمَ ഇനി (അതിനാൽ) ഇന്ന്. تُجْزَوْنَ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നു. عَذَابَ الْهُونِ നിന്ദ്യതയുടെ ശിക്ഷ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട്. تَسْتَكْبِرُونَ നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിക്കും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായമല്ലാത്തവിധം, ശരിക്കല്ലാതെ. وَبِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടും. تَفْسُقُونَ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും.

ഭൂമിയിൽവെച്ചു നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച എല്ലാ നല്ല വസ്തുക്കളെയും, നിങ്ങളുടെ ഐഹിക സുഖങ്ങൾക്കും അന്തസ്സിനുംവേണ്ടി നിങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ചു നശിപ്പിച്ചു; നിങ്ങളുടെ ഭാവിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുമാറു അവയൊന്നും നിങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്തില്ല; ഗർവ്വിഷ്ഠരും തോന്നിയവാസികളുമായി നിങ്ങൾ കാലം കഴിച്ചു; മരണാനന്തര കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചതേയില്ല; അതുകൊണ്ട് എനി നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങേഅറ്റം അപമാനത്തിൻെറയും നിന്ദ്യതയുടെയും ശിക്ഷയാണ് ഇവിടെ ലഭിക്കുവാനുള്ളതു എന്നു സാരം. ഐഹികസുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ മുഴുകുകയും അവയെ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കെല്ലാം ഇതിൽ താക്കീതുണ്ട്. അത്യാവശ്യമായ അളവിൽ മാത്രം ഐഹികവിഭവങ്ങൾ നന്ദിപൂർവ്വം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക, സുഖാഡംബരങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം ത്യജിക്കുക, ഇതാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യേണ്ടത്. നബി (ﷺ) യും, സഹാബത്തും നമുക്കു കാണിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതും അതാണ്.

വിഭാഗം 3

۞ وَٱذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنذَرَ قَوْمَهُۥ بِٱلْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ ٱلنُّذُرُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦٓ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّا ٱللَّهَ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

21 ആദ് (ഗോത്രത്തി)ൻെറ സഹോദരനെ [ഹൂദിനെ] ഓർമ്മിക്കുക. അതായത്, 'അഹ്ഖാഫി'ൽവെച്ച് അദ്ദേഹം തൻെറ ജനതയെ താക്കീതുചെയ്ത സന്ദർഭം; അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുമ്പിലും പിമ്പിലും (പല) താക്കീതുകാർ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടു

عَظِيمٍ ﴿٢١﴾

മുണ്ട്, ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുത്; നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നു''എന്ന്.

---

21 وَاذْكُرْ ഓർക്കുക. أَخَا عَادٍ ആദിൻെറ സഹോദരനെ. إِذْ أَنذَرَ അദ്ദേഹം താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകിയപ്പോൾ. قَوْمَهُ തൻെറ ജനതക്ക്. بِالْأَحْقَافِ അഹ്ഖാഫിൽവെച്ച്. وَقَدْ خَلَتِ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുമുണ്ട്. النُّذُرُ താക്കീതുകാർ. مِن بَيْنِ يَدَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുന്നിൽ. وَمِنْ خَلْفِهِ പിന്നിലും. أَلَّا تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന്. إِلَّا اللهَ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ. عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ. عَظِيمٍ വമ്പിച്ച.

യമനിൻെറയും, ഹളർമൗത്തിൻെറയും ഇടയ്ക്കു അറേബ്യായുടെ തെക്കേ കടലോര പ്രദേശങ്ങളിൽ പാറക്കുന്നുകൾക്കിടയിലൂടെ സ്ഥിതചെയ്യുന്ന മണൽഭൂമികളാണ് അഹ്ഖാഫ് (الاحقاف) ഹൂദ് (ﷺ)നബിയുടെ ജനതയായ ആദ് ഗോത്രത്തിൻെറ വാസസ്ഥലമായിരുന്നു അത്. മറ്റു പല പ്രവാചകൻമാരും ചെയ്തതുപോലെ അദ്ദേഹം അവരെ തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു താക്കീതു ചെയ്കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനു നേരെ അവർ സ്വീകരിച്ച നിലപാടും അതിൻെറ അനന്തരഫലവുമാണ് താഴെ വിവരിക്കുന്നത്. (ആദിനെക്കുറിച്ച് സൂ: ശുഅറാഉ് 123-140 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു ഓർക്കുക.)

قَالُوٓاْ أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ ﴿٢٢﴾

22 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരിൽ [ദൈവങ്ങളിൽ] നിന്ന് ഞങ്ങളെ തിരിച്ചുവിടുവാൻവേണ്ടി നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണോ? ! എന്നാൽ, നീ ഞങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നത് [താക്കീത് ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷ] ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നു തരിക- നീ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ!''

قَالَ إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ عِندَ ٱللَّهِ وَأُبَلِّغُكُم مَّآ أُرْسِلْتُ بِهِۦ وَلَـٰكِنِّىٓ أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٣﴾

23 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, (അതിൻെറ) അറിവ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാണ്. ഞാൻ യാതൊന്നുമായി നിയോഗിച്ചയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുതരുകയാണ്. പക്ഷേ, വിഡ്ഢിത്തം ചെയ്യുന്ന (അഥവാ വിവരമില്ലാത്ത) ഒരു ജനതയായി നിങ്ങളെ ഞാൻ കാണുന്നു.''

---

22 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. أَجِئْتَنَا നീ ഞങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കയാണോ. لِتَأْفِكَنَا നീ ഞങ്ങളെ തിരിച്ചു (തെറ്റിച്ചു) വിടുവാൻ. عَنْ آلِهَتِنَا ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളിൽ നിന്ന്. فَأْتِنَا എന്നാൽ നീ ഞങ്ങൾക്ക് വാ. بِمَا تَعِدُنَا നീ ഞങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതുംകൊണ്ട്. إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ. مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവരിൽ. 23 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنَّمَا الْعِلْمُ നിശ്ചയമായും അറിവ്. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലാണ്. وَأُبَلِّغُكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുതരുന്നു. مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ ഞാൻ ഏതുമായി അയക്കപ്പെട്ടുവോ അത്. وَلَكِنِّي എങ്കിലും (പക്ഷേ) ഞാൻ. أَرَاكُمْ നിങ്ങളെ ഞാൻ കാണുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനതയായി. تَجْهَلُونَ അറിയാത്ത വിഡ്ഢിത്തം ചെയ്യുന്ന.

ഹൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഉപദേശത്തിൻെറയും, അതിനു അവരിൽനിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണത്തിൻെറയും രത്നച്ചുരുക്കമാണിത്. അവർക്കു ഭവിച്ച ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചാണ് തുടർന്നു പറയുന്നത്. മഴയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, ഒരു കാർമേഘം ചക്രവാളത്തിൽ പൊന്തിവരുന്നതു അവർ കാണുകയുണ്ടായി. ഇതവരുടെ ശിക്ഷയുടെ മുന്നോടിയായിരുന്നു.

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا۟ هَٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ۚ بَلْ هُوَ مَا ٱسْتَعْجَلْتُم بِهِۦ ۖ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

24 അങ്ങനെ, അത് [ആ ശിക്ഷ] തങ്ങളുടെ താഴ്‌വരകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് (വെളിപ്പെട്ട) ഒരു മേഘമായിക്കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''ഇതാ, നമുക്ക് മഴ നൽകുന്ന ഒരു മേഘം (വെളിപ്പെടുന്നു)!'' ''(അല്ല-) പക്ഷേ, അത് നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി ധൃതികൂട്ടിയോ അതാണ്; (അതെ) വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു (ഭയങ്കര) കാറ്റ്!

تُدَمِّرُ كُلَّ شَىْءٍۭ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا۟ لَا يُرَىٰٓ إِلَّا مَسَٰكِنُهُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْقَوْمَ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٢٥﴾

25 ''(ആ കാറ്റ്) അതിൻെറ റബ്ബിൻെറ കല്പനപ്രകാരം എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും തകർത്ത് (നശിപ്പിച്ചു) കളയും!'' അങ്ങനെ അവർ, പ്രഭാതവേളയിൽ തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) കാണപ്പെടാത്ത വിധത്തിലായിത്തീർന്നു. കുറ്റവാളികളായ ജനതക്ക് അപ്രകാരം നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു.

24 فَلَمَّا رَأَوْهُ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവർ അത് കണ്ടപ്പോൾ. عَارِضًا വെളിപ്പെട്ടതായി, മേഘമായിട്ട്. مُّسْتَقْبِلَ അഭിമുഖീകരിച്ച (മുന്നിട്ട്) വരുന്ന. أَوْدِيَتِهِمْ അവരുടെ താഴ്‌വരകളെ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. هَذَا عَارِضٌ ഇതാ ഒരു മേഘം (വെളിപ്പെടുന്നു). مُّمْطِرُنَا നമുക്ക് മഴ നൽകുന്ന. بَلْ هُوَ എങ്കിലും അത്. مَا اسْتَعْجَلْتُمْ നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടിയതാണ്. بِهِ അതിന്. رِيحٌ ഒരു കാറ്റ്. فِيهَا അതിലുണ്ട് (അതുൾക്കൊള്ളുന്നു). عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ. 25 تُدَمِّرُ അത് തകർക്കും. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും. بِأَمْرِ رَبِّهَا അതിൻെറ റബ്ബിൻെറ കല്പനപ്രകാരം. فَأَصْبَحُوا എന്നിട്ട് അവർ (രാവിലെ) ആയിത്തീർന്നു. لاَ يُرَى കാണപ്പെടാത്തവിധം. إِلاَّ مَسَاكِنُهُمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളല്ലാതെ. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായ ജനതക്ക്.

ഏഴു രാവും എട്ടു പകലും നീണ്ടുനിന്ന അത്യുഗ്രമായ ആ കൊടുങ്കാറ്റ് അവരെ മുഴുവനും നാമാവശേഷമാക്കി; അവരുടെ വാസസ്ഥലമായ ആ പ്രദേശം ഒഴിച്ചു മറ്റെല്ലാം നശിച്ചുപോയി എന്നു സാരം. ആയിശ (رضي الله عنها) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ശക്തിയായി കാറ്റടിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നു:

اللهم انى اسألك خيرها وخيرما فيها وخير ما ارسلت به واعوذبك من شرها وشرمافيها وشرما ارسلت به

(അല്ലാഹുവേ! ഇതിൻെറ ഗുണവും, ഇതുൾക്കൊള്ളുന്നതിൻെറ ഗുണവും, ഇതു അയക്കപ്പെട്ടതിലുള്ള ഗുണവും ഞാൻ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. ഇതിൻെറ ദോഷത്തിൽനിന്നും, ഇതുൾക്കൊള്ളുന്നതിൻെറ ദോഷത്തിൽനിന്നും, ഇതു അയക്കപ്പെട്ടതിലുള്ള ദോഷത്തിൽനിന്നും ഞാൻ നിന്നോടു ശരണം തേടുന്നു.) അങ്ങനെ, അന്തരീക്ഷത്തിനു ഭാവഭേദം വന്നാൽ, തിരുമേനിക്ക് (പരിഭ്രമം നിമിത്തം) നിറമാറ്റം വരുകയും, അവിടുന്ന് അകത്തും പുറത്തും, മുമ്പോട്ടും, പിമ്പോട്ടും വന്നും പോയും കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. മഴ പെയ്താൽ അവിടു

ത്തേക്ക് ആശ്വാസമാകും. ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: 'ഇതാ നമുക്കു മഴ നൽകുന്ന ഒരു കാർമേഘം വെളിപ്പെടുന്നു' (هذا عارض ممطرنا) എന്നു ആദ് ജനത പറഞ്ഞതുപോലെ ആയേക്കുമോ അതെന്നു എനിക്കറിയുകയില്ലല്ലോ!' (മു; തി; ന.) ആപൽസാധ്യതയുള്ള വല്ല സംഭവ ങ്ങളും കാണുമ്പോൾ, ആപത്തിനെ ഭയപ്പെടുകയും, വിനയത്തോടും ഭക്തിയോടുംകൂടി അല്ലാഹുവോടു രക്ഷക്കപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു ണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ആപത്തുകൾ, എപ്പോഴാണു, എങ്ങിനെയൊക്കെയാണു സംഭവിക്കുകയെന്നു നമുക്കറിയുകയില്ലല്ലോ. അവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَلَقَدْ مَكَّنَّٰهُمْ فِيمَآ إِن مَّكَّنَّٰكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَٰرًا وَأَفْـِٔدَةً فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَآ أَبْصَٰرُهُمْ وَلَآ أَفْـِٔدَتُهُم مِّن شَىْءٍ إِذْ كَانُوا۟ يَجْحَدُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٦﴾

26 നിങ്ങൾക്ക് നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിത്ത ന്നിട്ടില്ലാത്ത വിഷയത്തിൽ (പലതിലും) തീർച്ചയായും അവർക്ക് [ആദിന്] നാം സൗകര്യം നൽകുകയുണ്ടായി. അവർ ക്ക് നാം കേൾവിയും, കാഴ്ചയും ഹൃദ യവും നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ, അവ രുടെ കേൾവിയാകട്ടെ, കാഴ്ചയാകട്ടെ, ഹൃദയമാകട്ടെ, ഒട്ടും തന്നെ അവർക്ക് ഉപകരിച്ചില്ല; അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയ ത്ത്' [ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തം] കളെ അവർ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ! ഏ തൊന്നിനെക്കുറിച്ചു അവർ പരിഹസി ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് [ആ ശിക്ഷ] അവരിൽ വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

---

26 وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ തീർച്ചയായും, അവർക്ക് നാം സൗകര്യം (സ്വാധീനം) നൽകി. فِيمَا യാതൊന്നിൽ. إِن مَّكَّنَّاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം സൗകര്യം നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത. فِيهِ അതിൽ. وَجَعَلْنَا لَهُمْ അവർക്ക് നാം ഉണ്ടാക്കുകയും (നൽകുകയും) ചെയ്തു. سَمْعًا കേൾവി. وَأَبْصَارًا കാഴ്ചകളും. وَأَفْئِدَةً ഹൃദയങ്ങളും. فَمَا أَغْنَىٰ എന്നിട്ട് പര്യാപ്തമാക്കില്ല (ഉപകരിച്ചില്ല). عَنْهُمْ അവർക്ക്. سَمْعُهُمْ അവരുടെ കേൾവി. وَلَا أَبْصَارُهُمْ അവരുടെ കാഴ്ചകളും ഇല്ല. وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുമില്ല. مِّن شَيْءٍ യാതൊന്നും (ഒട്ടും) തന്നെ. إِذْ كَانُوا അവരായയിരുന്നതിനാൽ. يَجْحَدُونَ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുക. بِآيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ. وَحَاقَ بِهِم അവരിൽ വലയം ചെയ്കയും (ഇറങ്ങുകയും) ചെയ്തു. مَّا യാതൊരു കാര്യം. كَانُوا بِهِ അതിനെപ്പറ്റി അവരായിരുന്നു. يَسْتَهْزِئُونَ പരിഹസിച്ചുകൊ ണ്ടിരിക്കും.

സാരം: കയ്യൂക്ക്, മെയ്യൂക്ക്, സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധി മുതലായ പലതിലും നിങ്ങളെക്കാൾ മികച്ചവരായിരുന്നു അവർ. കാര്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുവാനുള്ള കണ്ണും കരുത്തും ബുദ്ധി ശക്തിയു മെല്ലാം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതൊന്നും അവർ വേണ്ടപ്രകാരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയില്ല. നമ്മുടെ സന്ദേശങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവർ നിഷേധിച്ചു. അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചതേയില്ല. താക്കീതുകളെ പരിഹസിക്കയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർക്കു താക്കീതു ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷ അവരെ വലയം ചെയ്തു. ഇതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും ഒരു പാഠമായിരിക്കേ ണ്ടതാകുന്നു.

വിഭാഗം 4

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُم مِّنَ ٱلْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا

27 നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള(ചില) രാജ്യ ങ്ങളെയും നാം നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി

ٱلْـَٔايَـٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٧﴾

ട്ടുണ്ട്; അവർ [ആ രാജ്യക്കാർ] മടങ്ങുവാൻ വേണ്ടി, 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. [അവർ സ്വീകരിച്ചില്ല. അതാണ് കാരണം.]

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةًۢ ۖ بَلْ ضَلُّوا۟ عَنْهُمْ ۚ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٢٨﴾

28 അല്ലാഹുവിനുപുറമെ (അവങ്കലേക്ക്) ഒരു സാമീപ്യകർമ്മമായിക്കൊണ്ട് ആരാധ്യൻമാരായി അവർ സ്വീകരിച്ചുവെച്ചവർ, അപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് അവരെ സഹായിച്ചില്ല?! പക്ഷേ, (അത്രയുമല്ല) അവർ തങ്ങളെ വിട്ട് തെറ്റി(മറഞ്ഞു) പോയി. അത്, അവരുടെ കള്ള (വാദ) വും, അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതുമത്രെ.

---

27 وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. مَا حَوْلَكُم നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടിലുള്ളത്. مِّنَ الْقُرَى രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന്. وَصَرَّفْنَا നാം തിരിമറി ചെയ്ത് (വിവിധരൂപേണ വിവരിച്ച്). الْآيَاتِ ആയത്തുകളെ. لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങുവാൻ, മടങ്ങിയേക്കാമല്ലോ. 28 فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ അപ്പോൾ അവരെ സഹായിക്കാത്തതെന്തു, എന്തുകൊണ്ട് സഹായിച്ചില്ല. الَّذِينَ اتَّخَذُوا അവർ ആക്കി (സ്വീകരിച്ചു)വെച്ചവർ. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. قُرْبَانًا സാമീപ്യം കർമ്മമായിട്ട്, ത്യാഗകർമ്മമെന്ന നിലക്ക്. آلِهَةً ദൈവങ്ങളെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളായി. بَلْ ضَلُّوا എങ്കിലും അവർ തെറ്റി(മറഞ്ഞു) പോയി. عَنْهُمْ അവരെ വിട്ട്. وَذَٰلِكَ അത്. إِفْكُهُمْ അവരുടെ കള്ളമാണ്, നുണയാണ്. وَمَا كَانُوا അവരായിരുന്നതും. يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമക്കും.

ഹിജാസിൻെറ തെക്കു ഭാഗത്തായിരുന്ന അഹ്ഖാഫിലെ നിവാസികളായ ആദിൻെറ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. കൂടാതെ, ഹിജാസിനും ശാമിനും ഇടയിൽ, അൽഹിജ്റിലെ നിവാസികളായിരുന്ന ഥമൂദ് ഗോത്രം, ഫലസ്തീനിലെ സോദോം (സദൂം) നിവാസികളായിരുന്ന ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത, യമനിലും മദ്യനിലും വസിച്ചിരുന്ന സബഉ ഗോത്രങ്ങൾ മുതലായവരെല്ലാമാണ് 'നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവർ' (ما حولكم) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നും, തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാമീപ്യസ്ഥാനം അവ നേടിക്കൊടുക്കുമെന്നും ആ മുശ്രിക്കുകളെല്ലാം വാദിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'സാമീപ്യകർമ്മമായി ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെ സ്വീകരിച്ച്' (قربانا الهة) എന്നു പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, ശിക്ഷ വന്നപ്പോൾ ആ ദൈവങ്ങളുടെ യാതൊരു സഹായവും അവർക്കു ലഭിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവരെ ആ ഘട്ടത്തിൽ കണ്ടെത്താൻ പോലും അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ ആ വാദം തനി കള്ളവും നുണയുമാണെന്നു തീർച്ചതന്നെ.

മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളും, സത്യനിഷേധികളുമുള്ളതുപോലെത്തന്നെ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിലുമുണ്ട്. അവരും അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങൾക്കും ശാസനകൾക്കും ബാധ്യസ്ഥരാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ ദൗത്യം ഒരു പ്രകാരത്തിൽ അവരിലേക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല കാര്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു സംഭവമാണ് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നത്:-

وَإِذْ صَرَفْنَآ إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ

29 (നബിയേ) ഖുർആൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടുംകൊണ്ട് ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ട

ٱلْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوٓا۟ أَنصِتُوا۟ ۖ فَلَمَّا قُضِىَ وَلَّوْا۟ إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ﴿٢٩﴾

രെ [ചെറുസംഘത്തെ] നിന്‍റെ അടുക്കലേക്ക് നാം തിരിച്ചുവിട്ട സന്ദര്‍ഭം (ഓര്‍ക്കുക). എന്നിട്ട്, അതിന്നടുക്കല്‍ അവര്‍ ഹാജറായപ്പോള്‍, ‘‘നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുവിന്‍’’ എന്ന് അവര്‍ (തമ്മില്‍) പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അത് [പാരായണം] നിര്‍വ്വഹിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോള്‍, തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ അടുത്തേക്ക് താക്കീത് നല്‍കുന്നവരായും കൊണ്ട് അവര്‍ തിരിച്ചുപോയി.

29 وَإِذْ صَرَفْنَا നാം തിരിച്ചുവിട്ട സന്ദര്‍ഭം. إِلَيْكَ നിന്‍റെ അടുക്കലേക്ക്. نَفَرًا ഒരു സംഘത്തെ, കൂട്ടത്തെ. مِّنَ الْجِنِّ ജിന്നില്‍പെട്ട. يَسْتَمِعُونَ അവര്‍ ചെവികൊടുത്തു(ശ്രദ്ധിച്ചു)കൊണ്ട്. الْقُرْآنَ ഖുര്‍ആനെ. فَلَمَّا حَضَرُوهُ എന്നിട്ട് അവര്‍ അതിനടുത്ത് ഹാജറായപ്പോള്‍. قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. أَنصِتُوا നിങ്ങള്‍ മിണ്ടാതെ (മൗനമായി) ഇരിക്കുവിന്‍. فَلَمَّا قُضِيَ അങ്ങനെ അത് നിര്‍വ്വഹിക്കപ്പെട്ട് (തീര്‍ന്ന)പ്പോള്‍. وَلَّوْا അവര്‍ തിരിച്ച്. إِلَى قَوْمِهِم തങ്ങളുടെ ജനതയിലേക്ക്. مُّنذِرِينَ താക്കീത് ചെയ്യുന്നവരായി.

പത്തില്‍ കുറഞ്ഞ സംഘത്തിനാണ് نفر (നഫര്‍) എന്ന വാക്കു അധികവും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ഈ സംഘത്തില്‍ എത്ര ആളുകളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, നബി (ﷺ) യില്‍ നിന്നു ഖുര്‍ആന്‍ കേട്ടപ്പോള്‍ അവരിലുണ്ടായ പ്രതികരണം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അവരതില്‍ ആവേശഭരിതരാകുക മാത്രമല്ല, സ്വജനങ്ങളില്‍ ചെന്നു-അടുത്ത വചനങ്ങളില്‍ കാണുന്നതപോലെ-അവരെ അതുവഴി സന്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു.നബി (ﷺ) യില്‍ നിന്നും ഖുര്‍ആന്‍ കേട്ടമാത്രയില്‍, മനുഷ്യേതരവര്‍ഗ്ഗമായ ജിന്നുകള്‍ക്കു പോലും ഇത്രത്തോളം മാനസാന്തരം ഉണ്ടായി. എന്നാല്‍ സ്വവര്‍ഗ്ഗവും സ്വന്തം ജനതയുമായ അറബി മുശ്രിക്കുകള്‍ അതേ ഖുര്‍ആന്‍റെ നേരെ സ്വീകരിച്ച നിലപാടു എത്ര ശോചനീയം! ജിന്നുകള്‍ തങ്ങളുടെ അനുഭവം സ്വജനങ്ങളെഅറിയിക്കുന്നതും ഉപദേശിക്കുന്നതും നോക്കുക:

قَالُوا۟ يَـٰقَوْمَنَآ إِنَّا سَمِعْنَا كِتَـٰبًا أُنزِلَ مِنۢ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾

30 അവര്‍ പറഞ്ഞു:‘‘നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങള്‍ ഒരു വേദഗ്രന്ഥം (പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്) കേട്ടു, അത്, അതിന്‍റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ [മുന്‍വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ] സത്യമാക്കിക്കൊണ്ട് മൂസാ(നബി)ക്ക് ശേഷം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. യഥാര്‍ത്ഥത്തിലേക്കും, ചൊവ്വായ (നേര്‍) മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കും അത് വഴികാട്ടുന്നു.’

30 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു. يَا قَوْمَنَا ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ. إِنَّا سَمِعْنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍ കേട്ടു. كِتَابًا ഒരു ഗ്രന്ഥം. أُنزِلَ അത് ഇറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. مِن بَعْدِ مُوسَى മൂസാക്ക് ശേഷം. مُصَدِّقًا സത്യമാക്കി (സാക്ഷാല്‍കരിച്ചു)കൊണ്ട്. لِّمَا യാതൊന്നിനെ. بَيْنَ يَدَيْهِ അതിന്‍റെ മുമ്പിലുളള. يَهْدِي അത് വഴിക്കാട്ടുന്ന. إِلَى الْحَقِّ യഥാര്‍ത്ഥത്തിലേക്ക്. وَإِلَى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ (നേര്‍) മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കും.

''മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ശേഷം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം'' എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ആ ജിന്നുകൾ തൗറാത്തിന്റെ അനുയായികളായിരുന്നുവെന്നു അനുമാനിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. ഇവർ യഹൂദരായിരുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നതും ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കും മുൻ വേദ-ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒരു 'ശരീഅത്തു' നിയമ സംഹിത എന്ന നിലക്കും മറ്റും-തൗറാത്തിനുള്ള മുൻഗണനനിമിത്തമാണ് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതെന്നും വരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. الله اعلم ജിന്നുൾ തുടുരന്നു:

يَـٰقَوْمَنَآ أَجِيبُوا۟ دَاعِىَ ٱللَّهِ وَءَامِنُوا۟ بِهِۦ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾

31 ''ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ക്ഷണകർത്താവിന് [ദൂതന്] ഉത്തരം നൽകുവിൻ; അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; എന്നാലവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു തരുകയും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِىَ ٱللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُۥ مِن دُونِهِۦٓ أَوْلِيَآءُ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

32 ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ ക്ഷണകർത്താവിന് ഉത്തരം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അവൻ ഭൂമിയിൽ വെച്ച് (അല്ലാഹുവിനെ) തോൽപിക്കുന്നവനൊന്നുമല്ല; അവന് പുറമെ യാതൊരു രക്ഷാകർത്താക്കളും തനിക്ക് ഉണ്ടാവുകയില്ലതാനും. അക്കൂർ സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിലാകുന്നു.

---

31 يَا قَوْمَنَا ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ. أَجِيبُوا നിങ്ങൾ ഉത്തരം ചെയ്യുവിൻ. دَاعِيَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ക്ഷണക്കാരന്. وَآمِنُوا بِهِ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. يَغْفِرْ لَكُم എന്നാലവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുക്കും. مِّن ذُنُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَيُجِرْكُم നിങ്ങളെ കാക്കുകയും ചെയ്യും. مِّنْ عَذَابٍ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. أَلِيمٍ വേദനയേറിയ. 32 وَمَن لَّا يُجِبْ ഉത്തരം ചെയ്യാത്തവർ, ആ ഉത്തരം ചെയ്തില്ലയോ. دَاعِيَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ക്ഷണക്കാരന്. فَلَيْسَ എന്നാൽ അവനല്ല. بِمُعْجِزٍ അസാധ്യമാക്കുന്ന (തോൽപിക്കുന്ന). فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَلَيْسَ لَهُ അവന് ഇല്ലതാനും. مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ. أَوْلِيَاءُ രക്ഷാകർത്താക്കൾ, ബന്ധുക്കൾ. أُولَئِكَ ആ കൂട്ടർ. فِي ضَلَالٍ വഴികേടിലാണ്. مُّبِينٍ പ്രത്യക്ഷമായ.

അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്ലീം, തിർമദി, നസാഇൗ (رحمهم الله) മുതലായ ഹദീസുപണ്ഡിതൻമാർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ചില സഹാബികളൊന്നിച്ച് നബി (ﷺ)'സൂഖുഉക്കാളി' (سوق عكاظ) ലേക്കു പോയി. പിശാചുക്കൾ ആകാശത്തു നിന്നു കട്ടുകേൾക്കുന്നതു അഗ്നിജ്വാലമൂലം തടയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു'. ഇതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു ജിന്നുകളിൽ പലരും പല ഭാഗത്തേക്കും പോകുകയുണ്ടായി. തിഹാമ: (†) യുടെ ഭാഗത്തേക്കു പോയിരുന്ന ജിന്നുകൾ, നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും നഖ്ലഃ (نخلة)യിലെത്തിയിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ അവരുമായി ഒത്തുകൂടി. നമസ്കാരത്തിൽ തിരുമേനി ഖുർആൻ ഓതുന്നതു അവർ കേട്ടു. ഇതുതന്നെയാണ് (അന്ത്യപ്രവാചകൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്) തങ്ങൾ ആകാശത്തുനിന്നു തടയപ്പെടുവാൻ കാരണമെന്നു അവർ

† ഹിജാസിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ കടലോരപ്രദേശങ്ങളാണ് തിഹാമ:

പറഞ്ഞു. അവർ തങ്ങളുടെ ജനതയിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു അവരെ വിവരമറിയിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരംതിരുമേനി അറിഞ്ഞതു വഹ്‌യൂമൂലമായിരുന്നു'.

പ്രസ്തുത ജിന്നുകളെക്കുറിച്ച് വഹ്‌യുമുഖേനയാണ് നബി (ﷺ) ക്കു അറിയാൻ കഴിഞ്ഞ തെന്നാണല്ലോ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൻെറ മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസിലുള്ളത്. എന്നാൽ, അഹ്മദു, തിർമദീ, മുസ്ലീം, അബൂദാവൂദ് (رحمهم الله) എന്നിവർ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മസ്ഊദു (رضي الله عنه) പറഞ്ഞ തായി ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണു: 'തിരുമേനി ജിന്നുകളെ കണ്ട അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു രാത്രി തിരുമേനിയെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു കാണാതായി. ഞങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും, വിവരം കിട്ടാതെ പരിഭ്രമത്തിലാവുകയും ചെയ്തു. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ നബി (ﷺ) ഹിറാമലയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു വരികയുണ്ടായി. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: 'ജിന്നുകളുടെ ദൂതൻ എൻെറ അടുക്കൽ വന്ന് എന്നെ ക്ഷണിച്ചു. ഞാൻ ചെന്ന് അവർക്കു ഖുർആൻ കേൾപ്പിച്ചു. പിന്നീട് തിരുമേനി ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവർ വന്നതിൻെറ ചില അടയാളങ്ങൾ കാട്ടത്തന്നു.'' കൂടാതെ, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്നു തന്നെ, ഇബ്നുജരീറും, ത്വബ്റാനീ (رحمهما الله)യും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു നിവേദനത്തിൽ, ആ ജിന്നുകൾ 'നസ്വീബീൻ' ദേശക്കാരായിരുന്നുവെന്നും, നബി (ﷺ) അവരെ അവരുടെ ജനതയിലേക്കു ഉപദേഷ്ടാക്കളായി അയച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ജിന്നുകൾ വന്ന് ഖുർആൻ കേൾക്കുകയോ, ഉപദേശം കേൾക്കുകയോ ചെയ്തതിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന വേറെയും ധാരാളം ഹദീസുകൾ ഉണ്ട്. അവ മിക്കതും ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) തൻെറ തഫ്സീറിൽ ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം. അതെല്ലാം പരിശോധി ക്കുമ്പോൾ, ജിന്നുകളുടെ വരവു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, നബി (ﷺ) സ്വന്തമായിരുന്നപ്പോഴും, അല്ലാത്തപ്പോഴും, വരവിനെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞും, അറിയാതെയും ഉണ്ടാ യിട്ടുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. സൂക്ഷ്മാന്വേഷികളായ പല മഹാൻമാരും പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിൽ നിന്നു അതാണ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതും. നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന ജിന്നുകളുടെ എണ്ണത്തിലും അവരെ കണ്ട സ്ഥലത്തിലും ഹദീസുകളിൽ വ്യത്യസ്ഥ പ്രസ്താവനകൾ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണവും അതാണ്. ചുരുങ്ങിയതു ആറു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അധികപക്ഷത്തിൻെറയും അഭിപ്രായം. രണ്ടു പ്രാവശ്യം നബി(ﷺ)യുടെ അടുക്കൽ ജിന്നുകൾ ചെന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് പ്രസ്താവിച്ചതായി ത്വബ്റാനി (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചി ട്ടുമുണ്ട്. (رواه فى الاوسط)

നബി (ﷺ) യുടെ വെളിപ്പാടിനെപ്പറ്റി ജിന്നുകൾ ആദ്യമായി അറിയാനിടവന്ന സംഭവത്തെ പ്പറ്റിയാണ് ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൻെറ ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചതെന്നും, ആ അവസരത്തിൽ തിരുമേനി അവരെ കണ്ടില്ലെന്നും (വഹ്‌യുമൂലമാണ് അതറിഞ്ഞതെന്നും), പിന്നീടു മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം ജിന്നുകളുടെ ദൂതൻ നബി (ﷺ) യെ വന്നു ക്ഷണിച്ചതനുസരിച്ചു അവിടുന്നു അവർ ക്കു ഖുർആൻ കേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അതാണ് ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച സംഭവ മെന്നും ഇമാം ബൈഹഖീ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (كما فى الفتح وابن كثير)

ഇന്നത്തെ 'പുരോഗമന' വാദക്കാരുടെ 'പരിഷ്കൃതാശയ'ങ്ങളിൽ ഒന്നാണല്ലോ ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൻെറ നിഷേധം. ജിന്നുകൾ എന്നു പറയുന്നതു ചില അപരിഷ്കൃത മനുഷ്യവർഗ്ഗമാ ണെന്നാണ് അവരുടെ വാദം. ഈ വാദത്തിനു വേണ്ടി വളരെ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ ദുർവ്യാ ഖ്യാനം ചെയ്‌വാനും, നിരവധി ഹദീസുകളെ കണ്ണു ചിമ്മി നിഷേധിക്കുവാനും അവർ നിർബ ന്ധിതരാകുന്നതും നാം കാണാറുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ഇവിടെ (29-ാം വചനത്തിൽ) പ്രസ്താവി ച്ച ജിന്നുകളുടെ സംഘം (نفر من الجن)കൊണ്ടുദ്ദേശ്യവും മനുഷ്യർ തന്നെയാണെന്നു ഇവർ പറയു ന്നു. മക്കാമുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഉപദ്രവത്തെ ഭയന്നു പട്ടണത്തിലേക്കു വരുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാത്ത ഏതോ അന്യദേശക്കാരായിരുന്നു അതെന്നും, നബി (ﷺ) യുമായി പട്ടണത്തിനു വെളിയിൽ

വെച്ച് സ്വകാര്യ കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയാണ് അവർ ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, ആ സംഭവമാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതെന്നുമാണ് അവരിൽ ചിലരുടെ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തം. എന്നാൽ, സൂ: ജിന്നിലെ ആദ്യവചനത്തിൽ നബി (ﷺ) യിൽനിന്നു ജിന്നുകൾ ഖുർആൻ കേട്ടതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്: (قل اوحى انه استمع نفر من الجن) (ജിന്നുകളിൽ നിന്നൊരു കൂട്ടർ ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടുവെന്നു എനിക്കു വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുക.) അപ്പോൾ, ജിന്നുകൾ ഖുർആനിലേക്കു ശ്രദ്ധകൊടുത്ത വിവരം നബി (ﷺ) അറിയുന്നതു വഹ്‌യുമുഖേനയാണല്ലോ. ഈ സംഗതി ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു നാം ഒന്നാമതായി ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ജിന്നുകൾ വന്ന സംഭവം ഒരിക്കൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളുവെങ്കിൽ, ആ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെയാണ് ഈ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതല്ല-ഹദീസുകളിൽ നിന്നും മഹാൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതു പോലെ-ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അതു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവയിൽ ആദ്യത്തേതിനെക്കുറിച്ചായിരിക്കും ഈ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇവർ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ, ജിന്നുകളുടെ സംഘം എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ നബി (ﷺ) യുമായി സ്വാകര്യകൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയ ഏതോ ഒരു വിഭാഗം മനുഷ്യൻമാരായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നബി (ﷺ) അവരെ കാണാതിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?! ഒരു സംഘം മനുഷ്യൻമാർ നബി (ﷺ) യുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയും, നബി(ﷺ)യിൽ നിന്നു ഖുർആൻ കേൾക്കുകയും, അവർ നാട്ടിൽ ചെന്നു അതുപ്രകാരം പ്രബോധനം നടത്തുകയും ചെയ്ത വിവരം നബി (ﷺ) ക്കു വഹ്‌യു വന്നപ്പോൾ മാത്രമേ അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളുവെന്നു പറയുവാൻ ബുദ്ധിയുള്ളവരാരെങ്കിലും മുതിരുമോ?!

ചുരുക്കത്തിൽ, ജിന്നു എന്നു ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമില്ലെന്ന ഇവരുടെ വാദത്തിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിച്ച അനേകം പൊള്ളയായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ് ഇതും. അതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ കൂടുതൽ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ജിന്നു വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് ഖുർആൻെറയും, ഹദീസിൻെറയും പ്രസ്താവനകൾക്കു എതിരായി ഈ 'പുരോഗമനക്കാർ' ഇറക്കുമതി ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ നവീനവാദങ്ങളെയും സൂ: ഹിജ്റിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം ശക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരു സത്യാന്വേഷിക്കും മതിയായ തെളിവുസഹിതം ജിന്നുകളെ സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും അതിൽ നാം ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിടെ നോക്കുക.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْۦِىَ ٱلْمَوْتَىٰ ۚ بَلَىٰٓ إِنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾

33 അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവയെ സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ട് ക്ഷീണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവനായ അല്ലാഹു, മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവൻ തന്നെയാണെന്ന്?! അല്ലാതേ! നിശ്ചയമായും, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവൻ തന്നെ.

وَيَوْمَ يُعْرَضُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ عَلَى ٱلنَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا بِٱلْحَقِّ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا۟ ٱلْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾

34 അവിശ്വസിച്ചവർ നരകത്തിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം, (ചോദിക്കപ്പെടും:) ''ഇത് യഥാർത്ഥം തന്നെയല്ലേ?!'' അവർ പറയും: ''(അതെ) അല്ലാതേ-ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് തന്നെയാണ (സത്യം)!'' അവൻ [റബ്ബ്] പറയും: ''എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ!''

33 أَوَلَمْ يَرَوْا അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ, അവർ കണ്ടില്ല. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആകുന്നുവെന്ന്. الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവനായ. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. وَلَمْ يَعْيَ ക്ഷീണിച്ചതുമില്ല, കുഴങ്ങുകയും ചെയ്യാത്ത. بِخَلْقِهِنَّ അവയെ സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ട്. بِقَادِرٍ കഴിവുള്ളവൻ തന്നെ (എന്ന്). عَلَى أَن يُحْيِيَ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ. بَلَى അല്ലാതെ, (അതെ). إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിയുന്നവനാണ്. 34 وَيَوْمَ يُعْرَضُ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. عَلَى النَّارِ നരകത്തിങ്കൽ. أَلَيْسَ هَذَا ഇതല്ലേ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥം, വാസ്തവം തന്നെ. قَالُوا അവർ പറയും. بَلَى അല്ലാതേ. وَرَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് തന്നെയാണ്. قَالَ അവൻ പറയും. فَذُوقُوا എന്നിൽ നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചു (രുചിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. الْعَذَابَ ശിക്ഷ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട്. تَكْفُرُونَ അവിശ്വസിക്കുക.

സത്യനിഷേധികളുടെ പര്യവസാനം മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമായിരിക്കും. എങ്കിലും, തൽക്കാലം ഭൂമിയിൽ വെച്ച് അവർ മൂലം സത്യവിശ്വാസികൾക്കു കുറെ സ്വൈരക്കേടും ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവപ്പെട്ടേക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു:-

فَٱصۡبِرۡ كَمَا صَبَرَ أُوْلُواْ ٱلۡعَزۡمِ مِنَ ٱلرُّسُلِ وَلَا تَسۡتَعۡجِل لَّهُمۡۚ كَأَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَ مَا يُوعَدُونَ لَمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا سَاعَةٗ مِّن نَّهَارِۭۚ بَلَٰغٞۚ فَهَلۡ يُهۡلَكُ إِلَّا ٱلۡقَوۡمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ﴿٣٥﴾

35 ആകയാൽ, 'റസൂലു'കളാകുന്ന ദൃഢമനസ്കൻമാർ ക്ഷമിച്ചതുപോലെ, (നബിയേ) നീ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുക; അവർക്കുവേണ്ടി നീ ധൃതിപ്പെടുകയും വേണ്ടാ. അവരോട് വാഗ്ദത്തം [താക്കീത്] ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം [ശിക്ഷ] അവർ കാണുന്ന ദിവസം, ഒരു പകലിൻെറ ഒരു നാഴികനേരമല്ലാതെ അവർ (ഭൂമിയിൽ) താമസിച്ചിട്ടില്ലെന്ന പോലെയിരിക്കും. (ഇത്) ഒരു പ്രബോധനമത്രെ! എന്നാൽ, തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളല്ലാതെ നാശത്തിലകപ്പെടുമോ?! [ഇല്ല.]

---

35 فَاصْبِرْ ആകായാൽ (എന്നാൽ) നീ ക്ഷമിക്കുക. كَمَا صَبَرَ ക്ഷമിച്ചതുപോലെ. أُولُوا الْعَزْمِ ദൃഢമനസ്കൻമാർ. مِنَ الرُّسُلِ റസൂലുകളാകുന്ന, റസൂലുകളിൽനിന്നുള്ള. وَلاَ تَسْتَعْجِل നീ ധൃതിപ്പെടുകയും ചെയ്യരുത്. لَّهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി, അവരോട്. كَأَنَّهُمْ അവർ....പോലെയിരിക്കും. يَوْمَ ദിവസം. يَرَوْنَ അവർ കാണുന്ന. مَا يُوعَدُونَ അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. لَمْ يَلْبَثُوا അവർ താമസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത (പോലെയിരിക്കും). إِلاَّ سَاعَةً ഒരു നാഴികയല്ലാതെ. مِّن نَّهَارٍ ഒരു പകലിൽനിന്നു, പകലിൻെറ. بَلاَغٌ ഒരു പ്രബോധനം, എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ. فَهَلْ يُهْلَكُ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നാശത്തിൽ പെടുമോ. إِلاَّ الْقَوْمُ ജനതയല്ലാതെ. الْفَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികളായ, ദുർന്നടപ്പുകാരായ.

اولوا العزم (ദൃഢമനസ്കതയുള്ളവർ) എന്ന വിശേഷണം എല്ലാ മുർസലുകളെയും പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നും, മുർസലുകളിൽ പ്രധാനികളായ ചിലരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നും വരാം. ഇങ്ങിനെ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് من الرسل ('മിന-ർ-റസുലി') എന്ന വാക്കിനു 'റസൂലുകളാകുന്ന' എന്നും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് 'റസൂലുകളിൽ നിന്നുള്ള' എന്നും അർത്ഥമാക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. രണ്ടർത്ഥത്തിനും സാധ്യതയുണ്ടുതാനും. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരിൽ ചിലർ പറയുന്നത്, സൂ:

അൻആം 83-90ൽ പേരു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള റസൂലുകളാണ് 'ദൃഢമനസ്കരായ റസൂലുകൾ' (اولوا العزم من الرسل) എന്നാകുന്നു. വേറെ ചില അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റു ചിലർ, ഒമ്പതെന്നും, ആറെന്നും, അഞ്ചെന്നും പറയുന്നവരുമുണ്ട്. അഞ്ചുപേരാണെന്ന അഭിപ്രായ പ്രകാരം നമ്മുടെ നബി (ﷺ) യും, നൂഹ്, ഇബ്റാഹീം, മൂസാ, ഈസ (عليهم السلام) എന്നിവരുമാണത്. സൂ: ശൂറാ 13-ാം വചനത്തിലും, സൂ: അഹ്സാബ് 7ാം വചനത്തിലും ഈ അഞ്ചു പേരെപ്പറ്റിയും അവരുടെ പേരു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഓർക്കുമ്പോൾ ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിന്നാണു കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നത്.الله اعلم

പരലോകജീവിതത്തിലെ ശിക്ഷകളും ഒടുക്കമില്ലാത്ത അനുഭവങ്ങളും കാണുമ്പോൾ മുമ്പ് തങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞുപോയ ഐഹികജീവിതം എത്രയോ തുച്ഛമായിരുന്നതായി അവർക്കു തോന്നും. അതെ, ഒരു പകലിന്റെ ഒരു നാഴികനേരം മാത്രമേ തങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ താമസിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്ന പോലെ അനുഭവപ്പെടും. സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ ചോദ്യം വളരെ അർത്ഥഗർഭമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകളെ ധിക്കരിച്ച് ദുർന്നടപ്പിലും, തോന്നിയവാസത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവർക്കു കനത്ത ഒരു താക്കീതാണത്.

اللهم لك الحمد ولك المنة الفضل

47. സൂറത്തു ‘മുഹമ്മദ് ’ سورة محمّد

(സൂറത്തുൽ ‘ഖിതാൽ’ എന്നും ഇതിനു പേരുണ്ട്.)

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് . വചനങ്ങൾ 38 . വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 4

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയ്യുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿١﴾

1 അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയുകയും ചെയ്തവർ (ആരോ) അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ അവൻ പാഴാക്കിക്കളയുന്നതാണ്.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَءَامَنُوا۟ بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾

2 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, മുഹമ്മദിൻെറ മേൽ അവതരിക്കപ്പെട്ടതിൽ-അതാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥവുമാണ്-വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ-അവരുടെ തിൻമകളെ അവരിൽ നിന്ന് അവൻ (മാപ്പ് നൽകി) മൂടിവെക്കുകയും, അവരുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱتَّبَعُوا۟ ٱلْبَٰطِلَ وَأَنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّبَعُوا۟ ٱلْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَٰلَهُمْ ﴿٣﴾

3 (കാരണം:) അത്, അവിശ്വസിച്ചവർ വ്യർത്ഥമായതിനെ പിൻപറ്റുകയും, വിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്ക കൊണ്ടാണ്. അപ്രകാരം, ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ മാതിരികൾ അല്ലാഹു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

---

1 الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. وَصَدُّوا തടയുകയും ചെയ്തു. عَن سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. أَضَلَّ അവർ പിഴവിലാക്കി(പാഴാക്കി)യിരിക്കുന്നു. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ, കർമ്മങ്ങളെ. 2 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത. وَآمَنُوا വിശ്വസിക്കുകയു ചെയ്ത. بِمَا نُزِّلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ. عَلَى മേൽ. مُحَمَّدٍ മുഹമ്മദിൻെറ. وَهُوَ الْحَقُّ അത് യഥാർത്ഥവുമാണ്. مِن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള. كَفَّرَ عَنْهُمْ അവർക്ക് (അവരിൽനിന്ന്) അവൻ മൂടി (പൊറുത്ത്) കൊടുക്കും. سَيِّئَاتِهِمْ അവരുടെ തിന്മകളെ. وَأَصْلَحَ അവൻ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും. بَالَهُمْ അവരുടെ സ്ഥിതി. 3 ذَلِكَ بِأَنَّ അത് എന്തെന്നാൽ. وَأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. اتَّبَعُوا അവർ പിൻപറ്റി. الْبَاطِلَ വ്യർത്ഥമായത്, അന്യായമായത്. وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. اتَّبَعُوا അവർ പിൻപറ്റി. الْحَقَّ യഥാർത്ഥം, ന്യായം. مِن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. يَضْرِبُ اللهُ അല്ലാഹു ആക്കുന്നു. വിവരിക്കുന്നു. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. أَمْثَالَهُمْ അവരുടെ ഉപക (ഉദാഹരണം, മാത)രികളെ.

രണ്ടാം വചനത്തിൽ ആദ്യം ‘വിശ്വസിച്ചു’ (امنوا) എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞ ശേഷം, നബി (ﷺ) ക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിച്ചു എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പൂർവ്വവേദങ്ങളിലും അവയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളിലും, മുൻപ്രവാചകൻമാരിലുമെല്ലാം ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും മൊത്തത്തിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്. നബി (ﷺ) ക്കു ലഭിച്ച വേദ

ഗ്രന്ഥമാകുന്ന ഖുർആനിൽ പ്രത്യേകമായും വിശ്വസിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. ഇതാണ് അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം.

സത്യവിശ്വാസികളുടെയും, അവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമായിരിക്കെ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ ഒത്തിണങ്ങിക്കൊണ്ടു സമാധാനപരമായ ഒരന്തരീക്ഷം നിലനിൽക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. തമ്മിൽ സംഘർഷവും, സംഘട്ടനവും അനിവാര്യമാണ്. അല്ല, ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സമരരംഘട്ടത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന ചില നയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

فَإِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَضَرْبَ ٱلرِّقَابِ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَثْخَنتُمُوهُمْ فَشُدُّوا۟ ٱلْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّۢا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَآءً حَتَّىٰ تَضَعَ ٱلْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَآءُ ٱللَّهُ لَٱنتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَا۟ بَعْضَكُم بِبَعْضٍ ۗ وَٱلَّذِينَ قُتِلُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿٤﴾

4 അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചവരുമായി (യുദ്ധത്തിൽ) കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, പിരടികൾ വെട്ടുക! അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ അവരെ (നിർദ്ദയം) ബലഹീനമാക്കിയാൽ അപ്പോൾ ബന്ധനം മുറുക്കി [ശക്തമാക്കി] ക്കൊള്ളുവിൻ. എന്നിട്ട്-പിന്നീട് -ഒന്നുകിൽ ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യുക, ഒന്നുകിൽ തെണ്ടം [മോചന മൂല്യം] വാങ്ങി വിടുക; യുദ്ധം അതിൻെറ ഭാരങ്ങൾ (ഇറക്കി) വെക്കുന്നതുവരേക്കും (ഇങ്ങിനെ വേണം). അതാണ് (വേണ്ടത്). അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ (സ്വന്തം തന്നെ) അവരിൽ നിന്ന് (പ്രതികാരം നടത്തി) രക്ഷാനടപടി എടുക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, നിങ്ങളിൽ ചിലരെ, ചിലരെക്കൊണ്ട് പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാൻവേണ്ടിയത്രെ (അത്). അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ അവൻ പാഴാക്കുന്നതേയല്ല.

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ﴿٥﴾

5 അവൻ അവരെ (ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക്) നയിച്ചു കൊള്ളുന്നതാണ്; അവരുടെ സ്ഥിതി നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും.''

وَيُدْخِلُهُمُ ٱلْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ﴿٦﴾

6 അവരെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; അതവൻ അവർക്ക് (നേരത്തെ) പരിചയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

4 فَإِذَا لَقِيتُمُ അതിനാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരെ. فَضَرْبَ الرِّقَابِ എന്നാൽ പിരടികൾ വെട്ടുക. حَتَّى إِذَا أَثْخَنتُمُوهُمْ അങ്ങനെ നിങ്ങളവരെ ബലഹീനമാക്കിയാൽ, നിർദ്ദയം പെരുമാറിയാൽ. فَشُدُّوا അപ്പോൾ മുറുക്കുവിൻ, കഠിനമാക്കുക. الْوَثَاقَ ബന്ധനത്തെ. فَإِمَّا مَنًّا എന്നിട്ട് ഒന്നുകിൽ ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യുക. بَعْدُ പിന്നീട്. وَإِمَّا فِدَاءً ഒന്നുകിൽ തെണ്ടം വാങ്ങി വിടുക. حَتَّى تَضَعَ (ഇറക്കി) വെക്കുന്നതുവരെ. الْحَرْبُ യുദ്ധം, പട. أَوْزَارَهَا അതിൻെറ ഭാരങ്ങളെ. ذَلِكَ അതാണ്. وَلَوْ يَشَاءُ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ. لَانتَصَرَ അവൻ രക്ഷാനടപടിയെടുക്കും, സഹായം നേടും. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്നു, അവരോട്. وَلَكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും. لِّيَبْلُوَ അവൻ പരീക്ഷണം ചെയ്യാനാണ്. بَعْضَكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലരെ. بِبَعْضٍ ചിലരെക്കൊണ്ട്. وَالَّذِينَ قُتِلُوا കൊല്ലപ്പെട്ടവരാകട്ടെ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. فَلَن يُضِلَّ അവൻ പാഴാക്കുന്നതേയല്ല. أَعْمَالَهُمْ

അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ. 5 سَيَهْدِيهِمْ അവൻ അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുന്നതാണ് (ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക്) നയിച്ചുകൊള്ളും. وَيُصْلِحُ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും. بَالَهُمْ അവരുടെ സ്ഥിതി. 6 وَيُدْخِلُهُمُ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. الْجَنَّةَ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ. عَرَّفَهَا അതിനെ അവൻ പരിചയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്.

ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പല തത്വങ്ങളും നിയമങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവയെ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: 1) ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയാൽ കഴിവതും ശത്രുക്കളെ നിർദ്ദയം കൊലപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കുവാനാണ് ഇസ്ലാമിൻെറ ആഗ്രഹമെങ്കിലും, അനിവാര്യമാകുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അതു യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറാകുന്നു. അങ്ങിനെ ഏറ്റുമുട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവിടെപ്പിന്നെ ശത്രുക്കളെ കഴിയുന്നത്ര ബലഹീനമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നതു വിഡ്ഢിത്തവും ആപൽകരവുമായിരിക്കുമല്ലോ.

2) ശത്രുവിനു ബലക്ഷയം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ കയ്യിൽ കിട്ടിയവരെ പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് ഉപായത്തിലോ മറ്റോ രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അതു കർശനമായ രൂപത്തിലായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. എന്നാൽ, ശത്രുക്കളിൽ കൊല മുഖേന ദൗർബ്ബല്യം നേരിടുന്നതിനു മുമ്പ് അവരെ ചിറപിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുന്ന നയം പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽവെച്ചു ശത്രുക്കളിൽ പലരെയും ബന്ധനത്തിലാക്കുകയും, മോചനമൂല്യം വാങ്ങി വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി സൂ: അൻഫാൽ 67-68 ൽ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

ما كان لنبى ان يكون له اسرى حتى يثخن فى الارض تريدون عرض الدنيا –الى قوله : عذاب عظيم – الانفال

(സാരം: ഭൂമിയിൽ ശത്രുക്കളെ-നിർദ്ദയം പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ ഒരു പ്രവാചകനും തന്നെ കുറെ ബന്ധനസ്ഥർ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. നിങ്ങൾ ഐഹികവിഭവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പരലോകത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും യുക്തിമാനുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു നിശ്ചയം മുമ്പു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മേടിച്ചതിൻെറ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ബാധിക്കുമായിരുന്നു. 8: 67, 68 ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സൂ: അൻഫാലിലെ ഈ വചനമാണ് ആദ്യം അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم

3) ബന്ധനത്തിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെട്ടവരെ യുക്തമനുസരിച്ച് ഒന്നുകിൽ ദയാദാക്ഷിണ്യം കാണിച്ചു നിരുപാധികം വിട്ടയക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യം വാങ്ങി വിട്ടുകൊടുക്കാം. രണ്ടിൽ ഏതാണു വേണ്ടതും, മോചനമൂല്യം എന്തായിരിക്കണം, അതിൽ എന്തെല്ലാം ഉപാധികൾ നിശ്ചയിക്കാം ആദിയായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം-സന്ദർഭവും പരിതസ്ഥിതിയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു . മുസ്ലീംകളുടെ നേതാവിനു തീരുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

4) ഈ നയം യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് കഴിയുന്നതും നിർദ്ദയം ശത്രുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കി പരാജയപ്പെടുത്തുക, പിന്നീടു കിട്ടിയവരെ ബന്ധനത്തിലാക്കുക. അതിനുശേഷം ദാക്ഷിണ്യമായി വിട്ടയക്കുകയോ, തെണ്ടം വാങ്ങി വിട്ടയക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്ന സമ്പ്രദായം-യുദ്ധഭാരം അവസാനിക്കുന്ന കാലംവരെ തുടരേണ്ടതാണ്. അതായതു, ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കൾ അതിനു കീഴടങ്ങുകയോ, മുസ്ലീംകളുമായി സഖ്യത്തിലും സമാധാനത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുകയോ ചെയ്യുക വഴി യുദ്ധത്തിൻെറ ആവശ്യമില്ലെന്നു വരുന്നതുവരെ ഈ നയം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്

5) യുദ്ധംമുഖേനയല്ലാതെത്തന്നെ അവിശ്വാസികളെ ശിക്ഷിക്കുവാനും അവരുടെ അക്രമങ്ങൾക്ക പ്രതികാരനടപടി എടുത്ത് ഇസ്ലാമിനു വിജയം നൽകുവാനും അല്ലാഹുവിനു വേണമെങ്കിൽ കഴിയും. പക്ഷേ, അവനതു ചെയ്യാത്തതു സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസശക്തി, സഹനം, ക്ഷമ, ത്യാഗസന്നദ്ധത ആദിയായ ഗുണങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു. ''നിങ്ങളിൽ നിന്നു സമരം ചെയ്തവരെയും, ക്ഷമാശീലൻമാരെയും വേർതിരിച്ചറിയാതെ നിങ്ങ

ൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?'' (ام حسبتم ان تدخلوا الجنة الخ) എന്നു സൂ: ആലുഇംറാൻ 142 ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. താഴെ 31-ാം വചനത്തിലും ഈ പരീക്ഷണത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്.

6) യുദ്ധത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ കൊല്ലപ്പെടുക സ്വഭാവികമാണ്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ- തൗഹീദിൻെറ വാക്യം ഉന്നതിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ധർമ്മയുദ്ധത്തിൽ -രക്തസാക്ഷികളായവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഒന്നും പാഴാക്കാതെ അവൻ തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും, അവർക്കു നേരത്തെ തന്നെ ഖുർആൻവഴിയും- നബി (ﷺ) വഴിയും- പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷികളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും പ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവർക്കു തങ്ങളുടെ മരണം യാതൊരു തരത്തിലും നഷ്ടകരമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം കൂടിയായിരിക്കുന്നതാണ്.

യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നുകിൽ ദയ നൽകി വിട്ടയക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യത്തിൻമേൽ വിട്ടയക്കുക എന്നീ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്: എന്നാൽ, അതിനുപുറമേ, കൊലപ്പെടുത്തുക, അടിമയാക്കുക എന്നീ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾകൂടി നബി (ﷺ) യുടെയും ഖുലാഫാ ഉറാശിദീൻെറയും കാലത്തു നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും കാണാം. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങളും, ഓരോന്നിൻെറ തെളിവുകളും, വിശദീകരണങ്ങളും ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതിൽ വലിയ പ്രയോജനവും കാണുന്നില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നിരുപാധികം വിടുകയോ, മോചനമൂല്യം വാങ്ങിവിടുകയോ മാത്രമേ പാടുള്ളു-ഏതു പരിതസ്ഥിതിയിലും മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചുകൂടാ-എന്നു കർശനമായി ശാസിക്കുകയല്ല ഈ ആയത്തിൻെറ താൽപര്യമെന്നും, കേവലം ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകലാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതതു സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകൾക്കു കൂടുതൽ ഗുണകരം ഏതാണോ അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ നേതാവിനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നുമാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം.

ഈ വിഷയത്തിലുള്ള പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങളും അവയുടെ തെളിവുകളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് മർഹൂം സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ചില കുറിപ്പുകൾ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അവയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കും: അതിങ്ങിനെ വിവരിക്കാം:- യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ ഒന്നുകിൽ ദാക്ഷിണ്യം കാണിച്ചു വിട്ടയക്കുക (المن) അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യം നിശ്ചയിച്ചു വിട്ടുകൊടുക്കുക (الفداء) എന്നീ രണ്ടു കാര്യം മാത്രമാണ് ഇസ്ലാമിൻെറ അടിസ്ഥാനപരമായ പൊതുനയം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം, ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതികളെ മുൻനിറുത്തി മാത്രം അനുവർത്തിക്കപ്പെട്ട നടപടികളായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും പരിതസ്ഥിതികൾ നേരിടുമ്പോൾ, അവയിൽ കരണീയവും യുക്തവുമായതു സ്വീകരിക്കാമെന്നാണ് നബി (ﷺ) യുടെയും, സഹാബികളുടെയും ചര്യകൾ കാട്ടിത്തരുന്നത്. അല്ലാതെ അവയൊന്നും ഇസ്ലാമിലെ സ്ഥിരമായ നയങ്ങളെന്ന നിലക്കല്ല. ഇസ്ലാമിൻെറ സ്ഥിരമായ പൊതുനിയമം ഈ ആയത്തിൽ കാണുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലൊന്നു സ്വീകരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. (ملخصا من ظلال القرأن)

നബി (ﷺ) യുടെയും സഹാബത്തിൻെറയും കാലത്തും ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്കുപുറമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മറ്റു നടപടികളെപ്പറ്റി ശരിക്കു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ സംഗതി ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. നബി (ﷺ) കൊലക്കു വിധിച്ചവരുടെ കാര്യം എടുക്കുക: യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തവ

രെന്ന നിലക്കും ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടവരെന്ന നിലക്കും മാത്രമല്ല അവരെ വധിച്ചതെന്നു കാണാം. വധിക്കപ്പെട്ട ഓരോ വ്യക്തിയും, നബി (ﷺ) ക്കും ഇസ്‌ലാമിനും എതിരിൽ പ്രകോപനപരവും കടുത്തതുമായ ഉപദ്രവത്തിൽപേരെടുത്തവരായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിലല്ലാതെ മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ പിടി കിട്ടിയാലും അവർ വധിക്കപ്പെടേണ്ടവരുമായിരുന്നു. നബി (ﷺ) കൊലക്കു വിധിച്ച നള്ർ, ഉഖ്ബഃ, ഇബ്നു ഖത്വൽ കവിയായിരുന്ന അബൂഅസ്സ:
(ابو عزة الشاعر ابن خطل عقبة بن ابي معيط نضر بن الحارث) മുതലായി കൊല്ലപ്പെട്ട ഓരോരുത്തരുടെയും ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു ഇതു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. ഖുറൈളഃ ഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികളാകട്ടെ, കരാറു ലംഘനം, കുതന്ത്രം, അട്ടിമറി ആദിയായവ പതിവാക്കിയവരായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം അവർതന്നെ സ്വികരിച്ച ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ (സഅ്ദുബ്നു മുആദ് - റ) തിരുമാനിച്ച വിധി നബി (ﷺ) നടപ്പിൽ വരുത്തുകമാത്രമാണ് ചെയ്തതും. ചുരുക്കത്തിൽ, നബി (ﷺ) യാകട്ടെ, ഖുലഫാഉറാശിദീനാകട്ടെ, യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടവരെ, കൊലക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു സംഭവം നോക്കിയാലും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തതല്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേക കാരണം അതിനു പിന്നിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞോടുന്നവരെയും, യുദ്ധശാലികളല്ലാത്ത വൃദ്ധൻമാർ, കുട്ടികൾ, സ്ത്രീകൾ മുതലായവരെയും കൊല്ലരുതെന്നും, യുദ്ധത്തിൽ മുറിയേറ്റു കിടക്കുന്നവരെ ജീവഹാനി വരുത്തരുതെന്നും മറ്റും നബി (ﷺ) കർശനമായി വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ബന്ധനത്തിൽപെട്ടവരെ അടിമകളാക്കിയ പരിതസ്ഥിതികൾ പരിശോധിച്ചാലും അങ്ങിനെ ത്തന്നെ. യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരെ അടിമകളാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അന്നു പൊതുവിൽ അംഗീരിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു നയമായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകളിൽനിന്നു ബന്ധനത്തിലാക്കപ്പെടുന്നവരെ ശത്രുക്കൾ അടിമകളാക്കുന്ന ആ പരിതസ്ഥിതി നിലവിലുള്ളപ്പോൾ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു പിടിക്കപ്പെടുന്ന ചിലരിലും അതു അനുവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ശത്രുക്കൾ പിടിച്ചുവെച്ച മുസ്‌ലിംകളെ പകരം വിട്ടുതരുകയെന്ന ഉപാധിയോടുകൂടി, അവരിൽ നിന്നു ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടവരെ നബി (ﷺ) വിട്ടുകൊടുക്കുകയുണ്ടായതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. ബന്ധനസ്ഥരെ അടിമയാക്കുക എന്ന സൈനികനയം മറുഭാഗക്കാരിൽ ഇല്ലാത്തപക്ഷം മുസ്‌ലിംകളും അതു ഉപയോഗിക്കുന്നതല്ല. അതേസമയത്തു യുദ്ധശാലികളല്ലാത്തവരെ, സ്ത്രീകൾ കുട്ടികൾ, വൃദ്ധൻമാർ മുതലായവരെയാണ് മിക്കവാറും അടിമകളാക്കിയിരുന്നതും. അവരുടെ രക്ഷാധികാരികളും നേതാക്കളും യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുക നിമിത്തം നിരാലംബരായി അവശേഷിക്കുന്നവരായിരിക്കും അവർ. ആ സ്ഥിതിക്കു അവരെ അടിമകളാക്കുക എന്നതിൻെറ അർത്ഥം ഒരു കണക്കിനു അവരുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം മുസ്‌ലിംകൾ ഏറ്റെടുക്കുക എന്നതായിരിക്കും. അതാകട്ടെ, ഒരു ശിക്ഷയായിട്ടല്ല, രക്ഷയായിട്ടാണു അനുഭവപ്പെടുന്നതും. അടിമകളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതും, പൂർവ്വമുസ്‌ലിംകൾ സ്വീകരിച്ചുവന്നതുമായ സമത്വഭാവനയും, നീതിയുമാണിതിനു കാരണം. മറ്റേതു സമുദായത്തിലും കാണപ്പെടാത്ത ഒരു വസ്തുതയാണ് ഇത്. 'ജാഹിലിയ്യാ'ത്തിൽ സ്വതന്ത്രരായിരുന്നപ്പോൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നതിനെക്കാൾ മെച്ചമായിട്ടാണ് മുസ്‌ലിംകളുടെ കീഴിൽ അവർ അടിമകളെന്ന പേരിൽ ജീവിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളതെന്നതു ഒരു ചരിത്രസത്യമത്രെ. പലരും അഭിമാനപൂർവ്വം അതു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അടിമത്തത്തിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുവാനുള്ള സുഗമമാർഗ്ഗങ്ങളാകട്ടെ, ഇസ്ലാമിൽ കുറച്ചൊന്നുമല്ലതാനും. ഇവിടെ അതൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിൻെറ സ്ഥിരമായ നിയമവും, പൊതുനയവും അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. അതായതു ഒന്നുകിൽ ദയാപൂർവ്വം വിട്ടയക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ മോചനമൂല്യം വാങ്ങിവിടുക. ഇനി, വ്യക്തികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളോ, പൊതു നൻമയോ നോക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ചു മറ്റു രണ്ടു നയങ്ങളും-വധവും അടിമത്തവും-സ്വീകരിക്കുവാൻ നേതാവിനു വിരോധമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. والله اعلم സത്യവിശ്വാസികളോടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:

7	ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുന്നപക്ഷം. അവന്‍ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും; നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചു തരുകയും ചെയ്യും.	يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن تَنصُرُوا۟ ٱللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ﴿٧﴾

7 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ. إِن تَنصُرُوا നിങ്ങള്‍ സഹായിച്ചാല്‍. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. يَنصُرْكُمْ അവന്‍ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും. وَيُثَبِّتْ ഉറപ്പിക്കുക (സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും. أَقْدَامَكُمْ നിങ്ങളുടെ പാദങ്ങളെ.

അല്ലാഹുവിന്‍െറ മതത്തെയും, അതിന്‍െറ പ്രബോധനത്തെയും സംരക്ഷിക്കുക, അതിനു വേണ്ടുന്ന സേവനങ്ങളും, ത്യാഗങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുക ഇതാണ് അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുക എന്നതിന്‍െറ താല്‍പര്യം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോള്‍, അല്ലാഹു അവര്‍ക്കു വിജയവും, പ്രതാപവും നല്‍കുകയും, ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പില്‍ സൈ്ഥര്യവും, ധൈര്യവും നല്‍കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുസ്‌ലിംകള്‍ എക്കാലത്തും-ഈ കാലത്തു പ്രത്യേകിച്ചും-സദാ ഓര്‍മ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. അല്ലാഹുവിന്‍െറ സഹായം എപ്പോള്‍, എവിടെ, മുസ്‌ലിംകള്‍ക്കു ലഭിക്കാതിരുന്നുവോ, അപ്പോള്‍, അവിടെ, അതിനു കാരണക്കാര്‍ മുസ്‌ലിംകള്‍ തന്നെയായിരിക്കുമെന്നു ഇതില്‍ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അബൂമൂസല്‍ അശ്അരീ (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടു: മനുഷ്യന്‍ ധീരതനിമിത്തം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു: രോഷം നിമിത്തം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു: ശ്രുതിക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു; ഇതില്‍ ഏതാണ് അല്ലാഹുവിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗത്തിലുള്ളത്? തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്‍െറ വാക്യം ഉന്നതമായതാകുവാന്‍ വേണ്ടി ആര്‍ യുദ്ധം ചെയ്തുവോ അവന്‍ അല്ലാഹുവിന്‍െറ മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാണ്.' (ബു; മു.)

8	അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവര്‍ക്ക് അധഃപതനം (അഥവാ നാശംതന്നെ)! അവന്‍ [അല്ലാഹു] അവരുടെ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പാഴാക്കുന്നതുമാണ്.	وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَتَعْسًا لَّهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَـٰلَهُمْ ﴿٨﴾
9	അത്, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ അവര്‍ വെറുത്തുകളഞ്ഞതുനിമിത്തമത്രെ. അതിനാല്‍, അവരുടെ കര്‍മ്മങ്ങളെ അവന്‍ നിഷ്ഫലമാക്കിയിരിക്കുന്നു.	ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا۟ مَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَـٰلَهُمْ ﴿٩﴾

8 وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. فَتَعْسًا എന്നാല്‍ അധഃപതനം, നാശം, വീഴ്ച. لَّهُمْ അവര്‍ക്ക്. وَأَضَلَّ അവന്‍ പാഴാക്കുകയും ചെയ്യും. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കര്‍മ്മങ്ങളെ. 9 ذَٰلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا അവര്‍ വെറുത്തുവെന്നതുകൊണ്ടാണ്. مَا أَنزَلَ اللهُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ. فَأَحْبَطَ അതിനാല്‍ അവന്‍ നിഷ്ഫലമാക്കി, ഫലശൂന്യമാക്കി. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ കര്‍മ്മങ്ങളെ.

അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വസിക്കാതെയും, അവന്‍െറ പ്രീതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കാതെയുമുള്ള കര്‍മ്മങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു ഖുര്‍ആന്‍ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

10	അവര്‍ ഭൂമിയില്‍(കൂടി) സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ലേ? അപ്പോഴവര്‍ക്ക് അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരു	۞ أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ

عَـٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۖ دَمَّرَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِمۡۖ وَلِلۡكَـٰفِرِينَ أَمۡثَـٰلُهَا ﴿١٠﴾

ടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്ന് നോക്കിക്കാണാമല്ലോ, അല്ലാഹു അവരോടെ (അവരുടേതെല്ലാം) തകർത്തുകളഞ്ഞു. (ഈ) അവിശ്വാസികൾക്കും അതുപോലെയുള്ളതുണ്ടായിരിക്കും.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ مَوۡلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَأَنَّ ٱلۡكَـٰفِرِينَ لَا مَوۡلَىٰ لَهُمۡ ﴿١١﴾

11 അത് [അതിന് കാരണം], അല്ലാഹു വിശ്വസിച്ചവരുടെ സംരക്ഷകനാണെന്നുള്ളതു കൊണ്ടും, അവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അവർക്ക് ഒരു സംരക്ഷകനുമില്ലെന്നുള്ളതു കൊണ്ടുമാകുന്നു.

---

10 أَفَلَمْ يَسِيرُوا അവർ സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ, നടന്നിട്ടില്ലേ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. فَيَنظُرُوا അപ്പോഴവർക്ക് നോക്കിക്കാണാം. كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയെന്ന്. عَاقِبَةُ الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരുടെ കലാശം, പര്യവസാനം. مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ള. دَمَّرَ اللهُ അല്ലാഹു തകർത്ത്. عَلَيْهِمْ അവരോടെ, അവരിൽ. وَلِلْكَافِرِينَ (ഈ) അവിശ്വാസികൾക്കുമുണ്ട്. أَمْثَالُهَا അവപോലുള്ളത്. 11 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്ടാണ്. مَوْلَى സംരക്ഷകൻ, യജമാനൻ, ഉടയവൻ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരുടെ. وَأَنَّ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾ ആണെന്നതും. لاَ مَوْلَى സംരക്ഷകനില്ല (എന്നതും). لَهُمْ അവർക്ക്.

ഉഹ്ദുയുദ്ധത്തിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കു പരാജയം പിണഞ്ഞപ്പോൾ മുശ്‌രിക്കുകൾ വിളിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി: يوم بيوم لنا عزى ولا عزى لكم (ഒരു ദിവസത്തിനൊരു ദിവസം! ഞങ്ങൾക്കു 'ഉസ്സാ' യുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കു 'ഉസ്സാ' ഇല്ലതാനും.) അതായത്, ബദ്‌റിൽ ഞങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും ഉഹ്ദിൽ ഞങ്ങൾ വിജയിച്ചു. ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ 'ഉസ്സാ' എന്ന ദൈവം (വിഗ്രഹം) ഉണ്ട്. നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ ആരുമില്ല, എന്നു താൽപര്യം. ഈ അവസരത്തിൽ അതിനു മറുപടിയായി ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ നബി (ﷺ) മുസ്‌ലിംകളോടു കൽപിച്ചു: الله مولانا ولا مولى لكم (അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ സംരക്ഷകനാണ്. നിങ്ങൾക്കു സംരക്ഷകനില്ലതാനും.) ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നു ഖത്താദഃ (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-2

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ جَنَّـٰتٍ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَـٰرُۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يَتَمَتَّعُونَ وَيَأۡكُلُونَ كَمَا تَأۡكُلُ ٱلۡأَنۡعَـٰمُ وَٱلنَّارُ مَثۡوًى لَّهُمۡ ﴿١٢﴾

12 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ, അടിഭാഗത്തിൽ കൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവിശ്വസിച്ചവരോ, അവർ സുഖഭോഗമെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും കന്നുകാലികൾ തിന്നുന്നതുപോലെ തിന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; നരകം അവർക്ക് പാർപ്പിടവുമായിരിക്കും.

---

12 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُدْخِلُ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ സല്ക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്കയും ചെയ്തു. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിയിൽകൂടി നടക്കുന്നു, ഒഴുകുന്നു. الْأَنْهَارُ അരുവികൾ, നദികൾ. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. يَتَمَتَّعُونَ സുഖമെടുക്കുന്നു. وَيَأْكُلُونَ അവർ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. كَمَا تَأْكُلُ തിന്നുന്നതുപോലെ. الْأَنْعَامُ കാലികൾ. وَالنَّارُ നരകം. مَثْوًى لَّهُمْ അവർക്ക് പാർപ്പിടമാകുന്നു.

കന്നുകാലികളെപ്പോലെ, മരണപ്പെടുവോളം തിന്നണം, കുടിക്കണം, സുഖഭോഗങ്ങളനുഭവിക്കണം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു അവിശ്വാസികൾക്കു ജീവിതലക്ഷ്യമായി ഒന്നുമില്ല. അതവർക്കു തൽക്കാലം സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ പരലോകത്തു നരകമാണ് ആധാരം.

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ ٱلَّتِىٓ أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَـٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾

13 (നബിയേ) എത്ര രാജ്യമുണ്ട്, നിന്നെ പുറത്താക്കിയ നിൻെറ രാജ്യത്തെക്കാൾ ശക്തിയിൽ ഊക്കേറിയതാകുന്നു അവ (എന്നിട്ടും) നാം അവരെ [ആ രാജ്യക്കാരെ] നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു! അപ്പോൾ, ഒരു സഹായിയും അവർക്കില്ല.

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِۦ كَمَن زُيِّنَ لَهُۥ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَٱتَّبَعُوٓا۟ أَهْوَآءَهُم ﴿١٤﴾

14 എന്നാൽ, തൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള തെളിവോടെ (സൽപാതയിൽ) ആയിരിക്കുന്ന ഒരുവനുണ്ടോ, തൻെറ ദുഷ്പ്രവർത്തി തനിക്ക് അലങ്കാരമായി കാണിക്കപ്പെടുകയും, (അങ്ങനെ) തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തവരെപ്പോലെയാകുന്നു?!

13 وَكَأَيِّن എത്രയോ ഉണ്ട്. مِّن قَرْيَةٍ രാജ്യമായിട്ട്. هِيَ أَشَدُّ അത് ഊക്കേറിയതാണ്, കഠിനമാണ്. قُوَّةً ശക്തിയിൽ. مِّن قَرْيَتِكَ നിൻെറ രാജ്യത്തെക്കാൾ. الَّتِي أَخْرَجَتْكَ നിന്നെ പുറത്താക്കിയ. أَهْلَكْنَاهُمْ അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു. فَلَا نَاصِرَ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) സഹായിയേ ഇല്ല. لَهُمْ അവർക്ക്. 14 أَفَمَن എന്നാൽ ഒരുവനോ. كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ അവൻ തെളിവോടെ (തെളിവിൻമേൽ) ആകുന്നു. مِّن رَّبِّهِ തൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള. كَمَن ഒരുവനെപ്പോലെ (ആകുന്നു). زُيِّنَ لَهُ അവന്ന് അലങ്കാരമാക്കപ്പെട്ട്. سُوءُ عَمَلِهِ അവൻെറ ദുഷ്പ്രവൃത്തി. وَاتَّبَعُوا അവൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. أَهْوَاءَهُمْ തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ.

'നിന്നെ പുറത്താക്കിയ നിൻെറ രാജ്യം' എന്നു പറഞ്ഞതു നബി (ﷺ) ക്കു ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതും അവിടുന്നു ജനിച്ചു വളർന്നതുമായ മക്കയാകുന്നു. സ്വന്തം ജനതയായ ആ നാട്ടുകാരുടെ ആക്രമമർദ്ദനങ്ങളാണല്ലോ നബി (ﷺ) യെയും, സഹാബികളെയും ആ നാടുവിടാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കിയത്. മക്കാ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ വഴിയിൽ വെച്ച് നബി (ﷺ) മക്കായുടെ ഭാഗത്തേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കികൊണ്ടു പറഞ്ഞു: 'നീയാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ രാജ്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് - നീയാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ രാജ്യങ്ങളിൽ എനിക്കും ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. മുശ്രിക്കുകൾ എന്നെ പുറത്താക്കിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നിൽ നിന്നു പുറത്തുപോരുമായിരുന്നില്ല.' (ابن ابى حاتم) എന്നാൽ, ഇവരെക്കാൾ ശക്തൻമാരും, പ്രബലന്മാരുമായിരുന്ന പല നാട്ടുകാരും തങ്ങളുടെ ആക്രമം നിമിത്തം അല്ലാഹുവിൻെറ വമ്പിച്ച ശിക്ഷകൾക്കു വിധേയരായിട്ടുണ്ട്; അതിൽനിന്നു അവരെ ആരും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനുണ്ടായില്ല; അതുപോലെ ഇവർക്കും വല്ല ശിക്ഷയും ബാധിച്ചേക്കുന്നത് ഇവർ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുകയാണ്. മദീനായിൽ വന്നശേഷം, അവിടെയും മുസ്‌ലിംകൾക്കു സൈ്വരജീവിതം അസാധ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ഖുറൈശികൾ യുദ്ധസംരംഭങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന

അവസരത്തിലാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ അവതരണം. നബി (ﷺ) മദീനായിലേക്കു ഹിജ്റ പോരും മദ്ധ്യെ വഴിയിൽവെച്ചാണ് ഈ (13-ാം) വചനം അവതരിച്ചതെന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ആ സന്ദർഭം ഈ താക്കീതിന്ന് കൂടുതൽ അനുയോജ്യവുമായിരിക്കുമല്ലോ.

സത്യവിശ്വാസികളും, അവിശ്വാസികളും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യമാണ് 14-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള തെളിവും ലക്ഷ്യവും അനുസരിച്ചുള്ളതാണ്. അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കു അതിൽ സ്ഥാനമില്ല. നേരെമറിച്ച് അവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അവർ ചെയ്യുന്നതെന്തും അവർക്കു ഭൂഷണം: ഏതു ദുഷ്ചെയ്തിയും അവർക്കു അലങ്കാരം. അവരുടെ ഏകാവലംബം അവരുടെ ഇച്ഛകൾ തന്നെ. എന്നിരിക്കെ, ഈ രണ്ടുകൂട്ടരും എങ്ങിനെ സമമാകും?! എങ്ങിനെ യോജിക്കും?! ഐഹികജീവിതത്തിൽ ഇരുവരും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതുപോലെ, പാരത്രിക ജീവിതത്തിലും അവരുടെ നില പരസ്പര വിരുദ്ധമായിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

مَّثَلُ ٱلْجَنَّةِ ٱلَّتِى وُعِدَ ٱلْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَآ أَنْهَـٰرٌ مِّن مَّآءٍ غَيْرِ ءَاسِنٍ وَأَنْهَـٰرٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُۥ وَأَنْهَـٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّـٰرِبِينَ وَأَنْهَـٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ كَمَنْ هُوَ خَـٰلِدٌ فِى ٱلنَّارِ وَسُقُوا۟ مَآءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَآءَهُمْ ﴿١٥﴾

15 സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക്[ഭയഭക്തൻമാർക്ക്] വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ മാതിരി (ഇതാണ്): അതിൽ, കേടു (വന്ന് പകർച്ച) പറ്റാത്ത വെള്ളത്തിൻെറ അരുവികളുണ്ട്; രുചിവ്യത്യാസം വരാത്ത പാലിൻെറ അരുവികളുമുണ്ട്; കുടിക്കുന്നവർക്ക് രസപ്രദമായ മദ്യത്തിൻെറ അരുവികളുമുണ്ട്; ശുദ്ധി ചെയ്യപ്പെട്ട തേനിൻെറ അരുവികളുമുണ്ട്. അവർക്ക് അതിൽ എല്ലാ (വിധ) ഫലങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കും. (പുറമെ) തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനവും! (ഇവർ) നരകത്തിൽ നിത്യവാസിയായിരിക്കുന്നവനെപ്പോലെ (യാകുമോ)?! അവർക്ക് ചൂടേറിയ വെള്ളം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അപ്പോൾ, അതവരുടെ കുടലുകളെ നുറുക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു! [ഇരുകൂട്ടരും ഒരിക്കലും സമമാകുകയില്ല.]

---

15 مَثَلُ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ മാതിരി, ഉപമ. الَّتِي وُعِدَ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ. الْمُتَّقُونَ സൂക്ഷമതയുള്ളവർക്ക്, ഭയഭക്തൻമാരോട്. فِيهَا أَنْهَارٌ അവയിൽ അരവികളുണ്ട്. مِّن مَّاءٍ വെള്ളത്താലുള്ള, വെള്ളത്തിൻെറ. غَيْرِ آسِنٍ കേട് (പകർച്ച, മാറ്റം) പറ്റാത്ത. وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ പാലിനാലുള്ള (പാലിൻെറ) അരുവികളും. لَّمْ يَتَغَيَّرْ പകർച്ച (വ്യത്യാസം)വരാത്ത. طَعْمُهُ അതിൻെറ രുചി, സ്വാദ്. وَأَنْهَارٌ അരുവികളും. مِّنْ خَمْرٍ കള്ളിനാൽ (കള്ളിൻെറ). لَّذَّةٍ രസമായ, രുചിയുള്ള. لِلشَّارِبِينَ കുടിക്കുന്നവർക്ക്. وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ തേനിൻെറ അരുവികളും. مُّصَفًّى തെളിയിക്കപ്പെട്ട, ശുദ്ധ. وَلَهُمْ فِيهَا അവർക്ക് അതിലുണ്ടതാനും. مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ എല്ലാ ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും. وَمَغْفِرَةٌ പാപമോചനവും. مِّن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. كَمَنْ ഒരുവനെ (ചിലരെ) പോലെ. هُوَ خَالِدٌ അവൻ നിത്യവാസിയാണ്. فِي النَّارِ നരകത്തിൽ. وَسُقُوا അവർക്ക് കുടിപ്പിക്കുക (കുടിക്കാൻകൊടുക്കുക)യും ചെയ്യും. مَاءً حَمِيمًا ചൂടേറിയ വെള്ളം. فَقَطَّعَ അപ്പോഴത് നുറുക്കും, തുണ്ടമാക്കും. أَمْعَاءَهُمْ അവരുടെ കുടലുകളെ. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർ.

സ്വർഗ്ഗീയ വസ്തുക്കളെല്ലാം, നമ്മുടെ ഭൗതികവസ്തുക്കളുമായി നാമമാത്ര സാമ്യമേയുള്ളുവെന്നും, അവയെപ്പറ്റി നമുക്കറിയുന്ന പേരുകളിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്നും ഇതിനുമുമ്പു ചിലപ്പൊഴെല്ലാം നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികളെയും, അവിശ്വാസികളെയും കുറിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ, ഇരുമുഖൻമാരായി വർത്തിക്കുന്ന കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰٓ إِذَا خَرَجُوا۟ مِنْ عِندِكَ قَالُوا۟ لِلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَٱتَّبَعُوٓا۟ أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٦﴾

16 അവരിലുണ്ട്, നിൻെറ അടുക്കലേക്ക് ചെവി കൊടുക്കുന്ന ചിലർ; അങ്ങനെ, നിൻെറ അടുക്കൽനിന്ന് അവർ പുറത്തു പോയാൽ, ജ്ഞാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരോട് അവർ പറയും: ‘‘എന്താണദ്ദേഹം (ഈ) അടുത്ത അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞത്?!'' തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മുദ്രവെച്ചിട്ടുള്ളവരത്രെ അക്കൂട്ടർ. അവർ തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْا۟ زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَىٰهُمْ تَقْوَىٰهُمْ ﴿١٧﴾

17 നേർമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചവരാകട്ടെ, അവർക്ക് അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും, അവരുടെ സൂക്ഷ്മത [അവർക്ക് വേണ്ടുന്ന ഭയഭക്തി] നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

16 وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്. مَّن يَسْتَمِعُ ചെവികൊടുക്കുന്ന (ശ്രദ്ധിക്കുന്ന) ചിലർ. إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്. حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا അങ്ങനെ അവർ പുറത്തുപോയാൽ. مِنْ عِندِكَ നിൻെറ അടുക്കൽനിന്ന്. قَالُوا അവർ പറയും. لِلَّذِينَ യതൊരുവരോട്. أُوتُوا നൽകപ്പെട്ട. الْعِلْمَ അറിവ് (ജ്ഞാനം). مَاذَا قَالَ അവൻ (അദ്ദേഹം) എന്ത് പറഞ്ഞു, പറഞ്ഞതെന്ത്. آنِفًا അടുത്ത സമയം (അല്പം മുമ്പ്). أُولَئِكَ الَّذِينَ അവർ യാതൊരു കൂട്ടരാണ്. طَبَعَ اللهُ അല്ലാഹു മുദ്രവെച്ചതായ. عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്. وَاتَّبَعُوا അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. أَهْوَاءَهُمْ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ. 17 وَالَّذِينَ യാതൊരുവൻ. اهْتَدَوْا അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ച് (പ്രാപിച്ച്). زَادَهُمْ അവൻ അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കും. هُدًى നേർമ്മാർഗ്ഗം, മാർഗ്ഗദർശനം. وَآتَاهُمْ അവർക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. تَقْوَاهُمْ അവരുടെ സൂക്ഷമത, ഭയഭക്തി.

മദീനായിൽ ഇസ്‌ലാമിൻെറ വൈരികളായ മുനാഫിഖു (കപടവിശ്വാസി) കളുടെ ചില സ്വഭാവങ്ങളാണ് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. മുസ്‌ലിംകളുടെ ഇടയിൽ വരുമ്പോൾ ഇവർ മുസ്‌ലിംകളെപ്പൊലെ പെരുമാറും. വിട്ടുപോയാൽ പരിഹാസവും, കുസൃതിയും, അട്ടിമറിപ്രവർത്തനങ്ങളും! നബി (ﷺ) യുടെ സദസ്സിൽ ചെന്നു അവിടുത്തെ സംസാരങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും മുസ്‌ലിംകളെപ്പൊലെ ഇവരും ചെവികൊടുത്തു കേൾക്കും. പക്ഷേ, മനസ്സിൽ അവഗണനയും, പരിഹാസവുമായിരിക്കുമല്ലോ. പറയുന്ന കാര്യം ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ ഇല്ല. സദസ്സു വിട്ടശേഷം, കാര്യം ശരിക്കു കേട്ടു ഗ്രഹിച്ച സത്യവിശ്വാസികളോടു ചോദിക്കും: ‘അല്ലാ എന്താണദ്ദേഹം അൽപം മുമ്പ് പറഞ്ഞത്?!’ ഈ ചോദ്യത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നത്. നല്ല വഴിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിലോ നബി (ﷺ) യുടെ മൊഴികൾ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിലോ താൽപര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കേട്ട സംസാരം വേണ്ടതുപോലെ

ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ് ഒന്ന്. മനസ്സിലായാൽ തന്നെയും, അതിനുനേരെയുള്ള പരിഹാസപ്രകടനം മറ്റൊന്ന്. ഇത്തരം ദുഷ്ടഹൃദയങ്ങളിലേക്കു പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് നൻമ പ്രവേശിക്കുക?! അവരിൽനിന്ന് എങ്ങിനെയാണ് നൻമ പുറത്തുവരുക?! അവരെ നയിക്കുവാൻ അവരുടെ ദേഹേച്ഛകളും, സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളുമല്ലാതെ മറ്റെന്തുണ്ട്?! അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് അവരെപ്പറ്റി ഹൃദയത്തിനു മുദ്രവെച്ചു എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതും. നേരെമറിച്ചു പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടും, നല്ലതിനെ പിൻപറ്റിയും കൊണ്ടു സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു മേൽക്കുമേൽ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന സൂക്ഷ്മതയും ഭയഭക്തിയും അവർക്കു അവൻ പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു.

فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَآءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرَىٰهُمْ ﴿١٨﴾

18 ഇനി, അന്ത്യസമയത്തെ-അതവർക്ക് പെട്ടെന്ന് വന്നെത്തുന്നതിനെ-യല്ലാതെ അവർ (മറ്റുവല്ലതും) നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?! എന്നാൽ, അതിൻെറ അടയാളങ്ങൾ വന്നുകഴിഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ്-അതവർക്കു വന്നാൽ-അവരുടെ ഉപദേശം (പ്രയോജനപ്പെടുക)?!

---

18 فَهَلْ يَنظُرُونَ ഇനി, (എന്നാൽ) അവർ നോക്കുന്നുവോ, കാത്തിരിക്കുന്നോ. إِلاَّ السَّاعَةَ അന്ത്യസമയത്തെയല്ലാതെ. أَن تَأْتِيَهُم അതവർക്ക് വരുന്നതിനെ. بَغْتَةً പെട്ടന്ന്, യാദൃഛികമായി. فَقَدْ جَاءَ എന്നാൽ വന്നുകഴിഞ്ഞു. أَشْرَاطُهَا അതിൻെറ അടയാളങ്ങൾ, ഉപാധികൾ. فَأَنَّى لَهُمْ എന്നിരിക്കെ അവർക്ക് എങ്ങിനെയാണ്, എവിടെ നിന്നാണ്. إِذَا جَاءَتْهُمْ അതവർക്ക് വന്നാൽ. ذِكْرَاهُمْ അവരുടെ ഉപദേശം.

മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഹൃദയം ദുഷിച്ചു മരവിച്ചവർക്കു ബോധം വരുന്നതിനു എനി വല്ലതും കാത്തിരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു ലോകാവസാനഘട്ടമല്ലാതെ മറ്റെന്താണുള്ളത്?! അതാണെങ്കിൽ, യാതൊരുമുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ, വളരെ പെട്ടെന്നായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. അതിനു ഇനി വളരെയൊന്നും കാലതാമസവുമില്ല. അടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു. അതു സമീപിച്ചതിൻെറ അടയാളങ്ങൾ വന്നു കഴിഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, അതങ്ങു സംഭവിക്കുമ്പോൾ അവർക്കു ഉപദേശവും, ബോധവും എവിടെനിന്നു കിട്ടുവാനാണ്?! അതെങ്ങിനെ ഫലപ്പെടുവാനാണ്?! എന്നു സാരം.

അന്ത്യപ്രവാചകനായ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ആഗമനംതന്നെ ലോകാവസാനം അടുത്തതിൻെറ ഒരു പ്രധാന അടയാളമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അവിടുന്നു ചൂണ്ടുവിരലും നടുവിരലും കാട്ടിക്കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തതും: 'ഞാനും അന്ത്യസമയവും ഈ രണ്ടുവിരലുകൾ പോലെ അടുത്തതായിട്ടാണു എന്നെ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (بعثت انا والساعة كهاتين واشار بالسبابة والوسطى – متفق) ഇതു മാത്രമല്ല, വേറെയും പല കാര്യങ്ങൾ ഖിയാമത്തിൻെറ അടയാളങ്ങളായി നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു കാണാവുന്നതാണ്. പലതും നാം കണ്ടും അനുഭവിച്ചും വരുന്നു. മൊത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളെയും, മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളെയും പരസ്യമായി പരിഹാസ്യമാക്കിമക്കൊണ്ടുള്ള ലോകഗതി ആ മഹാപ്രളയത്തിലേക്കു ലോകം എത്താറായതിൻെറ സൂചനകളാണ്. ഏതു ദിവസവും ഏതു നിമിഷവും അതു സംഭവിക്കാം. എപ്പോഴാണ്, ഏതു നിമിഷമാണ് എന്ന കാര്യം അല്ലാഹുവിനുമാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു. മറ്റാർക്കും അതിനെപ്പറ്റി തരിമ്പുപോലും അറിയുന്നതല്ല.

فَٱعۡلَمۡ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لِذَنۢبِكَ وَلِلۡمُؤۡمِنِينَ وَٱلۡمُؤۡمِنَٰتِۗ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مُتَقَلَّبَكُمۡ وَمَثۡوَىٰكُمۡ ١٩

19 (അങ്ങിനെയാണ് കാര്യങ്ങൾ.)ആകയാൽ, അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനും ഇല്ലെന്ന്(നബിയേ) നീ അറിയുക. നിൻെറ പാപത്തിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും സത്യവിശ്വാസിനികൾക്കും വേണ്ടിയും നീ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ ചലനസ്ഥലവും, നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലവും അറിയുന്നതാണ്.

---

19 فَاعْلَمْ ആകയാൽ (എന്നാൽ) നീ അറിയുക. أَنَّهُ നിശ്ചയമായും കാര്യം. لاَ إِلَهَ ഒരു ആരാധ്യനേയില്ല. إِلاَّ اللهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ. وَاسْتَغْفِرْ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. لِذَنبِكَ നിൻെറ പാപത്തിന്. وَلِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വേണ്ടിയും. وَالْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികൾക്ക് വേണ്ടിയും. وَاللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു. مُتَقَلَّبَكُمْ നിങ്ങളുടെ ചലനസ്ഥലം, നിങ്ങളുടെ കറക്കം, വിഹാരം,. وَمَثْوَاكُمْ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടവും, താമസിക്കുന്നതും.

പകൽസമയം വിവിധ ജോലികളിൽ വ്യാപൃതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലും, രാത്രിസമയം അടങ്ങി ഒതുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലും നിങ്ങളുടെ പൂർണ്ണവിവരം അല്ലാഹു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു സാരം. അല്ലെങ്കിൽ, ഐഹികജീവിതത്തിൽ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴത്തെ വിവരവും, പാരത്രികജീവിതത്തിൽ എത്തിചേർന്നാലത്തെ സ്ഥിതികളും അറിയാം എന്നും ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കാവുന്നതാണ്.الله اعلم

തൗഹീദിൽ ഉറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് അതിൻെറ മുദ്രാവാക്യം ഉയർത്തുവാനും, പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, എതിരാളികളുടെ ചെയ്തികളെ അവഗണിക്കുവാനും ഉണർത്തിയശേഷം, സ്വന്തം ദേഹത്തിനും, സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീപുരുഷൻമാർക്കുവേണ്ടിയും പാപമോചനം തേടുവാനും നബി (ﷺ) യോടു കല്പിക്കുന്നു. പ്രവാചകൻമാർ സാധാരണ ജനങ്ങളെപ്പോലെ പാപം ചെയ്യുന്നവരല്ല. നബി (ﷺ) യുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു പൊറുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നു സൂ: ഫത്ത്ഹിൻെറ ആരംഭത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടെ പാപങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അല്ലാഹുവിൻെറ ഏതെങ്കിലും കല്പനകളെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുക എന്നതായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. പ്രവാചകൻമാരുടെ പദവി എത്ര ഉന്നതവും പരിശുദ്ധവുമാണെങ്കിലും അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിമകളും, അല്ലാഹുവിനോടു കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരുമാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് കേവലം വളരെ നിസ്സാരമായ ചില സംഗതികൾപോലും–മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് അവ പാപങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണപ്പെടുകയില്ലെങ്കിലും–അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാപങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. ഏതു നിലക്കു നോക്കിയാലും അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാർ അവനോടു പാപമോചനത്തിനും മാപ്പിനും അപേക്ഷിക്കുന്നതു അവൻെറ മുമ്പിൽ താഴ്മ അർപ്പിക്കലാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. കൂടാതെ, പ്രവാചകൻമാരാകട്ടെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ജനങ്ങൾക്കു മാതൃക കാണിക്കേണ്ടുന്നവരുമാണ്. ഈ വസ്തുത നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ‘‘ഹേ, മനുഷ്യരേ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, അവനോടു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുവിൻ, ഞാൻ തന്നെ, അവനോട് ദിവസം നൂറുപ്രാവശ്യം പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നു.’’ (മുസ്ലിം.) നബി (ﷺ)

പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി അബൂമൂസൽ അശ്അരീ (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥന നാം ഓരോരുത്തരും സദാ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരത്രെ. അതിലെ വാചകങ്ങൾ ഇതാണ്:

اللهم اغفرلى خطيئتي وجهلي واسرافي في امري وما انت أعلم بهمني اللهم اغفرلي جد وهزلي وخطيئتي وعمدي وكل ذلك عند اللهماغفرلى ماقدمت وما اخرت وما اعلنت وما انت اعلم به مني انت المقدم وانت المؤخر وانت على كل شيئ قديرمتفق عليه

(സാരം: അല്ലാഹുവേ! എൻെറ പിഴവും, എൻെറ അജ്ഞതയും, എൻെറ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ ക്രമം തെറ്റിയതും, എന്നെക്കാൾ നിനക്കറിയാവുന്നതുമെല്ലാം നീ എനിക്കു പൊറുത്തു തരേണമേ! അല്ലാഹുവേ! ഞാൻ കാര്യമായി ചെയ്തതും, തമാശയായി ചെയ്തതും, ഞാൻ അബദ്ധം ചെയ്തതും, കൽപിച്ചുകൂട്ടിചെയ്തതും എനിക്കു നീ പൊറുത്തു തരേണമേ: അങ്ങിനെയുളള എല്ലാ തെറ്റുകളും എൻെറ പക്കലുണ്ട്. അല്ലാഹുവേ! ഞാൻ മുമ്പ് ചെയ്തതും, പിന്നീടു ചെയ്യുന്നതും, ഞാൻ സ്വകാര്യമാക്കിവെച്ചതും, പരസ്യമാക്കിയതും, എന്നെക്കാൾ നിനക്കറിയാവുന്നതുമെല്ലാം എനിക്ക് നീ പൊറുത്തുതരേണമേ! നീയാണ് -എല്ലാ കാര്യവും-മുന്നോട്ടാക്കുന്നവൻ, നീയാണ്-എല്ലാം-പിന്നോട്ടാക്കുന്നവനും. നീ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുളളവനുമാകുന്നു. (ബു; മു.)

സജ്ജനങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹുവിങ്കൽ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുമല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, നബിമാർ-അതും തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ നൻമക്കുവേണ്ടി-ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹുവങ്കൽ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അതു മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതും, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുളള കാരുണ്യം കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതുമായിരിക്കും. ഒരു സംഭവത്തിൽ, നബി (ﷺ) യുടെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്ന കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന മദ്ധ്യെ സൂ: നിസാഉ് 64ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''അവർ തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച അവസരത്തിൽ, അവർ നിൻെറ അടുക്കൽ വരുകയും, എന്നിട്ട് അല്ലാഹുവിനോടു പാപമോചനം തേടുകയും. അവർക്കുവേണ്ടി റസൂലും പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനായും കരുണാനിധിയായും അവർ കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു.'' (ولو انهم اذ ظلموا الى قوله رحيما – النسآء : ٦٤)

വിഭാഗം-3

وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۖ فَإِذَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا ٱلْقِتَالُ ۙ رَأَيْتَ ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ ٱلْمَغْشِىِّ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْمَوْتِ ۖ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٠﴾

20 വിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു: ''ഒരു 'സൂറത്ത്' [അദ്ധ്യായം]അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്താണ്?!'' എന്നാൽ, (വ്യക്തമായി) നിയമം വിവരിക്കപ്പെട്ട ഒരു 'സൂറത്ത്' അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, അതിൽ യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ വല്ല രോഗമുളളവരെ (നബിയേ) നിനക്ക് കാണാം; മരണം(ആസന്നമായതു)നിമിത്തം ബോധക്ഷയം പിടിപെട്ടവൻ നോക്കും പ്രകാരം നിൻെറ അടുക്കലേക്ക് അവർ നോക്കുന്നതായിട്ട്. എന്നാൽ, അവർക്കു വേണ്ടതു[യോജിച്ചതു]തന്നെയാണ് (അത്)!

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ ٱلْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا۟ ٱللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢١﴾

21 അനുസരണവും, ഉചിതമായ (നല്ല)വാക്കും. (അതാണ് വേണ്ടത്). ഇനി, കാര്യം (ഉറപ്പിച്ച്) തീർച്ചയായിക്കഴിഞ്ഞാലോ, അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനോട് അവർ(പറ

ഞ്ഞ) സത്യം പാലിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അത
വർക്ക് ഉത്തമമാകുമായിരുന്നു.

---

20 وَيَقُولُ പറയും, പറയുന്നു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. لَوْلاَ نُزِّلَتْ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്താണ്. سُورَةٌ ഒരു സൂറത്തു, അദ്ധ്യായം. فَإِذَا أُنزِلَتْ എന്നാൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ. سُورَةٌ ഒരു അദ്ധ്യായം. مُّحْكَمَةٌ നിയമം വിവരിക്കപ്പെട്ട (നിയമപ്രധാനമായ, ബലവത്തായ). وَذُكِرَ فِيهَا അതിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയും. الْقِتَالُ യുദ്ധം, യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി. رَأَيْتَ നീ (നിനക്ക്)കാണും. الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളവരെ. مَّرَضٌ വല്ല രോഗവും, ഒരു രോഗം. يَنظُرُونَ അവർ നോക്കുന്നതായി. إِلَيْكَ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക്. نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ ബോധക്ഷയം പിടിപെട്ടവന്റെ നോട്ടം. مِنَ الْمَوْتِ മരണത്താൽ. فَأَوْلَى അപ്പോൾ വേണ്ടപ്പെട്ടതാണ് (കൂടുതൽ യോജിച്ചതാണ്). لَهُمْ അവർക്ക്. 21 طَاعَةٌ അനുസരണമാണ്. وَقَوْلٌ വാക്കും. مَّعْرُوفٌ ഉചിതമായും സദാചാരപരമായ, നല്ല, മര്യാദപ്പെട്ട. فَإِذَا عَزَمَ ഇനി തീർച്ചപ്പെട്ടാൽ, നിശ്ചയമായാൽ. الْأَمْرُ കാര്യം. فَلَوْ صَدَقُوا അപ്പോഴവർ സത്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ (സത്യം പാലിച്ചാൽ). اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. لَكَانَ അതാകുമായിരുന്നു. خَيْرًا لَّهُمْ അവർക്ക് ഗുണം, ഉത്തമം.

ശത്രുക്കളാൽ പൊറുതിമുട്ടുകയും, മദീനയിൽ ഇസ്ലാമിനു കുറെയൊക്കെ സ്വീകരണം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ, യുദ്ധസംബന്ധമായി വല്ല വഹ്‌യുകളും ലഭിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു സത്യവിശ്വാസികൾ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കും. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവരോടൊപ്പം കപടവിശ്വാസികളും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അങ്ങിനെ വല്ല വഹ്‌യുകളും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ കപടവിശ്വാസികളുടെ മട്ടുമാറും. അവർ മരണഗോഷ്ടികൾ കാട്ടുവാൻ തുടങ്ങും. അതു സ്വാഭാവികവുമാണ്. നേരെമറിച്ച് കൽപനയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയും, നല്ല വാക്കു പറയുകയുമാണവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടുന്ന സന്ദർഭം നേരിട്ടുകഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ, യാതൊരു പരിഭ്രമമോ, പ്രതിഷേധമോ കൂടാതെ അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയും, മുമ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന സന്നദ്ധത പ്രായോഗികമായി തെളിയിക്കുകയും വേണ്ടിയിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അതു അവർക്കു തന്നെ ഗുണമായിരിക്കുന്നതുമാണ് എന്നു സാരം.

فاولى لهم (അവർക്കു വേണ്ടതുതന്നെ) എന്ന വാക്യം രണ്ടുമൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. 1) യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ അവതരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ നിന്നു അത്തരം പ്രതികരണം ഉണ്ടാകുന്നത് അവരുടെ സ്ഥിതിക്കു യോജിച്ചതും സ്വാഭാവികവുമാണെന്ന്. 2) അവരുടെ സ്വഭാവം അനുസരിച്ചു അവർക്കു വേണ്ടതുണ്ട്, അഥവാ നാശമാണവർക്കുള്ളതു എന്ന്. ഈ രണ്ടു വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ചും ആ വാക്യം അതോടെ അവസാനിക്കുന്നതും, തൊട്ട (21-ാം) വചനവുമായി ഘടനയിൽ ബന്ധമില്ലാത്തതുമായിരിക്കും. 3) അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു അനുസരണവും നല്ല വാക്കുകളുമാണ്. അഥവാ പരിഭ്രമമോ വെറുപ്പോ അല്ല എന്ന്. ഇതനുസരിച്ച് ഈ വാക്യം അപൂർണ്ണവും, തുടർന്നുള്ള ആയത്തുമായി ഘടനാബന്ധം ഉള്ളതുമായിരിക്കും. അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം فاولى لهم طاعة وقول معروف (അപ്പോൾ അവർക്കു വേണ്ടതു അനുസരണവും ഉചിതമായ വാക്കുമാകുന്നു.) എന്നുമായിരിക്കും. കപടവിശ്വാസികളെ ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

22 എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കൈകാര്യം നേടിയാൽ, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ രക്തബന്ധങ്ങളെ മുറിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തേക്കുമോ?!

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوٓا۟ أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٢﴾

---

22 فَهَلْ عَسَيْتُمْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങളായേക്കുമോ. إِن تَوَلَّيْتُمْ നിങ്ങൾ കൈകാര്യം(അധികാരം) നേടിയാൽ. أَن تُفْسِدُوا നിങ്ങൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ. وَتُقَطِّعُوا മുറിച്ചുകളയുവാനും. أَرْحَامَكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ത (കുടുംബ) ബന്ധങ്ങൾ.

അതെ, നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെയായിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ പക്കലെങ്ങാനും ജനങ്ങളുടെ കെകകാര്യവും അധികാരവും വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ ചെയ്തേക്കുക നാട്ടിൽ പലതരം കുഴപ്പവും വഴക്കും ഉണ്ടാക്കലായിരിക്കും എന്നു താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

23 അക്കൂട്ടർ, അല്ലാഹു ശപിച്ചിട്ടുള്ളവരത്രെ. അങ്ങനെ അവൻ അവർക്ക് ബധിരത നൽകുകയും, അവരുടെ കണ്ണുകളെ അന്ധമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ لَعَنَهُمُ ٱللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰٓ أَبْصَٰرَهُمْ ﴿٢٣﴾

24 അവർക്ക് ഖുർആൻ ഉറ്റാലോചിച്ചു നോക്കിക്കൂടേ?! [എന്നാലവർക്ക് കാര്യം ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ.] അതല്ല, (ഒരുപക്ഷേ) വല്ല ഹൃദയങ്ങളിലും അവയുടേതായ പൂട്ടുകൾ ഉണ്ടോ?!

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ ٱلْقُرْءَانَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَآ ﴿٢٤﴾

---

23 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ അവർ യാതൊരു കൂട്ടരത്രെ. لَعَنَهُمُ അവരെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു. اللَّهُ അല്ലാഹു. فَأَصَمَّهُمْ അങ്ങനെ അവർക്ക് ബധിരത (കേട്ടുകൂടായ്മ)യുണ്ടാക്കി. وَأَعْمَىٰ അന്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു. أَبْصَارَهُمْ അവരുടെ കണ്ണുകളെ, കാഴ്ചകളെ. 24 أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ എന്നാലവർക്ക് ഉറ്റാലോചിച്ചുകൂടേ, ആലോചിക്കുന്നില്ലേ. الْقُرْآنَ ഖുർആനെ. أَمْ അതല്ല (ഉണ്ടോ). عَلَىٰ قُلُوبٍ വല്ല ഹൃദയങ്ങളിലും, ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ. أَقْفَالُهَا അവയുടെ പൂട്ടുകൾ.

ബധിരൻമാരാക്കി എന്നും അന്ധൻമാരാക്കി എന്നും പറഞ്ഞതും, ഹൃദയങ്ങൾക്കു പൂട്ടു വെച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതും, ആ കപടവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു നൻമ പ്രവേശിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്ത വിധം അവ ദുഷിച്ചുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണിക്കുകയാണ്. 'അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പൂട്ടുകളുണ്ടോ' എന്നു ചോദിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്ത് 'വല്ല ഹൃദയങ്ങളിലും പൂട്ടുകളുണ്ടോ' എന്നു ചോദിച്ചതു .അവരുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചതുമാകുന്നു.

25 നിശ്ചയമായും, തങ്ങൾക്ക് സൻമാർഗ്ഗം വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞശേഷം പിന്നോട്ട് തിരിച്ചു പോയിട്ടുള്ളവർ, അവർക്ക് പിശാച്(അവരുടെ ചെയ്തികളെ)അലംകൃതമാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കവൻ (വ്യാമോഹങ്ങളെ) അയച്ചിട്ടു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱرْتَدُّواْ عَلَىٰٓ أَدْبَٰرِهِم مِّنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْهُدَى ٱلشَّيْطَٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٥﴾

26 അത്, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ വെറുത്തിട്ടുള്ളവരോട് അവർ പറഞ്ഞതു നിമിത്തമത്രെ: ''ചില കാര്യത്തിൽ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُواْ لِلَّذِينَ كَرِهُواْ مَا نَزَّلَ

ٱللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ ٱلْأَمْرِ ۖ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അനുസരിച്ചു കൊള്ളാം'' എന്ന്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നത് അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

25 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. ارْتَدُّوا തിരിച്ചുപോയ, ഭ്രഷ്ടരായ, മടങ്ങിപ്പോയ. عَلَى أَدْبَارِهِم തങ്ങളുടെ പിന്നോട്ട് (പിൻതിരിഞ്ഞു). مِّن بَعْدِ ശേഷം. مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ അവർക്ക് വ്യക്തമായ തിൻെറ. الْهُدَى സൻമാർഗ്ഗം. الشَّيْطَانُ പിശാച്. سَوَّلَ لَهُمْ അവർക്ക് അലംകൃതമാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. وَأَمْلَى അയച്ചുകൊടുക്കുക (നീട്ടിക്കൊടുക്കുക)യും ചെയ്തു. لَهُمْ അവർക്ക്. 26 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടത്രെ. لِلَّذِينَ كَرِهُوا വെറുത്തവരോട്. مَا نَزَّلَ اللهُ അല്ലാഹു ഇറക്കിയതിനെ. سَنُطِيعُكُمْ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാം. فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ചില കാര്യത്തിൽ. وَاللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയും, അറിയുന്നു. إِسْرَارَهُمْ അവരുടെ രഹസ്യമാക്കൽ രഹസ്യം പറയൽ.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ വെറുത്തവർ എന്നു പറഞ്ഞതു ഇസ്‌ലാമിൻെറ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളായ അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. അവരുമായി സ്വകാര്യ കൂട്ടുകെട്ടുകൾ പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് കപടവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്നത്. ഞങ്ങൾ വെളിയിൽ മുസ്‌ലീംകളുടെ കൂടെയാണെങ്കിലും, എല്ലാ വിഷയത്തിലും അവരുമായി ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല. ചില കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു വിധേയരാണ് എന്നിങ്ങിനെ അവർ അവിശ്വാസികളെ ധരിപ്പിക്കുകയും, അതിനാവശ്യമായ കുത്തിത്തിരിപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും അവരുടെ പതിവാണ്. യുദ്ധസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലാണ് ഇത്തരം ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ അവർ നടത്തുക. ഇതൊന്നും അല്ലാഹുവിന് അജ്ഞാതമല്ല, അവരുടെ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും അവൻ അറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു അവരെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَٰرَهُمْ ﴿٢٧﴾

27 (ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് കാര്യം.) എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ മുഖങ്ങളെയും, പിൻപുറങ്ങളെയും അടിച്ചുകൊണ്ട് മലക്കുകൾ അവരെ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ [മരണപ്പെടുത്തുമ്പോൾ] എങ്ങിനെയിരിക്കും അവരുടെ സ്ഥിതി?!

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱتَّبَعُوا۟ مَآ أَسْخَطَ ٱللَّهَ وَكَرِهُوا۟ رِضْوَٰنَهُۥ فَأَحْبَطَ أَعْمَٰلَهُمْ ﴿٢٨﴾

28 അല്ലാഹുവിനെ ക്രോധപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തെ അവർ പിൻപറ്റുകയും, അവൻെറ പ്രീതിയെ അവർ വെറുക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് അത്. അതിനാൽ അവരുടെ കർമ്മങ്ങളെ അവൻ ഫലശൂന്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

---

27 فَكَيْفَ എന്നാൽ എങ്ങിനെയിരിക്കും. إِذَا تَوَفَّتْهُمُ അവരെ പൂർണ്ണമായി പിടിക്കുമ്പോൾ. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. يَضْرِبُونَ അവർ അടിച്ചുകൊണ്ട്. وُجُوهَهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങളെ, മുഖത്ത്. وَأَدْبَارَهُمْ പിൻപുറങ്ങളെയും, പുറത്തും. 28 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا അവർ പിൻപറ്റിയതുകൊണ്ടാണ്. مَا أَسْخَطَ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ക്രോധപ്പെടുത്തുന്ന (കോപപ്പെടുത്തുന്ന) കാര്യം. وَكَرِهُوا അവർ വെറുക്കുകയും (ചെയ്തത്). رِضْوَانَهُ അവൻെറ പ്രീതി, പൊരുത്തം. فَأَحْبَطَ അതിനാൽ അവൻ ഫലശൂന്യമാക്കി. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തന (കർമ്മ)ങ്ങളെ.

പരലോകജീവിതത്തിൽ മാത്രമല്ല, മരണവേളയിൽ മലക്കുകളിൽനിന്നു അവർക്കു ചില ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും, അതിനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നുമാണ് ഈ വചന

ങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻെറ മരണവേളയിൽ മലക്കുകൾ വരുമെന്നും, സജ്ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അവരുടെ സമീപനം വളരെ സന്തോഷകരമായ രൂപത്തിലും, ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വളരെ കഠിനമായ രൂപത്തിലും ആയിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. (32: 11; 41: 30; 6: 93. മുതലായവ നോക്കുക.) توفى എന്ന വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'മരണപ്പെടുത്തി' എന്നല്ലെന്നും, 'പൂർണ്ണമായെടുത്തു' എന്നും മറ്റുമാണെന്നും സൂ: സുമർ 42ൻെറ വിവരണത്തിൽ വായിച്ചതു ഇവിടെയും സ്മരണീയമാകുന്നു.

വിഭാഗം-4

أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ ٱللَّهُ أَضْغَـٰنَهُمْ ﴿٢٩﴾

29 അതല്ല, (ഒരു പക്ഷേ) ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) രോഗമുള്ളവർ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ, അവരുടെ ഈർഷ്യതകളെ അല്ലാഹു വെളിക്കു വരുത്തുന്നതേയല്ല എന്ന്?!

وَلَوْ نَشَآءُ لَأَرَيْنَـٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَـٰهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِى لَحْنِ ٱلْقَوْلِ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَـٰلَكُمْ ﴿٣٠﴾

30 (നബിയേ) നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവരെ നിനക്ക് നാം കാട്ടിത്തരുമായിരുന്നു; അങ്ങിനെ, അവരുടെ ലക്ഷണം കൊണ്ട് നിനക്കവരെ (ശരിക്ക്) മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. വാക്കിൻെറ ശൈലിയിൽ(സ്വരവ്യത്യാസം കൊണ്ടു) നിശ്ചയമായും നിനക്കവരെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം അറിയുന്നു.

---

29 أَمْ حَسِبَ അതല്ലാ വിചാരിച്ചുവോ. الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ. فِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട്. مَّرَضٌ വല്ല രോഗവും, ഒരു രോഗം. أَن لَّن يُخْرِجَ പുറത്താക്കുന്നതേയല്ല എന്ന്. الله അല്ലാഹു. أَضْغَانَهُمْ അവരുടെ വിദ്വേഷങ്ങളെ (ഈർഷ്യത, പക). 30 وَلَوْ نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. لَأَرَيْنَاكَهُمْ അവരെ നിനക്കു നാം കാണിച്ചു തരുമായിരുന്നു. فَلَعَرَفْتَهُمْ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവരെ നീ മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. بِسِيمَاهُمْ അവരുടെ അടയാളം (പ്രത്യേകത) കൊണ്ട്. وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും നിനക്കവരെ മനസ്സിലാക്കാം, പരിചയപ്പെടാം. فِي لَحْنِ സംസാര ശൈലിയിൽ, സ്വരമാറ്റത്തിൽ. الْقَوْلِ വാക്കിൻെറ (പറയുന്നതിൻെറ). وَاللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു. أَعْمَالَكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ.

മുസ്ലിം വേഷമണിഞ്ഞ 'മുനാഫിഖു'കളായ വ്യക്തികൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിയാഞ്ഞിട്ടല്ല, അവനതു വേണ്ടെന്നുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതേ സമയത്തു അവരുടെ സംസാരഗതിയിൽ നിന്നും, സ്വരങ്ങളിൽനിന്നുംതന്നെ നബി (ﷺ) ക്കു അവരെ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുന്നതുമാണ് എന്നു സാരം. ഈ ആയത്തു അവതരിച്ചതിനുശേഷം നബി (ﷺ) അങ്ങനെ, പല വ്യക്തികളെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ ٱلْمُجَـٰهِدِينَ مِنكُمْ وَٱلصَّـٰبِرِينَ وَنَبْلُوَا۟ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

31 നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സമരശാലികളെയും, ക്ഷമാശീലൻമാരെയും (പ്രത്യക്ഷത്തിൽ)അറിയുകയും, നിങ്ങളുടെ വർത്തമാനങ്ങളെ (സ്ഥിതിഗതികളെ) പരീ

ക്ഷിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്യും.

---

31 وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യും. حَتَّىٰ نَعْلَمَ നാം അറിയുന്നതുവരെ. الْمُجَاهِدِينَ സമരശാലികളെ, 'ജിഹാദ്' ചെയ്യുന്നവരെ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള. وَالصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവരെയും. وَنَبْلُوَ നാം പരീക്ഷിച്ചറിയുകയും (ചെയ്യുന്നതുവരെ). أَخْبَارَكُمْ നിങ്ങളുടെ വർത്തമാനങ്ങൾ.

ഓരോരുത്തരുടെയും എല്ലാ സ്ഥിതികളും സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. എന്നിരിക്കെ, യുദ്ധം മുതലായ വിഷമഘട്ടങ്ങളെയും മതസംബന്ധമായ വിധിവിലക്കുകളെയും ഓരോരുത്തനും എങ്ങിനെ നേരിടുമെന്ന വസ്തുത അവന് അജ്ഞാതമല്ല. പക്ഷേ, ഓരോരുത്തരുടെയും നിലപാടു അനുഭവത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു കാണുവാനുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളത്രെ അവ. പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഓരോ വ്യക്തിയും സ്വീകരിച്ച നയവും നിലപാടുമനുസരിച്ചായിരിക്കും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നത്.

جهاد (ജിഹാദു) എന്ന മൂലത്തിൽനിന്നുള്ള കർത്തൃരൂപമത്രെ **مجاهد** (മാജാഹിദ്). 'യുദ്ധം, ധർമ്മ സമരം പരമാവധി പരിശ്രമം' എന്നൊക്കെയാണ് അതിനു അർത്ഥം. ദേഹംകൊണ്ടും, ധനം കൊണ്ടും, വാക്കുകൊണ്ടും, പ്രവൃത്തികൊണ്ടും നടത്തപ്പെടുന്ന എല്ലാ ത്യാഗപരിശ്രമങ്ങൾക്കും, ധർമ്മസമരങ്ങൾക്കും 'ജിഹാദു' എന്നു പറയാം. ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കക്ഷിയുടെയോ, വിഭാഗത്തിൻെറയോ പേരല്ല 'മുജാഹിദ്.'

32 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ)തടയുകയും, തങ്ങൾക്ക് സൻമാർഗ്ഗം വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം 'റസൂലി'നോട് ചേരിപിരിയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അവർ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും ഉപദ്രവം വരുത്തുകയില്ലതന്നെ. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അവൻ വഴിയെ ഫലശൂന്യമാക്കുകയും ചെയ്യും

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَشَآقُّوا۟ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا۟ ٱللَّهَ شَيْـًٔا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَـٰلَهُمْ ﴿٣٢﴾

33 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ; 'റസൂലി'നെയും അനുസരിക്കുവിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വ്യർത്ഥമാക്കിക്കളയുകയും അരുത്.

۞ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُوا۟ ٱلرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوٓا۟ أَعْمَـٰلَكُمْ ﴿٣٣﴾

34 നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയുകയും, പിന്നീട് തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായ നിലയിൽ(തന്നെ) മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തവർ, അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നതേയല്ല.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا۟ وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾

---

32 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. وَصَدُّوا തടയുക (തട്ടുക, തിരിച്ചുവിടുക) യും. عَن سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ വഴിയിൽനിന്ന്. وَشَاقُّوا ചേരിപിരിയുക (കക്ഷിതിരിയുക, ഭിന്നിക്കുക) യും ചെയ്ത. الرَّسُولَ റസൂലിനോട്, റസൂലുമായി. مِن بَعْدِ ശേഷം. مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ അവർക്ക് വ്യക്തമായതിൻെറ. الْهُدَى സൻമാർഗ്ഗം. لَن يَضُرُّوا അവർ ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതേയല്ല. اللهَ അല്ലാഹുവിന്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. وَسَيُحْبِطُ അവൻ (വഴിയെ) ഫലശൂന്യമാക്കുകയും ചെയ്യും. أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ. 33 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ. أَطِيعُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ. وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ. وَلاَ تُبْطِلُوا വ്യർത്ഥമാക്കുക (കേടുവരുത്തുക) യും ചെയ്യരുത്. أَعْمَالَكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ. 34 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. وَصَدُّوا തടയുകയും ചെയ്ത. عَن سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്. ثُمَّ مَاتُوا പിന്നെ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്ത. وَهُمْ അവരായിരിക്കെ. كُفَّارٌ അവിശ്വാസികൾ. فَلَن يَغْفِرَ اللهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതേയല്ല. لَهُمْ അവർക്ക്.

ദുർന്നടപ്പുകളും, പാപങ്ങളും നിമിത്തം സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീർന്നേക്കും. ഓരോ പ്രവൃത്തിയും അല്ലാഹുവും, റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം അതതിൻെറ യഥാരൂപത്തിൽ ഹൃദയശുദ്ധിയോടുകൂടി ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മരണത്തിനുമുമ്പു ഏതവസരത്തിലും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങാവുന്നതും, അല്ലാഹു അതു സ്വീകരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. പക്ഷേ, അവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ടു മരണപ്പെട്ടവരുടെ പാപങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയില്ല. സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയുളള പശ്ചാത്താപം മാത്രമേ അവൻ സ്വീകരിക്കുകയുളളു.

فَلَا تَهِنُوا۟ وَتَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱلسَّلْمِ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ وَٱللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَـٰلَكُمْ ﴿٣٥﴾

35 ആകയാൽ, (സത്യവിശ്വാസികളേ,) നിങ്ങൾക്ക് ദൗർബല്യം പിണയുകയും, നിങ്ങൾ ഉന്നതൻമാരായിരിക്കെ (ശത്രുക്കളെ)സന്ധിക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെകൂടെ ഉണ്ടുതാനും. നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ നിങ്ങൾക്കവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്കയില്ല തന്നെ.

---

35 فَلاَ تَهِنُوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ ബലഹീനപ്പെടരുത് (നിങ്ങൾക്ക് ദൗർബല്യം പിണയരുത്). وَتَدْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുക (ക്ഷണിക്കുക) യും. إِلَى السَّلْمِ സമാധാനത്തിലേക്ക് (സന്ധിയിലേക്ക്)ും. وَأَنتُمُ നിങ്ങളായിരിക്കെ, നിങ്ങളത്രെ. الْأَعْلَوْنَ ഉന്നതൻമാർ, കൂടുതൽ ഉയർന്നവർ. وَاللهُ അല്ലാഹു. مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെയാണ്, കൂടെയുണ്ട്. وَلَن يَتِرَكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതേയല്ല, (മുറിച്ചുകളയുകയില്ല). أَعْمَالَكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ, കർമ്മങ്ങളെ.

ശത്രുപക്ഷത്തിൻെറ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം, ശത്രുക്കളുമായി കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അവർ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ചില സംഗതികൾ അല്ലാഹു ചൂണ്ടുക്കാട്ടുകയാണ്. ധൈര്യക്ഷയവും, ദുർബ്ബലമനസ്ഥിതിയും അവരെ തീണ്ടരുതെന്നും, ശത്രുക്കളോടു അങ്ങോട്ടു ചെന്നു സന്ധിക്കപേക്ഷിക്കരുതെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം, 'അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട് ' എന്നും, 'നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതേയില്ല' എന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്തു കൊണ്ട് അവർക്കു ധൈര്യവും 'മനസ്സമാധാനവും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്തായിരിക്കെ നിങ്ങൾക്കു എന്തിനു ദൗർബ്ബല്യം നേരിടണം? അവൻെറ കക്ഷിയായിരിക്കു

മല്ലോ വിജയികൾ (الا ان حزب الله هم الالبون) നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും ഉന്നതൻമാരായിരിക്കുക. (وانتم الاعلون ان كنتم مؤمنين) എന്നൊക്കെയാണ് ഇതു മുഖേന സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. യാതൊരു പരിതസ്ഥിതിയിലും ശത്രുക്കളുമായി സന്ധി സംസാരങ്ങൾ നടത്തിക്കൂടാ എന്നല്ല ഈ വചനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. അതു മുസ്ലീംകളുടെ ദുർബ്ബലമനസ്ഥിതിയിൽനിന്നുളവാകുന്നതാവരുത്, അവരുടെ പവിത്രതയെ ഹനിക്കുന്നതുമാകരുത് എന്നത്രെ താൽപര്യം.

إِنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ أَمْوَٰلَكُمْ ﴿٣٦﴾

36 നിശ്ചയമായും ഐഹികജീവിതം, കളിയും, വിനോദവും തന്നെയാകുന്നു. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും. സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ നൽകുന്നതാണ്. നിങ്ങളോട് നിങ്ങളുടെ (മുഴുവൻ) സ്വത്തുക്കൾ അവൻ ചോദിക്കുന്നുമില്ല.

إِن يَسْـَٔلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا۟ وَيُخْرِجْ أَضْغَٰنَكُمْ ﴿٣٧﴾

37 നിങ്ങളോട് അത് [സ്വത്തുക്കൾ] ചോദിക്കുകയും, അങ്ങനെ നിങ്ങളോട് കിണഞ്ഞാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം , നിങ്ങൾ ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നതാണ്; നിങ്ങളുടെ വിദ്വേഷങ്ങളെ അത് പുറത്തു കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും.

هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَمِنكُم مَّن يَبْخَلُ ۖ وَمَن يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَّفْسِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ ٱلْغَنِىُّ وَأَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ ۚ وَإِن تَتَوَلَّوْا۟ يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوٓا۟ أَمْثَٰلَكُم ﴿٣٨﴾

38 ഹേ! കൂട്ടരേ-നിങ്ങൾ (ഇതാ), അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുവാൻ വേണ്ടി ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു! എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ (ചിലർ) ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നവരുണ്ട്. ആർ ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നുവോ അവൻ നിശ്ചയമായും തന്നോടു തന്നെയാണ് ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നതും. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യനാകുന്നു; നിങ്ങളോ (പരാശ്രയക്കാരായ) ദരിദ്രൻമാരുമാകുന്നു; നിങ്ങൾ (അനുസരിക്കാതെ) പിൻതിരിയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളല്ലാത്ത (വേറെ) ഒരു ജനതയെ അവൻ പകരം കൊണ്ടു വരുന്നതാണ്. എന്നിട്ട്, അവർ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവരായിരിക്കയുമില്ല.

---

36 إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا നിശ്ചയമായും ഐഹികജീവിതം. لَعِبٌ കളി (തന്നെ) യാകുന്നു. وَلَهْوٌ വിനോദവും, അനാവശ്യവും. وَإِن تُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം. وَتَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും. يُؤْتِكُمْ എന്നാലവൻ നിങ്ങൾക്ക് തരും. أُجُورَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂലി (പ്രതിഫലം) കൾ. وَلاَ يَسْأَلْكُمْ നിങ്ങളോടവൻ ചോദിക്കുന്നുമില്ല, ചോദിക്കയുമില്ല,. أَمْوَالَكُمْ നിങ്ങളുടെ ധനങ്ങൾ, സ്വത്തുക്കൾ. 37 إِن يَسْأَلْكُمُوهَا അവൻ നിങ്ങളോടത് ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം. فَيُحْفِكُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളോട് കിണയുകയും, ഊന്നിച്ചോദിക്കുകയും. تَبْخَلُوا നിങ്ങൾ ലുബ്ധത (പിശുക്കു) കാണിക്കും. وَيُخْرِجْ അത് പുറത്തു വരത്തുകയും ചെയ്യും. أَضْغَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ വിദ്വേഷങ്ങളെ, ഉൾ പകകളെ. 38 هَا أَنتُمْ ഹേ, നിങ്ങൾ. هَؤُلاَءِ ഇക്കൂട്ടരാണ്, ഇങ്ങിനെയുളളവരാണ്, കൂട്ടരെ. تُدْعَوْنَ നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു. لِتُنفِقُوا

നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുവാൻ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ വഴിയിൽ. فَمِنكُم എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നിങ്ങളിലുണ്ട്. مَّن يَبْخَلُ ലുബ്ധത കാണിക്കുന്ന ചിലർ. وَمَن يَبْخَلْ ആരെങ്കിലും ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നതായാൽ. فَإِنَّمَا يَبْخَلُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നു. عَن نَّفْسِهِ തന്നോടുതന്നെ. وَاللهُ الْغَنِيُّ അല്ലാഹു ധന്യനത്രെ, നിരാശ്രയനാണ്. وَأَنتُمُ الْفُقَرَاءُ നിങ്ങൾ ദരിദ്രൻമാരുമാണ്, പരാശ്രയക്കാരാണ്. وَإِن تَتَوَلَّوْا നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നപക്ഷം. يَسْتَبْدِلْ അവൻ പകരംകൊണ്ടുവരും. قَوْمًا ഒരു ജനതയെ. غَيْرَكُمْ നിങ്ങളല്ലാത്ത. ثُمَّ لاَ يَكُونُوا പിന്നെ (എന്നിട്ട്) അവരായിരിക്കയില്ല. أَمْثَالَكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർ.

''നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു ചോദിക്കുന്നില്ല'' (ولايسألكم اموالكم) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം-തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളെക്കൂടി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ -ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ആയിരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. 1) നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ മുഴുവനും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കു വലിയ വിഷമമൊന്നും വരാത്ത അളവിൽ ചിലവഴിക്കണമെന്നേ പറയുന്നുള്ളു. സകാത്തു മുതലായ സ്വൽപം ചില നിർബന്ധ കടമകളും, അതിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ചു ചിലവഴിക്കണമെന്നും മാത്രമേ അവൻ നിർബന്ധിക്കുന്നുള്ളൂ. 2) അല്ലാഹുവിൻെറ ആവശ്യാർത്ഥം അവൻ നിങ്ങളോടു സ്വത്തു ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം നൻമക്കുവേണ്ടിമാത്രമാണ് നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നത്. 3) അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു സ്വത്തു ചിലവഴിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു നിങ്ങളുടെ സ്വത്തല്ല, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതാണ്. അവൻ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ തന്നതിൽനിന്നു ചിലവാക്കുവാൻ മാത്രമാണ് അവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. 37-ാം വചനത്തിൻെറ ആശയത്തോടു കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായിക്കാണുന്നതു ആദ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനമാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. الله اعلم

ഏതായായാലും, യുദ്ധം മുതലായ പൊതുകാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാനുള്ള ശക്തിമത്തായ ഒരു ആഹ്വാനമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. നല്ല വിഷയത്തിതൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ കിണഞ്ഞാവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ പിശുക്കു കാണിക്കലും, ഹൃദയതക്കതിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുള്ള വിദ്വേഷവും, ഉൾപ്പോരും വെളിക്കുചാടലും മിക്കവരുടെയും സ്വഭാവമാണെന്നും, ഈ സ്വഭാവം നന്നല്ലെന്നും, അതു തങ്ങൾക്കുതന്നെ ദോഷകരമാണെന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയല്ല. ചിലവഴിക്കുന്നവരുടെ സ്വന്തം നൻമക്കുവേണ്ടിയാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവസാനം, നിങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെ പിൻതിരിയുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പകരം വേറൊരു ജനതയെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുമെന്ന ഒരു താക്കീതും! അപ്പോൾ, ഈ ആഹ്വാനത്തിൻെറ ഗൗരവം എത്രമാത്രമാണെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

يا ايها الذين امنوا (വിശ്വസിച്ചവരേ) എന്നു സംബോധനചെയ്തുകൊണ്ടു ആരംഭിച്ച 33-ാം വചനം തുടങ്ങി ഇതുവരെ സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ച് അല്ലാഹു പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കണം, സ്വന്തം പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഫലശൂന്യമാക്കാതിരിക്കണം, ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ ദൗർബ്ബല്യം കാണിക്കാതിരിക്കണം, വിശ്വാസത്തോടും സൂക്ഷമതയോടും ജീവിക്കണം, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ധനംചിലവഴിക്കണം എന്നിങ്ങിനെ പലതും. എല്ലാം കാര്യകാരണങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. അവസാനം ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ നിങ്ങൾ പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുകയാണെങ്കിൽ, അക്കാരണംകൊണ്ടു ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇസ്ലാമിനെ നിലനിറുത്തുവാനുള്ള ഈ സംരംഭം മുടങ്ങുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും, അതിനു പററിയ മറ്റൊരു ജനതയെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിക്കുമെന്നും താക്കിതുചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈ സംഗതി മറ്റൊരിടത്തു അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു:

يا أيها الذين أمنوا من يرد منكم عن دينه فسوف يأتي الله بقوم يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين اعزة على الكافرين يجاهدون في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم – المائد:٥٧

സാരം: വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളിൽ വല്ലവരും തന്റെ മതത്തെ വിട്ടുമടങ്ങി-ഭ്രഷ്ടരായി-പ്പോകുന്നതായാൽ, വഴിയെ അല്ലാഹു ഒരു ജനതയെ കൊണ്ടുവരും: അവൻ അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും, അവർ അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യും. സത്യവിശ്വാസികളോടു എളിയവരും, അവിശ്വാസികളോടു ഗൗരവമുളളവരുമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർ സമരം ചെയ്യും. യാതൊരു ആക്ഷേപക്കാരന്റെ ആക്ഷേപവും അവർ ഭയപ്പെടുന്നതുമല്ല. (ഇങ്ങിനെയുളളവരായിരിക്കും അവർ). അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമത്രെ അത്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അത അവൻ കൊടുക്കുന്നു. അല്ലാഹു വിശാലനും, സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു. (സൂ: മാഇദ: 57.) പുതുതായി വരുന്ന ജനത നിങ്ങളെപ്പോലെയുളളവരായിരിക്കുകയില്ല (ثم لا يكونوا امثالكم) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്താണെന്നും, ആ ജനങ്ങളുടെ സവിശേഷത എന്തായിരിക്കുമെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം നബി (ﷺ) ക്കും സഹാബികൾക്കും ലഭിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, ആ കൃത്യം അവർ തന്നെ നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കൽബീ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: 'മറ്റൊരു ജനതയെ പകരം കൊണ്ടുവരുമെന്നതിനു അല്ലാഹു ഒരു ഉപാധിവെച്ചിട്ടുളളത്, സഹാബികളുടെ പിൻതിരിച്ചലാണല്ലോ.' അവർ പിൻതിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർക്കു പകരം മറ്റൊരു കൂട്ടരെ കൊണ്ടുവന്നതുമില്ല.' (فرضى الله عنهم ورضى عنا اجمعين)

ولله الحمد وله المنة والفضل

48 സൂറത്തുൽ ഫത്ത്ഹ് سورة الفتح

മദനീ അദ്ധ്യായം - വചനങ്ങൾ 29 - വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 4

1. ഹിജ്റ 6-ാം കൊല്ലം ദുൽഖഅ്ദഃമാസത്തിൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനി സഹാബികളൊന്നിച്ച് ഹുദൈബിയാ സന്ധി കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുമ്പോൾ വഴിമദ്ധ്യേ വെച്ചാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ അവതരണം. മദീനാ ഹിജ്റക്കു ശേഷം അവതരിച്ചതാകകൊണ്ട് ഇതും മദനീ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

2. അഹ്മദ്, ബുഖാരി, തിർമുദീ (رحمهم الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഉമർ (رضي الله عنه) പറയുകയാണു : 'ഞങ്ങൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയൊന്നിച്ചു ഒരു യാത്രയിലായിരുന്നു. ഞാൻ തിരുമേനിയോടു ഒരു കാര്യം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചോദിച്ചിട്ടും അവിടുന്നു മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. 'മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു ചോദിച്ചിട്ടും നിനക്കു നബി (ﷺ)യിൽനിന്നും മറുപടി കിട്ടിയില്ലല്ലോ! നീ നബി (ﷺ) യെ വിഷമിപ്പിച്ചുവല്ലോ!' എന്നു ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ കുററപ്പെടുത്തി. എൻെറ കാര്യത്തിൽ വല്ല വഹ്യും വന്നേക്കുമോ എന്നും എനിക്കു ഭയം തോന്നി. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, അതാ ഒരു വിളി! ഞാൻ വീണ്ടും ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ട് മടങ്ങിച്ചെന്നു. അപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു : 'കഴിഞ്ഞ രാത്രി എനിക്കൊരു സൂറത്തു അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോകത്തെക്കാളും, അതിലുള്ള വസ്തുക്കളെക്കാളും എനിക്കു ഏററവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണത്. അതായതു : انا فتحنا لك فتحا مبينا (എന്ന ഈ അദ്ധ്യായം).'

3. മുആവിയത്തുബ്നു ഖുർ-റ (معاوية بن قرة رض) പറയുന്നു : മക്കാ വിജയത്തിൻെറ അന്ന് യാത്രയിൽ വാഹനപ്പുറത്തുവെച്ച് നബി (ﷺ) തിരുമേനി സൂറത്തുൽ ഫത്ത്ഹ് നീട്ടി നീട്ടി ഓതുകയുണ്ടായി, ആളുകൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ തടുച്ചുകൂടുമെന്ന ഭയമില്ലായിരുന്നുനെങ്കിൽ, തിരുമേനിയുടെ ആ ഓത്തിൻെറ മാതിരി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കാട്ടിത്തരുമായിരുന്നു.(അ;ബ; മു.)

4. ഹുദൈബിയ സന്ധി :- ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഹുദൈബിയാ സംഭവത്തിൻെറ പല വശങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം അറിയുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അതു ഇപ്രകാരമാണ് :

സഹാബികളൊന്നിച്ച് 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൽ (മക്കായിലെ പള്ളിയിൽ) പ്രവേശിക്കുന്നതായി നബി (ﷺ)സ്വപ്നംകണ്ടു. നബി (ﷺ) യുടെ സ്വപ്നം യഥാർത്ഥമായിരിക്കുമല്ലോ. അങ്ങനെ, മക്കായിലേക്ക് ഉംറഃ (عمرة) കർമ്മം ചെയ്വാനായി തിരുമേനി പുറപ്പെട്ടു. ആയിരത്തി നാനൂറിൽ പരം സഹാബികളും ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. ഖുറൈശികളിൽനിന്നു വല്ല തടസ്സവും നേരിട്ടുവെങ്കിലോ എന്നു കരുതി ഉൾനാട്ടുകാരായ അറബി (അഅ്റാബി) കളെയും തിരുമേനി ക്ഷണിച്ചു. പക്ഷെ, അവർ ഖുറൈശികളെ ഭയന്ന് പിന്നോക്കം നിൽക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. സഹാബികൾ നബി (ﷺ) യുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, സാധാരണ അവർ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഉറയിലിട്ട വാളുകളല്ലാതെ യുദ്ധായുധങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയിരുന്നില്ല.

അസ്ഫാൻ (عسفان) എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ, ഖുറൈശികൾ തങ്ങളെ തടയുവാൻ വട്ടം കൂട്ടുന്നതായും, ഒരു മുന്നോടി സൈന്യം പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും വിവരം കിട്ടി. അതിനാൽ, തിരുമേനി മറെറാരു വഴിയായി യാത്ര തുടർന്നു. വഴിക്കുവെച്ച് തിരുമേനിയുടെ ഒട്ടകം മുന്നോട്ടു നടക്കാതെ മുട്ടുകുത്തി. 'ഖസ്വാഉ്' (*) നടക്കാതായി' (خلأت القصواء) എന്നു ആളുകൾ

* നബി (ﷺ)യുടെ ഒട്ടകത്തിൻെറ പേരാണ് 'ഖസ്വാഉ്.'

പറയാൻ തുടങ്ങി. തിരുമേനി പറഞ്ഞു : 'അതു അതിനു സമ്പ്രദായമില്ലാത്തതാണ്. ആനയെ തടഞ്ഞു വെച്ചവൻ അതിനെ തടഞ്ഞുവെച്ചതാണ്. (*) അല്ലാഹു ബഹുമാനിച്ച വസ്തുക്കളെ ബഹുമാനിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഏതു കാര്യത്തിലേക്കും ഖുറൈശികൾ എന്നെ ക്ഷണിച്ചാൽ ഞാനതു സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല.

മക്കായിൽനിന്നും അൽപം നാഴിക അകലെ ഹുദൈബിയ്യഃ (حديبية) എന്ന കിണറ്റിന്നരികെ നബി (ﷺ) ഇറങ്ങി. ഖുറൈശികൾ ആളയച്ച് അവരുടെ വരവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു അന്വേഷിച്ചു. ഉംറഃ കർമ്മം മാത്രമാണെന്നു തിരുമേനി അറിയിച്ചു. പക്ഷെ, ഖുറൈശികൾ പറഞ്ഞതു ഇതായിരുന്നു : 'മുഹമ്മദ് അവൻെറ സൈന്യത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ ഇടയിൽ വന്ന് ഉംറഃക്ക് പ്രവേശിക്കുകയോ?! നാം അവനുമായി സമരത്തിലായിരിക്കെ, അവൻ ഇങ്ങിനെ ബലമായി പ്രവേശിച്ചതു അറബികൾ കേൾക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് നാമുള്ള കാലം അതു സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. തുടർന്നുകൊണ്ട് അന്യോന്യം പല സംസാരങ്ങളും ദൗത്യങ്ങളും നടന്നു. ഇതിനിടെ ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) നെ നബി (ﷺ)മക്കായിലേക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മക്കായിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന ദുർബ്ബലരായ ചില സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മനസ്സമാധാനം നൽകുവാനായിരുന്നു അത്. തൻെറ കുടുംബത്തിൽപെട്ട ഒരാൾ അഭയം നൽകിയതനുസരിച്ചായിരുന്നു അദ്ദേഹം പോയതും. അദ്ദേഹത്തെ 'ത്വവാഫ്' (കഅ്ബാ പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്‌വാൻ അവർ അനുവദിച്ചുവെങ്കിലും, തിരുമേനിക്ക് അതു അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹം സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹം 'ത്വവാഫ്' കർമ്മം ചെയ്കയുണ്ടായില്ല.

ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) നെ ഖുറൈശികൾ അവിടെ തടഞ്ഞുവെച്ചു. അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെട്ടതായി ഒരു വാർത്ത മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ പ്രചരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെത്തുടർന്ന് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വൃക്ഷത്തിൻെറ (†) ചുവട്ടിൽ വെച്ച് ഒകു പ്രതിജ്ഞ (بيعة) നടന്നു. നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ചു മരണംവരെ തങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നായിരുന്നു പ്രതിജ്ഞ വൃക്ഷത്തിൻെറ ചുവട്ടിൽ വെച്ചായതുകൊണ്ടു ഇതിന്നു بيعة الشجرة (വൃക്ഷത്തിങ്കൽ വെച്ചുണ്ടായ പ്രതിജ്ഞ) എന്നും, താഴെ (18-ാം വചനത്തിൽ) കാണുന്ന സന്തോഷവാർത്തയനുസരിച്ച് بيعة الرضوان (അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി ലഭിച്ച പ്രതിജ്ഞ എന്നും) പറയപ്പെടുന്നു. ഈ 'ബൈഅത്തി'നെ (പ്രതിജ്ഞയെ)പ്പററി അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഖുറൈശികൾക്കു ഭയമായി. അവർ നബി (ﷺ) യുമായി ഒരു സന്ധിക്കു മുമ്പോട്ടു വന്നു.

ഖുറൈശികളുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം, നബി (ﷺ) അങ്ങേഅററത്തെ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരുമായി സന്ധിവ്യവസ്ഥ രേഖപ്പെടുത്തി. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 1) ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ നാലു കൊല്ലം യുദ്ധം നിറുത്തിവെക്കുക. 2) ഖുറൈശികളിൽനിന്ന് മുസ്‌ലിംകളുടെ പക്ഷത്തേക്കു വരുന്നവരെ അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചയക്കുക, മുസ്‌ലിംകളിൽനിന്നു ഖുറൈശികളിൽനിന്ന് മുസ്‌ലിംകളുടെ പക്ഷത്തേക്കു വരുന്നവരെ അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചയക്കുക, മുസ്‌ലിംകളിൽനിന്നു ഖുറൈശികളുടെ പക്ഷത്തേക്കു വരുന്നവരെ തിരിച്ചയക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. 3) അടുത്ത കൊല്ലം തിരുമേനിയും സഹാബികളും നിരായുധരായി വന്ന് ഉംറഃ കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുക മൂന്നു ദിവസം താമസിക്കുകയും ചെയ്യാം. 4) ഇരുകക്ഷികളും അവരവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ആരുമായും സഖ്യം നടത്തുന്നതിനു വിരോധമില്ല.

(*) മുമ്പ് കഅ്ബായെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അബീസീനിയക്കാർ കൊണ്ടുവന്ന ആനപ്പട്ടാളത്തെ തടഞ്ഞുവെച്ച അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവൃത്തിയാണ് ഇതും എന്നു സാരം.

(†) ഉമർ (رضي الله عنه)ൻെറ ഖിഫാലത്തുകാലത്തു ജനങ്ങൾ അതിനെ ഒരു പുണ്യവൃക്ഷമായി ഗണിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു. അതിനാൽ അത് വെട്ടിക്കളയുവാൻ അദ്ദേഹം കൽപിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇത്രയും വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്ക് നബി (ﷺ) അനുവദിച്ചതു സഹാബികൾക്കു പൊതുവിൽ ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. പലരും പലതും പറയുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ അടുക്കൽ മുസ്ലിമായി വരുന്നവരെ നാമെങ്ങിനെ അവർക്ക് തിരിച്ചു കൊടുക്കും? ഇതായിരുന്നു അവർക്കു തീരെ സഹിക്കാൻ കഴിയാഞ്ഞത്. അല്ലാഹു അവർക്ക് രക്ഷാമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നായിരുന്നു മറുപടിയായി ഉമർ (رضي الله عنه) നോടു അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: 'ഇക്കൊല്ലം തന്നെയാണ് അതെന്ന് തിരുമേനി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?' ഇതിൽനിന്നും ഉമർ (رضي الله عنه) നു കാര്യം മനസ്സിലായി. സന്ധിക്കു ശേഷം, തിരുമേനിയും സഹാബികളും തൽക്കാലം തിരിച്ചുപോരുകയും, അടുത്ത കൊല്ലം പോയി ഉംറഃ കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഉംറഃക്കാണ്. عمرة القضاء (ഉംറത്തുൽ-ഖളാഉ്) എന്നു പറയുന്നത്. ഹിജ്റ ആറാംകൊല്ലം ദുൽഖഅ്ദഃ മാസത്തിലാണ് പ്രസ്തുത സന്ധി നടന്നത്.

സന്ധിവ്യവസ്ഥകൾക്കെതിരായി ഖുറൈശികളിൽനിന്നു ചില സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്നു അവർ നബി (ﷺ)യെ സമീപിച്ച് സന്ധി പുതുക്കുവാനും, കാലം ദീർഘിപ്പിക്കുവാനും ഉപായിത്തിൽ ശ്രമം നടത്തി നോക്കി. പക്ഷേ, ഫലപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല. ഇരുകൂട്ടരും സമാധാനത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് ഇസ്ലാമിൻെറ പ്രബോധനം അയൽപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുവാനും, കിസ്രാ, കൈസർ തുടങ്ങിയ പല നാടുവാഴികളെയും ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടു എഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്തുവാനും നബി (ﷺ) ക്കു അവസരം കിട്ടി. ഖുറൈശികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു സന്ധിലംഘനം ഉണ്ടായപ്പോൾ, നബി (ﷺ) യും പതിനായിരം വരുന്ന സഹാബികളും വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കത്തോടുകൂടി മക്കായിലേക്കു നീങ്ങുകയും, വലിയ സംഘട്ടനങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ തന്നെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ മക്കാ വിജയസംഭവം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി ഖുറൈശികൾ മുഴുവനും, അറബികൾ പൊതുവിലും ഇസ്ലാമിനു കീഴൊതുങ്ങി. ഇതിനെല്ലാം വഴി തെളിയിച്ചതു ഹുദൈബിയ്യാ സന്ധിയായിരുന്നു. എനി, നമുക്കു 'വിജയ'ത്തിൻെറ അദ്ധ്യായം വായിക്കാം:-

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾

1 (നബിയേ) നിശ്ചയമായും നാം നിനക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു വിജയം നൽകിയിരിക്കുന്നു;-

لِّيَغْفِرَ لَكَ ٱللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِن ذَنۢبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢﴾

2 നിൻെറ പാപത്തിൽനിന്ന് മുൻകഴിഞ്ഞതും പിന്നീടുണ്ടാകുന്നതും അല്ലാഹു നിനക്ക് പൊറുത്തുതരുവാൻവേണ്ടിയും, അവൻെറ അനുഗ്രഹം നിനക്കവൻ പരിപൂർണ്ണമാക്കുവാനും, (നേരെ) ചൊവ്വായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നെ നയിക്കുവാനും,-

وَيَنصُرَكَ ٱللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾

3 അന്തസ്സാർന്ന ഒരു സഹായം അല്ലാഹു നിന്നെ സഹായിക്കുവാനും (വേണ്ടിയും)

1 إِنَّا فَتَحْنَا നിശ്ചയമായും നാം തുറന്നുതന്നു (വിജയം നൽകി). لَكَ നിനക്ക്. فَتْحًا مُّبِينًا സ്പഷ്ടമായ ഒരു തുറവി (വിജയം). 2 لِيَغْفِرَ لَكَ നിനക്ക് പൊറുത്തുതരുവാൻ വേണ്ടി. اللهُ അല്ലാഹു. مَا تَقَدَّمَ മുമ്പുണ്ടാത്, മുൻകഴിഞ്ഞത്. مِن ذَنبِكَ നിൻെറ പാപത്തിൽനിന്ന്. وَمَا تَأَخَّرَ പിന്നീടുണ്ടാകുന്നതും, പിന്തിയതും. وَيُتِمَّ അവൻ പരിപൂർണ്ണമാക്കുവാനും. نِعْمَتَهُ അവൻെറ അനുഗ്രഹം. عَلَيْكَ നിൻെറമേൽ, നിനക്കു. وَيَهْدِيَكَ നിന്നെ നയിക്കുവാനും, കാട്ടിത്തരുവാനും. صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ചൊവ്വായ വഴി, നേരായ പാത. 3 وَيَنصُرَكَ اللهُ അല്ലാഹു നിന്നെ സഹായിക്കുവാനും .. نَصْرًا ഒരു സഹായം. عَزِيزًا വീര്യപ്പെട്ട (അ ന്തസ്സാർന്ന), പ്രതാപകരമായ.

ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് الفتح (വിജയം) എന്നു പേര്‍ പറയപ്പെടുവാനുള്ള കാരണം ഒന്നാമത്തെ വചനത്തില്‍ നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. ഈ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ച 'വിജയം' കൊണ്ടു ഉദ്ദേശ്യം ഹുദൈബിയാ സന്ധിയത്രെ. മക്കാവിജയത്തിനു വഴിതെളിയിച്ച ഈ സംഭവം നിമിത്തം വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങള്‍ ഇസ്‌ലാമിനുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സുഹ്‌രീ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ, എത്രയോ അധികം ജനങ്ങള്‍ ഇസ്‌ലാമിനെ ആശ്ലേഷിക്കുവാനും, മുസ്‌ലിംകളും മുശ്‌രിക്കുകളും കുറേകാലം ഇടകലര്‍ന്നു സമാധാനപൂര്‍വ്വം പെരുമാറുവാനും, ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി ജനങ്ങള്‍ക്കു പരിചയപ്പെടുവാനും, അങ്ങിനെ ഇസ്‌ലാമിനു കൂടുതല്‍ അനുകൂലമായ അന്തരീക്ഷം കൈവരുവാനും കാരണമായിരുന്നു ഹുദൈബിയാസന്ധി. ഈ സന്ധിക്കും മക്കാവിജയ സംഭവത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള രണ്ടുകൊല്ലക്കാലംകൊണ്ടു മുസ്‌ലിംകളുടെ എണ്ണം അതിനു മുമ്പുള്ളതിന്റെ ഇരട്ടിയോ അതിലധികമോ ആയി വര്‍ദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. ഹുദൈബിയാ സംഭവത്തില്‍ നബി (ﷺ)യൊന്നിച്ചു ആയിരത്തി നാനൂറു പേരായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതെങ്കില്‍, മക്കാവിജയ സംഭവത്തില്‍ പങ്കെടുത്ത സഹാബികളുടെ എണ്ണം ഏറെക്കുറെ പതിനായിരമായിരുന്നു. ഈ ഇടക്കാലത്താണ് പ്രസിദ്ധമായ ഖൈബര്‍ വിജയവും മുസ്‌ലിംകള്‍ക്കു കൈവന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാല്‍ ഈ സന്ധിയാണ് അറേബ്യ മുഴുവനും ഇസ്‌ലാമിന്റെ രാജ്യമായിത്തീരുവാന്‍ വഴിവെച്ചത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇതിനു فتح الفتوح (വിജയങ്ങളുടെ വിജയം -അഥവാ വിജയങ്ങളുടെ ഉല്‍ഘാടനം) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും.

ബറാഉ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (رحمه الله)ഉദ്ധരിക്കുന്നു. 'നിങ്ങളൊക്കെ മക്കാവിജയത്തെയാണ് 'വിജയ' (الفتح) മായി എണ്ണിവരുന്നത്. മക്കാവിജയം ഒരു വിജയം തന്നെ. പക്ഷേ, ഞങ്ങള്‍ 'വിജയമായി എണ്ണിവരുന്നതു ഹുദൈബിയാ സന്ധിയെയാകുന്നു.........' ഇതുപോലെ ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) മുതലായ ചില സഹാബികളില്‍ നിന്നും നിവേദനങ്ങള്‍ കാണാം. ഈ അദ്ധ്യായം അവതരിച്ചതു തിരുമേനി ഹുദൈബിയാ സന്ധികഴിഞ്ഞു മടങ്ങുമ്പോള്‍ വഴിമദ്ധ്യെ വെച്ചാണെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണ്. എന്നാല്‍, ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളില്‍ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം മക്കാവിജയമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നാകുന്നു. 'നാം നിനക്കു വിജയം നല്‍കി' (انا فتحنا لك) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്‍പര്യം, ആ സന്ധിനിമിത്തം പിന്നീട് കൈവരുവാനിരിക്കുന്ന വിജയത്തെക്കുറിച്ച് നബി (ﷺ) ക്കു വാഗ്ദാനവും, സന്തോഷവാര്‍ത്തയും നല്‍കലാണെന്നും അവര്‍ പറയുന്നു. ഖുര്‍ആന്റെ വാചകങ്ങളും, മേല്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ വസ്തുതകളും നോക്കുമ്പോള്‍ 'വിജയം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഹുദൈബിയാ സംഭവമാണെന്ന അഭിപ്രായത്തിന്നാണ് കൂടുതല്‍ പ്രസക്തിയുള്ളത്.

ഈ വിജയം മുഖേനയുള്ള നേട്ടങ്ങളാണ് 2ഉം 3ഉം വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ മുന്‍കഴിഞ്ഞതും, വരാനിരിക്കുന്നതുമായ പാപങ്ങള്‍ അതുമൂലം അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നുള്ളതാണ് ഒന്നാമത്തേത്. നബിമാരുടെ പാപങ്ങള്‍ കൊണ്ടു വിവക്ഷ. കേവലം കുറ്റകരമോ ശിക്ഷാര്‍ഹമോ ആയ ദുഷ്കര്‍മ്മങ്ങളല്ല. കാരണം, അത്തരം പാപങ്ങളില്‍ നിന്നെല്ലാം പരിശുദ്ധരാണ് പ്രവാചകന്‍മാര്‍. അവരുടെ ഉന്നതപദവിയെ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോള്‍ അതിനു അനുയോജ്യമല്ലാത്തതായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന മര്യാദക്കുറവുകളോ, അവര്‍ക്ക് പിണഞ്ഞേക്കാവുന്ന നിസ്സാര അബദ്ധങ്ങളോ ആയിരിക്കും അവരുടെ പാപങ്ങള്‍, ഇതിനെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായം 19-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും, സൂ: സ്വാദ് 34-38 ന്റെ വിവരണത്തിലും നാം വിവരച്ചിട്ടുള്ളതു ഓര്‍ക്കുക.

നബി (ﷺ) യുടെ മേല്‍ അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹം പരിപൂര്‍ണ്ണമാക്കിക്കൊടുക്കുക, ചൊവ്വായ വഴിക്കു നയിക്കുക, പ്രബലവും അന്തസ്സോടുകൂടിയതുമായ സഹായം നല്‍കുക ഇവയാണ് മറ്റു നേട്ടങ്ങള്‍. നബി (ﷺ) യുടെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം ഇസ്‌ലാമിക പ്രബോധനവും,

പ്രചരണവുമാണല്ലോ. ഇതിനുവേണ്ടുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും മാർഗ്ഗങ്ങളും അവൻ തിരുമേനിക്കു സജ്ജമാക്കിക്കൊടുത്തു. അതിന്നെതിരിൽ ആഞ്ഞടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എല്ലാ തടസങ്ങളെയും അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം തട്ടിനീക്കി. അറേബ്യാ മുഴുവനും ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയും, നൂറ്റാണ്ടുകളായി അവിടെ തേർവാഴ്ച നടത്തിപോന്ന ശിർക്കിന്റെ ആധിപത്യം നിശ്ശേഷം അവസാനിക്കുകയും, തൽസ്ഥാനത്തു ഇസ്‌ലാമിൻെറ ഏക നേതൃത്വം സ്ഥാപിതമാകുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കത്തിൽ, അറേബ്യായുടെ ചരിത്രം, മിന്നൽവേഗം, പാടുമാറി. ലോകചരിത്രം തന്നെ മാറ്റി എഴുതപ്പെടുവാനുള്ള അവസരവും അതോടെ സംജാതമായി. ഇതെല്ലാം ഈ വിജയത്തിൻെറ അനന്തരഫലങ്ങളായിരുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്കു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളാണിവ. പരലോകത്ത് അവർ തിരുമേനിക്കു നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയേണ്ടതുമില്ല.

കഴിഞ്ഞതും വരാനിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ പാപങ്ങളും പൊറുക്കപ്പെട്ടതായി അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ആ സന്തോഷവാർത്ത-അതിനെക്കാൾ വലുതായ സന്തോഷവാർത്ത മറ്റെന്താണ്?-നബി (ﷺ) യിൽ ഉളവാക്കിയ പ്രതികരണം എന്തായിരുന്നുവെന്നു ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സദാ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. തിരുമേനി അഹങ്കരിച്ചില്ല. എനി ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല എന്നു വെച്ചു വെറുതെ ഇരുന്നതുമില്ല. മുഗീറഃ (ميرة بن شعبة رض) പറയുന്നത് നോക്കുക: ''നബി (ﷺ) തിരുമേനി അവിടുത്തെ കാലുകളിൽ നീരു കെട്ടുമാറ് (രാത്രി അധികനേരം) നിന്നു നമസ്കാരം നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു.'' തിരുമേനിയോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടു: ''അല്ലാഹു അങ്ങയുടെ മുൻ ചെയ്ത പാപങ്ങളും, പിന്നീടുള്ള പാപങ്ങളും അങ്ങേക്കു പൊറുത്തുതന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. (പിന്നെ, എന്തിനാണ് ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത്)?'' തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: افلا اكون عبدا شكورا (അപ്പോൾ, ഞാനൊരു നന്ദിയുള്ള അടിമയായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?! (അ; ബു; മു; തി; ന; ജ.)

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ فِى قُلُوبِ ٱلْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوٓا۟ إِيمَـٰنًا مَّعَ إِيمَـٰنِهِمْ ۗ وَلِلَّهِ جُنُودُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾

4 അവനത്രെ, സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ശാന്തത ഇറക്കിക്കൊടുത്തവൻ; അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ കൂടി (വീണ്ടും) അവർക്ക് വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുവാൻ വേണ്ടി. അല്ലാഹുവിന് ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും സൈന്യങ്ങളുണ്ട്. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

لِّيُدْخِلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتِ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عِندَ ٱللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾

5 സത്യവിശ്വാസികളെയും, സത്യവിശ്വാസിനികളെയും അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ-അവരതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലക്ക്-അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാനും; അവർക്ക് അവരുടെ തിൻമകളെ (മാപ്പ് ചെയ്ത്) മൂടിവെച്ച് കൊടുക്കുവാനും വേണ്ടി(യാണ് അത്) അത് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ മഹത്തായ ഭാഗ്യമാകുന്നു.

---

4 هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവൻ. أَنزَلَ ഇറക്കിയ. السَّكِينَةَ ശാന്തത, സമാധാനം, അടക്കം. فِي قُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ. لِيَزْدَادُوا അവർ (അവർക്ക്) വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ. إِيمَانًا വിശ്വാസം, വിശ്വാസത്തിൽ. مَّعَ إِيمَانِهِمْ അവരുടെ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി. وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുണ്ട്. جُنُودُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ സൈന്യങ്ങൾ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلِيمًا സർവ്വജ്ഞൻ. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ. 5 لِيُدْخِلَ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി.

الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. وَالْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികളെയും. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي ഒഴുകുന്ന, നടക്കുന്ന. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിഭാഗത്തുകൂടി. الْأَنْهَارُ അരുവി (നദികൾ). خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായിട്ട്. وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ അവർക്ക് മാപ്പ് ചെയ്വാനും, മൂടിവെക്കുവാനും. سَيِّئَاتِهِمْ അവരുടെ തിൻമകൾ. وَكَانَ ذَٰلِكَ അതാകുന്നു. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ. فَوْزًا عَظِيمًا മഹത്തായ (വമ്പിച്ച) ഭാഗ്യം, വിജയം.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു ഹുദൈബിയാ വിജയംമൂലം സിദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ശേഷം, സത്യവിശ്വാസികളായ അല്ലാഹുവിൻെറ സൈന്യങ്ങൾക്കു അതുമൂലം സിദ്ധിച്ചതും, സിദ്ധിക്കുവാനിരിക്കുന്നതുമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഈ വചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവർക്കു മനസ്സമാധാനവും, വിശ്വാസവർദ്ധനവും അവയെത്തുടർന്നുള്ള മറ്റു കാര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, പരലോകത്തു സർവ്വഗുണസമ്പൂർണ്ണമായ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതമാണ് അവർക്കുള്ളത്. അൽപജ്ഞാനികളും, അവിശ്വാസികളും തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യമായിക്കണക്കാക്കുന്നത് ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ സുഖസൗകര്യങ്ങളാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അതല്ല മനുഷ്യൻെറ ഭാഗ്യം. ഇഹത്തിൽ മനസ്സമാധാനം, സത്യവിശ്വാസം മുതലായവയും, പരലോകത്ത് പാപമോചനം, സ്വർഗ്ഗീയജീവിതം ആദിയായവയുമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിനു ഭൂമിയിൽ മാത്രമല്ല, ആകാശത്തും കണക്കറ്റ സൈന്യങ്ങളുണ്ട്. (ولله جنود السموات والارض) അവൻെറ സൈന്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവന്നല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയുന്നതുമല്ല. (وما يعلم جنود ربك الا هو – المدثر) ആകാശത്തുള്ള ഒരു മലക്കു മാത്രം മതി, ഈ ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുക്കളെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുവാൻ. പക്ഷേ, മഹത്തായ ചില ലക്ഷ്യങ്ങളെ മുൻ നിറുത്തിക്കൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളാകുന്ന സൈന്യത്തെയാണ് അവൻ ധർമ്മസമരത്തിനു തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്.

وَيُعَذِّبَ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتِ وَٱلْمُشْرِكِينَ وَٱلْمُشْرِكَٰتِ ٱلظَّآنِّينَ بِٱللَّهِ ظَنَّ ٱلسَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ ٱلسَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَآءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾

6 അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ദുഷിച്ചധാരണ ധരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കപട വിശ്വാസികളെയും, കപട വിശ്വാസിനികളെയും, ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെയും, ബഹുദൈവവിശ്വാസിനികളെയും അവൻ ശിക്ഷിക്കുവാനും (കൂടിയാകുന്നു അത്.) അവരുടെമേൽ തിൻമയുടേതായ വലയം ഉണ്ട്; അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ കോപിക്കുകയും, അവരെ ശപിക്കുകയും, അവർക്ക് 'ജഹന്നം' [നരകം] ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത് വളരെ മോശമായ പര്യവസാന സ്ഥലം!

وَلِلَّهِ جُنُودُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾

7 അല്ലാഹുവിന് ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും സൈന്യങ്ങളുണ്ട്. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

6 وَيُعَذِّبَ അവൻ ശിക്ഷിക്കുവാനും. الْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളെ. وَالْمُنَافِقَاتِ കപടവിശ്വാസിനികളെയും. وَالْمُشْرِكِينَ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളെയും. وَالْمُشْرِكَاتِ ബഹുദൈവ വിശ്വാസിനികളെയും. الظَّانِّينَ ധരിക്കുന്ന (ഊഹിക്കുന്ന--വിചാരിക്കുന്ന)വരായ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി. ظَنَّ السَّوْءِ

ദുഷിച്ച ധാരണ, ചീത്തവിചാരം. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ ഉണ്ട്. دَائِرَةُ വൃത്തം, വലയം. السَّوْءِ തിൻമയുടെ, ദൂഷ്യത്തിൻെറ. وَغَضِبَ കോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. وَلَعَنَهُمْ അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. وَأَعَدَّ لَهُمْ അവർക്ക് ഒരുക്കിവെക്കുകയുംചെയ്തിരിക്കുന്നു. جَهَنَّمَ ജഹന്നം. وَسَاءَتْ അത് വളരെ മോശപ്പെട്ടതാണ്. مَصِيرًا പര്യവസാന സ്ഥലം, പര്യവസാനം, മടക്കം, മടക്കസ്ഥാനം. 7 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുണ്ട്. جُنُودُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ സൈന്യങ്ങൾ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَزِيزًا പ്രതാപശാലി. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ.

ഹുദൈബിയാ വിജയത്തിൻെറ നേട്ടങ്ങളായി നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു ലഭിച്ചതായ നാലു നന്മകളെ 2-ഉം 3-ഉം ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി: 1) തിരുമേനിയുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു കൊടുക്കുക. 2) അനുഗ്രഹം പൂർണ്ണമാക്കിക്കൊടുക്കുക. 3) ചൊവ്വായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുക. 4) അന്തസുറ്റ സഹായം നൽകുക. ഇവയാണത്. 4ഉം 5ഉം വചനങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ലഭിച്ച നാലു നന്മകളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി: 1) മനശ്ശാന്തി 2) സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ വർദ്ധനവ്. 3) സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനം. 4) പാപമോചനം. അതേസമയത്ത് അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുക്കളും, അവനെപ്പറ്റി തെറ്റായ ധാരണയും, ദുഷ്ടവിചാരങ്ങളും വെച്ചു പുലർത്തിവരുന്ന കപടവിശ്വാസികളോ, ബഹുദൈവവിശ്വാസികളോ ആയ സ്ത്രീപുരുഷൻമാർക്ക് അതുമൂലം ലഭിക്കുന്നതെന്താണെന്നത്രെ 6-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്: 1) ശിക്ഷ. ശിർക്കിൻെറയും നിഫാഖിൻെറയും (ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തിൻെറയും കപടവിശ്വാസത്തിൻെറ)യും നാരായ വേരറ്റു പോയത് ഹുദൈബിയാ സന്ധി മുതൽക്കാണല്ലോ. 2) അല്ലാഹുവിൻെറ കോപം. 3) അവൻെറ ശാപം. 4) അവസാനം നരകവും ! ഓരോ വിഭാഗക്കാരുടെയും നേട്ടങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം നോക്കുക!

പുരുഷൻമാർ മാത്രമല്ല, സ്ത്രീകളും മേൽകണ്ട ഗുണദോഷഫലങ്ങളിൽ പങ്കുകാരാണെന്നു അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും, അവന് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും സൈന്യങ്ങളുണ്ടെന്ന് ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അവൻ സർവ്വജ്ഞനാണ്, യുക്തിമത്തായ നിലയിൽ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന അഗാധജ്ഞനാണ്, ആർക്കും വെല്ലുവാൻ കഴിയാത്ത പ്രതാപശാലിയാണ് എന്നൊക്കെ ഉണർത്തിയതും, സഗൗരവം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَٰكَ شَٰهِدٗا وَمُبَشِّرٗا وَنَذِيرٗا ﴿٨﴾

8 (നബിയേ) നിശ്ചയമായും നിന്നെ ഒരു സാക്ഷിയും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീത് നൽകുന്നവനുമായി നാം (നിയോഗിച്ച്) അയച്ചിരിക്കുകയാണ്.

---

8 إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ നിശ്ചയമായും നാം നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. شَاهِدًا സാക്ഷിയായിട്ട്. وَمُبَشِّرًا സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായും. وَنَذِيرًا താക്കീതുകാരനായും.

സൂ: അഹ്സാബ് 45-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.

لِّتُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ

9 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ 'റസൂലി'ലും വിശ്വസിക്കുകയും, അവനെ (ബഹുമാനിച്ച്) സഹായിക്കുകയും,

وَتُسَبِّحُوهُ بُكۡرَةً وَأَصِيلًا ۝٩

വന്ദിക്കുകയും ചെയ്‌വാനും, കാലത്തും, വൈകുന്നേരവും നിങ്ങൾ അവന് 'തസ്ബീഹ്' (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്‌വാനും (വേണ്ടിയാണത്).

---

9 لِتُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻവേണ്ടി. بِاللهِوَرَسُولِهِ അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ റസൂലിലും. وَتُعَزِّرُوهُ അവനെ സഹായിക്കുവാനും, ബഹുമാനിക്കുവാനും. وَتُوَقِّرُوهُ അവനെ വന്ദിക്കുവാനും. وَتُسَبِّحُوهُ അവന് തസ്ബീഹു ചെയ്യുവാനും,. بُكْرَةً രാവിലെ, നേരത്തെ. وَأَصِيلاً വൈകുന്നേരവും, വൈകിയിട്ടും.

സാക്ഷി, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവൻ, താക്കീതു നൽകുന്നവൻ എന്നീ മൂന്നു സ്ഥാനവിശേഷതകളോടുകൂടി നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ നിയോഗിച്ചതിൻെറ ലക്ഷ്യം എന്തൊക്കെയാണെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ സംക്ഷിപ്തമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഒരു സത്യവിശ്വാസി അവൻെറ ജീവിതത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും, അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച നാലു കാര്യങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണവും വിശദാംശങ്ങളുമാണെന്നു പറയാം. تعزر എന്ന വാക്കിനു 'ശക്തിപ്പെടുത്തുക, ബഹുമാനിക്കുക, സഹായിക്കുക' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. ബഹുമാനാർത്ഥം സഹായിക്കുക എന്നത്രെ ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. (مفردات الراغب) അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുക എന്നതിൻെറ താൽപര്യം, അവൻെറ മതത്തെ സഹായിക്കുക എന്നാകുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ ٱللَّهَ يَدُ ٱللَّهِ فَوۡقَ أَيۡدِيهِمۡۚ فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَىٰ نَفۡسِهِۦۖ وَمَنۡ أَوۡفَىٰ بِمَا عَٰهَدَ عَلَيۡهُ ٱللَّهَ فَسَيُؤۡتِيهِ أَجۡرًا عَظِيمًا ۝١٠

10 നിശ്ചയമായും, നിന്നോട് (സത്യ) പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നവർ, അല്ലാഹുവിനോടു തന്നെയാണ് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ അവരുടെ കൈകൾക്കു മീതെയുണ്ട്. അതിനാൽ, ആരെങ്കിലും (പ്രതിജ്ഞ) ലംഘിച്ചാൽ അവൻ, തനിക്കെതിരായിത്തന്നെയാണ് (അത്) ലംഘിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്തതിനെ ആർ നിറവേറ്റിയോ അവന് മഹത്തായ പ്രതിഫലം അവൻ കൊടുത്തേക്കുന്നതാണ്.

---

10 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവർ. يُبَايِعُونَكَ നിന്നോട് ബൈഅത്തു (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്യുന്നവർ. إِنَّمَا يُبَايِعُونَ അവർ ബൈഅത്തു ചെയ്യുക തന്നെയാണ് (മാത്രമാണ്). الله അല്ലാഹുവിനോട്. يَدُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കൈ. فَوْقَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകൾക്ക് മിതെയുണ്ട്. فَمَن نَّكَثَ അതിനാൽ ആരെങ്കിലും ലംഘിച്ചാൽ. فَإِنَّمَا يَنكُثُ എന്നാലവൻ ലംഘിക്കുകതന്നെ (മാത്രം) ചെയ്യുന്നു. عَلَى نَفْسِهِ തൻെറ മേൽ (തനിക്കെതിരെ). وَمَنْ أَوْفَى ആരെങ്കിലും നിറവേറ്റിയാൽ, ആർ നിറവേറ്റിയോ. بِمَا യാതൊന്നിനെ. عَاهَدَ عَلَيْهُ അതിൻെറ പേരിൽ അവൻ ഉടമ്പടി (കരാർ) ചെയ്തു. الله അല്ലാഹുവിനോട്. فَسَيُؤْتِيهِ എന്നാൽ (വഴിയെ) അവന് അവൻ കൊടുക്കും. أَجْرًا عَظِيمًا വമ്പിച്ച (മഹത്തായ) പ്രതിഫലം.

ഹുദൈബിയായിൽവെച്ചു മുശ്‌രിക്കുകളുമായി സന്ധി നടക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, മരണം വരെ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് ഒരു വൃക്ഷത്തിൻെറ ചുവട്ടിൽവെച്ചു സഹാബികൾ നബി

(ﷺ) യോടു ഒരു പ്രതിജ്ഞ (بيعة) ചെയ്യുകയുണ്ടായല്ലോ. അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അതു നബി (ﷺ) യുമായി നടന്ന പ്രതിജ്ഞയാണെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവുമായി നടന്ന പ്രതിജ്ഞയാണത്. പ്രതിജ്ഞാവേളയിൽ കൈകൊടുത്തതു നബി (ﷺ) യാണെങ്കിലും അല്ലാഹു നേരിൽ കൈകൊടുത്തതിനു സമവുമാണ് എന്നു സാരം. (ഒരാൾ മറ്റൊരാളുമായി 'ബൈഅത്തു' ചെയ്യുമ്പോൾ അന്യോന്യം കൈകൊടുക്കുക പതിവാണ്.)

നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും ഉംറഃകർമ്മം (العمرة) നിർവ്വഹിക്കുവാൻ മക്കായിലേക്കു പോയതാണല്ലോ സന്ധിക്കും മറ്റും കാരണമായത്. ഈ യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ തിരുമേനി ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. ജുഹൈനഃ, മുസൈനഃ, ഗിഫാർ, അശ്ജഅ്, ദീൽ, അസ്‌ലം (جهينة, مزينة, غفار, اشجع, ديل, اسلم) എന്നീ ഗോത്രക്കാർ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചില്ല. സത്യവിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഉൾനാട്ടുകാരനാ (الاعراب) യിരുന്നു ഇവർ. യാത്ര ഒരു യുദ്ധത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. ബലിമൃഗങ്ങളും കൊണ്ടാണു നബി (ﷺ) പുറപ്പെട്ടിരുന്നത്. മാത്രമല്ല, സഹാബികൾ യുദ്ധസാമഗ്രികളും കൂടെ കരുതിയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഖുറൈശികളുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയേക്കുമെന്ന ഭയം നിമിത്തം ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണവർ ചെയ്തത്. ഇങ്ങിനെ പിന്നോക്കം നിന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. തിരുമേനി മദീനായിൽ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അവരുടെ നില എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിവു കൊടുക്കുന്നു:-

വിഭാഗം 2

سَيَقُولُ لَكَ ٱلْمُخَلَّفُونَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَآ أَمْوَٰلُنَا وَأَهْلُونَا فَٱسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِم مَّا لَيْسَ فِى قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًۢا ۚ بَلْ كَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١١﴾

11 'അഅ്റാബി' [മരുഭൂവാസികളായ (ഗ്രാമീണ) അറബി] കളിൽനിന്ന് പിന്നോക്കം നിന്നവർ നിന്നോട് പറഞ്ഞേക്കും: ''ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും കുടുംബങ്ങളും ഞങ്ങളെ ജോലിത്തിരക്കിലാക്കി. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി താങ്കൾ പാപമോചനം തേടണം''. തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇല്ലാത്തത് അവർ തങ്ങളുടെ നാവുകൊണ്ട് പറയുന്നതാണ്. പറയുക: ''എന്നാൽ, അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ വല്ല ഉപദ്രവവും [തിൻമയും] ഉദ്ദേശിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങളിൽ വല്ല ഉപകാരവും [നൻമയും] ഉദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിൽ അവനിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ഒരു കാര്യത്തിനും സാധിക്കുന്നവർ ആരാണുള്ളത്?! പക്ഷേ, (അതിനും പുറമെ) നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാകുന്നു.

بَلْ ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَنقَلِبَ ٱلرَّسُولُ وَٱلْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰٓ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِى قُلُوبِكُمْ وَظَنَنتُمْ ظَنَّ ٱلسَّوْءِ وَكُنتُمْ قَوْمًۢا بُورًا ﴿١٢﴾

12 'പക്ഷെ, നിങ്ങൾ ധരിച്ചു, 'റസൂലും' സത്യവിശ്വാസികളും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളിലേക്ക് ഒരിക്കലും തിരിച്ചെത്തുകയില്ലെന്ന്. അത് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഭംഗിയാ(യി തോന്നിപ്പി)ക്കപ്പെടുകയും, നിങ്ങൾ ദുഷിച്ചധാരണ ധരി

ക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾ നാശോൻ മുഖരായ ഒരു ജനതയുമാകുന്നു.'

وَمَن لَّمْ يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ فَإِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

13 അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ 'റസൂലി' ലും ആർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ, എന്നാൽ, (ആ) അവിശ്വാസികൾക്ക് നിശ്ചയമായും നാം ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

وَلِلَّهِ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٤﴾

14 അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

11 سَيَقُولُ لَكَ നിന്നോട് (വഴിയെ) പറഞ്ഞേക്കും. الْمُخَلَّفُونَ പിന്തിക്കപ്പെട്ടവർ (പിന്നോക്കം നിന്നവർ). مِنَ الْأَعْرَابِ അഅ്റാബി (മരുഭൂവാസികളായ--ഗ്രാമീണ--അറബി)കളിൽനിന്ന്. شَغَلَتْنَا ഞങ്ങളെ ജോലിത്തിരക്കിലാക്കി (ഒഴിവില്ലാതാക്കി). أَمْوَالُنَا ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ. وَأَهْلُونَا ഞങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളും. فَاسْتَغْفِرْ لَنَا അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് പാപമോചനം തേടണം. يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു, പറയും. بِأَلْسِنَتِهِم അവരുടെ നാവുകളാൽ. مَّا لَيْسَ ഇല്ലാത്തത്. فِي قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, മനസ്സിൽ. قُلْ പറയുക. فَمَن يَمْلِكُ എന്നാൽ ആർക്ക് സാധിക്കും, ആർ സ്വാധീനമാക്കും. لَكُم നിങ്ങൾക്ക്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. شَيْئًا ഒരു കാര്യത്തിന്, വല്ലതിനും. إِنْ أَرَادَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ. بِكُمْ നിങ്ങളിൽ. ضَرًّا ഒരു ഉപദ്രവം (തിന്മ). أَوْ أَرَادَ അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്ദേശിച്ചു. بِكُمْ نَفْعًا നിങ്ങളിൽ വല്ല ഉപകാരവും. بَلْ പക്ഷെ, എങ്കിലും. كَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرًا സൂക്ഷമമായറിയുന്നവൻ. 12 بَلْ ظَنَنتُمْ പക്ഷേ നിങ്ങൾ ധരിച്ചു, കരുതി. أَن لَّن يَنقَلِبَ തിരിച്ചെത്തുന്നതേയല്ലെന്ന്. الرَّسُولُ റസൂൽ. وَالْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികളും. إِلَى أَهْلِيهِمْ അവരുടെ കുടുംബങ്ങളി (സ്വന്തക്കാരി)ലേക്ക്. أَبَدًا ഒരിക്കലും, എന്നും. وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ അതു ഭംഗിയാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. فِي قُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, മനസ്സിൽ. وَظَنَنتُمْ നിങ്ങൾ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. ظَنَّ السَّوْءِ ദുഷിച്ച ധാരണ, ദുർവിചാരം. وَكُنتُمْ നിങ്ങളാണുതാനും, ആകുകയും ചെയ്തു. قَوْمًا بُورًا നശിച്ചാ (നാശോൻമുഖരായ) ഒരു ജനത. 13 وَمَن لَّمْ يُؤْمِن ആർ വിശ്വസിച്ചില്ലയോ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിലും. فَإِنَّا أَعْتَدْنَا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. سَعِيرًا ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി. 14 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. يَغْفِرُ അവൻ പൊറുക്കും. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ. رَّحِيمًا കരുണാനിധി.

ഹിജ്റ 6ാം കൊല്ലാവസാനത്തിൽ ഹുദൈബിയാ സംഭവം നടന്നു. ഏഴാംകൊല്ലം ആദ്യത്തിൽ തന്നെ, ഖൈബറിൽവെച്ച് വഞ്ചനാവർഗ്ഗമായ യഹൂദികളുമായി നേരിടേണ്ടിവന്നു. ഹുദൈബിയാ സന്ധി നിമിത്തം ഖുറൈശികളും അവരുമായി സഖ്യബന്ധമുള്ളവരും അടങ്ങിയിരിക്കുകയായതുകൊണ്ട് ഈ സംഘട്ടനം വിജയത്തിൽ കലാശിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ വകയുണ്ടായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, കുറെ 'ഗനീമത്ത്' (യുദ്ധവേളയിൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുക്കുന്ന സ്വത്ത്) ലഭിച്ചേക്കുവാനും ഇടയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞു പിന്തിനിന്നവർ ഇപ്രാവശ്യം സ്വയം മുന്നോട്ടു വരുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ,

ഹുദൈബിയായിൽ പങ്കെടുത്ത സഹാബികൾ മാത്രം ഇതിൽ പങ്കെടുത്താൽ മതിയെന്ന് നബി (ﷺ) ക്കു അല്ലാഹുവിൽനിന്നു നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നത്:

سَيَقُولُ ٱلْمُخَلَّفُونَ إِذَا ٱنطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۖ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا۟ كَلَـٰمَ ٱللَّهِ ۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ ٱللَّهُ مِن قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا۟ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾

15 നിങ്ങൾ വല്ല 'ഗനീമത്തു' [യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന] സ്വത്തുക്കളിലേക്കും-അവ എടുക്കുവാൻ വേണ്ടി - പോകുന്നതായാൽ (ആ) പിന്നോക്കം നിന്നവർ പറഞ്ഞേക്കും: ''ഞങ്ങളെ വിട്ടേക്കണം [അനുവദിക്കണം] ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അനുഗമിക്കട്ടെ.'' അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്യത്തെ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ അനുഗമിച്ചു വരികയില്ല (അഥവാ വരാവതല്ല) തന്നെ. അല്ലാഹു മുമ്പേ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.'' അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞേക്കും: ''(അല്ല) പക്ഷെ, നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് അസൂയ കാണിക്കുകയാണ്.'' (അല്ല) പക്ഷേ, അവർ അല്പമാത്രമല്ലാതെ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കുകയാണ്.

15 سَيَقُولُ (വഴിയെ) പറഞ്ഞേക്കും. الْمُخَلَّفُونَ പിന്നോക്കം നിന്നവർ. إِذَا انطَلَقْتُمْ നിങ്ങൾ പോയാൽ, പോകുമ്പോൾ. إِلَى مَغَانِمَ 'ഗനീമത്തു'കളിലേക്ക്. لِتَأْخُذُوهَا നിങ്ങൾ അത് എടുക്കുവാൻവേണ്ടി. ذَرُونَا ഞങ്ങളെ വിട്ടേക്കുവിൻ (അനുവദിക്കണം). نَتَّبِعْكُمْ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അനുഗമിക്കട്ടെ, പിൻതുടരട്ടെ. يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. أَن يُبَدِّلُوا മാറ്റിമറക്കുവാൻ. كَلاَمَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്യം. قُل പറയുക. لَّن تَتَّبِعُونَا നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ അനുഗമിക്കുന്നതേയല്ല. كَذَلِكُمْ അപ്രകാരം. قَالَ اللهُ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. مِن قَبلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. فَسَيَقُولُونَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവർ പറഞ്ഞേക്കും. بَلْ تَحْسُدُونَنَا പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് അസൂയ കാണിക്കുകയാണ്. بَلْ كَانُوا പക്ഷേ അവരാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. لاَ يَفْقَهُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. إِلاَّ قَلِيلاً അല്പമല്ലാതെ.

'ഗനീമത്തു' (الغنيمة) കരസ്ഥമാക്കുവാൻ പോകുക എന്നു പറഞ്ഞതു ഖൈബറിലേക്കുള്ള പടയെടുപ്പും, അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്യം (كلام الله) എന്നു പറഞ്ഞത്, ഖൈബറിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഗനീമത്തുകൾ ഹുദൈബിയാ സംഭവത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർക്കു മാത്രമുള്ളതാണെന്ന വാഗ്ദാനവുമാകുന്നു. ഒരു സംഘട്ടനത്തിനുള്ള യാതൊരു മുൻകരുതലുമില്ലാത്ത ഒരവസരത്തിൽ, തങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ച ഒരു ശത്രുവെ ഓർക്കാപ്പുറത്തു നേരിടേണ്ടി വരുമെന്ന ഘട്ടമെത്തിയപ്പോൾ യാതൊരു വൈമനസ്യവും കാണിക്കാതെ, ജീവൻ ബലിയർപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവരാണ് ആ ധീര മുജാഹിദുകളായ സഹാബികൾ. അവർക്കു പ്രത്യേകമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തതായിരുന്നു ഖൈബറിലെ ഗനീമത്തുകൾ. അതുകൊണ്ട് ഗനീമത്തിൽ നിന്നു യാതൊരു പങ്കും ആവശ്യപ്പെടാതെ, യുദ്ധത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുപോരുന്നവർക്കല്ലാതെ ഖൈബറിലേക്കു പുറപ്പെടുവാൻ നബി (ﷺ) അനുവാദം കൊടുത്തിരുന്നില്ല.

قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُو۟لِى بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَـٰتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِن تُطِيعُوا۟ يُؤْتِكُمُ ٱللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِن تَتَوَلَّوْا۟ كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾

16 'അഅ്റാബി' [മരുഭൂവാസികളായ അറബി] കളിൽനിന്ന് പിന്നോക്കം നിന്നവരോട് പറയുക: ''ശക്തിമത്തായ സമരശേഷിയുള്ള ഒരു ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക് നിങ്ങൾ (വഴിയെ) ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടേക്കും; നിങ്ങളവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യണം, അല്ലാത്തപക്ഷം അവർ കീഴൊതുങ്ങണം. (അഥവാ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കണം). അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നല്ലതായ പ്രതിഫലം നൽകും; നിങ്ങൾ മുമ്പ് പിൻതിരിഞ്ഞതു പോലെ പിന്തിരിയുകയാണെങ്കിലോ, അവൻ നിങ്ങളെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

---

16 قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ പിന്നോക്കം നിന്നവരോട് പറയുക. مِنَ ٱلْأَعْرَابِ അഅ്റാബികളിൽനിന്ന്. سَتُدْعَوْنَ നിങ്ങൾ (വഴിയെ) ക്ഷണിക്കപ്പെടും. إِلَى قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക്. أُولِي بَأْسٍ സമരശേഷി (ശക്തി, ധീരത) യുള്ളവരായ. شَدِيدٍ കഠിനമായ, ശക്തമായ. تُقَاتِلُونَهُمْ നിങ്ങളവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യണം. أَوْ يُسْلِمُونَ അല്ലെങ്കിൽ അവർ കീഴൊതുങ്ങണം (മുസ്‌ലിമാവണം). فَإِن تُطِيعُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം. يُؤْتِكُمُ اللهُ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകും. أَجْرًا حَسَنًا നല്ലകൂലി, പ്രതിഫലം. وَإِن تَتَوَلَّوْا നിങ്ങൾ പിൻതിരിയുന്ന പക്ഷം. كَمَا تَوَلَّيْتُم നിങ്ങൾ പിൻതിരിഞ്ഞതുപോലെ. مِّن قَبْلُ മുമ്പ്. يُعَذِّبْكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും. عَذَابًا أَلِيمًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

യുദ്ധം ചെയ്തു പുണ്യം നേടുവാനും, മതത്തെ സഹായിക്കുവാനുമുള്ള അവസരം കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടില്ല, ഇനിയും, പലരുമായും ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവരും. അവരാണെങ്കിൽ വലിയ ധീരപരാക്രമികളുമായിരുന്നേക്കും, അവർ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചു കീഴൊതുങ്ങുന്ന കാലംവരെ യുദ്ധത്തിൻെറ ആവശ്യം നിലനിന്നേക്കും, അപ്പോഴൊക്കെ നിങ്ങൾ യുദ്ധത്തിനായി വീണ്ടും ക്ഷണിക്കപ്പെടും, ആ ക്ഷണം നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും ലഭിക്കും, മുമ്പു ചെയ്തപോലെ അപ്പോഴും നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം നിന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കടുത്ത ശിക്ഷയും അനുഭവപ്പെടും. എന്നൊക്കെ അവരെ അറിയിക്കുകയാണ്.

സമരശേഷിയുള്ള ജനങ്ങളിലേക്കു നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെടും (ستدعون الى قوم الخ) എന്നു പറഞ്ഞത്, മുസ്‌ലിംകൾക്കു പിന്നീടു നേരിടേണ്ടി വന്ന ചില പ്രത്യേക സൈന്യങ്ങളെയും, യുദ്ധങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇബ്നു ജരീർ (ﷺ) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, ഒരു പ്രത്യേക യുദ്ധത്തെയോ ജനതയെയോ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ല-ഭാവിയെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചതാണ്-എന്നുള്ളതാണ് ശരിയായ അഭിപ്രായം. അറബി മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മക്കാവിജയത്തിനു ശേഷം, ഒന്നുകിൽ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധം (الاسلام او القتال) എന്ന നിലപാടാണ് സ്വീകരിപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. സൂറത്ത് ത്തൗബഃയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി വിശദീകരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയോ, സ്വീകാര്യമായ സന്ധിവ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ചു കീഴൊതുങ്ങുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരേക്കു മാത്രമേ അവരുമായി യുദ്ധത്തിനു സ്ഥാനമുള്ളു. او يسلمون (അല്ലെങ്കിൽ കീഴൊതുങ്ങണം) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അടുത്ത വചന

ത്തിൽ, യുദ്ധത്തിന്‍െറ നിർബന്ധത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

لَّيۡسَ عَلَى ٱلۡأَعۡمَىٰ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡأَعۡرَجِ حَرَجٞ وَلَا عَلَى ٱلۡمَرِيضِ حَرَجٞۗ وَمَن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ يُدۡخِلۡهُ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبۡهُ عَذَابًا أَلِيمٗا ﴿١٧﴾

17 അന്ധന്‍െറ മേൽ വിഷമം [കുറ്റം] ഇല്ല; മുടന്തന്‍െറ മേലും വിഷമം ഇല്ല; രോഗിയുടെമേലും വിഷമം ഇല്ല. അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്‍െറ റസൂലിനെയും ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ അവനെ, അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ആർ പിന്തിരിയുന്നുവോ അവനെ അവൻ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

---

17 لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى അന്ധന്‍െറ മേൽ ഇല്ല. حَرَجٌ ഒരു വിഷമവും (കുറ്റം, തെറ്റു). وَلاَ عَلَى الْأَعْرَجِ മുടന്തന്‍െറ മേലും ഇല്ല. حَرَجٌ വിഷമം. وَلاَ عَلَى الْمَرِيضِ രോഗിയുടെമേൽ ഇല്ല. حَرَجٌ വിഷമം. وَمَن يُطِعِ ആർ അനുസരിക്കുന്നു (വഴിപ്പെടുന്നു)വോ. ﷲ അല്ലാഹുവിന്. وَرَسُولَهُ അവന്‍െറ റസൂലിനും. يُدْخِلْهُ എന്നാലവനെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കും. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي സഞ്ചരിക്കുന്ന. مِن تَحْتِهَا അതിന്‍െറ അടിഭാഗത്തുകൂടി. الْأَنْهَارُ അരുവി (നദി) കൾ. وَمَن يَتَوَلَّ ആർ പിന്തിരിഞ്ഞുവോ. يُعَذِّبْهُ അവനെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും. عَذَابًا أَلِيمًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

വിഭാഗം-3

ഹുദൈബിയായിൽവെച്ചു ഇസ്ലാമിനുവേണ്ടി ജീവാർപ്പണം ചെയ്വാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത സഹാബികളെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടും, അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞لَّقَدۡ رَضِيَ ٱللَّهُ عَنِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ إِذۡ يُبَايِعُونَكَ تَحۡتَ ٱلشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمۡ فَأَنزَلَ ٱلسَّكِينَةَ عَلَيۡهِمۡ وَأَثَٰبَهُمۡ فَتۡحٗا قَرِيبٗا ﴿١٨﴾

18 (ആ) വൃക്ഷത്തിന്‍െറ ചുവട്ടിൽവെച്ചു നിന്നോട് പ്രതിജ്ഞ [‘ബൈഅത്ത്’] ചെയ്യുമ്പോൾ(ആ) സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് തീർച്ചയായും അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളത് അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അവരിൽ അവൻ ശാന്തത ഇറക്കിക്കൊടുത്തു; ആസന്നമായ ഒരു വിജയം അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةٗ يَأۡخُذُونَهَاۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمٗا ﴿١٩﴾

19 (കൂടാതെ) അവർ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന വളരെ ‘ഗനീമത്തു’കളും! അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

18 لَقَدْ رَضِيَ തീർച്ചയായും തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ﷲ അല്ലാഹു. عَنِ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച്. إِذْ يُبَايِعُونَكَ അവർ നിന്നോട് ബൈഅത്തു ചെയ്യുമ്പോൾ. تَحْتَ الشَّجَرَةِ വൃക്ഷത്തിന്‍െറ ചുവട്ടിൽവെച്ചു. فَعَلِمَ അപ്പോൾ അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. مَا فِي قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളത്. فَأَنزَلَ അതിനാൽ (എന്നിട്ട്) അവൻ ഇറക്കി. السَّكِينَةَ ശാന്തത, അടക്കം, സമാ

ധാനം. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. وَأَثَابَهُمْ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. فَتْحًا قَرِيبًا ആസന്ന മായ (അടുത്ത) ഒരു വിജയം. 19 وَمَغَانِمَ ഗനീമത്തു'കളെയും. كَثِيرَةً വളരെ. يَأْخُذُونَهَا അവർ പിടിച്ചെ ടുക്കുന്ന, അവരത് എടുക്കും. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَزِيزًا പ്രതാപശാലി. حَكِيمًا അഗാധജ്ഞ നായ.

'ആസന്നവിജയം', ഖൈബർ വിജയവും, 'വളരെ ഗനീമത്തുകൾ' ഖൈബറിലെ യഹൂദിക ളിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സ്വത്തുക്കളുമാകുന്നു. മുസ്‌ലീംകളിൽ പതിനഞ്ചു പേർ 'ശഹീദാ'(രക്തസാ ക്ഷിയാ)യെങ്കിലും, ശത്രുക്കളുടെ ഏറ്റവും വലിയ കോട്ടയും കേന്ദ്രവുമായിരുന്ന ആ രാജ്യം അവർ ഉപേക്ഷിച്ചുപോകേണ്ടിവന്നു. വമ്പിച്ച കോട്ടകളും, വളരെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും അടക്കം ധാരാളം സ്വത്തുക്കൾ മുസ്‌ലീംകൾക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിജയം മാത്രമല്ല, ഭാവി യിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഇനിയും പല വിജയങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുണ്ടെന്നുകൂടി അടുത്ത വചനത്തിൽ അവരെ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു:

وَعَدَكُمُ ٱللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَٰذِهِۦ وَكَفَّ أَيْدِىَ ٱلنَّاسِ عَنكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

20 നിങ്ങൾ(പിന്നീട്) പിടിച്ചെടുക്കുന്ന വള രെ 'ഗനീമത്തുകളെ' അല്ലാഹു നിങ്ങ ളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എ ന്നാൽ, ഇത് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വേഗ മാക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്. ജനങ്ങളു ടെ കൈകളെ നിങ്ങളിൽനിന്ന് അവൻ തടുക്കുകയും ചെയ്തു. സത്യവിശ്വാ സികൾക്ക് ഇതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായി രിക്കുവാനും, നിങ്ങളെ ചൊവ്വായ പാതയിൽ നയിക്കുവാനും കൂടിയാകു ന്നു (ഇതെല്ലാം)

---

20 وَعَدَكُمُ اللهُ അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് (നിങ്ങൾക്ക്) വാഗ്ദാന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. مَغَانِمَ كَثِيرَةً വളരെ ഗനീമത്തുകൾ. تَأْخُذُونَهَا നിങ്ങൾ പടിച്ചെടുക്കുന്ന, നിങ്ങളത് എടുക്കും. فَعَجَّلَ എന്നാൽ വേഗ മാക്കി (ക്ഷണമാക്കി)ത്തന്നു. لَكُمْ هَٰذِهِ നിങ്ങൾക്ക് ഇത്. وَكَفَّ അവൻ തടുക്കുക (തടയുക) യും ചെയ്തു. أَيْدِيَ النَّاسِ ജനങ്ങളുടെ കൈകളെ. عَنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَلِتَكُونَ അത് (ഇത്) ആകു വാനും. آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തം. وَيَهْدِيَكُمْ നിങ്ങളെ നയിക്കുവാനും, കാട്ടി ത്തരുവാനും. صِرَاطًا പാത, വഴി. مُّسْتَقِيمًا ചൊവ്വായ, നേരായ.

നിഷ്കളങ്കമായ ത്യാഗത്തിനും, സേവനത്തിനും തയ്യാറുള്ളപക്ഷം, എല്ലാ സത്യവിശ്വാസി കൾക്കും ഇതുപോലെയുള്ള ഭാഗ്യങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും കൈവരുമെന്നും, ഇത് അതിനൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്നും അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. 'വളരെ ഗനീമത്തുകളെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു'വെന്നു പറഞ്ഞത് മുസ്‌ലീംകൾക്കു ഭാവിയിൽ കൈവരുവാനിരിക്കുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 'ഇതു വേഗമാക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്' എന്നു പറഞ്ഞത് ഹുദൈബിയാ വിജയത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചോ, ഖൈബർ വിജയത്തെക്കുറിച്ചോ ആയിരിക്കാം. ഹുദൈബിയായിൽ വെച്ചു മുശ്‌രിക്കുകൾ ഏറ്റുമുട്ടുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കിയത്, ഖൈബറിലേക്കു മുസ് ലീംകൾ പടയെടുത്തു പോയിരുന്നപ്പോൾ മദീനാ പരിസരങ്ങളിലുള്ള യഹൂദികൾ മദീനായെ ആക്രമിക്കുവാൻ മുതിരാതിരുന്നത്, വമ്പിച്ച ആയുധസജ്ജീകരണങ്ങളും വൻ കോട്ടകളുമെ ല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഒരു ഘോരസമരം നടത്തുവാൻ ഖൈബറിലെ യഹൂദർക്കു ധൈര്യമില്ലാ താക്കിയത്, ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ കാവൽ മാത്രമായിരുന്നു وكف ايدى الناس عنكم (ജനങ്ങളു

ടെ കൈകളെ അവൻ നിങ്ങളിൽനിന്നു തടുക്കുകയും ചെയ്തു.) എന്ന വാക്യത്തിൽ ഇതൊക്കെ ഉൾപ്പെടുന്നു.

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا۟ عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ ٱللَّهُ بِهَا ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾

21 വേറെ ചിലതും (ഉണ്ട്): നിങ്ങൾക്ക് അതിന് കഴിവുണ്ടായിട്ടില്ല; അല്ലാഹു അവയെ വലയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. [സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നുണ്ട്.] അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

---

21 وَأُخْرَى വേറെയും (ചിലത്). لَمْ تَقْدِرُوا നിങ്ങൾക്ക് കഴിവുണ്ടായിട്ടില്ല. عَلَيْهَا അതിന്, അവയ്ക്ക്. قَدْ أَحَاطَ വലയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. اللهُ അല്ലാഹു. بِهَا അവയെ. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും, എല്ലാ വസ്തുവിൻെറ മേലും. قَدِيرًا കഴിവുള്ളവൻ.

'വേറെ ചിലതും' (واخرى) എന്നു പറഞ്ഞത് ഏറെത്താമസിയാതെ മുസ്‌ലീംകൾക്കു കൈവരുവാനിരിക്കുന്ന ചില നേട്ടങ്ങളെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ അവർക്കു അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, അടുത്ത ഭാവിയിൽ അതവർ നേടിയെടുക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്ന സന്തോഷവാർത്ത അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുകയാണ്. ഹിജ്റ 8 ാം കൊല്ലത്തിൽ നടന്ന ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തെയും, ആ യുദ്ധത്തിൽ ഹവാസിൻ (هوازن) ഗോത്രക്കാരിൽനിന്നു ലഭിച്ച വമ്പിച്ച 'ഗനീമത്തു'കളെയും ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാം ഈ വാഗ്ദാനം. അല്ലെങ്കിൽ ഉമർ (رضي الله عنه) ൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്ത് കൈവന്ന പേർഷ്യൻ വിജയങ്ങളെയും മറ്റും ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്. ഏതായാലും, ഈ വാഗ്ദാനവും, സന്തോഷവാർത്തയും സത്യവിശ്വാസികൾക്കു കൂടുതൽ പ്രോൽസാഹനവും ആവേശവും നൽകുന്നതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യവും, റോമാ സാമ്രാജ്യവും മുസ്‌ലീംകൾ ജയിച്ചടക്കുന്ന കാലം വിദൂരമല്ലെന്നു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും അവർക്കു പലപ്പോഴും സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ, ശരിക്കും അതെല്ലാം സംഭവിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

وَلَوْ قَٰتَلَكُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوَلَّوُا۟ ٱلْأَدْبَٰرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾

22 (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ നിങ്ങളുമായി യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽതന്നെ, അവർ പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുമായിരുന്നു. പിന്നീട്, ഒരു രക്ഷാധികാരിയെ (അഥവാ ബന്ധുവിനെ) യാകട്ടെ, ഒരു സഹായകനെയാകട്ടെ, അവർ കണ്ടെത്തുന്നതല്ല.

سُنَّةَ ٱللَّهِ ٱلَّتِى قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ ٱللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾

23 (അതെ) മുമ്പുമുതൽക്കേ (നടന്നു)കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടിക്രമം! അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടിക്രമത്തിന് യാതൊരു മാറ്റത്തിരുത്തവും നീ കണ്ടെത്തുകയില്ലതന്നെ.

---

22 وَلَوْ قَاتَلَكُمُ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لَوَلَّوُا അവർ തിരിക്കും. الْأَدْبَارَ പിൻപുറങ്ങൾ (പിൻതിരിഞ്ഞുപോകും). ثُمَّ لَا يَجِدُونَ പിന്നീടവർ കണ്ടെത്തുകയില്ല (കിട്ടുകയില്ല). وَلِيًّا ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ (ബന്ധുവെയും). وَلَا نَصِيرًا സഹായകനെയും ഇല്ല. 23 سُنَّةَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നടപടിക്രമം, ചട്ടം, വഴക്കം. الَّتِي قَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള

തായ. مِن قَبْلُ മുമ്പേ, മുമ്പുമുതൽ. وَلَن تَجِدَ നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയില്ല. لِسُنَّةِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ നട പടിക്രമത്തിന്. تَبْدِيلاً ഒരു മാറ്റത്തിരുത്തവും, മാറ്റലും.

പ്രവചാകൻമാരുടെ ചേരിയും, ശത്രുക്കളുടെ ചേരിയും-സത്യവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും-തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ധർമ്മസമരങ്ങളിൽ, പ്രവാചകൻമാരുടെയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും കക്ഷിക്കായിരിക്കും അന്ത്യവിജയമെന്നത് അല്ലാഹു മുമ്പേ നടപ്പിലാക്കിവന്നിട്ടുള്ള ഒരു നടപടിക്രമമാണ്. അതിൽ മാറ്റം വരുന്നതല്ല. എന്നിരിക്കെ, ഹുദൈബിയായിലോ, ഖൈബറിലോ മറ്റോ അവർ മുസ്‌ലീംകളുമായി നേരിട്ടു യുദ്ധം നടത്തിയിരുന്നാൽ തന്നെയും അവർ ഒടുക്കം പിൻതിരിഞ്ഞു പരാജയപ്പെടാതരിക്കയില്ല എന്നു സാരം.

وَهُوَ ٱلَّذِى كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنۢ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾

24 മക്കായുടെ ഉള്ളിൽവെച്ച് അവരുടെ കൈകളെ നിങ്ങളിൽനിന്നും, നിങ്ങളുടെ കൈകളെ അവരിൽനിന്നും (പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടാതെ) തടുത്തു വെച്ചവനും അവനത്രെ; നിങ്ങൾക്ക് അവരുടെ മേൽ ജയം നൽകിയതിനുശേഷം. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

24 وَهُوَ الَّذِي അവനത്രെ യാതൊരുവൻ, അവൻ യാതൊരുവനാണ്. كَفَّ أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ തടുത്ത, തടഞ്ഞ. عَنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَأَيْدِيَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകളെയും. عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. بِبَطْنِ مَكَّةَ മക്കായുടെ ഉള്ളിൽവെച്ച്. مِن بَعْدِ ശേഷം, പിന്നീടായി. أَنْ أَظْفَرَكُمْ നിങ്ങളെ ജയിപ്പിച്ച (നിങ്ങൾക്ക് ജയം നൽകിയ)തൻെറ. عَلَيْهِمْ അവരോട്, അവരുടെമേൽ. وَكَانَ الله അല്ലാഹു ആകുന്നു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതനെപ്പറ്റി. بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവൻ.

ഹുദൈബിയായിലെ സന്ധി പൂർത്തിയാകുന്നതിനുമുമ്പ് അവിടെവെച്ചു ഒരു ഏറ്റുമുട്ടലിൻെറ വക്കോളം എത്തുന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ നടക്കുകയുണ്ടായി. ആയുധധാരികളായ ഒരു സൈന്യസംഘം വന്നു മസ്‌ലീംകളുടെ നേരെ അക്രമത്തിനു മുതിർന്നു. സഹാബികൾക്കു അവരെ പിടിച്ചു നബി (ﷺ) യുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിച്ചു. പക്ഷേ, നബി (ﷺ) അവർക്കു മാപ്പു നൽകി വിടുകയാണുണ്ടായത്. അങ്ങിനെ, മക്കായുടെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ വെച്ച് ഒരു യുദ്ധം കൂടാതെ അല്ലാഹു കാത്തു. വൃക്ഷത്തിൻെറ ചുവട്ടിൽവെച്ചു 'ബൈഅത്തുരിള്‌വാൻ' (അല്ലാഹുവിൻെറ തൃപ്തി ലഭിച്ച ആ പ്രതിജ്ഞ) കഴിഞ്ഞശേഷം പൂർവ്വാധികം ധീരതയും മനക്കരുത്തും കൈവന്ന സഹാബികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും, കേവലം നിരായുധരായ ആ 1400 ആളുകളുടെ നേരെ സുശക്തമായ ഒരു ആക്രമണം നടത്തിനോക്കുവാൻ കെൽപുള്ള ഖുറൈശികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഒരു യുദ്ധത്തിനു തുടക്കമുണ്ടാകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. അതും സംഭവിച്ചില്ല. അങ്ങിനെ, പരിശുദ്ധ മക്കായിൽ രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ ഹേതുവായില്ല. മക്കായിൽനിന്നു അൽപമാത്രം നാഴിക അകലെയായി തൊട്ടുകിടക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് ഹുദൈബിയാ. അതിൻെറ കുറെ ഭാഗം മക്കാ ഹറമിൽ പെട്ടതാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

ഹുദൈബിയാ സന്ധിയാണല്ലോ മക്കാവിജയത്തിനു കളം ഒരുക്കിയത്. ഖുറൈശികളിൽനിന്നു സന്ധിലംഘനം ഉണ്ടായപ്പോൾ പതിനായിരം വരുന്ന സഹാബികളോടുകൂടി നബി (ﷺ) മക്കായിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഒരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ അവരെ വലയം ചെയ്തു. അതുവരെയുള്ള ചരിത്രം നോക്കിയാലും, അപ്പോഴത്തെ പരിതസ്ഥിതികൾ ആലോചിച്ചാലും അവിടെ ഒരു

ഘോരയുദ്ധം നടക്കുവാനുള്ള കാരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അതു സംഭവിക്കാതെ മക്കാ ജയിച്ചട ക്കുവാൻ സാധ്യമായതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ ചില വ്യഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നത്. പക്ഷേ, ഈ അദ്ധ്യായം അവതരിച്ചത് മക്കാവിജയത്തിനു മുമ്പാണെന്ന വസ്തുത അതിനു അനുകൂലമല്ല.

هُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّوكُمْ عَنِ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ وَٱلْهَدْىَ مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُۥ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنَٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَـُٔوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ لِّيُدْخِلَ ٱللَّهُ فِى رَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُواْ لَعَذَّبْنَا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٢٥﴾

25 അവിശ്വസിക്കുകയും, 'മസ്ജിദുൽഹ റാമി'ൽ[പവിത്രമായ പള്ളിയിൽ] നിന്ന് നിങ്ങളെ തടയുകയും ചെയ്തവരത്രെ അവർ; ബലിമൃഗം അതിൻെറ നിശ്ചിത സ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേരുന്നതിന് മുട ക്കം ചെയ്യപ്പെട്ട നിലയിൽ അതിനെയും (അവർ തടഞ്ഞു.) നിങ്ങൾ അിറഞ്ഞിട്ടി ല്ലാത്ത സത്യവിശ്വാസികളായ ചില പുരുഷൻമാരും, സത്യവിശ്വാസിനിക ളായ സ്ത്രീകളും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കി ൽ, അതായത്, നിങ്ങൾ അവരെ ചവിട്ടി [അപകടപ്പെടുത്തി] യേക്കുകയും, അ ങ്ങനെ, അറിയാത്ത വിധത്തിൽ അവർ മൂലം നിങ്ങൾക്ക് വല്ല അനിഷ്ടവും [തെറ്റുകുറ്റവും] പിണയുകയും ചെയ്യുക (യില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ). [എന്നാൽ ഇരുകൂട്ടരെയും അവൻ കൂട്ടിമുട്ടിക്കു മായിരുന്നു.] (അതെ) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശി ക്കുന്നവരെ അവൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് (കൂ ട്ടിമുട്ടിക്കാതിരുന്നത്). അവർ (വേറിട്ടു) നീങ്ങി നിന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരിൽ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവരെ നാം ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

---

25 هُمْ അവർ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാണ്. وَصَدُّوكُمْ നിങ്ങളെ തടയുക (മുടക്കുക)യും ചെയ്ത. عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽനിന്ന്. وَالْهَدْيَ ബലിമൃഗത്തെയും. مَعْكُوفًا മുടക്കപ്പെട്ട (തടസ്സം ചെയ്യപ്പെട്ട) നിലയിൽ. أَن يَبْلُغَ അത് എത്തിച്ചേരുന്നത്. مَحِلَّهُ അതിൻെറ നിശ്ചിത സ്ഥലത്ത്, എത്തേണ്ട സ്ഥാനത്ത്. وَلَوْلاَ رِجَالٌ ചില പുരുഷൻമാർ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. مُّؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാ സികളായ. وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ വശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകളും. لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ നിങ്ങളവരെ അറിഞ്ഞിട്ടി ല്ലാത്ത. أَن تَطَأُوهُمْ അതായത് നിങ്ങളവരെ ചവിട്ടിയേക്കുന്നത് (നശിപ്പിക്കുന്നത്). فَتُصِيبَكُم അങ്ങനെ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾക്ക് ബാധിക്കുക (പിണയുക). مِّنْهُم അവർ മൂലം, അവരാൽ. مَّعَرَّةٌ വല്ല അനിഷടവും (പാപവും, വിഷമവും, ബാധ്യതയും). بِغَيْرِ عِلْمٍ അറിയാതെ. لِّيُدْخِلَ പ്രവേശിപ്പിക്കു വാൻവേണ്ടി. اللهُ അല്ലാഹു. فِي رَحْمَتِهِ തൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ. مَن يَشَاءُ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. لَوْ تَزَيَّلُوا അവർ നീങ്ങി (വേറിട്ട്) നിന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ. لَعَذَّبْنَا നാം ശിക്ഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ അവരിൽ അവിശ്വസിച്ചവരെ. عَذَابًا أَلِيمًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

പരിശുദ്ധ കഅ്ബായും അതിൻെറ പരിസരപ്രദേശങ്ങളുമാണ് 'മസ്ജിദുൽ ഹറാം ' (مسجد الحرام) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അനാദരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത അലംഘനീയമായ പള്ളി എന്നു വാക്കർത്ഥം. മക്കായിലേക്കു ബലികർമ്മം നടത്തുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന മൃഗങ്ങൾക്കാണു

‘ഹദ്‌യു’ (الهدى) എന്നു പറയുന്നത്. ബലി നടത്തപ്പെടേണ്ടുന്ന സ്ഥലം മിനാ (منى) യാണ്. അതാണ് നിശ്ചിതസ്ഥാനം (محل) എന്നു പറഞ്ഞത്. എഴുപത് ഒട്ടകങ്ങളെ ബലിക്കായി നബി (ﷺ) അന്ന് കൂടെ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആയത്തിൻെറ സാരം ഇതാണ്:

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ നില നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവർ മുസ്‌ലിംകളുടെ കരങ്ങളാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ്. കാരണം, അവർ അല്ലാഹുവിലും റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; നബി (ﷺ) യെയും മുസ്‌ലിംകളെയും പരിശുദ്ധ ഹറമിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാനോ, അവിടെവെച്ച് ചെയ്യേണ്ടുന്ന ബലികർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുവാനോ സമ്മതിക്കുന്നുമില്ല. പക്ഷേ, മറ്റു ചില സംഗതികളുണ്ട്: ഹുദൈബിയാ സംഭവം നടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച കുറെ പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും മക്കായിലുണ്ട്. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുവാനോ, നാടു വിട്ടു (ഹിജ്റ) പോകുവാനോ നിവൃത്തിയില്ലാതിരിക്കുകയാണവർ. അവർ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മർദ്ദനം ഭയന്നുകൊണ്ടു അവർക്കിടയിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞു കൂടുകയാണ്. ആരൊക്കെയാണതെന്നും മറ്റും മുസലീംകൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒരു പൊതു സംഘട്ടനം നടക്കുമ്പോൾ-മനഃപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും-അതുമൂലം ആ പാവങ്ങൾക്കും പലവിധ ആപത്തുകൾ നേരിടും. അതിനു മുസ്‌ലിംകൾ ഉത്തരവാദികളാകരുതല്ലോ. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിനു വിധേയരാകുന്ന സജ്ജനങ്ങൾ ഇനിയും മക്കായിൽ ഉണ്ടാകണമെന്നും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് ഒരു യുദ്ധം കൂടാതെ അവൻ കലാശിപ്പിച്ചത്. നേരെമറിച്ച് ആ സത്യവിശ്വാസികൾ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു കൊണ്ടായിരുന്നു ഉള്ളതെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അവർക്കു അവർ അർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷ നൽകുമായിരുന്നു.

إِذْ جَعَلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ ٱلْجَـٰهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ ٱلتَّقْوَىٰ وَكَانُوٓا۟ أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾

26 (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദുരഭിമാനം-അജ്ഞാന (കാല) സമ്പ്രദായത്തിൻെറ ദുരഭിമാനം-വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭം! അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവൻെറ റസൂലിൻെറമേലും, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേലും അവൻെറ (വക) ശാന്തത ഇറക്കിക്കൊടുത്തു. സൂക്ഷ്മതയുടെ വാക്യം (മുറുകെ പിടിക്കുവാൻ) അവരെ അവൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ, അതിന് കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളവരും, അതിൻെറ ആൾക്കാരുമായിരുന്നുതാനും. അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവെപ്പറ്റിയും അറിവുള്ളവനാകുന്നു.

---

26 إِذْ جَعَلَ ആക്കിയ (വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന)പ്പോൾ. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. فِي قُلُوبِهِمُ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الْحَمِيَّةَ ചൂട് (ദുരഭിമാനം, കോപത്തളളൽ). حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ അജ്ഞാന (കാല) സമ്പ്രദാത്തിൻെറ ചൂട് (ദുരഭിമാനം). فَأَنزَلَ اللهُ അപ്പോൾ അല്ലാഹു ഇറക്കി. سَكِينَتَهُ അവൻെറ (വക) ശാന്തത, സമാധാനം. عَلَى رَسُولِهِ തൻെറ റസൂലിൻെറമേൽ. وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേലും. وَأَلْزَمَهُمْ അവരെ നിർബന്ധിക്കുക (മുറുകെ പിടിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു. كَلِمَةَ التَّقْوَى സൂക്ഷമതയുടെ വാക്യം. وَكَانُوا അവരായിരുന്നു (ആകുന്നു) താനും. أَحَقَّ بِهَا അതിന് കൂടുതൽ അർഹർ, അവകാശപ്പെട്ടവർ. وَأَهْلَهَا അതിൻെറ ആൾക്കാരും. وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെ (കാര്യത്തെ)പ്പറ്റിയും. വസ്തുവെ (കാര്യത്തെ)പ്പറ്റിയും. عَلِيمًا അറിവുളളവൻ.

നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും ഉംറാ കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിമാത്രം വന്നതാണെന്ന് മനസ്സിലായിട്ടുപോലും ഖുറൈശീമുശ്‌രിക്കുകള്‍ അവരെ മക്കായില്‍ പ്രവേശിക്കുവാന്‍ അനുവദിച്ചില്ല. 'കണ്ണു കാണുന്ന ഒരാള്‍ ഞങ്ങളിലുള്ള കാലം ഞങ്ങളതിനു സമ്മതിക്കുകയില്ല' എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വാശി. അതുകാരണം അക്കൊല്ലം മടങ്ങിപ്പോയി അടുത്ത കൊല്ലം വന്നു ഉംറ നിർവക്കവ്വഹിക്കേണ്ടിവന്നു. സന്ധിപത്രം എഴുതിയപ്പോള്‍ 'അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍' (بسم الله) എന്നു ആരംഭിക്കുവാന്‍പോലും അവര്‍ വിസമ്മതിച്ചു. ഇതെല്ലാം, സത്യവി ശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടുതല്‍ ചൊടിയും വെമ്പലും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണല്ലോ. എങ്കിലും, സത്യവിശ്വാസികള്‍ പതറിയില്ല. ഇത്തരം സദ്ഗുണങ്ങള്‍ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്നവരും, തൗഹീദിന്‍റെ മുദ്രാവാക്യത്തില്‍ അടിയുറച്ച വിശ്വാസം കൊള്ളുന്നവരുമാണല്ലോ അവര്‍. അല്ലാഹു അവര്‍ക്കു മനസ്സമാധാനം നല്‍കി അവരെ ശാന്തരാക്കി.

വിഭാഗം 4

لَّقَدْ صَدَقَ ٱللَّهُ رَسُولَهُ ٱلرُّءْيَا بِٱلْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ ٱلْمَسْجِدَ ٱلْحَرَامَ إِن شَآءَ ٱللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا۟ فَجَعَلَ مِن دُونِ ذَٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾

27 തീര്‍ച്ചയായും, അല്ലാഹു അവന്‍റെ റസൂലിന് സ്വപ്നം യഥാര്‍ത്ഥപ്രകാരം സത്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു; (അതായത്:) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാല്‍ നിശ്ചയമായും 'മസ്ജിദുല്‍ഹറാമി'ല്‍ [അലംഘനീയമായ പള്ളിയില്‍] നിങ്ങള്‍ നിര്‍ഭയരായ നിലയില്‍-നിങ്ങളുടെ തലമുടി കളഞ്ഞവരും വെട്ടിയവരുമായിക്കൊണ്ട്-പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്, നിങ്ങള്‍ പേടിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. (ഇതാണ് സ്വപ്നം.) എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ക്കറിയാത്ത (ചില)ത് അവന്‍ [അല്ലാഹു] അിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ, അതിനു പുറമെ ഒരു സമീപമായ വിജയം അവന്‍ ഉണ്ടാക്കി.

---

27 لَقَدْ صَدَقَ തീര്‍ച്ചയായും സത്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. اللهُ അല്ലാഹു. رَسُولَهُ തന്‍റെ റസൂലിന്, റസൂലിനോട്. الرُّؤْيَا സ്വപ്നം. بِالْحَقِّ യഥാര്‍ത്ഥപ്രകാരം (ന്യായമായവിധം). لَتَدْخُلُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍ പ്രവേശിക്കും (എന്നു). الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ മസ്ജിദുല്‍ ഹറാമില്‍. إِن شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാല്‍. آمِنِينَ നിര്‍ഭയരായ നിലയില്‍ (സമാധാനപൂര്‍വ്വം). مُحَلِّقِينَ (മുടി) കളഞ്ഞ(വരണ്ടിയ) വരായി. رُؤُوسَكُمْ നിങ്ങളുടെ തല (മുടി)കളെ. وَمُقَصِّرِينَ വെട്ടിയവരായും. لَا تَخَافُونَ നിങ്ങള്‍ പേടിക്കാത്ത നിലയില്‍, പേടിക്കുക (പേടിക്കേണ്ടി വരിക)യില്ല. فَعَلِمَ എന്നാല്‍ അവന്‍ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. مَا യാതൊന്ന്, ചില കാര്യം. لَمْ تَعْلَمُوا നിങ്ങള്‍ക്കറിയാത്ത. فَجَعَلَ അങ്ങിനെ അവന്‍ ഉണ്ടാക്കി, ഏര്‍പ്പെടുത്തി. مِن دُونِ ذَلِكَ അതിനു പുറമേ, അതുകൂടാതെ. فَتْحًا ഒരു വിജയം. قَرِيبًا അടുത്ത, ആസന്നമായ.

ഹജ്ജിനും ഉംറക്കും പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ തലമുടി എടുക്കുവാന്‍ പാടില്ലാതായിത്തീരുന്നു. പിന്നീട് ആ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ അവസാനിക്കുന്നതോടുകൂടി തലമുടി വടിക്കുകയോ വെട്ടുകയോ ചെയ്യല്‍ നിര്‍ബ്ബന്ധവുമാകുന്നു. (തലമുടി മുഴുവന്‍ കളയുകയാണ് കൂടുതല്‍ നല്ലതെന്നു നബി വചനങ്ങളില്‍നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.) ഇങ്ങിനെ-പതിവുപ്രകാരം-ചിലര്‍ മുടികളഞ്ഞവരും, മറ്റു ചിലര്‍ മുടി വെട്ടിയവരുമായിക്കൊണ്ട് സമാധാനപൂര്‍വ്വം സത്യവിശ്വാസികള്‍ 'മസ്ജിദുല്‍ ഹറാമി'ല്‍ പ്രവേശിക്കുന്നതായിരുന്നു നബി (ﷺ) സ്വപ്നം കണ്ടത്.

പ്രസ്തുത സ്വപ്നം യഥാര്‍ത്ഥം തന്നെയാണെന്നും, അതു തികച്ചും സാക്ഷാല്‍കരിക്ക

പ്പെടുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു. ആ കൊല്ലത്തിൽ തന്നെ സ്വപ്നം സാക്ഷാൽകൃതമാകാത്തതിൽ പലർക്കും സംശയം തോന്നുകയുണ്ടായെങ്കിലും-അബൂബക്കർ (ﷺ) ഉമർ (ﷺ) നെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചതുപോലെ-ആ വരവിൽ തന്നെ സ്വപ്നം പുലരുമെന്നു അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ പ്രാവശ്യത്തെ വരവിൽ ഉംറഃ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നതിൽനിന്നാണല്ലോ അപ്രതീക്ഷിതമായി ലഭിച്ച വിജയങ്ങളുടെ വിജയം (فتح الفتوح)-അതെ, ഹുദൈബിയാ സന്ധി-ഉണ്ടായിത്തീർന്നത്. സ്വപ്നം മുഖേന അല്ലാഹു നടപ്പിലാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച-അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അറിയാവുന്ന-ഒരു രഹസ്യമായിരുന്നു അതെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. സന്ധിയിലെ നിശ്ചയപ്രകാരം അടുത്ത കൊല്ലം അതു സമാധാനപൂർവ്വം സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രാവശ്യം നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും മക്കായിൽ പ്രവവേശിച്ചപ്പോൾ, ഖുറൈശി നേതാക്കൾക്കു ആ കാഴ്ച കണ്ടു സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവർ സ്ഥലം വിട്ടു വെളിയിൽ പോയിരുന്നു. സാധാരണക്കാരും, സ്ത്രീകളും, കുട്ടികളുമെല്ലാം തങ്ങളുടെ വീടുകളിലിരുന്നു അത് നോക്കിക്കാണുകയും ചെയ്തു.

നബി (ﷺ) യുടെ സ്വപ്നം വിവരിച്ചപ്പോൾ 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ പ്രവേശിക്കും (لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ഏതൊരു കാര്യവും സംഭവിക്കുകയുള്ളു അതുകൊണ്ടുവരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉറച്ചു പറയുമ്പോഴൊക്കെ انشاء الله (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ) എന്നുകൂടി ചേർത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് ഇതു കാണിക്കുന്നു. ഈ വിഷയം സൂ: അൽ കഹ്ഫ് 23, 24 ൽ വ്യക്തമായിത്തന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം പാലിക്കുന്നതിനും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അവനു യാതൊരു തടസ്സവും നേരിടുവാനില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. എന്നിട്ടുപോലും, ആ വാഗ്ദാനം വിവരിച്ചപ്പോൾ 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ' എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും. വിശ്വാസവും എത്രത്തോളം വേരൂന്നിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ആ വിശ്വാസവും, ബോധവും മനുഷ്യന് അപ്രതീക്ഷിതമായ പല നേട്ടങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു. സംശയമില്ല.

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرۡسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلۡهُدَىٰ وَدِينِ ٱلۡحَقِّ لِيُظۡهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

28 അവനത്രെ, സൻമാർഗ്ഗവും, യഥാർത്ഥ മതവുമായി തൻെറ റസൂലിനെ അയച്ചവൻ, എല്ലാ മതങ്ങളെക്കാളും അതിനെ (മേലെയാക്കി) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി. അല്ലാഹു തന്നെ മതി, സാക്ഷിയായിട്ട്!

---

28 هُوَ الَّذِي അവനത്രെ യാതൊരുവൻ. أَرْسَلَ അയച്ച. رَسُولَهُ തൻെറ റസൂലിനെ. بِالْهُدَى സൻമാർഗ്ഗ (നേർമാർഗ്ഗ)വുമായി. وَدِينِ യഥാർത്ഥ (സത്യ) മതവും. الْحَقِّ അതിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ, വിജയിപ്പിക്കുവാൻ, മേലെയാക്കുവാൻ. لِيُظْهِرَهُ മതത്തെക്കാൾ. عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ എല്ലാ (മതത്തെക്കാളും). وَكَفَى മതി. بِاللهِ അല്ലാഹു (തന്നെ). شَهِيدًا സാക്ഷിയായിട്ട്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യോദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, ഇതിനുമുമ്പ് വിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള വമ്പിച്ച സഹായങ്ങളും വിജയങ്ങളും നബി (ﷺ)ക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, മേലിലും വമ്പിച്ച സഹായങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ഇസ്ലാമാകുന്ന യഥാർത്ഥ

മതത്തിനു ലോകത്ത് പ്രചാരവും പ്രശസ്തിയും ലഭിക്കുമെന്നുമുള്ള വാഗ്ദാനവും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

നബി (ﷺ) തിരുമേനി സ്വയം ഒരു റസൂലായി ചമഞ്ഞിരിക്കുകയല്ല, അല്ലാഹു അവൻെറ സ്വന്തം ദൂതനായി നിയോഗിച്ചതാണ്. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്നേഹാദരവും സഹായവും നബി (ﷺ) ക്ക് ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ചില സൂചനകൾ هو الذى ارسل رسوله (അവനത്രെ അവൻെറ റസൂലിനെ അയച്ചവൻ) എന്ന വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ മുഖേനയും, മറ്റു തെളിവുകൾ മുഖാന്തരവും നബി (ﷺ) ജനങ്ങൾക്കു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും, തത്വോപദേശങ്ങളും بالهدى (സൻമാർഗ്ഗവുമായി) എന്ന വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ സൻമാർഗ്ഗമൂല്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനതത്തിൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രായോഗിക നടപടി ക്രമങ്ങളാണ്-അഥവാ നിയമവ്യവസ്ഥയാണ്- ودين الحق (സത്യമതവും) എന്ന വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.

ليظهره على الدين كله (എല്ലാ മതത്തെക്കാളും ആ മതത്തെ മേലെയാക്കി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന ലക്ഷ്യം സാക്ഷാൽകൃതമാകുന്നതു പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയായിരിക്കാം. 1) മൗലികതത്വങ്ങളും, സാൻമാർഗ്ഗിക മൂല്യങ്ങളും ഒന്നായതോടൊപ്പംതന്നെ, കാലദേശസാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മുൻവേദങ്ങളിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്ന ശാഖാപരവും കാലികവുമായ നടപടിമാർഗ്ഗങ്ങളെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുക. പകരം സാർവ്വത്രികവും, സാർവ്വജനീനവുമായ ഒരു നിയമസംഹിത സുസ്ഥാപിതമാകുക. 2) ദൈവികമല്ലാത്ത മതാചാരങ്ങൾ, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ, അനചാര ദുരാചാരങ്ങൾ ആദിയായവ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനും സദാചാരമൂല്യങ്ങൾ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കുന്നതിനും വ്യക്തവും പര്യാപ്തവുമായ തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുക. 3) പ്രമാണങ്ങൾ സുരക്ഷിതമായി അവശേഷിക്കുക. 4) സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുവാനും, പ്രചാരണം സാധ്യമാകുവാനും വേണ്ടുന്ന ശക്തിയും, പ്രതാപവും സംസിദ്ധമാകുക. ഇസ്‌ലാമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഉപാധികളെല്ലാം അല്ലാഹു പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. .

ചിരകാലമായി, ഒടുവിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിഷയത്തിൽ-പ്രതാപത്തിൻെറയും യശസ്സിൻെറയും കാര്യത്തിൽ-മുസ്‌ലിംസമുദായം വളരെ ദയനീയാവസ്ഥയിലേക്കു അധഃപതിച്ചുപോയിരിക്കയാണെന്ന പരമാർത്ഥം നാം മറക്കുന്നില്ല. . ഇതിനുത്തരവാദി അല്ലാഹുവല്ല, ഇസ്‌ലാമുമല്ല. ഇത് അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനത്തിലുള്ള ഒരു ന്യൂനതയുമല്ല. നേരെമറിച്ചു മുസലീംസമുദായം തന്നെ ആദ്യത്തെ രണ്ടുമൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം, തങ്ങളുടെമേൽ വരുത്തിവെച്ചതും, പിന്നീടുള്ള തലമുറകൾ വ്യാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടേ വന്നതുമായ ഒരുമഹാവിനയാണത്. (സൂ: അമ്പിയാഉ് 105, സൂ: നൂർ 55 മുതലായവയും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നോക്കുക. കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ കാണാം.) ഏതായാലും, ഒരു കാര്യം തീർത്തുപറയാം. മുസ്‌ലീം സമുദായത്തിൻെറ യശസ്സും പ്രതാപവും എത്രതന്നെ അധഃപതിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശരി, പ്രമാണങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും, വ്യക്തതയിലും, അവയുടെ പരിപൂർണ്ണതയും മറ്റേതു മതത്തെക്കാളും ഉന്നതസ്ഥാനം ഇസ്‌ലാമിനാണ്-അന്നും, ഇന്നും, എന്നും-ഉള്ളതെന്ന് അതിൻെറ ശത്രുക്കൾപോലും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അവൻെറ വാഗ്ദാനം പൂർത്തിയാക്കാതിരുന്നിട്ടില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ആ വാഗ്ദാനം പാലിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അതിനു ഏക സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി എന്നു അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. വാഗ്ദാനം അവൻ പാലിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നുള്ളതിനും അവൻ തന്നെ മതി സാക്ഷിയായിട്ട്. (وكفي بالله شهيدا)

ശരി, നബി (ﷺ) യെ അല്ലാഹു അയച്ചതാണെന്നും, അവിടുന്ന് അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് നേർമ്മാർഗ്ഗവും, യഥാർത്ഥ മതവും കൊണ്ടാണെന്നും, മറ്റെല്ലാ മതങ്ങളെക്കാളും അതിനെ

വിജയിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അവിടത്തെ അല്ലാഹു അയച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും പറയുമ്പോൾ, അക്കാര്യം പരിപൂർണ്ണമായും പ്രായോഗികമാകുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ആവേശപൂർവ്വം മുന്നോട്ടു നീങ്ങാമല്ലോ. ഈ മഹത്തായ വാഗ്ദാനം അവരുടെ കൈക്കു നിറവേറ്റുകയെന്ന മഹാഭാഗ്യം ലഭിക്കുമാറ് അതിനാസ്പദമായ ചില സവിശേഷഗുണങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാണ്. പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞവർ തന്നെയാണ് നബി (ﷺ) യുടെ ഒന്നിച്ചുള്ള സഹാബികളും. അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്കു നൽകുന്ന സാക്ഷ്യപത്രം നോക്കുക. സഹാബികളുടെ സവിശേഷതകളും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ അവർക്കുളള ബഹുമാനവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ ഒരേ ഒരു സാക്ഷ്യപത്രം തന്നെ മതിയാകും:

مُّحَمَّدٌ رَّسُولُ ٱللَّهِ ۚ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ أَشِدَّآءُ عَلَى ٱلْكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ ۖ تَرَىٰهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا ۖ سِيمَاهُمْ فِى وُجُوهِهِم مِّنْ أَثَرِ ٱلسُّجُودِ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى ٱلتَّوْرَىٰةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِى ٱلْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْـَٔهُۥ فَـَٔازَرَهُۥ فَٱسْتَغْلَظَ فَٱسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِۦ يُعْجِبُ ٱلزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ ٱلْكُفَّارَ ۗ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنْهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًۢا ﴿٢٩﴾

29 മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാകുന്നു. [ദൂതനാണ്.] അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ളവരാകട്ടെ, അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ കഠിനൻമാരാണ്, തങ്ങൾക്കിടയിൽ ദയാലുക്കളാണ്. 'റുകൂഉം', 'സുജൂദും' ചെയ്തു [കുമ്പിട്ടും, സാഷ്ടാംഗം ചെയ്തും നമസ്കാരം നിർവ്വഹിച്ചു] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായി അവരെ നിനക്ക് കാണാം. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും (അഥവാ ദയയും) പ്രീതിയും അവർ തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 'സുജൂദി'ൻെറ [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരത്തിൻെറ] ഫലമായി അവരുടെ അടയാളം [പ്രത്യേകത] അവരുടെ മുഖങ്ങളിലുണ്ട്. 'തൗറാത്തി'ൽ (വർണ്ണിച്ച) അവരുടെ ഉപമയാണത്. അവരുടെ ഉപമ 'ഇഞ്ചീലി'ലും ഉണ്ട്; (അതായത്) ഒരു വിളപോലെ: അത് അതിൻെറ കൂമ്പ് പുറപ്പെടുവിച്ചു [വിത്തിൽനിന്ന് സൂചിമുള പുറത്തുവന്നു]; എന്നിട്ട് അതിനെ (ചിനച്ചു) പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി; അങ്ങനെ അത് (തടിച്ചു) കട്ടികൂടി; എന്നിട്ട് കൃഷിക്കാരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുമാറ് അതിൻെറ തണ്ടുകളിൽ അത് (സ്വയം) ശരിപ്പെട്ടു നിന്നു. അവിശ്വാസികൾക്ക് അവർമൂലം കോപം പിടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (ഇങ്ങിനെ ഉപമിച്ചത്, അഥവാ ഇപ്രകാരം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നത്). അവരിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് അല്ലാഹു പാപമോചനവും, മഹത്തായ പ്രതിഫലവും വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

29 مُحَمَّدٌ മുഹമ്മദ്. رَّسُولُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതനമാണ്. وَالَّذِينَ مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുളളവർ. أَشِدَّاءُ കഠിനൻമാരാണ്, ഊക്കൻമാരാണ്. عَلَى الْكُفَّارِ അവിശ്വാസികളുടെമേൽ. رُحَمَاءُ ദയാലുക്കളാണ്, കൃപയുളളവരാണ്. بَيْنَهُمْ തങ്ങൾക്കിടയിൽ, തമ്മിൽ. تَرَاهُمْ നിനക്കവരെ കാണാം, നീ

അവരെ കാണും. رُكَّعًا റുകൂഉ് ചെയ്യുവന്നവരായി. سُجَّدًا സുജൂദു ചെയ്യുന്നവരായി. يَبْتَغُونَ അവർ തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കും, അന്വേഷിക്കുന്നു. فَضْلاً അനുഗ്രഹം, ദയവ്, ദാക്ഷിണ്യം. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَرِضْوَانًا പ്രീതിയും, പൊരുത്തപ്പാടും. سِيمَاهُمْ അവരുടെ അടയാളം, ലക്ഷണം, പ്രത്യേകത. فِي وُجُوهِهِم അവരുടെ മുഖങ്ങളിലുണ്ട്. مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ സുജൂദിൻെറ ഫലമായി, പാടുനിമിത്തം. ذَٰلِكَ അത്. مَثَلُهُمْ അവരുടെ ഉപമയാണ്. فِي التَّوْرَاةِ തൗറാത്തിൽ. وَمَثَلُهُمْ അവരുടെ ഉപമ. فِي الْإِنجِيلِ ഇഞ്ചീലിലുമുണ്ട്. كَزَرْعٍ അതായത് ഒരു വിളപോലെ, വിളപോലെയാണ്. أَخْرَجَ അതു പുറത്തുകാട്ടി, വെളിപ്പെടുത്തി. شَطْأَهُ അതിൻെറ കൂമ്പ്, സൂചിമുള. فَآزَرَهُ എന്നിട്ടതിനെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി, പോഷിപ്പിച്ച്. فَاسْتَغْلَظَ എന്നിട്ടത് കട്ടികൂടി, തടിച്ചുവന്നു. فَاسْتَوَىٰ എന്നിട്ടത് ശരിക്കു നിന്നു, ശരിയായി വന്നു. عَلَىٰ سُوقِهِ അതിൻെറ തണ്ടുകളിൽ, തടിമരങ്ങളിൽ. يُعْجِبُ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുമാറ്, അതിശയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്. الزُّرَّاعَ കൃഷിക്കാരെ. لِيَغِيظَ കോപിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്, ദ്വേഷ്യം പിടിപ്പിക്കുവാൻ. بِهِمُ അവർ മൂലം, അവരെക്കൊണ്ട്. الْكُفَّارَ അവിശ്വാസികളെ. وَعَدَ اللهُ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട്. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത. مِنْهُم അവരിൽനിന്ന്, അവരാകുന്ന. مَّغْفِرَةً പാപമോചനം, പൊറുതി. وَأَجْرًا عَظِيمًا മഹത്തായ പ്രതിഫലവും, കൂലിയും.

കഴിഞ്ഞ ആയത്തിലെ ആശയങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കത്തോടുകൂടിയ ഒരാവർത്തനമാണ് ഈ വചനത്തിലെ ആദ്യവാക്യം. محمد رسول الله (മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാകുന്നു.) അതെ, സത്യനിഷേധികൾ നിഷേധിച്ചാലും ശരി, അസൂയക്കാർ വെറുത്താലും ശരി, മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണ്. സത്യാന്വേഷികൾ ചിന്തിക്കട്ടെ, സത്യവിശ്വാസികൾ ഉറപ്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ, മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണ്. റസൂലിനു വേണ്ടുന്ന ഗുണങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിലുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങളും രക്ഷയും അല്ലാഹു നൽകുകയും ചെയ്യും. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ, ഈ മുശ്രിക്കുകൾ അതു സമ്മതിക്കേണ്ടതായും വരും. അതാ, ഹുദൈബിയാ സന്ധിപത്രം എഴുതിയപ്പോൾ, 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലായ മുഹമ്മദും ഖുറൈശികളും തമ്മിൽ നടന്ന സന്ധിവ്യവസ്ഥ'എന്നെഴുതുവാൻ സമ്മതിക്കാതെ ശഠിച്ചു നിൽക്കുകയും, 'അബ്ദുല്ലാ മകൻ മുഹമ്മദും.........'എന്നുതന്നെ ചേർക്കുവാൻ വാശിപിടിക്കുകയും ചെയ്ത അതേ മുശ്രിക്കുകൾ ഏറെത്താമസിയാതെ ആ വാക്യം തങ്ങളുടെ മുദ്രാവാക്യമായി അംഗീകരിച്ചു.

എനി, അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുയായികളുടെ സ്ഥിതിയോ? ഗുരുവിനൊത്ത ശിഷ്യൻമാരും, നേതാവിനൊത്ത നീതൻമാരും! സത്യനിഷേധികളെയും, സൻമാർഗ്ഗവിരോധികളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ കഠിനഹൃദയൻമാരാണ്. (اشداء على الكفار) ശൂരൻമാരും, വീരൻമാരുമാണ്. തമ്മതമ്മിലോ? അങ്ങേയറ്റം കൃപയോടും കരുണയോടുംകൂടി പെരുമാറുന്ന ദയാശീലൻമാരുമത്രെ. (رحماء بينهم) അതെ, മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ, സത്യവിശ്വാസികളിൽ എളിയവരും, അവിശ്വാസികളിൽ ഗൗരവം നിറഞ്ഞവരും (اذلة على المؤمنين اعزة على الكافرين – المائدة) അവിശ്വാസികളെ കാണുമ്പോഴേക്കും നീതികേടോ, കയ്യേറ്റമോ ചെയ്യുമെന്നു ഇതിനർത്ഥമില്ല. യുദ്ധവേളകളിലും, സന്ദർഭം ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴും ദൗർബ്ബല്യമോ, ഭീരുത്വമോ കൂടാതെ സധീരം സമർത്ഥമായി നേരിടും എന്നുദ്ദേശ്യം. അപ്രകാരംതന്നെ, സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകളിൽ എന്ത് അനീതികൾ കണ്ടാലും അവർക്ക് അറപ്പോ വെറുപ്പോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നും ഇപ്പറഞ്ഞതിനർത്ഥമില്ല. നേരെമറിച്ച് അതിനെതിരിൽ പരുഷതയും ഗൗരവവും വെളിപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ രണ്ടു വചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നതു സമയോചിതമാകുന്നു: 1. 'സത്യവിശ്വാസികൾ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുകയും, ദയ കാണിക്കുകയും, അനുഭാവം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അവരുടെ ഉപമ, ഒരു ശരീരംപോലെയായിരിക്കും-അഥവാ

അങ്ങിനെ ആയിരിക്കണം. അതിൻെറ ഒരു അവയവത്തിനു അസുഖം നേരിട്ടാൽ ആ ശരീരിത്തിൻെറ മറ്റെല്ലാ വശങ്ങളും ഉറക്കൊഴിച്ചും പനിപിടിച്ചും അതിനുവേണ്ടി മുറവിളി കൂട്ടുന്നതാണ്.' (ബു; മു.) 2. 'നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും വെറുക്കപ്പെട്ട നിഷിദ്ധമായ ഒരു കാര്യം കണ്ടാൽ, അവൻെറ കൈകൊണ്ടു അതു മാറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം അവൻെറ നാവു കൊണ്ട, അതിനും സാധിക്കാത്തപക്ഷം അവൻെറ ഹൃദയംകൊണ്ട് (വെറുത്തുകൊള്ളാട്ടെ). ഇപ്പറഞ്ഞതു വിശ്വാസത്തിൽവെച്ചു എറ്റവും ദുർബ്ബലമായതാകുന്നു.' (മു.)

ജനങ്ങളോട് സഹാബികളുടെ പെരുമാറ്റരീതിയാണു മുകളിൽ പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവുമായി അവരുടെ നിലപാട് എന്താണ്? അല്ലാഹുവിന് ആരാധനാവണക്കങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ നിരതൻമാരാണവർ. വിശേഷിച്ചും നമസ്കാരകർമ്മത്തിതൽ. അതുകൊണ്ടു നമസ്കാരത്തിലെ പ്രധാനഘടകങ്ങളായ 'റുകൂഇ'ലും, 'സുജൂദി'ലുമായി അവരെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും (تراهم ركعا سجدا.) ഇതൊന്നും അവർ ഐഹികമായ എന്തെങ്കിലും കാര്യലാഭങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്യുന്നതല്ല. നിഷ്കളങ്കരും, നിസ്വാർത്ഥരുമാണവർ. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും, അവൻെറ ദയാദാക്ഷിണ്യവും, പൊരുത്തവുമാണ് അവരുടെ ആവശ്യം. (يبتغون فضلا من الله ورضوانا) അതാണവരുടെ തേട്ടവും. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പൊരുത്തമാണല്ലോ എല്ലാ ലഭ്യങ്ങളിലുംവെച്ചു ഏറ്റവും വലുത്. (ورضوانا من الله اكبر) ഇങ്ങിനെയുള്ള ഈ പുണ്യവാൻമാരെ തിരിച്ചറിയുവാൻ വളരെയൊന്നും അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതായിട്ടില്ല. അവരെ തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിശിഷ്ട ലക്ഷണവും, പ്രത്യേക അടയാളവും അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ തന്നെയുണ്ട്. (سيماهم فى وجوههم) അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ മുഖം കുത്തി സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൻെറ ഫലമായി സിദ്ധിച്ചതത്രെ അത്. (من اثر السجود)

ഈ അടയാളംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്- 'നിസ്കാരത്തഴമ്പ് ' എന്ന പേരിൽ -ചിലരുടെ നെറ്റിയിൽ കാണപ്പെടാറുള്ള അടയാളമെന്നാണ് ചിലരൊക്കെ ധരിച്ചുവശായിട്ടുള്ളത്. ഈ ധാരണ ശരിയല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പാമര ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ആ ധാരണ കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുമുണ്ട്. ഈ അടയാളം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെപ്പറ്റി പല മഹാൻമാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്നു പലതും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ളതുകൊണ്ടു അതിവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം: 1) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പറയുന്നു: നല്ല രീതിയാണത്. അഥവാ ആകർഷിക്കത്തക്ക മുഖഭാവം എന്നർത്ഥം. 2) മുജാഹിദും (رحمه الله) മറ്റു പലരും പറയുന്നു: അതു ഭക്തിയും വിനയവുമാണ്. 3) മുജാഹിദു (رحمه الله) നോടു ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന ഈ അടയാളം-നിസ്കാരത്തഴമ്പ്: തന്നെയാണ് അതെന്നേ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; ''ഒരുപക്ഷേ, ഫിർഔനെക്കാൾ ഹൃദയം കടുത്തവനായ ഒരാളുടെ കണ്ണുകൾക്കിടയിലും അത്-നിസ്കാരത്തഴമ്പ്-ഉണ്ടായെന്നുവരാം.'' 4) സുദ്ദീ (رحمه الله) പറയുന്നത്, നമസ്കാരം അവരുടെ മുഖത്തിനു ഭംഗി കൂട്ടുമെന്നാണ്. 5) ചില മഹാൻമാർ പറയുന്നു: രാത്രിയിൽ ഒരാൾ അധികമായി നമസ്കരിച്ചാൽ പകലിൽ അവൻെറ മുഖം സുന്ദരമാകുമെന്ന്. 6) വേറെ ചില മഹാൻമാർ പറയുന്നു: പുണ്യകർമ്മം നിമിത്തം ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശവും, മുഖത്ത് ശോഭയും ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തിൽ വിശാലതയും, ജനഹൃദയങ്ങളിൽ സ്നേഹവും ഉണ്ടാകുന്നു. 7) ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ''ഏതൊരാളുംതന്നെ, ഒരു സ്വകാര്യസമ്പ്രദായം മറച്ചുവെച്ചാൽ, അവൻെറ മുഖത്തും, സംസാരത്തിലും അല്ലാഹു അതു വെളിവാക്കാതിരിക്കയില്ല'' മനുഷ്യ ഹൃദയത്തിൽ മറഞ്ഞുകിടപ്പുള്ള രഹസ്യങ്ങളും, അവൻെറ സ്വഭാവവിശേഷതകളും അവൻെറ മുഖത്തിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നുള്ളതാണ് ഇതിലടങ്ങിയതത്വം. ഒരു സത്യവിശ്വാസിയുടെ സ്വകാര്യ ജീവിതം നല്ലതാണെങ്കിൽ, അവൻെറ ബാഹ്യനിലയും അല്ലാഹു നന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ്. (مختصرا من ابن كثير)

രാത്രി നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെ മുഖത്ത് അല്ലാഹു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഭംഗിയാണ് ഇവി

ടെ 'അടയാളം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്ന അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഇമാംറാസീ (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഇത് ബുദ്ധിമാൻമാർക്കു അറിയാവുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥമാണ്. രണ്ടു മനുഷ്യൻമാർ രാത്രി ഉറക്കൊഴിക്കുന്നു: ഒരാൾ കുടിയിലും കളിയിലും ഏർപ്പെടുന്നു; മറ്റേവൻ, നമസ്കാരം, ഖുർആൻ പാരായണം, വിദ്യാസമ്പാദനം എന്നിവയിലും ഏർപ്പെടുന്നു. പിറ്റേദിവസം രണ്ടു പേരുടെയും ഇടക്കുള്ള വ്യത്യാസം കാണാവുന്നതാണ്.'' (الرازى) 'സുജൂദിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ അടയാളം' എന്താണെന്ന് ഇതിൽനിന്നെല്ലാം നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. ഒരാൾ നമസ്കാരം അധികരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി അയാൾക്കു നമസ്കാരത്തഴമ്പുണ്ടായെന്നു വരാം. പക്ഷെ-മുജാഹിദ് (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-അതുകൊണ്ടു അയാൾ നല്ലവനെന്നോ അല്ലെന്നോ വേർതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവന്റെ നാമമാത്രനമസ്കാരം കൊണ്ടും, ജനമദ്ധ്യെ പേരും പൗരോഹിത്യവും നേടുവാനുള്ള നമസ്കാരം കൊണ്ടും ഉണ്ടാകാമല്ലോ അത്.

സഹാബികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഇത്തരം പ്രശംസകൾ വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ മാത്രമല്ല അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങളും, സന്തോഷവാർത്തകളും, മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പലതും ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ, അവിടുത്തെ അനുയായികളുടെ സ്വഭാവവും, ഗുണഗണങ്ങളും അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മേൽവിവരിച്ചതു തൗറാത്തിൽ അവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ഉപമയത്രെ. (ذلك مثلهم فى التورية) തൗറാത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഇഞ്ചീലിലും അവരുടെ ഉപമയുണ്ട്. (ومثلهم فى النجيل) എന്നാൽ, ഇഞ്ചീലിൽ അവരെ ഒരു വിളയോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. (كزرع) മുളയിൽതന്നെ കരുത്തോടെ കൂമ്പിട്ടു മുളക്കുകയും, ചിനച്ച് തടിച്ചു വളർന്നു തഴച്ച് മുറ്റുകയും, തളരാതെ, വീഴാതെ, മുറ്റിനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന-കൃഷിക്കാർക്ക് ആശ്ചര്യവും കൗതുകവും ജനിപ്പിക്കുന്ന-കേമമായ ഒരു വിളക്കു തുല്യമാണ് അവർ. (اخرج شطئه – الى قوله يعجب الزراع) ഇതാണ് ഇഞ്ചീലിലെ ഉപമ. ഇസ്ലാമാകുന്ന വിള നബി (ﷺ) ആദ്യം ഭൂമിയിൽ ഇറക്കിയപ്പോൾ, ആരംഭത്തിൽ അതിനെ ആശ്ലേഷിച്ചത് ഒറ്റയും തറ്റയുമായ സഹാബികളായിരുന്നു. പിന്നീട് അതു മുളച്ചു ചിനച്ചു വളർന്നു വന്നു. അങ്ങിനെ സമൃദ്ധമായ വിളവു നൽകുകയും ചെയ്തു.

സാക്ഷാൽ തൗറാത്തോ ഇഞ്ചീലോ ആകട്ടെ, അവയുടെ യഥാർത്ഥ പരിഭാഷയാകട്ടെ, എവിടെയും നിലവിലില്ല. പഴയ നിയമമെന്നും, പുതിയ നിയമമെന്നും പറയപ്പെടുന്ന നിലവിലുള്ള തൗറാത്ത് ഇഞ്ചീലുകളിൽ വളരെയധികം കൃത്രിമങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. എന്നിരിക്കെ, സഹാബികളെ സംബന്ധിച്ച ഈ വിവരണവും ഉപമയും അവയിൽ കാണപ്പെടാതിരിക്കുക സ്വാഭാവികം മാത്രമാകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, പഴയ നിയമത്തിലും, പുതിയ നിയമത്തിലും അതിന്റെ ചില സൂചനകൾ ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടുതാനും. വേദക്കാർ അവയെ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുകയാണ് ഇപ്പോൾ.

പഴയ നിയമത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'ദൈവപുരുഷനായ മോശെ (മൂസാനബി) തന്റെ മരണത്തിനുമുമ്പെ യിസ്രായേൽമക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ച അനുഗ്രഹം ആവിത്: അവൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യഹോവ (ദൈവം) സീനായിൽനിന്ന് വന്നു, അവർക്കു സേയീരിൽനിന്നു ഉദിച്ചു, പാറാൻ പർവ്വതത്തിൽനിന്നു വിളങ്ങി, ലക്ഷോപലക്ഷം വിശുദ്ധൻമാരുടെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നു. അവർക്കുവേണ്ടി അഗ്നിമയമായൊരു പ്രമാണം അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.......' (ആവർത്തന പുസ്തകം: 33ൽ 1-3) യഹോവ സീനായിൽനിന്നു വന്നുവെന്നു പറഞ്ഞത് സീനായിൽവെച്ചു മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു തൗറാത്തുനൽകപ്പെട്ടതിനെയും, സേയീറിൽനിന്നു ഉദിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞത് ഈസാ (عليه السلام) നബിക്കു ഇഞ്ചീൽ ലഭിച്ചതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സേയീർ ഫലസ്തീനിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മലകളാണ്. പാറാൻ പർവ്വതത്തിൽനിന്നു

വിളങ്ങി എന്നു പറഞ്ഞത് നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു ഖുർആൻ ലഭിച്ചതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഹിജാസിൻെറ വടക്കുഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പർവ്വതനിരകളാണ് പാറാൻ ലക്ഷോപലക്ഷം വിശുദ്ധൻമാർ നബി (ﷺ) യുടെ അനുയായികളുമാകുന്നു. പുതിയ നിയമത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം: 'പിന്നെ അവൻ (യേശു) പറഞ്ഞത്: ദൈവരാജ്യം, ഒരു മനുഷ്യൻ മണ്ണിൽ വിത്ത് എറിഞ്ഞശേഷം രാവും പകലും ഉറങ്ങിയും എഴുന്നേറ്റും ഇരിക്കെ, അവൻ അറിയാതെ വിത്തു മുളച്ചു വരുന്നതുപോലെയാകുന്നു. ഭൂമി സ്വയമായി മുമ്പെ ഞാറും, പിന്നെ കതിരും, പിന്നെ കതിരിൽ നിറഞ്ഞ മണിയും, ഇങ്ങിനെ വിളയുന്നു. ധാന്യം വിളയുമ്പോൾ കൊയ്ത്തായ തുകൊണ്ട് അവൻ ഉടനെ അരിവാൾ വെക്കുന്നു. പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞത്: ദൈവരാജ്യത്തെ എങ്ങനെ ഉപമിക്കേണ്ടു? ഏതു ഉപമയിൽ അതിനെ വർണ്ണിക്കേണ്ടു? അത് കടുകുമണിയോട് സദൃശം. അതിനെ മണ്ണിൽ വിതക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിലെ എല്ലാത്തിലും ചെറുത്. എങ്കിലും വിതച്ച ശേഷം വളർന്നു സകല സസ്യങ്ങളിലും വലുതായിത്തീർന്നു. ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ അതിൻെറ നിഴലിൽ വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വലുതായ കൊമ്പുകളെ വിടുന്നു. (മാർക്കോസ് 4: 26 ‌ 32)

ഖുലഫാഉർ ‌ റാശീദിൻെറ കാലത്തു നടന്ന ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ശാം വിജയങ്ങൾ നടത്തി ക്കൊണ്ടിരുന്ന സഹാബികളെപ്പറ്റി അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നതാ യി ഇമാം മാലിക് (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'അല്ലാഹുതന്നെ സത്യം! നമ്മുടെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം ഇക്കൂട്ടർ 'ഹവാരിയ്യു' (الحواريون) കളെക്കാൾ ഉത്തമൻമാരാകുന്നു.' (ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ അനുയായികളിൽ പ്രധാനികളായ ആളുകൾ (അപ്പോസ്തലൻമാർ)ക്കാണു 'ഹവാരിയ്യുകൾ' എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്.)

സഹാബികൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള ആദരണീയ സ്ഥാനം ഇതിൽനിന്നെല്ലാം നല്ലപോ ലെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽപോലും ഇവരെപ്പറ്റി ഇത്ര പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്? ഇത്രയും വിശുദ്ധൻമാരായ നിലയിൽ ഇവരെ വളർത്തി വികസി പ്പിച്ചു കൊണ്ടുവന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? അല്ലാഹു തന്നെ അതിവിടെ വിവരിക്കുന്നു: അ തെ, അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ തൗഹീദിലും വിശ്വാസിക്കാത്തവരെ അരിശം കൊള്ളിക്കുവാ നും, കുപിതരാക്കുവാനും തന്നെ. (ليغيظ بهم الكفار) വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വാക്യമാണിത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഖാക്കളെ പഴിക്കുകയും ആക്ഷേപിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്ന 'റാഫിളീ' (الرافضة) കക്ഷിക്കാർ അതുമൂലം ഇസ്‌ലാമിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുമെന്നുപോലും ഈ വാക്യത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 'പുരോഗമനാ ശയത്തി'ൻെറ പേരിൽ, പല ഇസ്‌ലാമിക പാരമ്പര്യങ്ങളെയും നിഷേധിച്ചും പരിഹസിച്ചും വരുന്ന ചില ആധുനിക 'മുസ്‌ലീം പരിഷ്കാരി'കളും സഹാബികളെ തരം താഴ്ത്തി പുച്ഛ സ്വരത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതു കാണാം. അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ വാക്യം അവരും ഓർത്തി രിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങൾ എൻെറ സഹാബികളെ പഴിക്കരുത്. എൻെറ ആത്മാവു യാതൊരുവൻെറ കൈവശമാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം ! നിങ്ങളിലൊരാൾ ഉഹ്ദു മലയോളം സ്വർണ്ണം ചിലവഴിച്ചാലും, അവരിലൊരാൾ ഒരു 'മുദ്ദോ' (കൈകൊണ്ടു ഒരു വാരൽ) അതിൻെറ പകുതിയോ ചിലവഴിക്കുന്നതിന് അതു കിടയൊക്കുകയില്ല.'' (മു.) മറ്റൊരു ഹദീസി ൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ജനങ്ങളിൽവെച്ചു ഉത്തമൻമാർ, എൻെറ കാലക്കാരാണ്. പിന്നീട് അവരെ തുടർന്നുള്ളവരും, പിന്നീടവരെ തുടർന്നുള്ളവരും. പിന്നീട് ഒരു ജനതവരും: അവരി ലൊരാളുടെ സാക്ഷ്യം അവൻെറ സത്യത്തെ മുൻകടക്കുകയും, അവൻെറ സത്യം അവൻെറ സാക്ഷ്യത്തെ മുൻകടക്കുകയും ചെയ്യും.'' (ബു.) സത്യദീക്ഷയില്ലാതെ സത്യം ചെയ്യുവാനും, സാക്ഷ്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനും മടിക്കുകയില്ല എന്നുസാരം.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോടൊപ്പം ഇടപഴകി സഹവസിക്കുകയും, വിവിധരംഗങ്ങളിൽ തിരുമേനിയൊന്നിച്ചു പങ്കെടുക്കുകയും, അവിടുത്തെ ശിക്ഷണങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും നേരിൽ ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്ത മഹാനുഭാവൻമാരെക്കാൾ ഭാഗ്യവാൻമാർ മറ്റാ

രാണ്?! ഇവരിൽ, ആദ്യമാദ്യം നബി(ﷺ)യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാമിനുശക്തിയും സ്വാധീനവും വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതിനു മുമ്പ് അതിനുവേണ്ടി ത്യാഗവും സേവനവുമനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തവരും, അല്ലാത്തവരും തമ്മിൽ പദവിയിൽ വ്യത്യസമുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: لا يستوى منكم من انفق من قبل الفتح وقاتل اولئك اعظم درجة من الذين انفقوامن بعد وقاتلوا وكلا وعد الله الحسنى – الحديد (സാരം: നിങ്ങളിൽനിന്നു വിജയത്തിനു മുമ്പ് ചിലവഴിക്കുകയും യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർ മറ്റുള്ളവരുമായി സമമാവുകയല്ല. അതിനുശേഷം, ചിലവഴിക്കുകയും യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരേക്കാൾ വമ്പിച്ച പദവിയുള്ളവരാണവർ. എല്ലാവർക്കുംതന്നെ, അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: ഹദീദ് 10)

സഹാബികളുടെ ഉത്തമഗുണങ്ങളും മാതൃകാഗുണങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം, അവർക്കു പാപമോചനവും, മഹത്തായ പ്രതിഫലവുംനൽകുമെന്നു അല്ലാഹു വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (وعد الله – الى قوله عظيما) മേൽവിവരിച്ച വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവർ സത്യവിശ്വാസികളും സൽകർമ്മികളുമായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അവരുടെ വിശ്വാസകർമ്മങ്ങൾ തന്നെയാണല്ലോ ആ ഗുണങ്ങൾക്കു നിദാനവും. എന്നിരിക്കെ, وعد الله الذين امنوا وعملوا الصالحات منهم (അവരിൽ നിന്നു വിശ്വസിക്കുകയും സല്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരോട് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.) എന്ന വാക്യത്തിൽനിന്ന് അവരിൽ സത്യവിശ്വാസികളും, സല്കർമ്മികളും അല്ലാത്തവരും ഉണ്ടെന്നു ഊഹിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. അവരെ ഇത്രയും ഉൽകൃഷ്ടൻമാരാക്കിത്തീർത്ത ആ വിശ്വാസകർമ്മങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടുന്ന പ്രതിഫലം, മറ്റുള്ളവർക്കു ലഭിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മഹത്തരമായിരിക്കും എന്നത്രെ അതിൻെറ താൽപര്യം. ഏതൊരു കർമ്മത്തിനും നൽകപ്പെടുന്ന പ്രതിഫലത്തിൻെറ തോത്, ആ കർമ്മം ചെയ്യുന്ന ആളുടെ മനസ്ഥിതി, പരിതസ്ഥിതി, മുതലായ ചുറ്റുപാടുകൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. പുണ്യകർമ്മങ്ങൾക്കു പത്തുമുതൽ എഴുനൂറുവരെ-അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിലധികവും-ഇരട്ടി പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാകുന്നു. നബി (ﷺ) യോടൊപ്പം സഹവസിക്കുവാനും, അവിടുത്തെ ശിക്ഷണങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുമുള്ള ഭാഗ്യം സഹാബികൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. മറ്റുള്ളവർ ഒരു മലയോളം ചിലവഴിച്ചാലും അവരുടെ ഒരു മുദ്ദിനു കിടയൊക്കുകയില്ല എന്നു നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ രഹസ്യവും അതത്രെ. എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസവും, സൽകർമ്മങ്ങളുമാണ് എല്ലാവിധ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങൾക്കും നിദാനം, അതില്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ള ഗുണഗണങ്ങളൊന്നും സഹാബികളിലാകട്ടെ, അല്ലാത്തവരിലാകട്ടെ-പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതല്ല എന്നുള്ള തത്വവും ഈ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. والله اعلم

സഹാബികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കെ, ഓരോരുവരും എല്ലാവിധ പാപങ്ങളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധരായിരിക്കുമെന്നു വിധി കല്പിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധരായവർ പ്രവാചകൻമാർ മാത്രമാകുന്നു. മനുഷ്യസഹജമായ ചില തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും, പാകപ്പിഴവുകളും അവരിലും ഉണ്ടാകാം. ചിലരിൽ നിന്നു ചിലതെല്ലാം സംഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അഭിപ്രായങ്ങളിലോ, വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലോ വന്ന വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണഗതികളായിരുന്നു അവയ്ക്കു മിക്കവാറും കാരണമെന്നു പരിശോധിച്ചാൽ കാണുവാൻ കഴിയും. അഥവാ തന്നിഷ്ടം, ഭൗതികനേട്ടം, വിശ്വാസക്കുറവ് ആദിയായവയിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത പാപകൃത്യങ്ങൾ നബി(ﷺ)യുമായി സഹവസിച്ചു പോന്ന സഹാബികളിൽ കാണപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അതേസമയത്ത്, ഏതൊരു അബദ്ധത്തിലകപ്പെട്ടാലും ശരി, അതു തെറ്റാണെന്ന് ബോധ്യം വന്നാൽ-അല്ലെങ്കിൽ അതു തെറ്റാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു ഖുർആൻ വചനമോ, നബിചര്യയോ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടാൽ-പിന്നീടവിടെ തർക്കത്തിനും ന്യായവാദത്തിനും അവർ ഒരുമ്പെടുകയില്ല. തൽക്ഷണം അതിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറി പശ്ചാത്തപിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇതു സഹാബികളിൽ പൊതുവെ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു അത്യുത്തമ മാതൃകയാകുന്നു. رضى الله عنهم

وصدق الله وصدق رسوله وبلغ ونحن على ذلك من الشاهدين اللهم لك الحمدولك المنة والفضل

49. സൂറത്തുൽ-ഹുജുറാത്ത് سورة الحُجرات

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത്- വചനങ്ങൾ-18 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

'സൂറത്തുൽ-ഖിത്താൽ' (യുദ്ധത്തിൻെറ അദ്ധ്യായം) എന്നുകൂടി പേരുള്ള 'സൂറത്തു മുഹമ്മദി'ൽ യുദ്ധ സംബന്ധമായ പല കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു വിവരിച്ചു. പിന്നീടു, 'വിജയത്തിൻെറ അദ്ധ്യായ'മായ 'സൂറത്തുൽ ഫത്ഹി'ൽ വിജയത്തിൻെറ മാർഗ്ഗങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും വിവരിച്ചു. തുടർന്നുകൊണ്ടു ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും അവിടുത്തെ അനുയായികളും തമ്മിലും, സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മതമ്മിലും എങ്ങിനെ വർത്തിക്കണമെന്നു വിവരിക്കുന്നു. ഏതൊരു സമുദായത്തിൻെറയും കെട്ടുറപ്പും നിലനിൽപും, അഭിവൃദ്ധിയും, പുരോഗതിയുമെല്ലാം തന്നെ, ആ സമുദായത്തിൻെറ കടിഞ്ഞാൺ പിടിക്കുന്ന നേതൃത്വത്തിൻെറയും, ആ നേതൃത്വത്തിൻ കീഴിൽ നിലകൊള്ളുന്ന സമൂഹത്തിൻെറയും ഗുണങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. നേതൃത്വം, സമർത്ഥവും തൃപ്തികരവുമായതായിരിക്കണം. സമൂഹമാകട്ടെ, നേതൃത്വത്തോടു കൂറും മതിപ്പും പുലർത്തുന്നതും, അച്ചടക്കത്തോടും, അനുസരണത്തോടും, പരസ്പര സ്നേഹത്തോടുംകൂടി വർത്തിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം.

ഏതൊരു സമൂഹത്തിനും അതിൻെറ നേതാവിനോടുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്നതിനെക്കാൾ കവിഞ്ഞതാണ് മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോടുള്ള ബാധ്യത, النبى اولى با المؤمنين من انفسهم –الاخزاب (നബി സത്യവിശ്വാസികളോട് അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെക്കാളും ബന്ധപ്പെട്ട ആളാണ്.) സൂ: അഹ്സാബിലെ ഈ വചനത്തെപ്പററി അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക. ഈ സൂറത്തിലും ഇതുസംബന്ധമായി പലതും കാണാവുന്നതാണ്. സൂറത്തിൻെറ ആദ്യഭാഗം നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോടു മുസ്‌ലിം സമുദായം സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന മര്യാദകളെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി-നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനപദവികൾ മററാർക്കും ഉണ്ടാകാവതല്ലെങ്കിലും-എല്ലാ കാലത്തും മുസ്‌ലിം സമുദായം അവരുടെ പൊതുനേതാവിനോടും, ഓരോ സംഘവും ആ സംഘത്തിൻെറ നേതാവിനോടും എങ്ങിനെ പെരുമാറണമെന്നുള്ളതിൻെറ ഒരു പ്രായോഗിക മാതൃകകൂടി അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു കാണാം:-

ഖുർആൻെറ സാധാരണ പതിവുപോലെത്തന്നെ ഈ അദ്ധ്യായത്തിലും, വലിയ ബുദ്ധിമാൻമാർക്കു മാത്രം മനസ്സിലാക്കാവുന്ന അതിഗഹനങ്ങളായ കുറെ തത്വങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയല്ല അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സാധാരണക്കാർക്കുപോലും വേഗത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും. പ്രായോഗികരംഗത്തു എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെ സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമായ ചില കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതേസമയത്തു, ചിന്തകന്മാരായ ആളുകൾക്കു അവ ഓരോന്നിലും ഗൗരവമേറിയ തത്വവിജ്ഞാനങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി കാണാവുന്നതുമാണ്. والله ولى التوفيق

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيِ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ۝١

1 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹുവിൻെറയും, അവൻെറ 'റസൂലി'ൻെറയും മുമ്പിൽ നിങ്ങൾ മുൻകടന്ന് (ഒന്നും) പ്രവർത്തിക്കരുത്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനാണ്, അറിയുന്നവനാണ്.

---

1 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تُقَدِّمُوا നിങ്ങൾ മുൻകടന്നു പ്രവത്തിക്കരുത്, മുൻകൂട്ടി ചെയ്യരുത്. بَيْنَ يَدَيِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിൻെറയും. وَاتَّقُوا الله

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്ന സംബോധനയോടുകൂടി ആരംഭിക്കുകയും ഇടക്കിടെ ആ സംബോധന ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ സൂറത്തിലെ മിക്ക വിഷയങ്ങളും മുസ്ലീം സമുദായത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നവയാകുന്നു. ഏതൊരു കാര്യമായാലും, ആ കാര്യം ഇന്ന പ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നു അല്ലാഹുവും റസൂലും തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനു-അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി റസൂൽ (ﷺ) മുഖേന ലഭിക്കുന്നതിനു-മുമ്പായി സത്യവിശ്വാസികൾ അതിൽ തീരുമാനവും നടപടിയും എടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു സത്യവിശ്വാസി അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു അല്ലാഹുവിനോടും, റസൂലിനോടും കാണിക്കുന്ന അനാദരവും, അവിവേകവുമാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അഭാവത്തിൽ, മതസംബന്ധമായ ഏതൊരു കാര്യത്തിലും ഖുർആൻെറയും സുന്നത്തിൻെറയും വിധി അന്വേഷിക്കാതെ, ആർക്കും സ്വന്തമായൊരു വിധി ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഈ കൽപനയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

യമനിലെ മുസ്ലീംകൾക്കു മതകാര്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി മുആദ് (معاذبن جبل – رض)നെ അയച്ച അവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: താൻ എന്തുകൊണ്ടാണ്-അഥവാ ഏതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്-വിധി കൊടുക്കുക? മുആദ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട്.' തിരുമേനി:(അതിൽ കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിലോ?' മുആദ് (رضي الله عنه): 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ 'സുന്നത്തു' (ചര്യ) കൊണ്ട്.' തിരുമേനി: '(അതിലും) കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിലോ?' മുആദ് (رضي الله عنه): 'ഞാൻ എൻെറ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞെടുക്കും.' അപ്പോൾ തിരുമേനി: അദ്ദേഹത്തിൻെറ നെഞ്ചിനു കൊട്ടിക്കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ ദൂതന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന കാര്യത്തിലേക്കു സഹായം ചെയ്തുകൊടുത്ത അല്ലാഹുവിനു സ്തുതി! (അ; ദാ; തി; ജ) നബി (ﷺ) യോടു സത്യവിശ്വാസികൾ എത്രമാത്രം ബഹുമാനത്തോടും, മര്യാദയോടുംകൂടി പെരുമാറേണ്ടതുണ്ടെന്നു അടുത്ത ഒരേ ഒരു വചനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَرْفَعُوٓا۟ أَصْوَٰتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ ٱلنَّبِىِّ وَلَا تَجْهَرُوا۟ لَهُۥ بِٱلْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَـٰلُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾

2 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, പ്രവാചകൻെറ ശബ്ദത്തിനുമീതെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശബ്ദം ഉയർത്തരുത്; നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരോട് [തമ്മതമ്മിൽ] ഉച്ചത്തിൽ പറയുന്നതു പോലെ, അദ്ദേഹത്തോട് (പറയുന്ന) വാക്ക് ഉച്ചത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യരുത്; നിങ്ങൾ അറിയാത്ത നിലയിൽ, നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഫലശൂന്യമായിപ്പോയേക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രെ (ഇത് വിരോധിക്കുന്നത്).

---

2 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَرْفَعُوا നിങ്ങൾ ഉയർത്തരുത്. أَصْوَاتَكُمْ നിങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ. فَوْقَ صَوْتِ ശബ്ദത്തിൻെറ മീതെ. النَّبِيِّ പ്രവാചകൻെറ, നബിയുടെ. وَلاَ تَجْهَرُوا നിങ്ങൾ ഉച്ചത്തിലാക്കുകയും അരുത്. لَهُ അദ്ദേഹത്തോട്. بِالْقَوْلِ വാക്ക് (സംസാരം) കൊണ്ട്, വാക്കിൽ. كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലർ ഉച്ചത്തിലാക്കുന്നതുപോലെ. لِبَعْضٍ ചിലരോട്. أَن تَحْبَطَ ഫലശൂന്യമാകുന്നതിനാൽ. أَعْمَالُكُمْ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ. وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ. لاَ تَشْعُرُونَ അറിയാതെ, അറിയുന്നതുമല്ല.

നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽവെച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അവിടുത്തെ ശബ്ദത്തെക്കാൾ കവിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതും, അവിടുത്തോടു വല്ലതും പറയുമ്പോൾ, തമ്മതമ്മിൽ സംസാരിക്കാറുള്ള അത്ര ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതും സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പാടില്ലാത്തതാണെന്നും, അവരറിയാതെത്തന്നെ അവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ഫലശൂന്യമായിപ്പോകുവാൻ അതു കാരണമായിത്തീരുമെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. മുസ്ലീംകൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ തങ്ങളുടെ ഒരു നേതാവെന്ന നിലക്കുമാത്രം വീക്ഷിച്ചാൽപോരാ, അവിടുന്ന് അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവാചകൻമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠനും ലോകർക്കു മുഴുവനും അനുഗ്രഹവും, മാർഗ്ഗദർശകനുമായി അയക്കപ്പെട്ട ദൂതനുമാണെന്നുകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. സാധാരണ നേതാക്കളോടു പോലും അവരുടെ അനുയായികൾ ഇത്തരം മര്യാദകൾ അവഗണിക്കുന്നതു ആക്ഷേപാർഹമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, തിരുമേനിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതിൻെറ ഗൗരവം എത്രത്തോളം വമ്പിച്ചതായിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

നബി (ﷺ) യുടെ ജീവിതകാലത്തെന്നപോലെ, അതിനുശേഷവും നബി (ﷺ)യെക്കുറിച്ചുള്ള സംസാരങ്ങളിലും പരാമർശങ്ങളിലും ഇത്തരം മര്യാദകൾ ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അവിടുത്തെ സ്ഥാനത്തിനും പദവിക്കും അനുയോജ്യമായ ഭാഷയിലും, സ്വരത്തിലുമായിരിക്കണം അത്. അവിടുത്തോടുള്ള ആദരവു സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്നു ഉടലെടുക്കുന്നതും, അനാദരവു അവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും കാപട്യത്തിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്നതുമാകുന്നു. തിരുമേനിയെ സംബോധനചെയ്യുന്നതിലും, തിരുമേനിയുടെ സദസ്സിൽ സമ്മേളിക്കുന്നതിലും, വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിലുമെല്ലാംതന്നെ പ്രത്യേകം അച്ചടക്കമര്യാദകൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു സൂ: നൂറിലും, സൂ: അഹ്സാബിലും മറ്റും അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ കൽപനകളെ എങ്ങിനെ വിലയിരത്തിയിരുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്ന ചുരുക്കം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവിടെ അറിയുന്നതു നന്നായിരിക്കും. തമീംഗോത്രക്കാരുടെ നിവേദകസംഘം (ഇവരെപ്പറ്റി താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ, അവരിൽ ആരെയാണ് അവരുടെ നേതാവായി നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു എന്ന കാര്യത്തിൽ അബൂബക്കറും (رضي الله عنه) , ഉമറും (رضي الله عنه) തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായി. ഇതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ തർക്കത്തിൽ രണ്ടാളുടെയും ശബ്ദം കുറച്ചു ഉച്ചത്തിലായിപ്പോയി. ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിൻെറ അവതരണം ആ സന്ദർഭത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീട് ഉമർ (رضي الله عنه) നബി (ﷺ) യോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അതുകേട്ട് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പോലും ചിലപ്പോൾ സാധിക്കാതെ വരത്തക്കവിധം അത്ര പതുക്കെയായിരുന്നു സംസാരിച്ചിരുന്നത്. ഈ സംഭവം ബുഖാരിയിലും മുസ്ലിമിലും കാണാം. അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ആകട്ടെ, സ്വകാര്യ സംഭാഷണം നടത്തുവാൻവേണ്ടി വന്ന ഒരാളെപ്പോലെയായിരുന്നു അതുമുതൽ നബി (ﷺ) യുമായി സംസാരിച്ചിരുന്നതു എന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വല്ല നിവേദകസംഘവും വരുമ്പോൾ, നബി (ﷺ)ക്കു സലാം പറയുന്നതും അവിടുത്തോടു സംസാരിക്കുന്നതും എങ്ങിനെയായിരിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടി അവർക്കു അറിയിച്ചു കൊടുക്കുമായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ വചനം അവതരിച്ചശേഷം ഥാബിത്തുബ്നുഖൈസ് (ثابت بن قيس – رض) നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കലേക്കുള്ള തൻെറ വരവു നിറുത്തുകയുണ്ടായി. വിവരമറിഞ്ഞു തിരുമേനി ആളയച്ചു സംഗതി അന്വേഷിച്ചു. വിഷാദത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'വളരെ ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. തിരുമേനിയുടെ ശബ്ദത്തെക്കാൾ എൻെറ ശബ്ദം ഉച്ചത്തിലായിപ്പോകാറുണ്ട്. ഇക്കാരണത്താൽ എൻെറ കർമ്മങ്ങൾ (ആയത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ) ഫലശൂന്യമായിപ്പോയേക്കുമോ എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.' ഇതുകേട്ടപ്പോൾ, 'അദ്ദേഹം നല്ല നിലയിൽ ജീവിക്കുകയും, മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ആളാണെ'ന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ

തിരുമേനി വീണ്ടും ആളയച്ചു. ഈ സംഭവവും ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക:

3 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ അടുക്കൽവെച്ച് തങ്ങളുടെ ശബ്ദം താഴ്ത്തുന്നവർ (ആരോ), അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ 'തഖ്‌വാ' [ഭയഭക്തി]ക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു പരീക്ഷി(ച്ച് പരിശീലിപ്പിച്ചി)ട്ടുള്ളവരത്രെ അക്കൂട്ടർ. അവർക്ക് പാപമോചനവും, മഹത്തായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ട്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَٰتَهُمْ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱمْتَحَنَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ ۚ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣﴾

---

3 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവർ. يَغُضُّونَ അവർ താഴ്ത്തും, പതുക്കെയാക്കുന്നു. أَصْوَاتَهُمْ തങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങളെ. عِندَ رَسُولِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ അടുക്കൽ. أُولَئِكَ الَّذِينَ യാതൊരുവരാണ് അക്കൂട്ടർ. امْتَحَنَ اللهُ അല്ലാഹു പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു, പരിശീലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. قُلُوبَهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ. لِلتَّقْوَى ഭയഭക്തി (സൂക്ഷമതക്കു)ക്കുവേണ്ടി, തഖ്‌വായിലേക്ക്. لَهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّغْفِرَةٌ പൊറുതി, പാപമോചനം. وَأَجْرٌ عَظِيمٌ മഹത്തായ (വമ്പിച്ച) പ്രതിഫലവും, കൂലിയും.

(تقوى) (തഖ്‌വാ) എന്ന വാക്കിനു 'സൂക്ഷിക്കുക, കാക്കുക' എന്നൊക്കെയാണ് ഭാഷാർത്ഥം. 'ഭയപ്പാട് എന്ന അർത്ഥത്തിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. മതദൃഷ്ട്യാ കുറ്റകരവും ശിക്ഷാർഹവുമായ കാര്യങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുക-അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ-അനുസരിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ഖുർആനിലും ഹദീസിലും, ഇസ്ലാമിക സാഹിത്യങ്ങളിലും 'തഖ്‌വാ' ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഭയഭക്തി' എന്നു അതിനു അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടുന്നതും. ഹൃദയത്തിൽ ഭയഭക്തിയതില്ലാത്തവൻ വിധിവിലക്കുകളെ മാനിക്കുകയില്ലല്ലോ. നെഞ്ചിലേക്കു ചൂണ്ടുക്കൊണ്ടു 'തഖ്‌വാ ഇവിടെയാണ്' (التقوى ههنا) എന്നു നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഹൃദയത്തിൽ 'തഖ്‌വാ' ഉള്ളതിൻെറ ലക്ഷണമാണ് നബി (ﷺ) യോടു അച്ചടക്കത്തിലും ബഹുമാനത്തിലും പെരുമാറുന്നതു; എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളും തഖ്‌വായുടെ ഇരിപ്പിടമായിരിക്കുവാൻകൊളളുന്നവയല്ല; അതിനു കൊള്ളാവുന്ന ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനാൽ പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു അനുഗ്രഹമാണ് അത് എന്നൊക്കെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

മുജാഹിദ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ് (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഉമർ(ﷺ)നോടു ഇപ്രകാരം എഴുതിച്ചോദിക്കപ്പെട്ടു. 'അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ! ഒരു മനുഷ്യൻ (അല്ലാഹുവിനോടു) അനുസരണക്കേടു ചെയ്വാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, അവനതു ചെയ്യുന്നുമില്ല. ഇവനാണോ ഉത്തമൻ? അതല്ല, അനുസരണക്കേടു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അതു പ്രവർത്തിക്കാറില്ല, ഇങ്ങിനെയുള്ള മനുഷ്യനോ?' അദ്ദേഹം മറുപടി എഴുതി: 'അനുസരണക്കേടു ചെയ്വാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും, എന്നിട്ടതു പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരത്രെ അല്ലാഹു 'തഖ്‌വാ' ക്കുവേണ്ടി ഹൃദയങ്ങളെ പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞകൂട്ടർ.'

4 (നബിയേ) അറകളുടെ പിന്നിൽനിന്ന് നിന്നെ വിളിക്കുന്നവരിൽ അധികമാളുകളും (കാര്യം) മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِن وَرَآءِ ٱلْحُجُرَٰتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤﴾

5 നീ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് പുറപ്പെട്ട് ചെല്ലുന്നതുവരേക്ക് അവർ ക്ഷമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതവർക്ക് ഉത്തമമമാകുമായിരുന്നു. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്,കരുണാനിധിയാണ്.	وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا۟ حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥﴾

---

4 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ. يُنَادُونَكَ നിന്നെ വിളിക്കും. مِن وَرَاءِ പിമ്പുറത്തു (അപ്പുറത്ത്) നിന്ന്. الْحُجُرَاتِ അറ (മുറി)കളുടെ. أَكْثَرُهُمْ അവരിലധികവും. لاَ يَعْقِلُونَ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല, ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ല. 5 وَلَوْ أَنَّهُمْ അവരായിരുന്നെങ്കിൽ. صَبَرُوا ക്ഷമിച്ചിരുന്നു (എങ്കിൽ). حَتَّى تَخْرُجَ നീ പുറപ്പെട്ടുവരുന്നതുവരെ. إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. لَكَانَ അതാകുമായിരുന്നു. خَيْرًا لَّهُمْ അവർക്ക് ഉത്തമം, ഗുണം, കൂടുതൽ നല്ലത്. وَاللهُ അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പത്നിമാർക്കു താമസിക്കുവാൻവേണ്ടി മദീനാ പള്ളിയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചെറുകുടിലുകളെക്കുറിച്ചാണ് 'അറകൾ'(الحجرات) എന്നു പറഞ്ഞത്. തിരുമേനി ആ അറകളിൽ പോകുകയും താമസിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഈന്തത്തടികൾകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അവയുടെ മേൽപുരകൾ ഒരാൾക്കു കയ്യെത്തത്തക്ക ഉയരത്തിൽ കമ്പിളി പാവിയതായിരുന്നു. വലീദുബ്നു അബ്ദിൽ മലിക്ക് ഖലീഫയായിരുന്ന കാലത്ത് മദീനാപ്പള്ളി വികസിപ്പക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത കുടിലുകൾ നീക്കം ചെയ്ത് ആ സ്ഥലങ്ങൾ പള്ളിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി, ഇതു നിമിത്തം പലരും വ്യസനിച്ചു കരയുകയുണ്ടായി. സഈദുബ്നുൽ മുസയ്യബ് (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു 'മദീനായിൽ ജനിച്ചു വളരുന്നവരും, വിദേശത്തുനിന്നു വരുന്നവരും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതരീതി എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നുകണ്ടു മനസ്സിലാക്കുമാറ് അവ അങ്ങിനെത്തന്നെ വിട്ടേച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനേ! പെരുമയും പത്രാസും കാണിക്കുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്കു വിരസം തോന്നിക്കുവാൻ അതു പര്യാപ്തമാകുമായിരുന്നു.' എങ്കിലും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ പേര് (الحجرات) ആ അറകളുടെ ചരിത്രസ്മരണ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ലോകാവസാനംവരെ നിലനിറുത്തുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

തമീം ഗോത്രക്കാരുടെ ഒരു നിവേദകസംഘം നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അറകളിൽ ഒന്നിലായിരുന്നു തിരുമേനി. തിരുമേനിയെ കാണുവാൻ ധൃതിപ്പെട്ടു കൊണ്ട് അവരിൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ സഹജമായ പരുക്കൻ സ്വരത്തിൽ അറകളുടെ പിൻപുറത്തുനിന്നു 'മുഹമ്മദേ, പുറത്തുവരൂ' എന്നു വിളിച്ചു ശൈ്വരം കൊടുത്തുകയുണ്ടായി. സംസ്കാരം സിദ്ധിക്കാത്ത ഉൾനാട്ടുകാരായിരുന്നു അവർ. നബി (ﷺ) പുറത്തുവന്നു. 'ളുഹ്ർ' നമസ്കാരത്തിന് സമയമായിരുന്നു. തിരുമേനി നമസ്കാരത്തിനു തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ തിരുമേനിയെ പറ്റിക്കൂടി. 'ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കവിയെയും പ്രാസംഗികനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. നമുക്കൊരു മത്സരപ്പരീക്ഷ നടത്താം' എന്നായി. (*) 'കവിതയുമായിട്ടല്ല നാം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആഭിജാത്യാഹങ്കാരത്തിനല്ല നമ്മോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും' എന്നു പറഞ്ഞ് തിരുമേനി നമസ്കാരത്തിനു തിരിഞ്ഞു. നമസ്കാരാനന്തരം നടന്ന സംഭാഷണങ്ങൾക്കു ശേഷം നിവേദകസംഘം ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, നബി (ﷺ) യുടെ സമ്മാനം ലഭിച്ച് മടങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. നബി (ﷺ) യോട് ഇതുപോലെയുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങൾ

---

* ഗോത്രങ്ങൾതമ്മിൽ കവിതയിലും പ്രസംഗത്തിലും മത്സരങ്ങൾ നടത്തി ആഭിജാത്യം വർണ്ണിച്ചു ജയപരാജയം നോക്കുന്നത് ജാഹിലിയ്യാ അറബികളുടെ പതിവായിരുന്നു.

ഉണ്ടാകുവാന്‍ പാടില്ലെന്നാണ് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുന്നത്. മാന്യമല്ലാത്ത ഈ പെരുമാറ്റത്തിന കാരണം, കാര്യങ്ങള്‍ ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിയില്ലായ്മയാണെന്നു 4-ാം വചനത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗവും, അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടു വരുന്ന ഇത്തരം കാര്യങ്ങള്‍ അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുമെന്നു 5-ാം വചനത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِن جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوٓا۟ أَن تُصِيبُوا۟ قَوْمًۢا بِجَهَـٰلَةٍ فَتُصْبِحُوا۟ عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَـٰدِمِينَ ﴿٦﴾

6 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗിയായ ഒരാള്‍ നിങ്ങളുടെ അടുക്കല്‍ വല്ല വൃത്താന്തവും കൊണ്ടുവന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ (അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു) വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിന്‍; (അറിയാതെ) വിഡ്ഢിത്തത്തില്‍ വല്ല ജനങ്ങള്‍ക്കും നിങ്ങള്‍ ആപത്തുണ്ടാക്കുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങള്‍ ചെയ്തതിന്റെ പേരില്‍ നിങ്ങള്‍ ഖേദക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തേക്കുമെന്നതിനാല്‍. [അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെ കല്പിക്കുന്നത്.]

6 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ഹേ യാതൊരുകൂട്ടരേ. آمَنُوا വിശ്വസിച്ച. إِن جَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ അടുക്കല്‍ വന്നാല്‍. فَاسِقٌ ഒരു ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗി, തോന്നിയവാസി, ദുര്‍നടപ്പുകാരന്‍. بِنَبَإٍ വല്ല വൃത്താന്ത (വര്‍ത്തമാന)വുമായി. فَتَبَيَّنُوا എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ വ്യക്തമായറിയണം (വ്യക്തമായന്വേഷിക്കുവിന്‍). أَن تُصِيبُوا നിങ്ങള്‍ ആപത്തുണ്ടാക്കുമെന്നതിനാല്‍. قَوْمًا വല്ലജനങ്ങള്‍ക്കും. بِجَهَالَةٍ വിഡ്ഢിത്തത്തില്‍, അറിയായ്മകൊണ്ട്. فَتُصْبِحُوا അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) നിങ്ങളായിത്തീരും. عَلَى مَا فَعَلْتُمْ നിങ്ങള്‍ ചെയ്തതിന്റെമേല്‍. نَادِمِينَ ഖേദിക്കുന്നവര്‍.

ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയം വ്യക്തമാണ്. ധാര്‍മ്മികബോധവും, സന്‍മാര്‍ഗ്ഗനിഷ്ഠയുമില്ലാത്തവര്‍ക്കു എന്തുംചേരും. ഏതുവിഷയത്തിലും അവരെ സൂക്ഷിച്ചുവേണം വിശ്വസിക്കുവാന്‍. അല്ലാത്തപക്ഷം പലപ്പോഴും തൃപ്തികരമല്ലാത്ത ഭവിഷ്യത്തുകള്‍ നേരിട്ടേക്കും. അവരുടെ വാര്‍ത്തകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി-ശരിക്കും അന്വേഷണം നടത്തി സത്യാവസ്ഥ ബോധ്യപ്പെടാതെ-അന്യരുമായി ഇടപെടുമ്പോള്‍ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു ഉണര്‍ത്തുന്നു. സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കാതെ എടുക്കുന്ന നടപടികളെപ്പറ്റി അവസാനം ഖേദിക്കേണ്ടി വരുക സാധാരണമാണല്ലോ. നമ്മുടെ നിത്യാനുഭവങ്ങളില്‍തന്നെ ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങള്‍ ലഭിച്ചേക്കും. ഒരു വര്‍ത്തമാനം ഒരാളില്‍നിന്നു കേട്ടാല്‍ അയാള്‍ ഒരു സന്‍മാര്‍ഗ്ഗിയും വിശ്വസ്തനുമാണെങ്കില്‍ അതു വിശ്വസിക്കാമെന്നും, അയാളുടെ സ്ഥിതിഗതികള്‍ അറിയപ്പെടാത്തപക്ഷം അതു അന്വേഷിക്കും മുമ്പു അതു വിശ്വസിക്കരുതെന്നും ഈ വചനത്തില്‍ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയുമല്ലോ. ഈ ആയത്തിന്റെ താല്‍പര്യമനുസരിച്ചുതന്നെയാണ് ഹദീസുകളുടെ നിവേദകന്‍മാരെല്ലാം സത്യവാന്‍മാരും മര്യാദക്കാരുമായിരിക്കണമെന്നു ഹദീസിന്റെ പണ്ഡിതന്‍മ്മാര്‍ നിഷ്കര്‍ഷിച്ചിരിക്കുന്നതും. സത്യവാനും മര്യാദക്കാരനുമായി അറിയപ്പെടുന്നവരുടെ ഹദീസ് സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും, സ്ഥിതിഗതികള്‍ അറിയപ്പെടാത്ത നിവേദകന്‍മാരുടെ ഹദീസുകള്‍ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തില്‍തന്നെ.

وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ ٱللَّهِ ۚ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِى كَثِيرٍ

7 അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂല്‍ നിങ്ങളില്‍ ഉണ്ടെന്ന് നിങ്ങള്‍ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. പല കാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ അനു

مِّنَ ٱلْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ ٱلْإِيمَٰنَ وَزَيَّنَهُۥ فِى قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ ٱلْكُفْرَ وَٱلْفُسُوقَ وَٱلْعِصْيَانَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلرَّٰشِدُونَ ﴿٧﴾

സരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വിഷമിച്ചു പോകുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, സത്യവിശ്വാസത്തെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമാക്കിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അതിനെ അലങ്കാരമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്; അവിശ്വാസവും, ദുർന്നടപ്പും, അനുസരണക്കേടും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വെറുപ്പാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (അങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് തൻേറടമുള്ളവർ [സൻമാർഗ്ഗികൾ];-

فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَنِعْمَةً ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾

8 അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ദയവും, അനുഗ്രഹവുമായിട്ടത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്തത്). അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

7 وَاعْلَمُوا നിങ്ങൾ അറിയുക. أَنَّ فِيكُمْ നിങ്ങളിലുണ്ടെന്ന്. رَسُولَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ. لَوْ يُطِيعُكُمْ അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ അനുരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. فِي كَثِيرٍ പലതിലും. مِّنَ الْأَمْرِ കാര്യത്തിൽനിന്ന്. لَعَنِتُّمْ നിങ്ങൾ വിഷമിക്കുമായിരുന്നു, കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. وَلَكِنَّ اللهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു. حَبَّبَ إِلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. الْإِيمَانَ സത്യവിശ്വാസം. وَزَيَّنَهُ അതിനെ അലങ്കാരമാക്കുകയും ചെയ്തു. فِي قُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്കവൻ വെറുപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. الْكُفْرَ അവിശ്വാസം. وَالْفُسُوقَ ദുർമ്മാർഗ്ഗവും, ദുർന്നടപ്പും, തോന്നിയവാസവും. وَالْعِصْيَانَ അനുസരണക്കേടും. أُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്. الرَّاشِدُونَ തൻേടമുള്ളവർ, നേർമ്മാർഗ്ഗികൾ. 8 فَضْلاً ദയവായിട്ട്, ഔദാര്യമായിക്കൊണ്ട്. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള. وَنِعْمَةً അനുഗ്രഹവും. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്.

അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതും അനുസരിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ നൻമ ഏതിലാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുതെന്നു നിങ്ങളെക്കാൾ അറിയുക അദ്ദേഹത്തിനാണ്. നേരെമറിച്ച് നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനോ ആവശ്യത്തിനോ അദ്ദേഹം വഴങ്ങണമെന്നു കരുതിയാൽ അതു പലപ്പോഴും നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ആപത്തായിത്തീർന്നേക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. സത്യവിശ്വാത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രേമവും, അവിശ്വാസത്തിലും ദുർന്നടപ്പിലും വെറുപ്പും ജനിപ്പിച്ചു തന്നതു അല്ലാഹുവാണ്. അതു അവൻെറ അനുഗ്രഹവും ദയവുംനിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു സിദ്ധിച്ച മഹാഭാഗ്യമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, റസൂലിൻെറ ഹിതത്തിനും കൽപനക്കും എതിരായി ഒരു താൽപര്യവും നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ് എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്. ولو اتبع الحق اهواءهم لفسدت السموات والارض ومن فيهن – المؤمنون (യഥാർത്ഥം അവരുടെ ഇച്ഛകളെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയിലുള്ളവരും കുഴപ്പത്തലാകുമായിരുന്നു. (സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 71.)

യഥാർത്ഥമായ സത്യവിശ്വാസം മൂന്നു ഘടകങ്ങൾ ഉൾകൊള്ളുന്നു. ഒന്നു: മനസ്സുകൊണ്ടുള്ള വിശ്വാസം. (تصديق بالقلب) രണ്ട്: നാവുകൊണ്ടു അതു ഏറ്റുപറയലും പ്രഖ്യാപിക്കലും. (اقرار باللسان) മൂന്ന്: വശ്വാസം പ്രകടമാക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ. (عمل بالاركان) ഈ മൂന്നിൻെറയും മറുവശങ്ങളാണ് അവിശ്വാസം, ദുർന്നടപ്പു, അനുസരണക്കേട് (الكفر و فسوق العصيان) എന്നിവ

സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളോടും വെറുപ്പുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് സത്യവിശ്വാസം സാക്ഷാൽകൃതമാകുന്നത്. ഈ നില പ്രാപിച്ചവരാണ് തൻേറടം തികഞ്ഞവരും നേർമ്മാർഗ്ഗികളും (اولئك هم الراشدون). അനസ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ് (ﷺ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. 'ഇസ്‌ലാം' പരസ്യവും, 'ഈമാൻ' ഹൃദയത്തിലുമാകുന്നു എന്നു നബി (ﷺ) പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടു നെഞ്ചിലേക്കു ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു 'തഖ്‌വാ' ഇവിടെയാണു എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 15-ാം വചനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം ان شاء الله

അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന പല സാമൂഹ്യമര്യാദകളും വിവരിക്കുന്നു:

وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٱقۡتَتَلُواْ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَهُمَاۖ فَإِنۢ بَغَتۡ إِحۡدَىٰهُمَا عَلَى ٱلۡأُخۡرَىٰ فَقَٰتِلُواْ ٱلَّتِي تَبۡغِي حَتَّىٰ تَفِيٓءَ إِلَىٰٓ أَمۡرِ ٱللَّهِۚ فَإِن فَآءَتۡ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَهُمَا بِٱلۡعَدۡلِ وَأَقۡسِطُوٓاْۖ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُقۡسِطِينَ ﴿٩﴾

9 സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നുള്ള രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ പരസ്പരം സമരത്തിലായാൽ, നിങ്ങൾ അവതമ്മിൽ (യോജിപ്പിച്ചു) നന്നാക്കുവിൻ. എന്നിട്ട്, അവയിലൊന്ന് മറ്റേതിൻെറമേൽ അതിക്രമം നടത്തിയെങ്കിൽ, അതിക്രമം നടത്തുന്ന വിഭാഗം അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞയിലേക്ക് മടങ്ങി [ഒതുങ്ങി] വരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ അതിനോട് സമരം നടത്തുവിൻ. അങ്ങനെ, അത് മടങ്ങിയെങ്കിൽ, അപ്പോൾ അവ രണ്ടിനുമിടയിൽ നീതിയനുസരിച്ചു നന്നാക്കിത്തീർക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ നീതിമുറ പാലിക്കുകയും ചെയ്യണം. നിശ്ചയമായും നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ إِخۡوَةٞ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَ أَخَوَيۡكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ﴿١٠﴾

10 നിശ്ചയമായും, സത്യവിശ്വാസികൾ സഹോദരങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ രണ്ടു സഹോദരങ്ങൾക്കിടയിൽ നിങ്ങൾ നന്നാക്കിക്കൊള്ളുക. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക, നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം.

---

9 وَإِن എങ്കിൽ,.........പക്ഷം. طَائِفَتَانِ രണ്ടുവിഭാഗങ്ങൾ. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന്. اقْتَتَلُوا അവർ സമരം (യുദ്ധം, കൊല, ശണ്ഠ,) ചെയ്തു (വെങ്കിൽ). فَأَصْلِحُوا എന്നാൽ നന്നാക്കുവിൻ, സന്ധിയാക്കുവിൻ. بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടുംതമ്മിൽ. فَإِن بَغَتْ എന്നിട്ട് അതിക്രമം നടത്തിയെങ്കിൽ, ധിക്കാരം ചെയ്താൽ. إِحْدَاهُمَا ആ രണ്ടിലൊന്ന്. عَلَى الْأُخْرَى മറ്റേതിൻെറമേൽ. فَقَاتِلُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ സമരം നടത്തുവിൻ. الَّتِي تَبْغِي അതിക്രമം (ധിക്കാരം) ചെയ്യുന്നതിനോട്. حَتَّى تَفِيءَ അതു മടങ്ങി (ഒതുങ്ങി, അടങ്ങി) വരുന്നവരെ. إِلَى أَمْرِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആജ്ഞ (കല്പന) യിലേക്ക്. فَإِن فَاءَتْ ഇനി അതു മടങ്ങിയാൽ. فَأَصْلِحُوا അപ്പോൾ നന്നാക്കുവിൻ. بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിൽ. بِالْعَدْلِ നീതിയനുസരിച്ച്. وَأَقْسِطُوا നിങ്ങൾ നീതിമുറ പാലിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും. الْمُقْسِطِينَ നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ. 10 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ. إِخْوَةٌ സഹോദരങ്ങൾതന്നെ, (മാത്രമാണ്). فَأَصْلِحُوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ നന്നാക്കുവിൻ. بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ രണ്ട് സഹോദരങ്ങൾക്കിടയിൽ. وَاتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, നിങ്ങളാകുവാൻ. تُرْحَمُونَ കരുണ ചെയ്യപ്പെടും.

രണ്ടു വിഭാഗം മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ വഴക്കും ശണ്ഠയും കൂടുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ-നേതാക്കൾ വിശേഷിച്ചും-അവർക്കിടയിൽ സന്ധിയാക്കി നന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നതു അവരുടെ കടമയാണ്. നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞും, സദുപദേശം നൽകിയും, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചും ഇതു നിർവ്വഹിക്കാം. എത്ര പരിശ്രമിച്ചിട്ടും ഒരു വിഭാഗക്കാർ നീതിക്കും നിയതിക്കും വഴങ്ങാതെ ആക്രമം തുടരുകയാണെങ്കിൽ-അതല്ലെങ്കിൽ ഇരു വിഭാഗവും തമ്മിൽ നന്നായിപ്പിരിഞ്ഞശേഷം ഒരു വിഭാഗം വീണ്ടും ആക്രമത്തിനു മുതിരുന്നപക്ഷം-നീതിനയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നതുവരെ ആക്രമവിഭാഗത്തിനെതിരിൽ മറ്റുള്ളവർ പൊരുതുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങിനെ, സത്യത്തിൻെറയും നീതിയുടെയും പക്ഷത്തിനു സഹായം നൽകണം. രണ്ടു കക്ഷികളും അവരുടെ ജയാപജയം നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ചു മൗനമവലംഭിക്കുവാൻ സമുദായത്തിനു പാടില്ല. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ആക്രമത്തിൻെറ കക്ഷി സത്യത്തിനു വഴങ്ങുവാൻ നിർബന്ധിതമാകും. അപ്പോഴും ഇരുക്കൂട്ടർക്കുമിടയിൽ നീതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കി നന്നാക്കി പിരിച്ചുവിടണം. ആക്രമത്തിനു മുതിർന്നതിൻെറ പേരിൽ ആ കക്ഷിക്കു നീതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ടുകൂടാത്തതാണ്. ഏതൊരു കാര്യത്തിലും-ആരോടും-നീതിമുറ പാലിക്കുന്നതു സത്യവിശ്വാസികളുടെ കടമയത്രെ. ഏതെങ്കിലും വിധേന കക്ഷികളെ യോജിപ്പിച്ചാൽപോരാ, ഓരോ ഇടപെടലും അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾക്കു യോജിച്ചതാണോ, നീതിയുക്തമാണോ എന്നുകൂടി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ അല്ലാഹുവിനു വളരെ ഇഷ്ടമാകുന്നു.

സത്യവിശ്വാസികൾ അന്യോന്യമുള്ള ബന്ധം അഭേദ്യമാണ്. അതെ, അവർ സഹോദരൻമാരാണ്, ജ്യേഷ്ഠാനുജൻമാരാണ്. ഒരേ സ്രഷ്ടാവിൽ, ഒരേ രക്ഷിതാവിൽ, ഒരേ ആദർശത്തിൽ, ഒരേ നിയമസംഹിതയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണവർ. അവരുടെ വിചാരവികാരങ്ങളും, ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും എല്ലാം ഒന്നാണ്-ഒന്നായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു ആ കുടുംബസമൂഹത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട രണ്ടു സഹോദരങ്ങൾ തമ്മിൽ വഴക്കും വക്കാണവും ഉണ്ടായിക്കൂടാ. വല്ലതും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റുള്ളവർ അവരെ തമ്മിൽ ഒത്തിണക്കി യോജിപ്പിക്കൽ അവരുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയുമാണ്. കടമ മാത്രമല്ല, സമുദായത്തിൻെറ നിലനിൽപ്പിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും അനുപേക്ഷണീയവുമാണത്. പക്ഷേ, ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൻെറ നിലയോ?! തുച്ഛമായ കാരണങ്ങളെച്ചൊല്ലി വ്യക്തികൾ തമ്മിലും, സംഘങ്ങൾ തമ്മിലും, സംഘടനകൾ തമ്മിലും ഛിദ്രിക്കുന്നു! കലഹിക്കുന്നു! തമ്മിൽ ഒത്തുതിർപ്പുണ്ടാക്കുവാനും, നല്ല നിലയിൽ യോജിപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്നതിനു പകരം ഛിദ്രം മൂർച്ഛിപ്പിക്കുവാനാണ് ഇന്നു കൂടുതൽ ആളെ കാണുന്നത്. ശത്രുക്കൾ ഈ തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

അനസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'നിൻെറ സഹോദരനെ അവൻ അക്രമിയായാലും അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായാലും നീ സഹായിക്കുക'. ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, ഇതാ, അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കെ എനിക്കവനെ സഹായിക്കാം. എന്നാൽ, അവൻ അക്രമിയായിരിക്കെ ഞാൻ എങ്ങിനെ അവനെ സഹായിക്കും?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നീ അവനെ അക്രമത്തിൽ നിന്നു തടയണം. അതാണു നീ അവനു ചെയ്യുന്ന സഹായം'. (ബു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: 'നീതിപാലകൻമാരായ ആളുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ പ്രകാശത്തിൻെറ പീഠങ്ങളിലായിരിക്കും. അതായതു, തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരുടെ കാര്യത്തിലും, തങ്ങൾക്കു അധികാരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഷയത്തിലും വിധി കൽപിക്കുന്നതിൽ നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളുകൾ' (മു.) മുസ്‌ലിംകൾ തമ്മിലുള്ള സാഹോദര്യബന്ധത്തെ വിശദീകരിക്കുന്ന നബിവചനങ്ങൾ ധാരാളം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്. ഒന്നു രണ്ടു വചനങ്ങളെങ്കിലും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നാം ഓർമ്മിക്കുക:-

നബി (ﷺ) പറയുന്നു:- 1. 'നിങ്ങൾ പരസ്പരം അസൂയപ്പെടുരുത്, അന്യോനം (മത്സരിച്ച് ചരക്കുകൾക്കു) വില കയറ്റരുത്. അന്യോനം ഈർഷ്യത വെക്കരുതു, അന്യോന്യം (സഹായിക്കാതെ)പിൻമാറിപ്പോകരുത്. ചിലർ ചിലരുടെ കച്ചവടത്തിനുമീതെ (അതു നിലവിലിരിക്കെ) കച്ചവടം നടത്തരുത്. അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാന്മാരേ, നിങ്ങൾ സഹോദരൻമാരായിരിക്കുവിൻ! മുസ്‌ലിം, മുസ്‌ലിമിൻെറ സഹോദരനാണ്. അവൻ അവനെ അക്രമിക്കുകയില്ല, അവനെ കൈവെടിയുകയില്ല., അവനെ അവഗണിക്കുകയില്ല. (നെഞ്ചിലേക്കു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു:) 'തഖ്‌വാ' (ഭയഭക്തി) ഇവിടെയാണ്; 'തഖ്‌വാ' ഇവിടെയാണ്; 'തഖ്‌വാ' ഇവിടെയാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ അവൻെറ മുസ്‌ലിം സഹോദരനെ അവഗണിക്കുന്നതുതന്നെ മതി, അവനു ആപത്തിനു! (കൂടുതലൊന്നും വേണ്ടാ) മുസ്‌ലിമിൻെറ സർവ്വസ്വവും മുസ്‌ലിമിനു 'ഹറാം' (നിഷിദ്ധം) ആകുന്നു. അതെ, അവൻെറ രക്തവും, അവൻെറ ധനവും, അവൻെറ മാനവും'. (മു.) 2. 'നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ തൻെറ ദേഹത്തിനു ഏത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ അതു തൻെറ സഹോദരനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുവരെ അവൻ സത്യവിശ്വാസിയാവുകയില്ല'. (ബു; മു.) അൽപം ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ, മുസ്‌ലിംകളുടെ സാമുദായികവും, സാമൂഹ്യവുമായ കടമകളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഈ ഹദീസ് എന്നു കാണാം.

'രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ സമരത്തിലായാൽ' (وان طائفتان الخ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു ഓരോ വശത്തും ഒന്നിലധികം ആളുകളുണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ അവർ തമ്മിൽ നന്നാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുള്ളു. എന്നർത്ഥമില്ല. രണ്ടു വ്യക്തികൾ തമ്മിൽ ശണ്ഠകൂടിയാലും ഈ കൽപന ബാധകം തന്നെ. ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, തൊട്ട വചനത്തിൽ 'നിങ്ങളുടെ രണ്ടു സഹോദരൻമാർക്കിടയിൽ നിങ്ങൾ നന്നാക്കുവിൻ' (فاصلحوا بين اخويكم) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും മറ്റും ഇതു വ്യക്തമാണ്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മുഖേന സത്യവിശ്വാസം ശക്തിപ്പെടുകയും, ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ മുഖേന അതു ക്ഷയിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, 'കുഫ്‌റോ, ശിർക്കോ' (അവിശ്വാസമോ ബഹുദൈവവിശ്വാസമോ) അല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും പാപം ചെയ്തതിൻെറ പേരിൽ ഒരാളെപ്പറ്റി--ചില തൽപരകക്ഷികൾ പറയുന്നതു പോലെ-അയാൾ ഇസ്‌ലാമിനു പുറത്തു പോയെന്നോ, അവിശ്വാസിയാണെന്നോ പറയുവാൻ പാടില്ലെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. പരസ്പരം കൊലവരെയുള്ള സമരം നടത്തുന്ന രണ്ടു വിഭാഗക്കാർക്കിടയിൽ നന്നാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, രണ്ടു കൂട്ടരെയും 'സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവർ' (من المؤمنين) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചത്. തുടർന്നു കൊണ്ട് അവർ സഹോദരങ്ങളാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം 2

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا يَسۡخَرۡ قَوۡمٞ مِّن قَوۡمٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُونُواْ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ وَلَا نِسَآءٞ مِّن نِّسَآءٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُنَّ خَيۡرٗا مِّنۡهُنَّۖ وَلَا تَلۡمِزُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ وَلَا تَنَابَزُواْ بِٱلۡأَلۡقَٰبِۖ بِئۡسَ ٱلِٱسۡمُ ٱلۡفُسُوقُ بَعۡدَ ٱلۡإِيمَٰنِۚ وَمَن لَّمۡ يَتُبۡ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ﴿١١﴾

11 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, ഒരു ജനത (വേറെ) ഒരു ജനതയെപ്പറ്റി പരിഹസിക്കരുത്. ഇവർ [പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നവർ] അവരെക്കാൾ നല്ലവരായിരുന്നേക്കാം.സ്ത്രീകൾ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റിയും അരുത്. ഇവർ [പരിഹസിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകൾ] അവരെക്കാൾ നല്ലവരായിരുന്നേക്കാം. നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ [തമ്മതമ്മിൽ] കുറവാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. (അസഭ്യമായ) അർത്ഥപ്പേരുകളിൽ അന്യോന്യം വിളിച്ചപമാനിക്കുകയും അരുത്. സത്യവിശ്വാസത്തിന് ശേഷം ദുഷ്ടപ്പേര് (ഉപയോഗിക്കൽ) എത്ര ചീത്ത! ആർ പശ്ചാത്തപി

ക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടരത്രെ അക്രമികള്‍

---

11 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ يَسْخَرْ പരിഹസിക്കരുത്, കളിയാക്കരുത്. قَوْمٌ ഒരു ജനത, ചില പുരുഷന്‍മാര്‍. مِّنْ قَوْمٍ ഒരു ജനതയെ. عَسَى أَن يَكُونُوا അവര്‍ ആയിരുന്നേക്കാം. خَيْرًا مِّنْهُمْ അവരെക്കാള്‍ ഉത്തമം,നല്ലവര്‍. وَلاَ نِسَاءٌ സ്ത്രീകളും അരുത്. مِّن نِّسَاءٍ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി. عَسَى أَن يَكُنَّ അവര്‍ ആയിരുന്നേക്കാം. خَيْرًا مِّنْهُنَّ അവരേക്കള്‍ ഉത്തമം. وَلاَ تَلْمِزُوا നിങ്ങള്‍ കുറവാക്കുക (അപമാനിക്കുക, കുത്തിപ്പറയുക) യും അരുത്. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളെത്തന്നെ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ. وَلاَ تَنَابَزُوا അന്യോന്യം (വിളിച്ചു) അപമാനിക്കയും അരുത്. بِالْأَلْقَابِ അര്‍ത്ഥപ്പേര് (സ്ഥാനപ്പേര്) കള്‍കൊണ്ട്. بِئْسَ الِاسْمُ വളരെ ചീത്ത, എത്ര മോശം. الْفُسُوقُ ദുഷ്ടപ്പേര്‍, ചീത്ത നാമം, തോന്ന്യാസപ്പേര്‍. بَعْدَ الْإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസത്തിന് ശേഷം. وَمَن لَّمْ يَتُبْ ആര്‍ പശ്ചാത്തപിച്ചില്ലയോ. فَأُلَئِكَ എന്നാല്‍ അക്കൂട്ടര്‍. هُمُ അക്കൂട്ടര്‍ തന്നെ. الظَّالِمُونَ അക്രമികള്‍.

قوم (‘ഖൗമ്’) എന്ന വാക്കിന് ‘ജനത, ജനങ്ങള്‍’ എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കര്‍ത്ഥം. പക്ഷേ, പുരുഷന്‍മാരെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും, സ്ത്രീകളെയും കൂടി ഉദ്ദേശിച്ചും, അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഒരാള്‍ക്കു എന്തെങ്കിലും പോരായ്മയോ ന്യൂനതയോ ഉണ്ടായെന്നുവരാം. അതേ സമയത്തു അയാള്‍ക്കു മറ്റു ചില നന്‍മകളും മെച്ചങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരാള്‍ പ്രത്യക്ഷത്തില്‍, കുറ്റമറ്റവനാണെങ്കിലും, യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ ദുഷിച്ചവനായിരിക്കാം. ചുരുക്കത്തില്‍, ആരെല്ലാമാണ് ഉത്തമരെന്നും, ആരെല്ലാമാണു അധമരെന്നും തീര്‍ച്ചപ്പെടുത്തുവാന്‍വയ്യ. അതുകൊണ്ട് പുരുഷനായാലും, സ്ത്രീയായാലും ഒരാള്‍ക്കു ഒരാളെ പരിഹസിക്കുവാന്‍ അര്‍ഹതയില്ല എന്നത്രെ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുന്നത്.

സത്യവിശ്വാസികളെല്ലാം ഒരേ കുടുംബാംഗങ്ങളും സഹോദരന്‍മാരുമാണെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഒരു ശരീരത്തിന്‍െറ അവയവത്തോടാണ് ഒരു ഹദീസില്‍ നബി (ﷺ) തിരുമേനി മുസ്ലിംകളെ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, ഒരാള്‍ മറ്റേയാളെ പരിഹസിക്കുകയോ, അപമാനിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോള്‍ ആ കുടുംബത്തിലെ ഒരു അംഗമെന്ന നിലക്ക് അതിലൊരു പങ്കു അവനെയും ബാധിക്കുന്നു. ‘നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളെത്തന്നെ കുറവാക്കരുത്’ (لا تلمزوا انفسكم) എന്ന പ്രയോഗം വഴി ഇങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുതകള്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഒരാളുടെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഉയര്‍ച്ചയോ താഴ്ചയോ കുറിക്കുന്ന പേരുകള്‍ക്കാണ് الالقاب (അര്‍ത്ഥപ്പേരുകള്‍) എന്നു പറയുന്നത്. ഹാസ്യനാമങ്ങള്‍, പരിഹാസപ്പേരുകള്‍ മുതലായവ ഉപയോഗിച്ച് നിന്ദിക്കുന്നതിനെയാണ് ഇവിടെ വിരോധിക്കുന്നത്. നേരെമറിച്ചു യോഗ്യതയെയോ, സ്നേഹത്തെയോ കുറിക്കുന്ന പേരുകള്‍ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. അതു നല്ലതും കൂടിയാകുന്നു.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാല്‍ പിന്നെ ദുഷിച്ച പേരുകള്‍ ഉപയോഗിക്കുന്നതു വളരെ ചീത്തയാണ് (بئس الاسم الفسوق بعد الايمان) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാര്‍ഹമാകുന്നു. അതൊന്നും സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കു യോജിച്ചതല്ല: ഇസ്ലാമിക സംസ്കാരത്തിനു നിരക്കുകയുമില്ല; ‘ജാഹിലിയ്യാ’ സമ്പ്രദായമാണ്; സംസ്കാര വിരുദ്ധവുമാണ്; മുസ്ലിംകളുടെ വായില്‍നിന്നു അത്തരം വാക്കുകള്‍ പുറത്തുവരുകയോ, മുസ്ലിംകളെപ്പറ്റി അവ ഉപയോഗിക്കുകയോ ചെയ്തുകൂടാ എന്നൊക്കെയാണ് അതിന്‍െറ താല്‍പര്യം.

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ليس المؤمن باالطعان ولا اللعان ولا لفاحش ولا البذي- الترمذي والبيهقي (സാരം: ‘സത്യവിശ്വാസി കുത്തിപ്പറയുന്നവനായിരിക്കില്ല, ശപിച്ചു പറയുന്നവനായിരിക്കയില്ല. ദുഷ്ടനുമായിരിക്കയില്ല. അസഭ്യം പുലമ്പുന്നവനുമായിരിക്കയില്ല. (തി; ബ.) ഒരാളുടെ പക്കല്‍നിന്ന് അങ്ങനെ വല്ല വീഴ്ചയും വന്നു

പോയാൽ ഉടനെ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങണം, എന്നാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കും, മട ങ്ങാത്തപക്ഷം അത് അക്രമവും ശിക്ഷാർഹവുമാണ് എന്നൊക്കെ അവസാനത്തെ വാക്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱجْتَنِبُواْ كَثِيرًا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُواْ وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

12 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ, ഊഹത്തിൽ നിന്ന് മിക്കതിനെയും നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുവിൻ. (കാരണം) നിശ്ചയമായും ഊഹത്തിൽ ചിലത് കുറ്റ (കര) മായിരിക്കും. നിങ്ങൾ ചാരവൃത്തി നടത്തുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെപ്പറ്റി (അവരുടെ അഭാവത്തിൽ) ദൂഷണം പറയുകയും അരുത്. തന്റെ സഹോദരൻ മരണപ്പെട്ടവനായിരിക്കെ അവന്റെ മാംസം തിന്നുന്നതിന് നിങ്ങളിലൊരാൾ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ?! എന്നാൽ, അത് നിങ്ങൾ വെറുക്കുന്നു. [അതുപോലെ ഒന്നത്രെ പരദൂഷണവും.] നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്,

---

12 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. اجْتَنِبُوا നിങ്ങൾ അകന്നു നിൽക്കുക, വർജ്ജിക്കുക. كَثِيرًا മിക്കതും, പലതും, അധികം. مِّنَ الظَّنِّ ഊഹത്തിൽ (ധാരണയിൽ) നിന്ന്. إِنَّ നിശ്ചയമായും. بَعْضَ الظَّنِّ ഊഹത്തിൽ ചിലത്. إِثْمٌ കുറ്റമാണ്, പാപമാണ്. وَلاَ تَجَسَّسُوا നിങ്ങൾ ചാരവൃത്തി (ഗൂഢാന്വേഷണം) നടത്തുകയും അരുത്. وَلاَ يَغْتَب (അഭാവത്തിൽ) ദൂഷണം പറയുകയും അരുത്. بَّعْضُكُم നിങ്ങളിൽ ചിലർ. بَعْضًا ചിലരെക്കുറിച്ച്. أَيُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ. أَحَدُكُمْ നിങ്ങളിലൊരാൾ. أَن يَأْكُلَ അവൻ തിന്നുവാൻ. لَحْمَ أَخِيهِ തന്റെ സഹോദരന്റെ മാംസം. مَيْتًا മരണപ്പെട്ടവനായ (ശവമായ) നിലയിൽ. فَكَرِهْتُمُوهُ എന്നാലത് നിങ്ങൾ വെറുക്കുന്നു. وَاتَّقُوا الله അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. تَوَّابٌ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

മനുഷ്യർ തമ്മതമ്മിൽ പല ധാരണകളും ഊഹങ്ങളും വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നേക്കും. അവയിൽ ഏതാനും ചിലതു ശരിയായിരിക്കുവാൻ ഇടയും ഉണ്ടാവാം. ചിലതെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ തെറ്റായതും കറ്റകരമായതുമായിരിക്കും. രണ്ടും വ്യക്തമായി വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ധാരണകൾ വെച്ചുപുലർത്തുന്നവർ ആ ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും പിന്നീടു പെരുമാറുന്നതും, സംസാരിക്കുന്നതും. ഇതിന്റെ അനന്തര ഫലമോ? പലപ്പോഴും ദൂരവ്യാപകവും, വമ്പിച്ചതുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് മിക്ക ഊഹങ്ങളെയും വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണെന്നു അല്ലാഹു കല്പിക്കുന്നത്. തെറ്റും ശരിയും ഇന്നതാണെന്നു വ്യക്തമായി അറിയാത്തപ്പോൾ, തെറ്റുപിണഞ്ഞേക്കാവുന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും തെറ്റുതന്നെ. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, എവിടെയും ഓർമ്മിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു തത്വമാണിത്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: اياكم والظن فان الظن اكذب الحديث ولا تجسسوا ولا تحسسوا ولا تنافسوا ولا تحاسدوا ولا تباغضوا ولاتدابروا وكونوا عباد الله اخوانا – متفق عليه (നിങ്ങൾ ഊഹത്തെ സൂക്ഷിക്കുക. കാരണം, ഊഹം വർത്തമാനങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കളവായതാകുന്നു. നിങ്ങൾ ചാരവൃത്തി നടത്തുകയും ചെയ്യരുത്, ഗൂഢാന്വേഷണം നടത്തുകയും അരുത്, അന്യോന്യം

വഴക്കുകൂടുകയും അരുത്, അസൂയപ്പെടുകയും അരുത്, വിദ്വേഷം വെക്കുകയും അരുത്, (സഹകരിക്കാതെ) പിന്നോക്കം വെക്കുകയും അരുത്. അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരെ, നിങ്ങൾ സഹോദരൻമാരായിരിക്കണം. (ബു; മു.) ഉമർ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''സത്യവിശ്വാസിയായ നിൻെറ സഹോദരനിൽനിന്നു പുറത്തു വരുന്ന വാക്കിനെപ്പറ്റി നീ നല്ല വിചാരമല്ലാതെ വിചാരിക്കരുത്. നല്ല നിലയിലുള്ള ഒരു അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം ആ വാക്കിനു കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്.'' (ابن كثير)

തെറ്റായധാരണ, നീചമായ മനസ്ഥിതി, മാന്യൻമാരെ അപമാനിക്കുന്നതിലുള്ള താല്പര്യം ആദിയായ ദുർഗുണങ്ങളിൽനിന്നു ഉടലെടുക്കുന്ന ദുസ്വഭാവമാണ് ചാരവേല. അഥവാ അന്യ ൻെറ രഹസ്യങ്ങളും ഉള്ളുകള്ളികളും ആരായുക, അതിനായി ഇറപാർത്തും, ഗൂഢാന്വേഷണ ങ്ങൾ നടത്തിയുംകൊണ്ടിരിക്കുക മുതലായവ. ഇതിൻെറ അനന്തരഫലം ആർക്കും അജ്ഞാതമ ല്ല. ജനമദ്ധ്യേ കുഴപ്പവും, ശത്രുതയും ഉണ്ടാക്കുവാൻമാത്രമേ ഇതു പര്യാപ്തമാകുകയുള്ളു. അല്പം മാന്യതയോ, സൽബുദ്ധിയോ ഉള്ളവരാരും അതിനു മുതിരുകയില്ലതന്നെ. 'വിശ്വസിച്ച വരേ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഓരോന്നോരോന്നു അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഓരോ മുസ്ലിമും അവയുടെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി സദാ ഓർമ്മ വെച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. والله موفق

സൽക്കർമ്മങ്ങളെ കാർന്നുതിന്നുന്നതും, ഏറെക്കുറെ മിക്ക ആളുകളിലും കണ്ടേക്കുന്നതു മായ ഒരു ദുസ്വഭാവമത്രെ 'ഗീബത്തു' (الغيبة) അഥവാ പരദൂഷണം. 'ഗീബത്തു' എന്നാലെന്താ ണെന്നു സഹാബികൾക്കു നബി (ﷺ) വിവരിച്ചുകൊടുത്തതു ഇങ്ങിനെയാണ്: ذكرك اخاك بما يكره (നീ നിൻെറ സഹോദരനെക്കുറിച്ച് അവനു വെറുപ്പുള്ള കാര്യം പ്രസ്താവിക്കലാണ്.) 'എൻെറ സഹോദരനിൽ ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യം ഉണ്ടായിരുന്നാലോ?' എന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തിരു മേനി പറഞ്ഞു: ان كان فيه ما تقول فقد اغبته وان لم يكن فيه ماتقول فقد بهته – مسلم (നീ പറയുന്ന കാര്യം അവനി ൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നീ അവനെ 'ഗീബത്തു' പറഞ്ഞു. അതവനിൽ ഇല്ലെങ്കിലോ നീ അവനെ ക്കുറിച്ചു നുണകെട്ടിപ്പറഞ്ഞു. (മുസ്ലിം.) ഒരാൾ തൻെറ സഹോദരൻെറ മരണശേഷം അവ ൻെറ മാംസം തിന്നുന്നതിനു തുല്യമാണ് പരദൂഷണം എന്നു അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടി ക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. എത്ര ഭയങ്കര പാപമാണ് അതെന്നു ഈ ഉപമയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മുസ്ലീംകളിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠൻ ആരാണെന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നബി (ﷺ) ഉത്തരം പറഞ്ഞതു ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: من سلم المسلمون من لسانه ويده – متفق (ഏതൊരുവൻെറ നാവിൽനിന്നും, കയ്യിൽ നിന്നും മുസ്ലീംകൾ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവനാണ്. (ബു: മു)

ഒന്നിലധികം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നബിവചനത്തിൻെറ സംഗ്രഹം ഇങ്ങിനെ വായിക്കാം. 'അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കു ഒരാൾ സംസാരിക്കുമ്പോൾ അതിനു ഒരു നിലയും വിലയും ഉള്ളതായി അവൻ ധരിച്ചിരിക്കയില്ല. എങ്കിലും അതുമൂലം അല്ലാഹു അവനു പല പദവികൾ ഉയർത്തിക്കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും. ഒരാൾ അല്ലാഹു കോപിക്കുന്ന ഒരു വാക്കു സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അയാൾ അതിനു ഒരു നിലയും വിലയും ഉള്ള തായി ധരിച്ചിരിക്കയില്ല, എങ്കിലും അതുമൂലം അവൻ നരകത്തിൽ ആഴ്ന്നുപോയേക്കും.' വാച കങ്ങളിൽ സ്വല്പം വ്യത്യാസത്തോടുകൂടി ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (رحمهما الله) മറ്റും ഈ ഹദീസു ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം. സംസാരത്തിൽ പൊതുവെയും, മറ്റൊരാളെപ്പറ്റി ഗുണദോഷിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും വളരെ ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഇതിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) യുടെ പ്രിയപത്നി ആയിശാ (رضي الله عنها) തൻെറ സഹകളത്രമായ ഹഫ്സ്വാ (رضي الله عنها) യെപ്പറ്റി 'കുറിയവൾ' (قصيرة) എന്നു കൈകൊണ്ടും ആംഗ്യം കാണിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞ വാക്യം പ്രത്യേകം നാം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്:
لقد قلت كلمة لو مزجت بماء البحر المزجته – ابو داود والترمدى (സമുദ്രജലത്തിൽ കലർത്തിയാൽ അതിനെ കുലുക്കുമാറുള്ള ഒരു വാക്കാണ് നീ പറഞ്ഞത്!) ഇങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുതകളാണ് واتقوا الله

(അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം) എന്ന വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. തുടർന്നുകൊണ്ടു പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ കാര്യവും ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَـٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَـٰكُمْ شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓا۟ ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

13 ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ നാം ഒരു ആണിൽനിന്നും ഒരു പെണ്ണിൽ നിന്നുമായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം (അറിഞ്ഞ്) പരിചയപ്പെടുവാൻവേണ്ടി നിങ്ങളെ നാം (പല) ശാഖകളും, ഗോത്രങ്ങളും ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആദരണീയൻ, നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും (സൂക്ഷ്മതയുള്ള) ഭയഭക്തനാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സർവ്വജ്ഞനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാണ്.

---

13 يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ. إِنَّا خَلَقْنَاكُم നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. مِّن ذَكَرٍ ഒരു ആണിൽനിന്ന്. وَأُنثَى ഒരു പെണ്ണിൽനിന്നും. وَجَعَلْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. شُعُوبًا ശാഖകൾ. وَقَبَائِلَ ഗോത്രങ്ങളും. لِتَعَارَفُوا നിങ്ങളന്യോന്യം പരിചയപ്പെടുവാൻ, അറിയുവാൻ. إِنَّ أَكْرَمَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളിൽ അധികം ആദരണീയൻ, മാന്യൻ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ. أَتْقَاكُمْ നിങ്ങളിൽ അധികം തഖ്‌വാ (സൂക്ഷ്മത, ഭയഭക്തി) ഉള്ളവനാണ്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞനാണ്. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്.

കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകൾ സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. ഈ ആയത്താകട്ടെ, മനുഷ്യലോകത്തെ ആകമാനം അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണുള്ളത്. ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾ അൽപം ദശവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു മാത്രം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്‌വാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടതും, പ്രഖ്യാപിച്ചവർക്കുപോലും ശരിക്കു പ്രായോഗികരംഗത്തു വരുത്തുവാൻ ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു തത്വം, ഈ വിശുദ്ധവചനം മുഖേന ഖുർആൻ ആയിരത്തിനാനൂറു കൊല്ലംമുമ്പ് ജനമദ്ധ്യെ തുറന്ന ഭാഷയിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്: മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളെല്ലാം ഒരേ മാതാപിതാക്കളുടെ മക്കളാണ്-ആദമിന്റെയും ഹവ്വാഇന്റെയും സന്തതികളാണ്-നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ആഭിജാത്യത്തിന്റെ പേരിലോ, തൊലിവർണ്ണത്തിന്റെ പേരിലോ മറ്റോ ഉച്ചനീചത്വമില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളും ഒരേ കുടുംബത്തിലെ പൗരൻമാരുമാണ്. അതേസമയത്ത് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ചില ശാഖകളും ഗോത്രങ്ങളുമാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു ഉൽകൃഷ്ടതയുടെയോ, നികൃഷ്ടതയുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, നിങ്ങൾ അന്യോന്യം തിരിച്ചറിയുവാനും പരിചയപ്പെടുവാനുംവേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു. പക്ഷെ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉയർച്ചയും താഴ്ചയും കണക്കാക്കുന്ന മറ്റൊരു മാനദണ്ഡമുണ്ട്. അതു 'തഖ്‌വാ'യാകുന്നു. അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുകവഴി അവനോടു ഭയഭക്തിയുള്ളവരാരോ അവർ ഉന്നതൻമാരും, അല്ലാത്തവർ അധമൻമാരും, ഏറ്റവും ഭയഭക്തൻ ആരോ അവനാണ് അവന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും ആദരണീയൻ.

ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയം വിശദീകരിക്കുന്ന പല നബിവചനങ്ങളും ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണാർത്ഥം ചിലതുമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. 1. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളിലേക്കും, സ്വത്തുക്കളിലേക്കും നോക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കും പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കും നോക്കുന്നു.' (മു.) 2. മക്കാവിജയ ദിവസം നബി (ﷺ) ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, മനുഷ്യർ

രണ്ടുതരം ആളുകളാണ്: പുണ്യവാനും, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവനും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ ആദരണീയനുമായവൻ ഒന്ന്. ദുഷ്ടനും, ദുർമ്മാർഗ്ഗിയും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ദ്യനുമായുള്ളവൻ മറ്റൊന്ന്. എല്ലാവരും ആദമിൻെറ സന്താനങ്ങളാണ്. ആദമിനെ അല്ലാഹു മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.' പിന്നീടു തിരുമേനി ഈ ആയത്തു ഓതുകയും ചെയ്തു. (തി; ബ.) 3. തിരുരമേനിയുടെ ഒടുക്കത്തെ ഹജ്ജിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യരേ, അറിഞ്ഞേക്കുക: നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഏകനാണ്. അറബിക്കു അറബിയല്ലാത്തവനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയില്ല; അറബിയല്ലാത്തവനു അറബിയെക്കാളും ഇല്ല: കറുത്തവനു ചുവന്നവനെ (വെള്ളക്കാരനെ)ക്കാളും ഇല്ല; ചുവന്നവനു കറുത്തവനെക്കാളും ഇല്ല-ഭയഭക്തികൊണ്ടല്ലാതെ, നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആദരണീയൻ നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഭയഭക്തിയുള്ളവനാകുന്നു.' (ബ) 4. 'നിശ്ചയമായും ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തിലെ ഡംഭും, പിതാക്കളുടെ പേരിലുള്ള ഗർവും നാട്യവും അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ നിന്നു എടുത്തു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരും ആദമിനും ഹവ്വാഇന്നും ഉള്ളവരത്രെ.' (ബ.)

മനുഷ്യപിതാവ് ആദം (عليه السلام) നബിയാണോ അല്ലേ? മനുഷ്യരെയെല്ലാം ഒരേ ദേഹത്തിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു (خلقناكم من نفس واحدة) എന്നു വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഒരു ആണിൽനിന്നും ഒരു പെണ്ണിൽനിന്നുമായി സൃഷ്ടിച്ചു (خلقناكم من ذكر وانثى) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും തമ്മിൽ വല്ല പൊരുത്തക്കേടും ഉണ്ടോ? ഇതിനെപ്പറ്റിയും, ഈ വിഷയത്തിൽ ചിലർക്കുള്ള ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളെപ്പറ്റിയും സൂറത്തു-സുമർ, 6-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക.

۞ قَالَتِ ٱلْأَعْرَابُ ءَامَنَّا ۖ قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا۟ وَلَـٰكِن قُولُوٓا۟ أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ ٱلْإِيمَـٰنُ فِى قُلُوبِكُمْ ۖ وَإِن تُطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَا يَلِتْكُم مِّنْ أَعْمَـٰلِكُمْ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

14 'അഅ്റാബി'കൾ [മരുഭൂവാസികളായ അറബികൾ] പറയുന്നു: ''ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്. പറയുക: ''നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും, ''ഞങ്ങൾ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.'' [കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു]'' എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുക. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസം (ഇതുവരെയും) പ്രവേശിച്ചിട്ടേയില്ല. അല്ലാഹുവിനെയും, അവൻെറ റസൂലിനെയും നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കുറച്ചു കളയുന്നതല്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا۟ وَجَـٰهَدُوا۟ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّـٰدِقُونَ ﴿١٥﴾

15 നിശ്ചയമായും 'സത്യവിശ്വാസികൾ' എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുകയും പിന്നീട് സന്ദേഹപ്പെടാതിരിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും ദേഹങ്ങളും കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ (ധർമ്മ) സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാകുന്നു. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് സത്യവാൻമാർ.

---

14 قَالَتِ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു. ٱلْأَعْرَابُ മരുഭൂവാസികളായ(ഗ്രമീണരായ) അറബികൾ. آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു (സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു) എന്നു. قُلْ പറയുക. لَّمْ تُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വ

സിച്ചിട്ടില്ല. وَلَكِن قُولُوا എങ്കിലും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുക. أَسْلَمْنَا ഞങ്ങൾ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു (കീഴ്പ്പെട്ടു) എന്നു. وَلَمَّا يَدْخُلِ പ്രവേശച്ചിട്ടേയില്ല. الْإِيمَانُ സത്യവിശ്വാസം. فِي قُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. وَإِن تُطِيعُوا നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം. الله അല്ലാഹുവിനെ. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനെയും. لاَ يَلِتْكُم അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കുറവ് (നഷ്ടം) വരുത്തുകയില്ല. مِّنْ أَعْمَالِكُمْ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളിൽനിന്ന്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. إِنَّ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്. 15 إِنَّما الْمُؤْمِنُونَ നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരത്രെ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിലും. ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ട്. لَمْ يَرْتَابُوا അവർ സന്ദേഹം (സംശയം) വെച്ചതുമില്ല. وَجَاهَدُوا അവർ സമരവും ചെയ്തു. بِأَمْوَالِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾകൊണ്ട്. وَأَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളും (കൊണ്ട്). فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. أُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്. الصَّادِقُونَ سത്യവാൻമാർ, സത്യം പറഞ്ഞവർ.

മദീനായുടെ വെളിപ്രദേശങ്ങളിൽ പാർക്കുന്ന മരുഭൂവാസികളായ 'അസദു' ഗോത്രത്തിൽ പെട്ട കുറെ ആളുകൾ തങ്ങൾക്കു ക്ഷാമം പിടിപെട്ട അവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) യെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി. പല അറബി ഗോത്രങ്ങളും ചെയ്തതുപോലെ തങ്ങൾ നബി (ﷺ) യുമായി യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ല; അതു നബി (ﷺ) യോടു തങ്ങൾ ചെയ്ത ഔദാര്യമായിരുന്നു; തങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വളരെ പ്രാരാബ്ധത്തിലും വിഷമത്തിലും അകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നൊക്കെ നബി (ﷺ) യെ അവർ ഉണർത്തുകയും, വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പൊതു സ്വത്തിൽ നിന്നു തങ്ങൾക്കു വല്ലതും തന്നുസഹായക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ വരവിൻെറ ആവശ്യം ഇവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വിശ്വാസം നാവുകൊണ്ടു പ്രകടമാക്കിയാൽ പോരാ, അതു ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇതുവരെയും വിശ്വാസം പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷെ, നിങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനെതിരിൽസമരം നടത്താതെ അടങ്ങിയിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് اسلمنا (ഞങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങി)എന്നു പറയാമെന്നല്ലാതെ امنا (ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു) എന്നുപറയുവാൻ നിങ്ങൾക്കു അവകാശമില്ല. യാതൊരു സന്ദേഹത്തിനും ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം അല്ലാഹുവിലും റസൂലിലും മനപൂർവ്വം വിശ്വസിക്കണം, മനസ്സിൽ വിശ്വസിച്ചു വെച്ചാലും പോരാ, അതു പ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രകടമാക്കുകയും അങ്ങിനെ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം കൊണ്ടും ദേഹം കൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുകയും വേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളാവുകയുള്ളു. എന്നൊക്കെയാണ് അവരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നത്.

'ഈമാൻ' എന്നതു വിശ്വാസത്തെ കുറിക്കുന്നു. ആ വിശ്വാസത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള അനുസരണവും പ്രവർത്തനവുമാണ് 'ഇസ്‌ലാം.' ഈമാൻ കൂടാതെയുള്ള ഇസ്‌ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ല. ഈമാൻെറ അനിവാര്യ ഫലമത്രെ ഇസ്‌ലാം. അതേ സമയത്തു ഇസ്‌ലാം ഉണ്ടായതുകൊണ്ട് ഈമാൻ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 'അഅ്റാബി'കളോടു ഈമാൻ സ്വീകരിച്ചുവെന്നു പറയരുതെന്നും. ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയെന്നും കല്പിച്ചത്. കപടവിശ്വാസികൾ എന്ന ഒരു വിഭാഗം ആളുകളുണ്ടാകുന്നതം ഇതുകൊണ്ടാണ്. പക്ഷേ, ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടോ എന്നു അറിയുവാൻ മനുഷ്യനു സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹവിനു മാത്രമേ അതറിയുകയുള്ളു. എങ്കിലും, ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചു കാണുന്ന ഏവരെക്കുറിച്ചും അവർ മുസ്‌ലിമും മുഅ്മിനും ആണെന്നു-അഥവാ ഇസ്‌ലാമും ഈമാനും കൂടിയുണ്ടെന്നു-വിധി കൽപ്പിക്കുവാനേ നമുക്കു നിർവ്വാഹമുള്ളു. ഇസ്‌ലാമിൻെറ നിയമവും അതുതന്നെ. ലക്ഷ്യവും, തെളിവും വർദ്ധിക്കുന്തോറും ഈമാൻ ശക്തിപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കും. സൽകർമ്മങ്ങൾ അതിനെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നേരെമറിച്ച് ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും, സംശയങ്ങളും ഈമാനിനെ ക്ഷയിപ്പിക്കുകയും, ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ അതിനു തേയ്മാനം വരുത്തുകയും ചെയ്യും. ഈമാനും ഇസ്‌ലാമും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു ചില തൽപ്പര കക്ഷികൾ

വാദിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും വേറെയും പല തെളിവുകളാൽ ആ വാദം ശരിയല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ സ്പർശിക്കുന്നില്ല.

സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഗുണങ്ങൾ വിവരിച്ചകൂട്ടത്തിൽ, വിശ്വസിച്ചിട്ടു പിന്നെ സന്ദേഹപ്പെട്ടതുമില്ല (ثم لم يرتابوا) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. തെളിവുകൾ മുഖേന-യാതൊരു സംശയത്തിനും പഴുതില്ലാത്തവിധം-ഒരു. വിഷയത്തിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിത്തീർന്നശേഷം വീണ്ടും പുതിയ തെളിവുകൾ ലഭിക്കുകയോ, വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട കാര്യം നേരിൽ കണ്ടു അനുഭവപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ആ വിശ്വാസം പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെടുമെന്നും, മനസ്സിനു കൂടുതൽ സമാധാനവും, സംതൃപ്തിയും ഉണ്ടായിത്തീരുമെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഇതുകൊണ്ടു മുമ്പത്തെ വിശ്വാസം സംശയാസ്പദമായിരുന്നുവെന്നോ, അപൂർണ്ണമായിരുന്നുവെന്നോ വരുന്നില്ലതാനും. (സൂ: ജാഥിയഃ3-5ലും വിവരണത്തിലും വിശ്വാസത്തിൻെറ ഇനങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ആകാശത്തിലൂടെ പറന്നു പായുന്ന വിമാനം കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇന്ന് അതിനെ ആരും നിഷേധിക്കുകയോ, അതിൽ സംശയിക്കുകയോ ഇല്ല. അങ്ങിനെ ഒന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരും അതു സമ്മതിക്കുകയുമില്ല. പക്വെഷ, കണ്ണിൽ കണ്ടു കഴിയുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മനസ്സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും അതിൻെറ മുമ്പ് അവർക്കു തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഓരോ മുസ്ലിമും മലക്കുകളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. പക്ഷേ, മലക്കിനെ കണ്ടിട്ടുളള പ്രവാചകനും അല്ലാത്തവരും ഒരു പോലെയാണോ?!

മരണപ്പെട്ടവരെ അല്ലാഹു ജീവിപ്പിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരുവിധ ആശങ്കയോ സംശയമോ കൂടാതെ, പരിപൂർണ്ണമായും വിശ്വസിച്ച പ്രവാചകവര്യനാണ് ഇബ്രാഹിം നബി(عليه السلام) എന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് 'മരണപ്പെട്ടവരെ നീ എങ്ങിനെയാണു ജീവിപ്പിക്കുന്നതെന്നു എനിക്കു കാണിച്ചു തരേണമേ! (رب ارنى كيف تحيي الموتى) എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതായി സൂ: അൽബഖറഃ 260 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിനുളള കാരണം മേല്പറഞ്ഞതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മാത്രമല്ല, 'നീ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലേ?' (او لم تؤمن) എന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചതായും, അദ്ദേഹം, 'ഇല്ലാതെ! എങ്കിലും എൻെറ ഹൃദയം സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടിയാണ്.' (بلى ولكن ليطمئن قلبى) എന്നു അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞതായും അവിടെ തുടർന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മരണപ്പെട്ടവരെ രണ്ടാമതു ജീവിപ്പിച്ചു കണ്ടെങ്കിലേ താനതു വിശ്വസിക്കുകയുളളുവെന്ന അർത്ഥത്തിലോ, ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി തനിക്കു അല്പമെങ്കിലും സംശയം തോന്നിയതുകൊണ്ടോ അല്ല ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) ഈ പ്രാർത്ഥന ചെയ്തതെന്നു വക്രബുദ്ധികളല്ലാത്ത ഏവർക്കും വ്യക്തമാണ്.

എന്നിരിക്കെ, 15-ാം വചനത്തിലെ ثم لم يرتابوا (പിന്നെ അവർ സന്ദേഹപ്പെട്ടതുമില്ല) എന്ന വാക്കിൻെറ മറവുപിടിച്ചുകൊണ്ട് 'അല്ലാഹു മരണപ്പെട്ടവരെ രണ്ടാമതു ജീവിപ്പിക്കുമെന്നതിൽ ഇബ്രാഹിം (عليه السلام) നബിക്കു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ലേ, അദ്ദേഹത്തിനു അതിനുമുമ്പു ആ വിഷയത്തിൽ മനസ്സമാധാനമില്ലാതെ സംശയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവോ എന്നൊക്കെ പരിഹാസപൂർവ്വം ചിലർ ചോദിക്കുന്നതിൻെറ രഹസ്യം ആർക്കും അജ്ഞാതമല്ല.'തങ്ങളുടെ ഭൗതികശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു അനുകൂലിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഏതൊരു കാര്യവും ഖുർആനിലോ മറ്റോ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകണ്ടാൽ, മനസ്സുകൊണ്ട് അതിനെ വെറുക്കുകയും, നാവുകൊണ്ടു അതിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു ഒപ്പിക്കുകയും ചെയ്വാൻ മിനക്കെടുന്നവരാണ് ഈ ചോദ്യകർത്താക്കൾ. മരണപ്പെട്ടവരെ ഈ ലോകത്തുവെച്ച് ജീവിപ്പിക്കുകയെന്ന കാര്യം ഇവരുടെ യുക്തിക്കും ശാസ്ത്രത്തിനും നിരക്കാത്തതാകകൊണ്ടു ارنى كيف تحيي الموتى (മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതു എങ്ങിനെയാണെന്നു എനിക്കു കാട്ടിത്തരണേ!) എന്ന വാക്യത്തിനു 'നിർജ്ജീവമായ ഹൃദയങ്ങളെ എങ്ങിനെയാണ് നീ ഉദ്ധരിക്കുക എന്നു കാട്ടിത്തരണം' എന്നത്രെ ഇവർ കല്പിക്കുന്ന അർത്ഥം. ليطمئن قلبى (എൻെറ മനസ്സു സമാധാ

നമടയുവാൻ) എന്ന വാക്കിനു എന്റെ സംശയവും അസ്വാസ്ഥ്യവും തീർന്നു എന്റെ മനസ്സിനു സമാധാനം ലഭിക്കുവാൻ എന്നാണ് ഇവർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം. ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച പല വാക്കുകളും അസ്ഥാനത്തയിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നായിരിക്കും ഇവരുടെ ഇത്തരം ചില അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം കാണുമ്പോൾ തോന്നിപ്പോകുക! الله اكبر സന്ദർഭവശാൽ ഈ വിഷയം ഇവിടെ സ്പർശിച്ചുവെന്നേയുള്ളു. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അൽബഖറയിൽ വെച്ചു കൂടുതൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

قُلْ أَتُعَلِّمُونَ ٱللَّهَ بِدِينِكُمْ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

16 (നബിയേ) പറയുക: ''നിങ്ങളുടെ മത (വിശ്വാസ)ത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ പഠിപ്പിക്കുകയോ?! അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും അറിയുന്നു; അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും അറിവുള്ളവനുമാകുന്നു

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا۟ ۖ قُل لَّا تَمُنُّوا۟ عَلَىَّ إِسْلَٰمَكُم ۖ بَلِ ٱللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَىٰكُمْ لِلْإِيمَٰنِ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿١٧﴾

17 അവർ 'ഇസ്‌ലാം' സ്വീകരിച്ചത് [കീഴൊതുങ്ങിയത്], നിന്റെ മേൽ (അവർ ചെയ്ത) ദാക്ഷിണ്യമായി അവർ (എടുത്തു) കാട്ടുന്നു. പറയുക: ''നിങ്ങളുടെ ഇസ്‌ലാമിനെ [കീഴൊതുക്കത്തെ] എന്റെമേൽ ദാക്ഷിണ്യമായിക്കാണിക്കരുത്. ''പക്ഷെ, നിങ്ങൾക്ക് സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയതിനെ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെമേൽ (അങ്ങോട്ട്) ദാക്ഷിണ്യം കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്; നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ.''

إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

18 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യകാര്യം അറിയുന്നു. അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

16 قُلْ പറയുക. أَتُعَلِّمُونَ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുക (അറിയുക)യോ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. بِدِينِكُمْ നിങ്ങളുടെ മതത്തെപ്പറ്റി. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَاللهُ അല്ലാഹു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ) പ്പറ്റിയും. عَلِيمٌ അറിവുള്ളവനാണ്. 17 يَمُنُّونَ അവർ ദാക്ഷിണ്യം കാട്ടുന്നു, ഔദാര്യമായിപ്പറയുന്നു, ഉപകാരമെടുത്തുകാട്ടുന്നു. عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ, നിന്നോട്. أَنْ أَسْلَمُوا അവർ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചത്. قُلْ പറയുക. لاَّ تَمُنُّوا നിങ്ങൾ ദാക്ഷിണ്യമായി കാട്ടരുത്, കാട്ടേണ്ടതില്ല. عَلَيَّ എന്റെ മേൽ. إِسْلاَمَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇസ്‌ലാമിനെ. بَلِ اللهُ എങ്കിലും (പക്ഷെ) അല്ലാഹു. يَمُنُّ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ ദാക്ഷിണ്യമായി കാട്ടുന്നു. أَنْ هَدَاكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്തത്, വഴിക്കാട്ടിയത്. لِلْإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസിത്തിലേക്ക്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ, സത്യം പറയുന്നവർ. 18 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَعْلَمُ അറിയും, അറിയുന്നു. غَيْبَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ അദൃശ്യകാര്യം (മറഞ്ഞത്). وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും. وَاللهُ അല്ലാഹു. بَصِيرٌ കറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

14ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ആ 'അഅ്റാബി'കളെ സംബന്ധിച്ചാണ് പറയുന്നത്. അവരുടെ പ്രസ്താവനകളും ഭാവവും കണ്ടാൽ, അല്ലാഹുവിന് അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളൊന്നും

അറിയുകയില്ല, അവര്‍ മുസ്‌ലീംകളാണെന്നും വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അവര്‍ അല്ലാഹുവിനെ പറഞ്ഞു പഠിപ്പിക്കുകയാണ് എന്നും തോന്നിപ്പോകും. ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാ കാര്യവും, അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. ഈ യാഥാര്‍ത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് അവരുടെ സംസാരം. മാത്രമല്ല, അവര്‍ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതും, ശത്രുപക്ഷത്തു ചേര്‍ന്നു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങാതിരുന്നതും അവര്‍ ചെയ്ത ഒരു ദയാദാക്ഷിണ്യമാണെന്നും, അതിന്‍റെ പേരില്‍ അല്ലാഹുവും റസൂലും അവരോടു കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് അവരുടെ നില. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുവെന്നും, തങ്ങള്‍ മുസ്‌ലീംകളാണെന്നും അവര്‍ പറയുന്നതു വാസ്തവമാണെങ്കില്‍, കാര്യം നേരെമറിച്ചാണുള്ളത്. കാരണം, അതിനുള്ള പ്രചോദനവും മനസ്ഥിതിയും അവരില്‍ ഉളവാക്കി സത്യത്തിലേക്കു നയിച്ചതു അല്ലാഹുവാണ്. അതിന്‍റെ ഫലം അവര്‍ക്കുതന്നെയാണ്താനും. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു അവര്‍ക്കു അങ്ങോട്ടാണു ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്തുകൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അവര്‍ അല്ലാഹുവിനോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരോടു യാതൊരു കടപ്പാടും അല്ലാഹുവിന്നാകട്ടെ, റസൂലിന്നാകാട്ടെ ഇല്ല എന്നു സാരം. തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളടക്കമുള്ള എല്ലാ രഹസ്യ പരസ്യങ്ങളും-ചെറുതും, വലുതമെന്ന വ്യത്യാസം കൂടാതെ-അല്ലാഹുഅറിയുമെന്ന ബോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇത്തരം ധാരണകളും, പ്രസ്താവനകളും, അവരില്‍നിന്നു ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്. അതുകൊണ്ടു അവസാനത്തെ വചനത്തില്‍, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാണെന്നു ഒന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

ഹുനൈന്‍ യുദ്ധത്തില്‍ ലഭിച്ച 'ഗനീമത്തു'സ്വത്തുക്കള്‍ ഭാഗിച്ചപ്പോള്‍, ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളെ മുന്‍നിറുത്തി ചില ആളുകള്‍ക്കു നബി (ﷺ) കൂടുതല്‍ കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ഇതാ 'അന്‍സാരി'കള്‍ക്കിടയില്‍ അല്പമൊരു പിറുപിറുപ്പിനു കാരണമായി. നബി (ﷺ) അവരെ വിളച്ചുകൂട്ടി ഉപദേശിക്കുകയും, സംഗതി വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോള്‍, തങ്ങളുടെ പക്കല്‍വന്നുപോയ അബദ്ധത്തില്‍ അവരെല്ലാം വ്യസനിക്കുകയും, കരയുകയും ചെയ്തു. നബി (ﷺ) അവരോടു സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തില്‍ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: 'ഹേ, അന്‍സാരികളെ, നിങ്ങള്‍ വഴിപിഴച്ചവരായിരുന്നു, എന്നിട്ടു ഞാന്‍ മുഖാന്തരം അല്ലാഹു നിങ്ങളെ നേര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലാക്കിയില്ലേ നിങ്ങള്‍ ദരിദ്രന്‍മാരായിരുന്നു, എന്നിട്ടു ഞാന്‍ മുഖാന്തരം അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ധന്യരാക്കിയില്ലേ? നിങ്ങള്‍ ശത്രുക്കളായിരുന്നു, എന്നിട്ടു ഞാന്‍ മുഖാന്തരം അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകള്‍ക്കിടയില്‍ ഇണക്കിച്ചേര്‍ത്തില്ലേ?' (ألم اجدكم ضلالا فهدا كم الله بى وعالة فاغنا كم الله بى واعداء فالف بين قلوبكم بى) ഈ ഓരോന്നിലും അന്‍സാരികള്‍ ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'അതെ, അല്ലാഹുവും, അവന്‍റെ റസൂലുമാണ് ഏറ്റവും ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്തവര്‍.' (الله ورسوله امن)

اللهم لك الحمد ولك الفضل والمنة

50. സൂറത്തു ഖാഫ് سورة ق

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 45 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 3

മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അദ്ധ്യായങ്ങൾ അവയുടെ വലുപ്പവ്യത്യാസവും മറ്റും പരിഗണിച്ചു നാലുഭാഗമായി പരിഗണിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. 1. ദീർഘമായ അദ്ധ്യായങ്ങൾ (السبع الطوال) 2. നൂറോ അധികമോ ആയത്തുകൾ അടങ്ങുന്നവ (المئون) 3.നൂറിൽ അൽപം കുറവുള്ളവ (المثانى) 4. ചെറിയ ആയത്തുകളോടുകൂടിയതും, ആയത്തുകളുടെ അവസാനങ്ങളിൽ ഒരുതരം പ്രാസസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ അക്ഷരക്രമം കാണാവുന്നതുമായ സൂറത്തുകൾ (المفصلات) ഇവയാണത്. ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ(മുഫസ്-സ്വൽ) (المفصل വിഭാഗത്തിന്റെ തുടക്കം ചിലർ സൂറത്തുൽ ഹുജുറാത്ത് (الحجرات) മുതൽക്കും, ചിലർ വേറെ സൂറത്തു മുതൽക്കും കണക്കാക്കുന്നു. ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ 'മുഫസ്സ്വലി'ന്റെ തുടക്കം സൂറത്തു ഖാഫ് മുതൽക്കാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായമായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരിയായതെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم

تحزيب القرأن (ഖുർആനെ 'ഹിസ്ബാക്കൽ, (*) അഥവാ ദിനകാണ്ഠമാക്കൽ) എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഇമാം അബൂദാവൂദ് (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ, അതിന്റെ 'റാവി' (നിവേദകൻ) ആയ ഔസുബ്നു ഹുദൈഫഃ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികളോട് അവർ എങ്ങിനെയായിരുന്നു'' ഖുർ ആനെ 'ഹിസ്ബാ' ക്കിയിരുന്നതു എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവർ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ''മൂന്നും, അഞ്ചും, ഏഴും, ഒമ്പതും, പതിനൊന്നും, പതിമൂന്നും, 'മുഫസ്-സ്വലി'ന്റെ വിഭാഗവും ഇങ്ങിനെയാണ്.'' വേറെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഇമാം അഹ്മദ്, ഇബ്നുമാജഃ (رحمهما الله) എന്നിവരും ഇതുപോലെ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ 'മൂന്ന് അൽബഖറ: മുതൽ തുടങ്ങുന്നു. 'അഞ്ച്' മാഇദ: മുതലും, 'ഏഴ്' യൂനുസ് മുതലും, 'ഒമ്പത്' ഇസ്രാഉ് മുതലും 'പതിനൊന്ന്' ശുഅറാഉ് മുതലും, 'പതിമൂന്നു' സ്വാഫ്-ഫാത്ത് മുതലും ആരംഭിക്കുന്നു. എല്ലാം ചേർന്നാൽ ആകെയുള്ള 48 എണ്ണം സൂ: ഹുജുറാത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ 'മുഫസ്-സ്വലി'ന്റെ വിഭാഗം (حزب المفصل) സൂ: ഖാഫു മുതൽ അവസാനം വരെയാണെന്നു വ്യക്തമായല്ലോ.

പെരുന്നാൾ നമസ്കാരത്തിൽ നബി (ﷺ) സൂ: ഖാഫും, സൂ: ഖമറും (ق, واقتربت الساعة) ഓതാറുണ്ടായിരുന്നതായി അബൂവാഖിദില്ലൈഥി (ابوا واقد الليثى –رض) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (അ; മു; ദാ; തി; ;ജ; ന). ''സൂ: ഖാഫ് നബി(ﷺ)യുടെ നാവിൽനിന്നല്ലാതെ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല (പഠിച്ചിട്ടില്ല). എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും പ്രസംഗം ചെയ്യുമ്പോൾ മിമ്പറിൽ (പ്രസംഗ പീഠത്തിൽ) വെച്ച് തിരുമേനി അതു ഓതാറുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടേയും, തിരുമേനിയുടെയും (റൊട്ടി പാകം ചെയ്വാനുള്ള) അടുപ്പ് കുറച്ച് കാലത്തോളം ഒന്നായിരുന്നു.'' എന്നിങ്ങിനെ ഹാരിഥിന്റെ പുത്രിയായ ഉമ്മുഹിശാം (ام هشام بنت الحرث – رض) എന്ന വനിതാ സഹാബിയും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ; മു; ദാ; ജ; ന.) സൃഷ്ടിയുടെ, ആരംഭം, മരണം, മരണാനന്തര ജീവിതം, പരലോകം, വിചാരണ, സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങൾ ആദിയായവയെ സംബന്ധിച്ചു ഈ സൂറത്തിൽ ഊന്നി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും, 37-ാം വചനത്തിലും, അവസാനത്തെ വചനത്തിലും

---

* രാത്രിനമസ്കാരങ്ങളിൽ ദിവസംതോറും ഖുർആനിൽനിന്നു കുറേഭാഗം പാരായണം ചെയ്യൽ പല സഹാബികളുടെയും പതിവായിരുന്നു സഹാബികളുടെ മാത്രമല്ല. ഭയഭക്തൻമാരായ പലരുടെയും പതിവാണത്. ഓരോ ദിവസത്തെയും പാരായണത്തിന് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള ഭാഗത്തിന്ന് (ഹിസ്ബ് =ദിനകാണ്ഡം) എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഖുർആന്റെ പാരായണ മര്യാദകൾക്കനുസരിച്ച് നന്നായി പാരായണം ചെയ്യുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സാധാരണക്കാർക്കിടയിൽ-നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ-'ഹിസ്ബു' എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നു, ഇതെങ്ങിനെ വന്നുകൂടി എന്നറിയുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ, ദിനംതോറും പാരായണം ചെയ്വാൻ നിശ്ചയിച്ച തോതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാം അത് ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. ഏതായാലും, ഖുർആൻ നന്നായി പാരായണം ചെയ്യുന്നതിന് Arabic File note found (തജ്വീദു) എന്നത്രെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പറയേണ്ടത്.

കാണാവുന്നതുപോലെ ചിന്തിക്കുന്ന ഹൃദയമുള്ള എല്ലാവർക്കും ചിന്തിച്ചറിയുവാനും, ഭയഭക്തി ഉളവാക്കുവാനും പോരുന്നതുമായ ഒരു മഹത്തായ അദ്ധ്യായമത്രെ സൂ: ഖാഫ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിലും, ജുമുഅ: ദിവസങ്ങളിലും ജനസദസ്സുകളിൽവെച്ചും നബി (ﷺ) ഈ സൂറത്തു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക പതിവാക്കിയിരുന്നതും.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

قٓۚ وَٱلۡقُرۡءَانِ ٱلۡمَجِيدِ ﴿١﴾

1 'ഖാഫ്.' മഹത്വമേറിയ ഖുർആൻ തന്നെയാണ് (സത്യം)!

1 ق ഖാഫ്'. وَالْقُرْآنِ ഖുർആൻ തന്നെയാണ. الْمَجِيدِ മഹത്വമേറിയ.

'ഖാഫു'പോലെ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്ന കേവലാക്ഷരങ്ങളെയും, ഖുർആനിൽ കാണപ്പെടുന്ന സത്യവാചകങ്ങളെയും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു നാം പലപ്പോഴും സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല (جبل قاف) 'ഖാഫുമല' എന്ന പേരിൽ ഭൂമിയെ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു മലയുണ്ടെന്നും, അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും മുമ്പ് ചില ആളുകൾ പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ചില പാമര മുസ്ലീംകളിൽ ഇന്നും അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഇതു-ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) മുതലായവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ-അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഇസ്രാഈലീ കഥയോ, മതത്തിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിച്ചു വിടുവാൻവേണ്ടി നിർമ്മതവാദികൾ പടച്ചു വിട്ടതോ ആയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം തുടങ്ങി ഈ അദ്ധ്യായത്തിലും മറ്റും ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെല്ലാം പരമാർത്ഥങ്ങളാണെന്നു ഖുർആൻ മുഖേന ആണയിട്ടുകൊണ്ടു അല്ലാഹു സൂറത്ത് ആരംഭിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ടു ഗൗരവമേറിയ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു:

بَلۡ عَجِبُوٓاْ أَن جَآءَهُم مُّنذِرٞ مِّنۡهُمۡ فَقَالَ ٱلۡكَٰفِرُونَ هَٰذَا شَيۡءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾

2 പക്ഷേ, അവർക്ക് തങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവൻ വന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ അവർ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയാണ്! എന്നിട്ട് (ആ) അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നു: ''ഇതൊരു ആശ്ചര്യകരമായ കാര്യമാണ്;-

أَءِذَا مِتۡنَا وَكُنَّا تُرَابٗاۖ ذَٰلِكَ رَجۡعُۢ بَعِيدٞ ﴿٣﴾

3 ''നാം മരിക്കുകയും, മണ്ണായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടാണോ (വീണ്ടും മടക്കപ്പെടുന്നത്)?! അത് വിദൂരമായ ഒരു മടക്കമത്രെ!''

2 بَلْ എങ്കിലും, എന്നാൽ, പക്ഷേ. عَجِبُوا അവർ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയാണ്. أَن جَاءَهُم അവർക്ക് വന്നതിനാൽ. مُّنذِرٌ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്) കാരൻ. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. فَقَالَ എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു പറയുന്നു. الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ. هَذَا ഇത്. شَيْءٌ عَجِيبٌ ആശ്ചര്യ(അത്ഭുത)കരമായ ഒരു കാര്യം (വസ്തുത) ആകുന്നു. 3 أَإِذَا مِتْنَا നാം മരിച്ചിട്ടോ, മരണപ്പെട്ടാലോ. وَكُنَّا تُرَابًا നാം മണ്ണായിത്തീരുകയും. ذَٰلِكَ رَجْعٌ അതൊരു മടക്കമാണ്. بَعِيدٌ വിദൂരമായ (പ്രായസപ്പെട്ട).

നബി (ﷺ) യുടെ പ്രവാചകത്വത്തെയും, മരണാനന്തരജീവിതത്തെയും നിഷേധിക്കുന്ന മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ, അതു രണ്ടും അസംഭവ്യമായ കാര്യങ്ങളായിട്ടാണുള്ളത്. മനുഷ്യരിൽ നിന്നു ദൈവദൂതൻ ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനെ? മരിച്ചുമണ്ണായിത്തീർന്ന മനുഷ്യൻ പിന്നെ ജിവിക്കപ്പെടുന്നതെങ്ങിനെ? എന്നൊക്കെ അവർ അത്ഭുതപ്പെടുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنقُصُ ٱلْأَرْضُ مِنْهُمْ ۖ وَعِندَنَا كِتَـٰبٌ حَفِيظٌۢ ﴿٤﴾

4 തീർച്ചയായും നമുക്കറിയാം, അവരിൽ നിന്ന് ഭൂമി എന്താണ് കുറവ് വരുത്തുന്നതെന്ന്. (എല്ലാം) സൂക്ഷ്മമായി (രേഖപ്പെടുത്തി) വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം നമ്മുടെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും.

بَلْ كَذَّبُوا۟ بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِىٓ أَمْرٍ مَّرِيجٍ ﴿٥﴾

5 എങ്കിലും, അവർക്ക് യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അവർ അതിനെ വ്യാജമാക്കി; അങ്ങനെ, അവർ ഇളക്കംപിടിച്ച ഒരു വിഷയത്തിലാണ്. [അനിശ്ചിത നിലപാടിലാണ്.]

---

4 قَدْ عَلِمْنَا തീർച്ചയായും നമുക്കറിയാം, അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. مَا تَنقُصُ ചുരുക്കുന്നതും, കുറവു വരുത്തുന്നത്. الْأَرْضُ ഭൂമി. مِنْهُم അവരിൽ നിന്ന്. وَعِندَنَا നമ്മുടെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും. كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം, രേഖ. حَفِيظٌ സൂക്ഷിക്കുന്ന, സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന, സൂക്ഷ്മമായ. 5 بَلْ كَذَّبُوا എങ്കിലും അവർ വ്യാജമാക്കി, കളവാക്കി. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ. لَمَّا جَاءَهُمْ അതവർക്ക് വന്നപ്പോൾ, വന്നാറെ. فَهُمْ എന്നിട്ടവർ. فِي أَمْرٍ ഒരു വിഷയ (കാര്യ)ത്തിലാണ്. مَّرِيجٍ ഇളക്കം പിടിച്ച (അനിശ്ചിതമായ, ചഞ്ചലമായ).

മരണപ്പെട്ടവരുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നു എന്തെല്ലാം, എത്രയെല്ലാം, എങ്ങിനെയെല്ലാം നശിച്ചു പോകുന്നുണ്ടെന്നും, എത്രഭാഗം നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും നമുക്കറിയാം. എല്ലാം സസൂക്ഷ്മം നമ്മുടെ അടുക്കൽ രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നുണ്ട്; ജഡം മണ്ണിൽ ലയിച്ചാൽ പിന്നെയും അതിനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനു നമുക്കു ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ പ്രവാചകൻ മുഖേന അവരെ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ, അവർ നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നിഷേധത്തിലാകട്ടെ, അവരുടെ നില അസ്ഥിരമാണ് താനും എന്നു സാരം. ഖുർആനെയും നബി (ﷺ) യെയും സംബന്ധിച്ചു 'ജാലം, ജാലക്കാരൻ' 'കവിത, കവി ' 'ജോത്സ്യം, ജോത്സ്യക്കാരൻ,' 'ഭ്രാന്തു, ഭ്രാന്തൻ' എന്നൊക്കെ പരസ്പര വിരുദ്ധമായ അവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ അവരുടെ അനിശ്ചിതത്വത്തെയാണല്ലോ കാണിക്കുന്നത്.

أَفَلَمْ يَنظُرُوٓا۟ إِلَى ٱلسَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَـٰهَا وَزَيَّنَّـٰهَا وَمَا لَهَا مِن فُرُوجٍ ﴿٦﴾

6 എന്നാൽ, തങ്ങളുടെ മീതെ ആകാശത്തേക്ക് അവർ നോക്കുന്നില്ലേ, എങ്ങിനെയാണ് നാമതിനെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതും, അതിനെ അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതും എന്ന്?! യാതൊരു വിടവുകളും [കേടുപാടും] അതിന് ഇല്ലതാനും.

وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَـٰهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ وَأَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيجٍ ﴿٧﴾

7 ഭൂമിയുംതന്നെ, നാം അതിനെ നീട്ടി വിശാലപ്പെടുത്തുകയും, ഉറച്ചുനില്ക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങളെ അതിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; കൗതുകപ്പെട്ട എല്ലാ

(തരം) ഇണ വസ്തുക്കളെയും അതിൽ നാം ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;-

تَبۡصِرَةٗ وَذِكۡرَىٰ لِكُلِّ عَبۡدٖ مُّنِيبٖ ۝٨

8 (മനസ്സുമടങ്ങി) വിനയപ്പെടുന്ന എല്ലാ അടിയാൻമാർക്കും കണ്ടറിയേണ്ടതിനും, ഓർമ്മക്കായും. [അതിനായിട്ടാണ് ഇതെല്ലാം ചെയ്തത്].

وَنَزَّلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ مُّبَٰرَكٗا فَأَنۢبَتۡنَا بِهِۦ جَنَّٰتٖ وَحَبَّ ٱلۡحَصِيدِ ۝٩

9 ആകാശത്തുനിന്ന് അനുഗ്രഹീതമായ വെള്ളവും [മഴയും] നാം ഇറക്കി; എന്നിട്ട് അതുമൂലം (പല) തോട്ടങ്ങളും, കൊയ്തെടുക്കപ്പെടുന്ന ധാന്യവും ഉൽപാദിപ്പിച്ചു.

وَٱلنَّخۡلَ بَاسِقَٰتٖ لَّهَا طَلۡعٞ نَّضِيدٞ ۝١٠

10 (ഫലം വഹിച്ചുകൊണ്ട്) ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന നിലയിൽ ഈത്തപ്പനകളും (ഉല്പാദിപ്പിച്ചു); അവയ്ക്ക് (മേല്ക്കുമേലെ) അടുക്കായുള്ള കുലയുണ്ടായിരിക്കും.

رِّزۡقٗا لِّلۡعِبَادِۖ وَأَحۡيَيۡنَا بِهِۦ بَلۡدَةٗ مَّيۡتٗاۚ كَذَٰلِكَ ٱلۡخُرُوجُ ۝١١

11 (അതെ) അടിയാൻമാർക്ക് ആഹാരത്തിനായിട്ട്. അത് [വെള്ളം] മൂലം, നിർജ്ജീവമായ രാജ്യത്തെ നാം ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെയാണ് പുറപ്പാട് [പുനർജ്ജീവിതം.]

---

6 أَفَلَمْ يَنظُرُوا എന്നാലവർ നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى السَّمَاءِ ആകാശത്തേക്ക്. فَوْقَهُمْ തങ്ങളുടെ മീതെ. كَيْفَ بَنَيْنَاهَا അതിനെ നാം എങ്ങിനെ സ്ഥാപിച്ചുവെന്ന്. وَزَيَّنَّاهَا അതിനെ നാം അലങ്കരിക്കുക (ഭംഗിയാക്കുക)യും ചെയ്തു. وَمَا لَهَا അതിന് ഇല്ലതാനും. مِن فُرُوجٍ വിടവുകളായിട്ട് (ഒന്നും). 7 وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. مَدَدْنَاهَا അതിനെ നാം നീട്ടി (പരത്തി, വിശാലമാക്കി). وَأَلْقَيْنَا നാം ഇടുക (ഏർപ്പെടുത്തുക, സ്ഥാപിക്കുക)യും ചെയ്തു. فِيهَا അതിൽ. رَوَاسِيَ ഉറച്ചു (തറച്ചു) നിൽക്കുന്ന മലകൾ. وَأَنبَتْنَا فِيهَا അതിൽ നാം മുളപ്പിക്കുക(ഉല്പാദിപ്പിക്കുക) യും ചെയ്തു. مِن كُلِّ زَوْجٍ എല്ലാ ഇണകളെയും, ഇണകളിൽ പെട്ടതും. بَهِيجٍ കൗതുകപ്പെട്ട, അഴകുള്ള, മോടിയുള്ള. 8 تَبْصِرَةً കണ്ടറിയേണ്ടതിന്. وَذِكْرَى ആലോചിച്ചറിയേണ്ടതിനും, ഓർമ്മക്കായും. لِكُلِّ عَبْدٍ എല്ലാ അടിയാന്നും. مُّنِيبٍ വിനയപ്പെടുന്ന, മനസ്സുമടക്കമുള്ള, ഭക്തിയുള്ള. 9 وَنَزَّلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. مَاءً വെള്ളം. مُّبَارَكًا അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട. فَأَنبَتْنَا بِهِ എന്നിട്ട് അതുമൂലം നാം ഉല്പാദിപ്പിച്ചു. جَنَّاتٍ പല തോട്ടങ്ങൾ. وَحَبَّ ധാന്യവും, വിത്തും. الْحَصِيدِ കൊയ്തെടുക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ. 10 وَالنَّخْلَ ഈത്തപ്പനയും, ഈന്തമരവും,. بَاسِقَاتٍ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന നിലയിൽ, വഹിച്ചുകൊണ്ടും. لَّهَا അതിന്നുണ്ട്, അവർക്കുണ്ട്. طَلْعٌ കുല. نَّضِيدٌ അടുക്കായ, ഇടതിങ്ങിയ. 11 رِّزْقًا ആഹാരത്തിന്, ഉപജീവനമായിട്ട്. لِّلْعِبَادِ അടിയാൻമാർക്ക്. وَأَحْيَيْنَا بِهِ അതുമൂലം നാം ജീവിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. بَلْدَةً രാജ്യത്തെ, പ്രദേശത്തെ. مَّيْتًا ചത്ത, നിർജ്ജീവമായ. كَذَٰلِكَ അതുപോലെ (അപ്രകാരം) യാണ്. الْخُرُوجُ പുറപ്പാട്, പുറത്തുവരൽ.

മനുഷ്യൻ സദാ അറിഞ്ഞും അനുഭവിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ നിത്യസത്യങ്ങളെ അവന്റെ മുമ്പിൽ നിരത്തികാട്ടിക്കൊണ്ടു, തൗഹീദിനും, മരണാനന്തരജീവിതത്തിനും അവയെല്ലാം സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകളാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. മരവിച്ചതോ, ദുഷിച്ചു നശിച്ചതോ

അല്ലാത്ത ഹൃദയങ്ങൾക്കു ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതൊക്കെത്തന്നെ മതി എന്നും ഓർ മ്മിപ്പിക്കുന്നു.

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَٰبُ ٱلرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٢﴾

12 ഇവരുടെ മുമ്പ് നൂഹിൻെറ ജനതയും 'റസ്സി'ൻെറ ആൾക്കാരും, 'ഥമൂദ്' ഗോത്രവും വ്യാജമാക്കി;

وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَٰنُ لُوطٍ ﴿١٣﴾

13 'ആദു' വർഗ്ഗവും, ഫിർഔനും, ലൂത്വിൻെറ സഹോദരങ്ങളും;

وَأَصْحَٰبُ ٱلْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ ٱلرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ﴿١٤﴾

14 'ഐക്കത്തി'ൻെറ [മരക്കാവിൻെറ] ആൾക്കാരും, 'തുബ്ബഇ'ൻെറ ജനതയും; എല്ലാവരും തന്നെ, റസൂലുകളെ വ്യാജമാക്കി. അതിനാൽ, എൻെറ താക്കീത് (അവരിൽ) യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നു.

---

12 كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി. قَبْلَهُمْ ഇവരുടെ (അവരുടെ) മുമ്പ്. قَوْمُ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനത. وَأَصْحَابُ الرَّسِّ റസ്സുകാരും. وَثَمُودُ ഥമൂദും. 13 وَعَادٌ ആദും. وَفِرْعَوْنُ ഫിർഔനും. وَإِخْوَانُ لُوطٍ ലൂത്വിൻെറ സഹോദരങ്ങളും. 14 وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ഐക്കത്തുകാരും. وَقَوْمُ تُبَّعٍ തുബ്ബഇൻെറ ജനതയും. كُلٌّ എല്ലാവരും. كَذَّبَ കളവാക്കി. الرُّسُلَ റസൂലുകളെ, ദൂതന്മാരെ. فَحَقَّ അതിനാൽ യഥാർത്ഥമാക്കി, ന്യായമായി, അർഹമായി. وَعِيدِ എൻെറ താക്കീത്.

الرس (റസ്സു) എന്ന വാക്കിനു കെട്ടിപ്പടുക്കാത്ത കിണർ എന്നർത്ഥമുണ്ട്. ഏതോ ഒരു കിണറ്റിൻെറ-അഥവാ വെള്ളതാവളത്തിൻെറ-അടുക്കൽ വസിച്ചിരുന്ന ഒരു ജനതയായിരുന്നു 'റസ്സുകാർ' (اصحاب الرس) എന്നും, അതല്ല 'റസ്സു' എന്ന പേരിലുള്ള ഒരു രാജ്യക്കാരാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, ഇവരും മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു ജനത തന്നെ ശുഐബ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയായിരുന്നു'ഐകത്തു' കാർ (اصحاب الايكة) മരക്കാവു എന്നാണ് ആ വാക്കിനർത്ഥം. മരങ്ങൾ ധാരാളമുള്ളതായിരുന്നു അവരുടെ വാസസ്ഥലം. യമനിലെ ഒരു പ്രാചീന രാജകുടുംബത്തിലെ സദ്‌വൃത്തനായ ഒരു രാജാവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് (تبع) 'തുബ്ബഉ്' എന്നുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സൂ: ദുഖാൻ 37ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്). സത്യനിഷേധത്തിൽനിന്നു പിൻമാറാത്തപക്ഷം ഇങ്ങിനെയുള്ള സമുദായങ്ങളുടെ അനുഭവം ഈ നിഷേധികൾക്കും വന്നേക്കുമെന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുകയാണ്:

أَفَعَيِينَا بِٱلْخَلْقِ ٱلْأَوَّلِ ۚ بَلْ هُمْ فِى لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾

15 അപ്പോൾ, ഒന്നാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കൽ കൊണ്ട് നാം കുഴങ്ങിപ്പോയോ?! (ഇല്ല-) എങ്കിലും ഇവർ, പുതിയ ഒരു സൃഷ്ടിപ്പിനെക്കുറിച്ചു ആശങ്കയിലാണ്.

---

15 أَفَعَيِينَا അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നാം കുഴങ്ങിയോ, ക്ഷീണിച്ചോ. بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ഒന്നാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കൽകൊണ്ട്. بَلْ هُمْ എങ്കിലും അവർ. فِي لَبْسٍ സന്ദേഹത്തിലാണ്, ആശങ്കയിലാണ്, ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാണ്. مِّنْ خَلْقٍ ഒരു സൃഷ്ടിക്കലിനെക്കുറിച്ച്. جَدِيدٍ പുതുതായ.

മനുഷ്യനെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചതു നാം തന്നെയാണല്ലോ. അതു നിമിത്തം നമുക്കു വല്ല ക്ഷീണമോ കുഴക്കോ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടാമതു ജീവിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്കു പ്രയാസമാണെന്നു കരുതാമായിരുന്നു. പക്ഷെ അതുമൂലം നമുക്കു യാതൊരു ക്ഷീണവും പറ്റിയിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കെ എനിയൊരു പുതിയ ജീവിതംകൂടി അവർക്കു നൽകുന്നതിൽ നമുക്കു യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല. പക്ഷെ, അവർ വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കാതെ സന്ദേഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്.

വിഭാഗം-2

وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِۦ نَفْسُهُۥ ۖ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ ٱلْوَرِيدِ ﴿١٦﴾

16 തീർച്ചയായും, മനുഷ്യനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു; അവന്റെ മനസ്സ് യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു മന്ത്രിക്കുന്നുവോ അത് നാം അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനിലേക്ക് നാം (അവന്റെ) കണ്ഠനാഡിയെക്കാൾ അടുത്തവനുമത്രെ;-

إِذْ يَتَلَقَّى ٱلْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ ٱلْيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٧﴾

17 (അതെ) വലഭാഗത്തും, ഇടഭാഗത്തും (വേറിട്ടു പോകാതെ) ഇരുന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ട് ഏറ്റെടുക്കുന്നവർ ഏറ്റെടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന (അതേ) സന്ദർഭത്തിൽ!

مَّا يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾

18 തയ്യാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മ വീക്ഷകർ തന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു വാക്കും അവൻ ഉച്ചരിക്കുകയില്ല.

---

16 وَلَقَدْ خَلَقْنَا തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചു. الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ. وَنَعْلَمُ നാം അറിയുകയും ചെയ്യും. مَا യാതൊന്ന്. تُوَسْوِسُ بِهِ അതനെപ്പറ്റി മന്ത്രിക്കും, ദുർമന്ത്രണം ചെയ്യും. نَفْسُهُ അവന്റെ മനസ്സ്. وَنحْنُ നാം. أَقْرَبُ ഏറ്റം അടുത്തവനാണ്. إِلَيْهِ അവനിലേക്ക്. مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ കണ്ഠനാഡിയെക്കാൾ. 17 إِذْ يَتَلَقَّى ഏറ്റെടുക്കുന്ന സന്ദർഭം. الْمُتَلَقِّيَانِ രണ്ട് ഏറ്റെടുക്കുന്നവർ. عَنِ الْيَمِينِ വലഭാഗത്ത്. وَعَنِ الشِّمَالِ ഇടഭാഗത്തും. قَعِيدٌ ഇരിക്കുന്നവരായ, ഇരുത്തക്കാരായ. 18 مَا يَلْفِظُ അവൻ ഉച്ചരിക്കുക (മൊഴിയുക) യില്ല. مِن قَوْلٍ ഒരു വാക്കും. إِلاَّ لَدَيْهِ അവന്റെ അടുക്കൽ ഇല്ലാതെ. رَقِيبٌ ഒരു വീക്ഷകൻ, സൂക്ഷ്മവീക്ഷണം ചെയ്യുന്നവർ. عَتِيدٌ തയ്യാറുള്ള, സന്നദ്ധരായ.

മനുഷ്യന്റെ കഴുത്തിൽ ഇരുവശങ്ങളിലുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രണ്ടു പ്രധാന രക്തനാഡികളിൽ ഓരോന്നിന്നും وريد (കണ്ഠനാഡി) എന്നു പറയുന്നു. മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന രഹസ്യങ്ങൾപോലും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. അവന്റെ ജീവന്റെ നിലനിൽപിനു അനുപേക്ഷണീയമായ അവന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട അംശത്തെക്കാളും അടുത്ത ബന്ധമാണ് അല്ലാഹുവിനു അവനോടുള്ളത്. അതോടുകൂടി, അവന്റെ വലത്തും, ഇടത്തും സദാ ഇരുപ്പുറപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ ചെയ്തികൾ ഒന്നൊഴിയാതെ രണ്ടാളുകൾ വീക്ഷിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തി കൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. അവരുടെ വീക്ഷണത്തിലും സാന്നിദ്ധ്യത്തിലുമായിട്ടല്ലാതെ ഒരക്ഷരം ഉരിയാടുവാൻ പോലും മനുഷ്യനു കഴിവില്ല എന്നു സാരം.

മനുഷ്യന്റെ നൻമതിൻമകളെ രേഖപ്പെടുത്തുവാനായി അല്ലാഹു നിയോഗിച്ച മലക്കുകളെപ്പറ്റിയാണ് 'ഏറ്റെടുക്കുന്ന രണ്ടുപേർ' (المتلقيان) എന്നു പറഞ്ഞത്. അതായതു നൻമ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മലക്കും തിൻമ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന മലക്കും. അവന്റെ ഓരോ ചെയ്തിയും-അതെത്ര

നിസ്സാരമായാലും ശരി-അവർ എഴുതിയെടുത്തു ആ രേഖയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:وان عليكم الحافظين كراما كاتبين يعلمون ما تفعلون الانفطار (സാരം: നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെമേൽ ചില കാവൽക്കാരുണ്ട്, അതായത് എഴുത്തുകാരായ ചില മാന്യൻമാർ. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു അവർ അറിയുന്നതാണ്. (സൂ: ഇൻഫിത്വാർ).انا كنا نستنسخ ما كنتم تعلمون الجاثية നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നിശ്ചയമായും നാം എഴുതിയെടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. (സൂ: ജാഥിയ:) بلى ورسلنا لديهم يكتبون الزخرف (ഇല്ലാതെ, നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ അവരുടെ അടുക്കൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (സൂ: സുഖ്റുഫ്) എന്നാൽ, മലക്കുകളുടെ എഴുത്തിൻെറ സ്വഭാവമെന്താണ്? ഏതിലാണ് അവർ എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുക? ഇതൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അദൃശ്യകാര്യങ്ങളത്രെ അവ.

16-ാം വചനത്തിൻെറ അന്ത്യഭാഗവും 17-ാം വചനവും തമ്മിൽ ഘടനാപരമായ വാചകബന്ധം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടും, അല്ലാതെയും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്നു വെക്കുമ്പോൾ ആശയം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: 'മലക്കുകൾ മനുഷ്യൻെറ വലവും ഇടവും ഇരുന്നു അവൻെറ കർമ്മങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതേസമയത്തു അല്ലാഹുവിനു അതിൻെറ ആവശ്യമില്ലതാനും. കാരണം, അവൻ മനുഷ്യനോടു അവൻെറ ജീവനാഡിയെക്കാൾ അടുപ്പമുള്ളവനാണ്.' രണ്ടു ആയത്തുകളും തമ്മിൽ ഘടനാബന്ധമില്ലെന്നു വെക്കുമ്പോൾ, 17-ാം വചനത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ--പല ആയത്തുകളിലും കാണാവുന്നതു പോലെ-'ഓർക്കുക' (اذكر) എന്നോ മറ്റോ സങ്കൽപിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. الله اعلم

19 മരണലഹരി യാഥാർത്ഥ്യവുംകൊണ്ട് വരുന്നതാണ്.; 'യാതൊന്നിൽനിന്ന് നീ ഒഴിഞ്ഞു മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതത്രെ ഇത്.' (എന്നു പറയപ്പെടും).	وَجَآءَتۡ سَكۡرَةُ ٱلۡمَوۡتِ بِٱلۡحَقِّۖ ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنۡهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾

19 وَجَاءَتْ വരും, വന്നു. سَكْرَةُ الْمَوْتِ മരണത്തിൻെറ ലഹരി, അബോധാവസ്ഥ. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ്യവുംകൊണ്ട്. ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ. مَا യാതൊന്നു, ഒരു കാര്യമാണ്. كُنتَ مِنْهُ അതിനെക്കുറിച്ച് നീ ആയിരുന്ന. تَحِيدُ തെറ്റിപ്പോകുക, ഒഴിഞ്ഞുമാറുക.

മരണവേളയിൽ ഭൗതികകാഴ്ചകൾ കണ്ണിൽനിന്നു മറയുകയും, അതോടൊപ്പംതന്നെ, മുമ്പില്ലാത്ത കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രവാചകൻമാർ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നു അപ്പോൾ അവനു ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതു ഖിയാമത്തു നാളിലായിരിക്കും. അതാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്:-

20 കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടും; അതത്രെ, താക്കീതിൻെറ [താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്ന] ദിവസം!	وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِۚ ذَٰلِكَ يَوۡمُ ٱلۡوَعِيدِ ﴿٢٠﴾
21 എല്ലാ ദേഹവും (അഥവാ ആത്മാവും) തന്നെ, അതിൻെറകൂടെ (അതിനെ) തെളിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരാളും, സാക്ഷിയും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ട് ('മഹ്ശറി'ൽ) വരുന്നതാണ്.	وَجَآءَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّعَهَا سَآئِقٞ وَشَهِيدٞ ﴿٢١﴾

20 وَنُفِخَ ഊതപ്പെടും, ഊതപ്പെട്ടു. فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ. ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ. يَوْمُ

الْوَعِيدِ താക്കീതിന്‍െറ ദിവസം. 21 وَجَاءَتْ വരും, വന്നു. كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹവും, ആത്മാവും (ആളും). مَّعَهَا അതിന്‍െറ കൂടെയുണ്ടായിരിക്കും. سَائِقٌ ഒരു തെളിക്കുന്നവര്‍. وَشَهِيدٌ സാക്ഷിയും.

ഓരോ ആളെയും അഖിലസൃഷ്ടികളുടെ മഹാ സമ്മേളനമാകുന്ന 'മഹ്ശറി'ലേക്കു മലക്കുകള്‍ ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് سائق (തെളിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ആള്‍) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഓരോരുവന്‍െറയും നന്‍മതിന്‍മകളെ തെളിവു നല്‍കി സ്ഥാപിക്കുന്ന സാക്ഷികളും അവരോടൊന്നിച്ചുണ്ടായിരിക്കും. ഈ സാക്ഷി (شهيد) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മുജാഹിദ് (رحمه الله) മുതലായവര്‍ പറഞ്ഞതുപോലെ, മലക്കുകളോ അല്ലെങ്കില്‍ മറ്റു പ്രകാരത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും തെളിവുകളോ ആകാവുന്നതാണ്. الله اعلم

22 ''തീര്‍ച്ചയായും ഇതിനെക്കുറിച്ച് നീ അശ്രദ്ധയിലായിരുന്നു; ഇപ്പോള്‍, നിനക്ക് നിന്‍െറ മൂടി [മറ] നാം തുറന്ന് (നീക്കി) തന്നിരിക്കുന്നു. ആകയാല്‍, നിന്‍െറ കാഴ്ച ഇന്ന് മൂര്‍ച്ചയുള്ളതാകുന്നു'' എന്ന് പറയപ്പെടും).

لَّقَدْ كُنتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿٢٢﴾

22 لَقَدْ كُنتَ തീര്‍ച്ചയായും നീയായിരുന്നു. فِي غَفْلَةٍ അശ്രദ്ധയില്‍. مِّنْ هَذَا ഇതിനെപ്പറ്റി. فَكَشَفْنَا ഇപ്പോള്‍ നാം തുറന്നു (നീക്കി). عَنكَ നിന്നില്‍നിന്ന്. غِطَاءَكَ നിന്‍െറ മൂടി. فَبَصَرُكَ ആകയാല്‍ നിന്‍െറ കാഴ്ച, കണ്ണ്. الْيَوْمَ ഇന്ന്. حَدِيدٌ മൂര്‍ച്ചയുള്ളതാണ്.

മരണത്തെത്തുടര്‍ന്നു വരുവാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചൊന്നും നിനക്കു ബോധവും ചിന്തയുമില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ അതെല്ലാം മൂടപ്പെട്ടു കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോള്‍ മറയൊക്കെ നീങ്ങി മുഴുവനും നേരില്‍ കണ്ടനുഭവിക്കാറായി എന്നു സാരം. ഒരു യാഥാര്‍ത്ഥ്യം ഈ വചനത്തില്‍നിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ ഭൗതികജീവിതത്തില്‍ മനുഷ്യന്‍െറ കാഴ്ചക്ക്-കാഴ്ചക്കു മാത്രമല്ല, മറ്റെല്ലാ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങള്‍ക്കും തന്നെ-വളരെ പരിമിതമായ തോതിലേ കാര്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കഴിവു നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. അവന്‍െറ ചുറ്റുപാടിലായി സദാ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന നിരവധി യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളെ കാണുവാനോ, മനസ്സിലാക്കുവാനോപോലും അവനു സാധിക്കുന്നില്ല. ഈ ഭൗതിക ലോകവുമായുള്ള ബന്ധം വേര്‍പെടുന്നതോടുകൂടി മുമ്പ് അവനു കണ്ടറിയുവാന്‍ കഴിയാതിരുന്ന പലതും കണ്ടറിയുവാന്‍ കഴിയുന്നു. താന്‍ നിത്യേന ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വായുപോലും മനുഷ്യന്‍െറ കണ്ണിനു ഗോചരമല്ല. അടുത്തു കാണുമ്പോള്‍ വളരെ വലുതായിക്കാണുന്ന ഒരു വസ്തു കുറെ അകന്നുപോകുന്നതോടെ അവന്‍െറ കാഴ്ചയില്‍ ചെറുതായിത്തീരുന്നു. ഒടുക്കം അതു അദൃശ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഒരു കടലാസ്സുതുണ്ട് കണ്‍മുമ്പില്‍ പിടിക്കുന്നതോടെ ലോകം മുഴുവനും അവന്‍െറ കാഴ്ചയില്‍ നിന്നു മറഞ്ഞുപോകുന്നു. ഇതിനു പ്രകൃതിപരമായ കാരണങ്ങള്‍ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും ശരി, ഏതോ ചില തടസ്സങ്ങള്‍ മനുഷ്യന്‍െറ കാഴ്ചയെ പരിമിതമാക്കുന്നുണ്ടെന്നു നിഷേധിക്കാന്‍ വയ്യ. ഈ തടസ്സങ്ങളാകുന്ന മറകള്‍ നീക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, അതുവരെ ഊഹിക്കുവാന്‍ പോലും കഴിയാത്ത യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങള്‍ മനുഷ്യനു കാണുവാന്‍ കഴിഞ്ഞേക്കും. ഉറങ്ങുന്നവന്‍ സ്വപ്നത്തിലും ചില പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള രോഗികള്‍ അവരുടെ അബോധാവസരത്തിലും കാണാറുള്ള ആശ്ചര്യകരങ്ങളായ കാഴ്ചകളില്‍നിന്നു ഇപ്പറഞ്ഞ യാഥാര്‍ത്ഥ്യം കുറെയൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം.

وَقَالَ قَرِينُهُۥ هَـٰذَا مَا لَدَىَّ عَتِيدٌ ﴿٢٣﴾

23 അവന്‍റെ കൂട്ടുകാരന്‍ പറയും: ''ഇതാ, എന്‍റെ അടുക്കല്‍ തയ്യാറായിട്ടുള്ളത്!''

أَلْقِيَا فِى جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٢٤﴾

24 (കല്‍പനയുണ്ടാകും:) ''ദുര്‍വ്വാശിക്കാരായ നന്ദികെട്ടവരെ (അഥവാ നിഷേധികളെ)യെല്ലാം നിങ്ങള്‍ 'ജഹന്നമി'ല്‍ [നരകത്തില്‍] ഇട്ടേക്കുവിന്‍,-

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿٢٥﴾

25 ''(അതെ) നന്‍മയെ മുടക്കുന്നവനും, അതിക്രമിയും, സംശയാലുവുമായ (എല്ലാവരെയും)!-

ٱلَّذِى جَعَلَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَـٰهًا ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِى ٱلْعَذَابِ ٱلشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾

26 ''അതായത്, അല്ലാഹുവോടൊപ്പം വേറെ ആരാധ്യനെ [ദൈവത്തെ] ഉണ്ടാക്കിയവനെ. അതിനാല്‍, നിങ്ങളവനെ കഠിനമായ ശിക്ഷയില്‍ ഇട്ടേക്കുവിന്‍!''

---

23 وَقَالَ പറയും. قَرِينُهُ അവന്‍റെ കൂട്ടാളി, തുണക്കാരന്‍. هَذَا مَا ഇതാ യാതൊന്ന്. لَدَيَّ എന്‍റെ അടുക്കല്‍. عَتِيدٌ തയ്യാറായ. 24 أَلْقِيَا ഇട്ടേക്കുവിന്‍. فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമില്‍. كُلَّ كَفَّارٍ എല്ലാ നന്ദികെട്ടവരെ (അവിശ്വാസികളെ)യും. عَنِيدٍ ദുര്‍വ്വാശിക്കാരായ, ശഠിച്ചുനില്‍ക്കുന്ന. 25 مَنَّاعٍ മുടക്കുന്നവനായ, തടയുന്ന. لِّلْخَيْرِ നന്മയെ, നല്ലകാര്യത്തെ. مُعْتَدٍ അതിക്രമിയായ, ക്രമം തെറ്റിയ. مُّرِيبٍ സംശയാലുവായ, സന്ദേഹക്കാരനായ. 26 الَّذِي جَعَلَ അതായത് ആക്കിയവന്‍. مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവോടൊപ്പം, കൂടെ. إِلَٰهًا آخَرَ വേറെ ഇലാഹിനെ, ദൈവത്തെ. فَأَلْقِيَاهُ അതിനാല്‍ അവനെ ഇട്ടേക്കുവിന്‍. فِي الْعَذَابِ ശിക്ഷയില്‍. الشَّدِيدِ കഠിനമായ.

23 ാം വചനത്തില്‍ 'കൂട്ടുകാരന്‍' (قرينة) എന്നു പറഞ്ഞതു മേല്‍ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം നന്‍മതിന്‍മകളെ രേഖപ്പെടുത്തുവാന്‍ ഏല്‍പിക്കപ്പെട്ട മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിയ രേഖ 'മഹ്ശറി'ല്‍ ഹാജരാക്കുമെന്നുസാരം. അതല്ല, മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരുന്ന പിശാചിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ 'കൂട്ടുകാരന്‍' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പറയുന്നുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചു 'എന്‍റെ അടുക്കല്‍ തയ്യാറായതു ഇതാ' (هذا ما لدى عتيد) എന്ന വാക്യത്തിന്‍റെ സാരം, 'ഞാന്‍ വഴിപിഴപ്പിച്ചു നരകശിക്ഷക്കു തയ്യാറാക്കിയവന്‍ ഇതാ' എന്നായിരിക്കും. പക്ഷേ അടുത്ത 27-ാം വചനത്തില്‍ പറയുന്ന കൂട്ടുകാരന്‍ പിശാചാണെന്നുള്ളതില്‍ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. അതേസമയത്തു 23 ാം വചനത്തിലെ കൂട്ടുകാരന്‍റെ പ്രസ്താവനയും 27-ാം വചനത്തിലെ കൂട്ടുകാരന്‍റെ പ്രസ്താവനയും തമ്മില്‍ യോജിപ്പു കാണുന്നില്ലതാനും. അതുകൊണ്ടു 23-ാം വചനത്തിലെ കൂട്ടുകാരനും, 27-ാം വചനത്തിലെ കൂട്ടുകാരനും ഒന്നല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 24-ാം വചനത്തില്‍ 'ഇട്ടേക്കുവിന്‍' (القيا) എന്നു ദ്വിവചന (تثنية) രൂപത്തിലുള്ള കല്‍പന 21-ാം വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ടുകൂട്ടരേ-മനുഷ്യനെ തെളിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നവരേയും സാക്ഷിയായി വരുന്നവരേയും-അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണ്. അവരാണല്ലോ വിചാരണാനിലയത്തിലേക്കു അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതും, അവന്‍റെ കര്‍മ്മങ്ങള്‍ക്കു സാക്ഷ്യം നല്‍കുന്നതും.

നരകശിക്ഷക്കു ഇരയാകുവാനുള്ള കാരണങ്ങളെ അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളില്‍ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു: അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദികേടുകാണിക്കുക, സത്യത്തിനെതിരെ ദുര്‍വ്വാശി പിടിക്കുക, സല്‍ക്കാര്യങ്ങള്‍ക്കു തടസ്സം ഉണ്ടാക്കുക, നിയമാതിര്‍ത്തി ലംഘിച്ചു കടക്കുക, സത്യയാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളില്‍ സംശയം ഉണ്ടാക്കിത്തീര്‍ക്കുക ഇവയാണത്. സത്യനിഷേധികളുടെ ഏറ്റവും കടുത്ത ദുസ്വഭാവങ്ങളാണിവ.

27 അവൻെറ കൂട്ടാളി പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞാൻ അവനെ (നേർമാർഗ്ഗം) തെറ്റിച്ചിട്ടില്ല; പക്ഷേ, അവൻ വിദൂരമായ വഴിപിഴവിലായിരുന്നു.''	۞ قَالَ قَرِينُهُۥ رَبَّنَا مَآ أَطۡغَيۡتُهُۥ وَلَٰكِن كَانَ فِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٖ ﴿٢٧﴾
28 അവൻ [അല്ലാഹു] പറയും: ''എൻെറ അടുക്കൽ വെച്ചു നിങ്ങൾ വിവാദം നടത്തേണ്ടാ; നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ മുമ്പേ താക്കീത് നൽകിയിട്ടുണ്ട്.	قَالَ لَا تَخۡتَصِمُواْ لَدَيَّ وَقَدۡ قَدَّمۡتُ إِلَيۡكُم بِٱلۡوَعِيدِ ﴿٢٨﴾
29 ''എൻെറ അടുക്കൽ വാക്ക് മാറ്റപ്പെടുന്നതല്ല; ഞാൻ അടിമകളോട് (ഒട്ടും) അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനല്ലതാനും.''	مَا يُبَدَّلُ ٱلۡقَوۡلُ لَدَيَّ وَمَآ أَنَا۠ بِظَلَّٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ﴿٢٩﴾

---

27 قَالَ قَرِينُهُ അവൻെറ കൂട്ടുകാരൻ പറയും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. مَا أَطْغَيْتُهُ ഞാൻ അവനെ തെറ്റിച്ചിട്ടില്ല, പിഴപ്പിച്ചിട്ടില്ല. وَلَكِن كَانَ എങ്കിലും അവനായിരുന്നു. فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽ, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ. بَعِيدٍ വിദൂരമായ. 28 قَالَ അവൻ പറയും. لاَ تَخْتَصِمُوا നിങ്ങൾ വിവാദം (തർക്കം – വഴക്ക്) നടത്തേണ്ടാ. لَدَيَّ എൻെറ അടുക്കൽ. وَقَدْ قَدَّمْتُ ഞാൻ മുമ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. إِلَيْكُم നിങ്ങൾക്ക്. بِالْوَعِيدِ താക്കീതിനെ. 29 مَا يُبَدَّلُ മാറ്റപ്പെടുകയില്ല. الْقَوْلُ വാക്ക്. لَدَيَّ എൻെറ അടുക്കൽ. وَمَا أَنَا ഞാനല്ലതാനും. بِظَلاَّمٍ (ഒട്ടും) അനീതി (അക്രമം) ചെയ്യുന്നവൻ. لِّلْعَبِيدِ അടിമകളോട്, അടിയാൻമാരോട്.

27-ാം വചനത്തിലെ 'കൂട്ടുകാരൻ' പിശാചുതന്നെ. മനുഷ്യനെ താൻ വഴിപിഴപ്പിച്ചതല്ലെന്നും, അവൻ സ്വയം പിഴച്ചുപോയതാണെന്നും സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ അവൻ കുറ്റത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ദുർമാർഗ്ഗികളും അവരുടെ നേതാക്കളും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന വിവാദങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം മറ്റൊരു വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: وقال الشيطان لما قضي الامر الخ –ابراهيم : ٢٢ (സാരം: കാര്യം തീരുമാനിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ പിശാചു പറയും: അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു യഥാർത്ഥ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു: ഞാനും നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനലംഘനം വരുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. എനിക്കു നിങ്ങളുടെ മേൽ ഒരധികാരശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എനിക്കു ഉത്തരം ചെയ്തു. ആകയാൽ നിങ്ങളെന്നെ ആക്ഷേപിക്കേണ്ട; നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ ആക്ഷേപിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകുന്നവനല്ല; നിങ്ങൾ എനിക്കും സഹായം നൽകുന്നവരല്ല. നിങ്ങൾ മുമ്പു എന്നെ പങ്കുചേർത്തിരുന്നതിനെ ഞാൻ ഇതാ നിഷേധിക്കുകയാണ്........ (സൂ: ഇബ്റാഹീം 22.) കുറ്റവാളികളോടും, അവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ച പിശാചുക്കളോടുമുളള അല്ലാഹുവിൻെറ മറുപടിയാണ് 28, 29 വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

വിഭാഗം-3

30 'ജഹന്നമി'നോട്[നരകത്തോട്] ''നീ നിറഞ്ഞുവോ'' എന്ന് നാം പറയുന്ന ദിവസം! [അന്നാണിതെല്ലാം സംഭവിക്കുക] അത് പറയുകയും ചെയ്യും; ''(ഇനിയും) കൂടുതൽ വല്ലതും ഉണ്ടോ?!''	يَوۡمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ ٱمۡتَلَأۡتِ وَتَقُولُ هَلۡ مِن مَّزِيدٖ ﴿٣٠﴾

30 يَوْمَ نَقُولُ നാം പറയുന്നദിവസം. لِجَهَنَّمَ ജഹന്നമിനോട്. هَلِ امْتَلَأْتِ നീ നിറഞ്ഞുവോ. وَتَقُولُ അതു പറയുകയും ചെയ്യും. هَلْ ഉണ്ടോ. مِن مَّزِيدٍ കൂടുതലായി, വല്ല വർദ്ധനവും.

കുറ്റവാളികളായ ജിന്നുകളെയും, മനുഷ്യരെയുംകൊണ്ടു നരകം നിറക്കുമെന്നു അല്ലാഹു മുമ്പ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (സൂ: സജദഃ 13 നോക്കുക.) കുറ്റവാളികളുടെ ആധിക്യം നിമിത്തമോ, നരകത്തിന്റെ വിശാലക്കുറവു നിമിത്തമോ, ആർക്കും നരകശിക്ഷയിൽ നിന്നു ഒഴിവു കിട്ടുവാനില്ല കുറ്റവാളികളെ മുഴുവനും നരകത്തിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും നരകം ചോദിക്കും: കൂടുതലായി വല്ലതും ഉണ്ടോ?! (هل من مزيد) എന്ന്, അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ. അടുത്ത വചനളിൽ സജ്ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിക്കുന്നു:-

وَأُزْلِفَتِ ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾

31 ഭയഭക്തൻമാർക്ക് സ്വർഗ്ഗം അകലത്തല്ലാത്ത വിധം (വളരെ) സമീപത്തു കൊണ്ടു വരപ്പെടുന്നതുമാണ്.

هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴿٣٢﴾

32 (പറയപ്പെടും:) ''ഇതാ നിങ്ങളോട്-(പേടിച്ചു) മടങ്ങുന്നവരും, കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവർക്കും-വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്.

مَّنْ خَشِىَ ٱلرَّحْمَٰنَ بِٱلْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٣﴾

33 അതായത്, അദൃശ്യമായ നിലയിൽ പരമകാരുണികനെ പേടിക്കുകയും, വിനയം കാണിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ വരുകയും ചെയ്തവർക്ക്.

31 وَأُزْلِفَتِ സമീപത്ത് കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. الْجَنَّةُ സ്വർഗ്ഗം. لِلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തന്മാർക്ക്, സൂക്ഷിക്കുന്നവരിലേക്ക്. غَيْرَ بَعِيدٍ അകലത്തല്ലാതെ. 32 هَذَا ഇതാ, ഇത്, ഇതാണ്. مَا تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. لِكُلِّ أَوَّابٍ എല്ലാ പേടിച്ചു മടങ്ങുന്നവർക്കും. حَفِيظٍ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നവരായ. 33 مَنْ خَشِيَ അതായത് പേടിച്ചവർ. الرَّحْمَنَ പരമകാരുണികനെ. بِالْغَيْبِ അദൃശ്യമായ നിലയിൽ, കാണാതെ. وَجَاءَ വരുകയും ചെയ്തു. بِقَلْبٍ ഹൃദയത്തോടെ. مُّنِيبٍ വിനയം കാണിക്കുന്ന, മടക്കം കാണിക്കുന്ന.

കുറ്റവാളികൾ നരകശിക്ഷ അനുഭവിക്കുവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ മേൽ ആയത്തുകളിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, സജ്ജനങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗീയസുഖം ലഭിക്കുവാനുള്ളകാരണങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങളിലും സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതെ, പാപം ചെയ്യാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെ പേടിച്ചു മടങ്ങുക, അല്ലാഹുവിനെ അങ്ങോട്ടു കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവൻ ഇങ്ങോട്ടു കാണുന്നുവന്നെ ബോധത്തോടെ അവനെ ഭയപ്പെടുക, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ നിഷ്കളങ്കമായ വിനയം അർപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയമുണ്ടായിരിക്കുക ഇവയാണത്. കുറ്റവാളികളെ നരകത്തിലേക്കു പിടിച്ചിടുവാൻ മലക്കുകളോടു കൽപിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, സജ്ജനങ്ങളായ പുണ്യവാൻമാരോടു പറയപ്പെടുന്നതു നോക്കുക:-

ٱدْخُلُوهَا بِسَلَٰمٍ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلْخُلُودِ ﴿٣٤﴾

34 ''(ഹേ, ഭയഭക്തൻമാരെ,) നിങ്ങൾ (സമാധാന) ശാന്തിയോടെ അതിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ.'' അത് സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ ദിവസമാകുന്നു. [അന്നു മുതൽ സ്ഥിര

വാസം ആരംഭിക്കുന്നു]

لَهُم مَّا يَشَآءُونَ فِيهَا وَلَدَيۡنَا مَزِيدٞ ﴿٣٥﴾

35 അതില്‍ അവര്‍ എന്ത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അത് അവര്‍ക്കുണ്ടായിരിക്കും; (മാത്രമല്ല) നമ്മുടെ അടുക്കല്‍ കൂടുതലായുള്ളതും ഉണ്ട്.

---

34 ادْخُلُوهَا അതില്‍ പ്രവേശിക്കുവിന്‍. بِسَلَامٍ ശാന്തിയോടെ, സമാധാനത്തോടെ. ذَٰلِكَ അത്. يَوْمُ الْخُلُودِ സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ ദിവസമാണ്. 35 لَهُم അവര്‍ക്കുണ്ട്. مَّا يَشَاءُونَ അവര്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. فِيهَا അതില്‍. وَلَدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും. مَزِيدٌ കൂടുതലായത്, വര്‍ദ്ധനവ്.

ഏതെങ്കിലും വിധേന അറിവും പരിചയവും ഉള്ളതിനെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണല്ലോ മനുഷ്യനു ആഗ്രഹവും ആവശ്യവും തോന്നുക. സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലാകട്ടെ, ഊഹിക്കുവാനോ നിരൂപിക്കുവാനോ പോലും കഴിയാത്ത വസ്തുക്കള്‍ ധാരാളമുണ്ടുതാനും. അതുകൊണ്ട് അവര്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെല്ലാം അവര്‍ക്കു ലഭിക്കുന്നതിനുപുറമെ, അല്ലാഹു അവന്റെ വകയായി കൂടുതല്‍ വേറെയും നല്‍കുന്നതാകുന്നു എന്നു സാരം. ഈ വചനത്തിലെ അവസാനവാക്യവും 30-ാം വചനത്തിലെ അവസാനവാക്യവും ഒന്നു ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുക. കുറ്റവാളികളായ ആളുകളെ എനിയും കിട്ടുവാനുണ്ടോ എന്നു നരകം ചോദിക്കുന്നു. ഇവിടെയാകട്ടെ, സജ്ജനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുപുറമെ എനിയും പല അനുഗ്രഹങ്ങളും കൂടുതല്‍ തരാമെന്നു അല്ലാഹു അവരോടു അങ്ങോട്ടു പറയുകയാണ്.

അല്ലാഹു അവന്റെ വകയായി കൂടുതല്‍ നല്‍കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിനെ സന്ദര്‍ശിക്കുകയെന്ന മഹാഭാഗ്യമാണെന്നു ഇമാം മുസ്‌ലിം(ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസില്‍ വന്നിട്ടുണ്ട്. സജ്ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനെക്കാള്‍ വലുതായ മറ്റൊരു ഭാഗ്യം ഇല്ലതന്നെ. അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി ഒരു ഹദീസില്‍ നബി(ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'എന്റെ സദ്‌വൃത്തരായ അടിയാന്‍മാര്‍ക്കുവേണ്ടി യാതൊരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും ഒരു മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിലും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്തതും ഞാന്‍ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.' പിന്നീടു ഇതിനു തെളിവായി നബി (ﷺ) സൂ: സജദഃ 17-ാം വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. (ബു; മു.) അവര്‍ക്കുവേണ്ടി ഗോപ്യമായി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കണ്‍കുളുര്‍മ്മകളെപ്പറ്റി ആര്‍ക്കും അറിയാവുന്നതല്ല എന്നത്രെ ആ വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്.

وَكَمۡ أَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُم مِّن قَرۡنٍ هُمۡ أَشَدُّ مِنۡهُم بَطۡشٗا فَنَقَّبُواْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ هَلۡ مِن مَّحِيصٍ ﴿٣٦﴾

36 ഇവരുടെ മുമ്പ് എത്രയോ തലമുറകളെ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു;- അവര്‍ ഇവരെക്കാള്‍ കടുത്ത കയ്യൂക്കുള്ളവരായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവര്‍, നാടുകളില്‍കൂടി കരണ്ടു നോക്കി (അഥവാ പരക്കം പാഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു). ഓടി രക്ഷപ്പെടുന്നവല്ല സ്ഥാനവും ഉണ്ടോ?!

---

36 وَكَمْ എത്രയോ, എത്രയാണ്. أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചു. قَبْلَهُم ഇവരുടെ മുമ്പ്. مِّن قَرْنٍ തലമുറകളെ. هُمْ അവര്‍. أَشَدُّ مِنْهُمْ ഇവരെക്കാള്‍ കഠിനമാണ്, ഊക്കന്‍മാരാണ്, ഊക്കുള്ളവരാണ്. بَطْشًا കയ്യൂക്ക് (ശക്തിയില്‍). فَنَقَّبُوا എന്നിട്ട് അവര്‍ കരണ്ടുനോക്കി, പരതിനടന്നു, പരക്കംപാഞ്ഞു. فِي الْبِلَادِ നാടുകളില്‍, രാജ്യങ്ങളില്‍. هَلْ ഉണ്ടോ. مِن مَّحِيصٍ ഓടിപ്പോകാനുള്ള വല്ല (രക്ഷാ) സ്ഥാനവും.

نقب (നഖ് ഖബ) എന്ന വാക്കിനു 'കരണ്ടു, തുരന്നു ചുഴിഞ്ഞുനോക്കി, സൂക്ഷ്മ പരിശോധന നടത്തി' എന്നിങ്ങിനെയും, 'യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിച്ചു, പരതിനടന്നു, അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു' എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടുപ്രകാരത്തിലുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇവിടെ നൽകപ്പെട്ടു കാണാം. (1) തങ്ങൾക്കു മരണത്തിൽനിന്നോ ശിക്ഷയിൽ നിന്നോ വല്ല രക്ഷയും കിട്ടുമോ എന്നു അവർ നാടുകളിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു പരതിനോക്കി, പക്ഷേ, രക്ഷാമാർഗ്ഗമൊന്നും കിട്ടിയില്ല. (2) അവർ യഥേഷ്ടം ഭൂമിയിൽകൂടി സ്വൈരവിഹാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, ഒടുക്കം അവർക്കു വല്ല രക്ഷാകേന്ദ്രവും ലഭിച്ചുവോ? അല്ലെങ്കിൽ ലഭിക്കുവാനുണ്ടോ? ഇല്ല.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُۥ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى ٱلسَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾

37 നിശ്ചയമായും അതിൽ [മേൽവിവരിച്ചതിൽ] ഓർമ്മിക്കുവാനുള്ള വകയുണ്ട്, യാതൊരുവന്നു ഹൃദയമുണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ (മനഃപൂർവ്വം) സന്നദ്ധനായുംകൊണ്ട് കാതു കൊടുത്തു (കേട്ടു)വോ അങ്ങിനെയുള്ളവന്ന്.

---

37 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. لَذِكْرَىٰ ഉപദേശം, സ്മരണ (ഉറ്റാലോചിക്കാൻ വക). لِمَن യാതൊരുവന്. كَانَ لَهُ അവന്നുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. قَلْبٌ ഹൃദയം. أَوْ أَلْقَى അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഇട്ടു (കൊടുത്ത്). السَّمْعَ കേൾവി (കാത്-ശ്രദ്ധ. وَهُوَ അവർ (ആയിക്കൊണ്ട്). شَهِيدٌ ഹാജറുള്ളവൻ, (സന്നദ്ധൻ).

കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചറിയുവാനും, ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുമുള്ള ബുദ്ധിയോ, തെളിവുകളും ഉപദേശങ്ങളും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ടു മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചുനോക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോ ഇല്ലാത്തവർക്കു എന്തുതന്നെ കേട്ടാലും, എന്തുതന്നെ കണ്ടാലും അതൊന്നും പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ലല്ലോ.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ ﴿٣٨﴾

38 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതിനെയും ആറുദിവസങ്ങളിലായി നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്; (എന്നിട്ട്) യാതൊരു ക്ഷീണവും നമ്മെ തീണ്ടിയിട്ടില്ല.

فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ ٱلْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾

39 എന്നിരിക്കെ, (നബിയേ) ഇവർ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. സൂര്യോദയത്തിനു മുമ്പും, അസ്തമനത്തിന് മുമ്പും നിന്റെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് 'തസ്ബീഹു' [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തുകയും ചെയ്യുക:-

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَٰرَ ٱلسُّجُودِ ﴿٤٠﴾

40 രാത്രിയിൽനിന്നുതന്നെ (കുറച്ചുസമയം) അവനു നീ 'തസ്ബീഹു' ചെയ്യുക; 'സുജൂദി'ന്റെ [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരത്തിന്റെ] പിന്നിലും (ചെയ്യുക).

---

38 وَلَقَدْ خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. وَمَا بَيْنَهُمَا അവ

യുടെ ഇടയിലുള്ളതും. فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ആറുദിവസങ്ങളില്‍. وَمَا مَسَّنَا നമ്മെ സ്പര്‍ശിച്ചത് (തീണ്ടിയതു)മില്ല. مِن لُّغُوبٍ ഒരു കുഴക്കും, ക്ഷീണവും. 39 فَاصْبِرْ എന്നിരിക്കെ (എന്നാല്‍) ക്ഷമിക്കുക. عَلَى مَا يَقُولُونَ അവര്‍ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി. وَسَبِّحْ തസ്ബീഹ് നടത്തുകയും ചെയ്യുക. بِحَمْدِ رَبِّكَ നിന്‍െറ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ച് കൊണ്ട്. قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ സുര്യോദയത്തിന് മുമ്പ്. وَقَبْلَ മുമ്പ്. الْغُرُوبِ അസ്തമനത്തിന് (മുമ്പും). 40 وَمِنَ اللَّيْلِ രാത്രിയില്‍ നിന്ന്(കുറച്ച്). فَسَبِّحْهُ അവന് തസ്ബീഹ് ചെയ്യുക. وَأَدْبَارَ السُّجُودِ സുജൂദിന്‍െറ പിന്നിലും, അവസാനങ്ങളിലും, പുറകിലും.

ആകാശഭൂമികളെ ആറുദിവസങ്ങളില്‍ സൃഷ്ടിച്ചതിന്‍െറ താല്‍പര്യത്തെക്കുറിച്ചു സൂ: സജദ; 4ാം വചനത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചതു ഓര്‍ക്കുക. തസ്ബീഹുകൊണ്ടു ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു നമസ്കാരമാകുന്നു. തസ്ബീഹിനെയും, നമസ്കാരത്തെയും സംബന്ധിച്ചും, അവയക്കു ചില പ്രത്യേകസമയങ്ങള്‍ അല്ലാഹു എടുത്തുപറയുന്നതിലടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂ: റൂം 17,18 വചനങ്ങളിലും മറ്റും നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാമാന്യമായി പറഞ്ഞാല്‍, അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരങ്ങള്‍ വഴിയും മറ്റും അല്ലാഹുവിനു സ്തോത്ര കീര്‍ത്തനങ്ങള്‍ നടത്തേണ്ടുന്ന പ്രധാന സന്ദര്‍ഭങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു-മറ്റു പല ആയത്തുകളിലുമെന്ന പോലെ ഇവിടെയും ഉണര്‍ത്തുന്നത്.

السجود (സുജൂദ്) എന്ന് പറഞ്ഞതു നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയാകുന്നു. നമസ്കാരത്തിനു 'സുജൂദ്' എന്നും 'ദുകൂഉ്' എന്നും, 'ഖിയാമ്' (നിറുത്തം) എന്നും, 'തസ്ബീഹു' എന്നുമൊക്കെ ഖുര്‍ആന്‍ പറയാറുണ്ടെന്നും നാം പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ادبار السجود എന്ന വാക്കിനു സുജൂദിന്‍െറ-അഥവാ നമസ്കാരത്തിന്‍െറ-പിന്നീടു എന്നും, അവസാനത്തില്‍ എന്നും അര്‍ത്ഥം നല്‍പ്പെടാറുണ്ട്. രണ്ടും, പരസ്പരവിരുദ്ധമല്ലതാനും. നമസ്കാരത്തിന്‍െറ അവസാനഭാഗമായ ഇരുത്തത്തിലും, അതില്‍നിന്നു പിരിഞ്ഞ ഉടനെയും പ്രത്യേകം ദിക്റുകളും പ്രാര്‍ത്ഥനകളും നടത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നു നബിചര്യയില്‍നിന്നു വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടതാണല്ലോ.

സുബ്ഹു അല്ലാത്ത നിര്‍ബ്ബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളുടെശേഷം ചെയ്യേണ്ടുന്നതും, നബി (ﷺ) യുടെ ചര്യയില്‍ നിന്നു അറിയപ്പെടുന്നതുമായ ഐച്ഛിക ('സുന്നത്തു') നമസ്കാരങ്ങള്‍ക്കുള്ള പ്രോത്സാഹനമാണ് അതെന്നും ചിലര്‍ക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. വാസ്തവത്തില്‍ ഇതെല്ലാം തന്നെ അടങ്ങുന്നതായിരിക്കാം ഈ വാക്യം. الله اعلم

എങ്കിലും ഇബ്നുകഥീര്‍ (رحمه الله) മുതലായവര്‍ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ-നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സ്തോത്ര കീര്‍ത്തനങ്ങള്‍ നടത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് ഈ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതെന്നു വെക്കുവാന്‍ ഹദീസുകളില്‍ കൂടുതല്‍ ന്യായം കാണുന്നു. ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمه الله) തുടങ്ങിയ പ്രധാന ഹദീസു പണ്ഡിതന്‍മാരെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഹദീസിന്‍െറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു.: 'മുഹാജിറുകളായ സഹാബികളിലെ ദരിദ്രന്മാര്‍ നബി (ﷺ) യോടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്‍െറ റസൂലേ, ഉന്നതമായ പദവികളും വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങളുമെല്ലാം ധനികന്‍മാര്‍ കൈക്കലാക്കുന്നുവല്ലോ! ഞങ്ങളെപ്പോലെ നമസ്കാരവും നോമ്പുമൊക്കെ അവരും ചെയ്യുന്നു. അവര്‍ക്കാണെങ്കില്‍ മിച്ചധനങ്ങളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവര്‍ ധര്‍മ്മവും സമരവും നടത്തുന്നു? അപ്പോള്‍ നബി (ﷺ) അവരോടു പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങള്‍ക്കു മുന്‍കടക്കുവാനും, മറ്റുള്ളവര്‍ നിങ്ങളെക്കാള്‍ യോഗ്യരല്ലാതാകുവാനും ഞാനൊരുകാര്യം പറഞ്ഞുതരാം: എല്ലാ നമസ്കാരത്തിന്‍െറയും പിന്നില്‍ മുപ്പത്തിമൂന്നുവീതം തസ്ബീഹും (سبحان الله) ഹംദും (الحمد لله) തക്ബീറും (الله اكبر) ചൊല്ലുക. (†) പിന്നീടു ഇതുകേട്ടു

† മൂന്നുംകൂടി 99 തികഞ്ഞ ശേഷം لا اله الا الله وحده لا شريك له എന്നു തുടങ്ങുന്ന ദിക്ര്‍ചൊല്ലി 100 തികക്കുകയോ, അല്ലെങ്കില്‍ തക്ബീറിന്‍െറ വാക്യം 34 ആക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും ഹദീസുകളില്‍ വന്നിട്ടുണ്ട്.

ധനികൻമാരായ തങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരും അപ്രകാരം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നു അവർ നബി (ﷺ) യെ ഉണർത്തിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ذلك فضل الله يؤتية من يشاء (അതു അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹമാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ അതു നൽകുന്നു.) ഇതുപോലെ വേറെയും ഹദീസുകൾ കാണാം. ഈ ഹദീസിൽ നമസ്കാരത്തിൻെറ പിന്നിൽ എന്നു പറഞ്ഞതു അതിനുശേഷം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണല്ലോ.

41 (മനുഷ്യാ) അടുത്തസ്ഥലത്തുനിന്ന് വിളിച്ചേക്കുന്ന ഒരാൾ വിളിക്കുന്ന ദിവസത്തെ നീ ചെവിയോർത്തു കൊണ്ടിരിക്കുക!-

وَٱسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ ٱلْمُنَادِ مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾

42 അതായത്, (ആ) ഘോരശബ്ദം അവർ [ജനങ്ങൾ] യഥാർത്ഥമായി കേൾക്കുന്ന ദിവസം! അത് (ഖബ്റുകളിൽ നിന്നുള്ള) പുറപ്പാടിൻെറ ദിവസമത്രെ.

يَوْمَ يَسْمَعُونَ ٱلصَّيْحَةَ بِٱلْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾

---

41 وَاسْتَمِعْ ചെവിയോർക്കുക, ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുക. يَوْمَ يُنَادِ വിളിക്കുന്ന ദിവസം. الْمُنَادِ വിളിക്കുന്നവൻ. مِن مَّكَانٍ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന്. قَرِيبٍ അടുത്ത. 42 يَوْمَ يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കുന്ന ദിവസം. الصَّيْحَةَ ഘോരശബ്ദം, അട്ടഹാസം. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥമായി (കേൾക്കുന്ന) യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച്. ذَلِكَ അത്, അതത്രെ. يَوْمُ الْخُرُوجِ പുറപ്പാടിൻെറ (പുറത്തുവരുന്ന) ദിവസം.

പുനർജീവിതത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വിളി, അഥവാ രണ്ടാമത്തെ കാഹളം ഊത്താണ് വിവക്ഷ. ആ ഘോരശബ്ദം എല്ലാവരും ഒരുപോലെ-അവരവരുടെ അടുത്തുനിന്നു തന്നെ വിളിക്കുന്നതു പോലെ-കേൾക്കുന്നതായിരിക്കും.

43 നിശ്ചയമായും നാംതന്നെ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കുതന്നെയാണ് തിരിച്ചെത്തലും

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِۦ وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا ٱلْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾

44 അവർ (പുറത്തുവരാൻ) ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ, അവരിൽ നിന്നു ഭൂമി പിളർന്നു പോകുന്ന ദിവസം! അതു, നമ്മുടെമേൽ നിസ്സാരമായ ഒരു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടലത്രെ.

يَوْمَ تَشَقَّقُ ٱلْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۚ ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾

---

43 إِنَّا نَحْنُ നിശ്ചയമായും നാംതന്നെ. نُحْيِي നാം ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَنُمِيتُ നാം മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. وَإِلَيْنَا നമ്മിലേക്കുതന്നെയാണ്. الْمَصِيرُ തിരിച്ചുവരവ്, മടങ്ങിയെത്തലും. 44 يَوْمَ تَشَقَّقُ പിളരുന്ന (പൊട്ടിക്കീറുന്ന) ദിവസം. الْأَرْضُ ഭൂമി. عَنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്. سِرَاعًا [2]_പ്പെട്ടവരായ നിലയിൽ. ذَلِكَ അത്. حَشْرٌ ഒരു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടലാണ്, ശേഖരിക്കലാണ്. عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേൽ. يَسِيرٌ നിസ്സാരമായ, എളിയ.

എല്ലാവരും മഹ്ശറിലേക്കു സമ്മേളിക്കുവാനുള്ള ആ വിളി കേൾക്കേണ്ട താമസം! എല്ലാവരും ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റു പുറത്തുവരുവാൻ ധൃതികൂട്ടുന്നു! ഈ അവസരത്തിൽ ഓരോരുത്ത

രും അടക്കംചെയ്യപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ എല്ലാവരെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിച്ചു ഒരേനിലയത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയെന്ന കാര്യം അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒട്ടും പ്രയാസപ്പെട്ടതല്ല; വളരെ നിസ്സാരമത്രെ. സൂ: മആരിജിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: يوم يخرجون الاجداث سراعا كأنهم الى نصب يوفضون – المعارج : ٤٣ (സാരം: ഒരു നാട്ടപ്പെട്ട ഉന്നത്തിലേക്കു ഒഴുകിച്ചെല്ലുന്നുവെന്നോണം അവർ ഖബറുകളിൽനിന്നു ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പറത്തു വരുന്ന ദിവസം.)

نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِجَبَّارٍ ۖ فَذَكِّرْ بِٱلْقُرْءَانِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾

45 അവർ പറഞ്ഞുവരുന്നതിനക്കുറിച്ച് നാം നല്ല വണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു. (നബിയേ,) നീ അവരുടെ മേൽ (നിർബന്ധംചെലുത്തുന്ന) ഒരു സ്വേച്ഛാധികാരിയൊന്നുമല്ലതാനും. ആകയാൽ, എന്റെ താക്കീതു ഭയപ്പെടുന്നവരെ ഖുർആൻ മുഖേന നീ (ഉപദേശം നൽകി) ഓർമ്മിപ്പിക്കുക.

---

45 نَحْنُ നാം. أَعْلَمُ അധികം (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി. وَمَا أَنتَ നീ അല്ലതാനും. عَلَيْهِم അവരിൽ, അവരുടെമേൽ. بِجَبَّارٍ ഒരു സ്വേച്ഛാധികാരി, നിർബന്ധം ചെലുത്തുന്നവൻ. فَذَكِّرْ ആകയാൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക, ഉപദേശം നൽകുക. بِالْقُرْآنِ ഖുർആൻ കൊണ്ട്. مَن يَخَافُ ഭയപ്പെടുന്നവരെ. وَعِيدِ എൻെറ താക്കീതിനെ.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് ആശ്വാസവും സമാധാനവും നൽകുന്നതാണ് ഈ വചനം. അവിശ്വാസികളുടെ വാദകോലാഹലങ്ങളും, നിഷേധങ്ങളുമെല്ലാം അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്. വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ അവൻ എടുത്തുകൊള്ളും. അവർക്കു ഖുർആൻ മുഖേന ഉപദേശം നൽകുക മാത്രമേ നബി (ﷺ) യുടെ മേൽ കടമയുള്ളു. എല്ലാവരെയും നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം സൻമാർഗ്ഗത്തിലെത്തിച്ചേ തീരു എന്ന ബാധ്യതയൊന്നും നബി (ﷺ)ക്കില്ല എന്നു സാരം. انما عليك البلاغ وعلينا الحساب (നിൻെറ മേൽ പ്രബോധനം മാത്രമേ ബാധ്യതയുള്ളു, നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണ് വിചാരണ.)

എൻെറ താക്കീതിനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു ഖുർആൻ മുഖേന ഉപദേശം നൽകി ഓർമ്മിപ്പിക്കുക (فذكر بالقرأن من يخاف وعيد) എന്ന വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ചില കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ഉദാഹരണം: 1) അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും മതത്തെക്കുറിച്ചും ജനങ്ങളെ ബോധവാൻമാരാക്കുന്നതിൽ മറ്റേതിനെക്കാളും ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കുക വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വചനങ്ങളായിരിക്കും. ആവശ്യവും സന്ദർഭവുമനുസരിച്ചു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഹദീസുകൾ മുഖേന അവയ്ക്കു വിശദീകരണവും നൽകാം. ഇന്നത്തെ നീട്ടിവലിച്ച പ്രസംഗങ്ങളെക്കാളും, തൽക്കശാസ്ത്രത്തിൻെറയും യുക്തിവാദങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കൂറ്റൻ പ്രഭാഷണങ്ങളെക്കാളും ഫലപ്രദമാകുക അതാണെന്നു കാണാം. അടിക്കടി ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ കടുത്തുമരവിക്കാത്ത ഹൃദയങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താതിരിക്കുകയില്ല.

2) അല്ലാഹുവിൻെറ താക്കീതുകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഭയപ്പാടുണ്ടാകുന്നവർക്കു മാത്രമേ ഉപദേശം ഫലം ചെയ്യുകയുള്ളു. പേടിപ്പിച്ചറിയിക്കുന്ന കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി. പരലോകവും നരകവും പറഞ്ഞിട്ടു ഇന്നു കാര്യമില്ല എന്നൊക്കെ ചിലർ പറയാറുണ്ട്. അതൊരു വലിയ തത്വമായി ചിലർ കരുതാറുമുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇത്തരം പ്രസ്താവനകൾതന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ

താക്കീതുകളുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കാത്തതിൽ നിന്നു ഉളവാകുന്നതാണെന്നുവേണം പറയുവാൻ. ഏതായാലും, ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ താക്കീതുകളുടെനേരെ കണ്ണടക്കുകയും, അവയെ അവഗണിച്ചു തള്ളുകളയും ചെയ്യുന്നവർ-അവർ ബുദ്ധിജീവികളെന്നു സ്വയം നടിച്ചാലും ശരി-മറ്റു വിധേന ധാർമ്മികബോധമുള്ളവരായിത്തീരുക എന്ന കാര്യം കുറെ വിദൂരമാണ്. യുക്തിന്യായങ്ങളും, തത്വശാസ്ത്രങ്ങളും മുഖേന പ്രതിയോഗിയെ വായടപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാമെങ്കിലും, മാനസാന്തരം വരുത്തി ധാർമ്മിക ബോധം വളർത്തുവാൻ അവ വേണ്ടത്ര പര്യാപ്തങ്ങളല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ പേടിപ്പിച്ചറിയിക്കലിനും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലിനും തന്നെയാണ് അതിനുവേണ്ട സ്വാധീതശക്തിയുള്ളത്. (സൂ: ജാഥിയഃ 6,10 മുതലായവ നോക്കുക.)

3) ഖുർആൻ മുഖേനയുള്ള ഉപദേശം, അല്ലാഹുവിൻെറ താക്കീതുകളെ ഭയപ്പെടുന്നവരെയും അല്ലാത്തവരെയും വേർതിരിക്കുന്നതായിരിക്കും. അഥവാ, ആ ഉപദേശം ഒരാളിൽ ഒട്ടും മാനസാന്തരം വരുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ താക്കീതുകളെ ഭയപ്പെടാത്തവനായിരിക്കും. ഖുർആൻെറ ഭാഷയിൽ അവർ ബുദ്ധിഹീനരും, അന്ധരും, ബധിരരും, മൂകരുമത്രെ. (صم بكم عمى فهم لا يعقلون) അല്ലാഹുവിനും, അവൻെറ ആയത്തുകൾക്കും പുറമെ മറ്റേതൊരു വൃത്താന്തത്തിലാണവർക്കു വിശ്വസിക്കുവാനുള്ളത്!?(فبأى حديث بعد ه يؤمنون) ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ ഉപദേശിച്ചിട്ടു ഫലമില്ല എന്നു സാരം.انما تنذر من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب (പ്രമാണത്തെ പിൻപറ്റുകയും, അദൃശ്യമായ നിലയിൽ പരമകാരുണികനെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു മാത്രമേ നീ മുന്നറിയിപ്പു നൽകേണ്ടതുള്ളു.)

ഖത്താദഃ (ﷺ) പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ നാമും പ്രാർത്ഥിക്കുക:
اللهم اجعلنا ممن يخاف وعيد ك ويرجو موعودك يابر يا رحيم (അല്ലാഹുവേ, നിൻെറ താക്കീതിനെ ഭയപ്പെടുകയും, നിൻെറ വാഗ്ദാനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽ ഞങ്ങളെ നീ ഉൾപ്പെടുത്തേണമേ! നൻമ ചെയ്യുന്നവനേ! കരുണാനിധിയായുള്ളവനേ!) ആമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك الفضل والمنة

51. സൂറത്തു -ദ്ദാരിയാത്ത് سورة الذاريات

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് -വചനങ്ങള്‍-60 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 3

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍.

وَٱلذَّٰرِيَـٰتِ ذَرۡوٗا ﴿١﴾

1 (ശക്തിയായ) പാറ്റല്‍പാറ്റി (വിതറി)ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

1 وَالذَّارِيَاتِ പാറ്റുന്ന (വിതറുന്ന)വ തന്നെയാണ. ذَرْوًا ഒരു (ശക്തിയായ) പാറ്റല്‍.

മണ്ണ് മുതലായ വസ്തുക്കളെ പാറ്റിപ്പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാറ്റുകളെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്യുന്നു.

فَٱلۡحَـٰمِلَـٰتِ وِقۡرٗا ﴿٢﴾

2 എന്നിട്ട്, ഭാരംവഹി(ച്ചുനട)ക്കുന്നവയാണ(സത്യം)!

2 فَالْحَامِلاَتِ എന്നിട്ട് വഹിക്കുന്നവ തന്നെയാണവ. وِقْرًا ഭാരം, കനം.

പിന്നെ, നീരാവിയും, മഴവെള്ളവും വഹിച്ചു സഞ്ചരിക്കുന്ന മേഘങ്ങള്‍കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യുന്നു.

فَٱلۡجَـٰرِيَـٰتِ يُسۡرٗا ﴿٣﴾

3 എന്നിട്ട്, നിഷ്പ്രയാസം സഞ്ചരിക്കുന്നവ തന്നെയാണ(സത്യം)!

3 فَالْجَارِيَاتِ എന്നിട്ട് നടക്കുന്ന (സഞ്ചരിക്കുന്ന)വ തന്നെയാണ. يُسْرًا എളുതായിട്ട്(നിഷ്പ്രയാസം).

പിന്നെ, ജലമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അതിവേഗം ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു സഞ്ചരിക്കുന്ന കപ്പലുകളെക്കൊണ്ടു സത്യംചെയ്യുന്നു.

فَٱلۡمُقَسِّمَـٰتِ أَمۡرًا ﴿٤﴾

4 എന്നിട്ട്, കാര്യം വിഭജിച്ചുകൊടുക്കുന്നവ തന്നെയാണ(സത്യം)!

4 فَالْمُقَسِّمَاتِ എന്നിട്ട് ഭാഗിക്കുന്ന(വിഭജിക്കുന്ന)വ തന്നെയാണ. أَمْرًا കാര്യം.

പിന്നെ, അല്ലാഹുവിന്‍െറ കല്‍പനപ്രകാരം സൃഷ്ടികള്‍ക്കിടയില്‍ കാര്യങ്ങളെ ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുന്ന മലക്കുകളെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യുന്നു.

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٞ ﴿٥﴾

5 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് സാത്യമായുള്ളതു തന്നെ.

6 നിശ്ചയമായും, പ്രതിഫലനടപടി സംഭവിക്കുന്നതും തന്നെ.	وَإِنَّ ٱلدِّينَ لَوَٰقِعٌ ۝٦

5 إِنَّمَا تُوعَدُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. لَصَادِقٌ സത്യമായതുതന്നെ. 6 وَإِنَّ الدِّينَ നിശ്ചയമായും നടപടി (എടുക്കൽ), പ്രതിഫലം. لَوَاقِعٌ സംഭവിക്കുന്നത് തന്നെ.

കാറ്റുകൾ, മേഘങ്ങൾ, കപ്പലുകൾ, മലക്കുകൾ എന്നിവയെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നത് രണ്ടു കാര്യങ്ങളത്രെ. ഒന്ന്: രക്ഷാശിക്ഷകൾ, സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങൾ മുതലായ വാഗ്ദാനങ്ങളും, താക്കീതുകളുമെല്ലാം യഥാർത്ഥങ്ങളാണെന്ന്. രണ്ട്: മരണാനന്തരം ഓരോരുത്തൻെറ ഗുണദോഷകർമ്മങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു തക്കതായ നടപടി എടുക്കുകയും, പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന്. അഥവാ, അവയൊന്നും വെറും ഭീഷണിയോ, ചിലർ തട്ടിമൂളിക്കാറുള്ളതുപോലെ, സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള പ്രോൽസാഹനാർത്ഥം പറയപ്പെടുന്ന അതിശയോക്തികളോ ഒന്നുമല്ല. എല്ലാം തികച്ചും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാകുന്നു എന്നു സാരം.

മേൽകണ്ട നാലു സത്യവാചകങ്ങൾക്കും നാം മുകളിൽകൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് മുൻഗാമികളായ പല മഹാൻമാരും നൽകുന്നത്. അലി (ﷺ), ഉമർ (ﷺ), ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (ﷺ), ഇബ്നു ഉമർ (ﷺ), മുതലായ സഹാബീവര്യൻമാരിൽനിന്നും, മുജാഹിദ് (ﷺ), സഈദുബ്നു ജുബൈർ (ﷺ), ഖത്താദഃ (ﷺ), സുദ്ദീ (ﷺ), ഹസൻ (ﷺ) മുതലായ പല മഹാൻമാരിൽനിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണവ. പ്രമുഖ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളായ ഇബ്നു ജരീറും, ഇബ്നു അബീഹാതിമും (ﷺ)-അവരുടെ സാധാരണ പതിവിൻപടി-ഇതല്ലാതെ വേറെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമില്ല. (كما فى ابن كثير) പക്ഷേ, റാസീ (ﷺ) മുതലായ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു പ്രസ്തുത വാചകങ്ങളിൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെല്ലാം കാറ്റു തന്നെയാണെന്നാകുന്നു. ആദ്യവചനത്തിൽ നീരാവി പാറ്റിപ്പരത്തി മേഘമുണ്ടാക്കുന്ന കാറ്റുകൾ, രണ്ടാമത്തേതിൽ മേഘഭാരം വഹിക്കുന്ന കാറ്റുകൾ, മൂന്നാമത്തേതിൽ മേഘവുമായി അന്തരീക്ഷത്തിൽ സഞ്ചരിുന്ന കാറ്റുകൾ, നാലാമത്തേതിൽ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ മേഘങ്ങളെ എത്തിച്ചു മഴ ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുന്ന കാറ്റുകൾ എന്നിങ്ങിനെയാണ് അവരുടെ വ്യാഖ്യാനം. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. പക്ഷേ, മേൽകണ്ടതുപോലെ പല സഹാബികളും, താബിഉകളും അടങ്ങുന്ന പൗരാണിക മഹാൻമാരുടെ അഭിപായത്തിനാണ് കൂടുതൽ പ്രസക്തിയുള്ളത് എന്നു തീർച്ചയാണ്.

ഇതുപോലെ ഖുർആനിൽ കാണപ്പെടുന്ന എല്ലാ സത്യവാചകങ്ങളിലും നാം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടത് രണ്ടു കാരങ്ങളാണ്. (1) സത്യം ചെയ്തു കൊണ്ടു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യത്തിൽ ഗൗരവവും പ്രാധാന്യവും, 2) ഏതൊന്നിൻെറ പേരിലാണോ സത്യം ചെയ്യപ്പെട്ടതെങ്കിൽ അതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള രഹസ്യങ്ങളും സൂചനകളും. ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കു സാധ്യതയുണ്ടാകുമ്പോൾ ഇതു കൂടുതൽ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. ഖുർആനിലെ സത്യവാചകങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ തത്വരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പല മഹാൻമാരും പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കം ചിലതെല്ലാം സന്ദർഭമനുസരിച്ചു നാമും ചിലപ്പോൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുമുണ്ട്. അടുത്ത വചനം നോക്കുക:

7 (പല) മാർഗ്ഗങ്ങളുള്ളതായ ആകാശം തന്നെയാണ(സത്യം)!	وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلْحُبُكِ ۝٧
8 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ ഭിന്നമായ വാക്കിലാണ് [ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലാണ്] ഉള്ളത്.	إِنَّكُمْ لَفِى قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۝٨

9 തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നവര്‍ അതിനാല്‍ തെറ്റിക്ക പ്പെടുന്നു.	يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ۝٩

7 وَالسَّمَاءِ ആകാശം തന്നെയാണ്. ذَاتِ الْحُبُكِ മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളുള്ള, കെട്ടുറപ്പുള്ള. 8 إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍. لَفِي قَوْلٍ വാക്കില്‍തന്നെയാണ്. مُّخْتَلِفٍ വ്യത്യസ്ത, ഭിന്നമായ. 9 يُؤْفَكُ തെറ്റിക്ക (തിരിക്ക) പ്പെടുന്നു. عَنْهُ അതിനാല്‍, അതില്‍നിന്ന്. مَنْ أُفِكَ തെറ്റിക്കപ്പെട്ടവര്‍.

കണക്കറ്റ നക്ഷത്രഗോളങ്ങളും വന്‍ഗ്രഹങ്ങളും ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന ആകാശത്ത് അവയുടെ സഞ്ചാരപഥങ്ങളും, ഭ്രമണമാര്‍ഗ്ഗങ്ങളുമായി വിവിധതരത്തിലുള്ള അസംഖ്യം മാര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അവയെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതവും അതിസമര്‍ത്ഥവുമായ രീതിയില്‍ അല്ലാഹു സ്ഥാപിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്നു. ഉപരിഗോളങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മനുഷ്യന്‍റെ അറിവ് എത്രതന്നെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശരി, ഉപരിമണ്ഡലത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അതിരറ്റ യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളുടെ പടിവാതില്‍ക്കലെത്തിച്ചേരുവാന്‍ ഇനിയും ബഹുദൂരം അവന്‍ സഞ്ചരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉപരിയാകാശ സംബന്ധമായി ഇന്നോളം മനുഷ്യനു സൂക്ഷ്മമായി സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഓരോ അറിവുംതന്നെ, ലോകസ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മഹത്വത്തെ വിളിച്ചോതുന്നവ മാത്രമാകുന്നു. الحبك എന്ന വാക്കിനു മിക്ക ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചതു പോലെ 'മാര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍' എന്നു അര്‍ത്ഥം കല്‍പച്ചുകൊണ്ടാണ് നാം ഈ വിവരണം നല്‍കിയത്. എന്നാല്‍, ആ വാക്കിനു 'കെട്ടുറപ്പ് ഭംഗി, അഴക്, ദൃഢത' എന്നിങ്ങിനെ വേറെയും അര്‍ത്ഥങ്ങള്‍ കല്‍പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും, ഈ അര്‍ത്ഥങ്ങളെല്ലാം വിരല്‍ചൂണ്ടുന്നതും, അവയെ ആധാരമാക്കിയുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങള്‍ എത്തിച്ചേരുന്നതും ഒരേ വസ്തുതയിലേക്കുതന്നെ. അതെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ സൃഷ്ടി വൈഭവത്തിലേക്കും, കലാ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിലേക്കും തന്നെ! ഈ വഴിക്കു മനുഷ്യചിന്തയെ തിരിച്ചുവിടുവാന്‍ പ്രോല്‍സാഹിപ്പിക്കുന്നതാണ് 7-ാം വചനത്തിലെ സത്യവാചകം.

സത്യനിഷേധികളുടെ നിഷേധം ഏക സ്വരത്തിലുള്ളതല്ല, ഐകരൂപ്യമോ, സ്വഭാവ സ്ഥിരതയോ അതിനില്ല. അതു വിഭിന്ന രീതിയിലും, വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലുമാണ്. ജാലം, കവിത, ജോല്‍സ്യം ഭ്രാന്ത് എന്നിങ്ങിനെ പലപ്പോഴും പലതും അവര്‍ പറയും. സത്യദീക്ഷയില്ലാത്ത ചിന്താശൂന്യന്‍മാരായ ആളുകള്‍ അതുകേട്ടു സത്യത്തില്‍നിന്നു തെറ്റിപ്പിഴച്ചുപോകുന്നു. എന്നല്ലാതെ, സത്യാന്വേഷികളായ ആളുകളൊന്നും അതുമൂലം തെറ്റിപ്പോകുകയില്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞതിന്‍റെ താല്‍പര്യം.

10 (ആ) മതിപ്പിട്ട് (കള്ളം)പറയുന്നവര്‍ കൊല്ലപ്പെടട്ടെ [ശപിക്കപ്പെടട്ടെ]!-	قُتِلَ ٱلْخَرَّٰصُونَ ۝١٠
11 അതായത്. വിഡ്ഢിത്തത്തില്‍ (മുഴുകി) അശ്രദ്ധരായവര്‍.	ٱلَّذِينَ هُمْ فِى غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۝١١

---

10 قُتِلَ കൊല്ലപ്പെടട്ടെ (ശപിക്കപ്പെടട്ടെ). الْخَرَّاصُونَ മതിപ്പിട്ടു (കള്ളം) പറയുന്നവര്‍. 11 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവന്‍. هُمْ അവര്‍. فِي غَمْرَةٍ വിഡ്ഢിത്തത്തില്‍, (അജ്ഞതയുടെ) മൂടലില്‍. سَاهُونَ അശ്രദ്ധരാണ്, ബോധരഹിതരാണ്.

'നശിക്കട്ടെ', 'തുലയട്ടെ' എന്നൊക്കെ പറയാറുള്ളതുപോലെയുള്ള ഒരു ശാപവാക്യമാണ് قتل (കൊല്ലപ്പെടട്ടെ) എന്ന വാക്ക്. യാതൊരു തെളിവോ ന്യായമോ ഇല്ലാതെ ഊഹിച്ചും മതിപ്പിട്ടും കളളം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണവര്‍. അജ്ഞതയിലും വിഡ്ഢിത്തത്തിലും മുഴുകി അവരുടെ തന്‍റേടവും ബോധവും നശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശാപകോപങ്ങള്‍ക്ക് അവര്‍ പാത്രമായിരിക്കുന്നു.

يَسْـَٔلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلدِّينِ ﴿١٢﴾

12 അവർ ചോദിക്കുന്നു: ''ഏതവസരത്തിലാണ് (ഈ) പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസം?'' എന്ന്.

يَوْمَ هُمْ عَلَى ٱلنَّارِ يُفْتَنُونَ ﴿١٣﴾

13 (നരക) അഗ്നിക്കുമീതെ അവർ പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ദിവസമത്രെ (അതുണ്ടാവുക).

ذُوقُوا۟ فِتْنَتَكُمْ هَـٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾

14 (പറയപ്പെടും) ''നിങ്ങളുടെ പരീക്ഷണം [ശിക്ഷ] നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ! നിങ്ങൾ യാതൊന്നിന് ധൃതിപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതാണിത്,''

---

12 يَسْأَلُونَ അവർ ചോദിക്കുന്നു. أَيَّانَ ഏതവസരത്തിലാണ്, എപ്പോഴാണ്. يَوْمُ الدِّينِ നടപടിയെടുക്കുന്ന (പ്രതിഫലത്തിൻെറ) ദിവസം. 13 يَوْمَ ദിവസം. هُمْ അവർ. عَلَى النَّارِ അഗ്നിയുടെ മീതെ, നരകത്തിൽ. يُفْتَنُونَ പരീക്ഷണംചെയ്യപ്പെടുന്ന. 14 ذُوقُوا ആസ്വദിക്കുവിൻ, രുചിനോക്കുവിൻ. فِتْنَتَكُمْ നിങ്ങളുടെ പരീക്ഷണം. هَذَا الَّذِي ഇത് യാതൊന്നാണ്, ഇതത്രെ യാതൊന്ന്. كُنتُم നിങ്ങളായിരുന്നു. بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ അതിന് നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടും.

'എപ്പോഴാണ് പ്രതിഫലനടപടി എടുക്കുന്ന ദിവസം?!' എന്ന് അവിശ്വാസികൾ പരിഹാസപൂർവ്വം ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചോദിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞതും.

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّـٰتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾

15 നിശ്ചയമായും ഭയഭക്തൻമാർ (സ്വർഗ്ഗ) തോപ്പുകളിലും, അരുവികളിലുമായിരിക്കും;-

ءَاخِذِينَ مَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

16 തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് തങ്ങൾക്കു നൽകിയതിനെ (ഏറ്റു) വാങ്ങിക്കൊണ്ട്. (കാരണം) അവർ അതിനുമുമ്പ് സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു.

---

15 إِنَّ الْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും ഭയഭക്തൻമാർ. فِي جَنَّاتٍ തോപ്പുകളിൽ (സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ) ആയിരിക്കും. وَعُيُونٍ അരുവി(നീരുറവു)കളിലും. 16 آخِذِينَ എടുത്തുകൊണ്ട് (ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ട്). مَا آتَاهُمْ അവർക്ക് നൽകിയതിനെ. رَبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ്. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. قَبْلَ ذَلِكَ അതിന് മുമ്പ്. مُحْسِنِينَ സുകൃതം ചെയ്യുന്നവർ, നന്മ ചെയ്യുന്നവർ.

محسن (മുഹ്സിൻ) എന്നാൽ 'സുകൃതവാൻ, നൻമ ചെയ്യുന്നവൻ, പുണ്യം ചെയ്യുന്നവൻ,' എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥം. മറ്റൊരാൾക്കു നൻമചെയ്യുന്നവനും, സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവനും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഇതിൻെറ ധാതുപദമാകുന്ന احسان (ഇഹ്സാൻ) എന്നതിനു നബി (ﷺ) നൽകിയിട്ടുളള നിർവ്വചനം ഇതാകുന്നു. ان تعبد الله كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك (مسلم) (നീ അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നുവെന്നപോലെ അവനെ നീ ആരാധിക്കുക. നീ അവനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവൻ നിന്നെ കാണുന്നുണ്ട് (മു.) സുകൃതവാൻമാരുടെ ഗുണങ്ങളും അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗവും മറ്റും ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണവും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നിർവ്വചനത്തിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങളുംകൂടി അതിൽ കാണാം

كَانُوا۟ قَلِيلًا مِّنَ ٱلَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٧﴾

17 അല്പ(സമയ)മായിരുന്നു രാത്രിയിൽ നിന്ന് അവർ ഉറങ്ങാറുള്ളത്.

وَبِٱلْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٨﴾

18 നിശാന്ത്യസമയങ്ങളിലാകട്ടെ, അവർ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

وَفِىٓ أَمْوَٰلِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ ﴿١٩﴾

19 അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ ചോദിക്കുന്നവന്നും, (ചോദിക്കുന്നതിന്) തടസ്സം ബാധിച്ചവർക്കും അവകാശവുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

17 كَانُوا അവരായിരുന്നു. قَلِيلاً അല്പം കുറച്ച്. مِّنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽനിന്ന്. مَا يَهْجَعُونَ അവർ ഉറങ്ങുന്നത്. 18 وَبِالْأَسْحَارِ നിശാന്ത്യങ്ങളിൽ, രാത്രി അവസാന യാമങ്ങളിൽ. هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ അവർ പാപമോചനം (പൊറുതി) തേടുകയും ചെയ്യും. 19 وَفِي أَمْوَالِهِمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിലുണ്ട്. حَقٌّ അവകാശം (ഓഹരി). لِّلسَّائِلِ ചോദിക്കുന്നവന്ന്. وَالْمَحْرُومِ തടസ്സം ബാധിച്ചവന്, തടയപ്പെട്ടവന്നും.

മിക്കവരും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, അവർ രാത്രിമുഴുവൻ നിദ്രയിലാണ്ടു സമയം കഴിച്ചിരുന്നില്ല. പലരേയും പോലെ വിനോദശാലകളിലോ ദുർന്നടപ്പുകേന്ദ്രങ്ങളിലോ സമയം ചിലവഴിച്ചിരുന്നുമില്ല. രാത്രി അവർ ഉറങ്ങും. പക്ഷേ അല്പസമയം മാത്രം. ബാക്കി സമയം നമസ്കാരം, ദിക്ർ, ദുആ മുതലായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിലാണവർ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമത്തിലാണല്ലോ എല്ലാവരും സുഖനിദ്ര കൂടുതൽ ആസ്വദിക്കുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ അവരുടെ ശ്രദ്ധ അല്ലാഹുവിനോട്-നമസ്കാരത്തിലോ അല്ലാതെയോ-പാപമോചനം തേടുന്നതിലാണ്. ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ കേവലം കൊള്ളാവുന്ന ആളുകളിൽപോലും കണ്ടേക്കുന്ന ഒരു കുറ്റമത്രെ ലുബ്ധത. ഇവരെ ആ ദോഷവും തീണ്ടിയിട്ടില്ല. സാധുക്കൾക്കും, പാവപ്പെട്ടവർക്കും അവരുടെ ധനത്തിൽ പങ്കുണ്ട്. പങ്കുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, അതവർക്കു അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നും, തങ്ങൾ കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടുന്ന കടമയാണെന്നും അവർ കരുതുന്നു. ചോദിച്ചു വരുന്നവർക്കു മാത്രമല്ല, ബുദ്ധിമുട്ടും ഞെരുക്കവുമുള്ളതോടൊപ്പം ചോദിച്ചുവാങ്ങാൻ കഴിയാതെയാ, അഭിമാനം അനുവദിക്കാതെയോ മുടങ്ങിനിൽക്കുന്നവർക്കും തങ്ങളുടെ ധനത്തിൽ നിന്ന് അവർ പങ്കുനല്കും. അങ്ങിനെ, തങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിനോടുള്ള ബാധ്യതയിലും, സഹസൃഷ്ടികളോടുള്ള ബാധ്യതയിലും അവർ തികച്ചും ബോധവാൻമാരാകുന്നു.

ചോദിച്ചു വരുന്ന ആൾ (السائل) ക്കു അവർ ചോദിച്ച കാരണംകൊണ്ടുതന്നെ സഹായം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. ചോദിച്ചുവാങ്ങലും, യാചിക്കലും മാന്യമായ ഒരു ഏർപ്പാടല്ലെന്നു പരക്കെ എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഇസ്ലാമാകട്ടെ, അതിനെ വളരെ ശക്തിയായി വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, ചോദിക്കപ്പെടുന്ന ആൾ തൻെറ അന്തസ്സും മാന്യതയും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ചോദ്യകർത്താവിൻെറ സ്ഥിതികൾ ചുഴിഞ്ഞന്വേഷണം നടത്തുന്നതു ഭൂഷണമല്ല. 'ചോദിച്ചു വരുന്നവൻ കുതിരപ്പുറത്തു വന്നാലും ശരി, അവന്നൊരു അവകാശമുണ്ട്.' (للسائل حق وان جاء على فرس) എന്നത്രെ നബി(ﷺ) പറയുന്നത്. (അ; ദാ.)

ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടപ്പാടും ഉണ്ടെങ്കിലും അത് അന്യനെ അറിയിക്കാതെ അഭിമാനം സംരക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു വിഷമം സഹിക്കുന്നവരുണ്ട്. മറ്റു ചിലർക്കു അന്യനോടു സഹായമർത്ഥിക്കുന്നതിൽ മടിതോന്നിയില്ലെങ്കിലും-രോഗം മുതലായ ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ-തൻെറ വിഷമാവസ്ഥ മറ്റു സഹോദരൻമാരെ അറിയിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നവരുമുണ്ട്. ഇവർക്കാണ് المحروم (മുടക്കം ബാധിച്ചവൻ അഥവാ ചോദിക്കുന്നതിനു തടസ്സമുള്ളവൻ) എന്നു പറയു

ന്നത്. ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തടയപ്പെട്ടവൻ എന്നും ഈ വാക്കിനു വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇതാണ്: 'മിസ്കീൻ' എന്നാൽ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ യാചിച്ചു നടക്കുന്നവനും ഒരു പിടിയോ, രണ്ടുപിടിയോ, ഒരു കാരക്കയോ, രണ്ടു കാരക്കയോ (കൊടുത്തു) മടക്കിവിടാവുന്നവനുമല്ല. 'മിസ്കിൻ' എന്നാൽ, പരാശ്രയം വേണ്ടാതിരിക്കത്തക്ക ധനം ഇല്ലാതെയും, തനിക്കു ധർമ്മം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം തൻെറ സ്ഥിതി (മറ്റുള്ളവർക്കു) അറിയപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുന്നവനാകുന്നു. (ബു; മു.) വാസ്തവത്തിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണ് محروم എന്നത്. ഈ വകക്കാരെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും അവർക്ക് ആശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്യുകയെന്നതു വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവരുടെയും കഴിവുള്ളവരുടെയും കടമയുമാണിത്. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ സലാം പ്രചരിപ്പിക്കുവിൻ, ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുവിൻ, രക്തബന്ധം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, ജനങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ (രാത്രി) നമസ്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ, നിങ്ങൾക്കു ശാന്തമായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം.'' (തി.)

وَفِي ٱلْأَرْضِ ءَايَٰتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾

20 ദൃഢവിശ്വാസമുള്ളവർക്ക് ഭൂമിയിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ട്.

وَفِيٓ أَنفُسِكُمْ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾

21 നിങ്ങളിൽ തന്നെയുമുണ്ട് (ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ). എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ?!

وَفِي ٱلسَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾

22 ആകാശത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ആഹാരവും [ഉപജീവനമാർഗ്ഗവും], നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുംഉണ്ട്.

فَوَرَبِّ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِنَّهُۥ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ أَنَّكُمْ تَنطِقُونَ ﴿٢٣﴾

23 എന്നാൽ. ആകാശത്തിൻെറയും ഭൂമിയുടെയും രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ(സത്യം)! നിശ്ചയമായും, ഇത്, നിങ്ങൾ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതുപോലെ ഒരു യഥാർത്ഥം തന്നെയാണ് (എന്ന് ഓർമ്മിക്കുക).

---

20 وَفِي ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിലുണ്ട്. آيَاتٌ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. لِّلْمُوقِنِينَ ദൃഢവിശ്വാസികൾക്ക്, ഉറപ്പിക്കുന്നവർക്ക്. 21 وَفِي أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളിൽ തന്നെയും, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിലും ഉണ്ട്. أَفَلَا تُبْصِرُونَ എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ. 22 وَفِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലുണ്ട്, ആകാശത്തിലാണ്. رِزْقُكُمْ നിങ്ങളുടെ ആഹാരം, ഉപജീവനം. وَمَا تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും. 23 فَوَرَبِّ എന്നാൽ റബ്ബ് തന്നെയാണ. السَّمَاءِ ആകാശത്തിൻെറ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَحَقٌّ യഥാർത്ഥം (പരമാർത്ഥം, സത്യം) തന്നെ. مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ നിങ്ങൾ ആണെന്നത് പോലെ. تَنطِقُونَ നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നു (എന്നത്).

മഴയെ ആശ്രയിച്ചാണല്ലോ മനുഷ്യൻെറ ആഹാരം നിലകൊള്ളുന്നത്. മഴ ആകാശത്തു നിന്നു ലഭിക്കുന്നതുമാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആഹാരത്തിൻെറ പ്രധാന ഉപാധിയാണ് മഴയെങ്കിലും, അതിനുപുറമെ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള അദൃശ്യമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വേറെയും ആവശ്യമാകുന്നു. 'നിങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു' എന്നതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മരണശേഷമുള്ള രക്ഷാശിക്ഷകൾ മുതലായവയാണ്'. മനുഷ്യൻ സംസാരിക്കുന്നുവെന്നത് എപ്രകാരം പരമാർത്ഥമാണോ അപ്രകാരം യാതൊരു സംശയത്തിനും അവകാശമില്ലാത്ത പരമാർത്ഥം തന്നെയാണ് ഇപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളും എന്ന് അല്ലാഹു അവനിൽ ആണയിട്ടു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ഹസൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഇത്രയും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു ആണയിട്ടുപറഞ്ഞിട്ടും അതു വിശ്വസിക്കാത്ത മനുഷ്യർ ശപിക്കപ്പെട്ടവർതന്നെ!

വിഭാഗം 2

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَٰهِيمَ ٱلْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾

24 ഇബ്റാഹീമിൻെറ മാന്യാതിഥികളുടെ വർത്തമാനം നിനക്ക് വന്നിട്ടുണ്ടോ?-

إِذْ دَخَلُوا۟ عَلَيْهِ فَقَالُوا۟ سَلَـٰمًا ۖ قَالَ سَلَـٰمٌ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿٢٥﴾

25 അതായത്, അവർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ച സന്ദർഭം. എന്നിട്ട് അവർ 'സലാം' എന്നുപറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''സലാം; അപരിചിതരായ ആളുകൾ!''

24 هَلْ أَتَاكَ നിനക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ. حَدِيثُ വർത്തമാനം, വിഷയം, വൃത്താന്തം. ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിൻെറ അതിഥികളുടെ. الْمُكْرَمِينَ ആദരിക്കപ്പെട്ടതായ (മാന്യരായ). 25 إِذْ دَخَلُوا അതായത് അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ. فَقَالُوا എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു. سَلاَمًا സലാം എന്ന്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. سَلاَمٌ സലാം. قَوْمٌ ഒരു ജനത (ആളുകൾ). مُّنكَرُونَ അറിയപ്പെടാത്ത, അപരിചിതരായ.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ അതിഥികളുടെ സംഭവം ഇവിടെയും, സൂ: ഹിജ്റി (للحجر) ലും അല്ലാഹു സംക്ഷിപ്തമായിട്ടാണ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സൂ: ഹൂദിൽ, സംഭവം കുറെ കൂടി വിശദമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിഥികൾ മലക്കുകളായിരുന്നു. മനുഷ്യ രൂപത്തിലായിരുന്നു അവർ വന്നത്. വരവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കാണാം. ഇസ്ലാമിലെ ഉപചാരക വാക്യമായ സലാമോടു കൂടിയാണ് അവർ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചത്. ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام) സലാം മടക്കി. ആഗതർ ആരാണെന്നും, വരവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ, അതിഥി സൽക്കാരത്തിൽ അതീവ തൽപരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അവരെ സൽക്കരിക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടിനെപ്പറ്റിയാണ് ശ്രദ്ധ പതിച്ചത്.

فَرَاغَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾

26 ഉടനെ, അദ്ദേഹം തൻെറ വീട്ടുകാരുടെ അടുക്കലേക്ക് പതുങ്ങിച്ചെന്നു. എന്നിട്ട്(തടിച്ചു) കൊഴുത്ത ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ (വേവിച്ചു) കൊണ്ടുവന്നു.

فَقَرَّبَهُۥٓ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٧﴾

27 അങ്ങനെ, അത് അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് അടുപ്പിച്ചു [കൊണ്ടുവന്നു]വെച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ തിന്നുകയല്ലേ?!''

26 فَرَاغَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പതുങ്ങിച്ചെന്ന്, ഉപായത്തിൽ തിരിഞ്ഞു, സൂത്രത്തിൽ ചെന്ന്. إِلَى أَهْلِهِ തൻെറ വീട്ടുകാരിലേക്ക്. فَجَاءَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം വന്നു. بِعِجْلٍ ഒരു പശുക്കുട്ടിയുമായി, മൂരിക്കുട്ടനെക്കൊണ്ട്. سَمِينٍ കൊഴുത്ത, തടിച്ച. 27 فَقَرَّبَهُ എന്നിട്ട് അതിനെ അണപ്പിച്ചു (അടുത്തു കൊണ്ടു ചെന്നു). إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. أَلاَ تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുകയില്ലേ, തിന്നുന്നി

ല്ലേ, തിന്നുകൂടേ.

അതിഥികളെ മാന്യമായ നിലയിൽ സ്വീകരിച്ചിരുത്തേണ്ട താമസം, പതുക്കെ ഉപായത്തിൽ വീട്ടുകാരുടെ അടുക്കൽചെന്നു സദ്യവട്ടം തയ്യാറാക്കുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. ആ കാലത്തും, ആ പ്രദേശത്തും ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ഒന്നാണ് പശുക്കുട്ടി-അഥവാ മൂരിക്കുട്ടൻ, ക്ഷണനേരം കൊണ്ടു തടിച്ചുകൊഴുത്ത ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ പാകം ചെയ്തു തയ്യാറാക്കി. ഭക്ഷണം ഒരിടത്തു വെച്ചു അതിഥികളെ അങ്ങോട്ടു വിളിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതെ അവർ ഇരിക്കുന്നിടത്തേക്ക് അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുചെന്നു. 'ഇതു കഴിച്ചേക്കണം' എന്നോ മറ്റോ നിർബ്ബന്ധിച്ചു പറയാതെ, 'തിന്നുകയല്ലേ' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സാദരം അവരെ ഭക്ഷിക്കുവാൻ ക്ഷണിച്ചു. പക്ഷെ സൂ: ഹൂദ് 70ൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, അതിഥികൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ കൈ നീട്ടുന്നില്ല. അപ്പോൾ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കു സംശയവും ഭയവും തോന്നി. ഈ അവസരത്തിൽ, അതിഥികൾ തങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു പരിചയപ്പെടുത്തി. തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതൻമാരാണെന്നും, തങ്ങളുടെ വരവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഇന്നതാണെന്നും അറിയിച്ചു. ഇതിനെപ്പറ്റി തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിലും, അവരോടു പെരുമാറുന്നതിലും, അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിലും കൈകൊള്ളേണ്ടുന്ന പല മര്യാദകൾക്കും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ പെരുമാറ്റത്തിൽ നമുക്കു മാതൃകയുണ്ട്. അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്താലല്ലാതെ, മറഞ്ഞ കാര്യം പ്രവാചകൻമാർക്കു പോലും അറിയുകയില്ലെന്നുള്ളതിനു വ്യക്തമായ ഒരു ഉദാഹരണം കൂടിയാണ് ഈ സംഭവം. മലക്കുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം അവരെ അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ.

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا۟ لَا تَخَفْ ۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَـٰمٍ عَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

28 അപ്പോൾ, അവരെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന് (മനസ്സിൽ) പേടിതോന്നി. അവർ പറഞ്ഞു; ''പേടിക്കേണ്ട!'' അദ്ദേഹത്തിന് ജ്ഞാനിയായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെപ്പറ്റി അവർ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

---

28 فَأَوْجَسَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒളിച്ചുവെച്ചു (മനസ്സിൽതോന്നി). مِنْهُمْ അവരെക്കുറിച്ച്. خِيفَةً പേടി, ഒരു ഭയം. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. لاَ تَخَفْ പേടിക്കേണ്ട. وَبَشَّرُوهُ അവർ അദ്ദേഹത്തിന് സന്തോഷമറിയിക്കയും ചെയ്തു. بِغُلاَمٍ ഒരു ചെറുക്കനെ (ആൺകുട്ടിയെ)പ്പറ്റി. عَلِيمٍ ജ്ഞാനിയായ, അറിവാളനായ.

തങ്ങൾ മലക്കുകളാണെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് ഭക്ഷണം കഴിക്കാത്തതെന്നും മനസ്സിലാക്കിയശേഷം, താങ്കൾക്ക് ഒരു ജ്ഞാനിയായ ആൺകുട്ടി ജനിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന സന്തോഷവാർത്തയും കൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ളതെന്നും അവർ അറിയിച്ചു. വീട്ടുനായകനും അതിഥികളും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഭാഷണം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന വീട്ടു നായിക-ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പത്നിയായ സാറാ (عليها السلام)-ഇതുകേട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

فَأَقْبَلَتِ ٱمْرَأَتُهُۥ فِى صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا

29 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യ (ഉച്ചത്തിൽ) ഒരു ശബ്ദത്തോടെ മുമ്പോട്ടു

وَقَالَتۡ عَجُوزٌ عَقِيمٞ ٢٩

വന്നു. എന്നിട്ടവൾ അവളുടെ മുഖത്തടിച്ചു; (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തു: ''വന്ധ്യയായ ഒരു കിഴവി! [ഇനി ഞാൻ പ്രസവിക്കുകയോ?!]''

قَالُواْ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡعَلِيمُ ٣٠

30 അവർ പറഞ്ഞു: ''അപ്രകാരം തന്നെയാണ് നിൻെറ റബ്ബ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, നിശ്ചയമായും, സർവ്വജ്ഞനായ യുക്തിമാൻ അവൻതന്നെ.''

---

29 فَأَقْبَلَتِ അപ്പോൾ മുമ്പോട്ടുവന്ന്. امْرَأَتُهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ത്രീ (ഭാര്യ). فِي صَرَّةٍ ഒരു (ഉച്ചത്തിലുള്ള) ശബ്ദത്തിലായി (ശബ്ദത്തോടെ). فَصَكَّتْ എന്നിട്ടവൾ അടിച്ചു, തല്ലി. وَجْهَهَا അവളുടെ മുഖത്ത്. وَقَالَتْ പറയുകയും ചെയ്തു. عَجُوزٌ ഒരു കിഴവി, വൃദ്ധ. عَقِيمٌ വന്ധ്യയായ, മച്ചിയായ. 30 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. كَذَلِكِ അപ്രകാരം (തന്നെ). قَالَ رَبُّكِ നിൻെറ റബ്ബ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ. الْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞനായ.

സൂ: ഹൂദിൽ ഈ രംഗം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്: ''അവൾ പറഞ്ഞു: കഷ്ടമേ! (ആശ്ചര്യം!) ഞാൻ പ്രസവിക്കുകയോ?! ഞാനൊരു കിഴവി. ഇതാ വൃദ്ധനായിക്കൊണ്ട് എൻെറ ഭർത്താവും. ഇതൊരു ആശ്ചര്യകരമായ വസ്തുത തന്നെ. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പനയെക്കുറിച്ചു നീ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയോ?! അല്ലാഹുവിമ കാരുണ്യവും, അവൻെറ ആശീർവ്വാദങ്ങളും നിങ്ങളിലുണ്ട്. വീട്ടുകാരേ! നിശ്ചയമായും അവൻ സ്തുത്യർഹനും, മഹത്വമേറിയവനുമാകുന്നു.'' (ഹൂദ്: 72, 73) ഈ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ട പുത്രൻ ഇസ്ഹാഖ് (عليه السلام) നബിയാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പുത്രനായ യഅ്ഖൂബ് (عليه السلام) നബിയെക്കുറിച്ചു ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി (ഹൂദ്: 71.) ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റി സൂ: സ്വാഫ്-ഫാത്ത്; 101 ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മലക്കുകളുടെ വരവിൽ വേറെയും ലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നു ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കുതോന്നിയിരിക്കണം.

ജുസൂഅ് – 27

۞ قَالَ فَمَا خَطۡبُكُمۡ أَيُّهَا ٱلۡمُرۡسَلُونَ ٣١

31 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ(പ്രധാന) വിഷയം എന്താണ്, ഹേ, ദൂതൻമാരേ?''

قَالُوٓاْ إِنَّآ أُرۡسِلۡنَآ إِلَىٰ قَوۡمٖ مُّجۡرِمِينَ ٣٢

32 അവർ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;-

لِنُرۡسِلَ عَلَيۡهِمۡ حِجَارَةٗ مِّن طِينٖ ٣٣

33 ''ഞങ്ങൾ അവരുടെമേൽ കളിമണ്ണു കൊണ്ടുള്ള കല്ലുകൾ വിടുവാൻവേണ്ടി;-

مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلۡمُسۡرِفِينَ ٣٤

34 അതിരുകവിഞ്ഞ ആളുകൾക്കായി നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ (കല്ലുകൾ).''

---

31 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. فَمَا എന്നാൽ (ഇനി) എന്താണ്. خَطْبُكُمْ നിങ്ങളുടെ കാര്യം, പ്രധാന വിഷയം. أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ഹേ ദൂതൻമാരേ. 32 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّا أُرْسِلْنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ

അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. إِلَىٰ قَوْمٍ ഒരു ജനതയിലേക്ക്. مُّجْرِمِينَ കുറ്റവാളി(തോന്നിയവാസി)കളായ. 33 لِنُرْسِلَ ഞങ്ങൾ അയക്കുവാൻ(വിടുവാൻ) വേണ്ടി. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. حِجَارَةً കല്ല്. مِّن طِينٍ കളിമണ്ണിനാലുള്ള. 34 مُّسَوَّمَةً അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ട. عِندَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ. لِلْمُسْرِفِينَ അതിര് വിട്ടവർക്ക്.

ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയാണ് 'കുറ്റവാളികളായ ജനത' (قوم مجرمين) എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആ ജനതയേയും അവർക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയേയും കുറിച്ച് സൂ: ശുഅറാഉ് (160-173) മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു സൂ: ഹൂദിലെ വാചകം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ''അങ്ങനെ, നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, അതിന്റെ-ആ രാജ്യത്തിന്റെ-മുകൾഭാഗം നാം താഴ്ഭാഗമാക്കിക്കളഞ്ഞു. അട്ടിയായ ചൂളക്കല്ലുകളെ അതിന്റെമേൽ നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.'' (فلما جاء امرنا جعلنا عاليها سافلها وامطرنا عليها حجارة من سجيل منضود – هود : ٨٣) അവർക്കായി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരുതരം കല്ലുകളായിരുന്നു അവരിൽ വർഷിച്ചത്-അഥവാ സാധാരണകല്ലുകളായിരുന്നില്ല-എന്നാണ് 34-ാം വചനത്തിൽനിന്നും, സൂ: ഹൂദ് 83ൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത്.الله اعلم

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

35 അങ്ങനെ, അവിടത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവരായി ഉണ്ടായിരുന്നവരെ (മുഴുവനും) നാം പുറത്താക്കി (രക്ഷപ്പെടുത്തി).

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾

36 എന്നാൽ 'മുസ്‌ലിം'കളിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു വീടല്ലാതെ അവിടത്തിൽ നാം കണ്ടെത്തിയില്ല.

وَتَرَكْنَا فِيهَآ ءَايَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾

37 വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നാം അതിൽ അവശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

---

35 فَأَخْرَجْنَا എന്നിട്ട് നാം പുറത്താക്കി, വെളിയിലാക്കി. مَن كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നവരെ. فِيهَا അതിൽ. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന്. 36 فَمَا وَجَدْنَا എന്നാൽ നാം കണ്ടെത്തിയില്ല. فِيهَا അതിൽ. غَيْرَ بَيْتٍ ഒരു വീടല്ലാതെ. مِّنَ الْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളിൽ നിന്നുള്ള. 37 وَتَرَكْنَا فِيهَا അതിൽ നാം വിടുക (അവശേഷിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, അടയാളം. لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ പേടിക്കുന്നവർക്ക്. الْعَذَابَ الْأَلِيمَ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യം കീഴ്മേലായി മറിഞ്ഞതും, അതിനു പ്രത്യക്ഷ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ലൂത്ത് കടലും (ചാവുകടൽ) പരിസരങ്ങളും ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നതും അല്ലാഹുവിനെയും പരലോകശിക്ഷയെയും ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു വമ്പിച്ച ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഒരു ജനതക്കു പൊതുശിക്ഷ വരുമ്പോൾ, ആ ജനതയിലുള്ള പ്രവാചകനെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും രക്ഷിക്കുക അല്ലാഹുവിന്റെ പതിവാകുന്നു. പക്ഷെ, ആ രാജ്യത്തു സത്യവിശ്വാസികളുടെ വീട് ഒന്നുമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അത് ലൂത്ത് (عليه السلام) മേതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീപോലും അവിശ്വാസികളുടെ പക്ഷക്കാരിയായിരുന്നുവെന്നും, അവളും ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടുവെന്നും അല്ലാഹു (26: 171 ലും മറ്റും) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈമാനും ഇസ്‌ലാമും(الايمان والاسلام) ഒന്നുതന്നെയാണോ അല്ലേ എന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തേയും, രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മുതലായവയേയും സംബന്ധിച്ചു സൂ: ഹുജൂറാത്തില്‍ വെച്ചു നാം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. രണ്ടും ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന വാദക്കാര്‍ 35, 36 എന്നീ വചനങ്ങള്‍ തങ്ങള്‍ക്കു തെളിവായി എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ട്. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബി യുടെ വീട്ടുകാരെപ്പറ്റിയാണല്ലോ മുഅ്മിനുകള്‍ (സത്യവിശ്വാസികള്‍) എന്നു 35-ാം വചനത്തിലും, മുസ്‌ലിംകള്‍ എന്നു 36-ാം വചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതാണവരുടെ ന്യായം. യഥാര്‍ത്ഥമായ ഈമാനുള്ളവരെല്ലാം മുസ്‌ലിംകളായിരിക്കുമെന്നു തീര്‍ച്ചയാണ്. പക്ഷെ , ഇസ്‌ലാമുള്ളവരെല്ലാം യഥാര്‍ത്ഥ ഈമാനുള്ളവരായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അവരില്‍ കപടന്‍മാരും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ഈമാന്‍ ഹൃദയത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും, ഇസ്‌ലാം ആ വിശ്വാസമനുസരിച്ചുള്ള പ്രവര്‍ത്തനവുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ ഈ ന്യായം ശരിയല്ല. (കൂടുതല്‍ വിവരം ഹുജൂറാത്ത് 14 ലും, അതിന്‍െറ വിവരണത്തിലും നോക്കുക.)

وَفِى مُوسَىٰٓ إِذْ أَرْسَلْنَـٰهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَـٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

38 മൂസായിലുമുണ്ട് (ദൃഷ്ടാന്തം). അതായത്, സ്പഷ്ടമായ (അധികൃത) ലക്ഷ്യത്തോടു കൂടി നാം അദ്ദേഹത്തെ ഫിര്‍ഔന്‍െറ അടുക്കലേക്ക് അയച്ച സന്ദര്‍ഭം.

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِۦ وَقَالَ سَـٰحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٣٩﴾

39 എന്നിട്ട് അവന്‍ അവന്‍െറ (ശക്തി) ഘടകവുമായി തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. അവന്‍ പറയുകയും ചെയ്തു: ''(മൂസാ) ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരനാണ്, അല്ലെങ്കില്‍ ഒരു ഭ്രാന്തനാണ്'' എന്ന്.

فَأَخَذْنَـٰهُ وَجُنُودَهُۥ فَنَبَذْنَـٰهُمْ فِى ٱلْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾

40 അതിനാല്‍, അവനെയും, അവന്‍െറ സൈന്യങ്ങളെയും നാം പിടിച്ചു അവരെ സമുദ്രത്തില്‍ എറിഞ്ഞു. അവന്‍, ആക്ഷേപാര്‍ഹന്‍ (അഥവാ ആക്ഷേപകരമായതു പ്രവര്‍ത്തിച്ചവന്‍) ആയിരുന്നുതാനും.

---

38 وَفِي مُوسَى മൂസായിലുമുണ്ട്. إِذْ أَرْسَلْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം അയച്ച സന്ദര്‍ഭം. إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിര്‍ഔന്‍െറ അടുക്കലേക്ക്. بِسُلْطَانٍ (അധികൃത) ലക്ഷ്യവമായി, പ്രമാണത്തോടെ. مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ. 39 فَتَوَلَّى എന്നിട്ടവന്‍ പിന്‍തിരിഞ്ഞു, തിരിഞ്ഞുപോയി. بِرُكْنِهِ അവന്‍െറ ഘടകവുമായി, പാര്‍ശ്വത്തോടെ, ശക്തിയുമായി. وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു. سَاحِرٌ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരന്‍. أَوْ مَجْنُونٌ അല്ലെങ്കില്‍ ഭ്രാന്തന്‍ (എന്ന്). 40 فَأَخَذْنَاهُ അപ്പോള്‍ (അതിനാല്‍) അവനെ നാം പിടിച്ചു. وَجُنُودَهُ അവന്‍െറ സൈന്യങ്ങളെയും, പട്ടാളത്തെയും. فَنَبَذْنَاهُمْ എന്നിട്ടവരെ നാം ഇട്ടു, എറിഞ്ഞു. فِي الْيَمِّ സമുദ്രത്തില്‍. وَهُوَ അവന്‍, അവനാകട്ടെ. مُلِيمٌ അക്ഷേപാര്‍ഹനാണ് (താനും).

'പാര്‍ശ്വം, ഭാഗം, പ്രധാനഭാഗം, ഘടകം, ശക്തി' എന്നൊക്കെ അര്‍ത്ഥം വരാവുന്നതാണ് ركن (റുക്ന്‍) എന്ന വാക്ക്. ഫിര്‍ഔന്‍ തന്‍െറ സൈന്യങ്ങള്‍ തുടങ്ങിയ ശക്തിപ്രഭാവത്തില്‍ അഹങ്കരിച്ചുകൊണ്ട് പിന്തിരിഞ്ഞു എന്നോ, അല്ലെങ്കില്‍ അവനും അവന്‍െറ ആള്‍ക്കാരും പിന്തിരിഞ്ഞു എന്നോ താല്‍പര്യം. എല്ലാവരേയും വഴിപിഴപ്പിച്ചതിലുള്ള കാരണക്കാരന്‍ അവനാകകൊണ്ട് ഏറ്റവും വലിയ ആക്ഷേപാര്‍ഹന്‍ അവനാണല്ലോ.

وَفِى عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلرِّيحَ ٱلْعَقِيمَ ﴿٤١﴾

41 'ആദ്' (ജനതയി) ലുമുണ്ട് (ദൃഷ്ടാന്തം). അതായത്, അവരില്‍ വന്ധ്യയായ [ഒട്ടും

ഗുണകരമല്ലാത്ത] കാറ്റിനെ അയച്ച സന്ദർഭം.

مَا تَذَرُ مِن شَىْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَٱلرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾

42 അത് ഏതൊരു വസ്തുവിൽ ചെന്നെത്തിയോ അതിനെ (പഴകിദ്രവിച്ച) തുരുമ്പു പോലെ ആക്കാതെ അത് വിട്ടുകളഞ്ഞിരുന്നില്ല.

وَفِى ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا۟ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾

43 'ഥമൂദ്' (ജനതയി)ലുമുണ്ട് (ദൃഷ്ടാന്തം). അതായത്, ''ഒരു സമയംവരേക്ക് നിങ്ങൾ സുഖഭോഗമെടുത്തു കൊള്ളുവിൻ'' എന്ന് അവരോടു പറയപ്പെട്ട സന്ദർഭം.

فَعَتَوْا۟ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّـٰعِقَةُ وَهُمْ يَنظُرُونَ ﴿٤٤﴾

44 എന്നിട്ട് അവർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ കൽപന വിട്ടേച്ചു ധിക്കരിച്ചു. അതിനാൽ, അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കവെ അവരെ ഇടിത്തീ പിടികൂടി.

فَمَا ٱسْتَطَـٰعُوا۟ مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا۟ مُنتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾

45 അപ്പോൾ അവർക്ക് എഴുന്നേൽക്കുവാൻ [രക്ഷപ്പെടുവാൻ] കഴിവുണ്ടായില്ല; അവർ (സ്വയം) രക്ഷാ നടപടിയെടുക്കുന്നവരായതുമില്ല.

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَـٰسِقِينَ ﴿٤٦﴾

46 മുമ്പ് നൂഹിൻെറ ജനതയെയുംതന്നെ (നശിപ്പിക്കയുണ്ടായി). നിശ്ചയമായും അവർ ദുർന്നടപ്പുകാരായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

41 وَفِي عَادٍ ആദിലുമുണ്ട്. إِذْ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ച സന്ദർഭം. عَلَيْهِمُ അവരിൽ. الرِّيحَ കാറ്റിനെ. الْعَقِيمَ വന്ധ്യയായ (ഗുണകരമല്ലാത്ത, നാശകരമായ). 42 مَا تَذَرُ അത് വിട്ടിരുന്നില്ല. مِن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവെയും. أَتَتْ അത് ചെന്നതായ. عَلَيْهِ അതിൽ, അതിൻമേൽ. إِلاَّ جَعَلَتْهُ അതിനെ ആക്കാതെ. كَالرَّمِيمِ തുരുമ്പ് (പഴകിദ്രവിച്ച വസ്തു) പോലെ. 43 وَفِي ثَمُودَ ഥമൂദിലുമുണ്ട്. إِذْ قِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെട്ട സന്ദർഭം. تَمَتَّعُوا നിങ്ങൾ സുഖഭോഗമെടുക്കുവിൻ, സുഖിക്കുവിൻ. حَتَّى حِينٍ ഒരു സമയംവരേക്ക്. 44 فَعَتَوْا എന്നിട്ടവർ ധിക്കരിച്ചു, ഗർവ്വ് കാട്ടി. عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ കൽപന വിട്ടു. فَأَخَذَتْهُمُ അതിനാൽ, (അപ്പോൾ) അവരെ പിടിച്ചു, പിടികൂടി. الصَّاعِقَةُ ഇടിത്തീ (ഘോരശബ്ദം). وَهُمْ അവർ. يَنظُرُونَ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 45 فَمَا اسْتَطَاعُوا അപ്പോൾ അവർക്ക് കഴിവുണ്ടായില്ല. مِنْ قِيَامٍ എഴുന്നേൽക്കുന്നതിന്ന്. وَمَا كَانُوا അവരായതുമില്ല. مُنتَصِرِينَ രക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവർ, സ്വയം രക്ഷപ്പെടുന്നവർ. 46 وَقَوْمَ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനതയും. مِّن قَبْلُ മുമ്പ്. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. قَوْمًا ഒരു ജനത. فَاسِقِينَ ദുർന്നടപ്പുകരായ, തോന്നിയവാസികളായ.

ഹൂദ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയായ ആദുജനതക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷ ഏഴുരാവും എട്ടു പകലും നീണ്ടുനിന്ന ഭയങ്കരകാറ്റായിരുന്നു. (69:7) അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒട്ടും ഗുണകരമല്ലാത്തതും, അങ്ങേഅറ്റം നാശകരവുമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആ കാറ്റിനെപ്പറ്റി 'വന്ധ്യയായ കാറ്റ്' (الريح العقيم) എന്നു പറഞ്ഞത്. സ്വാലിഹു (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതായായ ഥമൂദു ഗോത്രക്കാർക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒട്ടകത്തെ അവർ അറുത്തു കളഞ്ഞു. അതിനു ശേഷം മൂന്നുദിവസത്തേക്കു അവർക്ക് അവധികൊടുത്തു. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ 'ഒരു സമയം വരേക്കു' (حتى حين) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇവർക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെപ്പറ്റി 11: 67 ൽ ഘോരശബ്ദം (الصيحة) എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇടിത്തീ (الصاعقة) എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും അതിനെക്കുറിച്ചുതന്നെയാകുന്നു. ഈ രണ്ടു ജനതയെ

സംബന്ധിച്ചും, നൂഹ് (ﷺ) നബിയുടെ ജനതയെക്കുറിച്ചും ഇതിനുമുമ്പു പലപ്പോഴും നാം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്.

വിഭാഗം-3

وَٱلسَّمَآءَ بَنَيۡنَٰهَا بِأَيۡيْدٖ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾

47 ആകാശമാകട്ടെ, നാമതിനെ (ശക്തിയും വൈദഗ്ദ്ധ്യവുമാകുന്ന) കരങ്ങളാൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നാം വിപുലമായ കഴിവുള്ളവർ തന്നെയാണുതാനും.

وَٱلۡأَرۡضَ فَرَشۡنَٰهَا فَنِعۡمَ ٱلۡمَٰهِدُونَ ﴿٤٨﴾

48 ഭൂമിയാകട്ടെ, നാമതിനെ (പരത്തി) വിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ (വിരിപ്പ്) വിതാനിച്ചവർ വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്!

وَمِن كُلِّ شَيۡءٍ خَلَقۡنَا زَوۡجَيۡنِ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

49 എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും തന്നെ, രണ്ടു ഇണകളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

فَفِرُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِۖ إِنِّي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٞ مُّبِينٞ ﴿٥٠﴾

50 (പറയുക:) ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് (അഭയാർത്ഥം) ഓടിച്ചെല്ലുവിൻ. നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽനിന്നു സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരനാകുന്നു.

وَلَا تَجۡعَلُواْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَۖ إِنِّي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٞ مُّبِينٞ ﴿٥١﴾

51 അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം മറ്റൊരു ആരാധ്യനെ നിങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരനാകുന്നു.

---

47 وَالسَّمَاءَ ആകാശത്തെ. بَنَيْنَاهَا നാമതിനെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. بِأَيْدٍ കരങ്ങളാൽ (ശക്തിയോടെ). وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَمُوسِعُونَ (വിപുലമായ) കഴിവുള്ളവർതന്നെ, വിശാലപ്പെടുത്തുന്ന. 48 وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെ. فَرَشْنَاهَا നാമതിനെ വിരിച്ചു, വിരിപ്പാക്കി. فَنِعْمَ അപ്പോൾ വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. الْمَاهِدُونَ വിതാനിച്ചവർ, (തൊട്ടിലാക്കി) സൗകര്യപ്പെടുത്തിയവർ. 49 وَمِن كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും. خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. زَوْجَيْنِ രണ്ട് ഇണകളെ. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി. تَذَكَّرُونَ ഉറ്റാലോചിക്കും, ഓർമ്മിക്കും. 50 فَفِرُّوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഓടിച്ചെല്ലുക (അഭയം തേടുക). إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. إِنِّي لَكُم നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക്. مِّنْهُ അവങ്കൽ നിന്ന്. نَذِيرٌ مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ താക്കീതുകാരനാണ്. 51 وَلَا تَجْعَلُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത്, ഏർപ്പെടുത്തരുത്. مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവോടൊപ്പം, കൂടെ. إِلَهًا آخَرَ വേറെ ആരാധ്യനെ. إِنِّي لَكُم നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക്. مِّنْهُ അവങ്കൽ നിന്ന്. نَذِيرٌ مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ താക്കീതുകാരനാണ്.

'കരം' അഥവാ 'കൈ' എന്നർത്ഥമായ يد എന്ന പദത്തിന്റെ ബഹുവചനമാണ് ايدى എന്ന വാക്ക്. 'ശക്തി, ഊക്ക്' മുതലായ അർത്ഥങ്ങളിലും അതു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. വളരെ ശക്തിയോടും, നൈപുണ്യത്തോടും കൂടി അതിഭീമമായ ആകാശങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചതും, വളരെ സൗകര്യത്തോടെ വിഹരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭൂമിയെ പരത്തി വിതാനിച്ചതും, അവയിലെ വസ്തുക്കളെയെല്ലാം ഇണകളും തുണകളുമാക്കി സൃഷ്ടിച്ചതും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവയുടെയെല്ലാം സ്രഷ്ടാവും കർത്താവുമായ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങി അഭയം പ്രാപിക്കുവാനും, അവനെമാത്രം ആരാധ്യനായി സ്വീകരിക്കുവാനും അല്ലാഹു ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാ

ണ്. ഈ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനും, അതിനെ ധിക്കരിക്കുന്നവർക്കു നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പു നൽകുവാനും വേണ്ടി അവൻ നിയോഗിച്ചയച്ച താക്കീതുകാരനാണ്-റസൂലാണ്-നബി (ﷺ) തിരുമേനി എന്ന് ആവർത്തി ച്ചുണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹു ഏകനാണ്, അവനു ഇണയില്ല, തുണയില്ല, അവനെപ്പോലെ മറ്റൊന്നും ഇല്ല. സൃഷ്ടികളാകട്ടെ, എല്ലാം ഇണയും തുണയുമായിട്ടാണുള്ളത്. നോക്കുക: സൂര്യനും ചന്ദ്രനും, രാവും പകലും, നല്ലതും ചീത്തയും, ആകാശവും ഭൂമിയും, ചെറുതും വലുതും, ആണും പെണ്ണും, കാടനും നാടനും, കരയും കടലും, ജീവിതവും മരണവും, ഇഹവും പരവും...... ഇങ്ങനെ ഒന്നിനൊന്നു ഇണയും, ഒന്നിനൊന്നു തുണയും ഇല്ലാത്തതില്ല. നിശ്ചയമായും ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്കു ഇതിലെല്ലാം വളരെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നിശ്ചയം.

كَذَٰلِكَ مَآ أَتَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا۟ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

52 അപ്രകാരം (തന്നെ) ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർക്ക് ഒരു റസൂലും തന്നെ വരികയുണ്ടായില്ല ''(ഇവൻ) ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരനാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രാന്തനാണ്'' എന്ന് അവർ പറയാതെ!

أَتَوَاصَوْا۟ بِهِۦ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾

53 ഇതിനെപ്പറ്റി അവർ അന്യോന്യം ഒസ്യത്ത് (അഥവാ സദുപദേശം) ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ?! (ഇല്ല) എങ്കിലും അവർ അതിക്രമികളായ ജനങ്ങളാകുന്നു.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ أَنتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾

54 ആകയാൽ, നീ അവരിൽനിന്ന് (തിരിഞ്ഞു) മാറിക്കൊള്ളുക. എന്നാൽ, നീ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നവനല്ല.

وَذَكِّرْ فَإِنَّ ٱلذِّكْرَىٰ تَنفَعُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

55 (ഉപദേശം നൽകി) ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ [ഉപദേശം] സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഫലം ചെയ്യും.

52 كَذَٰلِكَ അതുപോലെ, അപ്രകാരം. مَا أَتَى ചെന്നിട്ടില്ല. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർക്ക്. مِّن رَّسُولٍ ഒരു റസൂലു. إِلَّا قَالُوا അവർ പറയാതെ. سَاحِرٌ ജാലവിദ്യക്കാരനാണ്. أَوْ مَجْنُونٌ അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രാന്തനാണ് (എന്ന്). 53 أَتَوَاصَوْا അവരന്യോന്യം ഒസ്യത്ത് (ഉപദേശം, നിർദ്ദേശം) നൽകിയിരിക്കുന്നുവോ. بِهِ ഇതിനെപ്പറ്റി. بَلْ هُمْ എങ്കിലും അവർ. قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ്, ജനങ്ങളാണ്. طَاغُونَ അതിക്രമികളായ, ധിക്കാരികളായ. 54 فَتَوَلَّ ആകയാൽ നീ തിരിഞ്ഞുപോകുക, വിട്ടുമാറുക. عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്, അവരെവിട്ട്. فَمَا أَنتَ എന്നാൽ നീ അല്ല. بِمَلُومٍ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 55 وَذَكِّرْ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുക. فَإِنَّ الذِّكْرَى നിശ്ചയമായും ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ, ഉപദേശം. تَنفَعُ ഉപകരിക്കും, ഫലം ചെയ്യും. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.

സാരം: മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളെല്ലാം അവരവർക്കു വന്നിരുന്ന റസൂലുകളെ നിഷേധിക്കാതെയും, അവർ ജാലവിദ്യക്കാരാണെന്നും ഭ്രാന്തൻമാരാണെന്നും പറയാതെയും വിട്ടിട്ടില്ല. അതുപോലെ ഈ അവിശ്വാസികളും പറയുന്നുവെന്നേയുള്ളു. ഇവരുടെ ഐകരൂപ്യം കണ്ടാൽ, ഓരോ സമുദായവും തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾക്കു അങ്ങിനെ ചെയ്വാൻ ഒസ്യത്തും നിർദ്ദേശവും നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നും. പക്ഷേ, അതൊന്നുമില്ല. എല്ലാവരും ധിക്കാരികളും അതിക്രമികളുമാണെന്നു മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണവർ ഉപദേശം ചെവിക്കൊള്ളാത്തത്. ആകയാൽ നീ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ മനസ്സുമുട്ടി വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. അവരെ വിട്ടുമാറി നിന്നുകൊളുക. എന്നാലും ഉപദേശം തുടർന്നു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. അവർക്കതു ഫലം

ചെയ്തില്ലെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവർക്കും, സ്വീകരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള വർക്കും ഫലം ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾	56 ജിന്നിനെയും, മനുഷ്യനെയും അവർ എന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.
مَآ أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَآ أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾	57 അവരിൽനിന്ന് യാതൊരു ഉപജീവനവും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അവർ എനിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുവാനും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.
إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلْقُوَّةِ ٱلْمَتِينُ ﴿٥٨﴾	58 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് ഉപജീവനം നൽകുന്നവൻ, ശക്തിയുള്ളവൻ,ബലവത്തായുള്ളവൻ.

---

56 وَمَا خَلَقْتُ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. الْجِنَّ ജിന്നിനെ (ഭൂതവർഗ്ഗത്തെ). وَالْإِنسَ ഇൻസിനെ (മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തെ)യും. إِلاَّ لِيَعْبُدُونِ അവരെന്നെ ആരാധിക്കുവാനല്ലാതെ. 57 مَا أُرِيدُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല, ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. مِنْهُم അവരിൽ നിന്ന്. مِّن رِّزْقٍ ഒരു ഉപജീവനവും, ആഹാരവും. وَمَا أُرِيدُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല. أَن يُطْعِمُونِ അവരെനിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ. 58 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു. هُوَ അവൻ തന്നെ. الرَّزَّاقُ ഉപജീവനം (ആഹാരം) നൽകുന്നവൻ. ذُو الْقُوَّةِ ശക്തിയുള്ളവൻ. الْمَتِينُ ബലപ്പെട്ടവൻ, ബലവത്തായവൻ.

ഈ ലോകത്ത് അല്ലാഹു കണക്കറ്റ വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ജീവവസ്തുക്കളും അല്ലാത്തവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഓരോന്നിൻെറ അസ്തിത്വത്തിനും, നിലനിൽപ്പിനും ആവശ്യമായ ചില പ്രകൃതിനിയമങ്ങളും അവൻതന്നെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ജീവവർഗ്ഗങ്ങളിൽ ബുദ്ധിജീവികളായ രണ്ടു വർഗ്ഗമാണ് 'ജിന്ന്' എന്ന ഭൂതവർഗ്ഗവും 'ഇൻസ്' എന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗവും. അവരും അവരുടെതായ ചില പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കു വിധേയർ തന്നെ. ആ നിയമങ്ങളെ അതിലംഘിക്കുവാൻ അവർക്കും സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, നല്ലതും ചീത്തയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിശേഷബുദ്ധി(**العقل**)യും, വേണ്ടതു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യ(**الاختيار**)വും അവരുടെ സവിശേഷതയാണ്. ബുദ്ധിയുടെ പോരായ്മയും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ വരുന്ന പാകപ്പിഴവുകളും പരിഹരിക്കുന്നതിനായി, നൻമയുടെ മാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്നും, തിൻമയുടെ മാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്നും പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന അവർക്ക് അല്ലാഹു വിവരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. ഇക്കാരണത്താൽ, അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കു ഇതരജീവികളെപ്പോലെതന്നെ വിധേയരാകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാണെന്നുള്ളതിനുപുറമെ, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേനയുള്ള നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കുകൂടി വിധേയരാകുവാൻ ജിന്നും മനുഷ്യനും ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുന്നു.

മനുഷ്യനും ജിന്നും ഇതരജീവികൾക്കില്ലാത്ത പ്രകൃതി സ്വഭാവത്തോടു കൂടിയവരാകകൊണ്ട് അവയിൽനിന്നൊന്നും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ലക്ഷ്യം ആ രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും സൃഷ്ടിപ്പിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കണമല്ലോ. ആ ലക്ഷ്യമാണ് 56-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതെ ജിന്നിനെയും ഇൻസിനെയും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് അവർ അവന് ആരാധന (ഇബാദത്തു) ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഇതല്ലാതെ, അവരിൽ നിന്നു ആഹാരമോ മറ്റുവല്ല കാര്യമോ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല, അതിന് അവനു ആവശ്യവുമില്ല എന്നു തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ എടുത്തുപറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സൂറത്തു ഇബ്റാഹീം 8ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ان تكفروا انتم ومن فى الارض جميعا فان الله لنى حميد – ابراهيم**

(നിങ്ങളും ഭൂമിയിലുള്ളവർ മുഴുവനും അവിശ്വസിക്കുന്നതായാലും നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ധന്യനും സ്തുത്യർഹനും തന്നെയാകുന്നു.)

'ഇബാദത്ത്' (العبادة) എന്നാൽ അങ്ങേഅറ്റം താഴ്മയും ഭക്തിയും പ്രകടമാക്കുക (اظهار غاية التذلل والخشوع)എന്നത്രെ. ഈ അർത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചാണു നാം-മുസ്ലിംകൾ-'ഇബാദത്ത്' എന്ന അറബിവാക്കും 'ആരാധന' എന്ന മലയാളവാക്കും സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതും. ഖുർആന്റെ പ്രത്യേക നിഘണ്ടുവായ ' അൽമുഫ്റദാത്തി'ൽ ഇമാംറാഗിബ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ച ിട്ടുള്ള ചിലവരികൾ ഇവിടെ അറിയുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: العبودية (അതേ ധാതുവിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമായ 'ഉബൂദിയ്യത്ത്') എന്നാൽ താഴ്മ പ്രകടമാക്കുക (اظهار التذلل) എന്നാണ്. അതിനെക്കാൾ അർത്ഥവത്തായതാണ് العبادة('ഇബാദത്തു' എന്ന രൂപം). കാരണം, അത് അങ്ങേഅറ്റത്തെ താഴ്മ പ്രകടിപ്പിക്കൽ (غلية التذلل) ആകുന്നു. അങ്ങേഅറ്റത്തെ അനുഗ്ര ഹങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ആളേ അതിനു അവകാശപ്പെടുകയുമുള്ളു. ഇതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവാണു താനും. അതുകൊണ്ടാണ് അവനല്ലാതെ ഇബാദത്തു ചെയ്യരുതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇബാദത്തു രണ്ടുതരം ഉണ്ട്. ഒന്നു: കീഴ്പെടുത്തൽ (പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കു വിധേയമാ യിരിക്കൽ) മുഖേനയുള്ള ഇബാദത്ത് (عبادة بالتسخير) ഇതിനെപ്പറ്റി 'സുജൂദി'ന്റെ വിവരണ ത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഈ ഇബാദത്തു മനുഷ്യർക്കു മാത്രമുള്ളതല്ല, എല്ലാ ജീവികൾക്കും, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കൾക്കും പൊതുവെ ഉള്ളതാണ് എന്നാണ് അവിടെ താൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്.) മറ്റൊന്ന്: സ്വേച്ഛപ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്ന ഇബാദത്ത് (عبادة بالاختبار) ഇതു ബുദ്ധിജീവികളാരോ അവർക്കുള്ളതാണ്. ''നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനു ഇബാദത്തു ചെയ്യുവിൻ'' എന്നും, ''അല്ലാഹുവിനു ഇബാദത്തു ചെയ്യണം'' എന്നും (اعبدوا ربكم , واعبدو الله) മറ്റുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഈ ഇബാദത്തിനാണ് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. (المفرادات)

ഈ ഉദ്ധരിണിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ചില സംഗതികൾ നമുക്കു ഇവിടെ മനസ്സിലാക്കാം: (1) ഉബൂദിയ്യത്തും (العبودية) ഇബാദത്തും (العبادة) ഒന്നല്ല. രണ്ടും രണ്ടാണ്. (2) ഇബാദത്തിൽ രണ്ടു വിഭാഗമുണ്ട്. പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കു വിധേയമായിരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ളതും, എല്ലാ സൃഷ്ടികളും പൊതുവിൽ സ്വയം അംഗീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതമായിട്ടുള്ളതുമാണ് ഒന്ന്. (3) ബുദ്ധിജീവികളിൽ നിന്നു അവരുടെ ഇച്ഛപ്രകാരം ഉണ്ടായിത്തീരേണ്ടുന്നതും, അങ്ങേ അറ്റം താഴ്മയും ഭക്തിയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതുമാണ്. മറ്റൊന്നും (4) ''ആകാശ ങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവരെല്ലാം അനുസരപൂർവ്വമോ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമോ അല്ലാഹുവിനു സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നു'' ولله يسجد من فى السموات والارض طوعا وكرها الخ– الرعد : ١٥ എന്ന ഖുർആൻ വാക്യം ആദ്യം പറഞ്ഞ (കീഴ്പെടുത്തൽ കൊണ്ടുള്ള) ഇബാ ദത്താണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. (5) ഈ സൂറത്തിലെ 56-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹുവിനു ഇബാദത്തു ചെയ്വാൻ കൽപിക്കുന്ന മറ്റു വചനങ്ങളിലും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ഇബാദത്തു രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ (ഇച്ഛയനുസരിച്ചു ചെയ്യുന്ന) ഇബാദത്തുമാകുന്നു.

'ഉബൂദിയ്യത്തി'നു 'അടിമത്തം' എന്നും, ആദ്യത്തെ വിഭാഗം 'ഇബാദത്തി'നു 'കീഴ്പെടുക' എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗം 'ഇബാദത്തി' നു 'ആരാധന' എന്നുമാണ് വിവർത്തനം നൽകപ്പെ ടാറുള്ളതും, പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതും. എന്നാൽ, ആരാധനയാകുന്ന ഇബാദ ത്തിനും ചിലർ, 'അടിമത്വം, കീഴ്പെടൽ, അനുസരിക്കൽ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം നൽകി ക്കാണാറുണ്ട്. ഭാഷാപരമായി മാത്രം നോക്കുമ്പോൾ ഇതു തെറ്റാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടെങ്കിലും, അതു ഖുർആന്റെയും ഇസ്ലാമിക പ്രമാണങ്ങളുടെയും താൽപര്യങ്ങ ൾക്കു നിരക്കാത്തതാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഈ വസ്തുത മനസ്സിരുത്താതെയോ അറി യാതെയോ ആണ് പലരും ഇങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ ഇബാദത്തിനു കൽപിക്കാറുള്ളതെങ്കി ലും മറ്റു ചിലർ തങ്ങളുടെ ആശയപരമായ താൽപര്യങ്ങൾ സാധിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്ന നിലക്കായിരിക്കും അതു സ്വീകരിക്കുന്നത്. (ഇബാദത്തിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു സൂ.

ഫാത്തിഹയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും നാം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

ആരാധനയാകുന്ന ഇബാദത്തു അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ പാടുള്ളു. ഇതാണ് ഖുർആൻ അടിക്കടി പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തൗഹീദ്, അല്ലാഹുവിലുള്ള ശരിയായ വിശ്വാസവും, അവനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, അവനോടുള്ള ഭക്തിയും കൂടാതെ ഇബാദത്തു സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 56-ാം വചനത്തിൽ **ليعبدون** (അവർ എന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്കിനു ചില മുഫസ്സിറുകൾ **ليعرفون** (എന്നെ അറിയുവാൻ വേണ്ടി) എന്നും വേറെ ചിലർ **ليوحدوني** (എന്നെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ എന്നും, മറ്റു ചിലർ **ليخضعوا الى** (എനിക്കു താഴ്മ ചെയ്വാൻ) എന്നുമൊക്കെ വ്യാഖ്യാനം കൊടുത്തു കാണുന്നത് ഇതൊന്നും ഇബാദത്തിൻെറ അർത്ഥത്തിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസമോ ഭിന്നിപ്പോ അല്ല മേൽവിവരിച്ച രണ്ടുതരം ഇബാദത്തും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ആ വാക്ക് എന്നു ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുമെങ്കിലും അതിനു ന്യായീകരണം കാണുന്നില്ല. കാരണം, ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും സൃഷ്ടിച്ചതു എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നാണല്ലോ ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മറ്റു വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറയാത്ത സ്ഥിതിക്കു അവരെ രണ്ടു കൂട്ടരെയും സൃഷ്ടിച്ചതിൽ അടങ്ങിയ പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു മാത്രം വിവരിക്കേണ്ട സന്ദർഭമാണിത്. അതാകട്ടെ, ആരാധനയുമാകുന്നു

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ ذَنُوبًا مِّثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَـٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾

59 എന്നാൽ, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് നിശ്ചയമായും തങ്ങളുടെ കൂട്ടാളികളുടെ വിഹിതം പോലെയുള്ള വിഹിതം ഉണ്ട്. അതിനാൽ, എന്നോടവർ ധൃതികൂട്ടാതിരിക്കട്ടെ!

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن يَوْمِهِمُ ٱلَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

60 അപ്പോൾ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് തങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം (അഥവാ താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്ന (ആ) ദിവസം നിമിത്തം നാശം!

---

59 **فَإِنَّ لِلَّذِينَ** എന്നാൽ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർക്കുണ്ട്. **ظَلَمُوا** ആക്രമം ചെയ്ത. **ذَنُوبًا** വെള്ളപ്പാത്രം, കൊട്ടക്കോരി (പങ്ക്, വിഹിതം). **مِّثْلَ ذَنُوبِ** വെള്ളപ്പാത്രം (വിഹിതം) പോലെ. **أَصْحَابِهِمْ** അവരുടെ ആൾക്കാരുടെ (കൂട്ടാളികളുടെ). **فَلاَ يَسْتَعْجِلُونِ** അതിനാൽ അവർ എന്നോട് ധൃതി കൂട്ടാതിരിക്കട്ടെ. 60 **فَوَيْلٌ** അപ്പോൾ നാശം, കഷ്ടം. **لِّلَّذِينَ كَفَرُوا** അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. **مِن يَوْمِهِمُ** അവരുടെ ദിവസം നിമിത്തം, ദിവസത്താൽ. **الَّذِي يُوعَدُونَ** അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നതായ.

ഇവരുടെ മുമ്പ് ഇവരെപ്പോലെ ആക്രമികളായിരുന്ന പല ജനതയെക്കുറിച്ചും, അവർക്കു ബാധിച്ചതും ബാധിക്കുവാനിരിക്കുന്നതുമായ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചും മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അവർക്കു ലഭിച്ച ശിക്ഷയിൽ ഒട്ടും കുറയാത്ത പങ്ക് ഈ ആക്രമികൾക്കും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതിനു ധൃതികൂട്ടി പരിഹസിക്കുന്നത് അവർക്കു അത്രനന്നല്ല. അവരോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടആദിവസം-ഖിയാമത്തുനാൾ-വരുമ്പോഴായിരിക്കും അവിശ്വാസികളുടെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച നാശം എന്നു സാരം.

വലിയ വെള്ളപ്പാത്രം (ബക്കറ്റ്) എന്നാണ് **ذنوب** എന്ന വാക്കിൻെറ ഭാഷാർത്ഥം. കിണറുകളിൽ വെള്ളം കുറയുമ്പോൾ അറബികൾ പ്രസ്തുത പാത്രങ്ങൾകൊണ്ട് ഓരോരുത്തർക്ക് ഇത്ര പാത്രം എന്നു വിഹിതം ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ക്രമേണ ആ വാക്കിനു വിഹിതം, അല്ലെങ്കിൽ ഓഹരി എന്നു അർത്ഥം കല്പിക്കപ്പെട്ടുവന്നു.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

52. സൂറത്തു ത്ത്വൂര്‍ سورة الـطور

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 49 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
وَٱلطُّورِ ﴿١﴾	1 (ആ) പർവ്വതം തന്നെയാണ (സത്യം)!
وَكِتَٰبٖ مَّسۡطُورٖ ﴿٢﴾	2 വരിയായി (ക്രമീകരിച്ച്) എഴുതപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ (സത്യം)!
فِي رَقّٖ مَّنشُورٖ ﴿٣﴾	3 (അതെ, തുറന്നു) വിരുത്തിവെക്കപ്പെട്ട തോലിൽ (എഴുതപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം).
وَٱلۡبَيۡتِ ٱلۡمَعۡمُورِ ﴿٤﴾	4 (നിത്യം) ആൾപെരുമാറ്റമുള്ള മന്ദിരം തന്നെയാണ (സത്യം)!
وَٱلسَّقۡفِ ٱلۡمَرۡفُوعِ ﴿٥﴾	5 ഉയർത്തപ്പെട്ട മേൽപ്പുര തന്നെയാണ (സത്യം)!
وَٱلۡبَحۡرِ ٱلۡمَسۡجُورِ ﴿٦﴾	6 നിറഞ്ഞ (മഹാ) സമുദ്രം തന്നെയാണ (സത്യം)!
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَٰقِعٞ ﴿٧﴾	7 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ ശിക്ഷ സംഭവിക്കുന്നതു തന്നെ.
مَّا لَهُۥ مِن دَافِعٖ ﴿٨﴾	8 അതിന് യാതൊരു തടവുമില്ല.

1 وَالطُّورِ പർവ്വതം തന്നെയാണ. 2 وَكِتَابٍ ഗ്രന്ഥവും തന്നെയാണ. مَّسْطُورٍ വരിയാക്കപ്പെട്ട, എഴുതപ്പെട്ട, ക്രമപ്പെടുത്തപ്പെട്ട. 3 فِي رَقٍّ തോലിൽ, താളിൽ. مَّنشُورٍ വിരുത്തപ്പെട്ട, തുറക്കപ്പെട്ട. 4 وَالْبَيْتِ മന്ദിരവും (വീടും) തന്നെയാണ. الْمَعْمُورِ പെരുമാറപ്പെടുന്ന (നിത്യോപയോഗമുള്ള). 5 وَالسَّقْفِ മേൽപുരയുമാണ. الْمَرْفُوعِ ഉയർത്തപ്പെട്ട. 6 وَالْبَحْرِ സമുദ്രവുമാണ. الْمَسْجُورِ നിറക്കപ്പെട്ട (നിറഞ്ഞ), ജ്വലിപ്പിക്കപ്പെട്ട. 7 إِنَّ عَذَابَ നിശ്ചയമായും ശിക്ഷ. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. لَوَاقِعٌ സംഭവിക്കുന്ന (ഉണ്ടാകുന്ന)തു തന്നെ. 8 مَا لَهُ അതിന്നില്ല. مِن دَافِعٍ തുടുക്കുന്ന (തടയുന്ന) ഒന്നും (ഒരു തടവും).

സത്യനിഷേധികൾക്കു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമെന്നും, അതു തടുക്കുവാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗേണയും സാധ്യമല്ലെന്നും അല്ലാഹു അഞ്ചു വസ്തുക്കളാൽ ആണയിട്ടു ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ അഞ്ചു സത്യവാചകങ്ങളിൽ ചിലതു ചരിത്ര പ്രധാനമായ ചില സംഭവങ്ങളെയും, മറ്റു ചിലതു മഹത്തായ ചില പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും കുറിക്കുന്നവയാണ്.

1-ാമത്തെ സത്യം പർവ്വതത്തെക്കൊണ്ടാകുന്നു. طور (ത്വൂർ) എന്നാൽ പർവ്വതം എന്നു വാക്കർത്ഥം. الطور (അത-ത്വൂർ) എന്നു പറയുമ്പോൾ അതു ഒരു പ്രത്യേക പർവതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വരുന്നു. അതായത്, മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചതും, തൗറാത്തു ലഭിച്ചതുമായ ആ പ്രസിദ്ധ സീനാപർവ്വതം (طور سيناء) ചരിത്രപ്രധാനമായ നിരവധി സംഭവങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യംവഹിച്ച ഒരു പർവ്വതമാണതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഈ പർവ്വതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു الطور എന്നും പറയുക പതിവാണ്. ഇതേ വാക്കുതന്നെ പൊതുവിൽ മറ്റു പർവതങ്ങൾക്കും പറയാവുന്നതുമാകുന്നു. ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം അങ്ങിനെ ആയിക്കൂടാ എന്നില്ല. والله اعلم 2-ാമത്തെ

സത്യം തുറന്നു വിരുത്തിവെക്കപ്പെട്ട തോലിൽ ഭംഗിയിൽ വരിവരിയായി ക്രമീകരിച്ചെഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം (كتاب مسطورالخ) കൊണ്ടാകുന്നു. ഇതു തൗറാത്തിനെ, അല്ലെങ്കിൽ ഖുർആനും തൗറാത്തും ഉൾപ്പെടെയുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നേരിയ തോൽക്കഷ്ണങ്ങളായിരുന്നു മുൻകാലത്ത് എഴുതുവാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രധാന ഉപകരണം എന്നുള്ളതു ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. തുറന്നു വിരുത്തപ്പെട്ടതെന്ന വിശേഷണം, ആ ഗ്രന്ഥം ജനമദ്ധ്യേ പരസ്യമാക്കപ്പെടുന്നതും പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമാണെന്നും ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു.

3-ാമത്തെ സത്യം, നിത്യം പെരുമാറപ്പെടുന്നതും, ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതുമായ മന്ദിരം (البيت المعمور) കൊണ്ടാണ്. ഇതു വിശുദ്ധ കഅ്ബഃയെ കുറിക്കുന്നു. അനേകം ആളുകൾ നിത്യവും ത്വവാഫ് (പ്രദക്ഷിണം), നമസ്കാരം തുടങ്ങിയ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾക്കായി ആ ഭവനത്തിങ്കൽ വന്നു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. അതിന്റെ സ്ഥാപനകാലം മുതൽ ഇന്നോളം ഏറ്റക്കുറവോടെയാണെങ്കിലും ആ നില തുടർന്നുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. ഇതേ البيت المعمور എന്ന പേരിൽ, മലക്കുകളാൽ നിത്യവും ആരാധന നടത്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മന്ദിരം ആകാശത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതായി പല നബി വചനങ്ങളിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. അതാണു ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യമെന്നും പല മഹാന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മിഅ്റാജിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ഹദീസിൽ, ഏഴാം ആകാശത്തുവെച്ചുണ്ടായ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരംപ്രസ്താവിക്കുന്നു: ثم رفع بى الى البيت المعمور واذا هو يدخله كل يوم سبعو الفالا يعودون اليه – متفق عليه (പിന്നീട് എന്നെ 'ബൈത്തുൽ-മഅ്മൂറി' ലേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടു. നോക്കുമ്പോൾ, അതിൽ ദിനം പ്രതി എഴുപതിനായിരം മലക്കുകൾ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നീടവർ അതിലേക്കു മടങ്ങി വരുന്നതല്ല. (ബു; മു.)

4-ാമത്തെ സത്യം, ഉയർത്തപ്പെട്ട മേൽപുര (السقف المرفوع) കൊണ്ടാണ്. ഇതു ആകാശത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ആകാശത്തെപ്പറ്റി (21: 32ൽ) സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട മേൽപുര (سقفا محفوظ) എന്ന് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. 5-ാമത്തേതു, നിറക്കപ്പെട്ട-അഥവാ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന-സമുദ്രം (البحر المسجو) കൊണ്ടാകുന്നു. ജലം, തിരമാല, മത്സ്യം മുതലായ ജന്തുക്കൾ തുടങ്ങി പലതും നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതാണല്ലോ മഹാ സമുദ്രങ്ങൾ. തീയിനാൽ നിറക്കപ്പെട്ടത് എന്നും ഈ വാക്കിനു അർത്ഥം കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'വിറകുനിറച്ചു കത്തിക്കപ്പെടുന്നതു, ജ്വലിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു' എന്നൊക്കെ (المسجو) എന്ന വാക്കിനു ഭാഷയിൽ അർത്ഥമുണ്ടുതാനും. അന്ത്യനാളിലെ സംഭവവികാസങ്ങളിൽ സമുദ്രത്തിനുണ്ടാകുന്ന സ്ഥിതി മാറ്റത്തെയാണ് അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഭൂരിഭാഗം വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം ആദ്യം പറഞ്ഞതാകുന്നു. الله اعلم ഭൂഗോളത്തിന്റെ അന്തർഭാഗം മുഴുവനും അത്യുഷ്ണമായ ദ്രാവകമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നും, അതിന്റെ ബഹിർഭാഗം മാത്രമേ ഉറച്ചു കട്ടിയായിട്ടുള്ളുവെന്നും, അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾ ക്ഷോഭിക്കുമ്പോൾ പുറത്തുവരുന്ന ലാവ പ്രസ്തുത ദ്രാവകത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നുമാണ് ഭൂഗർഭ ശാസ്ത്ര (*) ജ്ഞൻമാരുടെ അഭിപ്രായം. ഭൂമിയുടെ ഉൾഭാഗത്തു നിറഞ്ഞു നിലക്കുന്ന ഈ ദ്രാവക സമുദ്രമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചില ആധുനിക വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. പക്ഷേ, ഈ അടുത്ത കാലത്തുമാത്രം അറിയപ്പെടുന്ന ഈ തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആ വാക്കിനു അർത്ഥം കല്പിക്കപ്പെടുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കയില്ല. ഖുർആന്റെ അവതരണകാലത്തുള്ളവർക്കു അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവാക്കുകൾ അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയുന്നതു യുക്തമല്ലല്ലോ.

ഗൗരവമേറിയ പ്രസ്തുത സത്യവാചകങ്ങളിൽ ആണയിട്ടുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു താക്കീതു ചെയ്യുകയും, അതിൽനിന്നു സത്യവിശ്വാസവും സൽകർമ്മവും വഴി രക്ഷനേടുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. പാറപോലെ കട്ടിപിടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു തുളച്ചു ചെല്ലത്തക്ക വാക്യങ്ങളാണവ. ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഓതി

* ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്ന ശാസ്ത്രം.

കേട്ട അവസരത്തിൽ ഉമർ (ﷺ) അതിൻെറ ഗൗരവം ഓർത്ത് പരവശനാകുകയും, കുറെ നാളുകളോളം ക്ഷീണിതനായിരിക്കുകയും ഉണ്ടായതായി നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. താക്കീതു ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആ ശിക്ഷ എപ്പോഴായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നു:-

يَوْمَ تَمُورُ ٱلسَّمَآءُ مَوْرًا ﴿٩﴾

9 ആകാശം ഒരു (ശക്തിയായ) പ്രകമ്പനം പ്രകമ്പിക്കുന്ന ദിവസം!-

وَتَسِيرُ ٱلْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾

10 മലകൾ ഒരു (ശക്തിയായ) സഞ്ചാരം സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം)! [അന്നാണ് അതു സംഭവിക്കുക]

---

9 يَوْمَ تَمُورُ വിറകൊള്ളുന്ന (പ്രകമ്പിക്കുന്ന-ക്ഷോഭിക്കുന്ന) ദിവസം. السَّمَاءُ ആകാശം. مَوْرًا ഒരു വിറകൊള്ളൽ..... 10 وَتَسِيرُ ചലിക്കുക (നടക്കുക, സഞ്ചരിക്കുക) യും ചെയ്യുന്ന. الْجِبَالُ മലകൾ. سَيْرًا ഒരു ചലനം.....

ലോകാവസാനവേളയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അതിഭയങ്കര സംഭവവികാസങ്ങളിൽ ചിലതാണിത്. മനുഷ്യൻെറ ഊഹത്തിനും, അനുമാനത്തിനും അതീതമായ പലതും അന്നു സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നു. അവയിൽ പലതും താഴെ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

11 എന്നാൽ, വ്യാജമാ(ക്കി നിഷേധി)ക്കുന്നവർക്കത്രെ അന്നത്തെ ദിവസം (വമ്പിച്ച) നാശം.

ٱلَّذِينَ هُمْ فِى خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾

12 അതായത്, അനാവശ്യത്തിൽ (മുഴുകി) കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക്.

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾

13 (അതെ) നരകാഗ്നിയിലേക്ക് അവരെ (ഊക്കോടെ) ഒരു പിടിച്ചുതള്ളൽ തള്ളപ്പെടുന്ന ദിവസം!

هَٰذِهِ ٱلنَّارُ ٱلَّتِى كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾

14 (പറയപ്പെടും:) ''ഇതു നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കിയിരുന്നതായ ആ നരകമത്രെ.''

أَفَسِحْرٌ هَٰذَآ أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾

15 ''അപ്പോൾ, ഇതു ജാലമാണോ?! അതല്ല, നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ല എന്നുണ്ടോ?!!

ٱصْلَوْهَا فَٱصْبِرُوٓا۟ أَوْ لَا تَصْبِرُوا۟ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

16 ''നിങ്ങളതിൽ കടന്ന് കരിയുവിൻ! എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക; അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുക; (രണ്ടും) നിങ്ങൾക്കു സമമത്രെ. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനു മാത്രമാണ് നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നത്.''

---

11 فَوَيْلٌ അപ്പോൾ നാശം. يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം. لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്. 12 الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്. هُمْ അവർ. فِي خَوْضٍ അനാവശ്യത്തിൽ (മുഴുകിക്കൊണ്ട്). يَلْعَبُونَ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന. 13 يَوْمَ يُدَعُّونَ അവർ തള്ളപ്പെടുന്ന ദിവസം. إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ ജഹന്നമി (നരകത്തി)ൻെറ അഗ്നിയിലേക്ക്. دَعًّا ഒരു തള്ളൽ. 14 هَٰذِهِ النَّارُ ഇത് അഗ്നിയാണ്, നരകമത്രെ. الَّتِي كُنتُم നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതായ. بِهَا അതിനെ. تُكَذِّبُونَ കളവാക്കും, വ്യാജമാക്കും. 15 أَفَسِحْرٌ അപ്പോൾ ജാലമാണോ, മായയോ. هَٰذَا ഇത്. أَمْ أَنتُمْ അതല്ല നിങ്ങൾ ആണോ. لَا تُبْصِرُونَ നിങ്ങൾ കാണാതെ, കാണുന്നില്ല (എന്നോ). 16

اصْلَوْهَا നിങ്ങളതിൽ പ്രവേശിക്കുക, ചൂടേല്ക്കുക, കരിയുക. فَاصْبِرُوا എന്നിട്ട് ക്ഷമിക്കുക. أَوْ لاَ تَصْبِرُوا അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കാതിരക്കുക. سَوَاءٌ സമമാണ്, ഒരുപോലെയാണ്. عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിൽ. إِنَّمَا تُجْزَوْنَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നുളള. مَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിന് (മാത്രം). تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും.

യാതൊരു വിവരണവും കൂടാതെതന്നെ ആശയം വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഭാഗ്യവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്നു:-

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّـٰتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾

17 നിശ്ചയമായും, ഭയഭക്തൻമാർ (സ്വർഗ്ഗ) തോപ്പുകളിലും, സുഖാനുഗ്രഹങ്ങളിലുമായിരിക്കും;-

فَـٰكِهِينَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٨﴾

18 അവരുടെ റബ്ബ് അവർക്കു നൽകിയതിൽ സുഖമാസ്വദിച്ചുകൊണ്ട്. അവർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബ് കത്തിജ്വലിക്കുന്ന (നരക) ശിക്ഷ കാത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

19 (പറയപ്പെടും:) ''നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതുനിമിത്തം നിങ്ങൾ മംഗളമായി തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക!''

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَـٰهُم بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾

20 വരിവരിയാ(യി നിരത്തി വെ)ക്കപ്പെട്ട പര്യങ്കങ്ങളിൽ ചാരിയിരുന്നു കൊണ്ടായിരിക്കും (അവർ). വിശാല നേത്രകളായ വെള്ള മെയ്യാമണികളെ അവർക്കു നാം ഇണചേർത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

---

17 إِنَّ الْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും ഭയഭക്തൻമാർ, സൂക്ഷമതായുളളവർ. فِي جَنَّاتٍ തോപ്പുകളിൽ (സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ) ആയിരിക്കും. وَنَعِيمٍ സുഖാനുഗ്രഹത്തിലും. 18 فَاكِهِينَ സുഖം അനുഭവിക്കുന്നവരായി. بِمَا آتَاهُمْ അവർക്ക് നൽകിയത് കൊണ്ട്. رَبُّهُمْ അവരതുടെ റബ്ബ്. وَوَقَاهُمْ അവരെ (അവർക്ക്) കാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. رَبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ്. عَذَابَ الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ ശിക്ഷയെ. 19 كُلُوا തിന്നുവിൻ. وَاشْرَبُوا കുടിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. هَنِيئًا മംഗളമായിട്ട്, ആമോദത്തോടെ. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട്. تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുക. 20 مُتَّكِئِينَ ചാരിയിരുന്നു കൊണ്ട്. عَلَى سُرُرٍ കട്ടിലുക (പര്യങ്കങ്ങ)ളിൽ. مَّصْفُوفَةٍ നിരത്തപ്പെട്ട, വരിയായി വെക്കപ്പെട്ട. وَزَوَّجْنَاهُم അവർക്ക് നാം ഇണച്ചേർത്തു (ഇണയാക്കി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. بِحُورٍ സുന്ദരികളായ തരുണീമണികളെ, വെള്ള മെയ്യാമണികളെ. عِينٍ വിശാലനേത്രകളായ.

حور عين എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു സൂ: ദുഖാൻ 54ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ, ഭാര്യമാർ മുതലായവയിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ ഭാഗ്യവാൻമാരുടെ നില വിവരിച്ചശേഷം, അവർക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന മറ്റൊരു വമ്പിച്ചനേട്ടത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു:-

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَـٰنٍ أَلْحَقْنَا

21 തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസത്തോടെ

بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ أَلَتْنَٰهُم مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَىْءٍۚ كُلُّ ٱمْرِيٍٕۭ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

തങ്ങളെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള വരാകട്ടെ, അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ അവരോടു നാം ചേർത്തു കൊടുക്കുന്നതു മാണ്. അവരുടെ കർമ്മ(ഫല)ത്തിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും തന്നെ നാം അവർക്ക് കുറവു വരുത്തുന്നതുമല്ല. എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനും താൻ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയതിന് പണയമാകുന്നു.

---

21 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ. وَاتَّبَعَتْهُمْ തങ്ങളെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു. ذُرِّيَّتُهُم തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾ. بِإِيمَانٍ വിശ്വാസത്തിൽ, വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട്. أَلْحَقْنَا بِهِمْ അവരോട് നാം ചേർക്കും. ذُرِّيَّتَهُمْ അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ. وَمَا أَلَتْنَاهُم അവർക്കു നാം കുറവു വരുത്തു (നഷ്ടപ്പെടുത്തു)ന്നതല്ല. مِّنْ عَمَلِهِم അവരുടെ കർമ്മത്തിൽ (പ്രവൃത്തിയിൽ) നിന്നു. مِّن شَيْءٍ യാതൊന്നിനെയും. كُلُّ امْرِئٍ എല്ലാ മനുഷ്യനും. بِمَا كَسَبَ അവൻ സമ്പാദിച്ച (പ്രവൃത്തിച്ച) തിന്നു. رَهِينٌ പണയമാണ്, പണയം വെക്കപ്പെട്ടവനാണ്.

സൽക്കർമ്മരംഗത്തു തങ്ങളുടെ നിലപാടിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളായ നല്ലമക്കളെയും തങ്ങളൊന്നിച്ച് സ്വർഗ്ഗീയ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവാൻ അല്ലാഹു അവർക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും. ഇതുമൂലം അവരുടെ പ്രതിഫലത്തിൽ അല്ലാഹു യാതൊരു കുറവും വരുത്തുന്നതുമല്ല. മാത്രമല്ല, നല്ലവരായ മാതാപിതാക്കൾ, ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ എന്നിവരേയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അല്ലാഹു അവരൊന്നിച്ചു ചേർത്തുകൊടുക്കുമെന്നു സൂ: റഅ്ദു: 23: സൂ: മുഅ്മിൻ 7-9 എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സൂ: മുഅ്മിനിൽ വായിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. 'സത്യവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യന്റെ സന്താനങ്ങൾ അവനെക്കാൾ കർമ്മത്തിൽ താഴേകിടയിലുള്ളവരായിരുന്നാലും അവന്റെ കൺകുളുർമ്മക്കു-മനസ്സന്തോഷത്തിനു-വേണ്ടി അവരുടെ പദവി അവന്റെ പദവിയിലേക്കു അല്ലാഹു ഉയർത്തിക്കൊടുക്കും' എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഈ ഖുർആൻ വചനം അതിനു തെളിവായി ഓതുകയുണ്ടായി. (ابن جرير وابن ابى حاتم والبزار وغير)

മാതാപിതാക്കൾ എത്ര ഉന്നത പദവിക്കാരായിരുന്നാലും ശരി, അക്കാരണംകൊണ്ടു അവിശ്വാസികളും ദുർന്നടപ്പുകാരുമായ അവരുടെ മക്കൾക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ മറിച്ചോ യാതൊരു രക്ഷയും കിട്ടുകയില്ലെന്നും, അവനവൻ ചെയ്ത കുറ്റത്തിനു അവനവൻമാത്രമാണ് ഉത്തരവാദിയെന്നും, ഓരോരുത്തന്റെ കടമ അവനവൻതന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഖുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്. كل امرإ بما كسب رهين (എല്ലാ മനുഷ്യനും അവൻ സമ്പാദിച്ചതിനു പണയമാണ്) എന്ന വാക്യവും അതാണ് ഉണർത്തുന്നത്. വാങ്ങിയ കടം കൊടുത്തു തീർക്കാത്തപക്ഷം ആ കടത്തിനുവേണ്ടി പണയം വെക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിൽ നിന്നാണല്ലോ അതു ഈടാക്കപ്പെടുക. അതുപോലെ, ഓരോ മനുഷ്യനും അവന്റെ കടമ നിർവ്വഹിക്കാത്തപക്ഷം അതിന് അവൻതന്നെ ഉത്തരവാദിയാണെന്നു സാരം. വിശ്വസിക്കുകയും അതോടൊപ്പം നിർബ്ബന്ധകടമകൾ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ അവരെക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനം കൈവന്ന തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ സ്ഥാനത്തേക്കു ഉയർത്തിക്കൊടുക്കുമെന്നേ മേൽപറഞ്ഞതിനു അർത്ഥമുള്ളു. മാതാപിതാക്കളോ മക്കളോ ഉന്നതസ്ഥാനക്കാരായതുകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർക്കു വല്ല രക്ഷയും കൈവരുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ മകൻ, ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ പിതാവ്, ലൂത്വ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഭാര്യ, നബി (صلى الله عليه وسلم) തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യൻമാർ മുതലായവർക്കു രക്ഷ കിട്ടേണ്ടതായിരുന്നുവല്ലോ. താണപദവിയിലുള്ളവരെ ഉന്നതപദവിയിലേക്കു ഉയർത്തുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യവും ദയവും (فضل الله) ആണെങ്കിൽ, അവരവരുടെ കുറ്റത്തിനു അവരവരെത്തന്നെ ഉത്തരവാദിയാക്കുന്നതു അവന്റെ നീതിന്യായ

വ്യവസ്ഥയും (عدل الله) ആകുന്നു. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَأَمْدَدْنَـٰهُم بِفَـٰكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

22 അവര്‍ ആശിക്കുന്നതില്‍നിന്നുള്ള പഴ വര്‍ഗ്ഗവും, മാംസവും അവര്‍ക്കു നാം (യഥേഷ്ടം) അയച്ചിട്ടു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

يَتَنَـٰزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾

23 (മദ്യം നിറക്കപ്പെട്ട) കോപ്പക്ക് അവിടെ അവര്‍ പിടികൂടി (കൈമാറി)ക്കൊണ്ടിരി ക്കും. യാതൊരു അനാവശ്യവും അതി ലില്ല; കുറ്റകരമായുള്ളതും ഇല്ല.

۞ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٤﴾

24 അവര്‍ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ബാലന്‍മാര്‍ അ വരില്‍ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു (സേവനംചെയ് തു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അവര്‍ ആ [ബാലന്‍മാര്‍] ഒളിച്ചുവെക്കപ്പെട്ട മുത്തെ ന്നപോലെയിരിക്കും!

---

22 وَأَمْدَدْنَاهُم അവര്‍ക്ക് നാം അയച്ചു (ഇഷ്ടംപോലെ) കൊടുക്കും. بِفَاكِهَةٍ പഴവര്‍ഗ്ഗത്തെ. وَلَحْمٍ മാം സവും. مِّمَّا يَشْتَهُونَ അവര്‍ ആശിക്കുന്ന (ഇച്ഛിക്കുന്ന) തില്‍നിന്ന്. 23 يَتَنَازَعُونَ അവര്‍ അന്യോന്യം പിടികൂടും. (കൈമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും). فِيهَا അതില്‍, അവിടത്തില്‍. كَأْسًا (നിറ) കോപ്പ, കോപ്പക്ക്. لَّا لَغْوٌ അനാവശ്യം ഇല്ല. فِيهَا അതില്‍. وَلَا تَأْثِيمٌ കുറ്റകരവുമില്ല,ത പാപമുണ്ടാക്കലുമില്ല. 24 وَيَطُوفُ ചുറ്റിത്തിരിയുക (ചുറ്റിപ്പറ്റി നില്‍ക്കുക) യും ചെയ്യും. عَلَيْهِمْ അവരില്‍. غِلْمَانٌ ബാലന്‍മാര്‍, ആണ്‍കുട്ടികള്‍. لَّهُمْ അവരുടെ, അവര്‍ക്കുവേണ്ടിയുള്ള. كَأَنَّهُمْ അവരാണെന്നപോ ലെയിരിക്കും. لُؤْلُؤٌ മുത്തു. مَّكْنُونٌ (ചിപ്പിയില്‍) ഒളിച്ചു (സൂക്ഷിച്ചു) വെക്കപ്പെട്ട.

ലഹരിയും മത്തും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണല്ലോ ഇഹത്തിലെ കള്ള്. അനാവശ്യങ്ങളും, അക്രമ ങ്ങളും കള്ളുകുടിയുടെ കൂടെപ്പിറവിയുമാണ്. സ്വര്‍ഗ്ഗത്തിലെ കള്ളു അത്തരത്തില്‍പെട്ടതല്ല. നാമമാത്ര സാദൃശ്യമേ അവ തമ്മിലുള്ളു. ആനന്ദവും സന്തോഷവും ഉളവാക്കുകയല്ലാതെ, യാതൊരു വിധ ദോഷവും അതു നിമിത്തം ഉണ്ടാകുവാനില്ല. കള്ളുകുടിയന്‍മാര്‍ തമ്മില്‍ അടി പിടിയും വഴക്കും പതിവായതുപോലെ, അവിടെ അവര്‍ക്കിടയില്‍ കശപിശയോ മറ്റോ ഉണ്ടാകു കയില്ല. പക്ഷേ, ആഹ്ളാദത്തോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടി കള്ളുനിറച്ച കോപ്പകള്‍ക്കു വേണ്ടി- ഞാന്‍ ആദ്യം ഞാന്‍ ആദ്യം എന്ന ഭാവത്തില്‍ തമാശയായി അവര്‍ പിടികൂടിയും കൈമാറി യും കൊണ്ടിരിക്കും. അവര്‍ക്കുവേണ്ടുന്ന സേവനങ്ങള്‍ നടത്തുവാന്‍വേണ്ടി സ്വര്‍ഗ്ഗീയ ബാലന്‍ മാര്‍ അവരെ ചുററിപ്പററിക്കൊണ്ടു സദാ തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കും. കേവലം ഭൃത്യന്‍മാരായ ആ ബാലന്‍മാരാകട്ടെ, ചിപ്പികളില്‍ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മുത്തുമണികള്‍ പുറത്തെടുത്ത താണെന്നു തോന്നുമാറ് അത്രയും വടിവും, വെടുപ്പും, സൗന്ദര്യവും തികഞ്ഞവരായിരിക്കും. ഭൃത്യന്‍മാരുടെ ഉപമ ഇതാണെങ്കില്‍, അവരുടെ യജമാനന്‍മാരുടെ ഉപമ എന്തായിരിക്കും? അതെ-ഒരു ഹദീസില്‍ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ-പൗര്‍ണ്ണമിയുടെ രാത്രിയിലെ ചന്ദ്രനും, ഇതര നക്ഷത്രങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കണക്കെയിരിക്കും. (حكاه ابن جرير وابن المنذ) ഈ ബാലന്‍മാരെപ്പറ്റി 56: 17-18; 76:19 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അടുത്തവചനങ്ങളില്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗക്കാര്‍ തമ്മില്‍ നടക്കുന്ന ചില സംഭാഷണങ്ങളെയും, സന്തോഷസല്ലാപങ്ങളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٢٥﴾

25 അവര്‍ പരസ്പരം (പലതും) ചോദിച്ചു കൊണ്ട് ചിലര്‍ ചിലരുടെനേരെ മുന്നിട്ടു വരും.

26 അവർ പറയും; ''നാം, മുമ്പ് നമ്മുടെ കുടുംബത്തിലായിരിക്കെ ഭയപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായിരുന്നു.	قَالُوٓاْ إِنَّا كُنَّا قَبۡلُ فِيٓ أَهۡلِنَا مُشۡفِقِينَ ﴿٢٦﴾
27 'അതിനാൽ അല്ലാഹു നമ്മളിൽ (ദയാ) ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്തു; സുഷിരങ്ങളിൽ കടന്നു ചെല്ലുന്ന (അത്യുഷ്ണമായ) അഗ്നിശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവൻ നമ്മെ കാത്തുതരുകയും ചെയ്തു.	فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيۡنَا وَوَقَىٰنَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ﴿٢٧﴾
28 'നാം മുമ്പേ അവനെ (വിളിച്ചു) പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെ പുണ്യം നൽകുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.'	إِنَّا كُنَّا مِن قَبۡلُ نَدۡعُوهُۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡبَرُّ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

25 وَأَقْبَلَ മുന്നിടും, മുമ്പോട്ടുവരും, നേരിടും. بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരുടെ നേരെ, ചിലരുടെമേൽ. يَتَسَاءَلُونَ പരസ്പരം ചോദിച്ചുകൊണ്ട്. 26 قَالُوا അവർ പറയും. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാമായിരുന്നു. قَبْلُ മുമ്പ്. فِي أَهْلِنَا നമ്മുടെ കുടുംബത്തിൽ, സ്വന്തക്കാരിലായപ്പോൾ. مُشْفِقِينَ ഭയപ്പെട്ടവകർ, പേടിക്കുന്നവർ. 27 فَمَنَّ اللهُ അതിനാൽ (എന്നാൽ) അല്ലാഹു ദാക്ഷിണ്യം (ദയവ്, ഉപകാരം) ചെയ്തു. عَلَيْنَا നമ്മുടെമേൽ. وَوَقَانَا അവൻ നമ്മെ കാക്കുകയും ചെയ്തു. عَذَابَ ശിക്ഷയെ, ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. السَّمُومِ സുഷിരങ്ങളിൽകൂടി പ്രവേശിക്കുന്നതിൻെറ (അത്യുഷ്ണമായ അഗ്നിയുടെ). 28 إِنَّا كُنَّا നാം ആയിരുന്നു. مِن قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പേ. نَدْعُوهُ നാമവനെ വിളിച്ചിരുന്നു. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ. الْبَرُّ പുണ്യം (ഗുണം, നൻമ) ചെയ്യുന്നവൻ. الرَّحِيمُ കരുണാനിധിയായ.

അവർ അന്യോന്യം പലതും സംസാരിച്ചും ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ നടത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, തങ്ങൾ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാർക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടിയ കാലത്തു അല്ലാഹുവിനെ ഭയന്നും, അവൻെറ ശിക്ഷയെ പേടിച്ചും, അവനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണ് തങ്ങൾക്കു ഈ ഉന്നത പദവികളെല്ലാം ലഭിച്ചതെന്നു അനുസ്മരിച്ചു സന്തോഷിക്കുകയാണ്. സജ്ജനങ്ങളുടെയും ദുർജ്ജനങ്ങളുടെയും പര്യവസാനങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറയുന്നു;

വിഭാഗം 2

29 ആകയാൽ, (നബിയേ) നീ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക [ഉൽബോധനം ചെയ്യുക]. എന്നാൽ, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് നീ ഒരു പ്രശ്നക്കാരനുമല്ല, ഭ്രാന്തനുമല്ല.	فَذَكِّرۡ فَمَآ أَنتَ بِنِعۡمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٖ وَلَا مَجۡنُونٍ ﴿٢٩﴾

29 فَذَكِّرْ ആകയാൽ നീ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക, ഉപദേശിക്കുക. فَمَا أَنتَ എന്നാൽ നീ അല്ല. بِنِعْمَةِ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട്. بِكَاهِنٍ പ്രശ്നക്കാരൻ. وَلَا مَجْنُونٍ ഭ്രാന്തനുമല്ല.

സ്ഥിതിഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം മുകളിൽ വിവരിച്ചതാണ്. എന്നിരിക്കെ, സത്യനിഷേധികളുടെ ആരോപണങ്ങളുടെയും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ പ്രസ്താവനകളുടെയും നേരെ കണ്ണടച്ചു കൊണ്ട് സത്യപ്രബോധനം തടുർന്നുകൊള്ളുവാനും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട്

അവയിൽ നിന്നെല്ലാം നബി (ﷺ) പരിശുദ്ധനാണെന്നു സമാധാനിച്ചുക്കൊള്ളുവാനും അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ഏകത്വം നബി (ﷺ) യുടെ പ്രവാചകത്വം, പരലോകജീവിതം എന്നീ മൂന്നു വിഷയങ്ങളാണല്ലോ അവിശ്വാസികളെ ഏറ്റവും അരിശം കൊളളിക്കുന്ന മൗലികപ്രധാനമായ വിഷയങ്ങൾ. ഇവയെ സംബന്ധിച്ചാണ് ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു പ്രകടമാകാറുളള പേക്കൂത്തുകളധികവും. അവയിൽ പലതും എടുത്തുദ്ധരിച്ചു കൊണ്ട് അടുത്ത കുറെ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് കനത്ത താക്കീതുകൾ നൽകുകയും, അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മർക്കടമുഷ്ടിയും ധിക്കാരമനസ്ഥിതിയും കൈമുതലായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഏവരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് തുളഞ്ഞുകയറുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ! വീണ്ടുവിചാരമുളളവരെ രോമാഞ്ചം കൊളളിക്കുന്ന വാചകങ്ങൾ! ചിന്താശക്തിയുളളവരെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകൾ! അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

أَمۡ يَقُولُونَ شَاعِرٞ نَّتَرَبَّصُ بِهِۦ رَيۡبَ ٱلۡمَنُونِ ﴿٣٠﴾

30 അതല്ല, അവർ പറയുന്നുവോ: ''(അവൻ) ഒരു കവിയാണ്; അവനിൽ കാല(വിപ)ത്തിൻെറ ആശങ്ക (ബാധിക്കുന്നത്) നമുക്കു കാത്തിരിക്കാം'' എന്ന്?!

قُلۡ تَرَبَّصُواْ فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ ٱلۡمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

31 പറയുക:''നിങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു കൊള്ളുവിൻ!-എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണ്.''

---

30 أَمْ അതല്ല, അഥവാ, അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു പക്ഷേ (ആണോ). يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു (വോ). شَاعِرٌ കവിയാണ് (എന്നു). نَّتَرَبَّصُ بِهِ അവനിൽ നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു, നമുക്ക് കാത്തിരിക്കാം. رَيْبَ ആശങ്കയെ (വിപത്തിനെ). الْمَنُونِ കാലത്തിൻെറ, മരണത്തിൻെറ. 31 قُلْ പറയുക. تَرَبَّصُوا നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കു (കാത്തിരിക്കു)വിൻ. فَإِنِّي مَعَكُم എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളൊന്നിച്ച്. مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ കാത്തിരിക്കുന്ന (പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന)വരിൽ പെട്ടവനാണ്.

മുഹമ്മദ് ജോൽസ്യക്കാരനാണ്, പ്രശ്നക്കാരനാണ്, ഭ്രാന്തനാണ് എന്നൊക്കെ പറയുന്ന അതേ നാവുകൾ ചിലപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ പറയും: അവൻ ഒരു കവിയാണ്; ഏതെങ്കിലും കാലവിപത്തുകളിൽപെട്ടു ഏറെത്താമസിയാതെ അവൻെറ കഥ അവസാനിച്ചുകൊളളും; അപ്പോൾ നമുക്കു അവനെകൊണ്ടുളള ശല്യവും ഇല്ലാതാകും; അതുവരെ നാം കാത്തിരിക്കുക എന്നൊക്കെ. ഇതിനു ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു പറയുന്നു: ''എൻെറ നാശം നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളുടെ നാശം ഞാനും കാത്തിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഏതാണ് സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നു നമുക്കു കണ്ടറിയാമല്ലോ.''

أَمۡ تَأۡمُرُهُمۡ أَحۡلَٰمُهُم بِهَٰذَآۚ أَمۡ هُمۡ قَوۡمٞ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾

32 അതല്ല, അവരുടെ ബുദ്ധികൾ അവരോട് ഇപ്രകാരം കൽപിക്കുകയാണോ?! അതല്ല, അവർ ക്രമംതെറ്റിയ (ധിക്കാരികളായ) ഒരു ജനതയാണോ?!

أَمۡ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥۚ بَل لَّا يُؤۡمِنُونَ ﴿٣٣﴾

33 അതല്ല, അവർ പറയുന്നുവോ: ''അവനത് (സ്വയംകെട്ടി) പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്'' എന്ന്?! പക്ഷേ, അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. [അതാണ് ഇതിനൊക്കെ കാരണം.]

فَلۡيَأۡتُواْ بِحَدِيثٖ مِّثۡلِهِۦٓ إِن كَانُواْ صَٰدِقِينَ

34 എന്നാൽ, (അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ) ഇതുപോലുളള ഒരു വൃത്താന്തം അവർ കൊ

ണ്ടുവരട്ടെ. അവർ സത്യവാൻമാരാണെ ങ്കിൽ! ﴿٣٤﴾

---

32 أَمْ تَأْمُرُهُمْ അതല്ല അവരോട് കല്പിക്കുന്നുവോ. أَحْلَامُهُمْ അവരുടെ ബുദ്ധികൾ. بِهَٰذَا ഇതിന്, ഇതു കൊണ്ട്. أَمْ هُمْ അതല്ല അവർ. قَوْمٌ അതിക്രമി (ധിക്കാരി) കളായ ഒരു ജനത (യാണോ). 33 طَاغُونَ അതല്ല അവർ പറയുന്നുവോ. أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ അവൻ അതു (കെട്ടി) പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. بَل പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ. لَّا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.. 34 فَلْيَأْتُوا എന്നാലവർ വരട്ടെ. بِحَدِيثٍ ഒരു വൃത്താന്തംകൊണ്ട്, വർത്തമാനവുമായി. مِّثْلِهِ അതുപോലെയുള്ള. إِن كَانُوا അവരാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ.

നബി (ﷺ) സ്വയം കെട്ടിപ്പറയുന്നതാണ് ഖുർആൻ എന്നു അവർ വാദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ-യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരങ്ങിനെ വാദിക്കുന്നുണ്ടു-അതുപോലെ ഒന്നു അവർ കൊണ്ടു വരട്ടെ. അവർ പറയുന്നതു സത്യമാണെങ്കിൽ അതൊന്നു കാണാമല്ലോ എന്നു അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. ഖുർആന്നു സമമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാൻ ഖുർആൻ പരസ്യമായി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വെല്ലുവിളിക്കുകയും, അതവർക്ക് സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു ഉറപ്പിച്ചുപറയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

35 അതല്ല, യാതൊരു വസ്തുവും ഇല്ലാതെ, അവർ (സ്വയം അങ്ങ്) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ?! അതല്ല, അവർ തന്നെയാണോ സ്രഷ്ടാക്കൾ?!

أَمْ خُلِقُوا۟ مِنْ غَيْرِ شَىْءٍ أَمْ هُمُ ٱلْخَـٰلِقُونَ ﴿٣٥﴾

---

35 أَمْ خُلِقُوا അതല്ല അവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ. مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ യാതൊരു വസ്തുവുമില്ലാതെ. أَمْ هُمُ അതല്ല അവരോ. الْخَالِقُونَ സ്രഷ്ടാക്കൾ.

ഏതൊരു നിരീശ്വരവാദിയെയും-അവന്ന് ബുദ്ധിയും മനസ്സാക്ഷിയുമുണ്ടെങ്കിൽ-ഉത്തരം മുട്ടിക്കുന്ന ചോദ്യമാണ് ഈ വചനത്തിലുള്ളത്. മനുഷ്യന്റെ-മനുഷ്യന്റെമാത്രമല്ല എല്ലാ-വസ്തുക്കളുടെയും തന്നെ-ഉൽഭവത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു പ്രകൃതിവാദി എത്രതന്നെ സമർത്ഥിച്ചാലും, അതിന്റെ അവസാനം അതൊരു പരമ ശൂന്യാവസ്ഥയിൽ ചെന്നവസാനിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പരമശൂന്യതയിൽ നിന്നു അസ്തിത്വം നൽകിയ ഒരു സൃഷ്ടികർത്താവ് അനിവാര്യമാണെന്നു അവൻ സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. സമ്മതിക്കാത്തപക്ഷം, അതു സ്വയം ഉണ്ടായതാണെന്നു അവൻ ശഠിക്കേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തു ചില വസ്തുക്കൾ പ്രകൃതിപരമായ കാര്യകാരണബന്ധങ്ങളാൽ രൂപംകൊണ്ടതും മറ്റു ചിലതു യാതൊരു കാരണവും കൂടാതെ സ്വയം രൂപം പൂണ്ടതുമാണെന്നു വിശേഷബുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ-അവൻ സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. അതോടെ പ്രകൃതിയാണ് എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവ് എന്നുള്ള അവന്റെ വാദം പൊളിയുന്നു.

36 അതല്ല, ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അവർ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണോ?! പക്ഷേ, (അതൊന്നുമല്ല) അവർ (ഒന്നും) ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

أَمْ خَلَقُوا۟ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾

37 അതല്ല, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ഖജനാക്കൾ അവരുടെ പക്കലാണോ?! അതല്ല, അവരാണോ അധികാരം നടത്തുന്നവർ?!

أَمْ عِندَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ ٱلْمُصَۣيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾

36 أَمْ خَلَقُوا അതല്ല അവർ സൃഷ്ടിച്ചുവോ. السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും. بَل പക്ഷേ. لَّا يُوقِنُونَ അവർ ഉറപ്പിക്കുന്നില്ല, ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 37 أَمْ عِندَهُمْ അതല്ല അവരുടെ അടുക്കലാണോ, പക്കലുണ്ടോ. خَزَائِنُ ഭണ്ഡാരങ്ങൾ, ഖജനാക്കൾ. رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ. أَمْ هُمُ അതല്ല അവരോ, അവരാണോ. الْمُسَيْطِرُونَ അധികാരം നടത്തുന്നവർ, മികച്ചു നിൽക്കുന്നവർ.

ജുബൈറുബ്നു മുത്ഇം جبير بن مطعم – رض പറയുകയാണ്: 'മഗരിബ് നമസ്കാരത്തിൽ നബി (ﷺ) സൂ: ത്വൂർ ഓതുന്നതു ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. അവിടുന്നു ام خلقوا എന്നു തുടങ്ങി المسيطرون വരെ, (35, 36, 37 വചനങ്ങൾ) എത്തിയപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം പറന്നുപോകാറായി.' (ബു: മു.) അവയിലടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾ കേട്ട് അദ്ദേഹം സ്തംഭിച്ചുപോയി എന്നു അർത്ഥം. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി മോചനമൂല്യം കൊടുക്കുവാനായി മദീനായിൽ വന്നതായിരുന്നു അന്നു ജുബൈർ (رضي الله عنه). അന്നു അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പിന്നീടു വിശ്വസിക്കുവാനുള്ള ഒരു കാരണം അതായിരുന്നു. المصيطرون എന്ന വാക്കു 'സ്വാദി'നു പകരം 'സീൻ' (ചേർത്തു) المسيطرون എന്നും വായനയുണ്ട്. അർത്ഥത്തിൽ മാറ്റമില്ല.

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۖ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

38 അതല്ല, തങ്ങൾക്കു (കയറിച്ചെന്ന്) ചെവികൊടുത്തു കേൾക്കാവുന്ന വല്ല കോണിയും അവർക്കുണ്ടോ?! എന്നാൽ, അവരിൽ ചെവികൊടുത്തു കേൾക്കുന്നവൻ വ്യക്തമായ ഒരു (അധികൃത) ലക്ഷ്യം കൊണ്ടുവരട്ടെ!

---

38 أَمْ لَهُمْ അതല്ല അവർക്കുണ്ടോ. سُلَّمٌ വല്ല കോണിയും, ഏണി. يَسْتَمِعُونَ അവർ ചെവി (ശ്രദ്ധ) കൊടുത്തു കേൾക്കും, കേൾക്കാവുന്ന .. فِيهِ അതിൽ (കേറിക്കൊണ്ട്). فَلْيَأْتِ എന്നാൽ വരട്ടെ. مُسْتَمِعُهُم അവരിൽ ചെവികൊടു(ത്തുകേൾ)ക്കുന്നവർ. بِسُلْطَانٍ ഒരു (അധികൃതമായ) ലക്ഷ്യവും കൊണ്ട്, രേഖയുമായി. مُّبِينٍ വ്യക്തമായ.

ആകാശത്തു കയറിച്ചെന്ന് അവിടെ നടക്കുന്ന ഉപരിലോകവാർത്തകൾ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കിപ്പോരുവാനുള്ള വല്ല കോണിയും-അഥവാ മാർഗ്ഗവും-അവർക്കുണ്ടെന്നും, അതുവഴി നബി (ﷺ) പറയുന്നതു കളവാണെന്നു തെളിയിക്കുന്ന അധികൃതമായ രേഖ അവരുടെ പക്കലുണ്ടെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ രേഖയൊന്നു കാണട്ടെ എന്നു സാരം. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആകാശത്തേക്കു കോണിവെച്ചോ മറ്റോ കയറിച്ചെല്ലുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. ജിന്നുവർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, നബി (ﷺ) യുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി അവർക്കും ആകാശത്തേക്കുള്ള പ്രവേശനം മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി, മനുഷ്യർക്കോ ജിന്നുകൾക്കോ ഏതെങ്കിലും വിധേന ആകാശത്തേക്കു കയറിപ്പോകാമെന്നു സങ്കൽപിച്ചാൽപോലും ഈ സത്യനിഷേധികളുടെ വാദം ശരിവെക്കുന്ന തെളിവ് അവർക്കു എവിടെ നിന്നു കിട്ടുവാനാണ്!

മുൻകാലത്തു പിശാചുകൾ ആകാശത്തേക്കു കയറിച്ചെന്നു മലക്കുകളിൽനിന്നു ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേട്ടിരുന്നുവെന്നും, നബി (ﷺ) യുടെ പ്രവാചകത്വത്തോടുകൂടി അതു നിശ്ശേഷം മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, അതിനെപ്പറ്റി ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിന് ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യുവന്നവർ ഈ ആയത്തു അവർക്കൊരു തെളിവായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുണ്ട്. ഇതു അവർക്കു തെളിവാകുന്നില്ലെന്നു മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

ഈ വിഷയകമായി സൂ: ഹിജ്റിന് ശേഷമുളള വ്യാഖ്യാനകുറിപ്പിൽ നാം വേണ്ടത്ര വിവരിച്ചിട്ടുളളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

39 അതല്ല, അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പെൺമക്കളും, നിങ്ങൾക്ക് ആൺമക്കളുമാണോ ഉളളത്?!

أَمْ لَهُ ٱلْبَنَٰتُ وَلَكُمُ ٱلْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

---

39 أَمْ لَهُ അതല്ല അവനാണോ, അവനുണ്ടോ. الْبَنَاتُ പെൺമക്കൾ. وَلَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾക്കോ. الْبَنُونُ ആൺമക്കളും.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പെൺമക്കളാണെന്നു പറയുകയും, അതേസമയത്ത് തങ്ങൾക്കു പെൺമക്കളുണ്ടാകുന്നപക്ഷം ക്ഷുഭിതരാകുകയും, അവരെ കൊന്നുകളയുവാൻപോലും ധൃഷ്ടരാകുകയും ചെയ്യുന്ന മുശ്രിക്കുകളെ ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുളളതാണ് ഈ ചോദ്യം.

40 അതല്ല, (നബിയേ) അവരോടു നീ വല്ല പ്രതിഫലവും ചോദിച്ചിട്ട് (അതുമൂലം) അവർ കടബാധ്യതയാൽ ഭാരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണോ?

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

---

40 أَمْ تَسْأَلُهُمْ അതല്ല നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്നുവോ. أَجْرًا വല്ല പ്രതിഫലവും. فَهُم എന്നിട്ട് (അതിനാൽ) അവർ. مِّن مَّغْرَمٍ കടബാധ്യതയിൽ. مُّثْقَلُونَ ഭാരപ്പെട്ടവരാകുന്നു(വോ).

നബി (ﷺ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെല്ലാം സ്പഷ്ടമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിരുന്നിട്ടും അവർ നബി (ﷺ) യെ പിൻപറ്റാതിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ, ഒരു പക്ഷേ ആ പ്രബോധനത്തിൻെറ പേരിൽ നബി (ﷺ) അവരോടു വമ്പിച്ച വല്ല പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അങ്ങിനെ അവർക്കു താങ്ങാനാവാത്ത സാമ്പത്തിക ബാദ്ധ്യത ഏൽക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടാണവർ നബി (ﷺ) യെ പിൻപറ്റാൻ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതെന്നും തോന്നിപ്പോകും! അങ്ങിനെ വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നാണ് ചോദ്യം. അഥവാ അത്രക്കും ശോചനീയമാണവരുടെ നില എന്നു താല്പര്യം.

41 അതല്ല, അദൃശ്യജ്ഞാനം അവരുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിട്ട് അവർ (അത്) എഴുതുന്നുവോ?! [അതനുസരിച്ചാണോ അവരുടെ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ?!]

أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

42 അതല്ല, അവർ വല്ല തന്ത്രവും (നടത്തുവാൻ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ?! എന്നാൽ, (ആ) അവിശ്വസിച്ചിട്ടുളളവർ തന്നെയാണ് തന്ത്രത്തിലകപ്പെടുന്നവർ.

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ هُمُ ٱلْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

---

41 أَمْ عِندَهُمُ അതല്ല അവരുടെ പക്കലുണ്ടോ. الْغَيْبُ അദൃശ്യജ്ഞാനം, (മറഞ്ഞവിവരം). فَهُمْ എന്നിട്ടവർ. يَكْتُبُونَ എഴുതുക (യാണോ), എഴുതുന്നു(വോ). 42 أَمْ يُرِيدُونَ അതല്ല അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ. كَيْدًا വല്ല തന്ത്രവും, ഉപായവും, ചതിയും. فَالَّذِينَ كَفَرُوا എന്നാൽ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുളളവർ. هُمُ അവർ തന്നെയാണ്. الْمَكِيدُونَ തന്ത്രത്തിലകപ്പെടുന്നവർ (തന്ത്രം പിണയുന്നവർ).

ഏതെങ്കിലും കുയുക്തിയും, കുതന്ത്രവും ഉപയോഗിച്ച് സത്യപ്രബോധനം തടസ്സപ്പെടുത്തിക്കളയാമെന്ന് അവർക്ക് ഭാവമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനവർ മിനക്കെടേണ്ടാ അതവർക്കു തന്നെയാണ് ആപത്തായിത്തീരുക എന്നു താൽപര്യം. ഉദാഹരണമായി; ഹിജ്റയുടെ മുമ്പ് അവതരിച്ചതാണ് ഈ അദ്ധ്യായം. നബി (ﷺ) ഹിജ്റ പുറപ്പെട്ട ആ രാത്രി നബി (ﷺ) യെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ അവർ ഗൂഢമായി പരിപാടിയിട്ടു വീടുവളഞ്ഞതും, തിരുമേനി അല്ലാഹുവിൻെറ കാവൽ കൊണ്ടു രക്ഷപ്പെട്ടതും പ്രസിദ്ധമാണ്. രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ആ വമ്പൻമാരെല്ലാം ബദ്റിൽ വെച്ച് അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

43 അതല്ല, അവർക്കുണ്ടോ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വല്ല ആരാധ്യനും [ദൈവവും]?! (ഇല്ല)-അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധൻ!	أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

43 أَمْ لَهُمْ അതല്ല അവർക്കുണ്ടോ. إِلَٰهٌ വല്ല ദൈവവും. غَيْرُ اللهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത. سُبْحَانَ اللهِ അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധൻ. عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന്.

ആ മുശ്രിക്കുകളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എന്തുമാത്രം ദുഷിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

44 ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു കഷ്ണം വീഴുന്നതായി അവർ (നേരിൽ) കാണുന്നതായാലും അവർ പറയും: ''അട്ടിയിടപ്പെട്ട മേഘമാണ്'' എന്ന്!	وَإِن يَرَوْا۟ كِسْفًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ سَاقِطًا يَقُولُوا۟ سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

44 وَإِن يَرَوْا അവർ കാണുന്നതായാലും, കണ്ടാൽ. كِسْفًا ഒരു കഷ്ണം, വല്ല കഷ്ണവും. مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. سَاقِطًا വീഴുന്നതായി, വീണതായി. يَقُولُوا അവർ പറയും. سَحَابٌ മേഘം, മേഘമാണ്. مَّرْكُومٌ അട്ടിയാക്കപ്പെട്ട.

എന്നിരിക്കെ അവരെങ്ങിനെ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കും?! അതെ, അവർ സത്യത്തിലേക്കു മടങ്ങുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷക്കു പഴുതില്ലാത്തവണ്ണം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയിരിക്കുന്നു!

45 ആകയാൽ, (നബിയേ) അവർ ബോധം കെട്ടു (അഥവാ മരണമടഞ്ഞു) പോകുന്ന ആ ദിവസവുമായി അവർ കണ്ടുമുട്ടുന്നതുവരേക്കും അവരെ വിട്ടേക്കുക.	فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟ يَوْمَهُمُ ٱلَّذِى فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾
46 അതായത്, അവരുടെ തന്ത്രം ഒട്ടുംതന്നെ അവർക്ക് ഉപകരിക്കാത്ത, അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ലാത്ത(ആ)ദിവസം!	يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾
47 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് നിശ്ചയമായും അതു കൂടാതെ (വേറെ)യും ശിക്ഷയുണ്ട്. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.	وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

45 فَذَرْهُمْ ആകയാൽ അവരെവിട്ടേക്കുക. حَتَّى يُلَاقُوا അവർ കണ്ടുമുട്ടുന്നതുവരെ. يَوْمَهُمُ الَّذِي അവരുടെ യാതൊരു ദിവസം. فِيهِ അതിൽ. يُصْعَقُونَ അവർക്ക് സ്തംഭനം ബാധിക്കും, അവർ ബോധം കെടുത്തപ്പെടും, മരവിക്കും. 46 يَوْمَ لَا يُغْنِي അതായത് ഉപകരിക്കാത്ത (പര്യാപ്തമാകാത്ത) ദിവസം. عَنْهُمْ അവർക്ക്. كَيْدُهُمْ അവരുടെ തന്ത്രം. شَيْئًا ഒട്ടും, യാതൊന്നും. وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. 47 وَإِنَّ لِلَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവർക്കുണ്ട്. ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്ത. عَذَابًا ശിക്ഷ. دُونَ ذَٰلِكَ അതു കൂടാതെ. وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവരിൽ അധികവും. لَا يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നില്ല.

ബോധംകെട്ടു-അഥവാ മരണപ്പെട്ടു-മരവിച്ചുപോകുന്ന ദിവസം എന്നു പറഞ്ഞതു ഖിയാമത്തു നാളിനെ ഉദ്ദേശിച്ചും അതു കൂടാതെയും ശിക്ഷയുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞതു ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവർക്കു അനുഭവപ്പെടുന്ന ശിക്ഷകളെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാണ് എന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്: ആദ്യത്തേതു ബദ്റിൽ അവർക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെയും, രണ്ടാമത്തേതു അതിനുമുമ്പായി അവർക്കു ബാധിച്ചിരുന്ന-ഏഴുകൊല്ലത്തോളം നീണ്ടുനിന്ന-ക്ഷാമം പോലെയുളളതിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, അതല്ല ആദ്യത്തേതു ഐഹിക ശിക്ഷയെയും, രണ്ടാമത്തേതു പരലോക ശിക്ഷയെയുമാണ് കുറിക്കുന്നതെന്നും ഇവിടെ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. والله اعلم ഏതായാലും, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവർക്കു ശിക്ഷയുണ്ടെന്ന കാര്യം തീർച്ചതന്നെ. دون ذلك എന്നവാക്കിനു 'അതു കൂടാതെ' എന്നും, 'അതിനു താഴെ' എന്നും, 'അതിനിപ്പുറം' എന്നുമൊക്കെ അർത്ഥം വരാവുന്നതാകുന്നു.

وَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾

48 (നബിയേ) നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ വിധിക്ക് നീ ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, നീ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലാകുന്നു. [നിന്നെ നാം കാത്തു രക്ഷിക്കും.] നീ എഴുന്നേല്ക്കുന്ന സമയത്ത് നിൻെറ രക്ഷിതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹു' [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തുകയും ചെയ്യുക.

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَـٰرَ ٱلنُّجُومِ ﴿٤٩﴾

49 രാത്രിയിൽനിന്നുംതന്നെ (കുറച്ചു സമയം) അവന് 'തസ്ബീഹു'നടത്തുക; നക്ഷത്രങ്ങൾ പിന്നോക്കം വെക്കുമ്പോഴും (നടത്തണം).

48 وَاصْبِرْ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക. لِحُكْمِ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വിധിക്ക്. فَإِنَّكَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീ. بِأَعْيُنِنَا നമ്മുടെ കണ്ണിലാണ് (ദൃഷ്ടിയിലാണ്). وَسَبِّحْ തസ്ബീഹു നടത്തുകയും ചെയ്യുക. بِحَمْدِ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്. حِينَ تَقُومُ നീ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ. 49 وَمِنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽനിന്നും. فَسَبِّحْهُ നീ അവന് തസ്ബീഹ് ചെയ്യുക. وَإِدْبَارَ പിന്നോക്കം പോക്കിലും (പിന്നോക്കം വെക്കുമ്പോഴും). النُّجُومِ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ.

ശത്രുക്കളുടെ നാശം വിദൂരമല്ല. അവരുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു വിധി നടത്തിക്കൊള്ളും, തൽക്കാലം അവരുടെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ ക്ഷമ കൈകൊള്ളുക എന്നൊക്കെ നബി (ﷺ) ഉപദേശിക്കുകയും, തിരുമേനിക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രത്യേക കാവലും സംരക്ഷണവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവസാനമായി അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു തസ്ബീഹു നടത്തുവാനും ഉപദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തെയും,

പരിശുദ്ധതയെയും വാഴ്ത്തുക, അവനു സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുക എന്നൊക്കെയാണ് 'തസ്ബീഹി'ന്റെ അർത്ഥം. ഇമാംറാഗിബ് (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, മനസാ വാചാ കർമ്മണാ ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ ആരാധനകൾക്കും പൊതുവായും, നമസ്കാരത്തിനു പ്രത്യേകമായും തസ്ബീഹ എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. 'ദിക്റും തസ്ബീഹും' അല്ലെങ്കിൽ 'തസ്ബീഹും തക്ബീറും' എന്നൊക്കെ പറയുമ്പോൾ നാവുകൊണ്ടുള്ള സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളായിരിക്കും മിക്കവാറും അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തുതികീർത്തനങ്ങൾ ഏതവസരത്തിലായിരുന്നാലും, അതു മഹത്തായ പുണ്യകർമ്മംതന്നെ. എങ്കിലും, ചില സമയങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവയാണുതാനും. ഈ സമയങ്ങളെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പല സ്ഥലത്തും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. (സൂ: റൂം: 17, 18 മുതലായവ നോക്കുക.)

മൂന്നു സമയങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തേത് حين تقوم (എഴുന്നേക്കൽക്കുന്നസമയത്തു) എന്നത്രെ. ഈ സമയംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഏതാണെന്ന വിഷയത്തിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. അവയിൽ പ്രസക്തമായതു മൂന്നഭിപ്രായങ്ങളാകുന്നു. (1) ഉറക്കിൽനിന്നു എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ എന്നും, (2) നമസ്കാരത്തിനു എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ, അഥവാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ എന്നും, (3) ഇരുന്നിടത്തുനിന്നു എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ എന്നും. നബിചര്യകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ മൂന്നവസരങ്ങളിലും ഒരുപ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തുതികീർത്തനങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണാവുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇവയിൽ ഒന്നുമാത്രം സ്വീകരിച്ചു മറ്റുള്ളവ തള്ളിക്കളയേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുന്നില്ല. ആയത്തിലാകട്ടെ, ഒരു പ്രത്യേക സൂചന കാണപ്പെടുന്നുമില്ല. എങ്കിലും ഒന്നിനു മുൻഗണന നൽകുന്നപക്ഷം, ഇരുന്നിടത്തുനിന്നു എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ എന്ന അഭിപ്രായത്തിനായിരിക്കും നല്ലതെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. കാരണം, പ്രായോഗികമായി നോക്കുമ്പോൾ മറ്റു രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളും അതിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതായിരിക്കുമല്ലോ. والله اعلم രണ്ടാമത്തേത്: രാത്രിയിൽനിന്നും അൽപസമയം (من الليل) ആകുന്നു. രാത്രിയിൽ നമസ്കാരം, ദുആ മുതലായവക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ധാരാളം ഖുർആൻവചനങ്ങളും, നബി വചനങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. മൂന്നാമത്തേത്: നക്ഷത്രങ്ങൾ പിന്നോക്കംവെക്കുന്ന സമയം (ادبار النجوم) ആകുന്നു. പ്രഭാതം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങുന്നതോടെ നക്ഷത്രങ്ങൾ അസ്തമിച്ചുതുടങ്ങുമല്ലോ. ഈ സമയമാണ് ഇതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. മേൽപറഞ്ഞ ഓരോ അവസരത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം നബിചര്യയിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുക:-

1. നമസ്കാരത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ (തക്ബീറിനുശേഷം) നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയാറുണ്ടായിരുന്നതായി ഇമാം അഹ്മദ് (ﷺ) മുസ്‌ലിം (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: سبحانك اللهم وبحمدك وتبارك اسمك وتعالى جدك ولا اله غيرك –احمد ومسلم وغيرهما (സാരം: അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുകയും നിന്നെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ നാമം വളരെ മേൻമയേറിയതാണ്. നിന്റെ മഹത്വം വളരെ ഉന്നതമാണ്. നീയല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല.) 2. നബി (ﷺ) അവിടുത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനകാലങ്ങളിൽ ഇരുന്നിടത്തുനിന്നു എഴുന്നേറ്റു പോകുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു: سبحانك اللهم وبحمدك أتشهد أن لااله الا انت استغفرك اليك –ابوداود والنسائى والحاكم (സാരം: അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുകയും നിന്നെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നീ അല്ലാതെ ഇലാഹില്ലെന്നു ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. നിന്നോടു ഞാൻ പാപമോചനം തേടുകയും, നിന്റെ അടുക്കലേക്കു ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. . (അ; ദാ; ഹ.)3. ആയിശാ (ﷺ) പറയുന്നു: പ്രഭാതത്തിലെ രണ്ടു റക്അത്തിനെ (സുബ്ഹു നമസ്കാരത്തിന്റെ മുമ്പുള്ള സുന്നത്തു നമകാരത്തെ) ക്കുറിച്ചു നബി (ﷺ) തിരുമേനി സൂക്ഷ്മത കാണിക്കുന്ന അത്രയധികം സൂക്ഷ്മത മറ്റൊരു ഐഛിക (സുന്നത്തു) നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചും അവിടുന്നു കാണിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. (ബു; മു.) 4. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ സലാം പ്രചരിപ്പിക്കുവിൻ, ഭക്ഷ

ണദാനം ചെയ്യുവിൻ, മനുഷ്യർ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ (രാത്രി) നമസ്കരിക്കുവിൻ, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു സമാധാനത്തോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം. (തി.) 5. ആയിശാ (رضي الله عنها) പറയുന്നു: ''നബി (ﷺ) രാത്രിയുടെ ആദ്യത്തിൽ ഉറങ്ങുകയും അതിൻെറ അവസാനത്തിൽ നമസ്കാരത്തിനു നിൽക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.'' (ബ; മു.) 6. ''ഒരു ജനത ഒരു സദസ്സിൽ ഇരുന്നിട്ടു അതിൽവെച്ചു തീരെ അല്ലാഹുവിൻെറ ദിക്ർ (സ്മരണ) നടക്കാതെ അതിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റു പോകുന്നപക്ഷം ആസദസ്സു അവർക്കു ദോഷകരവും നഷ്ടകരവുമായിട്ടല്ലാതെ വരികയില്ല.'' എന്നു അബൂദാവൂദും തിർമദിയും(رحمهما الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

سبحانك اللهم ربنا ولك الحمد ولك المنة والفضل

53. സൂറത്തു-ന്നജ്മ് سورة النجم

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 62 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 3

[32 ാം വചനം മദനീയാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.]

ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം, അബൂദാവൂദ്, നസാഈ رحمهم الله എന്നീ മഹാൻമാർ ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സുജൂദ് (ഓത്തിൻെറ സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്തു) അവതരിച്ച ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായം 'സൂറത്തു-ന്നജ്മ്' ആകുന്നു. എന്നിട്ട് (അതു ഓതിക്കൊണ്ടു) നബി (ﷺ) സുജൂദു ചെയ്കയുണ്ടായി. (അതുകേട്ടവരിൽ) ഒരാൾ ഒഴിച്ചു മറ്റെല്ലാവരും സുജുദു ചെയ്തു. ആ മനുഷ്യൻ ഒരു പിടി മണ്ണു കയ്യിലെടുത്ത് അതിൻമേൽ സുജൂദു ചെയ്കയാണ് ചെയ്തത്. പിന്നീടു അയാൾ അവിശ്വാസിയായ നിലയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതു ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. ഉമയ്യത്തുബ്നുഖലഫ് (امية بن خلف) ആയിരുന്നു അത്. 'നബി (ﷺ) ജനമദ്ധ്യേ പരസ്യമായി ഓതിക്കേൾപ്പിച്ച ഒന്നാമത്തെ സൂറത്തു ഇതാണെ‌ും, മക്കാഹറമിൽവെച്ച്' മുശ്‌രിക്കുകളും കൂടിയുളള സദസ്സിൽവെച്ചു തിരുമേനി അതു ഓതിയെന്നും ഇബ്നുമസ്ഊദി (رضي الله عنه)ൽ നിന്നുതന്നെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (رواه بن مردوية) അവസാനത്തെ ആയത്തിലാണ് സുജൂദിൻെറ സ്ഥാനം. ഈ സൂറത്തിലെ വചനങ്ങൾ ഓരോന്നും ഹൃദയത്തിൻെറ ഉളേളാട്ടു തുളച്ചു ചെല്ലുവാൻ പോരുന്നവയെത്രെ. കൂടാതെ, ആകർഷകമായ ഒരു ശ്രവണ മാധുര്യം കൂടി അവർക്കുളളതായിക്കാണാം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلنَّجۡمِ إِذَا هَوَىٰ ۝١

1 നക്ഷത്രംതന്നെയാണ്സത്യം-അത് താണുവരുമ്പോൾ!

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمۡ وَمَا غَوَىٰ ۝٢

2 നിങ്ങളുടെ ആൾ [നബി] വഴിപിഴച്ചിട്ടില്ല; അദ്ദേഹത്തിന് അബദ്ധം പിണഞ്ഞിട്ടുമില്ല.

وَمَا يَنطِقُ عَنِ ٱلۡهَوَىٰٓ ۝٣

3 അദ്ദേഹം (സ്വന്തം) ഇച്ഛപ്രകാരം സംസാരിക്കുകയുമില്ല.

إِنۡ هُوَ إِلَّا وَحۡيٞ يُوحَىٰ ۝٤

4 അത്, അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെടുന്ന 'വഹ്‌യു' [ദൈവികബോധനം] അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

---

1 وَالنَّجْمِ നക്ഷത്രം തന്നെയാണ്. إِذَا هَوَى അതു വീണു (താണു) വരുമ്പോൾ, അസ്തമിച്ചാൽ. 2 مَا ضَلَّ വഴിപിഴച്ചിട്ടില്ല. صَاحِبُكُمْ നിങ്ങളുടെ ആൾ, കൂട്ടുകാരൻ, ചങ്ങാതി. وَمَا غَوَى അബദ്ധം പിണഞ്ഞിട്ട് (തെറ്റുപറ്റിയിട്ടു) മില്ല. 3 وَمَا يَنطِقُ അദ്ദേഹം സംസാരിക്കുക (മിണ്ടുക, മൊഴിയുക)യുമില്ല. عَنِ الْهَوَى ഇച്ഛയാൽ, ഇച്ഛപ്രകാരം. 4 إِنْ هُوَ അതല്ല. إِلاَّ وَحْيٌ വഹ്‌യല്ലാതെ. يُوحَى അദ്ദേഹത്തിന് വഹ്‌യു നൽകപ്പെടുന്ന.

അല്ലാഹു ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിൻെറ പേരിൽ സത്യംചെയ്തു പറയുമ്പോൾ, അതിൽ ചില രഹസ്യങ്ങളും ഖുർആൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. പരിഷ്കൃത രീതിയിലുളള ഇന്നത്തെ നിരീക്ഷണ സമ്പ്രദായങ്ങൾ നിലവിൽ വരും മുമ്പ് പ്രാകൃതരൂപത്തിൽ മനുഷ്യൻ ആകാശത്തെ നിരീക്ഷണം ചെയ്‌വാൻ തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽക്കുതന്നെ, നക്ഷത്രങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും മനസ്സിലാക്കുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിയുമായിരുന്നു. കണക്കറ്റ

നക്ഷത്രഗോളങ്ങൾ ദിനംപ്രതി ഉദിക്കുന്നു, അസ്തമിക്കുന്നു, മുന്നോട്ടുവരുന്നു, പിന്നോട്ടു പോകുന്നു, ശോഭിക്കുന്നു, പ്രകാശിക്കുന്നു...........! വലുപ്പത്തിലും ഗതിവിഗതിയിലും വ്യത്യസ്തങ്ങളെങ്കിലും ഓരോന്നും ഒരു വ്യസ്ഥാപിതമായ പരിപാടിയനുസരിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നു. ഘടികാരവും, വടക്കുനോക്കിയന്ത്രവും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് ദിക്കു നിർണ്ണയത്തിലും, നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. സമുദ്രത്തിലും മരുഭൂമിയിലും യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്കു നക്ഷത്രമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി സാമാന്യമായ അറിവെങ്കിലും ഒഴിച്ചു കൂടാത്തതായിരുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളായിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാന മാർഗ്ഗദർശകൻമാർ. (وبا النجم هم يهتدون)

പരിഷ്കൃത ഗവേഷണ നിരീക്ഷണ ഫലങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടി മാഹാത്മ്യത്തെയും അനുഗ്രഹങ്ങളെയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു മുൻകാലത്തു കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത വിലപ്പെട്ട പല വിജ്ഞാനങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തു ഊഹിക്കുവാൻ പോലും സാധ്യമല്ലാത്ത എത്രയോ രഹസ്യങ്ങളും വസ്തുതകളും ഇന്നു മനുഷ്യനു അറിവായിട്ടുണ്ട്. മുപ്പതിനായിരമോ, മുപ്പതുലക്ഷമോ നക്ഷത്രങ്ങളാണ് ആകാശത്തുള്ളതെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലം നാം പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞു. മൂവ്വായിരംകോടി നക്ഷത്ര കുടുംബങ്ങൾ-അഥവാ സൗരയൂഥങ്ങൾ-ആകാശഗംഗയിലുണ്ടെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ പറയുന്നു. അവയിലൊന്നത്രെ നമ്മുടെ സൗരയൂഥം. ഭൂമിക്കും ആകാശത്തിനുമിടക്കുള്ള ദൂരം അഞ്ഞൂറു കൊല്ലത്തെ നടത്തയാത്രാദൂരമോ, അതിലധികമോ ആണെന്നു ഒരു കാലത്തു കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭൂഗോളം ആകമാനം ഒന്നു ചുറ്റുവാൻ ഒരു സെക്കമിൻെറ ഏഴിൽ ഒരു ഭാഗം സമയം മാത്രം എടുക്കുന്ന വെളിച്ചം-അല്ലെങ്കിൽ വൈദ്യുതതരംഗം-ശാസ്ത്രത്തിൻെറ കണ്ണാടിയിൽ ഇന്നു അറിയപ്പെട്ട ആകാശ മണ്ഡലത്തെ ഒന്നു വൃത്തം വെച്ചു പൂർത്തിയാക്കുവാൻ ഏതാണ്ടു പത്തുകോടി കൊല്ലങ്ങൾ വേണം എന്നാണത്രെ ഇപ്പോഴത്തെ നിഗമനം!

ഈ മഹാമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കണക്കറ്റ നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെപ്പറ്റി മുമ്പില്ലാത്ത വിവരങ്ങൾ എത്രതന്നെ ഇന്നു മനുഷ്യനു കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശരി, അവനു കിട്ടുന്ന ഓരോ അറിവും, അവയെപ്പറ്റി അവനു അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത അജ്ഞാത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ വിസ്തൃതി വലുതാക്കിക്കാട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ, ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുള്ള അദൃശ്യ ശക്തികളിലേക്കൊന്നും ഹൃദയംകൊണ്ടു നോക്കാതെ, വെളിയിൽകണ്ട പദാർത്ഥങ്ങളിലേക്കു മാത്രം കണ്ണുകൊണ്ടു നോക്കുന്ന മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവൻെറ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏതൊരു മഹാദൃഷ്ടാന്തവും 'പ്രകൃതിയുടെ പ്രക്രിയ'യെന്ന ഒരൊറ്റ വാക്കിലൊതുക്കി അവൻ വിധി കൽപിച്ചു സംതൃപ്തിയടഞ്ഞേക്കും. അതേ സമയത്തു സത്യവിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസത്തെ അവ മേൽക്കുമേൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നക്ഷത്രങ്ങളിൽ നിന്നു അറിവും ദൃഷ്ടാന്തവും ലഭിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം അവ ഒരിടത്തു നിശ്ചലമായിരിക്കുമ്പോഴുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതലുണ്ടായിരിക്കുക അവ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ചലിക്കുമ്പോഴായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം നക്ഷത്രം കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്തപ്പോൾ اذا هوى (അതു താണുപോകുമ്പോൾ) എന്നൊരു ഉപാധി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് الله اعلم ഇതേ വാക്കിനു തന്നെ 'മേൽപ്പോട്ടു ഉയരുമ്പോൾ' എന്നും ഭാഷയിൽ അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടർത്ഥങ്ങളും ഒരേ സമയത്തു കൽപിച്ചുകൂടാ. പക്ഷേ, ഓരോന്നും ഇവിടെ യോജിക്കുന്നതു തന്നെ. വ്യാഖ്യാതാക്കൾ രണ്ടർത്ഥവും സ്വീകരിച്ചും കാണാം. ഈ രണ്ടു അർത്ഥങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് 'മറഞ്ഞു, അസ്തമിച്ചു' എന്നും 'പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഉദിച്ചു' എന്നുമൊക്കെ അതിനു വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നതും النجم (നക്ഷത്രം) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ഒരു പ്രത്യേക നക്ഷത്രമല്ല--നക്ഷത്രം പൊതുവിലാണ്-എന്നത്രെ മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ നിലക്കാണ് നാമും മുകളിൽ സംസാരിച്ചത്. കാർത്തിക നക്ഷത്രത്തെ (الثريا) പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചും എന്നു النجم പറയപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് അതാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലു

ളള പല അന്തസാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഈ സത്യവാചകം.

നിങ്ങളുടെ ആൾ അഥവാ മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബി നേർമ്മാർഗ്ഗം വിട്ടു തെറ്റുകയോ, അദ്ദേഹ ത്തിനു അബദ്ധം പിണയുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നത്രെ നക്ഷത്രം മുഖേന ആണയിട്ടുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതെ, അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ജനിച്ചുവളർന്നു. നാല്പതുവർഷം നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ബഹുമാനാദരവുകൾക്കും തികച്ചും പാത്രമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആളാണ് അദ്ദേഹം. (صاحبكم) ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ചില യാഥാർത്ഥ്യ ങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്‌വാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തോടു നിങ്ങ ൾക്കുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പും വിശ്വാസവും നഷ്ടപ്പെടുകയും, അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പല ആശങ്കകൾ ക്കും നിങ്ങൾ വശംവദരാവുകയും ചെയ്തിരിക്കയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു പിഴവും പിണഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല. തന്നിഷ്ടം പറയുന്ന ആളുമല്ല അദ്ദേഹം. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവന്റെ ദൂതനാക്കി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹ ത്തിനു ദിവ്യബോധനം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഈ പ്രബോധനകൃത്യവുമായി മുന്നോട്ടുവരുവാൻ ഇതു മാത്രമാണ് കാരണം. ആ സ്ഥിതിക്കു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു ആശങ്കക്കും, സംശയങ്ങൾക്കും അവകാശമില്ല എന്നു താല്പര്യം.

നബി (ﷺ) ഇച്ഛപ്രകാരം സംസാരിക്കുകയില്ല (وما ينطق عن الهوى) എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേ യമാകുന്നു. തന്നിഷ്ടമോ സ്വാർത്ഥമോ മുൻനിറുത്തി സംസാരിക്കുകയെന്ന സ്വഭാവമേ നബി (ﷺ) ക്കില്ല എന്നാണല്ലോ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. എന്നാൽ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധന ങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും ഏതിനെ ആധാരമാക്കിയാണ് എന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. അതിനുള്ള മറുപടിയായിട്ടാണ്, അത് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കുന്ന വഹ്‌യല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല (ان هو الا وحي يوحى) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ വാക്യത്തിലെ 'അത്' (هو) എന്ന സർവ്വനാമം ضمير കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബി (ﷺ) സംസാരിക്കുന്നത് എന്നായിരിക്കാം. അഥവാ വഹ്‌യുമൂലവും, വഹ്‌യിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും മാത്രമാണ് അവിടുന്ന് സംസാരിക്കാറുള്ളത് എന്നു സാരം അവിടുത്തെ സംസാരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായതു അവിടുന്നു പ്രബോധനംചെയ്യുന്ന ഖുർ ആനാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അതിന്റെ പേരിലാണല്ലോ നബി (ﷺ) യുടെ നേരെ ആക്ഷേപങ്ങളും നിഷേധങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും ആകയാൽ, ആ സർവ്വനാമം ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വരാം സൂ: ശൂറായുടെ അവസാനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, വഹ്‌യു ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടാകാമെങ്കിലും, ഖുർആന്റെ വഹ്‌യു ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കു മുഖാന്തരമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അടുത്ത വചനത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവി ക്കുന്നുമുണ്ട്.

ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ഞാൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയിൽനിന്നു കേൾക്കുന്നതെല്ലാം മനപ്പാഠമാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ എഴുതി വെക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ചില ആളുകൾ എന്നെ വിരോധിച്ചു.' അവർ പറഞ്ഞു; 'താൻ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയിൽനിന്നു കേൾക്കുന്നതെല്ലാം എഴുതുന്നു. റസൂലാകട്ടെ, ഒരു മനുഷ്യ നാണ്, ദേഷ്യമുള്ള അവസരത്തിലും സംസാരിക്കുമല്ലൊ? (അതുകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ സംസാര ത്തിൽ വല്ല നീക്കുപോക്കും ഉണ്ടായേക്കാമല്ലൊ.) അങ്ങനെ ഞാൻ അതു നിറുത്തിവെച്ചു. ഞാനിതു റസൂൽ(ﷺ) തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞു.' അപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: اكتب فو الذى نفسى بيده ما خرج منى الا الحق (എഴുതിക്കൊള്ളുക. എന്റെ ദേഹം യാതൊരുവന്റെ കയ് വശമാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! എന്നിൽനിന്നു യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പുറത്തുവരികയില്ല. (അ; ദ;) അബൂഹുറൈറഃ (رضي الله عنه) യിൽനിന്നു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: 'ഞാൻ യഥാർ ത്ഥമല്ലാതെ പറയുകയില്ല' (لا اقول الا حقا) എന്നു റസൂൽ (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ സഹാബികളിൽ ചിലർ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അവിടുന്ന് ഞങ്ങളോടു വിനോ ദം (തമാശ) പറയാറുണ്ടല്ലോ? ' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: انى لا اقول الا حقا (നിശ്ചയമായും ഞാൻ

യഥാർത്ഥം-അഥവാ കാര്യം-അല്ലാതെ പറയുകയില്ല (അ.)

അടുത്ത 5 മുതൽ 18 വരെയുള്ള ആയത്തുകളിലെ ചിലവാക്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ചില പദങ്ങളുടെയും, ചില സർവ്വനാമ(ضمير)ങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കിയതിൽ നിന്നാണ് പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, അവയിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം, നമ്മുടെ അറിവിനും, ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുകൾക്കും ഉപരിയായതുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, പരസ്പരവിരുദ്ധമല്ലെങ്കിലും ഒരാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ രൂപത്തിൽ വേറൊരാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. എന്നാൽ, പ്രാമാണ്യരായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് ചില ഭാഗങ്ങൾമാത്രം അടർത്തിയെടുത്തും, ചില വാക്കുകൾക്കു നിഘണ്ടുക്കളിൽ കാണുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക അർത്ഥങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തുംകൊണ്ട് ആ വചനങ്ങളിലെ ആശയങ്ങളെ ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ ഒതുക്കി നിറുത്തത്തക്ക അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ-മറ്റു ചിലേടങ്ങളിലുമെന്നപോലെ-സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരായ ചിലർ മുതിർന്നു കാണാം. സ്വീകാര്യമായ പ്രമാണങ്ങൾക്കും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും തികച്ചും എതിരായ ആ നൂതനവ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ മനസ്സാക്ഷിയുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ഒരു വിശകലനം നടത്തുവാൻ മിനക്കെടുന്ന പക്ഷം അതു കുറെ ദീർഘിച്ചു പോയേക്കുമെന്നതുകൊണ്ടു അതിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പ്രസ്തുത വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്താഭിപ്രായമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എങ്കിലും ഒരു വാസ്തവം ശ്രദ്ധേയമാണ്. 5 മുതൽ 18 വരെയുള്ള ആയത്തുകളിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം, ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ നബി (ﷺ)ക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അവസരത്തിലും, നബി (ﷺ) യുടെ പ്രസിദ്ധമായ 'മിഅ്റാജു' യാത്ര ഉണ്ടായ അവസരത്തിലും സംഭവിച്ച സംഭവങ്ങളാണെന്നുള്ളതിൽ അവർക്കിടയിൽ തർക്കമില്ല. സഹാബികളും മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിതവര്യൻമാരും അടങ്ങുന്ന ബഹുഭൂരിഭാഗം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇതിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെയും, ഹദീസുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ആ മാർഗ്ഗംതന്നെ നമുക്കും സ്വീകരിക്കാം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാം. ومن الله التوفيق

عَلَّمَهُۥ شَدِيدُ ٱلْقُوَىٰ ﴿٥﴾

5 ശക്തിമത്തായ കഴിവുകളുള്ള ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്;-

ذُو مِرَّةٍ فَٱسْتَوَىٰ ﴿٦﴾

6 (അതെ) ബലവാനായുള്ളഒരുവൻ. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം ശരിക്ക് നിലകൊണ്ടു. [സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു].

وَهُوَ بِٱلْأُفُقِ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٧﴾

7 അദ്ദേഹമാകട്ടെ, ഉന്നതമായ (നഭോ) മണ്ഡലത്തിലുമായിരുന്നു.

---

5 عَلَّمَهُ അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു. شَدِيدُ കഠിനമായവൻ, ഊക്കൻ, ശക്തൻ. الْقُوَى *ശക്തികൾ* (വൻകഴിവ്). 6 ذُو مِرَّةٍ ബലവാൻ, ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവൻ. فَاسْتَوَى എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ശരിയയായി നിലകൊണ്ടു. 7 وَهُوَ അദ്ദേഹമാകട്ടെ, അദ്ദേഹം. بِالْأُفُقِ മണ്ഡല (ചക്രവാള)ത്തിൽ ആയിരുന്നു, ബഹിർഭാഗത്തിലാണ്. الْأَعْلَى ഉന്നതമായ.

നബി (ﷺ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ അവിടുത്തേക്ക് എങ്ങിനെ ലഭിക്കുന്നുവെന്നു വിവരിക്കുകയാണ്. പലവിധശക്തികളുള്ള അതി ബലവാനായ ഒരാൾ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ ശരിയായ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അദ്ദേഹത്തെ അത് പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അതിനെക്കുറിച്ച് അറിവു ലഭിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ, അദ്ദേഹം കളവു പറയുന്നതോ, ഭ്രാന്തുപറയുന്നതോ ഒന്നുമല്ല എന്നു സാരം.

ശക്തിമത്തായ കഴിവുകളുള്ളവൻ (شديد القوى) എന്നും, ബലവാൻ (ذومرة) എന്നും പറഞ്ഞ ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. مرة എന്ന വാക്കിനു 'ബുദ്ധിശക്തി, ആലോചനാശക്തി, വമ്പിച്ച ശക്തി, കൌതുകമുള്ള പ്രകൃതി ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞ ആളാണ് ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) എന്നതിൽ സംശയമില്ല. അദ്ദേഹമാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയോടെ അതു ഇറക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നു സൂ: അൽബഖറഃ 97ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 26: 193ൽ വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് (الروح الامين) എന്നും, 16: 102ൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് روح القدس എന്നും ജിബ്രീലിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂ: തക്‌വീർ التكوير 19: 23 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും ഇതു മാന്യമായ, ശക്തിമാനായ, അർശിൻെറ നാഥൻെറ അടുക്കൽ സ്ഥാനമുള്ളവനായ, അവിടെ അനുസരിക്കപ്പെടുന്നവനായ, വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതൻ പറഞ്ഞു കൊടുത്ത വാക്കാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആൾ (നബി) ഒരു ഭ്രാന്തനൊന്നുമല്ല. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ (ആ ദൂതനെ) സ്പഷ്ടമായ നഭോമണ്ഡലത്തിൽവെച്ച് കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.'' انه لقول رسول كريم – الى قوله : بالافق المبين

നബി (ﷺ) ജിബ്‌രീലിനെ (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യമാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഒന്നു ഹിറാമലയിൽവെച്ചും, മറ്റൊന്ന് 'മിഅ്റാജ്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധ വാനാരോഹണയാത്രയിലും. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തേതിനെക്കുറിച്ചാണിവിടെ 5 മുതൽ 12 വരെയും തഴെ സൂ: തക്‌വീർ 19 മുതൽ 23വരെയുള്ള വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടാമത്തേതിനെക്കുറിച്ചു തുടർന്നുള്ളു 13 മുതൽ 18 വരെ വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റി സൂ: തക്‌വീറിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) പറയുന്നതു പോലെ, സൂ: തക്‌വീറിൻെറ അവതരണം മിഅ്റാജിൻെറ മുമ്പായിരിക്കാം. والله اعلم

നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു ഹിറാഗുഹയിൽവെച്ചു ഒന്നാമതായി മലക്കുമുഖേന വഹ്‌യു ലഭിച്ചതും, അപ്പോൾ സൂ: അലഖ് (سورة اقرأ) അവതരിച്ചതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പിന്നീട് കുറെ നാളത്തേക്കു വഹ്‌യൂ വരാതിരിക്കുകയുണ്ടായി. വഹ്‌യൂ വീണ്ടും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനുള്ള ആവേശവും, ആ മഹനുഗ്രഹം നിന്നുപോയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയാശങ്കയും നിമിത്തം തിരുമേനിക്കു അസ്വസ്ഥതതോന്നി. വല്ല കുന്നിൻമുകളിലും കയറി താഴെവീണു മരണപ്പെട്ടെങ്കിലോ എന്നുപോലും തിരുമേനിക്കുതോന്നിപ്പോയിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസരത്തിൽ തിരുമേനിയെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്ന ചില വാക്കുകൾ-അശരീരിശബ്ദം-അവിടുന്നു കേൾക്കുമായിരുന്നു. അതുകേൾക്കുമ്പോൾ മനസ്സിനു സമാധാനം വരും. വീണ്ടും അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നും. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഒരിക്കൽ മലക്ക്-ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) തൻെറ സാക്ഷാൽരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിനു അറുനൂറു ചിറകുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമിയിൽ-ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ-ഒരു പീഠത്തിലായിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷനായത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വമ്പിച്ച ആ സൃഷ്ടിരൂപം ചക്രവാളത്തിൻെറ ഉപരിഭാഗം മുഴുവനും മൂടുമാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് فاستوى وهو بالافق الاعلى (അദ്ദേഹം ശരിക്കു-യഥാരൂപത്തിൽ-നില കൊണ്ടു; അദ്ദേഹം ഉന്നതമായ മണ്ഡലത്തിലുമായിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതും, തുടർന്ന് 8 മുതൽ 12 കൂടിയ അഞ്ചുവചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നതും. അഹ്മദ് (رحمه الله) ബുഖാരി (رحمه الله) മുസ്‌ലിം (رحمه الله) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാരെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയതും, ഇസ്‌ലാം ചരിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധ

മായതുമാണ് ഈ സംഭവം. ജിബ്‌രീലിനെ (عليه السلام) കണ്ടശേഷം നടന്നതെന്താണെന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ തുടർന്നു പറയുന്നു:-

8 പിന്നീട് അദ്ദേഹം അടുത്തു; അങ്ങിനെ, (കൂടുതൽ) അടുത്തുവന്നു;-	ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٨﴾
9 എന്നിട്ട് രണ്ടു വില്ലിൻെറ അളവിൽ, അല്ലെങ്കിൽ (അതിലും) കൂടുതൽ അടുപ്പമായിത്തീർന്നു.	فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿٩﴾

8 ثُمَّ دَنَا പിന്നെ അദ്ദേഹം അടുത്തു. فَتَدَلَّى അങ്ങിനെ അടുത്തുകൂടി, കീഴ്പോട്ടുവന്നു. 9 فَكَانَ എന്നിട്ട് ആയി. قَابَ അളവിൽ, തോത്, ഞാൺ (പോലെ). قَوْسَيْنِ രണ്ട് വില്ലിൻെറ. أَوْ أَدْنَى അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ അടുത്തത്.

അതായത്, ചക്രവാളത്തിനുമീതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടശേഷം മലക്ക് നബി (ﷺ) യുമായി അടുത്തടുത്തു അങ്ങേഅറ്റം അടുത്തുവന്നു എന്നു സാരം. രണ്ടു മനുഷ്യന്മാർ തമ്മിലോ, മറ്റേതെങ്കിലും രണ്ടു ഭൗതിക ജീവികൾ തമ്മിലോ അടുക്കുന്നതുപോലെയുള്ള അടുപ്പമല്ല ഇത്. ജഡജീവിയും ഭൂവാസിയുമായ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൻെറ നേതാവും, ആത്മീയജീവിയും ഉപരിലോകവാസിയുമായ മലക്കു വർഗ്ഗത്തിൻെറ നേതാവും തമ്മിൽ കൂടിയിണങ്ങുവാനുള്ള ഒരസാധാരണ കൂടിക്കാഴ്ചയായിരുന്നു ഇത്. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവും റസൂലും പറഞ്ഞു തന്നതിനപ്പുറം ആ അടുപ്പത്തെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. قاب قوسين എന്ന വാക്കിനു 'രണ്ടു വില്ലിൻെറ അളവ്' അല്ലെങ്കിൽ 'രണ്ടു വില്ലിൻെറ ഞാൺ' എന്നു വാക്കർത്ഥം. രണ്ടു വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ അങ്ങേഅറ്റം അടുത്തുവെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു ഉപമാലങ്കാര പ്രയോഗമാണിത്. ഈ പ്രയോഗത്തിൻെറ ഉൽഭവത്തെക്കുറിച്ചു ഭിന്നമായ പ്രസ്താവനകൾ കാണാമെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യം അതാണ് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

10 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവൻെറ (അല്ലാഹുവിൻെറ) അടിയാന്നു 'വഹ്‌യു' [ബോധനം]നൽകിയത് (ഒക്കെ) നൽകി.	فَأَوْحَىٰٓ إِلَىٰ عَبْدِهِۦ مَآ أَوْحَىٰ ﴿١٠﴾

---

10 فَأَوْحَى എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം (അവൻ) വഹ്‌യു നൽകി. إِلَى عَبْدِهِ അവൻെറ (തൻെറ) അടിയാന്നു. مَا أَوْحَى വഹ്‌യു നൽകിയത്.

തമ്മിൽ അങ്ങേഅറ്റം അടുത്ത ശേഷം, അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാനായ നബി (ﷺ) ക്ക് ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ ബോധനം നൽകി എന്നു സാരം. اوحى എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്താവായി അതിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടപ്പുള്ള സർവ്വനാമം (الضمير المستتر) ജിബ്‌രീലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന നിലക്കാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. അത് അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നു വരാം. ചില വ്യാഖ്യാതക്കൾ അങ്ങിനെയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതിൻെറ സാരം, ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) മുഖാന്തരം അല്ലാഹു തൻെറ അടിയാനായ നബി (ﷺ) ക്കു വഹ്‌യു നൽകി എന്നുമായിരിക്കും. രണ്ടായാലും ആശയം ഒന്നുതന്നെ.

11 അദ്ദേഹം (നബി) കണ്ടതിനെ ഹൃദയം (നിഷേധിച്ചു) കളവാക്കിയില്ല.	مَا كَذَبَ ٱلْفُؤَادُ مَا رَأَىٰٓ ﴿١١﴾

أَفَتُمَـٰرُونَهُۥ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ﴿١٢﴾	12 എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം കാണുന്നതിൻെറ പേരിൽ അദ്ദേഹത്തോട് നിങ്ങൾ (സംശയിച്ചു) തർക്കം നടത്തുകയോ?!

11 مَا كَذَبَ കളിവാക്കിയില്ല (നിഷേധിച്ചില്ല). الْفُؤَادُ ഹൃദയം. مَا رَأَى അതു (അദ്ദേഹം) കണ്ടത്. 12 أَفَتُمَارُونَهُ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങളദ്ദേഹത്തോട് തർക്കം നടത്തുകയോ, വഴക്കടിക്കുകയോ. عَلَى مَا يَرَى അദ്ദേഹം കാണുന്നതിൻെറ പേരിൽ.

നബി (ﷺ) കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ട ആ കാഴ്ചയെപ്പറ്റി വല്ല സംശയമോ, ചാഞ്ചല്യമോ തോന്നി അവിടുന്നു നിഷേധിച്ചില്ല; അതു യഥാർത്ഥവും സത്യവുമായ അനുഭവമാണെന്നു ഹൃദയത്തിനു ബോധ്യം വരുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകുന്ന ഇത്തരം ദർശനങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു തർക്കിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ന്യായമല്ല എന്നു സാരം. എത്രയോ പ്രാവശ്യം ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു വഹ്‌യു നല്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ശബ്ദം മാത്രം കേട്ടും, ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടും, മറ്റുവിധത്തിലും അതു സംഭവിക്കും. എന്നാൽ മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ കണ്ടതുപോലെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യമേ നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുള്ളു. ഒന്നാമത്തേതു ഭൂമിയിൽ-മക്കായിൽ-വെച്ചുതന്നെ. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഉപരിലോകത്തു വെച്ചുണ്ടായ രണ്ടാമത്തെ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു.

وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾	13 തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം [നബി] വേറെ ഒരു പ്രാവശ്യത്തി (ലെ വരവി)ലും അദ്ദേഹത്തെ [ജിബ്‌രീലിനെ] കണ്ടിട്ടുണ്ട്;-
عِندَ سِدْرَةِ ٱلْمُنتَهَىٰ ﴿١٤﴾	14 'സിദ്‌റത്തുൽ മുൻതഹാ'യുടെ [അറ്റത്തെ ഇലന്തമരത്തിൻെറ] അടുക്കൽ വെച്ച്.
عِندَهَا جَنَّةُ ٱلْمَأْوَىٰٓ ﴿١٥﴾	15 അതിൻെറ അടുക്കലാണ് ആവാസത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗം.
إِذْ يَغْشَى ٱلسِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ﴿١٦﴾	16 അതായത്, (ആ) ഇലന്തമരത്തെ ആവരണം ചെയ്തത് (ഒക്കെ) ആവരണം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ. [അപ്പോഴാണതുണ്ടായത്.]
مَا زَاغَ ٱلْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿١٧﴾	17 (നബിക്ക്) കാഴ്ച തെറ്റിപ്പോയില്ല; അത് ക്രമം വിട്ടതുമില്ല.
لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَـٰتِ رَبِّهِ ٱلْكُبْرَىٰٓ ﴿١٨﴾	18 തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബിൻെറ അതിമഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും (പലതും) അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി.

13 وَلَقَدْ رَآهُ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. نَزْلَةً ഒരു പ്രാവശ്യം, ഒരു ഇറക്കത്തിൽ (വരമ്പിൽ). أُخْرَى വേറെ, മറ്റൊരു. 14 عِندَ سِدْرَةِ ഇലന്തയുടെ അടുക്കൽവെച്ച്. الْمُنْتَهَى അറ്റത്തെ, ഒടുക്കത്തെ. 15 عِندَهَا അതിന്നടുക്കലുണ്ട്, അടുക്കലാണ്. جَنَّةُ الْمَأْوَى ആ വാസ (വാസ

സ്ഥല)ത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗം. 16 إِذْ يَغْشَى ആവരണം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ, മൂടിയ സന്ദർഭം. السِّدْرَةَ ഇല ന്തയെ. مَا يَغْشَى ആവരണം ചെയ്തത്, മൂടിയത് (ഒക്കെ). 17 مَا زَاغَ തെറ്റിയിട്ടില്ല, വക്രത ബാധി ച്ചില്ല. الْبَصَرُ കണ്ണു, കാഴ്ച, ദൃഷ്ടി. وَمَا طَغَى ക്രമം വിട്ടതുമില്ല, അതിക്രമിച്ചിട്ടുമില്ല. 18 لَقَدْ رَأَى തീർച്ച യായും അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. مِنْ آيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്ന്. رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൻെറ. الْكُبْرَى അതി മഹത്തായ, ഏറ്റം വലുതായ.

രണ്ടാംപ്രാവശ്യം 'മിഅ്റാജി'ൽ (വാനയാത്രയിൽ)വെച്ച് നബി (ﷺ) ജിബ്രീലിനെ (عليه السلام) സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ കണ്ട സംഭവമാണിത്. 'സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹാ' (سدرة المنتهى) എന്നാൽ അറ്റത്തെ ഇലന്തവൃക്ഷം എന്നു വാക്കർത്ഥം. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു അദൃശ്യ ലോകത്തെ വൃക്ഷമായതുകൊണ്ട് ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ കണ്ടതിൽ കവിഞ്ഞു അതിനെ പ്പറ്റി അഭിപ്രായമൊന്നും പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. സജ്ജനങ്ങളുടെ ആവാസമാകുന്ന-നിവാസ കേന്ദ്രമായ-സ്വർഗ്ഗം (جنة المأوى) അതിൻെറ അടുക്കലാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് അതു ഈ ഭൗതിക ലോകത്തിലെ വൃക്ഷമല്ല എന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.

'മിഅ്റാജി'ൻെറ സംഭവം മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇമാം ബുഖാരി, മുസ് ലിം (رحمهم الله) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാരെല്ലാം പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ധരിച്ച പല ഹദീസുകളിൽ അതിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജിബ്രീൽ (عليه السلام) നബി (ﷺ) യെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഓരോ ആകാശ ത്തും ചെന്നതും, അവിടെവെച്ചുണ്ടായ സംഭവങ്ങളും, കണ്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഏഴാമത്തെ ആകാശത്തിൽവെച്ചുണ്ടായ സംഗതികൾ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു:
ثم رفعت الى سدرة المنتهى فاذا نقبها مثل قلال هجر واذا ورقها مثل اذان الفيلة فلما غشيها من امر ربى ما غشيها تغيرت فما احد من خلق الله يستطيع انينعتها من حسنها – متفق عليه (സാരം: പിന്നീട് എന്നെ 'സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹാ'യിലേക്കു ഉയർ ത്തിക്കൊണ്ടുപോയി. നോക്കുമ്പോൾ, അതിൻെറ ഫലങ്ങൾ ഹജറി (*) ലെ വലിയ തോൽ കുട ങ്ങളെപ്പോലെയും, അതിൻെറ ഇലകൾ ആനയുടെ ചെവികൾപോലെയുമിരിക്കുന്നു ! എൻെറ റബ്ബിൻെറ കല്പന--അഥവാ കാര്യം-കളിൽനിന്നും അതിനെ ആവരണം ചെയ്തതെല്ലാം ആവ രണം ചെയ്തിരിക്കയാൽ അതിനു സ്ഥിതിമാറ്റം വന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളി ൽ ആർക്കുംതന്നെ, അതിൻെറ നൻമ-അഥവാ സൗന്ദര്യം-നിമിത്തം അതിനേ വർണ്ണിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. (ബു.മു.) മറ്റൊരു നിവേദനത്തിൽ 'അതിനെ പല വർണ്ണങ്ങളും ആവരണം ചെയ്തി രിക്കുന്നു. അവ എന്തൊക്കെയാണെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ' (وغشيها الوان لا ادرى ماهى الخ – متفق) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുസ്ലിമും(رحمه الله) മറ്റും നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽ, മുകളിൽ നിന്നു കീഴ്പ്പോട്ട് ഇറങ്ങുന്ന കാര്യങ്ങളും, അടിയിൽനിന്നു മേൽപ്പോട്ടു കയറുന്ന കാര്യങ്ങളും ചെന്നവസാനിക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമാണ് അതെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. വേറെ ചില ഹദീസു കളിൽ മലക്കുകൾ അതിനെ ആവരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ദീർഘിച്ചു പോകുന്നതു കൊണ്ട് ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.)

മേൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം: (1) 'സിദ്റത്തുൽ മുൻതഹാ' ഭൂമിയി ലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വൃക്ഷമല്ല; അലങ്കാരരൂപത്തിൽ പറയപ്പെട്ടതുമല്ല; ആകാശലോകത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ വൃക്ഷമാണത്. (2) പല വൻകാര്യങ്ങളും നടന്നു കൊണ്ടിരി ക്കുന്നതും, വിവിധ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു മഹത്തായ കേന്ദ്രമാണത്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിനു 'അറ്റത്തെ ഇലന്തമരം' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ആ പേർ നൽകപ്പെട്ടത്. (3) 16-ാം വചനത്തിൻെറ ഒരു സാമാന്യ വ്യാഖ്യാനമായി ഈ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി

---

* ഒരു രാജ്യമാണ് 'ഹജർ'. മദീനയുടെ അടുത്തും, യമനിലും മറ്റും ഇതേപേരിലുള്ള രാജ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ ഏതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് തീർത്തുപറയുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്.

പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിൽ കണ്ട വിവരങ്ങളെ നമുക്കു സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

മേൽസൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും മാത്രം അറിയാവുന്ന എത്രയോ വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കാഴ്ചകളും അന്നു റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ കാഴ്ചകൾ നിമിത്തം അവിടുത്തേക്ക് എന്തെങ്കിലും പാകപ്പിഴവോ, അമളിയോ പിണഞ്ഞിട്ടില്ല. അവിടുന്ന് എല്ലാം ശരിക്കു ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് 17, 18 വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'മിഅ്റാജി'ൻെറ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചും, അതിൽ യുക്തിവാദക്കാർക്കു അനുകൂലിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഈൽവെച്ചു നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു യാതൊരു പിഴവും പറ്റിയിട്ടില്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള വഹ്‌യു പ്രകാരമാണ് അവിടുന്നു പ്രബോധനം നടത്തുന്നത്. വഹ്‌യു ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം ഇന്നതാണ്, മറ്റാരും പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പല ഉന്നത പദവികളും സിദ്ധിച്ച മഹാനാണ് തിരുമേനി, എന്നൊക്കെ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അതെല്ലാം വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുന്ന മുശ്രിക്കുകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:

أَفَرَءَيْتُمُ ٱللَّٰتَ وَٱلْعُزَّىٰ ﴿١٩﴾

19 എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ 'ലാത്ത' യെയും 'ഉസ്സാ'യെയും.

وَمَنَوٰةَ ٱلثَّالِثَةَ ٱلْأُخْرَىٰٓ ﴿٢٠﴾

20 മറ്റേ മൂന്നാമത്തേതായ 'മനാത്തി'നെയും ?!

---

19 أَفَرَأَيْتُمُ എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ)നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ. اللَّاتَ 'ലാത്ത'യെ. وَالْعُزَّىٰ 'ഉസ്സാ'യെയും. 20 وَمَنَاةَ മനാത്തി'നേയും. الثَّالِثَةَ മൂന്നാമത്തേതായ. الْأُخْرَىٰ മറ്റേ,വേറെ.

മേൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിച്ച ഇവയെപ്പറ്റി നിങ്ങളൊന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്കെന്താണ് ഇവയെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളത്? കേൾക്കട്ടെ! എന്നു സാരം.

അറബികൾ ആരാധ്യദൈവങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന നിരവധി ദൈവങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള മൂന്നെണ്ണമാണ് ഇവ. 'ലാത്ത' (اللات) ഥഖീഫ് (ثقيف) ഗോത്രക്കാരുടെ വക ത്വാഇഫിലെ ഒരു വിഗ്രഹമാണ്. മുൻകാലത്ത് ഹജ്ജിനു പോകുന്നവർക്കു ഗോതമ്പത്തരികൊണ്ടു ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻെറ സ്മരാകമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു അത്. 'ഉസ്സാ' (العزى) ഒരു പ്രത്യേക ആരാധ്യവൃക്ഷമായിരുന്നു. അതിൻമേൽ ഒരു ക്ഷേത്രവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മക്കായുടെയും, ത്വാഇഫിൻെറയും ഇടയിൽ നഖ്‌ലഃ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള അതിനെ ഖുറൈശികൾ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നു. മക്കായുടെയും മദീനായുടെയും ഇടയിൽ മുശല്ലൽ എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു മനാത്ത് (منات) ഹുദൈൽ, ഖുസാഅഃ ഔസ്, ഖസ്റജ് മുതലായ ഗോത്രക്കാരുടെ വിഗ്രഹമായിരുന്നു അത്. 'മറ്റേ മൂന്നാമത്തേത്' എന്ന വിശേഷണം അവയെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല വിഗ്രഹങ്ങളും ചില മലക്കുകളുടെ പ്രതിഷ്ഠകളാണെന്നും, മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പെൺമക്കളാണെന്നുമായിരുന്നു മുശ്രിക്കുകളുടെ സങ്കൽപം. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിക്കുന്നു:-

أَلَكُمُ ٱلذَّكَرُ وَلَهُ ٱلْأُنثَىٰ ﴿٢١﴾

21 നിങ്ങൾക്ക് ആണും, അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പെണ്ണുമോ?!

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰٓ ﴿٢٢﴾

22 അത്-എന്നാൽ (അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ) -നീതികെട്ട ഒരു ഓഹരിയത്രെ!

---

21 أَلَكُمُ നിങ്ങൾക്കോ. الذَّكَرُ ആണ്. وَلَهُ അവന്. الْأُنثَى പെണ്ണും. 22 تِلْكَ അതു. إِذًا അപ്പോൾ, എന്നാൽ, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ. قِسْمَةٌ ഒരോഹരിയാണ്, പങ്കാണ്. ضِيزَى നീതികെട്ട, അക്രമപരമായ.

വ്യാജവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലും വേണ്ടേ അല്പമെങ്കിലും നീതി?! ഇനി, ആ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥനില എന്താണെന്നോ?-

إِنْ هِيَ إِلَّآ أَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوهَآ أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُم مَّآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَٰنٍ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَمَا تَهْوَى ٱلْأَنفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ ٱلْهُدَىٰٓ ﴿٢٣﴾

23 അവ, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും നാമകരണം ചെയ്ത ചില പേരുകളല്ലാതെ(മറ്റൊന്നും)അല്ല; അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു യാതൊരു അധികൃതലക്ഷ്യവും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അവർ [ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ] ഊഹത്തെയും, (സ്വന്തം) മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയുമല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. (വാസ്തവത്തിൽ)തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് അവർക്ക് നേർമ്മാർഗ്ഗം വന്നിട്ടുണ്ടുതാനും. [എന്നിട്ടും അവർ അവയെ കൈവിടുന്നില്ല!].

أَمْ لِلْإِنسَٰنِ مَا تَمَنَّىٰ ﴿٢٤﴾

24 അതല്ല, മനുഷ്യന് അവൻ വ്യാമോഹിക്കുന്നത് (ഒക്കെ) ഉണ്ടെന്നോ?!

فَلِلَّهِ ٱلْءَاخِرَةُ وَٱلْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾

25 എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റേതാണ് പരലോകവും, ആദ്യലോക [ഇഹലോക]വും.

---

23 إِنْ هِيَ അവയല്ല. إِلاَّ أَسْمَاءٌ ചില പേരുകളല്ലാതെ. سَمَّيْتُمُوهَا നിങ്ങളവക്ക് നാമകരണം ചെയ്തു, പേരുവെച്ചതായ. أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും. مَّا أَنزَلَاللَّهُ അല്ലാഹു ഇറക്കിയിട്ടില്ല, അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. بِهَا അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി. مِن سُلْطَانٍ ഒരു അധികൃതലക്ഷ്യവും, പ്രമാണവും. إِن يَتَّبِعُونَ അവർ പിൻപറ്റുന്നില്ല. إِلاَّ الظَّنَّ ഊഹത്തെയല്ലാതെ. وَمَا تَهْوَى ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും. الْأَنفُسُ മനസ്സുകൾ. وَلَقَدْ جَاءَهُم തീർച്ചയായും അവർക്ക് വന്നിട്ടുമുണ്ട്. مِّن رَّبِّهِمُ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. الْهُدَى നേർമ്മാർഗ്ഗം, മാർഗ്ഗദർശനം. 24 أَمْ لِلْإِنسَانِ അതല്ല മനുഷ്യനുണ്ടോ. مَا تَمَنَّى അവൻ വ്യാമോഹിച്ചത്, കൊതിച്ചത്. 25 فَلِلَّهِ എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനാണ്. الْآخِرَةُ അവസാനത്തെ (പര) ലോകം. وَالْأُولَى ആദ്യത്തെ (ഇഹ) ലോകവും.

ഇവരുടെ നയം കണ്ടാൽ, മനുഷ്യൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതെല്ലാം അവനു ചെയ്യാം, അവൻ വ്യാമോഹിക്കുന്നതെല്ലാം അവനു നേടാം എന്നാണ് തോന്നുക. പക്ഷേ, ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തുമുളള എല്ലാ ഉടമാധികാരങ്ങളും അല്ലാഹുവിനുളളതാണ്. അവൻ കല്പിച്ചതനുരിച്ചേ മനുഷ്യനു എന്തും ചെയ്വാൻ അധികാരമുളളു. അവൻ നൽകുന്നതേ ആർക്കും ലഭിക്കുകയുമുളളു എന്നു സാരം. വിഗ്രഹങ്ങൾ മലക്കുകളുടെ പ്രതീകങ്ങളാണ്, അവ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശയും രക്ഷയും നൽകും എന്നാണല്ലോ അവരുടെ വാദം. അതിന്റെ നിരർത്ഥത അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

വിഭാഗം 2

۞ وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغۡنِي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ أَن يَأۡذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرۡضَىٰٓ ﴿٢٦﴾

26 ആകാശങ്ങളിൽ എത്രയോ മലക്കുകളുണ്ട്, അവരുടെ ശുപാർശ ഒട്ടുംതന്നെ ഉപകരിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് (ശുപാർശ ചെയ്യുവാൻ) അവൻ അനുവാദം നൽകിയതിനു ശേഷമല്ലാതെ.

---

26 وَكَم എത്രയോ ഉണ്ട്, എത്രയാണുള്ളത്. مِّن مَّلَكٍ മലക്കുകളായിട്ട്. فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ. لاَ تُغْنِي ഉപകരിക്കയില്ല, പര്യാപ്തമാകയില്ല. شَفَاعَتُهُمْ അവരുടെ ശുപാർശ. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. إِلاَّ مِن بَعْدِ ശേഷമല്ലാതെ. أَن يَأْذَنَ അനുവാദം കൊടുക്കുന്നതിന്. الله അല്ലാഹു. لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَيَرْضَى അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന.

ആകാശത്തു കണക്കറ്റ മലക്കുകളുണ്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ആദരണീയരായ അടിയാൻമാരുമാണ്. (بل عباد مكرمون) എന്നാലും, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുവാദംകൂടാതെ–അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ–ആർക്കും ശുപാർശ ചെയ്‌വാൻ അവർക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും, തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും, ചെയ്യുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും അല്ലാതെ ശുപാർശ ചെയ്‌വാൻ അവൻ ആരെയും അനുവദിക്കയില്ല. അനുവാദമില്ലാത്ത ശുപാർശകൊണ്ടു ഫലവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ആ മലക്കുകളുടെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളുണ്ടോ അവർക്കു ശുപാർശ ചെയ്തു രക്ഷനൽകുന്നു?!

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱلۡأٓخِرَةِ لَيُسَمُّونَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ تَسۡمِيَةَ ٱلۡأُنثَىٰ ﴿٢٧﴾

27 നിശ്ചയമായും, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ, പെൺവർഗ്ഗത്തിൻെറ നാമകരണം (പോലെ) മലക്കുകൾക്ക് നാമകരണം ചെയ്തുവരുന്നു.

وَمَا لَهُم بِهِۦ مِنۡ عِلۡمٍۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّۖ وَإِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغۡنِي مِنَ ٱلۡحَقِّ شَيۡـٔٗا ﴿٢٨﴾

28 അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവും ഇല്ലതാനും, അവർ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. ഊഹമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടുംതന്നെ ഉപകരിക്കുന്നതുമല്ല.

---

27 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും ഒരുകൂട്ടർ. لاَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത. بِالآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. لَيُسَمُّونَ അവർ നാമകരണം ചെയ്യുന്നു, പേരു വെക്കുന്നു. الْمَلاَئِكَةَ മലക്കുകൾക്ക്. تَسْمِيَةَ الأُنثَى പെണ്ണിൻെറ നാമകരണം. പെണ്ണിന് പേരുവെക്കുന്ന പ്രകാരം. **28** وَمَا لَهُم അവർക്ക് ഇല്ലതാനും. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. مِنْ عِلْمٍ ഒരറിവും. إِن يَتَّبِعُونَ അവർ പിൻപറ്റുന്നില്ല. إِلاَّ الظَّنَّ ഊഹത്തെയല്ലാതെ. وَإِنَّ الظَّنَّ നിശ്ചയമായും ഊഹമാകട്ടെ. لاَ يُغْنِي പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല (ഉപകരിക്കയില്ല). مِنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചും കാര്യത്തിന്. شَيْئًا ഒന്നും, യാതൊന്നും.

ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ ആദ്യമേ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതോടൊപ്പം മലക്കുകളെ അല്ലാഹുവിൻെറ പെൺമക്കളാണെന്നും, അവർ സ്ത്രീകളാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സ്ത്രീകളുടേതായ നാമവിശേഷണങ്ങൾ അവർക്കു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ന്യായത്തെയും, അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല, ഊഹത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണുതാനും അതു, സൂ: സുഖ്റുഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ‘പരമകാരുണികൻെറ അടിയാൻമാരാകുന്ന മലക്കുകളെ

അവർ പെണ്ണുങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു! അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതിനു ഇവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരുന്നുവോ? അവരുടെ (ആ) സാക്ഷ്യം രേഖപ്പെടുത്തുകയും, അവർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (وجعلوا الملئكة الذين هم عباد الرحمن الخ – الزخرف : ١٩)

ان الظن لا يغنى من الحق شيئا (ഊഹമാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടും ഉപകരിക്കുകയില്ല. എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പൊതുതത്വമാകുന്നു. ഒരു കാര്യത്തിൻെറ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു വിശ്വാസം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും തക്കതായ രേഖയും ലക്ഷ്യവും തന്നെവേണം. അഥവാ ഊഹമോ ധാരണയോ പോര. കാരണം ഊഹങ്ങളിൽ മിക്കതും അടിസ്ഥാനരഹിതമായിരിക്കും. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: اياكم والظن فان الظن اكذب الحديث (നിങ്ങൾ ഊഹത്തെ സൂക്ഷിക്കുക കാരണം, ഊഹം വർത്തമാനത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും കളവായതാകുന്നു. (ബു)

فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلَّىٰ عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿٢٩﴾

29 (നബിയേ) എന്നാൽ, നമ്മുടെ സ്മരണ വിട്ടു തിരിഞ്ഞു കളയുകയും, ഐഹിക ജീവിതമല്ലാതെ ഉദ്ദേശം വെക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽനിന്നു നീ ഒഴിഞ്ഞു മാറിക്കൊള്ളുക.

ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ ٱهْتَدَىٰ ﴿٣٠﴾

30 അത്, അറിവിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ ആകെത്തുകയത്രെ. നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ് തന്നെയാണ് അവൻെറ മാർഗ്ഗംവിട്ട് തെറ്റിപ്പോയവരെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ അറിയുന്നവൻ. നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുന്നവനും അവനത്രെ.

---

29 فَأَعْرِضْ എന്നാൽ (ആകയാൽ) നീ വിട്ടു (ഒഴിഞ്ഞു) മാറുക. عَمَّن تَوَلَّى തിരിഞ്ഞുപോയവരിൽ നിന്നു. عَن ذِكْرِنَا നമ്മുടെ സ്മരണ (ഓർമ്മ)യിൽനിന്ന്. وَلَمْ يُرِدْ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത. إِلاَّ الْحَيَاةَ ജീവിതമല്ലാതെ. الدُّنْيَا ഐഹികമായ, ഇഹത്തിലെ. 30 ذَٰلِكَ അത്. مَبْلَغُهُم അവർ എത്തിച്ചേർന്നതാണ്, അവരുടെ ആകെത്തുകയാണ്. مِّنَ الْعِلْمِ അറിവിൽനിന്ന്. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. هُوَ أَعْلَمُ അവനത്രെ കൂടുതൽ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവൻ. بِمَن ضَلَّ തെറ്റായ (പിഴച്ച)വരെപ്പറ്റി. عَن سَبِيلِهِ തൻെറ മാർഗ്ഗംവിട്ടു. وَهُوَ അവൻതന്നെ. أَعْلَمُ കൂടുതൽ അറിയുന്നവൻ. بِمَنِ اهْتَدَى നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റി.

അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയും ബോധവുമില്ലാതെയും, ഐഹിക ജീവിതത്തെ ഏകലക്ഷ്യമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നവരെ ഉപദേശിച്ചിട്ടു യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ളവരെ അവഗണിച്ചു തള്ളിക്കളയുവാൻ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. കാരണം, അവരുടെ അറിവിൻെറ ആകെത്തുക ഐഹികജീവിതവും, അതിലെ സുഖഭോഗങ്ങളും മാത്രമായിരിക്കും. അതിനപ്പുറം അവർക്ക് ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനോ ആഗ്രഹിക്കുവാനോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അവരുടെ സർവ്വസ്വവും അതായിരിക്കും. അവരുടെ അഭിവൃദ്ധിയും പുരോഗതിയും ഉന്നതിയുമെല്ലാം അതിലേ അവർ ആലോചിക്കുകയും ചിന്തിക്കുകയുമുള്ളു. അവയെക്കുറിച്ചല്ലാത്ത ഉപദേശങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല. അനുഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണ് ഇത്. നബി (ﷺ) പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥന നാമും പ്രാർത്ഥിക്കുക. 'അല്ലാഹുവേ, ഇഹലോകത്തെ ഞങ്ങളുടെ പ്രധാന മനോവിചാരമാക്കരുതേ; ഞങ്ങളുടെ

അറിവിന്റെ ആകെത്തുകയും ആക്കരുതേ!' (اللهم لا تجعل الدنيا اكبر همنا ولا مبلغ علمنا)

31 അല്ലാഹുവിന്റേതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) തിൻമ ചെയ്തവർക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചതനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകുവാനും, നന്മ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലത് പ്രതിഫലം നൽകുവാനും വേണ്ടിയത്രെ. (അത്).

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ لِيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَسَٰٓـُٔواْ بِمَا عَمِلُواْ وَيَجۡزِيَ ٱلَّذِينَ أَحۡسَنُواْ بِٱلۡحُسۡنَى ﴿٣١﴾

---

31 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. لِيَجْزِيَ അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻവേണ്ടി. الَّذِينَ أَسَاءُوا തിൻമചെയ്തവർക്ക്. بِمَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതനുസരിച്ച്, പ്രവർത്തിച്ചതിന്. وَيَجْزِيَ പ്രതിഫലം നൽകുവാനും. الذِينَ احسنوا നന്മ (സുകൃതം) ചെയ്തവർക്ക്. بِالْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ലതിനെ.

ഏററവും നല്ലതു (الحسنى) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങൾതന്നെ. നൻമചെയ്യുന്നവരുടെ സ്വഭാവം എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു കാണുക.

32 (അതെ) വലിയ പാപങ്ങളും, നീചവൃത്തികളും (തീരെ) വിട്ടകന്നു നിൽക്കുന്നവർ. [ഇവരാണ് നൻമചെയ്യുന്നവർ.] നിസ്സാരമായതൊഴികെ. [അതു സംഭവിച്ചേക്കാം.] നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് (പാപം) പൊറുക്കുന്നതിൽ വിശാലനാകുന്നു. നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിപ്പിച്ച അവസരത്തിലും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ വയറുകളിൽ ഗർഭസ്ഥശിശുക്കളായിരിക്കുമ്പോഴും (എല്ലാം തന്നെ) അവൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്വയം (പരിശുദ്ധരാക്കി) വളർത്തിക്കാട്ടരുത്. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

ٱلَّذِينَ يَجۡتَنِبُونَ كَبَٰٓئِرَ ٱلۡإِثۡمِ وَٱلۡفَوَٰحِشَ إِلَّا ٱللَّمَمَۚ إِنَّ رَبَّكَ وَٰسِعُ ٱلۡمَغۡفِرَةِۚ هُوَ أَعۡلَمُ بِكُمۡ إِذۡ أَنشَأَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِ وَإِذۡ أَنتُمۡ أَجِنَّةٞ فِي بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمۡۖ فَلَا تُزَكُّوٓاْ أَنفُسَكُمۡۖ هُوَ أَعۡلَمُ بِمَنِ ٱتَّقَىٰٓ ﴿٣٢﴾

---

32 الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ വർജ്ജിക്കുന്ന (വിട്ടകലുന്ന)വർ. كَبَائِرَ الْإِثْمِ വലിയ പാപങ്ങളെ. وَالْفَوَاحِشَ നീച (ദുഷ്ട)വൃത്തികളെയും. إِلَّا اللَّمَمَ നിസ്സാരമായ (തുച്ഛമായ)തു ഒഴികെ......അല്ലാത്ത. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും തന്റെ റബ്ബ്. وَاسِعُ വിശാലമായവനാണ്. الْمَغْفِرَةِ പാപമോചനം. هُوَ أَعْلَمُ അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്. بِكُمْ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച്. إِذْ أَنشَأَكُم നിങ്ങളെ ഉൽഭവിപ്പിച്ച (ഉണ്ടാക്കിയ) സന്ദർഭത്തിൽ. مِّنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന്. وَإِذْ أَنتُمْ നിങ്ങളായിരിക്കുമ്പോഴും. أَجِنَّةٌ ഗർഭസ്ഥശിശുക്കൾ. فِي بُطُونِ വയറുകളിൽ. أُمَّهَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ. فَلَا تُزَكُّوا എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ വളർത്തരുത്, പരിശുമാക്കിക്കാട്ടരുത്, പ്രശംസിച്ചു പറയരുത്. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളെത്തന്നെ, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ. هُوَ أَعْلَمُ അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്. بِمَنِ اتَّقَى സൂക്ഷമത പാലിക്കുന്നവനെ (ഭയഭക്തിയുള്ളവനെ)പ്പറ്റി.

നിങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം, വളർച്ച, വളർച്ചയുടെ ഓരോ ഘട്ടങ്ങൾ ആദിയായവയും, നിങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ നൻമകളും പരിശുദ്ധതയും എടുത്തുകാട്ടി ആത്മപ്രശംസ ചെയ്‌വാനും, വളർത്തിക്കാട്ടുവാനും മുതിരരുത് എന്നു സാരം. അബൂസലമഃയുടെ മകൾ സൈനബി (زينب بنت ابى سلمة – رض)നു അവരുടെ വീട്ടുകാർ 'ബർ-റ:' (برة= പുണ്യവതി) എന്നു നാമകരണം ചെയ്തപ്പോൾ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: لا تزكوا انفسكم ان الله اعلم باهل البر منكم – مسلم (നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ സ്വയം വളർത്തിപ്പറയരുത്. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളിലുള്ള പുണ്യവാൻമാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്.) ഞങ്ങൾ എന്താണ് അവൾക്കു പേരു നൽകേണ്ടതെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി 'സൈനബ്' എന്നു നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. (മുസ്‌ലിം.) ഒരു മനുഷ്യൻ ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) ൻെറ അടുക്കൽ വന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുഖത്തുനോക്കി അദ്ദേഹത്തെ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ മിഖ്ദാദ് (مقدادبن الاسود – رض) അയാളുടെ മുഖത്തു മണ്ണു വാരിയിട്ടുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''അധികപ്രശംസ നടത്തുന്നവരെ കണ്ടാൽ, അവരുടെ മുഖത്തു മണ്ണുവാരിയിടുവാൻ ഞങ്ങളോടു നബി (ﷺ) കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.'' (മുസ്‌ലിം.)

അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്ന സുകൃതവാൻമാരുടെ സവിശേഷതയായി അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഭാഗം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. മനുഷ്യസഹജമായ വല്ല നിസ്സാര തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും അവരുടെ പക്കൽ വന്നുപോയേക്കാമെന്നല്ലാതെ വലിയ പാപങ്ങളോ, നീചവൃത്തികളോ ആയ യാതൊന്നും അവർ ചെയ്കയില്ല. അതിൽ നിന്നെല്ലാം അവർ തീരെ അകന്നു നിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും. ഇതാണത്: പ്രത്യേകം താക്കീതു ചെയ്യപ്പെട്ടതോ, കർശനമായി വിരോധിച്ചതോ ആയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വലിയ പാപങ്ങളി (كبائر الاثم) ലും, നീചമോ നികൃഷ്ടമോ ആയി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നീചവൃത്തികളി (الفواحش) ലും ഉൾപ്പെടുന്നു. പൊതുവിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും മനുഷ്യൻെറ പക്കൽ സാധാരണഗതിയിൽ വന്നുപിണഞ്ഞേക്കുന്ന ലഘുവായ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളാണ് നിസ്സാര പാപങ്ങൾ (اللمم) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. മഹാപാപങ്ങളിലും, നീചവൃത്തികളിലും അകപ്പെടാതെ സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്നവരുടെ പക്കൽ വന്നേക്കാവുന്ന ചെറുപാപങ്ങളെ അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കും എന്നു താല്പര്യം. ഈ ആശയം മറ്റൊരു വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു: ان تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم سيئاتم وندخلكم مدخلا كريما – النساء : ٣١ (സാരം: നിങ്ങളോടു വിരോധിക്കപ്പെടുന്ന വലിയ കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ വിട്ടകന്നു നിൽക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങളുടെ തിൻമകളെ നിങ്ങൾക്കു നാം മൂടിവെച്ചു-പൊറുത്തു-തരുകയും, നിങ്ങളെ മാന്യമായ പ്രവേശന സ്ഥാനത്തു നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. (4: 31) പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, മാന്യമായ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിപ്പിക്കുമെന്നുകൂടി ഇതിൽ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പാപം പൊറുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെ വിശാലത കാണിക്കുന്നവനാണ് നിൻെറ റബ്ബ് (ان ربك واسع المغفرة) എന്നു ഇവിടെയും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു നമ്മുടെ പാപങ്ങളും പൊറുത്തുതരട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം-3

33 എന്നാൽ (നബിയേ) പിൻമാറിപ്പോയ ഒരുവനെ നീ കണ്ടുവോ?-	أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾
34 അവൻ അല്പം കൊടുക്കുകയും (പിന്നീടത്) നിറുത്തിക്കളയുകയും ചെയ്തു.	وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰٓ ﴿٣٤﴾

أَعِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ﴿٣٥﴾	35 അവൻെറ അടുക്കൽ അദൃശ്യജ്ഞാനമുണ്ടായിട്ട് അവൻ (അതുവഴി) കണ്ടറിയുന്നുവോ?!
أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِى صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾	36 അഥവാ, മൂസായുടെ ഏടുകളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അവന് വർത്തമാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലേ?!
وَإِبْرَٰهِيمَ ٱلَّذِى وَفَّىٰٓ ﴿٣٧﴾	37 (കടമകൾ) നിറവേറ്റിയവനായ ഇബ്രാഹീമിൻെറയും (ഏടിലുള്ളത്)?!

---

33 أَفَرَأَيْتَ എന്നാൽ നീ കണ്ടുവോ. الَّذِي تَوَلَّى പിൻമാറിയ ഒരുവനെ. 34 وَأَعْطَى അവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. قَلِيلاً അല്പം, കുറച്ച്. وَأَكْدَى അവൻ (പാറകണ്ട്) നിറുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തു. 35 أَعِندَهُ അവൻെറ പക്കലുണ്ടോ. عِلْمُ الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിൻെറ ജ്ഞാനം, അറിവ്. فَهُوَ يَرَى എന്നിട്ടവൻ കാണുന്നു(വോ). 36 أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ അതല്ല, (അഥവാ) അവനു വർത്തമാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലേ. بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. فِي صُحُفِمُوسَى മൂസായുടെ ഏടിലുള്ള. 37 وَإِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹിമിൻെറയും. الَّذِي وَفَّى നിറവേറ്റിയവനായ.

സത്യോപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനും, സൻമാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുവാനും തയ്യാറില്ലാതെ പിൻതിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരും, കൊടുത്തുതീർക്കുകയോ, ചെയ്തുതീർക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കടമകളിൽ ഏതോ ചിലതു മാത്രം നിർവ്വഹിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവ നിർവ്വഹിക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്നവരുമായ ആളുകളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കിണറോ മറ്റോ കുഴിക്കുമ്പോൾ ഇടക്കുവെച്ച് പാറകണ്ടെത്തുക നിമിത്തം തുടർന്നു കുഴിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പ്രവർത്തനം നിറുത്തിവെച്ചു എന്നാണ് اكدى (അക്ദാ) എന്ന വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. അതുപോലെ, കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ധനം അല്പം കൊടുത്തു-അല്ലെങ്കിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന കടമ അല്പം നിർവ്വഹിച്ചു-ബാക്കിയുള്ളതു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ മനസ്സു സമ്മതിച്ചതുമില്ല എന്നു സാരം. തുടർന്നു ചിലവഴിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ ധനം നഷ്ടപ്പെട്ടു വലഞ്ഞുപോകും, ചില കടമകൾ മാത്രം നിർവ്വഹിച്ചാലും തങ്ങൾക്കു രക്ഷകിട്ടും, തങ്ങളുടെ കുറ്റഭാരം മറ്റുള്ളവർ ഏറ്റെടുക്കുകയോ അവരുടെ മേൽ ചുമത്തുകയോ ചെയ്യാം എന്നിത്യാദി വിചാരങ്ങളായിരിക്കും ഇവർക്കുണ്ടാവുക. ഒന്നുകിൽ, ഇതൊക്കെ ശരിയാണെന്നു കാണിക്കുന്ന വല്ല അദൃശ്യവിവരങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ പൂർവ്വ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് അതിനു അവർക്കു വല്ല തെളിവും ലഭിച്ചിരിക്കണം. അദൃശ്യജ്ഞാനമാണെങ്കിൽ അതു അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണുള്ളത്. പൂർവ്വ വേദങ്ങളാകട്ടെ, ഇവരുടെ നിലപാടിനു കടകവിരുദ്ധമായ തെളിവുകളാണ് നൽകുന്നതും. അവയുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിലാണുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ, എന്താണ് ഇവർക്കു ന്യായീകരണമുള്ളത്?! ഇവർക്കെങ്ങിനെയാണ് രക്ഷ കിട്ടുക!

ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണ സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ച് മുജാഹിദ് (رحمه الله) മുതലായവരിൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു സംഭവം ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-നബി (ﷺ) യുടെ ഖുർആൻ പാരായണവും ഉപദേശവും കേട്ട് വലീദുബ്നു മുഗീറഃ (وليد بن مغيرة) ക്കു ഇസ്ലാമിനോടു അനുഭാവമുണ്ടായി. അയാൾ നന്നായിത്തീർന്നേക്കുമെന്നു തിരുമേനി പ്രതീക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, മുശ്രിക്കുകളിൽ ചിലർ ആയാളെ പരിഹസിക്കുകയും, കാരണവൻമാരുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ആക്ഷേപിക്കുകയു ചെയ്തു. താൻ പരലോക ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നതായി വലീദു പറഞ്ഞു. ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യ തരുന്നപക്ഷം, തൻെറ പരലോകശിക്ഷ, ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു ആ മുശ്രിക്കു മറുപടി നൽകി. വലീദു അതു സമ്മതിച്ച് ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, മറ്റേയാൾക്ക് നിശ്ചയി

ച്ച സംഖ്യയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രം കൊടുത്തശേഷം പിശുക്കുമൂലം ബാക്കി കൊടുത്തു തീർത്തില്ല. ഇതാണ് സംഭവം. അവതരണഹേതു ഇതാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഇത്തരം ആളുകളെക്കുറിച്ച് പൊതുവിലാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാണ്. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്കും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്നു തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നു. അവയത്രയും ഖുർആൻെറയും മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളത്രെ.

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾

38 അതായത്, കുറ്റംവഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹം (അഥവാ ആത്മാവ്) മറ്റൊന്നിൻെറ കുറ്റം വഹിക്കുകയില്ല എന്നും;

وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾

39 മനുഷ്യന് അവൻ (സ്വയം) പ്രയത്നിച്ചതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ലെന്നും;

وَأَنَّ سَعْيَهُۥ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾

40 അവൻെറ പ്രയത്നം വഴിയെ അവന് കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെടുമെന്നും;

ثُمَّ يُجْزَىٰهُ ٱلْجَزَآءَ ٱلْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾

41 -പിന്നീട് അവന് അതിനു പരിപൂർണ്ണമായ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും-

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾

42 നിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കു തന്നെയാണ് (എല്ലാം) ചെന്നവസാനിക്കുന്നത് എന്നും

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾

43 അവൻതന്നെയാണ് ചിരിപ്പിക്കുകയും, കരയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

44 അവൻതന്നെ, മരണപ്പെടുത്തുകയും, ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും;

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾

45 അവൻ തന്നെ, ആണും പെണ്ണുമാകുന്ന രണ്ടു ഇണകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും;

مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾

46 (അതെ) ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ നിന്ന് -അത് (ഗർഭാശയത്തിൽ) സ്രവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ,-

وَأَنَّ عَلَيْهِ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾

47 അവൻെറ മേൽതന്നെയാണ് മറ്റേ ഉൽപത്തിയാക്കലും [രണ്ടാമത്തെ ജീവിപ്പിക്കലും] എന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

48 അവൻതന്നെ ധന്യമാക്കുക. (അഥവാ ഐശ്വര്യം നൽകുക)യും, സംതൃപ്തി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ رَبُّ ٱلشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾

49 അവൻതന്നെയാണ് 'ശിഅ്റാ'യുടെ[ചോതി നക്ഷത്രത്തിൻെറ] റബ്ബ് എന്നും;

وَأَنَّهُۥٓ أَهْلَكَ عَادًا ٱلْأُولَىٰ ﴿٥٠﴾

50 അവൻതന്നെ, ആദിമ(ജനതയായ) 'ആദി'നെ നശിപ്പിച്ചുവെന്നും;

وَثَمُودَا۟ فَمَآ أَبْقَىٰ ﴿٥١﴾

51 ഥമൂദിനെയും (നശിപ്പിച്ചു); എന്നിട്ട് (അവരെ) ബാക്കിയാക്കിയില്ല;-

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ هُمْ أَظْلَمَ

52 മുമ്പ് നൂഹിൻെറ ജനതയെയും (നശിപ്പിച്ചു); (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ

وَأَطْغَىٰ ﴿٥٢﴾	ഏറ്റവും അക്രമം ചെയ്തവരും ഏറ്റം ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചവരും തന്നെയായിരുന്നു;-
وَٱلْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ﴿٥٣﴾	53 (കീഴ്മേലായി)മറിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന(ആ) രാജ്യത്തെ അവൻ വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു;-
فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٤﴾	54 എന്നിട്ട് അതിനെ ആവരണം ചെയ്തത് (ഒക്കെയും) ആവരണം ചെയ്തു!
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾	55 (മനുഷ്യാ)എന്നിരിക്കെ, നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചാണ് നീ (തർക്കം നടത്തി) സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!

---

38 أَلاَّ تَزِرُ (കുറ്റം) വഹിക്കുകയില്ലെന്ന്. وَازِرَةٌ ഒരു കുറ്റം വഹിക്കുന്നത് (ദേഹം-ആത്മാവ്). وِزْرَ أُخْرَى മറ്റൊന്നിൻെറ കുറ്റം. 39 وَأَن لَّيْسَ ഇല്ലെന്നും. لِلإِنسَانِ മനുഷ്യന്. إِلاَّ مَا سَعَى അവൻ പ്രയത്നിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച-പരിശ്രമിച്ച)തല്ലാതെ. 40 وَأَنَّ سَعْيَهُ അവൻെറ പ്രയത്നം ആണെന്നും. سَوْفَ يُرَى വഴിയെ അവന് കാണിക്കപ്പെടും (എന്നും). 41 ثُمَّ يُجْزَاهُ പിന്നീടവന് അതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. الْجَزَاءَ പ്രതിഫലം. الْأَوْفَى പരിപൂർണ്ണമായ, നിറവേറിയ. 42 وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കാണെന്നും. الْمُنتَهَى അവസാനം എത്തൽ, ചെന്നവസാനിക്കൽ, അറ്റം. 43 وَأَنَّهُ هُوَ അവൻ തന്നെയാണെന്നും. أَضْحَكَ ചിരിപ്പിക്കുന്നത്. وَأَبْكَى കരയിപ്പിക്കുകയും. 44 وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ അവൻ തന്നെ മരിപ്പിച്ചു (മരിപ്പിക്കുന്നു) എന്നും. وَأَحْيَا ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (ചെയ്യുന്നു). 45 وَأَنَّهُ خَلَقَ അവർ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും. الزَّوْجَيْنِ രണ്ട് ഇണകളെ. الذَّكَرَ ആണും. وَالْأُنثَى പെണ്ണും. 46 مِن نُّطْفَةٍ ഇന്ദ്രിയ ബിന്ദു (തുള്ളി)യിൽ നിന്ന്. إِذَا تُمْنَى അത് സ്രവിക്ക(ഒഴിക്ക)പ്പെടുമ്പോൾ, വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തപ്പെടുമ്പോൾ. 47 وَأَنَّ عَلَيْهِ അവൻെറ മേലാണെന്നും. النَّشْأَةَ ഉൽപ്പത്തി, ഉണ്ടാക്കൽ നിർമ്മാണം. الْأُخْرَى മറ്റേ. 48 وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى അവൻ തന്നെ ധന്യമാക്കി (ഐശ്വര്യം നൽകി) എന്നും. وَأَقْنَى സംതൃപ്തി നൽകുക (തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക, സൂക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുക, ദരിദ്രമാക്കുക)യും ചെയ്തു. 49 وَأَنَّهُ هُوَ അവൻ തന്നെയെന്നും. رَبُّ الشِّعْرَى ശിഅ്റാ (ചോതി) നക്ഷത്രത്തിൻെറ റബ്ബ്. 50 وَأَنَّهُ أَهْلَكَ അവൻ നശിപ്പിച്ചുവെന്നും. عَادًا الْأُولَى ആദിമ (ആദ്യത്തെ.) ഒന്നാമത്തെ ആദിനെ. 51 وَثَمُودَ ഥമൂദിനെയും. فَمَا أَبْقَى എന്നിട്ട് അവൻ ബാക്കിയാക്കിയില്ല, ശേഷിപ്പിച്ചില്ല. 52 وَقَوْمَ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനതയെയും. مِّن قَبْلُ മുമ്പ്. إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായു അവരായിരുന്നു. هُمْ അവർ തന്നെ. أَظْلَمَ വലിയ (വളരെ) ആക്രമം ചെയ്യുന്നവർ. وَأَطْغَى വലിയ ധിക്കാരി (അതിക്രമി)കളും. 53 وَالْمُؤْتَفِكَةَ മറിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതിനെയും (രാജ്യം). أَهْوَى അവൻ വീഴ്ത്തി. 54 فَغَشَّاهَا എന്നിട്ടതിനെ ആവരണം ചെയ്തു. മൂടി. مَا غَشَّى മൂടിയതു ആവരണം ചെയ്തത് (ഒക്കെയും). 55 فَبِأَيِّ آلَاءِ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) ഏത് അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചാണ്. رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ. تَتَمَارَى നീ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു, തർക്കം നടത്തുന്നു.

പൂർവ്വ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുൻ പ്രവാകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തുവന്നതും വിശുദ്ധ ഖുർആനും മുഹമ്മദു (ﷺ) നബിയും പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ പല മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ പല അനുഗ്രഹങ്ങളും, പ്രവാചകൻമാരാൽ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ധിക്കരിച്ച സമുദായങ്ങൾക്കു നേരിട്ട പല ശിക്ഷാസംഭവങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭംതൊട്ടു മനുഷ്യൻെറ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ കൈക്കാണ് നടന്നുവരുന്നതെന്നും, അതുപോലെ അവ

ന്‍റെ ഭാവികാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്‍റെ കയ്യിലാണിരിക്കുന്നതെന്നും ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചു. വാസ്തവം ഇതെല്ലാമായിരിക്കെ, പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ്-മനുഷ്യാ-നീ നിന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംശയിക്കുവാനും തര്‍ക്കിക്കുവാനും മുതിരുന്നത്? അഥവാ അതില്‍ ഏതിനെയാണ് നിഷേധിക്കുവാന്‍ നിനക്കു കഴിയുക?! എന്നാണ് അല്ലാഹു തുടര്‍ന്നു ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു ബോധമില്ലായ്മയില്‍ നിന്നും, അവനോടു നന്ദിയില്ലായ്മയില്‍ നിന്നുമാണല്ലോ എല്ലാ ദുര്‍മാര്‍ഗ്ഗങ്ങളും ഉടലെടുക്കുന്നത്. 38 മുതല്‍ ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങള്‍ ഇവയാണ്:-

(1, 2) ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാള്‍ വഹിക്കുന്നതല്ല, വഹിക്കേണ്ടിവരികയുമില്ല, അവനവന്‍റെ കുറ്റത്തിനു അവനവന്‍ മാത്രമാണ് ഉത്തരവാദി. ഒരാള്‍ യത്നിച്ചതിന്‍റെ-അഥവാ പ്രവര്‍ത്തിച്ചതിന്‍റെ--നന്‍മ അയാള്‍ക്കു മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളു. എന്നാല്‍ നേതൃത്വം, മാതൃക, ഉപദേശം, കല്‍പന ആദിയായ ഏതെങ്കിലും മാര്‍ഗ്ഗേണ ഒരാളുടെ കര്‍മ്മങ്ങളില്‍ മറ്റൊരാള്‍ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കില്‍ ആ കര്‍മ്മങ്ങളുടെ ഫലത്തില്‍ അയാള്‍ക്കും പങ്കു ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. നല്ല കര്‍മ്മങ്ങളെങ്കില്‍ നന്‍മയുടെ പങ്കും, ചീത്ത കര്‍മ്മങ്ങളെങ്കില്‍ തിന്‍മയുടെ പങ്കുമായിരിക്കും. ഇതു ഈ തത്വത്തിനു എതിരല്ല. കാരണം, ആ കര്‍മ്മത്തില്‍ ഒരു പങ്കു അവനുമുണ്ടല്ലോ. മറ്റേവന്‍റെ ഫലത്തില്‍ ഇതുമൂലം കുറവുവരുന്നതുമല്ല. സൂ: അങ്കബൂത്ത് 13ല്‍ അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് وليحملن اثقالهم واثقال مع اثقالهم (അവര്‍ അവരുടെ ഭാരങ്ങളും, അവരുടെ ഭാരങ്ങളോടൊപ്പം വേറെ ഭാരങ്ങളും നിശ്ചയമായും വഹിക്കുന്നതാകുന്നു.) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇതനുസരിച്ചാകുന്നു. കൂടുതല്‍ വിവരം അവിടെ നോക്കുക.

ഇമാം മുസ്‌ലിമും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''ഒരാള്‍ ഒരു നല്ല നടപടി നടപ്പിലാക്കിയാല്‍ അവനു അതിന്‍റെ പ്രതിഫലവും, ഖിയാമത്തുനാള്‍വരെ അതനുരിച്ചു പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരാള്‍ ഒരു ദുഷിച്ച നടപടി നടപ്പിലാക്കിയാല്‍ അവനു അതിന്‍റെ കുറ്റവും, ഖിയാമത്തുനാള്‍വരെ അതനുസരിച്ചു പ്രവര്‍ത്തിച്ചവരുടെ കുറ്റവും ഉണ്ടായിരിക്കും. (من سن سنة حسنة الخ ومن سن سنة سيئة الخ– مسلم وغيره) ഭംഗം കൂടാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദാനധര്‍മ്മം, ഉപകാരപ്രദമായ അറിവ്, തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്ന സന്താനം എന്നീ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും മനുഷ്യന്‍റെ മരണത്തോടുകൂടി മുറിഞ്ഞു പോകാതെ അവശേഷിക്കുന്ന കര്‍മ്മങ്ങളായി നബി (ﷺ) എണ്ണിയിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.'' (رواه مسلم) മറ്റൊരു ഹദീസില്‍ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ''ഒരാള്‍ ഒരു സന്‍മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്കു (മറ്റുള്ളവരെ) ക്ഷണിക്കുന്നപക്ഷം, അവനെ പിന്‍പറ്റുന്നവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങളില്‍ യാതൊരു കുറവും ബാധിക്കാതെത്തന്നെ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങള്‍പോലെയുള്ള പ്രതിഫലം അവന്നുണ്ടായിരിക്കും. ഒരാള്‍ ഒരു ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തിലേക്ക് (മറ്റുള്ളവരെ) ക്ഷണിക്കുന്ന പക്ഷം, അവനെ പിന്‍പറ്റിയവരുടെ പാപങ്ങളില്‍ യാതൊരു കുറവും ബാധിക്കാതെത്തന്നെ, അവരുടെ പാപാങ്ങള്‍പോലെയുള്ള പാപം അവന്‍റെ മേലുണ്ടായിരിക്കും.''
(من دعا الى هدى كان له من الاجر الخ – مسلم)

ഹുസൈനുബ്നു ഫള്‌ലി (حسين بن نضل) നോടു ഖുറാസാനിലെ ഭരണത്തലവനായിരുന്ന ത്വാഹിര്‍ ചോദിച്ചു: 'മനുഷ്യനു അവന്‍ യത്നിച്ചതല്ലാതെ ഇല്ല' എന്ന ഈ (39-ാമത്തെ) വചനവും, 'അല്ലാഹു അവന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവര്‍ക്കു ഇരട്ടിയാക്കിക്കൊടുക്കും' (والله يضاعف لمن يشاء – البقرة : ٢٦١) എന്ന വചനവും തമ്മില്‍ എങ്ങിനെ യോജിക്കും? അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: ''അവനു-മനുഷ്യനു-നീതിന്യായപ്രകാരം താന്‍ യത്നിച്ചതല്ലാതെ ഒന്നുമില്ല. (അല്ലാഹുവിന്‍റെ) ഔദാര്യംകൊണ്ടു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതു അവനു കിട്ടും''
(ليس له بالعدل الا ما سعى وله بالفضل ما شاء الله –من روح المعانى)

ഇമാം ഇബ്നു കഥീര്‍(رحمه الله) ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില വരികളുടെ സാരംകൂടി അറിയുന്നതുനന്ന്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''ഖുര്‍ആന്‍ പാരായണം ചെയ്ത് അതിന്‍റെ കൂലി

മരിച്ചു പോയവർക്കു ദാനം ചെയ്താൽ അതവർക്കു കിട്ടുകയില്ല എന്നു ഇമാം ശാഫീ (رحمه الله) യും, അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരും ഈ (39-ാം) ആയത്തിൽനിന്നാണ് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. കാരണം, അതവരുടെ പ്രവൃത്തിയോ പ്രയത്നമോ അല്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് വ്യക്തമായോ, സൂചനയായോ ഇതിലേക്ക് നബി (ﷺ) തിരുമേനി സമുദായത്തിനു പ്രോത്സാഹനമോ പ്രേരണയോ നല്കാതിരുന്നത്. സഹാബികളിൽപെട്ട ഒരാളിൽനിന്നും അതു ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. അതൊരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിലേക്ക് അവർ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കടക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 'ഖുർബത്തു'കളെ സംബന്ധിച്ചു (അല്ലാഹുവിൻെറ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാനായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന പുണ്യകർമ്മങ്ങളിൽ) 'നസ്സ്' കൊണ്ടു മതിയാക്കേണ്ടതാണ്. (ഖുർആൻെറയോ ഹദീസിൻെറയോ തുറന്ന ഭാഷയിലുള്ള പ്രസ്താവന മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു.) അതിൽ അനുമാനവും അഭിപ്രായവും വഴി കൈകാര്യം നടത്തിക്കൂടാ. എന്നാൽ (മരിച്ചവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള) പ്രാർത്ഥനയും, ധർമ്മവുമാകാട്ടെ, അവയുടെ കൂലി അവർക്കു എത്തുമെന്നുള്ളതു (ഭിന്നിപ്പില്ലാത്ത) ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായവും, 'ശാരിഇ'(†) നാൽ തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.'' (ابن كثير)

തുടർന്നുകൊണ്ടു മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളിൽ മരണപ്പെട്ടവർക്കു പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു അവ അവരുടെ യത്നത്തിൻെറയും, പ്രവർത്തനത്തിൻെറയും ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ ഓതി ദാനം ചെയ്താൽ മരിച്ചവർക്കു അതിൻെറ പുണ്യം കിട്ടുമെന്നു പറയുന്ന പണ്ഡിതൻമാർപോലും ഖുർആൻ പാരായണത്തിനുവേണ്ടി അന്യരെ കൂലിക്കു വിളിച്ചാൽ ശരിയാവുകയില്ലെന്ന അഭിപ്രായത്തിന്നാണ് പിൻബലം നൽകുന്നത്. മാത്രമല്ല, ഖുർആൻ ഓതിയതിൻെറ പ്രതിഫലം (കൂലി) അതു ഓതിയ ആൾക്കുതന്നെയാണ് ലഭിക്കുക എന്നും, 'അവൻ ഓതിയതുപോലെയുള്ളതിൻെറ പ്രതിഫലം ' മാത്രമാണ് മരണപ്പെട്ട ആൾക്കു ലഭിക്കുക എന്നും, ആകയാൽ ഓതുന്ന ആൾ 'അല്ലാഹുവേ, ഞാൻ ഈ ഓതിയതു പോലെയുള്ളതിൻെറ പ്രതിഫലം ഇന്ന ആൾക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കണേ' (اللهم اوصل مثل ثواب ما قرأته) എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ടു എന്നും അവർ പറയുന്നു. അപ്പോൾ, യാതൊന്നും ഓതാതെത്തന്നെ 'അല്ലാഹുവേ, ഒരു യാസീൻ ഓതിയാലുണ്ടാകുന്ന പ്രതിഫലം ഇന്ന ആൾക്കു എത്തിക്കണേ' എന്നു പറഞ്ഞാലും മതിയാവുകയില്ലേ? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇതൊന്നും ആലേചിക്കാതെയാണ് നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ പലരും ഈ വിഷയത്തിൽ ധനംവ്യയം ചെയ്തുവരുന്നത്. അതേ ധനം ഇത്തരം കലർപ്പു കൂടാത്ത പരിശുദ്ധമായ ദാനധർമ്മങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ! അതു അവർക്കും, മരണപ്പെട്ടവർക്കും ഉപകരിക്കുമായിരുന്നു!
والله الموفق للسداد والرشاد

(3) 'മഹ്ശറി'ൽവെച്ച് മനുഷ്യനു അവൻെറ കർമ്മങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുയും അവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (4) പിന്നീടു അതിൻെറ പ്രതിഫലം ശരിക്കും കൃത്യമായും നൽകപ്പെടും. ഓരോരുത്തൻെറ കർമ്മങ്ങൾ അവൻെറ മുമ്പാകെ കാട്ടി ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും, തെളിവുകൾമൂലം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. സൽകർമ്മമാണെങ്കിൽ അവനു സന്തോഷവും, ദുഷ്കർമ്മമാണെങ്കിൽ അവനു സന്താപവും ഉളവാക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. (ثم تردون الى عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم تعلمون – الجمعة) (പിന്നീടു അദൃശ്യത്തേയും ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവൻെറ അടുക്കലേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളെ അവൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തും.) فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره – الزلزال (അപ്പോൾ, ആർ ഒരു അണുവോളം ഗുണം ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ അതു കാണും. ആർ ഒരു അണുവോളം ദോഷം ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ അതും കാണും.)

---

† 'ശാരിഉ' (شارع) എന്നാൽ മതസ്ഥാപകൻ എന്നർത്ഥം. യഥാർത്ഥ മതസ്ഥാപകൻ അല്ലാഹുതന്നെ അതു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ആളായതുകൊണ്ടു നബി (ﷺ)യെക്കുറിച്ചും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

(5) എല്ലാ കാര്യങ്ങളും, എല്ലാ ആളുകളും ഒടുക്കം ചെന്നുചേരുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാകുന്നു. എല്ലാം അവന്റെ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും മാത്രമായിരിക്കും. എല്ലാവരും അവന്റെ വിധിക്കു വിധേയരുമായിരിക്കും واليه يرجع الامر كله – هود (അവനിലേക്കു തന്നെ എല്ലാ കാര്യവും മടക്കപ്പെടുന്നു:) اليه مرجعكم جميعا – يونس (നിങ്ങളുടെ മുഴുവനും മടങ്ങിചെല്ലൽ അവന്റെ അടുക്കലേക്കാകുന്നു.) (6) ചിരിയും, .കരച്ചിലും, നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണ്. സുഖദുഃഖങ്ങളും, സന്തോഷ സന്താപങ്ങൾക്കുള്ള കാരണങ്ങളും അവന്റെ സൃഷ്ടിതന്നെ. അപ്പോൾ, ചിരിവരുന്നതും, കരച്ചിൽ വരുന്നതും അവന്റെ വകയാണ്. കാരണം കൂടാതെ ചിരിക്കുവാനോ, കാരണമുള്ളപ്പോൾ ചിരിക്കാതിരിക്കുവാനോ മനുഷ്യനു സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതുപോലെത്തന്നെ കരച്ചിലും. (7) മരണവും ജീവിതവും ഉണ്ടാക്കുന്നവനും അവൻ തന്നെ. അതെ, الذى خلق الموت والحيوة ليبلوكم ايكم احسن عملا – الملك (നിങ്ങളിൽ ഏതാളാണ് കൂടുതൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരെന്നു നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ വേണ്ടി മരണത്തേയും ജീവിതത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചവനാണ്.)

(8) നിസ്സാരമായ ഒരു ഇന്ദ്രിയബിന്ദു ഗർഭാശയത്തിൽ സ്രവിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെവെച്ച് അതു ആണായും പെണ്ണായും,-ചിലപ്പോൾ രണ്ടും കൂടിയും-രൂപാന്തരപ്പെട്ടു പുറത്തു വരുന്നു. അതിനു മുമ്പായി എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ അവിടെ വെച്ചു വ്യവസ്ഥിതമായി നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം സൃഷ്ടി കർത്താവ് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. ആണിനെ ആണും, പെണ്ണിനെ പെണ്ണും ആക്കുന്നതിൽ നാമമാത്രമായെങ്കിലും മറ്റൊരാൾക്കും പങ്കില്ല. (9) ഇങ്ങിനെല്ലൊം സൃഷ്ടിച്ച് പോറ്റിവളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്ന് പിന്നീടു മരണപ്പെടുത്തിയ അതേ കർത്താവായ അല്ലാഹുവിന്റെ ബാദ്ധ്യതതന്നെയാണ് മുൻജീവിതത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതിനായി മനുഷ്യനു വീണ്ടും രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം കൂടി നൽകലും, അതെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ച അവന്നുണ്ടോ ഇതിനു വല്ല പ്രയാസവും?! ഒരു കണക്കിന് ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടിപ്പിനെക്കാൾ എളുപ്പമാണല്ലോ രണ്ടാത്തെ സൃഷ്ടിപ്പ്. (وهو اهون عليه) (10) ചില ആളുകൾക്ക് ധനവും സമ്പത്തും നൽകുന്നതും, അവരെ അന്യന്റെ ആശ്രയം കൂടാതെ ജീവിക്കുമാറാക്കുന്നതും മറ്റു ചിലർക്കു ദാരിദ്ര്യവും വിഷമവുമുണ്ടെങ്കിലും അവരെ നല്ല സംതൃപ്തിയോടെ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നവരാക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാകുന്നു.

اغنى (അഗ്നാ) എന്ന വാക്കിനു 'ധന്യമാക്കി, ഐശ്വര്യം നൽകി, ധനം കൊടുത്തു, ആശ്രയമില്ലാതാക്കി, പര്യാപ്തമാക്കി' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്നതാണ്. ധനവും ആവശ്യമായ ജീവിതോപാധികളും നൽകി എന്നു സാരം. اقنى (അഖ്നാ) എന്ന വാക്കിനു 'സമ്പാദ്യം നൽകി, ശേഖരിച്ചു കൊടുത്തു, മതിവരുത്തി, തൃപ്തിനൽകി' എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഈ വാക്കിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടുകാണാം. രണ്ടായാലും അതു അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം തന്നെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ആവശ്യങ്ങൾക്കുപുറമെ, സൂക്ഷിച്ചുവെക്കത്തക്കവണ്ണം ധാരാളം ധനം നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുത്തി എന്നതാണ് ഒരു വ്യാഖ്യാനം. ഈ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരം ഇവിടെ (48-ാം വചനത്തിൽ) ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ചു ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വരും. സ്വത്തും ധനവുമില്ല--ദാരിദ്ര്യവും ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടു--എങ്കിലും അതിൽ അക്ഷമയും അതൃപ്തിയും തോന്നാതെ, ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അതിൽ സമാധാനമടയുകയും ചെയ്യുമാറാക്കി എന്നാണ് മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് ഇവിടെ കൂടുതൽ ഔചിത്യം കാണുന്നത്. കാരണം, ധനത്തെക്കാൾ കവിഞ്ഞ അനുഗ്രഹമാണ് ദാരിദ്ര്യമുള്ളതോടൊപ്പം ധന്യമായ മനസ്ഥിതി ഉളവാകുക എന്നുള്ളത്. ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞതോതിൽ ധനം ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നതു ഇസ്ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ അഭിലഷണീയമല്ലതാനും. മാത്രമല്ല ഇതിനു മുമ്പ് (43-45) 'ചിരിപ്പിച്ചു-കരയിപ്പിച്ചു' എന്നും; 'മരിപ്പിച്ചു-ജീവിപ്പിച്ചു' എന്നും 'ആണിനെയും പെണ്ണിനെയും സൃഷ്ടിച്ചു' എന്നുമൊക്കെയാണല്ലോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ആ നിലക്ക് ധനം നൽകിയും, ദാരിദ്ര്യത്തിൽ സംതൃപ്തി നൽകിയും അനുഗ്രഹിക്കുക എന്നു വെ

ക്കുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ യോജിപ്പ്. الله اعلم സംതൃപ്തിയും മനസ്സമാധാനവും കൂടാതെയുള്ള സമ്പത്തിനേക്കാൾ ഉത്തമം, അവയോടുകൂടിയുള്ള ദാരിദ്ര്യമാകുന്നു. ليس الغنى عن كثرة العرض ولكن الغنى غنى النفس – متفق عليه (വിഭവങ്ങൾ അധികരിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല ധനമുണ്ടാകുന്നത്. പക്ഷേ, ധനമെന്നതു മനസ്സിൻെറ ധന്യതയാണ്. (ഹ. ശ.)

(11) 'ശിഅ്റാ' (الشعرى) യുടെ റബ്ബും അല്ലാഹു തന്നെ. മിഥുന നക്ഷത്രത്തിൻെറ പിന്നിലായി ഗ്രീഷ്മ കാലത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ള ചോതി നക്ഷത്രമാണ് 'ശിഅ്റാ.' (‡) മുൻകാലത്തു ചില അറബികൾ അതിനെ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതിനെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞത്. (12) ആദിമ 'ആദു' വർഗ്ഗത്തെയും 'ഥമൂദു' ഗോത്രത്തെയും നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചതും, അതിൻെറ എത്രയോ മുമ്പ് നൂഹ് (عليه السلام) ൻെറ ജനതയെ നശിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം അല്ലാഹുതന്നെ. ഒരു സമുദായത്തിൻെറ ധിക്കാരവും അക്രമവും അതിരു കടക്കുമ്പോഴാണ് അല്ലാഹു ഏതെങ്കിലും പൊതുശിക്ഷ വഴി അതിനെ ഒന്നടങ്കം നശിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം പിന്നീടുള്ളവർക്കും പാഠമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ആദിമ 'ആദു' വർഗ്ഗം (عاد الاولى) ഹൂദ് (عليه السلام) ൻെറ സമുദായവും, 'ഥമൂദു' സമുദായം സ്വാലിഹ് (عليه السلام)ൻെറ സമുദായവുമാകുന്നു. നൂഹ് (عليه السلام) നു ശേഷം ഹൂദ് (عليه السلام) നു മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു ജനതയായിരുന്നു ആദിമ 'ആദു' വർഗ്ഗമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. (13) അടിമേലായി മറിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ആ രാജ്യത്തെ (المؤتفكة) തല കീഴായി മറിച്ചു വീഴ്ത്തിയവനും അല്ലാഹു തന്നെ. ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യമാണ് ഉദ്ദേശ്യം. سافلها وامطرنا عليهم حجارة من سجيل منضود – هود (അതിൻെറ മേൽഭാഗം നാം കീഴ്ഭാഗമാക്കി. അവരുടെ മേൽ നാം ചൂളക്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള മഴ വർഷപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (സൂ: ഹൂദ് 82.) القرية التى امطرت مطر السوء – الفرقان (ചീത്ത മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട രാജ്യം (സൂ: ഫുർഖാൻ 40) എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇന്നും തലകീഴായിക്കിടക്കുന്ന ആ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് 'അതിനെ ആവരണം ചെയ്തതൊക്കെ ആവരണം ചെയ്തു' (فغشاها ما غشى) എന്നു പറഞ്ഞത്.

മനുഷ്യൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അവനു ആലോചിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതുമായ പ്രധാനപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങളെയും നിരത്തിക്കാട്ടിയശേഷം, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്: ഹേ, മനുഷ്യാ, എന്നിരിക്കെ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ ഏതു അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് നിനക്കു സംശയിച്ചു തർക്കിക്കുവാനുള്ളതു എന്നൂ?! മേൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു ഈ ചോദ്യത്തിൻെറ ഗൗരവം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നിലപാടും, അവിടുത്തേക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ ദൗത്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗവും, അവിടുന്നു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

هَـٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلْأُولَىٰٓ ﴿٥٦﴾

56 ഇത് പൂർവ്വികൻമാരായ താക്കീതുകാരിൽ പെട്ട ഒരു താക്കീതുകാരനത്രെ.

أَزِفَتِ ٱلْـَٔازِفَةُ ﴿٥٧﴾

57 (ആ) ആസന്നസംഭവം (ഇതാ) ആസന്നമായി!-

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

58 അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, അതിനെ തുറവിയാക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയും ഇല്ല.

---

‡ മിഥുന നക്ഷത്രം=الجوزاء (Gemini); ചോതി നക്ഷത്രം അഥവാ അഗ്നി നക്ഷത്രം=الشعرى (Sirius).

56 هَذَا نَذِيرٌ ഇത് ഒരു താക്കീതുകാരനാണ്. مِّنَ النُّذُرِ താക്കീതുകാരിൽപെട്ട. الْأُولَى ആദ്യത്തെവരായ, പൂർവ്വികൻമാരായ. 57 أَزِفَتِ ആസന്നമായി, അടുത്ത്. الْآزِفَةُ ആസന്നമായത് (സംഭവം). 58 لَيْسَ لَهَا അതിന്നില്ല. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിനെകൂടാതെ, പുറമെ. كَاشِفَةٌ തുറവിയാക്കുന്ന (ശക്തി) ഒന്നും.

ജനങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്‌വാനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാർ മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകനും. അദ്ദേഹം ഈ രംഗത്തു പുതുതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒരാളല്ല. قل ما كنت بدعا من الرسل - الاحقاف (പറയുക: ഞാൻ റസൂലുകളിൽ ഒരു പുത്തനല്ല). പക്ഷേ, ഇനി ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്കു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അദ്ദേഹം അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാണ്. കാലം ഇതാ അവസാനിക്കാറായി. ആ മഹാ സംഭവം--ലോകാവസാനസംഭവം--ഇതാ ആസന്നമായി. അതു വന്നാൽ അതിനെ തടയുവാൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റാരാലും സാധ്യമല്ല.

الآزفة (ആസന്ന സംഭവം) എന്നു പറഞ്ഞത് ഖിയാമത്തുനാളിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ اقتربت الساعة (അന്ത്യസമയം അടുത്തെത്തി) എന്നു പറയുന്നു: ഖിയാമത്തു നാളിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളായി الواقعة (ആ സംഭവം) القارعة (ആ ഭയങ്കര സംഭവം), الحاقة (ആ യഥാർത്ഥ സംഭവം) എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു നാമമത്രെ ഇതും. 'തുറവിയാക്കുന്ന ശക്തിയില്ല' എന്ന (58-ം) വാക്യത്തിനു 1) അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു തുറവി നൽകുവാനും അതിനെ തടുക്കുവാനും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല എന്നും, 2) അതിനെ വെളിക്കു കൊണ്ടു വരുന്നതും സംഭവിപ്പിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല എന്നും മറ്റും വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു:-

أَفَمِنْ هَٰذَا ٱلْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾

59 അപ്പോൾ, (കാര്യം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ) ഈ വർത്തമാനത്തെ സംബന്ധിച്ചാണോ നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?-

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

60 നിങ്ങൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, കരയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും?-

وَأَنتُمْ سَٰمِدُونَ ﴿٦١﴾

61 നിങ്ങളാകട്ടെ, (അശ്രദ്ധരായി) മേൽപോട്ടു നോക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

---

59 أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ അപ്പോൾ ഈ വർത്തമാനത്തെ സബന്ധിച്ചോ. تَعْجَبُونَ നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. 60 وَتَضْحَكُونَ നിങ്ങൾ ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. وَلاَ تَبْكُونَ നിങ്ങൾ കരയുന്നുമില്ല, കരയാതെയും. 61 وَأَنتُمْ നിങ്ങളോ, നിങ്ങളാകട്ടെ. سَامِدُونَ മേൽപോട്ട് നോക്കുന്നവർ (അശ്രദ്ധർ, അഹംഭാവികൾ) ആകുന്നു.

അബൂഹുറൈറ: (رضي الله عنه) യിൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഈ (59-61) വചനങ്ങളിൽ ഓതിക്കേട്ടപ്പോൾ, സഹാബികൾ കണ്ണുനീരൊഴുക്കി കരയുകയുണ്ടായി. നബി (ﷺ)യും കരഞ്ഞു. ഞങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കരഞ്ഞു. അപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാടുനിമിത്തം കരയുന്നവൻ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല; അനുസരണക്കേടിൽ നിരതനായവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലും പ്രവേശിക്കയില്ല.......''
(لا يلج النار من بكى من خشية الله تعالى ولا يدخل الجنة مصر على معصية الخ – البيهقى فى الشعب) 'ഈ വർത്തമാനം' എന്നു പറഞ്ഞതു ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു.

فَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ وَٱعْبُدُوا۟ ۩ ﴿٦٢﴾

62 (മനുഷ്യരേ) അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് 'സുജൂദു' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്‌ക്കാരം] ചെയ്യുവിൻ; ആരാധനയും ചെയ്യുവിൻ!

---

62 فَاسْجُدُوا അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. وَاعْبُدُوا ഇബാദത്തും (ആരാധനയും) ചെയ്യുവിൻ.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: ''നബി (ﷺ) സൂ: 'നജ്മ്' ഓതി സുജൂദ് ചെയ്തു. തിരുമേനിയോടൊപ്പം (അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന) മുസ്‌ലിംകളും, മുശ്‌രിക്കുകളും, ജിന്നും, 'ഇൻസും' (മനുഷ്യരും സുജൂദ് ചെയ്തു.) (ബുഖാരി.) അർത്ഥവും ആശയവും ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടിയും ഈ അദ്ധ്യായം വായിക്കുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, മനുഷ്യ ഹൃദയമുള്ള ആരും നിശ്ചയമായും അവരറിയാതെത്തന്നെ അല്ലാഹുവിനു സുജൂദു ചെയ്‌വാൻ പ്രചോദിതരാകാതിരിക്കയില്ല. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നാം കണ്ടതും അതാണ്.

അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ ശിക്ഷയും താക്കീതും ഭയപ്പെടുന്ന, അശ്രദ്ധയും പരിഹാസവും കാണിക്കാത്ത ഭയഭക്തന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളെയെല്ലാം നീ ഉൾപ്പെടുത്തേണമേ! നിനക്കു 'സൂജൂദും ഇബാദത്തും' ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഞങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തേണമേ! آمين

اللهم ولك الحمد والمنة

54. സൂറത്തുൽ ഖമർ سورة القمر

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 55 - വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 3

[45ഉം 46ഉം വചനങ്ങൾ മദനീ വിഭാഗങ്ങളിൽപെട്ടതാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്].

വെള്ളിയാഴ്ചയും പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിലും പ്രസംഗത്തിൽ സൂ: ഖാഫും ഈ സൂറത്തും നബി (ﷺ) ഒതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും അതിനു കാരണവും സൂ: ഖാഫിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
ٱقۡتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنشَقَّ ٱلۡقَمَرُ ﴿١﴾	1 അന്ത്യസമയം അടുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു; ചന്ദ്രൻപിളരുകയും ചെയ്തു!
وَإِن يَرَوۡاْ ءَايَةً يُعۡرِضُواْ وَيَقُولُواْ سِحۡرٌ مُّسۡتَمِرٌّ ﴿٢﴾	2 വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും കാണുന്നതായാൽ അവർ (അവഗണിച്ച്) തിരിഞ്ഞുകളയും; അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ജാലവിദ്യയാണ് എന്ന്.
وَكَذَّبُواْ وَٱتَّبَعُوٓاْ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَكُلُّ أَمۡرٖ مُّسۡتَقِرّٞ ﴿٣﴾	3 അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാ കാര്യവും (ഓരോ താവളത്തിൽ) ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നതാകുന്നു.

1 اقْتَرَبَتِ സമീപിച്ചുവന്നു, അടുത്തുകൂടി. السَّاعَةُ (അന്ത്യ) സമയം. وَانشَقَّ പിളരുകയും ചെയ്തു. الْقَمَرُ ചന്ദ്രൻ. 2 وَإِن يَرَوْا അവർ കാണുന്നതായാൽ, കണ്ടാലും. آيَةً വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും, ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. يُعْرِضُوا അവർ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളയും. وَيَقُولُوا പറയുകയും ചെയ്യും. سِحْرٌ ജാലവിദ്യ (ആഭിചാരം, മായം) ആകുന്നു എന്ന്. مُّسْتَمِرٌّ നിലനിൽക്കുന്ന, നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന. 3 وَكَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തു. وَاتَّبَعُوا അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു. أَهْوَاءَهُمْ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ, മോഹങ്ങളെ. وَكُلُّ أَمْرٍ എല്ലാ കാര്യവും. مُّسْتَقِرٌّ സ്ഥിരപ്പെട്ടതാണ്, ഉറച്ചതാണ്.

അന്ത്യസമയം ആസന്നമായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ ജാഗ്രതയായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹു കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഉണർത്തി. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അതു വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുണർത്തുന്നു. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ജയാപജയങ്ങൾ അന്ത്യനാളിലാണല്ലോ സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടു അന്നത്തെ ദിവസം വിജയം ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുകയാണ് പ്രവാചകൻമാരുടെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പ്രധാന ലക്ഷ്യം. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും-മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവത്തെയും പര്യവസാനത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ-വിശ്വസിക്കാത്തവരോട് ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളും സദാചാരമാർഗ്ഗങ്ങളും ഉപദേശിച്ചിട്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുർആനിൽ ഉടനീളം-മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ വിശേഷിച്ചും-ഈ രണ്ടു വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും.

ലോകാവസാനം എപ്പോഴാണുണ്ടാവുക എന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു. ഒരിക്കൽ അതു സംഭവിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയം ഒട്ടില്ലതാനും. കഴിഞ്ഞു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ നാഴികയും ഓരോ വിനാഴികയും അതിൻെറ സമയം അടുപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ-അതു ഏതൊരു നിമിഷത്തിലും ആയേക്കാം-അതു സംഭവിച്ചേക്കുമെന്നുള്ളതിൻെറ അടയാളങ്ങൾ പലതും വെളിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അന്ത്യപ്രവാചകരായ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ആഗമനം അവയിൽ മുഖ്യമായ ഒന്നത്രെ. രണ്ടു വിരലുകൾ ചേർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ട് തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഞാനും അന്ത്യസമയവും ഈ രണ്ടു വിരലുകൾ കണക്കെ ആയിക്കൊണ്ടാണ് എന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്.' (അ; ബു; മു)

അന്ത്യസമയത്തിൻെറ സംഭവ്യതയും, ആസന്നതയും തെളിയിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യക്ഷദൃഷ്ടാന്തവും ഒരു അസാധാരണ സംഭവവുമത്രെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു ചന്ദ്രൻ പിളർന്ന സംഭവം. നബി (ﷺ)തിരുമേനിയുടെ സത്യതക്കു അതു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതു കണ്ണിൽ കണ്ടിട്ടുപോലും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുശ്രിക്കുകൾ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഏതൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അതു ജാലവിദ്യയാണെന്നു വിധി കൽപിച്ച് ഒഴിഞ്ഞു മാറുന്ന അവരുടെ ആ പഴയ പതിവു ഇവിടെയും ആവർത്തിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. അവർ പറഞ്ഞു: 'അബൂകബ്ശഃയുടെ (*) മകൻ നിങ്ങളോട് ജാലവിദ്യ നടത്തിയിരിക്കുകയാണ്.'(لقد سحركم ابن ابى كبشة)

سحر مستمر (നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജാലം) എന്ന വാക്കിനു രണ്ടുമൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (1) ഇതുപോലുള്ള ജാലവിദ്യകൾ പലതും വളരെ മുമ്പു മുതൽക്കേ നടപ്പുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നത്രെ ഇതും. (2) വളരെ ശക്തമായതും സാധാരണ ജാലവിദ്യകളെ വെല്ലുന്നതുമാണ്. (3) നിലനിൽപില്ലാതെ വേഗമങ്ങു നീങ്ങിപ്പോയേക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഓരോ കാര്യത്തിനും ഓരോ പര്യവസാനവും തീരുമാനവുമുണ്ട്. നൻമയാകട്ടെ, തിന്മയാകട്ടെ, രക്ഷയാകട്ടെ, ശിക്ഷയാകട്ടെ, ഓരോന്നിനും അല്ലാഹു ഓരോ വ്യവസ്ഥയും ചിട്ടയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നത്രെ 3-ാം വചനത്തിൻെറ അവസാനഭാഗം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഹിജ്റയുടെ എതാണ്ട് അഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പാണ് ചന്ദ്രൻപിളർന്ന സംഭവം ഉണ്ടായത്. ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം, അഹ്മദ്, ഹാകിം, അബുദാവൂദ്, ബൈഹഖീ, തിർമദി, ഇബ്നുജരീർ (رحمهم الله) മുതലായ ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരെല്ലാം വിവിധമാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി പ്രസ്തുത സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അലീ, ഇബ്നുമസ്ഊദ്, അനസ്, ഇബ്നുഉമർ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, ഹുദൈഫഃ ജുറൈറുബ്നുമുത്ഇം (رضى الله عنهم) മുതലായ സഹാബികളിൽനിന്നു അതു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ-ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ-നബി(ﷺ) യുടെ കാലത്തു ചന്ദ്രൻ പിളർന്ന സംഭവം പ്രബലമായനിരവധി ഹദീസുകളാൽ സ്ഥാപിതമായതും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഹദീസുപണ്ഡിതൻമാരും ഭിന്നാഭിപ്രായം കൂടാതെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തു ഒരു രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രൻ രണ്ടായി പിളർന്ന് മലയുടെ ഇരുഭാഗത്തുമായി കാണുകയുണ്ടായെന്നും, അതുകണ്ട മക്കാമുശ്രിക്കുകൾ അതു മുഹമ്മദിൻെറ ജാലവിദ്യയാണെന്നു പറഞ്ഞുവെന്നുമാണ് ഹദീസുകളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. ചില ഹദീസുകളിൽ പല ഭാഗത്തുനിന്നും വന്ന യാത്രക്കാരും അതു തങ്ങൾ കണ്ടതായി പ്രസ്താവിച്ചുവെന്നും കൂടി വന്നിട്ടുണ്ട്.

---

* നബി (സ) യുടെ പോറ്റുമ്മായായ ഹലീമഃ (رضي الله عنها)യുടെ ഭർത്താവായിരുന്നു അബൂകബ്ശത്ത്. തിരുമേനിയെ പരിഹസിച്ചു കൊണ്ടാണ് 'അബൂകബ്ശഃയുടെ മകൻ' എന്ന് അവർ പറയുന്നത്.

ഭൗതികവാദികളും തത്വശാസ്ത്രത്തിന്റെ അനുയായികളും ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ, മുസ്ലിംകളിൽ ചുരുക്കം ചില ആളുകളും അവരെ അനുകരിച്ചുകാണുന്നതു അത്ഭുതമത്രെ. ഈ വചനത്തില ചന്ദ്രൻ പിളർന്നു (انشق القمر) എന്നു ഭൂതകാലരൂപത്തിലാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു ഭാവിയിൽ വരുവാനിരിക്കുന്ന-അഥവാ ലോകാവസാനഘട്ടത്തിലെ സംഭവവികാസങ്ങളിൽപെട്ട-ഒരു സംഭവത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നതു എന്നത്രെ അവരുടെ വാദം. ഭാവികാര്യങ്ങളെകുറിച്ചു ഖുർആൻ ചിലപ്പോൾ ഭൂതകാലക്രിയ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ് ഈ വാക്യവും എന്നു അവർ പറയുന്നു. പക്ഷേ, ഇവിടെ ചില സംഗതികൾ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വാക്യത്തിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പുള്ള വാക്യം اقتربت الساعة (അന്ത്യസമയംഅടുത്തു വന്നിരിക്കുന്നു) എന്നാണല്ലോ. ഈ ക്രിയ--അക്ഷരത്തിലും അർത്ഥത്തിലും-ഭൂതകാലത്തെത്തന്നെ കുറിക്കുന്നതാണ്. ഇതിൽ തർക്കമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ആ നിലക്ക് അതോടു ചേർത്തു പറയപ്പെട്ട ഈ ക്രിയയും അക്ഷരത്തിലെന്നപോലെ അർത്ഥത്തിലും ഭൂതകാലത്തെ കുറിക്കുന്നതാകുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളത്. മാത്രമല്ല ഒരു ക്രിയാരൂപത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം നൽകുന്നതിനു വല്ല തടസ്സവും ഉള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ അതിനു മറ്റൊരർത്ഥം കൽപിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പൊതു നിയമവുമാകുന്നു. ഇവിടെയാകട്ടെ, അങ്ങിനെയൊരു തടസ്സമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഭൂതകാലാർത്ഥംതന്നെ ആ ക്രിയക്കു നല്കേണ്ടതാണെന്നു കാണിക്കുന്ന മതിയായ തെളിവുകളും ഉണ്ട്.

അന്ത്യസമയം അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിനു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ടാണ് ചന്ദ്രന്റെ പളിർപ്പിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാൽ അതു ജാലമാണെന്നു പറഞ്ഞു തിരിഞ്ഞുകളയലും വ്യാജമാക്കലും അവരുടെ പതിവാണ് (وان يروا اية يعرضوا الخ) എന്നു അടുത്ത ആയത്തിൽ പറയുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. അന്ത്യനാളിൽ സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണ് ഈ സംഭവമെങ്കിൽ, ഈ പ്രസ്താവനക്കു ഇവിടെ വലിയ പ്രസക്തിയൊന്നും ഇല്ല. കാരണം, ഖിയാത്തുനാളിൽ ചന്ദ്രൻ പിളരുകപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ അതുജാലവിദ്യയാണെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുവാനോ, വ്യാജമാക്കി ദേഹേച്ഛകളെ പിൻതുടരുവാനോ മനുഷ്യൻ ധൈര്യപ്പെടുമോ? അങ്ങിനെ വല്ലവരും കുരുതുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽപരം മൗഢ്യം മറ്റെന്താണ്?! അല്ലാഹു പറയുന്നു: اذا وقعت الواقعة ليس لوقعتها كاذبة (ആ സംഭവം സംഭവിച്ചാൽ അതിന്റെ സംഭവ്യതയെ കളവാക്കുന്ന ഒന്നും തന്നെയില്ല. (56: 1, 2)

മറ്റൊരു സംഗതി: اية (ആയത്ത്) എന്ന പദത്തിനു 'ദൃഷ്ടാന്തം, തെളിവ്, അടയാളം' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. ഖുർആനിൽ ഈ വാക്കു പല ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, വേദവാക്യങ്ങൾ, ദൈവിക നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, ചരിത്രപാഠങ്ങൾ മുതലായവയെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു മുഖവുരയിൽ ചിലതെല്ലാം നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ഖുർആനെക്കുറിച്ചും, നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ചും ജാലമെന്നും, ജാലക്കാരൻ എന്നും മുശ്രിക്കുകൾ പറയാറുണ്ടെങ്കിലും അത്തരം വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു ജാലമെന്നു അവർ പറഞ്ഞതായി കാണുന്നില്ല. പ്രവാചകന്മാരുടെ സത്യതക്കു തെളിവായിട്ടുള്ളതും, മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വടിയും സ്വാലിഹു (عليه السلام) നബിയുടെ ഒട്ടകവും പോലെയുള്ളതുമായ അസാധാണ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ പദം (ആയത്ത്) ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള മറ്റൊരവസരം. ഈ ഇനത്തിൽപെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സത്യനിഷേധികൾ ജാലം ('സിഹ്ർ') എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഖുർആൻ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു വേഗം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. പ്രവാചകത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, ബലപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടിയാകുന്നു ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ, നബിമാരുടെ കഴിവിൽപെട്ടതല്ല അവ. (ഇതിനെ

പ്പറ്റിയും നാം മുഖവുരയില്‍ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ വടി സര്‍പ്പമായപ്പോള്‍ അവിശ്വാസികള്‍ അതു ജാലവിദ്യയാണെന്നു പറയുകയുണ്ടായതു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് ചന്ദ്രന്‍റെ പിളര്‍പ്പിനെത്തുടര്‍ന്നു സത്യനിഷേധികള്‍ അതു ജാലമാണെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളഞ്ഞുവെന്നു വരുമ്പോള്‍, അതു നബി (ﷺ) യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിനു ഉപോല്‍ബലമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കേണ്ടതും, നബി (ﷺ) യുടെ കാലത്തു തന്നെ സംഭവിച്ചിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. നേരെമറിച്ചു ഖിയാമത്തുനാളില്‍ സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് അതെങ്കില്‍, അവിടെ ജാലത്തിന്‍റെ ആരോപണത്തിന് എന്താണ് സ്ഥാനമുള്ളത്?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക.

പൗരാണിക തത്വശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ആകാശമണ്ഡലത്തില്‍ പൊട്ടോ പിളര്‍പ്പോ ഉണ്ടാവാനോ, വല്ലതും കൂടിച്ചേരുവാനോ (الخرق والالتئام) പാടില്ല എന്നായിരുന്നു. ആധുനിക ശാസ്ത്രം ആ വാദം തെറ്റാണെന്നു തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്രാദി ഗോളങ്ങളില്‍നിന്നു ചില അംശങ്ങള്‍ പുറത്തുപോകലും, ചില ഗോളങ്ങളില്‍നിന്നുള്ള അംശങ്ങള്‍ മറ്റുചിലതില്‍ ചെന്നു പതിക്കലും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഇന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്‍മാര്‍ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വേണ്ടാ, അടുത്തകാലത്തു മനുഷ്യന്‍ ചന്ദ്രനില്‍ ചെന്നു അവിടുത്തെ പാറക്കഷ്ണം ഭൂമിയില്‍ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രഗോളത്തില്‍ വമ്പിച്ച ഉല്‍ക്കകള്‍ പതിച്ചതിന്‍റെ ആഘാതങ്ങളെപ്പറ്റി ചന്ദ്രഗോളസഞ്ചാരികളും, ആഗോളനിരീക്ഷകന്‍മാരും സദാ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഈ ഭൂമിയും, ചന്ദ്രനുമെല്ലാം സൂര്യനില്‍നിന്നു തെറ്റിത്തെറിച്ച ചില കഷ്ണങ്ങളാണെന്നുപോലും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാര്‍ വാദിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ചന്ദ്രനില്‍ ഒരു പിളര്‍പ്പോ, പിളര്‍പ്പിനുശേഷം ഒരു കൂടിച്ചേരലോ ഉണ്ടായേക്കുന്നതിന്‍റെ സാധ്യത ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്‍മാര്‍ക്കിടയില്‍ ഒരു തര്‍ക്കവിഷയമല്ല. അങ്ങിനെ വല്ലതും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ, ഉണ്ടെങ്കില്‍ അതു എന്തായിരുന്നു എന്നു മാത്രമേ ആലോചിക്കുവാനുള്ളു. ഇതിനു വ്യക്തമായ മറുപടി പറയുവാന്‍ ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെക്കാള്‍ കഴിവ് ചരിത്ര സത്യങ്ങള്‍ക്കാണുള്ളത്. അതാണ് ഈ ഖുര്‍ആന്‍ വചനവും, മേല്‍ സൂചിപ്പിച്ച അനേകം ഹദീസുകളും നമുക്കു കാട്ടിത്തരുന്നതും.

ചന്ദ്രന്‍ പിളര്‍ന്ന സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഒന്നിധികം അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ഇമാം ബുഖാരീ (رحمه الله) പല ഹദീസുകളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ വിവരണത്തില്‍, ഈ സംഭവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ സംശയങ്ങള്‍ സന്ദര്‍ഭോചിതം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാതമായ ഇമാം അസ്ഖലാനീ അവക്കു മറുപടി കൊടുത്തുകാണാം. അക്കൂട്ടത്തില്‍ ചന്ദ്രന്‍ പിളര്‍ന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ധ്യായത്തി (باب انشقاق القمر)ല്‍ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം ഇവിടെ അറിയുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്‍മാരില്‍ ഭൂരിഭാഗം ആളുകള്‍ ചന്ദ്രന്‍ പിളര്‍ന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. ആകാശത്തില്‍ നിന്നു വല്ലതും പൊട്ടിപ്പോരുകയോ അതില്‍ വല്ലതും കൂടിച്ചേരുകയോ ഇല്ലെന്ന തത്വത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് അവരുടെ നിഷേധം. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, മിഅ്റാജിന്‍റെ സംഭവത്തില്‍ നബി(ﷺ)ക്കു ആകാശ മാര്‍ഗ്ഗങ്ങള്‍ തുറക്കപ്പെട്ടതും, ഖിയാമത്തുനാളില്‍ സൂര്യന്‍റെ നില തെറ്റുന്നതും ഫോലെയുള്ള സംഭവങ്ങളെല്ലാം അവര്‍ നിഷേധിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ളവര്‍ അവിശ്വാസികളാണെങ്കില്‍ ആദ്യമായി അവരോടു വിവാദം നടത്തേണ്ടതു ഇസ്‌ലാമിന്‍റെ സ്വീകാര്യതയെക്കുറിച്ചാകുന്നു. (പ്രസ്തുത നിഷേധത്തെക്കുറിച്ചല്ല.). (*) പിന്നീട് ഇത്തരം സംഗതികളെ നിഷേധിക്കുന്ന മുസ്‌ലിംകളോടെന്നപോലെ അവരോടും സംസാരിക്കാം. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളില്‍ ചിലതു സമ്മതിക്കുകയും, ചിലതു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്‌വാന്‍ മുസ്‌ലിമിനു പാടില്ല. ഖിയാമത്തുനാളില്‍ ആകാശത്തില്‍ തകര്‍ച്ചയും വളര്‍ച്ചയും (അഥ

* ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു തത്വമാണ് അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) ഈ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളില്‍ യോജിക്കുന്നവരോടും അല്ലാത്തവരോടും, ഇസ്‌ലാമില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നവരോടും അല്ലാത്തവരോടും വിവാദങ്ങള്‍ നടത്തേണ്ടുന്ന വിഷയത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു സാരം.

വാ സ്ഥിതി മാറ്റങ്ങൾ) ഉണ്ടാകാമെന്നു ഇവർ സമ്മതിക്കുമെങ്കിൽ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ പ്രവാചകൻെറ പ്രവാചകത്വത്തിനു തെളിവായ ഒരു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തം എന്ന നിലക്കു അതു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. മുൻകഴിഞ്ഞ മഹാന്മാർ തന്നെ ഇക്കൂട്ടർക്കു മറുപടി നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അബൂഇസ്ഹാഖ് സജ്ജാദ് (ﷺ) പറയുന്നു: ''മതവിരോധികളെ അനുകരിച്ചു കൊണ്ടു ബിദ്അത്തിൻെറ കക്ഷിക്കാരായ (നൂതനവാദക്കാരയ) ചിലരും ചന്ദ്രൻ പിളർന്നതിനെ നിഷേധിച്ചരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ബുദ്ധി അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. കാരണം, ഖിയാമത്തുനാളിൽ സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹുവിനു അതിനെ പിളർക്കുകയും ചെയ്യാം. അതവൻെറ സൃഷ്ടിയാണല്ലോ. അവൻെറ സൃഷ്ടിയിൽ അവൻെറ ഇഷ്ടംപോലെ അവനു പ്രവർത്തിക്കാവുന്നതാകുന്നു.'' (فتح البارى)

ചന്ദ്രൻ പിളർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ലോകപ്രസിദ്ധമാകേണ്ടതാണല്ലോ എന്നു നിഷേധികളിൽ ചിലർ വാദിക്കാറുണ്ട്. രാത്രിയാണതു സംഭവിച്ചത്. ജനങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരിക്കുമല്ലോ. ആ സംഭവ സമയത്തു ഉറങ്ങാതെ ആകാശത്തേക്കു നോക്കിയവർക്കു മാത്രമെ അതു കാണുവാൻ സാധ്യമാകൂ എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടവർ മാത്രമേ കല്പിച്ചു കൂട്ടി അതിനു തയ്യാറായിരിക്കുകയുമുള്ളു. ചന്ദ്രഗ്രഹണം ഉണ്ടാകുന്നതു എല്ലാവരും കാണുകയോ അറിയുകയോ ചെയ്യാറില്ലല്ലോ. അതേ സമയത്തു ഒരു നാട്ടിൽ ദൃശ്യമായ ഗ്രഹണം വേറൊരു നാട്ടുകാർക്കു ദൃശ്യമല്ലാതെയുമിരിക്കും. ഇതുപോലെത്തന്നെ ചന്ദ്രപ്പിറവിയും. ഒരു രാജ്യത്തു ചന്ദ്രപ്പിറവികാണുമ്പോൾ മറ്റൊരു രാജ്യത്തു അതു കാണാതിരിക്കുക സാധാരണമാണല്ലോ. നേരം പുലരുവോളം അന്നത്തെ രാത്രി ആകാശം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ ആ സംഭവം ഉണ്ടായതായി താൻ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മരുഭൂമികളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന യാത്രക്കാരാണ് താരതമ്യേന ആ സംഭവം കാണുവാൻ കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള പലരും തങ്ങൾ അതു കണ്ടതായി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയുണ്ടായ വിവരം അബൂദാവൂദ് (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബൈഹഖീ(ﷺ) യുടെ നിവേദനത്തിൽ, എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും വന്ന സഞ്ചാരികളോടും ഖുറൈശികൾ അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അവരെല്ലാം അതു കണ്ടുവെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ ചന്ദ്രൻ പിളർന്ന സംഭവം പരക്കെ അറിയാതിരിക്കുവാൻ പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടാവാം. ഇനി, കുറെയെല്ലാം ആളുകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു കണ്ടിരുന്നാൽ പോലും, മുസ്ലിംകൾ പിന്നീട് തങ്ങളുടെ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിച്ചുവന്നതു പോലെ, മറ്റൊരു കൂട്ടരും അക്കാലത്തു തങ്ങളുടെ സംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിച്ചു പോന്നിരുന്നില്ലെന്ന വസ്തുതയും പ്രസ്താവ്യമാണ്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സത്യതക്കു ഏറ്റവും വലിയ തെളിവായി കാലാവസാനത്തോളം നിലനിൽക്കുന്ന മഹാ ദൃഷ്ടാന്തം ഖുർആൻ തന്നെ. എങ്കിലും, മറ്റു പല അസാധാരണ സംഭവങ്ങളും തിരുമേനിയുടെ കൈക്ക് വെളിപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന പരമാർത്ഥംചരിത്ര സത്യങ്ങളുടെ നേരെ പാടെ കണ്ണടച്ചേക്കുന്ന കുബുദ്ധികൾക്കല്ലാതെ ആർക്കും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവയിൽ ഒന്നുംതന്നെ, മുഴുവൻ മുസ്ലിംകളും കണ്ടതോ, എല്ലാ സമുദായക്കാരും കാണത്തക്കവണ്ണം ചിരകാലം നിണ്ടുനിന്നതോ ആയി ഒന്നുമില്ല. ആയിരിക്കാവുന്നതുമല്ല. കാരണം, മുൻപ്രവാചകൻമാരുടെ സമുദായങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കാലക്കാരും ദേശക്കാരുമായിരുന്നു. നബി (ﷺ)യുടെ സമുദായത്തിൻെറ സ്ഥിതി അതല്ല. ഈസമുദായം ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നതും, അവിടുത്തെ പ്രബോധനം ഭൂലോകജനതയ്ക്കു ആകമാനം ബാധകമായതുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) യുടെ ഏറ്റവും വലിയ ദൃഷ്ടാന്തം ഖുർആൻ ആയതും.

മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ-അല്ലാമാ ശൗകാനീ (ﷺ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ-അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബിൽ ചന്ദ്രൻ പിളർന്നുവെന്നു കാണുന്നു. അഥവാ പിന്നീടു പിളരും

എന്നല്ല അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഹദീസുകൾ പരിശോധിച്ചാലും അതു സംശയാതീതമായി തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിം പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിലാകട്ടെ, അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, തല്പരകക്ഷികളുടെ അഭിപ്രായത്തിനോ, അവരുടേതായ വ്യാഖ്യാനത്തിനോ നാം ഒട്ടും വില കല്പിക്കേണ്ടതില്ല. മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിനു പുറമെ വേറെയും ചില്ലറ കുതർക്കങ്ങൾ അവർ ഉന്നയിക്കാറുണ്ട്. അവക്കെല്ലാം പല മഹാന്മാരും തക്കതായ മറുപടി നല്കിക്കഴിഞ്ഞതാണ്. അതെല്ലാം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നും കാണുന്നില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَلَقَدْ جَآءَهُم مِّنَ ٱلْأَنۢبَآءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾

4 (നിഷേധത്തിൽ നിന്നു) വിട്ടുമാറി നിൽക്കത്തക്ക വൃത്താന്തങ്ങൾ തീർച്ചയായും അവർക്ക് വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

حِكْمَةٌۢ بَٰلِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ ٱلنُّذُرُ ﴿٥﴾

5 തികഞ്ഞ(പരിപൂർണ്ണമായ)വിജ്ഞാനം! എന്നിട്ടും താക്കീതുകൾ പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല!

---

4 وَلَقَدْ جَاءَهُم തീർച്ചയായും അവർക്കുവന്നിട്ടുണ്ട്. مِّنَ الْأَنبَاءِ വൃത്താന്തങ്ങളിൽനിന്ന്. مَا യാതൊന്ന് (ഒരളവ്). فِيهِ അതിലുണ്ട് (ഉണ്ടാവത്തക്ക). مُزْدَجَرٌ വിലകി നിൽക്കൽ, വിരമിക്കാവുന്നത്, വിട്ടുമാറൽ. 5 حِكْمَةٌ വിജ്ഞാനം, തത്വം. بَالِغَةٌ തികഞ്ഞ (പൂർണ്ണമായ). فَمَا تُغْنِ എന്നിട്ട് പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല (ഫലപ്പെടുന്നല്ല). النُّذُرُ താക്കീതുകൾ, താക്കീതുകാർ.

കാര്യങ്ങൾ സ്വയം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു സത്യനിഷേധത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങുവാൻ മതിയായത്ര ചരിത്രപാഠങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അവർക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഖുർആനാകട്ടെ, അങ്ങേഅറ്റം പരിപൂർണ്ണമായ തികഞ്ഞ വിജ്ഞാനവും. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അവർക്കു താക്കീതുകൾ ഫലപ്പെടാതെയാണിരിക്കുന്നത് എന്നു സാരം.

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ ٱلدَّاعِ إِلَىٰ شَىْءٍ نُّكُرٍ ﴿٦﴾

6 ആകയാൽ (നബിയേ) അവരിൽനിന്നു നീ വിട്ടുമാറിക്കൊള്ളുക. അനിഷ്ടകരമായ ഒരു(ഗൗരവപ്പെട്ട) കാര്യത്തിലേക്ക് വിളിക്കുന്ന ആൾ വിളിക്കുന്ന ദിവസം,-

خُشَّعًا أَبْصَٰرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ﴿٧﴾

7 അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ (പേടിച്ചു) വിനയപ്പെട്ടവരായ നിലയിൽ, ചിന്നിപ്പരന്ന വെട്ടുകിളികളെന്നോണം ശവക്കുഴി['ഖബ്റു'] കളിൽനിന്നും അവർ പുറത്തു വരുന്നതാണ്;-

مُّهْطِعِينَ إِلَى ٱلدَّاعِ ۖ يَقُولُ ٱلْكَٰفِرُونَ هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾

8 വിളിക്കുന്ന ആളിലേക്ക് (കഴുത്തു നീട്ടി) ധൃതിപ്പെട്ടവരായുംകൊണ്ട്. അവിശ്വാസികൾ പറയും: ''ഇത് ഞെരുക്കമേറിയ ഒരു ദിവസമാകുന്നു'' എന്ന്!

---

6 فَتَوَلَّ അതിനാൽ വിട്ടു (മാറി, തിരിഞ്ഞു) പോകുക. عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്, അവരെ വിട്ട്. يَوْمَ يَدْعُ വിളിക്കുന്ന ദിവസം. الدَّاعِ വിളിക്കുന്ന (ക്ഷണിക്കുന്ന)വൻ. إِلَى شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവി(കാര്യത്തി)ലേക്ക്. نُّكُرٍ അനിഷ്ടകരമായ, അനാശാസ്യമായ, വെറുപ്പായ (കടുത്ത). 7 خُشَّعًا വിനയപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, ഭക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ട്. أَبْصَارُهُمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ. يَخْرُجُونَ അവർ പുറത്തുവരും. مِنَ الْأَجْدَاثِ ഖബ്റ് (ശവക്കുഴി)കളിൽനിന്ന്. كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ അവർ ജറാദു (വെട്ടുകിളി)കളെന്നപോലെ.

مُنتَشِرٌ ചിന്നിപ്പരന്ന, നിരന്ന. 8 مُّهْطِعِينَ (കഴുത്തുനീട്ടി) ധൃതിപ്പെട്ടവരായിട്ട്. إِلَى الدَّاعِ വിളിക്കുന്നവനിലേക്ക്. يَقُولُ الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ പറയും. هَذَا يَوْمٌ ഇതൊരു ദിവസമാണ്. عَسِرٌ ഞെരുക്കപ്പെട്ട, പ്രയാസകരമായ, അസഹ്യമായ.

ഖിയാമത്തുനാളിൽ എല്ലാവരെയും പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വിളി-അഥവാ രണ്ടാമത്തെ കാഹളം ഊത്തു-ഉണ്ടാകുന്നു. ആ അവസരത്തിൽ എല്ലാവരും ആ വിളിയെ ലാക്കാക്കി വളരെ ദ്രുതഗതിയിൽ വമ്പിച്ച വെട്ടുകിളിക്കൂട്ടം കണക്കെ ഖബ്റുകളിൽ നിന്നു വിചാരണ നിലയത്തിലേക്കു എഴുന്നേറ്റു ചെല്ലുന്നതാകുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടോ, തത്വങ്ങളും വിജ്ഞാനങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടോ, താക്കീതുകൾ കേട്ടിട്ടോ ഒന്നും തന്നെ നിഷേധത്തിൽ നിന്നു പിൻമാറാത്ത ആ അവിശ്വാസികളെ ആ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു ഗൗരവപൂർവ്വം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഇവരെപ്പോലെ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിന്ന മുൻസമുദായങ്ങളുടെ പര്യവസാനങ്ങളെപ്പറ്റി തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

۞ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا۟ عَبْدَنَا وَقَالُوا۟ مَجْنُونٌ وَٱزْدُجِرَ ﴿٩﴾

9 നൂഹിൻെറ ജനത ഇവരുടെ മുമ്പ് വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി; അങ്ങനെ, അവർ നമ്മുടെ അടിയാനെ വ്യാജമാക്കുകയും, 'ഭ്രാന്തൻ' എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം വിലക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

---

9 كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ അവരുടെ മുമ്പ് വ്യാജമക്കി. قَوْمُ نُوحٍ നൂഹിൻെറ ജനത. فَكَذَّبُوا എന്നിട്ടവർ വ്യാജമാക്കി. عَبْدَنَا നമ്മുടെ അടിയാനെ. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. مَجْنُونٌ ഭ്രാന്തൻ എന്ന്. وَازْدُجِرَ അദ്ദേഹം വിലക്ക(ആക്ഷേപിക്ക, മുടക്ക)പ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആട്ടപ്പെട്ടു.

നൂഹ് (عَلَيْهِ السَّلَامُ) നബിയെ തൻെറ പ്രബോധനകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കാതെ അവർ അക്രമവും ഭീഷണിയും പ്രയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു എന്നു സാരം.

فَدَعَا رَبَّهُۥٓ أَنِّى مَغْلُوبٌ فَٱنتَصِرْ ﴿١٠﴾

10 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം തൻെറ റബ്ബിനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു): ''ഞാൻ പരാജിതനാണ്, ആകയാൽ നീ രക്ഷാ നടപടിയെടുക്കേണമേ'' എന്ന്!

فَفَتَحْنَآ أَبْوَٰبَ ٱلسَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ﴿١١﴾

11 അങ്ങനെ, കുത്തിച്ചൊരിയുന്ന ഒരു (മഴ) വെള്ളം കൊണ്ട് ആകാശത്തിൻെറ കവാടങ്ങളെ നാം തുറന്നു(വിട്ടു).

وَفَجَّرْنَا ٱلْأَرْضَ عُيُونًا فَٱلْتَقَى ٱلْمَآءُ عَلَىٰٓ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾

12 ഭൂമിയെ നാം ഉറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട്, നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞ ഒരു കാര്യത്തിൽ(ആ) വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി.

وَحَمَلْنَٰهُ عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَٰحٍ وَدُسُرٍ ﴿١٣﴾

13 പലകകളും ആണികളുമുള്ള ഒന്നിന്മേൽ[കപ്പലിൽ] അദ്ദേഹത്തെ നാം വഹി(ച്ചു രക്ഷി)ക്കുകയും ചെയ്തു.

تَجْرِى بِأَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ﴿١٤﴾

14 അത് [ആ കപ്പൽ] നമ്മുടെ കൺ മുമ്പിൽ[പ്രത്യേക പരിഗണനയിലായി] സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. യാതൊരുവനോട് നന്ദികേട്

(അഥവാ അവിശ്വാസം)കാണിക്കപ്പെട്ടു വോ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രതി ഫലമായിട്ടത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്തത്).

---

10 فَدَعَا അപ്പോഴദ്ദേഹം വിളിച്ചു. رَبَّهُ തന്‍റെ റബ്ബിനെ. أَنِّي مَغْلُوبٌ ഞാന്‍ പരാജിതനാണ് (ജയിക്കപ്പെട്ടവനാണ്) എന്ന്. فَانتَصِرْ ആയകയാല്‍ നീ രക്ഷാ (പ്രതികാര) നടപടി എടുക്കണേ. 11 فَفَتَحْنَا അങ്ങനെ (അതിനാല്‍) നാം തുറന്ന്. أَبْوَابَ السَّمَاءِ ആകാശവാതിലു (കവാടം)കളെ. بِمَاءٍ ഒരു വെള്ളം (ജലം) മുഖേന. مُّنْهَمِرٍ കുത്തിച്ചൊരിയുന്ന. 12 وَفَجَّرْنَا നാം പൊട്ടി ഒഴുക്കുക (കീറുക)യും ചെയ്തു. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. عُيُونًا ഉറവുകളാല്‍. فَالْتَقَى അങ്ങിനെ (എന്നിട്ട്) കൂട്ടിമുട്ടി (ഒരുമിച്ചുകൂടി). الْمَاءُ വെള്ളം. عَلَى أَمْرٍ ഒരു കാര്യത്തില്‍, കാര്യത്തിന്‍മേല്‍. قَدْ قُدِرَ നിര്‍ണ്ണയിക്ക(കണക്കാക്ക)പ്പെട്ടിട്ടുള്ള. 13 وَحَمَلْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം വഹിക്കുക (കയറ്റുക)യും ചെയ്തു. عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ പലകകളുള്ളതിന്‍മേല്‍. وَدُسُرٍ ആണി(കുറ്റി)കളും. 14 تَجْرِي അത് സഞ്ചരിക്കും, നടന്നിരുന്നു. بِأَعْيُنِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയില്‍, കണ്‍മുമ്പില്‍, കാഴ്ചയില്‍. جَزَاءً പ്രതിഫല(പ്രതികാര) മായിട്ട്. لِّمَن كَانَ യാതൊരുവനുവേണ്ടിയുള്ള. كُفِرَ അദ്ദേഹത്തോട് നന്ദികേട് കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, അവിശ്വസിക്ക(നിഷേധിക്ക)പ്പെട്ടിരുന്നു.

പൊറുതിമുട്ടിയപ്പോള്‍ നൂഹ് (عليه السلام) നബി അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷക്കായി പ്രാര്‍ത്ഥിച്ചു. അതിനെത്തുടര്‍ന്നു ആകാശത്തുനിന്നു അതിശക്തമായ മഴ വര്‍ഷിക്കുകയും, ഭൂമിയില്‍നിന്ന് വമ്പിച്ചതോതില്‍ ഉറവുപൊടിയുകയും ഉണ്ടായി. അങ്ങിനെ ജലപ്രളയം സംഭവിക്കുകയും, അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു കണക്കാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യത്തില്‍--അതെ, ആ ജനതയുടെ ഉന്‍മൂലനാശത്തില്‍--അതു കലാശിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേസമയത്ത് ധാരാളം പലകകളും, ആണികളും കൂട്ടിച്ചേര്‍ത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു കപ്പലില്‍ കയറ്റി നൂഹ് (عليه السلام) നബിയെയും അദ്ദേഹത്തില്‍ വിശ്വസിച്ചവരെയും അല്ലാഹു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ, നൂഹ് (عليه السلام) നബിയോട് ആ ജനത കാണിച്ച നന്ദികേടിന്‍റെയും, നിഷേധത്തിന്‍റെയും പ്രതികാരമാകുന്ന കടുത്ത ശിക്ഷ അവര്‍ക്ക് അല്ലാഹു നല്‍കി എന്നു സാരം.

കപ്പലിനെപ്പറ്റി മനുഷ്യവര്‍ഗ്ഗത്തിന് ഒട്ടും പരിചയമില്ലാതിരുന്ന കാലം. ഇരുമ്പുകൊണ്ടു മനുഷ്യന്‍ ഉപകരണങ്ങള്‍ നിര്‍മ്മിക്കുവാന്‍ തുടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്തകാലം. അപ്പോള്‍, ആ കപ്പല്‍ നിര്‍മ്മാണത്തിനുള്ള എല്ലാ ഉപദേശനിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും അല്ലാഹുവില്‍ നിന്നുതന്നെ നൂഹു (عليه السلام) നബിക്കു ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ നിര്‍ദ്ദേശ പ്രകാരം അനേകം പലകകളും ആണികളും കൂട്ടിഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നൂഹ് (عليه السلام) പണിത്തീര്‍ത്തതായിരുന്നു മനുഷ്യ ചരിത്രത്തില്‍ ഒന്നാമത്തേതും, ലോകചരിത്രത്തില്‍ അതിപ്രാധാന്യമുള്ളതുമായ ആ കപ്പല്‍. പലകകളും ആണികളുമുള്ളതു ذات الواح ودسر എന്ന വാക്ക് അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ കപ്പലിന്‍റെ ആകൃതി, അതിന്‍റെ നിര്‍മ്മാണത്തിനു അല്ലാഹു നല്‍കിയ വിശദ നിര്‍ദ്ദേശങ്ങള്‍ എന്നിവയെപ്പറ്റി തൗറാത്തില്‍ വളരെയധികം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

وَلَقَد تَّرَكْنَٰهَآ ءَايَةً فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٥﴾

15 തീര്‍ച്ചയായും നാം അതിനെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി അവശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാല്‍, (മനസ്സിരുത്തി) ഓര്‍മ്മിക്കുന്നവരായി വല്ലവരുമുണ്ടോ?!

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿١٦﴾

16 അപ്പോള്‍, എന്‍റെ ശിക്ഷയും, എന്‍റെ താക്കീതുകളും എങ്ങിനെയായിത്തീര്‍ന്നു?! (ആലോചിച്ചു നോക്കുക!)

15 وَلَقَد تَّرَكْنَاهَا തീർച്ചയായും നാം അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെച്ചു, അവശേഷിപ്പിച്ചു. آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി. فَهَلْ എന്നാൽ ഉണ്ടോ. مِن مُّدَّكِرٍ വല്ല ഉറ്റാലോചിക്കുന്നുവനും, ഓർമ്മിക്കുന്നവരായി (വല്ലവരും. 16 فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ എങ്ങിനെയായി. عَذَابِي എന്റെ ശിക്ഷ. وَنُذُرِ എന്റെ താക്കീതുകളും.

ലോകപ്രസിദ്ധമായ ആ കപ്പലിന്റെ നിർമ്മാണം, അതു മുഖേന നൂഹ് (عليه السلام) നബിയെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അല്ലാഹു ജലപ്രളയത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിയതു, അവിശ്വാസികൾ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു ഇവയിലെല്ലാംതന്നെ, ചിന്തിക്കുന്നവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തവും പാഠവുമുണ്ട് എന്നു വ്യക്തമാണ്. ആ കപ്പലിന്റെ അവശിഷ്ടം ഇന്നും ശേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിൽ പല ചരിത്രനിരീക്ഷക സംഘങ്ങളും അന്വേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ചില പുരാവസ്തു ഗവേഷകൻമാർ അല്പവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അറാറത്ത് (1) പർവ്വതത്തിന്റെ ചരുവിൽ 14,000 അടി ഉയരത്തിൽവെച്ച് ആ കപ്പലിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്ന വളരെ പഴക്കംചെന്ന മരത്തടികൾ കണ്ടെത്തിയതും, (*) നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ രാജ്യമായ ബാബിലോണിയയിൽ ഉണ്ടായ ആ ജലപ്രളയത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ അടുത്ത കാലത്ത് ചില ചരിത്രനിരീക്ഷകൻമാർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഈ സമുദായത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്തുള്ളവർക്കു ആ കപ്പലിന്റെ അവശിഷ്ടം കാണുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു ഖത്താദഃ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവടെ സ്മരണീയമത്രെ.

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٧﴾

17 തീർച്ചയായും, ഓർമ്മി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുവാൻ വേണ്ടി ഖുർആനെ നാം എളുപ്പമാക്കി (സൗകര്യപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഓർമ്മി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുന്നവരായി വല്ലവരും ഉണ്ടോ?!

17 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا തീർച്ചയായും നാം എളുപ്പമാക്കി (സൗകര്യമാക്കി)യിട്ടുണ്ട്. الْقُرْآنَ ഖുർആനെ. لِلذِّكْرِ സ്മരിക്കുവാൻ, ഓർമ്മിക്കുന്നതിന്, ചിന്തിക്കുവാൻ, ഉപദേശത്തിന്. فَهَلْ അപ്പോൾ ഉണ്ടോ. مِن مُّدَّكِرٍ ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന (ഓർമ്മിക്കുന്ന-ഉപദേശം ഫലിക്കുന്ന) വല്ലവരും.

ഒരു പ്രത്യേക താല്പര്യമോ ആശയമോ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടല്ലാതെ, സത്യാന്വേഷണ ബുദ്ധിയോടും ഉറ്റാലോചനയോടുംകൂടി ഖുർആനെ സമീപിക്കുന്നവർക്കു അതു ഗ്രഹിക്കുവാനും ഓർമ്മിക്കുവാനും വേണ്ടത്ര ഉപദേശങ്ങൾ, പാഠങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ഉപാധികളോടുംകൂടിയാണ് അല്ലാഹു അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനു തയ്യാറുള്ളവർ ആരുണ്ട്? ഉള്ളവർ അതിനെ ആ നിലക്ക് സമീപിക്കട്ടെ. നിശ്ചയമായും അവർക്കതു തികച്ചും ഫലപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. കെട്ടിക്കുടുക്കുകളോ, ബുദ്ധിക്കു ദഹിക്കാത്തതോ, ഗ്രഹിക്കുവാൻ പറ്റാത്തതോ ഒന്നുംതന്നെ അതിലില്ല എന്നു സാരം. പരസഹായംകൂടാതെ ഖുർആന്റെ അർത്ഥവും ആശയവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രമല്ല, പരസഹായത്തോടെ ഖുർആനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നവർക്കു ഈ പരമാർത്ഥം അനുഭവത്തിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ان شاء الله

* 4-9-62ലെ ചന്ദ്രികാ പത്രത്തിലെ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽനിന്ന്.

ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, അല്പസ്വല്പമായ അറബിഭാഷ പരിചയം സിദ്ധിക്കുമ്പോഴേക്കും ഖുർആൻെറ അർത്ഥവും ആശയവും വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും എന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഇസ്‌ലാമിൻെറ ഗുണകാംക്ഷികളായി വേഷം കെട്ടിക്കൊണ്ട് ഖുർആനെ വിമർശിക്കുവാനും അതിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുവാനും മിനക്കെടാറുള്ള ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നിമിത്തം മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ആപത്തുകളിൽ ഒട്ടും കുറവല്ലാത്ത ആപത്തുകൾ ഈ 'അരമുറിയരായ അറബികൾ' ഖുർ ആൻ കൈകാര്യം നടത്തുന്നതുകൊണ്ടും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യഥാവിധി ഖുർആൻ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനങ്ങൾ പലതുമുണ്ട്. (ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.) അവയെല്ലാം കരസ്ഥമായിരുന്നാൽ തന്നെയും, തുറന്ന ഹൃദയവും സത്യദീക്ഷയുമില്ലാത്ത പക്ഷം, ഖുർആൻെറ മഹത്വം കണ്ടെത്തുവാനോ, അതിലെ വിജ്ഞാനമാധുര്യം ആസ്വദിക്കുവാനോ കഴിയുന്നതല്ല.

ഖുർആൻെറ ഉപദേശങ്ങൾ, ഉപമകൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആദിയായവയെപ്പറ്റി ശരിക്കും ആലോചിച്ചു ചിന്തിക്കുന്ന സത്യാന്വേഷികൾക്ക് അതിൻെറ സന്ദേശങ്ങളും തത്വങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുവാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും പ്രയാസമില്ല എന്ന വസ്തുത നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ സമുദായത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, ആദുഗോത്രത്തെക്കുറിച്ചും, ഥമൂദുഗോത്രത്തെക്കുറിച്ചും, ലൂത്ത് (عليه السلام)നബിയുടെ ജനതയെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചശേഷം വീണ്ടുംവീണ്ടും ഈ പ്രസ്താവന ആവർത്തിച്ചുകാണാം. അപ്പോൾ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണപാഠങ്ങളെ മനസ്സിരുത്തുന്നതു ഖുർആൻെറ സന്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്നതാണെന്ന് ഇതിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു നമുക്കു തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ ആമീൻ.

كَذَّبَتۡ عَادٌ فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿١٨﴾

18 ആദു (ഗോത്രം) വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് എൻെറ ശിക്ഷയും എൻെറ താക്കീതുകളും എങ്ങിനെയായിത്തീർന്നു?! (നോക്കുക:)

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمۡ رِيحٗا صَرۡصَرٗا فِي يَوۡمِ نَحۡسٖ مُّسۡتَمِرّٖ ﴿١٩﴾

19 നാം അവരുടെമേൽ, (മുറിഞ്ഞു പോകാതെ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു ദുശ്ശകുന ദിവസത്തിൽ ('ശരശരെ'യുള്ള) ഉഗ്രമായ ഒരു കാറ്റിനെ അയച്ചു;-

تَنزِعُ ٱلنَّاسَ كَأَنَّهُمۡ أَعۡجَازُ نَخۡلٖ مُّنقَعِرٖ ﴿٢٠﴾

20 അത് മനുഷ്യരെ പറിച്ചെറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു; അവർ കടപുഴങ്ങിവീണ ഈന്ത മരത്തിൻെറ മുരടുകളെന്നോണമായിരുന്നു (നിലം പതിച്ചിരുന്നത്).

فَكَيۡفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٢١﴾

21 അപ്പോൾ എൻെറ ശിക്ഷയും, എൻെറ താക്കീതുകളും എങ്ങിനെയായിത്തീർന്നു?! [അത് കുറിക്കു കൊള്ളുക തന്നെ ചെയ്തു!]

وَلَقَدۡ يَسَّرۡنَا ٱلۡقُرۡءَانَ لِلذِّكۡرِ فَهَلۡ مِن مُّدَّكِرٖ ﴿٢٢﴾

22 നിശ്ചയമായും, ഓർമ്മി(ച്ചു മനസ്സിലാ) ക്കുവാൻ വേണ്ടി ഖുർആനെ നാം എളുപ്പമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഓർമ്മി (ച്ചു മനസ്സിലാ) ക്കുന്നവരായി വല്ലവരും ഉണ്ടോ?! [ഉണ്ടെങ്കിൽ മുമ്പോട്ടുവരട്ടെ!]

18 كَذَّبَتْ عَادٌ ആദു വ്യാജമാക്കി. فَكَيْفَ كَانَ എന്നിട്ട് എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി, ആയി. عَذَابِي എന്റെ ശിക്ഷ. وَنُذُرِ എന്റെ താക്കീതുകളും. 19 إِنَّا أَرْسَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം അയച്ചു. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. رِيحًا ഒരു കാറ്റ്. صَرْصَرًا ശരശരെയുള്ള, ഉഗ്രമായ. فِي يَوْمِ نَحْسٍ ഒരു ദുശ്ശകുന ദിവസത്തിൽ. مُّسْتَمِرٍّ നിലനിൽക്കുന്ന (മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത). 20 تَنزِعُ അത് നീക്കം ചെയ്യും (പറിച്ചെറിയും). النَّاسَ മനുഷ്യരെ. كَأَنَّهُمْ അവരാകുന്നുവെന്നോണം. أَعْجَازُ نَخْلٍ ഈന്തപ്പനയുടെ മുരടുകൾ, കടകൾ. مُّنقَعِرٍ പുഴങ്ങിവീണ, കടപുഴങ്ങിയ. 21 فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ എങ്ങിനെയായി. عَذَابِي എന്റെ ശിക്ഷ. وَنُذُرِ എന്റെ താക്കീതുകളും. 22 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا തീർച്ചയായും നാം എളുപ്പമാക്കി (സൗകര്യമാക്കി)യിട്ടുണ്ട്. الْقُرْآنَ ഖുർആനെ. لِلذِّكْرِ സ്മരിക്കുവാൻ, ഓർമ്മിക്കുന്നതിന്, ചിന്തിക്കുവാൻ, ഉപദേശത്തിന്. فَهَلْ അപ്പോൾ ഉണ്ടോ. مِن مُّدَّكِرٍ ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന (ഓർമ്മിക്കുന്ന-ഉപദേശം ഫലിക്കുന്ന) വല്ലവരും.

ഏഴു രാത്രിയും, എട്ടുപകലും തുടർച്ചയായി അടിച്ചുവീശിയ ആ അത്യുഗ്രമായ കാറ്റിൽ ആ സമുദായം മുഴുവൻ-ഈന്തത്തടികൾ കടപുഴങ്ങി മറിഞ്ഞു വീഴുന്ന പ്രകാരം-അടിയോടെ പിഴുതെറിയപ്പെട്ടു. ഒന്നടങ്കം അതിദാരുണമാംവണ്ണം നാശമടഞ്ഞുപോയി. ഇതിൽപരം വമ്പിച്ച ദുശ്ശകുനം മറ്റെന്തുണ്ട്! അതാകട്ടെ, ഇവിടം കൊണ്ടവസാനിക്കുന്നുമില്ല. കാലാകാലം അവശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. نحس (ദുശ്ശകുനം) സംബന്ധിച്ചു സൂ: ഹാമീം സജദഃ 16ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക.

വിഭാഗം-2

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ ﴿٢٣﴾

23 'ഥമൂദ്' (ഗോത്രം) താക്കീതുകളെ വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി.

فَقَالُوٓا۟ أَبَشَرًا مِّنَّا وَٰحِدًا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّآ إِذًا لَّفِى ضَلَٰلٍ وَسُعُرٍ ﴿٢٤﴾

24 അങ്ങനെ, അവർ പറഞ്ഞു; ''നമ്മളിൽ നിന്നുള്ള ഒരേ ഒരു മനുഷ്യനെയോ നാം പിൻപറ്റുന്നു?!'' അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും നാം വഴിപിഴവിലും, കിറുക്കിലും തന്നെയായിരിക്കും.

أَءُلْقِىَ ٱلذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ﴿٢٥﴾

25 ''നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്ന് അവന് (പ്രത്യേകം) ബോധനം കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ?! (ഇല്ല)പക്ഷേ, അവൻ അഹങ്കാരിയായ വ്യാജവാദിയാകുന്നു.''

---

23 كَذَّبَتْ ثَمُودُ ഥമൂദ് വ്യാജമാക്കി. بِالنُّذُرِ താക്കീതുകളെ, താക്കീതുകാരെ. 24 فَقَالُوا അങ്ങിനെ (എന്നിട്ട്) അവർ പറഞ്ഞു. أَبَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനെയോ. مِّنَّا നമ്മിൽപെട്ട. وَاحِدًا ഒരുത്തനെ. نَّتَّبِعُهُ നാമവനെ പിൻപറ്റുന്നു, തുടരുന്നു. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ. لَّفِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽ തന്നെ. وَسُعُرٍ കിറുക്കിലും (ചൂടിലും, അസ്ഥിരതയിലും, ഭ്രമത്തിലും, ഭ്രാന്തിലും). 25 أَأُلْقِيَ ഇട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടു (നൽകപ്പെട്ടു)വോ. الذِّكْرُ ബോധനം, ഉപദേശം, സന്ദേശം. عَلَيْهِ അവന്റെമേൽ. مِن بَيْنِنَا നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്ന്. بَلْ هُوَ പക്ഷേ അവൻ. كَذَّابٌ വ്യാജ(കള്ള) വാദിയാണ്. أَشِرٌ അഹങ്കാരിയായ, ഗർവ്വിഷ്ഠനാണ്.

നമ്മളിൽപെട്ട കേവലം സാധാരണക്കാരനായ ഒരാളത്രെ സ്വാലിഹ്. അവനെ നാം പിൻപറ്റണമെന്നു വരുന്ന പക്ഷം നാം സമചിത്തതയില്ലാത്ത കിറുക്കൻമാരും വഴിപിഴച്ചവരുമായിരിക്കുമല്ലോ. നാമെല്ലാം നിലവിലുളളപ്പോൾ, അവനുമാത്രം അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ഒരു ദിവ്യബോധ

നം ലഭിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും പറയുന്നത് എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും?! പക്ഷെ, യഥാർത്ഥം അതൊന്നുമല്ല. അവൻ കള്ളവാദിയാണ്, തനി അഹങ്കാരിയാണ്. ഇതാണതിനു കാരണം എന്നൊക്കെ ആ ജനത തട്ടിമൂളിച്ചു. സ്വാലിഹു (عليه السلام) നബിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവർക്കുകൊടുത്ത മറുപടി:-

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ ٱلْكَذَّابُ ٱلْأَشِرُ ﴿٢٦﴾

26 നാളെ അവർക്ക് അറിയാറാകും, ആരാണ് അഹങ്കാരിയായ വ്യാജവാദി എന്ന്!

إِنَّا مُرْسِلُوا۟ ٱلنَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَٱرْتَقِبْهُمْ وَٱصْطَبِرْ ﴿٢٧﴾

27 അവർക്ക് ഒരു പരീക്ഷണമായിക്കൊണ്ട് നാം ഒട്ടകത്തെ അയക്കുന്നു. എന്നിട്ട് നീ അവരെ വീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക; ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക.

وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ ٱلْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿٢٨﴾

28 വെള്ളം അവർക്കിടയിൽ പങ്കാണ്-എല്ലാ വെള്ളംകുടിക്കും [ഓരോരുത്തരുടെ ഊഴത്തിനും] തയ്യാറെടുക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു-എന്നു നീ അവരെ വിവരമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

---

26 سَيَعْلَمُونَ അവൻ വഴിയെ അറിയും, അറിയാറാകും. غَدًا നാളെ. مَّنِ الْكَذَّابُ വ്യാജവാദി ആരെന്ന്. الْأَشِرُ അഹങ്കാരിയായ. 27 إِنَّا مُرْسِلُو നാം അയക്കുന്നവരാണ് (അയക്കുന്നു). النَّاقَةِ ഒട്ടകത്തെ. فِتْنَةً പരീക്ഷണമായിട്ട്. لَّهُمْ അവർക്ക്. فَارْتَقِبْهُمْ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) നീ അവരെ വീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. وَاصْطَبِرْ ക്ഷമ കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. 28 وَنَبِّئْهُمْ അവർക്ക് വിവരമറിയിക്കയും ചെയ്യുക. أَنَّ الْمَاءَ വെള്ളം (ആകുന്നു) എന്ന്. قِسْمَةٌ പങ്ക്) ഓഹരി (ഊഴം) ആകുന്നു (എന്ന്). بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. كُلُّ شِرْبٍ എല്ലാ കുടിയും (വെള്ളത്തിൻെറ ഊഴവും). مُّحْتَضَرٌ ഹാജറാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്, തയ്യാറെടുക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ഥമൂദുഗോത്രത്തിൻെറ ധിക്കാരം മുഴുത്തപ്പോൾ ഒരു അന്ത്യപരീക്ഷണമായി അല്ലാഹു അവരിലേക്ക് ഒരു ഒട്ടകത്തെ നിയോഗിച്ചയച്ചു. ആ ഒട്ടകത്തെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നും, ഉപദ്രവിച്ചാൽ അവരുടെ നാശത്തിനു ഹേതുവാകുമെന്നും, അവരുടെ ജലാശയത്തിലെ വെള്ളം അവർക്കും ഒട്ടകത്തിനും ഊഴമായി പങ്കിടപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും, അവരവരുടെ ഊഴത്തിൽ അവരവർ വെള്ളമെടുക്കാൻ ചെല്ലേണ്ടതാണെന്നും അറിയിച്ചു. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ശുഅറാഉ് 155-156 ൽ കഴിഞ്ഞുപോയത് ഓർക്കുക.) പരീക്ഷണത്തിൽ അവർ സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാട് വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും, അവരുടെ അക്രമങ്ങളിൽ ക്ഷമകൈക്കൊള്ളുവാനും സ്വാലിഹു (عليه السلام) നബിയോടും അല്ലാഹു ഉപദേശിച്ചു.

'വെള്ളം അവർക്കിടയിൽ പങ്കാണ് (ان الماء قسمة بينهم) എന്ന വാക്യത്തിൽ ഒട്ടകത്തിനും അവരെപ്പോലെ ഒരു പ്രത്യേക ഊഴം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ, സൂ: ശുഅറാഇൽ, 'അതിനു ഒരു നിശ്ചിത വെള്ളം കൂടിയുണ്ട്, നിങ്ങൾക്കും ഒരു നിശ്ചിത ദിവസത്തെ വെള്ളം കൂടിയുണ്ട്. (لها شربت ولكم شرب يوم معلوم) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് വെള്ളം ഇന്നിന്ന ദിവസം ഒട്ടകത്തിനും, ഇന്നിന്ന ദിവസം അവർക്കുമെന്നു പ്രത്യേകം ഊഴം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഒരു ഗോത്രത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കെന്നപോലെ, ജലാശയത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഒട്ടകത്തിനും വെള്ളം കുടിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ഇത്ര കണിശമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആ ഒട്ടകത്തിന് എന്തോ ചില പ്രത്യേകതയോ അസാധാരണത്വമോ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിലോ, ഒരു സംഭവത്തിലോ വല്ലവിധത്തിലുമുള്ള അസാധാരണത്വവും കണ്ടേക്കുന്നതു സഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാരുണ്ടല്ലോ ഇക്കാലത്ത്. അവർ പതിവുപ്രകാരം ഇവിടെയും ചില സാഹസങ്ങൾക്കു മിനക്കെട്ടു കാണാം. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വെള്ളം അവർക്കു-ഥമൂദുജനതക്കു-മാത്രം പങ്കിടപ്പെട്ടതായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ഒട്ടകത്തിനും അവർക്കും അതിൽ പങ്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതിനോടു ഖുർആൻ യോജിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് അവരുടെ വാദം. ജനങ്ങൾ വെള്ളം പങ്കിട്ട് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒട്ടകം വെള്ളം കുടിക്കാൻ ചെന്നാൽ ആരും അതിനെ തടയരുതെന്നായിരുന്നു അവരോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നു അവർ പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം തട്ടിമൂളിക്കുമ്പോൾ, സൂറത്തു ശുഅറാഇലെ മേലുദ്ധരിച്ച വചനം ഇവർ മൂടിവെക്കുകയോ, മറന്നുപോകുകയോ ചെയ്തിരിക്കുകയാണെന്ന് നമുക്കു നിസ്സംശയം പറയാം. ഇനി, അവിടെവെച്ച് ഇതേ ആളുകൾ തന്നെ ഇതിനുനേരെ വിപരീതവും പറഞ്ഞുകാണാവുന്നതാണ്. അതാണ് കൂടുതൽ ആശ്ചര്യം. ഒട്ടകത്തിനു വെള്ളം ലഭിക്കുവാനുള്ള ഒരു നിശ്ചിത ഊഴവും നിങ്ങൾക്കു കുടിക്കുവാനുള്ള ഒരു നിശ്ചിത ഊഴവും ഉണ്ടെന്നും, ഇന്നിന്ന ദിവസം ഒട്ടകവും, ഇന്നിന്നദിവസം നിങ്ങളും വെള്ളം കുടിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി തുറന്ന ഭാഷയിൽ ഇവർ-അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ-അവിടെ (സൂ: ശുഅറാഇൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഇതിന്നൊരു ചെറിയ അപവാദവും അവിടെ ഇവർ വരുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതായത്, വെള്ളത്താവളം ഒന്നിലധികമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ധ്വനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സൂറത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അതു കേവലം ഒരു ജലാശയം മാത്രമായിട്ടാണ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്താവശ്യത്തിനാണ് ഇത്തരം പരസ്പര വിരുദ്ധവും ബാലിശവുമായ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കു ഇവർ മിനക്കെടുന്നതെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അല്ലാഹു നമുക്കും അവർക്കും പൊറുത്തു തരുകയും സൽബുദ്ധി നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ. ഏതായാലും, ഥമൂദു ജനത ഒട്ടകത്തെ അക്രമിക്കുവാൻ തന്നെ മുതിർന്നു. അത് അവർക്കൊരു ഭാരമായി അവർ കരുതി.

فَنَادَوْا۟ صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾

29 എന്നിട്ട്, അവർ തങ്ങളുടെ ചങ്ങാതിയെ വിളിച്ചു; എന്നിട്ട് അവൻ (വധശ്രമം) ഏറ്റെടുത്ത് (അതിനെ) അറുകൊല ചെയ്തു.

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٣٠﴾

30 അപ്പോൾ, നമ്മുടെ ശിക്ഷയും, നമ്മുടെ താക്കീതുകളും എങ്ങിനെയായിത്തീർന്നു?! (നോക്കുക:)

إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَٰحِدَةً فَكَانُوا۟ كَهَشِيمِ ٱلْمُحْتَظِرِ ﴿٣١﴾

31 നാം അവരുടെ മേൽ ഒരേ ഒരു ഘോര ശബ്ദം അയച്ചു;-അപ്പോൾ അവർ, ആല വളപ്പുകാരന്റെ ചില്ലിത്തുരുമ്പുപോലെ ആയിത്തീർന്നു!

---

29 فَنَادَوْا എന്നിട്ടവർ വിളിച്ചു. صَاحِبَهُمْ അവരുടെ ചങ്ങാതിയെ (ആളെ). فَتَعَاطَىٰ എന്നിട്ട് അവൻ ഏറ്റെടുത്തു(വധകൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചു). فَعَقَرَ അങ്ങനെ അവൻ അറുകൊല ചെയ്തു, വെട്ടിയറുത്തു, കുതികാലറുത്ത്. 30 فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ എങ്ങിനെയായി. عَذَابِي എന്റെ ശിക്ഷ. وَنُذُرِ എന്റെ താക്കീതുകളും. 31 إِنَّا أَرْسَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം അയച്ചു. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. صَيْحَةً ഒരു ഘോരശബ്ദം. وَاحِدَةً ഒരേ. فَكَانُوا അങ്ങനെ അവരായിത്തീർന്നു. كَهَشِيمِ ചില്ലിത്തുരുമ്പ് (നുറുങ്ങു കഷ്ണങ്ങൾ) പോലെ. الْمُحْتَظِرِ കാലികൾക്കുവേണ്ടിവളച്ചുകെട്ടിയ) കാലിവളപ്പുകാരന്റെ.

ഒട്ടകത്തെ വധിക്കുവാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അവരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും നിഷ്ഠൂരനായ അവരുടെ ഒരു കൂട്ടുകാരനെ അവർ അതിനു ക്ഷണിച്ചു. അവൻ അതു സ്വയം ഏറ്റെടുത്തു.

വാളെടുത്തു ഒട്ടകത്തിന്‍െറ കാല്‍ക്കുവെട്ടി വീഴ്ത്തി അതിനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. താമസംവിനാ അല്ലാഹുവിന്‍െറ ശിക്ഷയും ഇറങ്ങി. ഒരൊറ്റ ഘോരശബ്ദം! കാലികളെ താമസിപ്പിക്കുവാന്‍ വേണ്ടി ചുള്ളിക്കൊമ്പുകളാല്‍ ഇടയന്‍മാര്‍ വളച്ചു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന കാലിവളപ്പുകളില്‍ അവയുടെ ചിതറങ്ങളും ചില്ലകളും കൊഴിഞ്ഞുവീണു കിടക്കുമല്ലോ. അതുപോലെയായി ആ ഗോത്രക്കാര്‍. അതെ, അവരുടെ ശരീരങ്ങള്‍ നുറുങ്ങി ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോയി!

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٣٢﴾

32 തീര്‍ച്ചയായും, ഓര്‍മ്മി (ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുവാന്‍ വേണ്ടി ഖുര്‍ആനെ നാം എളുപ്പമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാല്‍, ഓര്‍മ്മി (ച്ചുമനസ്സിലാ)ക്കുന്ന വല്ലവരും ഉണ്ടോ?!

---

32 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا തീര്‍ച്ചയായും നാം എളുപ്പമാക്കി (സൗകര്യമാക്കി)യിട്ടുണ്ട്. الْقُرْآنَ ഖുര്‍ആനെ. لِلذِّكْرِ സ്മരിക്കുവാന്‍, ഓര്‍മ്മിക്കുന്നതിന്, ചിന്തിക്കുവാന്‍, ഉപദേശത്തിന്. فَهَلْ അപ്പോള്‍ ഉണ്ടോ. مِن مُّدَّكِرٍ ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന (ഓര്‍മ്മിക്കുന്ന-ഉപദേശം ഫലിക്കുന്ന) വല്ലവരും.

ഈ സംഭവത്തിനുശേഷവും മുമ്പുരണ്ടുതവണ കണ്ടതുപോലെ അല്ലാഹു ഈ പ്രസ്താവനയും ആഹ്വാനവും ആവര്‍ത്തിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വിഷയത്തിന്‍െറ ഗൗരവമത്രെ ഇതു കാണിക്കുന്നത്.

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍۭ بِٱلنُّذُرِ ﴿٣٣﴾

33 ലൂത്ത്വിന്‍െറ ജനത താക്കീതുകളെ വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി.

إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّآ ءَالَ لُوطٍ ۖ نَّجَّيْنَٰهُم بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾

34 നാം അവരുടെ മേല്‍ ഒരു ചരല്‍ക്കാറ്റ് അയച്ചു-ലൂത്ത്വിന്‍െറ കുടുംബം ഒഴിച്ചു. അവരെ നാം ഒരു നിശാന്ത്യത്തില്‍[പുലരാന്‍ കാലത്ത്] രക്ഷപ്പെടുത്തി;-

نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى مَن شَكَرَ ﴿٣٥﴾

35 നമ്മുടെ പക്കല്‍നിന്നുള്ള ഒരു (വലിയ)അനുഗ്രഹമായിക്കൊണ്ട്. അപ്രകാരമത്രെ നന്ദി കാണിക്കുന്നവര്‍ക്ക് നാം പ്രതിഫലം നല്‍കുന്നത്.

وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا۟ بِٱلنُّذُرِ ﴿٣٦﴾

36 നമ്മുടെ കഠിനപിടുത്തത്തെ [ശിക്ഷയെ] ക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം അവരെ തീര്‍ച്ചയായും താക്കീത് ചെയ്കയുണ്ടായി. അപ്പോള്‍, അവര്‍ താക്കീതുകളെക്കുറിച്ച് തര്‍ക്കം നടത്തി (നിഷേധിച്ചു).

وَلَقَدْ رَٰوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِۦ فَطَمَسْنَآ أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا۟ عَذَابِى وَنُذُرِ ﴿٣٧﴾

37 അദ്ദേഹത്തിന്‍െറ അതിഥികളെ [തോന്നിയവാസത്തിനു] വിട്ടുകിട്ടുവാന്‍ അവര്‍ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു ചെല്ലുകയുണ്ടായി. അപ്പോള്‍, നാം അവരുടെ കണ്ണുകളെ തുടച്ചുനീക്കി; അവരോടു (പറയപ്പെട്ടു:) ''ഇനി, നിങ്ങള്‍ എന്‍െറ ശിക്ഷയും, എന്‍െറ താക്കീതുകളും ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിന്‍!''

---

33 كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി. قَوْمُ لُوطٍ ലൂത്ത്വീൻെറ ജനത. بِالنُّذُرِ താക്കീതുകളെ, താക്കീതുകാരെ. 34 إِنَّا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചു. عَلَيْهِمْ അവരിൽ. حَاصِبًا ഒരു ചരൽക്കാറ്റ്. إِلَّآ آلَ لُوطٍ ലൂത്തിൻെറ കുടുംബം (ആൾക്കാർ) ഒഴികെ. نَّجَّيْنَاهُم അവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. بِسَحَرٍ നിശാന്ത്യത്തിൽ (രാത്രിയുടെ അന്ത്യത്തിൽ. 35 نِّعْمَةً അനുഗ്രഹമായിട്ട്. مِّنْ عِندِنَا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുളള. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമത്രെ, അതുപോലെ. نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത് (നൽകുന്നു). مَن شَكَرَ നന്ദി കാണച്ചവർക്ക്. 36 وَلَقَدْ أَنذَرَهُم തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം അവരെ താക്കീത് ചെയ്കയുണ്ടായി. بَطْشَتَنَا നമ്മുടെ (ശക്തിയായ) പിടുത്തത്തെപ്പറ്റി. فَتَمَارَوْا അപ്പോൾ അവർ തർക്കം നടത്തി. بِالنُّذُرِ താക്കീതുകളെക്കുറിച്ചു. 37 وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ അവൻ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുചെന്ന്, ശ്രമം നടത്തി. عَن ضَيْفِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അതിഥികൾക്കുവേണ്ടി, വിരുന്നുകാരെ വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ. فَطَمَسْنَا അപ്പോൾ നാം തുടച്ചുനീക്കി, മായിച്ചുകളഞ്ഞു. أَعْيُنَهُمْ അവരുടെ കണ്ണു (കാഴ്ച)കളെ. فَذُوقُوا ഇനി നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ, അനുഭവിക്കുക. عَذَابِي എൻെറ ശിക്ഷ. وَنُذُرِ എൻെറ താക്കീതുകളും.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്ക് ഒരു പുത്രനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാൻ ചെന്ന മലക്കുകളായിരുന്നു ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും, അവർ അദ്ദേഹത്തിമ അടുക്കൽ അതിഥികളെന്നോണം മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ചെന്നിരുന്നുവെന്നും, വളരെ സുമുഖരായിരുന്ന അവരെ തങ്ങളുടെ ദുരുദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനു വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ ആ ജനത അദ്ദേഹത്തോടു കിണഞ്ഞുനോക്കുകയുണ്ടായെന്നും ഇതിനു മുമ്പ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നാം കണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആ സംഭവമാണ് ഇവിടെയും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ, ആ തെമ്മാടികളുടെ കണ്ണിൻെറ കാഴ്ച അല്ലാഹു എടുത്തുകളയുകയും, അവർ അന്ധൻമാരെപ്പോലെ തപ്പിത്തടഞ്ഞു നടക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്തു.

وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

38 തീർച്ചയായും, (നീങ്ങിപ്പോകാതെ)ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരുശിക്ഷ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ അവർക്ക് ബാധിച്ചുകളഞ്ഞു.

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ﴿٣٩﴾

39 ‘‘ഇനി, എൻെറ ശിക്ഷയും, എൻെറ താക്കീതുകളും ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!’’ (എന്നു പറയപ്പെട്ടു).

---

38 وَلَقَدْ صَبَّحَهُم തീർച്ചയായും അവരെ പ്രഭാതത്തിൽ ബാധിച്ചു. بُكْرَةً ഒരു രാവിലെ. عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ഉറച്ച (സ്ഥിരമായ) ഒരു ശിക്ഷ. 39 فَذُوقُوا ഇനി നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ, അനുഭവിക്കുക. عَذَابِي എൻെറ ശിക്ഷ. وَنُذُرِ എൻെറ താക്കീതുകളും.

ലൂത്ത് (عليه السلام)ൻെറ ജനതയെയും അവർക്ക് ബാധിച്ച അതിഭയങ്കര ശിക്ഷയെയും കുറിച്ചു മുമ്പ് പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. മുമ്പ് 17-ാം വചനത്തിതൽ കണ്ട അതേ വാചകം ഈ സംഭവം ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷവും അല്ലാഹു അതാ ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിച്ചുപറയുന്നു:-

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾

40 തീർച്ചയായും, ഓർമ്മി(ച്ചുമനസ്സിലാ)ക്കുവാൻ വേണ്ടി ഖുർആനെ നാം എളുപ്പമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഓർമ്മി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുന്ന വല്ലവരും ഉണ്ടോ?!

വിഭാഗം-3

41 ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാർക്കും താക്കീതുകൾ വരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.	وَلَقَدْ جَآءَ ءَالَ فِرْعَوْنَ ٱلنُّذُرُ ﴿٤١﴾
42 അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയെല്ലാം വ്യാജമാക്കി. അപ്പോൾ, പ്രതാപ ശാലിയും കഴിവുറ്റവനുമായ ഒരുവൻെറ പിടുത്തം നാം അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).	كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَـٰهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

40 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا തീർച്ചയായും നാം എളുപ്പമാക്കി (സൗകര്യമാക്കി)യിട്ടുണ്ട്. الْقُرْآنَ ഖുർആനെ. لِلذِّكْرِ സ്മരിക്കുവാൻ, ഓർമ്മിക്കുന്നതിന്, ചിന്തിക്കുവാൻ, ഉപദേശത്തിന്. فَهَلْ അപ്പോൾ നാമവരെ പിടിച്ചു. مِن مُّدَّكِرٍ ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന (ഓർമ്മിക്കുന്ന-ഉപദേശം ഫലിക്കുന്ന) വല്ലവരും. 41 وَلَقَدْ جَاءَ വന്നിട്ടുണ്ട്. آلَ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാർക്ക്. النُّذُرُ താക്കീതുകൾ. 42 كَذَّبُوا അവർ കളവാക്കി. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. كُلِّهَا അവയെല്ലാം. فَأَخَذْنَاهُمْ അപ്പോൾ നാമവരെ പിടിച്ചു. أَخْذَ عَزِيزٍ ഒരു പ്രതാപശാലിയുടെ പിടുത്തം. مُّقْتَدِرٍ കഴിവുള്ളവനായ.

വളരെ ശക്തിയേറിയ പിടുത്തം പിടിച്ചു, അഥവാ അതികഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു എന്നു സാരം. സുപ്രസിദ്ധമായ ഈ സംഭവവും, ഇതിനുമുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ച സംഭവങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഓർമ്മിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സമുദായത്തോടായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

43 (ഹേ, സമുദായമേ) നിങ്ങളിലുള്ള അവിശ്വാസികൾ അക്കൂട്ടരെക്കാൾ ഉത്തമമാകുന്നുവോ?! അതല്ല, നിങ്ങൾക്ക് ഏടുകളിൽ [വേദ പ്രമാണങ്ങളിൽ] വല്ല ഒഴിവും (അഥവാ നിരപരാധിത്വവും) ഉണ്ടോ?!!	أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُو۟لَـٰٓئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَآءَةٌ فِى ٱلزُّبُرِ ﴿٤٣﴾
44 അതല്ല, (നബിയേ) അവർ പറയുന്നുവോ: "ഞങ്ങൾ സ്വരക്ഷാ നടപടിയെടുക്കുന്ന (സുശക്തമായ)ഒരു സംഘക്കാരാകുന്നു'' എന്ന്?!	أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿٤٤﴾

43 أَكُفَّارُكُمْ നിങ്ങളുടെ (നിങ്ങളിലുള്ള ഈ) അവിശ്വാസകളോ. خَيْرٌ ഉത്തമം, ശ്രേഷ്ഠമായവർ. مِّنْ أُولَئِكُمْ അക്കൂട്ടരെക്കാൾ. أَمْ لَكُم അതല്ല (ഒരു പക്ഷേ) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ. بَرَاءَةٌ വല്ല ഒഴിവും, നിരപരാധിത്തം. فِي الزُّبُرِ ഏടുകളിൽ (വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ). 44 أَمْ يَقُولُونَ അതല്ല (അതോ) അവർ പറയുന്നുവോ. نَحْنُ ഞങ്ങൾ. جَمِيعٌ ഒരു സംഘക്കാരാണ്, കൂട്ടരാണ്. مُّنتَصِرٌ സ്വരക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്ന, (സുശക്തമായ, പ്രതികാരശക്തിയുള്ള).

അല്ല, മേൽപ്രസ്താവിച്ച പൂർവ്വസമുദായക്കാരായ സത്യനിഷേധികളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ടൻമാരോ ഊക്കൻമാരോ അല്ല ഈ സത്യനിഷേധികൾ. ഇല്ല, സത്യനിഷേധികൾ നിരപരാധികളാണെന്നും, അവർക്കു ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവു ലഭിക്കുമെന്നും ഏതെങ്കിലും ദൈവികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുമില്ല. ഇല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയെ ചെറുത്തു നിൽക്കുവാനുള്ള ശക്തിയോ, അതിനു പ്രതികാരം ചെയ്‌വാനുള്ള കാഴിവോ അതും ആ സംഘങ്ങൾക്കു ഇല്ല. 'അതെ' എ

ന്നോ 'ഉവ്വ്' എന്നോ ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കയില്ല എന്നു വ്യക്തം. അതിനാൽ അല്ലാഹു അവരെ ഇപ്രകാരം താക്കീതു ചെയ്യുന്നു:-

سَيُهۡزَمُ ٱلۡجَمۡعُ وَيُوَلُّونَ ٱلدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

45 വഴിയെ (ആ) സംഘം പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെടും; അവർ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞോടുകയും ചെയ്യും.

بَلِ ٱلسَّاعَةُ مَوۡعِدُهُمۡ وَٱلسَّاعَةُ أَدۡهَىٰ وَأَمَرُّ ﴿٤٦﴾

46 (അത്രയുമല്ല) പക്ഷേ, അന്ത്യഘട്ടമത്രെ അവരുടെ നിശ്ചിതസമയം. അന്ത്യഘട്ടമാകട്ടെ, ഏറ്റവും ആപൽക്കരമായതും, ഏറ്റവും കൈപ്പായ [അരോചകമായ]തുമാകുന്നു!

---

45 سَيُهْزَمُ വഴിയെ പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെടും. الْجَمْعُ (ആ) കൂട്ടം, സംഘം. وَيُوَلُّونَ അവർ തിരിച്ചുപോകും. الدُّبُرَ പിൻപുറം. 46 بَلِ السَّاعَةُ പക്ഷേ അന്ത്യഘട്ടം. مَوْعِدُهُمْ അവരുടെ നിശ്ചിത സമയമത്രെ. وَالسَّاعَةُ അന്ത്യഘട്ടമാകട്ടെ. أَدْهَىٰ ഏറ്റം ആപൽക്കരമായതാണ്. وَأَمَرُّ ഏറ്റം കൈപ്പായതുമാണ്.

ഇഹത്തിൽവെച്ചു താമസംവിനാ അവർക്കു പരാജയം നേരിടുകയും, അവരുടെ സംരംഭങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അവർ പിൻവാങ്ങേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടൊന്നും അവരുടെ ഭാഗ്യക്കേട് അവസാനിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു അന്ത്യനാളിലാണ്. അന്നത്തെ അവരുടെ അനുഭവമാകട്ടെ, ഏറ്റമേറ്റം ആപൽക്കരവും അരോചകവുമായിരിക്കും.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ൽനിന്നുള്ള ഒരു ഹദീസിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: 'ബദ്ർ യുദ്ധാവസരത്തിൽ നബി (ﷺ) പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി: 'അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ വാഗ്ദാനവും കരാറും പാലിക്കണേ, നീ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ ദിവസത്തിനുശേഷം നീ ആരാധിക്കപ്പെടുകയുണ്ടാകയില്ല.' ഇതുകേട്ടു അബൂബക്കർ (رضي الله عنه): 'നബിയേ, മതി, അവിടുന്നു റബ്ബിനോടു കുറെ ഊന്നിച്ചോദിച്ചുപോയി' എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു നബി (ﷺ) യുടെ കൈപിടിച്ചു. അനന്തരം തിരുമേനി തമ്പിൽനിന്നു ഈ വചനങ്ങൾ (45, 46) ഓതിക്കൊണ്ടു പുറത്തുവന്നു.' (ബുഖാരി)

إِنَّ ٱلۡمُجۡرِمِينَ فِي ضَلَٰلٖ وَسُعُرٖ ﴿٤٧﴾

47 നിശ്ചയമായും, കുറ്റവാളികൾ വഴിപിഴവിലും, കിറുക്കിലുമാകുന്നു.

يَوۡمَ يُسۡحَبُونَ فِي ٱلنَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ ذُوقُواْ مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

48 അവരുടെ മുഖങ്ങളിലായി അവർ നരകത്തിൽ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം (-അന്ന് പറയപ്പെടും): "സഖറി[നരകത്തി]ന്റെ ബാധയെ രുചിനോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ!"

إِنَّا كُلَّ شَيۡءٍ خَلَقۡنَٰهُ بِقَدَرٖ ﴿٤٩﴾

49 നിശ്ചയമായും, എല്ലാ വസ്തുവുംതന്നെ, നാം ഒരു നിർണ്ണയപ്രകാരം [വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച്] സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

---

47 إِنَّ الْمُجْرِمِينَ നിശ്ചയമായും കുറ്റവാളികൾ. فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിലാണ്. وَسُعُرٍ ഭ്രമത്തിലും, ഭ്രാന്തിലും, ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിലും, കിറുക്കിലും. 48 يَوْمَ يُسْحَبُونَ അവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം.

فِي النَّارِ നരകത്തിൽ, തീയിൽ. عَلَى وُجُوهِهِمْ അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ. ذُوقُوا രുചി നോക്കുവിൻ, അനുഭവിക്കുവിൻ. مَسَّ سَقَرَ സഖറിൻെറ ബാധ, സ്പർശനം. 49 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാ. كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും. خَلَقْنَاهُ നാമതിനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. بِقَدَرٍ ഒരു നിർണ്ണയം (കണക്ക്, ക്ലിപ്തം, വ്യവസ്ഥ) പ്രകാരം.

നരകത്തിനു ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം പേരുകൾ ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. അവയിൽ ഒന്നത്രെ سقر (സഖർ) എന്ന പേരും. നരകത്തിൻെറ കഠോരതയും, ഭയങ്കരതകളും, കാണിക്കുന്ന വിശേഷനാമങ്ങളാണ് അവയെല്ലാം. قدر (ഖദർ) എന്ന വാക്കിനു 'നിർണ്ണയം, തോത് കണക്ക്, വ്യവസ്ഥ, നിശ്ചയം' എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥം. ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞതും, ഉണ്ടാക്കുവാനിരിക്കുന്നതുമായ സകല വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവാണല്ലോ. الله خالق كل شيئ എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും-ചെറുതോ, വലുതോ സംസാരിക്കുന്നതോ അല്ലാത്തതോ, ചലിക്കുന്നതോ ചലിക്കാത്തതോ, കഴിഞ്ഞതോ വരാനിരിക്കുന്നതോ, അറിയപ്പെട്ടതോ അറിയപ്പെടാത്തതോ എന്ന വ്യത്യാസമൊന്നും കൂടാതെ--അവൻ ഒരു നിശ്ചിത വ്യവസ്ഥയോടു കൂടിയാകുന്നു എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഓരോന്നിൻെറയും യാഥാർത്ഥ്യം, ആകൃതി, പ്രകൃതി, സ്വഭാവം, വലുപ്പം, സമയം, സ്ഥലം, പ്രവർത്തനം, നൻമ, തിൻമ തുടങ്ങിയ ഓരോ കാര്യവും ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്നുളള നിർണ്ണയവും വ്യവസ്ഥയും അവൻ മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ എപ്രകാരം ആവണം, ആവരുത്, ആയിരിക്കും, ആയിരിക്കുകയില്ല എന്നൊക്കെ അവന് അറിയുകയും ചെയ്യാം. അഥവാ 'ഖദരിയ്യത്ത്' മുതലായ തൽപരകക്ഷികൾ പറയുന്നപോലെ, ചില പൊതു വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രം നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കുകയോ, സൃഷ്ടിച്ചതിൻെറശേഷം വ്യവസ്ഥ നിർണ്ണയിക്കുകയോ അല്ല ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ഈ ആയത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ, ഈ വിഷയകമായി വന്നിട്ടുളള മറ്റു ചില ആയത്തുകളെയും ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ടു ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) ചെയ്തിട്ടുളള ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''ഇക്കാരണത്താലാണ് സൃഷ്ടിയുടെ മുമ്പുണ്ടായിട്ടുളള അല്ലാഹുവിൻെറ ഖദർ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ഈ (49-ാം) ആയത്ത് രേഖയായി സുന്നത്തിൻെറ ഉലമാക്കൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഖദർ എന്നാൽ, വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പ് അല്ലാഹു അവയെപ്പറ്റി അറിയുകയും,' അവയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവയെ രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കലുമാകുന്നു. ഈ ആയത്തും, അതിനോടു യോജിച്ച ആയത്തുകളും, സ്ഥിരപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുളള ഹദീസുകളും മുഖേന, സഹാബികളുടെ അവസാന കാലത്തു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട 'ഖദരിയ്യത്ത്' എന്ന കക്ഷികൾക്കു അവർ ഖണ്ഡനം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തെയും, ഈ വിഷയത്തിൽ വന്നിട്ടുളള ഹദീസുകളെയും സംബന്ധിച്ചു ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ (*) നാം വിസ്തരിച്ചു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഈ ആയത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല ഹദീസുകളും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതുമാത്രം ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: (1) അബൂഹുറൈറ: (رضي الله عنه) പറയുന്നു: 'ഖുറൈശികൾ നബി (ﷺ)യുടെ അടുക്കൽ 'ഖദറിനെ' പ്പറ്റി തർക്കിച്ചുകൊണ്ടുവരികയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഈ (48, 49) വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചു.' (അ; മു: തി) (2) ഈ വചനങ്ങൾ ഖദരിയ്യത്തിൻെറ (ഖദറിനെ നിഷേധിക്കുന്ന കക്ഷിയുടെ) കാര്യത്തിലല്ലാതെ അവതരിച്ചിട്ടില്ല എന്നു കാണിക്കുന്ന ഓരോ ഹദീസുകൾ അഹ്മദ് (رحمه الله), ബസ്സാർ (رحمه الله), ഇബ്നു അബീഹാതം (رحمه الله) എന്നിവരും ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

---

* ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) സഹീഹുൽ ബുഖാരിക്കു ഒരു വ്യാഖ്യാനം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിലയേറിയ മറ്റു പല ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പോലെ അതും നമ്മുടെ ഇടയിൽ അധികം പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലാത്തത് വമ്പിച്ചൊരു നഷ്ടം തന്നെയാകുന്നു.

ഖദറിനെ സംബന്ധിച്ചും, അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചും സവിസ്തരം വിവരിക്കുന്ന ഒരു നീണ്ട വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് സൂ ഹദീദിന്റെ അവസാനത്തിൽ നാം കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഖദറിലുള്ള വിശ്വാസം ഈമാനിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഘടകമായതുകൊണ്ടും, അതിന്റെ നിഷേധം ഇസ്‌ലാമിന്റെ പല മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും നിഷേധത്തിനു കാരണമാകുന്നതാക കൊണ്ടും ആ കുറിപ്പു വായനക്കാർ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തണമെന്നു ഉണർത്തിക്കൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ ഈമാനിനു ഭംഗം നേരിടാതെ അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. آمين

وَمَآ أَمْرُنَآ إِلَّا وَٰحِدَةٌ كَلَمْحٍۭ بِٱلْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

50 നമ്മുടെ കൽപന ഒരേപ്രാവശ്യമല്ലാതെ (കൂടുതലൊന്നും)ഇല്ല; (അതെ) കണ്ണുകൊണ്ട് ഒന്ന് ഇമവെട്ടുന്നതുപോലെ. [അത്രയും വേഗത്തിലായിരിക്കും.]

---

50 وَمَا أَمْرُنَا നമ്മുടെ കാര്യം (കൽപന) ഇല്ല (അല്ല). إِلاَّ وَاحِدَةٌ ഒന്നല്ലാതെ. كَلَمْحٍ ഒരു ഇമ (മിഴി) വെട്ടൽപോലെ. بِالْبَصَرِ കണ്ണുകൊണ്ട്.

അല്ലാഹു ഏതൊരു കാര്യം ഉദ്ദേശിച്ചാലും അതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ അവന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. ഇന്ന കാര്യം ഉണ്ടാവണമെന്ന് ഒന്നു കൽപിക്കുക മാത്രമെ വേണ്ടതുള്ളു. അതുണ്ടായിക്കൊള്ളും. കൽപന ആവർത്തിക്കുകയോ, കൂടുതൽ വല്ല ശ്രമവും ചെയ്യുകയോ ഒന്നും ആവശ്യമില്ല. അതെ, ഒന്നു കണ്ണിമവെട്ടുന്ന അത്രയും വേഗത്തിൽ-ലവലേശം താമസം കൂടാതെ-അവന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടപ്പിൽവരും. സൂ: യാസീനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: انما امره اذا اراد شيئا الخ(അവൻ ഒരു കാര്യം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് 'ഉണ്ടാകുക' എന്നു പറയുകയേ വേണ്ടതുള്ളൂ. അപ്പോഴേക്കും അതുണ്ടാകുന്നതാണ്.)

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَآ أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾

51 (ഹേ, അവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങളുടെ കക്ഷികളെ നാം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഓർമ്മി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുന്ന വല്ലവരും ഉണ്ടോ?!

وَكُلُّ شَىْءٍ فَعَلُوهُ فِى ٱلزُّبُرِ ﴿٥٢﴾

52 അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ കാര്യവും ഏടുകളിലുണ്ട്.

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾

53 എല്ലാ ചെറുതും, വലുതും(ആയ കാര്യവും) എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

51 وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا തീർച്ചയായും നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടു്. أَشْيَاعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കക്ഷികളെ. فَهَلْ എന്നാൽ ഉടോ. مِن مُّدَّكِرٍ വല്ല ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവരും ഓർമ്മിക്കുന്നവരായി. 52 وَكُلُّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യവും, വസ്തുവും,. فَعَلُوهُ അവർ ചെയ്തതായ. فِي الزُّبُرِ ഏടു(ഗ്രന്ഥം)കളിലു്. 53 وَكُلُّ صَغِيرٍ എല്ലാ ചെറുതും. وَكَبِيرٍ വലുതും. مُّسْتَطَرٌ രേഖപ്പെടുത്ത(എഴുത)പ്പെട്ടതാണ്, രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്.

'നിങ്ങളുടെ കക്ഷികൾ' എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നിലവിലുള്ള സത്യനിഷേധികളെപ്പോലെ മുൻ സമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ സത്യനിഷേധികളാകുന്നു. 'ഏടുകൾ' എന്നു പറഞ്ഞതു ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള രേഖാഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ്. അവരുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും സകല ചെയ്തികളും ഒന്നൊഴിയാതെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഏടുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും അവരുടെ മേൽ നടപടിയെടുക്കുകയും ചെയ്യും. നിസ്സാരമെ

ന്നു വെച്ചു എത്ര ചെറിയ കാര്യവും മനുഷ്യൻെറ കർമ്മരേഖ صحيفة الاعمال കളിൽ രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്നൊക്കെയാണ് 52, 53 വചനങ്ങളുടെ സാരം. ചെറുതും വലുതുമായ സർവ്വകാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂളി' اللوح المحفوظ ൽ അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് 53-ാം വചനത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''ആയിശാ, നിസ്സാരങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന പാപങ്ങളെ നീ സൂക്ഷിക്കണം. കാരണം, അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തുനിന്നു അവയെ അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരാൾ ഉണ്ട്.'' (ദാ. ന; ജ.) مستطر എന്ന വാക്കിനു 'രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്' എന്നു ഭൂതകാലരൂപത്തിലും, 'രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത്' എന്നു വർത്തമാന--ഭാവികാലരൂപത്തിലും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടാവുന്നതാണെന്നു സ്മരണീയമാണ്. 47-48 വചനങ്ങളിൽ കുറ്റവാളികളെ المجرمين സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, ഭയഭക്തൻമാരുടെ المتقين സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? അതാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّٰتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾

54 നിശ്ചയമായും, (സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരായ) ഭയഭക്തൻമാർ, സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലും അരുവികളിലുമായിരിക്കും.

فِى مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍۭ ﴿٥٥﴾

55 (അതെ) സത്യത്തിൻെറ ആസ്ഥാനത്തിൽ. കഴിവുറ്റവനായ ഒരു രാജാധിപതിയുടെ അടുക്കൽ!

---

54 إِنَّ الْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷമതയുള്ളവർ, ഭയഭക്തൻമാർ. فِي جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലായിരിക്കും. وَنَهَرٍ അരുവി (നദി) കളിലും. 55 فِي مَقْعَدِ ഇരിപ്പിടത്തിൽ (ആസ്ഥാനത്തിൽ). صِدْقٍ സത്യതത്തിൻെറ. عِندَ مَلِيكٍ ഒരു രാജാധിപതിയുടെ (രാജാവായുള്ളവൻെറ) അടുക്കൽ. مُّقْتَدِرٍ കഴിവുറ്റവനായ.

അതെ, സത്യസാക്ഷ്യംവഹിച്ച് സത്യത്തിൻെറ കീർത്തിമുദ്ര സമ്പാദിച്ച് സത്യത്തിൻെറ ആസ്ഥാനപദവി നേടിയ ആ മഹാഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് അവരുടെ സങ്കേതമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന അയൽപക്കം, ഹാ! സർവ്വശക്തനായ രാജാധിരാജനായ അല്ലാഹുവിമേതായിരിക്കും. അവൻെറ പ്രീതിയും പൊരുത്തവുമാണ് എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായത്. ورضوان من الله اكبر ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹാനുഭാവൻമാരിൽ നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ ആമീൻ.

55. സൂറത്തു റഹ്മാൻ سورة الـرحمـن

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 78 വിഭാഗം (റുകൂഅ്)3

വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ സൂറത്തുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ മിക്ക സൂറത്തുകൾക്കും അതിമേതായ ചില പ്രത്യേകതകൾ കാണുവാൻ കഴിയും. പക്ഷെ, എല്ലാം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരികയില്ല. ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ച അറിവും ആസ്വാദനവും അനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തനും അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുമാത്രം. എന്നാൽ, ഈ അദ്ധ്യായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിമേതായ ചില പ്രത്യേകതകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ആർക്കും കണ്ടറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നു. വിഷയത്തിൻെറ ഗൗരവത്തോടൊപ്പം തന്നെ ആസ്വാദന രസം, പാരായണഭംഗി, ശ്രവണസുഖം, അത്യാകർഷകമായ പ്രതിപാദനരീതി ആദിയായ വശങ്ങളിൽ സൂ: റഹ്മാൻെറ സവിശേഷത പ്രസിദ്ധമാണ്. പാരായണവേളയിലും, ശ്രവണവേളയിലും രോമാഞ്ചം ഉണ്ടാക്കുന്നതും, ഹൃദയത്തിനു നടുക്കം ബാധിക്കുതുമായ ഒരു വചനമത്രെ മുപ്പത്തി ഒന്നു പ്രാവശ്യം മനുഷ്യരെയും ജിന്നുകളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇതിലെ ഒരു സൂക്തം (فبايي الاء ربكما تكذبان) അതു കേൾക്കുമ്പോൾ സംഗീതരസവും, നീട്ടി ഓതുമ്പോൾ ഗാനമധുരവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽ, അതിലടങ്ങിയ ഗൗരവമേറിയ ചോദ്യവും, അതിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തിയും ഹൃദയമുള്ള ഓരോരുത്തനേയും ചിന്തിപ്പിക്കുതുമാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം അർപ്പിച്ചു മുപ്പത്തിഒന്നുവട്ടം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ അതവനെ നിർബന്ധിക്കുന്നതു കാണാം. عروس القرأن (ഖുർആനിലെ നവവധു) എന്നൊരു ബഹുമതിപ്പേർ ഈ അദ്ധ്യായത്തിനു പറയപ്പെടാറുള്ളതിനു കാരണം ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം ഊഹിക്കാമല്ലോ.

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1 പരമകാരുണികൻ!	ٱلرَّحۡمَٰنُ ﴿١﴾
2 അവൻ ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു.	عَلَّمَ ٱلۡقُرۡءَانَ ﴿٢﴾
3 അവൻ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു.	خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ ﴿٣﴾
4 അവൻ അവന് വിവരണം പഠിപ്പിച്ചു.	عَلَّمَهُ ٱلۡبَيَانَ ﴿٤﴾

1 الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികൻ. 2 عَلَّمَ അവൻ പഠിപ്പിച്ചു. الْقُرْآنَ ഖുർആനെ. 3 خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ. 4 عَلَّمَهُ അവൻ അവന് പഠിപ്പിച്ചു. الْبَيَانَ വിവരണം (മനസ്സിലുള്ളത് വിവരിക്കൽ), സംസാരം.

അല്ലാഹുവിൻെറ ഉൽകൃഷ്ടനാമത്തിൽ ‘അല്ലാഹു’ എന്ന തിരുനാമത്തെക്കഴിച്ചാൽ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഒരു നാമവിശേഷണമത്രെ ‘അർ-റഹ്മാൻ (الرحمن)’ കാരുണ്യത്തിൻെറ പാരമ്യമുള്ളവൻ, അഥവാ പരമകാരുണികൻ എന്നർത്ഥം. മറ്റൊരു വിശേഷണം കൂടാതെ, ‘അല്ലാഹു’ എന്ന നാമംപോലെ ഈ നാമവും സ്വതന്ത്രമായിത്തന്നെ പലേടത്തും ഖുർആനിൽ അവന് ഉപ

യോഗിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ഈ രണ്ടു നാമങ്ങളും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും നാമങ്ങളായോ വിശേഷണങ്ങളായോ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറില്ല. (*)

അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൻെറ അതിമഹത്തായ മൂന്നു ഉദാഹരണങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടുന്നു: (1) ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചത്. (2) മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. (3) അവനു വിവരണം പഠിപ്പിച്ചത്. അഥവാ മനസ്സിലുള്ള ആശയങ്ങളും വിചാരവികാരങ്ങളും സംസാരം മുഖേന അന്യരെ വ്യക്തമായി അറിയിക്കുവാനുള്ള കഴിവു നൽകിയത്. ഇവക്കു പുറമെ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ മറ്റു പല അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ, സ്വാഭാവികമായി നോക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതു ഒന്നാമതായും, വിവരണത്തിനു കഴിവു നൽകിയതു രണ്ടാമതായും, ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചതു അവസാനത്തേതായും പറയേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നു തോന്നിയേക്കാം. പക്ഷേ, മറ്റു ചില വസ്തുതകൾ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യൻ എത്ര ഉൽകൃഷ്ടസൃഷ്ടിയായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ലാഭനഷ്ടങ്ങളായി യാതൊന്നും പരിഗണിക്കപ്പെടുവാനുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇനി, അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും, അതേസമയത്തു ഇതരജീവികളെപ്പോലെ അവനും ഒരു മൂകജീവിയായിത്തീരുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽ, അവയെപ്പോലെ അവനും ജീവിതലക്ഷ്യമായി ഒന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ഇതര സൃഷ്ടി വർഗ്ഗങ്ങൾക്കില്ലാത്ത പ്രകൃതിവിശേഷങ്ങളാൽ അവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു അവൻെറ മരണംവരെയുള്ള ഭൗതികജീവിതം സമാധാനകരവും അതിനുശേഷമുള്ള അറ്റമില്ലാത്ത പരലോകജീവിതം വിജയകരവും ആയിത്തീരുകയാണ് അവൻെറ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം. അതിലപ്പുറം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യവും അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഊഹിക്കുവാൻ പോലുമില്ല. ഈ ജീവിതലക്ഷ്യം സാക്ഷാൽകൃതമാകുവാനുള്ള യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗമേതാണെന്ന് മനുഷ്യനു അവൻെറ സൃഷ്ടിയും പ്രകൃതിയും പ്രദാനംചെയ്ത സ്രഷ്ടാവിൽനിന്നുതന്നെ ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ മാർഗ്ഗമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻവഴി അല്ലാഹു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ നിലക്കു ഖുർആനാകുന്ന അനുഗ്രഹം മറ്റുള്ളവയെക്കാൾ മുൻഗണന അർഹിക്കുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

علم القرأن (ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അതുവായിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ചു-അഥവാ അതിനുള്ള അക്ഷരാഭ്യാസം നൽകി-എന്നു മാത്രമല്ല, അതോടൊപ്പം അതു ഗ്രഹിക്കുവാനും അതിൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രായോഗികമാക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന കഴിവും സാഹചര്യങ്ങളും അവൻ സജ്ജമാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനെയും ആ വാക്യം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വാക്യത്തിനു 'വായന പഠിപ്പിച്ചു' എന്നു ചിലർ അർത്ഥം കൽപ്പിച്ചു കാണുന്നു. قرأن എന്ന വാക്കിനു ഭാഷയിൽ വായന എന്നുതന്നെയാണർത്ഥം. പക്ഷേ, മറ്റു ചില കാര്യങ്ങൾ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ ഈ അർത്ഥം ശരിയല്ലെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. (1) ഇവിടെ ال (അൽ) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തുകൊണ്ട് القرأن (അൽഖുർആൻ) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 'അൽഖുർആൻ' എന്നു പറയുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടു ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥമാണ് ഖുർആനിലും മറ്റും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. വായന എന്ന അർത്ഥം ഭാഷയിൽ ഈ വാക്കിനുണ്ടെങ്കിലു ആ അർത്ഥത്തിൽ അത് പതിവായി ഉപയോഗിക്കാറില്ല. ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ഈ അവ്യയം ചേർക്കാറുമില്ല. ഏറ്റവുമധികം വായിക്കപ്പെടുന്നതും, വായിക്കപ്പെടേണ്ടതുമായ ഗ്രന്ഥമെന്ന നിലക്കാണ്, 'അൽ ഖുർആൻ' എന്നു ഈ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിനു പേർ വന്നിട്ടുള്ളതും. ഏതെങ്കിലും ഒരു സാമാന്യ നാമ (النكرة) ത്തോട് ال ചേർത്തു പറഞ്ഞാൽ അതു ഒരു പ്രത്യേക നാമം (المعرفة) ആയിത്തീരുമെന്നതു അറബി ഭാഷയുടെ വ്യാകരണ നിയമത്തിൽപെട്ടതാണ്. (†)

---

[*] പുരോഗമനത്തിൻ്റെ പേരിൽ എല്ലാ സനാതനതത്വങ്ങളും അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു ഇപ്പറഞ്ഞതിനു അപവാദമായി ചില മുസ്‌ലിംകളുടെ പേരുകളിലോ മറ്റോ വല്ല ഉദാഹരണവും കണ്ടേക്കാമെങ്കിൽ അതിലത്ഭുതപ്പെടാനില്ല.

[†] ഒരു സാമാന്യനാമംകൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക വസ്തുവെ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ the എന്ന അവ്യയം ചേർ

അതുകൊണ്ട് 'അൽ ഖുർആൻ' എന്നു പറയുമ്പോഴെല്ലാം-പ്രത്യേകതടസ്സം ഇല്ലാത്ത പക്ഷം- ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യമെന്നു കരുതേണ്ടതാകുന്നു. (2) വായന പഠിപ്പിച്ചതിലും ഉപരിയായ അനുഗ്രഹമാണ് ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. കാരണം, ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചുവെന്നു പറയുമ്പോൾ അതിൽ വായനയാകുന്ന അനുഗ്രഹത്തിനു പുറമെ വേറെയും അനുഗ്രഹങ്ങൾ അടങ്ങുന്നുവല്ലോ.

വായന പഠിപ്പിച്ചു എന്നു ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപ്പിക്കുന്നവർ അതിനു പറയുന്ന ന്യായം ഇതാണ്: 'പൊതുവിൽ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അഥവാ മനുഷ്യരിൽ ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗക്കാരായ മുസ്‌ലിംകളെക്കുറിച്ചല്ല. എന്നിരിക്കെ, ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചുവെന്നു ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.' ഈ ന്യായീകരണവും ശരിയല്ല. കാരണം: (1) മനുഷ്യരെപ്പറ്റി ഇവിടെ പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് 3-ാം വചനത്തിൽ خلق الانسان (മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു) എന്നതു മുതൽക്കാണ്. 4-ാം വചനത്തിൽ മനുഷ്യനെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് علمه البيان (അവനു വിവരണം പഠിപ്പിച്ചു) എന്നും പറഞ്ഞു. ഈ രണ്ടുകാര്യങ്ങളും പൊതുവിൽ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചുതന്നെ എന്നതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, علم القرأن (ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു) എന്ന വാക്യം ഇതിനു മുമ്പുള്ള 2-ാം വചനമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതിലാകട്ടെ, ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു എന്നല്ലാതെ ആർക്കു പഠിപ്പിച്ചു എന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ആ വചനം മുസ്‌ലിംകളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നതിനും, തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങൾ പൊതുവിൽ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചാകുന്നതിനും വിരോധമില്ലല്ലോ. ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുകയെന്ന അനുഗ്രഹം-ഇവർ കരുതുന്നതു പോലെ-മുസ്‌ലിംകൾക്കു മാത്രം നൽകപ്പെട്ട ഒരു അനുഗ്രഹമല്ല. ആണെന്ന സങ്കൽപത്തിലാണ് താനും ഇപ്പറഞ്ഞത്. (2) ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതു ഖുർആൻ വായിക്കുവാൻ പഠിപ്പിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിലാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എത്രയോ അമുസ്‌ലിംകൾ ഖുർആൻ വായിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരുണ്ട്. മുസ്‌ലിംകളിൽ അതു വായിക്കാൻ കഴിയാത്തവരുമുണ്ട്. വായിക്കുന്നവരിൽ ഖുർആനെ അംഗീകരിക്കാത്തവരും, അംഗീകരിച്ചവരിൽ അതു വായിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും നിഷേധിക്കാവതല്ല. ഇനി, വായന എന്നു ഇവിടെ 'ഖുർആനി' നു അർത്ഥം നൽകിയാൽപോലും. മുസ്‌ലിംകളും മുസ്‌ലിംകളല്ലാത്തവരുമായ മനുഷ്യരെല്ലാം വായന പഠിച്ചവരാണോ? അതുമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യൻെറ നൻമക്കു നിദാനമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന ആ ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചതിനെയും, അതു പഠിപ്പിക്കുവാനും ഗ്രഹിക്കുവാനും മനുഷ്യനു കഴിയുമാറാക്കിയതിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഖുർആൻ പഠിപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതേ സമയത്തു മുസ്‌ലിംകളെന്ന പ്രത്യേക വിഭാഗത്തെമാത്രം ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ടാണോ ഖുർആൻ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത്? ഒരിക്കലുമല്ല. അതു മനുഷ്യലോകത്തെ ആകമാനം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. ആ അനുഗ്രഹം എല്ലാവരും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു വേറെ വിഷയമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, ആ വാക്യത്തിനു ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിച്ചു എന്നു അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും അതു പൊതുവിൽ മനുഷ്യർക്ക് ലഭിച്ച അനുഗ്രഹം അല്ലാതായിത്തീരുന്നില്ല. والله اعلم

5	സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഒരു കണക്കനുസരിച്ചാകുന്നു (നിലകൊള്ളുന്നത്.)	ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾
6	ചെടി (അഥവാ വള്ളി) യും വൃക്ഷവും 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്‌ക്കാരം] ചെ	وَٱلنَّجْمُ وَٱلشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾

ക്കാറുള്ളതു പോലെ അറബിയിൽ അതിനുപകരം ചേർക്കാറുള്ള അവ്യയമാണ് ال ഈ അവ്യയം ചേർത്തു കൊണ്ട് 'വായന' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ വാക്ക് (القرأن എന്നു) ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ അമ്പതോളം സ്ഥലത്ത് ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെ القرأن എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്.

യ്യുന്നു.

---

5 الشَّمْسُ സൂര്യൻ. وَالْقَمَرُ ചന്ദ്രനും. بِحُسْبَانٍ ഒരു കണക്കനുസരിച്ചാകുന്നു. 6 وَالنَّجْمُ ചെടി, വള്ളി, നക്ഷത്രം. وَالشَّجَرُ വൃക്ഷവും. يَسْجُدَانِ രണ്ടും സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു.

സൂര്യചന്ദ്രൻമാരുടെ ചലനം, ഗതി, ഭ്രമണം, വലുപ്പം, അകലം, ചൂട്, തണുപ്പ് തുടങ്ങിയ എല്ലാമെല്ലാം ഒരു കൃത്യമായ അളവും കണക്കും അനുസരിച്ചാണ് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്ന് ആ കണക്കു തെറ്റിക്കൊണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഈ ലോക ഗതിതന്നെ മറ്റൊന്നായി മാറുമായിരുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരെല്ലാം യോജിക്കുന്ന ഒരു വാസ്തവമത്രെ ഇത്. نجم (നജ്മ) എന്ന വാക്കിനു നക്ഷത്രം, ചെടി, വള്ളി, തൈ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും പറഞ്ഞതിൻെറ തുടർച്ചയായി 'നജ്മി'നെയും പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് നക്ഷത്രം എന്നു, തുടർന്നു പറയപ്പെട്ടിട്ടുളളതു 'വൃക്ഷം' الشجر ആകകൊണ്ട് ചെടി അല്ലെങ്കിൽ വളളി എന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. വ്യാഖ്യാതാക്കൾ രണ്ടും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. സസ്യങ്ങളും വൃക്ഷങ്ങളും മാത്രമല്ല ആകാശഭൂമികളിലുളള എല്ലാ വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിനു സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരവും കീർത്തനവും നടത്തുന്നുണ്ടെന്ന് ഒന്നിലധികം വചനങ്ങളിൽ ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നും അതാതിൽ നിന്നും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം അവ നടത്തുന്നുവെന്നല്ലാതെ നമുക്ക് അതിൻെറ രൂപം നിർണ്ണയിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ചു സൂ: അമ്പിയാഉ് 79; സൂ: ഹജ്ജ് 18: സൂ: നൂർ 41 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നാം വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

7 ആകാശത്തെ അവൻ ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കുകയും, തുലാസ്സ് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.	وَٱلسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ ٱلْمِيزَانَ ﴿٧﴾
8 നിങ്ങൾ തുലാസ്സിൽ [തൂക്കത്തിൽ] ക്രമം തെറ്റാതിരിക്കുന്നതിന്.	أَلَّا تَطْغَوْا۟ فِى ٱلْمِيزَانِ ﴿٨﴾
9 നിങ്ങൾ നീതിമുറയനുസരിച്ചു തൂക്കം നിലനിറുത്തുവിൻ. തുലാസ്സ് (അഥവാ തൂക്കം) നഷ്ടംവരുത്തുകയും അരുത്.	وَأَقِيمُوا۟ ٱلْوَزْنَ بِٱلْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا۟ ٱلْمِيزَانَ ﴿٩﴾

---

7 وَالسَّمَاءَ ആകാശത്തെ. رَفَعَهَا അതിനെ അവൻ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. وَوَضَعَ സ്ഥാപിക്കുക (വെക്കുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْمِيزَانَ തുലാസ്. 8 أَلاَّ تَطْغَوْا നിങ്ങൾ ക്രമം തെറ്റാതിരിക്കുവാൻ, അതിര് വിടാതിരിക്കുന്നതിന്. فِي الْمِيزَانِ തുലാസിൽ. 9 وَأَقِيمُوا നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുക. الْوَزْنَ തൂക്കം. بِالْقِسْطِ നീതിമുറപ്രകാരം. وَلاَ تُخْسِرُوا നിങ്ങൾ നഷ്ടം വരുത്തരുത്. الْمِيزَانَ തുലാസ്സു (തുലാസിൽ).

സൂ: ഹദീദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

لقد ارسلنا رسلنا بالبينات وانزلنا معهم الكتاب لقوم الناس بالقسط – الحديد ٢٥

(തീർച്ചയായും നാം, വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി നമ്മുടെ റസൂലുകളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ നീതിമുറപ്രകാരം നിലകൊളളുവാൻവേണ്ടി അവരോടൊപ്പം നാം വേദഗ്രന്ഥവും തുലാസ്സും ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു.) അല്ലാഹുവിൻെറ നീതിന്യായവ്യവസ്ഥയാകുന്ന ഈ തുലാസ്സു തന്നെയാണ് 7ഉം 8ഉം വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. ആ നീതിവ്യവസ്ഥകളിൽ

ഒന്നത്രെ തൂക്കത്തിൽ സത്യവും നീതിയും പാലിക്കണം, അതിൽ ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയും. ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് 9 ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

وَٱلْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿١٠﴾

10 ഭൂമിയെ അവൻ സൃഷ്ടികൾക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

فِيهَا فَٰكِهَةٌ وَٱلنَّخْلُ ذَاتُ ٱلْأَكْمَامِ ﴿١١﴾

11 അതിൽ പഴവർഗ്ഗമുണ്ട്; പാളകളുള്ള ഈത്തപ്പനകളുമുണ്ട്.

وَٱلْحَبُّ ذُو ٱلْعَصْفِ وَٱلرَّيْحَانُ ﴿١٢﴾

12 വൈക്കോലുള്ള ധാന്യ(വർഗ്ഗ)വും, സുഗന്ധച്ചെടിയും ഉണ്ട്.

---

10 وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെ. وَضَعَهَا അതിനെ അവൻ വെച്ചിരിക്കുന്നു (സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു). لِلْأَنَامِ സൃഷ്ടികൾക്ക് (ജീവികൾക്കു)വേണ്ടി. 11 فِيهَا അതിലുണ്ട്. فَاكِهَةٌ പഴവർഗ്ഗം, സുഖഭോജ്യവസ്തു. وَالنَّخْلُ ഈത്തപ്പനയും. ذَاتُ الْأَكْمَامِ പോള(പാള)കളുള്ള. 12 وَالْحَبُّ ധാന്യവും. ذُوا الْعَصْفِ വൈക്കോൽ (ഓല)ഉള്ളതായ. وَالرَّيْحَانُ സുഗന്ധച്ചെടിയും, രുചികരമായ ഭക്ഷ്യവസ്തുവും.

الانام (അനാമ്) എന്നാൽ സൃഷ്ടികൾ, അഥവാ മനുഷ്യനടക്കമുള്ള എല്ലാ ജീവികളുമാകുന്നു. പൂക്കളെയും ഫലങ്ങളെയും പൊതിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പോളകൾക്കും, കലകളെ പൊതിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന പാളകൾക്കുമാണ് اكمام (അക്മാമ്) എന്നു പറയുന്നത്. ഫലവൃക്ഷങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നത്രെ ഈത്തപ്പന. അറബികൾക്കു സുപരിചിതവും അവരുടെ ഒരു മുഖ്യ ഭക്ഷണവുമാണല്ലോ ഈത്തപ്പഴം. വരണ്ട മരുഭൂമികളിലെ അനുഗൃഹീത ഉൽപന്നമത്രെ അത്. പിഞ്ച്, പച്ചക്കായ, പഴം, ഉണക്കൽ (കാരക്ക) എന്നീ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും വളരെ രുചികരവും ഹൃദ്യവുമായ ഒരു ഭക്ഷണപദാർത്ഥമാണ് അത്. ഈന്തമരം എല്ലാ കാലത്തും കായ്ക്കും. ഓലകൊണ്ടു പായ, വട്ടി മുതലായവ ഉണ്ടാക്കാം. പട്ടകൊണ്ടു പുരമേയാം. തടികൊണ്ടു മരത്തിൻെറ ഉപയോഗവും നടത്തപ്പെടുന്നു. നാരുകൊണ്ടു ചൂടിക്കയറും, ഞണം (ചോറു) കൊണ്ട് ഭക്ഷണപദാർത്ഥവും, ഇസ്ത്രിപ്പൊടി മുതലായവയും ഉണ്ടാക്കാം. ഈന്തക്കുലകൾ പോള വിരിഞ്ഞ ശേഷം മേൽക്കുമേലെ തൂങ്ങിനിൽക്കുന്നത് നല്ലൊരു കാഴ്ചയാകുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഈന്തപ്പന കാണാത്തവർക്കും അതിൻെറ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. العصف (അസ്ഫ്) എന്നാൽ വൈക്കോൽ, അഥവാ ഗോതമ്പ്, നെല്ല് മുതലായ ധാന്യങ്ങളുടെ ഓല എന്ന് അർത്ഥമാകുന്നു. എല്ലാതരം വാസനച്ചെടികൾക്കുമാണ് ريحان ('റൈഹാൻ') എന്നു പറയുന്നത്. രുചികരമോ പരിമളമുള്ളതോ ആയ ഭക്ഷണപദാർത്ഥമെന്നും ചിലർ ഈ വാക്കിനു അർത്ഥം നൽകിക്കാണുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ അവൻെറ സൃഷ്ടികൾക്കു വേണ്ടി ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ചില പ്രധാന നിത്യാനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഈ വചനങ്ങളിൽ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അനന്തരം, ഭൂമിയിലെ രണ്ടു ബുദ്ധിവർഗ്ഗമായ മനുഷ്യരേയും ജിന്നുകളെയും അഭിമുഖീകരിച്ച് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

13 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

---

13 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

ഈ വചനം ഈ സൂറത്തിൽ 31 പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുകയും, അവർക്ക് നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൻെറ ഗൗരവം എത്രമേൽ വമ്പിച്ചതാണെന്നു ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഈ വചനം ഓതികേട്ട

പ്പോൾ ഓരോ പ്രാവശ്യവും ജിന്നുകൾ മറുപടി പറഞ്ഞതായി ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു പോലെ നാമും പറയുക: لا بشيئ من نعمك ربنا نكذب فلك الحمد – الترمذى وابن جرير والبزار (ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ യാതൊന്നിനെയും ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ, നിനക്കത്രെ സ്തുതി!) ഈ വചനത്തിൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടർ എന്നു പറഞ്ഞതു മനുഷ്യരെയും, ജിന്നുകളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് അടുത്ത രണ്ടു വചനങ്ങളിൽനിന്നും 31-35 വചനങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِن صَلْصَٰلٍ كَٱلْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

14 മനുഷ്യനെ അവൻ, ചൂളവെക്കപ്പെട്ട (ഇഷ്ടിക) മണ്ണുപോലെ ചിലപ്പുള്ള (ഉണങ്ങിയ) മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു;

وَخَلَقَ ٱلْجَآنَّ مِن مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ ﴿١٥﴾

15 ജിന്നിനെ അഗ്നിയിൽനിന്നുള്ള (പുക കലരാത്ത) ശുദ്ധജ്വാലയാലും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

16 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

14 خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ. مِن صَلْصَالٍ ചിലപ്പുള്ള (ചല ചല ശബ്ദമുണ്ടാകുന്ന) മണ്ണിൽനിന്ന്. كَالْفَخَّارِ ചൂളമണ്ണ് (ചുട്ടെടുത്ത മൺപാത്രം) പോലെയുള്ള. 15 وَخَلَقَ الْجَانَّ ജിന്നുകളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. مِن مَّارِجٍ ശുദ്ധമായ (തനി) ജ്വാലയിൽ (നാളത്തിൽ) നിന്ന്. مِّن نَّارٍ തീയിൽ (അഗ്നിയിൽ) നിന്നുള്ള. 16 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

ചൂളവെച്ചു വേവിച്ചെടുത്ത ഇഷ്ടിക, കലം മുതലായവപോലെ, മുട്ടിയാൽ ചിലപ്പുണ്ടാകുന്നതും, നനവിൻെറ അംശമില്ലാത്തതുമായ കളിമണ്ണിൽനിന്നു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ 'മണ്ണിൽനിന്ന്' എന്നും, 'കളിമണ്ണിൽ നിന്ന്' എന്നും, 'പശിമയുള്ള കളിമണ്ണിൽനിന്ന്' എന്നും, 'കളിമണ്ണിൻെറ സത്തിൽനിന്ന്' എന്നും, 'നിറപ്പകർച്ചവന്ന കളിമണ്ണിൽനിന്ന്' എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (*) മനുഷ്യമൂലമായ മണ്ണിൻെറ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെയാണ് ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതുസംബന്ധിച്ച് സൂറത്തു സ്വാദ് 71-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വായിച്ചത് ഓർക്കുക. ഇതുപോലെത്തന്നെ ജിന്നുകളുടെ ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ച് അഗ്നിയുടെ പുകകലരാത്ത ശുദ്ധമായ ജ്വാലയിൽനിന്ന് എന്ന് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ 'അഗ്നിയിൽനിന്ന്' എന്നും, 'രോമക്കുത്തുകളിൽകൂടി തുളഞ്ഞുകയറുന്ന-അത്യുഷ്ണമായ-തീയിൽനിന്ന്' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.(†) ഇതു തീയി (النار) ൻെറ വ്യത്യസ്ത ഗുണങ്ങളെയും കുറിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വ്യത്യസ്തമായ സ്വഭാവങ്ങളും ഗുണങ്ങളും ഓരോ വർഗ്ഗത്തിൻെറ സന്തതികളിലും അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിക്കാണാം. അവയുടെയെല്ലാം വിശദമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അതിലടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിനേ അറിയുകയുള്ളു.

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ആയിശ (رضي الله عنها) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''മലക്കുകൾ പ്രകാശത്തിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജിന്നുകൾ അഗ്നിയുടെ ശുദ്ധമായ ജ്വാലയാലും സൃഷ്ടിക്ക

---

* സൂ: റൂം 20; സൂ: സ്വാദ് 71; മുഅ്മിനൂൽ 12; സ്വാഫ്-ഫാത്ത് 11 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കുക.

† (സൂ: ഹിജ്ർ 27-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.

പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദം നിങ്ങൾക്കു (ഖുർആനിൽ) വിവരിച്ചു തരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാലും (മണ്ണിനാലും) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അ; മു.) മേൽകാണിച്ചതുപോലെയുള്ള പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും, ഇതുപോലെയുള്ള നബിവചനങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ മനുഷ്യനും, ജിന്നും, മലക്കും ഉൽപത്തിയിലേ വ്യത്യസ്തമായ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വർഗ്ഗങ്ങളാണെന്നും, ഒന്നു മറ്റേ വർഗ്ഗത്തിൻെറ ഇനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ലെന്നും ആർക്കും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

എന്നാൽ, ജിന്നുകൾ ഒരു പ്രത്യേകം വർഗ്ഗമല്ലെന്നും, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ അപരിഷ്കൃത വിഭാഗമാണെന്നും ചില യുക്തിവാദികൾ വാദിക്കാറുണ്ട്. ഇക്കാലത്ത് അവരെ അനുകരിക്കുന്ന ചില പുത്തൻ പ്രസ്ഥാനക്കാർ ആ വാദം ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് അതിനൊപ്പിച്ചു ഖുർആനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുമുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധിച്ച് മതിയായ തെളിവുകളോടുകൂടി 'ജിന്നും ശൈത്താനും' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ സൂ: ഹിജ്റിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വിശദമായ മറുപടി നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നില്ല.

17 രണ്ട് ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെ റബ്ബും, രണ്ട് അസ്തമനസ്ഥാനങ്ങളുടെ റബ്ബുമാകുന്നു (അവൻ).	رَبُّ ٱلْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ ٱلْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾
18 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

17 رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ രണ്ട് ഉദയ സ്ഥാനങ്ങളുടെ റബ്ബാണ്. وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ രണ്ട് അസ്തമന സ്ഥാനങ്ങളുടെയും റബ്ബ്. 18 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

ഉത്തരായനവും ദക്ഷിണായനവും മൂലം സൂര്യൻെറ ഉദയാസ്തമനസ്ഥാനങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഭൂമിയുടെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലും, പശ്ചിമാർദ്ധത്തിലും നിവസിക്കുന്നവർക്കും ഉദയാസ്തമനസ്ഥാനങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഇതുപോലെത്തന്നെ, ഉത്തരാർദ്ധത്തിലും ദക്ഷിണാർദ്ധത്തിലും അതു വ്യത്യസ്തമായി അനുഭവപ്പെടും. ഇങ്ങിനെ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ രണ്ടു ഉദയാസ്തമനസ്ഥാനങ്ങളെ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവക്കു പുറമെ സൂര്യൻെറയും ചന്ദ്രൻെറയും ഉദയാസ്തമനസ്ഥാനങ്ങൾക്കു വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവക്കു പുറമെ സൂര്യൻെറയും ചന്ദ്രൻെറയും ഉദയാസ്തമനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതാണെന്നുംവരാം. الله اعلم ഏതായാലും അവയിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവനാകുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നതെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

19 രണ്ടു സമുദ്രങ്ങളെ, അവ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടത്തക്കനിലയിൽ അവൻ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു.	مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾
20 അവ രണ്ടും (അന്യോന്യം) അതിക്രമി(ച്ചു കട)ക്കാതിരിക്കത്തക്ക ഒരു മറ അവക്കിടയിലുണ്ട്.	بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾
21 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നി	فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

നെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

يَخْرُجُ مِنْهُمَا ٱللُّؤْلُؤُ وَٱلْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

22 അവ രണ്ടിൽനിന്നും മുത്തും പവിഴവും പുറത്തുവരുന്നു.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

23 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

وَلَهُ ٱلْجَوَارِ ٱلْمُنشَـَٔاتُ فِى ٱلْبَحْرِ كَٱلْأَعْلَـٰمِ ﴿٢٤﴾

24 സമുദ്രത്തിൽ (സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്) മലകളെപ്പോലെ പൊക്കിയുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന കപ്പലുകളും അവന്റേതാകുന്നു.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

25 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

---

19 مَرَجَ അവൻ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു. الْبَحْرَيْنِ രണ്ട് സമുദ്രത്തെ. يَلْتَقِيَانِ രണ്ടും കൂടി മുട്ടി(ചേർന്ന് തൊട്ട് തൊട്ട്) കൊണ്ട്. 20 بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയിലുണ്ട്. بَرْزَخٌ ഒരു മറ (തടസ്സം). لَّا يَبْغِيَانِ രണ്ടും അതിക്രമിക്കുകയില്ലാത്ത. 21 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 22 يَخْرُجُ مِنْهُمَا അവ രണ്ടിൽ നിന്നും പുറത്ത് വരുന്നു. اللُّؤْلُؤُ മുത്ത്. وَالْمَرْجَانُ പവിഴവും. 23 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 24 وَلَهُ അവന്റെതാണ്, അവനുള്ളതാണ്. الْجَوَارِ കപ്പലുകൾ. الْمُنشَآتُ (പായ) ഉയർത്തപ്പെട്ട, നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ട. فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ. كَالْأَعْلَامِ മലകളെപ്പോലെ, (ഉയർന്ന അടയാളങ്ങൾ പോലെ). 25 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ശുദ്ധജലാശയങ്ങളും ഉപ്പുജലാശയങ്ങളുമാകുന്നു. രണ്ടും ഒന്നൊന്നോട് തൊട്ടും, അടുത്തടുത്തും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും ഒന്നു മറ്റേതിനെ ആക്രമിച്ച് അതിൽ ലയിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഓരോന്നും അതതിന്റെ വ്യത്യസ്തമായ പ്രകൃതി വിശേഷത്തോടെത്തന്നെ നിലനിൽക്കത്തക്കവണ്ണം അവയ്ക്കിടയിൽ അല്ലാഹു എന്തോ ഒരു മറയും തടസ്സവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. (സൂ: ഫുർഖാൻ 53-ാം വചനവും വ്യാഖ്യാനവും ഓർമ്മിക്കുക.) രണ്ടുതരം ജലാശയങ്ങളിൽനിന്നും മുത്തും പവിഴവും സിദ്ധിക്കുന്നു. മുത്തും പവിഴവും മാത്രമാണ് ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞതെങ്കിലും അവക്കു പുറമെ വേറെയും എത്രയോ ജലവിഭവങ്ങളും മനുഷ്യനു വേണ്ടി അല്ലാഹു സമുദ്രത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. കാര്യപ്പെട്ട ചിലത് എടുത്തു പറഞ്ഞുവെന്നു മാത്രം. എല്ലാ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം തന്നെ.

ഉയരത്തിൽ മലപോലെ പൊങ്ങിക്കാണത്തക്കവിധം പായകെട്ടി ഉയർത്തപ്പെട്ട കപ്പലുകൾ, അല്ലെങ്കിൽ വളരെ ഉയരത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കപ്പലുകൾ എന്നത്രെ المنشآت എന്നതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. മുൻകാലത്തു പായക്കപ്പലുകളാണല്ലോ ഉണ്ടായിരുന്നത്.

വിഭാഗം 2

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾

26 അതിന്റെ [ഭൂമിയുടെ] മീതെയുള്ളവരെല്ലാം നാശമടയുന്നവരാണ്.

27 മഹത്വവും ഉദാരതയുമുള്ളവനായ നിന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ വദനം ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും.	وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

---

26 كُلُّ مَنْ യാതൊരുവരെല്ലാം. عَلَيْهَا അതിന്‍റെ മേലുള്ള. فَانٍ നശിക്കുന്ന (നാശമടയുന്ന)താണ്. 27 وَيَبْقَى ശേഷിക്കയും ചെയ്യും. وَجْهُ رَبِّكَ നിന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ വദനം, മുഖം. ذُو الْجَلَالِ മഹത്വമുള്ള. وَالْإِكْرَامِ ഉദാരതയും, ബഹുമാനവുമുള്ള.

ذوالجلال والاكرام എന്ന വിശേഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില വിവരങ്ങൾ സൂറത്തിന്‍റെ അവസാനത്തിൽ കാണാം. انشاء الله

28 അപ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾
29 ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവർ അവനോട് യാചിക്കുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും അവൻ ഓരോ കാര്യത്തിലായിരിക്കും.	يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٩﴾
30 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٠﴾

---

28 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 29 يَسْأَلُهُ അവനോട് ചോദിക്കുന്ന, യാചിക്കും. مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. كُلَّ يَوْمٍ എല്ലാ ദിവസവും. هُوَ അവൻ. فِي شَأْنٍ ഓരോ കാര്യത്തിലായിരിക്കും. 30 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

ആകാശഭൂമികളിലുള്ള ഏതൊരാളും നിരീശ്വരവാദികളായുള്ളവർപോലും-അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്‍റെ സഹായത്തെയും ആശ്രയിക്കാത്തവരായിട്ടില്ല. അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ അവനോട് അർത്ഥിക്കാത്തവരുമില്ല. ഒരാൾ ദൈവനിഷേധിയാകട്ടെ, യുക്തിവാദിയാകട്ടെ, പ്രകൃതിവാദിയാകട്ടെ, അവന്‍റെ വായു, വെള്ളം, ഭക്ഷണം അടക്കം, ചലനം തുടങ്ങിയ ഓരോന്നിലും അല്ലാഹുവിന്‍റെ എത്രയോ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരൊറ്റ നിമിഷവും കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ശക്തനല്ലതന്നെ. അവക്കു വിധേയനായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു കൈവിരൽ അനക്കുവാൻ പോലും അവൻ ശക്തനല്ല.

കോടാനുകോടി മഹാഗോളലോകങ്ങൾ, എണ്ണമില്ലാത്ത ജീവലോകങ്ങൾ, കണക്കറ്റ മറ്റനേകം വസ്തുലോകങ്ങൾ ഓരോന്നിലും അനുനിമിഷം നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാവനാതീതമായ പ്രക്രിയകൾ, ഇവയെല്ലാം വ്യവസ്ഥയോടെ, ചിട്ടയോടെ, നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്ന അല്ലാഹു-ചില കൂട്ടർ ധരിച്ചുവരുന്നതുപോലെ-ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസമോ മറ്റോ ജോലിയില്ലാതെ സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നില്ല. മറ്റു ചിലർ വിവരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ അഖിലാണ്ഡത്തിനൊരു പൊതു നിയമവ്യവസ്ഥ നിശ്ചിയിച്ചുകൊണ്ട് ഇനിയെല്ലാം അതതിന്‍റെ പാട്ടിനു നടക്കട്ടെ എന്നുവെച്ച്

ചുമ്മാ ഇരിക്കുകയുമല്ല. ഉറക്കമോ, മയക്കമോ, ക്ഷീണമോ, മറവിയോ ബാധിച്ച് എപ്പോഴെങ്കിലും അവന്‍ അശ്രദ്ധനായിരിക്കാറുമില്ല. അതെ, അവന്‍ നിത്യവും ഓരോരോ കാര്യങ്ങളില്‍ ബദ്ധശ്രദ്ധനത്രെ. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കില്‍-വേണ്ടാ ഒരു മിടിയിടനേരം അവന്‍ അശ്രദ്ധനാകുമായിരുന്നുവെങ്കില്‍-അനന്തവിസ്തൃതമായ ഈ ലോകാലോകങ്ങളുടെ ഗതി എന്തായിരിക്കുന്നമെന്നു മനുഷ്യരാശിക്കു ഊഹിക്കുവാന്‍പോലും സാധ്യമല്ലതന്നെ!

ലോകാവസാനംവരെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിര്‍ണ്ണയിക്കപ്പെടുകയും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് നബിവചനങ്ങളില്‍ വന്നിട്ടുള്ളതും, അല്ലാഹു എല്ലാ ദിവസവും ഓരോ കാര്യത്തിലാണ് എന്നുള്ള ഈ വചനവും തമ്മില്‍ എങ്ങിനെ യോജിക്കുമെന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോള്‍ ഹുസൈനുബ്നുഫള്ല്‍ (حسين بن فضل رح) ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: شؤن يبد يها لا شؤن يبتديها (അവന്‍ വെളിക്കു വരുത്തുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്, അവന്‍ ആദ്യമായിത്തുടങ്ങുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല.) അതായത്, ഹദീസുകളില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പ്രകാരം എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മുമ്പ് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ നിശ്ചയം അനുസരിച്ചു കാര്യങ്ങള്‍ പ്രയോഗത്തില്‍ വരുത്തി നടപ്പാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ആയത്തില്‍ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്നല്ലാതെ, കാര്യങ്ങളെല്ലാം പുത്തനായി ആരംഭിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചല്ല എന്നു സാരം. വളരെ ശ്രദ്ധേയവും, പല സംശയങ്ങള്‍ക്കും നിവാരണം നല്‍കുന്നതുമാണ് ഈ മറുപടി. ആദ്യസൃഷ്ടിമുതല്‍ മരണംവരെയുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചശേഷം വിചാരണ മുതലായവയെപ്പറ്റി ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾

31 നിങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി നാം അടുത്ത് മിനക്കെടുന്നതാണ്-ഹേ, രണ്ടു (കനത്ത) സമൂഹമേ!

فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾

32 അപ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങളില്‍ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങള്‍ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

يَـٰمَعْشَرَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ إِنِ ٱسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا۟ مِنْ أَقْطَارِ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ فَٱنفُذُوا۟ ۚ لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَـٰنٍ ﴿٣٣﴾

33 ജിന്നിന്‍റെയും ഇന്‍സി [മനുഷ്യ]ന്‍റെയും സംഘമേ, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും മേഖലകളില്‍നിന്ന് (പുറത്ത്) കടന്നുപോകുവാന്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് സാധ്യമാകുന്നപക്ഷം, നിങ്ങള്‍ കടന്നുപോകുവിന്‍! ഒരു അധികാര ശക്തി കൂടാതെ നിങ്ങള്‍ കടന്നുപോകയില്ല.

فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾

34 അപ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങളില്‍ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങള്‍ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾

35 നിങ്ങളിരുവരുടേയും മേല്‍, അഗ്നിയില്‍ നിന്നുള്ള ജ്വാലയും, കരിമ്പുകയും അയക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അപ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ രക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നതല്ല. [നിങ്ങള്‍ക്കതിനു സാധ്യമല്ല.]

فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

36 അപ്പോള്‍, നിങ്ങളിരുവരുടെയും റബ്ബിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങളില്‍ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങള്‍ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

---

31 سَنَفْرُغُ നാം അടുത്ത് മിനക്കെടും, ഒഴിഞ്ഞിരിന്നേക്കും. لَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കായി, നിങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി.

آلَاءِ رَبِّكُمَا أَيُّهَا الثَّقَلَانِ ഹേ രണ്ട് കനത്തവരേ (സമൂഹമേ). 32 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 33 يَا مَعْشَرَ ഹേ, സംഘമെ, കൂട്ടമേ. الْجِنِّ وَالْإِنسِ ജിന്നിന്റെയും ഇൻസി(മനുഷ്യ)ന്റെയും. إِنِ اسْتَطَعْتُمْ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നപക്ഷം. أَن تَنفُذُوا നിങ്ങൾ കടന്നുപോകാൻ, ചോർന്നുകടക്കാൻ. مِنْ أَقْطَارِ മേഖലകളിൽനിന്ന്. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. فَانفُذُوا എന്നാൽ നിങ്ങള കടന്ന് (ചോർന്ന്) പോകുവിൻ. لَا تَنفُذُونَ നിങ്ങൾ കടന്നു പോകയില്ല. إِلَّا بِسُلْطَانٍ ഒരു അധികാരം (രേഖ-ശക്തി-അധികൃത ലക്ഷ്യം) കൂടാതെ. 34 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 35 يُرْسَلُ അയക്കപ്പെടും. عَلَيْكُمَا നിങ്ങളിരുവരുടെയും മേൽ. شُوَاظٌ ജ്വാല. مِّن نَّارٍ തീയിന്റെ, അഗ്നിയാലുളള. وَنُحَاسٌ പുക (കരിമ്പുക)യും ചെമ്പു (ദ്രാവകവും. فَلَا تَنتَصِرَانِ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരും രക്ഷാ നടപടി എടുക്കയില്ല (ചെറുത്ത് നിൽക്കുകയില്ല). 36 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ജോലിത്തിരക്ക് എന്നോ ജോലി ഇല്ലാതിരിക്കുക എന്നോ ഇല്ല. ഒരു കാര്യം മറ്റൊരു കാര്യത്തിന് അവനു തടസ്സമാകുന്നതുമല്ല. എന്നിരിക്കെ, ജിന്നിനെയും മനുഷ്യനെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അടുത്തു ഞാൻ മിനക്കെടുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടു കൂട്ടരും അധികം താമസിയാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്കു ഹാജരാകേണ്ടിവരുമെന്നു ശക്തിപൂർവ്വം താക്കീതു ചെയ്യുകയാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിൽപെടാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവന്റെ അധികാരാതിർത്തിയിൽ നിന്ന്-ആകാശഭൂമികളിൽനിന്ന്-പുറത്തേക്കു കടന്നുപോയി രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആർക്കെങ്കിലും കഴിയുമെങ്കിൽ അതൊന്നു കാണട്ടെ എന്നു ജിന്നുവർഗ്ഗത്തെയും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെയും ആകമാനം 33-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള അധികൃതമായ വല്ല ശക്തിയും പ്രമാണവും കിട്ടിയാലല്ലാതെ ആർക്കും അതിനുസാധ്യമല്ല എന്ന് അതോടൊപ്പം തീർത്തു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വെല്ലുവിളിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന താക്കീതു പ്രധാനമായും അവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നു 35-ാം വചനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം കൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. ഖിയാമത്തുനാളിൽ വിചാരണാ നിലയത്തിൽ വെച്ചു നടക്കുന്ന ഒരു ആഹ്വാനമായിട്ടാണ് ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) മുതലായ ചില മഹാൻമാർ ഈ വചനത്തെ കണക്കാക്കുന്നത്. മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള (31 ഉം 35 ഉം) ആയത്തുകളിലെ പ്രസ്താവനകൾ നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കുമെന്നു കരുതാവുന്നതുമാണ്. 35-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന അഗ്നി ജ്വാലയും പുകയും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ കുറ്റവാളികളായ ആളുകൾ അവിടെ നിന്നു സൈ്വരംകെട്ടു ഓടിപ്പോകുവാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലായിരിക്കും ഈ ആഹ്വാനമുണ്ടാകുക എന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഈ വെല്ലുവിളിയെ അതിലംഘിക്കുവാൻ ആർക്കും--ഏതുലോകത്തും ഏതുകാലത്തും തന്നെ സാധ്യമല്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്.

ഉപരിയാകാശ യാത്രകളും, ഉപരിഗോള നിരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹനവും, അതിനുവേണ്ടുന്ന ബുദ്ധിപരവും ശാസ്ത്രീയവുമായ തയ്യാറെടുപ്പു നടത്തുവാനുള്ള സൂചനയുമാണ് 33-ാം വചനത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം എന്നു കാണിക്കുന്ന ചില പുതിയ അർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഈയിടെയായി ചിലരിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നുകാണുന്നു. ചന്ദ്രഗോളത്തിലേക്കും മറ്റുമുള്ള യാത്രാപരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുവാനും നടപ്പിൽ വരുത്തപ്പെടുവാനും തുടങ്ങിയതോടെ, അതിനു ഖുർആന്റെ അംഗീകാരം വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള ചില

വ്യക്തികളുടെ താല്പര്യത്തിൽനിന്നു ഉടലെടുത്തതാണ് ഈ സാഹസം, ബഹിരാകാശ നിരീക്ഷണയാത്രാ സംരഭങ്ങൾക്കു പ്രോത്സാഹനവും, അവയുടെ വിജയഫലത്തിലേക്കുള്ള സൂചനകളും അവയുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത ഇതുപോലെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു മുങ്ങിത്തപ്പി എടുക്കുവാൻ സാഹസപ്പെടേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അതിനുവേണ്ടി സന്ദർഭങ്ങൾക്കു യോജിക്കാത്തതും, വാക്യങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്തതുമായ അർത്ഥ വിവക്ഷകൾ കൽപ്പിക്കുകയെന്ന അപരാധത്തിനു മുതിരേണ്ടതുമില്ല. കാരണം, പ്രസ്തുത താല്പര്യം നിറവേറ്റുവാൻ തികച്ചും ഉപകരിക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ വേറെത്തന്നെ ഒന്നിലധികം കാണാം. (35 : 13; 31 : 20 മുതലായവ നോക്കുക.)

വേറെ ചില ആളുകൾ, ഈ അടുത്തകാലത്തു ഈ ആയത്തിൻെറ താല്പര്യം വിവരിച്ചു കാണുന്നത് അതിലേറെ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു! 'ബാഹ്യപ്രകൃതിയുടെ മേഖലകളിൽനിന്നു പുറത്തു ചാടി ഉദ്ഗമിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഉദ്ഗമിക്കുക. ഒരു സവിശേഷ ശക്തി കൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ഗമിക്കുകയില്ല.' എന്നിങ്ങനെയാണ് ഇവരുടെ അർത്ഥ കൽപന. 'ആകാശ ഭൂമികൾ' കൊണ്ടു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം 'ബാഹ്യ പ്രകൃതി' യാണെന്നും 'സവിശേഷ ശക്തി' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'ആത്മീയശക്തി-അഥവാ ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരം' ആണെന്നുമാണ് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. ഇതിൻെറ ന്യായീകരണത്തെപ്പറ്റി അവരുമായി ആരാഞ്ഞപ്പോൾ, അതു തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ചിരകാലമായി ഊറിയുറച്ച ഒരഭിപ്രായമാണെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു പറയത്തക്ക ഒരു മറുപടിയും ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ലെന്നതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഏതായാലും, ഓരോരുത്തനും മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന ഓരോ ആശയും, ആശയവും ഇങ്ങിനെ ഖുർആൻെറ പേരിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരുന്നതു ഖുർആൻെറ നേർക്കുള്ള കയ്യേറ്റവും അക്രമവുമാണെന്നേ നമുക്ക് ഇവരോട് തൽക്കാലം പറയുവാനുള്ളു. ഖിയാമത്തുനാളിലെ ചില സംഭവ വികാസങ്ങളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

37 എന്നാൽ, ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളർന്ന് അത് കുഴമ്പ് (അഥവാ എണ്ണക്കീടം) പോലെയും, പനിനീർ (അഥവാ ചുവപ്പ്) വർണ്ണമുള്ളതും ആയിത്തീർന്നാൽ........!-	فَإِذَا ٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَٱلدِّهَانِ ﴿٣٧﴾
38 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾
39 അപ്പോൾ-അന്നത്തെ ദിവസം-ഒരു മനുഷ്യനോടാകട്ടെ, ജിന്നിനോടാകട്ടെ, തൻെറ പാപത്തെപ്പറ്റി ചോദി(ച്ചന്വേഷി)ക്കപ്പെടുന്നതല്ല.	فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَن ذَنۢبِهِۦٓ إِنسٌ وَلَا جَآنٌّ ﴿٣٩﴾
40 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

37 فَإِذَا انشَقَّتِ എന്നാൽ പിളർന്നാൽ, പൊട്ടിക്കീറിയാൽ. السَّمَاءُ ആകാശം. فَكَانَتْ എന്നിട്ട് അതായി. وَرْدَةً ഒരു പനിനീർ വർണ്ണമുള്ളത്, ഊറക്കിട്ട തോൽ (പോലെ) ചുവന്നത്, ചെമ്മണ്ണയായത്. كَالدِّهَانِ എണ്ണ (കുഴമ്പ്, കീടം) പോലുള്ളത്. 38 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 39 فَيَوْمَئِذٍ അപ്പോൾ അന്നത്തെ ദിവസം. لَّا يُسْأَلُ ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല. عَن ذَنبِهِ തൻെറ പാപത്തെപ്പറ്റി. إِنسٌ ഒരു മനുഷ്യനോടും. وَلَا جَانٌّ ജിന്നിനോടും ഇല്ല. 40 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കു

ന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

അന്ത്യനാളിൽ ആകാശത്തിൻെറ നിലയിൽ വരുന്ന ചില മാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് 37-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അത് പൊട്ടിപ്പിളരുന്നു. അഥവാ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതു പോലെ, അതിലെ നക്ഷത്രങ്ങളടക്കമുളള ഗോളങ്ങളെല്ലാം സ്ഥാനംതെറ്റി താറുമാറാകുന്നു. കുഴമ്പ്-അഥവാ എണ്ണക്കീടം-പോലെ അത് കുഴഞ്ഞു ദുർബ്ബലമാകുകയും, നിറമാറ്റം സംഭവിച്ചു പനിനീർപോലെ ചെമ്മഞ്ഞയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ, ആകാശഭൂമികളുടെ ഇന്നത്തെ ഈ ഘടനതന്നെ പാടേ മാറിപ്പോകുന്നു.

അന്നു മനുഷ്യരും ജിന്നുകളും അവരുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി തീരെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നല്ല 39-ാം വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം. പാപികൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന വസ്തുത ഖുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുളളതാണ്. പക്ഷേ, പാപികളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി അവരോടു ചോദിച്ചറിയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല; അതിനു മതിയായ തെളിവുകളും രേഖകളും വേറെത്തന്നെ ധാരാളമുണ്ട് എന്നത്രെ അതിൻെറ താല്പര്യം. അടുത്ത വചനം കാണുക.

يُعْرَفُ ٱلْمُجْرِمُونَ بِسِيمَـٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِٱلنَّوَٰصِى وَٱلْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

41 (കാരണം:) കുറ്റവാളികൾ അവരുടെ അടയാളം മുഖേന അറിയപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് നെറുകന്തലകളും (അഥവാ കുടുമകളും) കാലടികളും (കൂട്ടി)പ്പിടിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

42 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

هَـٰذِهِۦ جَهَنَّمُ ٱلَّتِى يُكَذِّبُ بِهَا ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

43 ''കുറ്റവാളികൾ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതായ 'ജഹന്നം' [നരകം] ഇതാ!'' (എന്നു പറയപ്പെടും.)

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ ﴿٤٤﴾

44 അതിൻെറയും (അങ്ങേഅറ്റം) ഉഷ്ണമേറിയ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൻെറയും ഇടയിലായി അവർ ചുറ്റി അലയുന്നതാകുന്നു.

فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

45 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

---

41 يُعْرَفُ അറിയപ്പെടും. الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ. بِسِيمَاهُمْ അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ട്. فَيُؤْخَذُ എന്നിട്ട് പിടിക്കപ്പെടും. بِالنَّوَاصِي നെറുകന്തലകളെ, കുടുമകളെ. وَالْأَقْدَامِ പാദം (കാലടി)കളെയും. 42 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 43 هَذِهِ ഇതാ, ഇതാണ്, ഇത്. جَهَنَّمُ നരകം, നരകമാകുന്നു. الَّتِي يُكَذِّبُ വ്യാജമാക്കിയിരുന്നതായ. بِهَا അതിനെ. الْمُجْرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ. 44 يَطُوفُونَ അവർ ചുറ്റും, അലയും. بَيْنَهَا അതിൻെറ ഇടയിൽ. وَبَيْنَ حَمِيمٍ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൻെറയും. آنٍ ചൂടേറിയ, അങ്ങേ അറ്റമെത്തിയ. 45 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

ആമങ്ങളാലും, ചങ്ങലകളാലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവർ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവരെ നരകത്തിൽ ഇട്ടു കത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. (40: 71, 72.) നരകത്തിലെ 'സഖ്-ഖൂമാ' കുന്ന വൃക്ഷത്തിൽനിന്നും അവർ തിന്നുകയും, പിന്നീട് അതിനു മീതെ ചുട്ടുതിളച്ച വെള്ളം കുടിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. പിന്നീട് അവർ നരകത്തിലേക്കു തന്നെ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. (സൂ: സ്വാഫ്: 64-68.) അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. കുറ്റവാളികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം ഭയഭക്തൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം 3

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾

46 യാതൊരുവൻ തന്റെ റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്തെ(അഥവാ റബ്ബിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതിനെ) ഭയപ്പെട്ടുവോ അവന് രണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തോപ്പുകളുണ്ടായിരിക്കും;-

فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾

47 അപ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

ذَوَاتَآ أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾

48 (അതെ) പല വകുപ്പുകളുള്ളതായ രണ്ടെണ്ണം.

---

46 وَلِمَنْ യാതൊരുവനുണ്ട്. خَافَ ഭയപ്പെട്ട. مَقَامَ رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്തെ. جَنَّتَانِ രണ്ട് തോപ്പുകൾ, സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. 47 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 48 ذَوَاتَا ഉള്ളവ. أَفْنَانٍ പല വകുപ്പുകൾ, പല(തരം) വൃക്ഷശാഖകൾ.

വിവിധ വർണ്ണത്തിലും സ്വഭാവത്തിലുമുള്ള ഫലവർഗ്ഗങ്ങളും സുഖസൗകര്യങ്ങളും നിറഞ്ഞതാണ് അവരണ്ടും എന്നു താൽപര്യം. റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനത്തെ (مقام ربه) ഭയപ്പെടുക എന്നതു കൊണ്ടു വിവക്ഷ, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്കു നിൽക്കേണ്ടിവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാടാകുന്നു. ഓരോരുത്തന്റെയും സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു വീക്ഷിച്ചും കണ്ടറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന ബോധം എന്നും ഇതിനു വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തത്വത്തിൽ രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ.

فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾

49 അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

50 അവരണ്ടിലും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു അരുവികളുണ്ട്.

فَبِأَىِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

51 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَـٰكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

52 അവരണ്ടിലും എല്ലാ (വിധ) പഴവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും രണ്ട് ഇണകൾ(വീതം) ഉണ്ടായിരിക്കും.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٣﴾

53 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشٍۭ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى ٱلْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

54 വിരുപ്പുകളിൽ ചാരിയിരുന്നു കൊണ്ട് (അവർ സുഖിക്കും) അവയുടെ ഉൾഭാഗം നിറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് കട്ടിപ്പട്ടു കൊണ്ടാണ്. രണ്ടു തോപ്പുകളിലെയും പറിച്ചെടുക്കുന്ന പഴം താണു നിൽക്കുന്നതായിരിക്കും.

---

49 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 50 فِيهِمَا അവ രണ്ടിലുമുണ്ട്. عَيْنَانِ രണ്ട് അരുവി(ഉറവിടം)കൾ. تَجْرِيَانِ ഒഴുകുന്ന, നടക്കുന്ന. 51 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 52 فِيهِمَا അവ രണ്ടിലുമുണ്ട്. مِن كُلِّ فَاكِهَةٍ എല്ലാ പഴവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും. زَوْجَانِ രണ്ട് ഇണകൾ, (ജനുസുകൾ). 53 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 54 مُتَّكِئِينَ ചാരിയിരുന്നവരായിട്ട്. عَلَى فُرُشٍ വിരുപ്പുകളിൽ. بَطَائِنُهَا അവയുടെ (ഉള്ളിൽ) നിറക്കപ്പെട്ടത്. مِنْ إِسْتَبْرَقٍ കട്ടിപ്പട്ടുകൊണ്ടാണ് (അങ്ങിനെയുള്ള). وَجَنَى പറിച്ചെടുക്കുന്ന പഴം (ഫലം). الْجَنَّتَيْنِ രണ്ട് തോപ്പുകളുടെയും. دَانٍ അടുത്തതാണ്, താണുനിൽക്കുന്നതാണ്.

വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നു ഫലം പറിച്ചെടുക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇരുന്നോ നിന്നോ വേഗം പറിക്കുമാറ് അവ അടുത്തായിരിക്കും എന്നു സാരം.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٥﴾

55 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فِيهِنَّ قَـٰصِرَٰتُ ٱلطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٦﴾

56 അവയിൽ, കണ്ണുകളെ [നോട്ടത്തെ] നിയന്ത്രിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ ഉണ്ട്. അവർക്കു മുമ്പ് ഒരു മനുഷ്യനാകട്ടെ, ജിന്നാകട്ടെ അവരെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല.

---

55 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 56 فِيهِنَّ അവയിലുണ്ട്. قَاصِرَاتُ ചുരുക്കുന്ന (നിയന്ത്രിക്കുന്ന) സ്ത്രീകൾ. الطَّرْفِ കണ്ണിനെ (ദൃഷ്ടിയെ). لَمْ يَطْمِثْهُنَّ അവരെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല. إِنسٌ ഒരു മനുഷ്യനും. قَبْلَهُمْ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പ്. وَلَا جَانٌّ ഒരു ജിന്നുമില്ല.

സ്വഭർത്താക്കളിലേക്കല്ലാതെ ദൃഷ്ടിപതിക്കാത്ത പതിവ്രതകളും, ഭർത്താക്കളെ മാത്രം സ്നേഹിക്കുന്ന തരുണീമണികളുമായ ആ ഭാര്യമാരെ സ്പർശിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം അവർക്ക് റബ്ബിൻെറ സ്ഥാനത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക്-അല്ലാതെ ലഭിക്കുന്നതല്ല.

57 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٧﴾
58 അവർ [ആ സ്ത്രീകൾ] മാണിക്യവും, പവിഴവുമെന്നോണമിരിക്കും.	كَأَنَّهُنَّ ٱلْيَاقُوتُ وَٱلْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾
59 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾
60 നൻമ [പുണ്യം] ചെയ്തതിൻെറ പ്രതിഫലം നൻമ ചെയ്തു കൊടുക്കുകയല്ലാതെ (മററുവല്ലതും) ആണോ?!	هَلْ جَزَآءُ ٱلْإِحْسَٰنِ إِلَّا ٱلْإِحْسَٰنُ ﴿٦٠﴾
61 അപ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

57 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 58 كَأَنَّهُنَّ അവർ ആകുന്നുവെന്ന് പോലെയുണ്ട്. الْيَاقُوتُ മാണിക്യം. وَالْمَرْجَانُ പവിഴവും. 59 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 60 هَلْ ഉണ്ടോ, ആണോ. جَزَاءُ الْإِحْسَانِ നന്മ (പുണ്യം) ചെയ്യുന്നതിൻെറ പ്രതിഫലം. إِلَّا الْإِحْسَانُ നന്മ ചെയ്യൽ (കൊടുക്കൽ) അല്ലാതെ. 61 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

റബ്ബിൻെറ സ്ഥാനത്തെ ഭയപ്പെട്ടവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന നൻമകൾ പലതും അല്ലാഹു മേൽവചനങ്ങളിൽ എടുത്തുകാട്ടി. എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് അത് അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്നും, അവക്കുപുറമെ വേറെയും പല അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

62 അവ രണ്ടിന്നുപുറമെ (വേറെ)യും രണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തോപ്പുകളുണ്ട്;	وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾
63 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾
64 കടുംപച്ച പൂണ്ടതായ രണ്ടെണ്ണം!	مُدْهَآمَّتَانِ ﴿٦٤﴾

62 وَمِن دُونِهِمَا അവ(രണ്ടി)ന്നു പുറമെ(രണ്ടുംകൂടാതെ)യുണ്ട്. جَنَّتَانِ രണ്ട് തോപ്പുകൾ, സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ. 63 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 64 مُدْهَامَّتَانِ കടുംപച്ച(കരിമ്പച്ച)യായ രണ്ടെണ്ണം.

ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടെയും സസ്യലതാദികളുടെയും ആധിക്യം നിമിത്തം തോപ്പുകളുടെ വർണ്ണം കടുംപച്ചയായിരിക്കുന്നുവെന്നു സാരം.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

65 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾

66 കുതിച്ചൊഴുകുന്ന രണ്ടു അരുവികൾ അവ രണ്ടിലുമുണ്ട്.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

67 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

فِيهِمَا فَٰكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾

68 രണ്ടിലും പഴവർഗ്ഗവും, ഈത്തപ്പനകളും, ഉറുമാമ്പഴ [മാതളമ്പഴ]വും ഉണ്ട്.

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

69 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

---

65 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 66 فِيهِمَا ആ രണ്ടിലുമുണ്ട്,. عَيْنَانِ രണ്ട് അരുവികൾ, ഉറവുകൾ. نَضَّاخَتَانِ ഊക്കോടെ(കുതിച്ച്) ഒഴുകുന്ന. 67 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 68 فِيهِمَا ആ രണ്ടിലുമുണ്ട്. فَاكِهَةٌ പഴവർഗ്ഗം. وَنَخْلٌ ഈന്തപ്പനയും. وَرُمَّانٌ ഉറുമാമ്പഴവും, മാതളവും. 69 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

സ്വർഗ്ഗീയവസ്തുക്കൾ എല്ലാംതന്നെ, ഭൗതികവസ്തുക്കളുമായി നാമമാത്ര സാദൃശ്യമേയുള്ളു. നമുക്ക് പരിചയമുള്ള പേരുകളില്ലാതെ നമുക്കു അവയെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ, മനുഷ്യൻ കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതും, മനുഷ്യനു വിഭാവനം ചെയ്‌വാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുമാണ് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഓരോ വിഭാഗവും. ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു നാം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

فِيهِنَّ خَيْرَٰتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

70 അവയിൽ, സുന്ദരികളായ ഉത്തമ സ്ത്രീകളുണ്ട്;

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

71 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

حُورٌ مَّقْصُورَٰتٌ فِى ٱلْخِيَامِ ﴿٧٢﴾

72 അതായത്, കൂടാരങ്ങളിൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള (ഘോഷാസ്ത്രീകളായ) വെളുത്ത മെയ്യാമണികൾ!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾

73 അപ്പോൾ, നിങ്ങളിരുവരുടെയും റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!

74 അവർക്കു മുമ്പ് ഒരു മനുഷ്യനാകട്ടെ, ജിന്നാകട്ടെ അവരെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല.	لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾
75 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നി നെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾
76 പച്ചവർണ്ണമുള്ള മെത്തത്തലയിണയി ലും, നല്ലതായ (അഴകേറിയ) പരവതാനി കളിലുമായി ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട് (അ വർ സുഖിക്കും).	مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِىٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾
77 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നി നെയാണ് നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നത്?!	فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾

---

70 فِيهِنَّ അവയിലുണ്ട്. خَيْرَاتٌ നല്ല(ഉത്തമ) സ്ത്രീകൾ. حِسَانٌ സുന്ദരികളായ, നല്ലവരായ, ഭംഗിയുള്ള. 71 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 72 حُورٌ വെളുത്ത (ഭംഗിയുള്ള) സ്ത്രീകൾ. مَقْصُورَاتٌ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടവർ, ഘോഷാസ്ത്രീകൾ. فِي الْخِيَامِ കൂടാരങ്ങളിൽ. 73 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 74 لَمْ يَطْمِثْهُنَّ അവരെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല. إِنسٌ ഒരു മനുഷ്യനും. قَبْلَهُمْ അവരുടെ(ഇവരുടെ) മുമ്പ്. وَلَا جَانٌّ ജിന്നുമില്ല. 75 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്. 76 مُتَّكِئِينَ ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട്. عَلَى رَفْرَفٍ മെത്തത്തലയിണ(മെത്തവിരിപ്പ്) മേൽ. خُضْرٍ പച്ച عَبْقَرِيٍّ പരവതാനി(വിരിപ്പു)യിലും. حِسَانٍ നല്ല (മുന്തിയ)തായ. 77 فَبِأَيِّ അപ്പോൾ ഏതൊന്നിനെയാണ്. آلَاءِ رَبِّكُمَا നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ. تُكَذِّبَانِ നിങ്ങളിരുവരും വ്യാജമാക്കുന്നത്, നിഷേധിക്കുന്നത്.

ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും വളരെ മികച്ചുനിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ എന്നാണ് خيرات حسان കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഉമ്മുസലമഃ (رضي الله عنها) യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൽ خيرات الاخلاق حسان الوجوه (ഉത്തമസ്വഭാവമുള്ളവരും, മുഖസൗന്ദര്യമുള്ളവരും) എന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. حور (ഹൂർ) എന്ന വാക്കിനെപ്പറ്റി സൂ: ദുഖാൻ 54-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ബോധത്തോടും, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാടോടുംകൂടി ജീവിക്കുകയും, മേൽ വിവരിച്ച സ്വർഗ്ഗീയസുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു പാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ ആമീൻ.

നശ്വരമായ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യനു ചെയ്തുകൊടുത്ത പല അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും സൂറത്തിൻെറ ആദ്യവചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു. അതിനെ തുടർന്ന് (26, 27 വചനങ്ങളിൽ) ഭൂമിയിലുള്ളവരെല്ലാം നാശമടയുന്നവരാണെന്നും, മഹത്വത്തിൻെറയും, ഉദാരതയുടെയും ഉടമയായ അല്ലാഹു ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവനാണെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാംതന്നെ പരിശോധിച്ചാൽ അവ ഒന്നുകിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തെ, അല്ലെങ്കിൽ അവൻെറ ഔദാര്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയാണെന്നു കാണാം. ഈ രണ്ടു ഗുണവിശേഷങ്ങളും ഒരിക്കൽക്കൂടി ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സൂറത്ത് അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

تَبَٰرَكَ ٱسْمُ رَبِّكَ ذِى ٱلْجَلَٰلِ وَٱلْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

78 മഹത്വവും, ഉദാരതയുമുള്ളവനായ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം വളരെ മേന്മയേറിയതാകുന്നു!

---

78 تَبَارَكَ നന്മയേറിയതാകുന്നു, വളരെ മേന്മയായിരിക്കുന്നു, മഹത്വം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. اسْمُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം. ذِي الْجَلَالِ മഹത്വമുള്ളവനായ. وَالْإِكْرَامِ ഉദാരതയും, ബഹുമാനവും.

جلال (ജലാൽ) എന്നാൽ 'മഹത്വം, മഹാത്മ്യം, ഗൗരവം, ഗാംഭീര്യം' എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. اكرام (ഇക്റാമു) എന്നാൽ, 'ബഹുമാനിക്കുക, ആദരിക്കുക, ഔദാര്യം ചെയ്യുക' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥമാകുന്നു. എല്ലാവിധത്തിലുള്ള മാഹാത്മ്യത്തിന്റെയും ഗൗരവത്തിന്റെയും പാരമ്യം പ്രാപിച്ച അതിമഹാനും, എല്ലാവിധ ബഹുമാനാദരവും ഭയവും നൽകുന്ന അത്യുദാരനുമായുള്ളവൻ എന്നത്രെ ذوالجلال والاكرام എന്ന വിശേഷണത്തിന്റെ താല്പര്യം, ഒന്നാമത്തേത് അവനു യാതൊന്നിന്റെയും ആശ്രയമില്ലെന്നു കാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തേതു അവന്റെ ആശ്രയം അവനല്ലാത്ത എല്ലാറ്റിനും ആവശ്യമാണെന്നും കാണിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ ഗുണം നിമിത്തം, മഹത്വപ്പെടുത്തപ്പെടുവാനും, ആരാധിക്കപ്പെടുവാനും അവൻ അർഹനാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ഗുണംനിമിത്തം, അവൻ നന്ദി ചെയ്യപ്പെടുവാനും, ഓർമ്മിക്കപ്പെടുവാനും അർഹനാകുന്നു.

ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; اجلوا الله يغفر لكم (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ, അവൻ നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുതരും. (അ.) മറ്റൊരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: الظو بياذا الجلال والاكرام ('യാദൽ, ജലാലിവൽ ഇക്രാം'-മഹത്വവും ഉദാരതയുമുളളവനേ--എന്ന വാക്യത്തെ നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുവാൻ (അ; തി; ന.) നമസ്കാരം! കഴിഞ്ഞ ഉടനെ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നതായി ഇമാം മുസ്‌ലിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. اللهم انت السلام ومنك السلام تباركت ياذا الجلال والاكرام (അല്ലാഹുവേ, നീയത്രെ ശാന്തി, നിന്നിൽനിന്നുതന്നെയാണ് താനും ശാന്തി, മഹത്വവും, ഉദാരതയും ഉള്ളവനേ, നീ വളരെ മേന്മയേറിയവനാകുന്നു.)

ربنا ولك الحمد اولا وآخرا

56. സൂറത്തുൽ വാഖിഅഃ سورة الواقعة

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 96 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 3

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ
പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا وَقَعَتِ ٱلۡوَاقِعَةُ ﴿١﴾
1 (ആ) സംഭവം സംഭവിച്ചാൽ....! [ഹാ, അതിഭയങ്കരം തന്നെ!]

لَيۡسَ لِوَقۡعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾
2 അതിൻെറ സംഭവ്യത നിഷേധിക്കുന്ന ഒന്നും തന്നെ ഇല്ല.

خَافِضَةٞ رَّافِعَةٌ ﴿٣﴾
3 (അതുതരം) താഴ്ത്തുന്നതാണ്, ഉയർത്തുന്നതുമാണ്.

إِذَا رُجَّتِ ٱلۡأَرۡضُ رَجّٗا ﴿٤﴾
4 ഭൂമി ഒരു (കഠിനമായ) വിറവിറപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ,-

وَبُسَّتِ ٱلۡجِبَالُ بَسّٗا ﴿٥﴾
5 മലകൾ പൊടിച്ചു തരിപ്പണമാക്കപ്പെടുകയും,

فَكَانَتۡ هَبَآءٗ مُّنۢبَثّٗا ﴿٦﴾
6 അങ്ങനെ, അത് ചിതറിയ ധൂളിയായിത്തീരുകയും.

وَكُنتُمۡ أَزۡوَٰجٗا ثَلَٰثَةٗ ﴿٧﴾
7 നിങ്ങൾ മൂന്നു (തരത്തിലുള്ള) ഭാഗങ്ങളായിത്തീരുകയും (ചെയ്താൽ)...!

---

1 إِذَا وَقَعَتِ സംഭവിച്ചാൽ, ഉണ്ടായാൽ. الْوَاقِعَةُ (ആ) സംഭവം. 2 لَيْسَ ഇല്ല. لِوَقْعَتِهَا അതിൻെറ സംഭ വ്യതയെ, സംഭവിക്കുന്ന സമയത്ത്. كَاذِبَةٌ കളവാക്കുന്ന (നിഷേധിക്കുന്ന) ഒന്നും. 3 خَافِضَةٌ താഴ്ത്തുന്നതാണ്. رَّافِعَةٌ ഉയർത്തുന്നതാണ്. 4 إِذَا رُجَّتِ വിറപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ. الْأَرْضُ ഭൂമി. رَجًّا ഒരു വിറ. 5 وَبُسَّتِ പൊടിക്ക (നുറുക്ക)പ്പെടുകയും. الْجِبَالُ മലകൾ. بَسًّا ഒരു പൊടിക്കൽ, നുറുക്കൽ. 6 فَكَانَتْ എന്നിട്ട് അത് ആയിത്തീർന്ന്. هَبَاءً ധൂളി. مُّنبَثًّا ചിതറിയ, നിരന്ന. 7 وَكُنتُمْ നിങ്ങളായിത്തീരുകയും. أَزْوَاجًا ഇണകൾ (തരക്കാർ, വിഭാഗക്കാർ). ثَلَاثَةً മൂന്ന്.

ലോകാവസാനസമയമാകുന്ന ഖിയാമത്തിനെക്കുറിച്ചാണ് 'സംഭവം' (الواقعة) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ലോകത്തു സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഭയങ്കര സംഭവമെന്ന നിലക്കും, അതിൻെറ സംഭവ്യത സുനിശ്ചിതമാണെന്ന നിലക്കുമാണ് അതിന് ഈ പേർ വന്നത്. 'ആസന്ന സംഭവം' (الآزفة) 'ഭയങ്കര സംഭവം' (القارعة) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അതിൻെറ മറ്റു പേരുകളെപ്പോലെത്തന്നെ, ഇതും അതിൻെറ ഗൗരവത്തെയും ഭയങ്കരതയെയുമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഏതൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അതു ജാലമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് തള്ളിക്കളയുക അവിശ്വാസികളുടെ പതിവാണ്. എന്നാൽ, ഈമഹാസംഭവം സംഭവിക്കുമ്പോൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുവാനോ വ്യാജമാക്കുവാനോ, തടയുവാനോ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. അതിൻെറ മുമ്പിൽ ഭയവിഹ്വലരായി മുട്ടുകുത്താത്ത ഒരാളും ഉണ്ടായിരിക്കയുമില്ല. ചില ആളുകളെ-അതെ, ദുർജ്ജനങ്ങളെ-അത് അങ്ങേ അറ്റം തരംതാഴ്ത്തുന്നു. ചില ആളുകളെ-അതെ, സജ്ജനങ്ങളെ-അത് അങ്ങേ അറ്റം ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്നാണല്ലോ ഓരോരുത്തൻെറയും നൻമതിൻമകളുടെ യഥാർത്ഥ ഫലം അനുഭവപ്പെടുക. അന്ത്യനാളിൽ ഇന്നത്തെ ലോകഘടനയെല്ലാം മാറി മറ്റൊരു ഘടന നിലവിൽ വരുന്നു. അന്നത്തെ സംഭവവികാസങ്ങളെപ്പറ്റി ഖുർആൻ

പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്. താഴെ സൂറത്തുകളിൽ ഇത് കൂടുതൽ കാണാവുന്നതുമാണ്. അവയിൽ ചിലതത്രെ 4-6 വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

ഖിയാമത്തുനാളിൽ ജനങ്ങൾ മൂന്നുതരക്കാരായി തരം തിരിയുമെന്നും, ആ തരങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നും, ഓരോ തരക്കാരുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ എങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്നും ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 7-ാം വചനത്തിൽ 'നിങ്ങൾ മൂന്നു തരക്കാരായിത്തീരും' എന്നു പറഞ്ഞശേഷം 8-10 വചനങ്ങളിൽ മൂന്നു തരക്കാരെക്കുറിച്ചും ഒരു സാമാന്യവിവരണം നൽകുന്നു. പിന്നീട് ഏറ്റവും ഉയർന്ന തരക്കാരായ അതിഭാഗ്യവാൻമാരെപ്പറ്റി 11-26ലും, രണ്ടാമത്തെ തരക്കാരായ ഭാഗ്യവാൻമാരെപ്പറ്റി 27-40 ലും, മൂന്നാമത്തെ തരക്കാരായ ദുർഭാഗ്യവാൻമാരെപ്പറ്റി 41-56ലും വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു: അനന്തരം പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, സൂറത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ-88 മുതൽ 94 വരെ വചനങ്ങളിലായി-ആ മൂന്നു തരക്കാരെപ്പറ്റി വീണ്ടും ചുരുങ്ങിയ ഒരു വിവരണം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَأَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾	8 എന്നുവെച്ചാൽ, (സൗഭാഗ്യത്തിൻെറ) വലതുപക്ഷക്കാർ; എന്താണ് (ഈ)വലതു പക്ഷക്കാർ..?! [ആശ്ചര്യം തന്നെ]
وَأَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ ﴿٩﴾	9 (ദൗർഭാഗ്യത്തിൻെറ) ഇടതു പക്ഷക്കാരും; എന്താണ് (ഈ) ഇടതുപക്ഷക്കാർ... ?! [അതും ആശ്ചര്യം തന്നെ]
وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلسَّٰبِقُونَ ﴿١٠﴾	10 മുൻകടന്നവർ മുൻകടന്നവർ തന്നെ!

---

8 فَأَصْحَابُ എന്നാൽ (എന്നുവെച്ചാൽ) ആൾക്കാർ, കൂട്ടുകാർ. الْمَيْمَنَةِ വലതുപക്ഷത്തിൻെറ വലതിൻെറ, സൗഭാഗ്യത്തിൻെറ, ശുഭത്തിൻെറ. مَا أَصْحَابُ എന്താണ് ആൾക്കാർ. الْمَيْمَنَةِ വലതുപക്ഷത്തിൻെറ........ 9 وَأَصْحَابُ ആൾക്കാരും. الْمَشْأَمَةِ ഇടതുപക്ഷത്തിൻെറ, ഇടതിൻെറ, ദൗർഭാഗ്യത്തിൻെറ, അശുഭത്തിൻെറ. مَا أَصْحَابُ എന്താണ് ആൾക്കാർ. الْمَشْأَمَةِ ഇടതുപക്ഷത്തിൻെറ........ 10 وَالسَّابِقُونَ മുൻകടന്നവർ, മുമ്പൻമാർ, മുന്നോട്ട് വന്നവർ. السَّابِقُونَ മുൻകടന്നവർ (മുമ്പൻമാർ) തന്നെ.

'ശുഭം, ഭാഗ്യം, അഭിവൃദ്ധി, ആശീർവാദം, വലത്തുഭാഗം' എന്നൊക്കെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന يمن (യുംന്) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ളതും, ഏറെക്കുറെ ആ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ വാക്കാണ് ميمنة (മൈമനത്ത്). ഇതിൻെറ നേരെ വിപരീതമാണ് شؤم (ശുഅ്മ്) ഉം مشئمة (മശ്അമത്തു) ഉം. അപ്പോൾ വലതുപക്ഷക്കാർ എന്ന് നല്ലവിഭാഗക്കാരെയും ഇടതുപക്ഷക്കാർ എന്ന് ചീത്തവിഭാഗക്കാരെയും കുറിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. (*)

7-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ആ മൂന്നുതരക്കാർ ആരാണെന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. (1) സൗഭാഗ്യത്തിൻെറ ആൾക്കാരായ വലതുപക്ഷക്കാർ (اصحاب الميمنة) സത്യവിശ്വാസവും, സൽക്കർമ്മവുംവഴി അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കും പാപമോചനത്തിനും പാത്രമായവർ എന്നു താൽപര്യം. (2) ദൗർഭാഗ്യത്തിൻെറ ആൾക്കാരായ ഇടതുപക്ഷക്കാർ.

---

* മാന്യവും നല്ലതുമായ കാര്യങ്ങളിൽ വലതുഭാഗവും, അല്ലാത്തവയിൽ ഇടതുഭാഗവും മുന്തിക്കണമെന്നുള്ള ഇസ്ലാമിക മര്യാദയിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യം ഏറെക്കുറെ ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാം. ഇംഗ്ലീഷിലെ റൈറ്റ്, ലെഫ്റ്റ് എന്നീ വാക്കുകൾ ഏതാണ്ട് ഈ അർത്ഥങ്ങളുള്ളതായി കാണാം. മലയാളത്തിലെ ഇടതിലും വലതിലും തന്നെ ചിലതെല്ലാം ഇല്ലാതില്ല. പക്ഷേ, ഇന്നത്തെ 'പുരോഗമന' ലഹരിയിൽ പലർക്കും ഇട-വല വ്യത്യാസം കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിലത്ഭുതമില്ല.

(اصحاب المشئمة) അവിശ്വാസവും, ദുഷ്കർമ്മവുംമൂലം അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപത്തിനും ശിക്ഷക്കും അർഹരായവരാണിത്. അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കുക, അനാഥകൾക്കും, സാധുക്കൾക്കും ഭക്ഷണം നൽകുക, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുക, ക്ഷമയെയും കാരുണ്യത്തെയും കുറിച്ചു പരസ്പരം ഉപദേശിക്കുക മുതലായവ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് 'അവരത്രെ വലതു പക്ഷക്കാർ' اولئك هم اصحاب الميمنة) എന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് 'അവരെത്ര ഇടതുപക്ഷക്കാർ' (اولئك هم اصحاب المشئمة) എന്നും സൂറത്തുൽ-ബലദിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം വിഭാഗത്തിൻെറ ലാഭനേട്ടങ്ങളെയും, രണ്ടാം വിഭാഗത്തിൻെറ നാശനഷ്ടങ്ങളെയും കുറിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല, അഥവാ രണ്ടും അങ്ങേഅറ്റം ആശ്ചര്യകരമാകുന്നുവെന്നത്രെ 8ഉം 9ഉം വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. (3) മുൻകടന്നവർ (السابقون) അതായത്, എല്ലാ പ്രതികൂലശക്തികളെയും തട്ടിനീക്കി അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ത്യാഗം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത് പുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതിലും മറ്റുള്ളവരെ കവച്ചുവെച്ചു മുന്നോട്ടുവന്ന മഹാ ഭാഗ്യവാൻമാർ. 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിലേക്കും, ആകാശ ഭൂമിയോളം വിശാലതയുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും മുൻകടന്നു വരുവിൻ' എന്ന് അടുത്ത അദ്ധ്യായം 21ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏതാണ്ട് അതേപ്രകാരം സൂ: ആലുഇംറാൻ 133 ലും കാണാം. അല്ലാഹുവിൻെറ ഇതുപോലുള്ള ആഹ്വാനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അവർ മുൻനിരയിലായിരുന്നതുപോലെ, അവൻെറ പക്കൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളിലും, അവൻെറ സാമീപ്യത്തിലും അവർ മുമ്പൻമാരാകുന്നു. നബിമാർ, സിദ്ധീഖുകൾ ശഹീദുകൾ, സാലിഹുകൾ എന്നിവർ ഈ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ മഹാ ഭാഗ്യവാൻമാരെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

11	അക്കൂട്ടർ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ) സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരത്രെ:-	أُوْلَـٰٓئِكَ ٱلْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
12	(അതെ) സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ!	فِى جَنَّـٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿١٢﴾
13	ആദ്യത്തേവരിൽനിന്ന് ഒരു (വലിയ) കൂട്ടം;	ثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾
14	പിന്നീടുള്ളവരിൽനിന്ന് അൽപവും.	وَقَلِيلٌ مِّنَ ٱلْـَٔاخِرِينَ ﴿١٤﴾

11 أُولَٰئِكَ ആ കൂട്ടർ. الْمُقَرَّبُونَ സാമീപ്യം നൽകപ്പെട്ട (സിദ്ധിച്ച)വരാകുന്നു. 12 فِي جَنَّاتِ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. النَّعِيمِ അനുഗ്രഹത്തിൻെറ, സുഖാനുഭവത്തിൻെറ. 13 ثُلَّةٌ ഒരു കൂട്ടം, സമൂഹം. مِّنَ الْأَوَّلِينَ ആദ്യത്തേവരിൽ (പൂർവ്വൻമാരിൽ) നിന്ന്. 14 وَقَلِيلٌ കുറച്ചും, അൽപവും. مِّنَ الْآخِرِينَ പിന്നീടുള്ള (ഒടുവിലുള്ള)വരിൽ നിന്ന്.

الاولين (ആദ്യത്തേവർ) എന്നു പറഞ്ഞത് പൂർവ്വസമുദായങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചും الاخرين (പിന്നീടുള്ളവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സമുദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാണെന്നാണ് ഇബനു ജരീർ (رحمه الله) മുതലായ ഒരു വിഭാഗം മുഫസ്സിറുകളുടെ അഭിപ്രായം. എത്രയോ പ്രവാചകൻമാരും അവരുടെ സമുദായങ്ങളും മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരിലെല്ലാംകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ത്യാഗീവര്യൻമാരായ മഹാൻമാരുടെ എണ്ണം, ഈ സമുദായത്തിൽ മാത്രമുള്ള അത്തരക്കാരുടെ എണ്ണത്തെ അപേക്ഷിച്ച് അധികമായിരിക്കുമെന്നാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം എന്നും അവർ പറയുന്നു.

ഇതേ സമുദായത്തിൽതന്നെയുള്ള മുൻഗാമികളെയും, പിൻഗാമികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ആദ്യത്തേവർ' എന്നും, 'പിന്നീടുള്ളവർ' എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) മുതലായ മറ്റൊരു വിഭാഗം വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ നന്നായി തോന്നുന്നത്. الله اعلم ഒരു സമുദായത്തിൻെറ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടുവന്നവർ, ആ സമുദായത്തിലെ പിൽക്കാലത്തുള്ളവരെക്കാൾ ത്യാഗം ചെയ്തവരും, പ്രതികൂല ശക്തികൾക്കെതിരിൽ ആത്മാർപ്പണം നടത്തി തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളുടെ മാർഗ്ഗതടസ്സങ്ങൾ ലഘൂകരിച്ചുകൊടുത്തവരും ആയിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ആ നിലക്ക്-ഈ സമുദായത്തിലാകട്ടെ മറ്റു സമുദായത്തിലാകട്ടെ-പിൻഗാമികളെ അപേക്ഷിച്ച് മുൻഗാമികളിലായിരിക്കും 'മുൻകടന്നവരു'ടെ(السابقون) എണ്ണം കൂടുതലുണ്ടായിരിക്കുക എന്നു വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

والسابقون لأولون من المهاجرين والانصار والذين اتبعو هم با حسان رضى اللهعنهم ورضوا عنه الخ – التوبة ١٠٠

(സാരം: മുഹാജിറുകളിൽ നിന്നും, അൻസാരികളിൽനിന്നുമുള്ള ആദ്യത്തേവരായ മുൻകടന്നവരും, സുകൃതം മുഖേന അവരെ പിന്തുടരുന്നവരുമാകട്ടെ, അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അടിഭാഗത്തുകൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ-അവരതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ-അവൻ അവർക്ക് ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതത്രെ, വമ്പിച്ച വിജയം. (സൂ: തൗബഃ 100.) ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിചെയ്യുന്നു: ''തലമുറകളിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ ഉത്തമമായത് എൻെറ തലമുറയാകുന്നു. പിന്നീട് അവരോട് അടുത്തു വരുന്നതും.'' (ബു; മു) ഹസൻ (ﷺ) 11, 12 എന്നീ വചനങ്ങൾ ഓതിക്കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'മുൻകടന്നവർ (السابقون) കാലം ചെന്നുപോയി. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവേ, നീ ഞങ്ങളെ വലതുപക്ഷക്കാരു (اصحاب اليمين)ടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കിത്തരേണമേ!' (ابن ابى حاتم)

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾

15 മടഞ്ഞുണ്ടാക്കപ്പെട്ട കട്ടിലുകളിന്മേലായിരിക്കും (അവർ);

مُّتَّكِـِٔينَ عَلَيْهَا مُتَقَـٰبِلِينَ ﴿١٦﴾

16 അന്യോന്യം അഭിമുഖരായ നിലയിൽ അവയിൽ ചാരിയിരുന്നു (സുഖിച്ചും) കൊണ്ട്.

---

15 عَلَىٰ سُرُرٍ കട്ടിലു(പര്യങ്കം)കളിൻമേൽ. مَّوْضُونَةٍ മടഞ്ഞുണ്ടാക്കപ്പെട്ട, നെയ്യപ്പെട്ട. 16 مُّتَّكِـِٔينَ ചാരിയിരുന്നു(സുഖിച്ചു) കൊണ്ട്. عَلَيْهَا അവയിൽ, അവമേൽ. مُتَقَـٰبِلِينَ അന്യോന്യം അഭിമുഖരായി (നേരിട്ടു) കൊണ്ട്.

സ്വർണ്ണത്തിൻെറ ഇഴകളാൽ മടഞ്ഞുണ്ടാക്കപ്പെട്ട കട്ടിലുകളായിരിക്കും അവയെന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ്, മുജാഹിദ്, ഇക്രിമഃ, ഖത്താദഃ (ﷺ) മുതലായവരും, മുത്തും സ്വർണ്ണവും ചേർത്തു മടയപ്പെട്ടവ എന്നു സുദ്ദീ (ﷺ) യും പറഞ്ഞതായി നിവേദനങ്ങളുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഓരോ വസ്തുവും തന്നെ, നമ്മുടെ ഭൗതിക വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും എത്രയോ ഉന്നതമായിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَٰنٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾

17 സ്ഥിരവാസം നൽകപ്പെട്ടവരായ ബാലൻമാർ അവരിൽ (സേവനത്തിനായി) ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും;

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾

18 കോപ്പകളും, കൂജകളും, ഉറവുനീരിൻെറ (അഥവാ കള്ളിൻെറ) പാനപാത്രവും

സഹിതം.

19 അവമൂലം അവർക്ക് തലവേദനയുണ്ടാവുകയില്ല: ലഹരിബാധിക്കുകയുമില്ല.	لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ ﴿١٩﴾
20 അവർ ഉത്തമമായി (തിരഞ്ഞെടുത്ത്) സ്വീകരിക്കുന്ന തരത്തിൽപെട്ട പഴവർഗ്ഗങ്ങളും.	وَفَٰكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢٠﴾
21 അവർ ഇച്ഛിക്കുന്ന തരത്തിൽപെട്ട പക്ഷിമാംസവും (സഹിതം അവർ ചുറ്റി നടക്കും).	وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

---

17 يَطُوفُ عَلَيْهِمْ അവരിൽ ചുറ്റും സഞ്ചരിക്കും. وِلْدَانٌ കുട്ടികൾ, ബാലൻമാർ. مُّخَلَّدُونَ ശാശ്വത(സ്ഥിര)വാസം നൽകപ്പെട്ട. 18 بِأَكْوَابٍ കോപ്പകളുമായി. وَأَبَارِيقَ കൂജകളുമായും. وَكَأْسٍ പാനപാത്രവും. مِّن مَّعِينٍ ഉറവുനീരിൻെറ (കള്ളിന്റേതായ). 19 لَّا يُصَدَّعُونَ അവർക്ക് തലവേദന (തലക്കുത്ത്) പിടിപെടുകയില്ല.. عَنْهَا അതിനാൽ. وَلَا يُنزِفُونَ അവർക്ക് ലഹരി (മത്ത്) പിടിക്കുകയുമില്ല. 20 وَفَاكِهَةٍ പഴവർഗ്ഗവും. مِّمَّا യാതൊരു തരത്തിൽപെട്ട. يَتَخَيَّرُونَ അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു, നന്നായിക്കാണുന്ന. 21 وَلَحْمِ طَيْرٍ പക്ഷിമാംസവും. مِّمَّا يَشْتَهُونَ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്ന, ആശിക്കുന്ന.

അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും, അവർക്കാവശ്യമുള്ളതുമായ വിവിധതരം ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളും, സുഖഭോജ്യങ്ങളും പാനീയങ്ങളുമെല്ലാം അവർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരെ സേവിക്കുകയും പരിചരിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ സ്വർഗ്ഗീയ ബാലഭൃത്യൻമാർ സദാ സന്നദ്ധരായിരിക്കുമെന്നു താൽപര്യം. ഭൂമിയിലെ കള്ളിൻെറ ദോഷങ്ങൾ കുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ള ദോഷങ്ങളൊന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കള്ളിനില്ല. അവ തമ്മിൽ പേരിൽ മാത്രമേ യോജപ്പുള്ളു എന്നു 19-ം വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

22 വിശാല നേത്രകളായ വെള്ളമെയ്യാമണി (കളായ സ്ത്രീ) കളുമുണ്ടായിരിക്കും;	وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾
23 (അതെ, ചിപ്പികളിൽ) ഒളിച്ചു സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട മുത്തുപോലുള്ളവർ!	كَأَمْثَٰلِ ٱللُّؤْلُوِ ٱلْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾
24 അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന് പ്രതിഫലമായിട്ടത്രെ (ഇതെല്ലാം നൽകപ്പെടുന്നത്).	جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾
25 അവർ അവിടത്തിൽവെച്ച് അനാവശ്യമാകട്ടെ, കുറ്റകരമായതാകട്ടെ ഒന്നും കേൾക്കുകയില്ല.	لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾
26 -'സലാം, സലാം' എന്ന് പറയപ്പെടുന്നതല്ലാതെ.	إِلَّا قِيلًا سَلَٰمًا سَلَٰمًا ﴿٢٦﴾

---

22 وَحُورٌ വെളുത്ത മെയ്യാമണി(സുന്ദരി)കളും. عِينٌ വിശാലനേത്രകളായ. 23 كَأَمْثَالِ പോലെയുള്ളവർ. اللُّؤْلُؤِ മുത്ത്. الْمَكْنُونِ ഒളിക്ക (സൂക്ഷിക്ക)പ്പെട്ട. 24 جَزَاءً പ്രതിഫലമായിട്ട്. بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിന്. يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും. 25 لَا يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കയില്ല. فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ. لَغْوًا ഒരു അനാവശ്യവും. وَلَا تَأْثِيمًا കുറ്റകരമായുമില്ല. 26 إِلَّا قِيلًا പറയപ്പെടുന്നത് (വാക്ക്) അല്ലാതെ. سَلَامًا سَلَامًا 'സലാം സലാം' എന്ന്.

സന്തോഷത്തിൻെറയും, ബഹുമാനാദരവിൻെറയും അഭിവാദ്യമായ-ശാന്തിയുടെയും സമാധാനത്തിൻെറയും സന്ദേശമായ-രക്ഷയുടെയും കാവലിൻെറയും പ്രാർത്ഥനയായ- 'സലാമു'കളും, സ്വീകരിണത്തിൻെറ വാക്കുകളും മാത്രമായിരിക്കും അവർക്കവിടെ ഏതിടത്തിലും കേൾക്കുമാറാകുക. (സൂ: അഹ്സാബ് 44ഉം, വ്യാഖ്യാനവും ഓർക്കുക.) അടുത്ത വചനം മുതൽ വലതുപക്ഷക്കാരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിക്കുന്നു:-

وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡيَمِينِ مَآ أَصۡحَٰبُ ٱلۡيَمِينِ ﴿٢٧﴾

27 വലതു ഭാഗക്കാരാകട്ടെ, എന്താണ് (ഈ) വലതു ഭാഗക്കാർ?! [ആശ്ചര്യം തന്നെ]

فِي سِدۡرٖ مَّخۡضُودٖ ﴿٢٨﴾

28 മുള്ള് ഉരിയപ്പെട്ട [മുള്ളില്ലാത്ത] ഇലന്ത മരങ്ങളിലായിരിക്കും (അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുക).

وَطَلۡحٖ مَّنضُودٖ ﴿٢٩﴾

29 (പഴം) അടുക്കിവെക്കപ്പെട്ട വാഴകളിലും.

وَظِلّٖ مَّمۡدُودٖ ﴿٣٠﴾

30 നീണ്ട് (വിശാലമായി) കിടക്കുന്ന തണലിലും.

وَمَآءٖ مَّسۡكُوبٖ ﴿٣١﴾

31 (സദാ) ചൊരിയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജലത്തിലും.

وَفَٰكِهَةٖ كَثِيرَةٖ ﴿٣٢﴾

32 ധാരാളമായ പഴവർഗ്ഗത്തിലും.

لَّا مَقۡطُوعَةٖ وَلَا مَمۡنُوعَةٖ ﴿٣٣﴾

33 -ഭംഗംവരുത്തപ്പെടാത്തതും, മുടക്കം ചെയ്യപ്പെടാത്തതുമായ (പഴവർഗ്ഗങ്ങളിൽ).-

وَفُرُشٖ مَّرۡفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

34 ഉയർന്ന(തരം) വിരുപ്പുകളിലും (ആയിരിക്കും അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുക).

---

27 وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ വലതുഭാഗക്കാരാകട്ടെ. مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ എന്താണ് വലുത് ഭാഗക്കാർ. 28 فِي سِدْرٍ ഇലന്തവൃക്ഷത്തിലായിരിക്കും. مَّخْضُودٍ മുള്ളു ഉരിയപ്പെട്ട (മുള്ളില്ലാത്ത), ഫലം അധികരിച്ച. 29 وَطَلْحٍ വാഴകളില്, 'ത്വൽഹു' മരത്തിലും. مَّنضُودٍ അടുക്കിവെക്കപ്പെട്ട. 30 وَظِلٍّ തണലിലും, നിഴലിലും. مَّمْدُودٍ നീട്ടിഇടപ്പെട്ട(വിശാലമായ). 31 وَمَاءٍ വെള്ളത്തിലും. مَّسْكُوبٍ ചൊരിയപ്പെട്ട (ഒഴുകുന്ന). 32 وَفَاكِهَةٍ പഴവർഗ്ഗത്തിലും. كَثِيرَةٍ അധിക(ധാരാള)മായ. 33 لَّا مَقْطُوعَةٍ മുറിക്ക (ഭംഗംവരുത്ത)പ്പെടാത്ത. وَلَا مَمْنُوعَةٍ മുടക്കം (തടസ്സം) ചെയ്യപ്പെടാത്തതും. 34 وَفُرُشٍ വിരുപ്പുകളിലും. مَّرْفُوعَةٍ ഉയർത്തപ്പെട്ട (ഉയർന്ന).

വലതുപക്ഷക്കാരായ ആ ഭാഗ്യവാൻമാർക്കു ലഭിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ വിഭവങ്ങളുടെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണിവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. (1) മുള്ള് ഉരിയപ്പെട്ട ഇലന്തവൃക്ഷങ്ങൾ. ഭൂമിയിലെ ഇലന്തമരങ്ങൾ മുള്ളുനിറഞ്ഞതും കായകുറഞ്ഞതുമായിരിക്കും. ഇവർക്കു ലഭിക്കുന്നതാകട്ടെ, തീരെ മുള്ളില്ലാത്തത്-അഥവാ ഫലത്തിൻെറ ആധിക്യത്താൽ മുള്ളിനു നിൽക്കുവാൻ പഴുതില്ലാത്തതായിരിക്കും. (2) അടുക്കടുക്കായി ധാരാളക്കണക്കിൽ പഴം തിങ്ങിനിറഞ്ഞ വാഴവൃക്ഷങ്ങൾ. അറേബ്യയിലുള്ള ഏതോ ഒരു മുൾവൃക്ഷത്തിൻെറ പേരാണ് طلح (ത്വൽഹു) എന്നുംചില വ്യാഖ്യാതക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. (3) ദീർഘവിവിശാലമായ തണലുകകൾ. അവിടെ വെയിലോ ചൂടോ അനുഭവപ്പെടുന്നതല്ല നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിസിൽ ഇപ്രകാരം

പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'സ്വർഗ്ഗത്തിത്തിൽ ഒരു വൃക്ഷമുണ്ട്: വാഹനക്കാരനായ ഒരാൾ അതിന്റെ തണലിൽ നൂറുകൊല്ലം സഞ്ചരിച്ചാലും അവനതു മുറിച്ചു കടക്കുകയില്ല. വേണമെങ്കിങ്കിൽ (ഇതിനു തെളിവായിയി) നിങ്ങൾക്കു വായിക്കാം: وظل ممدود (നീണ്ടു കിടക്കുന്ന തണലും,) (ബു; മു.) നബി (ﷺ)ക്കു സ്വർഗ്ഗം പ്രദർശിക്കപ്പെപ്പെട്ട സംഭവം വിവരിക്കുന്ന ഹദീസിസിൽ അവിടു ന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'അതിലെ ഒരു പഴക്കുല ഇഹലോകം ശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷിക്കുമാറുണ്ടായിരിക്കും' (ബു; മു.) (4) ഒരിക്കലും വറ്റിപ്പോകുകകയോ, കുറവു ബാധിക്കുകകയോ ചെയ്യാതെ എപ്പോഴും എവിടെയും ലഭിക്കുമാറ് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജലം. (5) കാലവ്യത്യാസംകൊണ്ടോ, മറ്റു കാരണങ്ങൾകൊണ്ടോ ഇടമുറിഞ്ഞു പോകാതെ, എക്കാലത്തും സുസമൃദ്ധവും സുലഭവുമായ പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ. (6) ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ള ഉയർന്ന വിരുപ്പു വിതാനങ്ങൾ ഇവയും, ഇവപോലുള്ളതുമായ സുഖാഡംബരവസ്തുക്കളിൽ ആനന്ദഭരിതരായിക്കഴിയുന്ന അവരുടെ ഇണതുണകളോ? അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّآ أَنشَأْنَـٰهُنَّ إِنشَآءً ﴿٣٥﴾

35 നിശ്ചയമായും ആ സ്ത്രീകളെ നാം ഒരു (പ്രത്യേക)തരം ഉണ്ടാക്കൽ ഉണ്ടാക്കിയി രിക്കുന്നു:-

فَجَعَلْنَـٰهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾

36 അങ്ങനെ, അവരെ നാം കന്യകകളാക്കി യിരിക്കുന്നു;

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾

37 (അതെ) പ്രേമപാത്രങ്ങളും, (ഇണയൊ ത്ത) തുല്യപ്രായക്കാരുമായുള്ളവർ;-

لِّأَصْحَـٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٣٨﴾

38 വലതുഭാഗക്കാർക്കു വേണ്ടിയത്രെ (ഇ തെല്ലാം).

---

35 إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ നിശ്ചയമായും നാം അവരെ ഉണ്ടാക്കി (വളർത്തി)യിരി ക്കുന്നു. إِنشَاءً ഒരു ഉണ്ടാ ക്കൽ. 36 فَجَعَلْنَاهُنَّ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവരെ നാം ആക്കി. أَبْكَارًا കന്യകകൾ. 37 عُرُبًا പ്രേമപാത്ര ങ്ങൾ, സ്നേഹപ്പെട്ടവർ, മോഹനകൾ. أَتْرَابًا തുല്യപ്രായക്കാർ, ഇണയൊത്തവർ. 38 لِّأَصْحَابِ الْيَمِينِ വലതുഭാഗക്കാരോട്, വലതുപക്ഷക്കാർക്കുവേണ്ടി.

ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിലുമെല്ലാം അതിവിശിഷ്ട സ്വഭാവഗുണങ്ങളോടുകൂടി അല്ലാഹു പ്രത്യേകം സൃഷ്ടിച്ചു വളർത്തിയുണ്ടാക്കിയ തരുണീമണികളായിരിക്കും വലതുപക്ഷക്കാരുടെ ഇണകൾ. അവർ കന്യകകളുമായിരിക്കും. ഭർത്താക്കളുമായി സംയോഗം നടന്നാൽ വീണ്ടും അവരുടെ കന്യകാവസ്ഥ പഴയപടി തുടരുന്നതാണെന്നും ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ത്വ;ബസ്സാർ) മോഹനകളും, ഭർത്താക്കളെ പ്രേമിക്കുന്ന സുശീലകളുമായിരിക്കും അവർ. എല്ലാവരും തുല്യപ്രായക്കാരും, ഭർത്താക്കളുമായി ഇണയും കിടയും ഒത്തവരുമായിരിക്കും. ഒരിക്കൽ, വൃദ്ധയായ ഒരു സ്ത്രീ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് തന്നെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ ആളുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി (തമാശയിൽ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കിഴവികൾ പ്രവേശിക്കയില്ല.' ആ സ്ത്രീ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു മടങ്ങുകയായി. കിഴവിയായ നിലയിൽ അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല (യുവതിയായിക്കൊണ്ടായിരിക്കാം പ്രവേശിക്കുക) എന്നാണതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് ആ സ്ത്രീക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ തിരുമേനി സഹാബികളോടു പറഞ്ഞു. തിരുമേനി ഈ വചനങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു. (തി.)

വിഭാഗം-2

39 ആദ്യത്തേവരിൽനിന്ന് ഒരു (വലിയ) കൂട്ടവും-	ثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾
40 പിന്നീടുള്ളവരിൽനിന്ന് ഒരു (വലിയ) കൂട്ടവുമായിരിക്കും (അവർ).	وَثُلَّةٌ مِّنَ ٱلْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

39 ثُلَّةٌ ഒരു കൂട്ടം. مِّنَ الأَوَّلِينَ ആദ്യത്തെവരിൽനിന്ന്. 40 وَثُلَّةٌ ഒരു കൂട്ടവും. مِّنَ الآخِرِينَ പിന്നീടുള്ള (ഒടുവിലത്തെ)വരിൽ.

13ഉം 14ഉം വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നു ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യവും ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ആദ്യമുള്ളവരെന്നും, പിന്നീടുള്ളവരെന്നും പറഞ്ഞത് പൂർവ്വസമുദായങ്ങളെയും, നബി (ﷺ) യുടെ സമുദായത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചാവട്ടെ, അതല്ല, ഈ സമുദായത്തിൽനിന്നുതന്നെയുള്ള മുൻഗാമികളെയും, പിൻഗാമികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാവട്ടെ--രണ്ടായാലും ശരി--ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം വ്യക്തമാണ്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മൂന്നു വിഭാഗക്കാരിൽ ഏറ്റവും മേലേക്കിടക്കാരായ 'സാബിഖു'കളെ (മുൻകടന്നവരെ) അപേക്ഷിച്ച് രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗക്കാരായ വലതുപക്ഷക്കാർതന്നെയായിരിക്കും ഏതു സമുദായത്തിലും കൂടുതലുണ്ടായിരിക്കുക എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ ആദ്യത്തേവരിൽ നിന്നും പിന്നീടുള്ളവരിൽനിന്നും ഓരോ വലിയകൂട്ടം എന്നു-ഒരേ വാക്കിൽതന്നെ-പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇമാം ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ, 'സ്വർഗ്ഗക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ, നിങ്ങൾ പകുതിഭാഗംതന്നെ വരുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ' എന്നു നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം വലതു വിഭാഗക്കാരായ സൽഭാഗ്യവാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ. മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാരായ നിർഭാഗ്യവാൻമാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

41 ഇടതുഭാഗക്കാരാകട്ടെ, എന്താണ് ഇടതു ഭാഗക്കാർ?! [വളരെ ശോചനീയംതന്നെ.]	وَأَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ مَآ أَصْحَٰبُ ٱلشِّمَالِ ﴿٤١﴾
42 (രോമക്കുത്തുകളിൽകൂടി തുളച്ചു കയറുന്ന) ഉഷ്ണക്കാറ്റിലും, ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിലും,-	فِى سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾
43 ഇരുണ്ട (കഠിനമായ) പുകയാകുന്ന തണലിലും,-	وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾
44 (അതെ) തണുപ്പുള്ളതും മാന്യമായതുമല്ലാത്ത (തണലിലും ആയിരിക്കും അവർ.)	لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾

41 وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ഇടതു ഭാഗക്കാർ. مَا എന്താണ്. أَصْحَابُ الشِّمَالِ ഇടതുഭാഗക്കാർ. 42 فِي سَمُومٍ ഉഷ്ണക്കാറ്റിൽ, വിഷക്കാറ്റിൽ, രോമക്കുത്തിൽ തുളച്ചുചെല്ലുന്ന കാറ്റിൽ. وَحَمِيمٍ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന (ചൂടേറിയ) വെള്ളത്തിലും. 43 وَظِلٍّ തണലിലും. مِّنْ يَحْمُومٍ ഇരുണ്ട പുകയാലുള്ള. 44 لَّا بَارِدٍ തണുത്തതല്ലാത്ത. وَلَا كَرِيمٍ മാന്യമായതുമല്ലാത്ത.

ഇവർക്കും തണൽ ലഭിക്കുന്നു. പക്ഷേ, നരകാഗ്നിയുടെ കടുത്ത കരിമ്പുകയുടെ ഇരുണ്ട തണലായിരിക്കും അത്. അതുമൂലം തണുപ്പോ ആശ്വാസമോ അല്ല, മറിച്ച് കൂടുതൽ യാതനയും നിന്ദ്യതയുമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക.

إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾

45 (കാരണം) നിശ്ചയമായും, അവർ അതിനു മുമ്പ് [ഇഹത്തിൽ] സുഖലോലുപൻമാരായിരുന്നു.

وَكَانُوا۟ يُصِرُّونَ عَلَى ٱلْحِنثِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾

46 വമ്പിച്ച തെറ്റുകുറ്റത്തിൽ അവർ ശഠിച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

وَكَانُوا۟ يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَـٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

47 അവർ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു: ‘‘ഞങ്ങൾ മരിക്കുകയും, മണ്ണും എല്ലുകളും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടാണോ (പിന്നെയും) ഞങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.’’?!

أَوَءَابَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

48 ‘‘(മാത്രമല്ല) ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വൻമാരായ പിതാക്കളുമോ?! [അവരും എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമെന്നോ?!]’’

قُلْ إِنَّ ٱلْأَوَّلِينَ وَٱلْـَٔاخِرِينَ ﴿٤٩﴾

49 (നബിയേ) പറയുക: ‘‘നിശ്ചയമായും, പൂർവ്വീകൻമാരും, പിന്നീടുള്ളവരും (എല്ലാം)-

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَـٰتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

50 ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നവർ തന്നെ; അറിയപ്പെട്ട ഒരു ദിവസമാകുന്ന നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക്.

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا ٱلضَّآلُّونَ ٱلْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾

51 ‘(അതുമല്ല) പിന്നീട് നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ- ഹേ, വ്യാജവാദികളായ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളേ’-

لَـَٔاكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾

52 ‘സഖ്-ഖുമാ’കുന്ന ഒരു (തരം) വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നു തിന്നുന്നവരാകുന്നു;

فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ﴿٥٣﴾

53 ‘എന്നിട്ട് അതുകൊണ്ട് വയറു നിറക്കുന്നവരായിരിക്കും.’

فَشَـٰرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ ٱلْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾

54 ‘എന്നിട്ട് അതിനുമീതെ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽനിന്നു കുടിക്കുന്നവരായിരിക്കും.

فَشَـٰرِبُونَ شُرْبَ ٱلْهِيمِ ﴿٥٥﴾

55 ‘അപ്പോൾ (നിങ്ങൾ) ദാഹരോഗം പിടിപെട്ട ഒട്ടകം കുടിക്കുന്ന പ്രകാരം കുടിക്കുന്നവരായിരിക്കും.’

هَـٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿٥٦﴾

56 ഇതാണ് പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസം അവരുടെ [ഇടതുപക്ഷക്കാരുടെ] സൽക്കാരം!

---

45 إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. قَبْلَ ذَٰلِكَ അതിനുമുമ്പ്. مُتْرَفِينَ ആഡംബരം നൽകപ്പെട്ടവർ, സുഖലോലുപൻമാർ. 46 وَكَانُوا അവരായിരുന്നുതാനും. يُصِرُّونَ ശഠിച്ചുനിൽക്കും, നിരതരാകും. عَلَى الْحِنثِ തെറ്റിൽ, കുറ്റത്തിൻമേൽ. الْعَظِيمِ വമ്പിച്ച. 47 وَكَانُوا يَقُولُونَ അവർ പറയുകയും

ചെയ്തിരുന്നു. أَئِذَا مِتْنَا ഞങ്ങൾ മരിച്ചാലോ. وَكُنَّا تُرَابًا ഞങ്ങൾ മണ്ണാകുകയും. وَعِظَامًا എല്ലു (അസ്ഥി)കളും. أَإِنَّا ഞങ്ങളോ. لَمَبْعُوثُونَ എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു. 48 أَوَ آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളുമോ. الْأَوَّلُونَ ആദ്യത്തെവരായ, പൂർവ്വൻമാരായ. 49 قُلْ പറയുക. إِنَّ الْأَوَّلِينَ നിശ്ചയമായും ആദ്യമുള്ളവർ. وَالْآخِرِينَ പിന്നീട് (ഒടുവിലുള്ളവരും). 50 لَمَجْمُوعُونَ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നവർ തന്നെ. إِلَىٰ مِيقَاتِ നിശ്ചിതസമയത്തേക്ക്. يَوْمٍ مَّعْلُومٍ അറിയപ്പെട്ട ഒരു ദിവസത്തെ, ദിവസമാകുന്ന. 51 ثُمَّ إِنَّكُمْ പിന്നെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ. أَيُّهَا الضَّالُّونَ ഹേ ദുർമ്മാർഗികളേ, വഴിപിഴച്ചവരേ. الْمُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കുന്നവരായ. 52 لَآكِلُونَ തിന്നുന്നവർ തന്നെ. مِن شَجَرٍ ഒരു (തരം) വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന്. مِّن زَقُّومٍ 'സഖ്-ഖുമാകുന്ന'. 53 فَمَالِئُونَ مِنْهَا എന്നിട്ട് അതിനാൽ (അതിൽനിന്ന്) നിറക്കുന്നവരാണ്. الْبُطُونَ വയറുകൾ. 54 فَشَارِبُونَ എന്നിട്ട് കുടിക്കുന്നവരാണ്. عَلَيْهِ അതിനുമേലെ. مِنَ الْحَمِيمِ ഹമീമി(ചുട്ട വെള്ളത്തി)ൽനിന്ന്. 55 فَشَارِبُونَ എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) കുടിക്കുന്നവരാണ്. شُرْبَ الْهِيمِ ദാഹം (രോഗം) പിടിപെട്ട ഒട്ടകത്തിന്റെ കുടി (പോലെ). 56 هَٰذَا نُزُلُهُمْ ഇത് അവരുടെ സൽക്കാരം (ആതിഥ്യം) ആകുന്നു. يَوْمَ الدِّينِ പ്രതിഫലത്തിന്റെ (നടപടി എടുക്കുന്ന) ദിവസം.

'സഖ് ഖൂമി'നെയും 'ഹമീമി'നെയും കുറിച്ച് സൂ: സ്വാഫ് ഫാത്ത്, 62, 68 ലും, ദുഖാൻ, 43-49 ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ഓർമ്മിക്കുക. അടക്കവയ്യാത്ത വിശപ്പുകൊണ്ടു അവർ ഗതിമുട്ടും. അപ്പോൾ 'സഖ്ഖൂമി'ൽ നിന്നും അവർ വയർ നിറക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാകും. അതോടെ അസഹനീയമായ ദാഹവും പിടിപെടുന്നു. ദാഹം നിമിത്തം അത്യാർത്തിയോടെ 'ഹമീം' കുടിക്കേണ്ടതായി നേരിടും. ആ ഭക്ഷണമാകട്ടെ, ആ പാനീയമാകട്ടെ, ഓരോന്നും തന്നെ അങ്ങേ അറ്റം കഠിനമായ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽപെട്ടതാണുതാനും. ഇടതുപക്ഷക്കാരുടെ പ്രധാന കുറ്റം അവർ മരണാനന്തരജീവിതത്തെയും, അതിനെത്തുടർന്നുള്ളസംഭവങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുന്നതാണല്ലോ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ മരണാനന്തരജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യതയും, അതിനുള്ള പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

نَحْنُ خَلَقْنَـٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

57 നാമത്രെ, നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ (ശരിവെച്ചു) സത്യമാക്കുന്നില്ല?!

---

57 نَحْنُ നാം, നാമത്രെ. خَلَقْنَاكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു. فَلَوْلَا അപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് ആയിക്കൂടാ. تُصَدِّقُونَ നിങ്ങൾ സത്യമാക്കും.

നിങ്ങളെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതു നാമായിരിക്കെ, രണ്ടാമതും നിങ്ങളെ നമുക്കു ജീവിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല എന്നു എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസിച്ചുകൂടാ? എന്ന് സാരം.

أَفَرَءَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾

58 എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, (ഗർഭാശയങ്ങളിൽ) നിങ്ങൾ ഇന്ദ്രിയം സ്രവിപ്പിക്കുന്നത്?!-

ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ ٱلْخَـٰلِقُونَ ﴿٥٩﴾

59 നിങ്ങളോ അതിനെ (രൂപം നൽകി) സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നത്, അതല്ല, നാമാണോ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവർ?!

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ ٱلْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ

60 നാംതന്നെ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ മരണത്തെ നിർണ്ണയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നാം മുൻകടക്കപ്പെടുന്ന [ആരെങ്കിലും നമ്മു

بِمَسۡبُوقِينَ ۝٦٠
ടെ മുമ്പിൽ കടന്ന് പരാജയപ്പെട്ടുപോകുന്നവരല്ലതാനും;

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمۡثَٰلَكُمۡ وَنُنشِئَكُمۡ فِي مَا لَا تَعۡلَمُونَ ۝٦١
61 നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരെ നാം പകരം കൊണ്ടു വരുകയും, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാവതല്ലാത്ത വിധത്തിലൂടെ നിങ്ങളെ (വളർത്തി) ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ.

وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ ٱلنَّشۡأَةَ ٱلۡأُولَىٰ فَلَوۡلَا تَذَكَّرُونَ ۝٦٢
62 ഒന്നാമത്തെ (പടച്ച്)ഉണ്ടാക്കലിനെക്കുറിച്ച് തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നില്ല?!

---

58 أَفَرَأَيْتُم എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (ആലോചിക്കുക). مَّا تُمْنُونَ നിങ്ങൾ ഇന്ദ്രിയം സ്രവിപ്പിക്കുന്നത്. 59 أَأَنتُمْ നിങ്ങളോ. تَخْلُقُونَهُ അതിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. أَمْ نَحْنُ അതല്ല നാമോ. الْخَالِقُونَ സൃഷ്ടിക്കുന്നവർ. 60 نَحْنُ قَدَّرْنَا നാം കണക്കാക്കി, നിശ്ചയിച്ചു, നിർണ്ണയം ചെയ്തു. بَيْنَكُمُ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. الْمَوْتَ മരണം. وَمَا نَحْنُ നാം അല്ലതാനും. بِمَسْبُوقِينَ മുൻകടക്കപ്പെട്ടവർ (പരാജയപ്പെടുന്നവർ). 61 عَلَى أَن نُّبَدِّلَ നാം പകരം കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ. أَمْثَالَكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരെ. وَنُنشِئَكُمْ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുക(വളർത്തിയുണ്ടാക്കുക)യും. فِي مَا لاَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാത്തതായ വിധത്തിൽ. 62 وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ, അറിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. النَّشْأَةَ الْأُولَى ഒന്നാമത്തെ ഉണ്ടാക്കൽ (സൃഷ്ടിയെ, നിർമ്മിക്കലിനെ). فَلَوْلاَ എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) എന്തുകൊണ്ട് ഇല്ല, ആയിക്കൂടാ. تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കും, ഓർമ്മിക്കും.

സാരം: ഗർഭാശയങ്ങളിൽ മനുഷ്യബീജമാകുന്ന ശുക്ലം സ്രവിപ്പിക്കുന്നതു മനുഷ്യൻതന്നെ. എന്നാൽ, ആ ഇന്ദ്രിയം ഉണ്ടാക്കുന്നതും, അതിനെ ഒരു മനുഷ്യസൃഷ്ടിയാക്കി രൂപം നൽകുന്നതും അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. മനുഷ്യർക്കു പൊതുവിലും, ഓരോരുത്തനു പ്രേത്യേകവും മരണം നിശ്ചയിച്ചതും, അതു ഇന്നിന്ന സമയത്തും ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലുമായിരിക്കുമെന്നു കണക്കാക്കിയതും അല്ലാഹുതന്നെ. ഇതിലൊന്നും മനുഷ്യനു യാതൊരു പങ്കുമില്ല. നിലവിലുള്ള ആളുകൾക്കു പകരം അവരുടെ സ്ഥാനത്തു അവരെപ്പോലെ മറ്റൊരു കൂട്ടരെ ഈ ലോകത്തു കൊണ്ടുവന്നു താമസിപ്പിക്കുവാനും, മനുഷ്യർക്കു അറിവും പരിചയവുമില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലുമൊരു രൂപത്തിലോ സമ്പ്രദായത്തിലോ മനുഷ്യനു അസ്തിത്വം നല്കുവാനും അല്ലാഹുവിനു കഴിയും. അങ്ങിനെ അവൻ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവനെ കവച്ചുവെച്ച് അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തി അതു മുടക്കുവാൻ യാതൊരു ശക്തിക്കും സാധ്യമല്ലതന്നെ. ഇതെല്ലാം നിഷേധിക്കാനാവാത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ഒന്നാം പ്രാവശ്യം സൃഷ്ടിച്ചു രൂപം നൽകുകയും, അനന്തര നടപടികൾ നടത്തിപ്പോരുകയും ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹുവിനു രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം കൂടി നിങ്ങൾക്ക് നൽകുവാൻ എന്തുകൊണ്ടു കഴിയുകയില്ല?! നിങ്ങൾക്കു ഒന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കിക്കൂടേ?! എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന ഉണർത്തുന്നത്. വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു:-

أَفَرَءَيۡتُم مَّا تَحۡرُثُونَ ۝٦٣
63 എന്നാൽ, നിങ്ങൾ വിളയിടുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ?!-

ءَأَنتُمۡ تَزۡرَعُونَهُۥٓ أَمۡ نَحۡنُ ٱلزَّٰرِعُونَ ۝٦٤
64 നിങ്ങളാണോ അത് (മുളപ്പിച്ചു) വിളയിക്കുന്നത്, അതല്ല, നാമാണോ വിളയിക്കുന്നവർ?!

لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَٰهُ حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾

65 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ നാം (ഉണക്കൽ) തുരുമ്പാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു; അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ (ദുഃഖപ്പെട്ട്) ആശ്ചര്യം പറഞ്ഞേക്കുക യും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾

66 ''നിശ്ചയമായും നാം, (വിള നഷ്ടപ്പെട്ട്) കടബാധിതരാണ്''!-

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾

67 ''എന്നല്ല, നാം (ആഹാരമാർഗ്ഗം) തടയ പ്പെട്ടവരാകുന്നു!!'' എന്ന്.

---

63 أَفَرَأَيْتُم അപ്പോൾ (എന്നാൽ, ഇനി) നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ. مَّا تَحْرُثُونَ നിങ്ങൾ വിളയിടുന്നത്, നിലം ഉഴുതുന്നത്, വിത്തിറക്കുന്നത്. 64 أَأَنتُمْ നിങ്ങളാണോ. تَزْرَعُونَهُ അത് വിളയിക്കുന്നത് (മുളപ്പിക്കുന്ന ത്), ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. أَمْ نَحْنُ അതല്ല നാമാണോ. الزَّارِعُونَ വിളയിപ്പിക്കുന്നവർ. 65 لَوْ نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. لَجَعَلْنَاهُ അതിനെ നാം ആക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. حُطَامًا തുരുമ്പ്, നുറുങ്ങ് (ഉ ണക്കൽ). فَظَلْتُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആയേക്കും. تَفَكَّهُونَ നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യം പറയുക, രസം പറ യുക, ദുഃഖപ്പെടുക. 66 إِنَّا لَمُغْرَمُونَ നിശ്ചയമായും നാം കടം (നഷ്ടം, ഭാരം) ബാധിച്ചവർ തന്നെ. 67 بَلْ نَحْنُ എന്നല്ല, എങ്കിലും നാം. مَحْرُومُونَ തടയപ്പെട്ട (മുടക്കപ്പെട്ട)വരാകുന്നു.

മനുഷ്യൻ നിലം ഉഴുതു വിത്തിറക്കുന്നു. എന്നാൽ, അതു മുളപ്പിക്കലും ഉല്പാദിപ്പിക്കലും അവന്റെ പണിയല്ല. അല്ലാഹുവിന്റേതു മാത്രമാകുന്നു. അതു നശിക്കാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശി ക്കുന്നതെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ എന്തു ചെയ്താലും അതു നശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അപ്പോൾ കയ്യും കെട്ടിനിന്നു: ''അയ്യോ! കഷ്ടം! എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുവല്ലോ! ആഹാരത്തിനു ഗതിയില്ലാതാ യല്ലോ!'' എന്നൊക്കെ കൈമലർത്തുവാനല്ലാതെ മനുഷ്യനു സാധ്യമല്ല. മരണപ്പെട്ടു നിർജ്ജീവ മായവരെ വീണ്ടും ജീവിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല എന്നുള്ളതിന് ഇതും ഒരു തെളിവാണല്ലോ-' ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നവർക്ക്.

لا يقولن احدكم زرعت ولكن ليقل حرثت (''ഞാൻ വിളയിച്ചു-അഥവാ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു-എന്നു നിങ്ങൾ ഒരാളും പറയരുത്. പക്ഷേ, 'ഞാൻ വിളയിട്ടു' എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.) എന്നു നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറഃ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായും, തുടർന്നുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം 63, 64 എന്നീ ആയത്തുകൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ചതായും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (رواه البزار والبيهقى وابن جرير وغيرهم – رح) സംസാരത്തിൽ ഇത്തരം മര്യാദകളും പ്രയോഗ വ്യത്യാസങ്ങളും സൂക്ഷി ക്കുന്നതു സത്യവിശ്വാസികളുടെ കടമയാണെന്നു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 'കാറ്റിനെ ശപിക്കരുത് അത് ആജ്ഞക്കു വിധേയമാണ്' എന്നും, 'ഇന്നിന്ന നക്ഷത്രം-അഥവാ രാശി -നിമിത്തം മഴപെയ്തുവെന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല' എന്നും മറ്റും നബിവചനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടു ള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു. അല്ലാഹു വീണ്ടും തുടർന്നു ചോദിക്കുന്നു:-

أَفَرَءَيْتُمُ ٱلْمَآءَ ٱلَّذِى تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

68 ഇനി, നിങ്ങൾ കുടിക്കാറുള്ള വെള്ളം നി ങ്ങൾ കണ്ടുവോ?! (ചിന്തിച്ചു നോക്കു ക)-

ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ ٱلْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾

69 നിങ്ങളാണോ അത് മേഘത്തിൽനിന്ന് ഇറക്കിയത്, അതല്ല, നാമാണോ ഇറക്കി യവർ?!

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

70 നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനെ നാം കയ്പു(ള്ള ഉപ്പു) ജലമാക്കുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കാത്തതെന്താണ്?!

أَفَرَءَيْتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ ﴿٧١﴾

71 ഇനി, നിങ്ങൾ (ഉരസി) കത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന തീ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ?!

ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنشِـُٔونَ ﴿٧٢﴾

72 നിങ്ങളാണോ അതിൻെറ മരം (പടച്ച്) ഉണ്ടാക്കിയത്, അതല്ല, നാമാണോ ഉണ്ടാക്കിയവർ?!

نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا لِّلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾

73 അതിനെ നാം, ഒരു സ്മരണയും (വിജന പ്രദേശ) സഞ്ചാരികൾക്ക് ഒരു ഉപകരണവും ആക്കിയിരുന്നു.

فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

74 ആകയാൽ, നിൻെറ മഹാനായ രക്ഷിതാവിൻെറ നാമത്തിൽ നീ 'തസ്ബീഹു' [പ്രകീർത്തനം] ചെയ്തുകൊള്ളുക!

---

68 أَفَرَأَيْتُمُ ഇനി നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ. الْمَاءَ വെള്ളം. الَّذِي تَشْرَبُونَ നിങ്ങൾ കുടിക്കുന്ന. 69 أَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ നിങ്ങളോ അത് ഇറക്കിയത്. مِنَ الْمُزْنِ മേഘത്തിൽനിന്ന്. أَمْ نَحْنُ അതല്ല നാമോ. الْمُنزِلُونَ ഇറക്കുന്നവർ. 70 لَوْ نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. جَعَلْنَاهُ നാമതിനെ ആക്കും. أُجَاجًا ഉപ്പായത്, കയ്പുജലം. فَلَوْلَا എന്നിരിക്കെ എന്തുകൊണ്ടായിക്കൂടാ. تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കും. 71 أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ ഇനി നിങ്ങൾ തീ കണ്ടുവോ. الَّتِي تُورُونَ നിങ്ങൾ കത്തിച്ചു (ഉരസി) ഉണ്ടാക്കുന്ന. 72 أَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ നിങ്ങളോ ഉണ്ടാക്കിയത്. شَجَرَتَهَا അതിൻെറ മരം. أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ അതോ നാമോ ഉണ്ടാക്കിയവർ. 73 نَحْنُ جَعَلْنَاهَا അതിനെ നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. تَذْكِرَةً ഒരു സ്മരണ, ചിന്താവിഷയം, ഉപദേശം. وَمَتَاعًا ഒരു ഉപകരണവും, വിഭവവും. لِّلْمُقْوِينَ (വിജനപ്രദേശത്തിൽ-കാട്ടിൽ-കൂടി) സഞ്ചരിക്കുന്നവർക്ക്. 74 فَسَبِّحْ ആകയാൽ തസ്ബീഹ് ചെയ്യുക. بِاسْمِ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ നാമത്തിൽ. الْعَظِيمِ മഹാനായ.

മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു വിഭവമാണു വെള്ളം. അതിനെ ആകാശത്തുനിന്നു ഇറക്കിയതിലും, മറ്റൊരു അത്യാവശ്യ വസ്തുവായ തീയിനെ ചില മരങ്ങളിൽനിന്നു ഉൽപാദിപ്പിച്ചതിലും, മനുഷ്യന് യാതൊരു പങ്കും ഇല്ലല്ലോ. ഇവയിൽ അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനും, അവയിൽ നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുവാനും ഈ വചനങ്ങൾ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്കു ഇതിലുംതന്നെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. തീയുണ്ടാക്കുവാൻ തീപ്പെട്ടി മുതലായ പരിഷ്കൃത മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് ചില പ്രത്യേക മരത്തുണ്ടുകളെയായിരുന്നു മനുഷ്യൻ ആശ്രയിച്ചിരുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: യാസീൻ 80-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ പരിഷ്കൃതയുഗത്തിലും തന്നെ, തീ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ മരത്തിൻെറ ആവശ്യകത ഇല്ലാതില്ല. വിജന പ്രദേശങ്ങളിലും, കാടുകളിൽകൂടിയും യാത്രചെയ്യുന്നവർക്ക് ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാനും, തീകായുവാനും തീകൂട്ടേണമെങ്കിൽ തീമരത്തിൻെറ സഹായം അനിവാര്യമായിവരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനെ ഒരു സ്മരണയാക്കി എന്നു പൊതുവിൽ പറഞ്ഞശേഷം സഞ്ചാരികളായ ആളുകൾക്ക് ഒരു ഉപകരണവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞത്. തീകൂട്ടുവാൻ ഇന്നു നിലവിലുള്ള പുതിയ ഉപകരണങ്ങളൊന്നും

ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്തു തീയുണ്ടാക്കുവാൻ അത്തരം മരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലുള്ള അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഓർത്തുനോക്കുക! തീയിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, അതൊരു സ്മരണ-അഥവാ ചിന്താവിഷയം-ആണെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. സാധാരണ തീയിനെക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി ഉഷ്ണമേറിയ നരകത്തിലെ തീയിനെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കുവാനുള്ള ഒരു സൂചന ആ വാക്കിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി ചില മഹാൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

57-62 വചനങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻെറ ജനനമരണങ്ങളെയും, 63-67ൽ അവരുടെ വിശപ്പിനുള്ള ഭക്ഷണത്തെയും, 68-70ൽ അവരുടെ ദാഹത്തിനുള്ള വെള്ളത്തെയും, 71-73ൽ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ തീയിനെയും സംബന്ധിച്ചു പലതും അനുസ്മരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു അതെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുത്ത് അനുഗ്രഹിക്കുന്ന മഹാരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനു സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തി അവൻെറ നാമത്തെ വാഴ്ത്തേണ്ടതുണ്ടെന്ന കൽപന-അഥവാ സ്വാഭാവികമായും മനുഷ്യൻെറമേലുള്ള ആ കടമ-എത്ര മഹത്തരം?! പ്രാഥമിക ബുദ്ധി കൊണ്ടു മാത്രം ആലോചിച്ചു കാണാവുന്ന ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നിരത്തിക്കാട്ടിയശേഷം അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

വിഭാഗം-3

۞ فَلَآ أُقۡسِمُ بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ ﴿٧٥﴾

75 എന്നാൽ, നക്ഷത്രങ്ങൾ വീഴുന്ന (അഥവാ പതിക്കുന്ന) സ്ഥാനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു;

وَإِنَّهُۥ لَقَسَمٞ لَّوۡ تَعۡلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

76 -നിശ്ചയമായും, അതാകട്ടെ-നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ-വമ്പിച്ച ഒരു സത്യം തന്നെ!-

---

75 فَلَا أُقْسِمُ എന്നാൽ ഞാൻ സത്യ ചെയ്തുപറയുന്നു, ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നില്ല. بِمَوَاقِعِ വീഴുന്ന (പതിക്കുന്ന, അസ്തമിക്കുന്ന) സ്ഥാനങ്ങളെകൊണ്ട്. النُّجُومِ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ. 76 وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ അതാകട്ടെ ഒരു സത്യം (ശപഥം)തന്നെ. لَوْ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കിറയാമായിരുന്നെങ്കിൽ. عَظِيمٌ വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

ഈ വചനങ്ങളിലെ ചില പദങ്ങളെപ്പറ്റി അൽപം വിശദീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, فلا اقسم (ഫ-ലാ-ഉഖ്സിമു) എന്ന വാക്യത്തിനാണ് 'എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു' എന്നു അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. ഒരു വാക്യത്തെ അതിൻെറ മുമ്പുള്ള മറ്റൊരു വാക്യത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന അവ്യയമാണ് 'ഫ. '(ف) 'എന്നാൽ, ആകയാൽ, അതിനാൽ, അപ്പോൾ, ഇനി, എന്നിട്ട്' എന്നിങ്ങിനെ സന്ദർഭോചിതം മലയാളത്തിൽ അർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊണ്ടു ആ ബന്ധത്തിൻെറ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്താം. اقسم (ഉഖ്സിമു) എന്ന ക്രിയക്കു 'ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു'-അഥവാ-'ശപഥം ചെയ്തു പറയുന്നു'വെന്നർത്ഥം. അപ്പോൾ ഈ രണ്ടു പദങ്ങൾക്കിടയിലായി ഒരു 'ലാ' (لا) ഇവിടെ അവശേഷിക്കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് അൽപം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുള്ളത്. 'ഇല്ല, അല്ല' എന്നീ നിഷേധാർത്ഥത്തിലും, 'അരുത്, വേണ്ടാ' എന്നീ നിരോധാർത്ഥത്തിലും 'ലാ' ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെയാകട്ടെ, ഇതുപോലുള്ള മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലാകട്ടെ, 'ലാ-ഉഖ്സിമു' എന്നു പറയുന്നത് പിന്നീടു പറയുവാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ സത്യം മുഖേന ബലപ്പെടുത്തിക്കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നതിൽ ആർക്കും സംശയമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഇവിടെ ഒരു 'ലാ' കൊണ്ടു വന്നതിൻെറ ആവശ്യം-അല്ലെങ്കിൽ ന്യായം-എന്താണ്? ഇതാണ് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ മൂന്നുനാലു അഭിപ്രായങ്ങളാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തമായുള്ളത്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, താഴെ സൂറത്തുകളിൽ വീണ്ടും ഈ പ്രയോഗം കാണാവുന്നതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി സാമാന്യം അറിയുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

(1) വ്യാകരണദൃഷ്ട്യാ സത്യത്തിൻെറ വാചകത്തിൽ 'ലാ' എന്ന അവ്യയത്തിനു പ്രത്യേകം സ്ഥാനമൊന്നുമില്ല. അത്കൊണ്ടു വ്യാകരണനിയമപ്രകാരം അതു അധികപ്പറ്റായികൊണ്ടു വരപ്പെട്ടത് (مزيدة) ആകുന്നു. പക്ഷേ, സത്യത്തെ ഊന്നി ബലപ്പെടുത്തുവാൻ (تأكيد القسم നു) വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യപ്രയോഗമാണത്. അപ്പോൾ ലാ-ഉഖ്സിമു എന്നതിനു 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു' എന്നർത്ഥം കൽപിക്കാം. വ്യാകരണ ശാസ്ത്ര പ്രകാരം അധികപ്പറ്റായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന പല പദങ്ങളും സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിലും അലങ്കാര ശാസ്ത്രത്തിലും ഇതുപോലെ ചില അർത്ഥസൂചനകൾക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുവരുന്നതു സാധാരണമാണ്. ഖുർആനിൽ ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. അടുത്ത സൂറത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ തന്നെയും ഇതുപോലെ ഒരു 'ലാ' കാണാവുന്നതാണ്. ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാത്ത ചിലർ, ഏതെങ്കിലും പദത്തെപ്പറ്റി مزيدة (അധികപ്പറ്റായി വന്നത്) എന്നു വല്ലവരും പറഞ്ഞു കാണുമ്പോൾ അതൊരു വിഡ്ഢിത്തമോ അബദ്ധമോ ആയി ഗണിച്ചേക്കും. വല്ല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥത്തിലും എവിടെയെങ്കിലും അങ്ങിനെ എഴുതിക്കാണുമ്പോൾ, ഖുർആനിലെ ചില പദങ്ങൾ അർത്ഥമില്ലാത്ത അനാവശ്യപദമാണെന്നു ആ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചതായി മറ്റു ചിലർ പരിഹാസപൂർവ്വം കുറ്റപ്പെടുത്താറുമുണ്ട്. ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ ഈ തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ആ മഹാൻമാരെ തരംതാഴ്ത്തിക്കാട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്തേക്കും.

(2)'ഫ-ലാ' എന്നതും 'ഉഖ്സിമു' എന്നതും വെവ്വേറെ വാക്യങ്ങളാകുന്നു. അപ്പോൾ, അതിന് ഇങ്ങിനെ അർത്ഥം കൽപിക്കാം: 'എന്നാൽ അല്ല; ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു.' അതായതു, കാര്യം നിങ്ങൾ ധരിച്ചതുപോലെയല്ല; കാര്യം ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണെന്നു ഞാൻ ഇതാ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു എന്നു സാരം. (3) സാധാരണ വായനയിൽ 'ലാ-ഉഖ്സിമു' എന്നു നീട്ടി (مد കൊടുത്ത്) വായിക്കലാണ് പതിവുള്ളതെങ്കിലും അതിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപം 'ല-ഉഖ്സിമു' എന്ന (مد കൂടാതെ) ആകുന്നു. ഖുർആനിൽ അങ്ങിനെ (مد കൂടാതെ) ത്തന്നെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് ആ വാക്യത്തിനു 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു' എന്നു അർത്ഥമാകുന്നു. (4) 'ഫലാഉഖ്സിമു' എന്ന വാക്യത്തിനു അതിൻെറ പ്രത്യക്ഷരൂപമനുസരിച്ചുള്ള അർത്ഥം ('എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നില്ല' എന്നു) തന്നെയാണുള്ളത്. അതയാതു, തുടർന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്ന കാര്യം സത്യം ചെയ്തുപറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തവണ്ണം അത് അത്രയും സ്പഷ്ടമായതാണ് എന്നു താൽപര്യം.

മേൽകാണിച്ച ഏതു അഭിപ്രായം നാം ശരിവെച്ചാലും ശരി, വാക്കർത്ഥം എങ്ങിനെ കൊടുത്താലും ശരി, ആ വാക്യത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, തുടർന്നു പറയുന്ന കാര്യത്തെ സത്യവാക്യം മുഖേന ബലപ്പെടുത്തി സ്ഥാപിക്കലാണ് എന്നു തീർച്ചയാകുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇവിടെയാണെങ്കിൽ, തൊട്ട വചനത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹു وانه لقسم الخ (നിശ്ചയമായും ഇതൊരു സത്യമാണ്.) എന്നു പറഞ്ഞു ഈ വാസ്തവം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. മനുഷ്യ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു മറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതതു നക്ഷത്രങ്ങൾ അസ്തമിച്ചു പോകുന്ന സ്ഥാനങ്ങളാണ് مواقع النجوم (നക്ഷത്രങ്ങൾ വീഴുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. അതല്ല, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സഞ്ചാരപഥങ്ങളും ചലനമണ്ഡലങ്ങളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഖുർആൻ അവതരിച്ച ഗഡുക്കളും സന്ദർഭങ്ങളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു വേറെയും ഒരഭിപ്രായം കാണാം. ഖുർആൻ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഗഡുക്കളിലുമായിട്ടാണല്ലോ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത്. نجوم (നുജൂമു) എന്ന പദത്തിനു ഗഡുക്കൾ എന്നും അർത്ഥമുണ്ടുതാനും. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതിൻെറ പേരിലും അവനു സത്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, അവൻ സത്യത്തിന് ഉപയോഗിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഓരോന്നും എടുത്തുനോക്കിയാൽ അവയിൽ ചിന്താർഹങ്ങളായ പല രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാകുന്നു.

കോടാനുകോടി നക്ഷത്രഗോളങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചതാകട്ടെ, ഇരുപത്തിമൂന്നു കൊല്ലക്കാലംകൊണ്ടു പൂർത്തിയായ ഖുർആൻെറ അവതരണഗഡുക്കളെ സംബന്ധിച്ചതാകട്ടെ-ഏതായാലും ശരി-ഈ സത്യവാചകത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള സൂചനാരഹസ്യങ്ങൾ വമ്പിച്ചതു തന്നെ. ഒന്നാമത്തേതു മഹത്തായ പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ, മറ്റേതു വൈജ്ഞാനികമായ ഒരു മഹാദൃഷ്ടാന്തത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അതെ, അതൊരു വമ്പിച്ച സത്യം തന്നെയാണ്-നിങ്ങൾക്കു അറിയാമെങ്കിൽ (وانه لقسم لو تعلمون عظيم) ഈ മഹത്തായ സത്യവാചകം മുഖേന അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു സ്ഥാപിക്കുന്ന വിഷയമോ? ഖുർആൻെറ മഹത്വവും, അതിൻെറ ഉന്നത നിലപാടും! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

إِنَّهُۥ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾

77 നിശ്ചയമായും, ഇത് ആദരണീയമായ ഒരു ഖുർആൻ തന്നെ;-

فِى كِتَـٰبٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾

78 ഭദ്രമായി സൂക്ഷി (ച്ചു വെ) ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് (അത്);-

لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾

79 പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അതിനെ സ്പർശിക്കുകയില്ല!-

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٨٠﴾

80 ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് അവതരിച്ചതാകുന്നു (അത്).

---

77 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَقُرْآنٌ ഒരു ഖുർആൻതന്നെ. كَرِيمٌ ആദരണീയ(മാന്യ)മായ. 78 فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലാണ്, രേഖയിൽ. مَّكْنُونٍ ഭദ്രമാക്കപ്പെട്ട, സൂക്ഷിച്ചുവെക്കപ്പെട്ട. 79 لاَّ يَمَسُّهُ അതിനെ സ്പർശിക്കുക (തൊടുക)യില്ല. إِلاَّ الْمُطَهَّرُونَ പരിശുദ്ധർ (ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവർ) അല്ലാതെ. 80 تَنزِيلٌ അവതരണം, അവതരിച്ചത് ആകുന്നു. مِّن رَّبِّ രക്ഷിതാവിൽനിന്ന്. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ.

തത്വം, ആശയം, ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യം, ഘടന, ശൈലി എന്നിങ്ങനെ ഏതു വശത്തൂടെ നോക്കിയാലും വളരെ ആദരണീയവും മാന്യവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ വളരെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ-അതെ, സുരക്ഷിത ഫലമാകുന്ന 'ലൗഹുൽ-മഹ്ഫൂളി'ൽ-അല്ലാഹു അതിനെ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു: بل هو قرآن مجيد فى لوۡ محفوظ – البروج (എങ്കിലും അതു മഹത്വമേറിയ ഒരു ഖുർആനാകുന്നു. 'ലൗഹുൽ-മഹ്ഫൂളി'ലാണുള്ളത്.) അല്ലാഹുവിൻെറ അനുവാദപ്രകാരം അവൻെറ പരിശുദ്ധരായ മലക്കുകൾക്കല്ലാതെ അതിനെ സ്പർശിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. പിശാചുക്കൾക്കോ, പൈശാചിക ശക്തികൾക്കോ അവിടെ പ്രവേശനമില്ല. وما تنزلت به الشيطين وما ينبغى لهم وما يستطيعون – الشعراء (അതുമായി പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല. അവർക്കതു യോജിക്കുകയുമില്ല. അവർക്കു സാധ്യവുമല്ല. 26: 210, 211) പരിശുദ്ധനായ മലക്കു മുഖാന്തരം ലോകർക്കുവേണ്ടി അവരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുതന്നെ അതു നബി (ﷺ) ക്കു അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. قل نزله روح القدس من ربك – النحل : ١٠٢ (പറയുക: അതിനെ നിൻെറ റബ്ബിങ്കൽനിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു.) അതെ, تنزيل من رب العالمين (ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നു അവതരിപ്പിച്ചതാണ്.)

كتاب مكنون (ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം) എന്നു പറഞ്ഞതു 'ലൗഹുൽ-മഹ്ഫൂളി' നെപ്പറ്റിയാണെന്നും, المطهرون (പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു മലക്കുകളെപ്പറ്റി-അല്ലെങ്കിൻെറ മലക്കുകളെയും പ്രവാചകനെയുംകൂടി-യാണെന്നും മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു മനസ്സിലായല്ലോ. ഖത്താദഃ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു ജരീർ (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'അതായത്, പരിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അല്ലാഹുവിങ്കൽവെച്ചു അതിനെ സ്പർശിക്കുകയില്ല.

എന്നാൽ ഇഹലോകത്തിൽവെച്ചാകട്ടെ, അശുദ്ധനായ 'മജൂസി' യും (അഗ്നിയാരാധകനും), മലിനനായ കപടവിശ്വാസിയും അതിനെ സ്പർശിച്ചേക്കുന്നതാണ്.'
لا يمسه عند الله المطهرون فاما فى الدنيا فانه يمسه المجوس النجس والمنافق الرجس
പ്രധാനപ്പെട്ട ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം പൊതുവിൽ ഈ വചനങ്ങൾക്കു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനം ഇതുതന്നെ.

എന്നാൽ, لا يمسه الا المطهرون (പരിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അതിനെ സ്പർശിക്കുകയില്ല.) എന്ന വാക്യംകൊണ്ടു ഉദ്ദേശ്യം, ശുദ്ധിയുള്ളവരല്ലാതെ ഖുർആനെ സ്പർശിക്കുകയില്ല-അഥവാ ചെറിയ അശുദ്ധി (الحدث) യോ വലിയ അശുദ്ധി (الجنابة) യോ ഉള്ളവർക്ക് മുസ്ഹഫു തൊടുവാൻ പാടില്ല- എന്നാണെന്നു ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. പലകാരണങ്ങളാലും ഇതു ന്യായീകിരക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. (1) كتاب مكنون (ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം) എന്നു പറഞ്ഞതു 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂള്വ്'ണെന്നത്രെ ഖുർആൻകൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നത്. ബഹുഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരും അങ്ങിനെയാണു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളളതും. അപ്പോൾ 'അതിനെ സ്പർശിക്കുകയില്ല ' എന്ന വാക്യത്തിലെ സർവ്വനാമംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'ലൗഹുൽ -മഹ്ഫൂള്വ്'യിരിക്കണമല്ലോ. അപ്പോൾ അതിനെ സ്പർശിക്കുന്നതു സാധാരണ മനുഷ്യരാവാൻ തരമില്ല, മലക്കുകളായിരിക്കണം. (2) لا يمس (സ്പർശിക്കുകയില്ല) എന്ന ക്രിയ വർത്തമാനകാലക്രിയയാണ്. നിർരോധക്രിയയല്ല. 'സ്പർശിക്കരുത്' എന്ന നിരോധാർത്ഥം കൽപിക്കണമെങ്കിൽ അതിനു പ്രത്യേകം തെളിവു വേണം. (3) വലിയ അശുദ്ധിയിൽനിന്നു കുളിമുഖേനയും, ചെറിയ അശുദ്ധിയിൽ നിന്നു 'വുളൂ' മുഖേനയും ശുദ്ധിയായ ആളുകൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത് طاهر ,متطهر (ശുദ്ധൻ, ശുദ്ധി ചെയ്തവൻ) എന്നീ വാക്കുകളാണ്. مطهر (മുത്വഹ്-ഹർ) എന്ന വാക്ക് ആ അർത്ഥത്തിനു സാധാരണനിലക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറില്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ, വുളൂമുഖേന ശുദ്ധിയായവനല്ലാതെ ഖുർആനെ സ്പർശിക്കുവാൻ പാടുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നതിനെക്കുറിച്ചല്ല ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ്, വുളു ഇല്ലാത്തവർക്കു ഖുർആൻ തൊടുവാൻ പാടില്ലെന്ന അഭിപ്രായക്കാരായ മുഫസ്സിറുകളിൽ പലരും ഈ വചനത്തിനു മുകളിൽ കണ്ട അതേ വ്യാഖ്യാനംതന്നെ നൽകുന്നതും, ഈ വചനം തങ്ങൾക്കു തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കാത്തതും. 'ശുദ്ധിയുള്ളവനല്ലാതെ ഖുൻആൻ തൊടരുത്.' എന്നൊരു ഹദീസു വന്നിട്ടുള്ളതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ, അതിൻെറ നിവേദന മാർഗ്ഗത്തിൽ ചില ന്യൂനതകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഈ വഷയത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം നേരിട്ടത്. അതുകൊണ്ട് വുളു കൂടാതെ ഖുർആൻ തൊടുവാൻ പാടില്ലെന്നു തീർത്തു പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. എങ്കിലും, കഴിവതും വുളു ചെയ്തു ശുദ്ധിയോടുകൂടിമാത്രം ഖുർആനെ സ്പർശിക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ലതാനും.

അമുസ്ലിംകളുടെ കയ്യിൽ ഖുർആൻ കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിലും ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്. ഖുർആൻെറ നേർക്കു അവഹേളനമോ, പരിഹാസമോ, കയ്യേറ്റമോ അതുമൂലം ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു കാണുമ്പോൾ തീർച്ചയായും അതവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല. 'ശത്രുക്കളുടെ കയ്യേറ്റത്തെ ഭയപ്പെടുമ്പോൾ ഖുർആനുമായി ശത്രുനാട്ടിലേക്ക് അതുമായി പോകരുത്' എന്നു ഇമാം മുസ്ലിം(ﷺ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു നബിവചനം ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു. പക്ഷേ, പഠിക്കുക, മനസ്സിലാക്കുക മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അമുസ്ലിംകൾക്കു ഖുർആൻ കൊടുക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു പല മഹാൻമാരും-ഹദീസുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ തന്നെ-വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. ഇനി വ്യാഖ്യാനം മുതലായ മറ്റു വിഷയങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഖുർആനും കൂടി ഉൾപ്പെടുന്നതോ, ഖുർആൻെറ ചില ഭാഗം മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോ ആയ ഗ്രന്ഥമാകുമ്പോൾ ഈ ഇളവു കുറേകൂടി വിശാലവുമായിരിക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഖുർആൻെറ

നേരെ അവഹേളനത്തെ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുകയും, എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആവശ്യമായ അളവിൽ ഖുർആൻ അമുസ്ലിംകളുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, അതു ആവശ്യം കൂടിയാകുന്നു. ഇമാം അസ്-ഖലാനീ (رحمه الله) ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്, (راجع فتح البارى ج ١ ص ٣٢٤ ج٢ ص ٨١ وص ١٠١) ഇവിടെ കൂടുതൽ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. 'ഫിഖ്ഹു' ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് അതിനുള്ള സ്ഥാനം. ഈ വിഷയകമായി മുഖവുരയിലും ചിലതെല്ലാം നാം മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആദരണീയവും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടതും, പരിശുദ്ധൻമാരല്ലാതെ സ്പർശിക്കാത്തതും, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുമായ ഒരു പരിപാവന ഗ്രന്ഥമാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ എന്നു മഹത്തായ ഒരു സത്യവാചകം മുഖേന അല്ലാഷു ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ആ ഗ്രന്ഥത്തെ ബാഹ്യമായും, ആന്തരീകമായും നാം ബഹുമാനിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതിൻെറ ആശയങ്ങളും, തത്വങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും, വിധിവിലക്കുകളും ഗ്രഹിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക, അവ സ്വീകരിക്കുക, അനുഷ്ഠിക്കുക, അതിലെ ലക്ഷ്യങ്ങളെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും പറ്റി ചിന്തിക്കുക, അതിൻെറ ദൗത്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുക മുതലായതാണ് നാം അതിനോടു നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന പ്രധാന കടമകൾ. അതുപോലെത്തന്നെ, ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യത്തോടെ എപ്പോഴും അതു വായിക്കുക, ശുദ്ധിയോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടി സ്പർശിക്കുക, വൃത്തികേടുള്ളതും നിന്ദ്യവുമായ സ്ഥാനങ്ങളിൽപെടാത അതിനെ സൂക്ഷിക്കുക അതിലെ വചനങ്ങളെക്കുറിച്ചു തർക്കങ്ങൾക്കും വാഗ്വാദങ്ങൾക്കും ഇടവരുത്താതിരിക്കുക, മനപ്പാഠമാക്കുക, മനപ്പാഠമായതിനെ മറക്കാതിരിക്കുക, വായനാവേളയിൽ അതിൻെറ നിയമങ്ങളും മര്യാദകളും ഗൗനിച്ചുകൊണ്ടും നല്ല ശബ്ദത്തോടുകൂടിയും ഭക്തിപുരസ്സരം വായിക്കുക, സുജൂദിൻെറ സ്ഥാനങ്ങളിൽ സുജൂദുചെയ്യുക, അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതിനായി ദുആചെയ്യുക, ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു രക്ഷക്കപേക്ഷിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ഖുർആൻെറ നേരെ നാം ആവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന മര്യാദകളാകുന്നു. ഇവയിൽ മിക്കതിനെക്കുറിച്ചും നബിവചനങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണുതാനും. പക്ഷേ, വ്യസനമെന്നു പറയട്ടെ, ഇന്നത്തെ മുസ്ലിംകളിൽ അധികമാളുകളും ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകളയുകയും, ചിലർ കേവലം ഒരു സാധാരണ പുസ്തകം മാത്രമെന്നോണം അതിനോടു പെരുമാറിവരുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഖുർആനിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൻെറ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കും അതിനോടുള്ള ബഹുമാനം. ആ ബഹുമാനമനുസരിച്ചായിരിക്കും അതോടുള്ള പെരുമാറ്റവും. വിശ്വാസമാകട്ടെ-വായിലല്ല- ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, പ്രവർത്തനത്തിൽകൂടി പ്രകടമാകുന്നതുമാണ്. والله الموفق والمعين ഖുർആൻെറ മഹത്വങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയശേഷം അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ﴿٨١﴾

81 എന്നിരിക്കെ, ഈ വർത്തമാനത്തെക്കുറിച്ചാണോ നിങ്ങൾ മിനുക്കി (മൃദുവാക്കി) ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു?!

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿٨٢﴾

82 നിങ്ങളുടെ ആഹാരം [ആഹാരത്തിനുള്ള നന്ദി] നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുക എന്നുള്ളതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ?!

---

81 أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ എന്നിരിക്കെ ഈ വർത്തമാനം(വൃത്താന്തം) കൊണ്ടാണോ. أَنتُم നിങ്ങൾ. مُّدْهِنُونَ മിനുക്കുന്ന (മൃദുവാക്കുന്ന-മയപ്പെടുത്തുന്ന-നിസ്സാരമാക്കുന്ന)വരാകുന്നു. 82 وَتَجْعَلُونَ നിങ്ങൾ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. رِزْقَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആഹാരം, ഉപജീവനം. أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നുവെന്നുള്ളത്.

ഇത്രയും ആദരണീയവും ഗൗരവമേറിയതുമായ ഒരു വർത്തമാനമത്രെ ഖുർആൻ. എന്നിട്ടും നിങ്ങളതിനെ കാര്യമായി വിലയിരുത്താതെ അതിനോടു കേവലം ഒരു മിനുക്കു നയം

സ്വീകരിച്ച്-അഥവാ നിസ്സാരമാക്കി അവഗണിച്ചു-കൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ! നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം തരുന്നതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിച്ച് അവനോട് നന്ദി കാണിക്കുന്നതിനുപകരം അതിനെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുകയും നന്ദികേട് കാണിക്കുകയുമാണോ ചെയ്യുന്നത്?! എന്നു സാരം.

فَلَوۡلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلۡحُلۡقُومَ ﴿٨٣﴾

83 എന്നാൽ, അത് [ജീവൻ] തൊണ്ടക്കുഴിയിലെത്തുമ്പോൾ, എന്തുകൊണ്ടായിക്കൂടാ.-

وَأَنتُمۡ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿٨٤﴾

84 നിങ്ങൾ ആ സമയത്ത് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും;

وَنَحۡنُ أَقۡرَبُ إِلَيۡهِ مِنكُمۡ وَلَٰكِن لَّا تُبۡصِرُونَ ﴿٨٥﴾

85 നാമാകട്ടെ, അവനോട് നിങ്ങളെക്കാളും സമീപസ്ഥനുമായിരിക്കും. എങ്കിലും, നിങ്ങൾ കാണുകയില്ല;-

فَلَوۡلَآ إِن كُنتُمۡ غَيۡرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

86 (അതെ) അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രതിഫല നടപടിക്കു വിധേയരല്ലാത്തവരാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടായിക്കൂടാ,-

تَرۡجِعُونَهَآ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ﴿٨٧﴾

87 നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ (എന്തുകൊണ്ട്) അതിനെ മടക്കിയെടുക്കുക (ആയിക്കൂടാ)?!

---

83 فَلَوْلاَ എന്നാൽ ആയിക്കൂടേ, എന്തുകൊണ്ട് ഇല്ല. إِذَا بَلَغَتِ അത് (ജീവൻ) എത്തിയാൽ. الْحُلْقُومَ തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ. 84 وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളാകട്ടെ. حِينَئِذٍ അന്നേരം, ആ സമയം. تَنظُرُونَ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. 85 وَنَحْنُ നാമോ, നാമാകട്ടെ. أَقْرَبُ إِلَيْهِ അവനോട് ഏറ്റം സമീപസ്ഥനാണ്. مِنكُمْ നിങ്ങളെക്കാൾ. وَلَكِن എങ്കിലും, പക്ഷേ. لاَّ تُبْصِرُونَ നിങ്ങൾ കാണുകയില്ല. 86 فَلَوْلاَ അപ്പോൾ ആയിക്കൂടേ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. غَيْرَ مَدِينِينَ പ്രതിഫല നടപടി എടുക്കപ്പെടുന്നവരല്ലാത്തവർ, നിയമവിധേയരല്ലാത്തവർ. 87 تَرْجِعُونَهَا നിങ്ങൾ അതിനെ മടക്കിയെടുക്കുക (ആയിക്കൂടേ). إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ.

മരണാനന്തരജീവിതത്തെയും, അനന്തരനടപടികളെയും നിഷേധിക്കുകയും, പരിഹസിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നവരാണല്ലോ നിങ്ങൾ. നിങ്ങളുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ മരണാസന്ന വേളയിൽ എന്തുകൊണ്ടു മരണപ്പെടുന്നവൻെറ ജീവനെ നിങ്ങൾ മടക്കിയെടുക്കുന്നില്ല?! നിങ്ങൾ അവൻെറ അടുത്തിരുന്നു അവൻെറ സ്ഥിതിഗതി ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ അവനുമായി ഏറ്റവും അടുത്തവൻ അല്ലാഹുവായിരിക്കും. പക്ഷേ, നിങ്ങൾക്കതു കണ്ടറിയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നുമാത്രം. മരണപ്പെടുന്നവർ നിങ്ങൾ പറയും പോലെ നടപടികൾക്കു വിധേയരല്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കവരെ മരണത്തിൽനിന്നു എന്തുകൊണ്ടു രക്ഷിച്ചുകൂടാ?! ഇല്ല. നിങ്ങൾക്കതിനു സാധ്യമല്ല. അവരുടെ അവധിവരുമ്പോൾ അവരെ അല്ലാഹു മരണപ്പെടുത്തുന്നു. മരണശേഷം അവൻെറ നടപടികൾക്കു അവർ വിധേയരാവുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ ആശയം. മനുഷ്യൻ മരണപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ-മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ-അവൻ താഴെ പറയുന്നമൂന്നിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവനായിരിക്കും:-

فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾

88 അപ്പോൾ, അവൻ [മരണപ്പെടുന്നവൻ] സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരിൽ പെട്ടവനാണെ

ങ്കിൽ,-

89 അപ്പോൾ (അവന്) ആശ്വാസവും, സന്തുഷ്ടമായ ആഹാരവും, സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗവും (ആയിരിക്കും)!

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾

---

88 فَأَمَّا അപ്പോൾ, എന്നാൽ,. إِن كَانَ അവനാണെങ്കിൽ. مِنَ الْمُقَرَّبِينَ സാമീപ്യം നൽകപ്പെട്ടവരിൽപെട്ട(വൻ). 89 فَرَوْحٌ എന്നാൽ ആശ്വാസം, വിശ്രമം, സുഖം. وَرَيْحَانٌ സന്തുഷ്ട (ആനന്ദകര) മായ ആഹാരവും. وَجَنَّةُ نَعِيمٍ സുഖസൗഖ്യത്തിൻെറ (അനുഗ്രഹത്തിൻെറ) സ്വർഗ്ഗവും.

മുൻ ആയത്തുകളിൽ വിവരിച്ച السابقون (മുൻകടന്നവർ) എന്ന അത്യുൽകൃഷ്ടവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു 11-ാം വചനത്തിൽ اولئك المقربون (അക്കൂട്ടർ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരാണ്:) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതേ വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെയും المقربون (സാമീപ്യം-അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രത്യേക സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവർ) എന്നു പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

90 എന്നാൽ, അവൻ വലതുപക്ഷക്കാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിലോ,-

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

91 അപ്പോൾ, വലതുപക്ഷക്കാരെപ്പറ്റി നിനക്കു സമാധാനം (തന്നെ)!

فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ ﴿٩١﴾

---

90 وَأَمَّا إِن كَانَ ഇനി അവനാണെങ്കിലോ. مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ വലതുഭാഗക്കാരിൽപെട്ട(വൻ). 91 فَسَلَامٌ എന്നാൽ സാമാധാനം, ശാന്തി, സലാം. لَّكَ നിനക്ക്, നിനക്കുണ്ട്. مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ വലതുപക്ഷക്കാരെപ്പറ്റി, വലതു ഭാഗക്കാരിൽ പെട്ടവനാണ് (നീ).

അവരെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്നു വളരെ നല്ല പ്രതിഫലമായിരിക്കും ലഭിക്കുകയെന്നു നിനക്കു സമാധാനിക്കാം എന്നുസാരം. 'നിനക്ക് لك എന്ന അഭിമുഖീകരണം നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ഓരോ മനുഷ്യനെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആവാം. ഒലതുപക്ഷക്കാരനായി മരണമടയുന്നവനെത്തന്നെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞതും ആകാവുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഈ വചനത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: നിനക്കു (മലക്കുകളിൽ നിന്നും മറ്റും) സലാം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയും വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. والله اعلم

92 ഇനി, അവൻ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായ വ്യാജവാദികളിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിലോ,-

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٩٢﴾

93 എന്നാൽ, ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളം കൊണ്ടുള്ള സൽക്കാരം!-

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

94 ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ കരിക്കലും!

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾

---

92 وَأَمَّا إِن كَانَ ഇനി അവനാണെങ്കിലോ. مِنَ الْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവരിൽപെട്ട(വൻ). الضَّالِّينَ ദുർമാർഗ്ഗികളായ, വഴിപിഴച്ച. 93 فَنُزُلٌ എന്നാൽ വിരുന്ന്, ആതിഥ്യം. مِّنْ حَمِيمٍ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെളളത്തിനാൽ. 94 وَتَصْلِيَةُ കരിക്കലും, കാച്ചലും. جَحِيمٍ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ('ജഹീമാ'കുന്ന നരകത്തിൻെറ).

ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായ വ്യാജവാദക്കാർ എന്നു പറഞ്ഞത് മുമ്പു പറഞ്ഞ ഇടതുപക്ഷക്കാരാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. ആദ്യം മൂന്നു വിഭാഗക്കാരുടെയും ഭാവിയെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിച്ചു പറഞ്ഞ ശേഷം, ഈ വചനങ്ങളിൽ അതിന്റെ ഒരു രത്നച്ചുരുക്കം ആവർത്തിച്ചു ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ആവർത്തിച്ചു ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടും മതിയാക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

95 നിശ്ചയമായും, ഇതു[ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം] തന്നെയാണ് ഉറപ്പായ യഥാർത്ഥം.	إِنَّ هَـٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٩٥﴾
96 ആകയാൽ, നീ നിന്റെ മഹാനായ രക്ഷിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ തസ്ബീഹ് [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തിക്കൊള്ളുക.	فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

---

95 إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും അത്. لَهُوَ തീർച്ചയായും അത്, അതുതന്നെയാണ്. حَقُّ യഥാർത്ഥം സത്യമാകുന്നു. الْيَقِين ഉറപ്പിന്റെ, ദൃഢമാകുന്ന. 96 فَسَبِّحْ അതിനാൽ നീ സ്ത്രോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുക. بِاسْمِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ, നാമത്തെ. الْعَظِيم മഹാനായ.

ആർ വിശ്വസിക്കട്ടെ, ആർ വിശ്വസിക്കാതിരക്കട്ടെ, സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഈ പറഞ്ഞതാണ്. തരിമ്പുപോലും സംശയത്തിനോ നീക്കുപോക്കിനോ ഇടമില്ലാത്ത ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമത്രെ അത്. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തെ വാഴ്ത്തിയും ഉയർത്തിയും മോക്ഷം നേടിക്കൊള്ളുവാൻ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

فسبح باسم ربك العظيم (നിന്റെ മഹാനായ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുക.) എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, 'നിങ്ങൾ ഇതു നിങ്ങളുടെ (നമസ്കാരത്തിലെ) 'റുകൂഇ'ൽ ആക്കിക്കൊള്ളുവിൻ' എന്നു നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി. سبح اسم ربك الاعلى (നിന്റെ അത്യുന്നതനായ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുക.) എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, 'നിങ്ങൾ ഇതു നിങ്ങളുടെ (നമസ്കാരത്തിലെ) 'സുജൂദി' ൽ ആക്കിക്കൊള്ളുക എന്നും തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി. (അ: ദാ: ജ.) ഇതനുസരിച്ചുകൊണ്ടാണ് മുസ്ലിംകളായ നാം നമ്മുടെ നമസ്കാരങ്ങളിൽ 'റുകൂഇ'ന്റെ വേളയിൽ سبحان ربى العظيم (എന്റെ മഹാനായ റബ്ബിനു ഞാൻ സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു.) എന്നും, 'സുജൂദി'ന്റെ വേളയിൽ سبحان ربى الاعلى (എന്റെ അത്യുന്നതനായ റബ്ബിനു ഞാൻ സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു) എന്നും ആവർത്തിച്ചു ചൊല്ലാറുള്ളത്.

ഹദീസിന്റെ പണ്ഡിതൻമാർ പലരും നിവേദനം ചെയ്തതും, ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിലെ അവസാനത്തെ ഹദീസുമായി ഉദ്ധരിച്ചതുമായ ഒരു പ്രസിദ്ധ നബിവചനം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'നാവിനു ലഘുവായ, തുലാസ്സിൽ ഭാരമേറിയതായ, പരമകാരുണികന്റെ അടുക്കൽ പ്രിയംകരമായ രണ്ടുവാക്കുകളത്രെ سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم (അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവനു (സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു; മഹാനായ അല്ലാഹുവിനു ഞാൻ സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു.)

سبحانك اللهم ربنا ولك الحمد ولك المنة والفضل

57 സൂറത്തുൽ ഹദീദ് سورة الحديد

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 29 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 1

നബി (ﷺ) ഉറങ്ങുതിനു മുമ്പായി 'മുസബ്ബിഹാത്തു' (ഈ സൂറത്തിലുള്ളതുപോലെ 'തസ്ബീഹി'ൻെറ വാക്കുകൾകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന സൂറത്തുകൾ) ഓതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, (വേറെ) ആയിരം ആയത്തുകളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു ആയത്തു അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി എന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (തി; ദാ; ന.) ഈ ഹദീസിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട വചനം ഈ സൂറത്തിലെ മൂന്നാം വചനമാണെന്നാണ് ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. സൂ: ഹശ്റിൻെറ അവസാനഭാഗമാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട് അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളിൽ ചിലത് ആ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതാണ് അതിനു കാരണം. الله اعلم

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴿١﴾

1 ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവ(യെല്ലാം) അല്ലാഹുവിന് 'തസ്ബീഹു' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യുന്നു. അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയത്രെ അവൻ.

لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

2 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം അവന്നാകുന്നു; അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവൻ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

1 سَبَّحَ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുന്നു, ചെയ്തിരിക്കുന്നു. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَهُوَ അവർ, അവനത്രെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാൻ. 2 لَهُ അവന്നാണ്, അവൻെറതാണ്. مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം (ആധിപത്യം). وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. وَيُمِيتُ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. وَهُوَ അവൻ (ആകുന്നു താനും). عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവൻ.

വാക്കുകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ, മനപൂർവ്വമോ സൃഷ്ടിസഹജമായ നിലക്കോ, ബുദ്ധിവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നോ അല്ലാത്തവയിൽനിന്നോ, ജീവവസ്തുക്കളിൽനിന്നോ അല്ലാത്തവയിൽ നിന്നോ-ഏതു തരത്തിലായാലും വേണ്ടതില്ല-സ്രഷ്ടാവിൻെറ മഹത്വങ്ങളെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുക എന്ന സാമാന്യാർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ 'തസ്ബീഹു' (സ്തോത്രകീർത്തനം) ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഏതൊരു വസ്തു എടുത്താലും ശരി, അതു അതിന്റേതായ തസ്ബീഹു നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കാതെയില്ല. പക്ഷേ, അതതിൻെറ തസ്ബീഹു എന്താണ്, എങ്ങിനെയാണ് എന്നു സൂക്ഷ്മമായി നിർവ്വചിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. അതെ, وان من شيئ الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم – الاسراء (ഏതൊരു വസ്തുവും തന്നെ അവനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് തസ്ബീഹു ചെയ്യാത്തതായിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അവരുടെ തസ്ബീഹു നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. (സൂ: ഇസ്രാഉ് 44.) അഖില വസ്തുക്കളും-ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ-എങ്ങിനെ അവനു തസ്ബീഹു നടത്താതിരിക്കും?! അറിഞ്ഞോ, അറിയാതെയോ അവൻെറ നാമങ്ങളെ വാഴ്ത്താതെയും, അവൻെറ പരിശുദ്ധിയെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുവാ

ൻ എങ്ങിനെ സാധിക്കും? ഇല്ല, സാധിക്കയില്ല. കാരണം, തുടർന്നുള്ള 3-6 വചനങ്ങളിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

هُوَ ٱلْأَوَّلُ وَٱلْءَاخِرُ وَٱلظَّـٰهِرُ وَٱلْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

3 അവൻ ആദ്യനായുള്ളവനും, അന്ത്യനായുള്ളവനും, പ്രത്യക്ഷനായുള്ളവനും, പരോക്ഷനായുള്ളവനുമത്രെ. അവൻ എല്ലാവസ്തുവെ (അഥവാ കാര്യത്തെ) ക്കുറിച്ചും അറിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

3 هُوَ അവൻ, അവനത്രെ. الْأَوَّلُ ആദ്യനാകുന്നു, ഒന്നാമത്തെവൻ. وَالْآخِرُ അന്ത്യനും. وَالظَّاهِرُ പ്രത്യക്ഷനും, സ്പഷ്ടമായവനും, വെളിപ്പെട്ടവനും. وَالْبَاطِنُ പരോക്ഷമായവനും, മറഞ്ഞവനും, ആന്തരത്തിലുള്ളവനും. وَهُوَ അവൻ. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ) ക്കുറിച്ചും. عَلِيمٌ അറിവുളളവനാകുന്നു.

ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്ന ഓരോ നാമത്തിൻെറയും അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആശയങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നപക്ഷം അതു വളരെ ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതാണ്. ഉറങ്ങുവാൻ പോകുമ്പോൾ നബി (ﷺ) പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതും, എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നു അവയുടെ സംക്ഷിപ്ത സാരം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. പ്രസ്തുത 'ദുആ' ഇതാണ്:

اللهم رب السموات وربّ الارض وربّ العرش العظيم ربنا وربّ كل شيئ فالق الحبّ والنوى و منزل التورية والانجيل والفرقان اعوذبك من شر كل ذى شر انت آخذ بناصيته
اللهم انت الاول فليس قبلك شيئ وانت الآخر فليس بعدك شيئ وانت الظاهر فليس فوقك شيئ وانت الباطن فليس دونك شيئ اقض عنا الدين واغننا من الفقر. – اخرجه احمد ومسلم والترمذوالبيهقى

സാരം: അല്ലാഹുവേ, ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഭൂമിയുടെ റബ്ബേ, മഹത്തായ 'അർശി' ൻെറ റബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെയും എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും റബ്ബേ, ധാന്യവും കുരുവും (അണ്ടിയും) പിളർത്തി മുളപ്പിക്കുന്നവനേ, തൗറാത്തും ഇഞ്ചിലും ഫുർഖാനും (ഖുർആനും) ഇറക്കിയവനേ, ദോഷമുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാറ്റിൻെറ ദോഷത്തിൽനിന്നും ഞാൻ നിന്നോടു രക്ഷ തേടുന്നു. അവയെല്ലാം നിൻെറ പിടുത്തത്തിലാണുള്ളത്.

അല്ലാഹുവേ, നീയത്രെ ആദ്യനായുള്ളവൻ, അപ്പോൾ നിനക്കുമുമ്പ് ഒന്നുംതന്നെയില്ല. നീയത്രെ അന്ത്യനായുള്ളവൻ, അപ്പോൾ നിനക്കുശേഷം ഒന്നുംതന്നെയില്ല. നീയത്രെ പ്രത്യക്ഷനായുള്ളവൻ അപ്പോൾ നിൻെറ മീതെ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. നീയത്രെ പരോക്ഷനായുള്ളവൻ, അപ്പോൾ നിൻെറ അടിയിലായി ഒന്നും തന്നെയില്ല. നീ ഞങ്ങൾക്കു കടം വീട്ടിത്തരുകയും, ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾക്കു ധന്യത നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! (അ; മു; തി; ബ.) ഈ ദുആയുടെ അന്ത്യഭാഗം ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക.

'നിൻെറ മീതെ ആരുമില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം, നിന്നെ അതിജയിക്കുന്നവനോ, നിന്നെക്കാൾ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെട്ടവനോ, നിന്നെക്കാൾ ഉന്നതനോ ആയി ഒന്നുമില്ല എന്നും, 'നിൻെറ അടിയിലായി ഒന്നുമില്ല' എന്നതിൻെറ താൽപര്യം, നീ അറിയാത്തതായോ, നിൻെറ നിയമത്തിനും നിയന്ത്രണത്തിനും വിധേയമല്ലാത്തതായോ ഒന്നുമില്ല എന്നുമാകുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൊണ്ടും, പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടും അല്ലാഹു പ്രത്യക്ഷനും സ്പഷ്ടമായവനുമാണ്.

പക്ഷെ, ഈ ബാഹ്യദൃഷ്ടികൊണ്ടു അവനെ കണ്ടെത്തുവാനോ, ഈ ബുദ്ധികൊണ്ടു അവനെ രൂപപ്പെടുത്തുവാനോ സാധ്യമല്ലാത്തവണ്ണം അവൻ പരോക്ഷനും അസ്പഷ്ടനും തന്നെ. ليس كمثله شيئ وهو السميع البصير (അവനെപ്പോലെ ഒന്നും തന്നെയില്ല. അവൻ (എല്ലാം) കേട്ടറിയുന്നവനും കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.)

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾

4 അവനത്രെ, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവൻ; പിന്നീട് അവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തു. ഭൂമിയിൽ കടന്നുകൂടുന്നതും, അതിൽനിന്ന് പുറത്തു പോകുന്നതും, ആകാശത്തുനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതും, അതിൽ കയറിച്ചെല്ലുന്നതും, (എല്ലാം) അവൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ എവിടെയായിരിക്കട്ടെ, അവൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്. അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرْجَعُ ٱلْأُمُورُ ﴿٥﴾

5 ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം അവന്നാകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുതന്നെ കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِى ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِى ٱلَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٦﴾

6 രാത്രിയെ അവൻ പകലിൽ കടത്തിക്കൂട്ടുന്നു; പകലിനെ രാത്രിയിലും കടത്തിക്കൂട്ടുന്നു; അവൻ, ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

---

4 هُوَ الَّذِي അവനത്രെ യാതൊരുവൻ. خَلَقَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ആറുദിവസങ്ങളിൽ. ثُمَّ اسْتَوَى പിന്നെ അവൻ ശരിപ്പെട്ടു, ആരോഹണം ചെയ്തു. عَلَى الْعَرْشِ അർശിൻമേൽ. يَعْلَمُ അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു. مَا يَلِجُ കടക്കുന്ന (പ്രവേശിക്കുന്ന)ത്. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَمَا يَخْرُجُ പുറപ്പെടുന്നതും. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. وَمَا يَنزِلُ ഇറങ്ങുന്നതും. مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന്. وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا അതിൽ കയറുന്നതും. وَهُوَ അവൻ. مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ (ഒപ്പം) ഉണ്ട്. أَيْنَمَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ എവിടെ ആയിരുന്നാലും. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. 5 لَهُ അവനാകുന്നു. مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം, ആധിപത്യം. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. وَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തന്നെ. تُرْجَعُ മടക്കപ്പെടും, മടക്കപ്പെടുന്നു. الْأُمُورُ കാര്യങ്ങൾ. 6 يُولِجُ അവൻ കടത്തുന്നു, പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ. فِي النَّهَارِ പകലിൽ. وَيُولِجُ النَّهَارَ പകലിനെയും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. فِي اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ. وَهُوَ അവൻ. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ഞു (ഹൃദയം)കളിലുമുളളതിനെ.

ആകാശഭൂമികളെ ആറുദിവസങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നതിൻെറയും, അല്ലാഹു 'അർശി'ൽ ആരോഹണം ചെയ്തുവെന്നതിൻെറയും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും സൂ: സജദഃ 4, 5 മുതലായ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലായി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലും ആകാശത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നതിനെയും, അവയിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചു സൂ: സബഉ് 2ൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേൽചൂണ്ടിക്കാണിച്ച

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മുഖവുരയായി ഉദ്ധരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറയുന്നു:

ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَأَنفِقُواْ مِمَّا جَعَلَكُم مُّسۡتَخۡلَفِينَ فِيهِۖ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنكُمۡ وَأَنفَقُواْ لَهُمۡ أَجۡرٞ كَبِيرٞ ۝٧

7 (മനുഷ്യരേ) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ; നിങ്ങളെ അവൻ ഏതൊന്നിൽ പ്രാതിനിധ്യം നൽകപ്പെട്ടവരാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽനിന്ന് യാതൊരുവർ വിശ്വസിക്കുകയും, ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവർക്ക് വലുതായ പ്രതിഫലമുണ്ട്.

---

7 آمِنُوا بِاللَّهِ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ. وَرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിലും. وَأَنفِقُوا നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കയും ചെയ്യുക. مِمَّا جَعَلَكُم നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കിയതിൽനിന്ന്. مُّسْتَخْلَفِينَ പ്രാതിനിധ്യം നൽകപ്പെട്ടവർ (പ്രതിനിധികൾ). فِيهِ അതിൽ. فَالَّذِينَ آمَنُوا എന്നാൽ (കാരണം) വിശ്വസിച്ചവർ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَأَنفَقُوا ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്ത. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. أَجْرٌ كَبِيرٌ വലിയ പ്രതിഫലം.

'നിങ്ങളെ പ്രാതിനിധ്യം നൽകപ്പെട്ടവരാക്കിയതിൽ നിന്ന്' എന്നു പറഞ്ഞ വാക്കു വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. സ്വത്തും, സമ്പത്തുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. അവന്റെ സൃഷ്ടി, അവൻ നൽകിയത്. മനുഷ്യൻ ജനിക്കും മുമ്പുതന്നെ അവൻ അതിവിടെ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ വർദ്ധനവും കുറവും വരുത്തുന്നതും അവൻ തന്നെ. അതു ഉപയോഗിക്കുവാനും, കൈകാര്യം നടത്തുവാനും അവൻ മനുഷ്യനെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാണ്. അതാരുടെയും കുത്തകയോ, സൃഷ്ടിയോ അല്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു കൂട്ടരുടെ കൈവശമാണെങ്കിൽ, അവരുടെ ശേഷം മറ്റൊരു കൂട്ടർ തൽസ്ഥാനത്തു വരുന്നു. പിന്നീടു വേറൊരുകൂട്ടർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. അഥവാ മനുഷ്യൻ അതിനെ ഊഴംവെച്ചു ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു എന്നു മാത്രം. ഇങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കളാണ് ആ വാക്കുകളിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, കൈവശമുള്ള ധനത്തിൽ നിന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവാക്കുവാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല, മടിക്കുവാൻ അവകാശവുമില്ല. അതേ സമയത്തു സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം ധനം നല്ല മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവാക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ എത്ര ധനികനായിരുന്നാലും അതിൽ നിന്നു യഥാർത്ഥത്തിൽ-ശരിയായ അർത്ഥപ്രകാരം-അവൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന അളവു എത്രമാത്രമാണെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ, അതു വളരെ പരിമിതമാണെന്നു കാണാം. ബാക്കിയെല്ലാം-അവൻ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി നശിപ്പിക്കാത്തപക്ഷം-അന്യർക്കു നിരുപാധികം വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനാണ്. അവൻ ധനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉടമസ്ഥനല്ല എന്നുള്ളതിനു ഇതുതന്നെ തെളിവാണല്ലോ. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''ആദമിന്റെ മകൻ-മനുഷ്യൻ-പറയുന്നു: എന്റെ ധനം എന്റെ ധനം എന്ന്! (മനുഷ്യാ) നിന്റെ ധനത്തിൽ നിന്നും നീ തിന്നു തീർത്തതോ, നീ ഉടുത്തു നശിപ്പിച്ചതോ അല്ലെങ്കിൽ നീ ധർമ്മം കൊടുത്തു നടപ്പിലാക്കിയതോ അല്ലാതെ നിനക്കു വല്ലതും ഉണ്ടോ?! അതല്ലാത്തതെല്ലാം തന്നെ, പോയിക്കളയുന്നതും നീ ജനങ്ങൾക്കു വിട്ടേച്ചു പോകുന്നതുമാകുന്നു'' (മു.)

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ ۙ وَٱلرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا۟ بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَـٰقَكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

8 നിങ്ങൾക്കെന്താണ്-നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല?! റസൂലാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിക്കുവാനായി നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (അഥവാ കരാറ്) വാങ്ങിയിട്ടുമുണ്ട്. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ......!

---

8 وَمَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് എന്താണ് (എന്തുപറ്റി). لاَ تُؤْمِنُونَ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالرَّسُولُ റസൂലാകട്ടെ. يَدْعُوكُمْ നിങ്ങളെ ക്ഷണി(വിളി)ക്കുന്നു. لِتُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ. بِرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ. وَقَدْ أَخَذَ അവൻ വാങ്ങുകയും ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. مِيثَاقَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (കരാറ്, ഉടമ്പടി). إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. مُّؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ.

നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. അതിനു പുറമെ റസൂൽ നിങ്ങളെ അതിനു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി നിങ്ങൾ സ്വയം തന്നെ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരുമാണ്. ഇതൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടും നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല?! എന്നു സാരം. അവൻ നിങ്ങളുടെ ഉറപ്പുവാങ്ങി (اخذ ميثاقكم) എന്നു പറഞ്ഞതിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (1) അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വത്തെയും, മഹൽ ഗുണങ്ങളെയും സ്ഥാപിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ അവ മനുഷ്യ ബുദ്ധിയെ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ, 'നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ' (ان كنتم مؤمنين) എന്ന വാക്കിൻെറ താൽപര്യം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും കാര്യ കാരണങ്ങളിലും നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവ്വാഹമില്ല എന്നായിരിക്കാം. (2) ആത്മീയലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹു മനുഷ്യരോട്: 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബല്ലയോ?' എന്നു ചോദിച്ചതായും, 'അതെ, ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. (بلى شهدنا) എന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞതായും അല്ലാഹു സൂ: അഅ്റാഫ് 172ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സംഭവമാണ് ഇവിടെ കരാറുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശ്യം. ഈ കരാർ മനുഷ്യർക്കു ഇന്നു ഓർമ്മയില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. അതിനുള്ള മറുപടിയായിരിക്കും 'നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ' (ان كنتم مؤمنين) എന്ന വാക്ക്, നിങ്ങളുടെ സകല കാര്യങ്ങളും അറിയുന്ന ഞാൻ ആ കരാറു നിങ്ങളെ ഇതാ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അതു വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ വിശ്വസിച്ചു കൊള്ളുക എന്നു ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു താക്കീതായിരിക്കും അപ്പോൾ ആ വാക്കിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുക. الله اعلم റസൂൽ (ﷺ) നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതു സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന പ്രകാരമാണെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ ഉണർത്തുന്നു:-

هُوَ ٱلَّذِى يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِۦٓ ءَايَـٰتٍۭ بَيِّنَـٰتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ ٱلظُّلُمَـٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٩﴾

9 അവനത്രെ, തൻെറ അടിയാൻെറമേൽ സുവ്യക്തങ്ങളായ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും ഇറക്കിക്കൊടുക്കുന്നവൻ; നിങ്ങളെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം പ്രകാശത്തിലേക്ക് വെളിക്കുവരുത്തുവാൻ വേണ്ടി. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ വളരെ കൃപയുള്ളവനും, കരുണയുള്ളവനും തന്നെയാകുന്നു.

9 هُوَ അവനത്രെ. الَّذِي يُنَزِّلُ അവതരിപ്പിക്കുന്നവൻ. عَلَى عَبْدِهِ തൻെറ അടിയാൻെറ മേൽ. آيَاتٍ പല ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. بَيِّنَاتٍ വ്യക്തങ്ങളായ. لِيُخْرِجَكُم അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ വെളിക്ക് (പുറത്ത്) കൊണ്ടുവരുവാൻ. مِّنَ الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽ (ഇരുട്ടിൽ)നിന്ന്. إِلَى النُّورِ പ്രകാശത്തിലേക്ക്. وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِكُمْ നിങ്ങളിൽ. لَرَؤُوفٌ വളരെ കൃപ (കനിവ്) ഉള്ളവൻതന്നെ. رَّحِيمٌ കരുണയുള്ളവനും, കരുണാനിധിയുമായ.

7ാം വചനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുക, ധനം ചിലവഴിക്കുക എന്നീ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലേക്കു അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ക്ഷണിച്ചു. ഈ രണ്ടും അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കു വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. 8, 9 വചനങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ചോദിക്കുകയും, തുടർന്നുകൊണ്ടു വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുമാറുള്ള കാരണങ്ങളും ന്യായങ്ങളും വിവരിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അടുത്ത വചനത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ വിഷയമായ ധനം ചിലവഴിക്കലിനെ സംബന്ധിച്ചും അതേ പ്രകാരം ചോദിച്ചുകൊണ്ടു അതിൻെറ, ആവശ്യകത വിവിരിക്കുന്നു:

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنفِقُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَٰثُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِى مِنكُم مَّنْ أَنفَقَ مِن قَبْلِ ٱلْفَتْحِ وَقَٰتَلَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُوا۟ مِنۢ بَعْدُ وَقَٰتَلُوا۟ ۚ وَكُلًّا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

10 അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്? ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും അനന്തരാവകാശം അല്ലാഹുവിനാകുന്നു (എന്നിട്ടും)! നിങ്ങളിൽനിന്ന് വിജയത്തിനുമുമ്പ് ചിലവഴിക്കുകയും യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർ (അല്ലാത്തവരോട്) സമമായിരിക്കയില്ല; അക്കൂട്ടർ, പിന്നീട് ചിലവഴിക്കുകയും യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരെക്കാൾ വമ്പിച്ച പദവിയുള്ളവരാകുന്നു. എല്ലാവരോടും തന്നെ, അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ലത് [നല്ല പ്രതിഫലം] വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനുമാണ്.

---

10 وَمَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്. أَلاَّ تُنفِقُوا നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുവാൻ. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്. مِيرَاثُ അനന്തരാവകാശം. السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും. لاَ يَسْتَوِي സമമാകുകയില്ല. مِنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്. مَّنْ أَنفَقَ ചിലവഴിച്ചവർ. مِن قَبْلِ الْفَتْحِ വിജയത്തിനുമുമ്പ്. وَقَاتَلَ യുദ്ധം ചെയ്കയും ചെയ്ത. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَعْظَمُ دَرَجَةً ഏറ്റവും വമ്പിച്ച പദവിയുള്ളവരാണ്. مِّنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരെക്കാൾ. أَنفَقُوا ചിലവഴിച്ച. مِن بَعْدُ പിന്നീട്, ശേഷം. وَقَاتَلُوا യുദ്ധവും ചെയ്ത. وَكُلاًّ എല്ലാവരോടും (തന്നെ). وَعَدَ اللهُ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. الْحُسْنَى ഏറ്റം നല്ലതിനെ. وَاللهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്.

ഒരാൾക്കും തൻെറ കൈവശമുള്ള വസ്തുക്കൾ ശാശ്വതമല്ല, അല്പകാലം കഴിയുമ്പോൾ അത് അന്യർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, വിട്ടുകൊടുക്കും മുമ്പുതന്നെ അതു കൈവിട്ടു പോകയും ചെയ്തേക്കും. എല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു മടങ്ങുന്നു. ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ള മുഴുവൻ വസ്തുക്കളുടെയും ഉടമസ്ഥതയും അവകാശവും അല്ലാഹുവിനാണ്.

എന്നിരിക്കെ, അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾക്കു ഒരു നൻമയും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. നേരെ മറിച്ചു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ചിലവഴിക്കുന്നതിനു പകരം ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾക്കു ധാരാളം നൻമ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നു. നല്ല വിഷയത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതു എപ്പോഴും നല്ലതുതന്നെ. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അടിയന്തരഘട്ടങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുകയും, ത്യാഗമനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും, സാധാരണ ഘട്ടങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുന്നതും ഒരുപോലെയല്ല. സന്ദർഭം അനുസരിച്ച് അവയുടെ പ്രാധാന്യവും പ്രതിഫലവും കൂടുകയും, കുറയുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ.

ശത്രുക്കളുടെ അക്രമം, ദാരിദ്ര്യം, അംഗങ്ങളുടെ കുറവ് ആദിയായ കാരണങ്ങളാൽ മുസ്ലിംകൾ ഏറ്റവുമധികം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവരികയും, യാതനകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തതു ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിലാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അക്കാലത്തു ധനം കൊണ്ടും, ദേഹംകൊണ്ടും അങ്ങേഅറ്റം ഇസ്‌ലാമിനു വേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്യുവാനും, കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കുവാനും മുന്നോട്ടു വന്നവർക്കു ഇസ്‌ലാമിനു വിജയം കൈവന്ന് വിഷമങ്ങൾക്കു ലഘൂകരണം വന്നശേഷം മുന്നോട്ടു വന്നവരെക്കാൾ വളരെ ഉന്നതമായ പദവിയാണ് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളത്. എന്നാലും രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തെ അവഗണിക്കുന്നതല്ലെന്നും, എല്ലാവർക്കും അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയും പ്രതിഫലവും എടുത്തു പറയുന്നതിനിടക്ക് സൂ: നിസാഉ് 95ലും ഈ കാര്യം-എല്ലാവരോടുംതന്നെ അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ലതിനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന്-അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ബുഖാരീ (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ശക്തനായ സത്യവിശ്വാസി കൂടുതൽ നല്ലവനും ദുർബ്ബലനായ സത്യവിശ്വാസിയെക്കാൾ അല്ലാഹുവിനു കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനുമാകുന്നു. എല്ലാവരിലും നൻമയുണ്ടുതാനും.''

വിജയത്തിന്റെ മുമ്പ് (من قبل الفتح) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെ 'വിജയം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മക്കാവിജയമാണെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. മക്കാവിജയത്തിനു മാർഗ്ഗം തുറന്നതു ഹുദൈബിയാ സംഭവമായതുകൊണ്ട് അതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, പൊതുവിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിജയം എന്നേ ഉദ്ദേശമുള്ളു എന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. പ്രായോഗികമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇവയെല്ലാം സാരത്തിൽ ഒന്നാണെന്നു കാണാം. ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതിൽ സംഖ്യയുടെ ഏറ്റക്കുറവും, ത്യാഗസേവനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വലുപ്പചെറുപ്പവും മാത്രമല്ല ഓരോന്നിന്റെ സന്ദർഭവും ആവശ്യകതയും തൽകർത്താക്കളുടെ പരിതസ്ഥിതികളും കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ടായിരിക്കും അല്ലാഹു അവയ്ക്കു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നത് എന്നാണ് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ളത്. അതുപോലെത്തന്നെ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് കഠിന ത്യാഗങ്ങൾ ചെയ്ത സഹാബികളും, പിൽക്കാലത്തു ഇസ്‌ലാമിൽവന്ന് അതിനു സേവനമർപ്പിച്ച സഹാബികളും തമ്മിലും, സഹാബികളും അവരുടെ ശേഷമുള്ളവരും തമ്മിലും ശ്രേഷ്ഠതയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. നബി (ﷺ) പറയുന്നു.

لا تسبوا اصحابى فوالذى نفس محمد بيده لوان احدكم انفق مثل احد ذهبا ما ادرك مداحدهم ولا نصيفه – متفق

(നിങ്ങൾ എന്റെ സഹാബികളെ പഴിച്ചുപറയരുത്. കാരണം, മുഹമ്മദിന്റെ ദേഹം-അഥവാ ജീവൻ-യാതൊരുവന്റെ കയ്വശമാണോ അവൻതന്നെ! നിങ്ങളൊരാൾ ഉഹ്ദുമലയോളം സ്വർണ്ണം ചിലവഴിച്ചാലും അവരിലൊരാളുടെ ഒരു സേറിന്നോ, അതിന്റെ പകുതിക്കോ അതു എത്തുന്നതല്ല. (ബു; മു)

വിഭാഗം-2

11 ആരുണ്ട്, അല്ലാഹുവിന് നല്ലതായ കടം കൊടുക്കുന്നവൻ?! എന്നാൽ, അവൻ അതിനെ അവന് ഇരട്ടിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്; അവന് മാന്യമായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും.	مَّن ذَا ٱلَّذِى يُقْرِضُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَـٰعِفَهُۥ لَهُۥ وَلَهُۥٓ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

11 مَن ذَا الَّذِي ആരുണ്ട് (ആരാണ്) ഇങ്ങിനെയുള്ളവൻ. يُقْرِضُ കടം കൊടുക്കുന്നവൻ. الله അല്ലാഹുവിന്. قَرْضًا حَسَنًا നല്ലതായ കടം. فَيُضَاعِفَهُ എന്നാലത് അവൻ ഇരട്ടിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. لَهُ അവന്. وَلَهُ അവന് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. أَجْرٌ كَرِيمٌ മാന്യമായ (ഉദാരമായ) പ്രതിഫലം, കൂലി.

സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇതിലധികം എന്തു വാചകമാണ് പറയുവാനുള്ളത്?! ആരുണ്ട് അല്ലാഹുവിനു കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ? അതും ധർമ്മമായിട്ടല്ല, കടമായിട്ടുമാത്രം. പക്ഷേ, നല്ല നിലക്കുള്ള കടമായിരിക്കണം. അതു തക്കസമയത്തു തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റാരിൽനിന്നും ലഭിക്കാത്ത തോതിൽ വർദ്ധനവോടെയായിരിക്കും ലഭിക്കുക. ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ-വേറെ ആയത്തുകളിൽ പറഞ്ഞതു പോലെ, പത്തുമുതൽ എഴുന്നൂറുവരെയും, ചിലപ്പോൾ അതിലധികവും ഇരട്ടികളായി-അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. മാത്രമോ? ഉദാരവും മാന്യവുമായ പ്രതിഫലം അതിനു പുറമെയും! വിശ്വാസത്തോടും, സദുദ്ദേശത്തോടും കൂടി, അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രതീയും പ്രീതിഫലവും ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളത് എന്നത്രെ നല്ലതായ കടം (قرضا حسنا) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവൻെറയും അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും ഫ്രതിഫലവുമല്ലാത്ത മറ്റുവല്ലതിനെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നവൻെറയും കർമ്മങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ പരിഗണനയില്ല എന്നു ഖുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ''ഒരാൾ പരിശുദ്ധമായ സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്നു ഒരു കാരക്കക്കു സമാനമായതിനെ ധർമ്മം ചെയ്താൽ-പരിശുദ്ധമായതല്ലാതെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല-അതു തൻെറ വലങ്കൈകൊണ്ടു (സന്തോഷപൂർവ്വം) അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് നിങ്ങളൊരാൾ തൻെറ കുതിരക്കുട്ടിയെ (ലാളിച്ചു) വളർത്തുന്നതു പോലെ അവൻ അതിൻെറ ആൾക്കുവേണ്ടി അതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും, അങ്ങനെ, അതു മലപോലെ ആയിത്തീരും.'' (ബു; മു.). അല്ലാഹു വാങ്ങുന്ന കടം മടക്കിക്കിട്ടുന്ന സന്ദർഭം എതാണെന്ന് അടുത്ത ആയത്തിൽ വെളിവാക്കുന്നു:-

12 സത്യവിശ്വാസികളുടെയും വിശ്വാസിനികളുടെയും പ്രകാശം, അവരുടെ മുമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ വലതു ഭാഗങ്ങളിലൂടെയും പാഞ്ഞു (വ്യാപിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നീ കാണുന്ന ദിവസം! (അവരോട് പറയപ്പെടും:) ''ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക് അനുമോദനം (അഥവാ സന്തോഷവാർത്ത), അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നു; അതിൽ (നിങ്ങൾ) നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ.'' അതുതന്നെയാണ്, വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം.	يَوْمَ تَرَى ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَـٰنِهِم بُشْرَىٰكُمُ ٱلْيَوْمَ جَنَّـٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

يَوْمَ يَقُولُ ٱلْمُنَٰفِقُونَ وَٱلْمُنَٰفِقَٰتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱنظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ٱرْجِعُوا۟ وَرَآءَكُمْ فَٱلْتَمِسُوا۟ نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُۥ بَابٌۢ بَاطِنُهُۥ فِيهِ ٱلرَّحْمَةُ وَظَٰهِرُهُۥ مِن قِبَلِهِ ٱلْعَذَابُ ﴿١٣﴾

13 (അതായത്) കപടവിശ്വാസികളും, കപടവിശ്വാസിനികളും വിശ്വസിച്ചവരോട് പറയുന്ന ദിവസം: ''ഞങ്ങളെ നോക്കണേ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തിൽ നിന്ന് (അല്പം) പകർത്തിയെടുക്കട്ടെ!'' എന്ന്. (അവരോട്) പറയപ്പെടും: ''നിങ്ങളുടെ പിന്നോട്ട് മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ, എന്നിട്ട് വല്ല പ്രകാശവും അന്വേഷിച്ചു കൊള്ളുവിൻ!'' അപ്പോൾ, അവർക്കിടയിൽ ഒരു വാതിൽ ഉള്ളതായ അതിർത്തിമറ (അഥവാ മതിൽ) ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്. അതിൻെറ ഉൾഭാഗമാകട്ടെ, അതിലാണ് കാരുണ്യം [സ്വർഗ്ഗം]; അതിൻെറ പുറഭാഗമാകട്ടെ, അതിൻെറ ഭാഗത്തൂടെയാണ് ശിക്ഷ [നരകം].

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَٱرْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ ٱلْأَمَانِىُّ حَتَّىٰ جَآءَ أَمْرُ ٱللَّهِ وَغَرَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ ﴿١٤﴾

14 അവർ അവരെ [സത്യവിശ്വാസികളെ] വിളിച്ചു പറയും: ''ഞങ്ങൾ (ഇഹത്തിൽ) നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചായിരുന്നില്ലേ?!'' അവർ പറയും: ''അതെ, പക്ഷെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കുഴപ്പത്തിലാക്കി; നിങ്ങൾ [സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ആപത്ത്] പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയും, (മതത്തിൽ) സന്ദേഹപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു; അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പന [മരണം] വന്നെത്തുന്നതുവരെയും വ്യാമോഹങ്ങൾ നിങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു; അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചു (ആ) മഹാ വഞ്ചകനും നിങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചു കളഞ്ഞു.

فَٱلْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۚ مَأْوَىٰكُمُ ٱلنَّارُ ۖ هِىَ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

15 ''ഇനി, ഇന്ന് നിങ്ങളിൽ നിന്നാകട്ടെ, അവിശ്വസിച്ചവരിൽനിന്നാകട്ടെ, യാതൊരു തെണ്ടവും [പ്രായശ്ചിത്തവും] സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. നിങ്ങളുടെ സങ്കേതസ്ഥാനം നരകമാകുന്നു; അതത്രെ നിങ്ങൾക്ക് (ഏറ്റവും യോജിച്ച) ബന്ധു!'' (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം വളരെ ചീത്തതന്നെ!

---

12 يَوْمَ تَرَى നീ കാണുന്ന ദിവസം. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ. وَالْمُؤْمِنَاتِ വിശ്വാസിനികളെയും. بَيْنَ أَيْدِيهِمْ يَسْعَى പായുന്ന (സഞ്ചരിക്കുന്ന)തായിട്ട്. نُورُهُم അവരുടെ പ്രകാശം, വെളിച്ചം, ശോഭ. بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുന്നിലൂടെ. وَبِأَيْمَانِهِمْ അവരുടെ വലതു ഭാഗങ്ങളിലൂ. بُشْرَاكُمُ നിങ്ങളുടെ അനുമോദനം, സന്തോഷവാർത്ത. الْيَوْمَ ഇന്ന്. جَنَّاتٌ ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളാണ്, തോപ്പുകളാണ്. تَجْرِي സഞ്ചരിക്കുന്ന, ഒഴുകും. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിയിൽകൂടി. الْأَنْهَارُ അരുവി(നദി)കൾ. خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യ(ശാശ്വത) വാസികളായ നിലക്ക്. ذَٰلِكَ هُوَ അതു തന്നെയാണ്. الْفَوْزُ ഭാഗ്യം, വിജയം. الْعَظِيمُ വമ്പിച്ച മഹത്തായ. 13 يَوْمَ يَقُولُ പറയുന്ന ദിവസം. الْمُنَافِقُونَ കപടവിശ്വാസികൾ. وَالْمُنَافِقَاتُ കപടവിശ്വാസി

നികളും. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട്. انظُرُونَا ഞങ്ങളെ നോക്കണേ, കാക്കണം. نَقْتَبِسْ ഞങ്ങൾ പകർത്തിയെടുക്കട്ടെ (എടുത്തുപയോഗിക്കട്ടെ). مِن نُّورِكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രകാശം. قِيلَ പറയപ്പെടും. ارْجِعُوا നിങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ. وَرَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പിന്നോട്ട്, പുറകിലേക്ക്. فَالْتَمِسُوا എന്നിട്ട ന്വേഷിക്കുവിൻ, തേടുക. نُورًا വല്ല പ്രകാശവും. فَضُرِبَ അപ്പോൾ ഏർപ്പെടുത്ത(സ്ഥാപിക്ക-ആ ക്ക)പ്പെടും. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. بِسُورٍ ഒരു മതിലിനെ, മറയെ, അതിർത്തിയെ. لَّهُ അതിനുണ്ട്. بَابٌ ഒരു വാതിൽ. بَاطِنُهُ അതിന്റെ ഉള്ളു. فِيهِ അതിലുണ്ട്, അതിലാണ്. الرَّحْمَةُ കാരുണ്യം, ദയവ്. وَظَاهِرُهُ അതിന്റെ പുറം, വെളിഭാഗം. مِن قِبَلِهِ അതിന്റെ നേരിൽ (ഭാഗത്തിൽ) കൂടിയാണ്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. 14 يُنَادُونَهُمْ അവർ അവരെ വിളിച്ച് പറയും. أَلَمْ نَكُن ഞങ്ങൾ ആയരുന്നില്ലേ. مَّعَكُمْ നിങ്ങ ളുടെ കൂടെ. قَالُوا അവർ പറയും. بَلَى ഇല്ലാതെ, അതെ, ശരി. وَلَٰكِنَّكُمْ എങ്കിലും നിങ്ങൾ. فَتَنتُمْ നിങ്ങൾ കുഴപ്പത്തിലാക്കി. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ (നിങ്ങളെത്തന്നെ). وَتَرَبَّصْتُمْ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുക(കാത്തിരിക്കുക)യും ചെയ്തു. وَارْتَبْتُمْ നിങ്ങൾ സന്ദേഹം വെക്കുക(സംശയപ്പെ ടുക)യും ചെയ്തു. وَغَرَّتْكُمُ നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കയും ചെയ്തു. الْأَمَانِيُّ വ്യാ(ദുർ)മോഹങ്ങൾ, കൊതി കൾ. حَتَّىٰ جَاءَ വരുവോളം, അങ്ങിനെ വന്നു. أَمْرُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന. وَغَرَّكُم നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കയും ചെയ്തു. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി. الْغَرُورُ (ആ) മഹാ വഞ്ചകൻ. 15 فَالْيَوْمَ ഇനി (ആക യാൽ) ഇന്ന്. لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. فِدْيَةٌ ഒരു തെണ്ടവും, മോചന മൂല്യവും, പ്രായശ്ചിത്തവും. وَلَا مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുത്തരിൽനിന്നും ഇല്ല. كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ച. مَأْوَاكُمُ നിങ്ങളുടെ സങ്കേത (വാസ-വിശ്രമ-പ്രാപ്യ)സ്ഥാനം. النَّارُ നരകമാകുന്നു. هِيَ അത്. مَوْلَاكُمْ നിങ്ങ ളുടെ ബന്ധു (യോജിച്ചതു-രക്ഷാധികാരി-യജമാനൻ) ആകുന്നു. وَبِئْسَ വളരെ ചീത്ത, മോശം. الْمَصِيرُ (ആ) തിരിച്ചു (മടങ്ങി) ചെല്ലുന്ന സ്ഥാനം, തിരിച്ചെത്തൽ.

പരലോകത്തുവെച്ച് സത്യവിശ്വാസികളുടെമുമ്പിലും വലതുഭാഗത്തും ഉണ്ടാകുന്ന ആ പ്രകാശം എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നു തീർത്തു പറയുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. സത്യവിശ്വാസി കളുടെ മുഖങ്ങൾ അന്നു വെളുത്തും തെളിഞ്ഞും പ്രസന്നമായും ഇരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാ സികളുടെ മുഖങ്ങൾ അന്നു കറുത്തിരുണ്ടും മ്ലാനമായുമിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചി ട്ടുണ്ട്. (80: 38 40; 3: 106.) സജ്ജനങ്ങളുടെ നൻമതിൻമകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം അവ രുടെ മുമ്പിൽകൂടി വലതുകയ്യിലും, ദുർജ്ജനങ്ങളുടേത് അവരുടെ പിമ്പിൽകൂടി ഇടതുകയ്യിലും ആയിരിക്കും നൽകപ്പെടുക എന്നു ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്. (69: 19, 25; 84: 7, 10.) 'വുളു'വിന്റെ അടയാളങ്ങൾ നിമിത്തം എന്റെ സമുദായത്തെ ഖിയാമത്തു നാളിൽ കൈകാലുകൾ വെളുത്തവർ (ശോഭിക്കുന്നവർ) എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; ആകയാൽ നിങ്ങളിൽ നിന്നു മുഖം നീട്ടിക്കഴുകുവാൻ സാധിക്കുന്നവർ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ' എന്നു നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ബു; മു.) 'ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ച് ചിലർക്കു അതിവിശാലമായും, ചിലർക്കു അതിനു താഴെയും, മറ്റു ചിലർക്ക് വളരെ കുറഞ്ഞ നിലയിലും പ്രകാശം ലഭിക്കുമെന്നും, അതിന്റെ സഹായത്തോടെ അവർ 'സ്വിറാത്ത്, (الصراط) കടന്നുപോകുമെന്നും (*) ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ൽ നിന്നും, ഖത്താദഃ (رضي الله عنه) യിൽ നിന്നുമുള്ള ചില 'രിവായത്തു' കളിലും വന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണവിട്ട് അന്ധരായി ജീവിക്കുന്നവരെ ഖിയാമത്തുനാളിൽ അന്ധൻമാരായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമെന്നു സൂ: ത്വാഹാ 124ലും കാണാം. 'അക്രമം ഖിയാമത്തുനാളിൽ അന്ധകാരങ്ങളായിരിക്കും' (ബു; മു.) എന്ന നബി വചനവും സ്മരണീയമാകുന്നു. സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങൾക്കു അവരുടേതായ പ്രതിഫലവും പ്രകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു താഴെ 19-ാം വചനത്തിലും കാ

---

* സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനുള്ളതും, നരകത്തിന് മീതെയായി നീണ്ടുകിടക്കുന്നതുമായ ഒരു പാലമായിട്ടാ ണ് 'സ്വിറാത്ത്' الصراط എന്ന വാക്ക് ഹദീസുകളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 'പാത, വഴി' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. സജ്ജനങ്ങൾ അതുവഴി അവരവരുടെ യോഗ്യതയനുസരിച്ചു വേഗതയിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശി ക്കുമെന്നും, ദുർജനങ്ങൾ അത് കടക്കുവാൻ കഴിയാതെ നരകത്തിൽ വീഴത്തപ്പെടുമെന്നും ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

ണാം.

സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രകാശത്തെപ്പറ്റി ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതെല്ലാം സഹായകമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ചു അവിശ്വാസികൾക്കും, കപടവിശ്വാസികൾക്കും അനുഭവപ്പെടുന്ന ഇരുട്ടിനെക്കുറിച്ചും ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. വെളിച്ചവും മാർഗ്ഗദർശനവുമില്ലാതെ മഹ്ശറിൽവെച്ച് അന്ധാളിച്ചു നട്ടംതിരിയുന്ന കപടവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രകാശം കാണുമ്പോൾ അവരോടു സഹായം തേടുന്നതും, അതിനു ലഭിക്കുന്ന മറുപടിയുമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. 'നിങ്ങൾ പിന്നോട്ടു മടങ്ങുവിൻ, എന്നിട്ടു വല്ലപ്രകാരവും അന്വേഷിച്ചു കൊള്ളുവിൻ' (ارجعوا وراءكم الخ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, നിങ്ങൾ ഇഹലോകത്തേക്കു മടങ്ങിനോക്കിൻ, അവിടെനിന്നാണ് പ്രകാശത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ സമ്പാദിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്, അതു നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തി, ഇനി ഒന്നുകൂടി മടങ്ങിപ്പോയി അതു സമ്പാദിക്കുവാൻ നോക്കുക എന്നിങ്ങിനെയായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വന്നവഴിക്കുതന്നെ പിമ്പോട്ടൊന്നു മടങ്ങിപ്പോയി അന്വേഷിച്ചുനോക്കിൻ എന്നുമായിരിക്കാം. ഏതായാലും, നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെവെച്ച് പ്രകാശം ലഭിക്കുവാനില്ല എന്നാണ് മറുപടിയുടെ സാരം എന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇരുഭാഗക്കാർക്കും ഇടയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന മതിൽ-അതിർത്തിമറ-എന്നിങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതായാലും അതിൻെറ വാതിൽ കടന്ന് ഉള്ളോട്ടു പോയാൽ അവിടെ സത്യവിശ്വാസികളും അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗാനുഗ്രഹങ്ങളും, അതിൻെറ പിൻപുറത്ത് കപടവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന നരകശിക്ഷകളും ആയിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. രണ്ടിനുമിടയിലുള്ള ഒരതിർത്തിയായിരിക്കും അത്.

'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചായിരുന്നില്ലേ? (الم نكن معكم) എന്നുപറഞ്ഞതു ഇഹത്തിൽവെച്ച് കപടവിശ്വാസികൾ മുസ്‌ലിംവേഷമണിഞ്ഞ് ബാഹ്യത്തിൽ അവരോട് സമ്പർക്കം പുലർത്തികൊണ്ടിരുന്നതിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്. പക്ഷേ, അവരുടെ യഥാർത്ഥനില ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഇവിടെവെച്ച് നമുക്കു സഹകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും സത്യവിശ്വാസികൾ ഉത്തരം പറയുന്നു. 'നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. (تربصتم) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം, മുസ്‌ലിംകൾക്കു ഏതെങ്കിലും വിധേന അപകടം പിണയുകയും, അങ്ങനെ തങ്ങൾക്കു അവരിൽ നിന്നു രക്ഷനേടുകയും ചെയ്യാമെന്നു കപടവിശ്വാസികൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നത്രെ' അല്ലെങ്കിൽ, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്‌വാനുള്ള അവസരങ്ങളെല്ലാം പാഴാക്കി പിന്നീടാക്കാമെന്നു കാത്തിരുന്നു എന്നും ആയിരിക്കാം. الله اعلم 'അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന വന്നെത്തുന്നതുവരെ' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം മരണംവരെ എന്നും 'മഹാവഞ്ചകൻ' എന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം പിശാചു എന്നുമാകുന്നു. കപടവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനത്തെക്കുറിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, സത്യവിശ്വാസികൾ എപ്പോഴും വളരെ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം അവരുടെ ഭാവി വിനാശത്തിലേക്കു നീങ്ങുമെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു:-

۞ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ ٱللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ ٱلْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿١٦﴾

16 വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിലേക്കും, അവതരിച്ചിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥത്തിലേക്കും തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (ഒതുങ്ങി) വിനയപ്പെട്ടുവരുവാൻ സമയമായില്ലേ?! മുമ്പു വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ അവർ ആകാതിരിക്കുവാനും (സമയമായില്ലേ)?! എന്നിട്ട് അവരിൽ [വേദക്കാരിൽ] കാലം ദീർഘിച്ചു; അങ്ങനെ, അവരുടെ

ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി; അവരിൽ അധികമാളുകളും ദുർന്നടപ്പുകാരുമാകുന്നു. (എന്നതുപോലെ.)

---

16 أَلَمْ يَأْنِ സമയം (നേര)ആയിട്ടില്ലേ. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. أَن تَخْشَعَ വിനയ(ഭക്തി)പ്പെടുവാൻ, ഒതുങ്ങുവാൻ. قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. لِذِكْرِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിലേക്ക് (ഉപദേശത്തിലേക്ക്, ഉൽബോധനത്തിന്). وَمَا نَزَلَ ഇറങ്ങിയ (അവതരിച്ച)തിലേക്കും. مِنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥ(സത്യ)ത്തിൽനിന്ന്. وَلاَ يَكُونُوا അവർ ആകാതിരിക്കുവാനും. كَالَّذِينَ യാതൊരുവനെപ്പോലെ. أُوتُوا الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. فَطَالَ എന്നിട്ട് ദീർഘിച്ചു, നീണ്ടു. عَلَيْهِمُ അവരിൽ. الْأَمَدُ കാലം. فَقَسَتْ എന്നിട്ട് കടുത്തു, കടുപ്പമായി. قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَكَثِيرٌ അധികമാൾ, പലരും. مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്നു. فَاسِقُونَ ദുർന്നടപ്പുകാരാണ്, തോന്നിയവാസികളാണ്.

വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം മുസ്‌ലിംകൾ സദാ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു താക്കീതാണിത്. ഖുർആൻ അവതരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ)തിരുമേനി സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചുവരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള അക്കാലത്തു മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൻെറ ഏറ്റവും ഉത്തമ കാലത്ത് സത്യവിശ്വാസികളിൽ ചിലരിൽ നിന്നെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങിയ അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ചാണല്ലോ ഈ വചനം ഇത്രയും ഗൗരവപൂർവ്വം താക്കീതു ചെയ്യുന്നത്! എന്നിരിക്കെ, ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിംകളുടെ നിലയെക്കുറിച്ച് ഒരു താക്കീത് വരികയാണെങ്കിൽ അ തു എത്രമേൽ കഠോരമായിരിക്കും ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഖത്താദഃ (رضي الله عنه) വഴി ഇബ്നു അബീഹാതിം (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു ഒരു മാന്ദ്യത ബാധിച്ചതായി അല്ലാഹു കണ്ടു. അതിനാൽ, ഖുർആൻ അവതരിച്ചു തുടങ്ങിയതു മുതൽ പതിമൂന്നു കൊല്ലകാലത്തിൻെറ തലക്കൽവെച്ച് അവരെ ആക്ഷേപിക്കുകയായി. അവൻ പറഞ്ഞു: الم يأن للذين آمنوا الخ (സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സമയമായില്ലേ..........?!)'' ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി, ഇമാം മുസ്‌ലിം (رحمه الله) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു; 'സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സമയമായില്ലേ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഈ വചനം മുഖേന ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചതിനും, ഞങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചതിനുമിടയിൽ നാലു സംവത്സരമല്ലാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.' ഇബ്നു മസ്ഊദു (رضي الله عنه) തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേറൊരു രിവായത്തിൻെറ സാരം ഇതാണ്: ''നബി (ﷺ)യുടെ സഹാബികൾ മദീനായിൽ വന്നപ്പോൾ അവർക്കു ജീവിതത്തിൽ കുറച്ചൊക്കെ സൗഖ്യം ലഭ്യമായി. അവർ മുമ്പ് വലിയ വിഷമാവസ്ഥയിലായിരുന്നുവല്ലോ. അങ്ങനെ, അവരുടെ മുമ്പത്തെ നിലപാടിൽ അൽപമൊരു അയവു വന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനാൽ അവർ ഈ ആയത്തുമൂലം ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.'' ഈ വചനം അവതരിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

വളരെ അർത്ഥവത്തായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇതിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. (1) അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണയും ബോധവും നിലനിറുത്തുന്നതിലും, ഖുർആൻെറ ഉൽബോധനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നതിലും ഒട്ടും അയവു വരാത്തവിധം സത്യ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിനയവും ഭക്തിയും നിറഞ്ഞതായിരിക്കുക. (2) യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന പൂർവ്വ വേദക്കാർ അവരുടെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിച്ചുവെങ്കിലും, കാലക്രമേണ അവരുടെ ഹൃദയം ദുഷിച്ചു മരവിക്കുകയും തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്തതു പോലെ സത്യവിശ്വാസികളും ആയിത്തീരാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. രണ്ടു കാര്യങ്ങളും പരസ്പരം അഭേദ്യബന്ധമുള്ളതാണെന്നു

കാണാം. അഥവാ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും, വേദഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള മതിപ്പും ഭക്തിയും കുറയും തോറും വേദക്കാരുടെ അതേ നിലപാടു മുസ്‌ലിംകളിൽ കടന്നുകൂടുക സ്വാഭാവികമായിരിക്കും, വേദക്കാർ ചെയ്തതെന്താണ്? അവർ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മാറ്റിമറിച്ചു. സ്വാർത്ഥത്തിനും ഐഹിക താൽപര്യത്തിനും അനുസരിച്ചു നിയമങ്ങൾ ഭേദഗതിചെയ്തു. അതാതുകാലത്തെ ജനവികാരത്തിനനുസരിച്ചു മതമൂല്യങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനംചെയ്തു. കള്ളക്കഥകളും പുത്തൻ സിദ്ധാന്തളും കെട്ടിച്ചമച്ചു. പുരോഹിതൻമാരെയും പണ്ഡിതൻമാരെയും റബ്ബുകളാക്കി. ഇച്ഛക്കൊത്തവണ്ണം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുകയും അവ ദൈവീക ഗ്രന്ഥങ്ങളായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ജീവിതത്തിന്റെ പല വശങ്ങളെയും മതത്തിന്റെ പരിധിയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കി. അങ്ങിനെ പലതും പലതും!

ആയിരത്തിനാനൂറുകൊല്ലംമുമ്പ്-ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യസംവത്സരങ്ങളിൽതന്നെ-അല്ലാഹു നൽകിയ ഈ താക്കീതും, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ നൽകിയ താക്കീതുകളും വിലവെക്കാത്തതിൻ ഫലമായി ഇന്നു മുസ്‌ലിം സമുദായം എവിടെ എത്തിയെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അതെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനം അക്ഷരംപ്രതി അവരിൽ പുലർന്നുകഴിഞ്ഞു! തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനം ഇതാണ്: ''ഇസ്റാഈല്യരിൽ സംഭവിച്ചതു ചെരുപ്പിനു ചെരുപ്പെന്നോണം നിശ്ചയമായും എന്റെ സമുദായത്തിലും സംഭവിക്കും. എത്രത്തോളമെന്നുവെച്ചാൽ, അവരിൽ വല്ലവരും തന്റെ മാതാവിന്റെ അടുക്കൽ പരസ്യമായി (വ്യഭിചാരത്തിനു) ചെന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ സമുദായത്തിലും അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുണ്ടാകും. ഇസ്റാഈല്യർ എഴുപത്തിരണ്ടു കക്ഷികളായി ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ സമുദായം എഴുപത്തിമൂന്നു കക്ഷികളായി ഭിന്നിച്ചേക്കും അവരിൽ ഒന്നൊഴിച്ചു ബാക്കി എല്ലാവരും നരകത്തിലായിരിക്കും.'' സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, ആ കക്ഷി ആരാണ്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞാനും എന്റെ സഹാബികളും നിലകൊള്ളുന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ളതാണ്.'' (തി.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ, കക്ഷികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''എന്റെ സമുദായത്തിൽ ചില ജനങ്ങൾ വഴിയെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. പേപ്പട്ടിവിഷം തീണ്ടിയവനിൽ അതു പടർന്നു പിടിക്കുന്നതുപോലെ ആ തന്നിഷ്ടങ്ങൾ അവരിൽ പടർന്നുപിടിക്കും. അവന്റെ ഒരു അവയവവും ഒരു സന്ധിയും അതു പ്രവേശിക്കാതെ ബാക്കിയാവുകയില്ലല്ലോ.'' (അ; ദാ.) യാഥാസ്ഥിതിക ചേരിയിൽനിന്നും, പുരോഗമന ചേരിയിൽനിന്നും, പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നും, സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരായ പണ്ഡിതൻമാരിൽനിന്നുമെല്ലാം തന്നെ, ഇന്നു മുസ്‌ലിംസമുദായത്തിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെയ്തികളെപ്പറ്റി അൽപമൊന്നു ആലോചിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഈ ഹദീസുകളിലെ പ്രവചനവും, അതിനപ്പുറവും ഇന്നു പുലർന്നുകഴിഞ്ഞതായി മനസ്സിലാകും. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

ٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ يُحۡيِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۚ قَدۡ بَيَّنَّا لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ﴿١٧﴾

17 നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: ഭൂമി നിർജ്ജീവമായതിനുശേഷം അല്ലാഹു അതിനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു എന്ന്. തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടു(ത്തുചിന്തി)ക്കുവാൻവേണ്ടി.

---

17 اعْلَمُوا നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന്. يُحْيِي ജീവിപ്പിക്കുന്നു (എന്ന്). الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. بَعْدَ مَوْتِهَا അതിന്റെ മരണത്തിന് (നിർജ്ജീവാവസ്ഥക്ക്) ശേഷം. قَدْ بَيَّنَّا നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. لَكُمُ الْآيَاتِ നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി (ചിന്ത) കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി.

വേദക്കാരിൽ പടർന്നുപിടിച്ച വേപ്പട്ടിവിഷംപോലെയുള്ള തന്നിഷ്ടങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളെ തീണ്ടാതരിക്കേണമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയും, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച വേദഗ്രന്ഥവും കൈവിടാതിരിക്കണമെന്നു മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു ഉപമയിൽകൂടി ആ വസ്തുത ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നിർജ്ജീവമായി ചൈതന്യമില്ലാതെ ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ മഴ വർഷിച്ചാൽ അതു പച്ചപിടിച്ചു ജീവസ്സുള്ളതായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. അതുപോലെയാണ് ഹൃദയത്തിൻെറ നിലയും. കടുത്തുചത്ത ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയും ഖുർആനുമാകുന്ന മഴവർഷിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ അവർക്കു ജീവചൈതന്യം ഉണ്ടാകുന്നതും അവ നൻമകളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. والله الموفق والمعين

إِنَّ ٱلْمُصَّدِّقِينَ وَٱلْمُصَّدِّقَٰتِ وَأَقْرَضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾

18 നിശ്ചയമായും, ദാനധർമ്മം ചെയ്യുകയും, അല്ലാഹുവിന് നല്ലതായ കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പുരുഷൻമാരും സ്ത്രീകളും (ആരോ), അവർക്ക് ഇരട്ടിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്; അവർക്ക് മാന്യമായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصِّدِّيقُونَ ۖ وَٱلشُّهَدَآءُ عِندَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

19 യാതൊരുവർ അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചുവോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്, തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ 'സ്വിദ്ദീഖു'കളും, 'ശഹീദു'കളും. [സത്യസന്ധൻമാരും, രക്തസാക്ഷികളും]. അവർക്ക് അവരുടേതായ പ്രതിഫലവും, അവരുടേതായ പ്രകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കും. യാതൊരുവൻ അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം)കളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടർ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു.

---

18 إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ നിശ്ചയമായും ദാനദർമ്മം നൽകുന്ന പുരുഷൻമാർ. وَالْمُصَّدِّقَاتِ ദാനധർമ്മം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളും. وَأَقْرَضُوا കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത. اللهَ അല്ലാഹുവിന്. قَرْضًا حَسَنًا നല്ലതായ കടം. يُضَاعَفُ لَهُمْ അവർക്ക് ഇരട്ടിയായി കൊടുക്കപ്പെടും. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. أَجْرٌ كَرِيمٌ മാന്യമായ പ്രതിഫലം, കൂലി. 19 وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിലും. وَرُسُلِهِ അവൻെറ റസൂലുകളിലും, ദൂതന്മാരിലും. أُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്. الصِّدِّيقُونَ സിദ്ദീഖുകൾ, സത്യസന്ധൻമാർ. وَالشُّهَدَاءُ ശഹീദു (രക്തസാക്ഷി)കളു. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ അടുക്കൽ. لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്. أَجْرُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം. وَنُورُهُمْ അവരുടെ പ്രകാശവും. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. وَكَذَّبُوا വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തം)കളെ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു.

സത്യവിശ്വാസത്തിലും, സത്യനിഷ്ഠയിലും അടിയുറച്ച സത്യസന്ധൻമാർക്കാണ് 'സിദ്ധീഖു'കൾ എന്നു പറയുന്നത്. സത്യമതത്തിനുവേണ്ടി ജീവനെ ബിലിയർപ്പിച്ച രക്തസാക്ഷി-അഥവാ സത്യസാക്ഷി-കൾക്കാണ് 'ശഹീദു'കൾ എന്നു പറയുന്നത്. സിദ്ദീഖിൻെറ സ്ഥാനം വിശ്വാസത്തിൻെറ ശക്തിയിൽനിന്നും, ശഹീദിൻെറ സ്ഥാനം ത്യാഗത്തിൻെറ ശക്തിയിൽനിന്നും ഉട

ലെടുക്കുന്നു. പ്രവാചകൻമാരുടെ പദവി കഴിച്ചാൽ മനുഷ്യനു എത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിയുന്ന ഉന്നത പദവികളത്രെ അവ. പ്രവാചക പദവി മനുഷ്യൻെറ കർമ്മഫലമായോ മറ്റോ ലഭിക്കുന്നതല്ല. അതു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻെറ കാരുണ്യംകൊണ്ടു മാത്രം ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനമാണ്. സിദ്ദീഖിൻെറയും ശഹീദിൻെറയും സ്ഥാനമാകട്ടെ, വിശ്വാസകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലമായി സത്യവിശ്വാസികൾക്കെല്ലാം ലഭിച്ചേക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. 'അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചവർ തന്നെയാണ് സിദ്ദീഖുകളും, ശഹീദുകളും,' (والذين امنوا بالله ورسله الخ) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, വിശ്വസിച്ചവരെല്ലാം സിദ്ദീഖും, ശഹീദും ആകുമെന്നോ, പ്രവർത്തനം കൂടാതെ വിശ്വാസം കൊണ്ടുമാത്രം ആ സ്ഥാനം നേടാമെന്നോ ഇതിനർത്ഥമില്ല. വിശ്വാസത്തിനു ദൃഢതയും പൂർണ്ണതയും ഉണ്ടെങ്കിൽ തദടി സ്ഥാനത്തിലുള്ള ജീവിതക്രമവും അതിൻെറ സഹജഗുണമായിരിക്കുന്നതാണ്. സത്യവിശ്വാസം കൂടാതെയുള്ള ഏതു ജീവിതക്രമത്തിനും-അതു എത്രമേൽ നല്ലതോ പ്രശംസനീയമോ ആയിരുന്നാൽ പോലും-അല്ലാഹുവിങ്കൽ പരിഗണനയില്ല താനും. 'അവിശ്വസിക്കുകയും നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവർ ജ്വലിക്കുന്ന പരിഗണനയില്ല താനും. 'അവിശ്വസിക്കുകയും നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവർ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാണ്' (والذين كفروا وكذبوا الخ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കാം.

വിഭാഗം 3

ٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِى ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَوْلَـٰدِ ۖ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ ٱلْكُفَّارَ نَبَاتُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَـٰمًا ۖ وَفِى ٱلْـَٔاخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنٌ ۚ وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا مَتَـٰعُ ٱلْغُرُورِ ﴿٢٠﴾

20 നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം: ഐഹിക ജീവിതമെന്നത്, കളിയും, വിനോദവും, അലങ്കാരവും, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ദുരഭിമാനം നടിക്കലും, സ്വത്തുക്കളിലും സന്താനങ്ങളിലും പെരുപ്പം നടിക്കലും മാത്രമാകുന്നുവെന്ന്. (അതെ, കേവലം) ഒരു മഴയുടെമാതിരി, അതിലെ [അതിൽ മുളച്ച] ചെടി കർഷകരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി; പിന്നീടത് വാടിപ്പോകുന്നു, എന്നിട്ടതിനെ മഞ്ഞനിറം പൂണ്ടതായി നീ കാണുന്നു, പിന്നെ അത് (ഉണങ്ങി) തുരുമ്പായിത്തീരുന്നു (എന്നപോലെ.) പരലോകത്തിലാകട്ടെ കഠിനമായ ശിക്ഷയും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനവും, പ്രീതിയും! ഇഹലോകജീവതം, വഞ്ചനയുടെ (അഥവാ കൃത്രിമത്തിൻെറ) വിഭവമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

20 اِعْلَمُوا അറിയുവിൻ, നിങ്ങൾ അറിയണം. أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا നിശ്ചയമായും ഐഹിക ജീവിതം (ആകുന്നു) എന്ന്. لَعِبٌ കളിയാണ് (എന്ന്). وَلَهْوٌ വിനോദവും. وَزِينَةٌ അലങ്കാരവു, ഭംഗിയും. وَتَفَاخُرٌ ദുരഭിമാനം (പെരുമ-പത്രാസ്) നടിക്കലും. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ, തമ്മിൽ. وَتَكَاثُرٌ പെരുപ്പം (ആധിക്യം) നടിക്കലും. فِي الْأَمْوَالِ സ്വത്തുക്കളിലും. وَالْأَوْلَادِ സന്താനങ്ങളിലും. كَمَثَلِ غَيْثٍ ഒരു മഴയുടെ മാതിരി. أَعْجَبَ الْكُفَّارَ കർഷകരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി. نَبَاتُهُ അതിൻെറ ചെടി, സസ്യം, മുള. ثُمَّ يَهِيجُ പിന്നെ അതുവാടി (ഉണങ്ങി ഇളക്കംപറ്റി)പ്പോകുന്നു. فَتَرَاهُ എന്നിട്ട് നീ അതിനെ കാണുന്നു, കാണാം. مُصْفَرًّا മഞ്ഞവർണ്ണമുള്ളതായി. ثُمَّ يَكُونُ പിന്നെ അതാകുന്നു. حُطَامًا തുരുമ്പ്, നുറുങ്ങ്, ചവറ്. وَفِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിലാകട്ടെ. عَذَابٌ شَدِيدٌ കഠിനശിക്ഷയാണ്. وَمَغْفِرَةٌ പാപമോചനവും. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന്. وَرِضْوَانٌ പ്രീതിയും, പൊരുത്തവും. وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതമല്ല. إِلاَّ مَتَاعُ വിഭവം (ചരക്ക്, ഉപകരണം) അല്ലാതെ. الْغُرُورِ വഞ്ചന (ചതി)യുടെ, കൃത്രിമത്തിൻെറ.

ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ ആകെത്തുകയും, അതിൻെറ യഥാർത്ഥ നിലപാടും അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. യാതൊരു വിശദീകണവും ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം അതു സ്പഷ്ടവുമാകുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ടു പരലോകത്തു ലഭിക്കുവാനുള്ളതു എന്തെല്ലാമാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ ഭൗതികവാദംവെച്ചു പുലർത്തുന്നവർ ഇരിക്കട്ടെ, കേവലം ഭൗതികവാദികളല്ലാത്ത ചില ആളുകൾപോലും അവരുടെ ചില പ്രസ്താവനകളിൽ ഐഹിക ജീവിതത്തെയും, പാരത്രിക ജീവിതത്തെയും ഒരേ അളവു കോലുകൊണ്ടു അളന്നും, ഒരേ കട്ടികൊണ്ടു തൂക്കിയും വിലയിരുത്തുന്നതുകാണാം. മറ്റു ചിലരുടെ പ്രസ്താവനകൾ കാണുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവും റസൂലും മനുഷ്യൻെറ വിജയമായി കണക്കാക്കുന്നതു ഐഹിക ജീവിതത്തിൻെറ വിജയം മാത്രമാണെന്നും തോന്നിപ്പോകും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെല്ലാം ഈ ഖുർആൻ വചനവും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും തുറന്ന മനസ്സോടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ കലയുടെയോ, കായികാഭ്യാസത്തിൻെറയോ, സൗന്ദര്യാസ്വാദനത്തിൻെറയോ മറ്റോ പേരുകളിൽ ഇന്നു പ്രചുര പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന കളിവിനോദങ്ങൾക്കും, കാലത്തിനൊത്തു ജീവിതനിലവാരം ഉയർത്തേണ്ടതാണെന്നും മറ്റുമുള്ള ന്യായീകരണങ്ങളോടെ സർവ്വത്ര കാണപ്പെടുന്ന ആഢംബര തൽപരതക്കും ഇസ്‌ലാമിൻെറ അംഗീകാരംകൂടി വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ വെമ്പൽക്കൊള്ളുന്ന പുരോഗമനവാദികളും ഇത്തരം വചനങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഐഹിക സുഖങ്ങളെല്ലാം വർജിക്കണമെന്നോ, പാടില്ലാത്തതാണെന്നോ ഇപ്പറഞ്ഞതിനു അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. അത്യാവശ്യമായ അളവിൽ മാത്രം വിനിയോഗിക്കുക, ഉപയോഗിക്കുന്നതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും, പാരത്രിക നൻമക്കു ഉതകുന്ന വിധത്തിലും ആയിരിക്കുക, ഇതാണ് വേണ്ടത്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പരലോകത്തേക്കു സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള വിളനിലമായിട്ടാണ് ഐഹിക ജീവിതത്തെ കണക്കാക്കേണ്ടത്.

ഭൗതിക ജീവിതത്തിൻെറ പ്രാധാന്യം ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ എന്തു തന്നെ ആയിരുന്നാലും ശരി-ഉപമാരൂപത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു നശ്വരവും ക്ഷണികവുമാണല്ലോ. പിന്നീടുള്ളതു ശാശ്വതമായ പരലോക ജീവിതമാണ്. അവിടെയാണെങ്കിൽ, ഒന്നുകിൽ കഠിനശിക്ഷ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനവും പ്രീതിയും. അഥവാ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വഞ്ചിതരായവർക്കു കഠിനശിക്ഷയും, അതിൽ വഞ്ചിതരാകാതെ രക്ഷപ്പെട്ടവർക്കു പാപമോചനവും പ്രീതിയുമായിരിക്കും. ഇതിൽ ഏതു വേണമെന്നു ഓരോരുത്തനും സ്വയം തീരുമാനിക്കുകയും, അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു എന്നു സാരം. ആർക്കും അമളി പിണയാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി 'ഐഹിക ജീവിതം വഞ്ചനയുടെ വിഭവം അഥവാ കള്ളച്ചരക്കു മാത്രമാണ്' (وما الحيوة الدنيا الامتاع الغرور) എന്നൊരു താക്കീതും അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നു. പോരാ, പാപമോചനവും പ്രീതിയും അനുഭവിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വരണമെന്നു വാൽസല്യപൂർവ്വം തുടർന്നുള്ള വചനത്തിൽ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:

سَابِقُوٓا۟ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢١﴾

21 നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിലേക്കും, ഒരു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും മുൻകടന്നുവരുവിൻ! അതിൻെറ [ആ സ്വർഗ്ഗത്തിൻെറ] വിസ്താരം ആകാശത്തിൻെറയും, ഭൂമിയുടെയും വിസ്താരം പോലെയാകുന്നു; അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചവർക്കുവേണ്ടി അത് ത

യ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്, അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവത്രെ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതവൻ കൊടുക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, മഹത്തായ ദയവുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

21 سَابِقُوا മുൻകടക്കുവിൻ, മുമ്പോട്ട് വരിൻ, മൽസരിച്ചു വരുവിൻ. إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ പാപമോചനത്തിലേക്ക്. مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള. وَجَنَّةٍ ഒരു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും. عَرْضُهَا അതിന്റെ വിസ്താരം, വിശാലത, വീതി. كَعَرْضِ السَّمَاءِ ആകാശത്തിന്റെ വിസ്താരംപോലെയാണ്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും. أُعِدَّتْ അത് ഒരുക്ക (തയ്യാറാക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرُسُلِهِ അവന്റെ റസൂലുകളിലും. ذَٰلِكَ അത്. فَضْلُ അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവ് (അനുഗ്രഹം) ആകുന്നു. يُؤْتِيهِ അവനത് കൊടുക്കുന്നു, നൽകും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. ذُو الْفَضْلِ ദയവുള്ളവനാണ്. الْعَظِيمِ മഹത്തായ.

സ്വർഗ്ഗം എന്നു പറയുന്നത് കേവലം ഒരു വമ്പിച്ച കെട്ടിടമോ വലിയ തോട്ടമോ അല്ല. അതു ആകാശഭൂമികളോളം വിസ്തൃതിയുള്ള അതിവിശാലമായ ഒരു മഹാലോകമാകുന്നു. പ്രസ്തുത സ്വർഗീയ ജീവിതം ലഭിക്കുവാനും, അതിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കേണ്ടതിനു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനംവഴി അർഹത നേടുവാനും ഓരോരുത്തരും ഞാൻ മുമ്പിലാവണമെന്ന ആവേശത്തോടെ മുമ്പോട്ടുവരണം എന്നു അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. അഥവാ അതിനായി അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, ദുഷ്ക്കർമ്മങ്ങൾ വെടിയുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അമാന്തം വരുത്താതെ സദാ ഉൽസുകരായിരിക്കണം എന്നു താൽപര്യം. സൂ: ആലുഇംറാനിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:

واتقوا النار التى اعدت للكافرين – واطيعوا اللذه ولرسول لعلكم ترحمون وسارعوا الى مفرة من ربكم وجنة عرضها السموات والارض اعدت للمتقين – آل عمران ١٣١ – ١٣٣

(........അവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നരകത്തെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾക്കു കരുണ ചെയ്യപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിലേക്കും, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും ധൃതിപ്പെട്ടുവരുകയും ചെയ്യുവിൻ. അതിന്റെ വിസ്താരം ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും (കൂടിയത്ര) ആകുന്നു. അതു ഭയഭക്തൻമാർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ആലുംഇംറാൻ: 131-133.) തുടർന്നുകൊണ്ടു ഭയഭക്തൻമാരുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ അവിടെ എടുത്തു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അല്ലാമാ സയ്യിദുഖുത്ത്ബു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിശാലതയെക്കുറിച്ചു ഖുർആനിലും ഹദീസിലും കാണുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകളെ മുൻകാലത്തു-ശാസ്ത്രം ഇന്നത്തെപ്പോലെ വികസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു-കേവലം ചില അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളായി ചില ആളുകൾ ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ, ഉപരിയാകാശമണ്ഡലത്തിന്റെ അനന്തവിദൂരത ബോധ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തു ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രസ്താവനകളെ നേർക്കുനേരെത്തന്നെ വിലയിരുത്തുവാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കുപോലും വൈമനസ്യം ആവശ്യമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിലും റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയാണ് സ്വർഗ്ഗം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ഈ ആയത്തിലും, ഭയഭക്തൻമാർക്കുവേണ്ടിയാണെന്നു ആലുഇംറാനിലെ

ആയത്തിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു. നരകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു അവിശ്വാസികൾക്കു വേണ്ടിയാണെന്നു ആലുഇംറാനിലെ ആയത്തിലും, അൽബഖറ: 24ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസികളിൽതന്നെ ശിക്ഷാർഹമായ പാപങ്ങൾ ചെയ്തവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. ആ പാപങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷ അവർ നരകത്തിൽ വെച്ചു അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും, അതവസാനിച്ചശേഷം അവർക്കു ശാശ്വതമായ സ്വർഗീയ ജീവിതം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്നു പല നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ആലുഇംറാനിലെ ആയത്തിൽ 'ഭയഭക്തൻമാർക്കുവേണ്ടി' എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, ഇവിടെ 'അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിച്ചവർക്കു വേണ്ടി' എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും. അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാന മാനദണ്ഡം സത്യവിശ്വാസമാണെന്നും, സത്യവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവർക്കു-അവർ പാപികളാണെങ്കിലും-തങ്ങളുടെ ശിക്ഷാവധിക്കുശേഷം സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സത്യവിശ്വാസം (الايمان) എന്നതു വിശ്വാസവും അതനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനവും ചേർന്നതിനു മാത്രമുള്ള പേരാണെന്നും, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം കർമ്മപരമായി മഹാ പാപം ചെയ്തവരെല്ലാം അവിശ്വാസികളായിരിക്കുമെന്നും വാദിക്കുന്ന 'മുഅ്തസിലഃ മുതലായ ചില തൽപരകക്ഷികൾക്കു മാത്രമേ ഇതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളു. എന്നാൽ, الايمان بالله (അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നു അർത്ഥം വരുമാറ് ب എന്ന അവ്യയം ചേർത്ത് 'അൽ ഇമാനുബില്ലാഹി' (എന്നു പറയുമ്പോൾ അതു മനസ്സുകൊണ്ടുളള വിശ്വാസത്തെയല്ലാതെ കുറിക്കുകയില്ലെന്നും, ഇതു മുഅ്തസിലീകളും സമ്മതിക്കുന്ന വസ്തുതയാണെന്നും ഇമാംറാസീ(ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ആയത്തിലും അങ്ങിനെ (بالله ورسوله എന്നു) തന്നെയാണല്ലോ ഉള്ളതും. (സൂ: സുമർ 53ൻെറയും, സൂ: ഹുജുറാത്ത് 14ൻെറയും വിവരണങ്ങളും നോക്കുക.)

മറ്റൊരു സംഗതിയും ഈ വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റു ചില വചനങ്ങളിൽനിന്നുമായി മനസ്സിലാക്കാം. സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സ്വർഗം നൽകുന്നതു അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ നിർബന്ധമുള്ളതോ, അവനോടു ചോദിച്ചുവാങ്ങുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടതോ അല്ല. അതെ, 'അതു അല്ലാഹുവിൻെറ ദയവാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അതവൻ കൊടുക്കുന്നു. അല്ലാഹു മഹത്തായ ദയവുകാരനാകുന്നു.' (ذلك فضل الله يؤتيه من يشآء الخ) നബി (ﷺ)പറയുന്നു: ''നിങ്ങളിൽ ഒരാളെയും-എന്നെയും തന്നെ-തൻെറ കർമ്മം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല. അവനെ നരകത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുകയുമില്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യംകൊണ്ടല്ലാതെ.'' (മു) ഇതുപോലെ ബുഖാരീയുടെ ഹദീസിലും കാണാം. സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തവർക്കു സ്വർഗം നല്കുമെന്നും, ശിക്ഷയിൽ നിന്നു രക്ഷകിട്ടുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു ശരിയാണ്. അതവൻ തികച്ചും നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യും. അതു തൻെറ ബാധ്യതയാണെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ സംശയമേ ഇല്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ നമുക്കു അറിയാവുന്നതോ അല്ലാത്തതോ ആയ കാരണങ്ങളാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ഒരു പക്ഷേ, സ്വീകാര്യമായില്ലെന്നു വരാം. അതുകൊണ്ടാണ് 'ഞങ്ങളിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കേണമേ' (ربنا تقبل منا) എന്നതുപോലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ നാം ചെയ്യുന്നതും, ചെയ്യേണ്ടിവന്നതും. മാത്രമല്ല, ലോകസ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുകയെന്നതു നമ്മുടെമേൽ നിർബന്ധമായ ഒരു കടമയുമാണല്ലോ. ഇനി, ഒരാൾ എത്രതന്നെ പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം നയിച്ചാലും അതു കേവലം ഒരു പരിമിതമായ അളവിലും കാലത്തിലുമായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. സ്വർഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ, ഐഹികജീവിതത്തെ അതുമായി താരതമ്യം ചെയ്വാൻപോലും സാധ്യമല്ല. അത്രയും വമ്പിച്ചതും കാലാകാലം നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ്. 'സ്വർഗത്തിൽ ഒരു ചമ്മട്ടിയുടെ സ്ഥലം ഇഹലോകത്തെയും അതിലുളളവയെയുംകാൾ ഉത്തമമായതാണ്' (ബു) എന്നത്രെ നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ, സജ്ജനങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗം നൽകുകയും, അവരെ നരകത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാലതു, അവൻെറ വാഗ്ദാനമെന്ന നിലക്കും,

അവൻെറ ഔദാര്യവും, ദയവും, അനുഗ്രഹവും എന്ന നിലക്കുമാണ്. അവൻെറ മേലുള്ള നിർബന്ധകടമ എന്ന നിലക്കല്ല. അവനോടു അവകാശം പറഞ്ഞോ നിർബന്ധപൂർവ്വമോ അതു വാങ്ങുവാൻ ആർക്കും അർഹതയും, അധികാരവും, കഴിവും ഇല്ല.

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾

22 ഭൂമിയിലാകട്ടെ, നിങ്ങളിൽ[നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിൽ]തന്നെയാകട്ടെ ഏതൊരു ബാധയും(അഥവാ ആപത്തും)- നാം അതിനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി അതൊരു (രേഖാ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെ-ബാധിക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അത് [ആ രേഖപ്പെടുത്തൽ] അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ നിസ്സാരമാകുന്നു.

لِّكَيْلَا تَأْسَوْا۟ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا۟ بِمَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾

23 നിങ്ങൾക്കു (ലഭിക്കാതെ) പാഴായിപ്പോയതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ സങ്കടപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, നിങ്ങൾക്ക് അവൻ നൽകിയതിൽ നിങ്ങൾ ആഹ്ളാദം കൊള്ളാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്തത്). ദുരഭിമാനിയായ, പൊങ്ങച്ചക്കാരനായ എല്ലാവരെയും [ഒരാളെയും] അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٢٤﴾

24 അതായത്, പിശുക്കു കാണിക്കുകയും, പിശുക്കു കാണിക്കുവാൻ മനുഷ്യരോട് കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ആരെങ്കിലും പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ധന്യനും സ്തുത്യർഹനുമത്രെ.

---

22 مَا أَصَابَ ബാധിക്കുകയില്ല. مِن مُّصِيبَةٍ ഒരു ബാധയും, ആപത്തും (തന്നെ). فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَلاَ فِي أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിലു (നിങ്ങളിൽ തന്നെയും) ഇല്ല. إِلاَّ فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ. مِّن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن نَّبْرَأَهَا അതിനെ നാം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൻെറ. إِنَّ ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അത്. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. يَسِيرٌ നിസ്സാരമാണ്, എളുപ്പമാണ്. 23 لِكَيْلاَ تَأْسَوْا നിങ്ങൾ സങ്കട(വ്യസന)പ്പെടാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. عَلَى مَا യാതൊന്നിൻെറ പേരിൽ. فَاتَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പാഴായി (ഒഴിവായി)പ്പോയ. وَلاَ تَفْرَحُوا നിങ്ങൾ ആഹ്ളാദം (സന്തോഷം) കൊള്ളാതെയും. بِمَا آتَاكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയതിൽ, തന്നതുകൊണ്ട്. وَاللهُ അല്ലാഹു. لاَ يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, സ്നേഹിക്കുകയില്ല. كُلَّ مُخْتَالٍ എല്ലാ (ഓരോ) പൊങ്ങച്ചക്കാരെനെ (അഹങ്കാരിയെ-പത്രാസ് കാട്ടുന്നവനെ)യും. فَخُورٍ ദുരഭിമാനിയായ, പെരുമനടിക്കുന്നവനും. 24 الَّذِينَ يَبْخَلُونَ അതായത് പിശുക്ക് കാണിക്കുന്നവർ. وَيَأْمُرُونَ കൽപിക്കുക(ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുന്ന. النَّاسَ മനുഷ്യരോട്, മനുഷ്യരെ. بِالْبُخْلِ പിശുക്ക്(ലുബ്ധു) കാണിക്കുന്നതിന്. وَمَن يَتَوَلَّ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുപോയാൽ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. هُوَ അവൻ. الْغَنِيُّ ധന്യൻ, അനാശ്രയനാകുന്നു. الْحَمِيدُ സ്തുത്യർഹനായ, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനാണ്.

ഭൂമിയിലോ മനുഷ്യരിലോ ബാധിക്കുന്ന രോഗം, ക്ഷാമം തുടങ്ങിയ ഏതൊരു ബാധയും അതു രൂപംകൊള്ളുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കാത്തതായിട്ടില്ല എന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 'ഏതൊരു

ബാധയും' (من مصيبة) എന്ന വാക്കിൽ ചെറുതോ, വലുതോ, പൊതുവായതോ, പ്രത്യേകമായതോ ആയ എല്ലാതരം ബാധകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു വരുമ്പോൾ, ഓരോന്നും സംഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ-അതു ഇന്നിന്നപ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്നു-അല്ലാഹു ശരിക്കും അറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നും നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുമെന്നും വ്യക്തമാണ്. ഇസ്‌ലാമിലെ മൗലികപ്രധാനമായ വിശ്വാസസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ ഇത്. ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ 'ഖളാ-ഖദ്റി'ലുള്ള (വിധിവ്യവസ്ഥയിലുള്ള) വിശ്വാസം എന്നു പറയുന്നത്.

من قبل ان نبرأها (നാം അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനുമുമ്പു) എന്ന വാക്കിൽ 'അതിനെ' (ها)എന്ന സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അതിനുമുമ്പു പറയപ്പെട്ട 'ബാധ' (مصيبة) ആയിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത. എങ്കിലും, അതു 'ഭൂമി' (الارض) യെ ഉദ്ദേശിച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ 'നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ' (انفسكم) ഉദ്ദേശിച്ചോ ആയിരിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. ഈ മൂന്നിൽ ഏതൊന്നായിരുന്നാലും വിഷയത്തിൽ മാറ്റം നേരിടുവാനില്ല. കാരണം, അതതു ബാധകൾ രൂപം കൊളളുന്നതിനു മുമ്പായാലും, ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പായാലും, മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പായാലും--ഏതായാലും ശരി--നേരത്തെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവയെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞതിൻെറ ശേഷമേ ഓരോ ബാധയും ഇവിടെ ബാധിക്കുന്നുളളു എന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. എല്ലാ കാര്യവും അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയുമെന്നും, ഓരോന്നും ഇന്നിന്ന പ്രകാരം സംഭവിക്കുമെന്നും അവൻ മുൻകൂട്ടി നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുമെന്നും പറയുമ്പോൾ, അതു യുക്തിവാദക്കാരയ ആളുകൾക്കും, അല്ലാഹുവിലുളള വിശ്വാസം പൂർണ്ണമായിട്ടില്ലാത്തവർക്കും മാത്രമേ ദഹിക്കാതിരിക്കുകയുളളു. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു പ്രയാസപ്പെട്ടതോ ഗൗരവപ്പെട്ടതോ അല്ല. നിസ്സാരം മാത്രമാകുന്നു.
ان ذلك على الله يسير

ഇങ്ങിനെ മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്? അല്ലെങ്കിൽ ഈ വസ്തുത ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചതു എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്? അതിനുള്ള മറുപടിയാണ് അല്ലാഹു തുടർന്നു പറഞ്ഞത്: لكيلا تأسوا على ما فاتكم ولا تفرحوا بما اتاكم (നിങ്ങൾക്ക് പാഴായി-കിട്ടാതെ-പോയതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ സങ്കടപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകിയതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ ആഹ്ലാദം കൊളളാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടി.) അതെ, എല്ലാം അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയതാണെന്നറിഞ്ഞാൽ, നഷ്ടം ബാധിക്കുന്നതിൻെറ പേരിൽ സങ്കടത്തിനും നിരാശക്കും അവകാശമില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, നേട്ടം ലഭിക്കുന്നതിൻെറ പേരിൽ ആഹ്ലാദത്തിനും അഹങ്കാരത്തിനും അവകാശമില്ല. നഷ്ടത്തിൽ ക്ഷമയും സമാധാനവും, നേട്ടത്തിൽ നന്ദിയും സന്തോഷവും സ്വീകരിക്കാമല്ലോ. എന്നാൽ, തിൻമബാധിക്കുമ്പോൾ നിരാശയും, നൻമബാധിക്കുമ്പോൾ അഹങ്കാരവും മനുഷ്യൻെറ ഒരു സ്വഭാവമാണ്. ഖുർആൻ ഇതിനെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കാറുമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവ്യവസ്ഥയിലുളള ദൃഢവിശ്വാസംകൊണ്ടേ ഈ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യനു രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയുളളു. ഇക്രിമഃ (ﷺ) പറഞ്ഞ ഒരു വാക്യം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു: ''സന്തോഷിക്കുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത ഒരാളുമില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ സന്തോഷം നന്ദിയും, വ്യസനം ക്ഷമയും ആക്കിക്കൊളളുക.''

വല്ല നൻമയോ നേട്ടമോ സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ അതു തൻെറ യോഗ്യതകൊണ്ടോ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടോ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും, താനതിനു അവകാശപ്പെട്ടവനാണെന്നും, മറ്റുമുളള ധാരണകളിൽനിന്നാണ് ദുരഭിമാനവും അഹങ്കാരവും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്. എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്നും, അവൻെറ നിശ്ചയപ്രകാരവുമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ലഭിക്കുന്നത്, താൻ വല്ലതും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു കേവലം ബാഹ്യമായ ഒരു കാരണം മാത്രമാണ്, ആ പ്രവർത്തനത്തിനുളള സാദ്ധ്യത ലഭിച്ചതും അല്ലാഹുവിൽനിന്നു തന്നെയാണ് എന്നിങ്ങിനെയുളള വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നാണ് നന്ദിയും കൂറും ഉണ്ടായിത്തീരുക. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു

തങ്ങൾക്കു ധനം നൽകിയതിൽ അഹങ്കാരം കൊള്ളുകയും അതു വേണ്ടവിഷയത്തിൽ ചിലവാക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ പിശുക്കു പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മേൽപറഞ്ഞ ധാരണകൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്നവരായിരിക്കും. ഒരാളിൽ ഒരു ചീത്ത സ്വഭാവം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആ സ്വഭാവം മറ്റുളളവരിലും ഉണ്ടായിക്കാണുവാൻ അവനു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. അതിനാൽ, മറ്റുളളവരും തന്നെപ്പോലെ പിശുക്കൻമാരായിത്തീരുവാൻ അവൻ ശ്രമം നടത്തും. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ, പിശുക്കൻമാരുടെ തെറ്റുകൾ പലതായിക്കാണാം. ദുരഭിമാനിയായ പൊങ്ങച്ചക്കാരനായ ഒരാളെയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല (ان الله لا يحب كل مختال فخور)എന്നു മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, പിശുക്കുകാണിക്കുകയും ജനങ്ങളോടു പിശുക്കുകാണിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ (الذين يبخلون ويأمرون الناس بالبخل) എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുളളതിൽ നിന്നു മേൽ സൂചിപ്പിച്ച വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. തുടർന്നുകൊണ്ടു അഹങ്കാരികളുടെ അഹങ്കാരം നിമിത്തമോ പിശുക്കൻമാരുടെ പിശുക്കു നിമിത്തമോ അവർക്കല്ലാതെ അല്ലാഹുവിനു യാതൊരു നഷ്ടവും പറ്റാനില്ലെന്നു അല്ലാഹു അവർക്കു നല്ലൊരു താക്കീതും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

ഈ സൂറത്തു അവസാനിച്ച ഉടനെ 'ഖളാ-ഖദറി'നെ സംബന്ധിച്ചു വിശദമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പു ചേർക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈ (22, 23) ആയത്തുകളിലെ ആശയങ്ങളെക്കുറിച്ചു അതിൽ വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നതുകൊണ്ടും ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. വിഷയത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളും, തൽപരകക്ഷികളുടെ ന്യായവാദങ്ങൾക്കു മറുപടികളും വേണ്ടത്ര തെളിവുകളോടുകൂടി അതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്. (الذين يبخلون ويأمرون الناس بالبخل) ആ കുറിപ്പ് എല്ലാവരും മനസ്സിരുത്തി പഠിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം ഉപദേശിച്ചുകൊളളുന്നു.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلْقِسْطِ ۖ وَأَنزَلْنَا ٱلْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَٰفِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥ وَرُسُلَهُۥ بِٱلْغَيْبِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾

25 തീർച്ചയായും, നമ്മുടെ റസൂലുകളെ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ സഹിതം നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർ നീതിമുറയനുസരിച്ചു നിലകൊളളുവാൻവേണ്ടി അവരോടൊപ്പം നാം വേദഗ്രന്ഥവും, (നീതിയാകുന്ന) തുലാസ്സും ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇരുമ്പും നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ കഠിനമായ ആയോധനശക്തിയും, ജനങ്ങൾക്ക് പല ഉപയോഗങ്ങളും ഉണ്ട്. (കൂടാതെ) അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലുകളെയും അദൃശ്യമായ നിലയിൽ സഹായിക്കുന്നത് ആരാണെന്ന് അവൻ അറിയുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്). നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശക്തനും പ്രതാപശാലിയുമാണ്.

---

25 لَقَدْ أَرْسَلْنَا തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. رُسُلَنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളെ. بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി. وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ അവരോടൊപ്പം നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം. وَالْمِيزَانَ തുലാസ്സും. لِيَقُومَ നിലകൊളളുവാൻ വേണ്ടി. النَّاسُ മനുഷ്യർ. بِالْقِسْطِ നീതിമുറ അനുസരിച്ചു. وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു. الْحَدِيدَ ഇരുമ്പ്. فِيهِ അതിലുണ്ട്. بَأْسٌ യുദ്ധ(ശക്തി) (ആയോധനശക്തി), ശൂരത. شَدِيدٌ കഠിനമായ, ശക്തമായ. وَمَنَافِعُ ഉപയോഗങ്ങളും. لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്. وَلِيَعْلَمَ اللهُ അല്ലാഹു അറിയുവാനും. مَن يَنصُرُهُ അവനെ സഹായിക്കുന്നവരെ, സഹായിക്കുന്നതാരാണെന്ന്. وَرُسُلَهُ അവന്റെ റസൂലുകളെയും. بِالْغَيْبِ അദൃശ്യമായ നിലയിൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. قَوِيٌّ ശക്തനാകുന്നു. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്.

മനുഷ്യസമുദായം നീതിയും നെറിയും അനുസരിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നതിനാവശ്യമായ തെളിവുകളും, ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങളും സഹിതം വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും, നീതിയുടെ മാനദണ്ഡങ്ങളും നിയമവ്യവസ്ഥകളുമാകുന്ന തുലാസ്സുകളും കൊണ്ടാണ് ഓരോ കാലത്തും അല്ലാഹു അവന്റെ ദൂതൻമാരെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടു പിന്നെയും കുഴപ്പത്തിനും അക്രമത്തിനും മുതിരുന്നവരെ ബലം പ്രയോഗിച്ചു ഒതുക്കിനിറുത്തേണ്ടതിനു വേണ്ടുന്ന ഉപാധികളും അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതത്രെ, ഇരുമ്പ്. ആയോധനവേളയിൽ ഇരുമ്പിന്റെ ഉപയോഗം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. യുദ്ധത്തിലും, പ്രതിരോധത്തിലും മാത്രമല്ല, മനുഷ്യന്റെ നിത്യാവശ്യങ്ങളിലും ഇരുമ്പിന്റെ ഉപയോഗം ധാരാളമാണ്. ഇതിനെല്ലാംകൂടിത്തന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ഇരുമ്പു നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതും. മറ്റൊരു ഉദ്ദേശം കൂടി അതിലുണ്ട്. അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലുകളും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നീതിമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ദുശ്ശക്തികൾക്കുനേരെ അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും, അങ്ങിനെ, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലുകളുടെയും പക്ഷത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ വേർതിരിച്ചുകാണുക. ഇതാണത്.

الميزان (മീസാൻ) എന്നാൽ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുന്നതു-അഥവാ തുലാസ്സ്-എന്നു വാക്കർത്ഥം. സത്യാസത്യങ്ങളും, ന്യായാന്യായങ്ങളും തൂക്കിക്കണക്കാക്കുന്ന മാനദണ്ഡം എന്നത്രെ ഇവിടെ വിവക്ഷ. സാധനങ്ങൾ തൂക്കികണക്കാക്കുവാനുള്ള സാധാരണ തുലാസ്സും ആ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒന്നുതന്നെ. بأس (ബഉ്സ്) എന്നാൽ 'ശക്തി, സമരശക്തി, ധീരത, ഭയം' എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. യുദ്ധവേളയിൽ പ്രകടമാകുന്ന ശക്തിയും ധീരതയുമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അദൃശ്യമായനിലയിൽ സഹായിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞിതന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ കാണാതെത്തന്നെ അവനെ-അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ-സഹായിക്കുക എന്നായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലുകളെയും സഹായിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിൽ വെച്ചു കൊണ്ടു സഹായിക്കുക എന്നും ആവാം. മനസ്സിലെ ഉദ്ദേശ്യം പുറമെ ദൃശ്യമാകുകയില്ലല്ലോ. ഈ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും ഇവിടെ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടുകാണാം. الله اعلم

മനുഷ്യസമുദായം നീതിമുറതെറ്റാതെ നിലകൊള്ളുവാൻ ഉപദേശങ്ങളും തെളിവുകളും മാത്രം മതിയായേക്കുകയില്ലെന്നും, അതിനുവേണ്ടി ചിലപ്പോൾ ബലവും പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവന്നേക്കുമെന്നും, അതിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ കരുതിവെക്കുകകൂടി വേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഈ വചനത്തിൽ സൂചനയുണ്ട്. റസൂലുകളെ നിയോഗിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യം വിവരിച്ചശേഷം, അവരിൽ ചിലരെപ്പറ്റിയും, അവരുടെ ദൗത്യഫലങ്ങളെപ്പറ്റിയും, അടുത്തവചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-4

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِمَا ٱلنُّبُوَّةَ وَٱلْكِتَٰبَ ۖ فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٢٦﴾

26 നൂഹിനെയും, ഇബ്രാഹീമിനെയും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ടുപേരുടെയും സന്തതികളിൽ പ്രവാചകത്വവും, വേദഗ്രന്ഥവും നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അവരിൽ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരുണ്ട്; അവരിൽ വളരെപ്പേർ ദുർന്നടപ്പുകാരുമാകുന്നു.

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى

27 പിന്നീട് അവരുടെ പിറകിലായി നമ്മുടെ ദൂതൻമാരെ നാം തുടർന്നയച്ചു. മർയമിന്റെ പുത്രൻ ഈസായെയും

ٱبۡنِ مَرۡيَمَ وَءَاتَيۡنَٰهُ ٱلۡإِنجِيلَ وَجَعَلۡنَا فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ رَأۡفَةٗ وَرَحۡمَةٗۚ وَرَهۡبَانِيَّةً ٱبۡتَدَعُوهَا مَا كَتَبۡنَٰهَا عَلَيۡهِمۡ إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ رِضۡوَٰنِ ٱللَّهِ فَمَا رَعَوۡهَا حَقَّ رِعَايَتِهَاۖ فَـَٔاتَيۡنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مِنۡهُمۡ أَجۡرَهُمۡۖ وَكَثِيرٞ مِّنۡهُمۡ فَٰسِقُونَ ﴿٢٧﴾

തുടർന്നയച്ചു; അദ്ദേഹത്തിന് നാം 'ഇഞ്ചീലും', [സുവിശേഷ ഗ്രന്ഥവും] നൽകി. അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കൃപയും, കരുണയും നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒരു (തരം)സന്യാസജീവിതം അവർ നൂതനമായുണ്ടാക്കി. അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയെ തേടേണ്ടതിന്(അവരത് ചെയ്തു) എന്നല്ലാതെ, അവരുടെമേൽ നാമതു നിയമിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ, അത് പാലിക്കേണ്ട മുറപ്രകാരം അതവർ പാലിച്ചില്ല. അപ്പോൾ, അവരിൽനിന്നു വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം നാം നൽകി. അവരിൽ വളരെ ആളും ദുർന്നടപ്പുകാരാകുന്നു.

---

26 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا തീർച്ചയായും നാം അയക്കുയുണ്ടായി. نُوحًا നൂഹിനെ. وَإِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹിമീനെയും. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുക(ഏർപ്പെടുത്തു)കയും ചെയ്തു. فِي ذُرِّيَّتِهِمَا അവർ രണ്ടാളുടെയും സന്തതികളിൽ. النُّبُوَّةَ പ്രവാചകത്വം, നബിപ്പട്ടം. وَالْكِتَابَ ഗ്രന്ഥവും. فَمِنْهُم എന്നിട്ട് അവരിലുണ്ട്. مُّهْتَدٍ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവൻ(ർ). وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന അധികം, വളരെ. فَاسِقُونَ ദുർന്നടപ്പുകാരാണ്, തോന്നിയവാസികളാണ്. 27 ثُمَّ قَفَّيْنَا പിന്നെ, നാം തുടർത്തി, (തുടർന്നയച്ചു). عَلَى آثَارِهِم അവരുടെ പിറകിലായി, കാല്പാടിൽക്കൂടി. بِرُسُلِنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളെ. وَقَفَّيْنَا നാം തുടർന്നയക്കയും ചെയ്തു. بِعِيسَى ഈസായെ. ابْنِ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ പുത്രൻ. وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകയും ചെയ്തു. الْإِنجِيلَ ഇഞ്ചീൽ (സുവിശേഷം). وَجَعَلْنَا നാം ഏർപ്പെടുത്തുക(ഉണ്ടാക്കു)കയും ചെയ്തു. فِي قُلُوبِ യാതൊരുവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയ. رَأْفَةً കൃപ, ദയ. وَرَحْمَةً കരുണയും. وَرَهْبَانِيَّةً ഒരു സന്യാസത്തെ, പൗരോഹിത്യത്തെ. ابْتَدَعُوهَا അവരത് നവീനമായുണ്ടാക്കി, പുത്തനായി നിർമിച്ചു. مَا كَتَبْنَاهَا അതിനെ നാം നിയമിച്ചിട്ടില്ല, നിർബന്ധിച്ചിട്ടില്ല. عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ. إِلاَّ ابْتِغَاءَ തേടുന്നതിനല്ലാതെ, അന്വേഷിക്കലല്ലാതെ. رِضْوَانِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി, പൊരുത്തം. فَمَا رَعَوْهَا എന്നാലതിനെ അവർ പാലിച്ചില്ല, സൂക്ഷിച്ചില്ല, പരിഗണിച്ചില്ല. حَقَّ رِعَايَتِهَا അതിനെ പാലിക്കേണ്ട മുറപ്രകാരം. فَآتَيْنَا അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നാം കൊടുത്തു. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. أَجْرَهُمْ തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം. وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ അവരിൽ അധികവും, വളരെ. فَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികളാണ്, ദുർന്നടപ്പുകാരാണ്.

പൂർവ്വപ്രവാചകൻമാരിൽ പ്രധാനികളായ രണ്ടു പ്രവാചകവര്യൻമാരാണ് നൂഹ് (عليه السلام) നബിയും, ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബിയും. പ്രവാചകാത്വത്തിൻെറയും വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും പാരമ്പര്യം നിലനിന്നുപോന്നതു അവരുടെ സന്തതികൾ വഴിയാണ്. നൂഹ് (عليه السلام)ൻെറ ജനത മുങ്ങി നശിക്കുകയും, അദ്ദേഹവും സത്യവിശ്വാസികളും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്ത സംഭവം വിവരിച്ച ശേഷം അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: وجعلنا ذريته هم الباقين (അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതിയെത്തന്നെ നാം അവശേഷിക്കുന്നവരാക്കി.) (സ്വാഫ്-ഫാത്ത്: 77.) അപ്പോൾ, പിന്നീടു ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ കാലംവരെയുള്ള പ്രവാചകൻമാർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളിൽപെട്ടവരായിരിക്കുമല്ലോ. ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബിക്കുശേഷം അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രവാചകൻമാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്തതികളിൽപെട്ടവരുമാണ്. നമുക്കു അറിയപ്പെടാത്ത പ്രവാചകൻമാരും അങ്ങിനെത്തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഇവിടെ രണ്ടു പ്രവാചാകവര്യമാരെയും ചേർത്തുകൊണ്ടു 'അവരുടെ രണ്ടാളുടെയും സന്തതികൾ' (ذريتهما) എന്നത്രെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സൂ: അങ്കബൂത്ത് 27ൽ ഇബ്റാഹീം

(عليه السلام) നബിയെ മാത്രം ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതിയിൽ നാം പ്രവാചകത്വം ഏർപ്പെടുത്തി'(وجعلنا فى ذريته النبوة) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഈ രണ്ടു പ്രവാചക പിതാക്കൾക്കുശേഷം അവരിൽ തുടരെത്തുടരെ പ്രവാചകൻമാർ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവരുടെ സന്തതികളെല്ലാം അവർ പ്രബോധനം ചെയ്ത നേർമ്മാർഗം സ്വീകരിച്ചവരായിരുന്നില്ല. കുറെ ഭാഗം നേർമ്മാർഗം അവലംബിച്ചുവെങ്കിലും അധികമാളുകൾ ദുർമ്മാർഗികൾ തന്നെയായിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു പൂർവ്വസമുദായങ്ങളുടെ പൊതുനില. പൂർവനബിമാരിൽ അവസാനത്തെ ആൾ ഈസാ (عليه السلام) നബിയാണല്ലോ. നിലവിലുള്ള മതസമുദായങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ ജനത ഇന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായമായ ക്രിസ്ത്യാനികൾതന്നെ. ക്രിസ്തീയസമുദായത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ അവർ തങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്റെ കാലടികളെ പിൻപ്പറ്റിപ്പോന്നുവെങ്കിലും-16-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ-കാലക്രമത്തിൽ അവരും ദുഷിച്ചുപോകുകയും, സത്യത്തിൽനിന്നു അകന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ച ചില നിരൂപണങ്ങളാണ് 27-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

(1) 'ഈസാ (عليه السلام) നബിയെ പിൻപറ്റിയവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു കൃപയും കരുണയും ഏർടുത്തി (وجعلنا فى قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة) അതെ, സൂ: ഫത്ത്ഹിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികളെപ്പറ്റി رحماء بينهم (അവർ തമ്മിൽ കരുണയുള്ളവരാകുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതു പോലെ, അവരും പരസ്പരം സ്നേഹത്തിലും, ദയയോടുകൂടിയും കഴിഞ്ഞുകൂടി. സാധുദയ, ദീനശുശ്രൂഷ, പരസ്പരസഹായം ആദിയായ വിഷയങ്ങളിൽ ഈസാ (عليه السلام) അവരെ ശക്തിയായി ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നതു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ ഗുണങ്ങൾ കുറെയൊക്കെ ഇന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ അവശേഷിക്കുന്നതു കാണാം. ഈസാ (عليه السلام) ന്റെ പ്രത്യേക ശിഷ്യഗണങ്ങളായ അപ്പോസ്തലന്മാർ (للحواريون) തുടങ്ങി ഇന്നോളമുള്ള ക്രിസ്തീയ മിഷ്യനറിമാരും-മറ്റുവിധത്തിലുള്ള കൊള്ളരുതായ്മ പലതും അവരിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും-ഈ പാരമ്പര്യം താരതമ്യേന നിലനിറുത്തിവരുന്നു. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും, അഭിവൃദ്ധിക്കും ഇതെത്രമാത്രം ആവശ്യമാണെന്നു ബുദ്ധിയുളള ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിം സമുദായം ഈ വിഷയത്തിൽ അങ്ങേഅറ്റം വ്യവസനകരമായ ഒരവസ്ഥയിലാണുള്ളത്. അവരുടെ അധഃപതനത്തിനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം അതാണുതാനും. والى الله المشتكى

(2) ഒരു സന്യാസ ജീവിതം അവർ പുതുതായി നിർമ്മിച്ചു. (ورهبانية ابتدعوها) ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിലവിലുള്ള പല ദുരാചാരങ്ങളുടെയും ഉത്ഭവസ്ഥാനം ഇതാകുന്നു. ഭൗതിക സുഖങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ധ്യാനത്തിലും ആരാധനയിലും മുഴുകിയിരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അതിന്റെ ആരംഭം. വിവാഹം കഴിക്കാതിരിക്കുക, കുടുംബജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കുക, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുക, ജനങ്ങളുമായി സമ്പർക്കമില്ലാതിരിക്കുക, ചില പ്രത്യേക വേഷം സ്വീകരിക്കുക, വിജനപ്രദേശത്തു കഴിഞ്ഞുകൂടുക, ചെറിയ ചെറ്റക്കുടിലുകളിൽ ജീവപര്യന്തം തപസ്സിരിക്കുക, മൗനവ്രതം സ്വീകരിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം പിന്നീടു അതിന്റെ ഘടകാംശങ്ങളായി പരിണമിച്ചതാകുന്നു. ഈ കുടുസ്സായ ജീവിത സമ്പ്രദായം സ്വീകരിക്കുവാൻ ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിർബന്ധിതരാവുകയാണുണ്ടായതെന്നു പറയാം. ജൂതൻമാരിൽനിന്നും ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽനിന്നും ഇടക്കാലത്തു അവർ പല യാതനകളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നതു നിമിത്തം തങ്ങളുടെ മതസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ അവർക്കു പ്രയാസം നേരിട്ടു. അപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ മതവിശ്വാസത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാനായി കാടുകയറി മരണംവരെ ഭജനമിരിക്കുവാൻ മിനക്കെടുകയായി. ക്രമേണ മുമ്പില്ലാത്ത പല ഉപാധികളും അതോടുകൂട്ടിച്ചേർക്കുക

യും ചെയ്തു. ഈ വസ്തുത ക്രിസ്ത്യാനികള്‍ പൊതുവില്‍ സമ്മതിക്കുവാന്‍ കൂട്ടാക്കുകയില്ലെങ്കിലും ചില ക്രിസ്തീയപണ്ഡിതന്‍മാര്‍ തുറന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുളളതാണ്. (*)

ചില ഹദീസുകളില്‍ നിന്നു തന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ കഴിയും. ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ല്‍നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു നബി വചനത്തിന്‍െറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ''ഇസ്രാഈൗല്‍ സന്തതികള്‍ എഴുപത്തി രണ്ടു സംഘമായി പിരിഞ്ഞു. അതില്‍ മൂന്നുകൂട്ടര്‍ മാത്രമേ രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ഈസാ (عليه السلام) നബിക്കുശേഷം ഒരു വിഭാഗം ആളുകള്‍ രാജാക്കളുടെയും, സ്വേച്ഛാധിപതികളുടെയും മുമ്പില്‍ ചെന്നു മതത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അവരുമായി യുദ്ധം നടന്നു. അതില്‍ അവര്‍ കൊല്ലപ്പെടുകയും ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ (അല്ലാഹുവിങ്കല്‍) അവര്‍ രക്ഷപ്പെട്ടു. മറ്റൊരു കൂട്ടര്‍ക്കു യുദ്ധത്തിനു കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരും മതത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അതിനാല്‍ അവര്‍ കൊല്ലപ്പെടുകയും, ഉളിവാള്‍കൊണ്ടു പൊളിക്കപ്പെടുകയും തീ കൊണ്ടു കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവരും രക്ഷപ്പെട്ടു. വേറൊരു വിഭാഗത്തിനു യുദ്ധത്തിനാകട്ടെ, നീതിയനുസരിച്ചു നിലകൊള്ളുവാനാകട്ടെ കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവര്‍ മലകളില്‍പോയി ആരാധനയിലും സന്യാസത്തിലും ഏര്‍പ്പെട്ടു. ഇവരെപ്പറ്റിയാണ് 'അവര്‍ ഒരു സന്യാസജീവിതം പുതുതായി നിര്‍മ്മിച്ചുണ്ടാക്കി' എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്.' (ابن ابي حاتم وابن جرير رح)

ഒരു സദുദ്ദേശത്തില്‍നിന്നും, പരിതസ്ഥിതികളുടെ സമ്മര്‍ദ്ദത്തില്‍ നിന്നുമാണ് സന്യാസജീവിതത്തിന്‍െറ തുടക്കം എന്നു ഇതില്‍ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷെ, അതു അല്ലാഹു കല്‍പിച്ചതോ നിയമിച്ചതോ അല്ല. അവര്‍ സ്വയം നിര്‍മ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണ്. (ابتدعوها ما كتبناها عليهم) ഇതാണ് ഇവരില്‍ വന്ന ഒന്നാമത്തെ അബദ്ധം. തുടര്‍ന്നുള്ള വാക്യമായ الا ابتغاء رضوان الله (അല്ലാഹുവിന്‍െറ പ്രീതി തേടുന്നതിനല്ലാതെ) എന്ന വാക്യത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തില്‍ വ്യാഖ്യാനം നല്‍കപ്പെടാറുണ്ട്. (1) അല്ലാഹുവിന്‍െറ പ്രീതിയെ തേടിക്കൊണ്ടു മാത്രമാണവര്‍ അതു നിര്‍മ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയത്. മറ്റൊരു ഉദ്ദേശ്യത്തിലുമായിരുന്നില്ല എന്നും, (2) അല്ലാഹുവിന്‍െറ പ്രീതിയെ (കഴിവനുസരിച്ചു) തേടണമെന്നല്ലാതെ, ഒരു സന്യാസജീവിതം കൈക്കൊള്ളണമെന്നു അല്ലാഹു നിയമിച്ചിട്ടില്ല എന്നും. രണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, ഇതു മുഖേന മതത്തില്‍ ഇല്ലാത്ത ഒരു കര്‍ശന നടപടി സ്വയം നിര്‍ബന്ധമാക്കിത്തീര്‍ക്കുകയും, അങ്ങനെ, മതത്തില്‍ അതിരുകവിയുകയുമാണ് അവര്‍ ചെയ്തത്. ഈസാ (عليه السلام) നെ സംബന്ധിച്ചുപോലും ഈ അതിരുകവിച്ചലാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളില്‍ സംഭവിച്ചത്. ക്രിസ്ത്യാനികള്‍ അവരുടെ നബിയെ-മറ്റു ചില സമുദായങ്ങളും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലെ പിഴച്ച ചില ആളുകളും ചെയ്യുന്നതുപോലെ-ഒരിക്കലും ഇടിച്ചു താഴ്ത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാല്‍ അതിനെക്കാള്‍ വമ്പിച്ച അപരാധമാണ് അവര്‍ ചെയ്തത്. അവര്‍ അദ്ദേഹത്തെ ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ ആക്കിത്തീര്‍ത്തു. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് يا اهل الكتاب لاتغلوا فى دينكم (വേദക്കാരേ, നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ മതത്തില്‍ അതിരുകവിയേണ്ട എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നതും 4: 171; 5: 80)

(3) ഉദ്ദേശ്യം നല്ലതായിരുന്നുവെങ്കിലും അല്ലാഹു നിയമിക്കാത്ത ഒരു സമ്പ്രദായം മതത്തില്‍ അവര്‍ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി. എന്നാല്‍, അവര്‍ സ്വയം ഏറ്റെടുത്ത ആ കൃത്യം പാലിക്കേണ്ട പ്രകാരം അവര്‍ പാലിച്ചുവോ? ഇല്ല. (فما رعوها حق رعايتها) ഇതാണ് രണ്ടാമത്തെ തെറ്റും വളരെ ഭയങ്കരമായ ഭവിഷ്യത്തുകള്‍ക്കു ഇടയാക്കിയതും. എന്തെല്ലാം വിനകളാണ് ഈ സന്യാസം കൊണ്ടു പില്‍ക്കാലത്തു സംഭവിച്ചതും, ഇന്നും നിലനില്‍ക്കുന്നതും എന്നതിനു കയ്യും കണക്കുമില്ല.

* ക്രിസിതാബ്ദം 1883ല്‍ ഈജിപ്തില്‍ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന الخريدة النفيسة فى تاريخ السكنيسة (ചര്‍ച്ചിന്‍െറ ചരിത്രത്തില്‍ വിലയേറിയ ഒരു മുത്ത്) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്‍െറ ഒന്നാം പതിപ്പില്‍ ഇതു തുറന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്‍െറ കര്‍ത്താവ് സയ്യിദാബര്‍മൂസിലെ ക്രിസ്തീയമഠത്തിലെ പാതിരിയാണ്. ക്രിസ്താബ്ദം 3-ാം നൂററാണ്ടിന്‍െറ അന്ത്യത്തില്‍ സഞ്ചാരിയായ പൗലൂസ് (بولس سائح) എന്ന ആളാണ് രാജമര്‍ദ്ദനം ഭയന്ന് സന്യാസജീവിതം നടപ്പില്‍ വരുത്തിയതെന്ന് അദ്ദേഹം അതില്‍ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു تفسير الشيخ الطنطاوى

എത്രയോ മനുഷ്യായുസ്സുകൾ സന്യാസിമഠമാകുന്ന കാരാഗ്രഹത്തിനുള്ളിൽ ചിലവഴിക്കപ്പെട്ടു. എത്രയോ സ്ത്രീപുരുഷൻമാർ രഹസ്യവും പരസ്യവുമായി വമ്പിച്ച ദുഷ്കൃത്യങ്ങൾക്കു വശം വദരായി. ഏതു പാപങ്ങളും ഏതു അക്രമവും ചെയ്യാം, പള്ളിയിലെ അച്ഛൻമാർ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയേ വേണ്ടു എന്നായി. പാതിരിമാർ കൽപ്പിക്കുന്ന ഏതു നിയമവും മതനിയമമായി ത്തീർന്നു. അങ്ങിനെ പലതും. പക്ഷേ, ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിസ്തരിച്ചു പറയാതെ, വളരെ മാന്യമായ നിലയിൽ ഒരൊറ്റ വാചകത്തിൽ അതെല്ലാം ഒതുക്കിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ത് فما رعوها حق رعايتها (അവരതുപാലിക്കേണ്ട മുറപ്രകാരം പാലിച്ചില്ല) എന്ന്. തങ്ങളുടെ മറ പൊളി ക്കാതെ കാര്യം തുറന്നു കാണിച്ച ഈ തിരുവാക്യത്തിൻെറ പേരിൽ, ക്രിസ്ത്യൻസമുദായം വാസ്തവത്തിൽ ഖുർആനോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

സന്യാസം, തപസ്സ്, പൗരോഹിത്യം എന്നിത്യാദിയെ സംബന്ധിച്ച് ഇസ്‌ലാമിൻെറ നില എന്താണെന്നു കാണിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽ ചുരുക്കം ചിലതു ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു നന്നാ യിരിക്കും. 1) അനസു (ﷺ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം: മൂന്നു സഹാബികൾ നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവിടുത്തെ ആരാധന കളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ അതു കേവലം കുറഞ്ഞതോതിലാണെന്നു അവർക്കു തോന്നി. നാമും നബിയും തമ്മിൽ എത്രയോ ദൂരമുണ്ട്! അവിടുത്തെ മുൻകഴിഞ്ഞ പാപങ്ങളും പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന പാപങ്ങളും പൊറുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലൊ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അവരിൽ ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചു: എന്നാൽ ഞാൻ, ദിവസേന രാത്രി മുഴുവൻ നമസ്കരിക്കും, ഉറങ്ങുകയില്ല. മറ്റെയാൾ, ഞാൻ എല്ലാ ദിവസവും നോമ്പുപിടിക്കും, മുറിക്കയില്ല. മൂന്നാമൻ: ഞാൻ സ്ത്രീകളിൽ നിന്ന് അകന്ന് നിൽക്കും, വിവാഹം കഴിക്കയില്ല. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞു തിരുമേനി അവരോടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ''നിങ്ങളാണോ ഇന്നിന്ന പ്രകാരം പറഞ്ഞവർ? അറിഞ്ഞേക്കൂ: അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ്! നിങ്ങളെക്കാളും അല്ലാഹു വിനെ പേടിക്കുന്നവനും നിങ്ങളെക്കാളും അവനോടു ഭയഭക്തിയുള്ളവനുമാണ് ഞാൻ. പക്ഷേ, ഞാൻ (ഐച്ഛികമായ) നോമ്പുപിടിക്കുകയും മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഐച്ഛി കമായ) നമസ്ക്കാരം നിർവ്വഹിക്കുകയും ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും എൻെറ ചര്യവിട്ട് (മറ്റു വല്ലതും) ആഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം അവൻ എന്നിൽ പെട്ടവനല്ല.'' (ബു; മു.)

(2) ഒരാൾ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽവന്ന് തനിക്കു ഒസിയത്തു നൽകണം (വേണ്ടപ്പെട്ട ഉപദേശം നൽകണം) എന്നാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിനോടു ഭയഭ ക്തി കാണിക്കണമെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു ഒസിയത്തു ചെയ്യുന്നു. അതു എല്ലാറ്റിൻെറയും തല യാണ് (പ്രധാനവശമാണ്). നീ 'ജിഹാദും' (സമരം) മുറുകെ പിടിക്കുക. അതു ഇസ്‌ലാമിലെ സന്യാസമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ദിക്റും, ഖുർആൻ പാരായണവും സ്വീകരിക്കുക. അതു ആകാശത്തിൽ നിനക്കു ജീവസ്സും, ഭൂമിയിൽ നിനക്കു കീർത്തിയുമാകുന്നു.'' (അ.)

സമുദായമദ്ധ്യെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങളും, അനീതിയും സർവ്വത്ര നടമാടുകയും, അതിനിടയി ൽ മതപരമായ നിർബന്ധകടമകൾപോലും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം സ്ഥിതി ഗതികൾ കഠിനമാകുകയും ചെയ്യുന്ന ചുറ്റുപാടു വരുമ്പോൾ, തൻെറ മതപരമായ നിത്യകടമക ൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറു സമൂഹത്തിൽനിന്നു കഴിവതും അകന്നു നിൽക്കേണ്ടതാ യി വന്നേക്കും. പക്ഷേ, അതു ഒരു സന്യാസരൂപത്തിലോ, ബ്രഹ്മചാരിയായിക്കൊണ്ടോ അല്ല. കേവലം ഒരു ഹിജ്റയായിരിക്കും അത്. അതാണ് നബി (ﷺ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ് താവിച്ചത്: 'മുസ്‌ലിമിൻെറ സ്വത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ഉത്തമമായതു, കുഴപ്പങ്ങളിൽ നിന്നു തൻെറ മതവുമായി ഓടിരക്ഷപ്പെടുവാൻവേണ്ടി പർവ്വതങ്ങളുടെ ഉച്ചിയും, മഴപെയ്യുന്ന സ്ഥല ങ്ങളും അന്വേഷിച്ചുപോകാവുന്ന ആട്ടിൻപറ്റമായിത്തീരുന്ന കാലം ആസന്നമായേക്കുന്നതാണ്. (ബു.) മരണവേളയിൽ കുറ്റവാളികളായ ആളുകൾ പറയുന്ന ഒഴികഴിവുകൾക്കു മറുപടിയായി

الم تكن ارض الله واسعة فتهاجروا فيها (അല്ലാഹുവിൻെറ ഭൂമി വിശാലമായിരുന്നില്ലേ, നിങ്ങൾക്കു അതിൽ ഹിജ്റ പോകാമായിരുന്നില്ലേ?) എന്നു പറയപ്പെടുമെന്നു സൂ: നിസാഉ് 97ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഒരു വസ്തുതകൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. 'പുരോഗമനാശയക്കാ'രെന്ന മൂടുപടം അണിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇസ്‌ലാമിലെ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്‌വാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകൾ-അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും എതിരിൽ ശബ്ദമുയർത്തുന്ന ചില ആളുകൾ തന്നെയും--വിരോധിക്കപ്പെട്ട സന്യാസവൃത്തത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത പലതിനെയും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതു ഇക്കാലത്തു കാണാറുണ്ട്. സുന്നത്തു നമസ്കാരങ്ങൾ, ദിക്ർ, ദുആ, സ്വലാത്തു, ഖുർആൻ പാരായണം, സുന്നത്തുനോമ്പ് ആദിയായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നതുപോലും വിരോധിക്കപ്പെട്ട സന്യാസത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവയെ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തള്ളുകയും, അത്തരം കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നവരെ പഴഞ്ചൻമാരും സന്യാസികളുമായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക അവരുടെ ഒരു പതിവാണ്. ഇതെല്ലാം സന്യാസമാണെങ്കിൽ, ഇസ്‌ലാമിലെ സന്യാസത്തിൻെറ ഒന്നാമത്തെ മാതൃകാ നേതാവു മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ (ﷺ) തിരുമേനിയും, തുടർന്നു അവിടുത്തെ സഹാബികൾ തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികളുമാണെന്നു അവർ-അവർക്കു ഇസ്‌ലാമിൻെറ മനസ്സാക്ഷിയോ സത്യവിശ്വാസമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ-അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. സന്യാസത്തിൻെറ അനുയായികൾ ഇസ്‌ലാമിൻെറ പേരിൽ വെച്ചു കെട്ടിയ അനീതികൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. എന്നാൽ, ഇന്നത്തെ ഇത്തരം മതപരിഷ്ക്കർത്താക്കൾ ഇസ്‌ലാമിൽനിന്നു വെട്ടിക്കുറച്ചു കളയുന്നതിൻെറ കെടുതികൾ അതിലേറെ ആപൽക്കരവും കഠിനതരവുമാകുന്നു.

വേദക്കാരിൽ, അതിരുകവിഞ്ഞുപോകാതെയും, തങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻമാർ പഠിപ്പിച്ച മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെയും നിലകൊള്ളുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തു കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَءَامِنُوا۟ بِرَسُولِهِۦ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِۦ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِۦ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾

28 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; അവൻെറ റസൂലിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; (എന്നാൽ) അവൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ നിന്ന് രണ്ടു ഓഹരി അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടു നടക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രകാശം നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും, നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്; കരുണാനിധിയാണ്.

---

28 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ. اتَّقُوا اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَآمِنُوا വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. بِرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിൽ. يُؤْتِكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകും. كِفْلَيْنِ രണ്ട് ഓഹരി (പങ്ക്, ഇരട്ടി). مِن رَّحْمَتِهِ അവൻെറ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന്. وَيَجْعَل لَّكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) തരുകയും ചെയ്യും. نُورًا ഒരു പ്രകാശം, വെളിച്ചം. تَمْشُونَ നിങ്ങൾ(ക്കു) നടക്കാവുന്ന. بِهِ അതുമായി, അതുകൊണ്ട്. وَيَغْفِرْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ മുൻപ്രവാചകൻമാരിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയും, പിന്നീടു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയിലും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഇരട്ടി

പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്നും, തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥമതസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്നു അകന്നുകൊണ്ടു അന്ധകാരത്തിൽ മുഴുകിക്കിടക്കുകയായിരുന്ന അവർക്കു മേലിൽ സൻമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുവാനുള്ള വെളിച്ചം-അഥവാ മാർഗ്ഗദർശനം-സിദ്ധിക്കുമെന്നും, പാപങ്ങൾക്കു മോചനം ലഭിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. 'പ്രകാശം' കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്നു വ്യക്തമായല്ലോ. മുമ്പ് 12-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതും പരലോകത്തുവെച്ചു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ലഭിക്കുന്നതുമായ ആ പ്രകാശമാണ് ഇവിടെയും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ആദ്യം പറഞ്ഞതിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നത്. الله اعلم

നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''മൂന്നു കൂട്ടർക്കു അവരുടെ പ്രതിഫലം രണ്ടുപ്രാവശ്യം നൽകപ്പെടും. വേദക്കാരിൽപെട്ട മനുഷ്യൻ: അവൻ തൻെറ നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചു; എന്നിലും വിശ്വസിച്ചു. അതിനാൽ അവനു രണ്ടു പ്രതിഫലമുണ്ട്. (അന്യൻെറ) ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള അടിമയും: അവൻ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമയും, അവൻെറ യജമാനൻമാരോടുള്ള കടമയും നിർവ്വഹിച്ചു. അതിനാൽ അവനും രണ്ടു പ്രതിഫലമുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യനും; അവൻ തൻെറ അടിമസ്ത്രീക്കു ശിക്ഷണം നൽകുക (മര്യാദ ശീലിപ്പിക്കുക)യും അതു നന്നായി ചെയ്യുകയും ചെയ്തു, പിന്നീടു അവൻ അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അതിനാൽ അവനും രണ്ടു പ്രതിഫലമുണ്ട്.'' (ബു; മു.)

لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ ٱلْكِتَٰبِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَىْءٍ مِّن فَضْلِ ٱللَّهِ ۙ وَأَنَّ ٱلْفَضْلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

29 തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് യാതൊന്നിനും കഴിയുന്നതല്ലെന്ന് വേദക്കാർ അറിയേണ്ടതിനു വേണ്ടിയത്രെ (അത്); അനുഗ്രഹം അല്ലാഹുവിൻെറ കയ്യിലാണ്-അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതവൻ നൽകും- എന്നും (അറിയുവാൻവേണ്ടി). അല്ലാഹു മഹത്തായ അനുഗ്രഹമുള്ളവനാകുന്നു.

---

29 لِئَلاَّ يَعْلَمَ അറിയേണ്ടതിനുവേണ്ടി. أَهْلُ الْكِتَابِ വേദക്കാർ. أَلاَّ يَقْدِرُونَ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന്. عَلَى شَيْءٍ യാതൊന്നിനും. مِّن فَضْلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ദയവിൽ (അനുഗ്രഹത്തിൽ) നിന്ന്. وَأَنَّ الْفَضْلَ ദയവ് (അനുഗ്രഹം) ആകുന്നു എന്നും. بِيَدِ اللهِ അല്ലാഹവിൻെറ കയ്യിൽ. يُؤْتِيهِ അതവൻ നൽകും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَاللهُ അല്ലാഹു. ذُو الْفَضْلِ ദയവ് (അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവനാണ്. الْعَظِيمِ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച.

തങ്ങൾ ഏതൊരു പ്രവാചകൻെറ അനുയായികളാണോ ആ പ്രവാചകൻ മാത്രമേ സത്യപ്രവാചകനായുള്ളു. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം മാത്രമേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായുള്ളു. സ്വർഗം തങ്ങൾക്കു മാത്രമേലഭിക്കുകയുള്ളു എന്നൊക്കെയായിരുന്നു വേദക്കാരുടെ വാദങ്ങൾ. പ്രസ്തുതവാദങ്ങളുടെ ഖണ്ഡനം അടങ്ങുതാണ് ഈ വചനം. മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കുവർക്കു മേൽവിവരിച്ചതു പോലെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുമെും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ-അവർ മുൻപ്രവാചകൻമാരിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശരി-അവിശ്വാസികളായിരിക്കുമെന്നും നിശ്ചയിച്ചതിൽ അടങ്ങിയ തത്വം വേദക്കാരെ അതു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുക എതു ഒരു കൂട്ടർക്കുള്ള കുത്തകയൊന്നുമല്ല. അതു അല്ലാഹുവിൻെറ സ്വന്തം അധികാരത്തിൽപെട്ടതാണ്; അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്കു അവനതു നൽകും; പ്രവാചകത്വം നൽകേണ്ടതു ആർക്കെല്ലാമാണെും, അനുഗ്രഹം നൽകേണ്ടതു ആർക്കെല്ലാമാണെുമുള്ള കാര്യം അവൻ കണക്കാക്കുതാണ്. അവനാകട്ടെ, വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹശാലിയുമാകുന്നു. ഇതാണ് ആ തത്വം. ഇതവർ അറിഞ്ഞിരിക്കുവാനാണ് ഇതു

(28-ാം വചനത്തിലെ ഉള്ളടക്കം) അവരെ അറിയിക്കുന്നതു എന്നും സാരം.

لئلا يعلم ('ലി-അൽ-ലാ-യഅ്ലമ) എ വാക്കിനാണ് 'അറിയേണ്ടതിനുവേണ്ടി' എന്നു നാം അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. لا (ലാ) എന്ന നിഷേധത്തിൻെറ അവ്യയത്തിനു കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായം 75-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ-പ്രത്യേകിച്ച് അർത്ഥമൊന്നുമില്ല. ഒരു വാചകത്തിലെ ആശയത്തിൽ അസ്പഷ്ടമായ വല്ല നിഷേധവും അടങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ, ആ വാചകത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു 'ലാ' കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്ന സമ്പ്രദായം അറബികളിൽ പതിവുണ്ട്. ഇതിനു ഖുർആനിൽ വേറെയും ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. അവയിൽ ഓണ് (7:12ൽ)ما منعك ان لا تسجد വാക്യം. 'സുജൂദു ചെയ്യാതിരിക്കുതിനു നിനക്കു മുടക്കുണ്ടാക്കിയതു എന്താണ് എന്നായിരിക്കും ഇതിനു വാക്കർത്ഥം വരുക. പക്ഷേ, ഉദ്ദേശ്യം അതല്ല'. 'സുജൂദു ചെയ്യുതിനു നിനക്കു മുടക്കുണ്ടാക്കിയതു എന്താണ്' എന്നാകുന്നു. അതുപോലെത്തയൊണ് ഇവിടെയും. 'ലാ' കൂടാതെയും (ليعلم എന്നും) ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ചുരുക്കം ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ 'ലാ' യുടെ നിഷേധാർത്ഥം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചൊപ്പിക്കുവാൻ സാഹസപ്പെട്ടു കാണാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടാറുള്ള ഒരു ശൈലിയാണിത്, എന്നിരിക്കെ, ആ സാഹസത്തിനു പിന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ. والله اعلم

ولله الحمد وله المنة والفضل

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്
'ഖളാ-ഖദ്ർ (القضاء والقدر) അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവ്യവസ്ഥകൾ

അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമാണ്. ചെറുപ്പവലുപ്പമോ, സ്ഥലകാലമോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ സകലകാര്യങ്ങളും, സകലവസ്തുക്കളും-ഓരോന്നും ഇന്നിന്നപ്രകാരത്തിലാണെന്നു-അവൻ അറിയുന്നു. അവൻെറ അറിവിൽ പെടാത്തതോ, അറിവിൽനിന്നു അൽപമെങ്കിലും വ്യത്യസ്ഥമായതോ ഒന്നും തന്നെയില്ല. നമ്മുടെ അറിവുപോലെ അപ്പപ്പോൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അറിവല്ല അല്ലാഹുവിമേത്. അവൻെറ ഇതരഗുണങ്ങളെപ്പോലെ അവൻെറ അറിവും അനാദിയും അനന്തവുമാകുന്നു. എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഇസ്ലാമിലെ മൗലിക വിശ്വാസതത്വങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവ്യസ്ഥയാകുന്ന'ഖളാഖദ്റി' ലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മതദൃഷ്ട്യാ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയുമാണത്. ഖുർആനും ഹദീസും സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ അതിനെപ്പറ്റി ധാരാളം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. മുസ്ലിം സമുദായം പൊതുവിലും ഇതരമതക്കാരിൽ ഏതാനും ഭാഗവും ഖളാഖദ്റിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

ഖദ്റിലുള്ള വിശ്വാസം യുക്തിക്കു യോജിക്കാത്തതാണെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ നിഷേധിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ വിഭാഗം ആളുകൾ മുസ്ലിംകളിലുണ്ട്. മതവിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമല്ലത്ത പ്രാചീന തത്വശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്നാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ നിഷേധത്തിൻെറ ഉൽഭവം. എല്ലാതരം പിഴച്ച വിശ്വാസങ്ങൾക്കും ആദർശങ്ങൾക്കും അനുയായികൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു ആ പഴഞ്ചൻ വാദത്തിനും പുതിയ അനുയായികൾ ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വഭാവികമാണല്ലോ. ആയിരത്തിമൂന്നൂറ്റിൽപരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു ഇവരുടെ മുൻഗാമികൾ വാദിച്ചിരുന്ന അതേ വാദങ്ങളും, അവർ പറഞ്ഞിരുന്ന അതേ ന്യായങ്ങളും, അവർ സ്വീകരിച്ച അടവുകളുംതന്നെയാണ്-കാലത്തിനൊത്ത ശൈലികൾ ഒഴിവാക്കിയാൽ-ഇന്നു ഇവരും സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. തങ്ങളുടെ വാദഗതികൾക്കു യോജിക്കാത്ത ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തൊപ്പിക്കുക, തങ്ങൾക്കു അനുകൂലമല്ലാത്ത ഹദീസുകളെ പരിഹാസപൂർവ്വം തള്ളിക്കളയുക, തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ യോജിക്കാത്തവരെ

വിഡ്ഢികളാക്കുക, അനിസ്‌ലാമിക ചിന്താഗതികൾക്കു ഇസ്‌ലാമിൻെറ ഛായനൽകുക, ഇസ്‌ലാമിൻെറ സാക്ഷാൽ ഗുണകാംക്ഷികൾ തങ്ങളാണെന്നു ഘോഷിക്കുക, ഇല്ലാത്ത ആശയ ക്കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി അതിനു പരിഹാരം തങ്ങളുടെ വാദത്തിലാണുള്ളതെന്നു സമർ ത്ഥിക്കുക മുതലായവ അവരുടെ പതിവത്രെ.

ബുദ്ധിയുടെ ഖണ്ഡിതമായ ഏതെങ്കിലും വിധിക്കു എതിരായതോ, ബുദ്ധിപരമായ തെളി വുകളാൽ അസംഭവ്യമെന്നു തീരുമാനിക്കപ്പെടാവുന്നതോ ആയ ഒന്നും തന്നെ അല്ലാഹുവി ൻെറ വചനത്തിലോ, നബി (ﷺ) യുടെ വചനത്തിലോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു തീർത്തുപറയാം. പക്ഷേ, മനുഷ്യബുദ്ധി അതിൻെറ സ്വന്തംനിലക്കു വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ആശയങ്ങൾക്കോ നിഗമനങ്ങൾക്കോ അനുസരിച്ചുമാത്രമേ മതപ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കാവൂ എന്നില്ല. നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും യോജിച്ചതായിത്തോന്നുന്ന എല്ലാ തത്വങ്ങളും, സിദ്ധാന്തങ്ങളും സാക്ഷാൽ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു കരുതുതും അബദ്ധമാകുന്നു. ബുദ്ധിപരമായ തെളിവുകൾ കൊണ്ടോ, യുക്തിന്യായങ്ങൾ മുഖേനയോ എത്തിച്ചേരുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത എത്രയോ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളും നിലവിലുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, വേദ ങ്ങളുടെയും പ്രവാചകൻമാരുടെയും ആവശ്യം നേരിട്ടിരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ വേദപ്രമാണ ങ്ങളുടെയും, പ്രവാചകവചനങ്ങളുടെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾക്കുമുമ്പിൽ യാതൊരു യുക്തിവാദത്തിനും സ്ഥാനമില്ല. അപ്പോൾ, ഖുർആൻെറയും ഹദീസിൻെറയും നേർക്കുനേരെ യുള്ള നിരവധി പ്രസ്താവനകളാൽ സ്പഷ്ടമായി അറിയപ്പെട്ട ഏതൊരു കാര്യവും യുക്തി രാഹിത്യത്തിൻെറ മേൽവിലാസത്തിൽ നിഷേധിച്ചുതള്ളുന്നതും അവ രണ്ടിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിമിനു ഒരിക്കലും യോജിച്ചതല്ല; പാടുള്ളതുമല്ല. യുക്തിവാദങ്ങളെ മതപ്രമാണങ്ങളു ടെ ഉരക്കല്ലിൽ മാറ്റുരച്ചുനോക്കുതിനു പകരം, മതപ്രമാണങ്ങളെ യുക്തിന്യായങ്ങളുടെ ഉരക്കല്ലി ൽ ഉരച്ചുനോക്കി വിലയിരുത്തുന്നതാണ് എക്കാലത്തും ധാർമ്മികാരാജകത്വത്തിനു പ്രധാന കാരണമാകുന്നത്. ദൈവത്തിനും, മതത്തിനും, മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾക്കും എതിരിൽ പടയെടു ക്കുന്നവരുടെയെല്ലാം ആയുധം യുക്തിവാദംതന്നെ പക്ഷേ, കാലത്തിനൊത്തു വേഷംമാറും എന്നുമാത്രം.

മനുഷ്യൻെറ പ്രവൃത്തികളടക്കം ലോകത്തു നടക്കുന്ന സർവ്വകാര്യങ്ങളും, മൊത്തമായും വിശദമായും അല്ലാഹു അറിയുന്നു; ഇന്നിന്നസംഭവം ഇന്നിന്നപ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന നിർണ്ണയവും വ്യവസ്ഥയും അവൻെറ പക്കലുണ്ട്: അതിനെതിരായി യാതൊന്നും സംഭവിക്കുക യില്ല; എന്ത്-എങ്ങനെ-എപ്പോൾ വേണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അത് അങ്ങിനെ അപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നു; അവൻ അറിയാതെയോ ഉദ്ദേശിക്കാതെയോ യാതൊന്നും സംഭവി ക്കുകയില്ല. ഈ വിധമുള്ള വിശ്വാസമാണ് ഖദ്റിലുള്ള വിശ്വാസംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അങ്ങിനെയാ ണെങ്കിൽ, മനുഷ്യൻ എന്തിനു പ്രവർത്തിക്കണം? അവൻെറ പ്രവർത്തനം കൂടാതെത്തന്നെ അല്ലാഹുവിമ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചു കാര്യങ്ങൾ അങ്ങ് നടന്നുകൊള്ളുമല്ലോ? മനുഷ്യൻെറ ഉദ്ദേശ ങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും നിരുപാധികമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും കഴിവും അവനില്ലെങ്കിൽ-അഥ വാ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചാണ് എല്ലാം നടക്കുന്നതെങ്കിൽ-മതപരമായ വിധിവില ക്കുകൾ മുഖേന മനുഷ്യൻ ശാസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്തിനാണ്? എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ആശ യക്കുഴപ്പങ്ങൾ പലതും ഖദ്റിൻെറ നിഷേധികൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഹിജ്റ ആദ്യനൂറ്റാണ്ടിൽതന്നെ, ഖദ്റിൻെറ വിഷയത്തിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ രണ്ടു ആശയഗതിക്കാർ ഉടലെടുത്തു. (1) മനുഷ്യന് യാതൊന്നിനും യാതൊരുവിധ സ്വാതന്ത്ര്യമോ കഴിവോ ഇല്ല, കേവലം കാറ്റിൽപ്പെട്ട ഇലപോലെ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിനും കഴിവിനും മുമ്പിൽ അവൻ ഒരു പാവമാത്രമാണ് എന്നു ഒരു കക്ഷി വാദിച്ചു. ഇവർ 'ജബ്‌രിയ്യ്': (മനുഷ്യൻ നിർബന്ധത്തിനു വിധേയനാണെന്നു വാദിക്കു കക്ഷി = الجبرية) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ കക്ഷി ക്രമേണ ക്ഷയോൻമുഖമായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. (2) മനുഷ്യൻ അവൻെറ ഉദ്ദേശ

ത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും പരിപൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രനാണ്: എല്ലാം അവൻെറ ഹിതമനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു; അവൻെറ പ്രവർത്തനം അവൻെറ സൃഷ്ടിതന്നെയാണ്; അതിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിനോ, പ്രവർത്തനത്തിനോ പങ്കില്ല. എന്നൊക്കെ മറ്റൊരു കക്ഷി വാദിച്ചു. ഈ കക്ഷി 'ഖദ്‌രിയ്യഃ' (മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനം അവൻെറ കഴിവുകൊണ്ടാണെന്നു വാദിക്കുന്ന കക്ഷ ി = القدرية) എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു. 'മുഅ്തസിലഃ' (المعتزلة) വിഭാഗത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ കക്ഷി ജൻമമെടുത്തിരിക്കുന്നത്. പരലോകത്തുവെച്ചും അല്ലാഹുവിനെ കാൺമാൻ സാധ്യമല്ല എന്നും, സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങൾ, കർമ്മങ്ങളെ തൂക്കിക്കണക്കാക്കൽ, ഇബ്‌ലീസു എന്നിങ്ങനെയുള്ള പലതും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളല്ല എന്നും, അവ കേവലം ചില ഉപമാലങ്കാരങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്നവരും ഈ വിഭാഗത്തിലുണ്ട്. അതതു കാലത്തിനും കാലക്കാർക്കും അനുസരിച്ചുള്ള യുക്തിന്യായങ്ങൾതന്നെയാണ് എല്ലാവർക്കും കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള തെളിവ്.

രണ്ടാമത്തെ കക്ഷിയായ ഖദ്‌രിയ്യത്തിൻെറ പ്രധാന വാദങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ് നാമിവിടെ സംസാരിക്കുന്നത്. ഓരോ കാലത്തായി ചില പുത്തൻ തത്വങ്ങളും വാദഗതികളും ആവിഷ്കരിക്കുവാനും, ചിലതു ഉപേക്ഷിക്കുവാനും ഇവർ നിർബ്ബന്ധിതരായിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം കാലഹരണപ്പെട്ടു പോയെങ്കിലും കുറെയെല്ലാം ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നു. എല്ലാം തുറന്നുപറയുവാൻ ഇവർ സങ്കോചപ്പെടുകയാണ്. 'ലോകത്തു ഓരോ സംഭവവും സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അല്ലാഹു അറിയുകയുള്ളു, അതിനുമുമ്പ് അതിനെപ്പറ്റി അവൻ ഒന്നും അറിയുകയില്ല; അല്ലാഹുവിനു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മൊത്തത്തിലുള്ള അറിവേ ഉള്ളു. എല്ലാറ്റിനെക്കുറിച്ചും വിശദമായി അറിഞ്ഞുകൂടാ; ലോകകാര്യങ്ങൾക്കു ചില പൊതുവായ പരിപാടികളും കാര്യകാരണബന്ധങ്ങളും അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്; അതനുസരിച്ച് മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സ്വയമേവ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; മനുഷ്യൻെറ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം അവൻെറ സ്വന്തം കഴിവും സൃഷ്ടിയുംമാണ്; അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശമോ പ്രവർത്തനമോ അതിനാവശ്യമില്ല; നല്ലതിൻെറ മാത്രം സ്രഷ്ടാവാണ് അല്ലാഹു; ചീത്തയായതൊന്നും അവൻെറ സൃഷ്ടിയല്ല; ചീത്തയായതിൻെറ സ്രഷ്ടാവു പിശാചോ മനുഷ്യനോ ആയിരിക്കും; നൻമമാത്രം സൃഷ്ടിക്കൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ നിർബ്ബന്ധമാണ്..' ഇത്യാദിവാദങ്ങളെല്ലാം അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. تعال الله عن ذالك كله علوا كبير (അല്ലാഹു അതിൽനിന്നെല്ലാംതന്നെ അത്യുന്നതനത്രെ.)

മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു കക്ഷികൾക്കും ഇടയിലാണ് വാസ്തവം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സഹാബത്തും താബിഉകളും അടക്കമുള്ള മുൻഗാമികൾ മുഴുവനും, പിൽക്കാലക്കാരായ മുസ്‌ലിംകൾ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഈ മദ്ധ്യഗതിക്കാരാകുന്നു. മനുഷ്യന് അവൻെറ ഇച്ഛയും ഉദ്ദേശവും അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും സാഹചര്യങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പം തന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിനും നിശ്ചയത്തിനും അതിൽ പ്രായോഗികമായ പങ്കുണ്ടെന്നുമാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. അനേകം ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബി വചനങ്ങളും അവർക്കു തെളിവുകളായുണ്ടുതാനും. ഇവയ്ക്കുപുറമെ, ബുദ്ധിപരമായ പല തെളിവുകളോടും കൂടി പല മഹാൻമാരും അതിനെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും, അതിൻെറ അനിവാര്യത തെളിയിച്ചു കൊണ്ടും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷേ, തൽപരകക്ഷികൾ അല്ലാഹുവിനു കൽപിക്കേണ്ടുന്ന മഹത്വങ്ങളും, പ്രത്യേകതകളും കൽപിക്കുന്നതിനുപകരം, മനുഷ്യനും മനുഷ്യൻെറ യുക്തി വീക്ഷണത്തിനും അളവിൽ കവിഞ്ഞ സ്ഥാനം കൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. وما قدرو الله حق قدره (അവർ അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ടപ്രകാരം കണക്കാക്കിയില്ല.)

ഈ വിഷയത്തിൽ ഖുർആൻെറയും ഹദീസിൻെറയും നേർക്കുനേരെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ എന്താണു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കിത്തരുത്? അതിൽ ബുദ്ധിയുടെ ഖണ്ഡിതമായ ഏതെങ്കിലും വിധിക്കു വിപരീതമായി വല്ലതും ഉണ്ടോ? ഖദറിൻെറ നിഷേധം യുക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽത്തന്നെ അനിവാര്യമാണോ? എന്നൊക്കെ ഒരു സാമാന്യവീക്ഷണം നടത്തുകയാണ് ഈ

കുറിപ്പിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. ഖുർആൻെറയും നബിവചനങ്ങളുടെയും വ്യക്തമായ താൽപര്യങ്ങളെ നിരുപാധികം അംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയും, അതിനെതിരായ ചിന്താഗതികളെ അതിനനുസരിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ വൈമനസ്യം തോന്നാതിരിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം നിഷ്കളമായ സത്യവിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചിട്ടുളളവർക്കു നിശ്ചയമായും ഈ കുറിപ്പു ഉപകാരപ്പെട്ടേക്കും. انشاء الله وهو الموفق الصواب

ചില പദങ്ങളും, അവയുടെ ഉപയോഗങ്ങളും

വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുംമുമ്പ് താഴെ കാണുന്ന അറബിവാക്കുകളുടെ അർത്ഥങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നതു വസ്തുനിഷ്ഠമായി കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സഹായകമായിരിക്കും. ഒരു ഭാഷയിലെ വാക്കുകൾ മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ-ഖുർആൻ, ഹദീസു, ഇസ്ലാമികഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നിവയിലെ വാക്കുകൾ മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും-മൂലവാക്കുകളോട് എപ്പോഴും എല്ലാ നിലക്കും കിടനിൽക്കു പര്യായപദങ്ങൾ വിവർത്തനഭാഷയിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിച്ചെന്നുവരികയില്ല. മൂലഭാഷയിൽ വിവിധരംഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കിന് അവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഒരേ വാക്കിൽ തർജ്ജമ നൽകുവാൻ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾക്കും സാഹിത്യകാരൻമാർക്കും സാധിക്കാതെ വരുന്നതും, സന്ദർഭമനുസരിച്ചു കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. അറബിഭാഷയിൽ അൽപമൊക്കെ പരിചയമുളളവർക്കു താഴെ കാണു വിവരണം കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിത്തീരുമെന്നുളളതിൽ സംശയമില്ല.

القدر, القدر, التقدير (ഖദ്ർ, ഖദർ, തഖ്ദീർ)

'ഖദർ' എന്ന വാക്കിനു പ്രസിദ്ധ അറബി-നിഘണ്ടുവായ 'ഖാമൂസി'(القاموس)ൽ القضاء والحكم و مبلغ الشيء (തീരുമാനം, വിധി, ഒരു വസ്തുവിൻെറ തുക-അഥവാ ആകെ അളവ്) എന്നാണ് അർത്ഥം കൊടുത്തിട്ടുളളത്. 'ഖദ്റി'ന്നാകട്ടെ, പല അർത്ഥങ്ങളും അതിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. 'ധനം, കഴിവ്, ശക്തി, കുടുസ്സാക്കുക, കണക്കാക്കുക, നിർണ്ണയിക്കുക, മഹത്വപ്പെടുത്തുക, ചിട്ടപ്പെടുത്തുക, വേവിക്കുക' എന്നും മറ്റും. ആധുനിക നിഘണ്ടുവായ 'മുൻജിദി' المنجد ൽ 'ഖദറി'ൻെറ അർത്ഥങ്ങളിൽ ما يقدرالله من القضاء ويحكم به, تعلق الارادة بالاشياء في اوقاتها (അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതും വിധിക്കുന്നതുമായ തീരുമാനം, വസ്തുക്കളോട് തക്കസമയങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം ബന്ധപ്പെടൽ) എന്നു കൂടി അർത്ഥം കൊടുത്തുകാണാം.

ഖുർആൻെറ പ്രത്യേക നിഘണ്ടുവായ 'അൽ മുഫ്റദാത്തി' (المفردات) ൽ ഇമാംറാഗിബ് ഈ ധാതുക്കളെപ്പറ്റി കുറെ അധികം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം: (1) القدر والقدرين تبيين كمية الشيء (ഒരു വസ്തു എത്രയാണെന്നുളള അളവ് വിവരിക്കലാണ് 'ഖദ്റും', 'തഖ്ദീറും'.) പിന്നീട് 'ഖദറ, ഖദ്ദറ' (قَدَرَ، قَدَّرَ) എന്നീ ക്രിയാരൂപങ്ങൾക്ക് 'കഴിവു നൽകി' എന്നു അർത്ഥം പറഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

فتقدير ا لله للاشياء على وجهين احدهما باعطاء القدرة الثانى بان يجعلهاعلى المقدار مخصوص ووجه مخصوص حسبما اقتضت الحكمة

(എന്നാൽ, അല്ലാഹു കാര്യങ്ങളെ 'തഖ്ദീർ' ചെയ്യുക-അഥവാ 'ഖദ്റാ'ക്കുക-എന്നതു രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന് അതിന് കഴിവു നൽകുന്നതു മുഖേനയും, മറ്റേത് അവൻെറ യുക്തിക്കനുസരിച്ച വിധം ഒരു പ്രത്യേക തോതിലും ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലും അതിനെ ആക്കുന്നതു മുഖേനയും.)

'തഖ്ദീർ' ഈ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലായിത്തീരുവാനുളള പശ്ചാത്തലവും ഇമാംറാംഗിബ് വിവിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവൃത്തി രണ്ടു വിധത്തിലാണുളളത്. ഒന്ന്: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാലത്തോളം യാതൊരു ഭേദഗതിയും കൂടാതെ സ്ഥിരമായ അസ്തിത്വം നൽകിക്കൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കുക. ഉദാഹരണം: ആകാശങ്ങളും അതിലെ വസ്തുക്കളും. രണ്ടാമത്തേതു: മൂലവസതുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവൻ നിശ്ചയിച്ച വ്യവ

സ്ഥയനുസരിച്ചു മാത്രം അതിൽ നിന്നു ജന്യങ്ങളായ അംശങ്ങൾ (അഥവാ ശാഖകൾ) ഉണ്ടായിത്തീരുവാനുളള ശക്തി അതിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. ഉദാഹരണം: ഈന്തക്കുരുവിൽ നിന്നു ഈന്തപ്പനയും, മനുഷ്യ ബീജത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യനും ഉണ്ടാകുന്നതു പോലെയുളള കാര്യങ്ങൾ (*)

തുടർന്നുകൊണ്ടു റാഗിബ് (ﷺ)തഖ്ദീറിനെ ഒൂകൂടി വിശദീകരിച്ചു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: فتقدير الله على وجهين احدهما بالحكم منه ان يكون كذا اولا يكون كذا اما على سبيل الوجوب واما على سبيل الامكان وعلى ذالك قوله قد جعل الله لكل شيئ قدرا والثاني بإعطاء قدرة عليه (അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ 'തഖ്ദീർ' രണ്ടു വിധമാണ്. ഒന്നു: ഇന്നപ്രകാരം ഉണ്ടാവണം അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നപ്രകാരം ഉണ്ടാവരുതു എന്നു നിർബ്ബന്ധത്തിൻെറ നിലക്കോ സാധ്യതയുടെ നിലക്കോ വിധിക്കുക. ''എല്ലാ കാര്യത്തിനും അല്ലാഹു ഒരു ഖദ്ർ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്'' എന്ന ഖുർആൻ വാക്യം (†) ഇതനുസരിച്ചുളളതാകുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു: അതിനു-ഒരു കാര്യത്തിനു-കഴിവുകൊടുക്കലാണ്.)

ചില പ്രസ്താവനകൾക്കും ഉദാഹരണങ്ങൾക്കുംശേഷം അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: وقوله وكان امرالله قدرا مقدورا فقدر اشارة الى ما سبق به القضاء والكتابة فى اللوح المحفوظ والمشار اليه بقوله عليه السلام فرغ ربكم من الخلق والا جل والرزق. والمقدور اشارة لى ما يحدث منه حالا فحالا مما قدر وهو المشار اليه بقوله كل يوم هو فى شأن وعلى ذلك قوله وما نزله الا بقدر معلوم ('അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യം മഖ്ദൂറായ ഖദ്റാകുന്നു' എന്ന ആയത്തിലെ (‡) 'ഖദ്ർ' എന്ന വാക്കു അല്ലാഹു നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചിട്ടുളളതിനെയും 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂളി'ൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 'സൃഷ്ടി, കാലാവധി, ആഹാരം എിവയുടെ ജോലിയിൽ നിന്നു നിങ്ങളുടെ റബ്ബു വിരമിച്ചിരിക്കുന്നു-അഥവാ അവയെ സംബന്ധിച്ച തീരുമാനം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു'-എന്ന നബിവചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അതുതന്നെ 'മഖ്ദൂർ' എന്ന വാക്കാവട്ടെ, അവൻ കണക്കാക്കിവെച്ചതിൽനിന്നു അപ്പപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നതിലേക്കുളള സൂചനയാണ്. 'എല്ലാ ദിവസവും അല്ലാഹു ഓരോ കാര്യത്തിലാണ്' എന്ന ആയത്തിൽ (§) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും അതുതന്നെ. ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ് 'നാം അതിനെ (ഓരോ വസ്തുവെയും) ഒരു നിശ്ചിത തോതിലല്ലാതെ ഇറക്കുന്നില്ല' എന്ന ആയത്തും.) (**)

അല്ലാഹുവിൻെറ 'തഖ്ദീറി'നെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ 'തഖ്ദീറി'ൻെറ അർത്ഥം എന്തായിരിക്കുമെന്നും ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നു: والتقدير من الانسان على وجهين احدهما التفكر فى الامر بحسب نظر العقل وبناءالامر عليه وذلك محمود والثانى ان يكو ن بحسب التمنى والشهوة وذلك مذموم (മനുഷ്യൻെറ തഖ്ദീറും രണ്ടു പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ഒന്നു: ബുദ്ധിയുടെ വീക്ഷണമനുസരിച്ചു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാര്യം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. ഇതു പ്രശംസനീയമത്രെ. (നല്ല കാര്യമാണ്). രണ്ടാമത്തേതു: മോഹത്തിനും ഇച്ഛക്കും അനുസരിച്ചു ചിന്തിക്കുക. ഇതു ആക്ഷേപാർഹമായതാകുന്നു.) ((ഇമാം റാഗിബിൽനിന്നുളള ഉദ്ധരണി ഇവിടെ അവസാനിച്ചു.))

---

* ഖദ്റിൻെറ നിഷേധികളായ ചിലർ ഇമാംറാഗിബു കാണിച്ച് ഈ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥം പൊക്കിപ്പിടിക്കുകയും ആദ്യത്തെ അർത്ഥം മൂടിവെക്കുകയും ചെയ്തുകാണാം.

† സൂ: ത്വലാഖ് 3.

‡ സൂ: അഹ്സാബ്, 38. 'അല്ലാഹുവിൻെറ കാര്യം സാധിതപ്രായമായ-അഥവാ വ്യവസ്ഥാപിതമായ-ഖണ്ഡിത വ്യവസ്ഥയാകുന്നു' എന്നു സാരം. വിവരണത്തിൻെറ സൗകര്യം ഓർത്തു മേൽപ്രകാരം മൂലവാക്കുകൾ അതേപടി ഉപയോഗിച്ചതാണ്.

§ സൂ: റഹ്മാൻ.

** സൂ: ഹിജ്ർ, 21.

ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ 'ഖദറി' നു നിർവ്വചനം നൽകുന്നതു ഇങ്ങിനെയാകുന്നു. هو علمه الاشياء قبل كونها وكتابته لها قبل بربها (കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ-അല്ലാഹു-അറിയലും, അവയെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവയെ അവൻ രേഖപ്പെടുത്തലുമാകുന്നു അത്.) മഹാനായ ഇബ്നുഖയ്യിം (ﷺ) യുക്തിവാദികളായ ചില കക്ഷികളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ قد جعل الله لكل شيئا قدرا (അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിനും ഓരോ ഖദർ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്) എന്ന ഖുർആൻ വാക്യം വിവരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില വാക്യങ്ങളും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ജ്ഞാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത്, പ്രത്യേക വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത് (العلمي والعني) എങ്ങിനെ ഖദ്ർ രണ്ടു തരത്തിലുണ്ട്. ഒരാൾ താൻ പറയുകയോ എഴുതുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിൻെറ രൂപം ആദ്യം മനസ്സുകൊണ്ടു കണക്കാക്കുകയും പിന്നീടതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുകയുമാണല്ലോ ചെയ്യുക. അതുപോലെ, സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി അവയുടെ തോതുവ്യവസ്ഥകൾ (مقادير الخلق) ക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവിലും നിശ്ചയത്തിലും ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരിക്കുന്നതും പിന്നീടവയെ ആ അറിവിൻെറയും രേഖയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:
ويقدرا لالهى نوعان احدهما فى العلم والكتابة والثاني خلقها وتصويرها بقدرته التى يخلق بهاالاشياء والخلق بتضمن الابداع والتقدير جميعا الصواعق المرسلة (ദൈവീകമായ ഖദ്ർ രണ്ടു വിധമാകുന്നു. ഒന്ന്: അറിവിലും, നിശ്ചയത്തിലും അഥവാ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിലും ഉള്ളത്. രണ്ടാമത്തേതു: വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള അവൻെറ കഴിവു കൊണ്ട് അവയെ സൃഷ്ടിക്കലും അവയ്ക്കു രൂപം നൽകലും ആകുന്നു. നിർമ്മാണവും വ്യവസ്ഥയും കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് സൃഷ്ടിപ്പ്.

'ഖദർ' എന്നും, 'ഖദ്ർ' എന്നും ('ദാലി' നു 'ഫത്ത്ഹ്' കൊടുത്തും, 'സുകൂൻ' കൊടുത്തും) ഉപയോഗിക്കാമെന്നു ഇബ്നുഖുതൈബഃ (ﷺ) മുതലായ ഭാഷാപണ്ഡിതൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം നവവീ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (شرح مسلم) രണ്ടായാലും അർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ല എന്നു സാരം.

القضاء، الحكم ('ഹുക്മ്' 'ഖളാഉ്')

'ഹുക്മു' എന്നാൽ 'വിധി' എന്നർത്ഥം. ഇമാം റാഗിബ് (ﷺ) പറയുന്നു: والحكم بالشيئ ان تقضى بانه كذا او ليس كذا سواء الزمت ذالك غيرك او لم تلزمه (ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി 'ഹുക്മ്' ചെയ്യുക എന്നു വെച്ചാൽ, അതു ഇന്നപ്രകാരമാണ്-അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നപ്രകാരമല്ല-എന്നു തീരുമാനിക്കലാണ്. അറ്റുള്ളവർക്കു അതു ബാധകമാക്കിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി. 'ഖളാഉ്' എന്നാൽ 'വിധി, തീരുമാനം, നിർവ്വഹണം, കടമവീട്ടൽ, നടപ്പിൽ വരുത്തൽ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരും. القضاء فعل الامر قولا كان او فعلا (ഖളാഉ് എന്നാൽ, വാക്കുകൊണ്ടോ പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ കാര്യത്തിനു തീരുമാനമെടുക്കലാണ്.) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം റാഗിബ് (ﷺ) അതിനെ ദൈവികമെന്നും, മാനുഷികമെന്നും (الهى وبشرى) വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. وقضى ربك ان لا تعبدوا الا اياه (തന്നെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നു നിൻെറ റബ്ബ് 'ഖളാ' ചെയ്തിരിക്കുന്നു-തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.) എന്നതു പോലുള്ള ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ വാഗ്മൂലമുള്ള ദൈവിക ഖളാഉനു അദ്ദേഹം ഉദാഹരണം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. فقضا هن سبع سموات فى يومين (രണ്ടു ദിവസങ്ങളിൽ അവയെ ഏഴു ആകാശങ്ങളായി ഖളാചെയ്തു-സൃഷ്ടി പൂർത്തിയാക്കി) എന്ന വചനം പ്രവൃത്തിമൂലമുള്ള ദൈവിക ഖളാഉനും അദ്ദേഹം ഉദാഹരണം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. قضى الحاكم بكذا (ന്യായാധിപൻ ഇന്നപ്രകാരം ഖളാചെയ്തു-തീരുമാനിച്ചു) എന്നു പറയാറുള്ളതു വാഗ്മൂലമുള്ള മാനുഷിക ഖളാഉനും, فاذا قضيتم منا سككم (നിങ്ങളുടെ ഹജ്ജ് സംബന്ധമായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ഖളാചെയ്താൽ-നിർവ്വഹിച്ചാൽ) എന്ന ഖുർആൻ വാക്യം പ്രവൃത്തിമൂലമുള്ള മാനുഷികഖളാഉനും അദ്ദേഹം ഉദാഹരണമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

بين القضآء والقدر ('ഖളാഉം' 'ഖദറും' തമ്മിൽ)

ഭാഷാർത്ഥത്തിൽ ഖളാഉം ഖദറും ഏറെക്കുറെ യോജിക്കുമെങ്കിലും രണ്ടും തമ്മിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. എല്ലാ ഖദറും ഖളാഉ് ആയിരിക്കുകയില്ല. ഖദറിനെക്കാൾ പ്രത്യേക മായിട്ടുള്ള(خاص)താണ് ഖളാഉ് എന്നൊക്കെ ഇമാംറാഗിബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തഖ്ദീറു കൾ ക്കിടയിൽ നടക്കുന്നതാണ് ഖളാഉ്. അതായത്, ഖദർ എന്നാൽ വ്യവസ്ഥ നിശ്ചയിക്കലും, ഖളാ ഉ് എന്നാൽ അതു ഖണ്ഡിതമാക്കലും തീരുമാനമാക്കലുമാകുന്നു. ഇതാണതിനു കാരണം. പിന്നീടു അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''ശാമിലുണ്ടായ (ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ) വിഷൂചികയിൽ നിന്നു സ്ഥലംവിട്ടു രക്ഷപ്പെടുവാൻ ഉമർ (رضي الله عنه) ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ, അബൂഉബൈദഃ (رضي الله عنه) അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു; انفر من القضآء (താങ്കൾ ഖളാഇൽനിന്നു ഓടിപ്പോകുകയാണോ?!) ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു; افر من قضآء الله الى قدر الله(ഞാൻ അല്ലാഹുവിൻെറ ഖളാഇൽനിന്നു അല്ലാഹുവിൻെറ ഖദറിലേക്കു ഓടിപ്പോകുകയാണ്.) ഖദർ ഖളാ ആയിക്കഴിയാത്തപ്പോൾ-നിശ്ചയം നടപ്പിൽ വരുത്താത്തപ്പോ ൾ-അല്ലാഹു അതിനെ തടഞ്ഞുവെച്ചേക്കാമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷക്കവകാശമുണ്ടെന്നും, അതു ഖളാ ആയിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നിടതിനു തടവുണ്ടാകയില്ലെന്നും ഉണർത്തുകയാണ് ഉമർ (رضي الله عنه) ചെയ്തത്.'' وكان امرا مقضيا (അതു-പിതാവില്ലാതെയുള്ള ഈസാനബിയുടെ ജനനം-ഒരു തീരുമാ നിക്കപ്പെട്ട കാര്യം ആകുന്നു) എന്നുള്ള ഖുർആൻ വാക്യവും മറ്റും അദ്ദേഹം ഇവിടെ എടുത്തു ദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖളാഉ്, ഖദർ എന്നീ വാക്കുകൾ തമ്മിൽ ഉള്ള ഈ വ്യത്യാസം ആ ധാതുവി ൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ക്രിയകൾ മുതലായ രൂപങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. രണ്ടു വാക്കുകൾക്കിട യിലുള്ള വ്യത്യാസം വേറെ രൂപത്തിലും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണാമെങ്കിലും അത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല.

كتاب , كتب ('കതബ', 'കിതാബ്')

'കൂട്ടിച്ചേർത്തു, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി' എന്നിങ്ങനെയാണ് كتب ('കതബ') ക്കു ഭാഷയിൽ സാക്ഷാ ൽ അർത്ഥം. 'എഴുതി, രേഖപ്പെടുത്തി' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതു സർവ്വസാധാരണമാകുന്നു. അക്ഷരങ്ങളും വാക്കുകളും കൂട്ടിച്ചേർക്കലാണല്ലോ എഴുത്ത്. 'നിയമിച്ചു, നിർബ്ബന്ധമാക്കി' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും 'കതബ' ഉപയോഗിക്കപ്പെടാ റുണ്ട്. كتاب (കിതാബ്) എന്ന വാക്കു 'ഗ്രന്ഥം, ഏടു (എഴുതപ്പെട്ടത്), പുസ്തകം, രേഖ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലാണ് അധികവും ഉപയോഗം. 'നിർബ്ബന്ധം, നിയമം, വ്യവസ്ഥ' ഇത്യാദി അർത്ഥ ത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഈ ധാതുവിൽനിന്നുള്ള മറ്റു രൂപങ്ങളിലും ഈ അർത്ഥങ്ങ ൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണ്.

المشية , الارادة ('മശിയ്യത്തും', 'ഇറാദത്തും') അവയുടെ ഇതര രൂപങ്ങളും

ഈ രണ്ടു വാക്കിനും 'ഉദ്ദേശിക്കുക' എന്നും, ഇവയുടെ ക്രിയാരൂപങ്ങളായ شآء ,اراد (ശാ, അ അറാദ) എന്നിവക്കു 'ഉദ്ദേശിച്ചു' എന്നുമാണു മലയാളത്തിൽ സാധാരണ അർത്ഥം പറയ പ്പെടാറുള്ളത്. എങ്കിലും اراد ക്ക് 'ഇഷ്ടപ്പെട്ടു, താൽപര്യപ്പെട്ടു, ഉദ്യമിച്ചു, ആഗ്രഹിച്ചു, പരിഗണി ച്ചു' (احب رغب فيه ,عنى به) എന്നിങ്ങനെയും شاء, ക്ക് 'കണക്കാക്കി, നിശ്ചയിച്ചു' قدر എന്നും അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെപ്പറ്റി അൽപം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഇമാംറാഗിബ് (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) 'മശിയ്യത്തി' (مشية) ൻെറ കർത്താവു അല്ലാഹു ആയിരിക്കുമ്പോൾ ആ ഉദ്ദേശം പ്രാവ ർത്തികമായിരിക്കും. മനുഷ്യനായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാവർത്തികമായിരിക്കണമെന്നില്ല. شاء الله كذا എന്നു (അല്ലാഹു ഇന്നതു ഉദ്ദേശിച്ചു എന്നു 'മശിയ്യത്തി' ൻെറ ക്രിയ ഉപയോഗിച്ച്) പറഞ്ഞാൽ അക്കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതായിരിക്കും. ഇതു കർത്താവിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലു ള്ള വ്യത്യാസമാണ്. (2) اراد الله كذا എന്നു (അല്ലാഹു ഇന്നതു ഉദ്ദേശിച്ചു എന്നു 'ഇറാദത്തി'ൻെറ

ക്രിയ ഉപയോഗിച്ച്) പറയുമ്പോൾ ആ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കാര്യം സംഭവിച്ചിരിക്കണമെന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതെന്തോ അതു ഉണ്ടാവും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തതെന്തോ അതു ഉണ്ടാവുകയുമില്ല.' (ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن) എന്ന് 'മശിയത്തി' ൻെറ ക്രിയമാത്രം ഉപയോഗിച്ചു പറയുന്നത്. ഇവിടെ 'അറാദ' (اراد) ഉപയോഗിക്കാറില്ല. അതേ സമയത്തു 'അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ എളുപ്പത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു, നിങ്ങളിൽ അവൻ ഞെരുക്കത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല'. (يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر) എന്നു ഖുർആനിൽ ഉണ്ടുതാനും. ഇവിടെ 'ഇറാദത്തി' ൻെറ ക്രിയയാണുളളത്. മനുഷ്യരിൽ ചിലപ്പോൾ എളുപ്പവും ചിലപ്പോൾ ഞെരുക്കവും ഉണ്ടാകുന്നതു നാം കാണാറുണ്ടല്ലോ. (*)

(3) മനുഷ്യൻെറ 'ഇറാദത്താ' കുന്ന ഉദ്ദേശത്തിനു മുമ്പ് അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഇറാദത്തു ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല. മരണപ്പെടരുതെന്നു മനുഷ്യൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, അവൻ മരണമടയുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കാറുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ മനുഷ്യൻെറ 'മശിയ്യത്താ' കുന്ന ഉദ്ദേശം അല്ലാഹുവിൻെറ 'മശിയ്യത്തോ'ടുകൂടി മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുളളു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما تشاءون الا ان يشاء الله (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ല.) ഇതു 'മശിയ്യത്താ' കുന്ന ഉദ്ദേശത്തെപ്പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ 'മശിയ്യത്തി'നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാവരും (ان شاء الله) (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ, എന്നു 'മശിയ്യത്തി'ൻെറ ക്രിയ ഉപയോഗിച്ചു) പറയുന്നതു (18: 69ലും മറ്റും) മൂസാ (عليه السلام) നബിയും, (37:102ൽ) ഇസ്മാഈൽ (عليه السلام) നബിയും(12:99)ൽ യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയും ഇതേവാക്യം ان شاء الله ഉപയോഗിച്ചിട്ടുളളതായി കാണാം. ഒരാൾ ഭാവിയിൽ ഏതൊരു കാര്യവും ചെയ്യുമെന്നു പറയുമ്പോൾ ان شاء الله എന്നു പറയാതിക്കരുതെന്നു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയോടും (സൂ: അൽകഹ്ഫ്; 23-24ൽ) കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (اه من المفردات)

'ഉദ്ദേശം' രണ്ടുതരത്തിലുണ്ടെന്നു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഇന്നകാര്യം ഉണ്ടാവണം, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാവരുത് എന്നുളള ഇഛയിൽനിന്നും ആഗ്രഹത്തിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നതാണ് അവയിൽ ഒന്ന്. അക്കാര്യം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതാണ് മറ്റൊന്ന്. ഒന്നാമത്തേതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടാതെത്തന്നെ ഉണ്ടാവുന്നതും, രണ്ടാമത്തേതു അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതുമാണെന്നു ഇതിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായി. വാക്കർത്ഥംമാത്രം നോക്കുമ്പോൾ, മശിയ്യത്തും ഇറാദത്തും തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വ്യത്യാസം കാണുകയില്ലെങ്കിലും, പ്രയോഗത്തിൽ അവ തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന മേൽപ്രസ്താവിച്ച വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

ഖുർആൻ നൽകുന്ന ചില തെളിവുകൾ

'ഖദറി'നെ സ്ഥാപിക്കുന്ന അനേകം ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുണ്ട്. നേരെമറിച്ച് അതിനെ നിഷേധിക്കുമാറുളള ഒരൊറ്റ വാക്യവും അതിലില്ലതാനും. ഖദറിൻെറ നിഷേധം മുൻകൂട്ടി മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുകയോ, നിഷേധത്തിനു തെളിവു കണ്ടുകിട്ടുവാനുളള താല്പര്യം ഉളളിൽ ഒളിച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നവർ അവയിൽ പലതിനെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുമെന്നും, ചിലതിൻെറ നേരെ കാണാത്തഭാവം നടിക്കുമെന്നും നമുക്കറിയാം. എങ്കിലും സത്യാന്വേഷികളും, ഖുർആൻെറ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളെ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരുമായ സഹോദരങ്ങൾക്കു അവ തികച്ചും മനസ്സമാധാനം നൽകുമെന്ന് തീർച്ചതന്നെ(والله الموفق) അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

---

* സൂ: നിസാഉ് 27ൽ والله يريد ان يتوب عليكم ويريد الذين يتبعون الشهوات ان تميلوا ميلا عظيما (അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; ഇഛകളെ പിൻപറ്റുന്നവർ, നിങ്ങൾ വമ്പിച്ച തെറ്റൽതെറ്റിപ്പോകണമെന്നും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുളളതും ഇതിന് ഉദാഹരണമാകുന്നു. ഇവിടെയും ارادة ൻെറ ക്രിയയാണുളളത്.

ما اصاب من مصيبة فى الارض ولا فى انفسكم الا فى كتاب من قبل انن‌برأها ان ذلك على الله يسير لكيلا تأسوا على فاتكم ولا تفرحوا بما اتاكم والله لا يحب كل مختال فخور – الحديد : ٢٢, ٢٣ (ഭൂമിയിലാകട്ടെ, നിങ്ങളിൽ തന്നെ–അഥവാ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിൽ തന്നെ–ആകട്ടെ, ഏതൊരു ബാധയും അതിനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അതൊരു 'കിതാബി'ൽ ഇല്ലാതെയില്ല. നിശ്ചയമായും, അതു അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ നിസ്സാര കാര്യമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കു പാഴായിപ്പോയതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ സങ്കടപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, നിങ്ങൾക്കു അവൻ തന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ആഹ്ളാദിക്കാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു അത്. ദുരഹങ്കാരിയായ എല്ലാ പൊങ്ങച്ചക്കാരെയും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല. സൂ: ഹദീദ്.)

ഹൃദയം തുറന്നുകൊണ്ടു ഈ വചനം വായിച്ചുനോക്കുക. ഇവിടെ 'കിതാബ്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവോ, നിശ്ചയമോ, വ്യവസ്ഥയോ, രേഖയോ, ഗ്രന്ഥമോ, 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂളോ' ഏതെങ്കിലുമായിക്കൊള്ളട്ടെ. (ഇങ്ങിനെയെല്ലാം അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.) ഏതായാലും, ഭൂമിയിലും മനുഷ്യരിലും സംഭവിക്കുന്ന എല്ലാ ബാധയും (مصيبة) ആ 'കിതാബി'ൽ രേഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു ഇതിൽ തീർത്തുപറയുന്നു. എന്നാൽ, എപ്പോഴാണ് അതു ആ കിതാബിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുന്നത്? അതെ, من قبل ان نبرأها (അതിനെ സൃഷ്ടിയിൽ വരുത്തുന്നതിനുമുമ്പായി ത്തന്നെ.) 'അതിനെ' (ها) എന്ന സർവ്വനാമം കുറിക്കുന്നതു അതിനുമുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച مصيبة, الارض, انفسكم (ബാധ, ഭൂമി, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ) എന്നിവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെയായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ–ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതുപോലെ–സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് എന്നുമായിരിക്കാം. ഇവയിൽ ഏതു നാം സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, ഒരു ബാധ പ്രായോഗികമായി ബാധിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ അതൊരു കിതാബിൽ രേഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഇങ്ങിനെ, എല്ലാ ബാധകളെയും മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനു വല്ല പ്രയാസവും ഉണ്ടാവാനുണ്ടോ? ഇല്ല. അതു അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ നിസ്സാരകാര്യമത്രെ. (ان ذلك على الله يسير)

ഇനി, അങ്ങിനെ മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ (അല്ലെങ്കിൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അറിയിച്ചു തന്നതിൽ) മനുഷ്യർക്കു വല്ല പ്രയോജനവും ഉണ്ടോ? തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. രണ്ടു പ്രയോജനങ്ങൾ അതിലുണ്ട്. ഒന്ന്: لكيلا تأسوا على ما فاتكم (നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാതെ പാഴായിപ്പോയതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ സങ്കടപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ.) മറ്റൊന്ന്: ولا تفرحوا بما اتاكم (നിങ്ങൾക്കവൻ തന്നതിൽ നിങ്ങൾ ആഹ്ലാദിക്കാതിരിക്കുവാനും.) ഹാ! എത്ര മഹത്തായ രണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങൾ?. മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ ഇഛിച്ചാലും പ്രവർത്തിച്ചാലും അവൻെറ ചില ഉദ്ദേശങ്ങൾ അവനു സാധിച്ചു കിട്ടാറില്ല! അപ്പോൾ അവനു നിരാശയും, മനഃക്ലേശവും ഉണ്ടാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ, ആത്മഹത്യപോലെയുള്ള കടുംകൈകൾക്കുപോലും അവൻ മുതിർന്നുപോകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ, എല്ലാം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതാണ്. അതിലപ്പുറം തനിക്കൊന്നും നേരിടുകയില്ല, അവൻ നിശ്ചയിച്ചതു ബാധിക്കാതിരിക്കയുമില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു തങ്ങളുടെ സങ്കടം ഇറക്കിവെച്ചു സമാധാനമടയുവാൻ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു അത്താണിയത്രെ ഈ വിശ്വാസം. നേരെമറിച്ച് താൻ ഉദ്ദേശിച്ചതോ, ഉദ്ദേശിക്കാത്തതോ ആയ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുമ്പോൾ പലരും അതിൽ ആഹ്ളാദചിത്തരും, അഹങ്കാരികളുമായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹു തനിക്കു കണക്കാക്കി വെച്ചതാണിതു, എല്ലാം അവൻെറ അനുഗ്രഹമാണ്, തൻെറ സാമർത്ഥ്യമോ യോഗ്യതയോകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചതല്ല എന്നൊക്കെ ഒരാൾക്കു ബോധമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിലവനു അഹങ്കാരത്തിനോ, പത്രാസിനോ, ദുരഭിമാനത്തിനോ വകയില്ലതാനും.

എല്ലാ കാര്യവും അല്ലാഹുവിൻെറ നിശ്ചയമനുസരിച്ചാണു സംഭവിക്കുന്നതെന്നും, അതിനപ്പുറം യാതൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ള ഖദറിൻെറ വിശ്വാസം, സന്താപത്തിൽ മനുഷ്യനെ ക്ഷമാലുവും, സന്തോഷത്തിൽ അവനെ കൃതജ്ഞനുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. നിരാശയിൽ നിന്നും ധിക്കാരത്തിൽനിന്നും അവനെ മോചിപ്പിക്കുന്നു. പരാജയത്തിങ്കൽ, ഭീരുത്വത്തിനു പക

രം മനോവീര്യവും ധൈര്യവും നൽകുന്നു. വിജയത്തിങ്കൽ, അഹങ്കാരത്തിനു പകരം വിനയവും നന്ദിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. മർഹൂം ജമാലുദ്ദീൻ അഫ്ഘാനി (*) യുടെ ചില പ്രസ്താവനകൾ ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമ്മവരികയാണ്. വളരെ ചെറുതെങ്കിലും വിലപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'ഖളാ ഖദർ' (القضاء والقدر) എന്ന കൃതി. ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ യുക്തിയുക്തം അദ്ദേഹമതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാമിൻെറ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കു ലഭിച്ച എല്ലാ നേട്ടങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനകാരണം ഖദറിലുള്ള വിശ്വാസമായിരുന്നുവെും, പിൽക്കാലത്തു അവർക്ക് നേരിട്ട എല്ലാ പരാജയങ്ങൾക്കും കാരണം ആ വിശ്വാസത്തിനു ഭംഗം നേരിട്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം അതിൽ സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൻെറ അധഃപതനങ്ങൾക്കു കാരണം ഖദറിലുള്ള വിശ്വാസമാണെന്നു യൂറോപ്യൻമാരും അവരുടെ അനുയായികളും ജൽപിക്കാറുള്ളതിനെ അദ്ദേഹം അതിൽ ശക്തിയായി ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത്രയുമല്ല, വിജയശ്രീലാളിതരായി ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പേർസ്യായിലെ ഖുറശും (Cyus) യൂനാനിലെ മഹാനായ ഇസ്കന്തറും (Alexandre) താർതാറിലെ ചങ്കീസുഖാനും-ഫ്രാൻസിലെ നെപ്പോളിയൻ ബൂണാബർത്തു തന്നെയും-ഖദറിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നതാണ് അവരുടെ വിജയരഹസ്യമെത്രെ അതിൽ അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ ചെറുകൃതിയിലെ രണ്ടുമൂന്നു വരികൾമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

الذى يعتقد بان الاجل محدود والرزق مكفول ولاشياء بيده الله يصرفها كيف يشاء كيف يرهب الموت فى الدفاع عن حقه واعلاء كلمة امته او ملته والقيام بمافرض الله عليه من ذلك وكيف يخش الفقر مما ينفق من ماله فى تعزيز الحق وتشييد المجد على حسب الاوامر الالهية وا صول الا جتماعات المبشرية (القضاء والقدر لجمال الدين ص ١٠)

സാരം: 'ആയുഷ്കാലം ക്ളിപ്തമാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, ആഹാരം അല്ലാഹു ഏറ്റിട്ടുള്ളതാണെന്നും, കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ കയ്യിലാണ്; അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ അതവൻ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾ, തൻെറ അവകാശത്തിനുവേണ്ടി ചെറുക്കുന്നതിലും തൻെറ സമുദായത്തിൻെറയോ മതത്തിൻെറയോ മുദ്രാവാക്യം ഉയർത്തുന്നതിലും, അതിൽ തൻെറമേൽ അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള കടമനിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും എങ്ങിനെയാണ് മരണത്തെ ഭയപ്പെടുക?! ദൈവികമായ കൽപനകൾക്കും, മാനുഷികമായ സാമൂഹ്യമൂല്യങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചു സത്യത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലും, യശസ്സു കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിലും ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതുമൂലം ദാരിദ്ര്യം സംഭവിക്കുമെന്നു അവൻ എങ്ങിനെ പേടിക്കും?!'

മേലുദ്ധരിച്ച സൂ: ഹദീദിലെ ഖുർആൻ വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം റാസി (رحمه الله) ചെയ്ത പ്രസ്താവനയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾകൂടി അറിയുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. അതിങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-'ഇതിൻെറ നേരെമുമ്പത്തേ سابقوا الى مغفرة الخ എന്നു തുടങ്ങുന്ന) ആയത്തിൽ പാപമോചനവും സ്വർഗ്ഗവും ലഭിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടുവരണമെന്നു അല്ലാഹു ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതു ആർക്കാണു ലഭിക്കുക എന്നും, അതു അല്ലാഹുവിമേ

---

* ഇസ്‌ലാമിലെ തത്വജ്ഞാനി حكيم الاسلام എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ വിഖ്യാതനായ മർഹൂം അല്ലാമാജമാലുദ്ദീൻ അഫ്ഘാനി (@@) പൗരസ്ത്യ നാടുകളെ പല നിലക്കും തട്ടിയുണർത്തിയ ഒരു മഹാ പണ്ഡിതനും ഉന്നത ചിന്തകനുമായിരുന്നു. ഹിജ്റഃ 1254 ൽ അസദാബാദിലാണ് ജനനം. അജ്ഞതക്കും, അനാചാരങ്ങൾക്കും അനീതികൾക്കുമെതിരിൽ മരണംവരെ വീരസമരം നടത്തിയ ഒരു വിപ്ളവകാരിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഏഷ്യയിൽ മാത്രമല്ല, യൂറോപ്പിലും, ആഫ്രിക്കയിലുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഖദറിൻെറ നിഷേധികളായ ഇന്നത്തെ ചില പണ്ഡിതൻമാർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 'മുസ്‌ലിംലോകത്തു ഇന്നീകാണുന്ന മുഴുവൻ ഉണർവ്വുകൾക്കും കാരണഭൂതൻ' എന്നുപോലും പ്രശംസിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഇതു പറയുമ്പോൾ ഖളാഖദറിൻെറ വിഷയത്തിൽ ആ മഹാൻ ഇവരുടെ എതിർചേരിയിലാണുള്ളതെന്ന വസ്തുത ഇവർ മറക്കുകയോ മറയ്ക്കുകയോ ചെയ്തതായിരിക്കാം.

അനുഗ്രഹമാണ്, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അതു ലഭിക്കും എന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: അതിനെത്തുടർന്നുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ 'മുസ്വീബത്തും' (ബാധയും) അല്ലാഹുവിങ്കൽ മുമ്പേ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുത്. ഭൂമിയിലെ 'മുസ്വീബത്തു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, മഴയില്ലായ്മ, കായ്കനികളുടെ ദൗർബല്യം മുതലായവയാണെന്നും, ദേഹത്തിലെ 'മുസ്വീബത്തു' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, രോഗം, ദാരിദ്ര്യം, സന്താനനഷ്ടം ആദിയായ യാതനകളാണെന്നുമാണ് ഒരഭിപ്രായം. നല്ലതും തീയതുമായ എല്ലാ ബാധകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ് മറ്റൊരഭിപ്രായം (*) 'പാഴായിപ്പോയതിൽ സങ്കടപ്പെടാതിരിക്കുവാനും, തന്നതിൽ ആഹ്ളാദിക്കാതിരിക്കുവാനും' (لكيلا تأسوا الخ) എന്ന വാക്യം ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് ശരിയെന്നു കാണിക്കുന്നു. എല്ലാ ബാധയും 'ഒരു കിതാബി'ൽ ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്.''

ഇവിടെ പലതും അറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്ന മുഖവുരയോടെ പിന്നീടു റാസീ (ﷺ) തുടരുന്നു: ''(1) ഭൂമിയിലെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കും മുമ്പുതന്നെ അവ 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂളി'ൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കും. ഇതിനു 'മുതകല്ലിമുകൾ (വിശ്വാസശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻമാർ) പല കാരണങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്...(2) സംഭവിക്കുതിനുമുമ്പുതന്നെ എല്ലാ സംഭവങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയും എന്നുള്ളതിനു ഈ ആയത്തു തെളിവാണെന്നാണ് ഹിശാമുബ്നുൽ ഹകം (هشام بن الحكم) ഒഴിച്ച് (†) തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഭൂരിഭാഗം ആളുകളുടെയും അഭിപ്രായം. (3) 'നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിൽ ബാധിക്കുന്ന' മുസ്വീബത്ത് എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങളും അവിശ്വാസവും ഉൾപ്പെടും. അപ്പോൾ, മനുഷ്യൻെറ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും നേരത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ വ്യത്യാസം നേരിടുക അസംഭവ്യവുമാണ്.........''

റാസി (ﷺ) തുടരുന്നു: ''അതിനെ നാം സൃഷ്ടിക്കുതിനുമുമ്പു (من قبل ان نبرأها) എന്ന വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, ആ മുസ്വീബത്തിനെ അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയെ, അല്ലെങ്കിൽ ദേഹങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് എന്നായിരിക്കാം. മുസ്വീബത്തിനെ സൃഷ്ടിക്കും മുമ്പ് എന്നു വെക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ അനുയോജ്യം മറ്റുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും തെറ്റല്ല..........പിന്നീടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ان ذلك على الله يسير (നിശ്ചയമായും അതു അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ നിസ്സാരമായതാണ്.) എല്ലാം മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതോ, അവയുടെ ആധിക്യമോ ഒന്നും അവന്നൊരു പ്രശ്നമല്ല എന്നു സാരം. وما يعمر من معمر الخ എന്ന (സൂ: ഫാത്വിർ 11-ാം) ആയത്തിലേതു പോലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് ഇതും. (ഓരോ സ്ത്രീയും ഗർഭം ധരിക്കുതും, പ്രസവിക്കുന്നതും, ഏതൊരാൾക്കും ദീർഘായുസ്സോ അൽപ്പായുസ്സോ നൽകപ്പെടുന്നതുമെല്ലാം തന്നെ ഒരു കിതാബിൽ ഇല്ലാതെയില്ല, അതു അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ നിസ്സാരമായതാകുന്നു, എന്നാണ് റാസി(ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആയത്തിൽ പറയുന്നത്.)

അദ്ദേഹം വീണ്ടും തുടരുന്നു: 'അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിൻെറ അഭിപ്രായം, ലോകത്തു നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും-സംഭവിക്കുന്നതു സംഭവിക്കലും, സംഭവിക്കാത്തതു സംഭവിക്കാതിരിക്കലും-അനിവാര്യമാണെന്നാകുന്നു. ഇതാണ് പരമാർത്ഥവും. കാരണം: (1) ഏതെല്ലാമാണ് സംഭവിക്കുക എന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാം. അപ്പോൾ, സംഭവിക്കുമെന്നു അവൻ അറിയുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം സംഭവിക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം അവൻെറ ജ്ഞാനം അജ്ഞാനമായിത്തീരുന്നു. (2) സംഭവിക്കുന്നവ സംഭവിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിൽ വല്ലതും സംഭിക്കാത്ത പക്ഷം അവൻെറ ഉദ്ദേശം ('മശിയ്യത്തു') വ്യാമോഹം മാത്രമായിരിക്കും. (3)

---

* 'മുസ്വീബത്ത്' (مصيبة) എന്ന വാക്കിന് 'ബാധ' അല്ലെങ്കിൽ 'ബാധിക്കുന്നത്' എന്നർത്ഥം. ആപത്തുകളിലാണ് അധികം ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ഇതാണ് രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾക്കു കാരണം.

† ഒരു മുഴുത്ത ശീഈ നേതാവാണ് ഇദ്ദേഹം.

അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവു (القدر) സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നു. അവ സംഭവിക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം ആ കഴിവ് കഴിവുകേടായിരിക്കുമല്ലോ. (4) അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു സംഭവിക്കുമെന്ന് അവൻ പറയുന്നു. അവൻെറ വചനം സത്യവുമാണ്. അപ്പോൾ ഏതെങ്കിലുമൊന്നു സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ പറഞ്ഞതു കളവായിത്തീരും. ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയവരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ആപത്തുകൾ നിസ്സാരമായിരിക്കുന്നതാണ്. അതെ, من عرف سر الله فى القدر هانت عليه المصائب (അല്ലാഹുവിൻെറ ഖദറിലടങ്ങിയ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കിയവർക്കു ആപത്തുകൾ എളുതായിത്തീരും.)''

റാസി(ﷺ) തുടരുന്നു: 'മുഅ്തസിലഃ' കക്ഷിയെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, കഴിവിലും ഉദ്ദേശത്തിലും (قدرة ലും ارادة ലും) അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാണെങ്കിലും (*) അറിവിലും വർത്തമാനത്തിലും (خبر ലും علم ലും) അവർ നമ്മോടു യോജിക്കുന്നുണ്ട്. (†) ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളും-അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുമെന്നും അവൻ പറയുന്നതെല്ലാം സത്യമെന്നും സമ്മതിക്കുന്നതോടെത്തന്നെ നമ്മുടെ മേൽ മുഅ്തസിലഃ ആരോപിക്കുന്ന 'ജബ്ർ' (നിർബന്ധവാദം) അവർക്കും ബാധകമാണ്. (‡) ഈ 'ജബ്റി'നു വിരോധമില്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു മറ്റേ 'ജബ്റും' ആയിക്കൂടാ?! (§) ഒരു തരത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ, തത്വശാസ്ത്രക്കാരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാൽ, അതിലും മനുഷ്യൻ ചില നിർബന്ധങ്ങൾക്കു വിധേയനാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്...... ഇനി, പ്രകൃതിവാദക്കാരെപ്പറ്റി പറയുന്ന പക്ഷം, അവർ ദൈവിക പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽപോലും, കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതു യാദൃഛികമായിട്ടാണെന്നോ മറ്റോ അവരും പറയാതെവയ്യ. അപ്പോഴും മനുഷ്യൻ, തികച്ചും തൻെറ ഹിതവും ഇച്ഛയും (الاختيار) അനുസരിച്ചല്ല നിലകൊള്ളുന്നതെന്നും, മറ്റേതോ തരത്തിലുള്ള ഒരു നിർബ്ബന്ധത്തിനു വിധേയനാണെന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ, മനുഷ്യൻ ചില നിർബന്ധങ്ങൾക്കു വിധേയനാണെന്നു വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുക സാധ്യമല്ല:-

''മുഅ്തസിലഃ കക്ഷിയുടെയും 'ജബ്രിയ്യ'ഃ കക്ഷിയുടെയും ന്യായങ്ങളും മറ്റും വിവരിച്ച ശേഷം അവയെചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു റാസീ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു: 'ഈ ന്യായങ്ങളൊക്കെ ഖദറിനെയും ജബ്റിനെയും സംബന്ധിച്ച തെളിവുകളാണെന്നു പറയുന്നതിലും, ഓരോ കക്ഷിയും അതാതിനെ കെട്ടിപ്പുണർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും ബുദ്ധിജീവികൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുകയാണ്!'' (من تفسير الرازى ص ٩٨ – ٨٩ : ٨ ملخصا)

അധിക വിവരണമൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ, സത്യാന്വേഷികൾക്കു വിഷയത്തിൻെറ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന അൽപം ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി അവയൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

---

[*] മനുഷ്യന് അവൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള പരിപൂർണ്ണ കഴിവുണ്ട്, അതിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിനു പങ്കില്ല എന്നാണ് 'മുഅ്തസിലഃയു'ടെ വാദം. അതാണിവിടെ റാസി (@@) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

[†] അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യവും അറിയുമെന്നും, അവൻെറ പ്രസ്താവനകളെല്ലാം സത്യംതന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നും നമ്മെപ്പോലെ മുഅ്തസിലഃയും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെന്നു താൽപര്യം.

[‡] എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇന്നിന്നപ്രകാരമെന്നു അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കയാൽ, മനുഷ്യൻ കേവലം തനി യന്ത്രംപോലെ നിർബന്ധിതൻ മാത്രമാണെന്നും, മനുഷ്യന് യാതൊരു തരത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമോ കഴിവോ ഇല്ലെന്നുമുള്ള വാദത്തിനാണ് 'ജബ്ർ' (الجبر) എന്നു പറയുന്നത്.

[§] അറിവിൻെറയും, വർത്തമാനത്തിൽ സത്യതയുടെയും കാരണമായി ഉണ്ടാകുന്ന 'ജബ്റി'നു വിരോധമില്ലെങ്കിൽ, ഉദ്ദേശത്തിൻെറയും കഴിവിൻെറയും കാരണമായി ഏർപ്പെടുന്ന 'ജബാറും' എന്തുകൊണ്ട് ന്യായീകരിച്ചു കൂടാ എന്നർത്ഥം.

١) قل ان يصيبنا الا ما كتب الله لنا هو مولانا وعلى الله فليتوكل المتوكلون – التوبة : ٥١

(പറയുക: അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു രേഖപ്പെടുത്തിയതല്ലാതെ, ഞങ്ങൾക്കു ബാധിക്കുകയില്ല തന്നെ. അവൻ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു. ഭരമേൽപിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.) (സൂ: തൗബഃ) നബി (ﷺ) ക്കും അനുയായികൾക്കും നൻമവരുമ്പോൾ വെറുപ്പും, തിൻമവരുമ്പോൾ ആഹ്ളാദവും കാണിക്കുന്നവരോടാണ് ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ما كتب എന്ന വാക്കിനു നേരത്തെ വിവരിച്ച അർത്ഥങ്ങളിൽ ഏതർത്ഥം കൊടുത്താലും ശരി, അല്ലാഹു മുമ്പു നിശ്ചയിച്ചതേ സംഭവിക്കുകയുള്ളുവെന്നാണ് ആയത്തിൻെറ സാരം എന്നു വ്യക്തം.

٢) قل لو كنتم فى بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم القتل الى مضاجعهم – آل عمران : ١٥٤

(പറയുക: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലായിരുന്നാലും യാതൊരുവരുടെ മേൽ കൊല നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു-കൊല്ലപ്പെടുമെന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു-വോ അവർ തങ്ങളുടെ മരണപ്പെട്ടു വീഴുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുവരുന്നതാണ്.) (ആലുഇംറാൻ.) മനമില്ലാമനസ്സോടെ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത കപടവിശ്വാസികൾ, 'ഞങ്ങൾക്കു കാര്യത്തിൽ വല്ല അധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇവിടെവെച്ചു കൊല്ലപ്പെടേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ലല്ലോ' (لو كانو لنا من الامر شيئ ما قتلنا ههنا) എന്നു പറഞ്ഞതിനു 'മറുപടിയാണ് ഈ വാക്യം. ഇവിടെയും كتب യുടെ അർത്ഥം മേൽപ്രകാരം തന്നെ.

٣) هو الذى خلقكم من طين ثم قضي اجلا واجل مسمى عنده ثم انتم تمترون – الانعام : ٢

(അവനത്രെ, നിങ്ങളെ കളിമണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചവൻ, പിന്നീടവൻ ഒരു അവധി വിധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരു അവധി അവൻെറ അടുക്കൽ ഉണ്ടുതാനും. പിന്നെയും നിങ്ങൾ സന്ദേഹപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു!) (അൻആം.) മരണത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ആയുഷ്ക്കാലാവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പ്രകൃതി നിയമപ്രകാരം മനുഷ്യൻ മരിച്ചേക്കുന്ന സ്വാഭാവികമായ കാലാവധിയാണിവിടെ 'നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധി' (اجل مسمى) കൊണ്ടു ഉദ്ദേശ്യമെന്നുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വല്ല കടമിടപാടുകളും നടത്തുമ്പോൾ അതിൻെറ നിശ്ചിത അവധിവരേക്കും അതു എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കണം (فاكتبوه الى اجل مسمى) എന്നു സൂറത്തുൽ ബഖറഃയിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതതു ഇടപാടുകളുടെ സ്വാഭാവികമായ സാധാരണ അവധിവരെ എന്നു-ഇതിനർത്ഥമില്ലല്ലോ. അതേ വാക്കു (اجل مسمى) തന്നെയാണ് ഇവിടെയുമുള്ളത്. അപ്പോൾ, ഓരോരുവൻെറയും ആയുഷ്കാലത്തിൻെറ കൃത്യമായ അവധി അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ നേരത്തെത്തന്നെ രേഖപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തന്നെയാണ് ആയത്തിൻെറ സാരം.

٤) لكل اجل كتاب يمحو الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب– الرعد : ٣٧, ٣٩

(എല്ലാ അവധിക്കും ഒരു ഗ്രന്ഥം-അഥവാ രേഖ-ഉണ്ട്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ മായിച്ചു കളയുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥം-അഥവാ കേന്ദ്രരേഖ-അവൻെറ പക്കലുണ്ടുതാനും. റഅ്ദ്.) ഇവിടെയുംതന്നെ കിതാബിനു വാക്കർത്ഥം എന്തു കൊടുത്താലും ശരി, ഓരോ കാര്യത്തിനും ഓരോ പ്രത്യേക അവധി നിശ്ചയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൻെറ കൈകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ കയ്യിലാണെന്നും, എല്ലാറ്റിനെയും സംബന്ധിച്ച മൂലരേഖ അവൻെറ പക്കലുണ്ടെന്നുമാണ് ആയത്തിൻെറ വിവക്ഷ.

٥) وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما فى البر والبحر وما تسقط من ورقة الا يعلمها ولا حبة فى ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الا فى كتاب مبين – الانعام : ١٥٩

(അദൃശ്യകാര്യത്തിൻെറ താക്കോലുകൾ അവൻെറ അടുക്കലാണ്. അവനല്ലാതെ അതു അറിയുകയില്ല. കരയിലുള്ളതും കടലിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു. ഒരു ഇലയും അവൻ അറിയാതെ വീഴുന്നില്ല. ഭൂമിയുടെ അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള ഒരു ധാന്യമണിയാകട്ടെ, ഒരു ഈ

റമുളള വസ്തുവാകട്ടെ, ഒരു ഉണങ്ങിയ വസ്തുവാകട്ടെ, സ്പഷ്ടമായ ഒരു കിതാബിൽ-രേഖയിൽ-ഇല്ലാതില്ല.) (അൻആം.) ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ സംഭവങ്ങളും, എല്ലാമറഞ്ഞകാര്യവും അല്ലാഹു അറിയുമെന്നും, എല്ലാം ഒരു രേഖയിൽ രേഖപ്പെട്ടു കിടപ്പുണ്ടെന്നുമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവിനെതിരായി ഒന്നും സംഭവിക്കുകയുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യൻെറ പ്രവൃത്തികളെമാത്രം ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുവാനും, അവൻെറ അറിവിൽ പെടാത്തതോ അതിനു നിരക്കാത്തതോ ആയ വല്ല പ്രവൃത്തിയും മനുഷ്യനു ചെയ്‌വാൻ കഴിയുമെന്നുവെക്കുവാനും യാതൊരു ന്യായവും ഇല്ല. ഒന്നൊഴിയാതെ എല്ലാ കാര്യവും എന്നത്രെ 'ഈറമുളളതും ഉണങ്ങിയതും' കൊണ്ടു വിവക്ഷ.

٦) الله يعلم ما تحمل كل انثى وما تغيض ارحام وما تزدادوا كل شيئ عنده بمقدار عالم الغيب والشهادة الكبير لمتعال – الرعد : ٨, ٩

(എല്ലാ പെണ്ണും ഗർഭം ധരിക്കുന്നതും, ഗർഭപാത്രങ്ങൾ ചുരുങ്ങുന്നതും, അതു വർദ്ധിക്കുന്നതും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. എല്ലാ കാര്യവും-അഥവാ വസ്തുവും-അവൻെറ അടുക്കൽ ഒരു തോതനുസരിച്ചാകുന്നു.(അവൻ) അദൃശ്യവും ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനാണ്, മഹാനാണ്, ഉന്നതനായുളളവനാണ്. (റഅ്ദു) ഓരോ കാര്യവും, ഓരോ വസ്തുവും ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്ന ശരിയായ അളവും കണക്കും അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ടെന്നും അതനുസരിച്ചു മാത്രമേ എന്തും പ്രയോഗത്തിൽ വരുകയുളളുവെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്നും സ്പഷ്ടംതന്നെ. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളെമാത്രം ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കാൻ യാതൊരു തെളിവുമില്ല, ന്യായവുമില്ല.

٧) قد جعل الله لكل شيئ قدرا – الطلاق : ٣

(എല്ലാ കാര്യത്തിനും അല്ലാഹു ഒരു 'ഖദ്ർ' ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.) (ത്വലാഖ്.) മുമ്പു കണ്ടതുപേലെ, 'ഖദർ' എന്ന വാക്കിനു 'തോത്, അളവു, വ്യവസ്ഥ, കണക്ക്, നിശ്ചയം' എന്നിങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വാക്കിൽ അർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊളളുക, ചെറുതെന്നോ, വലുതെന്നോ, മനുഷ്യമേതെന്നോ, അല്ലാത്തതെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ സകല കാര്യത്തിനും ഒരു വ്യവസ്ഥ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ വചനവും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഓരോന്നിനും ഓരോ 'ഖദ്ർ' ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (جعل لكل شيئ قدرا) എന്നും, എല്ലാറ്റിനും ഓരോ 'മിഖ്ദാർ' ഉണ്ട് (وكل شيئ عنده بمقدار) എന്നും പറഞ്ഞതു ലോകത്തിൻെറ പൊതു വ്യവസ്ഥയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് ഖദ്റിനെ നിഷേധിക്കുന്നവർ വാദിച്ചു കാണുന്നത്. ഈ വാദം സമ്മതിച്ചു കൊടുത്താൽതന്നെയും, മനുഷ്യൻെറ പ്രവൃത്തികൾ തുടങ്ങിയ ഓരോ ലോകകാര്യങ്ങളും, പരമാണുതൊട്ട് ആകാശലോകങ്ങൾവരെയുളള ഓരോ വസ്തുക്കളും ഇന്നിന്നപ്രകാരം മാത്രമേ ഉണ്ടാവാൻ പാടുളളുവെന്നു സുനിശ്ചിതമായിത്തീരുന്ന ഒരു നിയമവ്യവസ്ഥയായിരിക്കും അതെന്നു തീർച്ചയാണ്. കാരണം, അല്ലാഹു നിശ്ചയിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യവസ്ഥയും പരിപൂർണ്ണവും സസൂക്ഷ്മവും ആയിരിക്കുമല്ലോ. അഥവാ മനുഷ്യരുടേതുപോലെ ഏകദേശ രൂപത്തിലുളളതോ അപൂർണ്ണമോ ആയിരിക്കയില്ല. അല്ലാഹു സൂക്ഷമജ്ഞനും സർവ്വജ്ഞനുമാണല്ലോ. അടുത്ത ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, എത്ര നിസ്സാരകാര്യവും അവൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ, അവൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഓരോ വ്യവസ്ഥയുടെയും, അവൻ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഓരോ കാര്യകാരണബന്ധത്തിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ എന്തെല്ലാം നടക്കും, എത്രയെല്ലാം നടക്കും, എങ്ങിനെയെല്ലാം നടക്കും എന്നൊക്കെ തികച്ചും വിശദമായ രൂപത്തിൽതന്നെ ഉൾക്കൊളളുന്ന ഒരു സുനിശ്ചിതത്വം അതിൽ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. അതില്ലാത്തപക്ഷം, അവൻെറ ആ വ്യവസ്ഥകൾ കേവലം മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടിയായ ഭരണഘടനകൾക്കു സമാനമായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടിവരും! ഒരു രാഷ്ട്രത്തിൻെറ ഭരണഘടനയനുസരിച്ചു ആ രാജ്യത്തു ചിലതെല്ലാം നടന്നേക്കുമെന്ന ഒരു അനുമാനം അതിൻെറ കർത്താക്കൾ ചെയ്തിരിക്കും. എന്നല്ലാതെ എപ്പോൾ എന്തു എങ്ങിനെയെല്ലാം സംഭവിക്കുമെന്ന ഒരു ഏകദേശ നിർണ്ണയം പോലും അതിൻെറ നിർമ്മാതാക്കൾക്കു മുൻകൂട്ടി വിഭാവന ചെയ്തിരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ,

ഭരണഘടനാകർത്താക്കൾ തന്നെ ഇടക്കിടെ ആ ഭരണഘടന മാറ്റാനും ഭേദഗതി ചെയ്വാനും മുതിർന്നുകാണുന്നതും, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപ്പിലാക്കപ്പെടുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അതിന്റെ തന്നെ ലക്ഷ്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി പലപ്പോഴും അനുഭവപ്പെടുന്നതും. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ഊഹത്തിനും, അനുമാനത്തിനും അതീതമണെന്നു ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്.

٨) عالم الغيب لا يعزب عنه مثقال ذرة فى السموات ولا فى الارض ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا فى كتاب مبين ـ سبا ٣

(അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ് അവൻ. ആകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ഒരു അണുതൂക്കവും അവനിൽനിന്നു വിട്ടുപോകുകയില്ല. അതിനെക്കാൾ ചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ ഒരു സ്പഷ്ടമായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെയുമില്ല.) (സബഉ്.) ഇതേമാതിരി മറ്റൊരു ഖുർആൻ വചനം സൂ: യൂനുസ് 61ലും കാണാം.

٩) الم تعلم ان الله يعلم ما فى السماء و الارض ان ذلك فى كتاب ان ذلك على الله يسير – الحج ٧٠

(ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതു അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്നു നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ? നിശ്ചയമായും അതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലുമുണ്ട് നിശ്ചയമായും, അതു അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ നിസ്സാരമായതാണ്.) (ഹജ്ജു). ആയത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ വാചകം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തുക.

١٠) قل ان ربى يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر ولكن اكثر الناس لا يعلمون – سبأ : ٢٦

(പറയുക: നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു ഉപജീവനം വിശാലമാക്കുകയും, കുടുസ്സാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല. (സബഉ്.) ഈ വിഷയം ഖുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ആഹാരമാർഗ്ഗം ലഭിക്കുന്നതു ഓരോരുത്തരുടേയും ഇച്ഛയോ, സാമർത്ഥ്യമോ പ്രവർത്തനമോ അനുസരിച്ചല്ലെന്നും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവയെല്ലാം അതിനു കാരണങ്ങൾ തന്നെയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചാണ് അതിൽ ഏറ്റക്കുറവുണ്ടാകുന്നതെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഒരേനിലക്കും, ഒരേ സാഹചര്യത്തിലും ഒരേമാതിരി യത്നിക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്കു ലഭ്യമാകുന്ന അദ്ധ്വാനഫലം വ്യത്യസ്ത നിലയിലായി നാം കാണുന്നതും. അപ്പോൾ, മനുഷ്യന്റെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളും അവയുടെ ലഭ്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചാണെന്നിരിക്കെ, അവന്റെ നൻമതിൻമകളാകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആ നിയമത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുവാനും, അതിൽ മനുഷ്യന്റെ ഉദ്ദേശത്തിന്നേ സ്ഥാനമുള്ളു എന്നു വെക്കുവാനും എന്തു യുക്തിയാണുള്ളത്?!

١١) قضى الامر الذى فيه تستفتيان – يوسف : ٤١

(നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വിധിയന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) (യൂസുഫ്.) യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയോടൊപ്പം ജയിലിലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടുപേർ കണ്ട സ്വപ്നഫലങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ, ഒരാൾ ജയിൽ വിമുക്തനാവുമെന്നും, മറ്റേയാൾ കുരിശിലേറ്റപ്പെടുമെന്നും അദ്ദേഹം അതിനു വ്യാഖ്യാനം നൽകി. അതിനെത്തുടർന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്യമാണിത്. അതായത്, ആ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. അതു അല്ലാഹുവിങ്കൽ തീരുമാനം കഴിഞ്ഞ കാര്യമാണ് എന്നുസാരം. ഖദറിനെ നിഷേധിക്കുവർക്കു ഈ വാക്യത്തിനു അവരുടെ വക പുതിയ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം ആവശ്യമാണല്ലോ. ആകയാൽ 'നിങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച കാര്യത്തിന്റെ വിധി ഇതാ നൽകിക്കഴിഞ്ഞു' എന്നൊരു പുതിയ അർത്ഥമാണ് അവർ ഈ വാക്യത്തിനു കൽപിക്കുന്നത്. അറബിഭാഷയിൽ പരിചയമുള്ള ഒരു നിഷ്പക്ഷഹൃദയവും ഇതു ശരിവെക്കുമെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്നില്ല.

١٢) فالتقى الماء على امر قد قدر – القمر : ١٢

അപ്പോൾ, കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യത്തിൽ ആ വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി (ഖമർ). ആകാശത്തു നിന്നു അതിവർഷവും, ഭൂമിയിൽനിന്നു അമിതമായ ഉറവുംമൂലം ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾ ചേർന്നു അല്ലാഹു മുമ്പു കണക്കാക്കിവെച്ച ആ സംഭവം-നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയുടെ നാശം-ഉണ്ടായി എന്നു സാരം. നൂഹ് (عليه السلام) ന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നും, അവരെ ജലപ്രളയംവഴി മുക്കിനശിപ്പിക്കുമെന്നും, അതു ഇന്നിന്ന വിധത്തിലാണ് സംഭവിക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. 'നിന്റെ ജനതയിൽനിന്നു വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആളുകളല്ലാതെ ഇനി ആരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല' (لن يؤمن من قومك الا من قد امن) എന്നു അറിയിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു ജലപ്രളയത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനുള്ള കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിനും മറ്റും നൂഹ് (عليه السلام) നബിയോടു അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരുന്നതെന്ന വസ്തുതയും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവരുടെ ഹിതമനുസരിച്ചാണു എല്ലാം നടക്കുന്നതെങ്കിൽ ഈ അറിയിപ്പിനു സ്ഥാനമില്ലല്ലോ.

١٣) اننا نزلنا نزلنا اليهم الملئكة وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيئ قبلا ما كانوا ليؤمنوا الا إن يشاء الله ولكن اكثرهم يجهلون – الانعام: ١١١

(നാം അവരിലേക്കു മലക്കുകളെ ഇറക്കുകയും, മരണപ്പെട്ടവർ അവരോടു സംസാരിക്കുകയും, എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും കൂട്ടംകൂട്ടമായി നാം അവർക്കു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്താലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അജ്ഞരായിക്കുകയാണ്) (അൻആം). അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശംകൂടാതെ അവർ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കയില്ലെന്നു സാരം.

١٤) ان هو الا ذكر اللعالمين لمن شاء منكم ان يستقيم وما تشاءون الا ان يشاء الله رب العالمين – التكوير: ٢٧-٢٩)

(ഇതു-ഖുർആൻ-ലോകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപദേശം-അഥവാ സ്മരണ-അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അതായതു, നിങ്ങളിൽനിന്നു ചൊവ്വിനു നിൽക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയുമില്ല) (തക്‌വീർ.) മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളെയുംപോലെത്തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളും, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശം കൂടാതെ സംഭവിക്കുകയില്ലെു അല്ലാഹു ഇതിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ 'മശിയ്യത്താ'കുന്ന ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ചാണ്-'ഇറാദത്താ'കുന്ന ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ചല്ല-പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു ഓർക്കേണ്ടതാണ്. രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നാം മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഇനിയും ധാരാളം ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും കൂടുതൽ ഉദ്ധരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ചില നബി വചനങ്ങൾ

സ്വന്തം ആശയങ്ങൾക്കും താൽപര്യങ്ങൾക്കും എതിരായിക്കണ്ടാൽപോലും ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ പാടെ, നിഷേധിക്കുവാൻ മുസ്‌ലിംകളെന്നു വാദിക്കുന്ന ഒരാളും ധൈര്യപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. പക്ഷേ, തങ്ങൾക്കു യോജിക്കാവുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി സമാധാനിക്കുകയോ, മൗനം അവലംബിക്കുകയോ ആയിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. ഹദീസിനെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ വ്യാഖ്യാന സാധ്യത കൂടുതലുള്ളതു ഖുർആനിലാണുതാനും. ഖുർആന്റെ വിശദീകരണങ്ങളാകകൊണ്ടു താരതമ്യേന വ്യാഖ്യാന സാധ്യത ഹദീസിൽ കുറവായിരിക്കും. കൂടാതെ, ഖുർആന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾക്കു എതിരായിക്കാണുന്ന ഹദീസുകൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതില്ല എന്നുള്ളത് ഒരു അംഗീകൃത നിയമവുമാണ്. അതിനാൽ, തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങളുമായി യോജിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഹദീസുകൾ കാണുമ്പോൾ-അവ എത്രതന്നെ ബലപ്പെട്ടതും ന്യൂനതയില്ലാത്തതുമായിരുന്നാലും ശരി-അവ ഖുർആന്നു എതിരാണെന്നു സമർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടു തള്ളിക്കളയുകയാണ് അവരുടെ പതിവ്. എന്നിരിക്കെ, അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ ഹദീസുകളുടെ തെളിവുകൾക്കു വലിയ സ്ഥാനമൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും, ശുദ്ധഹൃദയരാ

യ സത്യാന്വേഷികൾക്കുവേണ്ടി ചില ഹദീസുകൾകൂടി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ഖദറിന്‍െറ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എത്രയോ ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും, മാതൃകക്കായി ചിലതുമാത്രം കാണുക:-

(1) നബി (ﷺ) തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ان الله كتب مقادير الخلائق قبل ان يخلق السموات والارض بخمسين الف سنة الخ (مسلم)(ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുതിനു അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം മുമ്പ് അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളുടെ 'മിഖ്ദാറുകൾ'-അളവും തോതും-രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (മുസലിം.) സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിച്ച പൊതുവ്യവസ്ഥയാണ് ഈ ഹദീസിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതെന്നു സംശയിക്കുന്നപക്ഷം, അടുത്ത ഹദീസുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ ആ സംശയം തീരുന്നതാകുന്നു.

(2) ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നതും അൽപം ദീർഘവുമായ ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതിന്‍െറ ചുരുക്കമിതാണ്: ''നിങ്ങളിലൊരുവൻ അവന്‍െറ മാതാവിന്‍െറ വയറ്റിൽ നല്പതു ദിവസം ഇന്ദ്രിയമായും, നാൽപതു ദിവസം രക്തക്കട്ടയായും, നാൽപതു ദിവസം മാംസപിണ്ഡമായും കഴിയും. അനന്തരം നാലു വാക്കുകൾ സഹിതം ഒരു മലക്കിനെ നിയോഗിക്കും. അവന്‍െറ കർമം, ആയുഷ്കാലം, ആഹാരം, അവൻ ഭാഗ്യവാനോ ഭാഗ്യം കെട്ടവനോ എന്നീ നാലു കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തും. പിന്നീടു അവനു ജീവൻ ഊതപ്പെടും അല്ലാഹുതന്നെയാണ സത്യം! നിങ്ങളിലൊരാൾ സ്വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കെ, സ്വർഗ്ഗത്തിനും, അവനുമിടയിൽ ഒരു മുഴം മാത്രം അവശേഷിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, ആ രേഖ അവനിൽ മുൻകടക്കും (അതിജയിക്കും). അപ്പോൾ, അവൻ നരകക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യും. അങ്ങിനെ, അതിൽ പ്രവേശിക്കും. നിങ്ങളിലൊരാൾ നരകക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടകിരിക്കെ, നരകവും അവനും തമ്മിൽ ഒരു മുഴം മാത്രം അവശേഷിക്കുമ്പോൾ, അവന്‍െറ രേഖ അവനിൽ മുൻകടക്കുന്നു. എന്നിട്ടവൻ സ്വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും.'' (ബുഖാരി ; മുസ്‌ലിം)

(3) അലി (رضي الله عنه) പറയുന്നു: നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളിൽ ഒരാളുതന്നെ നരകത്തിൽ നിന്നുള്ള അവന്‍െറ ഇരിപ്പിടവും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അവന്‍െറ ഇരിപ്പിടവും, രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാത്തവരില്ല.'' സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, എന്നാൽ നമുക്കു നമ്മുടെ കിതാബിനെ (ആ രേഖയെ) ആസ്പദമാക്കി ഇരിക്കുകയും, കർമ്മങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൂടേ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. എല്ലാവരും അവരവർ എന്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിലേക്കു സൗകര്യം നൽകപ്പെടുന്നവരാകുന്നു. ഒരാൾ ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, അവനു ഭാഗ്യത്തിന്‍െറ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു സൗകര്യം നൽകപ്പെടും. ഒരാൾ ദുർഭാഗ്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, അവനു ദുർഭാഗ്യത്തിന്‍െറ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സൗകര്യം നൽകപ്പെടും.'' പിന്നീടു നബി (ﷺ) فاما من اعطى واتقى وصدق بالحسنى فسنيسره لليسرى واما من بخل واستغنى فسنيسره للعسرى എന്ന ഖുർആൻ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (ബുഖാരീ; മുസ്‌ലിം.)

നബി (ﷺ) തെളിവായി ഉദ്ധരിച്ച ഈ ഖുർആൻ വചനം സൂറത്തുല്ലൈലിലുള്ളതാകുന്നു. അതിന്‍െറ സാരമിതാണ്. 'ആർ, ദാനധർമം കൊടുക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും, ഏറ്റവും നല്ലതായുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവനു ഏറ്റവും സൗകര്യമുള്ളതിലേക്കു നാം സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തേക്കും. ആർ, പിശുക്കുകാണിക്കുകയും, ധന്യത നടിക്കുകയും, ഏറ്റവും നല്ലതായുള്ളതിനെ കളവാക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവനു ഏറ്റവും ഞെരുക്കമായതിലേക്കു നാം സൗകര്യം ചെയ്തേക്കുന്നതുമാകുന്നു.' الحسنى (ഏറ്റവും നല്ലതു) തൗഹീദു മുതലായവയും, اليسرى (ഏറ്റവും സൗകര്യമായത്) സ്വർഗ്ഗം മുതലായവയും, العسرى (ഏറ്റവും

ഞെരുക്കമായത്) നരകവും അതോടു ബന്ധപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.

(4) റസൂൽ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്നു നിവേദനം വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസു ഇപ്രകാരമാകുന്നു. 'അറിയുക: അല്ലാഹു നിൻെറ പേരിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത-നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത-ഒരു കാര്യംകൊണ്ടു നിനക്കു ഉപകാരം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി സമുദായം മുഴുവൻ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും അവർ നിനക്കു ഉപകാരം ചെയ്തേക്കുകയില്ല. നിൻെറ മേൽ അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യംകൊണ്ടു നിനക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്‌വാൻ അവർ ഒത്തൊരുമിച്ചാലും അവർ നിനക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്തേക്കുന്നതുമല്ല. പേനകൾ വറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഏടുകൾ മടക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' (തിർമദീ) കാര്യങ്ങളുടെയെല്ലാം തിരുമാനം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു സാരം.

(5) അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ ഖദറിൻെറ കാര്യത്തിൽ തർക്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ നബി (ﷺ) ഞങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവടുന്ന് കോപിച്ചു. രണ്ടു കവിളിലും ഉറുമാൻ (മാതളം) പഴത്തിൻെറ കുരു കുത്തിപ്പിഴിഞ്ഞതു പോലെ അവിടുത്തെ മുഖം ചുവപ്പു വർണ്ണമായി. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: ''ഇപ്രകാരമാണോ നിങ്ങളോട് കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുത്?! അതല്ലെങ്കിൽ ഇതുമായിട്ടാണോ ഞാൻ നിങ്ങളിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?! നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവർ നാശമടഞ്ഞതു അവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭിന്നിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളോടു തിർത്തു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ഭിന്നിച്ചു പോകരുതെന്നു!'' (തിർമദീ; ഇബ്നുമാജഃ)

(6) ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) അടക്കം എല്ലാ പ്രധാന മുഹദ്ദിസുകളും അവരുടെ ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതും, സുപ്രസിദ്ധമായി അറിയപ്പെട്ടതുമായ ഒരു സംഭവമത്രെ, ജിബ്‌രീൽ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു വന്ന് നബി (ﷺ) യോടു പല കാര്യങ്ങളും ചോദിച്ചറിഞ്ഞ സംഭവം. മതകാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയേണ്ടുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു സഹാബികൾക്കു മാതൃക കാട്ടുകയായിരുന്നു അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. ആറു ഈമാൻ കാര്യങ്ങളും (പ്രധാന വിശ്വാസമൂല്യങ്ങളും) അഞ്ചു ഇസ്‌ലാം കാര്യങ്ങളും (പ്രധാന നിർബന്ധകർമങ്ങളും) അടക്കം പലതും അതിൽ നബി (ﷺ) വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈമാൻ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നബി (ﷺ) കൊടുത്ത മറുപടി ഇതാണ്. الايمان ان تؤمن بالله وملئكته وكتبه ورسله واليوم الاخر وتؤمن بالقدر خيره وشره – متفق (ഈമാൻ എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ മലക്കുകളിലും, അവൻെറ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, അവൻെറ റസൂലുകളിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും നീ വിശ്വസിക്കലും, ഖദ്റിലും അതായതു അതിലെ നൻമയിലും തിൻമയിലും നീ വിശ്വസിക്കലും ആകുന്നു. (ബു; മു.)

ഈ സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച ഹദീസു പല നിവേദനപരമ്പരകളിൽകൂടിയും മുസ്‌ലിം (رحمه الله) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു കാണാം. അവയിൽ ഒന്നാമത്തെ നിവേദനത്തിൽ, ഇബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) ഈ ഹദീസു ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സന്ദർഭം നിവേദകൻമാരിൽ ഒരാളായ, യഹ്‌യബ്നു യഅ്മുർ (يحي ابن يعمر) ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു: ''ബസറയിൽ ആദ്യം ഖദറിനെപ്പറ്റി സംസാരം തുടങ്ങിയതു മഅ്ബദുൽ ജുഹനീ (معبد الجهني)യാണ്. ഞാനും ഹുമൈദും (حميد) കൂടി ഹജ്ജിനോ ഉംറക്കോ വേണ്ടി (മക്കായിലേക്കു) പോയി. സഹാബിമാരിൽ ആരെയെങ്കിലും കണ്ടാൽ ഖദറിൻെറ വിഷയത്തിൽ ഇവർ സംസാരിക്കാറുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കാമെന്ന് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, ഇബ്നുഉമർ (رضي الله عنه) പള്ളിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഇടവും വലവുമായിചെന്നു പൊതിഞ്ഞു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങളുടെ അവിടെ ചിലരുണ്ട്; അവർക്കു ഖുർആൻ അറിയാം; അറിവിൻെറ കാര്യത്തിൽ അവർ ഗവേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.'' അവർ പറയുന്നു: ''ഖദർ എന്നൊന്നില്ലെന്നും, കാര്യങ്ങളെല്ലാം പുത്തനായുണ്ടാകുന്നതാണെന്നും'' (*) ഇബ്നുഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''അവരു

* സഹാബികളുടെ കാലാവസാനത്തിന് മുമ്പുതന്നെ ഖദറിൻെറ നിഷേധം സമുദായത്തിൽ തലപൊക്കിയെന്നു

മായി കണ്ടാൽ താങ്കൾ പറയണം: ഞാൻ അവരുമായും, അവർ ഞാനുമായും ബന്ധമില്ലാത്തവരാണ്. അല്ലാഹു തന്നെയാണ! ഉഹ്ദുമലയോളം സ്വർണ്ണമുണ്ടായിട്ടും അതൊക്കെ അവർ ധർമ്മം ചെയ്താലും, അവർ ഖദറിൽ വിശ്വസിക്കാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു അതു സ്വീകരിക്കുകയില്ല.'' പിന്നീടു തൻെറ പിതാവു ഉമർ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) വന്നു ചോദിച്ച പ്രസ്തുത സംഭവം അദ്ദേഹം വിവരിച്ചുതന്നു.'' (അതിലെ ചില വാചകങ്ങളാണ് മുകളിൽ നാം വായിച്ചത്.)

ഈ ഹദീസിൻെറ വിവരണമദ്ധ്യേ മുസ്‌ലിമിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം നവവീ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുളള ചില കാര്യങ്ങൾ അറിയേണ്ടതാണ്. അവ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: ''സത്യത്തിൻെറ പക്ഷക്കാർ (اهل الحق) ഖദറിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നവരാണ്. അല്ലാഹു കാര്യങ്ങൾ പണ്ടേ നിർണയിച്ചിരിക്കുന്നു, ഇപ്പോൾ ഇന്നതു സംഭവിക്കുമെന്നു അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു, ആ നിശ്ചയപ്രകാരം അവ സംഭവിക്കുന്നു എന്നുളളതാണ് ഖദർ. 'ഖദരിയത്ത്' (എന്ന കക്ഷി) അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നു. അല്ലാഹു മുമ്പു ഒന്നും നിർണ്ണയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, മുങ്കൂട്ടി അറിയുകയില്ലെന്നും, ഓരോന്നും സംഭവിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അവൻ അറിയുകയുളളുവെന്നും അവർ ജല്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കളവുപറയുകയാണവർ. അല്ലാഹു അതിൽനില്ലൊം എത്രയോ ഉന്നതനാകുന്നു. നിരർത്ഥവും ബാലിശവുമായ ഈ വാദക്കാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു പോയി. അവരുടെ പിൻഗാമികൾ ഖദറിനെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ഗുണകരമായ കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്നും, ദോഷകരമായ കാര്യങ്ങൾ പിശാചിൽനിന്നും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നാണ് അവർ പറയുത്. ഇങ്ങിനെ, രണ്ടു സ്രഷ്ടാക്കളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഇവരെപ്പറ്റി ഈ സമുദായത്തിലെ 'മജൂസി'കൾ (നൻമയുടെയും തിൻമയുടെയും രണ്ടു പ്രത്യേക ദൈവങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ) എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.....ഖത്ത്വാബീ (الخطابى – رح) പറയുന്നു: ''അല്ലാഹു അവൻെറ വിധി നിർണ്ണയത്തിൻെറ പേരിൽ മനുഷ്യനെ നിർബന്ധിക്കുക (തീരെ അസ്വതന്ത്രനാക്കുക) എഠാണ് 'ഖള്വാഖദറി'ൻെറ സാരമെന്നു പലരും ധരിക്കാറുണ്ട്. അതു ശരിയല്ല. മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു മുമ്പേ അറിയുന്നതു കൊണ്ടും, നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതും നിർണ്ണയിച്ചതുമാകകൊണ്ടുമാണ് ഖദ്ർ ഉണ്ടായിത്തീരുത്. 'ഖദ്ർ' എന്നാൽ 'ഖാദിറാ' യ (കഴിവുളളവനായ) അല്ലാഹുവിനാൽ നിർണയം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വ്യവസ്ഥയെന്നും, 'ഖള്വാഉ്' എന്നാൽ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുക എന്നുമാണുദ്ദേശ്യം.....'' (شرح مسلم)

ബുഖാരിയുടെ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) യുടെ ചില വാചകങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം: ''ഖദറിനെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ 'കിതാബും സുന്നത്തും' മാത്രമാണ് മാർഗ്ഗം. യുക്തിക്കും അനുമാനത്തിനും അതിൽ സ്ഥാനമില്ല. ആ മാർഗ്ഗം ആർ തെറ്റിപ്പോയോ അവൻ പരിഭ്രമത്തിൻെറ സമുദ്രത്തിൽ വീഴും. അവർക്കു കണ്ണിനു കുളിർമ്മയോ, മനസ്സിനു സമാധാനമോ ലഭിക്കയില്ല. കാരണം, ഖദർ എന്നു പറയുന്നതു അല്ലാഹുവിൻെറ രഹസ്യങ്ങളിൽപെട്ട ഒന്നാണ്. ഒരു റസൂലിനും, മലക്കിനും അതു അറിയിച്ചു കൊടുക്കാതെ അവൻ മറയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഖദറിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യം സ്വർഗസ്ഥരായ ആളുകൾ അവിടെവെച്ചു ഗ്രഹിക്കുമെന്നല്ലാതെ, അതിനുമുമ്പായി അവർക്കും അതു വെളിപ്പെടുകയില്ലെന്നു ചില മഹാൻമാർ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുസ്സംആനീ (ابو المظفر بن السمعانى – رح) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. انا كل شيئ خلقناه بقدر (എല്ലാ വസ്തുവെയും നാം ഒരു 'ഖദ്ർ' അനുസരിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന ഖുർആൻ വാക്യം, നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളടക്കം എല്ലാറ്റിൻെറയും സ്രഷ്ടാവും, തോതുകണക്കാക്കിയവനുമാണ് അല്ലാഹു എന്നുള്ളതിനു സ്പഷ്ടമായ തെളിവാണ്. الله خالق كل شيئ (അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവിൻെറയും സൃഷ്ടാവാണ്) എന്നും, والله خلقكم وما تعملون

ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. മുസ്‌ലിംരാജ്യം വികസിച്ചതോടുകൂടി, അനിസ്‌ലാമിക തത്വശാസ്ത്രങ്ങളുമായും വൈദേശിക സിദ്ധാന്തങ്ങളുമായും ചിരകാലം ഇഴുകിച്ചേർന്നിരുന്ന ആളുകൾ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു വന്നു. അവരുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നാണ് പല നൂതനാശയങ്ങളും മുസ്‌ലിംകളിൽ ഉത്ഭവിച്ചത്.

(നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്നുമുള്ള ആയത്തുകളെക്കാൾ വ്യക്തമായ തെളിവാണ് ആ ആയത്ത്. അതു 'ഖദരിയ്യത്തി'ൻെറ കാര്യത്തിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നു മുൻഗാമികളുടെയും, പിൻഗാമികളുടെയും നാവുകളിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഖുറൈശീമുശ്‌രിക്കുകൾ നബി (ﷺ) യോടു ഖദറിൻെറ വിഷയത്തിൽ വിവാദം നടത്തിയ അവസരത്തിലാണ് ആ ആയത്തു അവതരിച്ചതെന്നു അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) യുടെ നിവേദനമായി അഹ്മദും മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈമാനിൻെറ ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഖദറിലെ വിശ്വാസമെന്നു ജിബ്‌രീലിൻെറ ഹദീസിലും മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ.

وان من شيئ الا عندنا خزائنه وما تنزله الا بقدر معلوم (ഏതൊരു വസ്തുവും തന്നെ, അതിൻെറ ഖജനാക്കൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇല്ലാത്തതായിട്ടില്ല. ഒരു നിശ്ചിതമായ അളവിലല്ലാതെ നാം അതിനെ ഇറക്കുന്നതുമല്ല) എന്ന ഖുർആൻ വാക്യം അനുസരിച്ച് സർവ്വകാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയ പ്രകാരം നടക്കുന്നുവെന്നത്രെ 'സലഫി'ൻെറ (സഹാബത്തു-താബിഉകൾ തുടങ്ങിയ മുൻഗാമികളുടെ) ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായം.' (من فتح البارى)

ഇസ്‌ലാമിലെ പ്രധാനകക്ഷികളെപ്പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ മറ്റൊരിടത്തും ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ''ഖുർആൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതല്ല, ഖദർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതാണ്, ഖിയമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നതാണ്, ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും അല്ലാഹുവിൻെറ വിശേഷണനാമങ്ങളായി പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു (الصفات) അവൻെറ യഥാർത്ഥ ഗുണങ്ങൾ തന്നെയാണ്, (ശിർക്കും കുഫ്റുമല്ലാത്ത) മഹാപാപങ്ങൾ ചെയ്തതുകൊണ്ടു ഈമാനിൽനിന്നു പുറത്തുപോകയില്ല എന്നൊക്കെ പറയുന്ന ആരും മുഅ്തസിലഃ കക്ഷിയിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ല-മറ്റുവിഷയങ്ങളിൽ അവർ യോജിച്ചാലും ശരി.'' (الفتح ص ٩٦ : ج ٣١)

മഹാനായ ഇബ്നുഖയ്യിം (رحمه الله) പറയുന്നു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ എല്ലാ മുർസലുകളും, അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും യോജിച്ച വിഷയങ്ങളാണ്' ഖദറിൻെറ സ്ഥാപനവും, അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്നും, എല്ലാറ്റിൻെറയും സ്രഷ്ടാവാണെന്നും, എല്ലാറ്റിനെപ്പറ്റിയും അറിയുമെന്നും, എല്ലാ കാര്യവും അവൻ രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്തോ അതു ഉണ്ടാകുകയും ഉദ്ദേശിക്കാത്തതെന്തോ അതു ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, അവൻെറ ഭരണത്തിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ യാതൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവനോടു ആരും അനുസരണക്കേടു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ലെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയലുള്ളവർ മുഴുവനും വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു എന്നും, അവനോടു അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നവർക്കു അവൻ നൽകാത്ത സഹായങ്ങൾ അവനെ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു അവൻ നൽകുമെന്നും, അവിശ്വാസത്തിൻെറ ആൾക്കാർക്കു സാധിച്ചുകിട്ടാത്ത സാഹചര്യങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ ആൾക്കാർക്കു അവൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നും, അവനാണ് മുസ്‌ലിമിനെ മുസ്‌ലിമാക്കിയവനെന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ സൻമാർഗത്തിലാക്കുമെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുമെന്നുമൊക്കെ. മൊത്തതിൽ പറഞ്ഞാൽ, വസ്തുക്കളായോ, പ്രവർത്തനങ്ങളായോ ഉള്ള ഏതൊരു കാര്യവും അവൻെറ കഴിവിനും സൃഷ്ടിക്കും പുറത്തുപോകുന്നില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ അവ അവൻെറ അറിവിനും ഉദ്ദേശത്തിന്നും പുറത്തുപോകുന്നതുമല്ല. ഇതാണ് എല്ലാ മുർസലുകളുടെയും മതം..................'' (الصواعق المرسلة)

'ഖദറി'നെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ ന്യായങ്ങൾ

ഇനി നമുക്കു ഖദറിൻെറ നിഷേധികളുടെ ചില ന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചു അല്പം ആലോചിക്കാം. അവരുടെ സ്വന്തം യുക്തിന്യായങ്ങൾക്കു പുറമെ തങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും വലിയ തെളിവായി അവർ ഉദ്ധരിക്കാറുള്ളതു മൂന്നു ഖുർആൻ വചനങ്ങളാകുന്നു. ഇതാണവ:-

١) وقالوا لو شآء الرحمن ما عبدناهم ما لهم بذلك من علم ان هم الا يخرصون – الزخرف : ٢٠
٢) وقال الذين اشركوالو شآء ما عبدنا من دونه من شيئ نحن ولا ابآؤنا ولا حرمنا من دونه شيئ كذلك فعل الذين من قبلهم – النحل : ٣٥
٣) سيقول الذين اشركوا لوشآء الله ما اشركنا ولآ ابآؤنا ولا حرمنا من شيئ كذلك كذب الذين من قبلهم حتى ذاقوا بأسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه لنا ان تتبعون الاالظن انتم الاتخرصون – الانعام : ١٤٨

1. അവർ (ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ) പറയുന്നു: ''പരമകാരുണികൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ അവരെ (മലക്കുകളെ) ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല എന്ന്.'' അവർക്കു അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവുമില്ല. അവർ മതിപ്പിട്ടു (ഊഹിച്ചു) പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല. (സുഖ്റുഫ്:20) 2. ശിർക്കു ചെയ്തവർ പറയുന്നു: ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളാകട്ടെ അവനു പുറമെ യാതൊന്നിനെയും ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല, അവനെക്കൂടാതെ ഞങ്ങൾ യാതൊന്നിനെയും നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല എന്ന്.'' അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (നഹ്ൽ: 35.) 3. ശിർക്കു ചെയ്തവർ പറഞ്ഞേക്കും: ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളാകട്ടെ ശിർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല; ഞങ്ങൾ യാതൊന്നിനെയും നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല എന്ന്.'' അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവർ നമ്മുടെ ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു. (നബിയേ) പറയുക: നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ല അറിവും ഉണ്ടോ? എന്നാലതു ഞങ്ങൾക്കു പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു തരുക. നിങ്ങൾ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. നിങ്ങൾ മതിപ്പിട്ടു പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല. (അൻ ആം: 148.)

ഒരേ ആശയം അടങ്ങുന്ന ഈ മൂന്നുവചനങ്ങളുടെയും താൽപര്യം ഖദറിനെ നിഷേധിക്കുന്നവർ വിവരിക്കുന്നതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ശിർക്കുകളൊന്നും ചെയ്യുകയോ, (ചില മൃഗങ്ങൾ മുതലായവയെ ഭക്ഷിക്കൽ) നിഷിദ്ധമാക്കുകയോ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അഥവാ ഞങ്ങളതു ചെയ്വാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ അതെല്ലാം ചെയ്തുപോയത്. എന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ അതിൽ കുറ്റക്കാരല്ല എന്നൊക്കെയാണ് മുശ്രിക്കുകൾ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ മുൻകൂട്ടിയുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുശ്രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഇപ്രകാരം ന്യായീകരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർക്കു അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു വിവരവുമില്ലെന്നും, അവർ ഊഹിച്ചു പറയുകയാണെന്നും പറഞ്ഞ് അവരുടെ ആ പ്രസ്താവന നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതായതു, അവരുടെ ശിർക്കു മുതലായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശപ്രകാരം ഉണ്ടായതല്ല. അവർ ഊഹിച്ചു കളവു പറയുകയാണ് എന്നു സാരം. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും-നല്ലതും ചീത്തയും-അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചാണു സംഭവിക്കുന്നതെന്ന വാദം അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇതാണിവരുടെ വിവണത്തിൻെറ സ്വഭാവം.

'ഖുർആനിൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ വിവരിച്ച മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കണം മറ്റു വാക്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്' എന്ന മുഖവുരയോടുകൂടി ഇവരിൽ ചിലർ പറയുകയാണ്: ''ദൈവികവിധി (ഖദർ) യുടെ കാര്യത്തിൽ ഖുർആൻെറ മൗലിക സിദ്ധാന്തം എന്താണെന്നു അറബികൾ (മുശ്രിക്കുകൾ)ക്കു നൽകിയ ഈ മറുപടിയിൽ നിന്നു വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ മറുപടിക്കു (തങ്ങൾ നൽകിയ) ഈ അർത്ഥമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കൽപ്പിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയേ, ഈ വിഷയത്തിലുള്ള മറ്റു ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ പാടുള്ളു.''

ഇവരുടെ ഈ മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ച അടിസ്ഥാന നിയമം ശരിക്കും-അതിൻെറ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽതന്നെ-നാമും സ്വീകരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, കൂടുതൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ വിവരിച്ച ആയത്തും, അത്രതനെ വ്യക്തമല്ലാത്ത ആയത്തുകളും ഈ വിഷയത്തിൽ ഏതാണെ

ന്നും, മേലുദ്ധരിച്ച മൂന്നു വചനങ്ങളുടെതാൽപര്യം ഇവർ പറയുന്ന പ്രകാരം തന്നെയാണോ എന്നും പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. മുകളിൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള അനേകം ഖുർആൻ വചനങ്ങളും, അവയുടെ വിശദീകരണമായി വന്ന പല ഹദീസുകളും ഖദറിലുള്ള വിശ്വാസം ഓരോ മുസ്‌ലിമിൻെറയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയാണെന്നും, അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നതു 'ഈമാനി'നുതന്നെ ഹാനികരമാണെന്നും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിൻെറ സാർവ്വത്രികമായ അറിവിനെയും കഴിവിനെയും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ആ വിശ്വാസം, ബുദ്ധിപരമായിത്തന്നെ അനിവാര്യമായതാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ അനേകം ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയും, നബി വാക്യങ്ങൾ അതിനു പ്രാബല്യം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഈ മൂന്നു ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായ വ്യാഖ്യാനം കണ്ടുപിടിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. ആ വചനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ താൽപര്യം ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്ന പ്രകാരമല്ലെന്നും, ഖദറിനെ നിഷേധിക്കുകയെന്ന ഒരു മുൻവിധി മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ടു ആ വിധി ന്യായീകരിക്കുവാനും, സാധാരണക്കാരെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാനും വേണ്ടി അവർ നൽകിയ അവരുടേതായ വ്യാഖ്യാനം മാത്രമാണു അതെന്നും താഴെ വിവരിക്കുന്നതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ان شاء الله ഏതായാലും തങ്ങൾ നൽകിയ ആ വ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലേ ഈ വിഷയത്തിൽ വന്ന മറ്റു ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ പാടുള്ളു എന്നു ഇവർ പറയുമ്പോൾ ഒരു വാസ്തവം ഇവരും സമ്മതിക്കുന്നതായികാണാം. അതെ, തങ്ങളുടെ വാദങ്ങൾക്കു-അഥവാ ഖദ്റിൻെറ നിഷേധത്തിനു-എതിരായ കുറെ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ വേറെ ഉണ്ടെന്നു ഇവരും സമ്മതിക്കുന്നു. വലിയ ഭാഗ്യംതന്നെ. ആ സ്ഥിതിക്കു കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമായ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ മറ്റുചിലതാണെന്നു കണ്ടാൽ അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ വാക്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണ് യുക്തമെന്നുകൂടി ഇവർ സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:-

(1) ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാനവും വാദവും ശരിയാവണമെങ്കിൽ, ആ അറബി മുശ്‌രിക്കുകൾ ഖദറിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ആ വിശ്വാസം വെച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിൻെറ പേരിൽ അവർ ശിർക്കുംമറ്റും ന്യായീകരിച്ചതെന്നും തെളിയണമല്ലോ. അതിനു തെളിവില്ലെങ്കിൽ-ചുരുങ്ങിയപക്ഷം-മറിച്ചു തെളിവില്ലാതിരിക്കുകയെങ്കിലും വേണം. എന്നാൽ, വാസ്തവം എന്താണെന്നോ? ഖദറിൻെറ കാര്യത്തിൽ മുശ്‌രിക്കുകൾ നബി (ﷺ)യോടു തർക്കം നടത്തിയ അവസരത്തിലാണ് انا كل شيئ خلقنا بقدر (എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും നാം ഒരു ഖദ്ർ അനുസരിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന വചനം അവതരിച്ചതെന്നു ഇമാം മുസ്‌ലിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു നാം മുകളിൽ വായിച്ചുവല്ലോ. മുസ്‌ലിം (رحمه الله) മാത്രമല്ല, തിർമദീ, ഇബ്നുമാജഃ (رحمهما الله) മുതലായവരും ഇത് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (كما فى ابن كثير)

അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതിൻെറ പേരിൽ തങ്ങളുടെ ശിർക്കിനെ മനഃപൂർവ്വം ന്യായീകരിക്കുകയല്ല-നേരെ മറിച്ച് ഖദറിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നബി (ﷺ) യെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അതു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഖുർആനെയും പരിഹസിക്കുകയാണു-വാസ്തവത്തിൽ മുശ്‌രിക്കുകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു എന്നോ മറ്റോ വെക്കാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. മുസ്‌ലിംകൾ ഖദറിൽ വിശ്വസിച്ചിരുതു മൂലം മക്കാമുശ്‌രിക്കുകൾ അവരെ പരിഹസിച്ചിരുന്നുവെന്നു സൂ: യാസീൻ 47-ാം വചനത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. 'നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുവിൻ എന്നു അവരോടു പറയപ്പെട്ടാൽ, ആ അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരോടു പറയും: لو شاء الله اطعمه ان انتم الا فى ضلال مبين (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം ഭക്ഷണം നൽകുമായിരുന്ന ഒരു കൂട്ടർക്കു ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുകയോ? നിങ്ങൾ വ്യക്തമായ വഴിപിഴവില്ലാതെ ഇല്ല). ഇതാണാവാക്യം. നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുവർക്കു അവൻ ഭക്ഷണം നൽകുയും, ഉദ്ദേശിക്കാത്തവർക്കു കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. എന്നിരിക്കെ എന്തിനാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തവർക്കു (സാധുക്കൾക്കു) ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം

നൽകുന്നതു? ഇതാണ് അവർ ചോദിക്കുന്നതിൻെറ സാരം. ما لهم بذلك من علم (അവർക്കു അതിനെപ്പറ്റി ഒരു അറിവും ഇല്ല) എന്നും മറ്റും മുശ്്രിക്കുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു വഴിയെ മനസ്സിലാക്കാം.

(2) 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ശിർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല'. (لو شاء الله ما اشركوا) എന്നു തുടങ്ങിയ മേൽകണ്ട വാക്യങ്ങൾ പറഞ്ഞതു മുശ്്രിക്കുകളാകകൊണ്ടാണല്ലോ ആ ആയത്തുകൾ ഖദറിനെ നിഷേധിക്കുവയാണെന്നു ഇക്കൂട്ടർ വാദിക്കുവാൻ കാരണമായത്. വായനക്കാർ മനസ്സിരുത്തണം. സൂ: അൻആമിൽതന്നെ, അതിലെ 106, 107 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയായിക്കൊണ്ടു അവർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുക; واعرض عن المشركين ولو شاءالله ما اشركوا وما جعلناك عليهم حفيظا – انعام (മുശ്്രിക്കുകളിൽനിന്നു നീ തിരിഞ്ഞു കളയുക. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ ശിർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അവരുടെമേൽ നിന്നെ നാം സംരക്ഷകനാക്കിയിട്ടുമില്ല.) മുശ്്രിക്കുകൾ തങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ അതേവാക്യം തന്നെ അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവും അതാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ശിർക്കുചെയ്യുമായിരുന്നില്ല എന്ന അവരുടെ പ്രസ്താവന ശരിയല്ലാത്തതു കൊണ്ടാണോ അവരെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചത്? അല്ല. ആ പ്രസ്താവനമൂലം അവർ ലക്ഷ്യം വെച്ച മറ്റെന്തോ ഒന്നിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചതെന്നു സ്പഷ്ടമായല്ലോ. മുശ്്രിക്കുകൾ പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം തെറ്റാണെങ്കിൽ, അതേകാര്യം അതുപോലെത്തന്നെ മറ്റാരു പറഞ്ഞാലും തെറ്റായിരിക്കണമല്ലോ.

(3) ആദ്യമേ ഖദറിൻെറ നിഷേധം മനസ്സിൽവെച്ചതുകൊണ്ടാണ് ആ ആയത്തുകൾക്കു ഇവർ പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നതെും, നേരെമറിച്ച് ആയത്തുകളുടെ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യം അതാണെന്നുകണ്ട കാരണത്താൽ ഇവർ ഖദറിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ മുതിർന്നതല്ലെന്നും ഇവരുടെ ചില പ്രസ്താവനകൾതന്നെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. നോക്കുക: മുശ്്രിക്കുകളുടെ വാചകങ്ങളിലെ لو شاء ('ലൗശാഅ') എന്ന വാക്കിനു 'ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ' എന്നു ഭൂതകാല ക്രിയയായും, അല്ലാഹുവിൻെറ വാചകത്തിൽ അതേ വാക്കുവന്നപ്പോൾ അതിനു 'ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം' എന്നു വർത്തമാനകാലക്രിയയായും ഇവർ അർത്ഥം നൽകുന്നു. ഇതൊരു സാരപ്പെട്ട വ്യത്യാസമായി ഒരു പക്ഷേ സാധാരണക്കാർക്കു തോന്നിയില്ലെന്നു വരാം. എന്നാൽ ولو شاء الله ما اشركوا (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ ശിർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.) എന്ന വാക്യത്തിനു ഇക്കൂട്ടർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം കാണുമ്പോൾ, അവർ താൽപര്യപൂർവ്വം ചെയ്തിട്ടുള്ള തന്ത്രമാണ് അതെന്നു ആർക്കും വ്യക്തമാകും. ''അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ മനുഷ്യരെ ഒരേ മാർഗ്ഗത്തിൽ നടക്കുവാൻ നിർബദ്ധരാക്കുമായിരുന്നു. അതായത്, അവർ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളായിത്തീരുകയില്ലായിരുന്നു.'' ഇതാണത്രെ അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം! الله اكبر ബുദ്ധിയും മനസ്സാക്ഷിയും ഉള്ളവർ ചിന്തിക്കട്ടെ, എന്നു മാത്രമേ നാം പറയുന്നുള്ളൂ.

(4) സൂ: അൻആമിലെ 148-ാം ആയത്താണല്ലോ മുകളിൽ കണ്ട മൂന്നു ആയത്തുകളിൽ മൂന്നാമത്തേത്. അതിനെത്തുടർന്നുള്ള 149-ാമത്തെ ആയത്തു ഇതാകുന്നു:
قل فلله الحجة البالغة فلو شاء لهداكم اجمعين (പറയുക: അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്നാണ് പ്രബലമായ ന്യായം-തെളിവ്-ഉള്ളത്. എന്നാൽ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ മുഴുവനും അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു.) എല്ലാ മനുഷ്യരെയും നേർമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്നാണല്ലോ ഈ വചനത്തിൻെറ വ്യക്തമായ താല്പര്യം. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഇതു ഖുർആനിൽ മറ്റു പലേടത്തും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ് എന്നുവെച്ചാൽ, മനുഷ്യസമുദായം മലക്കുകളെപ്പോലെ പാപം ചെയ്യാത്ത പ്രകൃതക്കാരല്ല, സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും അടങ്ങുന്ന സമുദായമായിരിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നർത്ഥം. ഇതിനെപ്പറ്റി അല്പം പരാമർശം താഴെ വരുന്നതാണ്. (ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം 'ഉദ്ദേശം' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു 'മശിയ്യത്താ'കുന്ന ഉദ്ദേശമാണെന്നു ഓർമ്മിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.)

148-ാം വചനത്തിനു തങ്ങൾ നൽകിയ വിശദീകരണത്തിന്നു എതിരാണ് ഈ വചനം എന്നു നിഷേധികൾ കണ്ടു. അതുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിലെ فلوشاء ('ഫലൗശാഅ') എന്ന വാക്കിനു വർത്തമാനക്രിയയുടെ അർത്ഥം കൽപിച്ചതിനുപുറമെ ഒരു 'നിർബ്ബന്ധം' കൂടി ഇവർ അതിൽ കുത്തിച്ചെലുത്തുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കയാണ്. അങ്ങനെ, فلو شاء الهدا كم اجمعين എന്ന വാക്യത്തിന് 'അവൻ ഉദ്ദേശിക്കു പക്ഷം നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം നിങ്ങളെല്ലാവരെയും സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു' എന്നൊരു പുതിയ അർത്ഥംകൂടി ഇവർക്കു കൽപിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഖുർആനിൽ لو شاء എന്ന വാക്കു പലസ്ഥലത്തും ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. അവയിൽ തങ്ങൾക്കു ദോഷകരമായിത്തോന്നുന്ന لوشاء കൾക്കെല്ലാം ഈ 'നിർബ്ബന്ധ'മോ, മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനമോ നൽകുക ഇവർക്കൊരു പതിവായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. لوشاء لهداكم (അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു) എന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം لوشاء هديتكم لهديكم (നിങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു) എന്നല്ലാതെ لو شاء لهداكم بالاكراه (അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു) എന്നു അർത്ഥം വരുകയില്ലെന്നു അറബിഭാഷയിൽ അൽപം പരിചയമുള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാം. അതിനുപുറമെ, നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നം തന്നെയില്ല. لا اكراه فى الدين (മതത്തിൽ നിർബന്ധം ചെലുത്തലില്ല) എന്നു സൂ: അൽബഖറഃയിൽ അല്ലാഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിർബ്ബന്ധിതനായിട്ടല്ലാതെ, സ്വമനസ്സാലെ വിശ്വസിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിനേ ഇസ്‌ലാമിൽ സ്ഥാനമുള്ളുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. കൂടാതെ,-

(1) സൂറത്തുൽ അൻആമിൽതന്നെ, ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്നു സന്താനങ്ങളെ കൊല ചെയ്തിരുന്ന അറബികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم وما يفترون – الانعام : ١٣٧ (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരതു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരെയും, അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെയും നീ വിട്ടേക്കുക.) ഈ ആയത്തിൽ ഇവരുടെ ഈ 'നിർബ്ബന്ധം' കുത്തിച്ചെലുത്തിക്കാണുന്നില്ല. 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം അവരതു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല' എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു മതിയാക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കാരണം അല്ലാഹുവിനറിയാം, ഏതായാലും അൻആമിലെ 107-ാം ആയത്തിലേതുപോലെത്തന്നെ, ഈ ആയത്തിലെ ഈ വാക്യവും അല്ലാഹുവിൻെറ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയാകുന്നു. മറ്റാരുടെയും പ്രസ്താവന ഉദ്ധരിച്ചതല്ല, അപ്പോൾ അതിൻെറ സാരം 'അവരതു ചെയ്യാതിരിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ അതു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല, പക്ഷേ അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല' എന്നായിരിക്കും. ഇതു ഖദറിനെ നിഷേധിക്കുകയല്ല-സ്ഥാപിക്കുകയാണ്-ചെയ്യുന്നത്.

ഇമാം മുസ്‌ലിം (ﷺ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസും മറ്റും നോക്കുമ്പോൾ, മുശ്‌രിക്കുകൾ ഖദറിനെ നിഷേധിക്കുന്നുവരായിരുന്നുവെന്നതാണ് വാസ്തവമെന്നും, ആ നിലക്കു അവരുടെ മേപ്പടി പ്രസ്താവനകൾ കേവലം പരിഹാസങ്ങളാണെന്നും നാം മുമ്പ് പറഞ്ഞു. ഇനി, മുശ്‌രിക്കുകൾ ഖദറിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നുവെന്നു തന്നെ വിചാരിക്കുക: എന്നാലും, അവരുടെ ആ പ്രസ്താവനകൾ അക്ഷേപാർഹമാണെന്നു കാണാം. 1-ാമതായി, പ്രവാചകത്വത്തിൻെറയും, വേദഗ്രന്ഥത്തിൻെറയും നിഷേധമാണത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല എന്നിരിക്കെ, ശിർക്കിനെയും മറ്റും വിരോധിച്ചുകൊണ്ടു പ്രവാചകൻമാരും വേദഗ്രന്ഥവും വരേണ്ടുന്ന ആവശ്യമെന്ത്? ഞങ്ങൾ ശിർക്കു മുതലായവ ചെയ്യുന്നതു അവർ ഉദ്ദേശിച്ചതു കൊണ്ടാണല്ലോ. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ന്യായവാദം അപ്പോൾ ആ പ്രസ്താവനകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യാജവാദം ഈ മുശ്‌രിക്കുകളുടെമാത്രം വാദമല്ല, അവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരുടെയും വാദമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് كذلك كذب الدين من قبلهم (അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും അപ്രകാരം വ്യാജമാക്കിയിട്ടുണ്ട്) എന്നും كذلك فعل الذين من قبلهم (അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും അപ്രകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതും.

2-ാമതായി, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശപ്രകാരമല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നതു വാസ്തവമാണെങ്കിലും, അവർ ശിർക്കു മുതലായതു ചെയ്‌വാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞതു നിമിത്തമോ, അറിഞ്ഞതിനുശേഷമോ അല്ല അവർ അതു ചെയ്തത്. അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടവും ഇഛയും അനുസരിച്ചു മനഃപൂർവ്വം ശിർക്കു മുതലായ കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തു. ചെയ്തുകഴിഞ്ഞശേഷം അവയെ ന്യായീകരിക്കുവാൻവേണ്ടിമാത്രം അല്ലാഹുവിൻെറ ഖദറിൻെറയും ഉദ്ദേശത്തിൻെറയും മറപിടിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നേയുള്ളു. അഥവാ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം എന്താണെറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുകയല്ല-തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞ ശേഷം അതു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതാണെന്ന് വാദിച്ച് ന്യായീകരിക്കുകയാണ്-ചെയ്യുന്നത്. (*) അതുകൊണ്ടാണ് مالهم بذلك من علم (അവർക്കു അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവും ഇല്ല) هل عندكم من علم فتخرجوه لنا എന്നും (നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ല അറിവും ഉണ്ടോ, എന്നാലതു ഞങ്ങൾക്കു വെളിക്കുകൊണ്ടുവന്നു തരുവിൻ) എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്.

3-ാമതായി, അല്ലാഹുവിൻേറ ഉദ്ദേശപ്രകാരമാണ് കാര്യങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നതു എന്നിരിക്കുമ്പോൾ, സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ തൃപ്തിക്കു വിധേയമായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? അതുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ശിർക്കും മറ്റും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം അനുസരിച്ചു സംഭവിച്ചതാണെപോലെ, അവയെല്ലാം അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുമായിരിക്കും. അവയെപ്പറ്റി കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നതും വിരോധിക്കുന്നതും ന്യായമല്ല എന്നിപ്രകാരമുളള ഒരു ആരോപണവും ആ പ്രസ്താവനകളിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ان تتبعون الا الظن وان انتم الا تخرصون (നിങ്ങൾ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല: നിങ്ങൾ മതിപ്പിട്ടു പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല.) എന്നീ വാക്യങ്ങൾ ആ ആരോപണത്തെ ഖണ്ഡിക്കുന്നു. നല്ലതും തീയതുയുമായ ഏതുകാര്യവും സംഭവിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിൻെറ (മശിയ്യത്താകുന്ന) ഉദ്ദേശം കൊണ്ടുതന്നെയാണെങ്കിലും, നല്ലതിനെ മാത്രമേ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയുള്ളുവെന്നും, ചീത്തയെ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ലെന്നും, ഉദ്ദേശത്തിൻെറയും തൃപ്തിയുടെയും പശ്ചാത്തലങ്ങൾ ഒന്നല്ലെന്നുമുളള വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണ് ഈ ആരോപണത്തിനു കാരണം. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം താഴെ കാണാം) മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ആ പ്രസ്താവനകൾക്കു അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു മേൽകണ്ട മൂന്നുകാരണങ്ങളിൽ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അതിനെത്തുടർന്നു അല്ലാഹു അവരെ ആക്ഷേപിച്ച വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല.

ഇമാംറാഗിബ് (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, മനുഷ്യൻെറ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതെങ്കിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളു എന്നതിനു ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെല്ലാം സമ്മതിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്ന ഒരു തെളിവാണ് സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിലെ 23, 24 എന്നീ വചനങ്ങൾ:- ولا تقولن لشيئ انى فاعل ذلك غدا الا ان يشاءالله واذكر ربك اذانسيت الخ – كهف (സാരം: ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും നാളെ ഞാനതു ചെയ്യുമെന്നു നിശ്ചയമായും നീ പറയരുത്-അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ എന്ന നിലക്കല്ലാതെ, നീ മറന്നുപോയാൽ നിൻെറ റബ്ബിനെ നീ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുക.) ഭാവിയിൽ താൻ ഒരു കാര്യം ചെയ്യുമെന്നു പറയുമ്പോൾ ان شاءالله (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ) എന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തു കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരാളും പറയരുതെന്നു അല്ലാഹു ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, മറന്നുപോയാൽ ഓർമ വരുമ്പോൾ ആ കുറവു നികത്തേണമെന്നും ഉണർത്തുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം കൂടാതെ, മനുഷ്യൻെറ ഉദ്ദേശം കൊണ്ടോ കഴിവുകൊണ്ടോ മാത്രം അവനു വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ കൽപനക്ക് എന്താണ് ന്യായം?! ആലോചിച്ചുനോക്കുക. ഖദറിനെ നിഷേധിക്കുകയും, ഖദറി

* ഈ നയം മുശ്‌രിക്കുകളിൽ മാത്രമല്ല കാണപ്പെടുക. മുസ്‌ലിംകളിൽപോലും ചിലർ തങ്ങൾ ചെയ്ത തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെ ഖദറിൻെറ പേരിൽ ന്യായീകരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിൻെറ മറവിൽ ഒളിച്ചു രക്ഷപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഖദറിൻെറ വിശ്വാസം നൻമചെയ്‌വാൻ തടസ്സമോ, തിൻമ ചെയ്‌വാൻ പ്രോൽസാഹനമോ അല്ലെന്നും, ആയിക്കൂടാത്തതാണെന്നും പിറകേ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. الشاء الله

ലുള്ള വിശ്വാസം അനിസ്‌ലാമികമാണെന്നു ജല്‍പ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പണ്ഡിതന്‍ ഈ ആയത്തിനു ഇങ്ങിനെ അര്‍ത്ഥം കല്‍പ്പിച്ചുകാണാം: ''ഞാന്‍ നാളെ അക്കാര്യം പ്രവര്‍ത്തിക്കുമെന്നു ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും നീ പറയരുത്. (നീ മനസ്സിലാക്കണം:) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാലല്ലാതെ, (അതു നടക്കുകയില്ല).'' അപ്പോള്‍-അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ-ഖദറിന്‍െറ തത്വം ഇവരും അംഗീകരിക്കുവാന്‍ നിര്‍ബന്ധിതരായിരിക്കയാണ്.

ചില യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങള്‍

സ്ഥലകാലവ്യത്യാസംകൂടാതെ, ചെറുപ്പവലുപ്പംകൂടാതെ, എല്ലാ ഓരോ വസ്തുവിനും ഓരോ കാര്യത്തിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു അറബിവാക്കാണ് شيئ (ശൈഉ്) എന്ന വാക്ക്. നിഘണ്ടുക്കളില്‍ ഇതിനു ما يصلح ان يعلم ويخبر عنه (ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു അറിയുവാനും വര്‍ത്തമാനം പറയപ്പെടുവാനും ഉതകുന്നുവോ അത്) എന്നാണ് അര്‍ത്ഥം കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോള്‍ كل شيئ (എല്ലാ വസ്തുക്കളും-അഥവാ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും) എന്നു പറയുമ്പോള്‍ അതില്‍ ഉള്‍പ്പെടാത്ത ഒരു സാധനമോ, സംഭവമോ, കാര്യമോ, വസ്തുവോ, വസ്തുതയോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇതു ഓര്‍മ്മയില്‍വെച്ചുകൊണ്ടു താഴെ കാണുന്ന ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങള്‍ മനസ്സിരുത്തുക: الله خالق كل شيئ (അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവിന്‍െറയും സ്രഷ്ടാവാകുന്നു.) وخلق كل شيئ فتقدره تقديرا (അവന്‍ എല്ലാ വസ്തുവെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും അതിനു ഒരു നിര്‍ണ്ണയം-വ്യവസ്ഥ-നിര്‍ണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) قد جعل الله لكل شيئ قدرا (അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവിനും ഒരു ഖദ്ര്‍ ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.) والله بكل شيئ عليم (അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.) قد احاط بكل شيئ علما (അവന്‍ അറിവുകൊണ്ടു എല്ലാ വസ്തുവെയും വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) والله على كل شيئ قدير (അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.) ഇതിലൊന്നില്‍ നിന്നും മനുഷ്യനെയോ, അവന്‍െറ പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളെയോ, ഉദ്ദേശങ്ങളെയോ, നല്ലതിനെയോ, ചീത്തയെയോ, മറ്റു വല്ലതിനെയോ ഒഴിവാക്കുവാന്‍ ന്യായമെന്താണുള്ളതു?! ഒന്നുമില്ല.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിനും, അതുള്‍ക്കൊള്ളുന്ന സകല ചരാചരങ്ങള്‍ക്കും ബാധകമായ ഒരു പൊതുവ്യവസ്ഥയും സാര്‍വ്വത്രികമായ നിയമവും അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ടെന്നുള്ളതില്‍ ദൈവ വിശ്വാസികളായ ആര്‍ക്കും തര്‍ക്കമുണ്ടാകയില്ല. എന്നാല്‍, ആ വ്യവസ്ഥയും നിയമവും അനുസരിച്ച് ലോകകാര്യങ്ങള്‍ ഓരോന്നും സ്വയം നീങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ച് അല്ലാഹു ചുമ്മാ ഇരിക്കുകയാണെന്നു വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവര്‍ക്കു ഊഹിക്കുവാന്‍ കഴിയുമോ?! അല്ലെങ്കില്‍ ആ വ്യവസ്ഥക്കും, അതിലെ കാര്യകാരണബന്ധങ്ങള്‍ക്കും അനുസരിച്ച് നടക്കുന്നതെല്ലാം സ്വയമങ്ങു നടക്കട്ടെ എന്നുവെച്ച് അശ്രദ്ധനായി-മൗനവദനനായി-അജ്ഞനായി-ക്കൊണ്ടു കഴിയുകയായിരിക്കും അല്ലാഹു എന്നു ആര്‍ക്കെങ്കിലും ഊഹിക്കുവാന്‍ സാധിക്കുമോ?! ഒരിക്കലുമില്ല. അല്ലെങ്കില്‍-ചിലര്‍ ജല്‍പിക്കുന്നതുപോലെ-ലോകകാര്യങ്ങളെ മൊത്തമായിട്ടല്ലാതെ വിശദമായി അല്ലാഹു അറിയുകയില്ലെന്നോ, അതുമല്ലെങ്കില്‍ ഓരോ സംഗതിയും സംഭവിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ മുന്‍കൂട്ടി അവന്‍ അറിയുകയില്ലെന്നോ ഒരു യഥാര്‍ത്ഥ സത്യവിശ്വാസി വാദിക്കുമോ?! മുസ്‌ലിമെന്നു അഭിമാനിക്കുന്ന വല്ലവരും അങ്ങിനെ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കില്‍, അവരുടെ അല്ലാഹു നാമെല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്ന അല്ലാഹുവോ, ഖുര്‍ആനില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്ന ആ അല്ലാഹുവോ ആയിരിക്കയില്ലെന്നേ അവരോടു നമുക്കു പറയുവാനുള്ളു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما من غائبة فى السماء والارض الا فى كتاب مبين – النمل : ٧٥ (ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും മറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഏതൊരു കാര്യവും വ്യക്തമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തില്‍-രേഖയില്‍-ഇല്ലാത്തതില്ല. (സൂ: നംലു.)

എല്ലാ കാര്യവും അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു എന്നു സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം, ആ അറിവില്‍ പെട്ട ഓരോന്നും-അതില്‍പെടാത്ത യാതൊന്നും ഇല്ലതാനും-ഇന്ന സമയത്തു ഇന്നിന്നപ്രകാരം ആയിരിക്കണം, അല്ലെങ്കില്‍ ആയിരിക്കരുത് എന്നിങ്ങിനെ ഒരു ഉദ്ദേശവും നിര്‍ണ്ണയവും അവന്നില്ലാതെ വരുമെന്നു വിചാരിക്കുവാന്‍ വല്ലവര്‍ക്കും സാധിക്കുമോ? യുക്തി അതു സമ്മതിക്കുമോ?! അതതു കാര്യങ്ങള്‍ സംഭവിക്കുമ്പോള്‍ മാത്രം അതിന്‍െറ അളവും തോതും നിര്‍ണ്ണയി

ക്കുകയേ അവൻ ചെയ്യുന്നുള്ളു-ഓരോന്നിനും പ്രത്യേക നിർണ്ണയങ്ങളൊന്നും മുൻകൂട്ടിനിശ്ച യിച്ചിട്ടില്ല-എന്നുവെക്കുന്നപക്ഷം, അതു അവൻെറ സർവ്വജ്ഞതയെയും, സർവ്വശക്തിത്വത്തെ യും ചോദ്യംചെയ്യലും, അവൻെറ സൃഷ്ടികളോടു അവനെ സമപ്പെടുത്തലും ആയിരിക്കും. ليس كمثله شيئ وهو السميع البصير (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും തന്നെയില്ല. അവൻ എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനാണ്, കാണുന്നവനാണ്.) ഒരു പൊതുവ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തി ചുമ്മാ ഇരിക്കുക യല്ല, എപ്പോഴും എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നിയന്ത്രിച്ചും നടത്തിയുംകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. يدبر الامر من السماء الى الارض (അവൻ ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു കാര്യം നിയന്ത്രി ച്ചു-ചട്ടവട്ടം ചെയ്തു-കൊണ്ടിരിക്കുന്നു) كل يوم هو في شأن (എല്ലാ ദിവസവും അവൻ ഓരോ കാര്യ ത്തിലാണ്) وان من شيء الا عندنا خزائن وما تنزله الا بقدر معلوم (ഏതൊരു വസ്തുവിൻെറയും ഖജനാക്കൾ നമ്മുടെ പക്കൽ ഇല്ലാത്തതില്ല. അതിനെ ഒരു നിശ്ചിത അളവിലല്ലാതെ നാം ഇറക്കുന്നുമില്ല.) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വചനങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയിൽനിന്നു മനുഷ്യനെയും, അവൻെറ ചെയ്തികെ ളയും മാത്രം ഒഴിവാക്കി നിറുത്തുവാൻ ന്യായമില്ലതന്നെ.

ان الله يحكم ما يريد (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ വിധിക്കുന്നു.) ويفعل الله ما يشآء (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.) لا يسأل عما يفعل وهم يسألون (അവൻ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. അവരാകട്ടെ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.) പക്ഷെ, ഒരു അണുഅളവിലും അനീതി അതിലൊന്നും അല്ലാഹു ചെയ്കയില്ല. ان الله لا يظلم مثقال ذرة (അല്ലാഹു ഒരു അണുതൂക്കവും അനീതി ചെയ്കയില്ല.) ولا يظلم ربك احدا (നി ൻെറ റബ്ബു ഒരാളോടും അനീതി ചെയ്കയില്ല) അപ്പോൾ, മനുഷ്യനെയും അവൻെറ പ്രവർത്ത നങ്ങളെയും അല്ലാഹുവിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമാക്കി ഒഴിച്ചുനിറുത്തുവാനോ, മനുഷ്യൻെറ മേലുള്ള നിയന്ത്രണം അനീതിയാണെന്നു വെക്കുവാനോ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസി ക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസിക്കു സാധിക്കുമോ?! ഇല്ല. ഇല്ല.

പ്രധാന സംശയം

ഖദറിനെ നിഷേധിക്കുന്ന വിഭാഗക്കാർ പൊതുജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിക്കാറുള്ള ആശയ ക്കുഴപ്പങ്ങളും, തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ സ്വീകരിക്കുന്ന ന്യായവാദങ്ങളും പലതാണ്. ചിലതെല്ലാം ഈ കുറപ്പിൽ പലസന്ദർഭങ്ങളിലായി നാം സ്പർശിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അവയു ടെയെല്ലാം അടിത്തട്ടിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, പൊതു ജനങ്ങളെയും മതപ്രമാണങ്ങളിൽ പരിചയം കുറഞ്ഞവരെയും ആകർഷിക്കുവാൻ അവർ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരു സംശയം ഇതാണ്: ‘മനുഷ്യൻെറ നല്ലതും ചീത്തയുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളടക്കമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചും, മുൻനിശ്ചയിമനുസരിച്ചും നടക്കുന്നതും, അവൻെറ സൃഷ്ടിയും ആണെങ്കിൽ-അഥവാ മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മനുഷ്യൻെറ ഇച്ഛ യും ഉദ്ദേശവും അനുസരിച്ചും അവൻെറ കഴിവുകൊണ്ടും മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെങ്കിൽ-പിന്നെ മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്കു അവനെ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുന്നതു ന്യായമാകുമോ? അതു അനീതിയല്ലേ? യുക്തിക്കു എതിരല്ലേ? മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം അവൻ രൂപം നൽകുന്നതു നാം കാണുന്നു. മാത്രമല്ല, അതെല്ലാം മനുഷ്യൻെറ കർമ്മങ്ങളായിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യകർമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചും അവൻെറ സൃഷ്ടിയായിക്കൊണ്ടുമാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു പറയുന്നതു വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ? ഈ ന്യായവാദത്തിൽ നിന്നാണു മറ്റുള്ള യുക്തിവാദങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുന്നതു അവയെ ന്യായീകരിക്കുന്ന പല ഉപവാദങ്ങളും, വ്യാ ഖ്യാനങ്ങളും, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും വേറെയും കാണും.

അനേകം ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നും, ധാരാളം ഹദീസുകളിൽനിന്നും, സഹാബി കളും താബിഉകളും അടക്കമുള്ള ബഹുഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രസ്താവനകളി ൽനിന്നും സംശയരഹിതമായി അറിയപ്പെട്ടതാണ് മനുഷ്യൻെറ കർമ്മങ്ങൾ അടക്കമുള്ള എല്ലാ

കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവും, ഉദ്ദേശവും അനുസരിച്ചു. അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ് എന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ സാർവ്വത്രികമായ അറിവ്, അവൻെറ അപാരമായ കഴിവു മുതലായ മഹൽഗുണങ്ങളെ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ മതദൃഷ്ട്യാ മാത്രമല്ല-ബുദ്ധിയുടെ അടിസ്ഥാന ത്തിൽ തന്നെ-അതു വിശ്വസിക്കുവാൻ നാം നിർബന്ധിതരുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ഈ സംശയത്തിനു മറുപടി കാണുവാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽപോലും, അല്ലാഹുവിൻെറ എത്രയോ സൃഷ്ടിരഹസ്യങ്ങൾ നമുക്കു അറിയാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ ഈയൊരു രഹസ്യവും നമുക്കറിയുകയില്ലെന്നു വെച്ചു സമാധാനിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. ഖുർആൻ പ്രസ്താ വിച്ചതു കൊണ്ടു മാത്രം നമ്മുടെ ബുദ്ധിക്കോ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്കോ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത എത്രയോ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നാം സമ്മതിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ കടമയുമാണത്. (*) എന്നിരുന്നാലും, സുസ്ഥാപിതമായ മതപ്രമാണങ്ങളെ ദുർ വ്യാഖ്യാനം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും സ്വന്തം യുക്തിവാദങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കണമെന്ന മർക്കടമുഷ്ടി യില്ലാത്ത സത്യാന്വേഷികൾക്ക് മനസ്സമാധാനത്തിനുള്ള പരിഹാരം ഖുർആൻെറയും ഹദീസിൻെറയും വെളിച്ചത്തിൽ തന്നെ നമുക്കു കണ്ടെത്താവുന്നതാണതാനും.

ഒരു കാര്യത്തിൻെറ ഒരു വശംമാത്രം ആലോചിച്ചു വിധി കൽപിക്കുന്നതു ശരിയല്ല, അതി ൻെറ മറുവശങ്ങളെക്കൂടി കണക്കിലെടുത്തുവേണം വിധി കൽപിക്കുവാൻ. ഐഹികകാര്യങ്ങ ളിൽ ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും നൽകുന്ന അതേ സ്ഥാനം ദൈവീക കാര്യങ്ങളിലും അതിനു നൽകുന്നതു ശരിയല്ല. ദൈവീക കാര്യങ്ങളിലും, പാരത്രിക കാര്യങ്ങളിലും ദൈവവാക്യങ്ങൾ ക്കും പ്രവാചക വാക്യങ്ങൾക്കുമാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടത്. ഈ സംഗതി ഇത്തരം വിഷയ ങ്ങളിൽ നാം സദാ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഓരോ വസ്തുവിനും അതതിൻേറതായ സൃഷ്ടിയും പ്രകൃതിവിശേഷതയും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതാതിനുപയുക്തമായ മാർഗദർശനവും അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു. (اعطى كل شيء خلقه ثم هدى – طه) അക്കൂട്ടത്തിൽ മനുഷ്യന്നും ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് വിശേഷബുദ്ധി. (العقل) വിശേഷ ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് താൻ എന്തു ചെയ്യ ണം, എന്തു ചെയ്യരുതു എന്നും, പല മുഖങ്ങളായ കാര്യങ്ങളിൽ ഏതാണ് താൻ സ്വീകരിക്കേ ണ്ടതു എന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അഭിപ്രായശക്തി (اختيا) യും, അതു പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുവാനുള്ള കഴിവും (قدرة) അല്ലാഹു അവനു നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവൻ തിരഞ്ഞെ ടുത്ത കാര്യം അവൻ പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുമ്പോൾ ആ കാര്യം അവൻെറ പ്രവൃത്തിയും അവൻെറ അദ്ധ്വാനവും كسب ആയിരിക്കുന്നതുമാണ്. പക്ഷേ, ഈ അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യവും, പ്രവർത്തന കഴിവും തികച്ചും പരിപൂർണ്ണമോ നിരുപാധികമോ അല്ല. ഒന്നാമതായി, അല്ലാഹു നിർണ്ണയിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു പരിധിക്കുള്ളിൽ അതു ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി, തിരഞ്ഞെടുപ്പിനും പ്രവർത്തനത്തിനുമുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുകയും വേണം. ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ ദൈവവിശ്വാസികളായ ആർക്കും സംശയം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

മനുഷ്യൻ തിരഞ്ഞെടുത്തതും അവൻ ഇച്ഛിച്ചതുമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പ്രയോഗത്തിൽ വന്നേക്കണമെന്നില്ല. ചിലതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ അവൻ സ്വയംതന്നെ ഉദ്ദേശിക്കായ്ക കൊണ്ടും, മറ്റു ചിലതു എന്തെങ്കിലും വിഘ്നം നേരിട്ടതുകൊണ്ടും മുടങ്ങിപ്പോകുന്നു. എന്നാ ൽ പ്രയോഗത്തിൽവന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഫലത്തിൽ വരുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യ ൻെറ മാത്രം ഉദ്ദേശംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടുമാണോ? ഇതാണു ചിന്തിക്കേണ്ടത്. ആദ്യമായി, അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത-അഥവാ ഇഛിച്ച-കാര്യം പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശം

* സ്വർഗം, നരകം, ഖിയാമത്തിലെ പല സംഭവങ്ങൾ, മലക്കുകൾ, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, പരലോകത്തു വെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ കാണൽ തുടങ്ങിയ പലതും ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. യുക്തിവാദക്കാർക്കു ഇവയിലെ ല്ലാം തന്നെ, യഥാർത്ഥത്തിൽ നിഷേധവും, ബാഹ്യത്തിൽ അവരുടേതായ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളുമാണുള്ളത്. അതി ലൊന്നു മാത്രമാണ് ഖദറിൻെറ കാര്യവും.

(ഇതിനാണ് മശിയ്യത്ത് എന്നു പറയുന്നത്) വേണം, ഇതാകട്ടെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ സംജാതമാകുന്നുള്ളു. وما تشاءون الا ان يشاء الله رب العالمين (ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ല) ചില കാര്യങ്ങൾ ഇന്നപ്രകാരം വേണ്ടതുണ്ടെന്നു മനുഷ്യൻെറ മനസ്സാക്ഷി വിധി കൽപിക്കുന്നു. അതു ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യാതൊരു തടസ്സവും നേരിട്ടതായി കാണുന്നുമില്ല. എന്നിട്ടുപോലും അതു ചെയ്‌വാൻ അവൻ മുമ്പോട്ടുവരുന്നില്ല. എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിനുകാണാം. കാരണം എന്താണ്? അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം ഇല്ലാത്തതു തന്നെ, ഇനി, പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിനുവേണ്ടി മനുഷ്യൻ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? അവൻെറ അറിവിലും കഴിവിലും പെട്ട ഒരുക്കങ്ങൾ അവൻ ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ മിക്കവാറും അതു ഫലത്തിൽ വരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഫലത്തിൽ വരാതെയും സംഭവിക്കുന്നു. ആ അറിവും കഴിവും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു സിദ്ധിച്ചതാണെന്നപോലെത്തന്നെ, അതിനുവേണ്ടി അവൻ വിനിയോഗിച്ച ഓരോ ഉപാധിയും സജ്ജമാക്കിയതും, അതിൻെറ ഉപയോഗക്രമം നിർണയിച്ചുകൊടുത്തതും, ഓരോന്നിൻെറയും ഫലം ഇപ്രകാരമെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹു തന്നെ. അതെ, والله خلقكم وما تعملون (അല്ലാഹു നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.)

മനുഷ്യൻ നിലം ഉഴുതു കിളർത്തുന്നു, വെള്ളം നനക്കുന്നു, അതിൽ വിത്തു വിതക്കുന്നു. ഈ മൂന്നിൽ ഓരോന്നിനുംവേണ്ടി അവൻ എത്രയെത്ര വസ്തുക്കളെ ഏതെല്ലാം വിധേന ഉപയോഗിച്ചുവെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക. കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പട്ടികതന്നെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കാണാം. അതിരിക്കട്ടെ, ഒടുക്കം ധാന്യം മുളച്ചു വിളയുന്നു. അതു അവൻെറ അദ്ധ്വാനമാണെന്നും, പ്രവർത്തനഫലമാണെന്നും സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നു. അതിൻെറ പേരിൽ ആ വിളവിൻെറ ഉടമസ്ഥതയും അവനു തന്നെ നൽകപ്പെടുന്നു. അവൻ വിത്തിട്ടെങ്കിലും വിത്തു മുളപ്പിച്ചതു അവനല്ല; അവൻ വളമിട്ടെങ്കിലും വിളയിച്ചതു അവനല്ല; ഉഴുതെങ്കിലും ഭൂമി പിളർത്തതും കിളർത്തിയതും അവനല്ല; കാലികളെ വാങ്ങിയതും അവയെ കെട്ടി ഉഴുതതും തെളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും അവനെങ്കിലും അവയെ അതിനു ഉപകരിക്കുമാറാക്കിയതും അവനല്ല. അങ്ങിനെ പലതും. ചുരുക്കത്തിൽ, അവൻ അതിനെല്ലാം ഒരു കാരണക്കാരനായി ഇടപെട്ടു വെന്നുമാത്രം. അവൻ ഉഴുതപ്പോൾ നിലംപിളർന്നു: വെള്ളം തിരിച്ചു വിട്ടപ്പോൾ മണ്ണുനനഞ്ഞു; കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിത്തുമുളച്ചു; അതുക്രമേണ വിളഞ്ഞു. ഇതാണ് സംഭവിച്ചത്. ഇവ ഓരോന്നും യഥാവിധി ഫലത്തിൽ വരുത്തി പ്രായോഗികരൂപം നൽകിയ ഒരു അദൃശ്യഹസ്തം ഇവയുടെയെല്ലാം പിന്നിൽ ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഒരു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിക്കു കഴിയുമോ? ദൈവനിഷേധികൾപോലും വാസ്തവത്തിൽ ഇതു സമ്മതിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാണ്, അതെ, ലോകനിയന്താവായ-സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമായ-ഒന്നൊഴിയാതെസകല വസ്തുവിനും അതാതിൻെറ സൃഷ്ടി നൽകുന്ന സൃഷ്ടികർത്താവിൻെറ പ്രവർത്തനമാണത്. അവൻെറ സൃഷ്ടിയാണത്. പക്ഷെ, കുടുസ്സായ യുക്തിവാദങ്ങളാൽ ദൈവനിഷേധത്തിന് അടിമപ്പെട്ട് ഉൾകാഴ്ച നശിച്ചവർ ആ ശക്തിക്കു 'പ്രകൃതിവിശേഷത'യെന്നോ മറ്റോ പേരു നൽകി തൃപ്തി അടയുന്നു. ഇതൊരു ഉദാഹരണംമാത്രം. ഓരോ മനുഷ്യപ്രവർത്തനത്തിൻെറ നിലയും ഇതു തന്നെ.

ഇതിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്താണു? മനുഷ്യൻെറ കർമ്മങ്ങൾ നിരുപാധികമായിരിക്കത്തക്ക വിധം അവൻ പരിപൂർണ്ണമായും സ്വതന്ത്രനോ ശക്തനോ അല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ഇടപെടലുംകൂടി ഉണ്ടെങ്കിലേ അവ സാക്ഷാൽകൃതമാകുകയുള്ളു. തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം (اختيار)ഏതെങ്കിലും ഒന്നിലുള്ള പ്രത്യേക താൽപര്യം, (ارادة) എന്നിവക്കു പുറമെ അതതിനു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങളനുസരിച്ചു തനിക്കു കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുക, അഥവാ അതിനുവേണ്ടി യത്നിക്കുക الكسب ഇതെല്ലാം മനുഷ്യൻെറ വകയാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ അവനിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും അവ

മേതായിത്തിരുന്നു. അതിൻെറ ഗുണദോഷഫലങ്ങൾക്കു അവൻ ഉത്തരവാദിയും ആയിത്തീരുന്നു. അവൻെറ അഭിപ്രായവും താൽപര്യവും പ്രവർത്തനം മുഖേന പ്രായോഗികമാക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശം അവനിൽ സംജാതമാകുന്നതു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ മാത്രമായിരിക്കും. അതിനുള്ള ഉപാധികൾ സജ്ജമാക്കുന്നതും, ഓരോന്നിൻെറയും ഫലങ്ങൾ കൂട്ടിയിണക്കി ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യത്തിനു സാക്ഷാൽ പ്രായോഗിക രൂപം നൽകുന്നതും അല്ലാഹുവായിരിക്കും. ഇക്കാരണത്താൽ-മറ്റു കാര്യങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ-മനുഷ്യപ്രവർത്തനങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശത്തിനു വിധേയമാണ്. എല്ലാം അവൻ സൃഷ്ടിനൽകി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാറ്റിൻെറയും സ്രഷ്ടാവു അല്ലാഹുതന്നെ. (الله خالق كل شيئ) എങ്കിലും, ബാഹ്യത്തിലുള്ള കർത്താവും, താൽപര്യപൂർവ്വം വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു യത്നിച്ചവനും എന്ന നിലക്കു മനുഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചിലപ്പോൾ അവൻെറ സൃഷ്ടി എന്നു ഖുർആൻ പറയാറുണ്ട്. ഈസാ (عليه السلام) നബി കുരുവിയുടെ രൂപത്തിൽ കളിമണ്ണു കൊണ്ടു രൂപമുണ്ടാക്കി ഊതുമ്പോൾ അതു അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിപ്രകാരം പക്ഷിയായിത്തീരുക എന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരിടത്തു وإذ تخلق من الطين كهيئة الطير – المائدة : ١١٠ (നീപക്ഷിയുടെ ആകൃതിയിൽ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ) എന്നാണുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കളവു കെട്ടിയുണ്ടാക്കുതിനെപ്പറ്റി وتخلقون إفكا – العنكبوت : ١٧ (നിങ്ങൾ നുണ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു) എന്നും പറഞ്ഞു കാണാം. ബാഹ്യത്തിൽ കാണുന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കി-അല്ലെങ്കിൽ ആലങ്കാരികമായി-ക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിത്. മലയാളത്തിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗം സാധാരണമാണ്. احسن الخالقين (സ്രഷ്ടാക്കളിൽ ഏറ്റവും നല്ലവൻ) എന്നു ഖുർആനിലും മറ്റും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതിൻെറ സാരവും ഇതാണ്. സാക്ഷാൽ സൃഷ്ടികർത്താവും, എല്ലാറ്റിൻെറയും യഥാർത്ഥ സൃഷ്ടി കർത്താവും അല്ലാഹു തന്നെ. الله خالق كل شيئ وهوالواحد القهار – الرعد ١٢ (അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിൻെറയും സ്രഷ്ടാവാകുന്നു. അവൻ ഏകനും സർവ്വാധികാരിയുമത്രെ.) هل من خالق غير الله – فاطر – ٣ (അല്ലാഹു അല്ലാതെ വല്ല സ്രഷ്ടാവുമുണ്ടോ?!)

മനുഷ്യകർമ്മങ്ങൾ അവൻെറ ഇച്ഛകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നു എന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, അവ അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിയുമാണെന്നു കണ്ടുവല്ലോ. അപ്പോൾ, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടിയാണെന്നും, ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ മനുഷ്യൻെറ സ്വന്തം സൃഷ്ടിയാണെന്നും വേർതിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല, അങ്ങിനെ സങ്കൽപിക്കുന്നപക്ഷം, അതു 'ഥനവിയ്യ' (ثنوية) കക്ഷിയുടെ ദ്വിദൈവസിദ്ധാന്തത്തിൻെറ ഒരു പകർപ്പുമാത്രമായിരിക്കും. (*) അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وان تصبهم حسنة هذه من عند الله وان تصبهم سيئة يقولوا هذه من عندك قل كل من عند الله فمال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا – النسآء : ٧٨

(അവർക്കു വല്ല നന്മയും ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം അവർ പറയും: ഇതു അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽനിന്നുള്ളതാണെന്ന്. വല്ല തിൻമയും അവർക്കു ബാധിക്കുന്നപക്ഷം അവർ പറയും: ഇതു നിൻെറ അടുക്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന്. (നബിയേ) പറയുക: എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ നിന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, ഈ ജനതക്കു എന്താണ്? അവർ ഒരു വർത്തമാനവും ഗ്രഹിക്കുമാറാകുന്നില്ലല്ലോ.) നൻമയും, തിൻമയും അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നാണുണ്ടാകുന്നതെന്നു ഇതിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

---

* പ്രകാശത്തിൻെറ-അഥവാ നൻമയുടെ-സ്രഷ്ടാവും, അന്ധകാരത്തിൻെറ-അഥവാ തിൻമയുടെ-സ്രഷ്ടാവും എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടു സ്രഷ്ടാക്കളുണ്ടെന്ന സിദ്ധാന്തമാണ് 'ഥനവിയ്യത്ത്'(Dualism). പേർസ്യയിലെ അഗ്നിയാരാധകരായ 'മജൂസി'കളെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇവരുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽനിന്നും, പേർസ്യൻ സംസ്കാരവും ചിന്താഗതിയും ഇറാഖുകാരിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനത്തിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ് വാസ്തവത്തിൽ മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ ഖദ്റിൻെറ നിഷേധം. മുകളിൽ വായിച്ച ഇബ്നു ഉമർ (@@) ൻെറ ഹദീസിൽ നിന്നുതന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഖദ്രിയ്യാ കക്ഷിയെപ്പറ്റി ഈ സമുദായത്തിലെ മജൂസികൾ എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ളതിൻെറ കാരണവും ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

പക്ഷേ, ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്: നൻമ അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവുമാണ്. തിൻമ മനുഷ്യൻെറ ഏതെങ്കിലും ദുഷ്ടചെയ്തിയുടെ ഫലവുമായിരിക്കും. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഇതിനെത്തുടർന്നുള്ള വചനത്തിൽതന്നെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിങ്ങിനെയാണ്: ما اصابك من حسنة فمن الله وما اصابك من سيئة فمن نفسك (നിനക്കു വല്ല നൻമയും ബാധിച്ചാലതു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നായിരിക്കും. വല്ല തിൻമയും നിനക്കു ബാധിച്ചാലതു നിന്നിൽ നിന്നു തന്നെയായിരിക്കും. 4: 79) മറ്റൊരു വചനത്തിൽനിന്നു ഈ വസ്തുത കൂടുതൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما اصابكم من من مصيبة فبما كسبت ايديكم ويعفو عن كثير – الشورى (നിങ്ങൾക്കു വല്ല ബാധയും ബാധിച്ചാലതു നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതുനിമിത്തമാകുന്നു. പലതിനെക്കുറിച്ചും അവൻ മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. 42:30) നൻമയെ മാത്രമേ അല്ലാഹുവോടു ചേർത്തു പറയാവൂ എന്നും, തിൻമയെ അവനോടു ചേർത്തു പയുന്നതു അപമര്യാദയാണെന്നും പറയുന്നതു ഇതുകൊണ്ടാണ്. ഇതനുസരിച്ചാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയിൽനിന്നു ഖുർആൻ കേട്ടു വിശ്വസിച്ച ജിന്നുകൾ അവരുടെ നീണ്ട പ്രസ്താവനയിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്. لا ندرى اشر اريد بمن فى الارض ام اراد بهم ربهم رشدا – الجن (ഭൂമിയിലുള്ളവരെക്കൊണ്ടു വല്ല ദോഷവും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ, അതല്ല, അവരുടെ റബ്ബു അവരെക്കൊണ്ടു നേർവഴി ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നുവോ എന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.) ഗുണത്തെ മാത്രമേ ഇവിടെ അവർ അല്ലാഹുവിനോടു ചേർത്തു പറഞ്ഞുള്ളു.

ഖദ്റിൻെറ നിഷേധികൾക്കു തലവേദനയുണ്ടാക്കുന്നതാണല്ലോ ഈ ആയത്തുകൾ. അതിനു അവരുടെ ഒരു പണ്ഡിതൻ കണ്ടുപിടിച്ചപരിഹാരമാർഗ്ഗം കാണുക. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ''ഒരർത്ഥത്തിൽ നൻമയും തിൻമയും അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നാണെന്നു പറയാമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇസ്ലാമിൻെറ തത്വം നൻമമാത്രം അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നും, തിൻമ മനുഷ്യരിൽനിന്നു മാത്രവുമാണ് ഉണ്ടാകുന്നതു എന്നാകുന്നു.'' അല്പമൊന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക. തങ്ങൾക്കു ബാധിക്കുന്ന തിൻമ നബി (ﷺ) നമിത്തമാണെന്നു ആരോപിച്ച മുശ്രിക്കുകളോടു മറുപടി പറയുവാനുള്ള കല്പനയാണ് قل كل من عند الله (പറയുക, എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നാകുന്നു.) എന്നുള്ള വാക്യം. അതോടൊപ്പം 'ഈ കൂട്ടർക്കു എന്തായിപ്പോയി ? അവർ ഒരു വർത്തമാനവും ഗ്രഹിക്കുമാറാകുന്നില്ലല്ലോ! فمال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون حديثا എന്നു അല്ലാഹു അവരെപ്പറ്റി അക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യത്തെ ആയത്തിലെ മൂന്നു വാചകങ്ങളിലും من عند (അടുക്കൽനിന്നു അഥവാ പക്കൽനിന്നു) എന്നു പ്രയോഗിച്ചതും, തുടർന്നുള്ള ആയത്തിലെ രണ്ടു വാചകങ്ങളിൽ من (ഇൽ നിന്നു) എന്നുമാത്രം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇതൊന്നും കണക്കിലെടുക്കാതെ, ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ 'ഒരു നിലക്കുള്ള മറുപടി' പറഞ്ഞതാണെന്നും, 'യഥാർത്ഥ മറുപടി' രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിലുള്ളതാണെന്നും തട്ടിമൂളിച്ചതു ഇവർക്കു യോജിക്കുന്നതായിരിക്കാമെങ്കിലും, അതു തനി ബാലിശമായിപ്പോയി. രണ്ടു ആയത്തുകളും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടെന്നാണല്ലോ ഇതിൻെറ അർത്ഥം. വാസ്തവത്തിൽ, ആദ്യത്തെ ആയത്തു നൻമയും തിൻമയുമായ എല്ലാ ബാധയും അല്ലാഹുവിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതും അവൻെറ സൃഷ്ടിയുമാണെന്നു കുറിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ആയത്തു നൻമയുടെ ഉത്ഭവവും കാരണവും അല്ലാഹുവിൽനിന്നു തന്നെയാണെന്നും, എന്നാൽ തിൻമയാകുന്ന ബാധ മനുഷ്യനിൽനിന്നു ഉത്ഭവിക്കുന്നു-അഥവാ അവനാണതിൻെറ കാരണക്കാരൻ-എന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നല്ലാതെ, ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞതിനു വിരുദ്ധമായി രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൽ തിൻമ മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടിയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്.

അല്ലാഹു ആരോടും അണുഅളവു അനീതി ചെയ്യുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഖുർആനിൽ അതു ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, മനുഷ്യനു ബാധിക്കുന്ന ഏതൊരു തിൻമയും അവൻെറ സ്വന്തം കാരണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാകുവാനേ തരമുള്ളു. കടുത്ത

മുനാഫിഖു (കപടവിശ്വാസി)കളുടെ പല ദുഷ്ചെയ്തികളും തുറന്നുകാട്ടിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ولا تعجبك اموالهم واولادهم انما يريد الله ان يعذبهم بها فى الدنيا وتزهق انفسهم وهم كافرون – التوبة : ٨٥ (അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും സന്താനങ്ങളും നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. അവമൂലം അവരെ ഇഹത്തിൽവെച്ചു ശിക്ഷിക്കുവാനും, അവിശ്വാസികളായുംകൊണ്ടു അവരുടെ ജീവൻ പോകുവാനും തന്നെയാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.) അവരെ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുവാനും, അവർ അവിശ്വാസികളായിത്തന്നെ പര്യവസാനിക്കാനും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നും, അതിനുള്ള കാരണം മുൻആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളാണെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, എത്ര ഉപദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടും സത്യത്തിലേക്കു ചെവികൊടുക്കാത്ത ജൂതൻമാരെപ്പറ്റി اولئك الذين لم يرد الله ان يطهو قلوبهم – المائدة : ٤١ (ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധിയാക്കണമെന്നു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കൂട്ടരാണവർ.) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഗുണത്തെ മാത്രമല്ല, ദോഷത്തെയും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമെന്നും, അവനിൽ നിന്നാണ് ദോഷം സംഭവിക്കുന്നതെന്നും, അതേ സമയത്തു ദോഷത്തിനുള്ള കാരണക്കാരൻ മനുഷ്യനാണെന്നും, ആ കാരണം മനുഷ്യനിൽനിന്നുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് അല്ലാഹു ആ ദോഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്നും മനസ്സിലായി.

ഇമാം അബൂഇസ്ഹാഖ് ഇസ്ഫറായീനീ (ﷺ) യും ഒരു മുഅ്തസീലിനേതാവായ അബ്ദുൽ ജബ്ബാറും തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ നടന്ന ഒരു ഫലിത സംഭാഷണത്തിൽനിന്നു സന്ദർഭോചിതമായി ചില കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ പകർത്തട്ടെ.

അബ്ദുൽ ജബ്ബാർ: ദുഷ്പ്രവർത്തികളിൽനിന്നു പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു. [അല്ലാഹു നൻമയെ മാത്രമേ ഉദ്ദേശിക്കുകയും സൃഷ്ടിക്കുകയുമുള്ളു എന്നു സൂചന.]

ഇസ്ഫറായീനീ: തൻെറ ആധിപത്യത്തിൽ താൻ ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സംഭവിക്കാത്ത അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു [അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതെല്ലാം അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുമെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തപക്ഷം നന്മയാകട്ടെ, തിൻമയാകട്ടെ ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നും സൂചന].

അബ്ദുൽജബ്ബാർ: താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നതു അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ? [അല്ലാഹു തിൻമയെ ഉദ്ദേശിക്കുമെങ്കിൽ, അവൻെറ കൽപനക്കു വിപരീതം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചേക്കുമെന്നും, അതവനു ഇഷ്ടമായിരിക്കുമെന്നും വരുമല്ലോ എന്നു സൂചന].

ഇസ്ഫറായീനി:താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നതു തടയുവാൻ കഴിയാതെ അവൻ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊണ്ടു അതു സഹിക്കുകയാണോ? [അനുസരണക്കേടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശം കൂടാതെ-മനുഷ്യൻെറ മാത്രം ഉദ്ദേശവും കഴിവുംകൊണ്ട്-ആണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനു തൃപ്തിയില്ലാത്ത അക്കാര്യം തടയുവാൻ കഴിയാതെ അവൻ ദുർബ്ബലനായിരുക്കുമല്ലോ എന്നു സാരം.]

അബ്ദുൽജബ്ബാർ: ഇതുകണ്ടോ?! അല്ലാഹു എനിക്കു സൻമാർഗം തടയുകയും, നാശത്തിനു വിധിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ എന്നോടു ചെയ്യുന്നതു നൻമയോ തിൻമയോ? [എനിക്കു അവൻ തിൻമ ഉദ്ദേശിക്കുമെങ്കിൽ അതു അനീതിയല്ലേ? എന്നു സാരം.]

ഇസ്ഫറായീനി: നിങ്ങൾക്കു അർഹതപ്പെട്ട നിങ്ങളുടെ അവകാശമാണ് അവൻ മുടക്കിയതെങ്കിൽ അവൻ ചെയ്തതു തിൻമയാണ്. അവന് അർഹതപ്പെട്ട അവൻെറ അവകാശമാണ്

അവൻ മുടക്കിയതെങ്കിൽ അതു തിൻമയല്ല. ഒരു ഉടമസ്ഥൻ തൻെറ ഉടമസ്ഥതയിൽപ്പെട്ട കാര്യത്തിൽ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. [അതിനു അവനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.]

സംഭാഷണം ഇത്രയുമായപ്പോൾ അതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സദസ്യർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ''ഇനി, ഇതിനപ്പുറം മറുപടിയില്ല'' اهـ من الفرق الا سلامية സൂ: മാഇദഃ43ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം അല്ലാഹുവിന്നാണെന്നു നീ അറിയുന്നില്ലേ?! അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പൊറുത്തു ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുളളവനാണ്. الم تعلم انا الله الخ ഇതേ ആശയമാണ് ഇസ്ഫറായീനീ (ﷺ) യുടെ മറുപടിയിൽ ഉൾക്കൊളളുന്നത്.

നൻമതിൻമകളെപ്പറ്റിയും ചിലതു അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചില കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ തിന്മയായി തോന്നുമെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ അവ നൻമയായി കലാശിക്കുന്നതായിരിക്കാം. ചില വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദോഷകരമായ ഒരു കാര്യം പൊതുവിൽ നൻമയുളളതുമായിരിക്കാം. ചിലപ്പോൾ ചെറിയൊരു ദോഷമായിരിക്കും വമ്പിച്ച മറ്റൊരു ദോഷത്തെ തടയുന്നത്. ഈ ജീവിതത്തിൽ തിൻമയോ ദോഷമോ ആയ ചില കാര്യങ്ങൾ പാരത്രിക ജീവിതത്തിൽ വലിയ നൻമയും ഭാഗ്യവുമായിത്തീർന്നേക്കുകയും ചെയ്യും. ദോഷംകൊണ്ടും ഗുണം കൊണ്ടും നിങ്ങളെ നാം പരീക്ഷണം നടത്തും ونبلوكم بالشر والخير فتنة – الانبياء എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. ചുരുക്കത്തിൽ, നാം, ദോഷകരമായി കരുതുന്നതെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ദോഷകരമായിരിക്കയില്ല. عسى ان تكرهوا شيأ وهو خير لكم وعسى ان تحبوا سيئا وهو شر لكم والله يعلم وانتم لا تعلمون – البقرة: ٢١٦ (ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്കു വെറുപ്പായിരിക്കുകയും അതു നിങ്ങൾക്കു ഗുണമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമായിരിക്കുകയും അതു നിങ്ങൾക്കു ദോഷമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അല്ലാഹുവാണ് അറിയുക. നിങ്ങൾക്കു അറിയുകയില്ല) (സൂ: അൽബഖറഃ) ഈ വചനം വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുളള വസ്തുതകളൊന്നും ആലോചിക്കാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരാവകാശങ്ങളെയും, അവൻെറ പരമോൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ പൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രനാക്കി ഉയർത്തുവാനുളള യുക്തിവാദങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ യുക്തിഹീനതയും അനിസ്ലാമികവുമത്രെ.

സർവകാര്യങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശപ്രകാരമാണെങ്കിൽ, മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകൾക്കു അവനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു ന്യായമല്ലെന്നാണല്ലോ ഖദറിൻെറ എതിരാളികളുടെ ഒരാക്ഷേപം. ഇവിടെ ചില സംഗതികൾ ആലോചിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ഒരു പ്രവൃത്തി തിൻമയോ പാപമോ ആയിത്തീരുന്നതു പ്രധാനമായും അതിനു പ്രേരകമായ കാരണത്തെയും, അതിൽ അതിൻെറ കർത്താവിനുളള താൽപര്യത്തെയും ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി, ഒരാളുടെ കൈക്കു മറ്റൊരാൾ കൊലപ്പെട്ടുവെന്നു വിചാരിക്കുക. അതുകൊണ്ടുമാത്രം അയാൾ കൊലപ്പുളളിയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അയാളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അവനു താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, കൊലപ്പെടുത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കരുതിക്കൂട്ടി കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നും വരുമ്പോഴേ അവൻ കൊലപ്പുളളിയും ശിക്ഷാർഹനും ആകുന്നുളളു. നേരെമറിച്ച് ഉദ്ദേശപൂർവമല്ലാതെയോ, ഉന്നംപിഴച്ചോ അബദ്ധത്തിൽ സംഭവിച്ചതായിരുന്നു അതെങ്കിൽ അവൻ കുറ്റക്കാരനാകുന്നില്ല. കൊലപ്പെട്ടവൻ കൊളളയും കൊലയും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനും, അധികാരസ്ഥൻമാർക്ക് പിടിയിൽ കിട്ടാതെ ജനങ്ങൾ ഗതിമുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻെറ ആ കൃത്യം പ്രശംസനീയവും നല്ലതുമായിത്തീരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, നമസ്കാരം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണല്ലോ. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുളള പ്രതിഫലമായിരിക്കണം അതു ചെയ്യുന്നവൻെറ താൽപര്യം. ആ ഉദ്ദേശത്തിലായിരിക്കണം അതു നിർവഹിക്കുന്നതും. അപ്പോഴേ അതു നമസ്കരിച്ചവൻെറ പുണ്യ കർമ്മമാകുന്നുളളു. ജനപ്രശംസയിലുളള താൽപര്യംകൊണ്ടാണതു നിർവ്വഹിച്ചതെങ്കിൽ

അതു പുണ്യകർമ്മമല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല പാപകർമ്മവും കൂടിയായിരിക്കും.

അപ്പോൾ, മനുഷ്യൻെറ താൽപര്യം, ഇഛ, ലക്ഷ്യം, പരിശ്രമം എന്നിവയൊക്കെയാണ് അവൻെറ പ്രവൃത്തികളെ വിലയിരുത്തുന്ന ഉപാധികൾ. അഥവാ, ഒരു മാനദണ്ഡവുമില്ലാതെ ചില ആളുകളെ വഴിപിഴച്ചവരും, മറ്റു ചിലരെ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരും ആക്കുകയല്ല അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: من كان يريد العاجلة .... سعيهم مشكورا – الاسراء : ١٨ , ١٩ (ക്ഷണികമായുള്ളതിനെ ആരെങ്കിലും ഉദ്യമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായാൽ, നാം അവനു-അതായതു നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവനു-നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അതിൽ നാം വേഗമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. പിന്നീടവനു നാം നരകത്തെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും. അതിലവൻ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും ആട്ടപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ടു കടന്നെരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും താൻ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ടു പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി അതിമേതായ പരിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ അക്കൂട്ടരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിചെയ്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. (സൂ: ഇസ്രാഉ്.) ഐഹികസുഖം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, അതിൽ താൽപര്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു അതിലേക്കു വേണ്ടുന്നതായിരിക്കും അല്ലാഹുനൽകുക. പക്ഷേ, അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അളവിലല്ല, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അളവിലായിരിക്കും. അതാകട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച ആളുകൾക്കു മാത്രവുമായിരിക്കും. മറിച്ചു പരലോക നൻമയിലാണു ഒരാളുടെ താൽപര്യവും ലക്ഷ്യവുമെങ്കിൽ ആ ആഗ്രഹം അല്ലാഹു നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു അതിനു വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊടുക്കും. പക്ഷേ, അതിനാവശ്യമായ സത്യവിശ്വാസവും പരിശ്രമവും കൂടിവേണം. ആരൊക്കെയാണ് നല്ലതിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെന്നും, ആരൊക്കെയാണ് ചീത്തയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെന്നും അല്ലാഹുവിനാണല്ലോ കൂടുതൽ അറിയുക. ان ربه هو اعلم بمن يضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين – الانعام: ١١٨ (നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബു തന്നെയാണ് അവൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വഴിപിഴച്ചുപോകുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റം അറിയുന്നവൻ. നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയും അവൻ ഏറ്റം അറിയുന്നവനത്രെ. (അൻആം.)

ഐഹികസുഖങ്ങളെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന തോതിലല്ലെങ്കിലും-അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച തോതിൽ-അതു നൽകുന്നതു അല്ലാഹുതന്നെ. അതോടൊപ്പം അവർക്കു നരകമാണു ആധാരമെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. അത, ആ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നൽകിയതു അല്ലാഹു തന്നെയാണെങ്കിലും അതുമൂലം അവർ ശിക്ഷക്കും ആക്ഷേപത്തിനും പാത്രമാകുന്നു. കാരണം, അവർ ഐഹികസുഖത്തിനു പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചതാണ്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ ('മശിയ്യത്താ'കുന്ന) ഉദ്ദേശപ്രകാരം അവൻ നൽകുന്നതിലെല്ലാം അവൻെറ പ്രീതിയും പൊരുത്തവും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. നേരെമറിച്ചു ചിലതിൽ അവനു വെറുപ്പും കോപവും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. പരലോകനൻമയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അതിനുവേണ്ടുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതും അല്ലാഹുതന്നെ. എന്നാൽ അതിൽ അവൻെറ പ്രീതിയും പൊരുത്തവുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ പരിശ്രമത്തിനു നന്ദി ചെയ്യപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.

'അല്ലാഹു വഴിപിഴപ്പിച്ചു,' 'അല്ലാഹു അന്ധൻമാരാക്കി' (اضلهم الله , اعمى الله ابصارهم) എന്നും മറ്റും ചിലരെപ്പറ്റി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതിൻെറ താൽപര്യം, അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു അവരെ അതിൽനിന്നു മുടക്കി വഴിതെറ്റിച്ചു എന്നല്ല. നന്നായിത്തീരുകയില്ലെന്നു അല്ലാഹുവിനു അറിയാവുന്നവരെക്കുറിച്ചായിരിക്കും അത്തരം പ്രസ്താവനകൾ. സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു ബധിരൻമാരും, ഊമകളും, ചിന്താശൂന്യരുമായ ആളുകളാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ജീവികളിൽവെച്ചു മോശപ്പെട്ടവർ (ان شر الدواب عند الله الصم البكم الذين لا يعقلون) എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു സൂ: അൻഫാലിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു: ولو علم الله فيهم خيرا لا سمعهم ولو اسمعهم لتولوا وهم معرضون– الانفال : ٢٣ (അവരിൽ വല്ല ഗുണവും ഉള്ളതായി അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരെ അവൻ കേൾപ്പിക്കുമായിരു

ന്നു. അവരെ കേൾപ്പിച്ചിരുന്നാൽതന്നെയും അവർ അവഗണിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു പോകുമായിരുന്നു.) കണ്ടും, കേട്ടും, ബുദ്ധികൊടുത്തും കാര്യം ഗ്രഹിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷക്കു വകയില്ലാത്തവണ്ണം ഹൃദയം ദുഷിച്ചവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പറഞ്ഞതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. സൂ: ജാഥിയഃയിലെ ഒരു വചനംകൂടി കാണുക: افرأيت من اتخذ الهه هواه واضله الله على علم وختم على سمعه وقلبه وجعل على بصره غشاوة فمن يهد يه من بعد الله افلا تذكرون – الجاثية : ٢٣ (യാതൊരുവനെ നീ കണ്ടുവോ? അവൻ തൻെറ ദേഹേഛയെ തൻെറ ദൈവമാക്കിയിരിക്കുന്നു! അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെ അല്ലാഹു അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻെറ കേൾവിക്കും ഹൃദയത്തിനും മുദ്രവെക്കുകയും, അവൻെറ കാഴ്ചക്കുമേൽ ഒരു മൂടി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനി, അല്ലാഹുവിനുശേഷം ആരാണവനെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുക? അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ?!

ഒന്നുകൂടി ഇഹത്തിലേക്കു മടക്കിത്തന്നാൽ തങ്ങൾ മേലിൽ സത്യവിശ്വാസികളായിക്കൊള്ളാമെന്നു നരകത്തിൽവെച്ചു കേണപേക്ഷിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പറയുകയാണ്: ولو ردوا العادوا لما نهوا عنه – الانعام : ٢٧ (അവർ മടക്കപ്പെട്ടാലും അവരോടു വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിലേക്കു അവർ മടങ്ങുകതന്നെ ചെയ്യും.) (അൻആം.) സൂ: ഹശ്റിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ولا تكونوا كالذين نسوا الله فانسهم انفسهم – الحشر : ١٩ (യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആകരുത്; അവർ അല്ലാഹുവിനെ മറന്നു. അതിനാൽ അവൻ അവർക്കു അവരെത്തന്നെ മറപ്പിച്ചു.) സൂ: റഅ്ദിൽ പറയുന്നു: ان الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بانفسهم – الرعد : ١١ (ഒരു ജനത തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്ഥിതി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നതുവരേക്കും അല്ലാഹു അവരിലുള്ള സ്ഥിതി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുകയില്ല.) ഇത്രയും വിവരിച്ചതിൽനിന്നു ഏതു തരക്കാരെയാണ് അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതെന്നും, ഹൃദയത്തിനു മുദ്ര കുത്തുന്നതെന്നും, എപ്പോഴാണ് അതു സംഭവിക്കുന്നതെന്നും, അതിനു കാരണമെന്താണെന്നും അധിക വിശദീകരണം കൂടാതെതന്നെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

നൻമയായതു മാത്രമേ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും, സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്കയുള്ളു, അതു അവൻെറ മേൽ നിർബന്ധവുമാണ് എന്നത്രെ 'മുഅ്തസിലീ'കളുടെ പക്ഷം എന്നാൽ, വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ-പലതും തിൻമയായി അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാമെങ്കിലും പൊതുവിൽ-അല്ലെങ്കിൽ-യഥാർത്ഥത്തിൽ-നൻമയായതു മാത്രമേ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളു. മനുഷ്യരിൽ സംഭവിക്കുന്ന തിൻമകൾക്കു കാരണക്കാരൻ മനുഷ്യൻതന്നെയാണെങ്കിലും അതിനു സൃഷ്ടിരൂപം നൽകി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്നത് അല്ലാഹുതന്നെ. പക്ഷേ, നൻമമാത്രം സൃഷ്ടിക്കലും, തിൻമയൊന്നും സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കലും അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നുള്ള വാദം അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരത്തെയും അവകാശത്തെയും ചോദ്യംചെയ്യലും മനുഷ്യനെ സ്രഷ്ടാവാക്കലുമാകുന്നു. മുഅ്തസിലഃ കക്ഷിയുടെ നേതാവായ അബൂഅലിയ്യിൽ ജുബ്ബാഈ (ابو على الجبائي) യുടെ ശിഷ്യനായിരുന്ന ഇമാം അബുൽ ഹസനിൽ അശ്അരീ (ابو الحسن الا شعرى – رح) തൻെറ ഗുരു വര്യനെ വിട്ടേച്ചു പോകുവാനുണ്ടായ കാരണം അവർക്കിടയിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ നടന്ന ഒരു ചോദ്യോത്തരമായിരുന്നു.

ഇമാം അശ്അരീ ചോദിച്ചു: മൂന്നു സഹോദരങ്ങൾ മരണപ്പെട്ടു. ഒരാൾ, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചവൻ. രണ്ടാമൻ അനുസരണക്കേടു കാണിച്ചവൻ, മൂന്നാമൻ ചെറുപ്രായക്കാരൻ. ഇവരെപ്പറ്റി അങ്ങുന്നു എന്തു പറയുന്നു?

ജുബ്ബാഈ: ഒന്നാമൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലും, രണ്ടാമൻ നരകത്തിലുമായിരിക്കും. മൂന്നാമത്തേവനു ശിക്ഷയും പ്രതിഫലവുമില്ല.

അശ്അരീ; ''എനിക്കു പ്രായപൂർത്തി വന്ന് നിൻെറ കൽപ്പനയനുസരിച്ചു ജീവിച്ച് സ്വർഗ്ഗം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം എന്നെ ജീവിക്കുവാൻ വിടാതെ നീ എന്നെചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ മരണപ്പെടു

ത്തിയതു എന്തുകൊണ്ടാണ്?'' എന്നു മൂന്നാമൻ അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിച്ചുവെങ്കിലോ?

ജുബ്ബാഈ: 'നീ വലുതായാൽ പാപം ചെയ്തു നരകത്തിൽ പോകേണ്ടിവരുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ, നീ ചെറുപ്പത്തിൽ മരണപ്പെടുന്നതായിരുന്നു നിനക്ക് നൻമ' എന്നു അല്ലാഹു ഉത്തരം പറയും.

അശ്അരീ: ശരി, അപ്പോൾ രണ്ടാമൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുവെങ്കിലോ? 'റബ്ബേ, ഞാൻ നിൻെറ കൽപ്പനക്കു വിപരീതം പ്രവർത്തിച്ചു നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇടവരാതെ എന്തുകൊണ്ടു എന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ നീ മരിപ്പിച്ചില്ല? ഇതിനു അല്ലാഹു എന്തു മറുപടി പറയും?

മറുപടിയുണ്ടായില്ല. ഇതിനെതുടർന്നു അശ്അരീ (ﷺ) ഗുരുവിനെ വിട്ടേച്ചുപോയി. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ക്രമേണ അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിലെ നേതാവായിത്തീരുകയാണുണ്ടായത്.

അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അറിയാവുന്ന യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ

ഇതെല്ലാമായിരുന്നാലും, ഉത്തരംകിട്ടാത്ത ചില സംശയങ്ങൾ ചിലരിൽ അവശേഷിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. ഓരോ ആളെക്കുറിച്ചും അയാൾ നല്ലവനോ ചീത്തപ്പെട്ടവനോ എന്നും, ഭാഗ്യവാനോ ഭാഗ്യം കെട്ടവനോ എന്നും,അയാൾ അയാളുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും മറ്റുമുളള വിവരം അല്ലാഹുവിനു സൂക്ഷ്മമായി അറിയാമല്ലൊ. എന്നിരിക്കെ, പിന്നെ എന്തിനാണു മനുഷ്യൻ വിധിവിലക്കുകളാൽ ശാസിക്കപ്പെടുന്നത്? ദുഷ്കർമികളായിത്തീരുമെന്നറിയാവുന്നവരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതു എന്തിനാണ്? മനുഷ്യൻ അവൻെറ ആഗ്രഹത്തിലും ഉദ്ദേശത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലുമെല്ലാം എത്രതന്നെ തെറ്റുകാരനായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചും, അവൻ മനുഷ്യനുനൽകിയ കഴിവുകൊണ്ടുമാണല്ലോ മനുഷ്യനു തെറ്റു കുറ്റങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, അവയുടെ മുഴുവൻ കുറ്റവും ശിക്ഷയും മനുഷ്യൻെറ മേൽ ചുമത്താമോ? ഇത്യാദി സംശയങ്ങൾ ചിലർക്കെല്ലാം തോന്നിയേക്കാം. മതമൂല്യങ്ങൾ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞവരിലായിരിക്കും ഇതു കൂടുതൽ കാണുക, അവരിൽ നിന്നു ചിലപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്നുമാത്രം അറിയാവുന്ന രഹസ്യങ്ങളത്രെ. يعلم ما بينا يديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيئ من علمه الا بما شاء – البقرة (അവരുടെ മുമ്പിലുളളതും പിമ്പിലുളളതും അവൻ അറിയും അവൻെറ അറിവിൽനിന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിനെക്കുറിച്ചല്ലാതെ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചും അവർക്കു ശരിക്കറിയുകയുമില്ല.) (അൽബഖറഃ) വാസ്തവത്തിൽ ഇതിലെല്ലാം അടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങൾ മനുഷ്യ ബുദ്ധിക്കു ഈ ലോകത്തുവെച്ചു കണ്ടെത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല തന്നെ.

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗമാകുന്ന ഒരു ഖലീഫ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്ന വിവരം അല്ലാഹു മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു:- اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء الخ – البقرة (അതിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും, രക്തംചിന്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അതിൽ ആക്കുകയാണോ...?!) ഇതിനു അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടി اني اعلم ما لا تعلمون–التوبة (നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾക്കറിയാത്തതു അറിയുന്നു) എന്നായിരുന്നു. മനുഷ്യവർഗം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുകയില്ലെന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞില്ല, മലക്കുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, എക്കാലത്തും ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പവും രക്തം ചിന്തലും നടമാടുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ മറുപടിയുടെ സാരം, മനുഷ്യരിൽ അങ്ങിനെ ചില ദോഷവശങ്ങൾ ഉളളതോടുകൂടിത്തന്നെ, നിങ്ങൾക്കു അറിയാൻ കഴിയാത്ത യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നാണല്ലോ. ഇതര സൃഷ്ടികൾക്കില്ലാത്ത പല ഗുണങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠതകളും മനുഷ്യന്നുളളതായി ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതേ സമയത്തു നന്ദികെട്ടവൻ (كفور) അക്ഷമൻ (جزوع) അക്രമകാരി (ظلوم)

വിഡ്ഢി (جهول) എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവൻെറ ദോഷ പ്രകൃതിയും അതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ഗുണം മാത്രമേയുള്ളു എന്ന നിലക്കല്ല അല്ലാഹു ആ വർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. എല്ലാ മനുഷ്യനും ഒരേ തരത്തിലുള്ളവരായിരിക്കുമെന്ന നിലക്കുമല്ല സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുതന്നെ പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്.

ولوشاء ربك لجعل الناس أمة واحدة ولا يزالون محتلفين الا من رحم ربك ولذلك خلقكم وتحت كلمة ربك لاملأن جهنم من الجسنة ولناس اجمعين – سورة هود–١١٨،١١٩

(നിൻെറ റബ്ബു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ മനുഷ്യരെ ഒരേ ഒരു സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കും-നിൻെറ റബ്ബ് കരുണ ചെയ്തവർ ഒഴികെ. അതിനുവേണ്ടി തന്നെയാണ് അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതും. ജിന്നുകളിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും ഞാൻ നിശ്ചയമായും നരകത്തെ നിറക്കും എന്നു നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വാക്കു പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. (ഹൂദ്. 118,119) മനുഷ്യവർഗ്ഗം നൻമയും തിൻമയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വ്യത്യസ്ത നിലപാടുകാരായ ഒരു വർഗമായിത്തീരുവാനാണ് അല്ലാഹു ആദ്യമേ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. അഥവാ മനുഷ്യൻെറ ജീവിതം ഒരു പരീക്ഷണമാണ്. വിജയിക്കു സമ്മാനവും, പരാജിതനു അപമാനവും ലഭിക്കുമാറുള്ള പരീക്ഷണം. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ അല്ലാഹു മലക്കുകളെപ്പോലുള്ള സമുദായമാക്കാതിരന്നുതും. സൂറത്തു-റഅ്ദിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നതു നോക്കുക: ''എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചവർക്ക് തീർച്ചയായി അറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യരെ മുഴുവനും അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നുവെന്നു?!)'' (افلم ييئس الذين امنوا ان لويشاء الله لهدى الناس جميعا – الرعد : ٣١) വീണ്ടും പറയുന്നു: ''നിൻെറ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളവരെല്ലാം വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു.'' (ولو شآء ربك لامن فى الارض كلهم جميعا – يونس : ٩٩)

എല്ലാവരും നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ മാത്രം ചരിക്കുമാറുള്ള ഒരു പ്രകൃതി മനുഷ്യരിൽ എന്തുകൊണ്ടു അല്ലാഹു നൽകിയില്ല എന്ന ചോദ്യത്തിനു മനുഷ്യനുഅവകാശമേ ഇല്ല. അതു ധിക്കാരവും അതിർത്തിലംഘനവുമാണ്. മലക്കുകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ നമുക്കും പറയാം. سبحانك لا علم لنا الا ما علمتنا انكانت العزيز الحكيم (നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! നീ ഞങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചു തന്നതല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു അറിവില്ല. നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും യുക്തിമാനും .) അവൻെറ അധികാരത്തിൽ അവൻെറ യുക്തിക്കനുസരിച്ചു എല്ലാ കാര്യവും അവൻ നടത്തും. (يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد)

ഖദ്റിനെ സംബന്ധിച്ചു മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള സംശയങ്ങളുടെയും തോന്നലുകളുടെയും സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. ഉത്തരം കിട്ടാത്ത-അല്ല, മനുഷ്യനു അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത-അല്ലാഹുവിനു മാത്രം അറിയാവുന്ന--കാര്യങ്ങളാണവ. ഉത്തരം കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു വല്ല പോരായ്മയോ പരാജയമോ നമുക്കില്ലതാനും. ഒരു പക്ഷേ, ഈ ഭൗതികമായ മറകൾ നമ്മിൽ നിന്നു നീങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ ഇത്തരം രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കുറെയെല്ലാം നമുക്കു അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരാം الله اعلم ഖദ്റിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യം പരലോകത്തുവെച്ചു അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുമെന്നു ചില മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചതു നാം മുകളിൽ വായിച്ചുവല്ലോ. ചില ഖുർആൻവാക്യങ്ങളിൽനിന്നും ഏതാണ്ടു അങ്ങിനെ ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയും. ഖിയാമത്തു നാളിൽ അക്രമകാരികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: وبدا لهم من الله مالم يكونوا يحتسبون – الزمر : ٤٧ (അവർ കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലാത്തതു അവർക്കു അല്ലാഹുവിൽനിന്നു വെളിവാകുകയുംചെയ്യും.) പുനരുത്ഥാനദിവസം അവിശ്വാസികളോടു ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടും: لقد كنت فى غفلة من هذا فكشفنا عنك غطائك فبصر اليوم حديد– ق : ٢٢ (തീർച്ചയായും, ഇതിനെപ്പറ്റി നീ അശ്രദ്ധയിലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിന്നിൽനിന്നു നിൻെറ മൂടി നാം നീക്കി. അതിനാൽ, ഇന്നു നിൻെറ കാഴ്ച മൂർച്ചയേറിയതാണ്.) മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു പറയുന്നു:

النور : ٢٥ – يومئذ يوفيهم الله دينهم الحق ويعلمون ان الله هو الحق المبين(അന്നത്തെദിവസം, അവരുടെ ന്യായമായ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു അവർക്കു നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കും. അല്ലാഹുതന്നെയാണ് ന്യായമായി നിലകൊള്ളുന്നവനെന്നു അവർ അറിയുകയും ചെയ്യും.)

ചുരുക്കത്തിൽ-അല്ലാമാ ഫരീദ്വജ്ദീ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ-അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടി സംഹാരങ്ങളിലും, ഭരണവ്യവസ്ഥകളിലും അടങ്ങിയ അനേകം യുക്തിരഹസ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ് 'ഖളാഖദ്റി'ൻെറ രഹസ്യവും. അതിനെപ്പറ്റി ദൈവദൂതന്മാരായ നബിമാർക്കോ ശ്രേഷ്ഠരായ മലക്കുകൾക്കോ ആർക്കുംതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ, അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു രഹസ്യമത്രെ അത്. ഇതാണ് യഥാർത്ഥം. (صفرة العرفان) ഖദ്റിൻെറ എല്ലാവശങ്ങളും അതിലടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങളും യുക്തിന്യായങ്ങളും സസൂക്ഷ്മം മനസ്സിലാക്കുക പ്രയാസമായതു കൊണ്ടും, അതിൽ മുഴുകുന്നപക്ഷം കരകാണാത്ത കുഴപ്പങ്ങൾക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നതു കൊണ്ടുംതന്നെയാണ് ആ വിഷയത്തിൽ തർക്കിക്കുന്നതും, വിവാദം നടത്തുന്നതും ഹദീസിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നത്.

യുക്തിയുടെ പേരിൽ

ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും വളരെ വിലകൽപിക്കുന്ന മതമത്രെ ഇസ്ലാം. ഇതിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല പക്ഷേ, മനുഷ്യബുദ്ധി പരിപൂർണ്ണമോ, എല്ലാവർക്കും തുല്യമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതോ അല്ല. ഓരോരുത്തരുടെയും ബുദ്ധിയിൽ തോന്നുന്നതും, ഓരോരുത്തരും യുക്തമായിക്കാണുന്നതും ഇസ്ലാം അംഗീകരിച്ചതായിരിക്കുമെന്നോ, അതിനെതിരായി ഇസ്ലാമിക പ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നും ഉണ്ടായിക്കൂട എന്നോ ഇല്ല. മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും, പ്രവാചകൻമാരുടെയും പ്രസ്താവനകൾക്കാണ് മുൻഗണനയുള്ളത്. അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചിന്തിക്കുവാനും, അതതു സിദ്ധാന്തങ്ങളിലടങ്ങിയ യുക്തിതത്വങ്ങൾ കഴിയുന്നത്ര മനസ്സിലാക്കുവാനും, അങ്ങിനെ വിശ്വാസവും പ്രവർത്തനവും നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാനുമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ ശ്രമിക്കേണ്ടത്. അതവരുടെ കടമയുമാകുന്നു. മറിച്ച് അവയുടെ സാധുതയും, സാധ്യതയും ചോദ്യംചെയ്വാനും, ബുദ്ധിയുടെ വിധിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുവാനുംമുതിരുകയല്ല വേണ്ടത്. ഇതു വിശ്വാസക്കുറവിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്ന ധിക്കാരമത്രെ. കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ മനുഷ്യനു ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, അല്ലാഹു അവനുനൽകിയ ആന്തരേന്ദ്രിയമാണ് വിശേഷബുദ്ധി. ആ ബുദ്ധിക്കു യോജിച്ചതും നല്ലതായി തോന്നുന്നതുമാണ് യുക്തി എന്നു പറയുന്നത്. ഒരാളുടെ ബുദ്ധിശക്തി, അറിവ്, വിശ്വാസം, പരിചയം, വീക്ഷണം, വികാരം മുതലായവയുടെ തോതനുസരിച്ചും, അയാളുടെ ആശയം, താൽപര്യം, പരിതസ്ഥിതികൾ എന്നിവയുടെ നിലയനുസരിച്ചും അവൻെറ യുക്തിവിചാരങ്ങളിൽ മാറ്റമുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരാൾക്ക് യുക്തമെന്നു തോന്നിയതു മറ്റൊരാൾക്ക് പലപ്പോഴും യുക്തമായി തോന്നാത്തതും, ഒരു ജനതക്കു യുക്തമായി തോന്നിയിരുന്ന ഒരു കാര്യം മറ്റൊരു ജനത യുക്തിഹീനമായി ഗണിച്ചുവരുന്നതും. ചിന്താശീലരായ ബുദ്ധിമതികളും പണ്ഡിതരുമായ ആളുകൾക്കിടയിൽ ശാസ്ത്രീയ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽപോലും ഭിന്നാഭിപ്രായം കാണുന്നതും ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്.

അറിഞ്ഞിടത്തോളമുള്ള കാര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചിന്തിക്കുവാനേ മനുഷ്യ ബുദ്ധിക്കു കഴിയുകയുള്ളൂ. മനുഷ്യൻെറ അറിവാണെങ്കിൽ പരിമിതവും الاسراء – وما اوتيتم من العلم الا قليلا (അറിവിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.) മറഞ്ഞകാര്യം അറിയുവാനാകട്ടെ, മനുഷ്യനു കഴിവേയില്ല, النمل : ٢٥ – قل لا يعلم من فى السموات الغيب والارض الا الله (പറയുക: ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവർ അദൃശ്യവിവരം അറിയുന്നതല്ല-അല്ലാഹുവല്ലാതെ.) മനുഷ്യൻെറ ഭൗതിക ജീവിതത്തിനു ആവശ്യമായ മാർഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുമുള്ള അറിവു പൊതുവിൽ അല്ലാഹു അവനു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അവൻെറ ഭാവി ജീവിതത്തിനാവശ്യമായ (മതപരമായ) നടപടിക്രമങ്ങളുടെ കാര്യം അവനെ ഏൽപിക്കാതെ,

അല്ലാഹു അവൻെറ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേനയും പ്രാവചകന്മാർ മുഖേനയും അക്കാര്യം നിർവ്വഹിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആകയാൽ, മതകാര്യങ്ങളിൽ വേദഗ്രന്ഥവും പ്രവാചകനും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഏതൊരു വിഷയത്തിലും മനുഷ്യനു മനുഷ്യൻേറതായ മറ്റൊരഭിപ്രായത്തിനു സ്ഥാനമില്ല. وما كان المؤمن ولا مؤمنة اذا قضى الله ورسوله امرا ان يكون لهم الخيرة من امرهم – الاحزاب : ٣٦ (ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായ പുരുഷന്നാകട്ടെ, സ്ത്രീക്കാകട്ടെ, അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു (മറ്റൊരു) അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.)

ബുദ്ധിയും മതപ്രമാണവും തമ്മിൽ എതിരായാൽ ബുദ്ധിക്കു മുൻഗണന നൽകണം اذا تعارض النقل والعقل قدم العقل എന്നു ഒരുപൊതുചട്ടം പറയപ്പെടാറുണ്ട്. പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നതും, യുക്തിവാദക്കാർക്കു ഖുർആനെക്കാൾ ആവേശകരമായി തോന്നുന്നതുമായ ഈ ചട്ടത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ അവതാരകന്മാർ, തർക്കശാസ്ത്രത്തിൽക്കൂടി മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ വിലയിരുത്തിവരുന്ന തൽപരകക്ഷികളാകുന്നു. ഇതിനെ ചോദ്യം ചെയ്തു കൊണ്ടു ഇമാം ഇബ്നു തൈമിയ്യഃ (ﷺ) العقل والنقل (ബുദ്ധിയും പ്രമാണവും) എന്നപേരിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം തന്നെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇമാം ഇബ്നുൽ ഖയ്യിമും (ﷺ) ഇതേ ആവശ്യത്തിനായി വളരെ താളുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരുപത്തഞ്ചു കാരണങ്ങൾ സയുക്തികം നിരത്തി വെച്ചു കൊണ്ടു الصواعةالمرسلة على الجهيمة والمعطلة ('ജഹ്മിയ്യത്തു', 'മുഅത്ത്വിലത്തു' എന്നീ കക്ഷികളുടെ മേൽ അഴിച്ചുവിടപ്പെട്ട ഇടിത്തീകൾ) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ ചട്ടത്തെ അദ്ദേഹം ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയുടെ ചുരുക്കംപോലും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ല. 12-ാമത്തെ കാരണമായി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചതിൽ ചുരുക്കം ചില വരികൾ ഇവിടെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

'ബുദ്ധിമാൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പില്ലാത്തതും, ബുദ്ധിയുടെ വ്യക്തമായ വിധിയായിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു കാര്യത്തിനു മതം (ഇസ്ലാം) എതിരായിരിക്കുകയില്ല തന്നെ. ബുദ്ധിമാൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുള്ള പ്രധാന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ, അവയിൽ മതത്തിൻെറ വ്യക്തവും പ്രബലവുമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു എതിരായ ഭാഗങ്ങളത്രയും കേവലം നിരർത്ഥവും ഊഹവുമായിരിക്കുമെന്നു ബുദ്ധിക്കുതന്നെ കാൺമാൻ കഴിയും. ചിലപ്പോൾ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ വിപരീതമായിരിക്കും ശരി എന്നും വരും. തൗഹീദു സംബന്ധമായ വിഷയങ്ങൾ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, ഖദറിൻെറ വിഷയങ്ങൾ, പ്രവാചകത്വത്തെയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു നോക്കുക. ബുദ്ധിയുടെ വ്യക്തമായ വിധികൾക്കെതിരായി യാതൊരു മതപ്രമാണവും അവയിലില്ല. വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു കാണപ്പെടുന്നപക്ഷം, അതു അടിസ്ഥാനരഹിതമായതോ, അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ബുദ്ധിക്കു വിരുദ്ധമാകാത്ത ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതോ മാത്രമായിരിക്കും. ബുദ്ധി അസംഭവ്യമായി (സംഭവിക്കുവാൻ സാധ്യതയില്ലാത്തതായി) ക്കാണുന്ന യാതൊന്നും ദൈവദൂതൻമാർ അറിയിച്ചിട്ടില്ല എന്നു നമുക്കു തീർത്തുപറയാം. പക്ഷേ, ബുദ്ധി സംഭവ്യമായി (സംഭവിക്കുന്നതിനു സാധ്യതയുള്ളതായി) ക്കാണുന്ന പലതും അവർ അറിയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.'' الصواعق المرسلة

ഖദ്റിനെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നവരും, തെറ്റിദ്ധരിച്ചവരും

ഖദ്റിൽ വിശ്വസിച്ചതിൻെറ പേരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ചില ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചും രണ്ടു വാക്കു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ രണ്ടുതരം ആൾക്കാരെ കാണാം. (1) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതും വിധിച്ചതും സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ല, നാം ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്നാൽപോലും നമുക്കു വിധിച്ചതു നമുക്കു എത്തിച്ചേരും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിചാരക്കാർ. അന്ധതയിൽ നിന്നും തെറ്റിദ്ധാരണയിൽനിന്നും ഉളവായ ഈ വിചാരം അവരെ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ തീരാനഷ്ടങ്ങളിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയതു എന്താണെന്നു മനുഷ്യന്നു മുൻകൂട്ടി അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതനുസരിച്ചു മനുഷ്യനു അവൻെറ ഓരോ കാര്യ

ത്തിനും പരിപാടി ഇടാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഓരോ കാര്യവും അനുഭവത്തിൽ വന്നല്ലാതെ അതിനെപ്പറ്റി അവനു ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ, മാത്രമല്ല, ഓരോ സംഗതിയിലും അവൻ ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള ഒരു തുറന്ന പരിപാടി അല്ലാഹു അവന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടുതാനും. അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങളും കഴിവും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്. അതു പ്രകാരം ജീവിക്കുകയേ മനുഷ്യൻ വേണ്ടതുള്ളു. തന്റെ രക്ഷക്കായി അവനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കഴിവും സാഹചര്യവും അവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തൽ അവനു നിർബന്ധമാണുതാനും. അതിൽ അവന്റെ പക്കൽവന്ന വീഴ്ചകളെപ്പറ്റി അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ഖദറിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യൻ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടുന്നതും, പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതുമായ കാര്യം വെറും രണ്ടെണ്ണമാണുള്ളതെന്നു സൂ: ഹദീദിലെ നാം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഒന്നു: വല്ല കാര്യവും സാധിച്ചു കിട്ടാതെ വരുമ്പോൾ അതു അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയാണെന്നു സമാധാനിച്ചുകൊണ്ടു അക്ഷമ കാണിക്കാതെയും സങ്കടപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുക. (لكيلا تأسوا على ما فاتكم) രണ്ടാമത്തേതു: സാധിച്ചുകിട്ടിയതിന്റെ പേരിൽ അഹങ്കരിക്കുകയോ ആഹ്ളാദിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണതെന്നു കരുതി നന്ദി കാണിക്കുക. (ولا تفرحوا بما اتاكم) ഇവയാണത്. ഇതല്ലാതെ ഖദറിനെ ആസ്പദമാക്കി മനുഷ്യൻ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു നമുക്കു പറഞ്ഞുതന്നിട്ടില്ല.

(2) മനഃപൂർവ്വം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ കുറ്റങ്ങളെ പിന്നീടു ഖദറിന്റെ പേരിൽ ന്യായീകരിക്കുകയും, അതു വഴി തങ്ങളുടെ നിരപരാധിത്വം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ. മക്കാമുശ്രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ശിർക്കിനെയും, മറ്റു ചില തെറ്റുകളെയും ഖദ്റിന്റെ പേരിൽ ന്യായീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചതു സൂ: അൻആമിൽ നിന്നും മറ്റും മേലുദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നാം വായിച്ചുവല്ലോ. ഇത്തരക്കാരെക്കുറിച്ചു അല്ലാമാ ഫരീദു വജ്ദി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു വളരെ വാസ്തവം. പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും കൈകാര്യങ്ങളിലുമെല്ലാം തന്നെ, അവന്റെ ചിന്തക്കും അറിവിനും അനുയോജ്യമായ ചില കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നവനാണ് അവൻ എന്നതു ആർക്കും അജ്ഞാതമല്ല. അവൻ നടന്നാൽ, 'ഞാൻ നടന്നു' എന്നും, ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ 'ഞാൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു' വെന്നും, പ്രവർത്തിച്ചാൽ 'ഞാൻ പ്രവൃത്തിച്ചു' എന്നും അവൻ പറയുന്നു. അവന്റെ ഇളക്കവും അടക്കവുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണെന്നു അറിയുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ, താൻ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം തന്റെ സ്വന്തം പ്രവൃത്തികളായി തന്നോടു ബന്ധിപ്പിച്ചു പറയുവാൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ അവൻ സ്വയം പ്രേരിതനുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവൻ വല്ല കുഴപ്പങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, ഈ ലോകവുമായി അവനെ ബന്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സർവ്വസാധാരണമായ ആ കാര്യകാരണങ്ങളെല്ലാം അവൻ മറന്നു കളയുകയും, അതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഖളാകൊണ്ടു അങ്ങിനെ വന്നുപോയതാണെന്നു പറഞ്ഞൊഴിയുവാൻ ധാർഷ്ട്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു അവന്റെ ബുദ്ധിയെത്തന്നെ അവൻ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയല്ലേ?!''

അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: ''ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ തന്റെ പക്കൽവന്ന വീഴ്ചനിമിത്തം സംഭവിച്ച ദോഷങ്ങളിൽ വിധിയെ ആക്ഷേപിച്ച് തന്റെ കുറ്റം ഒഴിവാക്കുവാനും, അതേ സമയത്തു സ്വന്തം കാര്യത്തിൽ മറ്റൊരാളുടെ പക്കൽ നിന്നു വന്നുപോയ പാകപ്പിഴവിനെ അങ്ങേഅറ്റം അധിക്ഷേപിക്കുവാനും മുതിരുന്നവൻ, മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ പഴിചാരുന്ന ആ തെറ്റുകളെ എന്തുകൊണ്ടു തന്റെ മേൽ ചാരുന്നില്ല?! തനിക്കു വിധിയുടെ ഒഴികഴിവുകാണുന്ന അവൻ എന്തുകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർക്കു ആ ഒഴികഴിവുകാണുന്നില്ല?! ഖളാഖദറിന്റെ പേരിൽ തന്റെ കുറ്റങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ, മറ്റൊരാൾ അവനെ അടിച്ചാൽ ആ അടിച്ചവനും ആ ഒഴികഴി

വു വകവെച്ചു കൊടുക്കകയാണോ ചെയ്യുക? അതല്ല, തൻെറ ആ തത്വശാസ്ത്രം മറന്നു കൊണ്ട് തന്നെ അടിച്ചവനു മാപ്പിനുപോലും അർഹതയില്ലാത്തവണ്ണം അവൻ പരിപൂർണ്ണ ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യവും നിശ്ചയദാർഢ്യതയും ഉള്ളവനാണെന്ന നയം സ്വീകരിക്കുകയാണോ ചെയ്യുക?! നാം കാണാറുള്ളതാണ്-പലരും കാണാറുണ്ടായിരിക്കും-സ്വന്തം കാര്യത്തിൽ ദൈവവിധിയുടെ ന്യായം കൂടുതൽ പറയുന്നവർ, മറ്റുള്ളവരെ തരംതാഴ്ത്തിക്കാട്ടുന്നതിൽ കൂടുതൽ കർശനക്കാരുമായിരിക്കുമെന്നും.''(من صفوة العرفان)

രണ്ടു ആരോപണങ്ങൾ

ഖദ്റിൻെറ നിഷേധികൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുവാനുള്ള കാരണങ്ങളും, നിഷേധത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ന്യായങ്ങളും പലതും നാം കണ്ടു. ഇനി, മുസ്ലിംകൾ ഖദ്റിൽ വിശ്വസിച്ചു വരുന്നതുമൂലം അവരിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്നതായി നിഷേധികൾ ആരോപിക്കുന്ന രണ്ടു ആരോപണങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് അൽപം പരാമർശിക്കുവാനുള്ളത്. 'മുസ്ലിംകൾ ഖദ്റിലുള്ള വിശ്വാസം തലയിൽ കയറ്റി ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പല നാശങ്ങളും ഉണ്ട്. അവർക്കൊരിക്കലും മനസ്സമാധാനമില്ല. ആത്മവിശ്വാസവും ഇല്ല.' ഇതാണ് ഒന്ന്. 'അവരുടെ മതം യുക്തിഹീനമാണെന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അതിനു ഉത്തരം പറയുവാനില്ല. മതവൈരികൾക്കു മതത്തെ വിമർശിക്കുവാൻ അതൊരു കാരണമായിത്തീരുന്നു.' ഇതാണ് മറ്റൊന്ന്.

മുസ്ലിം സമുദായത്തിനു മനസ്സമാധാനവും ആത്മവിശ്വാസവും ഇന്നു വളരെയധികം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന ഖേദകരമായ പരമാർത്ഥം നിഷേധിക്കാൻ വയ്യ. പക്ഷേ, അതിനുള്ള കാരണം ഖദ്റിലുള്ള വിശ്വാസമല്ല. നേരെമറിച്ച് ഖദ്ർ അടക്കമുള്ള ഇസ്ലാമിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പലതിൽ നിന്നും സമുദായത്തിനു ബാധിച്ച അകൽച്ചയും, സമുദായം മതശിക്ഷണങ്ങളുടെ അതിരു വരമ്പു ലംഘിച്ചതുമാണ് കാരണം. പൗരാണിക മുസ്ലിംകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തിനും നേട്ടങ്ങൾക്കും പ്രതാപത്തിനുമെല്ലാം ഒരു പ്രധാന കാരണം ഖദ്റിലുള്ള അവരുടെ ഉറച്ചവിശ്വാസവുമായിരുന്നു. മുസ്ലിംകളെ അധഃപതിപ്പിച്ചതു ഖദ്റിലുള്ള വിശ്വാസവും അതുപോലുള്ള മറ്റു ചില വിശ്വാസവുമാണെന്ന കുപ്രചാരണത്തിൻെറ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുതു ഇസ്ലാമിൻെറ പേരിൽ മുതലക്കണ്ണീരൊഴുക്കാറുള്ള യൂറോപ്യൻ ഓറിയമലിസ്റ്റുകളും, അവരുടെ അനുയായികളുമാകുന്നു. ശരിയാംവണ്ണം ഖദ്റിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു അലസതയും, ഭീരുത്വവും ഉണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കേ അതിനവകാശമുള്ളു. ഈ വിഷയകമായി അല്ലാമാ ജമാലുദ്ദീൻ അഫ്ഘാനിയുടെ പ്രസ്താവനയും അഭിപ്രായവും നാം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചതു ഓർക്കുക. അതുതന്നെയാണ് നമുക്കും പറയുവാനുള്ളത്.

മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള ഖദ്റിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ സ്വഭാവികമായും ഒന്നുകിൽ 'ജബ്രിയ്യത്തിൻെറ, അല്ലെങ്കിൽ 'ഖദ്രിയ്യത്തി'ൻെറ വാദം അനുകൂലിക്കുന്നവരായിരിക്കുവാനേ വഴിയുള്ളു. (*) രണ്ടിൽ ഏതായാലും ശരി, അതായിരിക്കും കൂടുതൽ നാശഹേതുവായിരിക്കുക. കാരണം, ജബ്രിയ്യത്തിൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതു കണ്ണടച്ചു കാത്തിരിക്കുകയല്ലാതെ, തങ്ങളുടെ നൻമക്കോ വിജയത്തിനോ വേണ്ടി അവർ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. മനുഷ്യനു യാതൊരുവിധ കഴിവും ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യവും ഇല്ലെന്നാണല്ലോ അവരുടെ പക്ഷം. ഖദ്രിയ്യത്തിൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം, അവരുടെ എല്ലാ നൻമക്കും വിജയത്തിനും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പരിശ്രമങ്ങളെയും ആസൂത്രണങ്ങളെയുമല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമോ സഹായമോ അവർക്കു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ സർവ്വാധിപത്യത്തെയും, സർവ്വജ്ഞതയെയും, പരോക്ഷത്തിൽ അവർ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും, സ്വന്തം കഴിവിലും അറിവിലും അവർ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യനെ അളക്കുന്ന അതേ മാനദണ്ഡംകൊണ്ടു അല്ലാഹു

* ഈ രണ്ടു കക്ഷികളുടെയും വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിനെയും അളക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അതെ, وما قدرالله حق قدره (അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ടപ്രകാരം അവർ അവനെ കണക്കാക്കിയില്ല.). ഖദ്റിൽ ശരിക്കു വിശ്വസിക്കുന്നവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ എല്ലാ കാര്യവും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശവും പ്രവർത്തനവും അനുസരിച്ചാണ് നടക്കുന്നതെന്നു അവർക്കു ബോധ്യമുള്ളതോടുകൂടിത്തന്നെ, തങ്ങളുടെ നൻമക്കും വിജയത്തിനും അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുത്ത മാർഗ്ഗങ്ങളെ പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ ഓരോ ചലനത്തിൻെറയും ഫലം അവർ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു തരക്കാരിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും പൊരുത്തവും ലഭിക്കുവാനും, പ്രതീക്ഷിക്കുവാനും കൂടുതൽ അർഹത ആർക്കായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: من كان يظن انه لن ينصره فى الدنيا والاخرة فليمدد بسبب الى السمآء ثم ليقطع فلينظر هل يذهبن كيده ما يغيظ – الحج : ١٥ (തന്നെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു സഹായിക്കുന്നതേയല്ല എന്നു ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഉപരിഭാഗത്തേക്ക് അവൻ ഒരു കയർനീട്ടിക്കെട്ടികൊള്ളട്ടെ. പിന്നീടു (കഴുത്തു കുടുക്കി) മുറിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ. എന്നിട്ടു അവൻെറ തന്ത്രം (അവനെ) ക്ലേശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ നീക്കിക്കളയുമോ എന്നു അവൻ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ! (സൂ: ഹജ്ജ് : 15) ان الذين يجادلوان فى ايات الله بغير سلطان اتاهم ان فى صدورهم الا كبر ماهم ببالغيه فاستعذ بالله انه هو السميع البصير – المؤمن : ٤٠ (നിശ്ചയമായും, തങ്ങൾക്കു വന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ള യാതൊരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ തർക്കം നടത്തുവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അഹംഭാവമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. അവർ അതിനു (തക്കവണ്ണം) എത്തിയവരല്ല അതുകൊണ്ട് നീ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അവനത്രെ കേൾക്കുവനും കാണുവനും. (40 : 56) ഇത്രയും പറഞ്ഞതു ഒന്നാമത്തെ ആരോപണത്തെപ്പറ്റിയാണ്.

രണ്ടാമത്തെ ആരോപണത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു പറയുവാനുള്ളതു ഇതാണ്: അല്ലാഹുവിൻെറ അപാരമായ കഴിവു, സർവ്വജ്ഞത, സർവ്വാധികാരം, യുക്തിജ്ഞാനം മുതലായ മഹൽ ഗുണങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി വിശുദ്ധഖുർആനിലും നബിവചനങ്ങളിലും വന്നിട്ടുള്ള വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളെ നിരുപാധികം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഖളാഖദറിൻെറ വിശ്വാസത്തിൽ യുക്തിഹീനമായി യാതൊന്നും ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. അത്രയുമല്ല, ബുദ്ധിപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അതു തികച്ചും യുക്തവും, അനിവാര്യവും കൂടിയാണ്. തെളിവുകൾ നോക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, ആ വിശ്വാസം ഒരു മൗലികമായ കടമയുമാണ്. ഖളാഖദറിൽ അടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യത്തെപ്പറ്റി തർക്കശാസ്ത്രപരമായ ന്യായങ്ങൾ നിരത്തിക്കാട്ടി എതിരാളിയെ ഉത്തരം മുട്ടിച്ചു സമ്മതിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിൻെറ പേരിൽ അതിൽ യുക്തിരാഹിത്യം കാണുന്നവർ, അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുസന്നിധിക്കു നിരക്കാത്തവണ്ണം അവൻെറ മഹൽഗുണങ്ങളെയും പരമാധികാരത്തെയും കുടുസ്സാക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇതവർ ഓർക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു നമുക്കു ഈ ഗതികേടു ഏർപ്പെടുന്നില്ല. സ്വന്തം യുക്തിന്യായങ്ങളോടു യോജിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവുകളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയൊ, തള്ളിക്കളയുകയോ ചെയ്യേണ്ട ഗതികേടും നമുക്കില്ല.

ഇസ്‌ലാമിൻെറ വൈരികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ–അവർ മതവാദികളോ യുക്തിവാദികളോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ–ഖളാഖദറിൻെറ വിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല അവർക്കു അക്ഷേപമുള്ളത്. ഇസ്‌ലാമിലെ വിശ്വാസപരവും അനുഷ്ഠാനപരവുമായുള്ള പല വിഷയങ്ങളിലും അവർ യുക്തിരാഹിത്യവും ന്യായരാഹിത്യവും ആരോപിക്കാറുള്ളതാണ്. പരലോകജീവിതം, സ്വർഗ്ഗം, നരകം, പ്രവാചകത്വം, അമാനുഷികസംഭവങ്ങൾ, വഹ്‌യു മുതലായവയും, ഇസ്‌ലാമിലെ പലിശനിരോധം, ക്രയവിക്രയനിയമങ്ങൾ, അനന്തിരാവകാശക്രമങ്ങൾ, പർദ്ദാനിയമം, ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ, ചില ആരാധനാക്കർമ്മങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാംതന്നെ–വ്യത്യസ്ഥ

ഭാഷകളിലാണെങ്കിലും-അരുടെ ആക്ഷേപത്തിനു വിധേയങ്ങളാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും അവരുടെതായ പല യുക്തിന്യായങ്ങളും സമർപ്പിക്കുവാനും ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നിരിക്കെ, തികച്ചും ആക്ഷേപരഹിതമായ ഒരു സമീപനം അവരിൽ നിന്നു ലഭിക്കുവാൻ തുനിയുന്നപക്ഷം, അതിന്റെ അർത്ഥം ഇസ്‌ലാമിനെ അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ചു ഭേദഗതി ചെയ്യുക എന്നായിരിക്കും. ولو اتبع الحق اهواتهم لفسدت السموات والارض ومن فيهن – المؤمنون : ٧١ (യഥാർത്ഥം അവരുടെ ഇച്ഛകകൾക്കനുസരിച്ചായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയിലുള്ളവരും കുഴപ്പത്തിലാകുമായിരുന്നു.(മുഅ്മിനൂൻ.) എന്നും, وان تطع اكثر من فى الارض يضلو عن سبيل الله ان يتبعون الا الظن والا هم اليخرصون – الانعام : ١١٢ (ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ അധികമാളുകളെയും നീ അനുസരിക്കുപക്ഷം, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽനിന്നു നിന്നെ പിഴപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവർ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. അവർ മതിപ്പിട്ടു പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല. (അൻആം.) എന്നും മറ്റുമുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഈ വാസ്തവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഏതൊരു മതവിഷയമാകട്ടെ, യുക്തിന്യായം കൊണ്ടു അതിനെ എതിർക്കുന്നവരോടു, ആ വിഷയത്തെമാത്രം അടർത്തിയെടുത്തു ന്യായീകരിച്ചുകാട്ടി മുട്ടുക്കുത്തിക്കുവാൻ തുനിയുന്നതു കേവലം അപ്രായോഗികമായ ഒരു വ്യാമോഹമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് ആ വിഷയത്തനാസ്പദമായി നിലകൊള്ളുന്ന തത്വങ്ങളെയും, അതിന്റെ മൗലിക പ്രധാനമായ വശങ്ങളെയുമാണ് ആദ്യം അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടത്. അതു ബോധ്യപ്പെട്ടശേഷമേ ആ പ്രത്യേക വിഷയം അവരുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടു കാര്യമുള്ളു. ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവുണ്ട്, അവൻ സർവ്വാധിപതിയും, സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമാണ് എന്നു തുടങ്ങിയ മൗലിക പ്രധാനമായ വിശ്വാസതത്വങ്ങൾ തലകുലുക്കി സമ്മതിക്കുന്നവരോടു മാത്രമേ ഖളാഖദ്ർ പോലുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങേണ്ടതുള്ളു. അവർക്കേ അതിന്റെ യുക്തിയും ന്യായവും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. അവർ സത്യാന്വേഷികളായിരിക്കുകയും വേണം. വിമർശനവും പരിഹാസവും മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന നയം എന്താണെന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിങ്ങിനെയാണ്. وقد نزل عليكم فى الكتاب ان اذاسمعتم ايات الله يكفربها ويستهزأ بها الخ – النساء : ١٤٠ (അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ; അവിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതായും അവയെ പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നതായും നിങ്ങൾ കേട്ടാൽ, അങ്ങിനെയുള്ളവർ മറ്റൊരു വിഷയത്തിൽ മുഴുകുന്നതുവരേക്കും നിങ്ങൾ അവരോടൊപ്പം ഇരിക്കരുത്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ-ഒപ്പം ഇരുന്നാൽ-നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെയായിരിക്കും എന്നു നിങ്ങളുടെമേൽ അവൻ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.) വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു: واذرأيت الذين يخوضون فى اياتنا فاعرض عنهم الخ – النعام : ٦٨ (നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ മുഴുകികൊണ്ടിരിക്കുന്ന-കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന-വരെ നീ കണ്ടാൽ അവർ മറ്റൊരു വിഷയത്തിൽ മുഴുകുന്നതു വരെ നീ അവരിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞുകളയുക. ഇനി, പിശാചു നിന്നെ മറപ്പിച്ചുകളയുന്നപക്ഷം, ഓർമ്മ വന്നതിനുശേഷം നീ ആ അക്രമികളോടൊപ്പം ഇരിക്കരുത്.)

വിശുദ്ധഖുർആനിലും തിരുസുന്നത്തിലും വന്നിട്ടുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഖളാഖദ്റിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കൽ ഓരോ മുസ്‌ലിമിന്റെയും ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത കടമയാണെന്നും, അതിൽ ബുദ്ധിക്കു യോജിക്കാത്തതായി ഒന്നുമില്ലെും, ബുദ്ധി അതിനെ നിർബ്ബന്ധമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും, ഖളാഖദറിലടങ്ങിയ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും നമുക്കു മനസ്സിലായിക്കൊള്ളണമെില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ സർവജ്ഞതയും സർവശക്തിയും സമ്മതിക്കുന്ന ഏവർക്കും അതിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും, അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തലും മനുഷ്യന്നില്ലാത്ത യോഗ്യത അവനു കൽപിക്കലുമാണെന്നും, എത്രയോ ഖുർആൻ വചനങ്ങളെയും നബിവചനങ്ങളെയും അവഗണിച്ചു കൊണ്ടല്ലാതെ അതിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും ഇത്രയും വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു ഏതൊരു സത്യാന്വേഷിക്കും മനസ്സിലാ ക്കാവുന്നതാകുന്നു. والله ولي التوفيق

ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذهديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب

58. സൂറത്തുല്‍ മുജാദലഃ سورة المجادلة

മദീനായില്‍ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങള്‍ 22 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 3

ഇസ്‌ലാമിനുമുമ്പ് 'ജാഹിലിയ്യാ' അറബികള്‍ക്കിടയില്‍ ദാര്യമാരെവിവാഹമോചനം ചെയ്യുന്നതിനു ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമായിരുന്ന 'ളിഹാര്‍' انت على كظهرامى (നീ എന്‍റെ മേല്‍ എന്‍റെ മാതാവിന്‍റെ മുതുകുപോലെയാകുന്നു) എന്നു അവര്‍ പറയും. മാതാവുമായി ഭാര്യാഭര്‍തൃബന്ധം പാടില്ലാത്തതുപോലെ നാം തമ്മിലും പാടില്ല എന്നു സാരം. ഒരാള്‍ തന്‍റെ ഭാര്യയോടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാല്‍ പിന്നീടു അവര്‍ അവനു നിഷിദ്ധമാണെന്നാണ് അവരുടെ വെപ്പ്. ഇസ്‌ലാമില്‍ ഇങ്ങിനെ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായ സന്ദര്‍ഭത്തിലായിരുന്ന ഈ സൂറത്തിലെ ആദ്യത്തെ ചില വചനങ്ങ്ള്‍ അവതരിച്ചത്. ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഹദീസുഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ പല രിവായത്തുകള്‍ കാണാവുന്നതാണ്. അവയില്‍ പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

ഔസുബ്നു സ്വാമിത്ത് (اوس بن الصامت) ഒരു വൃദ്ധനായിരുന്നു. വാര്‍ദ്ധക്യം വന്നപ്പോള്‍ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ സ്വഭാവത്തില്‍ ചില മാററങ്ങള്‍ വന്നു. ഒരിക്കല്‍ വീട്ടില്‍ വന്നപ്പോള്‍ ഭാര്യയുടെ സംസാരം തനിക്കുപിടിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഭാര്യയെ 'ളിഹാര്‍' ചെയ്തു. ഭാര്യയുടെ പേര്‍ ഖൗലഃ خولة بنت ثعلب رض എന്നാണ്. താമസിയാതെത്തന്നെ ഈ അവിവേകത്തില്‍ അദ്ദേഹത്തിനു ഖേദമായി. പറഞ്ഞുപോയ വാക്കു മടക്കിയെടുത്തു എന്ന നിലക്കു അദ്ദേഹം ഭാര്യയെ സമീപിച്ചു. ഭാര്യ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ളിഹാര്‍ നടന്നുകഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്കു അതില്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെയും റസൂലിന്‍റെയും വിധി എന്താണെന്നറിയണം എന്നായി. അവര്‍ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'റസൂലേ, ഔസ് എന്നെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോള്‍; ഞാനൊരു യുവതിയായിരുന്നു. ഇപ്പോള്‍ എനിക്കു വയസ്സായി. മക്കളും അധികമുണ്ട്. എന്നിട്ട് ഇപ്പോഴിതാ അദ്ദേഹം എന്നെ ളിഹാര്‍ ചെയ്തിരിക്കുന്നു! അതുകൊണ്ടു എന്നെ സംബന്ധിച്ചു വല്ല ഒഴികഴിവും ഉണ്ടെങ്കില്‍, അതു എനിക്കും അദ്ദേഹത്തിനും ആശ്വാസകരമായിരുന്നു.....'

തിരുമേനി മറുപടിപറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തില്‍ (ഒരു തീരുമാനം നിശ്ചയിക്കുമാറ്) ഇതുവരെ ഒറു കല്പനയും വന്നു കിട്ടിയിട്ടില്ല. നിങ്ങള്‍ അദ്ദേഹത്തിനു ഹറാമാ (നിഷിദ്ധമാ)ണെന്നല്ലാതെ ഞാന്‍കാണുന്നില്ല.' അദ്ദേഹം എന്നെ വിവാഹമോചനം (തലാഖു) ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ എന്നും മററും പറഞ്ഞ് അവര്‍ നബി (ﷺ)യോടു തര്‍ക്കിച്ചു. പിന്നീടു ഇങ്ങിനെ പരാതി പറയുവാന്‍ തുടങ്ങി: 'അല്ലാഹുവേ, ഞാന്‍ ഒററപ്പെടുന്നതിലുള്ള കഷ്ടപ്പാടും, ഞാന്‍ പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിലുള്ള വിഷമതയും നിന്നോടു സങ്കടപ്പെടുന്നു. എനിക്കു കുറെ ചെറുകുട്ടികളുണ്ടു. അവരെ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ഒന്നിച്ചു ചേര്‍ത്താല്‍ അവര്‍ പാഴായിത്തീരും. എന്‍റെ കൂടെ ചോര്‍ത്താല്‍ വിശക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും! (ആകാശത്തേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട്) അല്ലാഹുവേ, ഞാന്‍ നിന്നോടു സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ, നിന്‍റെ പ്രവാചകന് എന്നെപ്പററി (വഹ്‌യു) അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കണമേ!' അധികം താമസിച്ചില്ല. തിരുമേനിക്കു ഖുര്‍ആന്‍ വാക്യങ്ങള്‍ അവതരിച്ചു. 'ഖൗലാ, സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുക!' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുമേനി ഈ സൂറത്തിലെ ആദ്യവചനങ്ങള്‍ ഓതിക്കേള്‍പ്പിച്ചു. ഈ വനിതാസഹാബിയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തില്‍ കാണുന്ന തര്‍ക്കിക്കുന്ന സ്ത്രീ

ജുസൂഅ് – 28

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍.

قَدْ سَمِعَ ٱللَّهُ قَوْلَ ٱلَّتِى تُجَـٰدِلُكَ فِى زَوْجِهَا

1 (നബിയേ,) തന്‍റെ ഭര്‍ത്താവിന്‍റെ കാര്യത്തില്‍ നിന്നോട് തര്‍ക്കിക്കുകയും,

وَتَشْتَكِىٓ إِلَى ٱللَّهِ وَٱللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَآ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ ﴿١﴾

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവളുടെ വാക്ക് അല്ലാഹു കേട്ടിട്ടുണ്ട് [സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു]. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേർ സംഭാഷണം നടത്തുന്നത് അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനാണ്, കാണുന്നവനാണ്.

---

1 قَدْ سَمِعَ കേട്ടിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും കേട്ടു. اللهُ അല്ലാഹു. قَوْلَ വാക്ക്. الَّتِي നിന്നോട് തർക്കിക്കുന്നവളുടെ. فِي زَوْجِهَا അവളുടെ ഇണയുടെ (ഭർത്താവിന്റെ) കാര്യത്തിൽ. وَتَشْتَكِي പരാതി (സങ്കടം) ബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. وَاللهُ يَسْمَعُ അല്ലാഹു കേൾക്കും, കേട്ടിരുന്നു. تَحَاوُرَكُمَا നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടെയും സംഭാഷണം. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവനാണ്. بَصِيرٌ കാണുന്നവനാണ്.

'തർക്കിക്കുന്നവൾ' എന്നു പറഞ്ഞത് ഖൗലാഃ (رضي الله عنها) യെക്കുറിച്ചാണെന്നും, തർക്കവിഷയം 'ളിഹാറാ'ണെന്നും പ്രാരംഭത്തിലെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ആയിശ (رضي الله عنها) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളും കേൾക്കുമാറ് വിശാല കേൾവിയുള്ളവനായ അല്ലാഹുവിനു സ്തുതി! ആ തർക്കം നടത്തിയ സ്ത്രീ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ വീട്ടിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ പറയുന്നതെന്താണെന്നു ഞാൻ (വ്യക്തമായി) കേൾക്കുമായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ അല്ലാഹു قد سمع الله قول التى تجادل الخ എന്ന (ഈ) വചനം ഇറക്കി.' (روايه البخارى تعليقا) ഒരവസരത്തിൽ ഒരു കിഴവി ഉമർ (رضي الله عنه) നെ വിളിച്ചു വളരെനേരം സംസാരിച്ചു. ഇതുകണ്ട ചിലർ അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉമർ (رضي الله عنه) ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: ''ച്ഛെ! ഈ സ്ത്രീ ആരാണെന്നറിയാമോ? ഏഴാകാശങ്ങൾക്കുമീതെ നിന്ന അല്ലാഹു പരാതികേട്ട് ഉത്തരം നൽകിയ ആ സ്ത്രീ ഇതാണ്. അതെ, ഥഅ്ലബത്തിന്റെ മകൾ ഖൗലത്ത്.' (البيهقى والبخارى فى تاريخه) അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ 'ളിഹാറി'ന്റെ വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

ٱلَّذِينَ يُظَـٰهِرُونَ مِنكُم مِّن نِّسَآئِهِم مَّا هُنَّ أُمَّهَـٰتِهِمْ ۖ إِنْ أُمَّهَـٰتُهُمْ إِلَّا ٱلَّـٰٓـِٔى وَلَدْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنكَرًا مِّنَ ٱلْقَوْلِ وَزُورًا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٢﴾

2 നിങ്ങളിൽനിന്ന് തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളോട് [ഭാര്യമാരോട്] 'ളിഹാർ' ചെയ്യുന്നവർ....! [അവർ അബദ്ധമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.] അവർ അവരുടെ മാതാക്കളല്ല; അവരുടെ മാതാക്കൾ അവരെ പ്രസവിച്ച സ്ത്രീകളല്ലാതെ (മറ്റാരും) അല്ല. നിശ്ചയമായും, ആക്ഷേപകരമായ (അഥവാ ദുരാചാരമായ) ഒരു വാക്കും കള്ളവും തന്നെയാണ് അവർ പറയുന്നത്. അല്ലാഹു വളരെ മാപ്പുനൽകുന്നവനും പൊറുക്കുന്നവനും തന്നെ.

وَٱلَّذِينَ يُظَـٰهِرُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا۟ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا ۚ ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

3 തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ [ഭാര്യമാരെ] 'ളിഹാർ' ചെയ്യുകയും, പിന്നീട് തങ്ങൾ പറഞ്ഞതിൽ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർ, അവർ രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം സ്പർശിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ഒരു അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുകയാണ് (വേണ്ടത്). ഇപ്പറഞ്ഞതു മുഖേന നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേ

خَبِيرٌ ﴿٣﴾

ശം നൽകപ്പെടുകയാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّا ۖ فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ۚ ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾

4 ഇനി, ആർക്കെങ്കിലും (അത്) എത്തപ്പെടാത്ത [സാധ്യമാവാത്ത] പക്ഷം, അവർ അന്യോന്യം സ്പർശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി തുടർച്ചയായ രണ്ടു മാസത്തെ നോമ്പ് (പിടിക്കുക). ഇനി, ആർക്കെങ്കിലും (അതിനും) സാധിക്കാതെ വരുന്ന പക്ഷം, അറുപതു സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുക. അത്, അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ. അവ (യൊക്കെ) അല്ലാഹുവിൻെറ (നിയമപരമായ) അതിർത്തികളാകുന്നു. അവിശ്വാസികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

---

2 الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ ളിഹാർ ചെയ്യുന്നവൻ. مِنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്. مِّن نِّسَائِهِم അവരുടെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ)കളോട്, സ്ത്രീകളെ. مَّا هُنَّ അവരല്ല. أُمَّهَاتِهِمْ അവരുടെ ഉമ്മമാർ, മാതാക്കൾ. إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ അവരുടെ ഉമ്മമാരല്ല. إِلاَّ اللاَّئِي യാതൊരു സ്ത്രീകളല്ലാതെ. وَلَدْنَهُمْ അവരെ പ്രസവിച്ച. وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ നിശ്ചയമായും അവർ പറയുകയാണ്. مُنكَرًا അക്ഷേപകരമായത്, ദുരാചാരം, നിഷിദ്ധം, വെറുക്കപ്പെട്ടത്. مِّنَ الْقَوْلِ വാക്കിൽനിന്ന്. وَزُورًا കള്ള(കൃത്രിമ--വ്യാജ)വും. وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. لَعَفُوٌّ മാപ്പ് ചെയ്യുന്നവൻ തന്നെ. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും. 3 وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ ളിഹാർ ചെയ്യുന്നവർ. مِن نِّسَائِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളോട്. ثُمَّ يَعُودُونَ പിന്നെ മടങ്ങുന്ന, മടക്കിയെടുക്കുന്ന. لِمَا قَالُوا തങ്ങൾ പറഞ്ഞതിൽ, പറഞ്ഞതിനെ. فَتَحْرِيرُ എന്നാൽ സ്വതന്ത്രമാക്കുക. رَقَبَةٍ ഒരു പിരടിയെ (അടിമയെ). مِّن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن يَتَمَاسَّا രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം സ്പർശിക്കുന്നതിൻെറ. ذَلِكُمْ അത് (ഇപ്പറഞ്ഞത്). تُوعَظُونَ بِهِ അത് മുഖേന നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. وَاللهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്. 4 فَمَن لَّمْ يَجِدْ ഇനി (എന്നാൽ) ആർക്ക് എത്തപ്പെട്ടില്ല, കിട്ടിയില്ലയോ. فَصِيَامُ എന്നാൽ നോമ്പുകൾ (പിടിക്കുക). شَهْرَيْنِ രണ്ട് മാസത്തെ. مُتَتَابِعَيْنِ തുടർച്ചയായ രണ്ട്. مِن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَّا രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം സ്പർശിക്കും മുമ്പ്. فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ ഇനി ആർക്ക് സാധിച്ചില്ലയോ. فَإِطْعَامُ എന്നാൽ ഭക്ഷണം കൊടുക്കലാണ്. سِتِّينَ അറുപത്. مِسْكِينًا സാധുവിന്. ذَلِكَ അത്. لِتُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിലും. وَتِلْكَ അവ, അവയാകട്ടെ. حُدُودُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അതിര് (നിയമാതിർത്തി)ളാണ്. وَلِلْكَافِرِينَ അവി ശ്വാസികൾക്കുണ്ട്. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

ആയത്തുകളുടെ സാരം: ളിഹാർ--നീ എൻെറ മാതാവിനെപ്പോലെയാണ്-എന്നു പറയുമ്പോഴേക്കു ഭാര്യമാർ മാതാക്കളാകുന്നില്ല. ആ വാക്കു കേവലം പൊള്ളയും ദുരാചാരവുമായ ഒരു തെറ്റു വാക്കാകുന്നു. മുൻകാലത്തു അങ്ങിനെ ചെയ്തുപോയതിനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പൊറുത്തേക്കും. ളിഹാർ ചെയ്തശേഷം അതിൽനിന്നു വല്ലവരും മടങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ഭാര്യയുമായി സ്പർശനം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ പ്രായശ്ചിത്തം (الكفارة) ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുശേഷമേ അവളുമായി സ്പർശനം പാടുള്ളു. പ്രായശ്ചിത്തം ഇതാണ്: ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുക. അതു കിട്ടാത്തവർ രണ്ടുമാസം തുടർച്ചയായി നോമ്പു പിടിക്കുക, അതിനും കഴിയാത്തപക്ഷം അറുപതു സാധുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകുക.

ഈ വചനങ്ങളുടെ വിശദ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, ളിഹാറിനെ സംബന്ധിച്ച വിശദവിവിരങ്ങളും പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, ഫിഖ്ഹു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാം. മുൻകാലത്തു അറബികളിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ആ സമ്പ്രദായം ഇന്നു നിലവിലില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. ഏതായാലും, ളിഹാർ ചെയ്യൽ തെറ്റായ കാര്യമാണെന്നും, അതു ചെയ്താൽ പിന്നീടു ഭാര്യയിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, മേൽപറഞ്ഞ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യൽ കർശനമായ നിർബന്ധമാണെന്നുമാണ് ഇസ്‌ലാമിൻെറ വിധി. അല്ലഹുവിലും, റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഈ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അതു വമ്പിച്ച തെറ്റാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം,

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ كُبِتُوا۟ كَمَا كُبِتَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَقَدْ أَنزَلْنَآ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ ۚ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥﴾

5 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടും അവൻെറ റസൂലിനോടും കിടമൽസരം നടത്തുന്നവർ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ വഷളാക്കപ്പെട്ടതുപോലെ വഷളാക്കപ്പെടുന്നതാണ്. സുവ്യക്തമായ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. അവിശ്വാസികൾക്ക് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓا۟ ۚ أَحْصَىٰهُ ٱللَّهُ وَنَسُوهُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

6 അവരെ മുഴുവനും അല്ലാഹു എഴുന്നേല്പിക്കുന്ന ദിവസം, അപ്പോൾ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി അവർക്ക് അവൻ വിവരമറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു അത് കണക്കാക്കി [ക്ളിപ്തപ്പെടുത്തി] വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവരത് മറന്നു കളയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിൻെറ മേലും (ദൃക്ക്) സാക്ഷിയാകുന്നു.

---

5 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവൻ. يُحَادُّونَ അതിർത്തിലംഘിച്ചു കടക്കുന്ന, കിടമൽസരം നടത്തുന്ന, കക്ഷിത്തം കാണിക്കുന്ന, എതിർക്കുന്ന. الله وَرَسُولَهُ അല്ലാഹുവിനോടും അവൻെറ റസൂലിനോടും. كُبِتُوا അവർ വഷളാക്കപ്പെടും, നിന്ദിക്കപ്പെടും, അപമാനിക്കപ്പെടും. كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ വഷളാക്കപ്പെട്ടപോലെ. مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ള. وَقَدْ أَنزَلْنَا നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്, ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. آيَاتٍ പല ലക്ഷ്യങ്ങളെ. بَيِّنَاتٍ സുവ്യക്തങ്ങളായ, തെളിവുകളായ. وَلِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ ശിക്ഷ. مُّهِينٌ നിന്ദിക്കുന്ന, നിന്ദ്യമായ. 6 يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന (പുനർജീവിപ്പിക്കുന്ന) ദിവസം. الله അല്ലാഹു. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരുമായി. فَيُنَبِّئُهُم അപ്പോൾ അവൻ അവരെ വിവരമറിയക്കും, ബോധപ്പെടുത്തും. بِمَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി. أَحْصَاهُ الله അല്ലാഹു അതിനെ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി (കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു). وَنَسُوهُ അവരതിനെ മറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. وَالله അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിൻെറ മേലും, കാര്യത്തിനും. شَهِيدٌ ദൃക്സാക്ഷിയാണ്, ഹാജറുളളവനാണ്.

അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള നിയമാതിർത്തികളെ അതിലംഘിച്ചു കൊണ്ട് കിടമൽസരം നടത്തുന്നവരെ അല്ലാഹു കഠിനമായി താക്കീതു ചെയ്യുകയാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമങ്ങളെ ലംഘിച്ച് പകരം മറ്റു നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നേതാക്കളും, പരിഷ്കരണവാദികളും ഈ താക്കീതു പ്രത്യേകം

ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കട്ടെ.

വിഭാഗം 2

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ مِن نَّجْوَىٰ ثَلَـٰثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ أَدْنَىٰ مِن ذَٰلِكَ وَلَآ أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا۟ ۖ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا۟ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾

7 നീ കാണുന്നില്ലേ, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്ന്?! ഒരു മൂന്നാളുടെ രഹസ്യഭാഷണവും അവൻ അവരിൽ നാലാമനായിക്കൊണ്ടില്ലാതെ ഉണ്ടാകുകയില്ല. അഞ്ചാളുടേതും തന്നെ, അവൻ അവരിൽ ആറാമനായിക്കൊണ്ടില്ലാതെ (ഉണ്ടാകുക) യില്ല; അതിനേക്കാൾ താഴെയുള്ളതാകട്ടെ,അധികരിച്ചതാകട്ടെ, അവൻ അവരോടൊപ്പമില്ലാതില്ല-അവർ എവിടെയായിരുന്നാലും ശരി. പിന്നീട് അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഖിയാമത്തു നാളിൽ അവൻ അവരെ വിവരമറിയിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

7 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നിനക്ക് കണ്ടുകൂടേ. أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يَعْلَمُ അറിയും(എന്ന്). مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. مَا يَكُونُ ഉണ്ടാകുകയില്ല. مِن نَّجْوَى ഒരു രഹസ്യ സംഭാഷണ(ഗൂഢസംസാര)വും സ്വകാര്യാലോചനയും. ثَلَاثَةٍ മൂന്നാളുടെ. إِلاَّ هُوَ അവനായിട്ടില്ലാതെ. رَابِعُهُمْ അവരിൽ നാലാമൻ. وَلاَ خَمْسَةٍ അഞ്ചാളുടേതുമില്ല. إِلاَّ هُوَ അവൻ ഇല്ലാതെ. سَادِسُهُمْ അവരിൽ ആറാമൻ. وَلاَ أَدْنَى താണതും (കുറഞ്ഞതും) ഇല്ല. مِن ذَٰلِكَ അതിനെക്കാൾ. وَلاَ أَكْثَرَ അധികമായതുമില്ല. إِلاَّ هُوَ അവൻ ഇല്ലാതെ. مَعَهُمْ അവരോടൊപ്പം. أَيْنَ مَا كَانُوا അവർ എവിടെയായിരുന്നാലും. ثُمَّ يُنَبِّئُهُم പിന്നെ അവൻ അവരെ വിവരമറിയിക്കും, ബോധപ്പെടുത്തും. بِمَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാളിൽ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്.

ഏതു രഹസ്യസംസാരവും ആർ, എവിടെ, എങ്ങിനെ നടത്തപ്പെട്ടാലും ശരി-അല്ലാഹു അതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും അറിയുന്നതാണ്. ഖിയാമത്തുനാളിൽ അതു അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നു സാരം. ആകാശത്തിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ ഒരു അണു അളവിലുള്ള കാര്യവും അല്ലാഹുവിനു അറിയാതെ പോകുന്നതല്ല.
(لا يعزب عنه مثقال ذرة فى السموات ولا فى الارض الخ)

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ نُهُوا۟ عَنِ ٱلنَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا۟ عَنْهُ وَيَتَنَـٰجَوْنَ بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَمَعْصِيَتِ ٱلرَّسُولِ وَإِذَا جَآءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ ٱللَّهُ وَيَقُولُونَ فِىٓ

8 രഹസ്യ സംസാരത്തെപ്പറ്റി വിലക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ നീ കാണുന്നില്ലേ? പിന്നേയും, തങ്ങളോട് വിലക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലേക്ക് അവർ മടങ്ങുന്നു [വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നു:] പാപവും, അതിക്രമവും, റസൂലിനോടുള്ള അനുസരണക്കേടും സംബന്ധിച്ചു അവർ പരസ്പരം രഹസ്യ സംസാരം നടത്തുകയും ചെയ്യു

أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا ٱللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٨﴾

ന്നു! അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാലോ, അല്ലാഹു നിന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവൻ നിന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്കയും ചെയ്യും. അവർ തങ്ങളിൽ (തമ്മതമ്മിൽ) പറയുകയും ചെയ്യും: ''നാം (ഈ) പറയുന്നതിന് അല്ലാഹു നമ്മെ ശിക്ഷിക്കാത്തതെന്ത്'' എന്ന്. അവർക്ക് 'ജഹന്നം' [നരകം] മതി; അതിലവർ കടന്നെരിയും! അപ്പോൾ (ആ) പര്യവസാന സ്ഥലം എത്ര ചീത്ത!!

---

8 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരെ. نُهُوا അവർ വിരോധിക്കപ്പെട്ട്. عَنِ النَّجْوَى രഹസ്യസംസാരത്തെക്കുറിച്ച്. ثُمَّ يَعُودُونَ പിന്നെ അവർ മടങ്ങുന്നു (ആവർത്തിക്കുന്നു). لِمَا نُهُوا അവർ വിലക്കപ്പെട്ടതിലേക്ക്. عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി. وَيَتَنَاجَوْنَ അവർ പരസ്പരം രഹസ്യസംസാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. بِالْإِثْمِ പാപംകൊണ്ട്, കുറ്റമായതിനെപ്പറ്റി. وَالْعُدْوَانِ അതിക്രമവും. وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ റസൂലനോട് അനുസരണക്കേടും. وَإِذَا جَاءُوكَ അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ. حَيَّوْكَ അവർ നിന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു, കാഴ്ചവെക്കുന്നു. بِمَا യാതൊന്നിനെ, (ഒരു അഭിവാദ്യംകൊണ്ട്). لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ അതുകൊണ്ട് നിനക്ക് അഭിവാദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. اللهُ അല്ലാഹു. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. فِي أَنفُسِهِمْ അവർ തങ്ങളിൽ (തമ്മിൽ, സ്വയം) തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ. لَوْلاَ يُعَذِّبُنَا നമ്മെ ശിക്ഷിക്കാത്തതെന്താണ്, ശിക്ഷിച്ചുകൂടേ. اللهُ അല്ലാഹു. بِمَا نَقُولُ നാം പറയുന്നതുകൊണ്ട്. حَسْبُهُمْ അവർക്ക് മതി. جَهَنَّمُ ജഹന്നം(നരകം). يَصْلَوْنَهَا അതിലവർ കടക്കും, എരിയും. فَبِئْسَ വളരെ ചീത്ത. الْمَصِيرُ (ആ) പര്യവസാന സ്ഥലം മടക്കം തിരിച്ചെത്തൽ.

നബി (ﷺ) മദീനായിൽ ചെന്നശേഷം യഹൂദികളുമായി സമാധാന സന്ധിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ മുസ്‌ലിംകൾ അവരുടെ ഇടയിൽകൂടി നടക്കുമ്പോൾ അവർ തമ്മതമ്മിൽ ചില രഹസ്യ സംസാരങ്ങൾ നടത്തുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ വല്ല ഗൂഢസംസാരവും നടത്തുകയാണെന്നു മുസ്‌ലിംകൾക്കു തോന്നിപ്പിക്കുകയും, അവരെ പരിഹസിക്കുകയുമായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതു മുസ്‌ലിംകൾക്കു സംശയവും ശങ്കയും ജനിപ്പിക്കുമല്ലോ. അതിനാൽ, അത്തരം ഗൂഢസംസാരങ്ങൾ നടത്തരുതെന്നു നബി (ﷺ) അവരോടു വിരോധിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർ വീണ്ടും അതാവർത്തിച്ചുവന്നു. ഇതിൽ കപടവിശ്വാസികളായ മുസ്‌ലിം വേഷധാരികളും അവരുടെ പങ്കുവഹിക്കാതിരുന്നില്ല. യഹൂദികളുടെയും കപടവിശ്വാസികളുടെയും, ഗൂഢസംസാരവിഷയം പാപവും, അതിക്രമവും, റസൂലിനോടുള്ള അനുസരണക്കേടുമായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

യഹൂദികളുടെ മറ്റൊരു തോന്നിവാസത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവസാനഭാഗം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അവർ നബി (ﷺ)യുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ السلام عليكم (അസ്സലാമു അലൈക്കും) എന്നുള്ള ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഉപചാരവാക്യമാണെന്നു തോന്നത്തക്കവിധം അക്ഷര വ്യത്യാസം ശരിക്കു സ്പഷ്ടമാക്കാതെ السام عليكم (അസ്സാമു അലൈക്കും) എന്നു സലാം പറയും. ഒന്നാമത്തേതിന്റെ അർത്ഥം, 'നിങ്ങൾക്കു സമാധാനശാന്തി ഉണ്ടാവട്ടെ' എന്നാണല്ലോ. രണ്ടാമത്തേതിനാകട്ടെ 'നിങ്ങൾക്കു മരണം ഉണ്ടാകട്ടെ' എന്നാണർത്ഥം. ഇതാണ് 'അല്ലാഹു ഉപചാരം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഉപചാരം' കൊണ്ടു വിവക്ഷ. ആയിശാ (رضي الله عنها) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ഒരിക്കൽ കുറെ യഹൂദികൾ വന്നു നബിക്കു 'അസ്സാമു അലൈകു' എന്നു സലാം പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കി. ഞാൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: وعليكم السام واللعنة (നിങ്ങൾക്കു മരണവും

ശാപവും ഭവിക്കട്ടെ.) തിരുമേനി എന്നോടുപറഞ്ഞു: ''ആയിശാ, ക്ഷമിക്കൂ! എല്ലാ കാര്യത്തിലും മയം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.'' ആയിശാ (رضي الله عنها) പറഞ്ഞു: .''അവർ പറഞ്ഞതു അങ്ങുന്നു കേട്ടില്ലേ?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ عليكم (അലൈകും) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ'' (ബു; മു.) 'അലൈകും' എന്നാൽ 'നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകട്ടെ' എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അതായതു എനിക്കല്ല-നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവട്ടെ മരണം-എന്നു സാരം. 'മുഹമ്മദു പ്രവാചകനാണെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ സലാം പറയുന്നതു നിമിത്തം നമുക്കു വല്ല ശിക്ഷയും അല്ലാഹുവിൽനിന്നുണ്ടായിക്കാണേണ്ടതല്ലേ? ഒന്നും, സംഭവിച്ചു കാണാത്തതെന്താണ്?! എന്നു യഹൂദികൾ സ്വയം ദുരഭിമാനം നടിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനുള്ള മറുപടിയാണ് അവസാനത്തെ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ. അതെ, അവർക്കു ജഹന്നം തന്നെ മതി ശിക്ഷക്ക്! അതിലേറെ ദുഷിച്ച പര്യവസാനം മറ്റെന്താണുള്ളത്?!

അല്ലാഹു അഭിവാദ്യമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അവർ അഭിവാദ്യം ചെയ്യും (حيوك بما لم يحيك به الله) എന്ന വാക്യം പരിശോധിച്ചാൽ, ഒരു കാര്യം അതിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അതായതു, മുസ്‌ലിംകൾ തമ്മിൽ സലാം പറയുമ്പോൾ അതു ഇസ്‌ലാമിക സലം തന്നെ ആയിരിക്കേണ്ടതും, മുസ്‌ലിംകൾ അനിസ്‌ലാമികമായ അഭിവാദ്യവാക്യ ങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചു ഉപദേശിക്കുന്നു:-

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا تَنَـٰجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَـٰجَوْا۟ بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَمَعْصِيَتِ ٱلرَّسُولِ وَتَنَـٰجَوْا۟ بِٱلْبِرِّ وَٱلتَّقْوَىٰ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾

9 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ പരസ്പരം രഹസ്യസംസാരം നടത്തുന്നതായാൽ, പാപവും, അതിക്രമവും, റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേടും സംബന്ധിച്ചു രഹസ്യ സംസാരം നടത്തരുത്; പുണ്യവും, ഭയഭക്തിയും സംബന്ധിച്ചു രഹസ്യ സംസാരം നടത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ യാതൊരുവനിലേക്ക് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമോ ആ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

إِنَّمَا ٱلنَّجْوَىٰ مِنَ ٱلشَّيْطَـٰنِ لِيَحْزُنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

10 നിശ്ചയമായും (ആ) രഹസ്യസംസാരം പിശാചിൽ നിന്ന് തന്നെയുള്ളതാണ്; വിശ്വസിച്ചവരെ വ്യസനിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ, അവർക്കത് ഒട്ടും ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നതല്ലതാനും. അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഭരമേല്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, സത്യവിശ്വാസികൾ.

---

9 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരെ. إِذَا تَنَاجَيْتُمْ നിങ്ങൾ രഹസ്യ സംസാരം നടത്തുന്നതായാൽ. فَلَا تَتَنَاجَوْا എന്നാൽ നിങ്ങൾ രഹസ്യ സംസാരം ചെയ്യരുത്. بِالْإِثْمِ പാപം സംബന്ധിച്ച്. وَالْعُدْوَانِ അതിക്രമവും. وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേടും. وَتَنَاجَوْا നിങ്ങൾ രഹസ്യ സംസാരം ചെയ്തു കൊള്ളുവിൻ. بِالْبِرِّ പുണ്യ(സൽകാര്യം) സംബന്ധിച്ചു. وَالتَّقْوَى സൂക്ഷ്മത(ഭയഭക്തി)യും. وَاتَّقُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. اللهَ الَّذِي യാതൊരു അല്ലാഹുവിനെ. إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ അവനിലേക്ക് നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടും. 10 إِنَّمَا النَّجْوَى നിശ്ചയമായും രഹസ്യഭാഷണം, ഗൂഢാലോചന. مِنَ الشَّيْطَانِ പിശാചിൽ നിന്നുതന്നെ (മാത്രം) ആകുന്നു. لِيَحْزُنَ അത് വ്യസനിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَلَيْسَ അതല്ലതാനും. بِضَارِّهِمْ അവർക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടാ

കുന്നത്, ദോഷം ചെയ്യുന്നത്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും. إِلاَّ بِإِذْنِ اللهِ അല്ലാഹുവൻെറ അനുമതിയില്ലാതെ. وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. فَلْيَتَوَكَّلِ എന്നാൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ.

രഹസ്യമായോ ഗൂഢമായോ സംസാരിക്കുകയും, കൂടിയാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമില്ല. പക്ഷേ, അതു നല്ല കാര്യത്തിലും, വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയത്തിലുമായിരിക്കണം. യഹൂദികളും, കപടവിശ്വാസികളും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ചീത്തകാര്യങ്ങളിലും, ദുരുദ്ദേശത്തോടു കൂടിയും ആകരുത്. എല്ലാം അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അവരുടെ ഗൂഢാലോചനകൊണ്ടു വല്ല ആപത്തും വന്നേക്കുമെന്നു സത്യവിശ്വാസികൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും ഉണർത്തുന്നു.

''സത്യവിശ്വാസികളെ വ്യസനിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി'' (ليحزن الذين امنوا) എന്ന വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മതമ്മിലായിരുന്നാലും ഒരു കൂട്ടരുടെ രഹസ്യസംസാരം മുഖേന മറ്റൊരു കൂട്ടർക്കു അനിഷ്ടംവരാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഇതിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. നബി (ﷺ) പറയുന്നതു നോക്കുക: 'നിങ്ങൾ മൂന്നുപേരുമായിരുന്നാൽ, രണ്ടു പേർ തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതനെക്കൂടാതെ തമ്മിൽ രഹസ്യസംസാരം നടത്തരുത്. കാരണം അതവനെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നതാണ്. (അ; ബു; മു.)

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا۟ فِى ٱلْمَجَـٰلِسِ فَٱفْسَحُوا۟ يَفْسَحِ ٱللَّهُ لَكُمْ ۖ وَإِذَا قِيلَ ٱنشُزُوا۟ فَٱنشُزُوا۟ يَرْفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ دَرَجَـٰتٍ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

11 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, ''ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ വിശാലത [സൗകര്യം] ചെയ്യുവിൻ'' എന്ന് നിങ്ങളോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾ വിശാലത നൽകുവിൻ, (എന്നാൽ) അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിശാലത നൽകുന്നതാണ്. നിങ്ങളോട് ''എഴുന്നേൽക്കുവിൻ'' എന്നു പറയപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശ്വസിച്ചവരെയും, അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെയും അല്ലാഹു പല പടികൾ ഉയർത്തുന്നതാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

11 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ. إِذَا قِيلَ لَكُمْ നിങ്ങളോട് പറയപ്പെട്ടാൽ. تَفَسَّحُوا വിശാലത (സൗകര്യം-ഒഴിവ്) ചെയ്യുവിൻ എന്ന്. فِي الْمَجَالِسِ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ, സദസ്സുകളിൽ. فَافْسَحُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ വിശാലത നൽകുവിൻ. يَفْسَحِ اللهُ അല്ലാഹു വിശാലത നൽകും. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ. انشُزُوا നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കുവിൻ എന്ന്. فَانشُزُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കുവിൻ. يَرْفَعِ اللهُ അല്ലാഹു ഉയർത്തും. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَالَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടവരെയും. الْعِلْمَ അറിവ്, ജ്ഞാനം. دَرَجَاتٍ പല പടികൾ, പദവികൾ. وَاللهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്.

ജനങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്ന സദസ്സുകളിൽ അനുവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ചില മര്യാദകളും കടമകളുമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. മറ്റുള്ളവർക്കു വന്നിരിക്കുവാൻ ഇടം പോരാതെ വരികയും, അവർക്കു സ്ഥലത്തിനാവശ്യം നേരിടുകയും ചെയ്താൽ സ്ഥലസൗകര്യം കൊടു

ക്കണമെന്നും ഒരു കൂട്ടർ ഇരുന്നു കഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തുനിന്നു എഴുന്നേൽക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം വന്നാൽ എഴുന്നേറ്റു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തു എന്നത്തെക്കാളും ജനങ്ങൾ ഈ കൽപന ഓർമ്മിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. വാഹനങ്ങളിലും, പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലുമെല്ലാംതന്നെ, ഒരു കൂട്ടർ മറ്റൊരു കൂട്ടരുടെ സൗകര്യം ഗൗനിക്കുകയോ, മറ്റൊരാൾക്കു സ്ഥലസൗകര്യം മുതലായ സഹായസഹകരണം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നു വിരളമാകുന്നു. അൽപമൊന്നു ഞെരുങ്ങിയിട്ടെങ്കിലും അന്യന്നുകൂടി സൗകര്യമുണ്ടാക്കികൊടുക്കുന്നതിന്നുപകരം നാലഞ്ചുപേർക്കിരിക്കാവുന്ന സ്ഥലം അത്രയും മുടക്കിക്കൊണ്ടു കാല്നീട്ടി സുഖംകൊള്ളുന്നവരെയും, നിൽക്കുവാൻപോലും വയ്യാത്ത രോഗികളും വയോധികൻമാരും നിന്നു വിഷമിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ കാലൊന്നുചുരുക്കുവാൻപോലും സൻമനസ്സു കാണിക്കാത്തവരെയും ഇന്നു ധാരാളം കാണുകയും ചെയ്യാം. മറ്റുള്ളവർ കഷ്ടപ്പെട്ടു കാണുന്നതിൽ ഇവർക്കു സന്തോഷമാണെന്നുപോലും തോന്നിപ്പോകും! അന്യരുടെ ആവശ്യം കണ്ടറിഞ്ഞ് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായിത്തന്നെ കഴിയുന്ന സൗകര്യം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ആവശ്യപ്പെടുകകൂടി ചെയ്താൽ ആ കടമ വർദ്ധിക്കുന്നു. ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർ കൂടിയാകുമ്പോൾ, അതു കൂടുതൽ നിർബന്ധവുമായിത്തീരുന്നു.

സദസ്സിൽ ആദ്യമാദ്യം വരുന്നവർ ആദ്യമാദ്യം സ്ഥലം പിടിക്കുമല്ലോ. ഒരവസരത്തിൽ പ്രധാനികളായ ചില സഹാബികൾ വന്നെത്തിയപ്പോഴേക്കും നബി (ﷺ) യുടെ സദസ്സിൽ അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ആൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവരാണെങ്കിൽ പല നിലക്കും തിരുമേനിയുടെ അടുത്തുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്തിരിക്കുന്നവർ സ്വയം സംഗതി മനസ്സിലാക്കി അവർക്കു വന്നിരിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുമില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ, ഒരിക്കൽ അടുത്തിരിക്കുന്ന ചിലരോടു ആ പ്രധാനികൾക്കുവേണ്ടി സ്ഥലസൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ നബി (ﷺ) ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. കപട വിശ്വാസികൾ ഈ സന്ദർഭം ചൂഷണം ചെയ്തു. നബി (ﷺ) നീതി പാലിക്കുന്നില്ലെന്നും, പക്ഷം കാണിക്കുകയാണെന്നും അവർ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നു മുഫസ്സിറുകൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അപ്പോൾ, ഇങ്ങിനെയുള്ള പൊതുസദസ്സുകളിൽ മുൻപന്തിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കൽ ആവശ്യമായ ആളുകൾക്കുവേണ്ടി മറ്റുള്ളവർ സ്ഥലം ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർ അതിനാവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതു അനുസരിച്ചുകൊടുക്കൽ കമെയാണെന്നും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സദസ്സിലെ നടപടികളെക്കുറിച്ചും മറ്റും കാര്യാലോചനകൾ നടത്തുക മുതലായ പലതിനും ഇങ്ങിനെ സദസ്യരോടു ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതായി വന്നേക്കുമല്ലോ.

فافسحوا يفسح الله لكم (നിങ്ങൾ വിശാലത ചെയ്യുവിൻ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു വിശാലത ചെയ്യും.) എന്ന വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന പുണ്യകർമങ്ങൾക്കു അതേ തരത്തിൽ പെട്ട-എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ ഉന്നതവും വർദ്ധിച്ചതുമായ-വിധത്തിലായിരിക്കും അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഇഹത്തിലെ ദുഃഖങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒരു ദുഃഖം ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്ക് ആരെങ്കിലും ആശ്വാസമാക്കിക്കൊടുത്താൽ, ഖിയാമത്തുനാളിലെ ദുഃഖങ്ങളിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അവനു ആശ്വാസമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഞെരുക്കക്കാരനായ ഒരാൾക്കു (വല്ല കാര്യവും) ആരെങ്കിലും എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുത്താൽ, അല്ലാഹു അവനു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഒരു മുസ്ലിമിനെ (അവൻെറ പോരായ്മ വെളിക്കുവരാതെ) ഒരാൾ മറച്ചുപിടിച്ചാൽ, അല്ലാഹു അവനെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും (അതുപൊലെ) മറച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഒരടിയാൻ തൻെറ സഹോദരനു സഹായത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അല്ലാഹു അവൻെറ സഹായത്തിലുമായിരിക്കും..........''(മു.)

يرفع الله الذين امنوا منكم والذين اوتو العلم درجات (നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചവരെയും, അറിവു നൽകപ്പെട്ട

വരെയും അല്ലാഹു പല പടികൾ ഉയർത്തും) എന്ന വാക്യത്തിൽനിന്നു ചിലതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി: (1) സത്യവിശ്വാസികളും അറിവുള്ളവരുമാണ്. ഇത്തരം മര്യാദ പ്രത്യേകം പാലിക്കേണ്ടതു എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ അന്യർക്കുവേണ്ടി വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുന്നതു അവർക്കു ഒരിക്കലും താഴ്ചയല്ല, അതവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉയർച്ചയാണു ഉണ്ടാക്കുക. മുസ്‌ലിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഒരു ധർമ്മവും ധനത്തിൽ ചുരുക്കം വരുത്തുന്നതല്ല. ഒരടിയാനും മാപ്പു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവനു വീര്യം-പ്രതാപം-അല്ലാതെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമില്ല. ഏതൊരുവനും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി താഴ്മ-വിനയം-കാണിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹു അവനെ ഉയർത്താതെയും ഇരിക്കുകയില്ല'' (2) വിശ്വാസവും അറിവുമുള്ളവർ മറ്റുള്ളവരോടു ഔന്നത്യം കാണിച്ചുകൂട. എങ്കിലും, മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ സ്ഥാനം പരിഗണിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവർക്കു മുൻഗണന നൽകേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്തു അതു നൽകുകയും വേണം. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''നിങ്ങളിൽ ബുദ്ധിയും വിവേകവുമുള്ളവർ എൻെറ അടുത്തുവരട്ടെ പിന്നീടു അവരോടു അടുത്തുനിൽക്കുന്നവർ. (ഈ വാക്കു തിരുമേനി മൂന്നുവട്ടം പറഞ്ഞു) നിങ്ങൾ അങ്ങാടിത്തിരക്കുകൾ-അങ്ങാടിയിലെപോലെ അച്ചടക്കമില്ലായ്മ-വർജ്ജിക്കണം.'' (മു.) മറ്റൊരു നബി വചനം: ''നമ്മളിലുള്ള ചെറിയവനോടു കരുണകാണിക്കുകയും നമ്മിലുള്ള വലിയവൻെറ യോഗ്യത മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാത്തവർ നമ്മിൽ പെട്ടവരല്ല.'' (ദാ; തി.)

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ സാധാരണയായി സഹാബികൾ ഇരുന്നിരുന്നതു അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരുന്നു. അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) തിരുമേനിയുടെ വല ഭാഗത്തും ഉമർ (رضي الله عنه) ഇടഭാഗത്തുമായിരുന്നു ഇരിക്കുക പതിവ്. ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه), അലീ (رضي الله عنه), എന്നിവർ മിക്കവാറും മുമ്പിലുമായിരിക്കും. കാരണം അവർ രണ്ടുപേരും തിരുമേനിയുടെ എഴുത്തുകാരായിരുന്നു. ഇമാം മുസ്‌ലിം തുടങ്ങിയ ഹദീസുപണ്ഡിതൻമാർ ഇതു രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാം. രണ്ടു പേർ ചേർന്നു ഇരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ സമ്മതമില്ലാതെ അവരുടെ ഇടയിൽ ചെന്നിരിക്കുന്നതു നബി (ﷺ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. (ദാ; തി.) ഒരാൾ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തിൽനിന്നു അയാളെ എഴുന്നേല്പിച്ച് ആ സ്ഥാനത്തു ഇരിക്കരുതെന്നും, വിശാലതയും സൗകര്യവും ചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നും നബി (ﷺ) അരുളിയിരിക്കുന്നു. (ബു; മു.) ഒരാൾ ഒരു ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റുപോയിട്ടു പിന്നീടു അതിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിവന്നാൽ അവൻ അതിനു കൂടുതൽ അർഹനാണ് എന്നും അവിടുന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (മു.) നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒരു സദസ്സിൽ വരുമ്പോൾ മുമ്പ് എത്തിയവർ ഇരുന്നു കഴിഞ്ഞു ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലത്തായിരുന്നു അവിടുന്നു ഇരുന്നിരുന്നതു എന്നും നബി ചര്യകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഇത്തരം ആചാരമര്യാദകളെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കുന്നവർ ഇക്കാലത്തു തുലോം കുറവാണെന്നതു ഖേദകരമത്രെ. ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ സ്നേഹവും ഇണക്കുവുമില്ലാതായിത്തീരുന്നതിനു ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് കാരണവും.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا نَٰجَيۡتُمُ ٱلرَّسُولَ فَقَدِّمُواْ بَيۡنَ يَدَيۡ نَجۡوَىٰكُمۡ صَدَقَةٗۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ وَأَطۡهَرُۚ فَإِن لَّمۡ تَجِدُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٌ ١٢

12 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ റസൂലുമായി രഹസ്യസംഭാഷണം നടത്തുന്നതായാൽ, നിങ്ങളുടെ രഹസ്യ സംഭാഷണത്തിന് മുമ്പിൽ (എന്തെങ്കിലും) ഒരു ദാനധർമ്മം സമർപ്പിക്കുവിൻ. അത്, നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായതും, കൂടുതൽ ശുദ്ധമായതുമായിരിക്കും. ഇനി, നിങ്ങൾക്ക് (അത്) കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ-എന്നാൽ-അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

12 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ. إِذَا نَاجَيْتُمُ നിങ്ങൾ സ്വകാര്യ സംസാരം നടത്തുന്നതായാൽ. الرَّسُولَ റസൂലുമായി. فَقَدِّمُوا എന്നാൽ മുന്തിക്കുവിൻ, സമർപ്പിക്കുവിൻ. بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വകാര്യ ഭാഷണത്തിന് മുമ്പിൽ. صَدَقَةً ഒരു ദാനധർമ്മം. ذَٰلِكَ അത്. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം (ഗുണം) ആകുന്നു. وَأَطْهَرُ കൂടുതൽ ശുദ്ധമായതും. فَإِن لَّمْ تَجِدُوا ഇനി നിങ്ങളക്കുകിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ അല്ലാഹു. غَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് പലരും പലതും ചോദിച്ചും അന്വേഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കും. കൂട്ടത്തിൽ വളരെ നിസ്സാരാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമയം മിനക്കെടുത്തുന്നവരും, നബി (ﷺ) യുടെ വിലയേറിയ സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കൽപിച്ചു കൂട്ടി ചെല്ലുന്ന കപട വിശ്വാസികളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതിൽ ഒരു നിയന്ത്രണം ഉണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി, നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ സ്വകാര്യസംസാരത്തിനു ചെല്ലുന്നവർ ധർമ്മവിഷയത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും സമർപ്പിക്കണമെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്. സംഖ്യ ഇത്രയെന്നു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സത്യവിശ്വാസികളും, അല്ലാത്തവരും, നിഷ്കളങ്കൻമാരും അല്ലാത്തവരും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയുവാനും, അതേ സമയത്തു ദരിദ്രൻമാരായ ആളുകൾക്കു പ്രയോജനപ്പെടുവാനും, സംസാരത്തിനു ചെല്ലുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധി പ്രകടമാകുവാനും, അവർക്കു പുണ്യം ലഭിക്കുവാനുമെല്ലാം ഇതു ഉതകുമല്ലോ. സാധിക്കാത്തവർ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇതൊരു കർശനമായ നിർബന്ധമല്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. صدقة (എന്തെങ്കിലും ദാനധർമ്മം) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഇതു നബി (ﷺ) ക്കു വേണ്ടിയല്ല, സാധുക്കൾക്കു വേണ്ടിയാണതെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. നബി (ﷺ) ദാനധർമ്മം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നും ഇനാമു (هدية) കൾ മാത്രമെ സ്വീകരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ കൽപന മുഖേന നിവൃത്തിയാകേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ താമസംവിനാ നിവൃത്തിയായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഈ കൽപനയിൽ താമസിയാതെ അയവുവരുത്തുകയുണ്ടായെന്നും അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകും.

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا۟ بَيْنَ يَدَىْ نَجْوَىٰكُمْ صَدَقَـٰتٍ ۚ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا۟ وَتَابَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۚ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

13 നിങ്ങളുടെ രഹസ്യഭാഷണത്തിനു മുമ്പിൽ വല്ല ദാനധർമ്മങ്ങളും സമർപ്പിക്കുന്നതിന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുവോ?! എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (അത്) ചെയ്യാതിരിക്കുകയും, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കയാൽ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, 'സകാത്തു'കൊടുക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

13 أَأَشْفَقْتُمْ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുവോ, നിങ്ങൾക്ക് ഭയമായോ. أَن تُقَدِّمُوا നിങ്ങൾ മുന്തിക്കു(സമർപ്പിക്കു)വാൻ. بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വകാര്യഭാഷണത്തിന് മുമ്പിൽ. صَدَقَاتٍ വല്ല ദാനധർമ്മങ്ങളും. فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്യാതിരിക്കെ, ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ. وَتَابَ اللهُ അല്ലാഹു മാപ്പാക്കുകയും (ചെയ്തിരിക്കെ). عَلَيْكُمْ നിങ്ങളോട്. فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ഇനി നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവിൻ. وَآتُوا الزَّكَاةَ സക്കാത്ത് കൊടുക്കയും ചെയ്യുവിൻ. وَأَطِيعُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَرَسُولَهُ അവന്റെ റസൂലിനെയും. وَاللهُ അല്ലാഹു. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

ദാനധർമ്മം സമർപ്പിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവർക്കു മുൻ ആയത്തിൽതന്നെ അല്ലാഹു ഒഴിവു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. കഴിവുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്കു നബി (ﷺ) യുമായി സ്വകാര്യ സംസാരം നടത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ മാത്രമേ ഈ പ്രത്യേക ദാനധർമ്മത്തിൻെറ പ്രശ്നം ഉൽഭവിക്കുന്നുമുള്ളു. ഒരു പക്ഷെ, ചിലർ അതു തങ്ങൾക്കു വിഷമകരമായതാണെന്നോ മറ്റോ ഭയപ്പെട്ട് അതിനു മുതിരാതെയും ഇരുന്നിരിക്കാം.الله اعلم ഏതായാലും ഇങ്ങിനെ ഒരു ദാനധർമ്മം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ സ്വകാര്യ സംഭാഷണത്തിനു ആരും തയ്യാറായി വരികയുണ്ടായില്ല. അങ്ങിനെ, നബി (ﷺ) യുമായുള്ള സ്വകാര്യ സംഭാഷണത്തിൻെറ ആധിക്യം നിലച്ച് തിരുമനിക്കു സ്വൈരം കിട്ടി. അതിനാൽ അല്ലാഹു ഈ കല്പനയിൽ നിന്നു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഈ വചനം മുഖേന ഒഴിവു നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. നമസ്കാരം, സക്കാത്തു മുതലായ നിർബന്ധകടമകൾ നിറവേറ്റുവാനും, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവാനും പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അലി (رضي الله عنه) മാത്രം ഈ കൽപ്പന പിൻവലിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരിക്കൽ ഒരു സംഖ്യ ധർമമായി സമർപ്പിച്ചു കൊണ്ടു സ്വകാര്യ സംഭാഷണം നടക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ചില നിവേദനങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം.

വിഭാഗം 3

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ تَوَلَّوْا۟ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُم مِّنكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى ٱلْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

14 (നബിയേ) നീ നോക്കിക്കാണുന്നില്ലേ, അല്ലാഹു കോപിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരു ജനതയോട് മൈത്രീബന്ധം സ്ഥാപിച്ചവരെ? ! അവർ [ആ ജനത] നിങ്ങളിൽ പെട്ടവരല്ല, അവരിൽ പെട്ടവരുമല്ല; അറിഞ്ഞു കൊണ്ടു (തന്നെ) അവർ വ്യാജത്തിൻെറ പേരിൽ ശപഥം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

15 അല്ലാഹു അവർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. (കാരണം) നിശ്ചയമായും,അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത് എത്രയോ ദുഷിച്ചതാണ്.

ٱتَّخَذُوٓا۟ أَيْمَـٰنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾

16 തങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ അവർ ഒരു തടവാക്കിത്തീർത്തു; അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽനിന്ന് അവർ (ജനങ്ങളെ) തടഞ്ഞു. അതിനാൽ, അവർക്ക് അപമാനകരമായ ശിക്ഷയുണ്ട്.

---

14 أَلَمْ تَرَ നീ കില്ലേ (നോക്കുന്നില്ലേ). إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا യാതൊരു കൂട്ടരിലേക്ക് മൈത്രീബന്ധം സ്ഥാപിച്ചവരിലേക്ക്. قَوْمًا ഒരു ജനതയോട്, ജനതയെ. غَضِبَ اللهُ അല്ലാഹു കോപിച്ചിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِم അവരോട്, അവരുടെ മേൽ. مَّا هُم അവരല്ല. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ പെട്ട(വർ). وَلَا مِنْهُمْ അവരിൽപെട്ടവരുമല്ല. وَيَحْلِفُونَ അവർ ശപഥം (സത്യം) ചെയ്യുന്നു. عَلَى الْكَذِبِ വ്യാജത്തി(അസത്യത്തി)ൻെറ മേൽ. وَهُمْ അവർ, അവരോ. يَعْلَمُونَ അറിഞ്ഞുകൊ്, അറിയുന്നു (താനും). 15 أَعَدَّ اللهُ അല്ലാഹു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. عَذَابًا شَدِيدًا കഠിനശിക്ഷ. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. سَاءَ വളരെ (എത്രയോ) ദുഷിച്ചത് (ചീത്ത, മോശം). مَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നത്. يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും. 16 اتَّخَذُوا അവർ ആക്കി, ആക്കത്തീർത്തു. أَيْمَانَهُمْ അവരുടെ സത്യങ്ങളെ, ആണകളെ. جُنَّةً ഒരു മറവ് (തടവ്-പരിച). فَصَدُّوا അങ്ങനെ അവർ തടഞ്ഞു. عَن سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന്. فَلَهُمْ അതിനാൽ അവർക്കുണ്ട്. عَذَابٌ مُّهِينٌ അപമാനകരമായ (നിന്ദിക്കുന്ന) ശിക്ഷ.

കപടവിശ്വാസികളെ-മുനാഫിഖുകളെ-ക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശാപകോപത്തിനു പാത്രമായ യഹൂദരുമായി അവര്‍ കൂട്ടുകെട്ടും, സ്നേഹബന്ധവും പുലര്‍ത്തിപ്പോരുകയും, മുസ്‌ലിംകള്‍ക്കെതിരായ ഗൂഢാലോചനകളില്‍ അവരെ സഹായിക്കയും ചെയ്യും. മുസ്‌ലികളോടുള്ള വിദ്വേഷമല്ലാതെ ഇരുകൂട്ടരെയും തമ്മില്‍ യോജിപ്പിക്കുന്ന മറ്റു ബന്ധങ്ങളൊന്നുമില്ല. അവര്‍ യഹൂദികളുടെ കൂട്ടത്തില്‍പെട്ടവരാണോ? അല്ല. എന്നാല്‍ മുസ്‌ലിംകളാണോ? അതുമല്ല. ചുരുക്കത്തില്‍, അല്ലാഹു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു പറഞ്ഞതു പോലെ, അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമല്ലാതെ ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണവര്‍. (مذبذ بين ذلك لا الى هؤلاء ولا الى هؤلاء) തങ്ങള്‍ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരാണെന്നും, ഇസ്‌ലാമിന്‍റെ ഗുണകാംക്ഷികളാണെന്നും അവര്‍ ആവര്‍ത്തിച്ചു ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. തങ്ങളുടെ യഥാര്‍ത്ഥനില വെളിച്ചത്താകാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മറവായി അവര്‍ ആ കള്ളസത്യങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, വാസ്തവമറിയാത്ത ശുദ്ധാത്മാക്കളായ മുസ്‌ലിംകള്‍ അതു കേട്ടു വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്യും. ഈ കപടന്‍മാര്‍ക്കു കനത്ത ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു ശക്തിയായി താക്കീതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:

لَّن تُغْنِىَ عَنْهُمْ أَمْوَٰلُهُمْ وَلَآ أَوْلَـٰدُهُم مِّنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿١٧﴾

17 അവരുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, അവരുടെ സന്താനങ്ങളാകട്ടെ, അവര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നു(ണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നും പരിഹരിക്കുന്നതേയല്ല. അക്കൂട്ടര്‍, നരകത്തിന്‍റെ ആള്‍ക്കാരാകുന്നു; അവരതില്‍ നിത്യവാസികളായിരിക്കും

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُۥ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ ۖ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَىْءٍ ۚ أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ ٱلْكَـٰذِبُونَ ﴿١٨﴾

18 അവരെ മുഴുവനും അല്ലാഹു എഴുന്നേല്പിക്കുന്ന [പുനര്‍ജ്ജീവിപ്പിക്കുന്ന] ദിവസം, അപ്പോള്‍, നിങ്ങളോട് ശപഥം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവനോടും അവര്‍ ശപഥം ചെയ്യുന്നതാണ് തങ്ങള്‍ ഒരു കാര്യത്തിലാണെന്ന് അവര്‍ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാ (-അറിഞ്ഞേക്കുക) നിശ്ചയമായും അവര്‍ തന്നെ കളവു പറയുന്നവര്‍.

---

17 لَن تُغْنِيَ ധന്യമാക്കുക (പരിഹരിക്കുക-ഉപകരിക്കുക-തടയുക-ഐശ്വര്യമാക്കുക) ഇല്ലതന്നെ. عَنْهُمْ അവര്‍ക്ക്, അവരില്‍നിന്ന്. أَمْوَالُهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കള്‍. وَلاَ أَوْلاَدُهُم അവരുടെ സന്താനങ്ങളും മക്കളും) ഇല്ല. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്ന്. شَيْئًا ഒട്ടും, ഒന്നിനെയും, യാതൊന്നും. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. أَصْحَابُ النَّارِ നരകക്കാരാകുന്നു. هُمْ فِيهَا അവര്‍ അതില്‍. خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണ്, ശാശ്വതന്‍മാരാണ്. 18 يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ അവരെ എഴുന്നേല്‍പിക്കുന്ന ദിവസം. اللهُ അല്ലാഹു. جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും. فَيَحْلِفُونَ അപ്പോള്‍ അവര്‍ ശപഥം (സത്യം) ചെയ്യും. لَهُ അവനോട്. كَمَا يَحْلِفُونَ അവര്‍ ശപഥം ചെയ്യുന്ന പോലെ. لَكُمْ നിങ്ങളോട്. وَيَحْسَبُونَ അവര്‍ കണക്കാക്കുക (വിചാരിക്കുക)യും ചെയ്യും. أَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവര്‍ (ആകുന്നു) എന്ന്. عَلَى شَيْءٍ ഒരു കാര്യത്തില്‍, എതെങ്കിലും ഒന്നില്‍. أَلاَ അല്ല (അറിയുക). إِنَّهُمْ هُمُ നിശ്ചയമായും അവര്‍ തന്നെ. الْكَاذِبُونَ വ്യാജം പറയുന്നവര്‍, അസത്യവാദികള്‍.

തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നും മറ്റും ഇഹത്തില്‍വെച്ചു അവര്‍ കള്ളസത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ, പരലോകത്തു അല്ലാഹുവിന്‍റെ മുമ്പിലും അവര്‍ കള്ളസത്യം ചെയ്തേക്കും. പരലോകത്തുവെച്ച് മുശ്രിക്കുകളും അങ്ങിനെ കള്ളസത്യം ചെയ്യുമെന്ന് (6: 23ല്‍) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇഹത്തില്‍വെച്ചു തങ്ങളുടെ കള്ളസത്യം മുഖേന ചില കാര്യങ്ങളെല്ലാം സാധിക്കുവാന്‍ അവര്‍ക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ, അവിടെ വെച്ചും ആ സത്യം അവര്‍ക്കു വല്ല കാര്യവും നേടിക്കൊടുക്കുമെന്നായിരിക്കും അവരുടെ വിചാരം. പക്ഷെ, അതുണ്ടോ സാധിക്കുന്നു?! അവര്‍ തനിവ്യാജവാദികളാണെന്ന വസ്തുത സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണല്ലോ.

ٱسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ ٱلشَّيْطَٰنُ فَأَنسَىٰهُمْ ذِكْرَ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ حِزْبُ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱلشَّيْطَٰنِ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿١٩﴾

19 പിശാച് അവരെ ജയിച്ചടക്കി വെച്ചിരിക്കയാണ്. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഓര്‍മ്മ അവരെ അവന്‍ മറപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടര്‍ പിശാചിന്‍റെ കക്ഷിയത്രെ. അല്ലാ (-അറിഞ്ഞേക്കുക)! നിശ്ചയമായും പിശാചിന്‍റെ കക്ഷി തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാര്‍.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ٱلْأَذَلِّينَ ﴿٢٠﴾

20 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്‍റെ റസൂലിനോടും മത്സരം നടത്തുന്നവര്‍, അവര്‍, ഏറ്റവും നിന്ദ്യന്‍മാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും.

كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِىٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

21 അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു, നിശ്ചയമായും ഞാനും എന്‍റെ റസൂലുകളും തന്നെ വിജയം നേടും എന്ന്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു, ശക്തനും പ്രതാപശാലിയുമാകുന്നു.

---

19 اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ അവരില്‍ അധികാരം നടത്തി, ജയിച്ചടക്കിവെച്ച്. الشَّيْطَانُ പിശാച്. فَأَنسَاهُمْ എന്നിട്ടവന്‍ അവരെ മറപ്പിച്ചു, വിസ്മരിപ്പിച്ചു. ذِكْرَ اللهِ അല്ലഹുവിന്‍റെ ഓര്‍മ, സ്മരണ. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ പിശാചിന്‍റെ കക്ഷിയാണ്, സംഘമാണ്. أَلاَ അല്ലാ (അറിഞ്ഞേക്കുക). إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ നിശ്ചയമായും പിശാചിന്‍റെ കക്ഷി. هُمُ الْخَاسِرُونَ അവര്‍ തന്നെയാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടവര്‍. 20 إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടര്‍. يُحَادُّونَ اللهَ അല്ലാഹുവിനോട് (കക്ഷി)മത്സരം നടത്തുന്ന. وَرَسُولَهُ അവന്‍റെ റസൂലിനോടും. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടര്‍. فِي الْأَذَلِّينَ ഏറ്റം നിസ്സാര (നിന്ദ്യ)മായവരിലായിരിക്കും. 21 كَتَبَ اللهُ അല്ലാഹു എഴുതി (രേഖപ്പെടുത്തി) വെച്ചിരിക്കുന്നു. لَأَغْلِبَنَّ നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ ജയിക്കും. أَنَا ഞാന്‍ തന്നെ. وَرُسُلِي എന്‍റെ റസൂലുകളും. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. قَوِيٌّ ശക്തനാണ്, ഊക്കനാണ്. عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയാണ്.

ഞാനും എന്‍റെ റസൂലുകളും തന്നെയാണ് വിജയിക്കുക എന്ന കാര്യം അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചതാണ്, അതില്‍ മാറ്റമില്ല എന്നു സാരം. സൂ: സ്വാഫ്ഫാത്ത് 171 173ഉം വിവരണവും നോക്കുക. പിശാചിന്‍റെ കക്ഷിയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അല്ലാഹുവിന്‍റെ കക്ഷിയുടെ സ്വഭാവവും നേട്ടങ്ങളും വിവരിക്കുന്നു:

لَّا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ

22 അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ജനത, അല്ലാഹുവിനോടും അവന്‍റെ റസൂലിനോടും

يُوَآدُّونَ مَنْ حَآدَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوْ كَانُوٓا۟ ءَابَآءَهُمْ أَوْ أَبْنَآءَهُمْ أَوْ إِخْوَٰنَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ كَتَبَ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْإِيمَـٰنَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ حِزْبُ ٱللَّهِ ۚ أَلَآ إِنَّ حِزْبَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

മൽസരം കാണിക്കുന്നവരുമായി സ്നേഹ ബന്ധം പുലർത്തുന്നതായി കണ്ടെത്തുകയില്ല; അവർ തങ്ങളുടെ പിതാക്കളോ, പുത്രൻമാരോ, സഹോദരങ്ങളോ, ബന്ധുകുടുംബമോ ആയിരുന്നാലും ശരി. (അങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവൻ സത്യവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവു കൊണ്ട് അവൻ അവരെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. താഴ്ഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ-അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ-അവൻ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിയത്രെ. അല്ലാ (-അറിഞ്ഞേക്കുക;) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി തന്നെയാണ് വിജയികൾ.

---

22 لَا تَجِدُ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല. قَوْمًا ഒരു ജനതയെ. يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യനാളിലും. يُوَادُّونَ അവർ സ്നേഹബന്ധം (താൽപര്യം) പുലർത്തുന്ന (കാണിക്കുന്ന)തായി. مَنْ حَادَّ മൽസരം കാണിക്കുന്നവരുമായി. اللهَ وَرَسُولَهُ അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും. وَلَوْ كَانُوا അവർ ആയിരുന്നാലും. آبَاءَهُمْ തങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ. أَوْ أَبْنَاءَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർ. أَوْ إِخْوَانَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർ. أَوْ عَشِيرَتَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ബന്ധു (കുടുംബം). أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. كَتَبَ അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.. فِي قُلُوبِهِمُ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الْإِيمَانَ സത്യവിശ്വാസം. وَأَيَّدَهُم അവരെ ബലപ്പെടുത്തുകയു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. بِرُوحٍ ഒരു ആത്മാവ് (ജീവൻ)കൊണ്ട്. مِّنْهُ അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള. وَيُدْخِلُهُمْ അവൻ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. جَنَّاتٍ ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയിൽക്കൂടി ഒഴുകുന്ന. الْأَنْهَارُ അരുവികൾ. خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ. رَضِيَ اللهُ അല്ലാഹു തൃപ്തി (പൊരുത്ത) പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി. وَرَضُوا അവരും തൃപ്തിപ്പെട്ടു. عَنْهُ അവനെപ്പറ്റി. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. حِزْبُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിയാണ്. أَلَا അല്ലാ (അറിഞ്ഞേക്കുക). إِنَّ നിശ്ചയമായും. حِزْبَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി. هُمُ അവർ തന്നെ. الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ.

അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും എതിർകക്ഷികളും, ശത്രുക്കളുമായി നിലക്കൊള്ളുന്നവരോടു-അവർ എത്ര അടുത്ത ബന്ധുക്കളായിരുന്നാലും ശരി--സ്നേബന്ധം പുലർത്തുവാൻ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്കു സാധ്യമല്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസമായിരിക്കും ഹൃദയത്തിൽ വേരുറച്ച അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസം. അവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ഒരു പ്രത്യേക ചൈതന്യവും ആത്മീയശക്തിയും ലഭിക്കുന്നതുമാകുന്നു. കപട വിശ്വാസികളെപ്പോലെ ഇവരുടെ വിശ്വാസം ഒരിക്കലും ആടിക്കളിക്കുകയോ, അന്യർക്കു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളിൽ അതു പതറിപ്പോകുന്നതുമല്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിയുടെയും, പിശാചിന്റെ കക്ഷിയുടെയും വിശ്വാസങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണത്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചു പഴിവാക്കുകൾ പറയുന്നതുകേട്ട് സഹിക്കവയ്യാതെ ഒരിക്കൽ അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) തന്റെ പിതാവായ അബൂഖുഹാഫഃ (رضي الله عنه) യെ തട്ടിത്തള്ളുകയും അദ്ദേഹം മറിഞ്ഞുവീഴുകയും ഉണ്ടായി. അന്നു അബൂഖുഹാഫഃ (رضي الله عنه) വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബദർ യുദ്ധത്തിൽ താനുമായി ഏററുമുട്ടിയ സ്വപിതാവിനെ അബു ഉബൈദ: (رضي الله عنه) കൊലപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഇതെല്ലാം അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന വിശ്വാസ ശക്തിയുടെ ബഹിർഗമനമത്രെ. ബദ്ർയുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ടവരിൽ എന്തു നടപടിയാണ് എടുക്കേണ്ടതെന്നു നബി (ﷺ) സഹാബികളുമായി ആലോചന നടത്തിയപ്പോൾ, അവരെ നിർദ്ദയം കൊല്ലണമെന്നായിരുന്നു ഉമർ (رضي الله عنه) അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ഇതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടിയുറച്ച സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ വികാരമായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കൾ അവിശ്വാസികളായിരുന്നാൽപോലും അവരോടു നല്ല നിലക്കു സഹവസിക്കണമെന്നും, ശത്രുപക്ഷത്തുള്ളവരോടു നല്ല നിലയിൽ വർത്തിക്കണമെന്നും അല്ലാഹുവും റസൂലും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതും മേൽകണ്ടതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങളും പരസ്പര വിരുദ്ധമല്ല. രണ്ടിന്റെയും സ്ഥാനം വ്യത്യസ്തമാണെന്നു മാത്രം. അടുത്ത രണ്ടാമത്തെ അദ്ധ്യായമായ സൂ: മുംതഹനഃയിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. انشاء الله

''അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചും, അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം ഇതാണ്: നിഷ്കളങ്കവും, അജയ്യവുമായ അവരുടെ വിശ്വാസശക്തിയും, തദടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള അവരുടെ ജീവിതക്രമവും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്കു അവരെ പാത്രമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വിലക്കുകളുടെ കാര്യത്തിലും, അവർക്കു അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങളിലും അവരും തികച്ചും സംതൃപ്തരായിരിക്കും. والله اعلم

59. സൂറത്തുൽ ഹശ്ർ سورة الحشر

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 24 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 3

'അൽഹശ്ർ' (തുരത്തിവിടൽ അഥവാ നാടുകടത്തൽ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രധാനവിഷയം 'ബനൂനളീർ' എന്ന യഹൂദി ഗോത്രവും, അവരെ മദീനായിൽ നിന്നു നാടുകടത്തിവിട്ട സംഭവവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇമാം ബുഖാരീ (ﷺ) രേഖപ്പെടുത്തിയപോലെ ഈ 'സൂറത്തിന്നു സൂറത്തു ന്നളീർ' എന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പേരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മദീനാപരിസരങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്ന രണ്ടു യഹൂദി ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നു 'ഖുറൈളഃ'യും, 'നളീറും' ഈ രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുമായും നബി (ﷺ) സമാധാനസംഖ്യ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, വിശ്വാസവഞ്ചനയും, ചതിയും അവരുടെ പ്രകൃതിയായി മാറിയിരുന്നു. ഖൻദഖു യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ ഖുറൈളഃ ഗോത്രം ഖുറൈശികളെ സഹായിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നു നബി (ﷺ) അവരുടെ നേർക്കു പടയെടുക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിവരം സൂ: അഹ്സാബിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. നളീർ ഗോത്രവും ഉടമ്പടിക്കെതിരായ പല വഞ്ചനകളും നടത്തി. അവരുടെ ഒരു നേതാവായിരുന്ന കഅ്ബുബ്നുൽ അശ്റഫ് كعب بن الاشرف ഒരു കവിയായിരുന്നു. അവൻ നബി (ﷺ) യെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും പഴിച്ചുകൊണ്ടു കവിതകൾ രചിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുകയും, അവർക്കെതിരായി ഖുറൈശികളെ ഇളക്കി വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കഅ്ബിനെക്കൊണ്ടു പൊറുതിമുട്ടിയപ്പോൾ, നബി (ﷺ) അവനെ ഉപായത്തിൽ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്കയുണ്ടായി.

ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും ചില സഹാബികളും കൂടി അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തു ചെന്നിരുന്ന അവസരത്തിൽ, ഒരു കെട്ടിടത്തിൻെറ മുകളിൽ വമ്പിച്ച ഒരു പാറക്കല്ലുമായി കാത്തിരുന്ന് നബി (ﷺ) താഴെ നടന്നു പോകുന്ന തക്കംനോക്കി തലയ്ക്കിടുവാൻ അവർ ഗൂഢമായ ശട്ടംകെട്ടി. അല്ലാഹു തുരുമേനിക്കു ഈ വിവരം വഹ്യുമൂലം അറിയിച്ചു. നബി (ﷺ) തിരുമേനി അവരുടെ ചതിയിൽപെടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു. അന്തരം തിരുമേനി ഒരു സൈന്യം തയ്യാറാക്കി. നളീർ ഗോത്രത്തോടു മദീനാവിട്ടു പോയിക്കൊള്ളളമെന്ന് ആൾ മുഖേന അിറയിച്ചു. 'അതിനെക്കാൾ ഭേദം മരിക്കുകയാണ്' എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യും അവൻെറ അനുയായികളും അവസരം പാഴാക്കിയില്ല. അവർ യഹൂദികളെ സമീപിച്ചു യുദ്ധത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു. 'നാടുവിട്ടു ഒരിക്കലും പോകരുത്; വേണ്ടിവന്നാൽ ഞങ്ങളും നിങ്ങളുടെകൂടെ പോന്നുകൊള്ളാം; മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധം ചെയ്തു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും' എന്നെല്ലാം അവർ തട്ടിവിട്ടു. അങ്ങിനെ യഹൂദികൾ തങ്ങളുടെ ശക്തമായ കോട്ടകൾക്കുള്ളിൽ അടച്ചിരുന്നു. നബി (ﷺ) യും സൈന്യവും ഇരുപത്തൊന്നു ദിവസം കോട്ട ഉപരോധം ചെയ്തു. കോട്ടകളിൽനിന്നു വെളിക്കു വരുവാൻ അവരെ നിർബന്ധിതരാക്കുമാറു കോട്ടക്കു വെളിയിലുണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ കുറെ ഈത്തപ്പനകൾ മുസ്ലിംകൾ മുറിച്ചുവീഴ്ത്തി. കപടവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു യാതൊരു സഹായവും അവർക്കു ലഭിച്ചതുമില്ല. എല്ലാംകൂടി യഹൂദികൾക്കു അല്ലാഹു ഭീതി ഉളവാക്കി. ഒടുക്കം അവർ സന്ധിക്കപേക്ഷിച്ചു. തിരുമേനി ആ അപേക്ഷ നിരസിക്കുകയും നാടുവിടുക തന്നെ വേണമെന്നു നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു

ഓരോ മുമ്മൂന്നു വീട്ടുകാർക്കും ഒരു ഒട്ടകപ്പുറത്തു കൊണ്ടുപോകാവുന്ന വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ സഹിതം, യാതൊരു യുദ്ധസാമഗ്രികളും കൂടാതെ കടന്നുപോകണമെന്നായിരുന്നു നബി (ﷺ) യുടെ കൽപന. അങ്ങിനെ കഴിയുന്നത്ര സാമാനങ്ങൾ കൂടെ എടുത്തുകൊണ്ടും, മുസ്ലിംകൾക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കുവാനായി കഴിയുന്നിടത്തോളം സാധനങ്ങൾ സ്വന്തം കൈകളാൽ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവർ കൂട്ടത്തോടെ സ്ഥലംവിട്ടു. അവരിൽ രണ്ടു കുടുംബങ്ങളൊഴിച്ചു

ബാക്കിയുള്ളവർ ശാമിലേക്കു (സിരിയയിലേക്കു) നീങ്ങി. അരീഹാ, അദ്‌രിആത്ത് (اريحا, اذرعات) എന്നിവിടങ്ങളിൽ താമസമാക്കി. രണ്ടു കുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്നു ഖൈബറിലേക്കും, മറേറതു ഹീറഃയിലേക്കുമാണ് മാറിത്താമസിച്ചത്. അമ്പതു പടഅങ്കികളും, അമ്പതു പടത്തൊപ്പികളും അടങ്ങുന്ന കുറെ യുദ്ധസാമഗ്രികളും അവർ വിട്ടേച്ചുപോയ മററു സ്വത്തുക്കളും നബി (ﷺ) ക്കു അധീനമാകുകയും ചെയ്തു. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തിൽവെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്.

'തസ്ബീഹി'ൻെറ വാചകംകൊണ്ടു ആരംഭിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ സൂറത്താണിത്. ഒന്നാമത്തേതായ സൂറത്തുൽ ഹദീദിൻെറ ആരംഭത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും, ഇതുപോലെ താഴെ വരുന്ന സൂറത്തുകളിലും സ്മരണീയമത്രെ. എല്ലാ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾക്കും അല്ലാഹുവിനുള്ള അർഹതയെ ഉദാഹരിക്കുന്നതായിരിക്കും തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ١

1 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം തന്നെ) അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അവൻ അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവനത്രെ.

هُوَ ٱلَّذِيٓ أَخۡرَجَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَـٰبِ مِن دِيَـٰرِهِمۡ لِأَوَّلِ ٱلۡحَشۡرِۚ مَا ظَنَنتُمۡ أَن يَخۡرُجُواْۖ وَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمۡ حُصُونُهُم مِّنَ ٱللَّهِ فَأَتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِنۡ حَيۡثُ لَمۡ يَحۡتَسِبُواْۖ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ ٱلرُّعۡبَۚ يُخۡرِبُونَ بُيُوتَهُم بِأَيۡدِيهِمۡ وَأَيۡدِي ٱلۡمُؤۡمِنِينَ فَٱعۡتَبِرُواْ يَـٰٓأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَـٰرِ ٢

2 വേദക്കാരിൽ നിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരെ ഒന്നാമത്തെ തുരത്തലിൽ തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കിയവനാണ് അവൻ. അവർ പുറത്തുപോകുമെന്ന് നിങ്ങൾ ധരിച്ചില്ല. തങ്ങളുടെ കോട്ടകൾ തങ്ങളെ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് (തടുത്തു) രക്ഷിക്കുന്നവയാണെന്ന് അവർ ധരിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അവർ കണക്കാക്കാത്തവിധത്തിൽകൂടി അല്ലാഹു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവൻ ഭീതി ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ വീടുകളെ അവർ, തങ്ങളുടെ കൈകളാൽ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു; സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈകളാലും (നശിപ്പിച്ചിരുന്നു). അപ്പോൾ- കാഴ്ചയുള്ള ആളുകളേ-നിങ്ങൾ ഉററാലോചിച്ചു നോക്കുവിൻ!

---

1 سَبَّحَ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശത്തിലുള്ളവ. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവയും. وَهُوَ الْعَزِيزُ അവൻ പ്രതാപശാലിയത്രെ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാനായ. 2 هُوَ അവൻ. الَّذِي أَخْرَجَ പുറത്താക്കിയവനാണ്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരെ. مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽ നിന്ന്. مِنْ دِيَارِهِمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന്. لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ഒന്നാമത്തെ തുരത്തലിൽ, നാടുകടത്തലിനുവേണ്ടി. مَا ظَنَنتُمْ നിങ്ങൾ ധരിച്ചില്ല. أَن يَخْرُجُوا അവർ പുറത്തുപാകുമെന്ന്. وَظَنُّوا അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. أَنَّهُم നിശ്ചയമായും അവരാണെന്ന്. مَّانِعَتُهُم അവരെ തടയുന്ന (രക്ഷിക്കുന്ന)താണെന്ന്. حُصُونُهُم അവരുടെ കോട്ടകൾ. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന്. فَأَتَاهُمُ اللهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു അവരുടെ അടുക്കൽചെന്ന്. مِنْ حَيْثُ വിധത്തിൽ കൂടി, വിധേന. لَمْ يَحْتَسِبُوا അവർ വിചാരിക്കാത്ത, കണക്കാക്കാത്ത. وَقَذَفَ അവൻ ഇടുകയും

ചെയ്തു. فِي قُلُوبِهِمُ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. الرُّعْبَ ഭീതി, പേടി,. يُخْرِبُونَ അവർ കേടുവരുത്തി(നാശപ്പെടുത്തി, ശൂന്യമാക്കി)യിരുന്നു. بُيُوتَهُمْ തങ്ങളുടെ വീടുകളെ. بِأَيْدِيهِمْ തങ്ങളുടെ കൈക ളാൽ. وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈകളാലും. فَاعْتَبِرُوا അപ്പോൾ (അതിനാൽ) ഉറ്റാ ലോചിക്കുവിൻ, ചിന്തിക്കുവിൻ. يَا أُولِي ഉള്ളവരെ. الْأَبْصَارِ കാഴ്ചകൾ (കണ്ണുകൾ).

മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, നളീർ ഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികളെ നാടുകടത്തിയ സംഭവ ത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ തുരത്തിവിടൽ (اول الحشر) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് അവരെ തുരത്തിവിടുന്ന സംഭവം ഇതുകൂടാതെ വേറെയും ഉണ്ടാകു മെന്നു ധ്വനിക്കുന്നുവല്ലോ. അതെ, അവരുടെ അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങൾ വീണ്ടും അവർ തുടർന്നു വന്നതു കൊണ്ട് ഉമർ (﵁) ൻെറ ഖിലാഫത്തുകാലത്തു ഖൈബറിൽനിന്നു രണ്ടാമതും അവർ പുറത്താക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

തങ്ങളുടെ ശക്തമായ കോട്ടകളിൽ അടച്ചിരുന്നാൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കു അവരെ പുറത്തിറ ക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു അവർ കരുതി. സാധാരണനിലക്കു നോക്കുമ്പോൾ, അവർ സ്വയം പുറത്തിറങ്ങുമെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ മുസ്‌ലിംകൾക്കും വഴിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാ ഹു അവരുടെ മനസ്സിൽ ഭീതിനിറച്ചു. തങ്ങൾ ഒഴിച്ചു പോകേണ്ടിവരുമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, മുസ് ലിംകൾക്കു ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ വസ്തുക്കൾ കഴിവതും നഷ്ടപ്പെടു ത്തുണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ, അവരുടെ വീടുകൾ അവരുടെ കരങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ അവർ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവർ വെളിക്കുവരാൻ നിർബന്ധിതരാകേണ്ടതിനുവേണ്ടി മുസ്‌ലിംകളും കുറെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. കേവലം എതിർവശത്തുള്ള പട്ടാളശക്തിയോ, ആയുധബലമോ കൊണ്ടല്ല ഇത്രയും ദയനീയ നിലയിൽ അവർ എത്തിച്ചേർന്നതെന്നു വ്യക്തമാണ്. എന്നിരിക്കെ, കാഴ്ചയും മനസ്സാക്ഷിയുമുള്ളവർക്കെ ല്ലാം ഇതിൽ ചിന്തിക്കുവാനും പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനം വകയില്ലേ?! തീർച്ചയായും ഉണ്ട്.

അറേബ്യായിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നു പല പ്രവാചകൻമാരാലും പ്രവചനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരു ന്ന പ്രവാചകൻെറ വരവും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ശതക്കണക്കായ വർഷങ്ങളായി യഥ്‌രിബിൽ (മദീനായിൽ) വന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്നവരാണ് അവിടെ യഹൂദികൾ. പക്ഷേ, ആ പ്രവാച കൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ വർഗത്തിൽ-ഇസ്റാഈല്യരിൽ-പെട്ട ആളല്ലാത്തതിനാലും, ചിലകാലമായി തങ്ങളിൽ മൂടുറച്ചു കഴിഞ്ഞ പല ദുഷിച്ച പാരമ്പര്യങ്ങളെ യും അദ്ദേഹം അനുകൂലിക്കാത്തതിനാലും അദ്ദേഹത്തോടു അവർ അസൂയയും ശത്രുതയും വെച്ചുപുലർത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. മൂസാ (ﷺ) നബിയുടെ കാലം മുതൽ ഇതുവരേക്കു മുള്ള അവരുടെ ചരിത്രവും സമ്പ്രദായങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ, അവരവിടെ നിവസിക്കുന്ന കാലത്തോളം ഇസ്‌ലാമിന് അവിടെ സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നു അല്ലാഹുവിനു അറിയാം. അതുകൊണ്ടു അവരെ അവിടെ നിന്നു തുരത്തിവിടുവാൻ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയത്രെ ഇപ്പോൾ ചെയ്തത്. ഇസ്‌ലാമിൻെറ മറ്റു ശത്രുക്കളോടു കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കർശനം ഇവരുടെ കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ അതാണ് കാരണം, അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَلَوْلَآ أَن كَتَبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمُ ٱلْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ عَذَابُ ٱلنَّارِ ﴿٣﴾

3 (ഈ) നാടുകടന്നുപോകൽ അവരുടെ മേൽ അല്ലാഹു (വിധിച്ച്) രേഖപ്പെടുത്ത ലുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവരെ അവൻ (മറ്റുവിധേന) ശിക്ഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. പരലോകത്തിൽ നരകശിക്ഷയും അവർ

ക്കുണ്ട്.

4 ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۖ وَمَن يُشَآقِّ ٱللَّهَ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٤﴾

അത് അല്ലാഹുവിനോടും, അവൻെറ റസൂലിനോടും അവർ കക്ഷിപിടി(ച്ചു മൽസരി)ച്ചതുകൊണ്ടാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് ആരെങ്കിലും കക്ഷിപിടി(ച്ചു മൽസരി)ക്കുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷാ നടപടിയെടുക്കുന്നവനാണ്.

5 مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَآئِمَةً عَلَىٰٓ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ ٱللَّهِ وَلِيُخْزِىَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٥﴾

(സത്യവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ ഈത്തപ്പനയിൽ നിന്നു(വല്ലതും) മുറിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവയെ അവയുടെ മുരടുകളിൽ നിലകൊള്ളുന്നതായി വിട്ടേക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അല്ലാഹുവിൻെറ സമ്മതപ്രകാരമാകുന്നു; (ആ) തോന്നിയവാസികളെ അപമാനപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയും ആകുന്നു.

---

3 وَلَوْلَا ഇല്ലെങ്കിലും, ഇല്ലായിരുന്നാലും. أَن كَتَبَ എഴുതിവെക്കൽ, രേഖപ്പെടുത്തൽ, നിയമിക്കൽ. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ. الْجَلَاءَ നാടുവിടൽ, വെളിക്കുപോകൽ, കടന്നുപോക്ക്. لَعَذَّبَهُمْ അവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് താനും. فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ. عَذَابُ النَّارِ നരകശിക്ഷ. 4 ذَٰلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا അവർ ചേരിതിരിഞ്ഞതു (കക്ഷിപിടിച്ചത്-മൽസരിച്ചത്) കൊണ്ടാണ്. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനോടും. وَمَن يُشَاقِّ اللهَ അല്ലാഹുവിനോട് ആരെങ്കിലും ചേരി (കക്ഷി) പിടിക്കുന്നതായാൽ. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു. شَدِيدُ الْعِقَابِ പ്രതികാരം (ശിക്ഷാനടപടി) കഠിനമായവനാണ്. 5 مَا قَطَعْتُم നിങ്ങൾ മുറിച്ചത്, നിങ്ങൾ മുറിച്ചാൽ. مِّن لِّينَةٍ വല്ല ഈത്തപ്പനയും. أَوْ تَرَكْتُمُوهَا അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളതിനെ വിട്ടേച്ചാലും. قَائِمَةً നിൽക്കുന്ന നിലയിൽ, നിലകൊള്ളുന്നതായി. عَلَىٰ أُصُولِهَا അവയുടെ മുരടുകളിൻമേൽ. فَبِإِذْنِ اللهِ എന്നാലത് അല്ലാഹുവിൻെറ സമ്മതപ്രകാരമാണ്. وَلِيُخْزِيَ അപമാനപ്പെടുത്തുവാനും, വഷളാക്കുവാനും. الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളെ, ദുർജനങ്ങളെ.

ആ യഹൂദികളുടെ കോട്ട ഉപരോധം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ, വെളിയിലുള്ള അവരുടെ ഈത്തപ്പനകൾ കുറെമുറിച്ചു നശിപ്പിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) കൽപിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു സാധാരണനിലക്കു ഒരു നല്ല വഴക്കമല്ലല്ലോ. ശത്രുക്കളുടെ മരങ്ങൾ മുറിച്ചു നശിപ്പിക്കുക, കന്നുകാലികളെ കൊന്നു നശിപ്പിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ നബി (ﷺ) വിരോധിക്കാറുള്ളതുമാണ്. യഹൂദികൾ ഇതിനെപ്പറ്റി അപലപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ, മുസ്‌ലിംകളിൽ തന്നെ ചിലർക്കു അസുഖം തോന്നുകയുണ്ടായി. മുറിക്കുന്നതു വിരോധമില്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചുകൂടാ എന്നും ചിലർക്കു തോന്നിയതായി പറയപ്പെടുന്നു. ആ പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതിയിൽ അതു ആവശ്യമായിരുന്നുവെന്നും, അതിന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്കു സമ്മതം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. യഹൂദികളെ അപമാനപ്പെടുത്തുകയും അവരെ കോട്ടയിൽ നിന്നു പുറത്തുവന്നു കീഴൊതുങ്ങുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയുമാണല്ലോ അതിൻെറ ലക്ഷ്യം.

6 وَمَآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْهُمْ فَمَآ أَوْجَفْتُمْ

അവരിൽനിന്ന് അല്ലാഹു തൻെറ റസൂലിന് കൈവരുത്തി ('ഫൈഅ്ആക്കി)ക്കൊടു

عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُۥ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

ത്തത് എന്തോ (അത്), അതിനായി നിങ്ങൾ കുതിരകളെയോ, (ഒട്ടക) വാഹനങ്ങളോ ഓട്ടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ മേൽ അവൻ തൻെറ റസൂലുകളെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്.

---

6 وَمَا أَفَاءَ മടക്കിയെടുത്തുകൊടുത്തത്, കൈവരുത്തി കൊടുത്തത്, 'ഫൈഅ്ആക്കി'യത്. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَى رَسُولِهِ തൻെറ റസൂലിനും. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്. فَمَا أَوْجَفْتُمْ നിങ്ങൾ ഓട്ടിയിട്ടില്ല, ഓടിച്ചിട്ടില്ല. عَلَيْهِ അതിന്, അതിൻെറ പേരിൽ. مِنْ خَيْلٍ കുതിരകളിൽനിന്ന്. وَلاَ رِكَابٍ വാഹനങ്ങളിൽ(ഒട്ടകങ്ങളിൽ) നിന്നുമില്ല. وَلَكِنَّ اللهَ എങ്കിലും അല്ലാഹു. يُسَلِّطُ അവൻ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. رُسُلَهُ അവൻെറ റസൂലുകളെ. عَلَى مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെമേൽ. وَاللهُ അല്ലാഹു. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിയുന്നവനാണ്.

ബനൂനളീർ ഒഴിച്ചുപോയപ്പോൾ വിട്ടേച്ചുപോയ സ്വത്തുക്കളെക്കുറിച്ചാണു പറയുന്നത്. ഇതും 'ഗനീമത്തു' (غنيمة) സ്വത്തുക്കളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. കുതിരപ്പടയും ഒട്ടകപ്പടയും ഇതിനായി ഓട്ടേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. അഥവാ ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടലും, പടവെട്ടലും കൂടാതെ അല്ലാഹു അവൻെറ റസൂലിനു കൈവരുത്തിക്കൊടുത്തതാണ് ഈ സ്വത്ത്. ഗനീമത്തുകൾ ലഭിക്കുന്നതു യുദ്ധം നിമിത്തമായതുകൊണ്ടു അതു പടയാളികൾക്കിടയിൽ ഭാഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതു പടയാളികൾക്കിടയിൽ ഭാഗിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഇതു നബി (ﷺ) യുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വിനിയോഗിക്കുവാനുള്ളതാണ് എന്നു സാരം. ഇങ്ങിനെ ലഭിക്കുന്ന സ്വത്തുക്കൾ 'ഫൈഉ്' (الفيئ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. 'ഫൈഉ്' സ്വത്തുക്കളിൽനിന്നു നല്കപ്പെടേണ്ടവർ ആരൊക്കെയാണെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

مَّآ أَفَآءَ ٱللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ كَىْ لَا يَكُونَ دُولَةًۢ بَيْنَ ٱلْأَغْنِيَآءِ مِنكُمْ ۚ وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٧﴾

7 (എന്നുവെച്ചാൽ) അല്ലാഹു അവൻെറ റസൂലിന് രാജ്യക്കാരിൽനിന്നു കൈവരുത്തി ('ഫൈഅ്'ക്കി)ക്കൊടുത്തതെന്തോ (അത്), അല്ലാഹുവിനും, റസൂലിനും, അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾ, അനാഥകൾ, സാധുക്കൾ, വഴിപോക്കർ എന്നിവർക്കും ഉള്ളതാകുന്നു;- നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ധനികൻമാർക്കിടയിൽ കൈമാറപ്പെടുന്നതാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്). റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് (കൊണ്ടു) തന്നതെന്തോ അതു നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക. അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് എന്തിനെക്കുറിച്ചു വിരോധിച്ചുവോ (അതിൽ നിന്നു) വിരമിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടി കഠിനമായവനാകുന്നു.

---

7 مَا أَفَاءَ اللهُ അല്ലാഹു 'ഫൈ ആക്കി' (കൈവരുത്തി)ക്കൊടുത്തത് എന്തോ. عَلَى رَسُولِهِ തൻെറ റസൂലിന്. مِنْ أَهْلِ الْقُرَى രാജ്യക്കാരിൽ നാട്ടുകാരിൽ)നിന്ന്. فَلِلَّهِ (അത്) അല്ലാഹുവിനാണ്. وَلِلرَّسُولِ

റസൂലിനും. وَلِذِي الْقُرْبَى അടുത്ത കുടുംബത്തിനും. وَالْيَتَامَى അനാഥകൾക്കും. وَالْمَسَاكِينِ സാധുക്കൾക്കു. وَابْنِ السَّبِيلِ വഴിപോക്കനും. كَيْ لاَ يَكُونَ അതാവാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. دُولَةً ഉപയോഗിക്ക(കൈമാറ്റം ചെയ്യ)പ്പെടുന്നത്. بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ ധനികൻമാക്കിടയിൽ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَمَا آتَاكُمُ നിങ്ങളക്ക് എന്തു നൽകിയോ, കൊണ്ടുതന്നുവോ. الرَّسُولُ റസൂൽ. فَخُذُوهُ അത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവിൻ. وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് വിരോധിച്ചുവോ, വിലക്കിയോ. فَانتَهُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിരമിക്കുവിൻ. وَاتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. شَدِيدُ الْعِقَابِ പ്രതികാര(ശിക്ഷാ)നടപടി കഠിനമായവനാണ്.

ബനൂനളീറിൽനിന്നു അല്ലാഹു റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിക്കു കൈവരുത്തിക്കൊടുത്ത പോലെ, ഇനി മേലിലും വല്ല നാട്ടുകാരിൽനിന്നും ലഭിച്ചേക്കുന്ന എല്ലാ 'ഫൈഉ' കളും റസൂലിനും, അവിടുത്തെ അടുത്ത കുടുംബം, അനാഥകൾ, സാധുക്കൾ, വഴിപോക്കർ (നിരാലംബരായ യാത്രക്കാർ) എന്നിവർക്കും ഉള്ളതാണ്. 'അല്ലാഹുവിനും' (ﷻ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അല്ലാഹുവിനും ഒരു ഓഹരി വേണമെന്നല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ സ്വത്തു അല്ലാഹുവിൻേറതാണ്. അതുകൊണ്ടു അവൻ നിയമിക്കുന്നപ്രകാരം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ് എന്ന സൂചനയത്രെ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. 'അല്ലാഹുവിനും' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അഞ്ചുകൂട്ടർക്കു നൽകപ്പെടുന്നതിനുപുറമെ ആറാമതൊരുഭാഗംകൂടി പ്രത്യേകം നീക്കിവെക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ആ ഓഹരി-അല്ലാഹുവിൻെറ ഓഹരി-പൊതുവിഷയത്തിൽ ചിലവാക്കാനുള്ളതാണെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, പല തെളിവുകളുടെയും പിൻബലമുള്ളതും, പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതും ആദ്യം പറഞ്ഞതാണ്.

'ഗനീമത്തു' സ്വത്തുക്കൾ അഞ്ചു ഭാഗമായി ഭാഗിക്കപ്പെടുന്നതും, അതിൽ നാലുഭാഗവും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർക്കു വീതിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. ബാക്കിയുള്ള അഞ്ചിലൊന്നു മാത്രമായിരിക്കും മേൽപ്രസ്താവിച്ച അഞ്ചുകൂട്ടർക്കു-റസൂലിലും, കുടുംബത്തിനും, അനാഥകൾക്കും, സാധുക്കൾക്കും വഴിപോക്കർക്കുംകൂടി-നൽകപ്പെടുക. 'ഫൈഉ' സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, ഈ അഞ്ചുകൂട്ടർക്കു മാത്രമുള്ളതാണ്. നളീർ ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഫൈഉ സ്വത്തുക്കളിൽനിന്നു നബി (ﷺ) അവിടുത്തെ വീട്ടുകാരുടെ ഒരു കൊല്ലത്തെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള വക എടുത്തു വിനിയോഗിക്കുകയും, യുദ്ധസാമഗ്രികൾക്കുവേണ്ടി ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (ബു.മു.) 'അടുത്ത കുടുംബം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സക്കാത്തിൻെറ ഇനത്തിൽനിന്നും അംശം നൽകപ്പെടാത്ത നബി (ﷺ) യുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളത്രെ. 'ഈ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ അഴുക്കുകൾ മാത്രമാണ്. അതു മുഹമ്മദിനും, മുഹമ്മദിൻെറ കുടുംബത്തിനും അനുവദനീയമല്ല.' എന്നു തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (ബു; മു.) അതുകൊണ്ടു അവർക്കു ഫൈഇൽ പ്രത്യേകം അവകാശം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. നബി (ﷺ) യുടെ കാലശേഷം അവിടുത്തെ എല്ലാ സ്വത്തുക്കളുമെന്നപോലെ, ഫൈഇൻെറ അവകാശവും പൊതു ഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു (ബൈത്തുൽ മാലിലേക്കു) നീങ്ങുന്നതാകുന്നു. 'ഞങ്ങൾ-നബിമാർ-അനന്തരാവകാശം എടുക്കപ്പെടുന്നവരല്ല. ഞങ്ങൾ വിട്ടുപോകുന്നതെല്ലാം ധർമ്മമാകുന്നു' എന്നും നബി (ﷺ) യുടെ ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ദാ.) അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ൻെറ ഖിലാഫത്തു കാലത്ത് ഈ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി.

ഫൈഉ സ്വത്തുക്കൾ നബി (ﷺ) ക്കും തുടർന്നു പറഞ്ഞ നാലു കൂട്ടർക്കുമുള്ളതാണെന്നും, മറ്റുള്ളവർക്കു അതിൽ അവകാശമില്ലെന്നും നിശ്ചയിച്ചതിനു അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ച കാരണം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഇസ്ലാമിക സിദ്ധാന്തത്തെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അതെ, ധനം ധനികൻമാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രം കൈമാറപ്പെടുന്ന ഒരു വസ്തു ആയിക്കൂട. അതിനു

വേണ്ടിയാണ് അങ്ങിനെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. (كي لا يكون دولة بين الاغنياء) (സ്വത്തു സമ്പാദിക്കുവാനും, വിനിയോഗിക്കുവാനുമുള്ള അവസരവും സൗകര്യവും ധനികൻമാർക്കാണല്ലോ കൂടുതലുണ്ടാവുക. ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിക്കുമ്പോഴും താരതമ്യേന അവർക്കായിരിക്കും കൂടുതൽ ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യത. ഉദാഹരണമായി, കാൽപടയാളിയുടെ ഇരട്ടി കുതിരപ്പടയാളിക്കു ലഭിച്ചേക്കും. പടക്കുതിര തയ്യാറാക്കുകപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ദരിദ്രൻമാർക്കു സാധിക്കാത്തതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ദരിദ്രൻമാരും സാധുക്കളുമായവർക്കും ധനം കൈമാറുവാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാവണം, ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഒന്നത്രെ ഈ പദ്ധതി.

ഈ ലക്ഷ്യം-ധനം ധനികൻമാർക്കിടയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതായാൽ പോര, മറ്റുള്ളവർക്കിടയിലും കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാവണം എന്ന ലക്ഷ്യം-വെച്ചു ഇസ്‌ലാം ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളും പദ്ധതികളും പലതുണ്ട്. സകാത്തു സമ്പ്രദായം നിയമിച്ചത്, പൂഴ്ത്തിവെപ്പും പലിശയും നിരോധിച്ചത് തുടങ്ങിയ പലതും. ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ മാത്രം സമുദായം വേണ്ടതു പോലെ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്നുവരെ ശരിക്കൊരു നിർവ്വചനം പോലും ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത 'സോഷ്യലിസ'ത്തിൻെറ (സ്ഥിതിസമത്വവാദത്തിൻെറ) പേരിൽ-ഇന്നു കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ-ലോകം മുഴുക്കെ ബഹളം കൂട്ടേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു. നിയമപ്രകാരമുള്ള സകാത്തിനുപുറമെ അപ്പപ്പോൾ നേരിടുന്ന വ്യക്തിപരമോ, സാമൂഹ്യമോ ആയ ആവശ്യങ്ങളിൽ കഴിവുള്ളവർ കഴിവനുസരിച്ചു ചിലവഴിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്നും ഖുർആനും ഹദീസും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. കൂടാതെ, അടിയന്തര ഘട്ടങ്ങളിൽ നിർബന്ധപൂർവ്വം അതുചെയ്യിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും അവകാശവും ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർക്കുണ്ടുതാനും. പക്ഷേ, സോഷ്യലിസത്തിൻെറ ലഹരിയിൽ മതിമറന്നവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു പോലെ, സ്വത്തു സമ്പാദിക്കുവാനും അതു വിനിയോഗിക്കുവാനുമുള്ള വ്യക്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഇല്ലാതാക്കുകയോ, ധനികന്മാരുടെ സ്വത്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുത്തു മറ്റുള്ളവർക്കു വീതിച്ചു കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കൃത്രിമ സ്ഥിതിസമത്വം സ്ഥാപിക്കുകയോ ചെയ്‌വാൻ ഇസ്‌ലാം അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യപ്രകൃതിയും, മനുഷ്യൻെറ വികാരവും, ആവശ്യവുമെല്ലാം മനുഷ്യനെക്കാൾ അറിയുന്ന അല്ലാഹു അതെങ്ങിനെ അനുവദിക്കും?!

അടുത്ത വാക്യത്തിൽ ഇതിനെക്കാളെല്ലാം പ്രധാനപ്പെട്ടതും, ഇസ്‌ലാമിൻെറ അടിത്തറയുമായ ഒരു മൗലിക സിദ്ധാന്തമാണു അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുന്നത്. 'റസൂൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു കൊണ്ടുതന്നുവോ അതു നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം; അദ്ദേഹം നിങ്ങളോടു ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു വിരോധിച്ചുവോ അതിൽനിന്നു വിലക്കി നിൽക്കണം.'
(وما اتكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا) എന്നാണത്. 'റസൂൽ കൽപിച്ചതു' എന്നു പറയാതെ, റസൂൽ കൊണ്ടു തന്നതു (وما اتكم) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. വാക്കുകൊണ്ടോ, പ്രവൃത്തി കൊണ്ടോ സമ്മതംകൊണ്ടോ റസൂൽ (ﷺ) കാണിച്ചുതന്നതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഖുർആനും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുതന്നെ. ഇവയൊക്കെയും ഉൾക്കൊള്ളത്തക്കവിധം വിശാലാർത്ഥമുള്ളതാണ് ആ വാക്ക്. അല്ലാതെ, ഫൈഇൻെറ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കനുവദിച്ചുതന്നതു സ്വീകരിക്കണമെന്നോ, വായകൊണ്ടു കൽപിച്ചതു അനുസരിക്കണമെന്നോ മാത്രമല്ല അതിൻെറ അർത്ഥം. നേരെമറിച്ച് തിരുമേനി കാണിച്ചുതരാത്തതെല്ലാം വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. അവിടുന്നു നിരോധിച്ചതെന്തോ അതുമാത്രമാണ് നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് 'അദ്ദേഹം കൊണ്ടുതരാത്തത്' എന്നു പറയാതെ 'അദ്ദേഹം വിരോധിച്ചതു' (وما نهاكم) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ''ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുമ്പോഴെല്ലാം നിങ്ങളെന്നെ വിട്ടേക്കണം. നിങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ളവരെ നാശത്തിൽപെടുത്തിയതു, അവരുടെ ചോദ്യം ചെയ്യലിൻെറ ആധിക്യവും നബിമാരോടുള്ള ഭിന്നിപ്പുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു

വല്ലതി നെക്കുറിച്ചും വിരോധിച്ചാൽ നിങ്ങളത് വർജ്ജിക്കുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു വല്ല കാര്യ വും കൽപിച്ചാൽ അതിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നത്ര കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുവിൻ.'' (ബു; മു.) ഈ വചനത്തിലെ ആശയം വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളിലായി ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ''നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൽ നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ട്' (33:21), 'അദ്ദേ ഹം ഇച്ഛയനുസരിച്ചുസംസാരിക്കുകയില്ല. അതു വഹ്‌യല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.' (53: 3, 4) ''റസൂലി നെ ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ അവൻ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു.'' (4: 80) 'അദ്ദേഹത്തിൻെറ കല്പനക്കു എതിരു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ, തങ്ങൾക്കു വല്ല കുഴപ്പവും ബാധി ക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു സൂക്ഷിച്ചു കൊ ള്ളട്ടെ!' (24:63.) മുതലായ എത്രയോ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

ഇതെല്ലാം കൺമുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ട്-മുസ്‌ലിംകളാണെന്നു അഭിമാനിക്കുകയോ ജല്പി ക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെ-ചിലർ പറയുന്നു, ഖുർആൻ മാത്രമേ ഇസ്‌ലാമിൽ അംഗീക രിക്കേണ്ടുന്ന പ്രമാണമായുള്ളു എന്നു! മറ്റു ചിലർ ഇതു തുറന്നു പറയുവാൻ-മടികൊണ്ടോ പേടികൊണ്ടോ ആവട്ടെ-തയ്യാറില്ലെങ്കിലും ഫലത്തിൽ ആ നയം സ്വീകരിക്കുകയും, വേറെ ചിലർ, നബി (ﷺ) യുടെ വാക്കുകളിലും ചര്യകളിലും തങ്ങളുടെ ഇഛക്കും യുക്തിന്യായങ്ങൾ ക്കും യോജിക്കാത്തതായി കാണുന്നവയുടെ നേരെ പുഛവും പരിഹാസവും കൈകൊള്ളുക യും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെല്ലാം-യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കു ന്നുണ്ടെങ്കിൽ-താഴെ കാണുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ തുറന്ന മനസ്സോടെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു നന്നുവെന്നു മാത്രമേ നമുക്കു പറയുവാനുള്ളു:-

1. (നബിയേ) എന്നാൽ ഇല്ല-നിൻെറ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ് (സത്യം)! അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാകുന്ന കാര്യത്തിൽ നിന്നെ അവർ വിധികർത്താവാക്കുകയും, പിന്നീടു നീ തീരുമാ നം ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ചു അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ യാതൊരു .വിഷമവും അവർക്കുണ്ടാകാതി രിക്കുകയും, അവർ (അതിനെ) ശരിക്കു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. (4: 65.) 2. ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കാകട്ടെ, സത്യവിശ്വാസിനിക്കാകട്ടെ, അല്ലാ ഹുവും അവൻെറ റസൂലും ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ, തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് തങ്ങൾ ക്കു തിരഞ്ഞെടുപ്പു (അഭിപ്രായം) ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അല്ലാഹുവിനോടും, അവ ൻെറ റസൂലിനോടും ആർ അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നുവോ അവൻ, തീർച്ചയായും വ്യക്തമായ വഴിപിഴവു പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. (33: 36)

റസൂൽ കൊണ്ടുതന്നതെല്ലാം സ്വീകരിക്കണം, വിരോധിച്ചതെല്ലാം വർജ്ജിക്കണം (وما اتكم الرسول الخ) എന്ന വചനത്തിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തിയെപ്പറ്റി സഹാബികൾ എങ്ങിനെ മനസ്സി ലാക്കിയിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ''ശരീരത്തിൽ പച്ചകുത്തുകയും, കുത്തി ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെയും, ഭംഗിക്കുവേണ്ടി പല്ലു രാവി ശരിപ്പെടുത്തുകയും, രാവി വിടവുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെയും റസൂൽ (ﷺ) ശപിച്ചിരിക്കുന്നു.'' എന്നു ഇബ്നു മസ്ഊദു (رضي الله عنه) പറയുകയുണ്ടായി. ഈ വിവരം ഉമ്മുയഅ്ഖൂബ് (رضي الله عنها) എന്ന ഒരു സ്ത്രീ കേട്ടു. അവർ അദ്ദേഹത്തോട്: ''താങ്കൾ ഇന്നിന്നവരെ ശപിച്ചു പറഞ്ഞുവോ?'' എന്നു ചോദിച്ചു. അദ്ദേ ഹം പറഞ്ഞു: ''റസൂൽ തിരുമേനി ശപിച്ചവരെ എന്തുകൊണ്ടു എനിക്കു ശപിച്ചുകൂടാ? അതു അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബിലുണ്ടുതാനും.'' സ്ത്രീ പറഞ്ഞു: ''മുസ്ഹഫിൻെറ രണ്ടു ചട്ടകൾക്കിട യിലുള്ളതെല്ലാം ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നും ഇതു കണ്ടില്ലല്ലോ?'' ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه): ''നിങ്ങളത് വായിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളതു കണ്ടിട്ടുമുണ്ട്. وما اتكم الرسول الخ റസൂൽ നിങ്ങൾക്കു തന്നതു.....) എന്ന വാക്യം വായിച്ചിട്ടില്ലേ?'' സ്ത്രീ: 'വായിക്കാതേ?' ഇബ്നുമസ് ഊദ് (رضي الله عنه): ''എന്നാൽ മേല്പറഞ്ഞതെല്ലാം തിരുമേനി വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.'' (ബു; മു.)

നബിചര്യകളെ പുറംതള്ളിക്കൊണ്ടു ഖുർആൻ മാത്രം മതിയെന്നു പറയുന്നവരെപ്പറ്റി

തിരുമേനി നേരത്തെതന്നെ പ്രവചനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു കാണുമ്പോൾ, ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും ആശ്ചര്യവും ആത്മവിശ്വാസവും തോന്നിയേക്കുന്നതാകുന്നു. ഏതുതരം ആളുകളിൽ നിന്നാണ് അത്തരം വാദങ്ങൾ പുറത്തുവരികയെന്നുകൂടി ആ പ്രവചനത്തിൽ അവിടുന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു! തിരുമേനി പറയുന്നു;

لاالفين احدكم متكئا على اريكته يأتيه امر مما امرت او نهيت عنه فيقول لا ادرى ما وجدناه فى كتاب الله تبعناه– احمد وابوداود والترمذى وابن ماجه والبيهقى (സാരം: നിങ്ങളിലൊരാൾ തൻെറ അലംകൃതമായ കട്ടിലിൽ ചാരിയിരുന്നു സുഖിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഞാൻ കല്പിച്ചതോ, വിരോധിച്ചതോ ആയ വല്ല കാര്യവും അവൻെറ അടുക്കൽ വരുകയും, അപ്പോൾ അവൻ ‘‘എനിക്കു (അതൊന്നും) അറിഞ്ഞുകൂടാ, നാം അല്ലാഹുവിൻെറ കിതാബിൽ കണ്ടതു നമുക്കു പിൻപറ്റാം’’ എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നതു ഞാൻ കണ്ടെത്താതിരിക്കട്ടെ. (അ; ദാ; തി; ജ; ബ.) ആയത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതും, അല്ലാഹു കഠിനമായ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവനാണെന്നു പറഞ്ഞതും അത്തരക്കാർ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്.

‘ഫൈഇ’ൻെറ സ്വത്തുക്കൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കുപുറമെ നാലുകൂട്ടരിൽ വിനിയോഗിക്കുവാനുള്ളതാണ് എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ നാലുകൂട്ടർ എത്തരത്തിലുള്ളവരാണെന്നും, അവരുടെ പ്രത്യേകതകൾ എന്താണെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَـٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَـٰرِهِمْ وَأَمْوَٰلِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّـٰدِقُونَ ﴿٨﴾

8 അതായത്, തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും, സ്വത്തുക്കളിൽനിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ‘മുഹാജിറു’കളായ [സ്വദേശം വിട്ടുപോയ] ദരിദ്രൻമാർക്ക്; അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ദയവും പൊരുത്തവും തേടിക്കൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ റസൂലിനെയും സഹായിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കവെ (പുറത്താക്കപ്പെട്ടവർ) അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് സത്യവാൻമാർ.

---

8 لِلْفُقَرَاءِ ദരിദ്രൻമാർക്ക്. الْمُهَاجِرِينَ മുഹാജിറുകളായ, അഭയാർത്ഥികളായ. الَّذِينَ أُخْرِجُوا അതായത് പുറത്താക്കപ്പെട്ടവർ. مِن دِيَارِهِمْ തങ്ങളുടെ ഭവന(വാസസ്ഥല)ങ്ങളിൽ നിന്ന്. وَأَمْوَالِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽനിന്നും. يَبْتَغُونَ അവർ തേടി (അന്വേഷിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കവെ. فَضْلاً ദയവ്, അനുഗ്രഹം. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَرِضْوَانًا പൊരുത്തവും, പ്രീതിയും. وَيَنصُرُونَ അവർ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. وَرَسُولَهُ അവൻെറ റസൂലിനെയും. أُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ്. الصَّادِقُونَ സത്യവാൻമാർ.

‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണു’ (ربنا الله) എന്നു പറഞ്ഞ കാരണത്താൽ മക്കായിൽ നിന്ന് നാടും വീടും സ്വത്തുമെല്ലാം വിട്ടേച്ചു മദീനായിലേക്കു നാടു കടക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായ മുഹാജിറുകളാണ് ഫൈഇന്നു അർഹരായ മേൽപ്രസ്താവിച്ച നാലുകൂട്ടരിൽ ഒരു വിഭാഗം. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹവും പൊരുത്തവുമാണവരുടെ ലക്ഷ്യം. അല്ലാഹുവിൻെറ ദീനിനേയും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയേയും സഹായിച്ചു സംരക്ഷിക്കുവാൻ സർവ്വവും സമർപ്പിച്ചവരാണവർ. അപ്പോൾ, അവർ തന്നെയാണ് സത്യവിശ്വാസം സത്യമായി പുലർത്തിയവർ. മറുതുണിയിരിക്കട്ടെ, ഉടുതുണിപോലുമില്ലാത്ത-ഭാവിജീവിതത്തിനു പോകട്ടെ, ഹിജ്റീയാത്രക്കുള്ള ചിലവിനു പോലുമില്ലാത്ത-വിധത്തിലാണവർ മദീനയിൽ വന്നിരിക്കുന്നത്. ബനൂനളീറിൻെറ ഈ സംഭവം നടക്കുമ്പോഴും അവർ ദരിദ്രവർഗം തന്നെ. മദീനക്കാരായ അൻസാരികളുടെ

സഹായമാണ് അവർക്കവിടെ പ്രധാനമായും അവലംബം. ഇതു കൊണ്ടായിരിക്കും 'ദരിദ്രൻ മാരായ മുഹാജിറുകൾ' എന്നു പറയാതെ 'മുഹാജിറുകളായ ദരിദ്രൻമാർ' (للفقراء المهاجرين) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതും. നളീറിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഫൈഉ സ്വത്തിൽനിന്നു നബി (ﷺ) അധികം നൽകിയതു മുഹാജിറുകൾക്കായിരുന്നു. അൻസാരികൾക്കു ചുരുക്കം ചിലർക്ക് മാത്രമേ നൽകുകയുണ്ടായുള്ളു. അതിനും കാരണം ഇതുതന്നെ. അുഹാജിറുകളെപ്പോലെ, അവരുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിലും, ഇസ്‌ലാമിൻെറ സേവനത്തലും പങ്കുകൊള്ളുന്നവരാണല്ലോ അൻസാരി കൾ. അവരുടെ സ്ഥിതിയോ?-

وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَـٰنَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُوا۟ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

9 അവരുടെ മുമ്പായി [മുഹാജിറുകളുടെ വരവിനു മുമ്പായി] വാസസ്ഥലവും സ ത്യവിശ്വാസവും സ്വീകരിച്ചു [സൗകര്യ പ്പെടുത്തി]വെച്ചവരും (ആയ ദരിദ്രൻമാർ ക്കും). തങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു ഹിജ്റ വന്ന [നാടുവിട്ടുവന്ന] വരെ അവർ സ് നേഹിക്കുന്നു; തങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടതു സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ നെഞ്ചു[മനസ്സു] കളിൽ യാതൊരാവശ്യവും അവർ കണ്ടെത്തുന്നുമില്ല! തങ്ങളിൽ വല്ലവി ടവും (അഥവാ ദാരിദ്ര്യം) ഉണ്ടായിരുന്നാ ൽ പോലും അവർ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങ ളെക്കാൾ (മറ്റുള്ളവർക്കു) പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു! ഏതൊരുവൻ തൻെറ മനസ്സിൻെറ പിശുക്കിൽ (അഥ വാ ആർത്തിയിൽ) നിന്ന് കാത്തു രക്ഷി ക്കപ്പെടുന്നുവോ, അങ്ങിനെയുള്ളവർ തന്നെയാണ് വിജയികൾ.

---

9 وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും. تَبَوَّءُوا അവർ സൗകര്യപ്പെടുത്തി, ഒരുക്കംചെയ്തു, താമസമാക്കി, സ്വീകരിച്ചു. الدَّارَ വാസസ്ഥലം പാർപ്പിടത്തിന്. وَالْإِيمَانَ സത്യവിശ്വാസവും, വിശ്വാസത്തിന്നും. مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പ്,. يُحِبُّونَ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കുന്നു. مَنْ هَاجَرَ ഹിജ്റ (നാ ടുവിട്ടു) വന്നവരെ. إِلَيْهِمْ തങ്ങളിലേക്ക്. وَلَا يَجِدُونَ അവർ കാണുന്നില്ല, കണ്ടെത്തുന്നില്ല. فِي صُدُورِهِمْ അവരുടെ നെഞ്ചു (മനസ്സു)കളിൽ. حَاجَةً ഒരാവശ്യവും. مِّمَّا أُوتُوا അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട തിൽ. وَيُؤْثِرُونَ അവർ പ്രാധാന്യം നൽകുക (തിരഞ്ഞെടുക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. عَلَى أَنفُسِهِمْ തങ്ങ ളുടെ ദേഹങ്ങളേക്കാൾ. وَلَوْ كَانَ بِهِمْ തങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാലും. خَصَاصَةٌ വല്ല വിടവും, ദാരിദ്ര്യ വും, അടിയന്തരാവശ്യവും. وَمَن يُوقَ ആരെങ്കിലും യാതൊരുവൻ) കാത്തുരക്ഷിക്കപ്പെടു ന്നുവോ. شُحَّ نَفْسِهِ തൻെറ മനസ്സിൻെറ പിശുക്ക്, ആർത്തി (യിൽനിന്ന്). فَأُولَئِكَ هُمُ എന്നാൽ അവർ തന്നെ. الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ.

അൻസാരികളുടെ സ്ഥിതി ഇതാണ്. ഫൈഇൽനിന്നു നൽകപ്പെടുവാൻ അവരിലുള്ള ദരിദ്രൻമാരാണ് അവകാശപ്പെട്ട മറ്റൊരു വിഭാഗം. മുഹാജിറുകൾ തങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു വരുന്നതിനുമുമ്പായിത്തന്നെ, അവർ മദീനായിൽ പാർപ്പിടം ഉറപ്പിക്കുകയും മുഹാജിറുകൾക്കു വസിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സത്യവി ശ്വാസിത്തിനു നേരത്തെത്തന്നെ അവർ സ്വീകരണം നല്കിയിട്ടുമുണ്ട്. അതെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനി മക്കായിൽവെച്ച് പല ഗോത്രങ്ങളെയും ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ, മദീനായിൽനിന്നു ഹജ്ജിനുവന്നിരുന്ന അഞ്ചാറു പേർ ആദ്യം നബി (ﷺ)

യിൽ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായി. അടുത്ത കൊല്ലം പന്ത്രണ്ടുപേരും. അങ്ങിനെ, ഇസ്ലാം അവരിൽ സംസാരവിഷയമായി. അടുത്ത വർഷം മദീനക്കാർ പലരും ഹജ്ജിനു വന്നു. അന്ന് ഖുറൈശികൾ അറിയാതെ അവർ അഖബഃ (العقبة) യിൽവെച്ചു തിരുമേനിക്കു 'ബൈഅത്തു' (ഇസ്ലാമിക പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്കയുണ്ടായി. എഴുപതിൽപരം പുരുഷൻമാരും രണ്ടു സ്ത്രീകളും അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഈ 'ബൈഅത്തി'ൽ ഇസ്ലാമിനും, നബി (ﷺ)ക്കും തങ്ങളാൽ കഴിയുന്ന സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്നു അവർ ഏറ്റിരുന്നു. അതിനുശേഷം ഖുറൈശികളുടെ അക്രമം കൊടുമ്പിരിക്കൊള്ളുകയും മുസ്ലിംകൾ മദീനായിലേക്കു ഹിജ്റ പോകുകയുമാണുണ്ടായത്. അങ്ങിനെ, മുഹാജിറുകൾ അവിടെ ചെല്ലുമ്പോഴേക്കുതന്നെ തങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ അവർക്കു താമസിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം അവർ സംജാതമാക്കിയിരുന്നു. മദീനായിലെ വീടുകളിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്ഥലം പിടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

മുഹാജിറുകൾ ചെന്നുചേർന്ന ശേഷമോ? ഓരോ മുഹാജിറിനെയും ഓരോസഹോദരൻ തൻെറ ഒന്നിച്ചു താമസിപ്പിച്ചു; തങ്ങളുടെ സ്വത്തിൽനിന്നും ഓരോ പങ്കുകൊടുത്തു; രണ്ടു ഭാര്യമാരുള്ള ചിലർ ഒരാളെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തു തൻെറ സഹോദരനു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു; തങ്ങൾ പട്ടിണികിടന്നും അവർക്കു ഭക്ഷണം നൽകി. അതെ, ബൈഅത്തുൽ അഖബഃയിലെ കരാറുകൾ തികച്ചും, അതിനപ്പുറവും അവർ പാലിച്ചു. അൻസാരകളുടെ പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചു മുഹാജിറുകൾ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി അനസ് (رضي الله عنه) പറയുകയുണ്ടായി: ''റസൂലേ, നാം വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ള ഈ ജനതയെപ്പോലെ, ഏതൊരു നിസ്സാരകാര്യത്തിലും ഇത്രയും നന്നായി സഹകരണം ചെയ്യുന്നതും, ഇത്ര വളരെ ഔദാര്യം ചെയ്യുന്നതുമായ ഒരു ജനതയെ ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ല. ഞങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങൾ അവർ ഞങ്ങൾക്കു തീർത്തു തരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ജോലികളിൽ അവർ ഞങ്ങളോടു പങ്കുചേരുന്നു. ആകയാൽ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള) കൂലിയെല്ലാം അവർ കൊണ്ടുപോയിക്കളയുമോ എന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഭയമായിരിക്കുന്നു.'' ഇതുകേട്ടപ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു; ''ഇല്ല--നിങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റി പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകയും, അവർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതുണ്ടാവുകയില്ല''(عليه السلام) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മുഹാജിറുകളെ അവർ അങ്ങേഅറ്റം ഹൃദയംഗമമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. (يحبون من هاجر اليهم)

ഇനി, ഇത്രയെല്ലാം ഉദാരമായി അവർ മുഹാജിറുകളോടു പെരുമാറിയിരുന്നുവെങ്കിലും, തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ലഭ്യങ്ങളിലോ നേട്ടങ്ങളിലോ അൻസാരികൾക്കു വല്ല അസൂയയോ വെറുപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ഒരിക്കലുമില്ല. വേണമെങ്കിൽ, ബനൂനളീറിൽനിന്നു ലഭിച്ച 'ഫൈഉ' അവർക്കും മുഹാജിറുകൾക്കുമിടയിൽ നബി (ﷺ) ഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, മുഹാജിറുകളിൽ ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അവർ സമ്മതിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ബഹ്റൈനിയിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഭൂമികൾ അവർക്കു ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു നബി (ﷺ) പറഞ്ഞപ്പോൾ, ''വേണ്ടാ, ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളായ മുഹാജിറുകൾക്കും അതുപോലെ നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മതി'' എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. (ബു.) ഒരിക്കൽ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ തൻെറ ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ചു സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടു വന്ന ഒരു അതിഥിയെ സൽക്കരിക്കുവാൻ തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യമാരുടെ വീടുകളിൽ യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നത്തെ രാത്രി അദ്ദേഹത്തെ സൽക്കരിക്കുവാൻ ആരുണ്ടു എന്നു തിരുമേനി അന്വേഷിച്ചു. അൻസാരിക്കാരനായ അബൂത്വൽഹഃ (رضي الله عنه) മുമ്പോട്ടുവന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടിലാകട്ടെ, കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുള്ള ഭക്ഷണം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. കുഞ്ഞുങ്ങളെ നേരത്തെത്തന്നെ കിടത്തി ഉറക്കുവാനും, ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ വിളക്കില്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനും ആ മാന്യൻ തൻെറ ഭാര്യയുമായി പരിപാടിയിട്ടു. അങ്ങനെ, വീട്ടുകാരെല്ലാം പട്ടിണികിടന്ന് ഉള്ള ഭക്ഷണംകൊണ്ടു അതിഥിയെ സൽക്കരിച്ചു. നബി (ﷺ) ഇവരെപ്പറ്റി വളരെ പ്രശംസിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവം പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരും വിസ്തരിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാം. അൻസാരികളുടെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഗുണഗണങ്ങളെ

ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടാണ് അവരെപ്പറ്റി, അവരിൽ എന്തെങ്കിലും വിടവു-അഥവാ പ്രാരാബ്ധമോ വിഷമമോ-ഉണ്ടായാലും അവർ തങ്ങളേക്കാൾ മറ്റുള്ളവർക്കു പ്രാധാന്യം നൽകും എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നതും.

സ്നേഹം, ഔദാര്യം, ത്യാഗം, നിസ്വാർത്ഥത ആദിയായ ഗുണങ്ങളിൽ അൻസാരികൾ ഈ നിലക്ക് എത്തിച്ചേരുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നും, മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഇതുപോലെയുള്ള ഗുണങ്ങൾ വിരളമായിത്തീരുവാനുള്ള കാരണമെന്താണെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون (തന്റെ മനസ്സിന്റെ പിശുക്കിൽനിന്നു ആർ കാത്തു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവോ അവർതന്നെയാണ് വിജയികൾ) 'പിശുക്ക്' എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തത് شح (ശുഹ്-ഹു) എന്ന പദത്തെയാണ്. കൈവശമുള്ളതു ചിലവഴിക്കാതെ ലുബ്ധത കാണിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരുടെ കയ്യിലുള്ളതുകൂടി ലഭിക്കണമെന്ന് മോഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് 'ശുഹ്-ഹ്.' ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളുംകൂടി ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന ഒറ്റ വാക്കുമലയാളത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ഏതായാലും അൻസാരികൾ 'ശുഹ-ഹി'ൽ നിന്നും വിമുക്തരായിരുന്നുവെന്നും, 'ശുഹ്-ഹ്' നിമിത്തമാണ് മനുഷ്യൻ സ്വാർത്ഥം മുതലായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾക്കു വശംവദരാകുന്നതെന്നും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

നബി (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങൾ 'ശുഹ്-ഹ്' (പിശുക്ക്) സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം, 'ശഹ്-ഹു' നിങ്ങളുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരെ നാശത്തിൽ പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്തം ചിന്തുവാനും, അവരിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ അനുവദനീയമാക്കുവാനും അതു അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.'' (മു.) മറ്റൊരു നബി വചനം ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; ''അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലെ (യുദ്ധംമൂലമുണ്ടാകുന്ന) പൊടിയും, നരകാഗ്നിയുടെ പുകയുംകൂടി ഒരു അടിയാന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരിക്കലും സമ്മേളിക്കുകയില്ല. സത്യവിശ്വാസവും ശുഹ്-ഹും കൂടി ഒരു അടിയാന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരിക്കലും സമ്മേളിക്കുന്നതുമല്ല. (തിർമദീയും മറ്റു ചിലരും.) അല്ലാഹു നമ്മെ പിശുക്കിൽനിന്നും അതിന്റെ ദോഷങ്ങളിൽനിന്നും കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഫൈഇന്റെ അവകാശികളായ പാവപ്പെട്ടവർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ദരിദ്രരായ മുഹാജിറുകളെപ്പറ്റിയും, അൻസാരികളെപ്പറ്റിയും വിവരിച്ചശേഷം അവർ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു:-

وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعۡدِهِمۡ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغۡفِرۡ لَنَا وَلِإِخۡوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلۡإِيمَٰنِ وَلَا تَجۡعَلۡ فِي قُلُوبِنَا غِلّٗا لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٞ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾

10 അവരുടെ ശേഷം വന്നവരും (ആയ ദരിദ്രൻമാർക്കും). അവർ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾക്കും, സത്യവിശ്വാസത്തോടെ ഞങ്ങൾക്കു മുൻകഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കും നീ പൊറുത്തുതരേണമേ! ''സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരോട് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു വിദ്വേഷവും (അഥവാ പകയും) ഉണ്ടാക്കരുതേ! ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും നീ വളരെ കൃപയുള്ളവനാണ്, കരുണാ നിധിയാണ്.''

10 وَالَّذِينَ جَاءُوا വന്നവരും. مِن بَعْدِهِمْ അവരുടെശേഷം. يَقُولُونَ അവർ പറയും, പറയുന്നു. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. اغْفِرْ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്ത് തരേണമേ. وَلِإِخْوَانِنَا ഞങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കും. الَّذِينَ سَبَقُونَا ഞങ്ങൾക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞ (മുൻകടന്ന)വരായ. بِالْإِيمَانِ സത്യവിശ്വാസ

ത്തോടെ. وَلاَ تَجْعَلْ ആക്കരുതേ, ഉണ്ടാക്കരുതേ. فِي قُلُوبِنَا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ. غِلاًّ വിദ്വേഷം, പക, ചതി, കെട്ടിക്കുടുക്ക്. لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട്. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. رَؤُوفٌ വളരെ കൃപ(ദയ)ഉള്ളവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

സഹാബികളുടെ തൊട്ട് ശേഷം വരുന്ന അവരുടെ പിൻഗാമികളായ 'താബീഉ' (التابعون) കളാണ് പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം. പിന്നീടു ഖിയാമത്തുനാൾവരെയുണ്ടാകുന്ന അവരുടെ പിൻഗാമികൾ പൊതുവിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. സൂ: തൗബഃയിൽ മുഹാജിറുകളെയും അൻസാരികളെയും കുറിച്ചു വിവരിച്ചശേഷം (100-ാം വചനത്തിൽ) والذين اتبعو هم باحسان (സുകൃതം ചെയ്തു കൊണ്ടു അവരെ പിൻപറ്റിയവരും) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സഹാബികളുടെ മാതൃകകളെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടു പിൽക്കാലങ്ങളിൽ ജീവിച്ചു പോന്ന സത്യവിശ്വാസികളാണ് ഇതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ളവരിൽപെട്ട ദരിദ്ര ജനങ്ങൾക്കും അതതുകാലത്തു ലഭിക്കുന്ന ഫൈഇൽ നിന്നു നൽകപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നു താൽപര്യം.

സഹാബികളുടെ കാലടികളെ പിൻപറ്റിയ സജ്ജനങ്ങളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നുള്ളതിനു അവരുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനതന്നെ തെളിവാകുന്നു. അവരുടെ ജീവിതക്രമങ്ങളെയും സൽഗുണങ്ങളെയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും, മാനിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവർക്കും തങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഇവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയിലാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ മുൻകഴിഞ്ഞ ആ സത്യവിശ്വാസികളോടു തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ യാതൊരു വിദ്വേഷമോ, പകയോ വെറുപ്പോ ഒന്നും ഉണ്ടാകരുതെന്നുംകൂടി അവർ അല്ലാഹുവിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു. മുൻഗാമികളായ സജ്ജനങ്ങളോടു ബഹുമാനമുള്ളവരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും, നാവിൽനിന്നും മാത്രമേ ഈ പ്രങ്കതഥന പുറപ്പെടുകയുള്ളു. നേരെമറിച്ച്-ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം സമുദായത്തിലെ ഒരു കൂട്ടം ആളുകളിൽ (1) പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ-സഹാബികളോടും അവരുടെ നടപടിക്രമങ്ങളനുസരിച്ചുപോന്ന മുൻഗാമികളോടും ആദരവും സ്നേഹവും തോന്നാത്തവർ മന:പൂർവ്വം ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യുന്നതിനുപകരം, കിട്ടയ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അവരെ പഴിക്കുവാനും അവരോടു വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും വെച്ചുകൊണ്ടു അവരെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തുവാനുമാണല്ലോ മുതിരുക. സൂറത്തുൽ ഹദീദ് 10-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ സഹാബികളെക്കുറിച്ചു ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകൾ ഓർക്കുക.

ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു നമുക്കു ചില സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. (1) ഒരാൾ മറ്റൊരാൾക്കു വേണ്ടിയും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ മരണപ്പെട്ടുപോയ സത്യവിശ്വാസിക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു സൽക്കർമ്മവും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അതു സജ്ജനങ്ങളുടെ ലക്ഷണവുമാണ്. ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രാർത്ഥന അതിനൊരു മാതൃകയുമാകുന്നു. ഇക്കാര്യം നബി വചനങ്ങളിലും പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതത്രെ. (2) മുൻഗാമികളായ സജ്ജനങ്ങളെ കുറ്റംപറയുകയും, അവരെക്കുറിച്ചു വിദ്വേഷവും വെറുപ്പും വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ദുർജനങ്ങളുടെ ലക്ഷണമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും സഹാബികളെപ്പറ്റി. സഹാബികളെ പഴിക്കുന്നവരായ റാഫിളഃ (الرافضة) കക്ഷിക്കു ഫൈഇസ്വത്തിൽ നിന്നു ഓഹരി നൽകിക്കൂടാ എന്നു ഇമാം മാലിക്ക് (رحمه الله) ഈ ആയത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതു ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. മുഹാജിറുകളും, അൻസാരികളുമായ

[1] ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെന്ന് സ്വയം വാദിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഖുർആനെയും, നബി (ﷺ) യുടെ അനുയായികളാണെന്നു അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടു നബി(ﷺ) യെയും പഴഞ്ചനെന്നും അപരിഷ്കൃതരെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു പരിഹസിക്കുവാൻ-പോരാ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ജൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ ചില മഹൽഗുണങ്ങളെ വിമർശന വിധേയമാക്കുവാൻ പോലും-സങ്കോചമില്ലാത്ത മുസ്ലിം നാമധാരികൾ ഇന്നു വിരളമല്ല. എന്നിരിക്കെ, സഹാബികളേയും, മുൻഗാമികളായ സജ്ജനങ്ങളേയും അപമാനിച്ചു പറയുന്നതിൽ അൽഭുതപ്പെടുവാൻ എന്തുണ്ട് ? معاذ الله

സഹാബികളെയും അവരെ പിൻപറ്റിയ പിൻഗാമികളെയും സംബന്ധിച്ച പ്രസ്താവനകൾക്കു ശേഷം, പിന്നീടു മദീനായിൽ അവശേഷിക്കുന്ന മുസ്‌ലിം വേഷധാരികളായ മുനാഫിഖുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം 2

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ نَافَقُوا۟ يَقُولُونَ لِإِخْوَٰنِهِمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَٱللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَـٰذِبُونَ ﴿١١﴾

11 (നബിയേ)കപടത കാണിക്കുന്നവരെ നീ കണ്ടില്ലേ? വേദക്കാരിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ തങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരോട് അവർ പറയുന്നു: ''നിങ്ങൾ പുറത്താക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളും നിങ്ങളോടൊപ്പം പുറപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും; നിങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ ഒരാളെയും ഒരു കാലത്തും ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതുമല്ല; നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും.'' അല്ലാഹു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു: നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജം പറയുന്നവരാകുന്നു എന്ന്.

---

11 أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരിലേക്ക്. نَافَقُوا കപടത പ്രവർത്തിച്ച (കപടവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച). يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. لِإِخْوَانِهِمُ തങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരോട്. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരായ. مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽനിന്ന്. لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ നിങ്ങൾ ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ. لَنَخْرُجَنَّ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ പറപ്പെടും, പുറത്തുപോകും. مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ, ഒപ്പം. وَلاَ نُطِيعُ ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയുമില്ല. فِيكُمْ നിങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ. أَحَدًا ഒരാളെയും. أَبَدًا ഒരു കാലത്തും. وَإِن قُوتِلْتُمْ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിലോ. لَنَنصُرَنَّكُمْ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും. وَاللهُ يَشْهَدُ അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. لَكَاذِبُونَ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെ എന്ന്.

കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ് മുതലായവർ നളീർഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികളോടു പറഞ്ഞിരുന്ന വാക്കുകളാണിവ. രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ ജാതിവ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും, അവിശ്വാസത്തിലും, മുസ്‌ലിംകളോടുള്ള പകയിലും പരസ്പരം സഹോദരൻമാരാണല്ലോ. അവരുടെ വീരവാദങ്ങളും വാഗ്ദാനങ്ങളും തനി കള്ളവും പൊള്ളയുമാണെന്നു അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു. അതെ,

لَئِنْ أُخْرِجُوا۟ لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا۟ لَا يَنصُرُونَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ ٱلْأَدْبَـٰرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٢﴾

12 അവർ പുറത്താക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ, ഇവർ [കപട വിശ്വാസികൾ] അവരൊന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു പോകയില്ലതന്നെ; അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ ഇവർ അവരെ സഹായിക്കുകയുമില്ല; അവരെ ഇവർ സഹായിച്ചാൽ തന്നെയും ഇവർ നിശ്ചയമായും, പിൻതിരിഞ്ഞോടുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവർക്ക് സഹായം ലഭിക്കുന്ന

തല്ല.

---

12 لَئِنْ أُخْرِجُوا അവർ പുറത്താക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ. لاَ يَخْرُجُونَ ഇവർ പുറത്തുപോകയില്ല, പുറപ്പെടുക യില്ല. مَعَهُمْ അവരുടെ ഒപ്പം. وَلَئِنْ قُوتِلُوا അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ടെങ്കിലോ. لاَ يَنصُرُونَهُمْ ഇവർ അവരെ സഹായിക്കയില്ല. وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ അവരെ ഇവർ സഹായിച്ചാൽതന്നെയും. لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ഇവർ പിൻതരിഞ്ഞോടും. ثُمَّ لاَ يُنصَرُونَ പിന്നെ അവർ സഹായിക്കപ്പെടുക (അവർക്ക് സഹായം ലഭിക്കുക)യില്ല.

സംഭവിച്ചതും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ സംഭവ ത്തിൽ മാത്രമല്ല, നളീറിന്റെ സഹോദരഗോത്രങ്ങളായ ഖുറൈളഃയിലെയും, ഖൈബറിലെയും യഹൂദികളുമായുണ്ടായ യുദ്ധങ്ങളിലും മുനാഫിഖുകൾ അവരെ സഹായിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِم مِّنَ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

13 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളാണ് അവരുടെ നെഞ്ചു[മനസ്സു]കളിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ കഠിനമായിഭയമുള്ളത്. അത് അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു.

لَا يُقَٰتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِى قُرًى مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَآءِ جُدُرٍۭ ۚ بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ ۚ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

14 കോട്ടയാ(ക്കിഭദ്രമാ)ക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിൽവെച്ചോ, അല്ലെങ്കിൽ വല്ല മതിലുകളുടെയും പിന്നിൽ നിന്നോ അല്ലാതെ, അവർ ഒരുമിച്ചു (യോജിച്ചു) കൊണ്ട് നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്കയില്ല. തങ്ങൾക്കിടയിൽ അവരുടെ സമരശക്തി (അഥവാ ശൂരത) കടുത്തതാകുന്നു. നീ അവരെ യോജിച്ചവരാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ, വിഭിന്നങ്ങളാകുന്നു. അത്, അവർ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു മനസ്സിലാ)ക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടത്രെ.

---

13 لَأَنتُمْ നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾതന്നെ. أَشَدُّ رَهْبَةً പേടിയിൽ അധികം കാഠിന്യമുള്ളവരാണ് (അധികം പേടിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്). فِي صُدُورِهِم അവരുടെ നെഞ്ചു(ഹൃദയം)കളിൽ. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാളും. ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ അവർ ഒരു ജനതയാണെന്നതുകൊണ്ടാണ്. لاَّ يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കാത്ത, കാര്യം തിരിയാത്ത. 14 لاَ يُقَاتِلُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്കയില്ല. جَمِيعًا മുഴുവനായിട്ട് (യോജിച്ചു-ഒരുമിച്ചു-സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്). إِلاَّ فِي قُرًى രാജ്യങ്ങളിൽ (നാടുകളിൽ) വെച്ചല്ലാതെ. مُّحَصَّنَةٍ കോട്ടകെട്ടപ്പെട്ട, ഭദ്രമാക്കപ്പെട്ട. أَوْ مِنْ وَرَاءِ അല്ലെങ്കിൽ പിന്നിൽ നിന്നല്ലാതെ. جُدُرٍ വല്ല മതിലുകളുടെയും. بَأْسُهُم അവരുടെ സമരം, ശക്തി, ശൂരത. بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ. شَدِيدٌ കഠിനമായതാണ്. تَحْسَبُهُمْ നീ അവരെ വിചാരിക്കും, ഭാവിക്കുന്നു. جَمِيعًا ഒരുമിച്ച(യോജിച്ച)വരാണെന്ന്. وَقُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ. شَتَّى ഭിന്നങ്ങളാണ്, ചിന്നിച്ചിതറിയതാണ്. ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ അവർ ആകുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടാണ്. قَوْمٌ ഒരു ജനത. لاَّ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധികൊടുക്കാത്ത, മനസ്സിലാക്കാത്ത.

കപടവിശ്വാസികൾ ബുദ്ധിഹീനരും ചിന്താശൂന്യരുമാകകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതിനെക്കാൾ ഭയം അവർക്കു സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവർ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വിശ്വാസികളായി നടിക്കുന്നതും. സത്യവിശ്വാസികളുടെ ആത്മാർത്ഥതയും ധീരതയും വിശ്വാസദാർഢ്യതയും അവർക്ക് സുപരിചിതമാണ്. അതുകൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസികളോടു യുദ്ധത്തിനിറങ്ങുവാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. ഇനി, അവരും അവരുടെ കൂട്ടുകാരും ഒത്തൊരുമിച്ച് യുദ്ധത്തിനു മുതിരുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ, വല്ല കോട്ടക്കുള്ളിൽ വച്ചോ, മതിലുകളുടെ മറവുപിടിച്ചോ ഒളിപ്പോരു നടത്തുവാനല്ലാതെ, വെളിക്കിറങ്ങി യുദ്ധം നടത്തുവാനും അവർ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. അവർ തമ്മതമ്മിൽ പോരാട്ടം നടക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ വളരെ ശൂരതയും ശക്തിയും പ്രകടിപ്പിച്ചേക്കും. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിൻെറ സൈന്യത്തെ എതിരിടുവാൻ ധൈര്യം അവർക്കില്ല. കാഴ്ചയിൽ അവരെല്ലാം ഒത്തൊരുമിച്ചവരാണെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ ഹൃദയം ഭിന്നിച്ചവരും തമ്മതമ്മിൽ വെറുപ്പും പകയും വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാണ്.

كَمَثَلِ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ قَرِيبٗاۖ ذَاقُواْ وَبَالَ أَمۡرِهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ﴿١٥﴾

15 (ഇവരുടെ സ്ഥിതി) അടുത്തകാലത്ത് ഇവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുടെ മാതിരി ത്തന്നെ; അവർ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൻെറ ദുഷ്ഫലം ആസ്വദിച്ചു; അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

---

15 كَمَثَلِ الَّذِينَ യാതൊരുത്തരുടെ മാതിരിത്തന്നെ, ഒരു കൂട്ടരെപ്പോലെ. مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുളള. قَرِيبًا അടുത്തു സമീപകാലത്ത്. ذَاقُوا അവർ ആസ്വദിച്ചു, രുചിനോക്കി. وَبَالَ أَمْرِهِمْ അവരുടെ കാര്യത്തിൻെറ ദുഷ്ഫലം, കെടുതി, നാശം. وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. عَذَابٌ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

ഇവരുടെ അൽപം മുമ്പു ഒരു ജനത ഇവരെപ്പോലെത്തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്തു ഇഹത്തിൽവെച്ചു അവർ അനുഭവിച്ചു. പരലോകത്തുവെച്ചുളള വമ്പിച്ച ശിക്ഷ പുറമെയും ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഇവരുടെ-ഈ യഹൂദികളുടെ, അല്ലെങ്കിൽ യഹൂദികളുടെയും, മുനാഫിഖുകളുടെയും അവസ്ഥ എന്നു സാരം. അടുത്തു കഴിഞ്ഞ സംഭവംകൊണ്ടു വിവക്ഷ ബദർയുദ്ധമാണെന്നും, ഖൈനുഖാഉ് (قينقاع) ഗോത്രക്കാരായ യഹൂദികളെ നാടുകടത്തിയ സംഭവമാണെന്നും രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. ബനൂനളീറിൻെറ സംഭവം ബനൂഖൈനുഖാഇൻെറ സംഭവത്തിൻെറ മുമ്പാണോ, അതല്ല പിമ്പാണോ സംഭവിച്ചതെന്ന അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നു ഉൽഭവിച്ചതാണ് ഈ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങൾ. നളീറിൻെറ സംഭവമുണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ഖൈനുഖാഇൻെറ സംഭവം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് ശരിയായ അഭിപ്രായം. ആ നിലക്ക് ഖൈനുഖാഇലെ യഹൂദികളുടെ മാതിരിത്തന്നെയാണ് നളീറിലെ യഹൂദികളുടെയും അവസ്ഥ എന്നായിരിക്കും ആയത്തിൻെറ താൽപര്യം.

ഖൈനുഖാഇലെ യഹൂദികളും ഇവരെപ്പോലെ കരാറുലംഘനവും ചതിയും നടത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിനാൽ, നബി (ﷺ) അവരുടെനേരെ പടയെടുത്തു. അവർ കോട്ടയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും പതിനഞ്ചു ദിവസത്തെ ഉപരോധത്തിനുശേഷം, തങ്ങളുടെ പരിവാരസമേതം നാടുവിട്ടുപോയിക്കൊള്ളുവാൻ തങ്ങളെ അനുവദിക്കണമെന്നു അവർ നബി (ﷺ) യോടു അപേക്ഷിച്ചു. തിരുമേനി അതു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അദ്റുആത്തി (اذرعات)ലേക്കു നാടുവിട്ടുപോയി. മുനാഫിഖുകൾ അവരുടെ തുരപ്പൻ വേലകൾ ഈ സംഭവത്തിലും നടത്തുകയുണ്ടായി. ഇതാണ് ഖൈനുഖാഇലെ യഹൂദികളുടെ സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം. അടുത്ത ആയത്തിൽ, മുനാഫിഖുകളുടെയും, യഹൂദികൾ അവരുടെ വാക്കു വിശ്വ

സിച്ചതിൻെറയും ഉപമ വിവരിക്കുന്നു:

16 (അതെ)പിശാചിൻെറ മാതിരി; അവൻ മനുഷ്യനോട് ''നീ അവിശ്വസിച്ചു കൊള്ളുക'' എന്നു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം; എന്നിട്ട് അവൻ [മനുഷ്യൻ] അവിശ്വസിച്ചപ്പോഴോ, അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നിന്നിൽ നിന്നും ഒഴിവായവനാണ് [നാം തമ്മിൽ ബന്ധമില്ല]; നിശ്ചയമായും ഞാൻ ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു.''

كَمَثَلِ ٱلشَّيْطَـٰنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَـٰنِ ٱكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّنكَ إِنِّىٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٦﴾

17 അങ്ങനെ, ഇരുവരുടെയും പര്യവസാനം, അവർ രണ്ടുപേരും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ നരകത്തിലാണ് എന്നതായിരുന്നു. അക്രമികളുടെ പ്രതിഫലമത്രെ അത്.

فَكَانَ عَـٰقِبَتَهُمَآ أَنَّهُمَا فِى ٱلنَّارِ خَـٰلِدَيْنِ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُا۟ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٧﴾

---

16 كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ പിശാചിനെപ്പോലെ, പിശാചിൻെറ മാതിരി. إِذْ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لِلْإِنسَانِ മനുഷ്യനോട്. اكْفُرْ നീ അവിശ്വസിക്കുക. فَلَمَّا كَفَرَ എന്നിട്ടവൻ അവിശ്വസിച്ചപ്പോഴോ. قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു. إِنِّي بَرِيءٌ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒഴിവായ(ബന്ധമില്ലാത്ത-ഉത്തരവാദമില്ലാത്ത)വനാണ്. مِّنكَ നിന്നിൽനിന്ന്. إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. رَبَّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ. 17 فَكَانَ അങ്ങനെ ആയി. عَاقِبَتَهُمَا രണ്ടാളുടെയും പര്യവസാനം, കലാശം. أَنَّهُمَا فِيالنَّارِ രണ്ടുപേരും നരകത്തിലാണ് എന്നുള്ളത്. خَالِدَيْنِ فِيهَا അതിൽ രണ്ടാളും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ. وذَٰلِكَ അത്. جَزَاءُ الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ പ്രതിഫലമത്രെ.

പിശാച് പല സൂത്രങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നു. അതു സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനെ സഹായിക്കുവാനോ രക്ഷിക്കുവാനോ പിന്നെ പിശാചിനെ കിട്ടുകയില്ല. അവസാനം ശിക്ഷയിൽ രണ്ടുപേരും പങ്കാളികളാണുതാനും. ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് കപടവിശ്വാസികളുടെയും അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങളും വാഗ്ദാനങ്ങളും കേട്ടു വഞ്ചിതരായ ആ യഹൂദികളുടെയും അവസ്ഥ എന്നു സാരം. അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചു അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു:

വിഭാഗം 3

18 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. ഓരോ ആത്മാവും [ആളും] നാളെത്തേക്കു വേണ്ടി താൻ എന്താണ് മുന്നൊരുക്കം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

19 അല്ലാഹുവിനെ മറന്നുകളയുകയും, അങ്ങനെ, അവർക്ക് അവരെത്തന്നെ അവ

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّذِينَ نَسُوا۟ ٱللَّهَ فَأَنسَىٰهُمْ أَنفُسَهُمْ ۚ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾	ൻ മറപ്പിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരരുത്. അങ്ങിനെയുള്ളവർ തന്നെയാണ് തോന്നിയവാസികൾ.
لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾	20 നരകക്കാരും, സ്വർഗക്കാരും സമമാവുകയില്ല; സ്വർഗക്കാരായുള്ളവർ തന്നെയാണ് ഭാഗ്യവാൻമാർ.

---

18 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. اتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. وَلْتَنظُرْ നോക്കട്ടെ, ആലോചിക്കട്ടെ. نَفْسٌ ഓരോ ദേഹവും (ആത്മാവും, ആളും). مَّا قَدَّمَتْ അത് (താൻ) മുൻ ചെയ്ത് (ഒരുക്കി)വെച്ചത്. لِغَدٍ നാളേക്കുവേണ്ടി. وَاتَّقُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. 19 وَلَا تَكُونُوا നിങ്ങൾ ആകരുത്. كَالَّذِينَ യാതൊരുവരെപ്പോലെ. نَسُوا اللهَ അവർ അല്ലാഹുവിനെ മറന്നു. فَأَنسَاهُمْ അപ്പോൾ അവർ അവരെ മറപ്പിച്ചു. أَنفُسَهُمْ അവരെത്തന്നെ, അവരുടെ ദേഹങ്ങളെ. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. هُمُ അവർ തന്നെ. الْفَاسِقُونَ തോന്നിയവാസികൾ, ദുർന്നടപ്പുകാർ. 20 لَا يَسْتَوِي സമമാവുകയില്ല. أَصْحَابُ النَّارِ നരകക്കാർ. وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വർഗക്കാരും. أَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വർഗക്കാർ. هُمُ الْفَائِزُونَ അവരത്രെ ഭാഗ്യവാൻമാർ.

വളരെ വിലയേറിയ മൂന്നു ഉപദേശങ്ങൾ! മനുഷ്യൻെറ ഭാവിനിർണ്ണയവും, അവനു രക്ഷയും മോക്ഷവും ലഭിക്കലും ആ മൂന്നു കാര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. (1) അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം. അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സ്വീകരിക്കുകവഴി അവനോടു ഭയഭക്തിയുള്ളവരായി ജീവിക്കുക എന്നാണ് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക എന്നതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. ഇതാണ് എല്ലാറ്റിലുംവെച്ചു മർമ്മപ്രധാനമായ വിഷയവും. അതുകൊണ്ടു ഇക്കാര്യം ഒരേ വചനത്തിൽ തന്നെ രണ്ടുവട്ടം ആവർത്തിച്ചുണർത്തിയിരിക്കുന്നു. (2) ഓരോരുത്തനും അവൻെറ നാളത്തേക്കു വേണ്ടി-ആസന്നവും ശാശ്വതവുമായ പരലോകജീവിതത്തിലേക്കു വേണ്ടി-എന്തൊക്കെയാണ് ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ആത്മപരിശോധന നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ അവൻെറ കുറവുകളും വിടവുകളും കണ്ടെത്തുമല്ലോ. അപ്പോൾ, അതു പരിഹരിക്കുവാൻ അവൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. (3) അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമോ ഭയമോ ഇല്ലാതെ, അവൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെ വകവെക്കാതെ, അവനെ മറന്നുകളയുകയും അങ്ങനെ സ്വന്തം രക്ഷാമാർഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുപോലും ചിന്തിക്കാതായിത്തീരുകയും ചെയ്ത താന്തോന്നിവർഗ്ഗങ്ങളെപ്പോലെ ആയത്തീരരുത്. അതെ, അവരെ അനുകരിക്കാതെ, അവരോടു സദൃശ്യപ്പെടാതെ, അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അകപ്പെടാതെ സൂക്ഷിക്കണം. ഹാ! എത്ര മഹത്തായ ഉപദേശങ്ങൾ! എത്ര സാരവത്തായ ഉപദേശങ്ങൾ! ഈ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവർ മാത്രമാണ് സ്വർഗാവകാശികൾ. അവർതന്നെയാണ് ഭാഗ്യവാൻമാരും. ഈ ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

അബൂഹുറൈറഃ (رضي الله عنه) യിൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബിവചനത്തിൻെറ സാരം ഇതാകുന്നു: 'ഏഴു കാര്യങ്ങൾക്കുമുമ്പായി നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെട്ടു പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുവിൻ: (എല്ലാം) മറപ്പിച്ചുകളയുന്ന (കടുത്ത) ദാരിദ്ര്യത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ അമിതമായ ധനത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ നാശകരമായ രോഗത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ കൊള്ളരുതാതാക്കുന്ന വാർദ്ധക്യത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ (ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു) യാത്ര അയക്കുന്ന മരണത്തെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ദജ്ജാലിനെയോ-അതാണെങ്കിൽ, പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന അദൃശ്യങ്ങളിൽവെച്ചു മോശപ്പെട്ടതാണ്-അല്ലെങ്കിൽ അന്ത്യസമയത്തെയോ അല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു വല്ലതും കാത്തിരിക്കുവാ

നുണ്ടോ? അന്ത്യസമയമാകട്ടെ, ഏറ്റവും ആപൽക്കരവും ഏറ്റവും കൈപ്പേറിയതും! (തി.)

21 ഈ ഖുർആൻ വല്ല പർവ്വതത്തിനും നാം ഇറക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ, വിനയം കാണിക്കുന്നതായും, അല്ലാഹുവിനെ പേടിച്ചതു നിമിത്തം പൊട്ടിപ്പൊളിയുന്ന തായും അതിനെ നീ കാണുമായിരുന്നു! ആ ഉപമകളെ നാം മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി വിവരിക്കുകയാണ്; അവർ ചിന്തിക്കുവാ ൻവേണ്ടി.	لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا ٱلْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُۥ خَٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۚ وَتِلْكَ ٱلْأَمْثَٰلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

---

21 لَوْ أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ. هَذَا الْقُرْآنَ ഈ ഖുർആൻ. عَلَى جَبَلٍ ഒരു പർവ്വതത്തിന്, മല യുടെ മേൽ. لَّرَأَيْتَهُ അതിനെ നീ കാണുമായിരുന്നു, കണ്ടേനെ. خَاشِعًا വിനയം കാണിക്കുന്നതാ യി, താഴ്മ(ഭക്തി) ചെയ്യുന്നതായി. مُّتَصَدِّعًا പൊട്ടിപ്പൊളിയുന്നതായി. مِّنْ خَشْيَةِ اللهِ അല്ലാഹുവിനെ പേടിച്ചത് നിമിത്തം. وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ ആ ഉപമ (ഉദാഹരണം, മാതിരി)കൾ. نَضْرِبُهَا നാം അവയെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നു, വിവരിക്കുന്നു. لِلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്ക്. لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ അവർ ചിന്തിക്കുവാൻവേണ്ടി, ചിന്തിച്ചേക്കാം.

വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ മഹത്വവും ഉന്നത നിലപാടും ഉപമാരൂപത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് ഈ വചനം. മനുഷ്യൻെറ തന്റേടക്കുറവും അശ്രദ്ധയും കാരണമായി അതിനു അവൻ വേണ്ടത്ര വില കൽപിക്കുന്നില്ല; അവൻെറ മനസ്സിൽ അതർഹിക്കുന്ന ഗൗരവം അനുഭവപ്പെടുന്നുമില്ല. ഇതു ഖുർആൻെറ ഏതെങ്കിലും പോരായ്മകൊണ്ടല്ല. ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതു വല്ല പർവതത്തിനുമായിരുന്നെങ്കിൽ-അതെത്ര കടുത്തതും ഉറച്ചതുമായിക്കൊള്ളട്ടെ-ഖുർആന്റെ ഗൗരവത്തിൽ അതു അല്ലാഹുവിനോടു ഭക്തിവിനയം കാണിക്കുന്നതും, അല്ലാഹുവിനെ പേടിച്ചു സ്വയം പൊട്ടിപ്പിളർന്നുപോകുന്നതുമായിത്തീർന്നേക്കും. അത്രയും മഹത്തായ ഒന്നാണത്. പക്ഷേ, മനുഷ്യഹൃദയത്തിൻെറ കടുപ്പം അതിലും കഠിനമായിപ്പോയി. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻെറ മനസ്സിനു അതർഹിക്കുന്ന മാറ്റം വരാത്തതു എന്നു സാരം. എന്നല്ലാതെ, ഖുർആൻ ഒരു മലയുടെമീതെ കൊണ്ടുപോയി വെച്ചാൽ ഉടനെ അതു പൊട്ടിത്തകരും എന്നൊന്നുമല്ല. മനുഷ്യൻ ചിന്തിച്ചു കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനാണ് ഇതും, ഇതുപോലെയുള്ളതുമായ ഉപമകളെ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടുന്നതു എന്നു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നുതന്നെ ഇതു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

വേദക്കാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു സൂ: ബഖറഃ 74ൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ‘‘പിന്നീടു അതിനുശേഷം, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി. എന്നിട്ടു അവ കല്ലു പോലിരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ കഠിനകടുപ്പമുള്ളതാണ്. കല്ലിൽതന്നെയും (ചിലതു) അരുവികൾ പൊട്ടി ഒഴുകുന്നവയുണ്ട്: അവയിൽതന്നെ പൊട്ടിപ്പിളർന്നു വെള്ളം പുറത്തു വരുന്നവയുമുണ്ട്; അവയിൽതന്നെ അല്ലാഹുവിനെ പേടിച്ചതുനിമിത്തം (കീഴ്പോട്ടു) ഇറങ്ങുന്നവയും ഉണ്ട്.’’ (ثم قست قلوبكم – الى قوله : من خشية الله)

22 താനല്ലാതെ (വേറെ) യാതൊരു ആരാധ്യനും ഇല്ലാത്തവനായ അല്ലാഹുവത്രെ, അവൻ; അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവൻ! അവൻ പരമ കാരുണികനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.	هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ ۖ هُوَ ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾

هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْمَلِكُ ٱلْقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلْمُؤْمِنُ ٱلْمُهَيْمِنُ ٱلْعَزِيزُ ٱلْجَبَّارُ ٱلْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾

23 (അതെ) താനല്ലാതെ (വേറെ) യാതൊരു ആരാധ്യനുമില്ലാത്ത അല്ലാഹുവാണവൻ. (അവൻ) രാജാധിപതിയാണ്, മഹാപരിശുദ്ധനാണ്, അന്യൂനനനാണ് (അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷയായുള്ളവനാണ്), അഭയം നൽകുന്നവനാണ്, മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നവനാണ്, പ്രതാപശാലിയാണ്, പരമാധികാരിയാണ്. മഹത്വശാലിയാണ്. അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് (എല്ലാം) അല്ലാഹു എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ!

هُوَ ٱللَّهُ ٱلْخَٰلِقُ ٱلْبَارِئُ ٱلْمُصَوِّرُ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

24 സ്രഷ്ടാവായ, നിർമിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവനായ, രൂപം നൽകുന്നവനായ അല്ലാഹുവത്രെ അവൻ! അവന് ഏറ്റവും നല്ല(ഉൽകൃഷ്ട) നാമങ്ങളുണ്ട്. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത് (മുഴുവനും) അവന് സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അവനത്രെ പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമായു ള്ളവനും!

---

22 هُوَ അവൻ. اللهُ الَّذِي യാതൊരു അല്ലാഹുവാകുന്നു. لاَ إِلَهَ ഒരാരാധ്യനുമില്ല. إِلاَّ هُوَ അവൻ (താൻ) അല്ലാതെ. عَالِمُ الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവൻ. وَالشَّهَادَةِ ദൃശ്യത്തെയും. هُوَ الرَّحْمَنُ അവൻ പരമകാരുണികനാണ്. الرَّحِيمُ കരുണാനിധിയാണ്. 23 هُوَ اللهُ الَّذِي അവൻ യാതൊരു അല്ലാഹുവാണ്. لاَ إِلَهَ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. الْمَلِكُ രാജാവാണ്, അധിപതിയാണ്. الْقُدُّوسُ പരമ പരിശുദ്ധൻ, വിശുദ്ധൻ. السَّلاَمُ രക്ഷ, അന്യൂനൻ, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവൻ. الْمُؤْمِنُ അഭയം നിർഭയത നൽകുന്നവൻ. الْمُهَيْمِنُ മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നവൻ, മേലന്വേഷണം നടത്തുന്നവൻ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി, അജയ്യൻ. الْجَبَّارُ പരമാധികാരി, സ്വേച്ഛാധികാരി, അടക്കി ഭരിക്കുന്നവൻ. الْمُتَكَبِّرُ മഹത്വശാലി, മഹത്വം കാണിക്കുന്നവൻ. سُبْحَانَ اللهِ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധൻ, അല്ലാഹവിനെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന്. 24 هُوَ اللهُ അവർ അല്ലാഹുവാണ്. الْخَالِقُ സ്രഷ്ടാവായ. الْبَارِئُ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവനായ, രൂപപ്പെടുത്തുന്നവൻ. الْمُصَوِّرُ രൂപം നൽകുന്നവനായ, ആകൃതിപ്പെടുത്തുന്നവൻ. لَهُ അവനുണ്ട്. الْأَسْمَاءُ നാമങ്ങൾ, പേരുകൾ. الْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ല, (അത്യുൽകൃഷ്ടമായ). يُسَبِّحُ لَهُ അവന് സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَهُوَ الْعَزِيزُ അവൻ പ്രതാപശാലിയാകുന്നു. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ.

അല്ലാഹുവിൻെറ പരമോൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ഗുണഗണങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന അത്യുത്തമ നാമവിശേഷണങ്ങളിൽ (الاسماء الحسنى) യിൽപെട്ട ചിലതാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. القدوس എന്ന നാമം, സകലവിധ കുറവുകളിൽനിന്നും, പോരായ്മകളിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധനായുള്ളവൻ എന്നും, السلام എന്നത്, സകല കെടുതലുകളിൽനിന്നും സുരക്ഷിതനും മറ്റുള്ളവർക്കു രക്ഷ നൽകുന്നവൻ എന്നും കുറിക്കുന്നു. സത്യവാൻമാരും അർഹരുമായവർക്ക് അഭയവും വിശ്വസ്തതയും നൽകുന്നവൻ എന്ന് المؤمن എന്ന നാമവും, എല്ലാവരുടെയും എല്ലാ കാര്യത്തിൻെറയും മേൽനോട്ടവും മേലന്വേഷണവും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നു المهيمن എന്ന നാമവും കുറിക്കുന്നു. എല്ലാ ശക്തികളയെും അതിജയിക്കുന്ന അതുല്യനായ പ്രതാപശാലി എന്നു العزيز നും, എല്ലാ വസ്തുവെയും അടക്കിവാഴുകയും, തൻെറ അധികാരശക്തിക്കു എല്ലാവരെയും അധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന പരമാധികാരി എന്നു الجبار നും, എല്ലാവിധ

മഹൽഗുണങ്ങളും യോഗ്യതയും തികഞ്ഞ മഹത്വശാലി എന്നു المتكبر നും അർത്ഥം വരുന്നു. അഖില വസ്തുക്കളെയും ഇന്നിന്നപ്രാകാരമെന്നു നിർണ്ണയം ചെയ്ത് അതതിനുവേണ്ടുന്ന ക്രമീകരണവും വ്യവസ്ഥയും നൽകി ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും കൊടുത്ത് രൂപപ്പെടുത്തി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ എന്നത്രെ الخالق البارئ المصور എന്നീ നാമങ്ങളുടെ വിവക്ഷ.

ഇവയും, ഇതുപോലെ ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വന്നിട്ടുള്ളതുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ ഉൽകൃഷ്ടനാമങ്ങളിൽ അടങ്ങുന്ന സാരാർത്ഥങ്ങളെയും, ആന്തരോദ്ദേശ്യങ്ങളെയും ശരിക്കു ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ഭാഷയിൽ വിരളമാകുന്നു. പ്രസ്തുത നാമങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു ചില മഹാൻമാർ പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ നാമങ്ങളുടെയും അന്തസാരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാക്കാണ് 'ഇലാഹു' (اله) അപ്പോൾ, തൗഹീദിൻെറ വാക്യമായ لااله الا الله (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ഇലാഹും-ആരാധ്യനും-ഇല്ല) എന്ന വാക്കിൻെറ പ്രാധാന്യവും, അതു ഖുർആനിൽ ഇടക്കിടെ ആവർത്തിച്ചുകാണുന്നതിനുള്ള കാരണവും വ്യക്തമാണല്ലോ.

നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു; ''അല്ലാഹുവിനു തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു-ഒന്നു കുറച്ചു നൂറു-നാമങ്ങളുണ്ട്. അവയെ സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. അവൻ ഒറ്റയാണ്, ഒറ്റയെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.'' ان الله تسعة وتسعين اسما مائة الا واحدا من احصاها دخل الجنة وهو وتر يحب الوتر – متفق ഈ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പ തെണ്ണം ഏതൊക്കെയാണെന്നു നമുക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുക സാധ്യമല്ല. ഖുർആനിലും നബിവചനങ്ങളിലും വന്നിട്ടുള്ള നാമങ്ങളിൽ നിന്നു ചിലർ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു നാമങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രം. ഈ നാമങ്ങളെ മനപ്പാഠമാക്കിയതുകൊണ്ടോ, ഉരുവിടുന്നതു കൊണ്ടോ മാത്രം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശനം തീർച്ചപ്പെട്ടുവെന്നല്ല ഹദീസിൻെറ താൽപര്യം. അവയെ ഗ്രഹിക്കുകയും അവയിലടങ്ങിയ സാരങ്ങളും അവയുടെ ഗൗരവങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി അതിനനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ ബോധപൂർവ്വം നിലക്കൊള്ളുന്നവർക്കു രക്ഷയുണ്ട് എന്നത്രെ താൽപര്യം.

والله اعلم وهو الموفق والمعين

60. സൂറത്തുൽ മുംതഹിനഃ سورة الممتحنة

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 13 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

[ഈ സൂറത്തിനു 'മുംതഹനഃ' എന്നും 'ഇംതിഹാൻ' എന്നും പേരുകളുണ്ട്. പേരുകൾക്കാസ്പദമായ കാരണം 10 ാം വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.]

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمۡ أَوۡلِيَآءَ تُلۡقُونَ إِلَيۡهِم بِٱلۡمَوَدَّةِ وَقَدۡ كَفَرُواْ بِمَا جَآءَكُم مِّنَ ٱلۡحَقِّ يُخۡرِجُونَ ٱلرَّسُولَ وَإِيَّاكُمۡ أَن تُؤۡمِنُواْ بِٱللَّهِ رَبِّكُمۡ إِن كُنتُمۡ خَرَجۡتُمۡ جِهَٰدٗا فِي سَبِيلِي وَٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِيۚ تُسِرُّونَ إِلَيۡهِم بِٱلۡمَوَدَّةِ وَأَنَا۠ أَعۡلَمُ بِمَآ أَخۡفَيۡتُمۡ وَمَآ أَعۡلَنتُمۡۚ وَمَن يَفۡعَلۡهُ مِنكُمۡ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ﴿١﴾

1 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, എന്റെ ശത്രുവും നിങ്ങളുടെ ശത്രുവുമായവരോട് സ്നേഹ ബന്ധം കാട്ടിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ അവരെ മിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുത്;- നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടുള്ള സത്യത്തിൽ അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കയാണെന്നിരിക്കെ. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ, റസൂലിനെയും, നിങ്ങളെയും അവർ (നാട്ടിൽനിന്നു) പുറത്താക്കുന്നു. നിങ്ങൾ, എന്റെ മാർഗത്തിൽ (ധർമ്മ) സമരം ചെയ്യുന്നതിനും, എന്റെ പ്രീതി തേടുന്നതിനും പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാണെങ്കിൽ (അങ്ങിനെ ചെയ്യരുത്). നിങ്ങൾ അവരോട് സ്നേഹബന്ധം രഹസ്യമായി നടത്തുന്നു; ഞാനാകട്ടെ, നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചതും, നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കിയതും നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ് (എന്നിട്ടും)! നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അത് ചെയ്യുന്നതായാൽ തീർച്ചയായും അവൻ നേരായ മാർഗം (തെറ്റി) പിഴച്ചുപോയി.

---

1 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരെ. لاَ تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത്. عَدُوِّي എന്റെ ശത്രുവെ. وَعَدُوَّكُمْ നിങ്ങളുടെ ശത്രുവും. أَوْلِيَاءَ മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധുക്കൾ കാര്യകർത്താക്കൾ. تُلْقُونَ നിങ്ങൾ ഇട്ടുകൊണ്ട്. إِلَيْهِم അവരോട് , അവരലേക്ക്. بِالْمَوَدَّةِ സ്നേഹബന്ധം, താൽപര്യം. وَقَدْ كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുമുണ്ട്, അവിശ്വസിച്ചിരിക്കെ. بِمَا جَاءَكُم നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തിയതിൽ. مِّنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥമായിട്ട്, സത്യത്തിൽ നിന്ന്. يُخْرِجُونَ അവർ പുറത്താക്കുന്നു, ബഹിഷ്കരിക്കുന്നു. الرَّسُولَ റസൂലിനെ. وَإِيَّاكُمْ നിങ്ങളെയും. أَن تُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ. بِاللهِرَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിൽ. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. خَرَجْتُمْ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എങ്കിൽ). جِهَادًا സമരത്തിന്. فِي سَبِيلِي എന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ. وَابْتِغَاءَ തേടുന്ന (അന്വേഷിക്കുന്ന)തിനും. مَرْضَاتِي എന്റെ പ്രീതി, പൊരുത്തം. تُسِرُّونَ നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നു. إِلَيْهِم അവരോടും അവരിലേക്കു. بِالْمَوَدَّةِ സ്നേഹബന്ധത്തെ. وَأَنَا أَعْلَمُ ഞാൻ ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَا أَخْفَيْتُمْ നിങ്ങൾ മറച്ചു (ഒളിച്ചു)വെച്ചതിനെപ്പറ്റി. وَمَا أَعْلَنتُمْ നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കിയതിനെയും. وَمَن يَفْعَلْهُ ആരെങ്കിലും (വല്ലവനും) അത് ചെയ്യുന്നതായാൽ. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. فَقَدْ ضَلَّ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ പിഴച്ചു, തെറ്റി. سَوَاءَ السَّبِيلِ നേരായ വഴി, ശരിയായ മാർഗം.

ഈ വചനത്തിൻെറ താൽപര്യവും, ഇതു അവതരിപ്പിച്ച സന്ദർഭവും ഇമാം ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (ﷺ) തുടങ്ങിയ മഹാൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവത്തിൽനിന്നു കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാം. അതിൻെറ സാമാന്യരൂപം ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

നബി (ﷺ) മക്കാവിജയ യാത്രക്കു ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഹാത്വിബ് (حاطب بن ابى بلتعمة – رض) എന്നു പേരുള്ള ഒരു സഹാബി മക്കായിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു സ്ത്രീവശം ഒരു സ്വകാര്യക്കത്ത് ഖുറൈശികൾക്കു കൊടുത്തയച്ചു. റസൂൽ (ﷺ) അങ്ങോട്ടു വരുന്നുണ്ട്, സൂക്ഷിക്കണം എന്നായിരുന്നു കത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. നബി (ﷺ) ക്കു ഇതു വഹ്‌യുമൂലം അിറവായി. തിരുമേനി വേഗം, അലി (ﷺ) മുതലായ ചിലരെ വിളിച്ചു ആ സ്ത്രീ 'ഖാഖ്' (روضة خاخ) എന്ന തോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, സ്ത്രീയുടെ പക്കൽനിന്നു ആ എഴുത്തു വാങ്ങി വരണമെന്നും കൽപിച്ചയച്ചു. അവൾ ആദ്യം കത്തു നിഷേധിച്ചുവെങ്കിലും, അലി (ﷺ) ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ തൻെറ മുടിക്കെട്ടിൽനിന്നു കത്തെടുത്തുകൊടുത്തു. കത്തു കിട്ടിയപ്പോൾ നബി (ﷺ) ഹാത്വിബ് (ﷺ) നെ വിളിച്ചു കാരണം ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: ''റസൂലേ, ഞാൻ ഇസ്‌ലാമിൽ വന്നശേഷം അവിശ്വാസിയായിട്ടില്ല; അവിടുത്തെ ഗുണകാംക്ഷിയായതിനുശേഷം അവിടുത്തെ വഞ്ചിച്ചിട്ടുമില്ല; ഖുറൈശികളെ വിട്ടുപോന്ന ശേഷം അവരെ സ്നേഹിച്ചിട്ടുമില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ ഖുറൈശികളിൽപെട്ടവനല്ലെങ്കിലും അവരുമായി കെട്ടുപാടുള്ളവനാണ്. തിരുമേനിയുടെ കൂടെയുള്ള എല്ലാ മുഹാജിറുകൾക്കും തന്നെ (നാം അവിടെച്ചെന്നു ഖുറൈശികളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്ന പക്ഷം) അവരുടെ വകയായി അവിടെയുള്ള കുടുംബങ്ങളെയും സ്വത്തുക്കളെയും കാത്തു രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ബന്ധുക്കൾ അവർക്കു അവിടെയുണ്ട്. (എനിക്കു അതില്ല.) എനിക്കു ഖുറൈശികളുമായി കുടുംബ ബന്ധമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അവർ (അവിടെയുള്ള) എൻെറ കുടുംബത്തെ കാക്കുമാറ് ഒരു സഹായ ഹസ്തം അവർക്കു നൽകുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. അത്രമാത്രം. അല്ലാതെ, അവിശ്വാസമോ, ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്നുള്ള വ്യതിയാനമോ നിമിത്തം ചെയ്തതല്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒഴികഴിവു നബി (ﷺ) സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.'' ഉമർ (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''റസൂലേ, എന്നെ വിട്ടേക്കൂ ഈ കപട വിശ്വാസിയുടെ കഴുത്ത് ഞാൻ വെട്ടിക്കളയാം.'' തിരുമേനി: ''അദ്ദേഹം ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ആളാണ്. താങ്കൾക്ക് എന്തറിയാം. ബദ്റിൽ സംബന്ധിച്ചവരോടു ഒരു പക്ഷെ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കാം: നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചതു ചെയ്തേക്കുക: ഞാൻ പൊറുക്കും എന്ന്! ഇതാണ് സംഭവം. നബി (ﷺ) ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉമർ (ﷺ) കണ്ണുനീരൊഴുക്കി എന്നും, ഈ ആയത്ത് ഈ വിഷയത്തിലാണ് അവതരിച്ചതെന്നും ബുഖാരിയുടെ ചില രിവായത്തുകളിലുണ്ട്.''

ദുരുദ്ദേശംകൊണ്ടോ വഞ്ചനനിമിത്തമോ അല്ല ഹാത്വിബ് (ﷺ) ഇതു ചെയ്തതെന്നും, തൻെറ കുടുംബത്തിൻെറ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ദീർഘദൃഷ്ടിയില്ലാതെ അബദ്ധം പ്രവർത്തിച്ചതാണെന്നും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു മുഹാജിറും ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ആളുമാണ്. മനുഷ്യസഹജമായ ദൗർബ്ബല്യം പ്രവാചകൻമാരല്ലാത്ത മനുഷ്യരിലെല്ലാം അനുഭവപ്പെട്ടേക്കും. അങ്ങിനെ ഒരു അബദ്ധം പിണഞ്ഞുപോയെങ്കിലും, പിന്നീടദ്ദേഹം നബി (ﷺ) യോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിഷ്കളങ്ക മനസ്ഥിതി തികച്ചും വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും ദുർന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു തെറ്റു ലഘൂകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മുതിർന്നില്ല. ഇതു സഹാബികളുടെ മാതൃകാപരമായ ഒരു സ്വഭാവമത്രെ.

ഈ വചനം അവതരിച്ച സന്ദർഭം ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അതിലടങ്ങിയ കാര്യം എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ നിലക്കാണ്, ശത്രുക്കളുമായി മുസ്‌ലിംകൾ സ്നേഹബന്ധവും, സ്വകാര്യ കൂട്ടുകെട്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നതു വമ്പിച്ച തെറ്റാണെന്നും, മേലിൽ ആരെങ്കിലും അപ്രകാരം ചെയ്താൽ അവൻ ദുർമാർഗിയാണെന്നും അല്ലാഹു ഗൗരവപൂർവ്വം താക്കീതു ചെയ്യുന്നതും, ഈ നിരോധനത്തിനു അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ച

കാരണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഓരോന്നും അതിനു മതിയായ കാരണമാണെന്നു വ്യക്തമാണ്.

إِن يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا۟ لَكُمْ أَعْدَآءً وَيَبْسُطُوٓا۟ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِٱلسُّوٓءِ وَوَدُّوا۟ لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾

2 നിങ്ങളെ അവർക്ക് പിടികിട്ടുന്നപക്ഷം, അവർ നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുക്കളായിരിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെനേരെ തിൻമയുമായി അവർ അവരുടെ കൈകളും നാവുകളും നീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു) എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

2 إِن يَثْقَفُوكُمْ അവർക്ക് നിങ്ങളെ പിടികിട്ടിയാൽ, നിങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയാൽ. يَكُونُوا لَكُمْ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ആയിത്തീരും. أَعْدَاءً ശത്രുക്കൾ. وَيَبْسُطُوا അവർ നീട്ടുകളയും (വിരുത്തുകയും) ചെയ്യും. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ നേരെ, നിങ്ങളിലേക്ക്. أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ. وَأَلْسِنَتَهُم അവരുടെ നാവുകളെയും. بِالسُّوءِ തിൻമയുംകൊണ്ട്, തീയതുമായി. وَوَدُّوا അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു, മോഹിച്ചു, കൊതിക്കുന്നു. لَوْ تَكْفُرُونَ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്.

കയ്യും നാവും നീട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം, ദേഹോപദ്രവവും അക്രമവും നടത്തുകയും, ചീത്തയും ശകാരവും പൊഴിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നാകുന്നു.

لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَآ أَوْلَـٰدُكُمْ ۚ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾

3 നിങ്ങളുടെ രക്തബന്ധങ്ങളാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ മക്കളാകട്ടെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയില്ലതന്നെ. അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ (തീരുമാനമെടുത്തു) വേർപിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِىٓ إِبْرَٰهِيمَ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥٓ إِذْ قَالُوا۟ لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءَٰٓؤُا۟ مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ ٱلْعَدَٰوَةُ وَٱلْبَغْضَآءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَحْدَهُۥٓ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَٰهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ أَمْلِكُ لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن شَىْءٍ ۖ رَّبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٤﴾

4 ഇബ്റാഹീമിലും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ളവരിലും നിങ്ങൾക്കു നല്ലതായ ഒരു മാതൃകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; (അതെ) അവർ തങ്ങളുടെ ജനതയോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: ''നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, നിങ്ങളിൽനിന്നും, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ആരാധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയിൽ നിന്നും (ബന്ധമറ്റ്) ഒഴിവായവരാകുന്നു; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ അവിശ്വസി [നിഷേധി]ച്ചിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു ഏകൻ എന്ന നിലക്ക് നിങ്ങളവനിൽ വിശ്വസിക്കന്നതുവരേക്കും-എക്കാലത്തും-ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'' (പക്ഷേ) ഇബ്റാഹീം തൻെറ പിതാവിനോട് ''നിശ്ചയമായും, ഞാൻ താങ്കൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടും; അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് താങ്കൾക്ക് യാതൊന്നുംതന്നെ (ചെയ്വാൻ) ഞാൻ

അധീനമാക്കുന്നില്ല'' എന്നു പറഞ്ഞതൊഴികെ [ഇതിൽ നിങ്ങൾക്കു മാതൃകയില്ല]. (അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു:) ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ , നിൻെറമേൽ ഞങ്ങൾ ഭരമേല്പിച്ചു; നിൻെറ അടുക്കലേക്കുതന്നെ ഞങ്ങൾ (വിനയപ്പെട്ടു) മടങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്കലേക്കു തന്നെയാണ് തിരിച്ചെത്തലും.

5 ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, അവിശ്വസിച്ചതായ ആളുകൾക്ക് ഞങ്ങളെ നീ ഒരു പരീക്ഷണ (പാത്ര)മാക്കരുതേ! ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരുകയും ചെയ്യേണമേ-ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ് അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലി.''

رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ وَٱغۡفِرۡ لَنَا رَبَّنَآۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ۝٥

---

3 لَن تَنفَعَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയില്ല തന്നെ. أَرْحَامُكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ത (കുടുംബ) ബന്ധങ്ങൾ. وَلاَ أَوْلاَدُكُمْ നിങ്ങളുടെ മക്കളും ഇല്ല. يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ. يَفْصِلُ അവൻ പിരിക്കും, തിരുമാനമെടുക്കും. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. 4 قَدْ كَانَتْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. أُسْوَةٌ മാതൃക. حَسَنَةٌ നല്ലതായ. فِي إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹിമിൽ. وَالَّذِينَ مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെയുള്ളവരിലും. إِذْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. لِقَوْمِهِمْ അവരുടെ ജനതയോട്. إِنَّا بُرَءآءُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഒഴിവായവരാണ്. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. وَمِمَّا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വരുന്നവയിൽനിന്നും. مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. كَفَرْنَا بِكُمْ നിങ്ങളിൽ നാം അവിശ്വസിച്ചു (നിങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു). وَبَدَا വെളിപ്പെട്ടു. بَيْنَنَا ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ. وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ. الْعَدَاوَةُ ശത്രുത, പക. وَالْبَغْضاءُ വിദ്വേഷവും, അമർഷവും. أَبَدًا എക്കാലത്തും. حَتَّى تُؤْمِنُوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതുവരെ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَحْدَهُ അവൻ ഏകനായ നിലയിൽ. إلاَّ قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹിമിൻെറ വാക്ക് (പറഞ്ഞത്) ഒഴികെ. لِأَبِيهِ തൻെറ പിതാവിനോട്. لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ താങ്കൾക്ക് പാപമോചനം തേടും. وَمَا أَمْلِكُ لَكَ താങ്കൾക്ക് ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല (എനിക്ക് കഴിവില്ല). مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. مِن شَيْءٍ യാതൊന്നും തന്നെ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ. عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا നിൻെറമേൽ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിച്ചു. وَإِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് തന്നെ. أَنَبْنَا ഞങ്ങൾ മനസ്സുമടങ്ങി, വിനയപ്പെട്ട്. وَإِلَيْكَ നിങ്കലേക്കുതന്നെയാണ്. الْمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തൽ, മടക്കം. 5 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. لاَ تَجْعَلْنَا ഞങ്ങളെ നീ ആക്കരുത്. فِتْنَةً ഒരു പരീക്ഷണം (പരീക്ഷണപാത്രം). لِّلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. وَاغْفِرْ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും വേണമേ. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. إِنَّكَ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീതന്നെ. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാനായ.

തൗഹീദിൻെറയും നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളായ ആളുകളുമായി നിങ്ങൾക്കു യാതൊരു കൂട്ടുകെട്ടും സ്നേഹബന്ധവും പാടില്ലെന്നുള്ളതിനു ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരുടെയും ചര്യയിൽതന്നെ നിങ്ങൾക്കു നല്ല മാതൃകയുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളോടും നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളോടും ഞങ്ങൾക്കു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത കാലത്തോളം നാം തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളാണെന്നും അവർ തങ്ങളുടെ എതിരാളികളോടു തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുടെ കാര്യം അവർ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിക്കുകയും, ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷക്കും പാപമോചനത്തിനുംവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അഥവാ, ശത്രുക്കളുമായി വല്ല വേഴ്ചയും സ്ഥാപിക്കുവാനോ, അവർക്കു വഴങ്ങുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ, അവർ സധീരം

ഉറച്ചുനിന്നു. അതുപോലെയാണ് നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടത്. പക്ഷേ, ഇബ്രാഹീം (عليه السلام) നബി അദ്ദേഹത്തിൻെറ അവിശ്വാസിയായ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയുണ്ടായി. അതിൽ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മാതൃക സ്വീകരിച്ചു കൂടാത്തതാകുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയത്തിൻെറ ചുരുക്കം.

പിതാക്കളോട് മക്കൾക്കു സ്വാഭാവികമായുണ്ടാകുന്ന വാൽസല്യവും, സ്വന്തം പിതാവു നന്നായിത്തീരുവാനുള്ള മോഹവും നിമിത്തമായിരിക്കും ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടാമെന്നു പറഞ്ഞതെന്നു വ്യക്തമാണ്. എങ്കിലും അതു മാതൃകയാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) അങ്ങിനെ ചെയ്വാൻ കാരണമെന്താണെന്നും സൂ: തൗബഃ 113-114ൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ''അടുത്ത കുടുംബങ്ങളായിരുന്നാലും, അവർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാണെന്നു വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷം മുശ്രിക്കുകൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുവാൻ പ്രവാചകനോ വിശ്വസിച്ചവർക്കോ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇബ്റാഹീം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയത്, അയാളോട് അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം നിമിത്തമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും, അയാൾ അല്ലാഹുവിൻെറ ശത്രുവാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു വ്യക്തമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം അയാളിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറി......''
(ما كان اللتى – الى قوله وما كان استغفار ابراهيم الخ – التوبة ١١٣, ١١٤)

നബിമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരാൾ നരകക്കാരിൽ പെട്ടവനാണെന്ന വസ്തുത വഹ്‌യു മൂലം അറിയുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. നബിമാരല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബിമാർ മുഖേന വിവരം കിട്ടാതെ ഇതു സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും, ഒരാൾ ശിർക്കിലും, കുഫ്റിലും (ബഹു ദൈവ വിശ്വാസത്തിലും അവിശ്വാസത്തിലും) ആണ് മരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു കണ്ടാൽ മറ്റുള്ളവർക്കും അതു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അഥവാ അപ്പോഴേ അതു ഉറപ്പിക്കാവൂ. ഏതു ആക്രമിയും, ഏതു പാപിയും മരണത്തിനു മുമ്പു പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഏതെങ്കിലും മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ, ശിർക്കിൻെറയും കുഫ്റിൻെറയും ആളെന്നു വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞ ആൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിനും രക്ഷക്കും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പാടില്ലാത്തതാണെന്ന് ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ കൊണ്ട് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. അപ്പോൾ-ഇന്നത്തെ പുരോഗമനാശയക്കാരെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ചില ആളുകൾ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ-സത്യവിശ്വാസികളല്ലാത്ത ആളുകൾ മരണപ്പെട്ടശേഷം അവരുടെ ശാന്തിക്കും മോക്ഷത്തിനുംവേണ്ടി മുസ്ലിംകൾ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതും, അതിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നതും അനിസ്ലാമികമായ ദുരാചാരമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെയും അനുയായികളുടെയും മാതൃകയെക്കുറിച്ച് വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا۟ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْـَٔاخِرَ ۚ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْغَنِىُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٦﴾

6 തീർച്ചയായും അവരിൽ നിങ്ങൾക്കു നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ടായിരുന്നു; അതായത്, അല്ലാഹുവിനെയും, അന്ത്യനാളിനെയും പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക്. ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുതന്നെയാണ് ധന്യനും സ്തുത്യർഹനുമായുള്ളവൻ.

---

6 لَقَدْ كَانَ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഉണ്ടായിരുന്നു. لَكُمْ فِيهِمْ നിങ്ങൾക്ക് അവരിൽ. أُسْوَةٌ മാതൃക, തുടർച്ച. حَسَنَةٌ നല്ലതായ. لِّمَن യാതൊരുവന്. كَانَ يَرْجُو അഭിലഷിക്കുന്ന, പ്രതീക്ഷിച്ചുവരുന്ന. الله അല്ലാഹുവിനെ. وَالْيَوْمَ الآخِرَ അന്ത്യനാളിനെയും. وَمَن ആരെങ്കിലും. يَتَوَلَّ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നതായാൽ. فَإِنَّ الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. هُوَ الْغَنِيُّ അവനത്രെ ധന്യൻ, അവൻ അനാശ്രയ

നത്രെ. الْحَمِيدُ സ്തുത്യർഹനായ.

അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ചുമുളള ഭയവും, അന്നത്തെ ദിവസം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുളള പ്രതിഫലവും രക്ഷയും ലഭിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹവും ഉളളവർ മാത്രമെ പ്രസ്തുതമാതൃക സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടാവുകയുളളു. അങ്ങിനെയുളളവർ അതു സ്വീകരിച്ചു കൊളളട്ടെ, സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനു യാതൊരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. അതിൻെറ ഭവിഷ്യത്ത് അവർക്കുതന്നെയാണ് അനുഭവപ്പെടുക. എന്നു സാരം. ഈ വചനങ്ങൾ സഹാബികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എത്രമാത്രം സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നുവെന്നതിനു ഒരു ഉദാഹരണം കാണുക: അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ൻെറ മകൾ അസ്മാഉ് (رضي الله عنها) ൻെറ വീട്ടിൽ അവരുടെ മാതാവ്-മാതാവ് അന്നു വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല-അവർക്കു ചില സമ്മാനങ്ങളുമായി വന്നപ്പോൾ അവർ മാതാവിനെ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. മാതാവിനെ സ്വീകരിച്ചുകൊളളുവാൻ നബി (ﷺ) ഉപദേശിച്ചതിനുശേഷമേ അവർ സ്വീകരിച്ചുളളു. (അ; ബു; മു.) ഹുദൈബിയാസന്ധി നിലവിലുളള കാലത്തായിരുന്നു അത്. ശത്രുക്കളുമായുളള ഈ സംഘർഷാവസ്ഥ അധികകാലം നിലനിൽക്കുകയില്ലെന്നും, താമസിയാതെ അതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാകുമെന്നും അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം 2

۞ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَجۡعَلَ بَيۡنَكُمۡ وَبَيۡنَ ٱلَّذِينَ عَادَيۡتُم مِّنۡهُم مَّوَدَّةٗۚ وَٱللَّهُ قَدِيرٞۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿٧﴾

7 നിങ്ങൾക്കും, അവരിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ശത്രുതവെച്ചവർക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹു സ്നേഹബന്ധം ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം. അല്ലാഹു കഴിവുളളവനാണ്; അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ്.

---

7 عَسَى اللهُ അല്ലാഹു ആയേക്കാം. أَن يَجْعَلَ ഉണ്ടാക്കുക, ആക്കുവാൻ. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. وَبَيْنَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്കുമിടയിൽ. عَادَيْتُم مِّنْهُم അവരിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ശത്രുതവെച്ച. مَّوَدَّةً സ്നേഹബന്ധം. وَاللهُ قَدِيرٌ അല്ലാഹു കഴിയുളളവനാണ്. وَاللهُ غَفُورٌ അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

'ഉണ്ടായേക്കാം' എന്ന് അല്ലാഹു ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതു ഉണ്ടാകുമെന്നതിൽ സംശയിക്കാനില്ലല്ലോ. അതാ, മക്കാവിജയത്തോടെ അക്കാര്യം യഥാർത്ഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഖുറൈശികൾ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചു. അറബികളാകമാനം തുരുതുരെ ഇസ്‌ലാമിനു കീഴൊതുങ്ങി അതിൻെറ പതാകയിൻകീഴിൽ അണിനിരന്നു. പഴയ വൈരങ്ങളും, പുതിയ ശത്രുതകളുമെല്ലാം അവസാനിച്ചു. സാഹോദര്യം പൂർവ്വാധികം ബലപ്പട്ടു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്ത അനുഗ്രഹം ഓർക്കുവിൻ. അതായത്, നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളായിരുന്ന സന്ദർഭം: എന്നിട്ട് നിങ്ങളോടു ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൻ ഇണക്കിച്ചേർത്തു. അങ്ങനെ അവൻെറ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ സഹോദരങ്ങളായി.''
(واذكروا نعمة الله عليكم الخ– آل عمران : ١٠٤) ''ഭൂമിയിലുളളതു മുഴുവനും നീ ചിലവാക്കിയിരുന്നാലും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ നീ ഇണക്കിച്ചേർക്കുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അവർക്കിടയിൽ ഇണക്കിയിരിക്കുന്നു.'' (لو انفقت ما فى الارض جميعا الخ – الانفال : ٦٣) റസൂൽ (ﷺ) ഒരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളെ വഴിപിഴച്ചവരായി ഞാൻ കണ്ടില്ലേ? എന്നിട്ട് എന്നെക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി. നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചവരായിരുന്നില്ലേ? എന്നിട്ട്

അല്ലാഹു എന്നെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളെ ഇണക്കി.''

എല്ലാ അവിശ്വാസികളോടും സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ വെറുപ്പും ശത്രുതയും പുലർത്തേണ്ടതുണ്ടോ? മുസ്‌ലിംകളല്ലാത്തവരോടു മുസ്‌ലിംകൾ നല്ലനിലക്കു പെരുമാറേണ്ടതില്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ ഏതുതരം അവിശ്വാസികളോട് വെറുപ്പും ശത്രുതയും പുലർത്തേണമെന്നാണു പറയുന്നത്? എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സംശയങ്ങൾക്ക് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ മറുപടി കാണാം:-

لَّا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ لَمْ يُقَـٰتِلُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَـٰرِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوٓا۟ إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

8 മത(വിഷയ)ത്തിൽ നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയാകട്ടെ, നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു വിരോധിക്കുന്നില്ല; (അതെ) നിങ്ങൾ അവർക്ക് നൻമ ചെയ്യുകയും, അവരോട് നീതിമുറ പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് (വിരോധിക്കുന്നില്ല). നിശ്ചയമായും, നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمُ ٱللَّهُ عَنِ ٱلَّذِينَ قَـٰتَلُوكُمْ فِى ٱلدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَـٰرِكُمْ وَظَـٰهَرُوا۟ عَلَىٰٓ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٩﴾

9 മത വിഷയ(ത്തിൽ) നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയും, നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും, നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതിന് പരസ്പരം പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പറ്റി മാത്രമേ അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കുന്നുള്ളു; (അതെ) അവരോട് മൈത്രികാണിക്കുന്നതു(മാത്രം). അവരോട് ആർ മൈത്രി കാണിക്കുന്നുവോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

---

8 لَا يَنْهَاكُمُ اللهُ അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കുന്നില്ല. عَنِ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി. لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത. فِي الدِّينِ മത(കാര്യ)ത്തിൽ. وَلَمْ يُخْرِجُوكُم നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യാത്ത. مِّن دِيَارِكُمْ നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ (വീടുകളിൽ) നിന്ന്. أَن تَبَرُّوهُمْ അവർക്ക് നൻമ(ഗുണം) ചെയ്യുന്നതിനെ. وَتُقْسِطُوا നീതിമുറ പാലിക്കുകയും. إِلَيْهِمْ അവരോട്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും. الْمُقْسِطِينَ നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ. 9 إِنَّما يَنْهَاكُمُ اللهُ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ വിരോധിക്കുന്നു(ള്ളു). عَنِ الَّذِينَ യാതൊരു കുട്ടരെപ്പറ്റി(മാത്രം). قَاتَلُوكُمْ നിങ്ങളോടവർ യുദ്ധം ചെയ്തു. فِي الدِّينِ മത(വിഷയ)ത്തിൽ. وَأَخْرَجُوكُم നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയു ചെയ്തു. مِّن دِيَارِكُمْ നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന്. وَظَاهَرُوا അവർ പിന്തുണ (സഹകരണം) നൽകുകയും ചെയ്തു. عَلَى إِخْرَاجِكُمْ നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതിനു. أَن تَوَلَّوْهُمْ അതായത് അവരോട് മൈത്രി കാണിക്കുന്നതിനെ. وَمَن يَتَوَلَّهُمْ അവരോട് ആ മൈത്രി കാണിക്കുന്നുവോ. فَأُولَئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ.

രണ്ടു വചനങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. ഇങ്ങോട്ടു അക്രമത്തിനും കയ്യേറ്റത്തിനും മുതിരാത്ത ആരോടും-അവർ ഏതു മതക്കാരായാലും ശരി-അങ്ങോട്ടു ശത്രുത കാണിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, അവരോടു നീതിമുറയനുസരിച്ചു പെരുമാറണമെന്നു പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, ഇങ്ങോട്ടു മതവിഷയത്തിൽ ധിക്കാര

ത്തിനും മർദ്ദനത്തിനും വരുന്നവരോടു സ്നേഹവും മൈത്രിയും സ്ഥാപിക്കുവാൻ മുസ്‌ലിംക ൾ തുനിയുന്നത് അക്രമമാണ്, കാപട്യമാണ്, കുറ്റകരമാണ്. രണ്ടു വചനങ്ങളിലെയും അവസാ ന വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണ്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَـٰتُ مُهَـٰجِرَٰتٍ فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ۖ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَـٰنِهِنَّ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَـٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى ٱلْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَءَاتُوهُم مَّآ أَنفَقُوا۟ ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ وَلَا تُمْسِكُوا۟ بِعِصَمِ ٱلْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُوا۟ مَآ أَنفَقُوا۟ ۚ ذَٰلِكُمْ حُكْمُ ٱللَّهِ ۖ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

10 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, വിശ്വസിച്ച സ്ത്രീകൾ നാടുവിട്ട് (അഭയാർത്ഥിനികളായും) കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കണം അവരുടെ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്. എന്നിട്ട്, അവർ വിശ്വാസിനികളാണെന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽ അവരെ അവിശ്വാസികളിലേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കിവിടരുത്. ആ സ്ത്രീകൾ അവർക്ക് അനുവദനീയമല്ല; അവർ ആ സ്ത്രീകൾക്കും അനുവദനീയമാവുകയില്ല. അവർ [അവിശ്വാസികൾ] ചിലവഴിച്ചത് നിങ്ങൾ അവർക്കു കൊടുക്കുകയും വേണം. നിങ്ങൾ ആ സ്ത്രീകളുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ [മ'ഹ്‌റു'കൾ] കൊടുത്താൽ നിങ്ങളവരെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന് നിങ്ങളുടെമേൽ തെറ്റില്ല. അവിശ്വാസിനികളുടെ സംബന്ധങ്ങളെ [വിവാഹബന്ധങ്ങളെ] നിങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അരുത്. നിങ്ങൾ ചില വഴിച്ചത് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചു (വാങ്ങി) കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക; അവർ ചിലവഴിച്ചത് അവരും ചോദിച്ചു (വാങ്ങി) കൊള്ളട്ടെ. അതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി (നിയമം) ആകുന്നു; അവൻ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധികല്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

---

10 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. إِذَا جَاءَكُمُ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ. الْمُؤْمِنَاتُ വിശ്വസിച്ച സ്ത്രീകൾ. مُهَاجِرَاتٍ ഹിജ്റ (നാടുവിട്ടു) വരുന്നവരായി. فَامْتَحِنُوهُنَّ നിങ്ങളവരെ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുക. اللهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു ഏറ്റവും (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണ്. بِإِيمَانِهِنَّ അവരുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച്. فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അവരെ അറിഞ്ഞാൽ(ബോധ്യംവന്നാൽ). مُؤْمِنَاتٍ വിശ്വാസിനികളാണെന്ന്. فَلاَ تَرْجِعُوهُنَّ എന്നാലവരെ മടക്കരുത്. إِلَى الْكُفَّارِ അവിശ്വാസികളിലേക്ക്. لاَ هُنَّ അവർ (ആ സ്ത്രീകൾ) അല്ല. حِلٌّ لَّهُمْ അവർക്കനുവദനീയം. وَلاَ هُمْ يَحِلُّونَ അവരും അനുവദനീയമാവുകയില്ല, അനുവദനീയം(മാവുകയില്ല). لَهُنَّ അവർ (സ്ത്രീകൾ)ക്ക്. وَآتُوهُم അവർക്ക് കൊടുക്കുകയു വേണം. مَّا أَنفَقُوا അവർ ചിലവഴിച്ചത്. وَلاَ جُنَاحَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റില്ല, കുറ്റമില്ല. أَن تَنكِحُوهُنَّ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യൽ. إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ അവർക്ക് നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ. أُجُورَهُنَّ അവരുടെ പ്രതിഫല(മഹ്ർ-വിവാഹമൂല്യ)ങ്ങൾ. وَلاَ تُمْسِكُوا നിങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുത്, പിടിച്ചു വെക്കരുത്. بِعِصَمِ സംബന്ധ(കെട്ടു-വിവാഹബന്ധ)ങ്ങളെ. الْكَوَافِرِ കാഫിറു(അവിശ്വാസി)കളായ സ്ത്രീകളുടെ. وَاسْأَلُوا നിങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊള്ളുക. مَا أَنفَقْتُمْ നിങ്ങൾ ചിലവഴിച്ചത്. وَلْيَسْأَلُوا അവരും ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. مَا أَنفَقُوا അവർ ചിലവഴിച്ചത്. ذَلِكُمْ അത്. حُكْمُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധി

യാണ്, നിയമമാണ്. يَحْكُمُ അവൻ വിധിക്കുന്നു, നിയമിക്കുന്നു. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞനാണ്. حَكِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണ്.

പല നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് കേവലം ദീർഘമായ ഈ വചനം. അവിശ്വാസികളിൽ സ്നേഹബന്ധത്തിനും മൈത്രിക്കും പാടില്ലാത്തവർ ആരാണെന്നും ആരോടെല്ലാമാണ് നല്ല നിലക്കും നീതിമുറയോടും പെരുമാറേണ്ടതെന്നും വിവരിച്ചശേഷം, ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന തത്വപരവും, നീതിപരവുമായ ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു.

സൂറത്തുൽ ഫത്ഹിൽ വെച്ചും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഹുദൈബിയാ സന്ധി നിശ്ചയപ്രകാരം, മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പക്ഷത്തുനിന്നു മുസ്‌ലിം പക്ഷത്തേക്കു വരുന്നവരെ തിരിച്ചയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു നിബന്ധന വെച്ചിരുന്നുവല്ലോ. സന്ധിവ്യവസ്ഥകൾ എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടശേഷം, മക്കായിൽ നിന്നും ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന അബലരായ ചില ആളുകളെ നബി (ﷺ) ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു മടക്കി അയക്കുകയും വേണ്ടിവന്നു. ഇതു പോലെ, വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ചില സ്ത്രീകളും ഹിജ്റക്കു ഒരുങ്ങിവരുകയുണ്ടായി. അവരെയും തിരിച്ചുതരണമെന്നു ഖുറൈശികൾ വാദിച്ചു. സന്ധിനിശ്ചയങ്ങൾ പുരുഷന്മാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്നും, സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി അതിൽ ഒന്നും വ്യവസ്ഥവെച്ചിട്ടില്ലെന്നും നബി (ﷺ) മറുപടി കൊടുത്തു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ത്രീകളുടെ വിഷയത്തിലാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചത്. ഈ വചനം നബി (ﷺ) യുടെ വാദം ശരിവെക്കുകയും, ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ തുടർന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന നടപടികൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നു വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) അവിശ്വാസികളുടെപക്ഷത്തു നിന്നു വല്ല സ്ത്രീകളും തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസിനികളാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മുസ്‌ലിംകളുടെ അടുക്കൽ അഭയാർത്ഥികളായി വന്നാൽ, അവരുടെ വാദം ശരിയാണെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുവാനായി അവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെ യഥാർത്ഥ നിലയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനു ധാരാളം അറിയാം. പക്ഷേ, ബാഹ്യമായ സ്ഥിരീകരണത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലാണല്ലോ ഇഹത്തിലെ നിയമ നടപടികൾ എടുക്കപ്പെടുക. അതുകൊണ്ടു മുസ്‌ലിംകൾക്കു അവരുടെ നിലപാട് ബോദ്ധ്യപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കൽപ്പനപ്രകാരം നബി (ﷺ) ഹുദൈബിയാ കരാറിനുശേഷം വന്ന ആ സ്ത്രീകളെ പരീക്ഷിക്കയുണ്ടായി. താൻ വന്നിരിക്കുന്നതു ഭർത്താവിനോടുള്ള വിദ്വേഷം കൊണ്ടല്ലെന്നും, നാടുവിട്ടു മറ്റൊരു നാട്ടിൽ പോകുവാനുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടല്ലെന്നും, ഐഹിക നൻമയെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടുമുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടു മാത്രമാണെന്നും ഓരോ സ്ത്രീയിൽ നിന്നും സത്യവാങ്മൂലം ലഭിച്ച ശേഷമേ അവരെ തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചുള്ളു.

(2) അങ്ങിനെ, പരീക്ഷണത്തിൽനിന്നു അവർ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിനികളാണെന്നു ബോദ്ധ്യം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, അവരെപ്പിന്നെ അവിശ്വാസികളായ ഭർത്താക്കളുടെയോ നാട്ടുകാരുടെയോ അടുക്കലേക്കു മടക്കി അയക്കുവാൻ പാടില്ല. ഇരുകൂട്ടരും വിശ്വാസത്തിൽ പരസ്പര വിരുദ്ധരായതുകൊണ്ട് ഇനി അവർക്കു യോജിച്ചു പോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. (3) സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സ്ത്രീകളും അവിശ്വാസികളായ പുരുഷൻ മാരും തമ്മിൽ വിവാഹബന്ധം പാടില്ല. (4) സ്ത്രീ മുസ്‌ലിമായിത്തീരുകയും, പുരുഷൻ അവിശ്വാസത്തിൽ നിലകൊള്ളുകയുമാണെങ്കിൽ അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹബന്ധം വേർപെടും. (5) ഇതുപോലെത്തന്നെ, പുരുഷൻ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം സ്ത്രീ അവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നാലും വിവാഹബന്ധം തുടരുന്നതല്ല-ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോകും. (6) സ്ത്രീ മുസ്‌ലിമായതുനിമിത്തം വിവാഹബന്ധം വേർപെട്ടുപോകുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീയെ മുസ്‌ലിംകൾക്കു വിവാഹം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഈ

ആയത്തിൻെറ അവതരണത്തോടുകൂടി ഇതെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിൻെറ സ്ഥിരവും അംഗീകൃതവുമായ നിയമങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഇതിനുമുമ്പ് ഇവയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേക നിയമങ്ങളൊന്നും ഇസ്‌ലാമിൽ നിലവിൽ വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പുത്രി സൈനബ് (﵂) നെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിരുന്ന അബുൽ ആസു (ابو العاص – رض) മായുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തപ്പെടാതിരുന്നത്. സൈനബ് (﵂) ആദ്യമേ മുസ്‌ലിമായിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ മക്കായിൽ ഭർത്താവോടൊന്നിച്ചു തന്നെ താമസമായിരുന്നു. അബുൽആസു (﵁) ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥനായി. അദ്ദേഹത്തിനു മോചനമൂല്യം നൽകേണ്ടതിനു സൈനബ് (﵂) അവരുടെ ഒരു ആഭരണം അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ആ ആഭരണം അവർക്ക് അവരുടെ മാതാവു ഖദീജഃ (﵂) ബീവിയിൽനിന്നു ലഭിച്ചതായിരുന്നു. അതു കണ്ടപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അലിവുതോന്നി. അങ്ങനെ, സഹാബികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് സൈനബ് (﵂) യെ മദീനായിലേക്കു അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന നിശ്ചയത്തോടുകൂടി അബുൽആസ് (﵁) വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു. നിശ്ചയപ്രകാരം സൈനബ് (﵂) മദീനായിൽ എത്തി. പിന്നീട് അൽപം കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് അബുൽആസ് (﵁) സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചത്. അനന്തരം അവരുടെ പഴയ വിവാഹബന്ധം തുടരുകയും ചെയ്തു.

(7) മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം വിവാഹബന്ധം മുറിഞ്ഞുപോയ സ്ത്രീകളെ മുസ്‌ലിംകൾ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീകൾക്കു അവരുടെ മഹ്ർ-മര്യാദയനുസരിച്ചു നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന വിവാഹമൂല്യം-നൽകേണ്ടതാണ്. 'അവർ ചിലവഴിച്ചത്' (ما انفقوا) എന്നും 'ആ സ്ത്രീകളുടെ പ്രതിഫലം' (اجورهن) എന്നും പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ വിവാഹമൂല്യമാകുന്ന 'മഹർ' എന്നാകുന്നു. 8) മുൻവിവാഹങ്ങളിൽ ആ സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ ഭർത്താക്കൾ കൊടുത്തിരുന്ന മഹ്ർ, മുസ്‌ലിംകൾക്കു അവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും, അവിശ്വാസികൾക്കു മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നും തിരിച്ചു വാങ്ങാവുന്നതാണ്. ഈ ഇനത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന സംഖ്യക്കു 'ഗനീമത്ത്' മുതലായപൊതുനിധിയിൽനിന്നു ഇമാം (ഭരണനേതാവ്) പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. ഇനി അമുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തിനിന്നു ഈ ഇനത്തിൽ ലഭിക്കേണ്ടുന്ന സംഖ്യ അവരിൽനിന്നു ലഭിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തപക്ഷം, അതിനുള്ള പരിഹാരം അല്ലാഹു തുടർന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു:-

وَإِن فَاتَكُمْ شَىْءٌ مِّنْ أَزْوَٰجِكُمْ إِلَى ٱلْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَـَٔاتُوا۟ ٱلَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَٰجُهُم مِّثْلَ مَآ أَنفَقُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ٱلَّذِىٓ أَنتُم بِهِۦ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

11 നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽനിന്ന് വല്ലവരും അവിശ്വാസികളിലേക്കു (പോയി) നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമാകുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അനന്തരനടപടി എടുക്കുകയും (അഥവാ അതിന്നവസരം വരുകയും) ചെയ്തുവെങ്കിൽ. അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ഭാര്യമാർ (നഷ്ടപ്പെട്ടു) പോയോ അവർക്ക് അവർ ചിലവഴിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ കൊടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ യാതൊരുവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണോ ആ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

---

11 وَإِن فَاتَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പാഴായി(നഷ്ടമായി)പ്പോയെങ്കിൽ. شَيْءٌ വല്ലതും(വല്ലവരും). مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽനിന്ന്. إِلَى الْكُفَّارِ അവിശ്വാസികളിലേക്ക് (പോയിട്ട്). فَعَاقَبْتُمْ എന്നിട്ട് നീങ്ങൾ അനന്തര നടപടി എടുത്താൽ (നിങ്ങൾക്ക് ഊഴം ലഭിച്ചാൽ). فَآتُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൊടുക്കുവിൻ. الَّذِينَ യാതൊരുവർക്ക്. ذَهَبَتْ പോയതായ. أَزْوَاجُهُم അവരുടെ ഭാര്യമാർ. مِّثْلَ مَا യാതൊന്നുപോലെ. أَنفَقُوا അവർ ചിലവഴിച്ച. وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. اللهَ الَّذِي യാതൊരു അല്ലാഹുവിനെ. أَنتُم بِهِ നിങ്ങൾ അവനിൽ. مُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു.

അതായതു മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാര്യമാരായിരുന്നവര്‍ അമുസ്‌ലിം പക്ഷത്തേക്കു പോകുകയും, അവര്‍ക്കു കൊടുത്തിരുന്ന മഹ്‌റിന്‍െറ സംഖ്യ അവരില്‍നിന്നു കിട്ടുവാന്‍ മാര്‍ഗ്ഗമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താല്‍ അതിനുള്ള നിവാരണം ഇതാണ്: അമുസ്‌ലിംകളുമായി അതിനു അനന്തര നടപടി കൈക്കൊള്ളുവാന്‍ അവസരം കാണുമ്പോള്‍ ആ നഷ്ടസംഖ്യ ഈടാക്കി കൊടുക്കണം. യുദ്ധത്തില്‍ ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കള്‍ ലഭിക്കുന്നപക്ഷം അതില്‍നിന്നോ അല്ലെങ്കില്‍ മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് അവര്‍ക്കു കൊടുക്കേണ്ടതുള്ള മഹ്‌റു വകകളില്‍നിന്നോ ഇത് ഈടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഗനീമത്തുകളില്‍നിന്ന് ഇതു കഴിച്ചു ബാക്കിയേ ഓഹരി ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുള്ളു. ഇതു സംബന്ധമായ വിശദവിവരങ്ങള്‍ ഫിഖ്ഹ് (കര്‍മ്മശാസ്ത്ര) ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മറ്റും കാണാവുന്നതാണ്. വിവാഹത്തില്‍ മഹ്‌റിന്നുള്ള സ്ഥാനവും, അതിന്‍െറ ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്‍െറ ഗൗരവവും ഇസ്‌ലാമില്‍ എത്രമാത്രം വമ്പിച്ചതാണെന്ന് ഇതില്‍നിന്നൊക്കെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ടും, ഒരു മാമൂല്‍, അല്ലെങ്കില്‍ നിയമപരമായ ഒരു ചടങ്ങ് എന്നു മാത്രമേ പല പണ്ഡിതന്‍മാര്‍പോലും മഹ്‌റിനെപ്പറ്റി ഇന്ന് ധരിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നത് വളരെ ഖേദകരമാണ്.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا جَآءَكَ ٱلۡمُؤۡمِنَٰتُ يُبَايِعۡنَكَ عَلَىٰٓ أَن لَّا يُشۡرِكۡنَ بِٱللَّهِ شَيۡـٔٗا وَلَا يَسۡرِقۡنَ وَلَا يَزۡنِينَ وَلَا يَقۡتُلۡنَ أَوۡلَٰدَهُنَّ وَلَا يَأۡتِينَ بِبُهۡتَٰنٖ يَفۡتَرِينَهُۥ بَيۡنَ أَيۡدِيهِنَّ وَأَرۡجُلِهِنَّ وَلَا يَعۡصِينَكَ فِي مَعۡرُوفٖ فَبَايِعۡهُنَّ وَٱسۡتَغۡفِرۡ لَهُنَّ ٱللَّهَۚ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ١٢

12 ഹേ, നബിയേ, വിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകള്‍, തങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്കു ചേര്‍ക്കുകയില്ലെന്ന് 'ബൈഅത്തു' [പ്രതിജ്ഞ] നല്‍കിക്കൊണ്ടു നിന്‍െറ അടുക്കല്‍ വന്നാല്‍,- അവര്‍ മോഷ്ടിക്കുകയുമില്ല, വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയുമില്ല, തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയുമില്ല, തങ്ങളുടെ കൈകാലുകള്‍ക്കിടയില്‍ വെച്ച് (മനഃപൂര്‍വ്വം) കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന യാതൊരു കള്ള വാദവും കൊണ്ടുവരികയുമില്ല,- ഒരു (സദാചാരപരമായ) സല്‍കാര്യത്തിലും നിന്നോട് അവര്‍ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയുമില്ല എന്നും (ബൈഅത്തു നല്‍കിക്കൊണ്ടുവന്നാല്‍), നീ അവരോട് 'ബൈഅത്തു' [പ്രതിജ്ഞ] വാങ്ങിക്കൊള്ളുക; അവര്‍ക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും,അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

12 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ, നബിയേ. إِذَا جَاءَكَ നിന്‍െറ അടുക്കല്‍ വന്നാല്‍. الْمُؤْمِنَاتُ വിശ്വസിച്ച സ്ത്രീകള്‍. يُبَايِعْنَكَ നിന്നോട് ബൈഅത്തു(പ്രതിജ്ഞ) നല്‍കികൊണ്ട്. عَلَى أَلاَّ يُشْرِكْنَ അവര്‍ പങ്കുചേര്‍ക്കയില്ലെന്ന്. بِاللهِ അല്ലാഹുവിനോട്. شَيْئًا യാതൊന്നിനെയും. وَلاَ يَسْرِقْنَ മോഷ്ടിക്കുക (കളവ് നടത്തുക) യില്ല എന്നും. وَلاَ يَزْنِينَ വ്യഭിചാരം ചെയ്കയുമില്ല. وَلاَ يَقْتُلْنَ കൊല ചെയ്കയുമില്ല. أَوْلاَدَهُنَّ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ. وَلاَ يَأْتِينَ തങ്ങള്‍ വരികയുമില്ല. بِبُهْتَانٍ കള്ളവാദവുംകൊണ്ട്, നുണയായി. يَفْتَرِينَهُ തങ്ങള്‍ കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന. بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ തങ്ങളുടെ കൈകള്‍ക്കിടയില്‍വെച്ച്. وَأَرْجُلِهِنَّ തങ്ങളുടെ കാലുകള്‍ക്കും. وَلاَ يَعْصِينَكَ നിന്നോട് അവര്‍ അനുസരണക്കേടും കാണിക്കയില്ല (എന്നും). فِي مَعْرُوفٍ ഒരു സദാചാരത്തിലും, സല്‍കാര്യത്തിലും. فَبَايِعْهُنَّ എന്നാല്‍ നീ അവര്‍ക്ക് ബൈഅത്തു കൊടുക്കുക, അവരോട് പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങുക. وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ അവര്‍ക്കുവേണ്ടി പാപമോചനവും തേടുക. اللهَ അല്ലാഹുവിനോട്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയുമാണ്.

മുൻവിഷയങ്ങളുമായി ഒരു തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾതന്നെയാണ് ഈ വചനത്തിലും ഉള്ളത്. മക്കാവിജയത്തെതുടർന്നു മക്കാനിവാസികൾ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് തങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചതായും, ഇസ്‌ലാമികശാസനകൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളതായും 'ബൈഅത്ത്' (بيعة -പ്രതിജ്ഞ) നടത്തുകയുണ്ടായി. (മറ്റു ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിലും ഇങ്ങിനെ ബൈഅത്തു നടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.) കൂട്ടത്തിൽ, മക്കായിലെ സ്ത്രീകളും ബൈഅത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ ബൈഅത്തിനു വരുമ്പോൾ അവരിൽ നിന്നു ബൈഅത്തു വാങ്ങേണ്ടുന്ന രൂപം അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തുകാട്ടുന്നു. പെൺകുട്ടികൾ ജനിച്ചാൽ ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമൂടുന്ന ഒരുസമ്പ്രദായം ജാഹിലിയ്യാ അറബികൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, അന്യപുരുഷ സ്പർശനത്തിൽ ജനിച്ച ജാരസന്താനങ്ങളെ സ്വഭർത്താക്കളുടെ സന്താനങ്ങളായും, ഏതെങ്കിലും ഒരാളുടെ അവിഹിത കൂട്ടുകെട്ടിൽ ജനിച്ച കുട്ടികളെ സ്ത്രീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മറ്റൊരാളുടേതായും നിശ്ചയിക്കുന്ന പതിവും അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് സന്താനങ്ങളെ കൊല്ലുകയില്ലെന്നും, കൈകാലുകൾക്കിടയിൽവെച്ച് കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന കള്ളവാദം കൊണ്ടു വരികയില്ലെന്നും (ولا يقتلن او الادهن ولا يأتين الخ) അവരുടെ ബൈഅത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. സന്താനങ്ങൾ ജനിച്ചുവളരുന്നതു സ്ത്രീകളുടെ കൈകാലുകൾക്കിടയിൽ വെച്ചാണല്ലോ. ഇത്രയും സ്പഷ്ടമായി അറിയാവുന്ന ഒരു പച്ചപ്പരമാർത്ഥത്തെ മറച്ചുവെച്ചാണ് ആ കള്ളം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതെന്നത്രെ ആ വാക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

معروف (മഅ്റൂഫ്) എന്ന വാക്കിൽ ബുദ്ധികൊണ്ടോ മതം മുഖേനയൊ നല്ല കാര്യങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്നതെല്ലാം (*) ഉൾപ്പെടും. അറിയപ്പെട്ടത് എന്നാണ് വാക്കർത്ഥമെങ്കിലും 'സദാചാരം, സൽകാര്യം,' എന്നൊക്കെയാണ് ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം. منكر (മുങ്കർ=ദുരാചാരം, ദുഷ്കാര്യം) എന്നാണ് ഇതിൻെറ എതിർപദം. ചില പ്രത്യേക ഉപാധികൾ ആദ്യം എടുത്തു പറഞ്ഞശേഷം, സൽകാര്യങ്ങളിൽപെട്ട ഏതൊന്നു കല്പിച്ചാലും അത് അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നു ബൈഅത്തിൻെറ വാചകത്തിൽ ഒരു പൊതു ഉപാധികൂടി വെച്ചിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പനക്കെതിരായി ആർക്കും ഒന്നും കല്പിക്കുവാൻ അധികാരമില്ല. അങ്ങിനെ കല്പിച്ചാൽ അത് അനുസരിക്കേണ്ടതുമില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത കാര്യമായിരുന്നാലും, സൽകാര്യങ്ങളുടെ ഇനത്തിൽപെട്ട ഒരു കാര്യം നബി (ﷺ) യോ, ഉത്തരവാദപ്പെട്ട നേതാവോ കല്പിച്ചാൽ അതു മറ്റുള്ളവർ അനുസരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നു ഇതിൽ നിന്നും മറ്റു പല തെളിവുകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. വല്ലവരും മരണപ്പെടുമ്പോൾ, ജാഹിലിയ്യത്തിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നതും, ഇന്നും ചില സമുദായങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുമായ വിലാപഘോഷ്ടികളും, അനുശോചന ചടങ്ങുകളും നടത്തുകയില്ലെന്നും, സ്ത്രീകളുടെ ബൈഅത്തിൽ നബി (ﷺ) ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതും 'മഅ്റൂഫി'ൻെറ ഇനത്തിൽ പെട്ടതുതന്നെ.

ഒരാൾ ഒരാൾക്കു 'ബൈഅത്തു' ചെയ്യുമ്പോൾ അന്യോന്യം കൈപിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതു നടക്കാറുള്ളത്. എന്നാൽ, നബി (ﷺ) സ്ത്രീകളുമായി ബൈഅത്തു നടത്തിയപ്പോൾ ഓരോ സ്ത്രീയും മേൽപറഞ്ഞ നിബന്ധനകളെല്ലാം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം അവരോട് قد با يعتك على ذلك (തന്നോട് അപ്രകാരം ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ നടത്തി) എന്നു പറയുകയല്ലാതെ, സ്ത്രീകൾക്കു കൈ കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല എന്നു ആയിശാ (رضي الله عنها) നിവേദനം ചെയ്തി

* المعرف اسم لكل فعل يعرف بالقل والشرع حسنة المنكر ما ينكر بهما– مفردات الراغب

രിക്കുന്നു. (ബു) ഞങ്ങൾക്കു കൈതരാത്തതെന്താണെന്നു സ്ത്രീകൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ഞാൻ സ്ത്രീകൾക്കു കൈ കൊടുക്കുന്നതല്ല' എന്നു നബി (ﷺ) പറയുകയും ചെയ്തു. (عليه السلام) സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സംസാരവിഷയമായിരുന്ന കാര്യം സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ച് വീണ്ടും ഒന്നു ചുരുക്കി ആവർത്തിച്ചുണർത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു സൂറത്തു സമാപിക്കുന്നു:-

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَوَلَّوْا۟ قَوْمًا غَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا۟ مِنَ ٱلْـَٔاخِرَةِ كَمَا يَئِسَ ٱلْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَـٰبِ ٱلْقُبُورِ ﴿١٣﴾

13 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹു കോപിച്ചിട്ടുള്ള ജനതയോട് നിങ്ങൾ മൈത്രി സ്ഥാപിക്കരുത്. ഖബ്റുകളിലുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചു അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചു തീർച്ചയായും അവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

---

13 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تَتَوَلَّوْا നിങ്ങൾ മൈത്രി സ്ഥാപിക്കരുത്, സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തരുത്. قَوْمًا ഒരു ജനതയോട്. غَضِبَ اللهُ അല്ലാഹു കോപിച്ചിരിക്കുന്നു. عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ. قَدْ يَئِسُوا തീർച്ചയായും അവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആശമുറിഞ്ഞു. مِنَ الْآخِرَةِ പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച്. كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ. مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ഖബ്റുകളിലുള്ളവരെപ്പറ്റി ഖബ്റിന്റെ ആൾക്കാരിൽപെട്ട.

'അല്ലാഹു കോപിച്ച ജനത' എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ശാപത്തിനും പാത്രമായ എല്ലാ അവിശ്വാസികളും ആയിരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഖുർആനിൽ യഹൂദികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില പ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി യഹൂദികളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് അവസാന വാക്യത്തിന്റെ സാരം ഈ രണ്ടിലൊരു പ്രകാരമായിരിക്കും: (1) ആ അവിശ്വാസികൾ ഖബ്റിലുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ച് ആശ മുറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, പരലോകത്തെക്കുറിച്ചും ആശ മുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതായതു മരിച്ചു മണ്ണടിഞ്ഞു പോയവരെ തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അവർക്കില്ലാത്തതുപോലെ, പരലോകത്തുവെച്ചു വല്ല ഗുണവും ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും അവർക്കില്ല. പരലോകത്തിലും മരണാനന്തര സംഭവങ്ങളിലും അവർക്കു വിശ്വാസമില്ലല്ലോ. (2) ഖബ്റുകളിലുള്ളവരെക്കുറിച്ചു അവിശ്വാസികൾ ആശ മുറിഞ്ഞവരാണെന്നതുപോലെ, യഹൂദികൾ പരലോകഗുണത്തിലും ആശ നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്. യഹൂദികൾ പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരല്ലെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ തോന്നിയവാസങ്ങൾ നിമിത്തം തങ്ങൾക്കു രക്ഷയില്ലെന്ന് അവർക്കുതന്നെ അറിയാം എന്നു താൽപര്യം.

ആ വാക്യത്തിനു ഇങ്ങിനെയും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: 'ഖബ്റിന്റെ ആൾക്കാരിൽ പെട്ട അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ, ആ ജനത-അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനു വിധേയരായ ജനത-പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചു നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.' മരിച്ചു ഖബ്റുകളിൽ കിടക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പരലോകത്തു നൻമ ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അതുപോലെ മരണപ്പെട്ട അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരിക്കലും ആ പ്രതീക്ഷക്കു അവകാശമില്ല എന്നു സാരം. من (മിൻ) എന്ന അവ്യയത്തിനു 'സംബന്ധിച്ച്' എന്നും 'ഇൽനിന്നു' എന്നും അർത്ഥം വരാം. ഇതിൽനിന്നാണ് ഈ വ്യത്യസ്ത അർത്ഥങ്ങൾക്കു സാധ്യതയുണ്ടായത്. ഇതനുസരിച്ചു كما يئس الكفار من اصحاب القبور എന്ന വാക്യത്തിനു 'ഖബ്റിലെ ആൾക്കാരിൽനിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്നും, ആദ്യം പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് അവിശ്വാസികൾ നിരാശപ്പെട്ടതുപോലെ, എന്നും വിവർത്തനം നൽകാവുന്നതാണ്. ഏതു സ്വീകരിച്ചാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ. والله اعلم

اللهم لك الحمد والمنة والفضل

61. സൂറത്തു സ്സ്വഫ്ഫു سورة الصّف

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത്വചനങ്ങൾ 14വിഭാഗം(റികൂഅ്) 2

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ
1 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ള തും (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്ര കീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അവൻ അഗാധ ജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയത്രെ.	سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١﴾

1 سَبَّحَ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. وَهُوَ الْعَزِيزُ അവൻ പ്രതാപശാലിയത്രെ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ.

ഇതുപോലെയുള്ള വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും ഒന്നിലധികം സൂറത്തുകളിൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

2 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ ചെയ്യാ ത്തത് നിങ്ങൾ പറയുന്നത് എന്തിനു വേ ണ്ടിയാണ്?!	يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾
3 നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തത് പറയുക എന്നുള്ള ത്, അല്ലാഹുവിങ്കൽ വളരെ വലിയ ക്രോ ധകരമായിട്ടുള്ളതാണ്.	كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ أَن تَقُولُوا۟ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

2 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരെ. لِمَ تَقُولُونَ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് എന്തിനുവേിയാണ്. مَا لاَ تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തത്, പ്രവർത്തിക്കാത്തത്. 3 كَبُرَ വളരെ വലുതാണ്, വമ്പിച്ചതാണ്. مَقْتًا ക്രോധം, ക്രോധത്തിൽ. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ. أَن تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയൽ, പറയുകയെന്നത്. مَا لاَ تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്തത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധംചെയ്‌വാൻ അനുമതി കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, യുദ്ധം നിയമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ചിലർക്കതു അസഹ്യമായി ത്തോന്നുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭത്തിലാണു ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നാണ് അധിക മുഫസ്സിറുകളും പറയുന്നത്. ചില രിവായത്തുകളും ഇതു സംബന്ധിച്ചു വന്നിട്ടുണ്ട്. അടുത്ത വചനം ഇതിനു പിൻബലം നൽകുന്നതും കാണാം. അവതരിച്ച സന്ദർഭം ഏതായാലും അതി ലെ ആശയം സ്പഷ്ടമായതും ഗൗരവമേറിയതുമായ ഒരു പൊതുതത്വം ആകുന്നു. വാഗ്ദത്ത മായിട്ടോ, ശപഥംമുഖേനയോ, നേർച്ചാരൂപത്തിലോ-എങ്ങിനെയായാലും ശരി-നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നു വായകൊണ്ടു പറഞ്ഞാൽ അതു പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തൽ ആ പറഞ്ഞ ആളുക ളുടെ കടമയത്രെ. ചെയ്‌വാൻ തയ്യാറില്ലാത്തകാര്യം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു പറയൽ അല്ലാഹു വിൻെറ അടുക്കൽ വമ്പിച്ച ക്രോധകരമായതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ക്രോധത്തിനു കാരണമായ ഏതു കാര്യവും കുറ്റകരമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

''കപടവിശ്വാസിയുടെ (മുനാഫിഖിന്റെ) അടയാളം മൂന്നെണ്ണമാണ്. അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്താൽ ലംഘിക്കും, വർത്തമാനം പറഞ്ഞാൽ കളവു പറയും, വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടാൽ ചതിക്കും'' (ബു.മു.) എന്ന നബിവചനം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. മറ്റൊരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''നാലുകാര്യങ്ങൾ ഏതൊരുവനിൽ ഉണ്ടായോ അവൻ, തനി കപടവിശ്വാസിയാകുന്നു. അവയിൽ ഒന്ന് ആരിലെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതവൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുവരേക്കും കാപട്യത്തിന്റെ ഒരു കാര്യം അവനിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടാൽ ചതിക്കുക, വർത്തമാനം പറഞ്ഞാൽ കളവു പറയുക, ഉടമ്പടി ചെയ്താൽ വഞ്ചിക്കുക, പിണങ്ങിയാൽ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കുക.'' (ബു.മു.) ആമിറുബ്നുറബീഅഃ (عامر بن ربيعة – رض) പറയുകയാണ്: ''ഞാൻ കുട്ടിയായിരുന്ന കാലത്തു റസൂൽ (ﷺ) ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി. ഞാൻ കളിക്കുവാൻ പോയപ്പോൾ എന്റെ ഉമ്മ എന്നോടു പറഞ്ഞു: ''ഇങ്ങോട്ടുവാ, ഞാൻ നിനക്കു തരാം'' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ തിരുമേനി ചോദിച്ചു: ''എന്താണ് നിങ്ങൾ അവനു കൊടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?'' അവർ പറഞ്ഞു: 'കാരക്ക.' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ, അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അതു നിങ്ങളുടെ പേരിൽ ഒരു കളവായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുമായിരുന്നു.'' (അ.) പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുവാനുദ്ദേശിക്കാത്ത വാക്കുകളുടെ ഗൗരവം ഇതിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാം.

إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلَّذِينَ يُقَـٰتِلُونَ فِى سَبِيلِهِۦ صَفًّا كَأَنَّهُم بُنْيَـٰنٌ مَّرْصُوصٌ ﴿٤﴾

4 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ഓരായം ചേർത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു ഭിത്തി എന്നോണം ഒരു അണിയായി അവന്റെ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധംചെയ്യുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

4 إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരെ. فِي سَبِيلِهِ തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ. صَفًّا ഒരു അണി(നിര)യായി. كَأَنَّهُمْ അവർ ആണെന്നതുപോലെ. بُنْيَانٌ ഒരു പടവു(ഭിത്തി-മതിൽ-കെട്ടിടം). مَّرْصُوصٌ ഓരായം ചേർക്കപ്പെട്ട, ഈയം ഒഴിക്കപ്പെട്ട, ഇടതൂർക്കപ്പെട്ട.

ഇടയ്ക്ക് ഒട്ടും വിടവില്ലാതെ, വളവും പുളവുമില്ലാതെ കെട്ടുറപ്പോടുകൂടി അണികെട്ടിനിന്നു കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സധീരം ശത്രുക്കളോട് അടരാടുന്ന പടയാളികളെ അല്ലാഹു പ്രശംസിക്കുകയും, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അണിഉറപ്പിച്ചു നിൽക്കുകയെന്നതു കേവലം ഒരു പട്ടാളച്ചിട്ട മാത്രമല്ല, ശത്രുവിന്റെ പരാജയത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്. സംഘമായി നമസ്കരിക്കുമ്പോൾപോലും അണികൾ അപ്രകാരം ആയിരിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും വളരെയധികം നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, ഒരു വരി ശരിക്കും പൂർത്തിയായ ശേഷമേ അടുത്ത വരി പൂർത്തിയാക്കാവു എന്നും തിരുമേനി കൽപിച്ചിരുന്നു. തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ താക്കീതും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. لتسون صفوفكم او ليخالفن الله بين وجوهكم – متفق (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അണികളെ ശരിപ്പെടുത്തണം. അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹു ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കും. (ബു.മു.) അഥവാ നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളിലും ഗതികളിലും അനൈക്യം സംഭവിക്കും എന്നു താൽപര്യം. ഇന്നു നമ്മുടെ സ്ഥിതിയോ? നമസ്കരിക്കുവാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ അണിയൊപ്പിച്ചു നിൽക്കലും, തൊട്ടുതൊട്ടു നിൽക്കലുമെല്ലാം തീരെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. ചിലർക്കതു തങ്ങളുടെ പരിഷ്കാരത്തിനു യോജിക്കാത്തതായും, മറ്റുചിലർക്കു തങ്ങളുടെ അന്തസ്സിനു നിരക്കാത്തതായും തോന്നുകയാണ്! ഇതിന്റെ ഫലം നബി (ﷺ) താക്കീതുചെയ്ത അതേ അവസ്ഥ നാം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മുസ്ലിംകളുടെ അഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിലാകട്ടെ, ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളുമായുള്ള സമീപനങ്ങളിലാകട്ടെ, പരസ്പരം യോജിച്ചു വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹമോ, സാധ്യതയോ ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഒട്ടും വിഷമം കൂ

ടാത നിർവ്വഹിക്കാവുന്ന ഇക്കാര്യം-നമസ്കാരത്തിൽ അണി ശരിപ്പെടുത്തൽ-പോലും നബി (ﷺ) എത്രയോ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുകൂടി-ഗൗനിക്കാത്തവർ സമരാങ്കണത്തിൽ ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പാകെ എങ്ങിനെ അണി ശരിപ്പെടുത്തുവാനാണ്?! والى الله المشتكى

5 മൂസാ തന്റെ ജനതയോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ''എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്? ഞാൻ നിങ്ങളിലേക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ! അങ്ങനെ, അവർ (നേർമാർഗം) തെറ്റിയപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തെറ്റിച്ചു കളഞ്ഞു. അല്ലാഹു ദുർന്നടപ്പുകാരായ ജനതയെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുന്നതുമല്ല.''

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِى وَقَد تَّعْلَمُونَ أَنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوٓا۟ أَزَاغَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٥﴾

---

5 وَإِذْ قَالَ مُوسَى മൂസാ പറഞ്ഞപ്പോൾ. لِقَوْمِهِ തന്റെ ജനതയോട്. يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളെ. لِمَ تُؤْذُونَنِي എന്തിനാണ് നിങ്ങളെന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത്, സ്വൈരം കെടുത്തുന്നു. وَقَد تَّعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. أَنِّي رَسُولُ ഞാൻ ദൂതനാണെന്ന്. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക്. فَلَمَّا زَاغُوا അങ്ങനെ അവർ തെറ്റിയപ്പോൾ. أَزَاغَ اللهُ അല്ലാഹു തെറ്റിച്ചു. قُلُوبَهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ. وَاللهُ അല്ലാഷുവാകട്ടെ. لاَ يَهْدِي അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക (നേർമാർഗ്ഗം കാണിക്കുക)യില്ല. الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ദുർന്നടപ്പുകാരായ (തോന്നിയവാസികളായ) ജനതക്ക്.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ ഇസ്റാഈല്യർ ദ്രോഹിച്ചതിനും സ്വൈരം കെടുത്തിയതിനും പല ഉദാഹരണങ്ങളും ഖുർആനിൽതന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. തീഹു വനാന്തരത്തിൽ വെച്ച് അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഫലസ്തീനിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം കൽപിച്ചപ്പോൾ അവിടെ ശത്രുക്കളുമായി ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവരുമെന്നു കണ്ടതുകൊണ്ട് അവർ വിസമ്മതിച്ചു. അവിടെ വമ്പൻമാരായ ഒരു ജനതയാണുള്ളത്. അവർ അവിടെനിന്നു പോയല്ലാതെ ഞങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. മാത്രമോ? വേണമെങ്കിൽ നീയും നിന്റെ റബ്ബും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക; ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണ് اذهب انت وربك فقاتلا انا ههنا قاعدون എന്നുവരെ അവർ തുറന്നുപറഞ്ഞു. ഒടുക്കം മൂസാ (عليه السلام) ദുആ ചെയ്തു. ''റബ്ബേ! എന്റെ ദേഹത്തെയും എന്റെ സഹോദരനെയുമല്ലാതെ ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും ദുർന്നടപ്പുകാരനായ ജനതക്കുമിടയിൽ നീ വേർപ്പെടുത്തണേ!'' (رب انى لا املك الا نفسى واخى الخ) ഈ രംഗം ഒന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ഏറേത്താമസിയാതെ ആ പ്രവാചകവര്യൻ കാലഗതിപ്രാപിച്ചു. ആ ജനതയാകട്ടെ നാൽപതുകൊല്ലം ആ വനാന്തരത്തിൽ വട്ടം കറങ്ങേണ്ടിയും വന്നു. ഇസ്റാഈല്യർ മൂസാ (عليه السلام) നബിയോടു ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നബിയോടു അനുവർത്തിക്കരുതെന്നു മുസ്ലിംകളോടുള്ള താക്കീതാണ് ഈ വചനം. അടുത്ത വചനത്തിൽ, ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത സ്വീകരിച്ച നയം സ്വീകരിക്കരുതെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് കാണാം.

6 മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ''ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളിലേക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാകുന്നു; തൗറാത്താകുന്ന എന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ [വേദഗ്രന്ഥത്തെ] സത്യമാ(ക്കി

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُم مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُولٍ يَأْتِى مِنۢ بَعْدِى

ٱسۡمُهُۥٓ أَحۡمَدُۖ فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ قَالُواْ هَٰذَا سِحۡرٞ مُّبِينٞ ۝٦

ശരിവെ)ക്കുന്നവനായിക്കൊണ്ടും, എന്റെ ശേഷം വരുന്നതായ, 'അഹ്മദ്' [അധികം സ്തുതിയുള്ളവൻ] എന്നു പേരുള്ള ഒരു റസൂലിനെക്കുറിച്ചു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവനായിക്കൊണ്ടും (നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവനാണ്).'' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരിൽ വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''ഇത് (തനി) സ്പഷ്ടമായ ജാലമാണ്'' എന്ന്!

---

6 وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ. يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളേ. إِنِّي رَسُولُ اللهِ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണ്. إِلَيْكُم നിങ്ങളിലേക്ക്. مُّصَدِّقًا സത്യമാക്കുന്ന (ശരിവെക്കുന്ന)വനായിക്കൊണ്ട്. لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ എന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ. مِنَ التَّوْرَاةِ തൗറാത്താകുന്ന, തൗറാത്തിൽനിന്നും. وَمُبَشِّرًا സുവിശേഷം (സന്തോഷവാർത്ത) അറിയിക്കുന്നവനായും. بِرَسُولٍ ഒരു റസൂലിനെക്കുറിച്ച്. يَأْتِي വരുന്ന, അദ്ദേഹം വരും. مِن بَعْدِي എന്റെ ശേഷം. اسْمُهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ. أَحْمَدُ അഹ്മദ് (അധികം സ്തുതിയുള്ളവൻ) എന്നാണ്. فَلَمَّا جَاءَهُم എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. هَذَا سِحْرٌ ഇത് ജാലമാണ്. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ (തനി).

ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ദൗത്യോദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ജനതയായ ഇസ്റാഈല്യരെ അറിയിക്കുന്നത്. (1) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പ് അവതരിച്ചതും, തന്റെ മുന്നിൽ നിലവിലുള്ളതുമായ തൗറാത്തിന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയും, ശരിവെക്കുകയും ചെയ്യുക. അഥവാ അതിന്റെ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുക. (2) തന്റെ ശേഷം അഹ്മദ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു റസൂൽ വരാനിരിക്കുന്നുവെന്ന സുവിശേഷം അറിയിക്കുക. അഥവാ ആ റസൂലിനെ അനുസരിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ സജ്ജമാക്കുക. ഈസാ (عليه السلام) ഒരു പുതിയ നിയമ സംഹിതകൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ലെന്നും, അദ്ദേഹം തൗറാത്തിന്റെ നിയമ വ്യവസ്ഥകളെ അനുകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥമായ 'ഇഞ്ചീലാ'കട്ടെ, ഉപദേശങ്ങളുടെയും സുവിശേഷങ്ങളുടെയും സമാഹാരവുമാകുന്നു. 'ഇഞ്ചീൽ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ 'സുവിശേഷം' എന്നത്രെ, ഈ വസ്തുത ബൈബിളും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. അതിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ''ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ, പ്രവാചകൻമാരെയോ നീക്കേണ്ടതിനു വന്ന് എന്നു നിരൂപിക്കരുത്. നീക്കുവാനല്ല, നിവർത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്.'' (മത്തായി 5; 17.)

ഇനി, ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ശേഷം വരാനിരിക്കുന്ന 'അഹ്മദ്' എന്ന റസൂലിനെക്കുറിച്ചാണ് പരിശോധിക്കുവാനുള്ളത്. നബി(ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ജുബൈറുബ്നുമുത്ഇം (جبير بن مطعم) വഴി ബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''എനിക്കു പല പേരുകൾ ഉണ്ട്. ഞാൻ 'മുഹമ്മദാണ് (അധികമായി സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനാണ്) ഞാൻ 'അഹ്മദു' മാണ് (അധികം സ്തുതിയുള്ളവനാണ്). ഞാൻ 'മാഹീ'യുമാണ് (മായിച്ചുകളയുന്നവനാണ്). എന്നെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവിശ്വാസത്തെ മായിച്ചുകളയുന്നു. (ان لى اسمآء انا محمد وانا احمد وانا الماحى الذى يمحوالله بى الكفر الخ – البخارى) ഇതിൽ നിന്ന് അഹ്മദ് എന്ന് പറഞ്ഞതു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഈസാ (عليه السلام) നബിക്കും തിരുമേനിക്കുമിടയിൽ വേറൊരു റസൂൽ വന്നിട്ടുള്ളതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും. തിരുമേനിയാണെങ്കിൽ അന്ത്യപ്രവാചകനുമാണ്.

നബി (ﷺ) യുടെ ആഗമനത്തെപ്പറ്റി ഈസാ (عليه السلام) നൽകിയ സുവിശേഷങ്ങൾ അതേപടി ഇന്നത്തെ ഇഞ്ചീലുകളിൽ കാണപ്പെടുവാൻ ന്യായമില്ല. കാരണം, യഥാർത്ഥ ഇഞ്ചീൽ ഇന്നു നിലവിലില്ലെന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. കൈകടത്തപ്പെട്ട ഇഞ്ചീലുകളിലാകട്ടെ, ഏറ്റവുമധികം കൈകടത്തലിനു വിധേയമായ വിഷയം നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിക്കുന്നവയാണുതാനും. എന്നിരുന്നാലും ഖുർആൻെറ ഈ പ്രസ്താവനയെ ശരിവെക്കുന്നതും നിഷ്പക്ഷമതികൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്നതുമായ ചില അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ഇഞ്ചീലുകളിൽപോലും കാണാവുന്നതാകുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുക:-

(1) യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷത്തിൽ (ഇഞ്ചീലിൽ) യേശു പറഞ്ഞതായി പറയുന്നു; ''........എന്നാൽ ഞാൻ പിതാവിനോടു (ദൈവത്തോടു) ചോദിക്കും. അവൻ 'സത്യത്തിൻെറ ആത്മാവ്' എന്ന മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനെ എന്നേക്കും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾക്കു തരും.........'' (14: 16) ''പരിശുദ്ധാത്മാവ്' എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചു തരികയും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.'' (14: 26) ''........നിങ്ങൾക്കു അയപ്പാനുള്ള കാര്യസ്ഥനായി പിതാവിൻെറ അടുക്കൽ നിന്നു പുറപെടുന്ന 'സത്യാത്മാവ്' വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യംപറയും.'' (15: 26) ''........ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യം പറയുന്നു: ഞാൻ പോകുന്നത് നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം; ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ 'കാര്യസ്ഥൻ' നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കും. അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും, നീതിയെക്കുറിച്ചും, ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിനു ബോധം വരുത്തും.'' (16; 7--8.) ലോകത്ത് ഇപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം ബോധം വരുത്തിയ 'കാര്യസ്ഥൻ' നബി (ﷺ) തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക. യോഹന്നാൻ വീണ്ടും തുടരുന്നു: ''ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോടു പറവാനുണ്ട്. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. സത്യത്തിൻെറ ആത്മാവ് വരുമ്പോഴോ, അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും. അവൻ സ്വയമായി സംസാരിക്കാതെ, താൻ കേൾക്കുന്നതു സംസാരിക്കുകയും, വരുവാനുള്ളത് നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരുകയും ചെയ്യും.......'' (16; 12-13.) ഈ ഒടുവിലത്തെ വാക്യങ്ങൾ സൂ: നജ്മിലെ 3ഉം 4ഉം വചനങ്ങളിലെ ആശയമത്രെ.

ക്രി. 1844ൽ ലണ്ടനിൽ അച്ചടിച്ച ഇഞ്ചീലിൻെറ ഇംഗ്ളീഷു പതിപ്പിൽ 'സത്യത്തിൻെറ ആത്മാവ്' എന്ന വാക്കിനു പകരം'പാറഖലീത്ത' (pareclete= فارقليط) എന്നായിരുന്നു. ഇതു യൂനാനി (ഗ്രീക്ക്) പദമാണ്. ഇഞ്ചീലിൻെറ അറബി പതിപ്പുകളിൽ ഈ പദം സുലഭമാകുന്നു. ഈ വാക്കിന് 'ആശ്വാസം നൽകുന്നവൻ, ആശ്വാസപ്രദൻ, കാര്യദർശി' എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ വാക്കിനോടു അക്ഷരാർത്ഥങ്ങളിൽ സാദൃശ്യമുള്ള മറ്റൊരു വാക്കാണ് 'പീറഖലീത്ത' (pericltte= بيرقليوس او بيرقليط) 'മഹാൻ, വിശ്രുതൻ, ഉന്നതൻ' എന്നൊക്കെ ഇതിനു അർത്ഥം വരുന്നു. 'മുഹമ്മദ്, .അഹ്മദ് മഹ്മൂദ്' എന്നീ വാക്കുകളുമായി അർത്ഥസാദൃശ്യമുള്ളവയാണ് ഇതെല്ലാം. ഈസാ (عليه السلام) ഉപയോഗിച്ച യഥാർത്ഥ വാക്ക് ഏതായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. അദ്ദേഹം ഹിബ്റു (Hebrew=العبرية) വായിരുന്നു സംസാരിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സാക്ഷാൽ വാക്കിനു വിവിധ ഭാഷകളിലുള്ള പരിഭാഷകളുടെ കർത്താക്കളും, ഇഞ്ചീലുകളുടെ കർത്താക്കളും-അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ-എന്തെല്ലാം അർത്ഥ വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും, കുറെ മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരേ വിഷയത്തിൽതന്നെ ഇഞ്ചീലുകൾ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വിവരണം നൽകുകയില്ലല്ലോ. ലൂക്കോസിൻെറ ഇഞ്ചീലിൻെറ ആരംഭം തന്നെ ഇതു തെളിയിക്കുന്നു. 'നമ്മുടെ ഇടയിൽ പ്രമാണിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പലരും ചരിത്രം എഴുതാൻ തുനിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടാണ് തനിക്ക് ഇതു ക്രമമായി എഴുതുവാൻ തോന്നിയത് എന്ന് അദ്ദേഹം അതിൽ തുറന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ലൂക്കോസ് 1: 2-4 നോക്കുക.)

മേൽ കാണിച്ച فارقليط എന്ന ഹിബ്റുപദത്തിൻെറ സ്ഥാനത്തു ബൈബിളിൻെറ മലയാള വിവർത്തനങ്ങളിൽ ഉള്ളത് 'ആശ്വാസപ്രദൻ, സത്യത്തിൻെറ കാര്യസ്ഥൻ' തുടങ്ങിയ വാക്കുകളാണ്. ഇംഗ്ളീഷു ബൈബിളുകളിലാകാട്ടെ, 'Comforter, Advocate ' എന്നിവയും, അറബിപ്പതിപ്പുകളിൽ محاج , معرى എന്നും മറ്റും കാണാം. ഈ വാക്കുകളുടെ മുമ്പും പിമ്പും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന പ്രവാചകനെക്കുറിച്ചാണ് ആ വാക്കു ഉപയോഗിച്ചതെന്നു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഈസാ (عليه السلام) സുവിശേഷം അറിയിച്ച ആളെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച യഥാർത്ഥ വാക്ക് ഇഞ്ചീലിൻെറ കർത്താക്കൾ മാറ്റിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തീർത്തുപറയാം.

ക്രിസ്തീയ ചർച്ചുകൾ അംഗീകരിച്ച ഒരു വേദപുസ്തകമാണ് പഴയനിയമത്തിലെ ഹഗ്ഗായി അതിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: ''ഞാൻ ആകാശത്തെയും, ഭൂമിയെയും, കടലിനെയും, കരയെയും ഇളക്കും. ഞാൻ സകല ജാതികളെയും ഇളക്കും. സകലജാതികളുടെയും 'മനോഹര വസ്തു' വരികയും ചെയ്യും.......എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ (ദൈവം) അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.'' (ഹഗ്ഗായി, 2; 6-7) 'ഇളക്കും' എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്തു അറബി പതിപ്പുകളിൽ أزلزل (വിറകൊളളിക്കും) എന്നും, 'മനോഹര വസ്തു'വിൻെറ സ്ഥാനത്തു مشتهى (കാമ്യമായത്, മോഹിക്കപ്പെട്ടത്) എന്നുമാകുന്നു.

ഈ വാക്ക് അഹ്മദ് എന്ന വാക്കുമായി ആശയത്തിൽ യോജിപ്പുണ്ട്. ഹിബ്റുഭാഷയിൽ ഈ സ്ഥാനത്തു നല്കപ്പെടുന്ന വാക്ക് 'അഹ്മദ്' എന്നതിനോടു രൂപസാദൃശ്യമുളളതുമാകുന്നു .പഴയ നിയമത്തിൽപെട്ട ശലോമോൻെറ ഉത്തമഗീതാപുസ്തകത്തിൽ (5; 16ൽ) 'അവൻ സർവ്വാംഗസുന്ദരൻ' എന്നാണ് മലയാളപ്പതിപ്പിലുളളതെങ്കിൽ, അറബിപ്പതിപ്പുകളിൽ وكله مشتهيات (അവൻെറസർവ്വവും കാമ്യമാണ്) എന്നാണ്. ഹിബ്റുവിൽ ഈ സ്ഥാനത്തുളളതാകട്ടെ; 'മഹമദ്ദീം' (محمديم) എന്നുമാകുന്നു. 'ഹംദു' (حمد) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുളളതും അർത്ഥത്തിൽ പരസ്പരം യോജിപ്പുളളതുമായ 'അഹ്മദ്, മുഹമ്മദ്, മഹ്മൂദ്' എന്നിവപോലെ ഹിബ്റുഭാഷയിലുളള ഒരു രൂപഭേദമാണിതെന്നേ വിചാരിക്കാൻ തരമുളളു. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ സവിശേഷവാർത്ത മുമ്പ് ഇഞ്ചീലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീടതിൽ കൈകടത്തലുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, എങ്കിൽകൂടി അതിൻെറ അടയാളമായി ചിലതെല്ലാം ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ.

فلما جاء هم بالبينات قالوا هذا سحر مبين (അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവർക്കു വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഇതു സ്പഷ്ടമായ ജാലമാണ് എന്ന്.) 'അദ്ദേഹം' എന്ന സർവ്വനാമം ഈസാ (عليه السلام) സുവിശേഷം നൽകിയ ആ റസൂലിനെ-നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ-ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. 'അവർ' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബി (ﷺ) യുടെ ജനതയുമായിരിക്കും. 'അദ്ദേഹം' എന്നു പറഞ്ഞതു ഈസാ (عليه السلام) നബിയും, 'അവർ ' എന്നു പറഞ്ഞതു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയും ആയിരിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. الله اعلم

നബി (ﷺ) തിരുമേനി അന്ത്യപ്രവാചകനാണെന്ന ഇസ്ലാമിൻെറ മൗലികതത്വം സ്വീകരിക്കാത്തവരും, 'ഖാദിയാനി' കൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരുമായ ചില അഹ്മദീയാ മതക്കാർ ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട 'അഹ്മദ്' തങ്ങൾ പ്രവാചകനായി സ്വീകരിച്ച മീർസാ ഗുലാം അഹ്മദു ഖാദിയാനിയാണെന്നു വാദിക്കാറുണ്ട്. പ്രവാചകത്വ സമാപ്തിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിൽനിന്നു ഉടലെടുത്ത അവരുടെ അനേക വ്യാജവാദങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണിത്. ഇവരുടെ വാദങ്ങളെക്കുറിച്ചു സൂ: അഹ്സാബിൽ നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

7 അല്ലാഹുവിന്‍റെ മേല്‍ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവനേക്കാള്‍ അക്രമി ആരുണ്ട് അവനാകട്ടെ, ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (എന്നിട്ടും)?! അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സന്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.	وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰٓ إِلَى ٱلْإِسْلَٰمِ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ۝٧
8 തങ്ങളുടെ വായകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രകാശം കെടുത്തുകളയുവാന്‍ അവര്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തന്‍റെ പ്രകാശം പൂര്‍ത്തിയാക്കുന്നവനുമാണ്-അവിശ്വാസികള്‍ക്ക് വെറുപ്പായാലും ശരി.	يُرِيدُونَ لِيُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَٱللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَٰفِرُونَ ۝٨
9 അവനത്രെ, തന്‍റെ റസൂലിനെ മാര്‍ഗദര്‍ശനവും, യഥാര്‍ത്ഥമതവുംകൊണ്ട് അയച്ചിട്ടുള്ളവന്‍, എല്ലാ മതത്തെക്കാളും അതിനെ (വിജയിപ്പിച്ചു) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാന്‍ വേണ്ടി; ബഹുദൈവ വിശ്വാസികള്‍ക്ക് വെറുപ്പായാലും ശരി.	هُوَ ٱلَّذِىٓ أَرْسَلَ رَسُولَهُۥ بِٱلْهُدَىٰ وَدِينِ ٱلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُۥ عَلَى ٱلدِّينِ كُلِّهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُشْرِكُونَ ۝٩

7 وَمَنْ أَظْلَمُ ആരാണ് ഏറ്റം ആക്രമി. مِمَّنِ افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാള്‍. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മേല്‍. الْكَذِبَ വ്യാജം, കളവ്. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. يُدْعَى ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു. إِلَى الْإِسْلَامِ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക്. وَاللهُ അല്ലാഹു. لاَ يَهْدِي സന്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കുക(യി ല്ല). الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ. 8 يُرِيدُونَ അവര്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. لِيُطْفِئُوا അവര്‍ കെടുത്തുകളയുവാന്‍. نُورَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രകാശത്തെ. بِأَفْوَاهِهِمْ അവരുടെവായകൊണ്ട്. وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. مُتِمُّ نُورِهِ തന്‍റെ പ്രകാശത്തെ പൂര്‍ത്തിയാക്കുന്നവനാണ്. وَلَوْ كَرِهَ വെറുത്താലും (അതൃപ്തിപ്പെട്ടാലും) ശരി. الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികള്‍. 9 هُوَ الَّذِي അവന്‍ യാതൊരുവനത്രെ. أَرْسَلَ അയച്ചു, നിയോഗിച്ചു. رَسُولَهُ തന്‍റെ റസൂലിനെ. بِالْهُدَى സന്‍മാര്‍ഗവും കൊണ്ട്. وَدِينِ الْحَقِّ യഥാര്‍ത്ഥ (സത്യ) മതവും. لِيُظْهِرَهُ അതിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാന്‍, വിജയിപ്പിക്കുവാന്‍വേണ്ടി. عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ എല്ലാ മതത്തെക്കാളും, മതത്തിനു മീതെയും. وَلَوْ كَرِهَ വെറുത്താലും (അതൃപ്തിപ്പെട്ടലും) ശരി. الْمُشْرِكُونَ ബഹുദൈവവിശ്വാസികള്‍.

ഈ പ്രവചനം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, സൂ: തൗബഃ 32, 33 ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. വിശുദ്ധഖുര്‍ആനും, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യവിഷയങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രകാശംകൊണ്ടു വിവക്ഷ. അതിനെ വായകൊണ്ടു ഊതിക്കെടുത്തുവാനോ, ദുരാരോപണങ്ങളും അപവാദങ്ങളും വഴി കെടുത്തിക്കളയുവാനോ ആര്‍ക്കും സാധ്യമല്ല. ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെയും ദൃഢത, പ്രമാണങ്ങളുടെ സ്വീകാര്യത, വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആന്‍റെ സുരക്ഷത, അതിന്‍റെ സത്യത, ന്യായത, വ്യക്തത എന്നിവമൂലം മറ്റേതു മതത്തേക്കാളും അതു മികച്ചു കൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. ലോകമുള്ള കാലത്തോളം സത്യനിഷേധികളും എതിരാളികളും അതിന്നുണ്ടായേക്കാം. അവരുടെ പ്രതിഷേധമോ അമര്‍ഷമോ അതിന്നൊരിക്കലും പ്രതിബന്ധമായിരിക്കയില്ല. നബി (ﷺ) പ്രവചനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ, ഒരു വിഭാഗം ആളുകളെങ്കിലും അതിന്‍റെ യഥാര്‍ത്ഥ അനുയായികളായി ലോകാവസാനംവരെ ശേഷിക്കാതിരിക്കയുമില്ല. (كما فى البخارى ومسلم)

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, ശിർക്കിൻെറയും, കുഫ്റിൻെറയും ആൾക്കാരെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിനു വഴങ്ങേണ്ടിവന്ന ചരിത്രം പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇസ്‌ലാമല്ലാത്ത ഏതൊരു മതത്തെ എടുത്താലും ആ മതത്തിൻെറ സാക്ഷാൽപ്രമാണമായി അതിൻെറ അനുയായികളെന്നു അവകാശപ്പെടുന്നവർക്കിടയിൽ പരിപൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥരേഖ-യാതൊന്നും അതിൽ കൂട്ടുവാനോ കിഴിക്കുവനോ ഇല്ലെന്നു അവർ ഏകകണ്ഠമായി സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു വേദഗ്രന്ഥം-സമർപ്പിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയുകയില്ല തന്നെ. മുസ്‌ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം, അവർക്കിടയിൽ എന്തുതന്നെ ഭിന്നാഭിപ്രായം ഉണ്ടെങ്കിലും തങ്ങളുടെ മൂലപ്രമാണം വിശുദ്ധ ഖുർആനാണെന്നും, അതിൽ വല്ലതും ചേർക്കുവാനോ കുറക്കുവാനോ ഇല്ലെന്നുമുള്ള കാര്യത്തിൽ അവർ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. അപ്പോൾ, വിശുദ്ധഖുർആൻ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം-അതാകട്ടെ, ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും-അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രകാശം പൊലിയാതെയും, അവൻെറ മതം തിരോധാനം ചെയ്യാതെയും അവശേഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

വിഭാഗം 2

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَـٰرَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾

10 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, വേദനയേറിയ ഒരു ശിക്ഷയിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷ നൽകുന്ന ഒരു കച്ചവടത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ?-

تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَتُجَـٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

11 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കണം; അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ധനങ്ങൾ കൊണ്ടും, ദേഹങ്ങൾകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുകയും വേണം. ആയത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാകുന്നു-നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമെങ്കിൽ!

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ وَمَسَـٰكِنَ طَيِّبَةً فِى جَنَّـٰتِ عَدْنٍ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

12 (എന്നാൽ) നിങ്ങളുടെപാപങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുതരും; അടിഭാഗത്തു കൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിലും, സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗങ്ങളിലുള്ള വിശിഷ്ടമായ പാർപ്പിടങ്ങളിലും നിങ്ങളെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതത്രെ, മഹത്തായ ഭാഗ്യം.

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا ۖ نَصْرٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

13 മറ്റൊരു കാര്യവും (കൂടി)-അത് നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ് (അതെ) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സഹായവും, ആസന്നമായ ഒരു വിജയവും! (നബിയേ) സത്യവിശ്വാസികൾക്കു നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചുകൊള്ളുക.

---

10 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരെ. هَلْ أَدُلُّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ. عَلَى تِجَارَةٍ ഒരു കച്ചവട (വ്യാപാര)ത്തെപ്പറ്റി. تُنجِيكُم നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന. مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ വേദനയേ

റിയ ശിക്ഷയിൽനിന്ന്. 11 تُؤْمِنُونَ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുക, വിശ്വസിക്കണം. بِاللهِ وَرَسُولِهِ അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ റസൂലിലും. وَتُجَاهِدُونَ നിങ്ങൾ സമരം ചെയ്യുകയും. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗ്ഗത്തിൽ. بِأَمْوَالِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ കൊണ്ട്. وَأَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും. ذَٰلِكُمْ അത്. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമാണ്, നല്ലതാണ്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആകുന്നുവെങ്കിൽ. تَعْلَمُونَ അറിയുന്നു(വെങ്കിൽ). 12 يَغْفِرْ لَكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരും. ذُنُوبَكُمْ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ. وَيُدْخِلْكُمْ നിങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. جَنَّاتٍ ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിയിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന. الْأَنْهَارُ അരുവി(നദി)കൾ. وَمَسَاكِنَ പാർപ്പിടങ്ങളിലും. طَيِّبَةً വിശിഷ്ടമായ, നല്ല, പരിശുദ്ധമായ. فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ. ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ. الْفَوْزُ ഭാഗ്യം. الْعَظِيمُ വമ്പിച്ച. 13 وَأُخْرَىٰ മറ്റൊരു കാര്യവും. تُحِبُّونَهَا നിങ്ങളത് ഇഷ്ടപ്പെടും, ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന. نَصْرٌ مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള സഹായം. وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ആസന്നമായ ഒരു വിജയവും. وَبَشِّرِ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു കൊള്ളുക. الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.

അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യം ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയെപ്പോലെ ഉപദ്രവകാരികളാവരുതെന്നും ഈസാ(عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയെപ്പോലെ തെളിവുകളെ നിരാകരിക്കരുതെന്നും തുടർന്നു ഉപദേശിച്ചു. അതിനു ശേഷം സത്യവിശ്വാസികളെ ആ സമരമാകുന്ന വ്യാപാരത്തിൽ വ്യാപ്തരാകുവാൻ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ഈ കച്ചവടത്തിനുള്ള മൂലധനം സത്യവിശ്വാസം. അതിലെ ചരക്കുകൾ ധനംകൊണ്ടും ദേഹം കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ സേവനം ചെയ്യലും. അതിൻെറ നേട്ടമോ? വേദനയേറിയ നരകശിക്ഷയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടലും, പാപം പൊറുത്തുകിട്ടലും, സുഖസമ്പൂർണ്ണമായ ശാശ്വത സ്വർഗവും! ഇതെല്ലാം ഭാവിയിലേക്കുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങളാണല്ലോ. ഈ ജീവിതത്തിൽ ഈ കച്ചവടം മുഖേനനേട്ടമൊന്നും ഉണ്ടാകാനില്ലേ? ഉണ്ട്. വേറെയും നേട്ടങ്ങളുണ്ട്. എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യംതന്നെ. അതെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സഹായവും താമസംവിനാ ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ കൈവരുന്ന വിജയവുമാണത്. ഇതിൽപരം ഭാഗ്യകരമായ വ്യാപാരം മറ്റെന്തുണ്ട്?! നബി (ﷺ) ക്കും സഹാബികൾക്കും മാത്രമല്ല, സത്യവിശ്വാസികൾ ഏതെല്ലാം കാലത്തു വിശ്വാസപൂർവ്വം ഈ കച്ചവടത്തിൽ വ്യാപൃതരായിട്ടുണ്ടോ അക്കാലത്തെല്ലാം അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും, വിജയവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. ഭാവിവാഗ്ദാനങ്ങൾ പരലോകത്തുവെച്ചു അവർക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും കർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ചു അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട കർമ്മം ഏതാണെന്നു അന്വേഷിച്ച ചിലസഹാബികൾക്കു നബി (ﷺ) ഈ സൂറത്തു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ; തി.) അല്ലാഹു നമുക്കു തൗഫീഖു നൽകട്ടെ. ആമിൻ.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوٓا۟ أَنصَارَ ٱللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّـۧنَ مَنْ أَنصَارِىٓ إِلَى ٱللَّهِ ۖ قَالَ ٱلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ ٱللَّهِ ۖ فَـَٔامَنَت طَّآئِفَةٌ مِّنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَكَفَرَت طَّآئِفَةٌ ۖ فَأَيَّدْنَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا۟ ظَـٰهِرِينَ ﴿١٤﴾

14 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായികളായിത്തീരുവിൻ; മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ'ഹവാരി'കളോട്; ''അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള (മാർഗത്തിൽ) എൻെറ സഹായികൾ ആരാണ്'' എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ; 'ഹവാരീ'കൾ പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായികളാണ്'' എന്ന്. [ഇതുപോലെ നിങ്ങളും ആയിരിക്കുവിൻ.]'' എന്നിട്ട്, ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗം വിശ്വസിച്ചു; ഒരു വിഭാഗം അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അവരുടെ

ശത്രുവിന്നെതിരെ ബലം നൽകി; അങ്ങനെ അവർ (വിജയം നേടി) പ്രത്യക്ഷരായിത്തീർന്നു.

---

14 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. كُونُوا നിങ്ങൾ ആയിരിക്കുവിൻ. أَنصَارَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായികൾ. كَمَا قَالَ പറഞ്ഞതുപോലെ. عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ മർയമിൻെറ മകൻ ഈസാ. لِلْحَوَارِيِّينَ ഹവാരികളോട് (ശിഷ്യഗണങ്ങളോട്). مَنْ أَنصَارِي എൻെറ സഹായികൾ ആരാണ്. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. قَالَ الْحَوَارِيُّونَ ഹവാരികൾ പറഞ്ഞു. نَحْنُ ഞങ്ങൾ. أَنصَارُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായികളാണ്. فَآمَنَت എന്നിട്ട് വിശ്വസിച്ചു. طَّائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം. مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്രാഈല്യരിൽനിന്ന്. وَكَفَرَت അവിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു. طَّائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം. فَأَيَّدْنَا അപ്പോൾ നാം ബലപ്പെടുത്തി. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. عَلَى عَدُوِّهِمْ അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെമേൽ (എതിരെ). فَأَصْبَحُوا അങ്ങനെ അവരായിത്തീർന്നു. ظَاهِرِينَ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവർ, വിജയികൾ.

حواريون (‘ഹവാരീ’കൾ) എന്ന വാക്കിൻെറ ശരിയായ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. ‘വസ്ത്രം അലക്കുന്നവർ, ഹൃദയം ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവർ, വേട്ടക്കാർ’ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ചില അർത്ഥങ്ങളും, ആ പേരു വരാനുള്ള ചില കാരണങ്ങളും പലരും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഒന്നും തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ തെളിവില്ല. ഏതായാലും ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ പ്രധാന ശിഷ്യഗണങ്ങളായ പന്ത്രണ്ടുപേരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ഇവർ വഴിയാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രബോധനം അതിവിദൂര രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം എത്തിക്കഴിഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ട് ഈസാ (عليه السلام) ൻെറ ദൂതൻമാർ എന്ന് ഈ വാക്കിനു വിവക്ഷ നൽകപ്പെടുന്നു. ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് ‘അപ്പോസ്തലൻമാർ’ (Apostles) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്.

ഈസാ നബി (عليه السلام) ജനങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്ത പ്രസ്താവനകൾ ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം സൂ: ആലുഇംറാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: فلما احس عيسى منهم الكفر – الى قوله مسلمون – آل عمران : ٥٣ (സാരം: എന്നിട്ട്, ഈസാക്ക് അവരിൽനിന്നു അവിശ്വാസം അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘ആരാണ് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള എൻെറ സഹായികൾ?’’ ‘ഹവാരീകൾ’ പറഞ്ഞു; ‘‘ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായികളാണ്, ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളാണെന്നു താങ്കൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു കൊള്ളുക.’’ ആലുഇംറാൻ: 52) ഇതു പോലെ അവിശ്വാസത്തിനെതിരിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ ത്യാഗവും സേവനവും ചെയ്വാൻ നിങ്ങളും സന്നദ്ധരാകണമെന്നാണ് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോട് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്.

എന്നാൽ, ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ദൗത്യം ഇസ്റാഈല്യരിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ ഇവരാണ്-യഹൂദികൾ-നിഷേധിക്കയാണുണ്ടായത്. വിശ്വസിച്ചവർ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായത്തിനും, അനുഗ്രഹത്തിനും പാത്രമായി. ആത്മീയ ശക്തി നൽകി അല്ലാഹു അവരെ ബലപ്പെടുത്തുകയും എതിരാളികളെ പരാജയപ്പെടുത്തി അവർക്കു വിജയം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ, നിങ്ങളും അല്ലാഹുവിനെ-അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തെ-സഹായിച്ചാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെയും സഹായിക്കും. ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ നിങ്ങളുടെ കാലടികളെ ഉറപ്പിച്ചു വിജയം നൽകുകയും ചെയ്യും എന്നു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ എന്നു താൽപര്യം. (ان تنصروا الله ينصركم ويثبت اقدامكم)

اللهم اجعلنا ممن نصر الله ورسوله اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

62 സൂറത്തു 'ജുമുഅഃ' سورة الجمعة

മദീനായാൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 11 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

നബി (ﷺ) തിരുമേനി വെള്ളിയാഴ്ച ജുമുഅഃ നമസ്കാരത്തിൽ ഈ സൂറത്തും അടുത്ത സൂ: മുനാഫിഖീനും ഓതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മുസ്ലിം (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ സൂറത്തിൽ ജുമുഅഃയെപ്പററി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനുപുറമെ ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളായ യഹൂദികളെക്കുറിച്ചും, അടുത്ത സൂറത്തിൽ മറെറാരു ശത്രുവിഭാഗമായ മുനാഫിഖുകളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം രണ്ടു സൂറത്തും ജനമദ്ധ്യെ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നതു മുസ്ലിംകൾക്കു അവരുടെ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചു സദാ ജാഗ്രത ഉണ്ടായിരിക്കുവാനും ജുമുഅഃയുടെ പ്രാധാന്യം വിസ്മരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാനും ഉതകുമല്ലോ.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ٱلْمَلِكِ ٱلْقُدُّوسِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿١﴾

1 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്തുവരുന്നു; രാജാധിപതിയും, മഹാ പരിശുദ്ധനും, പ്രതാപ ശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവനായ (അല്ലാഹുവിന്)

هُوَ ٱلَّذِى بَعَثَ فِى ٱلْأُمِّيِّـۧنَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا۟ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا۟ مِن قَبْلُ لَفِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾

2 അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരിൽ, അവരിൽ നിന്നു (തന്നെ) ഒരു റസൂലിനെ നിയോഗിച്ചവനത്രെ അവൻ അവർക്കു തൻെറ 'ആയത്തുകൾ' [ലക്ഷ്യങ്ങൾ] അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുക്കുകയും, അവരെ സംസ്കരിക്കുകയും, അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ഒരു റസൂലിനെ). നിശ്ചയമായും അവർ (അതിനു) മുമ്പ് സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിൽതന്നെയായിരുന്നു.

وَءَاخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا۟ بِهِمْ ۚ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٣﴾

3 (മാത്രമല്ല) അവരിൽനിന്നുള്ള വേറെ ആളുകൾക്കും-അവർ ഇവരുമായി (എത്തി) ചേർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. [വന്നുചേരുന്നേയുള്ളു.]-പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവനത്രെ അവൻ.

ذَٰلِكَ فَضْلُ ٱللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٤﴾

4 അത് അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹമാകുന്നു; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവനത് നൽകുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹശാലിയുമാണ്.

---

1 يُسَبِّحُ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവ. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവയും. الْمَلِكِ രാജാവായ. الْقُدُّوسِ മഹാ പരിശുദ്ധനായ. الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയായ. الْحَكِيمِ അഗാധജ്ഞനായ. 2 هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവനത്രെ. بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരിൽ നിയോഗിച്ച, അയച്ച, എഴുന്നേൽപിച്ച. رَسُولًا مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്നൊരു റസൂലിനെ. يَتْلُو عَلَيْهِمْ അവർക്ക് ഓതിക്കൊടുക്കുന്ന, അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുക്കും. آيَاتِهِ അവൻെറ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം)കളെ. وَيُزَكِّيهِمْ അവരെ സംസ്കരിക്കുക (ആന്തരശുദ്ധി വരുത്തു

ക)യും. وَيُعَلِّمُهُمُ അവർക്ക് പഠിപ്പിക്കുകയും. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. وَالْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനവും. وَإِن كَانُوا നിശ്ചയമായും അവർ ആയിരുന്നു. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. لَفِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽതന്നെ. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ. 3 وَآخَرِينَ വേറെ ആളുകൾക്കും (പഠിപ്പിക്കുവാൻ), മറ്റുള്ളവരിലും (നിയോഗിച്ച). مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്നുള്ള. لَمَّا يَلْحَقُوا അവർ (ഇതുവരെ) എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ല. بِهِمْ അവരു(ഇവരു)മായി. وَهُوَ الْعَزِيزُ അവൻ പ്രതാപശാലിയത്രെ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാനായ. 4 ذَٰلِكَ അത്. فَضْلُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹമാണ്, ദയവാണ്. يُؤْتِيهِ അവനത് നൽകും, നൽകുന്നു. مَن يَشَاءُ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. وَاللَّهُ അല്ലാഹു. ذُو الْفَضْلِ അനുഗ്രഹശാലിയാണ്, ദയവുള്ളവനാണ്. الْعَظِيمِ വമ്പിച്ച.

اميين ('ഉമ്മിയ്യീൻ') എന്ന വാക്കിനു എഴുത്തും വായനവും അറിയാത്തവർ എന്നു അർത്ഥം. ഇതിൻെറ ഏകവചനം امى ('ഉമ്മിയ്യ്') എന്നത്രെ. അറബികളിൽ അല്പം ചില വ്യക്തികൾ എഴുത്തും വായനവും അറിയുന്നവർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, പൊതുവിൽ അവർ ഉമ്മിയ്യുകളായിരുന്നു. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി പരിചയം ഇല്ലാത്തതായിരുന്നു ഇതിനു ഒരു പ്രധാന കാരണം. അതു കൊണ്ടു വേദക്കാരല്ലാത്തവർ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. 'അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരിൽ അവരിൽനിന്നുതന്നെ ഒരു റസൂലിനെ നിയോഗിച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഒന്നിലധികം സൂചനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി: (1) അവരിൽപെട്ട ഒരാളാകകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു വേണ്ടത്ര പരിചയമുണ്ട്. അദ്ദേഹവുമായി ഇടപഴകുന്നതിനും സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതിനും തെറ്റിദ്ധരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ഇതവർക്കു കൂടുതൽ സൗകര്യമാണ്. (2) അദ്ദേഹം ഇസ്റാഈല്യരിൽ നിന്നോ, മറ്റേതെങ്കിലും ജനതയിൽ നിന്നോ അല്ലാതെ സ്വന്തം ജനതയിൽനിന്നുള്ള ആളായതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിയോഗം അവർക്കു കൂടുതൽ അഭിമാനത്തിനും ശ്രേഷ്ഠതക്കും കാരണമാണ്. (3) അദ്ദേഹവും അവരെപ്പോലെ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത ആളായിരിക്കെ, അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന മഹത്തായ സന്ദേശങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്തം കൃതിയായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല എന്നിങ്ങിനെ പലതും.

ഉമ്മിയ്യുകളിൽ നിയോഗിച്ചു (بعث فى الاميين) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം, റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയെ അറബികൾക്കു മാത്രമുള്ള റസൂലായി അയച്ചുവെന്നാണെന്നു ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കൾ ചിലപ്പോൾ വാദിക്കാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ നബി (ﷺ) എല്ലാ ജനതക്കുമുള്ള റസൂലാണെന്നതിനു മറ്റൊരു തെളിവും ഇല്ലെങ്കിൽപോലും ഈ വാക്കിൻെറ അർത്ഥം അതല്ല. നബി (ﷺ) അവരുടെ ഇടയിലാണ് വെളിപ്പെട്ടതു എന്നാണതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ الى الاميين (ഉമ്മയ്യുകളിലേക്കു) എന്നായിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. അതേ സമയത്തു നബി (ﷺ) മനുഷ്യർക്കു ആകമാനമുള്ള റസൂലാണെന്നു ഖുർആൻ വ്യക്തമായും ആവർത്തിച്ചും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണുതാനും. (സൂ: അഅ്റാഫ്: 158; സബഉ്: 28 മുതലായവ നോക്കുക.) വേണ്ടാ ഇവിടെത്തന്നെ واخرين منهم لما يلحقوا بهم എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇതുവരെയും അവരോടൊപ്പം വന്നുചേർന്നിട്ടില്ലാത്തവരും ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്നവരുമായ മറ്റെല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൗത്യവും അദ്ധ്യാപനങ്ങളും എന്നാണു ഈ വാക്കു കാണിക്കുന്നത്.

ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബി കഅ്ബഃ കെട്ടിടം ഉയർത്തിയശേഷം പല പ്രാർത്ഥനകളും ചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു: ربنا وابعث فيهم رسولا – الى قوله الحكيم – البقرة : ١٢٩ (ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഇവർക്കു നിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഓതിക്കൊടുക്കുകയും, വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പഠിപ്പിക്കുകയും, ഇവരെ സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു റസൂലിനെ ഇവരിൽ നീ നിയോഗിക്കുകയും വേണമേ! നീ തന്നെയാണല്ലോ അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലി.) (2: 129) ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്ന അതേ വിശേഷണങ്ങൾതന്നെയാണ് അല്ലാഹു റസൂൽ

(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യലക്ഷ്യങ്ങളായി ഇവിടെയും ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ ആ പ്രാർത്ഥനാഫലത്തിന്റെ പുലർച്ചകൂടിയാണ് തിരുമേനിയുടെ നിയോഗം. 'ഞാൻ എന്റെ പിതാവു ഇബ്റാഹീമിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണ്' (انا دعوة ابى ابراهيم) എന്നു അവിടുന്നു പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (ابن اسحق وغيره) റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നു ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ, ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, തിരുവചനങ്ങൾ ആദിയായവ ജനങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക, മാനസികവും ധാർമ്മികവുമായ വശങ്ങളിൽ അവരെ സംസ്കാരസമ്പന്നരാക്കുക, വേദഗ്രന്ഥമാകുന്ന ഖുർആൻ പഠിപ്പിക്കുക, അതിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും, സിദ്ധാന്തങ്ങളും പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ വിജ്ഞാനങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പിക്കുക. ഇവയാണത്.

നുബുവ്വത്തും രിസാലത്തും (പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യദൗത്യവും) അല്ലാഹു നൽകുന്ന അനുഗ്രഹം മാത്രമാണ്. അതു മനുഷ്യന്റെ അർഹതകൊണ്ടോ മറ്റോ സിദ്ധിക്കുന്ന സ്ഥാനമല്ല; അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ ആ സ്ഥാനം നൽകുന്നു; അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചവരിൽനിന്നു മാത്രം അവരെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് 4-ാം വചനത്തിലെ സൂചനകൾ. അറബികളാകുന്ന ഉമ്മിയ്യുകൾ വളരെയധികം വഴിപിഴച്ച ജനതയാണെങ്കിലും പ്രവാചകത്വത്തിന്റെയും വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും കുത്തകാവകാശം വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വേദക്കാരെക്കാൾ ഈ ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുവാൻ നല്ലതു അവരാണെന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നും വേദക്കാർ ഈ ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ കൊള്ളാത്തവിധം ദുഷിച്ചു പോയിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അടുത്തവചനങ്ങൾ നോക്കുക.

مَثَلُ ٱلَّذِينَ حُمِّلُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ ٱلْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًۢا ۚ بِئْسَ مَثَلُ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٥﴾

5 'തൗറാത്ത്' ചുമതലപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ട് പിന്നെ അത് ഏറ്റെടു(ത്തു നിർവ്വഹി) ക്കാതിരുന്നവരുടെ ഉപമ, (വൻ) ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചുമക്കുന്ന കഴുതയുടെ മാതിരിയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' കളെ [ലക്ഷ്യങ്ങളെ] വ്യാജമാക്കിയ ജനതയുടെ ഉപമ എത്രയോ ചീത്ത! അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ അല്ലാഹു സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

---

5 مَثَلُ ഉപമ, മാതിരി, ഉദാഹരണം. الَّذِينَ حُمِّلُوا വഹിപ്പിക്ക(ചുമതലപ്പെടുത്ത)പ്പെട്ടവരുടെ. التَّوْرَاةَ തൗറത്ത്. ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا പിന്നെ അവരത് വഹിച്ചില്ല (ഏറ്റെടുത്തില്ല, നിർവ്വഹിച്ചില്ല). كَمَثَلِ മാതിരിയാണ. الْحِمَارِ കഴുതയുടെ്. يَحْمِلُ വഹിക്കുന്ന. أَسْفَارًا വൻഗ്രന്ഥങ്ങൾ. بِئْسَ എത്രയോ (വളരെ) ചീത്ത, ദുഷിച്ചതാണ്. مَثَلُ الْقَوْمِ ജനതയുടെ ഉപമ. الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയതായ. بِآيَاتِ ആയത്തുകളെ. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. وَاللهُ لاَ يَهْدِي അല്ലാഹു സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല. الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ആക്രമികളായ ജനതയെ.

താനെന്തു വഹിക്കുന്നു? ആ വഹിക്കുന്ന വസ്തുവിൽ എന്താണുള്ളത്? അതിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ത്? പ്രയോജനമെന്ത്? ഇതൊന്നും പുസ്തകഭാണ്ഡം പേറിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്ന കഴുതക്കു അറിയുകയില്ലല്ലോ. അതും പേറി നടക്കണം, അതിനുള്ള വിഷമവും സഹിക്കണം. അത്രമാത്രം. ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് തൗറാത്തിന്റെ ഭാരവാഹികളായ യഹൂദരുടെയും നില. തൗറാത്തിലെ ഉള്ളടക്കം ഗ്രഹിക്കുവാനോ, അതിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാനോ അവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നേയില്ല. പകരം പരമ്പരാഗതമായ ഐതിഹ്യങ്ങൾകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ വ്യാമോഹങ്ങൾ കൊണ്ടും തൃപ്തി അടയുകയാണവർ. മൃഗങ്ങൾക്കു കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള

ബുദ്ധിയില്ല. ഇവർക്കു അതുണ്ട്. അതു ഇവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയാണ്. ആ നിലക്കു- മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ- മൃഗങ്ങളെക്കാൾ പിഴച്ചവരാണ് ഇവർ. (اولئك كالا نعام بل هم اضل). ഗ്രന്ഥക്കെട്ടു വഹിക്കുന്ന ഒട്ടകത്തോടോ മറ്റോ ഉപമിക്കാതെ, കഴുതയോടു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിനു അവരുടെ നേരെയുള്ള വെറുപ്പിൻെറ കാഠിന്യമാണ് കാണിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ അനുയായികളുടെ ഇന്നത്തെ പൊതുനിലയും ഈ വചനവും മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു ഒന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ഇനിയൊരു വേദഗ്രന്ഥം അവതരിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു എങ്ങിനെ പറയുമായിരിക്കും? ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! والعياذ بالله

قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ هَادُوٓا۟ إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَآءُ لِلَّهِ مِن دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُا۟ ٱلْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿٦﴾

6 (നബിയേ) പറയുക: ''ഹേ, യഹൂദികളായുള്ളവരേ, (മറ്റു) മനുഷ്യരെക്കൂടാതെ, നിങ്ങൾ(മാത്രം) അല്ലാഹുവിന് മിത്രങ്ങളാണ് എന്നു നിങ്ങൾ ജല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്നാൽ-നിങ്ങൾ മരണത്തിന് (ഒന്നു) കൊതിക്കുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!''

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُۥٓ أَبَدًۢا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٧﴾

7 തങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ മുൻചെയ്തു വെച്ചിട്ടുള്ളതു നിമിത്തം, ഒരുകാലത്തും അവർ അതിന് കൊതിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു, അക്രമികളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

6 قُلْ പറയുക. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا യഹൂദികളായിട്ടുള്ളവരെ. إِن زَعَمْتُمْ നിങ്ങൾ ജൽപിക്കുന്ന (വാദിക്കുന്ന)പക്ഷം. أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ നിങ്ങൾ മിത്രങ്ങളാണ് (ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്) എന്ന്. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. مِن دُونِ النَّاسِ മനുഷ്യരെക്കൂടാതെ. فَتَمَنَّوُا എന്നാൽ നിങ്ങൾ കൊതിക്കുവിൻ, മോഹിക്കുക. الْمَوْتَ മരണത്തിന്. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَادِقِينَ സത്യം പറയുന്നവർ. 7 وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ അതിന്നവർ കൊതിക്കുകയില്ല. أَبَدًا ഒരു കാലത്തും, ഒരിക്കലും. بِمَا قَدَّمَتْ മുൻചെയ്തുവെച്ചതു നിമിത്തം. أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കരങ്ങൾ, കൈകൾ. وَاللَّهُ عَلِيمٌ അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്. بِالظَّالِمِينَ അക്രമികളെപ്പറ്റി.

'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ മക്കളും അവൻെറ ഇഷ്ടക്കാരുമാണ്' (മാഇദഃ 18), 'എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ട ചില ദിവസങ്ങളിലല്ലാതെ നരകം തങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നതല്ല'. (അൽബഖറഃ 80) എന്നിങ്ങിനെ പലതും യഹൂദികൾ വാദിച്ചിരുന്നു. ഇതെല്ലാം മനസ്സാക്ഷിയോടെ പറയുന്നതാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഇഷ്ടവും പ്രീതിയും വേഗം ലഭിക്കേണ്ടതിനും, അതിനായി വേഗം മരിക്കുന്നതിനും നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കണമല്ലോ. ഇതൊക്കെ സത്യമാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മരണപ്പെടുവാൻ ഒന്നു കൊതിച്ചുകാണട്ടെ, നിങ്ങളുടെ സത്യത കാണാമല്ലോ എന്നാണ് അല്ലാഹു അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നത്. അവരുണ്ടോ അതിനു ധൈര്യപ്പെടുന്നു?! പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വായകൊണ്ടെങ്കിലും ഒരൊറ്റ യഹൂദിയും ആ വെല്ലുവിളി നേരിടുവാൻ മുമ്പോട്ടു വന്നില്ല. വെല്ലുവിളിയോടൊപ്പംതന്നെ, അവരതിനു ധൈര്യപ്പെടുന്നതല്ലെന്നു അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാമല്ലോ അവരതു വ്യാജം പറയുകയാണെന്ന്. ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെ മറ്റൊരു വെല്ലുവിളി ക്രിസ്ത്യാനികളോടും നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (ആലുഇംറാൻ 61ൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു) ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണുണ്ടായത്. ഇതെല്ലാം ഖുർആൻെറ ദിവ്യതയും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സത്യതയും തെളിയിക്കുന്ന പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു.

8 പറയുക: "നിങ്ങള്‍ പേടിച്ചോടിപ്പോകുന്നതായ (ആ) മരണം,-നിശ്ചയമായും അത്-നിങ്ങളുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതാണ്. പിന്നീട്, അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവന്റെ അടുക്കലേക്ക് നിങ്ങള്‍ മടക്കപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. അപ്പോള്‍, നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു അവന്‍ നിങ്ങളെ വൃത്താന്തമറിയിക്കുന്നതാണ്."

قُلْ إِنَّ ٱلْمَوْتَ ٱلَّذِى تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُۥ مُلَٰقِيكُمْ ۖ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

---

8 قُلْ പറയുക. إِنَّ الْمَوْتَ നിശ്ചയമായും മരണം. الَّذِي تَفِرُّونَ നിങ്ങള്‍ (പേടിച്ച്) ഓടിപ്പോകുന്നതായ. مِنْهُ അതില്‍നിന്ന്. فَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. مُلَاقِيكُمْ നിങ്ങളെ ക് മുട്ടുന്ന (അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന) താണ്. ثُمَّ تُرَدُّونَ പിന്നെ നിങ്ങള്‍ മടക്കപ്പെടും, ആക്കപ്പെടും, തിരിക്കപ്പെടും. إِلَى عَالِمِ അറിയുന്നവനിലേക്ക്. الْغَيْبِ അദൃശ്യം. وَالشَّهَادَةِ ദൃശ്യവും. فَيُنَبِّئُكُمْ അപ്പോള്‍ അവന്‍ നിങ്ങളെ വൃത്താന്തമറിയിക്കും, ബോധപ്പെടുത്തും. بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. تَعْمَلُونَ നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കും.

നിങ്ങള്‍ ആ വെല്ലുവിളി നേരിടാന്‍ ധൈര്യപ്പെടട്ടെ, ധൈര്യപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ, ഇതാണു നിങ്ങള്‍ അനുഭവിക്കുവാന്‍ പോകുന്നത്. ഇതു ഓര്‍മവെച്ചുകൊള്ളുക എന്നു താല്‍പര്യം.

വിഭാഗം-2

9 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, ജൂമുഅഃ ദിവസത്തെ [വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ] നമസ്കാരത്തിന് വിളിക്കപ്പെട്ടാല്‍, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിലേക്ക് നിങ്ങള്‍ ഉത്സാഹിച്ചു വരുവിന്‍; കച്ചവടം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. അതു നിങ്ങള്‍ക്ക് ഗുണകരമാകുന്നു-നിങ്ങള്‍ക്ക് അറിയാവുന്നതാണെങ്കില്‍!

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا نُودِىَ لِلصَّلَوٰةِ مِن يَوْمِ ٱلْجُمُعَةِ فَٱسْعَوْا۟ إِلَىٰ ذِكْرِ ٱللَّهِ وَذَرُوا۟ ٱلْبَيْعَ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

10 എന്നിട്ട് നമസ്കാരം നിര്‍വ്വഹിക്കപ്പെട്ടാല്‍, നിങ്ങള്‍ ഭൂമിയില്‍ വ്യാപിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തില്‍ നിന്ന് അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിന്‍. അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓര്‍മിക്കുകയുംചെയ്യുക-നിങ്ങള്‍ക്കു വിജയം ലഭിച്ചേക്കാം.

فَإِذَا قُضِيَتِ ٱلصَّلَوٰةُ فَٱنتَشِرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ وَٱبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ وَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

---

9 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. إِذَا نُودِيَ വിളിക്കപ്പെട്ടാല്‍. لِلصَّلَاةِ നമസ്കാരത്തിന്. مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ ജുമഅ: ദിവസത്തെ, വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ. فَاسْعَوْا എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ ഉത്സാഹിച്ച് (പരിശ്രമിച്ച്-വേഗം വരുവിന്‍. إِلَى ذِكْرِ സ്മരണയിലേക്ക. اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ. وَذَرُوا ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. الْبَيْعَ കച്ചവടം. ذَٰلِكُمْ അത്. خَيْرٌ لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഗുണം (ഉത്തമം) ആകുന്നു. إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കില്‍. تَعْلَمُونَ അറിയുന്നു (എങ്കില്‍). 10 فَإِذَا قُضِيَتِ എന്നിട്ട് നിര്‍വഹിക്കപ്പെട്ടാല്‍ (തീര്‍ന്നാല്‍). الصَّلَاةُ നമസ്കാരം. فَانتَشِرُوا എന്നാല്‍ വ്യാപിക്കുവിന്‍. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയില്‍, നാട്ടില്‍.

وَابْتَغُوا തേടുകയും (അന്വേഷിക്കയും) ചെയ്യുക. مِن فَضْلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ (ദയവിൽ)നിന്ന്. وَاذْكُرُوا ഓർമ്മിക്കുക (സ്മരിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. كَثِيرًا വളരെ, ധാരാളം. لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ. تُفْلِحُونَ വിജയിക്കും (വിജയിക്കുന്നവർ).

വെള്ളിയാഴ്ച ജുമുഅഃ നമസ്കാരത്തിനു ബാങ്കുവിളി കേട്ടാൽ, കച്ചവടം തുടങ്ങിയ വ്യാപാരങ്ങളെ നിറുത്തൽചെയ്തു ജുമുഅഃയിൽ പങ്കെടുക്കണം. അതുമൂലം പല നൻമയും ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അതു കഴിഞ്ഞാൽ ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങളന്വേഷിക്കുന്നതിൽ പ്രവേശിക്കാം. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണകൈവിടരുത്. എന്നാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തിന്റെ അവസാനം കാണുന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നോക്കുക.

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَآئِمًا ۚ قُلْ مَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ ٱللَّهْوِ وَمِنَ ٱلتِّجَـٰرَةِ ۚ وَٱللَّهُ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿١١﴾

11 ഒരു കച്ചവടമോ, വിനോദമോ കണ്ടാൽ അവർ അതിലേക്ക് പിരിഞ്ഞു പോകുകയും, (നീ) നിന്നുംകൊണ്ടിരിക്കെ നിന്നെ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു! പറയുക: ''അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ളത്, വിനോദത്തെക്കാളും, കച്ചവടത്തെക്കാളും ഉത്തമമാകുന്നു. അല്ലാഹു, ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനുമാകുന്നു.

---

11 وَإِذَا رَأَوْا അവർ കാൽ. تِجَارَةً ഒരു കച്ചവടം. أَوْ لَهْوًا അല്ലെങ്കിൽ വിനോദം. انفَضُّوا അവർ പിരിഞ്ഞു (വേറിട്ട്-ചിതറി) പോകും. إِلَيْهَا അതിലേക്ക്. وَتَرَكُوكَ നിന്നെവിട്ട് (ഉപേക്ഷിച്ച്) പോകയും ചെയ്യുന്നു. قَائِمًا നിൽക്കുന്നവനായിട്ട്. قُلْ പറയുക. مَا عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ളത്. خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ വിനോദത്തെക്കാൾ ഉത്തമമാണ്. وَمِنَ التِّجَارَةِ കച്ചവടത്തെക്കാളും. وَاللهُ അല്ലാഹു. خَيْرُ الرَّازِقِينَ ഉപജീവനം (ആഹാരം) നൽകുന്നവരിൽ ഏറ്റം ഉത്തമനാണ്.

അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمهم الله) മുതലായവർ ജാബിർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വഹിച്ച ഒരു ഒട്ടകസംഘം മദീനായിൽ വന്നെത്തി. റസൂൽ (ﷺ) പ്രസംഗം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ജനങ്ങൾ പുറത്തു പോയി. പന്ത്രണ്ടു പുരുഷൻമാർ ബാക്കിയായി. അപ്പോഴാണ് ഈ (11-ാം) വചനം അവതരിച്ചതു.'' ജാബിർ (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു തന്നെ അബൂയഅ്‌ലാ (رحمه الله) യും വേറെ ചിലരും ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ''നബി (ﷺ) വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം പ്രസംഗിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു മദീനായിലേക്കു ഭക്ഷണസാധനം വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരൊട്ടകസംഘം എത്തി. അപ്പോൾ, റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികൾ അതിലേക്കു ദ്രുതഗതിയിൽ പോകുകയായി. ഒടുക്കം പന്ത്രണ്ടു പുരുഷൻമാരല്ലാതെ അവശേഷിച്ചില്ല. അപ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''എന്റെ ദേഹം യാതൊരുവന്റെ കൈവശമാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! നിങ്ങളിൽ ഒരാളും ശേഷിക്കാത്തവിധം നിങ്ങൾ തുടർന്നുപോയിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളെയും കൊണ്ടു (ഈ) താഴ്‌വരയിൽ അഗ്നി ഒഴുകുമായിരുന്നു.'' ഈ (11-ാം) വചനം അവതരിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത പന്ത്രണ്ടു പേരിൽ താനും, അബൂബക്കറും, ഉമറും (رضي الله عنهما) ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും ജാബിർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'പന്ത്രണ്ടു പേർ ഒഴികെ' (الا اثنا عشر رجلا) എന്നു ബുഖാരിയിൽ പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) പറയുന്നു: പന്ത്രണ്ടു പുരഷൻമാരും ഒരു സ്ത്രീയും അല്ലാതെ' എന്നു ഖത്താദഃ (رضي الله عنه) വഴി ത്വബ്‌രീ (رحمه الله) യുടെ നിവേദനം ഉണ്ട്. 'രണ്ടു പുരുഷൻമാരും ഒരു സ്ത്രീയുമല്ലാതെ അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു അദ്ദേഹം വഴി അബ്ദുറസ്സാഖ് നിവേദനം ചെയ്തിട്ടു

ള്ളതിനേക്കാള്‍ ശരിയായതു ഈ നിവേദനമാണ്. (فتح البارى)

'നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ നിന്നെ വിട്ടു പോയി' (وتركوك قائما) എന്ന വാക്യം വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊണ്ടു ഇബ്നുകഥീര്‍ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ''നിന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു നബി (ﷺ) വെള്ളിയാഴ്ച പ്രസംഗം (ഖുത്തബഃ) നടത്തിയിരുന്നതു എന്നതിനു ഇതില്‍ രേഖയുണ്ട്.'' ''നബി (ﷺ) രണ്ടു പ്രസംഗം ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു: രണ്ടിനുമിടയില്‍ ഇരിക്കുമായിരുന്നു: ഖുര്‍ആന്‍ പാരായണം ചെയ്യുകയും ജനങ്ങള്‍ക്കു ഉപദേശം നല്‍കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.'' എന്ന് ജാബിര്‍ (رضي الله عنه) വില്‍ നിന്നു മുസ്ലിം (ﷺ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. ''പക്ഷേ, ഇവിടെ ഒരു കാര്യം അിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ആവശ്യമാണ്. അതായതു വെള്ളിയാഴ്ച പ്രസംഗത്തിനുമുമ്പായി നബി (ﷺ) നമസ്കാരം നിര്‍വ്വഹിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് ഇതു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്.'' തുടര്‍ന്നു കൊണ്ടു ഇതിന്നാസ്പദമായ അബൂദാവൂദ് (ﷺ) ന്‍െറ'മുര്‍സലായ' (നിവേദകനായ സഹാബിയുടെ പേരുപറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത) ഒരു രിവായത്തും ഇബ്നു കഥീര്‍ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്‍െറ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''പെരുന്നാള്‍ ദിവസം ചെയ്യുന്നതുപോലെ പ്രസംഗത്തിനു മുമ്പായിരുന്നു നബി (ﷺ) വെള്ളിയാഴ്ച നമസ്കരിച്ചിരുന്നത്. ഒരു ദിവസം അവിടുന്നു നമസ്കരിച്ചു കഴിഞ്ഞു പ്രസംഗം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോള്‍ ഒരാള്‍ വന്നു ദഹിയ്യത്തിന്‍െറ കച്ചവടസംഘം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോള്‍, ഒരു ചെറിയ സംഘം ഒഴിച്ചു മറ്റെല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു പോയി.''

മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനകളില്‍നിന്നു സംഭവത്തിന്‍െറ രൂപം മനസ്സിലായല്ലോ. അറബികളുടെ കച്ചവടസംഘങ്ങള്‍ വരുകയും പോകുകയും ചെയ്യുമ്പോള്‍ ചെണ്ട മുതലായ ആര്‍ഭാടങ്ങളും വിനോദങ്ങളും നടക്കുക പതിവാണ്. അവരെ യാത്ര അയക്കുന്നതിലും, തിരിച്ചു വരുമ്പോള്‍ സ്വീകരിക്കുന്നതിലും നാട്ടുകാര്‍ സകതൂഹലം പങ്കെടുക്കലും പതിവായിരുന്നു. ഒരിക്കല്‍ അങ്ങിനെ ഒരു രംഗം നേരിട്ടപ്പോള്‍, സഹാബികള്‍ ജുമുഅഃ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞു നബി (ﷺ) യുടെ പ്രസംഗം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ചിരകാല ശീലത്തില്‍ അധികമൊന്നും ആലോചിക്കാതെ പലരും അങ്ങ് എഴുന്നേറ്റുപോയിക്കളഞ്ഞു. ഇതാണ് സംഭവിച്ചത്. പക്ഷേ, നബി (ﷺ) യുടെ സദസ്സില്‍നിന്നു--അതും മിമ്പറില്‍ നിന്നുകൊണ്ടു തിരുമേനി അവരെ ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോള്‍--അവരെ എഴുന്നേറ്റുപോയതു ഉചിതമല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് ആക്ഷേപരൂപത്തില്‍ അല്ലാഹു ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചത്. അതോടുകൂടി, അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന നന്‍മകള്‍ക്കാണ് സത്യവിശ്വാസികള്‍ പ്രാധാന്യം കല്‍പ്പിക്കേണ്ടതെന്നും, മേലില്‍ ഇങ്ങിനെയുളള വഴക്കങ്ങള്‍ ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നും ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്

ജുമുഅഃ നമസ്കാരവും, ഖുത്ത്ബഃയും
(صلوة الجمعة والخطبة)

ഇസ്ലാമികാനുഷ്ടാനകര്‍മ്മമങ്ങളില്‍ പല നിലക്കും വളരെ പ്രാധാന്യമര്‍ഹിക്കുന്ന ഒരു നിര്‍ബന്ധകര്‍മമത്രെ ജുമുഅഃ നമസ്കാരവും ഖുത്ത്ബഃയും. ജുമുഅഃയുടെ അന്തസ്സാരങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി അതര്‍ഹിക്കുന്നരൂപത്തില്‍ നടത്തിപ്പോരുന്നപക്ഷം, നാട്ടില്‍ ഇസ്ലാമികബോധവും, സാമൂഹ്യമര്യാദയും, മതഭക്തിയും നിലനിറുത്തുവാന്‍ അതു തികച്ചും പര്യാപ്തമാണെന്നു തീര്‍ത്തുപറയാം. പക്ഷേ, വ്യസനകരം! ഇന്നത്തെ ജുമുഅഃ സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കില്‍ മിക്കവാറും ഒരു ചടങ്ങ്, അല്ലെങ്കില്‍ ഒരു പൊതുസമ്മേളനം മാത്രമായി അതു അവശേഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്! മുസ്ലിം സമുദായത്തില്‍ നമസ്കാരകര്‍മ്മം പാടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന നാമമാത്ര മുസ്ലിംകള്‍ ഇന്നു ധാരാളമാണ്. നമസ്കരിക്കാറുളളവരില്‍ പോലും ജുമുഅഃയില്‍ സംബന്ധിക്കണമെന്ന നിര്‍ബന്ധം ഇല്ലാത്ത പലരേയും കാണാം. അതുകൊണ്ട് ഈ അദ്ധ്യായത്തില്‍ ജുമുഅഃയെ പരാമര്‍ശിച്ചുകൊണ്ടുളള 9ഉം 10ഉം വചനങ്ങളുടെ

അർത്ഥോദ്ദേശ്യ വ്യാപ്തിക്കുള്ളിൽ അടങ്ങുന്ന ഒരു ലഘുവിവരണം നൽകുന്നതു ഇവിടെ ഉചിതമായിരിക്കും.

يا ايها الذين امنوا (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ,) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടാണു അല്ലാഹു ജുമുഅഃയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, പ്രത്യേക പ്രതിബന്ധമില്ലാത്ത ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും താഴെ പറയുന്ന കൽപന ബാധകമാണെന്നുവന്നു. ഇതിൽ സ്ത്രീകൾ ഉൾപ്പെടുമോ ഇല്ലേ? ഇതു ഇന്നു നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഒരു തർക്കവിഷയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധനചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള കല്പനകളിൽ ചിലതു പുരുഷൻമാരേയും സ്ത്രീകളെയും ഒരുപോലെ ബാധിക്കുന്നതും പ്രധാ നമായും പുരുഷൻമാരെ ബാധിക്കുന്നതും, ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പുരുഷൻമാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതും(ഉദാഹരണം; നിസാഉ് 19.) ഉണ്ടായിരിക്കും. നബി വചനങ്ങളിലും തന്നെ സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷൻമാരെപ്പോലെ ജുമുഅഃ നിർബന്ധമാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒന്നും അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു നിയമപരമായി പറയുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾക്കും ജുമുഅഃനിർബ്ബന്ധമാണെന്നു പറയുവാൻ-ഖുർആൻെറയും നബിവചനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ-നിവൃത്തിയില്ല. പക്ഷെ, നബി (ﷺ) യുടെയും സഹാബത്തിൻെറയും കാലത്തെ നടപടിക്രമങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ജുമുഅഃയിലും, അഞ്ചു നേരത്തെ ജമാഅത്തു നമസ്കാരങ്ങളിലും പെരുന്നാൾ നമസ്കാരങ്ങളിലും അവർ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിനു നബി (ﷺ) പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. അതെല്ലാം ഇവിടെ എടുത്തുദ്ധരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കുറെയെല്ലാം പൊതുവിൽ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു മാത്രം ചിലതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:

(1) നബി (ﷺ) വെള്ളിയാഴ്ച ഖുത്തുബഃ നടത്തുമ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു പുരുഷൻമാരല്ലാത്തവരെല്ലാം എഴുന്നേറ്റുപോയി എന്ന ഹദീസിൻെറ ചില രിവായത്തുകളിൽ ഒരു സ്ത്രീയും ബാക്കിയായിരുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചതു 11-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. ഇതു പല പണ്ഡിതൻമാരും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം. (2) ഉമ്മുഹിശാം (رضي الله عنها) എന്ന വനിതാ സഹാബി സൂറത്തുഖാഫ് പാഠമാക്കിയതു വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം മിമ്പറിൽ വെച്ചു നബി (ﷺ) അതു ഓതിക്കേട്ടിരുന്നതിൽ നിന്നാണു എന്നു അവർ പറഞ്ഞതായി ഇമാം മുസ്‌ലിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. (3) 'ഫർളു'(നിർബന്ധ) നമസ്കാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ സ്ത്രീകൾ എഴുന്നേറ്റുപേകുന്നതുവരെ നബി (ﷺ) യും പുരുഷൻമാരും കാത്തിരിക്കുമെന്നു നബി (ﷺ) യുടെ പത്നി ഉമ്മുസലമഃ (رضي الله عنها) യിൽ നിന്നു ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. (4) 'ഞാൻ നമസ്കാരം ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ ശിശുക്കളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും അപ്പോൾ അവരുടെ മാതാക്കൾക്കു വിഷമമുണ്ടാകരുതെന്നു കരുതി ചുരുക്കുകയും ചെയ്യു'മെന്നു നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ജുമുഅഃയിലും ജമാഅത്തു നമസ്കാരങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾ അക്കാലത്തു സാധാരണ പങ്കെടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ ഹദീസുകൾ തന്നെ മതിയാകും. എന്നാൽ, പുരുഷൻമാരെപ്പോലെ എല്ലാ സ്ത്രീകളും നിർബന്ധമായി പങ്കെടുത്തിരുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്ന തെളിവുകളൊന്നും അറിയപ്പെടുന്നില്ല.

സ്ത്രീകൾ പുരുഷൻമാരുമായി സമ്പർക്കമുണ്ടാകുവാൻ കാരണമാണെന്നതാണ് സ്ത്രീകൾ പങ്കെടുക്കുന്നതിനെതിരിൽ പറയുവാനുള്ള പ്രധാന തടസ്സം. ഈ തടസ്സം ജുമുഅഃക്കോ ജമാഅത്തിനോ സ്ത്രീകൾ സംബന്ധിക്കുന്നതിനെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതല്ല. എവിടെവെച്ചും, എപ്പോഴും ഗൗനിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു നിർബന്ധ വിഷയമാണിത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇന്നു മുസ്‌ലിം സമുദായം പൊതുവിലും 'പരിഷ്കൃതരെ'ന്നു കരുതപ്പെടുന്നവർ വിശേഷിച്ചും അല്ലാഹുവിൻെറയും റസൂലിൻെറയും ശാസനകളെ അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സ്ത്രീകൾ പള്ളിയിലേക്കു പോകുമ്പോഴും, വരുമ്പോഴും, പള്ളിയിൽവെച്ചും ഇസ്‌ലാമിലെ പർദാനിയമങ്ങൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, പള്ളികളിൽ അതിനു വിഘ്നം വരുന്ന പരിതസ്ഥിതികൾ ഉണ്ടാകരു

തെന്നും മാത്രമേ ചുരുക്കത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളു. അതേ സമയത്ത് സ്ത്രീകൾ ജുമുഅഃയിൽ പങ്കെടുക്കാറുള്ള ചില ഇടങ്ങളിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ നോക്കുമ്പോൾ, വല്ല കല്ല്യാണാഘോഷങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി അണിഞ്ഞൊരുങ്ങാറുള്ള ഒരു പ്രതീതിയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അഥവാ അല്ലാഹുവിൻെറ പള്ളിയിൽ ഒരു ആരാധനാകർമ്മത്തിൽ, സംബന്ധിക്കുന്നതിനു അനുയോജ്യമായ വേഷഭൂഷണങ്ങളും അച്ചടക്കങ്ങളും കുറവായിരിക്കുമെന്നർത്ഥം. ഈ നിലപാടു ഒട്ടും ക്ഷന്തവ്യമല്ല.

اذا نودي للصلوة من يوم الجمعة (ജുമുഅഃ ദിവസത്തിലെ സമസ്കാരത്തിനു വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ) എന്നാണല്ലോ പിന്നീടുള്ള വാക്യത്തിൻെറ തുടക്കം. 'ജുമാഅഃ ദിവസം' (يوم الجمعة) എന്നാണു അറബിയിൽ വെള്ളിയാഴ്ചക്കു പേർ,. 'ജുമുഅഃ' എന്നാൽ 'കൂട്ടം, സമ്മേളനം' എന്നിങ്ങനെയാണ് അർത്ഥം. അന്നു ജുമുഅഃ കർമ്മം നടക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതിനു ഈ പേർ വന്നു. മുൻകാലത്തു മറ്റു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ ഏതോ ഒരു പേർ അറബിയിൽ വെള്ളിയാഴ്ചക്കും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കും. الله اعلم ജുമുഅഃ ദിവസത്തിലെ നമസ്കാരം (الصلوة من يوم الجمعة) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്ക കൊണ്ടു ഈ കൽപന വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ പ്രത്യേക നമസ്കാരമായ ജുമുഅഃ നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തം. അപ്പോൾ മറ്റു നമസ്കാരങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ നമസ്കാരത്തിൻെറ വിളിക്കു പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. 'വിളി' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ബാങ്കു വിളിയാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഇമാം മിമ്പറിൽ കേറിയ ഉടനെ നടത്തപ്പെടുന്ന ബാങ്കാണ് ഇത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു അതു മാത്രമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതും

ഈ ബാങ്കിനു അല്പം മുമ്പായി മറ്റൊരു ബാങ്കു വിളിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായം ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) ൻെറ ഖിലാഫത്ത് കാലത്താണ് ആദ്യമായി ഉണ്ടായതെന്നും, ജനങ്ങൾ വളരെ അധികരിച്ചപ്പോൾ അങ്ങിനെ ഒരാവശ്യം നേരിട്ടതുകൊണ്ടാണ് അതു ചെയ്തതെന്നും ബുഖാരീ (رحمه الله) യിൽ കാണാം. അതല്ല, മുആവിയ (رضي الله عنه) യുടെ കാലത്തുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും, നബി (ﷺ) യുടെ കാലശേഷം ഒരു പുതിയ മതാചാരം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ആർക്കും പാടില്ലെന്നും, സഹാബികൾ വിശേഷിച്ചും അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയില്ലെന്നുമുള്ളതിൽ തർക്കത്തിനവകാശമില്ല. അപ്പോൾ, അതൊരു അനുകരണീയമായ മതകർമ്മമെന്ന നിലക്കല്ല, ഒരു താൽക്കാലിക ആവശ്യമെന്ന നിലക്കു ചെയ്തതാണ് എന്നേ അതിനെപ്പറ്റി പറയുവാനുള്ളു. കവിഞ്ഞപക്ഷം, അത്യാവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ- -വേണ്ടിവന്നാൽ-- അങ്ങിനെ ഒരേർപ്പാടു ചെയ്യാം, അതില്ലാത്തപ്പോൾ അതു കരണീയവുമല്ല എന്നല്ലാതെ, അതിനപ്പുറം ഒരു സ്ഥാനം അതിനു കല്പിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه), മുആവിയാ (رضي الله عنه) എന്നിവരിൽ ആരാണതു ഏർപ്പെടുത്തിയ തെന്നതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കവെ ഇമാം ശാഫിഈ (رحمه الله) അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥമായ 'ഉമ്മിൽ' ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്: وايهما كان فالامر الذى فى عهد رسول الله صلى الله عليه وسلماحب الى كتاب الام (ആരണ്ടു പേരിൽ ആരായിരിക്കട്ടെ, റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ള കാര്യമത്രെ എനിക്കു ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്.) വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വാക്യമാണിത്. ശാഫിഈ മദ്ഹബുകാരെന്നു അവകാശപ്പെടുന്നവർ ഈ വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

നേരത്തെക്കൂട്ടി ഒരു ബാങ്കോ അറിയിപ്പോ ഇല്ലാതെ, ഇമാം മിമ്പറിൽ കേറുമ്പോഴത്തെ ബാങ്കു കൊണ്ടു മതിയാക്കുന്നപക്ഷം ജനങ്ങൾ സമയത്തേക്കു എത്തിച്ചേരുകയില്ല എന്നു പറയുന്നതു നിരർത്ഥമാണെന്നുള്ളതിനു അനുഭവം തന്നെ തെളിവാകുന്നു. രണ്ടു ബാങ്കു പതിവാക്കിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ അതു പ്രതീക്ഷിക്കുക സ്വഭാവികം തന്നെ. പക്ഷേ, ഒരു ബാങ്കുകൊണ്ടു മതിയാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നടപ്പിലുള്ള എവിടെയും അക്കാരണത്താൽ ആളുകൾ എത്തിച്ചേരാത്ത ദോഷം കാണുന്നില്ല. ബാങ്കു ഒന്നോ അധികമോ ആയാലും ചുരുക്കം ചിലർ വൈകിപ്പോയേക്കുന്നതു സാധാരണമാണ്. മറ്റൊരു വസ്തുതകൂടി ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. രണ്ടു ബാങ്കു നടപ്പുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ (പുതിയ) ബാങ്കു ഉച്ചത്തിൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

അതേ സമയത്തു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ളതും, കേട്ട ഉടനെ വ്യാപാരങ്ങളെല്ലാം നിറുത്തിവെച്ചു; ജുമുഅഃക്കു വന്നുകൊള്ളണമെന്നു അല്ലാഹു കൽപ്പിച്ചതുമായ സാക്ഷാൽ ബാങ്കാകട്ടെ, സദസ്സിൽ ഹാജറുള്ളവർപോലും മുഴുവനും കേൾക്കരുതാത്തവിധം പതുക്കെയും! ഇതെന്തൊരു വിരോധാഭാസമാണ്? അല്ലാഹുവും റസൂലും നിയമിച്ചതിനെ ഒരു ചടങ്ങു മാത്രമായും, നാം നിയമിക്കുന്നതിനെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കൃത്യമായും കരുതുക! അല്ലാഹു നമുക്കു സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ബോധം നൽകട്ടെ. ആമീൻ, ഇനി, ഉസ്മാൻ (رضي الله عنه) വർദ്ധിപ്പിച്ച ബാങ്കാകട്ടെ, പള്ളിയുടെ ഉള്ളിൽവെച്ചല്ല, ഒരു ഉയർന്ന സ്ഥലത്തു (زوراء ഇൽ) വെച്ചായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ബാങ്കിനു വല്ല ന്യായീകരണവും വേണമെങ്കിൽതന്നെ, അതു നാട്ടുകാർ കേൾക്കുവാൻ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചായിരിക്കേണ്ടതും, യഥാർത്ഥ ബാങ്കു യഥാവിധി നടത്തപ്പെടുന്നതും ആയിരിക്കണമല്ലോ.

ദിവസങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വെള്ളിയാഴ്ചക്കു പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യമുള്ളതായി പല നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അന്നു പ്രത്യേകം ഒരു നമസ്കാരവും പ്രസംഗവും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതുതന്നെ അതിൻെറ പ്രാധാന്യം കുറിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽവെച്ചു നല്ല ദിവസം വെള്ളിയാഴ്ചയാകുന്നു. അന്നാണ് ആദം (عليه السلام) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്, അന്നാണ് അദ്ദേഹം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടതും, അന്നാണ് അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടതും''. (മു.) മറ്റൊരു ഹദീസു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''അതിൽ-വെള്ളിയാഴ്ചയിൽ-ഒരു നാഴിക സമയമുണ്ട്. മുസ്ലിമായ ഒരു അടിയാൻ അല്ലാഹുവിനോടു വല്ലതും ചോദിച്ചകൊണ്ടു നിന്നു നമസ്കരിക്കുന്ന നിലയിൽ ആ സമയവുമായി ഒത്തു കൂടിയാൽ, അവനു അല്ലാഹു അതു കൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല.'' എന്നു തിരുമേനി പറഞ്ഞു: കൈകൊണ്ടു അംഗ്യം കാണിച്ച് ആ സമയം അല്പനേരമേയുള്ളുവെന്നു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. (ബു; മു.)

ജുമുഅക്കു സംബന്ധിക്കുന്നവർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന മര്യാദകളെക്കുറിച്ചും നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകളിൽ പലതും കാണാം. ഒന്നുരണ്ടെണ്ണം ഉദ്ധരിക്കാം. അവിടുന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ''ഒരു പുരുഷൻ വെള്ളിയാഴ്ച കുളിക്കുന്നതും, കഴിയുന്നത്ര ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, അവൻെറ എണ്ണ ഉപയോഗിക്കുകയോ വീട്ടിലെ സുഗന്ധദ്രവ്യം തൊടുകയോ ചെയ്യുകയും, പിന്നീടു പോയി രണ്ടാളുകൾക്കിടയിൽ (തിരക്കിക്കടന്നു) വേർപിരിക്കാതിരിക്കുകയും, പിന്നീടു അവനു വിധിക്കപ്പെട്ടതു നമസ്കരിക്കുകയും, പിന്നെ ഇമാം സംസാരം തുടങ്ങിയാൽ മൗനമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതിൻെറയും (അടുത്ത) മറ്റേ ജുമുഅഃയുടെയും ഇടക്കുള്ള പാപം പൊറുക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല.'' (ബു.) ''നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ടമായ ദിവസങ്ങളിൽപെട്ടതാണ് വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം. അന്നു നിങ്ങൾ എൻെറ പേരിൽ 'സ്വലാത്തു' (അനുഗ്രഹം നേരൽ) വർദ്ധിപ്പിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ 'സ്വലാത്തു' എനിക്കു പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു.'' (ദാ)

വെള്ളിയാഴ്ചത്തെ നമസ്കാരത്തിൻെറ വിളി കേട്ടാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയിലേക്കു ഉൽസാഹിച്ചു വരണം (فاسعوا الى ذكر الله) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. سعى ('സഅ്യു') എന്നാൽ 'യത്നിക്കുക, പരിശ്രമിക്കുക, ഉൽസാഹിക്കുക, വേഗം പോകുക, ഓടുക' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ബാങ്കു കേട്ടാൽ മറ്റെല്ലാ ജോലിയും ഉടനെ നിർത്തി വെച്ചു പോകണം എന്നു സാരം. ഓടിപ്പോകണമെന്നർത്ഥത്തിലല്ല ഇതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു നബി (ﷺ) യുടെ ഒരു ഹദീസിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. അവിടുന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങൾ ഇഖാമത്തു (നമസ്കാരം തുടങ്ങുന്നുവെന്നു അറിയിക്കുന്ന വിളി) കേട്ടാൽ നമസ്കാരത്തിലേക്കു നടന്നുപോയ്ക്കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങളിൽ അടക്കവും ഒതുക്കവും ഉണ്ടായിരിക്കണം; ധൃതിപ്പെടരുത്; എന്നിട്ടു (ജമാഅത്തോടൊപ്പം) കിട്ടിയതു നമസ്കരിക്കുകയും, നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയ ഭാഗം (സ്വന്തം) പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുക.'' (ബു; മു.) അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ ആരാധന നടത്തുവാൻ പോകുന്നതു അടക്കത്തിലും ഒതുക്കത്തിലു

മായിരിക്കണമെന്നതാണ് ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. അബൂഖത്താദ (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഒരിക്കൽ ഞങ്ങൾ നബി (ﷺ) യൊന്നിച്ചു നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ഒരു തിരക്കുകേട്ടു. 'എന്താ വിഷയം?' എന്നു തിരുമേനി അന്വേഷിച്ചു. 'ഞങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്കു ബദ്ധപ്പെട്ടുവന്നതാണ്' എന്നു അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു:'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യരുത്. നമസ്കാരത്തിനു വരുമ്പോൾ (സാധാരണപോലെ) നടന്നുവരണം; നിങ്ങളിൽ അടക്കം വേണം എന്നിട്ടു കിട്ടിയതു നമസ്കരിക്കുക; നഷ്ടമായതു പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുക.'' (ബു; മു.)

ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് فاسعوا (നിങ്ങൾ ഉൽസാഹിച്ചുവരുവിൻ) എന്ന വാക്കിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ان تسعى بقلبك وعملك (നിൻെറ ഹൃദയംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ഉൽസാഹിക്കുക) എന്നാണെന്നു ഖത്താദഃ (ﷺ) യും, ما هي بالسعى على الاقدام ولكن بالقلو والنية والخشوع (അതു കാലുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു പോകലല്ല, പക്ഷെ ഹൃദയംകൊണ്ടും ഉദ്ദേശംകൊണ്ടും ഭക്തികൊണ്ടുമാകുന്നു.) എന്നു ഹസനും (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. (كما فى ابن كثير) ആരാധനാകർമങ്ങളുടെ അന്തസ്സത്തകളെക്കുറിച്ചും, ആത്മീയവശങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കേ ഇതുപോലെയുള്ള ഉപദേശങ്ങളുടെ വില കാൺമാൻ കഴിയൂ.

ബാങ്കുവിളികേട്ടാൽപിന്നെ താമസിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു മാത്രമാണ് ഈ ഖുർആൻ വാക്യത്തിൽ പറയുന്നത്. അഥവാ ജുമുഅഃക്കു പുറപ്പെടേണ്ടതിൻെറ അവസാനത്തെ അവസരമാണ് ബാങ്ക് കുറിക്കുന്നത്. കഴിവതും നേരത്തെ പോകുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും, നേരത്തെ പോകുന്നതിനു കൂടുതൽ പുണ്യം ലഭിക്കുമെന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരാൾ 'ജനാബത്തു' കുളിയെപ്പോലെ (പൂർണ്ണമായും) കുളിച്ച് ഒന്നാമത്തെ നാഴികയിൽതന്നെ ജുമുഅഃക്കു പോയാൽ ഒരു ഒട്ടകത്തെ ബലിനടത്തിയതിൻെറയും, രണ്ടാം നാഴികയിൽ പോയാൽ ഒരു പശുവിനെ ബലികഴിച്ചതിൻെറയും, മൂന്നാമത്തേതിൽ പോയാൽ ഒരു കൊമ്പനാടിനെ ബലികഴിച്ചതിൻെറയും, നാലാമത്തേതിൽ പോയാൽ കോഴിയെ ബലിചെയ്തതിൻെറയും, അഞ്ചാമത്തേതിൽ പോയാൽ ഒരു മുട്ട കൊടുത്തതിൻെറയും അത്ര പ്രതിഫലമുണ്ടെന്നും, ഇമാം (ഖുത്ത്ബഃക്കു) പുറപ്പെട്ടാൽ ഈ പ്രത്യേക പ്രതിഫലം നിലച്ചുപോകുമെന്നും ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു നബിവചനത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ 'പുരോഗമനവാദികളെ' ന്നു പറയപ്പെടുന്ന ചില പുത്തൻ കൂട്ടുകാർ ഇതുപോലെയുള്ള പല ഹദീസുകളെയും പുച്ഛഭാവത്തിൽ വീക്ഷിക്കുന്നതും തള്ളിക്കളയുന്നതും കാണാം. അതിനുള്ള കാരണങ്ങളെപ്പറ്റി മതബോധവും ഇസ്ലാമിക ചിന്താഗതിയുമുള്ളവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടില്ല. ഇസ്ലാമിൽ തങ്ങളുടെ ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്തതായി തോന്നുന്നതെല്ലാം യുക്തിവാദം മുഖേന ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ തള്ളിക്കളയുകയോ ചെയ്യുക, മതത്തിൻെറ ധാർമികവും ആത്മീയവുമായ വശങ്ങളെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തുക മുതലായവയാണ് ഇവരുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ആ സ്ഥിതിക്കു അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പഞ്ചസാര വാക്കുകൾക്കു സത്യവിശ്വാസികൾ ഒട്ടും വില കല്പിക്കേണ്ടതില്ല, കല്പിക്കുകയുമില്ല. ജുമുഅഃക്കു നേരത്തെ പോകൽ, സുന്നത്തു നമസ്കാരം, സുന്നത്തു നോമ്പു മുതലായ കർമങ്ങളെല്ലാം ഇവരുടെ ഭാഷയിൽ 'അദ്ധ്വാനിക്കാത്ത മടിയവർഗത്തിൻെറ സൃഷ്ടി'കളാണ്. വയറ്റിൻെറ പൂരണവും ഭൗതികനേട്ടവും മാത്രമാണല്ലോ ഇവരുടെ അടുക്കൽ 'ജീവിതവിജയം.'

ബാങ്കുകേട്ടാൽ ജോലികൾ വിട്ടേച്ചു ജുമുഅഃക്കു പോകണമെന്നാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന. ജുമുഅഃ ഒരു നിർബന്ധകടമയാണ് എന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. നബി (ﷺ) ഈ കടമയുടെ ഗൗരവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു കാണുക: അവിടുന്നു ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ചില ആളുകൾ ജുമുഅകളെ ഉപേക്ഷിച്ചു വരുന്നതിൽനിന്നും അവർ വിരമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ മുദ്രവെക്കുക തന്നെ ചെയ്യും പിന്നീടു അവർ (ഹൃദയങ്ങളിൽ നൻമ പ്രവേശിക്കാത്ത) അശ്രദ്ധൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരും.'' (മുസ്ലിം.) മറ്റൊരു നബിവചനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: ''ആരെങ്കിലും നിസ്സാര

ഭാവേന മൂന്നു ജുമുഅഃ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവൻെറ ഹൃദയത്തിൽ മുദ്രകുത്തുന്നതാകുന്നു.'' (ദാ: തി; ജ; ന.) ജുമുഅഃയിൽ സംബന്ധിക്കണമെന്ന നിഷ്കർഷയില്ലാത്ത ആളുകളെക്കുറിച്ചു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ തിരുവചനങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം മതബോധമുള്ളവർക്കു വേഗം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

'നമസ്കാരത്തിനു വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ നമസ്കാരത്തിനു വരണം' എന്നല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയാകുന്ന 'ദിക്റി'ലേക്കു (إلى ذكر الله) വരണം എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇതും വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണക്കായി അവൻെറ മുമ്പിൽ തലകുനിച്ചും പ്രാർത്ഥനയർപ്പിച്ചും നടത്തപ്പെടുന്ന മഹത്തായ ഒരാരാധനയാണ് നമസ്കാരം. ഖുത്ത്ബഃയാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണയും ബോധവും ഭക്തിയും ശ്രോതാക്കളിൽ ഉളവാക്കുകയും, അവയെ പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുത്ത്ബഃയെക്കുറിച്ച് തദ്കീർ (التذكر ഉദ്ബോധനം) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും. ഈ രണ്ടും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണ് അല്ലാഹു-രണ്ടിലൊന്നിനെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാതെ-'ദിക്റി'ലേക്കു-എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. അപ്പോൾ, ജുമുഅഃയിൽ സംബന്ധിക്കാത്ത ആളുകൾ-നബി (ﷺ) അരുളിയതു പോലെ-അല്ലാഹുവിൻെറ സ്മരണയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അശ്രദ്ധൻമാരാണെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഖുത്ത്ബഃക്കു ഇസ്ലാം കല്പിക്കുന്ന സ്ഥാനം എത്രത്തോളമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒന്നുരണ്ടു നബിവചനങ്ങൾ ധാരാളം മതിയാകും:-

തിരുമേനി പറയുന്നു: ''ഒരാൾ വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം ഇമാം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ സംസാരിച്ചാൽ: അവൻ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പേറുന്ന കഴുതയെപ്പോലെയാണ്. അവനോടു 'മിണ്ടാതിരിക്കുക' എന്നു പറയുന്നവനാകട്ടെ 'അവനു ജുമുഅഃയും ഇല്ല.'' (അ.) കഴുതകളെപ്പോലുള്ള മൂഢൻമാരേ അതു ചെയ്യുകയുള്ളു, അവരോടു ഉപദേശിച്ചിട്ടു ഫലം കാണുകയില്ല, അവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ മിനക്കെടുന്നവർക്കു ആ സമയം ഖുത്ത്ബഃ കേൾക്കാൻ കഴിയാതെ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇതൊക്കെയാണ് തിരുമേനി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മറ്റൊരു നബിവചനം നോക്കുക, ''ആരെങ്കിലും വുളുചെയ്തു-നന്നായി വുളുചെയ്തു-എന്നിട്ടു ജുമുഅഃക്കു വന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും മൗനമായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാലവനു അതിൻെറയും മറ്റേ ജുമുഅഃയുടെയും, ഇടക്കുള്ളതും, മൂന്നു ദിവസത്തെ കൂടുതലും (പത്തുദിവസത്തെ പാപങ്ങൾ) പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും ഒരു ചരക്കല്ലുതൊട്ടുപോയാൽ, അവൻ വൃഥാവിലയിപ്പോയി.'' (മു.) അതായത്, ഏതെങ്കിലും ഒരു നിസ്സാരകാര്യത്തിലേക്കു അവൻ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചാൽ ഉപദേശം കേൾക്കുവാൻ കഴിയാതെ, അവൻ വന്ന കാര്യം നഷ്ട്ടപ്പെട്ടുവെന്നു സാരം. ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം മനസ്സിരുത്തിക്കൊണ്ടു ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! ജുമുഅഃക്കു പങ്കെടുക്കുന്നവരിൽ തന്നെ ചിലർ ഖുത്ത്ബഃവേളയിൽ അന്യോന്യം സംസാരിച്ചും കളിച്ചും ചിരിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, മറ്റു ചിലർ അന്നേരം കിടന്നും ഉറങ്ങിയും സമയം കഴിക്കുന്നതും നമ്മുടെ നാടുകളിൽ-ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ വിശേഷിച്ചും-നിത്യാനുഭവങ്ങളാണ്. ഇവരെക്കാൾ ഭേദം ജുമുഅഃക്കു വരാത്ത മടിയാൻമാരും, കപടൻമാരുമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. കാരണം, അവരെ കൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർക്കു ശല്യമില്ലല്ലോ.

ഇനി, ഖുത്ത്ബഃ എങ്ങിനെയുള്ളതാവണം? ഇതാണല്ലോ ഖുത്ത്ബഃയുടെ കാതലായ വശം. ഈ വിഷയകമായി സത്യാമ്പേഷികൾക്കു കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പോരുന്ന ചില ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിക്കാം; (1) ജാബിറുബ്നു സമൂറഃ (رضي الله عنه) പറയുന്നു: ''നബി (ﷺ) ക്കു രണ്ടു ഖുത്ത്ബഃ (പ്രസംഗം) പതിവുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടിനുമിടയിൽ അവിടുന്നു ഇരിക്കുമായിരുന്നു. (ഖുത്ത്ബഃയിൽ) ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയും, ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടുത്തെ നമസ്കാരവും മിതമായിരുന്നു, അവിടുത്തെ ഖുത്തുബഃയും മിതമായിരുന്നു''. (മു.) അബൂദാവൂദ് (رحمه الله) ൻെറ രിവായത്തിൽ 'ഖുർആനിൽനിന്നും പല ആയത്തുകൾ പാരായണം ചെയ്യുകയും ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു' എന്നാണുള്ളത്.

(2) ജാബിർ (ﷺ) പറയുന്നു: ''റസൂൽ (ﷺ) പ്രസംഗം ചെയ്യുമ്പോൾ അവിടുത്തെ രണ്ടു കണ്ണുകളും ചുവപ്പു വർണ്ണമാകും, ശബ്ദം ഉച്ചത്തിലാകും, കോപം കഠിനമാകും. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, അവിടുന്നു ഒരു സൈന്യത്തെക്കുറിച്ചു താക്കീതു നൽകുന്നവനാണെന്നു തോന്നും.....!'' (മു.) (3) ഉമ്മുഹിശാം (ﷺ) എന്ന വനിതാ സഹാബീ പറയുന്നു: '''സൂറത്തു ഖാഫു റസൂൽ (ﷺ) തിരുനേിയുടെ നാവിൽനിന്നല്ലാതെ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല (പഠിച്ചിട്ടില്ല). തിരുമേനി എല്ലാ ജുമുഅ:യിലും ജനങ്ങൾക്കു പ്രസംഗം ചെയ്യുമ്പോൾ മിമ്പറിൽവെച്ചു അതു ഓതാറുണ്ടായിരുന്നു.''(മു)

ഈ മൂന്നു ഹദീസുകളിൽനിന്നുമായി-ഇതിനു ഉപോൽബലകങ്ങളായ മറ്റു പലതും ഉണ്ടുതാനും-നമുക്കു താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും: (1) വെള്ളിയാഴ്ച നബി (ﷺ) രണ്ടു പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുകയും രണ്ടിനുമിടയിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ആശ്വാസമെന്ന നിലക്കും, ഒന്നാമത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞവസാനിച്ച ശേഷം അടുത്തതിലേക്കുള്ള വിഷയത്തെപ്പറ്റി അൽപമൊന്നു ആലോചിക്കുവാനും ഇതു ഉപകരിക്കുന്നു. അതൊക്കെത്തന്നെയായിരിക്കാം അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും. الله اعلم ഏതായാലും ഈ ഇരുത്തത്തിനു അധികസമയം എടുക്കേണ്ടതില്ല. എങ്കിലും ചിലർ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ, ഇരുന്നു കഴിയും മുമ്പായി എഴുന്നേൽക്കുവാൻ ധൃതികൂട്ടുന്നതും നന്നല്ല. സ്വന്തം യുക്തിയുടെ മാനദണ്ഡം കൊണ്ടു മാത്രം നബിചര്യയെ വിലയിരുത്തുക പതിവുള്ളവർ ഈ ഇരുത്തത്തെ വിമർശിക്കുകയും, രണ്ടു ഖുത്ത്ബയുടെ ആവശ്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. അവർ അതും അതിനപ്പുറവും വാദിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടവരാണ്. സത്യവിശ്വാസികൾ അതിൽ വഞ്ചിതരാകേണ്ടതില്ല.

(2) നബി (ﷺ) യുടെ ഖുത്ത്ബഃയിൽ ഖുർആൻ വചനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളുമായിരുന്നു അടങ്ങിയിരുന്നത്. നാമും അതേ മാതൃക സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. സൂ: ഖാഫ് നബി (ﷺ) ഖുത്ത്ബഃയിൽ സാധാരണ ഒതാറുണ്ടായിരുന്നതിൽനിന്നു ഒരു സംഗതികൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും, പരലോകം, വിചാരണ മുതലായവയെക്കുറിച്ചുമായിരുന്നു അവിടുന്നു പ്രധാനമായും സ്പർശിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ളതാണ് അത്. സൂ: ഖാഫിന്റെ ഉള്ളടക്കം പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു മനസ്സിലാകും. ഉപദേശം എന്നു പറയുമ്പോൾ, അതു സന്ദർഭത്തിനൊത്തതായിരിക്കണമെന്നു വ്യക്തമാണ്, സദസദ്യരെക്കുറിച്ചും, സന്ദർഭങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിയാവുന്നവനും, ഹൃദയത്തിൽ ഭയഭക്തിയുള്ളവനുമായ ഒരു 'ഖത്തീബു' (പ്രാസംഗികൻ) സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അയാളുടെ മനസ്സിൽ വികാരവും, സംസാരത്തിൽ ഗൗരവവും, പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരിക്കയല്ല. ഇന്നത്തെ മിക്ക പ്രാസംഗികൻമാരയുംപോലെ-രസവും ഫലിതവും പറഞ്ഞോ,കുറെ സാഹിത്യക്കസറത്തുകൾ ഉപയോഗിച്ചോ, പൊതുജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്ന പുതുവിഷയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചോ-ഖുത്ത്ബഃകൾ നിർവഹിക്കുന്നതായാൽ അതുകൊണ്ടു ജുമുഅഃ ഖുത്ത്ബയുടെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തിയാകുന്നതല്ല. മതബോധവും ദൈവബോധവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ അതു ഉപകരിക്കുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും മാർദ്ദവ ശീലനായ നബി (ﷺ) തിരുമേനി പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ, അവിടുത്തെ തിരുമുഖം ചുവക്കുകയും, അവിടുത്തേക്കു ദേഷ്യം കഠിനമാകുകയും, ശബ്ദം ഉയരുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. സംസാരിക്കുന്ന വിഷയം ഗൗരവപ്പെട്ടതും, അതു പ്രാസംഗികന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു പൊന്തിവുരന്നതുമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ വികാരം ഉണ്ടാകുകയുള്ളു.

ജുമുഅഃഖുത്ത്ബഃയുടെ ലക്ഷ്യം ഇന്നതാണെന്നു ഏറെക്കുറെ അറിയാവുന്നവരിൽ നിന്നുപോലും സദസ്യർക്കു ദൈവഭക്തിയും മതബോധവും ഉണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഖുത്ത്ബഃകൾ കേൾക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ഇന്നു വളരെ വിരളമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഏറെക്കുറെ നെടുനീളനും പൊടിപൊടിപ്പനുമായ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കാം. പേരിനുമാത്രം ഒന്നു രണ്ടു ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും കേട്ടേക്കാം. പക്ഷേ, വിഷയം വായിൽവന്നതും, ഖുത്ത്ബഃയുടെ ലക്ഷ്യവുമായി

ബന്ധമില്ലാത്തതുമായിരിക്കും. പലരുടെയും പ്രസംഗങ്ങൾ ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ പ്രസംഗങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കയില്ല. മറ്റു ചിലരുടെ ഉദ്ദേശംതന്നെ മതത്തിൻെറ നിഴലിൽകൂടി തങ്ങളുടെ ഭൗതികാദർശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കൽ കൂടിയാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് ഇന്നത്തെ ഖത്തീബുമാരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിൻെറ നിലയെങ്കിൽ, മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാർ ചെയ്യുന്നതു മുൻകാലത്തു ആരെങ്കിലും രചിച്ചുവെച്ച ഏടുകൾ നോക്കി വായിച്ചു തൃപ്തി അടയലാണ്. അതു അറബിയിൽ തന്നെ വേണമെന്നു അവർക്കു നിഷ്കർഷയുമുണ്ട്. സദസ്യരിൽ ആർക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗത്തിന് അറബി അറിയുകയില്ല താനും. അത്രയുമല്ല, ആ ഏടുനോക്കി വായിക്കുന്നവനു-അവരുടെ ഭാഷയിൽ ഖത്തീബിനു-തന്നെയും ചിലപ്പോൾ ആ വായിക്കപ്പെടുന്നതിൻെറ അർത്ഥം അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. ഇതു വാസ്തവത്തിൽ 'ഖുത്ത്ബഃ' (പ്രസംഗം) അല്ല. കേവലം 'ഖിറാഅത്തു' (വായന) മാത്രമാണ്.

ജുമുഅഃ ഖുത്തുബഃ അറബിയിൽതന്നെ ആയിരിക്കൽ നർബന്ധമാണോ? അതല്ല, അതാതു നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന ഭാഷയിലായിരിക്കയാണോ വേണ്ടത്? ഇന്നത്തെ ഒരു തർക്ക വിഷയമാണിത്. അല്പം തന്റേടമുള്ള ഒരു സത്യാന്വേഷിക്കു ഇതില സംശയത്തിനവകാശമില്ല. ഈ വിഷയകമായി ഇവിടെ കൂടുതൽ സംസാരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരുന്നില്ല. ഖുത്ത്ബഃയുടെ ലക്ഷ്യം സദസ്യരെ ഉപദേശിക്കലും, അവർക്കു ബോധമുണ്ടാക്കലുമാണെങ്കിൽ -അതാണ് ലക്ഷ്യം എന്നു തീർച്ചയുമാണ്--ഖുത്തുബഃ ജനങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഭാഷയിലായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ലല്ലോ. അറബിയിൽതന്നെ വേണമെന്നുള്ളതിനു പ്രസക്തമായ എന്തെങ്കിലും ഒരു തെളിവു ഇല്ലതാനും. അതുകൊണ്ടാണ് മറ്റു പലതിലുമെന്നപോലെ, ഖുത്ത്ബഃയിലെ 'ഹംദു'-തശഹുദ്-സ്വലാത്ത്' മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ അറബിയിലായിരിക്കണമെന്നും, ഉപദേശത്തിൻെറ ഭാഗം അറബിയിലായിരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും കർമ്മ ശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻമാർ (ഫുഖഹാക്കൾ)പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, കക്ഷിപിടിച്ചു തർക്കത്തിനു മിനക്കെടുന്നവർക്കും, സത്യത്തിനു വഴങ്ങിയാൽ സ്വാർത്ഥങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നവർക്കും തെളിവും ന്യായവും സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സുന്നത്തിനെയാണ് പിൻപറ്റേണ്ടതെന്നു ബോധ്യമുള്ള ഖത്തീബുമാർ വേണ്ടതു കഴിയുന്നത്ര ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിൻെറ വിവരണത്തിൽ കഴിയുന്നത്ര നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസുകളും ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയുമാണ്. സ്വന്തംവക സമർത്ഥനങ്ങളെക്കാളും, സദസ്യരിൽ മിക്കവർക്കും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹിത്യപ്രയോഗങ്ങളെക്കാളും, കാമ്യവും, ഉപയോഗപ്രദവും അതായിരിക്കും. നാമമാത്രംഏതെങ്കിലും അരമുറി ഖുർആൻ വാക്യം ഉദ്ധരിക്കുകയും, പിന്നീടു സ്വന്തം വൈഭവം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും,തനിക്കു താല്പര്യമുള്ള ആദർശം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ കിട്ടിയ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ഖത്തീബുമാരായി ജനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കരുതെന്നും, കുറെയൊക്കെ വിവരവും, ബോധവും, ഭക്തിയുള്ളവരെ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ ഖത്തീബുമാരായി സ്വീകരിക്കാവൂ എന്നും എല്ലാ പള്ളിമഹല്ലു ഭാരവാഹികളും പൊതുജനങ്ങളും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ ഇന്നു നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ സംരഭങ്ങൾക്കു-നാം അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ-നൽകുന്ന ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായി നമ്മുടെ ഖുത്തബഃകൾ കലാശിച്ചേക്കുമെന്നു ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ഖുത്ത്ബഃ മാതൃഭാഷയിൽ നടത്തപ്പെടുന്നതു ഇത്തരക്കാർക്കു കൂടുതൽ സൗകര്യം ഉളവാക്കുന്നു. ഈ നിലക്കു ഇവരുടെ മാതൃഭാഷയിലുള്ള പ്രസംഗങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമം ഇന്നത്തെ അറബിഖുത്ത്ബഃ വായനയാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, ഖുത്ത്ബഃയുടെ ലക്ഷ്യം സാധിക്കാത്ത ദോഷം അതിലുണ്ടെങ്കിലും അതു മൂലം ഇങ്ങിനെയുള്ള ആപത്തുകൾ നേരിടാനില്ലല്ലോ.

(3) നബി (ﷺ) യുടെ ഖുത്ത്ബഃയും, നമസ്കാരവും മിതമായിരുന്നു. ഇതുംതന്നെ ഇന്നു

മിക്കവരും അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഖുത്ത്ബഃ കൂടുതൽ നേരം നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകൽ പലരുടെയും പതിവാകുന്നു. സാരവത്തും, കാര്യമാത്രപ്രസക്തവുമായ സംസാരമായിരിക്കുക, ചുരങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട വസാനിപ്പിക്കുക, ഇതാണ് കരണീയമായതും തിരുമേനിയുടെ നടപടി യോടു യോജിച്ചതും. ശ്രോതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധയും ക്ഷമയും സജീവമായിരിക്കുവാനും അതാണ് ഉപകരിക്കുക. നബി (ﷺ) യുടെ ഒരു തിരുവചനത്തിൽനിന്നു ഇതു നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. അവിടുന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഒരു മനുഷ്യൻെറ നമസ്കാരം ദീർഘിക്കലും, അവൻെറ പ്രസംഗം (ദീർഘിക്കാതെ) ചുരുങ്ങലും അവൻെറ വിജ്ഞാനത്തിൻെറ അടയാളമാകുന്നു.'' (മു.) പക്ഷേ, നമസ്കാരം സംഘമായിട്ടാകുമ്പോൾ അതു കൂടുതൽ ദീർഘിപ്പിച്ചുകൂടാ എന്നു ഹദീസുകളിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധമായി അറിയപ്പെട്ടതാണ്. താരതമ്യേന നോക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രസംഗം കഴിവതും ചുരുങ്ങുകയും, നമസ്കാരം ദീർഘിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടതു എന്നു സാരം. 'ഇതു ജുമുഅഃയെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രം പ്രസ്താവിച്ചതല്ല. പൊതുവിലുള്ള' ഒരു വസ്തുതയത്രെ. പ്രസംഗം ചുരുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിലടങ്ങിയ തത്വം നബി (ﷺ) തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു നോക്കുക: ''ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം ദീർഘിപ്പിക്കുവിൻ, പ്രസംഗം ചുരുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും വിവരണത്തിൽ ഒരു വശ്യശക്തിയുമുണ്ട്.'' ഇതാണ് ഈ ഹദീസിൻെറ ബാക്കിഭാഗം. വിഷയം ശരിക്കു അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതു കൊണ്ടാണ് പ്രസംഗം നീണ്ടുപോകുന്നതെന്നു ഇതിൽ സൂചന കാണാം.

وذروا البيع (കച്ചവടം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക.) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ജുമുഅഃയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു മുടക്കായിത്തീരുന്ന എല്ലാ ജോലികളും ബാങ്കുവിളി കേട്ടാൽ പിന്നീടു തുടരാതെ നിറുത്തിവെക്കണമെന്നാകുന്നു. എന്നല്ലാതെ, കച്ചവടക്കാർ മാത്രം തങ്ങളുടെ ജോലി നിറുത്തി പങ്കെടുത്താൽ മതി എന്നു അതിനു അർത്ഥമില്ല. അടുത്ത വചനത്തിൽ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കച്ചവടം നടത്തിക്കൊള്ളുവിൻ എന്നു പറയാതെ 'ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ച് ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾ തേടിക്കൊള്ളുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു തന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. കച്ചവടത്തെ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുവാനുള്ള കാരണം പലതുമാവാം. സഹാബികളിൽ പലരും കച്ചവടക്കാരായിരുന്നു. കച്ചവടങ്ങൾ മിക്കവാറും പട്ടണങ്ങളിലുമായിരിക്കും നടക്കുന്നത്. ജുമുഅഃ പോലെയുള്ള പൊതുസമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഉൾനാട്ടുകാർ തങ്ങളുടെ ജോലിത്തിരക്കുകൾ നേരത്തെത്തന്നെ നിറുത്തു വെച്ചു ഒരുങ്ങുന്നതും, അങ്ങാടിയിൽ വസിക്കുന്നവരും കച്ചവടക്കാരും സമയം അടുക്കുമ്പോൾ മാത്രം ജോലിനിറുത്തിവെച്ചു പുറപ്പെടുന്നതും സാധാരണ പതിവാണല്ലോ. കൂടാതെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ (*) വെള്ളിയാഴ്ച മദീനാപരിസരങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കച്ചവടം നടക്കുന്ന ദിവസമായിരിക്കുവാനും കാരണമുണ്ട്. മദീനാപരിസരം യഹൂദ പ്രദേശമായിരുന്നുവല്ലോ. അവർക്കു ശനിയാഴ്ച ഒഴിവുദിവസമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഞായറാഴ്ചയും ഒഴിവുദിവസമാണ്. ആ നിലക്കു വെള്ളിയാഴ്ച അങ്ങാടി കൂടുതൽ സജീവമായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. ഈ രണ്ടു ദിവസത്തിനും മുമ്പിലായി വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം വാരാന്തപ്പെരുന്നാളായി ആചരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നിയമിച്ചതു ഈ സമുദായത്തിനു ലഭിച്ച ഒരു ഭാഗ്യമായി ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും സ്മരണീയമാകുന്നു. (†) ഏതായാലും ജുമുഅഃക്കു ബാങ്കുവിളിച്ചാൽ കച്ചവടം നിറുത്തിവെക്കണമെന്നു അല്ലാഹു കല്പിച്ചിരിക്കെ, ആ കല്പന അനുസരിക്കാതെ നടത്തപ്പെടുന്ന എല്ലാ കച്ചവടവും മുസ്ലിംകൾക്കും ഹറാം (കുറ്റകരമായ നിഷിദ്ധം) ആണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഹറാമാണെന്നു മാത്രമല്ല, ആ കൊള്ളക്കൊടുക്കലുകൾ മതദൃഷ്ട്യാ സാധുവാകുകയുമില്ല എന്നു പോലും പല മഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനു ന്യായവും ഇല്ലാതില്ല.'

---

* كما فى تفسير المدارك

† كما فى البخارى ومسلم

തുടർന്നുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون (അതു നിങ്ങൾക്കു ഗുണകരമാണ്-നിങ്ങൾക്കറിയാമെങ്കിൽ!) വളരെ അർത്ഥഗർഭമായ ഒരു വാക്യമാണിത്. അൽപ്പനേരം നിങ്ങളുടെ ലൗകീക കാര്യങ്ങളും ജോലിത്തിരക്കുകളും ഒന്നു നിറുത്തുവെച്ചാലുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടവും, ജുമുഅഃയിൽ പങ്കെടുത്താൽ ലഭിക്കുവാനാരിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളും തുലനം ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതാണ് നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമം-ഇതാണ് നിങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ലാഭകരം-എന്നു താൽപര്യം. ഖുത്ത്ബഃയിൽ നിന്നു ലഭിക്കാവുന്ന അറിവുകൾ, സംഘമായി നമസ്കരിക്കുന്നതിലുള്ള നൻമകൾ, ഒരു നാട്ടിലെ സഹോദരങ്ങൾ ഒരിടത്തു സമ്മേളിക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങൾ, സർവ്വോപരി അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപ്പന അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അൽപ്പ നേരം ഐഹിക കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു സ്വസ്ഥമായി അല്ലാഹുവിൻെറ വീട്ടിൽ അവൻെറ സ്മരണയിലും അവനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുൽ, ഇവ ഓരോന്നും സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ വിലപിടിച്ച സമ്പാദ്യം തന്നെയാണ്.

ബാങ്കുവിളിയോടുകൂടി നിറുത്തിവെക്കുവാൻ കൽപിച്ചിരുന്ന ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ജുമുഅഃ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാവർക്കും പുറത്തിറങ്ങി പുനരാരംഭിക്കാമെന്നും, അങ്ങിനെ അല്ലാഹു അവൻെറ അനുഗ്രഹത്താൽ ഓരോരുത്തർക്കും സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉപജീവന മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാമെന്നുമാണ് അടുത്ത (فاذا قضيت الصلوة الخ) വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്. നമസ്കാരം കഴിയുന്നതുവരെ എല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളും നിറുത്തിവെക്കൽ നിർബന്ധമായിരുന്നതുപോലെ, അതു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ച് ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കലും നിർബന്ധമാണു എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു കൽപനയല്ല ഇത്. ആദ്യത്തെ നിരോധാജ്ഞയുടെ സമയം നമസ്കാരത്തോടുകൂടി അവസാനിച്ചുവെന്ന അറിയിപ്പും, ഇനി അതു വീണ്ടും തുടർന്നുകൊള്ളുവാനുള്ള അനുവാദവും, അതോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹമാകുന്ന ആഹാരമാർഗ്ഗം തേടിക്കൊള്ളുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹനവുമാണ് അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു കാര്യംകൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു അസ്ഥാനത്താവുകയില്ല. ജുമുഅഃയിലാകട്ടെ, മറ്റു ജമാഅത്തു നമസ്കാരങ്ങളിലാകട്ടെ, നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ ചില പ്രത്യേക രൂപത്തിലുള്ള കൂട്ടുപ്രാർത്ഥനകൾ കഴിഞ്ഞേ എഴുന്നേറ്റു പോകാവൂ എന്നൊരു അലിഖിത നിയമം പലരും പലേടത്തും ആചരിച്ചുവരുന്നുണ്ടല്ലോ. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ ഭൂമിയിൽ വ്യാപിക്കാമെന്നു അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനക്കു എതിരാണിത്. നബി (ﷺ) യോ, സഹാബികളോ, അവരെ പിൻതുടർന്നുവന്ന മുൻഗാമികളോ അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നതുമില്ല. അതേസമയത്തു നമസ്കാരാനന്തരം പല ദിക്റുകൾ ചൊല്ലുവാനും ദുആ ചെയ്വാനും നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഊന്നിപ്പറയുകയും, പ്രവർത്തനത്തിൽ കാണിച്ചുതരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടുതാനും. പക്ഷേ, കൂട്ടായിരുന്നുകൊണ്ടോ, നിർബന്ധമെന്ന നിലക്കോ അല്ല അത്. ഐച്ഛികവും പുണ്യകരവും എന്ന നിലക്കുമാത്രം. മതസംബന്ധമായ മിക്ക അനുഷ്ഠാന കർമങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ, ഇന്നു നമ്മുടെ സമുദായത്തിൻെറ പൊതുനില അങ്ങേഅറ്റം വ്യസനകരമാകുന്നു. ഒന്നുകിൽ, അതിൽ വെച്ചുകെട്ടിയും കൂട്ടിച്ചേർത്തും മതത്തിൻെറ അതിർത്തിക്കപ്പുറം കടന്ന ഒരു വിഭാഗത്തെ അല്ലെങ്കിൽ വെട്ടിച്ചുരുക്കിയും തള്ളിക്കളഞ്ഞും മതത്തിൻെറ അതിർത്തിയിൽ എത്തിച്ചേരാത്ത ഒരു വിഭാഗത്തെ, ഇങ്ങിനെയാണധികവും കാൺമാൻ കഴിയുന്നത്. നമസ്കാരത്തിനു ശേഷമുള്ള ദിക്ർ, ദുആ മുതലായതും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒരു കൂട്ടർ നമസ്കാരത്തെപ്പോലെയോ നമസ്കാരത്തെക്കാളധികമോ പ്രാധാന്യം അതിനു നൽകുന്നു. മറ്റൊരു കൂട്ടരാകട്ടെ, അതെല്ലാം പഴഞ്ചനും പരിഹാസ്യവുമായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം അവൻെറ ഋജുവായ പാതയിൽനിന്നു ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും തെറ്റാതെ നേർക്കുനേരെ ചരിക്കുവാൻ തൗഫീഖു നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ ആമീൻ.

ജുമുഅഃയെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചതിനുശേഷം, ജുമുഅഃ കർമ്മങ്ങളിൽ

മാത്രമല്ല, എല്ലാ അവസരത്തിലും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയും ബോധവും സത്യവിശ്വാസികൾക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, ഇങ്ങിനെയുള്ള കൽപനകളും ഉപദേശങ്ങളുമെല്ലാം നൽകുന്നതു അവരുടെ വിജയത്തിനും നൻമക്കും വേണ്ടിതന്നെയാണെന്നും ഉണർത്തിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു രണ്ടാമത്തെ വചനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: واذكر والله كثيرا لعلكم تفلحون (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യണം-നിങ്ങൾ വിജയിച്ചേക്കാം.)

അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും, അങ്ങിനെ വിജയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ നമ്മെയെല്ലാം അവൻ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. آمين

63. സൂറത്തുൽ - മുനാഫിഖൂൻ سورة المنافقون

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത്-വചനങ്ങൾ 11-വിഭാഗം (റുകൂഅ്-) 2

കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൻെറ പ്രാരംഭത്തിൽ ഈ സൂറത്തിനെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചതു ഓർമ്മിക്കുക.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا جَآءَكَ ٱلْمُنَـٰفِقُونَ قَالُوا۟ نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُۥ وَٱللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ لَكَـٰذِبُونَ ﴿١﴾

1 (നബിയേ) കപടവിശ്വാസികൾ നിൻെറ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവർ പറയും: ''താങ്കൾ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ തന്നെയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു'' എന്ന്. അല്ലാഹുവിനറിയാം, നീ അവൻെറ റസൂൽതന്നെ എന്ന്. നിശ്ചയമായും, കപടവിശ്വാസികൾ കളവു പറയുന്നവരാകുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ٱتَّخَذُوٓا۟ أَيْمَـٰنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾

2 തങ്ങളുടെ ശപഥങ്ങളെ അവർ ഒരു തടവ് (അഥവാ പരിച) ആക്കിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ നിന്നും അവർ (ജനങ്ങളെ) തടയുകയാണ്. നിശ്ചയമായും, അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എത്രയോ ദുഷിച്ചതത്രെ!

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ ثُمَّ كَفَرُوا۟ فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾

3 അത്, അവർ വിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നീട് അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തതു കൊണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കുന്നതല്ല.

---

1 إِذَا جَاءَكَ നിൻെറ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ, വന്നാൽ. الْمُنَافِقُونَ കപടവിശ്വാസികൾ. قَالُوا അവർ പറയും. نَشْهَدُ ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لَرَسُولُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽതന്നെ. وَاللهُ يَعْلَمُ അല്ലാഹു അറിയുന്നു. إِنَّكَ നീ. لَرَسُولُهُ അവൻെറ റസൂൽ തന്നെ എന്ന്. وَاللهُ يَشْهَدُ അല്ലാഹു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുക (സാക്ഷ്യം) വ(ഹിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു. إِنَّ الْمُنَافِقِينَ നിശ്ചയമായും കപടവിശ്വാസികൾ. لَكَاذِبُونَ കളവ് പറയുന്നവർ തന്നെ എന്ന്. 2 اتَّخَذُوا അവർ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. أَيْمَانَهُمْ തങ്ങളുടെ ശപഥ(സത്യ)ങ്ങളെ. جُنَّةً ഒരു തടവ്, മറവ്, പരിച. فَصَدُّوا അങ്ങിനെ അവർ തടഞ്ഞു, തട്ടികളഞ്ഞു. عَنْ سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ നിന്ന്. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ. سَاءَ എത്രയോ (വളരെ) ദുഷിച്ചതാണ്. مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. 3 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُمْ آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചത് നിമിത്തമാണ്. ثُمَّ كَفَرُوا പിന്നീട് അവർ അവിശ്വസിക്കയും ചെയ്തു. فَطُبِعَ അതിനാൽ മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ടു. عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്. فَهُمْ ഇനി അവർ. لَا يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല.

മുസ്ലിം വേഷമണിയുകയും, അതേസമയത്തു ഉള്ളിൽ അവിശ്വാസം പുലർത്തിപ്പോരുകയും, ഇസ്ലാമിന്നെതിരിൽ ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാ

ണല്ലോ കപടവിശ്വാസികൾ. നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നും, നബി (ﷺ) യിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും നടിക്കും. അതു സത്യം ചെയ്തു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. പറയുന്ന കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാണെങ്കിലും, മനസ്സാക്ഷിക്കെതിരായി ചെയ്യുന്ന കളളസത്യമാണതെന്നു വ്യക്തമാണ്. തങ്ങളുടെ മറ വെളിപ്പെടാതെയും, തങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളായി ഗണിക്കപ്പെടാതെയും തങ്ങൾ ഇരിക്കുവാനുള ഒരു തടവായിട്ടത്രെ അവരതു ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ ഉള്ളുകള്ളി അറിയാത്ത മുസ്‌ലിംകളെ വഞ്ചിച്ചു കളയുവാനും, അവരുടെ ചില കെണിവലകളിൽ അവർ അകപ്പെടുവാനും അതു കാരണമായിത്തീരുന്നു. 'അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽനിന്നു തടയുകയാണ്. എന്നു പറഞ്ഞത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. ആദ്യം എല്ലാ മുസ്‌ലിംകളെയുംപോലെ അവരും സത്യവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തി' പിന്നീടു അവിശ്വാസത്തിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൻെറ ഫലമായി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അങ്ങേഅറ്റം ദുഷിക്കുകയും, മേലിൽ യാതൊരു നൻമയും സത്യവും പ്രവേശിക്കാത്തവിധം അവ ഭദ്രമായി അടച്ചുപൂട്ടി മുദ്രകുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇനി അവർ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവതല്ല. ഇതാണ് അവരുടെ നില എന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവിനു ഈ കപട വിശ്വാസികളോടുളള വെറുപ്പിൻെറ കാഠിന്യം അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കാണുക:

۞ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ۖ وَإِن يَقُولُوا۟ تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ۖ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ۖ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۚ هُمُ ٱلْعَدُوُّ فَٱحْذَرْهُمْ ۚ قَـٰتَلَهُمُ ٱللَّهُ ۖ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾

4 അവരെ നീ കണ്ടാൽ, അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തും; അവർ (വല്ലതും) പറയുന്നപക്ഷം അവരുടെ വാക്കിലേക്ക് നീ ചെവികൊടുത്തു പോകയും ചെയ്യും! ചാരിവെക്കപ്പെട്ട മരത്തടികളെന്നോണമിരിക്കുന്നു, അവർ. ഉച്ചത്തിലുള്ള എല്ലാ ശബ്ദവും തങ്ങൾക്കെതിരെയാണെന്ന് അവർ വിചാരിക്കും. അവരത്രെ ശത്രു; ആകയാൽ, അവരെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക. അല്ലാഹു അവരെ നശിപ്പിക്കട്ടെ [ശപിക്കട്ടെ]! എങ്ങിനെയാണ് അവർ (സത്യം വിട്ട്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!

---

4 وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ അവരെ നീ കണ്ടാൽ. تُعْجِبُكَ നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തും. أَجْسَامُهُمْ അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ. وَإِن يَقُولُوا അവർ പറയുന്നു (സംസാരിക്കുന്നു)വെങ്കിലോ. تَسْمَعْ നീ കേട്ടു(ചെവികൊടുത്തു) പോകും. لِقَوْلِهِمْ അവരുടെ വാക്കിലേക്ക്, പറയുന്നതിലേക്ക്. كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ അവർ മരത്തടികളെന്ന പോലെയുണ്ട്. مُّسَنَّدَةٌ ചാരിവെക്കപ്പെട്ട. يَحْسَبُونَ അവർ ഗണിക്കും, വിചാരിക്കും. كُلَّ صَيْحَةٍ എല്ലാ അട്ടഹാസവും ഉച്ചത്തിലുളള ശബ്ദവും. عَلَيْهِمْ തങ്ങൾക്കെതിരാണെന്ന്. هُمُ അവരത്രെ. الْعَدُوُّ ശത്രു. فَاحْذَرْهُمْ ആകയാൽ അവരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊളളുക, അവരെപ്പറ്റി ജാഗ്രതയായിരിക്കുക. قَاتَلَهُمُ اللهُ അല്ലാഹു അവരോട് യുദ്ധംചെയ്യട്ടെ, (അവരെ നശിപ്പിക്കട്ടെ-ശപിക്കട്ടെ). أَنَّى എങ്ങിനെയാണ്, എവിടെനിന്നാണ്. يُؤْفَكُونَ അവർ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്, (അസത്യത്തിലേക്ക് തിരിയുന്നത്).

അഴകും കൊഴുപ്പുമുള്ള ശരീരം, ചൊടിയും ചുണയുമുള്ള സംസാരം, കണ്ടാൽ ആശ്ചര്യം ജനിക്കും, കേട്ടാൽ ചെവിയോർത്തുപോകും. പക്ഷേ, മരത്തടികൾ ചാരിവെച്ചപോലെയാണ്, ഉപകാരമില്ല, ജീവസ്സില്ല. പൗരുഷമോ ധീരതയോ ഉണ്ടോ? അതുമില്ല. ഉച്ചത്തിലൊരു ശബ്ദം കേട്ടാൽ വിറളിയായി, തങ്ങൾക്കെതിരിൽ എന്തോ ആപത്തു വരുന്നുവെന്നാണ് ധാരണ. പക്ഷെ, കുസൃതിയിലും, വഞ്ചനയിലും മിടുക്കൻമാരാണ്. അതുകൊണ്ടു അവരെപ്പറ്റി സദാ

ജാഗരൂകരായിരിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെയും, സത്യവിശ്വാസികളെയും ഉണർത്തുന്നു. അല്ലാഹുവിനു അവരോടുള്ള കമിനമായ വെറുപ്പു രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. قاتل എന്ന വാക്കിനു 'യുദ്ധം ചെയ്തു' വെന്നാണ് ഭാഷാർത്ഥമെങ്കിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ 'നിശിപ്പിക്കട്ടെ, ശപിക്കട്ടെ' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا۟ يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ ٱللَّهِ لَوَّوْا۟ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٥﴾

5 ''വരുവിൻ, അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പാപമോചനം തേടിക്കൊള്ളും'' എന്ന് അവരോടു പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ തങ്ങളുടെ തലതിരിച്ചു കളയും. അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരായും കൊണ്ട് അവർ തട്ടിത്തിരിഞ്ഞു പോകുന്നതായി നീ കാണുകയും ചെയ്യും.

سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَـٰسِقِينَ ﴿٦﴾

6 അവർക്കുവേണ്ടി നീ പാപമോചനം തേടിയോ, അവർക്കുവേണ്ടി നീ പാപമോചനം തേടിയില്ലയോ (രണ്ടും) അവരിൽ സമമാകുന്നു; അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നതേയല്ല. നിശ്ചയമായും തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെ അല്ലാഹു സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

---

5 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ. تَعَالَوْا വരുവിൻ. يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പാപമോചനം (പൊറുതി)തേടും. رَسُولُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ. لَوَّوْا അവർ തിരിക്കും, ആട്ടും. رُؤُوسَهُمْ അവരുടെ തലകളെ. وَرَأَيْتَهُمْ നീ അവരെ (നിനക്കവരെ) കാണുകയും ചെയ്യും. يَصُدُّونَ തട്ടിത്തിരിച്ചു (വിട്ടു) പോകുന്നതായി. وَهُمْ അവർ ആയിക്കൊണ്ട്. مُسْتَكْبِرُونَ അഹംഭാവം (വലുപ്പം) നടിക്കുന്നവർ. 6 سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ അവരിൽ സമമാണ്. أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ അവർക്ക് നീ പാപമോചനം തേടിയോ. أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ അല്ലെങ്കിൽ നീ പാപമോചനം തേടിയില്ലയോ. لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി. لَن يَغْفِرَ പൊറുക്കുന്നതേയല്ല. الله അല്ലാഹു. لَهُمْ അവർക്ക്. إِنَّ الله നിശ്ചയം അല്ലാഹു. لاَ يَهْدِي അവൻ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല. الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ (ദുർന്നടപ്പുകാരായ) ജനങ്ങളെ.

തങ്ങളുടെ പാപം പൊറുത്തു കിട്ടേണമെന്നോ, അതിനായി റസൂൽ (ﷺ) പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നോ ഒന്നും തന്നെ അവർക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. അതെല്ലാം അവർക്കു പുച്ഛവും പരിഹാസവുമാണ്. ഇനി, നബി (ﷺ) അവർക്കു വേണ്ടി പാപ മോചനം തേടിയതു കൊണ്ടു വല്ല മെച്ചവും അവർക്കു ലഭിക്കുവാനുണ്ടോ? അതുമില്ല. കാരണം, അവർ അത്രയും തോന്നിയവാസികളും ദുഷിച്ച ധിക്കാരികളുമാകുന്നു. അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൻെറ ഒരു ഉദാഹരണം ഇതാ:

هُمُ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنفِقُوا۟ عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ ٱللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا۟ ۗ وَلِلَّهِ خَزَآئِنُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَـٰكِنَّ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾

7 അവരത്രെ പറയുന്നവർ: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ അടുക്കലുള്ളവർക്ക് നിങ്ങൾ (ഒന്നും) ചിലവുചെയ്യരുത്; അങ്ങനെ അവർ വേറിട്ടു പോയിക്കൊള്ളും'' എന്ന്! ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും ഖജനാക്കൾ [ഭണ്ഡാരങ്ങൾ] അല്ലാഹുവിനാണു താനും. പക്ഷെ, കപടവിശ്വാസികൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

يَقُولُونَ لَئِن رَّجَعْنَآ إِلَى ٱلْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ

8 അവർ പറയുന്നു: ''നാം മദീനായിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നാൽ കൂടുതൽ പ്രതാപ

ٱلْأَعَزُّ مِنْهَا ٱلْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ ٱلْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِۦ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ ٱلْمُنَٰفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

മുള്ളവർ കൂടുതൽ നിന്ദ്യരായുള്ളവരെ അവിടെ നിന്നു പുറത്താക്കുക തന്നെ ചെയ്യും'' എന്ന്! പ്രതാപം, അല്ലാഹുവിനും, അവന്റെ റസൂലിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കുമാണ് താനും. പക്ഷെ, കപട വിശ്വാസികൾ അറിയുന്നില്ല.

---

7 هُمُ അവരത്രെ. الَّذِينَ يَقُولُونَ പറയുന്നവർ. لاَ تُنفِقُوا നിങ്ങൾ ചിലവ് ചെയ്യരുത്. عَلَى مَنْ ചിലർക്ക്, യാതൊരുവരിൽ. عِندَ رَسُولِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന്റെ അടുക്കലുള്ള. حَتَّى يَنفَضُّوا അങ്ങനെ അവർ വേറിട്ടുപോയിക്കൊള്ളും,...പോകുവാൻ വേണ്ടി,.....പോകുന്നതുവരെ. وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നാണുതാനും. خَزَائِنُ ഖജനാക്കൾ, ഭണ്ഡാരങ്ങൾ, നിക്ഷേപങ്ങൾ. السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ആകാശങ്ങളുടെയു ഭൂമിയുടെയും. وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ പക്ഷേ കപടവിശ്വാസികൾ. لاَ يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കുന്നി(ല്ല), ഗ്രഹിക്ക(യില്ല). 8 يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. لَئِن رَّجَعْنَا തീർച്ചയായും നാം (ഞങ്ങൾ) മടങ്ങിയാൽ. إِلَى الْمَدِينَةِ മദീനായിലേക്ക്. لَيُخْرِجَنَّ പുറത്താക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. الْأَعَزُّ കൂടുതൽ പ്രതാപശാലി. مِنْهَا അതിൽ (അവിടെ)നിന്ന്. الْأَذَلَّ കൂടുതൽ നിന്ദ്യനായവനെ. وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ പ്രതാപം അല്ലാഹുവിന്നാണുതാനും. وَلِرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിനും. وَلِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും. وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ പക്ഷേ കപടവിശ്വാസികൾ. لاَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല.

കപടവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിൽ മുസ്‌ലിംകളോടുള്ള പകയും വിദ്വേഷവും എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്നു പറയുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നിച്ചു കുറെ ആളുകളുണ്ടല്ലോ. നാം തീറ്റിപ്പോറ്റിയിട്ടാണ് അവർ ഇത്ര അന്തസ്സും പ്രതാപവുമുള്ളവരായിത്തീർന്നതു. ഇനി അവർക്കുവേണ്ടി നാമൊന്നും ചിലവഴിക്കരുത്. അങ്ങനെ അവരെല്ലാം വിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോകട്ടെ.' എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറയുന്നു. മനുഷ്യരുടെ ആഹാരാദികാര്യങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ കയ്യിലാണ് നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നാണ് അവരുടെ വാക്കു കേട്ടാൽ തോന്നുക. ആകാശഭൂമികളുടെ സകല ഭണ്ഡാരങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ കൈവശമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ആ കപടവിശ്വാസികൾ ഗ്രഹിക്കാത്തതാണ് അതിനു കാരണം. അതുപോലെത്തന്നെ, നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും മദീനാവിട്ടുപോയ ചില യുദ്ധയാത്രകളിൽ അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു: ''നാം നാട്ടിൽ മടങ്ങി എത്തട്ടെ, ഇവരുടെ അന്തസ്സും യോഗ്യതയും കാണിച്ചുകൊടുക്കാം, ആർക്കാണ് അന്തസ്സും പ്രതാപവുമുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാം. നാം അവരെ അവിടെനിന്നു നിശ്ചയമായയും പുറത്താക്കും'' എന്നൊക്കെ. പ്രതാപവും അന്തസ്സുമെല്ലാമുള്ളതു അല്ലാഹുവിനും, അവന്റെ കക്ഷിയായ റസൂലിനും സത്യവിശ്വാസികൾക്കുമാണ്, അതു ഇല്ലാതാക്കാനോ പിടിച്ചുപറ്റാനോ ഈ കപടൻമാർക്കു സാധ്യമല്ല. ഈ വസ്തവം അവർക്കറിഞ്ഞുകൂട. അതാണ് ഈ വിമ്പിളക്കലിനു കാരണം എന്നു സാരം. മുനാഫിഖുകൾ മേല്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകളും, വീരവാദങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ച സന്ദർഭങ്ങളെപ്പറ്റി ബുഖാരിയിലും മറ്റും പല രിവായത്തുകളും കാണാം. അതിലെല്ലാം പ്രധാന പങ്കു വഹിച്ചിരുന്നതു അവരുടെ തലവനായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യുതന്നെയായിരുന്നു.

വിഭാഗം-2

കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി വളരെ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ അന്തരംഗങ്ങൾ പലതും തുറന്നു കാട്ടിയശേഷം, സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെപ്പോലെ ആകാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു എങ്ങിനെയാണെന്നു അല്ലാഹു അവരെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു:-

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَٰلُكُمْ وَلَآ

9 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ നിങ്ങളുടെ മക്കളാകട്ടെ,

أَوْلَٰدُكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ ﴿٩﴾

അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ അശ്രദ്ധയിലാക്കാതിരിക്കട്ടെ. ആർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുവോ, എന്നാൽ അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

وَأَنفِقُوا۟ مِن مَّا رَزَقْنَٰكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَآ أَخَّرْتَنِىٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٠﴾

10 നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് [ഓരോരുവനും] മരണം വന്നെത്തുകയും, എന്നിട്ട് അവൻ (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ്: ''എന്റെ റബ്ബേ, അടുത്ത ഒരവധിവരേക്കും എന്നെ നീ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചുകൂടേ?- എന്നാൽ ഞാൻ ദാനധർമ്മം ചെയ്യുകയും, സദ്വൃത്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു!''

وَلَن يُؤَخِّرَ ٱللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَآءَ أَجَلُهَا ۚ وَٱللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

11 ഒരു ദേഹത്തെയും (ആളെയും) അതിന്റെ അവധി വന്നാൽ അല്ലാഹു പിന്തിക്കുകയില്ലതന്നെ. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനുമാണ്.

---

9 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. لاَ تُلْهِكُمْ നിങ്ങളെ അശ്രദ്ധയിലാക്കരുത്, മിനക്കെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. أَمْوَالُكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ. وَلاَ أَوْلاَدُكُمْ നിങ്ങളുടെ മക്കളും. عَن ذِكْرِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിൽനിന്ന്. وَمَن ആരെങ്കിലും. يَفْعَلْ ചെയ്താൽ, ആർ ചെയ്തുവോ. ذَٰلِكَ അത് (അപ്രകാരം). فَأُولَٰئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الْخَاسِرُونَ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ. 10 وَأَنفِقُوا നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. مِمَّا رَزَقْنَاكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയതിൽനിന്ന്. مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ വരുന്നതിന് മുമ്പായി. أَحَدَكُمُ നിങ്ങളിലൊരാൾക്ക്. الْمَوْتُ മരണം. فَيَقُولَ അപ്പോളവൻ പറയും. رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ. لَوْلاَ أَخَّرْتَنِي എന്നെ നീ പിന്തിച്ചു (ഒഴിവാക്കി) തന്നുകൂടേ. إِلَى أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ. قَرِيبٍ അടുത്തതായ. فَأَصَّدَّقَ എന്നാൽ ഞാൻ ദാനധർമം ചെയ്യാം, ചെയ്യുമായിരുന്നു. وَأَكُن ഞാൻ ആയിത്തീരുകയും. مِّنَ الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തൻമാരിൽപ്പെട്ടവൻ. 11 وَلَن يُؤَخِّرَ اللهُ അല്ലാഹു പിന്തിക്കുന്നതല്ല തന്നെ. نَفْسًا ഒരു ദേഹത്തെ (ആത്മാവിനെ-ആളെ)യും. إِذَا جَاءَ വന്നാൽ. أَجَلُهَا അതിന്റെ അവധി. وَاللهُ خَبِيرٌ അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

ധനസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലും, സന്താനങ്ങളുടെ സുഖസൗകര്യാദികളിലും ബദ്ധശ്രദ്ധരായിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയും ബോധവും നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടവരുത്തരുതെന്നു അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യന്റെ നൻമക്കെന്ന പോലെ, തിൻമക്കും കാരണമാകുന്ന രണ്ടു വസ്തുക്കളാണ് ധനവും മക്കളും. അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും നിങ്ങളുടെ മക്കളും ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ്.'' (انما اموالكم واولادكم فتنة – التغابن) ഈ പരീക്ഷണത്തിൽ വിജയം നേടിയവരത്രെ ഭാഗ്യവാൻമാർ. ഇതിൽ പരാജയപ്പെട്ടവരത്രെ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ. വിജയം നേടുവാനുള്ള മാർഗമാണു ധനം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കൽ. ധനമാകട്ടെ, അല്ലാഹു തന്ന അനുഗ്രഹമാണ് താനും. മറ്റു തുറകളിൽ ഏറെക്കുറെ നല്ലനിലക്കാരായ ആളുകൾപോലും മിക്കവാറും ദാനധർമാദികളിലും പൊതു നൻമകളിലും ധനം ചിലവാക്കാൻ മടിക്കുന്നവരായി കാണാം.

സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്കും പിണയുന്ന ഒരു മഹാവിപത്താണിത്. അതുകൊണ്ടാണ് സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചു ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്. ജീവിതകാലത്തു ധനം ചിലവാക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരാത്തവർ മരണവേളയിൽ ഖേദിക്കുമെന്നും, ആ ഖേദം കൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവും ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു. സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടേണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ദാനധർമാദികളിൽ പിന്നോക്കമായിരിക്കുവാൻ പറ്റുകയില്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നു നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ദാനധർമങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉത്തമമായതു ഏതാണെന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒരവസരത്തിൽ നൽകിയ മറുപടി ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സദാ ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതാണ് ആ മറുപടി: ''നീ ദാരിദ്ര്യത്തെ പേടിച്ചും, ധനത്തിനു മോഹിച്ചുംകൊണ്ട് ആരോഗ്യവാനും പിശുക്കനുമായിരിക്കുമ്പോൾ ദാനധർമം ചെയ്യലാണ്. (ഇതാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമമായത്) ജീവൻ തൊണ്ടക്കുഴിയിലെത്തുന്നതുവരേക്കും നീട്ടിവെക്കരുത്. ആ അവസരത്തിൽ നീ പറഞ്ഞേക്കും: 'ഇന്ന ആൾക്കു ഇത്ര, ഇന്ന ആൾക്കു ഇത്ര' എന്നു. അപ്പോഴാകട്ടെ, അതു ഇന്ന ആൾക്കു (അവകാശികൾക്കു) ആയിക്കഴിയുകയും ചെയ്തിരിക്കും'' (ബു; മു.)

അവിശ്വാസികളും, സത്യനിഷേധികളും മരണസമയത്തു ഖേദിച്ചു വിലപിക്കുകയും, തങ്ങളെ അൽപകാലത്തേക്കുകൂടി മടക്കിത്തന്നാൽ തങ്ങൾ മേലിൽ നന്നായിക്കൊള്ളാമെന്നു അല്ലാഹുവിനോടു കേണപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു സൂ: ഇബ്റാഹീം 44ലും മറ്റും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസികളിൽതന്നെ, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ വീഴ്ചവരുത്തിയവരും തങ്ങളുടെ വീഴ്ചയെപ്പറ്റി ഖേദിക്കുമെന്നും, ആ വീഴ്ച നികത്തുവാൻ അൽപം കൂടി അവസരം നൽകണേ എന്നു അല്ലാഹുവിനോടു അപേക്ഷിക്കുമെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു അവൻെറ സജ്ജനങ്ങളായ അടിയാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل ومن الله التوفيق

64 സൂറത്തു ത്തഗാബുൻ سورة التغابن

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 18 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۖ لَهُ ٱلۡمُلۡكُ وَلَهُ ٱلۡحَمۡدُۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿١﴾

1 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അവന്നാണു രാജാധിപത്യം; അവന്നാണു സ്തുതിയും. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

---

1 يُسَبِّحُ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും. لَهُ الْمُلْكُ അവനാണ് രാജത്വം, ആധിപത്യം. وَلَهُ الْحَمْدُ അവനുതന്നെയാണ് സ്തുതിയും. وَهُوَ അവൻ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

'തസ്ബീഹി'ൻെറ (സ്തോത്രകീർത്തനത്തിൻെറ) വാക്യം കൊണ്ടാരംഭിക്കുന്ന സൂറത്തുകളിൽ (المسبحات) അവസാനത്തേതാണിത്. 'തസ്ബീഹി'നെക്കുറിച്ചു നാം മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എല്ലാ വസ്തുക്കളും എന്തുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനു തസ്ബീഹു ചെയ്യുന്നു, എന്തുകൊണ്ടു ചെയ്യണം? ഇതിനുള്ള കാരണവും ഈ വചനത്തിൽ തന്നെ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കാണാം. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ വിശദീകരണവും ലഭിക്കുന്നു.

هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ فَمِنكُمۡ كَافِرٞ وَمِنكُم مُّؤۡمِنٞۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

2 അവനത്രെ, നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. എന്നിട്ട്, നിങ്ങളിൽ(ചിലർ) അവിശ്വാസിയുണ്ട്; നിങ്ങളിൽ (ചിലർ) സത്യവിശ്വാസിയും ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّ وَصَوَّرَكُمۡ فَأَحۡسَنَ صُوَرَكُمۡۖ وَإِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ﴿٣﴾

3 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അവൻ മുറപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങനെ, നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവങ്കലേക്കത്രെ, തിരിച്ചെത്തലും.

يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَيَعۡلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعۡلِنُونَۚ وَٱللَّهُ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٤﴾

4 ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത് (മുഴുവനും) അവൻ അറിയുന്നു; നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, പരസ്യമാക്കുന്നതും അവൻ അറിയുന്നു. അല്ലാഹു, നെഞ്ചുകളിൽ [ഹൃദയങ്ങളിൽ] ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാണ്

---

2 هُوَ അവനത്രെ. الَّذِي خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. فَمِنكُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് (ചിലർ), നിങ്ങളിലുണ്ട്. كَافِرٌ അവിശ്വാസി. وَمِنكُم നിങ്ങളിൽനിന്ന്, നിങ്ങളിലുണ്ട്. مُّؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാ

സി(യും). وَاللَّهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവ നാണ്. 3 خَلَقَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും. بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ(മുറ--ന്യായ--കാര്യ)പ്രകാരം. وَصَوَّرَكُمْ നിങ്ങളെ രൂപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. فَأَحْسَنَ അങ്ങനെ അവൻ നന്നാക്കി. صُوَرَكُمْ നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ. وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്കാണ്. الْمَصِيرُ തിരിച്ചെ ത്തൽ, ചെന്നുചേരൽ. 4 يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു. مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത്. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും. وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا تُسِرُّونَ നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നത്. وَمَا تُعْلِنُونَ നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതും. وَاللَّهُ عَلِيمٌ അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ചു(ഹൃദ യം)കളിലുള്ളതിനെ.

മേൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവിശ്വാസികളായിത്തീർന്ന മുൻ സമുദായങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന അതേ ദുരന്തഫലങ്ങൾ നിലവിലുള്ള ഈ ജനതക്കും ഒരു പാഠമായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَبْلُ فَذَاقُوا۟ وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥﴾

5 മുമ്പ് അവിശ്വസിച്ചവരുടെ വൃത്താന്തം നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടില്ലേ?- എന്നിട്ട് തങ്ങ ളുടെ കാര്യത്തിൻെറ ദുരന്തഫലം അവർ ആസ്വദിച്ചു; അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശി ക്ഷയും ഉണ്ട്.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُۥ كَانَت تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَقَالُوٓا۟ أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا۟ وَتَوَلَّوا۟ ۚ وَّٱسْتَغْنَى ٱللَّهُ ۚ وَٱللَّهُ غَنِىٌّ حَمِيدٌ ﴿٦﴾

6 അത് ഇതുകൊണ്ടാണ്: (അതായത്) അ വരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളി വുകളുമായി അവരുടെ അടുക്കൽ ചെ ന്നിരുന്നു; അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''മ നുഷ്യരോ നമുക്കു മാർഗദർശനം നൽ കുന്നു?'' അങ്ങനെ, അവർ അവിശ്വസി ക്കുകയും, തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ് തു; (അവരിൽ നിന്ന്) അല്ലാഹുവും ധ ന്യത കാണിച്ചു. [ഇതാണ് കാരണം.] അല്ലാഹു (പരാശ്രയം വേണ്ടാത്ത) ധന്യ നും, സ്തുത്യർഹനുമാണ്.

---

5 أَلَمْ يَأْتِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടില്ലേ. نَبَأُ വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ. مِن قَبْلُ മുമ്പ്. فَذَاقُوا എന്നിട്ടവർ ആസ്വദിച്ചു, രുചിച്ചുനോക്കി. وَبَالَ കഠിനഫലം, കെടുതി, ദുരന്തം. أَمْرِهِمْ അവരുടെ കാര്യ(വിഷയ)ത്തിൻെറ. وَلَهُمْ عَذَابٌ അവർക്ക് ശിക്ഷയുമുണ്ട്. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. 6 ذَلِكَ അത്. بِأَنَّهُ കാര്യം (ആണ്) എന്നതുകൊണ്ടാണ്. كَانَت تَّأْتِيهِمْ അവർക്ക് വന്നു (ചെന്നു)കൊ ണ്ടിരുന്നു. رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകൾ. بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായവ (തെളിവുകൾ) കൊണ്ട്. فَقَالُوا എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു. أَبَشَرٌ മനുഷ്യരോ. يَهْدُونَنَا നമ്മെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുന്നു. فَكَفَرُوا അങ്ങനെ അവർ അവിശ്വസിച്ചു. وَتَوَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു. وَاسْتَغْنَى ധന്യത (അനാശ്രയ ത) കാണിക്കുകയും ചെയ്തു, ഐശ്വരമായി. اللَّهُ അല്ലാഹു. وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. غَنِيٌّ ധന്യ നാണ് ഐശ്വര്യവാനാണ്, അനാശ്രയനാണ്. حَمِيدٌ സ്തുത്യർഹനാണ്, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവ നാണ്.

റസൂലുകൾ വേണ്ടത്ര തെളിവുകളുമായി ചെന്നിട്ടും അതൊന്നും വകവെക്കാതെ, നമ്മെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു നമ്മെപ്പോലുള്ള മനുഷ്യരാണോ എന്നു പറഞ്ഞ് അതെല്ലാം അവർ നിരസിച്ചു. അല്ലാഹുവിൻെറ ആശ്രയവും സഹായവും തങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ലാ

ത്ത നിലപാടാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചത്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ആരുടെയും യാതൊരാശ്രയവും ആവശ്യമില്ലാത്ത ധന്യനുമാണ്. അവർ അവരുടെ പാട്ടിനുപോകട്ടെ എന്നുവെച്ച് അല്ലാഹു അവരെ പുറംതള്ളുകയും ചെയ്തു. ഇതാണവർക്കു വമ്പിച്ച നാശങ്ങൾ പിണയുവാൻ കാരണമായത്.

زَعَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن لَّن يُبۡعَثُواْۚ قُلۡ بَلَىٰ وَرَبِّى لَتُبۡعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلۡتُمۡۚ وَذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ﴿٧﴾

7 അവിശ്വസിച്ചവർ ജൽപിക്കുകയാണ്. അവർ (മരണാനന്തരം) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതേയല്ല എന്ന്. (നബിയേ) പറയുക: ''ഇല്ലാതേ! എൻെറ റബ്ബ് തന്നെയാണ (സത്യം)! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടും; പിന്നീട് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്ക് വൃത്താന്തമറിയിക്കപ്പെടും. അത് അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ നിസ്സാര കാര്യമാകുന്നു.''

---

7 زَعَمَ ജൽപിച്ചു, വാദിച്ചു, പറഞ്ഞു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. أَن لَّن يُبْعَثُوا അവർ എഴുന്നേൽപിക്ക (പുനരെഴുന്നേൽപിക്ക)പ്പെടുന്നതേയല്ല എന്ന്. قُلْ പറയുക. بَلَى ഇല്ലാതേ, ഉണ്ട്, ഉവ്വ്. وَرَبِّي എൻെറ റബ്ബ് തന്നെയാണ. لَتُبْعَثُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടും. ثُمَّ لَتُنَبَّأُنَّ പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക് വൃത്താന്തം അറിയിക്കപ്പെടും നിശ്ചയം. بِمَا عَمِلْتُمْ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി. وَذَلِكَ അത്. عَلَى اللهِ അല്ലാഹവിൻെറമേൽ. يَسِيرٌ നിസ്സാരമാണ്, എളുപ്പമുള്ളതാണ്.

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരോട് ഇങ്ങിനെ ശക്തിയായി ആണയിട്ടു ഉറപ്പിച്ചു മറുപടി പറയുവാൻ നബി (ﷺ) യോടു കല്പിക്കുന്ന മൂന്നു തിരുവചനങ്ങളുള്ളതിൽ മൂന്നാമത്തേതാണ് ഈ വചനം. ഒന്നാമത്തേതു സൂ: യൂനുസ് 53 ലും, രണ്ടാമത്തേതു സൂ: സബഉ് 3ലും കാണാം. വിഷയത്തിൻെറ ഗൗരവത്തെയാണിതു കുറിക്കുന്നത്. രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം നൽകൽ ഒരു അസാധ്യകാര്യമായി നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു ഒട്ടുംതന്നെ പ്രയാസപ്പെട്ടതല്ല – വളരെ നിസ്സാരമാണ് – എന്നു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:

فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلنُّورِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلۡنَاۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ﴿٨﴾

8 ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ റസൂലിലും, നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാശത്തിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു കൊള്ളുക. അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്.

---

8 فَآمِنُوا ആകയാൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَرَسُولِهِ അവൻെറ റസൂലിലും. وَالنُّورِ പ്രകാശത്തിലും. الَّذِي أَنزَلْنَا നാം ഇറക്കിയതായ. وَاللهُ അല്ലാഹു. بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി. خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാണ്.

ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രകാശം (النور) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അജ്ഞത, അസത്യം, ദുർമാർഗം ആദിയായ ഇരുട്ടുകളിൽനിന്നു ജ്ഞാനത്തിലേക്കും, സത്യത്തിലേക്കും, സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്കും വെളിച്ചം നൽകുന്ന പ്രകാശമാണല്ലോ അത്.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ ٱلْجَمْعِ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ ٱلتَّغَابُنِ ۗ وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿٩﴾

9 ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന (ആ) ദിവസത്തേക്ക് നിങ്ങളെ അവൻ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം (ഓർമിക്കുക);- അതത്രെ നഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ദിവസം! ആർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവന് അവൻെറ തിൻമകളെ അവൻ മറച്ചു (പൊറുത്ത്) കൊടുക്കുന്നതാണ്; അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; അതിൽ എന്നെന്നും സ്ഥിരവാസികളായ നിലയിൽ. അതത്രെ മഹത്തായ ഭാഗ്യം!

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

10 അവിശ്വസിക്കുകയും നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കളെ [ലക്ഷ്യങ്ങളെ] വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാകുന്നു-അതിൽ സ്ഥിരവാസികളായ നിലയിൽ. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥാനം എത്രയോ ചീത്ത!

---

9 يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം. لِيَوْمِ الْجَمْعِ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസത്തേക്ക്. ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ,. يَوْمُ التَّغَابُنِ നഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന (ലാഭ നഷ്ടം നോക്കുന്ന) ദിവസം. وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ ആർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ,. وَيَعْمَلْ പ്രവർത്തിക്കുകയും. صَالِحًا സൽക്കർമ്മം, നല്ലത്. يُكَفِّرْ عَنْهُ അവനിൽനിന്ന് മറച്ചു (മൂടി) കൊടുക്കും. سَيِّئَاتِهِ അവൻെറ തിൻമകളെ. وَيُدْخِلْهُ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي ഒഴുകുന്ന, നടക്കുന്ന. مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിയിൽകൂടി. الْأَنْهَارُ അരുവി (നദി) കൾ. خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ സ്ഥിര (ശാശ്വത) വാസികളായ നിലക്ക്. أَبَدًا എന്നെന്നും എക്കാലവും. ذَٰلِكَ الْفَوْزُ അതത്രെ ഭാഗ്യം, അത് വിജയമത്രെ. الْعَظِيمُ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച. 10 وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. وَكَذَّبُوا വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ. أَصْحَابُ النَّارِ നരകക്കരാണ്. خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ സ്ഥിരവാസികളായ നിലയിൽ. وَبِئْسَ എത്രയോ ചീത്ത, വളരെ മോശമാണ്. الْمَصِيرُ (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം, മടക്കം.

ഇഹത്തിൽവെച്ചു ജീവപര്യന്തം നടത്തിയ വ്യാപാരങ്ങളുടെയെല്ലാം കണക്കു പരിശോധിച്ച് ആർക്കെല്ലാമാണ് നഷ്ടം പിണഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആർക്കെല്ലാമാണ് ലാഭം കിട്ടിയിരിക്കുന്നത് എന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന ദിവസം അന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് ആ ദിവസത്തിനു നഷ്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന-അഥവാ ലാഭനഷ്ടം കണക്കു നോക്കുന്ന-ദിവസം (يوم التغابن) എന്നു പറഞ്ഞത്. ആരാണ് ലാഭം നേടിയവരെന്നും എന്താണു അവർക്കു ലാഭം കിട്ടിയതെന്നും, ആരാണ് നഷ്ടക്കാരെന്നും, എന്താണവർക്കു പിണഞ്ഞ നഷ്ടമെന്നും തുടർന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തന്നെ സ്പഷ്ടമാണ്.

വിഭാഗം-2

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۗ وَمَن يُؤْمِنۢ

11 യാതൊരു ബാധയും തന്നെ, അല്ലാഹുവിൻെറ അനുമതി പ്രകാരമല്ലാതെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. ആർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വ

بِٱللَّهِ يَهۡدِ قَلۡبَهُۥۚ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ﴿١١﴾	സിക്കുന്നുവോ, അവന്റെ ഹൃദയത്തിന് അവൻ മാർഗദർശനം നൽകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.
وَأَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَۚ فَإِن تَوَلَّيۡتُمۡ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا ٱلۡبَلَٰغُ ٱلۡمُبِينُ ﴿١٢﴾	12 അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ; റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ. ഇനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു പോകുകയാണെങ്കിൽ (അറിഞ്ഞേക്കുക), -എന്നാൽ- നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ റസൂലിന്റെ മേൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രബോധനം മാത്രമാണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്.
ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۚ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّلِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ﴿١٣﴾	13 അല്ലാഹു, അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേല്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ, സത്യവിശ്വാസികൾ.

---

11 مَا أَصَابَ ബാധിക്കുക (എത്തുക)യില്ല. مِن مُّصِيبَةٍ ഒരു ബാധയും, വിപത്തും. إِلاَّ بِإِذْنِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം (സമ്മതംകൊണ്ട്) അല്ലാതെ. وَمَن يُؤْمِن ആർ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. يَهْدِ അവൻ നേർമാർഗം(മാർഗദർശനം) നൽകുന്നു. قَلْبَهُ അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്. وَاللهُ അല്ലാഹു. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാകാര്യത്തെ(വസ്തുവെ)പ്പറ്റിയും. عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ്. 12 وَأَطِيعُوا اللهَ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ റസൂലിനെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. فَإِن تَوَلَّيْتُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുപോകുന്നപക്ഷം. فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا എന്നാൽ നമ്മുടെ റസൂലിന്റെ മേൽ ഉള്ളത്. الْبَلاَغُ പ്രബോധനം (എത്തിക്കൽ) മാത്രമാണ്. الْمُبِينُ പ്രത്യക്ഷമായ. 13 اللهُ അല്ലാഹു. لاَ إِلَهَ ആരാധ്യനേ ഇല്ല, ദൈവമേ ഇല്ല. إِلاَّ هُوَ അവൻ അല്ലാതെ. وَعَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ. فَلْيَتَوَكَّلِ ഭരമേല്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതും കണക്കാക്കിയതുമല്ലാതെ യാതൊരു കാര്യവും സംഭവിക്കുകയില്ല. ഇതു അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു വശമത്രെ. അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു അവൻ സൻമാർഗം കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും, അതിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യും. അവനു ബാധിക്കുന്നതെല്ലാം -നൻമയാകട്ടെ, തിൻമയാകട്ടെ- അവനു ഗുണകരമായി കലാശിക്കുകയും ചെയ്യും. അതാണ് ഒരു തിരുവചനത്തിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്: ''സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം ആശ്ചര്യമാണ്! അവനു അല്ലാഹു ഏതൊന്നു വിധിച്ചാലും അതവനു ഗുണകരമാകാതാരിക്കുകയില്ല. വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടും (കഷ്ടപ്പാടും) അവനെ ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമിക്കും. അങ്ങനെ, അതവനു ഗുണമായിത്തീരും. വല്ല സന്തോഷവും അവനെ ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദിചെയ്യും. അങ്ങനെ അതും അവനു ഗുണമായിത്തീരും. ഇതു സത്യവിശ്വാസിക്കല്ലാതെ വേറെ ഒരാൾക്കുമുണ്ടാവുകയില്ല''. (ബു; മു.)

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു 'ഹിദായത്തു' (സൻമാർഗദർശനം) ലഭിക്കുവാനുള്ള ഒന്നാമത്തെ ഉപാധി വിശ്വാസം തന്നെ. വിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷാൽകരണം അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനേയും-അവരുടെ വിധിവിലക്കുകളെ -അനുസരിക്കൽകൊണ്ടുമാകുന്നു. ഇതു രണ്ടും സ്വീകരിക്കാൻ ഒരാൾ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം അവനുതന്നെ. റസൂലിനു അതിൽ ബാധ്യതയൊന്നുമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യം ശരിക്കും പ്രബോധനം ചെയ്തു എത്തിച്ചു കൊടുക്കുക മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു ചുമതലയുള്ളു. അതദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. എന്നിട്ട്

പിന്നെയും പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുന്നവർ അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ ആരിലെങ്കിലും അർപ്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. തൗഹീദിൻെറ ആൾക്കാരായ സത്യവിശ്വാസികൾ അവരുടെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ മാത്രം അർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അവൻ മതി അവർക്ക്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِنَّ مِنْ أَزْوَٰجِكُمْ وَأَوْلَـٰدِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَٱحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِن تَعْفُوا۟ وَتَصْفَحُوا۟ وَتَغْفِرُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

14 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇണകളിലും നിങ്ങളുടെ മക്കളിലും തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് (ഒരുതരം) ശത്രുക്കളുണ്ട്; അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവരെ കാത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ മാപ്പുനൽകുകയും, വിട്ടുകൊടുക്കുകയും, പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

إِنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَـٰدُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

15 നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും , നിങ്ങളുടെ മക്കളും ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻെറ പക്കൽ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലമുണ്ടുതാനും.

---

14 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ. إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇണകളിലുണ്ട്, ഭാര്യമാരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. وَأَوْلَادِكُمْ നിങ്ങളുടെ മക്കളിലും. عَدُوًّا ഒരു (തരം) ശത്രു, ചില ശത്രുക്കൾ. لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. فَاحْذَرُوهُمْ അതുകൊണ്ട് അവരെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ, ജാഗ്രത വെക്കുക. وَإِن تَعْفُوا നിങ്ങൾ മാപ്പുനൽകുന്ന പക്ഷം. وَتَصْفَحُوا വിട്ടുകൊടുക്കുകയു. وَتَغْفِرُوا നിങ്ങൾ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും. فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്. 15 إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ. وَأَوْلَادُكُمْ നിങ്ങളുടെ മക്കളും. فِتْنَةٌ ഒരു പരീക്ഷണം (തന്നെ, മാത്രമാണ്). وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. عِندَهُ അവൻെറ പക്കലുണ്ട്. أَجْرٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം, കൂലി.

നിത്യേന നാമെല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉണർത്തുന്നത്. മനുഷ്യൻ അവൻെറ ഐഹികജീവിതത്തിൽ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന കഷ്ടങ്ങളുടെ സിംഹഭാഗവും തൻെറ ഭാര്യമക്കളെച്ചൊല്ലിയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഹേതു മൂലം സംഭവിക്കുന്നതോ ആയിരിക്കും. ഭാര്യാമക്കളുടെ നിർബ്ബന്ധത്തിനും ശാഠ്യത്തിനും വഴങ്ങി, അല്ലെങ്കിൽ അവരോടുള്ള വാത്സല്യം നിമിത്തം, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഏതെങ്കിലും കൊള്ളരുതായ്മമൂലം അവൻ പല അപകടത്തിലും, വേണ്ടാവൃത്തിയിലും ചെന്നുചാടും. അപമാനം സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു, അക്രമത്തിനും വഞ്ചനക്കും ഒരുമ്പെടുന്നു, കുടുംബങ്ങളോടും മിത്രങ്ങളോടും പിണങ്ങേണ്ടിവരുന്നു, ദാനധർമങ്ങൾ മുടങ്ങേണ്ടിവരുന്നു, ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്നു, കടം പേറുന്നു, വാഗ്ദത്തം ലംഘിക്കുന്നു, മതപരവും സദാചാരപരവുമായ നിർബ്ബന്ധകടമകൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെപലതും. ചുരുക്കത്തിൽ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ തുറകളിൽ അവർ നിമിത്തം അവനു നേരിട്ടേക്കുന്ന ദോഷങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഭാര്യാമക്കൾ നിമിത്തം ഇങ്ങിനെയുള്ള ദുരവസ്ഥയിൽ പതിക്കുവാൻ കാരണമാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും വളരെ ജാഗ്രതയും സൂക്ഷ്മതയും കൈക്കൊള്ളണമെന്നു അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ താക്കീതുചെയ്യുന്നു.

അതേ സമയത്തു മറ്റൊരു വശവും നോക്കേണ്ടതായുണ്ട്. ഒരാളുടെ ഭാര്യാമക്കൾ സ്വഭാവികമായും അയാളുടെ അത്രതന്നെ പാകത പ്രാപിച്ചവരായിരിക്കയില്ലല്ലോ. അവരെ നന്നാക്കിത്തീ

ർക്കേണ്ടുന്ന ചുമതലയും അവനുണ്ട്. ആകയാൽ, അവരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന തെറ്റു കുറ്റങ്ങൾക്കെല്ലാം അവർക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കുവാൻ മുതിരുന്നതും ശരിയല്ല. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അതു ആവശ്യവും സ്വീകാര്യവുമായിരിക്കാമെന്നു മാത്രം. കഴിയുന്നതും ക്ഷമിക്കുക, മാപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും കൈക്കൊള്ളുക, ഇതാണ് കരണീയമായിട്ടുള്ളത്. ഇതിനു പ്രോത്സാഹനം നൽകുക മാത്രമല്ല അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതു നിമിത്തം അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള പൊറുതിയും കാരുണ്യവും ലഭിക്കുമെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (14-ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം നോക്കുക.) അപ്പോൾ നല്ലതും ചിത്തയും നോക്കാതെ, ന്യായാന്യായവ്യത്യാസം കൂടാതെ, ഹലാലും ഹറാമും (പാടുള്ളതും പാടില്ലാത്തതും) ആലോചിക്കാതെ കണ്ടമാനം ഭാര്യാമക്കളുടെ ഇഷ്ടത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും, നേരെമറിച്ചു വേണ്ടതിനും വേണ്ടാത്തതിനുമെല്ലാം സ്വന്തം ഭാര്യയെയും മക്കളെയും ശാസിച്ചും മർദ്ദിച്ചും വരുന്നവർക്കും ഈ വചനത്തിൽ താക്കീതുണ്ടെന്നുകാണാം.

''നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും മക്കളും ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണ്'' انما اموالكم واولادكم فتنة എന്ന വാക്യവും വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമായ ഒരു തത്വമാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അതെ, ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ നൻമകൾക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നതുപോലെത്തന്നെ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ തിൻമകൾക്കും അതു രണ്ടും കാരണമായേക്കാം. അതുകൊണ്ട് സ്വത്തും മക്കളും ഉള്ളവരെല്ലാം ഭാഗ്യവാൻമാരെന്നോ അല്ലെന്നോ കണക്കാക്കുവാൻ വയ്യ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തെ ഉന്നംവെച്ചും അതിനു പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചുകൊണ്ടും അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവർ പരീക്ഷണത്തിൽ വിജയികളും ഭാഗ്യവാൻമാരുമാകുന്നു. അല്ലാത്തവർ പരാജിതരും നിർഭാഗ്യവാൻമാരും തന്നെ. പലപ്പോഴും ഐഹികനൻമയും, പാരത്രികനൻമയും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ, മുൻഗണന നൽകേണ്ടതു ഏതിനാണ് എന്നും അല്ലാഹു അതോടൊപ്പം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പരിക്ഷണം വിജയകരമായി കലാശിക്കണമെങ്കിൽ, സ്വത്തുമൂലവും മക്കൾമൂലവും ലഭിച്ചേക്കുന്ന എല്ലാ ഐഹിക താൽപര്യങ്ങളെയും വർജ്ജിക്കണമെന്നുണ്ടോ?'' അതില്ല.
ولا تنس نصيبك من الدنيا - القصص (ഇഹത്തിൽ നിന്നുള്ള നിന്റെ പങ്കു വിസ്മരിക്കുകയും വേണ്ടാ.) എന്നാൽ, പരീക്ഷണത്തിൽ വിജയിക്കുന്നവർ ആരായിരിക്കുമെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ مَا ٱسْتَطَعْتُمْ وَٱسْمَعُوا۟ وَأَطِيعُوا۟ وَأَنفِقُوا۟ خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ۗ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

16 അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമായ പ്രകാരം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; കേൾക്കുകയും, അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം തന്നെ ഗുണകരമായ നിലക്ക് (ധനം) ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. യാതൊരുവൻ അവന്റെ മനസ്സിന്റെ പിശുക്കിൽ(അഥവാ ആർത്തിയിൽ)നിന്നു കാത്തുരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവോ, അങ്ങിനെയുള്ളവർതന്നെയാണ് വിജയികൾ.

---

16 فَٱتَّقُوا الله അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. مَا اسْتَطَعْتُمْ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമായത്, കഴിയുന്നത്ര. وَاسْمَعُوا കേൾക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَأَطِيعُوا അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. وَأَنفِقُوا ചിലവ് ചെയ്യുകയും ചെയ്വിൻ. خَيْرًا ഗുണമായിട്ട്, ഗുണമായ നിലക്ക്. لِّأَنفُسِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ (ആത്മാക്കൾ)ക്കുവേണ്ടി. وَمَن يُوقَ ആർ കാക്ക(രക്ഷിക്ക)പ്പെടുന്നുവോ. شُحَّ نَفْسِهِ തന്റെ മനസ്സിന്റെ (സ്വദേഹത്തിന്റെ) പിശുക്ക്, ആർത്തിയിൽനിന്ന്. فَأُولَٰئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ. الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ.

ധനം മുഖേനയും മക്കൾ മുഖേനയുമുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളിൽ വിജയം നേടുവാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ ഇവയാണ്: (1) എല്ലാ വിഷയത്തിലും അവനവനു കഴിയുന്നത്ര അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക. അഥവാ അവൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ അതിലംഘിക്കാതെയും, അവൻെറ ശിക്ഷയെ സൂക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുക. (2) ഓരോ വിഷയത്തിലും അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും കൽപ്പിക്കുന്ന കൽപ്പനകളും, നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. (3) അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക. (4) അവനവനു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗുണകരമായി കലാശിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ പരമാവധി ചിലവുചെയ്യുക. ഈ നാലു കാര്യങ്ങളും വേണ്ടതു പോലെ ഗൗനിക്കുന്നവർക്കു തങ്ങളുടെ മക്കളും സ്വത്തുക്കളുമെല്ലാം വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമായിരിക്കും. ഇല്ലെങ്കിലോ? ശാപവും! എന്നാൽ, ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഗൗനിക്കപ്പെടുക്കതിനു ഏറ്റവും വലിയ വിഘാതമായിത്തീരുന്നതു മനസ്സിൻെറ അടിത്തട്ടിൽ ഒളിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു പൈശാചിക ദുർഗുണമത്രെ. അതെ, സ്വന്തം കയ്യിലുള്ളതു ചിലവാക്കുവാനുള്ള പിശുക്കും, മറ്റുള്ളവരുടെ പക്കലുള്ളതുകൂടി ലഭിക്കുവാനുള്ള ആർത്തിയും. ഇതിനാണ് شح ('ശുഹ്-ഹ്) എന്നു പറയുന്നത്. ഏതൊരു ഹൃദയത്തിൽ 'ശുഹ്-ഹു' കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ ഹൃദത്തിനു മേൽപ്രസ്താവിച്ച നാലു കാര്യങ്ങളും യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 'ശുഹ്-ഹി' ൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവരാണ് വിജയികൾ എന്നു അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നത്. ('ശുഹ്-ഹി' നെപ്പറ്റി സൂ: ഹശ്ർ 9-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക.)

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു 'സാധ്യമായത്ര' (ما استطعتم) എന്നു ഉപാധിവെച്ചിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഓരോരുത്തൻെറയും പരമാവധി കഴിവു പോലെ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം എന്നു സാരം. സൂ: ആലുഇംറാൻ 102ൽ ''അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന മുറപ്രകാരം സൂക്ഷിക്കുവീൻ'' (اتقوا الله حق تقاته) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യവും ഇതുതന്നെ. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടപ്പാടു പരിപൂർണ്ണമായി നിറവേറ്റുവാൻ മനുഷ്യർക്കു സാധ്യമല്ലെന്നും, സാധ്യതയുടെ അളവിൽതന്നെ വ്യക്തികളെല്ലാം സമനിലക്കാരല്ലെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. ഒരാളോടുംതന്നെ ആ ആളുടെ കഴിവിനപ്പുറം അല്ലാഹു ശാസിക്കുന്നതല്ല. (لا يكلف الله نفسا الا وسعها) എന്നു അല്ലാഹു അസന്നിഗ്ധമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതും: اذا امرتكم بامر فأتو منه ما استطعتم وما نهيتكم عنه فاجتنبوه – متفق عليه– (നിങ്ങളോടു ഞാൻ വല്ല കാര്യവും കൽപ്പിച്ചാൽ നിങ്ങൾ അതിൽ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നത്ര കൊണ്ടുവരുവിൻ. നിങ്ങളോടു ഞാൻ എന്തു വിരോധിച്ചുവോ അതു നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, (ബു; മു.) കൽപിച്ചതു മുഴുവൻ ചെയ്‌വാൻ ചിലപ്പോൾ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു വരാം. എന്നാൽ വിരോധിച്ചതു വിട്ടുകളയുവാൻ സാധിക്കാതെ വരികയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് വിരോധിച്ചതു അപ്പടി വർജ്ജിക്കുക തന്നെ വേണമെന്നു തിരുമേനി കൽപ്പിക്കുന്നത്.

17 അല്ലാഹുവിനു നിങ്ങൾ നല്ലതായ കടം കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് അത് ഇരട്ടിയാക്കിത്തരുന്നതാണ്; നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു വളരെ നന്ദിയുള്ളവനും, സഹനശീലനുമാകുന്നു.	إِن تُقْرِضُوا۟ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَـٰعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾
18 (അവൻ) അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവനാണ്; പ്രതാപശാലിയാണ്; അഗാധജ്ഞനാണ്!	عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ﴿١٨﴾

17 إِن تُقْرِضُوا നിങ്ങള്‍ കടം കൊടുക്കുന്നപക്ഷം. اللهَ അല്ലാഹുവിന്. قَرْضًا حَسَنًا നല്ലതായ കടം. يُضَاعِفْهُ لَكُمْ അതിനെ അവന്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഇരട്ടിയാക്കിത്തരും. وَيَغْفِرْ لَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കവന്‍ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും. وَاللهُ شَكُورٌ അല്ലാഹു വളരെ നന്ദിയുളളവനാണ്. حَلِيمٌ സഹനശീലനാണ്. 18 عَالِمُ الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ്. وَالشَّهَادَةِ ദൃശ്യത്തെ (പരസ്യമായതിനെ)യും. الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയാണ്. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്.

അല്ലാഹുവിനു നല്ല വിധത്തില്‍ കടം കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂ: ഹദീദില്‍ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു ഓര്‍മ്മിക്കുക. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

ان اللّه تعالى يقول من يقرض غير ظلوم ولا عديم – متفق

''അക്രമം ചെയ്യുന്നവനോ കൈവലഞ്ഞവനോ ഒന്നുമല്ലാത്തവനു കടംകൊടുക്കുന്നവര്‍ ആരുണ്ട് എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്''' എന്നു സാരം.

اللهم لك الحمد ولك المنة

65 സൂറത്തു ത്ത്വലാഖ് سورة الطلاق

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 12 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ إِذَا طَلَّقۡتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحۡصُواْ ٱلۡعِدَّةَۖ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ رَبَّكُمۡۖ لَا تُخۡرِجُوهُنَّ مِنۢ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخۡرُجۡنَ إِلَّآ أَن يَأۡتِينَ بِفَٰحِشَةٖ مُّبَيِّنَةٖۚ وَتِلۡكَ حُدُودُ ٱللَّهِۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥۚ لَا تَدۡرِي لَعَلَّ ٱللَّهَ يُحۡدِثُ بَعۡدَ ذَٰلِكَ أَمۡرٗا ﴿١﴾

1 ഹേ, നബിയേ നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ [ഭാര്യമാരെ] വിവാഹമോചനം ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവരുടെ 'ഇദ്ദഃ' [കാത്തിരിപ്പാൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട] സമയത്തേക്ക് അവരെ മോചനം ചെയ്യുവിൻ; 'ഇദ്ദഃ'യെ നിങ്ങൾ (എണ്ണി) കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യണം. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്ന് നിങ്ങളവരെ പുറത്താക്കരുത്; അവർ പുറത്തു പോകുകയും ചെയ്യരുത്; -പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ളതായ വല്ല നീചവൃത്തിയും അവർ കൊണ്ടുവരുന്നതായാലല്ലാതെ, [അപ്പോൾ പുറത്താക്കാവുന്നതാണ്.] അത് എല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമാതിർത്തികളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമാതിർത്തികളെ ആർ വിട്ടു കടക്കുന്നുവോ, തീർച്ചയായും അവൻ തന്നോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവൃത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടാ-അതിനുശേഷം അല്ലാഹു വല്ല കാര്യവും പുത്തനായുണ്ടാക്കിയേക്കാം.

---

1 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ നബിയേ. إِذَا طَلَّقْتُمُ നിങ്ങൾ 'തലാഖ്' (വിവാഹമോചനം) ചെയ്താൽ. النِّسَاءَ സ്ത്രീകളെ. فَطَلِّقُوهُنَّ എന്നാലവരെ മോചനം ചെയ്യുവിൻ. لِعِدَّتِهِنَّ അവരുടെ ഇദ്ദഃയിലേക്ക് (തക്കവണ്ണം), ഇദ്ദഃസമയത്തേക്ക്. وَأَحْصُوا നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുക (ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്യുവിൻ. الْعِدَّةَ ഇദ്ദഃയെ. وَاتَّقُوا الله അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്വിൻ. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ. لَا تُخْرِجُوهُنَّ അവരെ നിങ്ങൾ പുറത്താക്കരുത്. مِن بُيُوتِهِنَّ അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്ന്. وَلَا يَخْرُجْنَ അവർ പുറത്തുപോകുകയും അരുത്. إِلَّا أَن يَأْتِينَ അവർ വന്നാലല്ലാതെ (ചെയ്യാതെ). بِفَاحِشَةٍ വല്ല നീചവൃത്തിയുമായി, വഷളവൃത്തിയെ. مُّبَيِّنَةٍ വ്യക്തമാക്കുന്ന, പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ളതായ. وَتِلْكَ അത്, അവ. حُدُودُ الله അല്ലാഹുവിൻെറ (നിയമങ്ങളാകുന്ന)അതിർത്തികളാണ്. وَمَن يَتَعَدَّ ആർ വിട്ടുകടക്കുന്നുവോ. حُدُودَ الله അല്ലാഹുവിൻെറ അതിർത്തികളെ. فَقَدْ ظَلَمَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ അക്രമം ചെയ്തു. نَفْسَهُ തന്നോട്, തൻെറ ആത്മാവിനെ. لَا تَدْرِي നീ അറിയുകയുമില്ല, അതിന്നറിഞ്ഞുകൂട. لَعَلَّ الله അല്ലാഹു ആയേക്കും. يُحْدِثُ ഉണ്ടാക്കുക, പുതുതായി കൊണ്ടുവരും. بَعْدَ ذَلِكَ അതിനുശേഷം. أَمْرًا വല്ല കാര്യവും.

വിവാഹമോചന വിഷയകമായി മുസ്ലിം സമുദായം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന പല നിയമങ്ങളും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടു അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. വിവാഹമോചനം ('ത്വലാഖു്') മൂലമോ മറ്റോ വിവാഹബന്ധം വേർപ്പെടുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ഗർഭവതിയാണോ അല്ലേ എന്നറിയുക, വിവാഹമോചനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞശേഷം

അതിനെപ്പറ്റി ഖേദിക്കുകയും, പഴയ ബന്ധത്തിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു അതിനു ഒരവസരം നൽകുക മുതലായ ആവശ്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി വിവാഹ മോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ കുറച്ചുകാലം നിർബന്ധമായി കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇക്കാലത്തിനു 'ഇദ്ദഃ' (العدة) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദഃയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്ത്രീകൾ പല തരക്കാരുണ്ട്. 1. ഭർത്താവിൻെറ മരണം കൊണ്ടു വേർപെട്ടവൾ. ഇവളുടെ ഇദ്ദഃകാലം നാലു മാസവും പത്തു ദിവസവുമാകുന്നു. (2: 234.) 2. ഭർത്താവുമായി സ്പർശനമുണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ത്വലാഖ് ചെയ്യപ്പെട്ടവൾ. ഇവൾ ഇദ്ദഃ ആചരിക്കേണ്ടതില്ല. (33; 49.) 3. ഗർഭമുണ്ടെന്നു അറിയപ്പെട്ടവൾ. 4. ആർത്തവരക്തം ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയോ, ഉണ്ടായശേഷം അതു നിലച്ചു പോകുകയോ ചെയ്തവർ. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും ഇദ്ദഃയെക്കുറിച്ചും താഴെ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ നാലു കൂട്ടരുടെയും ഇദ്ദഃകാലങ്ങളിൽ ഏറ്റക്കുറവു വരുന്ന പ്രശ്നമില്ല. 5. ആർത്തവവും ആർത്തവശുദ്ധിയും ഉണ്ടാകാറുള്ളവൾ. ഇവളുടെ ഇദ്ദഃ മൂന്നു ആർത്തവ ശുദ്ധി കഴിയുന്ന കാലമാണ്. (2:228.) ഇങ്ങിനെയുള്ളവരായിരിക്കുമല്ലോ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകളിൽ അധികഭാഗവും. ഈ വകുപ്പിൽപെട്ടവരുടെ ഇദ്ദഃ കാലം ഏറിയും കുറഞ്ഞും വരാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടു-അതിൽ ദൈർഘ്യം വരാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി-അല്ലാഹു നിയമിച്ച ഒരു നിയമമാണ് ഈ വചനത്തിൻെറ ആദ്യത്തിൽ കാണുന്നത്.

അതായത്: സ്ത്രീയുടെ ആർത്തവം കഴിഞ്ഞ് ശുദ്ധിയാവുകയും, ആ ശുദ്ധികാലത്തു ഭർത്താവിൻെറ സ്പർശനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിലേ ത്വലാഖു നടക്കുവാൻ പാടുള്ളു. ഇതാണ് ഇദ്ദഃ സമയത്തേക്കായിരിക്കണം ത്വലാഖ് (طلقو هن لعدتهن) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ത്വലാഖ് നടന്ന ആ ശുദ്ധികാലം ഒരെണ്ണമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതു കൊണ്ട് പിന്നീടു രണ്ടു ആർത്തവം കഴിഞ്ഞു മൂന്നാമത്തെ ശുദ്ധിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ, അവളുടെ ഇദ്ദഃ അവസാനിക്കുന്നതാണ്. നേരെ മറിച്ച് ആർത്തവ കാലത്താണ് ത്വലാഖ് നടന്നതെങ്കിൽ ഇദ്ദഃകാലം ദീർഘിക്കുമല്ലോ. ഇനി ശുദ്ധകാലത്തു തന്നെയാണെങ്കിലും അക്കാലത്തു ഭർത്താവിൻെറ സ്പർശനവുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുമൂലം അവൾ ഗർഭവതിയാകുവാനും, അങ്ങിനെ, ഇദ്ദഃ കാലം ദീർഘിക്കുവാനും കാരണമായിത്തീരുമല്ലോ.

ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (ﷺ) തുടങ്ങിയ ഹദീസുപണ്ഡിതൻമാർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; 'അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമർ (رضي الله عنه) തൻെറ ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തു. ആ സ്ത്രീക്കു അപ്പോൾ ആർത്തവകാലമായിരുന്നു. ഈ വിവരം ഉമർ (رضي الله عنه) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. അവിടുന്നു ദ്വേഷ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'അവൻ അവളെ മടക്കിയെടുക്കട്ടെ; എന്നിട്ട് അവൾക്കു ശുദ്ധിയുണ്ടാകുകയും, പിന്നെ ആർത്തവമുണ്ടാകുകയും, പിന്നെ ശുദ്ധിയാവുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ, എന്നിട്ട് അവളെ ത്വലാഖ് ചെയ്യണമെന്നു അവനു തോന്നുന്നപക്ഷം (ആ ശുദ്ധികാലത്തു) അവളെ സ്പർശിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവൻ ത്വലാഖു നടത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇതാണ്, ഇദ്ദഃ സമയത്തേക്ക് ത്വലാഖ് നടത്തണമെന്ന് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ആ കാലം.' ഈ ഹദിസിൽ നിന്നു മേൽ വിവരിച്ചതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിൻെറയും, നബിവചനത്തിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർ ത്വലാഖിനെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. (1) സുന്നത്തിനോടു യോജിക്കുന്ന ശരിയായ ത്വലാഖ് (طلاق سنة) സംയോഗം നടന്നിട്ടില്ലാത്ത ശുദ്ധി കാലത്തുണ്ടാകുന്ന ത്വലാഖും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഗർഭവതിയായവളുടെ ത്വലാഖും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) സുന്നത്തിനെതിരായ ത്വലാഖ് (طلاق بدعة) ഗർഭവതിയായി അറിയപ്പെടാത്ത സ്ത്രീയെ അവളുടെ ആർത്തവകാലത്തോ, സംയോഗം നടന്നിട്ടുള്ള ശുദ്ധികാലത്തോ നടത്തുന്ന ത്വലാഖ്. (3) രണ്ടുമല്ലാത്തത്. ഇതിൽ പലതും ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശദവിവരം ഫിഖ്ഹ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഇദ്ദഃ ആരംഭിക്കുന്നതിനു പറ്റിയ സമയത്തായിരിക്കണം ത്വലാഖ് നടത്തുന്നതെന്നു കൽപിച്ച ശേഷം, ഇദ്ദഃയെ ശരിയായി എണ്ണിക്കണക്കാക്കുകയും വേണം (واحصوا العدة) എന്നു കൂടി അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. തുടക്കവും അവസാനവും ശരിക്കു കണക്കാക്കപ്പെടാത്ത പക്ഷം, അതുമൂലം പല കുഴപ്പങ്ങളും വഴക്കുകളും ഉണ്ടാകുവാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പഴയ വിവാഹബന്ധത്തിലേക്കു തന്നെ മടക്കിയെടുക്കൽ, പുതിയ വിവാഹകാര്യം ആലോചിക്കൽ, ഇദ്ദഃകാലത്തെ ഭക്ഷണച്ചിലവും താമസ സൗകര്യവും നൽകൽ മുതലായതെല്ലാം ആ കാലത്തെ ആശ്രയിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ഇദ്ദഃ കാലത്തിൻെറ നിർണ്ണയത്തിൽ തർക്കം വരുമ്പോൾ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും വഴക്കും വക്കാണവും നടക്കാറുള്ളതു സാധാരണമാണ് واتقوا الله ربكم (നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം) എന്ന വാക്യം ഇക്കാര്യത്തിൻെറ ഗൗരവത്തെയും, കണിശതയെയും കുറിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ നാടുകളിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ തീരെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, അതേ സമയത്തു അല്ലാഹു ശക്തവും വ്യക്തവുമായ ഭാഷയിൽ ശാസിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു നിയമമാണ് മറ്റൊന്ന്. അതെ, 'അവരെ അവരുടെ വീടുകളിൽനിന്നു പുറത്താക്കരുത്, അവർ പുറത്തു പോകുകയും അരുത്' (لا تخرجوهن الخ) വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീ അതുവരെ താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽനിന്നു-ഭർത്താവിൻെറ വക വീട്ടിൽ നിന്നു-അവളെ ഇറക്കി അയക്കുവാനും, അവൾക്കു ഇറങ്ങിപ്പോകുവാനും പാടില്ലെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. എന്നാൽ, ഇരുകൂട്ടരുടെയും വല്ല ഗുണത്തെയും മുൻനിറുത്തി രണ്ടുകൂട്ടരും-ഭാര്യയും ഭർത്താവും-യോജിച്ചു ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ പോലും അവൾക്കു മാറിത്താമസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഒരു പക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായം.

الا ان ياتين بفاحشة مبينة (അവർ വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തിയും കൊണ്ടു വന്നാലല്ലാതെ എന്ന വാക്യം നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിനാണ് പിൻബലം കാണുന്നതും, الله اعلم വാസ്തവത്തിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ നിയമം അതർഹിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇന്നു നടക്കുന്ന വിവാഹ മോചനങ്ങളിൽ അധിക ഭാഗവും താനേ ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോകുമായിരുന്നു. കാരണം, വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ടശേഷം ഇദ്ദഃ കഴിയുന്നതു വരെ-ഏറെക്കുറെ മൂന്നുമാസകാലം-ആ സ്ത്രീ ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടിൽതന്നെ കഴിഞ്ഞു കൂടുമ്പോൾ, വിവാഹമോചനത്തിനു ഇടയാക്കിയ അസുഖം ക്രമേണ തീർന്നു പോകുവാനും, രണ്ടുപേർക്കുമിടയിൽ പഴയബന്ധം തുടരുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ജനിക്കുവാനും,അങ്ങിനെ ഇദ്ദഃ കാലം കഴിയുമ്പോഴേക്കും അവൻ അവളെ മടക്കി എടുക്കുവാനും കാരണമായിത്തീരുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യനെക്കാൾ അറിയാവുന്ന അല്ലാഹുവിൻെറ ഈ നിയമം എത്രകണ്ടു യുക്തിമത്തായ ഒന്നാണെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! പക്ഷെ, മുസ്ലിംകൾ അതു അവഗണിച്ചു കളഞ്ഞു. കൂട്ടത്തിൽ, ഇദ്ദഃയിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു ചിലവു കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന നിയമവും വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിൻെറയെല്ലാം തിക്തഫലം സമുദായം അനുഭവിച്ചും വരുന്നു. നിസ്സാരകാര്യത്തെച്ചൊല്ലി വിവാഹമോചനം നടക്കും, അതോടെ-അല്ലെങ്കിൽ അതിനു മുമ്പുതന്നെ-അവൾ വീട്ടിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടും. അല്ലെങ്കിൽ അവൾ സ്വയം ഇറങ്ങിപ്പോകും. അനന്തരം കുറേ നാളുകളോളം പരസ്പരം ആ വൈര മനസ്ഥിതി നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനിടക്കു ഇദ്ദഃയുടെ അവധിയും അവസാനിക്കും. അങ്ങിനെ, മടക്കിയെടുക്കാനുള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. പിന്നീടാണ് ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി ആലോചന വരുന്നതും, അയ്യോ അതു വേണ്ടിയിരുന്നില്ല എന്നു അനുഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതും. ഇതൊന്നും കേവലം സങ്കല്പമല്ല, നിത്യേന സമുദായം അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്താലല്ലാതെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ വീട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടുവാനോ, പുറത്തു പോവാനോ പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന്, അങ്ങിനെ വല്ല നീചവൃത്തിയും അവരിൽനിന്നു വെളിപ്പെട്ടാൽ അതുമുതൽ അവരെ പുറത്താക്കാമെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. 'വ്യക്തമായ നീവചവൃത്തി' (فاحشة مبينة) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു വ്യഭിചാരമാണെന്നാണ് ഒരഭിപ്രായം. സദാചാരവിരുദ്ധമായ വ്യഭിചാരം, കളവു മുതലായവയും എപ്പോഴും വഴക്കും വക്കാണവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കൽ മുതലായവയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ് പല പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. എതായാലും, സഹിക്കാവതല്ലാത്ത നീചവൃത്തികളൊന്നും ചെയ്യാത്തകാലത്തോളം വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീ അവൾ വസിച്ചിരുന്ന പാർപ്പിടം വിട്ടുപോയിക്കൂടാത്തതാണ്. പാർപ്പിടം മാത്രം പോരാ. അവൾക്കു ഭക്ഷണത്തിനുള്ള വക കൂടി കൊടുക്കേണ്ടതും ഉണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, കാര്യം എത്ര ഗൗരവപ്പെട്ടതാണെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക. പോരാ, ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമാതിർത്തികളാണെന്നും, അവയെ ലംഘിക്കുന്നവർ തങ്ങളോടു തന്നെയാണ് അനീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നുകൂടി അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു!

ഈ താക്കീതുകൊണ്ടും അല്ലാഹു മതിയാക്കിയിട്ടില്ല. ഹേ, മനുഷ്യാ, തൽക്കാലം നീ വിവാഹ മോചനമങ്ങു നടത്തിയെങ്കിലും, പിന്നീടു എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് നടക്കുവാനിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു എന്തെല്ലാം പുതിയ മാറ്റങ്ങളാണ് സംഭവിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നത് എന്നൊന്നും നിനക്കറിഞ്ഞു കൂടല്ലോ. ഒരു പക്ഷേ, നീ സ്വയം തന്നെ ഖേദിച്ചേക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പൂർവ്വാധികം സ്നേഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ അവസരമുണ്ടായേക്കും, അങ്ങിനെ പലതും സംഭവിച്ചേക്കാം. (*) അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിൻെറ നിയമാതിർത്തി വിട്ടു കടക്കാതെ അതിൻെറ പരിധിയിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുകയാണ് നിനക്കു നല്ലത്. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ആയത്തിൻെറ അവസാനവാക്യത്തിൽ ഉണർത്തുന്നത്. (لا تدرى لعل الله الخ) നിയമപരമായി നോക്കുമ്പോൾ മതത്തിൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാണ് ത്വലാഖ് എങ്കിലും അല്ലാഹുവിനു ഒട്ടും ഇഷ്ടമില്ലാത്തതാണ് അതെന്നു ഒരു നബിവചനത്തിൽ വന്നിട്ടുമുണ്ട്. (ദാ.) ത്വലാഖു നടന്നാൽ തന്നെ വീണ്ടും മടക്കി എടുക്കുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹനങ്ങളും അവസരങ്ങളും ഇതിനു പുറമെയും. ഇതെല്ലാം മുസ്ലിംകൾ വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളാകുന്നു. والله الموفق

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا۟ ذَوَىْ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا۟ ٱلشَّهَـٰدَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ ۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجْعَل لَّهُۥ مَخْرَجًا ﴿٢﴾

2 അങ്ങനെ, അവർ [ആ സ്ത്രീകൾ] അവരുടെ അവധിക്കലെത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവരെ (സദാചാര) മര്യാദ പ്രകാരം വെച്ചു കൊള്ളുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ (സദാചാര) മര്യാദ പ്രകാരം അവരുമായി പിരിയുകയോ ചെയ്യുക. നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള രണ്ടു നീതിമാൻമാരെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷ്യം (ശരിക്കും) നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നവർക്ക് ഉപദേശം നൽകപ്പെടുന്നതാണ് ഇതൊക്കെ. ആർ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവന് അവൻ ഒരു പോംവഴി

[*] വിവാഹമോചനം നൽകപ്പെട്ടവൾ ഭർത്താവിൻെറ വീട്ടിൽ താമസിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിലടങ്ങിയ തത്വം ഇപ്പറഞ്ഞതാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ടവളുടെയും, മടക്കിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ത്വലാഖ് ചെയ്യപ്പെട്ടവളുടെയും ഇദ്ദകാലത്തിന് ഇത് ബാധകമല്ലെന്നു ഇമാം അഹ്മദു (@@) മുതലായവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും;-

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَٰلِغُ أَمْرِهِۦ ۚ قَدْ جَعَلَ ٱللَّهُ لِكُلِّ شَىْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾

3 (മാത്രമല്ല.) അവൻ കണക്കാക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ അവന് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ആർ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ (കാര്യങ്ങളെല്ലാം) ഭരമേല്പിക്കുന്നുവോ അവന് അവൻ (തന്നെ) മതിയാകും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തൻെറ (ഉദ്ദിഷ്ട) കാര്യം പ്രാപിക്കുന്നവനാണ്. എല്ലാ (ഓരോ) കാര്യത്തിനും അല്ലാഹു ഒരു നിർണ്ണയം [വ്യവസ്ഥ] ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

---

2 فَإِذَا بَلَغْنَ അങ്ങനെ അവർ എത്തുമ്പോൾ, എത്തിയാൽ. أَجَلَهُنَّ അവരുടെ അവധിക്കൽ. فَأَمْسِكُوهُنَّ എന്നാലവരെവെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക, നിറുത്തിവെക്കുക. بِمَعْرُوفٍ സദാചാരപ്രകാരം, നല്ല മര്യാദക്ക്. أَوْ فَارِقُوهُنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരുമായി വേർപിരിയുക. بِمَعْرُوفٍ മര്യാദപ്രകാരം, സദാചാരമനുസരിച്ച്. وَأَشْهِدُوا സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. ذَوَيْ عَدْلٍ രണ്ടു നീതിമാൻമാരെ, മര്യാദക്കാരെ. مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള. وَأَقِيمُوا നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുക (നിർവ്വഹിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ. الشَّهَادَةَ സാക്ഷ്യത്തെ. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി. ذَٰلِكُمْ അത്, അതൊക്കെ. يُوعَظُ بِهِ അത് മുഖേന ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്ന. مَن كَانَ يُؤْمِنُ വിശ്വസിച്ചു വരുന്നവരോട്. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യദിനത്തിലും. وَمَن يَتَّقِ اللهَ ആർ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ,. يَجْعَل لَّهُ അവൻ അവന് ആക്കും, ഏർപ്പെടുത്തും. مَخْرَجًا പോംവഴി (രക്ഷാമാർഗ്ഗം). 3 وَيَرْزُقْهُ അവന് (ഉപജീവനം - ആഹാരം) നൽകുകയും ചെയ്യും. مِنْ حَيْثُ വിധത്തിൽകൂടി. لَا يَحْتَسِبُ അവൻ കണക്കാക്കാത്ത, വിചാരിക്കാത്ത. وَمَن يَتَوَكَّلْ ആർ ഭാരമേല്പിക്കുന്നുവോ,. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. فَهُوَ حَسْبُهُ എന്നാൽ അവൻ അവനുമതി. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بَالِغُ പ്രാപിക്കുന്ന (എത്തിച്ചേരുന്ന) വനാണ്. أَمْرِهِ തൻെറ കാര്യം, കാര്യത്തിൽ. قَدْ جَعَلَ اللهُ അല്ലാഹു ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) യിട്ടുണ്ട്. لِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും (സംഗതിക്കും). قَدْرًا ഒരു നിർണ്ണയം, കണക്ക്, തോത്, വ്യവസ്ഥ.

ത്വലാഖ് നടക്കുന്നതു ഇദ്ദഃ ആരംഭിക്കുവാൻ പറ്റിയ അവസരത്തിൽ ആയിരിക്കണമെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇദ്ദഃകാലത്തു എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും അവനു അവളെ മടക്കിയെടുക്കാം. അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഇദ്ദഃയുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതോടെ അവൻ രണ്ടിലൊന്നു തീരുമാനിക്കാതിരിക്കുവാൻ അവനു നിവൃത്തിയില്ല. ഒന്നുകിൽ, അവളെ വെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക എന്നു തീരുമാനിക്കണം. അഥവാ ത്വലാഖ് നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ നിന്നു പിൻവലിച്ച് അവളെ പഴയ വിവാഹ ബന്ധത്തിലേക്കു മടക്കിയെടുക്കണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം, അവളെ പിരിച്ചു വിടണം. അഥവാ ത്വലാഖ് നടപ്പിൽ വരുത്തണം. രണ്ടിൽ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അതു സദാചാര മര്യാദയനുസരിച്ചായിരിക്കണം. ഉപദ്രവകരമോ, ദുരുദ്ദേശ്യപൂർവ്വമോ ആയിരിക്കരുത്. ഇരുകൂട്ടരുടെയും നൻമയും സൗകര്യവും കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ടായിരിക്കണം എന്നർത്ഥം. ത്വലാഖ് സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിലും, മടക്കിയെടുക്കുകയാണെങ്കിലും അതിനു മര്യാദക്കാരായ രണ്ടു മുസ്‌ലിംകളെ സാക്ഷി നിറുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. പിന്നീടു തർക്കമോ വഴക്കോ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാനും, ഉണ്ടായേക്കുന്നപക്ഷം സത്യം തെളിയിക്കുവാനും അതു ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. മടക്കിയെടുക്കുമ്പോൾ സാക്ഷിയുടെ ആവശ്യകത ത്വലാഖിനെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതലായിരിക്കും. ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ സാക്ഷികൾ അല്ലാഹുവിനെ ഓർത്തു തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം യഥാവിധി നിറവേറ്റലും നിർബന്ധമാകുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്.

ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ, ഒരു വിഷയം ആദ്യംതൊട്ട് അവസാനം വരെ വിവരിക്കുന്ന പതിവല്ല ഖുർആനിലുള്ളത്. നിയമങ്ങളും കൽപനകളും വിവരിക്കുന്നതിനിടയിൽ തന്നെ ഉപദേശങ്ങളും തത്വങ്ങളും, പ്രോത്സാഹനങ്ങളും, താക്കീതുകളും അടങ്ങിയിരിക്കും. ഖുർആന്റെ പ്രതിപാദനരീതിയെപ്പറ്റി വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ മുഖവുരയിൽ ഈ സംഗതി നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1-ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികളാണെന്നും, അവയെ അതിലംഘിക്കുന്നവർ തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം ചെയ്കയാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളു , അതുകൊണ്ട് അവന്റെ നിയമാതിർത്തികൾ പാലിക്കുന്നതിലാണ് മനുഷ്യന്റെ നൻമ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു എന്നു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വചനത്തിലാകട്ടെ, ത്വലാഖിനെ സംബന്ധിച്ച കൽപനകളെത്തുടർന്നു കൊണ്ട് ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളോടുള്ള ഉപദേശങ്ങളാണ് എന്ന ഒരു മുഖവുരയോടു കൂടി വളരെ പ്രധാനമായ പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾ മാത്രമേ ഇങ്ങിനെയുള്ള നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുകയും വിലവെക്കുകയുമുള്ളു, അവയെ അനുസരിക്കാതെയും വില വെക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവർ-പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവർ മുസ്ലിംകളായിരുന്നാലും ശരി-യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരായിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണ് ആ മുഖവുരയിലടങ്ങിയ സൂചനകൾ.

ഈ മുഖവുരക്കു ശേഷം, ഒന്നാമതായി 'തഖ്വായെ'പ്പറ്റി-അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ അനുസരിക്കുക വഴി അവനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി-യാണ് ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്കു അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പോംവഴിയും, വിഷമങ്ങൾക്കു രക്ഷാമാർഗ്ഗവും അവൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നും, അവർ വിചാരിക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ ഉപജീവന മാർഗം നൽകുമെന്നുമാണ് അതിന്റെ ചുരുക്കം. ത്വലാഖു സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെയാണ് ഇവിടെ ഇക്കാര്യം ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, അവയടക്കം ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്ന വിധിവിലക്കുകളെ സൂക്ഷിച്ചു പോരലാണ് തഖ്വാ കൊണ്ടു വിവക്ഷ. അപ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ എല്ലാ നൻമകൾക്കും എല്ലാവിധ രക്ഷക്കും നിദാനം ഈ സൂക്ഷ്മതയാകുന്ന തഖ്വാ തന്നെ. അതു കൊണ്ടാണ് അടിക്കടി തഖ്വായെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെത്തന്നെ, 4-ാം വചനത്തിൽ, തഖ്വാ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹു അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുമെന്നും, 5-ാം വചനത്തിൽ അവർക്കു പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും, വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നതു നോക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ കാര്യങ്ങളെ ഭാരമേൽപ്പിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹു തന്നെ മതി എന്നാണ് അടുത്ത വാക്യത്തിൽ ഉണർത്തുന്നത്. ഇതിനുള്ള കാരണവും അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം അവൻ പ്രാപിക്കും. അതിനു യാതൊരു തടസ്സമോ വിഘ്നമോ നേരിടുകയില്ല. അതിൽ ആരും അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനുമില്ല. ഓരോരോ കാര്യത്തിനും-അതു ഇന്നിന്ന പ്രകാരം ഇന്നിന്ന പോലെ എന്നൊക്കെ-അവൻ വ്യവസ്ഥയും നിർണ്ണയവും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു അതു പോലെത്തന്നെ സംഭവിക്കും. അങ്ങിനെ മാത്രമേ സംഭവിക്കുകയുമുള്ളു. ഇതിലൊന്നും മറ്റാരുടെ കൈകടത്തലിനോ ഉദ്ദേശത്തിനോ യാതൊരു പഴുതുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവനിൽ കാര്യങ്ങളർപ്പിക്കുന്ന അവന്റെ അടിയാന്റെ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതിൻവണ്ണം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ അവൻയ തന്നെ പോരേ?! اليس الله بكاف عبده തീർച്ചയായും മതി!

നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ന്നു നൽകിയ ചില ഉപദേശങ്ങൾ നമുക്കു ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കാം. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: കുട്ടീ, നിനക്കു ഞാൻ ചില വാക്കുകൾ പഠിപ്പിച്ചു തരാം: നീ അല്ലാഹുവിനെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക, അവൻ നിന്നെയും കാത്തു സൂക്ഷിക്കും. നീ അല്ലാഹുവിനെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക, അവനെ നിൻെറ മുമ്പിൽ നിനക്കു കണ്ടെത്താം. നീ (വല്ലതും) ആവശ്യപ്പെടുന്നതായാൽ, അല്ലാഹുവിനോടു ആവശ്യപ്പെടുക. നീ സഹായമഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതായാൽ, അല്ലാഹുവിനോടു സഹായമർത്ഥിക്കുക. നീ അറിയണം: നിനക്കു ഉപകാരം ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി സമുദായങ്ങൾ എല്ലാം ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും, അല്ലാഹു നിനക്കു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതല്ലാത്ത യാതൊന്നുകൊണ്ടും അവർ നിനക്കു ഉപകാരം ചെയ്കയില്ല. നിനക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്‌വാൻ അവരെല്ലാം ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും, അല്ലാഹു നിൻെറ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചതല്ലാത്ത യാതൊന്നുംകൊണ്ടും അവർ നിനക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്കയില്ല. പേനകൾ ഉയർത്തപ്പെടുകയും, (*) ഏടുകൾ (മഷി) വറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (അ; തി.)

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്കു (തഖ്‌വാ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കു) അവർ വിചാരിക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ ഉപജീവനം ലഭിക്കുമെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ ഭാരമേൽപിക്കുന്നവർക്ക് (തവക്കുൽ ചെയ്യുന്നവർക്ക്) അവൻതന്നെ മതി എന്നും പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, മനുഷ്യൻ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെ ചുമ്മാ ഇരുന്നാലും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതും ഇച്ഛിച്ചതുമെല്ലാം അങ്ങ് സാധിക്കുമെന്നല്ല. അൽപം തമേടവും അൽപം സത്യവിശ്വാസവുമുള്ള ആരും അങ്ങിനെ ധരിക്കുകയുമില്ല. അവിശ്വാസികളും യുക്തിവാദികളും പൊതുജനങ്ങളെ മതവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു അകറ്റിക്കളയുവാൻ വേണ്ടി കൽപിച്ചു കൂട്ടി പൊക്കിക്കാട്ടാറുള്ള ഒരു സംശയം മാത്രമാണത്. മനുഷ്യനോടു ഓരോ തുറയിലും ചെയ്‌വാൻ കൽപിച്ചതു അവൻെറ പരമാവധി കഴിവുപയോഗിച്ചു അവൻ നിർവ്വഹിക്കണം. അപ്പോൾ, അതിലൂടെ അവൻ നിനക്കാത്ത നന്മകൾ അവനു ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവൻ ഊഹിക്കാത്ത രൂപത്തിൽ അവനിൽ നിന്നു തിൻമകൾ തട്ടിനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവൻെറ കഴിവനപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവനു നിവൃത്തിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ഇഹത്തിൽ അവനു മനസ്സമാധാനവും, പരത്തിൽ ശാശ്വത സുഖവും അല്ലാഹു അവനു കൈവരുത്തും എന്നത്രെ ചുരുക്കം. ധാരാളം ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും നബിവാക്യങ്ങളിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ് ഈ വാസ്തവം. സന്ദർഭംപോലെ പലപ്പോഴും നാമതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുമുണ്ട്. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَٱلَّٰٓـِٔي يَئِسۡنَ مِنَ ٱلۡمَحِيضِ مِن نِّسَآئِكُمۡ إِنِ ٱرۡتَبۡتُمۡ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَٰثَةُ أَشۡهُرٖ وَٱلَّٰٓـِٔي لَمۡ يَحِضۡنَۚ وَأُوْلَٰتُ ٱلۡأَحۡمَالِ أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعۡنَ حَمۡلَهُنَّۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجۡعَل لَّهُۥ مِنۡ أَمۡرِهِۦ يُسۡرٗا ٤

4 നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന് ആർത്തവത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിരാശപ്പെട്ടവരാകട്ടെ ,നിങ്ങൾ സംശയപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ- അവരുടെ 'ഇദ്ദഃ' മൂന്നുമാസമാകുന്നു:- ആർത്തവമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവരുടേതും (അങ്ങിനെ) തന്നെ. ഗർഭവതികളായ സ്ത്രീകളാകട്ടെ, അവരുടെ അവധി അവർ തങ്ങളുടെ ഗർഭം പ്രസവിക്കലാണ്. അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവന് തൻെറ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവൻ എളുപ്പം [സൗകര്യം] ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.

---

* നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു സാരം. 'ഖളാ-ഖദ്റി'നെ നിഷേധിക്കുന്ന യുക്തിവാദക്കാർ ഇതുപോലുള്ള ഹദീസുകളെയെല്ലാം തള്ളിക്കളയുക പതിവാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ:ഹദീദിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ പ്രതിപാദിച്ചുട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.

ذَٰلِكَ أَمْرُ ٱللَّهِ أَنزَلَهُۥٓ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّـَٔاتِهِۦ وَيُعْظِمْ لَهُۥٓ أَجْرًا ﴿٥﴾

5 അത് അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയാകുന്നു; അവൻ അത് നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവന് തൻെറ തിൻമകളെ അവൻ (മാപ്പാക്കി) മറച്ചു വെച്ചു കൊടുക്കുകയും, അവന് പ്രതിഫലം വമ്പിച്ചതാക്കുകയും ചെയ്യും.

---

4 وَاللَّائِي യാതൊരു സ്ത്രീകൾ. يَئِسْنَ നിരാശപ്പെട്ട. مِنَ الْمَحِيضِ ആർത്തവത്തെ സംബന്ധിച്ച്. مِن نِّسَائِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന്. إِنِ ارْتَبْتُمْ നിങ്ങൾ സംശയ (സന്ദേഹ)പ്പെടുന്ന പക്ഷം. فَعِدَّتُهُنَّ എന്നാലവരുടെ ഇദ്ദഃ. ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ മൂന്നുമാസമാണ്. وَاللَّائِي യാതൊരു സ്ത്രീകളും, സ്ത്രീകളുടെയും. لَمْ يَحِضْنَ ആർത്തവമുണ്ടാകാത്ത, ഋതുവായിട്ടില്ലാത്ത. وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ ഗർഭമുള്ള സ്ത്രീകൾ. أَجَلُهُنَّ അവരുടെ അവധി. أَن يَضَعْنَ അവർ പ്രസവിക്കലാണ്. حَمْلَهُنَّ അവരുടെ ഗർഭം. وَمَن يَتَّقِ ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. يَجْعَل لَّهُ അവൻ അവന് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) ക്കൊടുക്കും. مِنْ أَمْرِهِ അവൻെറ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച്. يُسْرًا എളുപ്പം, സൗകര്യം. 5 ذَٰلِكَ അത്. أَمْرُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയാണ്. أَنزَلَهُ അതിനെ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക്. وَمَن يَتَّقِ اللهَ അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ. يُكَفِّرْ عَنْهُ അവൻ അവന്നുമറച്ചു (മൂടി) വെച്ചു കൊടുക്കും. سَيِّئَاتِهِ അവൻെറ തിൻമകളെ. وَيُعْظِمْ لَهُ അവന് വമ്പിച്ചതാ (വലുതാ)ക്കുകയും ചെയ്യും. أَجْرًا പ്രതിഫലം.

ആർത്തവമുണ്ടാകാറുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദഃകാലം മൂന്നു ആർത്തവ ശുദ്ധി ഉണ്ടാകലാണെന്നു മുമ്പു 1 ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. പ്രായാധിക്യം നിമിത്തം ആർത്തവം നിലച്ചു പോയവളുടെയും, തീരെ ആർത്തവമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവളുടെയും ഇദ്ദഃ മൂന്നു മാസക്കാലമാണെന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ഇദ്ദഃയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ സംശയപ്പെടുന്ന പക്ഷം (ان ارتيتم) എന്നുപറയുവാൻ കാരണം, സൂറത്തുൽ ബഖറഃയിൽ ആർത്തവമുണ്ടാകാറുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദഃയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, ആർത്തവം ഉണ്ടാകാത്ത സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദഃയെക്കുറിച്ചു ചിലർക്കു സംശയം ഉണ്ടായതാണെന്നും, അതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ഹാ; ബ.) രക്തം കാണുകയും, അതു ആർത്തവമോ രക്തസ്രാവമോ എന്നറിയപ്പെടാതെ സംശയപ്പെട്ടാൽ എന്നാണ് ആ വാക്കുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശ്യം എന്നത്രെ മുജാഹിദ് (ﷺ) മുതലായ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ആദ്യം പറഞ്ഞതാണ് ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. എനി ബാക്കിയുള്ളതു ത്വലാഖു നടക്കുമ്പോൾ ഗർഭവതികളായ സ്ത്രീകളാണ്. അവരുടെ ഇദ്ദഃ അവരുടെ പ്രസവം വരെയാണ്. പ്രസവം ഉടനെത്തന്നെ സംഭവിച്ചാലും ശരി, കുറേ മാസങ്ങൾക്കു ശേഷമായിരുന്നാലും ശരി, അതോടെ ഇദ്ദഃയും അവസാനിക്കും.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ കണ്ടതു പോലെ, ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിലും തന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യം ആവർത്തിച്ചുണർത്തിയിരിക്കുന്നതും, 5-ാം വചനത്തിൽ ഇതൊക്കെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തന്ന കൽപനകളാണെന്നു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഓരോന്നും സശ്രദ്ധം മനസ്സിരുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കണം നാം ഖുർആൻ വായിക്കുന്നതും ഗ്രഹിക്കുന്നതും. അല്ലാഹു നമുക്ക് അതിനു തൗഫീഖു നൽകട്ടെ. ആമീൻ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്തീകളോടുള്ള ചില ബാധ്യതകളെക്കുറിച്ചും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنتُم مِّن وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُواْ عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِن كُنَّ أُوْلَٰتِ حَمْلٍ فَأَنفِقُواْ عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۖ وَأْتَمِرُواْ بَيْنَكُم بِمَعْرُوفٍ ۖ وَإِن تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُۥٓ أُخْرَىٰ ﴿٦﴾

6 നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്നിടത്തിൽ പെട്ട-അതായത്, നിങ്ങളുടെ കഴിവിൽപെട്ട-(ഒരു) സ്ഥലത്തു നിങ്ങൾ അവരെ താമസിപ്പിക്കുവിൻ. അവരുടെമേൽ ഇടുക്കം [ഞെരുക്കം] ഉണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾ അവരോട് ഉപദ്രവം പ്രവർത്തിക്കരുത്. അവർ ഗർഭവതികളാണെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ ഗർഭം പ്രസവിക്കുന്നതുവരേക്കും നിങ്ങൾ അവർക്കു ചിലവുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇനി, അവർ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി (കുട്ടിക്കു) മുലകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം കൊടുക്കണം. (സദാചാര) മര്യാദപ്രകാരം നിങ്ങൾ തമ്മിൽ കാര്യാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ (അന്യോന്യം) ഞെരുക്കം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ അവനു [ഭർത്താവിനു] വേണ്ടി വേറൊരുവൾ (കുട്ടിക്കു) മുലകൊടുത്തേക്കാവുന്നതാണ്.

لِيُنفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِۦ ۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُۥ فَلْيُنفِقْ مِمَّآ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَآ ءَاتَىٰهَا ۚ سَيَجْعَلُ ٱللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

7 നിവൃത്തിയുള്ളവൻ തന്റെ നിവൃത്തിയിൽ നിന്നു ചിലവഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; യാതൊരുവന്റെ മേൽ അവന്റെ ഉപജീവനം കുടുസ്സാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവൻ, തനിക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്നും ചിലവഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, ഒരു ദേഹത്തോടും [ആളോടും] അല്ലാഹു അതിനു നൽകിയതല്ലാതെ (ചിലവാക്കുവാൻ) അവൻ ശാസിക്കുകയില്ല. ഒരു പ്രയാസത്തിനു ശേഷം അല്ലാഹു വല്ല എളുപ്പവും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തേക്കുന്നതാണ്.

---

6 أَسْكِنُوهُنَّ നിങ്ങൾ അവരെ താമസി (പാർപ്പി)ക്കുവിൻ. مِنْ حَيْثُ سَكَنتُم നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്നതിൽ പെട്ട സ്ഥലത്ത്. مِّن وُجْدِكُمْ അതായത് നിങ്ങളുടെ കഴിവിൽ (നിവൃത്തിയിൽ)പെട്ട. وَلَا تُضَارُّوهُنَّ അവരോട് നിങ്ങൾ ഉപദ്രവം പ്രവർത്തിക്കരുത്, ഉപദ്രവനയം കാട്ടരുത്. لِتُضَيِّقُوا നിങ്ങൾ ഇടുക്കം (കുടുക്കം-ഞെരുക്കം) ഉണ്ടാക്കുവാൻ. عَلَيْهِنَّ അവരുടെമേൽ. وَإِن كُنَّ അവരാണെങ്കിൽ. أُولَاتِ حَمْلٍ ഗർഭവതികൾ. فَأَنفِقُوا എന്നാൽ ചിലവഴിക്കുവിൻ, ചിലവുകൊടുക്കണം. عَلَيْهِنَّ അവർക്ക്. حَتَّى يَضَعْنَ അവർ പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ. حَمْلَهُنَّ അവരുടെ ഗർഭം. فَإِنْ أَرْضَعْنَ ഇനി (എന്നിട്ട്) അവർ മുല (പാൽ) കൊടുത്തെങ്കിൽ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി. فَآتُوهُنَّ എന്നാലവർക്കു കൊടുക്കുവിൻ. أُجُورَهُنَّ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ. وَأْتَمِرُوا നിങ്ങൾ കാര്യാലോചന നടത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ. بَيْنَكُم നിങ്ങൾക്കിടയിൽ, തമ്മിൽ. بِمَعْرُوفٍ സദാചാരം (മര്യാദ-നല്ല വഴക്കം) അനുസരിച്ച്. وَإِن تَعَاسَرْتُمْ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ഞെരുക്കം കാട്ടിയാൽ (പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ). فَسَتُرْضِعُ അപ്പോൾ മുല കൊടുത്തേക്കാം, മുലകൊടുക്കണം. لَهُ അവനുവേണ്ടി. أُخْرَى മറ്റൊരുവൾ. 7 لِيُنفِقْ ചിലവഴിക്കട്ടെ. ذُو سَعَةٍ നിവൃത്തി ഉള്ളവൻ. مِّن سَعَتِهِ അവന്റെ നിവൃത്തിയിൽ നിന്ന്. وَمَن യാതൊരുവൻ. قُدِرَ عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ കണക്കാക്കപ്പെട്ടു (കുടുസ്സാക്കപ്പെട്ടു) എന്നാൽ. رِزْقُهُ അവന്റെ ആഹാരം,

ഉപജീവനം. فَلْيُنفِقْ എന്നാലവൻ ചിലവഴിക്കട്ടെ. مِمَّا آتَاهُ അവന്ന് നൽകിയതിൽനിന്ന്. اللَّهُ അല്ലാഹു. لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ അല്ലാഹു ശാസിക്കുക (കീർത്തിക്കുക-വിഷമിപ്പിക്കുക)യില്ല. نَفْسًا ഒരു ദേഹത്തോടും, ഒരാളെയും, ഒരു ആത്മാവിനെയും. إِلَّا مَا آتَاهَا അതിന് അവൻ നൽകിയത് (നൽകിയതനുസരിച്ച്) അല്ലാതെ. سَيَجْعَلُ اللَّهُ അല്ലാഹു വഴിയെ ഉണ്ടാക്കും, ആക്കിയേക്കും. بَعْدَ عُسْرٍ ഒരു ഞെരുക്കത്തിന് (പ്രായസത്തിന്)ശേഷം. يُسْرًا ഒരു എളുപ്പം, സൗകര്യം.

സാരം: വിവാഹമോചനം (ത്വലാഖ്) ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കു അവരുടെ ഇദ്ദഃകാലം കഴിയുന്നതു വരെ ഭർത്താവ് പാർപ്പിടം നൽകേണ്ടതാണ്. അവൻെറ വസതികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ, ഒരേവസതി മാത്രമാണുള്ളതെങ്കിൽ-ഖത്താദഃ (رحمه الله) പറഞ്ഞതുപോലെ-അതിൻെറ ഒരു വശത്തു അവളെ താമസിപ്പിക്കണം. വീട്ടിൻെറ നിലവാരവും തോതും കണക്കാക്കുന്നതു അവനവൻെറ സ്ഥിതിയും കഴിവുമനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും വിധേന അവളെ സ്വൈരം കെടുത്തുവാനോ വിഷമിപ്പിക്കുവാനോ പാടുള്ളതല്ല. അവളെ ശല്യപ്പെടുത്തുമാറുള്ള പെരുമാറ്റവും പാടില്ല. അവൾ ഗർഭവതിയാണെന്നു കണ്ടാൽ പ്രസവം കഴിയുന്നവതു വരെ അവളുടെ ചിലവ് നടത്തുകയും വേണം. പ്രസവാനന്തരം കുട്ടിക്കു അവൾതന്നെ മുലകൊടുക്കുന്ന പക്ഷം-അതാണു വേണ്ടതും-മുലകുടി മാറ്റുന്നതു വരേക്കും അവൾക്കു തക്കതായ പ്രതിഫലവും നൽകേണ്ടതുണ്ട്. പ്രതിഫലം എന്തായിരിക്കണമെന്നും, അവൾക്കുതന്നെ അതു നിർവഹിക്കാമോ എന്നും മറ്റും ഇരുഭാഗക്കാരും അന്യോന്യം കൂടിയാലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കേണ്ടതാകുന്നു. കുട്ടിക്കോ, അവൾക്കോ, അവനോ പ്രത്യേക വിഷമമൊന്നും ഏർപ്പെടാത്ത വിധം തീരുമാനമെടുക്കണം. ഇനി, അവൾ മുലകൊടുക്കുന്നതു ഏതെങ്കിലും വിധേന വിഷമകരമാണെന്നു കാണുന്ന പക്ഷം, വേറെ സ്ത്രീകളെ മുലകൊടുക്കുവാൻ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. വിരോധമില്ല. ഏതായാലും, ചിലവു കൊടുക്കുന്നതിലും, പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിലും പാർപ്പിട സൗകര്യം അനുവദിക്കുന്നതിലുമെല്ലാം തന്നെ, ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവും, നിവൃത്തി മാർഗവുമാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടത്. കഴിവുള്ളവർ തങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ചും, കഴിവില്ലാത്തവർ താന്താങ്ങളുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചും ചിലവഴിക്കണമെന്നല്ലാതെ, കഴിവനപ്പുറം വല്ലതും ചെയ്‌വാൻ ആരോടും നിർബന്ധിക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ കൽപിക്കുന്നത്. ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടും മറ്റും ഞെരുങ്ങിക്കഴിയുന്നവർ ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടരുതെന്നും, അൽപം കഴിയുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ നില അല്ലാഹു ഭേദപ്പെടുത്തി ആശ്വാസം നൽകുമെന്നും, സൽപ്രതീക്ഷ കൈവിടരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനകൾ പാലിക്കുന്നവർക്കു അവൻ വഴിയെ നൻമ കൈവരുത്തുമെന്നും അവസാനമായി സത്യവിശ്വാസികളെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മടക്കിയെടുക്കാവുന്ന ത്വലാഖ് (*) മൂലം വിവാഹമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കു അവർ ഇദ്ദഃയിലിരിക്കുന്ന സമയത്തു താമസസ്ഥലവും ഭക്ഷണച്ചിലവും ഭർത്താവു നൽകേണ്ടതാണ് എന്നിരിക്കെ ഗർഭവതികളാണെങ്കിൽ ഗർഭം പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ അവൾക്കു ചിലവു കൊടുക്കണം (وان كن اولات حمل الخ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം രണ്ടു തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (1) സ്ത്രീ ഗർഭവതിയാണെങ്കിൽ മടക്കിയെടുക്കാവുന്ന ത്വലാഖായാലും, മടക്കിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ത്വലാഖായാലും അവൾ പ്രസവിക്കുന്നതുവരെ ചിലവുകൊടുക്കണമെന്നാണ് ഇതിൻെറ താൽപര്യമെന്നത്രെ അധിക പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. (2) അതല്ല, മടക്കി എടുക്കാവുന്ന ത്വലാഖിനു വിധേയരായ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണ് ഈ പ്രസ്താവനയും. പക്ഷേ, അവർക്കു ഗർഭമുണ്ടെങ്കിൽ സാധാരണ ഗതി

---

* ഒരു ഭർത്താവ് തൻെറ ഭാര്യയെ വിവാഹമോചനം (ത്വലാഖ്) ചെയ്യുന്നത് ഒന്നാമത്തെയോ രണ്ടാമത്തെയോ പ്രാവശ്യമാണെങ്കിൽ അതിന് മടക്കിയെടുക്കാവുന്ന ത്വലാഖ് (الطلاق الرجعي) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാത്ത വേർപാടുകളെല്ലാം മടക്കിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും (البائن) ആകുന്നു. ഓരോന്നിനും അതിൻേറതായ ഉപാധികളും നിയമങ്ങളുമുണ്ടുതാനും.

യിലുള്ള അവരുടെ ഇദ്ദഃകാലം അവസാനിക്കുന്നതോടെ അവരുടെ ചിലവിന്റെ ബാധ്യത അവസാനിക്കുന്നില്ല അവര്‍ എപ്പോള്‍ പ്രസവിക്കുന്നുവോ അതുവരെ ചിലവു കൊടുക്കണം. പ്രസവം ഒരു പക്ഷേ, പിന്നെയും കുറെകൂടി ദീര്‍ഘിച്ചേക്കാനിടയുണ്ടല്ലോ. അതാണു ഈ വാക്യത്തിലെ സൂചന എന്നാണ് മറ്റൊരു പക്ഷം. (كمافى ابن كثير والله اعلم) ത്വലാഖിന്റെ ചില രൂപങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുമ്പോള്‍ പാര്‍പ്പിടത്തിന്റെയും ചിലവിന്റെയും വിഷയത്തില്‍ പണ്ഡിതന്‍മാര്‍ക്കിടയില്‍ ചില അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങള്‍ കാണാവുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായങ്ങളും, ഓരോ വിഭാഗക്കാര്‍ക്കും ഖുര്‍ആനില്‍നിന്നും, ഹദീസില്‍നിന്നും പറയുവാനുള്ള ന്യായങ്ങളും, ഇവിടെ വിവരിച്ചു ദീര്‍ഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതെല്ലാം ഫിഖ്ഹു (കര്‍മ്മശാസ്ത്ര) ഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ നിന്നു അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഇദ്ദഃയിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകള്‍ക്കു പാര്‍പ്പിടവും ചിലവു നല്‍കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു ഇന്നു മുസ്‌ലിം സമുദായം കൈകൊണ്ടു വരുന്ന അലസ നയത്തെയും അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തിനെയും കുറിച്ചു നാം മുകളില്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ദൈവീക കല്‍പനകളെ അതിലംഘിച്ച സമുദായങ്ങള്‍ക്കു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നേരിടുന്ന അനന്തരഫലങ്ങള്‍ എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളില്‍നിന്നു മുസ്‌ലിംകള്‍ക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-2

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِۦ فَحَاسَبْنَٰهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨﴾

8 എത്രയോ രാജ്യം [രാജ്യക്കാര്‍] അതിന്റെ റബ്ബിന്റെയും, അവന്റെ റസൂലുകളുടെയും കല്‍പന ധിക്കരിച്ചു കളഞ്ഞു! അതിനാല്‍, നാം അവയെ കഠിനമായ കണക്കു വിചാരണ നടത്തുകയും, നികൃഷ്ടമായ [കടുത്ത] ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَٰقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ﴿٩﴾

9 അങ്ങനെ, അവയുടെ കാര്യത്തിന്റെ ദുഷ്ഫലം അവ ആസ്വദിച്ചു; അവയുടെ കാര്യത്തിന്റെ പര്യവസാനം നഷ്ടം (തന്നെ) ആയിരുന്നുതാനും.

أَعَدَّ ٱللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ يَٰٓأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ قَدْ أَنزَلَ ٱللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ﴿١٠﴾

10 അവര്‍ക്ക് [ആ രാജ്യക്കാര്‍ക്ക്] അല്ലാഹു കഠിനമായ ഒരു ശിക്ഷ ഒരുക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാല്‍, നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിന്‍-ബുദ്ധിമാന്‍മാരേ, (അതെ), വിശ്വസിച്ചവരേ തീര്‍ച്ചയായും, നിങ്ങള്‍ക്ക് അല്ലാഹു ഒരു ഉല്‍ബോധനം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു;-

رَّسُولًا يَتْلُوا۟ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ مُبَيِّنَٰتٍ لِّيُخْرِجَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۚ وَمَن يُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا

11 (അതെ) ഒരു റസൂലിനെ (അയച്ചിരിക്കുന്നു). വ്യക്തമായി വിരിക്കുന്നതായും കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തുകളെ' [വേദലക്ഷ്യങ്ങളെ] അദ്ദേഹം നിങ്ങള്‍ക്ക് ഓതിത്തരുന്നു; വിശ്വസിക്കുകയും, സല്‍കര്‍മങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അന്ധകാരങ്ങളില്‍ നിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക് വരുത്തുവാന്‍

ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ ٱللَّهُ لَهُۥ رِزْقًا ﴿١١﴾

വേണ്ടി. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാരോ അവനെ അവൻ അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അതിൽ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ. അല്ലാഹു അ(ങ്ങിനെയുള്ള)വന് ഉപജീവനം നന്നാ(യി ഒരു)ക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

---

8 وَكَأَيِّن എത്രയോ, എത്രയാണ്. مِّن قَرْيَةٍ രാജ്യമായിട്ട്, രാജ്യത്തിൽനിന്ന്. عَتَتْ അതു ധിക്കരിച്ചു, അതിരുകടന്നു, അതിലംഘിച്ചു. عَنْ أَمْرِ കൽപനവിട്ടു. رَبِّهَا അതിൻെറ റബ്ബിൻെറ. وَرُسُلِهِ അവൻെറ റസൂലുകളുടെയും. فَحَاسَبْنَاهَا അതിനാൽ നാം അതിനെ വിചാരണ (കണക്കു നോക്കൽ)നടത്തി. حِسَابًا ഒരു വിചാരണ (കണക്കുനോക്കൽ). شَدِيدًا കഠിനമായ. وَعَذَّبْنَاهَا അതിനെ നാം ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. عَذَابًا نُّكْرًا വെറുക്കപ്പെട്ട (നികൃഷ്ടമായ, വഷളായ, കടുത്ത) ശിക്ഷ. 9 فَذَاقَتْ അങ്ങനെ അതു രുചിനോക്കി, ആസ്വദിച്ചു. وَبَالَ ദുഷ്ഫലം, ഭവിഷ്യത്ത്, നാശം. أَمْرِهَا അതിൻെറ കാര്യത്തിൻെറ. وَكَانَ ആയിരുന്നു. عَاقِبَةُ أَمْرِهَا അതിൻെറ കാര്യത്തിൻെറ കലാശം,. خُسْرًا നഷ്ടം. 10 أَعَدَّ اللهُ അല്ലാഹു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. لَهُمْ അവർക്ക്. عَذَابًا شَدِيدًا കഠിനശിക്ഷ. فَاتَّقُوا اللهَ ആകയാൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ. يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാൻമാരേ. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരായ. قَدْ أَنزَلَ اللهُ തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. ذِكْرًا ഒരു ഉൽബോധനം, സ്മരണ, ഉപദേശം. 11 رَّسُولاً അതായത് ഒരു റസൂൽ. يَتْلُو عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഓതി (പാരായണം ചെയ്തു) തരുന്ന. آيَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ. مُبَيِّنَاتٍ വ്യക്തമാക്കുന്നു (വിവരിക്കുന്ന)വായിട്ടു. لِّيُخْرِجَ വെളിക്കു വരുത്തുവാൻ (പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ) വേണ്ടി. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. مِنَ الظُّلُمَاتِ ഇരുട്ടു (അന്ധകാരം)കളിൽനിന്ന്. إِلَى النُّورِ പ്രകാശ (വെളിച്ച)ത്തിലേക്ക്. وَمَن يُؤْمِن ആർ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. وَيَعْمَلْ صَالِحًا സൽകർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും. يُدْخِلْهُ അവനെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കും. جَنَّاتٍ പല സ്വർഗങ്ങളിൽ. تَجْرِي مِن تَحْتِهَا അതിൻെറ അടിയിൽകൂടി ഒഴുകുന്ന, നടക്കുന്ന. الْأَنْهَارُ അരുവികൾ, നദികൾ. خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. أَبَدًا എന്നെന്നും, എക്കാലവും. قَدْ أَحْسَنَ اللهُ അല്ലാഹു തീർച്ചയായും നന്നാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. لَهُ അങ്ങിനെയുളളവന്. رِزْقًا ആഹാരം, ഉപജീവനം.

അല്ലാഹുവിൻെറയും, അവൻെറ ദൂതൻമാരുടെയും കല്പനകൾ ധിക്കരിച്ച ജനങ്ങൾ ഇഹത്തിൽ അനുഭവിച്ചതും, പരത്തിൽ അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നതുമായ ദുരന്തഫലങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളാകുന്ന ബുദ്ധിമാൻമാരെ അവരാണല്ലോ യഥാർത്ഥബുദ്ധിമാൻമാർ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുകയാണ്: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചു കൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിക്കണം, നിങ്ങൾക്കു നേർമാർഗം വ്യക്തമായി വിവരിച്ചുതരുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും ദൈവദൂതനും ഉണ്ട്, ദുർമാർഗത്തിൻെറ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു സൻമാർഗത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിലേക്കു അദ്ദേഹം നിങ്ങളെകൊണ്ടുവരും, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും കൈവിടാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾക്കു ശാശ്വതമായ സ്വർഗീയ ജീവിതം ലഭിക്കും. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെല്ലാം അല്ലാഹു ഒരുക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നൊക്കെ.

8ാം വചനത്തിൽ അവരെ കഠിനമായ വിചാരണ നടത്തിയെന്നും ശിക്ഷിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞതു പരലോകത്തുവെച്ച് നിസ്സംശയം നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ ഭൂതകാലരൂപത്തിൽ എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുകയാണ് എന്നത്രെ മിക്ക മുഫസ്സിറുകളും പറയുന്നത്. ഈ ലോകത്തു വെച്ച് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന വിചാരണയും, ശിക്ഷയുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന

ത്രെ മറ്റു ചില മുഫസ്സിറുകൾ പറയുന്നത്. അപ്പോൾ, വിചാരണചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവരുടെ കർമങ്ങളെ ശരിക്കും കണക്കുവെച്ചു രേഖപ്പെടുത്തുകയും, ശരിയായ കണക്കിനു തന്നെ അവരുടെമേൽ നടപടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നായിരിക്കും. 10 ാം വചനത്തിൽ അവർക്കു കഠിനമായ ശിക്ഷ ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു പരലോക ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. الله اعلم

ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ وَمِنَ ٱلْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ ٱلْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَىْءٍ عِلْمًۢا ﴿١٢﴾

12 ഏഴു ആകാശങ്ങളെ- ഭൂമിയിൽ നിന്നും തന്നെ അവയെപ്പോലെ-സൃഷ്ടിച്ചവനത്രെ അല്ലാഹു. അവയ്ക്കിടയിൽ കൽപന ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കഴിവുള്ളവനാണെന്നും, അല്ലാഹു അറിവുകൊണ്ട് എല്ലാ വസ്തുവെയും വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (ഇതെല്ലാം അറിയിക്കുന്നത്).

---

12 اللهُ അല്ലാഹു. الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവനത്രെ. سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ഏഴു ആകാശങ്ങളെ. وَمِنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ നിന്നും തന്നെ. مِثْلَهُنَّ അവയെപ്പോലെ, അവയുടെ അത്ര. يَتَنَزَّلُ ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. الْأَمْرُ കല്പന, കാര്യം. بَيْنَهُنَّ അവയ്ക്കിടയിൽ. لِتَعْلَمُوا നിങ്ങൾ അിറയുവാൻ വേണ്ടി (യാണ്). أَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു)വെന്ന്. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവൻ ആകുന്നു (എന്ന്). وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു (ഉണ്ട്) എന്നും. قَدْ أَحَاطَ വലയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (എന്നും). بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും. عِلْمًا അറിവിനാൽ, അിറവുകൊണ്ട്).

ഏഴു ആകാശങ്ങൾ (سبع سموات) എന്നു ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ:മുഅ്മിനൂൻ 17-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ഏഴു ആകാശങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്, എങ്ങിനെയെല്ലാമാണ് എന്നൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഇന്നേവരെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കും അതു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രത്തിനു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത കണക്കറ്റ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഒരിക്കൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തം മറ്റൊരിക്കൽ ശാസ്ത്രം തന്നെ തെറ്റാണെന്നു തെളിയിക്കലും അപൂർവ്വമല്ല. ഇന്നുവരെ ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ ശാസ്ത്ര ദൃഷ്ടിക്കു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതത്രയും ഒന്നാമത്തെ ആകാശാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവയാണെന്നും അതിനപ്പുറത്തുള്ള ബാക്കി ആറു ആകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശാസ്ത്രത്തിനു ഊഹിക്കുവാൻ പോലും കഴിയാതിരിക്കുകയാണെന്നും വരാം. ഏതായാലും, ആകാശങ്ങളടക്കമുള്ള എല്ലാറ്റിൻെറയും സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു അവ ഏഴെണ്ണമാണ് എന്നു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിതിനെ മറ്റേതെങ്കിലും അർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചൊപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും അർഹതയും അധികാരവുമില്ലതന്നെ.

ഭൂമിയെക്കുറിച്ച് 'ഏഴു ഭൂമികൾ سبع ارضين എന്നു ഖുർആനിൽ വ്യക്തമായി എവിടെയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും, ഭൂമിയും ഏഴുണ്ടെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. ومن الارض مثلهن (ഭൂമിയിൽ നിന്നും അവയെ-ഏഴു ആകാശങ്ങളെ-പ്പോലെ) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം അതാണല്ലോ. ചില നബിവചനങ്ങളിൽ ഏഴു ഭൂമികൾ എന്നു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. അവയിൽ ഒന്ന് ഇതാണ്: من ظلم قيد شبر من الارض طوقه اللّٰهمن سبع ارضين – متفق (ഒരാൾ ഭൂമിയിൽനിന്നു ഒരു ചാണ് സ്ഥലം അക്രമിച്ചെടുത്താൽ, ഏഴു ഭൂമികളിൽനിന്നുമായി അതു അവനു മാലയിടപ്പെടും. (ബു: മു.) ''ഏഴുഭൂമികളെപ്പറ്റി വന്നിട്ടുള്ള ഹദീസുകളുടെ

അദ്ധ്യായം'' (باب ما جاء فى سبع ارضين) എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഇതുകൂടാതെയും ഹദീസു ബുഖാരി (ﷺ) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഖുർആൻ വചനനം അതിൽ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏഴു ആകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു പോലെത്തന്നെയാണ് ഏഴു ഭൂമികളെക്കുറിച്ചും പറയുവാനുള്ളത്. അതിൻെറ യാഥാർത്ഥ്യവും വിശദ വിവരവും അല്ലാഹുവിനു മാത്രം അറയാം. ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അവരുടേതായ ചില വ്യഖ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാറുണ്ടെന്നല്ലാതെ, സൂക്ഷ്മമായോ, തെളിവു സഹിതമോ സ്വീകാര്യമായ ഒരു അഭിപ്രായം ഇതേ വരെ ആർക്കും രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യൻെറ അറിവിനും, അവൻെറ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിഷയീഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില ഭൂലോകങ്ങൾ അനന്തവിസ്തൃതമായ ആകാശ മണ്ഡലത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അസാംഗത്യവുമില്ല. سبع سموات ومن الارض مثلهن (ഏഴു ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയിൽ നിന്നും തന്നെ അതു പോലെ) എന്ന ആയത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു പോയേക്കും-അഥവാ വ്യാജമാക്കിയേക്കും' എന്നും മറ്റും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്നതു യാതൊരു ഏറ്റക്കുറവും വരുത്താതെ അങ്ങു വിശ്വസിക്കുക, യാഥാർതഥ്യം അവങ്കലേക്കു വിട്ടേക്കുക, കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞ അറിവുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവൻെറ സൃഷ്ടിവൈഭവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, ഇതാണ് നമുക്കു ചെയ്വാനുള്ളത്.

ആകാശലോകങ്ങളകാട്ടെ, ഭൂമിലോകങ്ങളാകട്ടെ, അവയിലെല്ലാംതന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനയനുസരിച്ചാണ് കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവൻ അറിയാതെയോ, അവൻെറ കൽപനാധികാരങ്ങൾക്കനുസരിച്ചല്ലാതെയോ ഒരു കാര്യവും നടക്കുന്നില്ല. എല്ലാറ്റിൻെറയും സ്രഷ്ടാവെന്നപോലെ എല്ലാറ്റിൻെറയും, നിയന്താവും, ഭരണകർത്താവും അവൻ തന്നെ. അവൻ സർവ്വശക്തനും, അവൻ സർവ്വജ്ഞനുമാണ്. ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ ഈ പരമാർത്ഥങ്ങൾ മനുഷ്യൻ സദാ ഓർത്തും അറിഞ്ഞുമിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവൻെറ സകല നൻമയുടെയും അടിത്തറ ഇതത്രെ. اللهم لك الحمد ولك المنة

66. സൂറത്തു ത്തഹ്‌രീം سورة التحريم

മദീനായില്‍ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങള്‍ 12 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തില്‍.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ أَحَلَّ ٱللَّهُ لَكَۖ تَبۡتَغِي مَرۡضَاتَ أَزۡوَٰجِكَۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١﴾

1 ഹേ, നബിയേ, അല്ലാഹു നിനക്ക് അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതിനെ നീ എന്തിന് നിഷിദ്ധമാക്കുന്നു?! നീ നിന്‍റെ ഭാര്യമാരുടെ പ്രീതിയെ തേടുന്നു. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാ നിധിയുമാകുന്നു.

---

1 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ, നബിയേ. لِمَ تُحَرِّمُ എന്തിനാണ് ഹറാമാ (നിഷിദ്ധമാ)ക്കുന്നത്. مَا أَحَلَّ اللهُ അല്ലാഹു ഹലാലാ (അനുവദനീയമാ)ക്കിയതിനെ. لَكَ നിനക്ക്. تَبْتَغِي നീ ഉദ്ദേശിച്ചു (തേടി)കൊണ്ട് നീ തേടുന്നു,. مَرْضَاةَ പ്രീതി, തൃപ്തി. أَزْوَاجِكَ നിന്‍റെ ഇണകളുടെ (ഭാര്യമാരുടെ). وَاللهُ غَفُورٌ അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

ആയിശാ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) മുതലായവര്‍ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''അസ്വ്ര്‍ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞാല്‍ നബി (ﷺ) തന്‍റെ ഭാര്യമാരുടെ അടുക്കല്‍ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. (അക്കൂട്ടത്തില്‍) സൈനബയുടെ അടുത്തു പോകുകയും, അവിടെ നിന്നു തേന്‍ കുടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞാനും ഹഫ്സ്വയും കൂടി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞൊത്തു. നബി (ﷺ) ഞങ്ങള്‍ രണ്ടു പേരില്‍ ആരുടെ അടുക്കല്‍ വന്നാലും അവള്‍ അവിടത്തോട് ഇങ്ങിനെ പറയണം. ''തിരുമേനിയില്‍നിന്ന് 'മഗാഫീറി'ന്‍റെ വാസന അനുഭവപ്പെടുന്നുവല്ലോ!'' അങ്ങനെ, തിരുമേനി ഒരാളുടെ അടുക്കല്‍ ചെന്നപ്പോള്‍ അവള്‍ അങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്തു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഇല്ല. ഞാന്‍ സൈനബയുടെ അടുക്കല്‍ നിന്നു തേന്‍ കുടിച്ചതാണ്. ഇനി, അത് ആവര്‍ത്തിക്കുന്നതുമല്ല. ഞാന്‍ ശപഥം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നീ മറ്റാരോടും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കരുത്.'' ('മഗാഫീര്‍' എന്നു പറഞ്ഞത് ഏതോ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്‍റെ കറ-അഥവാ ഗൂന്ത്-ആകുന്നു. അതിന്‍റെ വാസന സുഖകരമല്ല. രുചിയാകട്ടെ മധുരവുമാണ്. ഈ സംഭവത്തെത്തുടര്‍ന്നാണ്) ഈ വചനങ്ങള്‍ അവതരിപ്പിച്ചത് എന്നാണ് ബലമായ അഭിപ്രായം. വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങള്‍ ഉണ്ട്.

ആയിശാ (رضي الله عنها) അബൂബക്കര്‍ (رضي الله عنه) ന്‍റെ മകളും, ഹഫ്സ്വ (رضي الله عنها) ഉമര്‍ (رضي الله عنه) ന്‍റെ മകളുമാകുന്നു. തിരുമേനിയുടെ പത്നിമാരില്‍ ഇവര്‍ രണ്ടുപേരും തമ്മില്‍ പ്രത്യേക സ്നേഹബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരെക്കാള്‍ അഭിമാനികളുമായിരുന്നു. ആ നിലക്ക് സൈനബാ (رضي الله عنها) യുടെ അടുക്കല്‍ നിന്നു നബി (ﷺ) തേന്‍കുടിക്കാറുള്ള വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോള്‍ അവര്‍ക്ക് രണ്ടുപേര്‍ക്കും അത്ര രസിച്ചില്ല. മേലില്‍ ആ പതിവ് ഇല്ലാതായിത്തീരുവാന്‍വേണ്ടി രണ്ടുപേരുംകൂടി എടുത്ത ഒരു സൂത്രമായിരുന്നു അത്. ഇതു കേവലം സ്ത്രീ സഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണല്ലോ. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയാകട്ടെ, തന്നില്‍നിന്നു സുഗന്ധമല്ലാതെ, ദുര്‍ഗന്ധം പുറത്തു വരുത്തുന്നത് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ആളുമാണ്.

അല്ലാഹു ഹലാലാക്കിയ (അനുവദനീയമാക്കിയ) ഒരു ഉത്തമ വസതുവാണ് തേന്‍. ചില ഭാര്യമാരുടെ അപ്രീതി സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയാണ് തിരുമേനി മേലില്‍ അതു കുടിക്കുകയില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്തത്. ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ ആക്ഷേപിച്ചത്. അത് തിരുമേനിയുടെ പദവിക്ക് യോജിച്ചതായില്ല-അഥവാ, ഭാര്യമാരുടെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി ആ

പറഞ്ഞതു നന്നായില്ല-എന്നതാണ് ആക്ഷേപത്തിനു കാരണം. എന്നല്ലാതെ, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാണെന്നു കൽപിച്ച ഒരു കാര്യം തിരുമേനി നിഷിദ്ധമാണെന്ന് (ഹറാമാണെന്ന്) വിധിച്ചുവെന്നോ, അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിയെ നബി (ﷺ) അവഗണിച്ചുവെന്നോ അല്ല ഉദ്ദേശ്യം. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒരിക്കലും അങ്ങിനെ ചെയ്കയില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ''നബിയേ'' എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അത് സമാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ നന്നല്ലാത്ത വല്ല വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും സത്യം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീട് അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തു മടങ്ങേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

قَدْ فَرَضَ ٱللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَـٰنِكُمْ ۚ وَٱللَّهُ مَوْلَىٰكُمْ ۖ وَهُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ﴿٢﴾

2 നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരം അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിയമിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്; അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ 'മൗലാ' [യജമാനൻ] ആകുന്നു; അവനത്രെ അഗാധജ്ഞനായ സർവ്വജ്ഞൻ.

2 قَدْ فَرَضَ اللهُ അല്ലാഹു നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളുടെ പരിഹാരം. وَاللهُ അല്ലാഹു. مَوْلَاكُمْ നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ, (രക്ഷാധികാരി, സഹായകൻ, ഉറ്റബന്ധു) ആകുന്നു. وَهُوَ അവൻതന്നെ. الْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞൻ. الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞനായ, യുക്തിമാൻ.

ചെയ്ത സത്യത്തിൽനിന്നു മടങ്ങുമ്പോൾ അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്ന നിയമം ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ വചനം ചെയ്യുന്നത്. പ്രായശ്ചിത്തം എന്താണെന്ന് സൂ: മാഇദഃ 92-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്തു ദരിദ്രൻമാർക്കു ഭക്ഷണമോ വസ്ത്രമോ നൽകുക, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുക, സാധിക്കാത്തപക്ഷം മൂന്നു ദിവസം നോമ്പു പിടിക്കുക, ഇതാണ് സത്യത്തിൻെറ പ്രായശ്ചിത്തം (الكفارة) നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറഃ ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ''ഒരാൾ ഒരു കാര്യം സത്യം ചെയ്തിട്ട് അതിനെക്കാൾ ഉത്തമം മറ്റൊന്നാണെന്നുകണ്ടാൽ, അവൻ തൻെറ സത്യത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തം നല്കുകയും, ഉത്തമമായത് ഏതോ അത് ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ''. (മു.) ഏതെങ്കിലും നല്ല കാര്യത്തിന് തടസ്സമായേക്കുന്നതോ, നന്നല്ലാത്ത കാര്യത്തിന് കാരണമായേക്കുന്നതോ ആയ വല്ല ശപഥവും ചെയ്തുപോയാൽ അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം നൽകികൊണ്ട് അതിൽ നിന്നു മടങ്ങേണ്ടതാണ് എന്നു സാരം.

وَإِذْ أَسَرَّ ٱلنَّبِىُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَٰجِهِۦ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِۦ وَأَظْهَرَهُ ٱللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُۥ وَأَعْرَضَ عَنۢ بَعْضٍ ۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِۦ قَالَتْ مَنْ أَنۢبَأَكَ هَـٰذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِىَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْخَبِيرُ ﴿٣﴾

3 തൻെറ ഭാര്യമാരിൽ ചിലരോട് നബി ഒരു വർത്തമാനം രഹസ്യമായിപ്പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: എന്നിട്ട് അവൾ അതിനെക്കുറിച്ചു (മറ്റൊരാളോട്) വിവരമറിയിക്കുകയും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് [നബിക്ക്] അതിനെപ്പറ്റി വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അതിൻെറ ചിലഭാഗം അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു കൊടുക്കുകയും, ചിലഭാഗം വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവൾക്ക് അതിനെക്കുറിച്ചു വിവരമറിയിച്ചപ്പോൾ, അവൾ പറഞ്ഞു: ''ഇത് ആരാണ് അ

ങ്ങേക്ക് വിവരമറിയിച്ചുതന്നത്?!'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എനിക്ക് സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞൻ വിവരമറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.''

---

3 وَإِذْ أَسَرَّ രഹസ്യം (സ്വകാര്യം) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. النَّبِيُّ നബി, പ്രവാചകൻ. إِلَىٰ بَعْضِ ചിലരിലേക്ക്. أَزْوَاجِهِ തന്റെ ഭര്യമാരിലെ. حَدِيثًا ഒരു വർത്തമാനം. فَلَمَّا نَبَّأَتْ എന്നിട്ടവൾ വിവരമറിയിച്ചപ്പോൾ. بِهِ അതിനെക്കുറിച്ച്. وَأَظْهَرَهُ അദ്ദേഹത്തെ വെളിവാക്കി (അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമാക്കി) ക്കൊടുക്കുകയും. اللهُ അല്ലാഹു. عَلَيْهِ അതിനെപ്പറ്റി. عَرَّفَ അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു, മനസ്സിലാക്കി. بَعْضَهُ അതിൽ ചിലത്. وَأَعْرَضَ തിരിഞ്ഞു (വിട്ടു) കളയുകയും ചെയ്തു. عَن بَعْضٍ ചിലതിനെ, ചിലതിൽ നിന്ന്. فَلَمَّا نَبَّأَهَا അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവൾക്ക് വിവരമറിയിച്ചപ്പോൾ. بِهِ അതിനെപ്പറ്റി. قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു. مَنْ أَنبَأَكَ അങ്ങേക്ക് (തനിക്ക്) ആർ അറിയിച്ചുതന്നു. هَٰذَا ഇത്. قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. نَبَّأَنِيَ എനിക്ക് വിവരമറിയിച്ചു. الْعَلِيمُ സർവജ്ഞൻ. الْخَبِيرُ സൂക്ഷമമായറിയുന്നവനായ.

സൈനബ (ﷺ) യുടെ വീട്ടിൽനിന്നു തേൻകുടിച്ചതും, മേലിൽ കുടിക്കുകയില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്തതും തിരുമേനി ഹഫ്സ്വ (ﷺ)യോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇത് ആരെയും അറിയിക്കരുതെന്നു കൂടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. പക്ഷേ, ഹഫ്സ്വ (ﷺ) ആ വിവരം ആയിശ (ﷺ)യോടു പറഞ്ഞു. ഈ വിവരം വഹ്‌യു മുഖേന അല്ലാഹു നബി (ﷺ)ക്ക് വിവരം കൊടുത്തു. തിരുമേനി തന്റെ സ്വകാര്യം പുറത്തായ വിവരം ഹഫ്സ്വ (ﷺ)യെ അറിയിച്ചു എങ്കിലും, ചിലഭാഗം മാത്രമേ തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളു. കാരണം, മുഴുവൻ ഭാഗം അറിഞ്ഞതായി പ്രസ്താവിച്ചാൽ അത് അവർക്കു അപമാനമായിരിക്കുമല്ലോ തങ്ങൾ തമ്മിൽ നടന്ന ഈ രഹസ്യം എങ്ങിനെയാണ് തിരുമേനി അറിഞ്ഞത് ? ആയിശാ (ﷺ) നബി (ﷺ) യോടു പറഞ്ഞിരിക്കുമോ? എന്നൊന്നും അറിയാതെ അവർക്കു പരിഭ്രമമായി. ആരാണ് അങ്ങേക്ക് ഈ വിവരം അറിയിച്ചുതന്നത് എന്നവർ തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു. എല്ലാം അറിയുന്ന അല്ലാഹുവാണ് അറിയിച്ചുതന്നതെന്ന് അവിടുന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. നബി (ﷺ)ക്കെതിരായി നടന്ന ഈ ഗൂഢപ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത രണ്ടു പേരുടെയും പേര് വ്യക്തമാക്കാതെ, രണ്ടു പേരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

إِن تَتُوبَآ إِلَى ٱللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ وَإِن تَظَٰهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ هُوَ مَوْلَىٰهُ وَجِبْرِيلُ وَصَٰلِحُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾

4 നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം (അതാവശ്യം തന്നെ); (കാരണം) നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ചെരിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ പരസ്പരം പിൻതുണ നൽകുകയാണെങ്കിലോ, എന്നാൽ, (അറിഞ്ഞേക്കുക:) അല്ലാഹുവത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'മൗലാ'[സഹായി]. ജിബ്‌രീലും, സത്യവിശ്വാസികളിലെ സദ്‌വൃത്തരും (സഹായികളാകുന്നു). അതിനുപുറമെ, മലക്കുകളും പിൻതുണ നൽകുന്നവരാണ്.

4 إِن تَتُوبَا നിങ്ങൾ രണ്ടാളും പശ്ചാത്തിപിക്കുന്നപക്ഷം, ഖേദിച്ചു മടങ്ങിയാൽ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. فَقَدْ صَغَتْ എന്നാൽ തെറ്റി (വഴുതി-ചെരിഞ്ഞു) പോയിട്ടുണ്ട്. قُلُوبُكُمَا നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ. وَإِن تَظَاهَرَا നിങ്ങൾ രണ്ടാളും പിൻതുണ (സഹായം) നൽകിയാലോ. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറമേൽ (എതിരായി). فَإِنَّ اللهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. هُوَ مَوْلَاهُ അവനത്രെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മൗലാ. وَجِبْرِيلُ ജിബ്രീലും. وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നല്ല (സദ്‌വൃത്തരായ) വരും. وَالْمَلَائِكَةُ മലക്കുകളും. بَعْدَ ذَلِكَ അതിനുപുറകെ, അതിൻെറ പുറമെ. ظَهِيرٌ പിൻതുണക്കാരാണ്, സഹായം നൽകുന്നവരാണ്.

ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള അടുത്ത ബന്ധു എന്നാണ് مولى (മൗലാ) എന്ന വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. അടുപ്പത്തിൻെറ സ്വഭാവമനുസരിച്ചു പല അർത്ഥത്തിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. (സൂ: അഹ്സാബ്, 5-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.) 'ഖാമൂസി'ൽ ഇരുപതിൽപരം അർത്ഥങ്ങൾ ഈ വാക്കിന് നൽകിക്കാണാം. 'യജമാനൻ, അടിമ, ഉറ്റവൻ, ചങ്ങാതി, അതിഥി, രക്ഷാധികാരി, സഹായി, ബന്ധു'' മുതലായവ അതിൽ പെടുന്നു. അപ്പോൾ, ആരെക്കുറിച്ചാണോ 'മൗലാ' എന്ന് പറയുന്നതെങ്കിൽ ആ ആളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൻെറ സ്വഭാവം അനുസരിച്ച് അതിന് അർത്ഥം നൽകാം.

നബി (ﷺ) ക്കെതിരായ ആ സംരംഭത്തിൽ പരസ്പരം സഹായിച്ച രണ്ടു പത്നിമാർ ആരാണെന്ന് ഉമർ (رضي الله عنه) നോട് ചോദിച്ചറിയുവാൻ തനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനം നിമിത്തം, കുറേകാലത്തോളം അതിനു ധൈര്യപ്പെട്ടില്ലെന്നും, ഒരു ഹജ്ജുയാത്രയിൽ നിന്നുള്ള മടക്കത്തിൽ ലഭിച്ച ഒരു സന്ദർഭം താൻ അതിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയെന്നും, അത് ഹഫ്സ്വയും, ആയിശഃയും (رضي الله عنهما) ആയിരുന്നുവെന്ന് ഉമർ (رضي الله عنه) മറുപടി പറഞ്ഞു വെന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു; മു.)

عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُۥٓ أَزْوَٰجًا خَيْرًا مِّنكُنَّ مُسْلِمَـٰتٍ مُّؤْمِنَـٰتٍ قَـٰنِتَـٰتٍ تَـٰٓئِبَـٰتٍ عَـٰبِدَٰتٍ سَـٰٓئِحَـٰتٍ ثَيِّبَـٰتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾

5 (നബിയുടെ പത്നിമാരേ)നിങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിവാഹമോചനംചെയ്യുന്നപക്ഷം നിങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമരായ ഭാര്യമാരെ അദ്ദേഹത്തിന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബ് പകരം നൽകിയേക്കാം. അതായത്, മുസ്‌ലിംകളായ, സത്യവിശ്വാസിനികളായ, ഭക്തി കാണിക്കുന്നവരായ, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരായ, ആരാധനക്കാരികളായ, വ്രതം ആചരിക്കുന്നവരായ, വിധവകളും കന്യകകളുമായ സ്ത്രീകളെ.

---

5 عَسَى رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബ് ആയേക്കാം. إِن طَلَّقَكُنَّ നിങ്ങളെ അദ്ദേഹം തലാഖ് (വിവാഹമോചനം) ചെയ്തെങ്കിൽ. أَن يُبْدِلَهُ അദ്ദേഹത്തിന് പകരം നൽകുക (ആയേക്കാം). أَزْوَاجًا ഭാര്യമാരെ. خَيْرًا مِّنكُنَّ നിങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമരായ. مُسْلِمَاتٍ മുസ്‌ലിം സ്ത്രീകളെ. مُّؤْمِنَاتٍ സത്യവിശ്വാസിനികളായ. قَانِتَاتٍ ഭക്തകളായ. تَائِبَاتٍ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരായ. عَابِدَاتٍ ആരാധന ചെയ്യുന്നവരായ. سَائِحَاتٍ വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നവരായ, സഞ്ചാരം ചെയ്യുന്ന. ثَيِّبَاتٍ വിധവകളായ. وَأَبْكَارًا കന്യകകളുമായ.

سائحات എന്ന വാക്കിനാണ് വ്രതം ആചരിക്കുന്നവർ-അഥവാ നോമ്പുകാർ-എന്ന് അർത്ഥം കല്പിച്ചത്. സഹാബികളും, താബിഉകളുമായ പല മഹാൻമാരും ആ അർത്ഥമാണ് അതിന് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. സഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നവർ-അഥവാ മതസംബന്ധമായ ആവശ്യാർത്ഥം ഹിജ്റ പോകുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ-എന്നും ചിലർ അതിന് അർത്ഥം കല്പിക്കാറുണ്ട്. الله اعلم നിലവിലുള്ള ഭാര്യമാരെ മുഴുവനും വിവാഹമോചനം നൽകി വിടേണ്ടി വന്നാലും നബി (ﷺ) ക്ക് അതുകൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും സംഭവിക്കുവാനില്ലെന്നും, അവരെക്കാൾ ഏതു നിലക്കും നല്ല വരായ സ്ത്രീകളെ അവിടുത്തേക്ക് അല്ലാഹു പകരം നൽകിയേക്കുമെന്നുമാണ് ആയത്തിന്റെ സാരം.

മേൽ കഴിഞ്ഞ തിരുവചനങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് പലതും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി: (1) നബി (ﷺ) യുടെ സ്ഥാനപദവികൾക്ക് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത വല്ല നിസ്സാര കാര്യം പോലും തിരുമേനിയിൽനിന്ന് ഉണ്ടായേക്കുന്നപക്ഷം അല്ലാഹു ഉടനെ അത് തിരുത്തി ക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. (2) അല്ലാഹു ഹലാലാക്കിയ-അനുവദനീയമാക്കിയ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുകയില്ലെന്ന് ആരും ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തുകൂടാത്തതാണ്. (3) നന്നല്ലാത്ത വിഷ യങ്ങളിൽ സത്യം ചെയ്യരുത്. (4) അങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്തുപോയാൽ അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം ('കഫ്-ഫാറത്തു') നൽകി അതിൽനിന്ന് വിരമിക്കേണ്ടതാണ്. (5) സ്ത്രീകൾ എത്ര ഉന്നത പദവി യുള്ളവരായാലും അവരുടേതായ ചില സ്വഭാവങ്ങൾ അവരിൽനിന്ന് പ്രകടമായേക്കുക സ്വാഭാ വികമാണ്. (6) ഒരാളോട് ഒരാൾ ഒരു രഹസ്യവിവരം പറഞ്ഞാൽ അത് മറ്റൊരാളെ അറിയിച്ചു കൂട. (7) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സ്ഥാനപദവി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നതമായിട്ടുള്ളതാണ്. (8) അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും കൽപനക്കോ, തൃപ്തിക്കോ എതിരായി പ്രവർത്തി ക്കുന്നത് ആർതന്നെ ആയാലും അല്ലാഹു അത് ഒട്ടും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല. (9) ഭാര്യമാരുടെയോ മറ്റോ ഇഷ്ടത്തെ മുൻനിറുത്തി നന്നല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കരുത്. അങ്ങിനെ പലതും. ഇതുവരെ പ്രസ്താവിച്ചുവന്നത് നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കും അവിടുത്തെ പത്നിമാർക്കുമിടയിൽ നടന്ന ചില ഗാർഹിക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരുന്നുവല്ലോ. അടുത്ത വചനത്തിൽ, ഗൃഹനായകൻമാർക്ക് തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ വിഷയത്തിലുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം അല്ലാ ഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ وَأَهۡلِيكُمۡ نَارٗا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلۡحِجَارَةُ عَلَيۡهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٞ شِدَادٞ لَّا يَعۡصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمۡ وَيَفۡعَلُونَ مَا يُؤۡمَرُونَ ۝٦

6 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളു ടെ ദേഹങ്ങളെയും, നിങ്ങളുടെ കുടും ബങ്ങളെയും ഒരു (വമ്പിച്ച) അഗ്നി യിൽനിന്നു കാത്തു കൊള്ളുവിൻ! അതി ൽ കത്തിക്കപ്പെടുന്നത് [വിറക്] മനുഷ്യ രും, കല്ലുമാകുന്നു. അതിന്റെ മേൽ(നോ ട്ടത്തിന്) പരുഷ സ്വഭാവക്കാരും കഠി നൻമാരുമായ മലക്കുകളുണ്ടായിരിക്കും. അവരോടു കൽപിച്ചതിൽ അവർ അല്ലാ ഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാട്ടുക യില്ല; അവരോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് (ഏതും) അവർ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَا تَعۡتَذِرُواْ ٱلۡيَوۡمَۖ إِنَّمَا تُجۡزَوۡنَ مَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ۝٧

7 (പറയപ്പെടും:) ''ഹേ, അവിശ്വസിച്ചവരേ, ഇന്നു നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവു പറയേണ്ട നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനു മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽക പ്പെടുന്നുള്ളു.''

6 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. قُوا നിങ്ങൾ കാത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. أَنفُسَكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ, നിങ്ങളെത്തന്നെ. وَأَهْلِيكُمْ നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെ (വീട്ടുകാരെ)യും. نَارًا ഒരു അഗ്നി (തീ)യെ. وَقُودُهَا അതിലെവിറക്. النَّاسُ മനുഷ്യരാണ്. وَالْحِجَارَةُ കല്ലും. عَلَيْهَا അതിൻമേലുണ്ട്. مَلَائِكَةٌ ചില മലക്കുകൾ. غِلَاظٌ പരുഷ (കടുത്ത) സ്വഭാവികളായ. شِدَادٌ കഠിനരായ, ഊക്കൻമാരായ. لَّا يَعْصُونَ اللهَ അല്ലാഹുവിനോട് അവർ അനുസരണക്കേട് കാട്ടുന്നതല്ല. مَا أَمَرَهُمْ അവരോട് കൽപിച്ചതിന് (കൽപിച്ചതിൽ). وَيَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്കയും ചെയ്യും. مَا يُؤْمَرُونَ അവരോട് കല്പിക്കപ്പെടുന്നത്. 7 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا ഹേ അവിശ്വസിച്ചവരേ. لَا تَعْتَذِرُوا നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവു പറയേണ്ടാ. الْيَوْمَ ഇന്ന്, ഈ ദിവസം. إِنَّمَا تُجْزَوْنَ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നുള്ളു. مَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിന് (മാത്രം). تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

ഈ ലോകത്തുള്ള അഗ്നിയെക്കാൾ എഴുപതു ഇരട്ടി ഉഷ്ണമേറിയതാണ് നരകാഗ്നി എന്ന് നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ബു;മു.) അതിൽ വിറകായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക മനുഷ്യരും കല്ലുകളുമാണ് എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ മനുഷ്യർ മഹാപാപികളായുള്ളവരായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ കല്ലുകൾ ഏതുതരം കല്ലുകളായിരിക്കും? അല്ലാഹുവിനറിയാം. കൽകരിയാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, കൽകരിയെപ്പറ്റി അറിയപ്പെടാതിരുന്ന ഒരു കാലത്തുതന്നെ ഖുർആൻ അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചത് അതിൻെറ അമാനുഷികതക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്നും ആധുനികരായ ചില ആളുകൾ എഴുതിക്കാണുന്നു. നരകാഗ്നിയും, നമുക്ക് പരിചയപ്പെട്ട ഇവിടത്തെ അഗ്നിയും ഒരുപോലെയാണെന്ന നിഗമനത്തിൽനിന്നും, കൽകരിയെക്കാൾ കടുപ്പമേറിയതും നമുക്ക് അറിയാത്തതുമായ മറ്റേതെങ്കിലും കല്ലുകളാൽ കത്തിക്കപ്പെടാവുന്ന ഏറ്റവും ശക്തിയേറിയ ഒരഗ്നിയെക്കുറിച്ചു വിഭാവനം ചെയ്വാൻ കഴിയാത്തതിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രസ്താവന എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പതിമൂന്നു നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തോളം ഒരാൾക്കും ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു വാക്ക് (الحجارة) ഖുർആനിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, കൽക്കരി കണ്ടുപിടിച്ചതിനു ശേഷം മാത്രമാണ് അതിൻെറ അർത്ഥം മനസ്സിലായത്, അതും ഇവർക്കു മാത്രമേ മനസ്സിലായുള്ളു, എന്നൊക്കെയാണല്ലോ ഇതിൻെറ പിന്നിലുള്ളത്. ഇത് വാസ്തവത്തിൽ, നരകാഗ്നിയെ-അല്ല, ഖുർആനെത്തന്നെയും-കുറച്ചു കാണിക്കലായിരിക്കും.

കല്ലുകൊണ്ട് വിഗ്രഹമുണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചിരുന്നവരെ വഷളാക്കുവാനായി ആ കല്ലുകളും അവരോടൊപ്പം നരകത്തിലിട്ടു കത്തിക്കപ്പെടുമെന്നും, അതാണ് ഇവിടെ കല്ലുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണാം. വളരെ ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതും, ശക്തിയായി ആളിക്കത്തുന്നതുമായ ഒരുതരം ഗന്ധകക്കല്ലുകളായിരിക്കും അതെന്ന് മുൻഗാമികളായ ചില മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനകൾ ശരിയാണോ അല്ലേ എന്നു നമുക്ക് ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ തെളിവില്ല. എങ്കിലും ഈ പ്രസ്താവനകൾക്ക് പല നിലക്കും-'കൽക്കരി'യെക്കാൾ-ന്യായീകരണം കാണാവുന്നതാണ്. الله اعلم ഏതായാലും, നാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാളെല്ലാം ശക്തിയേറിയതാണ് നരകത്തിലെ തീ എന്ന് ശരിക്കു വ്യക്തമാകുന്നു. അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.

നരകാഗ്നിയുടെ കാഠിന്യത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം, അതിൻെറ നോട്ടക്കാരും കൈകാര്യക്കാരുമായ മലക്കുകളുടെ സ്വഭാവമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഒട്ടും ദയ തോന്നാത്തവരും, അതിശക്തൻമാരും, അല്ലാഹുവിൻെറ ഏതു കൽപനയും അപ്പടി അനുസരിക്കുന്നവരുമായ മലക്കുകളാണവർ. ശിക്ഷയുടെ ഭയങ്കരതയും കഠോരതയും സഹിക്കവയ്യാതെ നരകസ്ഥരായ ആളുകൾ സമർപ്പിക്കുന്ന ഒഴികഴിവുകളോ, അപേക്ഷകളോ അവിടെ ഗൗനിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള നരകശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടാൻ കാരണമാകാതെ ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും

താന്താങ്ങളെയും, താന്താങ്ങളുടെ ഭാര്യ, മക്കൾ മുതലായ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും കാത്തു കൊളളണം. ഓരോരുത്തനും തന്റെ കാര്യം മാത്രം നോക്കിയാൽ പോര, കുടുംബത്തിന്റെ കാര്യംകൂടി നോക്കേണ്ടുന്ന കടമയുണ്ട് എന്നെല്ലാമാണ് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്.

അത്യാവശ്യമായ അറിവുകളെങ്കിലും പഠിപ്പിക്കുക, മതബോധവും സദാചാരബോധവും ഉണ്ടാക്കുക, സദുപദേശം നൽകുക, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധം ചെലുത്തുകയും പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക, തന്നിഷ്ടത്തിനൊത്തു ജീവിക്കുവാനും സൻമാർഗത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാനും അനുവദിക്കാതിരിക്കുക, ഇതൊക്കെയാണ് കുടുംബത്തെ നരകാഗ്നിയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ. ഒരാൾ തന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കുകയും, അവർക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങളും ശിക്ഷണങ്ങളും നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം-സ്വന്തം നിലക്ക് എത്ര ഭയഭക്തനും സൽക്കർമ്മിയും ആയിരുന്നാലും ശരി-അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വമ്പിച്ച കുറ്റക്കാരൻ തന്നെയായിരിക്കും. അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീഖു നൽകട്ടെ.

വിഭാഗം-2

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ تُوبُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزِى ٱللَّهُ ٱلنَّبِىَّ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَـٰنِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَٱغْفِرْ لَنَآ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

8 ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ആത്മാർത്ഥമായ പശ്ചാത്താപം പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ. (എന്നാൽ) നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ തിൻമകളെ മൂടിവെച്ചു (മാപ്പാക്കി) തരുകയും, താഴ്ഭാഗത്തു കൂടി അരുവികൾ ഒഴുകുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം; (അതെ) നബിയെയും, അദ്ധേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും അല്ലാഹു അപമാനത്തിലാക്കാത്ത ദിവസം. തങ്ങളുടെ പ്രകാശം അവരുടെ മുമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ വലഭാഗങ്ങളിലൂടെയും പാഞ്ഞു (വ്യാപിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കും. അവർ പറയും: ''ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ പ്രകാശം പൂർത്തീകരിച്ചു തരേണമേ! ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും വേണമേ! നിശ്ചയമായും നീ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.''

---

8 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ. تُوبُوا പശ്ചാത്തപിക്കു (മടങ്ങു-ഖേദിക്കു)വിൻ. إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. تَوْبَةً ഒരു പശ്ചാത്താപം, മടക്കം. نَّصُوحًا നിഷ്കളങ്കമായ, ആത്മാർത്ഥമായ. عَسَى رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആയേക്കാം. أَن يُكَفِّرَ മൂടിവെക്കുക (മാപ്പാക്കുക). عَنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന്. سَيِّئَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ തിൻമകളെ. وَيُدْخِلَكُمْ നിങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും. جَنَّاتٍ സ്വർഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ. تَجْرِي مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിഭാഗത്തൂടെ ഒഴുകുന്ന. الْأَنْهَارُ അരുവി (നദി)കൾ. يَوْمَ ദിവസം. لَا يُخْزِي اللهُ അല്ലാഹു അപമാനിക്കാത്ത, വഷളാക്കാത്ത. النَّبِيَّ നബിയെ, പ്രവാചകനെ. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെയും. مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം. نُورُهُمْ അവരുടെ പ്രകാശം. يَسْعَى പാഞ്ഞു (നടന്നു-വ്യാപിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കും. بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുമ്പിലൂടെ. وَبِأَيْمَانِهِمْ

അവരുടെ വലഭാഗങ്ങളിലും. يَقُولُونَ അവർ പറയും. رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ. أَتْمِمْ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് പൂർത്തീകരിക്കേണമേ. نُورَنَا ഞങ്ങളുടെ പ്രകാശം. وَاغْفِرْ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുക്കുകയും വേണമേ. إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

توبة نصوحا (ആത്മാർത്ഥമായ പശ്ചാത്താപം) എന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം കുറ്റത്തിൽനിന്നു മനപൂർവ്വം ഖേദിച്ചു മടങ്ങുക എന്നുതന്നെ. ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ കുറ്റത്തെപ്പറ്റി ഖേദം, മേലാൽ ചെയ്കയില്ലെന്ന ദൃഢനിശ്ചയം, നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ബാക്കിയുള്ള കടമ നിറവേറ്റൽ, അന്യനെ സംബന്ധിക്കുന്ന കുറ്റമാണെങ്കിൽ അവനോട് മാപ്പു വാങ്ങുകയും അവൻെറ കടപ്പാട് തീർക്കുകയും ചെയ്യൽ, മേലിൽ നല്ല നില കൈക്കൊള്ളൽ ഇതെല്ലാമാണ് അതിനുള്ള ഉപാധികൾ. ഇങ്ങിനെയുള്ള 'തൌബഃ' (പശ്ചാത്താപം) ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുമെന്നു മാത്രമല്ല, അവർക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതുമാണ് എന്നുകൂടി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു (സൂ: ഫുർഖാൻ 70ഉം നോക്കുക.) സത്യവിശ്വാസികളുടെ പ്രകാശത്തെക്കുറിച്ച് സൂ: ഹദീദ് 12ൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക. കപടവിശ്വാസികൾ തങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം കിട്ടാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനോട് തങ്ങളുടെ പ്രകാശം പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എന്നു മുജാഹിദ്, ളഹ്-ഹാക്ക് മുതലായവരിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ جَٰهِدِ ٱلْكُفَّارَ وَٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٩﴾

9 ഹേ, നബിയേ, അവിശ്വാസികളോടും, കപടവിശ്വാസികളോടും സമരം ചെയ്യുക; അവരോട് പരുഷമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്യുക. അവരുടെ സങ്കേതം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം എത്രയോ ചീത്ത!

---

9 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ഹേ നബിയെ. جَاهِدِ സമരം ചെയ്യുക. الْكُفَّارَ അവിശ്വാസികളോട്. وَالْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളോടും. وَاغْلُظْ പരുഷതകാണിക്കുകയും ചെയ്യുക. عَلَيْهِمْ അവരോട്. وَمَأْوَاهُمْ അവരുടെ സങ്കേതം, പ്രാപ്യസ്ഥാനം. جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു. وَبِئْسَ എത്രയോ (വളരെ) ചീത്ത. الْمَصِيرُ തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം.

അവിശ്വാസികൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളാകകൊണ്ട് അവരോടുള്ള സമരം ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും മുഖേന മതിയാവുകയില്ല. ആയുധങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും ആവശ്യമായിരിക്കും. എന്നാൽ, കപടവിശ്വാസികൾ ബാഹ്യത്തിൽ മുസ്‌ലിംകളാകകൊണ്ട് അവരോടുള്ള സമരം നീതിന്യായങ്ങളുടെയും തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലും, അവരിൽ ഇസ്‌ലാമിക ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു മുഖേനയും ആയിരിക്കും. രണ്ടുകൂട്ടരോടും സൗമ്യനയവും വിട്ടുവീഴ്ചയും കാണിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ ആ തക്കം ഇസ്‌ലാമിന് എതിരായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണല്ലോ ചെയ്യുക.

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱمْرَأَتَ نُوحٍ وَٱمْرَأَتَ لُوطٍ ۖ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا

10 അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹു ഒരു ഉദാഹരണം എടുത്തു കാട്ടുകയാണ്, നൂഹിൻെറ ഭാര്യയെയും, ലൂത്ത്വിൻെറ ഭാര്യയെയും. രണ്ടു സ്ത്രീകളും നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽപെട്ട രണ്ടു സദ്‌വൃത്ത

صَٰلِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ ٱللَّهِ شَيْـًٔا وَقِيلَ ٱدْخُلَا ٱلنَّارَ مَعَ ٱلدَّٰخِلِينَ ﴿١٠﴾

രായ അടിയാൻമാരുടെ കീഴിലായിരുന്നു; എന്നിട്ട് രണ്ടുപേരും അവരെ വഞ്ചിച്ചു. എന്നാൽ , അവർക്ക് [ആ രണ്ടു സ്ത്രീകൾക്കും] അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് (ഉണ്ടാക്കുന്ന) യാതൊന്നും അവർ രണ്ടാളും ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്തില്ല. (അവരോട്) പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു: ''നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരോടൊപ്പം നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും (അതിൽ) പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുക'' എന്ന്!

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱمْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ٱبْنِ لِى عِندَكَ بَيْتًا فِى ٱلْجَنَّةِ وَنَجِّنِى مِن فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِۦ وَنَجِّنِى مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١١﴾

11 വിശ്വസിച്ചവർക്കും അല്ലാഹു ഒരു ഉദാഹരണം എടുത്തുകാട്ടുന്നു, ഫിർഔന്റെ ഭാര്യയെ, അതായത്, അവൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: ''എന്റെ റബ്ബേ, എനിക്ക് നിന്റെ അടുക്കൽ സ്വർഗത്തിൽ ഒരു വീട് സ്ഥാപിച്ചു തരേണമേ! ഫിർഔനിൽനിന്നും, അവന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നും നീ എന്നെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! അക്രമികളായ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും എന്നെ നീ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!''

وَمَرْيَمَ ٱبْنَتَ عِمْرَٰنَ ٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِن رُّوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِۦ وَكَانَتْ مِنَ ٱلْقَٰنِتِينَ ﴿١٢﴾

12 ഇംറാന്റെ മകൾ മർയമിനെയും (ഉദാഹരണമാക്കുന്നു); (അതായത്) തന്റെ ഗുഹ്യസ്ഥാനം സൂക്ഷി(ച്ച് ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധി സംരക്ഷി)ക്കുകയും, അങ്ങിനെ, നമ്മുടെ (വക) ആത്മാവിൽ നിന്നും അതിൽ നാം ഊതുകയും ചെയ്തവൾ– തന്റെ റബ്ബിന്റെ വചനങ്ങളെയും, അവന്റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അവൾ സത്യമാ(യി വിശ്വസി) ക്കുകയും ചെയ്തു. അവൾ ഭക്തരുടെ കൂട്ടത്തിൽ (പെട്ടവൾ) ആയിരുന്നുതാനും.

---

10 ضَرَبَ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിച്ചു, ആക്കി, നിശ്ചയിച്ചു, (എടുത്തു കാട്ടുന്നു). مَثَلاً ഒരു ഉദാഹരണം, ഉപമ. لِّلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. امْرَأَةَ نُوحٍ നൂഹിന്റെ സ്ത്രീയെ (ഭാര്യയെ). وَامْرَأَةَ لُوطٍ ലൂത്വിന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യയെയും). كَانَتَا രണ്ടുപേരുമായിരുന്നു. تَحْتَ عَبْدَيْنِ രണ്ട് അടിയാന്മാരുടെ കീഴിൽ. مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽപെട്ട. صَالِحَيْنِ (രണ്ടു) സദ്‌വൃത്തരായ, നല്ലവരായ. فَخَانَتَاهُمَا എന്നിട്ട് രണ്ടുപേരും അവരെ രണ്ടാളെയും വഞ്ചിച്ചു, ചതിച്ചു. فَلَمْ يُغْنِيَا എന്നിട്ട് രണ്ടാളും ധന്യമാക്കി (ഒഴിവാക്കി–പര്യാപ്തമാക്കി)യില്ല. عَنْهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും, അവരിൽനിന്നും. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന്. شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒരു വസ്തുവും. وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ادْخُلَا النَّارَ രണ്ടാളും നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക. مَعَ الدَّاخِلِينَ പ്രവേശിക്കുന്നവരോടൊപ്പം. 11 وَضَرَبَ اللهُ അല്ലാഹു വിവരിക്കുക (എടുത്തുകാട്ടുക) യും ചെയ്യുന്നു. مَثَلاً ഒരു ഉദാഹരണം. لِّلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർക്ക്. امْرَأَةَ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ സ്ത്രീയെ, ഭാര്യയെ. إِذْ قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. رَبِّ ابْنِ لِي റബ്ബേ എനിക്ക് സ്ഥാപിച്ചു (നിർമ്മിച്ച്) തരണേ. عِندَكَ بَيْتًا നിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു വീട്. فِي الْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിൽ. وَنَجِّنِي എന്നെ രക്ഷിക്കുകയും വേണമേ. مِن فِرْعَوْنَ ഫിർഔനിൽ നിന്ന്. وَعَمَلِهِ

അവന്‍റെ പ്രവര്‍ത്തനത്തില്‍ നിന്നും. وَنَجِّنِي എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും വേണമേ. مِنَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളില്‍നിന്ന്. الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ. 12 وَمَرْيَمَ മര്‍യമിനെയും. ابْنَتَ عِمْرَانَ ഇംറാന്‍റെ മകള്‍, പുത്രി. الَّتِي أَحْصَنَتْ സൂക്ഷിച്ച (കാത്ത)വളായ. فَرْجَهَا തന്‍റെ ഗുഹ്യസ്ഥാനം. فَنَفَخْنَا فِيهِ അങ്ങനെ നാം അതില്‍ ഊതി. مِن رُّوحِنَا നമ്മുടെ ആത്മാവില്‍ (ജീവനില്‍) നിന്ന്. وَصَدَّقَتْ അവള്‍ സത്യമാക്കുക (ശരിവെക്കുക)യും ചെയ്തു. بِكَلِمَاتِ വചനങ്ങളെ, വാക്ക് (കല്‍പന)കളെ. رَبِّهَا അവളുടെ റബ്ബിന്‍റെ. وَكُتُبِهِ അവന്‍റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും. وَكَانَتْ അവള്‍ ആയിരുന്നുതാനും, ആയിത്തീരുകയും. مِنَ الْقَانِتِينَ ഭക്തമാരില്‍പെട്ട (വള്‍) , കീഴ്‌വണക്കമുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തില്‍.

സത്യവിശ്വാസവും, സല്‍ക്കര്‍മ്മവും കൊണ്ടല്ലാതെ ആര്‍ക്കും രക്ഷയില്ല, പ്രവാചകന്‍മാരടക്കമുള്ള മഹാന്‍മാരുടെ സന്ധുബന്ധുക്കള്‍പോലും ഇതില്‍ നിന്നു ഒഴിവല്ല, അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷാനടപടികളെ ആര്‍ക്കും ആരില്‍നിന്നും തടയുവാന്‍ സാധ്യമല്ല, നേരെ മറിച്ച് എത്ര ധിക്കാരികളായ അവിശ്വാസികളുടെ ബന്ധുക്കളായിരുന്നാലും അവര്‍ സത്യവിശ്വാസികളും സല്‍കര്‍മികളുമാണെങ്കില്‍ അവര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ രക്ഷയും പ്രതിഫലവുമുണ്ട്. ഇതില്‍ ആണും പെണ്ണും എന്ന വ്യത്യാസമില്ല എന്നിങ്ങിനെയുള്ള യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങള്‍ക്ക് ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളില്‍ എടുത്തുകാണിക്കുന്നത്.

ആദ്യം പറഞ്ഞതിന് ഉദാഹരണമായി നൂഹ് (عليه السلام), ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) എന്നീ പ്രവാചകന്‍മാരുടെ ഭാര്യമാരെ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടി. രണ്ടു സ്ത്രീകളും അവരുടെ ഭര്‍ത്താക്കളായ ആ പ്രവാചകന്‍മാരെ വഞ്ചിച്ചു. നൂഹ് (عليه السلام) ന്‍റെ ഭാര്യ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു ഭ്രാന്താണെന്ന് ജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ലൂത്ത്വ് (عليه السلام) ന്‍റെ ഭാര്യ അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ അടുക്കല്‍ വരുന്ന അതിഥികളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ നാട്ടുകാര്‍ക്ക്-പ്രകൃതി വിരുദ്ധമായ ദുര്‍ന്നടപ്പുകളില്‍ മുഴുകിയവരായിരുന്നുവല്ലോ അവര്‍-ഗൂഢമായി വിവരം കൊടുത്തിരുന്നുവെന്നും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, രണ്ടുപേരും തങ്ങളുടെ ഭര്‍ത്താക്കളായ പ്രവാചകന്‍മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങള്‍ക്കും അദ്ധ്യാപനങ്ങള്‍ക്കും എതിരായി കാപട്യം സ്വീകരിക്കയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. എന്നാല്‍, പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്ക് അവരെ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ശിക്ഷയില്‍നിന്ന് ഒഴിവാക്കുവാന്‍ കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രവാചകന്‍മാരുടെ ഭാര്യമാരാണെന്നതുകൊണ്ട് അവര്‍ക്ക് എന്തെങ്കിലും രക്ഷകിട്ടിയതുമില്ല.

വമ്പിച്ച ശക്തിയും പ്രതാപവുമുള്ളവനും, അങ്ങേ അറ്റത്തെ ധിക്കാരിയുമായിരുന്ന ഫിര്‍ഔന്‍റെ ഭാര്യയുടെ നില-ഇവരുടെ പേര്‍ ആസിയ: എന്നാണെന്നു ഹദീസില്‍ വന്നിട്ടുണ്ട്-ഇതില്‍ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അവന്‍റെ അക്രമങ്ങളോ അഭീഷ്ടങ്ങളോ വകവെക്കാതെ, അവര്‍ അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസം നിലനിറുത്തുവാന്‍ വേണ്ടി വമ്പിച്ച ത്യാഗങ്ങള്‍ വരിക്കുകയും, എല്ലാം അല്ലാഹുവില്‍ അര്‍പ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ അവര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ മഹത്തായ സ്ഥാനമാനങ്ങള്‍ ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ക്കു പാത്രമായ മറ്റൊരു മഹതിയാണ് ഇംറാന്‍റെ മകളും, ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ മാതാവുമായ മര്‍യം (عليها السلام). ഗുണവതിയും സദ്‌വൃത്തയുമായിരുന്ന അവര്‍ തന്‍റെ ചാരിത്ര്യം കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്‍റെ കല്‍പനകളും വേദവാക്യങ്ങളും ശരിക്കു പാലിച്ചു കൊണ്ട് ഭക്തിപൂര്‍വ്വം ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവര്‍ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മഹത്തായ ആദരവിനും അനുഗ്രഹത്തിനും പാത്രമായിത്തീര്‍ന്നു.

'ഗുഹ്യസ്ഥാനം സൂക്ഷിച്ചവള്‍' (التى احصنت فرجها) എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ സാരം തന്‍റെ ചാരിത്ര്യശുദ്ധി സംരക്ഷിച്ചവള്‍ എന്നത്രെ. ഈ അര്‍ത്ഥത്തിന് ഖുര്‍ആന്‍ ഈ വാക്കുകള്‍

ഉപയോഗിച്ചതിൽ അടങ്ങിയ ചില സൂചനകളും മറ്റും സൂ: അമ്പിയാഉ് 91 ൻെറ വ്യാഖ്യാന ത്തിൽ നാം വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. ഈ സൂറത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ രണ്ടു ദുഷിച്ച സ്ത്രീകളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളും, രണ്ടു സദ്‌വൃത്തരായ സ്ത്രീകളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചതിൽ, നബി (ﷺ) യുടെ പത്നിമാർ ആദ്യത്തെ രണ്ടുപേരെപ്പോലെ ആകാതിരിക്കു വാനും, ഒടുവിലത്തെ രണ്ടു സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ആയിരിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന ഒരു സൂചന കാണാം. الله اعلم

اللهم اجعلنا من القانتين واحشر نا مع الذين انعمت عليهم من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا

67 സൂറത്തുൽ മുൽക് سورة الـملك

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 30 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2
[അവസാനത്തെ ആയത്ത് മദനീയാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്]

ജുസ്ഉ് 29

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

تَبَٰرَكَ ٱلَّذِي بِيَدِهِ ٱلۡمُلۡكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿١﴾

1 രാജാധിപത്യം യാതൊരുവൻെറ കയ്വശമാണോ അവൻ നൻമ (അഥവാ മഹത്വം) ഏറിയവനാകുന്നു. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമത്രെ.

ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡمَوۡتَ وَٱلۡحَيَوٰةَ لِيَبۡلُوَكُمۡ أَيُّكُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗاۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفُورُ ﴿٢﴾

2 നിങ്ങളിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നല്ല പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നവരെന്ന് നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്വാൻവേണ്ടി, മരണവും ജീവിതവും സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് (അവൻ) അവനത്രെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ പ്രതാപശാലി.

---

1 تَبَارَكَ നന്മ(ഗുണം-മഹത്വം-മേന്മ) ഏറിയിരിക്കുന്നു. الَّذِي യാതൊരുവൻ. بِيَدِهِ അവൻെറ കയ്യിലാണ്, കൈവശമാണ്. الْمُلْكُ രാജത്വം, ആധിപത്യം. وَهُوَ അവൻ. عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്. 2 الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ മരണവും ജീവിതവും. لِيَبْلُوَكُمْ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻവേണ്ടി. أَيُّكُمْ നിങ്ങളിൽ ഏതൊരുവനാണ് (ആരാണ്). أَحْسَنُ അധികം നല്ലവൻ (എന്ന്). عَمَلاً പ്രവൃത്തി, കർമ്മം. وَهُوَ الْعَزِيزُ അവനത്രെ പ്രതാപശാലി. الْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ.

അഖില വസ്തുക്കളുടെയും ഭരണാധിപതിയും, സർവശക്തനുമായ അല്ലാഹു എല്ലാവിധ നന്മയും എല്ലാ മഹൽഗുണങ്ങളും വർദ്ധിച്ചവനാണ് എന്ന മുഖവുരയോടുകൂടിയ പ്രാരംഭ വചനത്തിനുശേഷം, അതിൻെറ കാരണം-അല്ലെങ്കിൽ വിശദീകരണം-എന്നോണം വമ്പിച്ച ചില യാഥാർഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കേവലം ശൂന്യാവസ്ഥയിലായിരുന്ന മനുഷ്യൻ ഒരിക്കൽ ഒരു ജീവിയായി ഭൂമിയിൽ പിറക്കുന്നു. അൽപകാലത്തിനുശേഷം അവൻെറ ജീവിതം അവസാനിച്ച് അവൻ മരണമടയുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടും മനുഷ്യൻെറ ആവശ്യ പ്രകാരമോ, അവൻെറ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചോ, അവൻെറ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടോ അല്ല സംഭവിക്കുന്നത്. രണ്ടും അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതും, അവൻെറ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതുമത്രെ. അപ്പോൾ ഈ ജീവിതത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം എന്തായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കണം എന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതും അല്ലാഹു തന്നെ ആവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. മരണത്തോടുകൂടി മനുഷ്യജീവിതം അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഒടുക്കമില്ലാത്ത മറ്റൊരു ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണമാണ് ഐഹികജീവിതം. ആ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമാണ് മരണം. ആ ജീ വിതം സുഖകരമാകുന്നതിന് ആവശ്യമായ സമ്പത്ത് തയ്യാറാക്കുകയത്രെ ഈ താൽക്കാലിക ജീവിതത്തിൻെറ ലക്ഷ്യമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരി ക്കുന്നത്. ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിൽ ഓരോരുത്തനും എത്രമാത്രം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്-അല്ലെങ്കിൽ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്-എന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നത് അവൻെറ മരണത്തോടുകൂടിയായിരിക്കും. അപ്പോൾ മരണവും ജീവിതവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് നിങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആരൊക്കെയാണെന്ന് പരിശോ

ധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം വ്യക്തം തന്നെ.

പ്രവർത്തനത്തിൻെറ അവസരം ജീവിത കാലമാണെങ്കിലും അതിനു വിരാമമിടുന്നതും, അതിനെ വിലയിരുത്തുന്നതും മരണത്തോടു കൂടിയാണ്. പരീക്ഷണഫലം തൃപ്തികരമാണെങ്കിൽ സിദ്ധിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യവും അല്ലെങ്കിലുണ്ടാകുന്ന ദൗർഭാഗ്യവും അവർണ്ണനീയമാകുന്നു. ആ നിലക്ക് ജീവിതത്തെക്കാൾ മനുഷ്യന് ചിന്താവിഷയമായിരിക്കേണ്ടത് അവൻെറ മരണമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ആദ്യം മരണത്തെക്കുറിച്ചും പിന്നീട് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതും ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം. എല്ലാ രഹസ്യ പരസ്യങ്ങളും അറിയുന്ന സർവജ്ഞനാണല്ലോ അല്ലാഹു. എന്നിരിക്കെ, പരീക്ഷണഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അറിയാത്തതു കൊണ്ടല്ല അവൻ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് ഓരോരുത്തനും യഥാർഥത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാട് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടുകാണുവാനും, അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോരുത്തൻെറയും പേരിൽ നടപടി എടുക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു അത്. അടുത്ത വചനത്തിൽ മറ്റൊരു യാഥാർഥ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

ٱلَّذِى خَلَقَ سَبۡعَ سَمَٰوَٰتٍ طِبَاقًا ۖ مَّا تَرَىٰ فِى خَلۡقِ ٱلرَّحۡمَٰنِ مِن تَفَٰوُتٍ ۖ فَٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ هَلۡ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾

3 അടുക്കുകളായ നിലയിൽ ഏഴു ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് (അവൻ). പരമകാരുണികനായുള്ളവൻെറ സൃഷ്ടിയിൽ യാതൊരു ഏറ്റപ്പറ്റും നീ കാണുകയില്ല. എന്നാൽ, നീ (ഒന്നു) ദൃഷ്ടി മട(ക്കിനോ)ക്കുക: വല്ല പിളവും നീ കാണുന്നുവോ?!

ثُمَّ ٱرۡجِعِ ٱلۡبَصَرَ كَرَّتَيۡنِ يَنقَلِبۡ إِلَيۡكَ ٱلۡبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾

4 പിന്നെയും രണ്ടു ആവർത്തി നീ മട(ക്കിനോ) ക്കുക: നിന്ദ്യമായനിലയിൽ നിന്നിലേക്കുതന്നെ ദൃഷ്ടി തിരിച്ചു വരുന്നതാണ് - അതാകട്ടെ. പരവശപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും.

---

3 الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ. طِبَاقًا അടുക്കുകളായിട്ട്, അടുക്കടുക്കായി(ഒന്നൊന്നോട്) യോജിച്ചുകൊണ്ട്. مَّا تَرَى നീകാണുകയില്ല. فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികൻെറ സൃഷ്ടിയിൽ. مِن تَفَاوُتٍ ഒരു ഏറ്റക്കുറവും(വൈകല്യവും). فَارْجِعِ എന്നാൽ നീ മട(ക്കിനോ)ക്കുക. الْبَصَرَ ദൃഷ്ടിയെ. هَلْ تَرَى നീ കാണുന്നുവോ, കാണുമോ. مِن فُطُورٍ വല്ല പിഴവും (കീറലും, പൊട്ടും). 4 ثُمَّ ارْجِعِ പിന്നെ നീ മടക്കി(വീണ്ടും) നോക്കുക. الْبَصَرَ ദൃഷ്ടിയെ, കണ്ണിനെ. كَرَّتَيْنِ രണ്ട് ആവർത്തി(പ്രാവശ്യം). يَنقَلِبْ തിരിച്ചുവരും, മറിഞ്ഞുവരും. إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക്. الْبَصَرُ ദൃഷ്ടി, കാഴ്ച. خَاسِئًا നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ(പരാജയപ്പെട്ടുകൊണ്ട്). وَهُوَ അത്, അതാകട്ടെ. حَسِيرٌ പരവശപ്പെട്ട(കുഴങ്ങിയ)തായിരിക്കും

'ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ' (سبع سموات) ക്കുറിച്ച് നാം ഇതിനുമുമ്പ് സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (സൂ. മുഅ്മിനൂൻ 17ൻെറയും, സൂ: ത്വലാഖ് 12ൻെറയും വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക) അവ ഒന്ന് ഒന്നിനു മീതെ അടുക്കടുക്കായി-അഥവാ തട്ടുതട്ടായി-സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഹദീസിലും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. സൂ: മുഅ്മിനൂനിൽ വെച്ച് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ, നാളിതുവരെ ഒരു ആകാശത്തിൻെറ അതിർത്തിപോലും ക്ലിപ്തമായി നിർണയിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ആകാശങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചോ അവയുടെ അടുക്കുകളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചോ ശാസ്ത്രം മുഖേന നമുക്ക് സൂക്ഷ്മവിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനില്ല. ലോകസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു

നിയന്ത്രിച്ചു പോരുന്ന അവയെക്കുറിച്ച് അവൻ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു കാര്യവും അപ്പടി വിശ്വസിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിൻെറയോ മറ്റോ അനുമതി നമുക്ക് ആവശ്യവുമില്ല. ഭൗതിക വീക്ഷണ കോണിൽക്കൂടി നോക്കുമ്പോൾ, ശാസ്ത്രത്തിൻെറ പുരോഗതി വളരെ വമ്പിച്ചതാണെന്ന വിഷയത്തിൽ നമുക്ക് തർക്കമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടി രഹസ്യങ്ങളാകുന്ന അനന്തയാഥാർഥ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അതിൻെറ സ്ഥാനം- അതെത്ര വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും-കേവലം നിസ്സാരമാകുന്നു. وما اتيتم من علم الا قليلا (നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽ നിന്നും അല്പമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല 1:857)

മേൽപ്പോട്ട് കണ്ണുമിഴിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും കാണാവുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച നീലക്കുട എന്നുമാത്രം ആകാശത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയ പാമരന്മാരെയും ഉപഗ്രഹങ്ങളും ബഹിരാകാശ വാഹനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ചന്ദ്രനിലും മറ്റും നിരീക്ഷണം നടത്തിവരുന്ന മഹാവീരന്മാരെയും ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കോടാനുകോടി നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെക്കുറിച്ച് അത്യൽഭുതകരങ്ങളായ നിരവധി വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊ ണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്ര കേസരികളെയും എന്നുവേണ്ട ഓരോ മനുഷ്യവ്യക്തിയെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു: പരമകാരുണികനായ അവൻെറ സൃഷ്ടിയിൽ എവിടെയങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഏറ്റക്കുറവോ വൈകല്യമോ കാണാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന്. അത്രയും പറഞ്ഞ് മതിയാക്കുന്നില്ല. അതിൽ പൊട്ടോ പൊളിവോ പോലുള്ള വല്ലപോരായ്മയും ഉണ്ടോ എന്ന് വീണ്ടും വീണ്ടും പരിശോധിച്ചുനോക്കുവാൻ ആവർത്തിച്ച് ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. പോരാ, നിങ്ങൾ പരാജിതരായി പരവശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പിൻമടങ്ങുകതന്നെ വേണ്ടിവരുമെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെ മിറകടക്കുവാൻ ബുദ്ധിയുള്ള-മനസ്സാക്ഷിയുള്ള-വക്രതയില്ലാത്ത-ഭൗതികഭ്രമത്താൽ ഹൃദയം മരവിക്കാത്ത-ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിക്ക് സാധിക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. ആകാശഭൂമികളിലടങ്ങിയ വിവിധ രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടി അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊ ണ്ടിരിക്കുകയും അതേ സമയത്ത് അവയുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചും, അവയുടെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അദൃശ്യമഹാശക്തിയെക്കുറിച്ചും മാത്രം ചിന്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കോ, നഗ്നമായ യാഥാർഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ നിസ്സങ്കോചം കണ്ണടച്ച് നിഷേധിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ഹൃദയശൂന്യന്മാർക്കോ അല്ലാതെ ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിനു മുമ്പിൽ തല കുനിക്കാതിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തിനുള്ള മ റ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِمَصَـٰبِيحَ وَجَعَلْنَـٰهَا رُجُومًا لِّلشَّيَـٰطِينِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ ٱلسَّعِيرِ ﴿٥﴾

5 തീർച്ചയായും ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ (നക്ഷത്ര) വിളക്കുകൾകൊണ്ടു നാം അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ നാം പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്നവയും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി [നരക] ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

5 وَلَقَدْ زَيَّنَّا തീർച്ചയായും നാം അലങ്കരിച്ചി (ഭംഗിയാക്കിയി)ട്ടു്.. السَّمَاءَ الدُّنْيَا ഏറ്റവും അടുത്ത(ഐഹികമായ) ആകാശത്തെ. بِمَصَابِيحَ ദീപങ്ങൾകൊണ്ട്. وَجَعَلْنَاهَا അവയെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. رُجُومًا എറിയപ്പെടുന്നവ, എറിയാനുള്ളത്. لِلشَّيَاطِينِ പിശാചുക്കൾക്ക്, പിശാചുക്കളെ. وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ അവർക്ക് നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَذَابَ السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ (നരകത്തിൻെറ) ശിക്ഷ.

എണ്ണമറ്റ നക്ഷത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയെക്കാളും എത്രയോ മടങ്ങു വലുപ്പം കൂടിയവയും ഭൂമിയിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവയുമാണ് അവ. അഥവാ ഓരോന്നും ഓരോ മഹാലോകമത്രെ. നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ പോലും സാധ്യമല്ലാത്ത എന്തൊക്കെയോ സംഭവങ്ങളും ഏതൊക്കെയോ വസ്തുക്കളും അവയിൽ നടമാടുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അതോടൊപ്പം തന്നെ ഭൂമിക്കു മീതെ വളരെ കമനീയമായി നിർമിക്കപ്പെട്ട അതിവിശാലവും കലാമയവുമായ ഒരു പന്തലിൻെറ മുകൾഭാഗത്ത് മിന്നിത്തിളങ്ങിയും കത്തി ശോഭിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദീപാലങ്കാരമായും അല്ലാഹു അവയെ ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ആകാശത്തു വെച്ച് മലക്കുകൾക്കിടയിൽ നടക്കുന്ന ചില സംസാരങ്ങളെ പതിയിരുന്ന് കട്ടുകേൾക്കുന്ന പിശാചുക്കളെ ആട്ടിയോടിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടും ആ നക്ഷത്രങ്ങൾ വഴി അല്ലാഹു ചെയ്തു വെച്ചിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന ഒരുതരം അഗ്നിജ്വാലകളാകുന്ന ഉൽക്കകൾ മൂലം പിശാചുക്കൾ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നു. അങ്ങിനെ ഭൂമിക്കും മനുഷ്യർക്കും അലങ്കാരവസ്തുക്കളായും പിശാചുക്കൾക്ക് അഗ്നിയമ്പുകളായും അല്ലാഹു അവയെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശം (السماء الدنيا) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഭൂമിയുമായി കൂടുതൽ അടുത്തത് എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാകുന്നു. അപ്പോൾ നാം കാണുന്ന നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെല്ലാം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് ആ ഒരു ആകാശത്തിലാണെന്നും, ഏഴ് ആകാശങ്ങളിൽ ബാക്കി ആറും അതിനു പുറമെ - അതിന്നപ്പുറത്ത് - സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും, മനുഷ്യൻെറ കഴിവിൽപെട്ട എല്ലാ നിരീക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും ഈ ഒരേ ആകാശാതിർ ത്തിക്കുള്ളിൽ മാത്രം നടക്കുന്നതാണെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

رجوم (റുജൂമ്) എന്ന വാക്കിനാണ് എറിഞ്ഞാട്ടുന്നവ എന്ന് നാം അർഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ഉൽക്കകളാൽ പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്ന വിവരം സൂ: ഹിജ്ർ, സ്വാഫ്-ഫാത്, ജിന്ന് മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ ഖുർആൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതാണ് ഇവിടെയും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ച അർഥവും അതാണ്. (*) ഏതോ ചിലർ മാത്രം അതിന് ഊഹങ്ങൾ- അഥവാ ഊഹത്തിനു വിധേയമായവ (ظنونا) എന്ന് അർഥം കൽപ്പിച്ചുകാണാം. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഗതിവിഗതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാവികാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഗണിച്ചുപറയുന്ന ജോത്സ്യക്കാരും, രാശിനോട്ടക്കാരുമാകുന്ന മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളുടെ ഊഹങ്ങൾക്ക് നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇടമായിത്തീരുന്നു എന്നാണ് അപ്പോൾ ആ വാക്യത്തിൻെറ താല്പര്യം. ഈ അർഥം സ്വീകരിച്ചാൽ തന്നെയും അവമൂലം പിശാചുക്കൾ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നുവെന്നുള്ളതിന് ഈ വാക്യം ഒരു പ്രകാരത്തിലും എതിരാകുന്നില്ല. ഇത് ഒരു വിഷയം, അത് മറ്റൊരുവിഷയം, അത്രമാത്രം. പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെയും, അവരെ ഉൽക്കകൾകൊണ്ട് എറിഞ്ഞാട്ടുന്നതിനെയും നിഷേധിക്കുന്ന യുക്തിവാദക്കാരായ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ (ظنونا എന്ന) അർഥം പൊക്കിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് ആ വിഷയകമായി വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ ഖുർആൻ വചനങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇവരെപ്പറ്റി സൂറ: ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വേണ്ടത്ര സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

6	തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ൻെറ ശിക്ഷയുണ്ട്. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥ	وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ

* رجم (റജ്മ്) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ളതാണ് رجوم (റുജൂമ്). ഈ ധാതുവിന് 'എറിയുക' എറിഞ്ഞാട്ടുക, എറിഞ്ഞാട്ടുക, എറിഞ്ഞികൊല്ലുക, ആട്ടിയോടിക്കുക, തുരത്തുക, ശപിക്കുക, ശകാരിക്കുക, ആരോപിക്കുക, തള്ളിക്കളയുക, ഊഹിക്കുക, എയ്യുക' എന്നീ അർഥങ്ങളെല്ലാം വരുന്നതാണ്. എല്ലാം അതതു സന്ദർഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ٱلۡمَصِيرُ ۝٦

ലം വളരെ ചീത്ത!

إِذَآ أُلۡقُواْ فِيهَا سَمِعُواْ لَهَا شَهِيقٗا وَهِيَ تَفُورُ ۝٧

7 അവർ അതിൽ ഇടപ്പെട്ടാൽ, അതിന് ഒരു ഗർജ്ജനം അവർ കേൾക്കുന്നതാണ്. അതാകട്ടെ, തിളച്ചു മറിഞ്ഞു കൊണ്ടുമിരിക്കും!

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ ٱلۡغَيۡظِۖ كُلَّمَآ أُلۡقِيَ فِيهَا فَوۡجٞ سَأَلَهُمۡ خَزَنَتُهَآ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَذِيرٞ ۝٨

8 ഉഗ്രകോപം നിമിത്തം അത് (പൊട്ടിച്ചിതറി) വേർപെട്ടുപോകുമാറാകും! ഓരോ കൂട്ടം (ആളുകൾ) അതിൽ ഇടപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ അതിലെ പാറാവുകാർ അവരോട് ചോദിക്കും: ''നിങ്ങൾക്ക് താക്കീതു നൽകുന്ന ആൾ വന്നിരുന്നില്ലേ?''

قَالُواْ بَلَىٰ قَدۡ جَآءَنَا نَذِيرٞ فَكَذَّبۡنَا وَقُلۡنَا مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ مِن شَيۡءٍ إِنۡ أَنتُمۡ إِلَّا فِي ضَلَٰلٖ كَبِيرٖ ۝٩

9 അവർ പറയും: ''ഇല്ലാതേ! തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്ക് താക്കീതു നൽകുന്ന ആൾ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്; ഞങ്ങൾ (അവരോട്) പറയുകയും ചെയ്തു: ''അല്ലാഹു യാതൊന്നും തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ വലുതായ വഴിപിഴവില്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.''

وَقَالُواْ لَوۡ كُنَّا نَسۡمَعُ أَوۡ نَعۡقِلُ مَا كُنَّا فِيٓ أَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ۝١٠

10 അവർ (വീണ്ടും) പറയും: ''ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയോ, ബുദ്ധികൊടു(ത്തു മനസ്സിലാ)ക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ (ഈ) ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ആൾക്കാരിൽ ആകുമായിരുന്നില്ല.''

فَٱعۡتَرَفُواْ بِذَنۢبِهِمۡ فَسُحۡقٗا لِّأَصۡحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ ۝١١

11 അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ കുറ്റം (ഏറ്റു പറഞ്ഞു) സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ആൾക്കാർക്ക് വിദൂരം (അഥവാ ശാപം)!

---

6 وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്കുണ്ട്. بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ. عَذَابُ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ ശിക്ഷ. وَبِئْسَ വളരെ ചീത്ത. الْمَصِيرُ തിരിച്ച് (മടങ്ങി) എത്തുന്ന സ്ഥലം. 7 إِذَا أُلْقُوا അവർ ഇടപ്പെട്ടാൽ,. فِيهَا അതിൽ. سَمِعُوا لَهَا അതിന് അവർ കേൾക്കും. شَهِيقًا ഒരു ഗർജ്ജനം, അലർച്ച, അട്ടഹാസം, ഉഗ്രശ്വാസം وَهِيَ അതു. تَفُورُ തിളച്ചുമറിയുക (ക്ഷോഭിക്കുക-പൊന്തിമറിയുക)യും ചെയ്യും. 8 تَكَادُ അത് ആകാറാകും. تَمَيَّزُ വേർപെട്ടുപോകുക. مِنَ الْغَيْظِ ഉഗ്രകോപത്താൽ, കഠിനകോപം നിമിത്തം. كُلَّمَا أُلْقِيَ ഇടപെടുമ്പോഴെല്ലാം. فِيهَا അതിൽ, അതിലേക്ക്. فَوْجٌ ഒരു കൂട്ടം, സംഘം سَأَلَهُمْ അവരോട് ചോദിക്കും. خَزَنَتُهَا അതിലെ പാറാവുകാർ, കാവൽക്കാർ أَلَمْ يَأْتِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിരുന്നില്ലേ, വന്നില്ലേ. نَذِيرٌ താക്കീതുകാരൻ. 9 قَالُوا അവർ പറയും. بَلَى ഇല്ലാതെ, (ഉണ്ട്). قَدْ جَاءَنَا തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. نَذِيرٌ താക്കീതുകാരൻ. فَكَذَّبْنَا എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കി. وَقُلْنَا ഞങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്തു. مَا نَزَّلَ اللهُ അല്ലാഹു ഇറക്കിയിട്ടില്ല. مِن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും. إِنْ أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല. إِلاَّ فِي ضَلاَلٍ വഴിപിഴവി (ദുർമാർഗത്തി)ലല്ലാതെ. كَبِيرٍ വലുതായ. 10 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. لَوْ كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ. نَسْمَعُ ഞങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നു. أَوْ نَعْقِلُ അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധികൊടുത്തിരുന്നു, മനസ്സിരുത്തിയിരുന്നു, ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. مَا كُنَّا ഞങ്ങളാകുമായിരുന്നില്ല. فِي أَصْحَابِ ആൾക്കാരിൽ, കൂട്ടരിൽ. السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ നരകത്തിന്റെ. 11 فَاعْتَرَفُوا അങ്ങനെ അവർ സമ്മതിക്കും, ഏറ്റുപറയും. بِذَنبِهِمْ തങ്ങളുടെ കുറ്റത്തെ (പാ

പത്തെ)പ്പറ്റി. فَسُحْقًا അപ്പോൾ വിദൂരം (ശാപം), നാശം. لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാർക്ക്.

സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിൽ ഇടുമ്പോഴത്തെ സന്ദർഭം അല്ലാഹു വിവരിക്കുകയാണ്. അത്യുഗ്രമായ ഉഷ്ണതാപവും, അതികഠോരമായ കോപതാപവും നിമിത്തം സ്വയം പൊട്ടിത്തെറിച്ചു ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോകുമാറ് തിളച്ചുവമിച്ച് എരിപൊരികൊള്ളുന്ന നരകം അവരുടെ നേരെ ഇരമ്പി ഗർജിക്കും. അന്നേരം കുറ്റവാളികളുടെ അട്ടഹാസവും ഭയപ്പാടും നിലവിളിയും എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഓരോ കൂട്ടം ആളുകളെയും നരകത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കുമ്പോൾ അവരോട് അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ മലക്കുകൾ ചോദിക്കും: ഈ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് താക്കീതു നൽകുന്നതിന് ആരും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലേ? നരകത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാകട്ടെ - കഴിഞ്ഞ അധ്യായത്തിൽ കണ്ടതു പോലെ-ദയ തോന്നാത്ത പരുഷസ്വഭാവികളും, കഠോരന്മാരും (غلاظ شد) ഈ ചോദ്യം അവരെ കൂടുതൽ വ്യാകുലരാക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ തെറ്റ് അങ്ങേയറ്റത്തെ വിനയത്തോടെ അവർ തുറന്നു സമ്മതിക്കും. ഞങ്ങൾക്ക് താക്കീതുനൽകുന്ന പ്രവാചകന്മാർ വരാതിരുന്നിട്ടില്ല, എങ്കിലും ഞങ്ങളവരെ നിഷേധിച്ചുതള്ളിക്കളയുകയും പരിഹസിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അയ്യോ! അന്ന് അത് കേട്ടനുസരിക്കുകയും ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് മനസ്സിരുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഈ അനുഭവത്തിന് ഇടവരില്ലായിരുന്നു....! പക്ഷേ, ഈ അവസരത്തിൽ കുറ്റസമ്മതം കൊണ്ട് ഫലമില്ലല്ലോ. കാരുണ്യത്തിൻെറയും അനുഗ്രഹത്തിൻെറയും കണിക പോലും ഇനി അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലാത്തവണ്ണം വിദൂരത്തിലും ശാപത്തിലുമാണവരുള്ളത്. اعاذنا الله (അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ-ആമീൻ). നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരാളും തന്നെ സ്വർഗത്തെക്കാൾ നരകത്തിനാണ് താൻ അർഹനെന്ന് ബോധ്യം വരാത്തവരുണ്ടാവുകയില്ല, എന്ന് തിരുമേനി ഒരു വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (××)

12 നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ അദൃശ്യമായ നിലയിൽ ഭയപ്പെടുന്നവർ, അവർക്ക് പാപമോചനവും, വലുതായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ട്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ ﴿١٢﴾

---

12 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ يَخْشَوْنَ ഭയപ്പെടുന്നവർ. رَبَّهُم തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ. بِالْغَيْبِ അദൃശ്യമായ നിലക്ക് (കാണാതെ). لَهُم അവർക്കുണ്ട്. مَّغْفِرَةٌ പാപമോചനം. وَأَجْرٌ كَبِيرٌ വലുതായ പ്രതിഫലവും.

അല്ലാഹുവിനെ അങ്ങോട്ട് കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവൻ ഇങ്ങോട്ട് കാണുന്നുവെന്ന ബോധത്തോടെ വർത്തിക്കുക, സ്വകാര്യജീവിതത്തിലും ബാഹ്യജീവിതത്തിലും ഒരുപോലെ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുക, ജനബോധ്യത്തിനും കീർത്തിക്കുംവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ ശിക്ഷയെയും കൺമുമ്പിൽ കണ്ടാലേ വിശ്വസിക്കൂ എന്ന് ശഠിക്കാതെ, ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന യാഥാർഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഭയഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുക മുതലായവയാണ് അദൃശ്യമായ നിലയിൽ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുന്നതിൻെറ ലക്ഷണങ്ങൾ. അല്ലാഹുവിൻെറ തണലല്ലാതെ മറ്റൊരു തണലും ലഭിക്കാനില്ലാത്ത ആ മഹാദിനത്തിൽ അവൻ തണൽ നൽകി രക്ഷിക്കുന്ന ഏഴുകൂട്ടരെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഹദീഥിൽ നബി(സ്വ) എണ്ണിയിട്ടുള്ള രണ്ടുകൂട്ടർ ഇവരാകുന്നു. 1) സ്ഥാനമാനവും സൗന്ദര്യവുമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ (ദുർവൃത്തിക്കായി)ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു മാറിയവൻ 2) വല്ല ദാനധർമവും ചെയ്യുമ്പോൾ വലത്തേ കൈ ചിലവഴിച്ചത് ഇടത്തേ കൈ അറിയാത്തവണ്ണം ചിലവഴിക്കുന്ന - അഥവാ അത്രയും രഹസ്യമായി ധർമം ചെയ്യുന്ന - മനുഷ്യൻ (ബു. മു)

وَأَسِرُّوا۟ قَوْلَكُمْ أَوِ ٱجْهَرُوا۟ بِهِۦٓ ۖ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١٣﴾

13 നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ വാക്ക് [സംസാരം] പതുക്കെയാക്കിക്കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കില്‍ അത് ഉറക്കെയാക്കിക്കൊള്ളുക. [രണ്ടും, സമമാണ്.] (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവന്‍ [അല്ലാഹു] ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളവയെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلْخَبِيرُ ﴿١٤﴾

14 സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവന്‍ (എല്ലാം) അറിയുകയില്ലേ! അവനാകട്ടെ, ഗൂഢരഹസ്യമറിയുന്നവനാണ്, സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്.

---

13 وَأَسِرُّوا നിങ്ങള്‍ രഹസ്യം (പതുക്കെ) ആക്കുവിന്‍. قَوْلَكُمْ നിങ്ങളുടെ വാക്ക് (സംസാരം). أَوِ اجْهَرُوا بِهِ അല്ലെങ്കില്‍ അതിനെ പരസ്യം (ഉറക്കെ) ആക്കുവിന്‍. إِنَّهُ عَلِيمٌ നിശ്ചയമായും അവന്‍ അറിയുന്നവനാണ്. بِذَاتِ الصُّدُورِ നെഞ്ഞു (ഹൃദയം)കളിലുള്ളതിനെ. 14 أَلاَ يَعْلَمُ അറിയുകയില്ലേ, അവന്‍ അറിയാതിരിക്കുമോ. مَنْ خَلَقَ സൃഷ്ടിട്ടവന്‍, അവന്‍ സൃഷ്ടിച്ചവരെ. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. اللَّطِيفُ ഗൂഢമായതിനെ (സൂക്ഷമമായതിനെ) അറിയുന്നവനാണ്, സൗമ്യമായുള്ളവനാണ്. الْخَبِيرُ സൂക്ഷമജ്ഞാനിയാണ്.

الا يعلم من خلق എന്ന വാക്യത്തിന് 'അവന്‍ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവരെ അവന്‍ അറിയുകയില്ലേ?' എന്നും അര്‍ത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ.

വിഭാഗം-2

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ ذَلُولًا فَٱمْشُوا۟ فِى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا۟ مِن رِّزْقِهِۦ ۖ وَإِلَيْهِ ٱلنُّشُورُ ﴿١٥﴾

15 അവനത്രെ നിങ്ങള്‍ക്ക് (കൈകാര്യം നടത്തുമാറ്) ഭൂമിയെ വിധേയമായതാക്കിത്തന്നവന്‍. അതിനാല്‍ നിങ്ങള്‍ അതിന്‍റെ തോളുകളിലൂടെ [ഉപരിതലത്തിലൂടെ] സഞ്ചരിക്കുകയും, അവന്‍റെ (വക) ആഹാരത്തില്‍ നിന്ന് തിന്നുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവിന്‍. അവങ്കലേക്കു തന്നെയാണ് ഉയിര്‍ത്തെഴുന്നേല്‍പും.

---

15 هُوَ الَّذِي അവനത്രെ യാതൊരുവന്‍, അവന്‍ യാതൊരുവനാണ്. جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങള്‍ക്ക് ആക്കിതന്ന. الْأَرْضَ ഭൂമിയെ. ذَلُولاً വിധേയാമായതു (പാകപ്പെട്ടതു). فَامْشُوا അതിനാല്‍ നടന്നു (സഞ്ചരിച്ചു) കൊള്ളുവിന്‍. فِي مَنَاكِبِهَا അതിന്‍റെ തോളു(വശം-വഴി-ഗിരിമാര്‍ഗം-ഉപരിതലം) കളില്‍കൂടി. وَكُلُوا തിന്നുകയും ചെയ്യുവിന്‍. مِن رِّزْقِهِ അവന്‍റെ ആഹാര (ഉപജീവന) ത്തില്‍നിന്നു. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കുതന്നെ. النُّشُورُ (ഉയിര്‍ത്തു) എഴുന്നേല്‍പ്.

യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാനും ഉപജീവനമാര്‍ഗങ്ങളന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുവാനും ഉതകത്തക്കവണ്ണം ഭൂമിയെ മനുഷ്യനു പാകപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുള്ളതിനെ ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്താന്‍ അല്ലാഹു നമ്മെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ്. എല്ലാം അല്ലാഹു തരും എന്ന് കരുതി അലസമായിരിക്കരുതെന്നും അതില്‍ സൂചനയുണ്ട്. അതേ സമയത്ത് ഉപജീവന വിഷയത്തിലും സമ്പാദ്യത്തിലും മാത്രം ശ്രദ്ധചെലുത്തി ഭാവിജീവിതത്തിന്‍റെ കാര്യം മറക്കരുതെന്നും ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ءَأَمِنتُم مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا هِىَ تَمُورُ ﴿١٦﴾	16 ആകാശത്തുള്ളവനെ-അവന്‍ നിങ്ങളെ ഭൂമിയില്‍ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നത്-നിങ്ങള്‍ നിര്‍ഭയരായിരിക്കുകയാണോ?! എന്നാല്‍, അപ്പോഴത് ക്ഷോഭിച്ച് ഇളകി മിറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കും!
أَمْ أَمِنتُم مَّن فِى ٱلسَّمَآءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾	17 അതല്ലെങ്കില്‍, ആകാശത്തുള്ളവനെ-അവന്‍ നിങ്ങളുടെ മേല്‍ വല്ല ചരല്‍വര്‍ഷവും അയക്കുന്നത്- നിങ്ങള്‍ നിര്‍ഭയരായിരിക്കയാണോ?! എന്നാല്‍, നിങ്ങള്‍ക്ക് അറിയാറാകും, എന്‍റെ താക്കീത് എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നുവെന്ന്!
وَلَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾	18 തീര്‍ച്ചയായും,ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട്, എന്‍റെ പ്രതിഷേധം എങ്ങിനെയുണ്ടായി ?! [അവര്‍ അതൊന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കട്ടെ.]

---

16 أَأَمِنتُم നിങ്ങള്‍ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിര്‍ഭയരായോ. مَّن فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലുള്ളവനെ. أَن يَخْسِفَ بِكُمُ നിങ്ങളെ അവന്‍ ആഴ്ത്തുന്നതിനെ, വിഴുങ്ങിക്കുന്നതു. الْأَرْضَ ഭൂമിയില്‍, ഭൂമിയെ. فَإِذَا هِيَ എന്നാല്‍ അപ്പോഴതു. تَمُورُ പിടച്ചുമറിയും, ഇളകി ക്ഷോഭിക്കും, കിടിലംകൊള്ളും. 17 أَمْ أَمِنتُم അതെല്ലങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിര്‍ഭയരായോ. مَّن فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലുള്ളവനെ. أَن يُرْسِلَ അവന്‍ അയക്കുന്നതു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേല്‍. حَاصِبًا ചരല്‍ വര്‍ഷം, ചരല്‍കാറ്റു. فَسَتَعْلَمُونَ എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ക്കറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും. كَيْفَ എങ്ങിനെയാണ് (എന്നു). نَذِيرِ എന്‍റെ താക്കീതു, താക്കീതുകാരന്‍. 18 وَلَقَدْ كَذَّبَ തീര്‍ച്ചയായും വ്യാജമാക്കി. الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവര്‍. فَكَيْفَ كَانَ എന്നിട്ടു എങ്ങിനെയായി, ഉണ്ടായി. نَكِيرِ എന്‍റെ പ്രതിഷേധം, വെറുപ്പ്.

من فى السماء (ആകാശത്തിലുള്ളവന്‍) എന്ന് പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. പക്ഷേ, അവന്‍ അവന്‍റെ സൃഷ്ടിയായ ആകാശത്തില്‍ ഒരിടത്ത് ഇരിക്കുകയാണെന്നോ മറ്റോ ഈ വാക്കു മൂലം ഊഹിക്കാവതല്ല. അല്ലാഹു അനാദ്യനും, അനന്തനും, എല്ലാറ്റില്‍നിന്നും വ്യത്യസ്തനുമാണല്ലോ. അല്ലാഹു 'അര്‍ശിന്‍'മേല്‍ ആരോഹണം ചെയ്തു (استوى على العرش). എന്നതു പോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണിതും. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഇതിനു മുമ്പ് ചിലപ്പോഴൊക്കെ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ബാഹ്യാര്‍ഥമല്ലാതെ അവയുടെ യാഥാര്‍ഥ്യം തിട്ടപ്പെടുത്തുവാന്‍ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്തെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനം നല്‍കി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാള്‍ ഉത്തമവും സുരക്ഷിതവുമായ മാര്‍ഗം വ്യാഖ്യാനം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിടുകയാകുന്നു. സൂറ: സജദഃയില്‍ يدبر الامر من السماءالى الارض (അവന്‍ ആകാശത്തുനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെ നാം പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികള്‍ ഇവിടെയും ഓര്‍ക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

നിങ്ങളുടെ നിഷേധവും ധിക്കാരവും അവസാനിപ്പിക്കാതെ എന്നും നിങ്ങള്‍ക്കിവിടെ ശാന്തമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാമെന്നു കരുതേണ്ട. ഈ ഭൂമി ക്ഷോഭിച്ചിളകി അതില്‍ നിങ്ങളെ ആഴ്ത്തിക്കളയുകയോ അല്ലെങ്കില്‍ ഒരു ചരല്‍വര്‍ഷം-അല്ലെങ്കില്‍ ചരല്‍ക്കാറ്റ്- അയച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്‌വാന്‍ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരില്‍ അങ്ങിനെ പലതും ഇതിനുമുമ്പ് സംഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. നിങ്ങളില്‍ അപ്രകാരമുള്ള

ആപത്തുകളൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് ഭയം കൂടാതെ നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ? ആ വിചാരം വേണ്ട. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം. ഖാറൂനും, അവന്റെ ഭവനവും ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തപ്പെട്ടതും, ലൂത് നബി (عليه السلام) യുടെ ജനതയുടെ മേൽ ചരൽ വർഷം ഉണ്ടായതും, കഅ്ബ പൊളിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ആനപ്പട്ടാളം കല്ലുകളാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും മേൽ പറഞ്ഞതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാണല്ലോ.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَٰٓفَّٰتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱلرَّحْمَٰنُ ۚ إِنَّهُۥ بِكُلِّ شَىْءٍۭ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

19 അവരുടെ മീതെ (ചിറകുവിരുത്തി) അണിനിരന്നു കൊണ്ടും, (ചിറകു) കൂട്ടിപിടിച്ചു കൊണ്ടും പക്ഷികളെ അവർ നോക്കിക്കണ്ടിട്ടില്ലേ?! പരമകാരുണികനല്ലാതെ (ആരും) അവയെ പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, അവൻ എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും, കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

19 أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. إِلَى الطَّيْرِ പക്ഷികളിലേക്ക്. فَوْقَهُمْ അവരുടെ മീതെ. صَافَّاتٍ അണിനിരന്നുകൊണ്ടു, വരിയായിട്ടു. وَيَقْبِضْنَ അവ കൂട്ടുകയും ചെയ്യു, (കൂട്ടിക്കൊണ്ടും). مَا يُمْسِكُهُنَّ അവയെ പിടിച്ചുനിർത്തുന്നില്ല. إِلاَّ الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികനല്ലാതെ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)ക്കുറിച്ചും. بَصِيرٌ അറിയുന്നവനാണ്.

ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കഴിവുകളുടെ വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണല്ലോ.

أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِ ۚ إِنِ ٱلْكَٰفِرُونَ إِلَّا فِى غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

20 അതല്ലാ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരുവൻ-അതായത്, പരമകാരുണികനായുള്ളവനു പുറമെ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടാളമായുള്ളവൻ-ആരാണുള്ളത്?! അവിശ്വാസികൾ വഞ്ചനയിൽ (അകപ്പെട്ടിരിക്കുക) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُۥ ۚ بَل لَّجُّوا۟ فِى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

21 അതല്ലെങ്കിൽ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരുവൻ-അതായത്, അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] ആഹാരം അവൻ നിറുത്തിവെച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നവൻ-ആരാണുള്ളത്?! (ആരുമില്ല.) എങ്കിലും, അവർ ധിക്കാരത്തിലും, വെറുപ്പിലും നിരതരായിരിക്കയാണ്.

أَفَمَن يَمْشِى مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِۦٓ أَهْدَىٰٓ أَمَّن يَمْشِى سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

22 അപ്പോൾ, മുഖം കുത്തിമറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നടക്കുന്നവനാണോ കൂടുതൽ സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവൻ, അതല്ല, നേരെയുള്ള പാതയിലൂടെ ശരിക്കു നടക്കുന്നവനോ?!

---

20 أَمَّنْ അതല്ല (അതല്ലെങ്കിൽ - അഥവാ) ആരാണ്. هَذَا ഇവൻ (ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ). الَّذِي അതായത് യാതൊരുവൻ. هُوَ جُندٌ لَّكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പട്ടാളമാണ്, സൈന്യമാണ്. يَنصُرُكُم നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന. مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികന് പുറമെ (കൂടാതെ). إِنِ الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികളല്ല. إِلاَّ فِي غُرُورٍ വഞ്ചനയിലല്ലാതെ. 21 أَمَّنْ هَذَا അതല്ല ഇവനാരാണ്. الَّذِي يَرْزُقُكُم അതായത് നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്ന. إِنْ أَمْسَكَ അവൻ നിറുത്തിയാൽ, പിടിച്ചുവെക്കു

ന്നപക്ഷം. رِزْقَهُ അവൻെറ ആഹാരം. بَل لَّجُّوا (എങ്കിലും) എന്നാൽ അവർ നിരതരായിരിക്കുന്നു, ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയാണ്. فِي عُتُوٍّ ധിക്കാര(അതിക്രമ)ത്തിൽ. وَنُفُورٍ വെറുപ്പിലും,അറപ്പിലും. 22 أَفَمَن يَمْشِي അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നടക്കുന്നവനോ. مُكِبًّا മറിഞ്ഞു (കമിഴ്ന്നു) വീണുകൊണ്ടു. عَلَىٰ وَجْهِهِ തൻെറ മുഖത്തിൻമേൽ (മുഖംകുത്തി). أَهْدَىٰ കൂടുതൽ സൻമാർഗം (നേർവഴി)പ്രാപിച്ചവൻ. أَمَّن يَمْشِي അതല്ല (അതൊ) നടക്കുന്നവനോ. سَوِيًّا ശരിക്കു, നേരെ. عَلَىٰ صِرَاطٍ പാതയിലൂടെ. مُّسْتَقِيمٍ നേർക്കു,നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ.

സാരം: അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഒന്നിനെയും ആരാധിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ല. ആരിൽ നിന്നും ഒരു സഹായവും അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവരെ സഹായിക്കുവാൻ തക്ക ഏതൊരു സേനയാണ് അവർക്കുള്ളത്! ആരുമില്ല. പക്ഷേ അവർ വഞ്ചിതരായിരിക്കുക മാത്രമാണ്. അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉപജീവന മാർഗം അവൻ നിറുത്തൽ ചെയ്തുവെന്നു വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ പിന്നെ അവർക്ക് ആഹാരത്തിന് വകനൽകുവാൻ വേറെ ആരുണ്ട്?! ആരുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇതെല്ലാം അവർക്ക് ആലോചിച്ചറിയാവുന്ന സ്പഷ്ടമായ യാഥാർഥ്യങ്ങളത്രെ. എന്നിട്ടും, അവർ സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചും, വെറുത്തും കൊണ്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് അവർക്ക് രക്ഷകിട്ടുക?! നേർക്കുനേരെ ചൊവ്വായ മാർഗത്തിലൂടെ ശരിക്ക് നടന്നു പോകുന്നവരും, വക്രമായ വഴിയിലൂടെ മുഖം കുത്തിമറിഞ്ഞും വീണും കൊണ്ട് പോകുന്നവരും ഒരിക്കലും സമമാകുകയില്ലല്ലോ. ഇവരിൽ ആരാണ് ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേരുക എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇതു പോലെയാണ് സത്യവിശ്വാസികളുടെയും അവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതിയും.

قُلْ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَـٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

23 (നബിയേ) പറയുക: ‘‘നിങ്ങളെ (സൃഷ്ടിച്ച്) ഉണ്ടാക്കുകയും, നിങ്ങൾക്കു കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും, ഹൃദയങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തവനത്രെ അവൻ[അല്ലാഹു]. നന്നെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ നന്ദിചെയ്യുന്നുള്ളു’’.

قُلْ هُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

24 പറയുക: ‘‘നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ അവനത്രെ. അവനിലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.’’

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَـٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾

25 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: ‘‘എപ്പോഴാണ് ഈ (ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുമെന്ന) വാഗ്ദാനം? -നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ (കേൾക്കട്ടെ)!’’

قُلْ إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

26 പറയുക: ‘‘നിശ്ചയമായും (ആ) അറിവ് അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ മാത്രമാകുന്നു, ഞാൻ സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാണ്.’’

---

23 قُلْ പറയുക. هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവൻ. أَنشَأَكُمْ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയ (സൃഷ്ടിച്ച), ഉല്പത്തിയാക്കിയ. وَجَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്കു ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും. السَّمْعَ കേൾവി. وَالْأَبْصَارَ കാഴ്ച (കണ്ണുകളും). وَالْأَفْئِدَةَ ഹൃദയങ്ങളും. قَلِيلاً എത്രോ(നന്നെ) കുറച്ചു (മാത്രം). مَّا تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി കാട്ടുന്നു (ചെയ്യുന്നു). 24 قُلْ പറയുക. هُوَ الَّذِي യാതൊരുവൻ അവനത്രെ. ذَرَأَكُمْ നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കു (തന്നെ). تُحْشَرُونَ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു (ശേഖരിച്ചു) കൂട്ടപ്പെടുന്നു. 25 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു. مَتَىٰ എപ്പോഴാണ്. هَذَا الْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദാനം. إِن

كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കില്‍. صَادِقِينَ സത്യവാന്‍മാര്‍. 26 قُلْ പറയുക. إِنَّمَا الْعِلْمُ നിശ്ചയമായും അറിവു. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ (മാത്രം) ആകുന്നു. وَإِنَّمَا أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാന്‍. نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരന്‍ (മാത്രം). مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ.

എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ആ ദിവസം എപ്പോഴാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. എനിക്കോ മറ്റാര്‍ക്കെങ്കിലുമോ അതറിയുകയില്ല. എന്‍റെ ചുമതല നിങ്ങളെ വ്യക്തമായി താക്കീതു ചെയ്യല്‍ മാത്രമാണ്. പക്ഷേ, ഒരിക്കല്‍ അത് അനുഭവപ്പെടുമെന്ന കാര്യത്തില്‍ സംശയിക്കേണ്ട. അതിന്‍റെ സമയത്തെക്കുറിച്ചല്ല, അതിനെ തുടര്‍ന്നുണ്ടാവാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുക്കളെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങള്‍ അന്വേഷിക്കേണ്ടത് എന്ന് താല്പര്യം. ആ ദിവസം ആസന്നഭാവിയില്‍ വന്നെത്തുമെന്ന കാര്യം ഉറപ്പായതുകൊണ്ട് അത് സംഭവിക്കുമ്പോള്‍ അവരിലുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണങ്ങളെപ്പറ്റി ഭൂതകാലരൂപത്തില്‍ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَقِيلَ هَـٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾

27 എന്നാല്‍, അവര്‍ അത് സമീപിച്ചതായി കണ്ടപ്പോള്‍ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മുഖങ്ങള്‍ക്ക് മ്ളാനത ബാധിച്ചു! (അവരോട്) പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു: ''നിങ്ങള്‍ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അതത്രെ ഇത്.''

---

27 فَلَمَّا رَأَوْهُ അങ്ങിനെ അവരതു കണ്ടപ്പോള്‍. زُلْفَةً സമീപത്തു, അടുത്തായി. سِيئَتْ മ്ളാനമാക്കപ്പെട്ടു (വഷളായി-കറുത്തു-ദുഃഖപ്പെട്ടു). وُجُوهُ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മുഖങ്ങള്‍. كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ച. وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. هَذَا الَّذِي ഇതാ യാതൊന്നും, യാതൊന്നു ഇതത്രെ. كُنتُم بِهِ അതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളായിരുന്നു. تَدَّعُونَ വാദിക്കും, വിളിച്ചാവശ്യപ്പെടുക.

ആ സന്ദര്‍ഭം അത്ര വിദൂരമൊന്നുമല്ല. വന്നു കഴിഞ്ഞുവെന്നു തന്നെ പറയാം. അതവര്‍ കാത്തിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ എന്നാണ് ഭൂതകാലരൂപത്തിലുള്ള ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചന. تدعون എന്ന വാക്കിന് 'വാദിക്കുക' എന്നും 'വിളിച്ചാവശ്യപ്പെടുക' എന്നും അര്‍ഥം വരാം. അന്ത്യ നാളിനെക്കുറിച്ച് തര്‍ക്കിച്ചും വാദിച്ചും കഴിയുന്നവരും, എന്താണ് അത് വന്നു കാണാത്തതെന്ന് പരിഹാസപൂര്‍വം ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാണല്ലോ അവര്‍.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِىَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِىَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ ٱلْكَـٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

28 പറയുക: ''നിങ്ങള്‍ കണ്ടുവോ, എന്നെയും, എന്‍റെ കൂടെയുള്ളവരെയും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കില്‍ ഞങ്ങള്‍ക്ക് അവന്‍ കരുണചെയ്യുകയോ ചെയ്താല്‍,- എന്നാല്‍ ആരാണ് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയില്‍നിന്ന് അവിശ്വാസികള്‍ക്കു രക്ഷനല്‍കുന്നത്? [ഇതൊന്നു പറയുവിന്‍]!''

قُلْ هُوَ ٱلرَّحْمَـٰنُ ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾

29 പറയുക: ''അവന്‍ പരമകാരുണികനത്രെ; അവനില്‍ ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്‍റെ മേല്‍തന്നെ ഞങ്ങള്‍ ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാല്‍, (അടുത്തു) നിങ്ങള്‍ക്ക് അറിയാറാകും: സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവില്‍ ആരാണുള്ളത് എന്ന്!''

28 قُلْ പറയുക. أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ(പറയുവിൻ). إِنْ أَهْلَكَنِيَ എന്നെ നശിപ്പിച്ചാൽ. اللَّهُ അല്ലാഹു. وَمَن مَّعِيَ എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും. أَوْ رَحِمَنَا അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് കരുണ(ദയ) ചെയ്താൽ. فَمَن يُجِيرُ എന്നാൽ ആർ രക്ഷിക്കും, കാക്കും. الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ. مِنْ عَذَابٍ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന്. أَلِيمٍ വേദനയേറിയ. 29 قُلْ هُوَ പറയുക അവൻ. الرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികനാണ്. آمَنَّا بِهِ ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. وَعَلَيْهِ അവന്റെ മേൽതന്നെ. تَوَكَّلْنَا ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. فَسَتَعْلَمُونَ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും. مَنْ ആർ, ഏതൊരുവനാണ്. هُوَ അവൻ. فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവി(ദുർമാർഗത്തി)ലാണ്. مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

ഖുർആനിൽ പലേടങ്ങളിലും കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇവിടെയും ഇതിനുമുമ്പുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിൻെറ പരമകാരുണികൻ (الرحمن) എന്ന നാമം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അവൻെറ കാരുണ്യാധിക്യത്തെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, പാപികൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നപക്ഷം അവൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ നിരാശക്ക് അവകാശമില്ലെന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയുമാണ് അവ ചെയ്യുന്നത്.

30 പറയുക: ''നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, നിങ്ങളുടെ വെള്ളം വറ്റിയതായിത്തീർന്നാൽ, ആരാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഒഴുകുന്ന (ഉറവു) വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു തരുക? (പറയുവിൻ)!''

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

---

30 قُلْ أَرَأَيْتُمْ പറയുക, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ. إِنْ اَصْبَحَ ആയിത്തീർന്നാൽ. مَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ വെള്ളം. غَوْرًا വറ്റിയത്, വരണ്ടത്. فَمَن എന്നാലാരാണ്. يَأْتِيكُم നിങ്ങൾക്കുകൊണ്ടുവരിക. بِمَاءٍ വെള്ളം. مَّعِينٍ ഒഴുകിവരുന്ന, ഉറവ്, പൊടിഞ്ഞുവരുന്ന.

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരുമില്ലെന്ന് വ്യക്തം. സാധാരണ പതിവിൽ കവിഞ്ഞു കുറച്ചു ദിവസങ്ങളോളം മഴ പെയ്യാൻ താമസിച്ചാലത്തെ കഥ നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ഒരുപക്ഷേ, കിണറും കുളവും ആഴം കൂട്ടിയോ, പമ്പ് ഉപയോഗിച്ചോ ചില ദിവസങ്ങൾകൂടി കഴിച്ചു കൂട്ടാമെന്ന് വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ, ആകാശത്തുനിന്ന് മഴ പെയ്യുവാൻ ദീർഘിച്ചു പോയാൽ-അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിലെ ഈർപ്പവും ഉറവും ഉണങ്ങിപ്പോയാൽ- ഇതുകൊണ്ടൊന്നും പ്രയോജനമില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിചെയ്യുകയും, അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ, ആമീൻ والله الحمد والمنة

68 സൂറത്തുൽ ഖലം سورة القلم

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 52 വിഭാഗം 2 (റുകൂഅ്)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

نٓۚ وَٱلۡقَلَمِ وَمَا يَسۡطُرُونَ ﴿١﴾

1 നൂൻ., പേന തന്നെയാണ, അവർ (എഴുതി) രേഖപ്പെടുത്തുന്നതും തന്നെയാണ (സത്യം)!-

مَآ أَنتَ بِنِعۡمَةِ رَبِّكَ بِمَجۡنُونٖ ﴿٢﴾

2 (നബിയേ) നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് നീ ഭ്രാന്തനല്ല.

وَإِنَّ لَكَ لَأَجۡرًا غَيۡرَ مَمۡنُونٖ ﴿٣﴾

3 നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് മുറിഞ്ഞു പോകാത്ത [നിരന്തരമായ] പ്രതിഫലവും ഉണ്ട്;

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٖ ﴿٤﴾

4 നിശ്ചയമായും, നീ മഹത്തായ ഒരു സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടിയാണ് (ഉള്ളത്).

فَسَتُبۡصِرُ وَيُبۡصِرُونَ ﴿٥﴾

5 എന്നിരിക്കെ, വഴിയെ നീ കണ്ടറിയുന്നതാണ്; അവരും കണ്ടറിയും:

بِأَييِّكُمُ ٱلۡمَفۡتُونُ ﴿٦﴾

6 നിങ്ങളിൽ ആരിലാണ് കുഴപ്പം പിടിപെട്ടവൻ (ഉള്ളത്) എന്ന്!

---

1 ن നൂൻ. وَالْقَلَمِ പേനതന്നെയാണ. وَمَا يَسْطُرُونَ അവർ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന(എഴുതുന്ന)തും തന്നെയാണ. 2 مَا أَنتَ നീ അല്ല. بِنِعْمَةِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട്. بِمَجْنُونٍ ഭ്രാന്തൻ. 3 وَإِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കുണ്ടുതാനും. لَأَجْرًا പ്രതിഫലം. غَيْرَ مَمْنُونٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത, മുറിയാത്ത, ദാക്ഷിണ്യം എടുത്തുപറയപ്പെടാത്ത(ഉദാരമായ). 4 وَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ. لَعَلَى خُلُقٍ ഒരു സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടിയാണ്, സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ. عَظِيمٍ മഹത്തായ. 5 فَسَتُبْصِرُ എന്നാൽ (അതിനാൽ) വഴിയെ നീ കണ്ടറിയും. وَيُبْصِرُونَ അവരും കണ്ടറിയും. 6 بِأَيِّكُمُ നിങ്ങളിൽ ആരിലാണ്. الْمَفْتُونُ കുഴപ്പം പിടിപെട്ടവൻ (ചിത്തഭ്രമമുള്ളവൻ).

ആരംഭത്തിൽ കാണുന്ന ن (നൂൻ) പോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പ് പല പ്രാവശ്യം നാംസംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിന്നറിയാമെന്നത്രെ അതിൻെറ ചുരുക്കം.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെപ്പറ്റി മുശ്‌രിക്കുകൾ പല ആരോപണങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലതാണ് ഭ്രാന്തനെന്നും, ജിന്നിൻെറ ബാധ ഏറ്റവനെന്നും മറ്റും. ഈ ആരോപണത്തെ അല്ലാഹു ഖണ്ഡിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനാൽ അനുഗൃഹീതനാണെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നതസ്ഥാനമുള്ള ആളാണെന്നും, വളരെ മഹത്തായ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തോടു കൂടിയ ആളാണെന്നും അസന്നിഗ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അഞ്ചും ആറും വചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രവചനം അധികം താമസിയാതെ-ഇസ്‌ലാമിൻെറ വിജയത്തോടുകൂടി-പുലരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതെ, കുഴപ്പം പിടിപെട്ടതു നബി (ﷺ)ക്കല്ലെന്നും അവർക്കുതന്നെയാണെന്നും അവർക്ക് ബോധ്യമായി.

പേനകൊണ്ടും, പേന ഉപയോഗിച്ച് എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ- അല്ലെങ്കിൽ ലിഖിതങ്ങൾ-കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു മുശ്രികുകളെ ഖണ്ഡിച്ചത്. പേനക്കും എഴുത്തിനും അല്ലാഹു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യത്തെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നബി(സ്വ) തിരുമേനിക്ക് ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽതന്നെ علم بالقلم (അവൻ പേനകൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചു) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതു വസ്തുവെക്കൊണ്ടും അവന് സത്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും സത്യത്തിനായി അവർ ഉപയോഗിച്ച വസ് തുക്കളെപ്പറ്റി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അവ ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതും ചിന്തക്ക് വിഷയമാകേണ്ടതുമായിരിക്കും. (القلم) 'പേന'കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം മനുഷ്യൻെറ, കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന, മലക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന പേനയാണ്-അഥവാ നമ്മുടെ പേനയുടെ സ്ഥാനത്ത് അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണം ഏതോ അതാണ്-എന്നും, അവർ 'എഴുതുന്നത്' (ما يسطرون) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മലക്കുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കർമരേഖകളാണ് എന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, നാം ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ചതു പോലെ മനുഷ്യർ എഴുതുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പേനകളും അവർ എഴുതുന്ന ലിഖിതങ്ങളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യം എന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തവും യുക്തവുമായിക്കാണുന്നത്. الله اعلم

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവഗുണം അങ്ങേയറ്റം ഉൽകൃഷ്ടവും മാതൃകാപരവുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് അല്ലാഹു നൽകിയ മഹത്തായ ഒരു സാക്ഷിപത്രമാണ് നാലാം വചനം. തിരുമേനിയുടെ എതിരാളികൾപോലും അവിടുത്തെ സൽസ്വഭാവത്തെ പ്രശംസിക്കുമായിരുന്നു. 'സൽസ്വഭാവങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻവേണ്ടിത്തന്നെയാണ് എന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്' എന്ന് തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. (عليه السلام). തിരുമേ നിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച ഒരാളോട് ആഇശ (رضي الله عنها) പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. 'തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവം ഖുർആനായിരുന്നു'. (അ; ന.) സൽസ്വഭാവമായി ഖുർആനിൽ എന്തെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം തിരുമേനിയിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു-അഥവാ ഖുർആൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സൽസ്വഭാവങ്ങളുടെ പ്രാവർത്തികമാതൃകയായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം-എന്ന് താല്പര്യം. ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിന് ധാരാളക്കണക്കിൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. അവ ഏറെക്കുറെ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. പക്ഷേ, കാലക്രമേണ മുസ്‌ലിം സമുദായം തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ മാതൃകയാക്കുന്നതിൽനിന്ന് അകന്നകന്നു പോയിരിക്കുകയാണ്. അതിൻെറ തിക്തഫലം സമുദായം ആകമാനം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

അഇശ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ് (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ സമരം നടത്തുന്ന അവസരത്തിലല്ലാതെ ഒരു ഭൃത്യനെയാകട്ടെ, സ്ത്രീയെയാകട്ടെ, മറ്റാരെയെങ്കിലുമാകട്ടെ തിരുമേനി അടിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ തിരുമേനിയോട് അഭിപ്രായം അന്വേഷിച്ചാൽ രണ്ടിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ സൗകര്യ പ്രദമായത് ഏതോ അതല്ലാതെ അവിടുന്ന് തിരഞ്ഞെ ടുക്കുകയില്ല-അത് കുറ്റകരമായാലൊഴികെ. കുറ്റകരമാണെങ്കിലോ, മറ്റെ ല്ലാവരെക്കാളും അധികം അതിൽനിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നവനുമായിരിക്കും തിരുമേനി. അല്ലാഹു ബഹുമാനിച്ച വല്ല കാര്യവും അപമാനിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം അവിടെ, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി പ്രതികാരം നടത്തുമെന്നല്ലാതെ, സ്വന്തം കാര്യത്തിനു വേണ്ടി ആരോടും അവിടുന്ന് പ്രതികാരം ചെയ്യുകയില്ല'.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾	7 നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് അവൻെറ മാർഗ്ഗം വിട്ട് പിഴച്ചുപോയവരെപ്പറ്റി നല്ല വണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു; സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റിയും അവൻ നല്ലവ

ണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്.

فَلَا تُطِعِ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾

8 ആകയാൽ, വ്യാജമാക്കുന്നവരെ നീ അനുസരിക്കരുത്.

وَدُّوا۟ لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾

9 നീ മയപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായിരുന്നു) എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്; എന്നാൽ അവരും മയപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.

---

7 إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്. هُوَ أَعْلَمُ അവൻ ഏറ്റവും (നല്ല വണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. بِمَن ضَلَّ പിഴച്ച(തെറ്റിയ)വരെപ്പറ്റി. عَن سَبِيلِهِ അവന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന്, മാർഗംവിട്ട്. وَهُوَ أَعْلَمُ അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ്. بِالْمُهْتَدِينَ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റി. 8 فَلَا تُطِعِ ആകയാൽ നീ അനുസരിക്കരുത്. الْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവരെ. 9 وَدُّوا അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്, താല്പര്യപ്പെട്ടു. لَوْ تُدْهِنُ നീ മയപ്പെടുത്തി (വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തു – മിനുക്കുനയം സ്വീകരിച്ചു) എങ്കിൽ എന്ന്. فَيُدْهِنُونَ എന്നാൽ അവർ മയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുക, അവരുടെ ദുരാചാരങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്താതിരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ അനുരഞ്ജനനയം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നബി (ﷺ) തിരുമേനി അവിടുത്തെ പ്രബോധനരീതി അല്പം മയപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം, അവർ തങ്ങളുടെ എതിർപ്പിൽ വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്യുകയും, തിരുമേനിയെയും അനുയായികളെയും അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യാം എന്ന് അവർ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അനുയായികളെയും അവരുടെ പാട്ടിനുവിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യാം എന്ന് അവർ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, സത്യസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ചക്ക് പഴുതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആ ആഗ്രഹം വകവെച്ചു കൊടുക്കരുതെന്ന് അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉണർത്തുകയാണ്. മതപ്രബോധകരും, മതപ്രചാരകന്മാരുമായ ആളുകൾ ഈ വചനങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സത്യപ്രബോധനത്തെ വ്യാജമാക്കുന്നവരെ അനുസരിക്കരുതെന്നും സത്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്ത അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തിക്കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് അവരെന്നും പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ചില നീച സ്വഭാവങ്ങളെ അല്ലാഹു തുറന്നു കാട്ടുന്നു. അത്തരം സ്വഭാവങ്ങളുള്ളവരുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും വഴങ്ങരുതെന്ന് വീണ്ടും നബി(സ്വ)യെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു:

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾

10 അധികമായി സത്യം ചെയ്യുന്നവനും, നിന്ദ്യനുമായ ഒരാളെയും നീ അനുസരിക്കരുത്.

هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾

11 കുത്തുവാക്ക് പറയുന്നവനും, ഏഷണിയുമായി നടക്കുന്നവനും,-

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

12 നല്ല കാര്യത്തിന് തടസ്സക്കാരനും, അതിക്രമിയും, മഹാപാപിയും,-

عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾

13 അതിനുപുറമെ, ക്രൂരനും, ദുഷ്കീർത്തി നേടിയവനും (അഥവാ ശരിയായ പിതാവില്ലാത്തവനും),-

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾

14 (അതെ) അവൻ സ്വത്തും മക്കളുമുള്ളവനായതിനാൽ!

إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

15 അവൻ നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കൾ [വേദലക്ഷ്യങ്ങൾ] ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവൻ പറയും: ''പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണകഥകളാണ് (അവ)'' എന്ന്.

سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلۡخُرۡطُومِ ﴿١٦﴾

16 വഴിയെ അവനു നാം (ആ) തുമ്പിക്കൈക്ക് (അഥവാ നീണ്ട മൂക്കിന്) അടയാളം വെച്ചേക്കും!

---

10 وَلَا تُطِعْ നീ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. كُلَّ حَلَّافٍ അധികമായി സത്യംചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും(ഒരാളെയും). مَّهِينٍ നിന്ദ്യനായ, നിസ്സാരനായ. 11 هَمَّازٍ കുത്തുവാക്ക് പറയുന്നവൻ, കുറ്റവും കുറവും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ. مَّشَّاءٍ നടക്കുന്നവൻ. بِنَمِيمٍ ഏഷണിയുമായി. 12 مَّنَّاعٍ തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്ന(മുടക്കം ചെയ്യുന്ന)വൻ. لِّلْخَيْرِ നന്മയെ, നല്ല കാര്യത്തിന്. مُعْتَدٍ അതിക്രമി, അതിരുകടന്നവൻ. أَثِيمٍ മഹാപാപി. 13 عُتُلٍّ ക്രൂരൻ, ദുഷ്ടൻ. بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം(പുറമെ). زَنِيمٍ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയവൻ (വ്യഭിചാര പുത്രൻ- ജാരസന്താനം - അന്യകുടുംബത്തോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നവൻ). 14 أن كَانَ അവൻ ആയതിനാൽ. ذَا مَالٍ ധനമുള്ളവൻ. وَبَنِينَ മക്കളും, പുത്രന്മാരും. 15 إِذَا تُتْلَىٰ ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ. عَلَيْهِ അവന്. آيَاتُنَا നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം - ദൃഷ്ടാന്തം) കൾ. قَالَ അവൻ പറയും. أَسَاطِيرُ പുരാണങ്ങൾ, പഴങ്കഥകൾ. الْأَوَّلِينَ പൂർവികന്മാരുടെ. 16 سَنَسِمُهُ (വഴിയെ - അടുത്ത്) നാമവന് അടയാളം വെക്കും. عَلَى الْخُرْطُومِ തുമ്പിക്കൈക്ക് (മൂക്കിന്).

ان كان ذا مال وبنين (അവൻ സ്വത്തും മക്കളുമുള്ളവനായതിനാൽ) എന്നവാക്യം ഏതിനു കാരണമായിട്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് രണ്ടുമൂന്ന് പ്രകാരത്തിലാകുവാൻ സാധ്യത കാണാം. 1) പത്താം വചനത്തിലെ لاتطع (നീ അനുസരിക്കരുത്) എന്ന നിരോധ ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാവാം. മേൽപ്രസ്താവിച്ച ദുർഗുണങ്ങളുള്ളവർ സ്വത്തും മക്കളും അധികമുള്ളവരാണെന്നുവെച്ച് അവരെ അനുസരിച്ചുപോകരുത് എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തോന്നുന്നത്. 2) മേൽകണ്ട ദുർഗുണങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുവാനുള്ള കാരണമാവാം. അതായത്, ഇത്രയും നികൃഷ്ടമായ സ്വഭാവങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം, അവർക്ക് കുറെ സ്വത്തും, മക്കളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. 15-ാം വചനത്തിലെ قال (അവൻ പറയും) എന്ന ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമാവാം. ചിലർ അങ്ങനെയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് വേദവാക്യങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് പഴഞ്ചൻ വർത്തമാനമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് പരിഹസിച്ചു തള്ളുവാൻ കാരണം അവർക്ക് ധനവും മക്കളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ സാരം.

അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ വ്യാജവും പഴഞ്ചനുമാക്കിത്തള്ളുന്ന ദുഷ്ടന്മാരുടെ എട്ടൊമ്പത് സ്വഭാവങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുമാത്രം ഒരാളിൽ ഉണ്ടായാൽ തന്നെ അതവനെ അങ്ങേയറ്റം ദുഷിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്നതാണെന്ന് കാണാം. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാംകൂടി ഒരാളിൽ സമ്മേളിക്കുന്നപക്ഷം അവൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനുഷ്യരൂപിയാണെങ്കിലും യഥാർഥത്തിൽ പൈശാചിക സ്വഭാവിയായിരിക്കും. അവൻ നന്നായിത്തീരുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷക്കു പിന്നെ അവകാശമില്ല. മാത്രമല്ല, അവനുമായി സഹവാസബന്ധം പുലർത്തുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും സത്യം ചെയ്യുന്ന പതിവ് കളവ് പറയുന്നവരുടെ ലക്ഷണമാകുന്നു. നേരായ കാര്യത്തിൽപോലും അത്യാവശ്യഘട്ടത്തില ല്ലാതെ സത്യം ചെയ്യുന്നത് നന്നല്ല. അധികമായി സത്യം ചെയ്‌വാൻ മുതിരുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം തങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യം ശ്രോതാവിനെക്കൊണ്ട് വിശ്വസിപ്പിക്കലായിരിക്കുമല്ലോ. തങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവർക്ക് വിശ്വാസമില്ലെന്ന്

അവർക്കു തന്നെ തോന്നിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇതിൻെറ അർഥം. തുടർന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദുർഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു വിശദീകരണത്തിൻെറ ആവശ്യം കാണുന്നില്ല.

അതിനുപുറമെ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയവനും (بعد ذلك زنيم) എന്നുള്ള അവസാനത്തെ വിശേഷണം മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ ദുർഗുണങ്ങൾക്കും മകുടം ചാർത്തുന്ന ഒന്നത്രെ. ഇബ്നു കഥീർ(@@) പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ زنيم (സനീം) എന്ന വാക്കിൻെറ അർഥം നീചത്വത്തിൽ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയവൻ എന്നാണെങ്കിലും വ്യഭിചാരത്തിൽ ജനിച്ചതുനിമിത്തം സ്വന്തം തറവാടില്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു തറവാട്ടിലെ വ്യക്തിയുമായി പിതൃപുത്രബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവൻ-അഥവാ ജാരസന്താനം-എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ആ പദം അധികം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ജാരസന്താനമായി ജനിച്ചത് അവൻെറ കുറ്റമല്ലെങ്കിലും ചീത്തയായ ബീജത്തിൽനിന്ന് ജനിച്ചവരിൽ നിന്ന് മേൽപ്രസ്താവിച്ചതുപോലുള്ള ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രകടമാകുന്നത് സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. ഒരുപക്ഷേ, പ്രകടമായില്ലെങ്കിലും അവനുള്ള കാലത്തോളം നീങ്ങിപ്പോകാത്ത ഒരു ദുഷ്കീർത്തിയാണല്ലോ അത്. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതുപോലെ ഇത് വലീദുബ്നു മുഗീറഃയെയോ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയെയോ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയായിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഇത്തരക്കാരെ വിശ്വ സിക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും പാടില്ലെന്നത്രെ അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അവ പഴഞ്ചനാണെന്നും കെട്ടുകഥകളാണെന്നും പറഞ്ഞു ധിക്കരിക്കുവാനും പരിഹസിക്കുവാനും ധാർഷ്ട്യം കാണിക്കുന്ന ഇത്തരക്കാരെ അടുത്ത ഭാവിയിൽ അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും എല്ലാവർക്കും പരസ്യമായി കാണത്തക്കവണ്ണം സ്ഥിരമായ ഒരു അടയാളം അവരുടെ മുഖത്ത്-മൂക്കത്ത്-അടയാളപ്പെടുത്തി അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവസാനമായി (16-ാം വചനത്തിൽ) താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ആ നീണ്ടമൂക്ക് എന്ന അർഥത്തിൽ പരിഹാസപൂർവം പ്രയോഗിച്ചതത്രെ തുമ്പിക്കൈ (الخرطوم) എന്ന വാക്ക്.

إِنَّا بَلَوْنَـٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَـٰبَ ٱلْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا۟ لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾

17 നാം, (ആ) തോട്ടക്കാരെ പരീക്ഷണം നടത്തിയതുപോലെ, ഇവരെ(യും) നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരിക്കയാണ്; അതായത്, പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ തങ്ങൾ നിശ്ചയമായും അത് [തോട്ടത്തിലെ ഫലങ്ങൾ] മുറിച്ചെടുക്കുന്നതാണെന്ന് അവർ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം.

وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾

18 അവർ ഒഴിവാക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

---

17 إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ നിശ്ചയമായും നാം അവരെ പരീക്ഷണം ചെയ്തിരിക്കയാണ്. كَمَا بَلَوْنَا നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തതുപോലെ. أَصْحَابَ الْجَنَّةِ തോട്ടക്കാരെ. إِذْ أَقْسَمُوا അവർ സത്യം ചെയ്ത സന്ദർഭം. لَيَصْرِمُنَّهَا നിശ്ചയമായും അവർ അത് മുറിച്ചെടുക്കും (ഫലം പറിക്കും) എന്ന്. مُصْبِحِينَ അവർ പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ. 18 وَلَا يَسْتَثْنُونَ അവർ ഒഴിവാക്കി പറഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉദാഹരിച്ചു പറഞ്ഞ തോട്ടക്കാർ ഏതായിരുന്നുവെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. യമനിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു തോട്ടക്കാരെപ്പറ്റിയാണെന്നും, അറബികൾക്ക് അവരെക്കുറിച്ച് കേട്ടറിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. സംഭവത്തിൻെറ സാമാന്യരൂപം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: സദ്‌വൃത്തനും ഉദാരശീലനുമാ

യ ഒരാളുടെതായിരുന്നു തോട്ടം. തോട്ടത്തിലെ ഫലങ്ങൾ പറിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു ഒരംശം അദ്ദേഹം സാധുക്കൾക്ക് ദാനം കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഫലം പറിച്ചെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അതിനുവേണ്ടി പാവങ്ങളും ദരിദ്രന്മാരും ഒരുമിച്ചുകൂടുമായിരുന്നു. പിതാവിൻെറ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ മക്കൾ രംഗത്തുവന്നു. പിതാവിൻെറ നില തുടരാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. രാത്രി വെളുക്കാൻ കാലത്ത് ആരും അറിയാതെ ഫലം പറിച്ചെടുക്കുവാൻ അവർ ഗൂഢമായി തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചു. അങ്ങിനെ അവർ തോട്ടത്തിൽ ചെന്നു നോക്കുമ്പോൾ തോട്ടം അതാ ഒരത്യാഹിതം ബാധിച്ച് നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. അവർ തീരാ ദുഃഖത്തിലും സങ്കടത്തിലുമായിത്തീർന്നു. ഇതാണ് ചുരു ക്കം. സംഭവത്തിൻെറ രൂപവും അതിലടങ്ങിയ പാഠവും ഖുർആൻെറ വാക്യങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നിരിക്കെ, തോട്ടം എവിടെയായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും അറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല.

يستثنون (അവർ ഒഴിവാക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല) എന്ന വാക്യം രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. 1) അതികാലത്ത് ആരും അറിയാതെ ഫലം പറിച്ചെടുക്കണമെന്ന് അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചപ്പോൾ 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ ان شاء الله എന്നോ മറ്റോ അവർ പറയുകയുണ്ടായില്ല. തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ തങ്ങൾക്കുതന്നെ കഴിയുമെന്ന് അവർ ധരിച്ചു കളഞ്ഞു. അഥവാ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം അവർക്ക് ഉണ്ടായില്ല എന്ന് സാരം. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികപക്ഷവും ഈ വ്യാഖ്യാനമാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. 2) സാധുജനങ്ങൾക്ക് അൽപഭാഗമെങ്കിലും ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്ത് ബാക്കി തങ്ങൾക്ക് എടുക്കാമെന്ന് നിശ്ചയിക്കാതെ മുഴുവൻ ഫലങ്ങളും തങ്ങൾതന്നെ എടുക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ തീരുമാനം.

19 എന്നിട്ട്, അവർ ഉറങ്ങുന്നവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (ശിക്ഷാ) ബാധ അതിൻെറ [തോട്ടത്തിൻെറ] മേൽ ബാധിച്ചു.	فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾
20 അങ്ങനെ, പ്രഭാതവേളയിൽ അത് മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ആയിത്തീർന്നു.	فَأَصْبَحَتْ كَٱلصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

---

19 فَطَافَ എന്നിട്ട് ചുറ്റി, വലയം ചെയ്തു, സഞ്ചരിച്ചു(ബാധിച്ചു). عَلَيْهَا അതിൻമേൽ, അതിന്. طَائِفٌ ഒരു ബാധ(ശിക്ഷാവലയം). مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. وَهُمْ അവർ ആയിരിക്കെ. نَائِمُونَ ഉറങ്ങുന്നവർ. 20 فَأَصْبَحَتْ അങ്ങനെ അതു പ്രഭാതത്തിലായി. كَالصَّرِيمِ മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതു പോലെ, ഇരുളിയ രാത്രിപോലെ.

രാത്രി അവരെല്ലാം ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച ആപത്ത് തോട്ടത്തിനു ബാധിച്ചു. അത് വമ്പിച്ച ചുഴലിക്കാറ്റായിരുന്നുവെന്നും, ഇടിത്തീയോ മറ്റോ ആയിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം. ഏതായിരുന്നാലും തോട്ടം മുഴുക്കെ നശിച്ചുപോയി. كالصريم എന്ന വാക്കിന് 'മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്നും, ഇരുട്ടിയ രാത്രി പോലെ എന്നും അർഥം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഫലങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചുപോയി എന്ന് ഒന്നാമത്തേതിനും, തോട്ടം കത്തിക്കരിഞ്ഞ് കരിവർണമായി എന്ന് രണ്ടാമത്തേതിനും സാരമായിരിക്കുന്നതാണ്.

21 എന്നാൽ, പ്രഭാതവേളയിൽ അവർ അന്യോന്യം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:-	فَتَنَادَوْا۟ مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾
22 ''നിങ്ങൾ (ഫലങ്ങൾ) മുറിച്ചെടുക്കു (വാൻ ഉദ്ദേശിക്കു)ന്നവരാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളു	أَنِ ٱغْدُوا۟ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾

ടെ കൃഷിസ്ഥലത്ത് നിങ്ങൾ കാലത്ത് വരുവിൻ'' എന്ന്.

فَٱنطَلَقُواْ وَهُمۡ يَتَخَـٰفَتُونَ ﴿٢٣﴾

23 അങ്ങനെ, അവർ പതുക്കെപ്പറഞ്ഞും കൊണ്ടു പോയി:-

أَن لَّا يَدۡخُلَنَّهَا ٱلۡيَوۡمَ عَلَيۡكُم مِّسۡكِينٌ ﴿٢٤﴾

24 ''നിശ്ചയമായും അതിൽ [തോട്ടത്തിൽ] ഒരു സാധുവും ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കരുത്'' എന്ന്.

وَغَدَوۡاْ عَلَىٰ حَرۡدٍ قَـٰدِرِينَ ﴿٢٥﴾

25 (സാധുക്കളെ) മുടക്കം ചെയ്‌വാൻ കഴിയുന്നവരായുംകൊണ്ട് അവർ കാലത്ത് വരുകയും ചെയ്തു.

فَلَمَّا رَأَوۡهَا قَالُوٓاْ إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٦﴾

26 അങ്ങനെ, അതു(തോട്ടം)കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും നാം, പിഴച്ചവരാകുന്നു!-

بَلۡ نَحۡنُ مَحۡرُومُونَ ﴿٢٧﴾

27 ''(അത്രയുമല്ല) പക്ഷേ, നാം വിലക്കപ്പെട്ടവരാണ് [സർവ്വം നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്]!''

---

21 فَتَنَادَوْا എന്നാൽ(എന്നിട്ട്) അവർ അന്യോന്യം വിളിച്ചു(പറഞ്ഞു). مُصْبِحِينَ പ്രഭാതവേളയിലായുംകൊണ്ട്. 22 أَنِ اغْدُوا നിങ്ങൾ കാലത്ത് വരുവീൻ എന്ന്. عَلَى حَرْثِكُمْ നിങ്ങളുടെ വിളക്കൽ (കൃഷിസ്ഥലത്ത്). إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ. صَارِمِينَ മുറിച്ചെടുക്കുന്നവർ. 23 فَانطَلَقُوا അങ്ങനെ അവർ പോയി. وَهُمْ അവർ. يَتَخَافَتُونَ ഒളിച്ചു(പതുക്കെ) പറഞ്ഞുകൊണ്ട്. 24 أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا നിശ്ചയമായും അതിൽ കടക്കരുതെന്ന്. الْيَوْمَ ഇന്ന്. عَلَيْكُم നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ. مِّسْكِينٌ ഒരു സാധുവും പാവപ്പെട്ടവൻ. 25 وَغَدَوْا അവർ (കാലത്ത്) പോകുകയും ചെയ്തു. عَلَى حَرْدٍ മുടക്കം ചെയ് വാൻ, ഉത്സാഹത്തോടെ കോപത്തോട, ഊക്കോടെ. قَادِرِينَ കഴിവുള്ളവരായിക്കൊണ്ട്. 26 فَلَمَّا رَأَوْهَا എന്നിട്ട് അവരത് കണ്ടപ്പോൾ. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. إِنَّا لَضَالُّونَ നിശ്ചയമായും നാം വഴിപിഴച്ചവരാണ്, തെറ്റിപ്പോയവരാണ്. 27 بَلْ نَحْنُ പക്ഷേ(അത്രയുമല്ല) നാം. مَحْرُومُونَ വിലക്ക(മുടക്ക-തടയ-നഷ്ട)പ്പെട്ടവരാണ്, നിർഭാഗ്യരാണ്.

പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്കും പരസ്പരം വിളിച്ചും ക്ഷണിച്ചുംകൊണ്ട് അവർ പതുക്കെപ്പുറപ്പെട്ടു. ഇക്കുറി സാധുക്കൾക്ക് തോട്ടത്തിൽവന്നു ധർമം വാങ്ങുവാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന വിചാരത്തോടെ അവർ ഉത്സാഹപൂർവം തോട്ടത്തിൽ വന്നെത്തി. നോക്കുമ്പോൾ തോട്ടം ആകെ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. നമുക്ക് പിഴവ് പറ്റിയിരിക്കുന്നു, സ്ഥലം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ ആദ്യം അവർക്കുതോന്നി. ഏറെത്താമസിയാതെ കാര്യം മനസ്സിലായി. അയ്യോ, നമുക്ക് സർവം നഷ്ടപ്പെട്ടുവല്ലോ! നാം ഭാഗ്യം കെട്ടവനായല്ലോ..! നമ്മുടെ ദുർവിചാരം നമ്മെ അപകടത്തിലാക്കിയല്ലോ! എന്നിങ്ങനെ വിലപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

25-ാം വചനത്തിന് സാധുക്കളെ മുടക്കം ചെയ്‌വാൻ കഴിവുള്ളവ രായുംകൊണ്ട്- അഥവാ കഴിയുമെന്ന ഭാവത്തിൽ-അവർ പോയി എന്നും, ഉദ്ദേശ്യം നിവൃത്തിപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന കഴിവോടു കൂടി വളരെ ഉത്സാഹപൂർവം പോയി എന്നും മറ്റും അർഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം സാരത്തിൽ പരസ്പരം യോജിക്കുന്നതുതന്നെ. തോട്ടത്തിൻെറ സ്ഥിതി കണ്ടപ്പോൾ അവർ انا لضالون (നാം വഴി പിഴച്ചവരാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം നമുക്ക് വഴിപിഴച്ചു സ്ഥലം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നും, സാധുക്കളെ തടയുവാൻ നാമെടുത്ത നടപടി തെറ്റായിപ്പോയി-അഥവാ അതിൻെറ അനന്തരഫലമാണിത്-എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. والله اعلم

28 അവരിൽ കൂടുതൽ മദ്ധ്യമനായ [ഉത്തമനായ] ആൾ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞില്ലേ, നിങ്ങൾ 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യാത്തതെന്താണ്'' എന്ന്?!

قَالَ أَوۡسَطُهُمۡ أَلَمۡ أَقُل لَّكُمۡ لَوۡلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

29 അവർ പറഞ്ഞു: ''നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം [അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞങ്ങളിതാ വാഴ്ത്തുന്നു]! നിശ്ചയമായും നാം അക്രമികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു!''

قَالُواْ سُبۡحَٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

---

28 قَالَ പറഞ്ഞു. أَوْسَطُهُمْ അവരിൽ മധ്യമൻ (ഉത്തമൻ, മിതമായവൻ). أَلَمْ أَقُل ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ. لَّكُمْ നിങ്ങളോട്. لَوْلَا تُسَبِّحُونَ നിങ്ങൾ തസ്ബീഹ് ചെയ്യാത്തതെന്ത്, (ചെയ്തുകൂടേ). 29 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. سُبْحَانَ സ്തുതികീർത്തനം വാഴ്ത്തുന്നു, പരിശുദ്ധമാക്കുന്നു. رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിന്, റബ്ബിനെ. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം ആയിരിക്കുന്നു. ظَالِمِينَ അക്രമികൾ

അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കുടുതൽ മിതത്വവും മര്യാദയുമുള്ള ഒരാൾ, താൻ നേരത്തെ ഉപദേശിച്ചിരുന്ന ഉപദേശം അവർ ചെവിക്കൊള്ളാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നേരിട്ട ഭവിഷ്യത്താണ് ഇതെന്ന് അവരെ ഓർമപ്പെടുത്തുകയാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കുതന്ന അനുഗ്രഹത്തിന് നിങ്ങൾ കൂറും നന്ദിയും കാണിക്കേണ്ടതാണ്. അവന്റെ മഹത്വം പ്രകീർത്തനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനു പകരം നിങ്ങൾ കൈകൊള്ളുവാൻ പോകുന്ന ഈ നിലപാട് നന്നല്ല എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ഗുണദോഷിച്ചിരുന്നു. തങ്ങൾ ചെയ്തത് അക്രമം തന്നെയാണെന്ന് അവർക്ക് ഇപ്പോൾ ബോധം വന്നു.

30 അങ്ങനെ, പരസ്പരം കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

فَأَقۡبَلَ بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ يَتَلَٰوَمُونَ ﴿٣٠﴾

31 അവർ പറഞ്ഞു: ''നമ്മുടെ കഷ്ടമേ! നിശ്ചയമായും നാം അതിരു കവിഞ്ഞവരായിരിക്കുന്നു!

قَالُواْ يَٰوَيۡلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾

32 ''നമ്മുടെ റബ്ബ് നമുക്ക് ഇതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായത് പകരം നൽകിയേക്കാവുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, നാം നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ആഗ്രഹം [അപേക്ഷ] സമർപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നു.''

عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبۡدِلَنَا خَيۡرٗا مِّنۡهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا رَٰغِبُونَ ﴿٣٢﴾

33 അപ്രകാരമാണ് ശിക്ഷ! പരലോകശിക്ഷയാകട്ടെ, കൂടുതൽ വമ്പിച്ചതുംതന്നെ. അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!

كَذَٰلِكَ ٱلۡعَذَابُۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ﴿٣٣﴾

---

30 فَأَقْبَلَ അങ്ങനെ മുന്നിട്ടു, നേരിട്ടു(തിരിഞ്ഞു). بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ. عَلَى بَعْضٍ ചിലരുടെമേൽ (നേരെ). يَتَلَاوَمُونَ അന്യോന്യം, കുറ്റപ്പെടുത്തി (ആക്ഷേപിച്ചു)കൊണ്ട്. 31 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا وَيْلَنَا നമ്മുടെ നാശമേ, കഷ്ടമേ. إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാമായിരിക്കുന്നു. طَاغِينَ അതിരുകവിഞ്ഞവർ, ധിക്കാരികൾ. 32 عَسَى ആയേക്കാം. رَبُّنَا നമ്മുടെ റബ്ബ്,. أَن يُبْدِلَنَا നമുക്കുപകരം തരുക. خَيرًا مِّنْهَا അതിനെക്കാൾ നല്ലത്, ഉത്തമമായത്. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. إِلَى رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. رَاغِبُونَ

ആഗ്രഹം സമർപ്പിക്കുന്ന(അപേക്ഷിക്കുന്നവരാണ്). 33 كَذَلِكَ അപ്രകാരമാണ്. الْعَذَابُ ശിക്ഷ. وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ പരലോകശിക്ഷയാകട്ടെ. أَكْبَرُ ഏറ്റവും വലുത്, വമ്പിച്ചത്(തന്നെ). لَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ. يَعْلَمُونَ അറിയും.

ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട ദൈവിക ശിക്ഷയാണിത്. ധിക്കാരികൾക്ക് ഇഹത്തിൽ വെച്ച് ലഭിച്ചേക്കാവുന്ന ശിക്ഷ ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണ്. എന്നാൽ, അതിനെക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ചതായിരിക്കും പരലോകത്തുവെച്ച് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷ. ജനങ്ങൾ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, എത്ര നന്നായേനേ! എന്നാൽ അവർ ഒരിക്കലും ഇത്തരം ദുഷിച്ച ചെയ്തികൾക്ക് വശംവദരാകുമായിരുന്നില്ല എന്നു സാരം.

തോട്ടക്കാരുടെ സംഭവം വിവരിച്ചശേഷം, അവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പിഴച്ച ധാരണക്ക് അല്ലാഹു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ മറുപടി പറയുന്നു. ഞങ്ങളാണല്ലോ തോട്ടങ്ങൾ മുതലായ ധനസമ്പത്തുകൾ ധാരാളമുള്ളവർ; മുസ്‌ലിംകൾ ഞങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമന്മാരാണെങ്കിൽ അവർക്കല്ലേ കൂടുതൽ സുഖവും സമ്പത്തും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്?! മരണാനന്തരം ഒരു ജീവിതമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് അവിടെവെച്ചും ഇതുപോലെ ഇവരെക്കാൾ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെ അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് ചില ആളുകൾ തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ നന്മയുടെ ലക്ഷണമായി കരുതാറും, സമർഥിക്കാറുമുണ്ട്. ഇവരും താഴെ കാണുന്ന വചനങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണ്.

വിഭാഗം-2

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

34 നിശ്ചയമായും ഭയഭക്തൻമാർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൻെറ അടുക്കൽ സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ തോപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

35 എന്നാൽ, 'മുസ്‌ലിം'കളെ നാം കുറ്റവാളികളെപ്പോലെ ആക്കുകയോ?!

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

36 നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, എപ്രകാരമാണ് നിങ്ങൾ വിധികല്പിക്കുന്നത്?!

أَمْ لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾

37 അഥവാ, നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ഗ്രന്ഥവും ഉണ്ടോ, നിങ്ങളതിൽ (വായിച്ചു) പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമാറ്?-

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾

38 നിങ്ങൾ (യഥേഷ്ടം) തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും അതിൽ[ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ]നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്!

---

34 إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു (ഭയഭക്തന്മാർക്കു)ണ്ട്. عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ. جَنَّاتِ النَّعِيمِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ തോപ്പുകൾ, സ്വർഗങ്ങൾ. 35 أَفَنَجْعَلُ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നാം ആക്കുകയോ. الْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളെ. كَالْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെപ്പോലെ. 36 مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, എന്തുപറ്റി. كَيْفَ എപ്രകാരമാണ്. تَحْكُمُونَ നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നു. 37 أَمْ لَكُمْ അഥവാ (അതല്ല) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ?. كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം, വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും. فِيهِ അതിൽ. تَدْرُسُونَ നിങ്ങൾ പഠിച്ചു(വായിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 38 إِنَّ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ട്(എന്ന്). فِيهِ അതിൽ, (അതുപ്രകാരം). لَمَا تَخَيَّرُونَ നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന (ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന)ത്.

നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ ഈ നിലതന്നെ തുടര്‍ന്നാലും നിങ്ങള്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും, നിങ്ങള്‍ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുമായ പ്രതിഫലം തന്നെയാണ് നിങ്ങള്‍ക്ക് ലഭിക്കുക എന്ന് വിധികല്‍പിക്കുന്ന വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും നിങ്ങള്‍ക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ അത് വായിച്ചുകൊണ്ടാണോ നിങ്ങള്‍ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം വാദിക്കുന്നതും? എന്ന് സാരം.

أَمْ لَكُمْ أَيْمَـٰنٌ عَلَيْنَا بَـٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۙ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾

39 അഥവാ, ഖിയാമത്തു നാള്‍വരേക്കും എത്തു (മാറ് ബലത്തിലിരിക്കു)ന്ന വല്ല സത്യപ്രതിജ്ഞകളും നമ്മുടെ മേല്‍ (ഉത്തരവാദപ്പെട്ടതായി) നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ടോ? നിങ്ങള്‍ വിധികല്പിക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്!

سَلْهُمْ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

40 (നബിയേ) അവരോടു ചോദിക്കൂ: അവരില്‍ ഏതൊരുവനാണ് അതു സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റുപറയുന്നവന്‍?!

أَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ فَلْيَأْتُوا۟ بِشُرَكَآئِهِمْ إِن كَانُوا۟ صَـٰدِقِينَ ﴿٤١﴾

41 അഥവാ, അവര്‍ക്ക് വല്ല പങ്കുകാരും [ആരാധ്യരും] ഉണ്ടോ? എന്നാലവര്‍, തങ്ങളുടെ പങ്കുകാരെ കൊണ്ടുവരട്ടെ, അവര്‍ സത്യവാന്‍മാരാണെങ്കില്‍!

---

39 أَمْ لَكُمْ അതല്ലാ (അഥവാ - അല്ലെങ്കില്‍) നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ടോ. أَيْمَانٌ വല്ല സത്യങ്ങളും, പ്രതിജ്ഞകള്‍. عَلَيْنَا നമ്മുടെമേല്‍ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട (ബാധ്യസ്ഥമായ). بَالِغَةٌ എത്തുന്നതായ. إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമതുനാള്‍വരെ. إِنَّ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ടെന്ന്. لَمَا تَحْكُمُونَ നിങ്ങള്‍ വിധിക്കുന്നതു(തന്നെ). 40 سَلْهُمْ അവരോട് ചോദിക്കുക. أَيُّهُم അവരില്‍ ഏതൊരുവനാണ്. بِذَٰلِكَ അതിനെപ്പറ്റി. زَعِيمٌ ഏറ്റു പറയുന്നവന്‍, ഉത്തരവാദം വഹിക്കുന്നവന്‍. 41 أَمْ لَهُمْ അതല്ലാ (അഥവാ) അവര്‍ക്കുണ്ടോ. شُرَكَاءُ വല്ലപങ്കുകാരും. فَلْيَأْتُوا എന്നാലവര്‍വരട്ടെ. بِشُرَكَائِهِمْ അവരുടെ പങ്കുകാരെക്കൊണ്ട്, പങ്കുകാരുമായി. إِن كَانُوا അവരാണെങ്കില്‍. صَادِقِينَ സത്യവാന്മാര്‍

കാര്യങ്ങളുടെ അന്തിമതീരുമാനത്തിന്‍െറ ദിവസം ഖിയാമതു നാളാണല്ലോ. അവരുടെ ഹിതവും ഇഛയും അനുസരിച്ചായിരിക്കും അവര്‍ക്ക് പ്രതിഫലം നല്‍കപ്പെടുക എന്നുള്ളതിന് അതുവരേക്കും ബലത്തിലിരിക്കുന്ന വല്ല ഉറപ്പും അല്ലാഹു അവര്‍ക്ക് നല്‍കിയിട്ടുള്ളതായി വല്ലവരും വാദിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കില്‍ അവര്‍ അതൊന്ന് തെളിയിക്കട്ടെ! അതല്ലെങ്കില്‍ അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങള്‍ സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കത്തക്ക അധികാരാവകാശങ്ങളോടുകൂടിയ വല്ല പങ്കുകാരും- അഥവാ അല്ലാഹുവിന്‍െറ പങ്കാളികളായി അവര്‍ ഗണിച്ചുവരുന്ന വല്ല ആരാധ്യ വസ്തുക്കളും- അവര്‍ ക്കുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കില്‍ അതും ഒന്നു കാണട്ടെ! എന്ന് താല്പര്യം.

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

42 കണങ്കാല്‍ വെളിവാക്കപ്പെടുന്ന [കാര്യം ഗൗരവത്തിലെത്തുന്ന] ദിവസം (ഓര്‍ക്കുക)! 'സുജൂദ്' ചെയ്‌വാന്‍ അവര്‍ ക്ഷണിക്കപ്പെടും, അപ്പോള്‍ അവര്‍ക്ക് (അതിന്) സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല.

خَـٰشِعَةً أَبْصَـٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا۟

43 തങ്ങളുടെ കണ്ണുകള്‍ (താഴ്ത്തി) വിനയപ്പെട്ടവരായ നിലയില്‍ നിന്ദ്യത അവരെ

يُدۡعَوۡنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمۡ سَٰلِمُونَ ﴿٤٣﴾

ആവരണം ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമ്പോൾ 'സുജൂദ്' ചെയ്വാൻ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. [അന്ന് അവരത് ചെയ്തിരുന്നില്ല.]

---

42 يَوْمَ يُكْشَفُ തുറക്ക(വെളിവാക്ക - നഗ്നമാക്ക)പ്പെടുന്ന ദിവസം. عَن سَاقٍ കണങ്കാലിൽനിന്ന്. وَيُدْعَوْنَ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. إِلَى السُّجُودِ സുജൂദിലേക്ക് (സുജൂദ് ചെയ്യാൻ). فَلَا يَسْتَطِيعُونَ അപ്പോൾ അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. 43 خَاشِعَةً താഴ്മ കാണിച്ചു (ഭക്തി കാട്ടി)കൊണ്ട്. أَبْصَارُهُمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ. تَرْهَقُهُمْ അവരെ മൂടും, ആവരണം ചെയ്യും, ബാധിക്കും. ذِلَّةٌ നിന്ദ്യത, ഹീനത, അപമാനം. وَقَدْ كَانُوا അവർ ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. يُدْعَوْنَ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുക. إِلَى السُّجُودِ സുജൂദ് ചെയ്വാൻ. وَهُمْ അവർ ആയിരിക്കെ. سَالِمُونَ സുരക്ഷിതർ, രക്ഷപ്പെട്ടവർ.

മുഴങ്കാലിൽ നിന്നു വസ്ത്രം പൊക്കി നഗ്നമാക്കപ്പെടുക يكشف عن ساق എന്നത്രെ എന്ന വാക്കിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. കാര്യം വളരെ ഗൗരവ പ്പെട്ട അവസ്ഥയിലെത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. വലിയ ആപത്ത് നേരിടുമ്പോൾ വസ്ത്രം പൊക്കിപ്പിടിച്ച് ഓടിപ്പോവുക പതിവാണല്ലോ. ഇതിൽനിന്നാണ് ഈ അലങ്കാരപ്രയോഗം ജന്മമെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഖിയാമതു നാളിലെ അതിഗൗരവഘട്ടമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളെ വിചാരണക്കെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ അങ്ങേയറ്റം നിന്ദ്യരും ഹീനരു മായിക്കൊണ്ട് ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തി കീഴ്പ്പോട്ട് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. (സൂറ: ശൂറാ 45-ാം വചനം നോക്കുക) ഈ അവസരത്തിൽ അവരോട് അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം) ചെയ്വാൻ ആവശ്യപ്പെടുമെന്നും, അവർക്കതിന് സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രവാചകന്മാർ ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അപ്പോൾ അവർ അതിനു വിസമ്മതിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ അവർ അതിന് പരിപൂർണമായും തയ്യാറാണ്. പക്ഷേ, അവർക്കതിനു സാധ്യമാകുകയില്ല. അവരോട് ഈ അവസരത്തിൽ സുജൂദ് ചെയ്വാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം, അവരെ വഷളാക്കലും നിന്ദിക്കലുമാണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

കാര്യം ഗൗരവത്തിലെത്തുന്ന അവസരത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഓരോ പുരുഷനും സ്ത്രീയും അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യും. ഇഹത്തിൽവെച്ച് കീർത്തിക്കും പ്രശസ്തിക്കും വേണ്ടി സുജൂദ് ചെയ്തുവന്നിരുന്നവർ ബാക്കിയാകും. ഈ അവസരത്തിൽ അവരും സുജൂദ് ചെയ്വാൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ അവരുടെ മുതുക് (വളയാതെ) ഒരേ നട്ടെല്ലായിത്തീരുന്നതാണ് എന്നും ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു നബി വചനത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പലതും വിവരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു നബി(സ്വ)യോടു പറയുന്നു:

فَذَرۡنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا ٱلۡحَدِيثِۖ سَنَسۡتَدۡرِجُهُم مِّنۡ حَيۡثُ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٤٤﴾

44 ആകയാൽ, എന്നെയും, ഈ വർത്തമാനത്തെ [ഖുർആനെ] വ്യാജമാക്കുന്നവരെയും വിട്ടേക്കുക. നാം അവരെ അറിയാത്ത വിധത്തിലൂടെ പടിപടിയായിക്കൊണ്ടു വന്നു(ശിക്ഷിച്ചു) കൊള്ളാം.

وَأُمۡلِي لَهُمۡۚ إِنَّ كَيۡدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

45 ഞാൻ അവർക്ക് അയച്ചിട്ടു കൊടുക്കുന്നതുമാണ്. നിശ്ചയമായും, എൻെറ തന്ത്രം ബലവത്തായതത്രെ,

44 فَذَرْنِي ആകയാൽ എന്നെ വിട്ടേക്കുക. وَمَن يُكَذِّبُ വ്യാജമാക്കുന്നവരെയും. بِهَٰذَا الْحَدِيثِ ഈ വർത്തമാനത്തെ, വിഷയത്തെ. سَنَسْتَدْرِجُهم നാം അവരെ (വഴിയെ) പടിപടിയായി (ക്രമേണ) കൊണ്ടുവരും. مِّنْ حَيْثُ വിധത്തിൽ. لاَ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയാത്ത. 45 وَأُمْلِي لَهُمْ അവർക്ക് നാം അയച്ചിട്ടു (നീട്ടി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു). إِنَّ كَيْدِي നിശ്ചയമായും എന്റെ തന്ത്രം, ഉപായം. مَتِينٌ ബലവത്താണ്, ശക്തമാണ്.

ആ സത്യനിഷേധികളെയെല്ലാം അല്ലാഹു ക്രമേണ ഒതുക്കുകയും, ശിക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും. തൽക്കാലം അവരെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന് വിട്ടിരിക്കുന്നത് ഒരു തന്ത്രം മാത്രമാണ്. ആ തന്ത്രത്തിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ അവർക്ക് യാതൊരു ഗത്യന്തരവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെപ്പറ്റി പരിഭ്രമമോ മനോവേദനയോ ഉണ്ടാകേണ്ടതില്ല എന്ന് സാരം. നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'അക്രമിക്ക് അല്ലാഹു അയച്ചിട്ടുകൊടുക്കും. അങ്ങനെ അവൻ അവനെ പിടികൂടുമ്പോൾ അവനിൽനിന്ന് കുതറി രക്ഷപ്പെടുവാൻ അവന് കഴിയുകയില്ല' (ബു.മു)

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾

46 അതല്ല, (ഒരുപക്ഷേ) നീ അവരോടു വല്ല പ്രതിഫലവും ചോദിച്ചിട്ട് അവർ കടബാധ്യത നിമിത്തം ഭാരപ്പെട്ടവരാകുന്നുവോ?!

أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

47 അതല്ല, അദൃശ്യജ്ഞാനം അവരുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിട്ട് അവർ എഴുതുകയാണോ?!

---

46 أَمْ അതല്ല, പക്ഷേ അഥവാ. تَسْأَلُهُمْ നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്നു(വോ). أَجْرًا വല്ല പ്രതിഫലവും. فَهُم എന്നിട്ട് അവർ. مِّن مَّغْرَمٍ കടബാധ്യതയാൽ. مُّثْقَلُونَ ഭാരപ്പെട്ടവരാണ്. 47 أَمْ അതല്ല. عِندَهُمُ അവരുടെ പക്കലുണ്ട്(ണ്ടോ). الْغَيْبُ അദൃശ്യജ്ഞാനം. فَهُمْ എന്നിട്ടവർ. يَكْتُبُونَ എഴുതുന്നു (വോ).

ഇതും ഇതുപോലെയുള്ള പല ചോദ്യങ്ങളും സുറത്ത്-ത്വൂറിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവയും അവയുടെ വിവരണവും ഓർക്കുക. നബി (ﷺ) അവരോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ലെന്നും, അവരുടെ പക്കൽ അദൃശ്യജ്ഞാനമൊന്നുമില്ലെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

48 അതുകൊണ്ട് (നബിയേ) നീ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വിധിക്കു ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നീ (ആ) മത്സ്യത്തിൻെറ ആളെപ്പോലെ ആയിരിക്കരുത്; അതായത്, അദ്ദേഹം വ്യസനം (അഥവാ കോപം) നിറഞ്ഞവനായ നിലയിൽ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ച സന്ദർഭം.

لَّوْلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾

49 തൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) അനുഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടെടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം (ആ) പാഴ്ഭൂമിയിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായുംകൊണ്ട്

പുറംതള്ളപ്പെടുമായിരുന്നു!

50 എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ രക്ഷിതാവ് അദ്ദേഹത്തെ (നല്ലവനാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തു; എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ സദ്‌വൃത്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു.

فَٱجۡتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٥٠﴾

48 فَاصْبِرْ ആകയാൽ ക്ഷമിക്കുക. لِحُكْمِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വിധിക്ക്. وَلَا تَكُن നീ ആകുകയും അരുത്. كَصَاحِبِ الْحُوتِ മത്സ്യത്തിന്റെ ആളെപ്പോലെ. إِذْ نَادَىٰ അദ്ദേഹം വിളിച്ചപ്പോൾ. وَهُوَ അദ്ദേഹം ആയിക്കൊണ്ട്. مَكْظُومٌ കോപം (വ്യസനം) നിറഞ്ഞവൻ. 49 لَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ. أَن تَدَارَكَهُ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടെടുക്കുക. نِعْمَةٌ ഒരു അനുഗ്രഹം. مِّن رَّبِّهِ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന്. لَنُبِذَ അദ്ദേഹം ഇടപെടുമായിരുന്നു (പുറം തള്ളപ്പെടുമായിരുന്നു). بِالْعَرَاءِ പാഴ്ഭൂമിയിൽ, ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത്.وَهُوَ അദ്ദേഹം ആയിക്കൊണ്ട്. مَذْمُومٌ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 50 فَاجْتَبَاهُ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു (നന്നാക്കി എടുത്തു). رَبُّهُ തന്റെ റബ്ബ്. فَجَعَلَهُ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ ആക്കുകയും ചെയ്തു.. مِنَ الصَّالِحِينَ സദ്‌വൃത്തരിൽ, സജ്ജനങ്ങളിൽ.

അക്രമികളായ ശത്രുക്കളെ അല്ലാഹു തൽക്കാലം അയച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ പേരിൽ വഴിയെ ശക്തിമത്തായ നടപടി അവൻ എടുക്കുന്നതാണ്. അതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കണം എന്ന് നബി (ﷺ) യോട് ഉപദേ ശിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഈ വിഷയത്തിൽ യൂനുസ് (عليه السلام) നബി ചെയ്തതു പോലെ ചെയ്യരുതെന്നുകൂടി തിരുമേനിയെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനത അവിശ്വാസത്തിലും അനുസരണക്കേടിലും ശഠിച്ചു നിന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വ്യസനവും കോപവും സഹിക്കവയ്യാതെ അദ്ദേഹം സ്ഥലംവിട്ടുപോകുകയും, കപ്പൽ യാത്രയിൽ വെച്ച് ഒരു വമ്പിച്ച മത്സ്യം അദ്ദേഹത്തെ വിഴുങ്ങുകയും ഉണ്ടായി. മത്സ്യത്തിൻെറ വയറ്റിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം ഖേദിച്ചുമടങ്ങുകയും അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മത്സ്യം അദ്ദേഹത്തെ സമുദ്രതീരത്തുള്ള ഒരൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് പുറംതള്ളി. അദ്ദേഹം അങ്ങേയറ്റം അവശനായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആരോഗ്യം വീണ്ടുകിട്ടുമാറുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചു. വീണ്ടും ജനങ്ങളിൽ ചെന്ന് ദിവ്യദൗത്യപ്രബോധനം തുടരുവാൻ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ, ജനങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിൽ അക്ഷമയും നിരാശയും ഉണ്ടാകരുതെന്ന് നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. യൂനുസ് (عليه السلام) ൻെറ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സുറ: അമ്പിയാഅ് 87,88ൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല.

51 അവിശ്വസിച്ചവർ, ഉൽബോധനം[ഖുർആൻ]കേൾക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ (പതിപ്പിച്ചു) കൊണ്ട് നിന്നെ അവർ വഴുക്കി വീഴുമാറാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു; ‘‘നിശ്ചയമായും ഇവൻ ഒരു ഭ്രാന്തൻതന്നെ’’ എന്ന്.

وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَيُزۡلِقُونَكَ بِأَبۡصَٰرِهِمۡ لَمَّا سَمِعُواْ ٱلذِّكۡرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجۡنُونٞ ﴿٥١﴾

52 ഇതാകട്ടെ, ലോകർക്ക് (പൊതുവായു)ള്ള ഒരു ഉൽബോധനമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ലതാനും.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ﴿٥٢﴾

51 وَإِن يَكَادُ നിശ്ചയമായും ആകാറാകുന്നു. الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ. لَيُزْلِقُونَكَ നിന്നെ വഴുക്കിവീ

ഴ്ത്തുക(തന്നെ). بِأَبْصَارِهِمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട്. لَمَّا سَمِعُوا അവർ കേൾക്കുന്ന അവസരം. الذِّكْرَ ഉൽബോധനം, പ്രമാണം, പ്രബോധനം, സ്മരണ. وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ. لَمَجْنُونٌ ഭ്രാന്തൻ തന്നെ. 52 وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും. إِلاَّ ذِكْرٌ ഉൽബോധനമല്ലാതെ. لِّلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്, ലോകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള.

ഖുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ അവിശ്വാസികളിലുണ്ടാകുന്ന വെറുപ്പിൻെറയും പ്രതിഷേധത്തിൻെറയും കാഠിന്യമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തുകാട്ടുന്നത്. കഠിന കോപത്തോടു കൂടി അവർ തിരുമേനിയുടെ നേരെ നോക്കുന്ന നോട്ടം കണ്ടാൽ, അതിൻെറ ഗൗരവം നിമിത്തം തിരുമേനി സ്തംഭിച്ച് കാൽവഴുതി അടിതെറ്റി വീണുപോയേക്കും. അഥവാ അത്രയും കടുത്തതായിരിക്കും അത്. ന്യായംകൊണ്ടും, തെളിവുകൊണ്ടും മറുക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അവർ നബി(ﷺ)യെ ഭ്രാന്തനെന്ന് പറഞ്ഞ് തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യും. അവർ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു വെച്ച് ഖുർആനിൻെറ പ്രബോധനം നിറുത്തി വെക്കേണ്ടതില്ല, നിറുത്തി വെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. കാരണം അത് അവരെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. ലോകരെയെല്ലാം പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

69. സൂറത്തുൽ ഹാഖ്ഖഃ سورة الحاقّة

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 52 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ		പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
ٱلۡحَآقَّةُ ١	1	(ആ) യഥാർത്ഥ സംഭവം!
مَا ٱلۡحَآقَّةُ ٢	2	യഥാർത്ഥ സംഭവമെന്നാലെന്താണ്?!
وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحَآقَّةُ ٣	3	യഥാർത്ഥ സംഭവമെന്താണെന്നു നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

1 الْحَاقَّةُ യഥാർഥ സംഭവം. 2 مَا الْحَاقَّةُ എന്താണ് യഥാർഥ സംഭവം. 3 وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്ക് അറിവ് നൽകിയതെന്ത്(എന്തറിയാം). مَا الْحَاقَّةُ യഥാർഥ സംഭവം എന്താണെന്ന്

ഖിയാമത്തുനാളാണ് الحاقة (യഥാർത്ഥ സംഭവം) കൊണ്ടു വിവക്ഷ. യഥാർത്ഥമായി സംഭവിക്കുന്നതും, വിചാരണ, പ്രതിഫലം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിത്തീരുന്നതുമായ ദിവസമാണല്ലോ ഖിയാമത്തുനാൾ. അതിൻെറ ഗൗരവത്തെയും പ്രാധാന്യത്തെയും കുറിക്കുന്ന വേറെയും പല പേരുകളിൽ ഖുർആൻ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചുകാണാം. അവയിൽ ഒന്നുതന്നെയാണ് അടുത്ത 4-ാം വചനത്തിലും കാണുന്നത്. ഈ പ്രാരംഭവചനങ്ങളിൽ ആ മഹാദിനത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചശേഷം, 12 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ അതിനെ നിഷേധിച്ചിരുന്ന ചില സമുദായങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട ദൈവിക ശിക്ഷകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പിന്നീട് 13 മുതൽ 37 വരെ വചനങ്ങളിൽ ആ ദിനത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അനന്തരം ഖുർആൻെറയും, നബി (ﷺ) യുടെയും സത്യതയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസവും, അന്ത്യനാളിലുള്ള വിശ്വാസവുമാണ് സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറയും സൽകർമ്മങ്ങളുടെയും ഏറ്റവും കാതലായ വശങ്ങൾ. അറബികൾ പൊതുവിൽ പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ശിർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ കലർന്നതായിരുന്നു ആ വിശ്വാസം. പരലോകത്തിലും പുനരുത്ഥാനത്തിലും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് മക്കീസൂറത്തുകളിൽ പ്രധാനമായും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും, മരണാനന്തരകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നത്.

كَذَّبَتۡ ثَمُودُ وَعَادُۢ بِٱلۡقَارِعَةِ ٤	4	ഥമൂദുഗോത്രവും, ആദുഗോത്രവും (ആ ഞെട്ടിക്കുന്ന) ഭയങ്കര സംഭവത്തെ വ്യാജമാക്കി.
فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهۡلِكُواْ بِٱلطَّاغِيَةِ ٥	5	എന്നാൽ, ഥമൂദു ഗോത്രമാകട്ടെ, (ആ) അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവം കൊണ്ടു നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.
وَأَمَّا عَادٞ فَأُهۡلِكُواْ بِرِيحٖ صَرۡصَرٍ عَاتِيَةٖ ٦	6	ആദുഗോത്രമോ ഊക്കേറിയ (‘ശരശരെ’ യുള്ള) ഉഗ്രമായ ഒരു കാറ്റുകൊണ്ടും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَـٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى ٱلْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾

7 ഏഴു രാത്രിയും, എട്ടു പകലും തുടർച്ചയായി അവരിൽ അതിനെ അവൻ (അല്ലാഹു) നിയോഗിച്ചു. അപ്പോൾ, (ആ) ജനതയെ കടപുഴങ്ങി വീണ ഈന്തത്തടികളെന്നപോലെ അതിൽ വീണു കിടക്കുന്നവരായി നിനക്കു കാണാമായിരുന്നു.

فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

8 ഇനി, അവർക്കു വല്ല അവശിഷ്ടവും നീ കാണുന്നുവോ?! (ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല)

---

4 كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി. ثَمُودُ ഥമൂദ്(ഗോത്രം). وَعَادٌ ആദും. بِالْقَارِعَةِ മുട്ടുന്ന (ഞെട്ടിക്കുന്ന - ഭയങ്കര) സംഭവത്തെ. 5 فَأَمَّا ثَمُودُ എന്നാൽ ഥമൂദാകട്ടെ. فَأُهْلِكُوا അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. بِالطَّاغِيَةِ അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവംകൊണ്ട്. 6 وَأَمَّا عَادٌ എന്നാൽ ആദാകട്ടെ. فَأُهْلِكُوا അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. بِرِيحٍ ഒരു കാറ്റുകൊണ്ട്. صَرْصَرٍ ശരശരെയുള്ള(ഇരമ്പി വീശുന്ന) അതിശൈത്യമായ,. عَاتِيَةٍ ഉഗ്രമായ ഉഗ്രമായ, ഊക്കേറിയ, അതിരുകവിഞ്ഞ. 7 سَخَّرَهَا അതിനെ അവൻ കീഴ്പ്പെടുത്തി (നിയോഗിച്ചു). عَلَيْهِمْ അവരിൽ. سَبْعَ لَيَالٍ ഏഴുരാത്രി. وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ എട്ടു ദിനവും(പകലും). حُسُومًا തുടർച്ചയായി, നശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ. فَتَرَى അപ്പോൾ നിനക്കു കാണാം. الْقَوْمَ ജനതയെ. فِيهَا അതിൽ (കാറ്റിൽ) അവയിൽ (ദിനരാത്രങ്ങളിൽ). صَرْعَىٰ വീഴ്ത്തപ്പെട്ട (വീണുകിടക്കുന്ന)വരായി. كَأَنَّهُمْ അവരാണെന്നപോലെ. أَعْجَازُ തടികൾ, മുരടുകൾ. نَخْلٍ ഈത്തപ്പനയുടെ. خَاوِيَةٍ കടപുഴങ്ങിവീണ. 8 فَهَلْ تَرَىٰ അപ്പോൾ (എനി) നീ കാണുന്നുവോ. لَهُم അവർക്ക്. مِّن بَاقِيَةٍ വല്ല അവശിഷ്ടവും, ശേഷിപ്പും.

പെട്ടെന്ന് ഊക്കോടെ വന്ന് ആഞ്ഞുമുട്ടി ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ഭയങ്കരസംഭവം എന്നത്രെ القارعة കൊണ്ടു വിവക്ഷ. ഇതും ഖിയാമത്തുനാളി ന്റെ ഒരു നാമവിശേഷണമാകുന്നു. ഥമൂദ് ഗോത്രത്തെ അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചത് ഒരു ഘോരശബ്ദം (الصيحة) മുഖേനയായിരുന്നുവെന്ന് 11:67 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതാണിവിടെ الطاغية (അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവം) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആദിന്റെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുതന്നെ ഇവിടെ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُۥ وَٱلْمُؤْتَفِكَـٰتُ بِٱلْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾

9 ഫിർഔനും, അവന്റെ മുമ്പുള്ളവരും, അടിമേലായി മറിഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളും (രാജ്യക്കാരും) പിഴച്ച പ്രവർത്തനവുമായി വന്നു.

فَعَصَوْا۟ رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١٠﴾

10 അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേട് പ്രവർത്തിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ (രക്ഷിതാവ്) അവരെ കവിഞ്ഞതായ ഒരു പിടുത്തം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു)!

إِنَّا لَمَّا طَغَا ٱلْمَآءُ حَمَلْنَـٰكُمْ فِى ٱلْجَارِيَةِ ﴿١١﴾

11 നിശ്ചയമായും വെള്ളം അതിരുകവിഞ്ഞ അവസരത്തിൽ നിങ്ങളെ നാം കപ്പലിൽ കയറ്റി (രക്ഷിച്ചു).

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَآ أُذُنٌ وَٰعِيَةٌ ﴿١٢﴾

12 നിങ്ങൾക്ക് അവയെ ഒരു സ്മരണയാക്കുവാനും, പഠി(ച്ചു ഗ്രഹി)ക്കുന്ന കാതുകൾക്ക് അവ പഠി(ച്ചു ഗ്രഹി)ക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അതെല്ലാം).

9 وَجَاءَ فِرْعَوْنُ ഫിർഔനും വന്നു. وَمَن قَبْلَهُ അവൻെറ മുമ്പുള്ളവരും. وَالْمُؤْتَفِكَاتُ അടിമേലെ (തലകീഴായി) മറിഞ്ഞവയും. بِالْخَاطِئَةِ പിഴച്ചതു (പി ഴച്ച പ്രവൃത്തി)കൊണ്ട്. 10 فَعَصَوْا എന്നിട്ടവർ അനുസരണക്കേടു കാട്ടി. رَسُولَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ റസൂലിന്. فَأَخَذَهُمْ അപ്പോൾ അവൻ അവരെ പിടിച്ചു. أَخْذَةً ഒരു പിടുത്തം. رَّابِيَةً കവിഞ്ഞ, മുന്തിയ (ശക്തമായ). 11 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَمَّا طَغَى അതിരുകവിഞ്ഞപ്പോൾ. الْمَاءُ വെള്ളം. حَمَلْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം വഹിച്ചു(കയറ്റി). فِي الْجَارِيَةِ കപ്പലിൽ, പത്തേമാരിയിൽ. 12 لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ അവയെ നിങ്ങൾക്ക് നാം ആക്കുവാൻ വേണ്ടി. تَذْكِرَةً ഒരു സ്മരണ, ഉപദേശം. وَتَعِيَهَا അവയെ പഠിക്കു(ഗ്രഹിക്കു)വാനും. أُذُنٌ കാതുകൾ, ചെവികൾ. وَاعِيَةٌ പഠിക്കുന്ന.

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഇതിനുമുമ്പ് പല സൂറത്തുകളിലുമായി ഒന്നിലധികം തവണ നാം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. ഇവിടെ അതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക മാത്രമാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ കപ്പലിൽ കയറ്റി രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നാം നിങ്ങളെ കപ്പലിൽ കയറ്റി രക്ഷിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞത്. അന്ന് ആ കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽ പെട്ടവരാണ് ഇന്നുള്ള ഈ ജനത. (37:77) ഇവരുടെ പിതാക്കൾ അന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇവർ ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. 11-ാം വചനം ഈ അനുഗ്രഹം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. ഖിയാമത്തുനാളിനെയും, അതിൽ സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെയും നിഷേധിച്ച മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നതിൻെറ ആവശ്യം എന്താണെന്ന് 12-ാം വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതെ, ജനങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുവാനും പാഠം പഠിക്കുവാനുംതന്നെ.

فَإِذَا نُفِخَ فِى ٱلصُّورِ نَفْخَةٌ وَٰحِدَةٌ ﴿١٣﴾

13 എന്നാൽ, കാഹളത്തിൽ ഒരൊറ്റ ഊത്ത് ഊതപ്പെട്ടാൽ!-

وَحُمِلَتِ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَٰحِدَةً ﴿١٤﴾

14 ഭൂമിയും, പർവ്വതങ്ങളും പൊക്കിയെടുക്കപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട് അവ ഒരു ഇടിച്ചു തകർക്കൽ തകർത്തപ്പെടുകയും (ചെയ്താൽ),-

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

15 അപ്പോൾ, അന്ന്(ആ)സംഭവം സംഭവിക്കുകയായി!

وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِىَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

16 ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ചെയ്യും എന്നിട്ടത് അന്ന് (കുഴഞ്ഞ്) ദുർബലമായതായിരിക്കും.

وَٱلْمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرْجَآئِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَٰنِيَةٌ ﴿١٧﴾

17 മലക്കുകൾ അതിൻെറ(നാനാ) ഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ടായിരിക്കും. നിൻെറ റബ്ബിൻെറ 'അർശു' [സിംഹാസനം] അന്ന് അവരുടെ മീതെയായി എട്ടു കൂട്ടർ വഹിക്കുന്നതുമാണ്.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

18 അന്നത്തെ ദിവസം നിങ്ങൾ കാണിക്കപ്പെടുന്നതാണ് [ഹാജറാക്കപ്പെടുന്നതാണ്]. (രഹസ്യമായി) മറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഒരു കാര്യവും (അന്ന്) നിങ്ങളിൽനിന്നു മറഞ്ഞു പോകുന്നതല്ല.

13 فَإِذَا نُفِخَ എന്നാൽ ഊതപ്പെട്ടാൽ. فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ. نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ഒരൊറ്റ ഊത്ത്. 14 وَحُمِلَتِ പൊക്കപ്പെടുകയും (ഉയർത്തപ്പെടുകയും). الْأَرْضُ ഭൂമി. وَالْجِبَالُ മലകളും, പർവതങ്ങളും. فَدُكَّتَا എന്നിട്ട് രണ്ടും പൊടിച്ചു തകർക്കപ്പെട്ടാൽ, നിരത്തപ്പെട്ടാൽ. دَكَّةً وَاحِدَةً ഒറ്റ ഇടിച്ചുതകർക്കൽ. 15 فَيَوْمَئِذٍ അപ്പോൾ ആ ദിവസം. وَقَعَتِ സംഭവിക്കുകയായി. الْوَاقِعَةُ (ആ) സംഭവം. 16 وَانشَقَّتِ പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ചെയ്യും. السَّمَاءُ ആകാശം. فَهِيَ എന്നിട്ടത്. يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം. وَاهِيَةٌ ദുർബലമായതായിരിക്കും. 17 وَالْمَلَكُ മലക്കുകൾ. عَلَىٰ أَرْجَائِهَا അതിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ടായിരിക്കും. وَيَحْمِلُ വഹിക്കുന്നതാണ്. عَرْشَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അർശ്. فَوْقَهُمْ അവരുടെ മീതെ. يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം. ثَمَانِيَةٌ എട്ടു കൂട്ടർ, എട്ടാൾ. 18 يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം. تُعْرَضُونَ നിങ്ങൾ കാണിക്കപ്പെടും, പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടും. لَا تَخْفَىٰ മറഞ്ഞു (രഹസ്യമായി-ഒളിഞ്ഞു) പോകയില്ല. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നു. خَافِيَةٌ ഒരു മറഞ്ഞ (ഗോപ്യമായ)തും.

ആദ്യത്തെ വചനങ്ങളിൽ, ഒന്നാമത്തെ കാഹളമൂത്തിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും, പിന്നീട് അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ സൃഷ്ടികളെ വിചാരണക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന ഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചുമാണ് പറയുന്നത്. സൂറത്തുൽ ഫജ്റിൽ اذا دكت الارض دكا دكا وجاء ربك والملك صفا صفا (ഭൂമി ഇടി പൊടിയായിഇടിച്ചു തകർക്കപ്പെടുകയും, നിൻെറ റബ്ബും, അണി അണിയായി മലക്കുകളും വരുകയും ചെയ്താൽ!) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതും ഇതേ അവസരത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെയാകുന്നു. താഴെ സൂറത്തുകളിൽ ഖിയാമത്തുനാളിലെ സംഭവവി കാസങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം.

അന്ന് 'അർശാ'കുന്ന സിംഹാസനം വഹിക്കുന്നത് എട്ടുകൂട്ടരായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ വിശദീകരണവും, അതിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യവും നമുക്കറിയുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും പറഞ്ഞുതന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് നമുക്ക് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. ഏതായാലും ആ സന്ദർഭത്തിൻെറ ഗൗരവാവസ്ഥയാണ് അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'എട്ടുകൂട്ടർ' (ثمانية) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം എട്ടു മലക്കുകൾ എന്നാണെന്നും, അതല്ല എട്ടുസംഘം മലക്കുകൾ എന്നാണെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ഥലകാലങ്ങളിൽനിന്നും, സൃഷ്ടികളുമായുള്ള എല്ലാവിധ സാദൃശ്യങ്ങളിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഐഹിക കോടതികളെപ്പറ്റി നാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള യാതൊരു വിഭാവനയും ലോകസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിൻെറ മഹാകോടതിയെപ്പറ്റി വിഭാവനം ചെയ്തുകൂടാത്തതാകുന്നു. അപ്പോൾ, അവൻെറ അർശിനെ സംബന്ധിച്ചും, അത് മലക്കുകൾ വഹിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുമെല്ലാം അത് ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് നിർണ്ണയിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് പാടില്ല; നമുക്കതിനുള്ള കഴിവുമില്ല.

19 എന്നാൽ, അപ്പോൾ ഏതൊരുവന് അവൻെറ ഗ്രന്ഥം [കർമരേഖ] തൻെറ വലങ്കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ അവൻ പറയും: ''ഇതാ, എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ, എൻെറ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുവിൻ!-

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقْرَءُوا۟ كِتَٰبِيَهْ ﴿١٩﴾

20 ''നിശ്ചയമായും എൻെറ വിചാരണയെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുന്നവനാണെന്ന് ഞാൻ (മുമ്പെ) ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.''

إِنِّى ظَنَنتُ أَنِّى مُلَٰقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾

21 അങ്ങനെ, അവൻ തൃപ്തികരമായ ജീവിതത്തിലായിരിക്കും;-

فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

22 അതായത്, ഉന്നതമായ സ്വര്‍ഗത്തില്‍!

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

23 അതിലെ (പറിച്ചെടുക്കുന്ന) പഴങ്ങള്‍ താണ് (അടുത്തു) വരുന്നവയാകുന്നു.

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

24 ''നിങ്ങള്‍ മംഗളമായി (ആനന്ദപൂര്‍വ്വം) തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിന്‍, കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളില്‍ നിങ്ങള്‍ മുന്‍ ചെയ്തു വെച്ചതിന്‍റെ ഫലമായിട്ട്!'' (എന്ന് അവരോടു പറയപ്പെടും.)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

---

19 فَأَمَّا مَنْ എന്നാല്‍ അപ്പോള്‍ യാതൊരുവന്‍. أُوتِيَ كِتَابَهُ അവന് അവന്‍റെ ഗ്രന്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. بِيَمِينِهِ അവന്‍റെ വലങ്കയ്യില്‍. فَيَقُولُ അവന്‍ പറയും. هَاؤُمُ ഇതാ എടുക്കുവീന്‍. اقْرَأُوا വായിക്കുവിന്‍. كِتَابِيَهْ എന്‍റെ ഗ്രന്ഥം. 20 إِنِّي ظَنَنتُ നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ ധരിച്ചു, വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു. أَنِّي مُلَاقٍ ഞാന്‍ കണ്ടുമുട്ടുന്ന (നേരിടുന്ന)വനാണെന്ന്. حِسَابِيَهْ എന്‍റെ വിചാരണയെ. 21 فَهُوَ അങ്ങനെ (അപ്പോള്‍) അവന്‍. فِي عِيشَةٍ ജീവിതത്തില്‍ ആയിരിക്കും. رَّاضِيَةٍ തൃപ്തികരമായ. 22 فِي جَنَّةٍ അതായത് സ്വര്‍ഗത്തില്‍. عَالِيَةٍ ഉന്നതമായ, മേലായ. 23 قُطُوفُهَا അതിലെ (പറിച്ചെടുക്കുന്ന) പഴങ്ങള്‍, പഴക്കുലകള്‍. دَانِيَةٌ അടുത്തവ(താണുവരുന്നവ) ആയിരിക്കും. 24 كُلُوا തിന്നുകൊള്ളുവീന്‍. وَاشْرَبُوا കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍. هَنِيئًا ആനന്ദകരമായി, മംഗളമായി. بِمَا أَسْلَفْتُمْ നിങ്ങള്‍ മുന്‍ചെയ്തത് നിമിത്തം. فِي الْأَيَّامِ ദിവസങ്ങളില്‍ (കാലങ്ങളി ല്‍). الْخَالِيَةِ കഴിഞ്ഞുപോയതായ.

സജ്ജനങ്ങളായ ഭാഗ്യവാന്മാര്‍ക്ക് അവരുടെ കര്‍മങ്ങള്‍ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥങ്ങള്‍ അവരുടെ വലങ്കൈകളില്‍ കൊടുക്കപ്പെടുന്നു. അത് ലഭിക്കുമ്പോള്‍ അവര്‍ക്ക് അഭിമാനവും സന്തോഷവുമായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവര്‍ അത് എടുത്തുവായിച്ചു നോക്കുവാന്‍ അവര്‍ക്ക് ആവേശം തോന്നും. അല്ലാഹുവിന്‍റെ വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് തങ്ങള്‍ ഇഹത്തില്‍ വെച്ചു തന്നെ ധരിച്ചുവെച്ചിരുന്നു-അഥവാ അതനുസരിച്ച് ബോധപൂര്‍വ്വം പ്രവര്‍ത്തിച്ചുപോന്നു- അതുകൊണ്ട് തങ്ങള്‍ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നൊക്കെ അവര്‍ കൃതാര്‍ത്ഥരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രീതിയെ ഉന്നംവെച്ചു ജീവിച്ചുവന്ന അവര്‍ക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലമോ? അവരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം സര്‍വ്വ സ്വതന്ത്രമായി ശാശ്വതവിഹാരം കൊള്ളാവുന്ന ഉന്നത സ്വര്‍ഗവും! ഇങ്ങിനെയുള്ള സജ്ജനങ്ങളില്‍ നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു ഉള്‍പ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീന്‍. സ്വര്‍ഗത്തിലെ ഫലങ്ങള്‍ താണ് അടുത്തുവരുന്നതാണ് (قطوفها دانية) എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍റെ സാരം. പറിച്ചെടുക്കുവാന്‍ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഫലങ്ങള്‍ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് ഇങ്ങോട്ട് അടുത്തു വരുന്നതാണ്- അഥവാ പറിച്ചെടുക്കാന്‍ യാതൊരുവിധശ്രമവും അവര്‍ നടത്തേണ്ടതില്ല- എന്നത്രെ.

25 എന്നാല്‍, യാതൊരുവന്‍റെ ഇടങ്കയ്യില്‍ അവന്‍റെ ഗ്രന്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ അവനാകട്ടെ, അവന്‍ പറയും: ''ഹാ! എന്‍റെ ഗ്രന്ഥം എനിക്ക് നല്‍കപ്പെടാതിരുന്നെങ്കില്‍ നന്നായേനെ!

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ﴿٢٥﴾

26 ''എന്‍റെ വിചാരണ എന്താണെന്നു ഞാന്‍ അറിയാതെയും (ഇരുന്നെങ്കില്‍ നന്നായേനെ)!-

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾

27 ‘‘ഹാ! അത് [അക്കാര്യം-അഥവാ മരണം] തീരുമാനം വരുത്തുന്നതായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ! [അതോടെ എല്ലാം അവസാനിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!]’’	يَٰلَيۡتَهَا كَانَتِ ٱلۡقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾
28 ‘‘എന്റെ ധനം എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ല!	مَآ أَغۡنَىٰ عَنِّي مَالِيَهۡۜ ﴿٢٨﴾
29 ‘‘എന്റെ സ്വാധീനശക്തി എന്നിൽനിന്ന് നശിച്ചു (നഷ്ടപ്പെട്ടു) പോയി!’’	هَلَكَ عَنِّي سُلۡطَٰنِيَهۡ ﴿٢٩﴾

---

25 وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ എന്നാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടവനോ. كِتَابَهُ തന്റെ ഗ്രന്ഥം. بِشِمَالِهِ തന്റെ ഇടങ്കയ്യിൽ. فَيَقُولُ അവൻ പറയും. يَا لَيْتَنِي ഹാ ഞാനായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനെ. لَمْ أُوتَ എനിക്ക് നൽകപ്പെടാതെ (ഇരുന്നെങ്കിൽ). كِتَابِيَهْ എന്റെ ഗ്രന്ഥം. 26 وَلَمْ أَدْرِ ഞാൻ അറിയാതെയും (ഇരുന്നെങ്കിൽ). مَا حِسَابِيَهْ എന്റെ വിചാരണ എന്താണെന്ന്. 27 يَا لَيْتَهَا ഹാ അതായെങ്കിൽ ന ന്നായേനെ. كَانَتِ അതായിരുന്നുവെങ്കിൽ. الْقَاضِيَةَ തീരുമാനം വരുത്തുന്നത്, കലാശിപ്പിക്കുന്നത്. 28 مَا أَغْنَى ഐശ്വര്യമാക്കിയില്ല (ഉപകരിച്ചില്ല). عَنِّي എനിക്ക്, എന്നെ സംബന്ധിച്ച്. مَالِيَهْ എന്റെ ധനം, എനിക്കുള്ളത്. 29. هَلَكَ عَنِي എനിക്ക് നശിച്ചു (നഷ്ടപ്പെട്ടു) . سُلْطَانِيَهْ എന്റെ ശക്തി, (സ്വാധീനം) അധികാരം, പ്രമാണം, ന്യായം.

കുറ്റവാളികളുടെ കർമരേഖയാകുന്ന ഗ്രന്ഥം അവരുടെ ഇടങ്കയ്യിലായിരിക്കും കൊടുക്കപ്പെടുക. അപ്പോൾ അവർ അങ്ങേഅറ്റം ഖേദത്തിലും നിരാശയിലുമായിത്തീരുന്നു. ‘‘അയ്യോ! ഈ ഗ്രന്ഥം കിട്ടിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ!! അയ്യോ! വിചാരണ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ!! ആ മരണത്തോടുകൂടി എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ! അയ്യോ! എന്റെ സ്വത്തും സമ്പത്തും ഒന്നും എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ലല്ലോ!! അയ്യോ! എനിക്കിവിടെ ഒരു കഴിവും സ്വാധീനവും ഇല്ലാതായല്ലോ!! എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് അവർ വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.’’

ماليه എന്ന വാക്കിന് ‘എന്റെ ധനം’ എന്ന അർത്ഥമാണ് നാം മുകളിൽ സ്വീകരിച്ചത്. ‘എനിക്കുള്ളത്’ എന്നും അതിന് അർത്ഥം വരാം. അഥവാ എന്റേതായുള്ള യാതൊന്നും എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ലല്ലോ എന്ന് സാരം. അതുപോലെത്തന്നെ سلطانية എന്ന വാക്കിന് ‘എന്റെ ന്യായം’ എന്നും അർത്ഥം കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അഥവാ ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും കൊണ്ടുവന്നു സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതായല്ലോ എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഉദ്ദേശ്യം. രണ്ടായാലും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. ഇവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു മലക്കുകളോട് കല്പിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:-

30 ‘‘അവനെ പിടിക്കുവിൻ! എന്നിട്ട് അവനെ (കഴുത്തോട് ചേർത്ത്) ആമം വെക്കുവിൻ!	خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾
31 ‘‘പിന്നെ, അവനെ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൽ കടത്തുവിൻ!	ثُمَّ ٱلۡجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾
32 ‘‘പിന്നെ, എഴുപതുമുഴം അളവുള്ള ചങ്ങലയിൽ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ!	ثُمَّ فِي سِلۡسِلَةٖ ذَرۡعُهَا سَبۡعُونَ ذِرَاعٗا فَٱسۡلُكُوهُ ﴿٣٢﴾
33 ‘‘(കാരണം) നിശ്ചയമായും അവൻ, മഹാനായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരു	إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

ന്നില്ല;

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾	34 ''സാധുവിന് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിന് അവൻ പ്രോൽസാഹനം നൽകിയിരുന്നതുമില്ല.
فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ هَـٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾	35 ''ആകയാൽ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും ഇന്ന് അവന് ഇവിടെയില്ല.
وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾	36 'ഗിസ്‌ലീനി'ൽ നിന്നല്ലാതെ (അവനു) ഭക്ഷണവും ഇല്ല:-
لَّا يَأْكُلُهُۥٓ إِلَّا ٱلْخَـٰطِـُٔونَ ﴿٣٧﴾	37 പിഴച്ചവർ [തെറ്റു ചെയ്തവർ] അല്ലാതെ അത് ഭക്ഷിക്കുകയില്ല.''

---

30. خُذُوهُ അവനെ പിടിക്കുവീൻ . فَغُلُّوهُ എന്നിട്ടവനെ ആമത്തിൽ ബന്ധിക്കുവീൻ. 31 ثُمَّ الْجَحِيمَ പിന്നെ ജ്വലിക്കുന്ന (ആളിക്കത്തുന്ന) നരക ത്തിൽ . صَلُّوهُ അവനെ കടത്തുവീൻ, ഇട്ടെരിക്കുവീൻ. 32 ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ പിന്നെ ഒരു ചങ്ങലയിൽ. ذَرْعُهَا അതിൻെറ (നീള) അളവ്. سَبْعُونَ ذِرَاعًا എഴുപത് മുഴമാണ്.. فَاسْلُكُوهُ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ. 33 إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനായിരുന്നു. لاَ يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കാതെ. بِاللهِ അല്ലാഹുവിൽ. الْعَظِيمِ മഹാനായ. 34 وَلاَ يَحُضُّ അവൻ പ്രോത്സാഹനം(പ്രേരണ) നൽകിയിരുന്നതുമില്ല. عَلَى طَعَامِ ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ - ഭക്ഷണത്തിന്. الْمِسْكِينِ സാധുവിന്, പാവപ്പെട്ടവന്. 35 فَلَيْسَ لَهُ ആകയാൽ അവനില്ല. الْيَوْمَ ഇന്ന്. هَهُنَا ഇവിടെ. حَمِيمٌ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും, ചങ്ങാതിയും. 36 وَلاَ طَعَامٌ ഭക്ഷണവുമില്ല. إِلاَّ مِنْ غِسْلِينٍ ഗിസ്‌ലീനിൽ നിന്നല്ലാതെ. 37 لاَ يَأْكُلُهُ അതിനെ തിന്നുക(ഭക്ഷിക്കുക)യില്ല. إِلاَّ الْخَاطِئُونَ പിഴച്ച(തെറ്റു ചെയ്ത)വർ അല്ലാതെ.

ഇത്രയും കഠിനകഠോരമായ ശിക്ഷ അവർക്ക് നൽകപ്പെടുവാൻ രണ്ടു കാരണം അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ പ്രേരണ നൽകിയിരുന്നതുമില്ല. ഇതാണ് അവ. എല്ലാവിധ നന്മയുടെയും, എല്ലാതരം സൽകർമ്മങ്ങളുടെയും അടിത്തറ അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസമാണല്ലോ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ വല്ല നല്ല കാര്യവും ചെയ്തിരുന്നാൽപോലും അത് പരലോകത്തു വെച്ച് അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രതിഫലത്തിന് അർഹമാകുന്നതുമല്ല. 25:23 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സഹജീവികളോടുള്ള കടമകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകൽ. അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവനിൽ നിന്ന് മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്ത് ഉപകാരമാണ് ലഭിക്കുവാനുള്ളത്?! ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളുടെയും അഭാവത്തിൻെറ അർത്ഥം അവൻ സ്രഷ്ടാവിനോടും സൃഷ്ടികളോടുമുള്ള കടപ്പാടുകൾ പാലിക്കാത്തവനാണ് എന്നാണല്ലോ.

സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയിരുന്നില്ല എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, അതിനു ''പ്രേരണ നൽകിയിരുന്നില്ല (ولا يحض)'' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു. അവരവർ നൽകിയാലും പോരാ, മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് അത് ചെയ്യിക്കുവാൻവേണ്ടുന്ന പ്രേരണയും പരിശ്രമവും കൂടി ആവശ്യമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. غسلين (ഗിസ്‌ലീൻ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും, നരകക്കാരുടെ മാംസങ്ങളിൽ നിന്ന് പൊട്ടി ഒഴുകുന്നതും ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതുമായ ദുർന്നീരാണതെന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വ്രണങ്ങൾ മുതലായവ കഴുകിയ വെള്ളം എന്നാണ് ആ വാക്കിന് ഭാഷാർത്ഥം. ഹാക്കിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചതും അദ്ദേഹം ശരിവെച്ചതുമായ ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗിസ്‌ലീനിൽനിന്ന് ഒരു

കൊട്ടക്കോരിവെള്ളം ഇഹലോകത്തിൽ ഒഴുക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം ഇഹത്തിലുള്ളവർക്കെല്ലാം അത് നാറ്റമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-2

فَلَآ أُقۡسِمُ بِمَا تُبۡصِرُونَ ﴿٣٨﴾

38 എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കാണുന്നവയെക്കൊണ്ടു ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു:

وَمَا لَا تُبۡصِرُونَ ﴿٣٩﴾

39 നിങ്ങൾ കാണാത്തവയെക്കൊണ്ടും (സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു):-

إِنَّهُۥ لَقَوۡلُ رَسُولٖ كَرِيمٖ ﴿٤٠﴾

40 നിശ്ചയമായും, അത് (ഖുർആൻ) മാന്യനായ ഒരു (ദൈവ) ദൂതന്റെ വാക്കുതന്നെ:

وَمَا هُوَ بِقَوۡلِ شَاعِرٖۚ قَلِيلٗا مَّا تُؤۡمِنُونَ ﴿٤١﴾

41 അത് ഒരു കവിയുടെ വാക്കല്ല. ഒളരെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളു.

وَلَا بِقَوۡلِ كَاهِنٖۚ قَلِيلٗا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

42 (അത്) ഒരു പ്രശ്നക്കാരന്റെ വാക്കുമല്ല. വളരെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നുള്ളു.

تَنزِيلٞ مِّن رَّبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٤٣﴾

43 (സർവ്വ) ലോക രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് അവതരിപ്പിച്ചതത്രെ (അത്).

---

38 فَلاَ أُقْسِمُ എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു. بِمَا تُبْصِرُونَ നിങ്ങൾ കാണുന്നത് (കാണുന്നവ)കൊണ്ട്. 39 وَمَا لاَ تُبْصِرُونَ നിങ്ങൾ കാണാത്തവകൊണ്ടും. 40 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَقَوْلُ വാക്ക്(വചനം, പറയു ന്നത്)തന്നെ. رَسُولٍ كَرِيمٍ മാന്യനായ ഒരു റസൂലിന്റെ (ദൂതന്റെ). 41 وَمَا هُوَ അതല്ല. بِقَوْلِ شَاعِرٍ ഒരു കവിയുടെ വാക്ക്. قَلِيلاً مَّا എന്തോ വളരെ കുറച്ചു(മാത്രം). تُؤْمِنُونَ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. 42 وَلاَ بِقَوْلِ വാക്കുമല്ല. كَاهِنٍ ഒരു പ്രശ് ന(ഗണിത-ജോൽസ്യ)ക്കാരന്റെ. قَلِيلاً مَّا എന്തോ (വളരെ)ക്കുറച്ചു(മാത്രം). تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചുനോക്കുന്നു. 43 تَنزِيلٌ അവതരണം (അവതരി പ്പിക്കുന്നതാണ്). مِّن رَّبِّ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന്. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ (ലോക).

فلا اقسم എന്ന വാക്കിന്റെ ഘടന, അർത്ഥം, ഉദ്ദേശ്യം ആദിയായവയെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ വാഖിഅഃ 75-76ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

വക്താവിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ചു വക്താക്കളുടെ വാക്കുകളിൽ വ്യത്യാസം കാണും. രാജാക്കളുടെ വാക്കിൽ രാജകീയതയും, രസികന്റെ വാക്കിൽ രസികത്വവും കാണാം. മാന്യന്മാരുടെ സംസാരത്തിൽ മാന്യതയും, നിന്ദ്യന്മാരുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്ദ്യതയും അനുഭവപ്പെടും. അതുപോലെ, കവികളുടെയും, ജോത്സ്യക്കാരുടെയും വാക്കുകളിൽ അവരുടേതായ പ്രത്യേകതകളും പ്രകടമായിരിക്കും. ആ നിലക്ക് അൽപമെങ്കിലും ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നവർക്ക് നബി (ﷺ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഈ ഖുർആൻ-സത്യനിഷേധികൾ ജൽപിക്കുന്നതു പോലെ- കവിവാക്യങ്ങളോ ജോൽസ്യവാക്യങ്ങളോ അല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്നത് ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിൽനിന്നാണ്. അതാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും ജനതക്കോ ജനവിഭാഗത്തിനോ വേണ്ടി അവതരിപ്പിച്ചതുമല്ല; ലോകമക്കൾക്ക് ആകമാനം വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അത് അവരിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നത് അവനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു മാന്യദൂതനുമാകുന്നു. ഖുർആന്റെ സ്വരവും, ശൈലിയും, ഉള്ളടക്കവും, സിദ്ധാന്തങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ചിന്തിക്കാനും വിശ്വസിക്കാനും തയ്യാറാകാതെ

യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നേരെ കണ്ണടച്ചു നിരർത്ഥമായ ആരോപണങ്ങൾകൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുകയാണ് അവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്നത്.

40-ാം വചനത്തിൽ 'മാന്യനായ ദൂതൻ' (رسول كريم) എന്നു പറഞ്ഞത് നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. സൂറത്തുത്തക്‌വീറിലും ഇതുപോലെ انه لقول رسول كريم (നിശ്ചയമായും അത് മാന്യനായ ദൂതന്റെ ഒരു വാക്കാണ്) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെ ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ദൂതൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. രണ്ടു വചനങ്ങളുടെയും മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. മുഹമ്മദ് (ﷺ) ഈ ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ഒരു കവിയോ ജോൽസ്യനോ ആയതുകൊണ്ടല്ല. അദ്ദേഹം മാന്യനായ ഒരു ദൈവദൂതനായതു കൊണ്ടാണ്. അത് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കുന്നത് ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നാണുതാനും. എന്നത്രെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സൂ: തക്‌വീറിലെ സന്ദർഭം മറ്റൊന്നാണ്. നബി (ﷺ)ക്ക് ഭ്രാന്ത്പിടിച്ചു പറയുന്നതോ, വല്ല പിശാചും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതോ അല്ല ഖുർആൻ. അർശിന്റെ നാഥനായ അല്ലാഹുവിങ്കൽ പലനിലക്കും സ്ഥാനവലിപ്പങ്ങളുള്ള ഒരു ദൈവദൂതൻ അദ്ദേഹത്തിന് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതാണത്. അദ്ദേഹം ആ ദൂതനെ-ജിബ്‌രീലിനെ-ശരിക്കും കണ്ടിട്ടുണ്ടുതാനും, എന്നൊക്കെയാണ് അവിടത്തെ സംസാരവിഷയം.

മാന്യനായ ഒരു ദൂതന്റെ വാക്കാണ് ഖുർആൻ (انه لقول رسول كريم) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ പൊക്കിപ്പിടിച്ച്- ഇസ്‌ലാമിന്റെ അകത്തും പുറത്തുമുള്ള ചില ശത്രുക്കൾ സമർത്ഥിക്കാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളതു പോലെ-ഖുർആൻ നബി (ﷺ) യുടെ സ്വന്തം വചനങ്ങളാവാമെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ പോലും പഴുതില്ലാത്തതാണ്. കാരണം ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാണെന്നും, അത് നബി (ﷺ)ക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ജിബ്‌രീൽ ആണ് എന്നും, അതിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റത്തിരുത്തം വരുത്തുവാൻ രണ്ടാൾക്കും നിവൃത്തിയില്ലെന്നും മറ്റും സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. വേണ്ടാ, അതിനെത്തുടർന്ന് (43-ാം വചനത്തിൽ) തന്നെ അത് ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചതാണ് (تنزيل من رب العالمين) എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത് നോക്കുക. മാത്രമല്ല, നബി (ﷺ) സ്വന്തം വകയായി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വല്ലതും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ-അങ്ങിനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്-അതിന്റെ അനന്തരഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സഗൗരവം അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നതും കാണുക.

ഉമർ (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''ഞാൻ മുസ്‌ലിമാകുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു തക്കം നോക്കി ഒരിക്കൽ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നേരെ പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം എനിക്കുമുമ്പായി എത്തിയിരുന്നു. ഞാൻ പിന്നിൽ ചെന്നു നിന്നു. അവിടുന്ന് സൂറത്തുൽ ഹാഖ്ഖഃ ഓതാനാരംഭിച്ചു. അതു കേട്ടപ്പോൾ ഖുർആന്റെ ഘടനയെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നി. ഞാൻ (മനസ്സിൽ) പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവാണ ഖുറൈശികൾ പറയും പോലെ ഇവനൊരു കവിയാണ്''. അപ്പോഴേക്കും അവിടുന്ന് ''...... അതൊരു കവിയുടെ വാക്കല്ല...'' എന്ന് (40ഉം 41ഉം വചനങ്ങൾ ഓതി. അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: ''എന്നാൽ അവൻ ഒരു പ്രശ്നക്കാരനായിരിക്കും''. അപ്പോഴേക്കും അവിടുന്ന് ''അതൊരു പ്രശ്നക്കാരന്റെ വാക്കുമല്ല.....'' എന്നും (42 മുതൽ വചനങ്ങളും) ഓതി. അങ്ങിനെ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മുഴുവനും ഇസ്‌ലാം സ്ഥലം പിടിച്ചുപോയി''. (അ.) അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമാകുവാനുള്ള പ്രേരണകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഈ സംഭവം.

44 അദ്ദേഹം [റസൂൽ] നമ്മുടെ പേരിൽ വല്ല വാക്കുകളും കെട്ടിപ്പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ;-	وَلَوۡ تَقَوَّلَ عَلَيۡنَا بَعۡضَ ٱلۡأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾

45 അദ്ദേഹത്തെ നാം വലങ്കൈകൊണ്ടു പിടി(ച്ചു ശിക്ഷി)ക്കുമായിരുന്നു!-	لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ ﴿٤٥﴾
46 പിന്നീട്, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് (ഹൃദയ ത്തിലെ) ജീവനാഡിയെ നാം മുറിക്കുക യും ചെയ്യുമായിരുന്നു!	ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ ٱلْوَتِينَ ﴿٤٦﴾
47 അപ്പോൾ, നിങ്ങളിൽ ഒരാളുംതന്നെ, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് (അത്) തടയുന്നവ രായി ഉണ്ടാവുകയില്ല	فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَـٰجِزِينَ ﴿٤٧﴾

44 وَلَوْ تَقَوَّلَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി(കെട്ടിപ്പറഞ്ഞു) എങ്കിൽ. عَلَيْنَا നമ്മുടെ പേരിൽ. بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ചില(കൃത്രിമ) വാക്കുകൾ (വല്ല വാക്കു കളും). 45 لَأَخَذْنَا നാം പിടിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. مِنْهُ അദ്ദേഹത്തെ (അദ്ദേഹ ത്തോട്). بِالْيَمِينِ വലങ്കൈകൊണ്ട്, വലങ്കൈക്ക്. 46 ثُمَّ لَقَطَعْنَا പിന്നെ നാം മുറി ക്കുകയും ചെയ്യും. مِنْهُ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന്. الْوَتِينَ ഹൃദയനാഡി, ജീവനാഡി. 47 فَمَا مِنكُم അപ്പോൾ നിങ്ങളിൽ (ഉണ്ടാവുക) ഇല്ല. مِّنْ أَحَدٍ ഒരാളും തന്നെ. عَنْهُ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന്. حَاجِزِينَ തടയുന്ന(തടസ്സം ചെയ്യുന്ന)വരായിട്ട്.

اخذنا منه با ليمين എന്ന വാക്യത്തിന് വലങ്കൈകൊണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലങ്കൈക്ക് പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുമെന്നും ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽവിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായിരുന്നാലും കുതറി രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ശക്തമായ നിലയിൽ പിടിച്ചു ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുമെന്നത്രെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഹൃദയത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നതും (*) അറ്റുപോയാൽ ജീവഹാനി നേരിടുന്നതുമായ ഒരു നാഡിയാണ് الوتين ('അൽവതീൻ'). അവിശ്വാസികൾ ഘോഷിക്കുന്നതുപോലെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യാതൊന്നും കെട്ടിച്ചമക്കുന്നില്ല; അഥവാ അങ്ങിനെ വല്ലതും ചെയ്തേക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ ഒരിക്കലും വെറുതെ വിടുകയില്ല; നിശ്ചയമായും അതികഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ജീവഹാനി വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുന്ന പക്ഷം അത് തടയുവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധ്യവുമല്ല എന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഒരു ഭൗതിക ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക വൃത്തത്തിൽവെച്ച് ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തി ആ ഭരണാധിപന്റെ പേരിൽ വല്ലതും കെട്ടിച്ചമച്ചു പറയുന്നപക്ഷം അത് രാജദ്രോഹവും, ഭരണഭദ്രതക്ക് ഹാനികരവുമായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, വമ്പിച്ച ശിക്ഷാനടപടികൾക്ക് അയാൾ വിധേയനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അപ്പോൾ, ദൈവിക നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ പരമോന്നതക്കും പരിശുദ്ധതക്കും കളങ്കം ചാർത്തുമാറ് പ്രവാചകപദവിയുള്ള ഒരു ദൈവദൂതൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വല്ലതും സ്വന്തം വകയായി കെട്ടിച്ചമക്കുന്നപക്ഷം, യാതൊരു നടപടിയുമെടുക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു വിട്ടുകളയുകയോ?! അതൊരിക്കലും സംഭവ്യമല്ല. നബി (ﷺ) തിരുമേനി പ്രവാചകത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചശേഷം 20ൽപരം കൊല്ലം ജീവിച്ചു. അനേകം കെങ്കേമന്മാരായ ശത്രുക്കൾ തിരുമേനിയെ വകവരുത്തുവാൻ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മക്കായിലും മദീനായിലും മാത്രമല്ല, അറേബ്യായിൽ മുഴുക്കെ നബി (ﷺ)ക്ക് ശത്രുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കൈക്കുപോലും തിരുമേനിക്ക് അപായമൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. മാത്രമല്ല, അഭിവൃദ്ധിയിൽനിന്ന് അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കും, വിജയത്തിൽനിന്ന് വിജയത്തിലേക്കുമായിക്കൊണ്ട് അവിടുത്തെ പ്രബോധനയാത്ര അവസാനം വരെ തുടർന്നുപോന്നു. തിരുമേനി കൊളുത്തിവെച്ച ആ സത്യദീപത്തിന്റെ വെളിച്ചം

* Artery of the heart (ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് രക്തം കൊണ്ടുനടക്കുന്ന നാഡി.)

ഏറെത്താമസിയാതെ വിദൂരനാടുകളിൽ ആകമാനം വ്യാപിക്കയും ചെയ്തു. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സത്യതക്ക് തികച്ചും മതിയായ ഒരു തെളിവാണിത്.

ഈ തെളിവ് ഖുർആൻമാത്രം സമർപ്പിക്കുന്ന തെളിവല്ല. ഇന്ന് നിലവിലുള്ള തൗറാത്തും ഈ തെളിവിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതായി തൗറാത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: ''നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്ക് അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽപിച്ച് എൻെറ വചനങ്ങളെ അവൻെറ നാവിന്മേൽ ആക്കും; ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കുന്നത് ഒക്കെയും അവൻ അവരോട് പറയും. അവൻ എൻെറ നാമത്തിൽ പറയുന്ന എൻെറ വചനങ്ങൾ യാതൊരുത്തനെങ്കിലും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അവനോട് ഞാൻ ചോദിക്കും. എന്നാൽ ഒരു പ്രവാചകൻ, ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കാത്ത വചനം എൻെറ നാമത്തിൽ അഹങ്കാരത്തോടെ പ്രസ്താവിക്കുകയോ, അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആ പ്രവാചകൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണം. അത് യഹോവ അരുളിചെയ്യാത്ത വചനം എന്ന് ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ അറിയും എന്നു നിൻെറ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു പ്രവാചകൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്യാഞ്ഞാൽ അത് യഹോവ അരുളിചെയ്തതല്ല; പ്രവാചകൻ അത് സ്വയംകൃതമായി സംസാരിച്ചതത്രെ; അവനെ പേടിക്കരുത്.'' (ആവർത്തന പുസ്തകം 18ൽ 18 22.)

ഇതിൽ, മൂസാ (عليه السلام) നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ അവരുടെ (ഇസ്റാഈല്യരുടെ) സഹോദരങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇത് ഇസ്റാഈല്യരുടെ സഹോദര വർഗമായ ഇസ്മാഈലികളിൽ (അറബികളിൽ) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചാണെന്നത് വ്യക്തമാണ്. ചരിത്ര സ്വഭാവങ്ങൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് ഉപമിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. വല്ല പ്രവാചകനും അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കെട്ടിപ്പറയുകയോ അന്യ ദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെടണമെന്നും അതിൽ പറഞ്ഞു. ഇത് ഖുർആൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച അതേ ആശയമാണ് കുറിക്കുന്നത്. വേദക്കാർ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ, നബി (ﷺ) സത്യപ്രവാചകനല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവിടുന്ന് കൊല്ലപ്പെട്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്നു. അത് സംഭവിച്ചില്ല. മാത്രമോ? والله يعصمك من الناس (അല്ലാഹു നിന്നെ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതാണ്) എന്ന് വാഗ്ദാനം നൽകി അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്ക് ധൈര്യമൂട്ടുകയും ചെയ്തു. സത്യപ്രവാചകനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ തൗറാത്ത് നിർദ്ദേശിച്ച അടയാളം, യഹോവയുടെ (അല്ലാഹുവിൻെറ) നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്യുക എന്നതാണല്ലോ. ഇത് നബി (ﷺ)യിൽ സാക്ഷാൽകൃതമായിട്ടുണ്ടെന്ന് തീർച്ചയാണ്. തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തിയായി പുലരാത്തതായി ഒന്നുംതന്നെ ഇതുവരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ആവർത്തനപുസ്തകത്തിലെ അവസാനസൂക്തത്തിൽ ''മോശെയെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ യിസ്രായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല'' എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ വാചകം മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്തുള്ള തൗറാത്തിൽ ഉള്ളതല്ല പിൽക്കാലത്ത് ആരോ എഴുതി ചേർത്തതാണ് എന്ന് പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയുള്ളവരാരും സമ്മതിക്കും. (ഇതുപോലെ വേറെ ചിലതും അതിൽ ഉണ്ട്) അത് ആർ എഴുതിച്ചേർത്തതായാലും ശരി, അതെഴുതിച്ചേർത്തകാലം വരെ മൂസാ (عليه السلام) നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നേ അതിന്നർത്ഥമുള്ളു. അതിനു ശേഷം ഇസ്റാഈല്യരിൽ തന്നെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് ഇസ്മാഈലികളിലോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ആ വാക്കിന് അർത്ഥമില്ല. എന്നാൽ ഈസാ (عليه السلام) നബിയുടെ കാലം വരെ ആ പ്രവാചകൻ വന്നിട്ടില്ലെന്നും, അതുവരെയും ആ പ്രവാചകൻെറ വരവ് അവർ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും നിലവിലുള്ള ഇഞ്ചീലിൽ നിന്നും വ്യക്ത

മാകുന്നു. യോഹന്നാനോട് യഹ്യാ (عليه السلام) നബിയോട്-യഹൂദരുടെ പ്രതിനിധികൾ വന്നു ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം: ''ഞാൻ ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലിയാവുമല്ല, ആ പ്രവാചകനുമല്ല'' എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞതായും, അപ്പോൾ അവർ: ''നീ ക്രിസ്തുവല്ല; ഏലിയാവുമല്ല, ആ പ്രവാചകനുമല്ല എങ്കിൽ നീ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണെ''ന്ന് അവർ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചതായും അതിൽ കാണാം. (യോഹന്നാൻെറ സുവിശേഷം, 1: 19 25)

ഇതിൽനിന്ന് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു: (1) അവർ ഏലിയാ (ايليا) വിനും ക്രിസ്തു (عيسى) വിനും പുറമെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രവാചകനെ (النبي) പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. (2) ആ പ്രവാചകൻ അതുവരേക്കും വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് (ﷺ) നബിയല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?! തൗറാത്തിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആ പ്രവാചകൻ യോശുവാ പ്രവാചകനാ (يوشع – ع) ണ് എന്ന് വേദക്കാർ പറയാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥം പുലർന്നു കണ്ടാലും സത്യത്തിൻെറ നേർക്ക് കണ്ണടച്ചു ദുർന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു തൃപ്തി അടയുന്നത് അസൂയക്കാരുടെ പതിവാണല്ലോ. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയിൽ ആദ്യമായി വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് വേദക്കാരായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് അവർ ആദ്യമേ കണ്ണടച്ച് അവിശ്വസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതും: ''അതിൽ ഒന്നാമതായി അവിശ്വസിക്കുന്നവർ നിങ്ങളാവരുത്. എൻെറ ആയത്തുകൾക്ക് അല്പമായ വില വാങ്ങുകയും അരുത്'' (ولا تكونوا اول كافر به الخ – البقرة : ٤١)

ഖുർആൻ മനുഷ്യസാഹിത്യമല്ല, അത് കവിതയുമല്ല, പ്രശ്നക്കാരൻെറ ഇളകിയാട്ടവുമല്ല, പിശാചിൻെറ ദുർബോധനവുമല്ല, അതിനെല്ലാം ഉപരിയായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണത്. അതെ, അത് പരിപൂർണ്ണമായും ദിവ്യവചനങ്ങളാണ്. ഈ സത്യം അതിൻെറ ശത്രുക്കളിൽ പലരും ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാകുന്നു. പക്ഷേ, 49 ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ, അവർ അതിനെ നാവുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും വ്യാജമാക്കുവാൻ തന്നെ ഉറച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നേയുള്ളു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അത്തരക്കാരിൽപെട്ട ചില ആളുകളിൽനിന്ന്-മുൻകാലത്തും ഇക്കാലത്തും-ആ പരമാർത്ഥം പുറത്ത് ചാടാറുണ്ടുതാനും. അടുത്തകാലത്തെ ഒരു ഉദാഹരണം നമുക്കിവിടെ എടുത്തുകാണിക്കാം. മർഹൂം അല്ലാമഃ സയ്യിദ് റഷീദ് റിളാ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥമായ 'അൽവഹ്‌യുൽ മുഹമ്മദീ' (الوحي المحمدى) യിൽ-നിഷ്പക്ഷമതികളായ ആധുനിക ചിന്തകന്മാരിൽ ചിലർ നബി (ﷺ) യെയും ഖുർആനെയും സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ വിശ്വാസവും, മതിപ്പും രേഖപ്പെടുത്തിയതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ ഒരു ഭൗതികവാദിയായ ശിബ്‌ലീശുമവീൽ (شبلى شمويل) അദ്ദേഹത്തിനയച്ച ഒരു കത്ത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, (*) അതിങ്ങിനെയാണ്:

'താങ്കൾ മുഹമ്മദിനെ ഒരു പ്രവാചകനെന്ന നിലക്ക് നോക്കിക്കാണുകയും, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഹാനായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഹാനെന്ന നിലക്ക് നോക്കിക്കാണുകയും അതിമഹാനായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം മതവിശ്വാസത്തിൽ രണ്ടു പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വശങ്ങളിലാണുള്ളതെങ്കിലും വിശാലബുദ്ധിയിലും, നിഷ്ക്കളങ്കമായി സംസാരിക്കുന്നതിലും നാം യോജിക്കുന്നു. അത് നമുക്കിടയിൽ സ്നേഹബന്ധം കൂടുതൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ്.' പിന്നീട് തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം താഴെ കാണുന്ന ഈ കവിതയും എഴുതിയിരിക്കുന്നു:

* തത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ഇദ്ദേഹം ആദ്യം ഒരു സിറിയൻ കത്തോലിക്ക വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ആളായിരുന്നു. പിന്നീട് പദാർത്ഥവാദിയായിത്തീർന്നു. പ്രസിദ്ധമായ 'അൽമനാർ (مجلة المنار) മാസികയിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ച് താൻ എഴുതിയിരുന്ന ചില ലേഖനങ്ങൾ കണ്ട അവസരത്തിലാണ് ആ കത്തു അദ്ദേഹം തനിക്കു അയച്ചതെന്നും, ആ കത്തു 'അൽമനാർ' 11-ാം പുസ്തകം 1-ാം ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും റശീദ് റിളാ(@@) അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

١) دع من محمد في سدى قرأنه – ما قد نحاء للحمة الغايات
٢) انى وان اك قد كفرت بدينه – هل اكفرن بمحكم الايات
٣) او ما حوت في ناصع الالفاظ من – حكم روادع للهوى وعظات
٤) وشرائع لو انهم عقدو ابها – ما قيدو العمر ان بالعادات
٥) نعم المدبر والحكيم وانه – رب الفصاحة مصطفى الكلمات
٦) رجل الحجى رجل السياسة والدهى – بطل حليف النصر في الغارات
٧) ببلاغة القرأن قد غلب النهى – وبسيفه انحى على النهامات
٨) من دونه الابطال في كل الورى – من سابق او حاضر اوات

സാരം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: '(1) മുഹമ്മദ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തൻെറ ഖുർആന് ഊടും പാവും കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് താനങ്ങ് വിട്ടേക്കുക. (2) ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മതത്തിൽ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിലും, ആ പ്രബല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?! (3) അല്ലെങ്കിൽ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന തത്വജ്ഞാനങ്ങളും, സദുപദേശങ്ങളുമായി ആ നിർമല മൊഴികളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിലും, (4) അതിൻെറ നിയമസംഹിതയിലും എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കാമോ?! അവയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ ശരിക്ക് ഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ചില മാമൂലാചാരങ്ങൾ വഴി നാഗരികതയെ അവർ കെട്ടിക്കുടുക്കുമായിരുന്നില്ല. (5) വളരെ നല്ല ആസൂത്രകനും, തത്വജ്ഞാനിയുമത്രെ അദ്ദേഹം! വാചാലതയുടെ പ്രഭുവും വചനങ്ങളിൽ ഉത്തമഗുണം സിദ്ധിച്ചവനുമാകുന്നു. (6) ബുദ്ധിമാൻ! ഭരണകർത്താവ്! തന്ത്രജ്ഞൻ! സമരവീരൻ! ആക്രമണങ്ങളിൽ വിജയം നേടിയവൻ! (7) ഖുർആൻെറ സാഹിത്യ വൈഭവം കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ബുദ്ധികളെ ജയിച്ചടക്കിയിരിക്കുന്നു; തൻെറ വാളുകൊണ്ട് ശിരസ്സുകളെ നേരിടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (8) കഴിഞ്ഞുപോയവരോ, നിലവിലുള്ളവരോ, വരാനിരിക്കുന്നവരോ ആയ എല്ലാ ജനങ്ങളിലുമുള്ള വീരന്മാരും അദ്ദേഹത്തിൻെറ താഴെ മാത്രമാകുന്നു' '.

പരിശുദ്ധ ഖുർആൻെറ മഹിമകളും നബി (ﷺ) യുടെ സവിശേഷ ഗുണങ്ങളും പലതും ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ സമർത്ഥമായി ഈ പദ്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അതിൻെറ ദിവ്യതയെ സമ്മതിക്കുകയോ, അതിൻെറ പ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നില്ല, ഇത് ഏറെക്കുറെ മനപൂർവം തന്നെയാണെന്ന വസ്തുത കവിതയുടെ ആദ്യത്തെ വരികളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടെന്നു വേണം പറയുവാൻ. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൻെറ വചനമാണെന്ന് തുറന്നു സമ്മതിക്കുവാൻ പദാർത്ഥവാദിയായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ നാവിന് സാധ്യമായില്ലെന്നേയുള്ളു. ഖുർആൻെറ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ സർവപ്രധാനമായത് അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസവും ബോധവും ഉണ്ടാവുകയാണല്ലോ. പക്ഷേ, ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടിൽകൂടി മാത്രമാണ് താൻ ഖുർആനെ വിലയിരുത്തുന്നതെന്നും, പാരത്രികവും ദൈവീകവുമായ വശങ്ങളെ ദർശിക്കുവാൻ താൻ മിനക്കെടുന്നില്ലെന്നും ആദ്യമേ കവി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ, ഖുർആൻെറ ചില വശങ്ങളെ തുറന്നുകാണിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായ അദ്ദേഹം, സ്വമനസ്സിനെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് അതിൻെറ പ്രധാന വശങ്ങളുടെ നേരെ മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏറെക്കുറെ ശിബ്‌ലീ ശുമവീലിൻെറ മാതൃകയിലുള്ള പ്രസ്താവനകളിറക്കുന്ന ചില 'മുസ്‌ലിം ഭൗതികവാദി'കളെയും കാണാറുണ്ട്. ഐഹികജീവിതത്തിൻെറ നന്മക്ക് ഉതകുന്ന ഖുർആൻെറ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളെ വാനോളം പ്രശംസിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം പാരത്രിക ജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൗനം അവലംബിക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്യുകയുമായിരിക്കും ഇവരുടെയും പതിവ്. നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ ഉമയ്യത്തുബ്നു അബിസ്വലത്തി (امية بن ابى الصلت)നെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതാണ് ഇത്തരക്കാരെക്കുറിച്ചും പറയുവാനുള്ളത്. امن شعره ولم يؤمن قلبه (അയാളുടെ കവിത വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ഹൃദയം വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല.) ഖുർആൻ ആർക്കാണ് ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുക എന്ന് അല്ലാഹു അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് കാണുക:

48 നിശ്ചയമായും, അത് [ഖുർആൻ] ഭയഭക്തൻമാർക്ക് ഒരു സ്മരണയാകുന്നു.	وَإِنَّهُۥ لَتَذۡكِرَةٞ لِّلۡمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾
49 നിശ്ചയമായും, നമുക്കറിയാം, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില വ്യാജമാക്കുന്നവരുണ്ടെന്ന്.	وَإِنَّا لَنَعۡلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾
50 നിശ്ചയമായും, അത് അവിശ്വാസികളുടെമേൽ ഖേദ (കാരണ)വുമത്രെ.	وَإِنَّهُۥ لَحَسۡرَةٌ عَلَى ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾

48 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്, ഇത്. لَتَذْكِرَةٌ ഒരു സ്മരണ(ഉപദേശം- ഉൽബോധനം) ആകുന്നു. لِّلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്, ഭയഭക്തന്മാർക്ക്. 49 وَإِنَّا لَنَعْلَمُ നിശ്ചയമായും നാം അറിയുന്നു, നമുക്കറിയാം. أَنَّ مِنكُم നിങ്ങളിലുണ്ടെന്ന്. مُّكَذِّبِينَ (ചില) വ്യാജമാക്കുന്നവർ. 50 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്. لَحَسْرَةٌ ഖേദംതന്നെ. സങ്കടമാണ്, ദുഃഖഹേതുവാകുന്നു. عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ.

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന ഭയഭക്തന്മാരായ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഖുർആൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും ''ഖുർആൻ ഭയഭക്തന്മാർക്ക് സ്മരണയാണ്,'' ''ഭയഭക്തന്മാർക്ക് മാർഗദർശനമാണ്'' എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. ഖുർആനെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ശരിക്കും അറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല അവരെ തൽക്കാലം ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെയാണത്. അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകതന്നെചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് 49-ാം വചനത്തിന്റെ സാരം. ഖുർആന്റെ അനുയായികൾക്ക് അത് വിജയത്തിനും മോക്ഷത്തിനും കാരണമാകുന്നതുപോലെ, അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് ഖേദത്തിനും ദുഃഖത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നു. ഖുർആൻ മുഖേന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും അവർ തങ്ങളെപ്പറ്റി ഖേദിക്കുമല്ലോ. ഇതാണ് 50-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. വേദഗ്രന്ഥവും റസൂലും അവർക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ പേരിൽ അവർക്ക് ഒരു വിധത്തിൽ ഒഴിവുകഴിവു സമർപ്പിച്ചു നോക്കാമായിരുന്നു. ഖുർആനും റസൂലും വന്നുകഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഇനി അതിനുള്ള പഴുതും അടഞ്ഞുപോയിരിക്കയാണ്. (20: 134; 28: 47 മുതലായവ നോക്കുക)

51 നിശ്ചയമായും, ഇത് ദൃഢമായ യഥാർത്ഥമാകുന്നു.	وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلۡيَقِينِ ﴿٥١﴾
52 ആകയാൽ, നീ നിന്റെ മഹാനായ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്തുകൊള്ളുക.	فَسَبِّحۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

51 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും ഇത്, അത്. لَحَقُّ യഥാർത്ഥം (സത്യം-കാര്യം, പരമാർഥം) തന്നെ. الْيَقِينِ ദൃഢ(ഉറപ്പായ). 52 فَسَبِّحْ ആകയാൽ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുക, പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുക . بِاسْمِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ, നാമത്തെ. الْعَظِيمِ മഹാനായ.

സൂറത്തുൽ-വാഖിഅഃ (سورة الواقعة)യുടെ അവസാനത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളും അവയുടെ വിവരണങ്ങളും ഇവിടെയും ഓർക്കുക.

والله الحمد والمنة

70. സൂറത്തുൽ മആരിജ് سورة المعارج

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 44 വിഭാഗം 2 (റുകൂഅ്)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سَأَلَ سَآئِلُۢ بِعَذَابٖ وَاقِعٖ ﴿١﴾

1 സംഭവി(ക്കുവാനിരി)ക്കുന്ന ശിക്ഷയെ ഒരു ചോദ്യകർത്താവ് ചോദിച്ചാവശ്യപ്പെടുകയാണ്,-

لِّلۡكَٰفِرِينَ لَيۡسَ لَهُۥ دَافِعٞ ﴿٢﴾

2 (അതെ) അവിശ്വാസികൾക്കു (സംഭവിക്കുന്നത്); അതിനെ തടുക്കുന്നതൊന്നും (തന്നെ) ഇല്ല,-

مِّنَ ٱللَّهِ ذِي ٱلۡمَعَارِجِ ﴿٣﴾

3 കയറിപ്പോകുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുടെ അധിപനായ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് (സംഭവിക്കുന്നത്).

---

1 سَأَلَ ചോദിച്ചു(ആവശ്യപ്പെട്ടു). سَائِلٌ ഒരു ചോദിക്കുന്നവൻ, ചോദ്യ കർത്താവ്(ഒരാൾ). بِعَذَابٍ ശിക്ഷയെ,ശിക്ഷക്ക്. وَاقِعٍ സംഭവിക്കുന്ന. 2 لِّلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്. لَيْسَ لَهُ അതിന്നില്ല. دَافِعٌ തടുക്കുന്നതൊന്നും, ഒരു തടവും. 3 مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന്. ذِي الْمَعَارِجِ കയറുന്ന മാർഗങ്ങളുടെ (ആരോഹണസ്ഥാനങ്ങളുടെ-സോപാനങ്ങളുടെ-പദവികളുടെ) ഉടമയായ(അധിപനായ).

വാചകഘടനയിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഈ മൂന്നു വചനങ്ങൾക്കും കൂടി ഒന്നിച്ച് ഇങ്ങിനെ അർത്ഥം നൽകാം: 'കയറിപ്പോകുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുടെ അധിപനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള യാതൊരു വിധ തടവും ഉണ്ടായിരിക്കാത്ത അവിശ്വാസികൾക്ക് സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന-ശിക്ഷയെ ഒരാൾ ചോദിച്ചാവശ്യപ്പെടുകയാണ്.' വ്യാഖ്യാനം താഴെ വരുന്നുണ്ട്.

تَعۡرُجُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيۡهِ فِي يَوۡمٖ كَانَ مِقۡدَارُهُۥ خَمۡسِينَ أَلۡفَ سَنَةٖ ﴿٤﴾

4 മലക്കുകളും'റൂഹും' [ആത്മാവും] അവങ്കലേക്ക് കയറിപ്പോകുന്നു,-അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം വലുപ്പം ഉള്ളതായ ഒരു ദിവസത്തിൽ!

فَٱصۡبِرۡ صَبۡرٗا جَمِيلًا ﴿٥﴾

5 എന്നാൽ (നബിയേ), നീ ഭംഗിയായ ക്ഷമ കൈകൊള്ളുക.

إِنَّهُمۡ يَرَوۡنَهُۥ بَعِيدٗا ﴿٦﴾

6 നിശ്ചയമായും അവർ അതിനെ വിദൂരമായ ഒന്നായി കാണുന്നു;

وَنَرَىٰهُ قَرِيبٗا ﴿٧﴾

7 നാം അതിനെ അടുത്തതായും കാണുന്നു.

---

4 تَعْرُجُ കയറുന്നു, ആരോഹണം ചെയ്യും. الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ. وَالرُّوحُ റൂഹും (ആത്മാവും). إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. فِي يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിൽ. كَانَ مِقْدَارُهُ അതിൻെറ തോത്(അളവ്-വലുപ്പം-കണക്ക്) ആകുന്നു. خَمْسِينَ أَلْفَ അമ്പതിനായിരം. سَنَةٍ കൊല്ലം. 5 فَاصْبِرْ എന്നാൽ നീ ക്ഷമിക്കുക. صَبْرًا جَمِيلاً ഭംഗിയായ (നല്ല) ക്ഷമ. 6 إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ നിശ്ചയമായും അവർ അതിനെ കാണുന്നു. بَعِيدًا വിദൂരമാണെന്ന്, ദൂരപ്പെട്ടതായി. 7 وَنَرَاهُ നാമതിനെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. قَرِيبًا അടുത്തതായി.

المعارج (മആരിജ്) എന്ന വാക്കിന് 'കയറുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ' എന്നത്രെ വാക്കർത്ഥം. കോണിപ്പടികൾ, സോപാനങ്ങൾ, ഉയർന്നപദവികൾ, ആരോഹണമാർഗങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പല അർത്ഥങ്ങളും അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ വിശേഷണമായി 'കയറിച്ചെല്ലുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുടെ അധിപൻ (ذى المعارج)' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇവിടെ المعارج കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ആകാശങ്ങളാണെന്നും, ആകാശങ്ങളിൽ മലക്കുകൾ കയറിപ്പോകുന്ന പ്രത്യേകസ്ഥാനങ്ങളാണെന്നും, ഉയർന്ന പദവികൾ എന്നാണെന്നും മറ്റുമാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ. എന്നാൽ, തൊട്ട വചനത്തിൽ, ആ വാക്കിൻെറ വിശദീകരണമെന്നോണം 'മലക്കുകളും റൂഹും' അവനിലേക്ക് കയറിച്ചെല്ലുന്നു (تعرج الملئكة والروح اليه) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് മലക്കുകൾ കയറിച്ചെല്ലുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ എന്ന് വെക്കുന്നതിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നത്. അഥവാ ആകാശലോകങ്ങളിൽ മലക്കുകൾക്ക് കയറിച്ചെല്ലാവുന്നതും ഓരോരുത്തരുടെയും നിലപാടനുസരിച്ചു വ്യത്യസ്ത പദവികളോടു കൂടിയതുമായ സ്ഥാനങ്ങളായിരിക്കാം അവ. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

'റൂഹ് ' (الروح) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കാണെന്നാണ് അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. ജിബ്‌രീലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു 'റൂഹ്' എന്ന് പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഖുർആനിലും അങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. (സൂ : ശുഅറാഉ്, 193ഉം വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) അപ്പോൾ, മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രമുഖൻ അദ്ദേഹമായതുകൊണ്ട് മലക്കുകളെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേർ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞതായിരിക്കാം. മനുഷ്യാത്മാക്കളാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ട്. അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തെ വലുപ്പമുള്ള ദിവസം (يوم كان مقداره خمسين الف سنة) എന്നു പറഞ്ഞത് ഖിയാമത്തു നാളാകുന്നു. തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ ഇത് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. കൂടാതെ, നബി വചനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത് വ്യക്തമായും മനസ്സിലാക്കാം. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാവുന്നതാണ്: 'കടമകൾ നിറവേറ്റാതെ ധനം നിക്ഷേപിച്ചുവെക്കുന്നവൻെറ ധനം തകിടുകളാക്കി നരകാഗ്നിയിൽ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ച് അവൻെറ നെറ്റിയും ഭാഗങ്ങളും മുതുകും അതുകൊണ്ട് പൊള്ളിക്കും. നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തെ വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസം അല്ലാഹു അവൻെറ അടിയാന്മാർക്കിടയിൽ വിധികൽപിക്കുന്നതുവരേക്കും അതങ്ങിനെയിരിക്കും. പിന്നെ അവൻെറ വഴി ഒന്നുകിൽ സ്വർഗത്തിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ നരകത്തിലേക്കോ അവൻ കാണും.' (അ: മു.)

എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആ ദിവസത്തിൻെറ വമ്പിച്ച ദൈർഘ്യം അവർക്ക് ഒരു സാധാരണ നിർബ്ബന്ധനമസ്കാരത്തിൻെറ സമയത്തെക്കാൾ ലഘൂകരിക്കപ്പെടുന്നതാണെന്ന് അഹ്മദും ബൈഹഖീയും (رحمهما الله) മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, അമ്പതിനായിരം കൊല്ലത്തെ വലുപ്പം എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ആ ദിവസം അത്രയും ദൈർഘ്യം തോന്നുന്നതും, വിഷമം നിറഞ്ഞതുമാണ് എന്നായിരിക്കും. അതല്ല, ശരിക്കും കൃത്യമായ അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം തന്നെയാണുദ്ദേശ്യമെന്നും വരാവുന്നതാണ്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. സൂ: സജദഃയിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അവൻ ആകാശത്തുനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്നു. പിന്നീട് നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന ആയിരം കൊല്ലം വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസത്തിൽ അത് അവങ്കലേക്ക് കയറി (ഉയർന്നു) പോകുന്നു'. (يدبر الامر من السماء – الى قوله الف سنة مما تعدون – السجدة : ٥) ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും ഖിയാമത്തുനാളിനെ സംബന്ധിച്ചുതന്നെയാണുള്ളത്. ആ നാളിലെ ചില വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളെയാണ് ഇത് കുറിക്കുന്നതെന്നത്രെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. ആയിരം കൊല്ലമെന്നും, അമ്പതിനായിരം കൊല്ലമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരാൾ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) നോട് ചോദിക്കുക

യുണ്ടായെന്നും, അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം മറുപടി നൽകിയെന്നും ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: بما لا اعلم هما يومان ذكرها الله اعلم بهما واكره ان اقول فى كتاب الله സാരം: അങ്ങിനെ രണ്ടു ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനറിയാം. അല്ലാഹുവിൻെറ കിത്താബിൽ എനിക്ക് അറിയാത്തതിനെക്കുറിച്ചു പറയുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നു.) നമുക്കും ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളത് ഇതുതന്നെ. സൂ: സജദഃ 5-ാം വചനത്തിൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക.

ഇതുപോലെത്തന്നെ മലക്കുകളും റൂഹും അഥവാ ജിബ്രീലും അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യാത്മാവും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് കയറിച്ചെല്ലും എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യവും എന്താണെന്ന് നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. സൂ: സജദഃയിലെ ആയത്തിൽ ''പിന്നീട് ആയിരം കൊല്ലം വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസം കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് കയറുന്നു'' എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. സൂ: ഫാത്വിറിൽ ''നല്ല വാക്കുകൾ അവങ്കലേക്ക് കയറുന്നു, സൽകർമ്മത്തെ അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു'' (اليه يصعد الكم الطيب الخ – فاطر:١٠) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വായിച്ച സംഗതികളും ഇവിടെയും ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. സൂ: ഹൂദ് 123ൽ واليه يرجع الامر كله (കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവങ്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുന്നു) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. 'മലക്കുകളും റൂഹും അവങ്കലേക്ക് കയറും' എന്ന വചനത്തിൻെറ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഇതെല്ലാം സഹായകമായിത്തീരുന്നതാണ്. അന്തിമമായ നടപടിയുടെയും തീരുമാനത്തിൻെറയും ദിവസമാണല്ലോ ഖിയാമത്തു നാൾ. അന്ന് മലക്കുകളും ആത്മാക്കളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുസന്നിധിയിൽ ഹാജരാകുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

വളരെ വിചിത്രമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഇവിടെ നടത്തിക്കാണുന്നു. 'മനുഷ്യൻെറ പുരോഗമനം ഇവിടം കൊണ്ടവസാനിക്കുന്നില്ല, മരണാനന്തരവും അവൻ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും, അങ്ങിനെ ഒരു അമ്പതിനായിരം കൊല്ലം അഥവാ ദീർഘമായ ഒരു കാലം കൊണ്ട് അവൻ പുരോഗമിച്ച് പുരോഗമിച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കലെത്തിച്ചേരും, ഇതിൽ മലക്കുകൾ അവനെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കും.' എന്നൊക്കെയാണ് 'മലക്കുകളും റൂഹും അല്ലാഹുവിലേക്ക് കയറിച്ചെല്ലും' എന്ന വാക്യത്തിന് ഇവർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം. പുരോഗമനവാദികളാണെന്ന് സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ വ്യാഖ്യാനം ഒരു പക്ഷേ രസകരമായിത്തോന്നുമെങ്കിലും, സത്യാന്വേഷികൾക്ക് ഇതിനോട് യോജിക്കുവാൻ മാർഗം കാണുന്നില്ല. കാരണം, ഈ വ്യാഖ്യാനം മനുഷ്യനെ അല്ലാഹുവിനോളം ഉയർത്തുകയും, അതേ സമയത്ത് അല്ലാഹുവിനെ മനുഷ്യനിലേക്ക് താഴ്ത്തുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. معاذ الله എത്രതന്നെ എത്രകാലംതന്നെ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിൻെറ സ്ഥാനം പ്രാപിക്കുവാൻ മനുഷ്യനാകട്ടെ, മറ്റാർക്കെങ്കിലുമാകട്ടെ സാധ്യമല്ലതന്നെ. (تعالى الله عن ذلك) 'പുരോഗമനം' എന്ന വാക്ക് ഉരുവിടുന്നതുപോലും ഒരു പുരോഗമനമായി കരുതുന്ന ഇത്തരക്കാരെപ്പറ്റി നമുക്ക് ഇതേ പറയുവാനുള്ളു. وماقدروا الله حتى قدره (അവർ അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം അവനെ കണക്കാക്കിയില്ല)

അവിശ്വാസികൾക്ക് ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും, അത് തടയുവാൻ ആരാലും സാധ്യമല്ലെന്നും നബി (ﷺ) താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിനെ പരിഹസിച്ചു കൊണ്ട് അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ ആ ശിക്ഷ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഒന്നു കാണട്ടെ എന്ന് മുശ്രിക്കുകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ''അല്ലാഹുവേ! ഇവൻ പറയുന്ന ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് പരമാർത്ഥമെങ്കിൽ തങ്ങളിൽ നീ കല്ലുമഴ വർഷിപ്പിക്കുകയോ, വേദനയേറിയ ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്ക് തരുകയോ ചെയ്തേക്കുക!'' എന്ന് അവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞതായി സൂ: അൻഫാൽ 32ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവരുടെ പരിഹാസ ചോദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ സൂറത്തിൻെറ ആദ്യവചനം മുതൽക്കുള്ള സംസാരം. സന്ദർഭവശാൽ

ഇടക്കുവെച്ച് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളെന്ന നിലക്ക് മറ്റു ചില വസ്തുതകളും വിവരിച്ചു. അതിനുശേഷം, അവിശ്വാസികളുടെ അത്തരം പരിഹാസവാക്കുകളെക്കുറിച്ച് ഒട്ടും അസ്വാസ്ഥ്യപ്പെടരുതെന്നും, നല്ലപോലെ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളണമെന്നും നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിച്ചു. അവർ അങ്ങിനെ പരിഹസിക്കുവാനും ശിക്ഷക്ക് ധൃതി കൂട്ടുവാനും കാരണം, അത് വളരെ വിദൂരവും അസംഭവ്യവുമായി അവർ കരുതുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നും, എന്നാൽ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അത് ഒട്ടും വിദൂരമോ പ്രയാസപ്പെട്ടതോ അല്ലെന്നും പറഞ്ഞ് നബി (ﷺ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അവർ പരിഹസിച്ചു ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ശിക്ഷയുടെയും, അത് സംഭവിക്കുന്ന ആ ദിവസത്തിൻെറയും ഗൗരവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:

يَوْمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ كَٱلْمُهْلِ ﴿٨﴾

8 ആകാശം എണ്ണക്കീടം (അഥവാ ലോഹദ്രാവകം) പോലെ ആയിത്തീരുന്ന ദിവസം. (അന്നാണ് ആ ശിക്ഷ സംഭവിക്കുക.)

وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ﴿٩﴾

9 പർവ്വതങ്ങൾ കടഞ്ഞരോമം പോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം).

وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ﴿١٠﴾

10 ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും (മറ്റ്) ഒരു ഉറ്റ ബന്ധുവിനോട് (ഒന്നും) ചോദിക്കുന്നതുമല്ല.

يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ ٱلْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِى مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍۭ بِبَنِيهِ ﴿١١﴾

11 അവർക്ക് അവരെ കാണിക്കപ്പെടും. (എന്നാലും പരസ്പരം അവർ അന്വേഷിക്കയില്ല.) കുറ്റവാളിയായുള്ളവൻ കൊതിക്കും: തൻെറ മക്കളെ (പ്രായശ്ചിത്തമാക്കി)ക്കൊണ്ട് അന്നത്തെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് താൻ മോചനം നേടിയിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായേനെ)!-

وَصَـٰحِبَتِهِۦ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾

12 (മാത്രമല്ല) തൻെറ സഹധർമിണിയെയും, തൻെറ സഹോദരനെയും കൊണ്ടും;-

وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِى تُـْٔوِيهِ ﴿١٣﴾

13 തനിക്ക് (രക്ഷാ) സങ്കേതം നൽകിയിരുന്ന തൻെറ ബന്ധുകുടുംബങ്ങളെകൊണ്ടും,-

وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنجِيهِ ﴿١٤﴾

14 (അത്രയുമല്ല) ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവൻ കൊണ്ടും, എന്നിട്ടു (പോലും) അതവനെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായേനേ എന്നു കൊതിക്കും)!

---

8 يَوْمَ تَكُونُ ആയിത്തീരുന്ന ദിവസം. السَّمَاءُ ആകാശം. كَالْمُهْلِ എണ്ണ ക്കീടംപോലെ ലോഹദ്രാവകം പോലെ. 9 وَتَكُونُ الْجِبَالُ പർവതങ്ങൾ ആയിത്തീരുകയും. كَالْعِهْنِ രോമത്തൂൾ (കടഞ്ഞരോമം - കടഞ്ഞ, ചായം മുക്കി യ രോമം)പോലെ. 10 وَلاَ يَسْأَلُ ചോദിക്കുകയുമില്ല. حَمِيمٌ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും. ചങ്ങാതിയും. حَمِيمًا ഒരു ഉറ്റ ബന്ധുവിനോട്. 11 يُبَصَّرُونَهُمْ അവർക്ക് അവരെ കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെടും (കാണുമാറാക്കും). يَوَدُّ കൊതിക്കും, മോഹി ക്കും. الْمُجْرِمُ കുറ്റവാളി, മഹാപാപി. لَوْ يَفْتَدِي അവൻ മോചനം നേടിയിരുന്നു വെങ്കിൽ, തെണ്ടം നൽകാമായിരുന്നെങ്കിൽ (എന്ന്). مِنْ عَذَابِ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന്. يَوْمِئِذٍ അന്നത്തെ. بِبَنِيهِ തൻെറ മക്കളെക്കൊണ്ട്. 12 وَصَاحِبَتِهِ അവൻെറ കൂട്ടുകാരി(സഹധർമ്മിണി-ഭാര്യ)യെയും. وَأَخِيهِ തൻെറ സഹോദരനെയും. 13 وَفَصِيلَتِهِ അവൻെറ ബന്ധുകുടുംബങ്ങളെയും. الَّتِي تُؤْوِيهِ അവന് സങ്കേതം (രക്ഷ- അഭയം) നൽകുന്നതായ. 14 وَمَن فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവരെയും. جَمِيعًا മുഴുവനും. ثُمَّ പിന്നെ (എന്നിട്ട്). يُنجِيهِ അതവനെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയി

രുന്നു(വെങ്കിൽ എന്ന്).

കുറ്റവാളികളായ ദുർജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ദിവസത്തിലെ ഭയങ്കരതയും സംഭവ വികാസങ്ങളും എന്തുമാത്രമായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. ഓരോരുത്തനും അവന്റെ കാര്യം മാത്രമല്ലാതെ, മറ്റുള്ളവരെപ്പറ്റി വല്ല വിചാരമോ അന്വേഷണമോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. താനല്ലാത്തവരെ മുഴുവൻ ബലികൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും തനിക്ക് രക്ഷകിട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നുവെന്നായിരിക്കും ഓരോരുത്തനും കൊതിക്കുക. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്?! അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

15	അതുവേണ്ടാ [ആ കൊതിവേണ്ടാ]! നിശ്ചയമായും, അത് 'ലളാ' [ആളിക്കത്തുന്ന നരകം] ആകുന്നു!-	كَلَّآ ۖ إِنَّهَا لَظَىٰ ﴿١٥﴾
16	തലയുടെ തൊലി (ഉരിച്ചു) നീക്കുന്നത്!-	نَزَّاعَةً لِّلشَّوَىٰ ﴿١٦﴾
17	പിന്നോക്കം പോകുകയും തിരിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്തവരെ അതു വിളിക്കും,-	تَدْعُوا۟ مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٧﴾
18	ശേഖരിച്ചു കൂട്ടുകയും എന്നിട്ട് (ചില വഴിക്കാതെ) സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്ത (വരെ).	وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰٓ ﴿١٨﴾

---

15 كَلاَّ അങ്ങിനെയല്ല, അതുവേണ്ട. إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്. لَظَى ലളായാണ്(ആളിക്കത്തുന്ന നരകമാണ്). 16 نَزَّاعَةً നീക്കി (ഉരിച്ചു) കളയുന്ന തായിട്ട്. لِّلشَّوَى തലയുടെ തൊലിയെ, ചർമങ്ങളെ, തലയോട്ടിനെ. 17 تَدْعُوا അത് വിളിക്കും. مَنْ أَدْبَرَ പിന്നോക്കം പോയവനെ. وَتَوَلَّى തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു. 18 وَجَمَعَ ശേഖരിക്കുക(ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക)യും ചെയ്തു. فَأَوْعَى എന്നിട്ട് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച (പാത്രത്തിലാക്കിവെച്ച).

സാരം: അങ്ങിനെയുള്ള വ്യാമോഹങ്ങളൊന്നും വേണ്ടാ. അതുകൊണ്ടൊന്നും ഫലമില്ല. കുറ്റവാളികൾക്ക് ലഭിക്കുവാൻപോകുന്നത് കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന നരകം മാത്രമാണ്. അത് അവരുടെ തലയുടെ തൊലി-അഥവാ ശരീരത്തിന്റെ പുറഭാഗങ്ങളൊക്കെ-ഉരിച്ചുകളയും. കുറ്റവാളികളെ രക്ഷപ്പെടുവാനോ ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാനോ അത് വിടുകയില്ല. അവരെ അത് തന്നിലേക്ക് വിളിച്ചു വരുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.

الشوى (ശവാ) എന്ന പദത്തിന് 'തലയുടെ തൊലി, തലയോട്, ചർമങ്ങൾ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതർത്ഥമെടുത്താലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തംതന്നെ. കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ച് അവരുടെ പ്രത്യേകതയായി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്. 1) പിന്നോക്കം പോകുക, അഥവാ സത്യവിശ്വാസം നിരാകരിക്കുക. 2) തിരിഞ്ഞുകളയുക. അഥവാ കൽപനകളെ അവഗണിച്ചു അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുക. 3) ധനം ശേഖരിച്ചു വെക്കുകയും എന്നിട്ട് വേണ്ടവിധത്തിൽ ചിലവഴിക്കാതെയും, കടമകൾ നിറവേറ്റാതെയും കെട്ടിപ്പൂട്ടിവെക്കുക. മററു വിഷയങ്ങളിൽ ഒരുമാതിരി കൊള്ളാവുന്നവരാണെങ്കിൽപോലും ധനം കെട്ടിപ്പൂട്ടി വെക്കുന്നതിൽ ഉൽസുകരല്ലാത്ത ധനികന്മാർ കേവലം ദുർല്ലഭമായിരിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ളവർ ഇതുപോലുള്ള താക്കീതുകളെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു കൊള്ളരുതായ്മയെ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടുന്നു:-

۞ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١٩﴾

19 നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ അക്ഷമനായി (അഥവാ വേവലാതിക്കാരനായി) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

إِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢٠﴾

20 അതായത്, തനിക്ക് ദോഷം ബാധിച്ചാൽ ക്ഷമകെട്ടവനായിട്ട്;-

وَإِذَا مَسَّهُ ٱلْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢١﴾

21 തനിക്ക് ഗുണം ബാധിച്ചാൽ മുടക്കക്കാരനായിട്ടും.

---

19 إِنَّ الْإِنسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ. خُلِقَ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കു. هَلُوعًا അക്ഷമനായി, വേവലാതിക്കാരമായി, ദുർബ്ബലനായി. 20 إِذَا مَسَّهُ അവനെ ബാധിച്ചാൽ, തൊട്ടാൽ. الشَّرُّ ദോഷം, തിന്മ, കെടുതി. جَزُوعًا ക്ഷമകെട്ടവനായിട്ട്, പൊറുതികെട്ടവനായി. 21 وَإِذَا مَسَّهُ അവ നെ ബാധിച്ചാൽ. الْخَيْرُ ഗുണം, നന്മ, നല്ലത്. مَنُوعًا മുടക്കക്കാരനായിട്ടും, വി ലക്കുന്നവനായിട്ടും, തടയുന്നവനായി.

ധനത്തിലാകട്ടെ, ദേഹത്തിലാകട്ടെ വല്ല ദോഷവും ബാധിക്കുമ്പോൾ വ്യസനവും, പരാതിയും, ഭയവും, നിരാശയും വല്ല ഗുണമോ നന്മയോ ബാധിച്ചാൽ അത് വേണ്ടവിധം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ വിനിയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ പിശുക്ക് കാണിച്ചും മറ്റും അതിന് തടസ്സം വരുത്തുക. ഇതാണ് മനുഷ്യൻ അക്ഷമനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം. എന്നാൽ അവൻ സൃഷ്ട്യാതന്നെ ഇങ്ങിനെ ഒരു പോരായ്മയുള്ളവനാണെങ്കിലും ഈ സ്വഭാവത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള പ്രതിവിധികളും അല്ലാഹു അവന് നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം, അവൻെറ അനുഗ്രഹത്തിലുള്ള വിശ്വാസം, മനക്കരുത്ത്, ഔദാര്യശീലം, ഭയഭക്തി, മരണാനന്തര രക്ഷാശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ ആദിയായവയത്രെ അവ. ഈ ഗുണങ്ങൾ ആരിലുണ്ടോ അവരിൽ ആ ചീത്ത സ്വഭാവം പ്രകടമാകുകയില്ല. അവർ സന്താപത്തിൽ ക്ഷമയുള്ളവരും, സന്തോഷത്തിൽ നന്ദിയുള്ളവരുമായിരിക്കും. അങ്ങിനെ രണ്ടവസ്ഥയിലും അവർ മാന്യന്മാരും, പുണ്യവാന്മാരും ആയിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:-

إِلَّا ٱلْمُصَلِّينَ ﴿٢٢﴾

22 നമസ്കരിക്കുന്നവർ ഒഴികെ,-

ٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَآئِمُونَ ﴿٢٣﴾

23 അതായത്, തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തിൽ നിത്യനിഷ്ഠയുള്ള ആളുകൾ;

وَٱلَّذِينَ فِىٓ أَمْوَٰلِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾

24 തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിതമായ) അവകാശം ഉള്ളവരും (ഒഴികെ),-

لِّلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ ﴿٢٥﴾

25 (അതെ) ചോദിക്കുന്നവനും (ചോദിക്കുന്നതിന്) മുടക്കം ബാധിച്ചവനും;-

---

22 إِلاَّ الْمُصَلِّينَ നമസ്കരിക്കുന്നവരൊഴികെ. 23 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുകൂട്ടർ. هُمْ അവർ. عَلَى صَلاَتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തിൽ. دَائِمُونَ നിത്യനിഷ്ഠക്കാരാണ്. 24 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും. فِي أَمْوَالِهِمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിലുണ്ട്. حَقٌّ ഒരവകാശം, കടമ, ബാധ്യത. مَّعْلُومٌ അറിയപ്പെട്ട, നിശ്ചിതമായ. 25 لِّلسَّائِلِ ചോദിക്കുന്നവന്. وَالْمَحْرُومِ തടയപ്പെട്ടവനും, മുടക്കം ബാ ധിച്ചവനും.

ചോദിച്ചാവശ്യപ്പെട്ടു വരുന്നവർക്കും, അഭിമാനംകൊണ്ടോ, അംഗവൈകല്യം, രോഗം മുതലായ കാരണങ്ങൾ നിമിത്തമോ അന്യനോട് ചോദിച്ചുവാങ്ങാൻ മുന്നോട്ട് വരാത്തവർക്കും തങ്ങളുടെ സ്വത്തിൽനിന്ന് അവകാശവും ഓഹരിയും കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന ബോധമുള്ളവർ എന്നു സാരം. സൂ: ദ്ദാരിയാത്ത്, 19-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ വായിച്ചതെല്ലാം ഇവിടെയും സ്മരിക്കുക.

وَٱلَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٢٦﴾

26 പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസത്തെ സത്യമാ(ക്കി വിശ്വസി)ക്കുന്നവരും;-

وَٱلَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٢٧﴾

27 തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പാടുള്ളവരും (ഒഴികെ);-

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٨﴾

28 (കാരണം) നിശ്ചയമായും, അവരുടെ റബ്ബിൻെറ ശിക്ഷ (വരികയില്ലെന്ന്) സമാധാനപ്പെട്ടുകൂടാത്തതാകുന്നു;-

---

26 وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ സത്യമാക്കുന്ന(വിശ്വസിക്കുന്ന)വരും. بِيَوْمِ ദിവസത്തെ. الدِّينِ പ്രതിഫലത്തിൻെറ, നടപടിയുടെ. 27 وَالَّذِينَ യാതൊരുവരും. هُم അവർ. مِّنْ عَذَابِ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച്. رَبِّهِم തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ. مُّشْفِقُونَ ഭയപ്പാടുള്ളവരാണ്. 28 إِنَّ عَذَابَ നിശ്ചയമായും ശിക്ഷ. رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ. غَيْرُ مَأْمُونٍ സമാധാനപ്പെട്ടുകൂടാത്തതാണ് (വരികയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കാവത ല്ലാത്തതാണ്).

തങ്ങളുടെ നന്മകൊണ്ടോ മറ്റേതെങ്കിലും കാരണത്താലോ അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷ തങ്ങളിൽ ബാധിച്ചേക്കുകയില്ലെന്ന് കരുതി അവർ വഞ്ചിതരാവുകയോ അതിനെക്കുറിച്ചു ഭയമില്ലാതെ സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ല എന്ന് സാരം.

وَٱلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَـٰفِظُونَ ﴿٢٩﴾

29 തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരും (ഒഴികെ);

إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣٠﴾

30 തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെയോ, അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരെയോ സംബന്ധിച്ചല്ലാതെ, കാരണം, അവർ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടുകൂടാത്തവരാകുന്നു.

فَمَنِ ٱبْتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْعَادُونَ ﴿٣١﴾

31 എന്നാൽ അതിനപ്പുറം ആരെങ്കിലും തേടുന്നതായാൽ ആ കൂട്ടർതന്നെയാണ് അതിരു കടന്നവർ.

وَٱلَّذِينَ هُمْ لِأَمَـٰنَـٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَٰعُونَ ﴿٣٢﴾

32 തങ്ങളുടെ അമാനത്ത് [വിശ്വസ്തത] കളെയും, ഉടമ്പടിയെയും പാലിച്ചു വരുന്നവരും,

وَٱلَّذِينَ هُم بِشَهَـٰدَٰتِهِمْ قَآئِمُونَ ﴿٣٣﴾

33 തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ (ശരിക്ക്) നിർവ്വഹിക്കുന്നവരും,-

وَٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٣٤﴾

34 തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷി(ച്ചു പാലി) ക്കുന്നവരും (ഒഴികെ)

35 അക്കൂട്ടർ (എല്ലാം) സ്വർഗങ്ങളിൽവെച്ച് ആദരിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.

أُوْلَـٰٓئِكَ فِى جَنَّـٰتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٥﴾

---

29 وَالَّذِينَ യാതൊരുവരും. هُمْ لِفُرُوجِهِمْ അവർ തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാ നങ്ങളെ. حَافِظُونَ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരാണ്. 30 إِلاَّ عَلَى أَزْوَاجِهِمْ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരിൽ (ഭാര്യമാരെ സംബന്ധിച്ച്) ഒഴികെ. أَوْ مَا مَلَكَتْ അല്ലെങ്കിൽ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരുടെ. أَيْمَانُهُمْ തങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ. فَإِنَّهُمْ എന്നാൽ (കാരണം) അവർ. غَيْرُ مَلُومِينَ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാത്ത (ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ ത്ത)വരാണ്.. 31 فَمَنِ ابْتَغَى എന്നാൽ ആരെങ്കിലും തേടിയാൽ, ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ. وَرَاءَ ذَلِكَ അതിന്റെ അപ്പുറം. فَأُولَئِكَ هُمُ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്. الْعَادُونَ അതിരുവിട്ടവർ. 32 وَالَّذِينَ യാതൊരുവരും. هُمْ അവർ. لِأَمَانَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ അമാനത്ത് (വിശ്വസ്തത)കളെ. وَعَهْدِهِمْ തങ്ങളുടെ ഉടമ്പടി (പ്രതി ജ്ഞ - കരാറ്)യെയും. رَاعُونَ പാലിക്കുന്ന(ഗൗനിക്കുന്ന)വരാണ്. 33 وَالَّذِينَ യാതൊരുവരും. هُم അവർ. بِشَهَادَاتِهِمْ അവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ. قَائِمُونَ നിറുത്തുന്ന (ശരിക്ക് നിർവഹിക്കുന്ന)വരാണ്.. 34 وَالَّذِينَ യാതൊരുവരും. هُمْ അവർ. عَلَى صَلاَتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെ. يُحَافِظُونَ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു (സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചു)വരുന്നു. 35 أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ. فِي جَنَّاتٍ സ്വർഗങ്ങളിൽ. مُّكْرَمُونَ ആദരിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്.

---

29 മുതൽ 32 കൂടിയ വചനങ്ങളും 34-ാം വചനവും ഇതുപോലെ സൂ: മുഅ്മിനൂനിലും മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അവിടെ വായിച്ച സംഗതികളും ഹദീസുകളും ഇവിടെയും ഓർത്തിരിക്കുന്നതാവശ്യമാണ്. 'വലങ്കൈ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ' (ما ملكت ايمانهم) എന്ന വാക്ക് ചിലർ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി സൂ: മുഅ്മിനൂനിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ അതെല്ലാം വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

സ്വർഗത്തിൽവെച്ച് ആദരിക്കപ്പെടുന്നവരെന്ന് അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും, അക്ഷമരും ദുർബലരുമല്ലാത്തവരെന്ന് അവൻ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്ത ഈ സജ്ജനങ്ങളുടെ സവിശേഷത പലതും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ഒന്നാമത്തേതായി എണ്ണിയത് നമസ്കരിക്കുന്നവരെയാണ്. നമസ്കരിക്കുന്നവരെന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, അതിൽ നിത്യനിഷ്ഠപാലിക്കുന്നവരെന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും അവസാനമായി എടുത്തുപറഞ്ഞതും നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ. നമസ്കാരങ്ങളുടെ എണ്ണം പൂർത്തിയാക്കിയാലും പോരാ, അതിലെ കടമകളും മര്യാദകളും പാലിച്ചുകൊണ്ടും, അതിനു വേണ്ടത്ര വിലയും നിലയും കല്പിച്ചുകൊണ്ടും അതിൽ സൂക്ഷ്മതപാലിക്കുകകൂടി വേണമെന്നാണ് അവസാനം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം നമസ്കാരത്തിന് ഇസ്ലാമിലുള്ള പ്രാധാന്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും ഇങ്ങിനെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി വിവിധ വാചകങ്ങളിൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞും ആവർത്തിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കാണാം. നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അലസന്മാരായ മുസ്ലിംപാമരന്മാരും, അതിനു വേണ്ടത്ര വിലകല്പിക്കാറില്ലാത്ത ഇന്നത്തെ ചില പുരോഗമനാശയക്കാരും ഇതെല്ലാം വളരെ ഗൗരവപൂർവം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-2

36 എന്നാൽ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് എന്താണ് (അവർ) നിന്റെ മുമ്പിൽ (കഴുത്തു നീട്ടിനോക്കി)പാഞ്ഞു പോയ്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു?

فَمَالِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٦﴾

عَنِ ٱلْيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٧﴾

37 വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടും കൂട്ടങ്ങളായി (ചിതറി) ക്കൊണ്ട്!

أَيَطْمَعُ كُلُّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾

38 അവരിൽ എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനും മോഹിക്കുന്നുണ്ടോ, സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വർഗത്തിൽ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന്?!

كَلَّآ ۖ إِنَّا خَلَقْنَٰهُم مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

39 അതു വേണ്ടാ! അവരെ നാം അവർക്ക് അറിയാവുന്ന വസ്തുവിൽ നിന്നത്രെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്.

---

36 فَمَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا എന്നാൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്കെന്താണ്. قِبَلَكَ നിന്റെ മുമ്പിൽ (നേരെ, അടുക്കൽ). مُهْطِعِينَ കഴുത്തുനീട്ടി നോക്കി(ബദ്ധപ്പെട്ടു - വിറളിയെടുത്തു-പാഞ്ഞു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 37 عَنِ الْيَمِينِ വലഭാഗത്തൂടെ, വലത്തോട്ട്. وَعَنِ الشِّمَالِ ഇടഭാഗത്തൂടെയും, ഇടത്തോട്ടും. عِزِينَ കൂട്ടങ്ങളായിട്ട്, ചിതറിപ്പിരിഞ്ഞുകൊണ്ട്. 38 أَيَطْمَعُ മോഹിക്കുന്നുവോ,ആശിക്കുന്നുവോ . كُلُّ امْرِئٍ എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനും. مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്നുള്ള. أَن يُدْخَلَ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നും, പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ. جَنَّةَ نَعِيمٍ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വർഗത്തിൽ. 39 كَلَّا അതു വേണ്ട, അങ്ങിനെയല്ല,. إِنَّا خَلَقْنَاهُم നിശ്ചയമായും നാമവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. مِّمَّا يَعْلَمُونَ അവർക്ക് അറിയാവുന്ന വസ്തുവിൽനിന്ന്.

നബി (ﷺ) യുടെ നേരെ വെറുപ്പും അമർഷവും വെച്ചുകൊണ്ട് തുറിച്ചുനോക്കുക, അവിടുന്നു പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അസ്വസ്ഥരായി പ്രതിഷേധപൂർവ്വം ഇടവും വലവും വിറളിയെടുത്ത് പാഞ്ഞു പോകുക, ഇതെല്ലാം മക്കായിലെ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പതിവായിരുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ സഹാബികളെക്കുറിച്ച് ''ഇവരൊക്കെ സ്വർഗത്തിൽ കടക്കുകയോ'' എന്ന് പരിഹാസത്തോടെ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവരുടെ ചെയ്തികളെയാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അവർ അവരുടെ ആ വ്യാമോഹങ്ങളെല്ലാം അങ്ങ് വിട്ടേക്കട്ടെ. അതൊന്നും നടക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവർക്കറിയാമല്ലോ അവരുടെ ഉൽഭവം എന്തിൽ നിന്നാണെന്ന്. അതെ, കേവലം നിന്ദ്യമായ ഒരു വെള്ളത്തുള്ളിയിൽനിന്നാണത്. അപ്പോൾ ഉത്ഭവംകൊണ്ട് അവർ ഒരു പരിശുദ്ധവർഗമൊന്നുമല്ല. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും മാത്രമാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ പരിശുദ്ധതക്കുള്ള ഉപാധികൾ. അതു കൂടാതെ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്ന് അവർ മോഹിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. അവരെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ അവരുടെ മേൽ വേണ്ട നടപടിയും എടുക്കുന്നതാകുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് 39-ാം വചനത്തിലെ ആ ചെറുവാക്യം മുഖേന അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നത്.

فَلَآ أُقْسِمُ بِرَبِّ ٱلْمَشَٰرِقِ وَٱلْمَغَٰرِبِ إِنَّا لَقَٰدِرُونَ ﴿٤٠﴾

40 എന്നാൽ, ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെയും അസ്തമനസ്ഥാനങ്ങളുടെയും റബ്ബിനെക്കൊണ്ടു ഞാൻ (ഇതാ) സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു!-നിശ്ചയമായും നാം കഴിവുള്ളവർ തന്നെയാണ്,-

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾

41 അവരെക്കാൾ ഉത്തമമായവരെ അവർക്കു പകരം കൊണ്ടുവരുവാൻ. നാം മുൻകടക്കപ്പെടുന്നവരല്ലതാനും [പരാജയപ്പെട്ടു പോകുന്നവരുമല്ല].

---

40 فَلَا أُقْسِمُ എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തുപറയുന്നു. بِرَبِّ الْمَشَارِقِ ഉദയസ്ഥാനങ്ങളുടെ റബ്ബിനെകൊണ്ട്. وَالْمَغَارِبِ അസ്തമയസ്ഥാനങ്ങളുടെയും. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. لَقَادِرُونَ കഴിവുള്ളവർ

തന്നെ. 41 عَلَى أَن نُّبَدِّلَ നാം പകരം കൊണ്ടുവരുവാൻ. خَيْرًا مِّنْهُمْ അവരെക്കാൾ ഉത്തമമായവരെ. وَمَا نَحْنُ നാം അല്ലതാനും. بِمَسْبُوقِينَ മുൻകടക്കപ്പെടുന്നവർ, പരാജയപ്പെടുത്ത പ്പെടുന്നവർ.

لا اقسم എന്ന വാക്കിനെക്കുറിച്ചു സൂ: വാഖിഅ: 75ലും, ഉദയാസ്തമന സ്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂ: വസ്-സ്വാഫ്-ഫാത്ത് 5ലും വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. ഈ അവിശ്വാസികളെയെല്ലാം അങ്ങ് നശിപ്പിച്ച് അവരെക്കാൾ ഉത്തമമായ ഒരു ജനതയെ രംഗത്തുവരുത്തുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. അവൻ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവനെ പിന്നോക്കമാക്കി പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ആരുമില്ലതാനും. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ ഒഴിവാക്കിവിട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം.

فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا۟ وَيَلْعَبُوا۟ حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟ يَوْمَهُمُ ٱلَّذِى يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾

42 (നബിയേ) ആകയാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക-അവർ (തോന്നിയവാസത്തിൽ) മുഴുകിയും കളിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ, അവരോട് വാഗ്ദത്തം [താക്കീത്] ചെയ്യപ്പെടുന്ന അവരുടെ (ആ) ദിവസവുമായി അവർ കണ്ടുമുട്ടുന്നതുവരേക്കും!

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٣﴾

43 അതായത് ഖബറുകളിൽനിന്ന് അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടവരായി പുറത്തുവരുന്ന ദിവസം; അവർ ഒരു നാട്ടക്കുറിയിലേക്ക് ധൃതിപ്പെട്ടു വരുന്നതു പോലെയിരിക്കും;

خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

44 -അവരുടെ കണ്ണുകൾ (വിനയപ്പെട്ടു) താഴ്മ കാണിച്ചു കൊണ്ട്-നിന്ദ്യത അവരെ ആവരണം ചെയ്യുന്നതാണ്. അതത്രെ, അവരോടു വാഗ്ദത്തം [താക്കീത്] ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന(ആ) ദിവസം!

---

42 فَذَرْهُمْ ആകയാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക. يَخُوضُوا അവർ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. وَيَلْعَبُوا കളിച്ചു കൊണ്ടുമിരിക്കട്ടെ. حَتَّى يُلَاقُوا അവർ കണ്ടുമു ട്ടുന്നതുവരേക്കും. يَوْمَهُمُ അവരുടെ ദിവസത്തെ. الَّذِي يُوعَدُونَ അവരോട് വാഗ് ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നതായ. 43 يَوْمَ يَخْرُجُونَ അവർ പുറപ്പെടുന്ന ദിവസം. مِنَ الْأَجْدَاثِ ഖബ്റു(ശവക്കുഴി)കളിൽനിന്ന്. 2_ سِرَاعًا പ്പെട്ടു,വേഗതയുള്ളവ രായി. كَأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നപോലെ. إِلَى نُصُبٍ ഒരു നാട്ട ക്കുറി(നാട്ടിയകുറി)യിലേക്ക്. يُوفِضُونَ ധൃതിപ്പെട്ടു(പാഞ്ഞു) വരുന്നു(എന്ന പോലെ). 44 خَاشِعَةً താഴ്മ (വിനയം) കാട്ടിക്കൊണ്ട്. أَبْصَارُهُمْ അവരുടെ ദൃ ഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ. تَرْهَقُهُمْ അവരെ ആവരണം ചെയ്യും, മൂടും (ബാധി ക്കും). ذِلَّةٌ നിന്ദ്യത. ذَلِكَ അത്, അതത്രെ. الْيَوْمُ ദിവസമാണ്, ദിവസം. الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന.

ഖിയാമത്തുനാളിലെ രണ്ടാമത്തെ കാഹളം ഊത്തിനെത്തുടർന്ന് എല്ലാവരും ഖബ്റുകളിൽ നിന്ന് ഭയവിഹ്വലരായുംകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റ് 'മഹ്ശറി'ലേക്ക് ഓടിവരുന്നതിനെയാണ് ഒരു നാട്ടക്കുറിയെ ഉന്നംവെച്ച് ധൃതിപ്പെട്ടു പാഞ്ഞുവരുമ്പോലെ എന്ന് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ ഈ ഊക്കും ധാർഷ്ട്യവുമെല്ലാം അവസാനിച്ച് അന്ന് അവരെല്ലാം താഴ്മയോടും വിനയത്തോടും കൂടി നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ അവിടെ സമ്മേളിക്കും. ഇപ്പോൾ ഒരു വിധത്തിലും അവർ വഴങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ തൽക്കാലം അവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുക എന്നു താല്പര്യം.

والله اعلم واليه المرجع والمأب

71. സൂറത്തു നൂഹ് سورة نوح

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 28 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِنَّآ أَرۡسَلۡنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوۡمِهِۦٓ أَنۡ أَنذِرۡ قَوۡمَكَ مِن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ١

1 നിശ്ചയമായും നാം നൂഹിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയിലേക്ക് (റസൂലായി) അയച്ചു,-നിൻെറ ജനതക്ക് വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയും വരുന്നതിനുമുമ്പായി നീ അവരെ താക്കീതു ചെയ്യണം എന്ന് (കല്പിച്ചുംകൊണ്ട്)

قَالَ يَٰقَوۡمِ إِنِّي لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٌ ٢

2 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരനാകുന്നു;''

أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ٣

3 ''നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ, അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്ന്.

يَغۡفِرۡ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمۡ وَيُؤَخِّرۡكُمۡ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمًّىۚ إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ إِذَا جَآءَ لَا يُؤَخَّرُۚ لَوۡ كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٤

4 ''എന്നാലവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു പൊറുത്തു തരുന്നതാണ്; നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിവരെ അവൻ നിങ്ങളെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചു തരുന്നതുമാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ (നിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള) അവധി വന്നാൽ, അത് പിന്തിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!''

---

1 إِنَّا أَرْسَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം അയച്ച. نُوحًا നൂഹിനെ. إِلَى قَوْمِهِ തൻെറ ജനതയിലേക്ക്. أَنْ أَنذِرْ നീ താക്കീത് ചെയ്യുക എന്ന്. قَوْمَكَ നിൻെറ ജനതയെ. مِن قَبْلِ മുമ്പായി. أَن يَأْتِيَهُمْ അവർക്ക് വരുന്ന(ചെല്ലുന്ന)തിന്. عَذَابٌ ശിക്ഷ(വല്ല ശിക്ഷയും). أَلِيمٌ വേദനയേറിയ,. 2 قَالَ يَا قَوْمِ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എൻെറ ജന ങ്ങളേ,. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്. نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരനാണ്. مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ, തനി. 3 أَنِ اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കണമെന്ന്. الله അല്ലാഹുവിനെ. وَاتَّقُوهُ അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം. وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണം. 4 يَغْفِرْ لَكُم എന്നാലവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൊറു ത്തുതരും. مِّن ذُنُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്ന്, പാപങ്ങളെ. وَيُؤَخِّرْكُمْ നി ങ്ങളെ പിന്തിച്ചു(ഒഴിവാക്കി)തരികയും ചെയ്യും. إِلَى أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ. مُّسَمًّى നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട, നിർണയിക്കപ്പെട്ട. إِنَّ أَجَلَ الله നിശ്ചയമായും അല്ലാ ഹുവിൻെറ (അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച) അവധി. إِذَا جَاءَ അതു വന്നാൽ. لاَ يُؤَخَّرُ അ ത് പിന്തിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. لَوْ كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നുവെങ്കിൽ. تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും.

തൊള്ളായിരത്തമ്പതു വർഷം സ്വജനതയെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അത്രയുംകാലം ആ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് എതിർപ്പും പരിഹാസവും ഭീഷണിയും സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രവാചകവര്യനായ റസൂലത്രെ നൂഹ് നബി (عليه السلام). അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം, ഒരു സമുദായത്തെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാൻ വേണ്ടി അയക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ റസൂലായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആ സമുദായമാകട്ടെ, വിഗ്രഹാരാധനയിലും തോന്നിയ വാസത്തിലും മുഴുകിയവരും ധിക്കാരസ്വഭാവികളുമായിരുന്നു. ആ മഹാനുഭാവൻ അത്രയുംകാലം

അവരിൽ നടത്തിയ പരിശ്രമത്തിൻെറയും ത്യാഗത്തിൻെറയും ചരിത്രവും, അവരിലുണ്ടായ പ്രതികരണവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കുകളിലായി ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു ചുരുക്കി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ റസൂലുകൾക്കുമെന്നപോലെ, അദ്ദേഹത്തിനും പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന ദൗത്യസന്ദേശം അല്ലാഹുവിനെ-അതെ, അവനെമാത്രം-ആരാധിക്കണം, അവൻെറ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കണം, അവൻെറ ദൂതൻ ഉപദേശിക്കുന്നത് അനുസരിക്കണം എന്നിത്രയും കാര്യങ്ങളായിരുന്നു. ഈ പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ പാപങ്ങൾ അല്ലാഹു പൊറുക്കുമെന്നും അവരുടെ നിശ്ചിത ആയുഷ്കാലാവധിവരെ അവർക്ക് സമാധാന ജീവിതം നൽകുമെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിച്ചു. അല്ലാത്തപക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള കഠിനമായ ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷ മുഖേന അവർക്ക് നാശം സംഭവിക്കുമെന്നും, അതിൻെറ അവധി എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് യാതൊരു ഒഴിവും ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ താക്കീതു ചെയ്തു.

സത്യവിശ്വാസവും സൽകർമ്മവും ആയുഷ്ക്കാലത്തിൽ വർദ്ധനവ് ലഭിക്കുവാൻ കാരണമായേക്കുമെന്ന് പല മഹാന്മാരും ഈ നാലാമത്തെ വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ‘‘കുടുംബബന്ധം പാലിക്കൽ ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ് (صلة الرحم تزيد فى العمر) എന്ന് നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. (ബു.മു). പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗം ഈ അഭിപ്രായത്തോട് യോജിക്കുന്നില്ല. ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കലും ചുരുക്കലും ഉണ്ടാകുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന രേഖകൾക്ക് അവർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇപ്രകാരമാണ്. ആയുസ്സ് വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഉള്ള ആയുഷ്ക്കാലം സമാധാനപരവും അഭിവൃദ്ധിയുള്ളതും ആയിരിക്കുക എന്നും ആയുസ്സ് ചുരുക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അത് ക്ലേശകരവും സമാധാന പരമല്ലാത്തതുമായിരിക്കുക എന്നുമാകുന്നു. മൂന്നാമതൊരു അഭിപ്രായം ഈ വിഷയത്തിലുള്ളത് ചില യുക്തിവാദക്കാരുടെതാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിനും ചില പൊതുവ്യവസ്ഥകൾ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ, ഓരോരുത്തൻെറ കാലാവധിയും ആയുസ്സും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടില്ല; എല്ലാം ആ പൊതു വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് നടമാടുന്നുവെന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നത്രെ അവരുടെ പക്ഷം. ഇത് ഖുർആനും ഹദീസിനും ഇസ്‌ലാമിക മൂല്യങ്ങൾക്കും യോജിക്കാത്തതാണു താനും.

ഒമ്പതരനൂറ്റാണ്ട് കാലത്തെ തുടർച്ചയായ പ്രബോധനത്തിൻെറ ചരിത്രസംക്ഷേപം അങ്ങേയറ്റത്തെ ഹൃദയവേദനയോടെ നൂഹ് (عليه السلام) നബി അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. അതിലെ ഓരോ വാക്യവും ഹൃദയസാന്നിധ്യത്തോടുകൂടി ഒന്ന് വായിച്ചു നോക്കുക:-

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

5 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘‘എൻെറ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും എൻെറ ജനതയെ ഞാൻ രാവും പകലും വിളിച്ചു’’-

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَآءِىٓ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

6 ‘‘എന്നിട്ട് എൻെറ വിളി അവർക്ക് ഓടിപ്പോക്കല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) വർദ്ധിപ്പിച്ചില്ല

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوٓا۟ أَصَٰبِعَهُمْ فِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَٱسْتَغْشَوْا۟ ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا۟ وَٱسْتَكْبَرُوا۟ ٱسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾

7 ‘‘നീ അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ അവരെ വിളിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും,-അവർ തങ്ങളുടെ കാതുകളിൽ വിരലുകൾ ഇട്ടു (പൊത്തി) കളയുകയും, തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ(മീതെയിട്ടു)മൂടിപ്പുതക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്! അവർ (നിഷേധത്തിൽ) ശഠിച്ചു നിൽക്കുകയും, ഒരു (കടുത്ത) അഹംഭാവം

നടിക്കല്‍ നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!''

---

5 قَالَ رَبِّ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. إِنِّي دَعَوْتُ എന്റെ റബ്ബേ. قَوْمِي നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ ക്ഷണിച്ചു. വിളിച്ചു. لَيْلاً എന്റെ ജനതയെ. وَنَهَارًا രാത്രി. فَلَمْ يَزِدْهُمْ പകലും. 6 دُعَائِي എന്നിട്ട് അവര്‍ക്ക് വര്‍ധിപ്പിച്ചില്ല. إِلاَّ فِرَارًا എന്റെവിളി, ക്ഷണം. وَإِنِّي ഓടിപ്പോക്കല്ലാതെ. 7 كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ നിശ്ചയമായും. لِتَغْفِرَ لَهُمْ ഞാന്‍ ഞാനവരെ വിളിച്ചപ്പോഴെല്ലാം. جَعَلُوا നീ അവര്‍ക്ക് പൊറുക്കുവാനായി. أَصَابِعَهُمْ അവര്‍ ആക്കി, ആക്കുന്നു(ഇടുന്നു). فِي آذَانِهِمْ അവരുടെ വിരലുകളെ. وَاسْتَغْشَوْا അവരുടെ കാതു(ചെവി) കളില്‍. ثِيَابَهُمْ അവര്‍ മൂടിയിടുക (മൂടിപ്പുതക്കുക)യും ചെയ്തു. ചെയ്യുന്നു.. وَأَصَرُّوا അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ. وَاسْتَكْبَرُوا അവര്‍ ശഠിച്ചുനില്‍ക്കുകയും (നിരതരാവുകയും) ചെയ്തു. اسْتِكْبَارًا അവര്‍ അ ഹംഭാവം (ഗര്‍വ് - വലുപ്പം) നടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു അഹം ഭാവം നടിക്കല്‍.

തങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നത് കേള്‍ക്കുകപോലും ചെയ്യാതിരിക്കുവാന്‍ വേണ്ടിയാണ് അവര്‍ കാതില്‍ വിരലിട്ടുപൊത്തുന്നതും, മേലെ വസ്ത്രമിട്ട് മൂടുന്നതും.

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾

8 ''പിന്നെ (അതിനുപുറമെ) ഞാന്‍, അവരെ ഉറക്കെ വിളിച്ചു.''

ثُمَّ إِنِّيٓ أَعْلَنتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

9 ''പിന്നെ ഞാന്‍, അവരോട് (എന്റെ വിളി) പരസ്യമാക്കുകയും, സ്വകാര്യമാക്കി രഹസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.''

فَقُلْتُ ٱسْتَغْفِرُواْ رَبَّكُمْ إِنَّهُۥ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

10 ''അങ്ങനെ, ഞാന്‍ പറഞ്ഞു: നിങ്ങള്‍ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുവിന്‍, നിശ്ചയമായും, അവന്‍ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്;-''

يُرْسِلِ ٱلسَّمَآءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا ﴿١١﴾

11 ''എന്നാല്‍ നിങ്ങള്‍ക്ക് അവന്‍ ആകാശത്തെ [മഴയെ] സമൃദ്ധമായി അയച്ചു തരും;

وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَٰلٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّـٰتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَـٰرًا ﴿١٢﴾

12 ''സ്വത്തുക്കളും മക്കളുംകൊണ്ട് നിങ്ങളെ അവന്‍ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; നിങ്ങള്‍ക്ക് തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കിത്തരികയും, നിങ്ങള്‍ക്ക് അരുവികളുണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്യും.''

---

8 ثُمَّ إِنِّي പിന്നെ ഞാന്‍. دَعَوْتُهُمْ അവരെ ഞാന്‍ വിളിച്ചു. جِهَارًا ഉറക്കെ, ഉച്ചത്തിലായിട്ടു. 9 ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ പിന്നെ ഞാന്‍ പരസ്യമാക്കി. لَهُمْ അവരോട് അവര്‍ക്ക്. وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ അവരോട് (അവര്‍ക്ക്) രഹസ്യമാക്കുക(സ്വകാര്യമാ ക്കുക)യും ചെയ്തു. إِسْرَارًا ഒരു സ്വകാര്യമാക്കല്‍, പതുക്കെ. 10 فَقُلْتُ അങ്ങ നെ(എന്നിട്ട്) ഞാന്‍ പറഞ്ഞു. اسْتَغْفِرُوا നിങ്ങള്‍ പാപമോചനം തേടുവീന്‍. رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു. غَفَّارًا വള രെ പൊറുക്കുന്നവന്‍. 11 يُرْسِلِ അവന്‍ അയക്കും, അയച്ചുവിടും.. السَّمَاءَ ആ കാശത്തെ(മഴയെ). عَلَيْكُم നിങ്ങള്‍ക്ക് നിങ്ങളില്‍. مِّدْرَارًا സമൃദ്ധമായി, തുടര്‍ച്ചയായി, ഒഴുകിക്കൊണ്ട്. 12 وَيُمْدِدْكُم നിങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുക(സഹായിക്കുക)യും ചെയ്യും. بِأَمْوَالٍ സ്വത്തുക്കള്‍കൊ ണ്ടും. وَبَنِينَ മക്കള്‍കൊണ്ടും. وَيَجْعَل لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്ക് ഏര്‍പ്പെടുത്തിത്തരികയും ചെയ്യും. جَنَّاتٍ തോട്ടങ്ങളെ. وَيَجْعَل لَّكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്യും. أَنْهَارًا അരുവി(നദി)കളെ.

രാപ്പകൽ ഭേദമെന്യെ നിരന്തരം അദ്ദേഹം അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഉറക്കെയും, പതുക്കെയും, പരസ്യമായും, രഹസ്യമായും-അങ്ങിനെ എല്ലാ വിധേനയും-ക്ഷണിച്ചുനോക്കി. സത്യമാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം പരലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹു പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുമെന്ന് മാത്രമല്ല, ഇഹത്തിലും നിങ്ങൾക്ക് സുഖജീവിതവും അഭിവൃദ്ധിയും നൽകും എന്നൊക്കെ ഉപദേശിച്ചു. പക്ഷേ, എന്തുതന്നെ ആയിട്ടും തങ്ങളുടെ മർക്കടമുഷ്ടി അവർ അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. ധിക്കാരവും പരിഹാസവും അവലംബിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

സത്യവിശ്വാസവും സൽകർമവും സ്വീകരിക്കുന്നതിൻെറ ലക്ഷ്യം ഐഹികനേട്ടങ്ങളല്ല, പാരത്രിക നേട്ടങ്ങളാകുന്നു. تريدون عرض الدنياوالله يريد الاخرة – الانفال (നിങ്ങൾ ഐഹികവിഭവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, പരലോകവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു) (8:67). പക്ഷേ, അതുമൂലം ഐഹികമായ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതാണുതാനും. മനുഷ്യൻ നീതിയോടും നെറിയോടുംകൂടി ജീവിക്കുമ്പോൾ അവൻെറ ജീവിതം സ്വതവേ സമാധാനകരമായിത്തീരും. കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിൻെറ കൃപാകടാക്ഷങ്ങൾ അവനിൽ വർഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതവൻെറ ഭൗതിക ജീവിതത്തിലും വിലസിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. താൽക്കാലിക നേട്ടങ്ങളിൽ വേഗം ആകർഷിതരാകുന്നവരാണല്ലോ മനുഷ്യർ. അതുകൊണ്ടാണ് സത്യവിശ്വാസംമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഐഹിക നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചും നൂഹ് (عليه السلام) ജനങ്ങളെ പ്രത്യേകം ധരിപ്പിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, താൽക്കാലിക ലഭ്യങ്ങളെ ഓർത്തെങ്കിലും അവർ നേർവഴിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് അവരതിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാൻ കാരണമാകുകയും ചെയ്തേക്കും. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തും പല ആളുകളും താൽക്കാലിക പരിതസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദം നിമിത്തം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും ക്രമേണ വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ച് ഉന്നത നിലവാരത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.

മനുഷ്യർക്കിടയിൽ പാപവർദ്ധനയും, സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ അഭാവവും നിമിത്തം പാരത്രികമായ ശിക്ഷക്ക് പുറമെ, ഐഹികമായ ശിക്ഷകളുംകൂടി നേരിട്ടേക്കാമെന്നും, പാപമോചനം തേടലും സത്യവിശ്വാസവും പാരത്രികമായ പ്രതിഫലത്തിന് പുറമെ ഇഹത്തിൽ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനും കാരണമാണെന്നും ഈ (10-12) വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മഴ കിട്ടാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ മഴക്കപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 'ദുആ'യും നമസ്കാരവും നടത്തുന്നത് നബി (ﷺ) യുടെ സുന്നത്തുകളിൽപെട്ടതാണല്ലോ. അതിൽ പാപമോചനം തേടുന്നതി (الاستغفار) ന് വളരെയധികം പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഇതാണതിനു കാരണം. സൂ : അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ''ആ രാജ്യങ്ങളിലുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നാം അവരിൽ ആകാശത്തുനിന്നും ഭൂമിയിൽ നിന്നും ബർകത്ത്-അഭിവൃദ്ധി-കൾ തുറന്നുകൊടുക്കുമായിരുന്നു.'' (ولو ان اهل القرى امنوا واتقو لفتحنا عليهم بركات من السماء والارض الخ – الاعراف : ٩٦) സൂ: ഹൂദിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: ''നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുവിൻ, പിന്നെ അവങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. എന്നാൽ നിർണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു അവധിവരെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നല്ല അനുഭവം അനുഭവിപ്പിച്ചുതരുന്നതാണ് ''. (وان استغفروا ربكم ثم توبوا اليه يمتعكم متاعا حسنا الى اجل مسمى الخ– هود:٣) ഒരാൾ ക്ഷാമം ബാധിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ചും, വേറൊരാൾ ദാരിദ്രത്തെയും സന്താനങ്ങളുടെ കുറവിനെയും സംബന്ധിച്ചും മൂന്നാമതൊരാൾ തൻെറ തോട്ടങ്ങൾ ഉണങ്ങിപ്പോയതിനെ സംബന്ധിച്ചും സങ്കടം പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരോടെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടിക്കൊള്ളുക എന്ന് ഹസൻ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മൂന്നു പേരോടും ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞത് നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ഈ പ്രസ്താവന (10 12)യെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായത്രെ.

എന്നാൽ ഒരു വാസ്തവം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ഭൗതികമായ സുഖൈശ്വര്യങ്ങൾ ഒരു ജനതയുടെയോ വ്യക്തിയുടെയോ സാക്ഷാൽ നന്മക്ക് മാനദണ്ഡമല്ല. തനി

ഭൗതികവാദികളും, ധാർമ്മികരംഗത്ത് മൃഗങ്ങളെക്കാൾ അധപ്പതിച്ചവരുമായ ജനസമൂഹങ്ങൾ അങ്ങേയറ്റം സുഖാഡംബരങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്നതും, അവരെക്കാൾ ഏത് നിലക്കും ഉത്തമന്മാരായിട്ടുള്ളവർ വളരെ ക്ലേശകരമായ ജീവിതം നയിച്ചു വരുന്നതും നാം കാണുന്നു. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളത്രെ, അല്ലാഹുപറയുന്നു: ونبلوكم بالشر والخير فتنة والينا ترجعون – الانبياء ٣٥ ('തിന്മകൊണ്ടും നന്മകൊണ്ടും- അഥവാ ദോഷംകൊണ്ടും ഗുണം കൊണ്ടും - നിങ്ങളെ നാം ഒരു പരീക്ഷണം പരീക്ഷിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കത്രെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതും'.) വേദക്കാരെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: وبلوناهم بالحسنات والسيأت – الاعراف:١٦٨ ('നന്മകൾകൊണ്ടും തിന്മകൾകൊണ്ടും നാം അവരെ പരീക്ഷിച്ചു'.) മറ്റൊരിടത്ത് പറയുന്നു: وما الحيوة الدنيا الامتاع الغرور لتبلون فى اموالكم وانفسكم – ال عمران:١٧٥،١٧٦ (ഐഹികജീവിതം കൃത്രിമസാമാനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിലും ദേഹങ്ങളിലും നിങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണ്'.) നൂഹ് (عليه السلام) നബി തുടരുന്നു:

مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

13 ''(ജനങ്ങളേ) നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് ഒരു മഹത്വവും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല?-

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

14 'അവൻനിങ്ങളെ പല ദശകളായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ (എന്നിട്ടും)!'

---

13 مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്. لاَ تَرْجُونَ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല, കരുതുന്നില്ല. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്. وَقَارًا ഒരു മഹത്വം, ഗൗരവം, സഹനം. 14 وَقَدْ خَلَقَكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. أَطْوَارًا പല ദശകളായി, ഘട്ടങ്ങളായി.

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളായ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കുപോലും വളരെ മഹത്വം കല്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതേ സമയത്ത് നിങ്ങളെ വിവിധ ദശകളിലായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയത് അല്ലാഹുവാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവന് യാതൊരു മഹത്വവും ഗൗരവവും ഉള്ളതായി ഗണിക്കുന്നില്ല. ഇതെന്തൊരു ആശ്ചര്യമാണ്?! എന്ന് സാരം. ഇന്ദ്രിയം, രക്തപിണ്ഡം, മാംസപിണ്ഡം, അപൂർണമായ മനുഷ്യരൂപം, പൂർണമായ മനുഷ്യരൂപം എന്നിങ്ങനെ ഗർഭാശയത്തിൽവെച്ച് പല ദശകളെയും തരണം ചെയ്തശേഷമാണല്ലോ മനുഷ്യൻ ഒരു ശിശുവായി പിറക്കുന്നത്. പിന്നീടാണെങ്കിൽ, ശൈശവം, കൗമാരം, ബാല്യം, യൗവനം, വാർധക്യം ആദിയായ അവസ്ഥകളും സംഭവിക്കുന്നു. ആധുനിക ഗർഭ ശാസ്ത്ര വിദഗ്ധന്മാർ ഗർഭസ്ഥശിശുവിൻെറ വ്യത്യസ്ത ദശകളെപ്പറ്റി വേറെ രൂപത്തിലും വിവരിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ കാലത്തുള്ളവർക്കും ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ളവർക്കും, അതൊന്നും പരിചിതമല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കും ഖുർആനിൽ ഗർഭദശകളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കാറുള്ള പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും അടുത്തകാലത്ത് മാത്രം മനസ്സിലാക്കപ്പെട്ട ആ വിവരങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ പ്രസക്തിയില്ല. അതേസമയത്ത് 'പലദശകളായി' (اطوارا) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന എല്ലാവിധ ദശാമാറ്റങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വന്തം ദേഹങ്ങളിൽതന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വങ്ങളെ സാക്ഷീകരിക്കുന്ന ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, ചില പ്രാപഞ്ചിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലേക്ക് നൂഹ് (عليه السلام) അവരുടെ ശ്രദ്ധക്ഷണിക്കുന്നു:-

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

15 ''നിങ്ങൾ കണ്ടില്ലേ, എങ്ങിനെയാണ് (ഒന്നൊന്നിനുമീതെ) അടുക്കുകളായ നിലയിൽ അല്ലാഹു ഏഴു ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്?! (ആലോചിച്ചു നോക്കൂ.)

16 ''അവയിൽ ചന്ദ്രനെ അവൻ ഒരു പ്രകാശമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: സൂര്യനെ ഒരു വിളക്കും ആക്കിയിരിക്കുന്നു.	وَجَعَلَ ٱلْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ ٱلشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
17 ''അല്ലാഹു തന്നെ, ഭൂമിയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ ഒരു (തരം) ഉൽപാദനം ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.	وَٱللَّهُ أَنۢبَتَكُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾
18 ''പിന്നീട്, നിങ്ങളെ അതിൽ (വീണ്ടും) മടക്കുകയും (അതിൽനിന്ന്) ഒരു പുറത്തു വരുത്തൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.''	ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

15 أَلَمْ تَرَوْا നിങ്ങൾ കണ്ടില്ലേ. كَيْفَ خَلَقَ എങ്ങിനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കു ന്നുവെന്ന്. اللهُ അല്ലാഹു. سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ഏഴാകാശങ്ങളെ. طِبَاقًا അടുക്കായി, തട്ടുതട്ടായി. 16 وَجَعَلَ الْقَمَرَ ചന്ദ്രനെ ആക്കുകയും ചെയ്തു. فِيهِنَّ അവയിൽ. نُورًا ഒരു പ്രകാശം, വെളിച്ചം. وَجَعَلَ الشَّمْسَ സൂര്യനെ ആക്കുകയുംചെയ്തു. سِرَاجًا ഒരുവിളക്ക്. 17 وَاللهُ അല്ലാഹു(തന്നെ). أَنبَتَكُم നിങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു, മുളപ്പിച്ചു (ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു). مِّنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽനിന്ന്. نَبَاتًا ഒരു ഉല്പാദനം (മു ള-ഉല്പന്നം) ആയിട്ട്. 18 ثُمَّ يُعِيدُكُمْ പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ ആവർത്തിക്കുന്നു, മടക്കുന്നു. فِيهَا അതിൽ. وَيُخْرِجُكُمْ നിങ്ങളെ പുറത്തു(വെളിക്കു) വരു ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. إِخْرَاجًا ഒരു പുറത്തുവരുത്തൽ.

'അടുക്കുകളായ ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ' (سبع سموات طباقا) എന്നതിൻെറ വിവക്ഷയെക്കുറിച്ച് സൂ: മുൽക് മൂന്നാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചന്ദ്രവെളിച്ചം സൂര്യവെളിച്ചത്തെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ ലഘുവായതാണല്ലോ. അതാകട്ടെ, സൂര്യൻെറ വെളിച്ചം തിരിച്ചടിക്കുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ്. സൂര്യനാണെങ്കിൽ, സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നതും, ഭൂമിക്കും ചന്ദ്രനും വെളിച്ചം നൽകുന്നതുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാരണങ്ങൾകൊണ്ടായിരിക്കാം ചന്ദ്രനെ 'പ്രകാശമാക്കി' എന്നും, 'സൂര്യനെ വിളക്കാക്കി' എന്നും വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ചെറുവാക്കുകളിൽപോലും പല അന്തസാരങ്ങളും രഹസ്യങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുക ഖുർആനിൻെറ ഒരു സവിശേഷതയാണല്ലോ. ''നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഒരു ഉൽപാദനം ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന് പറഞ്ഞതും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഭൂമിയിൽനിന്ന് സസ്യങ്ങൾ മുളച്ച് വ്യാപിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യൻ ഉൽഭവിക്കുകയും വികസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യ പിതാവിനെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതു മണ്ണിൽനിന്നാണ്. ഒന്നാമത്തെ ആ മനുഷ്യച്ചെടിയിൽ നിന്ന് പെരുകിയുണ്ടായതാണല്ലോ ഈ കോടാനുകോടി മനുഷ്യർ. ഇനി, ഓരോരുവനെ സംബന്ധിച്ച് നോക്കുക. ഇന്ദ്രിയത്തിൽനിന്നാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവൻെറ ഉൽഭവമെങ്കിലും ഇന്ദ്രിയം ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്നും, ഭക്ഷണം ഭൂവിഭവങ്ങളിൽ നിന്നും അവ ഭൂമിയിൽനിന്നും ഉൽപാദിക്കുന്നവയാണ്. (*) ഒടുക്കം എല്ലാവരേയും അതേ മണ്ണിലേക്കുതന്നെ രണ്ടാമതും തിരിച്ചയക്കു

* والله انبتكم من الارض نباتا എന്നുള്ള 17-ാം വചനത്തിന് 'അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ഒരു സസ്യമായി മുളപ്പിച്ചു' എന്ന് ഈ അടുത്ത കാലത്തു ചില പുത്തൻ ചിന്താഗതിക്കാർ അർത്ഥം നൽകിക്കാണുന്നു. ആ അർത്ഥത്തെ ആധാരമാക്കി ഡാർവിൻെറ പരിണാമവാദത്തിന് ഖുർആൻെറ സാക്ഷ്യമുണ്ടെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചും കാണുന്നു. അഥവാ മനുഷ്യൻ ഒരുകാലത്തു സസ്യമായിരുന്നുവെന്നും ക്രമേണ പരിഷ്കരിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു മനുഷ്യ രൂപത്തിലെത്തിയതാണെന്നുമാണ് ആ സമർത്ഥനം. ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾക്കും ഇസ്ലാമിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായ ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ മുസ്ലിംകൾ മാത്രമല്ല, പല ശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻമാർ പോലും തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, ഓരോ കാലത്തും പുതുതായി രംഗപ്രവേശംചെയ്യുന്ന പുത്തൻ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു ഖുർആനിൽ നിന്നു ന്യായീകരണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ മുതിരുന്നതു ചില ആധുനിക പണ്ഡിതൻമാർ ഇന്നൊരു പരിഷ്കാരമാക്കിയിരിക്കുകാണല്ലോ.

ന്നു. ശവം മണ്ണിൽ മൂടപ്പെടട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ ദെഹിപ്പിക്കപ്പെടട്ടെ, ഏതായലും ഒടുക്കം മണ്ണിൽ തന്ന ലയിക്കുന്നു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതും കണ്ടറിയുന്നതുമാണ് . എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ ഒന്നുകൂടി പുറത്തുവരുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അതത്രെ പുനരുത്ഥാനം. ഇതിലെന്താണ് ഇത്ര അസാംഗത്യം! ഒന്നുമില്ല. നൂഹ് (عليه السلام)തുടരുന്നു :-

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾

19 ''അല്ലാഹുതന്നെ, നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയെ ഒരു വിരുപ്പാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

لِّتَسْلُكُوا۟ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

20 ''നിങ്ങൾക്ക് അതിൽനിന്ന് വിസ്തീർണമായ മാർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വേണ്ടി.''

---

19 وَٱللَّهُ അല്ലാഹു(തന്നെ). جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ആക്കിതന്നിരിക്കുന്നു. ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെ. بِسَاطًا ഒരു വിരിപ്പ്. 20 لِّتَسْلُكُوا۟ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവാൻ, കട ക്കുവാൻ. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. سُبُلًا വഴികളിൽ. فِجَاجًا വിശാലമായ,വിസ്തീർ ണമായ.

വിരിപ്പിൽ യഥേഷ്ടം കിടക്കാം, ഉറങ്ങാം, സുഖിക്കാം, ഇരിക്കാം, അതുപോലെത്തന്നെ ഭൂമിയും, വസിക്കുവാൻ, ഉപജീവനമാർഗം തേടാൻ, വീടുപണിയുവാൻ, കൃഷി ചെയ്വാൻ, സഞ്ചരിക്കുവാൻ, നിരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ, കിളച്ചുമറിക്കുവാൻ-അങ്ങിനെ വേണ്ടതിനെല്ലാം- സൗകര്യപ്പെടുമാറ് അല്ലാഹു ഭൂമിയെ പരന്നു വിശാലമായതാക്കിയിരിക്കുന്നു. പാറപോലെ ഉറച്ചതോ, മണൽപോലെ കിളറിയതോ, ചേറുപോലെ അലിഞ്ഞതോ, വനംപോലെ കാട് മൂടിയതോ, മരുഭൂമിപോലെ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതോ ആക്കിയില്ല. ഓരോരുത്തനും അവൻെറ ഹിതമനുസരിച്ച് വിഹരിക്കുവാനുള്ള മാർഗങ്ങളും വിശാലംതന്നെ. നാട്ടിലൂടെയും, കാട്ടിലൂടെയും, കരയിലൂടെയും, സമുദ്രത്തിലൂടെയും, മലയിലൂടെയും, മരുഭൂമിയിലൂടെയും സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും അല്ലാഹു സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, വായുമാർഗവും ഇപ്പോൾ മനുഷ്യന് അല്ലാഹു കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു മനുഷ്യന് ചെയ്ത മഹത്തായ അനുഗ്രങ്ങളും, അതേസമയത്ത് അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തിനുള്ള പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമത്രെ.

950 കൊല്ലത്തോളം നൂഹ് (عليه السلام) തൻെറ ജനങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൻെറ സ്വാഭാവമാണ് സംക്ഷേപരൂപത്തിൽ നാം മുകളിൽ കണ്ടത്. എന്നാൽ, ആ

انبت (അമ്പത) എന്ന ക്രിയക്കു 'മുളപ്പിച്ചു, ഉൽപാദിപ്പിച്ചു' എന്നും **نبات** (നബാത്തുൻ) എന്ന പദത്തിന് 'മുള, ചെടി, ഉൽപാദനം' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥങ്ങൾ വരുമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. അക്കാരണത്താൽ ഈ പുതിയ അർത്ഥം വകവെക്കുവാൻ തരമില്ല. ഇതേ വാക്കുകൾതന്നെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു സു: ആലുഇംറാൻ 37-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു മർയം (عليها السلام) ബീവിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചത് നോക്കുക: **وانبتها نباتا حسنا وكفلها زكريا** (അല്ലാഹു അവളെ നല്ലതായ ഒരു ഉൽപാദനം ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും അവളെ സകരിയ്യാക്കു ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തു.) അതായതു, മർയമിൻെറ ഉൽഭവവും വളർച്ചയും അല്ലാഹു നല്ല നിലയിലാക്കുകയും, അവരുടെ രക്ഷാകർതൃത്വം സകരിയ്യാ (عليه السلام)നബിക്കു നൽകുകയും ചെയ്തുവെന്നു സാരം. ഇക്കൂട്ടർ കൽപിച്ച അർത്ഥപ്രകാരമാണെങ്കിൽ, ഇതിനു 'അല്ലാഹു അവളെ ഒരു നല്ല സസ്യമാക്കി മുളപ്പിച്ചു..' എന്നു അർത്ഥം പറയണമല്ലോ. അഥവാ മർയം ആദ്യം ഒരു ചെടിയായിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീടു മനുഷ്യരൂപത്തിലായെന്നും, അനന്തരം സകരിയ്യാ നബിയെ ഏൽപിച്ചുവെന്നും ഇതിന് വ്യാഖ്യാനവും നൽകേണ്ടിവരും. കഷ്ടം! ഇത്രയും അപലപനീയവും ബാലിശവുമായ പുതിയ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഇവർക്കു ഖുർആൻെറ പേരിൽ എന്തും പറയുവാൻ ധൈര്യക്ഷയമുണ്ടാവില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകുകയാണ്! അല്ലാഹു അവർക്കും നമുക്കും നേർമാർഗം കാണിച്ചുതന്നു അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ജനത അതിനുനേരെ കൈക്കൊണ്ട നയമെന്തായിരുന്നുവെന്ന് നൂഹ് (عليه السلام) നബി തന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം 2

قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِى وَٱتَّبَعُوا۟ مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُۥ وَوَلَدُهُۥٓ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾

21 നൂഹ് പറഞ്ഞു: ''എന്റെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും അവർ, എന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചിരിക്കുകയാണ്; യാതൊരുവർക്ക് അവരുടെ സ്വത്തും സന്താനവും നഷ്ടമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ലയോ, അങ്ങിനെയുള്ളവരെ അവർ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَمَكَرُوا۟ مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾

22 ''വളരെ വലിയ കുതന്ത്രവും അവർ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.''

وَقَالُوا۟ لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

23 അവർ പറഞ്ഞു: ''(ജനങ്ങളേ) നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ വിട്ടേക്കരുത്; 'വദ്ദ്'നെയാകട്ടെ, 'സുവാഇ'നെയാകട്ടെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കരുത്; 'യഗൂഥി'നെയും, 'യഊഖി'നെയും, 'നസ്റി'നെയും (വിട്ടേക്കുകയും) അരുത്'' (എന്നൊക്കെ).

وَقَدْ أَضَلُّوا۟ كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا ضَلَٰلًا ﴿٢٤﴾

24 ''അവർ വളരെ (ജനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. (റബ്ബേ) അക്രമികൾക്ക് വഴി കേടല്ലാതെ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കരുതേ!''

---

21 قَالَ نُوحٌ നൂഹ് പറഞ്ഞു. رَّبِّ എന്റെ റബ്ബേ,. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അ വർ. عَصَوْنِي എന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചു. وَاتَّبَعُوا അവർ പിൻപറ്റു കയും ചെയ്തു. مَن യാതൊരുവരെ. لَّمْ يَزِدْهُ അവർക്ക് വർധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. مَالُهُ തന്റെ സ്വത്ത്. وَوَلَدُهُ തന്റെ സന്താനവും. إِلاَّ خَسَارًا നഷ്ടമല്ലാതെ. 22 وَمَكَرُوا അവർ കുതന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. مَكْرًا كُبَّارًا (വളരെ) വലുതായ കുതന്ത്രം. 23 وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. لاَ تَذَرُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കരുത്. آلِهَتَكُمْ നിങ്ങളു ടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ, ദൈവങ്ങ ളെ. وَلاَ تَذَرُنَّ വിട്ടേക്കുകയും അരുത്. وَدًّا وَلاَ سُوَاعًا സുവാഇനെയും അരുത്. وَلاَ يَغُوثَ യഗൂഥിനെയും അരുത്,. وَيَعُوقَ യഊകിനെയും. وَنَسْرًا നസ്റിനെയും. 24 وَقَدْ أَضَلُّوا അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. كَثِيرًا വളരെ (ആളുകളെ). وَلاَ تَزِدِ നീ വർധിപ്പിക്കരുതേ. الظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക്. إِلاَّ ضَلاَلاً വഴിപിഴവല്ലാതെ.

എത്രമാത്രം മനോവേദനയോടുകൂടിയാണ് നൂഹ് (عليه السلام) നബി തന്റെ ജനതയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സങ്കടപ്പെടുന്നതെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! പ്രബോധനത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള എല്ലാ മാർഗങ്ങളും അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചുനോക്കി. 950 കൊല്ലത്തോളം ഇടമുറിയാതെ, വിശ്രമമില്ലാതെ, അദ്ദേഹം ആ പരിശ്രമം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. സൂ: ഹൂദ് 40ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അൽപമാത്രം ആളുകളല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചില്ല. ആ ജനത വിശ്വസിച്ചില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, പരിഹാസം, ധിക്കാരം, അഹംഭാവം ആദിയായവയിൽ അവർ അതിരുകവിയുകയും ചെയ്തു. അവരിൽനിന്ന് ഇനി ഒട്ടും നന്മ പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലെന്നും, അവർ അവശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം അവരി ൽനിന്ന് അക്രമവും മാർഗതടസ്സവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്

ബോധ്യമായി. ഈ അവസരത്തിലാണ് അദ്ദേഹം അവർക്കെതിരിൽ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. 26ഉം 27ഉം വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

24-ാം വചനത്തിലെ നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർഥനയുടെ താല്പര്യം, അക്രമികളായ ആ ജനതയുടെ കുതന്ത്രപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർക്ക് പരാജയം നൽകണമെന്നും, അവരുടെ തോന്നിയ വാസങ്ങൾക്കും അവർമൂലമുണ്ടാകുന്ന ശല്യങ്ങൾക്കും അറുതിവരത്തക്കവണ്ണം അവർക്ക് വല്ല ആപത്തോ നാശമോ സംഭവിക്കണമെന്നും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് അതാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم

'സ്വത്തും മക്കളും നഷ്ടമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ' എന്ന് (21-ാം വചനത്തിൽ) പ്രസ്താവിച്ചത് അവരിലുള്ള നേതാക്കളെയും ധനികന്മാരെയും കുറിച്ചാകുന്നു. പാമരന്മാരും സാധാരണക്കാരും അവരെ അനുകരിക്കുകയും പ്രേരണകൾക്ക്വഴിപ്പെടുകയും. ചെയ്തു. ഇതാണ് 24-ാംവചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. നൂഹ് (عليه السلام) എന്തുതന്നെപറഞ്ഞാലും ശരി, നമ്മുടെ ദൈവങ്ങളെ വിട്ടുകളയരുതെന്ന് നേതാക്കൾ മറ്റുള്ളവരെ നിർബന്ധിച്ചു. വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ദൈവങ്ങൾ' എന്ന് പറഞ്ഞതെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ട അഞ്ചെണ്ണത്തിൻെറ പേരുകളത്രെ 23-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. സജ്ജനങ്ങളായിരുന്ന ചില ആളുകൾ മരണപ്പെട്ടശേഷം, പിശാചിൻെറ പ്രേരണയനുസരിച്ച് ആദ്യം അവരുടെ പ്രതിമകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും, ക്രമേണ അവ ആരാധ്യദൈവങ്ങളായി മാറുകയുമാണുണ്ടായതെന്നും, ഇതേ പേരുകളിലുള്ള വിഗ്രഹങ്ങൾ കാലാന്തരത്തിൽ അറബികൾക്കിടയിലും പ്രചാരത്തിൽ വന്നുവെന്നും ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇവക്കുപുറമെ 'ലാത്ത, ഉസ്സ, മനാത്താ' മുതലായ പല വിഗ്രഹങ്ങൾ അറബികൾക്ക് വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. (വിഗ്രഹാരാധനയെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം ഈ സൂറത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണുക) നൂഹ് (عليه السلام)ൻെറ പ്രാർത്ഥനക്ക് അല്ലാഹു ഉത്തരം നൽകി. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

مِّمَّا خَطِيٓـَٔـٰتِهِمْ أُغْرِقُوا۟ فَأُدْخِلُوا۟ نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا۟ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ أَنصَارًا ﴿٢٥﴾

25 അവരുടെ തെറ്റുകളാൽതന്നെ അവർ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; എന്നിട്ട് അവർ അഗ്നിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ, അവർ, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു അല്ലാതെയുള്ള സഹായികളെ കണ്ടെത്തിയില്ല.

---

25 مِّمَّا خَطِيئَاتِهِمْ അവരുടെ തെറ്റു(കുറ്റം)കളാൽ (തന്നെ). أُغْرِقُوا അവർ മു(ക്കിന ശിപ്പി)ക്കപ്പെട്ടു. فَأُدْخِلُوا എന്നിട്ട് അവർ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. نَارًا അഗ്നിയിൽ. فَلَمْ يَجِدُوا അപ്പോൾ അവർ കണ്ടെത്തിയില്ല, അവർക്ക് കിട്ടിയില്ല. لَهُم അവർക്ക്. مِّن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. أَنصَارًا സഹായികളെ.

നൂഹ് (عليه السلام) നബിയിൽ വിശ്വസിക്കാതിരുന്ന ആ ജനത ഒന്നടങ്കം ജലപ്രളയത്തിൽ നശിച്ചു പോയതും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന അൽപം സത്യവിശ്വാസികളും അദ്ദേഹവും അല്ലാഹുവിൻെറ കല്പനപ്രകാരം കപ്പലിൽ കയറിരക്ഷപ്പെട്ടതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇത് അവർക്ക് ലഭിച്ച ഐഹികശിക്ഷയാണ്. പരലോകത്തിലോ നരകാഗ്നിയും! ഇതെല്ലാം അവരുടെ സ്വന്തം തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ നിമിത്തമല്ലാതെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ആരെയും കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ട് കാര്യമില്ല.

അവർ 'മുക്കിനിശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു' എന്ന് പറഞ്ഞതിനോട് ചേർത്തു കൊണ്ട് فاذخلوا نارا (എന്നിട്ട് അവർ അഗ്നിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഖിയാമത്നാളിൽ അവരെ നരകത്തിൽ പ്രവേശിപ്പി ക്കുന്നതിനെയും, അവർ അതിന് അർഹരായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെയും

ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ മുങ്ങിനശിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ അവരെ അല്ലാഹു യഥാർഥ ത്തിൽ ഒരു അഗ്നിശിക്ഷക്ക് വിധേയരാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്നും വരാവുന്നതാണ്. ചെങ്കടലിൽ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഫിർഔനിനെയും അവൻെറ ആൾക്കാരെയും സംബന്ധിച്ച് 'അവർ രാവിലെ യും വൈകു ന്നേരവും നരകത്തിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ടെന്ന് 40:46ൽ അല്ലാഹു വ്യ ക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. മരണത്തിനുശേഷം ഖിയാമതുനാൾവരെയുള്ള ഇടക്കാലത്ത്(عالم البرزخ) ൽ വെച്ച് മനുഷ്യന് സുഖമായോ ദുഃഖമായോ ഉള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, ഖബ് റിലെ ശിക്ഷ അക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണെന്നും ക്വുർആനിൽനിന്നും ഹദീസ് മുഖേനയും സ്ഥാ പിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ, ജലപ്രളയത്തിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് മുതൽ ആ ജനതയും - ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരെപ്പോലെ - ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള ഒരു അഗ്നിശിക്ഷ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. فادخلوا (എന്നിട്ട് പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു) എന്ന വാക്കിൻെറ ആദ്യ ത്തിൽ കാണുന്ന അവ്യയം (الفاء) നോക്കുമ്പോൾ, മുങ്ങി നശിച്ചതിൻെറ ഉടനെത്തന്നെ അഗ്നി പ്രവേശനവും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് വെക്കുവാനാണ് ന്യായം കാണുന്നത്. കൂടാതെ, മുക്കി നശിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും, അഗ്നിയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും - രണ്ടും തന്നെ - ഭൂതകാല (الماضى) ക്രിയ ഉപയോഗിച്ചാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.والله اعلم

وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى ٱلْأَرْضِ مِنَ ٱلْكَـٰفِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾

26 നൂഹ് (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: ''എൻെറ റ ബ്ബേ, അവിശ്വാസികളിൽപെട്ട ഒരു പൗര നെയും ഭൂമിക്കുമീതെ നീ (ബാക്കിയാ ക്കി) വിട്ടേക്കരുതേ!

إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا۟ عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوٓا۟ إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

27 ''(കാരണം) നിശ്ചയമായും, അവരെ (ന ശിപ്പിക്കാതെ) വിട്ടേക്കുന്നപക്ഷം, അവർ നിൻെറ അടിയാൻമാരെ വഴിതെറ്റിച്ചു കളയുന്നതാണ്; സത്യനിഷേധക്കാരായ ദുർവൃത്തരെയല്ലാതെ അവർ ജനിപ്പിക്കു കയും ചെയ്കയില്ല.''

---

26 وَقَالَ نُوحٌ നൂഹ്(വീണ്ടും) പറഞ്ഞു. رَّبِّ എൻെറ റബ്ബേ,. لاَ تَذَرْ നീ വി ട്ടേക്കരുതേ,. عَلَى الْأَرْضِ ഭൂമി യുടെ മീതെ, ഭൂമിയിൽ. مِنَ الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളിൽനിന്ന്. دَيَّارًا ഒരുവീട്ടുകാരനെയും,ഗൃഹവാ സിയെ(ഒരാളെ)യും. 27 إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ അവരെ നീ. إِن تَذَرْهُمْ വിട്ടേക്കുന്നപക്ഷം. يُضِلُّوا അവർ വഴിതെറ്റിക്കും. عِبَادَكَ നിൻെറ അടിയാന്മാരെ. وَلاَ يَلِدُوا അവർ ജനിപ്പിക്കുകയുമി ല്ല. إِلاَّ فَاجِرًا ദുർവൃത്തനെ (തോന്നിയവാസിയെ) അല്ലാതെ. كَفَّارًا സത്യനി ഷേധക്കാരനായ, നന്ദികെട്ടവ നായ.

ആ ജനതയെക്കുറിച്ച് ഒരു സൽപ്രതീക്ഷക്ക് അവകാശമില്ലാതിരുന്നതോ, അവർ കൈ ക്കൊണ്ടുവന്ന അക്രമനയങ്ങളോ മാത്രമായിരുന്നില്ല അവർക്കെതിരിൽ - അവരുടെ നാശത്തി നു വേണ്ടി - പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നൂഹ് (عليه السلام) നബിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഭാവിയിൽ സത്യവിശ്വാ സം സ്വീകരിക്കാനിടയുള്ള ആളുകളെ - ഒരുപക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരായി നില വിലുള്ള ചുരുക്കം വ്യക്തികളെപ്പോലും - ആ അക്രമികൾ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും പിൻതിരിപ്പി ക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, ആ ദുഷിച്ച ജനതയിൽ നിന്ന് ജനിച്ചുവളരുന്ന ഭാവിതലമുറകൾ അ വരെപ്പോലെ ദുഷിച്ച ജനതയായിരിക്കുവാനേ മാർഗമുള്ളൂവെന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദീർ ഘകാല പരിചയത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അദ്ദേ ഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള അല്പം ചിലരല്ലാതെ മേലിൽ ആ ജനതയിൽനിന്ന് ആരും വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല എന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് വഹ്‌യ് നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (സൂറ: ഹൂദ്, 36). ഈ പ്രാർഥന അതിനുശേഷമായിരിക്കാനും ഇടയുണ്ട്. പ്രവാചകവര്യനായ നൂഹ് (عليه السلام) തൻെറ ജനതക്കെതിരിൽ പ്രാർഥന ചെയ്തതിൻെറ കാരണവും, ന്യായവും

ഇതിൽനിന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഫിർഔനിൻെറയും ആൾക്കാരുടെയും സത്യ നിഷേധവും ധിക്കാരവും അതിരുകവിഞ്ഞു അവരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷപാടെ നശിച്ചപ്പോൾ അവർക്കെതിരിൽ മൂസാ (عليه السلام) നബിയും പ്രാർഥിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, ആ പ്രാർത്ഥ നക്ക് ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടുവെന്നും സൂറ യൂനുസി(88,89)ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ പ്രാർഥനയുടെ ബാക്കിഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ്.

رَّبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِوَٰلِدَىَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِىَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتِ وَلَا تَزِدِ ٱلظَّٰلِمِينَ إِلَّا تَبَارًۢا ﴿٢٨﴾

28 ‘‘എൻെറ റബ്ബേ, എനിക്കും, എൻെറ മാതാപിതാക്കൾക്കും, എൻെറ വീട്ടിൽ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ടു പ്രവേശി ച്ചവർക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും, വി ശ്വാസിനികൾക്കും പൊറുത്തു തരേണ മേ! അക്രമികൾക്ക് നാശ (നഷ്ട) മല്ലാ തെ നീ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുതേ!’’

---

28 رَبِّ എൻെറ രക്ഷിതാവേ, റബ്ബേ. اغْفِرْ لِي എനിക്ക് പൊറുത്തുതരേ ണമേ. وَلِوَالِدَيَّ എൻെറ രണ്ടു ജനയിതാക്കൾ(മാതാപിതാക്കൾ)ക്കും. وَلِمَن دَخَلَ പ്രവേശിച്ചവർക്കും. بَيْتِيَ എൻെറ വീട്ടിൽ. مُؤْمِنًا സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട്. وَلِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും. وَالْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനി കൾക്കും. وَلاَ تَزِدِ നീ വർധിപ്പിക്കുകയും അരുതേ. الظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക്. إِلاَّ تَبَارًا നാശമ ല്ലാതെ, നഷ്ടമല്ലാതെ.

അവസാനമായി തൻെറയും, തൻെറ മാതാപിതാക്കളുടെയും, മറ്റെല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളു ടെയും പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി നൂഹ് (عليه السلام) നബി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവിശ്വാസികളെ ക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥന ഒന്നുകൂടി ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദുആ ചെയ്യുമ്പോൾ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതായ ഒരു മര്യാദ ഇതിൽനിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്. അതായത്, പ്രാർത്ഥനയിൽ, ആദ്യമായി സ്വന്തം കാര്യവും പിന്നീട് അവനവനുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട വരുടെ കാര്യവും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയണം. അവസാനം പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നത്രെ അത്. എൻെറ വീട് (بيتي) എന്ന് പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹവും സത്യവിശ്വാസികളും ‘ഇബാദത്ത് ’ ചെയ്തിരുന്ന പള്ളിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് പല വ്യാ ഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം വസിച്ചിരുന്ന സ്വന്തം വീട് തന്നെയാണെന്നാണ് മറ്റൊരഭിപ്രായം. ഖുർആനിൽനിന്ന് നേർക്കുനേരെ മനസ്സിലാകുന്നതും ഇതാണ്. അൽപം ആളുകൾ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുള്ളു. അദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ ദീർഘകാലം ജീവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നാട്ടുകാരെല്ലാം ശത്രുക്കളുമാണ്. ഈ നിലക്ക് അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ ജനതയിലുള്ള ഒരു സത്യവിശ്വാസിയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കാ ത്തവരായി ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തി യിരിക്കുന്നു:‘‘സത്യവിശ്വാസിയോടല്ലാതെ നീ ചങ്ങാത്തം കെട്ടരുത്. ഭയഭക്തനല്ലാതെ നിൻെറ ഭക്ഷണം തിന്നുകയും അരുത്.’’ (അ;ദാ;തി.) നിൻെറ അടുത്തകൂട്ടുകെട്ടും ബന്ധവും സത്യവ ിശ്വാസികളോടും സജ്ജനങ്ങളോടുമായിരിക്കണമെന്ന് താല്പര്യം.

ربنا اغفرلنا ولوالدينا والمؤمنين والمؤمنات

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തുടക്കം

മനുഷ്യവർഗത്തിൻെറ ആദ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام) നബി ഭൂലോകജീവിതം ആരംഭിക്കു കയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്താനങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ വ്യാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തതോ

ടെത്തന്നെ, മനുഷ്യ ശത്രുവായ പിശാചും അവൻെറ പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ അവർക്കിടയിൽ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തന്നാൽ കഴിയുന്ന എല്ലാ മാർഗങ്ങളിലൂടെയും ആദമിൻെറ സന്തതികളെ വഞ്ചിക്കുമെന്ന പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തവനാണല്ലോ ഇബ്‌ലീസ്. അധികം താമസിയാതെ ആദം (عليه السلام) നബിയുടെ മക്കൾക്കിടയിൽ വഴക്കും വക്കാണവും ഉണ്ടാകുമാറ് മനുഷ്യനിൽ നിക്ഷിപ്തമായ കോപം, അസൂയ, രോഷം ആദിയായവയെ അവൻ ഇളക്കിവിട്ടു. അത് മനുഷ്യ ചരിത്രത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ കൊലപാതകത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവർഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്ന വിവരം അല്ലാഹു മലക്കുകളെ അറിയിച്ചപ്പോൾ മലക്കുകൾ ചോദിച്ചു: اتجعل فيها من يفسد ويسفك الدماء (അതിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും രക്തം ചിന്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അതിൽ നീ ആക്കുന്നുവോ)? അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടി: انى اعلم مالا تعلمون (നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് നിശ്ചയമായും എനിക്കറിയാം) എന്നായിരുന്നു. (സൂ: ബഖറ: 30)മനുഷ്യവർഗം കുഴപ്പവും രക്തം ചിന്തലും നടത്തുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അവർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത പല രഹസ്യങ്ങളും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നേ സർവജ്ഞനായ അല്ലാഹു മറുപടി പറഞ്ഞുള്ളു. മലക്കുകൾ സംശയിച്ച അക്കാര്യം ഏറെത്താമസിയാതെ പുലരുകയും ചെയ്തു. അതെ, ആദം (عليه السلام) നബിയുടെ പുത്രനായ ഹാബീലി (هابيل)നെ സ്വന്തം സഹോദരനായ ഖാബീൽ (قابيل) കൊലപ്പെടുത്തി. അങ്ങിനെ, രക്തം ചിന്തലിൻെറയും കുഴപ്പത്തിൻെറയും ഉദ്ഘാടനം പിശാച് കൊണ്ടാടി. ഈ സംഭവം സൂ: മാഇദ:(30-34.)ൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കർമരംഗത്ത് മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പിശാച് തൃപ്തി അടഞ്ഞില്ല. ഒിശ്വാസ രംഗത്തേക്കും അതവൻ വ്യാപിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ, പല ഊഹങ്ങളും, തെറ്റായ ധാരണകളും, ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ തലപൊക്കി. കാലക്രമത്തിൽ അവയെല്ലാം സത്യയാഥാർഥ്യങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി. ദൈവികേതരമതങ്ങളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം ഇതത്രെ. ദൈവികേതര മതങ്ങളിൽ അതിപുരാതന മതമാണ് സാബിയമതം (*) ഈ മതക്കാരിൽ രണ്ട് തരക്കാരുണ്ട്. നക്ഷത്രങ്ങളും ഉപരിഗോളങ്ങളുമല്ലാം ചില ആത്മീയശക്തികളുടെ പ്രത്യക്ഷരൂപങ്ങളാണെന്ന ധാരണയിൽ അവയെ ആരാധിച്ചുവരുന്ന ഒരു കക്ഷി. അതതു ഗ്രഹങ്ങളിലുണ്ടെന്ന് സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ചില പ്രത്യേക രൂപങ്ങൾ നൽകുകയും, ആ രൂപത്തിലുള്ള പ്രതികമകളെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരു കക്ഷി. വിഗ്രഹാരാധന രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത ഒരു മാർഗം ഇതായിരുന്നു. ചിലർ, അല്ലാഹുവിനെ ഒരു സ്ഥൂലവസ്തുവായി കണക്കുകൂട്ടി രാജാധിപതിയായ അവൻെറ സിംഹാസനത്തിനു ചുറ്റും അവൻെറ പരിചാരകരായി മലക്കുകൾ നിലകൊള്ളുന്നതായി അവർ സങ്കല്പിച്ചു. അങ്ങിനെ, അല്ലാഹുവിൻേറതെന്ന സങ്കല്പത്തിൽ വളരെ വലിയൊരു പ്രതിമയും, ചുറ്റുപാടും മലക്കുകളുടേതെന്ന ഭാവേന വേറെ കുറെ ചെറുപ്രതിമകളും പ്രതിഷ്ഠിച്ച് അവർ അവയെ ആരാധിക്കാൻ തുടങ്ങി. മറ്റൊരു കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവിൻെറ ദിവ്യഗുണങ്ങളുടെ പ്രതീകങ്ങളെന്നോണം ചില പ്രത്യേക രൂപങ്ങളെ സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കി ആ രൂപങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും, അവയെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു വന്നു.

നാലാമതൊരു വിഭാഗക്കാർ, മരണപ്പെട്ടുപോയ സദ്‌വൃത്തരായ പുണ്യവാന്മാരുടെ സ്മരണക്കും ബഹുമാനത്തിനുംവേണ്ടി അവരുടെ പ്രതിരൂപങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും, കാലാന്തരത്തിൽ അവയോടുള്ള ബഹുമാനം അതിരുകവിഞ്ഞ് അവയെ ആരാധിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത ആരാധിച്ചുവന്ന 'വദ്ദ്, സുവാഉ്, യഗൂഥ്, യഊഖ്, നസ്ർ' എന്നീ ദൈവങ്ങൾ ഈ ഇനത്തിൽപെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളത്രെ. ഈ അഞ്ചു പേരുകളിലുമുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളെ ചില അറബി ഗോത്രങ്ങൾ ആരാധിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്നു അബ്ബാ

[*] صابية ഗോളാർച്ചനമതം Sabaism

സ് (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി ഇമാം ബുഖാരീ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''നൂഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയിലുണ്ടായിരുന്ന ചില സജ്ജനങ്ങളുടെ പേരുകളാണവ. അങ്ങനെ, അവർ നശിച്ചു (മരിച്ചു) പോയപ്പോൾ, അവർ ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ അവരുടെ പേര് നൽകിക്കൊണ്ട് ചില പ്രതിഷ്ഠകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് പിശാച് ജനങ്ങൾക്ക് ദുർബോധനം നൽകി. അവരത് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നാലവ ആരാധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ, അക്കൂട്ടർ നശിച്ചു പോകുകയും ചെയ്തു.'' ചുരുക്കത്തിൽ ആദ്യം സജ്ജനസ്മരണക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ആ സ്മാരകങ്ങൾ പിൽക്കാലത്ത് ആരാധ്യവിഗ്രഹങ്ങളായി മാറി എന്ന് സാരം. ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഈ സമുദായത്തിൽ സംഭവിക്കുവാൻ ഇടയാകരുതെന്ന് കരുതി ആദ്യകാലത്ത് നബി (ﷺ) ഖബ്ർ സന്ദർശനം (زيارة القبور) പോലും വിരോധിച്ചിരുന്നത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. ശിർക്കിന്റെ വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുസ്ലിംകൾക്ക് അറിയാറായപ്പോൾ-ഖബ്ർ സന്ദർശനം നടത്തുന്നത് പരലോകസ്മരണക്ക് ഉതകുന്നതാണെന്ന കാരണത്താൽ-നബി (ﷺ) പിന്നീട് അതിന് മുസ്ലിംകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഖബ്റുകളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങളോട് നിരോധിച്ചിരുന്നു. അിറഞ്ഞേക്കുക, എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവയെ സന്ദർശിച്ചു കൊള്ളുവിൻ'' (മുസ്ലിം) തിർമദീ (ﷺ) യുടെ നിവേദനത്തിൽ ഇതുംകൂടിയുണ്ട്. ''കാരണം, അത് പരലോകത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു''

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ മറ്റൊന്നുകൂടി: പ്രവാചകന്മാർ തുടങ്ങിയ മഹാത്മാക്കൾ മുഖാന്തരം -അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വസ്തുക്കളിലൂടെ-വല്ല അസാധാരണമായ അത്ഭുത സംഭവങ്ങളും നടന്നതായി കാണുമ്പോൾ , അവരിൽ-അല്ലെങ്കിൽ അവയിൽ-ദിവ്യത്വം കൽപിക്കപ്പെടുക. അഥവാ ആ മഹാത്മാക്കളിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ആ വസ്തുക്കളിലോ അല്ലാഹു അവതരിക്കുകയോ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, അവന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഗുണം അവതരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കരുതുക. അങ്ങിനെ, ആ മഹാത്മാക്കളുടെയോ വസ്തുക്കളുടെയോ പ്രതിമകളുണ്ടാക്കി പൂജിച്ചുവരിക. ഹിന്ദുക്കളുടെ വിവിധ അവതാര വിശ്വാസങ്ങളും, വിഗ്രഹാരാധനകളും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈസാ (عليه السلام) നബിയെയയും കുരിശിനെയും ആരാധിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയത്രെ.

പിശാചിന്റെ ദുർബോധനങ്ങളിൽനിന്നും മനുഷ്യന്റെ അബദ്ധജടിലമായ ചിന്താഗതികളിൽ നിന്നുമായി ഉത്ഭവിക്കുകയും, കാലാന്തരത്തിൽ ചില പ്രത്യേക രൂപങ്ങളിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ട മതസിദ്ധാന്തങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത പലതരം വിഗ്രഹാരാധനകളാണ് മേൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം. വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പ്രസ്തുത ഇനങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ശിർക്കാണെന്നു (ബഹുദൈവവിശ്വാസമാണെന്ന്) ഖുർആൻ സംശയാതീതമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വിഗ്രഹങ്ങൾ സ്വയംതന്നെ തങ്ങൾക്ക് ഗുണമോ ദോഷമോ വരുത്തുവാൻ പ്രാപ്തമാണെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ അവയെ ആരാധിച്ചുവരുന്നവർ തുലോം കുറവായിരിക്കും. പക്ഷേ, അവയെ ആരാധിക്കുന്നതു മൂലം ഏതെങ്കിലും പ്രകാരേണ ദൈവസാമീപ്യത്തിനും പുണ്യം നേടുന്നതിനും ഉപകരിക്കുമെന്നും അവയോ അവ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പുണ്യാത്മാക്കളോ അല്ലെങ്കിൽ വൻസൃഷ്ടികളോ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശയും സ്വാധീനവും ചെലുത്തി തങ്ങൾക്ക് രക്ഷ നൽകുമെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസമാണ് അതിന്നവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.
ما نعبد هم الا ليقوبونا الى الله زلفى – الزمر : ٢ (അവർ ഞങ്ങളെ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് സാമീപ്യം നൽകി അടുപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുന്നില്ല) എന്നും,
هؤلاء شفعاؤنا عند الله – يونس : ١٨ ('ഇവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരാണ്) എന്നും മറ്റും വിഗ്രഹാരാധകന്മാർ പറയാറുള്ളതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഇതിനെപ്പറ്റിയാകുന്നു.

സൂറ: യൂനുസിൽ നിന്നുദ്ധരിച്ച ഈ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം റാസീ(ﷺ)

അദ്ദേഹത്തിൻെറ തഫ്സീറിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വാചകം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിങ്ങനെയാണ്:

ونظير ذلك فى هذا الزمان اشتغال كثير من الخلق بتعظيم قبور الاكابر على اعتقاد انهم اذا عظموا قبورهم فانهم يكونون شفعاء لهم عند الله تعالى –الرازى ص ٥٥٧ ج ٤

(സാരം: മഹാന്മാരുടെ ക്വബ്റുകളെ ബഹുമാനിച്ചാൽ അവർ തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ ശുപാർശക്കാരായിത്തീരുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ ഇക്കാലത്ത് വളരെ പടപ്പുകൾ മഹാന്മാരുടെ ഖബ്റുകളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതിനു തുല്യമാകുന്നു.) ഇമാം റാസി (ﷺ) യുടെ കാലത്തെ (ഹി. 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ) സ്ഥിതിയാണദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. എന്നാൽ അതിനുശേഷം ഈ ഏർപ്പാട് എത്രമാത്രം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെട്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇന്ന് സത്യാന്വേഷികളെ പറഞ്ഞറിയി ക്കേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! ശിർക്കിൻെറ എല്ലാ വകുപ്പികളിൽനിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, امين

72. സൂറത്തുൽ ജിന്ന് سورة الجن

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 28 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

ഈ അധ്യായത്തിൻെറ പേർ 'ജിന്ന്' എന്നും, ഇതിലെ പ്രത്യേക സംസാരവിഷയം ജിന്നുകളെ സംബന്ധിക്കുന്നതും ആകുന്നു. മലക്കുകളെപ്പോലെത്തന്നെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്ക് കാണാൻ കഴിയാത്ത ഒരുതരം ആത്മീയ ജീവികളത്രെ ജിന്ന് വർഗ്ഗം. മലക്കുകളുടെ ആവാസസ്ഥാനം ആകാശങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ ജിന്നുകളാകട്ടെ ഭൂവാസികളാണ്. മനുഷ്യർ മണ്ണിനാലും, ജിന്നുകൾ അഗ്നിയാലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മലക്കുകൾ പ്രകാശത്താലാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. മലക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചെന്നപോലെ ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹുവും അവൻെറ പ്രവാചകന്മാരും അറിയിച്ചുതന്നതല്ലാതെ കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് അറിയുവാൻ സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും പറഞ്ഞത് - അത് ദൃശ്യമാകട്ടെ, അദൃശ്യമാകട്ടെ-അപ്പടി സ്വീകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യൽ നിർബന്ധവുമാണല്ലോ.

മതാനുയായികൾ പൊതുവിലും, മതവിശ്വാസികളായ തത്വജ്ഞാനികളിൽ മിക്കവരും ജിന്ന് എന്നൊരു അദൃശ്യവർഗമുണ്ടെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നവരാകുന്നു. മതാവലംബികളല്ലാത്ത ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പൊതുവിൽ ജിന്നുവർഗത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണെന്ന് പറയാമെങ്കിലും അവരിലും ചിന്തകന്മാരായ ചിലർ-മുമ്പും ഇപ്പോഴും-ജിന്നിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നവരത്രെ. വിശദാംശങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടാവാമെന്ന് മാത്രം. മുസ്‌ലിംകളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഖുർആനും നബി വചനങ്ങളും മുഖവിലക്ക് സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരും, ശാസ്ത്രത്തിനും യുക്തിവാദത്തിനും അടിമപ്പെട്ടും ഭൗതിക ചിന്താഗതി പിടിപെട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും മാത്രമേ ജിന്നുവർഗത്തെയും, മലക്കുവർഗത്തെയും നിഷേധിക്കുന്നുള്ളൂ. തങ്ങൾ ഖുർആനിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരല്ലെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുമാറ് എത്രയോ ഖുർആൻ വചനങ്ങളെ അവർ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് സംതൃപ്തരാകേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഹദീസുകളുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചും, യുക്തിന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞും തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യും. അപരിഷ്കൃതരായ മനുഷ്യവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചാണ് ജിന്നുകളെന്നു പറയുന്നതെന്നാണ് അവരുടെ ജൽപനം. അവർ കൊണ്ടു വരാറുള്ള തെളിവുകളും, ന്യായങ്ങളും, അവയുടെ ഖണ്ഡനങ്ങളും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് സു: ഹിജ്‌റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി നാം സവിസ്തരം സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. ആകയാൽ, ഇവിടെ അതൊന്നും ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. ജിന്നുവർഗത്തെയും പിശാചുക്കളെയുംകുറിച്ച് ഖുർആൻെറയും, ഹദീസിൻെറയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പല വിവരങ്ങളും നാം അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം ഈ സൂറത്തിലെ വചനങ്ങളെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളതുമാകു ന്നു.

ഒരുകൂട്ടം ജിന്നുകൾ നബി(ﷺ) തിരുമേനിയിൽനിന്ന് ഖുർആൻ കേൾക്കുകയും, അവർ ഖുർആനിലും നബി (സ്വ) യിലും വിശ്വസിക്കുകയും, അനന്തരം തങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ അതി ലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ഉണ്ടായ സംഭവമാണ് ഈ സൂറത്തിലെ പ്രധാനവിഷയം. സ്വജനതയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ചെയ്ത പ്രസ്താവനകൾ അല്ലാഹു ഇതിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൻെറ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ സംസാരവിഷയം നൂഹ് (عليه السلام) നബി തൊള്ളായിത്തമ്പതു കൊല്ലം അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതക്കിടയിൽ നടത്തിയ പ്രബോധനത്തിൻെറയും, ആ ജനത അതിന്നെതിരെ സ്വീകരിച്ച നിലപാടിൻെറയും അവരുടെ പര്യവസാനത്തിൻെറയും ചരിത്രമാണല്ലോ. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പ്രബോധനത്തിനുമുമ്പിൽ അവിടുത്തെ ജനത കൈക്കൊണ്ട നിലപാടും നൂഹ് (عليه السلام) ൻെറ ജനത സ്വീകരിച്ച നിലപാടിൻെറ അതേ പകർപ്പുതന്നെ. ആകയാൽ, നബി(സ്വ) തിരുമേനിക്ക് ഒരു മനസ്സമാധാനവും അവിടുത്തെ ജനതക്ക് ഒരു ചരിത്രപാഠവുമായിരുന്നു സൂറ ത്ത് നൂഹ്. സത്യനിഷേധികൾ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് ഖുർആനിൻെറയോ നബിയുടെയോ ഏതെങ്കിലും പോരായ്മ കൊണ്ടല്ല-അവരുടെ മർക്കട

മുഷ്ടികൊണ്ട് മാത്രമാണ്-എന്നും, മനുഷ്യവർഗത്തിൽപെട്ടവർ പോലുമല്ലാത്ത ഒരുകൂട്ടം ആളുകൾ-ജിന്നുകൾ-നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് ഖുർആൻ കേട്ട മാത്രയിൽ അതിൽ ആകൃഷ്ടരാവുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും, മാത്രമല്ല, അവർ തങ്ങളുടെ ജനതയെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകകൂടിയുണ്ടായെന്നും ഈ സൂറത്ത് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

قُلۡ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ ٱسۡتَمَعَ نَفَرٞ مِّنَ ٱلۡجِنِّ فَقَالُوٓاْ إِنَّا سَمِعۡنَا قُرۡءَانًا عَجَبٗا ﴿١﴾

1 (നബിയേ) പറയുക: ''ജിന്നുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടർ (ഖുർആൻ) ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയുണ്ടായെന്ന് എനിക്ക് 'വഹ്‌യു' നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞു: ''നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു 'ഖുർആൻ' [പാരായണ ഗ്രന്ഥം] കേട്ടു.

يَهۡدِيٓ إِلَى ٱلرُّشۡدِ فَـَٔامَنَّا بِهِۦۖ وَلَن نُّشۡرِكَ بِرَبِّنَآ أَحَدٗا ﴿٢﴾

2 ''അത് സൻമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് വഴി കാട്ടുന്നു; അതിനാൽ ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് ഒരാളെയും പങ്കുചേർക്കുകയില്ല തന്നെ.''

---

1 قُلْ പറയുക. أُوحِيَ إِلَيَّ എനിക്ക് വഹ്‌യ്(ബോധനം) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. أَنَّهُ اسْتَمَعَ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്, ചെവികൊടുത്തെന്ന്. نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ ജിന്നിൽപെട്ട ഒരുകൂട്ടർ (ചെറുസംഘം). فَقَالُوا എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു. إِنَّا سَمِعْنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു. قُرْآنًا عَجَبًا ആശ്ചര്യകരമായ ക്വുർആൻ(പാരായണം, പാരായണഗ്രന്ഥം). 2 يَهْدِي അത് വഴികാട്ടുന്നു. إِلَى الرُّشْدِ സന്മാർഗ(നേർവഴി-തന്റേടം)ത്തിലേക്ക്. فَآمَنَّا بِهِ അങ്ങനെ ഞങ്ങളതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. وَلَن نُّشْرِكَ ഞങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുകയില്ലതന്നെ. بِرَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ (നമ്മുടെ) റബ്ബിനോട്. أَحَدًا ഒരാളെയും.

ജിന്നുകൾ നബി (ﷺ) യിൽനിന്ന് ക്വുർആൻ പാരായണം കേട്ട സംഭവത്തെപ്പറ്റി പല ഹദീസുകളും കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം സൂ അഹ്ക്വാഫ് 29 – 32ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ ഇവിടെയും ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ജിന്നുകൾ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നബി (ﷺ) യുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും തിരുമേനിയോന്നിച്ച് സഹാബികളിൽ ചിലർ ഉള്ളപ്പോഴും ആരും ഇല്ലാത്തപ്പോഴും അത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഹദീസുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) തുടങ്ങിയ പലരും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ൽ നിന്നുദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ, നബി (ﷺ) അവരെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും, അവർ ഖുർആൻ പാരായണം കേട്ടുപോയ വിവരം വഹ്‌യ് മുഖേന മാത്രമാണ് തിരുമേനി അറിഞ്ഞതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ജിന്നുകളുടെ പ്രതിനിധി തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽവന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം തിരുമേനി അവർക്ക് ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയും അവരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ഉണ്ടായെന്നും മറ്റും ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ്, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിലും വന്നിരിക്കുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചത് ഒന്നാമത്തെ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണെന്നും, ഇബ്നു മസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചത് രണ്ടാമതൊരു സംഭവമാണെന്നും ഇമാം ബൈഹഖീ (رحمه الله) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ജിന്നുകൾ ചെന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (رضي الله عنه) തന്നെയും പ്രസ്താവിച്ചതായി ത്വബ്റാനി (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു. കൂടാതെ, ജിന്നുകളുടെ സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്

തിരുമേനി മക്കയിലായിരുന്ന കാലത്താണ്. അന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ചെറുപ്രായക്കാരനായിരുന്നു. ആ നിലക്ക് ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ﷺ), അബൂഹുറയ്റ (ﷺ) എന്നിവരെപ്പോലെ അത് സംബന്ധിച്ച സൂക്ഷ്മവിവരം അദ്ദേഹത്തിന് ഇല്ലാതിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതുകൊണ്ട് - ഇബ്നു തൈമിയ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചത് അദ്ദേഹം ഈ സൂറത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കിപ്പറഞ്ഞതായിരിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ. അഹ് ക്വാഫിൽ കഴിഞ്ഞു പോയത് ഓർക്കുക)

ചുരുക്കത്തിൽ, നബി(സ്വ)യിൽനിന്ന് ജിന്നുകൾ ക്വുർആൻ കേട്ട സംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ വിവരം വഹ്യ് ലഭിച്ചപ്പോഴേ നബി (ﷺ) ക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് قل اوحيي الي انه استمع (ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടു എന്ന് എനിക്ക് വഹ്യ് നൽകപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയുക.....) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സൂറ. അഹ്ക്വാഫിൽ واذصرفنا اليك نفرا من الجن (ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരെ നിൻെറ അടുക്കലേക്ക് നാം തിരിച്ചുവിട്ട സന്ദർഭം ഓർക്കുക) എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഈ വാക്യം- സംശയാതീതമാംവണ്ണം സ്പഷ്ടമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും-ജിന്നുകൾ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഖുർആൻ കേൾപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ചില മഹാന്മാർ ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനി, രണ്ട് സൂറത്തിലെയും സംഭവം ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന് വന്നാൽതന്നെയും വേറെയും സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് പല ഹദീസുകളാലും അനിഷേധ്യമായി സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഒന്നാമത്തെ തവണ, നബി(സ്വ) അറിയാതെത്തന്നെ അവിടുന്ന് ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് കേട്ടപ്പോൾ അതിൽ അത്ഭുതവും വിശ്വാസവും ജനിച്ച ആ ജിന്നുകൾ വീണ്ടും വന്ന് തങ്ങൾക്ക് ഖുർആൻ കേൾപ്പിക്കണമെന്നും മറ്റും ആവശ്യപ്പെടുന്നത് കേവലം സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. نفر (നഫർ) എന്ന വാക്ക് പത്തിന് താഴെയുള്ള ചെറുസംഘം ആളുകൾ എന്ന അർഥ ത്തിലാണ് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ആകയാൽ വന്ന ആളുകൾ കുറച്ചേ ഉ ണ്ടായിരുന്നുള്ളൂവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

അപരിഷ്കൃതമനുഷ്യരാണ് ജിന്നുകൾ എന്ന് വാദിക്കുന്നവർ, ഇവിടെയും, സൂറ അഹ് ക്വാഫിലും ജിന്നുകൾ ക്വുർആൻ കേട്ടുവെന്ന് പറഞ്ഞത് മക്കാമുശ്രികുകളെ ഭയന്ന് വെളിക്കുവരാൻ ധൈര്യപ്പെടാതിരുന്ന ചില മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചാണെന്ന് പറയുന്നു. ഒരുകൂട്ടം മനുഷ്യർ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽവന്ന് ക്വുർആൻ കേട്ടുപോകുക, അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുക, എന്നിട്ട് തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ അടുക്കൽചെന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കുക, ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ടും നബി (ﷺ) അതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലെന്നും വഹ്യ് ലഭിച്ചപ്പോൾ മാത്രമേ അറിഞ്ഞുള്ളൂവെന്നും സങ്കൽപിക്കുവാൻ കേവലം നട്ടുച്ചക്ക് കണ്ണടച്ചു ഇരുട്ടാക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ജിന്നുകളുടെ ഈ സംഭവം ഖുർആനിൽ ഉദ്ധരിച്ചതിൽനിന്ന് താഴെ കാണുന്നതു പോലെയുള്ള ചില യാഥാർഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും: (1) മനുഷ്യരിലേക്ക് മാത്രമായിരുന്നില്ല നിബ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യം. അഥവാ ജിന്നുകളിലേക്കും കൂടിയായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ പറയത്തക്ക ഭിന്നാഭിപ്രായം ഇല്ല. (2). അവർക്ക് മനുഷ്യൻെറ സംസാരവും ഭാഷയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അവർ ക്വുർആൻ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ. (3) അവരും മതശാസനകൾക്ക് വിധേയരാണ്. അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതിൽനിന്നും, തുടർന്നുള്ള അവരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും അത് വ്യക്തമാകുന്നു. (4) അവരും ഒരുതരം സാമൂഹ്യജീവിതം നയിക്കുന്നവരും പരസ്പരം ഉപദേശം നൽകുക മുതലായ കൃത്യങ്ങൾ നടത്താറുള്ളവരുമാകുന്നു. (5) ജിന്നുകൾ പോലും ക്വുർആൻ കേട്ടമാത്രയിൽ അതിൽ വിശ്വസിച്ച സ്ഥിതിക്ക് അവരേക്കാൾ ഉത്തമവർഗമായ മനുഷ്യർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ പലനിലക്കും അവരെക്കാൾ ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നു. എന്നാൽ, ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു കേട്ടിട്ടും അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ തടസ്സം അവരുടെ കുബുദ്ധിയും മർക്കടമുഷ്ടിയുമാകുന്നു.

ഈ ജിന്നുകൾ ഖുർആൻ കേട്ടപ്പോൾ അവരിലുണ്ടായ പ്രതികരണം എത്ര വമ്പിച്ചതായിരുന്നുവെന്ന് 1 മുതൽ 14 കൂടി വചനങ്ങളിൽനിന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ബാക്കി ഭാഗങ്ങളാണ് താഴെ കാണുന്നത്:-

وَأَنَّهُۥ تَعَـٰلَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا ٱتَّخَذَ صَـٰحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾

3 നമ്മുടെ റബ്ബിൻെറ മഹത്വം ഉന്നതമായതാകുന്നു എന്നും അവൻ സഹധർമിണിയെയാകട്ടെ, സന്താനത്തെയാകട്ടെ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല എന്നും;

وَأَنَّهُۥ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى ٱللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾

4 നമ്മിലുള്ള ഭോഷൻ അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ കവിഞ്ഞ അനീതി പറയാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നും;

وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن تَقُولَ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾

5 മനുഷ്യരും ജിന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ നിശ്ചയമായും വ്യാജം പറയുന്നതേയല്ല എന്ന് ഞങ്ങൾ ധരിച്ചുവെന്നും (പ്രസ്താവിച്ചു)

---

3 وَأَنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്(കാര്യം). تَعَالَى ഉന്നതമായിരിക്കുന്ന (എ ന്നും). جَدُّ رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിൻെറ മഹത്വം, അനുഗ്രഹം. مَا اتَّخَذَ അവൻ ഏർ പ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല). صَاحِبَةً സഹധർമ്മിണി(തുണക്കാരി - ഭാ ര്യ)യെ. وَلاَ وَلَدًا സന്താനത്തെ(മക്കളെ)യുമില്ല. 4 وَأَنَّهُ كَانَ ആയിരുന്നുവെന്നും. يَقُولُ പറയും. سَفِيهُنَا നമ്മിലെ ഭോഷൻ, വിഡ്ഢി. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ (പേരിൽ). شَطَطًا അക്രമം, കവിഞ്ഞ അനീതി, വിദൂരമായ വ്യാജം. 5 وَأَنَّا ظَنَنَّا നാം ധരിച്ചു എന്നും. أَن لَّن تَقُولَ പറയുന്നതെയല്ല (പറയുകയില്ലത ന്നെ) എന്നും. الْإِنسُ മനുഷ്യർ. وَالْجِنُّ ജിന്നും. عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറമേൽ. كَذِبًا വ്യാജം, വല്ല കളവും.

അല്ലാഹുവിനു മക്കളും ഭാര്യയുമുണ്ട് എന്നിങ്ങനെ യാഥാർഥ്യവുമായി വിദൂരബന്ധം പോലുമില്ലാത്ത വ്യാജങ്ങൾ അവൻെറ പേരിൽ മനുഷ്യവർഗമോ ജിന്നുവർഗമോ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ഖുർആൻ കേൾക്കുകയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് അതെല്ലാം വിഡ്ഢിത്തങ്ങളാണെന്നും അല്ലാഹു അതിൽനിന്നെല്ലാം പരിശുദ്ധനാണെന്നും ഞങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമായത് എന്ന് സാരം.

وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ ٱلْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ ٱلْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾

6 മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ചില പുരുഷൻമാർ [ആളുകൾ] ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള ചില പുരുഷൻമാരോട് [ആളുകളോടു] ശരണം തേടാറുണ്ടായിരുന്നു; അങ്ങനെ അവർ അവർക്കു വിഡ്ഢിത്തം (അഥവാ ഗർവ്വ്) വർദ്ധിപ്പിച്ചു എന്നും;

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا۟ كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ ٱللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

7 അല്ലാഹു ഒരാളെയും എഴുന്നേൽപിക്കുന്നതേയല്ല എന്ന് നിങ്ങൾ ധരിച്ചതുപോലെ അവരും ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും (പ്രസ്താവിച്ചു).

---

6 وَأَنَّهُ ആയിരുന്നുവെന്നും. كَانَ رِجَالٌ ചില പുരുഷന്മാർ(ആളുകൾ). مِّنَ الْإِنسِ മനുഷ്യരിൽപെട്ട. يَعُوذُونَ അവർ അഭയം (ശരണം-രക്ഷ) തേടു(മാ യിരുന്നു). بِرِجَالٍ ചില പുരുഷന്മാരോട്. مِّنَ الْجِنِّ

ജിന്നിൽനിന്നുള്ള. فَزَادُوهُمْ അങ്ങനെ അതവർക്ക് വർധിപ്പിച്ചു. رَهَقًا ബാധ(ഗർവ്, ധിക്കാരം, ധാർഷ്ട്യം, വിഡ്ഢിത്തം, അക്രമം). 7 وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا അവർ ധരിച്ചുഎന്നും. كَمَا ظَنَنتُمْ أَلَّن നിങ്ങ ൾ ധരിച്ചതുപോലെ. يَبْعَثَ എഴുന്നേല്പിക്കുക (അയക്കുക - നിയോ ഗിക്കു)യില്ല തന്നെ എന്ന്. اللَّهُ അല്ലാഹു. أَحَدًا ഒരാളെയും.

ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചും അവരിലുള്ള ദുഷ്ടവിഭാഗമായ ശൈത്വാനെ (പിശാചിനെ)ക്കുറിച്ചും ഇന്ന് പലരിലും കണ്ടുവരുന്നതുപോലെ അറബികൾക്കിടയിലും പല തെറ്റായ ധാരണകളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വിജനപ്രദേശങ്ങളായ വല്ല താഴ്വരയിലൂടെയോ മറ്റോ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ആ പ്രദേശനിവാസികളായ ജിന്നുകളിൽനിന്ന് വല്ല ഉപദ്രവമോ ആപത്തോ നേരിട്ടേക്കാമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി പോകുമ്പോൾ 'ഈ താഴ്വരയിലെ വിവരമില്ലാത്തവരായ ജിന്നുകളെ സംബന്ധിച്ച് ഇവിടുത്തെ നേതാവായ ജിന്നിനോട് ഞങ്ങൾ ശരണം തേടുന്നു' എന്ന് അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതായാൽ തങ്ങൾക്ക് അവരിൽനിന്ന് ഉപദ്രവങ്ങളൊന്നും നേരിടുകയില്ലെന്ന് അവർ സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 6-ാം വചനത്തിൽ ജിന്നുകൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

فزادوهم رهقا എന്ന വാക്യത്തിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ അർഥവ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: (1) ആ ശരണം തേടൽമൂലം ജിന്നുകൾക്ക് മനുഷ്യർ വിഡ്ഢിത്തം വർധിപ്പിച്ചു. അഥവാ, അതു നിമിത്തം അവർക്ക് ഗർവും ധിക്കാരവും അധികമായിത്തീർന്നു. 2) അതുമൂലം മനുഷ്യർക്ക് ജിന്നുകൾ വിഡ്ഢിത്തം വർധിപ്പിച്ചു. അഥവാ ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും അവരോട് ശരണം തേടലും കാരണമായി അവരിൽ ദോഷ്കും നിഷിദ്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും വർധിച്ചു. رهقا (റഹക്) എന്ന വാക്കിന് സന്ദർഭോചിതം പല അർഥങ്ങൾ വരുന്നതും, (*) കർത്താവിൻെറയും കർമത്തിൻെറയും സ്ഥാനത്ത് നിലകൊള്ളുന്ന രണ്ട് സർവനാമങ്ങളി (ضميرى الفاعل والمفعول) ൽ ജിന്നുകളെകുറിക്കുന്നത് ഏതാണെന്നും, മനുഷ്യരെ കുറിക്കുന്നത് ഏതാണെന്നും നിർണയിക്കുന്നതിലുള്ള വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണ(†)വുമാണ് ഈ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിന് കാരണം. ഇണ്ടായിരുന്നാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

7-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഒരാളെയും എഴുന്നേൽപിക്കുകയില്ല (لن يبعث الله احدا) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം അല്ലാഹു ആരെയും റസൂലായി എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയില്ലെന്നും, മരണ ശേഷം അല്ലാഹു ആരെയും രണ്ടാമത് എഴുന്നേൽപിക്കുകയില്ല എന്നും ആകാവുന്നതാകുന്നു. ഈ രണ്ടുപ്രകാരത്തിലും ആ വാക്യത്തിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. രണ്ടായാലും ജിന്നു വർഗവും മനുഷ്യവർഗവും ധരിച്ചുവന്നിരുന്ന ആ ധാരണ തെറ്റാണെന്ന് തങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ബോധ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്നത്രെ ജിന്നുകൾ പ്രസ്താവിച്ചതിൻെറ സാരം.

മനുഷ്യരിലുള്ള ചില അപരിഷ്കൃത വിഭാഗത്തിൻെറ പേരാണ് ജിന്ന് എന്നും, അങ്ങിനെ ഒരു പ്രത്യേകവർഗം സൃഷ്ടികളിലില്ലെന്നും വാദിക്കു ന്നവർ തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് കൊണ്ടു വരാറുള്ള പൊള്ളയായ തെളിവുകളിൽ ഒന്നാണ് رجال من الجن (ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള പുരുഷന്മാർ) എന്ന വാക്ക്. رجال (രിജാൽ)ൻെറ ഏകവചനം رجل (റജുൽ) എന്നാകുന്നു. ഇത് മനുഷ്യന്മാർക്ക് മാത്രമേ പറയാറുള്ളൂവെന്ന് ഇവർ സമർഥിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ സമർഥനം കഴമ്പില്ലാത്തതാണെന്നും, അത് സമ്മതിച്ചുകൊടുത്താൽ പോലും അതിൽ അവർക്ക് തെളിവിന് വകയില്ലെന്നും

---

* قال فى قاموس: رهقه كفرح غشية ولحقه الخ والرهق محركة السفه النوك الخفة وركوب الشر والظلم وغشيان المحارم الخ.

† اى يحتمل ان يكون مرجع ضمير الفاعل هو الجن الضمير المفعول هو الانس ويحتمل العكس ايضا

സു. ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം പ്രത്യേകം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. ജിന്നു വർഗത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനകളായി ഈ സൂറത്തിൽ കാണുന്ന പലതിനെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ തങ്ങളുടെ മന സ്സാക്ഷിയെപ്പോലും വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് തികച്ചും ബാലിശമായ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടി വ ന്ന ചില ഭാഗങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള രണ്ട് ആയത്തുകളിൽ കാണുന്ന ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താ വന:

وَأَنَّا لَمَسْنَا ٱلسَّمَآءَ فَوَجَدْنَٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾

8 നാം ആകാശത്തെ സ്പർശിച്ചു (നോക്കി): അപ്പോൾ അത് ശക്തിമത്തായ പാറാവുകാരാലും, തീജ്വാലകളാലും നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കണ്ടെത്തി എന്നും;

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَٰعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَن يَسْتَمِعِ ٱلْـَٔانَ يَجِدْ لَهُۥ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿٩﴾

9 നാം അതിൽ [ആകാശത്തിൽ] നിന്ന് ചില ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ കേൾക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ആരെങ്കിലും ചെവികൊടുക്കുന്ന [കേൾക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന]തായാൽ, അവനെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തീജ്വാലയെ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ് എന്നും (പ്രസ്താവിച്ചു).

---

8 وَأَنَّا لَمَسْنَا നാം സ്പർശിച്ചു(തൊട്ടു) എന്നും. السَّمَاءَ ആകാശത്തെ. فَوَجَدْنَاهَا അപ്പോൾ നാമതിനെ കണ്ടെത്തി. مُلِئَتْ അത് നിറക്കപ്പെട്ട നിലയി ൽ. حَرَسًا പാറാവുകാരാൽ. شَدِيدًا കഠിനമായ, ശക്തമായ. وَشُهُبًا തീജ്വാല(ഉൽ ക്ക)കളായും.. 9 وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ നാം ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും. مِنْهَا അതിൽനിന്ന്. مَقَاعِدَ ചില ഇരിപ്പിട(താവളം)ങ്ങളിൽ. لِلسَّمْعِ കേൾക്കുവാൻവേണ്ടി. فَمَن يَسْتَمِعِ എന്നാൽ ആരെങ്കിലും ചെവികൊടുത്താൽ, കേൾക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ. الْآنَ ഇപ്പോൾ. يَجِدْ لَهُ അവൻ തനിക്ക് കണ്ടെത്തും. شِهَابًا ഒരു തീജ്വാല, ഉൽക്ക. رَّصَدًا പ്രതീക്ഷിച്ചു(വീക്ഷിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്ന.

മുൻകാലത്ത് ആകാശത്ത് ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിൽ കയറിച്ചെന്ന് പതിയിരിക്കുകയും, ഭൂമിയിൽ നടക്കുവാൻ പോകുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്ന സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്ന് വല്ലതും ഉപായത്തിൽ കേൾക്കുകയും, അതിൽ വളരെയേറെ വ്യാജങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് ആ വിവരം തങ്ങളുടെ സേവകരും ആരാധകരുമായ മനുഷ്യർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവ് ജിന്നുകളിൽ - ജിന്നുകളിലെ ദുഷ്ടജനങ്ങളായ പിശാചുക്കളിൽ - ഉണ്ടായിരുന്നു. നബി(സ്വ) തിരുമേനിയുടെ നിയോഗത്തോടുകൂടി അവർക്ക് ആകാശത്തേക്കുള്ള പ്രവേശനം തടയപ്പെട്ടു. പ്രത്യേകം ചില കാവലുകൾ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും, നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഉൽക്കകളാൽ അവർ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ജിന്നുകളുടെ ഈ പ്രസ്താവന. ഈ വിഷയം ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ വിഷയകമായി ഈ വചനങ്ങളടക്കം വന്നിട്ടുള്ള പല ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും, നബിവചനങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സൂറ ഹിജ്റിനു ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാംവേണ്ടത്ര വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജിന്നും മനുഷ്യനും ഒരേ വർഗം തന്നെയാണെന്ന വാദക്കാരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും ദുർന്യായങ്ങളും അവിടെ എടുത്തു കാട്ടി അവക്കെല്ലാം ശക്തിയുക്തം മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ആകാശത്തേക്കുള്ള

തങ്ങളുടെ പ്രവേശനം തടയപ്പെട്ടുകണ്ടപ്പോൾ, എന്തോ ഒരു പ്രധാനസംഭവം നടന്നിരിക്കുമെന്ന് ജിന്നുകൾ മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടായെന്നും അതെന്തായിരിക്കുമെന്ന് അവർ പല ഭാഗത്തും അന്വേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കവെയാണ് അവരിൽ ഒരുകൂട്ടർ നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് ഖുർആൻ പാരായണം കേൾക്കാൻ ഇടയായതെന്നും ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് നാം അവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

وَأَنَّا لَا نَدْرِىٓ أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِى ٱلْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾

10 ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ തിൻമയാണോ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, അതല്ല അവരുടെ റബ്ബ് അവരിൽ നേർവഴി (അഥവാ നൻമ) ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നുവോ എന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞു കൂടാ എന്നും;

وَأَنَّا مِنَّا ٱلصَّـٰلِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ﴿١١﴾

11 നാമാകട്ടെ, നമ്മളിൽ സദ്‌വൃത്തൻമാരുണ്ട്, അതല്ലാത്തവരും നമ്മിലുണ്ട്; (അതെ) നാം വിഭിന്നമാർഗങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കയാണ് എന്നും (അവർ പ്രസ്താവിച്ചു).

---

10 وَأَنَّا لاَ نَدْرِي നാം അറിയുകയില്ല (നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ)എന്നും. أَشَرٌّ തിന്മയോ, ദോഷമാണോ. أُرِيدَ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. بِمَن فِي الأَرْضِ ഭൂമി യിലുള്ളവരിൽ (ഉള്ളവരെക്കൊണ്ട്). أَمْ أَرَادَ അതല്ല (അഥവാ - അല്ലെങ്കിൽ) ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നുവോ. بِهِمْ അവരെക്കൊണ്ട്, അവരിൽ. رَبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ്. رَشَدًا നേർവഴി(നന്മ). 11 وَأَنَّا നാമാകട്ടെ എന്നും. مِنَّا നമ്മിലുണ്ട്. الصَّالِحُونَ സദ്‌വൃത്തർ, നല്ലവർ. وَمِنَّا നമ്മിലുണ്ടുതാനും. دُونَ ذَلِكَ അതുകൂടാതെയും, അതല്ലാത്തവരും, അതിനുതാഴെയും. كُنَّا നാം ആയിരിക്കുന്നു. طَرَائِقَ പല മാർഗങ്ങൾ. قِدَدًا വിഭിന്ന (ഛിന്നഭിന്ന)മായ.

ആകാശത്ത് കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ പ്രവേശനം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു മൂലം വല്ല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളും ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ടോ അതല്ല, വല്ല നന്മയും ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക് അതുമൂലം വരുവാനിരിക്കുന്നുവോ എന്ന് തങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നത്രെ 10-ാം വചനത്തിൻെറ സാരം. മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതും അങ്ങിനെയാണ്. ഒരുപക്ഷേ, 11-ാം വചനത്തിൽ അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ, ഭൂവാസികളിൽ കുറെ നല്ലവരുണ്ടെങ്കിലും അവരിൽ നന്നല്ലാത്തവരും വിഭിന്ന മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചവരും ഉള്ള സ്ഥിതിക്ക് അവർക്ക് വല്ല ആപത്തും നേരിടുമോ ഇല്ലേ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാം. അതുമല്ലെങ്കിൽ, പ്രവാചകൻമാരുടെ നിയോഗത്തിനുശേഷം സമുദായം, ദുർമാർഗം കൈവിടാതെ ശഠിച്ചുനിൽക്കുമ്പോൾ അവരിൽ പൊതുശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ നബി (സ്വ) തിരുമേനിയുടെ സമുദായത്തിലും വല്ല ശിക്ഷയും സംഭവിക്കുമോ എന്ന് ജിന്നുകൾ സംശയിച്ചതാണെന്നും വരാം. الله اعلم

ഏതായാലും വളരെ കരുതലോടും മര്യാദയോടും കൂടിയാണ് ജിന്നുകൾ ഈ വാചകം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് കാണാം. നമുക്കും അതിൽ നല്ല മാതൃകയാണ്. നോക്കുക: തിന്മയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ' (اريد) എന്ന് കർത്താവിനെ വ്യക്തമാക്കാതെ (അവരുടെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചു എന്ന് പറയാതെ)യും നന്മയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചു (اراد ربهم) എന്ന് കർത്താവിനെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുമാണല്ലോ അവർ പറഞ്ഞത്. എല്ലാ ഗുണവും ദോഷവും ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നാണെങ്കിലും ദോഷങ്ങളുടെ കാരണം സൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് ഉൽഭവിക്കുന്നതാണെന്ന

തത്വമാണ് ഇതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് തിന്മയെ അല്ലാഹുവിനോട് ചേർത്തു പറയാതിരിക്കുന്നത്.

وَأَنَّا ظَنَنَّآ أَن لَّن نُّعۡجِزَ ٱللَّهَ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَن نُّعۡجِزَهُۥ هَرَبٗا ﴿١٢﴾

12 ഭൂമിയിൽ നാം അല്ലാഹുവിനെ (അസാധ്യനാക്കി) പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതേയല്ലെന്നും, ഓടിപ്പോയിക്കൊണ്ടും അവനെ നാം പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതല്ലെന്നും നാം (ഉറപ്പായി) ധരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും;

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعۡنَا ٱلۡهُدَىٰٓ ءَامَنَّا بِهِۦۖ فَمَن يُؤۡمِنۢ بِرَبِّهِۦ فَلَا يَخَافُ بَخۡسٗا وَلَا رَهَقٗا ﴿١٣﴾

13 ഞങ്ങൾ സൻമാർഗം കേട്ട അവസരത്തിൽ (തന്നെ) ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും; എന്നാൽ യാതൊരുവൻ തന്റെ റബ്ബിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ അവൻ നഷ്ടത്തെയാകട്ടെ, അക്രമത്തെയാകട്ടെ ഭയപ്പെടേണ്ടി വരികയില്ല;

وَأَنَّا مِنَّا ٱلۡمُسۡلِمُونَ وَمِنَّا ٱلۡقَٰسِطُونَۖ فَمَنۡ أَسۡلَمَ فَأُوْلَٰٓئِكَ تَحَرَّوۡاْ رَشَدٗا ﴿١٤﴾

14 നാമാകട്ടെ, (അനുസരിച്ചു) കീഴൊതുങ്ങുന്നവരും നമ്മിലുണ്ട്, അനീതി ചെയ്യുന്നവരും നമ്മിലുണ്ട് എന്നും; എന്നാൽ, ആർ (അനുസരിച്ചു) കീഴൊതുങ്ങിയോ, അക്കൂട്ടർ നേർമാർഗം ഗൗനിച്ചു;

وَأَمَّا ٱلۡقَٰسِطُونَ فَكَانُواْ لِجَهَنَّمَ حَطَبٗا ﴿١٥﴾

15 അനീതിചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, അവർ നരകത്തിനു വിറകായിത്തീരുന്നതുമാണ് (എന്നും പ്രസ്താവിച്ചു).

---

12 وَأَنَّا ظَنَنَّا നാം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു (ഉറപ്പിച്ചു - വിശ്വസിച്ചു) എന്നും. أَن لَّن نُّعْجِزَ നാം അസാധ്യപ്പെടുത്തു(പരാജയപ്പെടുത്തു-തോൽപിക്കു)ന്ന തേയല്ലെന്ന്. اللهَ അല്ലാഹുവിനെ. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. وَلَن نُّعْجِزَهُ നാം അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതേയല്ലെന്നും. هَرَبًا ഓടിപ്പോയിക്കൊണ്ട്. 13 وَأَنَّا നാം (ഞങ്ങൾ) എന്നും. لَمَّا سَمِعْنَا ഞങ്ങൾ(നാം) കേട്ട അവസരം, കേട്ടാറെ. الْهُدَى സന്മാർഗം, മാർഗദർശനം. آمَنَّا بِهِ നാമതിൽ വിശ്വസിച്ചു (എന്നും). فَمَن يُؤْمِن എന്നാൽ ആർ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ. بِرَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിൽ. فَلَا يَخَافُ എന്നാലവനില്ല ഭയപ്പെടുക(യില്ല,) പേടിക്കേണ്ടതില്ല. بَخْسًا ചേതത്തെ, നഷ്ടപ്പെടുത്തലിനെ. وَلَا رَهَقًا അക്രമത്തെയും (ധിക്കാരവും, ബാധയും) വേണ്ടതില്ല. 14 وَأَنَّا നാം (നാമാകട്ടെ) എന്നും. مِنَّا നമ്മിലുണ്ട്, നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. الْمُسْلِمُونَ കീഴൊതുങ്ങിയവർ, മുസ്ലിംകൾ. وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ നമ്മിലുണ്ട് അനീതി ചെയ്യു ന്നവരും തെറ്റിയവരും. فَمَنْ أَسْلَمَ എന്നാൽ, ആർ കീഴൊതുങ്ങിയോ, മുസ്ലിമായോ. فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ. تَحَرَّوْا അവർ ഗൗനിച്ചു, പരിഗണിച്ചു. رَشَدًا നേർവഴി, തന്റേടം. 15 وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ എന്നാൽ അനീതി ചെയ്യുന്നവരാക ട്ടെ,. فَكَانُوا അവരാകുന്നു, ആയിത്തീർന്നു. لِجَهَنَّمَ ജഹന്നമിനു(നരകത്തിനു). حَطَبًا വിറക്.

നാം പിഴച്ചമാർഗം തുടരുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് രക്ഷയില്ല. അല്ലാഹു നമ്മെ ശിക്ഷിക്കും. ഭൂമിയിൽ എവിടെവെച്ചും അവന് നമ്മെ പിടികിട്ടും. നമുക്ക് ഓടിരക്ഷപ്പെടാനും സാധ്യമല്ല. നമ്മിലാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരും അല്ലാത്തവരും ഉണ്ടുതാനും. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവനു കീഴ്പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് രക്ഷയുണ്ട്. അവർക്ക് ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല. അല്ലാത്തവർക്ക് നരകം തന്നെയാണാധാരം, എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല തത്വോപദേശങ്ങളാണ് അവർ ഖുർആൻകേട്ട ജിന്നുകൾ– തങ്ങളുടെ ജനതക്ക് നൽകുന്നത്. മനുഷ്യരിലെന്ന പോലെത്തന്നെ ജിന്നുകളിലും സദ്വൃത്തരും, ദുർവൃത്തരും, സത്യവിശ്വാസിക

ളും, അവിശ്വാസികളും ഉണ്ടെന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ വിധിവിലക്കുകൾക്ക് ജിന്നുകളും ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നും മറ്റും ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

സൂറത്തിൻെറ ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ ജിന്നുകളെക്കുറിച്ച് 'എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞു' (فقالوا) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനെത്തുടർന്ന് ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതെല്ലാം അവരുടെ പ്രസ്താവനയെ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചതാകുന്നു. അവയുടെ ഉള്ളടക്കം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഇത് വ്യക്തമാകുന്നതുമാണ്. ആ പ്രസ്താവന ഇതോടെ അവസാനിച്ചു. അടുത്ത വചനങ്ങൾ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്ക് നൽകിയ വഹ്‌യിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ, ജിന്നുകൾ ഖുർആൻ കേൾക്കുകയും അതിനെത്തുടർന്ന് മേൽകണ്ട പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്ത വിവരവും, അടുത്ത (16–19) വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളും തനിക്ക് വഹ്‌യ് മൂലം അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി ജനങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി(സ്വ)യോട് കല്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് താല്പര്യം. ഒരു കാര്യം ഓർമയിലിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അറബി ഭാഷയിൽ 'നാം നമ്മൾ, ഞങ്ങൾ' എന്നീ അർഥങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉപയോഗിക്കുന്ന സർവനാമങ്ങളാണ് نا, نحن (നാ, നഹ്‌നു) എന്നീ രണ്ട് സർവനാമങ്ങളും. വ്യത്യാസം സന്ദർഭം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

16 (ആ) മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർ ഉറച്ചു നിലകൊള്ളുകയാണെങ്കിൽ, നാം അവർക്കു ധാരാളമായി വെള്ളം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നതാണ് എന്നും, (എനിക്ക് വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുക);-	وَأَلَّوِ ٱسْتَقَـٰمُوا۟ عَلَى ٱلطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَـٰهُم مَّآءً غَدَقًا ﴿١٦﴾
17 അതിൽ അവരെ നാം പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി (യത്രെ, അത്). തൻെറ റബ്ബിൻെറ ഉൽബോധനത്തെ (അഥവാ സ്മരണയെ) വിട്ട് ആർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നുവോ അവനെ അവൻ പ്രയാസകരമായ ശിക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്.	لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِۦ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

16 وَأَلَّو എന്നും. اسْتَقَامُوا അവർ ഉറച്ചു നിന്നാൽ, ശരിയായി നിലകൊണ്ടാൽ, ചൊവ്വായാൽ. عَلَى الطَّرِيقَةِ (ആ) മാർഗത്തിൽ, വഴിയിലായി. لَأَسْقَيْنَاهُم നാം അവർക്കുകുടിപ്പാൻകൊടുക്കും. مَّاءً വെള്ളം. غَدَقًا ധാരാളം. 17 لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ നാം അവരെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി. وَمَن يُعْرِضْ ആർ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നുവോ. عَن ذِكْرِ ഉൽബോധനം (സ്മരണ, ഉപദേശം, പ്രസ്താവന) വിട്ട്. رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൻെറ. يَسْلُكْهُ അവൻ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. عَذَابًا ശിക്ഷയിൽ. صَعَدًا പ്രയാസകരമായ, ഞെരുങ്ങിയ (കഠിനമായ).

لواستقاموا (അവർ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ) എന്ന വാക്കിലെ 'അവർ' എന്ന സർവ നാമം ജിന്നുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചോ, മനുഷ്യരെ ഉദ്ദേശിച്ചോ രണ്ടുകൂട്ടരെയുംകൂടി ഉദ്ദേശിച്ചോ ആകാവുന്നതാകുന്നു. 15-ാം വചനത്തോടുകൂടി ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവന അവസാനിച്ചുവെന്നും 16-ാം വചനം മുതൽക്കുള്ളത് ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനയിൽ പെട്ടതല്ലെന്നും പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, 'ആ മാർഗം' (الطريقة) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ മുൻവചനങ്ങളിൽനിന്നു അറിയപ്പെട്ട നല്ല മാർഗമോ അല്ലെങ്കിൽ ചീത്തമാർഗമോ ആയിരിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. ധാരാളം വെള്ളം കുടിപ്പാൻ നൽകും (اسقيناهم ماء غدقا) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം അവരുടെ ജീവിതമാർഗം സുഖകരമാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നത്രെ. വെള്ളമാണല്ലോ ജീവിത മാർഗങ്ങളുടെ പ്രധാന ഉപാധി. അപ്പോൾ 16-ാം വചനത്തിൻെറ സാരം രണ്ടിലൊരു പ്രകാരത്തിലായിരിക്കാ

വുന്നതാണ്. 1) മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ആ നേരായ മാർഗത്തിൽ അവർ ചൊവ്വിനു ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നപക്ഷം അല്ലാ ഹുവിങ്കൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലങ്ങൾക്ക് പുറമെ ഭൂമിയിൽ വെച്ച് സുഖകരമായ ജീവിതവും അവൻ നൽകുന്നതാകുന്നു. 2) അവർ ഇതു വരെ സ്വീകരിച്ചുവന്ന ആ ദുർമാർഗത്തിൽത്തന്നെ അവർ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയാണെങ്കിലും അവർക്ക് അല്ലാഹു ജീവിതമാർഗങ്ങൾ നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ ശിക്ഷ പരലോകത്തുവെച്ച് അവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ആദ്യം പറഞ്ഞതാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തവും സ്വീകാര്യവുമായത്. ഈ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഏത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടാലും ശരി, വെള്ളം മുതലായ ജീവിതോപാധികൾ നൽകപ്പെടുന്നതിൽ അവരെ പരീക്ഷിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അവർ നന്ദികാണിക്കുമോ നന്ദികേട് കാണിക്കുമോ? ഇതാണ് പരീക്ഷണം. പരീക്ഷണമാകട്ടെ, നന്മമുഖേനയും തിന്മ മുഖേനയും നടത്തപ്പെടുന്നതുമാണ് (ونبلوكم بالشر والخير فتنة)

സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാരായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾക്കനുകൂലമായി സമർഥിക്കാവുന്ന ഏതവസരവും അതിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ജിന്നുകൾ എന്ന് പറയുന്നത് അപരിഷ്കൃതരായ മനുഷ്യവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചാണെന്ന വാദക്കാർ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥലമാണ് 16-ാം വചനം. ജിന്നുകളും, 'ഇൻസു'കളും (മനുഷ്യരും) മാർഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നപക്ഷം അവർക്ക് അല്ലാഹു വെള്ളം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കും-അഥവാ കൃഷി മുതലായവക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും - എന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്. മനുഷ്യരിൽനിന്നും ഭിന്നമായ ഒരു പ്രത്യേക വർഗമെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ജിന്നുകൾ വെള്ളം ഉപയോഗിച്ച് കൃഷിയും മറ്റും നടത്തുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നുമില്ല. അപ്പോൾ, ഇതെല്ലാം മനുഷ്യവർഗത്തെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച് പറഞ്ഞതാവാനേ തരമുള്ളൂ. എന്നിരിക്കെ, ജിന്നും ഇൻസും ഒരേ വർഗത്തിൽപെട്ട രണ്ടു വിഭാഗക്കാർ മാത്രമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നൊക്കെയാണ് ഇവിടെ അവരുടെ സമർഥനം.

സ്വന്തം യുക്തിവാദങ്ങൾക്ക് യോജിക്കുന്നില്ലെന്ന ഏകകാരണത്താൽ, യാതൊരു സംശയത്തിനും പഴുതില്ലാത്ത സുസ്പഷ്ടമായ എത്രയോ ആയത്തുകളെയും ഹദീഥുകളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു അവ ഗണിച്ചുംകൊണ്ട് ആദ്യമേ ജിന്നുവർഗത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ട ഇവരുടെ ഇത്തരം സമർഥനങ്ങൾക്ക് നാം ഒട്ടും വിലകല്പിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. ജിന്നുവർഗത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അതിനുള്ള തെളിവ് അവരുടെ യുക്തിയോ ശാസ്ത്രമോ ഒന്നുമല്ല. ഖുർആനും ഹദീസും മാത്രമാകുന്നു. മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് എത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിയാത്ത കണക്കറ്റ യാഥാർഥ്യങ്ങളിൽ ആ രണ്ടിനെയും മാത്രം ആധാരമാക്കിയാണ് മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത്. അപ്പോൾ, 'അവർക്ക് നാം വെള്ളം കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കും' (لاسقيناهم ماء) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് ജിന്നുകളെയും കൂടി ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണെന്ന് വന്നാലും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അതിൽ ആശ്ച ര്യപ്പെടാനില്ല. കാരണം, ജിന്നുവർഗത്തിനും വെള്ളം ആവശ്യമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ അവർക്ക് യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. പക്ഷേ, വെള്ളത്തിൻെറ ആവശ്യം ജിന്നുകൾക്ക് എന്തൊക്കെയാണ്, എങ്ങിനെയെല്ലാമാണ് എന്നൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിലാകട്ടെ, കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കും എന്നല്ലാതെ, കൃഷിക്കോ മറ്റോ സൗകര്യം നൽകും എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുമില്ല. അതെല്ലാം കേവലം അവരുടെ വ്യാഖ്യാനം മാത്രമാണ്. എന്നിരിക്കെ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം കുടിപ്പാനെങ്കിലും ജിന്നുകൾക്ക് വെള്ളം ആവശ്യമായിരിക്കുമെന്നാണ് ഇതിൽനിന്നെല്ലാം നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഹദീസിൽ നിന്നാകട്ടെ, ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തവുമാണ്. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നുഉമർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: لا يأكل احدكم بشماله ولا يشربن بهافان الشيطان تاكل بشماله ويشرب بها – مسلم (നിങ്ങളിൽ ഒരാളും തൻെറ ഇടതുകൈകൊണ്ട് തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്തുപോകരുത്. കാരണം പിശാച് അവൻെറ ഇടതുകൈകൊണ്ട് തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു-മുസ്‌ലിം) ജിന്നുകളിലെ ദുഷിച്ച വിഭാഗമാണ് പിശാചുക്കൾ എന്നും ജിന്നുകൾക്ക് ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ആവ

ശ്യമുണ്ടെന്നും മറ്റും സൂറ ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്.

18 പള്ളികൾ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്; ആകയാൽ അല്ലാഹുവിനോടുകൂടി നിങ്ങൾ ഒരാളെയും വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കരുത് എന്നും;	وَأَنَّ ٱلْمَسَـٰجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا۟ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾
19 അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻ [നബി] അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ, അവർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ (കൂട്ടം കൂടി) തിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറായി എന്നും (വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടതായി പറയുക).	وَأَنَّهُۥ لَمَّا قَامَ عَبْدُ ٱللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا۟ يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾

18 وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ .പള്ളികൾഎന്നും. لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവിന്റേത് ആകുന്നു(എന്നും). فَلاَ تَدْعُوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ വിളിക്കരുത്, പ്രാർ ഥിക്കരുത്. مَعَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ കൂടെ. ഒരാളെയും. 19 وَأَنَّهُ അത് (കാ ര്യം) എന്നും. لَمَّا قَامَ നിന്ന(എഴുന്നേറ്റ)പ്പോൾ. عَبْدُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻ, അടിമ. يَدْعُوهُ അവനെ വിളിച്ചു(പ്രാർഥിച്ചു)കൊണ്ട്. كَادُوا അവർ ആ കാറായി. يَكُونُونَ ആകുവാൻ. عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മേൽ. لِبَدًا തിങ്ങിക്കൊണ്ട്, കൂട്ടംകൂടിക്കൊണ്ട്.

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാനും അവനോട് പ്രാർഥനനടത്തുവാനുംവേണ്ടി അവൻെറ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നവയാണ് പള്ളികളാകുന്ന ആരാധനാസ്ഥലങ്ങൾ. ആരാധനയും, പ്രാർഥനയുമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവിടെവെച്ച് അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും ആരാധിക്കുവാനോ വിളിച്ചുപ്രാർഥിക്കുവാനോ മുതിരുന്നത് വമ്പിച്ച അക്രമവും അനീതിയും പാപവുമാകുന്നു. ബഹുദൈവാരാധകന്മാർ അവരുടെ ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിൽ പല ദൈവങ്ങളെയും വിളിച്ചാരാധിക്കുന്നതുപോലെയും, വേദക്കാർ അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഈസാ (عليه السلام) നബി മുതലായവരെ വിളിച്ചാരാധിക്കുന്നതുപോലെയും പള്ളികളിൽവെച്ച് ചെയ്തുകൂടാ എന്നത്രെ 18-ാം വചനത്തിൻെറ സാരം. പള്ളികളിൽ ആർക്കുമാർക്കും പ്രത്യേക അവകാശം വാദിക്കാവതല്ലെന്നും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണ് അവയുടെ ഉടമാവകാശമെന്നും അവ മുസ്‌ലിംകൾ അവരുടെ പൊതുസ്ഥാപനമായി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻ (عبد الله) എന്ന് പറഞ്ഞത് നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ജിന്നുകൾ ചെല്ലുമ്പോൾ അവിടുന്ന് സഹാബികളൊന്നിച്ച് നമസ്കരിക്കുകയായിരുന്നു. നമസ്കാരകർമവും ഖുർആൻ പാരായണവും കണ്ടപ്പോൾ അവർ ആശ്ചര്യത്തോടും ആവേശത്തോടും കൂടി തിരക്കിട്ടു തിരുമേനിയുടെ ചുറ്റും ചെന്നു കൂടുകയായി. ഈ വിവരവും നബി(ﷺ)ക്ക് വഹ്‌യ് മൂലം അല്ലാഹു അറിയിച്ചു കൊടുത്തു എന്നാണ് 19-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഈ വചനം ജിന്നുകൾ തങ്ങളുടെ ജനതയോട് ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നത്രെ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു പക്ഷത്തിൻെറ അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെയാണെന്നുവെക്കുമ്പോൾ, അതിൻെറ താൽപര്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ ആയിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട് . (1) നബി (ﷺ) നസ്മകരിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തോടൊപ്പം സ്വഹാബികൾ സംഘം ചേർന്ന് നമസ്കരിക്കുന്നതും, റുകൂഅ് സുജൂദ് മുതലായവയിൽ അനുകരിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ അവർക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നി. അത് അവർ തങ്ങളുടെ ജനതക്ക് വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയാണ്. 2) നബി(സ്വ) തൗഹീദീലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ജിന്നുകളും

മനുഷ്യരുമാകുന്ന ശത്രുക്കൾ തിരുമേനിക്കെതിരെ കൂട്ടംകൂടി തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ സഹായിക്കുകതന്നെ ചെയ്തുവെന്ന് അവർ ആ ജനതക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്. الله اعلم

വിഭാഗം-2

قُلْ إِنَّمَآ أَدْعُواْ رَبِّى وَلَآ أُشْرِكُ بِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

20 (നബിയേ) പറയുക: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിനെ മാത്രമേ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നുള്ളു; അവനോടു ഞാൻ ഒരാളെയും പങ്കുചേർക്കുന്നതുമല്ല''

قُلْ إِنِّى لَآ أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾

21 പറയുക: ''നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഒരു നേർമാർഗമാകട്ടെ അധീനപ്പെടുത്തുന്നില്ല [രണ്ടിനും കഴിവില്ല]''

قُلْ إِنِّى لَن يُجِيرَنِى مِنَ ٱللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٢﴾

22 പറയുക: ''നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് എനിക്ക് ഒരാളും രക്ഷ നൽകുന്നതല്ല. അവനു പുറമെ യാതൊരഭയസ്ഥാനവും ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ല തന്നെ;-

إِلَّا بَلَٰغًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِسَٰلَٰتِهِۦ ۚ وَمَن يَعْصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ لَهُۥ نَارَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ﴿٢٣﴾

23 അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള (പ്രബോധനം) എത്തിക്കലും അവന്റെ ദൗത്യങ്ങളുമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും എന്റെ അധീനത്തിലില്ല). അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും ആർ അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് നിശ്ചയമായും 'ജഹന്നമി'ന്റെ [നരകത്തിന്റെ] അഗ്നിയുണ്ടായിരിക്കും;-അതിൽ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്!''

حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْاْ مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾

24 അങ്ങനെ, അവരോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം അവർ കണ്ടാൽ, അപ്പോൾ അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ആരാണ് സഹായികളിൽ ഏറ്റവും ദുർബലരും; എണ്ണത്തിൽ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞവരും എന്ന് !

---

20 قُلْ പറയുക. إِنَّمَا أَدْعُو നിശ്ചയമായും ഞാൻ വിളിക്കു(പ്രാർഥി ക്കു)ന്നുള്ളൂ. رَبِّي എന്റെ റബ്ബിനെ(മാത്രം). وَلاَ أُشْرِكُ ഞാൻ പങ്കുചേർക്കുക യുമില്ല. بِهِ أَحَدًا അവനോട് ഒരാളെയും. 21 قُلْ പറയുക. إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ. لاَ أَمْلِكُ ഞാൻ അധീനപ്പെടുത്തുന്നില്ല (എനിക്ക് സ്വാധീനമില്ല, കഴി വില്ല). لَكُمْ നിങ്ങൾ ക്ക്. ضَرًّا ഉപദ്രവത്തിന്, ദോഷം ചെയ്‌വാൻ. وَلاَ رَشَدًا നേർ മാർഗത്തിനും, ഗുണത്തിനും (ഇല്ല). 22 قُلْ إِنِّي പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാ ൻ. لَن يُجِيرَنِي എനിക്ക് രക്ഷ നൽകുകയില്ലതന്നെ, എന്നെ കാക്കുകയേ ഇല്ല. مِنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. أَحَدٌ ഒരാളും. وَلَنْ أَجِدَ ഞാൻ കണ്ടെത്തുക (എനി ക്ക് കിട്ടുക)യുമില്ലതന്നെ. مِن دُونِهِ അവനെക്കൂടാതെ, അവനുപുറമെ. مُلْتَحَدًا ഒരഭയസ്ഥാനവും, രക്ഷ യും. 23 إِلاَّ بَلاَغًا എത്തിച്ചുകൊടുക്കലല്ലാതെ, പ്രബോധനം ഒഴികെ. مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. وَرِسَالاَتِهِ അവന്റെ ദൗത്യങ്ങളും. وَمَن يَعْصِ ആർ അനുസരണക്കേട് കാ ട്ടു

ന്നുവോ. وَرَسُولَهُ الله അല്ലാഹുവി നോടും. فَإِنَّ لَهُ അവൻെറ റസൂലിനോടും. نَارَ جَهَنَّمَ എന്നാൽ നിശ്ചയം അവനുണ്ട്. خَالِدِينَ ജഹന്നമിൻെറ അഗ്നി,. فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. أَبَدًا എന്നെന്നും, എക്കാലവും. 24 حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا അങ്ങനെ അവർ കണ്ടാൽ, കാണുന്നവരേക്കും. مَا يُوعَدُونَ അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെ ടുന്നത്. فَسَيَعْلَمُونَ അപ്പോൾ അവർ അറിഞ്ഞു കൊള്ളും. مَنْ أَضْعَفُ ഏറ്റവും ദുർബലർ ആരാണെന്ന്. نَاصِرًا സഹായികളിൽ, സഹായകനാൽ. وَأَقَلُّ ഏറ്റ വും കുറവുള്ളവരും. عَدَدًا എണ്ണത്തിൽ, എണ്ണത്താൽ.

നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, ഞാനൊരിക്കലും തൗഹീദിന്നെതിരായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല, നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ വരുത്തുവാൻ എനിക്ക് സാധ്യവുമല്ല. എനിക്കുതന്നെയും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് വല്ല ആപത്തും വരികയാണെങ്കിൽ അത് തടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല, അവനല്ലാതെ എനിക്ക് രക്ഷയുമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽ നിന്നുള്ള ദൗത്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുവാനും അവൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുവാനും ഞാൻ നിയുക്തനായിരിക്കുകയാണ്. ആ നിലക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾ ഓർത്തിരിക്കണം. അല്ലാഹുവിനെയും അവൻെറ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷക്ക് അർഹരായിരിക്കും. തൽക്കാലം കുറെയൊക്കെ കഴിവും സ്വാധീനവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് കരുതി നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരാകേണ്ട. അതൊന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ ശിക്ഷക്കെതിരിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ തികച്ചും നിസ്സഹായരായിത്തീരുമന്ന് നിങ്ങൾ ഓർത്തിരിക്കണം. എന്നൊക്കെ, ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) യോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. ما يوعدون (അവരോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നകാര്യം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അടുത്ത ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന തൗഹീദിൻെറ വിജയവും ശിർക്കിൻെറ പരാജയവുമായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ പരലോകശിക്ഷയുമായിരിക്കാം.

الله اعلم

قُلْ إِنْ أَدْرِىٓ أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُۥ رَبِّىٓ أَمَدًا ﴿٢٥﴾

25 പറയുക:- ''എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ, നിങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം സമീപത്തുണ്ടാകുന്നതാണോ, അതല്ല, എൻെറ റബ്ബ് അതിനു വല്ല (ദീർഘമായ) കാലാവധിയും ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണോ എന്ന്.

عَـٰلِمُ ٱلْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٦﴾

26 ''അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനത്രെ (അവൻ). എന്നാൽ, തൻെറ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവൻ ഒരാൾക്കും വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതല്ല;

إِلَّا مَنِ ٱرْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُۥ يَسْلُكُ مِنۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِۦ رَصَدًا ﴿٢٧﴾

27 ''-അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വല്ല റസൂലിനുമല്ലാതെ. എന്നാൽ അദ്ദേഹമാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുമ്പിലൂടെയും, പിമ്പിലൂടെയും അവൻ പാറാവുകാരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്.

لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا۟ رِسَـٰلَـٰتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَىْءٍ عَدَدًۢا ﴿٢٨﴾

28 ''അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ ദൗത്യങ്ങളെ എത്തിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് അറിയുവാൻ വേണ്ടി (യാണത്). അവരുടെ അടുക്കലുള്ളതിനെ അവൻ[അല്ലാഹു] വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തി

രിക്കുന്നു. [പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നു] അവൻ, സർവവസ്തുവും എണ്ണം കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.''

---

25 قُلْ പറയുക. إِنْ أَدْرِي എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, ഞാൻ അറിയുകയില്ല. أَقَرِيبٌ സമീപനായതാണോ, അടുത്തതോ. مَّا تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. أَمْ يَجْعَلُ അതോ ആക്കുമോ (അതല്ല ഏർപ്പെടു ത്തുമോ). لَهُ رَبِّي അതിനു എൻെറ റബ്ബ്. أَمَدًا ഒരു (ദീർഘമായ) കാലാവധി. 26 عَالِمُ الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ്.. فَلاَ يُظْهِرُ എന്നാലവൻ വെളി വാക്കുക (വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക)യില്ല. عَلَى غَيْبِهِ അവൻെറ അദൃശ്യത്തെപ്പറ്റി. أَحَدًا ഒരാൾക്കും. 27 إِلاَّ مَنِ ارْتَضَى അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊടുത്ത വർക്കല്ലാതെ, (തിരഞ്ഞെടുത്തവരെയല്ലാതെ) വല്ല. مِن رَّسُولٍ റസൂലും, ദൂത രിൽനിന്ന്. فَإِنَّهُ എനി (എന്നാൽ) അദ്ദേഹമോ, അദ്ദേഹമാകട്ടെ. يَسْلُكُ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കും (ഏർപ്പെടുത്തും). مِن بَيْنِ يَدَيْهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുമ്പിലൂടെ. وَمِنْ خَلْفِهِ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിന്നിലൂടെയും. رَصَدًا പാറാവുകാരെ, വീക്ഷിക്കുന്നവരെ. 28 لِيَعْلَمَ അവൻ അറിയുവാ ൻവേണ്ടി. أَن قَدْ ഉണ്ട് എന്ന്. أَبْلَغُوا അവർ എത്തിച്ചു. رِسَالاَتِ ദൗത്യങ്ങളെ. رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ. وَأَحَاطَ അവൻ വലയം ചെയ്ക(പൂർണമായി അറിയുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.. بِمَا لَدَيْهِمْ അവരുടെ അടുക്കൽ (പക്കൽ) ഉള്ളതിനെ. وَأَحْصَى അവൻ കണക്കാക്കുക (തിട്ടപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. كُلَّ എല്ലാ. شَيْءٍ വസ്തുവെയും. عَدَدًا എണ്ണം, എണ്ണത്താൽ.

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉൽബോധനം നൽകുവാൻ നബി (ﷺ) യോട് കല്പിച്ചു. ഈ വചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും ചില കാര്യങ്ങൾ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുവാൻ കല്പിക്കുന്നു. അവിശ്വാസികൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്ന ശിക്ഷ എത്രകാലം കൊണ്ടാണ് സംഭവിക്കുക എന്ന് അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. അതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, അദൃശ്യങ്ങളായ വിവരങ്ങളൊന്നുംതന്നെ എനിക്കോ മറ്റോ അറിയുകയില്ല. അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്ന അവൻെറ ദൂതന്മാർക്ക് അവൻ വല്ലതും അറിയിച്ചു കൊടുത്തെന്നുവരും. അ ങ്ങിനെ അവൻ എനിക്ക് അറിയിച്ചുതന്നേക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ലാതെ മറ്റു അദൃശ്യങ്ങളൊന്നും എനിക്കറിയുകയില്ല. റസൂലുകൾക്ക് അവൻ അിറയിക്കുന്ന സംഗതികളാകട്ടെ, അതിൽ ഒരു പ്രകാരേണയും യാതൊരു കൈകടത്തലോ മാറ്റത്തിരുത്തലോ സംഭവിക്കുവാൻ മാർഗവുമില്ല. കാരണം, അവ വളരെ ഭദ്രവും സുരക്ഷിതവുമായിരിക്കും. അവരുടെ മുമ്പിലും പിമ്പിലും അവൻ കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. വാർത്തയുമായിവരുന്നവരെക്കുറിച്ചും, വാർത്ത എത്തിക്കപ്പെടുന്നവരെക്കുറിച്ചും, എന്നുവേണ്ട സകല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പരി പൂർണമായും സൂക്ഷ്മമായും അറിയുന്നതുമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന പ്രഖ്യാപനം ചെയ്വാൻ നബി(സ്വ)യോട് കൽപിക്കുന്നത്.

26ഉം 27ഉം വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മൗലിക പ്രധാനങ്ങളായ ചില സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. സംശയത്തിനോ അന്യവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കോ ഇടയില്ലാത്തവിധം വ്യക്തമായ ഭാഷയിലാണത് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും. 1) അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. 2) അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ട റസൂലുകൾക്ക്-ദിവ്യദൂതന്മാർക്ക്-അല്ലാതെ അദൃശ്യ കാര്യത്തെപ്പറ്റി അവൻ വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുകയില്ല. 3) റസൂലുകൾക്ക് അവ എത്തിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുന്നത് വളരെ ഭദ്രവും സുരക്ഷിതവുമായ നിലയിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

(١) ولا يحيطون بشيء من علمه الا بماشاء ـ البقرة : ٢٥٥
(٢) قل لا يعلم من فى السموات والارض الغيب الا الله ـ النمل : ٦٥
(٣) قل لا اقول لكم عندى خزائن الله ولا اعلم الغيب ولا اقول لكم انى ملك ان اتبع الاما يوحى الي ـ الانعام : ٥٠

(1) അവൻെറ (അല്ലാഹുവിൻെറ) അറിവിൽനിന്ന് യാതൊന്നിനെയും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിനെയല്ലാതെ അവർ (ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവർ) വലയം ചെയ്യുന്നില്ല (അൽബക്വറ: 255) (2) പറയുക: അല്ലാഹു അല്ലാതെ, ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളവരാരും അദൃശ്യകാര്യം അറിയുന്നതല്ല. (നംല്: 65) (3) പറയുക : അല്ലാഹുവിൻെറ ഖജനാക്കൾ എൻെറ അടുക്കലുണ്ടെന്ന് നിങ്ങളോട് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഞാൻ ആദൃശ്യ കാര്യം അറിയുന്നതുമല്ല. ഞാൻ ഒരു മലക്കാണെന്നും നിങ്ങളോട് പറയുന്നില്ല. എനിക്ക് വഹ്യ് നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപറ്റുന്നില്ല (അൻആം 50)

ബുദ്ധികൊണ്ടോ, ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയോ അറിയുവാൻ കഴിയാത്തതും, കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായതുമായ കാര്യങ്ങൾക്കാണ് അദൃശകാര്യം (الغيب) എന്ന് പറയുന്നത്. ഊഹിച്ചോ, ഗണിച്ചോ, ലക്ഷണം മുഖേനയോ പരിചയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയോ, യന്ത്രസാമഗ്രികൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയോ അറിഞ്ഞേക്കുന്ന കാര്യങ്ങളൊന്നും അദൃശ്യ ജ്ഞാനങ്ങളല്ലെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: ലുക്മാൻെറ അവസാനത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക). അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട റസൂലുകൾക്ക് മാത്രമേ അദൃശ്യങ്ങളിൽപെട്ട വല്ല കാര്യങ്ങളും അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. റസൂലുകൾ എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ പ്രവാചകന്മാരായ ദൈവദൂതന്മാരും, അവർക്ക് ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മലക്കുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ പ്രശ്നക്കാർ, ജോത്സ്യന്മാർ, പിശാചുക്കൾ, അവരുടെ സേവകന്മാർ, മന്ത്രവാദികൾ എന്നുവേണ്ട പണ്ഡിതന്മാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, മഹാത്മാക്കളുമായ ആളുകളുമെല്ലാംതന്നെ അദൃശ്യകാര്യം അറിയാൻ കഴിയാത്തവരാണെന്ന് സ്പഷ്ടം. നബിമാർക്കുപോലും അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തത് മാത്രമേ അറിയുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുതാനും. അതെ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള വഹ്യ്കൊണ്ടല്ലാതെ നബിമാർക്കും, നബിമാരിൽനിന്ന് കേട്ടറിഞ്ഞല്ലാതെ മറ്റുള്ളവർക്കും അദൃശ്യവിവരം അറിയുവാൻ മാർഗമില്ല.

അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നബിമാർക്ക് സന്ദേശം (വഹ്യ്) എത്തിക്കുമ്പോൾ മുമ്പിലൂടെയും പിമ്പിലൂടെയും പാറാവുകാരുണ്ടാകുമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ പാറാവുകാർ മലക്കുകളായിരിക്കും. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി നിവേദനം വന്നിട്ടുണ്ട്: 'ഏതൊരു ഖുർആൻ വചനവുംതന്നെ അല്ലാഹുവിൻെറ നബിയുടെ അടുക്കൽ എത്തുന്നതു വരെയും അതിനെ കാത്തുംകൊണ്ട് അതിൻെറ കൂടെ നാല് മലക്കുകൾ ഇല്ലാതെ അവൻ ഇറക്കിയിട്ടില്ല.' ഇതിനു തെളിവായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ഈ രണ്ട് വചനങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു. (رواه بن مردوية) വഹ്യ് കൊണ്ടുവരുന്ന മഹാദൂതൻ ജിബ്രീൽ (عليه السلام) ആണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒന്നിച്ച് വേറെ നാല് മലക്കുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് പാറാവുകാർ (رصدا) എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ എന്ന് സഈദുബ്നുജുബൈർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായും നിവേദനം വന്നിട്ടുണ്ട്. (رواه ابن جرير)

ليعلم ان قد ابلغوا الخ (തങ്ങളുടെ റബ്ബിൻെറ ദൗത്യങ്ങൾ അവർ എത്തിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്യത്തിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകന് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ദൗത്യങ്ങളെ ശരിക്കും എത്തിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് റസൂലിന് ബോധ്യപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി എന്നുള്ളതാണ് അവയിൽ കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായം. അല്ലാഹു സർവജ്ഞനും സർവശക്തനുമാണ്. വഹ്യിൻെറ വാഹകനായ ജിബ്രീൽ ആകട്ടെ, 'വിശ്വസ്തനും, ശക്തനും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രത്യേകസ്ഥാനമുള്ള ആളും'. (امين ذوقوة عند ذى العرش مكين) എന്നിരിക്കെ, പിന്നെ എന്തിനാണ് വഹ്യിൻെറ കൂടെ അത് കാത്തുരക്ഷിക്കുവാൻ ഒരു പാറാവുസംഘം? ദിവ്യലോ

കത്തുനിന്ന് ഭൗതികലോകത്തേക്കുള്ള - അഥവാ ലോകസ്രഷ്ടാവിൻെറ തിരുസന്നിധിയിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതന്മാരായ പ്രവാചകന്മാരിലേക്കുള്ള-വാർത്താ മാർഗമാണല്ലോ വഹ്‌യ്. അതിൻെറ വാഹകന്മാരാണ് ആത്മീയ ജീവികളും പരിശുദ്ധരുമായ മലക്കുകൾ. അപ്പോൾ, ആത്മീയ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നോ, ഭൗതിക സൃഷ്ടികളിൽനിന്നോ മാർഗമദ്ധ്യേയാതൊരു ഇടപെടലുംകൂടാതെ, സുരക്ഷിതവും സുഭദ്രവുമായ നിലയിൽ അത് യഥാസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അങ്ങേയറ്റം ഉറപ്പുവരുത്തലാണ് അതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം. അതാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. കൂടാതെ, പിശാചുക്കൾ ആകാശത്തുനിന്ന് ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നും ശക്തമായ പാറാവും അഗ്നിജ്വാലയും മുഖേന ആ ഏർപ്പാട് നിശ്ശേഷം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഈ സൂറത്തിലും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ, അല്ലാഹു നബിമാർക്ക് നൽകുന്ന വഹ്‌യിൽനിന്ന് വല്ലതും മനസ്സിലാക്കുവാനോ, അതിനെ സമീപിക്കുവാനോ പിശാചുക്കൾക്ക് ഒരിക്കലും-മുമ്പും പിന്നീടും-സാധ്യമല്ലെന്നും പിശാചുക്കൾ കട്ടു കേട്ടിരുന്നത് വഹ്‌യിൻെറ ഇനത്തിലോ, ദൈവിക രഹസ്യങ്ങളിലോ ഉൾപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളായിരുന്നില്ലെന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു പോലെ ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ മലക്കുകൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്നത് മാത്രമായിരുന്നു അവർക്ക് കട്ടുകേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നതെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാ വുന്നതാണ്.

ജിന്നുവർഗത്തെയും, ആകാശത്തുനിന്ന് പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേൾ ക്കാറുണ്ടായിരുന്നതിനെയും നിഷേധിക്കുന്നവർ 27-ാം വചനം തങ്ങളുടെ നിഷേധത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെടാറുണ്ട്. 'പിശാചുക്കൾക്ക് ദൈവിക രഹസ്യങ്ങൾ കട്ടുകേൾക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നതിന് വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് വഹ്‌യിൻെറ മുമ്പിലും പിമ്പിലും കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തുമെന്ന് പറഞ്ഞത്' എന്ന് അവർ പറയുന്നു. 'ദൈവികരഹസ്യങ്ങൾ' പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേട്ടിരുന്നതായി മുസ്‌ലിംകൾ ആരും കരുതുന്നില്ല. ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആരും അങ്ങിനെ കരുതുന്നതുമല്ല. മലക്കുകളുടെ ചില സംസാരങ്ങളാണ് പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേട്ടിരുന്നതെന്നത്രെ അവർ പറയുന്നത്. ഇത് നബിവചനത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണുതാനും. (സു. ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക). പക്ഷേ തങ്ങൾക്ക് ഖണ്ഡിക്കുവാൻ ഒരെളുപ്പമാർഗമെന്ന നിലക്ക് ദൈവിക രഹസ്യങ്ങൾ കട്ടുകേൾ ക്കുക എന്ന പ്രയോഗം ഇവർ കല്പിച്ചുകൂട്ടി സ്വയം സൃഷ്ടിച്ചതാണ്. ഈ പ്രയോഗം സമ്മതിച്ചുകൊടുത്താൽതന്നെയും ഈ വചനം യഥാർഥത്തിൽ കട്ടുകേൾവിയെ നിഷേധിക്കുവാനല്ല-സ്ഥാപിക്കുവാനാണ്- തെളിവായിത്തീരുക. കാരണം, പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിപോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സംഗതികൾവഴി, വഹ്‌യിനെ ഭദ്രതയിലും വിശ്വാസ്യതയിലും സംശയിക്കപ്പെടുവാൻ ഏതെങ്കിലും മാർഗമുള്ളതുകൊണ്ടാണല്ലോ വഹ്‌യിൻെറ മുമ്പിലൂടെയും പിമ്പിലൂടെയും കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തി ഭദ്രമാക്കുന്നത്. അത്തരം സംഗതികളൊന്നും സംശയിക്കുവാനില്ലാത്തപക്ഷം, പിന്നെ എന്തിനാണ് ഇങ്ങിനെ ശക്തമായ കാവൽ ഏർപ്പെടുത്തുന്നത്? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാമല്ലോ.

اللهم هداية للصواب وتوفيقا للسداد ولك الحمد والمنة

73. സൂറത്തുല്‍ മുസ്സമ്മില്‍ سورة المـزّمّـل

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങള്‍ 20 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُزَّمِّلُ ﴿١﴾

1 ഹേ, വസ്ത്രമിട്ടു മൂടിയവനേ!

قُمِ ٱلَّيۡلَ إِلَّا قَلِيلٗا ﴿٢﴾

2 രാത്രി അല്‍പം ഒഴിച്ചു (ബാക്കി സമയം) എഴുന്നേറ്റു (നമസ്കരിച്ചു) കൊള്ളുക;-

نِّصۡفَهُۥٓ أَوِ ٱنقُصۡ مِنۡهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾

3 അതായത്, അതിന്‍റെ പകുതി (സമയം); അല്ലെങ്കില്‍, അതില്‍നിന്ന് അല്‍പം ചുരുക്കിക്കൊള്ളുക;-

أَوۡ زِدۡ عَلَيۡهِ وَرَتِّلِ ٱلۡقُرۡءَانَ تَرۡتِيلًا ﴿٤﴾

4 അല്ലെങ്കില്‍, അതിനെക്കാള്‍ (അല്‍പം) വര്‍ദ്ധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക; ഒരു സാവകാശ ക്രമത്തില്‍ ഖുര്‍ആന്‍ നിറുത്തിനിറുത്തി ഓതുകയും ചെയ്യുക.

---

1 يَا ഹേ, ഓ. أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ വസ്ത്രമിട്ട് മൂടിയവനേ, പുതച്ച് കിടക്കുന്നവനെ. 2 قُمِ എഴുന്നേല്‍ക്കുക (നമസ്കരിക്കുക). اللَّيْلَ രാത്രി. إِلاَّ قَلِيلاً അല്പം (കുറച്ച്) ഒഴികെ. 3 نِصْفَهُ അതായത് അതിന്‍റെ പകുതി. أَوِ انقُصْ അല്ലെങ്കില്‍ കുറച്ചു(ചുരുക്കി)കൊള്ളുക. مِنْهُ അതില്‍നിന്ന്. قَلِيلاً അല്പം. 4 أَوْ زِدْ അല്ലെങ്കില്‍ വര്‍ധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക. عَلَيْهِ അതിനെക്കാള്‍. وَرَتِّلِ സാവകാശത്തിലോ തുക (സാവധാനക്രമത്തിലാക്കുക-നിറുത്തിനിറുത്തി വായിക്കുക)യും ചെയ്യുക. الْقُرْآنَ ഖുര്‍ആനനെ. تَرْتِيلاً ഒരു സാവകാശക്രമം.

المزمل (വസ്ത്രമിട്ടുമൂടിയവന്‍) എന്ന് നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ സംബോധന ചെയ്തതിന് ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തില്‍ വ്യാഖ്യാനം നല്‍കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (1). വഹ്‌യിന്‍റെ ആരംഭ കാലത്ത് ജിബ്‌രീല്‍ (عليه السلام) വഹ്‌യും കൊണ്ടുവന്നപ്പോള്‍ നബി (ﷺ)ക്ക് ഭയം തോന്നുകയും, വീട്ടില്‍ വന്ന് ''വസ്ത്രമിട്ട് മൂടിത്തരുവിന്‍, പുതപ്പിട്ടുതരുവിന്‍'' (زملوني دثروني) എന്ന് അവിടുന്നു പറയുകയും ഉണ്ടായി. അങ്ങിനെയുള്ള അവസരത്തിലായിരുന്നു ഈ വചനങ്ങള്‍ അവതരിച്ചത്. (2). പ്രവാചകത്വം (നുബുവ്വത്ത്) ആകുന്ന വസ്ത്രത്താല്‍ ആവരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും, ദിവ്യദൗത്യം (രിസാലത്ത്) ആകുന്ന ഭാരം ഏല്‍പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ആള്‍ എന്നാണ് വിവക്ഷ. (3) രാത്രി വസ്ത്രമിട്ട് പുതച്ചു കിടന്നുറങ്ങിയാല്‍ പോരാ, എഴുന്നേറ്റ് നമസ്കാരത്തില്‍ മുഴുകേണ്ടതുണ്ട് എന്ന സൂചനയാണത്. (4) ഖുറൈശികള്‍ നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ച് കവിയാണെന്നും, പ്രശ്നക്കാരനാണെന്നും, ഭ്രാന്തനാണെന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോള്‍ തിരുമേനി (വ്യസനം നിമിത്തം) വീട്ടില്‍ചെന്ന് വസ്ത്രം മൂടിപ്പുതച്ചു കിടക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സന്ദര്‍ഭത്തിലായിരുന്നു ഇത് അവതരിച്ചത്.

പ്രവാചകത്വത്തിന്‍റെ ആദ്യഘട്ടത്തില്‍, അവതരിച്ച സൂറത്തുകളില്‍പെട്ടതാണ് ഈ സൂറത്ത്. അന്ന് അഞ്ചു നേരത്തെ നമസ്കാരം നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതിനുമുമ്പാണ് ഈ കല്പന. രാത്രിയുടെ ഏതാണ്ട് പകുതി സമയം-അല്പം കുറവോ കൂടുതലോ ആയാലും വിരോധമില്ല-എഴുന്നേറ്റ് നമസ്കരിക്കണമെന്ന് ഇതുമൂലം അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അഞ്ചു നമസ്കാരം നിയമമാക്കപ്പെടുന്നതുവരെ രാത്രി നമസ്കാരം നിര്‍വ്വഹിക്കല്‍ പൊതുവില്‍ എല്ലാവര്‍ക്കും നിര്‍ബ്ബന്ധമായിരുന്നുവോ. അതല്ല, നബി (ﷺ) ക്കുമാത്രം നിര്‍ബ്ബന്ധമായിരു

ന്നുവോ എന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം കാണാം. ഏതായാലും, പിന്നീട് ഈ നമസ്കാരം നിർബ്ബന്ധമല്ലെന്നും, അതേസമയത്ത് രാത്രി ഉറക്കിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് അല്പമെങ്കിലും നമസ്കരിക്കൽ-അഥവാ 'തഹജ്ജുദ്' നമസ്കാരം-വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. (മുസ്ലിം നാമധാരികളായ ചില തിരുത്തൽവാദികൾക്കൊഴികെ.) രാത്രി നമസ്കാരത്തിൻെറ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ധാരാളം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. (സജദ: 16; ഫുർഖാൻ 64; ദാരിയാത്ത് 17, 18 മുതലായവയും വിവരണവും നോക്കുക.)

നമസ്കാരകർമത്തിൻെറ പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണല്ലോ നിറുത്തം, ഖുർആൻ പാരായണം, റുകൂഉ്, സുജൂദ് എന്നിവയെല്ലാം. അതുകൊണ്ട് നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെന്ന് നാം ഇതിനു മുമ്പ് ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഉണർത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ قم الليل (രാത്രി എഴുന്നേൽക്കുക) എന്നും, 20-ാംവചനത്തിൽ تقوم (നീ എഴുന്നേൽക്കുന്നു) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എഴുന്നേറ്റു നമസ്കരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഖുർആൻ പാരായണം നമസ്കാരത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ഭാഗമാണെന്ന പോലെത്തന്നെ, ഖുർആൻ പാരായണത്തിന് ഏറ്റവും പറ്റിയ അവസരം നമസ്കാരവുമത്രെ. അതുകൊണ്ട് നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ഖുർആൻ പാരായണം എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ترتيل (തർതീൽ) എന്നാൽ, അക്ഷരങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയും വാക്കുകൾ മുറിച്ചുമുറിച്ചും, വാചകങ്ങൾ നിറുത്തിനിറുത്തിയുംകൊണ്ട് സാവകാശരൂപത്തിൽ നന്നാക്കിവായിക്കുക-അല്ലെങ്കിൽ സംസാരിക്കുക-എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ഖുർആൻ തർതീലാക്കി ഓതണമെന്ന കല്പന വളരെ അർത്ഥവത്തായ ഒരു കല്പനയാണ്. ഓതുന്നവന് അതിൻെറ അർത്ഥവും, ആശയവും, സൂചനകളുമെല്ലാം ഓർമ്മിക്കുവാനും, അവ മനസ്സിൽ പതിയുവാനും, അവയെപ്പറ്റി ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും അത് വളരെ ഉപകരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഓത്ത് കേൾക്കുന്നവർക്കും അത് ഫലം ചെയ്യും. ഖുർആനോടുള്ള ആദരവും ഭക്തിയും പ്രകടിപ്പിക്കലും കൂടിയാണത്. സാധാരണ വായനകളിലും, സംസാരങ്ങളിലും പോലും ഉച്ചാരണശുദ്ധി കൂടാതെയും, അക്ഷരവ്യക്തത കൂടാതെയും, ധൃതിയിൽ ഉരുവിടുന്ന സമ്പ്രദായം അനഭിലഷണീയമാണല്ലോ.

ഖുർആൻെറ വായനാരൂപങ്ങളും മര്യാദകളും വിഷയമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ശാസ്ത്രം തന്നെ ഇസ്ലാമിലുണ്ട്. അതിൻെറ പ്രാധാന്യത്തെ ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. علم التجويد (ഇൽമു-ത്തജ്വീദ് അഥവാ വായന നന്നാക്കുന്ന ശാസ്ത്രം) എന്ന പേരിൽ അത് അറിയപ്പെടുന്നു. നബി (ﷺ) യിൽനിന്ന് സഹാബികളും, അവരിൽനിന്ന് പിന്നീടുള്ളവരും മുഖാമുഖമായും, കർണ്ണാകർണ്ണികയായും കേട്ടുപഠിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഈ ശാസ്ത്രം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ഖുർആൻ പാരായണ മര്യാദകളെപ്പറ്റി പലതും മുഖവുരയിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. സന്ദർഭോചിതമായ ചുരുക്കം ചില ഹദീസുകൾമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:-

1. നബി (ﷺ) ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തിരുന്ന രീതിയെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അനസ് (رضي الله عنه) ഇങ്ങിനെ മറുപടിപറഞ്ഞു: അത് നീട്ടിനീട്ടിക്കൊണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അനസ് (رضي الله عنه) 'ബിസ്മില്ലാഹി' എന്നും, 'അർ-റഹ്മാനി' എന്നും, 'അർ-റഹീം' എന്നും ഓരോന്നും നീട്ടിക്കൊണ്ട് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. (ബുഖാരീ.) 2. ഉമ്മുസൽമാ (رضي الله عنها) യോട് അതിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ച ഒരാൾക്ക് ഓരോ അക്ഷരവും വടിവോടെ വ്യക്തമായി ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ഓതിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. (തി; ദാ; ന) 3. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾകൊണ്ട് ഖുർആനെ അലങ്കരിക്കുവിൻ.'' (അ; ദാ) 4. ത്വാഊസ് (رحمه الله) പറയുന്നു: ഖുർആൻ പാരായണത്തിൽ ശബ്ദം നല്ലവനും, നന്നായി ഓതുന്നവനും എങ്ങിനെയുള്ള ആളായിരിക്കുമെന്ന്

ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ഏതൊരുവൻ ഓതുന്നതു കേട്ടാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നുവെന്ന് നിനക്ക് കാണാമോ അവനാണ്.'' (ദാരിമി.) 5. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ഖുർആനോട് ഇണക്കമായിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളത് പാരായണം ചെയ്യുവിൻ. പൊരുത്തക്കേടാകുമ്പോൾ (വിരസത തോന്നുമ്പോൾ) അതിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റു പോയിക്കൊള്ളുവിൻ'' (ബു; മു).

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿٥﴾

5 നിശ്ചയമായും ഭാരപ്പെട്ട ഒരു വചനം നാം നിൻെറ മേൽ ഇട്ടേച്ചു [അവതരിപ്പിച്ചു] തരാൻ പോകുന്നു.

إِنَّ نَاشِئَةَ ٱلَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْـًٔا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾

6 നിശ്ചയമായും, രാത്രി (നമസ്കാരത്തിന്) ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കുക എന്നത്: അത് കൂടുതൽ ശക്തമായി സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നതും, വാക്ക് കൂടുതൽ ചൊവ്വാക്കുന്നതുമത്രെ.

إِنَّ لَكَ فِي ٱلنَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

7 നിശ്ചയമായും, പകലിൽ നിനക്കു ദീർഘമായി ജോലിത്തിരക്കുണ്ട്.

---

5 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം. سَنُلْقِي ഇട്ടേച്ചു(അവതരിപ്പിച്ചു)തന്നേക്കും (തരാൻ പോകുന്നു). عَلَيْكَ നിൻെറ മേൽ. قَوْلاً ഒരു(തരം) വചനം. ثَقِيلاً ഭാരപ്പെട്ട, ഘനപ്പെട്ട. 6 إِنَّ نَاشِئَةَ നിശ്ചയമായും ഉണർന്നെഴുന്നേല്പ്. اللَّيْلِ രാത്രിയിലെ. هِيَ അതു. أَشَدُّ കഠിന(ശക്ത)മായതത്രെ. وَطْئًا സമ്മർദ്ദം. وَأَقْوَمُ കൂടുതൽ ചൊവ്വുള്ളതും, ചൊവ്വാക്കുന്നതും. قِيلاً വാക്ക്, വചനം. 7 إِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കു്. فِي النَّهَارِ പകലിൽ. سَبْحًا സഞ്ചാരം, വ്യാപരിക്കൽ (ജോലിത്തിരക്ക്). طَوِيلاً നീ, ദീർഘിച്ച.

ഭാരപ്പെട്ട വചനം ഇട്ടുതരാൻ പോകുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞത്, പിന്നീട് നബി (ﷺ) ക്ക് അവതരിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ ആദിയായവയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഖുർആൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തലും, പ്രബോധനം ചെയ്യലും വളരെ ഭാരിച്ച കൃത്യമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ വഹ്‌യാകുന്ന ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കലും കേവലം ഭാരമേറിയ ഒരു കാര്യമത്രെ. തണുപ്പേറിയ ദിവസങ്ങളിൽ പോലും വഹ്‌യു വരുമ്പോൾ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ നെറ്റി വിയർക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഒട്ടകപ്പുറത്തു വെച്ച് വഹ്‌യു ലഭിക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ ഭാരം നിമിത്തം ഒട്ടകം നിലം പതിക്കാറാകുമായിരുന്നുവെന്നും ഹദീസുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഭാരമേറിയതും അതിമഹത്തായതുമായ ആ ചുമതലകൾ ഏറ്റുവാങ്ങുവാനും നിറവേറ്റുവാനും വേണ്ടുന്ന ദൈവികസഹായവും ആത്മീയ ശക്തിയും സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള മാർഗമത്രെ രാത്രി ഉറക്കിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ചെയ്യുന്ന നമസ്കാരകർമം. രാത്രിയിലെ നമസ്കാരം പകലിലെ നമസ്കാരത്തെക്കാൾ പ്രയാസപ്പെട്ടതും, ഭാരപ്പെട്ടതുമാണ്. അതേ സമയത്ത് ആത്മനിയന്ത്രണത്തിനും, ആത്മപരിശീലനത്തിനും അത് കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏകാഗ്രതയും, മനസ്സാന്നിധ്യവും അത് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. നാവിനും ഹൃദയത്തിനുമിടയിൽ കൂടുതൽ പൊരുത്തവും സംയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നു. നിശ്ശബ്ദവും സ്വസ്ഥവുമായ അവസരമാണല്ലോ രാത്രിസമയം. അൽപം ഉറങ്ങി വിശ്രമിച്ച ശേഷം എഴുന്നേറ്റ് വുളു ചെയ്ത് കഴിയുന്നതോടെ ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും പുതിയൊരു ചൈതന്യവും ഉൻമേഷവും സംജാതമായിത്തീരുന്നു. അന്യചിന്തകളുടെയോ, ജോലിത്തിരക്കുകളുടെയോ അലട്ടില്ലാത്ത ആ അവസരം, നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന, ഖുർആൻ പാരായണം, ദിക്ർ, തസ്ബീഹ് തുടങ്ങിയ ആരാധനകൾ നടത്തുവാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയതുതന്നെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുതകളെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

നബി (ﷺ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു വചനം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''ഒരാൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ പിശാച് അവൻെറ പിരടിക്ക് മൂന്നു കെട്ടുകൾ കെട്ടുന്നു. അവൻ ഉണരുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുന്നപക്ഷം ഒരു കെട്ടഴിഞ്ഞുപോകും. എഴുന്നേറ്റ് 'വുളൂ' എടുത്താൽ മറ്റൊരു കെട്ടഴിയും. നമസ്കരിച്ചാൽ എല്ലാ കെട്ടുകളും അഴിഞ്ഞുപോകും. അങ്ങനെ, അവൻ ചൊടിയുള്ളവനും ഹൃദയം ശുദ്ധമായവനുമായി നേരം പുലരും. അല്ലാത്ത പക്ഷം മനസ്സ് ദുഷിച്ചവനായും മടിയനായും കൊണ്ടും നേരം പുലരും''. (ബു; മു.) ومن الله التوفيق

وَٱذۡكُرِ ٱسۡمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلۡ إِلَيۡهِ تَبۡتِيلٗا ﴿٨﴾

8 നിൻെറ റബ്ബിൻെറ നാമം സ്മരിക്കുകയും, അവങ്കലേക്ക് (ഏകാഗ്രചിത്തനായി) ഒരു മുറിഞ്ഞടുക്കൽ അടുക്കുകയും ചെയ്യുക.

رَّبُّ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱتَّخِذۡهُ وَكِيلٗا ﴿٩﴾

9 ഉദയസ്ഥാനത്തിൻെറയും, അസ്തമനസ്ഥാനത്തിൻെറയും റബ്ബാകുന്നു (അവൻ); അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല. അതിനാൽ, അവനെ നീ (എല്ലാ കാര്യവും) ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടവനാക്കിക്കൊള്ളുക.

وَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱهۡجُرۡهُمۡ هَجۡرٗا جَمِيلٗا ﴿١٠﴾

10 അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറഞ്ഞു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും, ഭംഗിയായ വിധത്തിൽ അവരെ വെടിഞ്ഞു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക.

وَذَرۡنِي وَٱلۡمُكَذِّبِينَ أُوْلِي ٱلنَّعۡمَةِ وَمَهِّلۡهُمۡ قَلِيلًا ﴿١١﴾

11 എന്നെയും സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ ആൾക്കാരായ (ആ) വ്യാജവാദികളെയും വിട്ടേക്കുകയും, അവർക്ക് അൽപം ഇട നൽകുകയും ചെയ്യുക. [അവരുടെ കാര്യം ഞാൻ തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളാം.]

---

8 وَاذْكُرِ ഓർമ്മിക്കുക(സ്മരിക്കുക, പറയുക)യും ചെയ്യുക. اسْمَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ നാമം. وَتَبَتَّلْ (ഇതര ചിന്തകൾവിട്ട്) മുറിഞ്ഞു(മിനക്കെട്ട്) ചെല്ലുക. إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്. تَبْتِيلاً ഒരു (നല്ലതരം) മുറിഞ്ഞുചെല്ലൽ. 9 رَبُّ الْمَشْرِقِ ഉദയസ്ഥാനത്തിൻെറ റബ്ബാകുന്നു. وَالْمَغْرِبِ അസ്തമയസ്ഥാനത്തിൻെറയും. لاَ إِلَٰهَ ആരാധ്യനേയില്ല. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. فَاتَّخِذْهُ അതിനാൽ അവനെ ആക്കിക്കൊള്ളുക. وَكِيلاً ഭരമേൽപിക്കപ്പെട്ടവൻ, ഭാരമേറ്റവൻ, ഏൽപനക്കാരൻ. 10 وَاصْبِرْ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക. عَلَى مَا يَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി. وَاهْجُرْهُمْ അവരെ വെടിയുക (വിട്ടുനിൽക്കുക)യും ചെയ്യുക. هَجْرًا ഒരു വെടിയൽ. جَمِيلاً ഭംഗിയായ, സുന്ദരമായ. 11 وَذَرْنِي എന്നെ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക. وَالْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവരെയും. أُولِي النَّعْمَةِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ (സൗഖ്യത്തിൻെറ) ആൾക്കാരായ. وَمَهِّلْهُمْ അവർക്ക് ഇട(ഒഴിവ്) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. قَلِيلاً അല്പം, കുറച്ച്.

അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല (لا اله الاالله) എന്ന തൗഹീദിൻെറ വാക്യം സ്വീകരിക്കുന്നതോടെ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്ന കടമയാണ് സകല കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കലും, അവനെ കാര്യകർത്താവായി സ്വീകരിക്കലും എന്ന് 8ഉം 9ഉം വചനങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. പ്രതികാരേച്ഛയോ വിദ്വേഷമോ കൂടാതെ, മനസ്സുകൊണ്ടും ആശയംകൊണ്ടും ശത്രുക്കളുമായി അകന്നു നിൽക്കണം, അവരുടെ അക്രമങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടക്കണം, നയപൂർവം പെരുമാറണം, എന്നൊക്കെയാണ് 10-ാംവചനത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്നത്. ശത്രുക്കളുടെ അക്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എടുക്കേണ്ടുന്ന നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തുകൊള്ളുമെന്നും, അതിന് അൽ

പകാലത്തെ താമസം കൂടിയുണ്ടെന്നും, അതുവരെ ക്ഷമിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞ് സമാധാനിപ്പിക്കുന്നതാണ് 11-ാം വചനം. അവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

إِنَّ لَدَيْنَآ أَنكَالًا وَجَحِيمًا ﴿١٢﴾

12 നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ അടുക്കൽ കനത്ത വിലങ്ങുകളും, കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുമുണ്ട്;

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾

13 (കീഴ്പോട്ടിറങ്ങാതെ തൊണ്ടയിൽ)അടഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഭക്ഷണവും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും ഉണ്ട്.

يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ وَكَانَتِ ٱلْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾

14 ഭൂമിയും, പർവ്വതങ്ങളും വിറ കൊള്ളുകയും പർവ്വതങ്ങൾ അലിഞ്ഞൊഴുകുന്ന മണൽക്കുന്ന് (പോലെ) ആകുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം! [അന്നായിരിക്കും അത്.]

---

12 إِنَّ لَدَيْنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ അടുക്കലുണ്ട്. أَنكَالاً കനത്ത വിലങ്ങുകൾ, ഭാരിച്ച ചങ്ങലകൾ. وَجَحِيمًا ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയും. 13 وَطَعَامًا ഭക്ഷണവും. ذَا غُصَّةٍ തൊണ്ടയിൽ കെട്ടുന്നതായ, അടഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന. وَعَذَابًا ശിക്ഷയും. أَلِيمًا വേദനയേറിയ. 14 يَوْمَ تَرْجُفُ വിറകൊള്ളുന്ന (കിടുങ്ങിപ്പോകുന്ന) ദിവസം. الْأَرْضُ ഭൂമി. وَالْجِبَالُ പർവതങ്ങളും,മലകളും. وَكَانَتِ الْجِبَالُ പർവതങ്ങൾ ആകുകയും. كَثِيبًا മണൽക്കുന്ന്(പോലെ). مَّهِيلاً അലിഞ്ഞു ഒഴുകുന്ന, ഉതിർന്നൊലിക്കുന്ന.

ഖിയാമത്തുനാളിലെ സംഭവവികാസങ്ങളെയും ശിക്ഷകളെയുമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'സഖ്-ഖും', 'ളരീഉ്' (زقوم,ضريع) മുതലായ നരകീയ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് തൊണ്ടയിൽ അടഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഭക്ഷണം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തേതിനെപ്പറ്റി സൂ: ദുഖാൻ 43ലും, രണ്ടാമത്തെതിനെപ്പറ്റി സൂ: ഗ്വാശിയ; (الغاشية) 6 ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം.

إِنَّآ أَرْسَلْنَآ إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَـٰهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

15 (ജനങ്ങളെ) നിശ്ചയമായും നാം, നിങ്ങളുടെ മേൽ സാക്ഷിയായ ഒരു റസൂലിനെ നിങ്ങളിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു; ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക് ഒരു റസൂലിനെ നാം അയച്ചതുപോലെ (ത്തന്നെ).

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ ٱلرَّسُولَ فَأَخَذْنَـٰهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾

16 എന്നിട്ട് ഫിർഔൻ (ആ) റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചു. അപ്പോൾ, നാം അവനെ കടുത്തതായ ഒരു പിടുത്തം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

---

15 إِنَّا أَرْسَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം അയച്ചിരിക്കുന്നു. إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക്. رَسُولاً ഒരു റസൂലിനെ, ദൂതനെ. شَاهِدًا عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ സാക്ഷിയായ. كَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചതുപോലെ. إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക്. رَسُولاً ഒരു റസൂലിനെ. 16 فَعَصَى എന്നിട്ട് അനുസരണക്കേട് ചെയ്തു, എതിരു പ്രവർത്തിച്ചു. فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ. الرَّسُولَ റസൂലിനോട്. فَأَخَذْنَاهُ അപ്പോൾ നാമവനെ പിടിച്ചു. أَخْذًا ഒരു പിടുത്തം. وَبِيلاً കടുത്ത, ശക്തമായ.

ഏതുനിലക്കും നിങ്ങളെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തിയും, യോഗ്യതയും, സ്വാധീനവുമെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്ന ഫിർഔനും അവൻെറ ആൾക്കാരും റസൂലിനെ അനുസരിക്കായ്ക നിമിത്തം അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന ഭയങ്കര ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കറിവുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, ഇഹത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒരു പ്രയാസവുമില്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാം എന്നു താല്പര്യം. ഇനി, ഐഹികശിക്ഷയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിവു കിട്ടിയാൽ തന്നെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ പരലോക ശിക്ഷയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങിനെ മോചനം ലഭിക്കുവാനാണ് എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അവരോട് ചോദിക്കുന്നു.

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ ٱلْوِلْدَٰنَ شِيبًا ﴿١٧﴾

17 എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, കുട്ടികളെ നരച്ചവരാക്കുന്ന ഒരു (ഭയങ്കര) ദിവസത്തെ നിങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണ് സൂക്ഷിക്കുക?!

ٱلسَّمَآءُ مُنفَطِرٌۢ بِهِۦ ۚ كَانَ وَعْدُهُۥ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾

18 ആകാശം അതുമൂലം പൊട്ടിപ്പിളർന്നതായിരിക്കും. അവൻെറ [അല്ലാഹുവിൻെറ] വാഗ്ദത്തം പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

إِنَّ هَـٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿١٩﴾

19 നിശ്ചയമായും, ഇത് ഒരു (മഹത്തായ) ഉപദേശമാണ്. ആകയാൽ, ആർ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവൻ തൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ!

---

17 فَكَيْفَ എന്നാൽ എങ്ങിനെയാണ്. تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക. إِن كَفَرْتُمْ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ. يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ. يَجْعَلُ ആക്കുന്ന. الْوِلْدَانَ കുട്ടികളെ. شِيبًا നരച്ചവർ. 18 السَّمَاءُ ആകാശം. مُنفَطِرٌ بِهِ അതുമൂലം പൊട്ടിപ്പിളർന്നതായിരിക്കും. كَانَ وَعْدُهُ അവൻെറ വാഗ്ദത്തമാകുന്നു. مَفْعُولاً പ്രവർത്തിക്കപ്പെടുന്നത് (പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്നത്). 19 إِنَّ هَذِهِ നിശ്ചയമായും ഇത്. تَذْكِرَةٌ ഒരു ഉപദേശ (ഉൽബോധന)മാണ്.. فَمَن شَاءَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) ആർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, വേണമെന്നുവച്ചവൻ. اتَّخَذَ ഉണ്ടാക്കണം, ഏർപ്പെടുത്തട്ടെ, ആക്കട്ടെ. إِلَى رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. سَبِيلاً മാർഗം, വല്ല വഴിയും.

അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ശിക്ഷ ഒഴിവായിക്കിട്ടുവാനും, അവൻെറ പ്രീതിയും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ അതിനുള്ള മാർഗം-അതെ, സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും- സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് സാരം. സൂറത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ രാത്രിയുടെ പകുതി സമയമോ, അല്ലെങ്കിൽ അൽപം ഏറിയോ കുറഞ്ഞോ നമസ്കരിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. കുറേകാലത്തോളം നബി (ﷺ) യും സത്യവിശ്വാസികളും ആ കൽപനയനുസരിച്ചു നമസ്കാരകർമ്മം നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അതിനു ശേഷം അടുത്ത ആയത്ത് മുഖേന ആ കൽപനയിൽ അല്ലാഹു ഇളവ് നൽകിയിരിക്കയാണ്. ഇളവ് നൽകുവാനുള്ള കാരണങ്ങളും ആ സുദീർഘമായ വചനത്തിൽ തന്നെ കാണാം.

വിഭാഗം-2

۞ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَىِ

20 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ് അറിയുന്നു: രാത്രിയുടെ ഏതാണ്ട് മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗ

ٱلَّيۡلِ وَنِصۡفَهُۥ وَثُلُثَهُۥ وَطَآئِفَةٞ مِّنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَۚ وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱلَّيۡلَ وَٱلنَّهَارَۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحۡصُوهُ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡۖ فَٱقۡرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنَ ٱلۡقُرۡءَانِۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرۡضَىٰ وَءَاخَرُونَ يَضۡرِبُونَ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَبۡتَغُونَ مِن فَضۡلِ ٱللَّهِ وَءَاخَرُونَ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ فَٱقۡرَءُواْ مَا تَيَسَّرَ مِنۡهُۚ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقۡرِضُواْ ٱللَّهَ قَرۡضًا حَسَنٗاۚ وَمَا تُقَدِّمُواْ لِأَنفُسِكُم مِّنۡ خَيۡرٖ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٗا وَأَعۡظَمَ أَجۡرٗاۚ وَٱسۡتَغۡفِرُواْ ٱللَّهَۖ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمُۢ ﴿٢٠﴾

വും, പകുതിയും മൂന്നിലൊന്നും (സമയം) നീയും, നിൻെറ കൂടെയുള്ളവരിൽ ഒരു വിഭാഗവും എഴുന്നേറ്റു (നമസ്കരിച്ചു) വരുന്നുണ്ടെന്ന്. അല്ലാഹുവത്രെ, രാത്രിയെയും, പകലിനെയും കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് അത് (തിട്ടമായി) ക്ളിപ്തപ്പെടുത്താവതല്ല എന്ന് അവന്നറിയാം. ആകയാൽ, അവൻ നിങ്ങളുടെ പേരിൽ (ഇളവുനൽകി) മടക്കം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി, നിങ്ങൾ ഖുർആനിൽനിന്നും സൗകര്യപ്പെട്ടത് ഓതി (നമസ്കരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. അവന്നറിയാം, നിങ്ങളിൽ രോഗികൾ ഉണ്ടായേക്കുന്നതാണെന്ന്; വേറെ ചിലർ അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കുമെന്നും, വേറെ ചിലർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നും (അറിയാം), അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അതിൽ[ഖുർആനിൽ] നിന്നു സൗകര്യപ്പെട്ടത് ഓതി (നമസ്കരിച്ചു) കൊള്ളുക. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സക്കാത്തുകൊടുക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്ന് നല്ല കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു തന്നെ വേണ്ടി വല്ല നൻമയും മുൻകൂട്ടി ചെയ്തുവെക്കുന്നതായാൽ, അത് കൂടുതൽ ഗുണകരമായതായും, വളരെ മഹത്തായ പ്രതിഫലമുള്ളതായും അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ നിങ്ങൾ അതിനെ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

20 إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബ്. يَعْلَمُ അറിയും, അറിയുന്നു. أَنَّكَ تَقُومُ നീ എഴുന്നേൽക്കുന്നു (നമസ്കരിക്കുന്നു) എന്ന്. أَدْنَىٰ അടുത്തത് (ഏതാണ്ട്). مِن ثُلُثَيِ മൂന്നിൽ രണ്ടംശത്തോട്. اللَّيْلِ രാത്രിയുടെ. وَنِصْفَهُ അതിൻെറ പകുതിയും. وَثُلُثَهُ അതിൻെറ മൂന്നിലൊന്നും. وَطَائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗവും, കൂട്ടരും. مِّنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽനിന്ന്. مَعَكَ നിൻെറ കൂടെയുള്ള. وَاللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവത്രെ. يُقَدِّرُ കണക്കാക്കുന്നു, നിർണയിക്കുന്നത്. اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ രാവിനെയും പകലിനെയും. عَلِمَ അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അവന് അറിയാം. أَن لَّن تُحْصُوهُ നിങ്ങളതിനെ ക്ലിപ്തമാക്കുക (തിട്ടപ്പെടുത്തുക-സൂക്ഷ്മമായറിയുക)ഇല്ലെന്ന്. فَتَابَ ആകയാൽ അവൻ മടക്കം സ്വീകരിച്ചു. عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ പേരിൽ. فَاقْرَءُوا ഇനി, (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ ഓതുവീൻ, പാരായണം ചെയ്വീൻ. مَا تَيَسَّرَ സൗകര്യപ്പെട്ടത്, എളുപ്പമായത്. مِنَ الْقُرْآنِ ഖുർആനിൽനിന്ന്. عَلِمَ അവന്നറിയാം. أَن سَيَكُونُ ആയിത്തീരും (വഴിയെ ഉണ്ടാകും) എന്ന്. مِنكُم നിങ്ങളിൽ(നിന്ന്). مَّرْضَىٰ രോഗികൾ. وَآخَرُونَ വേറെ ചിലർ, മറ്റു ചിലർ. يَضْرِبُونَ അവർ സഞ്ചരിക്കും. فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ. يَبْتَغُونَ അന്വേഷിച്ചു (തേടി)

ക്കൊണ്ട്. مِن فَضْلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ ദയവില്‍ (അ നുഗ്രഹത്തില്‍) നിന്നും. وَآخَرُونَ വേറെ ചിലര്‍. يُقَاتِلُونَ യുദ്ധവും ചെയ്യും. فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മാര്‍ഗത്തില്‍. فَاقْرَءُوا അതിനാല്‍ നിങ്ങള്‍ ഓതുവിന്‍. مَا تَيَسَّرَ സൗകര്യമായത്. مِنْهُ അതില്‍നിന്ന്. وَأَقِيمُوا നിങ്ങള്‍ നില നിര്‍ത്തുകയും ചെയ്‌വിന്‍. الصَّلَاةَ നമസ്കാരം. وَآتُوا الزَّكَاةَ സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്‌വിന്‍. وَأَقْرِضُوا കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. اللهَ അല്ലാഹുവിന്. قَرْضًا കടം, ഒരു കടം. حَسَنًا നല്ലതായ. وَمَا تُقَدِّمُوا നിങ്ങള്‍ മുന്‍കൂട്ടി ചെയ്തുവെക്കുന്നത്, എന്ത് മുന്തിച്ചാലും. لِأَنفُسِكُم നിങ്ങള്‍ക്കു തന്നെവേണ്ടി. مِّنْ خَيْرٍ നല്ലതായിട്ട്, ഉത്തമമായതില്‍നിന്ന്, വല്ല നന്മയും. تَجِدُوهُ നിങ്ങളത് കണ്ടെത്തും, നിങ്ങള്‍ക്കുകിട്ടും. عِندَ اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍. هُوَ അത് (തന്നെ). خَيْرًا ഗുണകര മായിട്ട് ഉത്തമമായ നിലക്ക്. وَأَعْظَمَ ഏറ്റം (വളരെ) മഹത്തായതായും. أَجْرًا പ്രതിഫലം. وَاسْتَغْفِرُوا നിങ്ങള്‍ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുവീന്‍. اللهَ അല്ലാഹുവോട്. إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. غَفُورٌ വളരെ പൊറു ക്കുന്നവനാണ്. رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ (രാത്രി) നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു തനിക്ക് പറഞ്ഞു തരണ മെന്ന് സഅ്ദുബ്നു ഹിശാം (رضي الله عنه) ആയിശാ (رضي الله عنها)യോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോള്‍ ആയിശാ (رضي الله عنها) അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു: ''താന്‍ ഈ സൂറത്തു-സു: മുസമ്മില്‍- ഓതാറില്ലേ?!'' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: ''ഇല്ലാതേ!'' അപ്പോള്‍ ആയിശാ (رضي الله عنها) പറഞ്ഞു; ''എന്നാല്‍, ഈ സൂറത്തി ന്‍റെ ആദ്യത്തില്‍ അല്ലാഹു രാത്രി നമസ്കാരം നിര്‍ബ്ബന്ധമാക്കി. അങ്ങനെ, റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയും സഹാബികളും ഒരു കൊല്ലത്തോളം അവരുടെ പാദങ്ങളില്‍ നീരുകെട്ടുമാറ് നമസ്കാരം നിര്‍വ്വഹിച്ചുവന്നു. പന്ത്രണ്ടുമാസക്കാലം ഈ സൂറത്തിന്‍റെ അവസാനഭാഗം അല്ലാഹു ആകാശത്ത് സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. (അവതരിപ്പിച്ചില്ല.) പിന്നീട് സൂറത്തിന്‍റെ അവസാന ത്തില്‍ ലഘൂകരണം അവതരിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ, രാത്രി നമസ്കാരം നിര്‍ബ്ബന്ധമായിരുന്നതിനു ശേഷം അത് ഒരു ഐച്ഛികകര്‍മ്മം (نافلة) ആയിത്തീര്‍ന്നു. (അ; മു; ദാ; ന.)

ഒരു കൊല്ലക്കാലമായിരുന്നു നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും രാത്രിനമസ്കാരം നിര്‍ബ്ബ ന്ധ കര്‍മ്മമായി ആചരിച്ചുവന്നത് എന്നാണല്ലോ ഈ ഹദീസില്‍ ആയിശ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ചിരി ക്കുന്നത്. വേറെ ചില സഹാബികളില്‍ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഹദീസുകളില്‍ കൂടുതല്‍ കൊല്ലങ്ങളോളം അത് നിര്‍ബ്ബന്ധമായിരുന്നുവെന്നും വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാല്‍, രാത്രി നമസ്കാരത്തിന്‍റെ നിര്‍ബന്ധനിയമം എത്രകാലം നിലനില്‍ക്കുകയുണ്ടായെന്ന് തീര്‍ത്തുപറയു വാന്‍ നമുക്ക് പ്രയാസമുണ്ട്. സൂറത്തിന്‍റെ ആദ്യഭാഗം അവതരിച്ച കാലത്ത് ഒരുപക്ഷേ, ആയിശാ (رضي الله عنها) ജനിച്ചിരുന്നുവോ എന്നുപോലും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു വിനറിയാം. ഏതായാലും, ഈ ആയത്തില്‍നിന്നു നമുക്ക് താഴെകാണുന്ന സംഗതികള്‍ മനസ്സി ലാക്കാവുന്നതാണ്:-

ഇസ്‌ലാമിന്‍റെ ആരംഭത്തില്‍-ഈ സൂറത്തിലെ ആദ്യഭാഗങ്ങളില്‍ കാണുന്നതുപോലെ- രാത്രി നമസ്കാരം മുസ്‌ലിംകള്‍ക്ക് നിര്‍ബന്ധമായിരുന്നു. നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും കുറേ കാലത്തോളം ഒരു നിര്‍ബ്ബന്ധകടമയെന്ന നിലക്ക് അത് ആചരിച്ചുവന്നശേഷമാണ് ഈ വചനം മുഖേന പ്രസ്തുത നിര്‍ബന്ധം ഇളവുചെയ്യപ്പെട്ടത്. ചിലപ്പോള്‍ രാത്രി ഏതാണ്ട് മൂന്നില്‍ രണ്ടു ഭാഗവും, ചിലപ്പോള്‍ പകുതിയും, മറ്റു ചിലപ്പോള്‍ മൂന്നിലൊരു ഭാഗവും അവര്‍ നമസ്ക രിച്ചിരുന്നു. സമയം ക്ലിപ്തമായി അറിയത്തക്ക ഘടികാരം മുതലായ ഉപകരണങ്ങളില്ലാത്ത കാലത്ത് സമയം കൃത്യമായി കണക്കാക്കുവാന്‍ പ്രയാസമാണല്ലോ. മാത്രമല്ല, നിര്‍ബന്ധ കല്‍ പന വന്നപ്പോള്‍ തന്നെ രാത്രിയുടെ പകുതിയോ, അല്ലെങ്കില്‍ കൂടുതലോ, അല്പം കുറച്ചോ സമയം എടുക്കാവുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. (2, 3, 4 വചനങ്ങള്‍ നോ ക്കുക.) ഏതായാലും ഇത്രയും സമയം രാത്രി ഉറക്കൊഴിച്ച്-കാലില്‍ നീരുപോലും കെട്ടുമാറ്- ആ കൃത്യം നബി (ﷺ) യും സഹാബികളും തെറ്റാതെ അനുഷ്ടിച്ചുവരുന്നതും, അല്ലാഹുവി

ൻെറ കല്പന അനുസരിക്കുന്നതിൽ അവർക്കുള്ള താൽപര്യവും അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നുണ്ട്; രാപ്പകലുകളുടെ ഏറ്റക്കുറവുകളും, ഓരോന്നിൻെറ കൃത്യ അളവുകളും, അവയിൽ എന്തെല്ലാം നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന സൂക്ഷ്മവിവരവും അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ട്; അവയുടെ നിയന്ത്രണം അവൻെറ പക്കലാണുള്ളത്; സൃഷ്ടികൾക്ക് അതൊന്നും ശരിക്കറിഞ്ഞുകൂട. എന്നൊക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് പ്രസ്തുത നിർബന്ധത്തെ' (وجوب) ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പേരിൽ അവൻ മടക്കം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു' (فتاب عليكم) എന്ന വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു ഇളവ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇനി മേലിൽ, രാത്രി നമസ്കാരം അത്ര കർശനമായി ആചരിക്കേണ്ടതില്ല, ഓരോരുത്തൻെറയും കഴിവും സൗകര്യവുമനുസരിച്ച് അനുഷ്ഠിച്ചാൽ മതിയാകും എന്നത്രെ 'ഖുർആനിൽ നിന്നും സൗകര്യമായത് ഓതിക്കൊള്ളുക (فاقرأوا ما تيسر من القرأن') എന്ന വാക്യത്തിൻെറ താൽപര്യം. നമസ്കാരത്തിൻെറ ദൈർഘ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് പ്രധാനമായും അതിലെ ഖുർആൻ പാരായണത്തിൻെറ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കുമല്ലോ.

രാത്രി നമസ്കാരത്തിൻെറ നിർബന്ധത്തിലും, സമയദൈർഘ്യത്തിലും ഇളവ് നൽകുവാനുള്ള കാരണവും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചിലർ രോഗബാധിതരായിരിക്കാം, മറ്റുചിലർ ഉപജീവനമാർഗം അന്വേഷിച്ചും മറ്റും യാത്രകളിൽ ഏർപ്പെട്ടേക്കാം. വേറെ ചിലർ അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിലുള്ള ധർമ്മയുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടേക്കാം. ഇങ്ങിനെ പല അസൗകര്യങ്ങളും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാരണത്താലാണ് സൗകര്യമനുസരിച്ച് നിർവഹിച്ചാൽ മതിയെന്ന് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ വചനം അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഇസ്ലാമിൽ യുദ്ധം നടപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മക്കീസൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണല്ലോ ഈ അദ്ധ്യായം. അപ്പോൾ, വരാനിരിക്കുന്ന മുടക്കുകളെക്കൂടി നേരത്തെതന്നെ പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്തായ കാരുണ്യത്തെയും അനുഗ്രഹത്തെയുമാണ് കുറിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതൊരു പ്രവചനം കൂടിയായിരിക്കും. കൂടാതെ, കച്ചവടം, കൃഷി മുതലായ ഉപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യാത്ര ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ തൃപ്തിപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നുകൂടി ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

فاقرأوا ما تيسر منه (ഖുർആനിൽനിന്നും സൗകര്യമായത് ഓതിക്കൊള്ളുവിൻ) അഥവാ സൗകര്യപ്പെട്ടേടത്തോളം നമസ്കരിക്കുക എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. നിർബന്ധമില്ലെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിത്തന്നെ നിങ്ങളത് കഴിവതും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണതു കാണിക്കുന്നത്. രാത്രി നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും നബിവചനങ്ങളിലും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ ആയത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ, ഓരോരുത്തനും അവനവൻെറ ഭാവി നന്മക്കുവേണ്ടി സൽകർമ്മങ്ങൾ സമ്പാദിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും സ്മരണീയമാകുന്നു.

നമസ്കാരത്തിൽ സൂറത്തുൽ ഫാത്തിഹഃ ഓതൽ നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നും, സൗകര്യപ്പെടുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും ഖുർആൻ വചനങ്ങൾമാത്രം ഓതിയാലും മതിയാകുമെന്നും ഈ വാക്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, സൂ: ഫാത്തിഹഃ നിർബന്ധമാണെന്നുള്ളതിന് തെളിവ് നബി (ﷺ) യുടെ ഹദീസാകുന്നു. തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: لا صلاة لمن يقرأ بفا تحة الكتاب – متفق (ഫാത്തിഹത്തുൽ കിത്താബിനെ-വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രാരംഭ അദ്ധ്യായത്തെ-ഓതാത്തവന് നമസ്കാരമില്ല. (ബു; മു.) സൂ: ഫാതിഹഃക്കുപുറമെ വേറെയും സൂറത്തുകൾ നമസ്കാരത്തിൽ ഓതുക തിരുമേനിയുടെ പതിവായിരുന്നുവെന്ന് ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പൊതുവിൽ അറിയപ്പെട്ടതാണ്.

രാത്രി നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, നമസ്കാരത്തെ നില നിറുത്തണമെന്നും, സക്കാത്ത് കൊടുക്കണമെന്നും (اقيموا الصلوة واتوا الزكوة) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അഞ്ചുനേരത്തെ

നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളെയും, നിർബന്ധ ധർമ്മത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ രാവുയാത്രയും വാനയാത്രയും ('ഇസ്റാഉം', 'മിഅ്റാജൂം') ഉണ്ടായ രാത്രിയിലാണ് അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. ഇത് തിരുമേനി മക്കയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ്. എന്നാൽ സക്കാത്താകട്ടെ, മദീനായിൽവെച്ചാണ് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതു കൊണ്ട് ഇവിടെ 'സക്കാത്ത്' കൊടുക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിനെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. (1) ചെറിയ പെരുന്നാൾ ദിവസം നൽകേണ്ടുന്ന ഫിത്ത്ർ സക്കാത്താണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. (2) നിലവിലുള്ള സക്കാത്തുനിയമം നടപ്പാക്കുന്നതിനുമുമ്പ് മറ്റു ചിലതരം ധർമങ്ങൾ നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു അതാണുദ്ദേശ്യം. (3) സക്കാത്തിൻെറ നിർബന്ധം മക്കായിൽ വെച്ചു തന്നെ അവതരിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, അതിൻെറ വിശദ സ്വഭാവം മദീനായിൽ വെച്ചാണ് നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. (4) നിലവിലുള്ള സക്കാത്തുതന്നെയാണ് ഉദ്ദേശ്യം. (ഈ ആയത്തിൻെറ അവതരണം ഉണ്ടായത് മക്കായിൽവെച്ചല്ല, മദീനായിൽവെച്ചാണെന്ന അഭിപ്രായത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്.) ഒരുപക്ഷെ-യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതുപോലെ-ഭാവിയിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ പോകുന്ന സക്കാത്തിനെപ്പറ്റി നേരത്തെത്തന്നെ ഓർമിപ്പിച്ചതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. الله اعلم ഏതായാലും, നിർബന്ധമായ നമസ്കാരത്തെയും നിർബന്ധമായ സക്കാത്തിനെയും കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. കാരണം, തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ ''അല്ലാഹുവിന് നല്ലതായ കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ (واقرضوا الله قرضا حسنا)'' എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇത് ഏതെങ്കിലും ഒരു നിശ്ചിത നിർബന്ധത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാവാൻ തരമില്ല. ഐച്ഛികമായ ദാനധർമ്മങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുവാനാണ് സാധ്യത. واقرضوا الله (അല്ലാഹുവിന് കടം കൊടുക്കുക) എന്ന പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി സൂ: ഹദീദ് 11ലും, സൂ: തഗാബുൻ 17ലും വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

'നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ വേണ്ടി വല്ലനന്മയും മുൻകൂട്ടി ചെയ്തുവെച്ചാൽ അത് അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ കൂടുതൽ ഉത്തമമായും, വമ്പിച്ച പ്രതിഫലമുള്ളതായും നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താം. (وما نقدموا الا نفسكم الخ) എന്ന വാക്യം നമസ്കാരം, ധർമ്മം തുടങ്ങിയ എല്ലാവിധ പുണ്യകർമങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള പ്രോത്സാഹനമാകുന്നു. കേവലം ചെറുതെന്നോ, നിസ്സാരമെന്നോ കരുതി ഏതൊരു സൽകാര്യത്തെയും അവഗണിക്കരുതെന്നും, ഏതൊരു സൽകർമവും അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ലെന്നും, ഓരോന്നിനും പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞ പ്രതിഫലം അവൻ നൽകുമെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. നിർബന്ധ കടമകൾകൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ ഐച്ഛികമായ സൽകർമങ്ങൾ കഴിവതും ജീവിതത്തിൽ സമ്പാദിച്ചുവെക്കുന്നത് ആവശ്യമാണ് എന്നുള്ള ഒരു ഉപദേശവും അതിലടങ്ങുന്നു അവസാനമായി, എല്ലാവരും പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. സൽകർമങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പാപമോചനം തേടലി (استغفار) നുള്ള പ്രത്യേക സ്ഥാനം ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ പരിശുദ്ധനും സൽകർമിയും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, അവൻെറ പക്കൽ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ പല തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും പോരായ്മകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''ആദമിൻെറ മക്കളെല്ലാം അബദ്ധം പിണയുന്നവരാണ്. അബദ്ധം പിണയുന്നവരിൽ വെച്ച് ഉത്തമന്മാർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവരാകുന്നു''. (തി; ജ:) ആ നിലക്ക് താൻ ഒരു പാപം ചെയ്തതായി തോന്നാത്തവൻപോലും അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മനുഷ്യരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടനും പാപരഹിതനുമായ ദേഹം നബി (ﷺ) തിരുമേനിയാണല്ലോ. തിരുമേനിപോലും ദിനംപ്രതി എഴുപതോ നൂറോ പ്രാവശ്യം പാപമോചനം തേടിയിരുന്നുവെന്ന് ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാണ്. പാപമോചനം തേടുന്നത് നിമിത്തം പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുകിട്ടുന്നതിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിനും അനുഗ്രഹത്തിനും അത് കാരണമാണെന്നുകൂടി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അദ്ധ്യായം സമാപിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ, ان الله غفور رحيم (നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.)

ربنا اغفر لنا وارحمنا ولوالدينا ولذرياتنا وللمؤمنين والمؤمنات
اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

74. സൂറത്തുൽ മുദ്ദഥിർ سورة المدّثر

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 56 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് ഹിറാഗുഹയിൽവെച്ച് ഒന്നാമതായി ലഭിച്ച വഹ്‌യ് സൂറത്തുൽ 'അലകി' (اقرأ باسم ربك)ലെ ആദ്യവചനങ്ങൾ ആയിരുന്നു. അതിനുശേഷം കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് വഹ്‌യ് ലഭിക്കാതിരിക്കുകയുണ്ടായി. അതുനിമിത്തം നബി (ﷺ) വളരെ പരിഭ്രമത്തിലും വ്യസനത്തിലു മായി. പിന്നീട് ആദ്യമായി അവതരിച്ച അദ്ധ്യായം ഈ (يا ايها المدثر) അദ്ധ്യായമാ യിരുന്നുവെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (رحمه الله) അബൂസലമ: (رضي الله عنه) യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീഥി ൽ, ഒന്നാമത്തെ വഹ്‌യിനു ശേഷം പിന്നീട് വഹ്‌യ് വരാൻ താമസിച്ച സംഭവം തിരുമേനി പറഞ്ഞുകേ ട്ടതായി ജാബിർ (رضي الله عنه) അദ്ദേഹത്തിന് വിവരിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതി ൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം: 'അങ്ങിനെ, ഞാൻ നടന്നുകൊണ്ടിരി ക്കെ, ആകാശത്തു നിന്നൊരു ശബ്ദംകേട്ടു. ഞാൻ ആകാശത്തിൻെറ നേർക്ക് കണ്ണുപൊക്കി. അപ്പോഴതാ, ഹിറാമലയിൽ വെച്ച് എൻെറ അടുക്കൽവന്നിരുന്ന ആ മലക്ക് ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമിടയിൽ ഒരു പീഠത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നു! ഞാൻ അത് നിമിത്തം പേടിച്ചുവിറച്ച് നിലത്തേക്ക് വീഴാറായി. അങ്ങനെ, വീട്ടുകാരുടെ അടുക്കൽവന്ന് 'വസ്ത്രമിട്ട് മൂടിത്തരുവീൻ, പുതച്ചുതരുവീൻ' (زملوني دثروني) എന്ന് പറഞ്ഞു. അവർ എനിക്ക് പുതച്ചുതന്നു. ആ അവസര ത്തിൽ يا ايها المدثر മുതൽ فاهجر വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചു. പിന്നീട് വഹ്‌യ് ചൂടു പിടിക്കുകയും തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. (متفق)

'ഹിറായിൽവെച്ച് എൻെറ അടുക്കൽവന്ന മലക്ക്' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്ത മാണ്. ഒന്നാമത്തെ വഹ്‌യുംകൊണ്ട് ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) വന്നതും സൂറ: അലകിലെ ആദ്യവചന ങ്ങൾ അവതരിച്ചതും അവിടെ വെ ച്ചാണല്ലോ. ഈ സംഭവത്തെ വിശദമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ആഇശ (رضي الله عنها) യി ൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധമായ ഹദീഥ് സൂറത്തുൽ അലകിൽ നമുക്ക് ഉദ്ധരിക്കാം. ان شاء الله എന്നാൽ, ജാബിർ (رضي الله عنه) തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചതായി വന്നിട്ടുള്ള വേറെ ഹദീഥിൽ നബി(സ്വ)ക്ക് ഒന്നാ മതായി അവതരിച്ച ഖുർആൻ ഈ സൂറത്താണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടി രിക്കുന്നു. വഹ്‌യ് വരാൻ താമസിച്ചതിനുശേഷം പിന്നീട് ആദ്യമായി അവ തരിച്ച ഖുർആൻ ഇതായിരുന്നുവെന്നത്രെ ആ പ്രസ്താവനക്ക് ഹദീസ് പണ്ഡിതന്മാർ അർഥം കല്പിക്കുന്നത്. ആകയാൽ, രണ്ട് ഹദീസുകളും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമി ല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. സൂറ: അലകിലെ ആദ്യവ ചനങ്ങൾ നബി (ﷺ) യോട് വായി ക്കുവാൻ കല്പിക്കുന്നവയാണ്. അതിൻെറ അവതരണത്തോടുകൂടി തിരുമേനിക്ക് 'നുബുവ്വത്ത് '(പ്രവാചകത്വം) സിദ്ധിച്ചു. ഈ സൂറത്തിലെ ആദ്യവാചകങ്ങളാകട്ടെ, തിരുമേനിയോട് എ ഴുന്നേറ്റുചെന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുവാനാണ് കല്പിക്കുന്നത്. അഥവാ പ്രബോധനം ആരംഭിക്കുവാനുള്ള കല്പനയാണത്. ഇതോടുകൂടി തിരുമേനിക്ക് 'രിസാലത്തും' (ദിവ്യ ദൗത്യവും) ലഭിക്കുന്നു. ഈ സൂറത്തിൻെറയും, സൂറ: മുസ്സമ്മിലിൻെറ അവതരണ സന്ദർഭ ത്തെയും, രണ്ടിൻെറയും ആരംഭത്തിൽ നബി (ﷺ)യെ സംബോധന ചെയ്ത വാക്കുകളെയും (المزملഎന്നും المدثر എന്നും) പരിഗണിക്കുമ്പോൾ രണ്ടും പരസ്പരം യോജിപ്പുള്ളതായി കാണാം. രണ്ടിൽ ഏതാണ് ആദ്യം അവതരിച്ചതെന്ന് തീർത്ത് പറഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും ഉള്ളടക്കങ്ങളും, മറ്റു ചില വസ്തുതക ളും വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ – ഇമാം അസ്ക്വലാനീ (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതു പോലെ – ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ച ശേഷമായിരിക്കും സൂറ: മുസ്സമ്മിൽ അവതരിച്ചത് എന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. الله اعلم

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

1	ഹേ, പുതച്ചുമൂടിയവനേ!	يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡمُدَّثِّرُ ﴿١﴾
2	എഴുന്നേല്‍ക്കുക, എന്നിട്ട് (ജനങ്ങളെ) താക്കീതു ചെയ്യുക.	قُمۡ فَأَنذِرۡ ﴿٢﴾
3	നിന്‍റെ റബ്ബിനെ നീ മഹത്വപ്പെടുത്തുക.	وَرَبَّكَ فَكَبِّرۡ ﴿٣﴾
4	നിന്‍റെ വസ്ത്രങ്ങളെ നീ ശുദ്ധിയാക്കുക.	وَثِيَابَكَ فَطَهِّرۡ ﴿٤﴾
5	ശിക്ഷ [ക്കുകാരണമായിത്തീരുന്നവ]യെ നീ വിട്ടുനില്‍ക്കുക.	وَٱلرُّجۡزَ فَٱهۡجُرۡ ﴿٥﴾

1 يَا أَيُّهَا ഹേ,. الْمُدَّثِّرُ പുതച്ചുമൂടിയവന്‍. 2 قُمْ എഴുന്നേല്‍ക്കുക. فَأَنذِرْ എന്നിട്ട് താക്കീത് ചെയ്യുക, മുന്നറിയിപ്പ് നല്‍കുക. 3 وَرَبَّكَ നിന്‍റെ റബ്ബിനെ. فَكَبِّرْ മഹത്വപ്പെടുത്തുക, തക്ബീര്‍ നടത്തുക.. 4 وَثِيَابَكَ നിന്‍റെ വസ്ത്രങ്ങളെ. فَطَهِّرْ ശുദ്ധമാക്കുക. 5 وَالرُّجْزَ ശിക്ഷയെ (പാപങ്ങളെ), മ്ളേച്ഛതയെ (വിഗ്രഹങ്ങളെ). فَاهْجُرْ നീ വെടിയുക, പുറംതള്ളുക.

المدثر (പുതച്ചുമൂടിയവന്‍) എന്ന് സംബോധന ചെയ്തത് നബി (ﷺ) യെത്തന്നെ. ഇതിനുള്ള കാരണം മുകളില്‍ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസില്‍നിന്നു മനസ്സിലായല്ലോ. എന്നാല്‍, കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിന്‍റെ ആരംഭത്തില്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെയുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങള്‍ ഇവിടെയും ഇല്ലാതില്ല. അതായത്, ഖുറൈശികളുടെ ഉപദ്രവം അതിരുകവിഞ്ഞപ്പോള്‍ നബി (ﷺ) വീട്ടില്‍ വന്നു പുതച്ചു കിടന്നുവെന്നും, ആ അവസരത്തിലാണ് ഇത് അവതരിച്ചതെന്നും, ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴാണ് അവതരിച്ചതെന്നും. പക്ഷേ, മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെ ബലഹീനമാക്കുന്നു. മൂടിപ്പുതക്കുവാന്‍ കാരണം എന്തുതന്നെ ആയാലും ശരി, വീട്ടില്‍ മൂടിപ്പിതച്ചു –കൊണ്ടിരുന്നാല്‍ പോര എന്നും, പുറത്തിറങ്ങി ജനങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്കയും ദിവ്യദൗത്യത്തിന്‍റെ ഭാരം ഏറ്റെടുക്കുകയും വേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഇതില്‍ സൂചന കാണാം.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ വിളിച്ച് പ്രബോധനത്തിന്‍റെ പ്രവര്‍ത്തനത്തില്‍ ഏര്‍പ്പെട്ടു കൊള്ളണമെന്ന് അല്ലാഹു കല്‍പിക്കുകയാണല്ലോ. പ്രബോധനകൃത്യത്തിന്‍റെ രണ്ട് പ്രധാന വശങ്ങളത്രെ സന്തോഷവാര്‍ത്ത അറിയിക്കലും താക്കീത് ചെയ്യലും (التبشير والانذار) അഥവാ സത്യവിശ്വാസവും സല്‍കര്‍മങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നവര്‍ക്ക് അല്ലാഹുവിന്‍റെ പ്രതിഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷ വാര്‍ത്തകളും, അത് രണ്ടും സ്വീകരിക്കാത്തവര്‍ക്ക് അവന്‍റെ ശിക്ഷാ നടപടികളെക്കുറിച്ച് ഭയവാര്‍ത്തകളും അറിയിക്കല്‍. ഈ രണ്ടില്‍ താരതമ്യേന ഖുര്‍ആന്‍ മുന്‍ഗണന നല്‍കിക്കാണുന്നത് താക്കീതി (الا نذار) ന്‍റെ വശത്തിനാകുന്നു. ജനങ്ങള്‍ അന്ധവിശ്വാസത്തിലും അനാചാരങ്ങളിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേളയില്‍ – അപ്പോഴാണല്ലോ പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധന സംരംഭം രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നത് – അതില്‍ നിന്ന് അവരെ പിന്‍തിരിപ്പിക്കുവാന്‍ ശ്രമിക്കുന്നതിനായിരിക്കും സ്വാഭാവികമായും കൂടുതല്‍ സ്ഥാനമുള്ളത്. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: കഹ്ഫിന്‍റെ ആദ്യത്തില്‍വെച്ചും മറ്റും നാം മുമ്പ് സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓര്‍ക്കുക). അതുകൊണ്ട് പ്രബോധനകൃത്യം ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യത്തെ ഈ കല്‍പനയിലും താക്കീതിന്‍റെ വശത്തിനു അല്ലാഹു മുന്‍ഗണന നല്‍കിയിരിക്കുന്നു. തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്‍റെ മഹത്വത്തെ പ്രകീര്‍ത്തനം ചെയ്വാനുള്ള കല്‍പനയാണുള്ളത്. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ മഹത്വത്തിനുപകരം അവന്‍റെ ചില നിസ്സാരസൃഷ്ടികളുടെ മഹത്വങ്ങളെ പ്രകീര്‍ത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്‍റെ സ്ഥാനം ഇതരവസ്തുക്കള്‍ക്ക് കല്‍പിച്ചു കൊണ്ടും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരു ജനതയെയാണല്ലോ നബി (ﷺ) താക്കീത് ചെയ്യു

വാൻ പോകുന്നത്. അപ്പോൾ ഇവിടെ ഇക്കാര്യം നബി (ﷺ) യെ പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയത് വളരെ സന്ദർഭോചിതമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

ഇതുപോലെത്തന്നെ, വസ്ത്രം ശുദ്ധിയാക്കുക (وثيابك فطهر) എന്ന കൽപനയും ശ്രദ്ധേയമത്രെ. ശുദ്ധിക്കും വെടുപ്പിനും ഇസ്‌ലാം നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാം. ഒരു മുസ്‌ലിം സദായ്പ്പോഴും മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും അശുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നും മുക്തനായിരിക്കേണ്ടതാണ്. നമസ്കാരാദി കർമവേളകളിൽ വിശേഷിച്ചും. വെളിക്കിറങ്ങി ജനങ്ങളുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നവരും തങ്ങളുടെ വേഷവസ്ത്രാദികളിൽ ശുചിയുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെ ഇണക്കവും സ്വീകരണവും ലഭിക്കുന്നതിന് അതത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയായിരിക്കും പ്രബോധനം ചെയ്‌വാനുള്ള കൽപനയോടൊന്നിച്ച് ഇക്കാര്യവും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയത്. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ചര്യ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ശരീരം, വസ്ത്രം, വേഷം, താടി, മുടി ആദിയായവയെല്ലാം തന്നെ വൃത്തിയിലും വെടുപ്പിലും വെക്കുന്നതിൽ തിരുമേനിക്ക് വളരെ നിഷ്കർഷയുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് കാണാം. ഈ വാക്യത്തിന് ചില വ്യംഗാർത്ഥങ്ങളും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ കൽപിക്കാറുണ്ട്. അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പാപങ്ങളിൽനിന്ന് ശുദ്ധമായിരിക്കുക, മനസ്സും, ശരീരവും പരിശുദ്ധമായിരിക്കുക, ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്ത്രം കുറ്റകരമായ വഴിക്ക് സമ്പാദിച്ചതല്ലാതിരിക്കുക തെറ്റായ വിഷയങ്ങളിൽ വസ്ത്രങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതിരിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില സാരങ്ങളാണവ. മൊത്തത്തിൽ എല്ലാം സ്വീകാര്യവും, തത്വത്തിൽ ഏറെക്കുറെ യോജിപ്പുള്ളതും തന്നെ.

الرجز എന്ന വാക്ക് 'റുജ്സ്' എന്നും 'റിജ്സ്' എന്നും (بالفتح والضم) വായനയുണ്ട്. രണ്ടായാലും ആ വാക്കിന് 'ശിക്ഷ, വിഗ്രഹാരാധന, പാപം, മാലിന്യം, ബഹുദൈവാരാധന, കിടിലം കൊള്ളൽ' എന്നിങ്ങനെ പല അർത്ഥങ്ങളും വരുന്നതാകുന്നു. (*) ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും അർത്ഥമാണ് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതായത്, ശിക്ഷയെ അകന്നു നിൽക്കുക എന്നും, വിഗ്രഹങ്ങളെ അകന്നു നിൽക്കുക എന്നും. ശിക്ഷ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ശിക്ഷാർഹമായ എല്ലാ പാപങ്ങളുമാകുന്നു.

6 അധികം (ലഭിക്കുവാൻ) മോഹിച്ചുകൊണ്ട് നീ ഉപകാരം (അഥവാ ദാക്ഷിണ്യം) ചെയ്യരുത്.'	وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ ۝٦
7 നിൻെറ റബ്ബിനുവേണ്ടി നീ ക്ഷമിച്ചും കൊള്ളുക.	وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝٧

6 وَلاَ تَمْنُن നീ ഉപകാരം (ദാക്ഷിണ്യം, നന്മ) ചെയ്യരുത്. تَسْتَكْثِرْ അധികം മോഹിച്ചുകൊണ്ട്, അധികം നടിച്ചുകൊണ്ട്. 7 وَلِرَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബി നുവേി. فَاصْبِرْ നീ ക്ഷമിക്കുക.

ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ ലഭ്യമുണ്ടാകും, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാവണം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ വല്ല ഉപകാരമോ ദാക്ഷിണ്യമോ ചെയ്യരുത്; അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പൊരുത്തവും മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം അത്; അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി ലഭിക്കുവാനായി അവൻെറ മാർഗത്തിൽ ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളണം എന്ന് സാരം. സൽക്കാര്യങ്ങൾ വല്ലതും ചെയ്യുമ്പോൾ അത് കുറേ അധികമായിട്ടുണ്ടെന്ന നാട്യം ഉണ്ടായിരിക്കാതെ, എപ്പോഴും പോരാ

* راجع الاموس ومفردات الراغب والمنجد وغيرها

പോരാ എന്ന വിചാരത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണം ചെയ്യുന്നത് എന്നും, 6-ാം വചനത്തിനു വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الله اعلم

8	എന്നാൽ, കാഹളത്തിൽ മുഴക്കപ്പെട്ടാൽ [ഊതപ്പെട്ടാൽ],-	فَإِذَا نُقِرَ فِي ٱلنَّاقُورِ ﴿٨﴾
9	അപ്പോഴത്-അന്നത്തെ ദിവസം-പ്രയാസകരമായ ഒരു ദിവസമായിരിക്കും!-	فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾
10	അവിശ്വാസികളുടെമേൽ നിസ്സാരമല്ലാത്ത (ദിവസം)!	عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿١٠﴾

8 فَإِذَا نُقِرَ എന്നാൽ മുഴക്ക(ഊത)പ്പെട്ടാൽ. فِي النَّاقُورِ കാഹളത്തിൽ. 9 فَذَلِكَ എന്നാലത്. يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം. يَوْمٌ عَسِيرٌ ഞെരുങ്ങിയ (പ്രയാസകരമായ) ഒരു ദിവസമാണ്. 10 عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ. غَيْرُ يَسِيرٍ നിസ്സാരം (എളുപ്പം-ലഘു) അല്ലാത്ത.

ഖിയാമത്തുനാളിനെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നതെന്ന് വ്യക്തം. ഇമാം അഹ്മദും(ﷺ), ഇബ്നു ജരീറും(ﷺ)ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: നബി (ﷺ)പറയുകയുണ്ടായി. ''കൊമ്പിന്റെ ആൾ - കാഹളത്തിൽ ഊതുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മലക്ക്-തന്നോട് എപ്പോഴാണ് ഊതുവാൻ കല്പിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അപ്പോൾ ഊതുവാൻവേണ്ടി കാത്തിരുന്നുകൊണ്ട് കൊമ്പ് വായിൽ വെക്കുകയും നെറ്റി ചുളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞാൻ എങ്ങിനെ സുഖജീവിതം കൊള്ളും?!'' സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: ''ഞങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യണമെന്നാണ് അവിടുന്ന് ഞങ്ങളോട് കല്പിക്കുന്നത്?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു മതി. അവൻ ഭരമേല്പിക്കപ്പെടുവാൻ എത്രയോ നല്ലവൻ തന്നെ. ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (حسبنا الله ونعم الوكيل على الله توكلنا) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ''

തുടർന്നുള്ള (11 മുതൽ 30 വരെയുള്ള) വചനങ്ങൾ വലീദുബ്നു മുഗീറ: (وليد بن مغيرة) യുടെ വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ പല രിവായത്തുകളും കാണാം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ അതംഗീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പില്ലെന്ന് ഇമാം റാസീ (ﷺ) പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളിൽ ഇബ്നുജരീർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''വലീദുബ്നു മൂഗീറ നബി (ﷺ) യുടെ അടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി. തിരുമേനി അവന് ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. അതുകേട്ട് അവന്റെ ഹൃദയത്തിനു അലിവുണ്ടായതുപോലെ തോന്നി. ഈ വിവരം അബൂജഹ്‌ലിനുകിട്ടി. അവൻ വലീദിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു (പരിഹാസേന) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''ഓ, പിതൃവ്യാ, നിങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കുറച്ചു ധനം ശേഖരിച്ചു തരാനുദ്ദേശിക്കുന്നു.'' വലീദ് പറഞ്ഞു: ''എന്തിനാണത്?'' അബൂജഹ്ൽ: ''നിങ്ങൾക്ക് തരാൻതന്നെ. കാരണം, നിങ്ങൾ മുഹമ്മദിന്റെ പക്കലുള്ളത് ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നിരുന്നുവല്ലോ.'' വലീദ്: ''ഞാൻ ഖുറൈശികളി ൽവെച്ച് ധാരാളം ധനമുള്ളവനാണെന്ന് അവർക്കറിയാമല്ലോ''. അബൂജഹ്ൽ: ''എന്നാൽ, താങ്കൾ അവൻ പറയുന്നതിനോട് പ്രതിഷേധവും വെറുപ്പുമുള്ള ആളാണെന്ന് അവർക്ക് അറിയുവാനായി മുഹമ്മദിനെപ്പറ്റി വല്ല അഭിപ്രായവും പറയണം''. വലീദ്: ''ഞാൻ അവനെക്കുറിച്ച് എന്ത് പറയാനാണ്? അല്ലാഹുതന്നെയാണ! നിങ്ങളിലൊരാളും തന്നെ എന്നെക്കാൾ കവിത അറിയുന്നവരും, പദ്യമോ പാട്ടോ അറിയുന്നവരും അല്ല. ജിന്നുകളുടെ കവിത അറിയുന്നവരുമല്ല. അല്ലാഹുവാണ, അവൻ പറയുന്നതിനു ഇവയിൽ ഒന്നിനോടും സാമ്യമില്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവാണ! അവൻ പറയുന്ന വാക്കിന് ഒരു മാധുര്യമുണ്ട്. അതിന്റെ താഴെയുള്ളതെല്ലാം

അത് ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അത് ഉന്നതമാവുകയും ചെയ്യും. അതിനുപരിയായി ഒന്നും നിലകൊള്ളുകയില്ല. അബൂജഹ്ൽ: ''എന്നാൽ അല്ലാഹുവാണ! നിങ്ങൾ അവനെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയാതെ നിങ്ങളുടെ ജനത തൃപ്തിപ്പെടുന്നതല്ല''. വലീദ്: ''ശരി, എന്നെവിട്ടേക്കുക. ഞാൻ ആലോചിക്കട്ടെ''. അങ്ങനെ, അവൻ കുറെ ആലോചിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു: ''അത് മറ്റ് ചിലരിൽനിന്ന് പ്രമാണിക്കപ്പെടുന്ന 'സിഹ്ർ' (മാരണം) അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. (ان هذا الاسر يؤثر عن غيره) ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ذرني ومن خلقت മുതൽ تسعة عشر വരെ (11-30 വചനങ്ങൾ) അവതരിച്ചു''.

വലീദ് മതം മാറിപ്പോയി, ഇനി ഖുറൈശികളെല്ലാം മതം മാറിയേക്കുമല്ലോ എന്ന് ജനസംസാരമുണ്ടായപ്പോഴാണ് അബൂജഹ്ൽ വലീദിനെ സമീപിച്ചതെന്നും, വളരെ ആലോചിച്ച ശേഷമാണ് വലീദ് മേൽകണ്ടതു പോലുള്ള മറുപടി പറഞ്ഞതെന്നും വേറൊരു രിവായത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു രിവായത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: നബി (ﷺ) യിൽനിന്ന് വലീദ് കേട്ടത് 'ഹാമീം സജദ' എന്ന അദ്ധ്യായമായിരുന്നു. അവൻ അതിൽ ആകൃഷ്ടനാവുകയും ഖുർആനിനെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്താവന ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ അവൻ മുസ്‌ലിമായിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതി ഖുറൈശികൾക്ക് പരിഭ്രമമായി. പല പ്രകാരത്തിലും അവർ അവനെ ഇളക്കി വിടുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ വലീദ് തൻെറ അടവ് മാറ്റി. നബി (ﷺ) യെപ്പറ്റി ഭ്രാന്തനെന്നും, ജോത്സ്യനെന്നും, കവിയെന്നും ആരോപിക്കപ്പെടാറുള്ളതിനെ അവൻ ഓരോ ന്യായം പറഞ്ഞ് ഖണ്ഡിച്ച് സംസാരിച്ചു. അനന്തരം, നബി (ﷺ) ഒരു മാരണക്കാരൻ ('സാഹിർ') ആണെന്ന് സമർത്ഥിച്ചു. നബി(ﷺ)യിൽ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആളുകളും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും തമ്മിൽ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്ന ഭിന്നിപ്പുകളെ അവൻ അതിനു തെളിവായി എടുത്തു കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഖുറൈശ് ഗോത്രത്തിൽ ബനൂമഖ്സൂം (بنوا مخزوم) ശാഖയിലെ വമ്പിച്ച ധനാഢ്യനും നേതാവുമായിരുന്നു വലീദ്. വളരെ കച്ചവടങ്ങളും കൃഷിനിലങ്ങളും അവനുണ്ടായിരുന്നു. മക്കായുടെയും, ത്വാഇഫിൻെറയും ഇടയിൽ പല സ്ഥലത്തും ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾ, കുതിരകൾ, അടിമകൾ ആദിയായ വമ്പിച്ച സമ്പത്തുക്കൾ വേറെയും, പ്രാപ്തരും ശക്തരുമായ എട്ടുപത്ത് ആൺമക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഖാലിദ്, ഹിശാം, ഉമാറത്ത് (خالد, هشام, عمارة – رض) എന്നീ മൂന്നുപേർ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചവരാണ്. സുഖസമ്പൂർണവും ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ളതുമായിരുന്നു വലീദിൻെറ ദീർഘകാലത്തെ ജീവിതം. തൻെറ പേരും പ്രശസ്തിയും നിമിത്തം 'ഖുറൈശികളുടെ വാസനച്ചെടി (ريحانة قريش) എന്നൊരു കീർത്തിനാമംപോലും വലീദ് സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. അതേ സമയത്ത് നബി(സ്വ)യുടെയും ഇസ്‌ലാമിൻെറയും അതികഠിന ശത്രുവുമായിരുന്നു വലീദ്. അല്ലാഹുവിന് അവനോടുള്ള വെറുപ്പിൻെറ കാഠിന്യം താഴെ വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾

11 എന്നെയും, ഞാൻ ഏകനായി (സ്വന്തം) സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരുവനെയും (അങ്ങ്) വിട്ടേക്കുക [അവൻെറ കാര്യം ഞാൻ ഏറ്റുകൊള്ളാം]!-

وَجَعَلْتُ لَهُۥ مَالًا مَّمْدُودًا ﴿١٢﴾

12 അവന് (ധാരാളമായി) അയച്ചിട്ടു കൊടുക്കപ്പെട്ട ധനവും ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു;-

وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾

13 സന്നദ്ധരായ (കുറേ) പുത്രൻമാരെയും (കൊടുത്തിരിക്കുന്നു);-

14 ഞാൻ അവന് ഒരു (നല്ല) സൗകര്യം സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.	وَمَهَّدتُّ لَهُۥ تَمۡهِيدٗا ﴿١٤﴾
15 പിന്നെയും ഞാൻ വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ അവൻ മോഹിച്ചു കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു!	ثُمَّ يَطۡمَعُ أَنۡ أَزِيدَ ﴿١٥﴾
16 വേണ്ടാ! അവൻ നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളോട് ധിക്കാരക്കാരനായിരിക്കുന്നു!	كَلَّآۖ إِنَّهُۥ كَانَ لِأٓيَٰتِنَا عَنِيدٗا ﴿١٦﴾
17 ഞാൻ അവനെ കയറ്റം കയറുവാൻ [ഞെരുക്കം അനുഭവിക്കുവാൻ] വഴിയെ നിർബന്ധിക്കുന്നതാണ്.	سَأُرۡهِقُهُۥ صَعُودًا ﴿١٧﴾

---

11 ذَرْنِي എന്നെ വിട്ടേക്കുക. وَمَنْ خَلَقْتُ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവനെയും. وَحِيدًا ഏകനായിക്കൊണ്ട്. 12 وَجَعَلْتُ ഞാൻ ആക്കി(ഉാക്കി) ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. لَهُ അവന്. مَالًا ധനം, സ്വത്ത്. مَّمْدُودًا അയച്ചു (നീട്ടിയിട്ടു)കൊടുക്കപ്പെട്ടതായ. 13 وَبَنِينَ പുത്രന്മാരെയും. شُهُودًا സന്നദ്ധരായ, തയ്യാറുള്ള(യോഗ്യരായ). 14 وَمَهَّدتُّ ഞാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തി, ശരിപ്പെടുത്തി. لَهُ അവന്. تَمْهِيدًا ഒരു സൗകര്യപ്പെടുത്തൽ. 15 ثُمَّ يَطْمَعُ പിന്നെയും അവൻ മോഹിക്കുന്നു. أَن أَزِيدَ ഞാൻ വർധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ, കൊടുക്കുമെന്നു. 16 كَلَّا വേണ്ടാ, അങ്ങനെയല്ല. إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയം അവനായിരിക്കുന്നു. لِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളോട്. عَنِيدًا ധിക്കാരി, മത്സരക്കാരൻ. 17 سَأُرْهِقُهُ വഴിയെ ഞാനവനെ നിർബന്ധിക്കും, പ്രേരിപ്പിക്കും,. صَعُودًا കയറ്റം (ചുരം) കേറാൻ, ഞെരുക്കത്തിന്.

മറ്റാരുടെയും പങ്കോ സഹായമോ കൂടാതെ ഞാൻ ഒറ്റക്കുതന്നെ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി; ധാരാളക്കണക്കിൽ സമ്പൽസമൃദ്ധിയും നൽകി; എന്തിനും സന്നദ്ധരും യോഗ്യരുമായ കുറെ പുത്രന്മാരെയും നൽകി; എന്നുവേണ്ട വിവിധ തരത്തിലുള്ള ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും കൈവരുമാറുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇതെല്ലാമുണ്ടായിട്ട് പിന്നെയും അവൻ എന്നിൽനിന്ന് കൂടുതൽ വർദ്ധമാനം മോഹിച്ചും പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതൊക്കെയായിട്ടും അവൻ അതിന് നന്ദിയും കൂറും കാണിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ നേരെ ധിക്കാരവും മാത്സര്യവുമാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. വേണ്ടാ! അതവന് നല്ലതിനല്ല, ആ വ്യാമോഹങ്ങളൊക്കെ അങ്ങ് വിട്ടേക്കട്ടെ, അവനെ നാം വെറുതെ വിടുമെന്ന് അവൻ കരുതേണ്ട. അധികം താമസിയാതെ അസഹ്യമായ ശിക്ഷയാകുന്ന വൻചുരത്തിൽ അവനെ നാം നിർബന്ധിച്ചു കയറ്റുകതന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം.

ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത് വലീദുബ്നു മുഗീറയുടെ വിഷയത്തിലാണെന്ന് മുകളിൽ നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ ഇവയിലടങ്ങിയ ആക്ഷേപങ്ങളും താക്കീതുകളും അവനുമാത്രം ബാധകമാകുന്നതല്ല. ഏതെങ്കിലും വചനങ്ങളുടെ അവതരഹേതു ഒരു പ്രത്യേക വ്യക്തിയോ, പ്രത്യേക സംഭവമോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, അതിലെ ആശയവും വിധിയും പൊതു വിൽ ബാധകമായിരിക്കുമെന്നതിൽ ഒട്ടും സംശയമില്ല. അല്ലാഹു നൽകിയ സുഖസൗകര്യങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതിന് നന്ദികാണിക്കുന്നതിനുപകരം അവനെയും

അവൻെറ സന്ദേശങ്ങളെയും ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏത് വമ്പന്മാർക്കും ബാധകമത്രെ ഈ വചനങ്ങളിലെ താക്കീത്. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതിനുശേഷം, വലീദിൻെറ ധനത്തിലും മക്കളിലും അധഃപതനം നേരിട്ടുകൊണ്ടാണ് അവൻ മൃതിയടഞ്ഞതെന്ന് മുകാതിൽ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചു കൊണ്ട് -ജനാനുകൂല്യവും നേതൃസ്ഥാനവും നിലനിറുത്തുവാൻവേണ്ടി-അവൻ ചെയ്ത കൃത്രിമമായ അഭിനയങ്ങളെ താഴെ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വമ്പിച്ച അമർഷത്തോടു കൂടി തുറന്നുകാട്ടുന്നു.

18 കാരണം, അവൻ ചിന്തിച്ചു; (ഒരു രൂപം) കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തു.	إِنَّهُۥ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾
19 അതിനാൽ, അവൻ കൊലപ്പെടട്ടെ [നശിക്കട്ടെ]! എങ്ങിനെയാണവൻ കണക്കാക്കിയത്?!	فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾
20 പിന്നെയും [വീണ്ടും] അവൻ കൊലപ്പെടട്ടെ [നശിക്കട്ടെ]! എങ്ങിനെയാണവൻ കണക്കാക്കിയത്?!	ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾
21 പിന്നീടവൻ (ഒന്നു) നോക്കി;	ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾
22 പിന്നെ, അവൻ (മുഖം) ചുളിക്കുകയും ഇറുകിച്ചുളുങ്ങുകയും ചെയ്തു.	ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾
23 പിന്നെ, അവൻ പിന്നോട്ടു മാറുകയും, അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു.	ثُمَّ أَدْبَرَ وَٱسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾
24 എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ''ഇത് പ്രമാണിച്ചു പറയപ്പെടുന്ന 'സിഹ്റ്'ല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. [മറ്റാരിൽനിന്നോ കേട്ട് ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന മാരണം മാത്രമാണ് ഈ ഖുർആൻ.]	فَقَالَ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾
25 ''ഇത് മനുഷ്യൻെറ വാക്കല്ലാതെ (വേറൊന്നും)അല്ല''.	إِنْ هَـٰذَآ إِلَّا قَوْلُ ٱلْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

18 إِنَّهُ നിശ്ചയമായും (കാരണം) അവൻ. فَكَّرَ ചിന്തിച്ചു. وَقَدَّرَ കണക്കാക്കുക (സങ്കൽപ്പിക്കുക - അനുമാനിക്കുക)യും ചെയ്തു. 19 فَقُتِلَ അതിനാൽ അവൻ കൊല്ലപ്പെടട്ടെ (നശിക്കട്ടെ, ശപിക്കപ്പെടട്ടെ, തുലയട്ടെ). كَيْفَ എങ്ങിനെയാണ്. قَدَّرَ അവൻ കണക്കാക്കി, അനുമാനിച്ചു, സങ്കല്പിച്ചു. 20 ثُمَّ قُتِلَ പിന്നെ (വീണ്ടും) അവൻ കൊലപ്പെടട്ടെ. كَيْفَ قَدَّرَ അവൻ എങ്ങിനെയാണ് കണക്കാക്കിയത്. 21 ثُمَّ نَظَرَ പിന്നെ അവൻ നോക്കി. 22 ثُمَّ عَبَسَ പിന്നെ അവൻ മുഖം ചുളിച്ചു. وَبَسَرَ ചുക്കിച്ചുളുങ്ങുക (ഇറുക്കുക-കൂടുതൽ ചുളിക്കുക)യും ചെയ്തു. 23 ثُمَّ أَدْبَرَ പിന്നീടവൻ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു, പിന്നോട്ടുമാറി. وَاسْتَكْبَرَ അഹംഭാവം (അഹങ്കാരം) നടിക്കുകയും ചെയ്തു. 24 فَقَالَ എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ سِحْرٌ സിഹ്ർ (ആഭിചാരം-മാരണം-ജാലവിദ്യ) അല്ലാതെ. يُؤْثَرُ പ്രമാണിക്കപ്പെടുന്ന, ഉദ്ധരിച്ചു പറയപ്പെടുന്ന. 25 إِنْ هَذَا ഇതല്ല. إِلاَّ قَوْلُ വാക്കു(വചനം) അല്ലാതെ. الْبَشَرِ മനുഷ്യൻെറ.

നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് ഖുർആൻ കേട്ടപ്പോൾ അത് ദിവ്യവചനം തന്നെയാണെന്ന് അവന് ആദ്യം ബോധ്യമായിരുന്നു. അനന്തരം കൂട്ടുകാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനും ജനങ്ങൾക്കി

ടയിൽ സൽപേരും കീർത്തിയും നിലനിർത്തുവാനും വേണ്ടി മനസ്സാക്ഷി പണയപ്പെടുത്തി കളവു കെട്ടിപ്പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അൽപം മുമ്പ് പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന ആ അഭിപ്രായം-അത് മനുഷ്യൻെറയോ ജിന്നിൻെറയോ വാക്യങ്ങളല്ല എന്ന അഭിപ്രായം-ഇപ്പോൾ മാറ്റിപ്പറയേണ്ടി വന്നിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ അവൻെറ ഹൃദയം അവനെ അലട്ടി, കുറേ ചിന്തിച്ചു. ഇന്നിന്നപ്രകാരമങ്ങ് പറഞ്ഞുകളയാമെന്ന് മനസ്സുകൊണ്ടു സ്വരൂപിച്ച് കണക്കാക്കി. മനസ്സാക്ഷി അവനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആദ്യത്തെ പ്രസ്താവനകൾ മാറ്റിപ്പറയണമല്ലോ. അങ്ങിനെ വിഷമത്തിൽപെട്ട് വീണ്ടും ആലോചിക്കുകയായി. കുറെ മുഖം ചുളിക്കും, നെറ്റി ചുളുങ്ങും, മുഖം കറുക്കും, ചുക്കിച്ചുളുങ്ങും. ഒടുക്കം സത്യത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറുവാൻ തന്നെ ഉറച്ചു. ഉത്തരം കിട്ടിപ്പോയി എന്ന അഹങ്കാരത്തോടെ ഞെളിഞ്ഞുനിന്ന് വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചു: ''മുഹമ്മദിൻെറ പക്കൽനിന്ന് കേൾക്കുന്ന ഈ വാക്യങ്ങൾ സിഹ്റല്ലാതെ-മാരണമല്ലാതെ-മറ്റൊന്നുമല്ല. (അതുകൊണ്ടാണ് ആദ്യം ഞാൻ അതിലൊന്ന് മയങ്ങിപ്പോയത്.) ഏതോ ചില മാരണക്കാരിൽ നിന്ന് പ്രമാണിച്ചുദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നതാണ് ഇത്. ഇത് മനുഷ്യനിർമ്മിതം തന്നെ. അതല്ലാതെ ദിവ്യ വചനമൊന്നും അല്ല''.

'ശാപമടയട്ടെ, നശിക്കട്ടെ, തുലഞ്ഞുപോകട്ടെ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണ് قتل ('ഖുതില' = കൊല്ലപ്പെടട്ടെ) എന്ന വാക്ക്. വെറുപ്പിലും വിദ്വേഷത്തിലുമൊക്കെയാണത് ഉപ യോഗിക്കാറുള്ളത്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ സന്തോഷ –സൂചകമായും അതേ വാക്ക് അറബികൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ അങ്ങേയറ്റം അമർഷ ത്തോടും കോപത്തോടും കൂടിയാണ് അത് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ആ വാക്ക് ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതും. വാളെടുത്തു നേരിൽ യുദ്ധം ചെയ്കയും, മുഖാമുഖമായി പലതരം അക്രമങ്ങൾ അഴിച്ചു വിടുകയും ചെയ്ത എത്രയോ ശത്രുക്കൾ മുശ്രിക്കുകളിലുണ്ട്. പക്ഷേ, മനസ്സാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്രയും പരസ്യമായി സത്യത്തെ മൂടിവെച്ച ധിക്കാരികളായ നേതാക്കൾ ഇവനെപ്പോലെ അധികംപേർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ശിർക്കിൻെറ ഇതര നേതാക്കളെക്കുറിച്ചൊന്നും കാണാത്തത്ര ശക്തമായ ഭാഷയിൽ അവനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതും. (نعوذ بالله من غضبه)

سحر ('സിഹ്ർ') എന്ന വാക്ക് 'ജാലം, ചെപ്പടിവിദ്യ, മാരണം, വശീകരണം, ആഭിചാരം' എന്നിങ്ങനെ പല അർഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാവാത്ത ഉപായതന്ത്രങ്ങൾക്കെല്ലാം മൊത്തത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു വാക്കാണത്. സന്ദർഭം നോക്കി ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഖുർആൻ സിഹ്റാണെന്ന വാദത്തിന് മേലുദ്ധരിച്ച രിവായത്തിൽ വലീദ് നൽകിയ ന്യായീകരണം, അതുമുഖേന കുടും ബാംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ നബി (ﷺ) ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നുവെന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് നാം ഇവിടെ അതിനു മാരണം എന്ന് വിവർത്തനം നൽകിയത്. ഐഹികമായ കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി ഖുർആനിനെ ധിക്കരിച്ച ആ ദുഷ്ടഹൃദയത്തിന് അല്ലാഹു വമ്പിച്ച താക്കീത് നൽകുന്നു:-

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾

26 വഴിയെ ഞാനവനെ 'സഖറിൽ' [നരകത്തിൽ] ഇട്ട് എരിക്കുന്നതാണ്.

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾

27 'സഖർ' എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം!?-

لَا تُبْقِى وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾

28 അത് (ഒന്നിനെയും) ബാക്കിയാക്കുകയില്ല; വിട്ടുകളയുകയുമില്ല;-

لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾

29 തൊലിയെ എരിച്ചു (മാറ്റംവരുത്തി) കളയുന്നതാകുന്നു.

30 അതിൻെറമേൽ (നോട്ടത്തിന്) പത്തൊമ്പതു പേരുണ്ട്.	عَلَيۡهَا تِسۡعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾

26 سَأُصۡلِيهِ വഴിയെ ഞാനവനെ ഇട്ടുകരിക്കും, ഇട്ടുകാച്ചും. سَقَرَ സഖറിൽ. 27 وَمَا أَدۡرَاكَ നിനക്ക് എന്തറിയാം. നിനക്ക് അറിവ് നൽകിയത് എന്താണ്. مَا سَقَرُ സഖർ എന്താണെന്നു. 28 لَا تُبۡقِي അത് ബാക്കിവെക്കുകയില്ല. وَلَا تَذَرُ വിട്ടുകളയുകയുമില്ല.. 29 لَوَّاحَةٌ എരിച്ചു(കരിച്ചു)കളയുന്നതാണ്. മാറ്റം വരുത്തുന്നതാണ്, കരിവർണമാക്കുന്നതാണ്.. لِّلۡبَشَرِ തൊലിയെ. 30 عَلَيۡهَا അതിൻെറ മേല്യ്. تِسۡعَةَ عَشَرَ പത്തൊമ്പതുപേർ.

നരകത്തിന് പല പേരുകളും ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതിൽ ഒന്നത്രെ ‘സഖർ’ (سقر)എല്ലാ പേരുകളെയും പോലെ, ഇതും നരകത്തിൻെറ ഉഗ്രതയും കാഠിന്യവും കുറിക്കുന്നു. ഉരുക്കിക്കളയുന്നത്, കരിച്ചുകളയുന്നത് എന്നൊക്കെയാണ് അതിന് പദാർഥം (كما فى المفردات) ഏതൊരു വസ്തുവാകട്ടെ, അതിനെ നരകത്തിലിട്ടാൽ അതതിനെ എരിച്ചുകളയാതെ ബാക്കി വെക്കുകയാകട്ടെ, വിട്ടുകളയുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല. തൊലികളിലേക്ക് ആളിച്ചെന്ന് അതിവേഗം അതിനെ കരിച്ചു നിറംമാറ്റം വരുത്തി കരിമ യമാക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അഗ്നിയെക്കാളും എത്രയോ മടങ്ങ് ഉഗ്രതരമാണ് നരകാഗ്നി. എന്നിരിക്കിലും അതിനാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ നിത്യയാതനകൾ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലാതെ ഒരിക്കലും മരണമടയുന്നതല്ല. വല്ല വിശ്രമവും ലഭിക്കുമോ? അതുമില്ല. لا يموت فيها ولا تبقى – الاعلى (അതിൽ അവൻ മരണമടയുകയില്ല; ജീവിക്കുകയുമില്ല.) ഇത് നരകാഗ്ത നിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ് മാത്രമല്ല, നിരന്തരം ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതിനായി അവരുടെ തൊലികൾ വെന്തുകരിയുമ്പോഴേക്കും അല്ലാഹു വേറെ തൊലികളെ പകരം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. كلما نضجت جلودهم بدلناهم جلودا غيرهاليذوقوا العذاب النسآء – ٥٦ : അതിൻെറ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നവരാകട്ടെ, പരുഷസ്വഭാവികളും കഠിനന്മാരുമായ മലക്കുകളു മാകുന്നു. (عليها ملئكة غلاظ شداد الخ – التحريم) ഈ മേൽനോട്ടക്കാരായ മലക്കുകളെക്കുറിച്ചാണ് ‘പത്തൊമ്പതു പേരുണ്ട്’ എന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവരുടെ എണ്ണം പത്തൊമ്പതാക്കി നിശ്ചയിച്ചതിൻെറ രഹസ്യം എന്താണെന്ന് നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ, അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയൂ. എങ്കിലും അതിവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിലടങ്ങിയ ചില രഹസ്യങ്ങൾ അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

31 നരകത്തിൻെറ (മേൽനോട്ടക്കാരായ) ആൾക്കാരെ നാം മലക്കുകളല്ലാതെ ആക്കിയിട്ടില്ല; അവരുടെ എണ്ണം അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് ഒരു പരീക്ഷണമല്ലാതെയും ആക്കിയിട്ടില്ല. (അതെ) വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുവാനും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുവാനും,- വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരും സത്യവിശ്വാസികളും സന്ദേഹപ്പെടാതിരിക്കുവാനുമാകുന്നു (അത്). (കൂടാതെ) ഹൃദയങ്ങളിൽ (ഒരുതരം) രോഗമുള്ളവരും അവിശ്വാസികളും ‘‘ഇതുമൂലം എന്തൊരു ഉപമയാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്‘‘ എന്ന് പറയുവാൻവേണ്ടിയുമാകുന്നു. അപ്രകാരം, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും,	وَمَا جَعَلۡنَآ أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةٗۙ وَمَا جَعَلۡنَا عِدَّتَهُمۡ إِلَّا فِتۡنَةٗ لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ لِيَسۡتَيۡقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَيَزۡدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِيمَٰنٗاۙ وَلَا يَرۡتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٞ وَٱلۡكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلٗاۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَمَا يَعۡلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكۡرَىٰ لِلۡبَشَرِ ﴿٣١﴾

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ സൻമാർഗ ത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിൻെറ റബ്ബിൻെറ സൈന്യങ്ങളെ അവനല്ലാതെ (ആരും) അറിയുന്നതല്ല. ഇത് മനുഷ്യ ർക്ക് ഒരു സ്മരണ (അഥവാ ഉപദേശം) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ലതാനും.

---

31 وَمَا جَعَلْنَا നാം ആക്കിയിട്ടില്ല. أَصْحَابَ النَّارِ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരെ. إِلاَّ مَلاَئِكَةً മലക്കുകള ല്ലാതെ. وَمَا جَعَلْنَا നാം ആക്കിയിട്ടില്ല. عِدَّتَهُمْ അവരുടെ എണ്ണം. إِلاَّ فِتْنَةً ഒരു പരീക്ഷണമല്ലാതെ. لِّلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക്. لِيَسْتَيْقِنَ ഉറപ്പാക്കുവാൻ ദൃഢമാക്കുവാൻവേണ്ടി. الَّذِينَ أُوتُوا നൽക പ്പെട്ടവർ. الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം. وَيَزْدَادَ അധികരിക്കാനും. الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ(ക്ക്). إِيمَانًا വിശ്വാസം, വിശ്വാസത്താൽ. وَلاَ يَرْتَابَ സംശയപ്പെടാതെ ഇരിക്കുവാനും. الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ വേദ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ. وَالْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികളും. وَلِيَقُولَ പറയുവാൻവേണ്ടിയും. الَّذِينَ യാതൊരുവർ. فِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട്. مَّرَضٌ (ഒരുതരം) രോഗം. وَالْكَافِرُونَ അവി ശ്വാസികളും. مَاذَا أَرَادَ എന്തൊന്നാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. اللهُ അല്ലാഹു. بِهَذَا ഇതു കൊണ്ട്, ഇതിനാൽ. مَثَلاً ഉപമ, ഉദാഹരണമായിട്ട്. كَذَلِكَ അപ്രകാരം. يُضِلُّ اللهُ അല്ലാഹു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന താണ്. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَيَهْدِي അവൻ സന്മാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യും. مَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ. وَمَا يَعْلَمُ അറിയുകയില്ല. جُنُودَ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ സൈന്യങ്ങളെ. إِلاَّ هُوَ അവനല്ലാതെ. وَمَا هِيَ അത്(ഇവ-അവ) അല്ല. إِلاَّ ذِكْرَى ഉപദേശം (സ്മ രണ) അല്ലാതെ. لِلْبَشَرِ മനുഷ്യർക്ക്.

നരകത്തിൻെറ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുവാൻ ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പത്തൊമ്പത് മല ക്കുകളാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അബൂജഹ്ൽ തൻെറ ആളുക ളോട്: ''നിങ്ങളിൽ ഓരോ പത്തു പേർക്കും അവരിൽ ഓരോരുത്തരെ പിടിച്ചടക്കിക്കൂടേ!'' എ ന്നും, വേറൊരുവൻ ''പതിനേഴുപേരെ ഞാൻ തടുത്തുകൊള്ളാം ബാക്കി രണ്ടുപേരുടെ കാര്യം നിങ്ങൾക്കും ആയിക്കൂടേ!'' എന്നും മറ്റും പരിഹസിച്ചു പറയുകയു ണ്ടായെന്ന് ചില രിവായ ത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

നരകത്തിൻെറ മേൽനോട്ടക്കാർ മലക്കുകൾ മാത്രമാണ് - അഥവാ മനുഷ്യരോ മറ്റോ അല്ല - എന്ന് അല്ലാഹു ആദ്യമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഒരു മലക്കിനെപ്പോലും നേരിടുവാനോ ചെറു ത്തു നിൽക്കുവാനോ മനുഷ്യർക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്നിരിക്കെ, പത്തൊമ്പത് പേരിൽനിന്ന് എങ്ങി നെ രക്ഷപ്പെടു വാൻ കഴിയും? അതുകൊണ്ട് അവരിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും രക്ഷപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന് കരുതേണ്ട. എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു സൂചന ഇതിൽ അടങ്ങിയിരി ക്കുന്നു. പത്തൊമ്പത് എന്ന എണ്ണം എടുത്തുപറഞ്ഞതിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏതെങ്കിലും തര ത്തിലുള്ള സംശയത്തിനോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ അവകാശമില്ല. എന്തുകൊണ്ട് പത്തൊമ്പ തായി, അല്ലെങ്കിൽ ഇരുപതോ നൂറോ ആയില്ല. എന്നിത്യാദി വിമർശനങ്ങളൊന്നും അവരിൽ നിന്നുണ്ടാവാനില്ല. അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അപ്പടി സ്വീകരി ക്കുവാനും വിശ്വസിക്കുവാനും അവർ തികച്ചും സന്നദ്ധരാണ്. എന്നാൽ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു പരീക്ഷ ണം മാത്രമാണെന്ന് തുടർന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് മുഖവുരകൾക്കുശേഷം വിഷ യം കുറെക്കൂടി വിശദീകരിക്കുകയാണ് അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതായത്, വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർക്ക് ഖുർആനിലുള്ള വിശ്വാസം ദൃഢകരമായിത്തീരുവാൻ അത് ഉപകരിക്കുന്നു. കാരണം, അവരുടെ പക്കലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേന അത് അവർക്ക് മനസ്സിലാ ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഖുർആനും അതോടു യോജിച്ചുകാണുമ്പോൾ അവർക്കത് കൂടുതൽ ബോധ്യവും സ്വീകാര്യവും ആയിരിക്കുമല്ലോ. മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ വിവരം ഉള്ളതു

കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ), ഖത്താദ:(ﷺ), മുജാഹിദ് (ﷺ) എന്നിവരിൽനിന്ന് നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. മറ്റ് പലതുമെന്നപോലെ, ഇന്നത്തെ ബൈബിളുകളിൽ ഇത് കാണപ്പെടാത്തതിനുകാരണം വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തെ വേദക്കാർക്ക് ഇക്കാര്യം പൊതുവിൽ അറിയാമായിരുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അതിനെ എതിർക്കാതിരുന്നതെന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇതു പോലെത്തന്നെ, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അത് വിശ്വാസം വർധിക്കുവാനും ഇടയാകുന്നു. ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളെ വേദക്കാർ ശരിവെച്ച് കാണുന്നതും നരകശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യത്തെയും സ്വഭാവത്തെയും കുറിച്ച് അറിയുന്നതും സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസ വർധനവിന് കാരണമാകുന്നു. കൂടാതെ, അ ല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ സന്ദേശവും അവരുടെ വിശ്വാസത്തിൽ വർധനവുണ്ടാക്കുന്നു. واذا تليت عليهم اياته زادتهم ايمانا – الانفال (അവരുടെ മേൽ അവൻെറ ആയത്തുകൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്ക പ്പെട്ടാൽ അതവർക്ക് വിശ്വാസത്തെ വർധിപ്പിക്കുന്നതാണ്) അങ്ങിനെ ഇരു കൂട്ടർക്കും-വേദക്കാർക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും-സന്ദേഹത്തിനോ, ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ അവകാശമില്ലാതായിത്തീരുന്നു. പരീക്ഷണത്തിൻെറ ഒരു വശമത്രെ ഇത്.

നേരെമറിച്ച് ഹൃദയത്തിൽ രോഗമുള്ളവരായ കപടവിശ്വാസികൾക്കും സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികൾക്കുമാകട്ടെ, ഈ പ്രസ്താവ നമൂലം ആശയക്കുഴപ്പവും കുതർക്കവുമായിരിക്കും വർധിക്കുക. പരീക്ഷണഫലത്തിൻെറ മറുവശമാണിത്. അങ്ങിനെ, അവർ പറഞ്ഞേക്കും: ഇതെന്തൊരു ഉപമയാണ്? ഇതിൻെറ ഉദ്ദേശമെന്തായിരിക്കും? എന്താണ് ഒരു പത്തൊമ്പതിൻെറ കണക്ക്? എന്തുകൊണ്ട് ഒരെണ്ണം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഇരുപത് തികച്ചില്ല......എന്നൊക്കെ. ഇതിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന മറുപടി ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു: (1) ഇങ്ങിനെയുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച വരെ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചവരെ അവൻ സന്മാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെ, സഹൃദയന്മാർക്ക് നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുവാനും ദുഷ്ടന്മാർക്ക് വഴിപിഴച്ച് തെറ്റിപ്പോകുവാനും അതുകാരണമായിത്തീരുന്നു. (2) അല്ലാഹുവിൻെറ സൈന്യങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണ്, എത്രയാണ്, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ എന്തെല്ലാമാണ് എന്നൊക്കെ അവൻ മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. ഓരോ തരത്തിലുള്ള ആരാധനാ കർമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലവും ഏഴ് ആകാശ ങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇല്ല എന്നും മറ്റും നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. (അ;തി;ജ) എന്നിരിക്കെ, അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നത് അക്ഷരാർഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും സമ്മതിക്കുകയുമ ല്ലാതെ അതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്‌വാനോ കൂടുതൽ ചർച്ച നടത്തുവാനോ ആർക്കും ന്യായമോ അവകാശമോ ഇല്ല. അക്കൂട്ടത്തിൽ നരകത്തി ൻെറ മേൽനോട്ടക്കാരെ പത്തൊമ്പതാക്കിയതിൻെറ രഹസ്യവും അവനു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. ഇനി 'ഇരുപത്' എന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞാൽ അപ്പോഴും 'എന്തുകൊണ്ടാണത്' എന്ന് ഇവർ ചോദിച്ചു കൂടായ്കയില്ലല്ലോ. 3) നരകത്തെക്കുറിച്ചും അതിലെ കാവൽക്കാരെക്കുറിച്ചും മറ്റുമുള്ള ഇത്തരം പ്രസ്താവനകളൊന്നും തർക്കത്തിനോ വിമർശനത്തിനോ വിഷയമായിക്കൂടാത്തതാണ്. ജനങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് അവയുടെ ലക്ഷ്യം. ഇഷ്ടമുള്ളവർക്ക് അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും ഉറ്റാലോചിക്കുകയും ചെയ്യാം. അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വന്തം ചര്യയെ ചിട്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം എന്ന് മാത്രം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

വിഭാഗം- 2

32 അങ്ങിനെ വേണ്ട! ചന്ദ്രൻ തന്നെയാണ (സത്യം)!	كَلَّا وَٱلْقَمَرِ ﴿٣٢﴾
33 രാത്രിയുമാണ-അത് പിന്നിട്ടുപോകുമ്പോൾ-(സത്യം)!-	وَٱلَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾

34 പ്രഭാതവുമാണ-അത് പുലർന്നു (പ്രകാശിച്ചു) വന്നാൽ-(സത്യം)!-	وَٱلصُّبۡحِ إِذَآ أَسۡفَرَ ﴿٣٤﴾
35 നിശ്ചയമായും അത് [നരകം] വൻകാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നുതന്നെ!-	إِنَّهَا لَإِحۡدَى ٱلۡكُبَرِ ﴿٣٥﴾
36 മനുഷ്യന് ഒരു താക്കീത് എന്ന നിലക്ക്;-	نَذِيرٗا لِّلۡبَشَرِ ﴿٣٦﴾
37 അതായത്, നിങ്ങളിൽനിന്ന് മുന്നോക്കം വരുവാനോ, പിന്നോക്കം പോകുവാനോ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക്!	لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَتَقَدَّمَ أَوۡ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾

32 كَلاَّ അങ്ങിനെയല്ലാ(വേണ്ട). وَالْقَمَرِ ചന്ദ്രൻതന്നെയാണ. 33 وَاللَّيْلِ രാത്രിയും തന്നെയാണ. إِذْ أَدْبَرَ അത് പിന്നിട്ടുപോകുമ്പോൾ. 34 وَالصُّبْحِ പ്രഭാതവും തന്നെയാണ. إِذَا أَسْفَرَ അത് പുലരുമ്പോൾ, പ്രകാശപ്പെട്ടാൽ. 35 إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്. لَإِحْدَى ഒന്ന്(ഒരുകാര്യം)തന്നെ. الْكُبَرِ വലുതായ(വൻ കാര്യങ്ങളായ)തിൽ. 36 نَذِيرًا താക്കീത് നൽകുന്നതായിട്ട് (താക്കീതെന്ന നിലയിൽ). لِّلْبَشَرِ മനുഷ്യന്. 37 لِمَن شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്ക്. مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന്. أَن يَتَقَدَّمَ മുന്നോട്ടുവരുവാൻ, മുന്തുവാൻ. أَوْ يَتَأَخَّرَ അല്ലെങ്കിൽ പിന്നോട്ടുപോകാൻ, പിന്താൻ.

സത്യയാഥാർഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ധിക്കാരം കൈക്കൊണ്ടവർക്ക് 'സഖർ' എന്ന നരകശിക്ഷയാണുള്ളതെന്ന് 26-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു താക്കീതു നൽകി. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അതിൻെറ ഉഗ്രതയും ഗൗരവവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. പിന്നീട് വിഷയത്തിൻെറ ഗൗരവം ഒന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറയുകയാണ്. ചന്ദ്രൻ, രാത്രി, പ്രഭാതം എന്നിവയുടെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ആ പ്രസ്താവനയുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: അത് ആ സഖറാകുന്ന നരകം-കേവലം അവഗണിച്ചു തള്ളാവുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ഒരു കാര്യമത്രെ അത്. ഇത് ഒരു വ്യക്തിക്കോ ചില വ്യക്തികൾക്കോ മാത്രമുള്ള ഒരു താക്കീതല്ല. മനു ഷ്യവർഗത്തിനാകമാനമുള്ള താക്കീതാണിത്. അതെ, മുമ്പോട്ട് വന്ന് സത്യം സീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നവർക്കും, സത്യത്തിൽനിന്ന് പിന്നോക്കംപോയി ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ പതിക്കുന്നവർക്കും താക്കീതാകുന്നു.

38 എല്ലാ (ഓരോ) ദേഹവും [ആളും] അത് സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിന് പണയപ്പെട്ടതായിരിക്കും;	كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡ رَهِينَةٌ ﴿٣٨﴾
39 വലതുപക്ഷക്കാരൊഴികെ.	إِلَّآ أَصۡحَٰبَ ٱلۡيَمِينِ ﴿٣٩﴾
40 ചില സ്വർഗങ്ങളിലായിരിക്കും (അവർ). അവർ ചോദ്യം ചെയ്യും,-	فِي جَنَّٰتٖ يَتَسَآءَلُونَ ﴿٤٠﴾
41 കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ച്:	عَنِ ٱلۡمُجۡرِمِينَ ﴿٤١﴾
42 ''നിങ്ങളെ 'സഖറി'ൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചത് എന്താണ്?'' എന്ന്.	مَا سَلَكَكُمۡ فِي سَقَرَ ﴿٤٢﴾

38 كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹവും (ആത്മാവും, ആളും). بِمَا كَسَبَتْ അത് സമ്പാദിച്ച(പ്രവർത്തിച്ച)തിന്. رَهِينَةٌ പണയമാണ്, പണയപ്പെട്ടതായിരിക്കും. 39 إِلاَّ أَصْحَابَ ആൾക്കാരൊഴികെ, കൂട്ടരല്ലാതെ. الْيَمِينِ

വലതുപക്ഷത്തിന്റെ. 40 فِي جَنَّاتٍ ചില സ്വർഗങ്ങളിൽ. يَتَسَاءَلُونَ അവർ ചോദ്യം ചെയ്യും. 41 عَنِ الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെപ്പറ്റി. 42 مَا سَلَكَكُمْ നിങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചതു (പ്രവേശിച്ച കാരണം) എന്താണ്. فِي سَقَرَ സഖറിൽ (നരകത്തിൽ).

ഓരോ ആളും അവരവരുടെ കർമങ്ങളാകുന്ന സമ്പാദ്യങ്ങൾക്ക് പണയമായിരിക്കും. അഥവാ, സ്വന്തം കടമകളും ബാധ്യതകളും തീർത്തു ക ഴിഞ്ഞ സമ്പാദ്യങ്ങളാണുള്ളതെങ്കിൽ രക്ഷയുണ്ട്. ഇല്ലാത്തപക്ഷം രക്ഷ കിട്ടുവാൻ മാർഗമില്ല. പക്ഷേ, വലതുപക്ഷക്കാരാകുന്ന (*) സജ്ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ കടമകളും ബാധ്യതകളുമെല്ലാം ഇഹത്തിൽ വെച്ച് നേരത്തെ നിറവേറ്റപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ കർമങ്ങൾക്ക് പണയപ്പെട്ടു കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുന്നതല്ല. അവർക്ക് സഖറിനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതുമില്ല. സ്വർഗമായിരിക്കും അവരുടെ സങ്കേതം. അവിടെ വെച്ച് ചിലപ്പോൾ അവർ സഖറിന്റെ അവകാശികളായിത്തീർന്ന കുറ്റവാളികളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തും. നിങ്ങൾ ഈ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുവാൻ കാരണമെന്താണെന്ന് അവരോട് ചോദിക്കും. അതിന് നരകക്കാർ നൽകുന്ന മറുപടി നോക്കുക:-

قَالُوا۟ لَمْ نَكُ مِنَ ٱلْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾

43 അവർ (മറുപടി) പറയും: ''ഞങ്ങൾ നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ ٱلْمِسْكِينَ ﴿٤٤﴾

44 ''ഞങ്ങൾ സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുത്തിരുന്നതുമില്ല;-

وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ ٱلْخَآئِضِينَ ﴿٤٥﴾

45 ''(തോന്നിയവാസത്തിൽ) മുഴുകിയിരുന്നവരോടൊപ്പം ഞങ്ങൾ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു;-

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ﴿٤٦﴾

46 ''പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസത്തെ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു;-

حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

47 ''അങ്ങനെ (മരണമാകുന്ന ആ) ഉറപ്പ് ഞങ്ങൾക്കു വന്നെത്തി.''

---

43 قَالُوا അവർ പറയും. لَمْ نَكُ ഞങ്ങളായിരുന്നില്ല, ആയില്ല. مِنَ الْمُصَلِّينَ നമസ്കരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ. 44 وَلَمْ نَكُ ഞങ്ങളായിരുന്നുമില്ല. نُطْعِمُ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക. الْمِسْكِينَ സാധുവിന്, പാവപ്പെട്ടവന്. 45 وَكُنَّا نَخُوضُ ഞങ്ങൾ (തോന്നിയവാസത്തിൽ) മുഴുകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. مَعَ الْخَائِضِينَ മുഴുകുന്നവരോടൊപ്പം. 46 وَكُنَّا نُكَذِّبُ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. بِيَوْمِ الدِّينِ പ്രതിഫലത്തിന്റെ (നടപടി എടുക്കുന്ന) ദിവസത്തെ. 47 حَتَّى أَتَانَا ഞങ്ങൾക്ക് വരുന്നതുവരെ, അങ്ങനെ ഞങ്ങൾക്ക് വന്നു.. الْيَقِينُ (ആ) ഉറപ്പ്, ദൃഢമായ കാര്യം (മരണം).

മരണംവരെയും ഇതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ നില. അതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ നരക ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായത് എന്ന് സാരം. എല്ലാ സംശയങ്ങൾക്കും വിരാമമിടുന്നതും ആർക്കും യാതൊരു സംശയമില്ലാത്തതുമായ കാര്യമാണല്ലോ മരണം. അതാണിവിടെ ഉറപ്പായ കാര്യം (اليقين) എന്ന് മരണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് പറഞ്ഞത്.

* വലതു പക്ഷക്കാരെ(اصحاب اليمين)പ്പറ്റി സൂ: വാഖിഅ(الواقعة)യിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അനിവാര്യഫലവും സത്യവിശ്വാസികളുടെ സൽക്കർമങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതുമാണ് നമസ്കാരം. അതിന്റെ അടുത്ത സ്ഥാനം സാധുക്കളുടെ വിശപ്പടക്കുന്നതിനുമാണ്. ഈ രണ്ട് കാര്യവും ഉപേക്ഷ വരുത്തുന്നവൻ യഥാർഥ വിശ്വാസിയായിരിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത് രണ്ടും ഇവിടെ മറ്റു പലേടത്തുമെന്ന പോലെ-പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ, പ്രവാചകപ്രഭുവിന്റെ അധ്യാപനങ്ങൾ ആദിയായവയുടെ നേരെ പു ച്ഛഭാവവും അവഹേളനനയവും സ്വീകരിക്കുക, അവർക്കെതിരെ അപവാദ ങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുക, പ്രകോപന നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുക, ഇത്യാദി ദുസ്സമ്പ്രദായക്കാരോട് സഹകരിച്ചും പങ്കുചേർന്നുംകൊണ്ടിരിക്കുക, ഇ തൊക്കെ സത്യനിഷേധത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷണങ്ങളത്രെ. എല്ലാറ്റിനും അടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്നത് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെയും പരലോകരക്ഷാശിക്ഷകളുടെയും നിഷേധവുമാകുന്നു. മരണം വരെ ഈ നില തുടർന്നുപോന്നവർക്കുണ്ടോ പിന്നെ വല്ല രക്ഷാമാർഗവും?! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَمَا تَنفَعُهُمْ شَفَـٰعَةُ ٱلشَّـٰفِعِينَ ﴿٤٨﴾

48 ഇനി, അവർക്ക് ശുപാർശക്കാരുടെ ശുപാർശ പ്രയോജനപ്പെടുന്നതല്ല.

---

48 فَمَا تَنفَعُهُمْ ഇനി (ആകയാൽ) അവർക്ക് പ്രയോജന(ഉപകാര)പ്പെടുകയില്ല. شَفَاعَةُ ശുപാർശ. الشَّافِعِينَ ശുപാർശക്കാരുടെ.

രക്ഷക്കുള്ള മാർഗങ്ങളെല്ലാം അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കകൊണ്ട് ഇനി അവർക്കുവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്‌വാൻ ആരുമില്ല. ഉണ്ടെന്ന് സങ്കൽപിച്ചാൽതന്നെ അതവിടെ സ്വീകാര്യവുമല്ല. അതിന് സാധ്യതയുമില്ല. ഇങ്ങിനെയാണ് സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നവരുടെ പര്യവസാനം.

فَمَا لَهُمْ عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٩﴾

49 എന്നിരിക്കെ, എന്താണവർക്ക്,-ഈ ഉൽബോധനത്തെവിട്ട്(അവർ)തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു?!

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ﴿٥٠﴾

50 വിറളിയെടുത്തോടുന്ന കഴുതകളെന്നോണമിരിക്കുന്നു അവർ,-

فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍۭ ﴿٥١﴾

51 (അതെ) വല്ല സിംഹത്തിൽനിന്നും ഓടിപ്പായുന്ന (കഴുതകളെപ്പോലെ).

---

49 فَمَا لَهُمْ എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) എന്താണ് അവർക്ക്. عَنِ التَّذْكِرَةِ ഉൽബോധനം (ഉപദേശം, സ്മരണ) വിട്ട്. مُعْرِضِينَ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരായി (കൊണ്ടിരിക്കുന്നു). 50 كَأَنَّهُمْ അവർ ആകുന്നുവെന്നപോലെ. حُمُرٌ കഴുതകൾ. مُّسْتَنفِرَةٌ വിറളിപിടിച്ചുപോകുന്ന, പേടിച്ച് ഓടുന്ന. 51 فَرَّتْ ഓടിപ്പോകുന്ന. مِن قَسْوَرَةٍ സിംഹത്തിൽ (വേട്ടക്കാരിൽ-അമ്പെയ്ത്തുകാരിൽ) നിന്ന്.

ഉൽബോധനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും കേൾക്കുമ്പോൾ അവരിലുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണങ്ങളും ചേഷ്ടകളും കാണുമ്പോൾ, തങ്ങളെ വേട്ടയാടി പ്പിടിക്കുവാൻവന്ന സിംഹങ്ങളെക്കണ്ട് നാലുപാടും വിറളിയെടുത്തോടുന്ന കാട്ടുകഴുതക്കൂട്ടങ്ങളാണ് അവരെന്ന് തോന്നിയേക്കും എന്ന് സാരം. قسورة ('ഖസ്‌വറത്ത്') എന്ന വാക്കിന് അമ്പെയ്ത്തുകാർ എന്നും, വേട്ടക്കാർ എന്നും ചിലർ അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദ്ദേശ്യം അപ്പോഴും വ്യക്തംതന്നെ.

52 (അത്രയുമല്ല) പക്ഷേ, അവരിൽനിന്നുള്ള എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു, (തുറന്നു) നിവർത്തിവെക്കപ്പെട്ട ഏടുകൾ തനിക്ക് നൽകപ്പെടണമെന്ന്!

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾

53 അതുവേണ്ടാ! പക്ഷേ, അവർ പരലോകത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ല.

كَلَّا ۖ بَل لَّا يَخَافُونَ ٱلْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾

---

52 بَلْ يُرِيدُ പക്ഷേ (എങ്കിലും) ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. كُلُّ امْرِئٍ എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനും. مِّنْهُمْ അവരിൽപെട്ട. أَن يُؤْتَى അവനു കൊടുക്കപ്പെടണമെന്ന്. صُحُفًا ചില ഏടു(ഗ്രന്ഥം)കൾ. مُّنَشَّرَةً വിരുത്ത(നൂർത്ത-തുറക്ക)പ്പെട്ടതായ. 53 كَلاَّ വേ, അങ്ങിനെയല്ല. بَل لاَّ يَخَافُونَ പക്ഷേ അവർ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. الْآخِرَةَ പരലോകത്തെ.

അവരുടെ ധിക്കാരം കണ്ടാൽ, പ്രവാചകന് ലഭിച്ച ഗ്രന്ഥമൊന്നും പോരാ, അവരിൽ ഓരോരുത്തനും വെവ്വേറെത്തന്നെ തുറന്ന വേദഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചുകിട്ടണം എന്നാണവരുടെ നില. ഇത്രത്തോളം ധിക്കാരത്തിനു മുതിരാതിരിക്കുകയാണവർക്ക് നല്ലത് എന്ന് അവർ ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ. പരലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഭയമില്ലാത്തതാണ് ഇതിനെല്ലാം കാരണം എന്ന് സാരം.

54 അതുവേണ്ടാ! നിശ്ചയമായും ഇതൊരു ഉൽബോധനമത്രെ!-

كَلَّآ إِنَّهُۥ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾

55 ആകയാൽ, ആർക്കുവേണമോ അവൻ അത് ഓർമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿٥٥﴾

56 അല്ലാഹുഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ അവർ ഓർമിക്കുന്നതല്ലതാനും. അവൻ ഭയഭക്തിക്ക് അവകാശപ്പെട്ടവനും, പാപമോചനത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടവനുമത്രെ.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ هُوَ أَهْلُ ٱلتَّقْوَىٰ وَأَهْلُ ٱلْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

---

54 كَلاَّ വേണ്ടാ. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത്(ഇത്). تَذْكِرَةٌ ഒരു ഉൽബോധനം (ഉപദേശം) ആകുന്നു.. 55 فَمَن شَاءَ അതുകൊണ്ട് അപ്പോൾ ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ, ആർക്കുവേണമോ. ذَكَرَهُ അതവൻ ഓർമ്മിക്കട്ടെ, സ്മരിക്കും.. 56 وَمَا يَذْكُرُونَ അവർ ഓർക്കുന്നതുമല്ല. إِلاَّ أَن يَشَاءَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. اللهُ അല്ലാഹു. هُوَ أَهْلُ അവൻ അർഹനാണ്, തരപ്പെട്ട (അവകാശ പ്പെട്ട)വനാണ്. التَّقْوَى സൂക്ഷ്മതക്ക് ഭയഭക്തിക്ക്. وَأَهْلُ അർഹനുമാകുന്നു. الْمَغْفِرَةِ പാപമോചനത്തിന് (പാപം പൊറുക്കുവാൻ).

ഈ തിരുവചനം ഓതിക്കൊണ്ട് നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിയതായി ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ''നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് പറയുന്നു: ഞാൻ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ-ഭയഭക്തി കാണിക്കപ്പെടുവാൻ-അർഹനാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്നോടൊപ്പം ഒരു ആരാധ്യനും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ. എന്നാൽ, എന്നെ ആർ സൂക്ഷിക്കുകയും അങ്ങനെ എന്നോടൊപ്പം ഒരു ആരാധ്യനെയും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവന് ഞാൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവനാകുന്നു''. (അ;തി;ജ;ന.)

ഖുർആൻ ആരെയും സത്യമാർഗത്തിലേക്ക് നിർബന്ധിച്ചു പിടിച്ചു വലിക്കുന്നില്ല. അത് സത്യങ്ങൾ വെട്ടിത്തുറന്ന് കാട്ടിയും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടും നേർവഴിയിലേക്ക് മാടിവിളിക്കുന്നു വെന്നു മാത്രം. സത്യം സ്വീകരിക്കണം, നേർമാർഗം പ്രാപിക്കണം എന്നൊക്കെ ഉദ്ദേശ്യവും താല്പര്യവും ഉള്ളവർക്ക് അത് ഓർമിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യാം. അല്ലാത്തവർക്ക് വേണമെങ്കിൽ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യാം. (فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر – الكهف) പക്ഷേ, അല്ലാഹുവി ൻെറ ഉദ്ദേശ്യംകൂടി ഉണ്ടെങ്കിലേ അവർ ഓർമിക്കലും വിശ്വസിക്കലുമെല്ലാം ഉണ്ടാകൂ. (وما يذكرون الاان يشاء الله) അവൻെറ മാർഗത്തിൽനിന്ന് തെറ്റിപ്പോകുന്നവർ ആരൊക്കെയാണെന്നും, നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവർ ആരൊക്കെയാണെന്നും അവന് നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ. (ان ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بالمهتدين – النل : ١٢٥) അക്രമകാരികളായ ആളുകളെ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ലതാനും. (ان الله لا يهدى القوم الظالمين – المنافقون) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സൂക്ഷി ക്കപ്പെടുവാനും ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള അർഹത അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണുള്ളത്. അവനെ ആർ സൂക്ഷിച്ചു വരുന്നുവോ അവൻ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചു, അവന് അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. പൊറുത്തുകൊടുക്കുവാനുള്ള അവകാശവും അധികാര വുമാകട്ടെ, അതും അവന്നല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഇല്ല.

وما يذكرون الاان يشاء الله (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ അവർ ഓർമ്മിക്കുന്നതല്ല) എന്ന വാക്യത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിലെ ഒരു മൗലിക വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മനു ഷ്യൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളടക്കമുള്ള സകലകാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരി ച്ചേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ എന്ന തത്വമത്രെ അത്. അപ്പോൾ, മനുഷ്യൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം അവന് ഒന്നും നടത്തുവാനോ, അവനിൽ ഒന്നും നടക്കുവാനോ പോകുന്നില്ല. അതിനുള്ള കഴിവും വിചാരവും വികാരവുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ, നിന്നുതന്നെ ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. وما يشاؤن الاان يشاء الله رب العالمين – التكوير (ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതല്ല) നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കുപോലും തിരുമേനി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. من اجببت ولكن الله يهدى من يشاء وهو اعلم بالمهتدين – القصص : ٥٦ (നിശ്ച യമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നതല്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേ ശിക്കുന്നവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നു. നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ്)

മനുഷ്യൻെറ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവൻെറ സ്വന്തം കഴിവിൽപെട്ടതാണെന്നും, അതിൽ അല്ലാഹു അവന് നിരുപാധികമായി സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും വാദിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യ ന് അതിരുകവിഞ്ഞ സ്ഥാനം കൽപിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യുക്തിവാദക്കാർ ഇതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനംചെയ്യുക മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിൻെറ അറിവിനെയും, കഴിവിനെയും, അധികാരത്തെയും അൽപമൊന്ന് വെട്ടിച്ചുരുക്കുകയും, അവൻെറ അറിവിനും ഇഷ്ടത്തിനും എതിരായി ലോകത്ത് കുറേ കാര്യങ്ങൾ നടമാടുമെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുകയും കൂടി ചെയ്യുന്നത് കാണാം. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യൻെറ അധികാരവൃത്തവും കഴിവും വലുതാക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിൻെറ അധികാരവൃത്തവും കഴിവും ചെറു താക്കു വാനും ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതോടുകൂടി, അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളിലും ഭരണ കാര്യങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും ന്യായീകരിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത രഹസ്യ ങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നൊരു ധാരണയും അവരിൽനിന്ന് പ്രകടമാകുന്നു. الله اكبر അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാവർക്കും സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും, നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുവാനും തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ. നമ്മുടെ പാപങ്ങളും പാകപ്പിഴവുകളും അവൻ പൊറുത്തുതരട്ടെ. ആമീൻ.

ولا حول ولا قوة الا باالله وله الحمد المنة

75. സൂറത്തുൽ ഖിയാമഃ سورة القيامة

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 40 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

لَآ أُقۡسِمُ بِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ ﴿١﴾

1 'ഖിയാമത്തു' നാൾ [ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിന്റെ ദിവസം]കൊണ്ടു ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു;-

وَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلنَّفۡسِ ٱللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾

2 ആക്ഷേപക്കാരിയായ ആത്മാവിനെ (അഥവാ മനസ്സിനെ) ക്കൊണ്ടും ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു:

أَيَحۡسَبُ ٱلۡإِنسَٰنُ أَلَّن نَّجۡمَعَ عِظَامَهُۥ ﴿٣﴾

3 മനുഷ്യൻ ഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ, അവന്റെ എല്ലുകളെ നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതേയല്ല എന്ന്?!

بَلَىٰ قَٰدِرِينَ عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّيَ بَنَانَهُۥ ﴿٤﴾

4 ഇല്ലാതേ! അവന്റെ വിരൽതലപ്പുകളെ (പ്പോലും) ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവുള്ളവരായിക്കൊണ്ട് (നാമതു ചെയ്യും).

---

1 لَا أُقْسِمُ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു. بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിനെക്കൊണ്ട്. 2 وَلَا أُقْسِمُ സത്യം ചെയ്തു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. بِالنَّفْسِ ആത്മാവിനെ (മനസ്സിനെ-ദേഹത്തെ)ക്കൊണ്ട്. اللَّوَّامَةِ ആക്ഷേപക്കാരിയായ, അധികം കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന. 3 أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ ഭാവിക്കുന്നോ, ഗണിക്കുന്നുവോ. أَلَّن نَّجْمَعَ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതേയല്ലെന്ന്. عِظَامَهُ അവന്റെ അസ്ഥി(എല്ലു)കളെ. 4 بَلَى ഇല്ലാതേ, അതെ. قَادِرِينَ കഴിവുള്ളവരായിക്കൊണ്ട്. عَلَى أَن نُّسَوِّيَ നാം ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ. بَنَانَهُ അവന്റെ വിരൽതലപ്പു(സന്ധിയെല്ലു-വിരലു)കളെ.

لا اقسم (ലാ-ഉഖ്സിമു) എന്ന വാക്കിന് 'ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു' എന്ന്' അർത്ഥം കല്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് സൂഃ വാഖിഅഃ 75ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. ഒന്നാമതായി ഖിയാമത്തുനാളിന്റെ പേരിലും, രണ്ടാമതായി ആക്ഷേപക്കാരിയായ ആത്മാവിന്റെ-അഥവാ മനസ്സിന്റെ-പേരിലും അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറയുന്നു: "മനുഷ്യന്റെ മരണശേഷം, അവന്റെ അസ്ഥികളെ മുഴുവനും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അവനെ നാം പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നാമത് ചെയ്കയില്ലെന്നോ, നമുക്കതിനു കഴിയുകയില്ലെന്നോ അവൻ ഭാവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാവന വിട്ടേക്കട്ടെ. തീർച്ചയായും നാമത് ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും. അവന്റെ വിരൽ തലപ്പുകൾപോലും-അഥവാ ഓരോ സന്ധിയെല്ലും-അതതിന്റെ സ്ഥാനത്തു വെച്ച് ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ അത് ചെയ്വാൻ നമുക്ക് തികച്ചും കഴിവുണ്ട്."

മനുഷ്യമനസ്സിനെ ആക്ഷേപക്കാരി (اللوامة) അഥവാ വളരെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്-എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത് വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു. ഒരു തെറ്റായ കാര്യം ഒരാൾ ചെയ്യുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സാക്ഷി അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. അത് അരുതാത്തതാണെന്ന് അവന്റെ മനസ്സ് അവനോട് മന്ത്രിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഒരു നന്മചെയ്തശേഷം പലപ്പോഴും അതിനെക്കാൾ നന്നാകുമായിരുന്ന മറ്റൊന്ന് ചെയ്യാത്തതിനെപ്പറ്റി മനസ്സിൽ ആക്ഷേപം ഉയരുന്നു. എന്തിനത് ചെയ്തു, എന്തിനത് തിന്നു, എന്തിനത് പറഞ്ഞു, എന്തുകൊണ്ടിതു ചെയ്തില്ല, എന്തുകൊണ്ടിതു പറഞ്ഞില്ല എന്നിത്യാദി ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാത്ത മനുഷ്യമനസ്സ് ആർക്കാണുള്ളത്? യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവഗണിച്ചും സത്യനിഷേധം നടത്തു

ന്നവരും, വീണ്ടുവിചാരമോ, ഉപദേശം കേൾക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോ ഇല്ലാത്തവരും, ഭാവി യെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാറില്ലാത്തവരുമെല്ലാം തന്നെ ഒരിക്കൽ തങ്ങളെത്തന്നെ പഴിക്കുകയും തീരാ ത്ത ഖേദത്തിലായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. സൽകർമ്മങ്ങൾ കുറെയെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നാലും പരലോകത്തുവെച്ച് ലഭിക്കുന്ന അവർണ്ണനീയമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, അയ്യോ കുറേക്കൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്തുവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ എന്ന് മനുഷ്യ ൻ വിലപിച്ചു പോകും. ചുരുക്കത്തിൽ മനസ്സിൻെറ ആക്ഷേപത്തിനു ഒട്ടും വിധേയനാകാത്ത മനുഷ്യനെ കാണുവാൻ പ്രയാസം.

بَلْ يُرِيدُ ٱلْإِنسَـٰنُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُۥ ﴿٥﴾

5 പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ അവൻെറ മുമ്പോട്ടു (ള്ള ജീവിതത്തിൽ) തോന്നിയവാസം ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്.

يَسْـَٔلُ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلْقِيَـٰمَةِ ﴿٦﴾

6 അവൻ ചോദിക്കുന്നു: ഏതവസരത്തി ലാണ് ഖിയാമത്തുനാൾ എന്ന് !

فَإِذَا بَرِقَ ٱلْبَصَرُ ﴿٧﴾

7 എന്നാൽ, കണ്ണ് (അമ്പാളിച്ച്) അഞ്ചി പ്പോയാൽ,-

وَخَسَفَ ٱلْقَمَرُ ﴿٨﴾

8 ചന്ദ്രൻ (പ്രകാശം പോയി)ഇരുളടയുക യും (ചെയ്താൽ),

وَجُمِعَ ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ﴿٩﴾

9 സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടു കയും ചെയ്താൽ),-

يَقُولُ ٱلْإِنسَـٰنُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ ٱلْمَفَرُّ ﴿١٠﴾

10 അന്നത്തെ ദിവസം മനുഷ്യൻ പറയും: ''എവിടെയാണ് ഓടി രക്ഷപ്പെടുന്നത്?!''

كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾

11 അതില്ല! രക്ഷയേ ഇല്ല!

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾

12 നിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കത്രെ, അന്നത്തെ ദിവസം (ചെന്ന്) അടങ്ങുന്നത്.

---

5 بَلْ എങ്കിലും, പക്ഷേ. يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. اْلإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. لِيَفْجُرَ ദുർവൃത്തി(തോന്ന്യാസം) ചെയ്വാൻ. أَمَامَهُ അവൻെറ മുമ്പോട്ട് (ഭാവി യിൽ). 6 يَسْأَلُ അവൻ ചോദിക്കുന്നു. أَيَّانَ ഏതൊര വസരത്തിലാണ്. يَوْمُ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാൾ. 7 فَإِذَا بَرِقَ എന്നാൽ മിന്നി(അഞ്ചി-കൂച്ചി)യാൽ, അമ്പാളിക്കുമ്പോൾ. الْبَصَرُ കണ്ണ്, ദൃഷ്ടി. 8 وَخَسَفَ ഇരുളടയുക(വെളിച്ചം പോകുക)യും. الْقَمَرُ ചന്ദ്രൻ. 9 وَجُمِعَ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും. الشَّمْسُ സൂര്യനും. وَالْقَمَرُ ചന്ദ്രനും. 10 يَقُولُ اْلإِنسَانُ മനു ഷ്യൻ പറയും. يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം. أَيْنَ എവിടെയാണ്, എങ്ങോട്ടാണ്. الْمَفَرُّ ഓടിരക്ഷപ്പെടുന്ന സ്ഥാനം, ഓടിപ്പോക്ക്. 11 كَلاَّ അങ്ങനെയല്ല, അതില്ല. لاَ وَزَرَ രക്ഷയില്ല, അഭയസ്ഥാന മില്ല. 12 إِلَى رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ്. يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം. الْمُسْتَقَرُّ അടക്കം, ചെന്നുകൂടൽ.

അവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ അവൻെറ ഭൂതകാലം ഏതായാലും നഷ്ടപ്പെടുത്തി. എന്നാ ൽ, ഭാവിയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുമാറ് തോന്ന്യാസം തുടരുവാനാണ് അവൻ തുനിയുന്നത്. മരണാ നന്തര ജീവിതത്തെയും അതിലെ അനുഭവങ്ങളെയും അവൻ നിഷേധിക്കുന്നു. ''നിങ്ങൾ പറ ഞ്ഞു കേൾക്കുന്ന ഈ ഖിയാമത്തുനാൾ എപ്പോഴാണുണ്ടാവുക?'' എന്ന് അവൻ നിഷേധ പൂർ വം പരിഹസിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ, അതത്ര വിദൂരമൊന്നുമല്ല. അത് എപ്പോൾ എന്നതിനെക്കാൾ ആലോചിക്കേണ്ടത് അത് എങ്ങിനെയായിരിക്കും എന്നുള്ളതാണ്. അത് സംഭവിക്കു മ്പോൾ ലോകത്തിൻെറ നിലയെല്ലാം മാറിപ്പോകും. മനുഷ്യൻ അമ്പാളിച്ച്

ഭയവിഹ്വലനായിത്തീരും; മിന്നലേറ്റവണ്ണം അവന്‍റെ കണ്ണുകൾ അഞ്ചിപ്പോകു; ചന്ദ്രന്‍റെ വെളിച്ചം നഷ്ടപ്പെട്ട് അത് ഇരുട്ടുമയമായിത്തീരും; സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഒരേ സ്ഥാനത്ത് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടും. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആഘോരസമയം വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അപ്പോൾ ,മനുഷ്യൻ സഹികെട്ട് രക്ഷാ മാർഗത്തിനു മുറവിളികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷേ, എവിടെ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുവാനാണ്? എല്ലാവരും ലോകരക്ഷിതാവിന്‍റെ കോടതിയിൽ സമ്മേളിക്കേണ്ട ദിവസമാണത്. ഒരാൾക്കും അതിൽ നിന്ന് രക്ഷയില്ല. ആർക്കും അതിൽനിന്ന് ഒഴിവുമില്ല.

ചന്ദ്രന്‍റെ വെളിച്ചം പോയി ഇരുളടയുക, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള അത്യുഗ്രമായ സംഭവവികാസങ്ങൾ പലതും ഖിയാമത്തുനാളിൽ സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നതായി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. താഴെ സൂറത്തുകളിൽ കൂടുതൽ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് കാണാവുന്നതാണ്. അവ ഓരോന്നിനെ സംബന്ധിച്ചും അല്ലാഹു എന്ത് പറഞ്ഞുവോ അതേപടി അത് സംഭവിക്കുമെന്നതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതങ്ങിനെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കൽ കടമയുമാണ്. പക്ഷേ, അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചു വിവരിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

يُنَبَّؤُا۟ ٱلْإِنسَـٰنُ يَوْمَئِذٍۭ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾

13 മനുഷ്യൻ മുൻചെയ്തുവെക്കുകയും, (ചെയ്യാതെ) പിന്നോക്കംവെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റി അന്ന് അവൻ ബോധപ്പെടുത്തപ്പെടും.

بَلِ ٱلْإِنسَـٰنُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾

14 പക്ഷേ, (അത്രയുമല്ല) മനുഷ്യൻ തനിക്കു തന്നെ എതിരിൽ തെളിവായിരിക്കും;-

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُۥ ﴿١٥﴾

15 അവൻ തന്‍റെ ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിച്ചാലും ശരി.

---

13 يُنَبَّأُ വൃത്താന്തം അറിയിക്കപ്പെടും(ബോധ്യപ്പെടുത്തപ്പെടും). الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. يَوْمَئِذٍ അന്നേദിവസം, അന്ന്. بِمَا قَدَّمَ അവൻ മുന്തിച്ച (മു ൻ ചെയ്ത)തിനെപ്പറ്റി. وَأَخَّرَ പിന്തിക്കുകയും (പിന്നാക്കമാക്കുകയും) ചെ യ്ത. 14 بَلِ الْإِنسَانُ പക്ഷേ മനുഷ്യൻ. عَلَى نَفْسِهِ തന്‍റെ പേരിൽത്തന്നെ (തനിക്കു തന്നെ എതിരിൽ). بَصِيرَةٌ തെളിവാണ്, ദൃക്സാക്ഷിയായിരിക്കും. 15 وَلَوْ أَلْقَى അവൻ ഇട്ടാലും (സമർപ്പിച്ചാലും) ശരി, കാട്ടിയാലും. مَعَاذِيرَهُ അവന്‍റെ ഒഴികഴിവുകളെ.

നല്ലതാവട്ടെ, ചീത്തയാവട്ടെ ഓരോരുവനും മരണത്തിനുമുമ്പ് ചെയ്തുവെച്ച സകലകർമ്മങ്ങളെയും, ചെയ്യാതെ ബാക്കിവെച്ച കർമ്മങ്ങളെയും കുറിച്ച് സവിസ്തരം അവനെ തെര്യപ്പെടുത്തും. അവന്‍റെ കർമരേഖകളും വിവിധതരം സാക്ഷികളും മുഖേന അവയെല്ലാം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവന് എല്ലാം ശരിക്കും ബോധ്യമാകുകയും ചെയ്യും. എന്നാലും ഒഴികഴിവുകൾ പലതും അവൻ സമർപ്പിച്ചേക്കും. പക്ഷേ, ഫലപ്പെടുകയില്ല. അവൻ സ്വയംതന്നെ തനിക്കെതിരിൽ തെളിവും സാക്ഷിയുംകൊണ്ടുവരുന്നു !. അതാ, അവന്‍റെ കൈകാലുകളും, തൊലി തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങളും അവൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ തുറന്നുപറയുന്നു! അപ്പോൾ അവന്‍റെ വായടഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നബി(ﷺ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

لَا تُحَرِّكْ بِهِۦ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِۦٓ ﴿١٦﴾

16 (നബിയേ) നീ അതിന് [ഖുർആന്] ധൃതികൂട്ടുവാൻ വേണ്ടി നിന്‍റെ നാവിനെ അതും കൊണ്ട് നീ ഇളക്കേണ്ട.

17 നിശ്ചയമായും അതിനെ(നിന്‍റെ മനസ്സില്‍) സമാഹരിക്കലും, അതു ഓതിത്തരലും നമ്മുടെ മേലാണ്(ബാധ്യത) ഉള്ളത്	إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُۥ وَقُرْءَانَهُۥ ﴿١٧﴾
18 ആകയാല്‍, നാം അത് ഓതിത്തന്നാല്‍ നീ ആ ഓത്ത് പിന്‍പറ്റിക്കൊള്ളുക.	فَإِذَا قَرَأْنَٰهُ فَٱتَّبِعْ قُرْءَانَهُۥ ﴿١٨﴾
19 പിന്നീട് അത് വിവരിച്ചുതരലും നമ്മുടെ മേലാണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്.	ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُۥ ﴿١٩﴾

---

16 لاَ تُحَرِّكْ നീ ഇളക്ക(ചലിപ്പിക്ക-അനക്ക)രുത്. بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതുമായി. لِسَانَكَ നിന്‍റെ നാവ്. لِتَعْجَلَ بِهِ അതിന് നീ ധൃതിപ്പെടുവാന്‍വേണ്ടി. 17 إِنَّ عَلَيْنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ മേലാണ് (ബാധ്യത). جَمْعَهُ അതിനെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടല്‍ (സമാഹരിക്കല്‍). وَقُرْآنَهُ അതിനെ ഓതിത്തരലും. 18 فَإِذَا قَرَأْنَاهُ അങ്ങനെ (ആകയാല്‍) നാം അതിനെ ഓതിയാല്‍ (ഓതിത്തന്നാല്‍). فَاتَّبِعْ നീ പിന്‍പറ്റുക, തുടരുക. قُرْآنَهُ അതിന്‍റെ വായനയെ, ആ വായനയെ. 19 ثُمَّ അനന്തരം. إِنَّ عَلَيْنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ മേലാണ് (ബാധ്യത). بَيَانَهُ അതിന്‍റെ വിവരണം, വിവരിക്കല്‍

നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് വളരെ ആശ്വാസപ്രദമായ ഒരു ഉപദേശമാണ് ഈ വചനങ്ങളില്‍ അല്ലാഹു നല്‍കുന്നത്. സൂ: ത്വാഹാ 114 ന്‍റെ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ജിബ്‌രീല്‍ (عليه السلام) ഖുര്‍ആന്‍റെ വഹ്‌യുമായി വരുമ്പോള്‍, അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിടുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ അത് മനഃപാഠമാക്കുവാനും, മറന്നുപോകാതിരിക്കുവാനുംവേണ്ടി തിരുമേനി അത് ധൃതിയില്‍ നാവിളക്കി ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നുവെന്നും, ഇത് സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങള്‍ അവതരിച്ചതെന്നും ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളില്‍ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ സാഹസപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും അത് മനസ്സില്‍ സമാഹരിച്ച് ഉറപ്പിച്ചു തരലും വേണ്ടതുപോലെ പാരായണം ചെയ്തുതരലും നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണെന്നും, ഓതിത്തരുമ്പോള്‍ അത് ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാല്‍ മതിയെന്നും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉണര്‍ത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, അവതരിപ്പിച്ചുതരുന്ന ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങള്‍ക്ക് ആവശ്യമായ വിവരണവും വ്യാഖ്യാനവും നല്‍കലും അല്ലാഹുവിന്‍റെ ബാദ്ധ്യത തന്നെയാണെന്നുകൂടി ഉണര്‍ത്തിയിരിക്കുന്നു. ബുഖാരിയുടെ രിവായത്തില്‍, ഈ വചനങ്ങള്‍ അവതരിച്ചതിനുശേഷം, പിന്നീട് ജിബ്‌രീല്‍ (عليه السلام) വരുമ്പോള്‍ തിരുമേനി തലതാഴ്ത്തി ശ്രദ്ധാപൂര്‍വം കേള്‍ക്കുകയും, അദ്ദേഹം പോയാല്‍ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തത് പോലെ അവിടുന്ന് അത് ഓതിക്കേള്‍പ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതിനെ സമാഹരിച്ചുതരല്‍ നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണ്. (ان علينا جمعه) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്‍റെ താല്പര്യം, അപ്പപ്പോള്‍ അവതരിക്കുന്ന വചനങ്ങള്‍ മറന്നുപോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം നബി (ﷺ) യുടെ ഹൃദയത്തില്‍ അപ്പപ്പോള്‍തന്നെ ഉറപ്പിച്ചു പാഠമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു എന്നത്രെ. മുസ്ഹഫുകളില്‍ ഇന്ന് ഈ കാണുന്നവിധത്തില്‍ ഖുര്‍ആന്‍റെ ആദ്യം മുതല്‍ അവസാനം വരെയുള്ള ക്രോഡീകരണമല്ല ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്ന് വ്യക്തമാണ്. (ഈ ക്രോഡീകരണത്തെപ്പറ്റി മുഖവുരയില്‍ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്) ഖുര്‍ആന്‍ വിവരിക്കുന്നതിന്‍റെ ബാധ്യതയും അല്ലാഹുവിന്നാണ് (ثم ان علينا بيانه) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റപ്പെടുന്നത് പ്രധാനമായും രണ്ട് പ്രകാരത്തിലായിരിക്കും (1) ചില വചനങ്ങളില്‍ സംക്ഷിപ്തമായോ, സൂചനയായോ, വ്യംഗ്യമായോ മറ്റോ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങള്‍ മറ്റു ചില വചനങ്ങള്‍ മുഖേന വ്യക്തമായും വിശദമായും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക. ഖുര്‍ആന്‍റെ ചില വശങ്ങള്‍ ചില വശങ്ങള്‍ക്ക് വ്യാഖ്യാനം നല്‍കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതിന്‍റെ സാരം ഇതാണ്. (2) ഖുര്‍ആന്‍

വചനങ്ങൾ മുഖേനയല്ലാതെ-അഥവാ വഹ്‌യിൻെറ പല ഇനങ്ങളിപെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരിനം മുഖേന-ആവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകുക. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വചനങ്ങളിലൂടെയും ചര്യകളിലൂടെയും ഇത് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു. തിരുമേനിയുടെ സുന്നത്തുകൾ ഖുർആൻെറ വ്യാഖ്യാനമാണെന്ന് പറയുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഇതാണ്.

ഖിയാമത്തുനാളിനെയും, അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരെയും കുറിച്ചായിരുന്നുവല്ലോ മുൻ ആയത്തുകളിലെ സംസാരം. ഇടക്കുവെച്ച് നബി (ﷺ) ക്കു ചില ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി. ഒരു പക്ഷെ ഈ സ്ഥാനത്തുവെച്ചുതന്നെ ഈ ഉപദേശം നൽകേണ്ടുന്ന പ്രത്യേക സന്ദർഭം നേരിട്ടിരുന്നുവെന്നും വരാം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇവിടെവെച്ചു തന്നെ അക്കാര്യം ഉണർത്തിയത്. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം. ഏതായാലും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ മുൻ സംസാര വിഷയം തന്നെ തുടരുന്നു:-

20 (മനുഷ്യരേ) അങ്ങിനെ വേണ്ട! പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ക്ഷണികമായതിനെ [ഐഹികജീവിതത്തെ] ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു;

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾

21 പരലോക (ജീവിത)ത്തെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

وَتَذَرُونَ ٱلْـَٔاخِرَةَ ﴿٢١﴾

---

20 كَلاَّ അങ്ങിനെയല്ല, വേണ്ട. بَلْ تُحِبُّونَ എങ്കിലും (പക്ഷേ) നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. الْعَاجِلَةَ ക്ഷണികമായതിനെ, വേഗം കഴിയുന്നതിനെ. 21 وَتَذَرُونَ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. الْآخِرَةَ പരലോകത്തെ.

അതാണ് നിങ്ങൾക്ക് പിണഞ്ഞ അബദ്ധം. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ എല്ലാ സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുവാനും, തോന്ന്യാസങ്ങളിൽ മുഴുകുവാനും ഒരുമ്പെടുന്നത് എന്ന് താല്പര്യം. വാസ്തവത്തിൽ പരലോകജീവിതത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർപോലും ദുർമാർഗത്തിൽ പതിച്ചുപോകുവാനുള്ള പ്രധാന കാരണവും ഇതു തന്നെ. അതെ, ഐഹികജീവിതത്തോടുള്ള പ്രേമവും, പരലോക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവഗണനയും!

22 ചിലമുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം (സന്തോഷിച്ചു) പ്രസന്നമായവയായിരിക്കും;-

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾

23 (അതെ) അവയുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയായിരിക്കും.

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾

24 (മറ്റു) ചില മുഖങ്ങളാകട്ടെ, അന്നത്തെ ദിവസം (വിഷാദിച്ചു) ചുളുങ്ങിയവയുമായിരിക്കും;

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍۭ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾

25 അവയെക്കൊണ്ട് വല്ല അത്യാപത്തും പ്രവർത്തിക്കപ്പെടുമെന്ന് അവ(ഉറപ്പായി) ധരിക്കുന്നതാണ്.

تَظُنُّ أَن يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾

---

22 وُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങൾ. يَوْمَئِذٍ അന്ന്. نَّاضِرَةٌ പ്രസന്നമായ (ഭംഗിയായ-ശോഭിക്കുന്ന)വയായിരിക്കും. 23 إِلَى رَبِّهَا അവയുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക്. نَاظِرَةٌ നോക്കുന്നവയായിരിക്കും. 24 وَوُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങളാവട്ടെ. يَوْمَئِذٍ അന്ന്. بَاسِرَةٌ ചുളുങ്ങിയ (ചുളിഞ്ഞ-ഇറുകിയ-ഇരുണ്ട) വയായിരിക്കും. 25 تَظُنُّ

അവ ധരിക്കും(ഉറപ്പിക്കും). أَن يُفْعَلَ ചെയ്യപ്പെടു (പ്രവർത്തിക്കപ്പെടു)മെന്ന്. بِهَا അവയെക്കൊണ്ട്, അവയോട്. فَاقِرَةٌ വല്ല അത്യാപത്തും, നട്ടെല്ലിന് ബാധിക്കുന്ന വിപത്ത്.

അതായത്, സന്തോഷാധിക്യത്താൽ സജ്ജനങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ പ്രശോഭിച്ചു പ്രസന്നങ്ങളായിത്തീരുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കുകയെന്ന മഹാഭാഗ്യം അവർക്ക് സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. അതേ സമയത്ത് ദുർജ്ജനങ്ങളാകട്ടെ, തങ്ങൾക്ക് അത്യാപത്താണ് നേരിടുവാനുള്ളതെന്ന് കണ്ട് അങ്ങേയറ്റം വിഷാദപ്പെടുകയും അവരുടെ മുഖങ്ങൾ ഇരുളടഞ്ഞു ചുളുങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വർഗീയ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമാണ് അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുസന്നിധി ദർശിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം. 'മുഅ്തസിലഃ' വിഭാഗക്കാരെപ്പോലെയുള്ള ചില യുക്തിവാദക്കാർക്ക് അവരുടെ തത്വശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് ഈ ദർശനത്തെ അംഗീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ അത് സംബന്ധിച്ച രേഖകളെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ തള്ളിക്കളയുകയോ ചെയ്തുകാണാം. പക്ഷേ, ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും ബലപ്പെട്ട പല ഹദീസുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടതും, സഹാബികൾ, താബിഉകൾ, സമുദായത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാർ എന്നു വേണ്ട, പൊതുവിൽ മുസ്‌ലിം സമുദായം മുഴുവനും അംഗീകരിച്ചതുമായ ഒരു യഥാർത്ഥമാണത്. അബൂസഈദ് (رضي الله عنه), അബൂഹുറൈറഃ (رضي الله عنه) എന്നീ സഹാബികളിൽ നിന്ന് ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) മറ്റും ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: ''ചില ആളുകൾ ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, നാം ഖിയാമത്തുനാളിൽ നമ്മുടെ റബ്ബിനെ കാണുമോ? അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ഒട്ടും മേഘമില്ലാത്ത അവസരത്തിൽ സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും കാണുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിഷമം നേരിടുമോ? അവർ പറഞ്ഞു: ഇല്ല. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അതുപോലെ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ വഴിയെ കാണുന്നതാണ്.''

നബി (ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തതായി സ്വുഹൈബ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ''സ്വർഗക്കാർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വല്ലതും കൂടുതലായി നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന് അല്ലാഹു അവരോട് ചോദിക്കും. അവർ മറുപടി പറയും: നീ ഞങ്ങളുടെ മുഖം വെള്ളയാക്കി (ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം നൽകി)ത്തരുകയും ഞങ്ങളെ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, ഞങ്ങളെ നരകത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു തന്നില്ലേ? (ഇനി എന്താണ് ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്?!) അപ്പോൾ മറ ഉയർത്തപ്പെടും. എന്നിട്ട് അവർ അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുമുഖം നോക്കിക്കാണും. അപ്പോൾ അവർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നോക്കിക്കാണുന്നതിനെക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതായി മറ്റൊന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. പിന്നീട് തിരുമേനി للذين احسنوا الحسنى وزيادة – يونس (നന്മപ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലമുണ്ട്; കൂടുതലുമുണ്ട്.) എന്ന ഖുർആൻ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (മുസ്‌ലിം). 'ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫല'ം എന്ന് പറഞ്ഞത് സ്വർഗവും, 'കൂടുതൽ' എന്ന് പറഞ്ഞത് തിരുമുഖദർശനവും ആകുന്നുവെന്നാണ് തിരുമേനി ഇതുമുഖേന ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. 'അപ്പോൾ മറ ഉയർത്തപ്പെടും' എന്നുള്ള ഹദീസിലെ വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുമുഖം സൃഷ്ടികൾക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുമാറുള്ള എന്തോ ഒരു മറ– ആ മറ എന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം–ഉണ്ടെന്നും, ആ മറ ആരിൽനിന്ന് നീക്കപ്പെടുന്നുവോ ആ ഭാഗ്യവാൻ മാർക്കേ അതിനു സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നും ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഈ വസ്തുത അല്ലാഹുവിൻെറ വചനത്തിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സൂറത്തുൽ മുത്വഫ്ഫിഫീനിൽ നരകക്കാരായ മഹാപാപികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: كلا انهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون – المطففين (അങ്ങിനെയല്ല, നിശ്ചയമായും അന്നത്തെ ദിവസം അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നും മറയിടപ്പെടുന്നവരാണ്) ഇമാം ശാഫീ (رحمه الله)ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കുന്നതിൽനിന്ന് സജ്ജന

ങ്ങൾ മറയിടപ്പെടുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവിശ്വാസികൾ മറയിടപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

26 വേണ്ട! അത് [പ്രാണൻ] തോളെല്ലിങ്കൽ [തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ] എത്തിയാൽ,-	كَلَّآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِىَ ﴿٢٦﴾
27 "ആരുണ്ട് മന്ത്രം നടത്തുന്നവൻ" എന്ന് പറയപ്പെടുകയും,-	وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾
28 അവൻ [മരണം ആസന്നമായവൻ] അത് (തന്റെ) വേർപാടാണെന്ന് (ഉറപ്പായി) ധരിക്കുകയും,-	وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾
29 കണങ്കാൽ കണങ്കാലോടു കൂടിപ്പിണയുകയും (ചെയ്താൽ)!-	وَٱلْتَفَّتِ ٱلسَّاقُ بِٱلسَّاقِ ﴿٢٩﴾
30 അന്ന് നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കായിരിക്കും (അവനെ) കൊണ്ടുപോകുന്നത്.	إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾

26 كَلاَّ വേണ്ട, അങ്ങിനെയല്ല. إِذَا بَلَغَتِ അത് എത്തിയാൽ. التَّرَاقِيَ തൊളെല്ലിങ്കൽ,വളയനെല്ലുകളിൽ. 27 وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും. مَن ആരുണ്ട്, ആരാണ്. رَاقٍ മന്ത്രം നടത്തുന്നവൻ, വൈദ്യക്കാരൻ. 28 وَظَنَّ അവൻ ധരിക്കുക(ഉറപ്പിക്കുക)യും. أَنَّهُ الْفِرَاقُ അത് വേർപാടാണെന്ന്. 29 وَالْتَفَّتِ കൂടിപ്പിണയുകയും, പറ്റിച്ചേരുകയും. السَّاقُ കണങ്കാൽ. بِالسَّاقِ കണങ്കാലോട്. 30 إِلَى رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ്. يَوْمَئِذٍ അന്ന്. الْمَسَاقُ തെളിക്കൽ (കൊണ്ടുപോകൽ).

ഈ രംഗം അധികമൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അല്പമൊന്ന് ആലോചിക്കുന്ന ഏവനും അതിന്റെ ഗൗരവം ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഏതൊരുവനും നിസ്സഹായകനായി മുട്ടുകുത്തുന്ന രംഗമത്രെ അത്. അതെ, ഈ ലോകവുമായി എന്നെന്നേക്കും വിടവാങ്ങുകയും, വിഭാവനകൾക്കതീതമായ പരലോകജീവിതവുമായി കണ്ടുമുട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന രംഗം!

വിഭാഗം-2

31 എന്നാൽ, അവൻ (വിശ്വസിച്ച്) സത്യമാക്കിയിട്ടില്ല, നമസ്കരിച്ചിട്ടുമില്ല;-	فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ﴿٣١﴾
32 പക്ഷേ, വ്യാജമാ(ക്കി നിഷേധി)ക്കുകയും, പിൻതിരിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!	وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٣٢﴾
33 പിന്നെ(അതിനും പുറമെ) അവൻ തന്റെ സ്വന്തക്കാരിലേക്ക് ദുരഭിമാനം നടിച്ചു കൊണ്ടു പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.	ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ يَتَمَطَّىٰٓ ﴿٣٣﴾
34 (ഹേ, മനുഷ്യാ,) നിനക്ക് ഏറ്റവും വേണ്ടപ്പെട്ടതു തന്നെ, വേണ്ടപ്പെട്ടതുതന്നെ! [നിനക്ക് യോജിച്ച ശിക്ഷതന്നെ]	أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ﴿٣٤﴾

ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰٓ ﴿٣٥﴾	35 പിന്നെ (വീണ്ടും) നിനക്ക് ഏറ്റവും വേണ്ടപ്പെട്ടതു തന്നെ, വേണ്ടപ്പെട്ടതു തന്നെ! [നിനക്കു യോജിച്ച ശിക്ഷതന്നെ]

---

31 فَلاَ صَدَّقَ എന്നാൽ അവൻ സത്യമാക്കിയിട്ടില്ല (വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല). وَلاَ صَلَّى നമസ്കരിച്ചിട്ടുമില്ല. 32 وَلَكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ. كَذَّبَ അവൻ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. وَتَوَلَّى പിൻതിരിയുക(തിരിഞ്ഞുപോവുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.. 33 ثُمَّ ذَهَبَ പിന്നെ അവൻ പോകുകയും ചെയ്തു. إِلَى أَهْلِهِ തന്റെ സ്വന്ത(ആൾ)ക്കാരിലേക്ക്. يَتَمَطَّى ദുരഭിമാനം നടിച്ചു കൊണ്ട്, അഹങ്കരിച്ചുകൊണ്ട്. 34 أَوْلَى ഏറ്റവും യോജിച്ചത്, വേണ്ടപ്പെട്ടത്(വലിയ നാശം). لَكَ നിനക്ക്. فَأَوْلَى ഏറ്റവും യോജിച്ചത്. 35 ثُمَّ പിന്നെയും. أَوْلَى لَكَ നിനക്ക് ഏറ്റവും യോജിച്ചത്. فَأَوْلَى ഏറ്റവും യോജിച്ചത്.

മരണപ്പെട്ടുനോക്കുമ്പോൾ അവന് രക്ഷക്കുവേണ്ടുന്ന യാതൊന്നും അവന്റെ കൂടെയില്ല. സത്യമെന്ന് വിശ്വസിക്കേണ്ടതൊന്നും അവൻ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യന്റെ പ്രധാനകടമയായ നമസ്കാരകർമവും അവൻ നിർവഹിച്ചിട്ടില്ല. നേരെമറിച്ച് സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുകയും, ഉപദേശങ്ങളും കല്പനകളും അനുസരിക്കാതെ പിൻതിരിഞ്ഞുകളയുകയുമാണവൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മാത്രമോ? ഇതിനെല്ലാം പുറമെ സത്യത്തിന്നെതിരിൽ താൻ സ്വീകരിച്ചുവന്ന ധിക്കാരപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അഹങ്കരിച്ചുകൊണ്ടും ദുരഭിമാനം നടിച്ചുകൊണ്ടും അവൻ തന്റെ ആൾക്കാരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇത്രയും കടുത്ത ധിക്കാരിയാണവൻ. എടോ! നിനക്ക് കിട്ടേണ്ടുന്നത്-അതെ തികച്ചും നിനക്ക് യോജിച്ച ശിക്ഷ-തന്നെയാണ് നിനക്കുള്ളത് എന്ന് അല്ലാഹു അവനെ താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഈ താക്കീത് അല്ലാഹുവിന് അവനോടുള്ള കോപത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്.

അക്രമകാരികളായ ആളുകൾക്ക് വല്ല നാശവും സംഭവിക്കുമ്പോൾ 'നിനക്ക് കിട്ടേണ്ടതു കിട്ടി' എന്നും, 'നിനക്ക് യോജിച്ചതുതന്നെയാണത് എന്നുമൊക്കെ പറയാറുണ്ടല്ലോ. അതു പോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് 34,35 വചനങ്ങളിൽ (اولى لك എന്ന്) ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 31,32 വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെയുള്ള പാപങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന നിനക്ക് വളരെ ചേർന്നതുതന്നെയാണ് (35-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച) ആ അഹങ്കാരവും ദുരഭിമാനവും എന്നിങ്ങിനെയും ആ വാക്കുകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായത്, ഇത്രയും ധിക്കാരത്തിനു മുതിർന്ന നീ നിന്റെ ആ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അഹങ്കാരം കൊള്ളുന്നതും നിനക്ക് യോജിച്ചതുതന്നെ, അതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല എന്ന് സാരം. രണ്ടായാലും അല്ലാഹുവിന് അവനോടുള്ള കോപവും അമർഷവുമാണത് കാണിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തം. അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ക്രോധത്തിനും പാത്രമാകാതെ നമ്മെയെല്ലാം അവൻ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَـٰنُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾	36 മനുഷ്യൻ വിചാരിക്കുന്നുവോ, അവൻ വെറുതെയങ്ങ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന്?!
أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِىٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾	37 അവൻ (ഗർഭാശയത്തിൽ) സ്രവിക്കപ്പെടുന്ന ഇന്ദ്രിയത്തിൽനിന്നുമുള്ള ഒരു തുള്ളിയായിരുന്നില്ലേ?!-
ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾	38 പിന്നീടവൻ ഒരു രക്തപിണ്ഡമായി; എന്നിട്ട് (അവനെ) അവൻ [അല്ലാഹു] സൃഷ്ടിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തി;-

39 അങ്ങനെ, അതിൽനിന്ന് ആണും പെണ്ണുമാകുന്ന രണ്ട് ഇണകളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കി.	فَجَعَلَ مِنْهُ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰٓ ﴿٣٩﴾
40 (അങ്ങിനെയുള്ള) അവൻ മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനല്ലേ?!	أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْـِۧيَ ٱلْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

---

36 أَيَحْسَبُ ഗണിക്കു(വിചാരിക്കു)ന്നുവോ. الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ. أَن يُتْرَكَ അവൻ ഉപേക്ഷിക്ക(വിട)പ്പെടുമെന്ന്. سُدًى വെറുതെ. 37 أَلَمْ يَكُ അവനായിരുന്നില്ലേ. نُطْفَةً ഒരു തുള്ളി, ബിന്ദു. مِّن مَّنِيٍّ ഇന്ദ്രിയ(ശുക്ല)ത്തിൽനിന്നുള്ള. يُمْنَى ഒഴുക്ക (സ്രവിക്ക)പ്പെടുന്ന, ഒലിക്കുന്ന. 38 ثُمَّ كَانَ പിന്നെ അവനായി, ആയിരുന്നു. عَلَقَةً ഒരു രക്തപിണ്ഡം, ചോരക്കട്ട. فَخَلَقَ എന്നിട്ട് അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. فَسَوَّى അങ്ങനെ ശരിപ്പെടുത്തി, ചൊവ്വാക്കി. 39 فَجَعَلَ مِنْهُ എന്നിട്ട് അവനിൽ (അതിൽ) നിന്ന് ഉണ്ടാക്കി. الزَّوْجَيْنِ രണ്ട് ഇണകളെ. الذَّكَرَ അതായത് ആണ്. وَالْأُنثَى പെണ്ണ്. 40 أَلَيْسَ ذَلِكَ ആ അവനല്ലേ. بِقَادِرٍ കഴിവുള്ളവൻ. عَلَى أَن يُحْيِيَ അവൻ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ. الْمَوْتَى മരണപ്പെട്ടവരെ.

അതെ, നിശ്ചയമായും അവൻ അതിനു കഴിവുള്ളവൻ തന്നെ! ശൂന്യാവസ്ഥയിലായിരുന്ന മനുഷ്യ ജീവിയെ കേവലം നിസ്സാരവും നിർജ്ജീവവുമായ ഒരു വസ്തുവിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിപ്പിച്ച് പല ഘട്ടങ്ങളെയും തരണം ചെയ്യിച്ച് ഈ നിലക്ക് എത്തിച്ച ആ മഹാശക്തിക്ക് അവൻെറ മരണ ശേഷം അവനെ വീണ്ടും ഒന്ന് ജീവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമോ എന്ന് വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള ആരെങ്കിലും സംശയിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടോ?!

ഈ ഒടുവിലത്തെ വചനം ഓതിക്കഴിഞ്ഞാൽ سبحانك (നീ പരിശുദ്ധൻ!) എന്നും بلى (ഇല്ലാതേ! നിശ്ചയമായും കഴിയും) എന്നു നബി (ﷺ) പറഞ്ഞിരുന്നതായി ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഹദീസ് സൂ: മുർസലാത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ കാണാം. (ഇ.അ). അതുപോലെ നാമും പറയുന്നത് ആവശ്യമാണ്. ഈ വചനങ്ങൾ മനപ്പൂർവം അർത്ഥം ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് ഓതുന്നവൻ താനറിയാതെത്തന്നെ അപ്രകാരം പറഞ്ഞേക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

(اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل)

76 സൂറത്തുല്‍ ഇന്‍സാന്‍ سورة الإنسان

[ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സൂറത്തുദ്ദഹ്ര്‍ എന്നും പേരുണ്ട്.]
മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങള്‍ 31 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

വെള്ളിയാഴ്ച സുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തില്‍ നബി (ﷺ) സൂഃ സജദഃയും ഈ സൂറത്തും ഓതിയിരുന്നതായി ഹദീസില്‍ വന്നിരിക്കുന്നു. ഹദീസ് നാം സൂ: സജദഃയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തില്‍.

هَلْ أَتَىٰ عَلَى ٱلْإِنسَـٰنِ حِينٌ مِّنَ ٱلدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْـًٔا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

1 മനുഷ്യന്‍ പറയത്തക്ക ഒരുവസ്തുവും ആയിരുന്നില്ലാത്ത ഒരു കാലഘട്ടം അവന്‍റമേല്‍ (കഴിഞ്ഞു) പോയിട്ടുണ്ടോ?!

---

1 هَلْ أَتَىٰ വന്നിരിക്കുന്നുവോ, കഴിഞ്ഞുപോയോ عَلَى الْإِنسَانِ മനുഷ്യന്‍റമേല്‍ حِينٌ ഒരു അവസരം, ഘട്ടം, സമയം مِّنَ الدَّهْرِ കാലത്തില്‍നിന്നുള്ള لَمْ يَكُن അവന്‍ ആയിരുന്നില്ലാത്ത شَيْئًا അവന്‍ ആയിരുന്നില്ലാത്ത مَّذْكُورًا പറയത്തക്ക, പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്ന

''ഉണ്ട്, നിശ്ചയമായും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്''. എന്നല്ലാതെ ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയുവാനില്ല. 'മനുഷ്യന്‍' എന്ന അവസ്ഥപോയിട്ട് ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിലുള്ള ഒരു 'വസ്തു' എന്നുപോലും പറയപ്പെടാനില്ലാത്ത ഒരു കാലം- എന്നുവെച്ചാല്‍ ശുദ്ധ ശൂന്യമായിരുന്ന എത്രയോ നീണ്ടനീണ്ട ഒരു കാലഘട്ടം- അവനു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ആകാശ ഭൂമികള്‍ക്കുമുമ്പ്, അവയുടെ സൃഷ്ടിക്കുശേഷം ഈ ഭൂമിയില്‍ ജീവികള്‍ നിലവില്‍ വരുന്നതിനുമുമ്പ്, അതിനുശേഷം മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (عليه السلام) സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ്, പിന്നീട് ഓരോരുവനും മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയായി വെളിക്കു വരുന്നതിനു മുമ്പ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ ഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചും ഒന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ലോകത്ത് മനുഷ്യവര്‍ഗ്ഗം ജന്മം കൊള്ളുന്നതിനുമുമ്പ് അവനില്‍ കഴിഞ്ഞുപോയ ഈ അതിദീര്‍ഘകാലത്തെ ശൂന്യാവസ്ഥക്ക് വിരാമമിട്ടുകൊണ്ട് അവന് അസ്ഥിത്വം നല്‍കിയ ഒരു സൃഷ്ടി കര്‍ത്താവില്ലാതെ, ഏതെങ്കിലും ഒരു ശുഭമുഹൂര്‍ത്തത്തില്‍ പെട്ടന്നങ്ങ് സ്വയം അസ്തിത്വം പൂണ്ടവനാണ് മനുഷ്യന്‍ എന്നു പറയുവാന്‍ ഒരു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിക്ക് കഴിയുമോ? ഇല്ല, ഭൗതിക ലഹരിയില്‍ മയങ്ങിയതോ, കല്ലുപോലെ മരവിച്ചതോ അല്ലാത്ത ഒരു ബുദ്ധിക്കും കഴിയുകയില്ല തന്നെ.

إِنَّا خَلَقْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَـٰهُ سَمِيعًۢا بَصِيرًا ﴿٢﴾

2 (പലതിനാലും) മിശ്രമായ ഒരു ഇന്ദ്രിയ ബിന്ദുവില്‍ നിന്നു മനുഷ്യനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു-അവനെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്‌വാനായിട്ട്. അങ്ങനെ, നാം അവനെ കേള്‍ക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

إِنَّا هَدَيْنَـٰهُ ٱلسَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

3 ഒന്നുകില്‍ (അവന്‍) നന്ദിയുള്ളവനായിക്കൊണ്ട്, അല്ലാത്തപക്ഷം നന്ദികെട്ടവനായിക്കൊണ്ട് അവനു നാം മാര്‍ഗം കാട്ടിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

2. إِنَّا خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ مِن نُّطْفَةٍ ഒരു (ഇന്ദ്രിയ)തുള്ളിയാൽ, ബിന്ദുവിൽനിന്ന് أَمْشَاجٍ മിശ്രമായ, കലർപ്പുകളായ نَّبْتَلِيهِ നാം അവനെ പരീക്ഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് (ചെയ്‌വാൻ) فَجَعَلْنَاهُ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) നാമവനെ ആക്കി سَمِيعًا കേൾക്കുന്നവൻ بَصِيرًا കാണുന്നവൻ 3. إِنَّا هَدَيْنَاهُ നാം അവന് കാട്ടിക്കൊടുത്തു السَّبِيلَ മാർഗം إِمَّا شَاكِرًا ഒന്നുകിൽ നന്ദിയുള്ളവനായിക്കൊണ്ട്. وَإِمَّا كَفُورًا ഒന്നുകിൽ (അതല്ലെങ്കിൽ) നന്ദികെട്ടവനായിക്കൊണ്ട്

കേവലം നിസ്സാരമായ ഇന്ദ്രിയ ബിന്ദുവിൽനിന്നാണല്ലോ മനുഷ്യന്റെ ഉൽഭവം. അതേ സമയത്ത് വിവിധ വസ്തുക്കളാൽ മിശ്രമായതത്രെ ആ ബിന്ദു. പിതാവിൽനിന്നും മാതാവിൽനിന്നുമുള്ള ബീജാംശങ്ങൾ കലർന്നതെന്ന നിലക്കും, പുരുഷന്റേത് കട്ടികൂടിയതും വെള്ളനിറവും സ്ത്രീയുടേത് നേർത്തതും മഞ്ഞനിറവും എന്ന നിലക്കും, ശീതോഷ്ണം വാത പിത്ത കഫം ആദിയായ പല പ്രകൃതി വിശേഷതകളോടു കൂടിയതെന്ന നിലക്കും, വർണരൂപ സ്വഭാവാദികളിൽ പരസ്പരം വ്യത്യാസങ്ങളെന്ന നിലക്കും- എന്നുവേണ്ട, മറ്റു പല നിലക്കും- നോക്കുമ്പോൾ ആ ചെറു ബീജം എത്രയോ വസ്തുക്കളുടെയും ഗുണങ്ങളുടെയും മിശ്രമാണെന്നു കാണാം. ബഹു ഗുണങ്ങളടങ്ങിയ പ്രസ്തുത ബീജത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് അവൻ നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുമോ, അതല്ല നന്ദികെട്ടവനായിരിക്കുമോ എന്ന ഒരു പരീക്ഷണമായിട്ടത്രെ. ഈ പരീക്ഷണത്തിൽ വിജയം നേടുവാൻ വേണ്ടുന്ന ഉപാധികളും അല്ലാഹു അവന് സജ്ജമാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കണ്ടും കേട്ടും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള വിവേചന ശക്തി അവന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, അവൻ ചരിക്കേണ്ടതും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമായ യഥാർഥ മാർഗം ഇന്നതാണെന്ന് ശരിക്കും അവന് കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ആ മാർഗം വിട്ടു വ്യതിചലിച്ചവർ കഠിന ശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നുവെന്നത് തികച്ചും നീതിയുക്തമാണല്ലോ. അതേ സമയത്ത് മാർഗം മുറുകെപിടിച്ചവർക്കാകട്ടെ, അവൻ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നു വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَلَٰسِلَا۟ وَأَغْلَٰلًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾

4 നിശ്ചയമായും നാം, അവിശ്വാസികൾക്ക് ചില ചങ്ങലകളും, വിലങ്ങുകളും കത്തിജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയും ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾

5 നിശ്ചയമായും, പുണ്യവാൻമാർ (മദ്യം നിറച്ച) ഒരു തരം പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു കുടിക്കുന്നതാണ്;- അതിലെ കൂട്ട് [ചേരുവ] കർപ്പൂരമായിരിക്കും.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

6 അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാർ കുടിക്കുന്നതായ ഒരു ഉറവ് (ജലം)! അവരത് (ഇഷ്ടമനുസരിച്ച്) ഒഴുക്കി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

---

4. إِنَّا أَعْتَدْنَا നിശ്ചയമായും നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക്, നന്ദികെട്ടവർക്ക് سَلَاسِلَ ചങ്ങലകൾ وَأَغْلَالاً വിലങ്ങു (ആമം)കളും ജ്വലിക്കുന്ന وَسَعِيرًا അഗ്നിയും 5. إِنَّ الْأَبْرَارَ നിശ്ചയമായും പുണ്യവാന്മാർ, സജ്ജനങ്ങൾ يَشْرَبُونَ അവർ കുടിക്കും مِن كَأْسٍ (മദ്യം നിറച്ച) കോപ്പയിൽ (പാനപാത്രത്തിൽ)നിന്ന് كَانَ مِزَاجُهَا അതിന്റെ ചേരുവ (കലർപ്പ് - കൂട്ട്) ആകുന്നു كَافُورًا കർപ്പൂരം 6 . عَيْنًا ഒരു ഉറവുജലം يَشْرَبُ بِهَا അതിനെ കുടിക്കും عِبَادُ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാന്മാർ يُفَجِّرُونَهَا അവർ അതിനെ ഒഴുക്കും, പൊട്ടി ഒലിപ്പിക്കും (നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകും) تَفْجِيرًا ഒരു ഒഴുക്കൽ...

കുളിർമക്കും, ആനന്ദത്തിനും സുഗന്ധത്തിനും വിശേഷപ്പെട്ട ചേരുവയാണ് കർപ്പൂരം. എന്നാൽ, സ്വർഗത്തിലെ കർപ്പൂരവും മദ്യവും- മറ്റെല്ലാ സ്വർഗ്ഗീയ വിഭവങ്ങളുമെന്നപോലെ ത്തന്നെ-നമ്മുടെ ഭൗതിക വസ്തുക്കളുമായി നാമമാത്രബന്ധമേ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളു. 'അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാന്മാർ' എന്നതിൻെറ വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിൻെറ തൃപ്തി ലഭിച്ച സജ്ജനങ്ങൾ എന്നാകുന്നു. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴും, ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലത്തും യഥേഷ്ടം ലഭിക്കുമാറ് ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടു പോകാവുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു നീരുറവത്രെ പ്രസ്തുത മദ്യം. ഈ അടിയാന്മാരുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെന്താണെന്നോ?-

7 അവർ നേർച്ചയെ നിറവേറ്റുകയും, തിൻമ പാറിപ്പരക്കുന്ന (അഥവാ ആപത്തുകൾ വ്യാപിക്കുന്ന)തായ ഒരു ദിവസത്തെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

يُوفُونَ بِٱلنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُۥ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾

8 ഭക്ഷണത്തിന് പ്രേമമുള്ളതോടെ (ത്തന്നെ) സാധുവിനും, അനാഥക്കും, ബന്ധനസ്ഥനും അവർ ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَيُطْعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾

9 (അവർ പറയും:) ''നിശ്ചയമായും'' അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകുന്നു; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു പ്രതിഫലമാകട്ടെ, നന്ദിയാകട്ടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَآءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾

10 ''(വിഷാദപ്പെട്ട്) മുഖം ചുളിച്ചുപോകുന്ന അതിദുസ്സഹമായ ഒരു ദിവസത്തെ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നും ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു.''

إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾

7. يُوفُونَ അവർ നിറവേറ്റും, വീട്ടും بِالنَّذْرِ നേർച്ചയെ, പ്രതിജ്ഞയെ وَيَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യും يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ كَانَ شَرُّهُ അതിൻെറ തിന്മ (കെടുതി, ദോഷം) ആകുന്നു مُسْتَطِيرًا പാറിപ്പറക്കുന്ന (പടർന്നു പിടിക്കുന്ന) 8. وَيُطْعِمُونَ അവർ ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും الطَّعَامَ ഭക്ഷണസാധനം عَلَى حُبِّهِ അതിനോട് സ്നേഹമുള്ളതോടെ, പ്രേമത്തോടെ مِسْكِينًا സാധുവിനു, പാവപ്പെട്ടവന് وَيَتِيمًا അനാഥക്കുട്ടിക്കും وَأَسِيرًا ബന്ധനസ്ഥനും. ചിറയിൽപെട്ടവനും 9. إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നു لِوَجْهِ الله അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുമുഖ ത്തിനു (പ്രീതിക്കു)വേണ്ടി(മാത്രം) لَا نُرِيدُ ഞങ്ങൾ (നാം) ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല مِنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് جَزَاءً ഒരു പ്രതിഫലവും وَلَا شُكُورًا ഒരു നന്ദിയും, കൃതജ്ഞതയും ഇല്ല 10. إِنَّا نَخَافُ നാം (ഞങ്ങൾ) ഭയപ്പെടുന്നു مِن رَّبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ عَبُوسًا മുഖം ചുളിക്കുന്ന (കഠിനമായ) قَمْطَرِيرًا അതിദുസ്സഹമായ (കഠോരമായ-കഠിനമായി ചുളിക്കുന്ന)

ആ പുണ്യവാന്മാർ അത്രയും അനുഗൃഹീതരായിത്തീരുമാറ് അവരിലുണ്ടായിരുന്ന ഗുണങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്. തങ്ങളുടെമേൽ നിർബ്ബന്ധമായി കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ കടമകളും, തങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് സ്വയം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തതുമൂലം തങ്ങളുടെ മേൽ നിർബ്ബന്ധമായിത്തീർന്ന മറ്റു കടമകളും ശരിക്കും നിറവേറ്റുക,

ആപത്തു നിറഞ്ഞതായ ഖിയാമത്തുനാളിനെക്കുറിച്ചു സദാ ഭയമുള്ളവരായിരിക്കുക, സാധുക്കൾക്കും അനാഥകൾക്കും ബന്ധനസ്ഥരായ ആളുകൾക്കും അന്നദാനം ചെയ്യുക മുതലായവയത്രെ പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങൾ. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടപ്പാടുകളും, സഹജീവികളോടുള്ള കടപ്പാടുകളും അവർ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ബന്ധനസ്ഥരായ ആളുകൾക്ക് അന്നദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ മുസ്‌ലിംകളെന്നോ അമുസ്‌ലിം കളെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതാണ്. ജയിലിലടക്കപ്പെട്ടവരും, മറ്റുതരത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരും അതിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ, ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധനസ്ഥർ മിക്കവാറും മുശ്‌രിക്കുകളായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ചിറപിടിക്കപ്പെട്ടവരോടുപോലും നല്ലനിലക്ക് പെരുമാറുവാൻ നബി (ﷺ) കൽപിച്ചിരുന്നതും, സഹാബികൾ അവരോട് അതിഥികളെന്നപോലെ പെരുമാറിയിരുന്നതും, അവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയതിനുശേഷമല്ലാതെ തങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരുന്നതും സ്മരണീയമാകുന്നു.

ധനത്തിന് ആവശ്യവും അതിനോട് പ്രേമവും ഉള്ളപ്പോൾ അത് ദാനധർമങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നത് ഉടമസ്ഥൻെറ ത്യാഗമനസ്ഥിതിയും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തിൽ അയാൾക്കുള്ള ആഗ്രഹവുമാണ് കാണിക്കുന്നത്. അത് ഭക്ഷണസാധനം കൂടിയാകുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും. അതുകൊണ്ടാണ് ഭക്ഷണസാധനത്തോട് പ്രേമമുള്ളതോടെത്തന്നെ അവർ ഭക്ഷണം നൽകും (ويطعمون الطعام على حبه) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. പുണ്യകർമങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ (واتى المال على حبه) (ധനത്തോട് പ്രേമമുള്ളതോടെ അത് നൽകുകയും) എന്ന് സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 177ലും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. സൂ: ആലുഇംറാൻ 92ൽ, 'നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കാതെ നിങ്ങൾക്ക് പുണ്യം ലഭിക്കുന്നതേയല്ല.' (لن تنالو البر حتى تنفقوا مماتحبون) എന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ധർമത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായത് ധനത്തിന് മോഹിച്ചും, ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്നുംകൊണ്ട് നീ ആരോഗ്യവാനും അത്യാർത്തിയുള്ളവനുമായിരിക്കെ ചെയ്യുന്ന ധർമമാകുന്നു'.

കീർത്തിക്കും പേരിനും വേണ്ടിയോ, ആക്ഷേപങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടിയോ അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിയോ, അല്ലെങ്കിൽ ധർമം വാങ്ങുന്നവരിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലമോ നന്ദി പ്രകടനമോ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടോ, മറ്റേതെങ്കിലും താല്പര്യത്തെ മുൻനിറുത്തിയോ മനുഷ്യർ ദാനധർമങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ട്. പക്ഷേ, സജ്ജനങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ദാനധർമങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം അതൊന്നും ആയിരിക്കയില്ല. അവരുടെ ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതി ലഭിക്കലും, ഖിയാമത്തുനാളിലെ ഭീകര വിപത്തുകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടലും മാത്രമായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്ന് ധർമം സ്വീകരിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രതിഫലം തങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നോ, അവർ തങ്ങളോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നോ അവർക്ക് ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇതാണ് 9, 10 വചനങ്ങളിൽ അവരുടെ വാക്കുകളിലൂടെത്തന്നെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, പാവങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള അനുകമ്പയോ, പൊതുവിഷയങ്ങളിലുള്ള ഔൽസുക്യമോ കാരണമായി നല്ല വിഷയങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതായാൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശരിയായ പുണ്യകർമമായിത്തീരണമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ആയിരിക്കണം അതിൻെറ ലക്ഷ്യം എന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. وانما لكل امرئ ما نوى (ഓരോ മനുഷ്യനും അവൻ എന്ത് ഉദ്ദേശിച്ചോ അതാണ് ഉണ്ടാകുക.) എന്നാണല്ലോ നബിവചനം.

ഉപകാരം ചെയ്തവരോട് നന്ദികാണിക്കൽ മനുഷ്യൻെറ കടമയത്രെ. لا يشكر الله من لم يشكر الناس – ابوداود والترمذى (ജനങ്ങളോട് നന്ദികാണിക്കാത്തവൻ അല്ലാഹുവിനോടും നന്ദികാണിക്കുകയില്ല. (ദാ; തി.) പക്ഷേ, ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവൻ അത് ഉന്നംവെച്ചുകൂടാ

എന്നേയുള്ളു. അതുപോലെത്തന്നെ, ചെയ്ത ഉപകാരം എടുത്തുപറയുവാനും പാടില്ലാത്ത താകുന്നു. لا تبطلوا صدقاتكم بالمن والاذى – البقرة : ٢٦٤ (ചെയ്ത ഉപകാരം എടുത്തുപറഞ്ഞും ഉപദ്രവം ചെയ്തും നിങ്ങളുടെ ധർമങ്ങളെ നിങ്ങൾ വ്യർത്ഥമാക്കിക്കളയരുത്). തങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്ന് അന്നദാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് സജ്ജനങ്ങൾ പറയുന്ന വാക്കുകളാണ് 9, 10 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദാനധർമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ അതുമൂലം അല്ലാഹുവിൻെറ പക്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ, അവ വാങ്ങുന്നവരിൽനിന്ന് യാതൊന്നുംതന്നെ പകരം ലഭിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്ന് അവരോടു വ്യക്തമാക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്നുകൂടി ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. والله اعلم

فَوَقَىٰهُمُ ٱللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمِ وَلَقَّىٰهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾

11 അതിനാൽ, ആദിവസത്തിൻെറ തിൻമയെ [ആപത്തിനെ] അല്ലാഹു അവർക്ക് കാത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അവർക്കു പ്രസന്നതയും, സന്തോഷവും അവൻ ഇട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

وَجَزَىٰهُم بِمَا صَبَرُوا۟ جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

12 അവർ ക്ഷമിച്ചതുനിമിത്തം അവർക്ക് (സ്വർഗീയ) തോട്ടവും, പട്ടും അവൻ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതുമാണ്;-

مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ ۖ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾

13 അതിൽ സോഫ (അഥവാ അലംകൃത കട്ടിലു) കളിൽ ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട് (അവർ സുഖിക്കും.) വെയിലാകട്ടെ, കടുംതണുപ്പാകട്ടെ, അതിലവർ കാണുകയില്ല.

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَـٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ﴿١٤﴾

14 അതിലെ തണലുകൾ [മരക്കൊമ്പുകൾ] അവർക്കുമീതെ അടുത്തതായിക്കൊണ്ടുമായിരിക്കും. അതിലെ പഴക്കുലകൾ നിഷ്പ്രയാസമാക്കി സൗകര്യപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതാണ്.

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِـَٔانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا۠ ﴿١٥﴾

15 വെള്ളികൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങളും, സ്ഫടികങ്ങളായ കൂജകളുമായി അവരിലൂടെ ചുറ്റി നടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

قَوَارِيرَا۟ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

16 അതായത്, വെള്ളികൊണ്ടുള്ള സ്ഫടിക (മയമായ) പാത്രങ്ങൾ! അവർ അവയ്ക്ക് ഒരു തോത് നിർണ്ണയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

---

11. فَوَقَاهُمُ അതിനാൽ അവർക്ക് കാത്തുകൊടുക്കും, അവരെ രക്ഷിക്കുന്നതാണ് اللهُ അല്ലാഹു شَرَّ തിന്മയെ (ആപത്തിനെ) തിന്മയിൽനിന്ന് ذَلِكَ الْيَوْمِ ആ ദിവസത്തിൻെറ وَلَقَّاهُمْ അവർക്കവൻ ഇട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും نَضْرَةً പ്രസന്നത, തിളക്കം, ഭംഗി وَسُرُورًا സന്തോഷവും 12. وَجَزَاهُم അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും بِمَا صَبَرُوا അവർ ക്ഷമിച്ച(സഹിച്ച)തുകൊണ്ട് جَنَّةً സ്വർഗം,തോട്ടം وَحَرِيرًا പട്ടും 13. مُتَّكِئِينَ ചാരിയിരുന്നുകൊണ്ട്, فِيهَا അതിൽ عَلَى الْأَرَائِكِ അലങ്കൃത കട്ടിലുകളിൽ, സോഫമേൽ لَا يَرَوْنَ അവർ കാണുകയില്ല فِيهَا അതിൽ شَمْسًا സൂര്യനെ, വെയില്(ചൂട്) وَلَا زَمْهَرِيرًا അതിശൈത്യവും(കാണുക)ഇല്ല. 14. وَدَانِيَةً അടുത്തതായിക്കൊണ്ടും عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ ظِلَالُهَا അതിലെ തണലുകൾ وَذُلِّلَتْ എളുപ്പമാക്ക(നിഷ്പ്രയാസമാക്ക-സൗകര്യപ്പെടുത്ത)പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു قُطُوفُهَا അതിലെ (പറിച്ചെടുക്കുന്ന) പഴങ്ങൾ, പഴക്കുലകൾ تَذْلِيلاً ഒരു എ ളുപ്പമാക്കൽ... 15. وَيُطَافُ ചുറ്റിനടക്കപ്പെടും عَلَيْهِم അവരിൽ بِآنِيَةٍ പാത്രങ്ങളുമായി مِّن فِضَّةٍ വെള്ളിയാലുള്ള وَأَكْوَابٍ കോപ്പ(

കൂജ)കളുമായും كَانَتْ അവയായിരിക്കുന്നു قَوَارِيرَا പളുങ്കു(പാത്രം)കൾ, സ്ഫടികങ്ങൾ قَوَارِيرَا അതായത് പളുങ്കുകൾ مِن فِضَّةٍ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള 16. قَدَّرُوهَا അതിനെ അവർ കണക്കാക്കി(നിർണ്ണയം ചെയ്തി)രിക്കുന്നു. تَقْدِيرًا ഒരു കണക്കാക്കൽ

തങ്ങളുടെ കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നതിലും, സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾ അവഗണിച്ചു ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലുമെല്ലാം അവർ അതിയായ ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുനിമിത്തം അല്ലാഹു അവർക്ക് കൊടുത്തിരുന്ന കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിലും അടുത്ത വചനങ്ങളിലും കാണുന്നത്. അതെ, അവർ ഇച്ഛിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഖിയാമത്തുനാളിലെ ഭയങ്കരതകളിൽ നിന്നെല്ലാം അല്ലാഹു അവരെ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും, അതിനു പുറമെ അവർണ്ണനീയമായ സ്വർഗീയ സുഖസൗകര്യങ്ങൾകൊണ്ട് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ, പരിപൂർണ്ണ സംതൃപ്തിയും അതിരറ്റ സന്തോഷവും കാലാകാലം അവരെ ആശ്ലേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

പഴങ്ങൾക്ക് ആവശ്യം തോന്നുമ്പോൾ ഇരുന്നോ, നിന്നോ, കിടന്നോ നിഷ്പ്രയാസം പറിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറ് പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് സ്വർഗത്തിലെ ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്നത്രെ ذللت قطوفها تذليلا (അതിലെ പഴക്കുലകൾ നിഷ്പ്രയാസം സൗകര്യപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താല്പര്യം. قطوفها دانية – الحاقة (അതിലെ പഴക്കുലകൾ അടുത്തു വരുന്നവയാണ്.)

'പറിക്കാറായ ഫലങ്ങൾ, പറിച്ചെടുത്ത ഫലങ്ങൾ, പഴക്കുലകൾ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്ന പദമാണ് قطوف (ഖുത്വൂഫ്). പാനപാത്രങ്ങളുമായി ചുറ്റിനടക്കുന്ന പരിചാരകന്മാർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് 19-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പാത്രങ്ങൾ വെള്ളികൊണ്ടുള്ളവയാണെങ്കിലും അവ നമ്മുടെ വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങൾ പോലെയല്ല, സ്ഫടികസമാനമായിരിക്കും. ഓരോരുത്തൻെറയും ഹിതത്തിനും ആവശ്യത്തിനും അനുസരിച്ചു കണക്കാക്കിയായിരിക്കും പരിചാരകന്മാരായ ബാലന്മാർ അത് കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കുന്നത്.

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ﴿١٧﴾

17 അതിൽ അവർക്ക് (മദ്യം നിറച്ച) ഒരു തരം പാനപാത്രവും കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കപ്പെടും; അതിൻെറ ചേരുവ [കൂട്ട്] ഇഞ്ചിയായിരിക്കുന്നതാണ്.

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

18 അതായത് 'സൽസബീൽ' എന്ന് പേരു പറയപ്പെടുന്ന അതിലെ ഒരു ഉറവ് (ജലം)!

۞ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا ﴿١٩﴾

19 ശാശ്വത(മായ നവത്വ) ജീവിതം നൽകപ്പെട്ടവരായ ചില കുട്ടികൾ അവരിലൂടെ ചുറ്റിനടന്നുകൊണ്ടുമിരിക്കും; അവരെ നീ കണ്ടാൽ, വിതറിയിടപ്പെട്ട മുത്തുകളാണ് അവരെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നതാണ് !

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

20 അവിടം നീ കണ്ടാൽ, ഒരു (മഹത്തായ) സുഖാനുഗ്രഹവും വലുതായ ഒരു രാജകീയതയും (അഥവാ സാമ്രാജ്യവും) നിനക്ക് കാണാവുന്നതുമായിരിക്കും.

عَـٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ۖ وَحُلُّوٓا۟ أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَىٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

21 അവരുടെ മേലിൽ പച്ച വർണമായ നേർമ്മ പ്പട്ടിൻെറ വസ്ത്രങ്ങളും, കട്ടിപ്പട്ടും (അഥ വാ കസവു വസ്ത്രവും) ഉണ്ടായിരിക്കും; വെള്ളികൊണ്ടുള്ള വളകളും അവർക്ക് അണിയിക്കപ്പെടും. അവരുടെ റബ്ബ് അവർ ക്ക് വളരെ ശുദ്ധമായ ഒരു (തരം) പാനീയം കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കുന്നതുമാണ്.

إِنَّ هَـٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾

22 ''(ഹേ, പുണ്യവാൻമാരേ) നിശ്ചയമായും ഇത് (ഒക്കെയും) നിങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫല മായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ പരിശ്ര മം നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമാകു ന്നു'' (എന്നു പറയപ്പെടും)

---

17. وَيُسْقَوْنَഅവർക്ക് കുടിക്കാൻ കൊടുക്കും(കുടിപ്പിക്കപ്പെടും) فِيهَاഅതിൽവെച്ച് , كَأْسًا ഒരു (മദ്യം നിറച്ച) പാനപാത്രം كَانَ مِزَاجُهَا അതിൻെറ ചേരുവ ആയിരിക്കും زَنجَبِيلاً ഇഞ്ചി 18. عَيْنًاഅതായത് ഒരു ഉറവ് فِيهَاഅതിലുള്ള تُسَمَّىഅതിനു പേര് പറയപ്പെടും سَلْسَبِيلاً സൽസബീൽ എന്ന് 19. وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ അവരിൽ ചുറ്റിനടക്കും وِلْدَانٌചില കുട്ടികൾ مُّخَلَّدُونَശാശ്വതത്വം നൽകപ്പെട്ടവരായ إِذَا رَأَيْتَهُمْനീ അവരെ കണ്ടാൽ حَسِبْتَهُمْനീ അ വരെ ഗണിക്കും വിചാരിക്കും لُؤْلُؤًاമുത്താണെന്ന് مَّنثُورًا വിതറപ്പെട്ട 20. وَإِذَا رَأَيْتَനീ കണ്ടുവെങ്കിലോ ثَمَّഅവിടം رَأَيْتَനീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം نَعِيمًاഒരു സൗഖ്യം, അനുഗൃഹീത സുഖം وَمُلْكًا ഒരു രാജകീയതയും, രാജത്വവും, സാമ്രാജ്യവും كَبِيرًا വലുതായ, വമ്പിച്ച 21 . عَالِيَهُمْഅവരുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കും ثِيَابُവസ്ത്രങ്ങൾ سُندُسٍനേർമ(മിനുസ്സ)പ്പട്ടിൻെറ خُضْرٌപച്ചയായ, وَإِسْتَبْرَقٌകട്ടി(കസവും) പട്ടും وَحُلُّواഅവർക്ക് അണിയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും, ആഭ രണം ഇഷ്ടപ്പെടും أَسَاوِرَചില വളകൾ مِن فِضَّةٍവെള്ളികൊണ്ടുള്ള وَسَقَاهُمْഅവർക്ക് കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും رَبُّهُمْഅവരുടെ റബ്ബ് شَرَابًاഒരു പാനീയം طَهُورًا വളരെ ശുദ്ധമായ 22. إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത് كَانَആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു. لَكُمْനിങ്ങൾക്ക് جَزَاءًപ്രതിഫലം وَكَانَ سَعْيُكُم നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം(അധ്വാനം) ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു مَّشْكُورًا നന്ദിചെയ്യ (നന്ദിപൂർവം സ്വീകരിക്ക)പ്പെട്ടത്.

കർപ്പൂരക്കലർപ്പുള്ള ഒരു തരം ഉറവുമദ്യത്തെപ്പറ്റി മുമ്പുപറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെ ഇഞ്ചിക്കലർപ്പുള്ള മറ്റൊരു ഉറവുമദ്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഹൃദ്യവും ആസ്വാദ്യകരവുമായ ചുവയോടുകൂടിയതാണല്ലോ ഇഞ്ചിയും. അറബികൾ ഇഞ്ചി രസത്തെപ്പറ്റി വളരെ പുകഴ്ത്തിപ്പറയാറുള്ളതുമാണ്. 'സൽസബീൽ' سلسبيل എന്ന് അല്ലാഹു ഉറവു ജലത്തിനു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ആ വാക്കിൻെറ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് തിട്ടമായി നമുക്കറിഞ്ഞുകൂട. അറബിഭാഷയിൽ സാധാരണ കാണപ്പെടാറില്ലാത്ത ഒരു പദമാണത്. ഖുർആനിലല്ലാതെ ആ വാക്ക് കണ്ടിട്ടില്ലെന്നുപോലും ചില മഹാന്മാർ പ്രസ്താ വിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വർഗസ്ഥരായ ആളുകൾക്ക് പാനീയങ്ങളുമായ ഉപചാരസേവനം നടത്തുന്ന ബാലന്മാരെപ്പറ്റി مخلدون (ശാശ്വതജീവിതം നൽകപ്പെട്ടവർ) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽനിന്ന് അവരുടെ കൗമാരനവത്വത്തിന് ഒരു കാലത്തും കോട്ടം തട്ടുകയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മുത്തു വിതറിയപോലെ എന്ന ഉപമ അവരുടെ കൗതുകവും, ഭംഗിയും, വടിവും ഉദാഹരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അവരുടെ എണ്ണത്തിൻെറ ആധിക്യവും അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ചില പ്രത്യേക പാനീയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം 21-ാം വചനത്തിൽ റബ്ബ് അവർക്കു വളരെ ശുദ്ധമായ ഒരു പാനീയം നൽകുമെന്ന് വീണ്ടും ഉണർത്തിയത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അത് അവരുടെ മനസ്സിനും, ശരീരത്തിനും, സ്വഭാവങ്ങൾക്കുമെല്ലാംതന്നെ കൂടുതൽ പരിശുദ്ധി നൽകുന്ന മറ്റൊരു അനു ഗൃഹീത പാനീയമായിരിക്കാമെന്ന് ചില മഹാന്മാർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. الله اعلم

സന്ദർഭമനുസരിച്ചു ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഇതിനുമുമ്പ് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ള ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ വീണ്ടും അനുസ്മരിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്തായിരിക്കയില്ല. സ്വർഗീയ ജീവിതത്തെയും അതിലെ വിഭവങ്ങളെയും കുറിച്ചു ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ വല്ലതും പറയുമ്പോൾ-നരകത്തെ സംബന്ധിച്ചും അതുപോലെത്തന്നെ- ഉപയോഗിച്ച പദങ്ങളെയും, ആ പദങ്ങളുടെ ഭാഷാർത്ഥത്തെയും മാത്രം നോക്കി അവയെപ്പറ്റി അനുമാനം നടത്തിക്കൂടാത്തതാകുന്നു. കാരണം: ഒന്നാമതായി, പരലോക സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ നമ്മുടെ അറിവിനും അനുമാനത്തിനും അതീതമായവയും നമുക്ക് അപരിചിതങ്ങളുമായിരിക്കും. മരണ ശേഷം അനുഭവത്തിൽ കാണുമ്പോഴല്ലാതെ അവയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ അവയെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമുക്ക് ഒരിക്കലും കഴിവില്ല. രണ്ടാമതായി, നമുക്ക് സുപരിചിതമായ ഭാഷയിലൂടെയും പ്രയോഗങ്ങളിലൂടെയുമല്ലാതെ ഏതുകാര്യവും നമുക്ക് വിവരിച്ചുതരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അഥവാ അവയുടെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ അവയെപ്പറ്റി വ്യവഹരിക്കുന്ന മറ്റുവല്ല അപരിചിതവാക്കുകൾ മുഖേനയും നമ്മോട് സംസാരിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. ആകയാൽ നമുക്കറിയാവുന്ന വാക്കുകളിൽ നമ്മെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് സ്വർഗത്തിലെ പഴം, കള്ള്, വെള്ളി, പട്ട്, വള തുടങ്ങിയ ഓരോന്നിനും അതേ പേരുകളിൽ നമുക്കറിയാവുന്ന അതതുവസ്തുക്കളുടെ തോതുവെച്ച് രൂപം കൽപിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. 20-ാം വചനത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാം. സ്വർഗത്തിലെ വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി 'ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു ചെവിയും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിലും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്തതുമായിരിക്കും അവ' എന്ന് ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ഈ യാഥാർത്ഥ്യമാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. (ഹദീസ് സൂ: സജദ: 17ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് നോക്കുക.) അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം അവന്റെ പുണ്യവാന്മാരായ അടിയാന്മാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരട്ടെ, ആമീൻ.

വിഭാഗം-2

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ تَنزِيلًا ﴿٢٣﴾

23 നിശ്ചയമായും നാം തന്നെയാണ് നിന്റെ മേൽ ഖുർആൻ ഒരു (ക്രമേണയായുള്ള) അവതരിപ്പിക്കൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾

24 അതിനാൽ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വിധിക്കു നീ ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക; അവരിൽ നിന്നുയാതൊരു പാപിയെയോ, അവിശ്വാസിയായുള്ളവനെയോ നീ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

وَٱذْكُرِ ٱسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

25 രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം നീ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَٱسْجُدْ لَهُۥ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

26 രാത്രിയിൽനിന്നുംതന്നെ (അല്പനേരം) നീ അവന് സുജൂദ് [സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം] ചെയ്യണം; ഒരു നീണ്ട (സമയം) രാത്രി അവന് 'തസ്ബീഹും' [പ്രകീർത്തനവും] നടത്തണം.

---

23. إِنَّا نَحْنُ നിശ്ചയമായും നാം തന്നെ نَزَّلْنَا അവതരിപ്പിച്ചു, ഇറക്കി عَلَيْكَ നിന്റെമേൽ الْقُرْآنَ ഖുർആനിനെ تَنزِيلاً ഒരു അവതരിപ്പിക്കൽ, ഇറക്കൽ, 24. فَاصْبِرْ അതിനാൽ ക്ഷമിക്കുക, സഹിക്കുക لِحُكْمِ

വിധിക്ക് رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ وَلاَ تُطِعْ അനുസരിക്കുകയും അരുത് مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് آثِمًا ഒരു പാപിയെയും أَوْ كَفُورًا അല്ലെങ്കിൽ അവിശ്വാസിയായുള്ളവനെ, നന്ദികെട്ടവനെ, 25. وَاذْكُرِ സ്മരിക്കുക (ഓർക്കുക- കീർത്തനം ചെയ്യുക) യും ചെയ്യുക اسْمَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമം بُكْرَةً കാലത്ത്, രാവിലെ وَأَصِيلاً വൈകുന്നേരവും, വൈകിട്ടും 26. وَمِنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽനിന്നും തന്നെ فَاسْجُدْ لَهُ അവന് നീ സുജൂദ് ചെയ്യുക وَسَبِّحْهُ അവനെ പ്രകീർത്തന വും ചെയ്യുക, വാഴ്ത്തുകയും വേണം, لَيْلاً രാത്രി طَوِيلاً നീണ്ട, ദീർഘിച്ച (സമയം)

ഖുർആനെ ഒന്നായി അവതരിപ്പിക്കാതെ സന്ദർഭമനുസരിച്ചു ഗഡുക്കളായും, സാവകാശമായും അവതരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് 23-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയനുസരിച്ചാണെന്നും, അത് തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളണമെന്നും, സഹനത്തോടും ക്ഷമയോടുംകൂടി കൃത്യങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും, അതിനെതിരിൽ വിലങ്ങടിക്കുന്ന ഏതു പാപികളെയും നിഷേധികളെയും അനുസരിക്കുകയോ അവർക്ക് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോട് കല്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള കല്പനകൾ തിരുമേനിക്ക് കൂടുതൽ മനോധൈര്യവും ദൃഢമനസ്കതയും ഉളവാക്കുന്നതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മാനസീകശക്തിയും ആത്മീയ പരിശുദ്ധിയും വളർത്തുന്നതാണ് നമസ്കാരം, തസ്ബീഹ്, ദിക്ർ മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ. അതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റിയും പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. واستعينوا بالصبر والصلوة – البقرة (നിങ്ങൾ ക്ഷമകൊണ്ടും നമസ്കാരംകൊണ്ടും സഹായം തേടിക്കൊള്ളുക.)

രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും റബ്ബിന്റെ നാമം സ്മരിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിൽ സുബ്ഹ്, ളുഹ്ർ, അസ്വ്ർ എന്നീ നമസ്കാരങ്ങൾ മുഖേനയുള്ള സ്മരണയും, രാത്രി കുറച്ചു സമയം സുജൂദുചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ മഗ്‌രിബും, ഇശാഉം ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. രാത്രി ദീർഘനേരം തസ്ബീഹ്-സ്തോത്രകീർത്തനം-നടത്തണമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ രാത്രിയിലെ 'തഹജ്ജുദ്' നമസ്കാരം തുടങ്ങിയ ദിക്റുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. അഥവാ ഇതുപോലെയുള്ള കല്പനകളുടെ പ്രായോഗിക രൂപങ്ങളായിക്കൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) അതെല്ലാം സമുദായത്തിന് കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നത്. 'ദിക്ർ-തസ് ബീഹ്-സുജൂദ്' എന്നിവയെപ്പറ്റിയും, മേപ്പടി സമയങ്ങളെപ്പറ്റിയും സൂ: അങ്കബൂത്ത് 45; സൂ: റൂം 17, 18 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മുമ്പ് വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ يُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾

27 നിശ്ചയമായും, ഇക്കൂട്ടർ ക്ഷണികമായതിനെ [ഐഹികജീവിതത്തെ] ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; ഭാരമേറിയ ഒരു ദിവസത്തെ അവർ തങ്ങളുടെ പുറകിൽ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു.

نَّحْنُ خَلَقْنَٰهُمْ وَشَدَدْنَآ أَسْرَهُمْ ۖ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَآ أَمْثَٰلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

28 നാമത്രെ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതും, അവരുടെ (ശരീര) ഘടനയെ ബലപ്പെടുത്തിയതും. നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അവർക്ക് തുല്യമായവരെ നാം (അവർക്കു) പകരമാക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നതുമാണ്.

---

27. إِنَّ هَٰؤُلَاءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ يُحِبُّونَ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കുന്നു الْعَاجِلَةَ ക്ഷണികമായ (വേഗം കഴിയുന്ന)തിനെ وَيَذَرُونَ അവർ വിടുക(ഉപേക്ഷിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു وَرَاءَهُمْ അവരുടെ പിന്നിൽ, പുറകിൽ يَوْمًا ثَقِيلاً ഭാരമേറിയ ഒരു ദിവസം 28. نَحْنُ നാം, നാമത്രെ, خَلَقْنَاهُمْ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു, സൃഷ്ടിച്ചത്, وَشَدَدْنَا നാം ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു, ഉറപ്പിച്ചതും أَسْرَهُمْ അവരുടെ (ശരീര)ഘടന, സന്ധുക്കളുടെ കെട്ടുറപ്പ്, وَإِذَا شِئْنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ بَدَّلْنَا നാം

പകരമാക്കും أَمْثَالَهُمْ അവർക്ക് തുല്യമായവരെ, അവരെപ്പോലുള്ളവരെ تَبْدِيلاً ഒരു പകരമാക്കൽ

കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 20, 21 വചനങ്ങളിലെ ആശയംതന്നെയാണ് 27-ാം വചനത്തിലും കാണുന്നത്. അവിടെ 'പരലോകം (الآخرة)' എന്നതിൻെറ സ്ഥാനത്ത് ഇവിടെ 'ഭാരമേറിയ ഒരു ദിവസം (يوما ثقيلا)' എന്നാണുള്ളത്. ഇത് ഖിയാമത്തുനാളാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കാണുന്ന ക്ഷണികമായ ഐഹികജീവിതത്തിൽ മാത്രമാണ് അവർക്ക് പ്രതിപത്തിയുള്ളത്. അവരുടെ പിന്നാലെ അടുത്തടുത്ത് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ഭാരമേറിയ ദിവസത്തെ അവർ തീരെ അവഗണിച്ചുകളയുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ സന്മാർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാത്തത് എന്നു താല്പര്യം.

28-ാം വചനത്തിൻെറ അവസാനഭാഗം രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: (1) നാം ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, അഥവാ പുനരുത്ഥാനദിവസം അവരെ പുതിയൊരു സൃഷ്ടിയാക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ട് എഴുന്നേൽപിക്കും. (2) നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവരെ മാറ്റി അവരെപ്പോലെയുള്ള വേറൊരു കൂട്ടരെ-അഥവാ രൂപത്തിൽ തുല്യരാണെങ്കിലും സ്വഭാവത്തിലും മറ്റും വ്യത്യസ്തരായ ഒരു കൂട്ടരെ-ഇവിടെ പകരം കൊണ്ടുവരും. സൂ: ഫാത്വിർ 16 മുതലായ ചില ആയത്തുകളിലെ ആശയം അനുസരിച്ചുള്ളതാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം. മൂന്നാമതായി വേറൊരഭിപ്രായം കൂടി കാണാം. നാമാണ് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവരുടെ ശരീരഘടന ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ ഈ ശരീരഘടനയല്ലാത്ത മറ്റൊരു ശരീരഘടനയുള്ളവരെ ഈ ഭൂമിയിൽത്തന്നെ നാം അവർക്കു പകരമായി കൊണ്ടുവരും എന്നത്രെ ആ അഭിപ്രായം. ഒന്നാമത്തേതിനു ഭാഷാപരമായ ചില ന്യായീകരണങ്ങളും (*) രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിന് ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെ പിൻബലവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. والله اعلم

إِنَّ هَـٰذِهِۦ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

29 നിശ്ചയമായും ഇതൊരു (മഹത്തായ) ഉപദേശം (അഥവാ സ്മരണ) ആകുന്നു. ആകയാൽ ആർ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിച്ചുവോ അവൻ, തൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്ക് (വേണ്ടുന്ന) മാർഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

30 അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുമല്ല. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സർവജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

يُدْخِلُ مَن يَشَآءُ فِى رَحْمَتِهِۦ ۚ وَٱلظَّـٰلِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًۢا ﴿٣١﴾

31 അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ തൻെറ കാരുണ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു; അക്രമികൾക്കാകട്ടെ, അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ അവൻ ഒരുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

29. إِنَّ هَٰذِهِ നിശ്ചയമായും ഇത് تَذْكِرَةٌ ഒരു ഉപദേശമാണ്, സ്മരണയാണ് فَمَن شَاءَ ആകയാൽ ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ اتَّخَذَ അവൻ ഏർപ്പെടു ത്തി(ഉണ്ടാക്കി)ക്കൊള്ളട്ടെ, സ്വീകരിക്കാം إِلَىٰ رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്ക് سَبِيلاً മാർഗം, നേർവഴി 30. وَمَا تَشَاءُونَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുമല്ല إِلاَّ أَن يَشَاءَ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതാ

---

* يعنى لان "ان" بالكسر لا تستعمل غالبا فيما هو معلوم الوقوع بخلاف "اذا" فاستعمالها يكون فيماتحقق وقوعه

യാലല്ലാതെ ﷲഅല്ലാഹു ﷲ إِنَّനിശ്ചയമായും അല്ലാഹു كَانَഅവനാകുന്നു عَلِيمًاസര്‍വജ്ഞന്‍ حَكِيمًا അഗാധജ്ഞന്‍, യുക്തിമാനായ 31 . يُدْخِلُഅവന്‍ പ്രവേശിപ്പിക്കും مَن يَشَاءُതാന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ فِي رَحْمَتِهِതന്റെ കാരുണ്യത്തില്‍ وَالظَّالِمِينَഅക്രമികള്‍ക്കോ أَعَدَّ لَهُمْഅവര്‍ക്കവന്‍ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു عَذَابًا أَلِيمًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

29-ാം വചനംപോലെ സൂ: മുസ്സമ്മില്‍ 19ലും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതേ ഉദ്ദേശ്യം തന്നെയാണ് ഇവിടെയും. ഈ സൂറത്തില്‍ ഇതേവരെയായി പുണ്യവാന്മാരായ സജ്ജനങ്ങളുടെയും, അവരുടെ എതിര്‍പക്ഷക്കാരായ ദുര്‍ജനങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികള്‍ പലതും വിവരിച്ചു. സന്തോഷവാര്‍ത്തകളും, ഭയവാര്‍ത്തകളും പലതും കഴിഞ്ഞു. അനന്തരം മഹത്തായ ഒരു ഉപദേശമാണിതെന്നും, വേണമെന്നുള്ളവര്‍ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നും താക്കീതും നല്‍കി. തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട് അതിപ്രധാനമായ ഒരു യാഥാര്‍ത്ഥ്യം അല്ലാഹു ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യന് ഏതൊരു കാര്യവും ഉദ്ദേശിക്കുവാനും അത് പ്രായോഗികമാക്കുവാനും സാധിക്കണമെങ്കില്‍ അതില്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യന്‍ സന്‍മാര്‍ഗം സ്വീകരിക്കുന്നതുപോലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളു. എന്നാല്‍, ആരൊക്കെയാണ് സന്മാര്‍ഗം പ്രാപിക്കുവാന്‍ അര്‍ഹതയുള്ളവര്‍, ആരൊക്കെയാണ് അതിന് അര്‍ഹരല്ലാത്തവര്‍, എപ്പോഴാണതിന്റെ സന്ദര്‍ഭം എന്നൊക്കെയുള്ള കാര്യങ്ങള്‍ അല്ലാവുഹിന് ശരിക്കും അറിയാം. അതെ, അവന്‍ മാത്രമാണ് അതൊക്കെ അറിയുന്നവന്‍. ഓരോ കാര്യവും യഥായോഗ്യം യുക്തമായ നിലയില്‍മാത്രം അവന്‍ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും അവന്‍ എല്ലാം അറിയുന്ന സര്‍വ്വജ്ഞനാണ്. യുക്തിമാനും അഗാധജ്ഞനുമാണ്. (ان الله كان عليما حكيما) ഈ വിഷയകമായി 20 ാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പില്‍ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓര്‍ക്കുക.

അവസാനമായി, ഇതേവരെ സംസാരിച്ച വിഷയങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കമെന്നോണം, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവന്‍ തന്റെ കാരുണ്യത്തില്‍ പ്രവേശിപ്പിക്കുമെന്നും, അക്രമികള്‍ക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഒന്നുകൂടി അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോള്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിനു പാത്രമായിത്തീരുന്നവര്‍- അഥവാ സജ്ജനങ്ങളായ ഭാഗ്യവാന്മാര്‍-ആരായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതെ, അക്രമികളും തോന്നിയവാസികളും അല്ലാത്തവര്‍ തന്നെ. അല്ലാഹു അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാര്‍ഗത്തിലാക്കുന്നതല്ല. والله لا يهدى القوم الظالمين – الصف തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെയും അവന്‍ സന്മാര്‍ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. والله لا يهدى القوم الفاسقين – الصف അപ്പോള്‍, അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ വിധി നിര്‍ണ്ണയത്തില്‍ തികച്ചും ന്യായമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമായല്ലോ. (قل فلله الحجة البالغة)

(والحمد لله اولا واخرا وله الفضل والمنة)

77 സൂറത്തുൽ മുർസലാത് سورة المرسلات

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 50 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1 പതിവായി [തുടർച്ചയായി] അയക്കപ്പെടുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَٱلْمُرْسَلَٰتِ عُرْفًا ﴿١﴾
2 അങ്ങനെ, (ഊക്കോടെയുള്ള) ഒരു അടിച്ചു വീശൽ വീശുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!	فَٱلْعَٰصِفَٰتِ عَصْفًا ﴿٢﴾
3 പരത്തി വ്യാപിപ്പിക്കുന്നവയും തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَٱلنَّٰشِرَٰتِ نَشْرًا ﴿٣﴾
4 എന്നിട്ട് വേർതിരിച്ച് വിവേചനം ചെയ്യുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!	فَٱلْفَٰرِقَٰتِ فَرْقًا ﴿٤﴾
5 അങ്ങനെ, സന്ദേശം (അഥവാ ഉപദേശം) ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നവയാണ (സത്യം)!-	فَٱلْمُلْقِيَٰتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾
6 അതായത്, ഒഴികഴിവ്, അല്ലെങ്കിൽ മുന്നറിയിപ്പ് (ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നവ)	عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٦﴾
7 നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം (അഥവാ താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്നത് സംഭവിക്കുന്നതുതന്നെയാകുന്നു.	إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَٰقِعٌ ﴿٧﴾
1 പതിവായി [തുടർച്ചയായി] അയക്കപ്പെടുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَٱلْمُرْسَلَٰتِ عُرْفًا ﴿١﴾

1. وَالْمُرْسَلاَتِ അയക്കപ്പെട്ടവ(വിട്ടയക്കപ്പെട്ടവ) തന്നെയാണ് عُرْفًا പതിവായി, തുടർച്ചയായി, നന്മയായി 2. فَالْعَاصِفَاتِ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അ ടിച്ചുവീശുന്നവയാണ് عَصْفًا ഒരു അടിച്ചുവീശൽ(ഊക്കോടെ) 3 . وَالنَّاشِرَاتِ പരത്തുന്ന(വ്യാപിപ്പിക്കുന്ന-വിതരണം ചെയ്യുന്ന)വയും തന്നെയാണ نَشْرًا ഒരുപരത്തൽ, വ്യാപിപ്പിക്കൽ 4. فَالْفَارِقَاتِ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) വിവേചനം (വ്യത്യാസം) ചെയ്യുന്നവ തന്നെയാണ فَرْقًا ഒരു വിവേചനം, വ്യത്യാസം5. فَالْمُلْقِيَاتِ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നവ തന്നെയാണ ذِكْرًا സന്ദേശം, ഉപദേശം, സ്മരണ, പ്രസ്താവന6. عُذْرًا അതായത് ഒഴികഴിവു, ഒ ഴികഴിവിനായി أَوْ نُذْرًا അല്ലെങ്കിൽ മുന്നറിയിപ്പ്, തീക്കീതിനായി 7. إِنَّمَا تُوعَدُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ തീക്കീത് (വാഗ്ദത്തം) ചെയ്യപ്പെടുന്നത് لَوَاقِعٌ സംഭവിക്കുന്ന (ഉണ്ടാകുന്ന)തുതന്നെ

സൂ: സ്വാഫ്ഫാത്ത്, സൂ: ദാരിയാത്ത് എന്നിവയിൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള ചില സത്യവാചകങ്ങളാണ് ആദ്യത്തെ അഞ്ചു വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ഓരോന്നിലും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിശേഷണങ്ങളാൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തു അഥവാ അവകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഏതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിനാൽ ഇവിടെ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് പല വ്യത്യസ്താഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. (1) അഞ്ചു വചനങ്ങളിലും മലക്കുകളാണ് ഉദ്ദേശ്യ-മെന്നും (2) എല്ലാം കാറ്റിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും (3) എല്ലാം നബിമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും (4) എല്ലാം ഖുർആൻ വചനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും (5) മലക്കുകൾ, പ്രവാചകന്മാർ, സദ്‌വൃത്തരായ

പണ്ഡിതൻമാർ മുതലായവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും (6) ആദ്യത്തെ മൂന്നു വചനങ്ങളും കാറ്റിനെ ഉദ്ദേശിച്ചും, പിന്നീടുള്ള രണ്ടും മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാണെന്നും (7) അവസാനത്തേതുമാത്രം മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ബാക്കി കാറ്റിനെയോ മറ്റോ ഉദ്ദേശിച്ചുമാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന തരത്തിൽ ഓരോ അഭിപ്രായക്കാരും അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് വിശദീകരണവും നൽകിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, മുൻഗാമികളായ മിക്ക മഹാന്മാരും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതും, സഹാബികളിൽ നിന്നും താബിഉകളിൽനിന്നും പ്രമാണിക്കപ്പെടുന്നതും ഇവയിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളാകുന്നു. അതായത് എല്ലാറ്റിലും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുകളാണെന്നും, ആദ്യത്തെ മൂന്നിലും കാറ്റും, ഒടുവിലത്തെ രണ്ടിലും മലക്കുകളുമാണെന്നും. ഈ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തേതാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായിത്തോന്നുന്നത്. കാരണം ഇബ്നുകഥീർ (ﷺ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ആദ്യത്തെ മൂന്നുവചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഗുണങ്ങൾ കാറ്റിൻെറ ഗുണങ്ങളായി വേറെ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. അവസാനത്തെ വചനങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുകളാണെന്ന് ഇബ്നുമസ്ഊദു, ഇബ്നു അബ്ബാസ്, മസ്റൂഖ്, മുജാഹിദ്, ഖത്താദഃ, റബീഉ്, സുദ്ദീ, ഥൗരീ (رضى الله عنهم) എന്നിവരിൽനിന്ന് രിവായത്തുകൾ വന്നിട്ടുമുണ്ട്. മാത്രമല്ല, 5ഉം 6ഉം വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിശേഷത കാറ്റിൻേറതായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കുറച്ചുസാഹസപ്പെടേണ്ടതുമുണ്ട്. الله اعلم

അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹമാകുന്ന മഴയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അവൻ കാറ്റിനെ അയക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അവ കനത്ത മേഘങ്ങളെ വഹിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നു; എന്നിട്ട് നിർജീവമായിക്കിടക്കുന്ന നാട്ടിന് മഴ നനക്കുന്നു; അതുമൂലം എല്ലാ ഫലവർഗങ്ങളും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ സൂ: അഅ്റാഫ്, 57ൽ കാണാം. ഏതാണ്ട് ഇതേ പ്രകാരത്തിലുള്ള വിശേഷണങ്ങൾ കാറ്റിനെക്കുറിച്ചു വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും പറഞ്ഞു കാണാവുന്നതാണ്. ഏറെക്കുറെ ഈ ആശയം തന്നെയാണ് ഇവിടെയും കാറ്റുകളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 4ഉം 5ഉം വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇപ്രകാരം പറയാം: സത്യാസത്യങ്ങൾക്കും, ന്യായാന്യായങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വിവേചനം നൽകുന്നതും, ഒഴികഴിവുകളും താക്കീതുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളെ നബിമാർ മുഖേന ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മലക്കുകളെകൊണ്ട് അവയിൽ അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കാറ്റിൻെറയും, മലക്കുകളുടെയും പേരിൽ ശപഥം ചെയ്തതിൽ അന്തർഭവിച്ച ഒരു തത്വം ഇതാണ്: കാറ്റുകൾ മനുഷ്യൻെറ ഐഹികവും, ശാരീരികവുമായ ജീവിതത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ കാറ്റിൻെറ പ്രവർത്തനവും ചലനങ്ങളും മനുഷ്യന് കാൺമാൻ കഴിയാത്തതാണ്. അതുപോലെ, മനുഷ്യൻെറ പാരത്രികവും, ആത്മീയവുമായ ജീവിതത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യമായ ഒരു മഴ-ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളാകുന്നു മഴ-യും, അതുകൊണ്ടുവരുന്ന അദൃശ്യ സൃഷ്ടികളായ മലക്കുകളും നിലവിലുണ്ട്. ഇവ രണ്ടും അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പെട്ടതാണുതാനും.

വഹ്യിൻെറ വാഹകനായ മലക്ക് ജിബ്രീൽ (عليه السلام)ആണെന്നിരിക്കെ, ഇവിടെ മലക്കുകളെപ്പറ്റി ബഹുവചനരൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുകൊണ്ട് ആശയക്കുഴപ്പത്തിനവകാശമില്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ സന്ദേശങ്ങൾ ഭൂമിയിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിൽ വേറെ മലക്കുകൾക്കും പങ്കുണ്ടെന്ന് ഖുർആനിൽനിന്നുതന്നെ വ്യക്തമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പല മഹാന്മാരും പറയുന്നതുപോലെ, ജിബ്രീൽ (عليه السلام) അവരുടെയെല്ലാം തലവനായിരിക്കാം. ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിക്ക് സന്തോഷവാർത്തയും, ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതക്ക് ശിക്ഷവരാൻപോകുന്നുവെന്ന മുന്നറിയിപ്പും കൊണ്ടുവന്ന മലക്കുകൾ ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. വഹ്യിൻെറ

സംരക്ഷണാർത്ഥം മുമ്പിലും പിമ്പിലും അല്ലാഹു രക്ഷാസേനയെ അയക്കുമെന്ന് സൂ: ജിന്നിലും വന്നിരിക്കുന്നു.

ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളിൽ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതുകളും മുന്നറിയിപ്പുകളും അടങ്ങിയിരിക്കുമല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, പരലോകത്തുവെച്ച് തങ്ങൾ കുറ്റക്കാരല്ലെന്നും, തങ്ങൾക്ക് നേർമാർഗം എന്താണെന്ന് അറിവ് കിട്ടിയിരുന്നില്ലെന്നും വാദിക്കുവാനുള്ള അവസരം അതുമൂലം അവിശ്വാസികൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവയെപ്പറ്റി عذرا اونذرا (ഒഴികഴിവ് അല്ലെങ്കിൽ താക്കീത്) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ഇനി, അഞ്ചു സത്യവാചകങ്ങളിലും മലക്കുകളാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു വെക്കുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ മൂന്നു വചനങ്ങളുടെ സാരം, ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളുമായി തുടരെത്തുടരെ അയക്കപ്പെടുകയും, ഉടനെ അതിവേഗം ആ സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മലക്കുകളെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യുന്നു എന്നായിരിക്കും. ഏതായാലും ഈ മഹത്തായ-അർത്ഥഗർഭമായ-സത്യവാചകങ്ങളെക്കൊണ്ട് സത്യംചെയ്ത് അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന വിഷയം എന്താണ്? അതത്രെ, ഏഴാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അതെ, انما توعدون لواقع (നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കുന്നതുതന്നെ) എന്ന്! പരലോകം, പുനർജീവിതം, അന്ത്യനാൾ, രക്ഷാശിക്ഷകൾ ആദിയായവ സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്ന ഉറപ്പായ വിശ്വാസമാണല്ലോ എല്ലാ നന്മയുടെയും അടിത്തറ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ആ ദിവസം സംഭവിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഗൗരവമേറിയ ചില പ്രത്യാഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു:-

فَإِذَا ٱلنُّجُومُ طُمِسَتۡ ﴿٨﴾

8 എന്നാൽ, നക്ഷത്രങ്ങൾ (വെളിച്ചം) തുടച്ചുമായിക്കപ്പെട്ടാൽ!-

وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ فُرِجَتۡ ﴿٩﴾

9 ആകാശം (തുറന്നു) വിടർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ!-

وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ نُسِفَتۡ ﴿١٠﴾

10 മലകൾ(ധൂളമായി)പൊടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ!-

وَإِذَا ٱلرُّسُلُ أُقِّتَتۡ ﴿١١﴾

11 റസൂലുകൾക്ക് സമയം നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ!-

لِأَيِّ يَوۡمٍ أُجِّلَتۡ ﴿١٢﴾

12 ഏതൊരു ദിവസത്തേക്കാണ് അവർക്ക് അവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?!

لِيَوۡمِ ٱلۡفَصۡلِ ﴿١٣﴾

13 (അതെ)തീരുമാനത്തിൻെറ ദിവസത്തേക്കു (തന്നെ)!

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا يَوۡمُ ٱلۡفَصۡلِ ﴿١٤﴾

14 തീരുമാനത്തിൻെറ ദിവസം എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾

15 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ)നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

---

8. فَإِذَا النُّجُومُ എന്നാൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകുമ്പോൾ (ആയാൽ) طُمِسَتْ അവ തുടച്ചുമായിക്ക(നീക്ക)പ്പെടുക 9. وَإِذَا السَّمَاءُ ആകാശം ആ യാലും (ആകുമ്പോഴും) فُرِجَتْ അത് വിടർത്ത(തുറവിയാക്ക)പ്പെടുക10. وَإِذَا الْجِبَالُ മലകൾ ആകുമ്പോഴും (ആയാലും) نُسِفَتْ അത് പൊടിക്കപ്പെ ടുക, പാററ

പ്പെടുക 11. وَإِذَا الرُّسُلُ റസൂലുകൾ ആകുകയും ചെയ്താൽ أُقِّتَتْ അവർക്ക് സമയം നിശ്ചയിക്കപ്പെടുക 12. لِأَيِّ يَوْمٍ ഏതൊരു ദിവസത്തേക്കാണ് أُجِّلَتْ അവയ്ക്ക് (അവർക്ക്) അവധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് 13. لِيَوْمِ ദിവസത്തേക്ക്, ദിവസത്തിൽ الْفَصْلِ തീരുമാനത്തിൻെറ, പിരിച്ചുവിടലി ൻെറ 14. وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്ക് അറിവ് നൽകിയതെന്താണ് (നിനക്ക് എന്തറി യാം) مَا يَوْمُ ദിവസമെന്താണെന്ന് الْفَصْلِ തീരുമാനത്തിൻെറ 15. وَيْلٌ (മഹാ) നാശം, കഷ്ടം, يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർ ക്കാണ്.

അന്ത്യനാളിലെ ഗൗരവമേറിയ ചില സംഭവവികാസങ്ങളാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആകാശം, ഭൂമി, പർവ്വതങ്ങൾ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ ആദിയായവയെല്ലാം അന്ന് നിലതെറ്റി അവതാളത്തിലാകുന്നതാണെന്ന് ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. താഴെവരുന്ന മക്കീസൂറത്തുകളിൽ ഇതുപോലെ വേറെയും പല സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഖിയാമത്തുനാളിൽ റസൂലുകളെ അല്ലാഹു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ അവരുടെ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി അവരോട് ചോദിക്കുമെന്നും (5:112) സമുദായങ്ങളുടെമേൽ സാക്ഷികളായി നബിമാരെകൊണ്ടുവരുമെന്നും (4:41) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഓരോ റസൂലിൻെറയും അവരുടെ സമുദായത്തിൻെറയും കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവധി നിർണയത്തെക്കുറിച്ചാണ് 11-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 12-ാം വചനത്തിൽ ആ മഹാദിനത്തിൻെറ അതിഭയങ്കരത ഒരു ചോദ്യരൂപത്തിൽ ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ദിവസമാണ് സാക്ഷാൽ തീരുമാനത്തിൻെറ അവധി എന്നും, അന്ന് സത്യനിഷേധികൾക്ക് വമ്പിച്ച നാശത്തിൻെറ ദിവസമായിരിക്കുമെന്നും തുടർന്നുള്ള മൂന്നുവചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അന്നത്തെദിവസം സത്യനിഷേധികളുടെ വമ്പിച്ച നാശത്തെപ്പറ്റി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ അല്ലാഹു പത്തുവട്ടം ആവർത്തിച്ചു താക്കീത് നൽകിയിരിക്കുന്നത് കാണാം.

أَلَمْ نُهْلِكِ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾

16 പൂർവ്വികൻമാരെ നാം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞില്ലേ?!

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ ٱلْـَٔاخِرِينَ ﴿١٧﴾

17 പിറകെ, അവസാനമുള്ളവരെ നാം അവ രോട് തുടർത്തുന്നതാണ്.

كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

18 അപ്രകാരമത്രെ, നാം കുറ്റവാളികളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുക.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

19 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ)നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

أَلَمْ نَخْلُقكُّم مِّن مَّآءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾

20 നിസ്സാരപ്പെട്ട ഒരു ജലത്തിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചില്ലേ?!

فَجَعَلْنَٰهُ فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾

21 എന്നിട്ട് അതിനെ ഭദ്രമായ ഒരു താവളത്തിൽ നാം ആക്കി(വെച്ചു);

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾

22 -നിശ്ചിതമായ ഒരു (കാല) അളവുവരെ.

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ ٱلْقَٰدِرُونَ ﴿٢٣﴾

23 അങ്ങനെ, നാം (എല്ലാം) കണക്കാക്കി (നിർണ്ണയിച്ചു). അപ്പോൾ, (നാം)എത്രയോ നല്ല കഴിവുള്ളവരത്രെ.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

24 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

16. أَلَمْ نُهْلِكِ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ലേ الْأَوَّلِينَ ആദ്യത്തവരെ, പൂർവിക ന്മാരെ 17. ثُمَّ പിന്നെ, പിറകെ نُتْبِعُهُمُ അവരോട് നാം തുടർത്തും, അനുഗമി പ്പിക്കും الْآخِرِينَ അവസാനത്തവരെ, പിന്നീടുള്ളവരെ 18. كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം نَفْعَلُ നാം ചെയ്യും بِالْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെക്കൊണ്ട് 19. وَيْلٌ (മഹാ) നാശം, കഷ്ടം, يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർ ക്കാണ 20. أَلَمْ نَخْلُقكُّم നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ലേ مِّن مَّاءٍ ഒരു ജലത്തിൽ നിന്ന് مَّهِينٍ നിന്ദ്യമായ, നിസ്സാരപ്പെട്ട 21. فَجَعَلْنَاهُ എന്നിട്ട തിനെ നാം ആക്കി فِي قَرَارٍ ഒരു താവളത്തിൽ, പതിയിൽ, ഭവനത്തിൽ مَّكِينٍ ഭദ്രമായ, സൗകര്യ പ്രദമായ 22. إِلَىٰ قَدَرٍ ഒരു കണക്ക്(തോത് – നിർണയം)വരെ مَّعْلُومٍ അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിതമായ) 23. فَقَدَرْنَا എന്നിട്ട് നാം ക ണക്കാക്കി, നിർണയപ്പെടുത്തി, നമുക്ക് സാധ്യമായി فَنِعْمَ അപ്പോൾ വളരെ (എത്രയോ) നല്ലത് الْقَادِرُونَ കഴിവുള്ളവർ, കണക്കാക്കുന്നവർ24 وَيْلٌ (മഹാ)നാശം, കഷ്ടം, يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

കേവലം അറപ്പും, ചെടിപ്പും തോന്നുന്ന ഇന്ദ്രിയജലത്തിൽനിന്ന് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതും, കുറേകാലത്തോളം ആ ബീജം മാതാവിൻെറ ഗർഭാശയത്തിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചതും, അവിടെവെച്ചു അവൻെറ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയുമെല്ലാം നിർണ്ണയിച്ചു സൃഷ്ടിരൂപം പൂർത്തിയാക്കിയതും അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻെറ പുനർജീവിതത്തിൻെറ സാധ്യത ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. قدر ('ഖദറ') എന്ന വാക്കിന് 'നിർണ്ണയിച്ചു, കണക്കാക്കി' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരുന്നതുപോലെ, 'കഴിവുണ്ടായി, സാധ്യമായി' എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥമുണ്ട്. മനുഷ്യൻെറ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും അവന് നൽകുവാൻ നമുക്ക് കഴിവുണ്ടായി എന്നും. നാം വളരെ നല്ല കഴിവുകളുള്ളവനാണ് എന്നും താൽപര്യം.

أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾

25 ഭൂമിയെ നാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാക്കിയില്ലേ,-

أَحْيَآءً وَأَمْوَٰتًا ﴿٢٦﴾

26 ജീവനുള്ളവരെയും, മരണപ്പെട്ടവരെയും?!

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَٰسِىَ شَٰمِخَٰتٍ وَأَسْقَيْنَٰكُم مَّآءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾

27 ഉന്നതങ്ങളായി ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന പർവ്വതങ്ങളെ നാം അതിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്വച്ഛമായ ജലം നിങ്ങൾക്കു നാം കുടിക്കുവാൻ തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾

28 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

25. أَلَمْ نَجْعَلِ നാം ആക്കിയില്ലേ, الْأَرْضَ ഭൂമിയെ كِفَاتًا ഉൾക്കൊള്ളു ന്നത്, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നത് 26. أَحْيَاءً ജീവനുള്ളവരെ وَأَمْوَاتًا മരണപ്പെട്ട (നിർജ്ജീവമായ)വരെയും 27. وَجَعَلْنَا فِيهَا നാമതിൽ ആക്കുക(ഏർപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു رَوَاسِيَ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മലകളെ شَامِخَاتٍ പൊന്തിനിൽക്കുന്ന, ഉന്നതങ്ങളായ وَأَسْقَيْنَاكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കാൻ തരുകയും ചെയ്തു مَّاءً فُرَاتًا സ്വച്ഛമായ(ശുദ്ധ)ജലം, 28. وَيْلٌ (മഹാ)നാശം, കഷ്ടം, يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

അല്ലാഹുവിൻെറ ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും എടുത്തു കാട്ടുകയാണ്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിൻെറ അപാരമായ കഴിവിനെക്കുറിച്ചും, മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും സംശയമുണ്ടാകുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കയില്ല എന്നു താൽപര്യം. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് ഭൂമുഖത്ത് ജീവിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ, മരണപ്പെട്ടവരെ ഭൂമിക്കുള്ളിൽ അടക്കം ചെയ്വാനുള്ള സൗകര്യവും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 25-26ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചു നിഷേധിക്കുന്നവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ٱنطَلِقُوٓا۟ إِلَىٰ مَا كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾

29 ''(ഹേ, വ്യാജമാക്കുന്നവരേ) നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നുവോ അതിലേക്കു നിങ്ങൾ പോയിക്കൊള്ളുവിൻ!

ٱنطَلِقُوٓا۟ إِلَىٰ ظِلٍّ ذِى ثَلَـٰثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾

30 അതായത്, മൂന്നു ശാഖകളുള്ളതായ ഒരു (തരം) തണലിലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുവിൻ!-

لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِى مِنَ ٱللَّهَبِ ﴿٣١﴾

31 (അത് ചൂടിൽനിന്നു)നിഴൽ നൽകുന്നതല്ല; (അഗ്നി) ജ്വാലയിൽ നിന്ന് അത് തടുക്കുകയുമില്ല.

إِنَّهَا تَرْمِى بِشَرَرٍ كَٱلْقَصْرِ ﴿٣٢﴾

32 നിശ്ചയമായും അത്, [നരകം] വൻ കെട്ടിടം പോലെയുള്ള തീപ്പൊരി വീശുന്നതാണ്.

كَأَنَّهُۥ جِمَـٰلَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٣﴾

33 അത് [തീപ്പൊരി] മഞ്ഞവർണ്ണമായ ഒട്ടകക്കൂട്ടമെന്നോണമിരിക്കും!''

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾

34 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

---

29. انطَلِقُوا പോയ്ക്കൊള്ളുവീൻ إِلَى مَا യാതൊന്നിലേക്ക് كُنتُم بِهِ അതിനെ നിങ്ങളായിരുന്നു تُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കും 30. انطَلِقُوا നിങ്ങൾ പോ യ്ക്കൊള്ളുക إِلَى ظِلٍّ ഒരുതണലി(നിഴലി)ലേക്ക് ذِي ثَلَاثِ മൂന്നുള്ളതായ شُعَبٍ ശാഖകൾ, പിരിവുകൾ 31. لاَّ ظَلِيلٍ തണൽ(നിഴൽ) നൽകുന്നതല്ല وَلاَ يُغْنِي അത് പര്യാപ്തമാകയുമില്ല (തടുക്കയുമില്ല) مِنَ اللَّهَبِ ജ്വാലയിൽനിന്ന് 32. إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത് (നരകം) تَرْمِي എറിയും(വീശും) بِشَرَرٍ തീ പ്പൊരിയെ كَالْقَصْرِ മണിമാളിക(വൻകെട്ടിടം - കോട്ട)പോലുള്ള 33. كَأَنَّهُ അതാണെന്നപോലെ جِمَالَتٌ ഒട്ടകങ്ങൾ, ഒട്ടകക്കൂട്ടം صُفْرٌ മഞ്ഞ നിറമുള്ള 34. وَيْلٌ (മഹാ)നാശം, കഷ്ടം, يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

നിങ്ങൾ പരലോക ജീവിതത്തെയും നരകശിക്ഷയെയും വ്യാജമാക്കിത്തള്ളിയിരുന്നുവല്ലോ. ആ ശിക്ഷ ഇതാ ഇപ്പോൾ യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതാ, ആ മൂന്നു ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞുയരുന്ന വമ്പിച്ച കരിമ്പുകയുടെ തണലാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഇനി ആധാരം. അതിലേക്ക് പോയ്ക്കൊള്ളുക. പക്ഷേ അത് സാധാരണ തണലുപോലെ, ചൂടിൽനിന്ന് തണുപ്പ് നൽകുന്നതോ, നരകാഗ്നിയിൽനിന്നു യരുന്ന തീപ്പൊരികൾക്ക് തടവായിരിക്കുന്നതോ അല്ല. നരകമാകട്ടെ, വൻകെട്ടിടങ്ങൾപോലെയുള്ള വമ്പിച്ച തീപ്പൊരികൾ പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവയുടെ ആധിക്യവും, വലുപ്പവും വർണ്ണവും നോക്കുമ്പോൾ മഞ്ഞവർണ്ണത്തിലുള്ള ഒട്ടകക്കൂട്ടങ്ങൾ ചിന്നിച്ചിതറുകയാണെന്ന് തോന്നും. അത്രയും വൻതോതിലായിരിക്കും ആ തീപ്പൊരികൾ എന്ന് സാരം. ഈ കരിമ്പുകയെപ്പറ്റി തണൽ ظل എന്നു പറഞ്ഞത്

കേവലം പരിഹാസ രൂപത്തിലാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. സൂ: വാഖിഅ: 43-44ലും, അൽകഹ്ഫ് 29ലും വായിച്ചത് ഓർക്കുക.

35 അവർ മിണ്ടാത്തതായ ദിവസമത്രെ ഇത്.

هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ ﴿٣٥﴾

36 (ഒഴികഴിവ് പറയുവാൻ) അവർക്ക് അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല, എന്നാലവർക്ക് ഒഴികഴിവ് പറയാമായിരുന്നു.

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾

37 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാകുന്നു.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

---

35. هَٰذَا يَوْمُ ഇത് ഒരു ദിവസമത്രെ لَا يَنطِقُونَ അവർ മിണ്ടാത്ത,(സംസാരിക്കാത്ത) 36. وَلَا يُؤْذَنُ അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല لَهُمْ അവർക്ക് فَيَعْتَذِرُونَ എന്നാലവർക്ക് ഒഴികഴിവ് പറയാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒഴിക ഴിവ് പറയുകയും (ഇല്ല) 37. وَيْلٌ (മഹാ)നാശം, കഷ്ടം, يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

സ്ഥിതിഗതികളുടെ ഗൗരവം നിമിത്തം അന്ന് അവർക്ക് സംസാരിക്കുവാൻപോലും കഴിയുന്നതല്ല. വല്ല ഒഴികഴിവും പറഞ്ഞുനോക്കുവാനാണെങ്കിൽ, അതിന് അനുവാദവും ലഭിക്കുകയില്ല.

38 ''(ഹേ, വ്യാജമാക്കുന്നവരേ) തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസമാണിത്. നിങ്ങളെയും പൂർവികൻമാരെയും നാം (ഇവിടെ) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നു.

هَٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ ۖ جَمَعْنَٰكُمْ وَٱلْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

39 ഇനി, വല്ല ഉപായതന്ത്രവും നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്നോട് നിങ്ങൾ(അത്) പ്രയോഗിച്ചു കൊള്ളുവിൻ!'' [എന്നാലതൊന്നു കാണാമല്ലോ!]

فَإِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ﴿٣٩﴾

40 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാകുന്നു.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

---

38. هَٰذَا ഇത്, ഇതത്രെ يَوْمُ الْفَصْلِ തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം جَمَعْنَاكُمْ നാം നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നു وَالْأَوَّلِينَ ആദ്യത്തേവരെ യും, പൂർവീകന്മാരെയും 39. فَإِن كَانَ എനി ഉണ്ടെങ്കിൽ, എന്നാൽ ഉണ്ടായി രുന്നാൽ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് كَيْدٌ വ ല്ല ഉപായവും, തന്ത്രവും فَكِيدُونِ എന്നാൽ എന്നോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുവീൻ 40. وَيْلٌ (മഹാ)നാശം, കഷ്ടം, يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

വിഭാഗം-2

അവിശ്വാസികളെയും, അവരുടെ ഭാവിയെയും കുറിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം -ഖുർആൻെറ പതിവനുസരിച്ചു- സത്യവിശ്വാസികളെയും, അവരുടെ ഭാവിയെയും കുറിച്ചു പറയുന്നു:-

إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى ظِلَٰلٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾

41 നിശ്ചയമായും, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ ചില (മഹത്തായ) തണലുകളിലും, ഉറവുജല ങ്ങളിലുമായിരിക്കും;-

وَفَوَٰكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾

42 അവർ ഇച്ഛിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പഴവർഗ ങ്ങളിലുമായിരിക്കും (കഴിഞ്ഞുകൂടുക)

كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔۢا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

43 ''നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം, നിങ്ങൾ മംഗളമായി തിന്നുക യും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവി ൻ!''(എന്നു പറയപ്പെടും)

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

44 നിശ്ചയമായും, അപ്രകാരമത്രെ നാം സുകൃതവാൻമാർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടു ക്കുന്നത്.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

45 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം, വ്യാജ മാക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും. അവിശ്വാസി കളെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.-

كُلُوا۟ وَتَمَتَّعُوا۟ قَلِيلًا إِنَّكُم مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾

46 ''നിങ്ങൾ അൽപം (കാലം) തിന്നുകയും സുഖമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളു ക;- നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ കുറ്റവാളിക ളാകുന്നു!''.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾

47 അന്നത്തെ ദിവസം(മഹാ) നാശം, വ്യാജ മാക്കുന്നവർക്കാകുന്നു.

---

41. إِنَّ الْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ, فِي ظِلَالٍ ഭയഭക്തന്മാർ ചില നിഴലു(തണലു)കളി യാരിക്കും وَعُيُونٍ ഉറവുജലങ്ങ(അരുവി ക)ളിലും 42. وَفَوَاكِهَ പഴവർഗങ്ങളിലും مِمَّا യാതൊരുതര ത്തിലുള്ള يَشْتَهُونَ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്ന, ആശിക്കുന്ന, 43. كُلُوا തിന്നുവീൻ وَاشْرَبُوا കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ هَنِيئًا മംഗളമായിട്ട്, (ആനന്ദത്തോടെ) بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുനിമിത്തം تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തി ക്കും 44. إِنَّا كَذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും നാം അപ്രകാരം نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽ കുന്നു الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാന്മാർ ക്ക്, നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക് 45. وَيْلٌ (മഹാ)നാശം, കഷ്ടം, يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്. 46. كُلُوا തിന്നുകൊള്ളുവീൻ وَتَمَتَّعُوا സുഖം(അനുഭവം) എടുക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ قَلِيلاً അൽപം, കുറ ച്ച് إِنَّكُم നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ مُّجْرِمُونَ കുറ്റവാളികളാകുന്നു 47. وَيْلٌ (മ ഹാ) നാശം, കഷ്ടം, يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാണ്.

ഓരോരുത്തനും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തുച്ഛമായ ആയുഷ്കാലം തീരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ ക്കിവിടെ യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കാം. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ ഭാവി ഭയാനകമാണെന്ന് ഓർത്തു കൊള്ളുക എന്ന് സാരം. ഇവർ ഇത്രയും കടുത്ത പാപികളായിത്തീരുവാൻ കാരണം. അല്ലാ ഹുവിനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അവന് താഴ്മകാണിക്കുവാനും, അവൻെറ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ടു നമസ്കാരം ചെയ്വാനും അവർ വിസമ്മതിച്ചതാണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

48 ''നിങ്ങൾ കുമ്പിടുവിൻ'' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ അവർ കുമ്പിടുന്നതല്ല.	وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱرْكَعُوا۟ لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾
49 അന്നത്തെ ദിവസം (മഹാ) നാശം വ്യാജമാക്കുന്നവർക്കാകുന്നു.	وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾
50 ഇനി, ഇതിനു [ഖുർആന്നു] ശേഷം ഏതൊരു വർത്തമാനത്തിലാണ് അവർ വിശ്വസിച്ചേക്കുന്നത്?!	فَبِأَيِّ حَدِيثٍۭ بَعْدَهُۥ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

48. وَإِذَا قِيلَ പറയപ്പെട്ടാൽ, പറയപ്പെടുമ്പോൾ لَهُمُ അവരോട് ارْكَعُوا നിങ്ങൾ കുമ്പിടുവീൻ, റുകൂഅ് ചെയ്‌വീൻ(നമസ്കരിക്കുവീൻ) لَا يَرْكَعُونَ അവർ കുമ്പിടുകയില്ല 49. وَيْلٌ(മഹാ) നാശം, കഷ്ടം يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം لِّلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാ ക്കുന്നവർക്കാണ്. 50. فَبِأَيِّ حَدِيثٍ എനി ഏത് വർത്തമാനത്തിലാണ്, വിഷയം കൊണ്ടാണ് بَعْدَهُ ഇതിനുശേഷം, ഇതിനു പുറമെ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുക.

ركوع (റുകൂഉ്) എന്ന വാക്കിന് 'കുമ്പിടുക, തലകുനിക്കുക, താഴ്മകാണിക്കുക, ഭക്തി ചെയ്യുക, നമസ്കരിക്കുക' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാം. നമസ്കാരകർമത്തിൽ കുമ്പിട്ടു ചെയ്യുന്ന ഭാഗത്തിന് സാധാരണയായി 'റുകൂഉ്' എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നു. നമസ്കാരകർമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു 'സുജൂദ്' എന്ന് പറയാറുള്ളതുപോലെ 'റുകൂഉ്' എന്നും പറയാറുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തല കുനിക്കുവാനും അവനെ ആരാധിച്ചു കീഴ്‌പെടുവാനും അവർ തയ്യാറില്ല. ഗർവും അഹംഭാവവുമായി കഴിയുകയാണ്. ഇത്രയും വ്യക്തവും യുക്തവുമായ ഉപദേശങ്ങളും താക്കീതുകളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഈ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ അവർ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ ഇനി ഏതൊന്നിലാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നത്?! എന്നു താൽപര്യം.

ഇമാം അഹ്മദ്, അബൂദാവൂദ്, ഹാകിം (رحمهم الله) മുതലായ മഹാന്മാർ അബൂഹുറൈറ: (رضي الله عنه) യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവചനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''സൂറത്തു വത്തീനി ഓതി അവസാനിക്കുമ്പോൾ, ഓതുന്നവർ بلى وانا على ذلك من الشاهدين (അല്ലാതേ!, ഞാനും അതിന് സാക്ഷിയാണ്.) എന്നു പറയണം. സൂ: ഖിയാമത്ത് അവസാനിക്കുമ്പോൾ അവൻ بلى (അല്ലാതേ!) എന്നും പറയണം. സൂ: വൽമുർസലാത്തി ഓതി അവസാനിക്കുമ്പോൾ امنا بالله (ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.) എന്നും പറയണം.''

ഈ സൂറത്തുകളുടെ അവസാനത്തെ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടിയെന്നോണമത്രെ ആ വാക്കുകൾ പറയുവാൻ നബി (ﷺ) കൽപിക്കുന്നത്. ഓരോ വചനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കവും, മറുപടിയുടെ സാരവും നോക്കുമ്പോൾ അത് വ്യക്തമാ കുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, ഖുർആൻ പാരായണവേളയിൽ, സന്തോഷവാർത്തകൾ കാണുന്നിടത്ത് അല്ലാഹുവിനോട് അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കലും, ഭയവാർത്തകൾ കാണുന്നിടത്ത് അല്ലാഹുവിനോട് അതിൽനിന്ന് രക്ഷതേടലും ആവശ്യമാകുന്നു. ഈ ഒടുവിലത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ ചോദ്യരൂപത്തിലുള്ള വചനങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ വിനയപൂർവ്വം അതതിനു യോജിച്ച മറുപടി വാക്യങ്ങൾ പറയുന്നതും നന്നായിരിക്കും. നബി (ﷺ) യുടെ ചര്യകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാണാവുന്ന മര്യാദകളാണ് ഇവയെല്ലാം. والله الموفق

امنا بالله وبـما انزل وصدق الله وبلغ رسوله نحن على ذلك من الشاهدين والله الحمد المنة

78 സൂറത്തുൽ നനബഉ് سورة النبإ

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 40 വിഭാഗം (റുകൂഅ്)2

ജുസ്ഉ്-30

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1 എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് അവർ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?	عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ﴿١﴾
2 (അതെ, ആ) മഹത്തായ വൃത്താന്തത്തെക്കുറിച്ച്!	عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٢﴾
3 അതായത്, യാതൊന്നിൽ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നുവോ അക്കാര്യം (തന്നെ).	ٱلَّذِى هُمۡ فِيهِ مُخۡتَلِفُونَ ﴿٣﴾
4 അങ്ങിനെ വേണ്ട, അവർക്ക് വഴിയെ അറിയാറാകും!	كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٤﴾
5 പിന്നെ, [വീണ്ടും] അങ്ങിനെ വേണ്ട, അവർക്കു വഴിയെ അറിയാറാകും!!	ثُمَّ كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٥﴾

1. عَمَّഎന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് يَتَسَاءَلُونَ അവർ (പരസ്പരം) ചോദിക്കുന്നു, ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു 2. عَنِ النَّبَإِവൃത്താന്തത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു الْعَظِيمِ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച 3. الَّذِيഅതായത്, യാതൊരു കാര്യവും فِيهِ هُمْഅവർ അതിൽ. مُخْتَلِفُونَ ഭിന്നിച്ചവരാണ്,വ്യത്യസ്താഭിപ്രായക്കാണ് 4. كَلَّاഅങ്ങിനെ വേണ്ടാ, അങ്ങിനെയല്ല سَيَعْلَمُونَ അവർക്കു വഴിയെ അറിയും, അവർക്കറിയാം 5. ثُمَّ كَلَّاപിന്നെ വേണ്ട سَيَعْلَمُونَ അവർ വഴിയെ അറിയും, അറിയാറാകും

ഈ ലോകത്തിന് ഒരു അന്ത്യമുണ്ടെന്നും, അനന്തരം മറ്റൊരു ജീവിതമുണ്ടെന്നും, അവിടെ വെച്ച് ഓരോരുത്തനും ഇഹത്തിൽവെച്ചു ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യത്തെയാണ് മുശ്‌രിക്കുകൾ മറ്റെല്ലാറ്റിനെക്കാളും കഠിനമായി നിഷേധിക്കുന്നത്, ഈ വിഷയകമായി-തമ്മതമ്മിലും, നബി (ﷺ) യോടും, സത്യവി ശ്വാസികളോടും-പല ചോദ്യങ്ങളും വാദങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുക അവരുടെ പതിവത്രെ. സത്യാന്വേഷണമല്ല ഇതിൻെറ ലക്ഷ്യം. പരിഹാസം, ആശ്ചര്യം, ധിക്കാരം, നിഷേധം ഇവയൊക്കെയാണ് അവരെ അതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അത് അങ്ങിനെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലെന്നും, അതിനെ സംബന്ധിച്ചു സഗൗരവം മനസ്സിരുത്താത്ത പക്ഷം അതിൻെറ ഫലം അതിഗുരുതരമായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

النبأ العظيم (മഹത്തായ വൃത്താന്തം) എന്നു പറഞ്ഞത് മരണാനന്തരജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. മിക്കവാറും എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായവും അതുതന്നെ. ചുരുക്കം ചിലർ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുർആനാണെന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഏതായാലും, രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തിൻെറ സാധ്യതയും, സംഭവ്യതയും സ്ഥാപിക്കുന്ന പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് അല്ലാഹു തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നത്.

أَلَمۡ نَجۡعَلِ ٱلۡأَرۡضَ مِهَٰدٗا ۝٦
6 ഭൂമിയെ നാം ഒരു വിതാനം [വിരിപ്പെന്നോണം] ആക്കിയിട്ടില്ലേ?!-

وَٱلۡجِبَالَ أَوۡتَادٗا ۝٧
7 മലകളെ (ഭൂമിക്ക്) ആണികളും (ആക്കിയിട്ടില്ലേ)?!

وَخَلَقۡنَٰكُمۡ أَزۡوَٰجٗا ۝٨
8 നിങ്ങളെ നാം ഇണകളാക്കി സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلۡنَا نَوۡمَكُمۡ سُبَاتٗا ۝٩
9 നിങ്ങളുടെ ഉറക്ക് നാം (നിങ്ങൾക്ക്) ഒരു വിശ്രമമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ لِبَاسٗا ۝١٠
10 രാത്രിയെ (നിങ്ങൾക്കു) നാം ഒരു വസ്ത്രവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلۡنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشٗا ۝١١
11 പകലിനെ നാം ജീവിതസന്ധാരണവേളയിലും ആക്കിയിരിക്കുന്നു;

وَبَنَيۡنَا فَوۡقَكُمۡ سَبۡعٗا شِدَادٗا ۝١٢
12 നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം ശക്തമായ (ആകാശങ്ങൾ) ഏഴെണ്ണം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلۡنَا سِرَاجٗا وَهَّاجٗا ۝١٣
13 കത്തിത്തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിളക്ക് [സൂര്യനും] നാം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡمُعۡصِرَٰتِ مَآءٗ ثَجَّاجٗا ۝١٤
14 മഴക്കാറുകളിൽനിന്ന് കുത്തി ഒഴുകുന്ന വെള്ളം [മഴയും] നാം ഇറക്കി;-

لِّنُخۡرِجَ بِهِۦ حَبّٗا وَنَبَاتٗا ۝١٥
15 അതുകൊണ്ട് നാം ധാന്യവും സസ്യവും (ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ച്) വെളിക്ക് വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി;-

وَجَنَّٰتٍ أَلۡفَافًا ۝١٦
16 ഇടതിങ്ങിയ തോട്ടങ്ങളും (വെളിക്ക് വരുത്തുവാൻ)

6. أَلَمْ نَجْعَلِ നാം ആക്കിയില്ലേ الْأَرْضَ ഭൂമിയെ مِهَادًا ഒരു വിതാനം, തൊട്ടിൽ, വിരിപ്പ് 7. وَالْجِبَالَ മലകളെ أَوْتَادًا ആണികളും, കുറ്റികളും 8. وَخَلَقْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു أَزْوَاجًا ഇണകളാക്കിയിട്ട് 9. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു نَوْمَكُمْ നിങ്ങളുടെ നിദ്രയെ سُبَاتًا ഒരു വിശ്രമം, ശാന്തത 10. وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു اللَّيْلَ രാത്രിയെ لِبَاسًا ഒരു വസ്ത്രം 11. وَجَعَلْنَا النَّهَارَ പകലിനെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു مَعَاشًا ഉപജീവനമന്വേഷിക്കുന്നത് 12. وَبَنَيْنَا നാം സ്ഥാപിക്കുകയും (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു فَوْقَكُمْ നിങ്ങൾക്കുമീതെ سَبْعًا ഏഴെണ്ണം شِدَادًا കഠിനമായ, ശക്തമായ 13. وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു سِرَاجًا ഒരു വിളക്ക് തിളങ്ങുന്ന وَهَّاجًا കത്തിജ്വലിക്കുന്ന 14. وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു مِنَ الْمُعْصِرَاتِ മഴക്കാറുകളിൽനിന്ന് مَاءً ثَجَّاجًا കുത്തി ഒഴുകുന്ന വെള്ളം 15. لِّنُخْرِجَ بِهِ അതുകൊണ്ടു നാം വെളിക്കു വരുത്തുവാൻ, പുറപ്പെടുവിക്കാൻ حَبًّا ധാന്യം وَنَبَاتًا സസ്യവും, ചെടിയും 16. وَجَنَّاتٍ തോട്ടങ്ങളും أَلْفَافًا (മരങ്ങളാൽ) ഇടതിങ്ങിയ, തൂർന്നുനിൽക്കുന്ന

നിത്യേന മനുഷ്യൻ കണ്ടും അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്തു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അതേ അവസരത്തിൽ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ എടുത്തുകാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും ഖുർആനിൽ ഇവയെപ്പറ്റി ആവർത്തിച്ചും വിവരിച്ചും പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതുമാകുന്നു. (1) ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനടക്കമുള്ള ജീവജാലങ്ങളുടെ ജീവിത സന്ധാരണത്തിന് ഉപയുക്തമായ വിധത്തിൽ അതിനെ വിവരിച്ചു വിതാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. (2) ഭൂമിക്ക് ഇളക്കം പറ്റാതെ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുന്ന കുറ്റികൾ-അഥവാ ആണികൾ-എന്നോണം അതിൽ പർവ്വതങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചത്. (3) മനുഷ്യനെ ആണും പെണ്ണുമായി ഇണവർഗ്ഗങ്ങളാക്കിയത്. (4) ദേഹാദ്ധ്വാനം, രോഗം മുതലായവകൊണ്ടോ, വ്യസനം, ഭയം, മുതലായവ നിമിത്തമോ ഉണ്ടാകുന്ന ക്ഷീണങ്ങളിൽനിന്നും, പകലത്തെ വിവിധ ജോലിത്തിരക്കുകളിൽനിന്നും വിശ്രമവും, ശാന്തതയും നൽകുന്നവിധം മനുഷ്യന് ഉറക്കിനെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. (5)രാത്രിയെ കേവലം വസ്ത്രംകൊണ്ടെന്നോണം ദേഹം മൂടി മറഞ്ഞു സ്വസ്ഥമായിരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാക്കിയത്. (6)മുഴുവൻ സമയവും രാത്രിയെപ്പോലെ ഇരുട്ടിയതാക്കാതെ പകലിനെ അതിൽനിന്നും വേർതിരിച്ച് ജീവിത സന്ധാരണത്തിന് പക്വമായ അവസരമാക്കിയത്. (7)ഭൂമിയിലെ എത്രയോ കാര്യങ്ങൾക്ക് അനുപേക്ഷണീയമായ നിരവധി പ്രകൃതിബന്ധങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വമ്പിച്ച ഏഴു ആകാശലോകങ്ങളെ ഭൂമിക്കുമീതെ സ്ഥാപിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്. (8)കത്തിജ്വലിച്ചും തിളങ്ങി പ്രകാശിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോക വിളക്കാകുന്ന സൂര്യനെ ഏർപ്പെടുത്തിയത്. (9) മഴവർഷിപ്പിക്കുമാറുള്ള കാർമേഘങ്ങളിൽ നിന്ന്-അല്ലെങ്കിൽ മഴക്കാറുകളെ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന മഴക്കാറ്റുകളിൽനിന്ന്-ധാരാളം മഴവെള്ളം വർഷിപ്പിക്കുന്നത്. (10) അങ്ങിനെ മഴമൂലം ധാന്യം തുടങ്ങിയ എല്ലാ സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും, വൃക്ഷങ്ങളാലും ചെടികളാലും തിങ്ങിത്തൂർന്നു നിൽക്കുന്ന തോട്ടങ്ങളും മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ, وان تعدوا نعمةالله لاتحصوها (അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ അത് കണക്കാകുന്നതല്ല.) ഇതെല്ലാം നിരത്തിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ كَانَ مِيقَـٰتًا ﴿١٧﴾

17 നിശ്ചയമായും, തീരുമാനത്തിൻെറ ദിവസം സമയനിർണിതമായിരിക്കുന്നു.

يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾

18 അതായത്, കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ കൂട്ടമായി വന്നെത്തും.

وَفُتِحَتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتْ أَبْوَٰبًا ﴿١٩﴾

19 ആകാശം തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നിട്ടത് പല വാതിലുകളായിത്തീരും.

وَسُيِّرَتِ ٱلْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

20 പർവ്വതങ്ങൾ (തൽസ്ഥാനം വിട്ടു) നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നിട്ട് അവ കാനൽ (സമാനം) ആയിത്തീരും.

17. إِنَّ يَوْمَ നിശ്ചയമായും ദിവസം الْفَصْلِ തീരുമാനത്തിൻെറ كَانَ അതാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു مِيقَاتًا സമയം നിർണ്ണയിക്ക(നിശ്ചയിക്ക)പ്പെട്ടതു 18. يَوْمَ يُنفَخُ അതായതു, ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ فَتَأْتُونَ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ വരും, ചെല്ലും أَفْوَاجًا പല കൂട്ടങ്ങളായി, കൂട്ടംകൂട്ടമായി 19. وَفُتِحَتِ തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും السَّمَاءُ ആകാശം فَكَانَتْ എന്നിട്ടതു ആയിരിക്കും أَبْوَابًا പല വാതിലുകൾ,, പ്രവേശനമാർഗ്ഗങ്ങൾ, കവാടങ്ങൾ 20. وَسُيِّرَتِ നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും الْجِبَالُ മല (പർവ്വതം)കൾ فَكَانَتْ എന്നിട്ടവ ആയിത്തീരും سَرَابًا കാനൽ(പോലെ)

ഖിയാമത്തുനാളിലെ സംഭവവികാസങ്ങളാണ് ഇവയെല്ലാം. ഇവയെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും-ഇതിനു മുമ്പുള്ള ചില അദ്ധ്യായങ്ങളിലും, താഴെ വരുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിലും-വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുമ്പോൾ അതിൽ ഏർപ്പെടുന്ന വിടവുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആകാശം വാതിലുകൾ ആയിത്തീരും (فكانت ابوابا) എന്നു പറഞ്ഞതെന്നും, അതല്ല, ആകാശത്തുനിന്ന് മലക്കുകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി പ്രവഹിക്കുവാനുള്ള പ്രവേശനമാർഗങ്ങൾ അന്ന് തുറക്കപ്പെടുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

21 നിശ്ചയമായും 'ജഹന്നം' [നരകം] ഒരു പതിസ്ഥാനമാകുന്നു;-

لِّلطَّٰغِينَ مَـَٔابًا ﴿٢٢﴾

22 അതിക്രമകാരികൾക്ക് സങ്കേത സ്ഥലമായിക്കൊണ്ട്;-

لَّٰبِثِينَ فِيهَآ أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

23 (അതെ) അതിൽ പല യുഗങ്ങൾ താമസിക്കുന്നവരായും കൊണ്ട്!

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

24 അതിൽവെച്ച് ഒരു തണുപ്പാകട്ടെ, വല്ല പാനീയമാകട്ടെ അവർ രുചി നോക്കുന്നതല്ല;

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾

25 -അത്യുഷ്ണജലവും (ദുർഗന്ധത്തോടെ ഒഴുകുന്ന) അതിശൈത്യ ജലവുമല്ലാതെ.

جَزَآءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾

26 (അവർക്ക്) യോജിച്ച പ്രതിഫലമെന്ന നിലക്ക് !

---

21. إِنَّ جَهَنَّمَ നിശ്ചയമായും ജഹന്നം (നരകം) كَانَتْ അതാകുന്നു مِرْصَادًا പതിസ്ഥാനം, കാത്തിരിക്കുന്നതു, നിരീക്ഷണസ്ഥലം 22. لِّلطَّاغِينَ അതിക്രമി(ധികാരി)കൾക്ക് مَآبًا സങ്കേതം (പ്രാപ്യസ്ഥാനം)ആയിട്ടു 23. لَّابِثِينَ താമസിക്കുന്ന(കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന)വരായിക്കൊണ്ടു فِيهَا അതിൽ أَحْقَابًا പല യുഗങ്ങൾ(ദീർഘിച്ച കാലഘട്ടങ്ങൾ) 24. لَّا يَذُوقُونَ അവർ രുചി നോക്കുക(ആസ്വദിക്കുക)യില്ല فِيهَا അതിൽവെച്ച് بَرْدًا ഒരു തണുപ്പും وَلَا شَرَابًا ഒരു പാനീയവുമില്ല 25. إِلَّا حَمِيمًا അത്യുഷ്ണ (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന)ജലമല്ലാതെ وَغَسَّاقًا ഗസ്സാഖും (ദുർഗന്ധമുള്ള) അതിശൈത്യ ജലവും 26. جَزَاءً പ്രതിഫലമായിട്ടു وِفَاقًا യോജിച്ച,ഒത്തായ

അതിരുവിട്ടിരുന്ന ധിക്കാരികളെ പതിയിരുന്നു തേടിപ്പിടിക്കുന്ന സ്ഥലമത്രെ നരകം. അതിലെ കാവൽക്കാരായ മലക്കുകൾ അവിടെ പതിയിരിക്കുന്നുണ്ടാകും. പിന്നോക്കം പോകുന്നവരെയും തിരിഞ്ഞു പോകുന്നവരെയും അത് വിളിച്ചു വരുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. (تدعو من ادبر وتولى –المعارج) അവരുടെ ഏക സങ്കേതമായ നരകത്തിൽനിന്ന് അവർക്ക് ഒരിക്കലും രക്ഷയില്ല. കണക്കറ്റ യുഗങ്ങൾ-അഥവാ എന്നെന്നും-അവരതിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത്യുഗ്രമായ ഉഷ്ണത്തിന് ഒരു ശാന്തിയോ, അസഹനീയമായ ദാഹത്തിന് ഒരു ശമനമോ പോലും അവർക്ക് ആസദിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ദാഹത്തിനു ലഭിക്കുവാനുള്ളത് 'ഹമീം' മാത്രമാകുന്നു. അതാകട്ടെ, വായയും കുടലും വെന്തുരുകിപ്പോകുമാറുള്ള അത്യുഷ്ണജലം! തണുപ്പിനു ലഭിക്കുവാനുള്ളത് 'ഗസ്സാഖും'! അതാണെങ്കിൽ, നരകത്തിൽനിന്ന്

കീണ്ടൊഴുകുന്നതും, ദുർഗന്ധവും അഴുക്കും നിറഞ്ഞതും, നരകത്തിന്റെ ഉഷ്ണത്തെ വെല്ലു മാറു തണുപ്പുള്ളതും! അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ. ഈ രണ്ടിനെപ്പറ്റിയും സൂ: സ്വാദ് 57ൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളെയും, കൽപനകളെയും ധിക്കരിച്ച് അക്രമികളായി ഭൂമിയിൽ ജീവിതകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയവർക്ക് പരലോകത്തുവെച്ച് അവരുടെ അഭീഷ്ടത്തിനും ഇച്ഛക്കും കടകവിരുദ്ധമായ ഇത്തരം കടുത്ത ശിക്ഷകൾ നൽകുന്നത് തികച്ചും അനുയോജ്യം തന്നെയാണ് എന്നത്രെ 26-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതിനെല്ലാം ഇടയാക്കിയ അവരുടെ ചെയ്തികളെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടുന്നു:-

إِنَّهُمْ كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

27 നിശ്ചയമായും, അവർ വിചാരണയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലായിരുന്നു;

وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾

28 നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ അവർ ഒരു (വല്ലാത്ത) വ്യാജമാക്കൽ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തു. [ഇതാണ് കാരണം]

وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَـٰهُ كِتَـٰبًا ﴿٢٩﴾

29 എല്ലാ കാര്യവും തന്നെ, നാം (എഴുതി) രേഖപ്പെടുത്തി തിട്ടമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

فَذُوقُوا۟ فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

30 ആകയാൽ, (ഹേ, അതിക്രമകാരികളേ) രുചി നോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ! ഇനി, നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരുന്നതേയല്ല.

---

27. إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ كَانُوا لاَ يَرْجُونَ അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല حِسَابًا വിചാരണയെ, കണക്കുനോക്കൽ 28. وَكَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തു بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ كِذَّابًا ഒരു (വലിയ) വ്യാജമാക്കൽ 29. وَكُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യവും, വസ്തുവും أَحْصَيْنَاهُ അതിനെ നാം കണക്കാക്കി (തിട്ടപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു كِتَابًا എഴുത്തായി, രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 30. فَذُوقُوا ആകയാൽ, (രുചി നോക്കുവിൻ) فَلَن نَّزِيدَكُمْ എനി, നിങ്ങൾക്കു നാം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതേയല്ല. إِلاَّ عَذَابًا ശിക്ഷയല്ലാതെ

നരകക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-ഖത്താദ: (رحمه الله) യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ-ഇതിലധികം ഗൗരവമേറിയ മറ്റൊരു വാക്യം ഖുർആനിൽ ഇല്ലെന്നു പറയാം. നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഇനി കൂടുതൽ നൽകുവാനുണ്ടെങ്കിൽ, അത് കൂടുതൽ ശിക്ഷ മാത്രമാണെന്ന് സർവാധിരാജനായ സ്രഷ്ടാവ് അവരോട് പറയുമ്പോൾ അവരുടെ നിരാശയും സങ്കടവും എത്രമാത്രമായിരിക്കും? ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം-2

അവിശ്വാസത്തിന്റെ കെടുതികളെയും ശിക്ഷയെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളായ സൽഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

31 നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക് വിജയം (അഥവാ ഭാഗ്യസ്ഥാനം) ഉണ്ട്.

حَدَآئِقَ وَأَعْنَـٰبًا ﴿٣٢﴾

32 അതായത്, തോപ്പുകളും, മുന്തിരി (വള്ളി) കളും,

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾

33 സമപ്രായക്കാരായ സ്തനം തുടിച്ച തരുണികളും,

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾

34 (കള്ളിൻെറ) നിറഞ്ഞ കോപ്പകളും (ഉണ്ട്).

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّٰبًا ﴿٣٥﴾

35 അവിടത്തിൽവെച്ച് വല്ല അനാവശ്യമാകട്ടെ, വ്യാജവാർത്തയാകട്ടെ അവർ കേൾക്കുന്നതല്ല.

جَزَآءً مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ﴿٣٦﴾

36 നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലം! അതായത്, കണക്കൊത്ത [തികച്ചും മതിയായ] സമ്മാനം!

رَّبِّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلرَّحْمَـٰنِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾

37 (അതെ) ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിൻെറയും രക്ഷിതാവിൻെറ- പരമകാരുണികനായുള്ളവൻെറ- (വക സമ്മാനം)! അവനോട് അഭിമുഖസംസാരത്തിന് അവർക്ക് (ആർക്കും) സാധിക്കുകയില്ല.

يَوْمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ صَفًّا ۖ لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

38 'റൂഹും' [ആത്മാവും] മലക്കുകളും അണിയായി നിൽക്കുന്ന ദിവസം;- (അന്ന്) പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ ഏതൊരുവന് അനുമതി നൽകുകയും, താൻ ശരിയായത് പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവനല്ലാതെ അവർ (ആരുംതന്നെ) സംസാരിക്കുകയില്ല.

31. إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു(ഭയഭക്തൻമാർക്കു)ണ്ടു مَفَازًا വിജയം, ഭാഗ്യത്തിൻെറ സ്ഥലം 32. حَدَائِقَ അതായതു, തോപ്പുകൾ وَأَعْنَابًا മുന്തിരികളും 33. وَكَوَاعِبَ സ്തനം തുടിച്ച തരുണികളും أَتْرَابًا സമപ്രായക്കാരായ,ഇണയൊത്ത 34. وَكَأْسًا (കള്ളിൻെറ) കോപ്പയും دِهَاقًا നിറഞ്ഞ, സമർത്ഥമായ 35. لاَّ يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കയില്ല. فِيهَا അതിൽവെച്ചു لَغْوًا അനാവശ്യവും, നിരർത്ഥവും وَّلاَ كِذَّابًا വ്യാജമായതും ഇല്ല 36. جَزَاءً പ്രതിഫലം, പ്രതിഫലമായിട്ട് مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കിൽനിന്നു عَطَاءً സമ്മാനം, ദാനം حِسَابًا കണക്കൊത്ത, മതിയായ, തികഞ്ഞ 37. رَّبِّ السَّمَاوَاتِ അതായത് ആകാശങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനിടയിലുള്ളതിൻെറയും الرَّحْمَنِ പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ لاَ يَمْلِكُونَ അവർ അധീനമാക്കുക(അവർക്ക് സാധ്യമാകുക)യില്ല مِنْهُ അവനോടു خِطَابًا അഭിമുഖഭാഷണം, സംസാരം 38. يَوْمَ يَقُومُ നിൽക്കുന്ന ദിവസം الرُّوحُ റൂഹ്(ആത്മാവ്) وَالْمَلاَئِكَةُ മലക്കുകളും صَفًّا അണിയായി لاَّ يَتَكَلَّمُونَ അവർ സംസാരിക്കയില്ല. إِلاَّ مَنْ യാതൊരുവനല്ലാതെ أَذِنَ لَهُ അവനു അനുവാദം നൽകിയിരിക്കുന്നു الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികൻ وَقَالَ താൻ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു صَوَابًا ശരിയായതു, നേരായുള്ളത്, ചെവ്വായത്

വ്യാജവാദികളുടെ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ 26 ാം വചനത്തിൽ 'യോജിച്ച പ്രതിഫലം' (جزاء وفاقا) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഭയഭക്തൻമാരുടെ പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറഞ്ഞത് നോക്കുക: ''നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലം (جزاء من ربك) എന്നും, മതിയായ സമ്മാനം (عطاء حسابا) എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം അവക്ക് സമാനമായ ശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കുമല്ലോ. സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലമാകട്ടെ, പത്തിരട്ടിയും അതിലധികവുമായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെ പ്രതിഫലത്തെയും വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അണിയണിയായി നിൽക്കുന്ന മലക്കുകളുടെ വലയത്തിൽ സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഭയവിഹ്വലരായി നിലകൊള്ളുന്ന ആ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ, പ്രവാചകൻമാർപോലും ''എന്റെ കാര്യം, എന്റെ കാര്യം''. എന്നു പറഞ്ഞേക്കുന്ന ആ ഭയങ്കര ദിനത്തിൽ, തന്നെപ്പറ്റി എന്തു തീരുമാനമാണ് ലോകനിയന്താവ് തീരുമാനിക്കുന്നതെന്ന് ഓരോരുത്തനും പരിഭ്രാന്തിയോടെ നിശ്ചലമായി കാത്തുനിൽക്കുന്ന ആ സ്തംഭനഘട്ടത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി കൂടാതെ വല്ലതും ഉരിയാടുവാൻ ആർക്കു സാധിക്കും?! ഇല്ല. അവൻ അനുമതി നൽകുകയും, അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തവർക്കല്ലാതെ അവിടെവെച്ചു മിണ്ടുവാൻ സാധ്യമല്ല. يوم يأت لاتكلم نفس الاباذنه –هود:١٠٥ (അത് വന്നെത്തുന്ന ദിവസം ഒരാളും തന്നെ അവന്റെ-അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ സംസാരിക്കയില്ല.) من الذى يشفع عنده الاباذنه–البقرة:٢٥٥ (അവന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ അവന്റെ അടുക്കൽ ആർ ശുപാർശ ചെയ്യും?) സംസാരിക്കുവാൻ അനുമതി ലഭിക്കുന്നത് ആർക്കായിരിക്കുമെന്ന് وقال صوابا (ശരിയായതു പറയുകയും ചെയ്തു) എന്ന വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ, ഇഹത്തിൽവെച്ച് തൗഹീദിന്റെ വാക്യവും തദടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള തത്വങ്ങളും സമ്മതിച്ചവർ. ''റൂഹും മലക്കുകളും (الروح والملاءكة) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെ 'റൂഹു' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കാണെന്നും, മനുഷ്യാത്മക്കളാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ജിബ്‌രീലിനെപ്പറ്റി 'റൂഹ്' എന്ന് ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതാണ്. എങ്കിലും-ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (رحمه الله) അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ-ഇവിടെ മനുഷ്യാത്മാക്കളാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വെക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ സന്ദർഭോചിതമായിക്കാണുന്നത്. الله اعلم

39 അതത്രെ, യഥാർത്ഥദിവസം! ആകയാൽ, (വേണമെന്ന്)ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് (മടങ്ങുവാനുള്ള) സങ്കേതം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ,

ذَٰلِكَ ٱلۡيَوۡمُ ٱلۡحَقُّۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا ٣٩

40 (ജനങ്ങളേ) നിശ്ചയമായും, സമീപസ്ഥമായ ഒരു ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കു നാം (ഇതാ) മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു! (അതെ) മനുഷ്യൻ തന്റെകരങ്ങൾ മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതിനെ നോക്കിക്കാണുന്ന ദിവസം;- അവിശ്വാസിയായുള്ളവൻ (അന്ന്) പറയും: ''അയ്യോ! ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ!'' എന്ന്.

إِنَّآ أَنذَرۡنَٰكُمۡ عَذَابًا قَرِيبًا يَوۡمَ يَنظُرُ ٱلۡمَرۡءُ مَا قَدَّمَتۡ يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلۡكَافِرُ يَٰلَيۡتَنِي كُنتُ تُرَٰبَۢا ٤٠

39. ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ الْيَوْمُ الْحَقُّ യഥാർത്ഥ ദിവസം فَمَن شَاءَ ആകയാൽ, (എന്നാൽ) ആർ ഉദ്ദേശി ച്ചുവോ اتَّخَذَ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തട്ടെ, ഉണ്ടാക്കട്ടെ إِلَىٰ رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കു مَآبًا ഒരു സങ്കേതം, മടക്കസ്ഥാനം, മടക്കം 40. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം أَنذَرْنَاكُمْ നിങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു (താക്കീതു) നൽകിയിരിക്കുന്നു عَذَابًا ഒരു ശിക്ഷയെ(ക്കുറിച്ച്) قَرِيبًا അടുത്ത, സമീപസ്ഥമായ يَوْمَ يَنظُرُ നോക്കുന്ന (കാണുന്ന) ദിവസം الْمَرْءُ മനുഷ്യൻ مَا قَدَّمَتْ മുൻചെയ്തതിനെ يَدَاهُ തൻെറ രണ്ടു കരങ്ങൾ, കൈകൾ وَيَقُولُ പറയുകയും ചെയ്യും, പറയുന്നതുമായ الْكَافِرُ അവിശ്വാസി يَا لَيْتَنِي അയ്യോ! ഞാനായെങ്കിൽ كُنتُ ആയിരുന്നു(എങ്കിൽ) تُرَابًا മണ്ണ്

അന്നത്തെ ഭയങ്കരതയും കഠിനശിക്ഷകളും കാണുമ്പോൾ അവിശ്വാസികൾ കൊതിച്ചു പോകും: തങ്ങൾ മനുഷ്യരായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാതെ വെറും മണ്ണായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനെ! എന്നാൽ ഇതൊന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നുവല്ലോ!! എന്നൊക്കെ. അബൂ ഹുറൈറ :(رضي الله عنه) യിൽ നിന്നും ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. കാലികളും പറവകളും ഇതര ജീവി കളുമെല്ലാം തന്നെ അങ്ങനെ, കൊമ്പില്ലാത്തവർക്ക് കൊമ്പുള്ള ജീവികളിൽനിന്ന് പ്രതികാരം എടുത്തു കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു നടപടിയൊടുക്കും. പിന്നീടു അവയോട് അല്ലാഹു ''നിങ്ങൾ മണ്ണായിക്കൊള്ളുക'' എന്നു പറയും. അപ്പോഴാണ് അവിശ്വാസിയായവൻ ''അയ്യോ, ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!'' എന്ന് പറയുക. (ابن جرير وابن المنذر والبيهقي وابي حاتم)

لله الحمدوالمنة والفضل

79 സൂറത്തു ന്നാസിആത്ത് سورة النازعات

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 46 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 2

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلنَّٰزِعَٰتِ غَرۡقٗا ﴿١﴾

1 മുഴുകി പ്രവേശിച്ച് (നിർദ്ദയം) ഊരിയെടുക്കുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشۡطٗا ﴿٢﴾

2 വേഗതയിൽ (സൗമ്യമായി) അഴിച്ചു വിടുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلسَّٰبِحَٰتِ سَبۡحٗا ﴿٣﴾

3 ഒരു (ശക്തമായ) ഒഴുക്ക് ഒഴുകിവരുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَٱلسَّٰبِقَٰتِ سَبۡقٗا ﴿٤﴾

4 എന്നിട്ട്, മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു പോകുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!

فَٱلۡمُدَبِّرَٰتِ أَمۡرٗا ﴿٥﴾

5 എന്നിട്ട്, കൽപന (വ്യവസ്ഥപ്രകാരം) ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നവതന്നെയാണ (സത്യം)!

---

1 وَالنَّازِعَاتِ ഊരിയെടുക്കുന്നവ (നീക്കുന്നവ, പിടിച്ചുവലിക്കുന്നവ)തന്നെയാണ غَرْقًا മുങ്ങി(മുഴുകി പ്രവേശിച്ചു-നിർദ്ദയമായി)ക്കൊണ്ടു 2. وَالنَّاشِطَاتِ അഴിച്ചുവിടുന്നവ (വേഗം എടുക്കുന്നവ)തന്നെയാണ نَشْطًا ഒരു (വേഗത്തിലുള്ള-സൗമ്യമായ)അഴിച്ചുവിടൽ 3. وَالسَّابِحَاتِ നീന്തുന്ന(ഒഴുകിവരുന്ന-വേഗം ഇറങ്ങിവരുന്ന)വ തന്നെയാണ سَبْحًا ഒരു (ശക്തമായ)നീന്തൽ, ഇറങ്ങൽ 4. فَالسَّابِقَاتِ എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) മുൻകടക്കുന്നവ (മുന്നോട്ടു ഗമിക്കുന്ന-കുതിച്ചു പോകുന്നവ) തന്നെയാണ سَبْقًا മുൻകടക്കൽ (ഊക്കോടെ) 5. فَالْمُدَبِّرَاتِ എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ, പിന്നെ) ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന(വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്ന-പരിപാടിയിടുന്ന)വതന്നെയാണ أَمْرًا കൽപനയെ, കര്യത്തെ

മരണസമയത്ത് മനുഷ്യരുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന മലക്കുകളെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം അവർ ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൻെറ സ്വഭാവവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവിശ്വാസികളുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നത് വളരെ നിർദ്ദയമായ രീതിയിലായിരിക്കും. ഒരു ജലാശയത്തിന്നടിയിൽ മുങ്ങിത്തപ്പുന്നതുപോലെ ശരീരത്തിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അവർ മുഴുകി പ്രവേശിക്കും. മരണമടയുന്നവൻ അതിനാൽ അങ്ങേഅറ്റം വേദനയും യാതനയും അനുഭവിക്കയും ചെയ്യും. ഇതാണ് 1-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവിശ്വാസികളുടെ മരണവേളയിൽ മലക്കുകൾ അവരോട് വളരെ പരുഷമായ നിലയിൽ പെരുമാറുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂ: മുഹമ്മദ് 27 ലും, അൻഫാൽ 50ലും, അൻആം 93ലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് സ്മരണീയമാകുന്നു. എന്നാൽ, സജ്ജനങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതാകട്ടെ, വളരെ സൗമ്യത്തിലും വേഗത്തിലുമായിരിക്കും. അഥവാ കെട്ടിയിട്ട മൃഗത്തെ കെട്ടഴിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നതുപോലെ വളരെ വേഗത്തിലും സന്തോഷത്തോടു കൂടിയുമായിരിക്കും. മലക്കുകൾ അവർക്ക് സലാം പറയുകയും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൂ: നഹ്ൽ 32 ൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണാം. 2-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ്. 3-ാം വചനത്തിൽ, ആകാശത്തുനിന്ന് മലക്കുകൾ അതിവേഗം ഇറങ്ങിവരുന്നതിനെയും, 4-ാം

വചനത്തിൽ, അനന്തരം സജ്ജനങ്ങളുടെയും ദുർജനങ്ങളുടെയും ആത്മാക്കളെകൊണ്ടു ചെല്ലുവാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് ധൃതിയിൽ കൊണ്ടുപോയി എത്തിക്കുന്നതിനെയും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മേൽ വിവരിച്ചതും അതല്ലാത്തതുമടക്കം ഭൂമിയിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം ചിട്ടയും പരിപാടിയുമനുസരിച്ചു മലക്കുകൾ നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് 5-ാം വചനത്തിൽ സൂചന.

ഈ അഞ്ച് സത്യവചനങ്ങളിലും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുകളാണ് എന്ന നിലക്കാണ് നാം മുകളിൽ വിവരിച്ചത്. എന്നാൽ ഇവിടെ വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. അഞ്ചും-അല്ലെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ നാലും-നക്ഷത്രങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, യുദ്ധക്കുതിരകളെക്കുറിച്ചാണെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അഭിപ്രായക്കാരുണ്ട്. ഓരോന്നിനും അതിനനുസരിച്ച വ്യാഖ്യാനങ്ങളും കാണാം. ഒന്നിലധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുമ്പു നാം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാവുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ തന്നെയാണവ എന്നു സമ്മതിക്കാം. പക്ഷേ, സഹാബികളിൽനിന്നും, മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാരിൽനിന്നും ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും സ്വീകരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളത് നാം ഒന്നാമത് വിവരിച്ച അതേ അഭിപ്രായമാകുന്നു. ആദ്യത്തെ നാലു വചനങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് മലക്കുകളല്ലെന്നുവെച്ചാൽപോലും, അഞ്ചാം വചനത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മലക്കുകൾ തന്നെയാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം യോജിച്ചവരാണെന്ന് ഇമാം റാസി (ﷺ), ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

6 കിടിലം കൊള്ളുന്നത് കിടിലംകൊള്ളുന്ന ദിവസം!-	يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ ﴿٦﴾
7 പിന്നാലെ വരുന്നത് അതിനെത്തുടർന്ന് വരുന്നതാണ്.	تَتْبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ﴿٧﴾
8 അന്നത്തെ ദിവസം ചില ഹൃദയങ്ങൾ (പേടിച്ചു) വിറകൊള്ളുന്നവയായിരിക്കും;	قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿٨﴾
9 അവയുടെ കണ്ണുകൾ (വിനയപ്പെട്ടു) താഴ്മചെയ്യുന്നവയായിരിക്കും.	أَبْصَـٰرُهَا خَـٰشِعَةٌ ﴿٩﴾

---

6. يَوْمَ تَرْجُفُ വിറകൊള്ളുന്ന (കിടിലംകൊള്ളുന്ന) ദിവസം الرَّاجِفَةُ വിറ (കിടിലം)കൊള്ളുന്നതു 7. تَتْبَعُهَا അതിനെ പിൻതുടരും, തുടർന്നുവരും الرَّادِفَةُ തുടർന്നു വരുന്നതു, പിന്നാലെയുള്ളത് 8. قُلُوبٌ ചില ഹൃദയങ്ങൾ يَّوْمَئِذٍ അന്നു وَّاجِفَةٌ ഭയവിഹ്വലമായിരിക്കും, 9. أَبْصَارُهَا അവയുടെ കണ്ണുകൾ, ദൃഷ്ടികൾ خَاشِعَةٌ താഴ്മ(ഭക്തി-വിനയം-എളിമ)കാട്ടുന്നതായിരിക്കും

ഖിയാമത്തുനാളിൽ ലോകം ആകമാനം കിടുകിട വിറപ്പിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ കാഹളം ഊത്തിനെക്കുറിച്ചാണ് 6-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനുശേഷം, എല്ലാവരെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ ഊത്താണ് 7-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. രണ്ട് ഊത്തുകളെക്കുറിച്ചും ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് അന്നത്തെ ദിവസം അങ്ങേഅറ്റം ഭയവും, പരിഭ്രാന്തിയും, അപമാനവും നേരിടും. അതിനുള്ള കാരണം ഇതാണ്:-

10 അവർ പറയുന്നു: ''നിശ്ചയമായും, നാം കുഴിയിൽ വെച്ച് (മുൻസ്ഥിതിയിൽ) മടക്കപ്പെടുന്നവരാണോ?!''	يَقُولُونَ أَءِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي ٱلْحَافِرَةِ ﴿١٠﴾
11 ''നാം ജീർണ്ണിച്ച് എല്ലുകളായിത്തീർന്നിട്ടാണോ (ആ മടക്കം)?!''	أَءِذَا كُنَّا عِظَـٰمًا نَّخِرَةً ﴿١١﴾
12 അവർ പറയുകയാണ്: ''അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, നഷ്ടകരമായ ഒരു തിരിച്ചു വരവത്രെ അത്.''	قَالُوا۟ تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾

10. يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു, പറയും أَإِنَّا നാമോ, നാമാണോ لَمَرْدُودُونَ മടക്കപ്പെടുന്നവർ തന്നെ فِي الْحَافِرَةِ കുഴിയിൽ (ഖബ്റിൽ)വെച്ച്, മുൻസ്ഥിതിയിൽ 11. أَإِذَا كُنَّا നാം ആയിട്ടാണോ عِظَامًا എല്ല്, അസ്ഥികൾ نَّخِرَةً ദ്രവിച്ച, ജീർണ്ണിച്ച, നുരുമ്പിയ 12. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു, പറയുകയാണ് تِلْكَ അതു إِذًا എന്നാൽ (അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ) كَرَّةٌ തിരിച്ചുവരവാണു, മടക്കമത്രെ خَاسِرَةٌ നഷ്ടകരമായ

حافرة എന്ന വാക്കിന് 'കുഴി' എന്നർത്ഥം. 'വന്ന വഴിക്കു തന്നെ മടങ്ങി', 'വന്നപാടെ തിരിച്ചുപോയി, എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ رجع فى حافرته (അവൻ തൻെറ കുഴിയിൽവെച്ചു മടങ്ങി) എന്ന് അറബിയിൽ പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ''നിന്ന കുഴിയിൽനിന്നു നീങ്ങിയില്ല'' എന്നും മറ്റും മലയാളത്തിലും പറയാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിതും. ഇതനുസരിച്ച് (10 ാം വചനത്തിൽ) فى الحافرة എന്നതിന് فى الحالة الاولى (മുൻസ്ഥിതിയിൽ) എന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'ഖബറുകളാകുന്ന കുഴിയിൽ വെച്ച്' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായാലും സാരം വ്യക്തമാണ്. മരണാനന്തരജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന മുശ്‌രിക്കുകൾ പരിഹാസപൂർവം പറയുന്ന വാക്കുകളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മരണശേഷം എല്ലുകൾപോലും ദ്രവിച്ചു ജീർണിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും ഞങ്ങളെ ഖബ്റുകളിൽ വെച്ച് മുൻസ്ഥിതിയിൽ ജീവിപ്പിക്കുമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? ആശ്ചര്യം! അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അത് ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം വമ്പിച്ച നഷ്ടമായിരിക്കുമല്ലോ. ഞങ്ങൾ ആ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള യാതൊരു ഒരുക്കവും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ എന്നു സാരം.

''അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അത് നഷ്ടകരമായ ഒരു തിരിച്ചുവരവായിരിക്കും. (تلك اذا كرة خاسرة) എന്ന് ആ സത്യനിഷേധികൾ പരിഹാസപൂർവം പറയുന്ന വാക്കാണെങ്കിലും ബുദ്ധിയുള്ളവരെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുമാറുള്ള ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം ആ വാക്കിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. താഴെ കാണുന്ന കവിവാക്യം ആ യാഥാർത്ഥ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:''

قال المنجم والطبيب كلاهما لن يحشر الاموات قلت اليكما
ان صح قولكما فلست بخاسر او صح قولي فالخسار عليكما

(സാരം: ഗോളശാസ്ത്രക്കാരനും ശരീരശാസ്ത്രക്കാരനും പറയുന്നു, മരണപ്പെട്ടവർ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയില്ല എന്ന്. ഞാൻ പറയുന്നു: നിൽക്കട്ടെ! നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെങ്കിൽ, ഞാൻ നഷ്ടക്കാരനല്ല. അഥവാ ഞാൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെങ്കിൽ, നഷ്ടം സംഭവിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ രണ്ടുകൂട്ടർക്കുമായിരിക്കും.) മരണാനന്തരജീവിതം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നുവരുന്നപക്ഷം നിങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ എനിക്കും യാതൊരു ദോഷവും ബാധിക്കാനില്ല; നേരെമറിച്ച് ഞാൻ പറയുംപോലെ, അത് യഥാർത്ഥമായി സംഭവിക്കുമെന്നുവന്നാൽ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച നാശമാണുണ്ടായിരിക്കുക. എനിക്കൊരു

നഷ്ടവും വരാനില്ല. കാരണം, ഞാൻ നേരത്തെത്തന്നെ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാകകൊണ്ട് അതിന്നായി യാതൊരു ഒരുക്കവും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന് താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

13 എന്നാൽ, അത് ഒരേ ഒരു (ഘോര) ശബ്ദം മാത്രമായിരിക്കും.

فَإِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ وَٰحِدَةٌ ﴿١٣﴾

14 അപ്പോഴേക്ക് അവരതാ ഭൂമുഖത്തായിരിക്കും!

فَإِذَا هُم بِٱلسَّاهِرَةِ ﴿١٤﴾

---

13. فَإِنَّمَا هِيَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അതു زَجْرَةٌ (വമ്പിച്ച) ഒരു ശബ്ദം ഇരമ്പൽ (മാത്രം) ആയിരിക്കും وَاحِدَةٌ ഒരേ, ഏക 14. فَإِذَا هُم അപ്പോൾ അവരതാ بِالسَّاهِرَةِ ഭൂമുഖത്തു (ഭൂമിയൽ-നഗ്നമായ മൈതാനത്തു) ആയിരിക്കും

കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുമ്പോൾ ഭൂമിയുടെ ഇന്നത്തെ നിലയെല്ലാം മാറിപ്പോകുമെന്നും, എല്ലാം സമനിരപ്പാക്കപ്പെടുന്നതാണെന്നും ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. രണ്ടാമത്തെ ഊത്തിനെത്തുടർന്ന് എല്ലാവരും ഖബ്റുകളിൽ നിന്ന് പെട്ടന്ന് എഴുന്നേറ്റു പുറത്തുവരികയും, 'മഹ്ശറി'ൽ സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഈ മുശ്രിക്കുകളെക്കാൾ വമ്പിച്ച ശക്തനും ധിക്കാരിയുമായിരുന്ന ഫിർഔൻെറ ചരിത്രം ഓർമിപ്പിക്കുന്നു:-

15 (നബിയേ) നിനക്ക് മൂസായുടെ വർത്തമാനം വന്നിരിക്കുന്നുവോ?!-

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ﴿١٥﴾

16 അതായത്, 'ത്വുവാ' എന്ന പരിശുദ്ധ താഴ്വരയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബ് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം:-

إِذْ نَادَىٰهُ رَبُّهُۥ بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾

17 ''നീ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുക; നിശ്ചയമായും, അവൻ (ധിക്കാരത്തിൽ) അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ٱذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿١٧﴾

18 എന്നിട്ട് പറയുക: ''നീ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കേണ്ടതിലേക്ക് നിനക്ക് ഒരുക്കമുണ്ടോ?-

فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَىٰٓ أَن تَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

19 ''നിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ഞാൻ നിനക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുകയും, അങ്ങിനെ നീ (അവനെ) ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനും (ഒരുക്കമുണ്ടോ)?''

وَأَهْدِيَكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ﴿١٩﴾

---

15. هَلْ أَتَاكَ നിനക്കു വന്നിരിക്കുന്നുവോ حَدِيثُ مُوسَى മൂസായുടെ വർത്തമാനം, വിഷയം 16. إِذْ نَادَاهُ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ സന്ദർഭം رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിൻെറ റബ്ബ് بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട താഴ് വരയിൽവെച്ചു طُوًى അതായതു ത്വുവ, ത്വുവ എന്ന 17. اِذْهَبْ നീ പോകുകി إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ അടുക്കലേക്കു إِنَّهُ طَغَى നിശ്ചയമായും അവൻ അതിരുവിട്ടിരിക്കുന്നു (ധിക്കാരം

മുഴുത്തിരിക്കുന്നു) 18. فَقُلْ എന്നിട്ടു പറയുക هَل لَّكَ നിനക്കു (ഒരുക്കം-തയ്യാർ-ആവശ്യം) ഉണ്ടോ إِلَىٰ أَن تَزَكَّىٰ നീ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ (നന്നായിത്തീരാൻ) 19. وَأَهْدِيَكَ ഞാൻ നിനക്കു മാർഗ ദർശനം നൽകുവാനും إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കു فَتَخْشَىٰ അങ്ങനെ നീ ഭയപ്പെടുവാനും

സീനാപർവതത്തിലെ ത്വുവാതാഴ്‌വരയിൽവെച്ച് അല്ലാഹു മൂസാ (عليه السلام) നബിയോട് സംസാരിച്ച വിവരം സൂറത്തു ത്വാഹായിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. സംസാരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

فَأَرَىٰهُ ٱلْـَٔايَةَ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾

20 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവന് (ആ) വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുത്തു.

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾

21 എന്നാൽ, അവൻ വ്യാജമാക്കുകയും, അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ﴿٢٢﴾

22 പിന്നീട് അവൻ (എതിരായ) പരിശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ട് പിന്നോട്ടുപോയി.

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾

23 അങ്ങനെ, അവൻ (തന്റെ ആൾക്കാരെ)ശേഖരിച്ചു; എന്നിട്ട് വിളിച്ചു (പ്രഖ്യാപിച്ചു);-

فَقَالَ أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٢٤﴾

24 അവൻ പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബാകുന്നു.''

---

20. فَأَرَاهُ അങ്ങനെ(എന്നിട്ടു) അദ്ദേഹം അവനു കാട്ടിക്കൊടുത്തു الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ വമ്പിച്ച (വളരെ വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം 21. فَكَذَّبَ അപ്പോൾ (എന്നിട്ടു) അവൻ വ്യാജമാക്കി وَعَصَىٰ അനുസരണക്കേടു (എതിരു) പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു 22. ثُمَّ أَدْبَرَ പിന്നെ അവൻ പിന്നോക്കം പോയി, പിന്നിട്ടു يَسْعَىٰ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു 23. فَحَشَرَ എന്നിട്ടു വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു-പ്രഖ്യാപിച്ചു) فَنَادَىٰ അങ്ങനെ അവൻ ശേഖരിച്ചു, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി 24. فَقَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَنَا رَبُّكُمُ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ الْأَعْلَىٰ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ദൗത്യത്തെയും പ്രബോധനത്തെയും നിഷേധിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന് എതിരായ പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രചരണങ്ങളുമായി ഫിർഔൻ മുന്നോട്ടുപോയിക്കൊണ്ടുമിരുന്നു. ഒടുക്കം, ജനമദ്ധ്യെ അവരുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബ് താൻതന്നെയാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ما علمت لكم من اله غير – القصص ٣٧ (ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾക്കുള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ല) എന്നും അവൻ അവരോട് പറയുകയുണ്ടായി. ഫിർഔന്റെ ഔദ്ധത്യവും, ധിക്കാരമനസ്ഥിതിയും എത്രത്തോളമാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഇതെല്ലാം വകവെച്ചുകൊടുക്കുമാറ് ആ ജനതയിൽ അവന്നുണ്ടായിരുന്ന സാധീനവും പ്രതാപവും ഇതിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതുമാണ്.

فَأَخَذَهُ ٱللَّهُ نَكَالَ ٱلْـَٔاخِرَةِ وَٱلْأُولَىٰٓ ﴿٢٥﴾

25 അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവനെ പരലോകത്തിന്റെയും ആദ്യലോക [ഇഹലോക]

ത്തിൻെറയും ശിക്ഷാനടപടിയായി പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

26 നിശ്ചയമായും ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് അതിൽ ഒരു വലിയ ചിന്താപാഠമുണ്ട്.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾

---

25. فَأَخَذَهُ അപ്പോൾ അവനെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) اللَّهُ അല്ലാഹു نَكَالَ ശിക്ഷാ നടപടിയായി, തടവായിട്ടു, വിലങ്ങായിട്ടു الْآخِرَةِ അവസാനത്തേതിൻെറ(പരലോകത്തിൻെറ) وَالْأُولَىٰ ആദ്യത്തേതിൻെറയും(ഇഹലോകത്തിൻെറയും) 26. إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَعِبْرَةً ഒരു ചിന്താപാഠം, ഗുണപാഠം لِّمَن يَخْشَىٰ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു

നൈൽ നദിയിൽവെച്ച് അവൻ വെളളത്തിൽ മുക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഇത് ഇഹത്തിൽവെച്ചു ലഭിച്ച ശിക്ഷയാണ്. തുടർന്ന് പരലോകത്ത് നരകത്തിൽ അഗ്നിശിക്ഷയും! ഒരു മഹാസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ സർവ്വാധിപതിയായിരുന്ന ഫിർഔൻെറ അതിദാരുണമായ പര്യവസാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്ന ആർക്കും വമ്പിച്ച പാഠമുണ്ടെന്ന് തീർച്ചതന്നെ.

വിഭാഗം2

27 നിങ്ങളാണോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുവാൻ കൂടുതൽ പ്രയാസപ്പെട്ടവർ, അതല്ല, ആകാശമോ?! അതിനെ അവൻ നിർമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ ٱلسَّمَآءُ ۚ بَنَىٰهَا ﴿٢٧﴾

28 അതിൻെറ മേൽഭാഗം അവൻ ഉയർത്തി; അങ്ങനെ അതിനെ (പരിപൂർണമായി) ശരിപ്പെടുത്തി.

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّىٰهَا ﴿٢٨﴾

29 അതിലെ രാത്രിയെ അവൻ ഇരുട്ടിയതാക്കുകയും, അതിലെ വെളിച്ചം [പകലിനെ] അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു;

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَىٰهَا ﴿٢٩﴾

30 ഭൂമിയെ അതിനുശേഷം അവൻ (പരത്തി)വിതാനിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

وَٱلْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَىٰهَا ﴿٣٠﴾

31 അതിൽനിന്ന് അതിലെ (ഉറവു) ജലവും അതിലെ മേച്ചിൽ സ്ഥലവും [സസ്യലതാദികളും] അവൻ പുറപ്പെടുവിച്ചു;

أَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَىٰهَا ﴿٣١﴾

32 മലകളെയും(അതിൽ) ആണിയിട്ടുറപ്പിച്ചു:-

وَٱلْجِبَالَ أَرْسَىٰهَا ﴿٣٢﴾

33 നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കും ഉപയോഗത്തിനായിട്ട്.

مَتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ﴿٣٣﴾

---

27. أَأَنتُمْ നിങ്ങളാണോ أَشَدُّ കൂടുതൽ ശക്തമായവർ, പ്രയാസപ്പെട്ടവർ خَلْقًا സൃഷ്ടിയിൽ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുവാൻ أَمِ السَّمَاءُ അതല്ല ആകാശമോ بَنَاهَا അതവൻ നിർമി(സ്ഥാപി)ച്ചിരിക്കുന്നു 28. رَفَعَ അവൻ ഉയർത്തി سَمْكَهَا അതിൻെറമേൽ(ഉപരി)ഭാഗം فَسَوَّاهَا അങ്ങനെ അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തി 29. وَأَغْطَشَ അവൻ ഇരുട്ടിയതാക്കുക (ഇരുളാക്കുക)യും ചെയ്തു لَيْلَهَا അതിൻെറ രാത്രിയെ وَأَخْرَجَ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു ضُحَاهَا അതിൻെറ വെളിച്ചം, പ്രഭ 30. وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം دَحَاهَا അതിനെ അവൻ പരത്തി, വിതാനം ചെയ്തു 31. أَخْرَجَ പുറപ്പെടുവിച്ചു مِنْهَا അതിൽ നിന്നു مَاءَهَا അതിലെ വെള്ളം وَمَرْعَاهَا അതിലെ മേച്ചൽ (മേയുന്ന) സ്ഥലവും 32. وَالْجِبَالَ മലകളെയും أَرْسَاهَا അവയെ അവൻ ആണിയിട്ടു, ഉറപ്പിച്ചു 33. مَتَاعًا ഉപയോഗത്തിനായിട്ടു لَّكُمْ നിങ്ങൾക്കു وَلِأَنْعَامِكُمْ നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കും

ഇതെല്ലാം ചെയ്ത അല്ലാഹുവിന് നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം നൽകുവാനും, പരലോകമെന്ന മറ്റൊരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കുവാനും കഴിയാതെ വരുമോ?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക. നിത്യസത്യങ്ങളാകുന്ന ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

34 എന്നാൽ (എല്ലാറ്റിനെയും) അടക്കി ജയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത് വന്നാൽ!-	فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿٣٤﴾
35 അതായത്, മനുഷ്യൻ താൻ പ്രവർത്തി(ച്ചു വെ)ച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ഓർമിക്കുന്ന ദിവസം;-	يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنسَـٰنُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٥﴾
36 കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം, കാണാവുന്നവർക്ക് (കാണുവാൻ) വേണ്ടി വെളിക്കു കൊണ്ടു വരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം);-	وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٦﴾
37 എന്നാലപ്പോൾ, യാതൊരുവൻ അതിരുവിട്ടിരിക്കുന്നുവോ,-	فَأَمَّا مَن طَغَىٰ ﴿٣٧﴾
38 ഐഹികജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ-,	وَءَاثَرَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿٣٨﴾
39 (അവന്) കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം തന്നെയാണ് സങ്കേതസ്ഥാനം.	فَإِنَّ ٱلْجَحِيمَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾
40 അപ്പോൾ, യാതൊരുവൻ തൻെറ റബ്ബിൻെറ സ്ഥാനത്തെ [അവൻെറ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതിനെ] ഭയപ്പെടുകയും, മനസ്സിനെ ഇച്ഛയിൽ നിന്ന് വിലക്കി നിറുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ-,	وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾
41 (അവന്) സ്വർഗംതന്നെയാണ് സങ്കേതസ്ഥാനം	فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

---

34. فَإِذَا جَاءَتِ എന്നാൽ വന്നാൽ, വരുമ്പോൾ الطَّامَّةُ അടക്കി ജയിക്കുന്ന (മഹാ) വിപത്തു الْكُبْرَىٰ വമ്പിച്ച, ഏറ്റവും വലിയ 35. يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ഓർമ്മിക്കുന്ന ദിവസം الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ مَا سَعَىٰ അവൻ

പ്രയത്നിച്ചത് (ചെയ്തുവെച്ചത്) പരിശ്രമിച്ചത് 36. وَبُرِّزَتِ വെളിക്കു വരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന الْجَحِيمُ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം لِمَن يَرَى കാണുന്നവർക്കു 37. فَأَمَّا مَن എന്നാലപ്പോൾ യാതൊരുവൻ طَغَى അതിരുവിട്ടു 38. وَآثَرَ പ്രധാന്യം നൽകുകയും (തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും) ചെയ്തു الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിനു, ജീവിതത്തെ 39. فَإِنَّ الْجَحِيمَ എന്നാൽ കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം هِيَ الْمَأْوَى അതു തന്നെ സങ്കേതസ്ഥാനം 40. وَأَمَّا مَنْ خَافَ അപ്പോൾ പേടിച്ചവനോ, യാതൊരുവൻ ഭയപ്പെട്ടുവോ مَقَامَ رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൻെറ സ്ഥാനം (റബ്ബിങ്കൽ നിൽക്കുന്നതിനെ وَنَهَى النَّفْسَ മനസ്സിനെ (ദേഹത്തെ) വിലക്കുക(തടയുക)യും ചെയ്ത عَنِ الْهَوَى ഇച്ഛയിൽ നിന്നു 41. فَإِنَّ الْجَنَّةَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും സ്വർഗം هِيَ الْمَأْوَى അതു തന്നെയാണ് സങ്കേതസ്ഥാനം

എല്ലാവിധ അത്യാപത്തുകളെയും വിസ്മരിപ്പിച്ചു കളയുന്നതും ലോകത്തെ ആകമാനം ബാധിക്കുന്നതുമായ ഏറ്റവും വലിയ വിപത്തായിരിക്കും ഖിയാമത്തുനാളിലെ വിപത്തുകൾ. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന് الطامة الكبرى (എല്ലാറ്റിനെയും അതിജയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അന്നുമനുഷ്യൻ ഏതേതു കാര്യങ്ങൾ മറന്നാലും ശരി, ഒരു കാര്യം അവന് ഓർമ്മവരും. താൻ ഇഹത്തിൽവെച്ചു ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളത്രെ അത്. അവൻെറ ചെറുതും വലുതുമായ കർമങ്ങൾ ഒന്നൊഴിയാതെ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥം അവൻെറ കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു കുറ്റവാളികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പേടിയും പരിഭ്രമവും എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. കൂടാതെ, എല്ലാവർക്കും കാണത്തക്കവിധം നരകം അടുത്ത് തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇത് അവരുടെ വിഭ്രാന്തി കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പക്ഷെ, സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിഭ്രമങ്ങളൊന്നും ബാധിക്കാതെ അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതാണ്. വിചാരണക്കുശേഷം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വിധിയുടെ ചുരുക്കമാണ് 37-41ൽ കാണുന്നത്.

ദുഷ്കർമങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലമായി അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ച രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഒന്ന് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും ധാർമികമൂല്യങ്ങളെയും ധിക്കരിക്കുന്നതിലുള്ള അതിരുകവിച്ചൽ. മറ്റൊന്ന് ഐഹികജീവിതത്തിന് അതർഹിക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് പ്രാധാന്യം നൽകൽ. നേരെമറിച്ച് സൽകർമങ്ങൾക്കു നിദാനമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്: റബ്ബിൻെറ മുമ്പിൽ ഹാജരാകേണ്ടിവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം. മറ്റൊന്ന്: ദേഹേച്ഛകളിൽനിന്ന് മനസ്സിനെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുക. ആദ്യത്തെ രണ്ടിൽ നിന്നും ഉടലെടുക്കുന്നതെല്ലാം പാപങ്ങളും ഒടുവിലത്തെ രണ്ടിൽ നിന്നും ഉടലെടുക്കുന്നതെല്ലാം പുണ്യങ്ങളും ആയിരിക്കും അല്ലാഹു നമ്മെ പുണ്യവാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

42 (നബിയേ) അന്ത്യഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു: ‘‘ഏതവസരത്തിലാണ് അതിൻെറ സ്ഥാപനം [അത് സംഭവിക്കൽ]?’’ എന്ന്.

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَىٰهَا ﴿٤٢﴾

43 അതിൻെറ പ്രസ്താവനയെ സംബന്ധിച്ച് എന്തൊരു നിലയിലാണ് നീയുള്ളത്?! [നിനക്ക് അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ]

فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرَىٰهَآ ﴿٤٣﴾

44 നിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് അതിൻെറ കലാശം. [അത് അവന്നു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ.]

إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَىٰهَآ ﴿٤٤﴾

45 നിശ്ചയമായും അതിനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവൻ മാത്രമാകുന്നു നീ.	إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخۡشَىٰهَا ﴿٤٥﴾
46 അതിനെ അവർ കാണുന്ന ദിവസം ഒരു സായാഹ്ന (സമയ)മോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ പൂർവ്വാഹ്ന(സമയ)മോ അല്ലാതെ അവർ (ഇഹത്തിൽ) കഴിഞ്ഞു കൂടിയിട്ടില്ലെന്നപോലെയിരിക്കും! [അത്രക്കും ഭയങ്കരമായിരിക്കും അത്.]	كَأَنَّهُمۡ يَوۡمَ يَرَوۡنَهَا لَمۡ يَلۡبَثُوٓاْ إِلَّا عَشِيَّةً أَوۡ ضُحَىٰهَا ﴿٤٦﴾

---

42 يَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു عَنِ السَّاعَةِ അന്ത്യഘട്ടത്തെപ്പറ്റി أَيَّانَ ഏതവസരമാണ مُرْسَاهَا അതിൻെറ സ്ഥാപനം (സംഭവിക്കൽ) 43. فِيمَ എന്തിലാണ് (ഏതവസ്ഥ-ഏതുനില-യിലാണു أَنتَ നീ مِن ذِكْرَاهَا അതിൻെറ പ്രസ്താവനയെ (അതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു) സംബന്ധിച്ചു 44. إِلَىٰ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കാണു مُنْتَهَاهَا അതിൻെറ കലാശം, ചെന്നവസാനിക്കൽ 45. إِنَّمَا أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ مُنذِرُ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) നല്കുന്നവൻ (മാത്രം مَن يَّخْشَاهَا അതിനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് 46. كَأَنَّهُمْ അവർ (ആക്കുന്നു) എന്നപോലെയിരിക്കും يَوْمَ يَرَوْنَهَا അതിനെ അവർ കാണുന്ന ദിവസം لَمْ يَلْبَثُوا അവർ താമസിച്ചിട്ടില്ല, കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ല (എന്നപോലെ) إِلاَّ عَشِيَّةً ഒരു സായാഹ്നം (വൈകുന്നേരം)അല്ലാതെ أَوْ ضُحَاهَا അല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ പൂർവ്വാഹ്നം (ഇളയുച്ച സമയം-രാവിലെ)

അന്ത്യനാളിനെപ്പറ്റി ഖുർആനും, നബി (ﷺ) യും സാധാരണ ഓർമിപ്പിക്കാറും താക്കീത് ചെയ്യാറുമുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ, അത് എപ്പോഴാണുണ്ടാകുക എന്ന് നിഷേധികൾ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിനുളള മറുപടിയാണിത്. മറുപടിയുടെ താൽപര്യം ഇതാണ്: അത് എപ്പോഴാണെന്ന് നബി(സ)ക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ അറിഞ്ഞുകൂട. അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്നതും അവൻ ആർക്കും അറിയിച്ചുകൊടുക്കാത്തതുമായ ഒരു പരമരഹസ്യമാണത്. എന്നാൽ, നബി (ﷺ) യോട് അതിനെക്കുറിച്ച് അവർ ചോദിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ, നബി (ﷺ) ക്ക് അത് സംബന്ധിച്ചു വല്ല അറിവുമുണ്ടെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. (يسألونك كأنك حفي عنها) അല്ലാഹു അറിയിച്ചു കൊടുക്കാതെ അവിടുത്തേക്ക് എന്തറിയാണ്?! അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം അതിനെ കുറിച്ച് ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് തിരുമേനി അതിനെപ്പറ്റി താക്കീതു നൽകുന്നുവെന്നുമാത്രം. എത്ര ഓർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടും ഭയപ്പാടുവരാത്തവരെ താക്കീതു ചെയ്തിട്ടു ഫലമില്ലല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ, അതിന്റെ സമയത്തെകുറിച്ചല്ല, അതിന്റെ ഗൗരവത്തെക്കുറിച്ചാണ് അവർ അന്വേഷിക്കേണ്ടത്. കാരണം, അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ പരമലക്ഷ്യമായിരുന്ന ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവർ കേവലം ഒരു പകലിന്റെ സാന്ധ്യസമയത്തോളം, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ രാവിലത്തെ സമയത്തോളം മാത്രമേ താമസിച്ചിട്ടുളളുവെന്നു അവർക്കു തോന്നും. അത്രയും ഭയങ്കരമായിരിക്കും അത്. അന്ത്യമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കവുമായിരിക്കും അത്.

اعاذ انالله من اهوال يوم القيمة وعذابه وتفضل علينا برحمته وفضله وله الحمد والمنةوصلى ا لله على نبينا محمد واله وصحبه ومن اتبعهم باحسان الى يوم الدين

80. സൂറത്തു 'അബസ' سورة عبس

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 42

നബി (ﷺ) തിരുമേനി മക്കായിലെ പ്രമുഖരായ ചില ഖുറൈശീ നേതാക്കളുമായി സംസാരിച്ചും, അവരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരിൽ നിന്നു നബി (ﷺ) നല്ല പ്രതികരണം പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്വകാര്യമായി ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ അധികം എതിർപ്പുനേരിടുകയില്ലല്ലോ. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് അന്ധനായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമ്മിമക്തൂം (عبد الله بن ام مكتوم (ر)) കടന്നുചെന്നത്. ആദ്യം മുതൽക്കേ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒരു സഹാബിയാണ് അദ്ദേഹം. അന്ധതനിമിത്തം സന്ദർഭം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ''നബിയേ, എനിക്കു മാർഗദർശനം നൽകണം, വല്ലതും പഠിപ്പിച്ചുതരണം'' എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുകയായി. നബി (ﷺ) ക്കു ഇത് വിരസമായിത്തോന്നി. ആ സംഭാഷണത്തിന് വിരാമമിടുവാൻ ഇതുകാരണമാകുമെന്ന് മാത്രമല്ല, കേവലം സാധുവും അന്ധനുമായ ഒരാൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ സംബന്ധിക്കുന്നത് ആ പ്രമാണിമാർക്കു രസിക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെ ആ സന്ദർഭം നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന് കരുതി തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് വൈമുഖ്യം കാണിക്കുകയുണ്ടായി. മിക്ക മുഫസ്സിറുകളും, തിർമദീ (رحمه الله), ഹാകിം (رحمه الله) മുതലായവരും ഉദ്ധരിച്ചുകാണാവുന്ന ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ ആദ്യവചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1	അദ്ദേഹം മുഖം ചുളിച്ചു, തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു.-	عَبَسَ وَتَوَلَّىٰٓ ﴿١﴾
2	തൻെറ അടുക്കൽ (ആ) കുരുടൻ വന്നതിനാൽ!	أَن جَآءَهُ ٱلْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾
3	(നബിയേ) നിനക്ക് എന്തറിയാം? അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധി പ്രാപിച്ചേക്കാമല്ലോ!	وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُۥ يَزَّكَّىٰٓ ﴿٣﴾
4	അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയും, അങ്ങനെ (ആ) ഉപദേശം അദ്ദേഹത്തിന് പ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കാം.	أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ ٱلذِّكْرَىٰٓ ﴿٤﴾

---

1 عَبَسَ അദ്ദേഹം മുഖം ചുളിച്ചു وَتَوَلَّى തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു 2. أَنْ جَاءَهُ തൻെറ അടുക്കൽ വന്നതിനാൽ الْأَعْمَى കുരുടൻ, അന്ധൻ 3. وَمَا يُدْرِيكَ നിനക്കു എന്തറിയാം لَعَلَّهُ അവനായേക്കാം يَزَّكَّى പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കും 4. أَوْ يَذَّكَّرُ അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കും, ഓർമ്മിച്ചേക്കും فَتَنفَعَهُ എന്നിട്ടു അവനു ഉപകാരം ചെയ്കയും الذِّكْرَى ഉപദേശം, സ്മരണ

'അദ്ദേഹം മുഖം ചുളിച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞത് നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടോ, പേരു വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടോ ആക്ഷേപിക്കാതെ, സൗമ്യമായ രൂപത്തിൽ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്ക് മര്യാദ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. തിരുമേനിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം പരിപാവനവും മഹത്തായതും തന്നെ. പക്ഷേ, ഒരു മറുവശം കൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. എത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും നബി (ﷺ)

യുടെ പക്കൽ ഒരു വീഴ്ച വന്നുപോയാൽ, ഉടനെ അല്ലാഹു അതു തിരുത്തുക പതിവാണ്. ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ ഖുർആനിൽ വേറെയും കാണാം.

ഒരാൾ മറ്റൊരാളോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ അയാളോട് ഇടക്കു കടന്നു സംസാരിക്കുക, അവരുടെ സംഭാഷണത്തിന് വിഘാതമുണ്ടാക്കുക, അവരുടെ സമ്മതം പ്രതീക്ഷിക്കാതെ അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രവേശിക്കുക മുതലായവ നല്ല വഴക്കമല്ല. നബിവചനങ്ങളിൽ ഇവയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇബ്നു ഉമ്മിമക്തൂം (رضي الله عنه) കടന്നുചെന്നപ്പോൾ തിരുമേനിക്കു വെറുപ്പ് തോന്നിയതിൽ ഇത്ര ആക്ഷേപിക്കുവാനുണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കപ്പെടാം. ഇതിന് മറുപടി അല്ലാഹുവിൻെറ വചനങ്ങളിൽ തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. ആഗതൻ കേവലം കണ്ണുകാണാത്ത ഒരാൾ; വന്നത് ഉപദേശം തേടിക്കൊണ്ട്; ആ ഉപദേശം അദ്ദേഹത്തിന് ഫലം ചെയ്യുമെന്നു ന്യായമായും കരുതാവുന്നതുമാണ്. അതേസമയത്ത് നബി (ﷺ) യുടെ സന്നിധിയിലുണ്ടായിരുന്നവരോ? ഉപദേശം അവർക്ക് അങ്ങോട്ടു വെച്ചുകെട്ടുകയാണ്. അത് സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സൻമനസ്സുണ്ടാകുമെന്ന് കരുതത്തക്ക നിലപാടല്ല അവർക്കുള്ളതും. തുടർന്നു പറയുന്നതു നോക്കുക:-

أَمَّا مَنِ ٱسْتَغْنَىٰ ﴿٥﴾	5 എന്നാൽ, ധന്യത നടിച്ച [സ്വയം പര്യാപ്തനെന്ന് ധരിച്ച]വനാകട്ടെ,-
فَأَنتَ لَهُۥ تَصَدَّىٰ ﴿٦﴾	6 അവനുവേണ്ടി നീ ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ﴿٧﴾	7 അവൻ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാൽ നിൻെറമേൽ എന്താണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്?!
وَأَمَّا مَن جَآءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾	8 എന്നാൽ (ഉൽസാഹപൂർവ്വം) പാഞ്ഞുകൊണ്ട് നിൻെറ അടുക്കൽ വന്നവനാകട്ടെ,
وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾	9 -അദ്ദേഹമോ (അല്ലാഹുവിനെ) ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു-
فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ﴿١٠﴾	10 അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നീ അശ്രദ്ധകാണിക്കുന്നു!

---

5. أَمَّا مَنْ എന്നാൽ യാതൊരുവൻ اسْتَغْنَى ധന്യത (പര്യാപ്ത-ആവശ്യമില്ലായ്മ) നടിച്ച 6. فَأَنْتَ അപ്പോൾ നീ لَهُ അവനുവേണ്ടി, അവനിലേക്കു تَصَدَّى നീ ഒരുമ്പെട്ടു (ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞു-തയ്യാറായി) 7. وَمَا عَلَيْكَ നിൻെറമേൽ എന്താണുള്ളതു (ഒന്നുമില്ല) أَلَّا يَزَّكَّى അവൻ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കാതെ (നന്നാവതെ) ഇരിക്കുന്നതിനു 8. وَأَمَّا مَنْ എന്നാൽ യാതൊരുവനാകട്ടെ جَاءَكَ നിൻെറ അടുക്കൽ വന്ന يَسْعَى ഉൽസാഹിച്ചു (പാഞ്ഞു-അദ്ധ്വാനിച്ചു)കൊണ്ട 9. وَهُوَ അവനാകട്ടെ. അവനോ يَخْشَى ഭയപ്പെടുന്നു (താനും) 10. فَأَنْتَ عَنْهُ എന്നാൽ നീ അവനിൽനിന്നു تَلَهَّى ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നു, അശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്നു.

ധനവും നേതൃത്വവുമുണ്ട്. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന നടപടികളെല്ലാംതന്നെയാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളതെന്ന ധാരണയും! അതുകൊണ്ട് മറ്റൊരാളുടെ ആശ്രയമോ ഉപദേശമോ തങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ലെന്നാണ് അവരുടെ നില. അവർക്കുവേണ്ടി സമയം ചിലവാക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം ഭയഭക്തനും വിജ്ഞാനദാഹിയുമായ ആ മാന്യൻെറ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധകൊടുക്കലാണ് എന്ന് താൽപര്യം. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതിനുശേഷം തിരുമേനി ആ മഹാനെ പൂർവാധികം

ആദരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാണുമ്പോൾ തിരുമേനി مرحبا بمن عاتبني فيه ربي (എന്റെ റബ്ബ് എന്നെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ഇടയായ ആൾക്കു സ്വാഗതം) എന്നു പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. നബി (ﷺ) മദീനാ വിട്ടുപോയ ചില അവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെയായിരുന്നു മദീനായിൽ അവിടുന്ന് പ്രതിനിധിയായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. തിരുമേനിയുടെ ബാങ്കുവിളിക്കാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 3, 4, 8, 9 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു പ്രശംസിച്ചത് എത്രമാത്രം അന്വർത്ഥമായിരിക്കുമെന്ന് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

11 അങ്ങിനെ വേണ്ടാ! നിശ്ചയമായും അവ [ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ] ഒരു ഉപദേശമാകുന്നു.	كَلَّآ إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾
12 ആകയാൽ, ആർ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിച്ചുവോ അവരത് ഓർമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.	فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿١٢﴾
13 മാനിക്കപ്പെട്ടതായ ചില ഏടുകളിലാണ് (അതുള്ളത്),-	فِى صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾
14 (അതെ) ഉന്നതമാക്കപ്പെട്ടതും, പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുമായ (ഏടുകളിൽ);-	مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍۭ ﴿١٤﴾
15 ചില ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ കൈക്ക്;-	بِأَيْدِى سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾
16 -മാന്യൻമാരും, പുണ്യവാൻമാരുമായ (ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ കൈക്ക്).	كِرَامٍۭ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾

---

11. كَلَّا അങ്ങിനെ വേണ്ടാ, അതല്ല إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അതു, അവ تَذْكِرَةٌ ഒരു ഉപദേശമാണു, സ്മരണയാണ് 12 . فَمَن شَاءَ അതിനാൽ ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ ذَكَرَهُ അവനതു ഓർമിക്കട്ടെ, സ്മരിക്കുന്നതാണ്13. فِي صُحُفٍ ചില ഏടുകളിൽ مُكَرَّمَةٍ മാനിക്കപ്പെട്ട, ആദരണീയമായ 14. مَّرْفُوعَةٍ ഉയർത്ത (ഉന്നതമാക്കപ്പെട്ട مُّطَهَّرَةٍ ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട 15. بِأَيْدِي കൈകളിൽ, കൈകളാൽ (കൈക്ക്) سَفَرَةٍ ചില ദൗത്യവാഹകന്മാരുടെ, എഴുത്തുകാരുടെ 16. كِرَامٍ മാന്യന്മാരായ بَرَرَةٍ പുണ്യവാൻമാരായ, ഗുണവാൻമാരായ

സാരം: അങ്ങിനെ സുപദേശം തേടിവരുന്നവന്റെ നേരെ അശ്രദ്ധ കാണിക്കുകയും, അതിനാവശ്യമില്ലെന്ന് വെച്ചവരുടെ നേരെ ശ്രദ്ധപതിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഈ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അഥവാ ഖുർആൻവചനങ്ങൾ അവരിൽ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം വെച്ചുകെട്ടേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. കാരണം, അവ കേവലം ഉപദേശങ്ങളാണ്. വേണമെന്നുള്ളവർ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നേയുള്ളു. എന്നാൽ, അതു സാധാരണ ഉപദേശങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒന്നല്ല. പുണ്യവാൻമാരും, മാന്യൻമാരുമായ ചില ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ കൈക്ക് പരിശുദ്ധവും ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ളതുമായ ആദരണീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഉപദേശങ്ങളത്രെ. അങ്ങിനെ, അവ വളരെ സംശുദ്ധവും പരിപാവനവുമാകുന്നു.

سفرة (സഫറത്ത്) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ദൗത്യവാഹകൻമാർ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. രണ്ടുകൂട്ടർക്കിടയിൽ അന്യോന്യം സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നവർക്ക് 'സഫറത്ത്' എന്നു പറയപ്പെടും. അല്ലാഹുവിനും ജനങ്ങൾക്കുമിടയിലുള്ള ദൗത്യവാഹകൻമാരായ പ്രവാചകൻമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ വാക്ക് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാണ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ

പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. എങ്കിലും, ഇബ്നുജരീർ (ﷺ) ബുഖാരി (ﷺ) മുതലായവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ട തുപോലെ, മലക്കുകളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നുള്ളതാണ് ശരിയായ പക്ഷം. അല്ലാഹുവിനും പ്രവാചകൻമാർക്കുമിടയിലുള്ള ദൗത്യവാഹകരും വഹ്യുകൊണ്ടു വരുന്നവരും മലക്കുക ളാണല്ലോ. 'സഫറത്ത്' എന്ന വാക്കിന് 'എഴുതുന്നവർ' എന്നും അർത്ഥം വരും. ഈ അർ ത്ഥത്തെ ആധാരമാക്കി ഖുർആൻ എഴുതിവെക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യ മെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് فِي صحف (ഏടുകളിൽ) എന്നു പറ ഞ്ഞതിൻെറ വിവക്ഷ അപ്പപ്പോൾ അവതരിക്കുന്ന ഖുർആൻെറ ഭാഗങ്ങൾ നബി (ﷺ) യുടെ കല്പനപ്രകാരം സഹാബികൾ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചു വന്നിരുന്ന ഏടുകളാണെന്നും അവർ പറ യുന്നു. ദൗത്യവാഹകൻമാർ മലക്കുകളാണെന്നു വെക്കുമ്പോൾ-അതാണ് കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായവും-ഏടുകൾകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിൻെറ ജ്ഞാനഫലകമാകുന്ന 'ലൗഹുൽ മഹഫൂള്'(اللوح المحفوظ) ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

സൂ: വാഖിഅ: 77 80ൽ ഖുർആനെപ്പറ്റി, ഭദ്രമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് അത് ഉള്ളതെന്നും, പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അത് സ്പർശിക്കുന്നതല്ലെന്നും, അത് ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. സൂ:ബുറൂജിൽ بل هو قرآن مجيد فى لوح محفوظ (എങ്കിലും, അത് മഹത്തായ ഒരു ഖുർആനാകുന്നു; സുരക്ഷിതമായ ഒരു ഫലകത്തിലാണു ള്ളത്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ആശയം തന്നെയാണ് ഈ വചനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളു ന്നത്. കൂടുതൽ വിവരം ആ രണ്ട് സ്ഥലത്തും നോക്കുക.

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. സഹാബികളാകുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈക്ക് എഴുതി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ഏടുകളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വെക്കുമ്പോൾ അവ വാസ്തവത്തിൽ പരിശുദ്ധവും ഉന്നതവും തന്നെയാണെങ്കിലും അവയെപ്പറ്റി ഇസ്ലാ മിൻെറ കഠിനശത്രുക്കളായ ഖുറൈശീ പ്രമാണികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതിന് ഒരു പ്രത്യേക പരി ഗണനയുണ്ടാകുവാൻ അവകാശമില്ല. അവരുടെമേൽ അത് വെച്ചുകെട്ടേണ്ടതില്ലെന്നും, വേണ മെങ്കിൽ അവർ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ വിഷയം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അവർക്കു സുപരിചിതരും, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിസ്സാരൻ മാരുമായ സഹാബികൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്ന ഏടുകളുടെ പരിപാവനത്വം അവരുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നതിൽ വളരെ ഔചിത്യമൊന്നും കാണുന്നില്ല. 'സഫറത്തി'ൻെറയും 'ഏടുകളു'ടെയും വിശേഷണങ്ങളായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാലും ഇബ്നുജരീർ മു തലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്. الله أعلم

17 മനുഷ്യൻ കൊല്ലപ്പെടട്ടെ[നാശമടയട്ടെ] എന്താണവൻ ഇത്ര നന്ദികെട്ടവൻ (അഥവാ അവിശ്വാസി) ആയത്?!	قُتِلَ ٱلۡإِنسَٰنُ مَآ أَكۡفَرَهُۥ ١٧
18 ഏതൊരു വസ്തുവിൽനിന്നാണ് അവൻ [അല്ലാഹു] അവനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കു ന്നത്?	مِنۡ أَيِّ شَيۡءٍ خَلَقَهُۥ ١٨
19 ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നു (തന്നെ) .(അതെ) അവനെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു; എന്നിട്ട് അവനെ (വേണ്ടപ്രകാരം) വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു;-	مِن نُّطۡفَةٍ خَلَقَهُۥ فَقَدَّرَهُۥ ١٩
20 പിന്നെ, (അവൻ ചരിക്കേണ്ടുന്ന) മാർഗ്ഗം അവന് എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുത്തു;-	ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ ٢٠

21 പിന്നെ, അവനെ മരണപ്പെടുത്തി; എന്നിട്ടവനെ 'ഖബ്റി'ലാക്കി (മറച്ചു);-	ثُمَّ أَمَاتَهُۥ فَأَقْبَرَهُۥ ﴿٢١﴾
22 പിന്നീട് അവൻ [അല്ലാഹു] ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അവനെ (വീണ്ടും) ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കുന്നതാണ്.	ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُۥ ﴿٢٢﴾

17. قُتِلَകൊല്ലപ്പെടട്ടെ (നശിക്കട്ടെ-ശാപമടയട്ടെ) الْإِنسَانُമനുഷ്യൻ مَا أَكْفَرَهُ അവനെ (ഇത്രയധികം) നന്ദികെടുത്തിയതു (അവിശ്വാസിയാക്കിയതു) എന്താണ് 18. مِنْ أَيِّ شَيْءٍഏതൊരു വസ്തുവിൽനിന്നാണ് خَلَقَهُ അവൻ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചതു 19. مِن نُّطْفَةٍഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നു خَلَقَهُഅവൻ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു فَقَدَّرَهُ എന്നിട്ടവനെ (അവന്നു) കണക്കാക്കി, വ്യവസ്ഥചെയ്തു 20 . ثُمَّ السَّبِيلَ പിന്നെ വഴി يَسَّرَهُ അവനു എളുപ്പ(നിഷ്പ്രയാസ)മാക്കി 21 . ثُمَّ أَمَاتَهُപിന്നെ അവനെ മരണപ്പെടുത്തി فَأَقْبَرَهُ എന്നിട്ടവനെ ഖബ്റിലാക്കി 22. ثُمَّ إِذَا شَاءَപിന്നെ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, വേണ്ടുകവെക്കുമ്പോൾ أَنشَرَهُ അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കും

മനുഷ്യൻ സത്യനിഷേധിയും ധിക്കാരിയുമായി ജീവിക്കുകവഴി അല്ലാഹുവിനോട് കാണിക്കുന്ന നന്ദികേടിൻെറ ഗൗരവം അവൻെറ ആദ്യന്തചരിത്രം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അവനെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയാണ്. അതേ ചരിത്രംതന്നെ അവൻെറ പുനരുത്ഥാനത്തിനു തെളിവ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻെറ അസ്തിത്വം ഉടലെടുത്തത് എവിടെ നിന്നാണെന്ന് ചോദിച്ച് അവൻെറ മനസ്സിനെ തട്ടി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടാണ് ആ ചരിത്രം അവനെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ, കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു ഇന്ദ്രിയ ബിന്ദുവിൽ നിന്നാണവൻെറ ഉൽഭവം. അങ്ങനെ, അവന് ഒരു പൂർണ്ണമായ മനുഷ്യരൂപം നൽകി. ആകൃതിയും, പ്രകൃതിയും നിശ്ചയിച്ചു. അന്നവും ആയുസ്സുമെല്ലാം വ്യവസ്ഥചെയ്തു. നന്മതിൻമകളുടെയും, വിജയ പരാജയത്തിൻെറയും മാർഗം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് നേർമാർഗവും സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. അതെ, അവനുവേണ്ടതെല്ലാം കൊടുത്തരുളി. പിന്നീട് ആയുഷ്കാലം അവസാനിച്ചപ്പോൾ മരണപ്പെടുത്തി ഭൂമിയിൽ മറക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൻെറയെല്ലാം കർത്താവും നിയന്താവുമായ അതേ അല്ലാഹു തന്നെയാണ് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരവസരത്തിൽ മനുഷ്യനെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുമെന്ന് പറയുന്നതും. എന്തുകൊണ്ട് ഈയൊരു കാര്യം അവന് വിശ്വസിക്കുവാനും, ന്യായീകരിക്കുവാനും കഴിയുന്നില്ല?! ഇതിൻെറ പേരിലാണല്ലോ അവൻെറ നിഷേധവും ധിക്കാരവുമൊക്കെ. അപ്പോൾ, അവൻെറ നന്ദികേടും, അവൻെറ നിഷേധവും അങ്ങേഅറ്റം കടുത്തതുതന്നെ!

قتل (കൊല്ലപ്പെടട്ടെ) എന്ന വാക്കിൻെറ അർത്ഥത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും സംബന്ധിച്ചു സൂ: മുദ്ദഥിറിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. മനുഷ്യൻെറ നന്ദികേടിൽ അല്ലാഹുവിനുളള വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവുമാണത് കുറിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

23 അങ്ങിനെ വേണ്ടാ! അവനോട് അവൻ [അല്ലാഹു] കല്പിച്ചത് അവൻ നിർവഹിച്ചില്ല.	كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ أَمَرَهُۥ ﴿٢٣﴾
24 എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ തൻെറ ഭക്ഷണത്തിലേക്ക്(ഒന്ന് ചിന്തിച്ചു)നോക്കട്ടെ;-	فَلْيَنظُرِ ٱلْإِنسَـٰنُ إِلَىٰ طَعَامِهِۦٓ ﴿٢٤﴾
25 അതായത്, നാം (മഴ) വെള്ളം ഒരു (ശക്തിയായ) ചൊരിച്ചുകൊടുക്കൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.	أَنَّا صَبَبْنَا ٱلْمَآءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾

26 പിന്നെ ഭൂമിയെ നാം ഒരു(യുക്തമായ) പിളർത്തൽ പിളർത്തി.	ثُمَّ شَقَقْنَا ٱلْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾
27 അങ്ങനെ, അതിൽ നാം ധാന്യം മുള പ്പിച്ചു;	فَأَنۢبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾
28 മുന്തിരിയും, പച്ചക്കറിയും,	وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾
29 ഒലീവും, ഈത്തപ്പനയും,	وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾
30 (വൃക്ഷങ്ങൾ) തൂർന്നു നിൽക്കുന്ന തോ ട്ടങ്ങളും	وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾
31 പഴവർഗവും, മേച്ചിൽ പുല്ലും (മുളപ്പി ച്ചു);-	وَفَٰكِهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾
32 നിങ്ങൾക്കും, നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലിക ൾക്കും ഉപയോഗത്തിനായിട്ട്.	مَّتَٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَٰمِكُمْ ﴿٣٢﴾

---

23. كَلَّاഅങ്ങിനെയല്ല, വേണ്ട لَمَّا يَقْضِഅവൻ നിർവഹിച്ചില്ല مَا أَمَرَهُ അവൻ അവനോടു കല്പിച്ചതു 24. فَلْيَنظُرِഎന്നാൽ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ الْإِنسَانُമനുഷ്യൻ إِلَى طَعَامِهِ തന്റെ ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് 25. أَنَّا صَبَبْنَاനാം ചൊരിഞ്ഞുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതു الْمَاءَവെള്ളം صَبًّا ഒരു ചൊരിക്കൽ 26. ثُمَّ شَقَقْنَاപിന്നെ നാം പിളർത്തി الْأَرْضَഭൂമിയെ شَقًّا ഒരു പിളർത്തൽ 27. فَأَنبَتْنَاഎന്നിട്ടു നാം മുളപ്പിച്ചു, ഉൽപാദിപ്പിച്ചു فِيهَاഅതിൽ حَبًّا ധാന്യം 28. وَعِنَبًاമുന്തിരിയും وَقَضْبًا പച്ചക്കറി (ഇലക്കറി-കറിച്ചെടി)യും29. وَزَيْتُونًا സൈത്തൂനും, ഒലീവും وَنَخْلًا ഈത്തപ്പനയും 30. وَحَدَائِقَതോട്ടങ്ങളും (മരങ്ങൾ) غُلْبًا നിറഞ്ഞ, തിങ്ങിയ, നിബിഡമായ31. وَفَاكِهَةًപഴങ്ങളും, ഫലവർഗവും وَأَبًّا മേച്ചൽപുല്ലും 32. مَّتَاعًا لَّكُمْനിങ്ങൾക്കു ഉപയോഗത്തിനു وَلِأَنْعَامِكُمْ നിങ്ങളുടെ കാലി (ആടുമാടൊട്ടകം)കൾക്കും

മനുഷ്യന്നും, അവന്റെ കാലികൾക്കും ആവശ്യമായ വിവിധ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും, ഭൂമി പാകപ്പെടുത്തു കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം അവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നതായാലും അവർ അല്ലാഹുവിന് അളവറ്റ നന്ദി ചെയ്‌വാൻ കടപ്പെട്ടവരാണെന്നു കാണാം. ഇവക്കു പുറമെ, എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ വേറെയും ഇരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവൻ, അല്ലാഹു വിന്റെ കല്പനകൾ നിറവേറ്റുവാനോ അവനോട് നന്ദി കാണിക്കുവാനോ തയ്യാറാകുന്നില്ല എന്ന് സാരം. പച്ചയിൽ മുറിച്ചെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ പച്ചക്കറിച്ചെടി (പോഷകച്ചെടി) കൾക്കും പൊതുവിൽ പറയപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് قضب (ഖള്ബ്). ഒരു പ്രത്യേക ചെടിയുടെ പേരാണെന്നും കറിക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ ഇലച്ചെടികൾക്കും പറയുന്ന പേരാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ب ا (അബ്ബ്) എന്നാൽ, മനുഷ്യർ തിന്നാറില്ലാത്തതും, കാലികൾ മേഞ്ഞുതിന്നു ന്നതുമായ പുൽച്ചെടികളാകുന്നു. നന്ദികേടിന്റെ അനന്തരഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ആ ഭയങ്കരഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്ത വചവനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

33 എന്നാൽ, ചെകിടടക്കുന്ന (ആ ഭീകര) ശബ്ദം വന്നാൽ!-	فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ ﴿٣٣﴾

34 അതായത്, മനുഷ്യൻ തൻെറ സഹോദരനെ വിട്ട് ഓടിപ്പോകുന്ന ദിവസം,-	يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾
35 തൻെറ മാതാവിനെയും, പിതാവിനെയും (വിട്ടും)	وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾
36 തൻെറ തുണ [ഭാര്യ]യെയും, തൻെറ മക്കളെയും(വിട്ടും ഓടുന്ന ദിവസം)! [ഹാ! എന്തായിരിക്കും അന്ന് അവൻെറ നില?!]	وَصَـٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾
37 അന്നത്തെ ദിവസം, അവരിൽ എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനുമുണ്ടായിരിക്കും അവനെ മതിയാക്കത്തക്ക ഒരു കാര്യം.	لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾

33. فَإِذَا جَاءَتِഎന്നാൽ വന്നാൽ, വരുമ്പോൾ الصَّاخَّةُ ചെകിടടക്കുന്ന ശബ്ദം 34. يَوْمَ يَفِرُّ(പേടിച്ചു) ഓടിപ്പോകുന്ന ദിവസം الْمَرْءُമനുഷ്യൻ مِنْ أَخِيهِ തൻെറ സഹോദരനെവിട്ട് 35. وَأُمِّهِതൻെറ ഉമ്മയെ (മാതാവിനെ)യും وَأَبِيهِ തൻെറ ബാപ്പയെ(പിതാവിനെ)യും 36. وَصَاحِبَتِهِതൻെറ തുണ(ഭാര്യ)യെയും وَبَنِيهِ തൻെറ മക്കളെയും 37. لِكُلِّ امْرِئٍഎല്ലാ മനുഷ്യനുമുണ്ടു مِّنْهُمْഅവരിൽനിന്നു يَوْمَئِذٍ അന്നു, ആ ദിവസം شَأْنٌഒരു കാര്യം, വിഷയം يُغْنِيهِ അവനെ ഐശ്വര്യമാക്കുന്ന (മതിയാക്കുന്ന)

അന്ത്യനാളിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാഹളം ഊത്തിനെപ്പറ്റിയാണ് الصاخة (ഉഗ്രത നിമിത്തം ചെകിടുപൊട്ടി കേൾവി നഷ്ടപ്പെടുമാറുള്ള ഭയങ്കര ശബ്ദം) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അന്ന് ഓരോരുത്തരും ഭയവിഹ്വലരായി കിടുകിടുത്ത് പോകുന്നു. ഒരാൾക്കും മറ്റൊരാളെക്കുറിച്ചു ചിന്തയോ ഓർമ്മയോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഓരോരുത്തന്നും 'തൻെറ കാര്യം തൻെറ കാര്യം' എന്നു മാത്രമായിരിക്കും. കാരണം, അവനവൻെറ കാര്യം തന്നെ അവനവന് പിടിപ്പതും അതിലധികവുമുണ്ടായിരിക്കും! എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് കൂറും ഭക്തിയും പുലർത്തിവന്നവരും, നന്ദികേടും ധിക്കാരവും കാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നവരും ഒരുപോലെയായിരിക്കുമോ? അല്ല.

38 ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം(പ്രസന്നമായി) തെളിഞ്ഞവയായിരിക്കും;-	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾
39 ചിരിക്കുന്നവയായിരിക്കും, സന്തോഷം കൊള്ളുന്നവയായിരിക്കും.	ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾
40 (വേറെ) ചില മുഖങ്ങളാകട്ടെ, അന്ന് അവയുടെ മേൽ പൊടിപടലം ഉണ്ടായിരിക്കും.	وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾
41 അവയെ കൂരിരുട്ട് മൂടിയിരിക്കും.	تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾
42 അക്കൂട്ടരത്രെ, തോന്നിയവാസികളായ അവിശ്വാസികൾ.	أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

---

38. وُجُوهٌചില മുഖങ്ങൾ يَوْمَئِذٍഅന്നു مُّسْفِرَةٌ തെളിഞ്ഞ(ശോഭിച്ച-പ്രസന്നമായ)വയായിരിക്കും 39. ضَاحِكَةٌചിരിക്കുന്നവ مُّسْتَبْشِرَةٌ സന്തോഷം കൊള്ളുന്നവ 40. وَوُجُوهٌചില മുഖങ്ങളാവട്ടെ يَوْمَئِذٍഅന്നു عَلَيْهَاഅതിന്റെ മേലുണ്ടായിരിക്കും غَبَرَةٌ പൊടി تَرْهَقُهَاഅവയെ മൂടും, പൊതിയും 41. قَتَرَةٌ കൂരിരുട്ടു,

ഇരുൾ أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ 42 هُمُ الْكَفَرَةُ അവർ തന്നെയാണ് അവിശ്വാസികൾ, നന്ദികെട്ടവർ الْفَجَرَةُ തോന്നിയവാസികളായ, മഹാപാപികളായ

അപ്പോൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ പ്രസന്നമുഖങ്ങൾ സുകൃതവാൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു അവന്റെ മഹത്തായ കാരുണ്യംകൊണ്ട് നമ്മെയെല്ലാം സുകൃതവാൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمنة

81. സൂറത്തു‘ത്തക്‌വീർ’ سورة التكوير

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 29

ഇമാം അഹ്‌മദ്, തിർമദീ, ഹാകിം (ﷺ) എന്നിവർ നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ‘‘ഖിയാമത്തുനാളിനെ കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുന്നപോലെ നോക്കിക്കാണുവാൻ ആരെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ اذا الشمس كورت واذا السماء انفطرت واذا السماء انشقت (സൂ: തക്‌വീർ, സൂ: ഇൻഫിത്വാർ, സൂ: ഇൻശിഖാഖ്) എന്നിവ ഓതിക്കൊള്ളട്ടെ.’’

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا ٱلشَّمۡسُ كُوِّرَتۡ ﴿١﴾

1 സൂര്യൻ ചുറ്റിപ്പൊതിയപ്പെടുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنكَدَرَتۡ ﴿٢﴾

2 നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉതിർന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡجِبَالُ سُيِّرَتۡ ﴿٣﴾

3 പർവതങ്ങൾ (സ്ഥാനം വിട്ട്) നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡعِشَارُ عُطِّلَتۡ ﴿٤﴾

4 പൂർണ്ണഗർഭിണികളായ ഒട്ടകങ്ങൾ വെറുതെ (ഒഴിച്ചു) വിടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡوُحُوشُ حُشِرَتۡ ﴿٥﴾

5 കാട്ടുജന്തുക്കൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡبِحَارُ سُجِّرَتۡ ﴿٦﴾

6 സമുദ്രങ്ങൾ തിളച്ചുമറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;

وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ زُوِّجَتۡ ﴿٧﴾

7 ആത്മാക്കൾ (അഥവാ ആളുകൾ കൂട്ടി) ഇണക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلۡمَوۡءُۥدَةُ سُئِلَتۡ ﴿٨﴾

8 (ജീവനോടെ) കുഴിച്ചുമൂടപ്പെട്ട (പെൺ) ശിശു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

بِأَيِّ ذَنۢبٖ قُتِلَتۡ ﴿٩﴾

9 ‘‘ഏതൊരു കുറ്റത്തിനാണ് അത് കൊല്ലപ്പെട്ടത്’’ എന്ന്;-

وَإِذَا ٱلصُّحُفُ نُشِرَتۡ ﴿١٠﴾

10 ഏടുകൾ (തുറന്ന്) വിരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ كُشِطَتۡ ﴿١١﴾

11 ആകാശംഉരി(ച്ചു മറനീ)ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-

12 ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി [നരകം] ആളിക്കത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-	وَإِذَا ٱلْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾
13 സ്വർഗം അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വരപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ;-	وَإِذَا ٱلْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾
14 (അപ്പോൾ)ഓരോ ആളും താൻ തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ട് വന്നതെന്തെന്ന് അറിയുന്നതാണ് !	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾

---

1. إِذَا الشَّمْسُ സൂര്യനാകുമ്പോൾ,(ആകുന്ന സമയം-ആകയാൽ) كُوِّرَتْ അതു ചുറ്റിപ്പൊതിയ (ചുരുട്ടിമടക്ക)പ്പെടു(മ്പോൾ) 2. وَإِذَا النُّجُومُ നക്ഷത്രങ്ങളാകുമ്പോൾ انكَدَرَتْ അവ ഉതിർന്നു(കൊഴിഞ്ഞു)ചാടു(മ്പോൾ) 3. وَإِذَا الْجِبَالُ പർവതങ്ങളാകുമ്പോൾ سُيِّرَتْ അവ നടത്തപ്പെടു(മ്പോൾ)4. وَإِذَا الْعِشَارُ (പൂർണ്ണ) ഗർഭിണികളായ ഒട്ടകങ്ങൾ ആകുമ്പോൾ عُطِّلَتْ അവ വെറുതെ വിട(മിനക്കെടുത്ത)പ്പെടു(മ്പോൾ) 5. وَإِذَا الْوُحُوشُ കാട്ടുജന്തുക്കളാകുമ്പോൾ حُشِرَتْ അവ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടു(മ്പോൾ) 6. وَإِذَا الْبِحَارُ സമുദ്രങ്ങളാകുമ്പോൾ سُجِّرَتْ അവ തിളച്ചു മറിക്ക(കവിച്ചൊഴുക്ക-കത്തിക്ക)പ്പെടു(മ്പോൾ) 7. وَإِذَا النُّفُوسُ ആത്മാക്കൾ (ദേഹങ്ങൾ-ആളുകൾ)ആകുമ്പോൾ زُوِّجَتْ അവ ഇണക്കപ്പെടു(മ്പോൾ) 8. وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ (ജീവനോടെ) കുഴിച്ചുമൂടപ്പെട്ടത് (കുഴിച്ചു മൂടപ്പെട്ടവ) ആകുമ്പോൾ سُئِلَتْ അതു (അവ) ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടു(മ്പോൾ) 9. بِأَيِّ ذَنبٍ ഏതു കുറ്റം (പാപം) നിമിത്തമാണ് قُتِلَتْ അത് കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്ന് 10. وَإِذَا الصُّحُفُ ഏടുകളാകുമ്പോൾ نُشِرَتْ അവ വിരുത്തപ്പെടു(മ്പോൾ) 11. وَإِذَا السَّمَاءُ ആകാശമാകുമ്പോൾ كُشِطَتْ അതു (തോൽ) ഉരിച്ചു നീക്കപ്പെടു (മ്പോൾ) 12. وَإِذَا الْجَحِيمُ ജ്വലിക്കുന്നഅഗ്നി (നരകം) ആകുമ്പോൾ سُعِّرَتْ അതു ആളിക്കത്തിക്കപ്പെടു(മ്പോൾ) 13. وَإِذَا الْجَنَّةُ സ്വർഗം ആകുമ്പോൾ أُزْلِفَتْ അതു അടുപ്പിക്ക (അടുത്തുവരുത്ത)പ്പെടു(മ്പോൾ 14. عَلِمَتْ അറിയും نَفْسٌ ഏതു (ഓരോ) ദേഹവും (ആളും, ആതാമാവും) مَّا أَحْضَرَتْ അതെന്തു ഹാജരാക്കിയെന്ന്, അതു തയ്യാറിക്കി യത്

ഖിയാമത്തുനാളിലെ കഠിനകഠോരങ്ങളായ ചില സംഭവവികാസങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്: (1) സൂര്യൻ ചുറ്റിപ്പൊതിയപ്പെടുന്നു. അഥവാ അതിൻെറ പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. (2) നക്ഷത്ര ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവയുടെ സ്ഥാനവും ക്രമവുംവിട്ട് കൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്നു. (3) പർവതങ്ങൾ അവയുടെ സ്ഥാനം വിട്ടുനീക്കപ്പെടുകയും തട്ടിത്തകർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. (4) അറബികളുടെ അടുക്കൽ പ്രത്യേക പരിഗണനയുള്ളതും, അവരുടെ സമ്പത്തുകളിൽ വിലപ്പെട്ടതുമായ പൂർണ്ണഗർഭിണികളായ ഒട്ടകങ്ങൾപോലും അഗണ്യ കോടിയിൽ തളളപ്പെടുന്നു. അവയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ആർക്കും അവസരം ഉണ്ടാകയില്ല. (5) കാട്ടുജീവികളും, ദുഷ്ടജന്തുക്കളും പരിഭ്രാന്തി നിമിത്തം പരസ്പരം യാതൊരു അക്രമമോ എതിർപ്പോ കൂടാതെ കൂടിക്കലരുന്നു. (6) ഭൂമിയുടെ സഭാവം പാടെ മാറിപ്പോകുന്ന കൂട്ടത്തിൽ സമുദ്രങ്ങൾ തിളച്ചുമറിയുകയും കവിഞ്ഞൊഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ സമുദ്രജലം വറ്റി തൽസ്ഥാനത്ത് തീപിടിച്ചു പോകുന്നു എന്നും സാരമായിരിക്കാം. ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം ആകാശഭൂമികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളാകുന്നു. അതെ, ഭൂമിയും ആകാശവും ഇന്നത്തേതിൽനിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ മാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ദിവസമാണത്. (يوم تبدل الارض غير الارض الخ ابراهيم)

(7) ഓരോ തരത്തിലുളള ആളുകളും അതേ തരത്തിലുളള ആളുകളുമായി ഇണക്കപ്പെടുന്നു. അഥവാ, നല്ലവർ നല്ലവരുമായും, ചീത്തപ്പെട്ടവർ ചീത്തപ്പെട്ടവരുമായും കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടും. അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ ആത്മാവും അതിൻെറ ജഡവുമായി സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് സാരം. 7-ാം വചനത്തിന് ഈ രണ്ടുപ്രകാരത്തിലും വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(8) പെൺകുഞ്ഞു പിറക്കുമ്പോൾ ദാരിദ്ര്യവും അപമാനവും ഭയന്ന് അതിനെ ജീവനോടെ കുഴിച്ചുമൂടുന്ന പതിവ് ജാഹിലിയ്യാകാലത്തുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. ആ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊല പ്പെടുത്തുവാൻ അവർ ചെയ്ത തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെന്തെന്നു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അഥവാ അവരുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം വിചാരണക്കു വരുന്നു. (9) ഓരോരുത്തൻെറ സകലകർമങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏടുകൾ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയും അവരവർ വായിച്ചു നോക്കുമാറ് അവ നിവർത്തി കൈകളിൽ നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. (10) മൃഗങ്ങളുടെ തോലുരിച്ചെടു ക്കുന്നതുപോലെ ആകാശത്തിൻെറ മറകളെല്ലാം നീക്കി മാറ്റി അവ നഗ്നമാക്കി വെളിവാ ക്കപ്പെടുന്നു. (11) എത്രയോ കാലമായി കത്തിജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നരകം അന്ന് പ്രത്യേകം ആളിക്കത്തിക്കപ്പെടുന്നു. (12) സ്വർഗം സജ്ജനങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വരപ്പെടുന്നു. وازلفت الجنة للمتقين وبرزت الجحيم للغاوين شعراء ٩١ (സ്വർഗം ഭയഭക്തൻമാരിലേക്ക് അടു പ്പിക്കപ്പെടും. ജ്വലിക്കുന്ന നരകം ദുർമാർഗികളിലേക്കു വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.)

ഇങ്ങിനെയുള്ള അതിഗൗരവ ഘട്ടങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ ഓരോ ആൾക്കും ശരിക്കും അറിയാറാകും, താൻ ഏതെല്ലാം കർമങ്ങളാണ് മുൻജീവിതത്തിൽവെച്ച് തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്, അവയിൽ സൽകർമം ഏതൊക്കെയാണ്, ദുഷ്കർമം ഏതെല്ലാമാണ് എന്നൊക്കെ. എല്ലാം അവൻെറ ഏട്ടിലും, അവൻെറ ഓർമയിലും അവന് തെളി ഞ്ഞുകാണും. ആ അവസരത്തിൽ സ്വന്തം ഏട്ടിൽ സൽക്കർമങ്ങൾ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്ന സജ്ജന ങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരട്ടെ. ആമീൻ.

15 എന്നാൽ, പിൻവാങ്ങിപ്പോകുന്നവകൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തുപറയുന്നു;-	فَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلۡخُنَّسِ ﴿١٥﴾
16 (അതായത്) സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവ; അപ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവ;	ٱلۡجَوَارِ ٱلۡكُنَّسِ ﴿١٦﴾
17 രാത്രി (ഇരുട്ടുമായി മുന്നോട്ട്-അല്ലെങ്കിൽ പിന്നോട്ട്) ഗമിക്കുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടും;-	وَٱلَّيۡلِ إِذَا عَسۡعَسَ ﴿١٧﴾
18 പ്രഭാതം (വികസിച്ച്) വെളിച്ചം വീശി വരുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടും (സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു);-	وَٱلصُّبۡحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾
19 നിശ്ചയമായും ഇത് [ഖുർആൻ] മാന്യനായ ഒരു ദൂതൻെറ വാക്കാകുന്നു;-	إِنَّهُۥ لَقَوۡلُ رَسُولٖ كَرِيمٖ ﴿١٩﴾
20 (അതെ) ശക്തിമാനായുള്ളവൻ, 'അർശി'ൻെറ [സിംഹാസനത്തിൻെറ] ഉടമസ്ഥൻെറ അടുക്കൽ സ്ഥാനമുള്ളവൻ.-	ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي ٱلۡعَرۡشِ مَكِينٖ ﴿٢٠﴾
21 അവിടെ അനുസരിക്കപ്പെടുന്നവൻ, വിശ്വസ്തൻ.[അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ദൂതൻെറ വാക്കാണ്.]	مُّطَاعٖ ثَمَّ أَمِينٖ ﴿٢١﴾

15. فَلَآ أُقۡسِمُ എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു بِالْخُنَّسِ പിൻമാറി (മടങ്ങി) പ്പോകുന്നവ കൊണ്ട് 16. الْجَوَارِ നടക്കുന്നവ, സഞ്ചരിക്കുന്നവ الْكُنَّسِ മറഞ്ഞു പോകുന്നവ, അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നവ 17. وَاللَّيْلِ രാത്രിയെക്കൊണ്ടും إِذَا عَسْعَسَ അതു മുമ്പോട്ടു (അല്ലെങ്കിൽ പിമ്പോട്ടു) ഗമിക്കുമ്പോൾ, ഇരുട്ടിവരുമ്പോൾ 18. وَالصُّبْحِ പ്രഭാതംകൊണ്ടും إِذَا تَنَفَّسَ അത് വെളിച്ചപ്പെട്ടു (വിടർന്നു) വരുമ്പോൾ,

ആശ്വാസം കൊള്ളുമ്പോൾ 19. إِنَّهُനിശ്ചയമായും അത് لَقَوْلُവാക്കുതന്നെ رَسُولٍ كَرِيمٍ മാന്യനായ ഒരു ദൂതന്റെ 20. ذِي قُوَّةٍശക്തിമാനായ عِندَ ذِي الْعَرْشِഅർശിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ അടുക്കൽ مَكِينٍ സ്ഥാനി 21. مُّطَاعٍഅനുസരിക്കപ്പെട്ടവൻ ثَمَّഅവിടെ أَمِينٍ വിശ്വസ്തൻ

لا اقسم (ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു) എന്ന വാക്കിന്റെ ഘടനയെയും അർത്ഥത്തെയും സംബന്ധിച്ചു സൂ: വാഖിഅ: (الواقعة) യിലും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക. മൂന്നു വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഇവിടെ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: (1) നക്ഷത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട്. രാത്രി നക്ഷത്രങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും പകൽ അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില നക്ഷത്രങ്ങൾ അവയുടെ സഞ്ചാരപഥത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടുവന്ന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷം വീണ്ടും പിന്നോട്ടുമടങ്ങി കാഴ്ചയിൽനിന്നു മറഞ്ഞുപോകുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഇങ്ങിനെയുള്ള സഭാവവിശേഷങ്ങളാണ് 15, 16 വചനങ്ങളിൽ (الخنس الجوار الكنس) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (2) രാത്രിയെക്കൊണ്ട്. 'മുമ്പോട്ടുവെച്ചു' എന്നും, 'പിമ്പോട്ടുവെച്ചു' എന്നുമുള്ള രണ്ടു വിപരീതാർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് عسعس എന്ന ക്രിയ. അതുകൊണ്ട് 17-ാം വചനത്തിൽ രാത്രിയുടെ സ്വഭാവവിശേഷമായി പ്രസ്താവിച്ച ആ വാക്കിന്റെ താൽപര്യം രാത്രി ഇരുട്ടുമായി മുമ്പോട്ടുവരുന്ന അവസരത്തിൽ എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ അത് അതിന്റെ ഇരുട്ടുംകൊണ്ടു പിന്നോട്ടുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ എന്നോ ആകാവുന്നതാകുന്നു. രണ്ടായിരുന്നാലും കാര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. (3) പ്രഭാതംകൊണ്ട്. പ്രഭാതത്തിന്റെ വിശേഷതയായി പ്രസ്താവിച്ച تنفس എന്ന വാക്കിന് 'ആശ്വസിച്ചു, ശ്വസിച്ചു, വികസിച്ചു, വെളിപ്പെട്ടു' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് അർത്ഥം വരുന്നതാണ്. പ്രഭാതം അതിന്റെ വെളിച്ചം പരത്തിക്കൊണ്ടു വെളിപ്പെട്ട് വ്യാപിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ് 18-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ സത്യവാചകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലും ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അതിൽ പല തത്വങ്ങളും പാഠങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയാണ് ഈ സത്യങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ഖുർആൻ നബി (ﷺ) ക്കു വന്നുകിട്ടുന്നത് ജിബ്രീൽ (عليه السلام) മുഖേനയാണല്ലോ. അദ്ദേഹം വളരെ മാന്യനായ ഒരു ദൈവദൂതനാകുന്നു. വളരെ ശക്തിമാനും, ലോകാലോകങ്ങളുടെ സിംഹാസനാധിപതിയായ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഉയർന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളുള്ള മഹാനുമത്രെ. മാത്രമല്ല, അവിടെ-അഥവാ മലക്കുകളുടെ ആവാസകേന്ദ്രമായ 'മലഉൽഅഅ്ലാ'യിൽ-അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന നേതാവുമാണ്. ഇത്രയും മഹാനും, വിശ്വസ്തനും, യോഗ്യനുമായ ആ മലക്കാണ് തിരുമേനിക്ക് ഖുർആൻ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന അതേ വചനങ്ങളാണ് ഖുർആൻ. അപ്പോൾ, ഖുർആൻ വന്നുകിട്ടിയമാർഗം അങ്ങേഅറ്റം സുരക്ഷിതവും വിശ്വസനീയവുമാകുന്നു. ഇനി, ആ മഹാദൂതനിൽനിന്നു അത് ഏറ്റുവാങ്ങി സമുദായ മദ്ധ്യെ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയും പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ദൈവദൂതന്റെ-അതെ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ-സ്ഥിതിയോ? അതാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

22 നിങ്ങളുടെ ചങ്ങാതി ഒരു ഭ്രാന്തൻ അല്ലതാനും.	وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾
23 തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തെ [ആ ദൂതനെ] (പ്രത്യക്ഷമായ നഭോ)മണ്ഡലത്തിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടുണ്ട്.	وَلَقَدْ رَءَاهُ بِٱلْأُفُقِ ٱلْمُبِينِ ﴿٢٣﴾
24 അദ്ദേഹമാകട്ടെ, അദൃശ്യവാർത്തയെപ്പറ്റി പിശുക്ക് കാണിക്കുന്ന ആളുമല്ല.	وَمَا هُوَ عَلَى ٱلْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾

25 അത് [ഖുർആൻ] ആട്ടപ്പെട്ട [ശപിക്കപ്പെട്ട] വല്ല പിശാചിൻെറ വാക്കും അല്ല.

وَمَا هُوَ بِقَوۡلِ شَيۡطَٰنٖ رَّجِيمٖ ﴿٢٥﴾

---

22. وَمَاഅല്ല, അല്ലതാനും صَاحِبُكُمനിങ്ങളുടെ ചങ്ങാതി, കൂട്ടാളി بِمَجْنُونٍ ഒരു ഭ്രാന്തൻ 23. وَلَقَدْ رَآهُ തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ട് بِالْأُفُقِനഭോമണ്ഡലത്തിൽ (ഉപരി) മണ്ഡലത്തിൽ, ചക്രവാളത്തിൽ, വെച്ച് الْمُبِينِ പ്രത്യക്ഷമായ 24. وَمَا هُوَഅദ്ദേഹം അല്ലതാനും عَلَى الْغَيْبِഅദൃശ്യവിവരത്തെക്കുറിച്ചു, മറഞ്ഞ വിഷയത്തിൽ بِضَنِينٍ പിശുക്ക് (ലുബ്ധ്) പിടിക്കുന്നവൻ 25. وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും بِقَوْلِ شَيْطَانٍവല്ല പിശാചിന്റെയും വചനം, ഒരു പിശാചിന്റെ വാക്ക് رَّجِيمٍ ആട്ട (ശപിക്ക)പ്പെട്ട

അതെ, അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കു സുപരിചിതനാണ്. അദ്ദേഹം ജനിച്ചുവളർന്നതും ജീവിച്ചു വരുന്നതും നിങ്ങൾക്കിടയിൽതന്നെ. അദ്ദേഹത്തിനു ഭ്രാന്തോ ബുദ്ധിഭ്രമമോ ഒന്നുമില്ല. അദ്ദേഹം ബുദ്ധിമാനും വിശ്വസ്തനുമാണ്. എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. മുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ആ മഹാദൂതനെ അദ്ദേഹം നേരിൽതന്നെ ഉപരിമണ്ഡലത്തുവെച്ച് കണ്ടു പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന അദൃശ്യ വിവരങ്ങൾ അതേപടി എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ വല്ലവിധേനയും പിശുക്കു കാട്ടി ഒളിച്ചും മറച്ചും വെക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരനുമല്ല അദ്ദേഹം. നിങ്ങൾ ജൽപിക്കാറുള്ളപോലെ, അല്ലാഹുവിൻെറ കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും ആട്ടി ദൂരത്താക്കപ്പെട്ട വല്ല പിശാചും മുഖേന ലഭിച്ചതുമല്ല ഈ ഖുർആൻ വളരെ അനുഗൃഹീതനും മാന്യനുമായ ആൾ വഴിയല്ലാതെ-അല്ലാഹുവിൻെറ ശാപകോപങ്ങൾക്കു പാത്രമായ പിശാചുക്കളിൽനിന്ന്-ഇത്തരം ഉൽകൃഷ്ടവും പരിപാവനുമായ വചനങ്ങൾ എങ്ങിനെ ലഭിക്കുവാനാണ്?! നിങ്ങൾ ഒട്ടും ആലോചിക്കുന്നില്ലേ?! എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. ജിബ്രീൽ (عليه السلام)നെ നബി (ﷺ) പലവട്ടം കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ തന്നെ രണ്ടുപ്രാവശ്യം നബി (ﷺ) കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. സാക്ഷാൽ രൂപത്തിലുള്ള കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചാണ് 23-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

26 അപ്പോൾ, എങ്ങോട്ടാണ് നിങ്ങൾ പോകുന്നത്?!

فَأَيۡنَ تَذۡهَبُونَ ﴿٢٦﴾

27 അത് ലോകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപദേശം (അഥവാ ഉൽബോധനം) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും)അല്ല.

إِنۡ هُوَ إِلَّا ذِكۡرٞ لِّلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢٧﴾

28 അതായത് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചവർക്കു വേണ്ടി.

لِمَن شَآءَ مِنكُمۡ أَن يَسۡتَقِيمَ ﴿٢٨﴾

29 ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ലതാനും.

وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٢٩﴾

---

26. فَأَيْنَഅപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) എങ്ങോട്ടാണ്, എവിടെ تَذْهَبُونَ നിങ്ങൾ പോകുന്നു, പോകും 27. إِنْ هُوَഅതല്ല إِلاَّ ذِكْرٌഒരു ഉപദേശം (സ്മരണ, ഉൽബോധനം) അല്ലാതെ لِّلْعَالَمِينَ ലോകർക്കുവേണ്ടി 28. لِمَن شَاءَഅതായത് ഉദ്ദേശിച്ചവർക്കു مِنكُمْനിങ്ങളിൽനിന്ന് أَن يَسْتَقِيمَ താൻ ചൊവ്വിനു നിൽക്കുവാൻ 29.

رَبُّ അല്ലാഹു اللهُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ إِلاَّ أَن يَشَاءَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതല്ലതാനും وَمَا تَشَاءُونَ
الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ

വാസ്തവം മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരത്തിലാണുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ നിങ്ങളുടെ ദുർന്യായങ്ങളും കള്ളവാദങ്ങളും സ്ഥാപിക്കുവാൻ എന്ത് മാർഗമാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ളത്? എവിടെപ്പോയിട്ടാണ് നിങ്ങൾക്കതിന് സാധ്യമാകുക? ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല, എവിടെയുമില്ല. ലോകർക്ക് ആകമാനം വേണ്ടിയുള്ള ഉപദേശവും ഉൽബോധനവും മാത്രമാണ് ഈ ഖുർആൻ. ഇതാണ് പരമാർത്ഥം. പക്ഷേ, നേർമാർഗത്തിൽ ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കേ അതിൻെറ പ്രയോജനം ലഭിക്കയുള്ളു. നേരെമറിച്ച് നിങ്ങളെപ്പോലെ നിഷേധത്തിലും മർക്കടമുഷ്ടിയിലും നിലകൊള്ളുന്നവർക്ക് അതുകൊണ്ടു നേട്ടമൊന്നും കൈവരുവാനില്ല എന്നു സാരം. ''ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതല്ല'' എന്ന് അല്ലാഹു അവസാനമായി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു വമ്പിച്ച മൗലിക യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്ന ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഇൻസാൻ 30 ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ വായിച്ചത് ഓർക്കുക.

19 ാം വചനത്തിൽ رسول كريم (മാന്യനായ ഒരു ദൂതൻ) എന്നു പറഞ്ഞത് ജിബ്രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, ഖുർആൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കാണെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അദ്ദേഹമാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അത് ഏറ്റുവാങ്ങി നബി (ﷺ) ക്കു ഓതിക്കൊടുക്കുന്നതെന്നാണെന്നും മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ 'മാന്യനായ ദൂതൻ' എന്നു പറഞ്ഞത് നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 20 മുതൽ 23 കൂടിയ വചനങ്ങൾ ശാന്തമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് പ്രസക്തിയില്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. 22 ാം വചനത്തിൽصاحبكم (നിങ്ങളുടെ ചങ്ങാതി) എന്നു പറഞ്ഞതു നബി (ﷺ)യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. വഹ്‌യു ലഭിക്കുന്നത് മലക്കു മുഖാന്തരമായതുകൊണ്ട് ആദ്യം മലക്കിൻെറ വിശ്വാസ്യതയും യോഗ്യതയും സ്ഥാപിച്ചശേഷം ആ വഹ്‌യിൻെറ പ്രബോധകനും അവർക്കു സുപരിചിതനുമായ നബി (ﷺ) യുടെ വിശ്വാസ്യത ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. തുടർന്നുകൊണ്ട് 23 ാം വചനത്തിൽ രണ്ടു ദൂതൻമാരും-മലക്കാകുന്ന ദൂതനും മനുഷ്യനാകുന്ന ദൂതനും തമ്മിൽ നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുതയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് 24 ാം വചനത്തിൽ നബി (ﷺ) യെക്കുറിച്ച് യാതൊരു ആശങ്കക്കും അവകാശമില്ലെന്നും 25ൽ നിഷേധികളുടെ ജൽപനം വെറും മിഥ്യയാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മാന്യനായ ഒരു ദൂതൻ (رسول كريم) എന്ന് 19-ാം വചനത്തിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് നബി (ﷺ) യെയാണെന്ന അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു തുടർന്നു പറഞ്ഞ വിശേഷണങ്ങളെല്ലാം നബി (ﷺ) യുടേതാക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സാഹസപ്പെടുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ-സൂറത്തുന്നജ്മിൽ അവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു വ്യർഥ ശ്രമം ഇവിടെയും നടത്തിക്കാണുന്നു. അങ്ങിനെ, 23 ാം വചനത്തിന് 'അല്ലാഹു നബി ((ﷺ) യെ തെളിഞ്ഞ മണ്ഡലത്തിലാണ് കണ്ടതെ'ന്നും, അഥവാ 'തിരുമേനി ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ള ആളാണെ'ന്നും മറ്റും അവർ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുന്നജ്മിൽവെച്ച് ഇവരുടെ ഈ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിൻെറ പൊള്ളത്തരവും, അതിന് ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ച ചേതോവികാരവും നാം എടുത്തുകാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഇവിടെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും, 'മാന്യനായ ദൂതൻ (رسول كريم)എന്ന വാക്ക് നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെയാണെന്നു താല്പര്യപൂർവ്വം സമർത്ഥിക്കുവാൻ ഇവർ കൊണ്ടുവന്ന ചില ന്യായങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്പമൊന്ന് ഉണർത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ ഹാഖ്ഖ: 40ാം വചനത്തിൽ ഇതേവാക്ക് ((رسول كريم) എന്നു) നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രസ്താവിക്ക

പ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെയും അങ്ങിനെത്തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നാണ് ഇവരുടെ ന്യായം. ദൂതന്റെ വിശേഷണമായി (21ാം വചനത്തിൽ) വിശ്വസ്തൻ امين എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് വിശ്വസ്തൻ (الأمين) എന്നൊരു സ്ഥാനപ്പേർ പറയപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നത് പ്രസ്താവ്യവുമാണ്. ആകയാൽ 'മാന്യനായ ദൂതൻ' നബി (ﷺ)തന്നെയാണെന്നുള്ളതിന് ഇതും ഒരു തെളിവാണ് എന്നത്രെ മറ്റൊരു ന്യായം.

ഒന്നാമത്തെ ന്യായത്തിനുള്ള മറുപടി ഇതാണ്: സൂറത്തുൽ ഹാഖ്-ഖഃയിൽ മാന്യനായ ഒരു ദൂതൻ (رسول كريم) എന്നു പറഞ്ഞത് നബി (ﷺ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെ. സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വാക്ക് കാണുന്നിടത്തെല്ലാം അതു നബിയെ (ﷺ) ഉദ്ദേശിച്ചാവണമെന്നില്ല. ഒരു നിശ്ചിത വ്യക്തിയെപ്പറ്റിമാത്രം പറയപ്പെടാവുന്ന ഒരു പ്രത്യേക നാമം معرفة അല്ല അത്. കേവലം മാന്യനും ദൂതനുമായ ഏതൊരാളെക്കുറിച്ചും പറയപ്പെടാവുന്ന ഒരു സാമാന്യനാമം (نكرة) മാത്രമാണത്. മലക്കെന്നോ മനുഷ്യനെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസത്തിനും അതിൽ പരിഗണനയില്ല. മാത്രമല്ല, സൂ: ഹാഖ്-ഖഃയിലെ സന്ദർഭവും, ഈ സൂറത്തിലെ സന്ദർഭവും വ്യത്യസ്തമാണുതാനും. ഇതു സംബന്ധിച്ചു നാം അവിടെ ഉണർത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ ന്യായത്തിന്റെ മറുപടി ഇതാണ്. امين എന്ന വിശേഷണവും തന്നെ സാമാന്യനാമമായിട്ടാണ് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) യുടെ പ്രത്യേക വിശേഷണമെന്ന നിലക്കായിരുന്നു അതിവിടെ പറഞ്ഞിരുന്നതെങ്കിൽ അതിൽ 'അൽ' (ال) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തു الامين എന്ന് പ്രത്യേകിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അത് നബി (ﷺ) യുടെ വിശേഷണമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന് അതു തെളിവല്ല. പല നബിമാരെക്കുറിച്ചും സൂ: ശുഅറാഇൽ رسول أمين (വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതൻ) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇതിനുപുറമെ, അതേ സൂറത്തിൽ ജിബ്രീലിനെക്കുറിച്ചു തന്നെ الروح الأمين (വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ്) എന്നു (ال) ചേർത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. (അറബി വ്യാകരണത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും പരിചയം നേടിയവർക്കെല്ലാം വേഗം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതത്രെ ഈ വ്യാത്യാസം.) ചില സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളെ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അവയുടെ സംരക്ഷണത്തിനും നീതികരണത്തിനും വേണ്ടി നടത്തപ്പെടുന്ന ദുർവ്യാഖ്യാനം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഇതിലൊന്നും യാതൊരു കഴമ്പുമില്ല.

هدانا الله الى الصراط المستقيم وله الحمد والمنة والفضل

82. സൂറത്തുൽ ‘ഇൻഫിത്വാർ’ سورة الانفطار

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 19

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1 ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുമ്പോൾ!-	إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنفَطَرَتْ ﴿١﴾
2 (നക്ഷത്ര) ഗ്രഹങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുവീഴുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ!-	وَإِذَا ٱلْكَوَاكِبُ ٱنتَثَرَتْ ﴿٢﴾
3 സമുദ്രങ്ങൾ പൊട്ടി ഒഴുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ!-	وَإِذَا ٱلْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾
4 ‘ഖബ്റു’കൾ (അടിയോടെ) മറിച്ചിടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ!-	وَإِذَا ٱلْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿٤﴾
5 (അപ്പോൾ) ഓരോ ആളും താൻ മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതും, (ചെയ്യാതെ) പിന്നേക്കുവെച്ചതും എന്താണെന്ന് അറിയുന്നതാണ്.	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿٥﴾

---

1 إِذَا السَّمَاءُ ആകാശം ആകുമ്പോൾ انفَطَرَتْ അതു പൊട്ടിപ്പിളരുമ്പോൾ 2. وَإِذَا الْكَوَاكِبُ നക്ഷത്രങ്ങൾ (ഗ്രഹങ്ങൾ) ആകുമ്പോൾ انتَثَرَتْ അവ കൊഴിഞ്ഞു (ചിതറി)വീഴു(മ്പോൾ) 3. وَإِذَا الْبِحَارُ സമുദ്രങ്ങളാകുമ്പോൾ فُجِّرَتْ അവ പൊട്ടി ഒഴുക്കപ്പെടു(മ്പോൾ) 4. وَإِذَا الْقُبُورُ ഖബ്റു (ശ്മശാനം)കൾ ആകുമ്പോൾ بُعْثِرَتْ അവ മറിച്ചിട (ഇളക്കിമറിക്ക) പ്പെടുമ്പോൾ 5. عَلِمَتْ അറിയുന്നതാണ് نَفْسٌ ഓരോ ദേഹവും, ആത്മാവും, ആളും مَّا قَدَّمَتْ അതു മുന്തിച്ചതു (മുൻചെയ്തുവെച്ചതു) وَأَخَّرَتْ അതു പിന്തിക്കുക (പിന്നോക്കം വെക്കുക)യും

കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, ഖിയാമത്തുനാളിലെ ചില സംഭവവികാസങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഇവിടെയും കാണുന്നത്. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് വചനങ്ങളുടെയും സാരം അവിടെ വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. 4 ാം വചനത്തിൽ ഖബ്റുകൾ അടിയോടെ മറിക്കപ്പെടും എന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം മരണപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നവരെ ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് രണ്ടാമത് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമെന്നാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 14 ാം വചനത്തിലെ അതേ ആശയംതന്നെയാണ് 5-ാം വചനത്തിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഇഹത്തിൽവെച്ചു ചെയ്തിട്ടുളള കർമങ്ങളാണ് ما قدمت (മുൻചെയ്തുവെച്ചത്) എന്നതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. ما اخرت (പിന്നോട്ടുവെച്ചത്) എന്ന് പറഞ്ഞത് പ്രവർത്തിക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുമാകുന്നു. അഥവാ ഓരോരുത്തനും താൻ ചെയ്തും ചെയ്തുതീർക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞതുമായ എല്ലാ കർമങ്ങളും അന്ന് അറിയുമെന്നു സാരം. മരണപ്പെടുമ്പോൾ വിട്ടേച്ചുപോകുന്ന സത്തുക്കൾ, മരണശേഷം തുടർന്ന് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ ഏർപ്പാടുകൾ എന്നിങ്ങിനെയുളളവയാണ് ما اخرت (പിന്നേക്ക് വെച്ചത്) കൊണ്ടു വിവക്ഷ എന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും തത്വത്തിൽ എല്ലാം ഒന്നുതന്നെ. ونكتب ما قدموا واثارهم (അവർ മുൻചെയ്തുവെച്ചതും അവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും-അഥവാ പ്രവർത്തനഫലങ്ങളും -നാം എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തും) എന്നു സൂ: യാസീനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

6 ഹേ, മനുഷ്യാ, ഉദാരനായ (അഥവാ മാന്യനായ) നിന്‍റെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ച് നിന്നെവഞ്ചിച്ചു കളഞ്ഞതെന്താണ്? (ആശ്ചര്യം)!	يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡإِنسَٰنُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ ٱلۡكَرِيمِ ۝٦
7 (അതെ) നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി ശരിപ്പെടുത്തി പാകപ്പെടുത്തിയവൻ;-	ٱلَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّىٰكَ فَعَدَلَكَ ۝٧
8 അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതായ ഏതോ ഒരു രൂപത്തിൽ നിന്നെ അവൻ സംഘടിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.	فِيٓ أَيِّ صُورَةٖ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ۝٨

6. يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ ഹേ മനുഷ്യാ مَا غَرَّكَ നിന്നെ വഞ്ചിച്ചതെന്താണ് بِرَبِّكَ നിന്നെ വഞ്ചിച്ചതെന്താണ് الْكَرِيمِ മാന്യനായ, ഉദാരനായ, ആദരണീയനായ 7. الَّذِي യാതൊരുവൻ خَلَقَكَ അവൻ നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു فَسَوَّاكَ എന്നിട്ട് നിന്നെ ശരിപ്പെടുത്തി فَعَدَلَكَ എന്നിട്ട് നിന്നെ പാകപ്പെടുത്തി, ഒപ്പിച്ചു(ശരിയാക്കി) 8. فِي أَيِّ صُورَةٍ ഏതോ ഒരു രൂപത്തിൽ مَّا شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച رَكَّبَكَ നിന്നെ അവൻ സംഘടിപ്പിച്ചു, കൂട്ടിച്ചേർത്തു

മനുഷ്യാ, നീ നിന്നെപ്പറ്റി ഒന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ! അല്ലാഹു നിന്നെ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി; നിനക്കാവശ്യമായ അവയവങ്ങളും അംഗങ്ങളുമെല്ലാം നൽകി ശരിപ്പെടുത്തി; ഓരോന്നും അതതിന്‍റെ തോതും യോജിപ്പുമനുസരിച്ച് യഥാക്രമം പാകപ്പെടുത്തി: നീയോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത-അതെ, അവൻമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ച-ഒരു രൂപത്തിൽ നിനക്ക് അവൻ രൂപം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ നിനക്കു സൃഷ്ടിയും രൂപവും നൽകി നിന്നെ സംരക്ഷിച്ചുവരുന്ന അത്യുദാരനും അതി മാന്യനുമായ നിന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദികാണിക്കാതെയും, അവന്‍റെ ശാപകോപങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടാതെയും നീ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത് വളരെ ആശ്ചര്യംതന്നെ! അവന്‍റെ കാര്യത്തിൽ നീ ഇത്രയും വഞ്ചിതനായിപ്പോയല്ലോ! എന്തൊരത്ഭുതമാണിത്?! എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറയുകയാണ്.

വെളുത്ത മാതാപിതാക്കൾക്കു കറുത്ത സന്താനം ജനിക്കുന്നു; അംഗഭംഗമുള്ളവരിൽനിന്ന് അംഗങ്ങൾക്കു യാതൊരു ഭംഗവുമില്ലാത്ത കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകുന്നു; ചിലർക്കു മാതാവിന്‍റെയോ പിതാവിന്‍റെയോ മറ്റോ മുഖച്ഛായ കാണപ്പെടുന്നു; മറ്റു ചിലർക്കാകട്ടെ അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ രൂപമായിരിക്കും; ജ്യേഷ്ഠന് ആൺകുട്ടികൾ മാത്രം ജനിക്കുമ്പോൾ അനുജന് പെൺമക്കൾ മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നു; ചിലരുടെ രൂപം സുന്ദരവും ആകർഷകവുമായിരിക്കുമെങ്കിൽ മറ്റു ചിലരുടേത് വികൃതവും വിരൂപവുമായിത്തീരുന്നു. അങ്ങിനെ പലതും പലതും. ഇതിലെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്‍റെ ഉദ്ദേശത്തിനല്ലാതെ, മറ്റാരുടെയും ഉദ്ദേശത്തിന് പങ്കില്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

9 അങ്ങിനെവേണ്ട! പക്ഷേ, നിങ്ങൾ പ്രതിഫലനടപടിയെ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.	كَلَّا بَلۡ تُكَذِّبُونَ بِٱلدِّينِ ۝٩
10 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെമേൽ സൂക്ഷിച്ചു (വീക്ഷിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചിലരുണ്ടുതാനും;-	وَإِنَّ عَلَيۡكُمۡ لَحَٰفِظِينَ ۝١٠

11 അതായത്, എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ചില മാന്യൻമാർ.	كِرَامًا كَٰتِبِينَ ﴿١١﴾
12 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് (എല്ലാം) അവർ അറിയുന്നു.	يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

---

9. كَلَّا അങ്ങിനെവേണ്ട, അതല്ല بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും تُكَذِّبُونَ നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നു بِالدِّينِ പ്രതിഫല നടപടിയെ, മതത്തെ 10. وَإِنَّ عَلَيْكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ മേലുണ്ടുതാനും لَحَافِظِينَ സൂക്ഷിച്ചു (കാത്തു-വീക്ഷിച്ചു) വരുന്നവർ 11. كِرَامًا അതായത് ചില മാന്യന്മാർ كَاتِبِينَ എഴുതുന്നവരായ, എഴുത്തുകാരായ 12. يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നു مَا تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്

നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരായിരിക്കുകയാണ്. അത്രയുമല്ല, നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ വിചാരണ ചെയ്തു നടപടി എടുക്കുന്നതിനെപ്പോലും നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളോർക്കണം, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സസൂക്ഷ്മം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവ മുഴുവനും എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു മാന്യരായ ചില ആളുകളെ-മലക്കുകളെ-നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തും അവർ അറിയാതെ പോകുന്നതല്ലെന്നും, ആ രേഖയനുസരിച്ച് നിങ്ങളുടെ മേൽ ശരിക്കും നടപടി എടുത്ത് പ്രതിഫലം നൽകാതെ നിങ്ങളെ വിട്ടേക്കുന്നതല്ല എന്നു സാരം. എഴുത്തുകാരായ മലക്കുകളെക്കുറിച്ചു സൂ: ഖാഫ് 16-18ൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക. പ്രതിഫലനടപടി എടുക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അന്ത്യതീരുമാനം ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:-

13 നിശ്ചയമായും, പുണ്യവാൻമാർ സുഖാനുഗ്രഹത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും.	إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ﴿١٣﴾
14 (ദുർമാർഗികളായ) തോന്നിയവാസികൾ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിലും തന്നെയായിരിക്കും.	وَإِنَّ ٱلْفُجَّارَ لَفِى جَحِيمٍ ﴿١٤﴾
15 പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസം അവർ അതിൽ കടന്ന് കരിയുന്നതാണ്.	يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ ٱلدِّينِ ﴿١٥﴾
16 അവർ അത് വിട്ട് മറഞ്ഞ് [ഒഴിവായി] പോകുന്നവരുമല്ല.	وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِينَ ﴿١٦﴾
17 പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസമെന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ ﴿١٧﴾
18 പിന്നെയും [വീണ്ടും], പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസമെന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!!	ثُمَّ مَآ أَدْرَىٰكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ ﴿١٨﴾
19 (അതെ) ഒരാളും (വേറെ) ഒരാൾക്ക് യാതൊന്നും അധീനമാക്കാത്ത (അഥവാ ചെയ്വാൻ കഴിയാത്ത) ദിവസം! അന്നത്തെ ദിവസം കാര്യം (അഥവാ	يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۖ وَٱلْأَمْرُ

يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ﴿١٩﴾	കൽപനാധികാരം) അല്ലാഹുവിനുമായിരിക്കും.

---

13. إِنَّ الْأَبْرَارَനിശ്ചയമായും പുണ്യവാൻമാർ, സജ്ജനങ്ങൾ لَفِي نَعِيمٍ സുഖാനുഗ്രഹത്തിൽതന്നെയായിരിക്കും14. وَإِنَّ الْفُجَّارَതോന്നിയവാസികളാകട്ടെ, ദുർജനങ്ങൾ لَفِي جَحِيمٍ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിലുമായിരിക്കും 15. يَصْلَوْنَهَاഅവരതിൽ കടക്കും, കരിയും, ചൂടേൽക്കും يَوْمَ الدِّينِ പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസം 16. وَمَا هُمْഅവരല്ലതാനും عَنْهَاഅതുവിട്ടു, അതിൽനിന്നു بِغَائِبِينَ മറഞ്ഞു (ഒഴിഞ്ഞു) പോകുന്നവർ 17. وَمَا أَدْرَاكَനിനക്കു അറിവു തന്നതെന്തു(എന്തറിയാം) مَا يَوْمُ الدِّينِ പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസമെന്താണെന്ന് 18. ثُمَّപിന്നെയും (വീണ്ടും) مَا أَدْرَاكَനിനക്കു അറിവുതന്നതെന്ത് مَا يَوْمُ الدِّينِ പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിനം എന്നാലെന്തെന്ന് 19. يَوْمَ لاَ تَمْلِكُഅധീനമാക്കാത്ത (ഉടമയാക്കാത്ത-സാധ്യമാകാത്ത) ദിവസം نَفْسٌഒരാളും (ആത്മാവും-ദേഹവും) لِّنَفْسٍഒരാൾക്കും شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒരു കാര്യത്തിനും وَالْأَمْرُകാര്യം, കൽപന, അധികാരം يَوْمَئِذٍആ ദിവസം لِّلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നായിരിക്കും

പ്രസ്തുതദിനത്തിന്‍റെ ഗൗരവത്തിലേക്കും ഭയങ്കരതയിലേക്കും ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുകയാണ് 17ഉം 18ഉം വചനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണവും, കൽപനാധികാരവും, എക്കാലത്തും അല്ലാഹുവിന് തന്നെ. എങ്കിലും ഐഹികജീവിതത്തിൽവെച്ചു മനുഷ്യന് കുറെയെല്ലാം ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യവും, കഴിവും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ ദിവസത്തിൽ അതെല്ലാം മനുഷ്യനു നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. സ്വന്തം കാര്യത്തിലാകട്ടെ, മറ്റൊരാളുടെ കാര്യത്തിലാകട്ടെ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഒരാൾക്കും സാധ്യമല്ല. എല്ലാ കാര്യവും, എല്ലാ അധികാരവും, എല്ലാ കൽപനയും അന്ന് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമായിരിക്കും. അതിൽ ആർക്കും യാതൊരുവിധപങ്കും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അന്നത്തെ ദിവസം പുണ്യവാൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم لك الحمد والمنة

83. സൂറത്തുൽ മുത്വഫ്ഫിഫീൻ سورة المطـفـفين

വചനങ്ങൾ 36

ഈ അദ്ധ്യായം മക്കായിൽ അവതരിച്ചതോ, മദീനയിൽ അവതരിച്ചതോ എന്ന വിഷയത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്. മക്കീസൂറത്തുകളിൽ അവസാനത്തേതാണെന്നും മദനീ സൂറത്തുകളിൽ ആദ്യത്തേതാണെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; 'നബി (ﷺ) മദീനായിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെയുള്ളവർ അളത്തത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം മോശം വരുത്തുന്നവരായിരുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു സൂറത്തുൽ മുത്വഫ്-ഫഫീൻ അവതരിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ അളത്തം നന്നാക്കി.' (ന; ജ; ബ.)ഈ ഹദീസിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു നബി (ﷺ) മദീനായിൽചെന്ന ഉടനെയാണ് ഇതു അവതരിച്ചതെന്നാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَيۡلٞ لِّلۡمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾

1 (അളവിൽ) കുറക്കുന്നവർക്ക് മഹാനാശം!-

ٱلَّذِينَ إِذَا ٱكۡتَالُواْ عَلَى ٱلنَّاسِ يَسۡتَوۡفُونَ ﴿٢﴾

2 അതായത്, യാതൊരു കൂട്ടർക്ക്: അവർ ജനങ്ങളോട് അളന്ന് വാങ്ങുന്നതായാൽ അവർ (അളവ്) പൂർത്തിയാക്കി എടുക്കും;

وَإِذَا كَالُوهُمۡ أَو وَّزَنُوهُمۡ يُخۡسِرُونَ ﴿٣﴾

3 അവർക്ക് (അങ്ങോട്ട്) അളന്നുകൊടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തൂക്കിക്കൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ അവർ (ജനങ്ങൾക്ക്) നഷ്ടം വരുത്തുകയും ചെയ്യും.

أَلَا يَظُنُّ أُوْلَٰٓئِكَ أَنَّهُم مَّبۡعُوثُونَ ﴿٤﴾

4 അക്കൂട്ടർ വിചാരിക്കുന്നില്ലേ, തങ്ങൾ (മരണാനന്തരം) എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണെന്ന്?-

لِيَوۡمٍ عَظِيمٖ ﴿٥﴾

5 വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തിങ്കലേക്ക്!

يَوۡمَ يَقُومُ ٱلنَّاسُ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٦﴾

6 (അതെ) ലോകരക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് ജനങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റ് വരുന്ന ദിവസം.

---

1 وَيْلٌ കഷ്ടം, മഹാനാശം لِّلْمُطَفِّفِينَ (അളവു) കുറക്കുന്ന (കബളിച്ചെടുക്കുന്ന)വർക്കാണ് 2. الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ إِذَا اكْتَالُوا അവർ അളന്നുവാങ്ങിയാൽ عَلَى النَّاسِ ജനങ്ങളോട്, മനഷ്യരോട് يَسْتَوْفُونَ അവർ നിറവേറ്റി (പൂർത്തിയാക്കി) എടുക്കും 3. وَإِذَا كَالُوهُمْ അവർ അവർക്കു അളന്നു കൊടുത്താൽ أَوْ وَّزَنُوهُمْ അല്ലെങ്കിലവർക്കു തൂക്കിക്കൊടുത്താൽ يُخْسِرُونَ അവർ നഷ്ടം വരുത്തും 4. أَلَا يَظُنُّ വിചാരി (ധരി)ക്കുന്നില്ലേ أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ أَنَّهُم مَّبْعُوثُونَ അവർ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് 5. لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തേക്ക്, ദിവസത്തിൽ 6. يَوْمَ يَقُومُ എഴുന്നേറ്റു വരുന്ന ദിവസം النَّاسُ മനുഷ്യർ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ റബ്ബിങ്കിലേക്ക്, ലോകരക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക്

ജാതിമതഭേദമെന്യെ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു വിധിയാണ് അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും അന്യരെ കബളിപ്പിക്കുന്നതു തെറ്റാണെന്ന്. പക്ഷേ, അതേസമയത്ത് ഈ അക്രമം ജനമധ്യെ സർവ്വത്ര നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ആളുകൾ ഇങ്ങോട്ടു വാങ്ങുന്നതിനും, അങ്ങോട്ടു കൊടുക്കുന്നതിനും വെവ്വേറെ അളവുതാപ്പുകളും, തൂക്കക്കട്ടികളും ഉപയോഗിക്കലും പതിവാണ്. ഈ സ്വഭാവത്തെ അല്ലാഹു എത്രമാത്രം ഗൗരവത്തോടെയാണ് വീക്ഷിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക. ഒന്നാമതായി, അവർക്കു വമ്പിച്ച നാശമാണുള്ളതെന്നു താക്കീതു ചെയ്തു. പിന്നീട്, ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ കൈകെട്ടി നിന്ന് അതിനുത്തരം പറയേണ്ടിവരുമെന്നും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ താക്കീതു ചെയ്തു. ഇത്തരം തോന്നിയവാസങ്ങളും അക്രമങ്ങളും ചെയ്യുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു മഹാപാതകമാണിതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, മറ്റേത് സമുദായത്തെക്കാളും ഈ പാപകൃത്യത്തിൽനിന്നു ഒഴിവായിരിക്കേണ്ടുന്ന മുസ്‌ലിം കളുടെ ഇന്നത്തെ നില വളരെ പരിതാപകരമാകുന്നു. പലരും അതൊരു കച്ചവടസാമർത്ഥ്യമായിട്ടുപോലും കരുതിവരുന്നു! അങ്ങിനെയുള്ളവർ-അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവി ശ്വാസികളാണെങ്കിൽ ഈ (4 6 വചനങ്ങളിലെ) ഗൗരവപ്പെട്ട ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടി എന്തു പറയുമെന്നു സ്വയം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും കബളിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വേറെയും അല്ലാഹു കർശനമായി നിരോധിച്ചിട്ടുള്ളത് കാണാം. സൂ: റഹ്മാൻ 7,9; ശുഅറാഉ് 181 183; അൻആം 152; ഇസ്രാഉ് 35 മുതലായവ നോക്കുക. ശുഐബ് നബി (عليه السلام) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോട് പ്രബോധനം ചെയ്ത ഒരു പ്രധാനവിഷയംതന്നെ അതായിരുന്നുവെന്ന് സൂ: ശുഅറാഇലെ വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അത് അനുസരിക്കാതിരുന്ന ആ ജനത അനുഭവിച്ച ശിക്ഷയും പ്രസിദ്ധമാണ്. അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും മര്യാദ പാലിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഇലെ ആയത്തിൽ, അതു വളരെ ഗുണകരമായതും, കൂടുതൽ നല്ല പരിണാമം ഉണ്ടാകുന്നതുമാണ് (ذالك خير واحسن تأويلا) എന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കൃത്യം പാലിക്കാതിരുന്നാൽ ഉണ്ടായേക്കുന്ന ഐഹികമായ കെടുതിയെപ്പറ്റി ഒരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) താക്കീത് ചെയ്യുന്നതും വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഹദീസ് ഇതാണ്:

'അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾക്കുപകരം അഞ്ചുകാര്യം' എന്നു നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ആരോ ചോദിച്ചു: 'എന്താണ് അഞ്ചു കാര്യത്തിനു അഞ്ചുകാര്യം എന്നു പറഞ്ഞത്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഏതൊരു ജനതയും വാഗ്ദത്തം ലംഘിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹു അവരിൽ അവരുടെ ശത്രുവിന് അധികാരം നൽകാതിരിക്കയില്ല; അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതല്ലാതെ നിയമപ്രകാരം അവർ വിധി നടത്തുന്നതായാൽ അവരിൽ ദാരിദ്ര്യം പരക്കാതിരിക്കയുമില്ല; അവരിൽ നീചവൃത്തി പരസ്യമായിത്തീർന്നാൽ അവരിൽ മരണം പരക്കാതിരിക്കയില്ല; അവർ അളവു കുറക്കുന്നതായാൽ അവർക്ക് ഉൽപ്പാദനം (വിളവ്) തടയപ്പെടുകയും, ക്ഷാമം പിടിപെടുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല; അവർ സക്കാത്ത് മുടക്കുന്നപക്ഷം അവർക്കു മഴ തടസ്സം ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കയില്ല.'' (ഹാ; ത്വ.) അൽപം തുറന്ന മനസ്സോടെ ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്ന ഏവർക്കും ഈ നബി വചനത്തിന്റെ പുലർച്ച കണ്ടറിയുവാൻ പ്രയാസമില്ലതന്നെ.

كَلَّآ إِنَّ كِتَـٰبَ ٱلْفُجَّارِ لَفِى سِجِّينٍ ﴿٧﴾

7 വേണ്ട! നിശ്ചയമായും തോന്നിയവാസികളുടെ ഗ്രന്ഥം 'സിജ്ജീനി'ൽ തന്നെയായിരിക്കും.

8 ‘സിജ്ജീൻ’ എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിവാണുള്ളത്?! — وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا سِجِّينٞ ﴿٨﴾

9 ലിഖിതം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ (അത്). — كِتَٰبٞ مَّرۡقُومٞ ﴿٩﴾

---

7. كَلاَّ വേണ്ട, അങ്ങിനെയല്ല إِنَّ كِتَابَ നിശ്ചയമായും ഗ്രന്ഥം الْفُجَّارِ തോന്നിയവാസികളുടെ (ദുർജനങ്ങളുടെ) لَفِي سِجِّينٍ സിജ്ജീനിൽ തന്നെ 8. وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്കു അറിയിച്ചതെന്താണ് (എന്തറിവാണുള്ളത്) مَا سِجِّينٌ സിജ്ജീൻ എന്തെന്ന് 9. كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് مَّرْقُومٌ ലിഖിതം ചെയ്യപ്പെട്ട, എഴുതപ്പെട്ട

‘സിജ്ജീൻ’ എന്നതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ എന്താണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി പറയുവാൻ നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂട. ദുർമാർഗികളുടെ കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഏടുകളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമാണെന്നും, നരകം തന്നെയാണെന്നും മറ്റും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അത് എന്താണെന്നു നിനക്ക് എന്തറിവാണുള്ളത് എന്ന ചോദ്യം അതിൻെറ ഭയങ്കരതയും ഗൗരവവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. 9-ാം വചനം ‘സിജ്ജീനി’ൻെറ ഒരു നിർവ്വചനമായിട്ടല്ല. ആ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ഒരു വിവരണമായിട്ടാണുള്ളത്. എല്ലാം ലിഖിതം ചെയ്ത് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒന്നാണത് എന്നു സാരം.

10 വ്യാജമാക്കുന്നവർക്ക് അന്നത്തെ ദിവസം മഹാനാശം! — وَيۡلٞ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾

11 അതായത്, പ്രതിഫലനടപടിയുടെ ദിവസത്തെ വ്യാജമാക്കുന്നവർക്ക്. — ٱلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴿١١﴾

12 മഹാപാപിയായ എല്ലാ അതിരുവിട്ടവനുമല്ലാതെ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയില്ലതാനും. — وَمَا يُكَذِّبُ بِهِۦٓ إِلَّا كُلُّ مُعۡتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

13 അവന് നമ്മുടെ ‘ആയത്തു’[ലക്ഷ്യം]കൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവൻ പറയും: ‘‘പൂർവ്വികൻമാരുടെ ഐതിഹ്യങ്ങളാണ് (ഇതൊക്കെ)’’ എന്ന്. — إِذَا تُتۡلَىٰ عَلَيۡهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلۡأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

---

10. وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ അന്നു മഹാനാശം 11. الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ അതായത് വ്യാജമാക്കുന്നവർക്ക് بِيَوْمِ الدِّينِ പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസത്തെ 12. وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ അതിനെ വ്യാജമാക്കയില്ലതാനും إِلاَّ كُلُّ مُعْتَدٍ എല്ലാ അതിരുവിട്ടവന്(അതിക്രമിയു)മല്ലാതെ أَثِيمٍ (മഹാ) പാപിയായ 13. إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ അവന് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ آيَاتُنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ قَالَ അവൻ പറയും أَسَاطِيرُ ഐതിഹ്യം-പുരാണം (പഴങ്കഥ)കളാണ് الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വൻമാരുടെ, ആദ്യത്തവരുടെ

എല്ലാ കാലത്തും-ഈ കാലത്ത് കൂടുതലും-അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണിത്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച നിയമാതിർത്തികളും, ധാർമിക നിയമങ്ങളും അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ട് പാപകരവും കുറ്റകരവുമായ ദുർവൃത്തികളിൽ മുഴുകിയവർ വേദവാക്യങ്ങളും മതലക്ഷ്യങ്ങളും കേൾക്കുമ്പോൾ, ‘‘അതു പഴഞ്ചനാണ്, ഐതിഹ്യമാണ്, പിന്തിരിപ്പനാണ്’’

എന്നിത്യാദി വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചു തൃപ്തി അടയുക. ഇതിനുള്ള കാരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം;-

14 അങ്ങിനെയല്ല; പക്ഷേ, അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കറപിടിച്ചിരിക്കുന്നു.	كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾
15 വേണ്ട! നിശ്ചയമായും, അന്നത്തെ ദിവസം അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നും മറയിടപ്പെടുന്നവരത്രെ.	كَلَّآ إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾
16 പിന്നെ, നിശ്ചയമായും, അവർ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ കടന്ന് കരിയുന്നവർ തന്നെ.	ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا۟ ٱلْجَحِيمِ ﴿١٦﴾
17 പിന്നെ, (അവരോട്) പറയപ്പെടും: ''ഇതത്രെ, നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത്''.	ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾

---

14 كَلاَّ അങ്ങിനെയല്ല, വേണ്ട بَلْ رَانَ പക്ഷേ (എങ്കിലും)കറപിടിച്ചിരിക്കുന്നു عَلَى قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ مَّا كَانُوا അവരായിരുന്നത് يَكْسِبُونَ സമ്പാദിക്കും, പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കും.15. كَلاَّ വേണ്ട, അതല്ല إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ عَن رَّبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നു يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം لَّمَحْجُوبُونَ മറയിട(മറക്ക)പ്പെട്ടവർതന്നെ 16. ثُمَّ إِنَّهُمْ പിന്നെ നിശ്ചയമായും അവർ لَصَالُوا കടക്കുന്ന (കരിയുന്ന)വർ തന്നെ الْجَحِيمِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ 17. ثُمَّ يُقَالُ പിന്നെ പറയപ്പെടും هَذَا الَّذِي ഇതത്രെ, യാതൊന്നു كُنتُم بِهِ അതിനെ നിങ്ങളായിരുന്നു تُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കും

അബൂഹുറൈറ (ﷺ)യിൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''ഒരു അടിയാൻ ഒരു പാപം ചെയ്താൽ അത് അവൻെറ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു കറുത്ത പുള്ളിയായിത്തീരും. അതിൽനിന്ന് അവൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ അത് അവൻെറ ഹൃദയം തുടച്ചു നന്നാക്കുകയും ചെയ്യും. പാപം വർദ്ധിച്ചാൽ അതും (കറുപ്പും) വർദ്ധിക്കും. അതാണ് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞുംകൊണ്ട് നബി (ﷺ) പതിനാലാം വചനം ഓതുകയുണ്ടായി'' (ജ; തി; ന.) പാപങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുംതോറും ഹൃദയം കറപിടിക്കുകയും, അങ്ങിനെ അതിലേക്കു നല്ലതൊന്നും പ്രവേശിക്കാതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. പശ്ചാത്താപമാണ് ഈ കറ നീക്കുവാനുള്ള ഏക ഔഷധം എന്നത്രെ ഹദീസിൻെറ സാരം.

അന്ന് ദുർജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നും മറയിടപ്പെട്ടവരായിരിക്കുമെന്ന് 15-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇതിൽനിന്ന് സജ്ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ദുർജനങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പും കോപവുമാണ് ആ മഹാഭാഗ്യം അവർക്കു സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണം. സജ്ജനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂ: ഖിയാമ: 22ഉം, 23ഉം വചനങ്ങളിൽ വായിച്ചത് ഓർക്കുക. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

18 വേണ്ട! നിശ്ചയമായും പുണ്യവാൻമാരുടെ ഗ്രന്ഥം'ഇല്ലിയ്യീനി'ൽതന്നെയായിരിക്കും.	كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْأَبْرَارِ لَفِى عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾

19 ‘ഇല്ലിയ്യൂൻ’ എന്നാൽ എന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിവാണുള്ളത്?!

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ١٩

20 ലിഖിതം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ (അത്).

كِتَٰبٞ مَّرۡقُومٞ ٢٠

21 അതിൻെറ അടുക്കൽ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ) സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവർ സന്നിഹിതരാകുന്നതാണ്.

يَشۡهَدُهُ ٱلۡمُقَرَّبُونَ ٢١

---

18. كَلَّآ വേണ്ടാ إِنَّ كِتَٰبَ നിശ്ചയമായും ഗ്രന്ഥം ٱلۡأَبۡرَارِ പുണ്യവാൻമാരുടെ, സജ്ജനങ്ങളുടെ لَفِي عِلِّيِّينَ ഇല്ലിയ്യീനിൽതന്നെ 19. وَمَا أَدۡرَىٰكَ നിനക്കു എന്തറിവാണുള്ളത് مَا عِلِّيُّونَ ‘ഇല്ലിയ്യൂൻ’ എന്തെന്ന് 20. كِتَٰبٌ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് مَّرۡقُومٌ ലിഖിതം (ചെയ്യ)പ്പെട്ട 21. يَشۡهَدُهُ അതിങ്കൽ സന്നിഹിതരാകും, ഹാജരാകുന്നു, അതിനെ കാണുന്നു ٱلۡمُقَرَّبُونَ സാമീപ്യം നൽകപ്പെട്ട

‘സിജ്ജീനെ’ക്കുറിച്ചു മുമ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ ‘ഇല്ലിയ്യീനെ’ക്കുറിച്ചും സൂക്ഷ്മമായി നമുക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂട. സ്വർഗമാണെന്നും, വളരെ ഉന്നതവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനമാണെന്നും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നു അതിൻെറ അടുക്കൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവർ-അഥവാ സ്ഥാനികളായ മലക്കുകൾ-സന്നിഹിതരായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത് സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള ആദരണീയസ്ഥാനമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

22 നിശ്ചയമായും പുണ്യവാൻമാർ സുഖാനുഗ്രഹങ്ങളിൽതന്നെയായിരിക്കും.

إِنَّ ٱلۡأَبۡرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ٢٢

23 സോഫ [അലംകൃതകട്ടിലു] കളിലായി അവർ നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.

عَلَى ٱلۡأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ٢٣

24 അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ സുഖാനുഗ്രഹത്തിൻെറ ഓജസ്സ് നിനക്ക് (കണ്ട്) അറിയാവുന്നതാണ്.

تَعۡرِفُ فِي وُجُوهِهِمۡ نَضۡرَةَ ٱلنَّعِيمِ ٢٤

25 മുദ്രവെക്കപ്പെട്ട ശുദ്ധമായ കള്ളിൽനിന്ന് അവർക്ക് കുടിപ്പാൻ നൽകപ്പെടും.

يُسۡقَوۡنَ مِن رَّحِيقٖ مَّخۡتُومٍ ٢٥

26 അതിൻെറ മുദ്രണം കസ്തൂരിയായിരിക്കും. കിടമൽസരം നടത്തുന്നവർ അതിൽ കിടമൽസരം നടത്തട്ടെ!

خِتَٰمُهُۥ مِسۡكٞۚ وَفِي ذَٰلِكَ فَلۡيَتَنَافَسِ ٱلۡمُتَنَٰفِسُونَ ٢٦

27 അതിൻെറ ചേരുവ ‘തസ്നീം’ കൊണ്ടായിരിക്കും.

وَمِزَاجُهُۥ مِن تَسۡنِيمٍ ٢٧

28 എന്നുവെച്ചാൽ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ) സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവർ കുടി(ച്ചാസ്വദി)ക്കുന്ന ഒരു ഉറവുജലം!

عَيۡنٗا يَشۡرَبُ بِهَا ٱلۡمُقَرَّبُونَ ٢٨

22. إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ നിശ്ചയമായും പുണ്യവാൻമാർ لَفِي نَعِيمٍ സുഖാനുഗ്രഹത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും 23. عَلَى ٱلْأَرَائِكِ അലങ്കൃതകട്ടിലു (സോഫ)കളിലായി يَنظُرُونَ അവർ നോക്കും 24. تَعْرِفُ നീ അറിയും, നിനക്കു മനസ്സിലാകും فِي وُجُوهِهِمْ അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ نَضْرَةَ ശോഭ (പ്രസന്നത), അഴക്, ഓജസ് النَّعِيمِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ 25. يُسْقَوْنَ അവർക്ക് കുടിപ്പിക്കപ്പെടും مِن رَّحِيقٍ തനി (ശുദ്ധ) പാനീയ ത്തിൽ (കള്ളിൽ) നിന്ന് مَّخْتُومٍ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ട 26. خِتَامُهُ അതിന്റെ മുദ്രണം مِسْكٌ കസ്തൂരിയായി രിക്കും وَفِي ذَٰلِكَ അതിൽ കിടമത്സരം فَلْيَتَنَافَسِ (അസൂയ) നടത്തിക്കൊള്ളട്ടെ الْمُتَنَافِسُونَ കിടമത്സരം നടത്തുന്നവർ 27. وَمِزَاجُهُ അതിന്റെ കലർപ്പ് (ചേരുവ) مِن تَسْنِيمٍ തസ്നീം കൊണ്ടായിരിക്കും 28. عَيْنًا ഒരു ഉറവുജലം يَشْرَبُ بِهَا അതു കുടിക്കും الْمُقَرَّبُونَ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവർ

ഉയർന്നതരം പാനീയങ്ങൾ കുപ്പികളിലോ മറ്റോ ആക്കിയശേഷം വല്ലതും പുറത്തു പോകുകയോ, ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി അത് അരക്കിട്ടു മുദ്രവെച്ച് ഭദ്രമാക്കാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ സ്വർഗത്തിൽവെച്ചു അവർക്കു നൽകപ്പെടുന്ന പാനീയങ്ങളും മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. പക്ഷേ, സ്വർഗത്തിലെ കസ്തൂരികൊണ്ടായിരിക്കും അവ മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആ പാനീയത്തിൽ 'തസ്നീമാ'കുന്ന ചേരുവ കലർത്ത പ്പെട്ടുമിരിക്കും. അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രത്യേക സാമീപ്യസ്ഥാനം സിദ്ധിച്ചവർക്ക് കുടിച്ച് ആസ്വദി ക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉയർന്നതരം ഉറവുജലമത്രെ തസ്നീം. മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള അത്യുന്നത സുഖസൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ശാശ്വത സ്വർഗീയജീവിതം ലഭിക്കുവാനല്ലേ, മനുഷ്യർ കിടമൽസരവും, അശ്രാന്തപരിശ്രമവും നടത്തേണ്ടത്?! അതിനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ അതിന് മുമ്പോട്ടുവരട്ടെ. എന്നിങ്ങിനെ ജനങ്ങളെ ആവേശഭരിതരാക്കുന്നതാണ് ഈ വചന ങ്ങൾ.

إِنَّ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ كَانُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾

29 നിശ്ചയമായും കുറ്റം പ്രവർത്തിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ച് ചിരിച്ചുകൊണ്ടി രിക്കുമായിരുന്നു.

وَإِذَا مَرُّوا۟ بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾

30 അവർ അവരുടെ അരികെ നടന്നു പോകുമ്പോൾ അവർ പരസ്പരം കണ്ണി ട്ടു (ഗോഷ്ടി) കാണിക്കുകയും ചെയ്തി രുന്നു.

وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمُ ٱنقَلَبُوا۟ فَكِهِينَ ﴿٣١﴾

31 തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരുടെ അടുക്കലേ ക്ക് തിരിച്ചുചെല്ലുമ്പോൾ അവർ രസിച്ചു (സംതൃപ്തരായി)ക്കൊണ്ട് തിരിച്ചു ചെല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوٓا۟ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ﴿٣٢﴾

32 അവർ അവരെ കാണുമ്പോൾ പറയു കയും ചെയ്യും:"നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ വഴിപിഴച്ചവർതന്നെ" എന്ന്.

وَمَآ أُرْسِلُوا۟ عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ ﴿٣٣﴾

33 അവരുടെ [സത്യവിശ്വാസികളുടെ] മേൽ (നോട്ടം ചെയ്യുന്ന) സൂക്ഷിപ്പുകാരായി അവർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും.

---

29. إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുകൂട്ടർ أَجْرَمُوا കുറ്റം (തെറ്റു)ചെയ്ത كَانُوا അവരായിരുന്നു مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا അവിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ചു يَضْحَكُونَ ചിരിക്കും 30. وَإِذَا مَرُّوا അവർ നടന്നാൽ بِهِمْ അവ രിൽകൂടി, അരികെ يَتَغَامَزُونَ അവർ കണ്ണിട്ടു (ആഗ്യം-ഗോഷ്ടി) കാണിക്കും 31. وَإِذَا انقَلَبُوا അവർ തിരിച്ചു (മടങ്ങി) ചെന്നാൽ إِلَى أَهْلِهِمُ അവരുടെ സ്വന്ത (കൂട്ട)ക്കാരിലേക്ക് انقَلَبُوا അവർ തിരിച്ചു ചെല്ലും فَكِهِينَ രസിക്കുന്നവരായിട്ടു 32. وَإِذَا رَأَوْهُمْ അവർ അവരെ കണ്ടാൽ قَالُوا അവർ പറയും إِنَّ

هَٰٓؤُلَآءِനിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ لَضَآلُّونَ വഴിപിഴച്ചവർതന്നെ 33. وَمَآ أُرْسِلُواഅവർ അയക്ക (നിയോഗി) പ്പെട്ടിട്ടുമില്ല عَلَيْهِمْഅവരുടെ മേൽ (നോട്ടത്തിനു) حَٰفِظِينَ സൂക്ഷിപ്പുകാരായി, കാക്കുന്നവരായിട്ട്

ഖുർആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തെ മുശ്രിക്കുകൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരിൽ അനുവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്നതും, ഇസ്‌ലാമിൻെറ എതിരാളികളിൽ പലപ്പോഴും കാണപ്പെടുന്നതുമായ ചില സ്വഭാവങ്ങളാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു എടുത്ത് പറയുന്നത് മുസ്‌ലിംകളെക്കുറിച്ചു പുച്ഛിച്ച് ചിരിക്കുക, കണ്ണുകൊണ്ടും മറ്റും ഗോഷ്ടിയും ആംഗ്യവും കാട്ടി

പരിഹസിക്കുക, സ്വന്തം ആൾക്കാരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതിൽ ദുരഭിമാനം കൊളളുകയും ചെയ്യുക, പിഴച്ചവരെന്നും കൊളളരുതാത്തവരെന്നും അവരെപ്പറ്റി വിധികൽപിച്ചു സ്വയം തൃപ്തരാകുക മുതലായവ. അമുസ്‌ലിംകളിൽ മാത്രമല്ല, ഉൽബുദ്ധരെന്നും പുരോഗമനവാദികളെന്നും ആധുനികവാദികളെന്നുമൊക്കെ സ്വയം അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ട് മത മൂല്യങ്ങളെയും ഇസ്‌ലാമിക സംസ്കാരങ്ങളെയും പുച്ഛമാക്കിത്തളളുന്ന മുസ്‌ലിം നാമധാരികളിലും ഇത്തരം സ്വഭാവം വിരളമല്ല. അല്പം ഇസ്‌ലാമികബോധവും മതനിഷ്ഠയുമുളളവരോടായിരിക്കും ഇവരുടെ വെറുപ്പും പരിഹാസവും കൂടുതൽ പ്രകടമാകുക.

ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ, സത്യവിഖാസികളുടെ കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവാനും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു മേലന്വേഷണം നടത്തുവാനും അല്ലാഹുവിനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് അവരെന്ന് തോന്നിയേക്കും. അതില്ലെന്ന് തീർച്ചതന്നെ ആ സ്ഥിതിക്കു പിന്നെ എന്തിനാണ് സത്യവിശ്വാസികളെ ഗുണദോഷിക്കുവാനും പരിഹസിക്കുവാനും അവർ മിനക്കെടുന്നത്? എന്നൊക്കെയാണ് 33-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ ജീവിതത്തിൽ തങ്ങളുടെ വൈരികളിൽനിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾ ഇങ്ങിനെയുളള അനുഭവങ്ങൾ പലതും സഹിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാമെങ്കിലും പരലോകത്തുവെച്ചുളള അനുഭവം മറിച്ചായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

34 എന്നാൽ അന്ന് [ഖിയാമത്തുനാളിൽ] വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് ചിരിക്കുന്നതാണ്.	فَٱلْيَوْمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنَ ٱلْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾
35 സോഫ [അലങ്കൃതകട്ടിലു]കളിലായി അവർ നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.	عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ﴿٣٥﴾
36 അവിശ്വാസികൾക്ക് അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെട്ടുവോ?!	هَلْ ثُوِّبَ ٱلْكُفَّارُ مَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

---

34 . فَالْيَوْمَഎന്നാൽ അന്നു الَّذِينَ آمَنُواവിശ്വസിച്ചവർ مِنَ الْكُفَّارِഅവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി يَضْحَكُونَ ചിരിക്കുന്നതാണ് 35. عَلَى الْأَرَائِكِഅലങ്കൃതകട്ടിലുകളിലായി يَنظُرُونَ അവർ നോക്കും 36 . هَلْ ثُوِّبَപ്രതിഫലം നൽകപ്പെട്ടുവോ الْكُفَّارُഅവിശ്വാസികൾക്ക് مَا كَانُواഅവരായിരുന്നതിനു يَفْعَلُونَ ചെയ്യും

അതെ, അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലങ്ങൾ മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമായിരിക്കെ, ആ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതോടുകൂടി യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ അർഹിക്കുന്നതും അവർക്ക് അനുയോജ്യവുമായ പ്രതിഫലം അവർക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നതിൽ ഒട്ടും സംശയമില്ല.

84 സൂറത്തുൽ ഇൻശിഖാഖ് سورة الانشقاق

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 25

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتۡ ۝١

1 ആകാശം പിളരുമ്പോൾ!

وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ۝٢

2 അത് അതിൻെറ റബ്ബിന് ചെവി കൊടുക്കുക [കല്പനക്ക് കീഴൊതുങ്ങുക]യും (ചെയ്യുമ്പോൾ)! അത് (അതിന്) കടമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുതാനും.

وَإِذَا ٱلۡأَرۡضُ مُدَّتۡ ۝٣

3 ഭൂമി (പരത്തി) നീട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ!

وَأَلۡقَتۡ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتۡ ۝٤

4 അതിലുള്ളതിനെ അത് (വെളിക്ക്) ഇടുകയും, അത് ഒഴിവായിത്തീരുകയും (ചെയ്യുമ്പോൾ)!

وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ۝٥

5 അത് അതിൻെറ റബ്ബിന് ചെവികൊടുക്കുക [കല്പനക്ക് കീഴൊതുങ്ങുക]യും (ചെയ്യുമ്പോൾ)! അത് (അതിന്) കടമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുതാനും.

---

1 إِذَا السَّمَاءُ ആകാശം ആകുമ്പോൾ (ആയാൽ) انشَقَّتْ അതു പിളരുക, പൊടിക്കീറുക 2. وَأَذِنَتْ അതു ചെവികൊടുക്കുക (കീഴ്പ്പെടുക-അനുസരിക്കുക)യും لِرَبِّهَا അതിന്റെ റബ്ബിന് وَحُقَّتْ അത് കടമപ്പെടുക(അവകാശപ്പെടുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു 3. وَإِذَا الْأَرْضُ ഭൂമി ആകുമ്പോൾ (ആയാൽ) مُدَّتْ അതു നീട്ട (പരത്തി വിശാലമാക്ക)പ്പെടുക 4. وَأَلْقَتْ അത് ഇടുകയും مَا فِيهَا അതിലുള്ളത് وَتَخَلَّتْ അത് ഒഴിവാകുക (കാലിയാകുക)യും 5. وَأَذِنَتْ അതു ചെവികൊടുക്കുകയും لِرَبِّهَا അതിന്റെ റബ്ബിനു وَحُقَّتْ അതു കടമപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു

അതെ, ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്ന ആ അതിഗൌരവ ഘട്ടത്തിലാണ് പുരുത്ഥാനവും, തുടർന്നുള്ള രക്ഷാശിക്ഷാ നടപടി മുതലായവയും സംഭവിക്കുന്നത് എന്നു താൽപര്യം. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുക, ഭൂമി നിരത്തിപരപ്പാക്കുക, ലോകാരംഭം മുതൽക്കുളള മനുഷ്യരടക്കം ഭൂമി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വസ്തുക്കളെയെല്ലാം വെളിക്കു കൊണ്ടുവരുക മുതലായവ അന്നത്തെ സംഭവവികാസങ്ങളാണെന്ന് ഇതിനുമുമ്പുള്ള സൂറത്തുകളിൽ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ആകാശവും ഭൂമിയും എത്രയോ വൻസൃഷ്ടികളാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപന വരുമ്പോൾ അവ ആ കൽപനക്കു പൂർണമായും വിധേയമാകുന്നു. കൽപന അവയിൽ നടപ്പാകുവാൻ യാതൊരു തടസ്സവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഉണ്ടാകുവാൻ അവകാശവുമില്ല. എല്ലാം അവൻെറ സൃഷ്ടിയും, അവൻെറ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചു മാത്രം നിലനിന്നുവരുന്നതുമാണല്ലോ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدۡحًا

6 ഹേ, മനുഷ്യാ, നിശ്ചയമായും നീ, നിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്ക് (തീവ്രമായ)

فَمُلَٰقِيهِ ۝٦ അദ്ധ്വാനം അദ്ധ്വാനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന താണ്; അങ്ങനെ, (നീ) അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നവനാകുന്നു.

6. يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ ഹേ മനുഷ്യാ إِنَّكَ كَادِحٌ നിശ്ചയമായും നീ അദ്ധ്വാനപ്പെട്ടു (ബുദ്ധിമുട്ടി)ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് إِلَى رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് كَدْحًا ഒരു അദ്ധ്വാനം فَمُلَاقِيهِ അങ്ങനെ അവനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നവനാണ്

മനുഷ്യാ നിന്‍െറ ജീവിതകാലമത്രയും ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കില്‍ മറ്റൊരു തരത്തില്‍ അദ്ധ്വാനിച്ചും ക്ലേശപ്പെട്ടും കൊണ്ടേ ഇരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നന്‍മയിലാകട്ടെ, തിന്‍മയിലാകട്ടെ, നിനക്കതു സഹജമാണ്. അങ്ങിനെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കെ നീ മരണമടയുകയും നിന്‍െറ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. അവന്‍െറ മുമ്പില്‍ നിന്‍െറ കഴിഞ്ഞകാല ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിയും വരും. അതുകൊണ്ട് നിന്‍െറ ആ അദ്ധ്വാനം നിനക്കുതന്നെ ഗുണകരമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാന്‍ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളുക എന്നു സാരം. ഇമാം മുസ്ലിം (ﷺ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു നബിവചനത്തില്‍ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''ഓരോ മനുഷ്യനും കാലത്തു പുറപ്പെടുന്നു: എന്നിട്ട് അവന്‍ സ്വന്തം ദേഹത്തെ വിറ്റു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, (ഒന്നുകില്‍) അതിനെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവനോ, അല്ലെങ്കില്‍ അതിനെ നാശപ്പെടുത്തുന്നവനോ ആയിരിക്കും അവന്‍.''
(كل الناس يغدو فبائع نفسه فمعتقها او موبقها – مسلم)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ۝٧ 7 എന്നാല്‍ അപ്പോള്‍, ഏതൊരുവന് അവന്‍െറ ഗ്രന്ഥം അവന്‍െറ വലങ്കയ്യില്‍ കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ,-

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝٨ 8 എന്നാലവന്‍ വഴിയെ ലഘുവായ ഒരു വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ۝٩ 9 അവന്‍ തന്‍െറ സ്വന്തക്കാരിലേക്ക് സന്തുഷ്ടനായിക്കൊണ്ട് തിരിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യും.

---

7. فَأَمَّا مَنْ എന്നാലപ്പോള്‍ യാതൊരുവന്‍ أُوتِيَ അവന് നല്‍കപ്പെട്ടു كِتَابَهُ അവന്റെ ഗ്രന്ഥം بِيَمِينِهِ അവന്റെ വലങ്കയ്യില്‍ 8. فَسَوْفَ എന്നാല്‍ വഴിയെ, പിറകെ يُحَاسَبُ അവന്‍ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടും حِسَابًا ഒരു വിചാരണ يَسِيرًا ലഘുവായ, അല്പമായ 9. وَيَنقَلِبُ അവന്‍ തിരിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യും إِلَى أَهْلِهِ തന്റെ സ്വന്തക്കാരി (ആള്‍ക്കാരി)ലേക്ക് مَسْرُورًا സന്തുഷ്ടനായി

റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുമ്പോള്‍ മനുഷ്യന്‍ ഒന്നുകില്‍ സജ്ജനങ്ങളില്‍പെട്ടവനായിരിക്കും, അല്ലെങ്കില്‍ ദുര്‍ജനങ്ങളില്‍പെട്ടവനും. ആദ്യത്തെ വിഭാഗത്തില്‍പെട്ടവനാണെങ്കില്‍ അവനു തന്‍െറ കര്‍മരേഖയാകുന്ന ഗ്രന്ഥം വലങ്കയ്യില്‍ നല്‍കപ്പെടും. വലതുഭാഗം ശുഭലക്ഷണവും, വിജയസൂചനയുമാകുന്നു. അവനു നാമമാത്രമായ ഒരു ലഘുവിചാരണ മാത്രമേ നേരിടേണ്ടി വരികയുള്ളു. അതിന്‍െറ പര്യവസാനം ഗുണമായിരിക്കയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ അതുകഴിയുമ്പോള്‍ അവന്‍ തന്‍െറ ആള്‍ക്കാരുടെ അടുക്കലേക്കു വളരെ സന്തോഷത്തോടും ആഹ്ളാദത്തോടും കൂടി മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യും. 'അവന്‍െറ സ്വന്തക്കാര്‍-അഥവാ ആള്‍ക്കാര്‍'(اهله) എന്നു പറഞ്ഞതിന്‍െറ വിവക്ഷ, സദ്വൃത്തരായ അവന്‍െറ കൂട്ടുകാര്‍, കുടുംബാംഗങ്ങള്‍ മുതലായവരോ, സ്വര്‍ഗത്തില്‍ അവനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വന്ത

ക്കാരോ ആകാവുന്നതാണ്. ആയിശാ (ﷺ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''ആർ ക്കെങ്കിലും വിചാരണ കർശനമാക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും'' അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''വലതുകയ്യിൽ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ ലഘുവായ വിചാരണ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടും (فسوف يحاسب حسابا يسيرا) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ?'' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''അത് ഒരു (കാര്യമായ) വിചാരണയല്ല: ഒരു പ്രദർശനം (കർമ്മർരേഖ കാട്ടി ക്കൊടുക്കൽ) മാത്രമാകുന്നു. ഖിയാമത്തുനാളിൽ ആരൊരാളുടെ വിചാരണ കർശനമായി നടത്തപ്പെട്ടുവോ അവൻ ശിക്ഷക്കു വിധേയനാകുന്നതാണ്.'' (ബു: മു.)

10	ഏതൊരുവന് അവൻെറ ഗ്രന്ഥം അവൻെറ മുതുകിൻെറ പിന്നിലൂടെ കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ-	وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهْرِهِۦ ﴿١٠﴾
11	അവൻ വഴിയെ നാശത്തെ വിളി(ച്ചു നില വിളി)ക്കുന്നതാണ്.	فَسَوْفَ يَدْعُوا۟ ثُبُورًا ﴿١١﴾
12	ആളിക്കത്തുന്ന അഗ്നിയിൽ അവൻ കടന്നെരിയുകയും ചെയ്യും.	وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾

10. وَأَمَّا مَنْ എന്നാൽ യാതൊരുവൻ أُوتِيَ അവനു നൽകപ്പെട്ടു كِتَابَهُ തന്റെ ഗ്രന്ഥം وَرَاءَ പിന്നിലൂടെ ظَهْرِهِ അവന്റെ മുതുകിന്റെ 11. فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ يَدْعُو അവൻ വിളിക്കും ثُبُورًا നാശം, കഷ്ടപ്പാട് 12. وَيَصْلَى അവൻ കടക്കുക(എരിയുക)യും ചെയ്യും سَعِيرًا കത്തിജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ, നരകത്തിൽ

ദുർജനങ്ങളായ ആളുകൾക്ക് അവരുടെ കർമരേഖ അവരുടെ പിൻഭാഗത്തുനിന്ന് ഇടതു കയ്യിലായിരിക്കും നൽകപ്പെടുക. ഇത് അശുഭലക്ഷണവും പരാജയ സൂചനയും തന്നെ. അവരുടെ വിചാരണ വളരെ കർശനവുമായിരിക്കും. ഗ്രന്ഥം കയ്യിൽ കിട്ടുമ്പോഴേക്കും അവരുടെ കുറ്റങ്ങളും പര്യവസാനവും അവർക്കു വ്യക്തമായി തെളിഞ്ഞുകാണും. അയ്യോ! കഷ്ടമേ! എന്നു നിലവിളി കൂട്ടുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ, ഫലമെന്ത് !? നരകംതന്നെ അവർക്കാധാരം! ദുർജനങ്ങളുടെ ഏട് അവരുടെ പിന്നിൽകൂടി കൊടുക്കുമെന്ന് ഇവിടെയും, ഇടങ്കയ്യിൽ കൊടുക്കുമെന്ന് 69: 25 ലും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥം അവരുടെ മുമ്പിൽകൂടിയായിരിക്കും വലങ്കയ്യിൽ നൽകുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

13	(കാരണം) അവൻ അവൻെറ സ്വന്തക്കാർക്കിടയിൽവെച്ച് സന്തുഷ്ടനായിരുന്നു.	إِنَّهُۥ كَانَ فِىٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
14	അവൻ ധരിച്ചു, അവൻ (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്) മടങ്ങിവരുന്നതേയല്ല എന്ന്.	إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾
15	ഇല്ലാതേ! [മടങ്ങാതിരിക്കയില്ല] നിശ്ചയമായും അവൻെറ റബ്ബ് അവനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനായിരുന്നു.	بَلَىٰٓ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ بَصِيرًا ﴿١٥﴾

13. إِنَّهُ كَانَ കാരണം അവനായിരുന്നു فِي أَهْلِهِ തന്റെ സ്വന്ത(ആൾ)ക്കാരിൽ مَسْرُورًا സന്തുഷ്ടൻ 14. إِنَّهُ ظَنَّ നിശ്ചയമായും അവൻ ധരിച്ചു أَن لَّن يَحُورَ അവൻ മടങ്ങിവരുന്നതേ അല്ല എന്ന് 15. بَلَى ഇല്ലാതേ,

അല്ലാതേ إِنَّ رَبَّهُۥനിശ്ചയമായും അവന്റെ റബ്ബ് كَانَ بِهِۦ അവനെക്കുറിച്ചു ആയിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവൻ

സ്വന്തം ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയോ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമോ ഇല്ലാതെ, തൻെറ സ്വന്തക്കാരുടെയും ആൾക്കാരുടെയും കൂട്ടത്തിൽ, തികച്ചും സംതൃപ്തനും സന്തുഷ്ടനുമായിക്കൊണ്ട് അവൻ അവൻെറ ഐഹികജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടി. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു തിരിച്ചുചെല്ലേണ്ടിവരികയില്ലെന്നാണ് അവർ ധരിച്ചുവെച്ചത്. ഇതാണ് ഈ ദുർഗതിക്കു കാരണം. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു തിരിച്ചുവരാതെയും, അവൻെറ പിടുത്തത്തിൽ അകപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുക സാധ്യമല്ലതന്നെ. അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു വളർത്തി വരുന്ന അവൻെറ രക്ഷിതാവ് സദാ അവനെ കണ്ടും വീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ.

فَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلشَّفَقِ ﴿١٦﴾

16 എന്നാൽ അസ്തമയ ശോഭകൊണ്ട് ഞാൻ സത്യംചെയ്തു പറയുന്നു;

وَٱلَّيۡلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾

17 രാത്രിയും, അതുൾക്കൊള്ളുന്നവയും കൊണ്ടും-

وَٱلۡقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ﴿١٨﴾

18 ചന്ദ്രൻ നികന്നു (പൂർണത പ്രാപിച്ചു) വരുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടും (സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു):-

لَتَرۡكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾

19 തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ (ഓരോ) ഘട്ടം ഘട്ടമായി കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

فَمَا لَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٢٠﴾

20 എന്നിരിക്കെ, എന്താണ് ഇവർക്ക്-ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല?!-

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيۡهِمُ ٱلۡقُرۡءَانُ لَا يَسۡجُدُونَ ۩ ﴿٢١﴾

21 അവർക്ക് ഖുർആൻ ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടാൽ അവർ 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നുമില്ല?!

---

16. فَلاَ أُقْسِمُഎന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു بِالشَّفَقِ അസ്തമയ ശോഭകൊണ്ട് 17. وَاللَّيْلِ രാത്രികൊണ്ടും وَمَا وَسَقَ അതു അടക്കിവെച്ച (ഉൾക്കൊള്ളുന്ന)വകൊണ്ടും 18. وَالْقَمَرِചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടും إِذَا اتَّسَقَ (അതു ചോർന്നു) പൂർണ്ണമായി-നികന്നു)വരുമ്പോൾ 19. لَتَرْكَبُنَّനിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ കയറും (തരണം ചെയ്യും) طَبَقًاഒരു ഘട്ടം (അടുക്കു, അവസ്ഥ, പിടി) ആയിക്കൊണ്ടു عَن طَبَقٍ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ (...) നിന്നു ((ഘട്ടം ഘട്ടമായി ഓരോ പടിയായി അടുക്കടുക്കായി)) 20. فَمَا لَهُمْ എന്നിരിക്കെ, അവ (ഇവ) ക്കെന്താണു لاَ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല (വിശ്വസിക്കാതെ) 21. وَإِذَا قُرِئَഓതപ്പെട്ടാൽ عَلَيْهِمُഅവരിൽ, അവർക്കു الْقُرْآنُഖുർ ആൻ لاَ يَسْجُدُونَ അവർ സുജൂദു ചെയ്യുന്നുമില്ല

ഈ ആയത്ത് ഓതിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഓത്തിൻെറ ഒരു സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. നബി (ﷺ) ഈ സൂറത്ത് ഓതുമ്പോൾ സുജൂദ് ചെയ്തതായി ഇമാംമാലിക്, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അസ്തമയസമയത്തെ ശോഭ,രാത്രി, രാത്രി ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നവ-അഥവാ അതിന്‍റെ ഇരുട്ടില്‍പെട്ട് മറഞ്ഞുപോകുന്ന വസ്തുക്കള്‍-പൂര്‍ണദശ പ്രാപിച്ച ചന്ദ്രന്‍ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ചില പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു സത്യംചെയ്തു പറയുന്നു: തീര്‍ച്ചയായും നിങ്ങള്‍ ഒന്നിനുശേഷം മറ്റൊന്നായി ഓരോ ഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് മരണത്തിനുമുമ്പ് ശൈശവം, കൗമാരം, യുവത്വം, വാര്‍ദ്ധക്യം, രോഗം, ആരോഗ്യം, സുഖം, ദു:ഖം ആദിയായ വിവിധ ഘട്ടങ്ങള്‍ മനുഷ്യര്‍ തരണം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ഒരു നല്ല കാര്യമോ ചീത്ത കാര്യമോ സാധിക്കേണമെങ്കില്‍പോലും അതിനായി പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നേരിടേണ്ടിവരും. പിന്നീടാണെങ്കില്‍, മരണം, ഖബ്റിലെ ജീവിതം, ഉയിര്‍ത്തെഴുന്നേല്‍പ്, മഹ്ശറിലേക്കു സമ്മേളിക്കല്‍, വിചാരണ, രക്ഷാശിക്ഷകള്‍ ആദിയായ ഘട്ടങ്ങളെയും ഒന്നിനു പിന്നാലെ ഒന്നായി മനുഷ്യന്‍ തരണം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തില്‍, കേവലം നിശ്ചലമോ സുസ്ഥിരമോ ആയ ഒരവസ്ഥയല്ല മനുഷ്യന്നുള്ളത്. വ്യക്തികളില്‍ മാത്രമല്ല, സമൂഹങ്ങളിലും കാണാവുന്ന അവസ്ഥയാണിത്. ഇതെല്ലാം മനുഷ്യനെ ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടതും, അവന്‍റെ ശാശ്വതമായ ഭാവിയെപ്പറ്റി ബോധപൂര്‍വ്വം പ്രവര്‍ത്തിക്കുവാന്‍ അവനു പ്രേരകമാകേണ്ടതുമാകുന്നു. പക്ഷെ, എന്നിട്ടും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാനോ, ഖുര്‍ആന്‍റെ സന്ദേശങ്ങള്‍ ചെവിക്കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുവാനോ, അല്ലാഹുവിന്‍റെ മുമ്പില്‍ തലകുനിക്കുവാനോ അവന്‍ തയ്യാറാകുന്നില്ല. അത്ഭുതംതന്നെ. 16 മുതല്‍ 21 കൂടിയ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനമായി പ്രാമാണ്യരായ ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പലരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിന്‍റെ സാരമാണ് മുകളില്‍ പറഞ്ഞത്. ഈ ആശയത്തെ പിന്‍താങ്ങുമാറുള്ള പല ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങളും കാണാവുന്നതുമാകുന്നു.

ഈ സൂറത്തിന്‍റെ വ്യാഖ്യാനത്തില്‍ ഇമാം ബുഖാരീ (ﷺ)19-ാം വചനത്തിനു പ്രത്യേകമായി ഒരു ശീര്‍ഷകം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതില്‍ **طبقا عن طبق** എന്ന വാക്കിന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) ല്‍ നിന്നുള്ള ഒരു ഹദീസ് രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് **حالا بعدحالا** (ഒരവസ്ഥക്കുശേഷം മറ്റൊരവസ്ഥ) എന്നാണദ്ദേഹം അര്‍ത്ഥം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മറ്റു പല മഹാന്‍മാരില്‍നിന്നും ഇതുപോലെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി ഇബ്നുകഥീര്‍ (ﷺ) മുതലായവരും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതാണ്ട് ഇതേ അര്‍ത്ഥത്തിലുള്ള വേറെ ചില നിവേദനങ്ങളും കാണാം. ചിലതില്‍ **شدة بعد شدة** (ഒരു കാഠിന്യത്തിനുശേഷം മറ്റൊരു കാഠിന്യം) എന്നാണുള്ളത്. ഇവയുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മേല്‍കണ്ട വ്യാഖ്യാനം ആ വചനത്തിന് നാമും സ്വീകരിച്ചത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാല്‍, ഓരോന്നോരോന്നായി വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് മനുഷ്യന്‍ എന്നു സാരം. അല്‍പം വിഷമത്തോടുകൂടി തരണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്ന അവസ്ഥകളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നത്രെ **لتركبن** ത (തീര്‍ച്ചയായും നിങ്ങള്‍ കയറും) എന്ന പ്രയോഗത്തില്‍നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് വിഷമാവസ്ഥകള്‍ ഓരോന്നായി തരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നു ചില മഹാന്‍മാര്‍ ഇവിടെ അര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ചതും. ഏതായാലും 'നിങ്ങള്‍ പടിപടിയായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും' എന്ന് ഈ വചനത്തിനു ചില 'പുരോഗമനവാദി'കള്‍ കല്‍പിച്ചു കാണുന്ന അര്‍ത്ഥവ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കുവാന്‍ ന്യായം കാണുന്നില്ല. കാര്യപ്പെട്ട ഒരു മുഫസ്സിറും അതു പറഞ്ഞു കാണുന്നുമില്ല.

لتركبن (ലതര്‍കബുന്ന) എന്നതില്‍ **ب** (ബാഉ്) എന്ന അക്ഷരത്തിന് അകാരം **فتح**– കൊടുത്തും (ല-തര്‍കബന്ന'എന്നും) വായനയുണ്ട്. അപ്പോള്‍ അതു 'നീ കയറും' എന്ന് അര്‍ത്ഥം വരുന്ന ഏകവചനവും, നേര്‍ക്കുനേരെ നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. വായനാവ്യത്യാസങ്ങളും, വ്യത്യസ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം പ്രമുഖ ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇബ്നുജരീര്‍ (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''മുഹമ്മദു നബിയേ, ഒരവസ്ഥക്കുശേഷം മറ്റൊരവസ്ഥയും, വിഷമകരമായ ഒരു കാര്യത്തിനുശേഷം മറ്റൊരു കാര്യവുമായി നീ കയറി (തരണം ചെയ്തു) കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു വ്യാഖ്യാനം നല്‍കിയവരുടെ അഭി

പായമാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളത്.'' നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു വാചകമെങ്കിലും എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതാണ് അതെന്നും, ഖിയാമത്തുനാളിലെ വിഷമങ്ങളും ഭീകരതകളും അവർ കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരുമെന്നാണതിൻെറ താൽപര്യമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾

22 (അത്രയുമല്ല) പക്ഷേ, അവിശ്വസിച്ചവർ വ്യാജമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾

23 അവർ (മനസ്സിൽ) സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾

24 ആകയാൽ, (നബിയേ) അവർക്ക് വേദനയേറിയ ഒരു ശിക്ഷയെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍۭ ﴿٢٥﴾

25 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കൊഴികെ, അവർക്ക് മുറിഞ്ഞു (നഷ്ടപ്പെട്ട്) പോകാത്ത പ്രതിഫലം ഉണ്ട്.

---

22. بَلِ പക്ഷേ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ يُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കുന്നു 23. وَاللَّهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു ഏറ്റവും (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا يُوعُونَ അവർ സൂക്ഷിച്ചു (ഉള്ളിൽവെച്ചു) വരുന്നതിനെപ്പറ്റി 24. فَبَشِّرْهُم ആകയാൽ അവർക്കു സന്തോഷമറിയിക്കുക بِعَذَابٍ أَلِيمٍ വേദനയേറിയശിക്ഷയെപ്പറ്റി 25. إِلَّا الَّذِينَ യാതൊരുവർക്കൊഴികെ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് أَجْرٌ പ്രതിഫലം, കൂലി غَيْرُ مَمْنُونٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത (മുറിയാത്ത, നഷ്ടം പറ്റാത്ത)

അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നും, ഖുർആൻ സ്വീകരിച്ച് അല്ലാഹുവിനു സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും മാത്രമല്ല, ഖുർആനെയും മറ്റും വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്കു വല്ല സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു കഠിനമായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചാണുള്ളത്. നേരെമറിച്ചു സത്യവിശ്വാസവും സൽകർമങ്ങളും സ്വീകരിച്ചവർക്കാകട്ടെ ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകാത്ത ശാശ്വതമായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവർ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നത് (مايوعون) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അസൂയ, വെറുപ്പ്, വിദ്വേഷം, നിഷേധം മുതലായവയാണ്. الله اعلم

والله الحمد والمنة

85. സൂറത്തുൽ ബുറൂജ് سورة البروج

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 22

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1 ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങളുള്ളതായ ആകാശം തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلۡبُرُوجِ ﴿١﴾
2 വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട (ആ) ദിവസം തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡمَوۡعُودِ ﴿٢﴾
3 സാക്ഷിയും, സാക്ഷീകരിക്കപ്പെടുന്നതും തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَشَاهِدٖ وَمَشۡهُودٖ ﴿٣﴾

1 وَالسَّمَاءِആകാശം തന്നെയാണ് ذَاتِ الْبُرُوجِ രാശി (ഗ്രഹമണ്ഡലം)കളുള്ള 2. وَالْيَوْمِദിവസവും തന്നയാണ الْمَوْعُودِ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട 3. وَشَاهِدٍസാക്ഷിയും തന്നെയാണ وَّمَشْهُودٍ സാക്ഷീകരിക്കപ്പെടുന്ന (സാക്ഷി നിൽക്കപ്പെടുന്ന)തും

ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങളിലായി നാല് വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ആണയിട്ടിരിക്കുന്നു: (1) ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങളുള്ള ആകാശംകൊണ്ട്. 'ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങൾ' എന്ന് അർത്ഥം കല്പിച്ച 'ബുറൂജ്' (البروج) എന്ന വാക്കിന്-സൂ: ഫുർഖാൻ 61ന്റെ വിവരണത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ- 'ഗ്രഹങ്ങൾ, രാശികൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, കോട്ടകൾ, മാളികവീടുകൾ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാറുണ്ട്. (2) വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട ദിവസംകൊണ്ട്. ഖിയാമത്തുനാളാണ് ഇതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടത് എന്ന് ഖിയാമത്തുനാളിനെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിൽ വേറെയും സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(3,4) സാക്ഷിയും സാക്ഷീകരിക്കപ്പെടുന്നതുംകൊണ്ട്, ഈ രണ്ടു വാക്കുകളും കുറേ വ്യാപകമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാകുന്നു. ലോകത്തുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം ഒരർത്ഥത്തിൽ ഒന്നൊന്നിന് സാക്ഷിയാണെന്ന് കാണാം. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച സാക്ഷ്യത്തിനാണ്. ഇവിടെ കൂടുതൽ പ്രസക്തിയുള്ളതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങൾക്ക് ലോകവസ്തുക്കളിൽ കണക്കറ്റ സാക്ഷികളെ കാണാവുന്നാതാണ്. സ്ഥലങ്ങൾ, പരിസരവസ്തുക്കൾ, സമയങ്ങൾ, ഉപകരണങ്ങൾ, സഹജീവികൾ ആദിയായി പലതും പലതും അവന് സാക്ഷികളായിത്തീരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കോടതിയിൽ ഇവയെല്ലാം മനുഷ്യകർമങ്ങളെ സാക്ഷീകരിക്കുന്നതാണ്. ഐഹിക കോടതികളിൽപോലും ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ ഓരോതരത്തിൽ തെളിവുനൽകുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിലാകട്ടെ, അവയെല്ലാം നേർക്കുനേരെത്തന്നെ സാക്ഷിമൊഴികൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഈ സമുദായത്തിനും, മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകൻമാർ അവരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കും സാക്ഷികളാകുന്നു. (സൂ:നിസാഉ് 41.) ഈ സമുദായം മറ്റ് സമുദായങ്ങൾക്കും സാക്ഷിയാണ്. (അൽബഖറ: 143) മനുഷ്യന്റെ അവയവങ്ങൾ അവന് സാക്ഷികളായിരിക്കും. (യാസീൻ 65) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളും അവയുടെ സാരങ്ങളും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇതുപോലെ ഹദീസുകളിലും പലതരം സാക്ഷികളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാ സാക്ഷികളും, ആ സാക്ഷികളുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് വിധേയരായവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

شاهد ,ومشهود എന്നീ വാക്കുകൾക്ക് 'കാണുന്നതും, കാണപ്പെടുന്നതും' എന്നും, 'ഹാജറാകുന്നതും, ഹാജറാകുന്ന സ്ഥലവും അഥവാ കാലവും' എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. ഖിയാമത്തുനാൾ, ജുമുഅ: ദിവസം, അറഫാദിനം, ജമാഅത്തുനമസ്കാരം, പള്ളി മുതലായവയും അവയിൽ സമ്മേളിക്കുന്നവരുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകളും പ്രസ്താവനകളും ഇവിടെ കാണപ്പടാറുള്ളത് ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അതെല്ലാം ഇവിടെ ഉദാഹരണങ്ങളായി സ്വീകരിക്കാമെന്നല്ലാതെ, സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യം അവയിലൊന്നും പരിമിതമല്ല. ഏതായാലും അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്വാൻ ഉപയോഗിച്ച വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് അതിൽ സാരവത്തായ പല രഹസ്യങ്ങളും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. സത്യവിശ്വാസികളുടെ നേരെ സത്യനിഷേധികൾ അഴിച്ചുവിടുന്ന കടുത്ത മർദ്ദനങ്ങൾക്കും, യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിൻെറ അചഞ്ചലതക്കും ഉത്തമോദാഹരണമായ ഒരു സംഭവമാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറയുന്നത്:-

4 കിടങ്ങിൻെറ ആൾക്കാർ കൊല്ലപ്പെടട്ടെ [ശപിക്കപ്പെടട്ടെ]!-

قُتِلَ أَصْحَٰبُ ٱلْأُخْدُودِ ﴿٤﴾

5 അതായത് ഇന്ധനം [വിറക്] നിറച്ച അഗ്നിയുടെ (ആൾക്കാർ);-

ٱلنَّارِ ذَاتِ ٱلْوَقُودِ ﴿٥﴾

6 അവർ അതിങ്കൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭം;-

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿٦﴾

7 സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ട് തങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന് അവർ ദൃക്സാക്ഷികളായുംകൊണ്ട്.

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِٱلْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿٧﴾

---

4. قُتِلَ കൊല്ല(ശപിക്ക-നശിപ്പിക്ക)പെടട്ടെ أَصْحَابُ ആൾക്കാർ الْأُخْدُودِ കിടങ്ങിന്റെ 5. النَّارِ അതായത് അഗ്നിയുടെ ذَاتِ الْوَقُودِ വിറകു (ഇന്ധനം) ഉള്ളതായ (നിറക്കപ്പെട്ട) 6. إِذْ هُمْ അവർ ആയിരുന്ന സന്ദർഭം عَلَيْهَا അതിങ്കൽ, അതിനുമേലെ قُعُودٌ ഇരിക്കുന്നവർ 7. وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു بِالْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ടു شُهُودٌ (ദൃക്ക്) സാക്ഷികളുമാണ്

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും സഹാബികളും അങ്ങേഅറ്റം ശത്രുമർദ്ദനങ്ങൾക്ക് ഇരയായിക്കൊണ്ടിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അവതരിച്ച ഒരദ്ധ്യായമാണിത്. ബിലാൽ (رضي الله عنه), സുഹൈബ് (رضي الله عنه) തുടങ്ങിയ പല സഹാബികളും-സഹാബീ വനിതകൾപോലും-ഖുറൈശികളുടെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള ക്രൂരമർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നത് പ്രസിദ്ധമാണ്. ഒരിക്കൽ അവർ തിരുമേനിയോട് അതിനെക്കുറിച്ച് സങ്കടപ്പെടുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി കഅ്ബഃയുടെ തണലിൽ ഒരു പുതപ്പ് തലയിണയാക്കി കിടക്കുകയായിരുന്നു. ''നബിയേ അവിടുന്ന്, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി (അല്ലാഹുവിനോട്) സഹായം തേടുന്നില്ലേ?! ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ദുആ ചെയ്യുന്നില്ലേ?!'' എന്നിങ്ങനെ അവർ പറഞ്ഞു. തിരുമേനി പ്രതിവചിച്ചു: ''നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് ചിലരെ പിടിച്ചു കുഴികുത്തി അതിൽ നിറുത്തി ഉളിവാൾ അവരുടെ തലയിൽ വെച്ച് രണ്ടു പിളർപ്പായി പിളർത്തുകയും, ഇരുമ്പിൻെറ ചീർപ്പുകൊണ്ട് എല്ലും മാംസവുമല്ലാത്തതെല്ലാം ഈർന്നെടുക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും അത് അയാളുടെ മതവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് അയാളെ തടയുമായിരുന്നില്ല. അല്ലാഹു തന്നെയാണ്! അവൻ ഇക്കാര്യം പൂർത്തിയാക്കുകതന്നെചെയ്യും. അങ്ങനെ (യമനിലെ) സൻആയിൽ നിന്ന് ഒരു വാഹനക്കാരൻ ഹളർ

മൗത്തുവരെ അല്ലാഹുവിനേയും (വഴിമദ്ധ്യെ)ചെന്നായയെയും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെയും ഭയപ്പെടാനില്ലാത്തവിധം സഞ്ചരിക്കുന്നതാകുന്നു. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ബദ്ധപ്പാട് കാണിക്കുകയാണ്.'' (ബുഖാരീ.) ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ, മുൻകാലത്ത് സത്യവിശ്വാസികളായ ഒരു കൂട്ടർ സഹിക്കേണ്ടി വന്ന ഒരു ദാരുണ സംഭവം, ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ്.

വിറകുകൂമ്പാരം നിറച്ച് അത്യുഗ്രമായി കത്തിജ്വലിക്കുമാറാക്കിയ ഒരു തീകുണ്ഡാരത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ സാധുക്കളെ ജീവനോടെ ഇട്ട് അഗ്നിക്കിരയാക്കുകയും, അതിന്റെ ചുറ്റുപാടും ഇരുന്ന് ആ പാവങ്ങൾ തീയിൽ എരിഞ്ഞു പിടയുന്നത് നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ട് ആഹ്ളാദിച്ചു രസിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ക്രൂര ജനതയെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഈ കഠോരകൃത്യം ചെയ്വാനുള്ള ഏകകാരണം ആ പുണ്യാത്മാക്കൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചത് മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ അക്രമികളുടെ മേൽ അവൻ തക്ക നടപടികളെടുക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവരെക്കാൾ ഊക്കൻമാരായിരുന്ന ധിക്കാരികളെയും അല്ലാഹു വെറുതെ വിട്ടിട്ടില്ലെന്നും തുടർന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതെല്ലാം സത്യവിശ്വാസികൾ ഓർമിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നത്രെ ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

തീക്കുണ്ടിന്റെ സംഭവം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയത്തക്കവിധം തെളിവുകളില്ല. ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഇതിന് ഉദാഹരണമായി എടുക്കാവുന്ന രൂപത്തിൽ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ, അതല്ല, അവപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങളെ മൊത്തത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചാണോ ഈ വിവരണമൊന്നും തീർത്ത് പറയാവുന്നതല്ല. രണ്ടായാലും, ഈ സംഭവത്തിലടങ്ങിയ പാഠം ഗ്രഹിക്കുവാനും, അത് പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും, സംഭവം എവിടെവെച്ച് എപ്പോൾ ഉണ്ടായി എന്നറിയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച നിവേദനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രസ്താവയോഗ്യമായത് നമുക്ക് ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കാം.

ഇമാം മുസ്‌ലിം (ﷺ) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു നബി വചനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: മുൻകാലത്ത് ഒരു രാജാവിന് ഒരു 'സാഹിർ' (ആഭിചാരവിദഗ്ധൻ- അഥവാ മായവിദ്യക്കാരൻ) ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ മരണശേഷം തന്റെ ഒരു പിൻഗാമിയാക്കിത്തീർക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തിൽ അയാൾ ഒരു കുട്ടിക്ക് 'സിഹ്ർ' (ആഭിചാരം അഥവാ മായവിദ്യ) പഠിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു, കുട്ടിയുടെ വഴിമദ്ധ്യെ ഒരു 'റാഹിബ്' (പുരോഹിതൻ) ഉണ്ടായിരുന്നു. പോക്കുവേളകളിൽ കുട്ടി റാഹിബുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, ആ വഴി കുട്ടിക്ക് അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം വഴിയിൽ ഒരു മൃഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് ഗതാഗത തടസ്സമുണ്ടാക്കുകയുണ്ടായി. റാഹിബിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ് ശരിയായതെങ്കിൽ ഈ മൃഗത്തെ കൊലപ്പെടുത്തേണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് കുട്ടി ആ മൃഗത്തിന് നേരെ കല്ലെറിഞ്ഞു. മൃഗം ചത്തു. മാർഗതടസ്സം നീങ്ങി. ഈ സംഭവം മുഖേന കുട്ടിയുടെ കാര്യം ജനശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചു. അനന്തരം കുട്ടിയുടെ കൈക്ക് പല രോഗങ്ങളും സുഖപ്പെടുക മുതലായ സംഭവങ്ങൾ നടക്കുകയും, ജനങ്ങൾക്ക് കുട്ടിയെപ്പറ്റി വലിയ മതിപ്പുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. കൂട്ടത്തിൽ രാജാവുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ള ഒരാളുടെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന കണ്ണിനും കുട്ടിയുടെ കൈക്ക് സുഖം ലഭിച്ചു. ഇത് മുഖേന രാജാവും കുട്ടിയുടെ കഥ അറിഞ്ഞു. കുട്ടിയുടെ പഠിത്തത്തിന്റെ ഫലമാണ് അതെല്ലാമെന്നാണ് ജനങ്ങൾ ധരിച്ചത്. പക്ഷേ , ഇതെല്ലാം എന്റെ റബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് എന്ന് കുട്ടി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ''ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരു റബ്ബ് ആരാണ്?'' എന്നായി രാജാവ്. അതിനെത്തുടർന്ന് കുട്ടിയെയും അവന്റെ ഗുരുവായ റാഹിബിനെയും രാജാവ് പിടികൂടി, റാഹിബിനേ ഉളിവാൾ

വെച്ചുപൊളിച്ചുവീഴ്ത്തി. പിന്നീട്, കുട്ടി അവന്‍റെ പുതിയമതം ഉപേക്ഷിക്കാത്തപക്ഷം അവനെ ഒരു മലമുകളില്‍ കൊണ്ടുപോയി കീഴ്പ്പോട്ടിടുവാന്‍ രാജാവ് കല്‍പ്പിച്ചു. പക്ഷേ, കുട്ടിയുടെ പ്രാര്‍ത്ഥനാഫലമായി കുട്ടി രക്ഷപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം കപ്പലില്‍ കയറ്റി സമുദ്രത്തിലെറിയുവാന്‍ ഏര്‍പ്പാടു ചെയ്തു. അതിലും അവന്‍ കരപറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. കൊണ്ടുപോയവര്‍ക്കു നാശം പിണയുകയും ചെയ്തു. ഒടുക്കം കുട്ടി പറഞ്ഞു: ''എന്നെ കൊല്ലേണമെങ്കില്‍ എന്‍റെ അമ്പുകൊണ്ട് എന്‍റെ റബ്ബിന്‍റെ പേരുപറഞ്ഞ് എന്നെ പരസ്യമായി എറിയണം''. അത് ഫലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകണ്ട് ജനങ്ങള്‍ കൂട്ടമായി അല്ലാഹുവില്‍ വിശ്വസിച്ചു. അപ്പോള്‍ രാജാവും കിങ്കരന്മാരും വലിയ ഒരു അഗ്നികുണ്ഡം തയ്യാറാക്കി. സത്യവിശ്വാസികളെ അതിലിട്ട് അഗ്നിക്കിരയാക്കി. (رواه مسلم) ഖുര്‍ആന്‍ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സംഭവം ഇതാണോ മറ്റു വല്ലതുമാണോ എന്ന് നമുക്ക് തീര്‍ച്ചപ്പെടുത്തിക്കൂടാത്തതാണ്.

وَمَا نَقَمُوا۟ مِنْهُمْ إِلَّآ أَن يُؤْمِنُوا۟ بِٱللَّهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴿٨﴾

8 പ്രതാപശാലിയായ, സ്തുത്യര്‍ഹനായ അല്ലാഹുവില്‍ അവര്‍ [ആ സത്യവിശ്വാസികള്‍] വിശ്വസിക്കുന്നതല്ലാതെ, അവരെക്കുറിച്ച് അവര്‍ (യാതൊന്നും) കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലതാനും;-

ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿٩﴾

9 അതായത്, ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം യാതൊരുവന്നാണോ അവനില്‍(വിശ്വസിക്കുന്നത്.) അല്ലാഹുവാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും ദൃക്സാക്ഷിയാകുന്നു.

---

8. وَمَا نَقَمُوا അവര്‍ കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല, അക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ല مِنْهُمْ അവരില്‍ നിന്നും, അവരെക്കുറിച്ച إِلاَّ أَن يُؤْمِنُوا അവര്‍ വിശ്വസിക്കുന്നതാല്ലാതെ بِاللهِ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയായ الْحَمِيدِ സ്തുത്യര്‍ഹനായ 9. الَّذِي അതായതു യാതൊരുവന്‍ لَهُ അവന്നാകുന്നു مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജാധിപത്യം وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും وَاللهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും شَهِيدٌ (ദൃക്കു) സാക്ഷിയാണ്

എല്ലാ യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളിലും വെച്ച് ഏറ്റവും മഹത്തും, പരിപാവനവുമായ ആ യാഥാര്‍ത്ഥ്യത്തില്‍-അതെ, അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധ്യനും രക്ഷിതാവുമെന്ന കാര്യത്തില്‍-വിശ്വസിച്ചുവെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു കുറ്റവും ആ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേല്‍ അവര്‍ക്ക് ചുമത്തുവാനില്ലായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അതിനെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച കുറ്റമായെടുത്ത് അവരെ പൈശാചികവും മൃഗീയവുമായ രൂപത്തില്‍ ശിക്ഷിച്ച ആ ദുഷ്ടന്മാരെ അല്ലാഹു എങ്ങിനെ ശപിക്കാതിരിക്കും?! സത്യവും സത്യവിശ്വാസവും, സ്വീകരിക്കുന്നതിന്‍റെപേരില്‍, അസത്യത്തിന്‍റെയും അവിശ്വാസത്തിന്‍റെയും വൈതാളികന്മാരില്‍നിന്നുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ മൃഗീയ മര്‍ദ്ദനങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാകുന്നു: എല്ലാം അല്ലാഹു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിനും അവന്‍ നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِينَ فَتَنُوا۟ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَـٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا۟ فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ ٱلْحَرِيقِ ﴿١٠﴾

10 നിശ്ചയമായും, സത്യവിശ്വാസികളെയും സത്യവിശ്വാസിനികളെയും (മര്‍ദ്ദിച്ച്) കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും, പിന്നീട് പശ്ചാത്തപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവര്‍; അവര്‍ക്ക് നരകശിക്ഷയുണ്ട്; അവര്‍ക്ക് ചുട്ടുകരിക്കുന്ന ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْكَبِيرُ ﴿١١﴾

11 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ;- അവർക്ക് അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളുണ്ട്. അതത്രെ വലുതായ വിജയം.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿١٢﴾

12 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബിൻെറ പിടുത്തം [പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കൽ] കഠിനമായത് തന്നെയാണ്.

إِنَّهُۥ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾

13 നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ്, ആദ്യമായുണ്ടാക്കുകയും, (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

وَهُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلْوَدُودُ ﴿١٤﴾

14 വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, വളരെ സ്നേഹമുള്ളവനും അവനത്രെ.

ذُو ٱلْعَرْشِ ٱلْمَجِيدُ ﴿١٥﴾

15 'അർശു'[സിംഹാസനം] ഉള്ളവനും, മഹത്വമേറിയവനും;-

فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

16 താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തോ അത് (ശരിക്കും) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും.

---

10. إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവർ فَتَنُوا അവർ കുഴപ്പപ്പെടുത്തി, പരീക്ഷണത്തിലാക്കി (മർദ്ദിച്ചു) الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ وَالْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസിനികളെയും ثُمَّ പിന്നീട് لَمْ يَتُوبُوا അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചതുമില്ല فَلَهُمْ എന്നാലവർക്കുണ്ട് عَذَابُ جَهَنَّمَ ജഹന്നമി (നരകത്തി)ന്റെ ശിക്ഷ وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും عَذَابُ الْحَرِيقِ കരിച്ചലിന്റെ (ചുട്ടെരിക്കുന്ന) ശിക്ഷ 11. إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരുവൻ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത لَهُمْ جَنَّاتٌ അവർക്കുണ്ട് സ്വർഗങ്ങൾ تَجْرِي നടക്കുന്ന, ഒഴുകുന്ന مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിഭാഗത്തൂടെ الْأَنْهَارُ അരുവികൾ, നദികൾ ذَلِكَ الْفَوْزُ അതത്രെ വിജയം, ഭാഗ്യം الْكَبِيرُ വലിയ 12. إِنَّ بَطْشَ നിശ്ചയമായും പിടുത്തം (ശിക്ഷ) رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ لَشَدِيدٌ കഠിനാമയതുതന്നെ 13. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയം അവൻതന്നെ يُبْدِئُ ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നു, തുടക്കം ചെയ്യുന്നു وَيُعِيدُ ആവർത്തിക്കുക(മടക്കിയുണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു 14. وَهُوَ അവനത്രെ الْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ الْوَدُودُ വളരെ സ്നേഹം (താല്പര്യം) ഉള്ളവൻ 15. ذُو الْعَرْشِ അർശുള്ളവൻ, സിംഹസനക്കാരൻ الْمَجِيدُ മഹത്വമേറിയവൻ, യോഗ്യതയുള്ളവൻ 16. فَعَّالٌ ശരിക്കും ചെയ്യുന്നവൻ, പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ لِّمَا يُرِيدُ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ, എന്തു താൽപര്യപ്പെടുന്നോ അത്

എന്നിരിക്കെ, അവൻെറ പിടിയിൽ അമരാത്തവനോ, അവൻെറ നടപടിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നവനോ, അവനെ അതിജയിക്കുന്നവനോ ആരുണ്ട്? ആരും തന്നെയില്ല. എല്ലാം അവൻെറ സൃഷ്ടി. രക്ഷിക്കുവാനും ശിക്ഷിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരവും കഴിവും അവന് മാപ്പു ചെയ്വാനും ദയകാണിക്കുവാനുമുള്ള കഴിവും സന്നദ്ധതയും ഉള്ളവനും അവൻ തന്നെ. പരമാധികാരവും പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവന് മാത്രം. അവനെ ചോദ്യം ചെയ്വാൻ ആരുമില്ല.

17 (ആ) സൈന്യങ്ങളുടെ വർത്തമാനം നിനക്ക് വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നുവോ (നബിയേ),-	هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلْجُنُودِ ﴿١٧﴾
18 അതായത്, ഫിർഔൻെറയും, 'ഥമൂദി' ൻെറയും?!	فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾

17. هَلْ أَتَاكَ നിനക്കു വന്നിരിക്കുന്നുവോ حَدِيثُ വർത്തമാനം الْجُنُودِ സൈന്യങ്ങളുടെ 18 فِرْعَوْنَ അതായത് ഫിർഔന്റെ وَثَمُودَ 'ഥമൂദി'ന്റെയും

അതെ, ആ വർത്തമാനം നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ, അത് നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം നൽകുവാനും, സത്യനിഷേധികൾക്ക് പാഠമായിരിക്കുവാനും പോരുന്നതാണ്.

19 എങ്കിലും (ഈ) അവിശ്വസിച്ചവർ വ്യാജമാക്കലിലാണു (ഏർപ്പെട്ടിട്ടു)ള്ളത്.	بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾
20 അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവരുടെ പിൻവശത്തിലൂടെ (അവരെ) വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനുമാണ്.	وَٱللَّهُ مِن وَرَآئِهِم مُّحِيطٌۢ ﴿٢٠﴾
21 പക്ഷേ, അത് മഹത്വമേറിയ ഒരു ഖുർആനാകുന്നു;	بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾
22 സുരക്ഷിതമായ ഒരു ഫലകത്തിലാണ് (അതുള്ളത്).	فِى لَوْحٍ مَّحْفُوظٍۭ ﴿٢٢﴾

19. بَلِ എങ്കിലും(പക്ഷേ) الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ فِي تَكْذِيبٍ വ്യാജമാക്കലിലാകുന്നു 20 . وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ مِن وَّرَائِهِم അവരുടെ പിൻവശത്തൂടെ, പിന്നിൽ നിന്നു مُحِيطٌ വലയം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു 21. بَلْ هُوَ എങ്കിലും (പക്ഷേ-എന്നാൽ) അതു قُرْآنٌ ഒരു ഖുർആനാകുന്നു (വായനാഗ്രന്ഥമാണ്) مَّجِيدٌ മഹത്വമേറിയ, ശ്രേഷ്ടമാക്കപ്പെട്ട 22. فِي لَوْحٍ ഒരു ഫലകത്തിൽ, പലകയിൽ مَّحْفُوظٍ സുരക്ഷിതമായ, സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട

അക്രമത്തിലും മർദ്ദനത്തിലും മുൻപന്തിയിൽനിന്നിരുന്ന അതികേമന്മാരായ ഫിർഔൻ, ഥമൂദുവർഗം പോലെയുള്ളവരുടെയെല്ലാം പര്യവസാനങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് പൊതുവിൽ അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതാണല്ലോ. ഈ ധിക്കാരികൾക്ക് അതിൽനിന്നൊന്നും പാഠം പഠിഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരിപ്പോഴും നിഷേധത്തിലും ധിക്കാരത്തിലും ഉറച്ചുനിൽക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുതാനും. അതവർ ഓർക്കുന്നില്ല. ഖുർആനാണെങ്കിൽ-അതാണല്ലോ അവരുടെ ഈ ദുഷ്ചെയ്തികൾക്കു കാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്-അതിലെ വചനങ്ങളും ആശയങ്ങളും അത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ആദർശങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ അതിമഹത്തായതും ആരുടെ കൈകടത്തലിനും പഴുതില്ലാത്തവിധം സുരക്ഷിതമായതുമാകുന്നു. അതിനെ വ്യാജമാക്കിത്തള്ളുവാനോ, നിഷേധിക്കുവാനോ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല, കാരണവുമില്ല.

لوح محفوظ(സുരക്ഷിതഫലകം-അഥവാ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട പലക) എന്നാൽ ഏതാണ്? അതെവിടെയാണ്? ഏതു തരത്തിലുള്ളതാണ്? എന്നൊന്നും നമുക്ക് വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിവരിക്കുവാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. വാക്കിന്റെ ഭാഷാർത്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി-ചില ആളുകൾ ചെയ്തുകാണുന്നതുപോലെ-അതിനെ കേവലം ഒരു ഭൗതികവസ്തുവായി ചിത്രീകരിക്കുവാനോ, നമ്മുടെ കയ്യിലുള്ള 'മുസ്ഹഫു'കളോ മറ്റോ ആണെന്നു വിധികൽപിക്കുവാനോ മുതിരുന്നത് അന്യായമാണ്. ഖുർആനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ വാഖിഅഃ 77-79ൽ
انه لقرآن كريم فى كتاب لايمسه الا المطهرون (അത് മാന്യമായ ഒരു ഖുർആനാണ്, ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലാണുള്ളത്. പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അതിനെ സ്പർശിക്കയില്ല). എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ വിവരണത്തിൽ അവിടെ നാം പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക.ആ ആശയം തന്നെയാണ് ഇവിടെയും ഉള്ളത്. സൂ: റഅ്ദിൽ يمحو الله ما يشاء ويثبت
وعنده ام الكتاب– الرعد ٣٩ (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ മായിച്ചുകളയുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥം അവന്റെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും.) എന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജ്ഞാനരേഖയാണ് അതെന്നും, ഖുർആനടക്കം അല്ലാഹു അതിൽ പലതും രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുത്തതല്ലാതെ ആർക്കും അതിനെപ്പറ്റി അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും, നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും, മുൻഗാമികളായ മഹാന്മാരുടെ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും പൊതുവിൽ 'ലൗഹുൽ-മഹ്ഫൂളി' (لوح محفوظ)' നെപ്പറ്റി മുസ്ലിംകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നതും അതാണ്. والله اعلم

والله الحمد والمنة

86. സൂറത്തു-ത്താരിഖ് سورة الـطارق

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 17

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلسَّمَآءِ وَٱلطَّارِقِ ۝١

1 ആകാശം തന്നെയാണ, രാത്രി കടന്നു വരുന്നതും തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلطَّارِقُ ۝٢

2 രാത്രി കടന്നുവരുന്നത് എന്നാൽ എന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

ٱلنَّجۡمُ ٱلثَّاقِبُ ۝٣

3 തുളച്ചുചെല്ലുന്ന നക്ഷത്രമത്രെ (അത്).

إِن كُلُّ نَفۡسٍ لَّمَّا عَلَيۡهَا حَافِظٌ ۝٤

4 എല്ലാ ഓരോ ദേഹവും [ആളും]തന്നെ, അതിൻെറ മേൽ സൂക്ഷിച്ചു (വീക്ഷിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാൾ ഇല്ലാത്തതായിട്ടില്ല.

---

1 وَالسَّمَاءِആകാശംതന്നെയാണ وَالطَّارِقِ (രാത്രി) വന്നുമുട്ടുന്ന (കടന്നുവരുന്ന)തും 2. وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്കു എന്തറിയാം مَا الطَّارِقُ രാത്രി കടന്നുവരുന്നതു എന്താണെന്ന് 3. النَّجْمُനക്ഷത്രമാണ് الثَّاقِبُ തുളച്ചുചെല്ലുന്ന (ശോഭയേറിയ) 4. إِن كُلُّ نَفْسٍഎല്ലാ ഓരോ ദേഹവും(ആളും-ആത്മാവും) ഇല്ല لَّمَّا عَلَيْهَاഅതിൻെറ മേൽ ഇല്ലാതെ حَافِظٌ ഒരു സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ, പാറാവുകാരൻ, കാക്കുന്നവൻ

ആകാശത്തെയും നക്ഷത്രത്തെയുംകൊണ്ടു അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്യുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് രാത്രിയാകകൊണ്ട് രാത്രി കടന്നുവരുന്നത് (الطارق) എന്നും, പ്രകാശിക്കുന്ന ശോഭയോടുകൂടിയതാകകൊണ്ടു തുളച്ചുചെല്ലുന്നത് (الثاقب) എന്നും അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 'നക്ഷത്രം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ, പൊതുവിൽ എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങളുമോ, ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതുപോലെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക നക്ഷത്രമോ ആകാവുന്നതാണ്. ഓരോ ആളെപ്പറ്റിയും സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പാറാവുകാരൻ ഉണ്ടെന്നും, ആരും അതിൽനിന്ന് ഒഴിവില്ല എന്നുമാണ് അല്ലാഹു സത്യംചെയ്തു പറയുന്നത്.

മനുഷ്യൻെറ കർമങ്ങളെല്ലാം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ചില മലക്കുകൾ എല്ലാവരുടെയും കൂടെ ഉണ്ടെന്നു സൂ: ഇൻഫിത്വാർ 10ൽ കണ്ടുവല്ലോ. മനുഷ്യൻെറ മുമ്പിലൂടെയും പിമ്പിലൂടെയും അവനെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഉണ്ടെന്ന് സൂ: റഅ്ദ് 11 ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാറാവുകാരൻ (حافظ) എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത് ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാവാം. അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആവാം. ഏറ്റവും നല്ല പാറാവുകാരൻ അവൻ തന്നെയാണല്ലോ. (فالله خير حافظا) ഏതായാലും മനുഷ്യൻെറ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചലനങ്ങളും ഒന്നൊഴിയാതെ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവനെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്.

5 എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ (ചിന്തിച്ചു) നോക്കട്ടെ, അവൻ എന്തിൽനിന്നാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് !	فَلْيَنظُرِ ٱلْإِنسَـٰنُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾
6 തെറിച്ചുവരുന്ന ഒരു വെള്ളത്തിൽ നിന്നത്രെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.	خُلِقَ مِن مَّآءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾
7 അത് മുതുകെല്ലിന്നും, നെഞ്ചെല്ലുകൾക്കും ഇടയിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്നു.	يَخْرُجُ مِنۢ بَيْنِ ٱلصُّلْبِ وَٱلتَّرَآئِبِ ﴿٧﴾

5. فَلْيَنظُرِ എന്നാൽ നോക്കട്ടെ الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ مِمَّ خُلِقَ അവൻ എന്തിനാൽ (ഏതിൽനിന്നു) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് 6. خُلِقَ അവൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു مِن مَّاءٍ ഒരു വെള്ളത്തിനാൽ دَافِقٍ തെറിച്ചു വരുന്ന 7. يَخْرُجُ അതു പുറത്തുവരുന്നു مِن بَيْنِ الصُّلْبِ മുതുകെല്ലിൻെറ ഇടയിൽ നിന്നു وَالتَّرَائِبِ നെഞ്ചല്ലുകളുടെയും

ഭക്ഷ്യസത്തുക്കളിൽനിന്ന് ഉൽഭൂതമാകുന്നതും, ശരീരാംശങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം ഒഴുകിവരുന്നതുമാണ് പുരുഷബീജവും സ്ത്രീയുടെ അണ്ഡവും. അതിൻെറ പ്രധാനകേന്ദ്രം പുരുഷൻെറ നട്ടെല്ലുകളും സ്ത്രീയുടെ മേലേ നെഞ്ചെല്ലുകളുമാകുന്നു. അവിടങ്ങളിൽനിന്നാണത് വെളിക്കുവരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് മുതുകെല്ലിനും നെഞ്ചെല്ലുകൾക്കുമിടയിൽനിന്ന് അത് പുറപ്പെടുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മാതാപിതാക്കളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നു വാർന്നു തെറിച്ചുവീഴുന്ന ഒരു നിസ്സാരജലത്തിൻെറ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരു ബിന്ദുവിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവനല്ലേ മനുഷ്യൻ?! അവന് രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം കൂടി നൽകുവാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിവില്ലെന്നോ?!-

8 നിശ്ചയമായും, അവൻ [അല്ലാഹു] അവനെ മട(ക്കി സൃഷ്ടി)ക്കുന്നതിന് കഴിവുള്ളവൻതന്നെ,-	إِنَّهُۥ عَلَىٰ رَجْعِهِۦ لَقَادِرٌ ﴿٨﴾
9 രഹസ്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം.	يَوْمَ تُبْلَى ٱلسَّرَآئِرُ ﴿٩﴾
10 അപ്പോൾ അവന്ന് യാതൊരു ശക്തിയാകട്ടെ, സഹായകനാകട്ടെ (ഉണ്ടായിരിക്കുക) ഇല്ല.	فَمَا لَهُۥ مِن قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿١٠﴾

8. إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ عَلَى رَجْعِهِ അവനെ മടക്കുവാൻ, ആവർത്തിക്കുന്നതിന് لَقَادِرٌ കഴിവുള്ളവൻ തന്നെ 9. يَوْمَ تُبْلَى പരിശോധിക്ക (പരീക്ഷിക്ക)പ്പെടുന്ന ദിവസം السَّرَائِرُ രഹസ്യങ്ങൾ, സ്വകാര്യ ചെയ്തികൾ 10. فَمَا لَهُ അപ്പോൾ അവന്നില്ല مِن قُوَّةٍ ഒരു ശക്തിയും وَلَا نَاصِرٍ ഒരു സഹായകനുമില്ല

സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ അവൻ നടത്തുന്ന എല്ലാ ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളും, അവൻെറ വിചാരം, വികാരം, ഉദ്ദേശം വിശ്വാസം മുതലായവയുമെല്ലാം ഖിയാമത്തുനാളിൽ പരിശോധനാവിഷയമാകുന്നതും, അതനുസരിച്ചു നടപടി എടുക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. ഇന്ന് ഈ കാണുന്ന കഴിവും സ്വാധീനവും ഒന്നുംതന്നെ അവന് അന്നുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ആരും അവനെ രക്ഷിക്കുവാനും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

11 ആവർത്തി(ച്ചുമഴചൊരി)ക്കുന്ന ആകാശം തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلرَّجۡعِ ﴿١١﴾
12 (സസ്യലതാദികൾ മുളച്ചു) പിളരുന്ന ഭൂമിയും തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَٱلۡأَرۡضِ ذَاتِ ٱلصَّدۡعِ ﴿١٢﴾
13 നിശ്ചയമായും, ഇത് ഒരു (ഖണ്ഡിതമായ) തീരുമാന വചനം തന്നെയാകുന്നു.	إِنَّهُۥ لَقَوۡلٞ فَصۡلٞ ﴿١٣﴾
14 ഇത് തമാശയല്ല.	وَمَا هُوَ بِٱلۡهَزۡلِ ﴿١٤﴾

11. وَالسَّمَاءِആകാശം തന്നെയാണ ذَاتِ الرَّجْعِ മടക്കം (ആവർത്തനം)ഉള്ളതായ 12. وَالْأَرْضِഭൂമിയുമാണ ذَاتِ الصَّدْعِ പിളരൽ ഉള്ള(പിളരുന്ന)തായ 13. إِنَّهُനിശചയമായും ഇത്, അത് لَقَوْلٌഒരു വാക്കു(വചനം)തന്നെ فَصْلٌ തീരുമാനമായ (ഖണ്ഡിതമായ) 14. وَمَا هُوَഅതല്ലതാനും بِالْهَزْلِ തമാശ, വിനോദം

മടക്കം അഥവാ ആവർത്തനം ഉള്ളത് (ذات الرجع) എന്നു ആകാശത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിനു മഴ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നും, ഗോളങ്ങളുടെ ചലനം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നും വിവക്ഷ നൽകപ്പെടാറുണ്ട്. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻഗണന കാണുന്നത്. പിളരുന്നത് (ذات الصدع) എന്ന് ഭൂമിയെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് മഴ നിമിത്തം സസ്യലതാദികൾ മുളച്ചു പൊന്തുമാറ് ചീർത്തു പിളരുന്നത് എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാകുന്നു. മനുഷ്യൻെറ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചും അവൻെറ പുനരെഴുന്നേൽപിനെക്കുറിച്ചും അവൻെറ ചിന്തതിരിക്കുവാൻ പോരുന്നതാണ് ഈ സത്യവാചകങ്ങൾ. മനുഷ്യനു മരണശേഷം വീണ്ടും ഒരു ജീവിതമുണ്ടെന്നും, അവൻെറ കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നും പറയുന്നതു കേവലം തമാശയോ വിനോദമോ ഒന്നുമല്ല യാതൊരു നീക്കുപോക്കുമില്ലാത്തവിധം ഖണ്ഡിതവും അവസാനത്തേതുമായ വാക്കാണത് എന്നത്രെ അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നത്.

15 നിശ്ചയമായും, അവർ [അവിശ്വാസികൾ] ഒരു (വമ്പിച്ച) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു;	إِنَّهُمۡ يَكِيدُونَ كَيۡدٗا ﴿١٥﴾
16 ഞാനും ഒരു(വമ്പിച്ച)തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ്	وَأَكِيدُ كَيۡدٗا ﴿١٦﴾
17 ആകയാൽ, (നബിയേ) അവിശ്വാസികൾക്ക് നീ (കാല) താമസം നൽകുക; അവർക്ക് നീ അൽപമൊന്ന് താമസം ചെയ്തുകൊടുക്കുക.	فَمَهِّلِ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَمۡهِلۡهُمۡ رُوَيۡدَۢا ﴿١٧﴾

15. إِنَّهُمْനിശ്ചയമായും അവർ يَكِيدُونَതന്ത്രം (ഉപായം) പ്രവർത്തിക്കുന്നു كَيْدًا ഒരു തന്ത്രം, ഉപായം 16. وَأَكِيدُഞാനും തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു كَيْدًا ഒരു തന്ത്രം 17. فَمَهِّلِആകയാൽ താമസം (ഒഴിവു-ഇട-സാവകാശം)നൽകുക الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്കു أَمْهِلْهُمْ അവർക്കു താമസം ചെയ്തു കൊടുക്കുക رُوَيْدًا അൽപം, കുറച്ചു

സത്യപ്രബോധനത്തെയും, പ്രവാചകനെയും നിഷ്കാസനം ചെയ്വാനായി അവർ ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ പലതും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും മുട്ടുകുത്തിക്കുവാനുമുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ ഞാനും നടത്തുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ കാര്യത്തിൽ ധൃതിപ്പെടേണ്ടതില്ല. അൽപമൊന്ന് ക്ഷമിച്ചേക്കുക. താമസിയാതെ അവരെ ഞാൻ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും പിടികൂടുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. എന്നു നബി (ﷺ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ തന്ത്രം കുറിക്കു കൊള്ളുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതു സംഭവിച്ചുകഴിയുകയും ചെയ്തുവല്ലോ.

اللهم لك الحمد والمنة

87. സൂറത്തുൽ-അഅ്‌ലാ سورة الأعلى

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 19

രണ്ടു പെരുന്നാൾ നമസ്കാരങ്ങളിലും, വെള്ളിയാഴ്ച ജുമുഅ: നമസ്കാരത്തിലും നബി (ﷺ) ഈ സൂറത്തും അടുത്ത സൂറത്തും ഓതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, പെരുന്നാളും ജുമുഅ:യും ഒരു ദിവസത്തിൽ (വെള്ളിയാഴ്ച) ഒരുമിച്ചു വന്നപ്പോഴും തിരുമേനി അവ രണ്ടും ഓതുകയുണ്ടായെന്നും ഹദീസിൽവന്നിട്ടുണ്ട്. (അ; മു; ദാ; തി; ന.) 'വിത്ർ' നമസ്കാരത്തിൽ ഈ സൂറത്തും, സൂറത്തുൽ കാഫിറൂനയും, സൂറത്തുൽ ഇഖ്‌ലാസ്വും തിരുമേനി ഓതി വന്നിരുന്നുവെന്നും ഒന്നിലധികം സഹാബികളിൽനിന്ന് ഇമാം അഹ്മദും (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
سَبِّحِ ٱسْمَ رَبِّكَ ٱلْأَعْلَى ﴿١﴾	1 നിൻെറ അത്യുന്നതനായ രക്ഷിതാവിൻെറ നാമത്തെ നീ സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുക.
ٱلَّذِى خَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٢﴾	2 അതായത്, സൃഷ്ടിച്ച് ശരിപ്പെടുത്തിയവൻ;-
وَٱلَّذِى قَدَّرَ فَهَدَىٰ ﴿٣﴾	3 (വ്യവസ്ഥ)നിർണ്ണയിച്ച് മാർഗദർശനം നൽകിയവനും;
وَٱلَّذِىٓ أَخْرَجَ ٱلْمَرْعَىٰ ﴿٤﴾	4 മേച്ചിൽ സ്ഥാനം (അഥവാ സസ്യാദികളെ) ഉൽപാദിപ്പിച്ചവനും;-
فَجَعَلَهُۥ غُثَآءً أَحْوَىٰ ﴿٥﴾	5 എന്നിട്ട് അതിനെ അവൻ (ഇരുണ്ട) ചാമ്പൽ വർണ്ണമുള്ളതായ ചവറാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. [അങ്ങിനെയുള്ളവൻെറ നാമം.]

---

1. سَبِّحِ തസ്ബീഹു (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുക اسْمَ رَبِّكَ നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നാമം الْأَعْلَى അത്യുന്നതനായ, ഏറ്റവും മേലായ 2. الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ فَسَوَّى എന്നിട്ടു ശരിപ്പെടുത്തിയ 3. وَالَّذِي قَدَّرَ നിർണയിച്ച (വ്യവസ്ഥചെയ്ത-കണക്കാക്കിയ)വനും فَهَدَى എന്നിട്ട് മാർഗദർശനം ചെയ്ത, വഴി കാട്ടിയ 5. وَالَّذِي أَخْرَجَ പുറപ്പെടുവിച്ച (ഉൽപാദിപ്പിച്ച) വനും الْمَرْعَى മേച്ചിൽ സ്ഥലം (സസ്യാദികളെ) 5. فَجَعَلَهُ എന്നിട്ടു അതിനെ ആക്കി غُثَاءً ചവറ് , ഉണക്കൽ أَحْوَى ഇരുണ്ടതു, ചാമ്പൽ വർണ്ണമായത്

രണ്ടും മൂന്നും വചനങ്ങളിലെ ആശയത്തെക്കുറിച്ചു സൂ: ഇൻഫിത്വാർ 7, 8; സൂ: അബസ 19, 20; സൂ: ത്വാഹാ 50 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. ഓരോ വസ്തുവിനും അതതിൻെറ രൂപം, പ്രകൃതി, ആകൃതി സ്വഭാവം ആദിയായ കാര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, അതതിന്നാവശ്യവും അനുയോജ്യവുമായ മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും, കന്നുകാലികൾ മുതലായ ജന്തുജീവികൾക്കെല്ലാം മേഞ്ഞുതിന്നുവാനുതകുന്ന സസ്യാദികളെ ഉൽപാദിക്കുകയും, പിന്നീട് അവ പച്ചവർണമായിരുന്നതിനുശേഷം അവയെ

ഉണങ്ങി ചാമ്പൽ വർണത്തിലും കരിമ്പിൻ വർണത്തിലുമുള്ള ചണ്ടിയും ചവറുമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ആരോ അവൻെറ-അതെ, അത്യുന്നതനായ ആ ഏക രക്ഷിതാവിൻെറ-നാമം പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുവാനും, അവനെ വാഴ്ത്തുവാനും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.

فسبح بأسم ربك العظيم (നിൻെറ മഹാനായ റബ്ബിൻെറ നാമത്തെ സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുക) എന്ന് (സൂ: വാഖിഅ:യിൽ) അവതരിച്ചപ്പോൾ, അത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ 'റുകൂഉ്' ൽ ആക്കിക്കൊള്ളുവിൻ എന്നും **سبح اسم ربك الاعلى** (നിൻെറ അത്യുന്നതനായ റബ്ബിൻെറ നാമത്തെ സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുക) എന്ന് (ഈ സൂറത്തിൽ) അവതരിച്ചപ്പോൾ, അത് നിങ്ങളുടെ 'സുജൂദി'ൽ ആക്കിക്കൊള്ളുക എന്നും നബി (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഉഖ്ബത്തുബ്നു ആമിറി (رضي الله عنه) ൽ നിന്നു നിവേദനം വന്നിരിക്കുന്നു. (അ; ദാ; ജ) ഇതനുസരിച്ചാണ് നമസ്കാരത്തിൽ 'റുകൂഉ്'ൽ **سبحان ربى العظيم** (എൻെറ മഹാനായ റബ്ബിനു സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു) എന്നും, 'സുജൂദി'ൽ **سبحان ربى الاعلى** (അത്യുന്നതനായ റബ്ബിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു) എന്നും നാം ചൊല്ലിവരുന്നത്.

سَنُقۡرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰٓ ٦

6 നിനക്ക് നാം ഓതിത്തരാം; അതിനാൽ നീ മറന്നു പോകുന്നതല്ല;

إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ إِنَّهُۥ يَعۡلَمُ ٱلۡجَهۡرَ وَمَا يَخۡفَىٰ ٧

7 -അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. നിശ്ചയമായും, അവൻ പരസ്യവും അവ്യക്തമായിരിക്കുന്നതും അറിയുന്നു.

وَنُيَسِّرُكَ لِلۡيُسۡرَىٰ ٨

8 കൂടുതൽ സുഗമമായതിലേക്ക് നിനക്ക് നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിത്തരുന്നതുമാണ്.

---

6. سَنُقْرِئُكَ നിനക്കു നാം ഓതിത്തരാം, നിന്നെ ഓതിക്കാം فَلاَ تَنسَى അതിനാൽ (അപ്പോൾ) നീ മറക്കുകയില്ല 7. إِلاَّ ഒഴികെ مَا شَاءَ اللهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് إِنَّهُ يَعْلَمُ നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയും الْجَهْرَ പരസ്യം, ഉറക്കെയുള്ളത് وَمَا യാതൊന്നും يَخْفَى അവ്യക്തമുകുന്ന (മറഞ്ഞുപോകുന്ന) 8. وَنُيَسِّرُكَ നിനക്ക് നാം എളുപ്പമാക്കു(സൗകര്യപ്പെടുത്തു)കയും ചെയ്യും لِلْيُسْرَى കൂടുതൽ (ഏറ്റവും) എളുപ്പ (സുഗമ)മായതിലേക്ക്

നബി (ﷺ) ക്ക് അവതരിക്കുന്ന വഹ്‌യുകളൊന്നുംതന്നെ-അത് ഖുർആനാകട്ടെ, അല്ലാത്തതാകട്ടെ-മറന്നുപോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മലക്കുമുഖേന അല്ലാഹു തിരുമേനിക്കു ഓതിക്കൊടുത്തു മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു കൊടുക്കുമെന്നും, പിന്നേക്ക് ഓർമവെച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്ത ഭാഗങ്ങൾ വല്ലതും അതിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാഗം അല്ലാഹു മറപ്പിച്ചുകൂടായ്കയില്ലെന്നും, അതുനിമിത്തം ദോഷമൊന്നും സംഭവിക്കാനില്ലെന്നും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉണർത്തുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാണ്, അതിനാൽ ഒരു കാര്യവും അവൻെറ ശ്രദ്ധയിൽനിന്ന് വിട്ടുപോകുന്നതല്ല എന്ന് സമാധാനിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. റമസാൻ മാസത്തിൽ എല്ലാ രാത്രിയും ജിബ്റീൽ (عليه السلام) നബി (ﷺ) യെ സന്ദർശിക്കലും ഖുർആൻ പാഠം നോക്കലും പതിവായിരുന്നുവെന്നത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. മതസംബന്ധമായും, പ്രബോധനസംബന്ധമായും കൂടുതൽ എളുപ്പവും സുഗമവുമായ മാർഗങ്ങൾ നബി (ﷺ) ക്കു തുറന്നുകിട്ടുവാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നുകൂടി ഇതോടൊപ്പം അല്ലാഹു വാഗ്ദാനവും നൽകുന്നു.

9 ആകയാൽ, നീ ഉപദേശിച്ചുകൊള്ളുക, ഉപദേശം ഫലപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ.

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ ٱلذِّكْرَىٰ ﴿٩﴾

10 (അല്ലാഹുവിനെ) ഭയപ്പെടുന്നവർ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്.

سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ﴿١٠﴾

---

9. فَذَكِّرْ ആകയാൽ നീ ഉപദേശിക്കുക, ഓർമ്മിപ്പിക്കുക إِن نَّفَعَتِ ഉപകാരപ്പെട്ടെങ്കിൽ, ഫലം ചെയ്യുമെങ്കിൽ الذِّكْرَى ഉപദേശം, സ്മരണ 10. سَيَذَّكَّرُ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു (ഓർമിച്ചു) കൊള്ളും مَن يَّخْشَى ഭയപ്പെടുന്നവൻ

ഉപദേശം ഫലപ്പെട്ടേക്കുമെന്നു തോന്നുന്നിടത്ത് ഉപദേശം നൽകണമെന്നും, ഫലപ്പെടുന്നതല്ലെന്നു കാണുന്നിടത്ത് അതു വേണ്ടതില്ലെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മൽസരബുദ്ധിയും, ദുർവാശിയും ഉള്ളവരെയും, എന്തു തന്നെ കേട്ടാലും തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതിന് വ്യത്യസ്തമായി മറ്റൊന്നിനെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരെയും ഉപദേശിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ലല്ലോ. ഇബ്നു കഥീർ (ﷺ) ഉണർത്തിയതുപോലെ, ജനങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകുന്ന ആളുകൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു മര്യാദയാണിത്. അതെ, ആശക്കു വഴികാണുന്നിടത്ത് ഉപദേശം ചെയ്യുക, അല്ലാത്തിടത്ത് അതിനു മുതിരാതിരിക്കുക. അലി (رضي الله عنه) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: ''ജനങ്ങളോട് അവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നതിനെകുറിച്ചു വർത്തമാനം പറയുക. അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും വ്യാജമാക്കുന്നത് നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ?!'' അഥവാ, ജനങ്ങൾക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തത് പറഞ്ഞു കൊടുത്താൽ അത് സത്യനിഷേധത്തിനും, കുഴപ്പത്തിനും കാരണമാകുകയാണുണ്ടാവുക എന്നു സാരം. സദുപദേശം ഫലപ്പെടുന്നത് ആർക്കായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചും തന്റെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഭയപ്പാടുള്ളവർക്കുമാത്രമേ അത് ഉപയോഗപ്പെടുകയുള്ളു. ഈ രണ്ട് തുറയിലും ചിന്തിക്കാതെ ഹൃദയം മരവിച്ചവനു ഏത് ഉപദേശവും പ്രയോജനപ്പെടുന്നതല്ല ഉപദേശം കേൾക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് തുടർന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

11 ഏറ്റവും ഭാഗ്യംകെട്ടവൻ അതിനെ [ഉപദേശത്തെ] വിട്ടകന്നുപോകുന്നതാണ്;-

وَيَتَجَنَّبُهَا ٱلْأَشْقَى ﴿١١﴾

12 (അതെ) ഏറ്റവും വലിയ അഗ്നിയിൽ കടന്നെരിയുന്നവൻ.

ٱلَّذِى يَصْلَى ٱلنَّارَ ٱلْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾

13 പിന്നീട് അതിൽവെച്ച് അവൻ മരണമടയുകയില്ല, ജീവിക്കുകയുമില്ല,

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾

---

11. وَيَتَجَنَّبُهَا അതിനെ വിട്ടകന്നു (വെടിഞ്ഞു) നിൽക്കും الأَشْقَى ഏറ്റവും ഭാഗ്യം കെട്ടവൻ 12. الَّذِي يَصْلَى അതായത് കടന്നു കരിയുന്നവൻ النَّارَ الْكُبْرَى ഏറ്റവും വലിയ(വമ്പിച്ച) അഗ്നിയിൽ 13. ثُمَّ لاَ يَمُوتُ പിന്നെ അവൻ മരണപ്പെടുകയില്ല فِيهَا അതിൽ وَلاَ يَحْيَى ജീവിക്കയുമില്ല

സ്വന്തം രക്ഷക്കും ശാശ്വത വിജയത്തിനും ആവശ്യമായതും, യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൂടാതെ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഉപദേശങ്ങൾ കൽപിച്ചുകൂട്ടി തിരസ്കരിക്കുകയും, അങ്ങിനെ അഗ്നികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ച അഗ്നിക്ക് ഇരയാകേണ്ടിവരികയും ചെയ്തവനേക്കാൾ ഭാഗ്യംകെട്ടവൻ മറ്റാരുണ്ട്?! ആ അഗ്നിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ അതിൻെറ കാഠിന്യംകൊണ്ടെങ്കിലും ഒരിക്കൽ അവന് മരണം സംഭവിക്കുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതോടെ ശിക്ഷ അവസാനിക്കുമെന്ന് കരുതാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിൽ മരണം സംഭവിക്കുന്നതേയല്ല. എന്നാൽ പിന്നെ, അതിൽ അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണോ ചെയ്യുക? അതും പറഞ്ഞുകൂടാ. കാരണം, അല്പമെങ്കിലും ആശ്വാസമോ വിശ്രമമോ ലഭിക്കാതെ കാലാകാലം-ഒഴിവില്ലാതെ-ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. അതെ, അവരിൽ ''മരണം വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നാലവർക്ക് മരണപ്പെട്ടുപോകാമായിരുന്നു. അതിൻെറ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവർക്ക് ലഘൂകരണം നൽകപ്പെടുന്നതുമല്ല.'' (സൂ: ഫാത്വിർ 36) അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾

14 തീർച്ചയായും, (ആത്മ) പരിശുദ്ധി നേടിയവൻ ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു.

وَذَكَرَ ٱسْمَ رَبِّهِۦ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾

15 തൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നാമം സ്മരിക്കുകയും എന്നിട്ട് നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത(വൻ).

---

14. قَدْ أَفْلَحَ തീർച്ചയായും ഭാഗ്യംപ്രാപിച്ചു, വിജയിച്ചു مَن تَزَكَّىٰ പരിശുദ്ധമായവൻ, അഭിവൃദ്ധിയടഞ്ഞവൻ 15. وَذَكَرَ ഓർക്കുക (സ്മരിക്കുക-കീർത്തനം ചെയ്ക)യും ചെയ്ത اسْمَ رَبِّهِ തൻെറ റബ്ബിൻെറ നാമം فَصَلَّىٰ എന്നിട്ടു നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത

അവിശ്വാസവും കാപട്യവുംകൂടാതെ ഹൃദയം സംശുദ്ധമാകുകയും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു ബോധവും വിചാരവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും-വിശിഷ്യാ നമസ്കാരകർമം നിർവഹിക്കുകയും-ചെയ്തവരാരോ അവരത്രെ ഭാഗ്യവാൻമാരും വിജയികളും. അല്ലാത്തവരോ? ദുർഭാഗ്യവാന്മാരും പരാജിതരും.

تزكى (തസക്കാ) എന്ന വാക്കിന് 'അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു, വളർന്നു, പരിശുദ്ധമായി' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. സത്യവിശ്വാസം, സൽസ്വഭാവം, പരലോകചിന്ത, സക്കാത്ത് തുടങ്ങിയ ദാനധർമ്മങ്ങൾ, ധ്യാനങ്ങൾ, ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ആദിയായവ മൂലം ഉളവായിത്തീരുന്ന ആന്തരീകമായ ശുദ്ധിയും ആത്മീയാഭിവൃദ്ധിയുമാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

بَلْ تُؤْثِرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿١٦﴾

16 പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ഐഹികജീവിതത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു.

وَٱلْـَٔاخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ﴿١٧﴾

17 പരലോകമാകട്ടെ, ഏറ്റവും ഉത്തമവും, കൂടുതൽ ശേഷിക്കുന്നതുമാണ്.

---

16. بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ تُؤْثِرُونَ നിങ്ങൾ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു, തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ഐഹികജീവിതത്തിന്, ഇഹലോജീവിതത്തെ 17. وَالْآخِرَةُ പരലോകമാകട്ടെ خَيْرٌ ഉത്തമമമാണ് وَأَبْقَىٰ ഏറ്റവും ശേഷിക്കുന്ന(ബാക്കിയാകുന്ന)തുമാണ്.

ഇതാണ് നിങ്ങള്‍ക്കു പിണഞ്ഞ ആപത്ത്. നിങ്ങളുടെ സകലനാശത്തിന്‍റെയും സാക്ഷാല്‍ ഹേതു നിങ്ങള്‍ക്കു കൂടുതല്‍ ഗുണകരവും, ഏറ്റവും ശേഷിക്കുന്നതുമായ പരലോകത്തെ അവഗണിച്ചതും, പകരം നശ്വരവും ക്ഷണികവുമായ ഐഹികജീവിതത്തെ സര്‍വപ്രധാനമാക്കിയതുമാണ്.

إِنَّ هَـٰذَا لَفِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٨﴾

18 നിശ്ചയമായും, ഇത് ആദ്യത്തെ ഏടുകളില്‍ത്തന്നെയുണ്ട്;-

صُحُفِ إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

19 അതായത്, ഇബ്രാഹീമിന്‍റെയും, മൂസായുടെയും ഏടുകളില്‍.

---

18. إِنَّ هَذَا നിശ്ചയമായും ഇത് لَفِي الصُّحُفِ ഏടുകളില്‍ (തന്നെ) ഉണ്ട് الْأُولَى ആദ്യത്തെ,പൂര്‍വ്വ 19. صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ അതായത് ഇബ്റാഹീമിന്‍റെ ഏടുകള്‍ وَمُوسَى മൂസായുടെയും

മുഹമ്മദ് (ﷺ) തിരുമേനി പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതും ഉപദേശിക്കുന്നതുമായ ഈ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങള്‍ അദ്ദേഹം പുത്തനായി കൊണ്ടുവന്നതല്ല. ഇബ്റാഹീം നബി (عليه السلام), മൂസാ നബി (عليه السلام) മുതലായവര്‍ കൊണ്ടുവന്ന മുന്‍ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളില്‍ ഉള്ളതുതന്നെ എന്നു സാരം.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

88. സൂറത്തുൽ ഗാശിയഃ سورة الغاشـية

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 26
കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ പ്രാരംഭത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

هَلۡ أَتَىٰكَ حَدِيثُ ٱلۡغَٰشِيَةِ ۝١

1 (നബിയേ, ആ) മൂടുന്ന സംഭവത്തിൻെറ വർത്തമാനം നിനക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ?-

وُجُوهٞ يَوۡمَئِذٍ خَٰشِعَةٌ ۝٢

2 ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം (പേടിച്ചു) താഴ്മ കാണിക്കുന്നവയായിരിക്കും;

عَامِلَةٞ نَّاصِبَةٞ ۝٣

3 പണിപ്പെട്ട(അഥവാ അദ്ധ്വാനപ്പെട്ടവയായിരിക്കും;) ക്ഷീണിച്ചവയായിരിക്കും.

تَصۡلَىٰ نَارًا حَامِيَةٗ ۝٤

4 അവ ചൂടേറിയ അഗ്നിയിൽ കടന്നു കരിയുന്നതാണ്

تُسۡقَىٰ مِنۡ عَيۡنٍ ءَانِيَةٖ ۝٥

5 തിളച്ചുവെന്ത [അത്യുഷ്ണമായ] ഒരു ഉറവു ജലത്തിൽനിന്ന് അവർക്ക് കുടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

لَّيۡسَ لَهُمۡ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٖ ۝٦

6 അവർക്ക് 'ളരീഇ'ൽനിന്നല്ലാതെ യാതൊരു ഭക്ഷണവുമില്ല;-

لَّا يُسۡمِنُ وَلَا يُغۡنِي مِن جُوعٖ ۝٧

7 അത് പോഷണം നൽകുകയില്ല. ഒിശപ്പിന് പര്യാപ്തമാകുകയുമില്ല.

---

1 هَلْ أَتَاكَ നിനക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ (ആ) മൂടുന്ന സംഭവത്തിൻെറ വർത്തമാനം 2. وُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങൾ يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം خَاشِعَةٌ താഴ്മ കാട്ടുന്നവയായിരിക്കും 3. عَامِلَةٌ പണിപ്പെട്ടവ (അദ്ധ്വാനിച്ചവ, ക്ലേശിച്ചവ) نَّاصِبَةٌ ക്ഷീണിച്ചവ (അദ്ധ്വാനിച്ചവ-കുഴങ്ങിയവ) 4. تَصْلَى അവ കടന്നെരിയും نَارًا തീയിൽ, അഗ്നിയിൽ حَامِيَةً ചൂടേറിയ 5. تُسْقَى അവർക്കു കുടിപ്പിക്കപ്പെടും مِنْ عَيْنٍ ഒരു ഉറവിൽ നിന്നു آنِيَةٍ ചുട്ടുതിളച്ച, തിളച്ചുവെന്ത(അത്യുഷ്ണമായ) 6. لَّيْسَ لَهُمْ അവർക്കില്ല طَعَامٌ ഒരു ഭക്ഷണവും إِلاَّ مِن ضَرِيعٍ ളരീ-ഇൽനിന്നല്ലാതെ 7. لاَّ يُسْمِنُ അതു പോഷണം നൽകയില്ല, കൊഴുപ്പിക്കയില്ല وَلاَ يُغْنِي അതു പര്യപ്തമാക്കുക (തടുക്കുക)യുമില്ല مِن جُوعٍ വിശപ്പിൽ നിന്നും വിശപ്പിന്നു.

الغاشية (മൂടുന്ന സംഭവം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖിയാമത്തുനാളാണ്. എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും ഒന്നടങ്കം ബാധിക്കുന്ന മഹാവിപത്തായതുകൊണ്ട് അതിനെ മൂടുന്ന സംഭവം എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ ദിവസം അവിശ്വാസികളായ ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു വളരെ പണിപ്പെട്ട് അദ്ധ്വാനങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും അവർ നടത്തിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഒന്നും തന്നെ നേരായ മാർഗത്തിലുള്ളതോ ഭാവി രക്ഷക്ക് ഉതകുന്നതോ ആയിരിക്കയില്ല. അതിനാൽ അവയെല്ലാം

പാഴായിപ്പോകുന്നു. അങ്ങനെ, നരകംമാത്രം അവർക്ക് ആധാരമായിത്തീരുന്നു. നരകത്തിലെ അവസ്ഥയാകട്ടെ, അല്ലാഹു വിവരിച്ചതുപോലെ, കഠിനകഠോരവുമായിരിക്കും.

ضريع (ളരീഉ്) എന്നാൽ, ഒട്ടകങ്ങൾക്കുപോലും മേഞ്ഞുതിന്നുവാൻ പ്രയാസമായ ഒരുതരം കള്ളിമുൾച്ചെടിയാണ് എന്ന് പലരും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഏതായിരുന്നാലും നരകത്തിലെ വസ്തുക്കളെ ഭൗതികവസ്തുക്കളുമായി സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി അനുമാനം നടത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഭക്ഷണം ശരീരത്തിനു പോഷണം നൽകുന്നതായിരിക്കണം. അതില്ലെങ്കിൽ, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം തൽക്കാലം വിശപ്പിനു പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതെങ്കിലുമാവണം. 'ളരീഉ്'കട്ടെ, രണ്ടും ചെയ്യുന്നതല്ല എന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. വളരെ അർത്ഥഗർഭമായ ഒരു വിവരണമാണിത്. എന്തെങ്കിലും ഒരു ഗുണം അതുമൂലം അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ല, ഒരു ദോഷം അതുകൊണ്ട് നീങ്ങുവാനുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ആ ഭക്ഷണം അവർക്കുണ്ടാകുന്ന വിവിധ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നു മാത്രമായിരിക്കും എന്നത്രെ അതിൻെറ സൂചന. സൂ: സ്വാഫ്ഫാത്ത് 62ലും സൂ: ദുഖാൻ 43ലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട 'സഖ്ഖൂം' (الزقوم) വൃക്ഷത്തെപ്പോലെയുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ–ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ–അതുതന്നെയോ ആയിരിക്കാം 'ളരീഉം'. അല്ലാഹുവിനറിയാം. സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങളുടെ അന്നത്തെ നില എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:–

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾	8 ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം (ആനന്ദഭരിതമായി) മിനുസ്സം പൂണ്ടവയായിരിക്കും;–
لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾	9 അവയുടെ പ്രയത്നത്തെ (അവ സ്വയം) തൃപ്തിപ്പെട്ടവയായിരിക്കും;–
فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾	10 (അവ) ഉന്നതമായ സ്വർഗത്തിലായിരിക്കും;–
لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ﴿١١﴾	11 അതിൽവെച്ച് യാതൊരു നിരർത്ഥമായതും (അഥവാ അനാവശ്യവും) അവ കേൾക്കുന്നതല്ല.
فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾	12 ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു (തരം) ഉറവുജലം അതിലുണ്ട്;–
فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾	13 അതിൽ ഉയർത്തിവെക്കപ്പെട്ട കട്ടിലുകളുണ്ട്;–
وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾	14 (തയാറാക്കി) വെക്കപ്പെട്ട കോപ്പകളുമുണ്ട്;–
وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾	15 അണിയായി (നിരത്തി) വെക്കപ്പെട്ട മെത്തത്തലയിണകളുമുണ്ട്;
وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾	16 വിരിച്ചു വിതാനിക്കപ്പെട്ട പരവതാനികളുമുണ്ട്.

---

8. وُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങൾ يَوْمَئِذٍ അന്നു نَّاعِمَةٌ മിനുസ്സം (ആനന്ദം-സൗഖ്യം- അനുഗ്രഹം) പൂണ്ടവയായിരിക്കും 9. لِّسَعْيِهَا അവയുടെ പ്രയത്നത്തെ, പരിശ്രമത്തെ رَاضِيَةٌ തൃപ്തിപ്പെട്ടവയായിരിക്കും

10. فِي جَنَّةٍ സ്വര്‍ഗത്തിലായിരിക്കും عَالِيَةٍ ഉന്നതമായ 11. لَّا تَسْمَعُ അവ കേള്‍ക്കയില്ല, നീ കേള്‍ക്കയില്ല فِيهَا അതില്‍ لَاغِيَةً ഒരു നിരര്‍ത്ഥമായത് (അനാവശ്യം) 12. فِيهَا അതിലുണ്ട് عَيْنٌ ഉറവുജലം جَارِيَةٌ ഒഴുകുന്ന 13. فِيهَا അതിലുണ്ട് سُرُرٌ കട്ടിലുകള്‍ مَّرْفُوعَةٌ ഉയര്‍ത്തപ്പെട്ട 14. وَأَكْوَابٌ കോപ്പകളും مَّوْضُوعَةٌ വെക്കപ്പെട്ട 15. وَنَمَارِقُ മെത്തതലയിണകളും مَصْفُوفَةٌ അണി (നിര)യായി വെക്കപ്പെട്ട 16. وَزَرَابِيُّ പരവതാനികളും مَبْثُوثَةٌ വിരിക്ക(പരത്ത-വിതാനിക്ക)പ്പെട്ട

ദുര്‍ജനങ്ങള്‍ ഇഹത്തില്‍വെച്ചു ചെയ്തിരുന്ന പ്രയത്നങ്ങളെല്ലാം അന്ന് പാഴായിത്തീരുന്നതാണ്. എന്നാല്‍, സജ്ജനങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങള്‍ അങ്ങിനെയല്ല. അവ സല്‍കര്‍മങ്ങളും നേര്‍മാര്‍ഗത്തില്‍ അധിഷ്ഠിതമായതും ആയിരിക്കകൊണ്ട് അവ മൂലം തങ്ങള്‍ക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന മഹത്തായ പ്രതിഫലങ്ങള്‍ കണ്ട് അവരുടെ മുഖത്ത് ആനന്ദം വിളയാടും. അതില്‍ അവര്‍ക്കു നല്ല സംതൃപ്തിയും സന്തുഷ്ടിയും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. യാതൊരു തരത്തിലുള്ള അനാവശ്യത്തിന്‍റെയോ അനിഷ്ടത്തിന്‍റെയോ വാക്കാകട്ടെ, സംഭവമാകട്ടെ, കേള്‍ക്കാന്‍ അവിടെ അവര്‍ക്ക് ഇടവരുന്നതല്ല. അല്ലാഹു വര്‍ണിച്ചതുപോലെയുള്ള സര്‍വവിധ സുഖാഡംബര സൗകര്യങ്ങളാല്‍ അനുഗൃഹീതമായ ആ ഉന്നത സ്വര്‍ഗത്തില്‍ അവര്‍ക്ക് ശാശ്വത ജീവിതം നല്‍കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى ٱلْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾	17 എന്നാല്‍, അവര്‍ ഒട്ടകത്തിലേക്ക് നോക്കുന്നില്ലേ, അതെങ്ങിനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന്?!-
وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾	18 ആകാശത്തിലേക്ക് അതെങ്ങിനെ ഉയര്‍ത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും?!
وَإِلَى ٱلْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾	19 പര്‍വ്വതങ്ങളിലേക്ക് അവ എങ്ങിനെ നാട്ടിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും?!
وَإِلَى ٱلْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾	20 ഭൂമിയിലേക്ക് അത് എങ്ങിനെ പരത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (നോക്കുന്നില്ലേ)?!

---

17. أَفَلَا يَنظُرُونَ എന്നാല്‍ അവര്‍ നോക്കുന്നില്ല إِلَى الْإِبِلِ ഒട്ടകത്തിലേക്ക് كَيْفَ എങ്ങനെ, എപ്രകാരമാണ് خُلِقَتْ അതു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എന്നു) 18. وَإِلَى السَّمَاءِ ആകാശത്തിലേക്കും كَيْفَ എങ്ങനെ رُفِعَتْ അതു ഉയര്‍ത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു(വെന്നു) 19. وَإِلَى الْجِبَالِ മലകളിലേക്കും كَيْفَ എങ്ങനെയാണ് نُصِبَتْ അതു നാട്ട(സ്ഥാപിക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു(വെന്നു)

തുളഞ്ഞ ബുദ്ധിയോ കവിഞ്ഞ പഠിപ്പോ ഒന്നുമില്ലാത്ത സാധാരണ ജനങ്ങള്‍ക്കുപോലും സുപരിചിതവും, ചിന്തിച്ചറിയുവാന്‍ പോരുന്നതുമായ ചില നിത്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു മനുഷ്യശ്രദ്ധയെ തട്ടി ഉണര്‍ത്തുകയാണ്. മേല്‍പോട്ടുനോക്കിയാല്‍ കാണുന്ന ആകാശം, നാലുപാടും നോക്കിയാല്‍ കാണുന്ന പര്‍വതങ്ങള്‍, കീഴ്പോട്ടു നോക്കിയാല്‍ കാണുന്ന ഭൂമി, സുപരിചിതവും അറബികളുടെ നിത്യോപയോഗ വസ്തുവുമായ ഒട്ടകം എന്നിങ്ങനെയുള്ളവയെ ആര്‍ സൃഷ്ടിച്ചു? ഓരോന്നും എത്ര സമര്‍ത്ഥവും കലാപരവുമായ രീതിയിലാണ് നിര്‍മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്? ഓരോന്നും എത്രമാത്രം പ്രയോജനകരമായ വ്യവസ്ഥയിലാണ് സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്? ഓരോന്നിലും അടങ്ങിയ സൃഷ്ടിരഹസ്യങ്ങള്‍ എന്തൊക്കെയാണ്? ഇതെല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചു കൈകാര്യം നടത്തുന്ന ശക്തി ഏതാണ്? എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവരവരുടെ ബുദ്ധിക്കനുസരിച്ചു ആലോചിച്ചുനോ

ക്കുന്ന ഏതൊരു നിഷ്കളങ്ക ഹൃദയന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും, അവൻെറ സർവജ്ഞത, സാർവത്രികമായ കഴിവ് ആദിയായ മഹൽഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ബോധം വരാതിരിക്കയില്ല അതുവഴി, പരലോകം, മരണാനന്തരജീവിതം എന്നിവയുടെ സാധ്യത സമ്മതിക്കേണ്ടിവരികയും, കൂടുതൽ അന്വേഷിച്ചറിയുവാനുള്ള പ്രേരണ സംജാതമാകുകയും, അങ്ങനെ ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അവ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വിഘാതം ഉണ്ടാവാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അതാ, ളിുമാമുബ്നു ഥഅ്ലബഃ (**ضمام بن ثعلبة –رضى**) യുടെ സംഭവം ഇതിനൊരു ഉദാഹ രണമാണ്. മരുഭൂവാസികളായ ഒരു അറബി ഗോത്രത്തിലെ തലവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അരു ഭൂമികളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അറബികൾ കേവലം അപരിഷ്കൃതരും പരുക്കൻ സ്വഭാവക്കാരു മായിരുന്നുവെന്ന് പ്രസിദ്ധമാണ്. സംഭവത്തിൻെറ നിവേദകനായ അനസ് (ﷺ) ൻെറ വാചക ങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാം. അനസ് (ﷺ) പറയുന്നു:-

റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനിയോട് എന്തെങ്കിലും (അപ്രധാനമായ) ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് വിരോ ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് മരുഭൂവാസികളിൽ ബുദ്ധിയുള്ള വല്ല മനുഷ്യനും വന്നു നബി (ﷺ)യോട് എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുന്നതും അത് കേൾക്കുന്നതും ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമായി രുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരാൾ വന്നു ചോദിക്കയുണ്ടായി:

മുഹമ്മദേ, താങ്കളുടെ ഒരു ദൂതൻ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽവന്ന് താങ്കളെ അല്ലാഹു അവൻെറ റസൂലായി നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് താങ്കൾ വാദിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞു. (ഇത് സത്യമാണോ)?

തിരുമേനി : സത്യമാണ്.
അദ്ദേഹം : എന്നാൽ, ആകാശം സൃഷ്ടിച്ചത് ആരാണ്?
തിരുമേനി : അല്ലാഹു.
അദ്ദേഹം : എന്നാൽ, ഭൂമി സൃഷ്ടിച്ചത് ആർ?
തിരുമേനി : അല്ലാഹു.
അദ്ദേഹം : എന്നാൽ, ഈ മലകൾ നാട്ടി സ്ഥാപിച്ചതും അവയിലുള്ളതെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിയതും ആർ?
തിരുമേനി : അല്ലാഹു.
അദ്ദേഹം : അപ്പോൾ, ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, ഈ മലകളെ നാട്ടി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവൻ തന്നെയാണ (സത്യം)! അല്ലാഹുവാണോ താങ്കളെ ദൂതനായി (റസൂലായി) അയച്ചിരിക്കുന്നത്?
തിരുമേനി : അതെ,
അദ്ദേഹം : താങ്കളുടെ ദൂതൻ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ രാവും പകലുമായി അഞ്ചു നേരം നമസ്കരിക്കൽ ഞങ്ങൾക്ക് കടമയാണെന്ന്. (വാസ്തവമാണോ?) തിരുമേനി: വാസ്തവമാണ് പറഞ്ഞത്.
അദ്ദേഹം : എന്നാൽ, താങ്കളെ അയച്ചവൻ തന്നെയാണ (സത്യം)! അല്ലാഹുവാണോ താങ്കളോട് അതിന് കല്പിച്ചത്?
തിരുമേനി : അതെ.
അദ്ദേഹം : താങ്കളുടെ ദൂതൻ ഞങ്ങളോട് ഞങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു സക്കാത്തു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കടമയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു.
തിരുമേനി : വാസ്തവമാണ് പറഞ്ഞത്.
അദ്ദേഹം : താങ്കളെ അയച്ചവൻ തന്നെയാണ (സത്യം)! അല്ലാഹുവോ താങ്കളോട് ഇതു കല്പിച്ചത്?
തിരുമേനി : അതെ,
അദ്ദേഹം : ഞങ്ങളിൽനിന്ന് പോകാൻ കഴിവുള്ളവർക്ക് ആ വീട്ടിൻെറ (കഅ്ബ:യുടെ)

അടുക്കൽചെന്ന് ഹജ്ജുചെയ്യൽ കടമയുണ്ടെന്നു താങ്കളുടെ ദൂതൻ പറഞ്ഞു.
തിരുമേനി : വാസ്തവമാണ് പറഞ്ഞത്.

അനന്തരം ആ മനുഷ്യൻ (പോകാൻ) പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''താങ്കളെ യഥാർത്ഥവുമായി അയച്ചവൻ തന്നയാണ (സത്യം)? ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ ഞാൻ ഒന്നും കൂട്ടുകയോ കുറക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല. (കൃത്യമായി നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാം.)'' അപ്പോൾ നബി (ﷺ)പറഞ്ഞു: ''അദ്ദേഹം സത്യം പറഞ്ഞതാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം നിശ്ചയമായും സ്വർഗ ത്തിൽ പ്രവേശിക്കും.'' (അ; ബു; മു; ദാ; ജ; ന.) ഇമാം മുസ്ലിമിൻെറ നിവേദനത്തിൽ 'ഞാൻ ബനൂസഅ്ദ് ഗോത്രക്കാരനായ ള്വിമാമുബ്നുഥഅ്ലബഃയാണ്' എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒട്ടകത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനുള്ള ക്ഷണം അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യേ കിച്ചും അർത്ഥവത്താകുന്നു. ഒട്ടകം അറബികളുടെ അമൂല്യസമ്പത്താണ്. ഈ അടുത്തകാല ത്തായി പരിഷ്കൃതവാഹനങ്ങളും, പുതിയ ജീവിതമാർഗങ്ങളും നിലവിൽ വന്നതോടുകൂടി ഒട്ടകത്തിൻെറ പ്രാധാന്യം അറേബ്യായിൽ കുറെയെല്ലാം കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നത് വാസ്തവ മാണ്. എന്നാലും മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒട്ടകം ഇന്നും അപ്രധാനമല്ലതന്നെ. മുൻകാലത്തെ സ്ഥിതി പറയേണ്ടതുമില്ല. അതിൻെറ പാലും മാംസവും അവരുടെ ആഹാരം. രോമം അവ രുടെ വസ്ത്രം. തോലാകട്ടെ, പലതരം പാത്രങ്ങളും താമസിക്കുവാനുള്ള തമ്പുകളും നിർമ്മി ക്കുവാനും ഉപയോഗിക്കും. യാത്രകളിൽ സവാരിക്കും, കൃഷിക്കു വെള്ളം തേവാനും, ഭാര ങ്ങൾ വഹിക്കുവാനും ഒട്ടകംതന്നെ. 'മരുക്കപ്പൽ' (سفينة الصحراء) എന്ന പേരുകൊണ്ടുതന്നെ ഒട്ടകത്തിൻെറ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് ഊഹിക്കാം. വെള്ളവും തണലുമില്ലാത്ത-മരുപ്പച്ച കാണാത്ത-കണ്ണെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത-സമുദ്രസമാനമായ മണലാരണ്യങ്ങളിൽകൂടി ദീർഘ യാത്രകൾ നടത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു ഒട്ടകത്തിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ള കെൽപും സവിശേഷശക്തിയും ആലോചിച്ചുനോക്കുക! കിട്ടിയ ഭക്ഷണംകൊണ്ടത് തൃപ്തിപ്പെടും. മാസത്തോളം വെള്ളം കുടിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൊള്ളും. യജമാനൻെറ ഹിതമറിഞ്ഞു സവി നയം അതു പെരുമാറും. വൻമരുഭൂമികളിൽ സഞ്ചാരം പതിവാക്കുന്ന ഒട്ടകത്തിന് മറ്റു മൃഗ ങ്ങളെപ്പോലെ ദിനംപ്രതി ഭക്ഷണവും വെള്ളവും കിട്ടുവാൻ മാർഗമില്ലെന്ന് അതിനെ സൃഷ്ടിച്ച് രൂപം നൽകിയ സ്രഷ്ടാവിനറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് വെള്ളം സുലഭമായി കിട്ടു ന്ന അവസരത്തിൽ കുറേ അധികം വെള്ളം അകത്താക്കി സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുവാനുള്ള ചില ഉള്ളറകൾ അല്ലാഹു അതിന് നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, സൗകര്യപ്പെടുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ഭക്ഷണത്തിൻെറ സത്തുക്കൾ ശേഖരിച്ചു വെക്കുവാനുള്ള ഒരു പത്തായവും നൽകി യിരിക്കുന്നു. അതത്രെ ഒട്ടകത്തിൻെറ പൂഞ്ഞ. മണൽപൂഴിയിൽ ആണ്ടുപോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി കാലുകൾ പൊക്കുമ്പോൾ ഇറുക്കിക്കൂടുകയും നിലത്തുവെക്കുമ്പോൾ വികസിച്ചു പരക്കുകയും ചെയ്യുമാറുള്ള കാലടികളും അവക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഒട്ടകത്തിൻെറ ക്ഷമയും സഹനവും നിസ്സീമമാണ്. കാലുകെട്ടി നിലത്തുവീഴ്ത്താതെ-നിന്നനിലയിൽ തന്നെ-അതിനെ അറുത്തുവീഴ്ത്തുവാൻ അത് കഴുത്തു നീട്ടിക്കൊടുക്കും.

ഇതെല്ലാം ഏതെങ്കിലും ഒരു അറബിവിദഗ്ധൻെറയോ, ആഗോളശാസ്ത്രജ്ഞൻമാ രുടെയോ കണ്ടുപിടുത്തമോ ആസൂത്രണമോ അല്ല. അല്ലെങ്കിൽ പെട്ടന്നൊരു സുപ്രഭാതത്തിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച ഒരു പ്രകൃതിയുടെ വികൃതിയും അല്ല. എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു വ്യവസ്ഥ പ്പെടുത്തി അതതിനു വേണ്ടുന്ന മാർഗദർശനം നൽകിയ അല്ലാഹുവിൻെറ മാത്രം പ്രവർ ത്തനം! ഇങ്ങിനെയുള്ള നിത്യസത്യങ്ങളാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കുവാൻ മനുഷ്യരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യോട് പറയുന്നു:-

21 അതിനാൽ,(നബിയേ) നീ ഉപദേശിച്ചു കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, നീ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവ് മാത്രമാകുന്നു;-	فَذَكِّرْ إِنَّمَآ أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾
22 നീ അവരിൽ അധികാരം ചെലുത്തുന്നവനൊന്നുമല്ല.	لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾
23 (പക്ഷെ) തിരിഞ്ഞുപോകുകയും, അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവനൊഴികെ;-	إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾
24 എന്നാൽ, അവനെ അല്ലാഹു ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്.	فَيُعَذِّبُهُ ٱللَّهُ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾
25 നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്.	إِنَّ إِلَيْنَآ إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾
26 പിന്നെ, നമ്മുടെ മേൽ (ബാധ്യത) തന്നെയാണ് അവരുടെ വിചാരണ, [അത് നാം നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യും.]	ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾

---

21. فَذَكِّرْ ആകയാൽ നീ ഓർമിപ്പിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക) إِنَّمَا أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ مُذَكِّرٌ ഓർമിപ്പിക്കുന്നവൻ (ഉപവഷ്ടാവ്) മാത്രം 22. لَّسْتَ നീയല്ല عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ بِمُسَيْطِرٍ ഒരു അധികാരം നടത്തുന്നവൻ 23. إِلاَّ ഒഴികെ مَن تَوَلَّى തിരിഞ്ഞു പോയവൻ وَكَفَرَ അവിശ്വസിക്കയും ചെയ്ത 24. فَيُعَذِّبُهُ എന്നാലവനെ ശിക്ഷിക്കും ﷲ അല്ലാഹു الْعَذَابَ الأَكْبَرَ ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷ 25. إِنَّ إِلَيْنَا നിശ്ചയമായും നമ്മിലേക്കാണ് إِيَابَهُمْ അവരുടെ മടങ്ങിവരവ് 26. ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا പിന്നെ നമ്മുടെമേൽ തന്നെയാണു (ബാധ്യത) حِسَابَهُمْ അവരുടെ വിചാരണ

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇമാം അഹ്മദ് (رحمه الله) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ‘‘അറിഞ്ഞേക്കുക: നിങ്ങളെല്ലാവരും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും, ഒട്ടകം അതിന്റെ ആൾക്കാരോട് മിരണ്ടോടുന്നപ്രകാരം അല്ലാഹുവിനോട് മിരണ്ടോടിയവരൊഴികെ’’.

اللهم يسرلنا حسابنا وادخلنا جنتك بمنك وكرمك

اللهم لك الحمد والمنة

89. സൂറത്തുൽ- ഫജ്ർ سورة الفجر

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 30

	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1	പ്രഭാതം തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَٱلْفَجْرِ ﴿١﴾
2	പത്തു രാത്രികൾ തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾
3	ഇരട്ടയും ഒറ്റയും തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَٱلشَّفْعِ وَٱلْوَتْرِ ﴿٣﴾
4	രാത്രി അതുതന്നെയാണ (സത്യം), അത് ചരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ.	وَٱلَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾
5	അതിൽ [മേൽപ്പറഞ്ഞതിൽ] കാര്യബോധമുള്ളവന് സത്യം [സത്യത്തിനു വക] ഉണ്ടോ?!	هَلْ فِى ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِى حِجْرٍ ﴿٥﴾

---

1 وَالْفَجْرِ പ്രഭാതം തന്നെയാണ 2. وَلَيَالٍ രാത്രികളും തന്നെയാണ عَشْرٍ പത്ത് 3. وَالشَّفْعِ ഇരട്ട (ഇണയായതു) തന്നെയാണ وَالْوَتْرِ ഒറ്റയും 4. وَاللَّيْلِ രാത്രിതന്നെയാണ إِذَا يَسْرِ അതു ചരിക്കു(നടക്കു)മ്പോൾ 5. هَلْ فِي ذَٰلِكَ അതിലുണ്ടോ قَسَمٌ സത്യം, ശപഥം لِّذِي حِجْرٍ ബുദ്ധി (കാര്യബോധം) ഉള്ളവന്

ഉണ്ട്. സത്യം മുഖേന സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങൾ വാസ്തവമെന്ന് കാര്യബോധവും ബുദ്ധിയും ഉള്ളവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ സത്യങ്ങളിൽ തികച്ചും വകയുണ്ട് എന്ന് സാരം. മേൽകണ്ട അർത്ഥഗർഭങ്ങളായ അഞ്ചു സത്യവാചകങ്ങൾ മുഖേന സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യം-അത് ഇന്നതാണെന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയാതെതന്നെ-വ്യക്തമാണ്. താഴേ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് അത് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാം. അതെ, മരണാനന്തരജീവിതം, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിചാരണ, രക്ഷാശിക്ഷകൾ മുതലായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾതന്നെ.

1-ാമത്തെ സത്യം പ്രഭാതം കൊണ്ടാണ്. രാത്രിയുടെ ഇരുട്ട് അവസാനിച്ചു പകൽ വെളിച്ചം ആരംഭിക്കുന്നത് പ്രഭാതം മുതൽക്കാണല്ലോ. അതോടെ ലോകത്തു സംഭവിക്കുന്ന പ്രകൃതിമാറ്റങ്ങളും, മനുഷ്യരടക്കമുള്ള ജീവികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥിതിമാറ്റങ്ങളും കുറച്ചൊന്നുമല്ല. അതേവരെ മരണസമാനമായ നിദ്രയിലാണ് കിടന്നിരുന്ന ശരീരങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. നിശ്ചേഷ്ടമായിരുന്ന ഇന്ദ്രിയ ശക്തികൾക്കു നവബോധം സംജാതമാകുന്നു. ആത്മാവിന് ഒരു പുതിയ ഉണർവ്വുണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതുപോലെ, ഈ ജീവിതത്തിനുശേഷം മരണത്തോടുകൂടി പൂർവസ്ഥിതിയിൽനിന്ന് എല്ലാ നിലക്കും വ്യത്യസ്തമായ-കൂടുതൽ വസ്തു നിഷ്ഠമായ-മറ്റൊരു ജീവിതം ഉടലെടുക്കുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് പ്രഭാതത്തിലെ മാറ്റങ്ങൾ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

പത്തു രാത്രികളെകൊണ്ടാണ് അടുത്ത സത്യം. ഇവ ഏതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, മുഹർറമാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ പത്തു ദിവസങ്ങളാണെന്നും, റമസാൻ മാസത്തിലെ ഒടുവില

ത്തെ പത്തു ദിവസങ്ങളാണെന്നും അതതിൻെറ ചില സവിശേഷതകളെ മുൻനിറുത്തി ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ മിക്കവാറും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും, കൂടുതൽ ശരിയായി തോന്നുന്നതും ദുൽഹജ്ജുമാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ പത്തു ദിവസങ്ങളാണെന്നത്രെ ഹജ്ജുകർമത്തിൻെറ പ്രധാന ഇനങ്ങളെല്ലാം നടക്കുന്നത് അന്നാണല്ലോ. അവയുടെ പിന്നിലുള്ള ചരിത്രപ്രധാനങ്ങളായ മഹൽസംഭവങ്ങളും അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൊല്ലംതോറും ആചരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന സ്മരണകളും അറബികൾക്കെല്ലാം അറിയാവുന്നതുമാണ്. ആ ദിവസങ്ങൾ ജാഹിലിയ്യത്തിലും ഇസ്‌ലാമിലും ആദരണീയ ദിവസങ്ങളുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, ആ ദിവസങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആണയിടുന്നത് അറബികളുടെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകമായും, മറ്റുള്ളവരുടേത് പൊതുവിലും ആകർഷിക്കുവാൻ ഉതകുന്നതാണ്.

നബി (ﷺ) ദുൽഹജ്ജിലെ പത്തു ദിവസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: ''ഏതു ദിവസങ്ങളിൽ സൽകർമം ചെയ്യുന്നതും ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടതായിരിക്കയില്ല.'' ഇതുകേട്ടപ്പോൾ: ''അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതുപോലും ആയിരിക്കുകയില്ലേ?'' എന്ന് സഹാബികൾ ചോദിച്ചു. തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യലും ആവുകയില്ല. പക്ഷേ, തൻെറ ദേഹവും ധനവും കൊണ്ടു പോയിട്ട് അവയിൽ ഒന്നുപോലും മടക്കിക്കൊണ്ടുവരാത്ത (ജീവനും ധനവും ബലിയർപ്പിച്ച) മനുഷ്യനൊഴികെ.'' (അ; ബു.)

ഇരട്ടയും ഒറ്റയും-അഥവാ ഇണയുള്ളതും ഇണയില്ലാത്തതും-കൊണ്ടാണ് അടുത്ത രണ്ടു സത്യങ്ങൾ. രണ്ടു കൊണ്ടു ഭാഗിച്ചാൽ ശിഷ്ടം വരാത്ത എണ്ണങ്ങൾക്ക് ഇരട്ട (شفع) എന്നും അല്ലാത്തതിന് ഒറ്റ (وتر) എന്നും പറയുന്നു. ([1]) അപ്പോൾ ഈ രണ്ടു ഇനങ്ങളിൽ പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വസ്തുക്കളൊന്നും ഇല്ലെന്നു കാണാം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ഇണയോ, തുല്യതയോ, സാമ്യതയോ, ഒന്നുമില്ലാതെ എല്ലാനിലക്കും പരിപൂർണ്ണമായി ഒറ്റയായുള്ളത് അല്ലാഹു മാത്രമേയുള്ളു. അവൻെറ സത്തയിലാകട്ടെ, ഗുണങ്ങളിലാകട്ടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലാകട്ടെ അവന് ഇണയും തുണയും പങ്കും ഇല്ല. അവനല്ലാതെയുള്ള വസ്തുക്കൾ അഥവാ സൃഷ്ടികൾ-എല്ലാം തന്നെ ഒരർത്ഥത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ ഇരട്ടകളായിരിക്കും. അപ്പോൾ, ഈ സത്യവാചകങ്ങളുടെ വിശാലതയും അഗാധതയും ഏറെ ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഒരു നബിവചനം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു: ''അല്ലാഹു ഒറ്റയാണ്. അവൻ ഒറ്റയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആകയാൽ ഖുർആൻെറ ആൾക്കാരേ, നിങ്ങൾ 'വിത്ർ' നമസ്കാരം ([2]) ചെയ്യുവിൻ'' (ദാ; തി.) ഒറ്റകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഒറ്റ റക്അത്തായി നമസ്കരിക്കുന്ന 'വിത്ർ നമസ്കാരമാ'ണെന്നും, ഇരട്ടകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മറ്റുള്ള നമസ്കാരങ്ങളാണെന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഇതും ഇതുപോലെയുള്ളതുമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒറ്റക്കും ഇരട്ടക്കും ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു.

സൂ: ദാരിയാത്ത് 49ൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും നാം രണ്ടു ഇണകളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.'' ഹസൻ ബസരീ (رحمه الله), സൈദുബ്നു അസ്‌ലം (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു രിവായത്ത് കാണാം: ''സൃഷ്ടികളെല്ലാം ഇരട്ടയും ഒറ്റയുമാകുന്നു. അല്ലാഹു അവൻെറ സൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. മുജാഹിദു (رحمه الله) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു രിവായത്ത് ഇങ്ങിനെയും വന്നിട്ടുണ്ട്:'' ''അല്ലാഹു ഒറ്റയാണ്, അവൻെറ സൃഷ്ടികൾ ഇരട്ടയും (അഥവാ ഇണയുള്ളതും) ആകുന്നു.'' ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് നാം മുകളിൽ ഇരട്ടക്കും ഒറ്റക്കും നൽകിയ വിവരണം.

---

1 ഒറ്റയായത് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'വത്ർ' എന്നും, 'വിത്ർ' എന്നും (وتر ، وتر) ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

2 ഒന്ന്, മൂന്ന് എന്നിങ്ങിനെ ഒറ്റയായ റക്അത്തുകൊണ്ടു അവസാനിപ്പിക്കുന്ന രാത്രിയിലെ സുന്നത്ത് നമസ്കാരമാണ് 'വിത്ർ നമസ്കാരം'.

അഞ്ചാമത്തെ സത്യം ചരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ രാത്രിയെക്കൊണ്ടാണ്. ചരിക്കുക എന്നത് രാത്രിയുടെ വരവിനേയോ, പോക്കിനേയോ അല്ലെങ്കിൽ അതു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെയോ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതാവാം. പ്രഭാതം രാത്രിയുടെ അവസാനത്തെ കുറിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇവിടെ അതിൻെറ പ്രാരംഭത്തെ-വരവിനെ-കുറിക്കുന്നതായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത തോന്നുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. പ്രഭാതത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ അനേകം മാറ്റങ്ങൾ രാത്രിമൂലവും ലോകത്ത് സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അവയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുനോക്കുവാനും, അതുവഴി ഖുർആൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാനും ഇതും ഉപകരിക്കുന്നതുതന്നെ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ചില ചരിത്രദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝٦

6 നിൻെറ രക്ഷിതാവ് 'ആദി'നെക്കൊണ്ട് എപ്രകാരം ചെയ്തുവെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ?!-

إِرَمَ ذَاتِ ٱلۡعِمَادِ ۝٧

7 അതായത് തൂണിൻെറ ആൾക്കാരായ 'ഇറമു' (ഗോത്രം);

ٱلَّتِي لَمۡ يُخۡلَقۡ مِثۡلُهَا فِي ٱلۡبِلَٰدِ ۝٨

8 (അതെ) രാജ്യങ്ങളിൽ അതുപോലെയുള്ളവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത (ആ ഗോത്രം);-

وَثَمُودَ ٱلَّذِينَ جَابُواْ ٱلصَّخۡرَ بِٱلۡوَادِ ۝٩

9 താഴ്വരയിൽ പാറവെട്ടി (കെട്ടിടങ്ങൾ) ഉണ്ടാക്കിയവരായ 'ഥമൂദി'നെക്കൊണ്ടും;

وَفِرۡعَوۡنَ ذِي ٱلۡأَوۡتَادِ ۝١٠

10 കുറ്റികളുടെ ആളായ ഫിർഔനെക്കൊണ്ടും;

ٱلَّذِينَ طَغَوۡاْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ۝١١

11 (അതെ) രാജ്യങ്ങളിൽ അതിക്രമം നടത്തിയവർ.

فَأَكۡثَرُواْ فِيهَا ٱلۡفَسَادَ ۝١٢

12 അങ്ങനെ, അവർ അതിൽ കുഴപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

فَصَبَّ عَلَيۡهِمۡ رَبُّكَ سَوۡطَ عَذَابٍ ۝١٣

13 അതിനാൽ നിൻെറ റബ്ബ് അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷയുടെ ചമ്മട്ടി ചൊരിഞ്ഞു.

إِنَّ رَبَّكَ لَبِٱلۡمِرۡصَادِ ۝١٤

14 നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബ് പതിസ്ഥാനത്ത് (വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക) തന്നെയാണ്.

---

6. أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ كَيْفَ فَعَلَ എങ്ങിനെ ചെയ്തുവെന്ന് رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ് بِعَادٍ ആദിനെക്കൊണ്ട് 7. إِرَمَ അതായത് ഇറമിനെക്കൊണ്ട് ذَاتِ الْعِمَادِ തൂണിൻെറ(സ്തംഭത്തിൻെറ)തായ 8. الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതായ مِثْلُهَا അതുപോലെയുള്ള(വർ) فِي الْبِلَادِ രാജ്യങ്ങളിൽ, നാടുകളിൽ 9. وَثَمُودَ ഥമൂദിനെക്കൊണ്ടും الَّذِينَ جَابُوا വെട്ടി (തുരന്നു)ഉണ്ടാക്കിയവരായ الصَّخْرَ പാറ بِالْوَادِ താഴവരയിൽ 10. وَفِرْعَوْنَ ഫിർഔനെകൊണ്ടും ذِي الْأَوْتَادِ ആണികളുടെ ആളായ 11. الَّذِينَ طَغَوْا അതിക്രമം (ധിക്കാരം) ചെയ്തവർ فِي الْبِلَادِ രാജ്യങ്ങളിൽ 12. فَأَكْثَرُوا فِيهَا എന്നിട്ട് അതിൽ അവർ വർദ്ധിപ്പിച്ചു الْفَسَادَ കുഴപ്പം,

നാശം 13. فَصَبَّ عَلَيْهِمْ അപ്പോള്‍ അവരുടെ മേല്‍ ചൊരിഞ്ഞു رَبُّكَ നിന്‍റെ റബ്ബ് سَوْطَ عَذَابٍ ശിക്ഷയുടെ ചമ്മട്ടി 14. إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്‍റെ റബ്ബ് لَبِالْمِرْصَادِ പതി (കാവല്‍) സ്ഥാനത്തുതന്നെ

ആദുഗോത്രം, ഥമൂദുഗോത്രം, ഫിര്‍ഔനും ആള്‍ക്കാരും എന്നിവരെല്ലാം ഭൂമിയില്‍ നടത്തിയ ധിക്കാരത്തിന്‍റെയും അതിന്‍റെ ഫലമായി അവര്‍ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ശിക്ഷയുടെയും ചരിത്രങ്ങളെ ഒന്ന് ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ഈ വചനങ്ങളില്‍ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മൂന്നുകൂട്ടരെപ്പറ്റിയും ഖുര്‍ആനില്‍ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഇറമ് (ارم)എന്ന് പേരുള്ള ഒരാളുടെ സന്തതികളായിരുന്നു ആദു ജനതയെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവര്‍ക്ക് ഇറമു എന്നൊരു വര്‍ഗപ്പേരുണ്ടായതെന്നുമാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. പിതാമഹന്‍റെ പേര്‍ ഗോത്രത്തിന്‍റെയും, വംശത്തിന്‍റെയും പേരായി സ്വീകരിക്കല്‍ അറബികളുടെ പാരമ്പര്യ പതിവുമാണ്. അവരുടെ പ്രധാന പട്ടണത്തിന്‍റെയോ, വാസസ്ഥലത്തിന്‍റെയോ പേരായിരുന്നു അതെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. രാജ്യത്തിന്‍റെ പേരിലും ഗോത്രങ്ങള്‍ അറിയപ്പെടാറുണ്ടുതാനും. والله اعلم

ذات العماد (തൂണിന്‍റെ ആളുകള്‍) എന്ന് 'ആദി'നെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്‍റെ താല്‍പര്യം സൂ: ശുഅറാഉ് 128ല്‍ നിന്നും അതിന്‍റെ വിവരണത്തില്‍നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഉയര്‍ന്ന കുന്നുകളിലും മറ്റും അനാവശ്യമായി ഉന്നതസ്തംഭങ്ങളും കെട്ടിടങ്ങളും അവര്‍ നിര്‍മിച്ചിരുന്നതായി അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ താമസം ഉയര്‍ന്ന തൂണ്‍കാലുകളില്‍ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ തമ്പുകളിലായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും വലുപ്പത്തിലും കയ്യൂക്കിലും നിസ്തുല്യരായിരുന്നു ആ ജനത. അതാണ് 8-ാം വചനത്തില്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. വമ്പിച്ച പാറകള്‍ വെട്ടിത്തുരന്ന് വീടും കെട്ടിടവും നിര്‍മിക്കുക ഥമൂദു ഗോത്രത്തിന്‍റെ പതിവായിരുന്നു. അതാണ് 9-ാം വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. **ذی الاوتاد** (കുറ്റികളുടെ ആള്‍) എന്ന് ഫിര്‍ഔനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്‍റെ താല്‍പര്യം അവന്‍റെ അധികാരശക്തിയും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കലാണ് എന്നും, 'കുറ്റികള്‍' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ രണ്ടുമൂന്നു പ്രകാരത്തില്‍ ആയിരിക്കാനിടയുണ്ടെന്നും സൂ: സ്വാദ്, 12ന്‍റെ വിവരണത്തില്‍ നാം മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മൂന്നു കൂട്ടരും ചെയ്ത ആക്രമങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കമാണ് 11, 12 വചനങ്ങളില്‍ കാണുന്നത്. എല്ലാവര്‍ക്കും അനുഭവപ്പെട്ട ശിക്ഷകളുടെ കാഠിന്യവും വലുപ്പവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതാണ് 13-ാം വചനത്തില്‍ 'ശിക്ഷയുടെ ചമ്മട്ടി ചൊരിഞ്ഞു' എന്ന അലങ്കാരവാക്യം. കാലവ്യത്യാസമോ തരവ്യത്യാസമോ ഇല്ലാതെ എല്ലാവരുടെയും സ്ഥിതിഗതികളെ സദായ്പോഴും അല്ലാഹു വീക്ഷിച്ചും കണ്ടറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ഓരോരുത്തരുടെ പേരിലും അവന്‍ തക്ക നടപടി എടുക്കുമെന്നും താക്കീതു ചെയ്യുന്നതാണ് 14-ാം വചനം

فَأَمَّا ٱلْإِنسَٰنُ إِذَا مَا ٱبْتَلَىٰهُ رَبُّهُۥ فَأَكْرَمَهُۥ وَنَعَّمَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّىٓ أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

15 എന്നാല്‍ മനുഷ്യനോ, അവനെ അവന്‍റെ റബ്ബ് പരീക്ഷണം ചെയ്കയും, എന്നിട്ടവനെ ആദരിക്കുകയും, അവന് സൗഖ്യം നല്‍കുകയും ചെയ്താല്‍-അപ്പോള്‍ അവന്‍ പറയും ''എന്‍റെ റബ്ബ് എന്നെ ആദരിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന്!

وَأَمَّآ إِذَا مَا ٱبْتَلَىٰهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُۥ فَيَقُولُ رَبِّىٓ أَهَٰنَنِ ﴿١٦﴾

16 ഇനി, അവനെ പരീക്ഷണം ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ട് അവന്‍റെമേല്‍ അവന്‍റെ ഉപജീവനം കുടുസ്സാക്കുക [പരിമിതപ്പെടുത്തുക]യും ചെയ്താലോ, അപ്പോള്‍ അവന്‍ പറയും;''എന്‍റെ റബ്ബ് എന്നെ അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു'' എന്ന് !

15. فَأَمَّاഎന്നാല്‍, അപ്പോഴോ الْإِنسَانُമനുഷ്യന്‍ إِذَا مَا ابْتَلَاهُഅവനെ പരീക്ഷണം ചെയ്താല്‍ رَبُّهُ അവന്‍റെ റബ്ബ് فَأَكْرَمَهُഎന്നിട്ടവനെ ആദരിച്ചു وَنَعَّمَهُഅവനു സൗഖ്യം നല്‍കുകയും ചെയ്തു فَيَقُولُ അപ്പോഴവന്‍ പറയുംന رَبِّيഎന്‍റെ റബ്ബ് أَكْرَمَنِ എന്നെ ആദരിച്ചു, മാനിച്ചു 16. وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ അപ്പോള്‍ (എന്നാല്‍, ഇനി) അവനെ പരീക്ഷിച്ചാല്‍ فَقَدَرَഎന്നിട്ടു കണക്കാക്കി (കുടുസ്സാക്കി-പരിമിതപ്പെടുത്തി) عَلَيْهِഅവന്‍റെ മേല്‍ رِزْقَهُഅവന്‍റെ ഉപജീവനം (ആഹാരം) فَيَقُولُഅപ്പോഴവന്‍ പറയും رَبِّيഎന്‍റെ റബ്ബ് أَهَانَنِ എന്നെ അപമാനപ്പെടുത്തി, നിന്ദിച്ചു

മനുഷ്യരില്‍ പൊതുവില്‍ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സ്വഭാവമാണിത്. സുഖസൗകര്യങ്ങള്‍ ലഭിക്കുമ്പോള്‍, അത് അല്ലാഹുവിന് തന്നോടുള്ള പ്രത്യേക സ്നേഹംകൊണ്ടും, തനിക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ പ്രത്യേക സ്ഥാനമുള്ളതുകൊണ്ടും ലഭിച്ചതാണെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും, അതില്‍ അഭിമാനംകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. നേരെമറിച്ച് ഉപജീവനമാര്‍ഗത്തിലും സുഖസൗകര്യങ്ങളിലും കുറവുവരുമ്പോള്‍, തന്നെ അല്ലാഹു അവഗണിച്ചിരിക്കയാണെന്നും അപമാനിച്ചിരിക്കയാണെന്നും പരാതിപ്പെടുകയും ചെയ്യുക. വാസ്തവത്തില്‍, ഐഹികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളാകട്ടെ, വിഷമങ്ങളാകട്ടെ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍ മനുഷ്യനുള്ള സ്നേഹത്തിന്‍റെയോ വെറുപ്പിന്‍റെയോ മാനദണ്ഡമായി കണക്കാക്കാവതല്ല. രണ്ടും അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. സന്തോഷത്തിലും സൗകര്യത്തിലും നന്ദികാണിക്കുകയും, സന്താപത്തിലും ഞെരുക്കത്തിലും ക്ഷമകാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം രണ്ടും അവനു ഗുണകരമായിക്കലാശിക്കും. ഇല്ലെങ്കില്‍ രണ്ടും ദോഷകരവുമായിരിക്കും.

17 അങ്ങിനെ വേണ്ട! പക്ഷേ, (അതിനും പുറമെ) നിങ്ങള്‍ അനാഥയെ ആദരിക്കുന്നില്ല.

كَلَّا ۖ بَل لَّا تُكْرِمُونَ ٱلْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

18 പാവപ്പെട്ടവന്‍റെ ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ പരസ്പരം പ്രോത്സാഹനം നല്‍കുന്നുമില്ല.

وَلَا تَحَٰٓضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾

19 അനന്തരാവകാശത്തെ നിങ്ങള്‍ അടക്കിക്കൂട്ടിയ തീറ്റ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَتَأْكُلُونَ ٱلتُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾

20 ധനത്തെ നിങ്ങള്‍ അമിതമായ സ്നേഹം സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَتُحِبُّونَ ٱلْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

---

17. كَلاَّ അങ്ങിനെയല്ല, വേണ്ട بَلْ പക്ഷേ, എന്നാല്‍ تُكْرِمُونَനിങ്ങള്‍ ആദരിക്കുന്നില്ല, മാനിക്കുന്നില്ല الْيَتِيمَ അനാഥകുട്ടിയെ 18. وَلاَ تَحَاضُّونَനിങ്ങള്‍പരസ്പരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുമില്ല عَلَى طَعَامِ ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റി الْمِسْكِينِ സാധുവിന്‍റെ, പാവപ്പെട്ടവന്‍റെ, അഗതിയുടെ 19. وَتَأْكُلُونَനിങ്ങള്‍ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു التُّرَاثَഅനന്തരസ്വത്ത് أَكْلاًഒരു തീറ്റ, തിന്നല്‍ لَّمًّا അടക്കി (ഒരുക്കൂട്ടി) ക്കൊണ്ടുള്ള 20. وَتُحِبُّونَനിങ്ങള്‍ സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു الْمَالَസ്വത്ത്, ധനം حُبًّاഒരു സ്നേഹം جَمًّا അമിതമായ, കഠിനമായ, വല്ലാതെ

മേല്‍പറഞ്ഞതാണ് നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവം. അതു നന്നല്ല. നിങ്ങള്‍ വേണ്ടത് അങ്ങിനെയല്ല, സുഖസൗകര്യങ്ങളില്‍ നന്ദികാണിക്കുകയും, വിഷമങ്ങളില്‍ ക്ഷമകൈക്കൊള്ളുകയുമാണ് നിങ്ങള്‍ ചെയ്യേണ്ടത്. അതു രണ്ടും നിങ്ങള്‍ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അനാഥകളുടെയും പാവങ്ങളുടെയും കാര്യത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നുമില്ല. ഏതെങ്കിലും വിധേന സ്വത്തു

വാരിക്കൂട്ടി ഉപയോഗിക്കുകയും, ധനത്തോട് അമിതമായ മോഹംവെച്ചു പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു സാരം.

അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കുക. അനാഥകളെ സഹായിക്കുന്നില്ലെന്നോ, സാധുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകുന്നില്ലെന്നോ അല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അനാഥകളെ ആദരിക്കുന്നില്ലെന്നും, സാധുക്കളുടെ ഭക്ഷണവിഷയത്തിൽ പരസ്പരം പ്രോൽസാഹനം നൽകുന്നില്ലെന്നുമാണ് ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അനാഥകൾക്കു ഭക്ഷണം തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചുകൊടുത്താലും പോര, അവരെ മാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും കൂടി വേണ്ടതുണ്ട്. സാധുക്കളുടെ വിശപ്പടക്കാനുള്ള ആഹാരം കൊടുത്താലും പോര, അവരുടെ വിഷയത്തിൽ പരസ്പരം സഹകരിച്ച് കൂട്ടായ പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും വേണ്ടതുണ്ട്. എന്നൊക്കെയാണ് അതിലടങ്ങിയ സൂചനകൾ.

അന്യായമായ മാർഗങ്ങളും ദുസ്സാമർത്ഥ്യവും വഴി അനന്തരാവകാശികളെ കബളിപ്പിക്കുകയും അക്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക, അന്യരുടെ അവകാശങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കുക ഇതെല്ലാം ഇന്നു പരക്കെകാണാവുന്ന സ്വഭാവങ്ങളാണ്. ധനമോഹത്തെക്കുറിച്ചും, അത് വാരിക്കൂട്ടുന്നതിലും ഉപയോഗിക്കുന്നതിലുമുള്ള താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ചും പറയേണ്ടതുമില്ല. എന്തു മാർഗം സ്വീകരിച്ചും ധനം സമ്പാദിക്കണം, ആർഭാടമായി കഴിഞ്ഞുകൂടണം എന്ന വിചാരമാണ് മിക്ക മനുഷ്യർക്കും ഉള്ളത്. തങ്ങളുടെ ജീവിതലക്ഷ്യംതന്നെ ധനസമ്പാദനവും ആഢംബര ജീവിതവുമാണ് അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ. ഇന്ന് ലോകത്തു നടക്കുന്ന അനീതികളുടെയും അഴിമതികളുടെയും മൂലകാരണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവയിൽ ഏറിയകൂറും ധനമോഹത്തിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്തതായിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ ധനം ഒരു ശപിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവായതുകൊണ്ടല്ല ഇത്. പക്ഷേ, അതിന് അളവിൽ കവിഞ്ഞ പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതും, അത് ന്യായമായ രൂപത്തിൽ സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുന്നതും, വിനിയോഗിക്കേണ്ട പ്രകാരം വിനിയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നതുമാണ് ശാപഹേതു.

നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''ഹേ, ആദമിൻെറ മകനെ, (അത്യാവശ്യം കഴിച്ചു) മിച്ചമുള്ളത് ചിലവഴിക്കൽ നിനക്കു ഗുണകരമാണ്. അത് പിടിച്ചുവെക്കുന്നത് നിനക്ക് ദോഷകരവുമാണ്. അത്യാവശ്യമായതിനെപ്പറ്റി നീ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. നീ പ്രാരാബ്ധം വഹിക്കുന്നവരെക്കൊണ്ടു നീ ആരംഭിക്കണം. (നീ ചിലവുകൊടുക്കേണ്ടുന്ന ഭാര്യാമക്കൾ മുതലായവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീ മുൻഗണന നൽകണം.) മേലേകൈ (കൊടുക്കുന്ന കൈ) താഴേകൈയിനെ (വാങ്ങുന്ന കൈയിനെ)ക്കാൾ ഉത്തമമാണ്.'' (മു.) മറ്റൊരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം: ''അല്ലാഹു തന്നെയാണ! ദാരിദ്ര്യത്തെയല്ല ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നത്. പക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവർക്ക് വിശാലമാക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നിങ്ങൾക്ക് ഐഹികജീവിതം വിശാലമാക്കപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ അവർ അന്യോന്യം വഴക്കടിച്ചിരുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം വഴക്കടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നത്. അപ്പോൾ, അവരെ അത് നാശത്തിലാക്കിയതുപോലെ നിങ്ങളെയും അത് നാശത്തിലകപ്പെടുത്തിക്കളയും.'' (ബു; മു.)

21	വേണ്ടാ!- ഭൂമി ഒരു പൊടിപൊടിക്കൽ പൊടിക്കപ്പെട്ടാൽ!-	كَلَّآ إِذَا دُكَّتِ ٱلْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾
22	നിൻെറ റബ്ബും അണിയണിയായി മലക്കുകളും വരുകയും (ചെയ്താൽ)!-	وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾
23	അന്നു'ജഹന്നം' [നരകം] കൊണ്ട് വരപ്പെടുകയും ചെയ്യും, അന്നത്തെ ദിവസം,	وَجِاْىٓءَ يَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ

ٱلْإِنسَٰنُ وَأَنَّىٰ لَهُ ٱلذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾	മനുഷ്യന് ഓർമ വരുന്നതാണ്. എവിടെ നിന്നാണ് അവന് ഓർമ (വന്നത്)?! [എന്താണതുകൊണ്ട് പ്രയോജനം?!]
يَقُولُ يَٰلَيْتَنِى قَدَّمْتُ لِحَيَاتِى ﴿٢٤﴾	24 അവൻ പറയും: ''അയ്യോ! ഞാൻ എന്റെ (ഈ) ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി മുൻ (കൂട്ടി) ചെയ്തുവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ!''
فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾	25 അപ്പോൾ-അന്നത്തെ ദിവസം, അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] ശിക്ഷ ഒരാളും ശിക്ഷിക്കയില്ല;
وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾	26 അവന്റെ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കൽ ഒരാളും പിടിച്ചു ബന്ധിക്കുന്നതുമല്ല.

---

21 . كَلاًّ വേണ്ട, അങ്ങിനെയല്ല إِذَا دُكَّتِ പൊടിയാക്കപ്പെട്ടാൽ الْأَرْضُ ഭൂമി دَكًّا دَكًّا ഒരു പൊടി പൊടിക്കൽ 22. وَجَاءَ വരുകയും رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് وَالْمَلَكُ മലക്കുകളും صَفًّا صَفًّا അണിയണി (വരിവരി) യായി 23. وَجِيءَ വരപ്പെടുകയും ചെയ്യും يَوْمَئِذٍ അന്നു بِجَهَنَّمَ ജഹന്നം (നരകം) കൊണ്ടു يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം يَتَذَكَّرُ ഓർമ്മിക്കും الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ وَأَنَّى لَهُ അവന് എവിടെ നിന്നാണ്, എങ്ങനെയാണ് الذِّكْرَى ഓർമ്മ, സ്മരണ, ഉപദേശം 24. يَقُولُ അവൻ പറയും يَا لَيْتَنِ അയ്യോ ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ قَدَّمْتُ ഞാൻ മുൻ ചെയ്തു വെച്ചു لِحَيَاتِي എന്റെ (ഈ) ജീവതത്തിനു വേണ്ടി, എന്റെ (കഴിഞ്ഞ) ജീവിതത്തിൽ 25. فَيَوْمَئِذٍ അപ്പോൾ അന്ന് لاَّ يُعَذِّبُ ശിക്ഷിക്കയില്ല عَذَابَهُ അവന്റെ ശിക്ഷ, .അവൻ ശിക്ഷിക്കുംപ്രകാരം أَحَدٌ ഒരാളും 26. وَّلاَ يُوثِقُ പിടിച്ചു ബന്ധിക്ക (കെട്ടുക)യുമില്ല وَثَاقَهُ അവന്റെ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കൽ, ബന്ധിക്കും പ്രകാരം أَحَدٌ ഒരാളും

ഭൂമി പൊടിപൊടിയായി നിരത്തപ്പെടുമെന്നു പറഞ്ഞത് ഖിയാമത്തുനാളിനെ സംബന്ധിച്ചും, അല്ലാഹുവും മലക്കുകളും വരുമെന്നു പറഞ്ഞത് വിചാരണയെ സംബന്ധിച്ചുമാകുന്നു. സർവാധിപതിയായ ലോകനിയന്താവിന്റെ മുമ്പിൽ യാതൊരു അഭിഭാഷകനോ മദ്ധ്യവർത്തിയോ കൂടാതെ സൃഷ്ടികളാകമാനം വിചാരണ നടത്തപ്പെടുന്ന ആ ഘട്ടത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹാ സൃഷ്ടികളായ കണക്കറ്റ മലക്കുകൾ വരിവരിയായി ആ മഹാസദസ്സിനെ വലയം ചെയ്തിരിക്കും. ജഹന്നമാകുന്ന നരകം അവിടെ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പാപിയായ മനുഷ്യന് അവൻ ചെയ്ത തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെല്ലാം താനേ ഓർമ്മവരും. അയ്യോ! കഴിഞ്ഞ ജീവിതത്തിൽവെച്ച് ഈ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി സൽകർമങ്ങൾ ചെയ്തുവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ! എന്ന് അവൻ വിലപിക്കും. പക്ഷേ, അപ്പോഴത്തെ ഓർമകൊണ്ടും ഖേദംകൊണ്ടും ഫലമെന്ത്?! ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവന് ഒഴിവില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പിടുത്തത്തിൽനിന്ന് അവനു രക്ഷയുമില്ല. അക്രമത്തിലും അനീതിയിലും കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഫിർഔനം കൂട്ടരുമാകട്ടെ, ആദും ഥമൂദുമാകട്ടെ, എന്നു വേണ്ട അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കു സമാനമായ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുവാനോ, അവൻ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കുന്നതുപോലെ ബന്ധിക്കുവാനോ കഴിവുള്ളവരില്ല.

നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അദിയ്യുബ്നു ഹാതം (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങളിൽ ഒരാളുംതന്നെ അവന്റെയും അവന്റെ റബ്ബിന്റെയും ഇടയിൽ ഒരു അഭിഭാഷകനാകട്ടെ, മറവുണ്ടാക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും മറയാകട്ടെ ഒന്നുമില്ലാതെ അവന്റെ റബ്ബ് അവനോട് സംസാരിക്കാതിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ, അവൻ വലത്തോട്ടു നോക്കും. താൻ മുമ്പു ചെയ്തുവെച്ചതല്ലാതെ അവൻ ഒന്നും കാണുകയില്ല. തന്റെ ഇടത്തോട്ടു നോക്കും. മുൻ ചെയ്തു

വെച്ചതല്ലാതെ കാണുകയില്ല. മുന്നോട്ടുനോക്കും. അപ്പോള്‍ തന്‍െറ മുഖത്തിനുനേരെ നരകമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാണുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങള്‍ ഒരു കാരക്കപ്പൊളി (ധര്‍മംചെയ്തു) കൊണ്ടെങ്കിലും നരകത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിന്‍.'' (ബു: മു.) തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു മസ്ഊദ് (ﷺ) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''അന്നത്തെ ദിവസം 'ജഹന്നം' കൊണ്ടുവരപ്പെടും. അതിന് എഴുപതിനായിരം കടിഞ്ഞാണ്‍ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഓരോ കടിഞ്ഞാണൊന്നിച്ചും എഴുപതിനായിരം മലക്കുകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവര്‍ അതു വലിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. '' (മു; തി.)

لِحَيَاتِي (ലി-ഹയാത്തീ) എന്ന വാക്കിന് എന്‍െറ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി എന്നും, എന്‍െറ ജീവിതകാലത്ത് എന്നും അര്‍ത്ഥംവരാം. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ചു-അതാണു നാം മുകളില്‍കൊടുത്തത്-''ജീവിതം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പരലോകജീവിതവും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ചു ഉദ്ദേശ്യം ഇഹലോകജീവിതവുമായിരിക്കും. രണ്ടായാലും ആശയം ഒന്നുതന്നെ. മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു പൊതുവിലാണ് ഈ വചനങ്ങളില്‍ സംസാരമെങ്കിലും ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീത് ബാധകമാകുന്നത് കുറ്റവാളികളായ ദുര്‍മാര്‍ഗികള്‍ക്കായിരിക്കുമല്ലോ. സന്‍മാര്‍ഗികളായ ആളുകളെ അല്ലാഹു സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതു നോക്കുക;''-

يَـٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾

27 ''ഹേ, സമാധാനമടഞ്ഞ ആത്മാവേ!-

ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

28 തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, തൃപ്തി ലഭിച്ചുകൊണ്ട്,നീ നിന്‍െറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിക്കൊള്ളുക.

فَٱدْخُلِى فِى عِبَـٰدِى ﴿٢٩﴾

29 എന്നിട്ട് എന്‍െറ അടിയാന്‍മാരില്‍ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക.

وَٱدْخُلِى جَنَّتِى ﴿٣٠﴾

30 എന്‍െറ സ്വര്‍ഗത്തിലും പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക.''

---

27. يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ ഹേ ആത്മാവേ الْمُطْمَئِنَّةُ സമാധാനമടഞ്ഞ, മനസ്സമാധാനമുള്ള 28. ارْجِعِي നീ മടങ്ങിക്കൊള്ളുക إِلَى رَبِّكِ നിന്‍െറ റബ്ബിങ്കലേക്ക് رَاضِيَةً തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് مَّرْضِيَّةً തൃപ്തിയാക്കപ്പെട്ടു(തൃപ്തി ലഭിച്ചു) കൊണ്ടു 29. فَادْخُلِي എന്നിട്ടു പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുക فِي عِبَادِي എന്‍െറ അടിയാന്‍മാരില്‍ 30. وَادْخُلِي പ്രവേശിക്കയും ചെയ്യുക جَنَّتِي എന്‍െറ സ്വര്‍ഗത്തില്‍

സൃഷ്ടിച്ചു രക്ഷിച്ചുവരുന്ന റബ്ബില്‍ വിശ്വസിച്ചും, അവന്‍െറ മഹത്വങ്ങളും പരമോല്‍കൃഷ്ടതയും മനസ്സിലാക്കിയും, അവനെ മാത്രം ആരാധിച്ചും, അവനോടുമാത്രം സഹായമര്‍ത്ഥിച്ചും, അവന്‍െറ വിധിവിലക്കുകളും നിയമനിര്‍ദ്ദേശങ്ങളും അനുസരിച്ചും, സന്തോഷത്തില്‍ നന്ദിയും സന്താപത്തില്‍ ക്ഷമയും സ്വീകരിച്ചുംകൊണ്ട് ഐഹികജീവിതം നയിച്ച ശുദ്ധാത്മാക്കളത്രെ 'സമാധാനമടഞ്ഞ ആത്മാക്കള്‍' (النفوس المطمئنة) ഭയമോ, വ്യസനമോ, ആശങ്കയോ, നിരാശയോ, മോഹഭംഗമോ ഒന്നും അവരെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. അവരത്രെ മനസ്സമാധാനമടഞ്ഞ ഭാഗ്യവാന്‍മാര്‍. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ويهدي اليه من اناب الذين امنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله الا بذكر الله تطمئن القلوب – الرعد** (മനസ്സു മടങ്ങിയവരെ അവന്‍–അല്ലാഹു–അവങ്കലേക്കു മാര്‍ഗദര്‍ശനം ചെയ്യുന്നു. അതായത്, വിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്‍െറ സ്മരണകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങള്‍ സമാധാനമടയുകയും ചെയ്യുന്നവരെ, അറിഞ്ഞേക്കുക: അല്ലാഹു

വിൻെറ സ്മരണകൊണ്ടാണ് ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമടയുന്നത്. (സൂ: റഅ്ദ്, 27, 28.) മരണ വേളയിലും, ഖിയാമത്തുനാളിലുമെല്ലാംതന്നെ ഈ മഹാഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു സ്വാഗതവും സന്തോഷവാർത്തയും ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും.

അങ്ങിനെ റബ്ബിൻെറ സ്മരണയോടുകൂടി സമാധാനചിത്തനായി ജീവിക്കുകയും സമാധാനചിത്തനായിക്കൊണ്ടു പരലോകത്ത് ചെല്ലുകയും ചെയ്ത ആത്മാവിനെ അല്ലാഹു വിളിച്ചു സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ്: നിനക്കു പരിപൂർണ്ണമായും തൃപ്തി അടയുവാനുളള വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും ഇവിടെ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. നിന്നെക്കുറിച്ച് നിൻെറ റബ്ബ് നല്ലപോലെ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിനക്കിവിടെ പേടിക്കേണ്ടതായോ വ്യസനിക്കേണ്ടതായോ ഒന്നുമില്ല. തൃപ്തി അടഞ്ഞുകൊണ്ടും തൃപ്തിക്കു വിധേയനായിക്കൊണ്ടും എൻെറ പ്രീതിക്കു പാത്രവാൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക. സജ്ജനങ്ങൾക്കായി ഞാൻ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുളള അനുഗൃഹീത സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ശാശ്വതസൗഖ്യം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

90. സൂറത്തുല്‍- ബലദ് سورة البلد

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങള്‍ 20

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍.	بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1 ഈ രാജ്യത്തെക്കൊണ്ട് ഞാന്‍ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു;	لَآ أُقْسِمُ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ﴿١﴾
2 -നീ ഈ രാജ്യത്തില്‍ അനുവദനീയ നാണ് താനും,-	وَأَنتَ حِلٌّۢ بِهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ﴿٢﴾
3 ജനയിതാവിനെയും, അതുജനിപ്പിക്കുന്നതിനെയും കൊണ്ടും (സത്യം ചെയ്യുന്നു)!-	وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿٣﴾
4 തീര്‍ച്ചയായും, മനുഷ്യനെ ക്ലേശത്തിലായിക്കൊണ്ട് നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.	لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِى كَبَدٍ ﴿٤﴾

---

1 لاَ أُقْسِمُ ഞാന്‍ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു بِهَذَا الْبَلَدِ ഈ രാജ്യം കൊണ്ട് 2. وَأَنتَ നീ (ആകുന്നുതാനും) حِلٌّ അനുവദനീയന്‍, ഇറങ്ങിയവന്‍ بِهَذَا الْبَلَدِ ഈ രാജ്യത്തില്‍ 3. وَوَالِدٍ ജനയിതാവിനെയും وَمَا وَلَدَ അതു ജനിപ്പിച്ചതിനെയും (കൊണ്ടും) 4. لَقَدْ خَلَقْنَا തീര്‍ച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ فِي كَبَدٍ ക്ലേശത്തിലായിട്ട്, ബുദ്ധിമുട്ടിലായി

ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചതും, നബി (ﷺ) താമസിച്ചു വരുന്നതും മക്കായിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് 'ഈ രാജ്യം (هذا البلد) എന്ന് മക്കയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇസ്‌ലാമിനുമുമ്പ് ജാഹിലിയ്യത്തിലും ആ രാജ്യത്തിന് അറബികള്‍ വമ്പിച്ച സ്ഥാനം കല്‍പിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ഖുറൈശികള്‍ക്ക് അറബികളുടെ നേതൃസ്ഥാനം കൈവരുവാനുള്ള കാരണം അവര്‍ മക്കായിലെ കഅ്ബാ ശരീഫിന്‍െറ പരിചാരകരും അധികാരസ്ഥരുമായിരുന്നതാണ്. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ആ രാജ്യത്തെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യുന്നത് മുസ്‌ലിംകളെ മാത്രമല്ല, മുശ്‌രിക്കുകളെ അപേക്ഷിച്ചും വളരെ പ്രാധാന്യം അര്‍ഹിക്കുന്നു. അടുത്തതായി, ജനയിതാവിനെക്കൊണ്ടും, അത് ജനിപ്പിച്ചതിനെക്കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'ജനയിതാവ്' എന്ന് അര്‍ത്ഥം കല്‍പിച്ച والد (വാലിദ്) എന്ന വാക്ക് മാതാവിനും പിതാവിനും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. മാതാവിനെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോള്‍ അതില്‍ സ്ത്രീലിംഗചിഹ്നം ചേര്‍ത്ത് والدة എന്ന് പറയപ്പെടും. മനുഷ്യന്‍െറ മാത്രമല്ല, ഇതരജീവികളുടെ ജനയിതാക്കള്‍ക്കും, വ്യക്തികളുടെ മാത്രമല്ല സമൂഹത്തിന്‍െറ ജനയിതാക്കള്‍ക്കുമെല്ലാം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വാക്കാണത്. ആ നിലക്ക് നോക്കുമ്പോള്‍, മനുഷ്യപിതാവിന്‍െറയും മനുഷ്യസമുദായത്തിന്‍െറയും-അല്ലെങ്കില്‍ മറ്റെല്ലാ സമുദായങ്ങളുടെയും അവയുടെ ജനയിതാക്കളുടെയും-ഉത്ഭവം, വളര്‍ച്ച, വികസനം, പെരുപ്പം ആദിയായവയില്‍ അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തരഹസ്യങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നതാണ് ഈ സത്യവാചകം എന്ന് കാണാം.

ഒന്നാം വചനത്തില്‍ മക്കയെകൊണ്ടുള്ള സത്യത്തിന് ഒരു ഉപാധിയെന്നോണം രണ്ടാം വചനത്തില്‍ ''നീ ഈ രാജ്യത്തില്‍ അനുവദനീയനാണ്'' എന്ന് പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി അല്‍പമൊന്ന് വിവരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. حل (ഹില്ലുന്‍) എന്ന പദത്തിന് അനുവദനീയമായവന്‍ എന്നും, ഇറങ്ങിവന്നവന്‍-അഥവാ വന്നു താമസിക്കുന്നവന്‍-എന്നും, കെട്ടഴിഞ്ഞവന്‍-അഥവാ

നിരുപാധികമായവൻ അല്ലെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രൻ-എന്നും മറ്റും അർത്ഥങ്ങൾ വരാവുന്നതാണ്. കഅ്ബഃയും അതിൻെറ ചുറ്റുപാടിൽ കുറേ നാഴികകളോളം വരുന്ന സ്ഥലങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ട പ്രദേശത്തിന് 'ഹറം' (حرم) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അക്രമം, കയ്യേറ്റം, കുഴപ്പം, ഹിംസ ആദിയായ അനാദരവുകളൊന്നും പാടില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ട പരിപാവനമായ സ്ഥലം എന്നാണതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഈ പദത്തിൻെറ വിപരീതമെന്ന നിലക്ക് 'ഹറ'മല്ലാത്ത സ്ഥലം എന്ന അർത്ഥത്തിലും, നിഷിദ്ധം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'ഹറാമി' (حرام)ൻെറ വിപരീതമെന്ന നിലക്ക് അനുവദനീയമായത് എന്ന അർത്ഥത്തിലും حل എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിന് താഴെ കാണുന്ന ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടുകാണാം.

(1) ഈ രാജ്യത്തെക്കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തുപറയുന്നു. അതിൻെറ പരിപാവനത്വവും അലംഘനീയതയും പ്രസിദ്ധമാണ്. എങ്കിലും നിനക്ക് (നബിക്ക്) ഒരിക്കൽ അവിടം അനുവദിക്കപ്പെട്ടുതരുന്നതാണ്. അഥവാ ഒരവസരത്തിൽ, അതിൻെറ അലംഘനീയ പരിധിയിൽനിന്ന് നിനക്കു ഒരു ഇളവ് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ട്. ഇതാണ് പല മഹാന്മാരും സ്വീകരിച്ച ഒരു വ്യാഖ്യാനം. ഹിജ്റ 8-ാം കൊല്ലത്തിൽ നടന്ന മക്കാവിജയ സംഭവത്തെയാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അറേബ്യയുടെ ഏതാനും ഭാഗം ഇസ്‌ലാമിന് കീഴൊതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിൻെറ മർമപ്രധാനവും പൂർവകേന്ദ്രവുമായ മക്കാനഗരി വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരത്തിൽ അവശേഷിക്കുവാൻ പാടില്ലല്ലോ. ഖുറൈശികളുടെ ഒരു കരാർലംഘനത്തെത്തുടർന്ന് നബി (ﷺ) മക്കായിലേക്ക് പടയെടുത്തുചെന്നു. കഅ്ബായുടെ മഹത്വത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും യാതൊരു കോട്ടവും വരുത്താതെ ആ രാജ്യം ജയിക്കുകയും ചെയ്തു. സാധാരണനിലക്ക് മക്കായിലേക്കു പടയെടുത്തതും, അൽപനേരത്തെ നിസ്സാര ഏറ്റുമുട്ടലുണ്ടായതും, അതിൻെറ അലംഘനീയതക്കു യോജിച്ചതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ, അത്-മേൽസൂചിപ്പിച്ചപ്രകാരം-അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് നബി(സ)ക്ക് ലഭിച്ച പ്രത്യേക അനുമതി അനുസരിച്ചായിരുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം നബി (ﷺ) ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇലെ സുപ്രസിദ്ധമായ പ്രസംഗത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(2) ഈ രാജ്യംകൊണ്ടു ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുന്നു: ഇതിൻെറ അലംഘനീയതയും പരിപാവനത്വവും എല്ലാവരും അറിയുന്നതാണ്. എങ്കിലും നീ (നബി) ഈ രാജ്യത്ത് അനാദരിക്കപ്പെട്ടവനും, അക്രമങ്ങൾക്കു വിധേയനും ആയിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇത് പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ രാജ്യത്തെക്കൊണ്ട് സത്യ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നിങ്ങിനെയാണ് മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം. ഈ നിലക്കൊരുമാറ്റം വഴിയെ വരാനിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ സൂചനയുണ്ട്. (3) ഈ രാജ്യത്ത് നീ (നബി) താമസിച്ചുവരുന്നുവെന്നുകൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഈ രാജ്യംകൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യുന്നത്. ഇതാണ് മൂന്നാമതൊരു വ്യാഖ്യാനം. മക്കായുടെ സുസ്ഥിരമായ സ്ഥാനപദവികൾ നിലവിലുള്ളതോടെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങിയും, അതു പ്രബോധനം ചെയ്തുംകൊണ്ടു നബി (ﷺ) തിരുമേനി അവിടെ താമസിച്ചുവരുന്നത് ആ പദവികൾക്ക് കൂടുതൽ മാറ്റുകൂട്ടുന്നതാണല്ലോ. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഹിജ്റക്കുശേഷം ഈ പദവി മൂന്നു 'ഹറമു'കളിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനമുള്ള മദീനാക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. (മൂന്നാമത്തെ 'ഹറം' ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസുമാകുന്നു.)

പലതരം ക്ലേശങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രകൃതിയോടെയാണ് അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ മേൽകണ്ട സത്യങ്ങളെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കുറച്ചുകാലം മാതാവിൻെറ ഗർഭാശയമാകുന്ന ഇടുങ്ങിയ ഒരു ഇരുട്ടറയിൽ മനുഷ്യൻ അസ്വതന്ത്രനായി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. അതിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുന്നതും ക്ലേശമനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ. അന്നുമുതൽതൊട്ട് മരണംവരെ, ദേഹത്തിനും മനസ്സിനു

മായി, സ്വന്തം കാര്യത്തിലും കുടുംബകാര്യത്തിലുമായി, സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായി, ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിൽ എത്രയെത്ര വിഷമങ്ങൾ അവൻ അനുഭവിക്കണം? ആലോചിച്ചു നോക്കുക. ഇങ്ങിനെ ക്ലേശപൂർണമായ ഈ ജീവിതത്തിൽകൂടി വേണം മനുഷ്യന് ഭാവി ജീവിതവിജയത്തിനുള്ള മാർഗവും കരസ്ഥമാക്കുവാൻ. പ്രബോധന തുറയിൽ നബി (ﷺ) അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ക്ലേശങ്ങളും അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപെടുന്നതാണെന്നും, അതിൽ വ്യസനപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും ഒരു സൂചനയും ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കാം. ഏതായാലും പരലോക ജീവിതത്തിൻെറ കാര്യം കണക്കിലെടുക്കാതെ, അതിനുവേണ്ടി ക്ലേശം സഹിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ, സ്വേച്ഛകൾക്കുവേണ്ടി എന്തു ക്ളേശവും സഹിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നവരാണ് ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ. അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

5 അവൻ വിചാരിക്കുന്നുവോ,- അവനോട് ഒരാൾക്കും കഴിവുണ്ടാകുന്നതേയല്ല എന്ന്?!	أَيَحْسَبُ أَن لَّن يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿٥﴾
6 അവൻ പറയുന്നു: ''ഞാൻ മേൽക്കുമേൽ (വളരെയധികം) ധനം (ചിലവാക്കി) നശിപ്പിച്ചു''വെന്ന് !	يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿٦﴾
7 അവൻ വിചാരിക്കുന്നുവോ-അവനെ ഒരാളും കാണുന്നില്ലെന്ന്?!	أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ ﴿٧﴾

---

5. أَيَحْسَبُ അവൻ കണക്കു കൂട്ടുന്നു (വിചാരിക്കുന്നു)വോ أَن لَّن يَقْدِرَ കഴിയുന്നതേ അല്ല എന്ന് عَلَيْهِ അവൻെറമേൽ, അവനോട് أَحَدٌ ഒരാളും,(ഒരാൾക്കും) **6.** يَقُولُ അവൻ പറയുന്നു, പറയും أَهْلَكْتُ ഞാൻ നശിപ്പിച്ചു مَالًا ധനം, സ്വത്ത് لُّبَدًا അട്ടിയായി (മേൽക്കുമേൽ), വളരെ **7.** أَيَحْسَبُ അവൻ വിചാരിക്കുന്നോ أَن لَّمْ يَرَهُ അവനെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് ,കാണുന്നില്ലെന്ന് أَحَدٌ ഒരാളും

അവൻ എന്തുചെയ്താലും ചോദ്യംചെയ്വാൻ ആളില്ല. ആർക്കും അവനെ പിടിക്കുവാനും അവൻെറമേൽ നടപടി എടുക്കുവാനും സാധ്യമല്ല എന്നൊക്കെയുള ഭാവമാണ് അവൻെറ ധിക്കാരത്തിൽനിന്നും പ്രകടമാകുന്നത്. ഞാൻ എത്രയോ ധനം ചിലവഴിച്ചു, ഇന്നിന്ന വിഷയത്തിൽ ഇത്രയിത്ര വിനിയോഗിച്ചു, ധർമത്തിനുവേണ്ടി വമ്പിച്ച സംഖ്യ നശിപ്പിച്ചു എന്നൊക്കെ അവൻ അഹങ്കരിക്കുകയും, വീമ്പിളക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനെപ്പറ്റി ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും, അവനെ ആരും കാണുന്നില്ല എന്നുമുള്ള നിലപാടാണ് അവനിൽ കാണുന്നത്. ആ വിചാരം വേണ്ട! അല്ലാഹുവിന് അവനെ എപ്പോഴും എന്തും ചെയ്വാൻ കഴിയും, അവൻ അവനെ ശരിക്കും കണ്ടും സൂക്ഷിച്ചും കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് അവൻ ഓർമവെച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു സാരം.

8 അവന് നാം രണ്ടു കണ്ണുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലേ?-	أَلَمْ نَجْعَل لَّهُۥ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾
9 ഒരു നാവും രണ്ട് ചുണ്ടുകളും (കൊടുത്തിട്ടില്ലേ)?-	وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾
10 (തെളിഞ്ഞുകാണുമാറ്) പൊന്തിനിൽക്കുന്ന രണ്ട് വഴികൾ അവനു നാം കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.	وَهَدَيْنَٰهُ ٱلنَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾

8. أَلَمْ نَجْعَل നാം ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)ക്കൊടുത്തിട്ടില്ലേ لَّهُ അവനു عَيْنَيْنِ രണ്ടു കണ്ണുകളെ 9. وَلِسَانًا ഒരു നാവും وَشَفَتَيْنِ രണ്ട് ചുണ്ടും, അധരങ്ങളും 10. وَهَدَيْنَاهُ നാമവനു കാട്ടിക്കൊടുക്ക (മാർഗദർശനം നൽകുക)യും ചെയ്തു النَّجْدَيْنِ രണ്ടു പൊന്തി (ഉയർന്നു) നിൽക്കുന്ന വഴികൾ

കണ്ടറിയുവാൻ രണ്ടുകണ്ണുകളും, സംസാരിക്കുവാനും രുചി അറിയുവാനും ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനും വേണ്ടി ഒരു നാവും രണ്ടു ചുണ്ടുകളും അല്ലാഹു അവന് നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, മനുഷ്യൻെറ നൻമയുടേതും തിന്മയുടേതുമായ രണ്ടു തെളിഞ്ഞ വഴികളും അവന് അല്ലാഹു കാണിച്ചുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. തൻെറ നൻമയുടെ മാർഗം ഏതാണെന്നോ, തിൻമയുടെ മാർഗം ഏതാണെന്നോ അറിയാതെ അവൻ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല. രണ്ടും വെവ്വേറെ തെളിഞ്ഞു പൊന്തിക്കാണത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു അവയെ വ്യക്തമായി വിവരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടും അവൻ അതിന് നന്ദിയായി നൻമയുടെ മാർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരുന്നില്ല എന്ന് അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَلَا ٱقْتَحَمَ ٱلْعَقَبَةَ ﴿١١﴾

11 എന്നിട്ട്, അവൻ ചുരമാർഗ്ഗത്തിൽ തിരക്കിക്കടന്നില്ല

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾

12 ചുരമാർഗം എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?-

فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾

13 (അതെ) അടിമയെ വിടുതലാക്കുക;

أَوْ إِطْعَـٰمٌ فِى يَوْمٍ ذِى مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾

14 അല്ലെങ്കിൽ, പട്ടിണിയുള്ള ദിവസത്തിൽ ഭക്ഷണം നൽകുക,-

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾

15 കുടുംബബന്ധമുള്ള അനാഥക്ക്;

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾

16 അല്ലെങ്കിൽ, മണ്ണുപുരണ്ട [കടുത്ത ദാരിദ്ര്യമുള്ള] സാധുവിന്.

11. فَلاَ اقْتَحَمَ എന്നാൽ (എന്നിട്ടു) അവൻ തിരക്കി കടന്നില്ല الْعَقَبَةَ ചുരമാർഗത്തെ, മലവഴിയിൽ 12. وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്ക് എന്തറിയാം, അറിവു നൽകിയതെന്ത് مَا الْعَقَبَةُ ചുരമാർഗം എന്തെന്ന് 13. فَكُّ വിടുതലാക്ക(അഴിച്ചുവിട)ലാണ് رَقَبَةٍ പിരടിയെ (അടിമയെ) 14. أَوْ إِطْعَامٌ അല്ലെങ്കിൽ ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക فِي يَوْمٍ ദിവസത്തിൽ ذِي مَسْغَبَةٍ പട്ടിണിയുള്ള 15. يَتِيمًا അനാഥക്കുട്ടിക്ക് ذَا مَقْرَبَةٍ അടുത്ത(കുടുംബ) ബന്ധമുള്ള 16. أَوْ مِسْكِينًا അല്ലെങ്കിൽ സാധുവിന്, പാവപ്പെട്ടവന്ന ذَا مَتْرَبَةٍ മണ്ണ്, പുരണ്ട (കടുത്ത ദാരിദ്ര്യമുള്ള)

ഇതൊക്കെയാണ് ചുരമാർഗമെന്നു പറഞ്ഞത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള മാർഗങ്ങളിലൊന്നും പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള തിരക്കോ സാഹസമോ അവൻ കാണിച്ചില്ല. നേരെമറിച്ചു സ്വേച്ഛയുടെ എളുപ്പമാർഗമാണവൻ സ്വീകരിച്ചത്. മാത്രമല്ല:-

17 പിന്നെ, [അതിനുപുറമെ] വിശ്വസിക്കുകയും, ക്ഷമകൊണ്ട് പരസ്പരം ഉപദേശം നൽകുകയും, കാരുണ്യംകൊണ്ട് പരസ്പരം ഉപദേശം നൽകുകയും ചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവൻ ആയിത്തീരുകയും (ഉണ്ടായില്ല).	ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾
18 അങ്ങിനെയുള്ളവർ (ശുഭകരമായ) വലതുപക്ഷത്തിൻെറ ആൾക്കാരത്രെ.	أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾
19 നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവരത്രെ, (അശുഭകരമായ) ഇടതുപക്ഷത്തിൻെറ ആൾക്കാർ.	وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا هُمْ أَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ ﴿١٩﴾
20 അവരുടെമേൽ അടച്ചുമൂടപ്പെട്ട അഗ്നിയുണ്ടായിരിക്കും.	عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌۢ ﴿٢٠﴾

---

17. ثُمَّ كَانَ പിന്നെ അവനാകുകയും (ചെയ്തില്ല) مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽപെട്ട(വൻ) آمَنُوا വിശ്വസിച്ച وَتَوَاصَوْا പരസ്പരം വസിയ്യത്തു ചെയ്ത, ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്ത بِالصَّبْرِ ക്ഷമ (സഹനം) കൊണ്ടു وَتَوَاصَوْا പരസ്പരം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്ത بِالْمَرْحَمَةِ കാരുണ്യംകൊണ്ട് **18.** أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ أَصْحَابُ ആൾക്കാരാണ് الْمَيْمَنَةِ വലതുപക്ഷ (ശുഭപക്ഷ)ത്തിൻെറ **19.** وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ هُمْ അവർ (തന്നെ) أَصْحَابُ ആൾക്കാർ الْمَشْأَمَةِ ഇടതു (അശുഭ) പക്ഷത്തിൻെറ **20.** عَلَيْهِمْ അവരുടെമേലുണ്ടായിരിക്കും نَارٌ مُؤْصَدَةٌ അടച്ചുമൂടപ്പെട്ട തീ (അഗ്നി)

മനുഷ്യജീവിതം ആദ്യന്തം ക്ലേശം നിറഞ്ഞതാണ്. അവ തരണം ചെയ്തുപോരുവാൻ വേണ്ടുന്ന അവയവങ്ങളും സഹായങ്ങളും അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ അവൻെറ അനശ്വരജീവിതത്തിനുവേണ്ടി സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള ക്ലേശവും അവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ അവന് നിർദ്ദേശിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് കുറെ പ്രയാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടെങ്കിലും ആ മാർഗങ്ങളിൽ അവൻ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണ്. അടിമത്തമാകുന്ന ബന്ധംകൊണ്ട് കഴുത്ത് ഞെരുങ്ങി അസ്വതന്ത്രനായി വിഷമിക്കുന്നവന്—അഥവാ അടിമകൾക്കു—മോചനം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടത് ചെയ്യുക, പഞ്ഞം പിടിപെട്ട കാലത്ത് അടുത്ത ബന്ധുക്കളായ അനാഥകൾ, ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം മണ്ണല്ലാതെ മറ്റു ഗതിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാധുക്കൾ മുതലായവർക്ക് അന്നദാനം ചെയ്യുക, ഇങ്ങിനെ പലതും അവൻ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതൊന്നും അവൻ ചെയ്തില്ല. മാത്രമോ? സത്യവിശ്വാസം, പരസ്പരം ക്ഷമകൊണ്ടും കാരുണ്യംകൊണ്ടും ഉപദേശിക്കൽ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സൽഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവൻ ഉൾപെടുന്നുണ്ടോ? അതും ഇല്ല. ഇത്തരക്കാർ സഹിക്കുന്ന ക്ലേശങ്ങളെല്ലാം തന്നെ തങ്ങൾക്ക് നാശമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യൻ രണ്ടിലൊരു കക്ഷിയിൽ പെടാതിരിക്കയില്ല. ശുഭലക്ഷണം പൂണ്ട വലതുപക്ഷം. അശുഭലക്ഷണം പൂണ്ട ഇടതുപക്ഷം. മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലുള്ള നല്ലമാർഗം സ്വീകരിച്ചവരാണ് വലതു പക്ഷക്കാർ. ഇവർക്കു മാത്രമെ രക്ഷയുള്ളു. ആ മാർഗം സ്വീകരിക്കാത്തവർ അല്ലാഹുവിൻെറ ലക്ഷ്യപ്രമാണങ്ങളെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും നിഷേധിക്കുന്നവരായിരിക്കും. ഇവരാണ് ഇടതുപക്ഷക്കാർ. ഇവർക്ക് ആധാരം നരകമായിരിക്കും. അതിലെ അഗ്നി അവരിൽ അടച്ചു മൂടപ്പെട്ടുകൊണ്ടുമിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. (വലതുപക്ഷത്തെയും

ഇടതുപക്ഷത്തെയും കുറിച്ചു സൂ: വാഖിഅ: യിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക).

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യകാലത്ത് മുസ്‌ലിംകൾ ഖുറൈശികളുടെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾക്കു പാത്രമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണ് ഈ സൂറത്ത്. ആദ്യവിശ്വാസികളിൽ പലരും അടിമകളായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ യജമാനൻമാരിൽനിന്ന് കൂടുതൽ യാതനകൾ അനുഭവിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കുകയും സാധുക്കൾക്ക് അന്നദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്‌വാൻ കൽപിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാണ്. സഹാബികളിൽ കഴിവുള്ളവരെല്ലാം അത് അക്ഷരം പ്രതി പാലിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അബൂബക്കർ (رضي الله عنه) ആറേഴുപേരെ മോചിപ്പിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഒരാളാണ് ബിലാൽ(رضي الله عنه).

നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറഃ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമയെ ആരെങ്കിലും മോചിപ്പിച്ചുവിട്ടാൽ, ആ അടിമയുടെ ഓരോ അവയവത്തിനും പകരം അല്ലാഹു അവന്റെ അവയവത്തിനു നരകത്തിൽനിന്ന് മോചനം നൽകുന്നതാണ്. (അതായത്) കയ്യിനു കയ്യും, കാലിനുകാലും, ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തിനു ഗുഹ്യസ്ഥാനവും വരെ'' (അ; ബു; മു; തി; ന.) അടിമകളെ മോചിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിലുള്ള നിയമങ്ങളും പ്രോൽസാഹനങ്ങളും നിരവധിയാണ്.

رقبة (റഖബത്ത്) എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'പിരടി' അല്ലെങ്കിൽ 'കഴുത്ത്' എന്നാകുന്നു. അടിമത്തമാകുന്ന ചങ്ങലകൊണ്ട് അടിമയുടെ കഴുത്ത് ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് 'അടിമ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുക പതിവായി. (കഴുത്ത്, തല കൈ മുതലായ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രധാന അവയവത്തിന്റെ പേരു പറഞ്ഞ് ചിലപ്പോൾ മൃഗത്തെ ഉദ്ദേശിക്കലും അറബിയിലെന്നപോലെ മലയാളത്തിലും പതിവുള്ളതാണ്.)

അനാഥകൾക്കും സാധുക്കൾക്കും അന്നദാനം ചെയ്യുന്നത് എപ്പോഴും വളരെ പുണ്യപ്പെട്ട കർമംതന്നെ. എന്നാൽ അടുത്ത കുടുംബത്തിലുള്ളവരാകുകയും, പട്ടിണിയും പഞ്ഞവും ഉള്ളകാലത്താവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ കടമയും പ്രാധാന്യവും കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''സാധുവിനു ധർമം കൊടുക്കൽ ഒരു ധർമമാകുന്നു; രക്തബന്ധമുള്ളവന് കൊടുക്കുന്നത് രണ്ടു ധർമമാണ്. അതായത്, ധർമവും, കുടുംബം പാലിക്കലും.'' (അ; തി; ന) ചൂണ്ടാണിവിരലും നടുവിരലും അകറ്റിപ്പിടിച്ച് ആംഗ്യം കാട്ടിക്കൊണ്ട് നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഞാനും, അനാഥയെ ഏറ്റെടുത്തവനും സ്വർഗത്തിൽ ഇപ്രകാരമായിരിക്കും.'' (ബു.)

ومن الله التوفيق لما يحب ويرضى

91. സൂറത്തു-ശ്-ശംസ് سورة الـشـمـس

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 15

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
وَٱلشَّمۡسِ وَضُحَىٰهَا ﴿١﴾	1 സൂര്യനും, അതിൻെറ (പൂർവാഹ്ന) പ്രഭ യും തന്നെയാണ (സത്യം)!
وَٱلۡقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا ﴿٢﴾	2 ചന്ദ്രൻതന്നെയാണ (സത്യം)-അത് അതി നെ തുടർന്നുവരുമ്പോൾ!
وَٱلنَّهَارِ إِذَا جَلَّىٰهَا ﴿٣﴾	3 പകൽതന്നെയാണ (സത്യം)-അത് അതി നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ!
وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰهَا ﴿٤﴾	4 രാത്രി തന്നെയാണ (സത്യം)-അത് അതി നെ മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ!
وَٱلسَّمَآءِ وَمَا بَنَىٰهَا ﴿٥﴾	5 ആകാശവും, അതിനെ സ്ഥാപിച്ചതും [ആ മഹാശക്തിയും] തന്നെയാണ (സ ത്യം)!
وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا طَحَىٰهَا ﴿٦﴾	6 ഭൂമിയും, അതിനെ പരത്തിയതും [ആ മഹാശക്തിയും] തന്നെയാണ (സത്യം)!
وَنَفۡسٖ وَمَا سَوَّىٰهَا ﴿٧﴾	7 ആത്മാവും, അതിനെ (ഘടന ഒപ്പിച്ച) ശരിപ്പെടുത്തിയതും [ആ മഹാശക്തി യും] തന്നെയാണ (സത്യം)!-
فَأَلۡهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقۡوَىٰهَا ﴿٨﴾	8 എന്നിട്ട്, അതിന് അതിൻെറ ദുഷ്ടതയും, അതിൻെറ സൂക്ഷ്മതയും അവൻ [ആ മഹാശക്തി] തോന്നിപ്പിച്ചുകൊടുക്കു കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

1. وَالشَّمْسِ സൂര്യതന്നെയാണ وَضُحَاهَا അതിൻെറ ശോഭയും, പൂർവ്വാഹ്നവും 2. وَضُحَاهَا ചന്ദ്രൻ തന്നെയാണ إِذَا تَلَاهَا അതതിനോടു തുടർന്നാൽ, അടുത്താൽ 3. وَالنَّهَارِ പകൽ തന്നെയാണ إِذَا جَلَّاهَا അതതിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയാൽ, വെളിവാക്കിയാൽ 4. وَاللَّيْلِ രാത്രിതന്നെയാണ إِذَا يَغْشَاهَا അതതിനെ മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 5. وَالسَّمَاءِ ആകാശം തന്നെയാണ وَمَا بَنَاهَا അതിനെ സ്ഥാപിച്ചതും, (സ്ഥാപിച്ച ശക്തിയും, സ്ഥാപിച്ചവനും) 6. وَالْأَرْضِ ഭൂമിതന്നെയാണ وَمَا طَحَاهَا അതിനെ പരത്തിയതും (പരത്തിയ ശക്തിയും, പരത്തിയവനും) 7. وَنَفْسٍ ആത്മാവ് (ആൾ) തന്നെയാണ وَمَا سَوَّاهَا അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തിയതും (ആ ശക്തിയും) ശരി (സമ)പ്പെടുത്തിയവനും 7. فَأَلْهَمَهَا എന്നിട്ട് അവൻ അതിന് തോന്നിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു فُجُورَهَا അതിൻെറ ദുഷ്ടത, തോന്നിയവാസം, ദുർന്നടപ്പ് وَتَقْوَاهَا അതിൻെറ സൂക്ഷമത (ഭയഭക്തി)യും

സൂര്യാസ്തമനത്തോടുകൂടി ചന്ദ്രൻ പ്രകാശിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അത് അതിനെ തുടർന്നു വരുമ്പോൾ എന്നു പറഞ്ഞത്. സൂര്യപ്രകാശം മുഴുവനും വെളിപ്പെടുന്നത് പകലിലാണല്ലോ. രാത്രി അതിനെ മൂടി മറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ അവസ്ഥകളാണ് 3ഉം

4ഉം വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ആകാശത്തെ ഉയർത്തി സ്ഥാപിച്ചത്, ഭൂമിയെ നിവാസ യോഗ്യമാംവണ്ണം പരത്തിയുണ്ടാക്കിയത്, ആവശ്യമായ അവയവങ്ങളും അനുയോജ്യമായ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും നൽകി ആത്മാക്കളെ-അഥവാ ദേഹികളെ-ശരിപ്പെടുത്തിയത് എന്നീ ഓരോന്നിൻെറയും കർത്താവായ ആ മഹാശക്തിയെകൊണ്ടാണ് 5, 6, 7 എന്നീ വചന ങ്ങളിലെ സത്യങ്ങൾ. ആ മഹാശക്തി അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല, അവൻെറ നന്മയും തിന്മയും അവന് വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കികൊടുക്കുകയും, നല്ലതും ചീത്തയും ചെയ്‌വാനുള്ള കഴിവ് നൽകു കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് 8-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഹൃദയംകൊടുത്തു ചിന്തി ക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹുവിൻെറ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെയും, അധികാരാവകാശങ്ങളിലുള്ള ഏകത്വത്തെയും വിളിച്ചോതിത്തരുന്ന വമ്പിച്ച ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ഈ സത്യവാചക ങ്ങളിലൂടെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

9 തീർച്ചയായും, അതിനെ [ആത്മാവിനെ] പരിശുദ്ധമാക്കിയവൻ ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു

قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّىٰهَا ﴿٩﴾

10 അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തിയവൻ തീർച്ച യായും നിർഭാഗ്യമടയുകയും ചെയ്തു.

وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا ﴿١٠﴾

---

9. قَدْ أَفْلَحَ തീർച്ചയായും വിജയിച്ചു, ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചു مَن زَكَّاهَا അതിനെ പരിശുദ്ധമാക്കിയ (സം സ്കരിച്ച)വൻ 10. وَقَدْ خَابَ നിർഭാഗ്യമടയുക (പരാജയപ്പെടുക)യും ചെയ്തു مَن دَسَّاهَا അതിനെ കള ങ്കപ്പെടുത്തിയവൻ

മേൽകണ്ട സത്യങ്ങളെത്തുടർന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു രണ്ടു മൗലിക യാഥാർ ത്ഥ്യങ്ങളാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ആത്മപരിശുദ്ധി വരുത്തിയവൻ ഭാഗ്യവാനും വിജ യിയുമാണ്. ആത്മകളങ്കം ചെയ്തവൻ ദുർഭാഗ്യവാനും പരാജിതനുമാണ് എന്നത്രെ അത്. സത്യവിശ്വാസം, സൽകർമം, സൽസ്വഭാവം ആദിയായവ മൂലമാണ് ആത്മപരിശുദ്ധിയു ണ്ടാകുന്നത്. നിഷേധം, ദുർവൃത്തി, ദുസ്വഭാവം ആദിയായവ ആത്മാവിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തു കയും ചെയ്യുന്നു.

11 'ഥമൂദ്'(ഗോത്രം) അതിൻെറ ധിക്കാരം മൂലം വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി;-

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَىٰهَآ ﴿١١﴾

12 അതിലെ ഏറ്റവും ദുർഭാഗ്യവാനായവൻ (നിയുക്തനായി) എഴുന്നേറ്റ സന്ദർഭം.

إِذِ ٱنۢبَعَثَ أَشْقَىٰهَا ﴿١٢﴾

13 അപ്പോൾ, അവരോട് അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ പറഞ്ഞു: "അല്ലാഹുവിൻെറ ഒട്ട കവും അതിൻെറ വെള്ളം കൂടിയും (സൂക്ഷിക്കുക)!" [അതിന്നു ഭംഗം വരു ത്തരുത്.]

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ ٱللَّهِ نَاقَةَ ٱللَّهِ وَسُقْيَـٰهَا ﴿١٣﴾

14 എന്നാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാ ജമാക്കി അതിനെ കുത്തിയറുത്തു (കൊ ന്നു).അപ്പോൾ അവരുടെ പാപം നിമി ത്തം അവരുടെ റബ്ബ് അവരിൽ (ശിക്ഷ)

فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُم

ആകെ മൂടിക്കളഞ്ഞു; എന്നിട്ട് അത് (എല്ലാവർക്കും) സമപ്പെടുത്തി. [ഒരാളും ഒഴിവായില്ല.]	بِذَنۢبِهِمۡ فَسَوَّىٰهَا ﴿١٤﴾
15 അവൻ [റബ്ബ്] അതിൻെറ അനന്തരഫല ത്തെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതുമില്ല.	وَلَا يَخَافُ عُقۡبَٰهَا ﴿١٥﴾

---

11. كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി ثَمُودُ ഥമൂദു ഗോത്രം بِطَغْوَاهَا അതിന്റെ അതിക്രമം (ധിക്കാരം) നിമിത്തം 12. إِذِ انبَعَثَ നിയുക്തനായ (ഒരുമ്പെട്ട, എഴുന്നേറ്റ) സന്ദർഭം أَشْقَاهَا അതിലെ ഏറ്റം ദുർഭാഗ്യവാൻ (ദുഷ്ടൻ) 13. فَقَالَ لَهُمْ അപ്പോൾ അവരോട് പറഞ്ഞു رَسُولُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ദൂതൻ (റസൂൽ) نَاقَةَ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ഒട്ടകം وَسُقْيَاهَا അതിൻെറ വെള്ളം കൂടിയും 14. فَكَذَّبُوهُ എന്നാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി فَعَقَرُوهَا അങ്ങനെ അവരതിനെ കുത്തിഅറുത്തു (കൊന്നു) فَدَمْدَمَ അപ്പോൾ ഉൻമൂലനാശം വരുത്തി, ആകെ മൂടി (ശിക്ഷ) عَلَيْهِمْ അവരിൽ رَبُّهُم അവരുടെ റബ്ബ് بِذَنبِهِمْ അവരുടെ പാപം (തെറ്റു) കൊണ്ട് فَسَوَّاهَا എന്നിട്ട് അതു (അതിനെ) സമമാക്കി, നിരത്തി 15. وَلَا يَخَافُ അവൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല عُقْبَاهَا അതിൻെറ അനന്തരഫലം, പര്യവസാനം

ഒരാൾപോലും ബാക്കിയാകാത്തവിധം അത്ര വ്യാപകവും കടുത്തതുമായ ശിക്ഷ അവർക്ക് നൽകിയത് നിമിത്തം എന്തെങ്കിലും ഭവിഷ്യത്ത് സംഭവിച്ചേക്കുമോ എന്നുള്ള യാതൊരു ഭയവും അല്ലാഹുവിന് ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു സാരം. ഇത് അവരെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതാണ്.

സാലിഹ് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയായ ഥമൂദ് ഗോത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് ശുഅറാഉ്, നംല് എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. സംഭവത്തിൻെറ ഏറ്റവും സംക്ഷിപ്തരൂപമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. അവർ സാലിഹ് (عليه السلام) നബിയെ നിഷേധിക്കുകയും ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. അവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു ഒട്ടകത്തെ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ജലാശയത്തിലെ വെള്ളം അവർക്കും ആ ഒട്ടകത്തിനുമിടയിൽ പങ്കിടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒട്ടകത്തെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നും, ഉപദ്രവിച്ചാൽ, അവരിൽ പൊതുശിക്ഷ ഇറങ്ങുമെന്നും അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ ധിക്കാരം മുഴുത്ത് ഒട്ടകത്തെ അറുത്തു കൊല്ലുവാൻതന്നെ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കടുത്ത ഒരു ധിക്കാരി-അതെ, ഏറ്റവും വലിയ നിർഭാഗ്യവാൻ-അതിനു മുമ്പോട്ടു വന്നു. താമസിയാതെ അല്ലാഹു ഒരു ഭൂകമ്പവും ഉഗ്രശബ്ദവും അവരിൽ നിയോഗിച്ചു. അതവരെ ഒന്നടങ്കം നശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇതാണ് സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം. ആ സമുദായത്തിൽ വലിയ നാശകാരികളായ ഒമ്പതു പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സൂ: നംല് 48ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ പോക്കിരിയായിരിക്കാം ഈ ദുഷ്ടൻ. മുൻകയ്യെടുത്തത് അവനാണെങ്കിലും ആ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചത് ജനതയുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചും അവരെ പ്രതിനിധീകരിച്ചും കൊണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കുറ്റത്തിൽ എല്ലാവരും പങ്കാളികളാണല്ലോ. ആകയാൽ, അതവരുടെ പൊതുനാശത്തിന് ഇടയാകുകയും ചെയ്തു.

والله الحمد والمنة

92- സൂറത്തു-ലൈൽ سورة الليـل

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്- വചനങ്ങൾ 21

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1 രാത്രിതന്നെയാണ (സത്യം)- അത് മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ!	وَٱلَّيۡلِ إِذَا يَغۡشَىٰ ﴿١﴾
2 പകൽതന്നെയാണ (സത്യം)-അത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ!	وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ﴿٢﴾
3 ആണിനേയും പെണ്ണിനേയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് [ആ മഹാശക്തി] തന്നെയാണ (സത്യം)!	وَمَا خَلَقَ ٱلذَّكَرَ وَٱلۡأُنثَىٰٓ ﴿٣﴾
4 നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം വിഭിന്നങ്ങളത്രെ	إِنَّ سَعۡيَكُمۡ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾

---

1. وَاللَّيْلِരാത്രി തന്നെയാണ إِذَا يَغْشَى അത് മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 2. وَالنَّهَارِപകൽതന്നെയാണ إِذَا تَجَلَّىഅതു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ 3. وَمَا خَلَقَസൃഷ്ടിച്ചതും തന്നെയാണ الذَّكَرَആണിനെ وَالْأُنثَىപെണ്ണിനെയും 4. إِنَّ سَعْيَكُمْനിശ്ചയമായും നിമങ്ങളുടെ പരിശ്രമം, യത്നം, പ്രവൃത്തി لَشَتَّىവിഭിന്നങ്ങൾ തന്നെ (വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്)

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിലെ 3, 4 വചനങ്ങളിൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള ആശയം തന്നെയാണ് ഏതാണ്ട് ഈ അദ്ധ്യായത്തിലെ 1ഉം 2ഉം വചനങ്ങളിലും ഉള്ളതെന്നു പറയാം. അവിടെ 5-7 വചനങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അതേ മഹാശക്തിയെ - അല്ലാഹുവിനെ-ക്കുറിച്ചുതന്നെയാണ് ഇവിടെ 3-ാം വചനത്തിലും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആണ് എന്നും പെണ്ണ് എന്നും പറഞ്ഞത് പൊതുവിൽ ആ രണ്ടു വർഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അല്ലെങ്കിൽ-ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه),ഹസൻ (رضي الله عنه), കൽബീ (رحمه الله) എന്നിവരിൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ- മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ), മനുഷ്യമാതാവായ ഹവ്വാഉ് (عليها السلام) എന്നിവരെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്.

മനുഷ്യരുടെ-ജിന്നുകളുടെയും തന്നെ-പരിശ്രമങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഒരേ രൂപത്തിലുള്ളവയല്ല, വിഭിന്ന നിലയിലുള്ളതാണ് എന്നത്രെ അല്ലാഹു സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നത്. അതെ, രാത്രിയും പകലുമെന്ന പോലെയും, ആണും പെണ്ണുമെന്നപോലെയും മനുഷ്യകർമങ്ങൾ നല്ലത്, ചീത്ത, ഗുണകരം, ദോഷകരം, രക്ഷാമാർഗം, ശിക്ഷാമാർഗം എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ് എന്നു താൽപര്യം. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഉദാഹരണസഹിതം അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

5 അപ്പോൾ, യാതൊരുവൻ (ധനം) കൊടുക്കുകയും (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുകയും.-	فَأَمَّا مَنۡ أَعۡطَىٰ وَٱتَّقَىٰ ﴿٥﴾

6 ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ.-	وَصَدَّقَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ۝٦
7 അവന് നാം ഏറ്റവും സൗകര്യമായുള്ളതിലേക്ക് സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തേക്കും.	فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡيُسۡرَىٰ ۝٧
8 എന്നാൽ, യാതൊരുവൻ ലുബ്ധത കാണിക്കുകയും,ധന്യത നടിക്കുകയും.-	وَأَمَّا مَنۢ بَخِلَ وَٱسۡتَغۡنَىٰ ۝٨
9 ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തുവോ.-	وَكَذَّبَ بِٱلۡحُسۡنَىٰ ۝٩
10 അവനു നാം ഏറ്റവും ഞെരുക്കമായുള്ളതിലേക്ക് സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തേക്കുകയും ചെയ്യും.	فَسَنُيَسِّرُهُۥ لِلۡعُسۡرَىٰ ۝١٠
11 അവൻ മറിഞ്ഞുവീണാൽ അവൻെറ ധനം അവന് പ്രയോജനപ്പെടുന്നതുമല്ല.	وَمَا يُغۡنِي عَنۡهُ مَالُهُۥٓ إِذَا تَرَدَّىٰٓ ۝١١

---

5. فَأَمَّاഎന്നാലപ്പോൾ مَنْ أَعْطَىആർ കൊടുത്തു وَاتَّقَىസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു 6. وَصَدَّقَസത്യമാക്കുകയും ചെയ്തു بِالْحُسْنَىഏറ്റവും നല്ലതിനെ 7. فَسَنُيَسِّرُهُഎന്നാലവന് നാം സൗകര്യം, നൽകും, എളുപ്പമാകും لِلْيُسْرَى ഏറ്റവും സൗകര്യ (എളുപ്പ)മായതിലേക്ക് 8. وَأَمَّا مَنഎന്നാൽ ഒരുവനോ بَخِلَ അവൻ ലുബ്ധത (പിശുക്കു)കാട്ടി وَاسْتَغْنَىധന്യത (ഐശ്വര്യം-അനാശ്രയത) നടിക്കുകയും ചെയ്തു 9. وَكَذَّبَവ്യാജമാക്കയും ചെയ്തു بِالْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ലതിനെ 10. فَسَنُيَسِّرُهُഅപ്പോളവന് നാം സൗകര്യം ചെയ്യും لِلْعُسْرَىഏറ്റം ഞെരുക്കമായതിലേക്ക്, പ്രയാസപ്പെട്ടതിലേക്കു 11. وَمَا يُغْنِي ധന്യ (ഐശ്വര്യ)മാക്കുകയില്ല (പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല) عَنْهُ അവന് مَالُهُഅവൻെറ ധനം, സ്വത്ത് إِذَا تَرَدَّىഅവൻ മറിഞ്ഞുവീണാൽ, നാശമടഞ്ഞാൽ

الحسنى (ഏറ്റവും നല്ലത്) എന്നതിന് പലവിധത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപെട്ടുകാണാം. തൗഹീദിൻെറ മുദ്രാവാക്യം, ഇസ്‌ലാമിൻെറ മാർഗം, സൽക്കർമങ്ങൾ, സ്വർഗം, നല്ല പ്രതിഫലം, യഥാർത്ഥതത്വങ്ങൾ എന്നൊക്കെ. العسرى (ഏറ്റവും സൗകര്യമായത്-അഥവാ എളുപ്പമായത്) എന്നതിനു നല്ല കാര്യം, കൂടുതൽ ലഘുവായത്, നല്ല പ്രതിഫലം എന്നിങ്ങിനെയും, اليسرى (ഏറ്റവും ഞെരുക്കമായത്) എന്നതിന് ഞെരുക്കപ്പെട്ട കാര്യം, നരകശിക്ഷ, ദുഷിച്ച മാർഗം എന്നിങ്ങിനെയും വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അൽപം ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നപക്ഷം, ഈ അഭിപ്രായങ്ങളൊന്നും പരസ്പരവിരുദ്ധമല്ലെന്നും ആ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥ വ്യാപ്തിയിൽ ഒതുങ്ങുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

ലുബ്ധത കൂടാതെ സൽകാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുക, അല്ലാഹുവിൻെറ കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിക്കുക, സത്യവിശ്വാസം, സൽകർമം, സദാചാരം ആദിയായ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവരായിരിക്കും മനുഷ്യരിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ. ഇവർക്കു നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും, നല്ല നില കൈവരുവാനും, നല്ല പ്രതിഫലം ആസ്വദിക്കുവാനും അല്ലാഹു സഹായിക്കുന്നു. ഇവരുടെ പര്യവസാനം ശാശ്വത സൗഖ്യവും സ്വർഗവുമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ചു മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാരുണ്ട്: ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ അവരുടെ പിശുക്ക് അവരെ അനുവദിക്കയില്ല; തങ്ങൾക്ക് മറ്റാരുടെയും ആശ്രയമില്ല-തങ്ങൾക്ക് തങ്ങൾ തന്നെമതി-എന്നായിരിക്കും അവരുടെ നിലപാട്. അല്ലാഹുവിൻെറ

പക്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തിൽ അവർക്കു താൽപര്യമില്ല; അവൻെറ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെ അവർ മാനിക്കുകയുമില്ല: നല്ല കാര്യങ്ങളും യഥാർത്ഥവഴിയും ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടാൽ ചെവി ക്കൊളളാതെ നിഷേധിച്ചു തളളിക്കളയും. ഇങ്ങിനെയുളളവർക്ക് കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായ തിലേക്കായിരിക്കും സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നത്. അഥവാ പ്രയാസങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രയാസ കരങ്ങളായ പ്രതിഫലവും നരകശിക്ഷയുമായിരിക്കും അവർക്കു ലഭിക്കുക. ചുരുക്കിപ്പ റഞ്ഞാൽ, നേർമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ തയ്യാറുളളവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അതിനു കൂടുതൽ സഹായം കൈവന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും ലഭിക്കും. ദുർമാ ർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുന്നവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് അവൻ അയച്ചുവിടുകയും, അങ്ങനെ അവർ കൂടുതൽ ദുർമാർഗികളും ശിക്ഷാർഹരുമാവുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-''സൻമാർഗം സ്വീകരിച്ചവർക്ക് അവൻ-അല്ലാഹു-സന്മാർഗം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടു ക്കുകയും, അവർക്ക് അവരുടേതായ സൂക്ഷ്മത നൽകുകയും ചെയ്യും.'' സൂ: മുഹമ്മദ്. 17.) ''അവിശ്വസിക്കുകയും അക്രമം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുവാനാകട്ടെ, നരകത്തിൻെറ മാർഗമല്ലാത്ത ഒരു മാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാനാകട്ടെ, അല്ലാഹു തയ്യാറില്ല.'' (സൂ: നിസാഉ്, 168, 169)

12 നിശ്ചയമായും മാർഗദർശനം നൽകൽ നമ്മുടെ മേലാണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്.

إِنَّ عَلَيۡنَا لَلۡهُدَىٰ ١٢

13 നമുക്കുള്ളതുതന്നെയാണ്, പരലോക വും ആദ്യലോകവും.

وَإِنَّ لَنَا لَلۡأٓخِرَةَ وَٱلۡأُولَىٰ ١٣

14 അതിനാൽ, ആളിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കു ന്ന അഗ്നിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകിയിരിക്കുന്നു.

فَأَنذَرۡتُكُمۡ نَارٗا تَلَظَّىٰ ١٤

15 വളരെ ദുർഭാഗ്യവാനായുള്ളവനല്ലാതെ അതിൽ കടന്നെരിയുകയില്ല.

لَا يَصۡلَىٰهَآ إِلَّا ٱلۡأَشۡقَى ١٥

16 അതായത്, വ്യാജമാക്കുകയും തിരിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്തവൻ (അല്ലാതെ).

ٱلَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ١٦

17 വളരെ സൂക്ഷ്മത [ഭയഭക്തി] യുള്ളവൻ അതിൽ നിന്ന് അകറ്റി നിറുത്തപ്പെട്ടേ ക്കുകയും ചെയ്യും.

وَسَيُجَنَّبُهَا ٱلۡأَتۡقَى ١٧

18 അതായത്, താൻ പരിശുദ്ധി നേടുവാ നായി തൻെറ ധനം കൊടുക്കുന്നവൻ.

ٱلَّذِي يُؤۡتِي مَالَهُۥ يَتَزَكَّىٰ ١٨

19 പ്രത്യുപകാരം നൽകപ്പെടേണ്ടുന്നതായ ഒരനുഗ്രഹവും [ഉപകാരവും]അവൻെറ പക്കൽ ഒരാൾക്കുംതന്നെ ഇല്ലതാനും;-

وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُۥ مِن نِّعۡمَةٖ تُجۡزَىٰٓ ١٩

20 തൻെറ അത്യുന്നതനായ റബ്ബിൻെറ പ്രീതിയെ നേടുക എന്നതല്ലാതെ.

إِلَّا ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ رَبِّهِ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٢٠

---

12. إِنَّ عَلَيۡنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെമേലുണ്ടു (നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണ്) لَلۡهُدَىٰ സന്മാർഗം (മാർഗ ദർശനം) നൽകൽ 13. وَإِنَّ لَنَا നമുക്കുതന്നെയാണുതാനും لَلۡأٓخِرَةَ പരലോകം وَٱلۡأُولَىٰ ആദ്യലോകവും (ഇഹവും) 14. فَأَنذَرۡتُكُمۡ അതിനാൽ (എന്നാൽ) നാം നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്തിരി ക്കുന്നു نَارٗا تَلَظَّىٰ

ആളിക്കത്തുന്ന തീ 15. لاَ يَصْلاَهَا അതിൽ കടക്കുകയില്ല, എരിയുകയില്ല إِلاَّ الْأَشْقَى ഏറ്റം (വളരെ) ദുർഭാഗ്യവാനല്ലാതെ 16. الَّذِي كَذَّبَ വ്യാജമാക്കിയവനായ وَتَوَلَّى തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്ത 17. وَسَيُجَنَّبُهَا അതിൽനിന്ന് അകറ്റി (ഒഴിവാക്കി) നിറുത്തപ്പെടും الْأَتْقَى വളരെ സൂക്ഷ്മത (ഭയഭക്തി)യുള ളവൻ 18. الَّذِي يُؤْتِي കൊടുക്കുന്നവനായ مَالَهُ തന്റെ ധനം يَتَزَكَّى പരിശുദ്ധി (ആത്മഗുണം) നേടുവാൻ 19. وَمَا لِأَحَدٍ ഒരാൾക്കും ഇല്ലതാനും عِندَهُ അവന്റെ പക്കൽ مِن نِّعْمَةٍ ഒരു അനുഗ്രഹവും (ഗുണവും, ഉപകാരവും) تُجْزَى പ്രതിഫലം (പ്രത്യുപകാരം) നൽകപ്പെടേണ്ടതായ 20. إِلاَّ ابْتِغَاءَ തേടൽ (അവശ്യപ്പെടൽ) അല്ലാതെ وَجْهِ رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) الْأَعْلَى അത്യുന്നതനായ

ആർക്ക് എന്തു നൻമചെയ്തുകൊടുത്താലും അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കണമെന്ന ഏക ഉദ്ദേശമല്ലാതെ, ജനങ്ങളിൽനിന്ന് അതുമൂലം എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതിഫലം ലഭിക്കണമെന്ന വിചാരമില്ലാതെ നല്ല വിഷയങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവനാണ് ആത്മ പരിശുദ്ധിക്കുവേണ്ടി ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവൻ എന്നു സാരം.

21 വഴിയെ അവൻ തീർച്ചയായും തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യും.

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾

---

21. وَلَسَوْفَ തീർച്ചയായും വഴിയെ يَرْضَى അവൻ തൃപ്തിപ്പെടും

അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഭയഭക്തരും, ആത്മശുദ്ധി നേടിയവരുമായ ആളുകൾക്ക് നരകശിക്ഷ ഒഴിവാക്കപ്പെടുമെന്ന് മാത്രമല്ല, മതി, മതി എന്ന് തൃപ്തിവരുവോളം ഉന്നതമായ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു അവർക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

اللهم لك الحمد والمنة

93. സൂറത്തു -ളുഹാ سورة الضحى

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 11

ഒരിക്കൽ കുറച്ചു ദിവസങ്ങളോളം നബി (ﷺ) ക്കു വഹ്‌യും കൊണ്ടു ജിബ്‌രീൽ (عليه السلام) വരാതിരിക്കുകയും, 'മുഹമ്മദിനെ അവൻെറ റബ്ബ് വെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു' എന്നു അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിച്ചു പറയുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്കയയുണ്ടായി എന്നും, ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ സൂറത്തു അവതരിച്ചതെന്നും പല രിവായത്തുകളിലും കാണാം. വിശദാംശങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും അവയുടെ ചുരുക്കം അതാണ്. കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും ബലവത്തായ രിവായത്ത് ഇതാകുന്നു: ജുൻദുബുബ്‌നു അബ്ദില്ല (رضي الله عنه) പറയുന്നു: 'നബി (ﷺ) തിരുമേനി ഒന്നോരണ്ടോ രാത്രി സുഖമില്ലായ്കയാൽ എഴുന്നേൽക്കാതിരിക്കുകയുായി. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ വന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: മുഹമ്മദേ, നിൻെറ പിശാചു നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഈ അവസരത്തിലാണ് **والضحى والليل** (എന്ന ഈ സൂറത്തു) അവതരിച്ചതു.' (അ; ബു; മു; തി; ന.)

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلضُّحَىٰ ﴿١﴾

1 പൂർവ്വാഹ്നംതന്നെയാണ (സത്യം)!

وَٱلَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ﴿٢﴾

2 രാത്രിതന്നെയാണ (സത്യം)-അത് ശാന്തമാകുമ്പോൾ!

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ﴿٣﴾

3 (നബിയേ) നിൻെറ റബ്ബ് നിന്നെ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടില്ല, (നിന്നോട്) ഈർഷ്യത കാട്ടിയിട്ടുമില്ല.

وَلَلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ ٱلْأُولَىٰ ﴿٤﴾

4 നിശ്ചയമായും, പരലോകം നിനക്ക് ആദ്യലോകത്തെ [ഇഹലോകത്തെ]ക്കാൾ ഉത്തമമാകുന്നു.

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰٓ ﴿٥﴾

5 വഴിയെ നിൻെറ റബ്ബ് നിനക്ക് നിശ്ചയമായും തരുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്.

---

1 وَالضُّحَى പൂർവ്വാഹ്നം (ഇളയുച്ച) തന്നെയാണ് 2. وَاللَّيْلِ രാത്രിതന്നെയാണ إِذَا سَجَى അത് ശാന്തമാകുമ്പോൾ, അടങ്ങിയാൽ, മൂടിയാൽ 3. مَا وَدَّعَكَ നിന്നെ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടില്ല, ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല, യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞിട്ടില്ല رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ് وَمَا قَلَى അവൻ വെറുപ്പു (കോപം-ഈർഷ്യത) കാട്ടിയിട്ടുമില്ല 4. وَلَلْآخِرَةُ നിശ്ചിയമായും പരലോകം, അവസാനത്തേതുതന്നെ خَيْرٌ لَّكَ നിനക്കു ഉത്തമമാണ്, ഗുണമായ താണ് مِنَ الْأُولَى ആദ്യലോകത്തെക്കാൾ, ആദ്യത്തേതിനേക്കാൾ 5. وَلَسَوْفَ നിശ്ചയമായും വഴിയെ يُعْطِيكَ നിനക്കുതരും, നൽകും رَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ് فَتَرْضَى അപ്പോൾ നീ തൃപ്തിപ്പെടും, തൃപ്തി അടയും

വെളിച്ചം നൽകി ലോകത്തെ ഉൻമേഷഭരിതമാക്കുന്ന പകലിനെയും, ഇരുട്ടുമൂടി ലോകത്തെ ശാന്തമാക്കുന്ന രാത്രിയെയുംകൊണ്ടു സത്യം ചെയ്തശേഷം, അല്ലാഹു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയും അതിപ്രധാനമായ ചില സന്തോഷവാർത്തകൾ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരുമേനിയെ അല്ലാഹു കൈവെടിയുകയോ പുറംതള്ളുകയോ

ചെയ്തിട്ടില്ല; അവിടത്തോട് അവന് യാതൊരു വെറുപ്പോ കോപമോ ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല; അൽപദിവസം വഹ്‌യുവരുവാൻ താമസിച്ചു പോകുന്നതോ, പ്രബോധനമാർഗത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്നതോ അല്ലാഹു കൈവടിഞ്ഞതുകൊണ്ടു സംഭവിക്കുന്നതല്ല. രാവും പകലും പോലെ, ഇരുട്ടും വെളിച്ചവുംപോലെ സുഖദുഃഖസമ്മിശ്രമാണ് ഈ ലോകം. ഇവിടെ വെച്ച് അൽപം ചില വിഷമങ്ങളെല്ലാം സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും പരലോകത്ത് തിരുമേനിക്കു ഏറ്റവും ഉത്തമവും ക്ലേശരഹിതവുമായ ജീവിതമായിരിക്കും സിദ്ധിക്കുക. മാത്രമല്ല, തിരുമേനിക്കു പരിപൂർണ്ണമായും തൃപ്തിവരുമാറു വേണ്ടതെല്ലാം അല്ലാഹു വഴിയെ കൊടുത്തരുളുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ഭാവിയെപ്പറ്റി സുപ്രതീക്ഷയോടിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം.

الآخرة('അൽ-ആഖിറത്ത്') എന്ന വാക്കിന് 'അവസാനത്തേത്' എന്നും الاولى ('അൽ-ഊലാ') എന്ന വാക്കിന് 'ആദ്യത്തേത്' എന്നുമാണ് സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'അൽ-ആഖിറത്ത്' ഖുർആനിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഭാഷയിലും ഇതു സാധാരണമാണ് അതുകൊണ്ട് മുഫസ്സിറുകൾ മിക്കവാറും ആ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെത്തുടർന്ന് 'അൽ-ഊലാ'ക്കു 'ഇഹലോകം' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ ജീവിതത്തിൻെറ അല്ലെങ്കിൽ പ്രവാചകത്വത്തിൻെറ-ആദ്യഘട്ടവും അവസാനഘട്ടവുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിനു പ്രചാരവും വിജയവും സിദ്ധിച്ചത് അവസാനഘട്ടത്തിലാണല്ലോ. 5-ാം വചനത്തിലെ വാഗ്ദാനവും ഏതാണ്ടു ഇതേകാലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു അല്ലാഹു നൽകുവാനിരിക്കുന്ന പാരത്രികമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, ഇഹത്തിൽവെച്ചു തിരുമേനിക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ വളരെ പരിമിതമാണ് എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച ഈ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചതിനുശേഷം അവിടുത്തേക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളെയും-അത് ഇഹത്തിൽവെച്ചാകട്ടെ, പരത്തിൽ വെച്ചാകട്ടെ-ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു എന്നും വരാവുന്നതാണ്. والله اعلمഭാവി നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചശേഷം, കഴിഞ്ഞകാലത്തു നൽകപ്പെട്ട ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിക്കുന്നു:-

6 നിന്നെ അവൻ അനാഥയായി കാണുകയും, എന്നിട്ട് (നിനക്ക്) ആശ്രയം നൽകുകയും ചെയ്തില്ലേ?!	أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَـَٔاوَىٰ ﴿٦﴾
7 നിന്നെ അവൻ വഴി അറിയാത്തവനായി കാണുകയും, എന്നിട്ട് (നിനക്ക്) മാർഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.	وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدَىٰ ﴿٧﴾
8 നിന്നെ അവൻ ദരിദ്രനായി കാണുകയും, എന്നിട്ട് (നിനക്ക്) ധന്യത നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.	وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَأَغْنَىٰ ﴿٨﴾

6. أَلَمْ يَجِدْكَ നിന്നെ അവൻ കണ്ടെത്തി (കണ്ടുമുട്ടി-കണ്ടി)ല്ലേ يَتِيمًا അനാഥനായിട്ടു فَآوَى എന്നിട്ടു അവൻ അഭയം (ആശ്രയം-രക്ഷ) നൽകി, ചേർത്തുതന്നു **7.** وَوَجَدَكَ നിന്നെ അവൻ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു ضَالاً വഴി അറിയാത്ത(തെറ്റിയ-പരിഭ്രമിച്ച)വാനായിട്ട് فَهَدَى എന്നിട്ടവൻ വഴി കാട്ടിത്തന്നു, മാർഗദർശനം നൽകി **8.** وَوَجَدَكَ നിന്നെകണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു عَائِلاً ദരിദ്രനാ

യി, പ്രാരാബ്ധക്കാരനായി فَأَغْنَىٰ എന്നിട്ടവൻ ധന്യത നൽകി, ധനം നൽകി, പര്യാപ്തമാക്കി

നബി (ﷺ) ക്കു സിദ്ധിച്ച മൂന്നു അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. (1) അവിടുന്ന് ഒരു അനാഥയായിരുന്നുവെങ്കിലും അവിടുത്തേക്കു വേണ്ടുന്ന ആശ്രയവും സംരക്ഷണവും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. അതെ, അവിടുന്ന് ഗർഭത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ പിതാവും, ആറുവയസ്സായപ്പോഴേക്കു മാതാവും കാലഗതി അടഞ്ഞു. അങ്ങിനെ മാതാവും പിതാവുമില്ലാത്ത ഒരനാഥയായിത്തീർന്നു. പക്ഷെ, ആദ്യം പിതാമഹനും, അദ്ദേഹത്തിൻെറശേഷം പിതൃവ്യനും തിരുമേനിയെ എറ്റെടുത്തു പരിപാലിക്കുകയും, വളരെ ഓമനിച്ചും ആദരിച്ചുംകൊണ്ടു വളർത്തിപ്പോരുകയും ചെയ്തു. പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചപ്പോൾ പിതൃവ്യനായ അബൂത്വാലിബ് അതിൽ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിലും തിരുമേനിയോടു വളരെ അധികം സ്നേഹത്തോടും വാത്സല്യത്തോടുംകൂടി പെരുമാറിയെന്നു മാത്രമല്ല, ശത്രുക്കളുടെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങളെ നേരിട്ടുകൊണ്ട് തിരുമേനിയെ തന്നാലാകുംവിധം സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഹിജ്രയുടെ അൽപം മുമ്പ് അബൂത്വാലിബ് മരണപ്പെടുന്നുതുവരെ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിൻെറ സംരക്ഷണത്തിൽതന്നെ തുടർന്നുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിയോഗത്തിൽ തിരുമേനി അത്യധികം വ്യസനിക്കയുണ്ടായി. ഏറെത്താമസിയാതെ, മദീനാ നിവാസികൾ തിരുമേനിയെ സ്വന്തം കുടുംബാംഗങ്ങളെപ്പോലെ സഹായിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഉടമ്പടി ചെയ്യുകയും, അതവർ തികച്ചും പാലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം ഒന്നാമത്തെ അനുഗ്രഹത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്.

(2) നേർവഴിയും സൻമാർഗവും ഏതാണ്, എങ്ങിനെയാണ് എന്നൊന്നും അറിയാത്ത ആളായിരുന്നു തിരുമേനി. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവിടുത്തേക്ക് സൻമാർഗദർശനം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. സ്വകുടുംബത്തിൽനിന്നോ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴിയോ സൻമാർഗമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവിടുത്തേക്കു അവസരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. എഴുത്തും വായനയും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ:ശൂറായിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: ماكانت تدرى ما الكتاب ولا الايمان – الخ (വേദഗ്രന്ഥമാകട്ടെ, സത്യവിശ്വാസമാകട്ടെ എന്താണെന്നു നിനക്ക് അറിയുമായിരുന്നില്ല.42:52) ഇങ്ങിനെയുള്ള തിരുമേനിയെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥം നൽകി അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചു. പ്രവാചകൻമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠനും, സമസ്തലോകത്തിന്നായുള്ള റസൂലുമാക്കി നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

(3) അന്യരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുമാറുള്ള ദാരിദ്ര്യാവസ്ഥ നീക്കി അന്യാശ്രയം കൂടാതെ ധന്യനായി കഴിഞ്ഞുകൂടത്തക്ക നില അല്ലാഹു തിരുമേനിക്കു നൽകി. പിതാവിൽനിന്ന് തിരുമേനിക്കു അനന്തരമായി കാര്യമായ സ്വത്തുക്കളൊന്നും സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. പിതാമഹനെയും, പിതൃവ്യനെയും ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു. പിന്നീട്–ഈ സൂറത്ത് അവതരിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ–സ്വപത്നിയായ ഖദീജ (رضي الله عنها) തൻെറ ധനംകൊണ്ടു നബി (ﷺ) യെ സഹായിച്ചുവന്നു. പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് തിരുമേനി കച്ചവടം നടത്തുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഹിജ്റക്കുശേഷം അൻസാരികളുടെ സഹായങ്ങളും സിദ്ധിച്ചു. പിന്നീട് യുദ്ധങ്ങളിൽ ലഭിക്കുന്ന 'ഗനീമത്ത്' സ്വത്തുക്കളിൽനിന്ന് നിയമാനുസൃതമുള്ള ഒരു പങ്കും തിരുമേനിക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ, അത്യാവശ്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിക്കാതെ തട്ടിനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറുള്ള പരിത:സ്ഥിതിയുണ്ടായി എന്നർത്ഥം. എന്നല്ലാതെ, തിരുമേനി ധനാഢ്യനോ, ലക്ഷപ്രഭുവോ ആയിത്തീർന്നു എന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. ചരിത്രം അറിയുന്നവർക്കെല്ലാം അറിയാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണിത്. ഒരു രാജാവായ പ്രവാചകനാകുന്നതിനെക്കാൾ ഒരു പ്രവാചകനായ അടിയാനായിരിക്കുവാനാണ് അവിടുന്ന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്.

ധനത്തിനും, ധന്യതക്കും തിരുമേനി കൽപിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥം തന്നെ ഇന്നു നാം അതിന്നു കൽപിക്കാറുള്ള അർത്ഥമല്ല. തിരുമേനി കൽപിച്ച അർത്ഥത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ, തിരുമേനിയെക്കാൾ വമ്പിച്ച ഒരു ധനവാൻ ലോകത്തില്ല എന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. അവിടുന്നു പറയുന്നു: ليس الغنى عن كثرة العرض ولكن الغنى غنى النفس –متفق عليه (ധനം എന്നത് വസ്തുക്കളുടെ ആധിക്യംകൊണ്ടുള്ളതല്ല. പക്ഷെ, ധനം മനസ്സിൻെറ ധന്യതയാണ്. (ബു; മു) അതെ, ഉള്ളതിൽ തൃപ്തിപ്പെടുവാനും, അന്യരെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുവാനുമുള്ള മനക്കരുത്തുണ്ടായിരിക്കുക. ഇതാണ് തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ധനം.

9 എന്നിരിക്കെ, അനാഥയെ നീ കീഴടക്കിവെക്കരുത്.	فَأَمَّا ٱلْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿٩﴾
10 ചോദിച്ചുവരുന്നവനെ നീ മിരട്ടിവിടുകയും അരുത്.	وَأَمَّا ٱلسَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿١٠﴾
11 നിൻെറ റബ്ബിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് നീ വർത്തമാനം പറയുകയും ചെയ്യുക.	وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿١١﴾

---

9. فَأَمَّاഎന്നിരിക്കെ അപ്പോൾ الْيَتِيمَഅനാഥയെ فَلاَ تَقْهَرْ നീ കീഴടക്കിവെക്കരുത് , സ്വേച്ഛാധികാരം നടത്തരുത് 10. وَأَمَّا السَّائِلَഅപ്പോൾ ചോദിക്കുന്നവനെ فَلاَ تَنْهَرْനീ മിരട്ടിവിടരുത്, ആട്ടി (ആക്ഷേപിച്ചു) കളയരുത് 11. وَأَمَّا بِنِعْمَةِഅപ്പോൾ അനുഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി رَبِّكَനിൻെറ റബ്ബിൻെറ فَحَدِّثْനീ വർത്തമാനം പറയുക, സംസാരിക്കുക

ദാരിദ്ര്യത്തിൻെറയും, അനാഥത്വത്തിൻെറയും അനുഭവങ്ങൾ നേരിട്ടറിഞ്ഞ ആളെന്ന സ്ഥിതിക്ക് അനാഥകളുടെയും, സഹായം അർത്ഥിച്ചുവരുന്ന സാധുക്കളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ നബി (ﷺ)ക്കു നല്ലപോലെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ആ നിലക്കും, അല്ലാഹു തനിക്കു ചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദിയെന്ന നിലക്കും അവരുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അവരെ വെറുപ്പിക്കുകയോ അവരോട് അപമര്യാദയായി പെരുമാറുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ തിരുമേനിക്കു സിദ്ധിച്ച മൂന്നു അനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് എടുത്തുകാട്ടിയത്. ഈ വചനങ്ങളിൽ അതുപോലെ മൂന്നു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങൾ നബി (ﷺ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അവ ഓരോ സത്യവിശ്വാസിക്കും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

1-ാമത്തേത് യത്തീമിനെ-പിതാവ് മരണപ്പെടുകയും പ്രായപൂർത്തി എത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്ത അനാഥക്കുട്ടിയെ-കീഴടക്കി വെക്കരുതെന്നുള്ളതാണ്. അനാഥക്കുട്ടികളുടെ കാര്യത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നബി വചനങ്ങളും സാമാന്യമായെങ്കിലും അറിയുന്നവർക്ക് തൽവിഷയത്തിന് ഇസ്‌ലാം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യം മറ്റൊരു മതമോ, സമുദായമോ കൽപിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

2-ാമത്തേത് ചോദിച്ചു വരുന്നവനെ മിരട്ടിവിടരുതെന്നുള്ളതാണ്. കയ്യിലുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുക്കുക, ഇല്ലാത്തപക്ഷം നല്ലവാക്ക് പറഞ്ഞു വിടുക, എന്നല്ലാതെ അവനോട് പരുഷമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞോ മര്യാദയല്ലാത്ത പെരുമാറ്റം പെരുമാറിയോ നിന്ദിക്കുവാനും, ആക്ഷേപിക്കുവാനും പാടില്ലാത്തതാണ്. യാചന ഒരു നല്ല കാര്യമല്ല. ഇസ്‌ലാം അത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എങ്കിലും ചോദിച്ചുവരുന്നവനോടു നല്ല നിലക്കു വർത്തിക്കുന്നത് ചോദിക്കപ്പെടുന്നവൻെറ

കടമയാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിലും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പതിവ് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ട താണ്. ചോദിച്ചുവരുന്ന ഒരാളെയും അവിടുന്ന് വെറും കയ്യോടെ മടക്കി വിട്ടിരുന്നില്ല ഒന്നും കൈവശമില്ലാത്തപ്പോൾ സൗമ്യമായ വാക്കു പറയുകയും പിന്നീട് കൈവശം കിട്ടുമ്പോൾ കൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും, അതു നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

3-ാമത്തേത് അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു വർത്തമാനം പറയുക എന്നു ള്ളതാണ്. അതായത്, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ മൂടിവെക്കാതെ, സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കുകയും, സന്ദർഭോചിതം പ്രസ്താവിക്കുകയും, അതിൻെറ അടയാളം പുറമെ പ്രകടമായിക്കാണുകയും ചെയ്യുക. അ ല്ലാഹു പറയുന്നു: **لئن شكرتم لازيدنكم ولئن كفرتم ان عذابي لشديد** (നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരും നിങ്ങൾ നന്ദികേടുകാട്ടിയെങ്കിലോ നിശ്ച യമായും എൻെറ ശിക്ഷ കഠിനമായതുമാണ്. (സൂ: ഇബ്റാഹീം 7) നബി (ﷺ) തിരുമേനി പറ യുന്നു: ''തൻെറ അടിയാൻെറമേൽ താൻ ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തിൻെറ അടയാളം അവൻെറ മേൽ കാണപ്പെടുന്നതിനെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.'' (തി.) ധനവും കഴിവും ഉണ്ടായിരുന്നി ട്ടും താണതരം വസ്ത്രം ധരിച്ചുകണ്ട ഒരാളോടു തിരുമേനി പറയുകയുണ്ടായി: ''എന്നാൽ, അ ല്ലാഹു തനിക്കു ധനം തന്നിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തിൻെറയും മാന്യതയുടെയും അടയാളം തന്നിൽ കാണപ്പെടട്ടെ'' (അ; ന) പക്ഷേ, സന്തോഷമെന്ന നില ക്കും, നന്ദിയായിക്കൊണ്ടുമല്ലാതെ-അഹങ്കാരവും ദുരഭിമാനവുമായിക്കൊണ്ടു-അല്ലാഹുചെ യ്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ എടുത്തുപറയുന്നതും, പ്രകടമാക്കുന്നതും പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

ولله الحمد والمنة

94. സൂറത്തുൽ ഇൻശിറാഹ് سورة الشرح

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 8

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
أَلَمۡ نَشۡرَحۡ لَكَ صَدۡرَكَ ﴿١﴾	1 (നബിയേ) നിൻെറ നെഞ്ച് [ഹൃദയം] നിനക്ക് നാം വിശാലമാക്കിത്തന്നില്ലേ?!
وَوَضَعۡنَا عَنكَ وِزۡرَكَ ﴿٢﴾	2 നിൻെറ ഭാരം നിന്നിൽനിന്ന് നാം (ഇറക്കി) വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;-
ٱلَّذِيٓ أَنقَضَ ظَهۡرَكَ ﴿٣﴾	3 (അതെ) നിൻെറ മുതുകിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞതായ (ആ ഭാരം).
وَرَفَعۡنَا لَكَ ذِكۡرَكَ ﴿٤﴾	4 നിൻെറ കീർത്തി നിനക്ക് നാം ഉയർത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

---

1 أَلَمْ نَشْرَحْ നാം വികസിപ്പിച്ചു (വിശാലപ്പെടുത്തി) തന്നില്ലേ لَكَ നിനക്കു صَدْرَكَ നിൻെറ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) 2. وَوَضَعْنَا നാം (ഇറക്കി-താഴ്ത്തി) വെക്കുകയും ചെയ്തു عَنكَ നിന്നിൽ നിന്ന് وِزْرَكَ നിൻെറ ഭാരം (വിഷമം) 3. الَّذِي أَنقَضَ ഒടിച്ചുകളഞ്ഞ (ഞെരുക്കിയ)തായ ظَهْرَكَ നിൻെറ മുതുക്, പുറത്തെ 4. وَرَفَعْنَا നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു لَكَ നിനക്ക് ذِكْرَكَ നിൻെറ കീർത്തി, സ്മരണ

കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൽകണ്ടതുപോലെ, അല്ലാഹു നബി (ﷺ) ക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത ചില മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുത്തേക്കു മനസ്സമാധാനവും ശുഭപ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണ് ഈ വചനങ്ങളും. അല്ലാഹു മനുഷ്യനു നൽകുന്ന അതിമഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ ഹൃദയവിശാലത, ധൈര്യം, ക്ഷമ, സഹനം, വിനയം, ദയ, ദൃഢമനസ്കത, സത്യാന്വേഷണം മുതലായ ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങൾ അതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. വിജ്ഞാനം, ദൃഢവിശ്വാസം, അല്ലാഹുവിനെയും പരലോകത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ബോധം ആദിയായവ അതിനെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു. സീനാതാഴ്‌വരയിൽവെച്ച് മൂസാ (عليه السلام) നബിയെ അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒന്നാമത്തെ പ്രാർത്ഥന رب اشرح لى صدري (റബ്ബേ, എനിക്കു എൻെറ ഹൃദയം നീ വിശാലമാക്കിത്തരേണമേ.) എന്നായിരുന്നു. (സൂ: ത്വാഹാ) ഇതിൽനിന്നുതന്നെ അതിൻെറ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ഹൃദയവിശാലത ലഭിച്ചവരിൽ ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനം നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു തന്നെ. അവിടുത്തോടും അവിടുത്തെ അനുയായികളോടും ഖുറൈശികൾ അനുവർത്തിച്ചുവന്ന ശത്രുതയും ധിക്കാരവും പ്രസിദ്ധമാണ്. മക്കാവിജയദിവസം അവർ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പിൽ കയ്യുംകെട്ടി തങ്ങളുടെ പേരിൽ എടുക്കുന്ന ഏതു നടപടിയും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായിക്കൊണ്ട് തിരുമേനിയുടെ വിധിയും കാത്തുനിന്നപ്പോൾ തിരുമേനി അവരോടു പറഞ്ഞതെന്താണ്? ''എല്ലാവരും പോയിക്കൊള്ളുക. നിങ്ങൾക്കു വിടുതൽ തന്നിരിക്കുന്നു'' (اذهبوا انتم الطلقاء) എന്നായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കൂട്ടുകാരിൽനിന്ന് ഒറ്റപ്പെട്ട് ഒരു വൃക്ഷത്തിനടുത്ത് നിരായുധനായി വിശ്രമമെടുക്കുമ്പോൾ ''ആരുണ്ട് ഇപ്പോൾ നിന്നെ രക്ഷിക്കാൻ?!'' എന്നു പറഞ്ഞ് വാളോ

ങ്ങിക്കൊണ്ടു പെട്ടെന്ന് ആഗതനായ ശത്രുവോട് 'അല്ലാഹു' എന്നു തിരുമേനി സധീരം ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ശത്രുവിൻെറ കൈതളർന്നുപോയി. വാൾ നിലത്തുവീണു. അതേ വാൾ തിരുമേനി കയ്യിലെടുത്തു. പക്ഷേ, വാൾ ശത്രുവിൻെറ നേരെ നീട്ടുകയല്ല അവിടുന്ന് ചെയ്തത്. മാപ്പു നൽകി പോയിക്കൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം നാട്ടിലും കുടുംബത്തിലും നിൽക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതെ സഹായമർത്ഥിച്ചുചെന്നപ്പോൾ അങ്ങാടിപിള്ളരെ വിട്ടു കല്ലെറിഞ്ഞു കാലിൽനിന്നു രക്തം ഒഴുക്കി ആട്ടിവിട്ട ത്വാഇഫുകാരെക്കുറിച്ച് അവിടുന്നു അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചത് ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു! ''അല്ലാഹുവേ, എൻെറ ജനങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കേണമേ, അവർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ.'' (**اللهم اغفر لقومي انهم لا يعلمون**) നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ധാരാളക്കണക്കിൽ തെളിഞ്ഞുകാണാവുന്ന ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെല്ലാം അവിടുത്തെ ഹൃദയവിശാലതയുടെ ഫലമത്രെ.

പ്രബോധനമാർഗത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും മതകാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച അപരിചിതത്വം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിഷമങ്ങളെല്ലാം ക്രമേണ അല്ലാഹു നീക്കിക്കൊടുത്തതിനെപ്പറ്റിയാണ് നിൻെറ മുതുകിനെ ഞെരുക്കുന്ന ഭാരം ഇറക്കിവെച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞത്. ഭൂമുഖത്ത് ഇസ്ലാം അവശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം അത് ലോകാവസാനംവരെ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും ഇഹത്തിൽ അവിടുത്തെ പേരും കീർത്തിയും നിലനിൽക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ലോകത്തിൻെറ നാനാഭാഗത്തും നിവസിക്കുന്ന മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ചുരുങ്ങിയത് ദിനംപ്രതി അഞ്ചുനേരത്തെ ബാങ്കുവിളികളിലും, നമസ്കാരങ്ങളിലും അവിടുത്തെ നാമം ഉച്ചരിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഖുർആനും ഇസ്ലാമികവിജ്ഞാനങ്ങളും ലോകത്തു നിലവിലുള്ള കാലം അവിടുത്തെ പേരും പ്രശസ്തിയും ഒരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകുന്നതുമല്ല. വേണ്ടാ അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത അമുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽപോലും-ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ അവിടുത്തെ ഗുണഗണങ്ങളെപ്പറ്റി സ്മരിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു. ഭൂലോകത്തു മാത്രമല്ല, വാനലോകത്ത് മലക്കുകൾക്കിടയിലും തിരുമേനി കീർത്തിമാൻതന്നെ. പരലോകത്ത് എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരിലും ഉപരിയായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നബി (ﷺ) ക്കു അല്ലാഹു നൽകുന്നതാണെന്നും ഖുർആനിൽനിന്നും ഹദീസുകളിൽനിന്നും പൊതുവിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം, അതിപ്രധാനവും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കാകമാനം മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതുമായ ഒരു തത്വയാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു:

5 അപ്പോൾ, (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും ഞെരുക്കത്തോടുകൂടി ഒരു സൗകര്യം (അഥവാ എളുപ്പം) ഉണ്ടായിരിക്കും.	فَإِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥
6 നിശ്ചയമായും ഞെരുക്കത്തോടുകൂടി ഒരു സൗകര്യം (അഥവാ എളുപ്പം) ഉണ്ടായിരിക്കും.	إِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦

5. فَإِنَّ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിശ്ചയമായും مَعَ الْعُسْرِ ഞെരുക്കത്തോടുകൂടി (പ്രയാസത്തിൻെറ ഒപ്പം) ഉണ്ട് يُسْرًا ഒരു സൗകര്യം, എളുപ്പം **6.** إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ നിശ്ചയമായും ഞെരുക്കത്തോടൊപ്പമുണ്ട് يُسْرًا ഒരു സൗകര്യം

നാം സദാ ഓർമിച്ചിരിക്കേണ്ടതും, ഓർമ്മിക്കുന്നവർക്കു ജീവിതത്തിൽ നിത്യമനസ്സമാധാനവും സൽപ്രതീക്ഷയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുമാണ് ഈ രണ്ടു ചെറുവചനങ്ങൾ. ഈ ജീവിതത്തിൽ ബാധിക്കുന്ന ഏതുതരം ഞെരുക്കമാകട്ടെ, അതിനെ തുടർന്ന് ഒരു ആശ്വാസവും സൗകര്യവും ഉണ്ടാകുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരി

ക്കുകയാണ്.

ഞെരുക്കത്തോടുകൂടി സൗകര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഒരു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞുമതിയാക്കാതെ, രണ്ടുപ്രാവശ്യം പറയുകയും, ഓരോ വാചകത്തിലും إنَّ (നിശ്ചയമായും) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തു ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, വാചകഘടനയിൽ മറ്റൊരു രഹസ്യംകൂടി അല്ലാഹു ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം: ഞെരുക്കത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അൽഉസ്ർ' (**العسر**) എന്ന് **ال** ചേർത്തു പറഞ്ഞു സൗകര്യത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ 'യുസ്റൻ' (**يسرا**) എന്നു **ال** ചേർക്കാതെയും പറഞ്ഞു. അറബിഭാഷാ മുറപ്രകാരം **ال** എന്ന അവ്യയം ചേർക്കപ്പെട്ട പദം **معرفة** (പ്രത്യേകനാമം) ആയിരിക്കും. **ال** ചേർക്കപ്പെടാത്ത (**تنوين** സഹിതമുള്ള) പദം **نكرة** (സാമാന്യനാമം) യുമായിരിക്കും.([1]) ഇതനുസരിച്ച് ഒന്നാമത്തെ വാചകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അതെ 'ഞെരുക്കം' (**العسر**) തന്നെയായിരിക്കും രണ്ടാമത്തെ വാചകത്തിലെ 'ഞെരുക്ക'വും. നേരെമറിച്ചു 'സൗകര്യം' (**يسر**) ആകട്ടെ, രണ്ടുവാചകത്തിലേതും വെവ്വേറെ ആയിരിക്കയും വേണം. അപ്പോൾ ഈ രണ്ടു വാചകങ്ങളുടെ സാരം ഏതാണ്ടിങ്ങിനെയായിരിക്കും: ''ഒരു പ്രത്യേകമായ ഞെരുക്കം സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം അതോടൊപ്പം ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു സൗകര്യം ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്ന് തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.'' ഈ രണ്ടു വചനങ്ങൾ ഓതിക്കൊണ്ട് നബി (ﷺ)ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്: ''ഒരു ഞെരുക്കം രണ്ടു സൗകര്യത്തെ ജയിക്കുകയില്ല തന്നെ. (**لن يغلب عسر يسرين لن يغلب عسر يسرين – ابن جرير وغيره**) ''മേൽവിവരിച്ച ഭാഷാനിയമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ നബിവചനവും.

അബുഹാതിംസിജസ്താനീ (رحمه الله) പാടിയതെത്ര വാസ്തവം:

اذا اشتملت على الياس القلوب	وضاق لمابه الصدر الرّحيب
واوطات المكاره واطمأنت	وارست في أماكنها الخطوب
ولم تر لانكشاف الضر وجها	ولا أغنى بحيلته الأريب
أتاك على قنوط منك غوث	يمن به اللطيف المستجيب
وكل الحادثات اذا تناهت	فمو صول بها الفرج القريب

സാരം: ഹൃദയങ്ങളിൽ നിരാശ വന്നുമൂടുകയും, വിശാലപ്പെട്ട ഹൃദയം അതുമൂലം കുടുസ്സായിത്തീരുകയും, അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ഒത്തുചേർന്നു ചടഞ്ഞുകൂടുകയും, തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ ആപത്തുകൾ നങ്കൂരമിട്ടുറപ്പിക്കുകയും, ഉപദ്രവം നീങ്ങുവാനുള്ള ഒരു മാർഗവും നീ കാണാതിരിക്കുകയും, ബുദ്ധിമാൻെറ കൗശലംകൊണ്ട് അതിനു പരിഹാരമുണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതാ നീ നിരാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കവെ നിനക്കൊരു സഹായം വന്നെത്തുന്നു! (പ്രാർത്ഥനക്കു) ഉത്തരം നൽകുന്ന ആ സൗമ്യശീലൻ (അല്ലാഹു) അതു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ വിപത്തുകളും തന്നെ, അവസാനമെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആസന്നമായ ഒരു തുറവി അതോടു ചേർന്നുകൊണ്ടുണ്ടായിരിക്കും.) അല്ലാഹു പറയുന്നു:

7 ആകയാൽ, നിനക്ക് ഒഴിവു കിട്ടിയാൽ നീ അദ്ധ്വാനിച്ചുകൊള്ളുക.	فَإِذَا فَرَغْتَ فَٱنصَبْ ﴿٧﴾
8 നിൻെറ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്കുതന്നെ നീ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.	وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَٱرْغَب ﴿٨﴾

---

1 അതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള സാമാന്യനാമങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ 'ഒരു' എന്നോ മറ്റോ ചേർത്തു മലയാളത്തിൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

7. فَإِذَا فَرَغْتَആകയാൽ നീ ഒഴിവായാൽ (നിനക്ക് ഒഴിവ് കിട്ടിയാൽ) فَانصَبْനീ അദ്ധ്വാനിക്കുക (പരിശ്രമം ചെയ്യുക) 8. وَإِلَىٰ رَبِّكَനിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്ക് فَارْغَبْനീ ആഗ്രഹിച്ചു (ആഗ്ര ഹം പ്രക ടിപ്പിച്ചു)കൊള്ളുക

ഞെരുക്കങ്ങളെത്തുടർന്നു സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഉണർത്തിയശേഷം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പൊതുവെ അല്ലാഹു മഹത്തായ ഒരു ഉപദേശം ഈ വചനങ്ങളിൽ നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. ഒഴിവുകിട്ടിയാൽ അദ്ധ്വാനിക്കണം, ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് അഥവാ അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കായിരിക്കണം എന്നത്രെ അത്. ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിവായാൽ എന്നോ, ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങളിൽ അദ്ധ്വാനം ചെയ്യണമെന്നോ പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കാതിരുന്നത് വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു. ഐഹികകാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിവുകിട്ടുമ്പോൾ പാരത്രിക കാര്യത്തിലും, ശത്രുവുമായുള്ള സമരത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവു കിട്ടുമ്പോൾ ദേഹേച്ഛകളോടും പിശാചിനോടുമുള്ള സമരത്തിലും, ജനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിവാകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും, വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങളിൽനിന്നു സ്വസ്ഥമാകുമ്പോൾ സമുദായത്തിൻെറ പൊതുകാര്യത്തിലും, നിർബന്ധ കർമങ്ങൾ ചെയ്തു തീർന്നാൽ ഐച്ഛികമായ കർമങ്ങളിലും, പകലത്തെ ജോലിത്തിരക്കുകൾ അവസാനിച്ചാൽ രാത്രിനമസ്കാരത്തിലും, നമസ്കാരം തീർന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയിലും ഇങ്ങിനെ ഒരു വിഷയത്തിലുള്ള ശ്രദ്ധയിൽനിന്ന് ഒഴിവുകിട്ടുമ്പോൾ മറ്റൊരു നല്ല വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള മഹത്തായ ഒരു സാരോപദേശമത്രെ ഇത്.

ഒരു കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ, മറ്റൊരു കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധപതിക്കുവാൻ മനുഷ്യർക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. **ما جعل الله لرجل من قلبين فى جوفه** (ഒരു മനുഷ്യന്നും തന്നെ അവൻെറ ഉള്ളിൽ അല്ലാഹു രണ്ടു ഹൃദയങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. 33:4) ഭക്ഷണത്തിൻെറ മുമ്പിൽവെച്ചും, മലമൂത്രവിസർജ്ജനത്തിനു മുട്ടുമ്പോഴും നമസ്കരിക്കരുതെന്നു വിരോധിക്കുന്ന (മുസ്‌ലിം രേഖപ്പെടുത്തിയ) നബിവചനം ഈ തത്വത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാകുന്നു. ഒഴിവുസമയം ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ സ്വന്തം നൻമക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് മനുഷ്യന് നേരിടുന്ന തീരാനഷ്ടമായിരിക്കും. കാരണം, ആ സമയം പിന്നൊരിക്കലും അവനു തിരിച്ചുകിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല. നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: **نعمتان مغبون فيهما كثير من الناس الصحة والفراغ – البحارى** (രണ്ടു അനുഗ്രഹങ്ങളുണ്ട്, അവയിൽ മിക്ക മനുഷ്യരും നഷ്ടം ബാധിക്കുന്നവരാണ്; ആരോഗ്യവും ഒഴിവുസമയവും. (ബു.)

ഏതൊരു കാര്യവും നിർവഹിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള സഹായം അനിവാര്യമാണ്. അതിൻെറ പര്യവസാനം നന്നായിത്തീരുവാൻ അവൻെറ അംഗീകരണവും അനിവാര്യംതന്നെ. അതിൻെറ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലം അവനിൽനിന്നുമാത്രം ലഭിക്കേണ്ടതുമാണ്. അപ്പോൾ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും അവൻെറ മുമ്പിൽ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു. അവനോടുമാത്രമേ അതു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടു ഫലവും ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. പാരത്രികമെന്നോ, ഐഹികമെന്നോ, മതപരമെന്നോ, ലൗകികമെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം കൂടാതെ, എല്ലാ നല്ല കാര്യത്തിനും അല്ലാഹുവിൻെറ മുമ്പിൽ അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കാവുന്നതും സമർപ്പിക്കേണ്ടതുമാണ്. ചെരുപ്പിൻെറ വാർ മുറിയുമ്പോഴും ഭക്ഷണത്തിന് ഉപ്പ് ആവശ്യമായിവരുമ്പോഴുംകൂടി അതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഹദീസിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (തി.) ഇത്രയും നിസ്സാരപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾപോലും അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായംകൂടാതെ സാധ്യമാകുന്നതല്ലെന്ന് അൽപം ആലോചിക്കുന്നവർക്ക് അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നിരിക്കെ, വൻകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയേണ്ടതുണ്ടോ?!ഏതൊരു കാര്യത്തിനും പ്രാർത്ഥിച്ചു ചുമ്മാ ഇരുന്നാൽ പോരാ-ഓരോന്നിലും അവരവർക്കറിയുന്നത് കഴിയുന്നതു

മായ ശ്രമങ്ങള്‍ ചെയ്കയും വേണ്ടതുണ്ട്-എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ, ആ ശ്രമം ഫലപ്പെടുത്തുന്നതും അല്ലാഹുവാണല്ലോ.

എല്ലായ്പ്പോഴും ദുആ ചെയ്വാന്‍ പറ്റിയതും, മേല്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ വസ്തുതകള്‍ മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ ഉതകുന്നതും, നബി (ﷺ) തിരുമേനി ദുആ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നതായി ഇമാം മുസ്ലിം (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു ദുആ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും:

اللهم اصلح لى دينى الذى هو عصمة امرى واصلح لى دنياى التى فيها معاشى واصلح لى اخرتى التى فيها معادى واجعل الحيوة زيادة لى فى كل خير واجعل الممات راحة لى من كل شر –رواه مسلم

സാരം: ''അല്ലാഹുവേ, എന്റെ കാര്യത്തിന്റെ രക്ഷയാകുന്ന എന്റെ മതനിഷ്ഠ നീ എനിക്കു നന്നാക്കിത്തരേണമേ! എന്റെ ജീവിതമാര്‍ഗം ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നതായ എന്റെ ഐഹികജീവിതവും നീ എനിക്കു നന്നാക്കിത്തരേണമേ! എന്റെ മടക്കസ്ഥലം ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന എന്റെ പാരത്രികജീവിതവും നീ എനിക്കു നന്നാക്കിത്തരേണമേ! ഈ ജീവിതം എല്ലാ വിധ നന്‍മയിലും എനിക്കു വര്‍ദ്ധനവാക്കിത്തീര്‍ക്കുകയും വേണമേ! മരണത്തെ എല്ലാവിധ തിന്‍മയില്‍നിന്നും എനിക്കു ആശ്വാസമാക്കിത്തീര്‍ക്കുകയും വേണമേ!''

اللهم انا نرغب اليك وندعوك بدعاء نبيك
اللهم ولك الحمد والمنة والفضل

95. സൂറത്തു-ത്തീൻ سورة التين

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്–വചനങ്ങൾ 8

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَٱلتِّينِ وَٱلزَّيْتُونِ ﴿١﴾

1 അത്തിതന്നെയാണ, ഒലീവും തന്നെയാണ (സത്യം)!

وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾

2 സീനാപർവതവും തന്നെയാണ(സത്യം)!

وَهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ٱلْأَمِينِ ﴿٣﴾

3 ഈ നിർഭയരാജ്യവും തന്നെയാണ (സത്യം)!

لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِىٓ أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾

4 തീർച്ചയായും മനുഷ്യനെ നാം ഏറ്റവും നല്ല പാകതയിലായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

ثُمَّ رَدَدْنَٰهُ أَسْفَلَ سَٰفِلِينَ ﴿٥﴾

5 പിന്നീട് അവനെ നാം അധമൻമാരിൽ ഏറ്റവും അധമനാക്കിത്തീർത്തു.-

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

6 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ ഒഴികെ. എന്നാൽ, അവർക്കാകട്ടെ, മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കും.-

---

1 وَالتِّينِ അത്തിതന്നെയാണ് وَالزَّيْتُونِ ഒലീവു തന്നെയാണ 2. وَطُورِ سِينِينَ സീനീൻ (സീനാ) പർവ്വതം തന്നെയാണ് 3. وَهَذَا الْبَلَدِ ഈ രാജ്യം തന്നെയാണ الْأَمِينِ നിർഭയമായ, വ്യശ്വസ്തമായ 4. لَقَدْ خَلَقْنَا തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ فِي أَحْسَنِ ഏറ്റവും നല്ലതിൽ تَقْوِيمٍ പാകപ്പെടുത്തൽ (പാകത), രൂപം ശരിപ്പെടുത്തൽ, ചൊവ്വാക്കൽ 5. ثُمَّ رَدَدْنَاهُ പിന്നീട് നാം അവനെ മടക്കി (ആക്കിത്തിർത്തു) أَسْفَلَ ഏറ്റം അധമൻ, താണവനായി سَافِلِينَ അധമൻമാരിൽ, താണവരിൽ 6 إِلاَّ الَّذِينَ. യാതൊരുവരൊഴികെ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത فَلَهُمْ എന്നാലവർക്കുണ്ടയിരിക്കും أَجْرٌ പ്രതിഫലം, കൂലി غَيْرُ مَمْنُونٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത, ദാക്ഷിണ്യം പറയപ്പെടാത്ത

അത്തിവൃക്ഷം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണപ്പെടുമെങ്കിലും, അറേബ്യയിലെ-വിശേഷിച്ചും ഫലസ്തീൻ നാടുകളിലെ- അത്തിക്കു പല വിശേഷതകളുമുണ്ട്. പഴത്തിൻെറ വലുപ്പം, ആകൃതി, സ്വാദ് പ്രയോജനം എന്നിവയിലെല്ലാം അത് വളരെ മെച്ചപ്പെട്ടതാകുന്നു. ആരോഗ്യദായകമായ ഒരു ഭക്ഷ്യവസ്തുവും, ഔഷധവീര്യം നിറഞ്ഞതും, മുഴുവൻ അംശങ്ങളും തിന്നാൻ കൊള്ളുന്നതുമാണത്. ഒലീവുമരമാകട്ടെ, അതിൻെറ കേന്ദ്രംതന്നെ ഫലസ്തീനും പരിസരങ്ങളുമാകുന്നു. ഒലീവിൻെറ കായ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു എണ്ണവിത്താണ്. അതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകതരം കറിയും ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. അതിൽനിന്നെടുക്കുന്ന എണ്ണയാണ് 'സൈത്തെണ്ണ' എ

ന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒലീവെണ്ണ. എണ്ണകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇതിന്നും പ്രാധാന്യം കൂടും. കറിയായും, മരുന്നായും, ലേപനമായും, വിളക്കെണ്ണയായും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കു പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചതും, അല്ലാഹുവിൻെറ സംസാരം കേട്ടതും, തൗറാത്ത് ലഭിച്ചതും സീനാപർവതത്തിൽവെച്ചാണ്. 'സീനീൻ' എന്നും 'സൈനാ', എന്നും അതിനു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. മൂസാ (عليه السلام) ൻെറയും ഇസ്റാഈല്യരുടെയും ചരിത്രം ആ പർവതവുമായി പല നിലക്കും ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. 'ഈ നിർഭയമായ രാജ്യം' കൊണ്ട് വിവക്ഷ മക്കാരാജ്യമത്രെ. ഈ സൂറത്ത് അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് നബി (ﷺ) അവിടെയായി രുന്നുവല്ലോ. അവിടെവെച്ച് കൊല, ഹിംസ തുടങ്ങിയതൊന്നും പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് അതിനെ നിർഭയമായ രാജ്യം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മക്കായുടെ പ്രാധാന്യ ത്തെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

ഈ നാല് വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടും ആണയിട്ടുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്ന കാര്യമെന്താ ണെന്നു നോക്കാം: മനുഷ്യനെ അവൻ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു പാകതയിലായിട്ടാണ് സൃഷ്ടി ച്ചിരിക്കുന്നത്. ശാരീരികമായും, ബുദ്ധിപരമായും, ആത്മീയമായും എല്ലാംതന്നെ അവൻ ഇതരജീവികളെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനാകുന്നു. അവനെക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ച വസ്തു ക്കളെപ്പോലും കീഴൊതുക്കുവാനും, അടക്കി ഭരിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന പക്വതയും പാകതയും അവനു അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അതേ മനുഷ്യനെത്തന്നെ അവൻ സത്യവിശ്വാ സവും സൽക്കർമവും സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം ഏറ്റവും വലിയ അധമനാക്കി അല്ലാഹു തരംതാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ അവൻ അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കൽ അങ്ങേഅറ്റം ദുഷ്ടനും നികൃഷ്ടനുമായിരിക്കും. പരലോകത്ത് അവന് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലം പ്രതിഫലങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശോചനീയവും നിന്ദ്യവും ആയിരിക്കും. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും സ്വീകരിച്ചവരാകട്ടെ-സൃഷ്ട്യാ ഉള്ള അവരുടെ ഉൽകൃഷ്ടതക്കു പുറമെ-അല്ലാഹുവിൻെറ അടുക്കലും അവർ ഉൽകൃഷ്ടന്മാർ തന്നെ. അവർക്കു ലഭിക്കുവാനി രിക്കുന്ന പ്രതിഫലമാകട്ടെ, കാലാകാലം തേമാനമോ ഭംഗമോ കൂടാതെ ശാശ്വതവുമായി രിക്കും.

تقويم (തഖ്‌വീം) എന്ന വാക്കിന് **تسويه ، تصوير ، تعديل ، تثقيف** എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളാ ണ് അറബി നിഘണ്ടുക്കളിലും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കൊടുത്തുകാണുന്നത്. ''പാകപ്പെടുത്തുക, സമപ്പെടുത്തുക, കിടയൊപ്പിക്കുക, അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുക, സംസ്കരിക്കു ക, രൂപം നൽകുക, ശരിപ്പെടുത്തുക'' എന്നിങ്ങിനെ ആ പദങ്ങൾക്കു മലയാളത്തിൽ വിവർ ത്തനവും നൽകാം. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് നാം മുകളിൽ വായിച്ച അർത്ഥ വും വ്യാഖ്യാനവും 4-ാം വചനത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്നതും. ഇമാം റാഗിബ് (رحمه الله) അദ്ദേഹ ത്തിൻെറ പ്രസിദ്ധ ഖുർആൻ നിഘണ്ടുവായ 'അൽമുഫ്റദാത്തി'ൽ ഈ വചനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊ ണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: **وذلك اشارة الى ماخص به الانسان من العقل والفهم وانتصاب القامة الدالة على استيلائه على كل ما فى هذا العالم – المفردات** (സാരം: ഈ ലോകത്ത് എല്ലാറ്റിനെയും അടക്കി ഭരി ക്കുവാൻ പറ്റുമെന്നു കാണിക്കുന്ന ബുദ്ധി, ഗ്രഹണശക്തി, നിവർന്ന ശരീരനില മുതലായി മനുഷ്യന് പ്രത്യേകം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിലേക്കാണ് ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.)

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِٱلدِّينِ ﴿٧﴾

7 (നബിയേ) എന്നിരിക്കെ, പിന്നീട് പ്രതി ഫലനടപടിയെക്കുറിച്ച് നിന്നെ വ്യാജമാ ക്കുന്നത് എന്താണ് [എന്തൊരു ന്യായമാ ണതിനുള്ളത്]?!

8 അല്ലാഹു വിധികർത്താക്കളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും (വലിയ) വിധികർത്താവല്ല യോ?!	أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَحْكَمِ ٱلْحَٰكِمِينَ ﴿٨﴾

---

7. **فَمَا**എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) എന്താണ് **يُكَذِّبُكَ**നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നത് **بَعْدُ**പിന്നീട്, ശേഷം **بِالدِّين**പ്രതിഫല നടപടിയെപ്പറ്റി, മതത്തെക്കുറിച്ച് 8. **أَلَيْسَ الله**അല്ലാഹു അല്ലായോ **بِأَحْكَمِ**ഏറ്റവും വലിയ (നല്ല) വിധികർത്താവ് **الْحَاكِمِينَ**വിധികർത്താക്കളിൽ

''അല്ലാതെ! (തീർച്ചയായും അതെ,) ഞാനും അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണ്. (**بلى وانا على ذلك من الشاهدين**) എന്ന് ഈ വചനം ഓതുന്നവർ പറയേണ്ടതുണ്ടെന്ന് സൂറത്തുൽ മുർസലാത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക.

മനുഷ്യൻെറ നിലയും, നിലവാരവും മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രകാരമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവൻ ഒരു വിചാരണയെയും പ്രതിഫലത്തെയും നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് ഈ ജനങ്ങളോടു പറയുമ്പോൾ, അതിനെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുവാൻ പിന്നെ എന്തുണ്ട് ന്യായം?! എന്തുണ്ട് കാരണം?! ഒന്നുമില്ല, കേവലം മർക്കടമുഷ്ടിയും ധിക്കാരവും തന്നെ. എന്നാൽ, അല്ലാഹു സാധാരണ വിധികർത്താക്കളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു വിധികർത്താവല്ല. അവൻ എല്ലാ വിധികർത്താക്കളെക്കാളും ഏറ്റവും വലിയ യുക്തിമാനും, ശക്തിമാനും, അധികാരസ്ഥനുമായ വിധികർത്താവാണ്. ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ! എന്നു സാരം.

ولله الحمد والمنة

96. സൂറത്തുൽ-അലഖ് سورة العلق

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 19

നബി (ﷺ)തിരുമേനിക്കു ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഈ സൂറത്ത്. തിരുമേനിക്കു പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചതും അതോടുകൂടിയാണ്. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (رحمهم الله) മുതലായവർ ആയിശാ (رضي الله عنها) യിൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുളള ആ സംഭവത്തിൻെറ സംഗ്രഹം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

'റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിക്കു ആദ്യം ഉണ്ടായതു യഥാർത്ഥമായിപ്പുലരുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ കാണലായിരുന്നു. പിന്നീടു ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിവായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹംതോന്നി. അങ്ങനെ, അവിടുന്നു ഹിറാമല ഗുഹയിൽച്ചെന്നു കുറെ ദിവസങ്ങളോളം വിട്ടിലേക്കു വരാതെ അവിടെ ആരാധന നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. കൊണ്ടുപോയ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ തീരുമ്പോൾ വീണ്ടും ഖദീജ: (رضي الله عنها) യുടെ അടുക്കൽവന്നു അത്രനാളത്തേക്കുളള ഭക്ഷണം കൊണ്ടു പോകും. ഇങ്ങിനെ, ഒരു ദിവസം പെട്ടെന്നു ഗുഹയിൽവെച്ച് ആ യഥാർത്ഥം സംഭവിച്ചു. മലക്കുവന്നു ഞാൻ ജിബ്‌രീലാണെന്നും, താങ്കൾ ഈ സമുദായത്തിലേക്കു അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലാണെന്നും സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു. അനന്തരം മലക്കു 'ഓതുക' (اقرأ) എന്നു പറഞ്ഞു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ ഓതുന്നവനല്ല''. (ما انا بقاري) തിരുമേനി പറയുകയാണ്: ''അപ്പോൾ, എനിക്കു വിഷമം അനുഭവപ്പെടുമാറ് മലക്കു എന്നെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു. പിന്നീട് എന്നെ വിട്ടുകൊണ്ട് ഓതുക എന്നു വീണ്ടും പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഒതുന്നവനല്ല (എനിക്കു ഓതാൻ അറിഞ്ഞു കൂടാ) എന്നു ഞാനും പറഞ്ഞു. രണ്ടാമതും മൂന്നാമതും അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ എന്നെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു വിടുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടു اقرأ بسم ربك الذى خلق – الى قوله ما لم يعلم എന്നീ (1 മുതൽ 5 കൂടി) വചനങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു തന്നു''.

''അനന്തരം തിരുമേനി വിറച്ചുകൊണ്ടു വീട്ടിൽചെന്ന് 'എനിക്കു വസ്ത്രമിട്ടു പുതച്ചു തരുവിൻ പുതച്ചുതരുവിൻ (زملونى زملونى)'' എന്നു പറഞ്ഞു. പരിഭ്രമം നീങ്ങിയപ്പോൾ ഖദീജ: (رضي الله عنها)യോടു വിവരം പറഞ്ഞു. അവർ ഇങ്ങിനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു: ''പേടിക്കേണ്ടാ! സന്തോഷപ്പെട്ടുകൊളളുക. അല്ലാഹു അങ്ങയെ ഒരിക്കലും അപമാനപ്പെടുത്തുകയില്ല. അവിടുന്നു കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുകയും, അന്യരുടെ ഞെരുക്കം ഏറ്റെടുക്കുകയും, ഇല്ലാത്തവനു സഹായം നൽകുകയും, അതിഥികളെ സൽക്കരിക്കുകയും, വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ആളാണല്ലോ.'' പിന്നീടു ഖദീജ:(رضي الله عنها) തിരുമേനിയെയും കൊണ്ടു തൻെറ പിതൃവ്യപുത്രനും വയോധികനുമായ വറഖത്തുബ്നു നൗഫലിൻെറ അടുക്കൽപോയി. അദ്ദേഹം നസ്രാനി (ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചവൻ) ആയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അറബി എഴുതുകയും, ഇഞ്ചീലിൽനിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ അറബി ഭാഷയിൽ എഴുതി എടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. തിരുമേനി കണ്ട വർത്തമാനം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. അതു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''അതു മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ അടുക്കൽ വരാറുണ്ടായിരുന്ന ആ മഹാദൂതനത്രെ. താങ്കളെ താങ്കളുടെ ജനത പുറത്താക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഞാൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു!'' തിരുമേനി ചോദിച്ചു: ''അവർ എന്നെ പുറത്താക്കുമോ!'' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''താങ്കൾ കൊണ്ടുവന്നതുപോലെയുളള കാര്യവുമായി വരുന്ന ആരും തന്നെ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. ഞാൻ അന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ താങ്കൾക്കു ഞാൻ ശക്തിമത്തായ സഹായം ചെയ്യുമായിരുന്നു.'' അധികം താമസിയാതെ വറഖത്തു മരണമടയുകയാണുണ്ടായത്...... (അ; ബു; മു.)

ഈ സൂറത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു വചനങ്ങളാണ് നബി (ﷺ) ക്കു ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ഖുർആൻ വചനങ്ങളെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമായല്ലോ. പിന്നീടു പ്രബോധനം ആരം

ഭിക്കുകയും, ഖുറൈശികളുടെ നിഷേധം മുഴുത്തുവരികയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് ബാക്കിഭാഗം അവതരിച്ചതെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ആദ്യവചനങ്ങളുടെയും പിന്നീടുള്ള

വചനങ്ങളുടെയും ഉള്ളടക്കംകൊണ്ടു ഇതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. الله اعلم

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱقۡرَأۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلَّذِى خَلَقَ ۝١

1 സൃഷ്ടിച്ചവനായ നിൻെറ രക്ഷിതാവിൻെറ നാമത്തിൽ ഓതുക.

خَلَقَ ٱلۡإِنسَـٰنَ مِنۡ عَلَقٍ ۝٢

2 മനുഷ്യനെ അവൻ രക്തപിണ്ഡത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

ٱقۡرَأۡ وَرَبُّكَ ٱلۡأَكۡرَمُ ۝٣

3 ഓതുക, നിൻെറ രക്ഷിതാവ് ഏറ്റവും ഉദാരൻ (അഥവാ മാന്യൻ) ആകുന്നു.

ٱلَّذِى عَلَّمَ بِٱلۡقَلَمِ ۝٤

4 പേനകൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചവനാണ്.

عَلَّمَ ٱلۡإِنسَـٰنَ مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ۝٥

5 (അതെ) മനുഷ്യന് അവൻ അറിയാത്തത് അവൻ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

---

1. اقْرَأْ ഓതുക, വായിക്കുക بِاسْمِ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിൻെറ നാമത്തിൽ الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവനായ 2. خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ مِنْ عَلَقٍ രക്തപിണ്ഡത്തിൽ നിന്ന് 3. اقْرَأْ ഒതുക, വായിക്കുക وَرَبُّكَ നിൻെറ റബ്ബ് الْأَكْرَمُ ഏറ്റവും ഉദാരനാണ്, അതിമാന്യനാണ് 4. الَّذِي عَلَّمَ പഠിപ്പിച്ചവൻ بِالْقَلَمِ പേനകൊണ്ട് 5. عَلَّمَ الإِنسَانَ മനുഷ്യന് അവൻ പഠിപ്പിച്ചു مَا لَمْ يَعْلَمْ അവൻ അറിയാത്തത്

വിശുദ്ധ ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം ഓതിത്തുടങ്ങുവനുള്ള കൽപനയാണിത്. ഓത്ത് ആരംഭിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിലായിരിക്കണമെന്നും കൽപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും സൃഷ്ടിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യം പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം മനുഷ്യനെ രക്തക്കട്ടയിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചതിനെ പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞ് അവൻെറ ഉൽഭവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ, അവനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ അതേ റബ്ബ് തന്നെയാണ് ഈ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നും, അതിനാൽ അവൻെറ സൃഷ്ടിയും അവൻെറ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവനുമായ മനുഷ്യൻ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അനന്തരം, വേദഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്‌വാൻ ഒന്നുകൂടി കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ രക്ഷിതാവ് ഏറ്റവും ഉദാരനായ അതിമാന്യനാണെന്ന് ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. അതെ, അവൻെറ ഔദാര്യവും മാന്യതയും നിമിത്തമാണ് ഈ വേദഗ്രന്ഥം നൽകുന്നതും, പേനകൊണ്ട് മനുഷ്യർക്കു പഠിക്കുമാറാക്കിയതും, അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ അവർക്കു പഠിപ്പിച്ചതും.

മനുഷ്യന് അറിവു സമ്പാദിക്കുവാൻ മാർഗങ്ങൾ പലതും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ മുഖ്യമായ ഒന്നത്രെ എഴുത്തും വായനയും ശീലിക്കുവാനുള്ള ഉപകരണമാകുന്ന പേന. വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ദിവ്യസന്ദേശത്തിൽ വേദഗ്രന്ഥം വായിക്കുവാൻ കല്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ പേനയുടെ കാര്യം എടുത്തു

പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതോർക്കുമ്പോൾ, എഴുത്തിനും വായനക്കും സത്യവിശ്വാസികൾ എത്രമാത്രം വില കല്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കാമല്ലോ. ഖത്താദഃ (ﷺ) യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ചെറുവാക്യത്തിൽ പേനയുടെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്: ''പേന അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹ

മാണ്, അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു മതവും നിലനിൽക്കയില്ല; ഒരു ജീവിതവും നന്നായിത്തീരുകയുമില്ല.'' മതദൃഷ്ട്യാ നോക്കുമ്പോൾ, എഴുത്തും വായനയും അഭ്യസിക്കുന്നതിന് ഇസ്‌ലാമിനോളം സ്ഥാനം കല്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു മതമില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്.

സന്ദർഭവശാൽ ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ ഉണർത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ''എഴുത്തും വായനയും എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇന്നു മുസ്‌ലിംകളിൽതന്നെ മിക്കവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ ഖുർആനെക്കുറിച്ചോ, അതിൻെറ ഭാഷയായ അറബിയെക്കുറിച്ചൊ ഓർമ്മ വരാറില്ല. പ്രാദേശികഭാഷകളോ, മാതൃഭാഷയോ, അല്ലെങ്കിൽ പൊതുരംഗത്തു പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ചില ഭാഷകളും കൂടിയോ മാത്രമേ അവരുടെ ആലോചനക്കു വിഷയമാകുന്നുള്ളു. ഇതേ ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അങ്ങിനെയുള്ളവർ അക്ഷരജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗങ്ങളും മറ്റും നടത്തിയേക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവത്തിൽ മാതൃഭാഷയിലും ജീവിതത്തിൽ അതതു കാലത്ത് അത്യാവശ്യമായിത്തീരുന്ന ഇതരഭാഷകളിലും അക്ഷരജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിൻെറ ആവശ്യകത വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. അതേസമയത്ത് മുസ്‌ലിംകളെന്ന നിലക്കു മുസ്‌ലിംകൾ അതിനെക്കാളേറെ പരിഗണന നൽകേണ്ടത് ഖുർആനിനും അതിൻെറ ഭാഷക്കുമാണ്. ഖുർആൻെറ അക്ഷരങ്ങൾ നോക്കിവായിക്കുവാൻ മാത്രം പഠിച്ചു തൃപ്തി അടയുകയും, അതിൻെറ അർത്ഥത്തെയും ഭാഷയെയും സംബന്ധിച്ചു ചിന്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ഇന്നു ഭൂരിഭാഗം മുസ്‌ലിംകളുമെന്നത് വളരെ ഖേദകരമത്രെ. അറബി ഭാഷയുടെ പ്രചാരകൻമാരായി ഇക്കാലത്ത് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരിൽപോലും അതൊരു ലോകഭാഷയെന്നോ, സാഹിത്യഭാഷയെന്നോ ഉള്ള നിലക്കല്ലാതെ, ഖുർആൻെറയും ഇസ്‌ലാമിൻെറയും ഭാഷയെന്ന നിലക്കു അതർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം നൽകാത്തവരുണ്ടെന്നുള്ളതും ഇക്കാലത്ത് ദുഃഖകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാകുന്നു.

6	വേണ്ട! നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ അതിരുവിട്ടുകളയുന്നു,-	كَلَّآ إِنَّ ٱلْإِنسَـٰنَ لَيَطْغَىٰٓ ﴿٦﴾
7	അവൻ അവനെ (സ്വയം) ധന്യനായിരിക്കുന്നുവെന്ന് കണ്ടതിനാൽ!	أَن رَّءَاهُ ٱسْتَغْنَىٰٓ ﴿٧﴾
8	(മനുഷ്യാ) നിശ്ചയമായും, നിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കത്രെ മടക്കം.	إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلرُّجْعَىٰٓ ﴿٨﴾

6. كَلاَّ വേണ്ട إِنَّ الإِنسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ لَيَطْغَى അതിരുവിടുക (ധിക്കരിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുന്നു 7. أَن رَّآهُ അവൻ തന്നെ കണ്ടതിനാൽ اسْتَغْنَى താൻ ധന്യനായി (ഐശ്വര്യപ്പെട്ടു-അനാശ്രയിയായി) എന്ന് 8. إِنَّ إِلَى رَبِّكَ നിശ്ചയമായും നിൻെറ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് الرُّجْعَى മടക്കം

പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്ത് സ്വതന്ത്രനായി വിടപ്പെട്ടിരിക്കുകയായതുകൊണ്ട് തൻെറ കാര്യത്തിനു താൻതന്നെമതി. മറ്റാരുടെയും ആശ്രയം തനിക്കു വേണ്ടതില്ല, ആരോടും തനിക്കു ഉത്തരവാദവുമില്ല എന്നിങ്ങിനെയുള്ള നാട്യത്തിലാണ് അവൻ. ഈ

തെറ്റായ ധാരണനിമിത്തം അവൻ നേരും നെറിയും തെറ്റി, സ്രാഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ചും ഭാവിയെക്കുറിച്ചും ബോധമില്ലാതെ, ധിക്കാരം കാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ നാട്യവും ധാരണയും അവൻ വിട്ടേക്കട്ടെ. അവൻെറ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് എല്ലാവരും മടങ്ങിവരാതിരിക്കയില്ല. അവൻെറ മുമ്പിൽ അവൻ കൈകെട്ടി ഉത്തരം പറയേണ്ടതായി വരും. ആകയാൽ, ഓരോരുത്തരും അതിരു കവിയാതെ, താൻ എങ്ങിനെ ചരിക്കേണമെന്ന് ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് മുറപ്രകാരം നടന്നുകൊളളട്ടെ എന്നു സാരം.

അബൂഹുറൈറഃ (رضي الله عنه) യിൽനിന്ന് ഒരു സംഭവം മുസ്‌ലിം (رحمه الله)മുതലായവർ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''അബൂജഹൽ' ചോദിച്ചു: ''നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽവെച്ചു മുഹമ്മദു അവൻെറ മുഖം മണ്ണിൽ വെക്കാറുണ്ടോ?'' 'ഉണ്ട്' എന്നു പറയപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: ''ലാത്തയും, ഉസ്സായും തന്നെയാണ സത്യം! അവനത് ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ കണ്ടാൽ നിശ്ചയമായും അവൻെറ പിരടിക്കു ഞാൻ ചവിട്ടും; അവൻെറ മുഖം ഞാൻ മണ്ണിൽ പുരളിക്കുകയും ചെയ്യും'' അങ്ങിനെ, റസൂൽ (ﷺ) നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അവൻ പിരടിക്കു ചവിട്ടുവാനായി ചെന്നു. അപ്പോഴേക്കും അവൻ അതേ ചെന്നകാലിൽതന്നെ പെട്ടന്നു മടങ്ങുകയും, കൈകൊണ്ടു തടുക്കുകയും ചെയ്തു. തനിക്കെന്തുപറ്റിയെന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞു: ''എനിക്കും അവന്നുമിടയിൽ ഒരു അഗ്നിയുടെ കിടങ്ങും. കുറേ ഭയാനകവസ്തുക്കളും, ചിറകുകളും!'' നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''അവൻ എന്നോട് അടുത്തുവന്നിരുന്നെങ്കിൽ മലക്കുകൾ അവനെ ഓരോരോ അവയവമായി റാഞ്ചി എടുക്കുമായിരുന്നു.'' ഇതുപോലെ വേറെയും നിവേദനങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ കാണാം. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അബൂജഹ്‌ലിനെയും പ്രസ്തുത സംഭവത്തെയുമാണെന്ന് പല മുഫസ്സിറുകളും പറയുന്നു.

9 നീ കണ്ടുവോ, വിരോധിക്കുന്നവനെ?-	أَرَءَيْتَ ٱلَّذِى يَنْهَىٰ ﴿٩﴾
10 അതെ, ഒരു അടിയാനെ (വിരോധിക്കുന്നവനെ) അദ്ദേഹം നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ!	عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰٓ ﴿١٠﴾

9. أَرَأَيْتَ നീകണ്ടുവോ الَّذِي يَنْهَى വിരോധി(നിരോധി)ക്കുന്നവനെ 10. عَبْدًا ഒരു അടിയാനെ, അടിമയെ إِذَا صَلَّى അദ്ദേഹം നമസ്കരിച്ചാൽ, നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ

[ഒരു അടിയാൻ നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ വിരോധിക്കുന്ന ആളെ നീ കണ്ടുവോ- എന്താണവൻെറ നില?!]

11 കണ്ടുവോ, അദ്ദേഹം [ആ അടിയാൻ] സൻമാർഗത്തിലാണെങ്കിൽ?!-	أَرَءَيْتَ إِن كَانَ عَلَى ٱلْهُدَىٰٓ ﴿١١﴾
12 അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം സൂക്ഷ്മത [ഭയഭക്തി]യെപ്പറ്റി കൽപിക്കുകയാണെങ്കിൽ?!	أَوْ أَمَرَ بِٱلتَّقْوَىٰٓ ﴿١٢﴾

11. أَرَأَيْتَകണ്ടുവോ إِن كَانَഅദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ عَلَى الْهُدَىസൻമാർഗത്തിൽ 12. أَوْ أَمَرَഅല്ലെങ്കിൽ കൽപ്പിച്ചു (ഉപദേശിക്കുകയാണ്) എങ്കിൽ بِالتَّقْوَى സൂക്ഷമത (ഭയഭക്തി)യെപ്പറ്റി

[അപ്പോൾ ആ വിരോധത്തിൻെറ നില എന്തായിരിക്കും? ആലോചിച്ചുനോക്കുക!]

13 കണ്ടുവോ, അവൻ [വിരോധിക്കുന്നവൻ] വ്യാജമാക്കുകയും തിരിഞ്ഞു കളയുകയുമാണെങ്കിൽ (എന്തായിരിക്കും അവസ്ഥ)?!

أَرَءَيۡتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰٓ ﴿١٣﴾

14 അവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ, അല്ലാഹു കാണുന്നുണ്ടെന്ന്?!

أَلَمۡ يَعۡلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾

---

13. أَرَأَيْتَനീ കണ്ടുവോ إِن كَذَّبَഅവൻ കളവാക്കിയെങ്കിൽ وَتَوَلَّىതിരിഞ്ഞുകളയുകയും 14. أَلَمْ يَعْلَمഅവൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ بِأَنَّ اللهَഅല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്ന് يَرَىകാണുന്ന് (എന്ന്).

സാരം: ഒരു അടിയാൻ നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരുവൻ വിലക്കുന്നു. എന്താണവൻെറ നില? ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ആ നമസ്കരിക്കുന്ന അടിയാൻ സൻമാർഗത്തിൽ നിലകൊളളുന്നവനോ, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു ഭയഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുവാൻ ജനങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്ന ആളോ ആയിരിക്കും. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ-അങ്ങിനെത്തന്നെയാണ് വാസ്തവത്തിലുള്ളതും-ആ വിലക്ക് എത്ര കടുത്തതും ശോചനീയവുമായിരിക്കുമെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കൂ! അതേസമയത്ത് ആ വിലക്ക് ചെയ്യുന്ന ആൾ സത്യത്തെ കളവാക്കുകയും, അതിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞു മാറിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നവനുമാണെങ്കിലോ? അത് കൂടുതൽ കടുത്തതും ആപൽക്കരവുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്; അവൻ ഇത്തരം ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചു നടപടി എടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് അവന് അറിഞ്ഞുകൂടേ?!

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളിൽനിന്ന് 'നമസ്കരിക്കുന്ന അടിയാൻ' എന്നു പറഞ്ഞത് നബി(സ)യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, നമസ്കാരത്തിനു തടസ്സം ചെയ്തവൻ അബൂജഹ്‌ലാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. ഈ വചനങ്ങൾ ആ പ്രത്യേക സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് അവതരിച്ചതായിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, നേർമാർഗത്തിലും സത്യത്തിലും നിലകൊളളുന്ന ഒരാൾ നമസ്കാരം തുടങ്ങിയ കർമങ്ങളും കടമകളും നിർവഹിക്കുമ്പോൾ അതിനു ഭംഗമുണ്ടാക്കുന്നത് മുഴുത്ത ധിക്കാരവും തനി അക്രമവുമാണെന്ന് പൊതുവിൽ എല്ലാവരെയും ഈ വചനങ്ങൾ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെയുളളവരെപ്പറ്റി ഗൗരവപ്പെട്ട ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നത് നോക്കുക:-

15 വേണ്ട! അവൻ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും നാം (ആ) കുടുമ പിടിച്ചു വലിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും;-

كَلَّا لَئِن لَّمۡ يَنتَهِ لَنَسۡفَعَۢا بِٱلنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾

16 (അതെ) കളളവാദിയായ, അബദ്ധക്കാരിയായ കുടുമ!

نَاصِيَةٖ كَٰذِبَةٍ خَاطِئَةٖ ﴿١٦﴾

17 എന്നിട്ട്, അവൻ അവൻെറ സഭയെ വിളിച്ചു കൊളളട്ടെ!-

فَلۡيَدۡعُ نَادِيَهُۥ ﴿١٧﴾

سَنَدْعُ ٱلزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾

18 നാം ‘സബാനിയത്തി’നെ [നരകത്തിലെ ഊക്കൻമാരായ മലക്കുകളെ] വിളിച്ചു കൊള്ളാം!

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَٱسْجُدْ وَٱقْتَرِب ۩ ﴿١٩﴾

19 വേണ്ട, (നബിയെ) നീ അവനെ അനുസരിക്കരുത്. നീ ‘സുജൂദ്’ [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുകയും, (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്) സാമീപ്യം തേടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

---

15. كَلَّا വേണ്ട لَئِن لَّمْ يَنتَهِ അവൻ വിരമിച്ചില്ലെങ്കിൽ لَنَسْفَعًا നിശ്ചയമായും നാം പിടിച്ചുവലിക്കും, ഊക്കോടെ പിടിക്കും بِالنَّاصِيَةِ (ആ) കുടുമയെ, നെറുകുന്തലക്ക് 16. نَاصِيَةٍ അതായത് ഒരു കുടുമ كَاذِبَةٍ വ്യാജവാദിയെ (കളളമായ) خَاطِئَةٍ പിഴച്ച, അബദ്ധക്കാരി 17. فَلْيَدْعُ എന്നാലാവൻ വിളിക്കട്ടെ نَادِيَهُ തൻെറ സഭയെ, (സഭക്കാരെ) 18. سَنَدْعُ നാം (വഴിയെ) വിളിക്കാം الزَّبَانِيَةَ സബാനിയത്തിനെ (നരകത്തിൻെറ മലക്കുകളെ) 19. كَلَّا വേണ്ട لَا تُطِعْهُ നീ അവനെ അനുസരിക്കരുത് وَاسْجُدْ നീ സുജൂദു ചെയ്യുകയും ചെയ്യുക وَاقْتَرِبْ സാമിപ്യം (അടുപ്പം) നേടുകയും ചെയ്യുക, അടുത്തു കൂടുക

ഈ സൂറത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ ഓത്തിൻെറ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. നബി (ﷺ)അങ്ങിനെ ചെയ്തതായി ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (മാലിക്; മു; ന.)

ആ ദുഷ്ടനായ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിനുള്ള അതികഠിനമായ വെറുപ്പും കോപവുമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. അത്തരം ധിക്കാരം അവൻ നിറുത്തൽ ചെയ്യാത്തപക്ഷം അവൻെറ ആ പിഴച്ച കള്ളത്തലയിലെ കുടുമ പിടിച്ചു നാമവനെ നരകത്തിലേക്കു വലിച്ചിടും. അവന് ചില കിങ്കരൻമാരും കൂട്ടുകാരുമെല്ലാം ഉണ്ടല്ലൊ. അവരെയെല്ലാം അവൻ സഹായത്തിനു വിളിച്ചേക്കട്ടെ. അങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയുമോ എന്ന് അവൻ നോക്കി കൊളളട്ടെ, അവനെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുവാൻ നരകത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരും അതിമല്ലൻമാരുമായ ആ മലക്കുകളെ നാമും വിളിക്കുന്നതാണ്. അവൻെറ ധിക്കാരം അപ്പോൾ കാണാമല്ലോ! എന്നിങ്ങിനെ അല്ലാഹു അവനു കഠോരമായ താക്കീത് നൽകുകയാണ്.

ناصية (‘നാസ്വിയത്ത്’) എന്ന വാക്ക് തലയുടെ മുൻവശത്തുമുള്ള മുടി-അഥവാ കുടുമ-എന്ന അർത്ഥത്തിലും, പ്രസ്തുത മുടിനിൽക്കുന്ന ഭാഗം-അഥവാ നെറുകുംതല-എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഇവിടെ ആദ്യത്തെ അർത്ഥത്തിനാണ് കൂടുതൽ യോജിപ്പുള്ളത്. വ്യാജവാദി എന്നും പിഴച്ച അബദ്ധക്കാരി എന്നും അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് അവനോടുള്ള കഠിനമായ വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചതാകുന്നു. സാക്ഷാൽ കള്ളവാദിയും പിഴച്ചവനും അവൻ തന്നെ. **زبانية** (സബാനിയ്യത്ത്) എന്ന വാക്കിനു ‘മല്ലന്മാർ, ഊക്കന്മാർ, കാവൽക്കാർ, പോലിസ്’ എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. കഠിനന്മാരും ഊക്കന്മാരുമായ നരകത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാകുന്ന മലക്കുകളാണ് വിവക്ഷ.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ‘‘അവൻ അവൻെറ സഭക്കാരെ വിളിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതേ നാഴികയിൽതന്നെ ശിക്ഷയുടെ മലക്കുകൾ അവനെ പിടികൂടുമായിരുന്നു’’ (തി; ന) നബി (ﷺ)തിരുമേനിയോട് ‘‘നിന്നെക്കാൾ ജനസ്വാധീനം എനിക്കുണ്ട്’’. എന്ന് അഹങ്കരിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്ന അബൂജഹ്ൽ ഈ വചനങ്ങൾ കേട്ടിട്ട് ജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനെങ്കിലും അവൻെറ ആൾക്കാരെ ഒന്നു വിളിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല.

അവസാനമായി അല്ലാഹു നബി (ﷺ)യെ ഉപദേശിക്കുന്നു: ആ ദുഷ്ടൻമാർ എന്തോ ചെയ്തുകൊളളട്ടെ. അതു വകവെക്കേണ്ടതില്ല; അതിന് ഒരിക്കലും വഴങ്ങിപ്പോകരുത്. നമസ്

കാരം നിർഭയം നടത്തിക്കൊള്ളുക. സൽകർമങ്ങളും ആരാധനാകർമങ്ങളും നടത്തി അല്ലാഹുവിൻെറ സാമീപ്യം നേടിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. അതിൽ ആരെയും പേടിക്കുകയോ ഭയപ്പെടുകയോ വേണ്ട എന്നൊക്കെ, നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''ഒരു അടിയാൻ തൻെറ റബ്ബിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തായിരിക്കുന്നത് അവൻ സുജൂദു ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിലാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് (സുജൂദിൽ) നിങ്ങൾ ദുആ വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.'' (മു.) സുജൂദിലായിക്കൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന ദുആക്കു പ്രത്യേകം ഉത്തരം കിട്ടുമെന്ന് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.– [الله لك الحمد ولك المنة والفضل]

97. സൂറത്തുല്‍ ഖദ്ര്‍ سورة القدر

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങള്‍ 5

[മദീനായില്‍ അവതരിച്ചതാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു].

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍.

إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةِ ٱلۡقَدۡرِ ۝١

1 നിശ്ചയമായും, നാം ഇതിനെ [ഖുര്‍ആനെ] 'ലൈലത്തുല്‍ ഖദ്റി'ല്‍ [നിര്‍ണ്ണയത്തിന്‍െറ രാത്രിയില്‍] അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ ۝٢

2 'ലൈലത്തുല്‍ ഖദ്ര്‍' എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ خَيۡرٞ مِّنۡ أَلۡفِ شَهۡرٖ ۝٣

3 'ലൈലത്തുല്‍ ഖദ്ര്‍' ആയിരം മാസത്തെക്കാള്‍ ഉത്തമമാകുന്നു.

تَنَزَّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمۡرٖ ۝٤

4 മലക്കുകളും, 'റൂഹും' [ആത്മാവും] അവരുടെ റബ്ബിന്‍െറ ഉത്തരവുപ്രകാരം അതില്‍ ഇറങ്ങിവരുന്നു; എല്ലാ കാര്യത്തെസംബന്ധിച്ചും.

سَلَٰمٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطۡلَعِ ٱلۡفَجۡرِ ۝٥

5 സമാധാനശാന്തിയത്രെ അത്! പ്രഭാതോദയം വരേക്കുമുണ്ടായിരിക്കും!

---

1. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം أَنزَلْنَاهُ ഇതിനെ (അതിനെ) അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, ഇറക്കി فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ലൈലത്തുല്‍ ഖദ്റില്‍, നിര്‍ണ്ണയത്തിന്‍െറ രാവില്‍ 2. وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്ക് അറിവുതന്നതെന്ത് (എന്തറിയാം) مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ലൈലത്തുല്‍ ഖദ്ര്‍ എന്നാലെന്തെന്ന് 3. لَيْلَةُ الْقَدْرِ ലൈലത്തുല്‍ ഖദ്ര്‍ خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, ഗുണകരമാണ് مِّنْ أَلْفِ ആയിരത്തെക്കാള്‍ شَهْرٍ മാസം 4. تَنَزَّلُ ഇറങ്ങിവരും, ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകള്‍ وَالرُّوحُ റൂഹും (ആത്മാവും) فِيهَا അതില്‍ بِإِذْنِ ഉത്തരവ് (സമ്മത-അനുമതി) പ്രകാരം رَبِّهِم അവരുടെ റബ്ബിന്‍െറ مِّن كُلِّ أَمْرٍ എല്ലാ കാര്യത്തെകുറിച്ചും 5. سَلَامٌ ശാന്തിയാണ്, സമാധാനമത്രെ هِيَ അത് حَتَّىٰ مَطْلَعِ ഉദയം (ഉദിക്കുന്ന അവസരം) വരെ الْفَجْرِ പ്രഭാതത്തിന്‍െറ

قدر (ഖദ്ര്‍) എന്ന വാക്കിന് 'നിര്‍ണ്ണയിക്കുക, കണക്കാക്കുക' എന്നിങ്ങിനെയും, 'നിലപാട്, ബഹുമാനം' എന്നിങ്ങിനെയും അര്‍ത്ഥമുള്ളതുകൊണ്ട് ليلة القدر (ലൈലത്തുല്‍ ഖദ്ര്‍) എന്ന വാക്കിന് 'നിര്‍ണ്ണയത്തിന്‍െറ രാത്രി' എന്നും 'ബഹുമാനത്തിന്‍െറ രാത്രി' എന്നും വിവര്‍ത്തനം നല്‍കാം. രണ്ടായാലും, അത് ആ പ്രത്യേക രാത്രിയുടെ പേരാകുന്നു. സൂ: ദുഖാനില്‍ ഇതേ രാത്രിയെക്കുറിച്ചു فيها يفرق كل امر حكيم (യുക്തിമത്തായ എല്ലാ കാര്യവും അതില്‍ വേര്‍തിരിച്ചു വിവരിക്കപ്പെടുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ 4-ാം വചനത്തില്‍ റബ്ബിന്‍െറ ഉത്തരവുപ്രകാരം എല്ലാ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും അന്നു മലക്കുകളും 'റൂഹും' ഇറങ്ങിവരുമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാല്‍, ആ രാത്രി ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങള്‍ പലതും നിര്‍ണ്ണയിച്ചു വ്യവസ്ഥചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ദിവസമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. സൂ: ദുഖാനില്‍ ഈ രാത്രിയെപ്പറ്റി ليلة مباركة (അനുഗൃഹീതമായ ഒരു രാത്രി) എന്നു വിശേഷി

പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയാകട്ടെ, അതിന്റെ പല മാഹാത്മ്യങ്ങളും എടുത്തുപറഞ്ഞു പ്രശം സിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതു നിർണയത്തിന്റെയും ബഹുമാനത്തി ന്റെയും രാത്രിയാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

പ്രസ്തുത രാത്രിയെപ്പറ്റി 1ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് ഖുർആൻ അവത രിപ്പിച്ചത് ആ രാത്രിയിലാണ് എന്നത്രെ. ലോകാവസാനംവരെ മാനവ ലോകത്തിന്റെ ഐഹി കവും പാരത്രികവുമായ സകല നന്മകൾക്കും നിദാനമാകുന്ന ആ ദിവ്യഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവതാരണം ഉണ്ടായ രാവ് നിശ്ചയമായും ഒരു മഹത്തായ രാവാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും അതു നിഷേധിക്കുവാൻ വയ്യ. ഈ രാവ് റമസാൻ മാസത്തിലാണെന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതും, സൂ: അൽബഖറഃ 185ൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാ വുന്നതുമാണ്. റമസാൻ മാസത്തിലാണ് ഖുർആൻ അവതരിച്ചതെന്നാണ് അവിടെ പറഞ്ഞിരി ക്കുന്നത്. അനുഗൃഹീതമായ ഒരു രാത്രിയിലാണെന്ന് സൂ: ദുഖാനിലും, ലൈലത്തുൽഖദ്റി ലാണെന്ന് ഇവിടെയും പറയുന്നു. അപ്പോൾ, ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ റമസാൻ മാസത്തിലാ ണെന്നും, അതുതന്നെയാണ് അനുഗ്രഹീത രാത്രിയെന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. എന്നാൽ, ഖുർ ആന്റെ അവതരണം പൂർത്തിയായത് ഇരുപത്തിമൂന്ന് കൊല്ലക്കാലം കൊണ്ടാണെന്നിരിക്കെ, ഈ രാത്രിയിൽ- അല്ലെങ്കിൽ റമസാൻ മാസത്തിൽ അവതരിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എന്താണ്? ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ദുഖാനിൽ നാം വിവരി ച്ചിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന 'ലൌഹുൽമഹ്ഫൂളി'ൽനിന്ന് ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തിലേക്കു ഇറക്കിയത് ആ രാത്രിയിലാണ്. പിന്നീടു സന്ദർഭമനുസരിച്ചു കുറേശ്ശേയായിട്ടാണ് ഭൂമിയിലേക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് എന്നത്രെ ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാ രുടെയും അഭിപ്രായം. മുൻഗാമികൾ മിക്കവാറും ഈ അഭിപ്രായം മാത്രമാണ് സ്വീകരി ച്ചിട്ടുള്ളതും. മറ്റൊരു അഭിപ്രായം, നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത് റമസാന്റെ ആ രാത്രിയിലായിരുന്നുവെന്നാകുന്നു. രണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, കൊല്ലംതോറും റമസാൻ മാസങ്ങളിൽ ആ പുണ്യരാവ് ആവർത്തിക്കപ്പെടുമെന്ന് പല ഹദീ സുകളിലും സംശയരഹിതമായി വന്നിട്ടുള്ളതും, മുസ്ലിംകൾ എക്കാലത്തും അത് പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളും അതാണ് കാട്ടിത്തരുന്നതും. കൂടുതൽ വിവരം അടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാം.

ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിനെക്കുറിച്ചു നിനക്കു വല്ലതും അറിയാമോ എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ മഹത്വത്തിലേക്ക് 2ാം വചനം ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ആ രാത്രി ആയിരം മാസത്തെക്കാൾ ഉത്തമമാണെന്നു ഉണർത്തുന്നു. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ ചില സ്ഥലങ്ങൾക്കും സമയങ്ങൾക്കും മറ്റുള്ളവയെ അപേക്ഷിച്ചു ഉന്നത സ്ഥാനമു ണ്ടായിരിക്കും. ഇതരസ്ഥലങ്ങളെക്കാൾ പള്ളികൾക്കും പള്ളികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ക്രമപ്രകാരം മക്കായിലെ 'മുസ്ജിദുൽ ഹറമിനും,' മദീനായിലെ 'മസ്ജിദുന്നബി'ക്കും, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലെ 'മസ്ജിദുൽ അഖ്സാക്കും ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ, ദിവ സങ്ങളിൽ വെള്ളിയാഴ്ച, അറഫാദിവസം, പെരുന്നാൾദിവസം മുതലായവക്കും മാസങ്ങളിൽ റമസാൻ മാസത്തിനും, ദുൽഹജ്ജുമാസത്തിനും ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും തത്വ ത്തെയോ, കാരണത്തെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഓരോന്നിനും ശ്രേഷ്ഠത നിശ്ചയിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാണ്. അവൻ ബഹുമാനിച്ചതിനെ നാം ബഹുമാനിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. നമ്മുടെ വകയായി ഒരു സ്ഥലത്തിനോ സമയത്തിനോ പ്രത്യേക ബഹുമാനം കല്പിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നത്രെ, ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിനും അല്ലാഹു വളരെ ശ്രേഷ്ഠത കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻ അവതരിച്ചത് ആ രാത്രിയിലാണെന്നത് തന്നെ അതിന് മതിയായ കാരണമാണല്ലോ. സൂ: ദുഖാനിലും ഈ സൂറത്തിലും ആ രാത്രിയിൽ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൻകാര്യങ്ങൾ അതിന്റെ മഹത്വത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കു കയും ചെയ്യുന്നു. അതിനെല്ലാം പുറമേ വേറെയും നമുക്കറിയാത്ത രഹസ്യങ്ങൾ അതി

ലുണ്ടായിക്കൂടാ എന്നില്ലതാനും. والله اعلم

അല്ലാഹു ബഹുമാനിച്ച എല്ലാറ്റിനെയും ബഹുമാനിക്കുന്നത് വളരെ ഉത്തമമായ കാര്യമാണെന്നും, അല്ലാഹുവിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നത് ഹൃദയത്തിലെ ഭയഭക്തിയുടെ അടയാളമാണെന്നും സൂറത്തുൽ ഹജ്ജിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (സൂ: ഹജ്ജ് 30ഉം 32ഉം വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) എന്നാൽ, ഓരോന്നിനെയും ബഹുമാനിക്കേണ്ടുന്നത് അതതിനെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹുവും റസൂലും കാണിച്ചുതന്ന പ്രകാരമായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്ഥലങ്ങളെയും സമയങ്ങളെയും കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ-അതതിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുളള പ്രത്യേക കർമ്മങ്ങൾക്കു പുറമെ നമസ്കാരം, ദുആ, ദിക്ർ, ദാനധർമങ്ങൾ ആദിയായ പുണ്യകർമങ്ങൾ അവയിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറയാവുന്നതാണ്. ഇതനുസരിച്ച് ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിൽ വിശേഷിച്ചും പുണ്യകർമങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. (കുടുതൽ വിവരം തുടർന്നുളള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വരുന്നുണ്ട്).

''ആയിരം മാസത്തെക്കാൾ ഉത്തമം'' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം- പല മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ കൂടാതെയുളള ആയിരം മാസങ്ങളിൽ ചെയ്താലുണ്ടാകുന്ന അത്ര പ്രതിഫലം ആ രാത്രിയിൽ ചെയ്യുന്ന പുണ്യകർമങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുമെന്നായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, തൊട്ടവചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ, ആ രാത്രിയിൽ മലക്കുകളുടെ വരവ് തുടങ്ങിയ പല കാര്യങ്ങളും അന്ന് സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന നിലക്കും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. 'ആയിരം മാസത്തെക്കാൾ' എന്നു കണക്കാക്കിയതിൻെറ രഹസ്യവും നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

ആ രാത്രിയിൽ മലക്കുകളും 'റൂഹും' അവരുടെ റബ്ബിൻെറ ഉത്തരവുപ്രകാരം ഇറങ്ങിവരുമെന്നാണ് അതിൻെറ സവിശേഷതയായി അല്ലാഹു പിന്നീടു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. 'റൂഹ്' എന്നാൽ ആത്മാവ്' എന്ന വാക്കർത്ഥം. ജിബ്രീൽ (عليه السلام) എന്ന മലക്കാണ് വിവക്ഷ. വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിലും ഇതാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായി കാണുന്നത്. 'റൂഹ്' എന്ന് ജിബ്രീനെക്കുറിച്ചു ഖുർആനിൽതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുളളതാണ്. (ശുഅറാഉ്, 193) അദ്ദേഹം മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനിയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേർ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞതാണ്. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്കു കാണുവാൻ കഴിയാത്തതും, ബാഹ്യബുദ്ധികൊണ്ടുമാത്രം മനസ്സിലാക്കാവതല്ലാത്തതുമായ എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ഈ ലോകത്ത് മലക്കുകൾവഴി നടന്നുവരുന്നണ്ടെന്ന് ഖുർആൻകൊണ്ടും, നബിവചനങ്ങൾകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായതാകുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ മഹത്തായ പല കാര്യങ്ങളും അന്നത്തെ രാത്രി മലക്കുകൾ മുഖേന ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്നതായിരിക്കും. അന്നത്തെ അവരുടെ ആ ഗമനം അനുഗ്രഹത്തിൻെറ ആഗമനമായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിലും മറ്റും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ശാന്തിക്കും സമാധാനത്തിനുംവേണ്ടി ആയിരക്കണക്കിൽ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിയിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മലക്കുകളുടെ വരവ് ''എല്ലാ കാര്യത്തെസംബന്ധിച്ചു''മാണെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം. ഭൂമിയിൽ മലക്കുകൾ വഴി നടത്തപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ആവശ്യാർത്ഥം എന്നായിരിക്കാം, والله اعلم ആ രാത്രിയിൽ എല്ലാ യുക്തിമത്തായ കാര്യങ്ങളും വേർതിരിച്ചു വിവരിക്കപ്പെടുമെന്ന് സൂ: ദുഖാനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ രാത്രി അത്രയും സമാധാനശാന്തിയാണെന്നും, അതു പ്രഭാതോദയം വരെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു ഇവിടെയും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) കാണിച്ചുതന്നതുപോലെ ആ രാത്രി വിനിയോഗിക്കുന്നവർക്ക് ആ നൻമകൾ തികച്ചും അനുഭവിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുമെന്ന് തീർച്ച. അല്ലാഹു നമുക്കു തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمنة

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്
‘ലൈല’ത്തുൽ ഖദർ’ (ليلة القدر)
അഥവാ നിർണയത്തിൻെറ രാത്രി

സൂറത്തുൽ ഖദ്റിലും, സൂറത്തുൽ ദുഖാൻെറ ആദ്യത്തിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുളള ഒരു മഹത്തായ രാവാണ് ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ. (കാര്യങ്ങൾ നിർണ്ണയം ചെയ്യുന്ന രാത്രി അഥവാ ബഹുമാനത്തിൻെറ രാത്രി.) അതിന് ഈ പേർ വന്നതിൻെറ പശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റിയും, ഖുർആൻ അവതരിച്ചത് ആ രാത്രിയിലാണ് എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യത്തെപ്പറ്റിയും പ്രസ്തുത സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഖുർആൻ അവതരിച്ച മാസമെന്നനിലക്ക് റംസാൻ മാസത്തിന് പ്രാധാന്യമുളളതുപോലെ, അത് അവതരിച്ച രാത്രി എന്ന നിലക്ക് ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിനും വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഖുർആൻെറ അവതരണം മുമ്പുകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിൻെറ പ്രാധാന്യവും മഹത്വവും എന്നും നിലനിന്നുവരുന്നുവല്ലോ. ആ നിലക്ക് ആ മാസവും ആ രാത്രിയും എല്ലാ കാലത്തും പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും സ്മരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്.

ഖുർആൻ അവതരിച്ചു തുടങ്ങിയ ആ ഒരേ ഒരു രാത്രി മാത്രമാണ് ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ എന്നും, കൊല്ലംതോറും അതു ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നും ചിലർ പറയാറുണ്ട്. ആധുനിക ചിന്താഗതിക്കാരിൽനിന്നാണ് അധികവും ഈ അഭിപ്രായം പ്രകടമാകാറുളളത്. ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളും, നബി വചനങ്ങളും ഈ അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നുളളതിന് മതിയായ തെളിവ് നൽകുന്നു.

സൂ: ദുഖാനിൽ ഈ രാത്രിയെക്കുറിച്ച് **انا انزلناه فى ليلة مباركة** (നിശ്ചയമായും നാം അതിനെ-ഖുർആനെ-അനുഗൃഹീതമായ ഒരു രാത്രിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിനുശേഷം **فيها يفرق كل امر حكيم** (അതിൽ എല്ലാ യുക്തിമത്തായ കാര്യവും വേർതിരിച്ചു വിവരിക്കപ്പെടുന്നു) എന്ന് പറയുന്നു. അതുപോലെ, സൂ: ഖദ്റിൽ ആദ്യം **انا . انزلناه . فى ليلة القدر** (നിശ്ചയമായും നാം അതിനെ ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിൽ അവതരിപ്പിച്ചു) എന്നും, പിന്നീട് അതിൻെറ മഹത്വങ്ങൾ വിവരിച്ചകൂട്ടത്തിൽ **تنزل الملئكة والروح-فيها** (അതിൽ മലക്കുകളും, ‘റൂഹും’ ഇറങ്ങിവരുന്നു-അഥവാ ഇറങ്ങിവരും) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രണ്ടു സ്ഥലത്തും ഖുർആനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ ‘അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചു’ എന്നു ഭൂതകാലക്രിയ (**الماضي**)യാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചത്. ആ രാത്രിയിലുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോഴാകട്ടെ ‘അതിൽ കാര്യം വിവേചനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു’ എന്നും, ‘അതിൽ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിവരുന്നു’ എന്നും വർത്തമാനകാലത്തിനും ഭാവികാലത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്ന ക്രിയ (**المضارع**) യാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച ഓരോ വാക്കുകളിലും അവയുടെ ഉപയോഗക്രമങ്ങളിലും പല സൂചനകളും രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഖുർആനെ അവതരിപ്പിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം ‘ലൗഹുൽമഹ്ഫൂളി’ൽനിന്ന് ആകാശത്തേക്കു അവതരിപ്പിച്ചുവെന്നോ, നബി(സ)ക്കു അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചുവേന്നോ ആവട്ടെ, ഏതായാലും ശരി- ആ അവതരണസംഭവം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, കാര്യങ്ങളുടെ വിവേചനം നടത്തലും മലക്കുകളുടെ വരവും അതിനുശേഷവും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്- അല്ലെ

ങ്കിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നുമാണ് ഇതു വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നത്. ഇനി, നബി വചനങ്ങളിലേക്കു കടന്നാൽ യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിനും ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം അതു സ്പഷ്ടവുമാകുന്നു. ഖുർആൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിനു ഖുർആനെക്കഴിച്ചാൽ പിന്നെ നബി (ﷺ)യുടെ വചനങ്ങളും ചര്യകളുമാണല്ലോ ആധാരം. നോക്കുക;-

റസൂൽ(ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തതായി ആയിശാ (رضي الله عنها)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിനെ റമസാൻെറ അവസാനത്തെ പത്തിലെ ഒറ്റയായ രാത്രികളിൽ കരുതിയിരുന്നുകൊള്ളുവിൻ''. (ബു: മു) ഇബ്നു അബ്ബാസ് പറയുകയാണ്: ''(റമസാൻെറ) അവസാനത്തെ ഏഴു ദിവസങ്ങളിലായി സഹാബികൾക്കു ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ സ്വപ്നത്തിൽ കാണിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി''. അപ്പോൾ റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ അവസാനത്തെ ഏഴുദിവസങ്ങളിൽ ഒത്തുകൂടിയതായി ഞാൻ കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിനെ ആർ കരുതിയിരിക്കുന്നുവോ അവൻ ഒടുവിലത്തെ ഏഴു രാത്രികളിൽ കരുതിയിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ''. (ബു; മു.) നബി തിരുമേനി(ﷺ)പ്രസ്താവിച്ചതായി വീണ്ടും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''നിങ്ങൾ അതിനെ-അതായത് ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിനെ-റമസാൻെറ ഒടുവിലത്തെ പത്തിൽ അന്വേഷിക്കുവിൻ. എന്നുവെച്ചാൽ, ഒമ്പതു ബാക്കിയുള്ളപ്പോൾ, ഏഴു ബാക്കിയുള്ളപ്പോൾ, അഞ്ചു ബാക്കിയുള്ളപ്പോൾ എന്നിങ്ങനെ''. (ബു.) ഇപ്പോൾ, ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ കൊല്ലംതോറും ആവർത്തിക്കപ്പെടുമെന്നതിൽ സംശയിക്കുവാൻ ന്യായമില്ലല്ലോ. ഇനി, അതുസംബന്ധിച്ചു നബി (ﷺ)സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പ്രത്യേക ചര്യകൾ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കാം:

അബുസഈദിൽ ഖുദ്രി(رضي الله عنه)പറയുന്നു: ''റസൂൽ (ﷺ)റംസാൻെറ ആദ്യത്തെ പത്തിലും, പിന്നെ നടുവിലത്തെ പത്തിലും 'ഇഅ്തികാഫ്'([*]) ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഒരു തുർക്കിത്തമ്പു കെട്ടിയതിൽ വെച്ചായിരുന്നു അത്. പിന്നീട് അവിടുന്ന് തല പുറത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ അരുളിചെയ്തു. ''ഞാൻ ഈ രാത്രിയെ തേടിക്കൊണ്ട് ആദ്യത്തെ പത്തു ദിവസം 'ഇഅ്തികാഫ്' ചെയ്തു''. പിന്നെ നടുവിലത്തെ പത്തും ചെയ്തു. പിന്നീട് എൻെറ അടുക്കൽ വന്നു([†]) എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി: ''അതു അവസാനത്തെ പത്തിലാണെ''ന്നു. ആകയാൽ, എൻെറ ഒന്നിച്ച് 'ഇഅ്തികാഫ്' ചെയ്തവർ അവസാനത്തെ പത്തിലും 'ഇഅ്തികാഫ്' ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ഈ രാത്രി എനിക്ക് കാണിച്ചു തരപ്പെട്ടു. (എങ്കിലും) പിന്നീട് എനിക്കു അതു വിസ്മരിപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി....'' (ബു;മു.) ആയിശാ(رضي الله عنها)പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ''അവസാനത്തെ പത്തിൽ റസൂൽ (ﷺ)തിരുമേനി മറ്റൊന്നിലുമില്ലാത്തത്ര ഉൽസാഹം (ആരാധനാ കർമങ്ങളിൽ) ഉൽസാഹിച്ചു വന്നിരുന്നു.'' (മു.) ആയിശാ (رضي الله عنها)യിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഞാൻ ചോദിച്ചു: ''അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലേ, കണ്ടുവോ? ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ ഏതു രാത്രിയിലാണെന്ന് എനിക്കു അറിവായാൽ അതിൽ ഞാൻ എന്താണ് പറയേണ്ടത്?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: اللهم انك عفو تحب العفو فاعف عنى ''(അല്ലാഹുവേ, നീ മാപ്പു നൽകുന്നവനാണ്. മാപ്പുചെയ്യുന്നത് നീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് നീ എനിക്കു മാപ്പു നൽകേണമേ!) എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുക'' (അ; ജ; മി.) നബി (ﷺ)പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറൈറ(رضي الله عنه)ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''സത്യവിശ്വാസത്തോടും (അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു) പ്രതിഫലം കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടും ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിൽ ആരെങ്കിലും നിന്നു നമസ്കരിക്കുന്നപക്ഷം അവന് അവൻെറ കഴിഞ്ഞുപോയ പാപം പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്''. (ബു; മു.)

---

[*] നമസ്കാരം, ദുആ, ദിക്ർ തുടങ്ങിയ ആരാധനകളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പള്ളിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാണ് 'ഇഅ്തികാഫ്' (الاعتكاف) എന്നു പറയുന്നത്. ഇതു എല്ലാ കാലത്തും നല്ലതാണെങ്കിലും റമസാനിൽ പ്രത്യേകം സുന്നതാകുന്നു.

[†] മലക്കു മുഖേന അറിവു നൽകപ്പെട്ടു എന്നു താൽപര്യം.

(ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ ഏതു രാത്രിയാണെന്നു നബി (ﷺ)ക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുകയുണ്ടായെന്നും, പിന്നീട് അത് വിസ്മരിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണു ചെയ്തതെന്നും അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രീ (رضي الله عنه) യുടെ ഹദീസിൽ കണ്ടുവല്ലോ. ഈ വിഷയം ഉബാദത്തു (عبادة)ബ്നു സ്വാമിത്ത് (رضي الله عنه) ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു: ''ഞങ്ങൾക്ക് ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിനെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞു തരുവാനായി റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി പുറപ്പെട്ടുവന്നു. അപ്പോഴേക്കും മുസ്ലിംകളിൽ രണ്ടു പേർ തമ്മിൽ ഒരു വഴക്കു (തർക്കം) നടക്കുകയുണ്ടായി''. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു തരുവാൻ വേണ്ടിയാണ് പുറപ്പെട്ടുവന്നത്. അപ്പോഴേക്ക് ഇന്ന ആളും ഇന്ന ആളും തമ്മിൽ വഴക്കു നടന്നു. അങ്ങനെ, അത് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം എൻെറ ഓർമയിൽ നിന്നു വിടുത്തപ്പെട്ടു. ഇതു നിങ്ങൾക്കു ഗുണമായിത്തീർന്നേക്കാം''. (ബു.)

മേലുദ്ധരിച്ച പ്രബലമായ ഹദീസുകളിൽ നിന്ന് നമുക്കു പല കാര്യങ്ങളും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. (1) ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ കൊല്ലംതോറും ഉണ്ടായിരിക്കും, ഖുർആൻ അവതരിച്ച ആ ഒരേ ഒരു രാത്രിയെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ എന്നു പറയുന്നത്. (2) അതു മിക്കവാറും റമസാൻെറ ഒടുവിലെ പത്തിൽ വിശേഷിച്ചും അതിലെ ഒറ്റയായ രാത്രികളിൽ - ഒരു രാത്രിയായിരിക്കും. (3) എന്നാൽ, അത് ഏതു രാത്രിയാണെന്നു നിർണയിച്ചു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അത് ഇന്ന രാത്രിയാണെന്നുള്ള വിവരം നബി (ﷺ)ക്കു ലഭിക്കയുണ്ടായി. പിന്നീട് അല്ലാഹു അതു മറപ്പിച്ചു കളയുകയാണുണ്ടായത്. (4) അങ്ങിനെ മറപ്പിച്ചു കളഞ്ഞത് (താഴെ പറയുന്നപോലെയുള്ള കാരണത്താൽ) സമുദായത്തിനു ഗുണകരമായിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. (5) റമസാൻ മാസത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ഒടുവിലത്തെ പത്തിൽ- 'ഇഅ്തികാഫ്' ചെയ്യുന്നത് നബി(സ)യുടെ സുന്നത്താകുന്നു. (6) അനുഭവപൂർവമായ വല്ല അടയാളങ്ങൾ മുഖേനയും ആ രാത്രിയെ തിരിച്ചറിയുവാൻ സജ്ജനങ്ങളായുള്ള ചിലർക്കു സാധിച്ചെന്നു വരാം. (7) എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും ഒരു നിശ്ചിത തിയ്യതിക്കു മാത്രമായിരിക്കും അതെന്നു കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

പ്രസ്തുത രാവ് ഏതു ദിവസമായിരിക്കുമെന്ന വിവരം നബി (ﷺ)യുടെ ശ്രദ്ധയിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു വിടുത്തിക്കളഞ്ഞത് സമുദായത്തിനു ഗുണമാണെന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം ഇതാണ്: ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ ഇന്ന ദിവസമാണെന്നറിഞ്ഞാൽ ജനങ്ങൾ ആ ഒരു ദിവസം മാത്രമേ അതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും, ആരാധനാകർമങ്ങളിൽ പ്രത്യേകശ്രദ്ധ പതിക്കുകയും ചെയ്കയുള്ളു. അതറിയാത്തപക്ഷം, ആ രാത്രിയാവാൻ സാദ്ധ്യതയുള്ള എല്ലാ ദിവസവും അത് പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പുണ്യകർമങ്ങൾ ചെയ്വാൻ ഇടയാകുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ, കൂടുതൽ പുണ്യവും പ്രതിഫലവും നേടുവാൻ അതു കാരണമായിത്തീരും. ഈ വസ്തുത മുസ്ലിം (رحمه الله)ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അതിപ്രകാരമാണ്;-

സിർ റുബ്നു ഹബ്ശ് (زر بن حبس - رض) പറയുന്നു: ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ്(رضي الله عنه)നോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു: നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻ ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه)''കൊല്ലം മുഴുവനും (രാത്രി സുന്നത്തു) നമസ്കാരം നിർവ്വഹിച്ചാൽ ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ പ്രാപിക്കാം'' എന്നു പറയുന്നുവല്ലോ? അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ജനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കാതിരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാണത്. (അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം അതാണ്.) നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. അത് റമസാനിലാണെന്നും, ഒടുവിലത്തെ പത്തിലാണെന്നും, ഇരുപത്തേഴിൻെറ രാത്രിയാണെന്നും.'' പിന്നീട് ഉബയ്യ് (رضي الله عنه)ശപഥം ചെയ്തു പറഞ്ഞു: അത് ഇരുപത്തേഴിൻെറ രാത്രിയാണെണ്. അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ''എന്തിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് നിങ്ങളിതു പറയുന്നത്''? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''റസൂൽ (ﷺ)ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതന്ന അടയാളത്തെ (ആസ്പദമാക്കി)യാണ്''. അതായത്, അന്ന് സൂര്യൻ രശ്മികൂടാതെ ഉദയം ചെയ്യുന്നതിനെ (മു.)

ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിൽ അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാവുന്ന ചില അടയാളങ്ങൾ നബി (ﷺ) അവർക്ക് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊടുത്തിരിക്കുമെന്ന് ഈ ഹദീസിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. അങ്ങിനെ, താൻ കണ്ട ഒരു അടയാളത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഉബയ്യ് (رضي الله عنه)അതു ഇരുപത്തേഴിന്റെ രാവാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞത്. പ്രസ്തുത അടയാളങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായേക്കുമെന്നോ അനുഭവപ്പെട്ടേക്കുമെന്നോ വിചാരിക്കാവുന്നതല്ല. അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ച പുണ്യവാൻമാരായ ആളുകൾക്ക് ഏറെക്കുറെ ചിലതൊക്കെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരാം. അത്രമാത്രം. എന്നാൽ, ഉബയ്യ് (رضي الله عنه) ഇരുപത്തേഴിന്റെ രാത്രി എന്നു നിജപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞതുപോലെ, മറ്റു ചില രാത്രികളെ നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചിലരുടെ രിവായത്തുകൾ വേറെയും കാണാം. അതുകൊണ്ടാണ് ആ രാത്രി മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളിൽ കണ്ടതുപോലെ- റമസാൻ ഒടുവിലത്തെ പത്തിന്റെ ഒറ്റയായ രാത്രികളിലായിരിക്കുമെന്നും, അത് ഏതു രാത്രിയാണെന്ന് നിജപ്പെടുത്താവതല്ലെന്നും ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം വളരെ ചുരുങ്ങിയ ഒരു സമയമുണ്ടെന്നും, ഒരു മുസ്ലിമും നമസ്കാരത്തിലായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ആ സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽ പ്രാർത്ഥനക്കു ഉത്തരം കിട്ടാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും നബി (ﷺ)അരുളിച്ചെയ്തതായി ബുഖാരീയും മുസ്ലിമും (رحمهما الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ലൈലത്തുൽ ഖദ്റിനെപ്പോലെത്തന്നെ ഈ സമയവും എതാണെന്നു നിജപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇതും നമ്മുടെ നൻമക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ അല്ലാഹു ചെയ്ത ഒരു അനുഗ്രഹമാകുന്നു. ആ സമയവുമായി യോജിച്ചേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ കൂടുതൽ സമയം നമസ്കാരവും പ്രാർത്ഥനയും നടത്തുവാൻ ഇതും പ്രേരകമാകുമല്ലോ. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ച രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും, അവയിലടങ്ങിയ നൻമകൾ നേടുവാനും എല്ലാവർക്കും ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചെന്നു വരികയില്ല. നിഷ്കളങ്കവും സുദൃഢവുമായ വിശ്വാസവും, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സൽക്കർമ്മം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള അത്യുൽസാഹവും ഉള്ളവർക്ക് അല്ലാഹു അതിന് തൗഫീഖു നൽകുന്നതായിരിക്കും.

വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അവതരണം ഉണ്ടായ രാത്രി എന്ന ഏകകാരണം കൊണ്ടുതന്നെ മറ്റൊരു മഹത്വവും പരിഗണിക്കപ്പെടാതിരുന്നാൽപോലും-എല്ലാ കാലത്തും മുസ്ലിംകൾ പ്രാർത്ഥനകളും സൽക്കർമങ്ങളും മുഖേന ഓർമപുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ള ഒരു രാത്രിയാണ് ലൈലത്തുൽ ഖദ്ർ. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഇത്രയധികം ആദരവും ബഹുമാനവും കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ആ പുണ്യരാത്രിയെ അവഗണിക്കൽ ഒരു മുസ്ലിമിനു ഒരിക്കലും യോജിക്കുന്നതല്ല. അതിനെ ആദരിക്കേണ്ടതും, അതിൽ ആചരിക്കേണ്ടതും എപ്രകാരമാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ കാണിച്ചും പറഞ്ഞും തന്നിട്ടുണ്ടുതാനും. അപ്രകാരമല്ലാതെ, മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഇന്നു കാണുന്നപോലെയുള്ള പ്രത്യേക ആചാരങ്ങളോ ചടങ്ങുകളോ മാമൂലുകളോ വഴി ആദരിച്ചിട്ടും ആചരിച്ചിട്ടും ഫലമില്ല. ഫലമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതെല്ലാം മതത്തിൽ സ്വന്തംവക കൂട്ടിച്ചേർക്കലുമാകുന്നു. മതത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കലാകട്ടെ, ദുർമാർഗവുമാണ്. (كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة)

ومن الله التوفيق لما يحب ويرضى

98. സൂറത്തുല്‍ ബയ്യിനഃ سورة البينة

മദീനായില്‍ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങള്‍ 8

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തില്‍.
لَمْ يَكُنِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْمُشْرِكِينَ مُنفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ ﴿١﴾	1 വേദക്കാരില്‍നിന്നും ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളില്‍ നിന്നും അവിശ്വസിച്ചവര്‍, തങ്ങള്‍ക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവ് വന്നെത്തുന്നതുവരെ (അവിശ്വാസത്തില്‍നിന്ന്) വേറിട്ട് പോരുന്നവരായിട്ടില്ല.
رَسُولٌ مِّنَ ٱللَّهِ يَتْلُوا۟ صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾	2 അതായത്, ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ഏടുകള്‍ ഓതിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു റസൂല്‍ (വന്നെത്തുന്നതുവരെ).
فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾	3 (വക്രതയില്ലാതെ) ചൊവ്വായുള്ള പല (ലിഖിത)രേഖകള്‍ അവ ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നു.

1. لَمْ يَكُنِ ആയിട്ടില്ല الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവര്‍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരില്‍നിന്ന് وَالْمُشْرِكِينَ പങ്കുചേര്‍ക്കുന്നവരില്‍(ബഹുദൈവവിശ്വസികളില്‍) നിന്നും مُنفَكِّينَ വേറിട്ടു (നീങ്ങി-വിട്ടു) പോരുന്നവര്‍ حَتَّى തَأْتِيَهُمُ അവര്‍ക്കു വരുന്നതുവരെ الْبَيِّنَةُ വ്യക്തമായ തെളിവ് 2. رَسُولٌ (അതായത്) ഒരു റസൂല്‍ مِّنَ اللهِ അല്ലാഹുവില്‍നിന്നു يَتْلُو ഓതിക്കൊടുക്കുന്ന صُحُفًا ചിലഏടുകളെ مُّطَهَّرَةً ശുദ്ധിയാക്കപ്പെട്ട (പരിശുദ്ധമായ) 3. فِيهَا അവയിലുണ്ട് (അവ ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നു) كُتُبٌ രേഖ(ലിഖിതം)കള്‍ قَيِّمَةٌ ചൊവ്വയുള്ളതായ, ശരിയുള്ള, ബലവത്തായ

'ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ഏടുകള്‍' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുര്‍ആനാകുന്നു. നബി (ﷺ) തിരുമേനി എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്ത ആളായതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് ഏടുനോക്കി വായിച്ചു കൊടുക്കാറില്ല അപ്പപ്പോള്‍ വരുന്ന വഹ്‌യ് അപ്പപ്പോള്‍ തിരുമേനിക്കു ഹൃദിസ്ഥമാകുകയും അത് ജനങ്ങള്‍ക്കു ഓതിക്കേള്‍പ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതോടുകൂടി അവ അതതവസരങ്ങളില്‍തന്നെ എഴുത്തുകാര്‍ മുഖേന ഏടുകളില്‍ എഴുതി സൂക്ഷിക്കലും പതിവായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് ''ഏടുകള്‍ ഓതിക്കൊടുക്കുന്നു''വെന്നു പറഞ്ഞത്. അവയില്‍ അടങ്ങിയ നിയമങ്ങളും, തത്വോപദേശങ്ങളുമാണ് 'ചൊവ്വായ ലിഖിതരേഖകള്‍' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.

ഈ ആയത്തുകളുടെ സാരം ചുരുക്കത്തില്‍ ഇപ്രകാരമാകുന്നു: യാതൊരുതരത്തിലുള്ള വക്രതയോ കോട്ടമോ ഇല്ലാത്തതും, ശരിക്കു ചൊവ്വിനുള്ളതുമായ നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന പരിശുദ്ധമായ ചില ഏടുകളിലായി രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഖുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങള്‍ ഓതിക്കേള്‍പ്പിക്കുന്ന ഒരു റസൂല്‍-അഥവാ നബി (ﷺ) തിരുമേനി-സുവ്യക്തമായ തെളിവുകള്‍ സഹിതം വന്നെത്തുന്നതുവരെയും വേദക്കാരും മുശ്‌രിക്കുകളുമാകുന്ന അവിശ്വാസികള്‍ അവരുടെ ദുര്‍മാര്‍ഗത്തില്‍ ചിരകാലമായി ഉറച്ചുനിന്നു വരികയായിരുന്നു. റസൂല്‍ വന്ന് ഖുര്‍ആന്‍ ഓതിക്കേള്‍പ്പിക്കാന്‍ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് അതില്‍നിന്ന് ചിലര്‍ വേറിട്ടുപോന്നു രക്ഷപ്പെടുവാന്‍ തുടങ്ങിയത്. മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ, ഭിന്നിപ്പിലും നിഷേധത്തിലും മുഴുകുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു തുടര്‍ന്നു പറയുന്നു:-

4 വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ തങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവ് വന്നതിനു ശേഷ മായിട്ടല്ലാതെ ഭിന്നിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

وَمَا تَفَرَّقَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾

5 മതത്തെ (അഥവാ കീഴ്വണക്കത്തെ) അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കരാക്കിക്കൊണ്ട് -ഋജുമനസ്കരായ നിലയിൽ-അവനെ ആരാധിക്കുവാനും, നമസ്കാരം നില നിറുത്തുവാനും, സക്കാത്ത് കൊടുക്കു വാനും അല്ലാതെ അവരോട് കല്പിക്ക പ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും. അതത്രെ ചൊവ്വായ മാർഗത്തിൻെറ മതം (അഥവാ നടപടി).

وَمَآ أُمِرُوٓا۟ إِلَّا لِيَعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ ۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾

---

4. وَمَا تَفَرَّقَ ഭിന്നിച്ചിട്ടില്ല, കക്ഷി പിരിഞ്ഞിട്ടില്ല الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ إِلاَّ مِن بَعْدِ ശേഷമായിട്ടല്ലാതെ مَا جَاءَتْهُمُ അവർക്കു വന്നതിൻെറ الْبَيِّنَةُ വ്യക്തമായ തെളിവ് 5 . وَمَا أُمِرُوا അവരോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല إِلاَّ لِيَعْبُدُوا അവർ ആരാധിക്കുവാനല്ലാതെ الله അല്ലാഹുവിനെ مُخْلِصِينَ അവന് നിഷ്കളങ്കരാക്കിക്കൊണ്ട് لَهُ الدِّينَ മതത്തെ, മതനടപടിയെ, കീഴ്വണക്കത്തെ حُنُفَاءَ ഋജുമാന സരായ നിലയിൽ (സത്യത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുംകൊണ്ട്) وَيُقِيمُوا അവർനിലനിർത്തതുവാനും الصَّلاَةَ നമസ്കാരം وَيُؤْتُوا അവർ കൊടുക്കുവാനും الزَّكَاةَ സക്കാത്ത് وَذَلِكَ അത്, അതത്രെ دِينُ മതം, നടപടി الْقَيِّمَةِ ചൊവ്വായതിൻെറ (ചൊവ്വായ മാർഗത്തിൻെറ)

മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുമ്പ് അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി പരിചയ മില്ലാത്തവരാകകൊണ്ട് അവർ നബി(സ)യെയും ഖുർആനെയും നിഷേധിച്ചതിൽ വലിയ അൽഭുതമില്ല. എന്നാൽ വേദക്കാരുടെ നില അതല്ല. അവർ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി പരിചയമു ളളവരാണ് അവയുടെ അധ്യാപനങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ പിഴച്ചു ദുർമാർഗത്തിൽ പതിച്ചുകൊ ണ്ടിരിക്കെയാണ് വ്യക്തമായ തെളിവുകളുംകൊണ്ട് റസൂലും ഖുർആനും അവർക്കു വരുന്നത്. അതേ സമയത്ത് അറേബ്യായിൽ വെളിപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു റസൂലിൻെറ വരവ് അവർ ചിരകാലമായി കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. അവരുടെ കൈവശമുളള വേദഗ്രന്ഥവും ഇപ്പോൾ റസൂൽ കൊണ്ടു വന്ന വേദഗ്രന്ഥവും തമ്മിൽ വല്ല പൊരുത്തക്കേടുമുണ്ടോ? അതു മില്ല. ശിർക്കിൻെറ കലർപ്പില്ലാത്ത നിഷ്കളങ്കമായ തൗഹീദ്, നമസ്കാരം, സക്കാത്ത് മുതലാ യ കാര്യങ്ങളായിരുന്നു മുൻഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരോട് ശാസിച്ചിരുന്നത്. അതുതന്നെയാണ് ഖുർ ആനും ശാസിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടുപോലും വേദക്കാർ ഖുർആനിലും റസൂലിലും വിശ്വ സിക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ല. മാത്രമല്ല, അസൂയയും പകയും വെച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ വേദ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ശാസനകൾക്കും, വർഗപിതാവായ ഇബ്റാഹീം (عليه السلام) നബിയുടെ പാരമ്പര്യ നടപടികൾക്കും വിരുദ്ധമായി ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളായി ഭിന്നിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്.

എല്ലാ ദുർമാർഗങ്ങളും വിട്ട് ഋജുവായ സത്യമാർഗത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞവർ എന്നാണ് **حنفاء** (ഹുനഫാഉ്) എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇബ്റാഹിം (عليه السلام) നബിയുടെ മതപാര മ്പര്യം സ്വീകരിച്ചവരുടെ വിശേഷണമായും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. വേദക്കാർ ത ങ്ങളെപ്പറ്റി തങ്ങൾ 'ഹുനഫാഉ്' ആണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ, അതേ, പാര മ്പര്യം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഖുർആനെയും റസൂലിനെയും അവർ നിഷേധിക്കു ന്നതിനു യാതൊരു ന്യായീകരണവും ഇല്ലാത്തതാണ്. വേദക്കാരായിരുന്നാലും മുശ്രിക്കുകളാ യിരുന്നാലും ശരി, നിഷേധത്തിൻെറ ഫലം നരകം തന്നെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ وَٱلْمُشْرِكِينَ فِى نَارِ جَهَنَّمَ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ ٱلْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾

6 നിശ്ചയമായും, വേദക്കാരിൽനിന്നും, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽനിന്നും അവിശ്വസിച്ചവർ 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ൻെറ അഗ്നിയിലായിരിക്കും-അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ്, സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ച് മോശമായവർ.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ ٱلْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾

7 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ. അക്കൂട്ടരത്രെ, സൃഷ്ടികളിൽവെച്ച് ഉത്തമരായവർ.

جَزَآؤُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّـٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ رَّضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِىَ رَبَّهُۥ ﴿٨﴾

8 അവരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ അവരുടെ പ്രതിഫലം, അടിഭാഗത്തുകൂടി അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗങ്ങളാകുന്നു. അതിൽ എന്നെന്നും (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്; അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്. അത്, ഏതൊരുവൻ തൻെറ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെട്ടുവോ അവനുള്ളതാകുന്നു.

---

6. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽനിന്നു وَالْمُشْرِكِينَ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും فِي نَارِ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൻെറ അഗ്നിയിലായിരിക്കും خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായികൊണ്ട് فِيهَا അതിൽ أُولَٰئِكَ هُمْ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് شَرُّ الْبَرِيَّةِ സൃഷ്ടി(പടപ്പു)കളിൽമോശപ്പെട്ടവർ **7.** إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്ത أُولَٰئِكَ هُمْ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് خَيْرُ الْبَرِيَّةِ സൃഷ്ടികളിൽ ഉത്തമരായവർ **8.** جَزَاؤُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം عِندَ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ جَنَّاتُ عَدْنٍ സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗങ്ങളാണ് تَجْرِي مِن تَحْتِهَا അവയുടെ അടിയിൽക്കൂടി നടക്കും, (ഒഴുക്കും) الْأَنْهَارُ അരുവികൾ,പുഴകൾ خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായികൊണ്ട് فِيهَا അതിൽ أَبَدًا എന്നും, എക്കാലവും رَّضِيَ اللَّهُ അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്, പൊരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَنْهُمْ അവരെപറ്റി وَرَضُوا അവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്, പൊരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَنْهُ അവനെപറ്റി ذَٰلِكَ അതു لِمَنْ خَشِيَ ഭയപ്പെട്ടവനാണ് رَبَّهُ തൻെറ റബ്ബിനെ

അല്ലാഹുവിൻെറ തൃപ്തി ലഭിക്കുകയും, അവനെപ്പറ്റി തൃപ്തിവരുകയും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. امين

99. സൂറത്തു-സ്-സിൽസാൽ سورة الـزلزلة

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 8
[മക്കായിൽ അവതരിച്ചതെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു]

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا زُلۡزِلَتِ ٱلۡأَرۡضُ زِلۡزَالَهَا ﴿١﴾

1 ഭൂമി അതിൻെറ (അതിഭയങ്കരമായ) ആ കമ്പനം കമ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ!-

وَأَخۡرَجَتِ ٱلۡأَرۡضُ أَثۡقَالَهَا ﴿٢﴾

2 ഭൂമി അതിൻെറ ഭാരങ്ങളെ പുറംതള്ളുകയും,

وَقَالَ ٱلۡإِنسَٰنُ مَا لَهَا ﴿٣﴾

3 ‘‘അതിന് എന്താണ് (പറ്റിയത്)’’ എന്ന് മനുഷ്യൻ പറയുകയും (ചെയ്താൽ)!-

يَوۡمَئِذٖ تُحَدِّثُ أَخۡبَارَهَا ﴿٤﴾

4 (അതെ) ആ ദിവസം അത് അതിൻെറ വർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയിക്കുന്നതാണ്.

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوۡحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾

5 നിൻെറ റബ്ബ് അതിന് ബോധനം നൽകിയകാരണത്താൽ.

---

1 إِذَا زُلْزِلَتِ വിറപ്പിക്ക(കുലുക്ക-കമ്പിപിക്ക) പ്പെട്ടാൽ الْأَرْضُ ഭൂമി زِلْزَالَهَا അതിൻെറ വിറ(കുലുക്കം-കമ്പനം)2. وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ ഭൂമി പുറത്താക്കുക(വെളിക്കുവരുത്തുക)യും أَثْقَالَهَا അതിൻെറ(അതിലെ)ഭാരങ്ങളെ 3. وَقَالَ الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ പറയുകയും مَا لَهَا അതിന് എന്താണെന്ന് 4. يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം تُحَدِّثُ അത് പറഞ്ഞറിയിക്കും, വർത്തമാനം പറയും أَخْبَارَهَا അതിൻെറ വർത്തമാനങ്ങളെ 5. بِأَنَّ رَبَّكَ നിൻെറ റബ്ബ് ആയതുനിമിത്തം أَوْحَى لَهَا അതിന് ബോധനം നൽകി (എന്നത്)

അന്ത്യനാളിലെ അതിഭയങ്കര സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഭൂമി അതിൻെറ അവസാനത്തേതും ഏറ്റവും ഘോരമായതുമായ കമ്പനത്തിനും ക്ഷോഭത്തിനും വിധേയമാകുന്നു; മരണപ്പെട്ടു മണ്ണടഞ്ഞവരടക്കം ഭൂമിക്കുള്ളിൽ കിടപ്പുള്ള നിക്ഷേപങ്ങളെല്ലാം അത് വെളിക്കുവരുത്തുന്നു; ഇതെല്ലാം അനുഭവത്തിൽ കാണുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ അന്ധാളിച്ചു ഭയവിഹ്വലനായിത്തീരും. അവൻ പറയും: ഹാ, എന്താണിത്....ഭൂമിക്കു എന്തുപറ്റി....?! എന്നൊക്കെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആ ഗൗരവഘട്ടത്തിൽ ഭൂമിയിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുള്ള രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം വെളിക്കുവരും. അതെ, ഭൂമിക്കു അതിനുവേണ്ടുന്ന ബോധനവും അനുമതിയും അല്ലാഹു നൽകുകയും, ഭൂമി അതെല്ലാം തുറന്നു കാട്ടുകയും ചെയ്യും.

4-ാം വചനം ഓതിക്കൊണ്ട് റസൂൽ (ﷺ) സഹാബികളോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: ‘‘അതിൻെറ (ഭൂമിയുടെ) വർത്തമാനങ്ങൾ എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?’’ അവർ പറഞ്ഞു: ‘‘അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും അറിയാം.’’ അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘‘അതിൻെറ വർത്തമാനങ്ങൾ എന്നുവെച്ചാൽ, ആണും പെണ്ണുമായ ഓരോ അടിയാനും അതിനു മീതെ വെച്ചു പ്രവർത്തിച്ചതിനെപ്പറ്റി അത് സാക്ഷി പറയലാകുന്നു. അതായത്, ഇന്നിന്ന ദിവസം അവൻ ഇന്നിന്നതു ചെയ്തു എന്നു പറയുക. ഇതാണതിൻെറ വർത്തമാനങ്ങൾ.’’ (അ; ന; തി.)

6 അന്നത്തെ ദിവസം, തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തന (ഫല)ങ്ങൾ തങ്ങൾക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെടുവാനായി മനുഷ്യർ ഭിന്നസംഘങ്ങളായി രംഗത്തുവരുന്നതാണ്.	يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا۟ أَعْمَـٰلَهُمْ ﴿٦﴾
7 അപ്പോൾ, ആർ ഒരു അണുത്തൂക്കം നൻമ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവോ അവൻ അതും കാണും.	فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ ﴿٧﴾
8 ആർ, ഒരു അണുത്തൂക്കം തിൻമ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവോ അവൻ അതും കാണും.	وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ ﴿٨﴾

6. يَوْمَئِذٍ അന്ന് يَّصْدُرُ പുറപ്പെട്ടു (രംഗത്തു) വരും, പുറപ്പെട്ടുപോകും النَّاسُ മനുഷ്യർ أَشْتَاتًا ഭിന്നസംഘങ്ങളായി, പല കൂട്ടമായി لِّيُرَوْا അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെടുവാൻവേണ്ടി أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, കർമ്മങ്ങൾ 7. فَمَن يَّعْمَلْ അപ്പോൾ അവർ ചെയ്തിരുന്നുവോ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ഒരു അണുതൂക്കം (അണുഅളവ്) خَيْرًا നൻമ, ഗുണം, നല്ലത് يَّرَهُ അവനത് കാണും 8. وَمَن يَّعْمَلْ ആർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവോ مِثْقَالَ ذَرَّةً ഒരു അണുതൂക്കം شَرًّا തിൻമ, ദോഷം, ചീത്ത يَّرَهُ അവൻ അതുകാണും

സന്തുഷ്ടരായിക്കൊണ്ടും സന്താപപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, വെളുത്ത പ്രസന്നമുഖത്തോടെയും, കറുത്ത വിഷാദമുഖത്തോടെയും, വലതുപക്ഷക്കാരായും ഇടതുപക്ഷക്കാരായും, സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും സ്വീകരിച്ചവരായും അവയെ നിഷേധിച്ചവരായും-അങ്ങിനെ പലതരക്കാരും സ്വഭാവക്കാരുമായി-ജനങ്ങളെല്ലാം ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് വിചാരണാനിലയത്തിലേക്കു രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നു. ഓരോരുത്തൻെറയും സകലകർമങ്ങളും ചെയ്തികളും അവിടെ തുറന്നുകാട്ടി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. നിസ്സാരമെന്നുവെച്ച് ഒന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയില്ല. ഒരണുവോളം നൻമ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും, ഒരണുവോളം തിൻമ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും അവനു കാണിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടും. അതതിൻെറ ഫലം അതതിൻെറ ആളുകൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

(ദർ-റത്ത്) എന്ന പദത്തിന് നന്നേ ചെറിയ ഉറുമ്പിൻെറ കാല്, അണു, ഓട്ടവെയിലിൽ കൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ധൂളം എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഏതായാലും അങ്ങേ അറ്റം ചെറുതും നിസ്സാരവുമായത് എന്നത്രെ ഉദ്ദേശ്യം. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ചില വചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരിക്കുന്നത് സമയോചിതമായിരിക്കും. അവിടുന്നു പറയുന്നു:-

1. ''സദാചാരത്തിൽ (സൽക്കാര്യത്തിൽ) പെട്ട യാതൊന്നിനെയും നീ അവഗണിക്കരുത്. വെള്ളം കുടിക്കുവാൻ വരുന്നവൻെറ പാത്രത്തിൽ നിൻെറ കൊട്ടക്കോരിയിൽനിന്ന് (നീ വെള്ളം കോരുന്ന പാത്രത്തിൽ നിന്ന്) അൽപം വെള്ളം ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നുള്ളതായാലും ശരി. അല്ലെങ്കിൽ നിൻെറ സഹോദരനെ പ്രസന്നവദനനായി അഭിമുഖീകരിക്കുക എന്നുള്ളതായാലും ശരി.'' (ബു.) 2. സത്യവിശ്വാസിനികളാകുന്ന സമൂഹമേ, ആട്ടിൻെറ ഒരു കുളമ്പാണുള്ളതെങ്കിലും ഒരു അയൽക്കാരി അവളുടെ അയൽക്കാരിയെ (ഒട്ടും കൊടുക്കാതെ) അവഗണിച്ചു കളയരുത്. (ബു.) 3. ''ആയിശാ, നിസ്സാരങ്ങളായ പാപങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. കാരണം, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നും അവയെ അന്വേഷിക്കുന്നതായ ഒരാളുണ്ട്.'' (അ; ന; ജ.) 4. ''നിസ്സാരമായി ഗണിക്കപ്പെടാവുന്ന പാപങ്ങളെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണം. കാരണം, അവ മനു

ഷ്യൻെറമേൽ ഒരുമിച്ചുകൂടുകയും, അങ്ങനെ അവ അവനെ നാശത്തിലകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും'' (അ.)

ഒരു കാര്യം ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു അണുവോളം നൻമയോ തിൻമയോ ചെയ്താൽ അതിൻെറ ഫലം മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കുമെന്നു പറയുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കാത്ത ആളുകൾ സൽകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് പരലോകത്ത് അവർക്ക് നല്ല പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്ന് വല്ലവരും ധരിച്ചേക്കാം. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തവരുടെ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു യാതൊരു പ്രതിഫലവും നൽകുന്നതല്ലെന്നും, അവരുടെ പ്രതിഫലം ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ അല്ലാഹു നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുക എന്നും (സൂ; ഹൂദ്, 15, 16: സൂ: ഫുർഖാൻ, 23 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

(ولله الحمد والمنة وله الفضل)

100. സൂറത്തുൽ-ആദിയാത്ത് سورة العاديات

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് –വചനങ്ങൾ 11

[മദനീയാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.]

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
وَٱلۡعَٰدِيَٰتِ ضَبۡحٗا ﴿١﴾	1 കിതച്ച് (ശീഘ്രഗതിയിൽ) ഓടുന്നവ തന്നെയാണ (സത്യം)!-
فَٱلۡمُورِيَٰتِ قَدۡحٗا ﴿٢﴾	2 അങ്ങനെ, (കുളമ്പ് കല്ലിൽ) ഉരസി തീ പറപ്പിക്കുന്നവ;-
فَٱلۡمُغِيرَٰتِ صُبۡحٗا ﴿٣﴾	3 അങ്ങനെ, പ്രഭാതത്തിൽ (ചെന്ന്) ആക്രമണം നടത്തുന്നവ;-
فَأَثَرۡنَ بِهِۦ نَقۡعٗا ﴿٤﴾	4 എന്നിട്ട് അതിൽ [പ്രഭാതത്തിൽ] അവ പൊടിപടലം ഇളക്കിവിട്ടു;-
فَوَسَطۡنَ بِهِۦ جَمۡعًا ﴿٥﴾	5 എന്നിട്ട് അതിൽ [പ്രഭാതത്തിൽ] അവ (ശത്രു) സംഘത്തിന് നടുവിൽ പ്രവേശിച്ചു.

---

1 وَالْعَادِيَاتِഒടുന്നവതന്നെയാണ് ضَبْحًاകിതച്ച് 2. فَالْمُورِيَاتِ അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) തീ കത്തിക്കുന്നവ قَدْحًا(കല്ല്) ഉരസിയിട്ട് 3. فَالْمُغِيرَاتِഅങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) ആക്രമണം നടത്തുന്നവ صُبْحًاപ്രഭാതത്തിൽ 4. فَأَثَرْنَ بِهِഎന്നിട്ടു അതിൽ അവ ഇളക്കിവിട്ടു, കിളറിപ്പിച്ചു نَقْعًاപൊടിപടലം 5. فَوَسَطْنَഎന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) അവ മദ്ധ്യത്തിൽചെന്നു بِهِഅതിൽ جَمْعًاസംഘത്തിനു, കൂട്ടത്തിൽ

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണങ്ങൾ ഒത്തിണങ്ങിയ മുന്തിയതരം കുതിരകളെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു എന്നു സാരം. അതിശീഘ്രം കിതച്ചുപാഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഓട്ടത്തിൻെറ ഊക്കും വേഗതയും നിമിത്തം കാലുകൾ കല്ലിൽ ഉരസി തീ പറപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ശത്രുക്കൾ എഴുന്നേറ്റു പുറത്തുവരും മുമ്പായി പ്രഭാതവേളയിൽതന്നെ അവരുടെ താവളത്തിലെത്തി ആക്രമണം നടത്തിക്കൊണ്ട്, അന്തരീക്ഷം പൊടിപടലത്താൽ മൂടുമാറ് ജാഗ്രതയിൽ ശത്രു മദ്ധ്യേ കടന്നുചെന്ന് പടനടത്തുന്നവ എന്നിങ്ങിനെയാണ് കുതിരകളുടെ ഗുണങ്ങളായി അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

യന്ത്രീകൃത യുദ്ധസാമഗ്രികൾ പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നതുവരെ യുദ്ധരംഗങ്ങളിൽ കുതിരക്കു വമ്പിച്ച സ്ഥാനമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ധർമസമരങ്ങൾക്കു കുതിരകളെ സജ്ജമാക്കുന്നതിനും കുതിരപ്പയറ്റുകൾ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇസ്‌ലാമിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ കഴിയുംപ്രകാരം ശക്തിയും, കെട്ടിപ്പോഷിപ്പിച്ച കുതിരകളെയും നിങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി വെക്കണമെന്നും, അതുമൂലം അല്ലാഹുവിൻെറയും നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളെ നിങ്ങൾക്കു ഭീതിപ്പെടുത്താമെന്നും (സൂ: അൻഫാൻ 60ൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് സ്മരണീയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും, അവൻെറ വാഗ്ദാനത്തെ സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ ഒരു കുതി

രയെ വല്ലവരും മുടക്കിവെച്ചാൽ, അതിന് വയറുനിറക്കുന്നതും, ദാഹം തീർക്കുന്നതും, അത് കാഷ്ടിക്കുന്നതും, മൂത്രിക്കുന്നതുമെല്ലാംതന്നെ ഖിയമാത്തുനാളിൽ അവരുടെ തുലാസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു നബി (ﷺ)യും അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ബു.) അഥവാ, അതിനു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും, അതിൻെറ ചലനങ്ങൾക്കും അവർക്കു പുണ്യം ലഭിക്കുമെന്നും, അവയെല്ലാം അവരുടെ സൽക്കർമങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുമെന്നും താൽ പര്യം. ഉത്തമഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ കുതിരകളെ തയ്യാറാക്കിവെക്കുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹ നവും, കുതിരകളുടെ ഉത്തമഗുണങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നുള്ള സൂചനയും ഈ സത്യ വാചകങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാം. മനുഷ്യൻെറ പൊതുവെയുള്ള ഒരു സ്വഭാ വമാണ് ഈ സത്യം മുഖേന അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

6	നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ അവൻെറ രക്ഷിതാവിനോട് നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെ.	إِنَّ ٱلْإِنسَـٰنَ لِرَبِّهِۦ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾
7	നിശ്ചയമായും, അവൻ അതിന് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നവനും തന്നെ.	وَإِنَّهُۥ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾
8	നിശ്ചയമായും, അവൻ നല്ലതിനോട് [ധനത്തോട്] സ്നേഹത്തിൽ കാഠിന്യമു ള്ളവനും തന്നെയാണ്.	وَإِنَّهُۥ لِحُبِّ ٱلْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾

6. إِنَّ ٱلْإِنسَانَനിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ لِرَبِّهِഅവൻെറ റബ്ബിനോടു لَكَنُودٌനന്ദികെട്ടവൻതന്നെയാണ് **7.** وَإِنَّهُനിശ്ചയമായും അവൻ عَلَى ذَٰلِكَഅതിൻെറ മേൽ لَشَهِيدٌസാക്ഷ്യ വഹിക്കുന്നവർ തന്നെ **8.** وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لِحُبِّ الْخَيْرِനല്ലതിനോണ്ടുള്ള സ്നേഹത്തിൽ لَشَدِيدٌകഠിനമായവൻതന്നെ

മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി അവനുവേണ്ടുന്ന ആരോഗ്യം, ധനം തുടങ്ങിയ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു രക്ഷിച്ചു വളർത്തിപ്പോരുന്ന അവൻെറ രക്ഷിതാ വണല്ലോ അല്ലാഹു. അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമോ ഭയപ്പാടോ ഇല്ലാതെ, അവൻെറ കല്പന കൾ മാനിക്കാതെ, അവൻെറ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കാതെ, അവൻെറ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയും കൂറുമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ് മനുഷ്യൻ. അവൻതന്നെ അതിന് സാക്ഷ്യവും വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അവൻെറ സ്ഥിതിഗതികൾ, അവൻെറ വാക്കുകൾ, പ്രവൃത്തികൾ എന്നി വയും-അവൻെറ മനസ്സാക്ഷിപോലും -അതിനു സാക്ഷിയാണ്. പരപ്രേരണകളും, സ്ഥാപിത താല്പര്യങ്ങളും ഒഴിച്ചുനിറുത്തി അല്പനേരം അവനൊന്നു മനസ്സ് തുറന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കി യാൽ അവൻെറ മനസ്സാക്ഷിതന്നെ അവനോടത് തുറന്നുപറയും. അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദി കാട്ടുന്നതിന് പകരം ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിലാണ് അവൻെറ ശ്രദ്ധ അവൻ കേന്ദ്രീകരി ക്കുന്നത്. ധനമാണ് അവൻെറ ഏറ്റവും വലിയ ലക്ഷ്യം. അതിനായി എന്തു മാർഗവും അവൻ സ്വീകരിക്കും. കിട്ടിയതെല്ലാം സ്വായത്തമാക്കും. കയ്യിലണഞ്ഞതു ചിലവാക്കാൻ കൂട്ടാക്കുക യില്ല. അവിടെയും നന്ദികേടുതന്നെ.

7-ാം വചനത്തിൽ (وانّه) (നിശ്ചയമായും അവൻ) എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് മനുഷ്യനാണ് എന്ന നിലക്കാണ് മുകളിൽ നാം വിവരിച്ചത്. അല്ലാ ഹുവാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും വരാം, ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ആ നിലക്കാണ് ആ വചനം വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നതും. മനുഷ്യൻെറ നന്ദികേടിന് അല്ലാഹു സാക്ഷിയാണ്, അഥവാ അവൻ അതെല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ സാരം. الخير (ഖൈർ) എന്നാൽ 'നല്ലത്, ഗുണം, ഉത്തമമായത്' എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥമാകു ന്നു. ധനം ഒരു നല്ല വസ്തുവായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ധനത്തെ-അല്ലെങ്കിൽ ധനാ

ധികൃത്തെ-ഉദ്ദേശിച്ചും ആ പദം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. സൂറത്തുൽ ബഖറ: 180ൽ ഈ അർത്ഥ ത്തിൽ ആ പദം അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ധനത്തെ മാത്രമല്ലാതെ, ഇഹത്തിൽ നന്നായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാറ്റിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അത് ഇവിടെ ഉപയോഗി ച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു വെക്കുന്നതിലും അസാംഗത്യം കാണുന്നില്ല. ആ വചനത്തിൻെറ താല്പര്യം അപ്പോഴും വ്യക്തമാണല്ലോ.الله اعلمനന്ദിയില്ലാത്ത മനുഷ്യനെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു:-

۞ أَفَلَا يَعۡلَمُ إِذَا بُعۡثِرَ مَا فِي ٱلۡقُبُورِ ۝٩

9 എന്നാൽ, അവൻ അറിയുന്നില്ലേ? ഖബ്റുകളിലുള്ളത് ഇളക്കി മറി(ച്ചുപുറത്താ)ക്കപ്പെട്ടാൽ....!-

وَحُصِّلَ مَا فِي ٱلصُّدُورِ ۝١٠

10 നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളത് (വെളിക്കു) വരുത്തപ്പെടുകയും (ചെയ്താൽ) .....! [എന്തായിരിക്കും അപ്പോൾ അവൻെറ സ്ഥിതി?!]

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمۡ يَوۡمَئِذٖ لَّخَبِيرُۢ ۝١١

11 നിശ്ചയമായും, അന്നത്തെ ദിവസം അവരെപ്പറ്റി അവരുടെ റബ്ബ് സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ തന്നെ.

---

9. أَفَلاَ يَعْلَمُഎന്നാലവൻ അറിയുന്നില്ലേ, അറിഞ്ഞുകൂടേ إِذَاഇ بُعْثِرَളക്കി മറിക്ക(പുറത്തെടുക്ക)പ്പെട്ടാൽ مَا فِي الْقُبُورِഖബ്റുകളിലുളളതു 10. وَحُصِّلَവരുത്തപ്പെടുക(വെളിക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെടുക)യും مَا فِي الصُّدُورനെഞ്ചു (ഹൃദയം)കളിലുളളതു11. إِنَّ رَبَّهُمനിശ്ചയമായും അവരുടെ റബ്ബ് بِهِمْ അവരെപ്പറ്റി يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം لَّخَبِيرٌ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിതന്നെ

മരണപ്പെട്ടവരെല്ലാം ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയും, ഓരോരുത്തൻെറയും ഹൃദയത്തിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുള്ള വിചാരവികാരരഹസ്യങ്ങളെല്ലാം വെളിക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസമുണ്ടെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ? അവൻെറ ഒരൊറ്റ രഹസ്യവും അന്ന് വെളിക്കു വരാതിരിക്കയില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹു ശരിക്കും സൂക്ഷ്മമായും അറിയുന്നവനാണ്. ഇതവർ ഓർത്തുകൊളളട്ടെ!

اللهم لك الك الحمد ولك لمنة

101. സൂറത്തുല്‍ – ഖാരിഅഃ سورة القارعة

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങള്‍ 11

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്‍റെ നാമത്തില്‍.

ٱلۡقَارِعَةُ ۝١

1 മുട്ടി അലക്കുന്ന (ആ ഭയങ്കര) സംഭവം!

مَا ٱلۡقَارِعَةُ ۝٢

2 മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം എന്നാല്‍ എന്താണ്?!

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡقَارِعَةُ ۝٣

3 മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം എന്നാല്‍ എന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

---

1 الْقَارِعَةُ മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം 2. مَا الْقَارِعَةُ എന്താണ് മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം 3. وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്കു എന്തറിയാം مَا الْقَارِعَةُ മുട്ടിഅലക്കുന്നസംഭവം എന്താണെന്ന്

''വളരെ ഊക്കോടെ മുട്ടി അലക്കുന്നത്, മുട്ടി അലക്കുന്നതുമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന കടുത്ത ശബ്ദം'' എന്നൊക്കെയാണ് القارعة (ഖാരിഅത്ത്) എന്ന വാക്കിന്‍റെ അര്‍ത്ഥം. ഖിയാമത്തു നാളാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. കാഹളം ഊതുന്നതുകൊണ്ടും, ലോകമാസകലം തട്ടിത്തകരു ന്നതുകൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന ഘോരശബ്ദവും, തുടര്‍ന്നുണ്ടാകുന്ന വമ്പിച്ച ഭീകരാവസ്ഥകളും കാരണമായി ഖിയാമത്തിന് ആ പേര്‍ നല്‍കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളില്‍ ആ ദിവസ ത്തിന്‍റെ ഗൗരവത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധതിരിച്ചുകൊണ്ട് അന്നത്തെ ചില സംഭവവികാസങ്ങളെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

يَوۡمَ يَكُونُ ٱلنَّاسُ كَٱلۡفَرَاشِ ٱلۡمَبۡثُوثِ ۝٤

4 (അതെ) മനുഷ്യര്‍ ചിന്നിച്ചിതറിയ പാറ്റ പോലെ ആയിത്തീരുന്ന ദിവസം!-

وَتَكُونُ ٱلۡجِبَالُ كَٱلۡعِهۡنِ ٱلۡمَنفُوشِ ۝٥

5 പര്‍വതങ്ങള്‍ കടയപ്പെട്ട രോമംപോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം)! [അന്നാണ് ആ സംഭവം.]

---

4. يَوْمَ يَكُونُ ആയിതീരുന്ന ദിവസം النَّاسُ മനുഷ്യര്‍ كَالْفَرَاشِ പാറ്റപോലെ الْمَبْثُوثِ പരത്ത(നി രത്ത)പ്പെട്ട, ചിന്നിച്ചിതറിയ 5. وَتَكُونُ الْجِبَالُ പര്‍വതങ്ങള്‍ ആയിത്തീരുകയു كالعهن രോമംപോലെ الْمَنفُوشِ കടയപ്പെട്ട (ധൂളമായ)

എന്തുവേണം, എന്താണു സംഭവിക്കുക, ഭാവി എന്തായിരിക്കും എന്നൊന്നും അറിയാ തെ അന്ന് മനുഷ്യകോടികള്‍ അന്തംവിട്ടു ഭയവിഹ്വലരായി ഇയ്യാംപാറ്റക്കൂട്ടങ്ങളെപ്പോലെ ചി ന്നിച്ചിതറുകയും നിശ്ചലമായി ഉറച്ചുനില്‍ക്കുന്ന ഈ കൂറ്റന്‍ പര്‍വതങ്ങളെല്ലാം അന്ന് കട ഞ്ഞ രോമമെന്നോണം ധൂളംധൂളമായി തട്ടി നിരത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഒടുവില്‍ കലാശം എന്തായിരിക്കും? അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

6 അപ്പോൾ, യാതൊരുവൻെറ തുലാസ്സുകൾ (അഥവാ തൂക്കം) ഘനംതൂങ്ങിയോ അവൻ;-	فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ ﴿٦﴾
7 അവൻ, തൃപ്തികരമായ ജീവിതത്തിലായിരിക്കും.	فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٧﴾
8 എന്നാൽ, യാതൊരുവൻെറ തുലാസ്സുകൾ (അഥവാ തൂക്കം) ലഘുവായോ അവനാകട്ടെ,	وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ ﴿٨﴾
9 അവൻെറ സങ്കേതം 'ഹാവിയഃ'[അഗാധ നരകം] ആകുന്നു.	فَأُمُّهُۥ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾
10 അത് ['ഹാവിയ:'] എന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!-	وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا هِيَهْ ﴿١٠﴾
11 ചൂടേറിയ അഗ്നിയത്രെ!	نَارٌ حَامِيَةٌۢ ﴿١١﴾

6. فَأَمَّا مَن അപ്പോൾ ആർ, യാതൊരുവൻ ثَقُلَتْ ഘനപ്പെട്ടു, ഭാരം തൂങ്ങി مَوَازِينُهُ അവൻെറ തുലാസ്സു (തൂക്കം) കൾ 7. فَهُوَ അപ്പോഴവൻ فِي عِيشَةٍ ഒരു ജീവിതത്തിലായിരിക്കും, ഉപജീവനത്തിലാണ് رَّاضِيَةٍ തൃപ്തികരമായ8. وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ എന്നാൽ യാതൊരുവനോ ലഘുവായി, നേർമയായി مَوَازِينُهُ അവൻെറ തുലാസ്സുകൾ 9. فَأُمُّهُ എന്നാലവൻെറ മാതാവ്, തളള (സങ്കേതസ്ഥാനം) هَاوِيَةٌ ഹാവിയത്താണ്10. وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്കു എന്തറിയാം مَا هِيَهْ അതെന്താണെന്നു 11 . نَارٌ അഗ്നിയത്രെ حَامِيَةٌ ചൂടേറിയ, കടുത്ത ചൂടുളള

'ഉമ്മു' (ام) എന്ന വാക്കിന് 'മാതാവ്, ഉമ്മ, തളള, മൂലം, പ്രധാന ഭാഗം, മർമം, കേന്ദ്ര സ്ഥാനം, സങ്കേതം' എന്നിങ്ങിനെ സന്ദർഭോചിതം പല അർത്ഥങ്ങളും വരുന്നതാണ്. ഒരു ശിശുവിന് അഭയകേന്ദ്രമായുളളത് അതിൻെറ മാതാവാണല്ലോ. എന്നാൽ കുറ്റവാളികൾക്ക് അഭയകേന്ദ്രമായി വല്ലതും ഉണ്ടോ? ഇല്ല. അഥവാ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് നരകം മാത്രമാകുന്നുവെന്നാണ് 9 –ാം വചനത്തിൽ സൂചന. 'ഹാവിയഃ' (هاوية) എന്നാൽ 'വീഴുന്നത്, ആണ്ടുപോകുന്നത്' എന്നൊക്കെ വാക്കർത്ഥം, നരകമാണ് വിവക്ഷ. അത്യഗാധമായ ഒരു തീക്കുണ്ഠാരമായതുകൊണ്ട് അതിന് ആ പേർ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻെറ കർമങ്ങളെല്ലാം ഖിയമാത്തുനാളിൽ തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതാണെന്ന് ഖുർആൻ പല സ്ഥലത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുളളതാണ്. എന്നാൽ, എങ്ങിനെയാണ് കർമങ്ങൾ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുക? ആ തുലാസ്സ് ഏത് തരത്തിലുളളതായിരിക്കും? ഇതൊന്നും തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. യാതൊരു ദുർവ്യാഖ്യാനവും നൽകാതെയും, ഭൗതിക തുലാസ്സുകളോട് താരതമ്യപ്പെടുത്താതെയും നാം അത് വിശ്വസിക്കുന്നു. അതെ, വിശ്വസിക്കണം. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം നമുക്കു ഓർമിക്കാം. നമ്മുടെ ബാഹ്യദൃഷ്ടികൊണ്ടു കാണുവാൻ കഴിയാത്ത പല വസ്തുക്കളുടെയും അളവും തൂക്കവും കണക്കാക്കുന്നതിന് അൽപജ്ഞാനിയായ മനുഷ്യൻ വിവിധ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നു. അപ്പോൾ, ഈ ലോക പ്രകൃതിക്കതീതമായ പരലോകത്തുവെച്ച് മനുഷ്യകർമങ്ങളടക്കമുളള ഏതു കാര്യവും തൂക്കിക്കണക്കാക്കുവാനുളള ഒരു മാർഗം എല്ലാറ്റിൻെറയും സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ടായിരി

ക്കുമെന്ന് കാണുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടോ?! ഇല്ല തന്നെ.

സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: والوزن يومئذ الحق فمن ثقلت موازينه فاولئك هم المفل÷ون ومن خفت موازينه فاولئك الذين خسروا انفسهم – الاعراف : ٨, ٩ (സാരം: അന്നത്തെ ദിവസം തൂക്കിനോക്കൽ യഥാർത്ഥമായുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ, യാതൊരുവരുടെ തുലാസ്സുകൾ–അഥവാ തൂക്കം–ഘനം തൂങ്ങിയോ അവരത്രെ ഭാഗ്യവാൻമാർ. യാതൊരുവരുടെ തൂക്കം ലഘുവായോ അവരത്രെ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ) ആ ഭാഗ്യനഷ്ടങ്ങളുടെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അതെ, സൽകർമങ്ങൾക്കു മുൻതൂക്കം ലഭിച്ചവർ ഭാഗ്യവാൻമാരും സ്വർഗാവകാശികളും. അതിനു പിൻതൂക്കം വന്നുപോയവർ നഷ്ടക്കാരും നരകാവകാശികളും. അല്ലാഹു നമ്മെ സൽക്കർമങ്ങൾക്കു മുൻതൂക്കം ലഭിക്കുന്ന ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمنة

102. സൂറത്തു – തകാഥുര്‍ سورة التكاثر

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങള്‍ 8

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമാ യ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തില്‍.
أَلْهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ﴿١﴾	1 പരസ്പരം പെരുപ്പം കാണിക്കല്‍ നിങ്ങ ളെ അശ്രദ്ധയിലാക്കിയിരിക്കയാണ്,-
حَتَّىٰ زُرْتُمُ ٱلْمَقَابِرَ ﴿٢﴾	2 നിങ്ങള്‍ ഖബ്ര്‍സ്ഥാനങ്ങളെ സന്ദര്‍ശി ക്കുന്നതുവരേക്കും.

1 أَلْهَاكُمُ നിങ്ങളെ അശ്രദ്നയിലാക്കി, മിനക്കെടുത്തിയിരിക്കുന്നു التَّكَاثُرُ പെരുപ്പം നടിക്കല്‍, ആധിക്യം കാട്ടല്‍ 2. حَتَّى زُرْتُمُ നിങ്ങള്‍ സന്ദര്‍ശിക്കുന്നതുവരേക്കും الْمَقَابِرَ ഖബര്‍ (ശ്മശാനം) സ്ഥാനങ്ങളെ

ധനം, മക്കള്‍ മുതലായ ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങള്‍ എനിക്കു മറ്റുള്ളവരെക്കാള്‍ അധികമുണ്ടെന്ന നാട്യത്തിനും, അധികമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ള മല്‍സരമനസ്ഥിതിക്കുമാണ് **تكاثر** (പെരുപ്പം കാണിക്കല്‍) എന്നുപറയുന്നത്. സൂ: ഹദീദ് 20ല്‍ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ''അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിന്‍, നിശ്ചയമായും ഐഹിക ജീവിതമെന്നത് കളിയും, വിനോദവും, അലങ്കാരവും, നിങ്ങള്‍ തമ്മില്‍ അഭിമാനം നടിക്കലും, സ്വത്തുക്കളിലും മക്കളിലും പെരുപ്പം നടിക്കലും മാത്രമാകുന്നു. (اعلموا انما الحياة الدنيا – الخ)''. ഖബ്ര്‍ സ്ഥാനം (ശ്മശാനം) സന്ദര്‍ശി ക്കുന്നതുവരെ-അഥവാ മരണപ്പെട്ടു പോകുന്നതുവരെ–ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളില്‍ വ്യാപൃതമാകുകയും, ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ശ്രദ്ധനഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു താക്കീതുചെയ്യുന്നത്. ധനവും മക്കളുമെല്ലാം നല്ലതുതന്നെ. അതാവശ്യവുമാണ്. പക്ഷേ, അതില്‍മാത്രം ശ്രദ്ധചെലുത്തുക, അത് സര്‍വപ്രധാനമായി ഗണിക്കുക. അങ്ങിനെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ബോധമില്ലാതായിത്തീരുക, ഇതാണ് ആക്ഷേപകരം.

الهاكم التكاثر (പെരുപ്പം കാണിക്കല്‍ നിങ്ങളെ അശ്രദ്ധയിലാക്കിയിരിക്കുന്നു) എന്ന വചനം ഓതിക്കൊണ്ടു നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി: ''ആദമിന്‍െറ മകന്‍ (മനുഷ്യന്‍) പറയും: ''എന്‍െറ ധനം! എന്‍െറ ധനം!'' എന്ന്. (ഹേ, മനുഷ്യാ,) നീ തിന്നുതീര്‍ത്തതോ, അല്ലെങ്കില്‍ നീ ഉടുത്തു പഴക്കിയതോ, അല്ലെങ്കില്‍ നീ ധര്‍മം കൊടുത്തു നടപ്പില്‍ വരുത്തി യതോ അല്ലാതെ, നിന്‍െറ ധനത്തില്‍ നിന്നു നിനക്കു വല്ലതും ഉണ്ടോ?'' (അ; മു; തി.) മുസ്‌ലി മിന്‍െറ നിവേദനത്തില്‍ ഇത്രയും കൂടിയുണ്ട്. ''ഇതല്ലാത്തതെല്ലാം പോയിപ്പോകുന്നതും ജന ങ്ങള്‍ക്കായി നീ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്.'' (മു.) ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങള്‍ ഒരാള്‍ക്കു എത്രതന്നെ ലഭിച്ചിരുന്നാലും, അതില്‍നിന്ന് യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ അവനു ഉപയോഗപ്പെടുന്നത് ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ ഒരളവുമാത്രമാണ്; അതുപോലും ദീര്‍ഘകാലം നിലനില്‍ക്കുന്നതുമല്ല; എല്ലാം ക്ഷണികമാണ്; ഒടുക്കം മറ്റുള്ളവര്‍ക്കു അവ ഒന്നടങ്കം വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അതിന് അമിതമായ പ്രാധാന്യം നല്‍കുകയും, അതേസമയത്ത് പാരത്രികമായ കാലാകാല ജീവിതത്തെപ്പറ്റി വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതില്‍ പരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെ ന്തുണ്ട്?! അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു:–

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣﴾	3 വേണ്ടാ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും!
ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾	4 പിന്നെ, വേണ്ടാ! വഴിയെ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും!
كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ ٱلْيَقِينِ ﴿٥﴾	5 വേണ്ടാ! നിങ്ങൾ ദൃഢമായ അറിവ് അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ! [എന്നാൽ നിങ്ങൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.]
لَتَرَوُنَّ ٱلْجَحِيمَ ﴿٦﴾	6 ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ കാണുകതന്നെ ചെയ്യും.
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ ٱلْيَقِينِ ﴿٧﴾	7 പിന്നെ, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ അതിനെ ദൃഢമായ കൺകാഴ്ചയായി കാണുകതന്നെ ചെയ്യും.
ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨﴾	8 പിന്നീട് അന്നത്തെ ദിവസം, നിങ്ങളോട് സുഖാനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും!

---

3. كَلَّا വേണ്ട, അതല്ല, അങ്ങിനെയല്ല سَوْفَ വഴിയെ, പിറകെ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും **4.** ثُمَّ كَلَّا പിന്നെ വേണ്ടാ سَوْفَ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ വഴിയെ, അറിയും **5.** كَلَّا വേണ്ടാ لَوْ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ عِلْمَ الْيَقِينِ ഉറപ്പായ (ദൃഢമായ) അറിവ് **6.** لَتَرَوُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ കാണുകതന്നെ ചെയ്യും الْجَحِيمَ ജ്വലിക്കുന്ന നരകം **7.** ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا പിന്നെ നിങ്ങൾ അതിനെ കാണുകതന്നെ ചെയ്യും عَيْنَ الْيَقِينِ ഉറപ്പായ (ദൃഢമായ) കാഴ്ചയായി, ഉറപ്പ് തന്നെയായി **8.** ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ പിന്നെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടും يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം عَنِ النَّعِيمِ സുഖാനുഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി

ഇഹത്തിൽവെച്ചു മനുഷ്യൻ അനുഭവിച്ചതും ആസ്വദിച്ചതുമായ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും-അതെങ്ങിനെ കിട്ടി, എന്തിൽ വിനിയോഗിച്ചു എന്നൊക്കെ-മനുഷ്യൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും. കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന നരകം കൺമുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ അവസരത്തിൽ, തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകി രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുമാറാകണമെങ്കിൽ, ഈ 'പെരുപ്പം കാണിക്കൽ' അവസാനിപ്പിച്ചേ പറ്റൂ. ഇതെല്ലാം കേവലം ചില ഊഹവാർത്തകളല്ല. സദൃഢവും, അനുഭവത്തിൽ കണ്ടറിയുവാനിരിക്കുന്നതുമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാകുന്നു.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: ان السمع والبصر و الفؤاد كل اولئك كان عنه مسؤلا – الاسراء (നിശ്ചയമായും, കേൾവി, കാഴ്ച, ഹൃദയം എന്നിവയെല്ലാംതന്നെ, അതതിനെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു. (ഇസ്രാഉ്: 36.) നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''അഞ്ചു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ ആദമിൻെറ മകൻെറ (മനുഷ്യൻെറ) കാലടികൾ (വിചാരണാനിലയംവിട്ടു) നീങ്ങുകയില്ല, അവൻെറ ആയുഷ്ക്കാലത്തെപ്പറ്റി അത് എന്തിൽ വിനിയോഗിച്ചു തീർത്തുവെന്നും, അവൻെറ യുവത്വത്തെപ്പറ്റി അത് എന്തിൽ നശിപ്പിച്ചുവെന്നും, അവൻെറ ധനത്തെപ്പറ്റി അത് എവിടെ നിന്ന് സമ്പാദിച്ചുവെന്നും, എന്തിൽ ചിലവഴിച്ചുവെന്നും, അവനു അറിയാവുന്ന കാര്യത്തിൽ അവൻ എന്താണ് പ്രവർത്തിച്ചത് എന്നും'' (തി.)

ഇമാം മുസ്‌ലിം (رحمه الله) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൻെറ രത്നച്ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്: നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും, അബൂബകർ (رضي الله عنه) ഉമർ (رضي الله عنه) എന്നിവരും വളരെ

വിശന്നുവലഞ്ഞ ഒരവസരത്തിൽ ഒരു അൻസാരി അവരെ സല്ക്കരിക്കുകയുണ്ടായി. ആദ്യം അദ്ദേഹം അവർക്കു ഈത്തപ്പഴം നൽകി. തുടർന്ന് ഒരു ആട്ടിനെ അറുത്ത് ഭക്ഷണവും നൽകി. ഭക്ഷണം കഴിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''തീർച്ചയായും, ഖിയാമത്തുനാളിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും. നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽനിന്നു വിശപ്പാണ് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കിയത്. എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു ഇത് (ഈ സൽക്കാരം) ലഭിക്കാതെ

നിങ്ങൾ മടങ്ങേണ്ടി വന്നില്ല. ഇത് (അല്ലാഹു നല്കിയ) സുഖാനുഗ്രഹമാകുന്നു.'' (മു; ജ) അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദി ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അവൻ നമ്മെ എല്ലാവരെയും ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمنة

103. സൂറത്തുൽ -അസ്വ്ർ سورة العصر

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 3

ഉബൈദുല്ലാഹിബ്നു ഹഫ്സ്വഃ (ﷺ) പറഞ്ഞതായി ഇമാം തബ്റാനീ (ﷺ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ''നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികളിൽ രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, ഒരാൾ മറ്റേയാളെ സൂറത്തുൽ-അസ്വ്ർ ആദ്യന്തം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കാതെ അവർ പിരിഞ്ഞു പോകാറില്ല. അനന്തരം ഒരാൾ മറ്റേയാൾക്കു സലാം ചൊല്ലി (പിരിഞ്ഞു) പോകും.'' ഇമാം ശാഫീ (ﷺ) ഈ സൂറത്തിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ''ഈ സൂറത്തല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവതരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ജനങ്ങൾക്കു ഇത് മതിയാകുമായിരുന്നു. കാരണം, ഖുർആനിലെ എല്ലാ വിജ്ഞാനങ്ങളും അതുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.'' അവയുടെ മൗലികമായ വശങ്ങൾ സംക്ഷിപ്തമായി അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു സാരം.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

﴿ وَٱلْعَصْرِ ﴿١﴾

1 കാലംതന്നെയാണ (സത്യം)!

إِنَّ ٱلْإِنسَـٰنَ لَفِى خُسْرٍ ﴿٢﴾

2 നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ നഷ്ടത്തിൽ തന്നെയാണ്;-

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْحَقِّ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلصَّبْرِ ﴿٣﴾ ﴾

3 വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് അന്യോന്യം 'ഒസിയ്യത്ത്' [ബലമായ ഉപദേശം] ചെയ്യുകയും, ക്ഷമയെക്കുറിച്ച് അന്യോന്യം'ഒസിയ്യത്ത്' ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ. [ഇവർ മാത്രം നഷ്ടത്തിലല്ല.]

---

1. وَالْعَصْرِ കാലം തന്നെയാണ് 2. إِنَّ الْإِنسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ لَفِي خُسْرٍ നഷ്ടത്തിൽ തന്നെ 3. إِلاَّ الَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയുംചെയ്ത وَتَوَاصَوْا അന്യോന്യം ഒസിയത്തും ചെയ്ത بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ(സത്യത്തെ-ന്യായത്തെ-കടമയെ-വേണ്ടതിനെ) പ്പറ്റി وَتَوَاصَوْا അന്യോന്യം ഒസിയത്തും ചെയ്ത بِالصَّبْرِ ക്ഷമ (സഹനം) കൊണ്ടു

നല്ലതോ ചീത്തയോ, ചെറുതോ വലുതോ, സാധാരണമോ അസാധാരണമോ, സന്തോഷകരമോ, സന്താപകരമോ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, ലോകാലോകങ്ങളിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എണ്ണമറ്റ സംഭവങ്ങളെല്ലാംതന്നെ കാലത്തിന്റെ കണ്ണികളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നവയത്രെ. കാലം സാക്ഷിയാവാത്ത-കാലം സ്പർശിക്കാത്ത-കാര്യങ്ങളോ, കാരണങ്ങളോ, ചരിത്രങ്ങളോ ഇല്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന്റെ ആദ്യംതൊട്ടവസാനം വരേക്കും ബാധകമായ ഒരു നിയമം-കാലമുള്ളകാലത്തോളം നീക്കുപോക്കില്ലാതെ സ്ഥിരപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം-കാലത്തെ മുൻനിറുത്തി സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസം, സൽക്കർമങ്ങൾ, യഥാർത്ഥത്തെപ്പറ്റി പരസ്പരം ഉപദേശിക്കൽ, ക്ഷമയെപ്പറ്റി പരസ്പരം ഉപദേശിക്കൽ എന്നീ, നാലു കാര്യങ്ങൾ

അനുഷ്ഠിക്കാത്ത മനുഷ്യരെല്ലാം നഷ്ടക്കാരാണ്. അഥവാ അനുഷ്ഠിച്ചവർ മാത്രമാണ് ലാഭം നേടിയവർ. ഇതാണ് ആ യാഥാർത്ഥ്യം.

ഭൗതികനേട്ടങ്ങളിലോ, ഐഹിക വ്യാപാരങ്ങളിലോ, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളിലോ, സുഖാഡംബരങ്ങളിലോ നേരിട്ടേക്കുന്ന നഷ്ടമല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നഷ്ടം. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച നഷ്ടം ഏതായിരിക്കുമെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വലിയ ബുദ്ധിയോ യുക്തിയോ ഒന്നും വിനിയോഗിച്ച് സാഹസപ്പെടേണ്ടതില്ല. അത് അല്ലാഹുതന്നെ പലപ്പോഴും നമുക്ക് വിവരിച്ച് തന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി: (1) സൂ: കഹ്ഫ് 102-106 നോക്കുക. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്ത കർമങ്ങൾ പാഴായിത്തീരുകയും, അതോടൊപ്പം തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാണെന്നു വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ-എന്നുവെച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരുന്നതിലും അവിശ്വസിച്ചതു നിമിത്തം മുൻചെയ്ത കർമങ്ങളെല്ലാം ഫലശൂന്യമായി നരകശിക്ഷക്കു അർഹരായിത്തീർന്നവർ-ഇവരാണ് ഏറ്റവും വലിയ നഷ്ടക്കാരെന്നാണ് അവിടെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. (2) സൂ: മുനാഫിഖൂൻ 9 നോക്കുക. സ്വത്തുക്കളും മക്കളും നിമിത്തം ദൈവസ്മരണയിൽ അശ്രദ്ധരായിത്തീർന്നവരാണു നഷ്ടക്കാർ എന്ന് അവിടെ പറയുന്നു. (3) സൂ: ഹജ്ജ് 11ൽ പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം, നൻമ ബാധിക്കുമ്പോൾമനസ്സമാധാനപ്പെട്ടും, തിൻമ ബാധിക്കുമ്പോൾ സ്ഥിതി അവതാളത്തിലായുംകൊണ്ട് ചഞ്ചല മനസ്സോടെ അല്ലാഹുവിന് ആരാധനനടത്തുന്നവരുടെ നഷ്ടമാണ് ഇഹത്തിലും പരത്തിലുമുള്ള സ്പഷ്ടമായ നഷ്ടം എന്നത്രെ. (4) ഇസ്‌ലാമല്ലാത്ത ഒരു മതത്തെ ആരെങ്കിലും അന്വേഷിക്കുന്നപക്ഷം അത് സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, അവൻ പരലോകത്ത് നഷ്ടക്കാരനാണെന്നും, സൂ: ആലുഇംറാൻ 85ലും പറയുന്നു, അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നഷ്ടം ഏതാണെന്നു മറ്റെവിടെയും പരതിനോക്കാതെ ഇതിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലായല്ലോ.

ഈ നഷ്ടത്തിൽനിന്ന്-അതല്ലാത്തനഷ്ടങ്ങളെല്ലാം കേവലം നാമമാത്രനഷ്ടങ്ങളാണ്- ഒഴിവാകുവാൻ നാലു കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഉപാധിയായി എടുത്തുകാട്ടുന്നത്. 1-ാമതു വിശ്വാസം. അതായത്, അല്ലാഹുവിലും, അവൻെറ പ്രവാചകൻമാരിലും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, അന്ത്യനാൾ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലുമുള്ള വിശ്വാസം. വിശ്വാസം നാമമാത്രമായാൽപോരാ. ദൃഢമായതും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കു പ്രചോദനം നൽകുന്നതുമായിരിക്കണം. (സൂ: ഹുജുറാത്ത് 14-15ഉം മറ്റും നോക്കുക) 2-ാമതു സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കൽ, മേൽപറഞ്ഞ സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിതത്തിൻെറ നാനാതുറകളിലും അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടതുള്ള നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന് ചില ആരാധനാകർമങ്ങൾ മാത്രം നിർവഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാൾ സൽകർമിയായിത്തീരുന്നതല്ല. മറിച്ച് ജനങ്ങളോടും സഹസൃഷ്ടികളോടും തന്നോടുതന്നെയും പാലിക്കേണ്ടുന്ന കടമകളും മര്യാദകളും പാലിക്കുമ്പോഴേ ഒരാൾ ശരിയായ സൽക്കർമിയായിത്തീരുകയുള്ളു.

3-ാമത് പരസ്പരം യഥാർത്ഥംകൊണ്ട്-അഥവാ വിശ്വാസപരമായോ കർമപരമായോ വേണ്ടപ്പെട്ടതും സ്ഥിരപ്പെട്ടതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടും-അന്യോന്യം ഒസിയ്യത്ത് ചെയ്യുകയാണ്. ഇന്ന കാര്യം ഇന്നപ്രകാരമാണ് വേണ്ടത് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽ മാത്രം പോരാ. അത് പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുമാറ് സദുപദേശരൂപത്തിലും, ബലവത്തായ രീതിയിലും ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണ് 'ഒസിയ്യത്ത്' (وصية) എന്ന പ്രയോഗം കാണിക്കുന്നത്.(*) വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉപദേശം നൽകലും വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കലും (الامر المعروف والنهى عن المنكر) മുസ്‌ലിംകളുടെ പൊതുകടമയാണെന്ന

* الوصية التقدم الى الغير بما يعمل به مقترنا يوعظ– المفردات

കാര്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. വ്യക്തിപരമെന്നോ, സാമൂഹ്യമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു ഇത് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നു. 4-ാമത്തേത്, ക്ഷമയെപ്പറ്റി പരസ്പരം ഒസിയ്യത്ത് ചെയ്യലത്രെ. ജനങ്ങൾക്കു സത്യോപദേശങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ അതിന്നെതിരിൽ നേരിട്ടേക്കാവുന്ന എതിർപ്പുകളെയും, വിഷമങ്ങളെയും സഹിക്കുക, ആപത്തുകളിലും, പരീക്ഷണങ്ങളിലും ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുക, അനുവദനീയമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുകയോ കൽപിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ നേരിട്ടേക്കാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ക്ഷമാപൂർവ്വം തരണം ചെയ്യുക എന്നിവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ പരിസരവും സമൂഹവും സദാചാരമൂല്യങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നുപോകുംതോറും ക്ഷമയുടെ വൃത്തം വിപുലമായിത്തീരുകയും, പരസ്പരം ക്ഷമയെപ്പറ്റി ഉപദേശിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത വർദ്ധിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. (ومن الله التوفيق) വലുപ്പം നോക്കുമ്പോൾ വളരെ ചെറുതാണെങ്കിലും, ഒരു വ്യാഖ്യാനമൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ ഉള്ളടക്കം വ്യക്തമായതും, അതിവിപുലവും അർത്ഥഗർഭവുമായ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമാണ് ഈ സൂറത്ത് എന്നു കാണാം. വ്യക്തികളുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വിജയമാർഗങ്ങൾ മുഴുവനും അതിൽ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

തക്കം കാണുമ്പോഴെല്ലാം ഖുർആൻ വചനങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങൾക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ള ചില ആധുനിക വാദികൾ ഈ സൂറത്തിന് അവരുടെ വക ഒരു പുതിയ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം കൽപ്പിച്ചു കാണുകയുണ്ടായി. അത് ഏതാണ്ടിങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: പഞ്ചസാരക്കു മധുരമുണ്ട്, അമേരിക്കയിലെ പ്രസംഗം റേഡിയോവഴി ഇന്ത്യയിൽ കേൾക്കാം. പരിഷ്കരിച്ച ബഹിരാകാശ വാഹനങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി മനുഷ്യന് ചന്ദ്രനിലും മറ്റു ഗോളങ്ങളിലും പോയിവരുവാൻ കഴിയും എന്നിവ പോലെയുള്ള 'യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുക'യും, അവ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന 'സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുക'യും അങ്ങിനെയുള്ള 'യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കു'റിച്ചും, അവ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽ നേരിടുന്ന വിഷമങ്ങൾ 'സഹിക്കുന്നതിനെ' ക്കുറിച്ചും പരസ്പരം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ 'ജീവിതപുരോഗതി' നഷ്ടപ്പെടും. ഈ നാലു ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടാണ് യൂറോപ്യൻ സമുദായങ്ങൾ ലോകത്തു വമ്പിച്ച പുരോഗതി പ്രാപിച്ചത്. ഇതാണ് അതിന്റെ ചുരുക്കം. (سبحان الله) ആശ്ചര്യം! ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ ഖുർആൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധം തന്നെ! ഭൗതിക ലാഭനഷ്ടങ്ങളുടെയും ജയാപജയങ്ങളുടെയും മാനദണ്ഡങ്ങളായി ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്ന ഈ സമർത്ഥനം അതിന്റെ മുഖവിലക്കുതന്നെ നമുക്കും തെല്ലൊക്കെ വകവെക്കാം. പക്ഷേ, സൂറത്തുൽ അസ്വ്റിന്റെ ആശയവും താൽപര്യവും അതുമായി അൽപബന്ധം പോലുമില്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിലും ഖുർആനിലും ശരിക്കു വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു മുസ്‌ലിമിനു-അയാൾ വളരെ വിവരസ്ഥനൊന്നുമല്ലെങ്കിലും ശരി-കേവലം എന്തോ താൽപര്യപൂർവ്വം പുതുതായി ചമക്കപ്പെട്ട ഒരു കടുത്ത ദുർവ്യാഖ്യാനമാണിതെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പരസഹായമൊന്നും ആവശ്യമില്ല. സൂ: ബനൂ ഇസ്രാഈലിലെ 18, 19 എന്നീ രണ്ടു തിരുവചനങ്ങൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. من كان يريد العاجلة – الى قوله : كان سعيهم مشكورا (സാരം: ക്ഷണികമായ ഈ ലോകത്തെ ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ, നാം വേണമെന്ന് വെക്കുന്നത് അവിടത്തിൽ അവനു നാം ക്ഷണത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവനു നരകത്തെ നാം ഏർപ്പെടുത്തികൊടുക്കും. ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും, നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനായുംകൊണ്ട് അവൻ അതിൽ കടന്നെരിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായും കൊണ്ട് അതിനുവേണ്ടി അതിൻേറതായ പരിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിചെയ്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.)

(ولله الحمد والمنة وله الفضل)

104. സൂറത്തുൽ-ഹുമസഃ سورة الهمزة

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 9

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

وَيۡلٞ لِّكُلِّ هُمَزَةٖ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾

1 (അന്യരെ) കുത്തിപ്പറയുന്നവരും കുറ വാക്കുന്നവരുമായ എല്ലാവർക്കും നാശം!

ٱلَّذِي جَمَعَ مَالٗا وَعَدَّدَهُۥ ﴿٢﴾

2 അതായത്, ധനം ശേഖരിക്കുകയും, അത് എണ്ണി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക യും ചെയ്യുന്നവന് (നാശം).

يَحۡسَبُ أَنَّ مَالَهُۥٓ أَخۡلَدَهُۥ ﴿٣﴾

3 അവൻെറ ധനം അവനെ ശാശ്വതനാക്കി യിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവൻ വിചാരിക്കു ന്നു.

---

1. وَيْلٌ നാശം, കഷ്ടപ്പാട് لِّكُلِّ هُمَزَةٍ എല്ലാ കുത്തിപ്പറയുന്ന (ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തുന്ന) വർക്കും لُّمَزَةٍ ദുഷിച്ചുപറയുന്ന (കുറവാക്കിപ്പറയുന്ന) വരായ 2 . الَّذِي جَمَعَ അതായത് ശേഖരിച്ച (ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി യ)വരൻ مَالًا ധനം, സ്വത്ത് وَعَدَّدَهُ അതിനെ എണ്ണിനോക്കികൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്ത 3. يَحْسَبُ അവൻ കണക്കാക്കുന്നു, വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് أَنَّ مَالَهُ അവൻെറ ധനം (ആകുന്നു) എന്ന് أَخْلَدَهُ അവനെ ശാശ്വതനാക്കി (സ്ഥിരവാസിയാക്കി) യിരിക്കുന്നു

കുറേ ധനം ശേഖരിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, അതു വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിൽ വിനിയോഗി ക്കാതെ അഹങ്കാരപൂർവ്വം അതിൻെറ എണ്ണവും വണ്ണവും മാത്രം ചിന്താവിഷയമായിക്കൊണ്ടി രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടൻമാരിൽ സ്വാഭാവികമായും കാണാവുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് അന്യരെ കുത്തുവാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ഇടിച്ചു താഴ്ത്തലും, കുറ്റവും കുറവും എടുത്തു കാട്ടി ദുഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കലും, തങ്ങളുടെ ധനം തങ്ങൾക്ക് ഈ ലോകത്ത് ശാശ്വതജീവിതം നേടിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും, തങ്ങളും തങ്ങളുടെ ധനവും ഒരിക്കലും നശിക്കുകയില്ലെന്നു മുള്ള ഭാവമായിരിക്കും ആ ധനപൂജകൻമാരിൽനിന്നു പ്രകടമാകുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ ക്കു വമ്പിച്ച നാശമാണുള്ളതെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുകയാണ്.

كَلَّاۖ لَيُنۢبَذَنَّ فِي ٱلۡحُطَمَةِ ﴿٤﴾

4 വേണ്ട! നിശ്ചയമായും അവൻ 'ഹുത്വമഃ' യിൽ [ധ്വംസിച്ചു കളയുന്ന നരകത്തിൽ] എറിയപ്പെടുന്നതാണ്.

وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا ٱلۡحُطَمَةُ ﴿٥﴾

5 'ഹുത്വമഃ' എന്നാലെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!-

نَارُ ٱللَّهِ ٱلۡمُوقَدَةُ ﴿٦﴾

6 അല്ലാഹുവിൻെറ ജ്വലിപ്പിക്കപ്പെട്ട അഗ്നി യത്രെ (അത്)!-

ٱلَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى ٱلۡأَفۡـِٔدَةِ ﴿٧﴾

7 (എന്നുവെച്ചാൽ) ഹൃദയങ്ങളിൽ (കയറി ച്ചെന്ന്) എത്തിനോക്കുന്നത്.

8	നിശ്ചയമായും, അത് അവരുടെമേൽ അടച്ചുമൂടപ്പെടുന്നതായിരിക്കും:-	إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾
9	നീട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട (വമ്പിച്ച) തൂണുകളിലായിക്കൊണ്ട്.	فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

---

4. كَلَّا വേണ്ട لَيُنبَذَنَّ നിശ്ചയമായും അവൻ ഇടപ്പെടും, എറിയപ്പെടും فِي الْحُطَمَةِ 'ഹുത്വമ;'യിൽ 5. وَمَا أَدْرَاكَ നിനക്കു എന്തറിയാം مَا الْحُطَمَةُ 'ഹുത്വമ;' എന്താണെന്നു 6. نَارُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ അഗ്നിയാണ് الْمُوقَدَةُ കത്തിക്ക(ജ്വലിപ്പിക്ക)പ്പെട്ട 7. الَّتِي تَطَّلِعُ എത്തിനോക്കുന്നതു. കയറിച്ചല്ലുന്നതു عَلَى الأَفْئِدَةِ ഹൃദയങ്ങളുടെമേൽ 8. إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അതു عَلَيْهِم അവരുടെമേൽ مُّؤْصَدَةٌ അടച്ചുമൂടപ്പെട്ടതായിരിക്കും 9. فِي عَمَدٍ ചില തൂണുകളിലായിട്ട് مُّمَدَّدَةٍ നീട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട, നീണ്ട (വമ്പിച്ച)

الحطمة (ഹുത്വമഃ) എന്നത് നരകത്തിൻെറ വിശേഷണനാമങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. അതിൽ ഇടപ്പെടുന്ന ഏതൊരു വസ്തുവെയും കത്തിച്ചു നശിപ്പിക്കുമാറ് അതികഠിനമായത് എന്നു സാരം. ഇതിൻെറ ഒരു വിശദീകരണമത്രെ തുടർന്നുകാണുന്നത്. സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്ന അഗ്നിയല്ല നരകാഗ്നി. അല്ലാഹു പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള കഠിനകഠോരമായ ഒരു പ്രത്യേക അഗ്നിയാണത്. മാംസമോ, ബാഹ്യാവയവങ്ങളോ മാത്രമല്ല ആ അഗ്നി എരിച്ചു കളയുന്നത്. ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉള്ളോട്ടു കയറിച്ചെന്ന് അവയെയും അത് കടന്നാക്രമിക്കുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച നെടുംതൂണുകൾക്കുള്ളിൽ അവർ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും, വാതിലുകൾ അടച്ചു മൂടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ, യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ആശ്വാസത്തിനും യാതൊരു പഴുതും കിട്ടാതെ നാനാഭാഗത്തൂടെയും അവർ നിത്യയാതന അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. എന്നിങ്ങിനെ നരകശിക്ഷയുടെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വർണ്ണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതെല്ലാം പരലോക സംബന്ധമായ അദൃശ്യകാര്യങ്ങളാകകൊണ്ട് കൂടുതൽ വിശദീകരണം നൽകുക സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവിൻെറ വിവരണത്തിൽ നിന്നുതന്നെ അതിൻെറ ഗൗരവം ബുദ്ധിയുള്ളവർക്കെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

105. സൂറത്തുൽ-ഫീൽ سورة الـفيل

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 5

വിശുദ്ധ കഅ്ബയെ പൊളിച്ചുനീക്കുവാൻ തയ്യാറെടുത്തുവന്ന ഒരു ആനപ്പട്ടാളത്തെ അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തുകയും, ഖുറൈശികളെയും മക്കാനിവാസികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സംഭവമാണ് ഈ സൂറത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത സംഭവം മുഖേന അല്ലാഹു അവർക്കു ചെയ്ത അനുഗ്രഹം, അതിലടങ്ങിയ ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു അവയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സൂറത്ത് അവതരിക്കുമ്പോൾ, ആ സംഭവത്തിനു ദൃക്സാക്ഷികളായിരുന്ന പലരും അറബികളിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. ആ നിലക്കു ഈ അനുസ്മരണം കൂടുതൽ ഫലവത്തായിരിക്കുമല്ലോ. ഖുറൈശികൾക്കിടയിൽ ഒരു വമ്പിച്ച സംഭവമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അതിൻെറ വിശദാംശങ്ങളിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും സംഭവത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്:-

ഹബ്ശഃ (അബ്സീനിയാ)യിലെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന നജ്ജാശീ (നെഗാശീ)യുടെ കീഴിൽ യമൻ ഭരിച്ചിരുന്ന അബ്രഹത്ത് എന്നു പേരായ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാൻവേണ്ടി യമനിൽ ഒരു വമ്പിച്ച ക്രിസ്തീയ ദേവാലയം അവൻ പണിതു. ജനങ്ങളെ അങ്ങോട്ടു ആകർഷിക്കുവാൻ അവൻ ഒരു ഉപായം കണ്ടുപിടിച്ചു. മക്കായിലേക്കു ജനങ്ങൾ ഹജ്ജുകർമ്മത്തിനു പോകുന്ന പതിവ് നിറുത്തലാക്കി പകരം ആ ദേവാലയത്തിലേക്കു അവരെ തിരിച്ചുവിടണമെന്നായിരുന്നു പരിപാടി. അതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് ഒരു അറബി ആ ദേവാലയത്തിൽ കടന്ന് മലവിസർജ്ജനം നടത്തി വൃത്തികേടാക്കുകയുണ്ടായെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും, ഖുറൈശികളുടെ കഅ്ബ: പൊളിച്ചുനീക്കുമെന്നു ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ട് അബ്രഹത്ത് ഒരു വമ്പിച്ച സേനയുമായി മക്കായിലേക്കു നീങ്ങി. വഴിമദ്ധ്യേ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തുവെച്ച് ചില അറബി ഗോത്രങ്ങൾ അവരുമായി സംഘട്ടനത്തിലേർപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അതിലെല്ലാം അബ്രഹത്തും സൈന്യവും ജയിച്ചു മുന്നേറി മക്കായുടെ അടുത്തെത്തി. സൈന്യത്തിൽ ഒന്നോ അധികമോ ആനയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സേനക്ക് ആനപ്പട്ടാളം എന്നു പറയപ്പെടുവാൻ ഇതാണ് കാരണം.

മക്കായുടെ അടുത്തൊരു സ്ഥലത്തുവന്ന് തങ്ങളുടെ വരവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം അറിയിക്കുവാനായി അബ്രഹത്ത് ഖുറൈശികളുടെ അടുക്കലേക്കു ആളയച്ചു. തങ്ങൾ ഒരു യുദ്ധം നടത്തി നാടു കീഴടക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു വന്നതല്ലെന്നും, കഅ്ബഃ പൊളിച്ചുനീക്കൽ മാത്രമാണ് വരവിൻെറ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അറിയിച്ചു. തങ്ങളുടെ ജീവനെപ്പോലെ ബഹുമാനിച്ചാദരിച്ചുവരുന്ന കഅ്ബഃ പൊളിക്കുന്നതിൽ അങ്ങേഅറ്റത്തെ വെറുപ്പും വ്യസനവും ഉണ്ടെങ്കിലും, ആ സൈന്യത്തെ നേരിടുവാനുള്ള കെൽപോ കരുത്തോ അവർക്കു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആനപ്പട്ടാളത്തെ നേരിട്ടുകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധവും അവർക്കു അപരിചിതമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ആ കാഴ്ച തങ്ങൾ കാണരുതെന്നും, അതിനാൽ നേരിടാവുന്ന ആപത്ത് തങ്ങൾക്കു പിണയരുതെന്നും കരുതി അവർ സ്ഥലംവിട്ടുപോകുകയാണുണ്ടായത്.

അന്ന് ഖുറൈശികളുടെ നേതാവും, കഅ്ബഃയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ആളും നബി (ﷺ) യുടെ പിതാമഹൻ അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബായിരുന്നു. വഴിമദ്ധ്യേ അബ്രഹത്ത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഇരുനൂറു ഒട്ടകങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്നു. അബ്രഹത്ത് അദ്ദേഹത്തെ ആളയച്ചുവരുത്തി തൻെറ ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ, താങ്കൾക്ക് വല്ലതും പറയുവാനുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായി. അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബിൻെറ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: ''താങ്കളുടെ ആൾക്കാൾ എൻെറ ഒട്ടകത്തെ പിടിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ വിട്ടുതരണം.'' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അബ്രഹത്ത് പരിഹാസപൂർവ്വം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻ

മാരായി ബഹുമാനിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളുടെ മതകേന്ദ്രം നശിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചൊന്നും പറയാനില്ലാതെ, കേവലം താങ്കളുടെ ഒട്ടകത്തെക്കുറിച്ചുമാത്രം സംസാരിച്ച നിങ്ങൾ ഒരു കൊള്ളരുതാത്തവൻതന്നെ, താങ്കളെ കണ്ടമാത്രയിൽ എനിക്കു തോന്നിയ മതിപ്പ് ഇതുകേട്ട പ്പോൾ നശിച്ചുപോയി!'' അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബ് പ്രതിവചിച്ചു: ''ഞാനാണ് ഒട്ടകത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ.ആ മന്ദിരത്തിന് ഒരു ഉടമസ്ഥനുണ്ട്. അതവൻ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളും.''

അങ്ങനെ, മുമ്പിൽ ആനയുമായി സൈന്യം മുന്നോട്ടുവെച്ചു. കഅ്ബായുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞതോടെ ആന മുട്ടുകുത്തി മുമ്പോട്ടു നീങ്ങാതായി. വളരെ കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചി ട്ടും ആന മുമ്പോട്ടു അടിവെക്കുന്നില്ല. മറ്റേതു ഭാഗത്തേക്കു തിരിച്ചാലും അങ്ങോട്ടു തിരിയു വാൻ അതിനു തടസ്സവുമില്ല. അല്ലാഹു അവരിൽ ഒരുതരം പക്ഷിക്കൂട്ടങ്ങളെ നിയോഗിച്ച യച്ചു. ഒരു പ്രത്യേകതരം കല്ലുകൾ അവ സൈന്യത്തിനുമീതെ വർഷിച്ചു. ഇതുവഴി സൈ ന്യം നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ മന്ദിരത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

മിക്കവാറും ക്രിസ്താബ്ദം 570-571 ലാണ് ഈ സംഭവം ഉണ്ടായത്. 571-ാം കൊല്ലം ഏപ്രിൽ 2-ാം തിയ്യതിയാണെന്ന് ചിലർ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്, ഈ കൊല്ല ത്തിലായിരുന്നു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ജനനവും ഉണ്ടായത്. അറബികളുടെ ഇടയിൽ പൊതുവിലും, ഖുറൈശികൾക്കിടയിൽ വിശേഷിച്ചും വളരെ ഗൗരവമേറിയ ഒരു സംഭവ മാണിതെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതിനാൽ, പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങൾക്കു അവർ ആനക്കലഹം മുതൽ കാലം നിർണ്ണയിക്കുക പതിവായിത്തീർന്നു. മദീനാഹിജ്റ മുതൽ വർഷാരംഭം നിർണ്ണയിക്കുന്ന പതിവ് ഇസ്ലാമിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ആ പതിവ് തുടർന്നുപോന്നു.

ആനപ്പട്ടാളത്തെ നശിപ്പിച്ച പക്ഷിപ്പട്ടാളം ഏതു തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു, അവ എവിടെ നിന്നുവന്നു, അവ ശത്രുക്കളെ എറിയുവാൻ കൊണ്ടുവന്ന കല്ലുകൾ ഏതു വിധത്തിലുള്ളവ യായിരുന്നു, സൈന്യത്തിൽ ആ കല്ലുകൾ എന്തു വിനയാണ് വരുത്തിയത് എന്നൊന്നും തീർത്തുപറയുക നമുക്കു സാധ്യമല്ല. പലരും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം. ഒന്നൊന്നായി സ്വീകരിക്കുവാൻ തെളിവുകളില്ല. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്ന രൂപത്തിൽ-അതിനു യാ തൊരു ദുർവ്യാഖ്യാനവും നൽകാതെ-നമക്കുത് സ്വീകരിക്കാം. അത് അതേപടി വിശ്വസിക്കു കയും ചെയ്യാം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصۡحَٰبِ ٱلۡفِيلِ ١	1 ആനക്കാരെക്കൊണ്ട് നിന്റെ റബ്ബ് ചെയ്തതെങ്ങിനെയാണെന്ന് നീ കണ്ടില്ലേ?!-
أَلَمۡ يَجۡعَلۡ كَيۡدَهُمۡ فِي تَضۡلِيلٖ ٢	2 അവരുടെ തന്ത്രം അവൻ പിഴവിലാക്കിയില്ലേ?!-
وَأَرۡسَلَ عَلَيۡهِمۡ طَيۡرًا أَبَابِيلَ ٣	3 അവരുടെമേൽ അവൻ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഒരു തരം പക്ഷികളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു:-

4 അവ അവരെ (ചൂളവെച്ച) ഇഷ്ടിക കല്ലുകൊണ്ട് എറിഞ്ഞിരുന്നു.	تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾
5 അങ്ങനെ, അവരെ അവൻ തിന്നപ്പെട്ട വൈക്കോൽതുരുമ്പുപോലെ ആക്കി.	فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

---

1. أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ كَيْفَ فَعَلَ എങ്ങിനെ ചെയ്തുവെന്നു رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ആനക്കാരെകൊണ്ടു 2 . أَلَمْ يَجْعَلْ അവൻ ആക്കിയില്ലേ كَيْدَهُمْ അവരുടെതന്ത്രം; ഉപായം فِي تَضْلِيلٍ പിഴവിൽ; പാഴിൽ; നഷ്ടത്തിൽ; വഴികേടിൽ 3. وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ അവൻ അയക്കയും ചെയ്തു طَيْرًا ഒരുതരം പക്ഷികളെ أَبَابِيلَ കൂട്ടംകൂട്ടമായി 4. تَرْمِيهِم അവ അവയെ എറിഞ്ഞിരുന്നു; എറിഞ്ഞും കൊണ്ടു بِحِجَارَةٍ ഒരു(തരം) കല്ലുകൊണ്ടു مِّن سِجِّيلٍ സിജ്ജിലിൽ(ഇഷ്ടികക്കല്ലിൽ-ചൂളക്കല്ലിൽ-കളിമണ്ണുകല്ലിൽ)പെട്ട 5. فَجَعَلَهُمْ അങ്ങിനെ (എന്നിട്ടു) അവൻ അവരെ ആക്കി كَعَصْفٍ വക്കോൽതുരുമ്പുപോലെ مَّأْكُولٍ തിന്നപ്പെട്ട

'ആനക്കാർ' (اصحاب الفيل) എന്നു പറഞ്ഞത് കഅ്ബഃ പൊളിക്കുവാൻ വന്ന അബ്രഹത്തിനെയും സൈന്യത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെ. അവരുടെ തന്ത്രം അഥവാ ഉപായം (كيدهم) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, കഅ്ബയെ നശിപ്പിച്ച് ജനങ്ങളുടെ തീർത്ഥാടന യാത്രകൾ യമനിൽ നിർമിച്ച പുതിയ ദേവാലയത്തിലേക്ക് ആക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള പരിപാടിയുമാകുന്നു. സൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതിനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമാണ്: കൂട്ടംകൂട്ടമായ ഒരു തരം പക്ഷികളെ അല്ലാഹു അവരിൽ നിയോഗിച്ചു. അവ അവരെ കളിമണ്ണുകൊണ്ടുള്ള ചൂളവെച്ച ഒരുതരം കല്ലുകൾ-അഥവാ ഇഷ്ടികക്കല്ലുകൾ-കൊണ്ടു എറിഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെ, ആ സൈന്യം, കന്നുകാലികൾ തിന്നശേഷം നിലത്തു കൊഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വൈക്കോൽ തുരുമ്പെന്നോണം ചിന്നിച്ചിതറി നശിച്ചുപോയി.

പക്ഷികളെയോ, കല്ലുകളെയോ, സംബന്ധിച്ചു കൂടുതലൊന്നും വിവരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ കല്ലിനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കു **سجيل** (സിജ്ജീൽ) എന്നാണ്. ലൂത്ത് (عليه السلام) നബിയുടെ ജനതയെ ബാധിച്ച ശിക്ഷ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ സൂ: ഹൂദിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു **وامطرنا عليهم حجارة من سجيل – هود : ٨٦** (അവരിൽ നാം സിജ്ജീലിന്റെ കല്ലു വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.) ചൂളവെച്ച കല്ല് എന്നാണ് അവിടെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അതിനു അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. കളിമണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കല്ല് (**حجارة من طين**) എന്നും ഇതേ കല്ലിനെപ്പറ്റി സൂ: അദ്ദാരിയാത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, പക്ഷികൾ എറിയുവാൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന കല്ല് കളിമണ്ണുകൊണ്ടുള്ളതും ചൂളവെക്കപ്പെട്ടതുമായിരുന്നുവെന്നു കരുതാവുന്നതാണ്. ഈ കല്ലുകൾ മുഖേന സൈന്യങ്ങൾ കൊല്ലപ്പെടുകയാണോ, അതുമൂലം അവർക്കു മറ്റു വല്ല നാശങ്ങളും സംഭവിക്കുകയാണോ ചെയ്തതെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും അവരുടെ അതിദാരുണമായ നാശത്തിനും, പരാജയത്തിനും അതുകാരണമായെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, ഇതു കേവലം സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരത്ഭുതമായിരുന്നുവെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

കൊക്കുകളെപ്പോലെയോ എറളാടിപ്പക്ഷികളെപ്പോലെയോ ഉള്ള ഒരുതരം പക്ഷികളായിരുന്നു പ്രസ്തുത പക്ഷികളെന്നും, കടലമണിപോലെയോ, പയറുമണിപോലെയോ ചെറുതായിരുന്നു ആ കല്ലുകളെന്നും, കല്ലുകൾ വർഷിച്ചതോടുകൂടി സൈന്യങ്ങളിൽ ഒരുതരം വസൂരിയോ, മറ്റേതോ രോഗമോ പിടിപെട്ടുവെന്നും, അങ്ങനെ അവരുടെ ശരീരങ്ങൾ നുറുങ്ങി നശിച്ചുവെന്നും മറ്റും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. കൂടാതെ, ഏതോ വിഷ

ബീജങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്ന ഒരു തരം ഈച്ചകളായിരുന്നു ആ പക്ഷികളെന്നും, ആ വിഷബീജങ്ങളാണ് 'കല്ലു'കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നും ചില ആധുനിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ, ഈ സംഭവത്തെ ഭൗതികവീക്ഷണങ്ങൾക്കൊപ്പിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും അവർ മുതിർന്നിരിക്കുന്നു. ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ കാണപ്പെടുന്ന അസാധാരണ സംഭവങ്ങളിലെല്ലാം ഇതുപോലെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നടത്തി സ്വയം തൃപ്തിഅടയുക ഇക്കാലത്ത് പലരുടെയും പതിവാണല്ലോ. ചിലർ അതൊരു 'പരിഷ്കാരം' തന്നെയായിട്ടാണ് ഗണിച്ചുവരുന്നതും.

ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ സൂറത്തിന് അതിനെക്കാളെല്ലാം വിചിത്രവും, ആഭാസകരവുമായ ഒരു അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം ഈയിടെയായി നൽകിക്കാണുന്നു. അല്ലാഹുവിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരാളും-അയാൾക്ക് ഈ സൂറത്തിൻെറ വാക്കർത്ഥമെങ്കിലും അറിയാവുന്നപക്ഷം-ആ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം, അല്ലാഹുവിൻെറ പേരിൽ അവർ കൽപിച്ചുകൂട്ടി കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതാണെന്നു വിധി കൽപിക്കുവാൻ മടിക്കുകയില്ലെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു അവരുടെ വിവരണത്തിൻെറ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ''അബ്ദുൽമുത്ത്വലിബും മക്കാനിവാസികളായ ഖുറൈശികളും കഅ്ബയുടെ പരിസരത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അബൂഖുബൈസ് മലമുകളിൽ കയറിയിരുന്നു. ഇതു കേവലം ഒരു സൂത്രമായിരുന്നു. അബ്രഹത്തും സൈന്യവും സ്ഥലത്തു കടന്നതോടെ ഖുറൈശികൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി അവർക്കുമീതെ വമ്പിച്ച പാറക്കല്ലുകൾ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുവഴി സൈന്യം ചതഞ്ഞരഞ്ഞുപോയി.'' അല്ലാഹു അക്ബർ! മനുഷ്യൻെറ ചിന്താഗതിക്ക് വക്രതബാധിച്ചാൽ അവനു എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞുകൂടാ?! സൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരുതരം പക്ഷികളെ നിയോഗിച്ചുവെന്നും, ഒരു തരം കല്ലുകൊണ്ടു അവ അവരെ എറിഞ്ഞു നശിപ്പിച്ചുവെന്നും സമ്മതിക്കുവാൻ ഇവരുടെ യുക്തിക്കു സാധിക്കാത്തതിൽ നിന്നും, അതേ സമയത്തു അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രസ്താവന ശരിയല്ലെന്നു തുറന്നുപറയുവാൻ ധൈര്യം വരാത്തതിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ് ഈ വിവരണം. ഇതിന് അവർ നൽകുന്ന ന്യായീകരണങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-''ധീരതയിലും, കഅ്ബയോടുള്ള ബഹുമാനത്തിലും പേരുകേട്ടവരാണ് ഖുറൈശികൾ. എന്നിരിക്കെ, അവർ കഅ്ബ പൊളിക്കാൻ വന്ന സൈന്യത്തോടു നേരിടാതെ ഭീരുത്വംകാട്ടി മലമുകളിൽ കയറിയിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കാവതല്ല. കഅ്ബ പൊളിക്കാൻവന്ന സൈന്യത്തോടു അറബികൾ ധീരമായി പോരാടിയിരുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്ന പല കവിതകളും നിവേദനങ്ങളും നിലവിലുണ്ടുതാനും. പക്ഷേ, സൈന്യത്തിൻെറ വരവ് ഹജ്ജുദിവസങ്ങളിലായതുകൊണ്ടു പെട്ടന്ന് ഒരു യുദ്ധസന്നാഹത്തിനു സാധിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് സൂത്രജ്ഞനായ അബ്ദുൽമുത്ത്വലിബ് എല്ലാവരോടും അബൂഖുബൈസിൽ കയറുവാൻ കൽപിച്ചത്. ശത്രുക്കളെ അവിടെനിന്നു കല്ലെറിഞ്ഞു പരാജയപ്പെടുത്താമെന്ന രഹസ്യം അദ്ദേഹം ആദ്യം അവരെ അറിയിക്കാത്തത് കേവലം തന്ത്രമായിരുന്നു.....''

ഈ ന്യായീകരണത്തിൻെറ ഉള്ളുകള്ളിയെപ്പറ്റി അൽപമൊന്നു ചിന്തിക്കുക: (1) അറബികളുടെ ധീരതയും, അവർക്കു കഅ്ബയോടുള്ള മതിപ്പും ശരിതന്നെ. പക്ഷെ, തങ്ങൾക്കു നേരിടാൻ കഴിയാത്തവണ്ണമുള്ള ശത്രുസേനയെ നേരിട്ട് കൂട്ടത്തോടെ ആത്മഹത്യക്കു ഒരുങ്ങുകയെന്ന വിഡ്ഢിത്തം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കരുതാവതല്ല. അതിരിക്കട്ടെ, ആനപ്പട്ടാളം മക്കായിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല, പ്രവേശനമാർഗത്തിൽവെച്ചു തന്നെ അല്ലാഹു അവരെ തടഞ്ഞു എന്നതാണ് വാസ്തവം. ആ നിലക്ക് അബൂഖുബൈസിൻെറ മുകളിൽ നിന്നു സൈന്യത്തിനു മീതെ പാറക്കല്ലുകൾ ഉരുട്ടിവിട്ടു എന്നു പറയുന്നതിനു അർത്ഥമില്ലതന്നെ. ഹുദൈബിയാ സംഭവ ദിവസം നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഒട്ടകം ഒരിടത്തുവെച്ചു മുമ്പോട്ടു നടക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ മുട്ടുകുത്തുകയുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''അതിന് അങ്ങനെ ഒരു

സമ്പ്രദായം ഇല്ല. പക്ഷേ, ആനയെ തടഞ്ഞുവെച്ചവൻ അതിനെ തടഞ്ഞുവെച്ചതാണ് (وماذلك لهايخلق ولكن حبسها حابس الفيل) മക്കാവിജയസംഭവം വിവരിച്ചകൂട്ടത്തിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (ﷺ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അല്ലാഹു മക്കായെ സംബന്ധിച്ച് ആനയെ തടഞ്ഞുവെക്കുകയുണ്ടായി. അവൻെറ റസൂലിനും സത്യവിശ്വാസി കൾക്കും അതിൽ അധികാരം നൽകുകയും ചെയ്തു.....
(... ان الله حبس عن مكة الفيل وسلط عليها رسوله والمؤمنين) ആനപ്പട്ടാളം മക്കായിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടേയില്ല എന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകളെ മാറ്റിമറിക്കുന്നവർക്ക് ഹദീസിനെ നിഷേധിക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസം തോന്നുകയില്ലെങ്കിലും സത്യാന്വേഷികൾക്ക് ഇത് തെളിവുതന്നെയാണ്.

(2) അബ്രഹത്തിൻെറ ഉദ്ദേശവും കഅ്ബ പൊളിക്കുവാനുളള ശ്രമവും അറിഞ്ഞ അറ ബിഗോത്രങ്ങൾ അതിൽ ക്ഷുഭിതരാവുകയും ചിലരെല്ലാം വഴിമദ്ധ്യേ അവനെ നേരിടുകയും ചെയ്തതായി ചരിത്രങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുളളത് ശരിയാണ്. യമനിലെ ഒരു പ്രമാണിയായിരുന്ന ദൂനഫർ (ذونفر) കുറേ ആളുകളെ ശേഖരിച്ചു അബ്രഹത്തുമായി ഏറ്റുമുട്ടുകയുണ്ടായി. അവർ പരാജയപ്പെടുകയും ദൂനഫർ ബന്ധനസ്ഥനാവുകയുമാണുണ്ടായത്. പിന്നീടു ഖഥ്അം (خشعم) പ്രദേശത്തുവെച്ചു നുഫൈലുബ്നു ഹബീബും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനതയും മറ്റൊരു യുദ്ധവും നടത്തുകയുണ്ടായി. ഇവർക്കും വിജയം വരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നുഫൈൽ ബന്ധനസ്ഥനാവുകയും ചെയ്തു. ത്വാഇഫ് വഴിയായിരുന്നു അബ്രഹത്ത് മുന്നേറിയിരുന്നത്. ത്വാഇഫുകാർ ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ കഴിവില്ലെന്നുകണ്ട് നയപൂർവ്വം പിൻമാറുകയാണ് ചെയ്തത്. മേൽ പറഞ്ഞതുപോലെയുളള സംഘട്ടനങ്ങളിൽ അറബികൾ വഹിച്ച പങ്കും, അവർ കാണിച്ച ധീരകൃത്യങ്ങളുമാണ് ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ചില കവിതകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതല്ലാതെ, മക്കായിൽവെച്ചു ഖുറൈശികളും അബ്രഹത്തിൻെറ സൈന്യവും തമ്മിൽ ഒരു ഏറ്റുമുട്ടൽ ഉണ്ടായതായി യാതൊരു രേഖയും ഇല്ല. അഥവാ മക്കായുടെ അടുത്തുവെച്ചു വല്ലതും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സങ്കൽപിച്ചാൽതന്നെ-വഴിക്കുവെച്ചുണ്ടായ സംഘട്ടനങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ-അതിൽ ഖുറൈശികൾക്ക് ചെറുത്തുനിൽക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവർ മലമുകളിൽകയറി അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നല്ലാതെ, അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബ് രഹസ്യമായി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു ആസൂത്രിത പരിപാടിയായിരുന്നു അത് എന്നു ളളതിന് ഇക്കൂട്ടരുടെ സ്വന്തം കണക്കുകൂട്ടലല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. തെളി വുളളതു നേരെ മറിച്ചാണുതാനും. വാസ്തവത്തിൽ-ചിലമഹാൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു പോലെ-അല്ലാഹു അവൻെറ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെ അപ്രതീക്ഷിതവും അസാധാരണവുമായ ഒരു മാർഗത്തിലൂടെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതാണെന്ന് ദൃഷ്ടാന്തപൂർവ്വം മനുഷ്യർക്ക് കാട്ടി ക്കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി അബ്രഹത്തിൻെറ മുന്നേറ്റത്തിനു വഴിമദ്ധ്യേ നേരിട്ടയുദ്ധങ്ങൾ നിമിത്തം ഭംഗം വരുത്താതിരിക്കയാണ് അവൻ ചെയ്തതെന്നത്രെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. الله اعلم

(3) കഅ്ബയുടെ തൊട്ടടുത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു മലയാണ് അബൂഖുബൈസ് എന്ന് മക്കാ സന്ദർശിച്ച എല്ലാവർക്കും അറിയാം. മലയിൽനിന്നു കഅ്ബയുമായി ഏറ്റവും അടു ത്തുനിൽക്കുന്ന ഭാഗത്തെ ചരിവിൽ വെച്ചു കല്ലെറിഞ്ഞാൽ കഅ്ബയുടെ അടുത്തുവന്ന പട്ടാളത്തെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ തന്നെയും വേറെ ഭാഗ ത്തേക്കു രക്ഷപ്പെടുവാനുളള സൗകര്യം അവിടെയുണ്ട്. അതിരിക്കട്ടെ, ഏതായാലും അബൂഖു ബൈസിൻെറ മുകളിൽനിന്നാകട്ടെ, മക്കായെ ചുറ്റിനിൽക്കുന്ന മറ്റുമലകളുടെ മുകളി ൽനിന്നാകട്ടെ, ഇവർ പറയും പോലെ വമ്പിച്ച പാറക്കല്ലുകൾ ഉരുട്ടി ഉതിർത്തുകൊണ്ടു ഒരു സൈന്യത്തെ ചതച്ചരക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അത്ര അടുത്തോ, സൗകര്യത്തിലോ അല്ല ആ മലകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന് ആ സ്ഥലം കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയ ആർക്കും അറിയാവു ന്നതാണ്. ഹജ്ജാജുബ്നു യൂസുഫിൻെറയും, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുബൈർ (رضي الله عنه) ൻെറയും സൈന്യങ്ങൾ തമ്മിൽ മക്കായിൽവെച്ചു നടന്നതും, കഅ്ബയുടെ അടുക്കലായിരുന്ന ഇബ്നു

സുബൈർ (ﷺ) ൻെറ നേരെ മലമുകളിൽ നിന്ന് ഹജ്ജാജിൻെറ സംഘക്കാർ വമ്പിച്ച കല്ലുകൾ ഉതിർത്തതും, കഅ്ബക്കു കേടുപറ്റിയതും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. മിൻജനീഖ് ([1]) എന്ന ഒരു യന്ത്രം മുഖേനയായിരുന്നു അതെന്നു പ്രസ്താവ്യമത്രെ. ഇവിടെ ഖുറൈശികൾ മിൻജനീഖോ മറ്റോ ഉപയോഗിച്ചതായി ഇവരും പറയുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, അക്കാലത്തെ അറബികൾക്ക് മിൻജനീഖിനെപ്പറ്റി പരിചയവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അത് പിന്നീടാണവർക്കു പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും.

(4) ഇതിനെല്ലാം പുറമെ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു ഇക്കൂട്ടരുടെ സമർത്ഥനവും, ഈ സൂറത്തിന് ഇവർ നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനവും അനുസരിച്ച് ''കൂട്ടംകൂട്ടമായ പക്ഷികൾ'' (طيرا ابابيل) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൻെറ അർത്ഥം ''കൂട്ടംകൂട്ടമായ മനുഷ്യർ'' എന്നായിരിക്കണമല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ 'ചൂളക്കല്ല്' അഥവാ 'കളിമണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഇഷ്ടികക്കല്ല് (حجارة من سجيل) എന്നതിൻെറ അർത്ഥം 'വമ്പിച്ച പാറക്കല്ല്'' എന്നും, അവരെ കല്ലുകൊണ്ടു എറിഞ്ഞിരുന്നു (ترميهم بحجارة) എന്നതിൻെറ അർത്ഥം 'അവരുടെ മീതെ കല്ലുരുട്ടിയിരുന്നു'വെന്നും ആക്കി മാറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ശരിവെക്കുവാൻ വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കാണ് കഴിയുക-ഇവർക്കല്ലാതെ?!

(5) ഇതിനെക്കാൾ ബാലിശമായ മറ്റൊരുകാര്യം! ترميهم بحجارة (അവ അവരെ-അഥവാ ആ പക്ഷികൾ ആ ആനപ്പട്ടാളത്തെ എറിഞ്ഞിരുന്നു) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതിലെ ترمى (തർമീ) എന്ന ക്രിയാരൂപം ഒറ്റക്കെടുക്കുമ്പോൾ-അതിൻെറ മുമ്പും പിമ്പും ഗൗനിക്കാത്തപക്ഷം അതിനു 'നീ എറിഞ്ഞിരുന്നു' എന്നും അർത്ഥം കല്പിക്കാം. ഈ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ ഈ വ്യാഖ്യാനക്കാർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ പക്ഷികളുടെ ഏറ് ഒഴിവാക്കാമല്ലോ. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ 'നീ' എന്നു ഏകവചനമാക്കിയത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ചോദിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, അതിനു അവരുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ''ഇവിടെ 'നീ' എന്നു ഏകവചനമാണെങ്കിലും അതുകൊണ്ട് 'നിങ്ങൾ'' എന്നു ബഹുവചനമാണ് ഉദ്ദേശ്യം.' ഇതൊന്നും നാം ഊഹിച്ചു പറയുന്നതല്ല. ഇക്കൂട്ടരുടെ സ്വന്തം കൃതികളിൽ നിന്നു നാം ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ്. അവ നേരിൽ കാണുവാൻ സാധിച്ചവർക്കും ഇതും ഇതിനെക്കാൾ വമ്പിച്ചതുമായ പല വഷളത്തരങ്ങളും അവയിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇനി, വല്ലവരും അവരോട് ആരെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ 'നിങ്ങൾ' എന്നു പറഞ്ഞതെന്നു ചോദിച്ചാൽ ഒരുപക്ഷേ അവർ മറുപടി പറഞ്ഞേക്കും: 'നിങ്ങൾ' എന്നാൽ 'അവർ' എന്നും, 'അവർ' എന്നാൽ ഖുറൈശികൾ എന്നുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന്. അത്ഭുതം! ലജ്ജയില്ലെങ്കിൽ തോന്നിയത് ചെയ്യാമല്ലോ. (اذا لم تستح فاصنع ماشئت)

കൂടുതൽ ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നുതന്നെ ഭൗതികതിമിരം തീണ്ടാത്തവർക്കു സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ആരെന്തു ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളോ, യുക്തിന്യായങ്ങളോ സമർപ്പിച്ചാലും ശരി, അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഏതൊരു കാര്യവും, അതേപടി സ്വീകരിക്കുകയും, യുക്തിയും ശാസ്ത്രവും അതോട് അങ്ങോട്ടു യോജിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുമല്ലാതെ, നമ്മുടെ ആശയത്തിനും താല്പര്യത്തിനും ഒപ്പിച്ച് ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. ചില കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സാധാരണസംഭവങ്ങളെന്നും, മറ്റു ചിലതിനെപ്പറ്റി അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെന്നും നാം പറയുന്നു. ചില കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവ പ്രകൃതിനിയമങ്ങളാണെന്നും, മറ്റു ചിലതിനെപ്പറ്റി അവ പ്രകൃതിനിയമത്തിനതീതമാ

[1] നമസ്കാരം, ദുആ, ദിക്ർ തുടങ്ങിയ ആരാധനകളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പള്ളിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാണ് 'ഇഅ്തികാഫ്' (اعتكاف) എന്നു പറയുന്നത്. ഇതു എല്ലാ കാലത്തും നല്ലതാണെങ്കിലും റമസാനിൽ പ്രത്യേകം സുന്നതാകുന്നു.

ണെന്നും വിധി കല്പിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ തരം തിരിക്കലിലുള്ള മാനദണ്ഡം നമ്മുടെ പതിവും പരിചയവും മാത്രമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ-മർഹൂം സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് ഈ സൂറത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-സൂര്യൻ ദിനംപ്രതി കിഴക്കുനിന്നു ഉദിച്ചു കണ്ടു പരിചയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും, കുട്ടികൾ ജനിക്കുന്നത് നിത്യപതിവായതുകൊണ്ടും അവയെല്ലാം സാധാരണ സംഭവങ്ങളായി നാം ഗണിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളു. മനുഷ്യൻെറ കഴിവിനെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, അവ ഓരോന്നും അസാധാരണവും അമാനുഷികവുമായ സംഭവങ്ങളല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?! യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി മനസ്സിലാക്കാനുള്ള തൗഫീഖും ഹിദായത്തും അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

(اللهم لك الحمد والمنة)

106. സൂറത്തുൽ ഖുറൈശ് سورة قريش

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങൾ 4

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1 ഖുറൈശികൾക്ക് ഇണക്കമുണ്ടാക്കി ക്കൊടുത്തതിനാൽ,-	لِإِيلَٰفِ قُرَيۡشٍ ﴿١﴾
2 അതായത്, ശൈത്യകാലത്തെയും, ഉഷ്ണകാലത്തെയും യാത്ര അവർക്ക് ഇണക്കിക്കൊടുത്തത്;-	إِۦلَٰفِهِمۡ رِحۡلَةَ ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيۡفِ ﴿٢﴾
3 അതിനാൽ, അവർ ഈ വീട്ടിൻെറ റബ്ബി നെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ;-	فَلۡيَعۡبُدُواْ رَبَّ هَٰذَا ٱلۡبَيۡتِ ﴿٣﴾
4 (അതെ) അവർക്ക് വിശപ്പിന് ഭക്ഷണം നൽകുകയും അവർക്ക് ഭയത്തിന് സമാധാനം നൽകുകയും ചെയ്തവനെ (ആരാധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ).	ٱلَّذِيٓ أَطۡعَمَهُم مِّن جُوعٖ وَءَامَنَهُم مِّنۡ خَوۡفِۭ ﴿٤﴾

---

1 لايلأف ഇണക്കി (പരിചയപ്പെടുത്തി)യതിനാൽ قُرَيْشٍ ഖുറൈശികളെ 2. إِيلَافِهِمْ അതായതു അവരെ ഇണക്കിയതു رِحْلَةَ യാത്ര; യാത്രക്കു الشِّتَاءِ ശൈത്യകാലത്തെ وَالصَّيْفِ ഉഷ്ണകാല ത്തെയും3. فَلْيَعْبُدُوا അതിനാൽ അവർ ആരാധിക്കട്ടെ رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ഈ വീട്ടിൻെറ(മന്ദിരത്തി ൻെറ) റബ്ബിനെ 4. الَّذِي أَطْعَمَهُم അവർക്കു ഭക്ഷണം നൽകിയവനായ مِّن جُوعٍ വിശപ്പിനു; പട്ടി ണിയിൽനിന്നു وَآمَنَهُم അവർക്കു അഭയം (സാമാധാനം) നൽകുകയും ചെയ്ത مِّنْ خَوْفٍ ഭയ ത്തിനു; പേടിയിൽ നിന്നു

'ഖുറൈശ്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും, ഖുറൈശികളെ സംബന്ധിച്ചുമാത്രം പ്ര സ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു അദ്ധ്യായമാണിത്. ഇതുമൂലം ഖുറൈശികളുടെ പേരും കീർത്തിയും ലോകാവസാനംവരെ ഭൂമുഖത്ത് അവശേഷിക്കുന്നതായിരിക്കും. വിശുദ്ധ ക അ്ബയുടെ ശുശ്രൂഷകരും ഭരണാധിപരുമെന്നനിലക്ക് അവർക്ക് അറബികൾക്കിടയിൽ വലി യ പ്രശസ്തിയുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. പക്ഷേ, ജീവിതമാർഗങ്ങളിൽ മിക്കവാറും അവർക്ക് അന്യനാടുകളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഈത്തപ്പഴം മുതലായ ചില ഫലവർഗ്ഗങ്ങളല്ലാതെ, സാധാരണ കൃഷി വിഭവങ്ങളൊന്നും അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ പോരായ്മ നികത്തുവാൻ ഉഷ്ണകാലത്ത് ശാമിലേക്കു (സിറിയായിലേക്കു) വടക്കോട്ടും, ശൈത്യകാലത്ത് യമനിലേ ക്കു തെക്കോട്ടും അവർ കച്ചവടയാത്രകൾ നടത്തുമായിരുന്നു. അറേബ്യായുടെ കിടപ്പും ഭൂപ്ര കൃതിയും അനുസരിച്ച് ശൈത്യകാലത്ത് വടക്കോട്ടും, ഉഷ്ണകാലത്ത് തെക്കോട്ടും യാത്രചെ യ്യുന്നത് വളരെ വിഷമകരമായതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ കാലവും ദിക്കും നിർണയി ക്കപ്പെടുന്നത്. അറേബ്യാരാജ്യം മണലാരണ്യങ്ങളും, വരണ്ടമലമ്പ്രദേശങ്ങളും നിറഞ്ഞതാക കൊണ്ട് തണുപ്പുകാലത്ത് തണുപ്പും, ചൂടുകാലത്ത് ചൂടും അസഹ്യമായിരിക്കും. സംഘം ചേർന്നും ആഘോഷപൂർവവുമായിരുന്നു പ്രസ്തുത യാത്രകൾ. നാട്ടിലെ വിഭവങ്ങൾ കയ റ്റുമതിചെയ്തു വിറ്റൊഴിക്കലും, പകരം ഗോതമ്പ് തുടങ്ങിയ അവശ്യവസ്തുക്കൾ നാട്ടിൽ ഇറക്കുമതിചെയ്യലും ഈ കച്ചവടസംഘങ്ങൾ മുഖേനയായിരുന്നു. ഓരോ യാത്രയും ഒന്നു

രണ്ടുമാസത്തോളം പിടിക്കും. പലപ്പോഴും വഴിമദ്ധ്യേ പല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും അവർക്കു നേരിടേണ്ടിയും വന്നേക്കും. അതിനുള്ള മുൻകരുതലോടെത്തന്നെയായിരിക്കും യാത്രാസംഘങ്ങൾ പുറപ്പെടുന്നതും.

ഈ യാത്രകൾക്കു വേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങളും പരിചയവും നൽകിയതു മുഖേന അല്ലാഹു ഖുറൈശികളെ വിശപ്പിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുകയും, അവർക്ക് ആഹാരമാർഗം നൽകുകയും ചെയ്തു. അവർക്കു അറബികളിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യേക സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നിമിത്തം മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് അവരുടെ യാത്രാസംഘങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ സുരക്ഷിതങ്ങളുമായിരുന്നു. കൂടാതെ, കഅ്ബയുടെ അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ച് അക്രമവും സംഘട്ടനവും നടക്കുന്നത് വമ്പിച്ച ഒരു പാതകമായി എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചുവന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് സ്വന്തം നാട്ടിലും അവർക്കു സമാധാനമായി ജീവിക്കാമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. ഖുറൈശികൾക്കു സിദ്ധിച്ച യോഗ്യതകളും, കീർത്തിയും, സ്വാധീനവും എല്ലാംതന്നെ സിദ്ധിക്കുവാൻ കാരണം അവർ കഅ്ബയുടെ സംരക്ഷകരും, അയൽവാസികളും ആയതാണല്ലോ. അപ്പോൾ, എല്ലാനിലക്കും അവർ ആ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൻെറ ഉടമസ്ഥനായ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാനും, അവനെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനേയും ആരാധിക്കാതിരിക്കുവാനും ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നു. ഈ ബാധ്യത അവർ നിറവേറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ എന്ന് അവരെ അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയാണ്.

(والله الحمد والمنة)

107. സൂറത്തുൽ- മാഊൻ سورة الماعون

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 7

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ		പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
أَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ﴿١﴾	1	മതത്തെ വ്യാജമാക്കുന്നവനെ നീ കണ്ടുവോ?!-
فَذَٰلِكَ ٱلَّذِي يَدُعُّ ٱلۡيَتِيمَ ﴿٢﴾	2	അനാഥക്കുട്ടിയെ തള്ളിവിടുന്നവനത്രെ അത്.
وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ﴿٣﴾	3	പാവപ്പെട്ടവൻെറ ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റി അവൻ പ്രോൽസാഹനം നൽകുകയുമില്ല,
فَوَيۡلٞ لِّلۡمُصَلِّينَ ﴿٤﴾	4	എന്നാൽ, നമസ്കാരക്കാർക്ക് നാശം!-
ٱلَّذِينَ هُمۡ عَن صَلَاتِهِمۡ سَاهُونَ ﴿٥﴾	5	അതായത്, തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധരായുള്ളവർക്ക്, -
ٱلَّذِينَ هُمۡ يُرَآءُونَ ﴿٦﴾	6	(അതെ) യാതൊരു കൂട്ടർ; അവർ (മറ്റുള്ളവരെ) കാണിക്കുവാനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു;
وَيَمۡنَعُونَ ٱلۡمَاعُونَ ﴿٧﴾	7	പരോപകാരവസ്തു(ക്കളെ) അവർ മുടക്കം ചെയ്കയും ചെയ്യും. [ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കാണ് നാശം]

---

1 أَرَأَيْتَ നീ കണ്ടുവോ الَّذِي يُكَذِّبُ വ്യജമാക്കുന്നവനെ بِالدِّينِ മതത്തെ; പ്രതിഫലനടപടിയെ 2. فَذَلِكَ الَّذِ‌یയാതൊരുവനത്രെ അതു يَدُعُّ തള്ളിവിടുന്നു ; പിടിച്ചു തള്ളുന്ന; തുരത്തിവിടുന്ന الْيَتِيمَ അനാഥകുട്ടിയെ 3. وَلَا يَحُضُّ അവൻ പ്രോൽസാഹനം നൽകിയുമില്ല عَلَى طَعَامِ ഭക്ഷണത്തിൻെറ മേൽ الْمِسْكِينِ സാധുവിററെ; പാവപ്പെട്ടവൻെറ 4. فَوَيْلٌ എന്നാൽ നാശം; കഷ്ടം لِّلْمُصَلِّينَ നമസ്കാരക്കാർക്കാണു; നമസ്ക്കരിക്കുന്നവർക്കത്രെ5. الَّذِينَ അതായതു യാതൊരുവർ هُمْ അവർ عَن صَلَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു سَاهُونَ അശ്രദ്ധരാണ് ; വിസ്മരിച്ചവരാണ1 6. الَّذِينَ അതായതുയാതൊരുവർ هُمْ يُرَاءُونَ അവർ കാണിക്കുവാനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു 7. وَيَمْنَعُونَഅവർ മുടക്കുകയും ചെയ്യും الْمَاعُونَ പരോപകാരവസ്തുവെ (ചെറുകിട ആവശ്യവസ്തുക്കളെ)

മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ, പരലോകജീവിതം, കർമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം ആദിയായ കാര്യങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുന്ന മതനിഷേധികളുടെയും, കപടവിശ്വാസികളുടെയും ചില ലക്ഷണങ്ങൾ ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നും വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമായ കാര്യങ്ങളും നിത്യജീവിതത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവയുമാകുന്നു.

(1) അനാഥകുട്ടികളോട് നിർദ്ദയമായും പരുഷമായും പെരുമാറുക. (2) പാവപ്പെട്ടവർക്കു ഭക്ഷണം നൽകുന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രോൽസാഹനം നൽകാതിരിക്കുക. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങ

ളെക്കുറിച്ചും ഖുർആൻ പലപ്പോഴും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ഉണർത്താറുള്ളതാണ്. കഴിഞ്ഞ ചില സൂറത്തുകളിൽവെച്ച് ഇതു സംബന്ധിച്ചു ചിലതെല്ലാം നാം വായിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അനാഥക്കുട്ടികളെ പുറംതള്ളുന്നതും സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിൽ പ്രോൽസാഹനം നൽകാതിരിക്കലും മതനിഷേധത്തിൻെറ ലക്ഷണമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഇതോർക്കുമ്പോൾ, അനാഥകളെ ആദരിക്കുകയും, അവരുടെ നൻമക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൻെറയും, സാധുക്കളുടെ വിശപ്പും പട്ടിണിയും തീർക്കുകയും ആ വിഷയത്തിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൻെറയും, ബാധ്യത മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്രമേൽ വമ്പിച്ചതാണെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

(3) നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധയില്ലാതിരിക്കുക. 'നമസ്കാരക്കാർക്കാണ് നാശം' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്. നമസ്കാരത്തിൻെറ നിയമപരമായ നിർബന്ധത്തിനു വിധേയരായിരിക്കുകയും എന്നിട്ട് അതിനെക്കുറിച്ചു അശ്രദ്ധരാവുകയും ചെയ്യുന്ന കപടൻമാരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പ്രസ്താവന എന്ന് അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അവരെപ്പറ്റി **هم يراءون** (അവർ മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുവാനായി ചെയ്യും) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്ക് മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുവാനായി നമസ്കാരം നിർവഹിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ. അശ്രദ്ധ പല വിധത്തിലും ആവാം. പാടേ ഉപേക്ഷിക്കുക, ചിലപ്പോൾ മാത്രം നമസ്കരിക്കുക, മറ്റുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിലാകുമ്പോൾ മാത്രം നമസ്കരിക്കുക, സമയനിഷ്ഠ പാലിക്കാതിരിക്കുക, നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അതിലെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഘടകങ്ങളും നിബന്ധനകളും ഗൗനിക്കാതിരിക്കുക, അന്യചിന്തകളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടു ബാഹ്യരൂപം മാത്രം കഴിച്ചുകൂട്ടുക, നമസ്കാരത്തിൽ നാവുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്ന ദിക്ർ—ദുആ—ഖുർആൻ മുതലായവയുടെ സാരം ഓർക്കാതെയും അറിയാതെയും കേവലം ഒരു ചടങ്ങായി മാത്രം നിറവേറ്റുക എന്നിവയെല്ലാം തന്നെ—ഇമാം ഇബ്നുകഥിർ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ—നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അശ്രദ്ധയുടെ ഇനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവയിൽ ഓരോന്നും പ്രത്യേകം നോക്കുമ്പോൾ ചിലത് ചിലതിനേക്കാൾ ഗൗരവം കൂടിയതോ കുറഞ്ഞതോ ആയിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, ഈ ദോഷങ്ങൾ മുഴുവനുമോ ഏതാനുമോ ഒരാളിൽ സമ്മേളിക്കുന്നപക്ഷം, ആ നമസ്കാരക്കാരൻ കപടവിശ്വാസികളുടെ ഇനത്തിൽ പെട്ടവനാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. **معاذالله**

കപടവിശ്വാസികളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, മടിയൻമാരായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ അവർ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുകയില്ലെന്നും, നമസ്കാരത്തിൽ അവർ അല്ലാഹുവിനെ അൽപമല്ലാതെ ഓർമിക്കുകയില്ലെന്നും, അതൃപ്തിയോടുകൂടിയല്ലാതെ അവർ ധനം ചിലവഴിക്കുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. (സൂ: നിസാഉ് 142; സൂ: തൗബ 54.)

നബി (ﷺ) ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി: ''അത് കപടവിശ്വാസിയുടെ നമസ്കാരമാണ്! അത് കപടവിശ്വാസിയുടെ നമസ്കാരമാണ്! അത് കപടവിശ്വാസിയുടെ നമസ്കാരമാണ്! അതായത്: അവൻ സൂര്യനെനോക്കികാത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, അതു പിശാചിൻെറ രണ്ടുകൊമ്പുകൾക്കിടയിലായിത്തീരുമ്പോൾ അവൻ എഴുന്നേൽക്കും. എന്നിട്ട് ഒരു നാലുവട്ടം കൊത്തും. അതിൽ അല്ലാഹുവിനെ അൽപമാത്രമല്ലാതെ അവൻ ഓർമിക്കുകയുമില്ല.'' (ബു. മു.) സൂര്യൻ പിശാചിൻെറ രണ്ടുകൊമ്പുകൾക്കിടയിൽ ആകുക എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം അസ്തമിക്കുവാൻ പോകുക എന്നത്രെ. അസ്തമനവേളയിലും ഉദയവേളയിലും ചില മതക്കാർ സൂര്യനെ ആരാധിക്കാറുള്ളതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് തിരുമേനി അങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചത്. അപ്പോൾ, കപടവിശ്വാസിയുടെ നമസ്കാരം സമയം തെറ്റിച്ചുകൊണ്ടായിരി

ക്കുമെന്നതിനുപുറമെ, അത് സൂര്യാരാധകരുടെ ആരാധനയുമായി സാദൃശ്യമുള്ളതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. നാലു കൊത്തുകൊത്തും എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, ആവശ്യമായ നിയമങ്ങളും മര്യാദകളും ഗൗനിക്കാതെയും, നമസ്കാരത്തിന്റെ കാതലായ വശം–അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ-പാലിക്കാതെയും കോഴി കൊത്തുംപോലെ വേഗത്തിൽ ഒരു നാലു റക്അത്തു കുമ്പിടും എന്നത്രെ. 'അസർ' നമസ്കാരത്തെയാണ് നബി (ﷺ) ഇവിടെ ഉദാഹരിച്ചത്. മറ്റു നമസ്കാരങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ.

4–ാംമത്തെ ലക്ഷണം, അയൽവാസികൾ സാധാരണ അന്യോന്യം പരോപകാരത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കാറുള്ള ചെറുതരം ഉപകരണങ്ങളെ തടയുക–അഥവാ അവ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപയോഗത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കാതിരിക്കുക–എന്നുള്ളതാകുന്നു.ماعون (മാഊൻ) എന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ വാചകങ്ങളിലാണെങ്കിലും, ആ വാക്കിനു പല മഹാൻമാരും നൽകിയിട്ടുള്ള നിർവചനങ്ങളുടെ സാരമാണ് നാം മേലുദ്ധരിച്ചത്. അന്യോന്യം ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി വായ്പ എന്ന നിലക്കു ജനങ്ങൾ പരസ്പരം വിട്ടുകൊടുക്കാറുള്ള കുടുക്ക, കൊട്ടക്കോരി, മഴു മുതലായ അത്യാവശ്യ വസ്തുക്കൾക്കാണ് റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് ഞങ്ങൾ 'മാഊൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതെന്ന് ഇബ്നുമസ്ഊദ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി പല മാർഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'മാഊനിൽ' പ്രധാനമായത് സക്കാത്തും, അതിൽ ഏറ്റവും താണ പടിയിലുള്ളതു തരിപ്പ, കൊട്ടക്കോരി, സൂചി എന്നിവയും ആകുന്നവെന്നു ഇക്രിമഃ (عكرمة–رضى) പ്രസ്താവിച്ചതായും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'മാഊനി'നെപ്പറ്റി പലരുടെയും വാചകങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നുകഥീർ (رحمه الله) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ''ഇക്രിമഃ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞതു നന്നായിട്ടുണ്ട്. മേലുദ്ധരിച്ച എല്ലാ പ്രസ്താവനകളും അതിലടങ്ങുന്നു. അവയെല്ലാം ചെന്നെത്തുന്നത് ഒരേ ഒരു വസ്തുതയിലേക്കാണ്. അതായത്, ധനംകൊണ്ടോ, ഉപയോഗംകൊണ്ടോ സഹായസഹകരണം ചെയ്യാതിരിക്കുക എന്നത്രെ അത്.''

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, താങ്കളുടെ രക്ഷിതാവിനുള്ള പ്രധാന ആരാധനയായ നമസ്കാരംപോലും നന്നായി നിർവഹിക്കാത്തവരും, നഷ്ടം ബാധിക്കാത്തവിധത്തിലെങ്കിലും നിത്യോപയോഗവസ്തുക്കളെക്കൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് സഹായസഹകരണം ചെയ്വാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരുമായിരിക്കും കപടവിശ്വാസികൾ എന്നു സാരം. അല്ലാഹുവിനു ചെയ്യേണ്ടുന്ന മറ്റുള്ള ആരാധനകളുടെ കാര്യത്തിലും, ജനങ്ങൾക്ക് നൽകേണ്ടുന്ന സക്കാത്ത് മുതലായ ദാനധർമങ്ങളിലും അവരുടെ നില കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശോചനീയമായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ വല്ലപ്പോഴുമൊക്കെ വലിയ ആരാധകൻമാരായി ചമഞ്ഞേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും നല്ല വിഷയത്തിൽ 'വൻതുക'കൾ സംഭാവന നൽകി 'ഉദാരമതി'കളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെന്നും വന്നേക്കാം. പക്ഷെ, ആത്മാർത്ഥതയും നിഷ്കളങ്കതയുമല്ല, പേരും കീർത്തിയുമായിരിക്കും അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ചിലപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും സ്വാർത്ഥം നേടുവാനുള്ള മാർഗമായിട്ടോ ഏതെങ്കിലും നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിയോ ആയിരിക്കാം അത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള കർമങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ വിലപ്പോകുകയില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.

തന്റെ കൊട്ടക്കോരികൊണ്ടു അൽപം വെള്ളം കോരുവാൻ, തന്റെ പേനകൊണ്ടു എന്തെങ്കിലുമൊന്നു എഴുതുവാൻ, തന്റെ മൺവെട്ടികൊണ്ടു കുറച്ചു സമയം മണ്ണുകൊത്തുവാൻ, തന്റെ പറമ്പിൽകൂടി വല്ല ചുമടുംകൊണ്ടു നടന്നുപോകുവാൻ, സ്ഥലം ഒഴിവായിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന തന്റെ വാഹനത്തിൽ കാൽനടപോകുന്ന ക്ഷീണിച്ച ഒരു സഹോദരന് അൽപനേരം കയറിയിരിക്കുവാൻ, പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും പൊതുവാഹനങ്ങളിലും ലേശമൊന്ന് നീങ്ങിക്കൊടുത്തു മറ്റൊരാൾക്കു ഇരിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള നിസ്സാരകാര്യങ്ങളിൽപോലും സൻമനസ്സു കാണിക്കാത്ത

പലരെയും ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. പട്ടിണികൊണ്ടോ മഹാരോഗം മുതലായവകൊണ്ടോ ഗതിമുട്ടി കഷ്ടപ്പെട്ട് സഹായത്തിനു യാചിച്ചുവരുന്നവരെ നിർദ്ദയം ആട്ടിക്കളയുന്നവരും ദുർല്ലഭമല്ല. അതേസമയം അത്തരം വ്യക്തികളിൽപ്പെട്ട ചിലർപോലും സാധുസംരക്ഷണത്തിനും അഗതി ശുശ്രൂഷകൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ മറ്റോ വൻതുകകൾ സംഭവാന ചെയ്യുകയും ചെയ്തേക്കും! ഇത്തരം 'വമ്പിച്ച ഔദാര്യ'ങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൻെറ പ്രീതിയോ പ്രതിഫലമോ ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാവാൻ തരമില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ അതിൽ വകയുമില്ല. കാരണം, അതിൽ അവർക്കു ഉദ്ദേശശുദ്ധിയില്ലെന്നാണ് അവരുടെ മറ്റു ചെയ്തികൾ തെളിയിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൻെറ നോട്ടം ഹൃദയത്തിലേക്കാണല്ലോ. യഥാർത്ഥമായ സേവനതൽപരതയും, ഉദാരമനസ്കതയും ഉള്ളവർ സന്ദർഭത്തിനും, കഴിവിനും അനുസരിച്ച് കിട്ടുന്ന അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. വലുപ്പചെറുപ്പമോ രഹസ്യപരസ്യമോ, മുഹൂർത്തവ്യത്യാസമോ നോക്കേണ്ടതില്ല; നോക്കുന്നതുമല്ല. الله اعلم

(ومن الله التوفيق لما يحب ويرضي وله الحمد والمنة)

108. സൂറത്തുല്‍-കൗഥര്‍ سورة الـكوثر

മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങള്‍ 3

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തില്‍.
إِنَّآ أَعۡطَيۡنَٰكَ ٱلۡكَوۡثَرَ ۝١	1 നിശ്ചയമായും നാം നിനക്ക് ധാരാളം (നന്‍മകള്‍) നല്‍കിയിരിക്കുന്നു.
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنۡحَرۡ ۝٢	2 ആകയാല്‍, നിന്‍റെ റബ്ബിന് നീ നമസ്കരിക്കുകയും (ബലി) അറുക്കുകയും ചെയ്യുക.
إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ ٱلۡأَبۡتَرُ ۝٣	3 നിശ്ചയമായും, നിന്നോട് വിദ്വേഷം വെക്കുന്നവന്‍ തന്നെയാണ് വാലറ്റവന്‍ [ഭാവിയില്ലാത്തവന്‍].

---

1 . إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ നിശ്ചയമായും നാം നിനക്കു നല്‍കി; തന്നു الْكَوْثَرَ ധാരാളമായതു; വളരെ നന്മ; കൗഥര്‍ 2. فَصَلِّ ആകയാല്‍ നീ നമസ്കരിക്കുക لِرَبِّكَ നിന്‍റെ റബ്ബിനു وَانْحَرْ അറുക്കുകയും (മൃഗബലി കൊടുക്കുകയും) ചെയ്യുക 3. إِنَّ شَانِئَكَ നിശ്ചയമായും നിന്നോടു ഈര്‍ഷ്യത (പക-വിദ്വേഷം) കാണിക്കുന്നവന്‍ هُوَ അവന്‍തന്നെ الْأَبْتَرُ (വാലു) അറ്റവന്‍; മുറിഞ്ഞുപോയാവന്‍ (ഭാവി നഷ്ടപ്പെട്ടവന്‍)

الكوثر (കൗഥര്‍) എന്നാല്‍ ‘ധാരാളമുള്ളത്, ധാരാളമായ നന്‍മ, വലിയ ധര്‍മ്മിഷ്ടന്‍’’ എന്നൊക്കെ അര്‍ത്ഥമാകുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഇക്രിമഃ, സഈദുബ്നു ജുബൈര്‍, മുജാഹിദ്, ഹസന്‍ ബസരി (رحمهم الله) മുതലായ പലരുംالخير الكثير (ധാരാളമായ നന്‍മ) എന്നാണ് ഇവിടെ അര്‍ത്ഥം കല്‍പ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇഹത്തില്‍വെച്ചും പരത്തില്‍വെച്ചും നബി (ﷺ)ക്കു അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങള്‍ ധാരാളക്കണക്കിലുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സ്വര്‍ഗത്തില്‍ അല്ലാഹു നബി (ﷺ)തിരുമേനിക്കു നല്‍കുന്ന ‘ഹൗളുല്‍ കൗഥര്‍’ (الحوض الكوثر) എന്ന അരുവി-അല്ലെങ്കില്‍ തടാകം-ആണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നും പല മഹാന്‍മാരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നുകഥീര്‍ (رحمه الله) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇതും ഇതല്ലാത്തതും അടക്കം അല്ലാഹു നബി (ﷺ)ക്കു നല്‍കിയ എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും ആ വാക്കില്‍ അടങ്ങുന്നുവെന്ന് വെക്കുന്നതിനാണ് കൂടുതല്‍ ഔചിത്യം കാണുന്നത്. ആ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളില്‍ പ്രധാനമായ ഒന്നാണ് ‘ഹൗളുല്‍ കൗഥര്‍’ എന്നുള്ളതില്‍ സംശയമില്ല.

ആയിശ (رضي الله عنها) യോടു انا اعطيناك الكوثر (നിനക്കു നാം ‘കൗഥര്‍’ നല്‍കിയിരിക്കുന്നു) എന്ന വചനത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോള്‍, ‘‘അത് നിങ്ങളുടെ നബിക്കു (സ്വര്‍ഗത്തില്‍) നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അരുവിയാണ്’’ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞതായി ഇമാംബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. റസൂല്‍ (ﷺ)പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമര്‍ (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ‘‘എന്‍റെ ‘ഹൗളു’ ഒരു മാസത്തെ വഴി അകലമുള്ളതാണ്. അതിന്‍റെ ഭാഗങ്ങള്‍ സമമാണ്, (സമചതുരത്തിലാണ്.) അതിലെ വെള്ളം പാലിനേക്കാള്‍ വെള്ളയായതും, അതിന്‍റെ വാസന കസ്തൂരിയേക്കാള്‍ നല്ലതും, അതിലെ കൂജ (പാനപാത്രം) കള്‍ ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങള്‍ കണക്കെയുള്ളതുമാകുന്നു. അതില്‍നിന്നു ആരെങ്കിലും കുടിക്കുന്നപക്ഷം അവനു ഒരു കാലത്തും ദാഹം ഉണ്ടാകുകയില്ല.’’ (ബു; മു.) വേറെയും ഹദീസുകള്‍ ‘ഹൗളുല്‍ കൗഥറി’നെ സംബന്ധിച്ചു വ

ന്നിരിക്കുന്നു. സ്ഥലദൈർഘ്യം ഭയന്നു കൂടുതൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. നബി (ﷺ) ക്കു ശേഷം മതത്തിൽ അനാചാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തവർക്കു അതിൽനിന്ന് കുടിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്ന് ബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച വേറെ ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

മറ്റുള്ള പ്രവാചകൻമാർക്കു ലഭിച്ചതുപോലെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പുറമെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്കു പ്രത്യേകമായി ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു നൽകീട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. അതുകൊണ്ടു അതിനു നന്ദിയായി നമസ്കാരകർമവും, ബലികർമവും നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന് ഈ സൂറത്ത് മുഖേന അല്ലാഹു തിരുമേനിക്കു ഉപദേശം നൽകുന്നു. ഈ ഉപദേശം നബി (ﷺ)തിരുമേനി വേണ്ടും വണ്ണം സ്വീകരിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ടുതാനും. രാത്രിയിൽ അധിക സമയം നിന്നു നമസ്കരിക്കുന്നതുമൂലം അവിടുത്തെ കാലിൽ നീരുകെട്ടിപ്പോകുമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ പാപങ്ങൾ അല്ലാഹു പൊറുത്തുതന്നിരിക്കെ ഇത്രത്തോളം വിഷമിക്കുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് ആയിശ (رضي الله عنها) ചോദിച്ചപ്പോൾ ''ഞാൻ ഒരു നന്ദിയുള്ള അടിമ ആകേണ്ടതല്ലേ?!'' എന്നായിരുന്നു അവിടുന്നു മറുപടി പറഞ്ഞത്. സമസ്കാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അതീവ താൽപര്യം പ്രസിദ്ധമാണ്. മൃഗബലി നടത്തുന്ന കാര്യത്തിലും തിരുമേനി മുൻപന്തിയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. വലിയ പെരുന്നാളിലും, ഹജ്ജിൻെറയും ഉംറഃയുടെയും അവസാനത്തിലും ധാരാളം ബലികർമം നടത്തുക അവിടുത്തെ പതിവായിരുന്നു.

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ അവിടുത്തെ പ്രബോധന സംരംഭത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ തങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ അടവുകളും പരാജയപ്പെടുന്നതിൽ ക്ഷുഭിതരായ ശത്രുക്കൾ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചു പലതും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ''മുഹമ്മദ് അധികം താമസിയാതെ മരണമടയും, അതോടെ ഈ പുത്തൻ പ്രസ്ഥാനവും നശിച്ചുകൊള്ളും, അവനു ആൺമക്കൾ ജീവിക്കുന്നില്ല, അതുകൊണ്ടു അവൻെറ പ്രാതിനിധ്യം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ആളുണ്ടാകുകയില്ല, ആകയാൽ അവന് ഇവിടെ ഭാവിയില്ല'' എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞു അവർ കൃതാർത്ഥത അടയും. ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് അവസാനത്തെ സൂക്തത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതു നേരെമറിച്ചാണ്. നബി (ﷺ) യോടു വിദ്വേഷവും പകയും വെച്ചുപുലർത്തുന്ന അക്കൂട്ടരാണ് വാലറ്റവർ, അവർക്കാണ് പിന്തുടർച്ചയില്ലാത്തത്, അവരുടെ പേരും പ്രശസ്തിയുമാണ് നശിക്കാൻ പോകുന്നത്. നബി (ﷺ)യുടെ പിന്തുടർച്ചയും സ്മരണയും പ്രശസ്തിയുമെല്ലാംതന്നെ ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കാതിരിക്കയില്ല എന്നൊക്കെയാണ് അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സംഭവിച്ചതും അങ്ങിനെത്തന്നെ.

(والله اعلم (ولله الحمد والمنة

109. സൂറത്തുൽ -കാഫിറൂൻ سورة الـكافرون

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് –വചനങ്ങൾ 6

ഈ സൂറത്തും, സൂറത്തുൽ 'ഇഖ്ലാസ്വും' കഅ്ബയെ 'ത്വവാഫു' (പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്തുകഴിഞ്ഞശേഷമുള്ള സുന്നത്ത് നമസ്കാരത്തിൽ നബി (ﷺ) ഓതാറുണ്ടായിരുന്നതായി ജാബിർ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായും, സുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തിനു മുമ്പുള്ള സുന്നത്ത് നമസ്കാരത്തിൽ തിരുമേനി രണ്ടും ഓതാറുണ്ടായിരുന്നതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായും ഇമാം മുസ്ലിം (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സുബ്ഹിൻെറ മുമ്പും മഗ്രിബിൻെറ ശേഷവുമുള്ള സുന്നത്ത് നമസ്കാരങ്ങളിൽ തിരുമേനി ഈ രണ്ടു സൂറത്തുകളും പലവട്ടം ഓതുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അഹ്മദ്, തിർമദി, ഇബ്നുമാജഃ (رحمهم الله) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളിലും വന്നിരിക്കുന്നു. ഉറങ്ങുവാൻ കിടക്കുമ്പോൾ ഈ സൂറത്ത് ഓതുന്നത് നല്ലതാണെന്നു കാണിക്കുന്ന ചില ഹദീസുകൾ അഹ്മദും (رحمه الله) മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നു അബീഹാതിം (رحمهما الله) എന്നിവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു രിവായത്തിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ചില ഖുറൈശീ നേതാക്കൾ നബി (ﷺ) യോടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: ''മുഹമ്മദേ, ഞങ്ങളുടെ മതം നീ പിൻപറ്റുക, നിൻെറ മതം ഞങ്ങളും പിൻപറ്റാം. ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ നീയും ആരാധിക്കുക, നിൻെറ ദൈവത്തെ ഞങ്ങളും ആരാധിക്കാം. എന്നാൽ നിന്റേതാണ് ഉത്തമമെങ്കിൽ അതിൽ ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടേതാണ് ഉത്തമമെങ്കിൽ അതിൽ നീയും ഭാഗഭാക്കാകുമല്ലോ''. അപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''**معاذ الله ان اشرك به غيره** (അല്ലാഹുവിനോട് മറ്റൊന്നിനെ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്നു ഞാൻ അവനോട് ശരണം തേടുന്നു!'' ഇതിനെത്തുടർന്ന് ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചു. അനന്തരം മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽവെച്ച് ഖുറൈശി പ്രമാണികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ തിരുമേനി ഈ അദ്ധ്യായം ഓതി വിളംബരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿١﴾

1 (നബിയേ) പറയുക:''ഹേ, അവിശ്വാസികളേ''!-

لَآ أَعۡبُدُ مَا تَعۡبُدُونَ ﴿٢﴾

2 ''നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നില്ല'';-

وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ﴿٣﴾

3 ''ഞാൻ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ നിങ്ങളും ആരാധിക്കുന്നവരല്ല''.

وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٞ مَّا عَبَدتُّمۡ ﴿٤﴾

4 ''നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവന്നതിനെ (അഥവാ നിങ്ങളുടെ ആരാധന) ഞാനും ആരാധിക്കുന്നവനല്ല'';-

وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ﴿٥﴾

5 ഞാൻ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ (അഥവാ എൻെറ ആരാധന) നിങ്ങളും ആരാധിക്കുന്നവരല്ല.

لَكُمۡ دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

6 നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം; എനിക്ക് എൻെറമതവും!

1 قُلْ പറയുക يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ഹേ അവിശ്വാസികളേ 2. لاَ أَعْبُدُ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നില്ല; ആരാധിക്കുന്നതല്ല مَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിനെ 3. وَلاَ أَنتُمْ നിങ്ങളുമല്ല عَابِدُونَ ആരാധിക്കുന്നവർ مَا أَعْبُدُ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതിനെ 4. وَلاَ أَنَا ഞാനുമല്ല; ഞാനല്ലതാനും عَابِدٌ ആരാധിക്കുന്നവൻ مَّا عَبَدتُّمْ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വന്നതിനെ (നിങ്ങളുടെ ആരാധന) 5. وَلاَ أَنتُمْ നിങ്ങളുമല്ല عَابِدُونَ ആരാധിക്കുന്നവർ مَا أَعْبُدُ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതിനെ (എൻെറ ആരാധന) 6. لَكُمْ നിങ്ങൾക്കു دِينُكُمْ നിങ്ങളുടെ മതം; നടപടി وَلِيَ എനിക്ക് دِينِ എൻെറമതം; നടപടി

ഇസ്ലാമിൻെറ പരിപാവന സന്ദേശങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്വാനും, അത് പ്രായോഗികമായി നടപ്പിൽവരുത്തുവാനുമാണല്ലോ നബി (ﷺ) നിയുക്തനായിട്ടുള്ളത്. ഇസ്ലാമിൻെറ പ്രഥമവും പരമപ്രധാനവുമായ ലക്ഷ്യമാകട്ടെ, ശിർക്കിനെ നിർമാർജ്ജനം ചെയ്ത് തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിക്കുകയുമാണ്. മറ്റുള്ളതെല്ലാം ഈ ലക്ഷ്യത്തിൻെറ വിശദാംശങ്ങളും അനിവാര്യഫലങ്ങളുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, ബഹുദൈവാരാധനയാകുന്ന ശിർക്കും, ഏകദൈവാരാധനയാകുന്ന തൗഹീദും തമ്മിൽ ഭാഗികമോ നാമമാത്രമോ ആയ സന്ധിപോലും ഉണ്ടാകുക സാധ്യമല്ല. രണ്ടും തമ്മിൽ പൂർവാപരവിരുദ്ധങ്ങളായിരിക്കയേ ഉള്ളു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം സുസ്പഷ്ടവും ഖണ്ഡിതവുമായ ഭാഷയിൽ ശക്തിയുക്തം തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു ചെറു അദ്ധ്യായമാണ് ഇത്. തൗഹീദിൻെറ മൗലികവശങ്ങളെ സുവ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്ന ഒരു ചെറു അദ്ധ്യായമാണ് സൂറത്തുൽ ഇഖ്ലാസ്വ്. അപ്പോൾ, ഈ രണ്ടു സൂറത്തുകളും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തവും ബന്ധവും, അവയിലെ ആശയങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യവും വ്യക്തമാണല്ലോ. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ لا اله الاالله (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല) എന്ന കലിമത്ത് തൗഹീദിൻെറ ആദ്യഭാഗമായ لا اله (ഒരാരാധ്യനുമില്ല) എന്നതിൻെറ വിശദീകരണമാണ് ഈ സൂറത്തു എന്നും, അവസാന ഭാഗമായ الاالله(അല്ലാഹു ഒഴികെ) എന്നതിൻെറ വിശദീകരണമാണ് സൂ: ഇഖ്ലാസ്വ് എന്നും പറയാം. ഈ രണ്ടു സൂറത്തുകൾക്കും നബി (ﷺ) വളരെ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരുന്നതിൻെറ രഹസ്യം ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ഈ സൂറത്തിലെ ആശയം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്ന യാതൊരു ദൈവത്തെയും–അവ വിഗ്രഹങ്ങളാവട്ടെ, മറ്റേതെങ്കിലുമാകട്ടെ–ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ അതിനു തയ്യാറുമില്ല. ഞാൻ ആരാധിച്ചുവരുന്നത് അല്ലാഹുവിനെമാത്രമാണ്. അവനെ നിങ്ങളും ആരാധിക്കുന്നില്ല. അതിനു നിങ്ങൾ തയ്യാറുമില്ല. നിങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ശിർക്കുപരമായ ആരാധനാമുറകൾ ഒന്നും എനിക്കു സ്വീകാര്യമല്ല. എൻെറ ആരാധനാമുറകൾ നിങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. എൻെറ ആരാധ്യനായ അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചുതന്ന ആരാധാനാരൂപം മാത്രമാണു ഞാൻ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നത്. നിങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ആരാധനകളാകട്ടെ, അവ നിങ്ങൾതന്നെ സ്വയം കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ചില ചടങ്ങുകൾ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടു നാം തമ്മിൽ ഒരു കാലത്തും യോജിക്കുക എന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതവും നടപടിക്രമവും പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുക. ഞാൻ എൻെറ മതവും നടപടിയും പിൻപറ്റിക്കൊള്ളാം. അതതിൻെറ ഫലം നമുക്ക് ഇരുകൂട്ടർക്കും വഴിയെ കണ്ടറിയുകയും ചെയ്യാം.

ഇബ്റാഹീം (ﷺ) നബിയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരും അവരുടെ ജനതയായ മുശ്രിക്കുകളോടു, നാം തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നും, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുവരേക്കും നാം തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുതയാണെന്നുള്ളതെന്നും മറ്റും തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച വിവരം സൂറത്തുൽ മുംതഹിന: (الممتحنة)യിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ നിങ്ങൾക്കു നല്ലതായ ഒരു മാതൃകയുണ്ടു എന്നും അതോടൊപ്പം നമ്മെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: മുംതഹന: 4-ാം വചനം നോക്കുക) അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രഖ്യാപനം ഈ സമുദായത്തിലെ മുശ്രിക്കുകളോടും

ചെയ്‌വാനാണ് ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യോടു കൽപിക്കുന്നത്. നബി (ﷺ) യോടുള്ള കൽപന അവിടുത്തെ അനുയായികൾക്കും ബാധകമാണെ ന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

(والله اعلم اللهم لك الحمد والمنة)

110. സൂറത്തു-ന്നസ്ർ سورة النصر

മദീനായിൽ അവതരിച്ചത് –വചനങ്ങൾ 3

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

إِذَا جَآءَ نَصْرُ ٱللَّهِ وَٱلْفَتْحُ ۝١

1 അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായവും, വിജയവും വന്നാൽ,-

وَرَأَيْتَ ٱلنَّاسَ يَدْخُلُونَ فِى دِينِ ٱللَّهِ أَفْوَاجًا ۝٢

2 അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തിൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായി പ്രവേശിക്കുന്നതായി മനുഷ്യരെ നീ കാണുകയും (ചെയ്താൽ),-

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَٱسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابًۢا ۝٣

3 അപ്പോൾ നീ നിൻെറ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹു' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്തുകൊള്ളുക; അവനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും അവൻ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

---

1 إِذَا جَاءَ വന്നാൽ; വരുമ്പോൾ نَصْرُ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായം وَالْفَتْحُ വിജയവു; തുറവിയും 2. وَرَأَيْتَ നീ കാണുകയും(ചെയ്താൽ) النَّاسَ മനുഷ്യരെ يَدْخُلُونَ അവർ പ്രവേശിക്കുന്നതായി فِي دِينِ اللهِ അല്ലാഹുവിൻെറ മതത്തിൽ أَفْوَاجًا കൂട്ടങ്ങളായി; കൂട്ടംകൂട്ടമായി 3. فَسَبِّحْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നീ തസ്ബീഹു നടത്തിക്കൊള്ളുക بِحَمْدِ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു; സ്തുതിയോടെ رَبِّكَ നിൻെറ റബ്ബിനെ; റബ്ബിൻെറ وَاسْتَغْفِرْهُ അവനോടു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവൻ ആകുന്നു (ആണ്) تَوَّابًا പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ വിയോഗത്തിന് അല്പം മുമ്പായി അവതരിച്ച ഒരു സൂറത്താണിത്. അവർണ്ണനീയമായ ത്യാഗങ്ങളും ഞെരുക്കങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ടു ഏതാണ്ടു ഇരുപത്തിമൂന്നു കൊല്ലക്കാലം നടത്തിവന്ന അവിശ്രമ പരിശ്രമങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണവിജയം സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ കണ്ണിനു കുളുർമയും, മനസ്സിനു സംതൃപ്തിയും കൈവന്നിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവൻെറ ദീനിനെ-ഇസ്ലാം മതത്തെ-സഹായിച്ചു. അവൻെറ നബിയെയും സഹായിച്ചു. ആ സത്യമതത്തിനെതിരിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത കോലാഹലം നടത്തി കുപ്രസിദ്ധി നേടിയ വിരുദ്ധ ശക്തികളെല്ലാം മലപോലെവന്ന് മഞ്ഞുപോലെ നീങ്ങിപ്പോയി. വിഗ്രഹാദി വിവിധ ദൈവങ്ങളുടെ കൂത്തരംഗമായിരുന്ന അറേബ്യാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽനിന്ന് ഇസ്ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളാകുന്ന ശിർക്കിൻെറ അനുയായികളും, അവരുടെ ദൈവങ്ങളും നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അല്ലാഹുവിൻെറ മതമാകുന്ന ഇസ്ലാമിൻെറ പതാക എല്ലായിടത്തും ഉയർന്നു. അറേബ്യ മുഴുവനും സത്യവിശ്വാസത്തിൻെറയും മനുഷ്യത്വത്തിൻെറയും നാടായി മാറി. അയൽപക്കങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള കുഫ്റിൻെറ സാമ്രാജ്യങ്ങളിലെ മഹാരഥന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭാവിയെ ഉൽകണ്ഠയോടെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 'മക്കാവിജയ'മാകുന്ന 'വിജയങ്ങളുടെ വിജയം' കഴിഞ്ഞതോടെ ഇസ്ലാമിനെ ആശ്ലേഷിക്കുവാനായി നാനാപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും ആൾക്കൂട്ടങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ മദീനായിലേക്കു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുറംനാടുകളിൽ ഇസ്ലാമിൻെറ സന്ദേശവും വിജ്ഞാനവും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, അതിൻെറ പതാക പറപ്പിക്കുവാനും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ശിക്ഷണം ലഭിച്ച പ്രഗത്ഭരായ ശിഷ്യഗണങ്ങൾ അവിടുത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്വാൻ

സജ്ജമായിരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തിൽ, നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യലക്ഷ്യം പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. അഥവാ ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവിടുത്തേക്കു സിദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന സഹായവാഗ്ദാനങ്ങൾ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു; ഇസ്ലാമിനു വിജയവും സിദ്ധിച്ചു; ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായിവന്നു ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് അവിടുത്തേക്കു കണ്ടാനന്ദിക്കുമാറാകുകയും ചെയ്തു. ഇനി, അവിടുത്തേക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു തൻെറ അടുക്കൽ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതും, എല്ലാറ്റിനെക്കാളും ഉപരിയായതുമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുവാനിരിക്കുന്നു. അതിനായി, അല്ലാഹു അവൻെറ തിരുദൂതരെ അവൻെറ പരിശുദ്ധ സന്നിധിയിലേക്കു സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ് ഈ സൂറത്തുമുഖേന. അഥവാ, ആ യാത്രക്കു ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുവാനുള്ള സൂചനയാണ് ഇതിലുള്ളത്. യാത്രക്കുമുമ്പായി, ഇതേവരെ ലഭിച്ച വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും നേട്ടങ്ങൾക്കും നന്ദിയായി അവന് സ്തുതികീർത്തനവും, സ്തോത്രകീർത്തനവും, ചെയ്യണമെന്നും, വല്ല വിധേനയും വന്നുവശായേക്കാനിടയുള്ള അബദ്ധങ്ങളും വീഴ്ചകളും മാപ്പുചെയ്തുകിട്ടുവാൻ വേണ്ടി അവനോട് പാപമോചനം തേടണമെന്നും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഥവാ-സൂറത്തുൽ ഇൻശിറാഹി (الانشراح) ൻെറ അവസാനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ-ഞെരുക്കവും ഭാരവും നീങ്ങി എളുപ്പവും സൗകര്യവും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഇനി, അല്ലാഹുവിൻെറ സാമീപ്യവും പ്രീതിയും കൂടുതൽ ലഭിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും അതിനു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നു താല്പര്യം.

പ്രവാചകൻമാർ പാപങ്ങളിൽനിന്നു സുരക്ഷിതരായിരിക്കുമെന്നിരിക്കെ, പാപമോചനം തേടുവാൻ നബി (ﷺ) യോടു കല്പിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു വല്ലവരും സംശയിച്ചേക്കാം. നബിമാരുടെ പാപങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെപ്പറ്റി സൂ: ഫത്ത്ഹ്; 2ൻെറയും സൂ: മുഹമ്മദ്: 19 ൻെറയും, സൂ: സ്വാദ് 34-38 ൻെറയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽവിവരം അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക. നബിമാരുടെ ഉന്നത പദവിവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ പക്കൽ വന്നേക്കാവുന്ന കേവലം നിസ്സാരമായ വീഴ്ചകളും അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാപങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കും. എന്നല്ലാതെ, കുറ്റകരമോ നിഷിദ്ധമോ ആയ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ അവർ ചെയ്യുമെന്നു ഇതിനർത്ഥമില്ല. കൂടാതെ, നബിമാർ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളപ്പോൾ തങ്ങളുടെ സമുദായമദ്ധ്യേ നടമാടുന്ന പാകപ്പിഴവുകളിൽ ഒരു ബാദ്ധ്യത അവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതുമാണ്. അതോടുകൂടി, നബി (ﷺ) തിരുമേനി അവിടുത്തെ സമുദായത്തിൻെറ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. (സൂ: മുഹമ്മദ്:19) ഇങ്ങിനെ പല നിലക്കും ആയിരിക്കാം നബി (ﷺ) യോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ കല്പിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, നബി (ﷺ) തിരുമേനി പോലും അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ–തിരുമേനിയാകട്ടെ, അതു അവിടുത്തെ നിത്യപതിവാക്കി നമുക്കു മാതൃക കാണിച്ചുതന്നിട്ടുമുണ്ട്-നാമെല്ലാവരും അതിനു കൂടുതൽ കടമപ്പെട്ടവരാണെന്നു വ്യക്തം. ആ നിലക്കു ഈ കല്പന നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടുതൽ ശക്തമായ ഒരു ഉപദേശപാഠം കൂടിയാണ്.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൻെറ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: ''ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്ന വൃദ്ധൻമാരോടൊപ്പം എന്നെയും ഉമർ (رضي الله عنه) അദ്ദേഹത്തിൻെറ സദസ്സിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ചിലരുടെ മനസ്സിൽ വെറുപ്പു തോന്നിയിരിക്കണം.'' അവർ പറഞ്ഞു: ''എന്താണ് (ഈ ചെറുപ്രായക്കാരനായ) ഇവനെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ? ഞങ്ങൾക്കു ഇവനെപ്പോലെയുള്ള മക്കളും കൂടിയുണ്ടല്ലോ''. അപ്പോൾ, ഉമർ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''ഇയാൾ നിങ്ങൾക്കറിയാ

വുന്ന ആളാണല്ലോ'' ([1]) അങ്ങനെ, ഒരു ദിവസം ഉമര്‍ (رضي الله عنه) അവരെയെല്ലാം വിളിച്ചുവരുത്തി. കൂട്ടത്തില്‍ എന്നെയും ചേര്‍ത്തു. അന്ന് എന്നെ അവരുടെ കൂട്ടത്തില്‍ ക്ഷണിച്ചത് അവര്‍ക്കു

എന്നെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവനായിരുന്നുവെന്നാണ് ഞാന്‍ വിചാരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടു അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: **اذا جاء نصر الله والفتح** (അല്ലാഹുവിന്‍റെ സഹായവും വിജയവും വന്നാല്‍....) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ എന്തു പറയുന്നു? അവരില്‍ ചിലര്‍ പറഞ്ഞു: ''നമുക്കു സഹായം ലഭിക്കുകയും, വിജയം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോള്‍ നാം അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും, അവനോടു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു നമ്മോടു കല്‍പിക്കുകയാണ്''. വേറെ ചിലര്‍ ഒന്നും പറയാതെ മൗനം അവലംബിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോള്‍ അദ്ദേഹം എന്നോട്: ''അങ്ങിനെത്തന്നെയാണോ താനും പറയുന്നതു–ഇബ്നു അബ്ബാസേ?!'' എന്നു ചോദിച്ചു. ''അല്ല'' എന്നു ഞാന്‍ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: ''താന്‍ എന്തുപറയുന്നു?'' അപ്പോള്‍ ഞാന്‍ ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: ''അത് റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ആയുഷ്കാലാവധി അറിയിച്ചുകൊടുത്തതാണ്. അതായതു, അല്ലാഹുവിന്‍റെ സഹായവും വിജയവും വന്നാല്‍ അതു നിന്‍റെ അവധിയുടെ അടയാളമാണ്. അപ്പോള്‍ നിന്‍റെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു നീ 'തസ്ബീഹു' നടത്തുകയും, അവനോടു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക (എന്നു താല്‍പര്യം)''. ഇതുകേട്ടപ്പോള്‍ ഉമര്‍ (رضي الله عنه) പറഞ്ഞു: ''താന്‍ പറയുന്നതല്ലാതെ അതില്‍നിന്നു ഞാനും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല''. (ബു.)

ഈ സൂറത്തില്‍ അടങ്ങിയ സൂചനയാണ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (رضي الله عنه) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. വേറെയും പല സംഗതികളും ഈ ഹദീസില്‍നിന്നു ഗ്രഹിക്കുവാനുണ്ട്. നമ്മുടെ സന്ദര്‍ഭം അതല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആ വിവരണത്തിന് ഇവിടെ മുതിരുന്നില്ല. ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചപ്പോള്‍, റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനി **قد نعيت الي نفسى** (എനിക്കു എന്‍റെ മരണവാര്‍ത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടു.) എന്നു പറഞ്ഞതായി അഹ്മദും ബൈഹഖീയും (رحمه الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. ഈ സൂറത്തിന് **سورة التوديع**(യാത്ര അയപ്പിന്‍റെ അദ്ധ്യായം) എന്നും പേര്‍ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഇതുകൊണ്ടാണ്.

ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (رحمه الله) മുതലായവര്‍ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഹദീസില്‍ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ''ഖുര്‍ആന്‍റെ താല്‍പര്യം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് (ഈ സൂറത്തിലെ നിര്‍ദ്ദേശപ്രകാരം) റുകൂഉലും, സുജൂദിലും വളരെ പ്രാവശ്യം നബി (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു: **سبحانَك اللّهمّ ربنا وبحمدك اللهمّ اغفرلى** (ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവേ, നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതോടൊപ്പം നിനക്കു ഞാന്‍ സ്തോത്രകീര്‍ത്തനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവേ, എനിക്കു പൊറുത്തു തരേണമേ!)'' റസൂല്‍ (ﷺ) അവിടുത്തെ അവസാനകാലത്ത് **سبحان الله وبحمده استغفر الله واتوب اليه** (അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഞാന്‍ അവനു സ്തോത്രകീര്‍ത്തനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടു ഞാന്‍ പാപമോചനം തേടുകയും, അവങ്കലേക്കു ഞാന്‍ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.) എന്നു അധികം പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ആയശാ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദും (رحمه الله) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. നബി (ﷺ) യുടെ അവസാനകാലത്ത് അവിടുന്നു നില്‍ക്കുമ്പോഴും, ഇരിക്കുമ്പോഴും, വരുമ്പോഴും പോകുമ്പോഴുമെല്ലാം തന്നെ **سبحان الله وبحمده** എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു ഉമ്മുഹാനീ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ചതായി മുസ്‌ലിമും (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. മുമ്പില്ലാത്ത ഈ പതിവിനു കാരണം ചോദിച്ചപ്പോള്‍, ഈ സൂറത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ച അടയാളം കണ്ടതുകൊണ്ടാണെന്നു തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞതായും ആ രണ്ടു ഹദീസുകളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

نحمد الله ونستغفره ونتوب اليه
وله المنة والفضل

[1] നബി (ﷺ)യുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പിതൃവ്യപുത്രനും, ഖുര്‍ആനെ സംബന്ധിച്ചു കൂടുതല്‍ അറിയുന്ന ദേഹവുമാണെന്നു നിങ്ങള്‍ക്കറിയാമല്ലോ. ആ നിലക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ചെറുപ്രായം ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്നു സാരം. നബി (ﷺ) തിരുമേനി ചരമം പ്രാപിക്കുമ്പോള്‍ അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെക്കുറെ 13 വയസ്സു മാത്രമേ പ്രായമുണ്ടായിരിക്കയുള്ളു.

111- സൂറത്തു -ല്ലഹബ് سورة المسد

[ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സൂറത്ത് 'തബ്ബത്ത്' (تبت) എന്നും, സൂ: 'മസദ്' (المسد) എന്നും പേരുണ്ട്. ഈ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം താഴെ കാണാം.]

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്- വചനങ്ങൾ 5

സൂറത്തു-ശുഅറാഇലെ 214-ാം സൂക്തമായ **وانذرعشيرتك الاقربين** (നിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കു താക്കീത് നൽകുക) എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, നബി (ﷺ) സഫാ കുന്നിൻ മുകളിൽ കയറി അടുത്ത കുടുംബങ്ങളെയെല്ലാം വിളിച്ചുവരുത്തി. ''ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളെ താക്കീതുചെയ്‌വാൻ അയക്കപ്പെട്ട ദൂതനാണ്'' എന്നു അവരെ പൊതുവായും, ഓരോരുത്തരെ പേരുവിളിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യനായ അബൂലഹബ് കൈകുടഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: **تبا لك سائر الايام الهذا جمعتنا** (എല്ലാ നാളുകളിലും-കാലം മുഴുവനും-നിനക്കു നാശം! ഇതിനു വേണ്ടിയാണോ ഞങ്ങളെ നീ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയത്?!) ഇതിനെത്തുടർന്നു ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചു. ബുഖാരീയും മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സംഭവത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം സൂ: ശുഅറാഇൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
تَبَّتۡ يَدَآ أَبِي لَهَبٖ وَتَبَّ ﴿١﴾	1 അബൂലഹബിന്റെ ഇരുകരങ്ങൾ (നഷ്ടമടഞ്ഞു) നശിക്കട്ടെ! അവൻ (ശാപമടഞ്ഞു) നശിച്ചുതാനും.
مَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُ مَالُهُۥ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾	2 അവന് അവന്റെ ധനവും, അവൻ സമ്പാദിച്ചു വെച്ചതും ഉപകാരപ്പെട്ടിട്ടില്ല.
سَيَصۡلَىٰ نَارٗا ذَاتَ لَهَبٖ ﴿٣﴾	3 ജ്വാലയുള്ളതായ ഒരഗ്നിയിൽ [നരകത്തിൽ] അവൻ വഴിയെ കടന്നെരിയും!
وَٱمۡرَأَتُهُۥ حَمَّالَةَ ٱلۡحَطَبِ ﴿٤﴾	4 അവന്റെ ഭാര്യയും-(അതെ, ആ) വിറകുചുമട്ടുകാരി (അവളും കടന്നെരിയും)!
فِي جِيدِهَا حَبۡلٞ مِّن مَّسَدِۭ ﴿٥﴾	5 അവളുടെ കഴുത്തിൽ (ഈത്തനാരിനാൽ) പിരിച്ച ഒരു ചൂടിക്കയർ ഉണ്ടായിരിക്കും.

1 تَبَّتْ നശിക്കട്ടെ ; നഷ്ടപ്പെട്ടു; വലയട്ടെ يَدَا أَبِي لَهَبٍ അബൂലഹബിന്റെ ഇരുകരങ്ങൾ; കൈകൾ وَتَبَّ അവൻ നശിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവനും നശിക്കട്ടെ 2. مَا أَغْنَى പര്യാപ്തമാക്കിയില്ല; ഉപാകരപെട്ടില്ല:ഐശ്വര്യമാക്കിയിട്ടില്ല عَنْهُ مَالُهُ അവനു അവന്റെ ധനം وَمَا كَسَبَ അവൻ സംമ്പാദിച്ചതും 3. سَيَصْلَى വഴിയെ അവൻ കടന്നെരിയും نَارًا ഒരു അഗ്നിയിൽ ذَاتَ لَهَبٍ ജ്വാലയുള്ളതായ 4. وَامْرَأَتُهُ അവന്റെ സ്ത്രി (ഭാര്യ)യും حَمَّالَةَ ചുമട്ടുകാരി الْحَطَبِ വിറക് 5. فِي جِيدِهَا അവളുടെ കഴുത്തിലുണ്ട്; കഴുത്തിലുണ്ടാകും حَبْلٌ ഒരു കയർ مِّن مَّسَدٍ (ഈത്തനാരിന്റെ) ചൂടിയുടെ; പിരിച്ച ചൂടികൊണ്ടുള്ള

നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യൻ അബൂലഹബിന്റെ സാക്ഷാൽ പേർ 'ഉസ്സാ' (**عبد العزى**) എന്ന വിഗ്രത്തിന്റെ അടിമ എന്നർത്ഥമുള്ള അബ്ദുൽ ഉസ്സാ എന്നത്രെ. അബൂല

ഹബിൻെറ മുഖം വളരെ ശോഭയും തെളിവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് 'അബൂലഹബ്' എന്ന പേരിൽ അയാൾ അറിപ്പെട്ടത് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ, ജ്വലിക്കുന്ന മുഖമുള്ളവൻ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരിക്കും ആ പേര് വന്നത്. (1) മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസിൽ കണ്ടതുപോലെ, നബി (ﷺ) തൗഹീദിൻെറ പ്രബോധനം എപ്പോൾ തുടങ്ങിയോ അപ്പോൾ മുതൽ അവൻ നബി (ﷺ) യുടെ ശത്രുവായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. മരണംവരെ കഠിന വൈരം തുടരുകയും ചെയ്തു. അബൂലഹബിനെപ്പോലെത്തന്നെ നബി (ﷺ) യുടെ ഒരു പിതൃവ്യനായിരുന്നു അബൂത്വാലിബും. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം തിരുമേനിയുടെ വാത്സല്യം നിറഞ്ഞ രക്ഷാകർത്താവായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം ശിർക്കിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ തിരുമേനിയെ മരണംവരെ തന്നാൽ കഴിയുംവിധം സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അബൂലഹബാകട്ടേ, ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം സ്വന്തം സഹോദരപുത്രനെന്ന നിലക്കു ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്തില്ല. നേരെമറിച്ച് കിട്ടിയ അവസരമെല്ലാം തിരുമേനിയെ ഉപദ്രവിക്കുവാനും അപമാനിക്കുവാനും വിനിയോഗിക്കയാണ് ചെയ്തത്. തിരുമേനിയും അബൂലഹബും അയൽവാസികളുമായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ വാതിൽക്കൽ മലിനവസ്തുക്കൾ വലിച്ചിടുവാനാണ് ആ അയൽപക്കബന്ധം ആ മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിച്ചത്. ഖുറൈശികളുടെ ഒരു നേതാവുകൂടിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ഉപദ്രവം നടത്താനുള്ള സാഹചര്യവും കഴിവും അവന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.

റബീഅത്തുബ്നു അബ്ബാദ് (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: ''ഞാൻ 'ജാഹിലിയ്യത്തി' ലായിരുന്ന അവസരത്തിൽ 'ദുൽമജാസ്' ഉത്സവച്ചന്തയിൽവെച്ച് റസൂൽ (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നത് ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി: قولوا لا اله الا الله تفلحوا (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വിജയം ലഭിക്കും). ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അടുക്കൽ ഒരുമിച്ചുകൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മുഖപ്രകാശമുള്ളവനും കോങ്കണ്ണനും (കണ്ണുചരിച്ചുനോക്കുന്നവനും) ആയ ഒരു മനുഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിന്നിൽനിന്ന് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. انه صابئ كاذب (ഇവർ മതം മാറിയവനാണ്, കള്ളം പറയുന്നവനാണ്.) അദ്ദേഹം പോകുന്നിടത്തെല്ലാം ഈ മനുഷ്യനും പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇയാളെപ്പറ്റി ഞാൻ ചോദിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ, അത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതൃവ്യൻ അബൂലഹബാണെന്നു ആളുകൾ പറഞ്ഞു.'' (അ; ത്വ)

ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിൽപോലും പല നിലക്കും നബി (ﷺ) യെ സഹായിക്കേണ്ടിയിരുന്ന അബൂലഹബ് ഇത്രയും നീചവും നികൃഷ്ടവുമായ പെരുമാറ്റം നബി (ﷺ) യോടും ഇസ്‌ലാമിനോടും സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവൻെറ പേരെടുത്തുപറഞ്ഞു തുറന്ന ഭാഷയിൽത്തന്നെ അല്ലാഹു അവനെ ശപിച്ചാക്ഷേപിച്ചത്. ഇതിനെക്കാൾ കടുത്ത ഭാഷയിൽ ചില കഠിന മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. പക്ഷേ, അവരുടെയൊന്നും പേരെടുത്തു പറയാറില്ല. അവനോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള അതികഠിനമായ വെറുപ്പാണല്ലോ ഇത് കാണിക്കുന്നത്. പ്രവാചകൻെറ അടുത്ത ബന്ധുവായിരുന്നാൽപോലും പ്രവാചകദൗത്യത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നവരോട് അല്ലാഹുവിൻെറ കോപം വമ്പിച്ചതായിരിക്കുമെന്നും ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. അബൂലഹബിൻെറ ഭാര്യയും അബൂലഹബിന് തികച്ചും യോജിച്ച ഒരു ഭാര്യയായിരുന്നു. ഉമ്മുജമീൽ എന്നാണ് പേര്. നബി (ﷺ) ക്കെതിരായി സ്വഭർത്താവിൻെറ സംരംഭങ്ങളിൽ അവൾ അവനെ സഹായിക്കുമായിരുന്നു. അവൾക്ക് സ്വന്തമായി കഴിയുന്നത് പുറമെയും ചെയ്യും. തൻെറ തോഴിമാരായ സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നബി (ﷺ) യെപ്പറ്റി കുറ്റവും കുറവും പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുക, തിരുമേനി നടക്കുന്നവഴിയിൽ ഞെരിഞ്ഞിൽ മുള്ളിൻെറയും മറ്റും ഭാണ്ഡങ്ങൾകൊണ്ടുവന്നിടുക, തിരുമേനിയെയും അനുയായികളെയും കുറിച്ച് ഏഷണിപറഞ്ഞുണ്ടാക്കുക മുതലായവ അവളുടെ വകയായിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ അ

---

[1] ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവോടു ابو, اخو (പിതാവ്, സഹോദരൻ) എന്നീ വാക്കുകൾ ചേർത്തു ആ വസ്തുവിൻെറ ആൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക അറബികളിൽ പതിവുണ്ട്.

വളും അല്ലാഹുവിൻെറ കടുത്ത ശാപത്തിനും കോപത്തിനും പാത്രമായിത്തീർന്നു.

രണ്ടുപേർക്കും ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നാശമാണുള്ളതെന്നും, അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യത്തെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും നബി (ﷺ)ക്ക് ഒരു സന്തോഷവാർത്തയും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടുപേരും ജീവിച്ചിരിക്കെത്തന്നെയാണ് ഈ സൂറത്തിൻെറ അവതരണം. വിവരം അറിഞ്ഞു ഉമ്മുജമീൽ രോഷാകുലയായിക്കൊണ്ടു നബി (ﷺ) പള്ളിയിലിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെച്ചെന്ന് അസഭ്യം പറഞ്ഞതായി നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്.

നബി (ﷺ) സഫായിൽവെച്ച് കുടുംബാംഗങ്ങളെ താക്കീതുചെയ്തപ്പോൾ അബൂലഹബു **تبا لك** (നിനക്കു നാശം) എന്നു പറയുകയുണ്ടായല്ലോ. കഠിനമായ പ്രതിഷേധവേളയിൽ ശപിച്ചുപറയാറുള്ള ഒരു വാക്കാണത്. അതേവാക്ക് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അല്ലാഹു അവനേയും ശപിച്ചിരിക്കയാണ്. 1–ാം വചനത്തിലെ ആദ്യത്തെ ക്രിയ (**تبت**) അബൂലഹബിൻെറ കരങ്ങൾ നശിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലും, രണ്ടാമത്തെ ക്രിയ (**وتب**) അവൻ നശിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് വർത്തമാനരൂപത്തിലുമാണുള്ളത്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അവൻെറ ധനം, ഐശ്വര്യം, സ്വാധീനം, മക്കൾ മുതലായവയൊന്നും ഇഹത്തിൽ അവൻെറ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിന് ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നും , പരലോകത്തിൽ അവമൂലം യാതൊരു ഗുണവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ശാപം ഇഹത്തിൽവെച്ചു മരണത്തിന് മുമ്പുതന്നെ അവൻ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻെറ ഉദ്ദേശമൊന്നും ഫലിച്ചതുമില്ല. അവൻെറ മകൻ ഉത്ത്ബത്ത് ശാമിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ സിംഹത്തിനു ഇരയായി. അവന് **عدسة** (അദസത്ത്) എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന (പ്രമേഹക്കുരുപോലെയോ വസൂരിപോലെയോ ഉള്ള) ഒരു രോഗം പിടിപെട്ടു. ദുർഗന്ധം നിമിത്തം ജനങ്ങൾ അടുക്കാതായി. ശവസംസ്കാരത്തിനുപോലും ആളെകിട്ടാതെ കൂലിക്കാരാണത് എങ്ങിനെയോ എടുത്ത് മറച്ചത്. ബദ്ർയുദ്ധം കഴിഞ്ഞു അല്പദിവസങ്ങൾക്കുശേഷമായിരുന്നു അത്. താൻ ഒരു ഖുറൈശിനേതാവായിരുന്നിട്ടും ഭീരുത്വവും പിശുക്കും കാരണമായി ബദ്റിൽ അവൻ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. പകരം തനിക്ക് കടക്കാരനായിരുന്ന ഒരാളെ അയക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ചുരുക്കത്തിൽ അവൻെറ ധനവും അവൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതുമെല്ലാം തന്നെ അവന് ഇവിടെ ഉപകരിച്ചില്ല. പരലോകത്തിലാകട്ടെ–മൂന്നാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ–ജ്വലിച്ചുപ്രകാശിക്കുന്ന ആ മുഖം കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൽകടന്ന് എരിയുകയും ചെയ്യും. അതിൽ സംശയവും ഇല്ല.

അബൂലഹബിനെത്തുടർന്നു അവനെ അനുകരിച്ചിരുന്ന അവൻെറ ഭാര്യയെയും ശാപത്തിൽ അവനോടൊപ്പം അല്ലാഹു പങ്കുചേർത്തിരിക്കുന്നു. 'വിറകുചുമട്ടുകാരി' (**حمالة الحطب**) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ച് അവളെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏഷണിയുമായി നടക്കുന്നവനെകുറിച്ചു അവൻ അയാൾക്കെതിരെ വിറകുണ്ടാക്കുകയാണെന്ന് അറബികൾ പറയാറുണ്ടെന്നും, അതനുസരിച്ച് ഏഷണിക്കാരി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുമാണ് ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. അതല്ല, നബി (ﷺ) യെ ഉപദ്രവിക്കുവാനായി അവൾ മുള്ളും മറ്റും ചുമന്നുകൊണ്ടുവന്നിരുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ''അവളുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു പിരിച്ച ചൂടിക്കയറുണ്ടായിരിക്കും'' (**فى جيدها حبل من مسد**) എന്ന വാക്യവും ഇതുപോലെ അവളുടെ നേർക്ക് അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പിൻെറ കാഠിന്യം പ്രകടമാക്കുന്നു. വിറകുചുമക്കൽ ഏത് അർത്ഥത്തിലായാലും ആ വിറകുചുമട്ടുകാരൻ അതിന് തക്ക കയറുംകൊണ്ടു നടക്കുമല്ലോ. നരകത്തിൽ വെച്ചുള്ള അവളുടെ സ്ഥിതി വിവരിച്ചതാണത് എന്നാണ് പല മഹാൻമാരും പറയുന്നത്. അഥവാ കഴുത്തിൽ കയറുമായി നബി (ﷺ) ക്കും ഇസ്‌ലാമിനുമെതിരെ വിറകുശേഖരിക്കുവാൻ മിനക്കെട്ടിരുന്ന അവൾക്ക് അതിന് തികച്ചും അനുയോജ്യമായ ശിക്ഷയായിരിക്കം നരകത്തിലും അനുഭവപ്പെടുക എന്നു സാരം.

والله اعلم وله الحمد والمنة

112. സൂറത്തുൽ–ഇഖ്ലാസ് (നിഷ്ക്കളങ്കത) سورة الإخلاص

(മദീനായിൽ അവതരിച്ചതെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്)

[മക്കായിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 4.]

ഈ സൂറത്ത് ഒന്നിലധികം പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. യാതൊരു കലർപ്പും കൂടാത്ത–തികച്ചും പരിശുദ്ധമായ–ഏകദൈവവിശ്വാസമൂല്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അദ്ധ്യായമെന്ന നിലക്കു സൂറത്തുൽ 'ഇഖ്ലാസ്' (നിഷ്കളങ്കത) എന്നും, മതത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനമായ മൗലികതത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെന്ന നിലക്ക് സൂറത്തുൽ 'അസാസ്' (അടിത്തറ) എന്നും കൂടാതെ സൂറത്തുൽ 'മഅ്രിഫഃ' (വിജ്ഞാനം) എന്നും, സൂറത്ത് 'ത്തൗഹീദ്' (ഏകദൈവ സിദ്ധാന്തം) എന്നും ([1]) ഇതിനു പേരുകൾ ഉണ്ട്. ഓരോ പേരും ഇതിൻെറ മഹത്വവും പ്രാധാന്യവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ആയിശാ (رضي الله عنها) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരീയും മുസ്ലിമും (رحمهما الله) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: നബി (ﷺ) ഒരാളെ ഒരു സൈന്യത്തിൻെറ തലവനായി അയച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവരുമായി നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ (قل هو الله احد) (ഈ അദ്ധ്യായം) ഓതിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അതിൽ ഖുർആൻ പാരായണം അവസാനിച്ചിരുന്നത്. സൈന്യം മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ അവർ ഈ വിവരം നബി (ﷺ)യെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ ചെയ്വാൻ കാരണമെന്താണെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു അന്വേഷിക്കുവാൻ നബി (ﷺ) അവരോടു കല്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: ''കാരണം, അത് പരമകാരുണികൻെറ ഗുണവിശേഷണമാണ്. ഞാൻ അത് പാരായണം ചെയ്വാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.'' ഇത് കേട്ടപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹത്തെ ''അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.'' മറ്റൊരു സംഭവം ഇപ്രകാരമാണ്: ഖുബായിലെ പള്ളിയിലെ ഒരു ഇമാം നമസ്കാരത്തിൽ ഓരോ സൂറത്ത് ഓതുമ്പോഴും അതിനുമുമ്പായി ആദ്യം ഈ സൂറത്ത് ഓതാറുണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ആക്ഷേപം വിലവെക്കാതെ അദ്ദേഹം അത് തുടർന്നുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ യോഗ്യത കണക്കിലെടുത്തു ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കൈവിട്ടതുമില്ല. നബി (ﷺ) അവിടെ വന്നപ്പോൾ അവർ വിവരം അറിയിച്ചു. എല്ലാ റക്അത്തിലും ഈ സൂറത്ത് മുറുകെ പിടിക്കുവാനുള്ള കാരണമെന്തെന്ന് നബി (ﷺ) അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. ''ഞാനതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു'' എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ മറുപടി. അപ്പോൾ നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: ''താങ്കൾക്കു അതിനോടുള്ള ഇഷ്ടം താങ്കളെ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. (حبك اياها ادخلك الجنة) ഈ സംഭവം ബുഖാരീയിലും തിർമദീയിലും കാണാം.
(رواه البخاري تعليقاورواه الترمذى عنه)

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.	بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
1 (നബിയെ) പറയുക: അത് [കാര്യം]: അല്ലാഹു ഏകനാകുന്നു.	قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾
2 അല്ലാഹു സർവ്വാശ്രയനായ യജമാനനത്രെ.	ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾
3 അവൻ (സന്താനം) ജനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; അവൻ (സന്താനമായി) ജനിച്ചുണ്ടായിട്ടുമില്ല.	لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ﴿٣﴾

[1] سورة الاساس , سورة المعروف, سورة التوحيد

4 അവനു തുല്യനായിട്ട് യാതൊരുവനും ഇല്ലതാനും. وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

---

1 قُلْ പറയുക هُوَ അതു (കാര്യം), അവന്‍ اللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാണ് أَحَدٌ ഒരുവനാണ്, ഏകനാണ്. 2. اللهُ അല്ലാഹു الصَّمَدُ (സര്‍വ്വരാലും ആശ്രയിക്കപ്പെടുന്ന-ആരുടെയും ആശ്രയം വേണ്ടാത്ത സര്‍വ്വാലംഭനായ) യജമാനനത്രെ, യോഗ്യനാണ്, സര്‍വ്വാശ്രയനാണ് 3. لَمْ يَلِدْ അവന്‍ ജനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല, അവന്നു ജനിച്ചിട്ടില്ല وَلَمْ يُولَدْ അവന്‍ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല, അവന്‍ ജനിച്ചിട്ടുമില്ല 4. وَلَمْ يَكُن لَّهُ അവന്നില്ലതാനും كُفُوًا തുല്യനായിട്ട്, കിടയായി أَحَدٌ ഒരാളും(ഒന്നും)

'ഈ സൂറത്ത് ഖുര്‍ആന്‍റെ മൂന്നില്‍ ഒരു ഭാഗത്തിനു സമമാകുന്നു' എന്ന് നബി (ﷺ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും അടക്കം പല ഹദീസു പണ്ഡിതന്‍മാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പല ഹദീസുകളിലും കാണാവുന്നതാണ്. എല്ലാ രാത്രിയും ഉറങ്ങുവാന്‍ കിടക്കുന്നേരം ഈ സൂറത്തും അടുത്ത രണ്ടു സൂറത്തുകളും (സൂ: ഫലഖും, നാസും) ഓതി രണ്ടു കൈകളില്‍ ഊതി മുഖത്തും, തലയിലും, ശരീരം മുഴുവനും മൂന്നുപ്രാവശ്യം നബി (ﷺ) തടവിയിരുന്നതായും ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (رحمهما الله) മുതലായവര്‍ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുല്‍ കാഫിറൂന്‍റെ ആരംഭത്തില്‍ ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകളും ഓര്‍ക്കുക. ഇതുപോലെ, ഈ സൂറത്തിന്‍റെ പ്രാധാന്യം കുറിക്കുന്ന പല ഹദീസുകളും കാണാവുന്നതാണ്.

നിന്‍റെ റബ്ബിനെ ഞങ്ങള്‍ക്കൊന്നു വിവരിച്ചുതരണം എന്ന് മുശ്‌രിക്കുകള്‍ നബി (ﷺ) യോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുവെന്നും, അതിനെത്തുടര്‍ന്നാണ് ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചതെന്നും അഹ്മദും, തിര്‍മദീയും ബുഖാരി അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ 'താരീഖ്' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മേല്‍കണ്ടതുപോലെയുള്ള മഹത്വങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും കൈവരേണമെങ്കില്‍ വായകൊണ്ടു വൃഥാ ഉരുവിട്ടാല്‍മാത്രംപോരാ, അതിലെ ആശയം ഗ്രഹിച്ചും അത് മനസ്സില്‍ പതിഞ്ഞും, അതിന്‍റെ ഗൗരവം ഓര്‍ത്തുകൊണ്ടും കൂടിയായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ومن الله التوفيق

ഏതൊരു രക്ഷിതാവിന്‍റെ-ഏതൊരു ആരാധ്യന്‍റെ-ഏകസിദ്ധാന്തത്തിലേക്കാണോ ഞാന്‍ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത് ആ രക്ഷിതാവും ആ ആരാധ്യനുമായുള്ളവന്‍റെ മഹോല്‍കൃഷ്ടഗുണവിശേഷണങ്ങളെ ഇതാ, ഞാന്‍ നിങ്ങള്‍ക്കു വിവരിച്ചുതരാം; കേട്ടുകൊള്ളുക എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുവാന്‍ നബി (ﷺ) യോട് കല്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു സൂറത്ത് ആരംഭിക്കുന്നത്. തുടര്‍ന്നുകൊണ്ട്-തൗഹീദിനു നിദാനമായ-അതിന്‍റെ അനിവാര്യതക്ക് ആധാരമായ-അവന്‍റെ പരിശുദ്ധ ഗുണവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

هو(ഹുവ) എന്ന സര്‍വ്വനാമത്തിന് 'അത്' എന്നും, 'അവന്‍' എന്നും അര്‍ത്ഥം വരും. മുമ്പു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെയുള്ള ഇത്തരം സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍, പിന്നീട് പറയുന്ന വിഷയത്തിന്‍റെ ഗൗരവത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുവാന്‍വേണ്ടി ആ പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതിന് ضمير الشأن (കാര്യത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്ന സര്‍വനാമം) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെയും അതാണെന്നാണ് മിക്ക മുഫ്‌സ്സിറുകളും പറയുന്നത്. ഇതനുസരിച്ചാണ് 'കാര്യം' എന്ന് ഇത്തരം സ്ഥാനങ്ങളില്‍ അതിനു അര്‍ത്ഥം കല്പിക്കപ്പെടുന്നതും. താഴെ പറയുന്നതാണ് സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം എന്നു സാരം. അപ്പോള്‍, അടുത്തവാക്കുകളുമായി അതിനു ഘടനാപരമായ പ്രത്യേകമൊരു ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. വേണമെങ്കില്‍, അവിശ്വാസികളുടെ വാക്കുകളില്‍നിന്നോ, സ്ഥിതിഗതികളില്‍നിന്നോ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു ഉത്ഭവിച്ച അന്വേഷണത്തിന്‍റെ മറുപടിയെന്ന നിലക്ക് അത് സാധാരണ സര്‍വ്വനാമം തന്നെയാണെന്നും വെക്കാവുന്നതാണ്. അപ്പോള്‍, അടുത്ത വാക്കും അതും ചേര്‍ന്നുകൊണ്ടുള്ളതായിരിക്കും വാചകഘടന. ''അവന്‍ അല്ലാഹുവാണ്, ഏകനാണ്''

എന്നായിരിക്കും അപ്പോള്‍ അതിന് അര്‍ത്ഥം വരുക. വ്യാകരണപരമായും, സാഹിത്യപരമായും നോക്കുമ്പോള്‍, ആദ്യത്തേതിനാണ് കൂടുതല്‍ മെച്ചമുള്ളത്. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ഈ സൂറത്തില്‍ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് അവന്‍റെ അഞ്ചുഗുണങ്ങളിലൂടെയാണ്:-

(1) **الله احد** (അല്ലാഹു ഏകനാണ്). അതെ, ബഹുത്വമോ, നാനാത്വമോ, ഘടനയോ ഇല്ലാത്തവന്‍; ഇണയോ, തുണയോ, പങ്കാളിയോ ഇല്ലാത്തവന്‍; സത്തയിലും, ഗുണങ്ങളിലും, പ്രവര്‍ത്തനത്തിലുമെല്ലാംതന്നെ ഏകനായുള്ളവന്‍.

احد(അഹദ്) എന്ന വാക്കിന് 'ഒരുവന്‍, ഏകന്‍' എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കര്‍ത്ഥമെങ്കിലും അതിന്‍റെ പ്രയോഗത്തില്‍ ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. **لا احد** (ഒരാളുമില്ല) എന്നു നിഷേധരൂപത്തില്‍ പറയുമ്പോള്‍ ഈ വാക്ക് സൃഷ്ടികളെപ്പറ്റി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും സ്ഥാപനരൂപത്തില്‍ പറയുമ്പോള്‍ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചല്ലാതെ അത് ഉപയോഗിക്കാറില്ല അതായത് 'അല്ലാഹു ഏകനാണെ'ന്നും, 'ഏകനായ അല്ലാഹു' എന്നും (**الله احد، الله الاحد**) പറയുന്നതു പോലെ, 'ഏകനായ നേതാവ്' എന്നോ നേതാവ് ഏകനാണ് (**السيد الاحد، السيد احد**) എന്നോ മറ്റോ ആ വാക്ക് ചേര്‍ത്തു പറഞ്ഞുകൂടാത്തതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, എണ്ണം പറയുമ്പോള്‍ 'ഒന്ന്' -അല്ലെങ്കില്‍ 'ഒരാള്‍' - എന്ന അര്‍ത്ഥത്തിലും ആ പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. **واحد** (വാഹിദ്) എന്നേ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളു. അപ്പോള്‍, എണ്ണത്തില്‍ ഏകന്‍ എന്നു മാത്രമല്ല, ഏതുനിലക്കു നോക്കിയാലും ഏകനായുള്ളവന്‍ എന്നുള്ള ഒരര്‍ത്ഥമാണ് അതിനുള്ളത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അല്ലാഹുവിന്‍റെ വിശേഷണങ്ങളില്‍ **الواحد،الاحد** (ഒരുവന്‍, ഏകന്‍) എന്നീ രണ്ടു വാക്കുകളും ഒരേ അവസരത്തില്‍ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതും. ഈ വ്യത്യാസം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നവിധം വിവര്‍ത്തനം ചെയ്യാവുന്ന ഒറ്റവാക്ക് മലയാളത്തില്‍ കാണുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തില്‍, ബഹുത്വത്തിന്‍റെയോ, നാനാത്വത്തിന്‍റെയോ, ഘടനയുടെയോ കലര്‍പ്പില്ലാത്ത ഏകനായുള്ളവന്‍ എന്നു **احد** നും, എണ്ണത്തില്‍ മറ്റൊരു ഇണയില്ലാത്ത ഒരേ ഒരുവന്‍ എന്നു **واحد** നും അര്‍ത്ഥമാകുന്നു. അല്ലാഹു ഏകനാണ് എന്നതിന്‍റെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് തുടര്‍ന്നു പറയുന്ന ഗുണങ്ങള്‍ എന്ന് പറയാം.

(2) **الله الصمد** (അല്ലാഹു സര്‍വ്വരാലും ആശ്രയിക്കപ്പെടുന്ന യജമാനനത്രെ). **الصمد** (അ-സ്സ്വമദ്) എന്ന വിശേഷണനാമം ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന ആശയങ്ങള്‍ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന മലയാള വാക്കും നാം കാണുന്നില്ല. ആരുടെയും ആശ്രയം വേണ്ടാത്ത-എല്ലാവരും ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരുന്ന അജയ്യനായ-നിത്യശക്തനായ യജമാനന്‍ എന്നാണ് ചുരുക്കത്തില്‍ വിവക്ഷ. അതായത്, യാതൊന്നിന്‍റെയും ഒരു തരത്തിലുള്ള ആശ്രയവും വേണ്ടാതിരിക്കുവാനും, എല്ലാ വസ്തുക്കള്‍ക്കും ആശ്രയം അനിവാര്യമായിത്തീരുവാനും ആവശ്യമായ എല്ലാ ഉല്‍കൃഷ്ട ഗുണങ്ങളും സമ്പൂര്‍ണ്ണമായുള്ള മഹാന്‍ എന്നു സാരം.

(3, 4) **لم يلد** (അവന്‍ സന്താനം ജനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല); **ولم يولد** (അവന്‍ ജനിച്ചുണ്ടായിട്ടുമില്ല). അവന്‍ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്‍റെ ജനയിതാവല്ല. അഥവാ പിതാവോ, മാതാവോ, ബീജമോ അല്ല. അവന്‍ മറ്റൊന്നില്‍നിന്നു ജന്യനായവനോ ഉത്ഭുതമായവനോ അല്ല. അവന്‍ സ്വയംഭൂവാണ്. അനാദ്യനാണ്. അനന്തനാണ്. അപ്പോള്‍ അവന്‍റെ സന്താനമോ, അവതാരമോ ആയി യാതൊന്നും ഉണ്ടാകാവതല്ലതന്നെ. അങ്ങിനെയുള്ള സങ്കല്പങ്ങളില്‍നിന്നെല്ലാം പരിശുദ്ധനാണ് അവന്‍. അവനല്ലാതെയുള്ളതെല്ലാം അവന്‍റെ സൃഷ്ടികള്‍മാത്രം.

(5) **ولم يكن له كفوا احد** (അവന് തുല്യനായി ഒരുവനുമില്ല). അവന്‍റെ സത്തയിലോ, ഗുണങ്ങളിലോ, പ്രവര്‍ത്തനങ്ങളിലോ, അധികാരത്തിലോ, അവകാശത്തിലോ, സൃഷ്ടിയിലോ സംഹാരത്തിലോ, നിയന്ത്രണത്തിലോ, കൈകാര്യകര്‍ത്തൃത്വത്തിലോ, അറിവിലോ, കഴിവിലോ ഒന്നുംതന്നെ അവന് തുല്യനായി-കിടയായി-പങ്കാളിയായി-ഒന്നുമില്ല; ഒരാളുമില്ല. അതെ, അവ

നെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവുമില്ല. അവനാകട്ടെ, എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും കണ്ടറിയുന്നവനുമ ത്രെ. (**ليس كمثله شئ وهو السميع البصير**)

ഈ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹുവിൻെറ പരിശുദ്ധഗുണങ്ങളായി പ്രസ്താവിച്ച അഞ്ചു കാര്യ ങ്ങളും അവയിലടങ്ങിയ തത്വസാരങ്ങളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവിശ്വാസികളിൽപെട്ട ഓ രോ വിഭാഗക്കാരും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽപെട്ട ചില അന്ധവിശ്വാസികളും അല്ലാഹുവിനെ പ്പറ്റി സങ്കല്പിച്ചോ വാദിച്ചോ വരുന്ന എല്ലാ അപവാദങ്ങൾക്കുമുളള ഖണ്ഡനമൂല്യങ്ങൾ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. (**فلله الحجة البالغة**)

(**اللهم لك الحمد و المنة والفضل**)

113- സൂറത്തുൽ -ഫലഖ് (പുലരി) سورة الـفلق

[മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്- വചനങ്ങൾ 5]

(മദീനയിലാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.)

ഈ സൂറത്തിനും അടുത്ത സൂറത്തിനും ചേർന്ന് **المعوذتان** (മുഅവ്വിദത്താനി) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ശരണം അഥവാ രക്ഷ നൽകുന്ന രണ്ടു സൂറത്തുകൾ എന്നർത്ഥം. വിവിധതരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കെടുതലുകളിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുകയും, അവനോടു രക്ഷതേടുകയും ചെയ്‌വാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ് രണ്ടു സൂറത്തുകളും. രണ്ടു സൂറത്തുകളുടെയും പ്രാധാന്യം കുറിക്കുന്ന പല ഹദീസുകളും രിവായത്തുകളും വന്നിട്ടുണ്ട്.

റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉഖ്ബത്തുബ്നു ആമിർ ((**عقبة بن عامر** –رضي)) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ''ഈ രാത്രി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ചില ആയത്തുകൾ താൻ കണ്ടില്ലേ?! അതുപോലെയുള്ളവ തീരെ കാണപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതായതു; **قل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس** (സൂറത്തുൽ ഫലഖ്, സൂറത്തന്നാസ്) എന്നിവ. (അ; മു; ത; ന.) ഉഖ്ബത്തുബ്നു ആമിറി (رضي الله عنه) ൽനിന്നുതന്നെ നസാഈ (رحمه الله) യുടെ ഒരു നിവേദനത്തിൽ നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായും വന്നിരിക്കുന്നു. ''എതൊരാൾക്കും ചോദിക്കുവാനും രക്ഷതേടുവാനും ഇവയെപ്പോലെ മറ്റൊന്നില്ല.''

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾	പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.
قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ﴿١﴾	1 പറയുക:-പുലരിയുടെ [പ്രഭാതത്തിൻെറ] റബ്ബിനോട് ഞാൻ ശരണം തേടുന്നു,-
مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾	2 അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവയുടെ കെടുതിയിൽനിന്ന്;
وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾	3 ഇരുട്ടിയ രാത്രി മൂടിവരുമ്പോൾ അതിൻെറ കെടുതിയിൽനിന്നും;
وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِي ٱلۡعُقَدِ ﴿٤﴾	4 കെട്ടുകളിൽ (മന്ത്രിച്ച്) ഊതുന്നവരുടെ കെടുതിയിൽനിന്നും;
وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾	5 അസൂയക്കാരൻ അസൂയപ്പെടുമ്പോൾ അവൻെറ കെടുതിയിൽനിന്നും (ശരണം തേടുന്നു.)

1 قُلْ പറയുക أَعُوذُ ഞാൻ ശരണം തേടുന്ന بِرَبِّ റബ്ബിനോടു الْفَلَقِ പുലരിയുടെ 2 مِن شَرِّ مَا യാതൊന്നിൻെറ കെടുതിയിൽ (ദോഷത്തിൽ - തിന്മയിൽ) നിന്നു خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ച 3. وَمِن شَرِّ കെടുതിയിൽനിന്നും غَاسِقٍ ഇരുട്ടിയ രാത്രിയുടെ إِذَا وَقَبَ അതുമൂടിവരുമ്പോൾ; മൂടിയാൽ 4. وَمِن شَرِّ കെടുതിയിൽനിന്നും النَّفَّاثَاتِ ഊത്തുകാരുടെ; ഊത്തുകാരികളുടെ (മന്ത്രം നടത്തുന്നവരുടെ) فِي الْعُقَدِ കെട്ടുകളിൽ 5. وَمِن شَرِّ കെടുതിയിൽനിന്നും حَاسِدٍ അസൂയ വെക്കുന്നവൻെറ إِذَا حَسَدَ അവൻ അസുയവെക്കുമ്പോൾ; അസൂയപ്പെട്ടാൽ

അല്ലാഹുവിൻെറ പരിശുദ്ധ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥവും നിഷ്കളങ്കവുമായ തൗഹീദ് (ഏകദൈവവിശ്വാസം) സൂറത്തുൽ ഇഖ്ലാസിൽ അല്ലാഹു നമുക്കു പഠിപ്പിച്ചു. തൗഹീദിൽ ശിർക്കിൻെറ യാതൊരുവിധ കലർപ്പും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്നും, എല്ലാ കലർപ്പിൽനിന്നും പരിശുദ്ധനാണ് അല്ലാഹു എന്നും, ഏതെങ്കിലും വിധേന ഒരു വസ്തുവിനു അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സാദൃശ്യം കൽപിക്കൽ ശിർക്കാണെന്നും അതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുകയും ചെയ്തു. ശിർക്കിൻെറ ഇനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതും, കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലുള്ളതും അല്ലാഹുവിൻെറ കഴിവിലും അധികാരാവകാശത്തിലും അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വല്ലവർക്കും പങ്കാളിത്വം കൽപിച്ചുകൊണ്ട് അവരിൽനിന്നു ശാന്തിയും രക്ഷയും തേടലാകുന്നു.

തൗഹീദിൻെറ നിഷേധികളിൽനിന്ന് മാത്രമല്ല. അതിനെക്കുറിച്ചു വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കാത്തവരിൽനിന്നും, വിശ്വാസം അടിയുറച്ചിട്ടില്ലാത്തവരിൽനിന്നും ഇതുണ്ടാകുന്നു. ബാഹ്യമായ കാര്യകാരണബന്ധങ്ങളിലൂടെ മറ്റു വല്ലവരിലും അഭയം പ്രാപിക്കുകയോ, അവരോട് രക്ഷ തേടുകയോ ചെയ്യുന്നത് ശിർക്കാണെന്ന് ഇതിന്നർത്ഥമില്ല. അദൃശ്യവും മനുഷ്യസാധാരണമല്ലാത്തതുമായ മാർഗത്തിലൂടെ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോട് രക്ഷക്കപേക്ഷിക്കലാണ് പാടില്ലാത്തത്. അതുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൽ തൗഹീദ് വിവരിച്ചതിനുശേഷം തുടർന്നുള്ള രണ്ടു സൂറത്തുകളിലും എങ്ങിനെയാണ്, ആരോടാണ്, ഏതു പ്രകാരത്തിലാണ്, ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളിൽനിന്നാണ് മനുഷ്യൻ ശരണവും രക്ഷയും തേടേണ്ടത് എന്നൊക്കെ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

قل اعوذ برب الفلق(പറയുക: ഞാൻ പുലരിയുടെ റബ്ബിനോടു ശരണം തേടുന്നു) الفلق (ഫലഖ്) എന്നാൽ, പിളർത്തുക എന്നാണ് അതിൻെറ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. മണ്ണുപിളർത്തി ധാന്യം മുളപ്പിക്കൽ, ധാന്യം പിളർത്തി അതിൻെറ മുളപൊട്ടിക്കൽ, ഭൂമി പിളർത്തി ഉറവു പുറപ്പെടുവിക്കൽ, ഗർഭാശയം പിളർത്തി ശിശുവെ പുറപ്പെടുവിക്കൽ എന്നിവയിലെല്ലാം ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് ان الله فالق الحب والنوى –الانعام: ٩٥ (നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ധാന്യത്തെയും കുരുവിനെ-പരിപ്പിനെ-യും പിളർത്തുന്നവനാണ്) എന്നും, الفالق الاصباح–الانعام: ٩٦ (പ്രഭാതത്തെ പിളർത്തിയവൻ) എന്നുമുള്ള വചനങ്ങൾ. സാമാന്യമായ ഈ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഒന്നു പിളർത്തി അതിൽനിന്ന് മറ്റൊന്ന് ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്ന-അഥവാ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന - റബ്ബിനോട് ശരണം തേടുന്നു എന്നായിരിക്കും ഇവിടെ വിവക്ഷ. രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടുപിളർന്ന് അതിൽനിന്നാണല്ലോ പ്രഭാതത്തിൻെറ പുലരി വെളിപ്പെടുന്നത്. ആകയാൽ 'പുലരി' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രഭാതം' എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ അർത്ഥമാണ് മുഫസ്സിറുകൾ ഏതാനും ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പരിഭാഷയിൽ നാമും അതുതന്നെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഫലഖു്'മായി അർത്ഥസാമ്യമുള്ള മറ്റൊരു വാക്കാണ് 'ഫജ്ർ' (الفجر) 'പ്രഭാതം' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ കൂടുതൽ ഉപയോഗത്തിലുള്ളത് അതാണ്. ഇവിടെ 'ഫലഖു' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ രണ്ടിൽ ഏതായാലും ശരി, അതിൻെറ കർത്താവ് ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുതന്നെയാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ശരണവും രക്ഷയും തേടുന്നത് അവനോടായിരിക്കണം. മറ്റാരിൽനിന്നും ആവരുത്, അവങ്കൽനിന്നേ അതു ലഭിക്കുകയുള്ളു എന്നെല്ലാം അതിൽ നിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. وان تجد من دونه ملتحدا – الكهف (അവനെ കൂടാതെ യാതൊരു രക്ഷാവലംബവും നിനക്കു കിട്ടുന്നതേ അല്ല.) ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളിൽനിന്നാണ് അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടേണ്ടതെന്ന് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ പറയുന്നു:-

1. من شر ماخلق (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവയുടെ കെടുതലിൽനിന്ന്). അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ വസ്തുക്കളും അവൻെറ സൃഷ്ടിതന്നെ. എല്ലാം ഓരോ തരത്തിലുള്ള നന്മക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയുമാണ്. പക്ഷേ, എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ അവമൂലം ചിലപ്പോൾ

നാശനഷ്ടവും ആപത്തും സംഭവിച്ചേക്കും. മനുഷ്യജീവിതത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ വായു, വെള്ളം, ഭക്ഷണം, തീ ആദിയായവകൊണ്ടുപോലും മനുഷ്യന് ചിലപ്പോൾ ആപത്ത് നേരിടാറുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. കാരണം ചിലപ്പോൾ നമുക്കു അജ്ഞാതമായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ, സ്വന്തം കൈക്കുതന്നെ വന്ന പാകപ്പിഴവായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അന്യരുടെ കാരണത്താലായിരിക്കും എന്നു മാത്രം. വളരെ ഉപകാരമുള്ള ഇരുമ്പുകൊണ്ട് എന്തെല്ലാം അനർത്ഥങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു? എത്രയോ വമ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ കേവലം നിസ്സാര വസ്തുവായ പേന, അതുകൊണ്ടെഴുതിയ ഒരു വാക്കുമൂലം ചിലപ്പോൾ മഹാ വിപത്തിന്നിട യായേക്കുമല്ലോ. വേണ്ടാ, ഒരു വാക്ക്, ഒരു നോട്ടം, ഒരു വിരൽചൂണ്ടൽ ഇവയെല്ലാംതന്നെ, വമ്പിച്ച ആപത്തുകൾ വലിച്ചിടുന്നവയായിത്തീർന്നേക്കും.

മനുഷ്യസ്വഭാവങ്ങൾ, ചൂടും തണുപ്പുംപോലെയുള്ള പ്രകൃതിമാറ്റങ്ങൾ വീട്, വാഹനം തുടങ്ങിയ ഉപകരണങ്ങൾ ആദിയായവയൊന്നുംതന്നെ ഇതിൽനിന്നൊഴിവില്ല. പിശാച്, ദുഷ്ട ജന്തുക്കൾ, രോഗങ്ങൾ മുതലായവയുടെ കാര്യം പറയേണ്ടതുമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള കണക്കറ്റ ദോഷങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം മനുഷ്യൻെറ മുൻകരുതൽകൊണ്ടോ, പ്രതിരോധനടപടികൊണ്ടോ ഒഴിവായെന്നു വരാം. കഴിയുന്നത്ര സൂക്ഷ്മത ഉണ്ടായിരിക്കൽ ആവശ്യവുമാണ്. എന്നാൽ അതും ഫലപ്രദമായിത്തീരുന്നത് അല്ലാഹുവിൻെറ സഹായത്തോടെ മാത്രമായിരിക്കും. മിക്ക തിൽനിന്നും രക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യർക്കോ മറ്റു വല്ലവർക്കോ ഒരു പങ്കും ഉണ്ടായിരിക്ക യുമില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈ വാക്യത്തിൻെറ വൈപുല്യവും പ്രാധാന്യവും ഊഹിക്കാമല്ലോ. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ഹദീസുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അബൂസഈദിൽ ഖുദ്‌രി (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'ഒരു പുതിയ വസ്ത്രം എടുക്കുമ്പോ ൾ നബി (ﷺ) അതിന് ഒരു പേരുവെക്കും.' എന്നിട്ട് ഇങ്ങിനെ പറയും: **اللهم لك الحمد كما كسوتني اسألك خيره وخيرما صنع له وأعوذبك من شره وشر ما صنع له:** സാരം: 'അല്ലാഹുവേ, നീ എനിക്കു ഇതു ധരിക്കുവാൻ തന്നതുപോലെ, നിനക്കാണ് സ്തുതി! ഇതിൻെറ ഗുണവും ഏതൊന്നിനായി ഇതു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൻെറ ഗുണവും ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. ഇതിൻെറ കെടുതലിൽനിന്നും, ഇതു ഏതൊന്നിനായി നിർമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൻെറ കെടുതലിൽനിന്നും ഞാൻ നിന്നോടു രക്ഷ തേടുകയും ചെയ്യുന്നു.' (ദാ; തി.)

അവിശ്വാസം, കപടവിശ്വാസം, ദാരിദ്ര്യം, അപമാനം, ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത അറിവ്, സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത കർമ്മം ഉത്തരം കിട്ടാത്ത പ്രാർത്ഥന, ഭയഭക്തിയില്ലാത്ത ഹൃദയം, തൃപ്തി വരാത്ത മനസ്സ്, ദുർബലത, ലുബ്ധത, ഭീരുത്വം, മടി, അശുഭകരമായ പര്യവസാനം, വാർദ്ധ ക്യക്ഷീണം, ശത്രുക്കളുടെ സന്തോഷം, ദുഃഖം, വ്യസനം, ധനംകൊണ്ടുള്ള ആപത്ത്, വഞ്ചന, അസൂയ, കണ്ണേറ് (കരിങ്കണ്ണ്), ജീവിതത്തിലെ പരീക്ഷണങ്ങൾ, മഹാരോഗങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ അനേകമനേകം കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് നബി (ﷺ) അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിയിരുന്നതായി ഹദീസുകളിൽ കാണാം. അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചവയുടെ കെടുതലക (**شر ماخلق**) ളിൽനിന്നു ശരണംതേടുക എന്നതിൻെറ വ്യാപ്തിയും, ഉദാഹരണങ്ങളും ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണ്. ചില ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾക്കു പ്രത്യേകം അദ്ധ്യായങ്ങൾ (**باب الاستعاذات**) തന്നെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കാണാം. സത്യവിശ്വാസി അതെല്ലാം അറിയുകയും മാതൃകയാക്കുകയും ചെയ്യൽ അത്യാവശ്യമത്രെ. പൊതുവായ കെടുതലുകളിൽനിന്ന് ശരണം ചോദിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചശേഷം പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പ്രത്യേക കെടുത ലുകളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു:-

2. **ومن شر غاسق اذا وقب** (ഇരുട്ടിയ രാത്രി മൂടിവരുമ്പോഴത്തെ കെടുതലിൽനിന്നും). ആപത്തുകൾ സംഭവിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത പകലിനെക്കാൾ രാത്രി കൂടുതലാണല്ലോ. പകൽ

സമയത്ത് എവിടെ പോകുവാനും ഭയമില്ലാത്തവർക്കുപോലും രാത്രി പുറത്തിറങ്ങി വിഹരിക്കുവാൻ പേടിതോന്നും. 'എനിക്കൊരു പേടിയുമില്ല' എന്ന് ദുരഭിമാനിച്ചുകൊണ്ട് വെളിച്ചമോ മറ്റു മുൻകരുതലുകളോ ഇല്ലാതെ രാത്രിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന പലർക്കും അപ്രതീക്ഷിതമായ ആപത്തുകൾ ഓർക്കാപ്പുറത്തു നേരിടുന്നതും ദുർല്ലഭമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ആ പേടിയില്ലായ്മ ധീരത അല്ല തന്റേടമില്ലായ്മയും ഭോഷത്തവുമാകുന്നു. രാത്രിയുടെ മാത്രമല്ല, ഈ സൂറത്തിലും അടുത്ത സൂറത്തിലുമായി അല്ലാഹു തുടർന്നുപറയുന്ന മറ്റു കാര്യങ്ങളുടെയും കെടുതലുകളിൽനിന്ന് രക്ഷതേടുവാൻ കല്പിച്ചതിൽനിന്ന് അവ ഓരോന്നിനാലും ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകൾ-അവ ഭൗതികമോ, ധാർമികമോ ആവട്ടെ-വമ്പിച്ചതായിരിക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അജ്ഞാതവും, അപ്രതീക്ഷിതവുമായ മാർഗങ്ങളിൽകൂടിയും, സാധാരണഗതിയിൽ ആപൽശങ്കക്കിടമില്ലാത്ത മാർഗങ്ങളിൽകൂടിയും ആപത്തുകൾ നേരിടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നാം സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതിൽനിന്ന് രക്ഷക്കായി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഇതിൽനിന്നു നാം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

3. **ومن شر النفاثات في العقد** (കെട്ടുകളിൽ മന്ത്രിച്ച് ഊതുന്നവരുടെ കെടുതലിൽ നിന്നും) മന്ത്രവാദം നടത്തുന്നവരും, 'സിഹ്ർ' (മാരണം, ജാലവിദ്യമുതലായവ) നടത്തുന്നവരുമാണ് കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവരെക്കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. **نفث** (നഫ്ഥ്) എന്ന മൂലപദത്തിൽനിന്നുളളതാണ് **نفاثات** എന്ന വാക്ക്. അൽപം തുപ്പുനീർ തെറിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുളള ഊത്തിന്നാണ് അത് ഉപയോഗിക്കാറുളളത്. ([1]) ഇത് മന്ത്രതന്ത്രങ്ങൾ നടത്തുന്നവരുടെ പതിവാണ്. നൂലിലോ കയറിൻെറ കഷ്ണത്തിലോ കെട്ടുകളുണ്ടാക്കി അതിൽ ഊതലും അത്തരക്കാർ ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് മിക്കമുഫസ്സിറുകളും-മുൻഗാമികൾ വിശേഷിച്ചും-അങ്ങിനെ വിവക്ഷ നൽകുവാൻ കാരണം. മന്ത്രക്കാരും 'സിഹ്റു'കാരും വരുത്തിത്തീർക്കുന്ന വിനകൾ ഭയങ്കരവും, ദുർഗ്രാഹ്യവുമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അത് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞത്.

'കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവർ' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ താൽപര്യം പുരുഷൻമാരുടെ മനോദൃഢതയെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുളള മയക്കുപ്രയോഗങ്ങൾവഴി മാറ്റിമറിക്കുന്ന സ്ത്രീകളാണെന്നും ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ട്. അബൂമുസ്‌ലിമിന്റേതായ ഈ അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇമാം റാസീ (ﷺ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികഭാഗവും പറഞ്ഞതിന് എതിരില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതൊരു നല്ല അഭിപ്രായം തന്നെയായിരുന്നു.' **نفاثات** എന്ന പദം സ്ത്രീലീംഗരൂപത്തിലുളളതാകകൊണ്ടായിരിക്കും അതിന് സ്ത്രീകളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഈ വിവക്ഷ അബൂമുസ്‌ലിം നൽകിയത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. വാസ്തവത്തിൽ, സ്ത്രീലിംഗരൂപത്തിലുളള ആ പദംകൊണ്ട് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് വ്യാകരണ നിയമപ്രകാരം യഥാർത്ഥ സ്ത്രീകൾതന്നെ ആയിക്കൊളളണമെന്നില്ല ഊത്തുകാരായ ആത്മാക്കൾ എന്നോ, ദേഹങ്ങൾ എന്നോ, വിഭാഗക്കാർ എന്നോ (**النفوس او الجماعات نحوها**) കൽപിച്ചാൽ ധാരാളം മതിയാകും. ഇതാണ് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുളളതും. കെട്ടുകളിൽ ഊതുക എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്തായിരുന്നാലും ശരി, ആ പ്രവൃത്തി നടത്തുന്ന എല്ലാവരും-പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ ആവട്ടെ--അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നുവെക്കുന്നതാണ് ന്യായവും യുക്തിവും.

---

[1] قال فى المفردات: النفث قدف الريق وهو اقل من التفل ونفث الراقة والساحران بنقث فى العقده. وقال فى القاموس: النفث هو كالنفخ وقال من التفل وقال: والنفاثات فى العقد السواحر. وقال فى المنجد نفث البصاق من فيه وهى به وقال **نفث فلا ناسحره:**

ഏഷണി പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന ആളുകളാണ് കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവരെക്കൊണ്ടു വിവക്ഷ എന്നുവേറെയും ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇത് പിൻഗാമികളായ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സ്വീകരിച്ചതാണ്. പുരുഷൻമാരെ മയക്കി വശീകരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളും, ഏഷണിക്കാരും വരുത്തിത്തീർക്കുന്ന ആപത്തുകൾ വമ്പിച്ചതും അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടപ്പെടേണ്ടതുമാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കിൻെറ ശരിയായ അർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ ഭൂരിപക്ഷം മുഫസ്സിറുകളും യോജിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായിത്തോന്നുന്നത്. മുജാഹിദ്, ഇക്രിമഃ, ഹസൻ, ഖത്താദഃ, ളഹ്-ഹാക്ക് (ﷺ) മുതലായവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും അതുതന്നെ. ഒടുവിലത്തെ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളും ആ വാക്ക് ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാണെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. സാക്ഷാൽ അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നതിന് തടസ്സമില്ലാത്തപ്പോൾ അലങ്കാരാർത്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ന്യായീകരണമില്ല.

സിഹ്റുകാരെക്കൊണ്ടും മന്ത്രവാദക്കാരെക്കൊണ്ടുമുണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങളും, .അവർ നടത്തുന്ന പൈശാചിക പ്രവർത്തനങ്ങളും അധികം വിസ്തരിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല. രോഗം മാറ്റുവാൻ, ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുവാൻ, അന്യന് ആപത്തു നേരിടുവാൻ, തമ്മിൽ പിണക്കമുണ്ടാക്കുവാൻ–അങ്ങിനെ പലതിൻെറ പേരിലും-ഹോമം, ജപം, മുട്ടറുക്കൽ, ഉറുക്ക്, മന്ത്രം, ജോൽസ്യം എന്നിങ്ങിനെ പലതും നടത്തി അവർ ജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നു 'അസ്മാഇൻെറ പണിക്കാർ,' 'ത്വൽസമാത്തുകാർ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അറബിപ്പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവർതന്നെ. ഇവർ തങ്ങളുടെ മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളിൽ ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങളും ദിക്റുകൾ മുതലായവയും കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്നതല്ല. വേണമെങ്കിൽ, ഈ സൂറത്തുതന്നെയും ഓതിക്കൊണ്ട് കെട്ടുകളിൽ മന്ത്രിക്കുന്നു അവരുടെ കെടുതലിൽനിന്നുതന്നെ–അവരറിയാതെ–അവർ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിയെന്നുവന്നേക്കും. അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അതേ രൂപത്തിൽതന്നെ അവർക്കുപോലും അജ്ഞാതമായ ഏതോ ചില പേരുകൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കലും, അർത്ഥം ഗ്രാഹ്യമല്ലാത്ത വാക്കുകൾ ഉരുവിടലും അവരുടെ പതിവാണ്. പിശാചിനെ സേവിക്കുകയും പൂജിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില മുസ്‌ലിം നാമധാരികളായ അവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ പൂജാകർമങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ സൂറത്തുയാസീൻപോലെയുള്ള ഖുർആൻെറ ഭാഗങ്ങളും തൗഹീദിൻെറ കലിമയും മറ്റും ഉരുവിട്ടെന്നും വരും. പാമരന്മാരെ വഞ്ചിക്കുവാൻവേണ്ടി പിശാച് ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്ന അതിസമർത്ഥമായ പകിട്ടുവിദ്യകളത്രെ ഇതെല്ലാം.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അല്ലാഹുവും അവൻെറ റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ചും അനുവദിച്ചും തന്നിട്ടില്ലാത്ത എല്ലാ മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളും തെറ്റായതും, അവമൂലം ഏർപ്പെടാവുന്ന കെടുതികൾ വളരെ വമ്പിച്ചതുമാകുന്നു. ഇസ്‌ലാമിൽ മന്ത്രമേയില്ല, എല്ലാ മന്ത്രവും അന്ധവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തതാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ളു ചില ചിന്താഗതിക്കാരെയും അഭിപ്രായക്കാരെയും ഇന്നു കാണാം. ഇതും തികച്ചും തെറ്റായ ഒരു വാദമത്രെ. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽനിന്നും മറ്റും മന്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഇസ്‌ലാമിലെ യഥാർത്ഥ വിധി എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

സിഹ്റിനു യാഥാർത്ഥ്യമില്ല, ഗുണമായോ ദോഷമായോ ഉള്ള എന്തെങ്കിലും ഫലമുണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിൽ ഒരു സിഹ്റുമില്ല, കേവലം മനുഷ്യരെ പകിട്ടാക്കുന്ന ചില ചെപ്പിടി—വിദ്യകൾക്കു മാത്രമുള്ള പേരാണ് സിഹ്ർ എന്നിങ്ങിനെ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ മുമ്പും ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. മുഅ്തസില: വിഭാഗക്കാരിൽനിന്നാണ് ഇതിൻെറ ഉൽഭവം. വിശദാംശങ്ങളിൽ കുറച്ചൊക്കെ സത്യമുണ്ടെങ്കിലും മൊത്തത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായം ഖുർആന്നും നബിവചനങ്ങൾക്കും എതിരാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തിൻെറ വെളിച്ചത്തിലാണ് 'കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവർ' (النفاثات فى العقد) എന്നതിൻെറ വിവക്ഷ ഏഷണിക്കാരാണെന്നും, പുരുഷന്മാരെ മയക്കുന്ന

സ്ത്രീകളാണെന്നും മുകളിലുദ്ധരിച്ച വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ കൂടുതൽ സംസാരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. മർഹൂം അല്ലാമാ സയ്യിദുഖുത്ത്ബിൻെറ ഒരു പ്രസ്താവനകൊണ്ട് തൽക്കാലം മതിയാക്കാം അതിങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:-

'കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവർ എന്നുവെച്ചാൽ, ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളെയും, ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങളെയും കബളിപ്പിക്കുകവഴി ഉപദ്രവ പ്രവർത്തങ്ങൾ നടത്തുന്ന സിഹ്റുകാരാകുന്നു. വല്ല നൂലിലോ ഉറുമാലിലോ കെട്ടിട്ടുകൊണ്ട് അവർ അതിൽ ഊതുന്നതാണ്. വസ്തുക്കളുടെ പ്രകൃതിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതോ, പുതിയ ഏതെങ്കിലും യാഥാർത്ഥ്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതോ അല്ല സിഹ്ർ. പക്ഷേ, മനുഷ്യൻെറ ഇന്ദ്രിയ ശക്തികളെ സിഹ്റിൻെറ കർത്താവ് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിൽ അത് കബളിപ്പിച്ചേക്കും. ഇതാണ് മൂസാ (عليه السلام)നബിയുടെ കഥയിൽ ഖുർആൻ വിവരിച്ച സിഹ്ർ. സിഹ്റുകാരുടെ കയറുകളും വടികളും അവരുടെ സിഹ്ർ നിമിത്തം ഓടുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിൽ ഭയം തോന്നിയിരുന്നുവെന്നും, 'ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല-താൻതന്നെയാണ് ഉന്നതൻ' എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവെന്നും സൂറത്തു ത്വാഹായിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, അവരുടെ കയറും വടിയുമൊന്നും സർപ്പമായി മാറിയിട്ടില്ല, മൂസാ (عليه السلام) നബിക്കും ജനങ്ങൾക്കും അങ്ങിനെ തോന്നുകയാണുണ്ടായത് എന്നു വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മനസ്സിന് അല്ലാഹു സ്ഥൈര്യം നൽകിയതോടുകൂടി ഭയം നീങ്ങി. പിന്നീട് യഥാർത്ഥം തുറന്നു കാണുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് സിഹ്റിൻെറ സ്വഭാവപ്രകൃതി. ഇത് നാം സമ്മതിച്ചു സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതനുസരിച്ച് സിഹ്ർ മനുഷ്യരിൽ ചില മാറ്റമുണ്ടാക്കുകയും, സിഹ്റുകാരൻെറ ഹിതപ്രകാരമുളള ചില മാറ്റങ്ങൾ മനുഷ്യൻെറ ഇന്ദ്രിയ ശക്തികളിൽ അവൻ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടു ശരണം തേടേണ്ടുന്ന കെടുതൽതന്നെയാണിത്. സിഹ്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമുക്ക് ഈ അതിർത്തിയിൽ നിലയുറപ്പിക്കുക.' (فى ظلال القران)

വസ്തുക്കളുടെ പ്രകൃതിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയോ, പുതിയ വസ്തുക്കൾക്കു യാഥാർത്ഥ്യം നൽകുകയോ സിഹ്ർകൊണ്ടു സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും മനുഷ്യൻെറ മനസ്സിലും, കാഴ്ച, കേൾവി മുതലായവയിലും വഞ്ചനാപരമായ മാറ്റമുണ്ടാക്കി ഉപദ്രവം ചെയ്വാൻ സിഹ്ർ കാരണമാണെന്നത്രെ ഈ ഉദ്ധരണിയുടെ ചുരുക്കം. ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പിണക്കം വഴക്കും ഉണ്ടാക്കുക, ചില മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളിൽ ദിവ്യത്വവും അസാധാരണമായ കഴിവും ഉളളതായി തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുക മുതലായ പല നാശങ്ങളും അതുകൊണ്ടുണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇന്ദ്രജാലം, ആഭിചാരം, മായവിദ്യ, ജാലം, കൺകെട്ട്, ചെപ്പിടിവിദ്യ എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് സിഹ്റിൻെറ ഇനങ്ങളിൽ പെട്ടതത്രെ. മനുഷ്യനെ മൃഗമാക്കുക, കല്ല് സ്വർണ്ണമാക്കി മാറ്റുകപോലെയുളള കഴിവുകൾ സിഹ്റിന്നുണ്ടെന്ന ധാരണ തികച്ചും മൗഢ്യവും അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട് സിഹ്റിൻെറ എല്ലാ ഇനങ്ങളെയും, അവമൂലം എന്തെങ്കിലും ദോഷം സംഭവിക്കുന്നതിനെയും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. നേരെമറിച്ച് സിഹ്റിൻെറ ഇനത്തിൽ പെട്ടതായി അറിയപ്പെടുന്നതിലൊന്നുംതന്നെ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യവുമില്ലെന്ന ധാരണയും ശരിയല്ല. ഇതാണു വാസ്തവം.

4. ومن شر حاسد اذا حسد (അസൂയക്കാരൻ അസൂയവെക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന കെടുതിയിൽനിന്നും) മറ്റുളളവർക്കു വല്ല നൻമയും കൈവരുന്നതിലുളള അതൃപ്തിയാണ് അസൂയ. മറ്റുളളവരുടെ നൻമമൂലം തനിക്കൊന്നും നഷ്ടപ്പെടാനില്ലെങ്കിലും അസൂയക്കാരന് അത് സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അങ്ങനെ, അവൻ അവർക്ക് തുരങ്കംവെക്കുവാനും, അവരെ അബദ്ധത്തിൽ ചാടിക്കുവാനും തന്നാലാകുന്ന കുതന്ത്രങ്ങളും ശ്രമങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സമനിലക്കാരെന്നു കരുതപ്പെടുന്നവർ തമ്മിലാണ് അസൂയക്ക് കൂടുതൽ സ്ഥാനമു

ണ്ടാകുക. സാധാരണക്കാരെ അപേക്ഷിച്ച് യോഗ്യതയും സ്ഥാനമാനമുള്ളവർക്കിടയിലും കൂടുതലായിക്കാണാം. ഭൗതിക നൻമകളിൽ മാത്രമല്ല, മതപരവും പാരത്രികവുമായ കാര്യങ്ങളിലും അസൂയ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. വ്യക്തികൾ തമ്മിലെന്നപോലെ, സമൂഹങ്ങളും സമുദായങ്ങളും രാഷ്ട്രങ്ങളും തമ്മിലും അസൂയ പിടിപെടും. യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയുടെ സഹോദരൻമാർ അദ്ദേഹത്തെ കിണറ്റിലിട്ടതും, ഒരു നീണ്ട കാലം അക്ഷമയോടെ തങ്ങൾ കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രവാചകൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അറബികളിൽപെട്ട ആളാകകൊണ്ട് വേദക്കാർ ഇസ്‌ലാമിൻെറ ശത്രുക്കളായി മാറിയതും അസൂയ കൊണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അസൂയനിമിത്തം നേരിടുന്ന ആപത്തുകൾ അതിഭയങ്കരമാണെന്നു ഊഹിക്കാമല്ലോ.

റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി ചരമം പ്രാപിച്ച രോഗത്തിൽ അവിടുന്ന് ഇഖ്‌ലാസ്വ്, ഫലഖ്, നാസ് എന്നീ മൂന്നു സൂറത്തുകൾ (المعوذات) ഓതി ദേഹത്തിൽ ഊതിയിരുന്നുവെന്നും, രോഗം ശക്തിയായപ്പോൾ താൻ അവ ഓതി തിരുമേനിയുടെ കയ്യിൽ ഊതി ആ കൈകൊണ്ട് തടവിക്കൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ആയിശാ (رضي الله عنها) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീയും മുസ്‌ലിമും (رحمهما الله) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. രോഗികളെ ഈ സൂറത്തുകൾ ഓതി മന്ത്രിക്കാമെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അനുവദനീയമെന്നും, അനുവദനീയമല്ലാത്തതെന്നും വ്യത്യാസം കാണാതെ, ഇസ്‌ലാമിൽ മന്ത്രത്തിനു സ്ഥാനമേ ഇല്ലെന്നു ചിലർ പറയാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് ഈ ഹദീസും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു പല ഹദീസുകളും സംശയത്തിന്നിടമില്ലാത്തവിധം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, അവയെല്ലാം കേവലം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനകളാണെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്.

ആയിശാ (رضي الله عنها) യുടെ ഈ ഹദീസിൻെറ വ്യാഖ്യാനവേളയിൽ ബുഖാരീയുടെ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇമാം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവന അറിയുന്നത് ഇവിടെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. അദ്ദേഹം ആ പ്രസ്താവന ഇങ്ങിനെ ആരംഭിക്കുന്നു: ''തിർമദീയും, നസാഇൗയും (رحمهما الله) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'മുഅവ്വിദാത്ത്' (സൂ: ഇഖ്‌ലാസ്വും ഫലഖും, നാസും) അവതരിക്കുന്നതുവരെ നബി (ﷺ) ജിന്നുകളിൽനിന്നും, മനുഷ്യൻെറ കണ്ണേറിൽനിന്നും (അല്ലാഹുവിനോടു) ശരണം തേടാറുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അവ (ആ സൂറത്തുകൾ) സ്വീകരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവ (മറ്റു വാചകങ്ങളിലുള്ള ശരണം തേടൽ) വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്തു.'' അനന്തരം അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു.-

''മറ്റുള്ള 'തഅവ്വുദു' (ശരണം തേടൽ) കളൊന്നും പാടില്ലെന്ന് ഈ ഹദീസുകൊണ്ട് വരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഇവകൊണ്ടുള്ള തേട്ടമാണ് കൂടുതൽ നല്ലത്.'' ഇവയല്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള ശരണം തേടൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടുതാനും. എല്ലാവിധ കെടുതികളിൽനിന്നുമുള്ള രക്ഷതേടൽ മൊത്തത്തിലും വിശദരൂപത്തിലും ഈ രണ്ടു സൂറത്തുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണ് തിരുമേനി അവകൊണ്ടു മതിയാക്കുവാൻ കാരണം. മൂന്നു നിബന്ധനകൾ ഒത്തുവന്നാൽ മന്ത്രങ്ങൾക്ക് വിരോധമില്ലെന്നുള്ളതിൽ പണ്ഢിതൻമാർ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു: (1) അല്ലാഹുവിൻെറ വാക്യമോ, അവൻെറ നാമങ്ങളോ, അവൻെറ ഗുണവിശേഷങ്ങളോ കൊണ്ടായിരിക്കുക. (2) അറബി ഭാഷയിലോ അർത്ഥം അറിയാവുന്ന മറ്റു ഭാഷയിലോ ആയിരിക്കുക. (3) ഫലം ചെയ്യുവാൻ മന്ത്രത്തിനു സ്വയം ശക്തിയില്ല, അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ഫലം നൽകുന്നവൻ എന്ന വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കുക.'' (ഫത്ത്ഹുൽബാരീ.)

മന്ത്രങ്ങൾ അറബിയിലോ അർത്ഥം അറിയാവുന്ന ഭാഷയിലോ ആയിരിക്കണമെന്ന് അസ്ഖലാനീ (رحمه الله) പറഞ്ഞുവല്ലോ. അറബി അറിയാത്തവരെ സംബന്ധിച്ച് മന്ത്രം അറബിയിലായാൽ മതി എന്ന് ഇതിനർത്ഥമാക്കിക്കൂടാ. അറബികളെസംബന്ധിച്ചാണ് അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്. അറബികൾക്ക് ആ ഭാഷ അറിയാതിരിക്കയില്ലല്ലോ. പക്ഷേ, മന്ത്രിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ ഉള്ളതാണെങ്കിൽ അർത്ഥം അറിയാത്തവർക്കും അത് ഉപ

യോഗത്തിനു വിരോധമില്ല. എങ്കിലും ശരിയായ ഫലം ലഭിക്കുവാൻ അർത്ഥം അറിഞ്ഞിരിക്കൽ ആവശ്യമാണു താനും. മന്ത്രങ്ങൾ അർത്ഥം അറിയുന്നതോ, ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ വന്നതോ ആയിരിക്കണമെന്ന് നിബന്ധന ഉണ്ടാവാൻ പ്രധാന കാരണം സാധാരണ മന്ത്രങ്ങളിൽ കുറ്റകരമോ അനിസ്ലാമികമോ ആയ ഭാഗങ്ങളുണ്ടാകാറുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. അഥവാ ഇല്ലെന്നുവന്നാൽപോലും, അർത്ഥം അറിയാത്ത വാക്കുകൾ ഉരുവിടുന്നതിൽ എന്താണ് പ്രയോജനമുള്ളത്?! അസ്ഖലാനീ (ﷺ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, സൂ: ഫലഖിലും നാസിലും ഉള്ളതല്ലാത്ത മറ്റു വാചകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ശരണം തേടുകയോ, മന്ത്രിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും, വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഏതു തരത്തിലുള്ള മന്ത്രങ്ങളാണെന്നും താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:–

ഔഫുബ്നുമാലിക്ക് (عوف بن مالك – رضي) പ്രസ്താവിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ൽ (ഇസ്ലാമിന് മുമ്പ്) മന്ത്രം നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് അതിനെപ്പറ്റി അവിടുന്ന് എന്താണ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് എന്ന് ചോദിക്കയുണ്ടായി. അപ്പോൾ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങളുടെ മന്ത്രം എനിക്കു കാട്ടിത്തരുവിൻ, (ഞാൻ ഒന്നു പരിശോധിക്കട്ടെ,) മന്ത്രത്തിൽ ശിർക്കൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ അതിനു തരക്കേടില്ല.'' (മു.) ഇസ്ലാമിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മന്ത്രങ്ങൾ ശിർക്കു കലർന്നതായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് നബി (ﷺ) അങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് മറ്റൊരു ഹദീസിൽ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും: ''നിശ്ചയമായും, മന്ത്രവാദങ്ങളും, 'തമീമത്തു'കളും 'തിവലത്തും' ശിർക്കാകുന്നു.'' (ദാ; ജ; ഹാ.) കാവലിനും രക്ഷക്കുംവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഉറുക്ക്, കവചം മുതലായവയാണ് 'തമീമത്തും തിവലത്തും' (التولة والتمائم) ഇതിൻെറ മുമ്പുദ്ധരിച്ച ഹദീസിലും മറ്റും അനുവദിച്ചതല്ലാത്ത എല്ലാതരം മന്ത്രങ്ങളും, ഉറുക്ക്, കവചം, ഐക്കൽ മുതലായ എല്ലാ ശരണവകുപ്പുകളും അനുവദനീയമല്ലാത്തതാണെന്ന് ഈ ഹദീസിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ഹസൻ (ﷺ), ഹുസൈൻ (ﷺ) എന്നിവർക്കുവേണ്ടി നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം ശരണം തേടിയിരുന്നതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: اعيذ كما بكلمات الله التامة من كل شيطان وهامة ومن كل عين لامة (സാരം: എല്ലാ പിശാചിൽനിന്നും, എല്ലാ വിഷജന്തുക്കളിൽ നിന്നും ദുഷ്ടക്കണ്ണുകളിൽനിന്നും അല്ലാഹുവിൻെറ പരിപൂർണ വചനങ്ങൾ മുഖേന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ശരണം തേടുന്നു.) എന്നിട്ട് തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു: നിങ്ങളുടെ പിതാവ് (ഇബ്രാഹീം നബി - തൻെറ മക്കളായ) ഇസ്മാഈലിനും ഇസ്ഹാഖിനും عليهم السلام ഇപ്രകാരം ശരണം തേടിയിരുന്നു. (ബുഖാരി,) നബി (ﷺ) തിരുമേനി രോഗികളെ മന്ത്രിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥന ഇതാണ്.

اللهم رب الناس اذهب البأس واشفه انت الشافى لا شفاء الا شفاؤك شفاء لايغادر سقما –متفق عليه

(സാരം: അല്ലാഹുവേ, മനുഷ്യരുടെ റബ്ബേ! വിഷമം നീക്കിത്തരേണമേ: ഇവനെ സുഖപ്പെടുത്തുകയും വേണമേ. നീയാണ് സുഖപ്പെടുത്തുന്നവൻ. നീ നൽകുന്ന സുഖമല്ലാതെ സുഖമില്ല. യാതൊരു രോഗവും അവശേഷിക്കാത്തവണ്ണം സുഖം നൽകണേ. (ബു; മു) മാതൃകക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ധരിച്ച ഈ നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നു മന്ത്രത്തെയും, ശരണം തേടുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ച് ഇസ്ലാമിൻെറ നിലപാട് എന്താണെന്ന് ഏറെക്കുറെ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. والله ولى التوفيق

اللهم اعذنا من شرما خلقت ومن كل شر انت اعلم به منا
ربنا ولك الحمد والمنة

114- സൂറത്തു ന്നാസ് سورة الناس

മക്കായിൽ അവതരിച്ചത്- വചനങ്ങൾ 6
(മദനീയാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.)

കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൻെറ പ്രാരംഭത്തിലും വിവരണത്തിലും ഈ രണ്ടു സൂറത്തുകളെയും സംബന്ധിച്ച് ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസുകൾ ഇവിടെയും ഓർമിക്കുക.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയു മായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ﴿١﴾

1 പറയുക: മനുഷ്യരുടെ റബ്ബിനോട് ഞാൻ ശരണം തേടുന്നു,-

مَلِكِ ٱلنَّاسِ ﴿٢﴾

2 (അതെ) മനുഷ്യരുടെ രാജാധിപതിയായ,-

إِلَـٰهِ ٱلنَّاسِ ﴿٣﴾

3 മനുഷ്യരുടെ ആരാധ്യനായ (റബ്ബിനോട്),-

مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ﴿٤﴾

4 (കുസൃതികൂട്ടി) പിൻമാറിക്കളയുന്നവൻെറ ദുർമന്ത്രത്തിൻെറ കെടുതിയിൽ നിന്ന്,-

ٱلَّذِى يُوَسۡوِسُ فِى صُدُورِ ٱلنَّاسِ ﴿٥﴾

5 അതായത്, മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദുർമന്ത്രം നടത്തുന്നവൻ,-

مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ﴿٦﴾

6 ജിന്നുകളിൽനിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നും (ദുർമന്ത്രം നടത്തുന്നവൻ).

---

1 قُلْ പറയുക أَعُوذُ ഞാൻ ശരണം(രക്ഷ - അഭയം) തേടുന്നു, بِرَبِّ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ രക്ഷിതാവിനോടു 2. مَلِكِ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ രാജാവായ 3. إِلَهِ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ ഇലാഹായ (ആരാധ്യനായ) 4. مِن شَرِّ കെടുതലിൽ (ദോഷത്തിൽ - തിന്മയിൽ)നിന്നു الْوَسْوَاسِ ദുർമന്ത്രത്തിൻെറ الْخَنَّاسِ പിൻമാറിക്കളയുന്ന (ഒളിഞ്ഞുപോകുന്ന)വൻെറ 5. الَّذِي يُوَسْوِسُ ദുർമന്ത്രം നടത്തുന്നവൻ, فِي صُدُورِ നെഞ്ചു (ഹൃദയം)കളിൽ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ 6. مِنَ الْجِنَّةِ ജിന്നുകളിൽനിന്നു وَالنَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും

[ജിന്നുകളിൽനിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നുമായി മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തുന്നവൻെറ-അതായത് (കുസൃതിനടത്തി) പിൻമാറിക്കളയുന്നവൻെറ-ദുർമന്ത്രത്തിൻെറ കെടുതിയിൽനിന്ന് മനുഷ്യരുടെ ആരാധ്യനായ, മനുഷ്യരുടെ രാജാധിപതിയായ, മനുഷ്യരുടെ രക്ഷിതാവിനോട് ഞാൻ ശരണം തേടുന്നു.]

അല്ലാഹുവിൻെറ സൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് മൊത്തത്തിലും ചില പ്രത്യേക വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് വിശേഷിച്ചും സംഭവിക്കാവുന്ന കെടുതലുകളിൽനിന്ന് ശരണം തേടണമെന്നു കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. മനുഷ്യർക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത രൂപത്തിൽ സദാ നേരിട്ടേക്കുന്ന ഗൗരവമേറിയ മറ്റൊരു കെടുതലിൽനിന്നുകൂടി നാം അല്ലാ

ഹുവിനോട് ശരണം തേടേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ആ കെടുതിയെപ്പറ്റി നാമെപ്പോഴും ബോധവാൻമാരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഈ സൂറത്ത് മുഖേന അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻെറ ധാർമ്മികബോധം നശിപ്പിച്ചു ദുർന്നടപ്പുകാരാക്കിത്തീർക്കുന്നതും, ഐഹിക ജീവിതത്തെ കളങ്കപ്പെടുത്തി മലീമസമാക്കുന്നതും, പരലോകജീവിതത്തെ പാടെ അപകടത്തിലാക്കുന്നതും, അതേസമയത്ത് ബാഹ്യദൃഷ്ടികൊണ്ട് കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുമാണ് ആ ദുശ്ശക്തി. അതുകൊണ്ട് ഖുർആൻെറ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തേതായ ഈ സൂറത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്താണീ അജ്ഞാതശക്തി? മനുഷ്യമക്കളിൽ ദുഷിച്ച വിചാരവികാരങ്ങൾ ഇളക്കിവിട്ടും, ദുർവൃത്തികൾക്കു പ്രേരണ നൽകിയും, നല്ലത് ചീത്തയായും ചീത്ത നല്ലതായും ചിത്രീകരിച്ചുകൊടുത്തും, വ്യാമോഹങ്ങൾക്കു വശംവദരാക്കിയും അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയാണ് അതിൻെറ ജോലി. അതിനായി അവരറിയാതെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ 'കുസുകുസു' ദുർമന്ത്രം നടത്തുകയും, ബാഹ്യരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതെ കുസൃതികൂട്ടി ഒളിഞ്ഞു പിൻമാറുകയും ചെയ്യുക അതിൻെറ പതിവാകുന്നു. അതിനെ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കുവാനോ കൈകൊണ്ടു എത്തിപ്പിടിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല. അത്രയും സൂത്രത്തിലും നിഗൂഢതയിലുമായിരിക്കും അതിൻെറ പ്രവർത്തനം. മനുഷ്യൻെറ വിചാരവികാരങ്ങളെയും കർമരംഗങ്ങളെയും നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്നത് ഹൃദയമാണല്ലോ. ആ ഹൃദയത്തിൻെറ മദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചാണ് ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം നടത്തപ്പെടുന്നത്. എന്നിരിക്കുമ്പോൾ, അതിനെ എത്രമാത്രം ഗൗരവത്തോടെ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

രണ്ടുതരം പിശാചുക്കളിൽനിന്നാണ് ഈ ഉപദ്രവങ്ങൾ മനുഷ്യനു നേരിടുന്നത്. (1) ജിന്നുവർഗത്തിൽപെട്ട പിശാചുക്കൾ. (2) മനുഷ്യവർഗത്തിൽപെട്ട പിശാചുക്കൾ. മനുഷ്യവർഗത്തിൻെറ ആരംഭംമുതൽക്കേ അവരുടെ പരമശത്രുവായ ഇബ്ലീസിൻെറ സന്തതികളും സൈന്യങ്ങളുമാണ് ജിന്നിലെ പിശാചുക്കൾ. അവരാകട്ടെ, മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവരും, മനുഷ്യർക്ക് കാൺമാൻകഴിയാത്ത ആത്മീയജീവികളുമാണ്. മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളാകട്ടെ, അവർ മനുഷ്യർതന്നെയാണെങ്കിലും ദുർമന്ത്രം നടത്തുന്നതിലും വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതിലും ജിന്നുവർഗത്തിലെ പിശാചുക്കളെക്കാൾ ഒട്ടും താണവരല്ല. ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലും പ്രവാചകൻമാരാൽ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട സൻമാർഗങ്ങളിൽനിന്ന് അകറ്റിക്കളയുന്നതിലും ഇരുകൂട്ടരും അന്യോന്യം പങ്കുകാരും സഹകാരികളുമായിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا – الاية: الانعام (അതുപോലെ എല്ലാ ഓരോ പ്രവാചകനും തന്നെ, മനുഷ്യരിലും ജിന്നിലുമുള്ള പിശാചുക്കളാകുന്ന ചില ശത്രുക്കളെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവരിൽ ചിലർ ചിലരോടു വഞ്ചനക്കായി മോടിവാക്കുകൾ സ്വകാര്യ സംഭാഷണം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും.(സൂ:അൻആം 112). وان الشياطين ليوحون الى اوليائهم الاية: – الانعام നിങ്ങളോട് തർക്കം നടത്തുവാൻവേണ്ടി, നിശ്ചയമായും പിശാചുക്കൾ തങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങളോട് സ്വകാര്യഭാഷണം നടത്തുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ മുശ്രിക്കുകൾതന്നെ. (അൻആം: 121) ഇരുവിഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ പരസ്പരധാരണയും സഹകരണവും ഉണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ദുർമന്ത്രങ്ങളുടെ മൂപ്പുവഹിക്കുന്നവർ ജിന്നുകളിലെ പിശാചുക്കളാണെന്നും അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് അവരെ അനുകരിക്കുകയാണ് മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾ ചെയ്യുന്നതെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

നബി (ﷺ) പറയുകയുണ്ടായി: ''നിങ്ങളിൽ ഒരാളും തന്നെ, ജിന്നിൽനിന്നുള്ള അവൻെറ ഇണ (قرين) യും, മലക്കുകളിൽനിന്നുള്ള അവൻെറ ഇണയും അവനിൽ നിയോഗിക്കപ്പെ

ടാതില്ല.'' സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: ''അങ്ങേക്കുമോ?'' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''എനിക്കും തന്നെ. പക്ഷേ, എൻെറ ഇണയുടെ മേൽ അല്ലാഹു എനിക്കു സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവൻ കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവൻ എന്നോട് നല്ലതിന്നല്ലാതെ ഉപദേശിക്കുകയില്ല.'' (മുസ്ലിം). മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (ﷺ) പറയുന്നു: ''നിശ്ചയമായും പിശാച് മനുഷ്യനിൽനിന്ന് അവൻെറ രക്തസഞ്ചാരമുള്ളിടത്തൊക്കെ സഞ്ചരിക്കുന്നതാണ്.'' (ബു; മു)

മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ പിശാചിൻെറ വിഷമത്തിന് ഒരു ഉദാഹരണം നബി (ﷺ) പറഞ്ഞുതരുന്നത് നോക്കുക: ''നിങ്ങളൊരാളുടെ അടുക്കൽ പിശാചുവരും. എന്നിട്ടവൻ പറയും (തോന്നിപ്പിക്കും); ഇന്ന വസ്തു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതാരാണ്? ഇന്ന വസ്തു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതാരാണ്! അങ്ങനെ (ഒടുക്കം) അവൻ പറയും: നിൻെറ റബ്ബിനെ സൃഷ്ടിച്ചതാരാണ്? അവിടെ എത്തിയാൽ അപ്പോൾ, അവൻ (മനുഷ്യൻ) അല്ലാഹുവിൽശരണം തേടിക്കൊള്ളുകയും (അതിൽനിന്നു) വിട്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ'' (ബു; മു) മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആദ്യമാദ്യം അന്വേഷണരൂപത്തിൽ ഉത്തരം കിട്ടാവുന്ന സംശയങ്ങളും ക്രമേണ ഉത്തരം മുട്ടിക്കുന്ന ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും പിശാച് കുത്തിച്ചെലുത്തും. അങ്ങനെ ഒടുക്കം വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള ആപൽസന്ധിയിലേക്കു നീങ്ങുവാൻ മനസ്സിനെ അനുവദിക്കരുത് എന്നാണ് ഹദീസിൻെറ താൽപര്യം. ഇതേ അടവ് ചില മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളിലും കാണാവുന്നതാണ്. അന്വേഷണം, വിശകലനം, നിരൂപണം, ചർച്ച ആദിയായ മധുരപ്പേരുകൾ നൽകി തർക്കത്തിലേക്കും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലേക്കും, ഒടുക്കം നിഷേധത്തിലേക്കും എത്തിച്ചേ അവർ അടങ്ങുകയുള്ളു. ന്യായവാദങ്ങളും യുക്തിവാദങ്ങളും മോഹന വാക്കുകളും അവരുടെ ആയുധങ്ങളായിരിക്കും.

''പിശാചു പറയും'' എന്നു പറഞ്ഞതിൻെറ സാരം, മനുഷ്യൻ കേൾക്കെ അവൻ ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുമെന്നല്ല. മനുഷ്യൻെറ ഹൃദയങ്ങളിൽ അങ്ങിനെ ഓരോ സംശയങ്ങൾ അവൻ ജനിപ്പിക്കുകയോ അവൻെറ അനുയായികളായ ദുഷ്ടജനങ്ങൾ മുഖേന കുതർക്കങ്ങളും ദുർന്യായങ്ങളും സമർപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നാകുന്നു. ഈ വിഷയകമായി നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ച മറ്റൊരു വചനം കാണുക: ''മനുഷ്യർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം ചോദ്യം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ പറയപ്പെടും: ഇതാ ഇതൊക്കെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടി. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെ ആർ സൃഷ്ടിച്ചു (അവൻ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായി)? ഈ തരത്തിൽപെട്ട വല്ലതും ആർക്കെങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടാൽ, അവൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ: ഞാൻ അല്ലാഹുവിലും അവൻെറ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന്.'' (ബു; മു.) പിശാചുക്കളുടെ ദുർമന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാം വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം കരുതിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതിൽനിന്നുരക്ഷ കിട്ടുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു സദാ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

ജിന്നുവർഗത്തെയും ശൈത്താനാകുന്ന പിശാചിനെയും സംബന്ധിച്ചു ഇതിനുമുമ്പ് പലപ്പോഴും നാം സംസാരിച്ചതാണ്. അതുകൊണ്ട് ജിന്നും മനുഷ്യനും രണ്ടും പ്രത്യേക വർഗമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ കൂടുതലായൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നിരുന്നാലും, من الجنة والناس (ജിന്നുകളിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും) എന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നുതന്നെ, രണ്ടും രണ്ടു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെന്ന് ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരാളും സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുകൂടി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊള്ളട്ടെ.

ജിന്നുകൾ എന്നു പറയുന്നത് മനുഷ്യവർഗത്തിലെ ചില അപരിഷ്കൃത വിഭാഗങ്ങൾക്കാണ് എന്നാണല്ലോ ആ വർഗത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ വാദം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഇവിടെ الجنة (ജിന്നത്ത്) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അപരിഷ്കൃതവിഭാഗക്കാരായ മനുഷ്യരും, الناس (അന്നാസ്) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പരിഷ്കൃതരായ മനുഷ്യരും ആയിരിക്കണമല്ലോ. എന്നാൽ,

الناس എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് ഖുർആനിൽ പലേടത്തും അപരിഷ്കൃതരെന്നോ പരിഷ്കൃതരെന്നോ തരം തിരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം മനുഷ്യവർഗത്തെ മുഴുവനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഉപയോഗിച്ചാണ് കാണുന്നത്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുക:
قل يايها الناس انى رسول الله اليكم جميعا ـ الاعراف (പറയുക: ഹേ, മനുഷ്യരെ, ഞാൻ നിങ്ങൾ എല്ലാവരിലേക്കുമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാകുന്നു. (അഅ്റാഫ് 158,) **يأيها النّاس اتقوا ربكم ـ اول النساء** (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ, (നിസാഉ്–1.) റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനി പരിഷ്കൃതജന വിഭാഗത്തിലേക്കോ മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിലേക്കോ മാത്രമുള്ള റസൂലാണോ?! മനുഷ്യ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ചില വിഭാഗക്കാർ മാത്രം അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിച്ചാൽ മതി എന്നുണ്ടോ? ഇതുപോലെ നിരവധി സ്ഥലങ്ങളിൽ **الناس**എന്ന വാക്കിൽ മനുഷ്യവർഗം മുഴുവനും ഉൾപ്പെടുമെങ്കിൽ അതോടു ചേർത്തു ജിന്നിനെയും കൂട്ടിപ്പറയുമ്പോഴേക്കും എങ്ങിനെയാണ് അതിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ ആ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നത്?! ആലോചിച്ചുനോക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നുണ്ടായേക്കുന്ന എല്ലാ കെടുതലുകളിൽനിന്നും, രാത്രി ഇരുട്ടുമൂടിയാലുണ്ടാകുന്ന കെടുതലുകളിൽനിന്നും, കെട്ടുകളിൽ ഊതുന്നവരുടെ കെടുതലുകളിൽനിന്നും, അസൂയക്കാർ അസൂയപ്പെട്ടാലുണ്ടാകുന്ന കെടുതലുകളിൽനിന്നും പ്രഭാതത്തിന്റെ നാഥനായ അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. ജിന്നുകളിലും മനുഷ്യരിലുമുള്ള എല്ലാ കുസൃതിക്കാരുടെയും ദുർമന്ത്രങ്ങളുടെ കെടുതലിൽനിന്നും മനുഷ്യരുടെ രക്ഷിതാവും രാജാവും ആരാധ്യനുമായ അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും നബി മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ചര്യകളും അനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ പൊരുത്തവും പ്രീതിയും ലഭിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യവാൻമാരായ സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുവാനും അവൻ നമുക്കേവർക്കും തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ. ആമീൻ. മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് അവൻ യശസ്സും വിജയവും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

الحمد لله الذى بنعمته تتم الصلحات وبفظة تتم القربات، حمدا يوافى نعمه ويكافى مزيده. اللهم لك الحمد ولك الشكر ولك المنة والفضل. اللهم اجعل القرأن العظيم ربيع قلوبنا ونور صدورنا وجلاء حزننا وذهاب همنا وغمنا. ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او أخطأنا ربنا ولا تحمل علينا اصرا كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا أنت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين. اللهم صل على من انزلت عليه القرأن وجعلته خاتم الرسل والانبياء نبينا وهادينا ومرشدنا محمد وآله وصحبه ومن اتبعهم باحسان الى يوم الدين وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين.

(واما بنعمة ربك فحدث)